ETYMOLOGICON MAGNVM

PROSTAT

AMSTELODAMI
APVD P. DEN HENGST ET FIL.

LVGDVNI BATAVORVM
APVD S. ET I. LVCHTMANS

ROMAE
APVD MARIANVM DE ROMANIS

FLORENTIAE
APVD GVILIELM. PIATTI

HAMBVRGI
APVD PERTHES ET BESSER

VIENNAE
APVD C. SCHAVMBVRG ET SOC.
— I. SCHALBACHER

PARISIIS
APVD DE BVRE FRATRES
— A. A. RENOVARD
— TREVTTEL ET WÜRTZ.
— FOVRNIER NATV MIN.

LONDINI
APVD I. BLACK ET FIL.
— TH. BOOSEY

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ

ΗΓΟΥΝ

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ETYMOLOGICON MAGNVM

SEV

MAGNVM GRAMMATICAE PENV

IN QVO

ET ORIGINVM ET ANALOGIAE DOCTRINA EX VETERVM SENTENTIA COPIOSISSIME PROPONITVR HISTORIAE ITEM ET ANTIQVITATIS MONVMENTA PASSIM ATTINGVNTVR

SVPERIORVM EDITIONVM VARIORVMQVE AVCTORVM COLLATIONE A MVLTIS AC FOEDIS MENDIS REPVRGATVM PERPETVIS NOTIS ILLVSTRATVM VTILISSIMISQVE INDICIBVS VERBORVM RERVM ATQVE AVCTORVM NVMERO PENE INFINITORVM NVNC RECENS ADAVCTVM

OPERA

FRIDERICI SYLBVRGII

VETERANI

EDITIO NOVA CORRECTIOR

LIPSIAE

APVD IO. AVG. GOTTL. WEIGEL

MDCCCXVI

LITERIS FR. CHR. DÜRRII

ASHMOLEAN
OXFORD
MUSEUM

ILLVSTRIS
ACADEMIAE HEIDELBERGENSIS RECTORI
DOCTORIBVS MAGISTRIS ET PROFESSORIBVS
VIRIS MAGNIFICIS OMNIQVE DOCTRINAE AC VIRTVTIS GENERE PRAECELLENTIBVS
PATRONIS SVMMO STVDIO COLENDIS

FRIDERICVS SYLBVRGIVS
S. F. Q. P. P.

Etymologicae disciplinae quantum omnibus temporibus a doctissimis quibusque viris tributum fuerit, declarant multa passim apud Poetarum principes Homerum atque Heliodum, itemque apud tragicos, comicos, lyricos et ceteros loca illustria. Immo et summos Philosophos id argumentum non dedignatos esse, ostendit Platonis Cratylus: in quo Cratylus *περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων ὀρθότητος* differens ait, *ὀνόματος ὀρθότητα εἶναι ἑκάστῳ τῶν ὄντων φύσει πεφυκυῖαν*: et, *ὀρθότητά τινα τῶν ὀνομάτων πεφυκέναι καὶ Ἕλλησι καὶ βαρβάροις τὴν αὐτὴν ἅπασι.* Itidemque Chrysippum, clarissimum philosophum, *Ἐτυμολογικῶν* undecim libros ad Dioclem scripsisse, in eius vita refert Diogenes Laertius. Et Demetrii Ixionis *Ἐτυμολογουμένων* libri allegantur ab Athenaeo in Dipnosophisticis: uti a Suida quoque et hoc nostro auctore laudantur Orionis libri *περὶ ἐτυμολογίας.* Sed et Theologos insignes hoc litteraturae genus attigisse, docet Philonis liber *περὶ τῶν μετονομαζομένων*, et Dionysii presbyteri tractatus *περὶ τῶν θείων ὀνομάτων*: ut taceam crebras identidem etymologias inspergi etiam a Basilio, Gregorio aliisque praecipuae notae Patribus. Nec vero a Graecis tantum hoc studium excultum est, verum etiam a Latinis: inter quos M. Terentius Varro, vir (ipsius etiam Ciceronis testimonio) omnibus rebus ornatissimus, et qui omnium divinarum humanarumque rerum nomina, genera, officia, causas aperuit, prioribus tribus de lingua Latina libris hanc ipsam *ἐτυμολογικὴν* disciplinam pertractavit, ut Gellius, Nonius et alii, immo ipsemet Varro in eorum librorum reliquiis de se aliquoties testatur. Et ut Isidorum taceam, qui Originum sive Etymologiarum viginti libros posteritati reliquit, Iulius Scaliger, alter seculi nostri Varro, et ipse de linguae Latinae causis eruditissimos libros edidit. Atque adeo cum tunc demum nobis vere scire videamur, cum causas rerum cognitas et perspectas habemus, vocum quoque nativas significationes tunc demum recte intelligemus, cum genuinas earum origines ac fontes tenuerimus. Quamobrem ut in Latina, sic etiam in Graeca lingua, eius generis libros ad posteritatem studiose propagari, plurimum semper interfuit. Ac dolendum quidem, quae a Chrysippo, Demetrio Ixione, Orione, aliisque magni nominis hominibus hac de re conscripta fuerunt, temporum et hominum iniuria interisse. Est tamen etiam quod nobis gratulemur, Deoque opt. max. gratias agamus, qui e saevis barbarorum manibus has saltem nobis Etymologicae disciplinae reliquias conservarit: idque eo magis, quod illae ex optimis quibusque in eo genere scriptoribus collectae sint. Quarum auctor qui fuerit, nondum cognosci a me potuit: hoc tantum de se testatur, quod plerisque omnibus horum studiorum sectatoribus infelici quodam fato accidit, se *πολλαῖς καὶ ἀντικάστοις συμφοραῖς, καὶ τῇ τῶν ἀναγκαίων πιεζόμενον σπάνει, ἀλλὰ τῷ τῶν λόγων ἀνθελκόμενον ἔρωτι, οὐδ' ὅλως τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνον δεδωκέναι, ὥςτε καὶ αὐτὸς ὠφεληθῆναι τὰ μέγιστά, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν καταλιπεῖν μνήμης ἄξιον.* E multis sane veterum scriptis multoque labore opus hoc concinnatum esse, cum ipsa eius lectio docet, tum auctorum qui in eo citantur catalogus arguit. Nec vero Etymologiae dumtaxat, sed et Analogiae praecepta, immo et historiae ac fabulae passim ab eo insperguntur: ut non abs re geminus titulus a nobis libro sit praescriptus, et *ΜΕΓΑ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ* scilicet, et *ΜΕΓΑΛΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ*; cum et Henrici Stephani codex manuscriptus, maximam cum

hoc libro affinitatem habens, geminam inſcriptionem praeferat, *Ἐτυμολογικὸν τοῦ μεγάλου γραμματικοῦ*, et mox in operis principio, *Ἀρχὴ τῆς μεγάλης γραμματικῆς*. Nec falſam eſſe illam MAGNAE GRAMMATICAE pollicitationem, reipſa comperiet, cui Latinum Indicem a nobis confectum pervolutare libuerit: quippe quo eorum, quae perfecto Grammatico neceſſaria ſunt, uberrima ſeges exhibeatur. Porro cum bis huius operis copiam eruditis fecerint officinae Venetae; primum anno 1499; deinde 1549; ex eo autem tempore distractis exemplaribus, iam pene vicennium resp. tam utili tractatu caruerit, ante multos annos editionis inſtaurandae deſiderium me inceſſit. Eaque ut accuratior et auctior a me daretur, iampridem ab Henrico Stephano manuſcriptum exemplar omnibus modis impetrare ſtudui. Tandem cum ſemper novae ſe morae inſinuarent, nec magna obtinendi ſpes affulgeret, adſcitis illis quae tempus locusque ſola ſuppeditabat adiumentis, mediocrem editionem in tempore, quam elaboratiorem iuſto ſerius dare, conſultius exiſtimavi: praeſertim cum Hieronymus Commelinus, ut in aliis, ſic etiam in hoc opere ſuam operam reip. libens ac volens offerret. Cuius editionis noſtrae ut aliquam hic rationem reddam, primum ſupradictas editiones Venetas inter ſe contuli: deinde, ſicubi haereret aqua, ceteros Grammaticos, Heſychium, Suidam, Euſtathium, et vetuſtiores his Pollucem, Harpocrationem aliosque adii: nonnumquam etiam Suidae Etymologicum, Michaelis Apoſtolii manu in Creta *ἀπὸ πρωτοτύπου πάνυ διεφθαρμένου* (ut ipſe teſtatur) exſcriptum, ex illuſtriſſimi Electoris noſtri bibliotheca mihi communicatum, conſului. Et quoniam auctorum loca quae citantur, ſaepe depravata erant, menda, quoad eius fieri potuit, ſuſtuli, ipſis auctorum fontibus, ſi aliquo indicio inveſtigari poſſent, inſpectis. Ac ſi quidem ſe manifeſtum offerret vitium, emendare nihil plane dubitavi: ſi vero anceps aut deſperatus nodus occurreret, eum in Notarum libello ſeorſum, pro meae tenuitatis modulo, explicui. In quo genere cum identidem inciderent quae non uni loco propria, ſed pluribus eſſent communia, ea in Notis praetermiſſa, Indici vel Graeco vel Latino, prout commodius videbatur, inſerui. Adhaec, quoniam in ipſa Etymologiarum tractatione non ad amuſſim a collectore obſervata eſt alphabeti ſeries, et eorum quae obiter atque extra ordinem alphabeti exponuntur, maximus eſt numerus, generale Inventarium Graecum contexui, quod omnia, et quae in alphabeti ſerie, et quae extra illam obſervatu digna ſunt, repraeſentaret. In quo id etiam operam dedi, ut, ſi quis apud hunc noſtrum auctorem ſe oggereret ſcrupulus, eum aliorum auctorum opera eximerem, mea quoque ſententia nonnusquam interpoſita. Denique, ut uno verbo rem omnem complectar, quidquid a meae conditionis homine in opere difficili et penſo quotidiano praeſtari poteſt, id omne omni ſtudio praeſtare allaboravi. Vobis autem, ampliſſimi clariſſimique ac doctiſſimi viri, hunc laborem meum ut dicandum cenſerem, iuſtae fuerunt cauſae. Cum enim iam quadriennium in clientela veſtra, iisque privilegiis quibus ornatiſſimus ſtudioſorum coetus, reip. inſervierim, aequum erat, ut gratitudinis atque obſervantiae erga vos meae luculentum aliquod documentum exhiberem. Deinde cum in hac celeberrima Academia, ut ceterarum diſciplinarum, ita et Graecae linguae doctiſſimi ſint profeſſores, laborum meorum et idoneos iudices, et, ſi opus fuerit, benignos patronos adverſus obtrectatorum iniurias habiturum me confido. Equidem ut illi viva voce in publico, ſic ego calamo intra privatos parietes, elegantiſſimum linguae Graecae ſtudium, quod neſcio quo rei litterariae malo fato inter ſtudioſos frigeſcere coepit, pro mea virili excitare atque adiuvare contendi. Quod ſupereſt igitur, magnifici omnique doctrinae ac virtutis genere praecellentes viri, oro, ut quanto animi ſtudio vobis hoc opus offero, tanto favore id vos acceptetis, meque in bonis utriusque linguae auctoribus ad publicam utilitatem propagandis, pro inſigni veſtra erga eruditionis pietatisque cultores humanitate, fovere pergatis. Simul Deum opt. max. precor, ut vos clariſſimamque Academiam, cum illuſtriſſimo eius patrono, clementiſſimo Principe noſtro, in ſtabili verae felicitatis gradu clementiſſime in perpetuum tueatur.

Heidelbergae in Collegio Principis III. Non. April. MDXCV.

FRIDERICVS SYLBVRGIVS

AEQVO LECTORI SALVTEM.

Quid in hac Etymologici editione fit praeſtitum, maiori ex parte iam expoſitum eſt. Supereſt ut de ſpecialibus quibusdam te commoneſaciam, amice lector. Principio igitur, cum ſuperiorum editionum ordinem multis de cauſis retinuerim, operam tamen dedi, ut expoſitiones loco motae in ſedem ſuam reponerentur: cuiusmodi reſtitutiones cum alibi notatae, tum 257, 6: 512, 9, 12: 522, 35: 591, 34. Deinde ſi qua in collatione auctorum vel apud hunc noſtrum vel apud alios aut abeſſent aut redundarent, ea uncis utrinque incluſi. Auctorum loca quae citantur, ab initio maiuſcula littera inſignivi: in fine coronidis loco eis appoſui notulam hanc: —, ut eo melius ab Etymologici verbis discernerentur. Oxytona, ſi abſolute, interpretationis aut exempli gratia, poſita eſſent, acuto plerumque, non gravi tono inſignivi. Alphabeticis elementis, ſive ſimplicis litterae, ſive numeralis notae vicem gererent, in ſuperioribus editionibus ſuperimpoſita eſt lineola, ut *ᾱ*, *ε̄*: ego in numerali ſignificatione acuti accentus notam illis inſcribere malui: non neſcius tamen, eſſe ubi circumflexum requirant. Aſteriſco a fronte praenotata in poſteriori editione Veneta ſunt addita: quorum non pauca exigui ſunt ponderis, et ſuperflue ſaepe repetita, ut inter alia patet ex 739, 57: 741, 5. Quaedam etiam mendis retentis repetita ſunt, ut 292, 23. In nonnullis praeter tautologiam et falſitas ineſt, ut in *βραβευταί* 210, 53: cuius ſincerior expoſitio ibidem v. 48. Parum accuratum ſane fuiſſe additionum iſtarum auctorem, inter cetera declarat *ἀνομοιομερές* 110, 49. Sed ſunt quae in ipſo etiam Etymologici concinnatore cenſuram merentur; ut *maſculinum μέλανας communi genere uſurpatum* 551, 41; itemque *εὐτονώτερος* 719, 38: et particip. *ἰδών* atque *ἀνελθών* 276, 39, 41. Talia ſunt etiam *perittoſyllaba iſoſyllabe flexa*, *Δήμητρα*, *κέρατον*, *μέλανος*: et contra, *ὄστρακος* pro *ὀστρᾶκον* 515, 45: *Ἴβυκι* pro *Ἰβύκῳ* 273, 24. Sic *in verbis ſaepe augmentum eſt omiſſum*: ut *ἀσπαλιεύθην* 156, 34: *ἐράσθην* 435, 1: *ἐρανισμένος* 379, 56: *ἐλιγμένη* 329, 2: *ἔμεσε* 334, 21: *ἔρυξα* 378, 17: *οἰκοδομήσαμεν* 680, 10: *οἰκοδομημένα* 601, 17: *σκευώρηται* 287, 28. item in compoſitis, *διώμησε* 268, 52: *ἀπαιωρημένος* 119, 32: *ἐπαιωρημένη* 170, 50: *μετεωρισμένα* 780, 15: *ἀπεμπολημένος* 648, 56: *συνελκυσμένος* 706, 47, 51: *καθερπύσθη* 333, 49. *In quibusdam praeter augmenti omiſſionem latet etiam aliud vitium*, ut in *ἀφροντικότα* 131, 30: in *βαρυμένη* 805, 42. Contra in *ἀπεκατέστησε* 592, 40, *prius augmentum eſt ſupervacuum*. *Eſt et ubi characteriſtica perfecti paſſivi omiſſa eſt*, ut in *πεπλάτυται* 559, 43: *τεθαρσυμένος* 222, 33: *ἐξηραμένος*

228, 30. quorum regula traditur 559, 54. His adde *διειλκυμένη* 331, 3, absque *σ*, quod expressum in supradicto *συνελκυσμένος* 706, 47, 51; itemque in *ἕλκυσμα*, *ἑλκυστικός*, et similibus. *Usurpata etiam nonnusquam aorista inusitata*, ut *μεθῆσαι* 575, 18: *δώσῃ* 790, 46: contra regulam 777, 53. Similiter *in syntaxi* cum alia minus usitata occurrunt, tum *χρῆσθαι cum accusativo*, et *nominativi absolute positi:* quae barbarismi species dicitur 722, 3. Ita ut suspicio fit, vel librariorum vitio multa huius farinae irrepsisse, vel auctorem huius operis vixisse iis temporibus, quibus Graeca lingua corrumpi coepit. cuius generis aliquammulta, nominatim augmenti omissio, aoristorum inusitatorum et nominativorum absolutorum usurpatio, notata etiam in Theophanis Chronographia circa Christi annum 800. Et ut illius temporis scriptores *multa subinde a Latinis mutuabantur*, sic apud hunc nostrum legitur *κίνσος, φίσκος, πραῖδα, φασκία, φίβλα, σοῦβλα, παννίον, πεζέτιον, λέντιον, μανδίλιον, σαγομάντιον, λουρίκιον, καπίστριον, φουρκίον, λαρδίον, καρβώνιον*: item *πραιδεύειν, ταβλίζειν, ἐπακουμβίζειν*, et similia. Sed et hoc nota dignum, quod *thema et expositio passim diversa forma proponuntur:* ut *ἕω τὸ ἐνδύομαι, ἕω τὸ καθέζομαι, ἑῶ τὸ κάθημαι, ἕζω τὸ καθέζομαι, ἵζω τὸ καθέζομαι, ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, ἰαίνω τὸ εὐφραίνομαι, μαίνω τὸ ὀργίζομαι, ὄθω τὸ ἐπιστρέφομαι, ὄρω τὸ διεγείρομαι, ὀδύνω τὸ καταπονοῦμαι.* at in *ἅπτω τὸ θίγω*, et *ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ*, eadem quidem utrobique forma est, sed non eadem plane significatio: quippe quod in expositione significatio fit neutra, in themate activa. *Ponuntur etiam aliquando themata parum necessaria*, ut *τριήκοντος* 290, 51: *βλέπτω* 562, 4: *λέπτω* 560, 42: *κρύβδω* 78, 54: *ὑφάζω* et *λυμάζω* 785, 26. Etsi enim formationis gratia saepe statuenda sunt themata inusitata, ut cum alibi docetur, tum 112, 49: 148, 16: modus tamen in his servandus est, nec temere quid fingendum contra veterum regulam; praesertim cum hic ipse auctor certa, non ambigua themata sumere iubeat 176, 47. *Etyma dissentanea* in *οὐσία* 642, 41: *ἐξουσία* 349, 34: *ἐννεσίῃσι* 344, 10: *ἔμβολος* 334, 18: *καλλιέρημα* 487, 14: *ἤντετο* 433, 5: *ἐνώμα* 345, 15: *ἐπενήνεον* 354, 38: *ἀνήνηται* 107, 24. *Simplicibus tributa interdum composita origo*, ut nomini *φορβειά, βάπτισμα, βαπτιστήριον, θυσιαστήριον, ψαλτήριον*, et similibus: sicut et apud Isidorum *Reges a recte agendo dicti;* apud Iureconsultos *Testamentum, q. testatio mentis.* Sic *in multis παρήχησις verius quam etymologia est:* qualia multa in Platonis Cratylo; et illud Philonis, *αἴσθησιν* esse quandam *εἴσθεσιν*, quia *τὰ φανέντα ἐπεισφέρει τῷ νῷ*: cuiusmodi originationes in Philosophorum magis quam Grammaticorum scholis locum habent. *In multis est quidem aliqua veri similitudo, sed nimis longe petita derivatio:* ut *οὐρανός* quasi *οὖρος τῶν ἄνω, quod ceu limes superiora disterminet ab inferioribus: μήτηρ, παρὰ τὸ μὴ τηρεῖσθαι, quia non amplius sub parentum custodia teneatur, sed marito emancipata sit: γάλα, παρὰ τὸ ἄγαν λευκόν, ab eximio candore: γῆρας, παρὰ τὸ γῆς ἐρᾶν, ἢ γῆν ὁρᾶν*, uti et *Silicernium*, quod silices ac terram spectet: *εἰρήνη, παρὰ τὸ εἴρειν εἰς ἕν, quod in unum copulet animos. Evidentiora, ὀφθαλμός, ὁ τὴν ὀπτικὴν δύναμιν εἰς τὰ ὁρατὰ ποιῶν ἅλλεσθαι, quod visoria vis oculi ope in obiecta transiliat: νήπιον*, ex privativo *νη* et *εἰπεῖν*: *νωδός, παρὰ τὸ νω στερητικὸν καὶ τὸν ὀδόντα*, apud Ammonium: *νῶκαρ, παρὰ τὸ νω στερητικὸν καὶ τὸ κῆρ*: secundum Nicandri scholiasten, *παρὰ τὴν τοῦ νοῦ κάρωσιν*: et *ῥόδον, παρὰ τὸ θᾶττον ἀποῤῥεῖν*, secundum Theocriti scholiasten: vel, ut ex Plutarcho refert Clemens, *διότι πάμπολυ τῆς ὀδωδῆς ἐφίησι ῥεῦμα*: et *μοῦσαι* apud Diodorum Siculum 150, *ἀπὸ τοῦ μυεῖν τοὺς ἀνθρώπους, τουτέστι διδάσκειν τὰ ὑπὸ τῶν ἀπαιδεύτων ἀγνοούμενα*: vel secundum alios, *παρὰ τὸ μᾶν τὸ ζητεῖν*: nam nimis longe quaesitum illud apud Plutarch. *περὶ φιλαδελφίας,*

quasi ὁμοῦ οὖσαι. uti etiam σκιά et σκότος apud Ammonium, παρὰ τὸ σχέθειν καὶ ἐπέχειν τὴν ὅρασιν, *quod retineant seu inhibeant visum.* Quo enim magis ad grammaticam normam accedunt etymologiae, eo magis sunt consentaneae; ut τυφλός quasi τυφηλός, παρὰ τὸ τύφεσθαι, velut ὁ ἐπικεκαυμένας ἔχων τὰς ὄψεις: et φθόνος a φθείνω seu φθίνω, quippe qui alterius rebus macrescat opimis: τάμισος, παρὰ τὸ ταμεῖν: vel παρὰ τὸ θαμίζειν καὶ πυκνοῦν τὸ γάλα, ut et *coagulum* a coactione lactis, ac similia. Quamobrem et Quintilianus lib. 1, c. 9, merito eos reprehendit, qui nimium ingenio in talibus indulgentes, ad foeda usque ludibria labuntur; ut *stellam* dici quasi luminis stillam: *pituitam*, quia petat vitam: et *agrum* Varroni ex eo esse, quod in eo agatur aliquid: *graculos*, quia gregatim volent; cum manifestum sit, illud ex Graeco, hoc ex avium vocibus duci. *Peregrinis quoque Graeca quaesita derivatio*, ut Latinis, Punicis, Persicis, Hebraicis: litterarum item appellationibus; quas ex Hebraico idiomate manasse nemini est dubium: non observata regula, quae de hisce traditur 828, 3: et 66, 20. Unde non abs re suspicari licet, non unius auctoris hoc opus esse, sed, ut in lexicis fieri assolet, alias alia per alios inferta esse. Idem fortasse competat etiam in illas formulas, ἐγὼ ἀνέγνων 710, 36: ἐγὼ ἐπενόησα 661, 2: εὗρον ἐγώ 789, 12: τοῦτο ἐγὼ εὗρον 711, 56: οὕτως εὗρον ἐγώ 454, 28: 664, 51: 727, 7: οὕτως ἐγώ 785, 3. item ὡς ἐγῷμαι 785, 44: ὡς ἐγώ φημι 55, 3: et rursum, ὡς οἶμαι δὲ 509, 23: οἶμαι δ' ἐγώ 815, 14: ἐγὼ δὲ οἶμαι 774, 26: ἐγὼ δέ φημι 584, 14. nam et has unius eiusdemque auctoris esse nescio an mihi persuadere debeam: cum quaedam earum non sapiant eam modestiam, quam auctor profitetur 417, 10. atque adeo postrema illa, ἐγὼ δέ φημι, 590, 40, ut cum thrasonica quadam arrogantia coniuncta est, ita etiam a rectae rationis regula deflectit: uti et 433, 5. Sunt vero et alia, e quibus colligitur, post primam auctoris manum multa passim ab aliis, et saepe ab audaculis, inculcata esse. Non est tamen quod propterea vel omnia contemnamus, vel primo auctori derogemus: cum extra omnem controversiam sit, eum ex vetustissimis et optimis quibusque auctoribus hoc penuarium construxisse. De cuius aetate quamquam nihildum certi cognoscere potui, tamen eum non multo post Photii patriarchae tempora vixisse crediderim, circa Christi annum DCCCC. Eustathius sane hoc auctore videtur recentior: quippe qui eum in suis ad Iliadem Homericam παρεκβολαῖς alleget, 268, 42: τὸ δὲ μέγα ἐτυμολογικὸν (inquit) συγκροτοῦν εἰς τὴν δασεῖαν τῆς ἀρχούσης, λέγει παραχθῆναι τὴν Ἁλίαρτον ἀπὸ ἁλιέων καὶ ἄρτου. quae etymologia exstat apud hunc auctorem 63, 35. et quae ex Anastasio Sinaita in calce huius Etymologici adiecta sunt, procul dubio et ipsa ex hoc nostro desumpta sunt; vel certe ex eisdem fontibus petita. Floruit autem Eustathius sub Andronico Constantinopolitano Imperatore circa Christi annum MCLXXX: de Anastasio nondum certi quid comperi. Annotatae sunt a me aliae quoque nonnullae minutiae ab exquisita Grammaticorum norma discrepantes; ut de quorundam accentu, spiritu, quantitate; de flexionum et syntaxeos anomalia, de dialectorum praeceptionibus, et alia eiuscemodi: sed nec tempus nec locus talia nunc minutatim persequi sinunt. Itaque illis in praesens omissis, ex Varrone et aliis hic subiiciam quae huius operis argumento lucem aliquam afferunt. Varro igitur inter alia initio libri quarti de lingua Latina tradit, Vniuscuiusque verbi naturas esse duas; a qua re, et in qua re vocabulum sit impositum. Priorem illam partem, ubi, cur, et unde sint verba, Graecos ἐτυμολογίαν vocare: illam alteram, περὶ σημαινομένων. Quae ideo esse obscura, quod neque omnis impositio verborum exstet, quod vetustas quasdam deleri: nec quae exstat, sine mendo omnis imposita: nec quae recte est imposita, cuncta maneat. multa enim verba litteris commutatis esse interpolata: neque omnem originem esse Latinae

linguae e vernaculis verbis: et multa verba aliud nunc ostendere, aliud ante significasse; ut *Hostis*. nam tum eo verbo dictum esse peregrinum, qui suis legibus uteretur: nunc dici eum, quem tum dicebant perduellem. In eo verborum genere casum casu illustriorem esse ad ostendendam originem. nam quum recto casu dicimus *Impos*, obscurius est esse a potentia, quam quum dicimus *Impotem*: et eo obscurius fit, si dicas *Pos* quam *Impos*. videtur enim *Pos* significare potius pontem quam potentem. ¶ *Vetustas* (inquit) *non pauca depravat, multa tollit. quem puerum vidisti formosum, nunc vides deformem in senecta. tertium saeculum non videt eum hominem, quem vidit primum. Quare illa quae iam maioribus nostris ademit oblivio fugitiva, secuta sedulitas Mucii et Bruti retrahere nequit. Non, si non potuero indagare, eo ero tardior; sed velocior ideo, si quivero. Non mediocres enim tenebrae in silva, ubi haec captanda: neque eo, quo pervenire volumus, semitae tritae: neque non in tramitibus quaedam obiecta, quae euntem retinere possint.* ¶ *Quoniam verborum novorum et veterum discordia omnis in consuetudine communi, quot modis litterarum commutatio sit facta, qui animadverterit, scrutari facilius origines poterit verborum. Reperiet enim esse commutata maxime propter his quaternas causas. Litterarum enim fit demptione, aut additione: et propter earum artationem aut commutationem; item syllabarum productionem.* ¶ *Nunc, ut singulorum verborum origines expediam, quatuor eorum explicandi sunt gradus. Primus, in quo populus etiam venit: quis enim non videt, unde* Aerifodinae *et* Vicurus? *Secundus, quo Grammatica descendit antiqua; quae ostendit, quemadmodum quodque verbum poeta confinxerit; quod declinarit. hinc Pacuvius* rudentifibilus; *hinc*, incurvicervicum pecus: *hinc*, chlamyde clupeat brachium. *Tertius gradus, a quo Philosophia ascendens pervenit, atque ea, quae in consuetudine communi essent, aperire coepit; ut a quo dictum esset* oppidum, vicus, via. *Quartus, ubi est aditus et initia regis: quo si non perveniam, scientiam ad opinionem aucupabor. quod etiam nonnumquam in salute nostra facit, cum aegrotamus, medicus. Quod si summum gradum non attigero, tamen secundum non praeteribo: quod non solum ad Aristophanis lucernam, sed etiam ad Cleanthis lucubravi. Nolui praeterire eos, qui poetarum modo verba, ut sint ficta, expediunt. Non enim videbatur consentaneum quaerere me eo in verbo, quod finxisset Ennius, causam, negligere quod ante rex Latinus finxisset: quum poeticis multis verbis magis delecter quam utar, antiquis magis utar quam delecter. Annon potius mea verba illa, quae hereditate a Romulo rege venerunt, quam quae a poeta Livio relicta? Igitur quoniam haec sunt tripartita* verba; *quae sunt aut* nostra, *aut* aliena, *aut* oblivia: *de nostris dicam, cur sint: de alienis, unde sint: de obliviis, relinquam: quorum partem cum ita invenerim, ut opinor, scribam:* — Haec ibi Varro, quibus paulo post subiungit, Initiorum quadrigas esse, locum et corpus, tempus et actionem: quod stat aut agitatur, corpus esse: ubi agitatur, locum: dum agitatur, tempus: quod est in agitatu, actionem. quare quattuor esse genera prima rerum; totidem, verborum. Isidorus quoque Originum libro 1, cap. 28, tradit, non omnia nomina secundum naturam a veteribus imposita esse, sed quaedam secundum placitum, sicut et nos servis et possessionibus interdum, secundum quod placet nostrae voluntati, nomina damus. hinc esse, quod omnium nominum etymologiae non reperiantur; quia quaedam non secundum qualitatem, qua genita sunt, sed iuxta humanae voluntatis arbitrium, vocabula acceperint. Esse autem etymologias nominum aut *ex causa* datas; ut *reges*, a recte agendo: aut *ex origine*; ut *homo*, quia fit ex humo: aut *ex contrario*, ut *lutum* a lavando; dum lutum non fit mundum; et *lucus*, quia umbra opacus parum luceat. quaedam etiam *ex nominum derivatione facta esse*; ut a prudentia *prudens*: quaedam *ex locorum*,

urbium fluminumve nominibus traxisse vocabula. quaedam ex vocibus, ut ex garrulitate *garrulus*. quaedam *ex Graeco* in Latinum declinata esse; ut *silva*, *domus*, ex Graecis ὕλη, δόμος. multa etiam *ex diversarum gentium sermone* vocari: unde et originem eorum vix cerni, quod pleraque barbara nomina Latinis et Graecis sint incognita. Etymologiae vero cognitionem saepe necessarium habere usum in interpretatione: nam cum videris unde ortum est nomen, citius eius vim intelligi; et cognita etymologia, omnis rei inspectionem esse planiorem. Itidem et Fabius Quintilianus lib. 1, c. 9, inter alia scribit, Etymologiam habere aliquando usum necessarium, quoties interpretatione res de qua quaeritur eget: ut cum M. Caelius se esse hominem *frugi* vult probare, quia utilis sit multis, id est fructuosus; ideoque in definitionibus assignari Etymologiae locum. Nonnumquam et barbara ab emendatis discernere; ut cum quaeritur, *Triquetram* dici Siciliam an *Triquedram*, *Meridiem* an *Medidiem* oporteat, aliaque quae consuetudini serviunt. Continere autem in se multam eruditionem, sive illa ex Graecis orta tractemus, quae sunt plurima, praecipueque Aeolica ratione, cui est sermo noster simillimus, declinata: sive ex historiarum veterum notitia nomina hominum, locorum, gentium, urbium requiramus; unde *Bruti*, *Publicolae*, *Pici:* cur *Latium*, *Italia*, *Beneventum:* unde *Capitolium* et *Argiletum* appellata. Item illa minora, in quibus maxime studiosi eius rei fatigantur, qui verba paullum declinata, varie et multipliciter ad originem reducunt, aut correptis aut porrectis, aut adiectis aut detractis, aut permutatis litteris syllabisve; ut *Classis* a calando: *Lepus*, quasi leuipes: *Vulpes*, quasi volipes: *Merula*, quasi mera et sola volans. Quosdam non dubitasse omnem nominis causam Etymologiae subiicere: ut ex habitu *Longos* et *Rufos:* ex sono, *Strepere*, *Murmurare:* etiam derivata, ut a velocitate dicitur *velox:* et composita pleraque his similia, quae sine dubio aliunde originem ducunt, et arte non egent. Sicut vero a sono hic Fabius et Isidorus tracta vocabula docent, ita et Homerum ad etyma passim allusisse manifestum est, ut cum dicit εἰπεῖν ἔπος, ἔπος εἶπας, et similia. item Il. τ, v. 91, et 129, Ἄτη ἣ πάντας ἀᾶται: Il. ϑ, Τῇδ' ἄτῃ ἄασας: illic proprie, hic appellative accepto ἄτης vocabulo. Sic Il. β, Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφϑόγγοισι κέλευε Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς. Οἱ μὲν, ἐκήρυσσον· τοὶ δ', ἠγείροντο μάλ' ὦκα: satis evidenter declarans κήρυκας παρὰ τὸ κηρύσσειν, et ἀγορὰν παρὰ τὸ ἀγείρειν appellatam. et rursum Od. τ, τίϑεσϑ' ὄνομ' ὅττι κεν εἴπω· Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω. Τῷδ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον: significans τὸν Ὀδυσσέα inde nominatum, quod avus ipsius Autolycus πολλοῖς ὠδύσατο, et multi vicissim ipsi, ob insignes eius versutias, succensuerunt. Ad Varronem porro ut redeam, is, institutis sex libris, quemadmodum rebus Latina nomina essent imposita, priores de disciplina originis verborum fecit; posteriores de verborum originibus: ac primo quidem volumine exposuit quae contra etymologicam disciplinam dicuntur, cur neque sit, neque utilis sit: in secundo, quae pro ea dicuntur, quae sit, et cur ea sit: in tertio, quae de ea dicuntur, seu quae sit etymologiae forma; ut ipsemet Varro in quarti principio et sexti fine testatur. Quae vero a Graecis tracta sint vocabula, inter alios Cloatius et Hyslicrates exposuerunt, ut A. Gell. tradit l. 16, c. 12. nam et Fabius Quintilianus lib. 1, c. 9, diserte scribit, Romanum sermonem e Graeco maxima ex parte conversum esse, et nos confessis quoque Graecis uti verbis, ubi nostra desunt; sicut illi a nobis nonnumquam mutuantur. Haec ipsa *Etymologia, quae verborum originem inquirit*, (inquit ibidem idem Fabius) *a Cicerone dicta est* Notatio: *quia nomen eius apud Aristotelem invenitur σύμβολον, quod est* Nota: *nam verbum ex verbo ductum, id est* Veriloquium, *ipse Cicero, qui finxit, reformidat. Sunt qui vim potius intuiti*, Originationem *vocent.* Haec

ille. Locus autem Ciceronis, qui a Fabio ibi allegatur, exstat in Topicis, his verbis: *Est autem* Notatio, *cum ex vi nominis argumentum elicitur; quam Graeci ἐτυμολογίαν appellant, id est verbum ex verbo* Veriloquium. *nos autem, novitatem verbi non satis apti fugientes, genus hoc* Notationem *appellamus: quia sunt verba rerum notae. itaque hoc idem Aristoteles σύμβολον appellat, quod Latine est Nota.* ubi Boethius, *Notatio est*, inquit, *quoties ex nota aliqua rei, quae dubia est, capitur argumentum.* Nota *vero est, quae rem quamque designat. quo fit, ut omne nomen nota sit; idcirco quod notam faciat rem, de qua praedicatur:* — Et mox, *Interpretatio vero nominis, ἐτυμολογία Graece, Latine* Veriloquium *nuncupatur. ἔτυμον enim verum significat; λόγος orationem. Sed quia id* Veriloquium *minus in usu Latini sermonis habebatur, interpretationem nominis* Notationem *Tullius appellat.* Haec ibi Boethius. *Etymi* autem vocabulo utitur ipse quoque Cicero, ut 16 ad famil. epist. 10, *docui te*, Fides *etymon quod haberet:* et Varro Rei rust. l. 1, c. 48, de gluma, *Videtur vocabulum etymon habere a glubendo; quod eo folliculo deglubitur granum.* Est autem *Etymologia* Ciceroni Academ. quaest. lib. 1, *verborum explicatio, qua de causa quaeque ita nominata sint:* Eustathio 1408, 13. *λόγος ἐπαληθιζομένην δεικνὺς τὴν λέξιν τῇ φύσει τοῦ πράγματος.* Vale, amice lector, et inter ceteros huius editionis adiutores etiam Marburgensi Academiae bene precare, quae mihi ad promovendam in talibus rem litterariam annuum honorarium libens volensque confert.

ΜΑΡΚΟΣ Ὁ ΜΟΥΣΟΥΡΟΣ

ΤΟΙΣ ΕΝ ΠΑΤΑΒΙΩ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΙΣ ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Οἱ μὲν ἑλληνικῶς ἐντυποῦν ἐγχειρήσαντες ἕκτον ἔτος ἤδη τουτὶ οὐκ ἀπεικότως ηὐδοκιμήκασιν. ὅπου γὰρ οἱ τοὺς ἄνω χρόνους ἕν τι τῶν πρὸς τὴν κοινὴν ταυτηνὶ τροφὴν εὑρηκότες εἰς θεοὺς τελεῖν ἐνομίσθησαν, ἥπου μείζονος ἂν, εἴπερ ἐφικτὸν, ἄξιοι τιμῆς ἐπιτυχεῖν, οἷς ἐξεγένετο φανῆναι πορισταῖς τῆς ὡς ἀληθῶς καὶ μάλιστα προσηκούσης ἀνθρώπῳ τροφῆς, τῆς ἐν μαθήμασι καὶ βιβλίοις. ὧν τά γε σεμνότερα καὶ τῆς σπουδαιοτέρας ὄντα μερίδος ἤδη τοῖς πᾶσιν ἐκ προχείρου λαβεῖν, ὑπὸ τῶν ἐννοησάντων τουτὶ τοῦργον ἐνταῦθα, τέως οὐκ ὄν, ἐκδοθέντα. τῶν δέ γε νῦν εἰς ταὐτὸ τοῦτο καθέντων ἑαυτοὺς οὐ μᾶλλον προπέτειαν καταγνωστέον ὡς ἐπὶ τοῖς πρεσβυτέροις εὖ ἔχουσιν ἐπιβεβληκότων, ἢ μεγαλοφυΐας ἀγαστέον ὡς οὐ δυσαντίβλεπτον ἡγησαμένων εἶναι τὸ φθάσαν, ἀλλὰ μηδαμῶς ἀποδυσπετησάντων εἰς τὸ μὴ μόνον ἐνατενίσαι τοῖς ἀρχιτέκτοσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ χάριεν καὶ εὔρυθμον τῇ καινουργίᾳ προσθεῖναι. τούτων δὲ, τῶν δευτέρων φημὶ, τὰ κυριώτατα τυγχάνει μέρη Νικόλεώς τε ὁ Βλαστὸς, καὶ Ζαχαρίας ὁ Καλλιέργης, ἄμφω Κρῆτε καὶ πολίτα ἐμώ. ὧν ὁ μὲν, οὕτως ἐναργῆ καὶ θαυμαστὰ σημεῖα τῆς ἰδίας ἐξήνεγκεν ἐλευθερίας, ὡς περιττὸν εἶναι ταύτην εὐφημεῖν, ὄψει κρίνεσθαι δυναμένην· ὁ δὲ, φιλοπόνως τὰ περὶ τὴν τέχνην, εἴπέρ τις ἄλλος, ἐκμελετήσας, οὕτω τραχεῖάν τινα καὶ μεστὴν ἱδρῶτος ὡδοιπόρησεν, ὡς πολλοὺς ὑπάρξαι ποτὲ τοὺς ἐλπίσαντας ἐκ μέσης αὐτὸν ἀναστρέψειν καμόντα. ἀλλ' ὅμως ἤνυσε, καὶ πρὸς τὸ τέρμα χαίρων ἀφῖκται, καὶ μονονοὺ παρὰ τοῖς πλείοσιν ὑμῶν ἀνηγόρευται στεφανίτης· λέγω δὲ δι' οὓς ἐξεπόνησε τύπους, μηδενὸς κατ' ἴχνη χωρῆσαι τολμήσας, δέει τῆς παρανόμων γραφῆς. ἐπὶ δὴ τούτοις οὐ κατερράθυμησεν· ἀλλὰ χρυσέας ὑποστήσας κατὰ Πίνδαρον εὐτυχεῖ θαλάμῳ κίονας τοὺς χαρακτῆρας, ἠπείχθη καὶ θεητὸν πῆξαι τάχιστα μέγαρον. ἀρχὴν δὲ πασῶν ἐπικαιροτάτην ἐποίησε, καὶ πρὸς ἣν τὰ ἑκάστοτε τυπωθησόμενα καθιστάμενος ἥκιστα ἂν ἁμάρτοι· ἐκείνης γὰρ τῆς βίβλου κατήρξατο, ἥτις παρὰ τὰ προπύλαια τῆς ἀληθινῆς ἑστῶσα παιδείας, ἵνα τι καὶ κεβητίσω, τοῖς μαθητιῶσι τῷ χεῖρε φιλοφρόνως προτείνει εἰς ὑποδοχήν. οὓς ἐπειδὰν εὖ μάλα σπαργανώσῃ καὶ διαπλάσῃ, πλάσιν, ὦ θεοὶ, τὴν ἀρίστην τε καὶ καθαρωτάτην, ἀσφαλῶς ὁμιλεῖν ἐπιτρέπει, μάλιστα μὲν ἅπασι τοῖς ποιηταῖς, οὐχ ἥκιστα δὲ τῶν πάντων Ὁμήρῳ, τῷ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ σπέρματα παρασχόντι τοῖς ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει σοφοῖς. οὐδεμία γὰρ, ἢ κομιδῇ ὀλίγαι τῶν παρ' ἐκείνῳ τραχειῶν ἅμα καὶ σκληρῶν λέξεων, ἃς ἐτυμολογικώτερον οὐκ ἀναπτύσσει καὶ σαφηνίζει, οὐ δυσευρέτως, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἑφεξῆς τῶν στοιχείων τὰ ζητούμενα τοῖς διεξιοῦσιν εὐμνημονεύτως ἐκποριζόμενος· οὕτω γε μὴν νουνεχόντως καὶ χαριέντως, ὥστε μηδένα τῷ τῆς ἀναγνώσεως ἀποκναίειν ὁμοιοτρόπῳ· ἀλλ' ὁτὲ μὲν μύθοις, ὁτὲ δ' ἱστορίαις οὐ κατημαξευμέναις, ἀλλὰ σπανίως εὑρισκομέναις, ἐκ παραδρομῆς τὸν μετιόντα διαναπαύειν. πρὸς δὲ τούτοις ἀποδείκνυσιν οὐκ ὀλίγα δι' ὧν ἐκτίθεται κανόνων, ἀρχαίοις καὶ διαπρεπέσιν ἀνδράσι παραδοθέντων. οὓς ἐνίοτε μέν τισι δοκοῦντας οὐ μάλα ὁμοφωνεῖν,

διαλλάττει· ἔστι δ' ὅτε τῇ παρ' ἑαυτοῦ ῥοπῇ ἑτεραλκέα τὴν νίκην ἐποίησε. τῷ τοίνυν Ἑλληνικῆς ἀρύσασθαι πηγῆς ἐφιεμένῳ πάρεστιν ἀφθόνως ἐμπλησθῆναι τοῦ ποτοῦ, καὶ χύδην ἐπιῤῥέοντι τῷ κρουνῷ τὴν κεφαλὴν ὑποθεῖναι. ὁ γὰρ ἓν τοῦτο κεκτημένος, εἴτε τις κέρας Ἀμαλθείας αὐτὸ βούλοιτο καλεῖν παντοίοις καρποῖς ὑπερβρύον, εἴτε κηρίον, εἴτε κήπους Ἀδώνιδος, τὴν ἐπιτομωτάτην ἐβάδισε. πᾶσαν γὰρ ἔχειν ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἑλλάδα νομιζέτω· καὶ μηκέτι πόρσιον ἄλλο παπταινέτω, εἴποι ἂν ἡ Θηβαία λύρα. καὶ περὶ μὲν τούτων πόλλ' ἂν εἶχον εἰπεῖν, εἰ μή, μεταξὺ ταῦτα γράφων, ᾐσθόμην ἐμαυτοῦ περαιτέρω ἢ κατὰ μέτρον ἐπιστολῆς ἐξοκείλαντος. ἡ δὲ διόρθωσις, περὶ ἧς οὐ χεῖρόν οὐδὲ τοῦ λόγου πάρεργον εἰπεῖν, ἐργώδης ὑπῆρξε καὶ χαλεπὴ διενεγκεῖν, κατ' ἔνδειαν ὑγιῶς ἐφ' ἅπασιν ἔχοντος ἀντιγράφου· ὧν γὰρ ἦν εὐπορία, ταῦτ' εἰ καὶ ἄλλως παλαιὰ καὶ ἀξιόπιστα, ἀλλ' οὖν ἀσαφῆ καὶ γρίφων ἀνάμεστα, καὶ διὰ τοῦτό τινος εἰκαστοῦ Οἰδίποδι παραπλησίου δεόμενα. οὐ μὴν ταύτῃ γε τὴν ὁρμὴν ἀνῆκεν ὁ τοὔργον ἐπιτραπείς· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκ τῶν ταὐτὰ ξυντυχίᾳ τινὶ πραγματευσαμένων ἐπιλεξάμενος, τὰ δὲ τοῖς ὀλίγῳ πρότερον εἰρημένοις ὑποσημαίνεσθαι περὶ τῶν ἐφεξῆς συνεὶς, ἐτελεσιούργησε μὲν ἐκεῖνος ἀγαθῇ καὶ λαμπρᾷ τῇ τύχῃ· εἰ δὲ μικρ' ἄττά τινες ἐκφαυλίσουσιν, αὐτοὶ μὲν τοῦ πονηροῦ κόμματος εἶναι καὶ τοῦ Μώμου δόξουσι μιμηταί· ὃς τὰ μὲν ἄλλα τῆς Ἀφροδίτης οὐκ εἶχε κατηγορεῖν, ἓν δὲ μόνον ἀποστέργειν ἔλεγεν, ὅτι τρύζον αὐτῆς τὸ σανδάλιον ὀχληρὸν εἴη τοῖς ἀπαντῶσι τῷ ψόφῳ. τοῖς δὲ νεωστὶ τουτοισὶ γραικοτύποις οὐδὲν ἧττον καθ' ὁδὸν προχωρήσει τὰ τῆς εὐδοκιμήσεως· οἷς ἀπόχρη μόνων ὑμῶν, ὦ φιλέλληνες, ἐπιτυχεῖν εὐμενῶν, ὡς ἐν παιδείᾳ πολυψηφοτάτων καὶ τὴν λευκὴν ἀεὶ καὶ νικῶσαν χαριζομένων τοῖς ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας ἀσχολουμένοις σχολῆς. εὐτυχεῖτε.

IN ETYMOLOGICON EPIGRAMMATA.

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Ἔκ ποθεν ἀφράστοιο φανεὶς, φύγαδ' ἔτρεσεν ἄφνω
αἰετὸς οἰωνῶν ὑψιπέτης ἀγέλην.
Τεθρίππων ἐπιβὰς, σέλας ἠμάλδυνεν ὁμαίμου
ἥλιος, ἠδ' ἄστρων φροῦδον ἔθηκε φάος.
Τῶς δὲ χαρακτήρων ἀπεχάσσατο τῶνδε τὰ πρόσθεν
γράμματα, καὶ ῥίνης ἔκγονα καὶ δονάκων.
Θηεῦμαι γλυφανῆς πῶς τις σμίλης κοπίδεσσι
ξέσσε περιπλέκτων ὅρχατον ὧδε τύπων·
Πῶς δὲ μεταξὺ τόνους γραμμῶν στήριξεν ἀάπτους
ἰθυτάτων, φθόγγοις πάντας ἐπικρεμάσας.
Ἀλλὰ τί θαυμαίνω Κρητῶν φρένας; οὔς ποτ' ἐφετμαῖς
Πατρὸς Ἀθηναίη δαίδαλα πολλὰ δάεν.

Κρὴς γὰρ ὁ τορνεύσας· τὰ δὲ χαλκία Κρὴς ὁ συνείρας·
Κρὴς ὁ καθ' ἓν στίξας, Κρὴς ὁ μολυβδοχύτης·
Κρὴς δαπανᾷ, νίκης ὁ φερώνυμος· αὐτὸς ὁ κλείων
Κρὴς τάδε· Κρησὶν ὁ Κρὴς ἥπιος αἰγίοχος.
Τοὶ γὰρ ἅμ' εὐχώμεσθα· τέλοι γενετῆρα χορηγοῦ
μὴ δίχα μαντοσύνης οὔνομα παιδὶ θέμεν·
Νικῷ δ' ἀντιπάλους. νεῦσε Ζεύς. οἱ γὰρ ἀφ' ἱρῆς
Ἑλλάδος Ἑλλάνων παισὶ πρέπουσι τύποι.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Ἄνθεα γραμματικῆς δρέψαι ποθέων, ξένε, τάνδε
λάζευ ἀφειδήσας βύβλον ἐπωφέλιμον.
Τὰν πᾶσ', οὐκ ἀλέγων δαπάνης, προὔθηκεν ἑτοίμην
Νικόλεως ὁ Κρὴς, Βλαστὸς ἐπωνυμίην.

FEDERICVS TVRRISANVS

STVDIOSIS S. D.

Si, quas artes tum ad usum vitae, tum ad animorum cultum maiores olim nostri excogitarunt, eas industria sua posteri non auxissent, sane perexigua fuisset ex iis utilitas consecuta: propterea quod, qui primi eas invenerunt, informasse potius quam absolvisse videri possint. Nec secus in iis ipsis artibus accidisset, ac solet in agris fertilibus evenire; qui, si negligantur, dominos parum aut nihil iuvant: iidem rursus, si excolantur, fructus ferre uberrimos consueverunt: ut plus in cultu quam in ipso fundo positum esse cernatur. Quamobrem qui dant operam, ut maiorum inventis addant, hi, si modo spectetur utilitas, non minus quam inventores, hominum generi profuisse existimandi sunt. Quod ego ita esse cum semper iudicassem, cumque Aldinos libros, aliosque complures rursus typis reddere statuissem: tametsi poteram ea diligentia contentus esse, qua summa adhibita, pater meus Andreas Turrisanus, eiusque gener Aldus illos, dum viverent, impresserunt: ut tamen studiosis, quoad possem, ad honestas disciplinas capessendas adiumento essem, decrevi omne studium in eo ponere, ut emendatiores locupletioresque posthac exeant. Cuius rei veluti specimen esse poterit magnum hoc ETYMOLOGICVM Graecae linguae. In quo multa desiderari cum animadvertissem, tot dictionibus, et iis exquisitissimis, augendum curavi, ut qui liber antea et videri poterat, et certe erat imperfectus, is deinceps industria sumptuque nostro et absolutissimus et discentibus utilissimus fit futurus. Atque ut eae ipsae dictiones, quas suis cum etymologiis huic libro addidimus, facilius cognoscantur, singulis asteriscum apposuimus. Ceteros libros, quos praeparavimus: praeparavimus autem plurimos: non multo post curabimus imprimendos. De quibus omnibus ut bene aliquando mereremur, primum vestra causa adducti sumus: nam vel ob hoc utilitas vestra nobis curae esse in primis debet, quod a familia nostra potestis iam pro iure vestro libros emendatissimos exspectare: deinde etiam nonnihil nostra: ut, quoniam maiores nostri laudem in hoc genere maximam consecuti sunt, viderique possunt eam nobis quasi per manus traditam et haereditariam reliquisse, ad eam nos accessionem potius aliquam attulisse, quam de ea minuisse quidpiam videamur. Valete.

AVCTORES AB ETYMOLOGO CITANTVR HI:

Abro gr.
Aceſtodorus
Acuſilaus
Aeſchines
Aeſchylus
Aethlius
Agatho
Agathocles
Alcaeus
Alciphro
Alcman
Alexander III
Alexes gr.
Alexis com.
Amarantus gr.
Ambro gr.
Amerias
Amipſias
Ammonius
Anacreon
Anaxandrides
Anaxilas
Andocides
Andro
Androtio
Antimachus
Antipater
Antiphanes
Antipho
Aphthonius
Apio
Apollodorus III
Apollonius III
Apollophanes
Aratus
Archilochus
Archippus
Ariſtarchus gr.
Ariſtocles
Ariſtodemus
Ariſtonicus
Ariſtonymus
Ariſtophanes II
Ariſtoteles
Ariſtoxenus
Arrianus
Artemidorus
Artius
Aſclepius ſeu Aſclepiades
Athamas
Athenaeus
Athlius ſeu Aethlius
Attalus gr.
Axionicus
Babrius
Bacchylides
Baſilides
Baſilius th.
Beſantinus ſeu Biſantinus
Callias
Callimachus
Cephalo hiſt.
Cephalus or.
Charax II
Chares gr.
Charon
Choeroboſcus
Chryſippus
Claudius phil.
Clemens gr.
Cleo eleg.
Clidemus ſeu Clitodemus
Clitarchus
Clitodemus
Cornutus
Crates II
Cratinus II
Critolaus
David pr.
Dectio ſch.
Demetrius II
Demo
Democritus
Demonicus
Demopho
Demoſthenes
Dercyllas
Dexippus
Didymus
Dinarchus
Dio
Diodorus
Diogenes gr.
Diogenianus
Dionyſius th.
Dionyſius gr. II
Dionyſius hiſt. II
Diotimus
Diphilus
Dorotheus
Duris
Empedocles
Enomides
Epaphroditus
Epicharmus
Eratoſthenes II
Errenius Philo
Eubulus
Eudaemon
Eudoxus
Euemerus
Eulogius Sch.
Eunomius haer.
Euphorio
Euphorus ſeu Ephorus
Euphronio
Euphronius gr.
Eupolis
Euripides
Favorinus
Georg. Choerob.
Harmatius
Hecataeus
Hedylus
Hegeſippus
Heſianicus
Heracleo
Heraclides III
Heraclitus II
Hercules gr.
Herennius Ph.
Hermapias
Hermippus
Herodianus,
Herodotus h.
Herodotus gr. ſeu Herodorus
Herotheus
Heſiodus
Hierocles
Hippocrates
Hipponax
Homerus
Hyperides
Iaſon gr.
Ibycus
Illuſtrii F. gr.
Ioannes III
Iob
Ion
Ioſepus
Irenaeus
Iſaeus
Iſocrates
Iſter
Iuba
Iulius Claudius
Leander
Leocrines gr.
Libanius
Lucianus
Lycophron
Lycurgus or.
Lyſanias gr.
Lyſias or.
Manetho
Marſyas hiſt.
Melanthius
Meleager
Menander II
Menecles
Menecrates
Methodius gr.
Mimnermus
Muaſeas
Moſes
Myrſinus et Myſimblus, ſ. Myrſilus
Neanthes
Neoptolemus
Nicadius
Nicander
Nicanor
Nicocharis
Nicocles
Nicolaus
Nicophon
Nicoſtratus
Nymphis
Oppianus
Orbicius
Origenes gr.
Orion gr.
Orpheus
Orus gr.
Palamedes
Pamphilus gr.
Panyaſis
Parmenius
Parmeniſcus gr.
Parthenius
Paulus apoſt.
Petronius gr.
Phainus gr.
Phanias
Phanodemus
Pherecrates
Pherecydes
Philarchus
Phileas
Philemo
Philetas
Philias
Philo
Philochorus
Philoſtephanus
Philoxenus
Photius
Phrynichus II
Pindarus
Piſander
Pius
Plato II
Plutarchus II
Polemo
Polybius
Polyidus
Polyzelus
Porphyrius
Poſidippus
Poſidonius
Proclus
Proteas
Ptolemachus
Ptolemaeus
Pythagorei ſeu Pythagorici
Pytho
Rhianus
Saluſtius gr.
Sappho
Seleucus gr.
Serenus
Sergius gr.
Sibylla
Sidonius
Simonides
Simus ſeu Semus
Socrates gr.
Sophocles
Sophron
Soranus
Stephanus
Steſichorus
Steſimbrotus
Strabo
Strattis
Symmachus gr.
Tarantinus
Teleclides
Teucer II
Theagenes gr.
Themiſtagoras
Theo
Theochoretus
Theocles
Theocritus
Theodoretus
Theodorus
Theodotus
Theognis
Theognotus
Theopompus II
Theophraſtus
Theſeus
Thucydides
Thyillus ſeu Diyllus
Timachidas
Timaeus
Timotheus
Tranquillus
Trypho
Tyrannio
Xanthus
Xenagoras
Xenio
Xenocrates
Xenophanes
Xenophon
Zeno gr.
Zenobius
Zenodotus
Zoilus

Item a patria denominati,

Aetolus
Alexandrinus
Bithynus
Cyrenaeus p.
Mileſius l.
Soranus
Tarentinus
Tarraeus
Thrax.

ſic

Chaldaei
Dryopes ſeu Druidae

A ſtudio et profeſſione

Philoſophi
Rhetores ſeu Oratores
Poetae: *et ſpeciatim*
Herolci
Epici
Cyclici
Elegiogr.
Epigramm.
Epithalam.
Iambici
Tragici
Comici
Lyrici
Grammatici accurati
οἱ τεχνικοί
οἱ ἐξηγηταί
οἱ ὑπομνηματογράφοι
οἱ γλωσσογράφοι
Etymologi.
et κατ' ἐξοχὴν
Philoſophus
ὁ συγγραφεύς
ὁ περιηγητής
Poeta
Comicus
Pſalmoedus
Theologus
ὁ τεχνικός, Choeroboſcus, ut puto.

Sed et libri,

Argonautica
Bithyniaca
Corinthiaca
Dionyſiaca
Divina
Euangelia
Iambi
Hymni vet.
Leucadia
Naxia hiſt.
Philippica VII
Oracula
Phoronis
Polycharia
Pſalmi.
Punica hiſt.
Thebais, *et ſimilia. ſic*
Aureus liber
Omnigena materia
Lexica
Etymologica
Atticiſmi
τὰ ἐξηγητικὰ
ἡ ἑρμηνεία
Commentaria
Scholia
Communis opinio
Communis conſuetudo
Traditio veterum

Dialecti

Communis
Ionica
Attica
Aeolica
Dorica; *et ſpeciatim*
Alexandrini
Ambraciotae
Apolloniatae
Arcades
Bithyni
Bocoti
Chii
Cnidii
Corinthii
Cretenſes
Cyprii
Cyriani ſeu Cyrenaei
Epheſii
Eretrienſes
Gortynii
Hermionenſes
Lacones
Lycii
Lydi
Macedones
Megarenſes
Meſapii
Meſenii
Nicaenſes
Oropii
Pamphyli
Pergaei
Phrygeſ
Pontici
Rhegini
Rhodii
Samii
Siculi
Syracuſani
Theſſali
Thraces
Troezenii. *et remotiores*
Itali, *qui et* Latini *et* Romani
Indi
Perſae
Phoenices ſeu Poeni
Syri
Turci

Quo autem loco quaeque citentur, docet Index.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΕΓΑ

ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ.

Ἄλφα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἅλφω τὸ εὑρίσκω· πρῶτον γὰρ τῶν ἄλλων στοιχείων εὑρέθη. ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ ἀμοιβὰς πολιτεύεσθαι· ἅλφειν γὰρ τὸ ἀμείβειν.

* Ἀάατος, ἀντὶ τοῦ ἄατος, πλεονασμῷ τοῦ ἑνὸς α.

* Ἀάθικτος, ἀντὶ τοῦ ἄθικτος, ὁ ἄαπτος, παρὰ τὸ θίγω τὸ ἅπτω, καὶ α στερητικὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δευτέρου α.

Ἄατος, ἄνευ ἄτης· ὅ ἐστιν ἀβλαβής. δύναται δὲ καὶ ὁ χαλεπὸς καὶ ὁ βλαβερὸς ἀκούεσθαι. ἴσως καὶ αὐτὸ παρὰ τὴν ἄτην, ἐπιτάσει τοῦ ἄλφα. οὕτω Μεθόδιος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάπτω, ἄσω ἄτος καὶ ἄατος· Ἄγρει δή μοι ὅμοσσον ἀάατον στυγὸς ὕδωρ: — ἢ τὸ ἀβλαβὲς, ἢ πολυβλαβές. ἀβλαβὲς μὲν, τοῖς εὐόρκοις· πολυβλαβὲς δὲ, τοῖς ἐπιόρκοις.

Ἄασας, ἔβλαψας· ἐπιτάσει τοῦ α. καὶ ἀασάμην, ἐβλάβην. ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάπτω, ὁ μέλλων, ἄσω· ὁ ἀόριστος, ἄσα, καὶ ἐπιτάσει τοῦ α, ἄασα, ἀντὶ τοῦ ἔβλαψα. Ἄσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, καὶ ἀθέσφατος οἶνος: — ὁ μέσος, ἀσάμην, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δευτέρου α, ἀασάμην.

Ἀάσχετον] Μητρός τοι μένος αἰὲν ἀάσχετον οὐκ ἐπιειπτόν: ἀντὶ τοῦ ἀκατάσχετον, ἀκατακράτητον, μέγα. ἀπὸ τοῦ σχῶ, σχῆμι, ἔσχηκα, ἔσχεμαι, ἔσχεσαι, ἔσχεται· σχετὸς, καὶ ἄσχετος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀάσχετος.

Ἄαπτος] ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω: — παρὰ τὸ ἅπτω, ἁπτούς, καὶ ἀάπτους, ἤγουν τὰς ἄγαν ἁπτομένας· ἢ ὧν οὐκ ἄν τις ἥψαιτο, οἱονεὶ ἀπροσίτους, ἀπροσπελάστους. τὸ δὲ, καθαπτὸς ἐν πεύκῃσι Παρνασσοῦ, παρ' Εὐριπίδῃ: — ἐκ τοῦ καθάπτω γέγονε καθαπτός. οὕτω Φιλόξενος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, τὰς μὴ δυναμένας φθαρῆναι λέγει σημαίνειν τὸ ὄνομα, κατασκευάζων οὕτως. ἔστιν ἴψ ζῶον ἐσθίον τὰ ξύλα, καὶ κλίνεται ἰπός. ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα, ἰάπτω. ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, ἰαπτούς· καὶ κατὰ στέρησιν, ἀΐαπτους· καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ι, ἀάπτους. οἱ μὲν οὖν δασύνουσι τὴν δευτέραν, ἀποδιδόντες ἀπροσπελάστους· οἱ δὲ ψιλοῦσιν, ἀπτοήτους· ἔνιοι δὲ, ἀνεφίκτους, ἢ χαλεπάς· ἵν' ᾖ τὸ μὲν πρῶτον, ἐκτεταμένον· τὸ δὲ δεύτερον, συνεσταλμένον.

* Ἀασίφορος, ὁ τὴν ἄτην φέρων.

Ἀαγὲς, ἄθραυστον, ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλάνω, ἀγής· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἀαγής· τὸ οὐδέτερον, ἀαγές. ἢ τὸ ἄθραυστον κατὰ στέρησιν, ἢ τὸ πολύθραυστον.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΗΤΑ.

Ἄβαλ, ἐπίῤῥημα. παρὰ τὸ βάλλω, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ λ καὶ τοῦ ω, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἄβαλ καὶ ἄβελ, παρὰ τὸ ἀβάλε ἐπίῤῥημα, ὡς τὸ, Ἀβάλε σοι Στέφανε· εἰδωλολάτρησας.

Ἄβαξ, κυρίως ὁ μὴ ἔχων βάσιν· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ οἱαςδήποτε σανίδος. οὕτως Ὠρίων. γίνεται δὲ παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω.

Ἀβαρνίδα· οἷον, Περκώτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρνίδα ἡμαθόεσσαν: — Περκώτη δέ ἐστι πόλις Τροίας· Ἀβαρνὶς δὲ, πόλις Λαμψάκου. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Διονύσου ἐρασθεῖσα Ἀφροδίτη, ἐμίγη αὐτῷ. ἀναχωρήσαντος δὲ τούτου εἰς τὴν Μηδικὴν, ἐγαμήθη Ἀδώνιδι. ὡς δὲ ἦλθεν ὁ Διόνυσος, στέφανον ποιήσασα, ἀπήντησεν αὐτῷ. ᾠδεῖτο δὲ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ, διὰ τὸ γεγαμῆσθαι· εἰς δὲ Λάμψακον ἀναχωρήσασα, τὸν ἐξ αὐτοῦ κυοφορούμενον ἐβούλετο ἀνελεῖν. ἡ δὲ Ἥρα ζηλοτυπήσασα, μεμαγευμένῃ τῇ χειρὶ ἐφήψατο τῆς γαστρὸς αὐτῆς· καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τεκεῖν παῖδα· ὃν Πρίηπον ὀνομασθῆναι, ἄσχημον, καὶ βαθυαιδοῖον· καὶ τοῦτον ἀπαρνήσασθαι αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην· καὶ ἀπὸ τούτου, Ἀπαρνίδην κληθῆναι· κατὰ δὲ ἐναλλαγὴν τοῦ στοιχείου, Ἀβαρνίδην. οὕτως Ὠρος ὁ Θηβαῖος ἐτυμολόγος. τὸ ἐθνικὸν, Ἀβαρναῖος καὶ τὸ θηλυκὸν, Ἀβαρναίη.

* Ἀβακήμων, ὁ ἄλαλος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βάζειν.

Ἀβάκησαν, ἀντὶ τοῦ ἠγνόησαν. ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥητορική· οἷον, Τῷ δ' ἴκελος, κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ', ἀβάκησαν: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἠσυνέτησαν· παρ' ἄλλοις δὲ τὸ ἠσύχασαν. ἔστι βάζω τὸ λέγω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ βοάζω κατὰ συγκοπὴν γίνεται. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, βέβακται· οἷον, ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακται: — καὶ ὥςπερ παρὰ τὸ φυλάσσω πεφύλακται φυλακτὸς, καὶ τέτακται τακτὸς, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἄτακτος ἀτακτῶ, οὕτω καὶ βέβακται βακτὸς· καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ ἀβακτῶ, ὡς ἄτακτος ἀτακτῶ· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ, ἀβακῶ· ὅθεν καὶ τὸ ἀβάκησαν· σημαίνει δὲ τὸ ἠγνόησαν. οἱ γὰρ ἀγνοοῦντες, οὐκ ἔχουσιν ὅ τι λέγειν. ἔστιν οὖν τὸ τοιοῦτον, ὅτι ἄφωνοι δι' ἄγνοιαν ἐγένοντο.

* Ἀβακίζω, ἡσυχάζω, ἀπὸ τοῦ ἀβακῶ.

Ἀβακής, ἀπὸ τοῦ βάζω τὸ λέγω· οἷον, Οἵτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὀπιθεν φρονέουσιν: — κέχρηται δὲ αὐτῷ Σαπφώ· οἷον, Ἀλλά τις οὐκ ἔμμεν παλιγκότων ὀργάνων· ἀλλ' ἀβακὴν τὰν φρένα ἔχω: — ἀντὶ τοῦ ἡσύχιον καὶ πρᾶον. παρὰ τὸ ἀβακής οὖν γίνεται ἀβακῶ, ὥςπερ εὐσεβὴς εὐσεβῶ. ἐκ τούτου δὲ γίνεται

ἀβακίζω. φησὶν Ἀνακρέων· Ἐγὼ δὲ μισέω πάντας, οἱ χθονίους ἔχουσι ῥυθμοὺς καὶ χαλεποὺς μεμαθήκασιν, ὡς μεγίστη τῶν ἀβακιζομένων, ἀντὶ τοῦ, τῶν ἡτυχίων καὶ μὴ θορυβωδῶν.

* Ἀβάλαι, ἐπίῤῥημα σχετλιαστικὸν, παρὰ τὸ βάλλω, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α.

Ἀβακέως, ἐπίῤῥημα· Ἀβακέως εὕδοντι: — ἀντὶ τοῦ ἡσύχως· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀβακὴς, ἀβακέως, ὥςπερ ἀπὸ τοῦ εὐσεβὴς, εὐσεβέως. οὕτως Ἡρωδιανὸς, εἰς τοὺς μεγάλους ἐπιμερισμούς.

* Ἄβαλεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέβαλεν.

* Ἀβασάκτως, ὅ ἐστι δυςβασάκτως· καὶ ἀβασάνιστα τὰ ἀνεξέταστα· καὶ ἀβασάνιστος, ὁ ἀδοκίμαστος. εἴρηται ἀπὸ τοῦ βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸ χρυσίον.

Ἄβδια καὶ Ἄβδηρα, ἡ θάλασσα· Ἔῤῥει σοι τὸ μειράκιον ὁ Καλλίας, ὦ Πρωταγόρα· καὶ πέπραγε κακῶς, ἐπειδή σοι τὴν ταχίστην ἄβδηράδε ἀφήνηθεν ἀναπέπλευκας: — ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως. τὸ ἐθνικὸν Ἀβδηρίτης.

Ἀβέλτερος, ἀνόητος, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ βέλτερος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀβέλτερος. τὸ δὲ βέλτερος, ἀπὸ τοῦ βάλλω, τόπου ἁπλοῦ, οὐχὶ δὲ συγκριτικοῦ. ὥςπερ γὰρ παρὰ τὸ φέρω φέρτερος, οὕτω παρὰ τὸ βάλλω βέλτερος.

Ἀβελτερία, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ἀβελτηρία, ἀνοησία, μωρία, ἡ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκουσα, ἀπὸ τοῦ ἀβέλτερος.

Ἀβίων, ἤτοι βίοις μὴ χρωμένων, ὅ ἐστι νόμοις καὶ πολιτείαις· ἢ βιοῖς μὴ χρωμένων, ὅ ἐστι τόξοις· ἢ παρὰ τὸ ἐπιτατικὸν α, ἵν' ᾖ πολυβίων. ζήτει εἰς τὸ Γαλακτοφάγος. ἢ ἄβιοι, οὐ βίαιοι, οὐκ ἄδικοι. ἢ μακρόβιοι, μεγαλότοξοι.

Ἀβλεμέως, ἀφροντίστως. παρὰ τὸ μέλειν, ἀμελέως, καὶ ὑπερθέσει ἀλεμέως· καὶ πλεονασμῷ τοῦ βῆτα, ἀβλεμέως. οὕτως Ὠρίων.

Ἀβληχρὸν] βληχρὸν, τὸ ἀσθενές· καὶ κατὰ ἐπίτασιν τοῦ ἄλφα, ἀβληχρόν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ· παρὰ τὸ βάλλειν· ὁ ποτὲ μὲν τὸ καταβάλλειν εἰς γῆν, καὶ δύνασθαι ἀναιρεῖν σημαίνει, ποτὲ δὲ τὸ καταβάλλεσθαι εἰς γῆν. οὕτως Ὠρίων. ἔστι δὲ ῥητορικὴ ἡ λέξις.

* Ἀβέβηλα, τὰ τοῖς βεβήλοις μὴ βάσιμα χωρία καθαρὰ, ἀπὸ τοῦ βαίνειν, καὶ α στερητικοῦ.

Ἀβλῆτα, τὸν κακόβλητον, παρὰ τὸ βέβληται· ἢ τὸν κινὸν καὶ μήπω βεβλημένον, ἀλλὰ νεοπαγῆ καὶ ἀκέραιον τὸν ἰὸν ἐν αὐτῷ ἔχοντα. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ τος· οἷον, ἀβλὴς, ἀβλῆτος. τὰ γὰρ εἰς ς λήγοντα ὀξύτονα σύνθετα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, μίαν συλλαβὴν φυλάττοντα τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλίνονται, εἴτε εἰς ως ὦσι, εἴτε εἰς ης, εἴτε εἰς ας· οἷον, κέκραται, χαλκοκρὰς χαλκοκράτος, ὁ χαλκῷ κεκραμένος· νεοκρὰς, νεοκράτος, ὁ νεωστὶ κεκραμένος· βέβληται, ἀβλὴς ἀβλῆτος, ὁ μὴ βληθείς· τέτρωται, ἀτρὼς ἀτρῶτος, ὁ μὴ τρωθείς· πέπτωται, ἀπτὼς ἀπτῶτος, ὁ μὴ πεσών· ἔγνωσται, ἀγνὼς ἀγνῶτος, ὁ ἄγνωστος· τέθνηκα, ἡμιθνὴς ἡμιθνῆτος, ὁ ἡμιθανής. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς, εἰς τὸν τέταρτον κανόνα τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων.

Ἀβολῆτις, ἔντευξις, ἀπάντησις.

Ἀβούλητον, ἀκούσιον, ἢ οὐ βουλόμενον· ἢ δυςβούλευτον.

Ἀβούτης, ἀκτήμων, ἄπορος· ἀπὸ τοῦ βοῦν.

Ἄβολος, ὁ μηδέπω ἐκβεβληκὼς τοὺς ὀδόντας ἵππος, ἤγουν ὁ πῶλος. καὶ γνώμων ὁ ὁδοὺς· ὅτι ἀπὸ τούτου ἡ ἡλικία γνωρίζεται τῶν πώλων τε καὶ μόσχων. τριάκοντα γὰρ μηνῶν γινόμενοι, ἐκβάλλουσι τοὺς πρώτους ὀδόντας· εἶτα ἐνιαυτοῦ παρελθόντος, τοὺς δευτέρους· καὶ μετ' ἄλλον ἐνιαυτὸν τέλειοι εἰσὶν, οἱ τεττάρων ἡμίσεων ἐτῶν. ἀφ' οὗ καὶ λειπογνώμονες καλοῦνται, οἱ μηκέτι διὰ τῶν ὀδόντων γνωσθῆναι δυνάμενοι.

Ἀβολήτωρ] βολῶ καὶ ἀντιβολῶ· παρ' ὃ τὸ ἀβολήτωρ, ὁ μὴ παρακαλῶν. Ἀντίμαχος Ἰαχίνῃ· — τοὶ δ' ἄρ' οἱ ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν: — ἀντὶ τοῦ μάρτυρες συνηλλαχότες καὶ συντυχόντες. οὕτω Φίλων εἰς τὰ ῥηματικὰ αὐτοῦ.

Ἀβρός] βορὰ βορὸς καὶ ἀβρός· ὁ κούφως βαίνων, κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους. παρὰ τὸ βάρος καὶ τὸ στερητικὸν ἄλφα, ἄβαρος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀβρός. τὸ δὲ βάρος, παρὰ τὸ βίᾳ αἴρεσθαι.

Ἀβροείμονες] ἀβροείμονές τε καὶ κατηγλαισμένοι· λαμπροφόροι, ἁπαλοφόροι. ἀβρὸν γὰρ, τὸ λαμπρὸν, καὶ κοῦφον, καὶ τρυφερόν. ἀβρὸς οὖν ὁ ἁπαλὸς, παρὰ τὸ ἅπτω, ὁ εὐαφής· ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους, ὁ κοῦφος καὶ ἐλαφρός.

* Ἀβροκόμης, ὁ πολύθριξ, ὁ τὴν κόμην φαιδρὰν ἔχων. παρὰ τὸ ἀβρὸς καὶ κόμη.

Ἄβρα, οὔτε ἡ ἁπλῶς θεράπαινα, οὔτε ἡ εὔμορφος λέγεται· ἀλλ' ἡ οἰκότριψ, καὶ παρὰ χεῖρα, ἤγουν ἡ σύντροφος θεράπαινα.

Ἀβρότων, κοχλίων εἶδος· οἱ δὲ, ἀκρίδων· αἵτινες πολλαὶ γενόμεναι, τοὺς καρποὺς διαφθείρουσιν. οἱ δὲ, μελιττῶν· οἱ δὲ ἀπρότων φασὶν, ὅ ἐστιν ἀντὶ τοῦ ληστῶν.

* Ἀβρόμιος, ὁ ἄοινος, χωρὶς οἴνου. βρόμος γὰρ ὁ Διόνυσος.

Ἀβρότη, κατὰ παράλειψιν τοῦ μ· ἀμβρότη γὰρ ἦν, οἷον ἀθανάτη· εἰς ὅ κεν ἔλθῃ νὺξ ἀβρότη· ἀπρότη τὶς οὖσα, παρὰ τὸ μὴ προϊέναι ἐν αὐτῇ. ἢ ἐν ᾗ βροτὸς οὐ φαίνεται· ἢ ἀμβρότη, καθ' ἣν βροτοὶ οὐ φοιτῶσιν.

Ἀβροδιάζομεν] μήπως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν: — κυρίως ἐπὶ τῶν τοξοτῶν, τὸ βροτοῦ ἀποτυχεῖν, ὡς ἐν πολέμῳ· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς ἀποτυχεῖν· ὅ τινες διαναφοδῆσαι φασίν· Ἥμβροτες οὐδ' ἔτυχες: — τὸ δὲ θέμα, ἀβροτάζω· οὕτως Ὠρίων· ὁ μέλλων, ἀβροτάξω.

Ἄβρομοι, οἱ ἄγαν βρομοῦντες, ὅ ἐστιν ἠχοῦντες. παρὰ τὸ βρόμος, ὃ σημαίνει τὸν ἦχον, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. ἔστι καὶ στερητικὸν τοῦτο, παρὰ τὸ βρέμω.

Ἄβυσσος] δύω τὸ ὑπεισέρχομαι· καὶ κατὰ τροπὴν, βύω, βύσω βέβυκα βέβυσμαι βέβυσαι, βυσὸς, καὶ ἄβυσσος, ἐν ᾗ οὐδεὶς εἰσέρχεται διὰ τὸ βάθος. ζήτει εἰς τὸ Ἀκρόβυστος.

Ἄβρικτον, ἄγρυπνον.

Ἀβρὶξ, ἀγρηγόρως.

Ἀβροτῆσαι, ἀπαντῆσαι νυκτός.

Ἀβρότης, ἁπαλότης, τρυφερότης.

Ἀβύρβητον, πολὺ, μάταιον.

Ἀβώβας, ὁ Ἄδωνις ὑπὸ Περγαίων.

Ἄβως, ἄφαντος.

Ἄβωτος, ἀηδής.

Ἄβοτοι δὲ, αἱ μὴ κατανεμόμεναι, ἢ βοτάνην φέρουσαι ἄκαρπον.

Ἀβυρτάκη, βαρβαρικόν τι ἔδεσμα ἐκ ἐρμίνων κατασκευαζόμενον, καρδάμων, καὶ σκορόδων, καὶ σιναπέως, καὶ ἀβυρτακοποιός.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Ἀγάζω] ἐκ τοῦ ἀγῶ ἀγάζω, ὡς σπεδῶ σπεδάζω· ἐκ δὲ τοῦ ἀγάζω τὸ ἀγασάμεθα. καὶ ἐκ τοῦ ἀγῶ παράγωγον, ἄγημι.

Ἄγαμαι, τὸ παθητικόν. ἄγαμαι αὐτοῦ· καὶ τοῦτο μᾶλλον οὕτως συντάσσουσι· καὶ τὸ θαυμάζειν πολλάκις· ἀπο-
10 γνῶναι δὲ αὐτοῦ καὶ αὐτόν. ὁμοίως καὶ τὸ κρατῆσαι αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀφελέσθαι, καὶ τὸ ἀφαιρεῖσθαι, ἐπιλαθέσθαι, πυθεῖν. σημαίνει καὶ τὸ ζηλοῦν, ὡς ἐν Ὀδυσσείας ε· Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγασθε θεοί. — οὕτως Ὠρίων.

Ἀγαίεται] Τῷ δ' ἤτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται — βασκαίνει, ὀργίζεται, χολοῦται. τίθεται δὲ ἡ λέξις πολλάκις καὶ ἐπὶ τοῦ φθονεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν.

Ἀγαθὸς, παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς ἐπ' αὐτόν· ἢ ἐκ τοῦ ἀγάζω τὸ θαυμάζω. ὁ μέλλων, ἀγάσω· ὁ παρακείμε-
20 νος, ἤγακα· ὁ παθητικὸς, ἤγασμαι ἤγασαι ἤγασται, ἀγαστός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, ἀγαθός· ὡς κρεμάστρα κρεμάθρα. ἢ ἐκ τοῦ ἄγαμαι. συγκρισιν δὲ οὐ ποιεῖ, οὔτε ὑπέρθεσιν, ὡς ἐγκειμένου ἐπιτατικοῦ μορίου, ἵνα μὴ γένωνται δύο ἐπιτάσεις ὁμοῦ, ἀλλὰ, μᾶλλον ἀγαθὸς ὅδε τοῦδε.

* Ἀγαθοέργεια, ἡ ἀγαθοῦ ἔργου προθυμία.

Ἀγαθὸν, τὸ ἄγαν θεῖον· ἢ τὸ ἀγαπᾶν τὸν θεόν.

Ἄγα, φθόνος καὶ βασκανία.

Ἀγάζηλοι, μεγαλόζηλοι· οἱ δὲ, φθονεροί.

30 Ἀγάζει, ἀγανακτεῖ, καὶ βαρέως φέρει. καὶ ἐπὶ τοῦ σέβεσθαι καὶ φθονεῖν παρ' Ὁμήρῳ, καὶ λυπεῖσθαι.

Ἀγαθιζομένη, συνεχῶς ἀγαθὰ λέγουσα.

Ἀγαθὶς, δέσμη· καὶ εἶδος τι γράμματος ἢ στήμονος.

Ἀγάθεσμον, πήλινον.

Ἄγαλμα, ἀγαλλίαμα, καλλώπισμα· πᾶν ἐφ' ᾧ ἀγάλλεταί τις καὶ χαίρει, κἂν τε ἱμάτιον ᾖ, κἂν τε εἰκών· οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ ἄγαλμα εἶπον τὸ ξόανον. τὸ δὲ ἄγαλμα παρὰ τὸ ἀγάλλω.

40 Ἀγαλλιῶ, παρὰ τὸ ἀγλαόν. τοῦτο παρὰ τὴν αἴγλην· τὸ δὲ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ ἄλλω, τὸ πηδῶ.

Ἀγάλακτες, οἱ ἀδελφοί· οἱονεὶ ὁμογάλακτες τινὲς ὄντες. ἢ οἱ τὸ αὐτὸ γάλα σπάσαντες. οὕτως Ὠρίων.

Ἀγαμέμνων, παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ μένω. αγαν, τὸ γαν μακρόν. τὰ εἰς αν λήγοντα ἐπιρρήματα μακρὸν ἔχουσι τὸ α· οἷον, πέραν, λίαν, εὐάν· πλὴν τοῦ ὅταν καὶ πάμπαν. τὸ δὲ ἄγαν, συντιθέμενον μετὰ ἄλλου, συστέλλει τὸ δεύτερον α, καὶ μονὴν ποιεῖ τοῦ ν, καὶ τροπὴν, καὶ ἀποβολήν· μονὴν μὲν οὖν ποιεῖ, ἐν τῷ Ἀγάννιφος· τροπὴν δὲ, ἐν τῷ Ἀγήνωρ· ἀποβολὴν δὲ, ἐν τῷ
50 Ἀγακλυτός, Ἀγασθενής, Ἀγαμέμνων. ἔστι δ' ὅτε κατὰ τοὺς ποιητὰς καὶ τὸ κατ' ἀρχὴν α τρέπει, ὡς ἐν τῷ, κατ' ἠγάθεον Νυσήϊον: — τοῦτο δὲ πάθος ποιητικόν.

* Ἄγαμος, ὅς ἐστι ἄνευ τοῦ γάμου· παρὰ τὸ α στερητικὸν, καὶ γάμος.

Ἀγανοῖς] Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν: — προσηνέσι, καὶ πραέσιν. ἀπὸ τοῦ ἀγάζω τὸ θαυμάζω, γίνεται ἀγανός· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἄγαν γίνεται, καὶ τοῦ αἰνεῖσθαι. ὅθεν
6 καὶ ἀγανὴ, ἡ ἀγαθή· καὶ ἀγανῇσι, τὰς σεπτικὰς καὶ ἀγαθὰς εὐχὰς λέγει.

Ἀγάκη, παρὰ τὸ ἄγειν τὸ κῶν, ἤτοι ἐνοῦν καὶ συνάπτειν πρὸς ὁμόνοιαν· ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ποιότητα ἔχειν.

Ἀγαπῶην, ῥῆμα εὐκτικόν. ἀγαπάω ἀγαπῶ· ἀγαπάοντος ἀγαπῶντος· ἀγαπάομι ἀγαπῶμι· τὸ τρίτον, ἀγαπάοι ἀγαπῷ. καὶ οἱ Ἴωνες ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν
20 εὐκτικῶν εἰώθασιν ἐπεντιθέναι τὸ η· καὶ ἀναλόγως πάλιν τὸ πρῶτον γίνεται ἀγαπώην. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, πᾶν τρίτον πρόσωπον εἰς η λῆγον προσθήκῃ τοῦ ς ποιεῖ τὸ δεύτερον, καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς ν τὸ πρῶτον.

Ἀγαπήνωρ, ὁ γενναῖος καὶ ἀνδρεῖος, ὁ ἀγαπῶν τὴν ἠνορέην, ὅ ἐστι τὴν ἀνδρίαν. ἔστι καὶ ὁ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

* Ἀγάστονος, ὁ τοῦ ἄγαν στόνου ἄξιος, ὁ πολύστονος.

Ἀγασάμενοι, θαυμάσαντες· παρὰ τὸ ἀγάζω τὸ θαυμάζω.

Ἀγαστόρων, τῶν ὁμογάστρων, τῶν ἀδελφῶν. Λυκόφρων, Τῶν φιλτάτων σου τῶν ἀγαστόρων τρόφιν: — σημαίνει δὲ τὸν τροφόν· ἢ τὸν εὐτραφῆ· καὶ κλίνεται τρόφις τρόφιδος.

Ἀγαυὸς, ὁ λαμπρὸς καὶ ἔνδοξος. ἐκ τοῦ ἀγῶ τὸ θαυμάζω γίνεται ἄγημι, ἄγαμαι, ἄγασαι, ἄγαται, ἀγαὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀγαυὸς, Αἰολικῶς, ὡς ναὸς ναυός. ἢ παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖος· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, ὡς δίφρος, δύφρος· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀγαυός.

Ἀγαυρὸς, κομψὸς, ὁ ἔνδοξος· παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς γῆς αἴρεσθαι· ἢ παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖος. ἢ παρὰ τὸ ἄγη, ὅ σημαίνει τὴν ἔκπληξιν, ἀγηρὸς, καὶ ἀγαυρός, σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὑπερήφανον· ὑπὸ δὲ Ἰώνων, τὸν ἄπορον· ὑπὸ δὲ Ἀττικῶν, τὸν κοῦφον.

Ἀγαυρίαμα] παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖρος, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ γαῦρος, ὡς κλαίω κλαύσω, καίω καύσω· καὶ ἐν ἐπιτάσει τοῦ α ἀγαυρός· καὶ ἀγαυριᾶν, τὸ μεγάλως γαυριᾶν καὶ ἐπαίρεσθαι. οὕτω Μεθόδιος.

Ἀγαυγὴ, οἷον Ἀπόλλωνος ἀγαυγή· παρὰ τὸ αὐγή.

Ἀγαυότατον, μέγιστον, ἐνδοξότατον.

Ἄγγωνες, δοράτια οὐ λίαν σμικρὰ, ἀλλ' οὐδὲ μεγάλα, ἀλλ' ὅσον ἀκοντίζεσθαι, εἴπου δεήσοι.

Ἄγγαροι, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματηφόροι. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ ἀστάνδαι. λέγεται δὲ καὶ ἀγγαροφορεῖν, ἐπὶ τοῦ φορτία φέρειν κατὰ διαδοχήν. οὕτως Ὠρίων.

* Ἀγγείδιον, μικρὸν ἄγγος, ὑποκοριστικῶς, ἀπὸ τοῦ ἄγγος.

Ἀγγριᾶς, τοὺς θερισμούς· οἱ δὲ τὰς ἀνίας· οἱ δὲ συνήθως ἀπὸ τοῦ ἀγγρίζεσθαι. οὕτως Ὠρίων.

Ἀγγεῖον, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ τι ἄγειν καὶ φέρειν. οὕτως Ὠρίων.

Ἀγγεῖλαι, κυρίως τὸ διὰ λόγων κελεύειν. παρὰ τὸ λέγω ἀνλέγω, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ἀγγέλλω, τροπῇ τοῦ ν εἰς γ.

Ἀγγελλόντων, ἀντὶ τοῦ ἀγγελλέτωσαν οἱ Ἀττικοὶ Φασί. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν προστακτικῶν τῶν ἀπὸ ὁριστικῶν γινομένων, τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μ κλιτικὸν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν· τύπτετε, τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόντων τὸ μ κλιτικὸν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσι τῷ τρίτῳ τῶν δυϊκῶν· τύπτεσθε τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν.

Ἀγάλιος, λοιδορία· καὶ τὸ ἀγαλίζεσθαι, λοιδορεῖσθαι· Ταραντῖνοι.

Ἀγάννιφον, ἄγαν χιονώδη, πολύνιφον, ἄγαν βαλλόμενον νιφετῷ· ἢ πολυνέφελον. Ἀγάννιφον, τὸν πάνυ κατανιφόμενον, ἢ τὸν οὔτε ὅλως νιφόμενον· ἄμφω παρὰ τὸ νείφω. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ.

Ἀγανακτεῖν, ἀντὶ τοῦ στένειν παρὰ Πλάτωνι.

Ἀγγαρεύω, τὸ ἐργάτας ἐγείρω, ἀπὸ τοῦ ἄγγαρος, ὅ σημαίνει τὸν ἐργάτην. ἀγγάρους λέγουσιν, οἱ μὲν τοὺς πρέσβεις, ἢ τοὺς ἀπράκτους καὶ νωθεῖς. ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς σταθμοὺς ἄγγαρα, καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ καθοδηγεῖν παραλαμβανομένους ἄκοντας. Αἰσχύλος οὖν ἐν Ἀγαμέμνονι, τὸν ἐκ διαδοχῆς πυρσὸν, ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔφη.

Ἀγγάρους, ἡ λεγομένη Περσική ἐστι· σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ἐκ διαδοχῆς βασιλικοὺς γραμματοφόρους. ὅθεν καὶ τὸ

εἰς βασιλικὰς ἀτάγειν τί χρείας, Ἀγγαρεύειν λέγεται· καὶ Ἀγγαρεία, δουλεία· καὶ Ἀγγάριος, δοῦλος, ἢ ἄγγελος. ἄγγαρος λέγεται καὶ τὸ εἰς ἀναδένδρα ξύλον.

Ἀγανὸν, καλὸν, ἀγαθὸν, ἱλαρόν· οἱ δὲ ἀθάνατον. καὶ Ἀγανόφρων, πρᾶος [καὶ] προσηνὴς ταῖς φρεσίν.

Ἀγγαρίζειν, ἐρεθίζειν, ὑφαιρεῖσθαι.

Ἄγγελος] ὥςπερ παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ γίνεται εἴκελος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄγω γίνεται ἄγελος καὶ ἄγγελος. καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον, ἀρχάγγελος, εὐάγγελος, χαράγγελος.

Ἀγγελίην ἐλθόντα, ἀντὶ τοῦ ἄγγελον. δύο σημαίνει ἡ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ, τὴν πρεσβείαν, ὡς ἐν τῷ· Ἀγγελίην εἰποίμι περίφρονι Πηνελοπείῃ: — καὶ τὸν ἄγγελον ἤτοι πρέσβιν, ὡς ἐνταῦθα, Ἀγγελίην ἐλθόντα: — καὶ ἀγγελιαφόρον, πρεσβευτήν.

Ἀγελείη, ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ ἄγουσα λείαν ἀπὸ τοῦ πολέμου, ὅ ἐστιν λαφυραγωγίαν· ἤτοι ἡ λαφυραγωγὸς Ἀθηνᾶ. ἢ ὅτι ἡγεῖται λαῶν.

Ἀγελαῖος, ἰδιώτης, ῥεμβώδης· παρὰ τὸ ἀγέλη. τὸ δὲ ἀγέλη, ἀπὸ τοῦ ἄγω· διὸ καὶ προπερισπᾶται· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν γινόμενα προπερισπῶνται· οἷον, Γάζα Γαζαῖος. τὸ δὲ Ἀγέλαιος, ὄνομα κύριον, προπαροξύνεται· λέγεται δὲ καὶ ὁ εἰκαῖος καὶ εὐτελής.

Ἀγέρωχος, ῥητορικὴ ἡ λέξις· σημαίνει δὲ τὸν αὐθάδη, παρὰ τὸ ἄγαν αὐχεῖν· ἢ ὁ ἔντιμος καὶ ἀνδρεῖος, παρὰ τὸ ἄγαν γερουχεῖν. οὕτως Ὠρίων. ἡ μὲν οὖν συνήθεια τὴν λέξιν ἐπὶ ψόγον τάσσει, τοὺς αὐθάδεις καὶ ἀπαιδεύτους ἀγερώχους λέγουσα· ὁ δὲ Ὅμηρος τοὺς ἄγαν ἐντίμους, ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἐπὶ τὸ γέρας ὀχεῖσθαι· Τρώων ἀγερώχων: — ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, Ῥοδίων ἀγερώχων: — ἔνιοι δὲ τῶν γλωσσογράφων ἰδίως τούτους ἔδοξαν ἀγερώχους λέγειν, ἐπεὶ νησιῶται ἐπεισάκτῳ τροφῇ χρῶνται· ἀπὸ τοῦ ἀγείρειν ὀχὴν, τουτέστι τροφὴν, Ὁμήρου μηδέποτε τὴν τροφὴν ὀχὴν εἰρηκότος· ἔπειτα καὶ τοὺς Τρῶας, μηδαμῶς ὄντας νησιώτας, ἀγερώχους λέγει.

Ἀγέραστος, οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ γέρας, ἄνευ γερῶν καὶ τιμῆς· παρὰ τὸ γέρας ἡ τιμή· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ γεράζω γεράσω, γεγέρακα γεγέρασμαι γεγέρασαι γεγέρασται, γεραστός καὶ ἀγέραστος.

Ἀγερμὸς, οὐκ ἀγυρμός. Πλάτων δὲ ἀγυρμὸν εἴρηκε τὸν συναθροισμόν.

Ἀγερσικύβηλιν] κύβηλις λέγεται ὁ πέλεκυς ὁ μαντικός. οἱ δὲ, τὸν ἐφ' ἑαυτὸν ἀγείροντα τὸν πέλεκυν, ἢ θύτην, παρὰ τὴν ἄγερσιν τὸν ἀγερμὸν ἢ ἀθροισμὸν, Κρατῖνος ἐν Δραπέταις.

Ἀγείρω, τὸ γει δίφθογγον· ἀγέρρω γὰρ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς· ἢ ὅτι καὶ ἀγερῶ ὁ μέλλων, ἐκ τοῦ ἄγω γίνεται.

Ἀγειρέθω] ἐκ τοῦ ἀγείρω τὸ συναθροίζω γίνεται ἀγειρέθω, καὶ οὐχὶ ἀγειράθω· ἐπειδὴ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγονται, διὰ τοῦ αθω ποιοῦσι τὴν παραλήγουσαν· οἷον, κίω, κιάθω· εἴκω, εἰκάθω· εἴργω, εἰργάθω· ἀμύνω, ἀμυνάθω. εἰ δὲ βραχείᾳ παραλήγεται, διὰ τοῦ εθω ποιεῖ τὴν παραλήγουσαν· οἷον, φλέγω φλεγέθω· νέμω νεμέθω· γέρω γερέθω· ὅθεν καὶ τὸ ἀγειρέθω· καὶ ἀείρω ἀειρέθω, γενόμενα κατὰ παραγωγὴν Ἀττικήν. ἀγειρέθω καὶ ἀγερέθω, ἀπέβαλλον τὸ ι, ἵνα μὴ εὑρεθῇ διὰ τοῦ αθω γινόμενον, μακρᾶς οὔσης τῆς παραληγούσης.

Ἀγείρατον] γέρας ἡ τιμή· ἀγέρατον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀγείρατον. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. σημαίνει καὶ τὸ ἄτιμον καὶ πολύτιμον.

Ἀγερωπεῖ, ἐφορᾷ.

Ἀγήρατον, ἄφθαρτον, ἀθάνατον, μὴ γηράσκοντα· παρὰ τὸ γῆρας.

Ἀγεσίλαος, ἐπώνυμον τοῦ ἄδου. Καλλίμαχος, Φοιτῶσι μεγάλῳ ἀγεσιλάῳ: — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαούς· ἄρχει γὰρ τῶν θανόντων. οὕτω Μεθόδιος.

Ἄγῃ] ἄγῃ μ' ἔχει ὅρκαμε λαῶν: — σημαίνει δὲ τὴν ἔκπληξιν καὶ τὸ θαῦμα· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἄζω ἢ ἀγῶ τὸ θαυμάζω. οἱ γὰρ ἐκπληττόμενοι, εἴς τι ὑπερέχον ἄγονται. ἔστι δὲ ἄκλιτον: ἐπειδὴ τὰ εἰς γη ἰαμβικὰ οὐδέποτε ἀπὸ φωνήεντος ἄρχονται· οἷον, στέγη, ταγή, φυγή· πρόσκειται ἰαμβικὰ, διὰ τὸ ἀγῆ, ὃ σημαίνει τὴν ἀπόκλασιν τοῦ κύματος. τοῦτο γὰρ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἰαμβικὸν, ἀλλὰ σπονδειακόν· τὸ γὰρ α μακρὸν ἔχει. ἐπεὶ οὖν τὸ ἄγῃ ἔστιν ἰαμβικὸν καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, εἰκότως, ὡς μὴ ἔχον τί μιμήσασθαι, ἄκλιτον ἔμεινεν. ἢ ἄγῃ, ἀπὸ τοῦ ἀκῇ· ἐκ τῆς παρεπομένης ἀφωνίας τῇ ἐκπλήξει· τὸ δὲ ἀγῶ, ἀπὸ τοῦ χῶ χαίγω, κατὰ ἐπίτασιν τοῦ α. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἐκπληττομένοις χαίνειν.

Ἀγαὶ, ἠϊόνες, καὶ τραύματα καὶ τρώσεις. λέγονται δὲ καὶ αἱ ζηλώσεις. καὶ Ἀγαῖον, ἐπίφθονον ἢ θαυμαστόν.

Ἀγείτης, ὑβριστής.

Ἀγαπησμὸς, ἀγάπησις.

Ἀγαπητὸν, κεχαρισμένον, μονογενῆ.

Ἀγάστονον, μεγαλοψόφητον, ἢ μεγαλοστένακτον.

Ἀγεισσώτου, ἀθριγγώτου, ἀστεγάστου.

Ἀγέλη, βοσκημάτων πλῆθος κυρίως, ἤδη δέ ποτε καὶ ἀνδρῶν. Ἀγελῆδον, ἅμα.

Ἄγη, θαῦμα, χαρὰ, ἀπιστία, ζῆλος· παρὰ Ἡρωδιανῷ, βασκανία: παρὰ Ὁμήρῳ, ἔκπληξις, πληγή, θραῦσις, ἀπώλεια, κλάσις· ἔνιοι, ἱέρεια.

Ἄξον] ἐκ τοῦ ἄσσω τὸ κλάνω, ὁ μέλλων, ἄξω· ὁ ἀόριστος, ἧξα· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἄξον. διατί περιστᾶται; διὰ τὴν συνέμπτωσιν· ἔστι γὰρ ἄξον ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κομίζω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤγον· τὸ παθητικὸν, ἤγην. καὶ τὸ ποιητικὸν, ἄγειν.

Ἀγή, ἡ κλάσις τοῦ κύματος· ἀπὸ τοῦ ἀγῶ τὸ κλάνω, ἀγή· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄσσω καὶ κατάσσω, τὸ κλῶ. καὶ ἐαγὸς, τὸ κατεαγὸς καὶ κεκλασμένον. οὕτω Μεθόδιος.

Ἀγηγέρατο, συνηθροισμένοι ἦσαν. ἐκ τοῦ ἀγείρω ὁ μέλλων, ἀγερῶ· ὁ παρακείμενος, ἤγερκα· ὁ παθητικὸς, ἤγερμαι· τὸ τρίτον, ἤγερται· καὶ ἀττικῶς, ἀγήγερται· καὶ ἰωνικῇ προσόδῳ τοῦ α, ἀγηγέρατα, ὡς ἐσπάρατα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠγέρμην· καὶ ἀττικῶς, ἀγηγέρμην· ἤγερσο καὶ ἀγήγερσο· ἤγερτο καὶ ἀγήγερτο· καὶ ἰωνικῶς, ἀγηγέρατο. Ἰστέον δὲ, ὅτι καὶ τὸ ρ στοιχεῖον ἓν ἐστι τῶν ἀμεταβόλων. λέγει δὲ ὁ κανὼν, ὅτι πᾶν τρίτον ἐνικῶν ἔχον πρὸ τοῦ τ ψιλὸν, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, καὶ προσθήκῃ τοῦ α, ποιοῦσιν οἱ Ἴωνες τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν. καὶ φήσειέ τις διὰ τὸν κανόνα μὴ δύνασθαι ἀγηγέρατο γενέσθαι· οὐ γὰρ ἐστὶ πρὸ τοῦ τ, ρ ψιλόν· μανθανέτω, ὡς κανών ἐστιν ἕτερος ὁ λέγων, τὸ ρ μετὰ τῶν δασέων δασύ ἐστι· καὶ μετὰ τῶν ψιλῶν ψιλόν ἐστιν. εἰκότως οὖν ἀγηγέρατο γέγονεν, ὡς ἐσπάρατο. ἐδείχθη γὰρ τὸ ρ ψιλόν.

Ἀγήοχα] ἄγω, ἄξω, ἦχα, ὁ ἀττικὸς ἄγηχα· καὶ ἐπειδὴ ἔμελλεν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ συλλαβῇ ἔχειν τὸ αὐτὸ σύμφωνον, ἐπλεόνασεν ἡ γο συλλαβή, καὶ ἐγένετο ἀγήγοχα· ὥςπερ ἀπὸ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω, ἔσω, ἧκα ὁ παρακείμενος· καὶ ἀττικῶς, ἔδηκα· καὶ πλεονασμῷ τῆς δυ συλλαβῆς, ἐδήδοκα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ, ἀήοχα. τὸ μέντοι ἀγήοχα, Βοιωτῶν ἐστι, τροπῇ τοῦ η εἰς τὴν αι δίφθογγον.

Ἀγήνωρ] ἐκ τοῦ ἄγαν καὶ τοῦ ἀνὴρ γίνεται ἀγάνωρ· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η ἀγήνωρ. Ἀποροῦσι τινὲς, λέγοντες, ὅτι τροπὴν ἔπαθεν, ἢ ἴδιον σχηματισμόν. καὶ λέγομεν, ὅτι ἴδιον σχηματισμόν· διότι τὸ ἀνὴρ μετὰ ἄλλης λέξεως καταρχὰς συντιθέμενον, τρέπει τὸ η εἰς η, καὶ τὸ η εἰς ω· οἷον, εὐήνωρ, ἀντήνωρ· τὸ δὲ νικάνωρ, κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν τοῦ η εἰς α. καὶ ὅτε μὲν ἐπὶ ἐπαίνου λαμβάνεται, σημαίνει τὸν ἀνδρεῖον· ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγαν τῇ ἠνορέῃ (ὅ ἐστι τῇ ἀνδρίᾳ) χρῆσθαι. Ὅμηρος, Ἔνθάδε μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ: — ὅτε δὲ ἐπὶ ψόγου, τὸν αὐθάδη, ὡς ἐνταῦθα, — ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως, ὁ ἄγαν ὑβριστὴς, καὶ διὰ τῆς ἀνδρίας ὑποπεπτωκὼς εἰς ὕβριν. οὕτω Μεθόδιος. ἔστι καὶ κύριον.

Ἀγηνορίαις, αὐθαδίαις, ὑπερηφανίαις. Ἀπολλώνιος, Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας.

Ἀγῆλαι, ἀναθεῖναι, κοσμῆσαι, εἰς ἄγασιν ἀγαγεῖν καὶ χαρὰν, τιμῆσαι, θεὸν ἀγλαΐσαι. Εὔπολις, Καὶ προσαγήλωμ' ἀπελθόντας: — καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις, Καί σε θυσίαις προσόδοις τε μεγάλαις ἀγελοῦμεν: — οἱ δὲ, προσειπεῖν· ὅτε δὲ διῶξαι. καὶ ἀγηλῶ, κοσμήσω.

Ἀγηλάτῳ] Λυκόφρων, Ἀγηλάτῳ μάστιγι συνθλάσας κάρα: — λέγει δὲ τῷ κεραυνῷ. ἐὰν μὲν δασέως, τῷ τοὺς ἀσεβεῖς ἐλαύνοντι· ἐὰν δὲ ψιλῶς, τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ.

* Ἀγήραον, μὴ γηράσκον, παρὰ τὸ γῆρας καὶ α στερητικόν.

Ἀγητοί, θαυμαστοί. ἀπὸ τοῦ ἀγῶ τὸ θαυμάζω, ἀγὸς ἀγητὸς, εὐδαίμων, ἄμεμπτος, περίβλεπτος· καὶ οὐδέτερον, ἀγητόν.

Ἀγινῶ, ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω γίνεται, πλεονασμῷ τοῦ ν. πέφυκε γὰρ πλεονάζειν τὸ ν ἐν τοῖς ῥήμασι· καὶ εἰ μὲν εὑρεθῇ φωνῆεν ἀλλεπάλληλον, φυλάττεται ἡ βαρεῖα τάσις, οἷον, θύω, θύνω· δύω, δύνω. ἐὰν δὲ μὴ εὑρεθῇ ἀλλεπάλληλον φωνῆεν, ἀλλὰ σύμφωνον πρὸ τοῦ ν, περισπᾶται· οἷον, ἵκω, ἱκνῶ· οἴχω, οἰχνῶ. οὕτως ἄγω ἀγνῶ, καὶ ἀγινῶ, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ ἐκ τοῦ ἄγω, ὃ σημαίνει τὸ ἐκπλήττομαι. τὸ ι μακρόν — περὶ δ' οὐρανὸς αὐτὸν ἀγινεῖ, φησὶν Ἄρατος.

Ἅγιος] παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι, ἅζιος καὶ ἅγιος, εὐκτὸς, τίμιος, καθαρὸς, εὐσεβής. ὅτε δὲ μιαροί, ἄγιοι.

Ἀγκὼν, ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι ἑτέρῳ ὀστέῳ τὸ ἕτερον, ἐγκὼν καὶ ἀγκών. ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ ἐξέχω, ὁ ἐξέχων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀγκὼν, καὶ Ἀγκοίνη.

Ἀγκωνίδες, αἱ ὑπηρέτιδες. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ Ἐγκονεῖν, ὅ ἐστι μετὰ σπουδῆς ἐνεργεῖν.

Ἀγιστία] ἁγιάζω ἁγιάσω, ἡγίακα, ἡγίασμαι, ἡγίασαι, ἡγίασται· ἁγιαστὸς, ἁγιαστία, ἡ ἁγιωσύνη, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἁγιστία.

Ἀγκύλη, διὰ τὸ ἄνω αὐτῆς κοῖλον.

Ἄγκυρα, ἡ μὲν πόλις, προπαροξύνεται· ἡ δὲ τοῦ πλοίου, παροξύνεται.

Ἀγηλομένη, ἀγαλλομένη, χαίρουσα.

Ἀγηλάζειν, σώζειν.

Ἀγηλατίζειν, διώκειν, φυγαδεύειν, ἐπιτάσσειν· οἱ δὲ, ἀττικίζειν.

Ἄγημα, τὸ προϊὸν τοῦ βασιλέως τάγμα· οἱ δὲ, τὸ ἄριστον τῆς Μακεδονικῆς συντάξεως.

Ἁγισμὸς, ἀτραπός. καὶ ἁγιστία, καθάρευσις.

Ἀγιάδαι, τόπος ἐν Λακεδαιμονίᾳ· καὶ οἱ βασιλεῖς ἀπὸ Ἄγιδος.

Ἀγίζειν, τὸ τὰ ἱερὰ ἐσθίειν, ἢ καρποῦν· ἔνιοι τὸ κατατέμνειν τὸ ἀνατιθέμενον δέρμα.

Ἀγκὰς, τὰς ἀγκάλας. ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος γίνεται ἀγκάς· ἐξ οὗ τὸ ἀγκαλίζω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγκὼν, ἀγκάζω καὶ ἀγκαλίζω· ὃ καὶ βέλτιον.

Ἄγκη, τὰ τοῦ ὀρῶν κοιλώματα· ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι καὶ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. παρὰ τὸ ἄγω τὸ φέρω, ἄγη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἄγκη. ἢ παρὰ τὸ κέω κῶ, τὸ δηλοῦν τὸ κεῖσθαι, γέγονεν ἄγκος, ἐν ᾧ ἐστὶ συνάγεσθαί τε καὶ κεῖσθαι.

Ἄγκιστρον] παρὰ τὸ ἄγω ἄκιστρον, καὶ ἄγκιστρον.

Ἀγκύλον, στρεβλόν.

Ἀγκιστρωμένος, κατεχόμενος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων, τῶν κατεχομένων ἐν τῷ ἀγκίστρῳ.

Ἀγκύλον] παρὰ τὸ ἄγω γίνεται ἀγκύλος. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἀγκύλον σημαίνει τρία· τό τε σκολιὸν καὶ πανοῦργον, ὡς τὸ, Ὀδυσσέος ἀγκυλομήτεω: — καὶ τὸ 11
περιφερὲς κατὰ σχῆμα, ὡς ἐν τῷ, ἀγκύλα τόξα: — καὶ τὸ ἰσχυρὸν, ὡς ἐν τῷ, ἀγκύλα δ' ἅρματ' ἔθυνεν: — ὡς εὗρον ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος. τὸ κυ, ψιλόν. διατί; τὰ διὰ τοῦ υλος ὀνόματα διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται· οἷον κρωβύλος, (σημαίνει δὲ τὸν πορνοβοσκόν) Αἰσχύλος, ἀγκύλος· πλὴν τοῦ κοῖλος ὁ βαθὺς τόπος.

Ἀγκυλομήτεω] γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀγκύλον, ὃ σημαίνει τὸ σκολιὸν, καὶ τοῦ μῆτις· ὅπερ ἀπὸ τοῦ μήδω τὸ βουλεύομαι γέγονεν. κλίνεται δὲ οὕτως· ἀγκυλομήτης, ἀγκυλομήτου κοινῶς· Δωρικῶς ἀγκυλομήτα· Βοιωτικῶς δὲ καὶ Αἰολικῶς ἀγκυλομήταο· Ἰωνικῶς ἀγκυλομήτεω· οἷον κακοήθους, κακοτέχνου, σκολιοβούλου. οἱ δὲ, τὸν δυνάμενον περὶ τῶν ἀγκύλων καὶ σκολιῶν εὖ βουλεύεσθαι.

Ἀγκυλοχείλης] τινὲς φασὶν, ὅτι ἀπὸ τοῦ χηλή, ὃ σημαίνει τὸν ὄνυχα, γίνεται κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν τοῦ η εἰς ει δίφθογγον. κακῶς δὲ λέγουσιν· εἰ γὰρ ἦν οὕτως, μέλλει σημαίνειν καὶ αὐτὸ τοὺς ἔχοντας ἐπικεκαμμένους ὄνυχας· ὡς τὸ, — αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι: — καὶ εὑρίσκεται ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ σημαῖνον· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· ἀλλὰ παρὰ τὸ χεῖλος καὶ τὸ ἀγκύλον γίνεται. σεσημείωται τὸ ἀγκυλόχειλος. κακῶς δὲ σεσημείωται. οὐ γάρ ἐστι σύνθετον, ἀλλὰ παρασύνθετον.

Ἀγλαὰ, τὰ λαμπρὰ· παρὰ τὴν αἴγλην, ὅ ἐστι τὴν λαμπρότητα, ἐφ' ᾗ τις ἀγάλλεται· ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ἅλλεσθαι, ἀγαλαὰ, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγλαά. ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν τὸ ἀγλαὸν· καὶ ἀγλαὴ, καλῶς κεκοσμημένη.

* Ἀγλαομητία, ἡ μεγάλη βουλή· παρὰ τὸ ἀγλαὸν, καὶ μῆτις, ἡ βουλή.

Ἀγλαΐα, παρὰ τὸ ἀγλαός· τὸ δὲ ἀγλαός, παρὰ τὴν αἴγλην· λαμπρότης, κάλλος. καὶ Ἀγλαΐεσθαι τὸ καλλωπίσεσθαι. ἀγλαΐζω, ἀγλαΐσω, ἀγλαΐω, καὶ ἀγλαΐεσθαι.

Ἀγλευκής] παρὰ τὸ γλεῦκος ἀγλευκής· ἀγλευκέστατον, ἀντὶ τοῦ ἀηδέστατον. ἢ παρὰ τὸ γλυκὺς πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀγλευκής, ἀηδής, ἄκαλος, ἀχάριστος, ἀκαλής.

Ἄγλιθες, ἐξ ὧν ἡ κεφαλὴ τοῦ σκορόδου σύγκειται· ἢ σκορόδων κεφαλαί. ἀγλίδια, σκόροδα.

Ἀγκαλιαγωγοί, οἱ ἀγκαλίδας ἄγοντες ἐν πλοίοις· ἢ ἐπὶ θρεμμάτων. ἀγκαλιδοφόροι μὲν, αὐτοὶ οἱ φέροντες· ἀγκαλιδοπῶλαι δὲ, οἱ πιπράσκοντες.

Ἀγλίτης, οἰκέτης.

Ἀγμοὺς, τοὺς ὀρεινοὺς καὶ κρημνώδεις τόπους· ἢ ῥαχίαι, περιθραύσεις, ἀπορρῶγες. καὶ ἄγμα, σύντριμμα. οἱ δὲ, πάγος.

Ἁγνὸς] παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι, ἅζω, ἀγὸς, ἀγανὸς, καὶ ἁγνός· καὶ κλίνεται ἁγνοῦ. ἤγουν ὁ καθαρὸς καὶ σεβάσμιος. τὸν γὰρ ἁγνὸν πάντες σεβόμεθα.

Ἀγνὼς, παρὰ τὸ γνόω γνώσω γνώς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀγνώς· οἱονεὶ ὁ ἄγνωστος καὶ ἀμαθής· καὶ κλίνεται ἀγνῶτος.

Ἄγνος, τὸ Φυτόν· παρὰ τὸ τοὺς ἐσθίοντας ἀγόνους τηρεῖν, ἄγονόν τι ὄν. ἢ παρὰ τὸ εἰς ἁγνείαν συντελεῖν, ἐσθιόμενον καὶ πινόμενον, ἔτι δὲ καὶ ὑποστρωννύμενον·
12 ὃ καὶ λύγον καλοῦσι· τὸ τῆς σωφροσύνης δηλωτικὸν, καὶ ἡδονῆς σβεστικόν. Φασὶ γὰρ αὐτὸ ἐσθιόμενον σβεννύναι τὴν Φλόγα τοῦ ἡδονῶν. ἁγνὸς δὲ λέγεται ὁ καθαρὸς ὀξυτόνως. παρὰ τὸ ἀγάζω ἀγανὸς, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἁγνὸς, ὡς παίζω παιδνός. οὕτως Ὠρίων.

Ἀγνοῶ, παρὰ τὸ νοῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ γνοῶ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀγνοῶ.— οὐδέ μιν Ἥρη ἠγνοίησεν: — οὕτως Ὠρίων.

Ἄγνυμι, οἷον, — πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων: — συντριβομένων. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀγνύω. ἔστιν ἄγω τὸ κλῶ· καὶ ἀγνῶ, ἀγνύω, καὶ ἄγνυμι. καὶ περιαγνύμενος, σημαίνει τὸ περιτριβόμενος, περικλώμενος.

Ἀγκαλίδες, αἱ τῶν Φρυγάνων δέσμαι· καὶ Ἀγκάλαι, οἱ βραχίονες· καὶ Ἀγκαλὶς, ἄχθος· καὶ Ἀγκαλίζειν, ἄγχειν, ἢ ἀναβαστάζειν.

Ἀγκιστροφάγος, Φιλάργυρος. Ἀγκιστρεύεται, θηρεύει.

Ἀγκόνους, διακόνους, ὑπηκόους, δούλους.

Ἀγκτὴρ, δεσμός· καὶ ἀγκτῆρες, οἱ ἐν τραχήλῳ τόποι, δι' ὧν ἄγχεσθαι συμβαίνει.

Ἀγκύλη, τοῦ ἀγκῶνος ἡ καμπή· καὶ οἱ ἀκοντισταὶ, Ἀγκυλισταί.

Ἀγνωμοσύνη, ἀναισθησία, ἄγνοια, ὀλιγωρία· καὶ ἀγνώμων, ἀναίσθητος, ἀνόητος, ἀλόγιστος, ἁμαρτάνων.

Ἀγὸς, ἡγεμών· παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς ὑποτεταγμένους· Ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθοντο.

Ἄγος, σημαίνει δύο· τό τε καθαρὸν, ὅπερ κυρίως· καὶ τὸ ῥυπαρὸν, κατὰ ἀντίφρασιν.

Ἀγκὼν, ὁ ἄγαν ὀστώδης τόπος· ἢ διὰ τὸ ἐπάγεσθαι τὴν χεῖρα, οἷον ἄγνυσθαι· ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ πολλὸς γίνεται πολλοστὸς, οὕτω παρὰ τὸ ἄγω ἀγὸς καὶ ἀγοστός. οὕτως Ὠρίων ὁ ἐτυμολόγος. ἢ τὸ ἐκτὸς τοῦ ἀγκῶνος, παρὰ τὴν συναγωγὴν καὶ τὴν ἐπίκαμψιν τῆς χειρός· ἢ παρὰ τὸ δύνασθαι τούτῳ τινὰ ἄγχειν.

Ἄγονος, ὄνομα· παρὰ τὸ γόνος. βαρύνεται μὲν ὁ γεννηθεὶς, ὀξύνεται δὲ ὁ γεννήτωρ· [ἐξ οὗ, πλεονασμῷ τοῦ υ, γουνὸς, ὁ γεννητικὸς καὶ κάρπιμος τόπος· Γουνῷ ἀλωῆς.

Ἄγαμος] τὸ δὲ — ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι: — ὁ τε σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἢ διαζευκτικοῦ παραλαμβάνεται, ἤτοι, ἢ καὶ γεννηθεὶς πρὸ γάμων ἀπολέσθαι.

Ἄγον, Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἦγον· ῥῆμα ὁριστικὸν, χρόνου παρατατικοῦ. ποιητικὸν γάρ ἐστι καὶ ἔστιν ἀναύξητον, βραχὺ ἔχον τὸ α. καὶ ἆγον Δωρικῶς τὸ αὐτὸ, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ᾱ μακρόν. τὸ γὰρ ἀκόλουθον ἔστιν ἦγον.

Ἀγορὴ, καὶ αὐτὸ τὸ ἄθροισμα, καὶ ὁ τόπος, καὶ ὁ λόγος· παρὰ τὸ ἀγείρω τὸ ἀθροίζω καὶ ἐκκλησιάζω, γίνεται ἀγορή· ὃ σημαίνει ἐκκλησίαν, συνέδριον. τὸ δὲ ἀγείρω, παρὰ τὸ ἄγω.

Ἀγορεύω, παρὰ τὸ ἀγορά· τοῦτο δὲ, παρὰ τὸ ἀγείρω. τοῦτο παρὰ τὸ ἄγω καὶ τὸ εἴρω τὸ λέγω, ἐν ᾗ πρὸς τὸ λέγειν συναθροίζονται.

Ἀγοράασθαι, ἐκ τοῦ ἀγορῶ. καὶ περισπᾶται. τὰ γὰρ εἰς ρω λήγοντα ῥήματα τῷ ρ παραληγόμενα περισπᾶται· οἷον, δημηγορῶ, ἀλληγορῶ, ἐγρηγορῶ. οὕτω καὶ ἀγορῶ. ἔστι δὲ τῆς β' τῶν περισπωμένων. ἐξ οὗ — παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε: — δημηγορεῖτε.

Ἀγοράζω, ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ ἐμβάλλω καὶ διατρίβω· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγοράζειν.

13 Ἀγορήνδε, τουτέστιν εἰς τὴν ἀγοράν. ἐπιρρηματικὴ ἡ σύνταξις, ὥσπερ οἴκαδε, εἰς τὸν οἶκον· καὶ Ἀθήναζε, εἰς Ἀθήνας.

Ἀγορῆθεν, διατί περισπᾶται; ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ ὀξυτόνων ἢ περισπωμένων παραγόμενα εἰς θεν ἐπιρρήματα προ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον· γῆθεν, ἀρχῆθεν, ἀγορῆθεν.

Ἀγορανόμοι, οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν διοικοῦντες ἄρχοντες.

Ἀγορὰ, ἐφορεία, ἡ σύνοδος ἡ πρὸς τοῖς κοινοῖς ὅροις γινομένη τῶν ἀστυγειτόνων· οὗ οἱ ὅμοροι συνιόντες, περὶ τῶν κοινῶν ἐβουλεύοντο.

Ἄγρα, Δήμητρος ἱερὸν λέγεται. καὶ ἡ θήρα. λέγονται δὲ πληθυντικῶς καὶ οἱ τόποι.

Ἀγραφίου, εἶδος δίκης, κατὰ τῶν ὀφειλόντων τι τῷ δημοσίῳ, καὶ ἀπογεγραμμένων μὲν, ἀπολειφθέντων δὲ πρὶν ἀποδοῦναι· ἐνίοτε δὲ καὶ κατὰ τῶν ἐγγραφόντων τοὺς μὴ ὀφείλοντας.

Ἄγρει, ἀντὶ τοῦ ἄγε· ἢ λάβε καὶ φέρε.

Ἀγρεὺς, ὁ ἥρως· εἴρηται παρὰ τὸ ἐν ἀγρῷ γεγενῆσθαι. ἀπὸ γὰρ Κυρήνης καὶ Ἀπόλλωνος ἦν.

Ἄγριος, ὁ ἀνήμερος. προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀπὸ τοῦ ἀγρὸς, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀγρεῖος, ὁ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος, τοῦ διὰ τῆς ει διφθόγγου γραφομένου καὶ περισπωμένου.

Ἀγρυπνία] παρὰ τὸ ἄυπνος ἀϋπνία· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γρ ἀγρυπνία.

Ἀγρόμενοι, ἀγειρόμενοι. ἀγείρω, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄγρω· ὥσπερ παρὰ τὸ ἐγείρω ἔγρω.

Ἀγρὸς, παρὰ τὴν ἄγραν, ἐν ᾧ γίνεται· ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀροτριῶ, ἀρὸς καὶ ἀγρός.

Ἀγροτέρη, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄγριος· ἀγριώτερος γὰρ ἦν ἄν· ἀλλὰ παρὰ τὸν ἀγρὸν ἀγρότερος πεποίηται. ἀπαρασχημάτιστον γάρ. οὕτω Φίλων.

Ἀγροτέρας ἐλάφους, ἀγηροτέρας· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀγροτέρας· διὰ τὸ πολυχρόνιον τοῦ ζώου, ὡς ὁ χρησμὸς δηλοῖ· Ἐννέα γὰρ ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη Ἀνδρῶν γηρώντων· ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος: — ἢ ἀγριωτέρας, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγροτέρας.

Ἀγροιώτης, ὁ ἀγροῖκος. ἔστιν ἀγρὸς ἀγρότης, ὡς δῆμος δημότης· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι ἀγροίτης· οὕτως Ὠρίων· καὶ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ω ἀγροιώτης.

Ἀγρίφη, σημαίνει τὴν σκάφην, ἢ ὑποδοχὴ, ἄμη, σκαφίον.

Ἀγρὸς, παρὰ τὸ ἄρην, ὃ σημαίνει τὸν σίδηρον· ὁ τῷ σιδήρῳ τεμνόμενος.

Ἄγριοι, οἱ παιδερασταί· ἤτοι ὅτι ἄγριόν ἐστι τὸ πάθος ἡ παιδεραστία, ἢ ὅτι ὁ Πὰν ἔνοχός ἐστι τοῖς τοιούτοις· διὰ τοῦτο γοῦν καὶ τὸ αἰδοῖον ἀνατεταμένον ἔχει. ἔστι δὲ ὁ Πὰν ἄγριος θεός. Ἀγρῆσι δὲ καὶ οἱ ἀγροῖκοι.

Ἀγόρευσις, λόγος ἀγορήσατος, λογιώτατος· καὶ Ἀγορητὰς, τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφομένους· καὶ Ἀγορηγοὺς ὁλκάδας, τὰς ὤνια ἐπαγομένας.

Ἄγραυλοι, οἱ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενοι ὕπαιθροι, ἔρημοι, ἄξενοι, ποιμένες· καὶ Ἀγραυλία, θυραυλία καὶ ἐρημία.

Ἀγρεμὼν, θηρευτικός.

Ἄγρευμα, εὕρεμα· καὶ τὸ εἰλημμένον σημαίνει· καὶ κτήματα, σκῦλα. καὶ Ἀγρεῦσαι, τὸ λαβεῖν. Ἠγροικεύσω, 14
ἠγροιάνθης.

Ἀγρηνὸν, ποικίλον, ἐρεοῦν, δικτυοειδές· καὶ ἔνδυμα δὲ ποιόν.

Ἀγρὸς, ὁ ἔξω τῆς πόλεως χῶρος.

Ἀγρώσσω] παράγωγος ὁ χαρακτήρ. ἀπὸ τοῦ ἀγρὸς ἀγρώσσω. τὰ γὰρ δύο σσ τὰ ἓξ λαμβάνουσι Φωνήεντα· τὸ δὲ ο οὐ λαμβάνουσιν· οἷον τὸ α, παρὰ τὸ ἄλλος, ἀλλάσσω· τὸ ε, παρὰ τὸ πῦρ πυρὸς, πυρέσσω· πτήσσω, τὸ η· ἑλίσσω, τὸ ι· ἀφύσσω, τὸ υ· [illegible], τὸ ω·

ὀνειρώσσω, ἀγνώσσω, τὸ ω. ὥςτε ἔχεις μὲν δοῦναι τὸ ο, οὐκ ἐν παραγωγῇ δέ. τὸ γὰρ ὄσσω ἀπὸ τοῦ ὄπτω γέγονεν.

Ἀγρωσταί, οἱ κυνηγέται, ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω.

Ἄγρωστις, εἶδος βοτάνης. ἔστιν ἔδω τὸ ἐσθίω· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακείμενος, ἧκα· ὁ παθητικὸς, ἧσμαι· τὸ β', ἧσαι· τὸ γ', ἧσται· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἧστις. καὶ ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γινόμενα ὀνόματα συνάρχεσθαι θέλουσι τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσι, γίνεται ἔστις· καὶ μετὰ τοῦ ἀγρὸς, ἀγροέστις· καὶ συναιρέσει τοῦ ε καὶ ο, ἀγροῦστις· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῆς ου διφθόγγου εἰς α μέγα, ἄγρωστις.

Ἀγυιὰ, ἡ ὁδός· παρὰ τὸ ἄγω τὸ πορεύομαι. τὰ διὰ τοῦ ια θηλυκὰ ὀνόματα ὑπὲρ β' συλλαβὰς προπαροξυνόμενα, τῷ ι θέλει παραλήγεσθαι· οἷον, ἄρπυια, αἴθυια, ἄγυια, Ὠρείθυια, Εἰλείθυια. σεσημείωται τὸ μητρυιὰ, καὶ ὀργυιὰ, καὶ ἀγυιὰ ἡ ὁδὸς, παραληγόμενα τῷ ι καὶ ὀξυνόμενα· ἀναλογώτερον δέ ἐστι τὸ ἄγυια — μέσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι.

Ἄγυρις, παρὰ τὸ ἀγείρω· ἐξ οὗ καὶ ἀγορὰ γίνεται, καὶ ἀγορῶ ῥῆμα· ἐξ οὗ ὄνομα θηλυκὸν, ἄγορις· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ, ἡ ἄθροισις.

Ἀγύρται, λωποδύται, ἐπαῖται, Φιλοκερδεῖς. καὶ ἀγύρτης, εἶδος βώλου, καὶ ὁ ἀλαζὼν, καὶ ὁ ἀπατεών· παρὰ τὸ ἀγείρω, τὸ περιιέναι καὶ περινοστεῖν ἐπὶ νίκῃ, ἢ ἑτέρῳ τινὶ τοιούτῳ. λέγονται δὲ Ἀγυρτικὰ καὶ τὰ χυδαῖα ψεύσματα.

Ἀγχίαλος, ἡ μὲν πόλις, ὀξύνεται· ὁ δὲ παραθαλάσσιος τόπος, προπαροξύνεται.

Ἀγχαυρόν· οἷον, Ἧμος δ' ἀνέρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔβαλοντο Ἀγρόται· οἵτε κύνεσσι πεποιθότες, οὐποτε νύκτα Ἀγχαυρὸν κνώσσουσιν, ἀλευάμενοι φάος ἠοῦς: — σημαίνει δὲ τὸ καλούμενον λυκόφως, τὸ ὀρθρινὸν, τὸ πλησίον τῆς αὔρας· ἀγχίαυρος, καὶ ἀγχαυρός. αὔρα δὲ ἡ ἡμέρα. οὕτως εὗρον εἰς τὰ σχόλια τῶν Ἀργοναυτικῶν τοῦ Ἀπολλωνίου.

Ἀγχιστήνη] ἀπὸ τοῦ ἄγχιστος ἀγχιστῆνος καὶ ἀγχιστίνη. τὸ δὲ ἄγχιστος, ἔστιν ὑπερθετικὸν· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγχοῦ ἀγχότερος, ἀγχίων ἄγχιστος. καὶ Ἀγχιστίνδην, τὸ κατὰ ἀγχιστίαν.

Ἄγχι] παρὰ τὰ ἀγχοῦ ἀγχόθι, ἄγχι κατὰ συγκοπήν. σημαίνει τὸ πλησίον. τὰ παρὰ τὸ ἄγχι, καὶ ἐρι καὶ ἀρι, καὶ τὴν ἀμφι καὶ ἀντι καὶ ἐπι προθέσεις, διὰ τοῦ ι γράφεται· ὁρίδηλος, ἐριβρεμέτης, ἀμφίῤῥυτος, ἀντίθεος, ἀγχίθεος, ἀγχίσης, ἀγχίμαχος. τὸ γὰρ ἀγχέμαχος ἐτράπη δι' εὐφωνίαν, τὸ ι εἰς ε. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄγχι σύνθετά εἰσι, χωρὶς τοῦ Ἀγχίσης. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄγχι παρήχθη, καὶ ἔστιν ἁπλοῦν. ἄλλως. τὰ διὰ τοῦ ισης διὰ τοῦ ι γράφεται, Ἀντίσης, Ἀμφίσης, Ἀγχίσης, Ἐρίσης ὄνομα κύριον, Κυρίσης ποταμὸς Κελτικῆς· Τικενίσης, εθνικόν. Ἀγχινεφὴς ἦν ἀχλύς.

Ἀγχιστίναι, πλησίον ἀλλήλων καὶ κυκναι, παρὰ τὸ ἀγχοῦ.

Ἀγχίσης, παρὰ τὰ ἄγχι (τὸ ἐγγὺς) γενέσθαι τῆς Ἀφροδίτης.

Ἀγχίμολον, ἐγγύς· παρὰ τὸ ἄγχι καὶ τὸ μολῶ.

Ἀγχιτέρμων, ὁ γείτων, παρὰ τὸ ἄγχι, ὃ σημαίνει πλησίον, καὶ τέρμων, ὅρος.

Ἀγχιμαχητὴς, συσταδὴν καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μαχόμενος.

Ἄγχω, παρὰ τὸ ἄγω, πλεονασμῷ τοῦ χ. οὐδὲν γάρ ἐστιν ἄλλο τὸ ἄγχω, ἀλλ' ἢ ἄγω, τὸ τὴν φάρυγγα συνάγω, πνίγω. Ἄγχε δέ μιν κεστὸς ἱμάς.

Ἀγχώμαλον, παρὰ μικρὸν ἴσα ἐγγὺς τοῦ ὁμαλοῦ, ἀπὸ τοῦ ἄγχι, ὃ σημαίνει τὸ ἐγγὺς, καὶ τοῦ ὁμαλὸν γέγονε. τὰ δὲ παρὰ τὸ ὁμαλὸς συντιθέμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἷον ἀνώμαλος, κατώμαλος, καὶ ἀγχώμαλος.

Ἀγχλάσας, ἀναχαλάσας, ἀνακουφίσας, ἀναβαστάσας.

Ἄγω σημαίνει δ'· τὸ πορεύομαι, ὡς τὸ, Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην: — καὶ τὸ κλάνω· ὡς τὸ, Ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδου: — καὶ τὸ φέρω, ὡς τὸ, Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον πεχαρηότα νίκῃ: — καὶ ἀγῶ παρισπωμένως τὸ ἐκπλήττομαι, συζυγίας β'· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἄγη, ὃ σημαίνει τὴν ἔκπληξιν. τὰ γὰρ τῆς β' συζυγίας τῶν περισπωμένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν γίνεται.

Ἀγυιεὺς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἱστάμενος ἐν σχήματι κίονος, καὶ βωμός.

Ἀγυιῆται, κωμῆται, γείτονες.

Ἀγύρις, σύνοδος, συναγωγὴ στρατοῦ.

Ἀγχήρις, ἐγγύς.

Ἀγχιβαθὴς, ἡ μὴ ἔχουσα κλύσμα θάλασσα, ἀλλ' εὐθὺς βυθόν· ἢ ἐγγὺς τῆς γῆς βαθεῖα.

Ἀγχίβιον, μέγα ἐγγύς.

Ἀγχιβλὼς, ἄρτι παρών.

Ἀγχίστροφος, εὐμετάβολος.

Ἀγωνισμὸς, ἀντιλογία, ἀγωνία· καὶ ἡ ἄθλησις.

Ἀγώμενος, θαυμάζων, ἐκπληττόμενος· οἷον, Ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος: — ἐκ τοῦ ἀγάω ἀγῶ τὸ θαυμάζω.

Ἀγωνία. ἐπὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα μέλλοντος κατιέναι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς φόβου. οὕτως Ὠρίων.

Ἀγὼν] οὐχ εὗρον αὐτοῦ ἐτυμολογίαν· ἐγὼ δέ φημι, παρὰ τὸ ἄγω γίνεται ἀγὼν, ὁ φέρων τὴν ὄχλησιν καὶ ἀδημονίαν. σημαίνει δ' ἀγὼν, ὁ τόπος· Λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα: — ἀγὼν καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν· Λῦτο δ' ἀγών: — ἀγὼν καὶ τὸ ἄθροισμα· Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη: — ἀγὼν καὶ τὸ ἆθλον, καὶ ὁ ναός· θεῖον δύσονται ἀγῶνα. οὕτως εὗρον σχόλια ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος. ἐγὼ δὲ εὗρον τὸν ἀγῶνα ἐτυμολογούμενον οὕτως. ἀγὼν λέγεται ὁ κυκλοτερὴς καὶ γωνίαν οὐκ ἔχων τόπος. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ σωάγεσθαι.

Ἀγωνιστήριον, τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται· καὶ Ἀγωνίσματα, ἔπαθλα.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ. 16

Ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀνεπιστήμων. ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω, δαῶ δαήσω δαήμων, καὶ ἀδαήμων. δαίω δαῶ, συστολῇ τοῦ α, καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου.

Ἀδαξῆσαι, σημαίνει τὸ κνῆσαι· καὶ Ἀδαγμὸς, ὁ κνησμός.

Ἀδεὲς, ἄφοβον. ἀπὸ τοῦ δέος, ὃ σημαίνει τὸν φόβον, γίνεται δεὴς, καὶ ἀδεὴς· τὸ θηλυκὸν, ἀδεὴς· τὸ οὐδέτερον, ἀδεὲς, καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου δ, ἀδδεές.

Ἀδελφὸς] δελφὺς λέγεται ἡ μήτρα· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, γίνεται ἀδελφὸς, οἱονεὶ ὁμόδελφος τις ὤν, ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος, ἤγουν μήτρας. καὶ Ἀδελφίζειν, τὸ ἀδελφὸν καλεῖν. Ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς δους λήγοντα εἰς ου ἔχει τὴν γενικὴν, οἷον ἀδελφιδοῦς ἀδελφιδοῦ, θυγατριδοῦς θυγατριδοῦ. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδελφίδεος καὶ θυγατρίδεος κατὰ συνκοπὴν· οὐχ, ὥς τινες λέγουσι, τὸ ἐναντίον, ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδοῦς, ἀδελφίδεος. οὐδέποτε γὰρ εὐθεῖα διαλύεται. τὸ γὰρ εἷς, ἕεις πλεονασμῷ ἔχει τὸ ε. πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας, ὅτι, εἰ γέγονε τὸ ἀδελφιδοῦς καὶ θυγατριδοῦς ἀπὸ τοῦ ἀδελφίδεος καὶ θυγατρίδεος, ἔδει ὀξύνεσθαι, λέγε,

ὅτι πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ους ἁπλῶν περισπωμένων.

Ἀδέκαστος, δίκαιος, ἀδωροδόκητος. παρὰ τὸ δέχω, δέδεγμαι δεκαστός· καὶ ἀδέκαστος, ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπον ἢ δῶρα.

Ἀδευκὴς, ὁ ἄγνωστος καὶ ἀπροσδόκητος. παρὰ τὸ δείκω τὸ δεικνύω, δεικὴς καὶ ἀδεικής· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ ἀδευκής. οὕτως Ὠρίων. οἷον, ὁ δ', ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐλυσθεὶς, Μοῖραν ἀνέπλησε· τὴν γὰρ θέμις οὔποτ' ἀλύξαι Θνητοῖσι· πάντῃ δὲ περὶ μέγα πέπταται ἔρκος. Ὡς τὸν οἰόμενον ἀδευκέος ἔκτοθι ἄτης, ἀπεοικυίας, ἢ πικρᾶς. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ· ὅθεν καὶ Πολυδεύκης ἐκλήθη. καὶ γὰρ ζῶν εὐεργετικώτατος ἦν· καὶ ἀποθανατισθεὶς, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοὺς ναύτας σώζει.

Ἀδέψητον, ὠμὸν, ἀνέργαστον. ἀπὸ τοῦ δεψῶ, δεψήσω· ἀπὸ τοῦ ἕψω.

Ἀδεῖν, τὸ ἀρέσαι· ἀπὸ τοῦ ἀδῶ τὸ ἀρέσκω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἥδω, ὁ μέλλων ἥσω, ὁ β' ἀόριστος ἄδον. ἐξ οὗ — ἄδε δ' Ἕκτορι μῦθος: — ὁ μέλλων β' ἀδῶ· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀδεῖν, οἷον τὸ εἰς ἡδονὴν κινεῖν. λέγεται δὲ καὶ τὸ πονεῖν. καὶ ἡ δεῖνα.

Ἄδην τὸ κεκορεσμένως, καὶ εἰς πλήρωσιν ἄγον. ἔστιν ἄω τὸ θηλοῦν τὸ κορεννύω, ὡς τὸ, ἐπεί χ' ἐῶμεν πολέμοιο: — ἐξ οὗ παράγωγον ἄδω καὶ ἥδω· καὶ ἄδην ἐξ αὐτοῦ. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν ἡδονήν, οἷον — ἥσατο δ' αἰνῶς, ἀντὶ τοῦ ἐτέρφθη. λαμβάνεται δὲ καὶ τὸ τερφθῆναι ἐπὶ τοῦ κορεσθῆναι· οἷον, Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τέρφθεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄω ὦ, ἄεις ᾷς, ἄει ᾷ, τὸ θηλοῦν τὸ αὐτό· οἷον, Ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας: — γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἦδος, καὶ ἄδος. καὶ ἄδην ἐξ αὐτοῦ. οὕτως Ὠρίων.

Ἀδάμας, ἄπονος, ἀπαθής. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐν τῷ χρόνῳ στερρότατον· καὶ ὁ ὑοσκύαμος παρά τισι, καὶ ὅρος.

Ἄδδιξ, μέτρον τετραχοίνικον.

Ἄδεια, ἀφοβία, εὐδία· καὶ Ἀδείη, ἀναίδεια, ἀφοβία. καὶ Ἀδειής, ἄφοβος, ἄτρεπτος· καὶ Ἀδεισία, ἀφοβία.

Ἀδελφὰ, ὅμοια.

Ἀδελφίζειν, τὸ τιμᾶν ὡς ἀδελφόν. Ἀδελφὸν, τὸ κοινόν· καὶ Ἀδελφιξία, κοινωνία. Ἀδελφιδοῖ, οἱ ἀδελφῶν υἱοί.

Ἀδένες, συστροφαὶ σαρκώδεις περὶ τὸν τράχηλον καὶ βουβῶνας.

Ἀδεύητον, χαλεπὸν, ἢ οὐ ἄν τις ἐπιθεηθείη.

Ἀδευκεῖ, ἀπεοικότι, ἢ ἀδευεῖ, ἢ αἰσχρῷ. ἀδευκὲς, ἄμορφον, ἄγνωμον, οὐκ ἐοικὸς, χαλεπὸν, ἀνόμοιον, ἀνοίκειον.

Ἀδημονεῖν, ἀλύειν καὶ ἀπορεῖν, ἀμηχανεῖν.

Ἀδημονίη, θαῦμα.

Ἀδηνέως, ἀδόλως καὶ ἁπλῶς· ἢ χωρὶς βουλῆς.

Ἀδηνὲς, ἄκακον, ἀπρονόητον.

Ἄδδην, παρὰ τὸ δὴν τὸ ἐπὶ πολύ· καὶ μετὰ τοῦ ἀθροιστικοῦ α ἄδδην, πλεονασμῷ τοῦ δ.

Ἀδηφάγος] παρὰ τὸ ἄδην τὸ δαψιλῶς, καὶ τὸ φήγω ἢ φαγεῖν, ἀδηφάγος, ὁ δαψιλῶς ἐσθίων.

Ἀιδὴς, χωρίον ἀφεγγές, σκότους αἰωνίου καὶ ζόφου πεπληρωμένον. παρὰ τὸ εἴδω τὸ βλέπω, εἴδης· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀείδης, ἐν ᾧ οὐδὲν βλέπομεν. ᾅδης γάρ ἐστιν ἡ σκοτεινὴ οἰκία. καὶ κράσει τοῦ ἄλφα καὶ ε εἰς ἄλφα μακρὸν, ᾅδης· καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον.

Ἀδηκότες, κεκμηκότες, δαμασθέντες, ἀδημονοῦντες, τουτέστιν ὑπὸ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι. ἀηδῶ οὖν ἀηδήσω.

Ἀδήωτον, ἀπόρθητον· παρὰ τὸ δηῶ, ὃ σημαίνει τὸ πορθῶ. τοῦτο παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω, τροπῇ τοῦ α εἰς η μετὰ περισπωμένου τόνου δηῶ.

Ἀδινὸς] παρὰ τὸ ἄδην ἐπίρρημα γίνεται ἀδινὸς, ἀδιάλειπτος. τὸ συγκριτικὸν ἀδινώτερος. παρὰ τὸ ἄδην ἐπίρρημα, ὃ σημαίνει τὸ ἀδιαλείπτως καὶ πλῆρες, γίνεται ἀδινὸς· τὸ θηλυκὸν ἀδινή· καὶ ἀδινῶν, καὶ ἀδινάων. τὰ δὲ εἰς νος ὀξύτονα ἀπὸ ἐπιρρημάτων γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται· ἄδην, ἀδινὸς· πύκα, πυκινός. καὶ ἀδινῷ μύθῳ, τῷ οἰκτρῷ, παρὰ τὸ ἄδην, ἢ ἄρδην. καὶ ἀδινώτερον, τὸ ἀθρόως, ἢ οἰκτρότερον. — μελισσάων ἀδινάων, τῶν ὁμοῦ καὶ ἀθρόως πετομένων. ἀδινὰ μῆλα, τὰ μὴ μεγάλα. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ ἐλεεινὸν, οἰκτρὸν, ἀπαλόν.

Ἀδήριτος, χωρὶς μάχης καὶ ἀφιλόνεικος. ἐκ τοῦ δῆρις δηρίω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος δεδήριμαι· τὸ γ', δεδήριται· καὶ ἐξ αὐτοῦ δηριτὴς, καὶ ἀδήριτος. τὰ δὲ διὰ τοῦ ιτος ἀποστρέφονται τὴν ει διφθόγγου· χωρὶς εἰ μὴ ὦσι συνθετα παρὰ τὸ κλειτός.

Ἀδίοπον, ἄναρχον καὶ ἀφύλακτον.

Ἄδδιξ, μέτρόν τι οἶμαι τετραχοίνικον.

Ἀδικίου, ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ὑπωσοῦν ἀδικούντων. τῆς δὲ δίκης τὸ τίμημα ἀργύριόν ἐστιν ἀποτινυύμενον ἁπλοῦν.

Ἀδμολίη] παρὰ τὸ εἴδω τὸ γινώσκω, ἴδμων ἴδμονος· ἰδμονία, καὶ ἀίδμονία· καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ ἀδμολίη, ἡ ἄγνοια.

Ἀδμῆτιν, ἀδάμαστον, νέαν, ἄζευκτον. παρὰ τὸ δμῶ, ὁ μέλλων δμήσω, δέδμηκα, δέδμημαι· δμήτης, καὶ ἀδμήτης. ἢ παρθένον ἄζυγον, ἢ πρωτόζευκτον. καὶ ἀδμῆτες, ἀδάμαστοι, ἄζευκτοι.

Ἀδολεσχία] ἀδολεσχίαν ἐκάλουν μέν τινες καὶ τὴν φλυαρίαν· ἐτάττετο δὲ τοὔνομα ἐπὶ τῶν τὰ μετέωρα λεσχηνευόντων· οὐκ ἀπὸ τῆς ἀηδίας καὶ τῆς λέσχης συγκειμένης, ὥς τινες ἐξεδέξαντο· οὐδὲ τοῦ ἄδην ἐν ποιήμασι πολλοὺς φυσιολογῆσαι· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀδεῖν τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀρέσαι. ἢ οὖν τοῦ ἀρεσκόντων καὶ αὐτοῖς δοκούντων διάλεξις ἀδολεσχία ἐκαλεῖτο· διὰ τὸ μὴ ἐκ κοινῆς ὁρμᾶσθαι δόξης τὴν τοιαύτην ὁμιλίαν, ἀλλ' ἐξ ἰδίας διαλέξεως καὶ ἀρεσκούσης ὑπολήψεως. διὸ καὶ ἀδολέσχας τοὺς φυσικοὺς ἐκάλουν. λέγει δ' Ὠρίων· καὶ Σωκράτην πτωχὸν ἀδολέσχην ἔφη Εὔπολις· καὶ ἐν ἄλλοις, Ἀδολεσχεῖν αὐτὸν ἐκάδαξον, ὦ σοφιστά: — ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνω· οὗ β' ἀόριστος ἄδον· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄδος ἡ εὐφροσύνη· καὶ ἔστι λέσχη ἡ φλυαρία· καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀδόλεσχος, ὁ ἐν τῇ φλυαρίᾳ εὐφραινόμενος. ἢ ἐκ τοῦ ἄδω τὸ ἀρέσκω, καὶ τοῦ λέσχη. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ λέσχος, ὃ σημαίνει τὴν κοίτην· ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν ἔθος ἦν, καὶ τῷ χειμῶνι τόπον εἶχον ἀποκεχωρισμένον, ἐν ᾧ πυρκαϊὰς ποιοῦντες, ἐν αὐτῷ καθεζόμενοι διημέρευον ἀδολεσχοῦντες καὶ φλυαροῦντες. ἀδολέσχης ἀδολέσχου. ὁ κανών· Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν εἰς ης γινόμενα ἀρσενικὰ, μὴ ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ες, εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. τὸ δὲ ἀδολεσχῶ σημαίνει δ' τὸ φιλοσοφῶ· Ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου: — τὸ παίζω Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀδολεσχῆσαι εἰς τὸ πεδίον: — τὸ φλυαρῶ· Τί ἀδολεσχεῖς, ἄνθρωπε; καὶ τὸ ὀλιγωρῶ· Ἠδολέσχησε καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Ἀδολέσχης, μακρολόγος.

Ἄδον, ἀρέσκειαν σημαίνει, καὶ γνώμην· ἢ κόρον, ἢ κότον.

Ἀδίοπον, ἄναρκτον καὶ ἀφύλακτον. δίοποι γὰρ λέγονται οἱ τῆς νεὼς φύλακες.

Ἀδίστονον, οἰκτρὸν στένοντα.

Ἀδμεύειν, ὑγιαίνειν.

Ἀδιενίδες, δοῦλαι.

Ἀδρωλεῖν, ἀγνοεῖν, ἢ ἀγανακτεῖν· ἀγνωμονεῖν καὶ ζητεῖν.

Ἀδράφαξυς, λάχανόν τι ἄγριον.

Ἀδρεὺς, δαίμων τὶς περὶ τὴν Δήμητραν, ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν ἀδρύνσεως.

Ἀδρακὴς, ὁ τυφλός.

Ἀδέροις, ἀντιμάχαις. — ἐν δ' ἀδέροισι χέειν εὐίλατον ἄλφι: — δόρυ γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἐκδεδάρθαι δόρος· καὶ δόροι, κατὰ πλεονασμὸν ἄδοροι. ἢ ἀντὶ τοῦ κακόδοροι. οὕτως Ἡρωδιανός. λέγονται δὲ καὶ κώρυκοι, θύλακοι, ἀσκοί· οἷον οὐ δεδαρμένοι.

Ἀδρὸς, ὁ χονδρός· παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνω. ἡδόμεθα γὰρ τοῖς μεγάλοις καὶ χονδροῖς.

Ἀδραστειδῶν] Ἄδραστος κύριον· Ἀδραστίδης, Ἀδραστειδῶν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, Ἀδραστειδῶν θάλος.

Ἀδρύνω, τὸ αὐξάνω· Τὴν μὲν ὅθ' ἀδρύνηται· Νίκανδρος.

Ἀδρανὴς, ὁ ἀνίσχυρος, καὶ μὴ πρᾶξαί τι δυνάμενος· ὅθεν καὶ ἀδράνεια, ἡ ἀσθένεια. δραίνω τὸ πράττω· Ὅμηρος, Εἴ τι δραίνεις: — δρανῶ· ὁ β' ἀόριστος, ἔδρανον. ἐξ αὐτοῦ δρανής· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀδρανής.

Ἀδρίας, τὸ πέλαγος. Διονύσιος Σικελίας τύραννος, ὃς πρότερον ἐπὶ τῇ ὀλυμπιάδι πόλιν ἔκτισεν Ἀδρίαν ἐν τῷ Ἰονικῷ κόλπῳ, ἀφ' ἧς καὶ τὸ πέλαγος Ἀδρίας καλεῖ-
19 ται. Εὔδοξος δὲ ἐν τῷ θ' τῶν ἱστοριῶν, τὸ πέλαγος καὶ τὴν πόλιν ὀνομασθῆναι Ἀδρίαν φησὶν, ἀπὸ Ἀδρίου τοῦ Μεσαπτίου Παύσωνος.

Ἀδύτῳ, τῷ ἐνδοτάτῳ καὶ θειοτάτῳ μέρει τοῦ ναοῦ. ἄδυτα γὰρ καλοῦνται οἱ τόποι τῶν ἱερῶν, οὓς οὐκ ἔξεστιν εἰσιέναι οὐδὲ εἰσδύναι πᾶσιν. ἀπὸ τοῦ δύω τὸ εἰσέρχομαι, δῦμι δύσω δέδυκα δέδυμαι δέδυται, δυτὸς καὶ ἄδυτος· καὶ τὸ οὐδέτερον ἄδυτον. ἄδυτα οὖν τὰ ἀφανῆ καὶ μύχια τοῦ ἱερῶν, οἷον ὀροφαὶ, οἴκοι ὑπόγειοι σκοτεινοί.

Ἀδωνις, παρὰ τὸ ᾄδω τὸ ψάλλω· ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνω. τὸ δω, μέγα. διατί; τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς γινόμενα ὀνόματα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἷον ζῶ, ζωή· φῶ, φωνή· ᾄδω, Ἄδωνις κύριον. δύναται καὶ ὁ καρπὸς εἶναι ἄδωνις· οἷον ἀδώνειος καρπὸς, ἀρέσκων.

Ἀδωνίς, χελιδὼν, καὶ ἡ θρίδαξ.

Ἀδωνιασμὸς, ὁ ἐπὶ τῷ Ἀδώνιδι θρῆνος.

Ἀδώνεια, ἑορτὴ ἀγομένη Ἀφροδίτῃ.

* Ἄδωρος, ὁ δώροις μὴ ἐφθαρμένος· παρὰ τὸ δῶρον καὶ α στερητικόν.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ἄεθλον, ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἔθελόν τι ὄν· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀέθελον, τὸ πάνυ θελητόν· καὶ συγκοπῇ, ἄεθλον· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε ἆθλον. καὶ τὸ ἀρσενικὸν ὁ ἆθλος λέγεται καὶ ἄεθλος. ἢ παρὰ τὸ τλῶ τὸ καρτερῶ, τλὸν καὶ ἆτλον· καὶ τροπῇ ἆθλον. τὸ δὲ ἄεθλον ἀρσενικῶς μὲν λεγόμενον, τὸν τόπον καὶ τὸ ἀγώνισμα δηλοῖ· οἷον, Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἄατος: — οὐδετέρως δὲ, τὸ ἐπὶ ἀγῶνος διδόμενον· — νηῶν δ' Ἐκ-
30 φέρεται τὰ ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε: — καὶ ἀπὸ τούτου γίνεται Ἀεθλεύειν τὸ ἀγωνίζεσθαι.

Ἀέκητι, ἀβούλως. ἔστι ῥῆμα ἀεκάζω. ἐξ αὐτοῦ ἐπίῤῥημα ἀεκαστὶ, ὡς Δωρίζω Δωριστί· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, ἀεκατί· καὶ τροπῇ Ἰωνικῇ, καὶ ἀναβιβάσει τοῦ τόνου, ἀέκητι. ἡ γὰρ ἀποβολὴ πολλάκις ἀναβιβάζει τοὺς τόνους.

Ἀεκήλια ἔργα, κατὰ ἀπόφασιν τοῦ ἑκήλου· ἐφ' οἷς οὐχ οἷόντε ἡσυχάζειν, οἷον οὐχ ἥσυχα οὐδ' εἰρηναῖα, ἀλλὰ ταραχώδη· ἢ ἀκούσια, ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι.

Ἀέκων] ἀπὸ τοῦ ἔκω τὸ θέλω, ἡ μετοχὴ ἑκὼν, παραλό- 40
γως, καὶ σεσημείωται· ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἀναβιβάζει τὸν τόνον· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀέκων· καὶ κράσει τοῦ α ε, ἄκων, μὴ θέλων.

Ἄελλα, συστροφὴ ἀνέμου ἢ ἄγαν εἰλοῦσα, ἀπὸ τοῦ ἄειν καὶ εἰλεῖν· ἢ παρὰ τὸ ἀῶ τὸ πνέω, ὁ μέλλων, ἀήσω, καὶ ἀέσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄελλα κατὰ πλεονασμὸν ἑτέρου λ, ὡς τὸ θύελλα. ἔστι δὲ ὄνομα προσηγορικὸν καὶ ῥηματικόν· καὶ προπαροξύνεται. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς λα ὑπὲρ β' συλλαβὰς, ἔχοντα τὴν πρὸ 50
τέλους συλλαβὴν εἰς λ καταληγουσαν, ἅπαντα προπαροξύνεται· οἷον, δίκελλα, μάκελλα, Σίβυλλα, Πρίσκυλλα, Φαλκώνελλα. καὶ ἄελλαι, φωναί, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φαίδρᾳ.

Ἀελλὴς] — κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλής: — ἀελλώδης, κονιορτώδης· παρὰ τὸ ἔλλω, ἢ παρὰ τὸ εἰλῶ τὸ συστρέφω, ἀποβολῇ τοῦ ι, γίνεται ἐλλής· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ὥςπερ ἀτερπής. ἐξ οὗ καὶ τὸ Ἀολλίζω, τὸ συναθροίζω.

Ἀελλάδων, ταχέων. Ἀέλλεται, πνεῖ. 20

Ἀέλλας, ἀνέμους, καὶ ἄπακτα πνεύματα, καὶ αἰγίδας· οἱ δὲ, τὰς μεγάλας εἰλήσεις καὶ συστροφάς.

Ἀελλὲς, ἀθρόον καὶ ὁμόσε.

Ἀεκαζόμενοι, ἄκοντες ἀρνούμενοι, ἀνιώμενοι.

Ἀελλόποδες, ἐλαφροὶ, κοῦφοι, ταχεῖς, ὀξεῖς, ἀνεμόποδες. ἄελλον γὰρ τὸ ταχύ.

Ἀέναον, πολλὸν, ἀείρυτον, πολυχρόνιον· καὶ ἀεναόων, ἀεὶ ὑπαρχόντων. Ἀερτάζειν, βαστάζειν.

Ἄετμα, φλόξ· οἱ δὲ, τὸ πνεῦμα. 10

Ἀέσσαμεν, κατεκοιμήθημεν· καὶ ἀέσκοντας, κοιμωμένους· καὶ ἀέσκοντο, ἀνεπαύοντο.

Ἀετώσιον, λύπῃ μεμιγμένον· οἱ δὲ, οὐ κατὰ προαίρεσιν.

Ἀελλόπος. Ἰστέον ὅτι τὰ παρὰ τὸ ποὺς συντιθέμενα, τὴν τοῦ ἁπλοῦ φυλάττει κλίσιν, καὶ διὰ τοῦ δος κλίνεται· οἷον, ποὺς ποδὸς, Οἰδίπους Οἰδίποδος. τὰ γὰρ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς ποιοῦντα τὴν γενικὴν, Ἀττικά εἰσιν· οἷον ὁ τρίπους τοῦ τρίπου, καὶ ὁ Οἰδίπους τοῦ Οἰδίπου. Ἰστέον ὅτι τὰ παρὰ τὸ ποὺς, ἀποβάλλει τὸ υ κατὰ τὴν εὐθεῖαν· Ὦρτο δ' ἀελλόπος: — ἢ τρίπος, 20
ἢὲ γυνή: — οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀελπτέοντες, ἀνελπιστοῦντες, οὐκ ἐλπίζοντες. ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἀέλπτω· καὶ Ἄελπτον, ἀπροσδόκητον ἐχθρόν.

Ἀέντες] ἔστιν ἀῶ περισπώμενον· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ ἄησις καὶ ἄημι. καὶ οἱ Αἰολεῖς τὴν ἀῶν μετοχὴν, καθὰ ποιῶν καὶ φιλῶν, ἀεὶς ἐροῦσιν, ὡς φιλεὶς καὶ ποιεῖς. καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἀέντες· ἢ γενικὴ, ἀέντων, ὡς ποιέντων· οἷον — καὶ ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων: — εἰ δὲ ἦν βαρύτονον, ἄεντες ἂν ἐῤῥήθη. οὕτω Φίλων εἰς τὰ ῥηματικὰ αὐτοῦ. Πνοιῇσι λιγυρῇσι διασκέδασθεν 30
ἀέντες.

Ἀέναος] νάω τὸ νέω, νάος· ἐν συνθέσει ἀέναος, ὁ ἀεὶ ῥέων.

Ἀέξει] Ἀνδρὶ κεκμηῶτι μέγα οἶνος ἀέξει: — αὔξει. καὶ ἀέξετο, αὔξησιν ἐλάμβανεν, ἤρετο, ὑψοῦτο ὁ ἥλιος. ἀπὸ τοῦ ἔχω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐλαύνω, ὁ μέλλων, ἕξω, καὶ ἀέξω.

* Ἀερσιλόφος, ὁ αἴρων εἰς ὕψος τοὺς λόφους, παρὰ τὸ ἀείρω, καὶ λόφος ἢ τρυφάλεια.

Ἄερθεν, ἤρθησαν. ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἀερῶ, ἄερκα, ἄερμαι, 40
ἀέρθην, ἀέρθησαν καὶ ἄερθεν, ὡς τὸ κόσμηθεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέστησαν, ὥρμησαν.

Ἀερσίποδες ἵππσι, οἱ αἴροντες εἰς ὕψος τοὺς πόδας, ταχεῖς. ἀπὸ τοῦ ἀείρω αἐρῶ, ἀερίποδες· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀερσίποδες. ἢ ἀείρω τὸ κουφίζω, ὁ μέλλων, ἀερῶ· Αἰολικῶς, ἀέρσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀερσίπους.

Ἀερσίφρων, ἐγειρόφρων, ἐπαίρων τὰς φρένας.

Ἄεσιν, πόνον, βλάβην· καὶ Ἀεσίφρων, βλαψίφρων· ἢ ὀξύφρων, κρυφόνους, καὶ κακόφρων. καὶ ἀεσιφροσυνα-
50 μένως.

Ἀεσίφρων, ὁ μὴ διεγηγερμένας ἔχων τὰς φρένας. ἀῶ τὸ κοιμῶμαι· ὁ μέλλων, ἀέσω· ὅθεν καὶ ἀέσσεται τὸ κοιμᾶται. οὕτως Ὠρίων.

Ἀετός, παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, ἀϊτὸς, καὶ ἀετός. ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ ἐτεὸς εἶναι. λέγεται γὰρ, ὅτι ὁ ἀετὸς ἐπὶ ἀληθοῦς σημείου ἀεὶ παρὰ τοῦ Διὸς πέμπεται. ἀετὸς καὶ βοτάνη τις, καὶ τῶν κνημῶν τοῦ τροχοῦ ἕκαστον
21 σιδήριον· καὶ στέγασμά τι τῶν οἰκων, ἐμφερὲς τῇ πτήσει τοῦ ζώου.

Ἀείδω, τὸ ει δίφθογγον· ἀντιπαράκειται γὰρ αὐτῷ τὸ ἀοιδή. εἴδω τὸ ἐπίσταμαι· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἀείδω, τὸ πάνυ ἐπίσταμαι. τὸ δὲ εἴδω συντεθὲν εἰς ὄνομα, ἀποβάλλει τὸ ε· νῆϊς, ὁ ἄπειρος· καὶ πολύϊδος· καὶ παραγόμενον, οἷον ἴδμων, ἵστωρ. Ἰστέον ὅτι κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον, τὰ ἀπαθῆ οὐ λέγεται, οἷον τὸ πατέρος καὶ μητέρος καὶ ἀνέρος, ἀλλὰ τὰ πεπονθότα, οἷον τὸ πατρός. οὕτω καὶ τὸ ἀείδω ᾄδω, εἰς
10 α μακρὸν, κράσει τοῦ ε καὶ α, καὶ συναιρέσει τοῦ αϊ εἰς τὴν α δίφθογγον. διατί βαρύνεται; τὰ εἰς δω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν, περισπᾶται· εἰ μὴ τύχοι ἢ ει δίφθογγος· οἷον πηδῶ, ἀοιδῶ, ληρῳδῶ, καὶ τὰ ὅμοια. ἐξέφυγεν ἄρα τὸ ἀείδω καὶ ἐρείδω.

Ἀειδέμεναι] παραγωγὴ ποιητική, οὐ Δωρικὴ διάλεκτος. τὸ α τοῦτο, συνεσταλμένον ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· ἅπαξ δὲ ἐκτεταμένον, ἐν τῷ, Ἀείδει δεδαώς.

Ἀείδελον σημαίνει τὸν ἀόρατον. ἔστιν εἴδω τὸ γινώσκω·
20 ᾧ ἀντιπαράκειται τὸ οἶδα. γίνεται εἴδελος, ὡς πέμπω πέμπελος· καὶ συνθέσει ἀείδελος, ὁ μὴ θεωρούμενος. παρὰ δὲ Νικάνδρῳ ἐπὶ τοῦ ἀεὶ φανεροῦ κεῖται. περὶ οὗ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀείδηλον γέγονε κατὰ συστολὴν τοῦ η εἰς ε· Τοῦ δὲ τέρας περίσημον ἀείδελον ἐστήρικτο· Νίκανδρος. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀοράτου ἐχρήσατο τῇ λέξει Ἡσίοδος περὶ τοῦ Αὐτολύκου. Φησὶ γὰρ, Ὅττι κε χερσὶ λάβεσκεν, ἀείδελα πάντα τίθεσκεν: — καὶ γὰρ ὁ αὐτὸς, κλέπτης ὤν, ἔκλεπτε τοὺς ἵππους, καὶ ἀλλοιοφανεῖς αὐτοὺς ἀπετέλει· ἐνήλλασσε δὲ τὰς χροιὰς
30 αὐτῶν. ζήτει εἰς τὸ ἀΐδηλον.

Ἄειλα, τὰ πολύσπια χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ἕλης.

Ἀειλογία, τὸ ἀεὶ λόγους καὶ εὐθύνας ὑπέχειν.

Ἀειδέλιον, κακὸν, κρυφαῖον, ἄδηλον. Ἀειδέλλιος, κατάρατος.

Ἀείδελον, οὐ δῆλον, ἄμορφον, φοβερὸν, πονηρόν.

Ἀεικέλιον, δεινὸν, αἰσχρὸν, οἰκτρὸν, εὐτελές.

Ἀεικίζει, ἀπολλύει, φθείρει· οἱ δὲ, αἰκίζεται. καὶ Ἀείκιον, τὴν αἰκίαν.

Ἄειλα, πεδία ἀνήλια. εἴλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή.

40 Ἀείλλειν, θωπεύειν καὶ αἰκάλλειν.

Ἀεινεφὶς, τύφλωσις.

Ἄειτον, ταχύ.

Ἄειραν, ἄῤῥητον, ἀπαραίτητον, ἀθώπευτον.

Ἀειταδος, ἄειχρος.

Ἀείφρουρος, ἀεὶ διαμένων· ὁμοίως τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ διηνεκοῦς.

Ἀεικὴς, ὁ σκληρὸς, ὁ μὴ εἴκων. ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ, γίνεται εἰκής· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀεικής, ὁ μὴ ὑποχωρῶν καὶ ὑπείκων τινί. ἀφ' οὗ τὸ — ἀεικέα λοιγόν: — καὶ αἰκία· τὸ θηλυκὸν, ἡ ἀεικής. ἔστι δὲ 50
τριγενὲς, ὥςπερ ὁ εὔφυὴς, ἡ εὐφυὴς, τὸ εὐφυές. καὶ ἀεικέσσι, β' σσ ποιητικῶς. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἀπρεποῦς· Σὸν γένος οὔ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν ἀνθρώποισιν: — οὕτως Ὠρίων.

Ἀεικέλιος, ἀπρεπὴς, σκληρὸς, ἀνόμοιος. εἴκω τὸ ὁμοιῶ· ἐξ οὗ εἰκὼν τὸ ὁμοίωμα· εἴκελος, εἰκέλιος, ὡς πέμπω πέμπελος· καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ α, ἀεικέλιος. τὸ δὲ εἴκελος, εἰ μὲν ἔστι σύνθετον, πάντοτε διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· εἰ δὲ ἁπλοῦν, διὰ τοῦ ι. 22

Ἀεικέλιον, τὸ ἀπεοικὸς καὶ σκληρόν· παρὰ τὸ εἴκω εἴκελον, καὶ ἀεικέλιον.

Ἀεικίσσωσιν] — ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν: — ὥςπερ ἀπὸ τοῦ εὐγενὴς γίνεται εὐγενίζω, καὶ ἀπὸ τοῦ εὐτελὴς εὐτελίζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀεικὴς, ἀεικίζω. ἢ παρὰ τὸ αἰκίζω ἀεικίζω, πλεονασμῷ τοῦ ε· ἀεικίσω.

Ἀεικίας, τὰς ὕβρεις, καὶ ὑβριστικὰς αἰσχύνας· ἀπὸ τοῦ αἰκίας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀεικίας.

Ἄεισιν] ἀῶ τὸ πνέω· παράγωγον τῶν εἰς μι, ἄημι· τὸ γ', 10
ἄησι· τὸ δυϊκὸν, ἄετον ἄετον, καὶ κατ' ἔκτασιν ἄητον. οἷον, — τώ τε θρήκηθεν ἄητον: — τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, ἄεισιν, αἰολικώτερον· ἐχρῆν γὰρ ἀεῖσιν, ὥςπερ ἱεῖσιν· ἄλλοτε δ' ἄλλῃ ἄεισιν.

Ἀειρομένη] ἀπὸ τοῦ ἀὴρ ἀέρος, ἀέρω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀείρω· ἡ μεταχὴ ἀειρόμενος ἀειρομένη, κουφιζομένη, ἐπαιρομένη. καὶ ἀεῖραι τὸ βαστάξαι. σημαίνει καὶ τὸ πρόςφερε· ὡς τὸ, Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα: — ἀντὶ τοῦ φέρε· καὶ ἐπὶ τοῦ ἔπαιρε.

Ἀείζωτος] ἄζωστος ναῦς ἔστιν ἡ ἀνυπήλιφος· ἀζώτους 20
δὲ, τὰς ἀνασεσυρμένας γυναῖκας, ἢ ἀνετοίμους, ἢ ἀναισχύντους.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ἀζω, σημαίνει δύο· τὸ σέβομαι· ὅπερ ἀπὸ τοῦ χάζω τὸ ὑποχωρῶ γίνεται· ὃν γὰρ σεβόμεθα, τοῦτον καὶ ὑποχωροῦμεν. δασύνεται· ἀναχωρήσαντος οὖν τοῦ χ, ἔμεινεν ἀνάλογοῦσα τῷ χ ἡ δασεῖα. καὶ τὸ ξηραίνω, ὅπερ ψιλοῦται· ἀπὸ τοῦ ζῶ, κατὰ στέρησιν ἄζω· τὰ γὰρ ξηρὰ, οὐ ζῇ. τὸ δὲ ζῶν, καὶ ὑγρόν ἐστιν. οὕτως Ὠρίων. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν λέγει, ὅτι 30
παράγωγόν ἐστιν· ἀπὸ τοῦ ἄγος, ἁγίζω· καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄζω, ὡς σκέλος σκελίζω, τεῖχος τειχίζω. πόθεν δὲ δῆλον; ἐκ τοῦ τὸν Ἀλκμᾶνα εἰπεῖν ἁγίσδεο, ἀντὶ τοῦ ἄζεο.

Ἄζη, λέγεται ἡ ξηρασία, ὅτι τοῦ ζῆν καὶ θάλλειν ἐστέρηται. οὕτως Ὠρίων.

Ἀζὴν, σημαίνει τὸν πώγωνα κατὰ Φρύγας, καὶ κλίνεται ἀζένος. ἐκ τούτου λέγεται καὶ τὸ αἰζηὸς γίνεσθαι· καὶ ὤφειλε κλίνεσθαι διὰ τοῦ η ὡς μὴ ἔχων τὸ μ ἐπ' εὐθείας· ἀλλὰ σεσημείωται, ὡς τὸ ἀδὴν ἀδένος· σημαίνει δὲ τὸν βουβῶνα. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ην ὀξύτονα, ἔχοντα ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ α, καὶ μέρος σώματος σημαίνοντα, ἢ πάθος, τρέπει τὸ η εἰς ε· οἷον αὐχένος, ἀδένος, ἀζένος. τὸ γὰρ λειχὴν οὐκ ἔχει τὸ α. 40

* Ἄζηλοι, οἱ ἄτιμοι, οἱ ἀμίμητοι· παρὰ τὸ ζηλόω, τὸ μιμοῦμαι.

Ἀζηχὲς] παρὰ τὸ ἄδην, ὃ σημαίνει τὸ ἀδιαλείπτως, ἀδηχὲς· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς ζ, Δωρικῶς ἀζηχές. ἄδην δέ ἐστι τὸ ἀδιάλειπτον. ἢ μεγαλήχων· οἷον, Ἀζηχὲς με-

μακυΐα: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκληρὸν, ἀπὸ τῆς ἄζης, ὃ σημαίνει τὴν ξηρασίαν. οὕτως Ὠρίων.

Ἀζαλέην, ξηρὰν, ἢ σκληράν· παρὰ τὸ ἄζω τὸ ξηραίνω.

Ἄζειν, τὸ στόμα ἀθρόως προσκυνεῖν.

Ἀζείδαο] δόμῳ Ἄκτορος Ἀζείδαο: — εἰς τὴν Βοιωτίαν εὗρον ἐν ὑπομνήμασι σχόλιον· Ἀζεὺς, Ἀζείδης τὸ πατρωνυμικόν.

Ἀζειρὸν, ἀποίκιλτον· ζεῖρον γὰρ τὸ ποικίλον. οἱ δὲ, τὸ ἄχρωστον.

13 Ἀζείρου, ἀζώστου ἢ πολυζώστου· ἀπὸ τοῦ ζειρά.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ἄη] ὥσπερ παρὰ τὸ φιλῶ γίνεται ἐφίλει διὰ τῆς ει διφθόγγου, καὶ Αἰολικὸν ἐφίλη διὰ τοῦ η· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀῶ ἄει, καὶ κατὰ Αἰολεῖς ἄη. Ὅμηρος, Μῆνα δὲ πάντ' ἄληκτος ἄη νότος.

Ἀὴρ] παρὰ τὸ αἴρω τὸ κουφίζω, ἀήρ. κουφίζονται γὰρ ἐν αὐτῷ καὶ αἴρονται τινὰ ζῶα, ἢ ὁ κοῦφος παρὰ τὸ αἴρω. ἢ παρὰ τὸ ἀῶ τὸ πνέω, ἀήρ· ἡ γὰρ κίνησις αὐτοῦ ποιεῖ τὸν ἄνεμον.

Ἄητον. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ φιλῶ γίνεται φιλεῖτον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀῶ ἀεῖτον τὸ δυϊκόν· καὶ παρὰ Αἰολεῦσιν, ἄητον, ὡς ποίητον. εἰ γὰρ ἦν βαρύτονον, ἄετον ὤφειλεν εἶναι, ὡς τύπτετον. εἰς τὸ ἄεισιν.

Ἄητο, ὥρμητο. καὶ ἄηται, τορεύεται, καὶ ἀπαυγάζει. ἀῆται γὰρ, πνεύματα.

Ἄητον, δεινὸν, εὐρὺ, μέγα· ἐξ οὗ ἄπλητον, ἀκόρητον, καὶ ἀετῷ ὅμοιον. καὶ ἄησις, πνοὴ, αὔρα. καὶ ἄητοι, ἀκόρεστοι.

20 Ἀήσυρον, ἀσθενὲς, κενὸν, ἄκοσμον, μάταιον, ἀπόλαστον· ἔνιοι κοῦφον, ὑπ' αὔρας φερόμενον.

Ἀήσυλον, ἀλαμπὲς, κακὸν, ἀνόμοιον.

Ἀῆ, ἔπνει· καὶ ἀήμεναι, πνεῦσαι· καὶ ἀήμενοι, πνέοντες· καὶ ἀήματα, πνεύματα.

Ἀηθεῖν, λανθάνειν, ἀνεπιστημονεῖν.

Ἀηδεῖν, δυςχεραίνειν, κεκμηκέναι· καὶ ἀηδῆσαι, καμεῖν, κοπιάσαι, ὀχληθῆναι.

Ἀηδόνα, ᾠδὴν καὶ γλωσσίδα· οἱ δὲ, χελιδόνα.

30 Ἀήτης, ὁ ἄνεμος. παρὰ τὸ ἀῶ τὸ πνέω, ὁ μέλλων ἀήσω· ὄνομα ῥηματικὸν ἀήτης. ὁ δὲ τόνος ἡμάρτηται. καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀήτη, τῇ πνοῇ.

Ἀήσυλος] ἀπὸ τοῦ ἄσω μέλλοντος, τοῦ δηλοῦντος τὸ βλάπτω, γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν ἄσυλος καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἀήσυλος, ὁ ἡμαρτημένος καὶ ἄτοπος. οὕτως Ὠρίων. ἢ ἀπὸ τοῦ ἤδω ἤσω ἤσυλα, καὶ ἀήσυλα, τὰ μὴ τέρποντα, ἄτακτα, μωρά· ἢ ἄδικα καὶ ἁμαρτωλά.

Ἀηδών] παρὰ τὸ ἀείδω, ἀειδών· καὶ προκῇ Αἰολικῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς η, ἀηδών. οὕτως Ὠρίων. ἄλλοι δὲ προκῇ μόνον τοῦ ε εἰς η· τὸ δὲ ι προςγεγραμμένον.

40 Ἀήθεσσον] Ἰστέον ὅτι τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα χρονικῶς αὐξονται ἐν τῷ παρατατικῷ· οἷον ἄγω ἦγον, αἴρω ἦρον, αἰτῶ ἤτουν. δεῖ δὲ προςθεῖναι, χωρὶς τῶν ἰωνικῶν, καὶ τῶν ποιητικῶν. οἱ γὰρ ποιηταὶ καὶ οἱ Ἴωνες συνάρχεσθαι πολλάκις ποιοῦσι τοὺς παρωχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν· οἷον ἄγω ἄγον· — ἄγε δέ ἑ μοῖρα βαρεῖα; — καὶ τὸ, Ἄψατο δ' ἠμιόνων: — ἀντὶ τοῦ ἥψατο. καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ προθέσεως ἀρχομένων· 50 οἷον ἀναγινώσκω, ἀνεγίνωσκον· ἀνέρχομαι, ἀνηρχόμην. ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐνεστῶτος ἐφυλάχθη καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ. καὶ χωρὶς τοῦ εὐαρεστῶ εὐηρέστουν, εὐορκῶ εὐώρκουν· ἐπὶ τούτων γὰρ ἔσωθεν ἐγένετο ἡ ἐλίσσις. δεῖ προςθεῖναι, χωρὶς τοῦ ἀήθεσσω, ἀήθεσσον· σημαίνει δὲ τὸ ἀήθης ὑπάρχω. καὶ χωρὶς τοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένου ἀηδίζομαι ἀηδιζόμην. ταῦτα μὲν ὁ Χοιροβοσκὸς λέγει καὶ ὁ Ζηνόβιος εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀπολλωνίου. λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὸ αἴω τὸ ἀκούω, καὶ 24
τὸ ἀῶ τὸ πνέω, οὐ τρέπει τὸ α εἰς η ἐν τῷ παρατατικῷ. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ αἴω, διὰ τοῦτο οὐ τρέπει τὸ α εἰς η, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τὸ ἦε τὸ σημαῖνον τὸ ὑπῆρχε. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔω. τὸ δὲ ἀήθεσσον καὶ ἀηδιζόμην, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἀλλεπάλληλον τὸ η. ἀήθεσσον δὲ, σημαίνει τὸ ἡδηθόνον, ἀσυνήθως εἶχον. καὶ ἀηθέσσειν, ἀγνοεῖν, ἀπείρως ἔχειν.

* Ἄησι, παρὰ τὸ ἄημι, τὸ πνέω· τὸ τρίτον, ἄησι.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

Ἀθαμάντιον] Καί μιν ἐῶν μήλων θέσαν ἤρανον, ὅσσ' ἐνέμοντο Ἀμπεδίον Φθίης Ἀθαμάντιον: — ἔστι δὲ πεδιὰς ἐν Θεσσαλίᾳ καλουμένη Ἀθαμαντία, διὰ τὸ ἐκεῖσε τὸν Ἀθάμαντα πλανᾶσθαι μετὰ τὸ φονεῦσαι τὸν ἴδιον υἱὸν Κλέαρχον, χόλῳ τῆς Ἥρας, ὅτι ἀνέθρεψε τὸν Διόνυσον. ἐφόνευσε δὲ αὐτὸν εἰς θήραν μανεὶς δόρατι, νομίσας ἔλαφον εἶναι· ὅθεν καὶ τῆς βασιλείας ἐξέπεσε, καὶ τῆς Ἰνοῦς τῆς γυναικὸς ἐστερήθη, καὶ τοῦ ἰδίου υἱοῦ Μελικέρτου, ἀμφοτέρων εἰς θάλασσαν ἐμπεσόντων, καὶ οἰκησάντων προνοίᾳ Ποσειδῶνος ἐν αὐτῇ. οὕτως εὗρον σχόλιον εἰς τὰ Ἀργοναυτικὰ Ἀπολλωνίου. 10 20

Ἀθέμιτος, ἄδικος, ἄνομος· ἀπὸ τοῦ θέμις θέμιτος, θέμιστος, καὶ ἀθέμιτος.

Ἀθέσφατος, πολύς· ἐκ τοῦ θεὸς καὶ φατός. τοῦτο ἐκ τοῦ φημὶ τὸ λέγω· θεόφαντός τις ὤν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, θέσφατος, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθέσφατος. ἐξ αὐτοῦ ἀθέσφατον, τὸ πολὺ καὶ δαψιλές, ὃ οὐδὲ θεὸς ἑρμηνεύει διὰ τὸ πλῆθος, οἷον θεόφαντον καὶ ἄπειρον.

Ἀθέριζον, ἀπεδοκίμαζον. μεταφορικὴ ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ ἐκρίπτειν καὶ ἀποβάλλειν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθέρων, 30 οἱονεὶ τῶν ἀσταχύων, ἢ τῶν μὴ δυναμένων θερίζεσθαι καρπῶν, τῶν ἐκ τῆς ἅλω ἀποῤῥιπτουμένων, καὶ μὴ συναγομένων πρὸς χρείαν. οἱ γὰρ λικμῶντες ἐκρίπτουσι τοὺς ἀθέρας, τουτέστι τὰ ἄχυρα. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ θέρους θερίζω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀθερίζω· Οὐκέτι μοι ἀθέριζον: — ἀντὶ τοῦ ἀπέῤῥιπτον. τὸ δὲ θέρος, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. ὁ μέλλων θερῶ, καὶ θέρσω αἰολικῶς. ἀφ' οὗ Θερσίτης καὶ θερμός.

Ἄθετος, ἤτοι ἀσχετος.

Ἀθετεῖν, παρὰ τοῖς Ἴωσι τὸ μὴ ποιεῖσθαι λόγον· οἷον 40 ἀετεῖν καὶ ἀτίζειν. οὕτως Ὠρίων. ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζειν, ἀπειθεῖν. καὶ ἀθέτως καὶ ἀθέσμως.

Ἀθηνᾶ, οἱονεὶ ἀθρηνᾶ τις οὖσα, παρὰ τὸ τὸν νοῦν ἀθρεῖν. ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω, ὁ μέλλων θήσω· οἷον, γυναῖκα τεθήσατο μαστόν: — γέγονεν ὄνομα ῥηματικὸν θὴν, ἡ θηλάζουσα· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, Ἀθήνη· ἀμήτωρ γὰρ ἡ θεός. ἐκ γὰρ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς φασὶν αὐτὴν γεγενῆσθαι. Ἀθήνη Ἀθηναία, ὡς δίκη δικαία. καὶ ὥςπερ Ναυσικὰα κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο αα εἰς α μακρὸν γίνεται Ναυσικᾶ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀθηναία ἀποβολῇ τοῦ ι γίνεται Ἀθηνᾶα· καὶ κράσει τῶν δύο αα εἰς α μακρὸν, Ἀθηνᾶ· καὶ περισπᾶται. λέγεται δὲ ἀθηνᾶ καὶ εἶδος αὐλοῦ.

Ἀθηναία, ἡ θεός· ἡ δὲ γυνὴ, Ἀττική.

Ἀθαλάττωτος, ἄπειρος θαλάσσης καὶ πλοῦ.

Ἀθαιρὶς, ἀκριβὴς, θαυμαστός· ὑπεροχτὴς, αὐθάδης.

Ἀθηναῖς, ἡ ἐλαία· καὶ ἀθηναία, ἡ ἀγριελαία.

Ἀθειρέως, ἀκριβῶς· καὶ ἀθεῖρὲς, τὸ ἀκριβές. καὶ ἀθερὴς, ὁ ἄγαν θεριστικός· ἢ ὁ λαμπρὸς, ἢ ὁ μὴ Φροντίζων τινὸς, καὶ ὑβριστής· ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος.

Ἀθερίζειν, ἄγειν, καταφρονεῖν, ἀφροντιστεῖν, μεμφεσθαι. ἀθερίσαι, καθυπνῶσαι ἢ ὀλιγωρῆσαι.

Ἀθέμιτον, ἄδικον, πονηρὸν, ἄναρχον, ἀσεβῆ, ἢ νόμοις οὐ χρώμενον. καὶ Ἀθεμιστῆσαι, παρανομῆσαι.

Ἀθεσμία, παρανομία.

Ἄθικτον, μιαρὸν, ἀκάθαρτον. καὶ ἡ παρθένος δὲ οὕτως ἐλέγετο. καὶ Ἀθίκτορας, ἀνεπάφους παρθένους, ἀνάνδρους.

Ἄθουρον, ἄπληστον.

Ἀθήνησι καὶ Θήβησι] τὰ τοιαῦτα ἐπιρρήματα σὺν τῷ ι γράφεται. μὴ ὤφειλεν· ἐπειδὴ τὰ εἰς θεν ἐπιρρήματα καὶ τὰ εἰς θι τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν φυλάττει καὶ τὸν αὐτὸν τόνον· οἷον, οἴκοθεν, οἴκοθι· λεσβόθεν, λεσβόθι· ὀλυμπίαθεν, ὀλυμπίαθι· θύραθεν, θύραθι. εἰ οὖν τὸ Ἀθήνηθεν καὶ Θήβηθεν χωρὶς τοῦ ι γράφεται, δῆλον καὶ τὸ Ἀθήνησι καὶ Θήβησι χωρὶς ὤφειλε γράφεσθαι. ἀλλὰ γράφεται σὺν τῷ ι διὰ τὸ συνεμπεσεῖν ταῖς τοιαύταις Ἰωνικαῖς δοτικαῖς. ἔστι γὰρ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, Θήβαις· καὶ κατ' ἔκτασιν γίνεται Θήβαισι· καὶ κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η, Θήβησι· καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον.

Ἀθηρολοιγὸν, τὸ πτύον τὸ τοὺς ἀθέρας διαλέγον καὶ διαχωρίζον· καὶ ἀθερολόγον, τὸ αὐτό. γίνεται δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, ὑφ' ἓν δὲ καὶ ὀξυτόνως ἀναγνωστέον. οὕτως Ὠρίων.

Ἀθίγγανος, ὁ μὴ θέλων τινὶ προσεγγίσαι· ἀπὸ τοῦ θίγω. οἱ γὰρ τὴν αἵρεσιν ταύτην ἔχοντες οὐδὲν παρ' ἄλλου λαμβάνουσιν.

Ἄθλον, ἐκ τοῦ τλῶ· τὸ τῷ καρτεροῦντι καὶ νικῶντι διδόμενον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἔθελον· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀέθελον, τὸ πάνυ ζητούμενον· καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ α καὶ ε, ἆθλον· καὶ ἆθλος τὸ ἀρσενικόν· διὸ καὶ περισπῶνται.

Ἀθλῆσαι, κοπιᾶσαι. ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐξηργηκότων ἤδη τῶν ἀγώνων, ὡς καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐν Ἕλλησι καλῶν, ὕστερον Ἀέθλιος ὁ Ἐνδυμίωνος πατὴρ ἐπιμέλειαν ἐποιήσατο τῆς τοῦ ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος συστάσεως. ἀπὸ τούτου οὖν γίνεται ἀθλῶ· ἐκ δὲ τοῦ ἀθλῶ, ἆθλα καὶ ἆθληταὶ καλοῦνται. οὕτως Ὠρίων. — καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα, ἀντὶ τοῦ κοπιάσαντα, κακοπαθήσαντα.

* Ἄθλιος, ὁ ταλαίπωρος· παρὰ τὸ ἀθλεῖν, τὸ ἀγωνίζεσθαι, ὅ ἐστι τὸ κακοπαθεῖν.

Ἀθριβὴς, πόλις Αἰγύπτου· γράφεται δὲ καὶ Ἀθλιβής· ἧς ὁ πολίτης Ἀθλιβίτης. Νικάνωρ δὲ διὰ τοῦ ρ. τὸ Δέλτα τῆς νησευομένης Αἰγύπτου ἐστὶ κεφαλὴ, κατὰ καρδίας σχῆμα τῶν περιεχομένων Νείλῳ μεθυσκόμενον. ὅθεν τὸν νομὸν Ἀθριβὴν προσηγόρευσαν. ὅπερ εἴτις ἑλληνιστὶ βούλοιτο φράζειν, οὐκ ἄλλως ἔχοι λέξαι, πλὴν καρδίαν ἀπτίων. οὕτως Ὠρίων.

Ἀθροοι] ἀθρόος προπαροξύνεται· σημαίνει τὸν αἰφνίδιον. παροξύνει δὲ τὸν συνηθροισμένον καὶ δασύνει Ὅμηρος· Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε: — τὸ ἀθροιστικὸν α δασύνεται. θροῦς λέγεται τὸ αἰφνίδιον· καὶ κλίνεται θροός· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθρόοι, ἄνευ θρόου καὶ ἤχου, ἀψόφητοι.

Ἀθροίζω, ἐκ τοῦ θροῦς, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον (Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θροός) γίνεται θροΐζω· καὶ κατὰ συναίρεσιν μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθροίζω.

Ἄθηλον, τὸ μὴ τεθηλακὸς παιδίον.

Ἀθέλδεται, διηθεῖται. καὶ Ἀθέλγειν, τὸ ἀμέλγειν.

Ἀθὺρ, ὁ μήν. καὶ τὴν Ἀφροδίτην Αἰγύπτιοι καλοῦσιν Ἀθὼρ· καὶ μῆνά γε τὸν τρίτον τοῦ ἔτους, ἐπώνυμον ταύτῃ πεποιήκασιν. οὕτως Ὠρίων.

Ἀθύρματα, παίγνια· παρὰ τὸ ἀθρεῖν θεάματα. ἢ παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ, θυρῶ καὶ ἀθύρω, καὶ ἄθυρμα. καὶ ἀθύρει, παίζει καὶ ἀγωνίζεται.

Ἀθρεῖν, τὸ μετ' ἐπιτάσεως θεωρεῖν. θεωρῶ γίνεται, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐπίτασιν ἀθρῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ δρῶ τὸ βλέπω μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀδρῶ, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς θ.

Ἄθως, ἀκρωτήριον Θράκης. Σοφοκλῆς, Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοός: — ἐν γὰρ τῇ Λήμνῳ βοῦς χαλκῇ ἵδρυται, ἐφ' ἣν τοῦ Ἄθω ἡ σκιὰ φθάνει.

Ἀθῷος] ὥςπερ ἀπὸ τοῦ ζῶ ζωὴ, ἰῶ ἰωὴ, ἡ ἐκπεμπομένη βοὴ ἢ φωνή· οὕτω παρὰ τὸ θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζημιῶ, θωὴ, ἡ ζημία. ὁ γὰρ ζημιούμενος, καταβάλλεταί τι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται θωός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀθῷος, ὁ ἀζήμιος. ἔχει δὲ τὸ ι ἐκ παραδόσεως· ἐπειδὴ εὕρηται θωΐη, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ, Ὡς δ' ἄν σε θωΐὴ λάβοι: — ὤφειλε δὲ προπαροξύνεσθαι. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν διὰ τοῦ ος γινόμενα ὀνόματα, προπαροξύνονται· κεφαλὴ, ἀκέφαλος· ψυχὴ, ἄψυχος· ὥρα, ἄωρος. πρόςκειται ἐν τῷ κανόνι, εἰ μὴ χαρακτὴρ κωλύσει· διὰ τὸ κάρη, ἀκαρός. ὀξύνεται γὰρ ὡς τὸ μαδαρός. ἀλλ' ἕτερος κανών ἐστιν, ὁ λέγων, ὅτι τὰ διὰ τοῦ ωος ἔχοντα τὸ ι ὑπὲρ β' συλλαβὰς, προπερισπῶνται· χωρὶς τοῦ κολῳός, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον· οἷον, ἀχελῷος, αἰδῷος, ἠῷος. οὕτω καὶ ἀθῷος. πρόςκειται ἔχοντα τὸ ι, διὰ τὸ λαγῳὸς καὶ πατρῳός· σημαίνει δὲ τὸν λεγόμενον πατροιόν. πρόςκειται, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τὸ κλῳός· σημαίνει δὲ τὰ σίδηρα, ἃ φοροῦσιν οἱ κατάδικοι· ἃ λέγονται κλοιά.

Ἀθῷος, σημαίνει τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ ὄρει τιμώμενον. κατὰ τὴν ἀκρίβειαν δὲ, ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι καὶ περισπᾶσθαι· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ Ἄθως τοῦ ὄρους ἐγένετο. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ως διὰ τοῦ ωος παράγωγα, σὺν τῷ ι γράφεται καὶ περισπᾶται· οἷον, Μίνως Μινῷος· πάτρως πατρῷος· μήτρως μητρῷος· ἥρως ἡρῷος. οὕτω καὶ Ἄθως Ἀθῷος ὤφειλεν εἶναι· ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀθῷος τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀζήμιου, καὶ τὸ ι ἀποβάλλει, καὶ προπαροξύνεται. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀθῴου Διὸς] Διὸς ἱερὸν ἐν ἄκρῳ Ἄθῳ τῷ ὄρει, ἀθῴου καλουμένου. ζήτει ἐξ Ἀθόω δε.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Αἰ, ἐπίρρημα εὐχῆς σημαντικόν· καὶ σημαίνει τὸ εἴθε· οἷον, Αἰ γὰρ δὴ οὕτως εἴη φίλος, ὦ Μενέλαε: — γέγονε δὲ ἐκ τοῦ εἰ, σημαίνοντος τὸ εἴθε, τοῦ ε τραπέντος εἰς α· ὡς τὸ, Εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι Καὶ χεροὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει: — καὶ, Εἰ γὰρ ὤφελεν: — ἀντὶ τοῦ εἴθε. καὶ, Εἴ μοι γένοιτο παρθένος, καλή τε καὶ τέρεινα: —

Αἰάζω] παρὰ τὸ αἴ σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, γίνεται αἰάζω τὸ θρηνῶ, ὡς λίαν λιάζω.

Αἰαίη, ἡ Μήδεια, ὡς τὸ, Αἰαίην δολόεσσαν: — εἴρηται δὲ ἀπὸ Αἰαίης πόλεως Ἀπολλωνίας. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς Κίρκης νῆσος Αἰαίη, ἡ πλησίον τοῦ ᾅδου οὖσα· ἀπὸ τῶν στεναγμάτων τῶν ἐν αὐτῷ· παρὰ τὸ αἴ αἴ θρηνητικὸν ἐπίρρημα.

Αἶα, ἡ γῆ· παρὰ τὸ γαῖα, ἀποβολῇ τοῦ γ. ἢ ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ ξηραίνω, αὖα· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, αἶα.

Αἴγινα, ὄνομα πόλεως. τὸ γι, ἰῶτα· τὰ διὰ τοῦ ινα, διὰ τοῦ ι γράφεται· χωρὶς τοῦ πεῖνα· οἷον, γέρινα τὸ ἁπαλόν· Βέμβρινα, Καμάρινα, Βέλινα, ὄνομα πόλεως· Ἄρπινα, ὄνομα ἵππου, ὅπερ τινὲς διὰ δύο γράφουσιν· Καμάρινα, λίμνη δυσώδης, ὡς καὶ ἡ χρῆσις δηλοῖ· Μὴ κίνει καμάριναν: — οὕτω καὶ Αἴγινα.

Αἴας, ὁ μὲν Λοκρὸς, παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ· ὁ μέλλων ἀΐξω, ἤϊξα ἤϊξας· ἡ μετοχὴ, ἀΐξας· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ξ, καὶ συναιρέσει, Αἴας. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ θαρσαλέως καὶ σφόδρα αὐτὸν αἴσσειν καὶ ὁρμᾶν ἐν τοῖς πολέμοις. ὁ δὲ Τελαμώνιος, παρὰ τὸ αἶ αἶ αἰάζω· θρηνητικὸν δέ ἐστιν ἐπίῤῥημα· ὥς φησι Σοφοκλῆς, Αἶ αἶ· τίς ἄν ποτ᾽ ᾤεθ᾽ ὧδ᾽ ἐπώνυμον Τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. Νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰαίζειν ἐμοὶ, Καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω.

Αἶα, ὑπὸ Κυρηναίων τηθὶς καὶ μαῖα, καὶ ἀδελφὴ Κρήτης. καλεῖται δὲ καὶ κρήνη ἐν Παιονίᾳ, καὶ φυτόν τι. ἔστι δὲ ὁ καρπὸς αὐτῷ ὁμώνυμος.

Αἰγὶς, τὸ τοῦ Διὸς ἡφαιστότευκτον ὅπλον· οὐχ, ὥς τινες φασὶν, ἀπὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς, τῆς τὸν Δία ἀναθρεψάσης, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ τὰς συστροφὰς τῶν ἀνέμων ποιεῖν κινεῖσθαι. αἰγίδες, καταιγίδες, οἱ ἄνεμοι. τὸ δὲ αἰγὶς, παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ.

Αἰγίοχος, παρὰ τὸ ὀχὴ, ὃ σημαίνει τὴν τροφὴν, καὶ τὸ αἲξ αἰγός. λέγουσι γὰρ αὐτὸν τεθηλακέναι Ἀμάλθειαν τὴν αἶγα. οἱ δὲ, ὅτι σκεπαστήριον ἦν αὐτῷ αἰγὶς, ἀπὸ Κρητικῆς αἰγὸς ληφθεῖσα. ἢ ἀπὸ τοῦ καταιγίζειν τοῖς ἀνέμοις καὶ πνεύμασι· καλεῖται γὰρ αἰγὶς ὁ ἄνεμος. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ Αἶγα πρώτην γῆμαι τὴν τοῦ Πανὸς θυγατέρα.

Αἰγιαλὸς, ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ τὴν αἶαν γείτονα εἶναι τῆς ἁλός· ἢ ἀπὸ τοῦ γαίω· ἢ ἀπὸ τοῦ δίκην αἰγὸς ἅλλεσθαι.

Αἰγιόχοιο] αἱ διὰ τοῦ οιο, Θετταλικαὶ γενικαί.

Αἰγίλιψ, δύσβατος καὶ ὀρεινὸς τόπος· Ἦτε κατ᾽ αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ: — γέγονε δὲ παρὰ τὸν λείψω μέλλοντα, λείψ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, λίψ. ἢ καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς αἲξ γίνεται αἰγίλιψ, εἰς ἣν καὶ αἲξ οὐ δύναται ἀναβῆναι. οὕτως Ὠρίων. ἔστι δὲ ῥηματικὴ ἡ λέξις.

Αἰγίλουρος] αἴλουρος, καὶ πλεονασμῷ τῆς γι συλλαβῆς, αἰγίλουρος.

Αἰγοφάγος, ὁ Ζεὺς, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Θηριακοῖς.

Αἰγιάλεια, ὄνομα κύριον· Ἀδράστου μὲν θυγάτηρ, Διομήδους δὲ γυνή.

Αἴγισθος] παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω, καὶ τὸ αἲξ, Αἴγιθος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, Αἴγισθος. ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὴν αἰγείῳ γάλακτι τροφῇ χρήσασθαι. οὕτως Ὠρίων.

Αἰγάς] Ἑλίκην τε καὶ Αἰγάς: — Αἰγὰς δὲ καλοῦσι τὰς

28 ἐν Πελοποννήσῳ πόλεις Εὐβοίας. τὸ ἐθνικὸν, Αἰγαῖος.

Αἰγαίων, ὁ ἥλιος. παρὰ τὸ αἴγλη αἰγλαίων, καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ, ὡς παρώνυμον. ἢ ἀπὸ τοῦ ταῖς ἀκτῖσιν αἴσσειν. ἢ ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ γαυριῶ, γαίων· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀγαίων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰγαίων.

Αἰανὸν, δεινὸν, χαλεπόν.

Αἴβετος, αἰετὸς Περγαῖοι.

Αἰβοῖ, ὡς οἶμοι· τίθεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ.

Αἰγιναῖα, τὰ ῥωπικὰ φορτία· καὶ οἱ πιπράσκοντες, αἰγιναιοπῶλαι. ἐλέγετο δὲ καὶ τὰ μεγάλα αἰγιναῖα, ἀπὸ τοῦ νομίσματος. καὶ γὰρ τὸ Αἰγιναῖον τάλαντον πλεῖον ἠδύνατο τοῦ Ἀττικοῦ. ἔλεγε δὲ τοὺς μὲν πολίτας, Αἰγινήτας· τὰ δὲ ἐκ τῆς νήσου, Αἰγιναῖα· καὶ Αἰγιναῖος ὀβολός.

Αἰγιάλεια, ἡ νῦν Ἀχαΐα· καὶ Αἰγιαλεῖς.

Αἰγιάδες, ὑμένες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ τὰς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπολεύκους οὐλὰς, αἰγιάδας λέγει.

Αἰγίλωψ, πόα τις, καὶ πάθος.

Αἰγίποψ, ἀετὸς ὑπὸ Μακεδόνων.

Αἰγὶς, ἡ καταῖξ, καὶ ἡ ὀξεῖα πνοὴ, καὶ αἱ ἀποστίλψεις τῶν ὀφθαλμῶν.

Αἰγοθὴς, ὁ αἰγοθήλας.

Αἰγυλὶς, λυγός.

Αἰγαὶ, πόλις Εὐβοίας· ἡ νῆσός ἐστι δυσχείμερος· ἀφ᾽ ἧς καὶ τὸ πέλαγος Αἰγαῖον ἐκλήθη. οἱ δὲ, ἀπὸ Ποσειδῶνος οὕτως ὀνομασθῆναι· οἱ δὲ, ἀπ᾽ Αἰγέως, τοῦ πατρὸς Θησέως, κατακρημνίσαντος ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὴν θάλασσαν. οὐ πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης, περιπλέοντι τὴν νῆσον.

Αἰγανέα, ἀκόντιόν τι μικρόν· ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἵεσθαι, ὅ ἐστι πορεύεσθαι καὶ πέμπεσθαι, ἢ νεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ ἀγκύλην τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γεγενημένην. ἢ διὰ τὰς αἶγας· ἐπ᾽ αὐτὰς γὰρ μάλιστα ἵενται. ἢ διὰ τὸ εὐθετεῖν αὐτὰς εἰς αἰγῶν ἄγρας.

Αἴγειος] τὸ γει, δίφθογγον, ὡς μέλος σώματος. τὸ Δωρικὸν αἰγαῖος. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ ει, αι λέγουσι. τὸ γὰρ κύπειρον κύπαιρον λέγουσι· καὶ τὸ αἴγειον αἰγαῖον πέλαγος.

Αἴγειρος, διὰ τῆς ει διφθόγγου. εὕρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι, ὡς τὸ, Καὶ αἰγέρων ἔφυσαν εὐγενέστεραι: — ἤτοι εὐθαλέστεραι καὶ εὐθρεπτότεραι. καὶ ὅτι τὰ εἰς ρος ῥηματικὰ, τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεται· οἷον, μάσσω, μάγειρος· πέπτω, πέπειρος· ὀνῶ, ὄνειρος· σημαίνει δὲ τὸ ὀνῶ, τὸ ὠφελῶ· πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ὀνείρων ὠφελήθησαν. οὕτως οὖν καὶ αἴσσω, αἴγειρος. ἢ παρὰ τὸ αἴρω, τουτέστιν εἰς ὕψος αἴρεσθαι καὶ αὐξάνεσθαι· ἐπὶ πολὺ γὰρ ὕψος πρόεισι καὶ αὔξεται τὸ φυτόν. Ὅμηρος, μακεδνῆς αἰγείροιο: — τῆς μηκεδανῆς καὶ ὑψηλῆς· παρὰ τὸ μῆκος. ἢ παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἕδρας αἴσσειν καὶ κινεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸ κατάγνυσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. τὸ δὲ Κάμιρος, οὐκ ἔστι ῥηματικὸν, ἀλλ᾽ ὄνομα κύριον. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι καὶ τὸ παρὰ Θεοκρίτῳ — ἀπ᾽ αἰγίρω ἰσχάδα τρώγοις: — διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀπὸ τοῦ αἴγιρον. ἔστι δὲ τὸ Ἄγιρον, ὄνομα πόλεως. τινὲς δὲ, ὡς καὶ ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ἀκτίνα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσιν αὐτό.

Αἴγλη, παρὰ τὸ αἴσσω τὸ ὁρμῶ, καὶ τὸ λίαν. πάνυ γὰρ ὁρμητική ἐστιν ἡ αἴγλη. σημαίνει δὲ τὴν λαμπηδόνα. οὕτως εὗρον ἐν ἐπιμερισμῷ τοῦ ψαλτηρίου. 29

Αἰγλῆντα] ἀπὸ τοῦ αἴγλη, αἰγλήεις αἰγλήεντα, καὶ αἰγλῆντα κατὰ κρᾶσιν.

Αἰγυπιὸς, οἱ μὲν, εἶδος ἀετοῦ· οἱ δὲ, τὸν γῦπα ἐξεδέξαντο. ἔστι δὲ παρὰ τὸ αἴσσω.

Αἴγυπτος, ἀπὸ Αἰγύπτου βασιλέως, τοῦ υἱοῦ Βήλου. ἢ ἀπὸ Αἰγύπτου τοῦ Νείλου. ὁ γὰρ Νεῖλος, πρότερον Αἴγυπτος ἐκαλεῖτο. ἢ αἰγίποτος καὶ αἴγηπτος, παρὰ τὸν τράγον, ὃν Αἰγύπτιοι σέβουσιν· ἐξαιρέτως δὲ τοῖς Μενδησίοις. ἢ διὰ τὸ αἶγας πίονας ἔχειν. ἢ ἐγγύποτος καὶ αἴγυπτος, ὡς ἐγγίζουσα τῷ ποτῷ, ἢ τῷ ποταμῷ. οὕτως Ὧρος ὁ Θηβαῖος. ἢ παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω. οἱ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ ἄνθρωποι κεκαυμένοι εἰσὶν ἐκ τῆς σφοδρᾶς τοῦ ἡλίου φορᾶς. σημαίνει δὲ τρία· τὴν χώραν, ὡς τὸ, Αἴγυπτον δέ με θυμὸς ἄνωγε: — τὸν ποταμὸν τὸν Νεῖλον, ὡς τὸ, Στῆσαι δ᾽ Αἰγύπτῳ ποταμῷ νῆας: — καὶ, Αἰγύπτοιο διϊπετέος ποταμοῖο: — τοῦ διαφανοῦς καὶ

μεγάλου. καὶ παρὰ τῷ Θεολόγῳ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἐντεῦθεν, Αἴγυπτον τὴν σκυθρωπὴν καὶ διώκτριαν ἁμαρτίας.

* Αἰγύπτιος, πλινθοφόρος. παροιμία ἐστὶν, ὅτι Αἰγύπτιοι διαβάλλονται ὡς ἀχθοφόροι.

Αἰγυπτιάζειν, τὸ πανουργεύειν, καὶ σκυθρωπεύεσθαι.

Αἰδοῖος, αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἄξιος· οἷον, Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ, Φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε: — ἀπὸ τοῦ αἰδὼς γίνεται αἰδῶος, ὥςπερ ἠῶος καὶ ἠρῶος· καὶ κατὰ τροπὴν Βοιωτικὴν τῆς ῳ διφθόγγου εἰς οι, ἠοῖος καὶ αἰδοῖος. ἔχει δὲ τὸ αἰδῶος, τὸ ι προςγεγραμμένον· ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ως διὰ τοῦ ωος παράγωγα, σὺν τῷ ι γράφονται καὶ περισπῶνται· Μίνως, Μινῷος· ἥρως, ἡρῷος· πάτρως, πατρῷος· ἠὼς, ἠῷος· καὶ αἰδὼς, αἰδῷος. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ περὶ ποσότητος. ἔστι δὲ εἴδους τῶν παραγώγων κτητικοῦ. πόσοι τύποι τῶν κτητικῶν; δύο· ὅ τε εἰς κος, καὶ ὁ εἰς ος. καὶ ἄλλως· πόσας καταλήξεις ἐπιδέχονται τὰ εἰς ος κτητικὰ, καὶ πόσας παραλήξεις; καὶ τίνα εἰσὶ τὰ ὄντα καὶ τύπῳ καὶ σημαινομένῳ κτητικά; τίνα μὲν τύπῳ κτητικὰ, σημαινομένῳ δὲ οὐκέτι; καταλήξεις μὲν, δύο· τήν τε εἰς κος, καὶ τὴν εἰς ος καθαρόν· ὡς ἀνθρώπειος, ἄρνειος, Ἀριστάρχειος· Πλατωνικός, Δημοσθενικός. παραλήξεις δὲ, ὀκτώ· τῶν εἰς κος, τέσσαρας· καὶ τῶν εἰς ος, τέσσαρας. καὶ τῶν μὲν εἰς κος, αὗται εἰσιν. ἢ γὰρ τῷ ι παραλήγεται, ὡς τὸ Ἑλληνικός, Ῥωμαϊκός· ἢ τῷ ἄλφα, ὡς τὸ Ῥοδιακός· ἢ τῷ υ, ὡς τὸ Λιβυκὸς, ἀλυκός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀλυκρός. ἢ τῇ ει διφθόγγῳ, ὡς τὸ Κεραμεικός, Δαρεικός. τῶν δὲ εἰς ος καθαρὸν, αὗται· ἢ τῇ ει διφθόγγῳ, ὡς τὸ Ὁμήρειος, Ἑκτόρειος. ἢ τῇ αι διφθόγγῳ, ὡς τὸ ταλαντιαῖος. ἢ τῇ οι διφθόγγῳ, ὡς τὸ παντοῖος, ἀλλοῖος. ἢ τῷ ῳ, ὡς τὸ πατρῷος, ἡρῷος. ὅθεν τὸ αἰδοῖος, ἐκ τοῦ αἰδῶος κτητικοῦ γίνεται, κατὰ τροπὴν Αἰολικὴν τῆς ῳ διφθόγγου εἰς οι. ἐκεῖνα δέ ἐστι τῷ τύπῳ καὶ τῷ σημαινομένῳ κτητικὰ, ὅσα εἰς τὴν γενικὴν τοῦ πρωτοτύπου ἀναλύονταί· οἷον, γραμματικὸς λόγος, ὁ τοῦ γραμματικοῦ· Ἀριστάρχειος βίβλος, ἡ τοῦ Ἀριστάρχου. ὅσα δὲ οὐκ ἀναλύονται εἰς τὴν πρωτότυπον γενικὴν, ταῦτα τῷ μὲν τύπῳ εἰσὶ κτητικά· καθότι τὰ εἰς κος κτητικὰ, τῷ ι παραλήγεται· πλὴν τοῦ Κεραμεικός, Εὐβοεικός, Δαρεικός, καὶ Δεκελεικός. τῷ δὲ σημαινομένῳ οὐκ ἔστι κτητικά· ὀφθαλμικὸν γὰρ ἰατρὸν, οὐ τὸν τοῦ ἰατροῦ ὀφθαλμὸν λέγομεν, ἀλλὰ τὸν τὸν ὀφθαλμὸν ἰατρεύοντα. ὁμοίως δὲ καὶ ἡπατικὸν ἄῤῥωστον, οὐ τὸν τοῦ ἥπατος λέγομεν, ἀλλὰ τὸν τὸ ἧπαρ ἀλγοῦντα. εἴδη δὲ τοῦ κτητικοῦ, τρία· οἰκειωματικὸν μὲν, τὸ οἰκείωσιν ἔχον πρὸς τόπον· οἷον, οὐράνιος, ἐπίγειος, θαλάσσιος, Κύπριος, Ῥόδιος, γήινος. συνεκφαντικὸν δὲ, τὸ συνεκφαῖνον τι μεθ' ἑαυτοῦ· οἷον, γραμματικός· συνεκφαίνει γὰρ τὴν γραμματικὴν· καὶ ἀστρονομικὸς ὁμοίως καὶ ῥήτωρ καὶ φιλόσοφος. μετουσιαστικὸν δέ ἐστι, τὸ μετέχον οὐσίας τινός· οἷον, κέδρινος ὑψόροφος, Ὅμηρος· δερμάτινος, χάλκειος, χρύσειος σταυρός. βρότειος χείρ. διαφέρουσι δὲ τὰ μετουσιαστικὰ τῶν μερῶν τοῦ σώματος· ὅτι τὰ μὲν μετουσιαστικὰ, ἀπὸ ἀψύχων· τὰ δὲ δηλοῦντα μέρος σώματος, ἀπὸ ἐμψύχων παράγονται.

Αἰγυπτῶσαι, μελᾶναι καὶ ἐπικαῦσαι.

Αἰδύλος, θρασύς.

Αἰδώνια, θανάσιμα.

Αἰηνὲς, ἀεὶ, διόλου.

Αἰηνὰ, τὰ μικρὰ τῶν δένδρων, καὶ ἄκαρπα· οἱ δὲ, τὰ ξηρά. ἄλλοι, αἰηνὲς, αἰώνιον, καὶ τὸ βλαβερόν.

Αἰητὸν, ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου, πνευστὸν, ἢ πυρῶδες· οἱ δὲ μέγα· ἄλλοι, τὸ μεθ' ὁρμῆς· οἱ δὲ, ὡς αἰετός.

Αἰδὼς, τιμὴ, φόβος, αἰσχύνη, ὄνειδος. πόθεν αἰδὼς; παρὰ τὸ αἰδῶ τὸ ἐντρέπομαι· ἢ παρὰ τὸ εἴδω τὸ βλέπω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀείδω τὸ οὐ βλέπω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ ι εἰς τὴν αι δίφθογγον. ἢ ἐκ τῆς ἄϊς εὐθείας. ἢ ἐκ τῆς ᾄδου γενικῆς κατὰ μετάπλασμόν.

Αἰδομένω, αἰδεσθέντε· Τῶ μὲν τάρβησάν τε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα Ἀνστήτην: — αἰδέω αἰδῶ, τὸ ἐντρέπομαι· ἐξ οὗ καὶ αἴδημι. τοῦτο, παρὰ τὸ αἰδώς· τὸ δὲ, παρὰ τὸ εἴδω τὸ βλέπω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀείδω καὶ αἰδώς. οἱ γὰρ ἐντρεπόμενοι, συστέλλουσι τὰ ὄμματα. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς αἰδέομαι αἰδοῦμαι· ἢ μετοχὴ, αἰδεόμενος αἰδούμενος· τὸ δωρικὸν, αἰδεομένω αἰδουμένω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, αἰδομένω.

Αἰδῶ] Ἰστέον ὅτι τὸ αἰδῶ, ὅτε μέν ἐστιν εὐθεῖα, ὀξύνεται, ὡς Λητῶ καὶ Σαπφῶ· ὅτε δὲ αἰτιατικὴ, περισπᾶται, ὡς τὸ, — τάτ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει: — οὐ γὰρ πτωτικόν ἐστι τὸ ω, ἀλλ' ἀπὸ κράσεως. ἀπὸ γὰρ τοῦ αἰδόα, γίνεται αἰδῶ.

Αἰδοίους, τοὺς οἰκέτας λέγει, διὰ τὸ ἀξίους εἶναι αἰδοῦς, ὡς ἐν τῷ, Τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδήσομαι – οὐ διὰ τὸ ψεύδεσθαί σε περὶ Ὀδυσσέως, διὰ τοῦτο προσήσομαί σε ὡς οἰκέτην. Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα: — καὶ, Αἰδοῖός μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθάνατος: — προςδεκτοὺς μετὰ αἰδοῦς. ἐξηγεῖται οὖν, τί ποτέ ἐστιν αἰδοῖος, ἐκπενεγκών, — σόν τε νόον, σά τε γούναθ' ἱκάνω: — ἀντὶ τοῦ, ἱκετεύω.

Αἴδω] ἀπὸ τοῦ εἴδω γίνεται ἀείδω· καὶ κράσει, ᾄδω. ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ τί τὸ α, μακρὸν ὂν, τρέπεται ἐν τῷ παρατατικῷ; καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι εἰς τὰ τελεώτατα μεγέθη δεῖ τὰς ἐπεκτάσεις γίνεσθαι. τὰ δὲ φύσει μακρὰ, τὸ τελεώτατον ἔχει μέγεθος. οὕτω Ζηνόβιος.

Αἰδοῖα, παρὰ τὸ αἰδοῦμαι. γυμνῶσαι γὰρ ἢ ὀνομάσαι ταῦτα αἰδούμεθα. ἢ παρὰ τὸ ἀνοιδαίνειν ἐν τῇ συνουσίᾳ ὀργῶντα. ἔστιν οὖν Ἰωνικὸν, οἰδοῖα· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ἄλφα, αἰδοῖα. οὕτως Ὠρίων.

Αἰδοιέστατος] Ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον (ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Πηνελόπῃ, οἷον, Ἐγὼ γένος μὲν εἰμὶ Κρὴς ἀρχέστατον) καὶ τὸ αἰδοιέστατον καὶ ἀφθονέστατον, ποιητικά εἰσι, κατ' ἔθος Ἰώνων γινόμενα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ο συγκριτικὰ, διὰ τοῦ εσ προφέρουσιν· οἷον, δικαιέστερος, καὶ ἀρχέστερος, καὶ ἀφθονέστερος. ὤφειλον γὰρ τὰ προειρημένα, δικαιότερος εἶναι, καὶ ἀφθονώτερος, καὶ ἀρχαιότερος. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ περὶ συγκριτικῶν. ὥςπερ δὲ οὗτοι διὰ τοῦ εσ σχηματίζουσιν, οὕτω καὶ οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ισ, ποτίστατον λέγουσι καὶ λαγνίστατον, καὶ ψευδίστατον· καὶ, Λαλίστερον εὕρηκά σε καὶ πτωχίστερον: — Ἀριστοφάνης Πλατανισταῖς, Ἵν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἀρπαγιστάτου: — καὶ κλεπτίστατος καὶ πληκτίστατος λέγουσιν. ὁμοίως καὶ διὰ τοῦ αι, ἰσαίτατα, ἀσμεναίστατα, προυργιαίτατα, ἡσυχαίτερον. ἀσμεναίστατα μέντοι, Πλάτων ἐν ᾳ Πολιτικῶν· καὶ ἰσαίτερα, καὶ πλησιαίτερον, καὶ ἡσυχαίτατα. Ξενοφῶν δὲ, καὶ φιλαίτατα.

* Ἀιδόςδε, εἰς τὸν ἅιδην, ἐπιῤῥηματικῶς.

Αἰέλιοι, οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἔχοντες· οἱ δὲ, συγγενεῖς καλοῦσιν αὐτὰς καὶ ἀέλιους. τοῦ δὲ αἰεὶ, δώδεκα εἰσὶν αἱ φωναί· ἃς εὑρήσεις εἰς τὸ ἀκτῖνα.

Αἰὲν, ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν· σημαίνει δὲ τὸ διηνεκῶς· καὶ ἔστι ποιητικόν. τριχῶς δὲ οἶδε τοῦτο ὁ ποιητής, ἀεί, αἰεὶ, αἰέν.

Αἰεὶ, ἀντὶ τοῦ νεωςτί· Ἡΰτε ἔθνεα ἦσι μελισσάων ἀδινάων Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς, αἰεὶ νέον ἐρχομενάων: — σημαίνει οὖν, τὸ συνεχῶς προΐστασθαι, ὡς δοκεῖν νεωςτὶ αὐτὰς ἔρχεσθαι. καὶ γὰρ τοῖς μὲν ἄλλοις ζώοις ἡ πτῆσις ἀποτεταγμένη γίνεται· αἱ δὲ μέλισσαι, βραχέϊκον τὴν κίνησιν ποιούμεναι, ἐφίζουσι τοῖς ἄνθεσι· καὶ ἐπαρθεῖσαι, πέτονται πάλιν, καὶ πάλιν ἐφίζουσι. κατ' ὀλίγον οὖν ἡ πτῆσις, ὥςπερ ἄρτι ἐρχομένων γίνεται· ὥςτε καὶ φαντασίαν ποιεῖν, ὡς ἄρτι ἐξορμᾶσθαι.

Αἰειγενέτησι, τοῖς ἀεὶ τελεσιουργοῦσιν· ἢ τοῖς ἀεὶ ὑπάρχουσιν. ἢ εὐθεῖα, αἰειγενέτης, ἐκ τοῦ ἀεὶ καὶ τοῦ γενέτης. καὶ ἐκ τοῦ γείνω τὸ ὑπάρχω, γενῶ γενέτης. ἢ ἐκ τοῦ γείνω τὸ γεννῶ.

Αἰένοικος, ἀΐδιος οἶκος καὶ ἀδιάλειπτος.

Αἰέλουρος] τοῦτο οὐκ ἔστι πλεονασμὸς, ἀλλ' ἀντίθεσις. παρὰ γὰρ τὸ αἰόλον καὶ τὴν οὐρὰν, ἐτυμολογεῖται αἰέλουρος. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Αἰετός] οἷον, Αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον: — καὶ, Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετεηνῶν: — ἤτοι μέγιστον, ἢ ἐντελῆ σημεῖα φαίνοντα. γέγονε δὲ αἰετὸς, παρὰ τὸ ἀΐσσειν· ὅθεν καὶ ἀναλογώτερον οἱ Ἀττικοὶ· ἀετὸς λέγουσι, χωρὶς τοῦ ἰῶτα, ὡς κλαίω, κλάω. οὕτως Ὠρίων.

Αἰετὸς, τὸ πτηνὸν ζῶον, καὶ τὸ ὀρόφωμα.

Ἀΐζηλον, ἄφαντον.

Αἰζύπη, ἡ γῆ.

Αἰζόκροτον, ξηρασίαν.

Αἰζηὸς, νεανίας. παρὰ τὸ ἀεὶ, καὶ τὸ ζέω, ὁ ἀεὶ ζέων καὶ ἀκμάζων κατὰ τὴν ἡλικίαν, γίνεται αἰζεός· καὶ κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ε εἰς ηὰ, αἰζηός. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ζεῖν τὸ αἷμα τῆς ἡλικίας, τουτέστι, θερμὸν εἶναι. ἐπειδὴ τὰ εἰς ος λήγοντα καθαρὰ ἁπλᾶ, κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον τῷ ηὰ παραληγόμενα, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, εἰ μὴ τὸ αἰζηὸς, καὶ πηός· καὶ αὐτὰ ἐκ πάθους. πρόσκειται, κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον· ἐπεὶ τὸ παληὸς, ἀρχηὸς, καὶ Ἀχηὸς, Βοιωτιά εἰσι, κατὰ τροπὴν τῆς ει διφθόγγου εἰς ηὰ, ὡς τὸ ὄρνος καὶ λύκνος, Λακωνικά. πρόσκειται ἁπλᾶ, διὰ τὸ πολυνηὸς, εὐνηὸς, ἐχενηὸς· παρὰ γὰρ τὸ νηὸς συνετέθησαν. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὐκ ἔχει τὸ ἰῶτα προςγεγραμμένον· Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, σὺν τῷ ἰῶτα οἶδεν αὐτὸ, λέγων γεγονέναι ἐκ τοῦ αἰζήϊος. πρὸς ὃν ἀντιλέγει ὁ τεχνικός· ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ αἰζήϊος, οὐκ ὤφειλεν ὀξύνεσθαι, ἀλλὰ προπερισπᾶσθαι. ἢ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα, εἰς περισπωμένην συνέρχονται· οἷον, Ἀχελώϊος, Ἀχελῶος· ὑπερώϊον, ὑπερῶον. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς, ὅτι, ὥςπερ ἀπὸ τοῦ Αἰτωλὸς γίνεται Αἰτώλιος κατὰ παραγωγὴν, τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου φυλαττομένου, καὶ ἀπὸ τοῦ κάπρος κάπριος· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αἰζηὸς αἰζήϊος.

Αἰήτης, ὄνομα κύριον κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. Ἀήτης γάρ. Ἀπολλώνιος, Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι: — ἔδει δὲ εἰπεῖν Αἰῆτα, ὡς τοξότης, τοξότα· Ὀρέστης, Ὀρέστα. ἀλλ' Ἰωνικῶς ἔτρεψε τὸ ἄλφα εἰς ηὰ.

Αἰῆται, ἄνεμοι.

Αἰηνὲς, τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον. Ἀρχίλοχος, Προὔθηκε παισὶ, δεῖπνον αἰηνὲς φέρων: — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ αἶ αἶ. ἢ, τὸ αἰώνιον, κατὰ τοῦτο γὰρ οὐκ ἔστι φαγεῖν τὸν ἀποθνήσκοντα. οὕτω Μεθόδιος.

Αἴθος] Ἰστέον ὅτι αἴθός ἐστιν ὁ αἴθων, παρὰ τὸ αἴθω, τὸ καίω· αἰθὸς δὲ, ὁ αἰθόμενος, τουτέστιν ὁ καιόμενος. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὰ ῥηματικὰ αὐτοῦ.

Αἴθωνας] αἰετὸς αἴθων, πυρώδης, καυστικός. καὶ αἴθωνι σιδήρῳ, τῷ λαμπρῷ καὶ ὀξεῖ. ἐπὰν γὰρ ὁ σίδηρος ὀξυνθῇ, λαμπρότερος γίνεται· καὶ αἴθωνας λέβητας, τοὺς πρὸς τὸ πῦρ ἐπιτηδείους, καλουμένους ἐμπυριβάτας.

Αἰθούσῃσι, στοαῖς ταῖς καταλαμπομέναις ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἢ αἴθουσαι, διὰ τὸ αἴθεσθαι ἐν αὐταῖς τοῦ χειμῶνος. ἢ διὰ τὴν τοῦ ἡλίου βολήν.

Αἰθιοπία, παρὰ τὸ αἰθίοψ. τοῦτο, παρὰ τὸ αἴθω· τὸ δὲ, παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, κατὰ τροπήν.

Αἴθοπα οἶνον, τὸν μέλανα, ἢ τὸν ποιοῦντα ἐρυθρούς· ἢ τὸν καυστικόν. ἐπὶ δὲ τὸν χαλκὸν, σημαίνει τὸν λαμπρὸν καὶ αἰθομένην ὄψιν ἔχοντα.

Αἴθουσαι, αἱ στυλωταὶ καθέδραι, περίστυλα ἔχουσαι· ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι ἐν αὐταῖς τὰ πυρά· οἷον, Πῦρ ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσης εὐερκέος αὐλῆς: — ἢ, ὡς ἔνιοι, καταλαμπόμεναι. σημαίνει δὲ τὴν καταφωτιζομένην στοὰν, καὶ τὴν μετὰ τὸν πυλῶνα παστάδα.

Αἰθαλόεν, λέγεται τὸ καῦμα, καὶ ἡ πυρίκαυστος ὕλη τῶν ὀρῶν. καὶ Αἴθοψ, ὁ διάπυρος, ἢ ἐρυθρός.

Αἰθύσσειν, καὶ ἀναιθύσσειν, ῥίπτειν, πλεῖν, φέρεσθαι· ἀπὸ τῆς αἰθυίας τῆς ἐναλίας κορώνης. καὶ Αἴθυσμα, ὁμοιότητα, ἢ σκίασμα, ἢ κίνημα.

Αἴθρα, τὸ κοινόν· καὶ Ἀττικῶν, αἴθρη. σημαίνει δὲ δύο· κύριον ὄνομα, Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ: — καὶ τὴν αἰθρίαν, ἤγουν τὴν κατάστασιν τοῦ ἀέρος· ἤγουν τὸν εὐδιεινόν· Ποίησον δ' αἴθρην.

Αἰθὴρ, παρὰ τὸ ἀεὶ θεῖν κυκλοφορικῶς· φησὶν Ἀριστοτέλης περὶ Κυρηναίων.

Αἰθίοψ, παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω, καὶ τὸ ὤψ ὠπός, ὃ σημαίνει τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸ πρόσωπον, ὁ κεκαυμένην ἔχων τὴν πρόσοψιν. λέγεται γὰρ ἐκεῖσε σφοδρότερον αἴθειν τὸν ἥλιον.

Αἰθέρα, τὸν οὐρανὸν καὶ ἀέρα· καὶ ἐπὶ ἐμπρησμοῦ. καὶ Αἰθερίως, καθαρῶς.

Αἴθινα, ξύλα εὔκαυστα· καὶ καπνὸς αἴθινος, ὁ δριμὺς, ἢ μέλας.

Αἰθάλικας, τὰς περὶ τὴν ἐπιφάνειαν φλυκτίδας.

Αἴθων, ἀνδρεῖος, ἢ πολεμικός, ἰσχυρός· ἢ ἵππου χρῶμα. τὸν δὲ λέβητα, ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι. οἱ δὲ, λαμπρὸν, ἢ μέλανα, καὶ πολιόν. τὸν δὲ λέοντα, τὸν κατὰ ψυχὴν ἔμπυρον· ἢ δασύν, ἢ μέγαν. καὶ λιμὸν αἴθωνα, τὸν μέγαν, ἢ ἑαυτὸν φονεύοντα.

Αἴθω, τὸ καίω. ἐκ τοῦ δαίω τὸ καίω, ὑπερβιβασμῷ αἴθω, καὶ τροπῇ τοῦ δέλτα εἰς θῆτα, αἴθω. ἐκ τούτου Αἰθάλη ὁ καπνός.

Αἰθάλη] Αἰθάλη ἐκαλεῖτο ἡ Λῆμνος· ἴσως ἀπὸ τῶν ἀναδιδομένων αἰθαλῶν, ἐκ τῶν Ἡφαίστου χαλκείων. Αἰθαλίτης τὸ ἐθνικόν. ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰθάλεια, αἰθαλείτης, ὁ καπνώδης. Αἰθάλη δὲ, παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω γέγονε.

Αἰθαλίδης· οἷον, Αἰθαλίδην κήρυκα θοὸν, τῷ πάρεστι μέλεσθαι Ἀγγελίης, καὶ σκῆπτρον ἐπέτραπεν Ἑρμείης: — ὁ Αἰθαλίδης, Ἑρμοῦ παῖς ἦν ἑτερήμερος, καὶ μίαν ἡμέραν ὑπὸ τον ἅδην διῆγεν, ἑτέραν δὲ ἐπὶ τὴν γῆν.

Αἰθάλειος] τὰ ἀπὸ τῶν εἰς λος βαρυτόνων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, μὴ ὄντα ἐθνικὰ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται· ἄολος αἰόλειος, ὁ ποικίλος· αἴθαλος, αἰθάλειος· σημαίνει δὲ τὸν καπνόν· δαίδαλος, ὁ ποικίλος, δαιδάλειος· μεγάλος, μεγάλειος, ὡς ἀπὸ τοῦ μεγάλεος. βαρύτονα πρόσκειται, διὰ τὸ ὀμφαλὸς, ὀμφάλιος· μὴ ἐθνικὰ, διὰ τὸ Εὐδαιμόνιος.

Αἰθύσσειν, ἀνασείειν, ἀνακαίειν.

Αἰθρηγενέτης, ὁ βορέας ὁ αἰθρίαν γεννῶν· ἢ ὁ αἴθρου καὶ ψυχρὸς αἴτιος.

Αἴθρῳ, τῷ ψυχρῷ· ἀπὸ τῆς αἰθρίας· Αἴθρῳ καὶ καμά-

τῳ: — εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. ἢ τὸ ἐξ αἰθρίας πνεῦμα· ὅτι ἐπιμελῶς ἐν ταῖς αἰθρίαις τὸ ψῦχος γίνεται. ἄλλοι δὲ ἀγνοοῦντες γράφουσι, Λύθρῳ καὶ καμάτῳ: — τῷ γὰρ ναυαγῷ οὔτε ἱδρὼς ἁρμόζει, οὔτε αἷμα· ἐκεχώριστο γὰρ ἀμφοῖν· ὑπὸ δὲ τῆς αἰθρίας ἐδεδάμαστο, ὡς ναυαγὸς ἀσκεπής. κατὰ δὲ τὸ ἀρσενικὸν τὴν αἰθρίαν εἶπεν αἶθρον, ὡς τὴν πύλην πύλον· οἷον, Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλών: — καὶ τὴν δείλην δείελον, — εἰς ὅ κεν δείελος ἔλθῃ Ὀψὲ δύων.

Αἶθρον, τὸ ὀρεινὸν ψῦχος.

Αἰκίζω] ἀπὸ τοῦ ἀεικὴς, ὃ σημαίνει τὸν σκληρὸν καὶ ἀπότομον, ἀεικίζω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, αἰκίζω, καὶ Αἰκία, εἰς τὰς διαφόρους ὕβρεις.

Αἴκεν, ἀντὶ τοῦ ἐάν· ὁ εἰ σύνδεσμος συναπτικός· κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς α· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ ε εἰς α τρέπουσι· τὸ γὰρ εἴθε, αἴθε λέγουσι· καὶ τὸ Ἄρτεμις, Ἄρταμις. οὕτω καὶ τοῦτο πλεονασμῷ τοῦ κεν, αἴκεν γέγονεν.

Αἰκάλλειν, σαίνειν, ἀγαπᾷν, θωπεύειν.

Αἶκνον, δεῖπνον δειλινόν.

Αἴλιος, ὁ Ἀδριανὸς ὁ βασιλεὺς ἐκαλεῖτο· ὅθεν Αἴλιοι χρηματίζουσι· καὶ Αἰλία, πόλις Παλαιστίνης· ὁ πολίτης Αἰλιώτης. ὅτι δὲ Αἴλιος ἐκαλεῖτο, Διογενιανὸς ἐν τοῖς χρονικοῖς φησίν. ἐκ τούτου οὖν Αἴλιαι χρηματίζουσιν αἱ βασιλίδες. οὕτως Ὠρίων.

Αἴλουρος, τὸ ζῶον, παρὰ τὸ αἰόλλειν καὶ ἀνάγειν τὴν οὐρὰν καὶ κινεῖν. καὶ αἰλούριος, ῥίζα τις οὕτω καλουμένη.

Αιλα, ἀντὶ τοῦ καλὰ Κύπριοι.

Αἷμα, παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος ᾖσμαι, αἶσμα, καὶ αἷμα. δύο πάθη ἀνεδέξατο, ἔνδειαν, καὶ μετάθεσιν τοῦ πνεύματος· ἔνδειαν μέν· καθόλου γὰρ ἡ τρίτη συζυγία ἐν τοῖς ῥηματικοῖς ὀνόμασι τὸ σ γεννᾷ· πείθω, πεῖσμα· κλώθω, κλῶσμα· ᾄδω, ᾆσμα. οὕτως οὖν ἔδει καὶ παρὰ τὸ αἴθω αἶσμα· μετάθεσιν δὲ πνεύματος· ἡ γὰρ αι δίφθογγος πρὸ μὲν ἄλλου συμφώνου ψιλοῦται· πρὸ δὲ τοῦ μ, δασύνεται. αἷμα, παρὰ τὸ αἶμα τι εἶναι τοῦ σώματος. Ἐμπεδοκλῆς, Αἷμα γὰρ ἀνθρώποισι περικάρδιον νόημα: — αἷμα ἡ ψυχὴ κατὰ Ἐμπεδοκλῆν. τινὲς δὲ καὶ Ὅμηρον οἴονται ταύτης εἶναι τῆς δόξης, ἐν τῷ λέγειν, — ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν Ἔσσυτ' ἐπειγομένη: — οὐκ ἔστι δὲ ἀληθές. ὁ γὰρ Ὅμηρος ἀθάνατον αὐτὴν καὶ ἔμφρονα εἶναι λέγει· διὸ καὶ τὰς τῶν τεθνεώτων ψυχὰς ὀδυρομένας παρεισάγει· Ὃν πότμον γοόωσα: — καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ κολαζομένας τῶν οἰκείων παραπτωμάτων ἕνεκα. σημαίνει δὲ δύο· τὴν γενεὰν, ὡς τὸ, Αἵματος εἷς ἀγαθοῖο: — καὶ αὐτὸ τὸ αἷμα, ὡς τὸ, Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.

Αἱματόεσσα] ὁ κανών· Πᾶσα γενικὴ διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέπουσα εἰς α, καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρὰν ποιοῦσα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ. αἱματόεις τὸ ἀρσενικόν. τὰ εἰς εις, πόσας παραλήξεις ἐπιδέχεται; γ'. τὰ εἰς εις ὀνόματα μετουσιαστικὰ, πλεονασμῷ τῆς τοῦ πρωτοτύπου γενικῆς συλλαβὴν βαρύτονα, καὶ ἢ τῷ η παραλήγεται, ἢ τῷ ο· σπανίως δὲ τῷ ω, ὅτε ἐν ἐκτάσει ἐστίν· οἷον, τὸ εὐρώεις, ἐρώεις, κητώεις, κηώεις. καὶ τῷ μὲν ο, οἷον αἱματόεις, τιμιόεις, σκιόεις· τῷ η, οἷον τιμήεις, τελήεις· τὸ δὲ χαρίεις, ἀπὸ τοῦ χαριτόεις κατὰ συγκοπήν. ὅθεν τὸ χαριτόεις, ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ χαρίεις. καὶ πῶς οὐκ ἐγένετο αἱματόεισα; φασὶν ὅτι, ἵν' ἐντεῦθεν τὰς μετοχὰς διακρίνωμεν· ἐκεῖναι γὰρ δι' ἑνὸς σ ποιοῦσι τὸ θηλυκόν· δαρείς, δαρέντος, δαρεῖσα. τούτου χάριν εἰς ε ἐποίησε, χαρίεσσα, τιμήεσσα. τὸ δὲ ἀμφιγυήεις, καὶ θυόεις, καὶ τὰ ὅμοια, κατὰ τροπὴν ἐγένοντο τοῦ ο εἰς η. ἔστι γυῖον, καὶ σημαίνει τὸ μέλος. ἐξ αὐτοῦ γυόεις· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς η, γυήεις, καὶ ἀμφιγυήεις. καὶ ἔστι θύον, καὶ σημαίνει μυρεψικὸν ἄνθος, ἢ βοτάνην· καὶ γίνεται ἐξ αὐτοῦ θυόεις· καὶ τροπῇ τοῦ ο, θυήεις. τὸ δὲ αἱματόεις, ἐστὶ μετουσιαστικόν. μετέχει γάρ. τὰ γὰρ εἰς εις ἅπαντα, μετουσιαστικά εἰσιν. ἔστιν ἰόεις. εἰ γράφεται διὰ τοῦ ι, ἤγουν ὁ μετέχων ἰοῦ· εἰ δὲ γράφεται διὰ τοῦ η, ἀπὸ τοῦ ἠὼν, ὃ σημαίνει τὸν αἰγιαλὸν, ἡ γενικὴ ἠόνος· ἐξ αὐτοῦ ἠονόεις· καὶ συγκοπῇ ἠόεις. ἔστι δὲ καὶ κοτήεις διὰ τοῦ η· γίνεται ἐκ τοῦ κότος, κοτόεις, καὶ κοτήεις.

Αἴλινον] τοῦτο ἐπὶ θρήνου ἐτίθετο· καὶ ἐν τοῖς ἐφυμνίοις δέ. γέγονε δὲ εἰς τιμὴν Λίνου τοῦ τῆς Καλλιόπης.

Αἰλότροπος, ἀλλοιότροπος.

Αἰμάτη, μάχαιρα παρὰ Σοφοκλεῖ.

Αἱμάτια, ἀλλάντια. Αἱμαλεὰ, μέλας ζωμός.

Αἱμαλεὸν, ἀσθενῆ.

Αἱμακουρία, τὰ ἐναγίσματα τοῖς κατοιχομένοις.

Αἱματῶσαι, φονεῦσαι. Αιμος, τράχηλος.

Αιμους, ὀβελίσκους.

Αἱμασιὰ, τὸ ἐκ χαλήκων ᾠκοδομημένον τειχίον, ἤγουν φραγμός. ἀπὸ τοῦ αἱμάττεσθαι τοὺς ὑπερβαίνοντας ὑπὸ τῶν κειμένων ἀκανθῶν· τοὺς σωροὺς τοῦ λίθων, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ, Τροχοὶ μάλα θ' αἱμασιαί τε καὶ ἰλύος ἐρέοντες: — ἔστι δὲ καὶ ῥητορικὴ ἡ λέξις. οὕτως Ὠρίων.

* Αἱμωπὸς, ὁ αἱματώδης, ὁ ὀφθαλμὸς πλήρης αἵματος· παρὰ τὸ αἷμα, καὶ ὢψ ὠπός, ὁ ὀφθαλμός.

Αἱμωδιᾷν, τὸ τοὺς ὀδόντας ὀδυνᾶσθαι μετὰ κνησμοῦ, ὡς αἱμάσσεσθαι· παρὰ τὸ αἷμα· αἱμωδία γὰρ λέγεται ἡ τῶν ὀδόντων νάρκη.

Αἵμων, ὁ ἔμπειρος· αἵμονα θήρης: — ἔστι δαίω τὸ γινώσκω ἢ μανθάνω· ἀφ' οὗ δάσκαλος, καὶ διδάσκαλος· καὶ δαίαλος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, δαίδαλος, ὁ ἐπιστήμων· καὶ δαίμων ὁ αὐτοδίδακτος· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ δ, αἵμων. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον· Ἀλάστορά τε Χρομίον τε· Αἵμονά τε, Κρίοντά τε: — τούτου τὸ ὑποκοριστικὸν Αἱμύλος· τὸ κτητικὸν, Αἱμύλιος· καὶ αἱμυλίοις, τουτέστι κολακευτικοῖς, ἐμπείροις, καὶ συνετοῖς, παρασυλλογιστικοῖς· ἢ συγγενικοῖς καὶ εὐνοϊκοῖς· καὶ Ἡσίοδος, αἱμύλα κωτίλλουσα, ποικίλον, πυκνὸν, πανοῦργον, δολερόν.

Αἱμύλος, ἔμπειρος, συνετὸς, κολακευτικός· ἐκ τοῦ Αἵμων, ὃ σημαίνει τὸν εἰδήμονα καὶ ἔμπειρον· καὶ Αἱμυλίοισι, κολακευτικοῖς λόγοις.

Αἰνείας, ὁ ἥρως ὁ υἱὸς Ἀγχίσου. παρὰ τὸ αἰνὸν τὸ δεινὸν, γίνεται Αἰνέας, καὶ Αἰνείας· ἢ παρὰ τὸ αἶνος, ὃ σημαίνει τὸν ἔπαινον, Αἰνέας, καὶ Αἰνείας. Ἰστέον δ' ὅτι τὸ Αἰνείας κλίνεται Αἰνεία, Δωρικῶς· ᾧ προστιθέντες οἱ Βοιωτοὶ τὸ ο, λέγουσιν Αἰνείαο. οἱ δὲ Ἀττικοὶ, ἐκτείνουσι μὲν τὸ ο τῆς ληγούσης, συστέλλουσι δὲ τὸ α εἰς ε, καὶ λέγουσιν Αἰνείεω. πᾶσα γὰρ γενικὴ ὀνόματος εἰς φωνῆεν λήγουσα, καὶ περιττοσυλλαβοῦσα τῆς ἰδίας εὐθείας, ἢ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν καὶ συστέλλει τὴν λήγουσαν· οἷον καλοῖο, σοφοῖο· ἢ ἐκτείνει τὴν λήγουσαν, καὶ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν· οἷον Ἀτρείδεω, Πριαμίδεω· ἐν οἷς καὶ τὸ Αἰνείεω. πρόσκειται, εἰς φωνῆεν λήγουσα, διὰ τὸ Δημοσθένεος· οὐ λήγει γὰρ εἰς φωνῆεν ἡ γενική. πρόσκειται, περιττοσυλλαβοῦσα, διὰ τὸ ἄνθρωπος, ἀνθρώπου. ἐπὶ τούτου γὰρ ἡ γενικὴ εἰς φωνῆεν λήγει, ἀλλ' οὐ περιττοσυλλαβεῖ τῆς ἰδίας εὐθείας.

Αἶνος, παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ τέρπομαι καὶ εὐφραίνομαι, καὶ

διαχέομαι, ἰαίνω, ὁ διαχέων τὴν ψυχήν· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἰῶτα, ὡς ἰήϊος, ἤϊος, γέγονεν αἶνος, ὁ ἔπαινος. καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ αἰνῶ· παρὰ τὸ ἰαίνω· οἷον, — ἰαίνετο δὲ φρένας εἴσω: — καί, Τοῖσιν ἰάνθη θυμός: — ἔστι δὲ καὶ Αἶνος πόλις Θρᾴκης. Αἰνὸς δέ, ὁ φοβερός, ἢ πονηρὸς καὶ κακός· ἀφ' οὗ αἰνόθεν, καὶ αἰνῶς, καὶ αἰνότατα.

Αἰνός, παρὰ τὸ δεινός, τροπῇ τοῦ ε εἰς α, καὶ ἀποβολῇ
36 τοῦ δ, αἰνός. ἢ παρὰ τὸ δαΐς, ὅπερ σημαίνει τὴν μάχην, γέγονε δαϊνὸς καὶ δαινός· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ δ, αἰνός, ὁ μάχιμος· Ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος ἔσεται σέθεν, ὦ Μενέλαε, αἴκε θάνῃς: ἤγουν δεινὴ λύπη. οὕτως Ὠρίων.

Αἰνῶς, ὡς τό, Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο: — καί, Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν: — ἀντὶ τοῦ λίαν, πάνυ, ἀληθῶς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐκπληκτικῶς.

Αἰναρέτη, ἐπὶ κακῷ κεκτημένη τὴν ἀρετήν. αἰνὸν γὰρ τὸ χαλεπὸν καὶ δεινὸν καὶ κακόν. ἡ δὲ κλητικὴ ὡσαύτως ἔχει τὸ η τῇ εὐθείᾳ. οὕτως εὗρον σχόλιον Ἰλιάδος π'.

Αἰνίζομαι, ἐπαινῶ· οἷον, — πέρι δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων.

Αἴνεσις, παρὰ τὸ αἰνῶ αἰνέσω· τοῦτο παρὰ τὸ αἶνος· τοῦτο παρὰ τὸ ἰαίνω· ὁ μέλλων, ἰανῶ· ἐξ αὐτοῦ ἴανος, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ καὶ κράσει, αἶνος, γνώμη, παροιμία, παράδειγμα, ἔπαινος· καὶ ἡ χειροτονία καὶ ψήφισμα.

Αἰνεῖν, τὸ ἀναβράττειν τὸν ἀληλεσμένον σῖτον, τουτέστιν ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι φυρῶντα. οἱ δέ, βλάπτειν, ἢ τὸ ταῖς χερσὶν ἀνατρίβειν τὰς ἐπτισμένας κάγχρυς. καὶ αἰνεῖν, ἐπαινεῖν καὶ συγκατατίθεσθαι παρὰ Ὁμήρῳ· παρὰ δὲ Ἡσιόδῳ, τὸ παραιτεῖσθαι· Νῆα δ' ὀλίγην αἰνεῖν: — σημαίνει δὲ δύο· τὸν ἔπαινον, ὡς τό, Ἀντιλόχου μέντοι μέλος εἰρήσεται αἶνος: — ποτὲ δὲ γνώμης παραμύθιον, καὶ παραβεβλημένον λόγον πρός τι ὑποκείμενον· οἷον, Αἶνος μέντοι ἀμύμων, ὃν καταλέξεις.

Αἰνετὸς] ἐκ τοῦ αἰνέσω αἰνεστός, καὶ αἰνετὸς κατ' ἔνδειαν τοῦ σ.

Αἴνιγμα, παραβολή, ἢ ὁ δεινὸς καὶ σκοτεινὸς λόγος· παρὰ τὸ αἰνίσσω· τὸ ἐν παραβολῇ λέγω. τοῦτο παρὰ τὸ αἶνος. τὸ αι δίφθογγον. οἱ γὰρ Ἴωνες, ἡνίκα ὕφεσιν ποιήσωνται συμφώνου, τότε καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν τρέπουσιν εἰς α· οἷον δεινός, αἰνός· μέχρι, ἄχρις.

Αἰνὰ τεκοῦσα, ἐπὶ κακῷ γεννήσασα.

* Αἰνομόρος, ὁ κακοθάνατος· παρὰ τὸ αἰνὸς καὶ μόρος, ὁ θάνατος.

Αἴνυμαι, τὸ ἀφαιρῶ, τὸ λαμβάνω. Ὅμηρος· — ὁ δ' ἐξαίνυτο καμπύλα τόξα: — καὶ αἰνύμενος, καὶ ἀπαινύμενος. παρὰ τὸ αἱρῶ ἀρνῶ, ὡς περῶ περνῶ· ἀφ' οὗ πέρνασκε· καί, — περνὰς νήσων ἔπι τηλεδαπάων: — καὶ ἀπὸ τούτου παράγωγον, αἴρνυμι, καὶ αἴρνυμαι· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, αἴνυμαι. οὕτω Μεθόδιος.

Αἴνυτο] ἔστι κτῶ, καὶ σημαίνει τὸ φονεύω· καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ βῶ βαίνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κτῶ κταίνω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, καίνω, τὸ κόπτω. ἐξ αὐτοῦ αἴνω· καὶ κατὰ παραγωγὴν αἰνύω, καὶ αἴνυμι παράγωγον εἰς μι. τὸ παθητικόν, αἴνυμαι· ὁ παρατατικὸς αἰνύμην αἴνυσο αἴνυτο· καὶ ἐξαίνυτο θυμόν.

Αἴξ, ὄνομα ἀρσενικόν· τὸ ζῶον παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, ἀΐξω, ἄϊξ· καὶ κατὰ συναίρεσιν αἴξ. καὶ Ὅμηρος, — ἰξάλου αἰγός, ὁρμητικῆς. οὐδὲν εἰς ξ περισπᾶται. τὸ τοίνυν αἲξ ὀξύνεται. τὸ δὲ Θρᾷξ περισπᾶται· καὶ τὸ Ταῦξ, καὶ γλαῦξ. πάντων δὲ τῶν εἰς ξ ληγόντων ὀνομάτων, τοῦτο μόνον διὰ τοῦ γ κλίνεται.

Αἰξωνεύεσθαι, τὸ κατηγορεῖν. βλάσφημοι γὰρ οἱ Αἰξωνεῖς. 37
δῆμος δὲ οἱ Αἰξωνεῖς τῆς Κεκροπίδος ἐστὶ φυλῆς· καὶ Αἰξωνεία πόλις.

Αἰόλον, τὸ ταχύ, παρὰ τὴν ἄελλαν· καὶ πολύφρον, καὶ ὀξύ, καὶ ταχύ.

Αἰόλος, σημαίνει τρία· ἔστιν ὄνομα κύριον· οἷον, Αἰόλος Ἱπποτάδης: — καὶ ἐπιθετικῶς, αἰόλος ὄφις, ὁ κατάστικτος καὶ ποικίλος· παρὰ τὸ αἴειν, ὃ δηλοῖ τὴν ἐνυπόστατον κίνησιν. ἔνθα αἴειν τὸ ὁρμᾶν καὶ αἴσσειν. οὕτω Μεθόδιος.

Αἰολόπωλος, σημαίνει τὸν ταχὺν καὶ εὐκίνητον ἵππον. προπαροξύνεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς ος δισύλλαβα προπερισπώμενα, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνονται· οἷον, οἶκος, ἄοικος· κοῦρος, ἐπίκουρος. οὕτως καὶ πῶλος, αἰολόπωλος. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ αἰόλλω, ὃ σημαίνει τὸ κινῶ, καὶ τοῦ πῶλος· τοῦτο παρὰ τὸ ἐν τῇ πόᾳ ἅλλεσθαι, πόαλος, καὶ πῶλος. ἐξ οὗ καὶ Αἴλουρος· δολερὸν γὰρ τὸ ζῶον.

Αἰολοπώλους, ταχυπώλους, ἢ ποικίλως ἱππαζομένους· παρὰ τὸ αἰολεῖν καὶ κινεῖν τοὺς πώλους. σημαίνει δὲ καὶ τὸν εὐκίνητον· οἷον κορυθαίολος.

Αἰολομίτραν, ποικίλην μίτραν ἔχοντα· ἐξ οὗ καὶ εὐκίνητον πολεμιστήν.

Αἰολεῖς] Ὀρέστης κατὰ χρησμὸν συνήθροισε πολλοὺς τῶν ὀνομαζομένων Αἰολέων· ὡς μέν τινες, ὅτι πλεῖστοι ἦτοι Βοιωτοὶ ἦσαν· ὡς δὲ Μενεκλῆς, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνηθροῖσθαι· ἀπὸ τοῦ αἰολίζω. οὕτως Ὠρίων.

Αἰονᾶν, καταντλεῖν, καταχέειν, λούειν.

Αἰπὺν] δύο σημαίνει. Αἶπυ βαρυτόνως, ὄνομα πόλεως· αἰπὺν δέ, τὸν μέγαν· ὡς τό, — Φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον.

Αἴπυτος, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ αἰπύς, ὃ σημαίνει τὸν ὑψηλὸν τόπον. ὡς εὐρὺς Εὔρυτος, οὕτω καὶ αἰπὺς Αἴπυτος.

Αἰπύς, ὁ χαλεπὸς καὶ σκληρός· ἢ ὁ ὑψηλός· παρὰ τὸ αἶπος ἀκρωτήριον τὸ σκληρόν. αἶπος γὰρ ὑψηλὸς τόπος, ἀκρωτήριον.

Αἰπεινός, παρώνυμον· καὶ αἰπεινή, ὑψηλή. καὶ Αἰπεία πόλις. ἀπὸ τούτου καὶ Αἰπύκερως, ὁ ὑψηλὰ κέρατα ἔχων.

Αἰπὰ] — βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα: — ὑψηλὰ ἢ δύσβατα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀκρωτηρίων· Αἶπος γὰρ τὸ ἀκρωτήριον. παρὰ τὸ αἰπὺ αἰπέα, καὶ κατὰ συγκοπὴν αἰπά. ὅθεν τὸ α βραχύ.

Αἰπόλος] ἐκ τοῦ αἲξ αἰγός, καὶ τὸ πολῶ τὸ ἀναστρέφομαι, αἰγοπόλος, ἤτοι αἰγονόμος, ὁ περὶ τὰς αἶγας ἀναστρεφόμενος· καὶ κατὰ συγκοπήν, αἰπόλος. ἢ παρὰ τὸ αἰπὰ (ὅ ἐστιν ὑψηλοὺς τόπους) περιπολοῦντες. χαίρουσι γὰρ τοῖς ὑψηλοῖς. ὅθεν καὶ αἰπόλια τὰ αἰγονόμια, αἰπόλια ὄντα. διατί οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον; ἐπειδὴ τὰ παρὰ τὸ πολῶ μὴ μετὰ προθέσεως συντεθέντα, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· οἷον ὀνειροπόλος, θυηπόλος, μυροπόλος, αἰπόλος· πρόσκειται, μὴ μετὰ προθέσεως, διὰ τὸ πρόσπολος, ἀμφίπολος.

Αἴρω] ἀπὸ τοῦ ἀείρω κατὰ κρᾶσιν τοῦ α ε εἰς α μακρόν, αἴρω. οὕτως εἰς τὸ ποσότητα. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, ὃ σημαίνει τὸ πορθῶ, πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, αἱρῶ· ὁ μέλλων, αἱρήσω·
τὸ ἀπαρέμφατον, αἱρήσειν. συντάσσεται αἰτιατικῇ. αἱρῶ 38
σημαίνει ἕξ· τέσσαρα περισπώμενα, καὶ δύο βαρυνόμενα. αἱρέω αἱρῶ τὸ πορθῶ, ὡς τό, Φῆ γὰρ ὅγ' αἱρήσειν Πριάμου πόλιν: — ἀντὶ τοῦ πορθήσειν. αἱρῶ τὸ κατα-

λαμβάνω· ἐξ οὗ, — μὴ δέ σε λήθη αἱρείτω, καταλαμβανέτω. αἱρῶ τὸ διαχωρίζω, ἐξ οὗ διαιρῶ. αἱρῶ τὸ προκρίνω· ἐξ οὗ προαιροῦμαι, καὶ αἱρετικός. ταῦτα τὰ τέσσαρα περισπώμενα· βαρύνονται δὲ, αἴρω τὸ κουφίζω· ἐξ οὗ, αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ: — καὶ ἐπαίρω. καὶ αἴρω τὸ προφέρω· ἐξ οὗ καὶ ἄρτος.

Αἱρεύμενον, αἴροντα, λαμβάνοντα. παρὰ τὸ αἱρῶ τὸ σημαῖνον τὸ λαμβάνω, κατὰ πλεονασμὸν, αἱρῶ, αἱρεῦμαι, αἱρούμενον· καὶ τροπῇ Αἰολικῇ, αἱρεύμενον. Ἡσίοδος ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις, — καί σε ἔολπα Γηθήσειν βιότου αἱρεύμενον ἔνδον ἐόντος.

Ἄρας] — ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν, ὡς εἶδον τὸν νέκυν ἄραντας Ἀχαιούς: — δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ι ἔχει προσγεγραμμένον κατὰ παράδοσιν. γυμνάσωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς, καὶ δείξωμεν, ὅτι οὐκ ὠφειλεν ἔχειν τὸ ι. ἔστι γὰρ αἴρω ἀρῶ. τούτῳ τῷ λόγῳ τῆς παραληγούσης γίνεται κατὰ τὸν ά ἀόριστον, ἄρα, ὡς μιαίνω μιανῶ ἐμίανα. καὶ λοιπὸν ἐκ τούτου γίνεται ἡ μετοχὴ ἄρας, χωρὶς τοῦ ι. λόγῳ δὲ ἀρχούσης ἔστιν ἦρα ὁ πρῶτος ἀόριστος, σὺν τῷ ι, ὥςπερ αἰτῶ ἤτησα, καὶ αἰσχυνῶ ἤσχυνα· καὶ ὤφειλεν ἡ μετοχὴ ἐκφωνεῖν τὸ ι. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἐν ταῖς μετοχαῖς ἐκφωνοῦσι τὸ ι· οἷον, ἤτησα, αἰτήσας, καὶ αἰσχύνας. οὕτως οὖν καὶ ἦρα, αἴρας ὤφειλεν εἶναι, οὐκ ἄρας. ἄρα οὖν οὐκ ἐκφωνούμενον τὸ ι οὐκ ἔχει αὐτό· ἀλλ' ἐπειδὴ φησὶν ὁ τεχνικὸς, ὅτι ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι, σχηματιστέον αὐτὸ οὕτως. ἔστιν ἀείρω, ὁ μέλλων ἀερῶ· ὁ ἀόριστος, ἤειρα, ὥςπερ ἤγειρα· καὶ ἡ μετοχὴ ἀείρας· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς α μακρὸν, ἄρας· καὶ μένει τὸ ι μὴ ἐκφωνούμενον, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ α. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσότηκα.

Αἶρα, ἡ σφαῖρα· Καλλίμαχος· οἷον, — λάθρῃ δὲ παρ' Ἡφαίστοιο καμίνοις Ἔστρεφον αἰράων ἔργα διδασκόμενοι: — παρὰ τὸ ῥαίω τὸ σημαῖνον τὸ φθείρω (τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ῥαιστὴρ λέγεται) γίνεται ῥαῖα· καὶ ὑπερθέσει, αἶρα, ἡ τὰ τυπτόμενα διαφθείρουσα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀίρω.

Αἶρα, σπέρμα ἐστὶ σιτῶδες, ἐκ παραφθορᾶς τοῦ σίτου γινόμενον· παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω. καὶ Ἀιρόσινον, τὰ ἀραιὸν κόσκινον· παρὰ τὸ τὰς αἶρας ποιεῖν ἀπεῖναι καὶ χωρίζειν· ἢ διὰ τὸ αἴρειν τὸν πίνον, ὅ ἐστι τὸν ῥύπον.

Αἰριπόλιοι ἡμῶαι, Σιμωνίδης, ἐκ τοῦ αἰριπόλιοι, συγκοπῇ τοῦ ο. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Αἴσακος, ὁ τῆς δάφνης κλάδος, ἢ ὁ τῆς μυρσίνης. καλεῖται δὲ καὶ τὸ ζῶον ὁ αἰριθακὸς Αἴσακος.

Αἶσα, ἡ εἱμαρμένη, ἡ μοῖρα. παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω, ὁ μέλλων δαίσω, γίνεται δαῖσα, ὡς βήσω βῆσα, καὶ πείσω πεῖσα, ἡ πεισμονὴ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, αἶσα, ἡ ἑκάστῳ μεμερισμένη: — ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ: — ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ ἴση εἶναι, ἢ μὴ μεταβαλλομένη. πᾶσι γὰρ ἴσως ἔπεισιν.

Αἴσιμος] ὥςπερ παρὰ τὸ σπορὰ γίνεται στόριμος, καὶ παρὰ τὸ ἀλκὴ ἄλκιμος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ αἶσα αἴσιμος· οἷον, Πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες: — καὶ, — ὃς ἐναίσιμος εἴη. οὕτως Ὠρίων.

Αἰσαμία, ἡ μαντεία, ἢ τὸ καθῆκον· παρὰ τὴν αἶσαν τὴν μοῖραν.

Αἴσων, ὁ ἥρως· παρὰ τὴν αἶσαν· δοκεῖ ἀπὸ πλεονασμοῦ γεγονέναι.

Αἰσυητὴρ, ὡς μέν τινες, ὁ ἐντρεχὴς καὶ κεκοσμημένος· τινὲς δὲ, νεανίας· Νίκανδρος νομέα· Ὅμηρος δὲ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ κοσμίου καὶ καθήκοντος. ἀπὸ τῆς αἴσης παράγεται. Ὅμηρος γὰρ τὴν αἶσαν ἐπὶ τοῦ καθήκοντος τάττει. αἶσα αἴσω· αἰσύω, αἰσυτὴρ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, αἰσυητήρ. οὕτω Μεθόδιος.

Αἰσυμνῆται, οἱ βραβευταί· Ὅμηρος· οἱ τὸ αἴσιον ἀπονέμοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις, αἰσιονεμῆται. λέγουσι δὲ καὶ τοὺς κριτὰς ἄρχοντας τῶν ἀγώνων. αἰσυμνήτης, βασιλέως ἐπιστάτης, ἄρχων, ἢ τύραννος· ἢ πάρεδρος. ἰδίως δέ φησιν Ἀριστοτέλης ὑπὸ Κυμαίων αἰσυμνήτην τὸν ἄρχοντα λέγεσθαι. καὶ, αἰσυμνῷ χθονὸς, ἀντὶ τοῦ ἡγεῖται, Εὐριπίδης Μηδείᾳ.

Αἴσα, καὶ ἡ Ἤπειρος τὸ παλαιὸν οὕτως ἐκαλεῖτο· καὶ οἱ κατοικοῦντες, Αἴσιοι.

Αἴσιον, μέτριον, δεξιόν, δίκαιον, ἀγαθόν· καὶ Ὑπεραίσιον, ὑπέρμετρον.

Αἴσιμα, ἀγαθὰ, καθήκοντα, εἱμαρμένα.

Αἰσυμνητὴρ, ὁ βασιλεὺς, ὁ τὸ καθῆκον ὑμνῶν καὶ σέβων, ἢ αἰσυμενετὴρ, ὁ ἐν τῷ καθήκοντι μένων. οἱ δὲ, παρὰ τὸ αἰσυμνᾶν, ὅ ἐστι τὸ αἰσίων μνήμην ποιεῖσθαι. ἢ ὁ αἰσιοκτήτης, ὁ αἴσια βουλευόμενος. ὁ γὰρ τύραννος τοὐναντίον.

Αἰσύμηθεν, ἀπὸ Αἰσύμης πόλεως Θρᾴκης. οἱ δὲ, ἀπὸ βασιλέως γένους.

Αἴσυλος, ὁ ἄδικος καὶ ἁμαρτωλός· καὶ συνθέσει, Αἰσυλοεργός. παρὰ τὸ συλῶ, ἄσυλος, πλεονασμῷ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος, τὸ λίαν κεχηνός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἴσυλος, οἱονεὶ ὁ πάνυ συλῶν καὶ ἁμαρτάνων. ἀντὶ δὲ τοῦ ι ἔστιν ὅτε καὶ τὸ η πλεονάζει· οἷον ἀήσυλος. πῇ μὲν αἴσυλος λέγεται, πλεονασμῷ τοῦ ι· πῇ δὲ ἀήσυλος, πλεονασμῷ τοῦ η. ἄσυλα γὰρ τὰ ἄγαν συλητικὰ καὶ ἁμαρτωλά.

Αἴσυλα] — αἴσυλα ῥέζων: — ἁμαρτωλὰ, παράνομα, ἄδικα, τὰ τῆς αἴσης σεσυλημένα· παρὰ τὴν αἶσαν καὶ μετὰ τῆς α στερήσεως, ἀαίσυλα, τὰ μὴ καθήκοντα μήτε πρέποντα. ἢ παρὰ τὸ ἄσω τὸ βλάπτω, ἄσυλος, ὡς ἄξυλος. ἐξ αὐτοῦ ἄσυλον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἴσυλον, καὶ αἴσυλα· καὶ ἀφαιρέσει τῆς στερήσεως, αἴσυλα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἐτώσιον, — ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης: — παρὰ τὸ ἐτὸς, ὃ σημαίνει τὸ ἀληθές, γίνεται ἐτώσιον· καὶ συνθέσει τῆς α, ἀετώσιον τὸ μὴ ἀληθές· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ α, ἔμεινε τὸ αὐτὸ σημαινόμενον. οὕτω Μεθόδιος.

Αἴσχος, ἡ ὕβρις καὶ ἡ αἰσχύνη. παρὰ τὸ ἴσχω ἴσχος· καὶ μετὰ τῆς α στερήσεως, ἄισχος· ἐν συναιρέσει, αἶσχος, ὃ οὐκ ἄν τις βούλοιτο ἔχειν. ἢ τὸ πάνυ ἴσχον τοὺς λαμβάνοντας αὐτό.

Αἰσχρὸς, ὁ αἰσχύνης μετέχων. αἶσχος, αἰσχρὸς, ὡς κῦδος κυδρός, ψύχος ψυχρός· καὶ ἀπὸ τοῦ θηλυκοῦ σάθη, σαθρός· καὶ λύπη, λυπηρός. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ αἰσχηρὸς συγκέκοπται.

Αἴσχιστος] αἰσχρὸς, αἰσχρότατος, αἰσχρίων· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, αἰσχίων, καὶ αἴσχιστος, ὥςπερ μακρὸς μακρότατος, μακρίων, καὶ μάκιστος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, μηκίων μήκιστος, μήκιστον καὶ κράτιστον.

* Αἰσχύνομαι, τὸ αἰδοῦμαι, ἀπὸ τοῦ αἴσχους· καὶ κυρίως λέγεται, ὅτε αἰσχυνόμεθα ἕνεκα τῶν αἰσχρῶν πραγμάτων.

Αἰσχύλος, ὁ ποιητὴς ὁ τραγῳδοποιός. παρὰ τὸ αἶσχος, αἰσχύλος· ὡς σιμὸς σιμύλος. παρ' ὃ Αἰσχίνης Αἰσχινάδης· παρὰ τὸ εἶναι αἰδήμονα. Αἰσχίνης αἰσχίνου. ὁ κανών· Τὰ διὰ τοῦ ινης καὶ ονης βαρύτονα κύρια, εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν· οἷον Λεπτίνης λεπτίνου, Φιλοκρίνης Φιλοκρίνου, Μηριόνης μηριόνου, Κεβριόνης κεβριόνου, τελώνης τελώνου.

Αἴσθησις, παρὰ τὸ αἰσθῶ· τοῦτο παρὰ τὸ αἴσθω· τοῦτο παρὰ τὸ αἴσθω.

Αἴτιος] παρὰ τὸ ἄτη, ὃ σημαίνει τὴν βλάβην, αἴτιος,

πλεονασμῷ τοῦ ι. τὸ τι, ι. τὰ ἀπὸ ὑπτιώτων διὰ τοῦ ιος γινόμενα ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τοῦ ι γράφεται· ἀρκῶ ἄρκιος, αἰτῶ αἴτιος. ποίου εἴδους τῶν ὑποτεταγμένων; τῷ ὀνόματι. πρὸς τί ἔχον; καὶ πρὸς τίνα ἔχει τὴν σχέσιν; πρὸς τὸ αἰτιατόν. τὸ γὰρ αἴτιον, τοῦ αἰτιατοῦ ἐστὶν αἴτιον, ὥσπερ ὁ χαλκὸς, τοῦ ἀνδριάντος ἐστὶν αἴτιος· καὶ τὰ ὀκτὼ μέρη, τοῦ λόγου ἐστὶν αἴτια· καὶ ὁ πατὴρ, τοῦ υἱοῦ.

Αἰτῶ] ἐκ τοῦ τῶ τὸ ζητῶ, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀτῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰτῶ. τὰ μὲν ἐνεργητικὰ, ἐπὶ τοῦ μὴ ἔχοντος ἀποδιδόναι· τὰ δὲ παθητικὰ, ἐπὶ τοῦ ἀποδιδόντος, αἰτήσομαι.

Αἴτνη, ὄρος Σικελίας· παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω, αἴτνη· ὡς φάγω φάτνη, πήσσω πάχνη.

Αἰτωλοὶ οἱ Καλυδώνιοι· ἐπεὶ καὶ οἱ Κουρῆτες Αἰτωλοί. Καλυδὼν δὲ, πρώτη πόλις τῆς Αἰτωλίας.

Αἰχμὴ] ἐκ τοῦ αἴσσω αἰχὴ, καὶ κράσει αἰχή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, αἰχμὴ, ὡς δράξω δραχμὴ, τὸ λεπτὸν νόμισμα. ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ παρὰ τὸ αἷμα χέειν. καὶ παρὰ τὸ αἰχμὴ, αἰχμῶ αἰχμᾷς, αἰχμάσσω τὸ πολεμῶ.

Αἰχμητὴς] ἀπὸ τοῦ αἰχμάζω ὁ μέλλων αἰχμάσω, αἰχματὴς· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, αἰχμητὴς, ὁ πολεμικός. εἰ γὰρ ἦν παρώνυμον ἀπὸ τοῦ αἰχμὴ, ὤφειλε βαρύνεσθαι, ὥσπερ ὑπήνη ὑπηνήτης, καὶ κορύνη κορυνήτης. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς β' συζυγίας τῶν περισπωμένων γινόμενα ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὀξύνεται· οἷον ἐραστὴς, θεατὴς, λωβητὴς, δαπανητής. τὸ δὲ πεδήτης, καὶ κομήτης, καὶ ἀλήτης, οὐ παρὰ ῥῆμα, ἀλλὰ παρὰ τὸ πέδη, καὶ κόμη, καὶ ἄλη. τὰ δὲ τοιαῦτα βαρύτονα δισύλλαβα ὀνόματα, δῆλον ὅτι ἀπὸ μονοσυλλάβου περισπωμένου τῆς β' συζυγίας ἐγένοντο, καὶ βαρύνονται· οἷον, κτῶ κτήτης Φιλοκτήτης· βῶ βήτης διαβήτης· θλῶ θλάτης, πρῶ πράτης. αἰχμητὴς, αἰχμητοῦ· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν αἰχμηταὶ, ἡ γενικὴ τῶν αἰχμητῶν, καὶ Δωρικῶς αἰχμητάων. ὁ κανών· Τὰς εἰς ων γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι εὐθειῶν γινομένας, οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ αων προφέρουσιν· οἷον, μέλισσαι μελισσάων, μέλαιναι μελαινάων. οἱ δὲ Δωρεῖς, διὰ τοῦ εων, πύλαι πυλέων· Ὣς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο.

41 Αἰχμάλωτος, παρὰ τὴν αἰχμὴν, ὅ ἐστι τὸ ξίφος, καὶ τὸ ἁλῶναι, ὃ σημαίνει τὸ πορθῆσαι. οὕτω Μεθόδιος. λέγεται καὶ αἰχμάλωτος, καὶ αἰχμόλετος.

Αἶψα, ταχέως· εἴρηται κατὰ στέρησιν τοῦ ἶψαι, ὃ σημαίνει τὸ βλάψαι. τὸ γὰρ βλάψαι, καὶ ἐμποδίζειν ἀνάγκη· τὸ δὲ ἀνεμπόδιστον, ταχὺ γίνεται. ἢ παρὰ τὸ ἅψω, αἶψα· δοκεῖ γὰρ τὰ ταχέως γινόμενα, ἀλλήλων ἅπτεσθαι κατὰ τὴν συνέχειαν. καὶ Αἰψηρὸν, ταχύ.

Αἰὼν, ἡ ζωὴ, θηλυκῶς· Ὅμηρος, — αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς: — παρὰ τὸ ἄειν τὸ πνέειν· καὶ Ἄημα τὸ πνεῦμα, καὶ Ἀήτης ὁ ἄνεμος· καὶ ἔμπνουν δὲ τὸν ζῶντα φαμέν. ἢ παρὰ τὸν αἰῶνα τῆς ζωῆς· οἱ γὰρ ζῶντες, ἐν χρόνοις καὶ ἔτεσι διάγουσιν. ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ ὤν· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α, καὶ ἐν συναιρέσει, αἰών. περιεκτικόν ἐστιν. σημαίνει ε'· τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὡς τὸ, — ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν ἐν πόλει: — αἰὼν καὶ ὁ τῶν χιλίων ἐτῶν ἀριθμός. αἰὼν καὶ ὁ ἀΐδιος καὶ ὁ ἀτελεύτητος, ὡς τῷ Θεολόγῳ δοκεῖ· αἰὼν γὰρ οὔτε χρόνος, οὔτε χρόνου τὶ μέρος· οὐδὲ γὰρ μετρητός. αἰὼν λέγεται καὶ οἱ ἑπτὰ αἰῶνες, ἀπὸ τῆς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς κτίσεως μέχρι τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων ἀναστάσεως. αἰὼν λέγεται καὶ ὁ νωτιαῖος μυελὸς, ὡς καὶ Ἱπποκράτης, Ἄνθρωπός τις, νοσήσας τὸν αἰῶνα, ἑβδομαῖος ἀπέθανεν.

Αἰωρῶ] ἀπὸ τοῦ αἴρω, πλεονασμῷ τοῦ ω, αἰωρῶ τὸ κρεμῶ· καὶ Αἰώρα, ἀπὸ τοῦ αἴρω αἶρα, πλεονασμῷ τοῦ ω, αἰώρα· ἐξ οὗ καὶ αἰώρημα καὶ ἐναιώρημα, ὡς περισπώμενον· καὶ αἰωρούμενοι, μεταιωριζόμενοι.

Ἀΐγδην, ἐπίῤῥημα μεσότητος· σημαίνει δὲ τὸ ὁρμητικῶς· οἷον, Ἀΐγδην μάσας δὲ σὺν ὀστέῳ ἶνας ἔκερσε: — παρὰ τὸ ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ· καὶ συναΐγδην Ἡσίοδος, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ ὥρμων συνέλαβεν.

Ἀΐδηλον, ἀφανιστικόν· — ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον: — καὶ πῦρ ἀΐδηλον. ἢ βίαιον, στυγνὸν, καὶ πολὺ καὶ μέγα, καὶ φορτικόν.

Ἀΐδηλος] οἷον, Κεῖνος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνήρ: — ὁ ὀλοθρευτικός· οὐ γὰρ ἄξιος Ἀριστόνικος, δηλοῦν λέγων τὸν ἀδηλοποιόν· καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀΐδηλον Ἄρηα, τὸν ὀλέθριον. ἢ αὐτὸς ἀΐδηλος ἐσόμενος: — καὶ ὁ μὲν Μεθόδιος λέγει εἶναι ἀπὸ τοῦ ἴδω ἴδηλος καὶ ἀΐδηλος· ὁ δὲ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ περὶ ὀρθογραφίας αὐτοῦ, λέγει εἶναι ἀπὸ τοῦ ἀϊδνὸν τὸ σημαῖνον τὸ ἀφανιστικὸν, διὰ τοῦ ι, ἀϊδνόδηλος· καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀΐδηλος. ὁμοίως καὶ, Τὸν μὲν ἀΐδηλον θῆκε θεός: — ἀπὸ τοῦ ἀϊδνόδηλον γίνεται. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς εἰς τὸ περὶ παθῶν, λέγει αὐτὸ εἶναι οὕτως· ζῆλος, ἄζηλος, πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ τροπῇ, ἀΐδηλος.

Ἀϊδνός] εἴδω τὸ βλέπω καὶ φαίνω· ῥηματικὸν ὄνομα ἰδνός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀϊδνὸς, ὡς στίλβω στιλπνός. ἐξ οὗ καὶ Ἀϊδωνεὺς, ὁ ᾅδης, εἰς ὃν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν. Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ· Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφέρβης εἰς λέχος ἦλθεν· Ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀϊδωνεὺς Ἥρπασεν ἧς παρὰ μητρός: καὶ πηλὸς ἀϊδνὴς, ὁ ἀστήρικτος, ἅτε τέλμα· παρὰ τὸ ἴζω. ἢ ἀφανής.

Ἀϊδνὲς, τὸ ἀφανὲς καὶ μὴ ὁρώμενον, ὡς Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ, Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἐπέσσυτο τοῖο ἄνακτος Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀϊδνῆς Παιπαλοέσσης: — ἀϊδὲς, καὶ 42 πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀϊδνὲς, βαθὺ, σκοτεινὸν, μέλαν, ἀφανιστικόν.

Αἰώρα, ἑορτὴ Ἀθηνᾶς, ἣν καλοῦσιν εὔδειπνον. λέγεται γὰρ Ἠριγόνην τὴν Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θυγατέρα, σὺν Τυνδάρεῳ τῷ πάππῳ ἐλθεῖν ἀθήναζε, κατηγορήσουσαν Ὀρέστου· ἀπολυθέντα δὲ, ἀναρτήσασαν ἑαυτὴν, προστρόπαιον τοῖς Ἀθηναίοις γενέσθαι. κατὰ χρησμὸν δὲ ἐπ' αὐτῇ συντελεῖσθαι τὴν ἑορτήν.

Ἀΐδρυτον κακὸν, τὸ κατάρατον, ὃ οὐκ ἄν τις αὐτῷ ἱδρύσαιτο.

Ἀϊδώνια, θανάσιμα.

Ἄϊδος κυνέη, νέφος τὶ καὶ ἀορασία· ἢ περιφραστικῶς τὴν περικεφαλαίαν. ἐν αὐτῇ γὰρ τὸ πρόσωπον ἔκρυψεν ἡ Ἀθηνᾶ, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τοῦ Ἄρεος.

Ἄϊδι, Σέλευκος μὲν ἀπὸ εὐθείας τῆς ἄϊς φησίν. ἀλλὰ τὰ εἰς δος λήγοντα ὀνόματα ἀπὸ βαρυτόνων, εὑρίσκομεν παρ' Ἴωσι καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ δ λεγόμενα· οἷον, μήνιδος μήνιος, Πάριδος Πάριος. τὴν δὲ ἄϊδος γενικὴν, οὐδεὶς Ἰώνων ἄϊος εἶπεν. οὐκ ἄρα ἡ εὐθεῖα ἄϊς. εἴδω τὸ βλέπω· ὁ μέλλων, εἴσω· ὄνομα ῥηματικὸν, ἴς, διὰ τοῦ ι· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄϊς, ἐν ᾧ οὐδέν ἐστιν ὁρᾶν· καὶ ἡ γενικὴ ἄϊδος.

Ἀΐδης] γίνεται ἀπὸ τοῦ ἴδω ἴδης, καὶ κατὰ στέρησιν ἀΐδης, ὁ ἀγνώστους ποιῶν. ἡ γενικὴ ἀΐδου, ἡ δοτικὴ ἀΐδῃ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, ἄϊδι, ὥσπερ ἀπὸ τῆς ὑσμίνῃ δοτικῆς, κατὰ μεταπλασμὸν ὑσμῖνι· καὶ λιτῷ, λιτί. τὸ δὲ ἀϊδὴς τὸ ἐπίθετον, ὀξύνεται· τὸ οὐδέτερον, ἀϊδές. οὕτως εὗρον ἐν Ἐπιμερισμοῖς.

Ἄϊδροι, ἀΐδριες, ἀμαθεῖς, ἄπειροι. Ἡσίοδος, — αὐτὸς

δ' ἀποχήσεται ἄλλη. Χώρου ἄϊδρις ἐών: — καὶ Ὅμηρος — ἀΐδρει φωτὶ ἐοικώς: — ἔστι ῥῆμα εἴδω τὸ ἐπίσταμαι· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ μέσος μέλλων, εἴσομαι· οἷον, Εἴσομαι αἴκέ μ' ὁ Τυδείδης: — ῥηματικὸν ὄνομα εἴδις· πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἴδρις· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄϊδρις· ἡ γενικὴ ἀΐδρεως, ὡς ὄφις ὄφεως· καὶ ἀΐδρεϊ καὶ ἀΐδρει. οὐ γὰρ δεῖ διὰ τοῦ δ. οὐ γὰρ ἐστι παρώνυμον μακροκατάληκτον. ὥςτε ἁμάρτημα τὸ παρὰ τῇ Σαπφοῖ πολυΐδριδι, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἴδριδα, καὶ παρὰ Φρυνίχῳ ἴδριδες. οὕτως εὗρον σχόλιον ἐν ὑπομνήματι Ἰλιάδος. Ἡσίοδος, ἀσύνετος καὶ ἀναίσθητος. καὶ ἀϊδροσίη, ἀμαθία.

Ἀϊδρείη, ἀπειρία· Οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἑκὼν ἀέκοντα δίηται, Οὐδέ τ' ἀϊδρείῃ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νηΐδ' ἄγ' οὕτως.

Ἀϊκάς] Ὠκείας ἀνέμων ἀϊκάς: — πνοάς, ἀναφοράς. ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω ῥήματος. τὸ δὲ ἀϊκὰς, καὶ προπαροξύνεται, καὶ ὀξύνεται. ἀπὸ μὲν τοῦ ἀϊκὴ ὀξύνεται, ἀϊκὰς ὀξύτονον, ὡς ἰωκὴ ἰωκάς· ἀπὸ δὲ τοῦ ἄϊξ, ἄϊκας, καὶ προπαροξύνεται. ἄϊκες δὲ, αἱ ἐν τῷ πολέμῳ πλίσεις ἑφ' ἑκάτερα. Ἀπολλώνιος δὲ, τὰς αὐτὰς ἐπιπνοίας τῶν ἀνέμων. οὕτως εὗρον εἰς τὰ Ἀργοναυτικὰ Ἀπολλωνίου. καὶ Ἰλιάδος ο, — οὐδ' ἄρα τοίγε Τόξων ἀϊκὰς ἀμφὶς μένον: — ἀντὶ τοῦ περιέμενον. σημαίνει δὲ διώξεις, ὁρμὰς, φορὰς, κινήσεις.

Ἀΐλιον, κακοΐλιον. οὐ γὰρ πλεονασμός.

Ἀΐξας] ἀΐσσω· καὶ ὁ παρατατικὸς ἄϊσσον· οὔτε χρονικῶς αὐτὸ ηὔξηται, οὔτε συλλαβικῶς. τὸ γὰρ ἀΐσσω πάντοτε ὁ ποιητὴς μακρὸν ἔχει.

Ἄϊον] — ἐπεὶ Φίλων ἄϊον ἦτορ: — ἐπεὶ ἀφ' οὗ ἀπέπνευσα τὴν ψυχὴν, ἢ ᾐσθόμην ἀλγήσας τὴν ψυχήν. ἄϊον γὰρ, τὸ ᾐσθόμην. ἀΐω] Ἡσίοδος, — εὖ δ' ἄϊε δίκης, ἀντὶ τοῦ ἄκουε. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀκταίων γίνεται Ἀκταῖος; τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου Φυλαττομένου, καὶ τῆς αὐτῆς παραληγούσης· καὶ κόρσων κόρσος ὁ κυρίσκος· οὕτω ἀπὸ τοῦ ἀΐω, ἄϊος.

Ἄϊστος, ὁ ἄγνωστος καὶ ἀφανής· καὶ ἀϊστῶσαι, καὶ ἀϊστωθῆναι. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἵσημι Δωρικοῦ ἵσαμι, ἱστός, ὡς εἴδωμι δοτός· καὶ ἄϊστος, κατὰ στέρησιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἱστὸς, γίνεται ἱστῶ τὸ γινώσκω. παράγωγον ἵστημι ψιλοῦται· ὅθεν καὶ ἐπίσταμαι. ἵσημι ἵσαμαι ἵσται ἱστός, καὶ ἄϊστος. οὕτω Μεθόδιος. ὁ δὲ Φίλων εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ, οὕτως· ἀπὸ τοῦ εἴδω ἱστός, ὡς εἶμαι, ἱμάτιον.

Ἀϊστῶσαι, ἀπὸ τοῦ ἀϊστῶ. τοῦτο παρὰ τὸ ἱστῶ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀϊστῶ· καὶ ἀϊστῶσαι, καὶ ἀϊστώσειαν, ὡς τυψειαν. τὰ γὰρ μὴ ἱστάμενα, ἀφανῆ εἰσίν. σημαίνει δὲ τὸ ἀφανίσαι καὶ διαχέαι. καὶ ἀϊστοῖ, πορθεῖ, ἀπολλύει. καὶ Ἀϊστοσύνη, ἡ ἀπώλεια.

Ἀΐσθω] — ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων: — ἐκπνέων. καὶ, Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε, καὶ ἤρυγεν: — ἀπὸ τοῦ ἀΐω ῥήματος σημαίνοντος τὸ ἀκούω, παράγωγον ὄνομα ἄϊστος. ἐκ τούτου γίνεται ἀϊστῶ· καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, ἀΐσθω. ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ ἀΐσθων· καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀΐσθων. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγείρω γίνεται ἐγερτὸς, καὶ κατὰ τροπὴν ἐγέρθω ῥῆμα. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀΐω, ἐν παραγωγῇ ἄϊσθος, ὡς ὁρματος ὅρμαθος· ἀφ' οὗ ῥῆμα ἀΐσθω.

Ἀϊχθῆναι] — ἐτώσιον ἀϊχθῆναι: — ὁρμηθῆναι.

Ἀΐτης, ὁ ἐρώμενος· παρὰ τὸ ἄειν, ὅ ἐστι πνέειν· ὁ εἰςπνέων τὸν ἔρωτα τῷ ἐραστῇ. Φασὶ γὰρ γίνεσθαι τὸν ἔρωτα ἐκ τοῦ εἰςπνεῖσθαι ἐκ τῆς μορφῆς τοῦ ἐραμένου. ὅθεν καὶ εἰςπνήλας καλοῦσι τοὺς ἐραστὰς παρὰ Λάκωσιν. ἢ ἀΐτης κυρίως ὁ μέσος, ὁ μήτε θραασὺς, μήτε ἰταμός. ἴτης οὖν, ἀΐτης, ὁ μὴ ἴτης, ὅ ἐστιν ἰταμός· ἀλλὰ θυμήρης, ὡς ὁ ἐραστής. ἢ ὁ ἅμα τινὶ ἰών, τοῦ α ὁμοῦ σημαίνοντος. οὕτω Μεθόδιος.

* Αἴτιος, ὁ τὴν αἰτίαν (τουτέστι τὴν ἀφορμὴν) δούς.

Αἰτίας χορδάς] σημαίνει δὲ τὰς ἐρωτικάς. Ἡρωδιανὸς προπαροξυτόνως λέγει, ἀπὸ τοῦ αἴτις αἴτιδος αἰτιδὰς· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ. οἱ δὲ περὶ Ὠρον λέγουσιν, ὅτι εἰ ἦν οὕτως, οὐκ ὤφειλεν ἀποβάλλειν τὸ δ. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ις θηλυκῶν, οὐκ ἀποβάλλουσι τὸ δ. ἄμεινον οὖν παροξύνειν, ἀπὸ τοῦ ἀΐτης.

* Αἰτωλὸς, ἀπὸ τοῦ αἰτεῖν παραχθῆναι ἔοικε.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

Ἄκαινα] Ἀπολλώνιος, Ἐργατίνης ὥς τίς τε Πελασγίδι νύσσεν ἀκαίνῃ: — ἔστι δὲ ῥάβδος, τὸ καλούμενον βούκεντρον. ὠνόμασται δὲ οὕτως. Νεῖλος ὁ τῶν Αἰγυπτίων ποταμὸς, ἀναβλύζων καὶ ἀνερχόμενος διὰ τοῦ θέρους, τὰ ὅρια τῆς τῶν Αἰγυπτίων γῆς τῇ ὑγρασίᾳ λύων καὶ μιγνύων ἀπώλλυεν. ὕστερον δὲ ῥάβδοι λαβόντες, τὰς ἑαυτῶν γᾶς ἐγεωμέτρουν πρὸ τῆς ἀναβάσεως τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐσημειοῦντο· καὶ πάλιν μετὰ τὴν ἀπόβασιν τοῦ ποταμοῦ, τῇ αὐτῇ ῥάβδῳ ἐγεωμέτρουν. καὶ γεωμετροῦντες, ἕκαστος τὴν ἰδίαν γῆν ἀπελάμβανε, δίχα μάχης καὶ φόνου. ἐκλήθη οὖν ἡ ῥάβδος, ἐν ᾗ ἐγεωμέτρουν, ἄκαινα, ἢ στεροῦσα αὐτοὺς τοῦ καίνειν ἀλλήλους, ὅ ἐστι φονεύειν. λέγεται δὲ, ὅτι Θεσσαλός τις εὑρεθεὶς ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπενοήσατο τῇ ῥάβδῳ γεωμετρεῖν τὴν γῆν. ἔνθα καὶ Πελασγίδι εἶπεν, ἀντὶ τοῦ Θεσσαλικῇ. ἐργατίνης δὲ, ὁ γεωργός.

Ἀκαδήμιον, γυμνάσιον. τόπος ἐστὶ πρὸ τοῦ ἄστεος, ἀπὸ Ἀκαδήμου ὠνομασμένος· διὸ καὶ Ἀκαδημία τότε ἐκαλεῖτο. διττὴ δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος. οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ α τὸν Ἀκάδημον· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ε, τὸν Ἐκάδημον. οὕτως Ὠρίων.

Ἀκακήτης] ὥςπερ παρὰ τὸ γυμνὴς γυμνῆτος, γίνεται γυμνήτης, καὶ Οἰδίπους Οἰδίπορος Οἰδιπόδης, οὕτω καὶ ἀκάκης ἀκάκητος ἀκακήτης. τὸ δὲ ἀκάκητα, καὶ εὐρύοπα, εἰ μὲν εἶεν κλητικαὶ, ἀπὸ τοῦ ἀκάκης καὶ εὐρύοψ ἢ· εἰ δὲ εἶεν εὐθεῖαι, γίνονται κατὰ συγκεκρομὴν τῶν αἰτιατικῶν προπαροξυτόνως καὶ ὁμοφώνως.

Ἀκαλήφη, θαλάττιόν ἐστι φυτὸν, δῆξιν καὶ κνησμὸν ἐν τῷ ἅπτεσθαι ἐμποιοῦσα, κατὰ ἀντίφρασιν, ἔχουσα ἀκαλὴν τὴν ἀφήν· ἧς οὐκ ἔστιν ἀκαλῶς (ὅ ἐστιν ἡσύχως) ἅπτεσθαι. ἢ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν καλὴν ἀφήν. ὅθεν καὶ τὸ λη, η. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιφη μονογενῆ, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον, Σίφη ἡ πόλις· ἀγρίφη, ἡ σκάφη. τὸ δὲ κνήφη, ἀκαλήφη ἢ κνίδη, σεσημείωνται, διὰ τοῦ η γραφόμενα.

Ἀκαλάνθις καὶ ἀκαλάνθεια, ἴσως ἐπιςήμου κυνὸς ὄνομα· παρὰ τὸ ἀκαλὸν θεῖν ἀκαλάνθις. οὕτως Ὠρίων.

Ἀκαλός] ἔστιν ἧκα τὸ ἠρέμα. ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον ἥκαλος, ὡς πέμπω πέμπελος, καὶ ἄγω ἄγελος καὶ ἄγγελος· καὶ κατὰ συστολὴν ἀκαλὸς, ὁ ἥσυχος, ὡς ἀπαλὸς, ὁμαλὸς, χθαμαλὸς, ὀξύνεται. τὸ δὲ ἥκαλος, προπαροξύνεται, ὡς πάσσαλος, Κόκαλος, Τάμαλος. ἐκ τοῦ οὖν ἀκαλὸς γίνεται ἀκαλὰ προῤῥέων, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. ἐκ δὲ τοῦ ἀκαλὰ γίνεται ἀκαλαρείτης, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ· Ἐξ ἀκαλαρείταο βαθυρόου Ὠκεανοῖο: — ἀντὶ τοῦ ἡσύχως ῥέοντος. ὅθεν καὶ τὸ ρει δίφθογγον, παρὰ τὸ ῥέω. ἀκόλουθον γὰρ τὸν Ὠκεανὸν μὴ κυματοῦσθαι μήτε ταράττεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων,

ὥςπερ ἡ θάλασσα δούλη τοῖς πνεύμασι. θεῶν γὰρ γένεσις τέτυκται.

Ἀκάματον πῦρ, πολὺ καὶ ἀπλήρωτον. Ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα: — ἀκοπίαστον, ἰσχυρὸν, μέγιστον· παρὰ τὸ κάμνω.

Ἀκαμαντοχάρμαν] οὐκ ἔστι πλεονασμὸς, ἀλλὰ πλάνη κλίσεως. ἀκαμαντοχάρμας γὰρ, καὶ ἡ κλητικὴ ἀκαμαντοχάρμα. εἰ γὰρ ἦν πλεονασμὸς, ἐκτεταμένον ἐχρῆν τὸ α· νῦν δὲ συστέλλεται. πλάνη ἄρα κλίσεως. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. τὸ ἄλφα μακρόν. τὸ γὰρ τῆς στερήσεως ἄλφα, ἀεὶ ἐν συστολῇ παραλαμβάνεται· πλὴν τοῦ ἀθάνατος καὶ ἀκάματος. καὶ ἴσως διὰ τὴν ἐπαλληλίαν ἐνταῦθα ἐκτείνεται.

Ἀκάκητα, ὁ στερίσκων τὰς λύπας· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ὄρους Ἀκακησίου· ἢ πανοῦργον· οἱ δὲ, ἀγαθὸν· οἱ δὲ, πραῦν, καὶ κοιμητικόν.

Ἀκάμανος, ἡ κάμηλος· παρὰ τὸ μὴ κάμνειν. ἢ ἀκάματος· πολύμοχθον γὰρ τὸ ζῶον. οὕτω Μεθόδιος καὶ Ὦρος.

Ἀκαμύθιος ἡ κύων· παρὰ τὸ αἰκάλλειν τοὺς ἰδίους δεσπότας. Μεθόδιος. καὶ Ἀκαλυφή, ἄστεγος, ὕπαιθρος.

Ἀκάμπιος, ὁ ἐπ' εὐθείας περιπατῶν· παρὰ τὸ καμπὴν μὴ ἔχειν. Μεθόδιος. καὶ ἀκάμπιοι δρόμοι, οἱ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ.

Ἄκανθος, πόλις Μακεδονίας· ὅτι ἀντὶ ἐρυμάτων, ῥάχοις, ὅ ἐστιν ἀκανθώδεσι φυτοῖς, περιβέβληται. Μεθόδιος. σημαίνει δὲ καὶ ἄλλα.

Ἀκανθὶς, ἢ ἀκανθυλλὶς, στρουθίον ἐν ταῖς ἀκάνθαις καθημένον, ὡς λέγουσιν. οὕτως Ὠρίων. καὶ Ἀκάθιος, εἶδος τέττιγος· οἱ δὲ, τὸν ἄφωνον.

Ἄκανθα, ἀπὸ τοῦ τῇ ἀκῇ ἀνθεῖν· ὅ ἐστι τῇ ὀξύτητι.

Ἀκαρὸς, σημαίνει τὸν ἐγκέφαλον, ἢ τὴν κεφαλήν· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ κάρη· καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα ὀξύνεται, ὡς τὸ μαθαρός.

Ἄκαρα, τὰ σκέλη Κρῆτες.

Ἄκαρα, πόλις τῆς Ἀσίας, ἡ νῦν καλουμένη Νύσσα. ταύτην Ἄθυμβρος, Κρὴς τῷ γένει ἀπὸ Ῥαδαμάνθυος, παρὰ Καρσὶν οἰκήσας, καὶ τιμηθεὶς, μετῴκισεν εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ὠνόμασεν Ἄκαρα· καὶ τὸν διὰ τῆς πόλεως ῥέοντα ποταμὸν, ἀφ' ἑαυτοῦ Ἄθυμβρον ἢ Θύμβρον. οὕτω Μεθόδιος.

Ἀκαρὴς, ὁ ἐλάχιστος καιρός. ἐτίθετο δὲ κυρίως ἐπὶ οἱουδήποτε ἐλαχίστου. Μένανδρος, Ὀργᾷ, ἀκαρὴς παρατέλωλας ἀρτίως — καὶ Ἀριστοφάνης, Γυμνοῖς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ: — παρὰ τὸν καιρὸν, καὶ τὴν στέρησιν, ἀκαίριόν τι ὄν· κατ' ἔλλειψιν ἀκάριον, τὸ μὴ καιρὸν ἔχον, ἀλλ' ἐλάχιστον. ἢ παρὰ τὸ κάρα, ἀκαρές, τὸ ἀκέφαλον, καὶ μηδὲ ἀρχὴν ἔχον. ἢ ὃ οὐ δύναται τις κεῖραι διὰ σμικρότητα.

Ἄκαστος, υἱὸς Πελίου, πατὴρ δὲ Ἀλκήστιδος. Εὐριπίδης, Ἤτ' ἄρ' Ἄκαστος οὐκέτ' ἔστ' ἐν ἀνδράσι· Ἢ μῆς ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται: — παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ· ἔνθεν, — κέκασται πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς: — ἀφ' οὗ κεκασμένος, καὶ κάσμος, καὶ κόσμος. Ἄκαστος οὖν, ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἐπιτατικοῦ, καὶ τοῦ κάζω, ὁ πάνυ κεκοσμημένος. οὕτω Μεθόδιος.

Ἄκατος, τὸ μικρὸν πλοιάριον. παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἦχα, ἦγμαι, ἦκται, ἀκτὸς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα, ἄκατος, ἡ περιάγουσα καὶ διακομίζουσα. ἐξ οὗ τὸ ὑποκοριστικὸν ἀκάτιον· ὃ τινὲς μὲν ἐπακτρίδα, τινὲς δὲ πορθμίδα, τινὲς δὲ κάραβον ὀνομάζουσιν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκτῇ γίνεται ἄκατος, ἡ ἐπ' ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν περιερχομένη, ὡς πορθμὴν λέγομεν, τὴν μὴ πελαγοδρομοῦσαν. οὕτω Μεθόδιος.

Ἀκαχμένον, ἠκονημένον. ἀπὸ τοῦ ἀκάζω, τὸ ἀκονῶ, ὁ μέλλων, ἀκάσω, ἤκασα ἤκασμαι ἠκασμένον, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς χ, ἠκαχμένον.

Ἀκάχοιτο, λυποῖτο· ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ· τοῦτο παρὰ τὸ ἄχος, ἀχῶ, ἀκαχῶ.

Ἀκαχήμενος, λυπούμενος. Ἰστέον ὅτι τὸ ἀκαχήμενος, ἐπεὶ ὤφειλε παροξύνεσθαι, ὡς τὸ πεποιημένος, οὐκ ἔστι παρακείμενος· ἀλλ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀκάχω, ἀκάχημι· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἀκάχημαι· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὴν παραλήγουσαν οὐ συστέλλουσι· καὶ ἡ μετοχὴ, ὁ ἀκαχήμενος. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ μετοχὴ τοῦ παρακειμένου παροξύνεται, τῶν ἄλλων πασῶν προπαροξυνομένων· οἷον, τυπτόμενος, τυφθησόμενος, τυψόμενος. δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ κανόνι τὸ, εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἶεν· ὡς τὸ ἀκαχῶ, ἀκαχήσω, ἠκάχηκα, ἠκάχημαι, ἠκαχημένος, ἀκάχμενος. τὸ δὲ οὐτάμενος καὶ ἐληλάμενος, ὁ Ἡρωδιανὸς οὐ φησὶ κατὰ πάθος γίνεσθαι προπαροξύτονα, ἀπὸ τοῦ οὐτασμένος καὶ ἐληλασμένος, ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς μι, τοῦ τε οὔτημι καὶ ἐλήλημι· καὶ εἰσὶν ἐνεστῶτες, ὡς ἵστημι ἵσταμαι ἱστάμενος. 46

Ἀκαχείατο] ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ ἀκαχήσω ἀκάχηκα, ἀκάχημαι, ἠκαχήμην· καὶ Ἰωνικῶς, ἀκαχέατο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, ἀκαχείατο.

Ἀκαχίζεο, ἄχθου, λυποῦ, ἀπὸ τοῦ ἀχῶ, ἀχίζω, καὶ ἀκαχίζω· καὶ ἀκαχήσθαι, τὸ ἀνιᾶσθαι· ἐπὶ ἄχει γίνου.

Ἀκέανος, εἶδος ὀστρίου ὅμοιον φακῇ· παρὰ τὸ σκληρὸν καὶ ἄθλαστον· κατὰ στέρησιν τοῦ κεάσαι, ὅ ἐστι θραῦσαι.

Ἀκεσώδυνος, ἰατρὸς ὁ τὰς ὀδύνας παύων καὶ θεραπεύων· ἀπὸ τοῦ ἀκῶ ἀκέσω, καὶ τοῦ ὀδύνη. ἐξ οὗ καὶ ῥηματικὸν ὄνομα Ἀκέστωρ· σημαίνει δὲ τὸν ἰατρόν· καὶ Ἀκεστορίδης· καὶ Ἀκεῖον, τὸ φάρμακον· καὶ Ἀκεστὸν, ὁμοίως.

Ἀκεσταὶ] — ἀκεσταὶ φρένες ἐσθλῶν: — εὐθεράπευτοι, εὐίατοι. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν φρένες, ῥαδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μετατίθενται, εὐθεράπευτοι οὖσαι, ἢ θεραπευτικαί.

Ἀκερσεκόμης, ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω, (ὁ μέλλων, κερῶ· καὶ Αἰολικῶς, κέρσω) καὶ τὸ κόμη, γίνεται κερσοκόμης, διὰ τοῦ ο. πᾶς γὰρ ἐνεστὼς ἢ μέλλων, ἐν πρώτῳ προσώπῳ λαμβάνων συνθέσιν, τρέπει τὸ ω εἰς ο· οἷον, λείπω, λειποτάκτης· μίξω, μιξοπολίτης. οὕτω καὶ κέρσω, κερσοκόμης· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀκερσοκόμης.

Ἀκέστρα, ἡ βελόνη ἡ μείζων, ἣν νῦν σακκοράφιον καλοῦσιν. ἀκέστρα δὲ, παρὰ τὸ ἀκεῖσθαι ἤτοι συρράπτειν τὰ διεῤῥωγότα τῆς ὀθόνης. τοῦτο δὲ καὶ ἠπήτριον φασὶν· ἐπεὶ καὶ ἠπήτρια καὶ ἠπήτης, καὶ ἀκέστρια καὶ ἀκεστὴς, οὓς νῦν ῥάπτας καλοῦσιν. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὡς οἱ παλαιοὶ γυναιξὶν ἐχρῶντο εἰς ταύτας τὰς ἐργασίας· καθὰ καὶ νῦν Σκύθαι.

Ἀκειόμενον, σημαίνει δύο· μεταφορικῶς, ἰώμενον· καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπισκευάζοντα, ὡς, Νῆας ἀκειόμενον.

Ἀκέραιος, ὁ ὑγιής. ἀπὸ τοῦ κέραος κέραιος· καὶ μετὰ τοῦ ἄλφα στερητικοῦ, ἀκέραιος, ὁ ἀόργητος καὶ ἀβλαβής· κυρίως ὁ μὴ θυμούμενος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν διὰ τῶν κεράτων ἀμυνομένων ζώων. ἢ ἐκ τοῦ κερῶ τὸ μιγνύω, κιρνῶ. καὶ ὥςπερ παρὰ τὸ πτῶ, πταίω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, πταίνω· καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμὸν παπταίνω· καὶ παρὰ τὸ περῶ περαίω περαίνω· οὕτω καὶ παρὰ τὸ κιρνῶ κερνῶ κεραίνω, κέραιος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀκέραιος, ὁ μὴ κεκραμένος κακοῖς, ἀλλ' ἁπλοῦς καὶ ἀποίκιλος. ἢ ἀνωφελὴς καὶ βλαβερός.

Ἀκέων, ἡσυχάζων. παρὰ τὸ ἀκὴν ἀκέων. ἢ λυπούμενος, παρὰ τὸ ἄχος ἀχέω, καὶ ἀκέω· καὶ ἡ μετοχὴ ἀκέων. οἱ δὲ, τὸ πάνυ σιγᾶν καὶ λυπεῖσθαι λέγουσι. παρὰ τὸ κέω τὸ κοιμῶμαι, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἀκέω, καὶ ἀκέων μετοχή. τὸ δὲ ἀκέων εἰ καὶ θηλυκοῦ παρασχηματισμὸν ἔχει, Ἡ δ' ἀκέουσ' ἀπέβη: — ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπίρρημα πληθυντικῶς εἴρηται τὸ ἀκέων ἕκαστος,
47 Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε: — ἔστιν οὖν ἐπίρρημα μεσότητος. ἀλλὰ καὶῶν ἐστιν ὁ λέγων αὐτὸ μετοχήν. ἐπὶ τῶν εἰς ων ληγόντων, οἷς παράκειται θηλυκὸν εἰς ἄλφα, τῇ παραληγούσῃ τὸ σ, τούτοις παρέπεται τὸ εἶναι μετοχὴ· οἷον, λέγων λέγουσα, Φέρων Φέρουσα, Φρονῶν Φρονοῦσα. διὰ τούτου τοῦ λόγου δείκνυται καὶ τὸ Κρείων μετοχὴ, ἐκ τοῦ, — κρείουσα γυναικῶν.

Ἀκὴν, ἐπίρρημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. παρὰ τὸ μὴ χαίνειν, γίνεται ἀχὴν, καὶ ἀκὴν, ἀχή τις οὖσα· οἷον, — ἀκὴν δ' ἐγένοντο σιωπῇ: — ἢ παρὰ τὸ ἄγη, ὃ σημαίνει τὴν ἔκπληξιν, ἐκ τοῦ ἀγῶ· τὸ ἐκπλήττομαι κατὰ μετάληψιν τοῦ γάμμα εἰς κάππα. ὡς ἔστι καὶ τὸ λυγαῖον, ὃ σημαίνει τὸ σκοτεινὸν, λυγόφως καὶ λυκόφως· οὕτω καὶ ἄγη καὶ ἄκη· καὶ κατὰ μεταβολὴν τοῦ τόνου, γίνεται ἀκὴ, καὶ ἀκήν· οἶδε γὰρ ἡ ἔκπληξις καὶ ἀφωνίαν ἐμποιεῖν. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὀξύτητος τοῦ σιδήρου· τουτέστιν, ἐπ' ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο. τὸ κην, ἤτα. τὰ ἀπὸ διαφόρων πτώσεων εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν μεταγόμενα, τὴν αὐτὴν ταῖς πτώσεσι φυλάττει γραφήν· οἷον τὴν ἀπριάτην, Ἀπριάτην ἀνάποινον: — οὕτω καὶ τὴν ἀκὴν, ἀκὴν τὸ ἐπίρρημα.

Ἀκὴ, ἡ ὀξύτης. παρὰ τὸ ἥκω, ἡκή· ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα. Ἀρχίλοχος, Ἴστη κατ' ἠκὴν κύματος κυανέου: — καὶ κατὰ συστολὴν ἀκή.

Ἀκὴ, πόλις Φοινίκης, ἡ νῦν καλουμένη Πτολεμαΐς. οἱ δὲ Ἀκὴν φασὶ καλεῖσθαι τὴν ἀκρόπολιν τῆς Πτολεμαΐδος· ὅτι Ἡρακλῆς δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως καὶ ἐν αὐτῇ θεραπευθεὶς, Ἀκὴν ἐκ τοῦ ἀκεῖσθαι προσηγόρευσε τὸν τόπον.

Ἀκηδὴς, ἀφρόντιστος, ἀνελεήμων, κηδεμόνα μὴ ἔχων. καὶ Ἀκήδεστοι· καὶ Ἀκήδεσαν, ἠμέλησαν. κήδω γὰρ τὸ ἐπιμελοῦμαι· ὁ μέλλων, κηδῶ· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα· ὁ μέλλων κηδέσω, κεκήδεκα κεκήδεσμαι, κηδεστός. καὶ ἀκηδής.

Ἀκηδία, παρὰ τὸ ἀκηδιῶ. τοῦτο, παρὰ τὸ ἀηδῶ· τοῦτο, παρὰ τὸ ἡδύς· καὶ στερήσει, ἀηδύς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀκηδύς· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀκηδία. ἔστι δὲ ὄνομα Μακεδονικόν. γέγονε δὲ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ. ἀηδία γάρ. οὕτως Ὠρίων. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ, τὸ δεῖ δίφθογγον γράφει· οἷον, Μὴ δέ μ' ἀκηδείῃσιν ἀφορμήθητε λιτόντες.

Ἀκήματα] — ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ Φάρμακ' ἀκήματ' ἔπλασε: — παρὰ τὸ ἀκῶ, ἀκέσω, ὡς νεμῶ νεμέσω, καὶ τελῶ τελέσω. ἐντεῦθεν καὶ ἀκεστὴς, καὶ ἀκέστρια, ἀντὶ τοῦ θεραπεύτρια.

Ἀκήρατος] παρὰ τὸ κηραίνω, ὤφειλεν εἶναι ἀκήραντος· ἀλλὰ ποιητικὴ ἡ λέξις. ἢ παρὰ τὰ γῆρας γήρατος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀγήρατος, καὶ ἀκήρατος, ὁ ἄφθαρτος καὶ μὴ γηρῶν.

Ἀκήριον, ἀσθενὲς, ἀδύνατον, ἀψυχοποιὸν, νεκροποιόν· οἷον, Ὀρθωθεὶς δ' εὐνῆθεν ἀκήριον ἠΰτ' ὄνειρον: — οὐδετέρως δὲ νῦν τὸν ὄνειρον εἶπεν. ὅτι ὄνειρος τὸ ὄνειρον· καὶ ὄνειραρ ὀνείρατος, ὡς ἦπαρ ἥπατος. οὕτως Ἀπολλώνιος.

Ἀκηδία, ἢ ἀηδῶς διακεῖσθαι καταναγκάζουσα, ἢ μηδὲν ἡμᾶς φροντίζειν ποιοῦσα.

Ἀκηράσιον, ἀκέραιον, καθαρόν.

Ἀκήνιον, ἡσυχον. Ἀκηχεδόναις, λύπαις.

Ἀκίβδηλον, ἀδόκιμον· ἐπὶ νομίσματος δὲ κυρίως· καὶ τὸ ἀπαρεγχείρητον. 48

Ἄκλαστος, ἢ οὐ κλασθευομένη ἄμπελος.

Ἀκηχέδαται] παρὰ νηυσὶν ἀκηχέδαται: — λυποῦνται. παρὰ τὸ ἀχῶ ἀχάζω, ὡς ἀνεῶ ἀνεάζω· ὁ παρακείμενος, ἤχαμαι· ὁ μέσος, ἤχαδα· ὁ παθητικὸς, ἤχασμαι, ἤχασται· ἰωνικῶς ἠχάδαται· καὶ μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ Ἀττικοῦ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, ἀκηχέδαται. 10

Ἀκηχεμένη] ἀχῶ τὸ λυποῦμαι, ἀχήσω, ἤχηκα· ὁ Ἀττικὸς, ἀκήχεκα· ὁ παθητικὸς, ἀκήχεμαι, καὶ ἀκηχεμένη.

Ἀκιδνὸς, ἀσθενής· Ὅμηρος, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο: — παρὰ τὸ αἰκίζω αἰκιδνὸς καὶ ἀκιδνός, ὁ εὐτελὴς καὶ ἐν αἰκισμοῖς ὤν, ὡς παίζω παιδνός, ἀλαπάζω ἀλαπαδνός. ἢ παρὰ τὸ κινῶ, ἀκινὸς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀκιδνὸς, ὁ μὴ κινούμενος. οὕτω Μεθόδιος. οἱ δὲ, λεπτὸν, ἢ ἄφρονα, ἢ ἀδύνατον, καὶ εὐτελέστερον. 20

Ἀκιδαλίη, ὄνομα κρήνης· ἔστιν Ἄκις ἄκιδος, ὄνομα πύριον· καὶ ἐκ τούτου Ἀκίδαλος, καὶ Ἀκιδαλίη. οὕτω Χοιροβοσκός.

* Ἀκικυς, ὁ ἀσθενής, ὁ ἀδύνατος· ἀπὸ τοῦ κίκυς, καὶ α στερητικοῦ. κίκυς δὲ παρὰ τὸ κίω, τὸ πορεύομαι. ὁ γὰρ ἰσχυρὸς ἐκ τῆς κινήσεως φαίνεται.

Ἀκινάκης, εἶδος ἀκοντίου Περσικοῦ. παρὰ τὴν ἀκὴν τὴν ὀξύτητα, καὶ παρὰ τὴν ἀκίδα, ἀλλήλων συντεθέντων τῶν δύο ὁμοιοσήμων. καὶ δῆλον ὅτι ἐτράπη τὸ δ εἰς ν, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐρεχθεὺς, Ἐριχθόνιος, παρὰ τὴν ἔραν καὶ τὴν χθόνα. Ἡρόδοτος δὲ διὰ τοῦ ω, ὠκινάκης φησί· εἰκός ἐστι κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ω, ὡς ἀκὴ, ἀκὼς, καὶ ὠκύς. ἢ παρὰ τὸ ὠκὺς καὶ τὴν ἀκὴν, γίνεται ὠκινάκης. 30

Ἀκίνητα, καθόλου μὲν τὰ μὴ κινούμενα· παρ' Ἡσιόδῳ δὲ ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις, ὁ τάφος· Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν: — νόμος γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις, τάφον μὴ κινεῖν, τουτέστιν ὀρύττειν.

Ἀκινάγματα· οἷον, Χειρῶν ἠδὲ ποδῶν ἀκινάγματα: — τὰ τινάγματα τῶν ποδῶν μετὰ ῥυθμοῦ· καὶ τῶν χειρῶν κινήματα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α καὶ τοῦ γ, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, ἀκινάγματα. Ἡρωδιανός. 40

Ἀκὶς, τὸ τοῦ βέλους σιδήριον· παρὰ τὸ ἀκὴ, ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα· ὅθεν καὶ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ μ, ἀκμή. παρὰ τὸ ἀκή οὖν γίνεται ὑποκοριστικῶς ἀκὶς, ὡς σκάφη σκαφίς, ἄμνη ἀμνίς. Μεθόδιος.

Ἀκιώτατον, ἄσκητον, ἄβρωτον. Ἡσίοδος, Δάφνης ἢ κτελέης ἀκιώτατοι ἰστοβοῆες: — ἄσκητοι, ἄβρωτοι. κὶς γὰρ λέγεται ὁ ἐν τοῖς ξύλοις σκώληξ. ἄλλοι γράφουσιν ἀκιρώτατοι· ἵν' ᾖ κάλλιστοι. 50

Ἀκίχητα, ἀκατάληπτα. ἀπὸ τοῦ κιχῶ, ἀκίχητον· τοῦτο παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι· οἷον, Ἕκτορ σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων Ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος: — ἀντὶ τοῦ ἀνοχείρωτοι.

Ἀκίβδηλος, ὁ καθαρός· οἷον ἀκρύβδηλος· ἀπὸ τοῦ κρύβω κρύβδηλος, καὶ κίβδηλος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ὁ μὴ κρυβόμενος, ἀλλὰ φανερός.

Ἀκίνδυνος] παρὰ τὸ κινεῖν τὰς ὀδύνας γίνεται κίνδυνος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκίνδυνος. 49

Ἀκκίζεσθαι, τὸ μωραίνειν ἢ προσποιεῖσθαι εὐήθειαν. εἴρηται ἀπὸ Ἀκκοῦς τινός· ἥτις ἱστορεῖται μωροτάτη γενέσθαι, ὡς καὶ τῷ κατόπτρῳ διαλέγεσθαι. ἐπὶ τοῖς ὅπλοις ἀκκίζεται· ἔτι τῆς ὕβρεως ἔχεται, ἐπαίρεται, γυναικίζεται, θρύπτεται. ἢ μωραίνει. σημαίνει δὲ καὶ

τὸν θέλοντα μὲν, προσποιούμενον δὲ μὴ θέλειν. ἀκκισμοὶ γὰρ προσποιήσεις εἰσὶ, καὶ ὑποκρίσεις· ἀπὸ Ἀκκοῦς τινὸς Σαμίας.

Ἀκλειῶς, ἀκληδονίστως, ὡς μηδὲ φήμην τινὰ γενέσθαι· Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην.

Ἀκμὴ, ἡ ἀκροτάτη ὀξύτης τοῦ σιδήρου κυρίως. — ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς: — παρὰ τὸ ἥκω, ὄνομα ῥηματικὸν ἥκη, ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα· ἡ διὰ παντὸς ἰοῦσα. ἀκὴ οὖν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἀκμή. ἢ παρὰ τὸ κάμνω, γίνεται κατὰ συγκοπὴν κμῶ· καὶ μετὰ τοῦ ἄλφα στερητικοῦ, ἀκμὴ, ἡ μὴ κάμνουσα, καὶ μὴ κοπιῶσα διὰ τὴν νεότητα· ἢ πόνους μὴ δυναμένη ὑποστῆναι. οὕτω Μεθόδιος. ἔνθα καὶ ὁ ἥλιος ἀκάμας παρ' Ὁμήρῳ, διὰ τὸ ἀεὶ νέον εἶναι τὸν θεόν. σημαίνει δὲ τρία· τὴν ὀξύτητα τοῦ βέλους, καὶ τὸ μέσον τῆς ἡλικίας, καὶ τὸ μέσον τοῦ καιροῦ· ὡς τὸ Θέρους ἦν ἀκμή: — καὶ ἀκμῶσαν, ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσαν.

Ἀκμαῖος, ὁ νεανίας, ὁ μὴ ἀποκάμνων πρὸς τοὺς πόνους· ἢ ὁ ἀκμὴν ἔχων τῆς ἡλικίας, καὶ ἀκμάζων τῇ ἡλικίᾳ.

Ἀκμῆτες, μὴ κεκοπιακότες, ἀκοπίαστοι, μὴ κάμνοντες. παρὰ τὸ κάμνω, καῶ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀκμής. τοῦ κάμνω ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκαμον· ἐξ αὐτοῦ καμής· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκαμής, καὶ συγκοπῇ, ἀκμής, ἠργηκώς, ἄκοπος.

Ἄκμηνος, λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκμάζοντος, Ὀδυσσείας ι, Θάμνος ἔην τανύφυλλος ἐλαίης, ἑρκέων ἐντὸς ἄκμηνος, θαλέθων: — ὁ θάλλων, καὶ ἀνθῶν· παρὰ τὸ ἀκμὴ, ὃ σημαίνει τὴν ἡλικίαν. τοῦτο παρὰ τὸ ἄγω, ἀγή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς μ, ἀκμὴ, ἄκμηνος. ἄκμηνος σίτοιο, ἄγευστος, ἄσιτος, διὰ τοῦ η. ὁ γὰρ διὰ τοῦ ηνος τύπος, τὴν ὀξεῖαν ποθεῖ. καὶ οἱ μὲν, ἁπλῆν παρὰ τὴν ἀκμὴν λέγουσιν· οὕτω γὰρ τὴν ἀσιτίαν οἱ Αἰολεῖς λέγουσιν· οἱ δὲ, σύνθετον, κατὰ στέρησιν τοῦ καμεῖν, ὡς δηλοῖ τὸν ἀτημέλητον· οἱ δὲ, κατὰ στέρησιν τῆς ἰκμάδος· οἱ δὲ, τὸν κεκμηκότα περὶ τὰ σιτία. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, λέγει τὸν ἄκμηνον προπαροξυτόνως, παρὰ τὴν ἀκμήν· Θέων δὲ, ὀξύνεσθαι ἀξιοῖ, ὡς ἀγαθός· ἔνιοι δὲ προπερισπῶσιν. ἢ παρὰ τὴν ἀκτὴν τὸν σῖτον.

Ἄκμων, σημαίνει τόν τε σίδηρον, ἐφ' οὗ οἱ χαλκεῖς τύπτουσι, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τὸν πατέρα. οὕτω γὰρ αὐτὸν γενεαλογοῦσι. Καλλίμαχος, — τῷ περὶ δινήεντι Ἀκμονίδην ἔβαλεν: — εἴρηται δὲ ὁ μὲν τοῦ σιδήρου, παρὰ τὸ ἄλφα τὸ ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ κάαω, ἀκάμων τὶς ὤν, ὁ ἀκαμάτως φέρων· καὶ συγκοπῇ ἄκμων, ὁ πάνυ κάμνων. ὁ δὲ τοῦ οὐρανοῦ πατὴρ, ἀπὸ τῆς τοῦ οὐρανοῦ ἀκαμάτου φύσεως· τῶν θεολόγων αἰνιττομένων τὸ ἀκμητον αὐτοῦ τῆς περιφορᾶς· ἢ προλαμβάνοντες οὖν αὐτὸν, ὅτι ἄφθαρτός ἐστι· κεκμηκέναι γὰρ λέγουσι τοὺς τετελευτηκότας. τινὲς δὲ Ἄκμωνα τὸν Ὠκεανὸν φασὶ, διὰ τὸ τοὺς ποταμοὺς ἀκαμάτους λέγειν· οἷον, Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ, εὐνηθεῖσα: — Ὠκεανοῦ δὲ υἱὸν τὸν Οὐρανόν. οἱ δὲ, ἄκμωνα τὸν αἰθέρα. αἰθέρος δὲ υἱὸς, ὁ οὐρανός. ὁ δὲ αἰθὴρ, ἀκάματος· ἐπειδὴ τὸ πῦρ ἀκάματον· οἷον, — ἀκάματον πῦρ. Μεθόδιος.

Ἄκνηστις, ἡ ῥάχις· παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι τινὰ κνήσασθαι αὐτὴν τῇ ἰδίᾳ χειρί.

Ἀκοίτης, ὁ ἀνήρ· Ἄκοιτις, ἡ γυνὴ, ἡ ἐκ παρθενίας ἄλλης κοίτης μὴ πειραθεῖσα· ἢ ὁμόκοιτις· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἡ δευτέρου γάμου μετεσχηκυῖα.

Ἀκοὴ, οὐχὶ ἀκουή. τὰ γὰρ εἰς ω καθαρὰ λήγοντα βαρύτονα ῥήματα, τὴν παραλήγουσαν ἐν τοῖς ῥηματικοῖς ὀνόμασι βραχεῖαν ἔχει· κονίω, κονία· φύω, φυή· ἀκούω, ἀκοή. λέγεται καὶ τὸ οὖς ὅλον.

Ἄκολος, ὁ μικρὸς ψωμὸς, ὁ μηκέτι κολούεσθαι δυνάμενος διὰ σμικρότητα, ἢ καὶ εἰς μικρὰ τέμνεσθαι· Αἰτίζων ἀκόλους οὐκ ἄορας.

Ἀκόλαστος, κυρίως ὁ ἀπαίδευτος· παρὰ τὸ μὴ κολάσεως τετυχηκέναι, τουτέστι παιδείας· ἐπὶ δὲ τοῦ καταφεροῦς, παρὰ τὸ, τὸ μὴ κολάσαι τὴν ἐπιθυμίαν.

Ἀκόλουθος, σημαίνει τὸν ὀπίσω τὴν κέλευθον ποιούμενον. τὸ γὰρ ἄλφα, τὸ ὀπίσω σημαίνει· καὶ ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ἔλευθος· ὥςπερ τὸ, Αὖ ἔρυσαν.

Ἀκόνη, ὁ λίθος, δι' οὗ ὀξύνεται ὁ σίδηρος· παρὰ τὸ κονῶ τὸ φθείρω καὶ λεπτύνω, τοῦ ἄλφα ἐπιτατικοῦ, ἡ διαφθείρουσα καὶ λεπτύνουσα τὸν σίδηρον. καὶ Εὐριπίδης, Κατακονᾷ μὲν οὖν ἀβίωτος βίου: — κονεῖν γὰρ τὸ λεπτύνειν, ὡς τὸ σποδεῖν, τουτέστι κινεῖν, ποιοῦσα· ἢ παρὰ τὸ ἀκὴν τὴν ὀξύτητα· ἢ παρὰ τὸ κονῶ τὸ ἐνεργῶ.

Ἀκονητὶ, ἄνευ πόνου· οὗ τὸ ἐναντίον, ἐγκονητὶ, μετὰ πόνου. κατὰ τροπὴν τοῦ π εἰς κ, ἀπονητὶ ἀκονητὶ Ἰωνικῶς, ὡς τὸ πῶς, κῶς· πότε, κότε. ἀπὸ τοῦ κόνις, κονιτὶ, καὶ ἀκονιτὶ, ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν, τῶν εὐμαρῶς περιγινομένων, ὥςτε μὴ κονίσασθαι, τουτέστι κόνιν ἐπισπάσασθαι. τοῖς γὰρ παλαίουσι λέγεται ἐκ τῆς βίας ἱδρῶτα γίνεσθαι, εἶτα κόνιν ταῖς χερσὶν ἀναλαμβάνειν. ἢ ἀκονιτὶ, τὸ εὐχερῶς καὶ συντόνως, ὥςτε μηδὲ κονιορτὸν ἐγείρεσθαι.

Ἀκόνιτον, βοτάνη δηλητηριώδης· ὅτι ἐν τοῖς Ἀκοναίοις ὄρεσι τῆς Μαριανδηνίας φύεται. ἢ ὅτι ἀκαταπάλαιστον καὶ ἀήττητόν ἐστιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν· ὧν οἱ νικηταὶ, ἀήττητοι ὄντες, οὐ κονιορτοῦνται· κονιοῦσθαι γὰρ καὶ τὸ παλαίειν· τὸ μὴ νικώμενον οὖν ὑπὸ τῶν πινόντων, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνους κατεργαζόμενον. Εὐφορίων δὲ, θηλυκῶς λέγει τὴν βοτάνην. ἢ ἣν οὐδεὶς δύναται κονίσαι, τουτέστι νικῆσαι. κονιορτοῦνται γὰρ οἱ νικώμενοι τῶν παλαιστῶν. οὕτω Μεθόδιος.

Ἄκοπος, ὁ μὴ ἐπικεκομμένος, ἢ ἄτρωτος.

Ἄκον, θεραπευτόν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀκούσιον.

Ἄκος, φάρμακον, βοήθεια, ἴαμα· καὶ ἡ γενεά.

Ἀκολουθῶ, παρὰ τὸ κόλλη, καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω, ἢ ἐκ τοῦ ἐλεύθω.

Ἀκοντίαι, ὄφεις τινές· καλοῦνται δὲ καὶ ἀκοντίλαι. καὶ ἀκοντία βοτάνη τις.

Ἀκόντισε· παρὰ τὸ ἀκοντίζω. τοῦτο παρὰ τὸ ἄκων, ὃ σημαίνει τὸ δόρυ· τὸ δὲ ἄκων, παρὰ τὴν ἀκὴν τὴν ὀξύτητα.

Ἀκοντοδόκος] Δοκιμάζειν λέγεται τὸ ἐπιτηρεῖν· καὶ Δοκεύειν τὸ αὐτὸ, καὶ Δοκεῖν. καὶ ἀπὸ τούτου ἀκοντοδό- 51
κος, ὁ ἐπιτηρῶν, μήπου ἀκοντίῳ βληθῇ.

Ἀκόρητος· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀσάρωτον καὶ ἀκαλλώπιστον, καὶ ὁ ἀπλήρωτος. παρὰ τὸ κόρος, κορῶ κορήσω, κεκόρηκα, κεκόρημαι κεκόρηται, κορητὸς, καὶ ἀκόρητος.

Ἄκος, ἡ θεραπεία· παρὰ τὴν ἀκήν. ἀκὴ γὰρ κυρίως, ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου. καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ θεραπεία, ἄκος λέγεται. ἐντεῦθεν καὶ τὸν ἰατρὸν οἱ Φρύγες ἀκεστὴν λέγουσιν. οὕτως Ὠρίων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ ἄχος φημὶ ἄκος· ἵν' ᾖ τὸ τὴν λύπην ἀπολυόμενον καὶ ἰώμενον.

Ἀκοστήσας] Ὡς δ' ὅτε τὶς στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνης: — οἱονεὶ ἀχοστήσας, τουτέστιν ἐπὶ στάσει δυσχεράνας. ὅθεν ἐπιφέρει, Δεσμὰ διαῤῥήξας, θείῃ πεδίονδε: — ἢ ἀκοσταὶ, αἱ κριθαὶ, ἵν' ᾖ κριθιάσας, καὶ ὑπὸ τῆς τροφῆς ἀκρατὴς ὤν. ἢ ὑψαυχενίσας, καὶ ἀτιμαγέλη γεγονὼς. παρὰ τὸ ἄγω, ἄγος, καὶ ἀκοστής. κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς κ, ὁ ἔμπροσθεν θέλων εἶναι καὶ προη-

γεῖσθαι. ἢ ὁ ἀγοστήσας, ῥυπανθείς· γοῖτος γὰρ ὁ ῥύπος. Ἀκοιτήσας δὲ, μίξεως ἐπιθυμήσας.

Ἄκοτος, ὁ ἀνόργητος, κατὰ στέρησιν· κότος δὲ ἡ ὀργὴ, παρὰ τὸ κεῖσθαι, τὸ διαμένειν· ὅτι κότος, τουτέστιν ὀργὴ, διαμένει.

Ἄκοσμα, ἀπρεπῆ, μωρὰ, ἄδηλα.

Ἀκουὸς] Καλλίμαχος, — ἀλλ' ἐπακουοὺς οὐκ ἔσχεν: — ἐπακούοντας. καὶ Ἀκοὸν, ἐπήκοον, καὶ ἀκουστικόν.

Ἀκούω, ἀπὸ τοῦ οὖς, οἶμαι. ἢ ἔστι κοῶ, τὸ γοῶ· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. ἀκούω· οἱ γὰρ ἀκούοντες, πάνυ νοοῦσιν· ἢ ἐκ τοῦ κῶ τὸ κοιμῶμαι, γίνεται κούω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκούω· οἱ γὰρ ἀκούοντες, οὐ κοιμῶνται.

Ἀκουτιῶ] ἔστι ῥῆμα ἀκούω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἤκουσμαι, ἤκουσται· ἐξ αὐτοῦ ἀκουστός. καὶ Ἀκουτίζω· ὁ μέλλων ἀκουτίσω· ὁ Ἀττικὸς μέλλων, ἀκουτιῶ. σημαίνει δὲ τὸ ποιῶ ἀκοῦσαι. ἐπὶ γὰρ τῶν διὰ τοῦ ίζω ῥημάτων τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, οἱ Ἀττικοὶ ἀποβάλλοντες τὸ σ τοῦ μέλλοντος, καὶ περισπῶντες, ἴδιον μέλλοντα ποιοῦσιν· οἷον, ὑβρίζω, ὑβρίσω, ὑβριῶ· λακτίζω, λακτίσω, λακτιῶ· μυκτηρίζω, μυκτηρίσω, μυκτηριῶ.

Ἀκοῦμαι] παρὰ τὸ ἄχος ἀχοῦμαι, καὶ ἀκοῦμαι· ἵν' ἢ τὸ ἄχος ἰῶμαι. ἢ παρὰ τὴν ἀκήν· τουτέστι τὸ δι' ὠξυμμένου σιδηρίου θεραπεύειν. καὶ γὰρ τοὺς δι' ὀξυτάτων ῥαφίδων ἰωμένας τὰ διεῤῥηγμένα τῶν ἱματίων, Ἀκεστρίας φασίν.

Ἀκεύμενος] ἀκῶ, τὸ θεραπεύω· καὶ ἀκέομαι· ἡ μετοχὴ, ἀκεόμενος· καὶ κράσει Δωρικῇ τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, ἀκεύμενος, ὡς ἐρέβεος ἐρέβευς. καὶ ἄκεον καὶ ἀκέοντος ὁμοίως. ἄκος γὰρ κυρίως ἡ διὰ σιδήρου θεραπεία.

Ἄκρατος] ἔστι ῥῆμα κερῶ· ὁ μέλλων, κεράσω, καὶ κατὰ συγκοπὴν κράσω· ῥηματικὸν ὄνομα, κρατός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄκρατος. ἐξ οὗ καὶ κρατὴρ· ἀφ' οὗ κιρνᾶται ὁ οἶνος.

Ἄκρητος] κρητῆρι δὲ οἶνον Μίσγον: — σημαίνει, ὅτι τὸν οἶνον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἔμισγον. ἄρτι δὲ, οὐ σημαίνει τοῦτο· ἀλλὰ, ἄκρητον, ἀντὶ τοῦ, μὴ μίξαντες τῶν βαρβάρων τὸν οἶνον μετὰ τῶν Ἑλλήνων, τουτέστιν ἡμῶν. γίνεται ἐκ τοῦ κερῶ τὸ ἐπιχέω, κεράσω κράσω, κρατὴρ καὶ κρητὴρ, ὡς ἄκρατος ἄκρητος. ἐκ τοῦ κεράσω· ὅθεν καὶ ἀκρασία· κράσω, κρασία, καὶ ἀκρασία, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. ἀκρασία γὰρ, κἂν τὸ περιττὸν καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν. λέγεται δὲ καὶ τὸ μὴ κατὰ νόμους συνουσιάζειν.

Ἀκραεῖ ζεφύρῳ, τῷ ἄκρως ἀέντι καὶ πνέοντι· πολύν, ἢ καθαρὸν· ἢ πρωτόπνουν· ἢ ὅτι κατ' ἄκρον ἔχει τὴν θεωρίαν.

Ἀκράαντον, ἀτελείωτον, ἀπλήρωτον. ἐκ τοῦ κραίνω τὸ τελειῶ, ὁ μέλλων κρανῶ, ἔκρανον. καὶ ὥςπερ παρὰ τὸ χραίνω χραντὸς, καὶ φαίνω φαντὸς, καὶ ἄφαντος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ κραίνω κραντὸς, καὶ ἄκραντος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀκράαντος ποιητικῶς.

Ἀκραγγὲς, ἀσθενὲς, χαλεπὸν, δυςχερὲς, σκληρὸν, αὐστηρὸν· καὶ τὸ ἀεὶ κλαῖον παιδίον. τά τε ἀκραγγῆ, ὀξύχολα.

Ἄκραν, ἀκμήν. Ἀκράτη, ἡ κακομιλία.

Ἀκραία, πᾶς θήλεια ὑπὸ Μακεδόνων.

Ἀκραιφνὴς, ὁ καθαρός· κυρίως δὲ ὁ περιφανής, παρὰ τὸ ἀκέραιον καὶ τὸ φαίνω, ἀκεραιοφανὴς, καὶ ἀκραιφνὴς συγκοπῇ. Ἡρωδιανὸς δέ φησι μὴ γίνεσθαι δύο συλλαβῶν συγκοπῇ. ἢ ἀκροφανὴς, καὶ ἀκραιφνὴς, τοῦ ο τραπέντος εἰς αι, ὡς ἐπὶ τοῦ μεσοπόλιος μεσαιπόλιος. οὕτως Ὠρίων. καὶ ἀκραιφνὲς, πρόςφατον, εἰλικρινὲς, ἀκέραστον καὶ ἀμιγὲς, καὶ καθαρόν.

Ἀκρέμων, ὁ κλάδος. ὁ αὐτὸς γὰρ καὶ κρεμὼν λέγεται πρὸς διάφορον ἐτυμολογίαν. ἢ γὰρ παρὰ τὸ ἄκρον γίνεται ἀκρέμων, ὁ ἐπ' ἄκρου τοῦ δένδρου ὤν· ἢ παρὰ τὸ κρέμω κρεμὼν, ὁ κρεμώμενος.

Ἄκριας, τὰς ἀκροωρείας· ἀπὸ τοῦ ἄκρις ἄκριος: οἷον, Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀστὴρ, Ἀπολλώνιος.

Ἄκρις βαρύτονον, τὸ ἀκρωτήριον· εἴρηται πικρωνύμως, παρὰ τὸ ἄκρα ἄκρις, ὡς χαρὰ χάρις.

Ἀκρὶς, ὀξυτόνως τὸ ζῷον. παρὰ τὸ κάρη καρὶς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκαρὶς· καὶ συγκοπῇ ἀκρὶς, ἡ κάραν μὴ ἔχουσα, ἡ μικροκέφαλος. ἢ παρὰ τὸ μεγάλην κεφαλὴν ἔχειν· διάφορα γὰρ τὰ γένη τῶν ζώων. ἢ παρὰ τὴν ἄκραν. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ἄκρας τῶν ἀσταχύων καὶ τῶν φυτῶν νέμεσθαι.

Ἀκρίσιος, ὁ ἥρως, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Ἄργει ἄκρας. οὕτω Μεθόδιος· ὁ δὲ Ὠρος ἀπὸ τοῦ ἀκρίζω ἀκρίσιος, ὡς παρὰ τὸ θαυμάζω θαυμάσιος. ἢ παρὰ τὸ κρίσις κρίσιος, καὶ ἀκρίσιος, ὁ ἄκριτος καὶ ὠμός. ἀκρίζω δὲ σημαίνει, τὸ ἄκροις ποσὶ πορεύεσθαι· λέγεται δὲ καὶ ἀκριβητίζειν. — Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης: — ἐκ τοῦ ἀκρίζω. καὶ Εὐριπίδης, Μόσχον ὑπερήκριζον.

Ἄκριτα, ἀδιαχώριστα, πολλά· ἀπὸ τοῦ κρίναι, ὅ ἐστι διαχωρίσαι. ἢ ἀτέλεστα.

Ἀκριτόμυθε, ἄκριτε περὶ τοὺς λόγους, καὶ ἄτακτε, ἀπεραντολόγε. παρὰ τὸ κρίνω (κρινῶ, κέκρικα, κέκριμαι, κέκριται, κριτὸς) καὶ τὸ μῦθος· μετὰ δὲ τοῦ α στερητικοῦ, ἀναβιβαζομένου τοῦ τόνου, γίνεται ἀκριτόμυθος. τὰ γὰρ εἰς ος δισύλλαβα, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον.

Ἀκριβὴς] παρὰ τὸ κρύβω κρυβὴς, καὶ ἀκριβὴς, τροπῇ τοῦ υ εἰς ἰῶτα· τὸν γὰρ ἀκριβῆ οὐδεὶς δύναται κρύψαι ἢ λαθεῖν τι. ἢ παρὰ τὸ ἄχρι καὶ τὸ βαιὸν, γίνεται ἀχριβὴς, καὶ ἀκριβής. ὁ γὰρ ἀκριβὴς καὶ ἄχρι μικροῦ καταγινώσκεται. οὕτως Ὠρίων καὶ Χοιροβοσκός.

Ἀκρήβης, ὁ ἄρτι ἀκμάζων· παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ ἥβη.

Ἄκρον, σημαίνει δύο· τὸ ἄριστον καὶ κάλλιστον. ἄκρον λέγεται, καὶ ἡ εἰς ἔσχατον πέρας ἄφιξις, οὕτινος οὐκ ἔστιν ἐπέκεινα, τὸ ἐξέχον. παρὰ τὸ ἄχρι, καὶ τὸ ὄν, ἄχρον καὶ ἄκρον. ἢ ἄρχον τι ὄν. οὕτω Μεθόδιος· ὁ δὲ Φίλων παρὰ τὴν ἀκὴν, ἄκερον, καὶ συγκοπῇ ἄκρον.

Ἀκροθίνια] ἀκροθίνια λέγονται αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν· θινῶν δὲ κυρίως, ἤγουν τῶν σωρῶν· ἤδη δὲ καὶ ἀπὸ θήρας, καὶ ἄλλων. παρὰ τὸ θὶν θινὸς, ὁ σημαίνει τὸν σωρὸν τῶν χρήσεων, θίνιον, καὶ ἀκροθίνιον.

Ἀκροκόλια, ἄρτοι, βολβοί, φακή.

Ἀκροστόλιον, λέγεται τὸ ἄκρον τοῦ στόλου. στόλιον δὲ λέγεται τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πρύμνης, καὶ διῆκον μέχρι τῆς πρώρας ξύλον, ἔνθα τὸ τῆς νεὼς ἐπιγράφεται ὄνομα. ἔστιν οὖν ἀκροστόλιον, τὸ ἄφλαστον τὸ κατὰ τὴν πρώραν. ἀλλ' Ὅμηρος ἐπὶ τῆς πρύμνης αὐτὸ παραδίδωσι, λέγων, Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων.

Ἀκροφύσια, τὰ ἀκροστόμια τῶν ἀσκῶν.

Ἀκρόπολις, καρόπολίς τις οὖσα, ἡ κεφαλὴ τῆς πόλεως. ἔστι καὶ τόπος ὑψηλὸς Ἀθήνησι. τὰ δ' ὑπ' αὐτὴν, ὑπόπολις ὀνομάζονται.

Ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν, ὧν τὰ ἄκρα καὶ αἱ κορυφαὶ περιπολοῦνται, καὶ κινοῦνται· ἢ ἐρήμοις· ἢ ἐφ' ὧν πολεῖται τὰ ζῶα.

Ἀκρόκομοι Θρῄκες, ἤτοι ἀκειρόκομοι· ἢ ἄκρως κομῶντες, ἢ οἱ συμμέτρως τοῦ κομᾶν ἔχοντες.

'Ακρατοκώθωνες, οἱ νέοι οἱ πίνοντες ἄκρατον ἐκ τῶν κωθώνων· ἐξ οὗ καὶ [οἱ] κώθωνες ἐκλήθησαν· ἐπειδὴ ἐν τοῖς συμποσίοις τὸν ὅλον βίον διάγουσιν ἀκρατοποτοῦντες. καὶ ἀκροκώθων, ἀπὸ τοῦ κώθωνος τοῦ ποτηρίου.

'Ακρομίλη, ἐπιγουνατισμός.

'Ακροσφαλῆ, ἐπισφαλῶς, ἢ ἐγγύς πως.

'Ακροχειρίζεσθαι, ἄρχεσθαι χειρῶν ἀδίκων ἔργων. οἱ δὲ, ἀκρόχειρας τοὺς ὀξύχειρας, ἢ ἀνδρόνους. καὶ 'Ακρόχολοι, οἱ ὀξύχολοι.

'Ακροπόροι ὀβελοί, οἷς ἄκροις πείρεται τὰ κρέα· καὶ 'Ακροβελίδες, τὰ ἄκρα τῶν ὀβελῶν, ἢ τοῦ ὀβελίου ἄρτου.

'Ακρώνα, τὰ ἀθροίσματα, καὶ ἡ ἀκρότης, καὶ ἡ ἀκμὴ, τὸ ἐπίλεκτον ἄθροισμα.

'Ακροβολισάμενοι, τῆς συμβολῆς ἐν τῷ πολέμῳ ἀρξάμενοι· ἢ ἀκοντίσαντες. ἀκροβολισμὸς δέ ἐστιν, ὅτε πρὶν συμβάλλουσιν οἱ πολέμιοι, ἀλλήλους βάλλουσι τοῖς βέλεσι καὶ τοῖς λίθοις.

'Ακροβυστία ἐκ τοῦ ἀκρόβυστος, ὃ σημαίνει τὸν κεκαλυμμένον. παρὰ τὸ βύω τὸ καλύπτω, βύσω βέβυκα βέβυσμαι βύστης καὶ ἀκρόβυστος. ἐντεῦθεν καὶ ἄβυσσος· ἄβυστος, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς σ, ἄβυσσος, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα· ὁ τόπος ὁ ὑπὸ πλήθους ὑδάτων καλυττόμενος.

'Ακρον ἄωτον] οὕτω δὴ ἅπαντες ἄκρον ἄωτον οἱ καθ' ἡμᾶς φιλοσοφήσαντες, τὴν ἀπαρχὴν, κατὰ μετάληψιν. σημαίνει γὰρ τὴν ἀπὸ τοῦ ἄνθους ἀρχὴν καὶ καρπόν· ἄωτον γὰρ τὸ ἄνθος· καὶ ἡ ἡλικία. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου, τὸ ὀπουδαῖον. σημαίνει δὲ καὶ ἀκρωτηρίου ὕψος. τὸ δὲ ἄνθον, δηλοῖ ἱμάτιον, ἔριον, δέρμα. Ὅμηρος, — τί πάνυυχον ὕπνον ἀωτεῖς; — ἀπολαύεις.

'Ακροῶ, παρὰ τὸ ἀκούω ἀκοῶ· ὥςπερ κάρω σαρῶ, κύρω κυρῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀκροῶ. κροᾶσθαι, ὑπακούειν, καὶ ὑποτετάχθαι.

'Ακρωτηριάζω] ἱστορία, ὅτι οἱ παλαιοὶ τοὺς ἔν τινι ἀποτήματι ἁλόντας ἐνυβρίζοντες, τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀπέτεμνον. τὸ οὖν κρω, μέγα. καὶ Δημοσθένης, ἠκρωτηριασμένοι, τὸ λελυμασμένοι· ἀντὶ τοῦ ἐνωτικῶς ἠκρωτηριασμένοι.

'Ακροκελαινιόων, τὸ ἄκρον μέρος τοῦ κύματος ἐξ ἐπιπολῆς μελαινόμενος. τοιοῦτοι δέ εἰσιν ὅλοι οἱ ὀξεῖς ποταμοί.

'Ακτὴ, ἡ 'Αττική· οἱ μὲν, ἀπό τινος βασιλεύοντος 'Ακταίωνος· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τὰ πλείονα μέρη εἰς θάλασσαν ἐκνενευκέναι. σημαίνει δὲ τρία. λέγεται δὲ καὶ ὁ καρπὸς, παρὰ τὸ κατάγνυσθαι ἐν τῷ ἀλήθεσθαι Δημήτερος ἀκτήν. ζήτει εἰς τὸ πρῶτον. ἀκτὴ καὶ ὁ αἰγιαλὸς τῆς θαλάσσης, ὁ παρὰ θάλασσαν καὶ πετρώδης τόπος· παρὰ τὸ ἄγω τὸ κλάγω· παρὰ τὸ κατάγνυσθαι καὶ κλᾶσθαι εἰς αὐτὴν τὰ κύματα.

'Ακτὶς τοῦ ἡλίου] παρὰ τὸ ἄγω τὸ φέρω, ἄξω, ἦχα, ἦγμαι, γέγονεν ἀκτὶς, οἱονεὶ ἡ πανταχοῦ φερομένη· πάνυ γάρ ἐστιν ἐκτεταμένη. ἢ παρὰ τὸ αἴσσω, αἴξω, ἤϊχα, ἤϊγμαι, ἤϊκται, ἀκτὶς· ὁρμητικὴ γάρ ἐστιν, ἐπειδὴ ὅπου εὕρῃ ὀπὴν, εἰσέρχεται.

'Ακτιος] ἄκτιον τὸν Πᾶνα Θεόκριτος εἴρηκεν. ἄκτιος ἢ ὁ θηρατὴρ· καὶ γὰρ ἐπακτῆρες οἱ θηραταί· ἢ ὁ ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς ὑπὸ τῶν ἁλιέων ἱδρυμένος· ἀγρευτὴς γὰρ ὁ θεός, ἐν 'Αθήναις τιμώμενος.

'Ακταίωρος, παρὰ τὸ τὴν ἀκτὴν οὐρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν, τροπῇ τῆς ου εἰς ω· καὶ 'Ακτωρεῖν, τὸ παρὰ θάλασσαν φυλάττειν· σημαίνει φύλακας, γεωργούς.

'Ακταίνω, ἐπὶ ἵππων. ἀκταίνειν, τὸ μετεωρίζεσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι, καὶ γαυριᾶν. παρὰ τὸ ἤκται ἀκτὲς, καὶ ῥῆμα ἀκτῶ. ἀφ' οὗ τὸ κουφίζω παρὰ Αἰσχύλῳ. ἐξ οὗ ἀκταίνω. καὶ ἀκταῖνον μέγος, τὸ ἀνάγον καὶ δυνάμενον ἀνορθοῦν.

'Ακτάζων, ἀντὶ τοῦ ἐξανιστάμενος. ἀπὸ τοῦ ἄττω ἀττάζω, καὶ ἀκτάζω, τροπῇ τοῦ τ εἰς κ, ὡς 'Αττικὴ 'Ακτικὴ, καὶ νυττέλιος καὶ νυκτέλιος. ἢ παρὰ τὴν ἀκτήν.

'Ακτωρ· ὃς ἦν πατὴρ Μενοιτίου. ἄγω βαρύτονον· ἐξ οὗ ἀγάγω· καὶ — ἐπὴν ἀγάγωμι πόλιν: — εἰς μι. ἄγω, ὁ παρακείμενος, ἦκται, ἄκτωρ, ὁ διακομίζων. ἢ γενικὴ, ἄκτορος· καὶ ἀνατρέχει εἰς εὐθεῖαν. ἔστι δὲ καὶ προσηγορικὸν καὶ κύριον. ὃ φασί τινες ἀπὸ τοῦ ἄγω τοῦ κλῶ· ἀφ' οὗ, Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι: — ἄγω οὖν ἦκται, ἄκτωρ. φασὶ τὸν πατέρα τοῦ Ἄκτορος Ἀζέα, πρὸς τὸν Γλαῦκον τοῦ Σισύφου διαγωνιζόμενον ὀλύμκια, κατεάξαι αὐτοῦ τὸ ἅρμα· καὶ ἐπὶ τῇ πράξει ὀνομάσαι τὸν υἱόν. Μεθόδιος.

Ἄκυτος] παρὰ τὸ κύω κυτὸς, καὶ ἄκυτος. Καλλίμαχος ἄκυθος εἰπὼν μεταλήψει στοιχείου ἐχρήσατο, ἁμαρτὼν περὶ σημαινομένου. δηλοῖ γὰρ ἡ λέξις ἐνεργητικὸν σημαινόμενον, ταῖς μὴ κυούσαις.

Ἄκυον, ἀτόκιον.

Ἄκυκρον, ἀμιγῆ, παρθένον.

Ἄκυλον, βάλανον πρινίνην. οἱ δὲ, τὸ αἰδοῖον ὑπὸ Λυδῶν, καὶ κομάρου ὃ καρπός. ἔνιοι μαίκυλα. ἄχυλόν τι, ὡς ἐγὼ φημι.

'Ακύκλιος, ἀπαίδευτος.

'Ακυρὴς, ἀτυχής· καὶ 'Ακυρήματα, ἀτυχήματα.

'Ακώπητον, ἀπαρασκεύαστον ναῦν, ἢ ἄνοπλον· ἀπὸ τῆς λαβῆς.

'Ακταῖοι, ἰχθῦς οἱ αἰγιάλιοι.

'Ακτέανοι, πένητες.

'Ακτὴ, ἡ τροφή, ἄλφιτον κριθῆς.

'Ακτῆνες, πένητες, ἠργηκότες.

Ἄκυθος, λέγεται ἡ ἄγονος· Καλλίμαχος, — οὐδ' ἀγάλακτες Οἶες, οὐδ' ἄκυθοι, πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὕπαρνοι — παρὰ τὸ κύω, ἄκυος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἄκυθος. ἢ παρὰ τὸ κύω ἄκυτος, ἄκυθος· ὡς λύω, λυτὸς καὶ ἄλυτος· καὶ ὤρται, ὀρτὸς καὶ ὀρθός. ἢ παρὰ τὸ κύθω τὸ κρύπτω, ἄκυθος. ἢ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν σπέρμα. κύθος γὰρ τὸ σπέρμα· κύθεται γὰρ καὶ κρύπτεται, ἥ τε γονὴ, καὶ τὸ κύημα ἐν τῇ μήτρᾳ. οὕτω Μεθόδιος. ἔστι δὲ καὶ κανὼν ὁ λέγων, τὰ διὰ τοῦ υθος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· Μίκυθος, ὄνομα κύριον· μαμμάκυθος, ὁ μωρός.

* Ἄκωλος, ἄπους, κατὰ στέρησιν· κῶλον δὲ, κατ' ἐξοχὴν τὸν πόδα σημαίνει.

'Ακωκὴ, ἡ ὀξύτης τοῦ βέλους. παρὰ τὸ ἀκή γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀκωκή, ὡς ἕδω ἐδωδή. τὰ διὰ τοῦ ωκη ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ω παραληγόμενα, σπάνια. ὀξύτονα μέν εἰσι δύο, ἀκωκὴ καὶ ἰωκή· καὶ τὸ Σεώκη, ὄνομα πόλεως, βαρύνεται. ἢ τὰ ἔχοντα ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· ἕδω, ἕδη, καὶ ἐδωδή· ἄγω, ἀγή, καὶ ἀγωγή· οὕτω καὶ ἀκή, καὶ ἀκωκή. ἔστι καὶ πύργου σχῆμα.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

'Αλάβαστρον, καὶ ἀλάβαστρος, λήκυθος λιθίνη πρὸς μύρων ἀπόθεσιν· λαμβάνει δὲ τὸ ρ, ἀλάβαστος οὖσα. οὕτως εἰς τὸ Διογένους ἐγκώμιον. σκεῦός τι ἐξ ὑέλου, ἢ μυροθήκη. παρὰ τὸ λήβω, μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα. ἀλάβαστον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀλάβαστρον, οὐ λαβέσθαι διὰ λειότητα ἀδύνατον. Μεθόδιος.

Ἀλαβής, ὁ ἰχθῦς, ὁ ἐστερημένος διὰ χειρῶν κρατεῖσθαι. Ἀλαζών, ὁ ἀπατεὼν καὶ κομπαστής, ὁ ἐν ἄλῃ καὶ πλάνῃ καὶ ἐκ τοῦ περιϊέναι ζῶν, οὐκ ἐξ ἐπιτηδεύματος, ἀλλ' ἀπὸ ἀπάτης, ὁ ἐπὶ πλέον τὰ ἑαυτοῦ κομπάζων. τὸ ἐναντίον τῇ εἰρωνείᾳ. εἴρων γὰρ ὁ ἐπὶ τὸ ἧττον ἄγων καὶ μειῶν, ὅταν δυνάμενος, φάσκῃ μὴ δύνασθαι. Ἀλάλη, ὁ θόρυβος καὶ ἡ ἄναρθρος φωνή. παρὰ τὴν ἅλα τὴν ἀεὶ ἠχοῦσαν, ἅλη· καὶ διπλασιασμῷ ἀλάλη. ἐξ οὗ ἀλαλάζω, καὶ ἀλάλαγμα· καὶ ἀλαλητὸς, ὁ θόρυβος, παρὰ τὴν ἀλάλην, ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ λαλεῖν, ἢ κατ' ἐπίτασιν, οἷον ὁ πολύλαλος ὄχλος. καὶ ἀλαλάζειν, τὸ ἐν μάχαις λέγειν. παρὰ τὸ λῶ τὸ λαλῶ· οὐ παράγωγον λάζω, καὶ διπλασιασμῷ λαλάζω, καὶ ἀλαλάζω.

Ἀλαλκὼν, βοηθήσας, ἐπαμύνας. ἔστι ῥῆμα ἄλκω· ἀ μέλλων, ἄλξω· ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα ἄλξ ἀλκὸς ἀλκί. ἐκ τοῦ ἄλκω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἄλκον· ἡ μετοχὴ, ἀλκών· καὶ διπλασιασμῷ, ἀλαλκών· καὶ ἄλαλκον καὶ ἤλαλκον. ἀλλ' εἰ ἔστιν ἀπὸ βαρυτόνου θέματος, παραλήγεται ἄρα ὁ δεύτερος ἀόριστος μακρᾷ παραληγούσῃ. ὤφειλε γὰρ συστέλλεσθαι. κάλλιον οὖν ἐστι λέγειν, ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ περισπωμένου· καὶ διπλασιασμῷ, ἀλαλκῶ, ἀλαλκήσω, τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλαλκεῖν· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤλαλκον.

Ἀλαλκομενηΐς, ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς παρ' Ὁμήρῳ· παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις, καὶ τῆς Ἥρας, καὶ Διός· (οἷον Ἀλαλκομενεὺς Ζεὺς) ἡ ἀπαλεξητικὴν προθυμίαν ἔχουσα· ἢ ἐν ἀλκῇ μένουσα. ἀλκὴ δὲ καὶ ἡ μάχη· καὶ ἀλκάζειν, τὸ μάχεσθαι· ἀλκομένη, καὶ ἀλαλκομενηΐς ἐν διπλασιασμῷ, ὡς ἀταρτηρὸς, καὶ ἐτήτυμος, καὶ ἀτιτάλλειν. ἢ ἀπὸ Ἀλαλκομενέως τινὸς, ἱδρυσαμένου αὐτῆς ναόν· ὡς βασιλεὺς, βασιληΐς, καὶ Θησηΐς, καὶ Οἰνηΐς. Μεθόδιος ἡ ἀλαλκοῦσα τῷ μένει, ὅ ἐστι, τῇ δυνάμει βοηθοῦσα. ἢ ἡ ἐν Ἀλαλκομεναῖς πόλει τῆς Βοιωτίας τιμωμένη· ἔνθα καὶ Ἀλαλκομένιον, Ἀθηνᾶς ἱερόν. ἢ ἡ ἀπὸ Ἀλαλκομενηΐου τραφεῖσα Βοιωτοῦ.

Ἀλάλημαι] ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς ἄϊδος δῶ: — πεπλάνημαι. παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην γίνεται ῥῆμα ἀλῶ· παράγωγον ἄλημι· καὶ κατὰ μεταβολὴν τῆς συζυγίας, Αἰολικῶς γίνεται πρώτης συζυγίας, καὶ διπλασιασμῷ ἀλάλημι· τὸ παθητικὸν ἀλάλημαι· καὶ ἀλάλησθε. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ μετοχὴ προπαροξύνεται· ὅτι οὐκ ἔστι παρακείμενος· εἰ γὰρ ἦν παρακείμενος, παροξύναιτο. οὕτω Ζηνόβιος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθητικῶν λέγει, ἀπὸ τοῦ ἄλημι ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἤλαμαι· καὶ Ἀττικῶς ἀλήλαμαι· ἔνθεν τὸ — ἀλληλάμεθα περὶ κύκλον: — καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ἀλάλημαι.

Ἀλαλήμενος] Ἰστέον ὅτι τὸ ἀλαλήμενος, καὶ ἀκαχήμενος, οὐκ εἰσὶ παρακείμενοι· ἐπεὶ ὤφειλον παροξύνεσθαι, ὡς τὸ πεποιημένος· ἀλλ' ἔστιν ἀλῶ ἄλημι, ἀκαχῶ ἀκάχημι, ἐνεστῶτες· ὁ παθητικὸς ἀκάχημαι καὶ ἀλάλημαι Αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὴν παραλήγουσαν οὐ συστέλλουσι. καὶ ἡ μετοχὴ, ἀλαλήμενος καὶ ἀκαχήμενος.

Ἀλαλύκτημαι] — οὐδέ μοι ἦτορ Ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι: — τεθορύβημαι, ἀθημονῶ καὶ πεπλάνημαι. καὶ οἱ μὲν, παρακείμενον· οἱ δὲ, ἐνεστῶτα φασίν. ἔστιν οὖν ἀλῶ, ἀφ' οὗ ἀλύω, ὡς ἀνῶ ἀνύω, ἀφ' οὗ ἀλύσσω, ὡς ὀρύσσω. καὶ ὥσπερ ὀρύσσω ὀρυκτὸς, οὕτως ἀλύσσω ἀλυκτός. καὶ ὡς ἄτακτος ἀτακτῶ, οὕτως ἄλυκτος ἀλυκτῶ· οὗ ὁ παρακείμενος, ἠλύκτηκα· ὁ παθητικὸς ἠλύκτημαι· καὶ Ἀττικῶς διπλασιασμῷ, ἀλαλύκτημαι, συστολῇ τοῦ η εἰς ἄλφα. ἔθος δὲ τῷ ποιητῇ, ποιεῖσθαι ἐπὶ τοῦ ῥήματος τούτου Ἀττικόν· ὡς τὸ ἀλαλῆσθαι. οὕτω δὲ ἐνεστώς ἐστιν ἀλυκτῶ· οὗ παράγωγον εἰς μι, ἀλύκτημι· οὗ παθητικὸς αἰολικῶς, ἀλύκτημαι· ἐκεῖνοι γὰρ οὕτω ποίημαι καὶ νόημαι λέγουσι· καὶ ἐν διπλασιασμῷ, ἀλαλύκτημαι· ἐπεὶ ὁ ποιητὴς πολλοῖς Αἰολικοῖς χρῆται, καὶ μάλιστα ἀκαχήμενος καὶ ἀκάχμενος. δύναται δὲ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοῦ θορυβεῖσθαι. παρὰ τὴν ἀλάλην γίνεται ἀλαλῶ, ἀφ' οὗ ἀλαλύσσω· ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα ἀλάλυκτος, καὶ ἀλαλυκτῶ· καὶ ἀλαλυκτημαι. Μεθόδιος.

Ἀλακάτη, καὶ ἠλακάτη Ἰωνικῶς· παρὰ τὸ ἄγω ἄξω, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἄκτος· καὶ τὸ θηλυκὸν, ἄκτη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα, ἀκάτη· καὶ πάλιν ὑπεισελθούσης τῆς αλ συλλαβῆς, ὥσπερ εἴωθε γίνεσθαι, ἀλακάτη, ἡ ἄγουσα τὸ ἔριον ἢ λῖνον. οὕτως Ὠρίων.

Ἀλαὸς, ὁ τυφλὸς, ὁ ἐστερημένος τοῦ λάειν, ὅ ἐστι βλέπειν. Ὅμηρος Ὀδυσσείας τ, Ἀσπαίρουτα λάων: — ἀντὶ τοῦ βλέπων. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἀλαὸς, ὁ περιπλανώμενος. ἢ παρὰ τὸ ἀλάσαι, ὅ σημαίνει τὸ ἐλαττῶσαι, ὁ ἐλαττωθεὶς τοῖς ὀφθαλμοῖς. Μεθόδιος. Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε: — τουτέστιν, οὐδὲ τυφλὴν τὴν κατασκοπὴν εἶχεν, τουτέστιν, οὐκ ἔλαθεν αὐτόν. καὶ ἀλαῶσαι τὸ τυφλῶσαι· παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην. οἱ γὰρ τυφλώττοντες ἀλῶνται.

* Ἀλαπαδνὸς, ὁ ἀσθενὴς καὶ εὐπόρθητος· ἐκ τοῦ ἀλαπάζω.

Ἀλαπάζειν] λάπαθος, ἔστι βοτάνη κενωτικὴ τῆς γαστρός· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ πάθος. καὶ Δημόκριτος τοὺς παρὰ τῶν κυνηγετῶν γινομένους βόθρους, λαπάθους καλεῖ, διὰ τὸ κεκενῶσθαι. πλεονασμῷ τοῦ α, ἀλαπάζω, τὸ πορθῶ, ἀπολλύω, ἀναλίσκω. ἀλαπάξαι δὲ κυρίως τὸ κενῶσαι. καὶ παρὰ τὸ ἀλαπάζω, ἀλαπαδνὸς ὁ ἀσθενὴς, (ὡς αἰκίζω αἰκιδνὸς) ὁ κενὸς δυνάμεως.

Ἀλάστωρ, ὁ ἁμαρτωλὸς, ἢ ὁ φονεὺς, ἢ ὁ ἐφορῶν τοὺς φόνους Ζεύς. κατὰ μὲν Χρύσιππον τὸν Φιλόσοφον, ἐπὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ φονέως, ἀπὸ τῆς ἐλάσεως, ὁ ἄξιος τοῦ ἐλαύνεσθαι διὰ φόνον· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλᾶσθαι τὸ πλανᾶσθαι· ἢ ὁ ἄλαστα δρῶν. κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον, ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὅ ἐστιν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν. μήποτε δέ ἐστιν ὁ διὰ μέγεθος τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, λιτῆς μὴ καταξιούμενος· ἢ ὁ τοιαῦτα τολμήσας πράττειν, ὧν μὴ ἔστιν ἐπιλαβέσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ Διὸς, οἷον ἀλάστωρ Ζεὺς, ἀπὸ τοῦ τοῖς τὰ ἀλαστὰ πάσχουσιν ἐπαμύνειν· ἢ ὁ τὰ ἀλαστὰ (τουτέστι τὰ χαλεπὰ) τηρῶν. Μένανδρος, Ὁ δ' ἀλάστωρ ἐγὼ καὶ ζηλότυπος ἄνθρωπος — καὶ δαιμόνων ἀλαστόρων. οὕτως εὗρον εἰς τὸ λεξικὸν τὸ ῥητορικόν. συμφωνεῖ δὲ αὐτοῖς καὶ Μεθόδιος εἴς τινα.

Ἀλαστὸς λέγεται, ὁ μέθης ἄξια ποιῶν, διὰ τὴν κακοπραξίαν. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀλαστῶ, ὡς ἀπιστῶ ἄπιστος· ὁ δὲ Φιλόξενος λέγει· ἔστι ῥῆμα ἀλῶ τὸ πλανῶ· γίνεται παράγωγον ἀλάζω, ὡς ἀνιῶ ἀνιάζω, σκεδῶ σκεδάζω. ἐκ τούτου ἀλαστὸς, ὡς σκευάζω σκευαστός· καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα ἀλαστῶ· σημαίνει τὸ χαλεπαίνω. οἱ γὰρ πλανώμενοι χαλεπαίνουσιν. οὕτως Ὠρίων.

Ἀλαστήσας, σχετλιάσας, δεινοπαθήσας· ἢ παρὰ τὸ λάζω τὸ λαμβάνω, ὁ οὐκ ἄν τις θέλοι λαβεῖν.

Ἄλαστον] πένθος ἄλαστον· καὶ ἀλαστὰ τὰ κακὰ, ἀνεπίληστα τινὰ ὄντα· ἢ παρὰ τὸ λάζω (λάζετο δ' ἔγχος) γέγονεν ἄλαστα, ὧν οὐκ ἄν τις λάβοι, ἀνεπίληστα τινὰ ὄντα, τουτέστι φευκτά. Ὠρίων. ἢ ἄτλητα, δεινὰ, μιαρὰ, ἢ μνημονικά.

Ἄλαρα, τὰ Ποντικὰ κάρυα, καὶ τὸν αὐλὸν τοῦ δόρατος καταξυόμενον. οἱ δὲ καὶ δένδρον ἀλαρίκν· ὅθεν εἰς τὰ δόρατα αἱ ῥάβδοι.

Ἀλαίνω] ἀπὸ τοῦ ἁλῶ παράγωγον ἁλαίνω, ὡς δρῶ δραίνω. σημαίνει ἐξεστηκέναι, μαίνεσθαι· οἱ δὲ, ὀρύσσειν.

58 Ἀλαιθερὲς, χλιερόν· οἱ δὲ, ἡλιοθερές.

Ἀλάομαι, ἁλῶμαι· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἁλᾶσθαι.

Ἀλαιστάνομαι, ἀγανακτῶ καὶ δυςπαθῶ.

Ἀλαῖος, ὁ Ἀπόλλων. Φιλοπτήτης γὰρ, παραγενόμενος εἰς Ἰταλίαν, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἱδρύσατο Ἀπόλλωνος Ἀλαίου ἱερὸν· ἐν ᾧ καὶ τὸ τόξον ἀπέθετο.

Ἄλγος, ἡ λύπη· παρὰ τὸ ἀλέγω τὸ Φροντίζω· ὃ περὶ πολλοῦ ποιούμεθα καὶ Φροντίζομεν. τὰ γὰρ πολυπαθῆ, Φροντίδος ἄξια. ἢ ἃ μὴ λέγει τὶς καὶ ὀνομάζει.

10 Ἄλγεα, πήματα.

Ἀλγησις, ἀλγηδών. καὶ ἀλγεῖς, ἀῤῥωστεῖς.

Ἀλδαίνειν, τὸ αὔξειν. παρὰ τὸ ἄλλεσθαι τὸ πηδᾶν κατὰ τὴν αὔξησιν.

Ἀλδήσκω· καὶ ἀλδήσκοντος ληΐου, αὐξάνοντος· καὶ ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ χθονός, ἀντὶ τοῦ ἀναδιδόμενοι, αὐξόμενοι. παρὰ τὸ ἁλῶ ἁλήσω ἁλήσκω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δέλτα, ἀλδήσκω, κατὰ μεταφοράν. τὸ γὰρ ἀληλεσμένον οὐκ αὐξάνει. ἢ παρὰ τὸ ἄλλεσθαι, βλαστάνειν καὶ ἀῤῥύνεσθαι.

20 Ἀλδήμιος, ἢ Ἄλδος, ὁ Ζεύς· ὃς ἐν Γάζῃ τῆς Συρίας τιμᾶται· παρὰ τὸ ἀλδαίνω, τὸ αὐξάνω· ὁ ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῶν καρπῶν. Μεθόδιος.

Ἀλέα, ἡ θερμασία· ἀλεὰ, λέγεται ὁ τόπος, ὁ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενος· παρὰ τὸν ἥλιον· (ἅλιος γὰρ ὁ ἥλιος λέγεται) μεταφορικῶς δὲ καὶ πάντα τόπον θέρμην ἔχοντα.

Ἀλεείνω, τὸ ἐκφεύγω καὶ ἐκκλίνω, οἱονεὶ εἰς τὴν θερμασίαν ἐκ τοῦ ψύχους ἀποφεύγω· [ὡς] φαείνω. τὰ
30 διὰ τοῦ εινω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται, πλὴν τοῦ ὠδίνω, ὀρίνω· καὶ ἕως τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται.

Ἀλεείνω, τὸ πλανῶμαι· παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην. καὶ ἀλεαινόμενοι, θερμαινόμενοι. τὰ διὰ τοῦ εινω ῥήματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τῆς ει διφθόγγου γραφόμενα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. πρόςκειται, διὰ τῆς ει διφθόγγου, διὰ τὸ ὀρίνω, ὠδίνω. ταῦτα γὰρ ἔχει μέλλοντα.

Ἀλέσθαι, ἐκκλίναι, ἀναχωρῆσαι· κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ πυρὸς ἐκφυγεῖν· ἀλέα γὰρ ἡ θέρμη τοῦ πυρὸς, δαλέα τὶς οὖσα, ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ καίω. λέγεται καὶ ἡ εὐδία, καὶ
40 ἡ βοήθεια.

Ἀλεωρὰ. σημαίνει δὲ τὸ φυλάξασθαι· καὶ ἀλεωρὰ, ἀνάπαυσις, βοήθεια.

Ἀλέγω, παρὰ τὸ λέγω τὸ Φροντίζω, ἀφ' οὗ καὶ λόγος ἡ Φροντίς. Μένανδρος, Οὐδὲ λόγον ὑμῶν οὐδ' ἐπιστροφὴν ἔχω: — καὶ ἀλέγω μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. καὶ οὐκ ἀλέγω· καὶ Οὐκάλεγων, ὄνομα κύριον. ἀλέγω, παράγωγον ἀλεγίζω, ἀλεγύνω· — δαῖτα δ' ἀλέγυνον: — Μεθόδιος. — σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω. σημαίνει τὸ κήδεσθαι· ἀλεγύνει δὲ, τὸ αὔξεται.

50 Ἀλεγεινῆς, ἀλγεινῆς, χαλεπῆς. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀλέγω ἀλεγεινὸς, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἑλεῶ ἐλεεινός· ἐπειδὴ ὤφειλε γράφεσθαι διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς νος ὀξύτονα, μὴ ὄντα παρώνυμα, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται· οἷον τάχα ταχινὸς, πύκα πυκινὸς, ἀληθὲς ἀληθινὸς, χθὲς χθεσινός· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἄλγος ἀλγεινός, καὶ ἀλεγεινός· ἔλεος, ἐλεεινὸς, πλεονασμῷ τοῦ ε. καὶ γράφεται διὰ διφθόγγου, ὡς παρώνυμον.

59 Ἀλεγεινοὶ, ἀντὶ τοῦ δυςχείρωτοι· Οἱ δ' ἀλεγεινοὶ ἄνδρες: — ἐπὶ τῶν Ἀχιλλέως ἵππων, Ἰλιάδος π, ἀλγεῖν παρέξοντες· ἢ πρὸς τὸ κτήσασθαι ἀδύνατοι.

Ἄλεν] Οἱ δή τοι εἰς ἄστυ ἅλεν: — ψιλοῦται, εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐγκλίνειν τίθεται, ὥς φησιν ὁ Ἀσκαλωνίτης· εἴτε ἐπὶ τοῦ συστραφῆναι· ᾧ καὶ μᾶλλον συγκατατίθεμαι. ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος. ἁλῶ τὸ πλανῶ ψιλοῦται· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧλον· τὸ δεύτερον, ἧλες· τὸ τρίτον, ἧλε· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἅλομεν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἅλεν· καὶ ἡ μετοχὴ, ἁλεὶς (ὡς φανεὶς)
10 ἁλέντος· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἁλῶμαι, ἐὰν ἁλῆται. συστολὴ οὖν ἐγένετο, καὶ μεταβολὴ τοῦ τόνου.

Ἄλλεται] εἰς ἵππους ἅλλεται· ἀθροισθεὶς, ἢ πηδήσας, ἢ φυλαχθείς.

Ἀλεξῶ, κυρίως τὸ τῇ γυναικὶ βοηθῆσαι· παρὰ τὴν ἄλοχον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὁπωςδήποτε. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ ἀλξῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀλέξω· ὅπερ εἰς ἐνεστῶτα ἀναχθὲν, βαρύνεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Μεθόδιος. παρὰ τὸ ἀλέγω ἀλέξω· ὁ μέλλων εἰς ἐνεστῶτα, καὶ περισπᾶται.

Ἀλέξανδρος, παρὰ τὸ ἐπαλεξεῖν τῇ πατρίδι τοῖς πολεμίοις· ἢ παρὰ τὸ ἄλεξιν εἶναι ἀνδρῶν, ἤγουν βοήθειαν. ἀλέξω γὰρ τὸ ἀμύνω.

Ἀλεκτορὶς, ἡ ὄρνις· καὶ ἡ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τρεφομένη θρίξ. καὶ ἀλεκτρυόνα ἔλεγον τὴν θήλειαν ὄρνιν· καὶ τὸν λόφον τῆς περικεφαλαίας· Πέρσαι δὲ καὶ τοὺς κόρακας.

Ἀλέκτορος, ἀγύνης.

Ἀλεξητήριον] ἐκ τοῦ ἀλεξῶ ἀλεξήσω, καὶ τοῦ ἰῶ ἰάσω. ἀλεξιατήριον· καὶ συγκοπῇ ἀλεξητήριον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἠλέξηται παθητικοῦ παρακειμένου, γίνεται ἀλεξητὴρ, 30
καὶ ἀλεξητήριον. τὸ ξη, γράφεται διὰ τοῦ η.

Ἀλεξιάρη] Ἡσίοδος, Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα: — ἀπαλέξουσα καὶ ἀπείργουσα τὴν ἀρὴν, τουτέστι τὴν ἐκ τοῦ λιμοῦ βλάβην, καὶ τοὺς παῖδας ἡδοῦσα καὶ θάλλουσα, εὔκηλος, ἡσυχάστρια. ἡ ἀνανευουμένη γῆ.

Ἀλεξίκακος, ἡ ἀποτρεπτικὴ τῶν κακῶν· ἀπὸ τοῦ ἀλέξω, καὶ τοῦ κακόν· καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς ι. τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων ἐνεργητικῶν γινόμενα ὀνόματα ἐν συνθέσει τρέπουσι τὸ ω εἰς ι· οἷον, ἄρχω, ἀρχιστράτηγος· αὔξω, αὐξίφυτος· λύσω, λυσίμαχος. οὕτω καὶ ἀλέ- 40
ξω, ἀλεξίκακος.

Ἀλεὸς, ὁ ἥρως, ὁ πατὴρ Αὔγης, παρὰ τὸ ἁλῶ παράγωγον ἀλεύω· καὶ ὥςπερ παρὰ τὸ λοχεύω Λοχεὸς, καὶ κελεύω Κελεὸς, σωρεύω Σωρεὸς, οὕτως ἀλεύω Ἀλεός. Μεθόδιος. ἅλεος δὲ, ὁ μάταιος· καὶ ἀλεόφρων, ὁ παράφρων· ἢ ὁ θερμὸς καὶ ἐνεός.

Ἄλες, ἁλέες. ἔστιν ἀόλλεες· σημαίνει τὸ ὁμοῦ· καὶ πράσει τοῦ α ο εἰς α μακρόν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἑνὸς λ, ἁλέες, καὶ ἅλες· ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Λοχιάμβοις, Ἐς τὸ πρὸς τείχευς ἱερὸν ἁλέες δεῦτε — ἀντὶ τοῦ, εἰς 50
τὸ πρὸς τοῦ τείχους ἱερὸν ὁμοῦ δεῦτε. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀλεσούριος, εἶδος ἰχθύος θαλασσίου· ὃν τινες κατ' εὐφημισμὸν, καλλιώνυμον καλοῦσιν. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον θαλάσσιον αἰδοῖον, ἁλὸς οὐρὰ, ἁλοσούριόν τι ὄν. οὐρὰν γὰρ καὶ τὸ αἰδοῖον εἰώθαμεν καλεῖν. Μεθόδιος. ἔνιοι κόγχον κογχυλίου.

Ἀλετρίβανον, ὁ τριβεὺς, παρὰ τὸ τρίβειν τοὺς ἅλας. ἀλετρίβανον οὖν, καὶ ἀλετρίβανον κατὰ τροπήν· ὡς 60
κελαινοφὴς, καὶ κελαινεφὴς, ἀπὸ τοῦ κελαινὸν καὶ τοῦ φῶς· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ νέφος.

Ἀλετρεύουσα, ἀλήθουσα· Ὀρφναίης ἐνὶ χαλκὸν ἀλετρεύουσα καλιῇς: — ὅτι τὴν Ἀντιόπην ὁ Νυκτεὺς βασιλεὺς Θηβῶν, θυγατέρα αὐτοῦ οὖσαν, ἐποίησε χαλκᾶς ἀλήθειν κριθάς.

Ἀλευάδα, εἴρηται ὡς τὸ Φεύδα. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν, δᾶν λέγουσι, καὶ δίαν, ὡς καὶ τὸν γνόφον δνόφον. Φεύδα οὖν Φεῦ γῆ. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἀλευάδα, Ἀλέου δᾶ, τοῦ δᾶ ἀντὶ τοῦ γῆ κειμένου.

Ἀλεύω, Φεύγω. παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην, ἀλεῶ, καὶ ἀλεύω, κυρίως τὸ ἀπὸ τοῦ ψύχους εἰς θερμασίαν ἀποφεύγω· μεταφορικῶς δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς ἐκκλίνω ἀπὸ τοῦδε εἰς τόδε. καὶ Ἡσίοδος ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις, — δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην: — καὶ ἔστι σχήματος συνθέτου. ζήτει εἰς τὸ σεύω. ἀλεύας, μετοχή. τὸ δὲ ἀλεύω, παρὰ τὸ ἀλῶ. οἱ γὰρ φεύγοντες πλανῶνται.

Ἀλεύατο ἀντὶ τοῦ ἐφυλάξατο. — ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν — καὶ, ἀλεύατο πουλὺν ὅμιλον: — εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ χεύω χεύατο· καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς λ, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀλεύατο.

* Ἀλευρόμαντις, ὁ Ἀπόλλων· διὰ τὸ καὶ ἐν ἀλεύροις μαντεύεσθαι.

Ἀλευρόττησις] σήθω σήσω, καὶ σῆσις· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, τῆσις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ τοῦ ἄλευρον, γίνεται ἀλευρόττησις, τηλία, εἰς ἣν τὸ ἄλευρον σήθουσιν, τὸ κόσκινον. οὕτω Φίλων.

Ἀλέκτωρ, τὸ ζῶον τὸ κατοικίδιον· παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι· οἷον, Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή: — καὶ ὄνομα ῥηματικὸν, λέκτωρ, καὶ ἀλέκτωρ, ὁ ἐλάχιστα κοιμώμενος. ἢ ὁ ἀπὸ τῶν λέκτρων, τουτέστι τῶν κοιτῶν, ἡμᾶς διεγείρων. καὶ ὁ ἥλιος δὲ ἀλέκτωρ λέγεται· ἀκάματον γὰρ αὐτὸν λέγει Ὅμηρος· ἐπεὶ ἀγρύπνως τὸν συνήθη δρόμον ἐκτελεῖ· ἢ ἑλίκτωρ τις ὢν, παρὰ τὴν ἑλικοειδῆ αὐτοῦ κίνησιν. ζήτει εἰς τὸ ἠλέκτωρ.

Ἀλέρα, καὶ Ἐλάρα· Ἐλάρας γενεά. οὕτω παρὰ Σιμωνίδῃ· Ἀλέρα δὲ, παρὰ Πινδάρῳ, οἷον Ἀλέρας ὠτόν: — ὅτι δὲ τὸ πρῶτον ἐστὶν ἀληθὲς, πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ μετὰ προσθήκης τοῦ ι λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Εἰλαριάδην γὰρ φησὶ Τιτυόν. καθ' ὑπέρθεσιν ἄρα τὸ Ἀλέρα γέγονεν. οὕτως Ἡρωδιανός.

Αλεωρὴ. ἡ φυλακὴ καὶ ἡ φυγή. καὶ ἡ μὲν φυλακὴ, παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην, καὶ τὸ ὠρεῖν τὸ φυλάττειν· ἡ δὲ φυγὴ παρὰ τὸ ἀλέασθαι ἀπαραφυλάκτως. ἐκ τοῦ ἀλέω οὖν, ἀλεωρή· καὶ ἀλεόμεθα, ἐκφεύγομεν, ἐκκλίνομεν.

Ἀλειπτὴς, πηγὴ ἐν Ἐφέσῳ, οὕτω καλουμένη· παρὰ τὸ μηδέποτε ἐπιλείπειν θέρους, ἢ πλεονάζειν χειμῶνος. οὕτω Μεθόδιος.

Ἄλειφα, σημαίνει τὸ ἄλειμμα. ἀπὸ τοῦ ἀλείφω ἄλειφαρ· καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἄλειφα. κλίνεται ἀλείφατος· καὶ κλίνεται ἀπὸ τοῦ ἀπαθοῦς τοῦ ἄλειφαρ, ἢ ἄλειφας, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄλειφα, ὥς τινες. τὸ γὰρ κάρα, λίπα, ὕφα, ἄλειφα, οὐ κλίνονται. ὅθεν τὸ γάλακτος, ἀπὸ τοῦ γάλαξ κεκλίσθαι φασίν. ἠναγκάσθη δὲ ἡ εὐθεῖα. διὰ τοῦτο γέγονεν ἀποβολὴ τοῦ ξ. οὐδὲν γὰρ οὐδέτερον εἰς ξ λήγει.

Ἀλείπτης] ἀπὸ τοῦ ἀλείφω, ἤλειπται, ἀλείπτης, διὰ τῆς ει διφθόγγου. ὅσα γὰρ ὀνόματα ἐκ τοῦ ἀλείφω γίνεται, εἰ μὲν διὰ τοῦ πτ ἐκφέρεται, φυλάττει τὴν ει δίφθογγον, αλείπτω, ἀλείπτης, ἄλειπτον φάρμακον· ἀνήλειπτος, ὁ μὴ ἀλειφθείς· εἰ δὲ διὰ τοῦ φ ἐκφέρεται, σύνθετα ὄντα, οὐ φυλαττει τὴν δίφθογγον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον, ὑπηλιφής, ἀνυπηλιφής· σημαίνει δὲ τὴν ναῦν τὴν μὴ ἀλειφθεῖσαν πίσσῃ. πρόσκειται σύνθετα· διὰ τὸ ἄλειφα, ἄλειμμα. οὐκ ἔστι γὰρ σύνθετον, ἀλλ' ἁπλοῦν, ἀπὸ τοῦ ἀλείφω ἄλειμμα. δεῖ γινώσκειν, ὅτι γέγραπται Διφίλῳ τῷ κωμικῷ δρᾶμα· ἐπιγέγραπται Ἀλείπτρια. τὸ δὲ ἀλείπτης, ἀρσενικῶς ἀπηγόρευται· ἀντὶ δὲ τοῦ ἀλείπτης, παιδοτρίβης εἴωθε λέγεσθαι. ἐκ δὲ τοῦ ἀλείπτης, φιλαλειπτῶ· οἷον, Ὡς οὐκ ἔστι πίστις ἐν ἀνδρὶ φιλαλειπτοῦντι, καὶ περὶ τὰς παλαίστρας ἔχοντι, καὶ πολυπραγμονοῦντι ὅ τι ἕκαστον τῶν μειρακίων.

Ἄλεισον, λέγεται ἀρσενικῶς· οἷον, Γίνωσκε τὸν ἄλεισον καὶ τὰ γράμματα, Ἀριστοφάνης. ἔστι δὲ εἶδος ποτηρίου· ἐτυμολογεῖται δὲ διαφόρως. οἱ μὲν γὰρ, λέγουσι παρὰ τὸ ἅλις· ἐξ οὗ ἐστι πιεῖν δαψιλῶς καὶ ἀθρόως. οὐκ ἀκριβῶς δὲ λέγεται· πρῶτον μὲν, ὅτι ἀντίκειται αὐτῷ ἡ γραφή· τὸ γὰρ ἄλεισον, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἅλις, ὤφειλε διὰ τοῦ ι γράφεσθαι. δεύτερον δὲ, ὅτι τὸ ἄλεισον ψιλοῦται, τὸ δὲ ἅλις δασύνεται. εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἅλις, ὤφειλε δασύνεσθαι. τὸ γὰρ ἁπανταχοῦ, ἐκ τοῦ ἅπας παραχθὲν, τὴν δασεῖαν τοῦ ἅπας ἐφύλαξεν. ἄλλοι δὲ λέγουσι, τὸ ἅλες ἐστὶ τὸ σημαῖνον τὸ ἀθρόον, οἷον πλατύ· ἐξ οὗ ἐστιν ἀθρόως πιεῖν. τούτοις γὰρ ὁ χρόνος ἀντίκειται. τὸν μὲν γὰρ ἅλες, μακρὸν ἔχει τὸ α· τὸ δὲ ἄλεισον, βραχύ. εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἅλες, ὤφειλε τὸν μακρὸν αὐτοῦ ἔχειν. κρεῖττον οὖν λέγει Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, ὅτι παρὰ τὸ λεῖον γέγονεν ἄλειον· καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ, ἄλεισον, τοῦ α ἐπιτατικοῦ ἢ στερητικοῦ, τουτέστι τὸ μὴ ὂν ὁμαλὸν, ἀλλὰ περιφερές· παρὰ τὸ εὖ λεῖον. καὶ εὐλόγως ψιλοῦται. τὸ γὰρ α, ἢ στερητικὸν ἢ ἐπιτατικὸν ὄν, ψιλοῦται. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀλείσιον, τόπος οὕτω καλούμενος, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκός, ἀπὸ τοῦ ἀλῶ ἀλέσω ἀλείσιον· Πέτρης τ' Ὠλενίης καὶ Ἀλεισίου, ἔνθα κολώνη Κέκλιται: — ὅπου ἡ κολώνη παράκειται.

Ἀλείτης, σημαίνει τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἄδικον, διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὡς ἐνταῦθα, — φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην: — καὶ λέγει ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὴν ὀρθογραφίαν αὐτοῦ, ὅτι ἀνεφάνη τὸ ο ἐν τῷ ἀλοίτης, ὅπερ σημαίνει καὶ αὐτὸ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ διὰ τοῦτο διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ ο ἀναφαινόμενον, ἔχουσα τὸ ε ἐγκείμενον· οἷον σπείρω σπορά, ἀλείφω ἀλοιφή. οὕτως οὖν καὶ ἀλείτης, ἀλοίτης. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἢ ὀλοθρεύω.

Ἀλήτης, ὁ Ἡρακλέους ἀπόγονος, ὁ τῆς Κορίνθου βασιλεύς, υἱὸς δὲ Ἱππότου· ἀφ' οὗ καὶ οἱ Κορίνθιοι Ἀλητίδαι. εἴρηται ὅτι ὁ Ἱππότης διὰ τὸν Κάρνιδος θάνατον, ὑπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐνβληθεὶς, καὶ λῃστεύων, ἔσχεν αὐτόν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν πλανήτην. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι ὥςπερ τὸ κομήτης καὶ πεδήτης καὶ πλανήτης, οὐ ῥηματικὰ, ἀλλὰ παρώνυμα ἀπὸ τοῦ πέδη καὶ πλάνη καὶ κόμη· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄλη, ὃ σημαίνει τὴν πλάνην, γίνεται ἀλήτης. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ. ἀλίτης διὰ τοῦ ι γραφόμενον, εὗρον ἐγὼ σημαῖνον τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λιτὴν, ὅ ἐστι δέησιν.

Ἀλῆτις] τινὲς τὴν Ἠριγόνην τὴν Ἰκαρίου θυγατέρα· ὅτι πανταχοῦ ζητοῦσα τὸν πατέρα ἠλᾶτο· οἱ δὲ, Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας φασίν· οἱ δὲ, τὴν τοῦ Μαλεώτου τοῦ Τυρρηνίου θυγατέρα· οἱ δὲ, τὴν Μήδειαν, ὅτι μετὰ τὸν φόνον τῶν παίδων, πρὸς Αἰγέα κατέφυγεν αλητεύσασα. οἱ δὲ, τὴν Περσεφόνην· διότι τοὺς πυροὺς ἀλοῦντες, πέμματα τινὰ προσέφερον αὐτῇ. οὕτω Μεθόδιος.

Ἄλη] ἔστι πλάνη. ἀποβολῇ τῶν δύο συμφώνων, γίνεται ἄνη· καὶ τροπῇ, ἄλη. ἢ παρὰ τὴν ἅλα, ὃ σημαίνει τὴν θάλασσαν. κυρίως γὰρ ἄλη, ἡ ἐν θαλάσσῃ πλάνη.

Ἀλητεύω] ἀλητῶ τὸ πλανῶ, ἀπὸ τῆς ἄλης τῆς πλάνης· καὶ ἀπὸ τούτου ἀλητῶ ἀλητεύω τὸ πλανῶμαι.

Ἀλείατα, τὰ ἐκ πυροῦ ἀληλεσμένα ἄλευρα· συγκοπῇ ἄλειτα. ἢ ἐφθὸν ἄλευρον. λέγεται καὶ ἄλητον.

Ἀλήϊος] Οὔ κεν ἀλήϊος ἀνὴρ, Ἰλιάδος ι, πένης, ἄπορος· ἤτοι ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λήϊον, ἤγουν σιτοφόρον χωρίον· ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λείαν, ἤγουν ἀγέλας τῶν προβάτων.

Ἀλήϊον] Ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο: — ὅτι παρετυμολογεῖται τὸ Ἀλήϊον ἀπὸ τῆς γενομένης ἐν αὐτῷ τοῦ Βελλεροφόντου πλάνης. λέγεται γὰρ ἐπαρθέντα τὸν Βελλεροφόντην ἐφ' οἷς ἔπραξεν, ἐθελῆσαι μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν κατοπτεῦσαι· τὸν δὲ Δία μηνίσαντα, οἶστρον ἐμβαλεῖν τῷ Πηγάσῳ· ὅθεν ἐκπεσεῖν μὲν τὸν Βελλεροφόντην, καὶ κατενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίον· ἀλᾶσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα τὸν δὲ ἵππον λαβεῖν τὴν Ἠῶ δεηθεῖσαν τοῦ Διὸς δῶρον, πρὸς τὸ ἀκόπως περιϊέναι τὰς τοῦ κόσμου περιόδους. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ μὲν ἐψίλωσαν αὐτὸ, ἀπὸ τῆς ἄλης τοῦ Βελλεροφόντου· οἱ δὲ, ἐδάσυναν, ἀπὸ τοῦ τοὺς ἄλας ἐκεῖ πήγνυσθαι. βέλτιον τὸ πρῶτον.

Ἀλησιὰς, ἡ Ἀφροδίτη, διὰ τὸ περὶ πᾶν ζῶον ἀλᾶσθαι τὴν θεὸν, πολλῶν ἐρασθεῖσαν καὶ πλανωμένην. πιθανώτερον δὲ τὸ, ἐν Κολοφῶνι ἐπὶ τοῦ Ἄλεντος ἱδρυμένη ποταμοῦ.

Ἀλήσια, κατὰ στέρησιν τοῦ α, ἀπὸ τοῦ λήϊζεσθαι. οὕτω Μεθόδιος. λέγεται δὲ παροξυτόνως ἡ ἀσυλία.

Ἄληκτον, ἀκατάπαυστον. παρὰ τὸ λήγω τὸ παύω, λέληκται ληκτὸς, καὶ ἄληκτος, ὁ ἀκατάπαυστος καὶ πολύς. ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἄληκτον ὑμνεῖ τὸν κενούμενον λόγον: — ἔστι δὲ ἐπίρρημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ ἀλήκτως· μετάγεται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος εἰς ἐπίρρημα. κανὼν δέ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἀπὸ ὀνομάτων εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν μεταγόμενα, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ταῖς πτώσεσιν ἔχει.

Ἀληθὲς, τὸ μὴ λήθῃ ὑποπίπτον τοῦ δικαίου· τὸ ἐναντίον τῷ ψεύδει· ἄληθες δὲ, τὸ κατ' ἐπερώτησιν λεγόμενον.

Ἀλήθω, τὸ ἐπὶ τῆς μύλης σῖτον ἢ κριθὴν ἀλευροποιεῖν. ἀπὸ τοῦ ἀλῶ ἀλήθω, ὡς πρῶ πρήθω, νῶ νήθω, κνῶ κνήθω. ἀλήθω τὸ αὐτὸ σημαῖνον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἀλήμεναι] Πάντας ἐπὶ πρύμνῃσι ἀλήμεναι: — ἀθροισθῆναι, συστραφῆναι. ὥςπερ παρὰ τὸ βῆναι βήμεναι, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀλῆναι ἀλήμεναι. ψιλοῦται.

Ἄλθαινος, ποταμὸς Ἰταλίας· ὃν φασιν ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ ἀλθαίνειν τὰ τραύματα τῶν ἐν αὐτῷ λουομένων.

Ἀλθαίνω, τὸ θεραπεύω. παρὰ τὸ ἄλθω ἀλθαίνω. ἢ παρὰ τὸ ἀλθαίνω. τὸ δὲ ἄλθω τὸ θεραπεύω, ἐκ τοῦ ἄλδω τὸ αὐξάνω. τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

Ἄλθετο, ἐπὶ τοῦ ὑγιασθῆναι· παρὰ τὸ ἄλδειν, ὅ ἐστιν αὔξειν, αὐξάνειν· τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξεται. καὶ ἄλθος, φάρμακον.

Ἀλθαιᾶτις, ῥίζα τις.

Ἀλιβδύειν, τὸ καταδύειν εἰς θάλασσαν· μεταφορικῶς δὲ τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν· παρὰ τὴν ἅλα καὶ τὸ βδύειν, Αἰολικῷ πλεονασμῷ τοῦ β, ὡς σίδη σίβδη, ἀλιδύειν ἀλιβδύειν. Λυκόφρων, Ἐρκτῆς ἀλιβδύσασα λυγαίας δέμας.

Ἅλιας] ἔστιν ἅλις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἅλιας. ἔστι δὲ μονῆρες τὸ ἐπίρρημα. οὐδὲν γάρ ἐστιν εἰς ας ἐπίρρημα προπαροξύτονον· τοῦτο δὲ μόνον· τὸ δὲ αἴτιον τοῦ τόνου, ὁ πλεονασμός· ἀλλ' ἢ ὀξύτονον, ὡς ἐπὶ τοῦ ἑκάς, ἐμπάς· ἢ παροξύτονον, ὡς τὸ, ἀτρέμας ἧσο: — οὕτως Ἡρωδιανός.

Ἀλίαστος] — μάχην ἀλίαστον ἔχει: — καὶ, — ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη: — σημαίνει δὲ τὸν ἀκατάπαυστον. παρὰ τὸ λιάζω τὸ σημαῖνον τὸ ἐκκλίνω· οἷον, — ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης: — ὁ μέλλων λιάσω· γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα λιαστός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀλίαστος, ὃν οὐκ ἄν τις ἐκκλίνοι. ἢ παρὰ τὸ ἁλῶ ῥῆμα (ἀφ' οὗ τὸ, — ἀλεύατο νίφα πολλὴν) γίνεται ἁλίζω, ὡς φοιτῶ φοιτίζω· Καλλίμαχος, Φοιτίζειν ἀγαθοὶ πολλάκις θεοί: — ἁλίζω οὖν, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν λιάζω, λιαστὸς, καὶ ἀλίαστος· πολύ, ἄτρεπτον.

Ἀλίαρτος, ἡ πόλις. ἢ ὅτι ἐκ τῶν ἁλιέων καὶ τοῦ ἄρτου. τὸ ἐθνικὸν Ἀλιάρτιος. λέγεται δὲ κτισθῆναι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.

Ἁλία, σκεῦος ἐν ᾧ τρίβονται οἱ ἅλες, ἢ εἰς ὃ ἀποτίθενται.

Ἁλιάδες, ἔναλοι, οἱ διὰ θαλάσσης πλέοντες.

Ἁλιακόν, ἀκάτιον ἁλιευτικόν.

Ἀλιβάντας, τοὺς ἐν θαλάσσῃ τελευτήσαντας· ἢ τοὺς ξηρούς. ἄλλοι, τοὺς διὰ πενίαν ἀτάφους.

* Ἁλίβρεκτος, ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ βρεχόμενος· ἀπὸ τοῦ βρέχειν, καὶ ἅλς ἁλός.

Ἁλιβάπτοις, κορφυροῖς· καὶ Ἁλιεργέα, πορφυροεργῆ, ἢ ἐν θαλάσσῃ εἰργασμένα.

Ἁλίζωνος, ἰσθμός, διὰ τὸ ἁλὶ διεζῶσθαι.

Ἁλικάκκαβα, ὁ τοῦ λωτοῦ καρπός.

Ἀλίβας, ὁ νεκρὸς, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα μήτε θερμότητα, ὅ ἐστιν ὑγρότητα. οἱ γὰρ ζῶντες, ὑγροί. σημαίνει δὲ καὶ ὄξος, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Ἔβηξαν οἶνον ἀλίβαντα πίνοντες: — παρὰ τὸ μὴ λείβειν, ὁ μὴ λειβόμενος ἢ σπενδόμενος.

Ἁλιεὺς, παρὰ τὴν ἁλὸς γενικὴν ἁλιὸς ἁλιεὺς, ὡς Αἰακίδης, Αἰακιδεὺς, καὶ ναύτης ναυτιεύς. οὕτω Φίλων.

Ἁλιζῶνες, οἱ Βιθυνοί. Ὅμηρος, Αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον: — ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν θαλάσσῃ διέζωσται καὶ οἱονεὶ χερσόννησός ἐστιν, ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆς Προποντίδος διεζωσμένη. οὕτω Μεθόδιος. οἱ δὲ, ἐθνικὸν Θρακῶν, ἢ τῶν πολοφάγων.

Ἁλιμοῦς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἁλίμων, ἁλιμόεις καὶ ἁλιμοῦς. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα χωρία οὕτως ὠνόμασται. καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ῥάμνων Ῥαμνοῦς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς· καὶ Κυπάρισσος, ἀπὸ κυπαρισσῶν· καὶ, Καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον: —

Ἁλιμυρήεντα, ποταμὸν ἅλιον βρεχόμενον, ἢ εἰς θάλασσαν ῥέοντα, ἢ ἁλὶ κιρνάμενον.

Ἁλινδῶ, τὸ κυλίω· οἷον, Μέλλοντας ἤδη παρθένους ἁλινδεῖσθαι: — ἤγουν κυλίεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις, Ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε: — ἀντὶ τοῦ κυλισθῆναι ποιήσας. παρὰ δὲ τὸ ἁλίω, ἁλίνδω, ὡς κυλίω κυλίνδω. ἢ παρὰ τὸ ἁλῶ ἁλίω, καὶ ἁλινδῶ, ὡς κυλινδῶ. ἢ παρὰ τὸ ἅλις καὶ τὸ δινῶ, καὶ συγκοπῇ ἁλινδῶ. ἢ παρὰ τὸ κυλίνδω κυλινδῶ, ἀφαιρέσει τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς α. καὶ Ἁλινδήθρας, τὰς ἐν τοῖς κηρώμασι κυλίστρας ἢ συμφορήσεις, κυλινδήθρας. ἁλινδεῖσθαι γὰρ ἀμιλλᾶσθαι, καὶ συγπλέεσθαι. καὶ Ἁλίνδον, δρόμον ἁρμάτων.

* Ἄλινος, ἄνευ τῶν δικτύων, ἀπὸ τοῦ λίνου, ἐξ οὗ γίγνεται, καὶ ἀ στερητικοῦ.

Ἁλικαρνασσὸς, διὰ τὸ πρὸς τῇ ἁλὶ τῆς Καρίας ᾠκίσθαι. οὕτως Ὦρος.

Ἅλιος, ἐπίθετον· ἔστι δὲ καὶ κύριον. ἅλς ἁλὸς ἅλιος, ὡς χθὼν χθονὸς χθόνιος, καὶ πτὺξ πτυχὸς πτύχιος. τὰ ἀπὸ μονοσυλλάβων ὀξυτόνων διὰ τοῦ ιος γινόμενα ὀνόματα μὴ σημαίνοντα μέρος σώματος μηδὲ μετουσίαν,

μηδὲ κτητικὰ ὑπάρχοντα, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον, Φρὺξ Φρυγὸς Φρύγιος, Στὺξ στυγὸς στύγιος. μέρος σώματος, βόειος, αἴγειος, χήνειος· Φλόγειος, μετουσιαστικόν.

Ἅλιον, σημαίνει τὸ μάταιον· Ἢ ῥ' ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενέλαε; ἅλς ἁλός ἅλιον, οἱονεὶ τὸ εἰς θάλασσαν ῥιπτούμενον καὶ ἀφανιζόμενον. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ θαλασσίου ὕδατος· τὸ γὰρ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ἄχρηστον εἰς πόσιν· οὕτως Ὅμηρος· καὶ ἠλίθιον θαλάσσης.

Ἁλίπα] παρὰ τὸ ἀλείφω γίνεται ἄλειμμα, καὶ Αἰολικῶς ἄλιπα.

Ἁλίπηρα, αὐχμηρά.

Ἁλίπλοα] — ἁλίπλοα τείχη θείη: — τῇ θαλάσσῃ πλέοντα, ἢ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐπιτλεόμενα.

Ἁλίπεδον, κυρίως τὸ παραθαλάσσιον χωρίον, τὸ ἁλὸς πέδον· ἢ τὸ ὁμαλὸν πεδίον καὶ τετριμμένον, τὸ οἷον ἀληλεσμένον πέδον.

Ἅλις, ἐπίῤῥημα μεσότητος· Αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα: — τὸ ἱκανῶς καὶ αὐτάρκως, τὸ πλῆρες καὶ κεκορεσμένον. δασύνεται· τὸ ἀθροιστικὸν α δασύνεται, ἅπας, ἅλις. γίνεται οὖν ἐκ τῆς ἁλός· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀθρόον καὶ ἱκανόν ἐστι τὸ ὕδωρ. ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα πρωτότυπον· ἀφ' οὗ ἅλιθα καὶ ἥλιθα, τὸ πάνυ. δασύνεται. καὶ παρὰ τὴν ἅλα εἶναι, πολλὴν οὖσαν καὶ μεγάλην· καὶ ἀρκεῖ παῦσαι. πολὺ, ἄθρουν.

Ἁλιτενής, ὁ παράλιος τόπος, ὁ παρατεταμένος τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἁλιτενὲς, ταπεινόν.

Ἁλίτω, τὸ ἁμαρτάνω, ἔστι καὶ βαρύτονον καὶ περισπώμενον. ἀπὸ γὰρ τοῦ λιτὴ, γίνεται ἁλιτῶ, τὸ λιτῆς καὶ ἱκεσίας στερεῖσθαι· ὅθεν καὶ ἁλίτης, ὁ ἁμαρτωλός. ἡ χρῆσις τοῦ περισπωμένου: — Διὸς δ' ἁλίτηται ἐφετμάς: — καὶ Ἁλιτεία, παραβῆναι, ἀδικεῖν· καὶ Ἁλιτήμων, ὁ ἄδικος.

Ἁλιταίνω] Ὅς τέ τευ ἀφραδίᾳ ἁλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα, (ἀπὸ τοῦ ἁλίτω ἁλιτῶ ἁλιταίνω· ἢ ἀπὸ τῆς ἅλης τῆς πλάνης) Ἡσίοδος, ὃς ἂν εἰς ἅλην ἀγάγῃ τῶν καταπονουμένων τέκνα. καὶ Ἁλιτραίνω, ἀπὸ τοῦ ἁλιτρὸν τὸ μιαρὸν καὶ πονηρόν. καὶ Ἁλιτρία, ἁμαρτία, οἷον ἁλιτηρία.

Ἁλίσπαρτον, κυρίως τὸ κατεσπαρμένον χωρίον· καὶ τὸ ἄλευρον δὲ οὕτω καλεῖται.

Ἁλιτρύτου, ἐν θαλάσσῃ καταπονηθέντος.

Ἁλιτόκαρπον, ματαιότεκνον.

Ἁλιτρὸς, ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἄδικος· οἷον, Εὗρε θεὸς τὸν ἁλιτρόν: — ἀπὸ τοῦ ἁλιτῶ, ἁλιτρὸς καὶ ἁλιτραίνω· ἢ ἀπὸ τοῦ ἁλιτήριος κατὰ συγκοπήν.

Ἁλιτήμων] ἀπὸ τοῦ ἁλιτῶ περισπωμένου μέλλοντος ἁλιτήσω, γίνεται ἁλιτήμων, ὡς Φιλῶ Φιλήσω Φιλήμων· οἷον, — οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἁλιτήμων.

Ἁλιτήριος, σημαίνει δὲ τὸν ἁμαρτωλόν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἁλίτω βαρυτόνου γίνεται ἁλίτης· ἐξ αὐτοῦ ἁλιτήρ, ὡς ἀρότης ἀροτήρ. ἐκ τοῦ ἁλιτὴρ ἁλιτῆρος, γίνεται ἁλιτήριος, ὡς σωτὴρ σωτήριος. τὸ ρι, ι. τα γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰς ρ λήγοντος διὰ τοῦ ριος γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφονται, τῆς τρίτης ἀπὸ τέλους τῆς παραληγούσης τῆς γενικῆς θεωρουμένης· οἷον, ἀὴρ ἀέρος ἀέριος, σωτὴρ σωτῆρος σωτήριος, αἰθὴρ αἰθέρος αἰθέριος. οὕτως οὖν ἁλιτὴρ ἁλιτῆρος ἁλιτήριος. ἐντεῦθεν ἐκαλοῦντο οἱ μιάσματι συνεχόμενοι. Λιμὸς κατέλαβε ποτὲ τοὺς Ἀθηναίους. ἥρπαζον οὖν τινὲς ἁλούμενα τὰ ἄλευρα. ἀπὸ οὖν ἐκείνων, τοὺς πονηροὺς ἁλιτηρίους ἐκάλουν. ἄλλως· Λιμὸς ἐγένετο ἐν Ἀθηναις, καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἁλούντων ἄλευρα διήρπαζον. ἐλέγοντο οὖν οἱ τοὺς ἁλοῦντας τηροῦντες καὶ ἁρπάζοντες, ἁλιτήριοι. παρέτεινε δὲ τὸ σημαινόμενον καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων, ἀπὸ τῆς σιτοδείας, τῆς κατὰ τὸν ⌣ . πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παράγωγον ἀπὸ τούτου Ἁλιτραίνειν, τὸ ἁμαρτάνειν. Ἁλιτηρία Δημήτηρ, καὶ Ἁλιτήριος Ζεύς· ὅτι λιμοῦ ποτε γενομένου, τοὺς ἁλοῦντας πάντας ἐφύλαττον, διὰ τὸ μὴ κλέπτειν τι τῶν ἁλουμένων. ὡς οὖν ἐπόπτας καὶ τηρητὰς τῶν ἁλουμένων, τοὺς θεοὺς οὕτως ὠνόμασαν.

Ἁλίᾳ, καὶ ἁλίσας. παρὰ τὸ ἁλῶ τὸ πλανῶ, ἁλίω ἢ ἀπὸ τοῦ κυλίω, ἀποβολῇ τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς α, ἁλίω ἁλίσω ἥλισα· καὶ ἁλίσαι τὸ κυλίσαι· οἷον, Ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε: — Μεθόδιος.

Ἁλίωσε] Οὐδ' ἁλίωσε βέλος: — μάταιον ἐποίησε. καὶ ἁλιῶσαι, μάταιον ἡγήσασθαι, ἢ μαθεῖν.

Ἀλκὴ] παρὰ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ, ἀρκή· καὶ μεταθέσει τοῦ ρ εἰς λ, ἀλκὴ, ἡ δύναμις. ἢ παρὰ τὴν ἀκμὴν τὴν ἡλικίαν. τοῦτο παρὰ τὸ κμῶ τὸ κοπιῶ γίνεται κμή· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκμή, ἡ μὴ κοπιῶσα, ἀλλὰ δυναμένη φέρειν κόπους.

Ἀλκὶ, παρὰ τὸν ἕλκω μέλλοντα (οὗ ὁ ἐνεστὼς ἑλκῶ· ἀφ' οὗ τὸ ἀλκτὴρ ἀθάνατος) γέγονεν ἀλκὴ, ὡς παρὰ τὸ ἕλκω ὁλκή· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἀλκί, οἷον, — ἀλκὶ πεποιθώς: — ἢ ἀρκὴ τὶς οὖσα ἐπὶ βοηθείᾳ. κυρίως γὰρ ἀρκεῖν τὸ βοηθεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλξ ἀλκὸς ἀλκὶ, τῇ δυνάμει τεθάῤῥηκεν· ὡς πλὰξ πλακὸς πλακί.

Ἀλκαία, ἡ οὐρά. κυρίως δὲ ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ, διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν αὐτὸν προτρέπειν. Ὅμηρος, Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν Μαστίεται, ἓς δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι: — οὕτω Μεθόδιος.

Ἄλκαρ, δύναμις, σωτηρία· παρὰ τὴν ἀλκὴν ἄλκαρ.

Ἀλκάζειν, τὸ ἀνδρείως πράσσειν τί· καὶ ἀλκάζουσαν, μαχομένην.

Ἄλκιμος, παρὰ τὴν ἀλκὴν τὴν ἰσχὺν τὴν βοηθητικὴν ἀρκεῖν· σημαίνει δὲ ἰσχυρὸν, θρασύν.

Ἀλκτῆρα, τιμωρὸν, κωλυτὴν, βοηθόν.

Ἀλκμὰν, ὄνομα κύριον. παρὰ τὴν ἀλκὴν Ἀλκμάν.

Ἀλκμήνη] παρὰ τὴν ἀλκὴν ἀλκήνη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, Ἀλκμήνη, ὡς Ἄλκμων Ἀλκμάων. ἢ παρὰ τὴν ἀκμὴν ἀκμήνη καὶ Ἀλκμήνη. οὐδὲν γὰρ ἔχομεν εἰπεῖν ἐπὶ τούτου πλέον. κύριον γάρ ἐστι τὸ ὑποκείμενον. οὐ δεῖ γὰρ ἐπὶ τῶν κυρίων ἐτυμολογίας λαμβάνειν. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἀλκμάρες, τὸ ἀλεξητήριον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ. ἀλκάρες γάρ ἐστι τὸ ἀλαλκοῦν (ὅ ἐστι βοηθοῦν) τὴν ἀρὰν, ἀπεῖργον τὴν βλάβην. Μεθόδιος.

Ἀλκάος] ὃν τρόπον οἱ Ἴωνες ἐκβάλλουσι τὸ ι τῶν κτητικῶν, ἤγουν τῆς ει διφθόγγου, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ Αἰολεῖς τῆς αι διφθόγγου ἐκβάλλουσι τὸ ι· οἷον Θηβαῖος Θηβάος, ἀρχαῖος ἀρχάος, Ἀλκαῖος Ἀλκάος.

Ἀλκυὼν, εἶδος ὀρνέου· παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν, ἤγουν ἐν θαλάσσῃ. λέγεται καὶ ὑποκοριστικῶς Ἀλκυονίς. Φασὶ δὲ, ὅτι κῦμα ἀφανίζον αὐτῇ τὰ ᾠά· καὶ ἐπὶ πολὺ οὖσης ἀτέκνου, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτὴν, ὥρισεν ἡμέρας τινὰς εὐδιεινάς, ἐν αἷς τίκτει καὶ ἐκλύφει, ἑπτὰ ἑπτά· ἃς λέγουσιν ἀλκυονίδας, τὰς γαληνούς.

Ἀλκυδών, ἀλκυών, πλεονασμῷ τοῦ δ. καὶ ἔστι μονῆρες. οὐδὲν γὰρ εἰς ων καθαρὸν λῆγον πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀλλὰ μόνον τοῦτο. Ἡρωδιανός.

Ἀλλ' ἢ, σύνδεσμος διασαφητικός· ἐκ τοῦ ἀλλὰ συνδέσμου τοῦ συμπλεκτικοῦ, καὶ τοῦ ἢ συνδέσμου διαζευκτικοῦ.

ἀντὶ τίνος παραλαμβάνεται ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος; ἀντὶ τοῦ καί· οἷον, ἡμέρα μέν ἐστιν, ἀλλὰ τὰ νέφη οὐχ ὁρῶ. Ἀλλ' ὅ τι οἱ· τέσσαρα μέρη λόγου. ἀλλὰ, σύνδεσμος· τὸ ὅ, ἄρθρον· τὸ τί, ὄνομα ἀόριστον· τὸ οἱ, ἀντωνυμία.

Ἀλλ' ἄγετε] τὸ ἄγετε, ῥῆμα ἐστὶν, ἢ ἐπίῤῥημα; καὶ λέγομεν ἐπίῤῥημα. ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων· τὰ ἀριθμὸν ἀναδεχόμενα μετὰ τῆς δεούσης τῶν προσώπων καταλήξεως, ῥήματά ἐστι, καὶ ὀφείλουσιν εἶναι ῥήματα. ἀλλ' ἕτερος κανών ἐστιν ὁ ποιῶν αὐτὸ ἐπίῤῥημα. ὥςπερ γὰρ τὸ δεῦρο, ὁμολογουμένως ὂν ἐπίῤῥημα, ἐχόμενον δὲ προςτακτικῆς ἐννοίας, κατὰ συνεκδρομὴν ἀριθμὸν ἐδέξατο, ὡς ἐν τῷ, Δεῦτε φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα: — οὕτω τὸ ἄγε, ἐπίῤῥημα ὂν, κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ ῥήματος ἔσχε πληθυντικῶς τὸ ἄγετε.

Ἀλάσσω] παρὰ τὸ ἄλλος ἀλάσσω. τὸ ἄλλος, ἀπὸ τοῦ ἄλαλος, κατὰ συγκοπήν. ἀναιρετικὸν γάρ ἐστι τῶν ὡρισμένων· οἷον, ἄλλος, οὐκ ἐγώ· ἄλλος, οὐ σύ. ὅθεν γράφεται καὶ διὰ δύο λ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου. ἔστιν Ἄλος, πόλις Θεσσαλίας, δι' ἑνὸς λ. Ἰστέον ὅτι τοῦ ἄλλος κλητικὴ οὐκ ἔστιν· οἷον ἄλλε. ἡ γὰρ φύσις τῆς κλήσεως, μάχεται τῷ σημαινομένῳ τοῦ ὀνόματος· ἡ μὲν γὰρ κλητικὴ, πρὸς παρόν ἐστι προσωπον καὶ γνωριζόμενον· τὸ δὲ ἄλλος, ἀγνοούμενόν ἐστι καὶ ἀπόν. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ κλητικὰ τῶν πυσματικῶν (λέγω δὲ τοῦ τίς; ποῖος; πόσος;) ἐκλέλοιπε· ἐπειδὴ τὰ πυσματικὰ περὶ ἀπόντων καὶ ἀγνοουμένων γίνονται προσώπων· αἱ δὲ κλητικαὶ, παρόντων εἰσὶν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐγνωσμένων κλήσεις. εἰ τοίνυν τὸ πυσματικὸν εἰς κλητικὴν κλιθείη, ἅμα περὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀπόντος καὶ παρόντος λεχθείη· ἀπόντος μὲν, διὰ τὴν τοῦ πύσματος φύσιν· παρόντος δὲ, διὰ τὴν κλῆσιν. τοῦτο δὲ ἀδύνατον. οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὡς παρὸν καλεῖν, καὶ ἀπὸν ζητεῖν διὰ τοῦ πυσματικοῦ.

Ἄλλος, διατί ἐστιν ἀσύναρθρον, ἐπειδὴ αἱ ἀντωνυμίαι πρώτην δεῖξιν σημαίνουσιν· οἷον, ἐγώ σύ· τὰ δὲ ἄρθρα, ἀναφορὰν δηλοῦσιν. ἐναντία δέ ἐστιν ἡ δεῖξις τῇ ἀναφορᾷ. οἱ ἄλλοι, ἀσύναρθρόν ἐστι· διότι ἐν ὀρθῇ καὶ ἐν πλαγίᾳ πτώσει νοεῖται. ὁποτέρᾳ οὖν πτώσει προσέλθῃ τὸ ἄρθρον, ἀκαταλληλότητα παρέξει· καὶ ὄνομα ἐστίν, ἢ ἀντωνυμία. εἰσὶ παράλογοι οἱ ἕλκοντες αὐτὸ εἰς ἀντωνυμίαν, καὶ μὴ ὄνομα· ἐπειδὴ ὂν τρόπον τὸ ἐκεῖνος καὶ τὸ οὗτος ποιοῦσι τὰ οὐδέτερα αὐτῶν, ἀποβολῇ τοῦ σ, οἷον ἐκεῖνο, τοῦτο· τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχει καὶ τὸ ἄλλος οὐδέτερον, ἀποβολῇ τοῦ ν. σεσημείωται τὸ ἄλλο, τοῦτο, καὶ τὰ ὅμοια. ἕτερος δὲ λόγος ἐστὶ τοῦ μὴ εἶναι ἀντωνυμίαν. πῶς δέ ἐστιν ἀντωνυμία; λέγεται ἀντὶ ὀνόματος. τὸ δὲ ἄλλος, ἐστὶν ἀόριστον· διότι τὸ ἐκεῖνος καὶ τὸ οὗτος καὶ τὰ λοιπὰ, ἢ δεῖξιν σημαίνει ἢ ἀναφοράν· τὸ δὲ ἄλλος, οὔτε δεῖξιν σημαίνει, οὔτε ἀναφοράν. καὶ ἔστιν ὄνομα τὸ ἄλλος; ἄλλο τοῦτο, διὰ τὸ σεσημειωμένον. τὰ ἐπὶ τῶν οὐδετέρων παρεσχηματισμένα ἀπὸ ἀρσενικῶν, ὁμοφωνουντα τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, τὸ ἄρθρον ἐστὶ τὸ διακρίνον. ἐὰν μὲν γὰρ εἴπω σοφὸν, τοῦτο ἄδηλον, εἴτε εὐθεῖα οὐδετέρου ἐστὶν, εἴτε αἰτιατικὴ ἀρσενικοῦ· προσερχομένων δὲ τῶν ἄρθρων, διαφορὰν ἔχουσιν. ἐὰν μὲν γὰρ εἴπω τὸν σοφὸν, αἰτιατικὴ ἀρσενικοῦ ἐστίν. ἐπεὶ οὖν ἡ ἄλλο καὶ τοῦτο ἀντωνυμία, οὐ δέχονται ἄρθρα τα ὀφείλοντα διάκρισιν ποιεῖσθαι τῇ τε αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τῇ εὐθείᾳ τῶν οὐδετέρων, τούτου χάριν σεσημείωται.

Ἀλλήλους, ταυτοπάθειαν σημαίνει, ἢ ἑτεροπάθειαν· οἷον, Αἴας ὁ Τελαμώνιος, καὶ Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος, ἑαυτοὺς ἀπέκτειναν· τουτέστιν ἑκάτερος ἑαυτόν· τὸ δὲ ἀλλήλους, ἐπὶ τῶν συμπεπλεγμένων· οἷον, Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης ἀλλήλους ἀπέκτειναν· τουτέστιν, ἕτερος ἕτερον.

Ἀλλήλοισιν] ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἔστι. διατί; διότι ἡ τοῦ ῥήματος σύνταξις τὴν ἐν τοῖς δευτέροις προςώποις μετάβασιν δηλοῖ. τὸ γὰρ ἀλλήλων ἤκουσαν, τοιοῦτόν τι ἐστὶν, ἄλλοι ἄλλων ἤκουσαν· ἀλλήλους ἔτρωσαν, οἷον, ἄλλοι ἄλλους. ἐγγινομένης δὲ τῆς εὐθείας ἐν τῷ ἀλλήλους, νοηθήσεται τὸ ἄλλοι ἄλλοι· ὅπερ ἄλογον, διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶν δύο εὐθειῶν.

Ἀλλοπρόσαλλος, δίγνωμος, διπρόσωπος, ἄλλοτε ἄλλον φίλον καὶ φίλον ποιούμενος. 68

Ἀλλοδαπὴς, καὶ Ἀλλοδαπός, ἀλλοεθνὴς, ξένος· ὁ ἀπὸ ἄλλου δατέδου ἤγουν γῆς ὤν. γίνεται ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, ἤγουν τῶν ἄλλων· καὶ κατὰ παραγωγὴν ἀλλοδαπός. δι' ἣν αἰτίαν ἐκ μόνων τῶν πληθυντικῶν ἐγένετο ἡ παραγωγὴ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν, καὶ οὐ καθ' ἕκαστον ἀριθμόν; καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπειδὴ ἀνέφικτόν ἐστιν ἐξ ἑνικοῦ ἢ δυϊκοῦ ἀριθμοῦ ἐθνικὴν παραγωγὴν γίνεσθαι· οὐ γάρ ἐστιν ἐπινοῆσαι ἔθνος ἐν ἑνὶ ἀνθρώπῳ, ἢ δυσὶν, ἀλλ' ἐν ἀπείροις· διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν ἔδοξαν καὶ τὸ ἄλλος ἐν τῷ ἀλλοδαπὸς γενόμενον, ἀντωνυμίαν εἶναι, οὐ κυρίως δέ· ἐπειδὴ μάχεται τῇ ἐννοίᾳ τῶν ἀντωνυμιῶν. ἃ γὰρ ὁρίζει ἡ ἀντωνυμία, ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἄλλος ἀναιρούμενα ἀοριστοῦνται· οἷον, ἄλλος, οὐκ ἐγώ· ἄλλος, οὐ σύ.

* Ἀλλοειδὴς, ὁ ξένον ἔχων εἶδος, καὶ ἀλλοφανής.

Ἀλλόκοτον, τὸ ἀνόμοιον, ἢ ἐξ ἀνομοίων συνεστὼς· ἀλλότοκον, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ἀλλόκοτον. ἢ παρὰ τὸ ἀλλαχοῦ κεῖσθαι, καὶ μὴ κατ' αὐτὸ ὄν, ὡς τύπτω τύπτιλος (σημαίνει δὲ τὴν σφοδρὰν ὁρμὴν) καὶ πίτυλος καθ' ὑπερβιβασμόν· καὶ σκέπω σκέπος καὶ πέσκος· σημαίνει δὲ τὸ προβάτειον δέρος. Μεθόδιος. σημαίνει οὖν τὸν ἐξηλλαγμένον καὶ ἴδιον τρόπον.

Ἀλλότριος, ξένος· ἀλλοόριος, ὁ ἄλλων ὁρίων ὑπάρχων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἀλλότριος· πολέμιος.

Ἀλλόθροος, παρὰ τὸ ἄλλος καὶ τὸ θροῦς· ἀλλόθρους γάρ ἐστιν, ὁ ἀλλοτρίαν φωνὴν ἔχων· ἤγουν ὁ βάρβαρος.

Ἀλλαντοπώλης, σαλσικοπώλης. παρὰ τὸ ἀλλὰς ἀλλάντος, καὶ τὸ πωλῶ, γίνεται ἀλλαντοπώλης. τὸ δὲ ἀλλὰς, παρὰ τὴν ἀόλλησιν τῶν κρεῶν· ἢ παρὰ τὴν ἄλησιν, τουτέστι συγκοπὴν.

Ἄλλιξ] ἀλλάσσω ἀλλάξω, ἄλλαξ καὶ ἄλλιξ. σημαίνει δὲ κατὰ Θετταλοὺς, τὴν χλαμύδα. Καλλίμαχος, Ἄλλικα χρυσείῃσιν ἐεργομένην ἐνέτῃσιν: — σημαίνει δὲ καὶ ἐμπόρπημα. οἱ δὲ, πορφύραν. ἄλλαξ καὶ ἄλληξ, καὶ τροπῇ ἄλλιξ.

Ἄλλως, σημαίνει τὸ ματαίως· Ἄλλως ἄρ' ἠπατήμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων, Ἀριστοφάνης. καὶ ἐν Ἱππεῦσι, Τί κινυρόμεθ' ἄλλως; καὶ Εὐριπίδης ἐν Μηδείᾳ, Ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς ὦ τέκνα ἐξεθρεψάμην· Ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις: — καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδι, Σπερχεῖ, ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς: — καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντὶ τοῦ μάτην ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἄλλως. καὶ γὰρ παρὰ Θουκυδίδῃ συνεχῶς ἐστιν αὐτὸ εὑρεῖν κείμενον. ἀπὸ τοῦ ἠλαὶος ὁ ματαιος, γίνεται ἠλὸς ἠλοῦ, ὡς τὸ, Δαιμόνιε Φρένας ἠλὲ διέφθορας: — ἠλοὶ, τῶν ἠλῶν, ἤλως ἐπίῤῥημα, τὸ ματαίως· καὶ διπλασιασμῷ τοῦ λ, καὶ συστολῇ τοῦ η, ἄλλως. εἰώθασι γὰρ οἱ Αἰολεῖς διπλασιάζειν τὸ ἀμετάβολον, καὶ συστέλλειν τὰς ὑπερκειμένας συλλαβὰς, εἴτε φωνῆεν ἤ, εἴτε δίφθογγος. Μεθόδιος.

Ἄλλος, ἀσύναρθρόν ἐστιν, ἢ σύναρθρον; ποτὲ μὲν ἀσύν-

ἄρθρον· ἡνίκα τοῦ κατηγορουμένου πλήθους ὅλον ἐστὶν ἐμπεριληπτικὸν, τήν τε διαίρεσιν μερικὴν ποιεῖται, ἕξει καὶ τὸ ἄρθρον παραλαμβανόμενον· ὅτε δὲ ἀόριστόν ἐστι, τότε ἐμποδίζει καὶ τὰς τῶν ἄρθρων παρεμπτώσεις.

69 Ἀλλοφέρμονες, ἀλλαχοῦ τραφέντες.

Ἀλλοφάσσειν, θορυβεῖσθαι, ἀλλαχοῦ τὰ φάη περιφέρειν.

Ἀλλοφρονέειν, ἐξεστηκέναι. ἢ ἀμφιδοξεῖν, ἄλλα διανοούμενος. οἱ δὲ, παρακόπτειν.

Ἀλλοιοῦσθαι, μετασχηματίζεσθαι.

Ἁλμάδες, ἐλάαι κολυμβάδες.

Ἄλλυδις] — Τρῶες δὲ διετέλεον ἄλλυδις ἄλλος: — ἀντὶ τοῦ ἄλλος ἄλλῃ.

10 Ἄλμη, ὄνομα προσηγορικὸν παρώνυμον, οἱ μὲν, παρὰ τὴν ἁλὸς γενικὴν γίνεται ἅλιμος, ὡς κύδιμος· τὸ θηλυκὸν ἁλίμη, ὡς κυδίμη· καὶ ἐνδείᾳ τοῦ ι, ἅλμη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἁλὸς ἅλη καὶ ἅλμη, ὡς εὔφρονος εὐφρόνη, ἀμύμονος ἀμυμόνη. καὶ ὡς παρὰ τὸ τρυγὸς τρύγη, οὕτως ἁλὸς ἅλη· καὶ ἐπεισόδῳ τοῦ μ, ἅλμη, ὡς ἀχυρμιαὶ, χερμάδιον, καὶ τυμπάνιον· ὁ γὰρ πλεονασμὸς τοῦ μ, πολύς. Ὦρος.

Ἁλμυρὸν] ὥςπερ παρὰ τὸ τόλμη γίνεται τολμηρὸς, καὶ ἄτη ἀτηρὸς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἅλμη ἁλμηρὸς, καὶ τρο-
20 πῇ τοῦ η εἰς υ, ἁλμυρὸς, ὡς τηρὸς τυρός. ἢ κυρίως τίθεται ἡ λέξις ἐπὶ τῶν εἰς ἅλα μυρομένων ποταμῶν, ὅ ἐστιν ἐκχεομένων. ὥςτε οὐ τροπὴ κατὰ Ἀπολλώνιον. Μεθόδιος.

Ἅλμενος] Εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοιςθα: — κατὰ συγκοπὴν, ἐξαλόμενος.

Ἅλμα, τὸ ἅλσος. Λυκόφρων, Ἵν' ἅλμα πομποῦ καὶ χαμευνίδου διπλοῦν: — λέγεται δὲ καὶ ὁ κλάδος παρὰ Αἰολεῦσι. γίνεται παρὰ τὸ ἅλδω τὸ αὐξάνω, παράγωγον
30 ἀλδάνω· οἷον, — μέλε' ἤλδανεν: — ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἥλμαι· τὸ β', ἥλσαι· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα· ἅλμα, τὸ αὐξανόμενον τοῖς φυτοῖς· καὶ ὁ κλάδος δὲ, ὁ ἀπ' αὐτοῦ αὐξανόμενος. Ὠρίων. ἀφ' οὗ καὶ ἅλσος τὸ εὐαξὲς χωρίον. ἅλσω, ἅλσος.

Ἅλξ, ἡ δύναμις. ἀπὸ τῶν εἰς κη θηλυκῶν, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ η, καὶ τροπῇ τοῦ προκειμένου, κ εἰς ξ γίνεται, ὥς φοινίκη, φοῖνιξ· φρίκη, φρίξ· κρόκη, κρόξ· πυκνὴ, πύξ, τὸ ἐν Ἀθήναις βουλευτήριον. καὶ οὕτως ἀλκὴ, ἅλξ. Μεθόδιος.

Ἀλογήσει, λόγον οὐ ποιήσει, καταφρονήσει· Εἰ δέ μοι
40 οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείθεται, ἀλλ' ἀλογήσει: — ὀλιγωρήσει.

Ἀλοιμὸς] τὰς χρίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις ἀλοιμοὺς ἔλεγον. Σοφοκλῆς, Μαριεὺς ἀλοιμὸς, ἡ ἐπάνω τῆς τοῦ θαλάμου γαγώσεως ἐνιεῖσα ἐπάλειψις, καθαπερανεὶ πετάλωσις οὖσα ἐν αὐτῷ. ἐγὼ οὖν ὡς λείπω λοιμὸς, οὕτως ἀλείφω ἀλοιμός. οὕτως Ὦρος.

Ἀλοία, ἔτυπτε· παρὰ τὸ ἀλοιῶ· καὶ ἀλοῶν, τύπτων, κόπτων.

Ἀλοιτὸς, ὁ ἁμαρτωλός. παρὰ τὸ ἀλιτῶ, ἀλιτός· καὶ ἐπεν-
50 θέσει τοῦ ο, ἀλοιτός. ἢ ὁ ἀνδροφόνος, παρὰ τὸ ἀλοιᾶν τὸ τύπτειν· ἔνθεν καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. καὶ Ἀλοῖται, κοιναὶ ἁμαρτίαι καὶ ἀδικίαι· καὶ Ἀλοιτεύειν.

Ἀλοίη] ἀλῶ τὸ πορθῶ· παράγωγον ἅλωμι, ἁλώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἥλων· ἡ μετοχὴ, ἁλούς ἁλόντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, ἁλοίην ἁλοίης ἁλοίη.

Ἀλοᾶν, τύπτειν, βάλλειν· καὶ τὸ θρύπτειν ἐπὶ τῆς ἅλω σῖτον.

70 Ἀλόη, πόα τις οὕτω καλουμένη, καὶ ὁ ταύτης χυλός.

Ἅλοξ, ἡ αὖλαξ· ἐλλείψει τοῦ υ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο ἄλοξ· Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ, Εὐριπίδης Φοινίσσαις.

Ἀλόπη, χώρα, ἡ καλουμένη Λυκία, πρὸς τῇ Ἐφέσῳ· ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ παραλίᾳ αὐτῆς πρῶτον αὐτομάτως ἅλας πηχθῆναι.

Ἅλος, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ τῆς Ἀθάμαντος ἅλης, περὶ τοὺς τόπους γενομένης ἐκείνους· καὶ ὑπ' αὐτοῦ κτισθεῖ- 10
σα. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. Μεθόδιος.

Ἁλοσύδνα, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς θαλάσσης. Ὅμηρος, — νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης: — λέγεται δὲ καὶ ἐπιθετικῶς ἐπὶ τῶν φωκῶν. γίνεται παρὰ τὸ ἁλὸς καὶ τὸ δύνω, ἁλοςδύνη· καὶ μεταθέσει ἁλοσύδνη, ἡ κατὰ τῆς ἁλὸς δύνουσα· ἢ παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ σεύεσθαι. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης, παρὰ τὴν ἁλὸς γενικὴν, ἁλόσυνος· τὸ θηλυκὸν, ἁλοσύνη, ὡς γηθόσυνος γηθοσύνη· καὶ ἁλοσύδνη, πλεονασμῷ τοῦ δ. Μητρός τ' ἔκθετα καλῆς ἁλοσύδνας.

Ἁλὸς ἄχνη, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα, τὸν 20
ἀφρόν· ὅπερ καὶ φύκιον λέγεται· ἤτοι ἄχνην ἐν ἁλὶ δινουμένην· ἢ ἁλὸς ἔμπειρον, ἁλίοικον.

Ἁλουργὶς, ἐκ τοῦ ἅλς ἁλὸς, καὶ τοῦ ἔργον, ἡ ἀπὸ θαλασσίου κόχλου γινομένη καὶ ἐργαζομένη, ἡ λεγομένη πορφύρα. καὶ ἁλουργὰ, πορφυρᾶ.

Ἄλοχος, γυνὴ ἡ ἐκ παρθενίας ἑτέρου λέχους ἄπειρος. ἢ ἔστι λέχος ἡ κοίτη· καὶ λόχος· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ ἢ ἅμα, γίνεται ἄλοχος, οἱονεὶ ὁμόλοχός τις οὖσα, ἡ μετέχουσα τῆς κοίτης τοῦ ἀν- 30
δρός. Ὠρίων.

Ἄλογοι, οἱ μήπω ἀνῃρημένοι τὸν ἔρανον ἐρανισταί, οἱ μὴ καταθέμενοι τοῦ ἐράνου τὴν καταβολὴν, οἷς οὐδείς ἐστι λόγος πρὸς τὸ μὴ ὀφείλειν.

Ἀλογίου δίκη, ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐκ ἀποδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων.

Ἄλογχον, δόρυ τὸ σιδήριον Θρακικῶς.

Ἄλοκας, βοθύνους, διόδους· καὶ Ἀλοκίζειν, τὸ ἀροτριᾶν.

Ἄλοπον, ἀλέπιστον.

* Ἄλοφος, ὁ μὴ ἔχων λόφον· λόφος γὰρ καλεῖται τὸ εἰς 40
ὕψος ἐπάνωθεν τῆς περικεφαλαίας.

Ἀλύβας, ὅρος· οἱ δὲ, λίμνην· εἶναι δὲ καὶ πόλιν Ἀλύβην.

Ἀλύκιον, ψυχρὸν, ἢ χλιαρόν· οἱ δὲ ἁλμυρόν· ἄλλοι θαλάσσιον. ἀλυκότερον δὲ, τὸ θερμόν.

Ἄλυς, ἀπορία, πλάνη, λύπη.

Ἀλισθαίνεις, ἀδημονεῖς, τρέμεις· Ἀλυσθένειαν, ἀσθένειαν.

Ἀλυσιαίνειν, ἀδυνατεῖν, ἀσθενεῖν. Ἀλύστηνον, δεινόν.

Ἄλπεια, ὄρος τῆς Κελτικῆς· ἀπό τινος Ἄλπιδος ὑπὸ τοὺς τόπους ἀνῃρημένου. ἢ διὰ τὸ πλῆθος τῆς λευκῆς χιόνος, Ἄλπις ἐκλήθη τὰ ὄρη. ἢ παρὰ τὸ ἅλτον, ὅ ἐστιν ὑψηλὸν, ἅλτις κεκλῆσθαι. 50

Ἄλπιος, ὄρος μέγα τῆν Εὐρώπης, ἀφ' οὗ ῥεῖ ὁ Ἴστρος· καὶ ἄλλο δυτικώτερον, ἀφ' οὗ ῥεῖ ὁ Ῥῆνος ποταμός. ἄλπιος δὲ λέγεται. καὶ Διονύσιος ἐν περιηγήσει, Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην διαφαίνεται Ἄλπιος ἀρχή: —

Ἄλσος, τὸ σύμφυτον χωρίον. παρὰ τὸ ἅλδω, ἅλσω ἅλσος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄρδω, ὁ μέλλων, ἄρσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἅλσος. ἢ παρὰ τὸ ἅλλω τὸ ἀλλόμενον, ἅλλος· καὶ διὰ τὴν συνέμπτωσιν τὴν πρὸς τὸ ἅλλος, γίνεται ἅλσος, κατὰ 71
τροπὴν τοῦ λ εἰς σ, τὸ τέμενος. καὶ ἀλσίνη, βοτάνη τίς.

Ἅλς, ἡ θάλασσα· παρὰ τὸ ἀλὲς τὸ συνεστραμμένον καὶ ἠθροισμένον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅλις, καὶ τοῦ ἀλεὶς τὸ συστραφείς. ἅλς οὖν τὸ συνεστραμμένον καὶ συνηθροισμένον

ὕδωρ. ἢ παρὰ τὸ τὴν ἅλα τὴν θάλατταν· ἢ παρὰ τὸ ἁλῶ τὸ συστρέφω ἁλεὺς, τὸ συνηθροισμένον ὕδωρ· καὶ συγκοπῇ ἅλς· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ο, ἅλς. ἢ παρὰ τὸ ἁλίζω τὸ συναθροίζω. Ἰστέον, ὅτε μὲν ἐστὶ θηλυκὸν, δηλοῖ τὴν θάλασσαν, καὶ ἕως τῶν ἐνικῶν κλίνεται μόνον· οὐχ ὅτι μία ἐστί· πολλαὶ γὰρ εἰσὶ θάλασσαι, οἷον ἡ νεκρὰ καὶ ἡ ἐρυθρὰ, καὶ ἄλλαι· ἀλλ' ὅτι ἐν χρήσει οὐχ εὕρηται αὐτὰ, οὔτε δυϊκὰ, οὔτε πληθυντικά· ὅτε δὲ τὸ ἁλμυρὸν δηλοῖ, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ οὐδετέρως ἅλας φαμὲν, ἀρσενικῶς λέγεται, καὶ δι' ὅλου κλίνεται.

Ἅλτο, καθήλατο. ἅλλομαι τὸ πηδῶ· καὶ ὁ μέσος ἀόριστος α, ἡλάμην ἥλω ἥλατο· καὶ συγκοπῇ, ἥλτο, καὶ ἅλτο.

Ἀλτὴρ καὶ ἁλτῆρες, κατασκεύασμά τι, ᾧ κέχρηνται οἱ σωματασκοῦντες ἐν ταῖς γυμνασίαις· παρὰ τὸ ἅλλομαι. βαστάζοντες γὰρ αὐτοὺς καὶ περιφέροντες, ἥλλοντο ἐν τῷ γυμνασίῳ. Μεθόδιος. ὁ δὲ Φίλων ἐν τῇ περὶ Ῥωμαίων διαλέξει ἀπὸ τοῦ ἀρτὴρ κατὰ τροπήν.

Ἀλυκὸς, ἁλμυρός. παρὰ τὴν ἅλα ἁλικὸς, καὶ ἀλυκός, ὡς τριφάλεια τρυφάλεια. καὶ ἀλυκὴ, δασύνεται, ἡ θάλασσαν ἔχουσα· ψιλοῦται δὲ ἀλύκη, ἡ μὴ ἔχουσα. καὶ ἀλυκός.

Ἀλυκρὸν, ἀντὶ τοῦ θαλυκρόν· οἷον, Ἀπάντη πάντα θαλυκρὸς ἐγώ: — εἶτα, γέντο δ' ἀλυκρά: — καὶ χωρὶς τοῦ θ, καὶ μετὰ τοῦ θ.

Ἀλυκτέων] ἄλλο οὖν ἐστὶ παράδειγμα ὁ κίρκος, ἄλλο οὖν τὸ ἀλυκτέων. τὸ ὑλακτέων, ἀλυκτέων.

Ἀλυκτόπεδον] Ἡσίοδος, Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον: — ἀλυτοπέδαις, πλεονασμῷ τοῦ κ, τουτέστι δεσμῶν ὧν οὐκ ἔστι λυθῆναι. ζήτει εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν.

Ἀλυκταίνειν, φεύγειν. Ἀλυκτεῖν, κλαίειν, λυπεῖσθαι, δυςφορεῖν, θορυβεῖν.

Ἀλύξαι] Αὐτοὺς δή που ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι: — τὸ ἐκκλίναι· ἀπὸ τοῦ ἀλύσκω. ἢ ἀπὸ τοῦ λύω ἀλύω, τοῦ α ἢ πλεονασμὸν ἢ ἐπίτασιν δηλοῦντος. ἀλύω οὖν ἀλύσσω· ὁ μέλλων ἀλύξω, ἤλυξα, καὶ ἀλύξαι.

Ἀλύσσω, τὸ ἀθημονῶ. Ὅμηρος, Οὐκ ἐμὸν αἷμα πίνοντες ἀλύσσουσι περὶ θυμῷ, Ἰλιάδος χ', ἄγαν λυσσῶντες, μαινόμενοι, δυςφοροῦντες. παρὰ τὸ ἁλῶ, ἀλύσσω, ὡς ὀρύσσω· ἐξ οὗ καὶ ἅλυς ἡ πλάνη τῆς διανοίας. ἢ παρὰ τὴν λύσσαν. καὶ ἔστι τὸ λύσσω βαρύτονον, ὡς νύσσω· λύσσοντες, καὶ ἐν ἐπιτάσει, ἀλύσσοντες. ἢ παρὰ τὸ λυσσάω λυσσῶ, λυσσάοντες· καὶ ἐν ὑπερθέσει ἀλύσσοντες. Μεθόδιος. σημαίνει καὶ τὸ τρέμειν.

Ἀλυσκάζειν, τὸ φεύγειν, παρὰ τὴν ἅλην τὴν πλάνην· οἱ γὰρ φεύγοντες πλανῶνται. καὶ ἀλυστάζουσα, ἀλύουσα. ζήτει εἰς τὸ ἀλύσκω.

Ἄλυσον, παρὰ τὸ τοὺς λυσσῶντας ὁρίνασθαι. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης ἐν ταῖς ὁδοῖς φυομένης, πορφυρᾶ ἔχούσης φύλλα.

72 Ἅλυσις, ἡ ἐκ χαλκοῦ ἢ σιδήρου ἢ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ πεπλεγμένη σειρά· Ὅμηρος δὲ αὐτὴν σειρὰν καλεῖ, οἷον, Σειρὴν χρυσῆν: — Εὐριπίδης δὲ ἅλυσιν, ὅτι ἅλυστός ἐστιν, ἡ ἄλλη ἄλλης ἐξήρτηται. Μεθόδιος.

Ἅλυς] οἷον, Ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι ῥοαὶ Ἅλυος ποταμοῖο Δεινὸν ἐρεύγονται· μετὰ τὸν δ' ἀγχίῤῥοος Ἶρις: — Ἅλυς, ποταμὸς Παφλαγονίας κατὰ Σινώπην· Ἶριν δὲ αὐτὸν λέγει Καλλίμαχος. εἴρηται δὲ Ἅλυς, οἱονεὶ ἅλης τις ὢν καὶ πλανήτης· πολλὴν γὰρ διοδεύει γῆν· τροπῇ τοῦ η εἰς υ, ὡς τηρὸς, τυρός· ἀλαηρὸς, ἀλμυρός. οὕτως Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά.

Ἀλυτάρχης, ὁ τῆς ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι εὐκοσμίας ἄρχων. Ἠλεῖοι γὰρ τοὺς ῥαβδοφόρους ἢ μαστιγοφόρους παρὰ τοῖς ἄλλοις καλουμένους, ἀλύτας καλοῦσι, καὶ τὸν τούτων ἄρχοντα ἀλυτάρχην. Ἥδυλος δὲ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν Καλλιμάχου, διὰ δύο λάμβδα ὀνομάζει τοὺς ἀλύτας ἀλλύτας. Μεθόδιος.

Ἀλύσκω] Ἰστέον ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ ἀλύω· τὸ γὰρ ἀλύσκω, τὸ ἐκκλίνω καὶ ἀποφεύγω δηλοῖ· καὶ μήποτε δύνηται παραγωγὴ εἶναι ἐκ τοῦ λύω, τοῦ α ἢ πλεονάζοντος, ἢ κατ' ἐπαύξησιν λαμβανομένου. ὁ μέλλων ἀλύσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀλύσκω, ὡς μεθύω μεθύσω μεθύσκω. ἀλύσκειν οὖν τὸ οἱονεὶ λελύσθαι. Ζηνόβιος.

Ἀλυίω] Ἰστέον ὅτι τοῦ ὀτυίω καὶ ἀλυίω, καὶ τῶν παραπλησίων ἐκλελοίπασιν οἱ χρόνοι οἱ διὰ συμφώνου γινόμενοι. οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν υι δίφθογγον σύμφωνον ἐπιφέρεται· οἷον μυῖα, αἴθυια. ἐκλέλοιπε δὲ ὅ τε παρακείμενος, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος, καὶ ὁ ἀόριστος, καὶ ὁ μέλλων.

Ἀλύω, σημαίνει τὸ δυςφορεῖν, καὶ ἀπορεῖν, καὶ λυπεῖσθαι. λύω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀλύω· ἵν' ᾖ τὸ μὴ λύσιν εὑρίσκειν τῶν κακῶν. ἢ παρὰ τὸ ἁλῶ τὸ πλανῶμαι, ἀλύω, ὡς πλήθω πληθύω. οἱ γὰρ λυπούμενοι ἐν πλάνῃ εἰσί. δηλοῖ καὶ τὸ χαίρω, ὡς τὸ, Ἢ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; — καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἁλῶ τὸ πλανῶ· πλανῶνται γὰρ καὶ τῶν χαιρόντων αἱ ψυχαί.

Ἀλφὸς, παρὰ τὸ ἀλλοφανής τις εἶναι· σημαίνει δὲ τὸν λεπρόν· παρὰ τὸ ἐναλλάσσειν τὴν χροιάν· τὸ γὰρ ἐναλλάσσειν, παρὰ τῷ . . ἀλφαίνειν ἐγίνετο. σημαίνει δὲ τὸ πάθος, ἀλλοφός τις ὤν, ὁ ἀλλοιοφανὲς τὸ χρῶμα ποιῶν. λέγεται γὰρ τὸ ἀλλοῖον καὶ ἕτερον, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐξηλλαγμένων. Μεθόδιος.

Ἀλφειὸς, ὁ ἐν Ἤλιδι ποταμός· παρὰ τὸ τοὺς ἀλφοὺς θεραπεύειν. ἢ παρὰ τὸ ἅλφειν, ὅ ἐστιν ὠφελεῖν· ὠφέλιμον γὰρ αὐτὸ τὸ ὕδωρ. Μεθόδιος.

Ἀλφηστὴς, ὁ εὑρετικός· οἱ μὲν γὰρ ἐπίθετον τοῦ ἀνθρώπου· οἱ δὲ τὸν ἄνθρωπον· παρὰ τὸ ἁλφεῖν τὸ εὑρίσκειν. μόνος γὰρ ὁ ἄνθρωπος εὑρετικός. ἀλφησταί· ἐξ οὗ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀλφηστῶν, καὶ ἀλφηστάων. ὅθεν καὶ α τὸ στοιχεῖον ὀνομάζεται. Σώφρων εἰς ἀνδρείους μίμους, καταπυγοτέραν ἀλφηστᾶν. Ἀπολλόδωρος δέ φησιν· ἰχθύς τινὲς οἱ ἀλφησταί, τὸ μὲν ὅλον πιῤῥοειδεῖς, πορφυρίζοντες κατά τινα μέρη. φασὶ δὲ αὐτοὺς ἁλίσκεσθαι σύνδυο· καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἑπόμενον. ἀπὸ γοῦν τοῦ τὴν πυγὴν ἑτέρῳ τὸν ἕτερον ἐπακολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ κατωφερεῖς οὕτως ἔλεγον. λέγονται καὶ οἱ ἔντιμοι, καὶ τίμιοι βασιλεῖς ἢ ὀρχησταί. 73

Ἀλφεσίβοιαι] ἔστι δὲ κύριον παρὰ Θεοκρίτῳ· παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ, ἐπίθετον, παρθένοι ἀλφεσίβοιαι, αἱ παρθένοι αἱ βόας ἐφ' ἑαυτὰς εὑρίσκουσαι, διὰ τὴν εὐμορφίαν· ἔδνα γὰρ, θρέμματα ἐδίδοτο τὸ παλαιὸν πρὸς γάμων δῶρα· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ μέρους· ἐπειδὴ ἔντιμοι τὸ παλαιὸν οἱ βόες· τῷ τοὺς πατέρας ἄνδρας ἀλλασσομένους ὑπὲρ αὐτῶν· ἀλφαίνειν γὰρ τὸ εὑρίσκειν· καὶ ἀλφὴ, ἡ τιμή. ἔστιν οὖν ἅλφω τὸ εὑρίσκω, καὶ ἀμείβω. ἐξ αὐτοῦ γίνονται ἀλφίβοιαι. πολλάκις δὲ τὸ ο ἐν τῇ συνθέσει εἰς ε μεταβάλλεται, καὶ τὴν σι συλλαβὴν προσλαμβάνει· οἷον ἑλκόπεπλος, ἑλκεσίπεπλος· Πρωτόλαος, Πρωτεσίλαος· πηγόμαλλος, πηγεσίμαλλος. οὕτως οὖν ἀλφόβοια, καὶ ἀλφεσίβοια. Μεθόδιος. γνησία, ἡ εὐγενής, ἔντιμος.

Ἄλφιτον, ἡ ἀξιολογωτάτη τροφὴ, κυρίως τὰ ἀπὸ τῶν πεφρυγμένων κριθῶν ἀλεσθεισῶν θρύσματα· κατα-

χρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν πυρῶν, ἢ φακῶν· — ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν: — παρὰ τὸ ἀλφαίνειν, ἢ πρῶτον εὑρεθεῖσα τροφή. ἢ ἀλήφατά τινα ὄντα, τὰ ἠλεσμένα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὅλων. καὶ Ἀλφιταῖα ἐργαστήρια· καὶ Ἀλφιταμοιβοί, οἱ πωλοῦντες τὴν ἀλφίτου ἀκτήν· κατὰ ἀφαίρεσιν. εἶναι γὰρ ἀκτήν. οἱ δὲ φασίν, ὅτι ἄκρον ἐκάλουν τὸν καρπόν· ἔνθεν καὶ ἀκρόδρυα. ἢ ὅτι ὥςπερ ὁ εἰς θάλασσαν καθήκων τόπος, ἔσχατος ὢν τῆς ἠπείρου, ἀκτὴ λέγεται· οὕτω καὶ τὸ ἔσχατον τοῦ ἀλεύρου, προπονηθέντα ἔχον τὸν καρπόν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄσασθαι ὑπὸ τοῦ μύλου, καθὰ καὶ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς, ὃς ἀκτὴ καλεῖται.

Ἀλῶ, σημαίνει δύο· τὸ πλανῶ· τὸ παθητικὸν ἁλῶμαι, ἢ μετοχὴ ὁ ἁλώμενος· παρὰ τὸ λῶ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ θέλω γίνεται ἀφαιρέσει τῆς θε· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἁλῶ· οἱ γὰρ πλανώμενοι ὧν οὐ θέλουσιν ἐπιτυγχάνουσι· ἢ οὐ θέλουσι πλανᾶσθαι. ἁλῶ, ψιλούμενον μὲν, σημαίνει τὸ πλανῶ· δασυνόμενον δὲ, τὸ συναθροίζω. ζήτει εἰς τὸ Ἅλωσις καὶ Ἀνάλωσις.

Ἁλῶ, τὸ συλλαμβάνω, ὅπερ Ὅμηρος ἁλώω φησίν· οἷον, — ἤ κεν ἁλώω: — παράγεται δὲ ἀπὸ τούτου καὶ τὸ ἁλίσκω, τὸ καταλαμβάνω καὶ κρατῶ, παρὰ τὴν ἅλα τὴν θάλασσαν· ἀπὸ τοῦ τοὺς κατὰ θάλασσαν λαμβανομένους πρῶτον ἁλίσκεσθαι νομίζειν.

Ἁλώη, ληφθείη, κρατηθείη. ζήτει εἰς τὸ ἁλοίη. ἔχει δὲ τὸ ι προςγεγραμμένον ἐν τῇ παραληγούσῃ. ἔστι γὰρ ἐὰν ἁλῶ, ἐὰν ἁλῷς, ἐὰν ἁλῷ· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η, ἐὰν ἁλῴη, ὥςπερ ἐὰν στῶ στῇς στῇ, καὶ ἐὰν στῴη· οἷον, Στῴη ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ: — καὶ ἐὰν φῶ φῇς φῇ, καὶ ἐὰν φῴη· οἷον, Φῴης θηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμω ὤμω: — δύναται δὲ μὴ ἔχειν τὸ ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν λήγουσαν· ἵνα εἴπω αὐτὸ ἀπὸ τρισυλλάβου, ἐὰν ἁλῶω, ἐὰν ἁλῷης, ἐὰν ἁλῷη. ἀλλ' ἐπειδὴ πολλά εἰσιν ἐν τῇ παραληγούσῃ ἔχοντα τὸ ι πλεονασμῷ τοῦ η, οἷον στῴη, φθῴη, τούτου χάριν καὶ τὸ ἁλῴη ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ ι, πλεονασμῷ τοῦ η. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσότητος.

Ἅλωα, ἑορτὴ Ἀθηνᾶς ἀγροικική. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ως βαρύτονα, τὰ μὲν βραχεῖα παραληγόμενα, διὰ τοῦ τος κλίνονται, ἔρωτος, Νέκτωτος· ἔστι δὲ ὄνομα δρους· τὰ δὲ μακρᾷ παραληγόμενα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος, Μίνωος, ἥρωος. σεσημείωται τὸ εἵλως εἵλωτος· περὶ οὗ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἕλως ἐστὶ, καὶ ἐκλίθη ἕλωτος· λοιπὸν ἐπλεόνασε τὸ ι. καὶ τῶς τὸ κάλως, ὃ σημαίνει τὸ σχοινίον, βαρύτονον ὂν καὶ βραχεῖα παραληγόμενον, οὐ κλίνεται διὰ τοῦ τος, ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ὡς Ὅμηρος· Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ, εἶπε κάλωες. οὐ γὰρ δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι, Ἀττική ἐστιν ἡ κλίσις. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ κλίνουσιν· οἷον, ὁ κάλως, τοῦ κάλω. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ κάλως αὕτη κλίσις, ἀλλ' ἐπέκτασις. ἔστι γὰρ ὁ κάλως τοῦ κάλω· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς ος συλλαβῆς, κάλως, ὥςπερ ἡ ἅλως τῆς ἅλω καὶ ἅλως· ἐξ οὗ ἡ αἰτιατικὴ τὴν ἅλωα, ὥςπερ Καλλίμαχος ἐν τῇ Ἑκάβῃ, Δινομένη περὶ βουσὶν, ἐμὴν ἐφύλαξεν ἅλωα: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ νεφελῶδες τὸ περὶ σελήνην καὶ ἥλιον.

Ἅλως, ἡ ἁλωὴ καὶ ἡ ἁλωνία· παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων συνάθροισιν· ἐκεῖ γὰρ συναθροίζονται οἱ ἀσταχυς· παρὰ τὸ ἅλες, ὃ σημαίνει τὸ συνάθροισμα· ἢ παρὰ τὸ ἅλις καὶ ἱκανῶς ἔχειν τοὺς καρπούς. ἢ παρὰ τὸ ἁλοιῶ γίνεται ἁλῳὴ, μετὰ τοῦ ι, παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων ἁλοίησιν. καὶ ἁλωὰς, τὰς ἁλωνίας, τοὺς τόπους ὅπου οἱ πυροὶ πατοῦνται.

Ἀλωή, σημαίνει χωρὶς τοῦ ι, τὸ σύμφυτον χωρίον, καὶ σύνδενδρον τόπον· παρὰ τὴν ἅλσιν τὴν αὔξησιν. ἅλδω οὖν ἁλωὴ, χωρὶς τοῦ ἰῶτα.

Ἀλωρῆται] τοὺς τὰς ἅλως φυλάττοντας, οὕτως ὑπὸ Λυκίων καλεῖσθαι· ὠρεῖν γὰρ τὸ φυλάττειν.

Ἀλώνητα, τὰ βάρβαρα ἀνδράποδα. τοὺς γὰρ ἅλας διδόντες τοῖς Θρᾷξιν, ὠνοῦντο ἀνδράποδα.

Ἀλῶναι] ἅλωμαι, ἁλώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐν τοῖς πληθυντικοῖς ἥλωμεν· τὸ ἀπαρέμφατον, ἁλῶναι. κυρίως ἐπὶ τῶν ἰχθύων, σημαίνει ἀπολέσθαι, ληφθῆναι.

Ἀλωὴ, κῆπος, καὶ ἡ καρποφόρος χώρα, καὶ ὁ τόπος ἐφ' οὗ ὁ σῖτος τρίβεται· καὶ ἡ ἄμπελος. τὸ δὲ ἅλως, ἐπὶ μὲν τοῦ τόπου ψιλοῦται· ἐπὶ δὲ τῆς ἅλωνος, δασύνεται· ἐκ τοῦ ἁλῶ τὸ πορθῶ· τοῦτο ἐκ τοῦ ἅλως, ὃ σημαίνει τὴν ἅλωνα. εἰς αὐτὴν γὰρ πορθοῦνται καὶ συντρίβονται οἱ στάχυς. τοῦτο ἐκ τοῦ ἁλῶ τοῦ συναθροίζω· ἐξ οὗ καὶ δασύνεται. τοῦτο ἐκ τοῦ ἅλς ἁλός.

Ἀλώπηξ, κλίνεται ἀλώπεκος. σεσημείωται ὅτι ἔτρεψε τὸ η εἰς ε ἐν τῇ γενικῇ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ηξ θηλυκὰ οὐ φαίνεται παραληγόμενα τῷ ω, πήληξ ἢ περικεφαλαία· ἀντλήτηξ, ἡ κιβωτός· ὕσπληξ, ἡ τοῦ ἱπποδρόμου ἀφετηρία. τὸ γὰρ σκώληξ ἀρσενικόν ἐστιν. ἐπεὶ οὖν τὸ ἀλώπηξ θηλυκὸν, ὡς παρήλλαξε κατὰ τὴν παραλήγουσαν, παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν κλίσιν. ὁ Χοιροβοσκός. γίνεται δὲ τὸ πάθος τὸ ψιλωτικὸν τῶν γενείων τε καὶ τριχῶν, ἀπὸ τῆς ἀλώπεκος μεταφορικῶς. ἡ γὰρ ἀλώπηξ τὸ ζῶον, ἔνθα ἂν οὐρήσῃ, τὸν τόπον ἄκαρπον ποιεῖ, ξηραίνουσα καὶ τὴν προϋπάρχουσαν βοτάνην, καὶ ἑτέραν ἀναβλαστῆσαι οὐ συγχωροῦσα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἁλῶ τὸ πλανῶ, καὶ τὸ ὤψ ὠπὸς ὁ ὀφθαλμός· ἢ καὶ τὸ παίζω, ἡ ἐν τῇ πλάνῃ παίζουσα.

Ἀλωπεκόνησος, ὄνομα νήσου· ὅτι Ἀθηναίοις ἀποικίαν στελλομένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ἐκεῖ κατοικῆσαι, ἔνθα ἂν ἀλώπηξ φανῇ· καὶ ἐν τῇ νήσῳ φανείσης τῆς ἀλώπεκος, ᾤκησαν. Μεθόδιος.

Ἀλωπεκάδης, πανοῦργος· οἱ δὲ, ἀφελής. καὶ ἀπρόσοψις. Ἀλωπεκία, αἱ τῶν ἀλωπέκων καταδύσεις. Ἀλωπεκίδες, εἶδος κυνῶν.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Ἅμα ἐπίρρημα συλλήψεως ἢ ἀθροίσεως· παρὰ τὸ θαμὰ τὸ συνεχῶς καὶ πυκνῶς· τὸ γὰρ πυκινὸν καὶ ἐπάλληλον, ἅμα γίνεται, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ. τὸ δὲ θαμὰ, οὕτω. ἔστι θαμός· ἐξ οὗ θαμειά. τὸ οὐδέτερον, θαμόν· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, θαμά· καὶ τὸ ἐπίρρημα, θαμά. οὐ γὰρ γίνεται ἀπὸ τοῦ θαμὺς θαμειός, ἀφ' οὗ τὸ, θαμέες ἄκοντες. οὐ γὰρ ἂν ὀξύνεται θαμειός. Μεθόδιος. ὥςπερ δὲ ἀπὸ τοῦ χάζω, γίνεται ἅζω· ἔμεινε δὲ ἡ ἀναλογοῦσα τῷ χ δασεῖα· οὕτως ἐκ τοῦ θαμὰ, ἅμα. δασύνεται καὶ βαρύνεται. τὰ εἰς α λήγοντα δισύλλαβα ἐπιρρήματα, ἅπαντα βαρύνονται· οἷον ὦκα, τάχα, σάφα, λίγα, λίπα· χωρὶς τοῦ θαμά.

Ἀμάδιος] ἀμάδα τὴν ναῦν Αἰσχύλος, ἐπιρρηματικῶς, ἅμα τῷ προσελθεῖν. ἀπὸ τοῦ ἅμα ἀμάδιος παράγωγον διὰ τοῦ διος· καὶ πολὺς ὁ τοιοῦτος χαρακτήρ.

Ἀμαδρυάδες] Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, — ὁ γὰρ οἶος, ἐν οὔρεσι δένδρεα τάμνων, Δήποθ' ἀμαδρυάδος νύμφης ἀθέριξε λιτάων, Ἣ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μει-

λίσσετο μύθῳ: — ἁμαδρυάδες νύμφαι λέγονται, διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσὶ γεννᾶσθαι· ἢ ἐπειδὴ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθείρεσθαι. Χάρων γὰρ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ, ὡς Ῥοῖκος, δρῦν θεασάμενος ἤδη μέλλουσαν ἐπὶ γῆν καταφέρεσθαι, προσέταξε τοῖς παισὶ ταύτην ὑποστηρίξαι· ἡ δὲ μέλλουσα συμφθείρεσθαι τῇ δρυὶ νύμφη, ἐπιστᾶσα τῷ Ῥοίκῳ, χάριν μὲν εἰδέναι ἔφασκεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπε δὲ αἰτήσασθαι ὅ τι βούλοιτο. ὡς δὲ ἐκεῖνος ἠξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ἐπιζήμιον μὲν ἔλεγεν εἶναι τοῦτο, φυλάττεσθαι δὲ ὅμως ἑτέρας γυναικὸς ὁμιλίαν. ἔσχον δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. καί ποτε πεττεύοντος αὐτοῦ περιίπταται ἡ μέλισσα. πικρότερον δέ τι ἀποφθεγξάμενος, εἰς ὀργὴν ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πληρωθῆναι. καὶ Πίνδαρος, Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι.

Ἀμαζόνες] ἐκ τοῦ μαζὸς καὶ τοῦ στερητικοῦ α ἀμαζόνες· ὅτι τὴν μίαν θηλὴν τὴν δεξιὰν ἔκοπτον ἢ ἔκαιον, ἵνα μὴ ἐμποδίζωνται τοξεύουσαι· ἢ ὅτι μαζοῦ καὶ τροφῆς οὐ μετέσχον, ἀλλ' ὄφεσι καὶ ἄλλοις τισὶ θηρίοις ἐτρέφοντο, ταύραις καὶ χελώναις· παρὰ τὸ μάζαις μὴ χρῆσθαι, ἤγουν τροφαῖς, ἀλλὰ κρέασιν· ἢ ὅτι λαμβάνουσαι ζώνην καὶ πανοπλίαν, ἐξερχόμεναι ἥμων καὶ ἐθήριζον· παρὰ τὸ ἐν ταῖς ζώναις ἁμᾶν. λέγονται δὲ οὕτω καὶ οἱ πένητες οἱ μάζαν οὐκ ἔχοντες.

Ἄμαθος ἡ ψάμμος, παρὰ τὸ ψάμαθος γίνεται, ἀποβολῇ τοῦ ψ. ἢ ἄμυθός τις οὖσα, τουτέστιν ἀνεπίγνωστος, ἣν οὐκ ἔστιν ἀριθμῆσαι καὶ καταμαθεῖν. Μεθόδιος.

Ἀμαθύνει] παρὰ τὴν ἄμαθον ἀμαθύνειν, τὸ ἀφανίζειν.
76 — πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει: — κατὰ μικρὸν δαπανᾷ, τουτέστιν, ἄμαθον καὶ κόνιν ποιεῖ.

Ἀμαθαίνειν, ἀμαθῶς ἔχειν. Ἀμαθὴς, σκαιὸς καὶ βίαιος.

Ἀμαλδύναι, κακοποιῆσαι, ἀποκρύψαι, εἰς ἄλα δῦναι.

Ἀμαλκιεῖν, τὸ μὴ ῥιγοῦν.

Ἀμαλλεύειν, δραγμεύειν· καὶ Ἀμάλλιον σχοινίον, ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἀμάλλας, τὸ νῦν οὐλόδετον.

Ἀμαξιτὸς, ἁμάξαις διοδευτός.

Ἀμαιμάκετον] Ὅμηρος, Ἱστὸν ἀμαιμάκετον: — παρὰ τὸ μῆκος μάκετος· διπλασιασμῷ μαμάκετος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μετὰ τοῦ α, ἀμαιμάκετος, ὁ μακρὸς καὶ ὑπερφυής. τὸ δὲ, — πνείουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ: — παρὰ τὸ μαιμῶ, μαίμακα. Χίμαιραν ἀμαιμακέτην, ἄμαχον, ἀπαταγώνιστον, φοβερὰν, ἀνυπόστατον· ἢ ἀπροσμάχητον, καὶ μεγάλην· παρὰ τὸ μαιμάω μαιμῶ, τὸ προθυμοῦμαι, μαιμάκετος· ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, πρὸς ἣν οὐδεὶς προθυμεῖται μάχεσθαι. ἢ παρὰ τὴν μάχην, ἀμαιμάχητος, καὶ ἀμαιμάκετος, καὶ ἀμαιμακέτη.

Ἀμαλδύνω κυρίως τὸ διὰ πυρὸς ἀφανίζω. ἀπὸ τοῦ μαίρω τὸ λάμπω, ὁ μέλλων, μαρῶ· ἀφ' οὗ τὸ μαραίνω· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμαρῶ· τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ, ἀμαλῶ· κατὰ παραγωγὴν, ἀμαλύνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀμαλδύνω. τεῖχος ἀμαλδύναι: — ἢ τὸ ἁπλῶς ἀφανίσαι ἢ ὁμαλίσαι· παρὰ τὴν ἄμμον· ἄμμος, ἀμῶ, ὡς δοῦλος δουλῶ, καὶ φίλος φιλῶ· παράγωγον ἀμύνω καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, καὶ τοῦ δ, ἀμαλδύνω. οὕτως Ὠρίων. ὁ δὲ Μεθόδιος, παρὰ τὸ ὁμαλὸς ὁμαλύνω, ὡς
30 κακὸς κακῶ κακύνω· καὶ ἐπενθέσει τοῦ δ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α.

Ἀμάλθεια, ἡ τροφὸς τοῦ Διός. Καλλίμαχος, — σὺ δὲ θήσαο μαζὸν Αἰγὸς Ἀμαλθείης, — εἰσὶ δ' οἱ φασὶ παραπεπλάσθαι τὸ ὄνομα. εἶναι γὰρ αὐτὴν ἀμαλακιστίαν· παρὰ τὸ μὴ μαλάσσεσθαι καὶ ταπεινοῦσθαι. διὰ τοῦτο καὶ τὸν Ἡρακλέα παρτεριώτατον γεγονέναι λέγουσιν, ἐπειδὴ εἶχεν αὐτῆς τὸ κέρας, ὥσπερ ὁ μῦθος. ζήτει εἰς τὴν παροιμίαν, Ἀμαλθείας κέρας, εὐσθενείας καὶ ὑγιείας. Ἀμαλθεύσει πλήθει αὔξει.

Ἀμάλη, ἡ ἁπαλή. ἡ δὲ λέξις Μακεδόνων. ὅθεν καὶ Πρόμαλα εἴρηται, ἡ πρὸ τοῦ δέοντος αὐξανομένη μυρίκη· 40
μαλεῖν γὰρ τὸ αὐξάνειν. καὶ ἡ τριχῶν αὔξησις, ἀμάλη. ἔστι δὲ ἁπαλή· καὶ τροπῇ, ἀμάλη παῖς· καὶ ἀμαλὸν ἀμαλῶς, ἁπαλὸν ἁπαλῶς, μετρίως, εὐκόλως.

Ἀμαλλοδετῆρες, οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμοῦντες. ἀμάλλα δὲ ἡ ἐκ πολλῶν δραγμάτων συναγωγή.

Ἀμάλλαι, τὰ δράγματα τὰ τοῦ σίτου· ἢ παρὰ τὸ ἁμᾶσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίσθαι ταῖς χερσὶ τὴν τοῦ σίτου μετὰ τῶν ἀσταχύων καλάμην.

Ἀμᾶν, τὸ θερίζειν· παρὰ τὸ ὁμοῦ ἑστιᾶν, οἷον ἅμα σπᾶν, τὸ ἅμα καὶ ὑφ' ἓν πολλὰ ἕλκειν. ζήτει εἰς τὸ 50
ἄμη.

Ἀμάνδαλον, τὸ ἀφανὲς παρὰ Ἀλκαίῳ. ἀμαλδύνω, ἀμάλδανον τὸ ἀφανὲς καὶ ἀφανιζόμενον· καὶ ὑπερθέσει ἀμάνδαλον.

Ἄμαντες] οἱ περὶ Ἐλαφήνορα μετὰ Τροίας ἅλωσιν διέβησαν εἰς τὴν ἤπειρον, καὶ ᾤκησαν παρὰ τὰ Κεραύνια ὄρη. ἔκτισαν δὲ Εὔβοιαν. ὅθεν Ἄβαντες ἐκλήθησαν. ἐν ὑπομνήμασι Λυκόφρονος. καὶ κατὰ μεταφορὰν, Ἄμαντες.

* Ἀμαξουργὸς, ὁ τὰς ἁμάξας τεκταίνων· παρὰ τὸ ἐργάζομαι. 77

Ἀμαμαξὺς, ἡ ἀναδενδράς· παρὰ τὸ ἀμμίξαι, ἢ συνδεδεμένη· ἀναδεσμοῦνται γὰρ αἱ ἀναδενδράδες· ἀμμιξύς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ, ἀμαμαξύς. Ἐπίχαρμος, Ἐν γᾷ καὶ θαλάσσᾳ, οὐδ' ἀμαξύας φέρει: — Σαπφὼ διὰ τοῦ ὁ λέγει ἀμαμαξύδας. Μεθόδιος. ἔστιν οὖν ἀμπέλου τὶ γένος. οἱ δὲ, τὴν ἑσπέριον σταφυλήν· Ἀλέξανδρος τὴν ἀβούβαστον λέγει.

Ἄμαξα] Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς τῆξασθαι ἄμαξαν: 10
— παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἄξα, καὶ ἅμαξα. καὶ ἀμαξὶς, ἡ μικρά.

Ἀμάρα, ὁ ὀχετὸς δι' οὗ τὸ ἐν τοῖς κήποις φέρεται ὕδωρ, ἢ τάφρος, ἢ ὑδρορροή. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου Ἀμφυτὰ καὶ κήπους ὕδατος ῥόον ἡγεμονεύει, Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων, Ἰλιάδος Φ'. παρὰ τὸ ἅμα καὶ ὁμαλῶς ῥεῖν τὸ ὕδωρ. ἢ ὅτι τὰ φυόμενα πλησίον αὐτοῦ φυτὰ οὐκ ἐᾷ μαραίνεσθαι. ἢ παρὰ τὸ τῇ ἄμῃ αἱρεῖσθαι· ἄμη δέ ἐστιν ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. ἢ διὰ τὸ περὶ τὰς αἱμασιὰς ῥεῖν, τὰ περιφράγματα καὶ τοὺς τοίχους. οἱ δὲ, τάφρον, στέγην. 20

Ἀμαρία, παρὰ τὸ ἅμα ἄγω παραγώγως τὸ αὐτὸ σημαινόμενον· καὶ ἀμάραι, αἱ ἐν τῷ ὠτίῳ κοιλότητες. καὶ ἀμάρῃσι, πόροις.

Ἀμαρυγὰς, ὄψεις· οἱ δὲ, ἀκτῖνας ὄψεως. καὶ ἀμάρυγα, αἴθυγμα, φόρημα, εἴδωλον, κίνησιν, λαμπηδόνα.

Ἀμαρύσσω, τὸ λάμπω. Ἡσίοδος, ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε: — μαίρω, μαρῶ· ἐξ οὗ μαρύσσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀμαρύσσω· καὶ ἀμάρυγμα, καὶ ἀμαρυγάς· 30
σημαίνει τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμψεις. — Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα, Ἡσίοδος. σημαίνει δὲ καὶ τὰς τοῦ μετώπου ῥυτίδας, αἵτινες εἴρηνται διὰ τὸ ἀμαυρὸν ἀλαμπεῖς εἶναι καὶ ἀμυδραί. ἢ παρὰ τὸ ἀμάραις ἐοικέναι, ὀχετοῖς. ὡς γὰρ ἐκεῖναι τὸ ὕδωρ, οὕτω καὶ αὗται τὸν ἱδρῶτα μετάγουσιν ἐπὶ τὰ παρ' ἑκάτερα μέρη τῆς κεφαλῆς. αἱ δὲ ἐκλάμψεις εἴρηνται παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω. ἐξ οὗ ἐν διπλασιασμῷ μαρμαίρω, καὶ μαρμαρυγὴ, καὶ μάρμαρον· Μάρων κύριον ὄνομα. ἐκ τοῦ μαρῶ

μέλλοντος, μαρύσσω. ἀμάρα, ἀμάρυγμα· ἢ μαρυγμαί, ἀμαρυγμὴ, καὶ ἀμάρυγμα. Μεθόδιος.

Ἀμάρυνθος, πόλις Εὐβοίας. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Ἀμαράνθου βασιλέως· ἢ, ὥς τινες, ἀπὸ τοῦ μὴ μαραίνεσθαι τὸν τόπον. σύνδενδρος γάρ.

Ἀμαραντός] Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, Ἔνθα δὴ ἠπείροιο Κυταΐδος ἠδ' Ἀμαραντῶν: — Κύτος πόλις τῆς Κολχίδος. ἔστι καὶ ἑτέρα Κύτα τῆς Εὐρώπης, κατὰ ἀρχὴν τοῦ εἴςπλου τοῦ Πόντου· ἐκεῖθεν δὲ τὴν ἀρχὴν λαμβάνει. λέγεται δὲ οὕτως ὀνομαστικῶς. ὅθεν Κυταΐδα τὴν Μηδείαν λέγουσιν. Ἀμαραντὸς, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ. ὡς δὲ ἔνιοι, ὄρη τῆς Κολχίδος, ἐξ ὧν καταφέρεται ὁ Φάσις ποταμός. φαίνεται ἀπὸ Ἀρμενίων ὀρῶν εἰς Κόλχους κατὰ θάλασσαν. τὸ δὲ Ἀμαραντῶν ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν ὀρέων περισπᾶται ὡς κύριον· καὶ τὰ ἀμάραντα ὀξύνεται. λέγεται δὲ πρὸς διάφορον σημαινόμενον τὰ ἀμάραντα σώματα. δῆλον οὕτω λέγεται ἐπὶ ἀμαράντων σωμάτων.

78 Ἀμαρτίνους] παρὰ τὸ ἁμαρτῶ ἁμαρτίνους· σημαίνει δὲ τὸν ἡμαρτημένον κατὰ τὸν νοῦν· ὡς οἰδῶ, Οἰδίπους. τὰ παρὰ τὸ ἁμαρτία συντιθέμενα, καὶ διὰ τοῦ ο, καὶ διὰ τοῦ ι γράφονται. ζήτει εἰς τὸ δαΐφρων.

Ἀμαρτοεπής, ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν, ἤγουν φλύαρος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἁμαρτανόντων τῆς ὁδοῦ.

Ἀμαρτωλός] παρὰ τὸ ἁμαρτῶ ἁμαρτήσω, ἁμαρτηλὸς καὶ ἁμαρτωλὸς, αἱμύλος, πανοῦργος, μοχθηρός· καὶ ἁμαρτωλία, ὃ καὶ ἁμαρτία, καὶ ἁμάρτημα.

Ἀμαρτία, κυρίως ἡ ἀποτυχία. παρὰ τὸ μάρπτω ἁμαρπτία· καὶ ἔλλειψει τοῦ π; ἁμαρτία, ἡ ὃ βούλεται μὴ μάρπτουσα, ὅ ἐστιν ἀποτελοῦσα. ἔνθα καὶ μάρτυς, ὁ μάρψας καὶ εἰδὼς τὸ ἀληθές. ἡ ἀπαρτία παρὰ τὸ ἀρτῶ σημαῖνον τὸ ἁρμόζω, πόρρω οὖσα τοῦ συνηρμόσθαι ὃ βούλεται· τῆς ἀπὸ προθέσεως τὸ ἄποθεν δηλούσης.

Ἀμαρτῶ, καὶ ἁμαρτάνω· ἐκ τοῦ ἁμαρτῶ τὸ ἀποτυγχάνω, ὡς ἤδω, ἀνδάνω· ἀπὸ τοῦ μάρπτω τὸ καταλαμβάνω. ἁμαρτῶ οὖν, τὸ οὐ καταλαμβάνω. Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἥμαρτε: — καὶ ἁμαρτῆσαι, τὸ ἀτυχῆσαι, στερηθῆναι· καὶ ἁμαρτήσεσθαι, ἀδικήσεσθαι, βλαβῆναι.

Ἁμαρτῇ, ἐπίρρημα, σημαίνει τὸ ὁμοῦ, καὶ κατὰ τὸ αὐτό. καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἐκ τοῦ ἁμαρτήδην λέγει κατὰ συγκοπήν· καὶ ὀξύνεται· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, ἐκ τοῦ ἅμα καὶ τοῦ ἀρτῶ. καὶ γίνεται ἀπὸ ἀμφοτέρων ἐπίρρημα ἁμαρτῇ, καὶ ὁμαρτῇ. ζήτει εἰς τὸ ὁμαρτῇ. διατί λέγονται μεσότητος ἐπιρρήματα; ἐπειδὴ μέσον ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου κεῖνται. ζήτει εἰς τὸν ὄφιν. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι σὺν τῷ ι γράφεται. τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα ἐπιρρήματα, ἔχουσι τὸ ι προσγεγραμμένον· οἷον, ἄλλῃ, πάντῃ, κρυφῇ, σπουδῇ, εἰκῇ, ὅπῃ, πῇ. εἰσὶ δέ τινα εἰς η λήγοντα ἐπιρρήματα μὴ ἔχοντα τὸ ι· οἷον, ἦ θέμις, ἀντὶ τοῦ ὡς· ἦ νέος οὐκ ἀπάλαξεν, ὡς νέος σημαίνει· μή, νή, δή, ἠή· ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, καὶ θαυμαστικόν· ὠή· ἔστι κλητικὸν ἐπίρρημα· καὶ ἰώ, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα· καὶ τὸ ἤδη. καὶ τὸ νῦν δή, ὃ σημαίνει τὸ ἀρτίως. τοῦτο δὲ τὸ νῦν δή, οὐκ ἀνέχεται τὰς συντάξεις τοῦ νῦν. τὸ μὲν γὰρ νῦν, συντάσσεται ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων· νῦν γράφω, νῦν γράψω, νῦν ἔγραψα· τὸ δὲ νῦν δή, παρωχημένῳ μόνῳ συντάσσεται, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, οἷον, — νῦν δή τοι ξυμβλήμενος ἐγγὺς ὁδίτης· — καὶ τὸ βῇ, ὅτερ περισπᾶται, τῶν ἄλλων τῶν μὴ ἐχόντων τὸ ι, μὴ περισπωμένων. ἔστι δὲ μίμημα φωνῆς προβάτου. ἔστι δὲ ἀκαρεί· σημαίνει τὸ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς τὸ ἡσυχῇ, καὶ ἄλλῃ, καὶ τὰ τοιαῦτα, διὰ τοῦτο σὺν τῷ ι γράφεσθαι, ἐπειδὴ ἀπὸ δοτικῆς γέγονεν. ὅτι γὰρ ἀπὸ δοτικῆς γέγονε, δηλοῖ τὸ ταύτῃ. ἔστι γὰρ αὕτη, ἡ εὐθεῖα· ἡ γενικὴ, ταύτης· καὶ ἡ δοτικὴ, ταύτῃ. εἰ ἄρα οὖν λέγομεν Ταύτῃ ἀπέλθωμεν, καὶ οὐ λέγομεν Αὕτῃ ἀπέλθωμεν, δῆλον ὅτι ἀπὸ δοτικῆς γέγονεν. εἰ δὲ τοῦτο ἀπὸ δοτικῆς γέγονε, δῆλον ὅτι καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἔχοντα τὸ ι, ἀπὸ δοτικῆς γεγόνασιν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσότητος. Ἐκ ποίων μερῶν τοῦ λόγου γίνονται τὰ ἐπιρρήματα; ἐκ πάντων. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ Φρόνιμος, Φρονίμως· ἀπὸ ῥήματος, ὡς τὸ κρύβδω, κρύβδην· ἀπὸ μετοχῆς, ὡς τὸ ἐπιστάμενος, ἐπισταμένως· ἀπὸ ἄρθρου, ὡς τὸ ὅς, ὥς· ἀπὸ ἀντωνυμίας, ὡς τὸ οὗτος, οὕτως· ἀπὸ προθέσεως, ὡς τὸ ἀνὰ, ἄνω· κατὰ, κάτω· ἀπὸ ἐπιρρήματος, ὡς τὸ ἐγγὺς, ἐγγυτέρως· ἀπὸ συνδέσμου, 79
ὡς τὸ καθὰ, καθώς. Ἐκ πόσων πτώσεων γίνονται τὰ ἐπιρρήματα: — ἐκ πασῶν. ἀπὸ εὐθείας, ὡς τὸ, ὁ πρόφρων· Πρόφρων νῶν Δαναοῖσι Ποσειδάων ἐπάμυνον: — ἀπὸ γενικῆς, ὡς τὸ προῖξ προικός· Ἕνα προικὸς χαρίσασθαι: — ἀπὸ δοτικῆς, ὡς τὸ ἡ ἰδία, τῆς ἰδίας, τῇ ἰδίᾳ· Ἰδίᾳ ἦλθον· δημοσίᾳ ἐλάλησα: — ἀπὸ αἰτιατικῆς, ὡς τὸ, ἡ ἀπριάτη, τῆς ἀπριάτης, τῇ ἀπριάτῃ, τὴν ἀπριάτην· Ἀπριάτην ἀνάποινον: — καὶ ἡ πέρα, τῆς πέρας, τῇ πέρᾳ, τὴν πέραν· Πέραν τοῦ χειμάῤῥου τῶν κέδρων: — καὶ ἀπὸ κλητικῆς, ὡς τὸ, Ἡράκλεις παρὰ Λουκιανῷ. ἢ ἀπὸ κλητικῆς χωρεῖ εἰς ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν· οἷον ὦ. τοῦτο γὰρ, ἡνίκα θαυμαστικὸν λαμβάνεται, βαρύνεται, καὶ χωρεῖ εἰς ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν· οἷον, ὦ Ἡρακλῆς.

Ἀμαστρις, πόλις Παφλαγονίας, ἡ πρότερον Κρώμνα. Ὅμηρος, Κρώμναν τ' Αἰγιαλόν τε: — ἐκλήθη δὲ Ἀμαστρις ἀπὸ γυναικὸς Περσίδος Ἀμάστριδος, θυγατρὸς Ὀξυάρθρου τοῦ ἀδελφοῦ Δαρείου· ὅπερ ὁ Στράβων, Ἀμάστρεως κλίνει· ἄλλοι δὲ, Ἀμάστριδος. τὸ ἐθνικὸν, Ἀμαστριανός, ὡς Καλάτιος, Καλατιανός· καὶ Φάσις, Φασιανός· τὰ γὰρ εἰς νος ἐθνικὰ, ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ος εὐθειῶν γίνονται, ὡς Βάκτριος, Βακτριανός· ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ως γενικῶν, ὡς τοῦτο· ἢ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ια θηλυκῶν, ὡς Ὀλβία, Ὀλβιανός· Ἀσία, Ἀσιανός· καὶ Ἀμαστριανὴ γῆ.

Ἀμάς] Ὕμμιν ἔγωγε Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς: — τὸ ἁμὰς ἐκτείνεται κατὰ τὸ τέλος. ἔστι τοίνυν ἁμετέρας, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἁμάς, ἡμετέρας, Δωρικῶς.

Ἀματροχιὰ, παρ' Ὁμήρῳ ἡ τῶν τροχῶν σύγκρουσις· παρὰ τοῖς νέωτα ὁ τῶν τροχῶν ἐν γῇ τύπος. ἁματροχιὰ ἐστὶ τὸ ἅμα τρέχειν, καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι, οἷον ὁμοδρομία τὶς οὖσα· τροχοὺς γὰρ τοὺς δρόμους ἔλεγον. ὀξύνεται δὲ ὡς Φυταλιά· καὶ βασύνεται ἡ ἀρχή. ἁματροχία ἡ εἰς ταυτὸ συνδρομὴ τῶν ἁρμάτων· ἁματροχιὰ δὲ ἐστὶν ὁ τύπος καὶ ἡ ἐγχάραξις τοῦ τροχοῦ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς. ζήτει εἰς τὰς χρήσεις εἰς τὸ ἁρματροχιά.

Ἀμαυρὸν, τὸ ἀλαμπὲς καὶ μὴ ὁρώμενον. παρὰ τὸ μαίρω, μαρῶ· πλεονασμῷ τοῦ υ, μαυρῶ, ὡς κλαίω κλαύσω, καὶ καίω καύσω· ἐξ αὐτοῦ ῥηματικὸν ὄνομα· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμαυρὸς, ὁ ἀλαμπής· ἢ ὁ ἅμα ταῖς αὔραις φερόμενος· ἢ ἀσθενές, σκοτεινόν.

* Ἄμβασις, ἀνάβασις, κατὰ συγκοπήν.

Ἀμβαλλώμεθα] — μὴ δέ τι δηρὸν Ἀμβαλλώμεθα ἔργον: — ἀναβαλλώμεθα, ὑπερτιθέμεθα. πᾶσα πρόθεσις συγκοπὴν πάσχουσα τοῦ ἐσχάτου φωνήεντος: — καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἄμβατος, ἀνάβασιν ἔχουσα ὁδός, ἡ πρὸς τῷ τείχει αὐτῷ οὖσα ἀναβατός. ζήτει εἰς τὸ ἱππόβοτος.

Ἀμβλὺς, ὁ σίδηρος ὁ μὴ ὀξύς. παρὰ τὸ μῶλος, ὅ ἐστιν ὁ ἐγχρονισμὸς τῆς μάχης, γίνεται μωλύς, ὡς ἵππος ἱππύς· καὶ κατὰ στέρησιν ἀμωλύς, ὁ μὴ ἐπὶ μῶλον (ὅ ἐστι τὸν πόλεμον) ἐπιτήδειος· συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, ἀμβλύς, βαρύς.

Ἀμβλυωπία] ἐκ τοῦ ἀμβλυωπὸς, ἀμβλυωπία· τοῦτο ἐκ τοῦ ἀμβλὺ, ὃ σημαίνει τὸ ἀσθενὲς, καὶ τὸ ὤψ ὠπός, οἱονεὶ ὁ μὴ καθαρὸν φῶς ἔχων, ἀλλ' ἀσθενές· καὶ Ἀμβλυώττειν, τὸ μὴ ὀξυδερκεῖν· Ἀττικῶς δὲ τὸ τυφλώττειν καὶ βαρύνεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς. ἀπὸ τοῦ ἀμβλὺς, καὶ τοῦ ὄσσω τὸ βλέπω, παρὰ τὸ ἀμβλεῖς ἔχειν τοὺς ὄσσους, ἀμβλυώσσω, καὶ Ἀττικῶς ἀμβλυώττω.

Ἀμβλῶσαι, τὸ ἀτελὲς βρέφος ἀποβαλεῖν· καὶ τὰ πρὸς τοῦτο φάρμακα, ἀμβλωθρίδια καλοῦσιν οἱ ἰατροί. Ἀριστοφάνης, Καὶ Φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην: — ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμπέλων, ὁπότε γὰρ αὐταὶ τοὺς λεγομένους ὀφθαλμοὺς ἀποκαυθεῖεν, λέγουσιν αὐτὰς ἀμβλυώττειν· ἀντὶ τοῦ, οὐ τελεσφοροῦσι καρπόν. καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν τῶν ἀτελῆ τὰ βρέφη βαλλουσῶν, λέγεται ἀμβλυώττειν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀμβλώττειν. ἢ ἐκ τοῦ ἀμαλῆσαι, ὅ ἐστι τὴν γονὴν ἀφανίσαι, ἀμβλῆσαι· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, ἀμβλῶσαι. εἰς τὸ ἐξαμβλῶσαι.

Ἀμβλωθρίδια, τὰ ἐξημβλωμένα ἔμβρυα.

Ἀμβιοῖ, ἀναπνεῖ, ἀναζεῖ. Ἄμβικον, χύτραν, κάδον.

Ἀμβλήδην γοώσα, ἀναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα, ἀναβολάδην, ἀπὸ προοιμίου.

Ἀμβολάδην, ἀναβάλλων· ἢ ἐξ ὑποβολῆς. ἀμβολαὶ γὰρ διαναβολαί· ἀρχὴ καὶ προοίμιον, παρὰ τοῖς μουσικοῖς.

Ἀμβολιεργὸς] Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτησι παλαίει: —ὁ ἀναβαλλόμενος τὸ ἔργον.

Ἄμβροτοι· διότι ἀθάνατοι οἱ θεοὶ, τῷ ἄμοιροι εἶναι βροτοῦ, ὅ ἐστιν αἵματος.

Ἄμβροτον, ἀθάνατον, οὗ βροτοὶ οὐχ ἅπτονται, αἰδοῖον, ἡδὺ, λαμπρὸν, εὐῶδες, καλόν. καὶ ἄμβροτα, κεκρυμμένα.

Ἀμβρόσιος ὕπνος, θεῖος, θαυμαστός, ὃν οὐχ οἷόντε βροτοῖς ἅψασθαι. ἢ ὁ ὑγρός· ὑγρὸς γάρ ἐστιν ὁ ὕπνος· οἷον, Νηδυμὸς ἀμφιχυθείς: — καὶ Ἀμβρόσιος οὖν διὰ τοῦτο λέγεται ὁ ὑγρός. οὕτως Ὅμηρος. ὁ δὲ Θέογνις γράφει τὸ σι, δίφθογγον· σημαίνει δὲ τὸν εὐδαίμονα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ σιος γινόμενα ἅπαντα, πλὴν τῶν μετουσιαστικῶν, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον διπλάσιος, ἀσπάσιος, ταράσιος, ἱκέσιος, ἐφέσιος, ἀνάρσιος, Συρακούσσιος· (οὕτω γὰρ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ καθόλου, διὰ δύο σσ γράφει τὸ ὄνομα) δραπρύσιος· ὁμοίως δὲ καὶ καὶ ἐπ' ἀριθμῷ τασσόμενα· οἷον διακόσιοι, τριακόσιοι. εἶπον, μὴ σημαίνοντα μέρος ἢ μετουσίαν: — διὰ τὸ ὕειος παρα, καὶ χρύσειος σταυρός. Ἄλλως· τὰ διὰ τοῦ ιος κτητικὰ, ἀπὸ πρωτοτύπου τῶν εἰς τος γινόμενα, εἰ μὲν μεταβάλλει τὸ τ εἰς σ, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον ἀκήρατος, ἀκηράσιος· ἄμβροτος, ἀμβρόσιος· εἰ δὲ φυλάττει τὸ τ, διὰ τῆς ει διφθόγγου· Ἀρχίστρατος, Ἀρχεστράτειος· Καλλίστρατος, Καλλιστράτειος· χωρὶς εἰ μὴ ὦσιν ἐθνικά, ὡς τὸ Βοιωτὸς, Βοιώτιος· καὶ Αἴγυπτος, Αἰγύπτιος. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄβροτος· τοῦτο, παρὰ τὸ βροτὸς, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ πλεονασμῷ, γίνεται ἄνβροτος· καὶ τρέπει τὸ ν εἰς μ. τὸ θηλυκὸν, ἡ ἀμβροσία· καὶ σημαίνει τὴν ἀθανασίαν. ἀμβροσία δὲ, ἡ ὄντως σοφία τοῦ θεοῦ. ἀμβροσία, θεία τροφὴ, ἧς βροτοὶ οὐ μετέχουσιν· ἢ ἧς οὐχ οἷόντε βροτὸν ἅψασθαι. ἔστιν οὖν βροσις βροσία, καὶ κατὰ στέρησιν καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἀμβροσία. καὶ ἀμβρόσιαι χαῖται· καὶ, ἀμβροσίην διὰ νύκτα, διὰ τῆς θείας νυκτός. ὧδε τὴν θείαν σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τῶν θεῶν βρῶμα. 81

Ἀμβρακία, πόλις Ἠπείρου· ἀφ' ἧς ἐκλήθη ἡ χώρα Ἀμβρακία. Ἤδη μὲν ποτὶ κόλπον ἐπώνυμον Ἀμβρακιήων. Ἀπολλώνιος.

Ἄμβη, τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος, παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι.

Ἄμβων, κυρίως τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος, παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι· οἷον, πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας· λέγονται δὲ καὶ οἱ ὀρεινοὶ καὶ ὑψηλοὶ τόποι· οἷον, — ἐπ' οὔρεος ἀμβώνεσσι: — παρὰ τὸ βῶ βῶν, ὡς γηρυῶ Γηρυών· καὶ ἀναβὼν, καὶ συγκοπῇ ἄμβων· καὶ καθόλου προσανάβασις καὶ ὑπεροχὴ καὶ ὄρους λόφος.

Ἀμβωμοῖσιν, ἀντὶ τοῦ, περὶ τοῖς βωμοῖς. Χρύσιππος ὑφ' ἓν προφέρει· ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος β' μέρη λόγου· καὶ προπερισπᾷ. λέγει οὖν καὶ ἀλλαχοῦ, Χαίρετε δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτῳ ἐπὶ βωμῷ: — χρὴ γινώσκειν, ὅτι διὰ τοῦ μ γράφει, κἂν παρένθεσις ᾖ, τὸ, ἀμφόνον.

Ἀμέλγω, παρὰ τὸ ἅμα ἕλκειν.

Ἀμέλει, τοιγαροῦν, δηλαδή, πάντως. ἐπίρρημα γάρ ἐστι συγκατάθεσιν δηλοῦν.

Ἀμέγαρτον, ποτὲ μὲν δηλοῖ τὸ εὐτελὲς καὶ μὴ ἄξιον φθόνου· οἷον, — ἀμέγαρτε συβώτα — ἐν τῷ συβωτεῖν ἀνεπιφθόνητε, ἄξιε συφορβεῖν· κατὰ στέρησιν τοῦ α. παρὰ τὸ μεγαίρω τὸ φθονῶ, μεγαρτός, καὶ ἀμέγαρτος, ὁ μὴ φθόνου ἄξιος· φθόνος γὰρ τοῖς εὐτελέσιν οὐ προσγίνεται. Πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει· Σοφοκλῆς. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πολύ· ὡς τὸ, — φθόνον δ' ἀμέγαρτον τὸν πολλοῦ φθόνου ἄξιον· τὰ γὰρ μεγάλα φθονεῖται· τὰ δ' εὐτελῆ, οὔ.

Ἀμοιβὴ, ἡ μεταλλαγὴ καὶ πόρευσις· καὶ ἀμείβοντας, τοὺς ξυλίνους ἀντιστάτας, τοὺς ἐν ταῖς οἰκοδομίαις δοκούς, στύλους.

Ἀμείβειν, τιμᾶν· καὶ ἄμειβον, ἤλλασσον· καὶ ἀμείβεται, παραιτεῖται.

Ἀμείβεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεσθαι, ἐναλλάσσειν, διέρχεσθαι, καὶ τὸ ἐν μέρει τι ποιεῖν.

Ἀμείψικόσμη, ἡ μετακόσμησις.

Ἀμειψιρυσμεῖν, μεταμορφοῦσθαι.

Ἀμένης, σημαίνει τὸν παῖδα· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος· καὶ κλίνεται ἀμένητος, ὥσπερ Ἀμέλης Ἀμέλητος, ὄνομα ποταμοῦ. εἰσὶ τινὰ εἰς ης ὑπὲρ β' συλλαβὰς, ἔχοντα πρὸ τοῦ η ἀμεταβόλου, καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνήεν, μήτε τὸ η, μήτε τὸ ι, μήτε τὸ υ, μήτε τὸ ω· πάντα διὰ τοῦ ης κλίνεται· ἐπικλῆς ἐπικλήτος· Ἀκέλης Ἀκέλητος, ὄνομα ποταμοῦ· κέλης, κέλητος· ὑπέρης, ὑπέρητος, προσκείται, μήτε τὸ η, μήτε τὸ ι, καὶ ἐξῆς· ἐπειδὴ ταῦτα εἰς αυ ἔχει τὴν γενικήν. Αἰσχύνης, Αἰσχύνου· Μηριόνης, Μηριόνου· Κεβρυόνης, Κεβρυόνου· τελώνης, τελώνου. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸν ὁ κανόνα τῶν ἀρσενικῶν.

Ἀμενηνός] παρὰ τὸ μένος ἄμενος· καὶ πλεονασμῷ τῆς νη συλλαβῆς, ἀμενηνός. ἢ παρὰ τὸ μένω μενηνός, ὡς πέτω πετηνός· καὶ ἀμενηνός, ὁ ἀσθενὴς, λεπτὸς, μάταιος· ἐξ οὗ καὶ βῆμα, — ἀμενήνωσε δέ οἱ αἰχμήν: — ἀσθενῆ ἐποίησεν· ἀντὶ τοῦ ἀνέκαμψεν.

Ἀμέρδω] Ἰλιάδος ν', — ὄσσε δ' ἀμέρδεν Αὐγὴ χαλκείη: — ἐστέρισκεν, ἠφάνιζεν. κυρίως τὸ μέρους στερῶ· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ στερούμαι· οἷον, Ὁπότε 82

δὲ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησεν ἀμέρσαι: — ὥςπερ παρὰ τὸ σκαίρω σκαρῶ, γίνεται σκαρίζω· καὶ εἴρω ἐρῶ ἐρίζω· οὕτω καὶ παρὰ τὸ μείρω μερῶ, γίνεται μερίζω καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ, μέρδω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀρέρδω. μείρω μερῶ, Αἰολικῶς μέρσω, ὡς φθείρω φθερῶ φθέρσω, καὶ κείρω κερῶ κέρσω· καὶ ἀμέρσω ἐξ αὐτοῦ.

Ἀμεύσιμον] ἀμεύω τὸ πορεύομαι. παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ σεύω. ἢ παρὰ τὸ νεύω νεύσιμος, καὶ ἀνεύσιμος, τοῦ α ἢ ὁμοῦ ἢ πλεονασμὸν δηλοῦντος, τροπῇ τοῦ ν εἰς μ· οἷον, — ὅπῃ καὶ ἀμεύσιμον: — τουτέστι πορεύσιμον. Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, — καὶ ἀμευσιεπὴς — διαλλάσσουσα καὶ ἀμειβομένη τοῖς λόγοις.

Ἀμείβω] τὸ α βραχύ· τὸ α πρὸ τοῦ β ἢ μ συστέλλεται. σημαίνει δὲ τρία· τὸ λόγον ἀποδίδωμι, τὸ ἐναλλάσσειν, καὶ τὸ κατὰ μέρος· Οἱ μὲν, ἀμειβόμενοι, φυλακὰς ἔχον.

Ἀμειδὴς] ἀμειδεῖς τε καὶ στυγνοί — ἐν βάθει βουλευομένοις ὅμοιοι, σκυθρωποί. σημαίνει δὲ καὶ ἀγέλαστοι, ἢ ἀχάριστοι· ἀπὸ τοῦ μειδῶ, ἢ μειδιῶ· τοῦτο παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, Βοιωτικῇ τροπῇ τοῦ η εἰς ει εὐφθογγον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μειδῶ καὶ μειδιῶ· τὸ γὰρ ἐπὶ τοῦ βουλεύομαι, διὰ τοῦ η γράφεται καὶ βαρύνεται· παρὰ γὰρ τὸ ἄδω τὸ ἀρόσκω γίνεται.

Ἀμείδητος] ᾧ ἐν ἀμειδήτους ἀγίας ηὐλίζετο νύκτας: — τὰς φρικτὰς, ἐν αἷς οὐκ ἔστι μειδιάσαι· οὐδὲ γελάσαι· ἢ ὅτι φοβεραὶ εἰσὶ καὶ σκοτειναί. ἁγίας, διὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἄγεσθαι τὰ μυστήρια. Ἀπολλώνιος.

Ἀμείλιχος, ἀμείλικτος, ἀσυμπαθὴς, ἀπηνὴς· ἀπὸ τοῦ μειλίσσω· τοῦτο ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μέλιτος μελίσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μειλίσσω, μειλικτός, καὶ ἀμείλικτος, ὁ ἀσυμπάθητος, καὶ ἀδυσώπητος, καὶ σκληρός.

Ἀμείνων] παρὰ τὸ μέρος μερίων· ἐκβολῇ τοῦ ρ καὶ συναιρέσει, μείων, καὶ ἀμείων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀμείνων, ὁ μὴ ἐλάσσων τινός. ἢ παρὰ τὸ μένω, γέγονεν ἀμένων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀμείνων, τουτέστιν ὁ μὴ μένων, ἀλλ' ὑπὸ πάντων αἱρόμενος· τὸν γὰρ κρείττονα πάντες αἱροῦσιν.

Ἀμείνω] — πλέκτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω: — ἀμείνω χωρὶς τοῦ ν καὶ τοῦ ι, αἰτιατικὴ γένους θηλυκοῦ. ἔστι γὰρ ἀμείνονα, καὶ ἀμείνοα, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀμείνω, ὡς ἐλάσσονα ἐλάσσοα ἐλάσσω, βελτίονα βελτίοα καὶ βελτίω. τὸ δὲ ἀμείνῳ μετὰ τοῦ ι, ἔστι δοτικὴ, ἀπὸ τῆς ἡ ἀμείνως, τῆς ἀμείνω.

Ἄμεινον, βέλτιον.

Ἀμείνασις, ἡδύσμον ὑπὸ Περγαίων.

Ἀμεινίας, παρὰ τὸ ἀμείνων ἀμείνονος, Ἀμεινονίας, καὶ Ἀμεινίας, ὄνομα κύριον. ἢ παρὰ τὸ μένος μενίας· καὶ ἀμεινίας κατὰ στέρησιν, οἱονεὶ ἀπρόθυμος καὶ ἀόργητος.

Ἄμη, τὸ γεωργικὸν ἢ οἰκοδομικὸν ἐργαλεῖον. παρὰ τὸ ἅμα γέγονεν ἄμη, τὸ ἅμα καὶ ὑφ' ἓν ἕλκον πολλά. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν, ὅ ἐστι κόπτειν καὶ θερίζειν.

83 Ἀμητῆρες, θερισταί· ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν.

Ἀμήτειρα· καὶ ἀμησάμενοι, τεμόντες, συναγαγόντες, καὶ ἐπαντλησάμενοι· καὶ συναμησάμενος, σωρεύσας, συνέξας, ἢ θερίσας· ἀπὸ τοῦ ἀμῶ. τοῦτο παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ ἕω τὸ πορεύομαι. καὶ ἀμᾶσθαι, τὸ ἐφέλκεσθαι τὴν γῆν, ἢ ἄλλό τι λαμβάνειν πρὸς ἑαυτόν.

Ἀμητὸς] ἐκ τοῦ ἀμῶ τὸ θερίζω, βῆ συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὁ μέλλων ἀμήσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀμητός. διαφέρει δὲ ἄμητος, καὶ ἀμητός. ἄμητος γὰρ, ὁ καιρὸς τοῦ θέρους· ἀμητὸς δὲ, ὁ θερισμός, οἱονεὶ αὐτὸς ὁ ἀμώμενος καρπός. τὸ α, μακρόν· τὸ α πρὸ τοῦ μ καὶ β συστέλλεται· σεσημείωται τὸ ἀμητός, καὶ ἀμῶ.

Ἀμήτωρ, κακομήτωρ.

Ἀμήτορας, κιθαριστάς· Κρῆτες.

Ἀμήρυτον, τὸ ἀτέλεστον· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπὸ τῶν ἐρίων μηρυμάτων, μήρυτον, καὶ ἀμήρυτον.

Ἄμηρον, νέον· οἷον, τὸ Ἄμηρον οὐδετέρως ἔστιν ὄνομα ὄρους. ἄμηροι, οἱ ὅμηροι.

Ἄμης, ποιός τις πλακοῦς. Ἀριστοφάνης, Ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί: — ἀπὸ τοῦ ἐξαμᾶσθαι αὐτὸν σπουδῇ ὑφ' ἡδονῆς, ὡς μέλιτι καταρδόμενον. ἢ παρὰ τὸ πολλῶν ἅμα εἰς αὐτὸν ἀναγομένων καὶ ἐμβαλλομένων εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ.

Ἀμήχανα, πρὸς ἃ οὐκ ἔστι τὶς μηχανὴν εὑρεῖν· ἐξ οὗ δεινὰ καὶ χαλεπά. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἄτεχνον, καὶ τὸν ἄπορον μηχανῆς. Ἡ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμήχανε σὸς δόλος Ἥρη: — Ἰστέον ὅτι δύο σημαίνει ἡ λέξις, ἢ τὸν μὴ δυνάμενον μηχανὴν εὑρεῖν, ἢ πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι· ὅπερ καὶ ἐνταῦθα λέγεται. καὶ ἀμηχανίη, ἀπορία. δηλοῖ καὶ ἄβουλον, ἀτρόκοτον, ἐνδεῆ.

Ἀμίς, οὐροδόχον ἀγγεῖον. Ἀριστοφάνης, — εἶτ' ἤτησεν ἀμίδα: — παρὰ τὸ ὀμιχῶ τὸ οὐρῶ, ὀμὶς, καὶ ἀμίς, ὡς ὀκριόεις, ἀκριόεις. ἢ παρωνόμασται ὑποκοριστικῶς, ἄμη, ἀμίς, ὡς σκάφη σκαφίς. καὶ ἀμίξαι, οὐρῆσαι· καὶ ἄμιον, σκῦφος ἀργυροῦν.

Ἀμία, ἰχθῦς· ὃν φησὶν Ἀριστοτέλης καρχαρόδοντα καὶ τῶν συναγελαζομένων καὶ σαρκοφάγων. χολὴν δὲ ἔχει ἰσομήκη τῷ ἐντέρῳ, καὶ σπλῆνα. παρὰ τὸ ἅμα ἱέναι τοῖς πλέουσιν. ἔστι γὰρ συναγελαστικὸν. καὶ ἄμιος, ὁ κοῦφος. καὶ ἄμιπποι, οἱ συντρέχοντες.

Ἀμιθρῆσαι] Σιμωνίδης τὸν ἀριθμὸν ἀμιθρὸν εἶπε καθ' ὑπέρθεσιν. ἐκ δὲ τοῦ ἀμιθρὸς, ἀμιθρῶ ἀμιθρήσω ἀμιθρῆσαι, τὸ ἀριθμῆσαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀριθμῆσαι κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων, ὡς τύπιλος πίτυλος.

Ἀμίστυλλον ταῦρον. σημαίνει δὲ τὸν μὴ κεκομμένον, ἀδιάκοπον.

Ἀμίσαλλον] οἷον — ἀμίσαλλοί τε γέροντες: — κατ' ἔνδειαν τοῦ γ. ἀμίσγαλλος, ὁ δυσάρεστος, ὁ μὴ ἄλλῳ μισγόμενος· ἢ ἑτεροῖον καὶ ἐξηλλαγμένον.

Ἀμιτροχίτωνας, ἀζώστους, ἢ μίτρᾳ καὶ θώρακι μὴ χρωμένους, ἀδετοχίτωνας. μίτραι γὰρ ζῶναι χαλκαῖ πρὸ τῶν αἰδοίων.

Ἀμιχθαλόεσσαν, τὴν ἀπρόσμικτον οὖσαν τῇ γῇ θάλασσαν σημαίνει, διὰ τὸ μὴ ἔχειν λιμένα· οἷον, — καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν. παρὰ τὸ ἄμικτος ἀμικτόεις, ὡς βροτὸς βροτόεις· καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, ἀμιχθόεις· 84
καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀμιχθόεσσα, ὡς αὐδήεις αὐδήεσσα· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς ἀμιχθαλόεσσα. ἢ διὰ τὸ τῶν οἰκούντων ἀπρόσιτον καὶ ἀνήμερον, ὡς φησιν Ὅμηρος, Οἴχεται εἰς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους: — οὕτως Ὧρος. ἢ ἀπρόσιτος καὶ ἀμιγὴς, διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας πειρατὰς εἶναι.

Ἄμμε, ὡς τὸ, — νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀίω: — οὐκ ἔστι πληθυντικοῦ, ἀλλὰ δυϊκοῦ ἀριθμοῦ. καὶ τινὲς μὲν ἀπὸ τοῦ ἄμμες Αἰολικῶς πληθυντικοῦ φασὶν, ἀποβολῇ τοῦ σ τὸ δυϊκὸν γίνεσθαι, ὡς Αἴαντες Αἴαντε· τινὲς δὲ ἄλλως λέγουσιν, ἄμμε ἐκ τοῦ ἡμεῖς Αἰολικῶς, ἢ Δωρικῶς.

Ἄμμι] ἄμμι δὲ μάντις Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε: — ἀντωνυμία δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν. τρισὶ διαφοραῖς γίνεται. οἱ Ἴωνες, συστέλλουσι τὸ ι, καὶ προπερισπῶσιν, ἤμιν· οἱ δὲ Αἰολεῖς, συστέλλουσι τὸ ι καὶ βαρύνουσι, καὶ πλεονάζουσιν ἕτερον σύμφωνον, καὶ συστέλλουσι τὴν ἀρχὴν,

καὶ ψιλοῦσιν αὐτὴν, ὡς τὸ, ἄμμι δὲ ἔργον Αὔτως ἀκράντον: — οἱ δὲ Δωριεῖς, συστέλλουσι τὸ ι καὶ ὀξύνουσιν, ἡμίν.

* Ἄμμιγα, ὁμοῦ· ἐπιῤῥηματικῶς, παρὰ τὸ μίγνυμι, καὶ ἅμα τὸ ὁμοῦ.

Ἀμμὰ, ἡ τροφὸς καὶ ἡ μήτηρ, κατὰ ὑποκόρισμα. καὶ ἡ Ῥέα λέγεται καὶ ἀμμᾶς, καὶ ἀμμία.

Ἄμμορον, δύσμορον, κακόμορον· μόρος γὰρ ὁ θάνατος. καὶ ἀμμορίην τὴν κακὴν μοῖραν· καὶ ἀμμόριον, ἄτιμον ἢ ἀθάνατον.

Ἀμνὸς, ὁ ἁπαλὸς καὶ τρυφερός. ἀμνὶς καὶ ἀμνὸς, τὰ πρόβατα τὰ μικρά. παρὰ τὸ μένος, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄμενος· καὶ συγκοπῇ ἀμνός, οἱονεὶ ὁ ἀδύναμος. καὶ παρωνόμασται ὑποκοριστικῶς ἀμνίς. ἢ παρὰ τὸ μυοῦς (ὅπερ σημαίνει τὴν ἐκ γενετῆς μαλθακὴν αὐτοῦ τρίχα· ἐξ οὗ μυούθην) γίνεται ἀμνός, οἱονεὶ ὁ ἐστερημένος τῶν νηπίων τριχῶν. Μεθόδιος. ζήτει εἰς τὸ ἄμναμοι.

Ἀμνειός, εἴρηται εἰς τὸ ἀρνειός. ἔστι καὶ ποταμὸς περὶ τὸ Θεμίσκυρον. εἴρηται, ὅτι διὰ τὴν τραχύτητα μνείαν οὐκ ἔχει· μνειὸς, καὶ ἀμνειός.

Ἄμνιον] Ὅμηρος Ὀδυσσείας γ', Περσεὺς δ' ἄμνιον εἶχε: — τὸ αἱμοδόχον ἀγγεῖον· παρὰ τὸ αἷμα αἵμνιον, τὸ τοῦ αἵματος δεκτικόν, ἀποβολῇ τοῦ ἰῶτα.

Ἄμναμοι, οἷον ἀπόγονοι. κυρίως δὲ παρὰ τὴν τῶν Κυρηναίων διάλεκτον, οἱ τῶν ἀμνῶν ἀμνοί, ἄμναμοι λέγονται, τουτέστι τῶν ἀρνῶν ἄρνες, πρὸ τοῦ κερατοφυῆσαι. ἀπὸ τοῦ ἀμνὸς ἄμναμος. ἀμνὰς, παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, κατὰ παραγωγήν.

Ἀμός) ὥςπερ ἀπὸ τοῦ σφέτερος γίνεται Δωρικῇ διαλέκτῳ σφὸς, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑμέτερος ὑμὸς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμέτερος ἀμὸς Δωρικῶς. ἢ θέμα ἐστὶ τῆς Δωρίδος διαλέκτου.

Ἀμολγῷ] Ὅμηρος, νυκτὸς ἀμολγῷ: — τῆς ἑσπέρας, ἢ τῷ μεσονυκτίῳ, καθ' ὃ οὐκ ἀμέλγουσιν· ἑσπέρας γὰρ καὶ ἡμέρας εἰώθασι τοῦτο ποιεῖν. ἢ ἐν καιρῷ ἐν ᾧ συμβέβηκεν ἀμέλγεσθαι τὰ πρόβατα. ἢ παρὰ τὸ μολῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ μολγῶ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμολγῷ· ἐν ᾗ οὐδεὶς μολίσκει. οὕτως Ὠρίων.

Ἄμοτον] — ἄμοτον μεμαῶτε μάχεσθαι: — παρὰ τὸ μένω γίνεται μοτὸς καὶ ἄμοτος, καὶ ἄμοτον, ἀνυπομόνητον· ἵνα ᾖ τὸ α ἐπιτατικόν. ἢ μοτὰ λέγει τὰ ῥάκη τὰ πληρωτικὰ τῶν πληγῶν· καὶ ἄμοτον κατὰ ἀπόφασιν, τὸ μὴ πεπληρωμένον· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ πεπληρωμένων τραυμάτων, τουτέστι μοτῶν. οὕτω μὲν Ὠρίων· ἐγὼ δὲ εὗρον ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος, ὅτι ἄμοτον λέγεται τὸ ἀπλήρωτον· ἔνθα καὶ μοτά· ἴσως ἀπὸ τοῦ μετρῶ, ἄμετρον καὶ ἄμοτον. ἢ ἄτρωτον, ἄῤῥηκτον, ἰσχυρὸν, ἄπληστον.

Ἄμοχθος] παρὰ τὸ μόχθος ἄμοχθος· σημαίνει δὲ τὸν ἀκαποπαθοῦντα. τοῦτο παρὰ τὸ μόγος, πλεονασμῷ τοῦ θ, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ. τοῦτο παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν γάννυσθαι τὴν ψυχήν.

Ἀμόργινος χιτωνίσκος, παρὰ τὴν ἀμόργην, ὅ ἐστιν εἶδος χρώματος, ὅμοιον βύσσῳ· καθὰ καὶ Θηραῖον, τὸν ἀπὸ Θήρας τῆς νήσου. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πολυτελῆ ἐσθῆτα. οὕτω Μεθόδιος. ζήτει εἰς τὸ Ἀπομόρξατο, καὶ εἰς τὸ Ἀμολγώσατο.

Ἀμορβὴς, καὶ ἀμορβές· σημαίνει τὸ μεσονύκτιον. παρὰ τὴν ὀρφνὴν ἀμορφνής· καὶ ἐλλείψει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β, ὡς ἐν τῷ κύφος, κύβος· φερενίκης, βερενίκης. σημαίνει καὶ τὸν ἀκόλουθον, ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν, τροπῇ τοῦ μ εἰς β, ἀμορβός καὶ ἀμορβής. Μεθόδιος.

Ἀμορμεύω] ἀμορμεύεσκεν, συνῳδοιπόρει· οἷον, Σὺν δ' ἡμῖν ὁ πελαργὸς ἀμορμεύεσκεν ἀλήτης: — παρὰ τὸ ἀμορμεύειν· τοῦτο παρὰ τὸ ἅμα ὁρμᾶν καὶ πορεύεσθαι. ἀμορμεύοντο, σημαίνει τὸ διεκόμιζον. Νίκανδρος, Νωθοὶ γὰρ κάμνοντες ἀμορμεύοντο λεπάργῳ — τῷ ὄνῳ. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν κοιλίαν λευκός.

Ἀμοιβοί] Ἰλιάδος ν', Οἵ β' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί: — σημαίνει τὸ ἀλλεπάλληλοι, ἤτοι ἐξ ἀμοιβῆς ἢ καὶ ἐναλλάξεως παραγεγονότες συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσίν, ἀντὶ τῶν πρότερον συνεργούντων αὐτῶν πολιτῶν. διὰ γὰρ τὸ ἐπὶ δέκα ἔτη τὸν πόλεμον ἀνύεσθαι, οἱ πρῶτοι κεκμηκότες κατὰ τὴν μάχην, ἰσαρίθμων αὐτῶν ἄλλων ἀποστελλομένων, ἀπεπέμποντο, ὡς εἰκὸς, ἐξ ἀμοιβῆς ἀμύνοντες. ἢ οἱ ἀμοιβὴν ἀποδιδόντες τῷ Πριάμῳ, διὰ τὸ καὶ αὐτὸν συμμαχῆσαι Φρυξί. λέγονται καὶ ἀκόλουθοι, οἱ διάδοχοι.

Ἀμοιβηδὸν, καὶ ἀμοιβηδίς. Ἰλιάδος σ', ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον: — ἐν μέρει δὲ ἀκούοντες ἐδίκαζον ἀνὰ μέρος. Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς, — καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβηδὴν ἐλάασκον: — σημαίνει δὲ τὸ ἐνηλλαγμένως. — ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὰς ἄνηρεν: — τὸ ἀλλεπαλλήλως.

Ἀμπεχόνη] Ἰστέον ὅτι ἡ ἀμφὶ πρόθεσις λέγεται καὶ ἀμπὶ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν, οἷον ἀμπεχόνη, ἀμπίσχουσα. λέγεται δὲ ἀντὶ τοῦ περιβολῆς ἱματίου, ἤγουν παλίου. ἦν γὰρ αὐτῇ ἱμάτια καὶ περίζωμα, καὶ ἀμπεχόνια β', καὶ χιτών: — ἔστιν οὖν τοῦτο ἱμάτιον λεπτὸν, περίβλημα.

Ἀμπόνου] ὁ μὲν αὔτις ἔβη θεὸς ἀμπόνου ἀνδρῶν: — σημαίνει ἐπὶ τὸν πόλεμον.

Ἀμπείραντες, διαπείραντες.

Ἀμπνύνθη, ἀνέπνευσεν. ἀπὸ τοῦ ἀναπνύω ἀναπνύσω ἀναπέπνυκα ἀναπέπνυμαι ἀνεπνύθη· καὶ συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀμπνύνθη, ἀνεζωπυρήθη, ἠγέρθη.

Ἀμοῤῥαῖδι] ὁ Ἀμοῤῥαῖος τοῦ ἀμοῤῥαίου, ὄνομα ἔθνους· ἐπὶ δὲ τοῦ τόπου, οἷον τὸ Ἀμώριον, διὰ τοῦ ω μεγάλου, καὶ ἐν ρ.

Ἄμπαυμα] ἀνάπαυμα, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄμπαυμα.

Ἀμπάζονται, ἀναβάλλονται, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἄμπηρος, πηρός, νοσερός.

Ἀμολγὸς, σημαίνει μέλαν, ἀώριον, σκότος· ἢ φλογμός· καὶ σκεῦος ἐν ᾧ ἀμέλγουσι τὸ γάλα οἱ ποιμένες, καὶ ξύλινον οἰνοφόρον. ἀμολγοὺς δὲ τοὺς ἐξαμέλγοντας καὶ ἀρπάζοντας. μάζα ἀμολγός, ζήτει εἰς τὸ μάζα.

Ἀμοργὶς δὲ, καλάμη τις, ἐξ ἧς ἐνδύματα ἀμόργινα· οἱ δὲ, λινᾶ ὑφάσματα· οἱ δὲ, ἀπὸ Ἀμόργου τῆς νήσου. οἱ δὲ, ἀμοργίνους, τοὺς ἐρυθροὺς τὸ χρῶμα.

Ἀμπυκάζειν, τὸ τὰς ἔμπροσθεν ἀπὸ προσώπου τρίχας σπαράζειν. εἴρηται οὕτω καὶ ὁ τροχός. καὶ δεσμοὶ δὲ ἄμπακες.

Ἄμπυξ, ἡ γυναικεία ἀναδέσμη, ὅ ἐστι στρόφιον. καὶ ἐπὶ χαλινοῦ δὲ εἴρηται· οἷον — χρυσάμπυκας ἵππους. παρὰ τὸ ἀμφέχειν ἄμφυξ, καὶ ἄμπυξ. ἢ παρὰ τὸ ἀναπυκάζειν καὶ ἀνέχειν τὰς τρίχας. ἐκ μεταφορᾶς καὶ ὁ τροχὸς, διὰ τὸ κυκλοτερὴς εἶναι.

Ἀμπλάκημα τὸ ἁμάρτημα· παρὰ τὸ ἀναπλέκεσθαι τῷ ἀνθρώπῳ· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σχοινίου· σειρὰ γὰρ τὸ σχοινίον λέγεται. ἐκ τοῦ πλέκω πλακῶ ἀναπλάκημα, καὶ ἀμπλάκημα.

Ἀμπρεύω] ὁ μὲν Καλλίμαχος κυρίως ἐπὶ τοῦ ἕλκειν ἔλαβε τὴν λέξιν· οἷον, Ἀνὴρ ἑλαιοὶ δ' ἐκ λειόθεν ἀμπρεύον-

τες — ἀμπρὸν γὰρ κυρίως καλεῖται τὸ σχοινίον τὸ ἕλκον τοὺς βόας, οἷον ἄμπερόν τι ὄν, τὸ διαμπερὲς τῶν ζυγῶν δεδεμένον· ἢ τὸ ξύλον τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων. ὁ δὲ Λυκόφρων, ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν ἔλαβε τὴν λέξιν· οἷον, Ἄχλαινον ἀμπρεύσουσιν ἥλιτοι βίον.

Ἄμπελος, παρὰ τὸ ἀνάπηλός τις οὖσα, ἢ μὴ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν πηλὸν, ἤγουν τὸν οἶνον· ἢ παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμᾶς πίνοντας.

40 Ἀμπελόεσσα] τὸ ἀρσενικὸν, ἀμπελόεις, εἴδους τῶν παραγώγων μετουσιαστικοῦ, ἐκ τοῦ ἄμπελος. τοῦτο ἀνάπελός τις οὖσα, παρὰ τὸ ἄνω πελάζειν· ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἔχειν τὸν πηλόν.

Ἀμπεπαλών] Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος — ἀντὶ τοῦ ἀνασείσας, ἀνατείνας. διπλασιασμὸς μετοχῆς β' ἀορίστου. τὸ ῥῆμα ἀναπάλλω. οἱ γὰρ Ἴωνες ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ ταῖς μετοχαῖς εἰώθασιν ἀναδιπλασιάζειν· λάχωσι, λελάχωσι· λάθῃ, λελάθῃ.

50 Ἄμπωτις, αἱ περὶ τὸν Ὠκεανὸν ἀποφυγαὶ καὶ διαστάσεις, καὶ περὶ τὴν Λιβύην· παρὰ τὸ ἀναπίνεσθαι. κυρίως δὲ ἄμπωτις ἡ ἀναπέμπουσα, ἡ ξηρασία, ἡ ῥιχία· Διονύσιος ὁ περιηγητής· οἷον, Ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε Ἄμπωτις ξηρῇσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισι: — κυρίως δὲ λέγεται ἡ ἀναχώρησις τῆς θαλάσσης, ἤγουν ἡ ἀναπινομένη θάλασσα. ἐκ τοῦ πῶμι πώσω, πῶσις καὶ ἀνάπωσις, καὶ ἄμπωσις κατὰ συγκοπήν· καὶ τροπῇ, ἄμπωτις. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σώματος, ἡ ἐκ τῆς ἐπιφανείας εἰς τὸ βάθος ὑποχώρησις ὕλης. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ ἐξηγήσεως τῶν λέξεων Ἱπποκράτους· ἢ εἰς βάθος μετάστασις τῶν ὑγρῶν.

87

Ἀμύρητον, τὸ ἀτέλεστον, καὶ τέλος μὴ ἔχον. εἴρηται εἰς τὸ Ἀμήρυτον.

Ἄμυρος, πόλις Θεσσαλίας.

Ἄμυροι, τόποι κάθυγροι καὶ διαῤῥέοντες. ἀπὸ τοῦ μηρεῖν καὶ ῥεῖν.

10 Ἄμυκος, ὄνομα πόλεως· ἀπὸ Ἀμύκου βασιλέως Βεβρύκων.

Ἄμυδις, σημαίνει τὸ ἅμα. παρὰ τὸ ἅμα ἄμυδις, τροπῇ τοῦ α εἰς υ, ὡς σάρκες σύρκες, τοῦ πνεύματος μεταβληθέντος. Ὦρος.

Ἀμυδρός] παρὰ τὸ μύδρος, ὃ σημαίνει τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον, ἀμυδρὸς, ὁ ἀλαμπὴς καὶ σκοτεινός. τοῦτο παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω.

Ἀμυγδαλὴ, παρὰ τὸ ἐν τῇ καλύφῃ, τὸ μετὰ τὸ ἔξω

20 χλωρὸν, πολλὰς ἀμυχὰς ἔχειν. Ὦρος.

Ἄμυστις, ἡ ἀπνευστὶ πόσις· παρὰ τὸ μὴ μύειν (ὅ ἐστι χανδὸν πιεῖν) ἐπὶ πολὺ, μὴ μύοντα καὶ συνάγοντα τὰ χείλη· ἢ παρὰ τὸ ἅμα πιεῖν, χωρὶς τοῦ διαπνεῦσαι. ὥστε ἀπνευστί. ἔστι δὲ καὶ φιάλης εἶδος μεγάλης, ᾧ ἐν πότοις ἐχρῶντο.

Ἀμυσχρὸς, ὁ καθαρὸς, ὁ μὴ μύσει χρανθεὶς, ὁ ἀμίαντος. καὶ ἀμυσχρά. ἢ παρὰ τὸ μύσος μυσαχρός, ὁ μυσαρός· μυσχρὸς, καὶ ἀμυσχρός.

30 Ἀμύμων] παρὰ τὸ μύω τὸ ὑποκαμμύω, ὁ μέλλων μύσω· ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα μύμων, καὶ ἀμύμων, ὁ μὴ κεκαμμυμένος. ἢ παρὰ τὸ μῶμος, γίνεται ἄμωμος, ἀμώμων· καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς υ ἀμύμων, ὡς χελώνη χελύνη· ὁ ἀμώμητος καὶ ἄψογος.

Ἀμυμώνη, ἡ θυγάτηρ Δαναοῦ· ἀπὸ τῆς ἀμύμονος γενικῆς. πολλὰ γὰρ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς η λήγοντα, γίνεται ἀπὸ τῶν εἰς ος γενικῶν τῶν ἀρσενικῶν· οἷον, πέρατος, περάτη· κάλυκος, καλύκη· ἅρπαγος, ἁρπάγη· (βαρύνεται ἐπὶ τοῦ ἐργαλείου) σώφρονος, Σωφρόνη· χίονος, Χιόνη, ὄνομα ἡρωΐδος. οὕτω καὶ ἀμύμονος, 40

Ἀμυμόνη, καὶ κατὰ ἔκτασιν Ἀμυμώνη.

Ἀμυκάλαι, τῶν τοξικῶν βελῶν αἱ ἀκίδες.

Ἄμυλος, βρῶμα, τὸ μὴ πεπτωκὸς ὑπὸ μύλων· ἀρσενικῶς· καὶ ψιλοῦται.

Ἀμυστὶ, ἀπνευστὶ πίνειν· οἱ δὲ, ἀθρόως.

Ἄμυλον, στερρὸν, ἄκλαστον.

Ἀμφίβολοι, οἱ ἑκατέρωθεν περιβαλλόμενοι, ἢ βάλλοντες.

Ἀμφιγνοεῖν, τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν· καὶ ἀμφιγνωμονεῖν. Δωρόθεος.

Ἀμφίγονον, υἱὸν τὸν ἐκ προτέρας γυναικός. 50

Ἀμφίδεα, ψέλλια, δεσμούς: ἔνιοι ἀμφιδέτους ἀλύσεις, παρὰ δὲ ποιηταῖς ἀμφίδεον, τὸ στόμιον τῆς μήτρας, κατὰ μεταφοράν.

Ἀμφίδουλος ὁ ἐξ ἀμφοτέρων γονέων δοῦλος.

Ἀμφίεπον, περιεποίουν, περιεκύκλουν· ἢ περὶ ἔργον ἐπόνουν.

Ἀμφίγγονοι, οἱ ἑτερομήτορες.

Ἄμυξ, ἐπίῤῥημα. σημαίνει τὸ ἀμυκτικῶς· παρὰ τὸν μέλ- 88
λοντα γινόμενον ἐπίῤῥημα, ἀποβολῇ τοῦ ω, ὡς ἀπὸ τοῦ δήξω δαξω δᾶξ, καὶ αὐτοδάξ, κλάζω κλάξω κλᾶξ, καὶ ὀκλάξ. οὕτως ἀμύσσω ἀμύξω ἄμυξ καὶ ἀμύξ. Μεθόδιος. καὶ ἀμυχηδὸν, ἄκροις δακτύλοις· οἱ δὲ, μικρόν· ἢ ἐπὶ τοῦ ταχέως.

Ἀμυχὴ, τὸ ἕλκος τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος· παρὰ τὸ ἀμύσσειν. ἢ παρὰ τὸ μυχὸν μυχή, καὶ ἀμυχὴ, ἢ μὴ εἰς βάθος πληγή. Μεθόδιος.

Ἀμύσσω] παρὰ τὸ αἷμα, αἱμάσσω· τροπῇ τοῦ α εἰς υ, 10
ἀμύσσω, ὡς μάθω μάθος καὶ μῦθος. σημαίνει δὲ τὸ αἱματῶ καὶ ξέω τοῖς ὄνυξιν. — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις: — κνήσεις, λυπήσεις. τὸ θέμα, ἀμύσσω· ὁ μέλλων, ἀμύξω. παρὰ τὸ μυ ἐπίῤῥημα γίνεται μύζω· καὶ ἀμύζω, τὸ λίαν οἰμώζειν· τὸ δὲ ζ, τρέπεται εἰς δύο σσ Αἰολικῶς. ἢ ἀπὸ τοῦ μύζειν καὶ ἐκθλίβειν τὴν ψυχήν.

Ἀμύντωρ, ὁ βοηθός· ἀπὸ τοῦ ἀμύνω· ὁ ἐπίκουρος.

Ἀμύνω] τὰ εἰς νω παραληγόμενα τῷ υ, βαρύνεσθαι θέλει· καὶ ἐπιτεταμένον ἔχει τὸ υ. εἰ δέ τι περισπᾶται, προκατάρχον ἔχει ὄνομα· οὗ τὸ τέλος εἰς ω τραπὲν, 20
ῥῆμα ποιεῖ· ὀδύνη, ὀδυνῶ. Ἀμύναι, ἀποστρέψαι, ἀποσοβῆσαι, καὶ ἀλεξῆσαι, καὶ βοηθῆσαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τιμωρήσασθαι. ὥστε τρία σημαίνει. ἀμύναι οὖν κυρίως τὸ ἀπροφασίστως βοηθῆσαι· ἀπὸ τοῦ ἄμυνα ἢ ἐκδίκησις· τοῦτο παρὰ τὸ μύνη ἢ πρόφασις· μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄμυνα. ἢ μύνας σημαίνει τοὺς μελλησμούς· ἔνθα ἀμύνειν τὸ ἀμελλητὶ βοηθεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἀμεύω· τὸ πορεύομαι, γίνεται ἀμεύνω, ὡς δύω δύνω, καὶ θύω θύνω· καὶ ἐνδείᾳ τοῦ ε, ἀμύνω, τὸ μετὰ δρόμου βοηθῶ. ἢ παρὰ τὸ ἀμείβω, ἀμεύω· καὶ προσθέσει 30
τοῦ ν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἀμύνω, τὸ ὑπὲρ χάριτος βοηθεῖν.

* Ἀμφαγαπῶντες, ἤγουν περιθάλπτοντες, περισσῶς ἀγαπῶντες.

Ἀμφαδόν] — ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἴκε τύχωμαι· — Φανερῶς, ἀναφανδόν. Φαίνω Φανδὸν, καὶ ἀμφαδόν· ἀμφαδὸν ἀμφαδίη. Ἠὲ καὶ ἀμφαδίην: — Φανερῶς.

Ἀμφαής, οἶκος περίσκεπτος.

Ἀμφασίαν, τὴν ἀφωνίαν καὶ ἔκπληξιν· οὐκ ἀφασίαν, οἷον 40
προφασίαν, ἀπορίαν.

Ἀμφ' αὖον] — κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀΰτευν· — δύο μέρη λόγου εἰσὶν, ἀμφὶ καὶ αὖον· αἱ περικεφαλαῖαι αὐτῶν ξηρὸν ἦχον ἀπετέλουν.

Ἀμφεπονεῖτο· οἷον, Ἐν μεγάρῳ Ἑκάτης πανήμερος ἀμφεπονεῖτο· — διέτριβεν.

Ἀμφέσχατο, περιεβάλετο.

Ἀμφεποτᾶτο, περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς κυκευμένη ἐπέτατο. ἀπὸ τοῦ ποτάομαι ποτῶμαι, ὁ παρατατικὸς ἐποτώμην· τὸ γ, ἐποτᾶτο, καὶ ἀμφεποτᾶτο.

Ἀμφῆκες, ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον· ἀπὸ τοῦ ἥκω· τὸ ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν ὀξύ.

Ἀμφιαχυῖα] ἰὰ, ἡ ἐκπεμπομένη βοή. ἐκ τούτου ἰάχω καὶ ἰαχή· καὶ ἀμφιάχω, ὁ μέλλων ἀμφιάξω, ἀμφίαχα, ἀμφιαχὼς ἡ μετοχή· τὸ θηλυκὸν, ἀμφιαχυῖα, περιβοῶσα ἡ τρίζουσα.

Ἀμφιάραος, ἢ Ἀμφιάρεως, ὁ ἥρως Οἰκλέους· ἢ παρὰ τὸν ἀέρα, ἢ παρὰ τὰς ἀράς· μάντις γὰρ ἦν.

89 Ἀμφιβέβηκας] — ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας: — περιβέβηκας, ὑπερμαχεῖς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τετραπόδων.

Ἀμφίβασιν] Δεῖσε δ' ἔγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων: — τὴν ἰσχυρὰν ὑπερμάχησιν. κυρίως ἀμφίβασις ἡ περὶ τοῦ νεκροῦ μάχη· περιβάντες γὰρ τὸν νεκρὸν, ἀγωνίζονται ὑπὲρ τοῦ σώματος.

Ἀμφιβρότη, ἡ ἑκατέρωθεν τὸν βροτὸν σκέπουσα ἀσπὶς καὶ κρύπτουσα, πάντοθεν ἴση· ἢ περὶ βροτὸν εἰργασμένη.

Ἀμφίβληστρον· σημαίνει δὲ δίκτυον· παρὰ τὸ βάλλω βλῶ βλήσω βλῆτρον· καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀμφίβληστρον.

Ἀμφιγυήεις] ὁ Ἥφαιστος, ὁ βραδὺς ἐν τῷ πορεύεσθαι· παρὰ τὸ γυῖα, ὅ ἐστιν ἄκρα, χεῖρες καὶ πόδες· ἢ ἀμφοτέροις τοῖς γυίοις (ὅ ἐστι τοῖς ποσὶ) χωλός· ζήτει εἰς τὸ αἱματόεις.

Ἀμφιγυιῶσαι, ἀκρωτηριάσαι.

Ἀμφηρεφέα] — ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην: — θηλυκὸν, αἰτιατικῆς πτώσεως· ἀπὸ τοῦ ἐρέφω καὶ τῆς ἀμφὶ προθέσεως· τὴν ἀμφοτέρωθεν ἐσκεπασμένην· τὴν τῶν βελῶν θήκην. ἢ πάντη ἰσχυράν.

Ἀμφήριστον, ἀμφίβολον· ἢ ἄνισον. ἐρίζω, ἤρισμαι ἤρισται· ἐξ αὐτοῦ ἥριστος καὶ ἀμφήριστος. ἀμφίλογον, ἢ ἔπισον.

Ἀμφαρίστερος, οὐκ αἴσιος, οὐ δεξιός· ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός.

Ἀμφερκὴ, πάντοθεν περιειργόμενον.

Ἀμφημερινὸς, ὁ καθημερινός· καὶ ἀμφήμερον ὁμοίως.

Ἀμφηρηκὴς αὐλὸς, ὁ ἑκατέραις χερσὶ κατεχόμενος καὶ σύμφωνος. καὶ στόμα ἀμφῆρες, ἀμφοτέραις γνάθοις ὁμοίως ἐσθίον.

Ἀμφίβια ζῶα, τὰ ἐπὶ τῆς χέρσου καὶ ὕδατος ὁμοίως διατελοῦντα.

Ἀμφίδυμοι λιμένες, δύο εἰσόδους ἔχοντες· ἢ σκεπεινοὺς, ἢ ἀμφιστόμους· ὁ ἀφ' ἑκατέρου μέρους εἴσπλευσιν ἔχων· (καὶ ἀμφιδὺς, τὸ ἐνδύς.) πάντοθεν κατάδυσιν ἔχοντες καὶ σκέπην καὶ καταγωγήν· οἷον ἀμφίδυνοι, ἀπὸ τοῦ δύνειν τὸ σκεπόμενον· οἱ ἀμφότεροι εἴσπλους (τουτέστιν εἰσδύσεις καὶ καταγωγὴν) ἔχοντες. Ὀδυσσείας δ'. λέγεται δὲ καὶ ὁ λιμὴν τῆς Κυζίκου ἀμφίδυμος, δισσὰς εἰσόδους ἑκατέρωθεν μέρους ἔχων. — ἐν δὲ οἱ αὐταὶ Ἀμφίδυμοι: — ἢ διδύμους.

Ἀμφίγυα, Ὅμηρος ἐπὶ τῶν δοράτων λέγει· οἷον, Ἔγχεσιν ἀμφιγυίοισι: — οἱονεὶ τὰ ἑκατέρωθεν γυῶσαι δυνάμενα, ὅ ἐστι χωλῶσαι καὶ πλῆξαι διὰ τῆς ἐπιδορατίδος καὶ τοῦ σαυρωτῆρος. ἔνιοι τοῖς διὰ χειρός· οἱ δὲ, μακροῖς καὶ ὀξέσιν.

Ἀμφίδρυφοι] ἔστι δρύπτω τὸ ξέω, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἐξεσμένον καὶ ἐσπαραγμένον. καὶ ἀμφιδρυφὴ, τὴν κατεσπαραγμένην.

Ἀμφιδέδηε] ἀπὸ τοῦ δέω μέσου παρακειμένου· περιειλεῖται, περιορίζει· ἤγουν ἀμφοτέρωθεν περιεκύκλωσε· — πόλεμός τε Ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηε.

Ἀμφιδρόμια, ἑορτή ἐστιν ἐν Ἀθήνησι τελουμένη· καθ' ἣν ἐγκρυφίου ἄρτου ὀπτωμένου, ἐπὶ τῆς ἑστίας ἐπιτρέχουσι. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι καὶ μετὰ σκευῆς εἰς τὰ βρέφη παρὰ τὴν ἑστίαν περιφέροντες, ἐπειδὴ κουροτρόφος ἡ τροφὸς ἐπί τινων πεφήμισται. μέμνηται Πλάτων ἐν 90 Θεαιτήτῳ· Τοῦτο μὲν δὴ, ὡς ἔοικε, μόγις ἐγεννήθη, ὁτιδήποτε τυγχάνει ὄν· μετὰ δὲ τὸν τόκον τὰ ἀμφιδρόμια ὡς ἀληθῶς ἐν κύκλῳ περιδρεκτέον τῷ λόγῳ.

Ἀμφιελίσσας, αἱ νῆες αἱ ἀμφοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνόμεναι· ἢ ἑκάτερα τὰ πλευρὰ στρεφόμεναι. ἐκ τοῦ ἑλίσσω.

Ἀμφιέννυτο] παρὰ τὸ ἕω τὸ ἐνδύομαι, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἕνω· καὶ κατὰ παραγωγὴν ἐνύω καὶ εἰνύω· καὶ ἐπειδὴ ἔθος ἔχουσιν οἱ Αἰολεῖς τὸ ι τρέπειν πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον σύμφωνον, οἷον εἴρω ἔρρω, φθείρω φθέρρω· τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ ι εἰς τὸ ν, καὶ γίνεται ἐννύω, καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως ἀμφιεννύω· καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ἀμφιέννυμι· καὶ ἀμφιέννυτο, τὸ ἐνεδέδυτο.

Ἀμφιειμένοι, ἐνδεδυμένοι· ὡς τὸ, Ὦ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε: — γέγονε παρὰ τὸ ἕω τὸ ἐνδύομαι· ὁ παρακείμενος εἷκα· ὁ παθητικὸς εἷμαι· ἡ μετοχὴ, εἱμένος· Εἱμένος ὤμοιιν νεφέλην: — καὶ ἐν συνθέσει ἀμφιειμένοι· Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀμφιέννυμην] μήποτε κἀνταῦθα περιττή ἐστιν ἡ πρόθεσις. τί γὰρ διαφέρει τὸ ἕννυμαι τοῦ ἀμφιέννυμαι; καὶ, αὐτὴ δὲ φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη: — τί γὰρ πλέον τοῦ ἀμφιέσασθαι χιτῶνα; οὕτω Ζηνόβιος.

Ἀμφιετεῖν, θύειν καθ' ἕκαστον ἔτος, ἢ δι' ὅλου τοῦ ἔτους, ἢ κατ' ἔτος. καὶ ἀμφιεταζομένας, τὰς κατ' ἔτος γινομένας ἢ περιερχομένας.

Ἀμφικέφαλος, κλίνης εἶδος, παρὰ τὸ ἑκατέρωθεν ἀνάκλισιν ἔχειν καὶ προσκεφάλαιον.

Ἀμφίκαυστις, ἡ ὀρεινὴ κριθὴ, ἣν ἡμεῖς εὔστραν καλοῦμεν. καὶ οὕτω μὲν οἱ τραγικοί· οἱ δὲ κωμικοὶ, τὸ αἰδοῖον ἀμφίκαυτις, ἀπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι. οἱ δὲ τὴν πρώτην ἔκφυσιν τῶν πυρῶν, ἣν ἠλήιον προσαγορεύουσιν ὡραῖον, διὰ τὸ τοὺς πρωΐμους, καέντων τῶν ἀχύρων, ἐπιτηδείους εἶναι εἰς τροφήν. Μεθόδιος. εἴρηται μεταφορικῶς καὶ ἡ μάχη.

Ἀμφικύπελλον, ποτήριον· παρὰ τὸ κύφον κύφελον, καὶ κύπελον. ἢ παρὰ τὸ χέω χύπελον, ὅπου ὁ πηλὸς (ἤγουν ὁ οἶνος) χεῖται· καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ, ἀμφικύπελλον, πλεονασμῷ ἑτέρου λ· τὸ ἐκ περιφερείας κύφον. ὅθεν καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς κάτω νεύοντα νέφη, κύφελα λέγονται. Ἀρίσταρχος φησὶ σημαίνειν τὴν λέξιν τὴν διὰ τῶν ὤτων ἑκατέρωθεν περιφέρειαν. ἀφ' ὧν καὶ ῥητῶς ἀποδιδοὺς λέγει· Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε Χρύσεον ἄμφωτον: — ἢ οἷον ἀμφίκυρτον.

Ἀμφικτύονες, οἱ περιοικοῦντες. τὸ γὰρ κτίσαι, ἐπὶ τοῦ οἰκῆσαι ἔλαβον οἱ παλαιοὶ, ὥς φησιν Ὅμηρος, εὐκτίμενον πτολίεθρον: — καὶ, ἐϋκτιμένην κατ' ἀλωήν: — ἔστιν οὖν οἰκίζω οἰκίσω οἰκιῶ καὶ οἰκτιῶ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ, καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, ἀμφικτιῶν· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, ἀμφικτύων, ὡς τριφάλεια τρυφάλεια. οὕτως Ὦρος.

Ἀμφιμάσχαλος χιτὼν δύο χειρίδας ἔχων· ὃς ἦν τῶν ἐλευθέρων· ὁ δὲ τῶν οἰκετῶν, μίαν εἶχε, καὶ διὰ τοῦτο ἑτερομάσχαλος ἐκαλεῖτο.

Ἀμφικέλλομεν, ἀμφοτέρωθεν ὀκέλλον καὶ στηριζόμενον·

91 οἱ δὲ ἀμφικελέμνους, ἀμφιβαρεῖς, ἢ τὰς σατυρικὰς ὀρχήσεις· ἀπὸ τοῦ κέλλειν.

Ἀμφιμήτωρ, οὐχ ὁμομήτριος, ἀλλὰ ὁμοπάτωρ ὢν ἀδελφὸς, ὧν μητέρες διάφοροι λέγονται. λέγονται δὲ ἀμφιμητρίαι.

Ἀμφίπολον, δούλην, θεράπαιναν· καὶ ἀμφιπολεύειν, ἀσπάζεσθαι καὶ θεραπεύειν καὶ περιέπειν· καὶ ἀμφιπολῆσι, περιπορείαις.

Ἀμφίσβαινα· αἰτιατικὴ ἀμφίσθμαινα. ἔστι δὲ εἶδος ὄφεως, ἔχοντος ἐξ ἑκατέρου κεφαλὰς καὶ ἀναβαίνοντος.

Ἀμφίσωπον, περίβλεπτον.

Ἀμφιβέβηκας, ὑπερασπίζῃ. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων. ταῦτα γὰρ παραβεβληκότα ἑαυτῶν τοῖς τέκνοις, ἀμύνεται τοὺς ἐπιόντας. ἢ ἀπὸ τῶν παραβαινόντων τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ τεθνηκόσι καὶ ὑπερμαχούντων, ἵνα μὴ σκυλευθῶσι καὶ ὑβρισθῶσιν. ἢ μέσος κάθησαι, ἐν αὐτῇ τιμώμενος ὥςπερ πολιοῦχος. Κλῦθι μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας.

Ἀμφιλαφὲς] τὸ δασὺ τὸ ἑκατέρωθεν ληπτὸν, ἀμφιλαφὲς, κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς φ. δοκεῖ δέ μοι παρὰ τῇ ἀφῇ· οἱονεὶ τὸ τῇ ἀφῇ ἑκατέρωθεν ὑποπίπτον, διὰ τὴν δασύτητα· ὅ ἐστι πολὺ καὶ δαψιλές.

Ἀμφιλύκη, ἡ σκοτεινὴ, ἀμφιλύγη τὶς οὖσα, τὸ λυκόφως. ἔστι λυγαῖον τὸ σκοτεινὸν, παρὰ τὸ λύειν τὴν αὐγὴν, καὶ μὴ ἐᾷν συστῆναι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται λύγη· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς κ, λύκη· καὶ ἀμφιλύκη νύξ. Ὧρος.

Ἀμφότερον, ἐπὶ μεσότητος· ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέρως. παράγεται δὲ ἐκ τοῦ οὐδετέρου ἀμφότερον, τὸ ἀρσενικὸν ἀμφότερος. καὶ ἀμφότεροι, ἑνικὰ οὐκ ἔχει. τὸ γὰρ σημαινόμενον κωλύει.

Ἄμφω ὀνόματος τὸ ω μέγα. τὸ ἄμφω, δύο, θεματικά· διότι οὐ γίνεται ἀπὸ ἑνικῶν. τὸ γὰρ σημαινόμενον κωλύει. καὶ τί διαφέρει τὸ ἄμφω τοῦ δύο; ὅτι τὸ δύο γράφεται καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ, καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου Ἀττικῶς· τὸ δὲ ἄμφω, διὰ τοῦ ω μεγάλου πάντοτε. καὶ ὅτι τὸ μὲν δύο, μετὰ τοῦ ἄρθρου συντάσσεται· οἷον, οἱ δύο· τὸ δὲ ἄμφω, ἄνευ τοῦ ἄρθρου. ἄμφω σημαίνει τὸ ἀμφοτέρους. Ἄμφω ὁμῶς φίλοι θυμῷ.

Ἀμφότεροι] ἀπὸ τοῦ δευτέρου τὸ πρῶτον διδάξω. τί ἐστιν ἀπὸ τοῦ β τὸ α διδάξω· ἐπειδὴ τὸ ἄμφω θέμα ἐστὶν ὡς δύο. διαφέρει δὲ τὸ ἄμφω τοῦ δύο· ὅτι τὸ μὲν δύο, πρώτην γνῶσιν τίθησι τοῦ ἀριθμοῦ· τὸ δὲ ἄμφω, ἀναφορὰν ὑπισχνεῖται δυάδος. ὥςτε ὅπέρ ἐστιν οἱ δύο, τοῦτό ἐστιν ἄμφω. διὰ τοῦτο τὸ δύο λαμβάνει ἄρθρου παράθεσιν, οἱ δύο, τῶν δύο· τὸ δὲ ἄμφω, οὐ λαμβάνει· οὐδὲ γὰρ λέγομεν οἱ ἄμφω· ἤδη γὰρ τὴν ἀναφορὰν ἔχει. πρῶτον οὖν ἐστὶ παρὰ τὸ ἄμφω ἀμφότερος· οἷον, Ἀμφότεροι μέμασαν: — Ἀμφοτέροισι δ' ἄρ: — εἶτα δυϊκῶς ἀμφοτέρω· καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄμφω, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. διὰ τοῦτο οὖν εἶπον, ὅτι ἀπὸ τοῦ δευτέρου τὸ πρῶτον θέλω διδάξαι. ἀμφοτέρω γάρ· εἶτα ἄμφω, κατὰ συγκοπὴν καὶ ἔκτασιν. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. τὸ γὰρ, Ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν: κατηγορεῖ τῶν ἐγνωσμένων διὰ τῶν προκειμένων λόγων· λέγει γὰρ τὸν Ἕκτορα καὶ τὸν Ἀλέξανδρον.

92 Ἀμφίων] ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, καὶ τῆς ἰὼν μετοχῆς, γέγονεν ἀμφιίων· καὶ κράσει τῶν δύο ιι εἰς ι μακρὸν, Ἀμφίων. βαρύτονον δὲ γέγονεν· ἐπειδὴ αἱ μετοχαὶ συντιθέμεναι, ἐὰν μὲν φυλάττωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσι· οἷον βὰς, ἀναβάς· στὰς, ἀναστάς· ἐὰν δὲ ἐναλλάσσωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, τούτου χάριν καὶ τὸν τόνον ἐναλλάσσουσι. δοκεῖ δὲ καὶ παράλογος εἶναι ἡ σύνθεσις τοῦ Ἀμφίων· ἐπειδὴ αἱ εἰς φωνήεντα λήγουσαι προθέσεις, δέχονται καὶ τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως, καὶ τὸν λόγον τῆς κράσεως. καὶ αἱ δεχόμεναι τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως, οὐ δέχονται τὸν λόγον τῆς κράσεως· οἷον προέστη, προύστη τέ μοι· ἀναέρχομαι, ἀνέρχομαι· αἱ δὲ δεχόμεναι τὸν λόγον τῆς κράσεως, οὐ δέχονται τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως· οἷον, προέστη, πρόστη· περίαχε, περίαχε πόντος ἀπείρων: — ὅθεν σημειούμεθα τὴν διὰ πρόθεσιν. αὕτη γὰρ, δεχομένη τὸν λόγον τῆς ἐκθέσεως, δέχεται καὶ τὸν λόγον τῆς κράσεως, ὡς ἐπὶ τοῦ διάκονος· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐνέγκω, ὃ σημαίνει τὸ φέρω, γέγονε διαένοκος· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, διαέκονος· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς α μακρὸν, διάκονος. εἰ ἄρα οὖν ἡ ἀμφὶ δέχεται τὸν λογον τῆς ἐκθέσεως, οἷον, ἀμφὶ ἀγαθὸν, Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα — οὐκ ὤφειλε δέξασθαι τὸν λόγον τῆς κράσεως. λέγει δὲ Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ἐτυμολόγος τὸ Ἀμφίων· ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὴν ἄμφοδον (ἤγουν παρὰ τὴν ὁδὸν) γεννηθῆναι. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης κωμικευόμενος λέγει, ὅτι οὐκοῦν Ἄμφοδος ὤφειλεν κληθῆναι. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οὐ γέγονεν ἀπὸ τῆς ἀμφὶ καὶ τοῦ ἰών· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως κατὰ παραγωγὴν, καὶ ἐξέτεινε τὸ ι ποιητικῶς, ὥςπερ τὸ Ἰξίων καὶ Δολίων. οὕτω Χοιροβοσκὸς εἰς τὴν ὀρθογραφίαν αὐτοῦ.

Ἀμφιθαλὴς, κατ' ἄμφω τοὺς γονεῖς θάλλων, ὅ ἐστιν ὁ ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους ζῶντας, παῖς ᾧ οἱ γονεῖς περίεισιν οἱ δύο.

Ἀμφίθετος φιάλη, ἡ κοῖλον πυθμένα ἔχουσα, ἡ ἄνευ ὤτων· ἢ ἀμφοτέρως τετορνευμένη, ἢ ὁμοίως ἐπὶ στόμα καὶ πυθμένα . . τίθεται.

* Ἀμφίκυρον, ἀμφοτέρωθεν ἢ πανταχόθεν κυρούμενον.

Ἄμφιος] λέγουσι τινὲς, ὅτι ὥςπερ ἀπὸ τοῦ Ἀκταίων γί-
νεται Ἀκταῖος, καὶ ἀπὸ τοῦ πλείων πλεῖος, καὶ ῥάων
ῥᾶος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρείων ἀρεῖος· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ
ἀπὸ τοῦ Ἀμφίων γίνεται Ἄμφιος· καὶ ἐπειδὴ τὸ Ἀμ-
φίων διὰ τοῦ ι γράφεται, τούτου χάριν καὶ τὸ Ἄμ-
φιος διὰ τοῦ ι. οἵτισιν ἀντίκειται ἡ σημασία. τὰ γὰρ
εἰς ων κύρια εἰς ος γινόμενα ὀνόματα, κατὰ τοῦ αὐτοῦ
σημαινομένου λαμβάνεται· οἷον, τὸ Ἀκταῖος ἀπὸ τοῦ
Ἀκταίων ἐγένετο, καὶ τὴν σημασίαν τοῦ Ἀκταίων ἐφύ-
λαξεν· ὁ αὐτὸς γὰρ λέγεται καὶ Ἀκταίων καὶ Ἀκταῖος.
εἰ ἄρα οὖν τὸ Ἄμφιος ἀπὸ τοῦ Ἀμφίων ἐγένετο,
ὤφειλε καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου τὰ δύο ὀνόματα
ληφθῆναι. ἀλλὰ μὴν οὐ λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
σημαινομένου τὰ δύο ὀνόματα. Ἀμφίων μὲν γάρ ἐστιν
ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ζήθου, ὁ κτίσας τὰς Θήβας, υἱὸς τοῦ
Διὸς καὶ τῆς Ἀντιόπης· Ἄμφιος δὲ ἦν τοῦ Σελάγου
υἱός. ὥςτε δῆλον οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ Ἀμφίων τὸ Ἄμ-
φιος· ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ὥςπερ παρὰ τὴν ὑπὸ πρό- 93
θεσιν γίνεται ὕπιος, οἷον ὕπιος Ζεύς· (ἔστι δὲ [καὶ]
ὄνομα ποταμοῦ, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ· οἷον — παρ
εἰαμεναῖς Ὑπίοιο) οὕτω καὶ παρὰ τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν
γέγονεν Ἄμφιος, ἐκτάσεως γενομένης τοῦ ι ποιητικῆς.
οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀμφιῶ, εἴρηται εἰς τὸ κρεμῶ.

Ἀμφῶες, τὸ δύο ὦτα ἔχον. παρὰ τὸ οὖας, ἐλλείψει τοῦ υ, ὄας· καὶ ὡς οὖδας οὖδος, γῆρας γῆρος, οὕτως ὄας, ὄος· καὶ ὡς γένος εὐγενής, οὕτω ἀμφώης καὶ ἀμφῶες. Μεθόδιος. καὶ ἄμφωτον ὁμοίως, τὸ ἐξ ἑκατέρου μέρους ὦτα ἔχον.

Ἀμφωτίδες, χαλκᾶ, ἅπερ οἱ παλαισταὶ τοῖς ὠσὶ περιετίθεσαν. περιωτίδες οὖν εἰσὶ, καὶ ἀμφωτίδες, τῆς ἀμφὶ

τὴν περὶ σημαινεύσης. Μεθόδιος. ἡ ἀμφώτις σκοπαστήριον ὠτός· καὶ ἀμφώτας, χιτών τις λέγεται. καὶ ἀμφίνωτις.

Ἀμφοῦδις] παρὰ τὸ ἔδαφος, ἔστι ῥῆμα οὐδίζω· οὗ μέλλων οὐδίσω. ἀποβολῇ οὖν οὐδις, καὶ συνθέσει ἀμφοῦδις· παρὰ τὸ οὖδας τὸ ἔδαφος.

Ἀμφορεὺς, τὸ ἑκατέρωθεν δίωτον σταμνίον, ὥς φησι Θεόκριτος, Ἀμφορεὺς νεοτευχής: — οἱ δὲ, κοινὸν μὲν κεράμιον, ἢ τὸ ἑκατέρωθεν αἰρόμενον ἀμφοιμρεὺς, καὶ ἀμφορεὺς κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμόν. θηλοῖ δὲ μέτρον ὑγροῦ.

Ἀμφόνον] Ἰστέον ὅτι κατὰ συγκοπὴν οὐκ ἐγένετο· ἐπειδὴ αἱ συγκοπαὶ ἐν μιᾷ λέξει γίνονται· οἷον πατέρος πατρὸς, ἀναμεῖναι ἀμμεῖναι. τὸ δὲ ἀμφόνον, δύο μέρη λόγου εἰσὶν· ἀνὰ φόνον γάρ. ἀλλ' οὔτε δὲ κατ' ἔκθλιψιν ἐγένετο· ἐπειδὴ αἱ ἐκθλίψεις οὐδέποτε συμφώνου γίνονται, ἀλλὰ φωνήεντος ἐπιφερομένου· οἷον, κατὰ Ἀπολλώνιον, κατ' Ἀπολλώνιον· βούλομαι ἐγώ, βούλομ' ἐγώ: — κραῖττον δέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ τοιοῦτον σχῆμα, εἶδος ἐστὶ συγκοπῆς. Χοιροβοσκός.

Ἀμφίπολος, θεραπαινὶς, δουλίς. παρὰ τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν καὶ τὸ πολῶ, πόλος, καὶ ἀμφίπολος, οἱονεὶ ἡ περὶ τὴν δέσποιναν πολοῦσα, τουτέστιν ἀναστρεφομένη. προπαροξύνεται. τὰ παρὰ τὸ πολῶ καὶ χέω, μὴ μετὰ προθέσεως τιθέμενα, πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον· οἷον ἐνειροπόλος, οἰωνοπόλος, οἰνοχόος· τὰ δὲ μετὰ προθέσεως συντιθέμενα, προπαροξύνονται, πρόπολος, πρόχοος.

Ἀμφίπολις, πόλις Θράκης, ἥτις ἐκαλεῖτο πρότερον Ἐννέα ὁδοί· διὰ τὸ περιέχεσθαι καὶ περιοδεύεσθαι ὑπὸ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ. Μεθόδιος.

Ἀμφιῤῥόπους ἐννοίας· ἀπὸ τοῦ ῥέπω τοῦ σημαίνοντος τὸ κλίνω ἢ ἐκτείνω· ἐπ' ἀδήλου ἐπικειμένας τοῦ τέλους, ἀμφοτέρωθεν κλινούσας, ἢ καθελκομένας ἢ καθελκούσας.

Ἀμφὶς] τοῦτο οὐ συγκοπὴ, ἀλλὰ μετασχηματισμός. ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀμφιάραος Ἀμφὶς, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ· ὥςπερ ἀστραγαλος, ἄστρις· καὶ Ἰφιάνασσα, Ἴφις· καὶ Θρασυκλῆς, Θράσυλλος· καὶ Βαθυκλῆς, Βάθυλλος, ὑποκοριστικά. ταῦτα γὰρ μετασχηματισμοὶ καλοῦνται· ἐπεὶ οὐ συμφωνεῖ ἡ κατάληξις· οὐδέποτε γὰρ συγκοπὴ γίνεται τρίτης συλλαβῆς. ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δυνάμεθα ἀποκοπὴν εἰπεῖν· ἐπειδὴ τὸ σ ἔχει τῆς τελευταίας συλλαβῆς. ὅπου γὰρ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τηρηθῇ τὸ στοιχεῖον, οὐ λέγεται ἀποκοπή. ὥςτε μετασχηματισμός ἐστιν. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἀμφύσκη, τῇ χειρὶ κυρτωθείσῃ· οἱ δὲ πτύον κοπροβόλον.

Ἀμφώδων, ὁ ὄνος. λέγεται δὲ ἀμφώδοντα ζῶα, τὰ κατὰ τὰ ἄνω καὶ κάτω ὠδοντωμένα.

Ἀμφωξις, ὑδρεῖον ξύλινον, εἰς ὃ ἀμέλγουσιν.

Ἀμφὶ] Ἰστέον ὅτι προθέσεις εἰσὶ τῇ μὲν φωνῇ, ιη' τῷ δὲ σημαινομένῳ, ιζ'· ἡ γὰρ ἀμφὶ καὶ ἡ περὶ, τὸ αὐτὸ σημαίνουσι. διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ ἅμα εὑρίσκονται· οἷον, Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα: — διαφέρουσι δὲ κατὰ τρεῖς τρόπους. ἡ μὲν ἀμφὶ, ἀποβάλλει τὸ ι, ὡς τὸ, Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα: — ἡ δὲ περὶ, οὐδέποτε. καὶ ὅτι ἡ μὲν περὶ, ἀναστρέφεται, ὡς τὸ, Ἀγαμέμνονος πέρι καὶ Ἀχιλλέως: — ἡ δὲ ἀμφὶ, οὐδέποτε. καὶ ὅτι ἡ μὲν περὶ, ποτὲ μετάγεται εἰς ἐπιῤῥηματικὴν σημασίαν, εἰς μέρος λόγου, τουτέστιν ἐπίῤῥημα μεσότητος· ὡς τὸ, Ἰδομενεῦ, πέρι μέν σε τίω: — ἀντὶ τοῦ περισσῶς· ἡ δὲ ἀμφὶ, οὐδέποτε. λέγεται δὲ ἡ ἀμφὶ, καὶ ἀμπὶ παρὰ Αἰολεῦσι.

Ἀμφὶς] ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, γίνεται ἀμφὶς ἐπίῤῥημα, σημαῖνον τὸ χωρίς· οἷον, — θεοὶ Κρόνου ἀμφὶς ἐόντες: — οὐ γὰρ δυνάμεθα λέγειν πρόθεσιν, ἢ πλεονασμὸν τοῦ σ.

Ἀμφισβητεῖν, τὸ ζητεῖν, πλεονασμῷ τοῦ β· ἔστι γὰρ ἀμφισητεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἀμφὶς καὶ τὸ βάζειν· ἵνα σημαίνῃ τὸ ἀμφιλογεῖν. πολλάκις δὲ πλεοναζει τὸ β, ὡς ἐν τῷ ἄδηρον ἄβδηρον· ἄβδηρος γάρ τις ἐστί· καὶ σίδη σίβδη. καὶ οὕτω μὲν ὁ Μεθόδιος· ὁ δὲ Ζηνόδοτος, ὅτι δύναται μὴ παρὰ τὴν ἀμφὶ συγκεῖσθαι πρόθεσιν, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀμφὶς ἐπίῤῥημα· ἵνα σημαίνῃ τὸ κεχωρισμένως βαίνειν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ διιστάζοντες. εἰ δὲ τοῦτο, εὐλόγως ἔξωθεν κέκλιται. σημειῶδες δὲ, εἰ παρὰ ἐπίῤῥημα συνετέθη. εἰ δὲ παρὰ τὴν ἀμφὶ σύγκειται, πλεονασμὸν δέξεται τοῦ σ, καὶ παραλόγως ἔξωθεν κλιθείη. Ἀττικῶς οὖν, ὡς παρὰ προθέσεως οὔσης τῆς συνθέσεως, ἔσωθεν τὴν κλίσιν πεποίηται. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ, Ἔοικεν ἄρα οὐ περὶ τούτου, ὦ Φίλε, ἠμφισβητησάμην: — Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ μυστηρίων, Περὶ τούτου ἠμφισβήτουν: — οὗτοί γε οἱ μὴ λύσαντες. ἡ δὲ ἔσωθεν κλίσις, πάντῃ παράλογος, ῥητοῦ μὴ ὄντος τοῦ ἁπλοῦ.

Ἀμφιτρύων, ὁ περισσῶς τρυθεὶς καὶ πονηθεὶς, ὁ ἥρως· παρὰ τὸ τρύω, ὅ ἐστι πόνος· οἷον καὶ — πολὺ τρύος ἤλασεν ἔξω: — Φίλων.

Ἀμφιτρίτη, μετωνυμικῶς ἀπὸ τῆς Νηρηΐδος, ἡ θάλασσα. ὤφειλε δὲ, ὅσον ἐκ τῆς ἐτυμολογίας, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκὸς καὶ Ὡρίων, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι· παρὰ γὰρ τὸ τρεῖν λέγεται Ἀμφιτρίτη, ἡ ἀμφοτέρωθεν φόβον ἡμῖν ἐμποιοῦσα· ἀλλὰ τῷ χαρακτῆρι τῶν εἰς τη θηλυκῶν, διὰ τοῦ ι γράφεται. τὰ γὰρ εἰς τη λήγοντα θηλυκὰ βαρύτονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἐνὶ φωνήεντι θέλει παραλήγεσθαι· οἷον ἐρέτη, μελέτη, Ἀφροδίτη. οὕτως οὖν καὶ Ἀμφιτρίτη. πρόσκειται βαρύτονα, διὰ τὸ τελευτή· καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τὸ χαίτη.

Ἀμφιφῶν, εἶδος πλακοῦντος τελούμενος τῇ Ἀρτέμιδι· οἷον, Μαστοὺς, τροφαλίδας, ἀμφιφῶντας, ἰτρία: — διὰ τὸ κύκλῳ φωτίζεσθαι ὑπὸ τῶν δᾳδῶν· ἢ διὰ τὸ πανσελήνου οὔσης πέμπεσθαι τῇ Ἑκάτῃ. οὕτω Μεθόδιος.

Ἀμφιφορίτης· ὅτι ἐν Αἰγίνῃ ἔδραμον περὶ τὴν Ἀσωπίδα κρήνην ὑδρεύσασθαι. ὅθεν καὶ ἀγὼν ἄγεται ἀμφιφορίτης λεγόμενος παρὰ τοῖς Αἰγινήταις· ἐν ᾧ ἐκεῖσε ἀγωνιζόμενοι, τοὺς κεράμους ὕδατος πεπληρωμένους ἀναλαβόντες κατὰ τῶν ὤμων, τρέχουσι περὶ τῆς νίκης, φιλονεικοῦντες κατὰ μίμησιν τῶν ἡρώων. ἀμφιφορεὺς γὰρ σορὸς ὑδρίας, κέραμος, ἀμφορεύς.

Ἀμφίφαλον, ἀμφοτέρωθεν φαλοὺς ἔχουσαν περὶ αὐτήν. φαλοὶ δὲ εἰσιν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας ἀσπιδίσκοι, χάριν κόσμου τιθέμενοι.

Ἀμφιφανῆ ἄστρα δὶς φαινόμενα· καὶ ἀμφιφανὲς, περιλαμπὲς, ἐπιφανές.

* Ἀμφιχαλκοφάλαρα, παρὰ Ἀριστοφάνει πολύχαλκα, τουτέστι χαλκοῦς οἴκους· παρὰ τὸ ἀμφὶ τὸ περὶ, καὶ χαλκὸς, καὶ φάλαρα τὰ τῶν ἵππων μετωπίδια.

Ἀμωσγέπως, ὁπωσδήποτε, καθ' ὁντινοῦν τρόπον· ἔνιοι τὸ μετρίως, Πλάτων τὸ ἐκ παντὸς τρόπου, ἐνί γε τινί. ἔστι δὲ ῥητορικὴ ἡ λέξις. ἔστιν ὄνομα ἀμὸς. ἰσοδυναμοῦν τῷ τὶς Δωρικῶς· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐν Ὀδυσσείᾳ, Τῶν ἀμόθεν γε — ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος μέρους τούτων. ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γίνεται ἐπίῤῥημα μεσότητος ἀμῶς. ἢ ὥςπερ παρὰ τὸ καλὸς γίνεται ἐπίῤῥημα

καλῶς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμὸς γίνεται ἐπίρρημα ἀμῶς· καὶ συνθέσει μετὰ τοῦ γε συνδέσμου καὶ τοῦ πῶς, παραπλησίως γίνεται ἀμωσγέπως. σημαίνει κατά τινα τρόπον. οἱ δὲ Ἀττικοὶ Φασὶν ἀμῃγέπῃ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀμὸς, γίνεται ἀμόθεν· ἐξ οὗ τὸ οὐδαμόθεν ἐπίρρημα. καὶ ὥςπερ ἀπὸ τοῦ καλὸς γίνεται ἐπίρρημα καλά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδαμός, οὐδαμά, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Ἄμωμος] παρὰ τὸ μῶμος γίνεται ἄμωμος.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ἀνὰ, πρόθεσις· ἐν τῇ συνθέσει σημαίνει τὴν ἄνω σχέσιν, ὡς ἄνοδος, ἀναδρομή· καὶ τὴν εἰς τοὐπίσω ἀνάκαμψιν, ὡς τὸ ἀνάβασις, ἀνατρέχω.

Ἀνάβλησις, ἀναβολὴ καὶ ὑπέρθεσις· ἐκ τοῦ ἀναβάλλομαι τὸ ὑπερτίθεμαι καὶ βραδύνω, ὡς τὸ, Μὴ ἀναβάλῃ πάτερ: — ἀπὸ τοῦ βλῶ βλήσω, βέβληκα, βέβλημαι, βλῆσις καὶ ἀνάβλησις.

Ἀναβαλλίδες, ταινίαι· οἱ δὲ, σφαῖρας ἀπεδίδοσαν. Διογένης.

Ἀναβέβρυκεν, ἀναπέπτωκεν· ἐὰν δὲ ἀναβέβρυχεν, ἀναβρύει, ὅ ἐστιν ἀναπηδᾷ καὶ ἀναβάλλεται μετὰ ψόφου.

Ἄνα] Ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονας: — ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι ὅλη ἡ λέξις ἀπεσπάσθη. οὐκ ἔστιν ἀποκοπὴ ἐπὶ τοῦ τοιούτου. Ἡρωδιανός.

Ἀνάγκη, ἡ θεὸς, παρὰ τὸ ἀνάσσω. καὶ τὸ πρᾶγμα ἀνάγκη· πάντων γὰρ ἐπικρατεῖ. εἰ δὲ ἦν ἀπὸ ῥήματος, ἐξύναιτο ἂν, ὡς στενάχω, στεναχή. παρὰ τὸ ἄγω οὖν, ἄγη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ἀνάγκη, ἡ πάντα κρατοῦσα. ἡ ἀγκὰς, ἀγκὴ καὶ ἀνάγκη· ἐπειδὴ τὸ ταῖς ἀγκάλαις κρατούμενον κατὰ δύναμιν, ἀφυκτότερον κρατεῖται. ἢ παρὰ τὸ ἄκος, πρὸς ἣν ἄκος οὐκ ἔστιν εὑρεῖν.

96 Ἀναγκάζω] ἀπὸ τοῦ ἄναξ ἄνακος, ἐξ οὗ τὸ ἄνακτος, γέγονεν ἀνάκη, καὶ ἀνάγκη· καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ σπουδὴ σπουδάζω, καὶ αὐγὴ αὐγάζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνάγκη ἀναγκάζω.

Ἀνάγωγος, ὁ μὴ τῆς καθηκούσης ἀγωγῆς τετυχηκώς.

Ἀναγαγγανεύου, ἀνακράζου.

Ἀναδοιδυκίζει, ἀναταράττει· ἀπὸ τοῦ δοίδυξ δοίδυκος.

Ἀναδῦναι, ἀναδραμεῖν, ὑποστρέψαι.

Ἀνὰ δρύμα] — καὶ θῆρες ἀνὰ δρύμα πρηΰνονται: — τινὲς ἀνέγνωσαν δρυμα, ὡς ἀπὸ τοῦ δρυμός. οὐκ ἔστι δὲ, οὐδὲ σώζεται τῶν τριῶν προσώπων ἡ συζυγία. σοφὸς μὲν γὰρ καὶ σοφὴ καὶ σοφὰ ὁμοτόνως, δρυμὸς δὲ δρυμὴ οὐκέτι. οὐκ ἄρα δρυμά, ἀλλὰ δρύμα, ὡς λύχνα.

Ἀναδήματα, στεφανώματα· ἀναδεῖσθαι, τὸ ταινιοῦσθαι.

Ἀναδούμενος] παρὰ τὸ δέω δέσω δέδεκα· ἡ μετοχὴ, δεόμενος, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀναδούμενος· οὕτω Φιλόξενος· στεφανούμενος, ταινιώμενος.

Ἀναδενδρὰς, ἡ ἄμπελος, ἡ πρὸς δένδρον ἀνερχομένη. δένδρον, δενδρὰς, καὶ ἀναδενδρὰς, ἄμπελος ἡ ἐπὶ δένδρων.

Ἀναζυγῶσαι] ζύγωθρον καλεῖται ὁ κόραξ· καὶ ἐπιζυγῶσαι, τὸ κλεῖσαι· ἀναζυγῶσαι, τὸ θύρας ἀναπετάσαι, Ἀριστοφάνης.

Ἀναθηλήσει, ἀναβλαστήσει. τὸ θέμα θηλῶ, ἁ συζυγίας. ἢ παρὰ τὸ θάλλω θαλῶ θαλήσω, καὶ τροπῇ θηλήσω. τοῦτο παρὰ τὸ θηλή· τὸ δὲ, παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω.

Ἀνάθεμα, παρὰ τὸ ἐν τῇ στήλῃ ἀνατίθεσθαι.

Ἀνάθημα, ἄγαλμα, κόσμος εἰς τὸ . . .

Ἀνακληθρὶς, πέτρα ἐν Μεγάροις. ὅτι ἡ Δήμητρα καθεσθεῖσα ἐπ' αὐτῆς, ἀνεκαλεῖτο τὴν κόρην· καὶ ἐκ τῆς ἀνακλήσεως τὴν πέτραν ἀνακληθρίδα καλοῦσιν. Μεθόδιος.

Ἀνακοὶ, οἱ Διόσκουροι παρὰ Ἀττικοῖς. παρὰ τὸ ἀνάσσω, ἄνακος, ὡς φυλάσσω φυλακός, μαλάσσω μαλακός. ἢ ὅτι ἀνακῶς. ὅ ἐστι φιλανθρώπως, ἐχρήσαντο τοῖς Ἀθηναίοις. ἢ ὅτι τοὺς πλέοντας σώζουσιν ἀστέρες ὄντες, ἄνω καὶ ἐκὰς ἡμῶν ὄντες. καὶ τὸ ἄνω δὲ σύνθετον εἰώθασιν Ἀττικῶς καλεῖν, ἀνακῶς. Μεθόδιος.

Ἀνακῶς, ἐπιεικῶς καὶ πεφροντισμένως καὶ πεφυλαγμένως, ἀπὸ τῆς ἄνακος γενικῆς εἰς εὐθεῖαν ἀναχθείσης, ὡς φυλακος· ἀπὸ τῶν ἀνάκτων, οἷς φροντίδες εἰσὶ τῶν ὑπηκόων. ἀπὸ τῆς ἄνακος δὲ εὐθείας σχηματίζεται· ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς διπλοῦν ληγόντων ἀρσενικὰ, οὐ ποιεῖ ἐπίρρημα εἰς ως· οὔτε γὰρ ἀπὸ τοῦ φύλαξ ἢ ἄναξ ἢ ἅρπαξ, γίνεται ἐπίρρημα. Μεθόδιος.

Ἀνάκτωρ, οὐ πεποίηται παρὰ τὸ ἀνάσσω· οὐδενὶ γὰρ τούτων τῶν ῥημάτων παράκειται οὐδετέρου παραπαχήματισμός. πεποίηται οὖν παρὰ τὸ ἀνάκτορες. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ.

Ἀνακωχεύειν, τὸ ἐν πελάγει χειμῶνος ὄντος στείλαντας τὰ ὀθόνια σαλεύειν· ἢ ἐν τῷ πολέμῳ ἀμελεῖν· παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀναχωρεῖν, καὶ οἷον αναχωρεύειν, καὶ τροπῇ τῶν στοιχείων.

Ἀνακυμβαλίζω] — δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίζον: — ἀνεπρότουν, ἢ ἀνετρέποντο.

Ἀνακλῖναι, ἀνοῖξαι, ἀναπετάσαι.

Ἀναζυγοῦν φασὶ τὸ ἀνοιγνύναι κιβωτὸν, ἢ τὸν ἐπὶ τῇ 97
θύρᾳ κόρακα. λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναφωνεῖν, ἀνοιγνύναι τὸ στόμα. λέγεται ἀναζυγὴ, καὶ ἡ τῆς θύρας ἄνοιξις· καὶ κλίνεται τῆς ἀναζυγῆς. Πλάτων Εὐμενίσιν, Εὐθὺς ἀναζυγῆς γενομένης.

* Ἀνάληψις, ἡ ἀναῤῥώσις· παρὰ τὸ ἀναλαμβάνειν τὴν ῥώμην.

Ἀνάλογος] παρὰ τὸ λόγος, ἄλογος· εἶτα δευτέρα σύνθεσις μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ ν, ἀνάλογος, ὁ λόγου ἐχόμενος, ὅ ἐστιν ὁ κατὰ λόγον ὅμοιος. γίνονται δὲ πολλάκις ἐν ταῖς συνθέσεσι στερήσεις τῶν προλαβουσῶν στερήσεων ἀναιρετικαί· αἵτινες καλοῦνται ἐπιστερήσεις.

Ἄναλτος, ὁ ἀηδὴς, ἀπὸ τῶν ὄψων τῶν μὴ ἐχόντων ἅλας, καὶ ἀηδῶν ὄντων· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀχρεῖον· Ὀδυσσείας σ. ἢ ἀναυξὴς, καὶ ἀτελὴς· παρὰ τὸ ἄλδω τὸ αὐξάνω· ἢ ὁ ἀπλήρωτος καὶ ἀκόρεστος, ὥς φησιν ὁ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσείᾳ· ᾧ οὐδὲν ἅλις, — μετὰ δ' ἔτρεπε γαστέρι μάργῃ Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν: — καὶ ἐπιφέρει, Ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας: — ἀντὶ τοῦ πλανᾶσθαι. παρὰ τὸ ἅλις τὸ θαψιλῶς, γίνεται ἄλος· καὶ κατὰ στέρησιν, ἄναλος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἄναλτος. ἢ τὸν ἅλλεσθαι μὴ δυνάμενον, βαρύν.

Ἀναλκις] — σὺ δ' ἀπόλεμος καὶ ἄναλκις — ἀσθενὴς, ἀδύνατος. ἐκ τοῦ ἅλκω ἀλκή· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἄναλκις, ἄνισχυς, δειλός.

Ἀναλίσκω, τὸ πορθῶ καὶ δαπανῶ· ἐξ οὗ καὶ ἀνάλωμα. ἔστιν ἅλες σημαῖνον τὸ ἀθροῦν· οἷον, — ἢ χειμέριον ἁλὲν ὕδωρ: — ἐξ οὗ ῥῆμα ἁλῶ τὸ συναθροίζω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀαλῶ τὸ πλανῶ· τουτέστι, τὸ τὰ συνηθροισμένα διασκορπίζειν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀναλῶ. καὶ ἐκ τούτου παράγωγον ἀναλίσκω, τὸ αὐτὸ σημαῖνον. ἢ παρὰ τὸ ἅλις ἐπίρρημα. καὶ παρὰ τὸ ἀναλῶ, ἀνάλωτος· καὶ ἀναλωτικὸς, ὁ ἀφανιστικός.

Ἀναλογία] παρὰ τὸ λόγος λογία, καὶ ἀναλογία· αἱ γὰρ δύο στερήσεις ὁμοῦ οὖσαι, κατάθεσιν ποιοῦσιν· ὡς πυστὰ, ἄπυστα, καὶ ἀνάπυστα, τὰ περιβόητα· καὶ πηρὸν, ἄπηρον, καὶ ἀνάπηρον, τὸν πεπηρωμένον. ἐπὶ

πάντων δὲ τὸ ν πλεονάζει, ὡς ἐπὶ τοῦ αἴτιος, καὶ ἀαίτιος, καὶ ἀναίτιος, καὶ ἀναίσχυντος. Ὦρος.

Ἀνάνιον, ἄλυπον· κατὰ στέρησιν τῆς ἀνίας· ἀβλαβές. καὶ ἀνάνιος, ὑπερήφανος, ἀλύπητος· καὶ ἀνανίως, τὸ ἀλύπως.

Ἄναλκις, ἀνάλκιδος. ὁ κανών· Τὰ εἰς ις προσηγορικὰ παρώνυμα μακρᾷ παραληγόμενα, διὰ τοῦ δος κλίνονται. ἢ οὕτω· τὰ εἰς ις βαρύτονα ἀρσενικὰ, εἴτε κύρια εἴτε προσηγορικὰ, διὰ τοῦ δος κλίνονται, Ἀδώνιδος, Θεάγνιδος· παρώνυμα μακρᾷ παραληγόμενα, εὔνιδος, λάτριδος, νήϊδος, ἀνάλκιδος.

Ἄναξ, παρὰ τὸ τὴν ἄνω τάξιν ἔχειν· ἢ ὁ ἄνω αἴσσων κατὰ δύναμιν τοῦ κρατεῖν· ἢ πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρομεν. σημαίνει τρία· τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν· — καὶ τὸν δεσπότην, Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο: — σημαίνει δὲ καὶ τὸν Θεὸν, Ὄφρ' ἵλαον ἄνακτα.

98 Ἀναξυρίδας, Φαινάλια, βρακία· ἢ τὰ βαθέα καὶ ἄβατα ὑποδήματα· οἷον ἀνασυρίδας, παρὰ τὸ ἀνασύρεσθαι, τροπῇ τοῦ σ εἰς ξ. ἀναξυρίδας μέντοι ἅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ βρακία φασίν· ἀπὸ τοῦ ῥακία, πλεονασμῷ τοῦ β, Αἰολικῶς.

Ἀναπλήσεις, ἀναπληρώσεις· ἐκ τοῦ ἀναπλῶ.

Ἀναπλήσας, ἀναφυσήσας· ἢ ἀθρόως ἀναλαβών. ἐκ τοῦ πρήθω, ἀναπρήσας· καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ, ἀναπλήσας. οἱ γὰρ κακοῖς τισι συνεχόμενοι, πνεύματος τὰς γνάθους πληροῦντες, τὰς ἐκφύσεις ἀποτελοῦσιν.

Ἀνάπνευσις] ἔστι πνύω· ἐξ οὗ γέγονε πνέω· ὁ μέλλων, πνεύσω· ἐξ οὗ πνευστός, καὶ ἄπνευστος, καὶ ἄπνευστις· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἄπνευσις, καὶ ἀνάπνευσις· — ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο: — ἀντὶ τοῦ ταχίστη τὸ ὀλίγη.

Ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν: — ἀναψύξωσιν, ἀναπαύσωνται.

Ἀναμφιλέκτως, ἀναντιλέκτως.

Ἀναπεμπάζεσθαι, ἐπαναλαμβάνειν, ἢ ἀναλέγεσθαι καὶ ἀναπέμπειν· οἱ δὲ, τὸ εἰπεῖν, ἢ ἐν κεφαλαίῳ τὰ προειρημένα ἐπαναλαβεῖν.

Ἀναπαυόμενον ὕδωρ, πηγὴ ἐν Δωδώνῃ· ὅτι οὐκ ἀέναον ἔχει τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ κατὰ τὰς μεσημβρίας καὶ μέσας τὰς νύκτας ἀπολήγει καὶ οὐ ῥεῖ, τὰς δὲ ἄλλας ὥρας συνεχῶς φέρεται· ὥσπερ οὖν ἐπὶ ἀνθρώπων καμνόντων, κατὰ δὲ τὸν ὁρισμὸν ἀπολιπόντων. Μεθόδιος.

Ἄναντες, καὶ ἄναντα, τὸ ἀνωφερὲς καὶ ἀνωφερῆ· κάταντα, κατωφερῆ· πάραντα, τὰ πρόμαλα καὶ γήλοφα· δόχμια δὲ, τὰ πλάγια. Ἰλιάδος ψ.

Ἀνάκαιον] τι δεσμωτήριον παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς οὕτω καλούμενον, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Κυπρίοις ὁ κέραμος. ἀξιοῦσι δέ τινες ἀνάκειον γράφεσθαι· ὅπερ ἐστὶ τὸ Διοσκούρειον· ἄνακες γὰρ, οἱ Διόσκουροι.

Ἀνάπλεως, ἐκ τοῦ πλέως ὁ πεπληρωμένος, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄπλεως, ὁ ἐνδεής· καὶ μετὰ προσθήκης ἑτέρας στερήσεως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπλεως· ἥτις ἐν τοῖς τοιούτοις προστιθεμένη καὶ ἀναδιπλουμένη, κατάφασιν ἀλλ' οὐ στέρησιν δηλοῖ.

Ἀναλέγεσθαι, ἀναγινώσκειν, ἢ ἀνοικοδομεῖν, ἢ ἀναπείθειν, καὶ ἀναλογεῖν τὴν ἀνάγνωσιν.

Ἀναλφάβητος, ἀπαίδευτος. Ἄνανδρον, χήραν.

Ἀναπεφλασμένον, ἐντεταμένον ἔχοντα τὸ αἰδοῖον.

Ἀνάπηρος] ἐς μέσον παράγεται, ῥῖνα καὶ ὦτα ἀνάπηρος: — σεσινωμένος καὶ ἠχρειωμένος ἢ νοσώδης καὶ λυπηρός. καὶ ἀνάπηρος χέρων, ὁ ἐπιβλαβὴς καὶ μὴ ὑγιαίνων. παρὰ τὸ πήθω τὸ πανθάνω, γίνεται πηρὸς, ὁ ἐμπαθὴς καὶ ἠχρειωμένος· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄπηρος· καὶ μεθ' ἑτέρας στερήσεως, ἀάπηρος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπηρος, ὁ σεσινωμένος. αἱ δύο στερήσεις ποιοῦσι μίαν ἐπίτασιν.

Ἀνάρσιοι, ἄδικοι, ἐχθροί. ἔστιν ἄρω τὸ ἁρμόζω· ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ἄρσω· ἐξ οὗ ἄρσιος, καὶ ἀνάρσιος, κατὰ στέρησιν τοῦ α, πλεονασμῷ τοῦ ν, ὁ ἀνάρμοστος καὶ ἀσύμφωνος· Ὦρος· πολέμιος, ὑβριστής. καὶ ἄναρσις, νεῖκος, πόλεμος.

Ἀνάῤῥυσις, θυσία· ἀναῤῥύειν, θύειν· ἐπειδὴ θύοντες ἀνέκλων τοὺς τραχήλους τῶν θυομένων, ἐπὶ τὰ ἄνω τρέποντες. οὕτω δὲ ἑορτὴ ἐκαλεῖτο παρὰ Ἀθηναίοις. 99
Ὅμηρος, Αὖ ἔρυσαν.

Ἀναῤῥηθῆναι, ἀνακηρυχθῆναι· καὶ ἀνάῤῥησις.

Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο, τὰς ἐν τῷ μεγάρῳ διόδους· οἱ δὲ, τὰς ἀναβάσεις· ἀπὸ τοῦ διεστάναι. ὁ δὲ Φίλων, ἀμφίβολον εἶναι φησὶ, πότερον οὐδέτερον ῥῶγας ὡς κῶας, ἵν' ᾖ τὸ ἀνάῤῥηγμα τοῦ τοίχου· ἢ τὰς ῥωγάδας τὰς ῥῶγας. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον.

Ἀναῤῥοιβδεῖ μέγα ὕδωρ: — ἀντὶ τοῦ ἀναῤῥοφεῖ· πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀναῤῥοιφεῖ· καὶ ἐπενθέσει τοῦ β, ἀναῤῥοιβδεῖ, τραπέντος τοῦ δασέος φ εἰς τὸ ψιλὸν δ· οἷον, Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ· Ἡρωδιανός· ἀναπίνει, Διογένης.

Ἀναῤῥιχᾶσθαι, σημαίνει τὸ ἀναδίδοσθαι τὸ ὕδωρ· καὶ οἱονεὶ τρόπον ἀράχνης τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶν ἀντιλαμβανόμενον, ἀνιέναι πρὸς τὸ πρόσαντες. ἀραχνιῶ, ἀραχνιᾶσθαι, καὶ ἀναῤῥιχᾶσθαι τοῦτό ἐστιν. οὕτω γὰρ ἐθνικὸς ὁ ἀνήρ. οὐ κλίνεται δὲ ὁ παρατατικὸς ἠναῤῥιχώμην, ἀλλὰ ἀνηῤῥιχώμην. εὑρίσκεται δὲ καὶ χωρὶς τῆς αν συλλαβῆς παρὰ Ἱππώνακτι, ἀριχῶμαι. ἄλλως οὖν ἐσχημάτισται. ἄῤῥιχος λέγεται ὁ κόφινος, ἐν ᾧ κομίζουσι τοὺς βότρυς· ἐξ αὐτοῦ ἀῤῥιχῶ, καὶ ἀναῤῥιχῶ. ἀλλ' οὖν γε οὕτω κρεῖττόν ἐστιν ἀραχνιᾶσθαι καὶ ἀναῤῥιχᾶσθαι. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν.

Ἀναῤῥιχώμενοι, ἀναλαμβανόμενοι πρὸς ὕψος, ἀντεχόμενοι ποσὶν ἢ χερσὶν ἐπὶ τοίχων ἢ δένδρων. Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, Πρὸς ταῦτ' ἀναῤῥιχᾶτ' ἂν εἰς τὸν οὐρανόν: — ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀραχνῶν, οἵτινες τὰ οἰκεῖα νήματα κατέχοντες, ἄνω φέρονται.

Ἀνάστα, ἐπὶ παρακελεύσεως. γίνεται ἐκ τοῦ στῶ ὁ παρατατικὸς, ἔστων, ἔστας, ἔστα· καὶ τὸ προστακτικὸν στά, καὶ ἀνάστα. αἱ γὰρ προθέσεις ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους. καὶ ἄλλως· πᾶν προστακτικὸν, εἰ μὲν εἴη μονοσύλλαβον, ἐν τῇ συνθέσει παροξύνεται, ἕς, ἄφες· δὸς, ἀπόδος· σχὲς, πρόσχες. εἰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, προπαροξύνεται· οἷον, βῆθι, ἀνάβηθι· στῆθι, ἀνάστηθι. τὸ δὲ ἄνες, γίνεται παρὰ τὸ ἵημι τὸ συγχωρῶ· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧν· ἡ μετοχὴ, εἷς ἕντος· καὶ τὸ προστακτικὸν ἕς· καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἄνες.

Ἀνασχών] τὸ ῥῆμα, σχῶ· καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ, ἀνασχῶ· ὁ μέλλων, ἀνασχήσω· ὁ ἀόριστος, ἀνέσχησα· ὁ δεύτερος, ἀνέσχον· καὶ ἡ μετοχὴ, ἀνασχών. ἔστι δὲ πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Ἀνάσχεο] σχῆμι· ὁ μέλλων, σχήσω· ὁ παρακείμενος, ἔσχηκα· ὁ παθητικὸς, ἔσχεμαι· ὁ ἀόριστος, ἐσχέθην· ὁ μέσος, ἐσχέμην· τὸ δεύτερον, ἔσχεσο· καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ, ἔσχεο, καὶ ἔσχου· ὁ μέσος προστακτικὸς σχέο καὶ ἀνάσχεο· μέσος ἀόριστος δεύτερος προστακτικὸς, κατὰ διάλυσιν Ἰωνικήν.

Ἀναστάς] ἐκ τοῦ ἵστημι, στήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην· ἡ μετοχὴ, ὁ στάς, καὶ ἀναστάς.

Ἀνασχέσθαι, ἀναδέξασθαι, ὑπομεῖναι.

Ἀναστήσειε] Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν: — ἀναστάτους καὶ φυγάδας ποιήσειεν.

Ἀνάστασις, ἄνω στάσις, ἤτοι ἔγερσις.

100 Ἀνασταδόν] — ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν: — ἄλλος ἐξ ἄλλου μέρους ἀναστάντες.

Ἀνάγνωσις, ἡ ἄνωθεν γνῶσις. ὅσα ὀνόματα ἔχει τὸ ἀνά, τὸ ἄνω δηλοῦσιν· οἷον ἀνατολή, ἡ ἄνω ἐπιτολὴ τοῦ ἡλίου· ἀναγραφή, ἡ ἄνωθεν γραφή, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἀνάδοσις, ἀνάπαυσις, ἀνάλυμα, ἀναψυχή.

Ἀνάστατος, ὁ καταλιπὼν τὴν οὐσίαν, καὶ ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ζῆν αἱρούμενος. καὶ ἀνάστατον τὴν πόλιν ποιήσας, ἀντὶ τοῦ ἀνοικίσας, ἢ μεταστήσας, ἢ μεταγαγών.

Ἀνασηκοῦν, τὸ προστιθέναι τὸ ἐλλιπές.

Ἀνάσιλλον, τρίχωμα τὸ ἀπὸ μετώπου ἐπὶ τὴν κορυφὴν ἀνεστραμμένον.

Ἀνασκολύψας, γυμνώσας.

Ἀναφλᾶν, χειροτρίβειν τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ, στυλῶσαι.

Ἀνάφορον, ξύλον ὃ τοῖς ὤμοις ἐπιτιθέντες, ἐξ αὐτοῦ τὰ φορτία δεσμοῦσιν.

Ἀνάσσω, ἀνάξω· ὁ παρακείμενος, ἤναχα· ὁ μέσος, ἤναγα· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, ἄνηγα· καὶ οἱ Δωριεῖς τὸν μὲν παρακείμενον μετάγουσιν εἰς ἐνεστῶτα, ἀνήγω ἀνάγω. ἀπὸ τοῦ ἄνω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀνύω, ἀνάσσω, ὡς πατῶ, πατάσσω· σαλῶ, σαλάσσω· καὶ παραλήγουσαν ἐπιδέχεται τὰ δύο σσ, τὸ α, ε, η, ι, υ, ω, χωρὶς τοῦ ο τοῦ μικροῦ. ὁ μέλλων, ἀνάξω. πόθεν ἔχει τὸ ξ; ἡ δὲ τετάρτη διφορεῖται. ἔδει ἔχειν τὸ σ, καὶ μὴ τὸ ξ. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα, εἰ μὲν ὦσι δισύλλαβα, τῇ μὲν διὰ τοῦ ξ ἐκφέρονται· οἷον πράζω, πράξω· τῇ δὲ διὰ τοῦ σ, οἷον κτίζω, κτίσω. εἰ δὲ ὦσιν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἀεὶ διὰ τοῦ σ, πλὴν τοῦ οἰμώζω, οἰμώξω· ὀλολύζω, ὀλολύξω· θρυλίζω, θρυλίξω· στηρίζω, στηρίξω· ἀλαπάζω, ἀλαπάξω. τὸ δὲ βαστάξω καὶ νυστάξω, καὶ τὰ ὅμοια, Δωρικά ἐστι, κατὰ τροπὴν τοῦ σ εἰς ξ. τοῦ δὲ στενάζω ὁ ἐνεστὼς διφορεῖται. εὕρηται καὶ στενάχω· ἀφ' οὗ καὶ στόναχος, καὶ στοναχή. καὶ πλὴν τοῦ αἰάζω, αἰάξω. ζήτει εἰς τὸ Διῆρσα, καὶ εἰς τὸ Δρῶ. εἰ δὲ διὰ σσ ἐκφέρεται ὁ ἐνεστὼς, ἀεὶ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ· πλὴν τοῦ πλάσσω πλάσω, τὸ ἐργάζομαι· ἱμάσσω ἱμάσω, τὸ τύπτω· ἰνάσσω ἰνάσω, τὸ δύναμιν παρέχω· ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ· πάσσω, τὸ ποικίλλω· λεύσσω, τὸ βλέπω.

Ἄνασσα, ἡ βασίλισσα· οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄναξ γέγονε· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ξ, εἰς α παραγόμενα, ἐθνικά ἐστι· Φοῖνιξ, Φοίνισσα· Κλιξ, Κλίσσα. τοῦτο δὲ, μὴ ὂν ἐθνικὸν, ὁμοίως οὐ λέγεται. ἔστιν οὖν ἀπὸ τοῦ ἀνάσσω, ὡς ἐλίσσω ἔλισσα, καὶ ἀμφιέλισσα, καὶ νύσσω, νύσσα.

Ἀνασφῆλαι, ἀναῤῥωσθῆναι. σφῆλον γὰρ τὸ ἰσχυρόν. Στησίχορος ἐρίσφηλον ἔφη τὸν Ἡρακλέα, ἴσον τῷ ἐρισθενῆ.

50 Ἀνασκολοπισθῆναι, ἀνασταυρωθῆναι. σκόλοπες γὰρ ξύλα ὀξέα. παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω, σκέλλοψ καὶ σκόλοψ. λέγεται καὶ ἀνασκινδυλευθῆναι.

* Ἀνατολὴ, ἐπὶ ἡλίου λέγεται· ἀπὸ τοῦ ἀνατέλλειν, ὅθεν καὶ ἀνατολία.

Ἄνατε] ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνάστητε κατὰ συγκοπὴν· ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἄγε, γίνεται ἄγετε, οὕτω ἄνα, ἄνατε.

Ἄνατον, ἀβλαβῆ· καὶ ἀνατὶ, ἐπίῤῥημα.

Ἄναυρος, ὁ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενος ποταμός· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὔρας· οἱ χείμαῤῥοι, καὶ διώρυχες, καὶ ὀχετοί. Διογένης.

101 Ἀναφαίρετον πλοῦτον, πολύν, ὃν οὐ δύναταί τις ἀφαιρήσειν. ἀπὸ τοῦ ἀφαιρῶ ἀναφαίρετον, πλεονασμῷ τοῦ ν.

Ἀνάχαρσις, ὁ Σκύθης· παρὰ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν, καὶ τὴν χάρσιν, ὃ σημαίνει τὴν χαράν, ἢ τὴν χάριν. ἔστι καὶ ἰχθὺς ποιός.

Ἀναχωσάμενος, ἀναχωρήσας· ἀπὸ τοῦ ἀναχάζω.

Ἀναχαιτισθῆναι, σημαίνει τὸ ἀπειθεῖν· κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἵππων.

Ἀναίδεια] Ὦ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε: — σημαίνει τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε. ὁ γὰρ Φιλόχορος ἀναιδής, ἀπὸ τοῦ ἀαιδής. τοῦτο παρὰ τὸ αἰδῶ, αἰδὴς, ἀαιδής, καὶ ἀναιδής.

Ἀναίδητος, ὁ ἀναίσχυντος, βίαιος, σκληρός, ὀξύς.

Ἀναισχυντῶ] οὐκ ἔχει τὴν ἀνὰ πρόθεσιν, ἀλλὰ τὸ α στερητικόν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀναίτιος, ἀνήκοος. ὥςτε οὐκ ἀλόγως ἡ ἔξωθεν κλίσις.

Ἀναίνομαι] — ὁ δ' ἀναίνετο: — ἀπηρνεῖτο. ὥςπερ παρὰ τὸ λίπω λιπαίνω, καὶ ὁρμῶ ὁρμαίνω, καὶ ὑφῶ ὑφαίνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀρνῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀρνοῦμαι, γίνεται ἀρναίνω· καὶ ἐνδείᾳ τοῦ ρ, ἀναίνω, ἀναίνομαι, (ὡς σκηπτροῦχος σκηπτοῦχος) οὐκ ἐπαινῶ, οὐ συγκατατίθεμαι. ἢ παρὰ τὸ ναὶ ἐπίῤῥημα ναίνω, καὶ ἀναίνω· ἢ παρὰ τὸ αἰνῶ ἀναίνω, τὸ οὐκ ἐπαινῶ οὐδὲ συγκατατίθεμαι, πλεονασμῷ τοῦ ν. Μεθόδιος.

Ἀν δὲ νάκην] ἐνταῦθα τὸ ἀν, ἀντὶ τοῦ ἀνὰ κατὰ συνέμπτωσιν· αἰτιατικῇ δὲ πτώσει συντάσσεται. σημαίνει δὲ καὶ ῥῆμα προστακτικόν, ἐμφάσει τῶν ἄλλων προθέσεων· οὐδαμῶς νάκην, ὄνομα προσηγορικόν. τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸ θηλυκόν. συνέμπτωσιν δὲ πέπονθε κατὰ τὴν αἰτιατικήν. ἀμφότερα δὲ παρώνυμα. τὸ γὰρ θηλυκὸν νάκος νάκη, ὡς βλάβος βλάβη· τὸ δὲ ἀρσενικὸν, παρὰ τὸ νάκης νάκου νάκην. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμοῖς.

Ἀνδάνεια, πόλις τῆς Μεσήνης, ἡ πρότερον Οἰχαλία καλουμένη· παρὰ τὸ ἀδεῖν, ὅ ἐστιν ἀρέσκειν· κατὰ ἀντίφρασιν, ὅτι οὐδὲν ἤρεσεν.

Ἄνδηρα, τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ· ἤγουν τὰ χώματα, τὰ ἀνέχοντα τὸν ποταμόν· παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν δειρῶν, τουτέστι τῶν διύγρων.

Ἀνδριάς] ζητεῖται, εἰ πάντα τὰ εἰς ας μακρὸν καταλήγοντα, ἢ βαρύνονται, ἢ περισπῶνται. τὸ δὲ ἀνδριὰς καὶ ἱμὰς σεσημείωνται. τοῖον ἄρα ἀνάλογον ὤφειλεν ἔχειν τὸν τόνον; περισπώμενον, ἢ βαρύτονον; καὶ λέγουσιν ὅτι βαρύνεται· ἐπειδὴ πάντα τὰ εἰς ας ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀπὸ εὐθείας ἢ ἀπὸ γενικῆς, βαρύνεται, βέλος βελιάς, δράκων δράκοντος δρακοντιάς. οὕτως ἄρα ἀνδρὸς ἀνδριάς. καὶ πάντα τὰ εἰς μας, μὴ ὄντα ὑποκοριστικὰ, βαρύνεται, ἀκάμας. οὕτω καὶ ἕμας. μὴ ὄντα ὑποκοριστικά· διὰ τὸ Θωμᾶς καὶ Κοσμᾶς, ἀπὸ τοῦ θαυμάσιος καὶ κόσμιος. ἀνδριάντα δὲ λέγει τὸν χαλκοῦν ἢ τὸν λίθινον· ἢ καὶ τὴν γραφήν. καὶ Ἀνδρολήψια, ἐγκλήματος εἶδος. ἐὰν ἔξω τῆς Ἀττικῆς ἀνὴρ Ἀθηναῖος τελευτήσῃ, καὶ μὴ ἐκδιδοῦσιν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ὄντες τὸν δοκοῦντα ἐν τῇ αἰτίᾳ εἶναι, ἐφεῖτο ἐκ τοῦ νόμου τρεῖς τῶν ἐκείνου πολιτῶν ἄγειν εἰς Ἀθήνας, δίκην ὑφέξοντας τοῦ φόνου· καὶ τοῦτο ἀνδρολήψιον καλεῖται.

Ἀναισιμώματα, ἀναλώματα· καὶ ἀναισιμῶσαι, τὸ ἀναλῶσαι.

Ἀναισθητῶ, ἀναισθητεύομαι.

Ἀναίη, τροφός, τιθήνη.

Ἀνδραποδιστὴς, οὐ μόνον ὁ τοὺς ἐλευθέρους ἀπάγων εἰς δουλείαν, ἀλλὰ καὶ ὁ τοὺς δούλους ἀπὸ τῶν δεσποτῶν ἀποσπῶν εἰς ἑαυτόν.

Ἀνδίκτης, εἶδος παγίδος· Ἀνδίκτην τε μάλ' εἰδότα μακρὸν ἀλέσθαι: — παρὰ τὸ δίκειν τὸ βάλλειν. καὶ ἄνδικτα, ἀνάῤῥιψον.

Ἀνδρειφόντης, ὁ φονεύων τοὺς ἄνδρας· ἀπὸ τῆς ἀνδρὶ δοτικῆς, καὶ τοῦ φένω τὸ φονεύω. ἀλλ' ἐγράφη ἂν διὰ τοῦ ι· ἀλλὰ γράφεται τὸ ὀρει δίφθογγον, καὶ γίνεται παρὰ τὴν ἀνδρὸς γενικήν.

Ἀνδρακὰς, ἐπίῤῥημα. σημαίνει δὲ κατὰ ἄνδρα· παρὰ τὴν ἀνδρὸς γενικὴν παράγωγον. ἢ παρὰ τὸ ἄνδρα καὶ τὸ κάω συντίθεται, ὁ κατὰ ἄνδρας κοσμίως τεταγμένος· κάσω, κάς, ὡς δάξω δάξ, καὶ ὀδάξ· ἄνδρας καὶ ἕκαστος, συγκοπῇ ἑκὰς, καὶ ἀνδρεκὰς, καὶ συγκοπῇ ἀνδρεκὰς, καὶ τροπῇ ἀνδρακάς, ὡς παρὰ τὸ λέων Πανταλέων καὶ Παντολέων· κυνάμυια κυνόμυια. σημαίνει δὲ ἑκάστῳ, ἢ ἐκ μέρους.

Ἀνδράριον, ὁ μικρὸς ἀνὴρ, ὑποκοριστικῶς.

Ἀνδράποδον, ὁ φυγὰς δοῦλος· παρὰ τὸ ἀποδέσθαι· ἢ παρὰ τὴν πέδην. τοῖς γὰρ αἰχμαλώτοις καὶ αἰσχίστοις, διὰ τὸ δραπετεύειν, πέδας περιεβάλοντο.

Ἀνδράγρια, τὰ σκῦλα· ἤτοι ὅτι ἀπὸ ἀνδρῶν ἀγρεῖται, ἢ ὅτι ἀντὶ ἀνδρῶν. ὅταν γὰρ μὴ δυνηθῶσιν ἀνάγειν αὐτοὺς αἰχμαλώτους, τότε τὰ ὅπλα αὐτῶν σκυλεύουσιν. οὕτως Ὧρος. προπαροξύνεται δὲ, ὡς τὸ ζωάγρια, μοιχάγρια. Νίκανδρος δὲ τὰ κατ' ἄνδρα λάφυρα· Πτολεμαῖος δὲ σκῦλα ᾐρημένα παρὰ ἀνδρῶν.

Ἄνδραχλος, πόα ἐν τοῖς κήποις γινομένη· παρὰ τὸ ἀνδρὶ ἴκελος εἶναι, ἀνδραείκελος, καὶ ἄνδραχλος, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν.

Ἀνδρόγεως, ἡ γενική, Ἀνδρόγεω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο καὶ σ, Ἀνδρογέωος.

Ἀνδραχθέσι, τοῖς καὶ ἀνδρὶ δυναμένοις βαρύναι διὰ μέγεθος.

Ἀνδρόμεος· καὶ ἀνδρόμεα, κρέα ἀνθρώπου, οὐδετέρως. ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς, ἄνδρεμος, ὡς Διὸς, Δίομος, κυρίως ὁ πατὴρ Ἡρακλέους. καὶ ἐν ἑτέροις παράγωγον κτητικὸν ἀνδρόμεος, ὡς κέρτομος κερτόμεος: — ὁ δὲ ἵετο δῦναι ὅμιλον Ἀνδρόμεον: — καί, Ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι.

Ἀνδρόκμητος] Στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ: — ἀπὸ τοῦ καμεῖν, ὅ ἐστιν ἀποθανεῖν· ἐφ' ᾧ ὁ ἀνὴρ κεκμηκὼς καὶ τελευτήσας κεῖται. καμόντας γὰρ τοὺς τετελευτηκότας ἔλεγον· οἷον, — βροτῶν εἴδωλα καμόντων. ἢ ὃν ἄνδρες μετὰ καμάτου ἐποίησαν, ἀνδροποίητον· ἢ ἐπ' ἀνδρὶ κεκμηκότι γεγονότα.

Ἀνδροκτασίας, ἀνδρῶν ἀναιρέσεις. παρὰ τὸ κτῆμι κτήσω, ἔκταμαι, ἔκτασαι, κτάσις, καὶ ἀνδροκτασία.

Ἀνδροτὴς] — λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην: — τὴν ἀν-
103 δρίαν σημαίνει καὶ τὴν ἰσχύν. τὰ εἰς της θηλυκὰ ἅπαντα βαρύνονται, πλὴν τοῦ ταχυτὴς, βραδυτὴς, ἀνδροτὴς, δηϊοτής.

Ἀνέδυ, ἀνῆλθεν, ἀνέβη. ἔστι δύω, παράγωγον δῦμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδυν· τὸ τρίτον, ἔδυ, καὶ κατέδυ, καὶ ἀνέδυ, καὶ ἀναδύς, καὶ ἀδύς.

Ἀνέδεντο] ἐκ τοῦ δέω δέσω ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος ἐδεδέμην, ἐδέδεντο· κατὰ συγκοπὴν τῆς δε συλλαβῆς, ἀνέδεντο.

Ἀνέδην, σημαίνει τὸ ἀνυποστάτως εἶναι. παρὰ τὸ ἕδος, ἕδην, καὶ ἀνέδην, τὸ ἄνευ ἕδους. Αἰσχύλος, Φεύγειν ἀνέδην: — ἢ ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἀφίημι, ἕδην καὶ ἀνέδην, τὸ μὴ ἐφεκτικῶς τι πράττειν, ὡς κλέπτω κλέβδην. Μεθόδιος. σημαίνει καὶ τὸ ἐκλελυμένως. εἰς τὸ ὑποβλήδην.

Ἀνέεργεν, ἐκώλυεν. ἀπὸ τοῦ ἔργω εἶργε, διαλύσει τῆς ει διφθόγγου.

Ἀνεκτὰ, ἀνασχετὰ, ὑπομονῆς ἄξια, ὑπομενητά. ἐκ τοῦ ἀνέχω ἀνέξω, ἀνεῖχα, ἀνεῖγμαι, ἀνεῖκται, ἀνεκτὸς, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ι. καὶ ἀνεκτὸς ἀντὶ τοῦ ἀνεκτή· Λισσομένους· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.

Ἀνεκήκιεν, ἀνεφέρετο, ἀνῄει, ἀνεδίδοτο. ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι, ἔκιον, ἔκιες, ἔκιε· πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ ἐκτάσει, κήκιε, καὶ ἀνεκήκιε. ἢ κίω, καὶ διπλασιασμῷ, κικίω· καὶ τροπῇ Ἰωνικῇ τοῦ ι εἰς η, ὡς ψιμύθιον ψημύθιον, ἐκήκιε, καὶ ἀνεκήκιεν.

Ἀνέγναμψαν] Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν ἀνέγναμψαν: — ἀνέλυσαν. ὅταν γὰρ δεσμῶσι τὰ σχοινία, κάμπτεται ταῖς συναφαῖς. ἀνακάμπτονται δὲ καὶ ἀνορθοῦνται, ὅταν ἀναλύωνται. γνάμψαι γὰρ τὸ κλάσαι· καὶ γναμπτοῖς ἀγκίστροις, τοῖς ἐπικεκλασμένοις. Ὧρος.

Ἀνεῆς, ἄφωνος.

Ἀνεμύτας, παρὰ Ταραντίνοις ὁ ὄνος ὁ ἀνέμοις θυόμενος.

Ἀνεπικόριστος, ἀνύβριστος.

Ἀνεπίκοπος, μὴ ἐπὶ θυμῷ.

Ἄνεμος] παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω ἄεμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἄνεμος. ἢ ἄμενός τις ὢν, ὁ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ μένων μηδὲ ἠρεμῶν, κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. ἢ παρὰ τὸ νέμω τὸ μερίζω, νέμος, καὶ ἄνεμος. τὰ διὰ τοῦ εμος βαρύτονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἁπλᾶ, ἅπαντα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἷον πόλεμος, ἤρεμος. διατί εἶπεν ἁπλᾶ; ἐπειδὴ τὰ παρὰ τὸ αἷμα συγκείμενα, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται, πολύαιμος, σύναιμος, ἄναιμος, ὁ μὴ ἔχων αἷμα. καὶ τὰ εἰς μος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ε παραληγόμενα, προπαροξύνονται· οἷον Ἔχεμος, Τήλεμος, ἄνεμος. τὸ μέντοι θαλεμὸς ὀξύνεται, ἀπὸ τοῦ θαλημός, τροπῇ τοῦ η εἰς ε.

Ἀνεμοτρεφὲς κῦμα, Ἰλιάδος ο', τὸ ὑπὸ ἀνέμου ηὐξημένον, ὑψηλόν. ὅτι δὲ τὸ Ἀγαμέμνονος δόρυ ἀνεμοτρεφὲς φησὶν, ὡς ἐν τῷ λ', ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἀνέμου γεγυμνασμένον, ἰσχυρόν. τὰ γὰρ ὑπαίθρια καὶ κατασκιαζόμενα τῶν δένδρων, εὐγενῆ μὲν καὶ λεῖον τὸν ὄρπηκα ποιεῖ, ἀσθενῆ δὲ καὶ μαλακὸν καὶ ἀγύμναστον ἀναδίδωσιν· οἷς δὲ προσπίπτει τραχὺς ἀὴρ καὶ ἀνεμώδης, ταῦτα ταῖς τῶν πνευμάτων τριβόμενα πληγαῖς, εὔτονον καὶ δύσθρυπτον 104
ἔχει τὴν στεῤῥότητα, ὥς φησι Πλούταρχος ἐν μελέτῃ Ὁμήρου.

Ἀνεμούριον, καὶ ἀνεμοδούριον· παρὰ τὸ ἄνεμος, καὶ τὸ οὖρος, ὃ σημαίνει τὸν ἐπιτήδειον ἄνεμον.

Ἀνεμώνη, τὸ ἄνθος, διὰ τὸ τὸ φύλλον εὐδιάσειστον εἶναι παντὶ ἀνέμῳ, καὶ οἷον ἀνεμιαῖά τινα εἶναι.

Ἀνεμώλιος, ὁ μάταιος. παρὰ τὴν ἀνέμου γενικὴν ἀνεμώλιος, καὶ ἀνεμώλιος. οὐκ ἔστι σύνθετον, τὰ ὑπὸ ἀνέμων ὀλλύμενα· — σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις: — ἀντὶ τοῦ ἀνεμοφόρητα, ἀνέμοις ἐοικότα.

Ἀνενδοίαστα] ἐκ τοῦ ἐνδοιάζω τὸ ἀμφιβάλλω, καὶ δοκῶ, ὡς τὸ, — δοάσσατο κέρδιον εἶναι: — ἀντὶ τοῦ ἔδοξε. ἐκ τοῦ δοάσσω, Δωρικῇ τροπῇ τῶν δύο σσ εἰς ζ, δοάζω· ὡς νίσσω νίζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δοιάζω, καὶ ἐνδοιάζω· καὶ ἀνενδοιάστως, τὸ ἀδιστάκτως καὶ ἀναμφιβόλως. διὰ τῆς οι διφθόγγου, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ συνδυάζω τοῦ σημαίνοντος τὸ συναυλίζομαι· Οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἀλλακτῶν αὐτοῦ: — ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ συναυλισθῶ.

Ἀνέπαφα, τὰ ἀνεπίληπτα, ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο.

Ἀνεξικακία, παρὰ τὸ ἀνέχεσθαι τῆς κακίας· ἢ διὰ τὸ μὴ ἔχεσθαι κακίας.

Ἀνεπαφρόδιτος, ὁ μὴ ἐπιχαρὴς καὶ ἀηδής· ὡς ἐπαφρόδιτος, ὁ ἐπιχαρὴς καὶ ἡδύς· ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης· Κα-

μοὶ τὰ ψυχρὰ ταῦτα καὶ ἀνεπαφρόδιτα προσμάττεις φιλήματα.

Ἀνέπαλτο] πάλλω τὸ πηδῶ, πάλλομαι, ἐπαλλόμην ἐπάλλου ἐπάλλετο, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔπαλτο, καὶ ἀνέπαλτο, ἀνεχωρίσθη, ἀνήλατο.

Ἀνέστιος, ἑστίαν μὴ ἔχων, ἄοικος.

Ἀνέσταν] — θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν: — ἵστημι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην ἔστης ἔστη, ἔστημεν, ἔστησαν· καὶ κατὰ συγκοπὴν Αἰολικὴν, ἔσταν, καὶ ἀνέσταν.

Ἀνεσόβεον] σοβῶ τὸ τρέχω· ἔνιοι δὲ τὸ διώκειν. τὸ μὲν οὖν ἀνεσόβουν, ἀντὶ τοῦ ἀνέτρεχον πρὸς τυραννίδα. ἢ κατὰ ἀπόστασιν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σέβω. συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς.

Ἄνεται] Ἤδη νὺξ ἄνεται: — τελειοῦται· ἐκ τοῦ ἄνω τοῦ σημαίνοντος τὸ πράττω καὶ τελειῶ. διογενία προσέρχεται.

Ἀνέτειλε] Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε: — ἀνέσχεν, ἀνέδωκεν, ἀνέφυσεν.

Ἀνεστάκασιν, εὑρήκασιν, εἰλήφασιν.

Ἄνετος] παρὰ τὸ ἵημι καὶ ἀφίημι, ἑτὸς, καὶ ἄνετος καὶ ἄφετος.

Ἀνεψιὸς, παρὰ τὸ ἀνῆφθαι, ἢ ἄνωθεν συνημμένος εἰς συγγένειαν· καὶ ἀνεψιότης, ἢ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια.

Ἄνευ, ἐπίρρημα χωρισμοῦ σημαντικόν. συντάσσεται ἀεὶ γενικῇ· Αἴκεν ἄνευ ἐμέθεν: — ἐπεκτείνεται καὶ εἰς θεν. οὐδὲν ἔχομεν ὅμοιον αὐτῷ ἐπίρρημα εἰς θεν λῆγον. αἱ μὲν εἰς ευ λέξεις βαρυνόμεναι, ἄπτωτοί εἰσι· περισπώμεναι δὲ, πτωτικαὶ, Ἀχιλεῦ, Πηλεῦ. εἰς τὸ ἀπάνευθεν.

Ἀνεῳγμένος] παρὰ τὸ οἴγω, οἴξω, ῷχα, ῷγμαι· καὶ ἐν συνθέσει, ἀνῷγμαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀνέῳγμαι. ἢ ἀνοίγω· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἤνῳγον· πλεονασμῷ, ἀνέῳγον· ὁ παρακείμενος ἀνέῳχα, ἀνέῳγμαι, καὶ ἀνεῳγμένος. Ἰστέον ὅτι πᾶς παρῳχημένος ἀπὸ Φωνήεντος ἀρχόμενος, ἢ ἀπὸ φύσει μακρᾶς, τὸν τόνον φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει· οἷον, εἶπον, προεῖπον· ὦσμαι, ἀπῶσμαι· εἶχον, συνεῖχον. πρόκειται παρῳχημένος· διὰ τὸ ἧμαι, κάθημαι· κεῖμαι, διάκειμαι καὶ κατάκειμαι.

Ἀνέῳγε, μέσος παρακείμενος, συζυγίας δευτέρας τῶν βαρυτόνων. ἀνοίγω, ἤνῳγον· ἐπεισόδῳ τοῦ ε, ἠνέῳγον· συστολῇ τοῦ η εἰς α, ἀνέῳγον· τὸ τρίτον, ἀνέῳγε. καὶ ἀνοίγω, ἤνῳγα· προσθέσει τοῦ ε, καὶ συναιρέσει τοῦ η, ἀνέῳγα. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτε μὲν ἐνεργητικόν ἐστιν, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὅτε δὲ παθητικὸν, εὐθείᾳ — τὸν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἄνωγεν: — ἠνέῳκται ἡ θύρα.

Ἄνεως, ὁ ἄφωνος· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἄνεῳ· Τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε; — ἔστιν ἴα, ὃ σημαίνει τὴν φωνὴν, παρὰ τὸ ἰέναι τὸ πορεύεσθαι, ἢ τὰνταχοῦ πεμπομένη φωνή· πλεονασμῷ τοῦ ο, ἰοή, διὰ τὸ ἐπὶ πᾶσαν ἀκόην ἰέναι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἴος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ, ἄϊος· καὶ ἄνιος, πλεονασμῷ τοῦ ν, ὁ ἄφωνος, ὡς αἷμα, ἀναίμων· μεταθέσει τοῦ ι εἰς ε, ἄνεος· καὶ Ἀττικῶς, διὰ τοῦ ω, ἄνεως. τὰ δὲ εἰς α θηλυκὰ εἰς ος μετατίπτοντα κατὰ τὴν σύνθεσιν, προταροξύνονται· οἷον σκιὰ, ἄσκιος· ὥρα, ἄωρος· κεῖρα, ἄκειρος. οὕτω καὶ ἴα, ἄνιος. ἢ παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἄνευος, ὁ ἄφωνος, ὡς κύδος, ἄκυδος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, ἄναος. προταροξύνεται δέ. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, Ὅτε ἀπὸ ῥήματος ἀποτελεῖται ὄνομα σύνθετον εἰς ος λῆγον, τρίτην ἀπὸ τέλους τὴν ἐξεῖαν ἔχει· οἷον, μυκῶ, ἐρίμυκος· συλῶ, ἀήσυλος· φοτῶ, νεόφυτος. οὕτως οὖν αὔω ἄνευος, καὶ ἄναος. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι παρεπόμενόν ἐστι τῇ ἐκ τοῦ α συνεστώσῃ διφθόγγῳ, μετὰ τὴν ἀπότασιν τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, ἐκτείνειν τὸ α, οὐχ ἑτέρου λόγου ἐπικρατοῦντος: οἷον, κλαίω, κλάω· οὔραιον, οὐράδιον. οὕτως οὖν αὔω, ἄνευος, καὶ ἄναος· καὶ Ἀττικῶς, ἄνεως, ὡς ναὸς, νεώς· λαὸς, λεώς.

Ἀνείμων] παρὰ τὸ εἷμα τὸ ἱμάτιον, ἐν συνθέσει ἀνείμων. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α ληγόντων οὐδετέρων, τέσσαρας συνθέσεις ἀναδέχεται. ἢ γὰρ φυλάσσει τὸ αὐτὸ τέλος, καὶ τὸ αὐτὸ γένος· οἷον δῆμα, διάδημα· γράμμα, σύγγραμμα· τάγμα, σύνταγμα. ἢ καὶ ἀπὸ γενικῆς γίνεται ἡ σύνθεσις, φυλάττουσα τὴν εἰς ος πατάληξιν· οἷον γράμματος, ἀγράμματος. ἢ τρέπει τὸ α εἰς τὴν ος κατάληξιν· οἷον σῶμα, εὔσωμος. ἢ τρέπει τὸ α εἰς τὴν ων κατάληξιν· οἷον, αἷμα, ἀναίμων· εἷμα, ἀνείμων. τὸ δὲ ἐρυσάρματας, ἀπὸ γενικῆς, ὡς γράμματος, πολυγράμματος· ἅρματος, ἐρυσάρματος· τὸ πληθυντικὸν, ἐρυσάρματοι, ἐρυσάρματες, μεταπλασμός.

Ἀνειμένῃ] τῇ αὐτοῖς ἀνειμένῃ πραγματείᾳ: — ἀνατεθειμένῃ, ἢ ἐξητλωμένῃ. ἀπὸ τοῦ ἔω γίνεται παράγωγον, ἔημι· τὸ παθητικὸν, ἕεμαι· καὶ κράσει, εἶμαι· ἡ μετοχὴ, εἱμένος, καὶ ἀνειμένος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ τέμπω, ὁ παρακείμενος, εἷμαι· ὁ παθητικὸς, εἷμαι· ἡ μετοχὴ, ἑ εἱμένος, καὶ ἀνειμένος· ἐξ οὗ καὶ, ἀνειμένων πόλιος, ἀντὶ τοῦ ἀνεῳγμένων.

Ἀνεῖσθαι, λελύσθαι. ἔω τὸ πέμπω· τούτου περιστώμενον ἔω· καὶ γίνεται ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα εἰς μι, ἔημι· ὁ παθητικὸς ἀνεστὼς, ἕεμαι· καὶ κράσει τῶν δύο ε εἰς ει δίφθογγον, εἶμαι· τὸ γ, εἶται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, εἶσθαι· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνεῖσθαι. συντάσσεται πτῶσαι αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἵημι· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, εἷμαι.

Ἀνήνοθεν, ἀνῆκε, ἀνεφέρετο· μέσος παρακείμενος, ὡς δηλοῖ τὸ θ. ὁ γὰρ ἐνεργητικὸς παρακείμενος οὐδέποτε διὰ τοῦ θ ἀνεφέρεται. ἔστιν οὖν θέω· καὶ ἐν συνθέσει, ἀναθέω, καὶ ἀνθέω· καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ε, ἀνέθω. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, ἤνεθα, συνήθως τρεπέντος τοῦ ε εἰς ο· καὶ Ἀττικῶς ἀναστλασιασμῷ, ἀνήνοθα. ἢ οὕτως· ἔω τὸ πέμπω, ἑέθω, ὡς φλέγω, φλεγέθω· καὶ τροπῇ τῶν δύο ε εἰς η, ἤθω· καὶ συνθέσει, ἀνήθω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἄνηθα· καὶ ὁ Ἀττικὸς, ἀνήνηθα· καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος τὴν τρίτην ἀπ' ἀρχῆς συλλαβὴν βραχεῖαν θέλει ἔχειν, συστολῇ γίνεται τοῦ η εἰς τὸ ε· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ἀνήνοθεν· Ὀφρά οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν: — ἢ ἐκ τοῦ θέω τὸ τρέχω.

Ἀνήγκακα] Ἰστέον ὅτι βάρβαρόν ἐστιν, οὐχ εὑρισκόμενον παρ' Ἕλλησιν ἐν χρήσει, ὡς λέγει Ἡρωδιανός. ἐν μόνῃ γὰρ τῇ τῶν Ἀλεξανδρέων δημώδει συνηθείᾳ εὑρίσκεται. λέγουσι δέ τινες Ἀττικὸν εἶναι· ὅπερ οὐκ ἔστιν. οὐ γὰρ ἔχει ἐν τῇ πρώτῃ καὶ β' συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναγκάζω, ἀναγκάσω, ἠνάγκακα· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, ἀνήγκακα. δύναται καὶ σύνθετον εἶναι, ἀπὸ τοῦ ἀγκάζω τὸ ταῖς ἀγκάλαις λαμβάνω· καὶ ἐκ τούτου ἀγκάσω, ἤγκακα· καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνήγκακα.

Ἀνείρειν, ἀνασείειν. Πλάτων, Σχοίνους λαβὼν, ἀνεῖρε τὰ πρέα. ὅθεν καὶ ἡ ἄνερσις· χρυσεῶν στεφάνων ἀνέρσει, Θουκυδίδης.

Ἀνεῖλεν, ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐφένευσεν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ ἐν βάθει πνεῦ-

μα τοῦ ἀνδρὸς, ἢ τὸ οἱονεὶ ἀνελκύσαι καὶ ἀναγαγεῖν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ Δελφῶν χρηστηρίου. ἀνελεῖν οὖν ἀντὶ τοῦ ἀνειπεῖν ἐπὶ τοῦ μαντεύσασθαι· ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα, καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄγνοιαν. ἢ τὸ ἐναντίον τὸ ἀνελεῖν τὴν γνῶσιν, ἐπὶ τοῦ φονεύειν. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἔκθετα βρέφη.

'Ανήλατος, ἀπειθής· ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων· ὁ μηδέπω δαμασθεὶς ἢ ἐλασθείς. ἐλάω τὸ ἐλαύνω, ἐλάσω, ἤλασα, ἤλασμαι, ἤλασται, ἠλαστός, καὶ ἀνήλατος, ἀποβολῇ τοῦ σ.

'Ανήνηται] ἀναίνω ἀνανῶ· ὁ ἀόριστος, ἤνηνα· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἀνήνω· τὸ παθητικὸν, ἀνήνωμαι ἀνήνῃ ἀνήνηται.

'Ανῄη] — οὔτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνῄη — σημαίνει καταλίπῃ. ἔστιν ἀνῶ ἀνῇ ὑποτακτικὸν, ἐκ τοῦ ἔω γινόμενον· πλεονασμῷ τοῦ η, ἀνῄη. Πλάτων, Ἐπειδή με ἀνῆκεν ὁ ὕπνος.

'Ανῆκεν, ἀόριστος ἢ παρακείμενος ἐνεργητικός. οὐδέποτε δὲ παρακείμενος τῷ ἀορίστῳ πρώτῳ συνέπεσεν, εἰ μὴ οὗτος μόνος. πλεονασμῷ τοῦ ε, ἕηκε· καὶ Ἀττικῶς τὸ ἧκα γίνεται ἕακα, καὶ ἕωκα κατὰ μετατροπὴν, ὡς τὸ παρῴχωκεν. τὸ θέμα, ἵημι.

'Ανήκεστος] παρὰ τὸ ἀκῶ τὸ θεραπεύω· ἔνθεν τὸ, — ἀκεώμεθα θᾶσσον: — ἀκέω ἀκῶ, ὡς τελέω τελῶ, τελέσω· νεικέω νεικῶ, νεικέσω. ἐξ αὐτοῦ ἀκεστός, καὶ ἠκεστός τροπῇ τοῦ ἄλφα εἰς η· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀήκεστος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνήκεστος, ὁ ἀθεράπευτος. πολλάκις γὰρ τὸ ν εἴωθε πλεονάζειν, ὡς τὸ ἀναιδής.

'Ανείκαστος] ἀπὸ τοῦ εἰκάζω εἰκαστός· καὶ στερήσει, ἀνείκαστος.

'Ανηκόντιζεν, ἀθρόως ἀνέφερε· ἀπὸ τοῦ ἀκοντίζω.

'Ανηθον, παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, διὰ τὴν ἐν τάχει αὔξησιν.

'Ανήλιπος, ὁ ἀνυπόδετος. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ α, νήλιπος, ἀνάλιφός τις ὤν. προείληφε γὰρ τοὺς πόδας. ἢ χωρὶς τοῦ περιειλῆσαι. τὸ γὰρ νη, στερητικόν.

'Ανήλιος] ἔστι δῆλος ὁ φανερός. ἐξ αὐτοῦ δήλιος· ἀποβολῇ τοῦ δ, ἥλιος, καὶ ἀνήλιος. ἢ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἀνηλίων.

'Ανήνιον, ἀδούλωτον, ἀχαλίνωτον.

'Ανημιβολαία] ὥςπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ καλὸς καὶ ἀγαθὸς γίνεται σύνθετον ὄνομα καλοκαγαθία, θεοῖς ἐχθρὸς, θεοεχθρία, οὕτως οὖν ἀνημιβόλιον, ἀνημιβολαία.

'Ανήνηται, ἐκ τοῦ ἀναινῶ παθητικὸς παρακείμενος. ἀναίνω, ἀνανῶ, ἀνήνακα, ἀνήναμαι, καὶ τὸ ἀνήνασθαι ἀπαρέμφατον. Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, (ἐνετράπησαν μὲν ἀπαρνήσασθαι) ἐφοβήθησαν δ' ὑποδέχθαι, ἀντὶ τοῦ ὑποδέξασθαι καὶ ὑπανταν τὸν λόγον τοῦ Ἕκτορος.

'Ανὴρ] παρὰ τὸ ἄνω τὸ σημαῖνον τὸ ἀνύω (ἐξ οὗ, μάλα νὺξ ἄνετ', ἐγγύθι δ' ἠώς) γίνεται ἀνὴρ, ὥςπερ παρὰ τὸ αἴθω αἰθὴρ, καὶ ἄω τὸ πνέω ἀὴρ. ἢ παρὰ τὸ ἄνω ἀνύω γίνεται ἀνυήρ· καὶ συγκοπῇ, ἀνὴρ· πρακτικὸς γὰρ καὶ ἀνυστικὸς, ὡς πρὸς τὴν γυναῖκα. τὸ νήρ, ἢ· πᾶν ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμετάβολον λῆγον, μακροκαταληκτεῖ. καὶ ἄλλως· τὰ εἰς ηρ ἐπὶ παντὸς γένους διὰ τοῦ η γράφεται· πλὴν τοῦ χείρ, φθείρ, βέχειρ, σάφειρ, ἔθειρ, εἰνάτειρ, Ἐλάτειρ, ποταμός· Λῆχειρ, ποταμός· ἐλεάζειρ. ἴρ, καὶ φθίρ, καὶ φίρ, ὄνομα κύριον, μόνον διὰ τοῦ ι. σημαίνει δὲ τέσσαρα· τὸν φύσει, ὡς τὸ, Ἄνδρά μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον: — τὸν γήμαντα, ὡς τὸ, Ἄνδρα μὲν ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ: — τὸν φύσει ἀνδρεῖον, ὡς τὸ, Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστέ: — καὶ τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα, ὡς τὸ, Ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ: — ἀνὴρ ἀνέρος, τῶν εἰς ηρ ὀξυνομένων· καὶ ἐν συγκοπῇ ἀνδρὸς, πλεονασμῷ τοῦ δ. αἱ συγκοπτόμεναι γενικαὶ μιμεῖσθαι θέλουσι τὰς ὀξυτονουμένας εὐθείας· ἢ ἀνδρός, τὴν ἀμυδρός· ἢ πατρὸς καὶ μητρός, τὴν ἰατρός. κατὰ δ' τρόπους γίνεται ὁ πλεονασμὸς τοῦ δ· κατὰ κλίσιν, ὡς τὸ ἀνέρος, συγκοπῇ ἀνρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀνδρός· κατὰ γραφὴν, ὡς τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕωρ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ὕδωρ· κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν, ὡς τὸ, — ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ: — καὶ κατὰ ἀναγκαίαν σύνταξιν, ὡς τὸ χεὶρ χειρὸς, ἄχερος καὶ ἄχερδος· ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης ἀκανθώδους.

'Ανηρείψαντο θεοὶ, ἀπὸ τῆς γῆς ἀνῆρπασαν. ἔστιν ἔρα ἡ γῆ. ἐκ τούτου γίνεται ἐρέπτω, τὸ εἰς γῆν καταβάλλω· καὶ ἀνερέπτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀνερείπτω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀνηρείψαντο. 108

* 'Ανῄρηται ὁ ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ πεφόνευται· ἀναιρῶ γὰρ τὸ φονεύω.

'Ανήρης, ἀνδρώδης· οἱ δὲ, ἀνάρμοστος.

'Ανήρεις, ἀνάνδρους, ἢ χήρας, ἢ παρθένους· ὡς ξιφήρεις· ἐκ τοῦ ἄνω τὸ πράττω.

'Ανηρίτης· ἔστι δὲ κοχλίδιον· ἀπὸ γὰρ τοῦ Νηρέως ἐστὶ, τοῦ θαλασσίου δαίμονος. οὐκ ἔστι δὲ πλεονασμὸς, ἀλλὰ παραγωγή. Ἡρωδιανός.

'Ανηρίναστος, ὁ μὴ κρατῶν ἃ ἔχει, ἀλλ' ἀποβάλλων· ἀπὸ τῶν συκῶν τῶν μὴ κρατουσῶν τὸν καρπὸν, διὰ τὸ μὴ ἐπιβληθῆναι αὐταῖς τοὺς ὀλύνθους ἀπὸ τῶν ἐρινεῶν. τοῖς γὰρ ὀλύνθοις τῶν ἀγρίων συκῶν φύεται θηρία ἐμπίσιν ὅμοια, ἃ προσαγορεύουσι ψῆνας. τούτων οἱ γεωργοὶ λαβόμενοι, ἐφάπτουσι τῶν κλάδων ταῖς ἡμέροις συκαῖς, ὅπως αὐτῶν ὁ καρπὸς μὴ ἀποῤῥέῃ. ἐνδυομένων γὰρ εἰς τοὺς φήλλους τὸ θηρίον, στερεοῖ τούτους καὶ πεπαίνει. διόπερ ἐπὶ τῶν ἃ ἔλαβον μὴ διακοπτόντων, ἐπέλαβε τὸ ἀνηρίναστος. ἢ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἠρινάσθης, οὐ περιεβλήθησάν σοι οἱ ἐρινεοί.

'Ανηρον, ἄβλαπτον.

'Ανήνορα, ἄνους, ἀδύνατον, δειλὸν, ἄτεκνον, οὐ γεννῶντα· Διογένης.

'Ανήρεος, οὐ κατάρατος, οὐδὲ ἠρμοσμένος.

'Ανηστις] παρὰ τὸ ἔδω ἐστὸς ἔστις, ὡς πιστὸς πίστις· καὶ κατὰ σύνθεσιν ἄνεστις, καὶ ἄνηστις, ὁ ἄσιτος. ἢ παρὰ τὸ νῆστις, ἄνηστις, ὁ ἐστερημένος σιτίων, ὁ ἄγαν νῆστις.

'Ανησίδανος, ἡ τὰ δῶρα ἀναδιδοῦσα· δάνος γὰρ τὸ δῶρον.

'Ανησιδώρα, ἡ γῆ.

'Ανθος, παρὰ τὸ ἄνω θεῖν καὶ τρέχειν ἐν τῷ αὔξεσθαι. οὐκ ἀναστρέφουσι δὲ αἱ ἐτυμολογίαι. οὐ γὰρ εἴ τι ἄνω θεῖ καὶ αὔξεται, τοῦτο καὶ ἄνθος λέγεται. ἰδοῦ γὰρ πάντα τὰ φυτὰ ἄνω θέουσι καὶ αὔξουσι, καὶ ὅμως ἄνθη οὐ λέγονται. ὁμοίως δὲ ἔλαφος, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις εἴρηται· ὅπερ ποιεῖ τούτου τὸ κέρας θυμιώμενον· καὶ οὐκ, εἴ τι τοῦτο ποιεῖ, τοῦτο καὶ ἔλαφος λέγεται. ἢ γὰρ δίκταμος βοτάνη καιομένη τοῦτο ποιεῖ, καὶ οὐδέποτε ἂν κληθείη ἔλαφος. οὕτως Ὠρίων ὁ Θηβαῖος.

'Ανθοσμίας, ὁ ἀνθέων ὀσμὴν ἔχων οἶνος.

'Ανθρυσκα, τὰ ἄνθη, παρὰ τὸ ἀναθρώσκειν. λέγεται καὶ τὸ ἄνισον παρὰ Κρησίν.

'Ανθηδόνες, αἱ μέλισσαι, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.

'Ανθεια, εἶδος ἰχθύος, ἄνθιαν τινὲς καὶ κάλλιχθυν καλοῦσι, καὶ καλλιώνυμον, καὶ ἔλλοπα.

Ἄνθεια, ἡ Ἥρα· ὅτι ἀνίησι τοὺς καρπούς.

Ἄνθης, βαρύτονον· καὶ πότης τὸ ἀρσενικόν· τὸ δὲ θηλυκὸν, ποτὴς ποτῆτος.

Ἀνθεμοῦς, καὶ χωρίον, καὶ ποταμὸς, καὶ λίμνη τῆς Μαριανδυνίας· ἀπὸ τοῦ παρακειμένου πεδίου, πεπληρωμένου ἀνθέων· ὅθεν καὶ τὸ ἀνθεμόθεν. Μεθόδιος.

Ἀνθ' ὧν, τὸ ἐπίῤῥημα· ἀπὸ τῆς ἀντὶ προθέσεως καὶ τοῦ ὧν ὑποτακτικοῦ ἄρθρου. ἐπὶ δὲ τῶν βοτανῶν οὐ δεῖ λέγειν ἀνθῶν, ἀλλὰ ἀνθέων, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τούτῳ.

Ἀνθήλη] παρὰ τὸ ἀνθῶ ἀνθήσω ἀνθήλη.

109 Ἀνθέριξ παρὰ τὸ ἄνθος· σημαίνει δὲ τὸ ἄκρον τῶν ἀσταχύων.

Ἀνθέρικος] Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον: — παρὰ τὸ ἄνθος παράγωγον ἄνθερος, καὶ ἀνθέρικος, ὁ καυλὸς τοῦ ἀσφοδέλου. ἔστι δὲ φυτὸν ἄθραυστον.

Ἀνθεμίδης] ὥςπερ παρὰ τὸ Δευκαλίων Δευκαλίωνος, Δευκαλιωνίδης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ Ἀνθεμίωνος Ἀνθεμιωνίδης, καὶ Ἀνθεμίδης κατὰ συγκοπήν. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἄνθεμος Ἀνθεμίδης, ὡς Δεύκαλος Δευκαλίδης, καὶ Κρόνος Κρονίδης, Ὕλλος Ὑλλίδης. εἰς τὸ βῆτα.

Ἀνθεστήρια, τὰ Διονύσια· οὕτω γὰρ Ἀθηναῖοι τὴν ἑορτὴν λέγουσι· καὶ ἀνθεστηριῶνα, τὸν μῆνα καθ' ὃν ταῦτα ἐτελεῖτο· ἐπειδὴ ἡ γῆ τότε ἄρχεται τοῦ ἀνθεῖν. ἢ παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ἐπιφέρειν. ὅθεν καὶ παροιμία, Θύραζε Κᾶρες· οὐκέτ' ἀνθεστήρια.

Ἄνθρωπος, παρὰ τὸ ἄνω θρεῖν, ἤγουν βλέπειν· μόνος γὰρ τῶν ἄλλων ζώων ὁ ἄνθρωπος ἄνω βλέπει. ἢ παρὰ τὸ ἀναθρεῖν ἃ ὄπωπεν, ἤγουν ἀναλογίζεσθαι ἃ εἶδε καὶ ἤκουσε, τῶν ἄλλων ζώων μὴ λογιζομένων καὶ προνοουμένων. οὐ γὰρ ἂν ἰχθὺς εἰς κύρτον εἰσῆλθεν ὁρῶν ἄλλον κρατούμενον, οὐδὲ ὄρνις εἰς λίνα. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ βλέπω, ἄνδρωπος, καὶ ἄνθρωπος. ἢ παρὰ τὸ ἄνω ῥέπειν, ἀνώροπός τις ὤν. ἢ παρὰ τὸ ἔναρθρον ἔχειν τὴν ὄπα, τουτέστι τὴν φωνήν. τὰ παρὰ τὸ ὄπα συγκείμενα, ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἷον, μετώπιον, ἐνώπιον. ἢ παρὰ τὸ ἀνθηρὰν ὄπα ἔχειν.

Ἀνθερεών, ὁ ἐπὶ τοῦ γενείου τόπος· διὰ τὸ δι' αὐτοῦ θορεῖν τὸ πνεῦμα. ἢ ἐνθερεών τις ὤν, ὅτι κατὰ τὴν ἔνθεσιν τῆς τροφῆς κινεῖται ἐν τῷ καταπίνειν. οἱ δὲ, παρὰ τὴν ἄνθησιν τῶν τριχῶν· διὸ καὶ κατηγοροῦσι τὸ Εὐφρονίωνος εἰπόντος, Τέκνον, μὴ σύ γε μητρὸς ὑπ' ἀνθερεῶνος ἀνήσῃς. λέγεται δὲ καὶ βοτάνη τις.

Ἄνθραξ, τὸ ἐκκαυθὲν ξύλον καὶ ἔτι διαλαμπές. παρὰ τὸ ἄνθος, ἄνθαξ, ὡς βῶλος βῶλαξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἄνθραξ· καὶ τὸ ἀπό τινος ὕλης μεταβληθὲν καὶ μεταποιηθὲν εἰς πυρὰς φύσιν. ἔχει δὲ ὁ ἄνθραξ φύσεις δύο, τὸ φωτιστικὸν, καὶ τὸ καυστικόν, ὡς τὸ ὕδωρ διφυὲς ἄνθρακα δέχεται, ἤγουν φωτιστικὸν, καὶ καυστικόν· φωτιστικὸν μὲν, τῶν δικαίων· καυστικὸν δὲ, τῶν ἁμαρτωλῶν. διφυὴς δὲ ἄνθραξ λέγεται ὁ Χριστὸς κατὰ ἀναγωγήν. γίνεται δὴ παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, θέραξ· καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνάθεραξ· καὶ συγκεκῇ ἄνθραξ. σημαίνει δὲ δύο, τὸ πῦρ, καὶ λίθον τινὰ τῇ χρόᾳ πύρινον, οὕτω καλούμενον. τὰ εἰς αξ ὀνόματα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, εἰ μὲν ὦσιν ἀρσενικοῦ γένους, ἐκτείνουσι τὸ ἄλφα· οἷον, θώραξ, οἴαξ· εἰ δὲ θηλυκοῦ, συστέλλουσιν αὐτὸ, οἷον αὖλαξ, πῖδαξ.

Ἀνίεις] ἐκ τοῦ ἴω μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται ἀνίω. καὶ Ἰλιάδος ε', Ἀλλ' ἀνίεις: — ἀντὶ τοῦ ἀνακείθεις.

Ἀν' ἰθὺν] ἐπ' εὐθεῖαν, κατὰ τὴν ὁρμὴν καὶ φορὰν τοῦ πολέμου· ἀνὰ θυμόν. οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀνὰ, ἀντὶ τῆς κατὰ παραλαμβάνουσιν, — ἀν' ἰωχμὸν, κατὰ τὴν μάχην.

Ἀνία, σημαίνει τὴν χαλεπωτάτην καὶ δυσίατον λύπην. παρὰ τὸ ἰῶ τὸ θεραπεύω καὶ ὑγιάζω, γίνεται ἴα· καὶ κατὰ στέρησιν, καὶ πλεονασμὸν τοῦ ν, ἀνία· ἐστέρηται γὰρ τῆς ἰάσεως. ἢ παρὰ τὸ ἄνω, ἀνία· διανυστικὴ γάρ ἐστι, καὶ πρακτική, οἱονεὶ καταδαπανητική. τὰ διὰ τοῦ νια θηλυκὰ τῷ ι παραληγόμενα, συστέλλουσιν αὐτὸ, ἔχοντα μακρὸν τὸ ἄλφα, οἷον γωνία, πενία, ξενία. σεσημείωται τὸ ἀνία· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἰῶ γίνεται, ὅπερ ἔχει μακρὸν τὸ ἰῶτα. παρὰ τὴν ἀνίαν ἀνιαρός· ἐξ οὗ καὶ ανιῶ ῥῆμα. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἰέναι γίνεσθαι. ἐμποδιστικὸν γάρ ἐστιν ἡ ἀνία.

Ἀνιηρέστερος] ἀνιαρὸς τὸ πρωτότυπον. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ος λήγοντα ὀνόματα, ὅσα οὐδέτερον ποιοῦντα, ἤγουν τριγενῆ ὄντα, ταῦτα καὶ συγκριτικὸν ποιοῦσιν· οἷον, ἐλαφρὸς, ἐλαφρὴ, καὶ τὸ ἐλαφρόν· τὸ συγκριτικὸν, ἐλαφρότερον· ἁγνὸς, ἁγνὴ, ἁγνὸν, ἁγνότερον· λευκὸς, λευκὴ, λευκὸν, λευκότερον. οὕτως οὖν καὶ ἀνιαρὸς, ἀνιαρὴ, ἀνιαρόν· καὶ ἀνιαρότερον τὸ συγκριτικὸν ὤφειλεν εἶναι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι παρὰ τὸ ἀνιαρὸς γίνεται παράγωγον ἀνιαρής, ὥςπερ ὁμαλὸς ὁμαλής· γυμνὸς, γυμνής· ἀργὸς, ἀργής· καὶ ἐπειδὴ τὰ εἰς ης λήγοντα τριγενῆ ὑπέρθεσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν, οἷον, ὁ εὐτυχὴς, ἡ εὐτυχὴς, τὸ εὐτυχές, καὶ τὸ συγκριτικὸν εὐτυχέστερος, εὐγενέστερος, εὐμελέστερος, ὑγιέστερος, σαφέστερος, πληρέστερος, εὐωδέστερος, ἐμβριθέστερος, προγενέστερος· οὕτως οὖν καὶ ὁ ἀνιαρὴς, ἡ ἀνιαρὴς, τὸ ἀνιαρές· καὶ ἀνιαρέστερον τὸ συγκριτικόν· καὶ κατ' ἔκτασιν, ἀνιηρέστερον. ἁμαρτάνουσιν ἄρα οἱ προφερόμενοι πενέστατος· ἀπαρασχημάτιστον γὰρ τὸ πένης ὄνομα τῷ οὐδετέρῳ. ἔδει δὲ καὶ παρὰ τὸ κλέπτης, καὶ ψεύδης, μηδ' ὅλως σχηματίζεσθαι συγκριτικόν. οἱ δ' Ἀττικοὶ, κλεπτίστατον καὶ ψευδίστατον εἰπόντες συγκριτικὸν, ἥμαρτον· ἀντὶ γὰρ τοῦ κλεπτέστατον καὶ ψευδέστατον. οὕτω Φιλόξενος.

Ἀνίσχαλον, ἄτοκον, ἢ ἀνήμελκτον, ἢ ἀθήλαστον. Διογένης.

Ἀνιγρός] ἀπὸ τοῦ ἀνιαρὸς κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ γ, ἀνιγρός, ὁ λυπηρὸς καὶ βλαβερός· καὶ ἀνιγρὰ, δυσῳδὴ, ἀκάθαρτα, φαῦλα, κακά.

Ἀνιμῶ, ἐκ τῆς ἀνὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἱμῶ τὸ ἀναλέγω. τοῦτο ἐκ τοῦ ἱμὰς, ὃ σημαίνει τὸν λῶρον. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸς τὸ μὴ κατακλᾶσθαι ταχὺ τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν, ἐκ δερμάτων αὐτὰ ἐποίουν, ἤγουν ἀσκοῦ. ἀνιμῶ οὖν, τὸ ἀναλέγομαι.

Ἄνιος, ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος. γέγονε δὲ παρὰ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν, ἄνιος, ὥςπερ καὶ παρὰ τὴν ὑπὸ, ὕπιος Ζεύς· οἱ δὲ, παρὰ τὴν ἀνίαν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ Ἄμφιος.

Ἀνίψαλλον, τὸν ἀβλαβῆ. τὸ ἄνευ τοῦ ἁπτεσθαι, παρὰ τὸ ἅπτω, ἀνίψαλλον, ἀδιάφθορον· οἱ δὲ, ἡλικίας τάξιν.

* Ἄνομοι, οἱ ξένοι τῶν θείων νόμων παντελῶς.

* Ἀνομοιομερὲς, ὅ ἐστι τῶν ἀνομοίων μερῶν, ἀλλὰ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐπὶ τῆς ἀνομοιώσεως κώλων λέλεκται.

Ἀνοχλίζω, τὸ ἀνέχω.

Ἀνούτατος, ὁ ἀτραυμάτιστος. παρὰ τὸ οὐτάζω, οὔτασμαι, οὔτασται, οὐτάστος καὶ ἀνούταστος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἀνούτατος. καὶ ἀνουτὶ, τὸ ἄνευ τρώσεως.

Ἀνοικῆ, τὸν παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρημένον.

Ἄνοια, παρὰ τὸ νοῦς, νοὺς, νοία· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄνοια. τὸ νοι, δίφθογγον. διατί; τὰ παρὰ τὸ

BODLEIAN LIBRARY OXFORD

111 νοῦς καὶ χροῦς καὶ ῥοῦς συγκείμενα, διὰ τῆς οι διφθόγγου γράφεται· οἷον, ἄνοια, σύννοια, σύῤῥοια.

Ἀνόστιμος] παρὰ τὸ νόστος, νόστιμος, καὶ ἀνόστιμος. τὸ δὲ νόστω, παρὰ τὰ νοστῶ. ἀνόστους, τοὺς μὴ ἀπονοστοῦντας. Διογένης.

Ἀνόστεος] — ὅτ' ἀνόστεος ὂν πόδα τένδει: — ἐσθίει· ὁ λεγόμενος πολύπους. οὗτος γὰρ τῷ χειμῶνι οὐ πρόεισιν, ἀλλ' ἐν τῷ φωλεῷ καθήμενος, τοὺς ἰδίους πόδας ἐσθίει. Κλείταρχος δὲ ἐν γλώσσαις, τὸν πολύπουν ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἴουλον καλεῖσθαι.

Ἀνόρουσεν, ἀνώρμησεν, ἀνέστη. ἔστιν ὄρω τὸ διεγείρομαι· ἐξ οὗ ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ὄρσω· Ὄρσεο Λαομεδοντιάδη: — τὸ δὲ ὄρω κατὰ παραγωγὴν, γίνεται ὀρύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀρούω· ὁ μέλλων ὀρούσω· ὁ ἀόριστος, ὄρουσα ποιητικῶς. οἱ γὰρ ποιηταὶ καὶ οἱ Ἴωνες, συνάρχεσθαι ποιοῦσι τοὺς παρωχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσι, καὶ ἐν συνθέσει· οἷον, Ἥματος ἀνομένοιο: — τελειουμένου, τοῦ πληρουμένου· παρὰ τὸ ἄνω, τὸ ἀνύω.

Ἀνοπαῖα διέπτατο — παρὰ τὴν ὀπὴν, ὀπαῖα· καὶ ἐν συνθέσει, ἀνοπαῖα. καὶ ἐκδέχεται τὴν καπνοδόκην εἶναι· Κράτης δέ φησιν ἀνοπαῖαν τὴν τετρημένην κεραμίδα τὴν ἐπὶ τῆς ὀροφῆς. ἢ πανόπαια γράφεται, καὶ νοεῖται ἡ χελιδών. ἐν δ' Αὐλίδι τῆς Φωκίδος τὰ περὶ Τηρέως λεγόμενα μυθολογεῖται. καὶ Πανοπεὺς, Φωκικὴ πόλις ἐστί. Μεθόδιος. ἢ ἀνόπαια, εἶδος ὄρνιθος. ἢ διὰ τῆς ὀπῆς· ἢ ἀοράτως, ἀνὰ τοὺς ὤπας.

Ἡ ἀντὶ πρόθεσις, σημαίνει τρία· κυρίως τὴν πρόθεσιν, ὡς καὶ ἡμεῖς τίθεμεν, καὶ ὡς Ἀρίσταρχος ἀναγινώσκων ἀκούει τόνδε τὸν στίχον, Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος: — τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως, ὡς τὸ, Ἀντί τοι εἶμ' ἱκέταο: — ἀντὶ τοῦ, ἴσος ἱκέτου. καὶ τὸ ἐναντίον, ὡς, Ἀντίθεον Κύκλωπα, τὸν ἐναντιούμενον τοῖς θεοῖς. ἀντίθεος δὲ Ὀδυσσεὺς, τουτέστιν ἰσόθεος.

Ἀντιάνειρα, ἐπίθετον Ἀμαζόνος· ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, τὰς ἴσας ἀνδράσιν· ἔνιοι δὲ, τὰς ἀντιαζούσας καὶ ἐναντιουμένας τοῖς ἀνδράσι τῇ οἰκείᾳ δυνάμει· ἐξ οὗ πολεμικάς· ὥςπερ ἀντίχριστον φαμὲν καὶ ἀντίπαλον. ἀντίπαλος γὰρ ὁ ἐναντίος, ἢ ὁ ἀντιπαλαίων, ἢ ὁ κατὰ πάλον (τουτέστι κλῆρον) ἐναντιούμενος· καὶ ἀντίχειρ, ὁ μέγας τῆς χειρὸς δακτύλος, ἢ ὅτι ἀντίκειται τοῖς ἄλλοις, ἢ ὅτι τὸ ἴσον δύναται τῇ ὅλῃ χειρί. καὶ ἀντιστάτης, ὁ ἀνθεστηκὼς ἐν μάχῃ.

Ἀναστὰς, ἀνστάς· Ἡρωδιανός· ἀναστάντες, ἀνστάντες· καὶ ἀναστήτην δυϊκὸν, καὶ συγκοπῇ ἀνστήτην, τὸ ἀνέστησαν.

Ἀντία, ἡ Ῥέα, παρὰ τὴν ἄντην· ὅτι τοῖς Τελχῖσιν ἐναντία ἐγένετο· σημαίνει δὲ ἄντην, τὸ ἐξ ἐναντίας· ἡ ἀντιάζουσα διά τινα φαντάσματα καὶ ἔχθρας. καὶ ἀνταῖος, ὁ βλάβης αἴτιος· ἀνταία καὶ ἡ Ἑκάτη ἐπιθετικῶς· Διογένης ἱκέσιος. Ἄντα σέθεν γὰρ Ξάνθον δινήεντα: — καὶ σοῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἡγούμεθα τὸν Ξάνθον. σημαίνει τὸ ἐξ ἐναντίας. καὶ ὥςπερ ἀπὸ τοῦ ὠκέα γίνεται ὦκα, κρατέα κράτα, καὶ ὑπερθέσει κάρτα· καὶ σαφέα, σάφα· οὕτως οὖν καὶ ἀντία, οἷον, Ἀντί Ἀλεξανδρείας· κατὰ συγκοπὴν, ἄντα. ἢ παρὰ τὸ ἀντῶ, ἄντα, ὡς σιγῶ, σίγα· καὶ ἠρεμῶ, ἠρέμα. Ἡρωδιανός. τὸ δὲ ἀντῶ, σημαίνει τὸ ἀπαντῶ καὶ συντυγχάνω.

112 Ἄντεσθαι, ἱκετεύειν, καὶ τὸ ἐξ ἐναντίας ἐλθεῖν.

Ἄνταν̓δρος, πόλις ὑπὸ τὴν Ἴδην παραθαλάσσιος· ὅτι Ἀσκάνιος αἰχμάλωτος ἐγένετο ὑπὸ Πελασγῶν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ τὴν πόλιν δέδωκε λύτρα, καὶ ἀπελύθη. ἤγουν ἀντὶ ἀνδρὸς δεδομένη, ἄνταν̓δρος ὠνομάσθη.

Ἀνταν̓άκλασις, ἡ ἀπό τινος ἐπί τι κίνησις· καὶ ἐξ ἐκείνου πάλιν ἐξ οὗ προῆλθεν ὑποστροφή, ὡς ἐπὶ σφαίρας.

* Ἀντεπίῤῥημα, ἐναντίον πρόσφθεγμα· ἐν κωμῳδίαις λέγεται, ὅτε μέρος χοροῦ μέρει ἑτέρῳ ἀποκρίνεται· παρὰ τὸ ἀντὶ, καὶ ἐπὶ, καὶ ῥῆμα.

Ἀντήνωρ] τὸ τη, ἦτα, ὡς τὸ ἀγήνωρ. Ἀντηνορίδης, ὡς Κρονίδης.

Ἀντήνους, τοὺς τῆς δάφνης ὄρπηκας τοὺς πρὸ τῶν θυρῶν ἱσταμένους.

Ἄντηστιν] παρὰ τὸ ἀντῶ, ἀντήσω ἄντησις, καὶ ὑπάντησις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἄντηστις· Ἡ δὲ κατ' ἄντηστιν θεμένη τερικαλλέα δίφρον.

Ἀντήρεις, σημαίνει τὸ εἰς ὃ ἐπερείδεταί τις καὶ ἐπιστηρίζεται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἐρείδω τὸ ἐπακουμβίζω· ὁ μέλλων, ἐρείσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἀντήρεις, κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς τὸ ῆτα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω. οὐχ εὕρηται δὲ ἡ εὐθεῖα ἐν χρήσει· αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις τὴν κλίσιν ὡς ἀπὸ ὀξυτόνου εἰς ις λήγουσαι ἔχουσιν. ὥςπερ γὰρ ἀσπὶς ἀσπίδος, καὶ σανὶς σανίδος, οὕτω καὶ ἀντήρεις ἀντηρίδος, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, Κρημνίσαι αὐτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος. ἀντήρεις, ἀντιθέτους, ἀντερέσσοντας. Διογένης.

Ἀντιγονίζω] ὅτι οὐκ ἔχει τὸ λεκτὸν τῆς ἀντὶ προθέσεως· ἀπὸ κυρίου γὰρ γίνεται τοῦ Ἀντίγονος. ὥςτε καὶ τοῦτο εὐλόγως ἐκλίθη ἔξωθεν, ὡς τὸ καθεύδω καὶ ἐνέκω. τὸ ἐνέπειρεν ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων, ἐπενθέσει τοῦ ε, ὡς ἐνεποίουν· ἐν τοῖς πλείστοις δὲ οὐκ ἔχει τὴν τοῦ ε ἐπένθεσιν. ἠμπείρουν γάρ. αἱ μετὰ προθέσεως συντιθέμεναι λέξεις, πρῶτον κλίνονται, καὶ οὕτω συντίθενται, οἷον, ἄγω, συνάγω· ἦγον, συνῆγον· αἱ δὲ μὴ μετὰ προθέσεως συντιθέμεναι λέξεις, πρῶτον συντίθενται, καὶ οὕτω κλίνονται· οἷον, Φιλοσοφῶ, ἐφιλοσόφουν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀντερέτης, ὁ ἀντικαθήμενος· καὶ ἀντηρετεῖν, τὸ ἐπὶ ταὐτοῦ ζυγοῦ καθεζόμενος ἐρέσσειν.

Ἀντήλιος, ἴσος ἥλιῳ.

Ἀντιτορῶ] ἀντιτορήσας, διατρήσας. παρὰ τὸ ῥῶ, ῥήσω· τρῶ, τρήσω· καὶ ἀντετόρησεν. ἀπὸ δὲ τοῦ τείρω, γίνεται τορῶ· σημαίνει τὸ τρυπῶ.

Ἀντιβολῶ] ἀντιβολῆσαι, ἀπαντῆσαι, μετασχεῖν. μολῶ, μολήσω· μετὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β, ἀντιβολήσω. Ἰστέον ὅτι τὸ ἀντιβολῶ, ἔξωθεν ἐκλίθη· ἐπειδὴ τούτου τὸ ἁπλοῦν οὐκ ἔστι ῥητόν. τὸ δὲ παρὰ Πινδάρῳ ἀντεβόλησεν, ἔσωθεν ἐκλίθη διὰ τοῦ ε: καὶ τὸ σημαινόμενον ἕτερον, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν; — τὸ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιαράῳ, διὰ τοῦ ε ἀντεβόλησε, δύο κλίσεις ὑπέστη. ζήτει. σημαίνει δὲ καὶ τὸ συνέτυχε, καὶ ἱκετεύει. Εἰδέναι δεῖ, ὅτι τὰ μετὰ προθέσεως συντιθέμενα ῥήματα, εἰ ἀλλοιοῦνται τῶν σημαινομένων, ἔσωθεν κλίνονται, βάλλω, καταβάλλω, κατέβαλλον· εἰ δὲ τηρεῖται ἐνταῦθα, ἔξωθεν κλίνονται, μύω, καμμύω, ἐκάμμυον· εὕδω, καθεύδω, ἐκάθευδον. τὸ δὲ ἤμελλον, ἤθελον, καὶ τὰ ὅμοια, Ἀττικῶς. Φιλοῦσι γὰρ μακρὰν ποιεῖν τὴν ἀρχὴν τῶν παρωχημένων. οὕτω Ζηνόβιος. 113

Ἀντισηκῶ] οἱ μὲν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἴσος ἴσου, γίνεται ἰσῶ ἰσώσω, ἰσώκω· καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν, ἰσηκῶ. ἀντισηκῶ οὖν, τὸ ἀντεξισάζω. οἱ δὲ, παρὰ τὸ σηκῶ τὸ βοηθῶ· σώκειν γὰρ λέγεται τὸ ἰσχύειν· ἐξ οὗ καὶ σῶκος ὁ Ἑρμῆς, ὃ σημαίνει τὸν ἰσχυρὸν, καὶ βοηθόν. ἀπὸ τοῦ σώζω, σῶκος, ὁ σωστικὸς θεός. σῶκος, σωκῶ, καὶ ἀντισηκῶ, τροπῇ· οἷον, — σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς.

Ἀντιφερίζω] παρὰ τὸ φέρω φερίζω, ὡς θέρω θερίζω, καὶ ἀντιφερίζω, τὸ ἐναντιοῦμαι, ἢ ἐξισοῦμαι. Ἡσίοδος, Ἄφρων δ' ὅς κε θέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν: — καὶ ἀντιφέρεσθαι, τὸ ἐναντιοῦσθαι· οἱ δὲ, ἀντιλέγειν.

Ἀντιλήπτωρ] λήβω, λήψω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλαβον· ὁ μέσος, ἐλαβόμην· καὶ τὸ εὐκτικὸν, λαβοίμην, λάβοιο, λάβοιτο· καὶ μετὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, ἀντιλάβοιτο. λήβω τὸ λαμβάνω, λέλημμαι, λέληπται, λήπτωρ, καὶ ἀντιλήπτωρ. τὰ παρὰ τὸ λήβω γινόμενα ὀνόματα, διὰ τοῦ η γράφονται· οἷον πρόσληψις, σύλληψις, ἀνάληψις. καὶ ἄλλως· διότι ἀνεφάνη τὸ ἄλφα, ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ.

Ἀντίος] παρὰ τὸ ἄντω ῥῆμα βαρύτονον, γίνεται ἀντῶ περισπώμενον· ἀφ' οὗ, ἄντην ἐπίῤῥημα, καὶ ἀντίος· ὅθεν καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. τὰ παρὰ ἐπιῤῥημάτων γινόμενα διὰ τοῦ ιος, προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον, ἴφι, ἴφιος· πρωΐ, πρώϊος. οὕτω καὶ ἄντην ἀντίος, ὁ ἐξ ἐναντίας. κατὰ τόνον μόνον ἥμαρτε, καὶ οὐ κατὰ γραφήν· — οὐδέ τις ἔτλη Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες: — καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐναντίος. κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, ἐν τῇ συνθέσει ἀναπέμπει τὸν τόνον· οἷον, ποικίλος, παμποίκιλος· ἀγκύλος, μεσάγκυλος· Ἀθηναῖος, Φιλαθήναιος· πλησίος, παραπλήσιος· αἰόλος, παναίολος· τὸ γὰρ κορυθαιόλος, οὐκ ἔχει ἐγκείμενον τὸ αἰόλος, ἀλλὰ τὸ αἰόλλω ῥῆμα, τὸ κινῶ· χωρὶς εἰ μὴ σύνθετον ὑπάρχει ἕνεκα ἐνεργείας, παροξύνεται, διὰ τὸ βουκόλος, ἱπποβουκόλος, τοῦτο γὰρ ἕνεκα ἐνεργείας, τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξεν ἐν τῇ συνθέσει, ὁ τοὺς ἵππους βόσκων. τὸ δὲ ἐναντίος, παρέλκουσαν ἔχει τὴν ἐν πρόθεσιν· τὸ γὰρ ἀντίος καὶ ἐναντίος, τὸ αὐτὸ σημαίνει· καὶ τούτου χάριν, τοῦ ἁπλοῦ τὸν τόνον ἐφύλαξεν, ὡς σχεδὸν μὴ γενομένης συνθέσεως.

Ἀντιόωσα] παρὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, γίνεται ἀντίος· καὶ ἐκ τούτου ἀντιῶ ἀντιᾷς, τὸ ὑπαντῶ, δευτέρας συζυγίας· ἡ μετοχὴ, ἀντιῶσα, ὡς βοῶσα· καὶ ποιητικῷ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὡς βοόωσα, γελόωσα. τὸ τηλεθώωσα δὲ καὶ τὸ μαμώωσα μόνον διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἔστι δὲ ὁμώνυμος ἡ λέξις. ὅτε γὰρ δηλοῖ τὸ ἀντιλαμβάνων, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὡς τὸ, — ἐμὸν λέχος ἀντιάσασα: — συγκυροῦσα. ὅτε δὲ τὸ μετέχων, τυγχάνων, ὑπαντῶν, γενικῇ συντάσσεται, Ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης: — πλεονασμῷ τοῦ ο, — βοόωντά τ' ἐφεύροι: — καὶ, — ὁρῶν ἐπὶ οἴνοπα πόντον.

Ἀντίβιος, ὁ ἐναντιούμενος τῇ βίᾳ, ὅ ἐστι τῇ δυνάμει· καὶ ἀντιβίοισι, τοῖς ἐναντίοις καὶ στασιαστικοῖς.

114 Ἀντίπηξ, ἡ πιβωτός· παρὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, καὶ τοῦ πήσσω.

Ἀντίβιον, ἐπίῤῥημα τοπικόν, τῆς ἀντὶ προθέσεως τὴν ἐναντίαν σχέσιν δηλούσης.

Ἀντίασεν, ἱκέτευσέν, ἀπήντησεν· καὶ ἀντιάσαι, συναντῆσαι, καὶ ἐλθεῖν, μετασχεῖν· παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ἐπιτυχεῖν, καὶ ἰάσεως συντυχεῖν, καὶ παραγενέσθαι.

Ἀντίπαλον, ἐναντίον, καὶ ἰσόπαλον, καὶ ἰσόστροφον.

Ἀντιπαγὲς, ἐναντίως συνεστηκός.

Ἀντιπελαργεῖν, ἀντιστρέφειν.

Ἀντίστομος [παρὰ τὸ τακτὸς] τάξις, ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχουσα τοὺς μαχίμους.

Ἀντιπεφάσθαι, ἀντιτέθαμαι.

Ἀντίτυπα, ἀντιπίπτοντα.

Ἀντλία, ἄγγος ἐν ᾧ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ γινόμενον ὕδωρ ἀπαντλοῦσιν εἰς θάλασσαν· καὶ ὁ νῦν καλούμενος καδίσκος.

Ἀντιφαρα, ἡ ζήλη, παρὰ Συρακοσίοις· παρὰ τὸ φέρω, ὁ Δωριεῖς φάρω λέγουσιν, ὡς τέμνω τάμνω, καὶ τρέπω τράπω. φάρω οὖν φάρα, καὶ ἀντιφάρα, ἡ ζήλη, ἢ ἐναντίως φερομένη· οἱ δὲ, παλλακήν· ἄλλοι, μητρυιάν.

Ἀντίξουν, τὸ ἐναντίον· ἢ ἁρμόζον, οἷον ἀντισούμενον, τροπῇ Ἀττικῇ τοῦ σ εἰς ξ. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸ σύμβολον ξύμβολον λέγουσι. καὶ ἀντιξοεῖ, ἐναντιοῦται.

Ἀντικρυς, σημαίνει τὸ φανερῶς· ἀντικρὺ δὲ, τὸ ἐξεναντίας. παρὰ τὸ ἀντὶ, καὶ τὸ κάρα, ἀντίκαρα, ἀντικαρὺ, καὶ συγκοπῇ ἀντικρὺ, τὸ κατέναντι· (τοιοῦτον ἐν συγκοπῇ καὶ τὸ κρᾶναι, τὸ ἐπιτελέσαι διὰ τοῦ νεύματος τῆς κεφαλῆς) ὡς ἂν εἴποι τὶς, ἀντικέφαλα. τὸ κρυ, μακρὸν φύσει· τὰ εἰς υ λήγοντα ἐπιῤῥήματα, συστέλλουσι τὸ υ, μεταξύ, μεσηγύ· χωρὶς τοῦ ἀντικρύ. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἄντικρυ· ἀλλὰ τὰ εἰς σ λήγοντα ἐπιῤῥήματα, εἰ μὲν φυλάττει τὸ αὐτὸ σημαινόμενον, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει· οἷον, οὕτως, οὕτω· μέχρις, μέχρι· ἐπεὶ οὖν τοῦτο οὐκ ἐφύλαξε τὸ αὐτὸ σημαινόμενον τῷ ἄντικρυς, οὔτε τὸν τόνον ἐδέξατο.

Ἄντυξ, λέγεται ἡ ἀνωτάτη περικεφαλαία τοῦ ἁρματείου δίφρου, παρὰ τὸ ἄνω τετύχθαι· ἡ δὲ εἰς τὸ κάτω τετυγμένη, λέγεται καταύτυξ. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἀσπίδος περιφέρεια, ἄντυξ. ἀμφότερα δὲ γίνονται, παρὰ τὸ τεύχω, τεύξω, τεῦξ, καὶ τῦξ, καὶ ἐν συνθέσει ἄντυξ: — ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας — οἰόνει, ἐξάψας τὰς ἡνίας τῆς τοῦ ἅρματος περιφερείας.

Ἀντίστοιχον, τὸ ἴσον· Σκιᾶς γὰρ ἀντίστοιχον φωνὴν ἔχεις: — τουτέστιν ἴσον σκιᾶς. ἀντιστοιχεῖν, μετὰ στοῖχον ἑστάναι. στείχω, στοῖχος, καὶ ἀντίστοιχον. τὸ στοι, δίφθογγον. διατί; ὅσα ῥήματα ἐν κινήσεσιν εὑρίσκονται — καὶ στῖξ στιχὸς, στιχῶ, δευτέρας συζυγίας. σημαίνει ἰσόστοιχον καὶ συγγενῆ.

Ἀντλῶ· παρὰ τὸ ἄντλον· τοῦτο ἐκ τοῦ ἀντλᾶν καὶ καρτερεῖν ἐκεῖσε τὸ ὕδωρ, τὸ διὰ τῶν ἐσφιγμένων τόπων εἰσερχόμενον.

Ἀντρῶν, πόλις· παρὰ τὸ ἀντρώδεις ἔχειν τόπους, αὐτόθεν κοπτομένου λίθου ἐπιτηδείου εἰς τοὺς ἁλῶνας ὄνους, ὅ ἐστι μύλους.

115 Ἄντρον, τὸ σπήλαιον· Ἐγγύθι δ' αὐτῆς Ἄντρον ἐπήρατον ἡρωειδές: — ἀνάτρορόν τι ὄν· παρὰ τὸ ἄνω τετρῆσθαι, ἤγουν τετρυπῆσθαι· τὸ ἀνατετρημένον· ἢ παρὰ τὰ ἄνθη, ἄνθηρον, καὶ ἄνθρον, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄντρον. εἶναι γὰρ λειμωνίδων νυμφῶν ἐνδιαίτημα. ἢ παρὰ τὸ ἀντῶ τὸ ἱκετεύω, ἄντομαι, (καὶ, ἀντομένην Ἥρην) ἄντρον, καὶ ἄντρον· διότι τοὺς θεοὺς ἐν αὐτῷ ἱκέτευον, ἱερὰ τὰ σπήλαια ἡγούμενοι.

* Ἀντῳδὴ, λόγος μεμελισμένος ἐν ταῖς κωμῳδίαις, ὅτε μέρος χοροῦ τῷ ἑτέρῳ μέρει ἀποκρίνεται· παρὰ τὸ ἀντὶ, καὶ τὸ ᾄδειν.

Ἀνύω] παρὰ τὸ ἄνω τὸ πράττω γίνεται· οἷον, — μάλα νὺξ ἄνεται: — καὶ, Οὐκ ἀνύω φθονέουσα: — ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν ὠφελῶ πράττουσα. Ἰστέον ὅτι τὸ ἀνύτω καὶ ἀρύτω, ἀπὸ τοῦ ἀνύω καὶ ἀρύω γέγονε κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ· τὸ μὲν ἀνύω, ἀεὶ ἐν συστολῇ· τὸ δὲ ἄνω, διφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον.

Ἀνύποιστος, ἀνυποφόρητος, ἀνυπομόνητος. ἀπὸ τοῦ οἴω τὸ φέρω, γίνεται οἰστός· καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως, ὕποιστος· καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ α, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνύποιστος.

Ἀνώγεον, ἐκ τοῦ ἄνω καὶ τοῦ γαῖα, τὸ ἄνω τῆς γῆς ὄν· ἀνάγαιον δέ.

Ἀνωγῶ] Λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυομένους ἄνωγεν: — ἐκέλευεν. ἔστι τὸ θέμα ἀνωγῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. γέγονεν ἀνωγή· τοῦτο παρὰ τὸ ἄνω τὸ ἐγκελευσματικὸν ἐπίῤῥημα. ἢ παρὰ τὸ ἄγω, ἀγῶ, ἀγή, καὶ ἀνωγὴ, ἡ ἐγκέλευσις, δι' ἧς ἄγομέν τι καὶ φέρομεν. ὁ παρατατικὸς, ἠνώγουν· τὸ τρίτον, ἠνώγει· δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πένθεϊ: — ὁ μέλλων, ἀνωγήσω· ὁ ἀόριστος, ἠνώγησα· ὁ δεύτερος, ἤνωγε, καὶ κατὰ συστολὴν, ἄνωγεν. ἢ ἐκ τοῦ ἀνάγω, ἢ ἐκ τοῦ ἀνάξω μέλλοντος· ὁ μέσος παρακείμενος, ἀνῆγα· καὶ ὥςπερ ἐκ τοῦ πέπληγα μέσου παρακειμένου ἐγένετο ῥῆμα πεπλήγω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνῆγα μέσου παρακειμένου, γίνεται ῥῆμα ἀνώγω, τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν τοῦ ἀνήγω· Πληθὺν δὲ ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι.

Ἀνωχθι] ἀνωγῶ, ἀνώγημι· τὸ προςτακτικὸν, ἀνώγηθι· τροπῇ τοῦ γ εἰς χ, καὶ συγκοπῇ, ἄνωχθι.

Ἀνωΐστον, τὸ ἀπροςδόκητον καὶ ἀνυπονόητον· παρὰ τὸ οἴω, τὸ ὑπονοῶ· ὅπερ ἐν διαιρέσει γίνεται οἴω. ἐκ τούτου οἰστὸς, καὶ ἀνωΐστος κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. καὶ πάλιν οἰστί· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, ἀνωϊστί, σύνθετον. καὶ, — ὁ δ' ὅμιλον ἀνωΐστως ἀφίκανεν. Ἀπολλώνιος.

Ἄξονες, ξύλα ἤν τετράγωνα, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τοῦ ὀρόφου διήκοντα, καὶ διά τινος περόνης στρεφόμενα· ἐφ' ὧν οἱ Σόλωνος νόμοι ἀπεγράφοντο· τοῖς τῶν ἁμαξῶν ἄξοσιν ὁμοίως κώδιξι στρεφόμενοι· λέγονται δὲ καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν ἄξονες, περὶ οὓς νοοῦνται τὰ σχήματα, οἷον σφαῖραι, καὶ κύλινδροί τε καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ στρέφονται καὶ συνίστανται.

Ἄορνος, λίμνη περὶ Τυρσηνίαν. φασὶ δὲ καὶ ἐν κώμῃ τῆς Χαλκίδος λίμνην εἶναι ἄορνον λεγομένην· ἐν ᾗ παραπεφυκότων πολλῶν δένδρων, μηδὲν τῶν ἀποπιπτόντων φύλλων ἐμπίπτειν εἰς αὐτήν. εἶναι δὲ καὶ νεκυομαντεῖον.

116 Ἄξιος] ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄξω, ἄξιος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σταθμῶν τῶν ἴσην ῥοπὴν ἐχόντων.

Ἄξυλος, ὄνομα κύριον· ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄξω. τὰ διὰ τοῦ υλος τρισύλλαβα, ποικίλα περὶ τὴν τάσιν εὑρίσκονται, καμπύλος, δάκτυλος, δέρκυλος, κρόβυλος.

Ἄξων] ἄξων καλεῖται τὸ διῆκον διὰ τῶν τροχῶν ξύλον· παρὰ τὸ ἄγω.

Ἀξιόχρεων] τοῦ ἀξιόχρεως καὶ ἀνάπλεως καὶ ἀγήρως, τὰ οὐδέτερα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν οὐδέτερον εἰς ν λῆγον ἀπαθὲς, βραχυκαταληκτεῖν θέλει, ξύλον, πτερὸν, λουτρόν· χωρὶς τοῦ πᾶν, καὶ τῶν παρὰ τὸ πούς· οἷον, δίπους, τρίπους. πρόςκειται ἀπαθὲς· διὰ τὸ ποιοῦν, καὶ χρυσοῦν, καὶ ὀστοῦν, καὶ χαλκοῦν· ταῦτα γὰρ ἀπὸ κράσεως γέγονε. καὶ τὸ διπλοῦν ἀπὸ τοῦ διπλόον· καὶ τὸ εὐγήρων, ἀπὸ τοῦ εὐγήραον· τὸ καρχαρόδουν καὶ τιμήειν, ἀπὸ τοῦ καρχαρόδον καὶ τιμῆεν γέγονε· τὸ μὲν, πλεονασμῷ τοῦ ι· τὸ δὲ, τοῦ ο. τὸ ἀνάπλεων καὶ ἀξιόχρεων, τῇ Ἀττικῇ ἐκτάσει ἔπαθον, ἀπὸ τοῦ ἀξιόχρεον καὶ ἀνάπλεον τῶν διὰ τοῦ ο. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸν τέταρτον κανόνα τῶν οὐδετέρων.

Ἀξιεπιγητότατον, ἀξιολογώτατον· ὄνομα ἐπίθετον.

Ἀοιδός, καὶ ἀοίδιμος. παρὰ τὸ ἀείδω, ἀοιδός. τὸ ἀείδω, κατὰ συναλοιφὴν γέγονεν ᾄδω· ὁμοίως τὸ ἀοιδός, ᾠδός· καὶ τὸ ἀοιδή, ᾠδή. ἀπὸ τοῦ ἀοιδὸς, ἀοιδῶ ῥῆμα παρῆκται. εἶτα ὡς κνήθω κνηθιῶ, μείδω μειδιῶ, οὕτως ἀοιδῶ ἀοιδιῶ. καὶ κατὰ παραγωγὴν ἀοίδιμος. ἢ παρὰ τὴν ἀοιδὴν, ἀοίδιμος, ὡς τροφὴ, τρόφιμος· τουτέστιν ὁ ἀεὶ ἐν ᾠδαῖς ὀνομαζόμενος ἢ μνημονευόμενος, ἤγουν διαβόητος καὶ θαυμάσιος· ὡς τὸ, — ὀπίσσω Ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισιν.

Ἄοπον, ἄφωνον, ἢ ἀόρατον. καὶ ἄοπος.

Ἄορ] παρὰ τὸ ἀείρω, ἄορ, τὸ ξίφος, ὅπλον, δόρυ.

Ἀορτὴρ, καὶ ἀοτὴρ, τὸ ἀπηωρημένον· ἢ παρὰ τὸ αἴρω, ἀρτὴρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἀορτὴρ. ἢ ὁ ἱμὰς δι' οὗ τὸ ξίφος κρέμαται· — αὐτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν Ἀργύρεον χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.

Ἀοσσητὴρ] παρὰ τὸ ῥοσσον, ὀσσοτὴρ, καὶ ἀοσσητὴρ, ὁ βοηθός, ὁ ἄνευ ὄσσης καὶ κληδόνος βοηθῶν αὐτομάτως. ἔθος γὰρ τοῖς παλαιοῖς τοῦτο, κυνθανομένοις μαντείας βοηθεῖν.

Ἄοζος, ὁ ὑπηρέτης· καὶ ἀοζήσω, διακονήσω, ὑπουργήσω.

Ἀολλέες, σημαίνει τὸ συνηθροισμένοι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ὁμοῦ εἱλεῖσθαι, τοῦ α τὸ ὁμοῦ σημαίνοντος. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἕλλω ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ συστρέφω, ἢ εἱλῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἑλλής· καὶ μετὰ τοῦ α ἐπιτατικοῦ ἢ ὁμοῦ, ἀελλής· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ἀολλής· καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἀολλέες. ἐκ δὲ τοῦ ἀολλὴς γίνεται ῥῆμα ἀολλίζω, τὸ συνηθροίζω· ἐξ οὗ τὸ, — ἀολλίσσασα γεραιάς.

Ἀωρτο] Ἢ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο: — ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς, λέγει ὅτι σημαίνει τὸ ἤρμοστο, τουτέστι παρὰ τοῦ ξίφους. ἐκ τοῦ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ἄρσω· ὁ παρακείμενος, ἤρκα· ὁ παθητικὸς, ἤρμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἤρμην, ἤρσο, ἤρτο· Ἰωνικῶς κατὰ συστολὴν, ἄρτο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, ἄωρτο, ὥςπερ εἶδα εἴωθα. τινὲς δὲ λέγουσι τὸ ἐκρέματο. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ἄρω, τὸ κουφίζω καὶ κρεμῶ· 117
ὁ μέλλων, ἀρῶ, καὶ Αἰολικῶς, ἄρσω· ἤρκα· ἤρμην, ἤρτο· καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν, ὤρτο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ποιητικῶς, ἄωρτο.

Ἄωρες, αἱ γυναῖκες· παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι καὶ συνηρμόσθαι τῷ ἀνδρί. γίνεται ἄαρος· ἡ εὐθεῖα, ἄαροι· κατὰ μετάπλασμὸν, ἄαρες· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν καὶ ἔκτασιν, ἄωρες.

Ἄωροι] Τῆς ἤτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι, Ὀδυσσείας μ', λεπτοὶ καὶ ἀσθενεῖς· ἢ δυςφύλακτοι, διὰ τὴν δεινότητα· ἢ ὠμοὶ καὶ ἄγριοι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων καὶ μὴ πεπείρων καρπῶν· ἢ οὐδεμιᾶς φροντίδος ἄξιοι· ἢ δυσόρμητοι· οὐ γὰρ χρᾶται αὐτοῖς εἰς πορείαν. ὦρος, καὶ ἄωρος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α μηδὲν πλέον σημαίνοντος. ὦρος γὰρ ὁ ὕπνος. Καλλίμαχος, Πολλάκι καὶ κανθῶν ἤλασα ὦρον ἄπο: — καὶ Σαπφώ, Ὀφθαλμοῖς δὲ μέλας χὠ' ἄωρος: — ἢ ἄωρον τὸν ὕπνον, τὸν μηδενὸς φροντίζοντα. ὥρα γὰρ ἡ φροντίς· ἔνθα καὶ ὀλίγωρος. ἢ τὸν ἀώριον γινόμενον τῆς νυκτός. οἱ δὲ, τὸν ἀφύλακτον. ὥρα γὰρ ἡ φυλακή· ἔνθεν καὶ παρὰ Ἀττικοῖς οἱ ὧροι. Καλλίμαχος δὲ κατὰ μετάληψιν τοὺς ἀγρίους· ἄωρον γὰρ τὸν ὠμόν· τὸ δὲ ὠμὸν, ἄγριον· ὅθεν καὶ τοὺς ὠμοὺς τῶν καρπῶν, ἀώρους φασίν· οἱ δὲ, τὸν μέγαν, τὸν μὴ ὅρον ἔχοντα· ἢ τοὺς ἄγαν ὀρούοντας. οὕτως Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι τῆς μ' Ὀδυσσείας. ἔνιοι δὲ ἀπέδοσαν ἄμωροι, ἀντὶ τοῦ ἰχθυοφόροι, ἰχθῦς φέροντες· καὶ ἀμωρεύουσιν, ἰχθυοφοροῦσιν.

Ἀωρία] ἔστιν ὥρα, ὃ σημαίνει τὸ φῶς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄωρος· καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀωρία, ἤγουν σκότος. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ὁρῶ, τὸ βλέπω· ὁ μέσος παρακείμενος, ὥρα· καὶ μετάγεται εἰς ὄνομα.

Ἀωροτέρα, πρεσβυτέρα.

Ἀῶος, ποταμὸς τῆς Κύπρου. Ἀῶ γὰρ ὁ Ἄδωνις ὠνομάζετο· καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Κύπρου βασιλεύσαντες. Ζωΐλος δὲ ὁ Κεδρασεὺς καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς κλη-

θῆναι. τὴν γὰρ Θείαντος μητέρα οὐ Σμύρναν, ἀλλ' Ἀῶαν καλοῦσι. Φιλέας δὲ πρῶτον βασιλέα Ἀῶον, Ἠοῦς ὄντα καὶ Κεφάλου· ἀφ' οὗ καὶ ὄρος τι ὠνομάσθη Ἀῴον· ἐξ οὗ β' ποταμῶν φερομένων, Σεράχου τε καὶ Πλιέως, τὸν ἕνα τούτων ὁ Παρθένιος Ἀῶον κέκληκε. ἢ διὰ τὸ πρὸς τὴν ἠῶ τετραμμένην ἔχειν τὴν ῥύσιν, καθὰ φησὶν ὁ Παρθένιος· Κωρυκίων σεύμενος ἐξ ὀρέων, ἀνατολικῶν ὄντων. δύναται δὲ οὕτω καλεῖσθαι, καθ' ὃ ἡ Κιλικία Ἀῶα πάλαι ὠνομάζετο.

Ἄωτον] — λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον: — περιφραστικῶς, λινοῦν περιβόλαιον. ἄωτον, σημαίνει τὸ ἄνθος· καὶ, — οἷος ἀώτῳ: — καὶ, — τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς; ἀντὶ τοῦ ἀπανθίζῃ τὸν ὕπνον· ἐκ δὲ τούτου, καθεύδεις. καὶ ἀωτεῖτε, ῥῆμα προςτακτικόν, ἀντὶ τοῦ ἀπανθίζεσθε τὸ κάλλιστον τοῦ ὕπνου. ἀπὸ τοῦ ἄω, τὸ πνέω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄσατε· οἷον καθεύδετε ὕπνον. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀνώτατον, καὶ ἀκρωτήριον, καὶ ὕψος· καὶ κατὰ μετάληψιν, σημαίνει τὸν ἀνθοῦντα καρπὸν, ἀπὸ τοῦ ἄκρου σπουδαῖον. καὶ ἀρσενικῶς, ἄωτος.

Ἀπαλός, παρὰ τὸ ἁφή· ὁ τῇ ἁφῇ εἴκων, ἁφαλός τις ὤν. ἐκ τοῦ ἁφὴ, ἁφαλὸν, καὶ ἀπαλόν, οἱονεὶ τὸ εὐαφὲς καὶ τρυφερόν.

118 Ἀπάλαμνος, δειλός, ἀσθενής, ἄχειρος, ἄτεχνος, ὁ μὴ δυνάμενος παλαμήσασθαι, ὅ ἐστι τεχνάσασθαι ἢ ἐργάσασθαι.

Ἀπαλθήσεσθε, ἰαθήσεσθε. ἀλθέω ἀλθῶ, ἀλθήσω, ἀλθήσομαι, ἀλθήσῃ, ἀλθήσεσθε, καὶ ἀπαλθήσεσθε. τοῦτο παρὰ τὸ ἄλδω, τὸ αὐξάνω.

Ἀπαγορεύω] ἡ ἀπὸ πρόθεσις ἐνταῦθα δηλοῖ τὸ χωρίζεσθαι. ὁ γὰρ ἀπαγορεύων, ἐκτὸς γίνεται τοῦ λέγειν.

Ἀπαμείρεται, ἀποκεχώρισται. ἐκ τοῦ μείρω τὸ μερίζω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμείρω, καὶ ἀπαμείρω.

Ἀπάμεια, πόλις Βιθυνίας, πρότερον Μυρλέα καλουμένη· ἣν λαβὼν δῶρα παρὰ Φιλίππου τοῦ Δημητρίου ὁ Ζηίλας, μετωνόμασεν Ἀπάμειαν, ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Ἀπάμας. Ἕρμιππος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ λαμπάντων λόγῳ. οὕτως Ὦρος.

* Ἀπάντολμος, ὁ πάντα τολμῶν.

Ἀπάνευθεν, ἐπίῤῥημα τοπικόν· ἐκ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἄνα, ἄνευ, ἄνευθεν, καὶ ἀπάνευθεν, τὸ ἄποθεν, καὶ χωρίς· καὶ ἄτερθεν, καὶ ἀπάτερθεν, τὸ αὐτό.

Ἀπαρκτίδες. [Ἀπαρκτίαις] πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς: — ταῖς ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνεούσαις. Λυκόφρων.

Ἀπάργματα, λέγεται τὰ ὑπὸ τῶν τραγῳδῶν λεγόμενα μασχαλίσματα. ταῦτα δέ ἐστι τὰ τοῦ φονευθέντος ἀκρωτηριάσματα. ἦν γὰρ τί νομικὸν, τοῖς δολοφονήσασιν ἀφοσιῶσαι τὸν φόνον, διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ. τὰ δὲ ἀκρωτήρια εἴροντες καὶ συῤῥάπτοντες διὰ τῶν τοῦ νεκροῦ μασχαλῶν καὶ τοῦ τραχήλου, παρετίθεντο τῷ νεκρῷ, καθά φησι Σοφοκλῆς· Ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥςτε δυςμενὴς Ἐμασχαλίσθης: — ζήτει εἰς τὸ μ. ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυον, Αἰσχύλος μαρτυρεῖ· καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, Ἥρως δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος, Τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνου (ἐκ τοῦ λείχω, τὸ ἀπεγεύσατο) τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων, Ἦ θέμις αὐθέντησι δολοκτασίας ἱλάσσθαι: — ἢ ἀπάργματα, αἱ μεγάλαι ἀπαρχαὶ τῶν θυσιῶν τῶν τελείων. παρὰ τὸ ἄρχω ἀπάρχω, ἄργμα καὶ ἄπαργμα, ὡς Ὅμηρος, Ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσιν.

Ἀπαρτία, ὁ κατὰ τὸν οἶκον κόσμος, τὰ λεγόμενα ἔπιπλα. λέγεται δὲ ἀπάρτη, ἀπαρτᾶ· παράγωγον, ἀπαρτίζω, τὸ ἀρτίως (ὅ ἐστιν εὐαρμόστως) συμπληρῶ. καὶ ἀπαρτία, ἀπαρτηλογία, ἢ ἀπηρτισμένη. ἀπάρτια, τὰ ἔπιπλα.

Ἄπαστος] παρὰ τὸ πῶ τὸ ἐσθίω, καὶ πόα ἡ βοτάνη, καὶ πηγὸς, καὶ φηγός· ἡ πρώτη γὰρ τροφὴ ἀπὸ δρυῶν. πῶ οὖν, παράγωγον πατῶ, ὡς μῶ τὸ ζητῶ, μετῶ· ὅθεν καὶ μαστός. πέπασμαι, πέπασαι, πέπασται, παστός, ὁ βεβρωκώς· καὶ ἄπαστος, ὁ ἄγευστος· — ὁ δ' ἄνμηνος καὶ ἄπαστος: — ἄσιτος, νῆστις. καὶ ἀπαστία, ἡ νηστεία. λέγεται δὲ καὶ ἀπαστύς.

Ἀπάτη] ἐκ τοῦ ἀπαφῶ, ἀπάτη, καὶ ἀπατῶ. ἢ ἀάτη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, ἀπάτη· καὶ ἀπατηλὸς, ἐκ τοῦ ἀπατῶ ἀπατήσω.

Ἀπατούρια] Ἀπατήνωρ, οὐχ ὁ Διόνυσος, ἀλλ' ὁ Ζεύς. καὶ ἀπατουρία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη τῷ Διονύσῳ τῷ πυανεψιῶνι μηνί· ἢ ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ τοὺς γεννωμένους ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ παῖδας τότε ἐνέγραφον ὀμνύντες οἱ πατέρες, ἢ μὴν Ἀθηναίους ἐξ αὐτῶν Ἀθηναίων· ἐδόκουν τε οἱ παῖδες πρὸ τούτου ἀπάτορες ὄντες, τότε πατέρας ἔχειν. ἢ ἀπὸ τῆς ἀπάτης. Ξάνθος, βαλεὺς ὢν τῶν Βοιωτῶν, προσεκαλέσατο πρὸς μονομαχίαν Θυμοίτην τῶν Ἀθηναίων βασιλέα περὶ τῆς χώρας. καὶ ὁ μὲν Θυμοίτης, ἀνεδειλίασε· Μελάνθιος δὲ, παρόντων Ἀθηναίων, ὑπέστη τὴν μονομαχίαν. καὶ συνιόντων, εὔξατο, εἰ ἀπατήσει τὸν Ξάνθον, θῦσαι τῷ Διονύσῳ· φανῆναι δὲ τὸν Διόνυσον τῷ Ξάνθῳ αἰγέαν ἐνειμένον μέλαναν· καὶ τὸν Μελάνθιον εἰπεῖν, ὡς Οὐ μόνος, ἀλλὰ δεύτερος εἶ: — ἐπιστραφέντος δὲ ἐκείνου, τὸν μὲν θεὸν ἀφανῆ γενέσθαι, τὸν δὲ Μελάνθιον πῆσαι καὶ ἀποκτεῖναι τὸν Ξάνθον. νικήσαντες οὖν Ἀθηναῖοι, ἀπατήνορα μὲν Δία προσηγόρευσαν· ἀπατούρια δὲ ἑορτὴν τῷ Διονύσῳ. 119

Ἀπαυλία, ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις· ὅτι τότε ἄρχεται ἡ κόρη χωρὶς τοῦ πατρὸς αὐλίζεσθαι, ἢ τότε ἐπαυλίζετο τῷ ἀνδρὶ ἡ γυνή.

Ἀπαυρῶ τὸ ἀφελῶ. ἀπὸ τοῦ αἴρω, αὐρῶ, ὡς κλαίω κλαύσω, καὶ παίω παύσω· ὁ παρατατικὸς, ἀπηύρων, τὸ ἀφειλόμην.

Ἀπαυθαδίζω] ἀπὸ τοῦ αὐθάδης, αὐθαδιάζω, πλεονασμῷ τοῦ α. ἐκ δὲ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας καὶ τοῦ ἄδω, αὐθάδης, ὁ ἑαυτῷ ἀρέσκων.

Ἀπαφῶ, τὸ ἀπατῶ. ἀφῶ, τὸ καλῶς λέγω· ὡς ἄμορφον λέ . . γυναῖκα καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀπαφῶ· ἔνθεν τὸ ἀπαφίσκω, τὸ ἀπατῶ. καὶ παραλογίζομαι. ἢ ἀπὸ, τὸ ἄποθεν δηλοῖ. καὶ ἔγκειται τῷ φῶ τὸ φάνω· ἐξ οὗ καὶ φενακῶ, φενάκη.

Ἀπαιωρῶ] ἐκ τοῦ αἴρω τὸ κουφίζω, πλεονασμῷ τοῦ ω, ἀπαιωρῶ, ἀπαιωρήσω· ἡ ἀόριστος, ἀπηώρησα· ἡ μετοχὴ, ἀπαιωρήσας, καὶ ἀπαιωρημένος.

Ἄπαισος] Παῖσος, ὡς ὁ ποιητὴς φησίν· Ὅς β' ἐνὶ Παισῷ ναῖε: — ἐν ἑτέροις δὲ, δῆμον Ἀπαίσου. Παῖσος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ τὴν Ἀργῶ προσορμίζουσαν ἐκεῖσε παῖσαι καὶ προσεγγίσαι. Παῖσος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, Ἄπαισος. Ἡρωδιανός.

Ἀπ' αἰγλήεντος] αἰγλήεις, παρὰ τὴν αἴγλην. ἀπ' αἰγλήεντος, ἀπὸ τοῦ λαμπροτάτου.

Ἀπέσας] Ἡσίοδος, Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης ἠδ' Ἀπέσαντος: — ὄρος τῆς Νεμέας Ἀπέσας, ἀφέσας τις ὤν· ὅθεν ἀφίενται οἱ ἵπποι εἰς τὸν δρόμον τοῦ Νεμείου ἀγῶνος. ἀφέσας, καὶ ἀπέσας. Νέμεια δὲ, πόλις Θεσσαλίας.

Ἄπεσαν, ἀπέβαλον. διατί προπαροξύνεται; πᾶν ῥῆμα εἰς αν λῆγον χρόνῳ βραχεῖ παραληγόμενον ἁπλοῦν ἢ σύνθετον, ὅ ἐστιν ὑπὲρ β' συλλαβὰς, προπαροξύνεται· εἰ

μὴ Δωρικὸν εἴη· προπερισπῶται δὲ, μακρᾶς οὔσης· ὅθεν τὸ μὲν ἄπεσαν, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν· τὸ δὲ ἀπῆσαν, οὐκέτι.

Ἀπέχθη, ἐχθρὸς γενήσῃ, μισηθῇς, ἀπὸ τοῦ ἀπέχθω. καὶ ἀπεχθήρω, μισήσω. ἐχθρὸς, ἐχθηρός, ἐχθήρω, καὶ ἀπεχθήρω.

Ἀπήχθετο] ἀπὸ τοῦ ἔχθω, ἔχθομαι, ἠχθόμην, ἤχθετο καὶ ἀπήχθετο, ἐμισεῖτο.

Ἀπέφθιθον] ἀπὸ τοῦ φθίθω ἐστὶν ἐνεστῶτος μὴ εἰρημένου· ἐν χρήσει ὁ παρατατικὸς, ἔφθιθον, καὶ ἀπέφθιθον.

120 Ἀπέκτονε] κτείνω, κτενῶ· μέσος παρακείμενος, ἔκτονα.

Ἀπεστύραζον, ἀπεδίωκον. παρὰ τὸ τύπτω, ἀπετύραζον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Ἀπεβουκόλησα, ἐν συνηθείᾳ, ἀπεβόσκησα, καὶ ἐπετήρησα.

Ἀπεχθῆσαι] ἀπέχθω, ἀπήχθην· ἐὰν ἀπέχθωμαι, ἐὰν ἀπέχθηται· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἀπεχθῆσαι.

Ἀποβουκολῶ τὸ ἀπατῶ, ἢ τὸ ἀποπλανῶ. ἀπὸ τοῦ βουκόλος, βουκολῶ, καὶ ἀποβουκολῶ.

Ἀπέκτατο] ἐκ τοῦ κτῶ, παράγωγον κτῆμι, ἔκταμαι, ἐκτάμην, ἔκτασο, ἔκτατο, καὶ ἀπέκτατο.

Ἀπεσφακέλισε, προεσπάσθη, ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν. οἱ δὲ ἰατροὶ, ἀντὶ τοῦ ἐσάπη.

Ἀπήνεικεν] ἐνέγκω· τροπῇ, ἐνείκω, ἤνεικεν, καὶ ἀπήνεικεν.

Ἀπενιαυτισμὸς, φυγὴ ἐπ' ἐνιαυτὸν διὰ φόνον ἀκούσιον· καὶ ὅλως ἀποδημία τοσούτου χρόνου, ἀπαλλαγῆς ἕνεκα μίσους ἢ ἔρωτος.

Ἀπεμόρξατο τὸ ἀπεπίασεν. ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω, ἀμελξάμην, ἀμέλξατο· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ τοῦ λ εἰς ρ, ἀπεμόρξατο.

Ἀπεβήσετο] ἔστι τὸ θέμα, βῶ, βῆμι, βήσω· εἶτα μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα· ὁ παθητικὸς, βήσομαι· ὁ παρατατικὸς, ἐβησόμην· τὸ τρίτον, ἐβήσετο καὶ ἀπεβήσετο.

Ἀπεσκολυμμένος, ὁ γεγυμνωμένος. σημαίνει κυρίως τὸ ἐκτεταμένος. κολλὺς γὰρ ἡ θρὶξ ἡ ἐπὶ τοῦ ἄκρου, ἣν ἐφύλαττον ἀκούρευτον, θεοῖς ἀνατιθέντες· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπογεγυμνωμένου, ἢ τὸ δέρμα ἀφῃρημένου.

Ἀπέλεθρον, ἀμέτρητον καὶ πολλὴν δύναμιν· πέλεθρον γὰρ, μέτρον γῆς· μακρὸν, πολυπέλεθρον. Ἰλιάδος ε'.

Ἀπερείσια, ἄπειρα τῷ πλήθει, πολλὰ παρὰ τὸ ἄπειρος, ἀπειρέσιος· καὶ οὐδετέρως, ἀπερείσια.

Ἄπελος, τὸ ἕλκος καὶ τραῦμα· παρὰ τὸ μὴ προσπελάζειν τὴν σάρκα, ἀλλὰ διῃρῆσθαι· καὶ γὰρ ἕλκος, παρὰ τὸ διειλκύσθαι τὴν σάρκα ἐκ τῆς τομῆς. ἢ τὸ ἀφελόμενον· ἢ ἀπὸ τῶν Θεσσαλικῶν ἀπέλων, ἅ ἐστι πολυφάρμακα· ἵνα δηλῇ τὸ ἀθεράπευτον.

Ἀπαραιτόν, ἄγριον, καὶ ἀπηνῆ· ἢ σκληρὸν, ἢ δυσπαραίτητον, στυγνὸν, ἀπαράκλειστον.

Ἀπερωεὺς, ὁ τῆς ὁρμῆς καὶ προθυμίας κωλυτής· ἐκ τοῦ ἐρωὴ, ἡ ὁρμὴ καὶ προθυμία.

Ἄπειρος] ὁ μὲν ἀμαθὴς, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πεῖραν· ὁ δὲ μέγας, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πέρας, ἄπερος καὶ ἄπειρος. λέγει δὲ Ὧρος, ὅτι σημαίνει χιτῶνα, διέξοδον μὴ ἔχοντα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Πολυξένῃ, Χιτὼν σ' ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν: — καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ὀρέστῃ, Ἢ τοσὶν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι.

Ἀπειλὴ, ἡ μετὰ ὀργῆς ἐπίπληξις· παρὰ τὸ ἀπείλλειν, ὅ ἐστιν ἀπείργειν, Αἰολικῶς, ἀπέλλειν· ὁ γὰρ ἀπειλῶν, τὸν θέλοντά τι πράττειν, ἀπείργει. ἢ παρὰ τὴν ἀπὸ καὶ τὸ εἰλῶ, ἡ ἀποκλείουσα τῶν δεόντων· ἔστι γὰρ ἀπειλὴ, λόγος συστρέφων τὸ δέον· ἢ λόγος ἀπείργων τῶν ἁμαρτημάτων. ἢ παρὰ τὸ ἄποθεν εἶναι ἐλέους· ἢ εὔχομαι, παρὰ τὰς πέλας τὰς φιάλας, δι' ὧν σπένδοντες εὐχόμεθα. ἢ τὸ ὑπισχνοῦμαι· ἡ γὰρ ἀπειλὴ, ὑπόσχεσις ἐστὶ κακοῦ. σημαίνει δὲ τρία, τὸ καυχῶμαι, ὡς τὸ, Ὡς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών: — ἐπὶ δὲ εὐχῆς, — οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι: — ἐπὶ δὲ ὀργῆς, — αἶψα δ' ἀναστὰς, Ἠπείλησε μῦθον. 121

Ἀπειλητῆρες, καυχησταὶ, ἀπειλεῖν εἰδότες καὶ ἀπαγγέλλεσθαι. τοὺς δὲ τοιούτους, καὶ καυχηματίας λέγουσιν.

Ἀπειλήτην] ἀπειλῶ, ἀπειλήσω, ἠπείλησα, ἠπειλησάτην δυϊκῶς· καὶ συγκοπῇ τῆς σα συλλαβῆς, ἀπειλήτην. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπειλῶ, ἠπείλουν· τὸ δυϊκὸν, ἠπειλεῖτον, ἠπειλείτην· συστολῇ τῆς ἀρχῆς, καὶ τροπῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς τὸ η, ἀπειλήτην. Ἡρωδιανός. 10

Ἀπηλεγέως, ἀποτόμως, σκληρῶς. παρὰ τὸ ἀλέγω τὸ φροντίζω, ἀλεγῆς, καὶ ἀπηλεγῆς, καὶ ἀπηλεγέων, καὶ ἀπηλεγέως κατὰ τροπὴν, ἐπίῤῥημα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦς ἁπληγέως· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ἀπηλεγέως, κατὰ ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ἁπλοῦς, ἀλλὰ σκληρός.

Ἀπηλοίησεν, ἀπέκοψεν· ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ τὸ τύπτω, ἀλοιήσω. 20

Ἀπειλημμένοι, συνειλημμένοι, συγκεκλεισμένοι, κεκρατημένοι. ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος λέλημμαι, εἴλημμαι Ἀττικῶς.

Ἀπήορος, ὁ ἀπηρτισμένος καὶ διεστώς. παρὰ τὸ ἀείρω, ἀπάορος, καὶ ἄπηορος.

Ἀπηνήναντο, ἠρνήσαντο. ἀπὸ τοῦ ἀναίνω, ἀνανῶ, ἤνηνα, ἠνηνάμην ἠνήναντο· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἠνήναντο.

Ἀπῆμεν] ἔστιν εἶω διὰ τῆς ει διφθόγγου, σημαῖνον τὸ πορεύομαι, ὡς παρὰ Σώφρονι, οἷον, Ἐγκίρνα, ὡς εἶω: — τουτέστι, κέρασον, ἵνα πορευθῶ. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, εἶα· καὶ κατ' ἔκτασιν, ᾖα· τὸ πληθυντικὸν, ᾔαμεν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ᾖμεν, οἷον, προῆμεν· τὸ δεύτερον, ᾖτε· καὶ συντίθενται ταῦτα· ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆτε βεβουλευμένοι: — δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἀπῆειν καὶ τὰ ὅμοια, σὺν τῷ ι γράφεται. ἐκ τοῦ εἶω τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντικὸν, εἴωμεν, ὡς συμβουλευτικὸν, καὶ κατ' ἔκτασιν Ἀττικὴν τοῦ ε εἰς η, ᾔωμεν. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος εἶα, καὶ κατ' ἔκτασιν ᾖα· καὶ κατὰ διάλυσιν, Ἤϊα πολλὰ θεοὺς γονούμενος: — τούτου τοῦ ᾖα τρέπει τὸ α εἰς ειν, καὶ ποιεῖ τὸν ὑπερσυντέλικον, ᾔειν· καὶ ἐν συνθέσει ἀπῄειν, καὶ παρῄειν, καὶ ἐξῄειν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀπῄεισαν, καὶ κατὰ συστολὴν ἀπῆεσαν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵημι ἐστὶν ὁ παρατατικὸς, ἵην· καὶ τὸ πληθυντικὸν, ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν, καὶ διέεσαν· σημαίνει δὲ, τὸ διέκεμπον. 30 40

Ἀπήμων] παρὰ τὸ πήθω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπαθον· πήσω, πῆμα, ὡς βήσω βῆμα· ἄπημος, καὶ παρωνύμως ἀπήμων, ὁ ἀβλαβὴς, ὡς τὸ ἄναιμος ἀναίμων, Τοὔνεκ' ἀναίμονες εἰσὶ, καὶ ἀθάνατοι καλέονται. 50

Ἀπηνὴς] παρὰ τὸ ἠὺς γίνεται ἠὴς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ηνὴς· καὶ ἀπηνὴς, ὁ σκληρός· ἢ ὁ ἄποθεν τοῦ αἰνεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἐπαινεῖσθαι· αἶνος γὰρ ὁ ἔπαινος. ἢ ὁ μὴ ἠνίαις εἴων, τουτέστι σκληρός· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν δυσηνίων. ἢ αἰνὸς, ὁ δεινὸς καὶ σκληρὸς, αἰνὴς, ἀπηνής.

Ἀπηχὴς] ἡ λέξις Ἀττική· εἴρηται κατὰ ἔνδειαν τοῦ θ, ἀπηχθής τις ὤν, οὐ ἄν τις ἀπέχοιτο. ἢ ἀπὸ τοῦ ἤχου, ὁ μὴ συνᾴδων· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν ὀργάνων, ὁ ἄμουσος καὶ ἐχθρός. 122

Ἀπηρὴς] παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν βλάβην, ἀπόηρὴς, ὁ ἀβλαβής. ἢ παρὰ τὸ πηρὸν, ἀπηρὴς, ὁ ἀβλαβής. οὐ γὰρ ἔστι τῶν διὰ τοῦ ηρης· ἐπεὶ ἐβάρυνεν ἄν, ὡς τὸ κωπή-

ρης, ξιφήρης. καὶ ἀπηρεῖς, ὑγιεῖς, ἄνοσοι· καὶ ἀπηρῶς, τὸ ἀβλαβῶς, ὡς ἀπηχῶς τὸ σκληρῶς. Ἀπολλώνιος, Καί σε θεοὶ σὺν ἀπηρέσιν αὖθις ἑταίροις.

10 Ἀπία] Ἐξ ἀπίης γαίης:— ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου. τὸ γὰρ παλαιὸν ἐκαλεῖτο Αἰγιάλεια, ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ Ἰνάχου τοῦ ἐν Ἄργει ποταμοῦ, καὶ Μελείης τῆς Ὠκεανοῦ· ὕστερον δὲ πάλιν, Ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως παιδός. ἢ παρὰ τὸ ἄπιδα, ὃ σημαίνει τὴν ἀπιδέαν, ἢ ἐν καταξήροις τόποις ὑπάρχουσα· ἐκ τοῦ πίω γὰρ γίνεται, ὃ σημαίνει τὸ πίνω, ἀποβολῇ τοῦ ν. ἐκ τούτου οὖν γίνεται ἄπιος, καὶ τὸ θηλυκὸν ἀπία, ἢ ἐν πολλοῖς ἔτεσι διψήσασα, ὡς Ὅμηρος — πολυδίψιον Ἄργος φησίν. ἢ γὰρ πόλις, ἐστὶν ἢ Ἑλλάς· ἢ δὲ χώρα,

20 Ἀπία. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πρῶτον πεφυτεῦσθαι ἀπίους, τὰς ὄγχνας τὰς ἀπιδίας. Ἄργος δὲ, ἀπὸ Ἄργου τοῦ πανόπτου. τελευταῖον δὲ πάντων, Πελοπόννησος, ἀπὸ τοῦ Πέλοπος καὶ τοῦ νῆσος, ἀπὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν Ταντάλου υἱὸν Πέλοπα.

Ἄπιος, ἢ ὄγχνη καλουμένη γενικῶς, ὅτι πρῶτον ἐν Ἀπίᾳ γέγονεν, ἤγουν τῇ Πέλοπος· ἢ παρὰ τὸ ἐν διψηροῖς τόποις φύεσθαι· ἢ διὰ τὴν ποιότητα τοῦ χυλοῦ αὐτῆς. Ἀπιός, ἔξω τοῦ δένδρου καὶ τοῦ καρποῦ, βοτάνη τὶς καλουμένη. Διογένης.

30 Ἀπίκια, εἶδος πλακούντων· ἀπὸ Ἀτικίου τινὸς Ῥωμαίου εὐτραφήτου ἐπινοηθεῖσα.

Ἀπινύσσω] ἀπὸ τοῦ πνύω, ἐξ οὗ τὸ πνέω, γίνεται παράγωγον πινύω· ἐξ οὗ τὸ πινυτὸς, καὶ πινυτή, ὁ διεγηγερμένος τὸν νοῦν· καί ὥςπερ παρὰ τὸ φύω γίνεται ἀφύσσω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πινύω γίνεται πινύσσω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀπινύσσω. ἀπινύσσειν, τὸ ἀπινύτως ἔχειν, τὸ μὴ φρονεῖν. τὸ δὲ πεπνυμένος, ἀπὸ τοῦ πνῦμι γέγονεν· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέπνυμαι· καὶ ἡ μετοχὴ, πεπνυμένος, ὁ συνετὸς καὶ σώφρων.

40 Ἀπίθησεν] — οὐδ' ἀπίθησε μύθῳ Ἀθήνης: — τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα κατ' ἔνδειαν χρόνου εἰς πλεονασμὸν μεταγόμενα, καὶ φωνήεντι ἐλλείπουσι, διχρόνῳ βραχεῖ παραληγόμενα· οἷον, στείχω διὰ τῆς ει διφθόγγου, καὶ στιχῶ διὰ τοῦ ι· φείδω φιδῶ, ἐξ οὗ, πεφιδήσεται· δαίω, δαῶ· κείρω, κερῶ. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἦ δίχρονον, ἀλλ' ὅμως εἰς βραχὺ φωνῆεν γέγονεν ἡ συστολή. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ πείθω, γέγονε πιθῶ· ὁ μέλλων, πιθήσω· ὁ ἀόριστος, ἐπίθησα· ὅθεν τὸ, — ἀπεγράψατο

50 πιθήσας: — ἔστι καὶ ἀπιθῶ ῥῆμα. τὸ πι, ι. οἱ μὲν, ἐκ τοῦ ἀπειθῆς ἐστι· καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσιν· ὁ δὲ κανὼν, διὰ τοῦ ι· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι τὰ ἀπὸ βαρυτόνου μεταγόμενα εἰς πλεονασμὸν, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν· οἷόν ἐστι τὸ, φείδω, φιδῶ· οὕτως ἔστι καὶ τὸ ἀπιθῶ. διατί περισπᾶται; τὰ εἰς θω ῥήματα ἔχοντα ὄνομα προϋποκείμενον, περισπᾶται· οἷον, μυθῶ.

123 Ἁπλοῦς] ὥςπερ παρὰ τὸ δύο καὶ τὸ πέλω, γίνεται διπλόος διπλοῦς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἅλφα τὸ σημαῖνον τὸ ἓν, καὶ τὸ πέλω τὸ σημαῖνον τὸ ὑπάρχω, γίνεται ἁπλοῦν, τὸ ἓν ὑπάρχον. α σημαῖνον τὸ ἓν, καὶ τὸ πέλω, ἄπελος· καὶ συγκοπῇ, ἁπλοῦς, ὁ πέλων εἷς.

Ἁπλᾶ, εὐθεῖα, καὶ ἁπαλᾶ· ἢ ἐκ τοῦ ἁπλῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἐπ' εὐθείας τὰς παλάμας ἐκτείνω· ἐξ οὗ, Ὁ δὲ ἐμὲ τὰς παλάμας ἐν τῷ σταυρῷ ἁπλώσας.

* Ἁπλήξ, ὁ μὴ πεπληγμένος, κατὰ στέρησιν ἀπὸ τοῦ

10 πλήττω.

Ἄπλητα, ἄπειρα, πολλά· παρὰ τὸ πλῶ πλήσω τὸ πελάζω, πλητὸς, καὶ ἄπλητος, ὁ ἀπρόσιτος. Διογένης.

Ἁπληγίς, τὸ ἁπλοῦν ἱμάτιον· ὅπερ Ὅμηρος ἁπλοΐδα καλεῖ. Σοφοκλῆς, Τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἁπληγίδος: — παρὰ τὸ ἁπλῆ, ἁπληΐς, καὶ ἁπληγίς· παρὰ τοῦτο καὶ τὸ ἁπλήγιος, ὁ τοὺς τρόπους ἁπλοῦς ἔχων.

Ἁπλάς, ὑποδήματα εἶδος Λακωνικοῦ. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἁπλῶς καὶ οὐ τετεχνημένως γεγενῆσθαι. ἁπλοῖ δὲ 20 οἱ Λάκωνες, καὶ οὐ περίεργοι περὶ τὰς κατασκευάς.

Ἀπὸ, σημαίνει δύο· τὴν πρόθεσιν, ὡς τὸ, Οὐ μέν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης: — καὶ τὸ ἄποθεν, ὡς τὸ, — πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος: — Ἰστέον ὅτι ἐκ τῶν δισυλλάβων προθέσεων, πέντε οὐκ ἀναστρέφονται· αἱ δὲ λοιπαὶ, ἀναστρέφονται. οὐκ ἀναστρέφεται ἡ ἀνὰ, ἡ διὰ, ἡ κατὰ, ἡ ἀμφὶ, καὶ ἡ περί. ἄλλως· ἡνίκα μεταξὺ δύο ὀνομάτων κυρίων ἢ προσηγορικῶν εὑρεθῶσι, συνδέσμῳ περιλαμβανόμεναι, τότε 30 ἀναστρέφονται αἱ προθέσεις· ὡς τὸ, — νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων: — ἡνίκα δὲ μεταξὺ δύο ὀνομάτων, τοῦ μὲν, κυρίου ὄντος, τοῦ δὲ, προσηγορικοῦ, ἐν τούτοις πᾶσιν ἀναστρέφεσθαι δεῖ τὴν πρόθεσιν. ἡ δὲ κατὰ πρόθεσις ἀναστρέφεται, ἡνίκα ὑποτάττεται λέξει, μεθ' ἧςτινος ὀφείλει συντάττεσθαι, μὴ παρατιθεμένης ἐν τῷ μέσῳ οἱαςδήποτε λέξεως, ὡς ἐν τῷ, — ξύλοχον κάτα βοσκομενάων: — αἱ ἀναστρεφόμεναι προθέσεις, ὅτε μεταξὺ β' κυρίων ἢ προσηγορικῶν εὑρεθῶσι, συνδέσμῳ [περιλαμβανόμεναι, τότε] παραλήγουσι μετὰ τὴν πρό- 40 θεσιν· οἷον, — νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων· Ἀγαμέμνονος περὶ καὶ Ἀχιλῆος. καὶ ἐὰν μεταξὺ δύο ὀνομάτων πρόθεσις ᾖ· οἷον, — μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ: — ἀπὸ ἧς ἀλέχου, οὐκ ἀναστρέφεται· ἐπειδὴ ἡ ἀπὸ πρόθεσις συνταξομένη μετάγεται, καὶ τὸν οἰκεῖον τόνον τηρεῖ, ὡς ἐν τῷ, — φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης: — καὶ δηλοῖ χωρισμὸν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀπέχω, τὸ πόρρωθεν ἐμαυτὸν καθιστῶ· καὶ ἀποβάλλω, καὶ ἀπορρίπτω, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπογαλακτίζω, ἢ ἀπὸ σημαίνει τὴν ἀπότασιν καὶ ἀποπλήρωσιν. — ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι· τὸ ἑξῆς, ἀπαμῦναι· διὸ φυλάσσει τὸν ἴδιον τόνον. 50 ὅτε γὰρ ἡ πρόθεσις τὴν σύνταξιν ἐλλιπῆ ἔχει πρός τι τὸ ἐπιφερόμενον, τὸν ἴδιον τόνον φυλάσσει· ὡς τὸ, Νῆπιοι, οἳ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο ἤσθιον: — πάρ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι: — τὴν παρὰ πρόθεσιν κατὰ τὴν ἀρχὴν ὀξύνουσι· καὶ καθόλου ὅτε σημαντικαί εἰσι τῶν ῥημάτων αἱ προθέσεις, τοῦτον τὸν τόνον ἀντέχονται· οἷον, — ἐπεὶ οὔτοι ἔπι δέος: — οὕνεκα καλὸν Εἶδος ἔπ' ἄλλ' οὐκ ἔστιν: — οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ οἷος Ὀδυσσεύς: — Οἱ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μαχηταί: 124 — ἢ περὶ, ἀντὶ ἑτέρας κεῖται τῆς ὑπέρ. τὸν ἴδιον οὖν τόνον φυλάττει. πρόθεσις γὰρ ἀντὶ ἑτέρας προθέσεως λαμβανομένη, τὸν ἴδιον τόνον φυλάσσει. οὕτως ἔχει τὸ, Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων: — καὶ αἱ προθέσεις καθ' ἑαυτὰς οὖσαι, ὀξύνονται· ἀναστροφῆς δέ ἐστιν ἴδιον, τὸ τὸν ἴδιον ἀνατέμνειν τόνον. ἀναστροφή ἐστι μετάθεσις τόνου. ἀπὸ ἔθεν] ἐπὶ τῆς ἔθεν φασίν· εἰ μὲν εἰς ἁπλοῦν μεταλαμβάνοιτο, ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκειν δεῖ· εἰ δὲ εἰς σύνθετον, ὀρθοτονητέον· Ὅς ἔθεν εἵνεκ' ἔκασχον: — ἐπεὶ οὗ ἔθεν ἐστὶ χερείων: — ὀξύνεται γὰρ ἡ οὐ ἀπόφασις εἰς ἁπλῆν μετάληψιν ἀντωνυμίας. ἐὰν ὀρθοτονήσωμεν, ἔσται σύνθετος· οὕτως, οἷον, — σέθεν εἵνεκα. καὶ ἐκεῖνα κατ' ὀρθὴν τάσιν· — ἀπὸ ἔθεν ὥσατο: — ὅθεν ὁ Σιδώνιος μέμφεται Ἀριστάρχῳ, μὴ ἐγκλιτικῶς ἀναγνόντι τὸ, Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα: — ἡ γὰρ διάνοια ἁπλῆν αἰτεῖ τὴν μετάληψιν, ἐμέ, σέ, ἕ. ἀπὸ οὖν τοῦ ἕ τρίτον πρόσωπον, πλεονασμῷ τῆς θεν συλλαβῆς, ἔθεν· ἀπὸ ἔθεν, ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ.

Ἀπενίζοντο] ἔστι νίπτω. τοῦτο κατὰ τροπὴν Δωρικὴν, γίνεται νίζω. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὰ εἰς πτω ῥήματα, ποτὲ μὲν εἰς ζ τρέπουσι, ποτὲ δὲ εἰς β σσ.

Ἀπετρωπῶντο] δευτέρας συζυγίας. τρέπω, τροπῶ, τρωπῶμαι, ἐτρωπώμην.

Ἀπεχρήσαντο] Ἀριστοφάνης, Τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους: — διεχρήσαντο, ἀπέκτειναν.

* Ἀπόβαθρα, ἡ κλίμαξ τῆς νηὸς, γέφυρα δι' ἧς εἰς τὴν χέρσον οἱ ναῦται ἀποβαίνουσι, παρὰ τὸ ἀποβαίνειν τὸ καταβαίνειν.

Ἀποβατικῶς] ἀγῶνος ὄνομα, ἐν ᾧ οἱ ἔμπειροι τοῦ ἐλαύνειν ἅρματα, ἅμα θεόντων τῶν ἵππων, ἀπέβαινον διὰ τοῦ τροχοῦ ἐπὶ τὸ δίφρον, καὶ πάλιν κατέβαινον ἀπταίστως. καὶ ἦν τὸ ἀγώνισμα πεζοῦ ἅμα καὶ ἱππέων. καλεῖται δὲ ἀποβατικῶς ἡνίοχος, ὁ εἰς τοῦτο δηλονότι τὸ ἀγώνισμα ἐπιτήδειος.

Ἀποτυμπανίσαι] οὐχ ἁπλῶς τὸ ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ τυμπάνῳ· ἀπὸ τυμπάνου, ὅ ἐστι ξύλον ὅπερ σκυτάλην καλοῦσι. τὸ γὰρ παλαιὸν ξύλοις ἀνῄρουν τοὺς πολεμίους, ὕστερον δὲ τῷ ξίφει.

Ἀποδέκται, ἄρχοντες κληρωταὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ φυλήν εἰσιν· οἵτινες παρελάμβανον καὶ ἀπεδέχοντο τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀποδέκται ἐκαλοῦντο. εἶτα ἐξητήσαντο τὰ ὀφειλόμενα, καὶ τὰ ἀποδιδόμενα χρήματα σὺν τῇ βουλῇ, καὶ ἐμέριζον εἰς ἃ χρὴ ἀναλίσκειν.

Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα ἃ κατέφαγες, ἀποδώσεις.

Ἀπροστασίου, ὄνομα δίκης, ἢ εἶδος δίκης, κατὰ τῶν μετοίκων τῶν προστάτην μὴ νεμόντων. ἠρεῖτο γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ὃν ἤθελε τῶν πολιτῶν τινὰ προστάτην, τὸν ἐπιμελησόμενον καὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων ὑπὲρ αὐτοῦ, ὥςπερ ἐγγυητὴν ὄντα.

Ἀποστασίου, ὄνομα δίκης ἐστὶ, χωρὶς τοῦ ρ, κατὰ τῶν ἀπελευθερωθέντων δεδομένης τοῖς ἐλευθερώσασιν, ἂν ἀφίστανται ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἕτερον ἐπιγράφονται προστάτην, καὶ ἂν ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι ποιεῖν τοὺς ἀπελευθέρους τοῖς ἀπελευθερώσασι, μὴ ποιῶσι. καὶ τοὺς μὲν ἁλόντας, πάλιν ἔδει δουλεύειν· τοὺς δὲ νικήσαντας, τελέως ἤδη ἐλευθέρους εἶναι.

Ἀποτριάσαι, πληγὰς τρεῖς δοῦναι.

Ἀποσαλεύσας, ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος, καὶ σάλῳ ὁμιλήσας.

Ἀποπτάμενος] ἔστι πέτω, καὶ συγκοπῇ πτῶ πτᾷς· καὶ πτῆμι· τὸ παθητικὸν, πτάμαι, πτάμενος, καὶ ἀποπτάμενος. ἐκ δὲ τοῦ πετῶ, γίνεται ποτῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀμφεποτᾶτο· καὶ πετάζω, ἐξ οὗ τὸ ἐπετάσθη· καὶ πετανύω, πετάννυμι· πετῶ πεταίνω, καὶ συγκοπῇ καὶ διπλασιασμῷ, πεπταίνω, πεπτανῶ, πεπτανοῦσι· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀποπτάνουσιν.

Ἀποτμήξαντες] τμῶ τὸ κόπτω· ἀφ' οὗ παράγωγον τμήσσω, τμήξω· τὸ δὲ τμῶ, ἀπὸ τοῦ τομή.

Ἀποπροσωπίζεσθαι, ἀπονίπτεσθαι καὶ μᾶσθαι τὸ πρόσωπον.

Ἀποστηρίγματα, ἀντερείσματα.

Ἀποσταδόν, πόρρωθεν, ἐκ διαστήματος. ἀπὸ τοῦ ἵστημι τὸ παθητικὸν ἵσταμαι, σταδόν, καὶ ἀποσταδόν, ἐπίρρημα.

Ἄπεδον, τὸ ὁμαλόν. Θουκυδίδης, Καὶ κατέβησαν εἰς χωρίον ἄπεδόν τι. ἄθεος.

Ἀπεχαιρίασεν, ἀπεσκίρτησεν ἀπὸ τῶν χοίρων.

Ἀπέτυλον, ἀπέσυρον τὸ αἰδοῖον· καὶ ἀποστυλῶσαι, τὸ ἐπάραι τὸ αἰδοῖον. τῦλος γὰρ τὸ αἰδοῖον.

Ἀπεμύλλαινον, διεφαύλιζον, ἐξευτέλιζον σαρκάζοντες.

Ἀποσφήλειαν] σφάλλω σφαλῶ, ἔσφαλα καὶ ἔσφηλα ὁ ἀόριστος· ἡ μετοχὴ, σφήλας σφήλαντος· τὸ εὐκτικὸν, σφήλαιμι, σφήλαις, σφήλαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ, σφήλειας. τὰ γὰρ εἰς μι εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ ἀορίστου ὄντα, οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ ια προφέρουσι· τίσαιμι, τίσειαν· καὶ ἀποσφήλαιμι, ἀποσφήλειαν.

Ἀποδιοπομπεῖσθαι] πρώτης συζυγίας διοπομπῶ, διοπομπήσω· ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ πομπός. σημαίνει δὲ τὸ ἀποτρέπεσθαι διὰ τοῦ ἀποτροπαίου Διός· (Ἀποτρόπαιος μὲν Ζεύς, καὶ δαίμων, ἀποτρέπων τὰ ἄγη.) ὅτι τὸ μεταξὺ λέγοντα τινὰ ἄλλον τὸν εἰρμὸν διακόπτειν τοῦ λόγου. εἰς τοὺς ἀμαθεῖς ἀποδιοπομπεῖται σκαιούς.

Ἀποθευσούμεθα, ἀποδραμούμεθα. λέγεται καὶ ἐπὶ πλοῦ.

Ἀπεσκόλυπτε] κυρίως, τὸ δέρμα ἀφῄρει.

Ἀπεστλεγγισμένοι, ἀπεξυσμένοι. στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα.

Ἀποβράσαι, τὸ διαττίσαι πυρούς ἢ ἄλευρα· ὅθεν καὶ τὰ ἀποβράσματα, σκύβαλα πυρῶν.

Ἀποθριάζειν, κυρίως τὸ ἀφελεῖν φύλλα συκῆς· καταχρηστικῶς δὲ τὸ ὁτιοῦν ἀφαιρεῖν.

Ἀποσαλεύσας, ἐπιτηρήσας.

Ἀποσεσύκασται, τὰ σῦκα ἀποβέβληκε βρωθέντα.

Ἀποσηκώσας, κατακλείσας ἐν σηκῷ.

Ἀποσιμοῦν, ἀποτρέχειν πρὸς τὸ σιμόν. σιμὰ δὲ ἐκάλουν τὰ προσάντη χωρία. λέγεται καὶ ἐπὶ νεῶν τὸ ἐκ διαστήματος ἐμβάλλειν· καὶ ἐπὶ σιδήρου, τὸ ἀποστρέφειν τὴν ἀκμήν.

Ἀποσκυθίσαι, κυρίως τὸ περιτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλῆς δέρμα σὺν ταῖς θριξί· καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἀποκεῖραι.

Ἀποσχάσαι, ἀποῤῥῆξαι, καὶ διαφθεῖραι, καὶ διασχίσαι· σημαίνει καὶ τὸ φλεβοτομῆσαι.

Ἀπεσχοινισμένος, διεστῶς, διεζευγμένος.

Ἀπόειπε] πᾶν προστακτικὸν δισύλλαβον βραχυκατάληκτον ἐνικὸν, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον· οἷον, ἐλθὲ, πρόσελθε· βαῖνε, πρόβαινε.

Ἀπόστειχε, τὸ ἀπαλλάσσου καὶ ἀναχώρει· ἀπὸ τοῦ στείχω, δεύτερος ἀόριστος προστακτικός. καὶ Ἀπόφασθε, ἀπὸ τοῦ ἐφάμην ἔφασο· φάσο, τὸ προστακτικόν· τὸ ἀπαγγείλατε.

Ἀπόερσε] Ἔνθά με κῦμ' ἀπόερσε: — ἀντὶ τοῦ ἀπέπνιξε, διέφθειρε· παρὰ τὸ ἔῤῥω τὸ φθείρω, ὁ μέλλων, ἐρῶ· καὶ Αἰολικῶς, ἔρσω. τὰ τοῦ δευτέρου μέρους ἀόριστα δισύλλαβα ὑπάρχοντα, κατὰ τὸ δεύτερον πρόσωπον διὰ τοῦ οιο ἐκφέρονται· οἷς ἀκολουθεῖ καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα ἀναδέχεσθαι τὸν τόνον· οἷον, θοῖτο, ἀπόθοιτο· σχοῖτο, ἀπόσχοιτο, πρόοιτο.

Ἀποαίρεο] ἀπὸ τοῦ αἱρῶ τὸ καταλαμβάνω ἢ τὸ προαιροῦμαι, αἱρεῦ· κατὰ διάλυσιν, αἱρέο· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀποαιρέο κούρην. καὶ ἀποαιρεῖσθαι, τὸ ἁρπάζειν, ὅ ἐστιν ἀφαιρεῖσθαι, κατὰ τὸ πλῆρες, τῆς ἀπὸ προθέσεως μὴ συγκοπείσης.

Ἀποθέσθαι] — κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν, Ἰλιάδος ε'. διατί μὴ ἦν ἀπόθεσθαι; πᾶν ἀπαρέμφατον φυλάσσει τὸν ἴδιον τόνον καὶ ἐν τῇ συνθέσει.

Ἀποθανεῖν] ἡ ἀπὸ πρόθεσις ἐνταῦθα χωρισμὸν δηλοῖ, οἷον ἀποθανεῖν, καθὰ χωρίζονται οἱ ζῶντες ἀπὸ τῶν τεθνεώτων. καὶ ἀπέρχεσθαι, τὸ χωρίζεσθαι τινὰ ἀπερχόμενον· καὶ ἀπονοεῖσθαι ὁμοίως.

Ἀπολαύω] ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω, παράγωγον λαύω, ὡς χρῶ χραύω· καὶ ἀπολαύω.

Ἀποκναίωμαι. ἔστι ῥῆμα κτῶ, δηλοῦν τὸ φονεύω· ἐξ οὗ τὸ ἀπέκτατο· οὗ παράγωγον, κταίνω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, καίνω· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, κναίω· καὶ ἀποκναιό-

μενοι, τὸ διαφθειρόμενοι, ἀποκοπτόμενοι, ἀπολλυόμενοι, λυπούμενοι, ὀδυνώμενοι.

Ἀποκαίνυμαι, τὸ νικῶ. καὶ Ὅμηρος, — ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους: — κυρίως, τὸ φονεύειν. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ φονεύω, γίνεται καίνυμι· καὶ ἐκαινύμην, καὶ ἀπεκαίνυτο. μεταφορικὴ δὲ ἡ λέξις. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῶν φονευόντων καὶ νικώντων λαμβάνεται. ἢ παρὰ τὸ αἴνυμι, τὸ λαμβάνω· ἀπὸ τοῦ αἴνυσθαι καὶ λαμβάνειν ἄθλον τοὺς νικῶντας, πλεονασμῷ τοῦ κ.

Ἀποδυςκετεῖν, τὸ μὴ ῥαδίως πίπτειν.

Ἀποδρᾶν ἐστὶ τὸ ἐκκλίνειν, τὸ ἔξω γενέσθαι τῆς δεσποτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἀποδραθεῖν] τὸ κοιμηθῆναι. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, ἔστι ῥῆμα δρήθω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραθον· ἀπὸ ἔδραθον· καὶ ἀποδαρθεῖν· καὶ κατὰ ἀντίφρασιν· δρῶ γὰρ τὸ ἐνεργῶ· οὐ δρήθω παράγωγον. οἱ δὲ κοιμώμενοι οὐδὲν ἐνεργοῦσιν.

Ἀποβρίξας] ἀποβρίξας, τὸ ἀπονυστάξας· παρὰ τὴν βοραν, καὶ τὸ ἵζειν, ὅ ἐστι κατανεύειν, βρίζω· Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις: — ὥςτε κυρίως τὸ ἀπὸ βορᾶς καὶ μετὰ τροφὴν νυστάζειν καὶ καθευδῆσαι, βορίξαι τὶ ὄν. οἱ δὲ, παρὰ τὸ βρι ἐπιτατικὸν μόριον· βαρύνονται γὰρ οἱ ἐν ὕπνῳ καταφερόμενοι.

127 Ἀπολιβάξω, ἀπέλθω, ἀποδράμω. παρὰ τὴν λιβάδα· καὶ γὰρ λιβάς ἐστι, ῥευμάτιόν τι· ἵν' ᾖ κυρίως ἀποῤῥάσω. ἢ εἰς τὴν Λιβύην ἀπελεύσῃ. ὅμοιον τὸ Εἰς κόρακας, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγνοίᾳ. ἢ παρὰ τὸ λι σημαῖνον τὸ λίαν, καὶ τὸ βαδίσαι· τὸ ταχέως ἀπελθεῖν ἐκδεχόμενος, καὶ ποῤῥωτέρω.

Ἀπολιγαίνειν, ἀφηδύνειν, ἢ παραφθέγγεσθαι, ἢ βάζεσθαι.

Ἀπολιταργεῖν, τὸ ἀπελθεῖν ταχέως· παρὰ τὸ λίαν καὶ τὸ ἀργὸν, ὅ ἐστι ταχὺ, περιττεύοντος τοῦ τ.

Ἀπολυμαίνω] λύματα λέγονται τὰ καθάρσια, ἢ καὶ αὐτὸ τὸ ῥύπος· παρὰ τὸ λυμαίνειν ἤγουν φθείρειν τὸ ὑποκείμενον. ἀπὸ γοῦν τοῦ λῦμα, λυμαίνω· καὶ ἀπολυμαίνω, τὸ ἀποκαθαίρω. φύσει δὲ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καθάρσιόν ἐστι· καὶ τὰ περιττώματα, εἰς τὴν ἀπέριττον θάλασσαν βάλλεται. ὡς Εὐριπίδης, Θάλασσα κλύζει πάντα ἀνθρώπων κακά.

Ἀποψύχειν ἐστὶ τὸ ἀφοδεύειν· ἢ ἀποπνευματίζειν, ἀποκλύνειν, καὶ ἀπορίπτειν.

Ἀποδρύφει, ἀποσπᾷ, ἀποσύρει.

Ἀποφαλακίζει, βιάζεται· ἀπὸ τῶν ὠμὰ σῦκα τρωγόντων, καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα μετῆκται.

Ἀπολιχμήσονται, ἀπολείξουσιν. λείχω, λιχῶ, καὶ λιχμῶ, λιχμήσω.

Ἀποφθίμενον, φθαρέντα, ἀποθανόντα· ἀπὸ τοῦ φθίω, φθίομαι, φθιόμενον· καὶ κατὰ συγκοπὴν, φθίμενον.

Ἀποφθείσθω, ἀποφθαρήτω. ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθείω, φθίω, φθίσω, ἔφθικα, ἔφθιμαι, ἐφθίμην, φθίσο.

Ἀποσκορακίζω] ἀπὸ τοῦ κόραξ κόρακος, κορακίζω. σημαίνει δὲ τὸ καταλιμπάνω. λέγουσι γὰρ τινὲς, ὅτι ἐδόθη χρησμὸς τισι περικαθημένοις πόλιν τοῦ λαβεῖν αὐτὴν, ἵνα ἐὰν ἴδωσι λευκοὺς κόρακας ἐν τῇ πόλει ἣν ἔμελλον πορθῆσαι, μὴ πορθῆσαι αὐτὴν, ἀλλ' οἴκοι ὑποστρέψαι. λαβόντες δὲ οἱ ἐν τῇ πόλει κόρακας, τοῦτο πυθόμενοι, καὶ λευκάναντες αὐτοὺς μετὰ ἀσβέστου, ἀπέλυσαν ἔξω τῶν τειχῶν. οὓς θεασάμενοι οἱ ἐναντίοι, ἀπόρθητον αὐτὴν κατέλειψαν. καὶ εἰς τοὐπίσω πλανηθέντες, ὑπέστρεψαν.

Ἀτὸ πεντόζοιο] Ἡσίοδος, Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δεκτὶ θαλάσσῃ Αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἰθωνι σιδήρῳ: — πεντάκλαδος ἡ χείρ· μὴ ὀνυχίσῃς, φησὶν, ἐν ἑορτῇ ξηρὸν ὄνυχα. χλωρὸν δὲ, τὸ ζωτικὸν αἷμα· ἀσεβὲς γὰρ ὀνυχίζεσθαι ἐν ἑορτῇ θεῶν.

Ἀπεσκοράκισεν] Βοιωτοὶ χρησμὸν ἔλαβον. τότε ἀφαιρεθήσεται αὐτῶν ἡ πόλις, ὅτε λευκοὶ κόρακες φανῶσιν αὐτῇ. τοῦ οὖν χρησμοῦ ἀκούσαντες νεανίσκοι, καὶ ἐν μέθῃ ποτὲ γινόμενοι, ψυψώσαντες τοὺς κόρακας καὶ ἀφέντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν διὰ τὸν χρησμόν. φωραθέντες δὲ οἱ τοῦτο διαπραξάμενοι, ἀπεβάλοντο τοῦ πότου μετὰ ποινῆς. τοὺς οὖν ἐπὶ κακίᾳ γινωσκομένους, ἀπέπεμπον ὅπου ᾤκουν οἱ ψυψώσαντες, ὀνομάζοντες Εἰς κόρακας. ἀπεσκοράκισεν οὖν, ἀντὶ τοῦ ἀπεκρούσατο, καὶ μετὰ μίσους ἐξέβαλεν.

Ἀπόχρη, σημαίνει τὸ ἀρκεῖ· οἷον, Ἀπόχρη γὰρ παρὰ τοῖς δικαίοις κριταῖς, καὶ μόνη ἡ προθυμία δρέψασθαι τὴν εὐφημίαν. Ἰστέον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς Ἀθηναίοις, καὶ περιστωμένως σὺν τῷ ι γράφεται. κανὼν τοιοῦτος· τὰ γὰρ εἰς ω μονοσύλλαβα ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος μετὰ προθέσεως συντεθέντα, τὴν περιστωμένην τάσιν φυλάττουσι, σμῶ, περισμῶ· θλῶ, συνθλῶ· κλῶ, κατακλῶ. εἰ οὖν ἐστι χρῶ χρῇ μετὰ τοῦ ι, (τὰ γὰρ εἰς ω ῥήματα θέλει ἔχειν κατὰ τὸ δεύτερον πρόσωπον καὶ τρίτον δίφθογγον τὴν μετὰ τοῦ ι· θλῶ θλᾷς θλᾷ, ποιῶ ποιεῖς ποιεῖ, χρῶ χρῇς χρῇ) δηλονότι καὶ ἀποχρῇ φαμὲν περιστωμένως. πρόςκειται, ἐν συνθέσει· διὰ τὸ σχῶ, παράσχου. πρόςκειται, μετὰ προθέσεως· διὰ τὸ ἄζω. παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις βαρύνεται, καὶ χωρὶς τοῦ ι γράφεται. κανὼν τοιοῦτος· τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι συντεθέντα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· εἰμὶ, σύνειμι· φημὶ, σύμφημι. οὕτως οὖν ἔστι χρῆμι, χρῆς, χρῆσι· καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, χρή· Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν. — καὶ ἐν συνθέσει, ἀπόχρη. οὕτω Ζηνόβιος.

Ἀπονάσσω] ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην Ἀψ ἀπονάσσωσιν: — εἰς τοὐπίσω ἀποκαταστήσουσιν, ἀποδώσουσιν.

Ἀποδιοπομπεῖσθαι, ἀποπέμπεσθαι τὸν προςτρόπαιον Δία, καὶ οἷον καθαίρεσθαι.

Ἀποσφήλειε] — μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο: — οἱονεὶ ἀποσφαλῆναι καὶ ἀποτυχεῖν ποιήσειε τοῦ ἔργου· ἀπὸ τοῦ σφάλλω, σφαλῶ, σφάλειας.

Ἀποπεσέτωσαν· ἀπὸ τοῦ πέτω· ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ πεσῶ, πεσήσω· καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπεσον. καὶ σεσημείωται οὗτος ὁ δεύτερος ἀόριστος καὶ ὁ ἔχεσον, ἐξενεχθέντες διὰ τοῦ σ, ὅπερ ἐστὶ χαρακτὴρ τοῦ πρώτου ἀορίστου, κατὰ δὲ ἀντιπάθειαν εὑρέθη. ἔστι γὰρ καὶ ὁ εἶπα καὶ ἤνεγκα πρῶτος ἀόριστος διὰ τοῦ π καὶ κ ἐνφερόμενοι· ὅπερ τῶν παρακειμένων ἐστὶν ἴδιον καὶ δευτέρων ἀορίστων. ἀπὸ τοῦ ἔπεσον, πέσε τὸ προςτακτικὸν, καὶ πεσέτωσαν.

Ἀποσχήσει, χωρίσει· ἀπὸ τοῦ σχῶ, σχήσω.

Ἀποτίσας, ἀποδούς· καὶ ἀποτίσῃ δίκην, ἀποδῶ τιμωρίαν.

Ἀποῤῥύησεται] ῥύω· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἔῤῥυον. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ρ ἄρχεται τὸ θέμα, καὶ ἕτερον ρ προςλαμβάνει ὁ παρατατικός· ῥύω, ὁ μέλλων, ῥύσω· ὁ ἀόριστος, ἔῤῥυσα· ὁ δεύτερος, ἔῤῥυον· ὁ παθητικὸς, ἐῤῥύην, ἐῤῥύης, ἐῤῥύη· καὶ ὁ μέλλων δεύτερος, ῥυήσομαι, ῥυήσῃ, ῥυήσεται· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀποῤῥυήσεται, πλεονασμῷ τοῦ ρ. αἱ δὲ εἰς Φωνήεντα λήγουσαι προθέσεις, ἐὰν συντεθῶσι μεθ' ἑτέρας συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχομένης, πλεονάζουσι καὶ ἕτερον ρ. ἢ καὶ οὕτως· ὅσα τῶν μερῶν τοῦ λόγου καθ' ἑαυτὰ σημαίνει τι, ταῦτα ταῖς ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχομέναις λέξεσι συντιθέμενα, οὐ διπλασιάζουσι καὶ ἕτερον ρ· οἷον, χρυσορήμων, χρυσό-

ῥεῖθρος· ὅσα δὲ οὐ σημαίνει. ἀλλὰ συ . . ταῦτα συντιθέμενα, πλεονάζουσι καὶ ἕτερον ρ· οἷον, σύῤῥοια, ἐπίῤῥημα, ἀνάῤῥησις.

Ἀποκοτταβίζειν, τὸ λειπόμενον πόμα τοῦ ποτηρίου ἐκχεῖν ὥστε ψόφον ποιεῖν.

Ἀποφλαυρίζοντες, ἐπιτωθάζοντες, ἐξευτελίζοντες, ἢ ὡς πονηρὸν ἀποστρεφόμενοι. ἀεὶ γὰρ τὸ φαῦλον ἐπὶ τοῦ πονηροῦ τάττεται. φαῦλον οὖν ἐστὶν, ὑπερβιβασμῷ τοῦ λ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, φλαῦρον.

129 Ἀποχρώντως, ἱκανῶς, ἀρκούντως. ἀπὸ τοῦ χρῶ συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων· ἡ μετοχὴ, χράων χρῶν· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, χράοντες χρῶντες· ἡ γενικὴ, χρώντων· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀποχρώντως.

Ἀπομόρξατο] ἀπομέργω, ἐστιν ἐνεστὼς, ἐκ τοῦ ἀμέργω τὸ ἐκπιέζω, μεταθέσει τοῦ ρ εἰς λ, ἀμέλγω· καὶ ἀμολγὸς, ὁ ἐκπιέζων τὰ πρόβατα. τὰ εἰς γω ῥήματα, εἰ μὲν ἔχει πρὸ τοῦ γ σύμφωνον, βαρύνεται· οἷον, ἀμέργω, στέργω, εἴργω· χωρὶς εἰ μὴ ἔχουσιν ὄνομα προϋποκείμενον· διὰ τὸ γεωργῶ· ὃ ἔχει προϋποκείμενον τὸ γεωργός. τὸ δὲ ἀμέργω, οὐκ ἔχει· τὸ γὰρ ἀμόργη, ἐκ τοῦ ἀμέργω γίνεται· σημαίνει δὲ δύο, τὴν ὑποστάθμην τοῦ ἐλαίου, καὶ τὴν τρύγα τοῦ οἴνου· ἔστι καὶ εἶδος βοτάνης πορφυρᾶς· ἐξ οὗ ἀμόργινα ἱμάτια λέγονται τὰ πορφυρᾶ. ἐκ τοῦ ἀμέργω, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο, ὡς ἄρχομαι ὄρχαμος, γίνεται ὀμόργω, καὶ ὀμόρξω, ὤμορξα, ὠμορξάμην, καὶ ὠμόρξατο, καὶ ἀπομόρξατο συναρχομένως. Ἀμοργὶς δὲ, τοῦ καλάμου τῆς ἀνθήλης τὸ λεπτότατον μέρος· ὅθεν ἀμόργη.

Ἀπολεῖς] ῥῆμα ὁριστικὸν σύνθετον συζυγίας πέμπτης τῶν βαρυτόνων· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἀπόλλω· τοῦτο παρὰ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ὄλλω ῥῆμα. ἢ ἐκ τοῦ ὀλῶ ῥήματος, γίνεται ἀπολῶ, συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων· τὸ παθητικὸν, ἀπολέομαι ἀπολοῦμαι· τὸ τρίτον, ἀπολέεται ἀπολεῖται. ὄλω, τὸ ἀπόλλω· τὸ παθητικὸν, ὄλομαι· ὁ παρατατικὸς, ὠλόμην, ὤλου, ὤλετο, καὶ ἀπώλετο. ἢ ὄλω· ὁ μέλλων, ὀλῶ· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ὦλον· ὁ παθητικὸς, ὠλόμην, ὤλου. ἢ παρὰ τὸ ἔλω τὸ φονεύω, γίνεται ὀλῶ, ὡς πέλω τὸ ὑπάρχω, πολῶ· μένω, μονῶ. ὀλῶ· οὗ ὁ μέλλων, ὀλέσω. Ἰστέον ὅτι ἡ πρώτη συζυγία τῶν περισπωμένων, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἔχει τὸ η, ἢ τὸ ε· ἀλλ' ἡνίκα ὁ ἐνεστὼς μακρᾷ παραλήγει φύσει ἢ θέσει, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἷον, οἰκῶ, οἰκήσω· ποιῶ, ποιήσω· πλὴν τοῦ ἀρκῶ ἀρκέσω, καὶ νεικῶ νεικέσω, τὸ φιλονεικῶ· τὸ γὰρ νικῶ νικήσω, δευτέρας ἐστὶ συζυγίας. καὶ ἡνίκα καθαρὸς ὁ ἐνεστὼς, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἷον, νοῶ νοήσω. καὶ ἐὰν διχρόνῳ παραλήγεται, διὰ τοῦ η· φιλῶ, φιλήσω· κιχῶ, κιχήσω· πλὴν τοῦ ἀρῶ ἀρέσω, καὶ καλῶ καλέσω. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν, διὰ τοῦ η ἔχει· οἷον, κτύπος, κτυπῶ, κτυπήσω· δοῦπος, δουπῶ, δουπήσω. καὶ τὰ παρασύνθετα· οἰκονόμος, οἰκονομῶ, οἰκονομήσω. καὶ τὰ ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων μεταγόμενα εἰς περισπώμενα· οἷον, οἰκτείρω, οἰκτειρῶ, οἰκτειρήσω· ἕλκω, ἑλκῶ, ἑλκήσω. καὶ τὰ διφορούμενα κατὰ τὰς συζυγίας, διὰ τοῦ η ἔχουσι τὸν μέλλοντα· οἷον, ξυρῶ, ξυρεῖς, ξυρᾷς, ξυρήσω· ἐλεῶ, ἐλεεῖς, ἐλεᾷς, ἐλεήσω. καὶ τὰ μονοσύλλαβα, σχῶ, σχήσω· ῥῶ, ῥήσω· μνῶ, μνήσω. καὶ τὰ δι' ἑνὸς λ ἐκφερόμενα βαρύτονα, ἐπὶ δὲ τοῦ μέλλοντος περιττοσυλλάβως κλινόμενα, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἷον, θέλω, θελήσω· μέλω, μελήσω. τὰ δὲ μηδὲν ἐκ τούτων ἔχοντα, παραληγόμενα δὲ τῷ ε ἢ τῷ ο, διὰ τοῦ ε ἔχουσι τὸν μέλλοντα· οἷον, τελῶ, τελέσω· ὀλῶ, ὀλέσω· πλὴν τοῦ μολῶ, μολήσω· τορῶ, τορήσω· ὠφελῶ, ὠφελήσω. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ταῦτα
διφορεῖται, καλέσω, καὶ καλήσω· φθονέσω, καὶ φθο- 130
νήσω· κορέσω, καὶ κορήσω· αἰδέσω, καὶ αἰδήσω· χορέσω, καὶ χορήσω· φορέσω, καὶ φορήσω· αἰνέσω, καὶ αἰνήσω· πονέσω, καὶ πονήσω· εἰ μὲν σωματικῶς, πονέσω· εἰ δὲ ψυχικῶς, πονήσω.

Ἀπολωλότα] ἀπὸ τοῦ ὀλῶ, ὦλα, καὶ ὄλωλα, Ἀττικῶς· ὀλῶ, ὀλέσω· ὁ παρακείμενος, ὤλεκα· ὁ μέσος, ὦλα.

Ἀπόνασθαι, ἀπολαῦσαι. ἀπὸ τοῦ ὀνῶ τὸ ἀπολαύω, γίνεται εἰς μι ῥῆμα, ὄνημι· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ὄναμαι· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπόνασθαι. ὀνῶ τὸ ὠφελῶ, ὄνημι· τὸ παθητικὸν, ὄναμαι· καὶ ὁ παρατατικὸς, ὠνάμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ὤναντο καὶ ἀπώναντο.

* Ἀπόνιπτρον, τὸ ἀπόνιμμα τῶν ὑδάτων· παρὰ τὸ νίπτω, κατὰ στέρησιν.

Ἀποπληξία, τὸ μετὰ ἀναισθησίας καὶ παρέσεως συμβαῖνον πάθος· καὶ ἀπόπληκτος, ὁ ἀναίσθητος.

Ἀπόλλων, παρὰ τὸ ἀπολύειν τοὺς ἀνθρώπους τῶν κακῶν· ὁ ἀπελαύνων καὶ ἀπολύων ἀφ' ἡμῶν τὰς νόσους· ἰατρὸς γὰρ καὶ μάντις. ἢ παρὰ τὸ ἀπολύειν τὰς ἀκτῖνας· ὁ αὐτὸς γὰρ τῷ ἡλίῳ. ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὰς ἀκτῖνας τὰς ἰδίας· ἢ παρὰ τὸ ἁπλοῦν καὶ λύειν τὸ συνεστὼς τῆς οὐσίας, καὶ τὸ σκότος. κλίνεται Ἀπόλλωνος. τὰ εἰς λων ὀνόματα εἴτε δισύλλαβα εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, φυλάττουσι τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς· οἷον, Ἀσκάλων, ἀσκάλωνος· Δόλων, δόλωνος. βαρύνεται· τὰ εἰς λων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, βαρύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ ᾖ περιεκτικά· οἷον, Ἀσκάλων. τὸ ἀμπελὼν δὲ καὶ μηλὼν, περιεκτικά. σεσημείωται τὸ Βαβυλὼν καὶ τὸ μιμαλλὼν θηλυκά· ὃ σημαίνει τὴν μονῳδίαν. οὕτω Καλλίμαχος. Ἄπολλον ἡ κλητική· καὶ τὰ εἰς ων σύνθετα, ὅτε εἰς ον εἴη ἡ κλητικὴ, ἀναβιβάζει τὸν τόνον· οἷον, Ἀγάμεμνον, ὀλβιόδαιμον, κακόδαιμον, Αὐτόμεδον, Χαμαίλεον, ἐνόσιχθον, κυλλοπόδιον. πρόσκειται, ὅτε εἰς ον εἴη ἡ κλητικὴ, διὰ τὸ ὦ χαλκοχίτων καὶ Φιλοπλάτων· ταῦτα γὰρ εἰς ων ἔχουσι τὴν κλητικὴν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, καὶ οὐκ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. πρόσκειται, σύνθετα· διὰ τὸ Ἱκετᾶον καὶ Μαχᾶον καὶ Ἀρετᾶον. ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικήν· ἐπειδὴ ἁπλᾶ ἐστὶ, καὶ οὐχὶ σύνθετα. σεσημείωται τὸ ὦ Λακεδαῖμον καὶ Παλαῖμον, προπερισπώμενα. θέλουσι δὲ καὶ τὸ Εὐδαίμων τὸ κύριον μὴ προπαροξύνεσθαι ἐν τῇ κλητικῇ, ἀλλὰ περισπᾶσθαι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου· ἐκεῖνο γὰρ προπαροξύνεται, εὔδαιμον, ὡς κακόδαιμον.

Ἀποφώλιος, ὁ ἀπαίδευτος· καὶ ἀποφώλια τὰ ἀπαίδευτα. γέγονε δὲ παρὰ τὸν φωλεόν· φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια· παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς φωλεύειν καὶ διατρίβειν. τοὺς οὖν ἀδιδάκτους, ἀποφωλίους ἐκάλουν. ἢ παρὰ τὸ φῆλος, ὃ σημαίνει τὸν ἀπατεῶνα, φήλιος· καὶ ἐν συνθέσει ἀποφήλιος, καὶ τροπῇ ἀποφώλιος, ὡς ἀρήγω ἀρωγός, καὶ ῥήσσω ῥωγμός.

Ἀπορώξ, τὸ ἀπόρηγμα. ἔστι ῥώσσω, τὸ σχίζω· ὁ μέλλων, ῥώξω· ἀποβολῇ τοῦ ω, ῥώξ, ἀπόρηγμα, ἀπόσπασμα.

Ἀποῤῥῶγες] — ἀποῤῥῶγες λιμένος ποτιπεπτηυῖαι: —
ἀκταὶ εἰς λιμένα νενευκυῖαι ἀπεῤῥηγμέναι, ἀπεσπασμέ- 131
ναι ἀπ' ἀλλήλων, καὶ διάστημα ἔχουσαι δι' οὗ ὁ εἴσπλους.

Ἀπόνοια] ἀπόνοια σημαίνει δύο, τὴν ὑπερηφανίαν καὶ τὴν θρασύτητα· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἄποθεν εἶναι τὸν

νοῦν· καὶ γὰρ θρασύτης ἐστὶν ἡ ἄλογος τόλμα. ἡ ἀπὸ πρόθεσις, χωρισμὸν δηλοῖ· τουτέστιν ἡ χωρίζουσα τοῦ δέοντος· καὶ ἀπονοεῖσθαι, τὸ οἱονεὶ ἀπόστασιν ἔχειν τοῦ νοῦ· καὶ ἀποδόκιμος, ὁ κεχωρισμένος τῆς δεούσης δόξης· καὶ ἀπόβλητος, ὁ ἀποβολῆς ἄξιος, ὁ ἀδόκιμος.

Ἀποπληξία, τὸ μετὰ ἀναισθησίας καὶ παρέσεως πάθος· καὶ ἀπόπληκτος, ὁ ἀναίσθητος, ᾧ οὐκ ἄν τις προσπελάσειε, μοχθηρός.

Ἀποφράδες] ἀποφράδας ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ τὰς ἀπηγορευμένας ἡμέρας, ἃς ὑπελάμβανον χείρους εἶναι τῶν ἄλλων· ἃς δὴ καὶ ἐπεικάδας καλοῦσι φθίνοντος τοῦ μηνός, τετράδα, τρίτην, δευτέραν. ἢ τὰς ἡμέρας ἐν αἷς τὰς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον· διὰ τὸ οἷον ἀποφράττεσθαι τὸ τῆς σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς. καὶ τοὺς πονηροὺς δὲ ἀποφράδας ἐπιθετικῶς ἐκάλεσαν· οἷον, Ἄνθρωπος ἀποφρὰς καὶ βλέπων ἀπιστίαν: — παρὰ τὸ φῶ ῥῆμα, φράζω· ὁ μέλλων, φράσω· ἀποβολῇ τοῦ σ, φράς· καὶ ἐν συνθέσει, ἀποφράς.

Ἀπόμυιος] οὕτως ὁ Ζεὺς παρὰ τοῖς Ἠλείοις τιμᾶται, Ἡρακλέους ἱδρυσαμένου ἐπὶ ἀποτροπῇ τῶν μυιῶν.

Ἄπορος, κυρίως ὁ ἀδιόδευτος· πόρος γὰρ ὁ περάσιμος τόπος· καὶ ὁ μὴ χρημάτων ἔχων· ἔνθεν καὶ ἀπορία, ὅ τι ἂν σημαίνῃ.

Ἀπότριχες, οἱ ἄνηβοι· τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀντὶ τῆς α στερήσεως κειμένης, ὡς ἐν τῷ ἀποκηδήσαντα, ἀντὶ τοῦ ἀκηδήσαντα καὶ ἀφροντικότα· καὶ ἀπότιμον ἔθεντο ἀντὶ τοῦ ἄτιμον.

Ἀπότροπος, ὁ οὐκ ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν· ἢ ἀποκεχωρηκώς. ἔστι δὲ δαίμων ἀποτρόπαιος.

Ἀπόθεστος, ἀπόθητος, οὐκ ἐπιζητούμενος, ὅ ἐστιν ἠμελημένος, μὴ ποθούμενος. ἐκ τοῦ ποθέω ποθῶ ποθέσω, πεπόθεκα, πεπόθεσμαι, πεπόθεσται, ποθεστός, καὶ ἀπόθεστος, ὁ ἀζήτητος, ὁ μὴ ποθούμενος.

Ἀποστεπτικόν, ᾆσμα οὕτω καλούμενον· ὅτι μετὰ τὸ ἀποστεφθῆναι τοὺς στεφάνους, ᾔδετο ἐν τοῖς παισὶ μέλλοντες ἀποπλεῖν. Χρὴ γινώσκειν, ὅτι τὰ ἀπὸ συνθέτων ὀνομάτων παραγόμενα ῥήματα, οὐκ ἔτι μένουσι σύνθετα, ἀλλὰ γίνονται παρασύνθετα· οἷον ἄπιστος, ἀπιστῶ· εὐσεβής, εὐσεβῶ.

Ἀπόταφον, τὸν χωρὶς ταφέντα, καὶ ἀλλαχῇ τοῦ τῶν ἄλλων νεκρῶν τάφου· ἢ τὸν ἀπεστερημένον τῶν προγονικῶν τάφων.

Ἀπορῶ καὶ ἀπορία· ἐκ τοῦ ἄπορος. Καὶ πότε γίνονται τὰ ὀνόματα ἐκ τῶν ῥημάτων, καὶ τὰ ῥήματα ἐκ τῶν ὀνομάτων; ἡνίκα ἰσοσυλλαβεῖ τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασιν, ὀξύνονται δὲ ἢ βαρύνονται τὰ ὀνόματα, τὰ δὲ ῥήματα περισπᾶται, τότε ἐκ τῶν ὀνομάτων παράγονται τὰ ῥήματα· οἷον, μόνος, μονῶ· χρυσός, χρυσῶ· ἄπορος, ἀπορῶ. ἡνίκα δὲ πάλιν ἰσοσυλλαβεῖ τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασιν, ὀξύνονται δὲ ἢ βαρύνονται τὰ ὀνόματα, βαρύνονται δὲ καὶ τὰ ῥήματα, τότε ἐκ τῶν ῥημάτων παράγονται τὰ ὀνόματα· οἷον, λέγω, λόγος· φέρω, φόρος.
132 εἰ δὲ περιττοσυλλαβοῦσι τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασι καὶ συνάρχονται, τότε ἐκ τῶν ὀνομάτων παράγονται τὰ ῥήματα· οἷον, ἵππος, ἱππεύω· δίφρος, διφρεύω· χωρὶς τῶν ἀπὸ μελλόντων γινομένων ἀποβολῇ τοῦ ω, οἷον, ἐλπίζω, ἐλπίσω, ἐλπίς· ἰσχύω, ἰσχύσω, ἰσχύς. εἰ δὲ περιττοσυλλαβεῖ τὰ ὀνόματα τοῖς ῥήμασι, τότε ἐκ τῶν ῥημάτων παράγονται τὰ ὀνόματα· οἷον, μαρτυρῶ, μαρτυρία· εὐδοκῶ, εὐδοκία.

Ἀπόπατος, ἡ τῶν σιτίων διὰ γαστρὸς κένωσις· καὶ ἀποπατῆσαι παρὰ τὸν πάτον, ὅ ἐστι τὴν ὁδόν· τὸ ἄποθεν τοῦ πάτου γινόμενον. καὶ ἀποπάτημα, αὐτὸ τὸ σκύβαλον. Εὔπολις Χρυσογενεῖ, Τί γάρ ἐστ' ἐκεῖνο; ἀποπάτημ' ἀλώπεκος: — Κρατῖνος Δραπέτησι. Τὸν Κερκύωνα ἔξωθεν ἀποπατοῦντ' ἐπὶ τοῖς λαχάνοις εὑρὼν ἀπέπνιξα.

Ἀποθύμια, λυπηρά, τὰ μὴ καταθύμια. ἀπὸ τοῦ θύω, θυμός· ἀφ' οὗ ἀποθύμιος, ἐχθρά, προσάντης τύχη.

Ἀποτομή, ἀκόντιον μικρόν, ἀποτετμημένον ἀπὸ τοῦ τελείου, καὶ συνηρμοσμένον εἰς μέγεθος μικρόν.

Ἀποσταδόν] ὀξύνεται· ἀντὶ τοῦ ἀφεστὼς καὶ πόρρωθεν ἐκ διαστήματος.

Ἄποινα] οἱ μέν, ἐκ τοῦ φόνος, ἄφονος· πλεονασμῷ, ἄφοινος, καὶ ἄποινος. οἱ δέ, ἐκ τοῦ ποινὴ ἡ τιμωρία· ἢ ἐκ τοῦ φονή, ὃ σημαίνει τὸν τόπον τῶν ἀναιρουμένων, — ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσι: — φόνος φονή· πλεονασμῷ τοῦ ι, φοινή· καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλόν, ποινή, ἄποινος. ἄποινα δέ, τὰ ὑπὲρ φόνου διδόμενα λύτρα, τὰ ὑπεξαιρούμενα τοῦ φοινικοῦ ἐγκλήματος. λέγεται καὶ ῥῆμα δευτέρας συζυγίας, ἀποινῶ ἀποινᾷς, τουτέστι τὸ χρήματα εἰσπράττομαι, οἷον ἄποινα λαμβάνω· καὶ ἀποινεῖσθαι, ἀφαιρεῖσθαι, ἢ τὸ χρηματίζεσθαι.

Ἀπούρας] ἔστιν αὐρῶ τὸ ἀπολαύω, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· οἷον, — ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος: — ὁ μέλλων, αὐρήσω· ὁ ἀόριστος, ηὔρησα· ἡ μετοχή, ὁ αὐρήσας· καὶ συγκοπῇ, αὔρας· καὶ συνθέσει καὶ τροπῇ, ἀπούρας. ἐπηύρησα ὁ ἀόριστος· καὶ συγκοπῇ, ἐπηῦρα· τροπῇ τῆς ἐπὶ εἰς ἀπό, ἀπηῦρα· καὶ τοῦ η εἰς α, ἀπαῦρα· ἡ μετοχή, ἀπαύρας· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ἀπούρας. καὶ τί μετέχει ἤγουν, — ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας: — τὴν ἀπόλαυσίν μου ἀφελόμενος καὶ λαβὼν κατέχεις. οἱ δέ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποσκώντων τοὺς ὅρους τινός· ἀπουρήσας, καὶ συγκοπῇ, ἀπούρας.

Ἀπριάτην] ἢ ἐπίῤῥημα δεῖ ἀκούειν, τουτέστιν ἄνευ πράσεως· ἢ θηλυκῶς, ἀπὸ τοῦ ἀπρίατος καὶ ἀπριάτη. πριῶ, πριάσω, πεπρίακα, πεπρίαμαι, πεπρίαται, πριατός, καὶ ἀπρίατος μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. πριῶ οὖν, πρίημι· ἐξ οὗ καί, πριῶ μοι, φησὶν ὁ κωμῳδός, σελάχιον.

Ἀπρὶξ, τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν, ὅλῃ δυνάμει, ἀσφαλῶς, προσπεφυκότως, κατόχως. Κύπριοι δὲ, γένος τι ἀκάνθης. ἔστι πρίζω, πρίσω, καὶ Δωρικῶς πρίξω, ἀποβολῇ τοῦ ω, πρίξ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀπρίξ· τουτέστιν ἰσχυρῶς κρατῶ, καὶ ἀναποσπάστως, ὥστε μὴ
πρίζεσθαι μηδὲ ἀποσχίζεσθαι τοῦ κρατοῦντος τὸ κρα- 133
τούμενον, ἢ τοῦ κρατουμένου τὸ κρατοῦν.

Ἀπροτίμαστος, ἄψαυστος, ἄθικτος, ἡ μὴ ἐπιζητηθεῖσα γυνή, ἀλλ' ἄθικτος διαμείνασα. Ἀλλ' ἔμεν ἀπροτίμαστος ἐνὶ μεγάροις: — παρὰ τὸ μαίω τὸ ζητῶ, ἡ μὴ ἐπιζητουμένη πρὸς μίξιν. ἢ παρὰ τὸ μαστεύω τὸ ζητῶ· ὅθεν καὶ μαστός· καὶ ἐπιμασάμενος, ἐπιλαβόμενος, ἁψάμενος.

Ἀπρόσιτος] ἔστιν εἶμι τὸ πορεύομαι· ὅπερ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑνικοῖς, διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς καὶ δυϊκοῖς, διὰ τοῦ ι. τὸ δυϊκόν, ἴτον· τὸ πληθυντικόν, ἴμεν· τὸ δεύτερον, ἴτε· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἰτός, καὶ προσιτός, πρὸς ὃν τις εὐχερῶς πορεύεται· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀπρόσιτος, πρὸς ὃν τις πορευθῆναι οὐ δύναται.

Ἀπροσεξία, ῥαθυμία· παρὰ τὸ μὴ προσέχειν.

Ἀπροτίοπτα, κρύφα, λάθρα· ἀπὸ τοῦ ὄπτω.

Ἀπριάτην] πρίημι· τὸ παθητικόν, πρίαμαι· τὸ ἐπίῤῥημα, ἀπριάδην· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, ἀπριάτην.

Ἄπτετο, ῥῆμα· καὶ συντάσσεται μετὰ γενικῆς· ἐπειδὴ ἡ ἐκ τῶν αἰσθήσεων γινομένη ἐνέργεια, γενικῇ συντάσσε-

ται· ἀκούω σου, γεύομαί σου: — πλὴν τῆς ὁράσεως, ὁρῶ σε, βλέπω σε: — διὰ τί; ἐπειδὴ αἱ μὲν ἄλλαι αἰσθήσεις κατὰ εἰσδοχὴν ἐνεργοῦσιν· αὕτη δὲ μόνη, κατὰ ἐκπομπήν· καὶ ὡς διήλλαξε πρὸς τὰς ἄλλας κατὰ τὸ σημαινόμενον, διήλλαξε καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν.

Ἄπτερος] — τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος: — ταχὺς πρὸς τὸ πεισθῆναι, καὶ ἰσόπτερος. ἡ γὰρ α στέρησις δηλοῖ καὶ τὸ ὅμοιον, καὶ τὸ ἴσον· οἷον, ἀτάλαντος, ἄλοχος. ἔνιοι δὲ, οὐ παραπτὰς, ἀλλ' ἔμμονος. ἔνιοι δὲ, ἄπτερον τὸ ἡδὺ, ἄσμενον, ὀρθόν.

Ἀπτέρα, πόλις Κρήτης· ὅτι αἱ Σειρῆνες ποτὲ πρὸς τὰς Μούσας εἰς ἔριν ἐλθοῦσαι, καὶ ἡττηθεῖσαι, ἐκεῖ τὰ πτερὰ ἀπέβαλον.

Ἀπτερέως, παρ' Ἡσιόδῳ, ὥσπερ τὸ ἀψοφέως· σημαίνει τὸ [αἰφνιδίως.] ἔστιν ἀπωτέρω, ἀπτέρω. οὕτως Ἡρωδιανός. ἔστι ταχέως, ἑτοίμως, ἀφροντίστως· οἱ δὲ, ἀπροθύμως, ἐλαφρῶς, ἡδέως· ἔνιοι δὲ, ἠμελημένως.

Ἀπτὴν, τὴν μηδέπω πτᾶσαν. παρὰ τὸ πέτω πέτην, καὶ πτὴν, καὶ ἀπτήν· καὶ ἀπτῆνες, ἄπτεροι, οἱ μὴ ἵπτασθαι δυνάμενοι, μικροί. Ἰλιάδος ἰῶτα, ἀπτῆσι.

Ἀπτοεπὴς, ἢ ὁ ἀπτόμενος διὰ λόγων, ἢ ἀπτόητος, ὁ μὴ πτοούμενος ἐν τοῖς λόγοις, ὁ θρασύλογος καὶ ὑβριστής.

Ἀπτοεπές. τινὲς δασύνουσι· καὶ Ἥρη ἁπτοεπὴς, ὡς καθαπτομένη τοῖς ἔπεσιν· ἐμφαντικώτερον δὲ τὸ ψιλοῦν· ἄαπτον γάρ ἐστι τὸ δεινόν· ὥστε εἶναι δεινοεπές. ἢ ἀπτόητε ἐν τῷ λέγειν, θρασεῖα, κακολόγε.

Ἄπυστος, ἀνήκουστος· ἀπὸ τοῦ πεύθω, πευστὸς, καὶ ἄπυστος.

Ἀπυνδάκωτος, οὗ τραπέζης κύλιξ ἀπύθμενος.

Ἀπύρους τρίποδας, ἀνεπιτηδείους πρὸς πυρὸς χρῆσιν, ἀλλὰ κόσμου χάριν τιθεμένους ἐν οἴκῳ.

Ἀπφῦς, ὁ πατὴρ, εἴρηται ὑποκοριστικῶς. ἀπὸ τοῦ πάππα, ὃ σημαίνει τὸν πατέρα, ἀφαιρέσει τοῦ κατ' ἀρχὰς π, ἄππα, ἀππῦς· καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ, ἀπφῦς, ὡς Διονῦς ὁ Διόνυσος.

Ἀπώμοτον, ὃ ἄν τις ἀπομόσειε γεγονέναι, ἢ μὴ γενέ-
134 σθαι· ἔνιοι ἀνέλπιστον. Διογένης.

* Ἀπώνατο, ὠφελήθη· ἀπὸ τοῦ ὄνημι, ὀνήσω, ὤνησα, ὠνησάμην, ὠνάμην ὤνω ὤνατο, καὶ ἀπώνατο.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ἄρα, σύνδεσμος συλλογιστικός. ὁ ἂρ ἐκ τοῦ ἄρα γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τέλους· ἢ ὁ ῥα ἐκ τοῦ ἄρα κατὰ ἀποβολὴν τῆς ἀρχῆς; ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τοῦτο θέμα, καὶ τοῦτο. ὁ γὰρ ἂρ σύνδεσμος, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ ῥα. ὁ γὰρ ῥα, ἐγκλιτικός ἐστι, καὶ ὑποτακτικός· ὁ δὲ ἂρ, οὐκ ἔστιν ἐγκλιτικός. ζήτει εἰς τὰς διαφοράς.

Ἀρὰ, ἡ εὐχὴ· παρὰ τὸ αἴρειν τὰς χεῖρας εὐχομένους· ἢ παρὰ τὸ ἀρύειν, ὅπερ ἐπὶ τὸ καλεῖσθαι ἔταττον· καὶ μάλιστα Συρακούσιοι, Ἀρύετ' ἂν φύζειν: — ἀντὶ τοῦ ἐπικαλεῖσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι. ἀρύω, ἀρά. ἢ παρὰ τὸ ἄρεος, βλαπτικοῦ ὄντος, ἀρὰ ἡ βλάβη· καὶ ἀραιὰ, βίαια, δεινὰ, χαλεπὰ, ἀδυνηρά· σημαίνει καὶ τὰ εὐκταῖα.

Ἀραιός] ῥαίω τὸ φθείρω, γίνεται ῥαιός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀραιός, μετελθούσης τῆς δασείας τοῦ ρ εἰς τὸ α, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ῥέζω, ἔρδω. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ καθόλου.

Ἀραιὴν, ἀσθενῆ, ἀδύνατον· ἔστιν ὅτε σημαίνει καὶ λεπτήν· παρὰ τὸ ῥαίω, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀραιή. ἢ βλαβερὰν, ἢ μακρὰν, ἢ εὐκταίαν.

Ἀραιτασιείδης, κατὰ συγκοπὴν, Ἀραιτασιοείδης, ὡς ἀσελδης φαιδης, φυρισκῇ τοῦ ρ.

Ἀραιότερος, βαρύτερος· ἀραιὸς, ἀτυχὴς, ἄθλιος.

Ἄραβος, κτύπος· κυρίως, ἡ ἐν ἄρει βοὴ, ἀράβοος, καὶ ἄραβος: ἢ κυρίως, ἡ ἐν ὄρει βοὴ, ὄραβος, καὶ ἄραβος· ἢ κυρίως ἡ ἐπὶ τὴν ἔραν βοὴ, ἔραβος καὶ ἄραβος· ἐξ οὗ τὸ ἀραβῶ· καὶ ἀράβησεν, ἤχησεν, ἐψόφησεν· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ σιδήρου, παρὰ τὸ ἄρεα, καὶ τὸ βοή.

Ἀράσσω, τὸ ἀποτέμνω· παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος. κυρίως γὰρ ἀράσσειν, τὸ διὰ σιδήρου τέμνειν· — ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν: — ἢ παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθείρω, ῥάσσω.

Ἀραιὰς, τὰς βλαπτικὰς νῆας· παρὰ τὸ ῥαίσσειν, ὅ ἐστι φθείρειν· ὅθεν καὶ ψιλοῦται, ἵν' ᾖ τὰς στρατιωτικὰς, καὶ οὐ φορτίδας.

Ἀράξης, ποταμός· παρὰ τὸ ἀράσσειν· ὅτι ἀπὸ τοῦ Καυκάσου καταῤῥήγνυται. καὶ ἀραξὸς, βοτάνη τίς.

Ἄραρ, ποταμὸς τῆς Κελτικῆς, ἀπὸ τοῦ ἀρηρέναι τῷ Ῥοδανῷ ποταμῷ.

Ἀραρυίας] ἔστι ῥῆμα ἄρω, τὸ ἁρμόζω· ὁ μέλλων, ἀρῶ· ὁ μέσος παρακείμενος, ἦρα. ἔστι καὶ περισπώμενον ἀρῶ· ἀφ' οὗ ὁ μέλλων, ἀρέσω. τούτου ὁ παρακείμενος, ἤρκα· ὁ μέσος, ἦρα· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν Ἀττικὸν, ἄρηρα: ἡ μετοχὴ, ἀρηρώς· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τοῦ η εἰς α, γίνεται ὁ μέσος ἄραρα· ἡ μετοχὴ, ἀραρὼς, ἀραρότος, ὡς γεγραφότος: αἱ εἰς ος μετοχαὶ, εἰ μὴ κατὰ πάθος ὦσι, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται· καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀραρυίας, τὰς ἡρμοσμένας.

Ἀραριμένος] ἔστιν ὄνομα παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀρειή· ἀφ' οὗ ῥῆμα ἀρειῶ· τούτου ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἠρείημαι· ἡ μετοχὴ, ἠρειημένος· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἀραρειημένος· καὶ κατὰ συστολὴν, ἀραριμένος. ταῦτα Ἡρωδιανός· οὕτω Ζηνόδοτος.

Ἀράχνης, παρὰ τὸ ἀναῤῥιχᾶσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν, ἀπὸ τῆς τῶν ποδῶν ἀραιότητος. Ἡσίοδος, 135
— ἀερσιπότητος ἀράχνης: — ἀρσενικῶς λέγεται τὸ ζῶον· ἀράχνη δὲ, τὸ λεπτότατον ὕφασμα τοῦ ἀράχνου· ἢ παρὰ τὸ εἰς τὸν ἀέρα αἴρειν τὰ ἴχνη.

Ἀράχνια, τὰ ὑφάσματα τῆς ἀράχνης· παρὰ τὴν ἀραιότητα, ὅ ἐστι λεπτότητα· ἀραιὸν γὰρ τὸ λεπτόν. ἢ παρὰ τὸ ἀράσσω ἀράχνιον, ὡς δέμω δέμνιον, παίζω παίγνιον· ἤγουν τὸ εὔσχιστον· ἢ τὸ ἐνηρμοσμένον. χνοῦς γάρ ἐστιν ὁ ἐνηρμοσμένος καὶ ἐνυφανθείς.

Ἄρβηλον, σμιλίον σκυτικὸν περιφερές. ἔστι δὲ καὶ ὅπλον.

Ἀρβύλη] Εὐριπίδης, Αὐταῖσιν ἀρβύλῃσιν ἁρμόσας πόδα: — λέγει δὲ καὶ παρωνύμως Θεόκριτος, Πᾶσα λίθος πταίουσα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει: — παρὰ τὸ ἁρμόζεσθαι τοῖς ποσὶν, ἁρμύλη, καὶ ἀρβύλη. ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος περισσῶς εἰργασμένου.

Ἀργαλέος, χαλεπός· οἶμαι παρὰ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον, ἀραλέος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργαλέος. ἢ παρὰ τὸ ἄλγος, ὁ λύπας καὶ κακὰ ἐμποιῶν, μεταθέσει τοῦ λ εἰς ρ, ὁμοίως τῷ ὑδρηλοί· ὑδρηροὶ γὰρ ἦν τὸ ἀναλογώτερον· σιγηρὸς, σιγηλός· ὑψηρὸς, ὑψηλός, ὁ εἰς ὕψος ἠρμένος. παράγονται τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ἀπὸ τριῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἀπὸ ὀνόματος, ἀπὸ ῥήματος, καὶ ἀπὸ ἐπιῤῥήματος, ῥίμφα, ῥιμφαλέος. ζήτει εἰς τὸ Δειμαλέος.

Ἀργανθών] οἷον, Ἀμφ' Ἀργανθώνειον ὄρος προχοάς τε Κίοιο: — τινὲς δὲ Ἀργανθώνην αὐτὴν φασίν. Εὐφορίων δὲ καὶ Φιλίας Ἀργανθώνιον λέγουσι διὰ τοῦ ι· οἷον, Χθιζόν μοι κνώσσοντι παρ' Ἀργανθώνιον αἶπος: — Σιμωνίδης δὲ ποταμὸν φησίν· οἷον, Μυσιὰ τύοντα παρὰ ῥόον Ἀργανθώνης.

Ἀργαφίης] οἷον, Νιψάμεναι κρήναις ἔδραμον Ἀργαφίης. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε, ἀπὸ Γεργάφου τοῦ Ποσειδῶνος. τὸ

δὲ ἐντελὲς ἐν τῷ Ἑρμῇ κρήνης Γαργαφίης: — ὁ Παρμένιος, ἄνευ τοῦ γ. ἢ ἡ ἔλλειψις ἀπὸ ἱστορίας.

Ἄργεμον, τὸ κατὰ πάθος γενόμενον λεύκωμα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ· παρὰ τὸ ἀργὸν τὸ λευκόν. καὶ ἀργεμώνη βοτάνη.

Ἀργεννὸς, ὁ λευκός. παρὰ τὸ ἀργὸς, γίνεται ἀργεινὸς, ὡς ἐρατὸς ἐρατεινός· καὶ ἀργεννὸς, ἐνδείᾳ μὲν τοῦ ι, πλεονασμῷ δὲ τοῦ ν. ἀπὸ τοῦ ἀργεννὸς, τὸ θηλυκὸν ἀργεννή. πᾶν τοίνυν εἰς ος μετὰ συμφώνου: — ἐκ τοῦ ἀργὸς, ὃ σημαίνει τὸν καθαρὸν, ἀργεινός, ὡς ἔλεος ἐλεεινός. καὶ ἔθος ἐστὶ τῇ τῶν Ῥηγίνων διαλέκτῳ, τὸ ι τρέπειν εἰς ν. τὸ γὰρ σπείδω σπένδω λέγουσι, καὶ τὸ ἐνδοῖ ἔνδον· καὶ τὸ ἐρεβεινὸς, ἀπὸ τοῦ ἔρεβος, ἐρεβεννός· οὕτως ἀργεινὸς ἀργεννός. οἱ δὲ Σικελοὶ τὸ ἐναντίον· τὸ μὲν γὰρ σπένδω, σπείδω λέγουσι· καὶ τὸ οὐμέντοι, οὐμέστοι. Αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσι: — σημαίνει λαμπραῖς, λευκαῖς.

Ἀργός] παρὰ τὸ ἀρκῶ, ἄρκος, καὶ ἀργὸς ὁ ταχὺς, ὁ ἐπαρκεῖν τοῖς ποσὶ δυνάμενος· καὶ γὰρ ποδάρκεις τοὺς ταχεῖς λέγομεν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ λευκοῦ λαοῦ. καὶ γὰρ οἱ ποιηταὶ τὰ λαμπρὰ καὶ λευκὰ πάντα οὕτω καλοῦσι· παρὰ τὸ τάχιον τοὺς ὁρῶντας ὁρᾶσθαι ποιεῖν. παρὰ τὰ ἄλλα οὕτως ἐγὼ τοῦτο καὶ μόνον. καὶ κύνας ἀργοὺς, τινὲς τοὺς λευκούς.

136 Ἄργος, ἐκ τοῦ ἀργὸς, ἀρσενικῶς.

Ἀργὸς, σημαίνει δύο· τὸν λευκὸν, ὡς τὸ, Αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων: — καὶ τὸν ταχὺν, ὡς τὸ, — ἅμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.

Ἄργος, σημαίνει δ'· ἐπὶ μὲν τῆς Πελοποννήσου, Πολλῇσι νήσοισι, καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν: — ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ, Οἳ δ' Ἄργος εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν: — ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης, Νῦν αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον: — ὀνομάζει δὲ καὶ τὸν Ὀδυσσέως κύνα· Ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν, Ἄργος Ὀδυσσῆος.

Ἀργεῖ] ἀπὸ τινὸς Ἄργου ἐν Πελοποννήσῳ κατοικήσαντος. Ἰστέον δὲ ὅτι αὗται αἱ δοτικαὶ, ἐὰν μὲν ἔχωσιν ἐπιφερόμενον σύμφωνον, διαιροῦνται, Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη: — εἰ δὲ φωνῆεν, οὐ διαιροῦνται, Σῷ θάρσει ὅτ' ἐμὸν δολιχόν: — ἂν μὴ κωλύῃ μέτρον, ὡς τὸ, χαριζομένη πόσεϊ ᾧ: — τινὰ δὲ καὶ χωρὶς μεταπαρήλλαξαν, οἷον, — ἡδέϊ οἴνῳ.

Ἀργὸς, ὁ νωθρὸς καὶ δυσκίνητος, μᾶλλον δὲ ἀνενέργητος· παρὰ τὸ ἀεργός τις εἶναι· ἢ βοηθείας δεόμενος, παρὰ τὸ ἀρήγω τὸ βοηθῶ. εἰ δὲ σημαίνει τὸν καθαρὸν καὶ λευκὸν, γίνεται παρὰ τὸ ἀὴρ ἀεργὸς, ὁ ἀργός. ἀειδὴς γὰρ ὁ ἀὴρ καὶ διαφανὴς καὶ δίοσμος, ἅτε λεπτομερέστατος ὤν.

Ἀργέστης] τὸ κύριον βαρύνεται· οἷον, Ἀργέσταο παρ' ἄσσον ἐπιπνείοντες ἔβησαν: — δηλοῖ τὸν ἀπηλιώτην ἄνεμον· Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά. τὸ δὲ ἐπιθετικὸν τοῦ νότου, ὀξύνεται, ἀργεστὴς, ὡς, — ἀργεσταο νότοιο: — οἷον τοῦ λευκοῦ. ἢ εἶδος φυτοῦ, ἐξ οὗ ἡ ναῦς κατασκευάζεται.

Ἀργώ, ἡ ναῦς· ἀφ' οὗ Ἀργοναῦται. εἴρηται ὅτι Ἄργος αὐτὴν κατεσκεύασεν· ἢ ὅτι ἐν Ἄργει τῇ πόλει κατεσκευάσθη, ὡς Ἡγήσιππος ἱστορικός. ἢ ὅτι ταχεῖα ἦν· ἀργὸν γὰρ καὶ τὸ ταχύ· ἔνθα καὶ λήθαργος, ὁ τῇ λήθῃ ταχύς. πρώτην δ' αὐτὴν ναυπηγηθῆναι φασίν.

Ἀργαίαν] ἔστιν ὄρους ὄνομα τῆς Μεσηνίας· ἔχει δὲ τὸ γαι δίφθογγον, ἀπὸ τοῦ Ἀργείας. τὰ γὰρ εἰς αν οὐ φαίνεται τῇ αι διφθόγγῳ παραλήγεσθαι, παιάν, Ποσειδάν.

Ἀργὴς] ὥσπερ παρὰ τὸ ψυμνὸς γίνεται ψυμνὴς, τρανὸς τρανὴς, ποτὸς ποτὴς, ὁμαλὸς ὁμαλής· οὕτως οὖν καὶ ἀργὸς ἀργής, ὁ λευκὸς ἢ λαμπρός. κλίνεται ἀργῆτος· Βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ: — ἡ αἰτιατικὴ, ἀργῆτα· καὶ κατὰ μεταβολὴν καὶ συστολὴν, — Λυκάονος ἀργέτα δημόν: — καὶ πάλιν, — ἀργέτι δημῷ, τῷ λευκῷ λίπει.

Ἀργειφόντης, ἐπίθετον Ἑρμοῦ· ἢ ὅτι ἀργός ἐστι φόνου, τουτέστι καθαρός· ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ λόγῳ. ἢ ὁ ἐν Ἄργει πρῶτον πεφηνώς· ὁ γὰρ Ἑρμῆς, πρῶτον ἐν τῷ Ἄργει ἐφάνη. ἢ ὁ ἐναργεῖς τὰς φαντασίας ποιῶν· ἐπάνω γὰρ (ὥς φασι) τῶν ὀνείρων ἐστὶν ὁ Ἑρμῆς. ἢ ἐπειδὴ τὸν Ἄργον ἐφόνευσε λίθῳ βαλὼν, κελευσθεὶς παρὰ τοῦ Διὸς κλέψαι τὴν Ἰὼ βοῦν γενομένην· ἐφύλασσε δὲ αὐτὴν ὁ Ἄργος, βουλήσει Ἥρας, ἔχων ἐν ὅλῳ τῷ σώματι αὐτοῦ ὀφθαλμούς. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλοτρίβανον γίνεται ἀλετρίβανον τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργοφόντης γίνεται ἀργεφόντης· καὶ πλεονασμῷ 157 τοῦ ι, ἀργειφόντης. Δίδυμος δὲ διὰ τοῦ ι γράφει· λέγει γὰρ, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀρι ἐπιτατικοῦ γίνεται ἀριδείκετος, οὕτω τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρι γίνεται ἀριφόντης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργιφόντης.

Ἀργιόδους, ὁ μεγαλόδους· πολλὴ δὲ ἡ χρῆσις τῆς λέξεως. παρὰ τὸ ἀρι ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ὀδοὺς, γίνεται ἀριόδους, ὡς ἀρίζηλος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργιόδους, ὡς ἄνοια ἄγνοια, καὶ ῥαῖα γραῖα. εἰ γὰρ παρὰ τὸ ἀργὸς, ἀργόδους ἦν ἄν. οὕτω Τρύφων ἐν τῷ περὶ σχημάτων.

Ἄργιλος, ἔστιν ἡ λευκὴ γῆ.

Ἀργινοῦσαι, ἀργιλώδεις. εἰσὶ δὲ αἱ τοιαῦται εἰς καρπῶν ἀνέσεις φαῦλαι, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μηλόβοτοι, καθάπερ ἡ Σκύρος, καὶ αἱ λεγόμεναι Ἀργινοῦσαι.

Ἄργμα, ἡ ἀπαρχή. παρὰ τὸ ἄρχω, ἄργμα, ὡς παρὰ τὸ ἧρμαι, ἅρμα· γέγραμμαι, γράμμα.

* Ἀργόλαι, εἶδος ὄφεων, οὓς ἤνεγκε ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐκ τοῦ Ἄργους τοῦ Πελασγικοῦ εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ διὰ τοῦτο ἀργόλαι λέγονται.

Ἀργυρόπεζα, λαμπροὺς πόδας ἔχουσα, βασιλική. πέζα γὰρ ὁ πούς.

Ἀργυρογνώμονα, λέγουσι τὸν καταλλάκτην.

Ἀργύριον, ἐκ τοῦ ἄργυρος· τοῦτο παρὰ τὸ ἀργὸν τὸ λευκόν· ὅθεν οἱ ποιηταὶ τὰ λαμπρὰ καὶ λευκὰ οὕτω καλοῦσιν, ἄργυφα μῆλα.

Ἀργυρόηλον, τὸ ἀργυροῦς ἥλους ἔχον· ἐκ τοῦ ἀργυροῦς τοῦ κτητικοῦ, καὶ τοῦ ἧλος. Ἰστέον ὅτι πᾶν νόμισμα, εἴτ' ἐν χαλκῷ, εἴτ' ἐν ἀργύρῳ, εἴτ' ἐν χρυσῷ, εἰώθασιν ἀργύριον καλεῖν· καὶ οἱ μὲν ῥήτορες, ἑνικῶς· οἱ δὲ κωμικοὶ, ἀργύρια, πληθυντικῶς.

Ἀργύφεον] ἄργυφον παράγωγον ἀπὸ τοῦ ἀργόν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ σχημάτων, λέγει, ὅτι γίνονταί τινες συνθέσεις καὶ ἀπὸ μόνου ῥήματος· οἷον, ἀπὸ τοῦ βῶ κάραβος· καὶ ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ θηλάζω, Αἴγισθος. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργῶ οὖν τοῦ σημαίνοντος τὸ φαίνω, ἄργυφος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀργύφεος· οἷον, Ἀμφὶ δὲ ἀργύφεον φάρος μέγα ἕννυτο: — Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος: — σημαίνει δὲ τὸ μέγα σπήλαιον, ἢ λαμπρόν. Ἀργυφέῃ ἐσθῆτι, Ἡσίοδος.

Ἀρδμός] Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν: — ὁ ποτισμός. παρὰ τὸ ἀρδῶ περισπώμενον. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ βαρυτόνου, ἄρδμος ἂν ἦν.

Ἀρδηθμὸς, ὁ ποτισμός. Νίκανδρος, ἔνθα, Ἠὲ καὶ ἀρδηθμοῖο μεσημβρινὸν αἴξαντες.

Ἄρδην, ἐπίρρημα· σημαίνει τὸ ὁμοῦ· παρὰ τὸ αἴρω, τὸ

ἐταίρω· ἢ παρὰ τὸ ἅρω τὸ ἁρμόζω, ἄρδην. τὸ γὰρ ἐν τῷ ἅμα γινόμενον, ἁρμοζόντως γίνεται.

Ἄρδις, ἡ ἀκὴ τοῦ βέλους. Καλλίμαχος, — ἀλλ' ἀπὸ τόξου Αὐτὸς ὁ τοξευτὴς ἄρδιν ἔχων ἑτέραν: — εἴρηται παρὰ τὸ ἅρω τὸ ἁρμόζω· ἤρμαι, ἤρται, ἄρτης· ἔνθα πυλάρτης. καὶ ὥςπερ παρὰ τὸ προφήτης γίνεται παράγωγον προφῆτις, οὕτω καὶ ἄρτης ἄρτις καὶ ἄρδις. οὕτως Ἐπαφρόδιτος. ζήτει εἰς τὸ ἁρμάριον, καὶ ἀργυρίδιον, καὶ ἄρδιττος.

Ἀργυρότοξος, τουτέστιν ὁ λαμπρὸν τόξον ἔχων· ἐκ τοῦ ἀργὸν τὸ καθαρὸν ἢ λευκόν· τοῦτο παρὰ τὸ ἀγλαός· τοῦτο παρὰ τὸ αἴγλη, αἰγλαόν· ἀποβολῇ τοῦ ι, καὶ
138 μεταθέσει, ἀλγόν· καὶ τροπῇ τοῦ λ, ἀργόν.

Ἄρευ] Ἰλιάδος σ', — ἐμεῖο δὲ δῆσεν Ἄρευ ἀλκτῆρα γενέσθαι: — οὕτως Ἀρίσταρχος. καὶ ἔστιν ἀπὸ εὐθείας τῆς Ἄρευς, τοῦ Ἄρευ, ὡς Πείρεως, Πείρευ υἱός: — ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον οὕτως· ἐμοῦ δὲ ἐδέησεν ἀλεξητῆρα γενέσθαι τοῦ Ἄρευ, τουτέστιν ἀποτρεπτικόν, κωλυτὴν ἢ βοηθὸν τοῦ πολέμου. οἱ δὲ, ἀρῆς ἀλκτῆρα, βλάβης καὶ κακώσεως κωλυτήν. τὸ δὲ δῆσε, δισύλλαβον, ἀπὸ τοῦ ἐδέησε κατὰ συγκοπήν· ἤγουν χρείαν μοῦ τῆς
10 βλάβης βοηθὸν γενέσθαι. Παρμενίσκος οὖν βαρύνει τὸ ἔδησεν ἀπὸ τοῦ δίδω. οὕτω δὲ ὁ πόλεμος τὴν ἐμὴν ἀφελόμενος πανοπλίαν ἔδησεν, ἐνεπόδισέ μου τὴν ἔξοδον, ὥςτε ἀλκτῆρά με γενέσθαι Πατρόκλου, ὅ ἐστι βοηθόν. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης περιττὸν τὸ ἔδησε φησίν.

Ἀρή, σημαίνει δύο· τὴν εὐχήν, Ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντος: — καὶ τὴν βλάβην, — ἐμεῖο δ' ἔδησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.

Ἀρέθουσα, ἡ πηγή· παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω, ἄρσω· ἵν' ἢ ἡ ποτίζουσα ἄρδην πάσας τὰς κρήνας καὶ τοὺς ποτα-
20 μούς.

Ἄρτυιαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀρετυῖαι.

Ἀρεταὶν, ποταμὸς Κροτωνιάδος χώρας· παρὰ τὴν Ἀρέταν τὴν γυναῖκα Ἀλκίμου, ἧς περιρεῖ τὸ μνῆμα, ὡς μαρτυρεῖ Φιλοστέφανος.

Ἀρετή] παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἐρετή· καὶ ἐρετὰ δῶρα, τὰ ἐπέρασα καὶ καλά· τουτέστιν, ἡ φιλητή· κατὰ μετάθεσιν τοῦ στοιχείου, ἀρετή, ἡ ἐπέρατος κτῆσις· ἧς ἐρῶσιν ἢ ἣν αἱροῦνται πάντες. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρέσω, ἀρεστὴ, καὶ ἀρετὴ, ἡ πᾶσιν ἀρέσκουσα. λέγεται
30 δὲ καὶ ἡ κατὰ πόλεμον δύναμις, παρὰ τὸν Ἄρην τὸν πόλεμον. λέγεται δὲ ἀρετὴ καὶ ἡ ἐν παντὶ πράγματι ὑπεροχή· παρὰ τὸ αἱρῶ, τὸ προαιροῦμαι. σημαίνει δὲ τρία· τὴν κατὰ πόλεμον ἀνδρείαν, Οἷδ' ἀρετὴν οἷος ἐσσί: — καὶ, ἔνθ' ἀρετὴ διαείδεται ἄνδρα: — ὅτε δὲ ψιλῶς, χωρὶς τῆς ἀνδρείας· Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινάμεν: — σημαίνει καὶ τὴν ψυχικὴν ἀρετήν· οἷον, Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν: — σημαίνει καὶ τὴν καταφρόνησιν, καὶ εὔκλειαν, καὶ πλοῦτον· καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν· καὶ τὴν ἐμπειρίαν.

40 Ἀρεστός] οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀρέσκω· ἔδει γὰρ ἀρεκτὸς εἶναι· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀρέσω, ἀρεστός. ὁ Ἀλεξανδρεὺς Φιλόσοφος ἐν ἑορτῇ Ἄρεως ἐτέχθη· διὸ οὕτως ὠνόμασται. ἀπὸ τοῦ ἀρετὴ, γίνεται ἀρετῶ ἀρετᾶς· ἔνθα τὸ. — ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῶν: — καὶ Ὅμηρος, . . . Οὐκ ἀρετῷ κακὰ ἔργα: — οἷον, οὐκ ἀρετοῦται τὰ κακὰ ἔργα, οὐκ ἀρετῆς μεταλαμβάνουσι. περιστᾶται δὲ τὸ ἀρετᾶ, καὶ ἔστι δευτέρας συζυγίας ῥῆμα· οὐ γάρ ἐστι δοτικῆς πτώσεως.

Ἀρέσκω] παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, γίνεται ἀρῶ, ἀρέσω, ὡς τελῶ, τελέσω· καὶ ἀρέσκω· τὸ γὰρ ἀρέσκον, ἁρμό- 50
διον· καὶ τὸ ἁρμόδιον, ἀρεστόν.

Ἀρεσόμεθα, ἐξιλεωσόμεθα, θεραπεύσομεν, φιλοφρονησόμεθα. ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀρεῖς.

Ἀρεστὴρ, εἶδος πλακοῦντος, τοῖς θεοῖς ἀφιερωμένος, ὥςπερ καὶ τὸ πόπανον· παρὰ τὸ ἀρέσκω, ὁ τοῖς θεοῖς ἀρέσκων. ἀρέσω οὖν, ὁ παρακείμενος, ἤρεσμαι, ἀρεστὴς καὶ ἀρεστὴρ, ὡς ἤθληται, ἀθλητὴς καὶ ἀθλητήρ.

Ἄρειος, ὁ Ἀλεξανδρεὺς Φιλόσοφος, ἐν ἑορτῇ Ἄρεος 139
ἐτέχθη· διὸ οὕτως ὠνόμασται.

* Ἀρείτολμος, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ τολμῶν· ἀπὸ ἄρεος καὶ τολμῶ.

Ἀρείων, ὁ βελτίων· παρὰ τὸ ἄρης, ἵν' ᾖ κυρίως ὁ κατὰ πόλεμον καλλίων. οὕτω Ταῤῥαῖος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς.

Ἄρειος πάγος, δικαστήριον Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον· καὶ οἱ δικασταὶ, Ἀρεοπαγῖται· πρώτη γὰρ κρίσις ἐκεῖ ἐγένετο ἀνθρώποις. ἢ ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐπὶ τὸν τόπον τε
ἐκεῖνον ἐστρατεύοντο, Ἄρεος οὖσαι. ἢ ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον. Ἄρειος δὲ, ἐπὶ τὰ φονικά· δικάζει δὲ ὁ Ἄρης, ἐπὶ τὸν φόνον· πάγος δὲ ὁ λόφος. ἢ ὅτι ἔπηξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ὁ Ἄρης, Ποσειδῶνος κατηγορήσαντος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἁλιροθίου, ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν Ἄρης, βιασάμενον Ἀλκίππην τὴν θυγατέρα Ἄρεος καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατρὸς, ὡς φησιν Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ.

Ἀρειμάνειος, ὁ πολεμικός. ὥςπερ παρὰ τὴν Ἄρει δοτικὴν, 20
γίνεται ἀρείφατος ὁ πολεμικός, τουτέστιν ὁ ἐν πολέμοις ὀνομαζόμενος, ἢ ὁ πεφονευμένος· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀρειμάνειος διὰ τῆς ει διφθόγγου, παρὰ τὴν ἄρει δοτικήν.

Ἀρειή, σημαίνει τὴν ἐν πολέμῳ ἀπειλήν· Μὴ δέ σε λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ: — ἢ τὴν βλάβην. ἢ παρὰ τὸ ἄρεος, γέγονεν ἀρεά· πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀρειά· καὶ Ἰωνικῶς, ἀρειή, ὡς πείνα, πείνη. ἢ παρὰ τὴν ἄρει δοτικὴν, ἀρειά καὶ ἀρειή. λέγει δὲ ἐν τῷ καθόλου ὁ Ἡρωδιανὸς, ὅτι τὸ ἡ ἀρειὴ παράλογον ἐστὶ καὶ κατὰ τὸν τόνον, καὶ κατὰ τὸν χρόνον. οὔτε γὰρ 30
ὀξύνεσθαι ὤφειλεν, οὔτε ἐκτείνειν τὸ α. τὰ γὰρ διὰ τοῦ εια ὀξυνόμενα ἐκτείνοντα τὸ α, ἐπὶ οὐσιῶν λαμβάνεται· οἷον παρειά, φορβειά· σημαίνει δὲ τὸ σχοινίον τοῦ ἀλόγου τὸ περιστόμιον, τὸ καπίστριον. εἰ οὖν τὸ ἀρειὰ οὐ τίθεται ἐπὶ οὐσίας, ἀλλ' ἐπὶ πράγματος· τὴν γὰρ ἀπειλὴν σημαίνει· δηλονότι οὔτε ὀξύνεσθαι ὤφειλεν, οὔτε ἐκτείνειν τὸ ἄλφα· ἀλλ' ἡμάρτηται, ὡς εἴρηται. δεῖ δὲ γινώσκειν· ἔστιν ἀρειῶ ἀρειᾶς· σημαίνει δὲ τὸ ἀπειλῶ. ἐπὶ δὲ τοῦ φυτοῦ, ἐρία διὰ τοῦ ι, καὶ παροξύνεται· Χείτης τε κρήνης ἀρίας ποιούμεθα γόμφους. 40

Ἀρηρὼς, καὶ ἀραρὼς, εἴρηται εἰς τὸ ἀραρυῖας.

Ἀρήϊος, πολεμικός· παρὰ τὸν Ἄρην· ὄνομα ἀρσενικὸν, εἶδους τῶν παραγώγων κτητικοῦ. ἄρειος· τὸ ρει, δίφθογγον· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ης, εἴτε περισσοσυλλαβοῦσιν, εἴτε ἰσοσυλλαβοῦσι, διὰ τοῦ ειος γινόμενα κτητικὰ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται, ἰορδάνειος, αἰσχίνειος, ἀσκληπιάδειος· χωρὶς εἰ μὴ τρέπει τὸ τ εἰς σ· διὰ τὸ ἱκέτης, ἱκέσιος· δεσπότης, δεσπέσιος· συμπότης, συμπόσιος· φιλήτης ὁ Κλέωνος, φιλήσιος. Ἄρης 50
οὖν, ἄρειος· καὶ Ἰωνικῇ διαλύσει, ἀρήϊος καὶ τροπῇ, ἀρήϊος, ὡς ὀδύσσειος, ὀδυσσήϊος μέγα δῶμα.

Ἀρηΐφιλος] ὄνομα σύνθετον ἐκ δύο τελείων, ὡς χειρίσοφος, δουρίκτητος, δουρίκλειτος· οὕτω καὶ [παρὰ τὸ] Ἄρηϊ κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἰωνικῶς, Αἰολικῶς καὶ Δωρικῶς, καὶ τὸ φίλος, γίνεται ἀρηΐφιλος, ὁ πολεμικὸς, ὁ φιλῶν τὸν Ἄρην.

Ἀρηΐθοος, σημαίνει τὸν πολεμικὸν, τὸν ἐν τῷ πολέμῳ ταχύν· γίνεται ἐκ τοῦ θοὸς μετὰ τοῦ ἄρηϊ.

Ἀρηΐφατους, τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ πεφονευμένους. ἐκ τοῦ φῶ τὸ φονεύω, παράγωγον φημί· σημαίνει τὸ αὐτό· καὶ ἔστι δευτέρας συζυγίας· ὁ παρακείμενος, πέφηκα· ὁ παθητικὸς, πέφαμαι, πέφατα· ὄνομα ῥηματικὸν, φατός. ἡ Ἄρεος δὲ γενικὴ, ἀπὸ τῆς Ἄρευς ὑπάρχει εὐθείας· τῆς γὰρ τοῦ Ἄρης εὐθείας, πτῶσις οὐχ εὕρηται, πλὴν τῆς Ἄρες κλητικῆς, ὡς Δημόσθενες. καὶ πόθεν δῆλον ὅτι οὐκ ἐγένετο ἐκ τοῦ Ἄρης Ἄρους καὶ Ἄρεος, ὡς Δημοσθένεος Δημοσθένους; ἐπειδὴ καὶ Ἰωνικῶς γίνεται διὰ τοῦ η Ἄρηος, καὶ Ἀττικῶς Ἄρεως· τὰ δὲ τοιαῦτα σχήματα, ἀπὸ τῆς εἰς ευς εὐθείας εἴωθε σχηματίζεσθαι, οὐ μέντοι ἀπὸ τῆς εἰς ης καταλήξεως· οὐ γὰρ ἡ Δημοσθένης ἢ Δημοσθένεως κυρίως.

Ἄρης Ἄρης βροτολοιγὸς, ὁ πόλεμος, ἢ ὁ τῶν πολέμων ἔφορος· παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν γενομένην βλάβην ἐκ τοῦ πολέμου· ἢ παρὰ τὸ τὴν χαρὰν, χάρης, καὶ ἄρης· ἢ παρὰ τὸ ἀείρω· — ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν: — ὁ κουφίζων καὶ μεγαλύνων τοὺς ἄνδρας. ἢ παρὰ τὸ αἱρῶ, ὁ ἀναιρετικὸς, αἴρης, ἄρης, ἐλλείψει τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ ἄορ, ἄορος· καὶ ὡς Οἰδίποδος Οἰδιπόδης, τρίποδος τριπόδης, οὕτω καὶ ἄορ ἄορος, ἀόρης, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἄρης· ἵν' ἢ ὁ ξιφηφόρος θεός. ἢ παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω. παρὰ οὖν τὸ ῥῶ, γίνεται ῥής· ὅθεν καὶ ῥῆσις· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἄρης, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι διαλέγεσθαι· Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου· ἐπέων δ', ἐνὶ βουλῇ: — καὶ γὰρ τὸ ἐναντίον εἰρήνη, παρὰ τὸ εἴρω. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶμαι· ἵν' ἢ ἀάρης, καὶ ἄρης. οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλώνιος. σημαίνει δὲ πέντε· τὸν πόλεμον, Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα: — τὸν σωματοειδῆ θεὸν, Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ μιαιφόνε: — τὸν σίδηρον, Αἵματος ἄσαι ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν: — καὶ τὸ τραῦμα, τὴν πληγὴν, — ἔνθα μάλιστα Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι: — ἔστι δὲ καὶ Ἄρης Ἄρητος, ὄνομα ἥρωος· οὗ μέμνηται ὁ ποιητής, Ἄρητον δέ κε αὖθι λίπον δεδαϊγμένον ἦτορ: — γέγονε δὲ κατ' εὐφημίαν, παρὰ τὸ ἀρῶ καὶ ἀρῶμαι. παρὰ οὖν τὸ ἀρῶ, Ἄρητος καὶ Ἀρήτη, οἱ εὐκτικοὶ τοῖς γονεῦσι καὶ εἰς ἰδιότητα· Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας: — βλακτικὸν τὴν ἀρὰν, ἢ ἀπευκτὸν, ἢ ἀείρητον, ἀεὶ διὰ μνήμης ἐσόμενον. ὀξύνεται. τὰ γὰρ εἰς τος ῥηματικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ η παραληγόμενα, ὀξύνεσθαι θέλει.

Ἀρητήσιον, τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος· ὅτι Θησεὺς μετὰ τὸ ὑποστρέψαι ἐκ τοῦ ᾅδου, ἐκπεσὼν Ἀθηνῶν, ἐκεῖσε τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἀρὰς ἐποιήσατο. παρὰ τὰς ἀρὰς οὖν, ἀρητήσιον ὁ τόπος ἐκλήθη. οὕτω Φιλόχορος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἀτθίδων.

Ἀρητὴρ, ὁ ἱερεύς· παρὰ τὰς ἀρὰς ἃς ποιεῖ· ἢ παρὰ τὸ αἴρειν τὰς χεῖρας εἰς ὕψος· ἢ παρὰ τὸ ἀρέσκειν θεῷ· ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ ἀρᾶς, ἀράσω, ἀρατὴρ, καὶ ἀρητὴρ Ἰωνικῶς, τροπῇ τοῦ ἄλφα εἰς η.

Ἀρὴν] ἔστιν ἀρὰ ἡ εὐχή· ἐκ τούτου γίνεται ἀρὴν, τὸ ἐπιτήδειον εἰς εὐχὴν πρόβατον· καὶ κλίνεται ἀρὴν ἀρῆνος· ἐξ οὗ τὸ ἄρνος κατὰ συγκοπήν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ α, ῥὴν· οἷον, — πολύῤῥηνες, πολυβοῦται.

141 Ἀρήνη, πόλις τῆς Μεσήνης· ἐπιῤῥηματικῶς, Ἀρήνηθεν ἔβαν: — παρὰ τὸ ἀρῶ, Ἀρήνη. εὐαροτρίαστος γάρ. ὡς οὖν σάσσω σαγήνη, καὶ λάμπω λαμπήνη, οὕτω καὶ τοῦτο. Ὥρος.

Ἀρήγω] ἀρήξειν, βοηθήσειν· καὶ ἔστι κυρίως τὸ μετὰ εὐχῆς βοηθεῖν· ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀράσω καὶ ἀρήσω, ἀρήγω. παρὰ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον ἀρήγω· ὥςπερ καὶ βοηθῶ λέγεται τὸ ἐπὶ βοὴν θέειν. πέρβοη γὰρ ὁ πόλεμος· ἀπὸ τοῦ παρεπομένου. ἀρήγω οὖν ἀρηγὸς, καὶ ἀρωγός, ὥςπερ καὶ ῥηχμὸς καὶ ῥωχμός.

Ἀρηγόνες] ἀρηγῶν, σημαίνει τὸν βοηθὸν, — καὶ ἀρηγόνες εἰσὶ θεῶν: — εἰ γὰρ ἦν ἀρσενικὸν, ὤφειλεν ἀρήγοντος κλίνεσθαι· ἀλλ' ἔστι θηλυκοῦ γένους, ἀπὸ τοῦ ἀρήγω. γίνεται γὰρ εἰς ω λῆγον ὄνομα, ἔσθ' ὅτε καὶ εἰς ων θηλυκὸν, ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥημάτων· οἷον πείθω, Πειθὼ· κλώθω, Κλωθὼ· καλύπτω, Καλυψὼ· καὶ εἰς ων, τέρπω, τέρπων· χέω, χεὼν, καὶ χιών. οὕτως οὖν καὶ ἀρήγω, ἀρηγών. τὸ ρη, η. διατί; τὰ διὰ τοῦ ηγω ῥήματα: —

Ἀρημένον, τὸ κατειλημμένον καὶ παραπεποδισμένον. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀρηρέναι· οὐ γὰρ παρὰ τὴν ἀρὰν εἴρηται. αἱρῶ, αἱρήσω, ᾕρημαι, καὶ ἀρημένον.

Ἀρήρει, ἤρμοστο. ἐκ τοῦ ἄρω, ὁ μέλλων, ἀρῶ· ὁ παρακείμενος ἦρκα· ὁ μέσος, ἦρα· καὶ Ἀττικῶς, ἄρηρα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠρήρειν, καὶ ἀρήρειν ποιητικῶς.

Ἀρθμὸς, ἡ φιλία, καὶ ἡ ἁρμονία τῆς ψυχῆς. ἄρω, ἦρμαι, ἁρμὸς, ὡς πείρω πορμὸς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἀρθμὸς, ὡς πείρω, πορμὸς, καὶ πορθμός. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω· οἱ γὰρ ἐν φιλίᾳ ὄντες, διαλέγονται ἀλλήλοις. — καὶ ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσιν, Ἀπολλώνιος. καὶ Ὅμηρος, Ἦ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο, Ἠδὲ καὶ αὖ φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.

Ἄρθρον] παρὰ τὸ αἴρω, ἄρτρον, καὶ ἄρθρον· ὑπὸ γὰρ τούτων βασταζόμεθα. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, παρὰ τὸ ἀρηρέναι ἀλλήλοις.

Ἀρθρέμβολα· ἄρθρα γὰρ λέγονται αἱ τῶν μελῶν ἁρμονίαι· καὶ ἀρθρέμβολα ὄργανα τιμωρητικά· παρὰ τὸ ἐξαρθροῦν τὸν ἐμβαλλόμενον. ἄρθρον καὶ τὰ προτατόμενον τῶν πτώσεων· ἐκ τοῦ συναρτᾶσθαι τοῖς πτωτικοῖς, καὶ μηδέποτε δίχα αὐτῶν εὑρίσκεσθαι. ὥςπερ γὰρ τὰ ἄρθρα διορίζειν φασὶν αὐτά τε καὶ τὰ παρακείμενα αὐτοῖς, οὕτω καὶ ταῦτα χωρίζει τὰς διαφορὰς τὰς πραγμάτων διάρθρωσιν ἐμφαίνοντα. δοκεῖ γὰρ διαρθροῦν καὶ ποιεῖν τὸ ἐπιφερόμενον ὄνομα φανερὸν, πότερον ἄῤῥεν ἐστὶν ἢ θῆλυ, καὶ πότερον ἐφ' ἑνὸς ἢ ἐπὶ πλειόνων. Τὸ ἄλφα οὐκ ἔστι μέρος λόγου, ἀλλὰ μόριον. ὥςπερ γὰρ τοῦ σώματος μέρη εἰσὶ, κεφαλὴ, χεῖρες, πόδες· μέρη δὲ τῆς κεφαλῆς εἰσὶν ὀφθαλμοὶ, ὦτα, ὀδόντες· χειρῶν, δάκτυλοι, ὄνυχες· τῶν δὲ ποδῶν, ἀστράγαλοι, καὶ ἄλλα τινά· οὕτω καὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου, μέρη εἰσὶ τὰ μόρια. σημαίνει τὸ ἄλφα, ἑπτά, στέρησιν, ἐπίτασιν, ὁμοῦ, κακόν, ὀλίγον, ἄθροισιν, πλεονασμόν. στέρησιν, ὡς τὸ ἄφιλος, ὁ ἐστερημένος τῆς φιλίας. ἐπίτασιν, ὡς τὸ, ἄξυλος ὕλη, ἡ πολύξυλος· καὶ ἄτλας, ὁ πάνυ καρτερικός. ὁμοῦ, ὡς τὸ ἀδελφὸς, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος, ἤγουν μήτρας. κακὸν, ὡς τὸ ἄφωνος, ὁ κακόφωνος. ὀλίγον, ὡς τὸ ἀμαθὴς, ὁ 142 ὀλιγομαθὴς· καὶ ἄπειρος, ὁ ὀλίγην πεῖραν ἔχων. ἄθροισιν, ὡς τὸ, πᾶς, ἅπας. πλεονασμὸν, ὡς στάχυς, ἄσταχυς. Στερητικὰ μόρια πέντε· ἄλφα, ἄοικος, ὁ μὴ ἔχων οἰκίαν· νε, νεκρὸς, ὁ ἐστερημένος ψυχῆς· νη, νηστις, ὁ ἐστερημένος σιτίων· νω, νωθρὸς, ὁ ἐστερημένος τοῦ θορεῖν, ὅ ἐστι κηδᾶν· νο, νοδός, ὁ ἐστερημένος τῶν ὀδόντων· καὶ νόσος, ἡ ἐστερημένη τοῦ σόου, ἤγουν τῆς ὑγείας. Ἐπιτατικὰ μόρια, ἑπτά· ἄλφα, ἄσπετος, ὁ πολύς· νη, νήδυμος, ὁ πάνυ ἡδύς· ζα, ζάπλουτος, ὁ πάνυ πλούσιος· λα, λάβρος, ὁ πάνυ βαρύς· δα, δάφοινος, ὁ πάνυ μέγας· ἐρι, ἐριαύχην, ὁ μεγαλοτράχηλος· ἀρι, ἀρίζηλος, ὁ πάνυ φανερός· τινὲς δὲ

καὶ τὸ βοῦ, βουγαΐος, ὁ πάνυ γαυριῶν καὶ σεμνυνόμενος. Ἡ περὶ πρόθεσις ὀξυνομένη, σημαίνει τὸ περισσῶς, ὡς τὸ, — περὶ μέν σε τίω: — καὶ Δωρικῷ ἔθει τρέπει τὸ ε εἰς α· ἡνίκα δὲ τραπῇ τὸ ε εἰς α, ἀποβάλλει τὸ κατ' ἀρχὰς σύμφωνον, οἷον μέχρι, ἄχρι.

Ἀρίζηλος] περὶ Δωρικῶς ἀρὶ, καὶ τὸ δῆλος ὁ φανερὸς, ἀρίδηλος. ἐκ τοῦ δαλὸς, ὃ σημαίνει τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον, ἀναδόσει τοῦ τόνου, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, δῆλος· πλεονασμῷ τοῦ σ, γίνεται ἀρίδσηλος· καὶ ἐπειδὴ τὸ ζ ἐκ τοῦ σ καὶ δ σύγκειται, τρέπει τὸ σ καὶ δ εἰς ζ, καὶ γίνεται ἀρίζηλος, ὁ ἄγαν ἔκδηλος. οὕτως εἶχεν εἰς τὸ ἄλλο· εἰς τὸ μέγα δὲ, οὕτω. παρὰ τὸ δῆλος, ἄδηλος· καὶ προσθέσει τοῦ ι, ἀΐδηλος· κατ' ἐπένθεσιν τοῦ σ, ἀΐδσηλος· καὶ ἀρίζηλος, ἐπεισόδῳ τοῦ ρ. οὕτω Κρατῖνος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Βασιλείδου περὶ Ὁμηρικῆς λέξεως. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ δῆλος καὶ τὴν ἀρι ἐπίτασιν, πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ τροπῇ, ἀρίζηλος. ἢ ἀπὸ τοῦ ζῆλος, ἀρίζηλος· οἱ γὰρ ἄξιοι ζήλου, ἄγαν ἔκδηλοι.

Ἀριφηλεῖς, εὐχερῶς ἀπατώμενοι· ἀρισφαλεῖς, ἰσχυρῶς σφαλεροί.

Ἀριδείκετος, ὁ ἄγαν ἐμφανής. Ὅμηρος, Ἀλκίνοε πάντων ἀριδείκετε ἡνδρῶν: — παρὰ τὸ δείκω τὸ δεικνύω καὶ δηλῶ καὶ φανερῶ, παράγωγον δεικνύω. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ ἔχω ἔχετος, ἐμῶ ἔμετος, οὕτω δείκω δείκετος· καὶ ἐν συνθέσει, ἀριδείκετος, ὁ πάνυ δεικνύμενος· ἢ ὁ ἄγαν ἀστραστικώτατος, ἀπὸ τοῦ δεικανάσθαι, τὸ δεξιοῦσθαι καὶ ἀστράζεσθαι.

Ἀριφραδέα, εὐσέβγνωτα, εὔσημα.

Ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ, διάδηλοι, φανεροὶ, διαφανεῖς. ἀπὸ τοῦ ἀρι καὶ τοῦ γνωτὸς, ἀρίγνωτος.

Ἀρισκύδης, ἡ ὀργίλη· παρὰ τὸ ἀρι καὶ τὸ σκύζεσθαι, ἢ ἄγαν σκυζομένη. οὕτως Ἀρτεμίδωρος.

Ἀριπρεπέες, διακρέποντες, ἔκδηλοι· Δεῦρο γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπὲ ἥτις ἀρίστη: — ἀριπρεπέα νῦν ἐνικῶς. ἔστι δὲ καὶ οὐδετέρως πληθυντικὸν, καὶ ἀρσενικῶς. Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαείνετ' ἀριπρεπέα: — καὶ ἀρσενικῶς, αἰτιατική, Φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προΰχοντα: — καὶ οὐδετέρως, Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές.

Ἀριήκοος, εὐήκοος. Ἀπολλώνιος, — ἴκεο πέτρας Ῥίμφα Μελαντείους ἀριήκοος: — γίνεται παρὰ τὸ ἀρι ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ἀκούω.

Ἀρίστυλλος, ὄνομα παρὰ Ἀριστοφάνει. εἴρηται δὲ ὑποκοριστικῶς, ὁ Ἀριστοκλῆς. ὡς γὰρ παρὰ τὸ Ἡρακλῆς, Ἥρυλλος· καὶ παρὰ τὸ Θρασυκλῆς, Θρύσυλλος· καὶ παρὰ τὸ Βαθυκλῆς, Βάθυλλος ὄνομα κύριον, ὁ ἐρώμενος Ἀνακρέοντος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ Ἀριστοκλῆς, Ἀρίστυλλος. οὕτως Ἡρωδιανὸς εἰς τὴν Ἀπολλωνίου εἰσαγωγὴν, ἢ περὶ παθῶν. Διογένης, ἀντὶ τοῦ ἄριστος. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῖς.

Ἄριστος] παρὰ τὸ Ἄρης ὁ πόλεμος, γίνεται συγκριτικὸν, ἀρίων· ἐξ οὗ ἄριστος, κυρίως ὁ ἐν πολέμῳ ἰσχυρός, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ παντὸς προσήκοντος· κυρίως ὁ ἐν πολέμῳ ἀνδραγαθῶν, καταχρηστικῶς δὲ, ὁ ἐν οἱῳδήποτε πράγματι· παρὰ τὸν Ἄρην· ἐξ οὗ παρώνυμον, ἀριστεύς. ἀρίστη, ἀπὸ τοῦ ἄριστος. τὸ ἄριστον, ὑπερθετικὸν ὄνομα, ἀπὸ τοῦ ἀρείων συγκριτικοῦ. τὸ δὲ ἀρείων, παρὰ τὸ ἄρης ὁ πόλεμος. κυρίως γὰρ ἀρείων, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ κρείττων, ἐκλελεγμένος κατὰ ἀριστείαν. ἀπὸ τοῦ ἄριστος, ἄριστον ἐπὶ τῆς εὐωχίας, ἀόριστόν τι ὄν· ἀόριστον γὰρ κατὰ καιρόν. ἐντεῦθεν οὖν ἔχει τὸ ω μακρόν· ἢ παρὰ τὸν ἄρας· τοῖς γὰρ ἐς ἄρεα προσιοῦσι πυρασκευάζεται, ὡς καὶ τὸ δεῖπνος. ἀριστητικὸς, ὁ ἔθος ἔχων ἀριστᾶν.

Ἀριστερός] ἀπὸ τοῦ ἄριστος ἀριστερὸς, καὶ ἀριστερὰ, ὥσπερ Φοβερὸς Φοβερά. ἔστι δὲ κατ' εὐφημισμὸν, ὥσπερ καὶ εὐώνυμος ὀνομάζεται ἡ αὐτὴ, οἱονεὶ ἡ καλώνυμος.

Ἀριστερὰ] τὴν εὐώνυμον τὴν ἀριστερὰν καλουμένην, τὴν οὐκ οὖσαν ἀρίστην, ἀλλὰ τῇ ἑτέρᾳ ὑπηρετοῦσαν. ἔστι δὲ ἡ κατὰ ἀντίφρασιν, ἢ κατὰ εὐφημισμόν. ὁ πανῶν· πᾶν τοίνυν εἰς ος μετὰ συμφώνου πλὴν τοῦ ρ, ὅτε ἔχει θηλυκὸν, εἰς η αὐτὸ ποιεῖ· σοφὸς, σοφή· καλὸς, καλή. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ος ἀρσενικὰ, συνθετικῶς παραγόμενα θηλυκὰ, ὁμοίαν κλίσιν ἔχει τῷ ἀρσενικῷ· οἷον, ὁ παρθένος, ἡ παρθένος, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ εἰς ος ἀρσενικὰ, ποιοῦντα θηλυκὰ μὴ ὄντα κοινὰ τῷ γένει, εἰ μὲν καθαρὰ ἢ τὸ ρ ἔχοντα, εἰς α ποιοῦσι τὸ θηλυκόν· οἷον, ὅσιος, ὁσία· κύριος, κυρία· φοβερὸς, φοβερά. χωρὶς εἰ μὴ παραλήγουσι τῷ ο· τότε γὰρ εἰς η· ὄγδοος, ὀγδόη· ὁλοὸς, ὁλοή· χωρὶς τοῦ ἀθρόος, ἀθρόα. εἰ δὲ μὴ καθαρὸν, εἰς η ποιοῦσι, καλὸς, καλή. εἴπε δὲ, μὴ κοινὰ τῷ γένει· τὰ γὰρ εἰς ος σύνθετα, κοινὰ εἰσι τῷ γένει, καὶ ὁμόφωνα τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς· οἷον, ὁ φιλόσοφος, καὶ ἡ φιλόσοφος· ὁ ἀθάνατος, καὶ ἡ ἀθάνατος. εἰ δὲ ὦσιν ἁπλᾶ, οὐχ ὁμοφωνοῦσιν· οἷον, ὁ θεὸς, καὶ ἡ θεά· ὁ σοφὸς, καὶ ἡ σοφή. εἰ μέντοι Ἀττικὰ, ποιοῦσι τὸ ἐναντίον· εἰ μὲν ὦσιν ἁπλᾶ, ὁμοφωνοῦσιν· οἷον, ὁ θεὸς, καὶ ἡ θεός· ὁ σοφὸς, καὶ ἡ σοφός· εἰ δὲ σύνθετα, ποιοῦσιν εἰς ῆτα· οἷον, ἀρίζηλος ἀριζήλη, ἀθάνατος ἀθανάτη, καὶ εἴ τι ὅμοιον.

Ἀριθμός] παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἁρμὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ καὶ ι, ἀριθμός· ἐξ ἁρμογῆς γὰρ μονάδων ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ ἀέλεσθαι, ὃ σημαίνει τὸ συναθροίζεσθαι, γίνεται ἀλίζω τὸ συναθροίζω· ἁλισμὸς, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ, καὶ τοῦ σ εἰς θ, ἀριθμός, οἱονεὶ ἡ συνάθροισις τῶν μονάδων.

Ἀριθμηθήμεναι· παρὰ τὸ ἀριθμῶ· τοῦτο παρὰ τὸ ἀριθμὸς, ἐξ οὗ τὸ ἀναρίθμιος· ἰῶτα, ὡς λοίγιος, βώμιος.

Ἀρίσβη, πόλις· ἀπὸ Ἀρίσβας θυγατρὸς Τεύκρου· ἣν ἔγημε Δάρδανος. Λυκόφρων, Γήμας Ἀρίσβην Κρῆσσαν, εὐγενῆ κόρην.

Ἀρκῶ, τὸ βοηθῶ· ἀρκέσω, ἤρκεσα. 144

Ἄρκιος, ἱκανός, ὠφέλιμος. τὰ διὰ τοῦ ιος προπαροξυνόμενα, παρὰ ἐνεστῶτα ἢ μέλλοντα παρηγμένα, διὰ τοῦ ι γράφονται· ἄζω, ἅγιος· ἁρμόζω, ἁρμόδιος· ἴζω, ἵδιος· καὶ ἀρκῶ, ἄρκιος. ψιλοῦται· πλὴν τοῦ ἄρκυς· τοῦ γεννήσαντος τὸ πνεῦμα ἐφύλαξε· παρὰ τὸ εἴργω γίνεται, τὸ κωλύω· σημαίνει δὲ τοὺς βρόχους, τὰ δίκτυα.

Ἄρκυς, εἶδος δικτύου ἐκ ταχέος σχοινίου, ὃ ἱστᾶσι πρὸς θήρην λέοντος, ἢ ἄρκτου, ἢ ἐλάφων· ἀπὸ τοῦ εἴργω.

Ἄρπυον] παρὰ τὸ ἁρπάζω, ἅρπυον, καὶ ἅρπυον· ἐπιτήδειον γάρ ἐστι πρὸς τὸ ἁρπάζειν· ἢ παρὰ τὸ ἑλκύω, ἕλκυον· τροπῇ τοῦ ε εἰς α, καὶ τοῦ λ εἰς ρ, ἅρκυον.

Ἀρκυωρεῖσθαι, φυλάττειν τὰς ἄρκυς.

Ἄρκος, ὅτι ἀπὸ τῆς ἄρκτου ἐγένετο· ἀρκτοῦρος, ὁ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος λαμπρὸς ἀστήρ· ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν τῆς ἄρκτου.

Ἄρκτος, τὸ ζῶον, εἴρηται παρὰ τὸ ἀρκῶ, ὅπερ καὶ ἐπαρκῶ λέγεται. ἄρκος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἄρκτος, τὸ ἐπαρκοῦν ἑαυτῷ ζῶον. φασὶ γὰρ αὐτὸ διαζῆν τὸν χειμῶνα, ἐκτὸς ἐπεισάκτου τροφῆς.

Ἀρκείσιος, ὁ ἥρως, ὁ πάππος Ὀδυσσέως. παρὰ τὸν ἀρκέσω μέλλοντα, Ἀρκέσιος, καὶ Ἀρκείσιος. οὕτως Ἡρω-

διανός. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ, τὸν Κέφαλον οἰκοῦντα ἐν ταῖς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσαις Κεφαληνίσις νήσοις, ἄπαιδα ἐπιπολὺ ὄντα, ἐρόμενον τὸν θεὸν, κελευσθῆναι ᾧ ἂν ἐντύχῃ θήλει συγγενέσθαι. παραγενόμενον δὲ εἰς τὴν πατρίδα, καὶ δὴ ἐντυχόντα ἄρκτῳ, κατὰ χρησμὸν συγγενέσθαι. τὴν δὲ ἐγκύμονα γενομένην, μεταβαλεῖν εἰς γυναῖκα, καὶ τεκεῖν παῖδα Ἀρκείσιον, ἀπὸ ἄρκτου.

Ἀρκέσιον] οὕτω καλούμενον ἄντρον τῆς Κρητικῆς Ἴδης· παρὰ τὸ ἀρκέσαι τὸ βοηθῆσαι. Φασὶν αὐτὸ ὑπὸ Κουρήτων ὀνομασθῆναι· ὅτι τὸν Κρόνον αὐτοῖς Φεύγουσι, καὶ εἰς αὐτὸ καταδιεῖσι καὶ κρυπτομένοις, ἐπήρκεσεν. οὕτω Ξενίων ἐν τοῖς περὶ Κρήτης.

Ἄρκευθος, εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους, οὗ τὴν ὀδμὴν πάντα τὰ ἑρπετὰ ἀποστρέφονται· παρὰ τὸ τὴν ἀρὰν κεύθειν, ἢ τὴν βλάβην κρύπτουσα, ἀράκευθος καὶ ἄρκευθος. ἢ διὰ τὸ ἔχειν τὰς ἀκάνθας κεκρυμμένας.

Ἁρμὸς, ἡ ἁρμογὴ καὶ συνάφεια. παρὰ τὸ ἀρῶ (ὃ καὶ ἀραρῶ, διπλασιασμῷ) ἧρμαι, ἁρμὸς, τῆς δασείας προσελθούσης, ὡς εἴρω, εἱρμός.

Ἁρμόζω, ἐκ τοῦ ἁρμοῦ· τοῦτο παρὰ τὸ ἀρηρέναι καὶ συνηρμόσθαι. παρὰ τὸ ἁρμόζω, ἁρμόττω Δωρικῶς.

Ἁρμῷ] ἁρμὸς ἁρμοῦ ἁρμῷ. αὕτη ἡ δοτικὴ μετῆλθεν εἰς ἐπιῤῥηματικὴν σημασίαν, καὶ ἐφύλαξε τὴν αὐτοῦ γραφήν· οἷον, ἁρμῷ· ἰσημαίνει τὸ ἀρτίως. ὁ δὲ τεχνικὸς λέγει, ὅτι παρὰ τοῖς Συρακουσίοις διὰ τοῦ ι γράφεται. ἐκεῖνοι γὰρ ἁρμοῖ λέγουσι κατὰ συστολὴν τοῦ ω εἰς τὸ ο· ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Ἁρμοῖ γὰρ Δαναῶν γῇ ὡς ἀπὸ βουγεέως: — σημαίνει τὸ ἀρτίως ἢ ἁρμοδίως, Ἁρμοῖ που κἀκείνῳ ἐπέτρεχε λεπτὸς ἴουλος: — οὕτω θέλει ὁ Ἀρτεμίδωρος. προστίθησι δὲ, ὅτι τὸ ἁρμοῖ, ψιλούμενον μὲν, σημαίνει τὸ ἀρτίως· δασυνόμενον δὲ, τὸ ἁρμοδίως. Μεθόδιος. ἔστι καὶ παρὰ Λυκόφρονι.

145 Ἄρμενον, σημαίνει τὸ προφανές. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ἀραρῶ, ἀραρημένον· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄρμενον.

Ἅρμα, παρὰ τὸ αἴρω, ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω· σημαίνει τρία· παρὰ μὲν Ἕλλησι, τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν· παρὰ Ῥωμαίοις [δὲ ὅπλα.] ἢ δόρυ, ἀσπίδα καὶ θώρακα. τὸ Ἅρμα, καὶ ὄνομα πόλεως ἐν τῇ Βοιωτίᾳ.

Ἁρμαλιὴ, ἡ τροφή. — ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλέον εἴη Ἁρμαλιῆς, Ἡσίοδος· παρὰ τὸ ἁρμόζειν τῇ ψυχῇ. ἢ παρὰ τὸ αἴρειν τὰ σώματα, γίνεται ἁρμός, ὡς καθαίρω, καθαρμός. οὕτως αἴρω, ἁρμός· ἀφ' οὗ παρώνυμον, ἁρμιά· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἁρμαλιά. ἢ ὅτι δίκην ἅρματος φέρει τὰ σώματα. ἁρμαλιὰς, ὄχος ὁ σκευοφόρος.

Ἁρματροχιὰ καὶ Ἁματροχιὰ, διαφέρει. ἁματροχιὰ μὲν ἐστὶ τὸ ἅμα τρέχειν, καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι, οἷον ὁμοδρομία τὶς οὖσα· τροχοὺς γὰρ οἱ παλαιοὶ τοὺς δρόμους ἔλεγον· οἷον, Τῇ ῥ' ἔσχε Μενέλαος ἁματροχιὰς ἀλεείνων, Ἰλιάδος ψ'. ἁρματροχιὰ δὲ, τὸ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἴχνος, δηλονότι ὁ τύπος, ἡ ἐγχάραξις τοῦ τροχοῦ, — οὐδέ τι πολλὴ Γίνετ' ἐπισώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν Ἐν λεπτῇ κονίῃ.

Ἁρμάμαξα, ἡ πρὸς ἀνδρῶν καθέδραν κατεσκευασμένη ἅμαξα, οἷον ἅρμα καὶ ἅμαξα, ἢ ἀνδράμαξά τις οὖσα, ἢ ἄνδρας ἄγουσα.

Ἁρμάτειον μέλος] ἁρμάτειον μέλος, βαρβάρῳ βοᾷ, Εὐριπίδης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπιβοηθῆναι τῷ Ἕκτορι ἐκ τοῦ Ἀχιλλέως ἅρματος ἑλκομένῳ. ἢ ὅτι ἐπὶ ἅρματος Φρύγες ἄγοντες τὴν μητέρα τῶν θεῶν, μέλός τι ἐπεφθέγγοντο· ὅπερ ἐκ τοῦ παρεκομένου μέλους, ἁρμάτειον ὠνόμασται. οἱ δὲ, ὅτι τὸ παλαιὸν τὰς παρθένους γαμουμένας, ἐπὶ ὀχήματος ἤγον· ὅθεν καὶ παροχοὺς, τὰς παρανύμφους ἐκάλουν· καὶ τὰ ἐπαδόμενα μέλη καὶ τὸν ὑμέναιον, ἀπὸ τοῦ φέροντος τὴν νύμφην, μέλος ἁρμάτειον ἐκάλουν. ἄλλοι δὲ, ὅτι Ἁρματεύς τις εἰς Ἀθηνᾶν ἔγραψε μέλος σύντονον· ὅπερ ἀπὸ τοῦ εὐρόντος, Ἁρμάτειον εἰκότως ἐκλήθη. ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι ἀπὸ τοῦ συντόνου καὶ ἐσπευσμένου δρόμου τοῦ ἅρματος τὰ σύντονα, μέλη ἁρμάτεια καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ, ὅτι ὁ ἦχος τοῦ ἅρματος ὀξὺς καὶ λεπτὸς γίνεται. τὸν οὖν ὀξὺν καὶ λεπτὸν φθόγγον, ἁρμάτειον ἐκ τούτου ὁ Εὐριπίδης ἐκάλεσε· καὶ εὐνοῦχον εἰσάγει λέγοντα· τοιαῦται δὲ τῶν εὐνούχων αἱ φωναί. οὕτω Δίδυμος καὶ Ἀλέξανδρος. ἢ παρὰ τὸ ἁρμὰν, ὃ σημαίνει τὸν πόλεμον τῇ τῶν Φρυγῶν διαλέκτῳ, ὡς φησὶ Παλαμήδης ἱστορικὸς ὁ τὴν κωμικὴν λέξιν συνάγαγών. Μεθόδιος. ἢ τὸν ἱππόδρομον, ὃν ᾄδουσι Φρύγες ἐποχούμενοι ἵπποις.

* Ἁρματηλάτης, ὁ ἡνίοχος· ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τὸ ἅρμα.

Ἄρνη, νύμφη, ἡ τροφὸς Ποσειδῶνος. εἴρηται δὲ καὶ Ἄρνη ἡ νύμφη Σινόεσσα καλουμένη· ὅτι τὸν Ποσειδῶνα λαβοῦσα παρὰ τῆς Ῥέας ἐκτρέφειν, πρὸς τὸν Κρόνον ζητοῦντα, ἀπηρνήσατο· καὶ ἐντεῦθεν Ἄρνη ὠνομάσθη. οὕτω Θησεὺς ἐν Κορινθιακῶν τρίτῳ.

Ἄρνη, πόλις Βοιωτίας· ἔστι δὲ καὶ Θεσσαλίας· ἀπὸ Ἄρνης τῆς Αἰόλου. ὁ δὲ Κράτης φησὶ παρὰ τὸ ἄρνας· ἐπιτηδεία γὰρ εἰς τὸ ἄρνας τρέφειν ἡ πόλις. καὶ οὐκ ἀπεικός. ὡς γὰρ αὐτὸς φησὶ, καὶ τὴν Κῶν τὴν ἐπιτηδείαν πρὸς τὰ πρόβατα τοὺς ἐνοικοῦντας Κᾶρας οὕτως ὀνομάζειν τῇ οἰκείᾳ φωνῇ· κῶν γὰρ τὸ πρόβατον ὠνόμασαν. οὕτω καὶ τὴν Ἄρνην· καὶ γὰρ αὕτη εὔαρνος. ὥστε τὴν μὲν Ἄρνην, ἀπὸ τῆς συγκεκομμένης γενικῆς ὠνομάσθαι· τὴν δὲ Ἀρήνην, ἀπὸ τῆς ἐντελοῦς τῆς ἀρῆνος. καλεῖται δὲ καὶ Τάρνη, ὡς λέγει Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. 146

Ἀρναῖος, ὄνομα πύριον. Ἀφθόνιος εἰς τὰ προγυμνάσματα τῆς ῥητορικῆς, περὶ Γνώμης· Ἀρναῖος γὰρ τὴν ἀρχὴν προκληθεὶς Ἶρος, μετωνομάσθη, τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τοῦ διακονεῖν κομισάμενος: — καὶ ὁ ποιητὴς, Ἀρναῖος ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτό οἱ ποτε μήτηρ Ἐκγενέτης: — παρὰ τὴν ἀρὰν, ἀραῖος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν· ὁ εὐκταῖος τῇ μητρὶ γενόμενος. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἀνωμαλῳ προσῳδῷ. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς, ἐν τῷ ὑπομνήματι τῆς Ὀδυσσείας, παρὰ τὸ ἄρνυσθαι, ὅ ἐστι λαμβάνειν, ὡς πτωχόν· ἵν' ᾖ πεποιημένως ὄνομα πτωχῷ πρέπον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρνῶν· ἵν' ᾖ ὁ βληχώδης καὶ ἠλίθιος.

Ἀρνεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ παραιτήσει.

Ἀρνειός] ἀπὸ τοῦ ἀρὴν ἀρῆνος, κατὰ συγκοπὴν, ἀρνός· καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρνὸς γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τῆς ει διφθόγγου, ἀρνειός, ὥσπερ ἀδελφὸς, ἀδελφειός. λέγει δὲ Ὦρος, ὅτι φησὶν ἐν τῷ καθόλου ὁ Ἡρωδιανὸς πλεονάζειν τὴν ει δίφθογγον· καὶ γίνεται ἀρνός, ἀμνὸς ἀμνειός· ἀγνοῶν ὅτι ἄμνιος σημαίνει τὸν ἀμνὸν, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ προπαροξύνεται, ὡς παρὰ Ἑρμίππῳ ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς, Τὴν μὲν διάλεκτον καὶ τὸ πρόσωπον ἀμνίσιον ἔχειν δοκεῖς· τὰ δ' ἔνδον, οὐδὲν διαφέρεις δράκοντος. Χοιροβοσκὸς, εἰς τὸ περὶ ὀρθογραφίας. τὸ ῥὴν, η· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ μερισμοῦ τοῦ σώματος· ῥηνὸς, καὶ συστολῇ τοῦ η, ῥανός· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀρνός. καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ κλίνεται ἀρνὸς ἀρνοῦ ἀρνῷ ἀρνόν· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, ἄρνα· ἢ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, ἄρνε. ἢ ἐκ τοῦ ῥὴν ῥηνὸς, ῥανὸς, ἀρνός· ἡ δοτικὴ, ἀρνί· ἡ αἰτιατικὴ, ἄρνα· ἢ εὐθεῖα

τῶν θυμάτων, ἄρνε. ἐκ τοῦ ἀρὰ γίνεται ῥὴν, τὸ ὑπὲρ εὐχῆς διδόμενον πρόβατον. ἀρνὸς, ἀρνοῦ· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἀρνοί· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, ἄρνες ἀρνῶν.

Ἀρνεῖα, τὰ κρεωπόλια. Δίδυμος.

Ἀρνύμενος, ἀντικαταλλασσόμενος. σημαίνει καὶ τὸ ῥυόμενον, ἢ φυλαττόμενον, ἢ τρυχόμενον· ἢ τὸ ἀντιλαμβάνειν καὶ περιποιεῖσθαι. ἀπὸ τοῦ ἀρνός· ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἄλλων ζώων τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι, καὶ οὐ μόνον δι' ἀργυρίου τοῦτο ποιεῖν οἶδεν Ὅμηρος, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρων· οἷον, Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ, Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδοις:— ἀπὸ μέρους οὖν τοῦ τετραπόδου τοῦ ἀρνοῦ τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ ἀμείβεσθαι ἔταττον. καὶ οἱ παλαιοὶ δ' ἀρνῶν τὰς θυσίας ἐποίουν. ἢ παρὰ τὸ αἴρω, ἀρνῶ, ὡς ἴκω, ἰχνῶ· οἴχω, οἰχνῶ. ἄρνυμι, ἄρνυμαι, μεταφορικῶς.

Ἀρνευτὴρ, ὁ κυβιστήρ.— ὁ δ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς, Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου:— εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀρνῶν, οἵτινες εἰώθασιν ἐπὶ κεφαλὴν ἅλλεσθαι, ὥσπερ τὸν ἀέρα κυρίττοντες.

Ἀρνῳδοὶ, οἱ ῥαψῳδοί· ὅτι ἄρνα ἔπαθλον εἶχον.

Ἀρμάριον] ὅτι τὰ λεγόμενα παρ' ἡμῖν ἀρμάρια, ἑρμάρια ὀφείλουσι λέγεσθαι, ὡς εὗρον ἐν τοῖς σχολίοις τοῦ
147 ἁγίου Διονυσίου, ἀρχῇ τοῦ ἦτα κεφαλαίου περὶ τῶν
θείων ὀνομάτων. οἱ γὰρ Ἕλληνες οἷά τινας ἀνδριάντας ἐποίουν, μήτε χεῖρας μήτε πόδας ἔχοντας· τούτους δὲ Ἑρμᾶς ἐκάλουν· οὗ ὑποκοριστικὸν, ἑρμάριον. ἐποίουν δὲ αὐτοὺς διακένους, θύρας ἔχοντας καθάπερ τοιχοπυργίους· καὶ ἔσωθεν αὐτῶν ἐτίθουν ἀγάλματα ὧν ἐσέβον θεῶν· ἔξωθεν δὲ ἀπέκλειον τοὺς ἑρμᾶς.

Ἄρδιττος, τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἀπὸ Ἀρδίττου τινὸς ἥρωος· ὃς στασιάζοντας τοὺς Ἀθηναίους κατήπειγεν ὅρκοις ὁμονοεῖν. ἐν τούτῳ οὖν τῷ χωρίῳ ὤμνυον οἱ δικασταὶ τὸν δικαστικὸν ὅρκον. καὶ ἀρδιττοὺς τοὺς ἐπιόρκους.

Ἀργυρίδιον] εἰσὶ παραγωγαὶ καὶ διὰ τοῦ ιον, καὶ διὰ τοῦ ιδιον. καὶ εἰ μὲν ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, διὰ τοῦ ιδιον γίνεται ἡ παραγωγὴ, καὶ φυλάσσονται αἱ τρεῖς συλλαβαὶ αἱ τελευταῖαι συνεσταλμέναι· οἷον, γνώμη γνώμης, γνωμίδιον· ψυχὴ ψυχῆς, ψυχίδιον· ξίφος ξίφους, ξιφίδιον. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγὴ, καὶ ἐκτείνεται ἡ τρίτη ἀπὸ τέλους συλλαβή· γραφεῖον, γραφείδιον· ἀγγεῖον, ἀγγείδιον. καὶ εἰ μὲν εὑρεθῇ τὸ ε ἢ τὸ ο, τὸ ἰῶτα προσέρχεται· πόλεως, πολείδιον· ἕξεως, ἑξείδιον· βοὸς, βοΐδιον· νοὸς, νοΐδιον.

Ἄρουρα, ἡ γῆ· κυρίως, ἡ ἠροτριασμένη, ἢ ἡ πρὸς σποράν καὶ ἄροσιν ἐπιτηδεία. ἀρῶ, ἀρόσω, ἄρουρα. καὶ ἄρουρα, παρὰ τὸ ἀροῦν· ἢ παρὰ τὸ ἀροῦσθαι τὴν γεωργουμένην γῆν. ἀροῦν τὸ ἀροτριᾶν, παρὰ τὸν ἄρην τὸν σίδηρον.

Ἀροτρεύς· παρὰ τὸ ἀρόσω, τὸ ἀροτριάσω. ἢ παρὰ τὸ ἄροτρον ἀροτρεύς. Θρηΐκης ἄροσιν χιονώδη ναιετάουσιν:— ψυχρά ἐστιν ἡ Θράκη· διὸ τοὺς ἀνέμους κἀκεῖθεν πνεῖν ἐμυθεύσαντο. διὸ φασὶ καὶ βόθρον εἶναι ἐν Θράκῃ, ἐξ οὗ φυσήματα ἀνέμων γίνεται· καὶ μυθευθῆναι Θράκην οὕτως τῶν ἀνέμων οἰκητήριον εἶναι.

Ἀρόη, κώμη πάλαι τῆς Ἀχαΐας, νῦν δὲ πόλις ἡ καλουμένη Πάτρα· περὶ ἧς καὶ λόγιον ἐκ Σιβύλλης ἐξέπεσε τρίμετρον· οἷον, Ἀρόη τρίπυργος ἔσσετ' εὐδαίμων πόλις:— ὅτι Τριπτόλεμος ὁ Κελεοῦ, ὑπὸ τῆς Δήμητρος κελευσθεὶς διδάσκειν τοὺς ἀνθρώπους τὴν γεωργίαν τοῦ σίτου, ἐν αὐτῇ πρῶτον ἤροσέν τε καὶ ἔσπειρε, τὸ εὐφυὲς τῆς γῆς καταμαθών. παρὰ τὸ ἀρόσαι οὖν, ἀρόη προσηγορικόν. οὕτως εὗρον ἐν ἐπιγράμμασι τῶν πρώτων.

Ἀρόσω] ἀρῶ παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος· σιδήρῳ γὰρ τέμνεται ἡ γῆ διὰ τὴν ὕνιν. ὁ μέλλων, ἀρόσω. ἡ δὲ τρίτη τῶν περισπωμένων θέλει ἔχειν τ' ω μέγα ἢ τὸ ο μικρόν· καὶ πάντοτε μὲν διὰ τοῦ ω μεγάλου, πλὴν τεσσάρων· ἀρόω, ἀρῶ, ἀρόσω· ὀμῶ, ὀμόσω· ὀνῶ, ὀνόσω· καὶ βῶ, βόσω, τὸ τρέφω. ἑνῶ ἑνώσω δὲ, τὸ εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν ἄγειν, διὰ τοῦ ω. ὁ παρατατικὸς, ἤροον ἤρουν, ἤροες ἤρους, ἤροε ἤρου· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἀρόειν ἀροῦν. ἀρῶ, σημαίνει τρία· τὸ εὔχομαι, ὡς τὸ, Ὣς ἠρᾶθ' ὁ γεραιός:— τὸ ἀροτριῶ· οὗ ὁ μέλλων, ἀρόσω· ἐξ οὗ καὶ ἄροσις· ἐξ αὐτοῦ ἀρῶ τὸ λαμβάνω· οὗ ὁ μέλλων, ἀρέσω· ἐξ οὗ ἀρέσαι, τὸ λαβεῖν.

Ἄρπασος, ποταμὸς Καρίας, πρότερον Δαφνοῦς καλούμε-
νος. εἴρηται δὲ διὰ τὸ ὀξύτατον τοῦ ῥοῦ, καὶ ὅτι ἁρπά- 148
ζει τοὺς παριόντας αὐτῷ. οὕτως ἱστορεῖ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ τῶν Καρικῶν.

Ἁρπαλίων, ὄνομα κύριον παρ' Ὁμήρῳ· παρὰ τὸ ἁρπάζω ἅρπαλος, ὡς ἴξω ἴξαλος· καὶ ὡς Ἥφαιστος Ἡφαιστίων, οὕτως Ἅρπαλος Ἁρπαλίων.

Ἁρπαλέως, ἁρπακτικῶς, ἀσμένως, ἡδέως, προσφιλῶς, ἐπιθυμητῶς. καὶ ἁρπαλέος ὁμοίως, καὶ ἁρπαλίμη.

Ἀρπεδόεσσα, ἡ ἄγαν πελιδνή· κατὰ συγκοπήν· παρὰ τὸ ἄρι συγκειμένη. πέπονθε δὲ, ἵνα μὴ σημαίνηται ἡ ἄγαν ὁμαλὴ ὁδός· ὁδοῦ γάρ ἐστιν ἐπίθετον. πέπονθε δὲ ὁμοίως τῷ ἐρθύρις, Αἰολικῶς· ἐρίθυρις γὰρ, ἡ μεγάλη θυρίς. οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Δίδυμος. ὅτι ἄρπεδες, οὗ μέμνηται Νίκανδρος, ἔνθα — κάρη γέ μεν ἄρπεδες αὔτως:— ἀλλ' ὁ Νίκανδρος ἀντὶ ἐπιτάσεως μόνης δοκεῖ τὴν λέξιν παραλαμβάνειν.

Ἀρπῶ· ἐξ οὗ τὸ ἁρπάζω· ἐν χρήσει μὲν οὐκ οἶδα πρωτότυπον· τὸ δὲ ἀρπῶ αὐτὸ παράγωγον, ἀπὸ τοῦ ἄρπη παρηγμένον· ἄρπη δέ ἐστιν εἶδος ὀρνέου. ὡς φωνὴ, φωνῶ· αὐδὴ, αὐδῶ· σιγὴ, σιγῶ· οὕτως ἄρπη, ἀρπῶ.

Ἅρπη, εἶδος ὀρνέου, ὅμοιον ἀετῷ, ὡς ἀπὸ τῆς ἰδέας ἄκριτον εἶναι. Ὅμηρος, Ἡ δ', ἅρπῃ εἰκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ:— σημαίνει δὲ δύο· παρὰ τὸ ἁρπάζω· ἁρπακτικὸν γὰρ τὸ ζῶον· καὶ ἅρπη ἡ δρεπάνη· παρὰ τὸ ἀρπῶ, ἅρπη· παρὰ τὸ ἁρπάζειν ἃ διακόπτει. Ἡσίοδος,— δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην Μακρὴν καρχαρόδοντα· φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς Ἐσσυμένως ἤμησεν.

Ἅρπυιαι] Ἡσίοδος,— ἡ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἶριν, Ἠϋκόμους θ' Ἁρπυίας Ἀελλώ τ' Ὠκυπέτην τε:— καὶ, Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο:— αἱ ἁρπακτικαὶ θεαί. παρὰ τὸ ἅρπω τὸ ἁρπάζω, ἅρπυια, ὡς αἴθω, αἴθυια· καὶ ἄγω, ἀγυιά.

Ἅρπυς, ὁ ἔρως· ὡς παρὰ Παρθενίῳ ἐν Κριναγόρᾳ, Ἀμφοτέροις ἐπιβὰς ἅρπυς ἐλήσατο:— παρὰ τὸ ἁρπάζειν τὰς φρένας.

Ἀρπίς] ἀρπίδες, τὰ ὑποδήματα, ἃ δὴ καὶ κρηπῖδας καλοῦσι. παρὰ τὸ ῥάπτω, ῥαπὶς, καὶ ῥαπίδες· πολυῤῥαφῆ γὰρ τὰ ὑποδήματα· καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἀρπίδες. οὕτω Σαλούστιος. Καλλίμαχος, Ἐν γάρ μιν Τροιζῆνι θῆκε σὺν ἀρπίδεσσιν:— ὅτι Τρύφων ἐν τῷ περὶ πνευμάτων φησὶ, τὸ α προτασσόμενον τοῦ ρπ, συστέλλεται καὶ δασύνεται. ἔνθεν ἐπιτιμήσειεν ἄν τις τοῖς ψιλοῦσι τὸ ἀρπίδες· πλὴν εἰ μή τις εἴπῃ, ὅτι τὸ ρ, προτασσόμενον λέξεως, δασύνεται· ὑποτασσόμενον δὲ, ψιλοῦται, ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ λέξει ὑπερβιβάζηται, ῥῆνες ἄρνες, ῥαπίδες ἀρπίδες.

Ἄῤῥατος, οἷον ἄφθαρτος, ὁ μὴ ῥαιόμενος· ἢν ᾖ ὁ ἀκαταγώνιστος· ἢ ὁ ἀνέκφραστος, ἄῤῥητός τις ὤν· ἢ ἰσχυρὸς, ἢ δυςκίνητος. Φρύνιχος δὲ, ἀπὸ τοῦ ῥῶ· οὗ ὁ μέλλων, ῥάσω, ὡς δράσω· ῥατὸς, καὶ ἄῤῥατος, πλεονασμῷ τοῦ ρ. Μεθόδιος. ἔστιν ὄνομα κύριον.

Ἀῤῥαβών, ἡ ἐπὶ ταῖς ὠναῖς παρὰ τῶν ὠνουμένων διδομένη προκαταβολὴ ὑπὲρ ἀσφαλείας. Μένανδρος, Μικροῦ μὲν ἀῤῥαβῶνά μ' ἔπεισεν εὐθὺς καταβαλεῖν: — οἰονεὶ ἀῤῥαγών τις ὤν· ἀφ' οὗ γὰρ δοθῇ ὁ ἀῤῥαβὼν, οὐ μετακινεῖται εἰς ἄλλον. ἐκ τοῦ ἀῤῥαγῶ οὖν εἴρηται. ἢ παρὰ τὸ ῥαιβὸς, ῥαιβών· καὶ προςθήκῃ τῆς
149 α στερήσεως, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἀῤῥαβών, ὁ μὴ συγχωρῶν ῥαιβὴν γενέσθαι τὴν πίστιν τῶν συναλλαττόντων. οὕτως Ἐπαφρόδιτος· οἱ δὲ, παρὰ τὸ ἀῤῥαγὴς εἶναι, οὐ καλῶς.

Ἀῤῥαβωνίζω· ἐκ τοῦ ἀῤῥαβὼν ἀῤῥαβῶνος.

Ἀῤῥενικὸν, ἐκ τοῦ αἴρειν τὸ νῖκος.

Ἀῤῥενωπός] ἐκ τοῦ ἄῤῥην ἄῤῥενος, καὶ τοῦ ὤψ ὠπὸς, ὃ σημαίνει τὸ πρόσωπον, ἀῤῥενωπός, ὁ ἄῤῥενος πρόσωπον ἔχων, κατὰ συνεκδοχήν· ἤγουν ὁ ἀνδρεῖος καὶ ἰσχυρὸς, καὶ δυνάμενος πρὸς ἐχθρὸν ἀντιταχθῆναι. ἔστι δὲ κατὰ συνεκδοχὴν, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον.

Ἄῤῥηκτος, ἀδιάῤῥηκτος, στερεά· παρὰ τὸ ῥήσσω.

Ἀῤῥηφόροι· καὶ ἀῤῥηφορία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη τῇ Ἀθηνᾷ, ἐν σκιῤῥοφοριῶνι μηνί· λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ε, ἐῤῥεφορία· παρὰ τὸ ἄῤῥητα καὶ μυστήρια φέρειν. ἢ ἐὰν διὰ τοῦ ε, παρὰ τὴν Ἔρσιν τὴν Κέκροπος θυγατέρα, ἐρσιφορία. ταύτῃ γὰρ ἤγον τὴν ἑορτήν.

Ἀῤῥηφορεῖν, τὸ χρυσῆν ἐσθῆτα φορεῖν, καὶ χρυσία· τέσσαρες δὲ παῖδες ἐχειροτονοῦντο κατ' εὐγένειαν, ἀῤῥηφόροι, ἀπὸ ἐτῶν ἑπτὰ μέχρις ἕνδεκα. τούτων δὲ δύο διεκρίνοντο, οἱ διὰ τῆς ὑφῆς τοῦ ἱεροῦ πέπλου ἤρχοντο καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτόν. λευκὴν δὲ ἐσθῆτα ἐφόρουν καὶ χρυσία.

Ἄῤῥιχος, κόφινος· τρεῖς χοῦς μέλιτος Βριλητττίου· δύο ἀῤῥίχω, τὴν μὲν τῶν χελιδονέων, τὴν δὲ τῶν φιαλέων ἰσχάδων· καὶ τῆς ψιθίας ἀσταφίδος, καὶ μύρτων ἕτερον φέρνιον: — γίνεται δὲ παρὰ τὸ αἴρειν τὸν χοῦν. Ἐκ τοῦ ἀῤῥίχω ἓν ἀφαιρεῖσθαι βέλος: — ἄῤῥιχοι δὲ λέγονται κόφινοι οἰσύϊνοι, οἷον ἀνάῤῥιχοι, οἱ τὰ ἀναιροῦντα ἔχοντες, τουτέστι τὰ βέλη. ἀρσενικῶς Ἴωνες, θηλυκῶς Ἀττικοί.

* Ἄῤῥυθμος, ὁ μὴ ἔχων ῥυθμόν, ὁ ἀκανόνιστος.

Ἄῤῥωστος] παρὰ τὸ ῥῶ τὸ ὑγιαίνω, ὁ μέλλων, ῥώσω, ῥωστὸς, καὶ ἄῤῥωστος, ὁ ἐστερημένος τῆς ὑγείας. ζήτει εἰς τὰς διαφορὰς· καὶ τὸ ἀῤῥωδῶ, εἰς τὸ ὀῤῥωδῶ.

Ἄρσαντες] ἄρσαντες κατὰ θυμόν: — ἁρμόσαντες κατὰ ψυχὴν, ἀρεστὸν καὶ θυμῆρες ποιήσαντες· ἢ ἀρεσθέντες. ἀπὸ τοῦ ἀρέσαντες ἄρσαντες· ἢ ἀπὸ τοῦ ἁρμόζω ἁρμόσω ἥρμοσα· ἢ μετοχὴ, ἁρμόσας, ἁρμόσαντες, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄρσαντες.

Ἄρσην· παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω καὶ τὸ μετεγχέω· ὁ γὰρ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ ἐπαρδεύει. ἄρδω, ἄρσω, ἄρσην, ὁ ἄρδων τὴν θήλειαν. καὶ γὰρ διὰ τοῦτο πόσις λέγεται ὁ ἀνὴρ, παρὰ τὸ ποτίζειν τῇ γυνῇ. ἢ παρὰ τὸ ἔρδω τὸ πράττω· ὁ μέλλων, ἔρσω· καὶ ἄρσην ἐξ αὐτοῦ, τουτέστιν ὁ πρακτικός. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ γάμου καὶ συμβιώσεως.

Ἀρσίνοος, ὄνομα κύριον, διὰ τοῦ ι· θυγατέρες Ἀρσινόου μεγαλήτορες.

Ἀρσινόη, πόλις ἐν Συρίᾳ ἐπὶ βουνῷ κειμένη· ἐπὶ δὲ τοῦ βουνοῦ, πηγὰς ἐξερεύγεται πλείονας, ὡς ποταμοὺς γίνεσθαι μεγάλους· ἀφ' ὧν ἡ πόλις ὠνόμασται· ἄρσαι γὰρ τὸ ποτίσαι· ἀφ' οὗ καὶ ἄρσην ὁ τὴν γυναῖκα ποτίζων τῇ σπορᾷ. οὕτω Σερῖνος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Φίλωνος.

Ἄρταμος, ὁ μάγειρος· Η γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων φυγών: — παρὰ τὸ διαρτᾶσαι, ὅ ἐστι μερίσαι ἢ συναρμόσαι. Αἰσχύλος, Τοσαῦτα κήρυξ ἐξ ἐμοῦ διάρτασον: — ἄρταμος οὖν, ὁ διαρτῶν τὰ κρέα· καὶ ἀρταμῆσαι, 150
κρεανομῆσαι.

Ἀρτάνη, ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀγχόνη· Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ δεσμοῦ ἐν Ἀντιγόνῃ, Πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν: — ἀγχόναις.

Ἀρτάβη, μέτρόν ἐστι Περσικόν, Ἀττικὸς μέδιμνος.

Ἀρτεμὴς] Ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα: — σημαίνει τὸν ὑγιῆ, παρὰ τὸ ἀτρεμὴς, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ἀρτεμὴς. οὕτω Φιλόξενος. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν περὶ παθῶν φησὶν, ὅτι ἀτεμὴς ἐστιν 10
ὁ ὑγιὴς καὶ μὴ τετμημένος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῥ, ἀρτεμὴς.

Ἄρτεμις, ἡ θεός, ἀερότεμίς τις οὖσα, ἡ τὸν ἀέρα τέμνουσα· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ σελήνῃ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρτεμῆ ποιεῖν· λέγεται γὰρ ἡ θεὸς ἀναιρετικὴ τῶν γυναικῶν· καὶ Ὅμηρος, Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασε τανηλεγέος θανάτοιο; Ἡ δολιχὴ νοῦσος, ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα; — ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρτεμὴς παρωνύμως Ἄρτεμις, τουτέστιν ἡ ὑγιὴς καὶ ἀνεπίληπτος διὰ τὴν παρθενίαν· παρθένος γὰρ καὶ φιλοσώφρων. ἢ ὅτι ἄρτια καὶ τέλεια καὶ ἀνελλιπῆ ἐποίησε τὰ κατὰ κόσμον φανεῖσα. 20

Ἄρτημα, ὁ τελαμὼν ἐξ οὗ ἤρτηται τὸ βαλλάντιον.

Ἀρτηρία, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα (τουτέστι τὸ πνεῦμα) τηρεῖν, ἀεροτηρία τις οὖσα· πνεύματος γὰρ ἐστὶ δεκτικὴ, ὥςπερ ἡ φλὲψ αἵματος· ἀρτηρία δὲ πνεύματος ἀγγεῖον. ἢ ἀλτηρία τὶς οὖσα· ὅτι ἅλλεσθαι δοκεῖ, παλμοὺς ποιοῦσα.

Ἄρτιος, σημαίνει τὸν ὑγιῆ καὶ πεπληρωμένον. γίνεται παρὰ τὸ ἀρτῶ τὸ ἐδραιῶ, ἄρτιος (ὡς ἁρμόζω ἁρμόδιος) ἴσος καὶ ἡρμοσμένος.

Ἀρτίπους, ἄρτιος καὶ ὑγιὴς ποσὶν, ὁλόκληρος.

Ἀρτιέπεια, αἱ ἀπηρτισμένα καὶ τέλεια λέγουσα. Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ, Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι: — ἢ ἀρτιέπεσσι χρώμεναι. 30

Ἀρτίζω] ἐκ τοῦ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, γίνεται ἀροτίζω· καὶ συγκοπῇ ἀρτίζω, καὶ καταρτίζω. ἢ ἐκ τοῦ ἄρτιον γίνεται.

Ἄρτος] Ἄρτος δυςκοπάνητος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο: — παρὰ τὸ αἴρω, τὸ προςφέρω, ὁ καθ' ἑκάστην τῷ σώματι ἡμῶν προςφερόμενος. Ἱπποκράτης προσάρματα τὰ σιτία λέγει. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴρειν καὶ κουφίζειν τὴν δύναμιν. 40

Ἀρτύνω, τὸ ἁρμόζω, ἢ εὐτρεπίζω· — πυκινὴν ἠρτύνετο βουλὴν: — παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω· ὁ μέλλων, ἀρῶ, ἤρμαι, ἤρται, ἀρτός· καὶ ἀρτῶ, καὶ ἀρτύω, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀρτύνω. ἀπὸ τοῦ ἀρτύνω, ἀρτύνθη τὸ κατεσκευάσθη· ἐκ δὲ τοῦ ἀρτῶ ἀρτίζω, καὶ καταρτίζω. εἰς τὸ ἀπαρτίζω.

Ἀρύω, τὸ ἀντλῶ. παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρύω, ὡς πλήθω, πληθύω· ἔρω, ἐρύω, καὶ ἐρύσω· ἄνω, ἀνύω, καὶ ἀνύσω.

Ἀρύβαλλος] παρὰ τὸ ἐρύειν, ἐρύβαλλος, καὶ ἀρύβαλλος. 50
ἢ παρὰ τὸ ἀρύεσθαι καὶ βάλλειν. ἔστι τὸ καλούμενον βαλάντιον καὶ μαρσίπιον. Ἀριστοφάνης, — κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ Ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην.

Ἀριβαλίδα λήκυθον δῶρον.

Ἄρυτες, Φερεκύδης, ἀντὶ τοῦ Ῥύπες. πρόδηλον τὸ εἰρημένον. Ῥύπες γὰρ λέγονται οἱ Ἀχαιοί· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, Ἄρυπες.

Ἀρύσμους, ἀσχήμονας.

Ἄρυσις, καὶ ἄρυστις. ἀρυστίχους, τουτέστι τοὺς οἰκοχόους. 151

ἀρυστὴρ γὰρ ἀγγεῖόν τι, οἷον κύαθος, ᾧ ἔστιν ἀρύσασθαι, κοτύλη.

Ἀρχαίως] Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, Οὕτως δ' ἀρχαίως εἶχον: — ἔστι δὲ οἷον ἁπλῶς καὶ ἀκάκως. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι. τὸ δ' ἐναντίον τοῦ ἀρχαίου καλούμενον νεωτεροποιόν· τὸν ἐπὶ κακῷ δηλονότι καινουργόν.

Ἀρχαιρεσιάζειν, τὸ πρὸς χάριν τοῖς πολλοῖς ζῆν.

Ἄρχων, ὄνομά ἐστι μετοχικόν, παρὰ τὸ ἄρχω· μετάγεται ἀπὸ μετοχῆς εἰς ὄνομα. τὸ δὲ ἄρχω, αἴρω τὸ ἐπάνω. μνημονεύουσι σχεδὸν πάντες οἱ ῥήτορες. ἔστιν οὖν ὁ τὴν ἐπώνυμον ἄρχων ἀρχήν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἐμετρεῖτο. ἦν δὲ εἷς τῶν ἐννέα. ἦσαν γὰρ θεσμοθέται ἕξ, βασιλεύς τε, καὶ πολέμαρχος, καὶ ἄρχων. οὗτοι δὲ ἰδίως εἶχον, ὥςπερ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Λάκριτον ἀπολογίᾳ γράφει.

Ἀρχώνης, ὁ ἄρχων ὠνῆς οὐτινοσοῦν.

Ἀρχός] ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἀγὸς, οὕτω καὶ ἄρχω, ἀρχὸς, ὁ ἡγεμών, παρὰ τὸ ἄρχειν. — ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔντερον τὸ προκείμενον τῷ καλουμένῳ δακτυλίῳ, πέρας ὂν τῶν ἐντέρων πάντων· εἴρηται δὲ, ὅτι ἄρχει τῶν ἐντέρων κάτωθεν. τοῦτο γὰρ πρόδηλον, ὅτι τὸ αὐτὸ καὶ πέρας καὶ ἀρχὴ νομίζεται.

Ἀρχιτέκτων, σημαίνει καὶ τὸν τῶν οἰκοδομημάτων ἐπιστάτην· κυρίως δὲ τὸν ἀρχὸν τῶν τεκτόνων, τὸν τὴν διάθεσιν τοῦ κατασκευάσματος ἐπινοοῦντα, καὶ τὸν κατασκευάσαντά τι καὶ σκευωρήσαντα πρᾶγμα. παρὰ τὸ ἄρχω καὶ τὸ τέκτων. τὰ δὲ παρὰ τοῦ ἄρχω συντεθέντα, διὰ τοῦ ι γράφονται· ἀρχιστράτηγος.

Ἀρχιθέωρος, ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν· θεωροὶ δὲ εἰσὶν οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀγῶνας, καὶ ὑπὲρ τῶν πατρίων θύοντες.

Ἀρχολίκαρος, ὁ λικαρῶν ἵνα ἀρχῆς τύχῃ· ἢ ἐκ τοῦ ἄρχειν λικαινόμενος. οὕτω Τραγκύλλων περὶ βλασφήμων.

Ἀρχογλυπτάδης, ὁ ὡςπερεὶ γλύφων τὰς ἀρχάς.

Ἄρχομαι, ἀρχόμενος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄρχμενος· ὤφειλε δὲ ἄρχμενος· φυλάξαν δὲ τὸ χ, δοκεῖ Ἰωνικὸν εἶναι, καθὸ καὶ τὸ ἔρχμα, ἔρχμα φασίν. ἐνεστῶτος οὖν εἰσιν αἱ τοιαῦται μετοχαὶ, συγκοπὴν παθοῦσαι, οἷς τὸ, λεγόμενος, λέγμενος· ὁράμενος, ὅρμενος· δεχόμενος, δέγμενος. τινὲς δὲ λέγουσι παρακείμενον εἶναι.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἀσαλὴς, ἡ ἄφρονις, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα· σάλη γὰρ ἡ φροντίς. ἀσαλὴς ὁ ἀμέριμνος. Αἰσχύλος, ἀσαλὴς μανία: — οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ.

Ἀσάμινθος, λεκάνη, πύελος· ἢ ὁ τόπος ἐν ᾧ λούονται. παρὰ τὸ τὴν ἄσην τὸν ῥύπον τοῦ σώματος μινύθειν. Ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας, λούσαντο.

Ἄσασθαι] Ἄσασθαι φίλον ἦτορ ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος: — τὸ κορεσθῆναι· κυρίως τὸ μετὰ πόνον εἰς ὕπνον ἐλθεῖν· ἄσασαι γὰρ τὸ κοιμηθῆναι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἀφ' οὗ τὸ, — ἥσατο δ' αἰνῶς Ἡδὺ ποτὸν πίνων· — ἥσασθαι, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, ἄσασθαι. ἄσαι σημαίνει δύο· ἐπὶ μὲν τοῦ κορέσαι καὶ πληρῶσαι, Αἵματος ἄσαι Ἄρηα: — ἐπὶ δὲ τοῦ βλάψαι, Ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακή: — ὁ δὲ Ἀτίων, ἐκθέμενος ἀμφοτέρας τὰς δυνάμεις, ἐτυμολογεῖ ἀπὸ τῆς ἄτης, οἷον ἀτῆσαι. πληρωτικὰ γὰρ τὰ κακά.

Ἄσβεστος] Ἄσβεστος δὲ ἀνῶρτο γέλως: — ἀκατάπαυστος, πολύς· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ μὴ σβεννυμένου πυρός.

Ἀσεβής] παρὰ τὸ σέβω, σεβής· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσεβής. τοῦ ἀσεβέος (ὁ κανών· οἱ Ἴωνες καὶ οἱ ποιηταὶ, τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ εος προφέρουσι) καὶ ἀσεβοῦς· τὰ εἰς ης ὀξύτονα σύνθετα ἐπίθετα ῥηματικὰ, εἰς ους ἔχει τὴν γενικήν· φύω, εὔφυής, εὔφυοῦς. ἡ αἰτιατικὴ, διατί οὐ λέγει τὸν ἀσεβήν; οἱ γὰρ Ἀττικοὶ οὐκ ἐπὶ πάντων τῶν αἰτιατικῶν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης ἐπιθέτων προσλαμβάνουσι τὸ ν· ἀλλ' ἐπὶ τῶν κυρίων, τὸν Δημοσθένην λέγει, καὶ τὸν Ἀριστοφάνην· ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιθετικῶν, οὐδαμῶς. τὸν ἀσεβῆ· τὸ γὰρ ε καὶ ἄλφα εἰς η κιρνᾶται, ἡνίκα πρὸ τοῦ ε ἐστὶ σύμφωνον· εἰ δὲ καθαρὸν, καὶ εἰς α καὶ εἰς η, τὸν εὐφύεα, καὶ εὐφυῆ, καὶ εὐφυᾶ. εἰ δὲ ἔχει τὸ ρ, εἰς α, ἀργύρεα, ἀργυρᾶ. τὸ δὲ κανὰ καὶ ὀστὰ, οὐκ ἀπὸ τοῦ κανέα καὶ ὀστέα, ἀλλ' ἐξ ἰδίας πτωκῆς, κανοῦν, καὶ ὀστοῦν. ὦ ἀσεβές· τὰ εἰς ης, εἰς ους ἔχοντα τὴν γενικὴν, εἰς ες ποιεῖ τὴν κλητικήν. διατί οὐκ ἀνατάσσει τὸν τόνον; τὰ γὰρ εἰς ης ὀνόματα εἰς ους ἔχοντα τὴν γενικὴν, εἰ μὲν ὦσι μύρια, ἢ ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου γίνεται εἰς ης, βαρυνόμενα δὲ, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς, ὦ Δημόσθενες, ὦ Μητρόφανες· καὶ κῆτος, μεγακῆτης, ὦ μεγάκητες. εἰ δὲ ὀξυνόμενα καὶ ἐπιθετικῶς, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει ἐπὶ τῆς κλητικῆς, ὦ εὐτυχές, ὦ εὐγενές, ὦ μονογενές.

* Ἀσέλγεια, ἡ ἀκολασία· ἀπὸ τῆς Σέλγης πόλεως Κιλικίας, ἥςτινος πολῖται σώφρονες, καὶ α στερητικοῦ.

Ἀσελγεῖς] Σελγοὶ, ἔθνος σωφρονέστατον· ἔνθεν ἀσελγεῖς, οἱ μὴ σώφρονες.

Ἀσελγὴς] παρὰ τὸ θέλγω τὸ ἀπατῶ καὶ σκοτίζω, θελγής· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθελγὴς, καὶ ἀσελγὴς, ὁ εὐαπάτητος καὶ σκοτεινὸς κατὰ τὸν νοῦν. ἢ ὅτι Σέλγη πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλους ἐκοινώνουν· μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α· ὅθεν καὶ ἀσέλγεια, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἑτοιμότης πρὸς πᾶσαν ἡδονήν.

Ἀσελγαίνειν, κυρίως τὸ παρὰ φύσιν ταῖς γυναιξὶ μίγνυσθαι· καταχρηστικῶς δὲ τὸ ῥπωςδήποτε ἀκολασταίνειν. εἴρηται δὲ ἀπό τινος Ἐλεγήιδος γυναικὸς Ἀττικῆς, πρώτης τὴν τοιαύτην ἀσωτίαν εὑρούσης. ἐλεγαίνειν οὖν ἐστι τὸ ἀσελγαίνειν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀσελγαίνειν. οὕτως Ἀλκίφρων· Ἐπαφρόδιτος δὲ, παρὰ τὸ λέχος λεχαίνειν, τὸ λέχους ἐπιθυμεῖν· καὶ κατὰ τροπὴν, λεγαίνειν· (ἔνθεν Ἀρχίλοχος, λέγαι γυναῖκες, ἀντὶ τοῦ ἀκόλαστοι) πλεονασμῷ, ἐλεγαίνειν· καὶ συνθέσει τῆς α ἐπιτατικῆς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀσελγαίνειν. καὶ ἡ Νηλέως θυγάτηρ Ἐλεγὴς, ἄσωτος οὖσα ἦν. ἧς καὶ ὁ πατὴρ ἤκουσεν ἐπικρο- 153
τούσης τὸ ἀίδοῖον καὶ βοώσης, Δίζεο δίζεο δὴ μέγαν ἄνδρα ἀ . Ὅς σ' ἐπὶ Μίλητον κατάξει πήματα Καρσί.

Ἀσέληνα] ὄρη οὕτω καλούμενα· ἅπερ οἱ μὲν παρὰ τὴν Τραχῖνα εἰρῆσθαι, ὡς Ῥειανὸς ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ Ἡρακλείας· Νίκανδρος δὲ, ἐν τοῖς Αἰτωλοῖς· ὅτι, φησὶν, ἐν αὐτοῖς τῆς Σελήνης τῷ Ἐνδυμίωνι συγκαθευδούσης, συνέβαινε τοὺς ἄλλους τόπους ἀσελήνους εἶναι, καὶ μὴ μετέχειν φωτός.

Ἀσήμαντον, ἀφύλακτον, ἀφρόντιστον, ποιμένα μὴ ἔχουσαν· ἐκ τοῦ σημαίνω.

Ἀσφράγιστος, ἀκοίμαντος.

Ἄσθμα, ἡ ἀναπνοή. παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω, ἄσω, ἧσμαι, ἄσμα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἄσθμα, ἢ παρὰ τὸ ἄημα πόθεν ἐπενθέσει τοῦ θ· τὸ γὰρ ἀνάλογον ἦν, ἄσμα·

ὥςπερ καὶ χῶ, τὸ χωρῶ, χὼν, καὶ χθὼν· καὶ παρὰ τὸ χαμαὶ χαμαλὸς, καὶ χθαμαλὸς, τὸ κοιλότατον· καὶ φθέγγεσθαι παρὰ τὸ φῶ, τὸ εἰς φῶς ἄγειν τὰ τοῦ νοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄσθμα, ἀσθμαίνω.

20 Ἀσθενής] παρὰ τὸ σθένος ἡ δύναμις, μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀσθενής.

Ἄσις] ἄσιν, ἰλύν, ὅ ἐστι γῆν ψαμμώδη, ὅθεν καὶ ἀσειόγειαι, αἱ ἀμμασιαί.

Ἄση, ἄσις, ἡ ἀκαθαρσία. Ὅμηρος, Τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω: — ἔστι δὲ παρώνυμον, ἄση, ἄσις, ὡς φήμη, φήμις. τὸ δὲ ἄση, γέγονε παρὰ τὸ ἄτω, ἄσω· Ἄσέ ἑ δαίμονος αἶσα: — ἄσω, ἄση, ὡς μνήσω μνήμη, κνήσω κνήμη.

Ἀσία] Προμηθέως μήτηρ ἡ Ἀσία, ὡς Λυκόφρων. καὶ ἀπ' αὐτῆς ἡ Ἀσία ὠνόμασται.

30 Ἀσιάτις] ἀσιάδος κρούματα, τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης εἶπε, παρῳδῶν τὸ ἐξ Ἐρεχθέως Εὐριπίδου. ἡ τρίχορδος κιθάρα οὕτω καλεῖται. εἴρηται δὲ, ὅτι ἐν Ἀσίᾳ τῇ πόλει τῆς Λυδίας κειμένῃ ἐν Τμώλῳ, πρῶτον εὑρέθη. καὶ τὰς γοώδεις δὲ ᾠδὰς ὑπὸ Νιόβης καὶ τῶν Λυδῶν γυναικῶν εὑρεθείσας, εἰς Ἕλληνας ἀχθῆναι. ὅθεν καὶ Λύδιος ὁ τρόπος μετωνομάσθη. ἢ ἀπὸ Ἀσίου τινός.

Ἄσιος] τὸ α μακρὸν, καὶ ψιλοῦται· ἢ παρὰ τὴν αἶσαν, 40 αἴσιος καὶ ἄσιος· ἢ παρὰ τὸ αἴσσω, Ἄσιος, ὡς ὀρθῶ, Ὀρθώσιος· κτήσω, Κτήσιος· αἰνήσω, Αἰνήσιος.

Ἀσίω ἐν λειμῶνι] ὄνομα πτώσεως γενικῆς. ἡ εὐθεῖα, ἀσίας. ἐκλήθη οὖν Ἀσίας ὁ λειμὼν, ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Κότυος, ὃς ἦν βασιλεὺς Λυδίας. κλίνεται Ἀσίου, ὡς κοχλίας, κοχλίου· καὶ τὸ Ἰωνικὸν, Ἀσίεω. ὁ κανών· οἱ Ἴωνες τὰς εἰς ου γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας καὶ εἰς ης γινομένας, διὰ τοῦ εω προφέρουσιν· οἷον, Ὀρέστης, ὀρέστου, ὀρέστεω· Ἀτρείδης, ἀτρείδου, ἀτρείδεω· Πηλείδης, πηλείδου, πηλείδεω· Αἰνείας, αἰνείου, αἰνείεω. — 50 ἔταρον μεγαθύμου Ἑρμείεω: — ὅτι αἱ διὰ τοῦ εω Ἰωνικαὶ γενικαὶ, εἰ μὲν ἀπὸ βαρυτόνων κοινῶν γενικαὶ ὦσι, προπαροξύνονται· οἷον, Ὀρέστου, Ὀρέστεω· Ἀτρείδου, Ἀτρείδεω· οὕτως οὖν καὶ Ἀσίεω. χωρὶς εἰ μὴ κατὰ πάθος ὦσι· διὰ τὸ Ἑρμείεω, καὶ κατὰ συγκοπὴν, Ἑρμείω. καὶ ἡ χρῆσις, Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίστου: — Βορέου, βορέεω, καὶ συγκοπῇ βορέω· καὶ εὔμμελέεω, — εὔμμελίω Πριάμοιο. οὕτως οὖν, Ἀσίας, ἀσίου, 154 ἀσίεω Ἰωνικῶς, καὶ συγκοπῇ, ἀσίω. καὶ ὁμοίως οὐ προπαροξύνεται· ἐπειδὴ κατὰ πάθος ἐστὶν, ἤγουν κατὰ συγκοπήν. ἐν ἡρωϊκῷ μέτρῳ, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γενικὰς, οὐ προφέρουσιν οἱ ποιηταὶ εἰς ου, ἀλλ' ἢ διὰ τοῦ εω, ὡς Πηλείδεω· ἢ διὰ τοῦ αο, ὡς Ὀρέσταο Βοιωτικῶς· Θετταλικῶς, καλοῦ· Δωρικῶς, Ἀτρείδα· κοινῶς καὶ Ἀττικῶς, Ἀτρείδου.

Ἀσινεῖς, οἱ Δρύοπες οἱ τὴν Ἀσίνην κατοικοῦντες. Καλλίμαχος, Δειλαίοις Ἀσινεῦσιν ἐπὶ τριπτῆρες ἁρπάσας: 10 — εἴρηται, ὅτι Ἡρακλῆς τοὺς Δρύοπας ληστεύοντας ἀπὸ τῶν περὶ Πυθῶ χωρίων ἐν τῇ Πελοποννήσῳ μετῴκισεν, ἵνα διὰ τὴν πολυπληθίαν τῶν ἐνοικούντων εἴργοιντο τοῦ κακουργεῖν· καὶ διὰ τοῦτο Ἀσινεῖς αὐτοὺς ὠνομάσθαι, ὡς μηκέτι κατὰ τὸ πρότερον σινομένους.

Ἀσκαλαβώτης, ζῴοφιον ἐοικὸς σαύρᾳ, ἐν τοῖς τοίχοις ἀνέρπον τῶν οἰκημάτων. παρὰ τὸ ἀκαλῶς τὸ ἠσύχως καὶ τοῦ βῶ ῥήματος, ἀκαλαβώτης, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Ἀσκάνιος, ὁ υἱὸς Αἰνείου τοῦ Τρῳός. εἴρηται δὲ, ὅτι Αἰ- 20 νείας ἐπιγαμίᾳ χρησάμενος ἀπ' Ἀσκάλωνος, ὑπό τε Ἀσκάλου τοῦ τότε βασιλεύοντος τῆς χώρας ξενισθεὶς, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν, τὸν υἱὸν Ἀσκάλιον προσηγόρευσεν· ὃς τῇ Ῥωμαίων διαλέκτῳ Ἀσκάνιος ὠνομάσθη.

Ἀσκάλαφος, παρὰ τὸ ἀσκαλὲς τῆς ἀφῆς, ὁ λίαν σκληρός.

Ἀσκαρίζειν, σημαίνει τὸ κινεῖσθαι. σκαίρω, σκαρίζω, καὶ ἀσκαρίζω.

Ἀσκάντης, κλινίδιον εὐτελές, ὃ ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν σκίμπους ὀνομάζεται. Καλλίμαχος, καὶ τὸν μὲν ἐπ' ἀσκάντα κάθισεν: — καὶ Ἀριστοφάνης, Ἕξει τὸν ἀσκάντην λαβών: — καὶ Πλάτων ὁ Φιλόσοφος Πρωταγόρᾳ, Καὶ ἅμα ἐπιψηλαφήσας τοῦ σκίμποδος, ἐκαθέζετο παρ' ἐμέ: — ὁ δὲ κράβατος οὐ παρ . . εἴρηται δὲ παρὰ τὴν κάννην (οὕτω δὲ ἐκάλουν τὴν ψίαθον) ἀκάντης, καὶ ἀσκάντης, ἡ εὐτελὴς κλίνη, μηδὲ κάννην ἔχουσα.

Ἀσκελές] Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεί: — ἀμετακινήτως, κατὰ στέρησιν τῶν σκελῶν· ἢ ἀδιαλείπτως, καὶ ἄγαν σφοδρῶς, καὶ ἀσκελέως, τὸ σκληρῶς. παρὰ τὸ σκέλω τὸ ξηραίνω, γίνεται ἀσκελές, τὸ ἄγαν σκληρόν· ὅθεν καὶ σκέλος· ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ἐσκληκέναι· ὅθεν καὶ Ἀσκληπιὸς, ὁ μὴ ἐῶν τὰ σκέλη ἐσκληκέναι καὶ ξηραίνεσθαι. ἀπὸ μέρους δὲ τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ, καὶ γὰρ τὸν Ἐπιδαύρου τύραννον ὀφθαλμιῶντα θεραπεύσας, ἐκλήθη Ἀσκληπιός· πρότερον γὰρ Ἤπιος ἐκαλεῖτο. ἢ ὅτι τὰ ἀσκελῆ (ὅ ἐστι σκληρὰ) τῶν νοσημάτων ἤπια ποιεῖ. καὶ ἀσκληπιὰς, βοτάνη τις.

* Ἀσκέπαρνον, ἄξεστον, ἀπελέκητον· ἀπὸ τοῦ σκεπάρνου.

Ἀσκητὴς, διὰ τὸ ὡς ἀσκὸν νεκροῦσθαι τὸν ἀσκητήν· ὅρος δὲ αὐτοῦ, ὁ πόνος τῆς ἀσκήσεως. καὶ ὁ ἀθλητὴς, ἀπὸ τοῦ ἀσκῆσαι· ἐκ τοῦ ἀσκός.

Ἀσκηθής· παρὰ τὸ σχέθω, κατὰ σύνθεσιν καὶ ἔκτασιν καὶ τροπήν· ὁ ὑγιὴς καὶ ἀκώλυτος τοῦ πράττειν· ἀβλαβῆ, θεραπευθέντα καὶ σωζόμενον.

* Ἀσκήματα, κατασκευάσματα· ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως. 155

Ἀσκὸς, ἐκ τοῦ σχίζω μετὰ τοῦ στερητικοῦ α· ἢ παρὰ τὸ σχῶ, σχήσω, ἀσχὸς, καὶ ἀσκὸς, ὁ ἀβλαβὴς καὶ ὑγιὴς καὶ μὴ ἐσχισμένος. ὅθεν καὶ ἀσκηθὴς ὁ ἀβλαβὴς καὶ ὑγιὴς, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἀσκοῦ. Ἀσκῆσαι δὲ, τὸ θεραπεῦσαι, ἐπιμεληθῆναι, ἀθλῆσαι ποιήσασθαι.

Ἀσκοφορεῖν] ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς, τὰ μὲν, ὑπὸ τῶν ἀστῶν πράττεται· τὰ δὲ, τοῖς μετοίκοις ποιεῖν ὑπὸ τῶν νομοθετησάντων προστέτακται. οἱ μὲν οὖν μέτοικοι, χιτῶνας ἐνδεδυμένοι χρῶμα ἔχοντας φοινικοῦν, καὶ τὰς σκάφας φέρουσιν· ὅθεν καὶ σκαφηφόρος λέγεται· οἱ δὲ ἀστοὶ, ἐσθῆτα ἔχουσιν ἣν βούλονται, καὶ ἀσκοὺς κατὰ τῶν ὤμων φέρουσι· καὶ διὰ τοῦτο ἀσκοφόροι καλοῦνται.

Ἀσκώματα, καλοῦνται καὶ τὰ δέρματα τὰ ἐπιῤῥαπτόμενα ταῖς κώπαις ἐν ταῖς τριήρεσι, διὰ τὸ μὴ εἰςφέρειν τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. Ἀριστοφάνης, Σκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον: — ὅτι ἀπὸ ασπῶν γίνονται, καὶ ἄγχιστά εἰσι. καλοῦνται δὲ ἀσκώματα καὶ οἱ γνάθοι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χαλκευτικῶν ἀσκωμάτων, ἃ εἰσὶ φύσαι χαλκευτικαί.

Ἄσμενος] ἥδω τὸ εὐφραίνω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἧσμαι· ἡ μετοχὴ, ἡσμένος, καὶ ἄσμενος, τροπῇ τοῦ η εἰς α. ἐξ αὐτοῦ, ἀσμενίζω· καὶ συνασμένιζε, τὸ συνευφραίνου. τινὲς δὲ λέγουσι μὴ εἶναι μετοχὴν· ὅτι πᾶσαι αἱ τοῦ παρακειμένου μετοχαὶ προπαροξύνονται. πρὸς οὓς φαμὲν, ὅτι λέγουσιν οἱ τεχνικοὶ μετοχὴν εἶναι παρακειμένου· ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἡσμένος· κατὰ συστολὴν τῆς

ἀρχούσης, ἄσμενος· καὶ ἅμα τῇ συστολῇ, ἀνεβίβασε τὸν τόνον καὶ προπαροξύνεται.

Ἀσμωλὴ, ἀνακνοὴ ὀλίγη· καὶ ἀσμωλαῖν, ἀγνοεῖν.

Ἀσωὺρ, ὁ κρατὴρ ὑπὸ Φοινίκων.

Ἀσκωλιάζω] ἀσκωλιάζειν ἐστὶ, τὸ ἵστασθαι ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενον ἢ στερούμενον τῶν κατὰ φύσιν. εἴρηται παρὰ τὸ σκῶλον, ὅ ἐστι σκόλοπα, τῷ ἑνὶ ποδὶ ἅλλεσθαι· ἀπὸ τῶν κατούντων σκόλοπα καὶ χωλευόντων· ὅπερ Ἐπίχαρμος ἐν τοῖς Πέρσαις σκωλοβατίζειν φησί. σκωλιάζειν οὖν, καὶ κατὰ πλεονασμὸν, ἀσκωλιάζειν. τινὲς δὲ οὐ πλεονασμὸν ἡγοῦνται τὸ α· ἀλλὰ παρὰ τὸν ἀσκὸν γέγονε. κυρίως γὰρ ἀσκωλιάζειν λέγεται τὸ ἐπὶ ἀσκῶν ἅλλεσθαι. οὕτως Ἐπαφρόδιτος.

Ἀσπάζω] ἔστι ῥῆμα σπῶ· καὶ σημαίν[illegible] διαχωρίζω. ἐξ αὐτοῦ γίνεται σπάζω κατὰ παρα[illegible]ν, ὡς φρῶ, φράζω· βῶ, βάζω· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσπάζω, τὸ μὴ διαχωρίζεσθαι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φιλίας ἡνῶσθαι. ἀσπάζεται, κατὰ στέρησιν τοῦ μὴ σπᾶν· ὁ γὰρ διαλυόμενος καὶ ἐχθαίρων ἢ ἐχθραίνων, ἀποσπᾷ ἀπ' ἐκείνου ἑαυτόν· ὡς ἐπὶ Τηλεμάχῳ, Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο: — ἐκ τοῦ οὖν ἐναντίου τὸ ἀντέχεσθαί τινος κατὰ φιλίαν, ἀσπάζεσθαι εἴρηκεν. ἀπὸ τοῦ ἀσπάζω ῥηματικὸν ὄνομα, ἀσπαστός· καὶ οὐδέτερον, ἀσπαστόν. ὁ μέλλων, ἀσπάσω· ἀφ' οὗ ἀσπάσιος, καὶ ἀσπασίως, τὸ προσηγῶς καὶ φιλοφρόνως. ἔστι δὲ παρεκσύνθετον, ἀπὸ τοῦ ἀσπάζω συνθέτου· τὸ γὰρ
156 ἀσπάζω, σύνθετόν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ σπῶ ῥήματος· ἀφ' οὗ τὸ σπῶμαι· καὶ παράγωγον σπάζω. καὶ προσῆλθεν ἡ α ἐπίτασις, καὶ ἐποίησε τὸ ἀσπάζω. τὸ γὰρ ἐπισπᾶσθαι, ἔστι τὸ ἀσπάζεσθαι. ἀρσενικὸν, ἀσπάσιος· τὸ θηλυκὸν, ἀσπασίη. λέγεται καὶ ἐπιῤῥηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀσπασίως.

Ἀσπάσιος] ἡ διὰ τοῦ ιος παραγωγὴ παρὰ μέλλοντα γινομένη, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν· ὀρθώσω, Ὀρθώσιος· αἰνήσω, Αἰνήσιος· ἀρκέσω, Ἀρκέσιος, καὶ Ἀρκείσιος· ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἄρσω ἄρσιος, ὁ ἁρμοζόμενος· καὶ ἀνάρσιος, ὁ μὴ ἁρμοζόμενος· ἄζω, ἄσω, ἄσιος, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν ὅσιος· κτήσω, κτήσιος· ἄξω, ἄξιος. οὕτως οὖν καὶ ἀσπάσω, ἀσπάσιος· καὶ θαυμάσιος. ὀξύνεται δὲ ἀνεψιός, δεξιός· τὸ δὲ πλησίος, ἀπὸ τοῦ πλητὸς ἔχει μὲν τὸν χρόνον· ὁ γὰρ ἄπλητος ὁ ἀπροσπέλαστος· πλητὸς, πλησίος, ὡς ἄμβροτος ἀμβρόσιος, τροπῇ τοῦ τέλους. οὐ γέγονε δὲ τὸ πλησίος παρὰ μέλλοντα. οἱ γὰρ Λάκωνες τὰ παρὰ μέλλοντα, εἰς τὸ τ οὐ τρέπουσιν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τ εἰς τὸ σ· ἐνιαυτὸς, ἐνιαύσιος, ἐνιαύτιος λέγουσιν, ὑπόμνησιν διδόντες τοῦ προτέρου τ· πλοῦτος, πλούτιος, πλούσιος· τὸ δὲ πλησίος, πλητίος λέγουσιν. ὥςτε οὐ παρὰ μέλλοντα. παρὰ τὸ πέλω, παράγωγον πελάζω τὸ προσεγγίζω· ῥηματικὸν ὄνομα, πλατὸς καὶ πλητός· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς σ, καὶ κατὰ παραγωγὴν, πλησίος, ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος.

Ἀσταστόν, τὸ ἡδύ· τοῦ α κατ' ἐπίτασιν ὄντος· ὅπερ ἄν τις πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπᾷ.

Ἀστάραγος, κυρίως ἐπὶ τοῦ ἐλείου ἢ ὀρείου, ὁ μὴ σπειρόμενος.

Ἀστάλαθος, εἶδος ἀκάνθης. Νίκανδρος, Ἐν γὰρ ὄρει βάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομέονται: — παρὰ τὸ σπῶ, σπάλαθος, καὶ ἀσπάλαθος.

Ἀσπαλιεύθην] Ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἰχθὺς ὑπὸ τοῦ δελέατος τῆς ἡδονῆς ἀσπαλιεύθην, καὶ ἐνήχετό μοι τὸ ἄγκιστρον.

Ἀσπαλιεύω] παρὰ τὸ ἀποσπᾶν τοὺς ἰχθῦς ἐκ τῆς θαλάσσης· οἷον σπῶ, σπεύς· πλεονασμῷ τῆς λι συλλαβῆς, σπαλιεύς· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀσπαλιεύς.

Ἀσπαλιευτὴς, ὁ ἁλιεύς· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σπᾶν, καὶ τὸ λίνον· ὁ σπῶν τῷ λίνῳ· τοῦ α ἢ πλεονάζοντος, ἢ ἐπίτασιν σημαίνοντος· ὅθεν καὶ ἀσπαλιευτὴς, ὁ ἐκ τῆς ἁλὸς σπῶν τοὺς ἰχθῦς.

Ἄσπετος] ἔστι ῥῆμα σπῶ· ὅπερ γέγονε παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ, ὡς παρὰ τὸ ἔχω, σχῶ· ἐξ οὗ τὸ σπᾶσθαι καὶ ἐπισπᾶσθαι ποσίν.

Ἄσπετος] ῥηματικὸν ὄνομα σπετός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄσπετος αἰθὴρ, οἱονεὶ ὁ πολὺς καὶ μέγας καὶ δυνάμενος ἄῤῥηκτος γενέσθαι· ἢ οὗ οὐκ ἄν τις ἐφίκοιτο, δυςπαρακολουθήτου διὰ τὸ μέγεθος. ἢ παρὰ τὸ σπῶ τὸ κρατῶ, σπετὸς, καὶ ἄσπετος.

Ἄσπετον, ἀπλήρωτον, πολύν. Λυκόφρων, Ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοήν: — δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸ ἕπω τὸ λέγω εἶναι· ἄσπετα τὰ οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα, ὥςτε καὶ ἄῤῥητα ὑπάρχειν τοῦ λέγεσθαι.

Ἀσπερχὲς, ἀδιαλείπτως, τοῦ α κατ' ἐπίτασιν, τουτέστι τὸ ἄγαν ἐσπευσμένον, παρὰ τὸ σπέρχω· συνεχῶς, ἰσχυρῶς, ταχέως.

Ἄσπειστον] ἀπὸ τοῦ σπένδω· οὗ ὁ μέλλων, σπείσω· ὁ παρακείμενος, ἔσπεικα, ἔσπεισμαι, ἔσπεισαι, ἔσπεισται, σπειστὸς, καὶ ἄσπειστος, ἄσπονδος. 157

Ἀσπιστὴς, τεῖχος ὁπλίτης, πολεμιστής· ἀπὸ τοῦ ἀσπίζω (ἐξ οὗ ὑπερασπίζω) ὁ μέλλων, ἀσπίσω, ἤσπικα, ἤσπισμαι, ἤσπισται, ἀσπιστής.

Ἀσπὶς] ἀσπὶς σημαίνει δύο· τὸ μὲν ζῶον, ἐπὶ τοῦ ἐρπετοῦ, διὰ τὸ κύκλους ποιεῖν τοῦ σώματος καὶ μὴ ταχέως ἐκτείνειν εἰς μῆκος· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὅπλου· οὕτω γὰρ συστρέψαν ἑαυτὸ, πολεμεῖ καὶ μάχεται. τὸ δὲ ὅπλον, παρὰ τὸ σπῶ, γίνεται σπίζω, τὸ ἐκτείνω καὶ μηκύνω· ὁ μέλλων, σπίσω· ἀποβολῇ τοῦ ω, σπις τὸ μακρόν· παρὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι καὶ διατείνεσθαι· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσπὶς, ἥτις τοῦ μακρὰν εἶναι ἀπήλλακται· εἰς περιφερὲς γὰρ σχῆμα ἔγκειται, τὸ μὴ εἰς ἔκτασιν μεμηκυμμένον, ἀλλ' εἰς περιφέρειαν κεκυκλωμένον. ἢ παρὰ τὸ ἀσπαστὴν εἶναι τοῖς φρονοῦσιν ἐν τῷ πολέμῳ. ἐξ οὗ ῥίψασπις. ἀσπίδος· ὁ κανών· τὰ εἰς ις θηλυκὰ, διὰ τοῦ π ἐκφερόμενα, ἁπλᾶ εἴτε σύνθετα, διὰ τοῦ δος κλίνεται· ἁπλᾶ μὲν, κρηπὶς, κρηπίδος· σύνθετα δὲ, βοώπις, βοώπιδος· ἑλικώπις, ἑλικώπιδος. διατί ὀξύνεται; τὰ εἰς πις θηλυκὰ δισύλλαβα, εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου ἄρχονται, βαρύνονται, θέσπις, τράμπις· ἔστι δὲ βαρβαρικὸν ὅπλον· εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ὀξύνεται, ἀσπὶς, ἐλπὶς, ἐμπὶς, εἶδος κώνωπος.

Ἀσπιδιώτης] εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ἀσπιδίτης, δηλονότι πλεονασμῷ τοῦ ω· εἰ δὲ παρὰ τὸ ἀσπίδιος (οἷον, ἔνθεν ὑπασπίδια) παράγωγον, οὐ πλεονάζει, ὥςπερ ἴδιος, ἰδιώτης· καὶ ἥλιος, ἡλιώτης, καὶ ἀφηλιώτης· οὕτως ἀσπίδιος, ἀσπιδιώτης.

Ἀσπληδὼν] φασὶ γὰρ εἶναι Σπληδόνα τὸν Πρεσβῶνος καὶ Στερόπης. Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶν Ἀσκληπιάδην οὕτω λέγειν, Σπληδόνα τ' ἠγαθέην: — ὅταν οὖν εὕρωμεν, Οἶδ' Ἀσπληδόνα ναῖον: — πλεονασμὸς ποιητικός ἐστι τοῦ α. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἀσπουδεί, ἄνευ κακοπαθείας, καὶ χωρὶς πόνου.

Ἄσσον, τὸ ἐγγὺς καὶ πλησίον. εἴρηται παρὰ τὸ ἐγγύς· συγκριτικὸς τόπος, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἔσσων· καὶ τὸ οὐδέτερον, ἔσσον καὶ ἄσσον, ὡς μέγας, μεγάτερος, μεγίων, μέσσον, καὶ μᾶσσον· Ἢ τοσοῦτον οἴομαι, ἠέ τι μᾶσσον: — ἀντὶ τοῦ μακρότερον. οὕτως ἔσσον, ἄσσον. οὕτως εὗρον ἐν σχολίοις τοῦ ῥηθέντος Ἀπολλωνίου. ἢ

παρὰ τὸ ἅπτω καὶ προσεγγίζω· καὶ Αἰολικὸν, ἄσσω, ἄσσον· νίπτω, νίσσω.

Ἄσσ' ἐθέλῃσθα] Φησὶν Ἀρίσταρχος, τρία σημαίνειν τὴν λέξιν, τινὰ, ἅτινα, ὅσσα. καὶ ἀεὶ ψιλοῦται· δασύνεται δὲ, ὅτε δηλοῖ τὸ ἅτινα. καὶ ἔστι, κατὰ Ἡρωδιανὸν, δύο μέρη λόγου· τὸ α, ἄρθρον· καὶ τὸ σα, ὅ ἐστι Μεγαρικὸν, δηλοῦν τὸ τινά. καὶ ἡ παραλήγουσα φησὶ δασύνεται.

Ἀσσυρία, ἡ Βαβυλωνία· τὸ μὲν πρῶτον ἐκαλεῖτο Εὐφράτις, ὕστερον δὲ Χαλδαία· τὸ τελευταῖον δὲ, ἀπὸ Ἀσσούρου τοῦ Σούσου Ἀσσυρία, ὡς Ξενοκράτης ἐν πρώτῳ χρονικῶν. Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονός· ἔνθα Σινώπην: — θυγατέρα Ἀσωποῦ. ἡ πλησίον τῆς Σινώπης γῆ, ἕως Ἀπαμείας καὶ ἔτι κάτω, ἡ κειμένη πρὸς
158 τῇ θαλάσσῃ τῇ Ποντικῇ τῇ φερομένῃ ἐπὶ Περσίδα καὶ Ἰνδίαν, καλεῖται πᾶσα Συρία· διὰ τὸ συρῆναι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ μερικοῦ γενομένου· Ἀσσυρία δὲ, ἡ ἐγγὺς τῆς συρείσης γῆς οὖσα· ἥτις ἐστὶν ἡ Σινώπη· παρὰ τὸ μὴ σύρεσθαι. Ἀσσύριοι, τὸ ἔθνος. Καλλίμαχος, Η ἀπ' Ἀσσυρίων ἠμεδαπὴ στρατιή: — καὶ, Ἥμισυ μὲν Πέρσαι, ἥμισυ δ' Ἀσσύριοι: — εἴρηται παρὰ τὸν Ἀσσάρακον, τὸν ἔθνους ἐπικρατήσαντα, ἐκβολῇ τοῦ κ, Ἄσσαρος· καὶ τροπῇ, Ἄσσυρος· καὶ παραγωγῇ, Ἀσσύριος, ὡς μάθω, μῦθος. Ἀσσυρίους τοὺς ἐν τῷ Πόντῳ· παρὰ τὸ μηκέτι Σύρους εἶναι· ἵν' ᾖ Ἀσύριος.

Ἄσσον] τὰ πρὸ δύο τῶν αὐτῶν, βραχέα εἰσί. σεσημείωται τὸ μᾶλλον καὶ θᾶσσον. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα σεσημειωμένα, ἅπερ Εὐδαίμων παρατίθησιν, ὡς τὸ ῥᾶσσον τὸ εὐχερές· Νάσσων, ὄνομα κύριον, καὶ ἐλάσσων.

Ἄσταχυς, σίταχύς τις ἐστὶν, ὁ τὸν σῖτον συνέχων· ἢ στῶ, στήσω, στήκω, στάχυς, καὶ ἄσταχυς. ἢ παρὰ τὸ ἐν τάξει τὸν σῖτον στείχειν. προπαροξύνεται. πᾶν γὰρ ὄνομα εἰς υς λῆγον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, προπαροξύνεται.

Ἀστάρτη, ἡ θεός· ὄνομα εἰδώλου ἐστί· λέγεται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἄστρου. ἄστρον γὰρ, ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνάπλασμα· ἀφ' οὗ τὸ εἶδος καλεῖται, ἔχον ὄνομα ἄστρου. λοιπὸν παρὰ τὸ ἄστρον, ἀστράτη, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀστάρτη. ἢ παρὰ τὸ ἀστεράτη· καὶ συγκοπῇ, ἀστράτη. ἔφορος γὰρ τῶν ἄστρων ἡ θεός.

* Ἄστεγοι, οἱ μὴ ἔχοντες στέγην, τουτέστι οἶκον.

Ἀστεμφής] Ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν: — καὶ ἀστεμφέως, ἀμετακινήτως, ἰσχυρῶς· παρὰ τὸ στέμβειν τὸ κινεῖν συνεχῶς. ἀστεμβὴς οὖν, ὁ ἀκίνητος, καὶ ἀστεμφής. ἢ παρὰ τὸ στρέφω στρεφὴς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀστρεφής· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀστερφής· καὶ ἐλλείψει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἢ μεταθέσει τοῦ ρ εἰς μ, γίνεται ἀστεμφής· καὶ ἀστεμφὲς, τὸ ἀμετακίνητον ἢ βέβαιον· κατὰ ἀπόφασιν τοῦ στεμβάξαι, ὅ ἐστιν ὑβρίσαι. Λυκόφρων δὲ, ἀντὶ τοῦ πολυστένακτα, μεμπτά· Δύςζηλος ἀστέμβακτα τιμωρουμένη· Βοῶσα δ' οὐ κλύοντα δεσπότην πόσιν.

Ἀστεροπὴ, ἡ ἀστραπή· παρὰ τὸ στερίσκειν τοὺς ὤπας τοῦ ὁρᾶν, διὰ τῆς ἀντιλαμπούσης λαμπηδόνος. ἢ παρὰ τὸ ὄπτω, ὀπτή· καὶ μετὰ τῆς ἀστέρος γενικῆς, ἀστεροπτή· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἀστεροπή. καὶ τὸ στεροπὴ ὁμοίως· καὶ στεροπηγερέτης, ὁ ἀστραπτικός.

Ἀστεροπητής, ἀστραπτικός, ἀστραπὰς ποιῶν.

Ἀστεῖος] ὄνομα ἐκ τοῦ ἄστυ· σημαίνει τρία. λέγεται κυρίως ὁ ἐν ἄστει διατρίβων· καὶ ὁ δὶ ἦθος χρηστὸν ἐπαινούμενος, ὡς ὁ Μωϋσῆς, Ὡς ἦν τὸ παιδίον ἀστεῖον τῷ θεῷ: — λέγεται καὶ ὁ γελωτοποιός.

Ἀστήρ] ἵστημι, στήσω, στὴρ, καὶ ἀστὴρ, ὁ μὴ ἱστάμενος· παρὰ τὸ ἄστατον ἔχειν δρόμον· κυρίως ἐπὶ τῶν πλανητῶν λέγεται, ὁ μὴ στάσιν ἔχων, ἀστατὴρ, καὶ ἀστήρ· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλανῶν. ζητεῖται διατί, ὥςπερ γίνεται κατὰ συγκοπὴν γαστρὸς, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπὸ τοῦ ἀστέρος ἀστρός. ὡς μὴ ἔχει μίμημά τι ἡ ἀστέρος γενικὴ, οὐ συγκόπτεται. τὸ γὰρ Ἴστρος, βαρύτονόν ἐστιν. εἰ δὲ εἴποι, ὅτι καὶ ἡ γαστρὸς 159
γενικὴ οὐκ ἔχει εὐθεῖαν διὰ τοῦ τρος ὀξυτόνου, ἵνα μιμήσηται, ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ γαστὴρ παραλόγως ὀξυτονουμένων, τῶν ἄλλων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντων βαρυτόνων. ἐπεὶ οὖν παραλόγως ὀξύνεται τὸ γαστὴρ, τούτου χάριν κατὰ τῆς γενικῆς παραλόγως ἀνεδέξατο τὴν συγκοπήν. διατί δὲ, ὥςπερ γίνεται ἄνδρα καὶ θύγατρα, οὐ γίνεται καὶ μήτρα καὶ πάτρα; ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τοῖς μήτρα καὶ πάτρα, ὃ σημαίνει τὴν πατρίδα. Χοιροβοσκός.

Ἄστηνος, ὁ δυςτυχὴς καὶ πένης· παρὰ τὸ στάσιν μὴ ἔχειν, μήτε οἴκησιν. σύνεστι δὲ τοῦτο πένητι.

Ἀστίβητος, ἀπάτητος, ἀδιάβατος. ἀπὸ τοῦ στείβω, ὃ μέλλων δεύτερος, στιβῶ· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα· καὶ γίνεται στιβῶ, στιβήσω, ἐστίβηκα, ἐστίβημαι, ἐστίβηται, στιβητός, καὶ ἀστίβητος, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. τὸ δὲ στείβω, παρὰ τὸ στῶ.

Ἄστικτον] οὕτως οἱ Ἀττικοὶ ἐκάλουν τὸ ἐλεύθερον χωρίον, καὶ μὴ ὑποκείμενον χρήστῃ. εἴρηται δὲ, ὅτι τοῖς ὑποκειμένοις χρέεσι χωρίοις, εἰώθασιν ἐγκαταπηγνύειν στήλην, ἣν ἐκάλουν ὅρον· ἐν ᾗ ἐκεχάρακτο τὸ χρέος, καὶ ὁ χρήστης· ἵνα μὴ πλανηθεὶς ἕτερος, ὡς ἐπὶ καθαρῷ, αὐτῷ δανείσῃ· τὸν δὲ ἐλεύθερον, ἄστικτον ἐκάλουν.

Ἄστρον] παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω, αἴσω, γίνεται αἴστρον· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἄστρον καὶ ἀστὴρ. ἢ παρὰ τὸ στῶ, στήσω, στὴρ.

Ἄστριας] Καλλίμαχος, — δέκα δ' ἄστριας αἴνυτο λάτρον: — εἴρηται ὑποκοριστικῶς. ὡς γὰρ ὁ παρθένιος πόρθις, καὶ ὁ Χαλδαῖος Χάλδις, καὶ ὁ λάσταυρος λάστρις, καὶ Ἀμφιάραος Ἄμφις, οὕτω καὶ ὁ ἀστράγαλος ἄστρις.

Ἀστροβολίως, ἐντρεχῶς, Πλάτων· οἱ δὲ, ταχέως.

Ἀστροβοληθῆναι, τὸ, νόσῳ τινὶ κατασχεθῆναι· ἐπὶ τῶν παιδίων· κυρίως δὲ τὰ τῶν δένδρων καταβληθέντα ἐπὶ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνός.

Ἀσθαίνω, δυςπαθῶ, ἀδυνατῶ, κακοπαθῶ, μοχθῶ, χαλεπαίνω, ταλαιπωρῶ.

Ἀστίαγγας, τὰς ὑποφυλλίδας τῶν βοτρύων· οἱ δὲ, ἀκτένας αὐγάς· ἔνιοι, ἄστριγγας, καὶ ἄστριγας ἄλλοι.

Ἀστράγαλος σημαίνει τρία. ἐπὶ μὲν τοῦ ποδὸς, παρὰ τὸ ἀστραβῆ καὶ ὀρθὴν φυλάττειν τὴν βάσιν, ἢ ὁ μὴ πρὸς τὸ μένειν καὶ ἑστάναι γεγονώς, ἀλλὰ πρὸς τὸ κινεῖσθαι, ἀστάγαλός τις ὤν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀστράγαλος. Νείατον ἐς ἀστράγαλον: — ἐπὶ δὲ τῶν γωνιαίων ὀστέων, παρὰ τὸ ἐμπεπάρθαι καὶ μὴ στρέφεσθαι μηδὲ κινεῖσθαι, κατὰ στέρησιν τοῦ ἄλφα· οἷον, — ἐκ δέ μοι αὐχὴν Ἀστραγάλων ἐάγη: — ἐπὶ δὲ τῆς παιδιᾶς, οἷον, — ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς.

Ἀστραβὴς, ὁ ἄτρεπτος. Πίνδαρος, Ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα· παρὰ τὸ στρέφω, στρεφὴς, καὶ ἀστραβὴς κατὰ τροπήν.

Ἀστράβη, ἐπὶ σκεύους εἴρηται ξυλίνου· ἤγουν τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων τιθέμενον ξύλον, ὃ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι, οἱονεὶ ἀστραφὴ τὶς οὖσα· παρὰ τὸ μὴ στρέφεσθαι καὶ πίπτειν τοὺς καθεζομένους. λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ νω-

τοφόρον ὑποζύγιον· οἱ δὲ, τὴν σωματηγὸν ἡμίονον, ἀστράβην λέγουσιν.

Ἀστραβαλίζειν, ὁμαλίζειν, ἀπευθύνειν.

Ἀστραπὴ, παρὰ τὸ ἀστάτως καὶ ῥᾶον παύεσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἀστέρος ὀπὴν ἔχειν, ἤγουν διάπυρος ὡς ἀστὴρ. ἢ ἐκ τοῦ ἀστεροπή. ἐξ αὐτοῦ κατὰ παραγωγὴν, ἀστεράπτω· καὶ συγκοπῇ, ἀστράπτω· ἢ παρὰ τὸ στερῶς ἅπτεσθαι οὐ ἂν ἐφίκοιτο.

Ἄστυ, ἡ πόλις. Φιλόχορος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Ἀτθίδος φησίν· Ἄστυ δὲ προσηγόρευσαν τὴν πόλιν, διὰ τὸ πρότερον νομάδας καὶ σποράδην ζῶντας, τότε συνελθεῖν καὶ στῆναι ἐκ τῆς πλάνης ἐπὶ τὰς κοινὰς οἰκήσεις· ὅθεν οὐ μετανέστησαν: — οὕτως Ὠρίων περὶ ἐθνικῶν. ἢ παρὰ τὸ ἄνω ἵστασθαι· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐφ' ὑψηλῶν τόπων τὰς πόλεις ᾠκοδόμουν.

Ἀστυβοώτην, ἐπιθετικῶς τὸν κήρυκα· εἰς τὸ ω τῆς Ἰλιάδος· παρὰ τὸ ἐν ἄστει βοᾶν· βοῶ, βοώτης.

Ἀστυάναξ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἕκτορος· οὐκ ἔστι παρὰ τὸ ἀνάσσω τὸ βασιλεύω, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀνακῶς ἔχειν τοῦ ἄστεος τὸν Ἕκτορα. καὶ ἄνακας ἐντεῦθεν τοὺς Διοσκούρους Ἀττικοὶ, ὅτι ἐπιμελῶς αὐτοῖς ἐχρήσαντο, διὰ τὴν Ἑλένην τὰς Ἀφίδνας ἐκπορθοῦντες. οὕτως Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός. Ἰλιάδος ζ, Τόν β' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀστυάνακτ· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.

Ἀστυπαλαία, μοῖρα τῆς Σάμου οὕτω καλουμένη· ὅτι Πατροκλῆς καὶ Τεμβρίων, ἀποικίαν στείλαντες εἰς Σάμον, πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας Κᾶρας κοινωνίαν θέμενοι, ᾤκησαν παρὰ τὸν Σχήσιον ποταμὸν, καὶ εἰς δύο φυλὰς τὴν πόλιν διένειμαν· ὧν τὴν μὲν, Σχησίαν ὠνόμασαν, ἀπὸ τοῦ Σχησίου ποταμοῦ παρακειμένου τῇ πόλει· τὴν δὲ, Ἀστυπαλαίαν, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκεῖσε ὄντος ἄστεος. οὕτω Θεμιστα γόρας ἐν τῇ χρυσῇ βίβλῳ.

Ἀστυρὸν, τὸ ἄστυ. Καλλίμαχος, Ἡ μὲν ἀερτάζουσα μέγα τρύφος ὑψιζώνου, Ἀστυρὸν εἰςανέβαινεν: — εἴρηται παρὰ τὸ ἄστυ ὑποκοριστικῶς, ἀστυρόν. οὕτω Θέων ἐν ὑπομνήματι τῶν τοῦ β αἰτίου.

Ἀστυτρεῖ, σιλλοφωνεῖ, τυροπωλεῖ.

Ἀστυφέλικτον, ἀκίνητον, ἄσειστον· ἀπὸ τοῦ στυφελίζω.

Ἀσύφηλος] Ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν: — ἄτιμον, ἢ ἀπαίδευτον, ἀδόκιμον, καὶ ἀνόητον. παρὰ τὸ ἄσω τὸ βλάπτω καὶ τὸ φηλῶσαι, ὃ σημαίνει τὸ δολῶσαι καὶ ἀπατῆσαι· ἐξ οὗ καὶ φῆλος ὁ ἀπατηλός· καὶ φήληκες τὰ σῦκα, τὰ ὠμὰ μὲν ὄντα, τῇ δὲ ἰδέᾳ πέπειρα· καὶ φηληκίζω, ἀπὸ τοῦ φήληξ φήληκος· τοῦτο παρὰ τὸ σφάλλω, σφάληξ, καὶ σφήληξ. ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ ἀπατῶ· καὶ ὥςπερ παρὰ τὸ σώσω, Σωσικράτης, Σωσίβιος· ἀρκέσω, Ἀρκεσίλαος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄσω καὶ φῆλος, γίνεται ἀσίφηλος, καὶ ἀσύφηλος, ὡς δίφρος δύφρος, ἢ μούνυχος μούνιχος. ἢ παρὰ τὸ σοφὸς γίνεται σόφηλος καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσόφηλος· καὶ μεταβολῇ τοῦ ο εἰς υ, ὡς ἄγορις ἄγυρις, ἀσύφηλος.

Ἀσφάραγος, ὁ λαιμός, ὁ λάρυγξ· Οὐ δ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίῃ τάμε χαλκοβαρείῃ, Ὀφρά τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσι: — καὶ πάλιν· — ἐρισφάραγος πόσις ἔσται: — παρὰ τὸ σφαραγεῖν, ὅ ἐστιν ἠχεῖν· δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται. ἢ παρὰ τὸ ἀσπαίρω ἀσπάραγος καὶ ἀσφάραγος· ἅλλεται γὰρ καὶ κινεῖται ἐν τῷ ἀναπίνειν. ἢ παρὰ τὸ σπῶ, σπάραγος καὶ ἀσφάραγος· τείνεται γὰρ ἐν τῷ λέγειν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀκανθῶν ὑποφυόμενον βλάστημα. ἔστι δέ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος, πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. οὕτω μὲν οἱ Ἀττικοὶ, διὰ τοῦ φ· οἱ δὲ λοιποὶ, μὴ ἀκριβοῦντες, διὰ τοῦ π λέγουσι. καὶ ἁπλῶς τὰ τῶν λαχάνων ὄρμενα, ἀσπαράγους καλοῦσιν. οὕτως εὑρὸν ἐν τῷ λεξικῷ τῷ ῥητορικῷ.

Ἀσφάλαξ] παρὰ τὸ σπῶ, γίνεται σπάλαξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀσπάλαξ· καὶ μεταθέσει τοῦ π εἰς φ, ἀσφάλαξ. τὸ γὰρ ζῶον τοῦτο ἀποσπᾷ τὴν γῆν καὶ ποιεῖ βάθος, καὶ οὕτως εἰσέρχεται. καλεῖται ἀσφάλακος.

Ἀσφαλὴς, ἑδραῖος· ἀπὸ τοῦ σφάλλω.

Ἀσφοδελός· ἀσφόδελος. λέγεται καὶ ἀφαιρέσει τοῦ α, σφοδελός. βαρύνεται ὁ καρπός· ὀξύνεται ὁ τόπος ὁ περιέχων αὐτούς.

Ἀσχαδὲς, ἀκατάστατον· Αἰσχύλος.

Ἄσχετος] οὐ γέγονε παρὰ τὸ σχέθω· ἐλέγετο γὰρ ἂν σχέτος· ἀλλὰ παρὰ τὸ σχῆμι· ἀφ' οὗ ἔσχηκα, ὁ παρακείμενος· καὶ ἐσχέθην, ὁ ἀόριστος· ὁ μέλλων, σχήσω· ἐξ οὗ καὶ σχέσις· καὶ ὡς παρὰ τὸ τίθημι, γίνεται θετὸς, καὶ ἄθετος (ὁ ἄνους καὶ ἀσύνετος καὶ ἀβέβαιος, καὶ μηδέποτε ἐν ταυτῷ μένειν προῃρημένος) καὶ εὔθετος· καὶ ἵημι, ἑτὸς, καὶ ἄφετος· καὶ δίδωμι, δοτὸς, καὶ Ἡρόδοτος· καὶ δέδεμαι, δετός· οὕτω σχῆμι, σχετὸς, καὶ ἄσχετος. ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ, ἀφαιρέσει τοῦ ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σχῶ, σχετὸς, ὁ κρατητός· καὶ ἄσχετος, ὁ ἀκράτητος.

Ἀσχάλλων, ἀδημονῶν, λυπούμενος, χαλεπαίνων, ἀγανακτῶν· παρὰ τὸ ἄχω (οἷον, Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων) γίνεται ἀχάλλω, ὥςπερ ἄγω ἀγάλλω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀσχάλλω. ὁ μέλλων, ἀσχαλῶ· ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα περισπώμενον δευτέρας συζυγίας, ἀσχαλῶ· τὸ τρίτον, ἀσχαλάει ἀσχαλᾷ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ποιητικῶς, ἀσχαλάα, ὡς τὸ βοάα· καὶ ἔστι τὸ μὲν πρὸ τέλους α, βραχύ· τὸ δὲ ἐπὶ τέλους, μακρόν. πᾶσα γὰρ συλλαβὴ πλεονάζουσα βραχυτέρα θέλει εἶναι τῆς ἐν ᾗ πλεονάζει λέξεως. ἢ παρὰ τὸ σχῶ, σχάλλω, καὶ ἀσχάλλω, ὃ ἐπέχειν οὐ δυνάμεθα.

* Ἀσχολία, ἡ πολλὴ περί τι σπουδή· παρὰ τὸ σχολάζω τὸ ἡσυχάζω, καὶ μετὰ τοῦ α στερητικοῦ.

Ἄσωμος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀσώματος κατὰ συγκοπήν· ἢ ἀπὸ τοῦ σῶμα, ἄσωμος.

Ἄσωτος] παρὰ τὸ σώζω, σώσω, σέσωκα, σέσωσμαι, σέσωσται, σωτὸς, καὶ ἄσωτος, ὡς γνωστὸς, γνωτός.

Ἀσωπὸς, ποταμὸς Βοιωτίας, πλησίον Θηβῶν· παρὰ τὴν ἄσιν τὸν ῥύπον, καὶ τὸ ὤψ ὠπός.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ἀταλός] παρὰ τὸ ἁπαλός, κατὰ τροπὴν, ἀταλὸς, ὁ νήπιος. ἢ παρὰ τὸ τλῆναι, ταλὸς, καὶ ἀταλός, ὁ μηδέπω δυνάμενος κακοπαθεῖν.

Ἀταλάφρονα, ἁπαλὸν φρόνημα ἔχοντα, τουτέστι νήπιον, ἀνόητον· ἢ μὴ δυνάμενον τλῆναι κακοπάθειαν.

Ἀτάλλων] παρὰ τὸ τλῶ τὸ καρτερῶ καὶ ὑπομένω, γίνεται τλᾶς, καὶ ἄτλας, ὁ μὴ δυνάμενος τλῆναι· ἐξ αὐτοῦ, ἀτάλλων, ὁ ἀπαθὴς καὶ μὴ κακοπαθῶν.

Ἀτάλαντος Ἀρηΐ, ὁμοτάλαντος, οἱονεὶ ἰσοτάλαντος, ἰσόζυγος, ἰσόσταθμος. τάλαντον γὰρ τὸν ζυγὸν φασί· καὶ ταλαντεύομεν, ἐπὶ τὸ ζυγοστατεῖν.

Ἀταλάντη] ὠνόμασται οὕτως ἡ τριήρης· ἀπὸ Ἀταλάντης τῆς ἡρωΐνης, ἥτις ἦν ὠκίστη δραμεῖν.

Ἀτάρβητος, ἄφοβος· παρὰ τὸ τάρβος. ἢ ἄθαρβός τίς ἐστιν, ὁ μὴ θαρρῶν βοὴν ὑπομεῖναι.

Ἀτάρμυκτον, τὸ ἄφοβον· κυρίως, τὸ μὴ μῦον. Εὔφορίων, — ὅτι ἀτάρμυκτον τρέπον ὄμμα: — παρὰ τὸ

ἄτερ καὶ τὸ μύειν, τὸ ἀτενές. ἢ παρὰ τὸ τάρβος, ἀταρβύηκτον, καὶ ἀτάρμυκτον· καὶ γὰρ ταρμύσσειν, τὸ φοβεῖν, ὡς Λυκόφρων. σημαίνει καὶ τὸν θρασύν.

Ἀταρτηρός] παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ· συγκοπῇ, τρῶ, τρήσω, τρηρός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρηρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ α, ἀταρτηρός. ἢ παρὰ τὴν ἄτην τὴν βλάβην, ἀτηρός, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἀταρτηρός. — ἀταρτηροῖς ἐπέεσσι: — σκληροῖς καὶ χαλεποῖς.

Ἀταίω, τὸ θαυμάζω καὶ ἐκπλήττομαι, — ἀταιομένου πακὰ ἔργα.

Ἀταρπός, ἡ εὐθεῖα ὁδός. παρὰ τὸ τρέπω, τρέψω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτραπον· γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα τραπός· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἀτραπός, ἐξ ἧς ὁδοῦ οὐκ ἔστι τραπῆναι καὶ ἐκπεσεῖν· ἢ ἡ πολύτροπος· εἰς πολλὰ γὰρ σχίζεται ἡ ὁδός. καὶ ἀταρπιτός, ἡ αὐτή, ἡ ἀτραπής· παρὰ τὸ τρέπω, τραπός· καὶ κατ' ἐπίτασιν τοῦ α, ἀτραπός, ἡ πολλὰς τοῖς ἄλλοις τροπὰς παρέχουσα.

Ἀτραπὸς, ὁ οἶνος· τραπεῖν γάρ ἐστι τὸ πατῆσαι· ὅθεν καὶ τὸ πρὸ τοῦ πατηθῆναι γινόμενον ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, ἀτραπὸς οἶνος, καὶ ἀπότροπος λέγεται. οὕτω[illegible]ρος.

Ἀτάσθαλος, ὁ ἄδικος. Ὅμηρος, Ὕβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι: — παρὰ τὸ ἀτῶ, τὸ βλάπτω, ὡς αἴθω αἴθαλος, καὶ δαίω δαίδαλος. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀτῶ, ἀτάζω, ἀτάζαλος· καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς σθ, ἀτάσθαλος, ὡς μαζός, μασθός. ἢ παρὰ τὸ ἐν ἄταις θάλλειν, ἤγουν ἐν βλάβαις καὶ ἀδικίαις.

Ἀτασθαλία, ἁμαρτία, ἀδικία· κυρίως μὲν ἡ παρὰ τὴν θάλειαν βλάβη, ὡς παροινία ἡ παρὰ τὸν οἶνον ἀταξία. ἢ παρὰ τὸ τῇ ἄτῃ θάλλειν καὶ αὐξάνεσθαι. Ὅμηρος, Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

Ἀταλαίπωρον, ῥάθυμον, ὀλίγωρον. Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν, Οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διάκειται: — σημαίνει δὲ τὸ κακοπαθεῖν καὶ ἐνεργεῖν. ταλαίπωρος, ἐπίπονος, ἄθλιος. εἴρηται δὲ, ὡς Διογενιανὸς, παρὰ τὸ τάλας καὶ τὴν ὥραν, ταλάωρος, καὶ ταλαίπωρος. κυρίως δὲ λέγεται ὁ περὶ τὸν πῶρον τλῶν, τουτέστι καρτερῶν· οἷον, ταλάπωρος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ταλαίπωρος. εἰ γὰρ ἀρχαῖοι τοὺς νεφρικοὺς ταλαιπώρους ὠνόμαζον, τοὺς τλῶντας περὶ τὸν πῶρον· ἢ παρὰ τὸ πῶρα, ὃ δηλοῖ τὸ πάθος.

Ἀτέμβω, στερῶ. παρὰ τὸ τέμω, ὅπερ ἐστὶ πρωτότυπον τοῦ τέμνω, γίνεται ἀτεμῶ· καὶ ἐπενθέσει τοῦ β, ἀτεμβῶ. ἢ παρὰ τὸ ἄτω τὸ βλάπτω, ἀτεμβῶ, τὸ βλάπτω στερῶν. οὕτως Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ· — οὐ γὰρ καλὸν ἀτεμβεῖν οὐδὲ δίκαιον Ξείνους Τηλεμάχου.

Ἀτέχνως, ἁπλάστως, ἀδόλως· τέχνη γὰρ ὁ δόλος. — ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ Τεχνήεντες ἔχον πολύφρονος Ἡφαίστοιο: — τεχνήεντες ἔχυντο: — τουτέστι δολεροί. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς, καθάπαξ· οἱ δὲ, ἐν ἴσῳ τῷ ὄντι καὶ τῇ ἀληθείᾳ· οἱ δὲ, τὸ παράπαν, καθόλου. Ἰστέον
163 ὅτι περισκωμένως μὲν, ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ σαφῶς, ἢ βεβαίως, ἢ ἀσφαλῶς, ἢ φανερῶς· παροξυτόνως δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς, καὶ ἄνευ τέχνης. περισκωμένως σημαίνει τὸ ἀληθῶς, ἐκ τοῦ ἀτεχνής, ὁ ἀπανούργευτος· παροξυτόνως, τὸ ἀμαθῶς, ἀπὸ τοῦ ἄτεχνος, ὁ ἀμαθής.

Ἄτερπνος, ὁ ἄγρυπνος, παρὰ Ῥηγίνοις. παρὰ τὸ ἄτερ καὶ τὸ ὕπνος, γίνεται ἀτέρυπνος, ὁ χωρὶς ὕπνου ὤν· καὶ συγκοπῇ τοῦ υ, ἄτερπνος.

Ἀτεράμων, ὁ σκληρός. Ἀριστοφάνης, Ἀχαρνικοὶ στιπτοὶ γέροντες ἀτεράμονες: — παρὰ τὸ τείρω, τέραμος, ὡς πλέκω, πλόκαμος· πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀτέραμνος· τὸ οὐδέτερον, ἀτέραμνον, ἀπαρκύτητον, δεινὸν, ἀκόρεστον, πολύ. παρὰ τὸ τέρεν τὸ ἁπαλόν, τεράμων ὁ ἁπαλός· καὶ ἀτεράμων, ὁ μὴ ὢν ἁπαλός, ἀλλὰ σκληρὸς καὶ ἀπηνὴς ἄνθρωπος. ἀτέραμνον οὖν τὸ μὴ τέρεν, κατὰ στέρησιν, ἀλλὰ σκληρόν· ἢ τὸ εὐχερῶς τειρόμενον, ὅ ἐστι βλαπτόμενον· τέραμνον γὰρ τὸ ἁπαλόν. λέγεται δὲ ἀτέραμνα καὶ τὰ μὴ ἑψόμενα ὄσπρια· ἃ καὶ κεραβόλα προσαγορεύεται.

Ἀτενίζω, τὸ πάνυ βλέπω, καὶ ἐκτείνω, καὶ λίαν ἐπισταμένως ὁρῶ. ἀπὸ τοῦ τείνω, ὁ μέλλων, τενῶ· κατὰ παραγωγὴν, τενίζω· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀτενίζω.

Ἀτειρὴς] παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ, τερῶ, ἀτερὴς, καὶ ἀτειρὴς, ὁ ἀκαταπόνητος. ἢ παρὰ τὸ τέρεν, γίνεται ἀτερὴς, καὶ ἀτειρὴς, ὁ μὴ ὢν ἁπαλὸς, ἀλλὰ σκληρός· οἷον, — ἀτειρέα χαλκὸν, Φύσει δύςτρωτον· λαμπρὸν, παρὰ τὸ αἰθήρ.

Ἀτέκμαρτον, ἀτέλεστον, ἀσυλλόγιστον, ἄσημον· παρὰ τὸ ἄτερ, καὶ τὸ τέκμαρ, τὸ ἄνευ καὶ χωρὶς τέλους.

Ἀτέμβιος, μεμψίμοιρος.

Ἀτεγκτος, ἄπιστος καὶ ἀνάισθητος, ὁ μήτε παρκινέσει μήτε τὴν πήρωσιν καὶ τὸ τοῦ ἤθους σκληρὸν τεγγόμενος καὶ μαλαττόμενος· κυρίως δὲ ὁ ἄβροχος· ἐξ οὗ, ὁ μὴ δακρύων καὶ ὁ μὴ ἱδρῶν, ἄτεγκτος.

Ἄτη· παρὰ τὸ τῶ, ὃ δηλοῖ τὸ λαμβάνω· οἷον, Τῇ Κύκλωψ, πίε οἶνον: — ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, τή· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄτη, ἣν οὐδεὶς θέλει λαβεῖν· τὴν γὰρ βλάβην πάντες ἐκφεύγομεν. ἢ παρὰ τὸ ἄω, τὸ βλάπτω· ὁ μέλλων, ἄσω· ἐξ αὐτοῦ ἄσῃ, ἡ βλάπτουσα τὴν ψυχήν· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ. τὸ α, μακρόν· οἱ μὲν, ὅτι ἔστιν ἀάτη, καὶ κατὰ κρᾶσιν γίνεται ἄτη. οὐκ ἔστι δέ· πλεονασμὸς γάρ ἐστι τὸ α. ἄλλως· ἔστιν ἀετὸς, ὁ μάταιος καὶ ψευδής· γέγονεν ἐκ τοῦ ἐτεός· καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀετή· καὶ κράσει τοῦ αε εἰς α μακρὸν, ἄτη. σημαίνει δὲ δύο· ἐπὶ μὲν τῆς σωματοειδοῦς θεᾶς, Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται: — ἐπὶ δὲ τῆς βλάβης, Ζεύς με μέγας Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ.

Ἀτημέλητα, ἀπρονόητα, ἠμελημένα, ἀφρόντιστα· ἀπὸ τοῦ τῇ, ὃ σημαίνει τὸ λάβε. ἀτημελῶ οὖν, ἀτημέλητος· ὃ γὰρ τὶς μὴ εἴληφεν, οὐδὲ φροντίζει.

Ἄτης, ὁ Διόνυσος ἐπιθετικῶς· ἀπὸ τῆς γενομένης ἐκ τῶν Τιτάνων εἰς αὐτὸν ἄτης καὶ φθορᾶς.

Ἀτίζω] — ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων Ἔρχεται: — ἀτιμάζων, ὑπερορῶν· τίω τὸ τιμῶ, ἀτίω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, ἀτίζω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀτιμάζω, συγκοπῇ. εἰ μὲν σημαίνει τὸ ὑπερορῶ, γίνεται παρὰ τὸ τίω· εἰ δὲ τὸ
164 βλάπτω, ἀπὸ τοῦ ἄτη, ἀτίζω.

Ἀτιμάζω] παρὰ τὸ ἀτιμῶ, ἀτιμάζω, τὸ ὑβρίζω, ὡς βῶ βάζω. τοῦτο παρὰ τὸ ἄτιμος· τοῦτο παρὰ τὸ τιμή· τοῦτο παρὰ τὸ τίω. τὸ τι, μακρόν. ἔστι δὲ τὸ ἀτιμῶ καὶ δευτέρας συζυγίας, καὶ τρίτης. ἀτιμοῦσθαι λέγεται τὸ κατὰ τὸν νόμον ὁλοσχερῶς καταπρίνεσθαι. ἀτιμοῦται μέν τις ὑπὸ τοῦ νόμου ὁλοσχερῆ ἀτιμίαν· ἀτιμάζεται δέ τις ὑβριζόμενος ἔν τινι πράγματι. ἐξ οὗ τὸ, Ἐπὶ τοῦ ξύλου ἠτιμωμένος, τουτέστι κατακεκριμένος. καὶ τὸ, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε: — πάλιν τὸ ἀτιμῶ· ἢ τρίτη συζυγία, διαφέρει τῆς δευτέρας. ἡ μὲν γὰρ τρίτη συζυγία, παρασύνθετος ἐστιν, ἐκ τοῦ ἄτιμος· ἡ δὲ δευτέρα, σύνθετος, ἐκ τοῦ τιμή· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἠτίμησεν, ἀτίμως ὕβρισεν.

Ἀτιτάλλειν, τὸ τιθηνεῖν καὶ ἐκτρέφειν ἐκ νηπίων. ἐκ τοῦ ἀταλὸς, ἀτάλλειν· κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἀτι-

τάλλειν· Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ.

Ἄτλας, ὄρος Λιβύης. Πολύϊδος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς παρίστησιν αὐτὸν πόιμένα γεγονέναι· καὶ φησὶν, ὅτι παραγενόμενος ὁ Περσεὺς ἐπερωτώμενός τε ὑπ' αὐτοῦ τίς εἴη, καὶ πόθεν ἀφίκτο· ἐπειδὴ λέγων οὐκ ἔπειθεν, ἀνάγκῃ ἔδειξεν αὐτῷ τὸ τῆς Γοργόνος πρόσωπον, καὶ ἀπελίθωσεν αὐτόν· καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὄρος Ἄτλας ἐκλήθη. οὕτω Λυκόφρονος ἐν ὑπομνήματι. σημαίνει δὲ καὶ τὸν θεόν· οἷον, Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει: — τοῦ α κατ' ἐπίτασιν· ἵν' ᾖ ὁ μὴ τλῶν καὶ ἀνάγκῃ ποιῶν, ἀλλ' ἑκουσίως φέρων, καὶ οὐ κατὰ κόλασιν· ἐπεὶ γελοῖον ἦν τοὺς θεοὺς μὴ πιστεύειν ἑαυτοὺς καὶ τὸν κόσμον φοβουμένους.

Ἀτμὴν ἀτμένος, ὁ δοῦλος. καλεῖται παρὰ τὸ τιμὴ ἀτιμὴν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀτμὴν, οἷον ὁ ἄτιμος· ἢ πολύτμητός τις ὢν ὑπὸ τῶν μαστίγων, τοῦ α ἐπιτατικοῦ.

Ἀτμένες, οἱ δοῦλοι, οἱ ἄτερ μένους ὄντες διὰ κακοπάθειαν. ἀτμεύω, γίνεται παρὰ τὸν ἀτμένα τὸν δοῦλον. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἀτμὴν, ἀτμῶ, καὶ ἀτμεύω, τὸ δουλεύω· ἢ θηλυκὴ μετοχὴ, ἀτμεύουσα.

Ἀτμὸς, ἡ ἀναπνοὴ τοῦ ὕδατος· παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἤσμαι, ἀσμὸς, καὶ ἀτμός. εἰς τὸ ἀτμίς.

Ἄτμητος] ἀπὸ τοῦ τέμω τομὴ, ὡς δέμω δομὴ καὶ οἰκοδομή, καὶ νέμω νομή. εἶτα, τομῶ· καὶ κράσει, τμῶ, τμήσω, τέτμημαι, τμητὸς, καὶ ἄτμητος. ἐκ τοῦ τομή, τομῶ, ὡς τιμὴ τιμῶ, φωνὴ φωνῶ, σκηνὴ σκηνῶ. ἐκ τοῦ τομῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, τομητός· καὶ κατὰ συγκοπὴν, τμητός· καὶ ἄτμητος, ὡς καμητὸς, ἄκμητος. οὕτω Φίλων εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ.

Ἄτοπος, ἀντὶ τοῦ θαυμαστοῦ ἢ ἀλόγου τάττεται.

Ἄτος] ἔστιν ἄδω τὸ κορεννύω· ὁ μέλλων, ἄσω· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ἀτός· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄατος, καὶ κράσει, ἆτος, ὁ ἀκόρεστος καὶ ἀπλήρωτος· ἢ παρὰ τὸ τῶ τὸ ζητῶ γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἆτος· ὁ γὰρ ἀκόρεστος πάντοτε αἰτεῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄσαι τὸ κορέσαι, κατὰ ἀντίφρασιν, ὁ μὴ κεκορεσμένος· Καί νύ κ' ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἆτος πολέμοιο.

165 Ἀτμὶς, καπνός· ἀτμός, πνοή. ἔστιν ἀσμὶς, ὃ σημαίνει τὸ θασὺ πνεῦμα· καὶ τροπῇ τοῦ σ, ἀτμὶς, ὡς ἐφίημι, ἐφεσμὴ, καὶ ἐφετμή. οὕτω σημειοῦται ὁ τοῦ Ἰλλουστρίου.

Ἄτρακτος, κυρίως γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐφ' οὗ τὸ νῆμα περιειλεῖται· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ βέλους. τὸν γὰρ βάλλοντ' ἄτρακτον οἶδε Σοφοκλῆς. εἴρηται δὲ κατ' εὐφημισμὸν, ἀτάρακτος ὤν· ἀεὶ γὰρ ταράσσεται. ἢ ὅτι ἀτάρακτον τὸ νῆμα φέρει· ἀπὸ γοῦν τοῦ ταράσσω γίνεται. ἐπὶ δὲ τοῦ βέλους, ἀπὸ τῆς τοῦ ξύλου ὁμοιότητος εἴρηται μεταφορικῶς.

Ἀτρακτυλὶς, εἶδος ἀκάνθης. εἴρηται δὲ, ὅτι αἱ τῶν ἀγροίκων γυναῖκες ἀπ' αὐτῆς τοὺς ἀτράκτους ἐποίουν.

Ἀτρέμας ἧσο, ἡσύχως καθέζου, Ἰλιάδος β'. ἀπὸ τοῦ τρέμω μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, γίνεται ἀτρεμὴς· καὶ ῥῆμα ἀτρεμῶ, τὸ ἡσυχάζω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπίῤῥημα, ἀτρέμας. ἔστι δὲ καὶ εἰς α ἀτρέμα, ὥςπερ ἐκ τοῦ ἠρεμῶ γίνεται ἠρέμας καὶ ἠρέμα, οἷον, Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων: — ὡς σιγῶ σῖγα, καὶ ἀντῶ ἄντα, οὕτως ἀτρεμῶ ἀτρέμα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀτρέμας, τουτέστι χωρὶς τρόμου, ἡσύχως, ἠρέμα.

Ἀτρεκὲς εἶμ' ἔσσευα βαλών: — ἀληθὲς εἶμα ἐξέβαλον. καὶ ἀτρεκέως, ἐπίῤῥημα μεσότητος. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, ὄνομα δερκὴς· καὶ κατ' ἐπίτασιν τοῦ α, ἀδερκὴς, ὁ λίαν ὑπερβλεπόμενος· καὶ κατ' ὑπέρθεσιν τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, γίνεται ἀτρεκὴς. ὑπὸ γὰρ πολλῆς ὀξυωπίας τὸ ἀληθὲς θηρᾶται. ἢ παρὰ τὸ τρέχω, τρεχὴς, καὶ ἀτρεχὴς, ὁ μὴ παρατρέχων τὴν ἀλήθειαν. ἢ ὁ οὐδεὶς δύναται παραδραμεῖν εὖ φρονῶν. ἢ παρὰ τὸ τρέω, ὃ σημαίνει τὸ δέδοικα, γίνεται τρεὴς καὶ ἀτρεὴς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀτρεκὴς· ὁ γὰρ εὐθαρτὺς καὶ εὔτολμος, τὴν ἀλήθειαν λέγει· ἢ παρὰ τὸ τρέπω, ὁ μὴ τρεπόμενος.

Ἀτρεὺς, παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. ὥςπερ γὰρ παρὰ τὸ τρέφω γίνεται τροφεὺς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τρέω γίνεται τρεύς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρεύς, ὁ ἄφοβος. ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτειρεύς· καὶ συγκοπῇ, ἀτρεὺς, ὁ ἀκαταπόνητος.

Ἀτρείδης, πατρωνυμικὸν, ἀπὸ τοῦ Ἀτρεύς. Τὰ ἀπὸ εἰς ν ξ ψ ρ γινόμενα πατρωνυμικὰ εἰς δης, διὰ τοῦ ι γράφεται, Μεμνονίδης, Φοινικίδης· καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ εἰς ος, Βῆλος, Βηλίδης· Λάγος, Λαγίδης· πανάριστος, πανα-ριστίδης· Μίνως, Μινωΐδης, καὶ συναιρέσει Μινῴδης· ἥρως, ἡρωΐδης, καὶ συναιρέσει Ἡρῴδης. δεῖ προσθεῖναι, χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς εὺς· ταῦτα γὰρ διὰ τῆς ει γράφεται, Αἰγεὺς, Αἰγείδης. καὶ χωρὶς τῶν εἰς ως Ἀττικῶν, Νήλεως, Νηλείδης· Εὔνεως, Εὐνείδης. καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς αιος, Ἀλκαῖος, Ἀλκείδης. καὶ χωρὶς τῶν εἰς ης εἰς ους ἐχόντων τὴν γενικὴν· ταῦτα γὰρ εἰ μὲν βραχεῖα παραλήγεται, διὰ τοῦ ι γράφεται, Εὐτυχής, Εὐτυχοῦς, Εὐτυχίδης· Πλησθένης, Πλησθένους, Πλησθενίδης· Ἀχαμένης, Ἀχαμένους, Ἀχαμενίδης· Τυνδαρίδης. εἰ δὲ μακρᾷ παραλήγεται, διὰ τῆς ει, Εὐήρης, Εὐήρους, Εὐηρείδης· Εὔκλης, Εὔκλους, Εὐκλείδης· Ἡρακλῆς, Ἡρακλοῦς, Ἡρακλείδης· χωρὶς τριῶν, Θρασυμήδους, Θρασυμίδης· Δικήρους, Δικηρίδης· Θεοκύδους, Θεοκυδίδης· καὶ κράσει τοῦ εο εἰς τὴν ου, Θουκυδίδης Θουκυδίδου. ταῦτα κἂν μακρᾷ παραλήγεται, διὰ τοῦ ι γράφεται. ταῦτα μὲν παρεντίθενται ὅ τε Ὠριγένης καὶ Ὠρίων ὡς πατρωνυμικά. τόπου δὲ πατρωνυμικοῦ ὄντα, παρετάθησαν διὰ τῆς ει διφθόγγου, λυσθείδης, κηδείδης, καλλείδης, ἀχιλλείδης, ἐχεφυλλείδης, σκυθρωπείδης, θαῤῥαλείδης, φιλομηλείδης· — Φιλομηλείδη ἐπάλαισεν ἀναστάς: — ταῦτα μὲν παρὰ τῶν εἰς δης πατρωνυμικῶν, καὶ τῶν τύπων πατρωνυμικῶν. τὰ δὲ μὴ πατρωνυμικά, διὰ τοῦ ι γράφεται, Λητοΐδης, ὁ τῆς Λητοῦς· Δαναΐδης, ὁ τῆς Δανάης· Νιοβίδης, ὁ τῆς Νιόβης· ὅθεν τὸ Φιλομηλείδης κύριον λέγεται εἶναι. εἰ γὰρ ἦν μητρωνυμικὸν, διὰ τοῦ ε ἐγράφετ' ἄν. ἀλλὰ οὐδὲ Ὅμηρος ἀπὸ μητέρων σχηματίζει πατρωνυμικόν. τὸ δὲ Τυνδαρίδης, οὐκ ἀπὸ τῆς Τυνδάρεως Ἀττικῶς, ἀλλ' ἀπὸ Τυνδάρους, διὰ τοῦ ι. Διαφέρει τὸ πατρωνυμικὸν τοῦ κτητικοῦ. τοῖς μὲν πατρωνυμικοῖς ἐνδέχεται τὰ ονόματα τῶν παίδων συντάσσεσθαι, καὶ μή. εἰ γὰρ ἀδελφῶν ὄντων, τούτων ἕνα σημᾶναι βουλοίμεθα, τῷ πατρωνυμικῷ περιτίθεμεν τὸ τοῦ παιδὸς κύριον ὄνομα· οἷον, Ἀτρείδης Μενέλαος, Πριαμίδης Ἕκτωρ. εἰ δὲ μὴ ὦσιν ἀδελφοὶ, οὐ χρεία προσθήκης κυρίου· ἀρκούμεθα γὰρ τῷ πατρωνυμικῷ, Πηλείδης ἐφόνευσεν Ἕκτορα. τὰ γὰρ πατρωνυμικὰ αὐτόθεν ἔχει τὴν σημασίαν, κἂν μήτε τοὺς υἱοὺς ἐπάγοιτο, μήτε τὸ τοῦ παιδὸς κύριον. τὰ δὲ κτητικὰ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἀνάγκη προσυπακούεσθαί τι αὐτοῖς. εἰ δέ τις φαίη Πλατωνικὸς, οὐ προσυπακουομένου τοῦ νόμου ἢ χιτῶνος.

ἀτέλές ἐστι. διὸ ἀναγκαίως δεῖ ἐπιφέρειν τοῖς κτητικοῖς προσηγορικά, ἢ κύρια, οἷον, Ὁμηρικὸς λόγος, βασιλικὸς δόμος.

Ἀτρείδῃσι, Θήβῃσι, πύλῃσι, δοτικαὶ τῶν πληθυντικῶν. ἔχουσι τὸ ι προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν. ἔστι γὰρ Ἀτρείδαις καὶ Θήβαις· καὶ κατ' ἐπέκτασιν γίνεται Ἀτρείδαισι καὶ Θήβαισι· καὶ κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η Ἀτρείδῃσι καὶ Θήβῃσι· καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς, ὅτι ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς αι διφθόγγου τὸ ἓν φωνῆεν τρέπουσιν, οἷον, εἰκάζω, ἤκαζον· εἴδειν, ἤδειν· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ Ἴωνες τῆς αι διφθόγγου τὸ ἓν φωνῆεν μόνον τρέπουσι· λέγω δὴ τὸ α εἰς η. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ πᾶσαι αἱ τοιαῦται δοτικαὶ τρέπουσι τὸ α εἰς η, εἴτε ἐπεκτεταμέναι εἰσὶν, εἴτε ἀνεπέκτατοι· οἷον, ἐν παλάμαις, ἐν παλάμῃσιν, Ἐν παλάμῃς Φορέουσι: — καὶ πάλιν, ἐν βήσσαις, ἐν βήσσῃσι: — δύο δέ τινα σημειούμεθα μὴ τρέψαντα τὸ α παρὰ τῷ ποιητῇ· οἷον, Οὔτε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνηθῆναι: — καὶ, — λιμέσι τε καὶ ἀκταῖς: — Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ἄρθρων, ἡνίκα μὲν εἰς ες ἐστὶν ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, προσθέσει τοῦ σι γίνεται ἡ δοτικὴ παρὰ τοῖς ποιηταῖς καὶ τοῖς Ἴωσιν, οἷον, Αἴαντες Αἰάντεσι, κύνεσι, λαμπάδεσι, μητέρεσιν· ἡνίκα δὲ μὴ εὑρεθῇ εἰς ες ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, γίνονται αἱ τοιαῦται δοτικαὶ κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ι· οἷον, καλοῖς, καλοῖσι· Μούσαις, μούσαισι· Ἀτρείδαισι. τοῦτο δὲ γίνεται, ἐπειδὴ πᾶσα δοτικὴ πληθυντικῶν θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ι τὸ σ, ἢ δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ. ἐνεργείᾳ μὲν, οἷον Αἴασι· δυνάμει δὲ, οἷον Φοίνιξι, Πέλεψιν. ἐπεὶ οὖν τὸ καλοῖς καὶ σοφοῖς οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνεργείᾳ ἔχει τὸ σ πρὸ τοῦ ι, τούτου χάριν ἐπεκτείνονται διὰ τοῦ ι, ἵνα εὑρεθῇ πρὸ τοῦ ι τὸ σ. ἐπὶ δὲ τῶν οὐδετέρων, ἐπειδὴ οὐδέποτε λήγει εἰς ες ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἐκ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν γίνονται αἱ τοιαῦται γενικαί· οἷον, στόματος, στοματεσιν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσότητος.

Ἀτρία, πόλις Τυρρηνίας. ἱστορεῖται δὲ ὑπὸ Διομήδους κτισθῆναι καὶ ὀνομασθῆναι Αἰθρία· ὅτι ἐπιστάντος αὐτοῦ τῷ τόπῳ, χειμῶνος ὄντος, συνέβη αἰθρίαν γενέσθαι. οἱ δὲ παραφθείραντες τὸ ὄνομα, Ἀτρίαν αὐτὴν ὠνόμασαν.

Ἄτρυτος] οὐκ ἀπὸ τοῦ τρύχω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τρύω τρυτὸς καὶ ἄτρυτος. σημαίνει δὲ τὸν ἀκαταπόνητον. ἔνθεν καὶ Ἀτρυτώνη, ἀκάματος, οὐ τρυομένη.

Ἄτρυτα, ἀκάματα, σκληρὰ καὶ ἰσχυρά. σημαίνει δὲ καὶ ἀβλαβῆ, οἷον ἄτρητα. παρὰ τὸ τρῶ τρήσω, τρητὰ καὶ ἄτρητα, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α· τροπῇ τοῦ η εἰς υ, ὡς ἅλμη, ἅλμυρός.

Ἀτρυτώνη, ἡ Ἀθηνᾶ. εἴρηται παρὰ τὴν τρυτάνην, ἥτις ἐστὶ ζυγός, ἀντὶ τοῦ ἄζυκτος· παρθένος γὰρ ἡ θεός. ἢ ἄτρωτος, καὶ τρυφερά.

Ἀτρύγετος] — παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο: — παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης τῆς ἀκαταπονήτου καὶ πολλῆς· ἢ τῆς ἀκάρπου. εἰ μὲν παρὰ τὴν τρύγην, ὡς ἔνιοι, οὐ πλεονάζει· τρύγη δέ ἐστιν ὁ Δημητριακὸς καρπὸς, ὥσπερ, — ὄνου κήλωνος ὀτρυγηφάγου: — ἀντὶ τοῦ κριθοφάγου, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, ὡς ἐπὶ τοῦ κρυόεις, ὀκρυόεις· ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ, τρύγαν οὐκ ἔχουσαν· ἢ μὴ τρυγωμένην· οἱ δὲ, ἄδενδρον· οἱ δὲ, παρὰ τὸ τρύειν, πλεονασμῷ. ἄτρυτος γὰρ ἀτρύετος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀτρύγετος. οὕτως Ἡρωδιανός. ἢ παρὰ τὸ τρύχειν. εἰς τοὺς Ἀττικισμούς.

Ἄττα, ἐπίφθεγμα τιμητικὸν νεωτέρου πρὸς παλαιότερον. εἴρηται παρὰ τὸ ἀππὰ κατὰ Μακεδόνας, τροπῇ τοῦ π εἰς τ.

Ἄττα, οὐ τὸ ἐπίφθεγμα, ἀλλὰ τὸ Ἀττικόν, ὅπερ ὁ ποιητὴς ἄσσα εἶπεν, οἷον, Ἄσσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσι: — γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ τα Δωρικοῦ, τοῦ σημαίνοντος τὸ τινά· ὅπερ διπλασιασμῷ τοῦ σ μετὰ τοῦ α, ἄσσα λέγεται καὶ ψιλοῦται, καὶ τροπῇ, διὰ δύο τ, λέγεται Ἀττικῶς. σημαίνει μὲν τὸ τινά, ψιλούμενον· δασύνεται δὲ τὸ ἄτινα. τὰ παρὰ Ἀττικοῖς διὰ δύο τ γραφόμενα, παρ' ἡμῖν διὰ δύο σσ, θάλαττα θάλασσα, ὀρύττω ὀρύσσω Δημοσθένης, ἄττα διελέχθη: — τουτέστιν, ἄτινα. Φερεκράτης δὲ ἐκχειρῶν τοῖς ἐπ' ἀριθμοῦ, τοῖς δέκα ταλάντοις· ἀλλὰ προθῆς ἔφη ἄττα πεντήκοντα: — ὁ κωμικὸς δὲ χρονικὸν αὐτὸ παραλαμβάνει· Πήθου χελιδὼν τηνίκ' ἄττα γίνεται: — λέγει ὁπότε χελιδὼν γίνεται. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ φιλοφρονήσεως αὐτὸ λαμβάνει, Φοῖνιξ ἄττα γεραιέ.

Ἀττικός, τὸ ἐθνικὸν, ὁ Ἀθηναῖος, εἴρηται παρὰ τὸ Ἀκτὴ, Ἀκτικὸς, καὶ Ἀττικός. Ἀκτὴ γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττική· ὅθεν καὶ Ἀκταῖοι οἱ Ἀθηναῖοι ἐκαλοῦντο.

Ἀτρύγετον, ἀξήραντον· ἢ ἀπόθμενον καὶ ἄβυσσον· ἄλλοι, ἀδρὸν καὶ πολύ.

Ἀτταγᾶς, ὁ ὄρνις, οὕτω λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν . . . . . ἡ ἐπὶ τῶν ἄρτων ἀπὸ τῆς φλογὸς γενομένη ῥῆξις. οἱ δὲ, τῶν κλωμένων ἄρτων τὰ ψιχίδια. τίθεται ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων.

Ἀτάραγος, παρὰ τὸ ἀταραγός τις [εἶναι.] Καλλίμαχος, Οὐδὲ τὸν ἀτάραγόν τι δέδοικεν.

Ἄττεσθαι, τὸ ἅλλεσθαι καὶ πηδᾶν. παρὰ τὸ αἴσσω τὸ ὁρμῶ, γίνεται ἄσσω· τροπῇ τῶν δύο σσ εἰς τὸ δύο τ, ἄττω.

Ἀττικουργὲς, τὸ εἰργασμένον τὸν Ἀττικὸν τρόπον· καὶ ῥήματα ἀττικουργῆ.

Ἀτύζων] ὁ δ' ἠέρα παῦρον ἀτύζει Οἶκα κατηβολέων: — ἀντὶ τοῦ καταπίπτων σώματι καὶ ψυχῇ· — ψυχῇ δ' ἀϊδωνέα λεύσσει.

Ἀτίζων, ἀφροντιστῶν. Ἀτίζων, ἄτῃ περιφερόμενος, καταπίπτων· οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι Νικάνδρου ἐν Θηριακοῖς.

Ἀτυζόμενοι, ταρασσόμενοι. ἀτύω, τὸ ταράσσω· ἀτύσσω, καὶ κατὰ παραγωγὴν, ἀτύζω Αἰολικῶς.

Ἀτυχεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀποτυχεῖν Πλάτων λαμβάνει.

Ἀτυχθείς] ἔστι τεύχω τὸ ἐπιτυγχάνω· ὁ μέλλων, τεύξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυχον· ἐ παθητικὸς, ἐτύχην· ἡ μετοχὴ, ὁ τυχεὶς, καὶ ὁ τυχθεὶς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτυχθείς, ὁ μὴ βουλόμενος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποστρεφόμενος εἰς τὸ διαμαρτεῖν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καταπλαγεὶς, φοβηθεὶς, — πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθείς, Ἰλιάδος ζ'.

Ἀτωμένη, ἄτῃ συνεχομένη. Σοφοκλῆς, Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας Ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.

Ἀτέοντα, ἐν ἄτῃ ὄντα, βλαπτόμενον.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Αὖα] αὖα πάλαι περίκηλα: — τὰ ξηρὰ ξύλα· καὶ βόας αὔας, τὰς ξηρὰς βύρσας· καὶ αὐαλέας παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω.

Αὐγὴ] παρὰ τὸ ἄγα, ἀγὴ καὶ αὐγὴ, δι' ἧς ἀγόμεθα·

σκότος γὰρ παρὰ τὸ ἐπισχέσθαι ἡμᾶς. καὶ αὐγάζομαι, τὸ θεωρῶ, Ἰλιάδος ψ'.

Αὐδή, ἡ φωνή· παρὰ τὸ αὐγή, κατὰ τροπήν· δι' ἧς αὐγάζεται καὶ φωτίζεται τὰ τοῦ νοῦ. Ἀπολλώνιος δὲ, παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ· ὅπερ ἐν διαιρέσει αὔω λέγεται· καὶ ἐξ αὐτοῦ αὐτή· καὶ τροπῇ, αὐδή· Αὔδα ὅ τι φρο-
40 νεῖς: — Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ: — παρὰ τὸ αὐδή, αὐδῶ, ὡς σιγὴ σιγῶ. αὐδάω αὐδῶ· ὁ παρατατικὸς, ηὔδαον ἠὔδων· τὸ τρίτον, ηὔδαε ηὔδα· καὶ τὸ προςτακτικὸν, αὔδαε αὔδα. Αὔε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν.

Αὐέρυσαν. Ἰστέον ὅτι τὸ α, οὐ μόνον τὸ ἐμοῦ σημαίνει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἄλοχος· ἀλλὰ καὶ τὸ ὀπίσω, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκόλουθος· οὐ μόνον γὰρ τὸν ὁμοκέλευθον σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸν ὀπίσω τὴν κέλευθον ἔχοντα· ὁ γὰρ ἀκολουθῶν ὄπισθεν ἀκολουθεῖ. ἤτοι οὖν ὁμοκέλευθος, ἢ ὀπίσω ἔχων τὴν ὁδόν. τὸ δὲ α τὸ σημαῖνον τὸ ὀπίσω ἀπὸ τοῦ
50 ἄψ γέγονε κατὰ ἀποβολήν. ὥςτε μετὰ τοῦ ἔρυσαν, ἀέρυσαν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὐέρυσαν· τουτέστιν, εἰς τοὐπίσω ἀνέκλασαν τὸν τράχηλον τοῦ θυομένου ἱερείου, ὡς προσέχειν εἰς οὐρανόν.

Αὐθάδης, αὐτάρεσκος, θυμώδης, θρασὺς, ὑπερόπτης. ἀπὸ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, καὶ τοῦ ἁδῶ, αὐτοάδης καὶ αὐθάδης, ὁ ἑαυτῷ ἀρέσκων· ἁδεῖν γὰρ τὸ ἀρέσκειν. κατὰ
169 τροπὴν τοῦ ο εἰς α, αὐθάδης· καὶ κλίνεται αὐθάδης, αὐθάδους.

Αὐθέντης, ὁ φονεὺς ὁ ἑαυτὸν κτεινύων· τὸ γὰρ ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἕτερον· εἴρηται ἐκ τοῦ φένω, τὸ φονεύω· καὶ ἐκθλίψει τοῦ δασέος, ἔνος, ὁ φόνος· ὄνομα ῥηματικὸν, ἔντης· μετὰ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, αὐτοέντης· καὶ ἐπεὶ ψιλὸν ψιλῷ ἡγεῖται, αὐτοέντης τὶς ὤν, ὁ ἑαυτὸν βάλλων τοῖς ἔντεσιν, ὅ ἐστι τοῖς βέλεσι. τὸ δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἔοικε παρὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἔντης, ὁ ἑαυτὸν ἐπαφεὶς εἰς πάντα, καὶ ὢν αὐτεξούσιος, καὶ μὴ ἄλλου ἀλλ' ἑαυτοῦ ὤν.

10 Αὐθήεσσαν, ἔνδοξον, ὀνομαστὴν, ὁμοιόφθογγον, ἐπὶ Γλαυκοθέαν ἢ πρόμαντιν· ἢ αὐθήεσσαν ἐπίγειον ἐπὶ Κίρκην Φαρμακίδα.

Αὐθέκαστα, τὰ ἁπλᾶ καὶ ἀληθῆ, οἷον αὐτὰ τὰ γενόμενα· καὶ λόγοι αὐθέκαστοι, οἱ σαφεῖς καὶ σύντομοι. νῦν τὸν αὐθάδη.

Αὖθι μένειν] τοπικὸν ἐπίῤῥημα. αὐτόθι, ἐπὶ τόπου· ἐν γενικῇ γὰρ, ἐν τοπικῇ χέσει λαμβάνεται. Ὅμηρος, Αὐτοῦ οἱ καὶ μοῖρα τετεύξεται: — Αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο: — τὴν εἰς τόπον σχέσιν, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε. καὶ ὥς-
20 περ ἀπὸ τοῦ ἀγχοῦ, ἀγχόθι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, αὐτόθι. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ Λέσβος γίνεται Λεσβόθι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτὸς, αὐτόθι· καὶ κατὰ συγκοπὴν, αὖθι. διαφέρει τοῦ αὖθις. τὸ μὲν αὖθι, τοπικὸν ἐπίῤῥημα ἀπὸ τοῦ αὐτόθι· τὸ δὲ αὖθις, σημαίνει τὸ πάλιν καὶ μετὰ ταῦτα. τὰ εἰς ις ἐπιῤῥήματα, πεφυκότα λέγεσθαι καὶ ἄνευ τοῦ σ, διὰ τοῦ ι γράφεται· αὖτις, καὶ αὖτι· μέχρις, καὶ μέχρι· αὖθις, καὶ αὖθι. ἢ τὰ βαρυνόμενα ἐπιῤῥήματα ἀποστρέφουσι τὴν ει δίφθογγον, οἷον αὖθι, νόσφι, ἀντὶ τοῦ χωρὶς· ἄγχι, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ἴφι, ἀντὶ
30 τοῦ ἰσχυρῶς· ναιχὶ, ἀντὶ τοῦ ναί· ἦχι, ἀντὶ τοῦ ὅτου· ὕψι, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος· τετράκι, ἑξάκι, πλειστάκι, πολλάκι. ὀλιγάκι.

Αὐίαχοι, ἄβρομοι, πολύηχοι· ἢ παρὰ τὴν ἴαν, ὃ σημαίνει τὴν φωνὴν, ἰαχός· καὶ ἢ κατὰ πλεονασμὸν, ἢ κατὰ στέρησιν, ἀΐαχος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὐΐαχος. ἢ παρὰ τὸ ἰαχὴ, ἰαχὸς, καὶ ἐν συνθέσει αὐΐαχος· ἵνα σημαίνῃ τὸν ξηρόφωνον. Ἰστέον ὅτι τότε δεῖ περιστίζειν τὸ ι καὶ τὸ υ, ἡνίκα προηγεῖται αὐτῶν φωνῆεν προτακτικόν, καὶ κατὰ διάστασιν· οἷον αὔω, παῖς, Δημοσθένεϊ, ὁ ἰωάννης. τοῦτο δὲ γίνεται, ἵνα μὴ νομισθῇ 40
εἶναι δίφθογγον. ὅτε δὲ οὐ προηγεῖται προτακτικὸν φωνῆεν, οὐ δεῖ περιστίζειν αὐτὸ, οἷον, ἰαχὴ, ὕλη.

Αὐλὸς, τὸ φωνητικὸν ὄργανον. παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, αὐλὸς, ὡς δαίω, δαλός. σημαίνει τὸν εἰς εὐθὺ ἀνακοντισμὸν τοῦ αἵματος· — αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν Αἵματος ἀνδρομέου: — καὶ περόνης μέτρον, ἢ τὰς περόνας, Αὐλοῖσι διδύμοισι πάροιθεν δαίδαλα ἦκεν: — καὶ τὸ κοινῇ νοούμενον μουσικὸν ὄργανον, Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν: — καὶ τὸ στάδιον, καὶ ἐν συνθέσει, δίαυλος. εἴρηται δὲ διὰ τὴν στενότητα· καθ' 50
ἣν καὶ αὐλῶνας, τὰ μεταξὺ τῶν φαράγγων στενὰ ἐπὶ μῆκος φερόμενα ὀνομάζουσι· καὶ ἐπαύλεις, τὰς μετὰ τὰς κελεύθους ἀναπαύσεις· ἀπὸ τῶν μουσικῶν ὀργάνων. καὶ γὰρ διὰ στενοπόρου ἐπιτεχνήματος τὸ πνεῦμα τῶν αὐλούντων διαθέει.

Αὐλοῖσι διδύμοισι] πᾶν τὸ εἰς μῆκος ἀνατεταμένον, αὐλὸν καλεῖ· δίδυμον δὲ, τὸ συμφυές. εἰς τὸ Αὖλις.

Αὐλῶπις τρυφάλεια, ἡ ἐκ πολλῶν μερῶν καὶ ποικίλων 170
συνεστῶσα, καθάπερ καὶ τὰ τοῦ αὐλοῦ μέρη. ἢ, εἰς ὀξὺ ἀπολήγουσα, καθὰ αὐλὸς ἐπὶ τὴν τῆς γλώττης εἰςβολήν. ἢ αὐλίσκον ἔχουσα, καθ' οὗ πήγνυται ὁ λόφος· ἔστι δὲ εἶδος περικεφαλαίας. ἢ κοιλόφθαλμον, ἢ στρογγύλον. καὶ αὐλωπία, ὁμοίως.

Αὐλωνία, πόλις ὑπὸ Κροτωνιατῶν κτισθεῖσα, καὶ ἀπὸ τῶν προκειμένων αὐλώνων ἔχουσα τὸ ὄνομα· ὕστερον δὲ τῷ χρόνῳ Καυλωνία ἐκλήθη.

Αὐλὴ, ὁ περιτετειχισμένος καὶ ὕπαιθρος τόπος. παρὰ τὸ 10
ἄω τὸ πνέω, γίνεται αὐὴ, καὶ αὐλὴ, ὁ περιπνεόμενος τόπος· Αὐλῆς ἐν χόρτῳ: — ἐν τῷ περιφράγματι τῆς αὐλῆς, ἐν τῷ μεσαύλῳ. χόρτοι δὲ οἱ τροχοί, ὅτι ἀπὸ χόρτου κατεσκευάσθησαν.

Αὐλητρὶς] ἔστιν αὐλητὴρ αὐλητῆρος· εἶτα παρώνυμον, αὐλητρὶς, ὡς σωτὴρ σωτῆρος σωτρὶς, καὶ ἑτὴρ ἑτῆρος ἑτρὶς, καὶ τριετρὶς.

Αὐλὶς, ἀπὸ τοῦ αὐτόθι αὐλισθῆναι τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. ἡ εὐθεῖα, Αὐλίς. ἔστι δὲ πόλις τῆς Βοιωτίας. ἐκ τοῦ αὐλίζω, αὐλίσω, αὐλὶς. καὶ τί μετέχει; ἐπειδὴ ἐκεῖ 20
συνηθροίσθη ἅπας ὁ Ἑλληνικὸς στρατός.

Αὖλις] Ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος, αὖλιν ἔθεντο: — ἀντὶ τοῦ αὐλισμὸν ἐποιήσαντο, ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐκοσμήθησαν. ἐκ τοῦ αὐλή, ὥςπερ φήμη, φῆμις. κλίνεται αὔλιος καὶ αὔλεως.

Αὐλὸς, στάδιον· καὶ τὸ διστάδιον, δίαυλος σύνθετον. καὶ τῶν βασιλικῶν ἵππων τὸ ἔμπλεγμα. αὐλὸς καὶ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. λέγονται δὲ αὐλαῖαι, καὶ τὰ παραπετάσματα τῆς σκηνῆς, ὡς παρὰ τῷ Θεολόγῳ. 30

Αὔλαξ, σπήλαιον κοῖλον, διώρυξ, καὶ ἀρότρου τρίβος. παρωνόμασται παρὰ τὸ αὐλός. αὔλαξ γὰρ λέγεται ἡ ἐπίμηκος τομή, ἡ ἐπιμήκης διαχάραξις τοῦ ἀρότρου. αὐλὸς δέ ἐστιν ἡ ἐπιμήκης παράτασις. παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, ὁ μέλλων, αὔσω· ὄνομα ῥηματικὸν, αὐλός. αὐλησμός, ἐκ τοῦ αὐλῶ τὸ τραγῳδῶ· αὐλισμὸς δὲ, ἐπὶ τῆς ἀναστροφῆς, ὡς τὸ, Ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ: — καὶ αὐλισθῆναι. ἔστιν ἅλας τὸ ἀθρόον. ἐν τούτου γίνεται ἁλίζω· καὶ ἁλιζόμενοι, τουτέστι συναθροιζόμενοι.

Αὔλιον ἄντρον] Ἡδὲ καὶ αὔλιον ἄντρον: — παρὰ τὸ ἐν 40
αὐτῷ αὐλισθῆναι τὸν Διόνυσον.

Αὖος, ὁ ξηρός· ὄνομα ῥηματικόν. ἐκ τοῦ αὔω, τὸ οὐ βρέχω, ἢ ἐκ τοῦ αὔω τὸ ξηραίνω, γίνεται αὖος ὁ μὴ ὑγρός, ἀλλ' εἰς αὖσιν καὶ καῦσιν ἐπιτήδειος.

Αὐόνη, ἡ ξηρότης. παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω, αὐόνη, ὡς ἔχω ἐχόνη, καὶ πείρω περόνη, καὶ βάλλω βελόνη.

Αὐρόσχας, ἡ ἄμπελος. μέμνηται Παρθένιος ἐν Ἡρακλεῖ, — αὐρόσχαδα βότρυν Ἰκαριωνίης: — Ἐρατοσθένης δὲ ἐν Ἐπιθαλαμίῳ, τὸ κατὰ βότρυν κλῆμα. εἴρηται δὲ ἐπαιωρημένη τὶς οὖσα ὄσχη. ὄσχη γὰρ τὸ κλῆμα.

Αὔρα, ἡ λεπτοτάτη πνοὴ τοῦ ἀνέμου. ἔστι δὲ παρώνυμον· παρὰ τὸ ἀὴρ, ἄρα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὔρα. μεταχθὲν γὰρ ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς θηλυκὸν γένος, ὡς ξυστὴρ, ξύστρα· γαστὴρ, γάστρα. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀὴρ ἀέρος γενέσθαι ἀέρα· καὶ κατὰ κρᾶσιν, αὔρα, ὡς γράες γραῦς, καὶ νάες ναῦς. ἢ ἀὴρ, αὐήρ· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α, ὡς μήτηρ, μήτρα, αἴθρα.

171 Αὔριον] παρὰ τὸ αὔω Αἰολικὸν (ὃ σημαίνει τὴν ἡμέραν) αὔιον, καὶ αὔριον, τὸ χρονικόν. ἢ παρὰ τὸ αὖθι, ὃ καὶ αὖρι, τροπῇ· ἀφ' οὗ, Αὔριον τῆς εἰς αὖθις. ἢ παρὰ τὸ ἀναύεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Αὐσίτης] Ἰσαύα, Ἰσαύτης· καὶ ὑπερβιβασμῷ, Αὐσίτης. Ἰσαύα γὰρ χώρα ἐστὶν, ἐξ ἧς ἦν.

Αὔσιον] καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος αὔσιον λέγει, οἷον, Οὐ γὰρ αὔσιον παῖς Τυδέως: — ὁ δὲ Ἀλκμὰν, Ταυσία παλλακίω: — ὁ δὲ ποιητὴς, κατὰ διάστασιν καὶ τροπὴν τοῦ α εἰς η· οἷον, Τηΰσιην ὁδόν: — οὐδεὶς γὰρ τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ κατώρθωσεν. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι, ὅτι πρῶτον τὸ παρ' Ἰβύκῳ· δεύτερον, τὸ παρὰ Ἀλκμᾶνι· τρίτον, τὸ παρὰ Ὁμήρῳ κατὰ διάστασιν. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Αὔσονες, οἱ Ἰταλοί· καὶ Αὐσονία, ἡ Ἰταλία· οὐκ ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Κίρκης ἢ Καλυψοῦς καὶ Ὀδυσσέως· ἀλλ' ὅτι τὴν Ἰταλίαν οἱ παροικοῦντες ἔποικοι Αὔζενα ἔλεγον· καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ζ εἰς τὸ σ, καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ο, Αὔσονες, οἱ Αὔζονες, οἱ ἄζωνες.

Αὐσταλέας] Αὐσταλέας δ' ἔψηχε παρηΐδας: — αὐχμηρὰς, ξηράς· παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω· ἐξ οὗ αὖος, καὶ αὐαλέος, καὶ αὐσταλέος.

Αὐτὴ, παρὰ τὸ αὐδή. αὐδὴ, καὶ τροπῇ αὐτὴ, ὡς ἐν τῷ μελετῶναι μελεδῶναι, παρὰ τὸ μελέτη· μελέτη γὰρ ἡ φροντίς. ἢ παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, γίνεται αὐτὴ, ὡς καὶ παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, αὔω· καὶ ἐξ αὐτοῦ αὐτμὴ καὶ ἀϋτμὴ ἡ ἀναπνοή.

Ἄϋτει πάντας ἀρίστους] ἐφώνησε, προσεκαλεῖτο. ἀϋτέω ἀϋτῶ, ἀΰτεον ἀΰτουν· καὶ τὸ τρίτον, ἄϋτεε, ἄϋτει.

Αὐστηρὸς] παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω, ὁ μέλλων, αὔσω· ἐξ οὗ αὐστηρός. σημαίνει στρυφνὸν, ξηρὸν, αὐχμηρὸν, σκυθρωπόν.

Ἀϋτὴ, σημαίνει δύο· τὴν βοὴν, ὡς τὸ, — ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκε: — καὶ τὴν μάχην, ὡς τὸ, — μήστωρας ἀϋτῆς.

Αὐτάρκης] παρὰ τὸ αὐτὸς, καὶ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ, ὁ ἑαυτῷ ἐπαρκῶν καὶ βοηθῶν. εἰς τὸ ποδάρκης. τέσσαρα εἰσὶν ἐπιῤῥήματα παραλαμβανόμενα βαρύτονα· συμπερισπᾶσθαι γὰρ ἔδει τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν· αὐτάρκως, αὐθάδως, νοσώδως, κακοήθως.

Αὖτε] ἀπὸ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, γίνεται ἄτε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὖτε· Αὖτις δ' ἐξ ὀπίσω πλῆτο χθονί: — σημαίνει τὸ ἐξ ὑστέρου, ἢ τὸ ἐκ δευτέρου. ἐκ τοῦ τὶς, καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ εἰς τὰ ὀπίσω, γίνεται ἄτις. καὶ ὡς παρὰ τὸ ἐρύσω, γίνεται ἀέρυσαν αὐέρυσαν, οὕτω καὶ ἄτις, ὃ σημαίνει τὸ πάλιν, γίνεται πλεονασμῷ τοῦ υ, αὖτις. διαφέρει δὲ τοῦ πάλιν. τὸ μὲν γὰρ πάλιν ἐστὶ τοπικὸν, καὶ τὸ εἰς τοὔπισω δηλοῖ· τὸ δὲ αὖτις, ἐστὶ χρονικόν· τὸ ἐγγύτερον γὰρ δηλοῖ.

Αὐόνη, λύπη, κραυγὴ, αὐχμὸς, φθορὰ, κακοπάθεια, ξηρασία.

Αὔριον, παρὰ τὸ αὔρα· ὃ καὶ μᾶλλον βούλεται τὸ ἕωθεν σημαίνειν διὰ τὸ, Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνεῖ ἠῶθι πρό.

Αὐρίζειν, ῥιγοῦν· ἢ καὶ τὸ εἰς αὔριον ὑπερβάλλεσθαι.

Αὐτμὴ, σημαίνει ἀναπνοὴν, εὐωδίαν, ὀσμὴν, φωνὴν, ψυ- 172
χὴν, λιγὴν, καπνόν.

Αὐτίκα] Αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσι: — ἔστιν ἐπίῤῥημα μεσότητος, καὶ χρόνου δηλωτικόν· σημαίνει δὲ, παραχρῆμα, εὐθέως. ὥσπερ παρὰ τὸ πολλὰ, γίνεται πολλάκι, καὶ ὀλίγα ὀλιγάκι, καὶ δέκα δεκάκι, καὶ παρὰ τούτων Δωρικῶς τουτάκι, ὡς παρὰ Πινδάρῳ, Τουτάκι πεξαμένης: — οὕτω καὶ παρὰ τὸ αὐτὰ, αὐτάκι; καὶ κατὰ ἀντίθεσιν, αὐτίκα, καὶ παραυτίκα. τὸ τι, ι. διατί; τὰ εἰς κα ἐπιῤῥήματα ἔχουσι τὸ ι παραληγόμενον, οἷον αὐτίκα, ἡνίκα, πηνίκα.

Αὐτίτης, ὁ χωρὶς παραχύματος οἶνος, οἷον ἑψήματος· ἢ ὁ ἐπιχώριος· ἢ ὁ ἀμιγής· ἢ, ὡς ἔνιοι, ὁ δευτερίας· ἢ ὁ ἐπέτειος.

Αὐτὰρ] Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν: — ἐπειδὴ δὲ ἐκοσμήθησαν. αὐτὰρ καὶ ἀτὰρ, ποῖον ἐστὶν ἀναλογώτερον; καὶ λέγουσιν, ὅτι τὸ αὐτὰρ ἐκ τοῦ ἀτὰρ κατὰ πλεονασμόν ἐστι· τὸ δὲ ἀτὰρ οὐ δύναται γενέσθαι ἐκ τοῦ αὐτὰρ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι παρεπόμενον ἐστὶ τῇ εἰς τὸ α συνεστώσῃ διφθόγγῳ μετὰ τὴν ἀπόστασιν τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, ἐκτείνειν τὸ α· καὶ οὐχ ἕτερος λόγος ἐπικρατεῖ· οἷον κλαίω, κλάω· αἰετὸς, ἀετός· οὐραῖον, οὐράδιον· κεφάλαιον, κεφαλάδιον. εἴπερ οὖν καὶ ὁ αὐτὰρ σύνδεσμος ἔνδειαν τοῦ υ πέπονθεν ἐν τῷ ἀτὰρ, παρείπετο ἂν καὶ ἡ τοῦ α ἔκτασις. διαφέρει δὲ τοῦ δέ· ὅτι ὁ μὲν αὐτὰρ, προτάσσεται· ὁ δὲ δέ, ὑποτάσσεται. ὀξύνεται, ἢ βαρύνεται; οἱ μὲν οὖν ὀξυτόνως ἀνέγνωσαν, ὡς Καλλίμαχος· οἱ δὲ, βαρύνουσι, λόγῳ τοιῷδε· πᾶσα λέξις εἰς αρ λήγουσα, βαρύνεται· οἷον, ἄφαρ, ἄθαρ, δάμαρ, στέαρ, οὖθαρ. ῥητέον ὅτι οὐδεὶς συμπλέκεται σύνδεσμος ἢ περισπωμένῃ ἢ βαρείᾳ· πάντες δὲ ὀξύνονται.

Αὔτως, ἐπίῤῥημα μεσότητος παρὰ τῷ ποιητῇ. σημαίνει δύο· τὸ ὁμοίως, ὡς τὸ, Ὣς δ' αὔτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνε: — καὶ, Αὔτως μὲν φασὶ φαγέμεν: — σημαίνει καὶ τὸ ματαίως, ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἔμ' αὔτως ἧσθα δευόμενον: — καὶ, Αὔτως γὰρ β' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν: — καὶ ψιλοῦται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἑτέρου τοῦ σημαίνοντος τὸ οὕτως. εἰ δὲ μάτην σημαίνει, ψιλοῦται. τὸ στερητικὸν α ψιλοῦται. Πόθεν παράγεται τὰ τῆς μεσότητος ἐπιῤῥήματα; ἐκ τῶν πληθυντικῶν γενικῶν. καὶ πῶς ἐστιν ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος; ἔστιν ἐτὸς, ὁ ἀληθής· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄετος· κλίνεται ἀέτου· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἄετοι, ἀέτων· ἐξ αὐτοῦ ἐπίῤῥημα, ἀέτως· καὶ κράσει τοῦ α ε εἰς τὴν αυ δίφθογγον, αὔτως.

Αὐτὸς, μέρος λόγου ἀντωνυμίας. ἀντωνυμία δὲ, ἐκ τῆς ἀντὶ προθέσεως, καὶ τοῦ ὄνομα· ἀντὶ ὀνόματος γὰρ παραλαμβάνεται· τὰ δὲ παρὰ τοῦ ὀνόματος, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. ἀντωνυμία πρωτότυπός ἐστιν, ἢ παράγωγος; καὶ πόθεν γίνεται; ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου. σημαίνει δὲ πέντε. πρωτότυπος ἀντωνυμία, αὐτὸς, οὗτος, ἐκεῖνος. ὅδε, καὶ ὁ δεῖνα, κατὰ παραγωγήν. αὐτὸς ὁ μόνος· ὡς τὸ, Τυδείδης, αὐτός περ ἐὼν, προμάχοι-
σιν ἐμίχθη: — αὐτὸς ὁ τόπος, ὡς τὸ, Στῆτ' αὐτοῦ, 173
καὶ λαὸν ἐρυκάκετε: — αὐτὸς, τὸ σῶμα· ὡς τὸ, — αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν: — αὐτὸς, ὁ κατ'

ἐξοχήν· ὡς τὸ, Εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι: — καὶ ὡς τὸ, Οὐκ ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος: — καὶ αὐτὸς, ἡ ἀντωνυμία.

Αὕτη, δεικτικὴ ἀντωνυμία· αὐτὴ δὲ, ἀναφορική.

Αὐτομάτως, αὐτοκελεύστως, αὐτοκλήτως, αὐτοβούλως, αὐτοπροθύμως· παρὰ τὸ μεμῶ, τὸ προθυμοῦμαι, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, μέμαμαι, μέμαται, γίνεται ματός, ὡς βέβαται βατός· καὶ αὐτόματος, ὁ αὐτοπρόθυμος. ἢ ἀπὸ τοῦ μαστεύω τὸ ζητῶ, ἢ ματῶ τὸ σημαῖνον τὸ αὐτὸ, γίνεται μαστός, ὃν ἐπιζητοῦσι τὰ βρέφη· καὶ ἐξ αὐτοῦ, αὐτόματος, ὁ αὐτοζήτητος, ὁ μὴ παρ' ἑτέρου ἐπιζητηθεὶς, ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπαγαγών.

Αὐτόγυον] δύο εἴδη εἰσὶν ἀρότρων· καὶ τὸ μὲν, καλεῖται πηκτόν· τὸ δὲ, αὐτόγυον. καὶ τὸ μὲν ἐκ συμβολῆς ξύλων ἔχον τὸ ἔλυμα, καλεῖται πηκτὸν, τὸ τὸν γύην προςπεπηγότα ἔχον· τὸ δὲ ἐξ ἑνὸς ξύλου ἔχον τὸ ἔλυμα, καλεῖται αὐτόγυον. τὸ δὲ ἔλυμα, ξύλον ἐστὶν, εἰς ὃ ἡ ὕνις σιδηρᾶ οὖσα ἐντίθεται, καὶ τὴν γῆν σχίζει. ὃ δὲ κρατεῖ ὁ ἀρῶν, καλεῖται ἐχέτλη. τὸ δὲ διὰ τοῦ ἐλύματος διαβεβλημένον ξυλάριον, εἰς ὃ ἡ ἐχέτλη καθίεται, ἀλύη. τὸ δὲ ξύλον τὸ ἀπὸ τούτου γινόμενον ἐπὶ τοὺς βοῦς, γύης. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γύου εἰς τὸν ζυγὸν, ἱστοβοεύς. τοῦ δὲ ζυγοῦ τὰ τιθέμενα ἐπὶ τοὺς αὐχένας τῶν βοῶν, οἱ μὲν, ζεύγλας· οἱ δὲ, βοείας· οἱ δὲ, μέσσαβα καλοῦσιν.

Αὐτοκράτωρ] μεμπτέον οὖν τὴν συνήθειαν ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος ὀνόματος. παρὰ τὸ κρατῶ, κράτωρ, κρατήτωρ εἶναι λέγεται· παρὰ γὰρ τὸ κραίνω, ἐστὶ κράντωρ. καὶ ἐν συνθέσει, αὐτοκράτωρ, ὁ αὐτοῦ κρατῶν.

Αὐτόκρανα, αὐτόδηλα, αὐτοκράαντα.

Αὐτοκασίγνητος, γνήσιος ἀδελφός, ὁ ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων.

Αὐτόδιον, Ὀδυσσείας θ', ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐλθόντα.

Αὐτόγνωτος] Σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσσεν ὀργά, Σοφοκλῆς, ἀντὶ τοῦ αὐθαίρετος καὶ ἰδιογνώμων τρόπος.

Αὐτόχθονοι] οὐ κατασκευασταὶ, ἀλλ' αὐτοκτίσται.

Αὐτόχθονα] ἔστι τὴν τοῦ χείρονος, παρ' ὅσον ἐν τοῖς ὄρεσι διῆγεν, οἴκησιν ἔχων φυσικήν.

Αὐτάγητος, ὁ ἀγάμενος ἑαυτὸν, θαυμαστικῶς ἔχων ἑαυτοῦ· ὡς δ' ἔνιοι, αὐθάδης.

Αὐτόρεκτον, οἷον, τὸν ἑαυτὸν ἀποτείναντα.

Αὐτότατα μέλη, ὡς ἂν εἴπῃ ἀδέσποτα, οὐκ ἔχοντα τοὺς ἐπιτάσσοντας.

Αὐτοκάβδαλον σκάφος, Λυκόφρων ἀναυλόχητον τὴν μικρὰν λέγει. οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλ' αὐτοσχέδιον πλοῖον, οὐδέπω ἐν ὅρμῳ καὶ λιμένι καταλεγόμενον· ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας. αὐτοκάβδαλον δὲ, τὸ εἰκῇ καὶ ἀσαύτως καὶ αὐτουργὸν γεγονός. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφίτων εἴρηται. τὸ ὡς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον αὐτοκάβδαλον.

Αὐτονυχεὶ, ἐπίρρημα· σημαίνει δὲ τὸ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτί· ἄλλοι, αὐτοῖς ὄνυξιν.

Αὐτοβοεὶ, αὐτόθεν σὺν τῇ φωνῇ· ἢ εὐθὺς ἅμα τῇ βοῇ, τὸ παραχρῆμα συντελεσθῆναι, ἐπὶ πολεμικοῖς ἔργοις, οἷον ταχέως. παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ, ἐπὶ τοῦ κατὰ κράτος, ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλαγμῷ. οὕτω Θουκυδίδης.

Αὐτολήκυθος, ὁ πένης· ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῖς τὰς ληκύθους φέρειν εἰς τὰ βαλανεῖα. οἱ δ', ἄσωτοι παρὰ τὰς συμβολὰς, ἐν τῷ λήκυθον ἔχειν καὶ φέρειν εἰς τὰ συμπόσια· ἢ ὡς αὐτὸ τὸ λήκυθον μόνον ἔχοντες.

Αὐτόχρημα, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. εἰς τὸ ἠρῷον.

Αὐτοσχεδὰ, ἐκ τοῦ σύνεγγυς· — Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρί: — καὶ αὐτοσχεδὸν, σύνεγγυς· καὶ αὐτοσχεδίην, ἐκ χειρὸς ὁμοίως.

Αὐχμὸς, ἡ ξηρότης. εἴρηται παρὰ τὸν αὔξω μέλλοντα· κατὰ ἀντίφρασιν, αὐχμός, ὁ μὴ ποιῶν τι αὔξεσθαι· ἢ ὑγρότης γὰρ τρέφει· ἢ παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω, γίνεται αὐχμός· τὸ μὲν γὰρ κοινὸν, αὐγμός· τὸ δὲ Ἀττικὸν, αὐχμός· ἢ παρὰ τὸ ἄζω τὸ ξηραίνω, ἀχμὸς, καὶ αὐχμός.

Αὐχὴν, ὁ τράχηλος. παρὰ τὸ αὐχμὸς, ὃ σημαίνει τὸν κατάξηρον τόπον, γίνεται αὐχμήν· καὶ παρὰ τὴν αὐχμὴν, αὐχήν, ὁ κατάξηρος τόπος τοῦ σώματος. ἢ παρὰ τὸ ὀχῶ, ὀχὴν, καὶ αὐχήν, ἐφ' οὗ ὀχεῖται ἡ κεφαλή. ἢ παρὰ τὸ αὐχεῖν καὶ γαυριᾶν, γίνεται αὐχήν· γαυριῶντες γὰρ καὶ ἐπαιρόμενοι, ἀνατείνομεν αὐτόν. οὕτω δὲ καὶ τραχηλιᾶν τινὰς λέγομεν. οὕτω Μεθόδιος.

Αὔω, τὸ ξηραίνω, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀΰω· καὶ κατὰ συναίρεσιν, αὔω, τὸ ἐξ ἀνομβρίας γινόμενον. τὸ δὲ φωνῶ· παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, πλεονασμῷ τοῦ υ, γίνεται αὔω· καὶ ὁ μέλλων, αὔσω. τὸ δὲ λάμπω· ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ λέγω, γίνεται φαύω· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ φ, αὔω· διὸ καὶ δασύνεται. σημαίνει δὲ τέσσαρα· τὸ λάμπω, ἐξ οὗ καὶ αὔριον· τὸ ξηραίνω, ἐξ οὗ καὶ αὖος, ὁ ξηρός· τὸ καίω, ἐξ οὗ καὶ βάναυσος, ὁ παρὰ τὸ πῦρ ἐργαζόμενος· τὸ βοῶ, ἐξ οὗ, Αὖε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν: — ἔστι καὶ αὔω τὸ καθεύδω· Νίκανδρος, ἔνθα, Ἢ καὶ ἀματροχιῇσι κατὰ στίβον ἐνδυκὲς αὔει: — ἀντὶ τοῦ καθεύδει, ἢ διατρίβει. εἴρηται παρὰ τὴν αὔαν Αἰολικῶς τὴν ἡμέραν. τὴν γὰρ ἠω οἱ Αἰολεῖς, αὔον φασί. κυρίως αὔω λέγεται, τὸ ἕως τῆς ἕω καθεύδω. τὸ δὲ ἄω, σημαίνει δύο· τὸ πνέω, οὗ ὁ μέλλων, ἀήτω· καὶ τὸ κοιμῶμαι, οὗ ὁ μέλλων, ἀέσω· ἐξ οὗ καὶ ἀεσίφρων.

Αὔως, ὁ ἠώς, τουτέστιν Ἥρη. οὕτω λέγεται παρὰ τοῖς Αἰολοῖς. Σαπφώ, πότνια αὔως· (ἐπειδὴ φαινομένης αὐτῆς, τὰ ζῶα φθέγγονται, καὶ ἀλλήλους ἐπὶ τὰ ἔργα καλοῦσιν. οἱ ἄνθρωποι) καὶ, Ἕσπερε πάντα φέρων ὅσα φαινόλις ἐσκέδασ' αὔως: — εἴρηται παρὰ τὸ αὔω τὸ βοῶ, αὔως.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Ἀφαδὸς, ἐχθρός· παρὰ τὸ ἀφανδάνειν. καὶ ἀφαδία, ἡ ἀπαρέσκουσα ἔχθρα. Εὔπολις ἐν Δρακέταις, Δοκῶ μοι νῦν ὁρᾶν ἀφαδίαν: — εἴρηται παρὰ τὴν ἀπὸ καὶ τὸ ἀδεῖν, ὃ σημαίνει τὸ ἀρέσκειν, ἵν' ᾖ ἡ μὴ ἀρέσκουσα. ἀφαδία οὖν, ἡ ἀφανδάνουσα· καὶ οἱ ἐχθροὶ δὲ τοιοῦτοι ἀφανδάνοντες καὶ πολέμιοι.

Ἀφάμαρτεν, ἀπέτυχεν· ἀπὸ τοῦ ἁμαρτῶ.

Ἀφαμαρτοεπὴς, ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν.

Ἄφαλον] Κυνέην ταυρείην ἄφαλόν τε καὶ ἄλοφον: — τὴν ἐκ ταυρείου δέρματος, ἄφαλόν τε καὶ ἄλοφον κατ' ἐπιτήδευσιν, ἵνα λανθάνῃ. φαλοὶ γὰρ τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν μικρὰ ἀσπιδίσκια· λόφοι δὲ, αἱ τριχώσεις.

Ἄφαπα] Σύρων μὲν ἐστὶν ἡ λέξις· δύναται δὲ καθ' Ἑλλάδα γλῶσσαν, εἰ δεῖ τὸ δημῶδες εἰπεῖν ῥῆμα, περίλημμα, περιλαβούσης τῆς Ἀφροδίτης ἐκεῖ τὸν Ἄδωνιν, ἢ τὴν πρώτην, ἢ τὴν ἐσχάτην περιβολήν.

Ἀφανίσαι, οἱ πάλαι οὐχὶ τὸ μολῦναι, ὡς νῦν, ἀλλὰ τὸ τελέως ἀφανῆ ποιῆσαι.

Ἄφαρ, ἐπίρρημα μεσότητος ἀντὶ τοῦ εὐθέως· παρὰ τὸ ἅπτω ῥῆμα, τὸ εὐθέως οὕτω ταχέως καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι καὶ ἴσασθαι γινόμενον. ἐξ οὗ καὶ οἱ Ἴωνες καὶ οἱ Ἐφέσιοι ἀφαρεὶ λέγουσι τὸ ταχέως καὶ ἀσκόπως ποιεῖν τι ἢ φθέγγεσθαι. σημαίνει δὲ τέσσαρα· τὸ ταχέως, — ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη Ἐγχει ἐμῷ: — σημαίνει

δὲ καὶ τὸ πρόχειρον καὶ παραχρῆμα, — ἄφαρ δὲ χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν: — καὶ τὸ αἰφνίδιον, Ὡς δ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μάνυχας ἵππους: — καὶ τὸ ῥαδίως, — ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν.

Ἀφάρτερος] Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι: — ταχύτεροι. παρὰ τὸ ἄφαρ ἐπίῤῥημα σημαῖνον τὸ ταχέως. ἔνθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἀφαρεῖ λέγουσι τὸ ἐσπουδασμένως καὶ ταχέως καὶ ἀπερισκέπτως ποιεῖν τι ἢ λέγειν.

Ἀφαρεύς, ὁ ἥρως· Ἀφαρῆά τε Δηΐπυρόν τε: — ὁ δὲ Ἀπολλώνιος καὶ Πίνδαρος, Ἀφαρῆος ὑποτίθουσι τὴν εὐθεῖαν. εἴρηται οὖν παρὰ τὸ Φαρος τὸ παρὰ τοῖς τραγικοῖς συστελλόμενον· καὶ ἐν παραγωγῇ, Ἀφαρεύς· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φησὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων παρὰ τῆς Ἄρης συγκεῖσθαι, Τυνδάρης, Ἀμφιάρης καὶ Ἀμφιάραος. γέγονεν οὖν καὶ τὸ Ἀφάρης οὕτως· εἶτα παρώνυμον, Ἀφαρεύς· ὁ δὲ Κράτης, παρὰ τὸ ἄφαρ ἐπίῤῥημα.

Ἀφάροτος, ἡ ἀναροτρίαστος γῆ. Φάρος γὰρ ἡ ἄροσις· οἷον ἄαρος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, ἄφαρος. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἄροσις, παρὰ τὸ ἀρεῖν καὶ διαιρεῖν· ἢ Φάρος, παρὰ τὸ Φάρσαι, ὅ ἐστι σχίσαι· καὶ γὰρ διαφάρους Φασὶ χιτῶνας, τοὺς εἰς δύο μέρη κεχωρισμένους· καὶ Φάρσος, τὸ ἀπόσχισμα τῆς ἐσθῆτος. εἰς τὸ Φ.

Ἀφαυρὸς, ὁ ἀσθενής· ἤτοι ὁ ἄγαν παῦρος καὶ ὀλίγος κατὰ δύναμιν. ἢ παρὰ τὸ Φῶ τὸ λέγω· ὁ μέλλων, Φάσω· γίνεται Φαρός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀφαρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἀφαυρός, ὁ μὴ δυνάμενος δι' ἀσθένειαν λέξαι· ἢ ὁ μηδενὸς λόγου ἄξιος. ἢ παρὰ τὸ Φῶ τὸ Φαίνω, παράγωγον ῥῆμα, Φάω· καὶ ἐξ αὐτοῦ Φάρος ὄνομα· καὶ κατὰ στέρησιν, ἀφαρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἀφαυρὸς, ὁ ἀλαμπὴς καὶ εὐτελής. ὀξύνεται δὲ τὸ Φαρὸς, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ παρὰ Καλλιμάχῳ εἰρημένου, οἷον, Η ἄφαρον Φαρόωσι: — ἄφαρον δὲ, τὴν ἀγεώργητον γῆν, παρὰ τὸ Φέρω. εἰς τὸ Φέρτερος.

Ἀφαυρὰ, ἀσθενῆ, ἀμαυρότερα, ἢ κουφότερα.

Ἀφάσσειν, τὸ ψηλαφᾶν. παρὰ τὸ ἅπτω, ἁφῆ, ἁφῶ, ἀφάσσω, τὸ τῇ ἁφῇ ὑποβάλλω, ὡς μάσθλη, μασθλάσσω.

176 Ἀφέστατε, ἄποθεν καὶ χωρὶς ἑστήκατε· κατὰ συγκοπήν. ἀφεστᾶσι, πόῤῥωθεν ἑστᾶσιν, [ἤγουν] ἑστήκασι, κατὰ συγκοπήν.

Ἄφεμα] ἐκ τοῦ ἵημι, ἵεμαι, εἷκα, εἷμαι, ἕμα· καὶ ἐν συνθέσει, ἄφεμα, τὸ ἀπόσταλμα.

Ἀφετὴρ] ἀπὸ τοῦ ἵημι, ἑτὴς, καὶ ἑτὴρ, καὶ ἀφετήρ.

Ἀφ' ἑστίας ἄρχεται, τουτέστιν ἀπό τινος οἰκίας ἄρχεται. ἑστίαν γὰρ ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι οὐ μόνον τὸ σκεῦος, οὐδὲ μὴν αὐτὴν τὴν θεὰν, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκίαν· καθὰ ὅταν λέγῃ, — πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ: — καὶ, Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν: — ὅσοι οἶκον ἔχουσι. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγεται, ἀφ' ἑστίας ἄρχεται, τουτέστιν ἀπό τινος οἰκίας ἄρχεται.

Ἀφελὴς, ὁ ὑγιὴς τὸ σῶμα καὶ ὁλόκληρος. οὕτω παρὰ Ἀθηναίοις· παρὰ τὸ μηδενὸς ἀφαιρεῖσθαι μέρους τοῦ σώματος, ἀλλ' ὑγιὴς εἶναι. λέγεται δὲ ἀφελὴς καὶ ὁ εὔκολος, ὃν ἄν τις ἕλοι διὰ τὴν εὐκολίαν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι, Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔῤῥει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρας Ἐφόρει τὰς δρῦς: — καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδοκιμάζοντο Ἀθήνηθεν, εἰ ἀφελεῖς καὶ ὁλόκληροι. λέγεται καὶ ὁ ἁπλοῦς ἐν τῷ βίῳ.

Ἀφελῶν πεδίων, ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρων, κατὰ στέρησιν· τῶν μεγάλων καὶ ἀνεπικωλύτων.

Ἀφέλεσθε] — ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες: — ἐπειδὴ δεδωκότες μοι αὐτὴν ἀφείλεσθε, καὶ ὑβρίζετε ἑαυτούς· οὐ γὰρ ἐμέ. ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ λαμβάνω, ἐν συνθέσει, ἀφέλω· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἀφέλομαι· τὸ πληθυντικὸν, ἀφελόμεθα· τὸ δεύτερον, ἀφέλεσθε.

Ἀφερτὴ] οἷον, — ἀφερτὴ δ' ἀρετή: — ἀπὸ τοῦ φέρω γίνεται φερτὸς, καὶ φερτὴ, καὶ ἀφερτή. ἐκ δὲ τοῦ φερτὸς, προφερέστερος τὸ συγκριτικὸν, καὶ προφερέστατος.

Ἀφέσιος Ζεὺς ἐν Ἄργει τιμᾶται. εἴρηται δὲ, ὅτι Δευκαλίων τοῦ κατακλυσμοῦ γενομένου διαφυγὼν, καὶ εἰς τὴν ἄκραν τῆς Ἀργοῦς διασωθεὶς, ἱδρύσατο βωμὸν ἀφεσίου Διός· ὅτι ἀφείθη ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἡ δὲ ἄκρα ὕστερον Νεμέα ἐκλήθη, ἀπὸ τῶν Ἄργου βοσκημάτων ἐκεῖ νεμομένων. οὕτως Ἀῤῥειανὸς ἐτυμολογεῖ ἐν τῷ β' τῶν Βιθυνιακῶν.

Ἄφες] εἰς τὸ ἕς.

Ἀφῆκα] ἐκ τοῦ ἵημι, ὁ μέλλων, ἥσω, ἧκα· καὶ ἐν συνθέσει, ἀφῆκα. — . — ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλέγει: — ἀντὶ τοῦ πόῤῥω καθεζόμενος.

Ἀφεῖναι, τὸ ἀπολῦσαι ἐγκλήματος· ἀφῆναι, τὸ τὰς ἐπτισμένας κριθὰς ταῖς χερσὶ τρίβειν.

Ἀφέωκα] τὸ θέμα ἀμφίβολον. ὁ παρακείμενος, ἀφεῖκα. εἶτα ἐλλείψει τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, ἀφέωκα. οὐ δεῖ δὲ τὰ ἀμφιβαλλόμενα παραλαμβάνειν· ἀλλ' ὥςπερ παρὰ τὸ πτῶ γίνεται πέπτηκα, καὶ πέπτωκα κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ω, οὕτω καὶ ἧκα, πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔηκα· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, ἀφέωκα· καὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος κατὰ τὸ τρίτον ἀφέωνται. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. τὸ δὲ θέμα, ἵημι· ὁ παρακείμενος, ἀφῆκα· καὶ Ἀττικῶς, ἀφέωκα· (οἱ γὰρ Ἀττικοὶ, ἡνίκα πλεονάζουσι τὸ ε κατὰ τὸν παρακείμενον, τότε καὶ τὸ ἐπαγόμενον φωνῆεν τρέπουσιν εἰς ω) ὁ παθητικὸς, ἀφέωμαι· καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀφέωνται.

Ἀφίει] ἔστι ῥῆμα ἰῶ, περισπώμενον καὶ δασυνόμενον· ὁ παρατατικὸς, ἵουν, ἵεις, ἵει· καὶ ἐν συνθέσει, ἀφίει, καὶ προΐει. ἀφίην δὲ ἐκ τοῦ ἀφίημι, ὡς τὸ ἐτίθην παρατατικός. Ἰστέον δὲ ὅτι τοῦ τίθημι καὶ δίδωμι καὶ ἵημι, οἱ παρωχημένοι μᾶλλον ἀπὸ τῶν εἰς ω εἰσὶν ἐν χρήσει ἤπερ ἀπὸ τῶν εἰς μι· Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει: — καὶ, ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα: — καὶ τὰ μὲν πρῶτα πρόσωπα τοῦ παρατατικοῦ, γράφεται διὰ τοῦ η, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς μι· τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα, διὰ διφθόγγου, ὡς ἀπὸ περισπωμένων. 177

Ἀφιᾶσιν] ἔστι ῥῆμα, ἵημι· τὸ δεύτερον, ἵης· τὸ τρίτον, ἵησι· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἵεμεν· ἐξ οὗ τὸ ἀφίεμεν· τὸ δεύτερον, ἵετε, καὶ ἀφίετε· τὸ τρίτον, ἱεῖσιν· ὁμοίως τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν τῆς ἰδίας μετοχῆς. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν εἰς μι πληθυντικῶν οἱ Ἴωνες προσόδῳ τοῦ α, καὶ συστολῇ τῆς παραληγούσης προφέρουσιν, ἀφιᾶσι, τιθέασι, διδόασι, ζευγνύασι. καὶ ἀπὸ τοῦ ἱεῖσιν, Ἰωνικῶς ἱέασι· [illegible] ἐν συνθέσει, ἀφιέασι· καὶ κατὰ συναίρεσιν [illegible]κὴν, ἀφιᾶσιν. ἰᾶσι, πέμπουσιν· ἰᾶσι, πορεύονται.

Ἀφήτωρ, ὁ τοξότης· Οὐδ' ὅσα λαῖνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει: — ἤγουν ὁ βαθμός, ἢ φλιά. παρὰ τὸ ἵημι, ἕτης, καὶ ἀφέτης, ὡς τίθημι, θέτης· καὶ δίδωμι, δότης. ταῦτα δὲ γίνονται κατὰ τροπὴν εἰς ηρ, θέτης, θετὴρ· καὶ συνθέσει, ὑμνοθετὴρ· δότης, δοτὴρ. οὕτως ἕτης, ἑτὴρ· καὶ ὡς δοτὴρ, δώτωρ ἑάων, οὕτως ἕτης ἕτωρ, καὶ ἥτωρ, καὶ ἀφήτωρ, ὁ ἀφιεὶς τὰ βέλη. ἢ ὁ ἥλιος. ἤτοι ὁμοφήτορος, ὁμοίως πᾶσι προφητεύοντος καὶ μαντευομένου, τῷ τε πένητι καὶ τῷ πλουσίῳ.

Ἄφθα, ἡ ἐν στόματι ἕλκωσις. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φθόη.

Ἀφέξει] ἐκ τοῦ ἔχω, ἕξω· ἀπέχω, ἀφέξω. Οὐδ' ὅ γε

πρὶν λοιμοῦ βαρεῖας χεῖρας ἀφέξει: — ἐπίσχει, παύσει.

Ἀφίγμεθα] ἔστιν ἵκω· ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόριστος, ἱκόμην· τὸ δεύτερον, ἵκου· καὶ ἐν συνθέσει, ἀφίκου. ἀπὸ τοῦ ἵκω, ἵξω, ἵγμαι, ἵγμεθα, καὶ ἀφίγμεθα.

Ἀφηνιάζω] εἴρηται ἡ λέξις ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν σκληρυνομένων καὶ ἄποθεν τῶν ἡνίων παθεστώτων. ἀφηνιάζειν οὖν ἐστι, τὸ σκληρύνεσθαι καὶ ἄποθεν τῆς εὐθείας ὁδοῦ εἶναι. γίνεται ἐκ τοῦ ἡνίον, ὃ σημαίνει τὸν λῶρον, ἡνιάζω, καὶ ἀφηνιάζω.

Ἄφλαστον] οἷον, Ἄφλαστα καὶ φώσσωνας ὠργυιωμένους: — τὰ ἀκροστόλια τῆς νηός, κατὰ ἀντίφρασιν· εὔθλαστα γάρ· κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ. ὅπερ λέγεται καὶ κορωνίς· καὶ ἐπὶ τοῦ κρικίου τῆς θύρας· καὶ τὸ τοῖς βιβλίοις ἐπικαμπὲς σχῆμα, ὅτε σημεῖον ποιοῦμεν διαφέρει δὲ τῶν κορύμβων. ἄφλαστα μὲν λέγονται τὰ πρυμνήσια· κόρυμβα δὲ, τὰ πρωρήσια.

Ἀφλοισμός] οἷον, Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνεται: — γέγονε παρὰ τὸν ἀφρόν, ἀφροισμὸς, καὶ ἀφλοισμός. ἢ παρὰ τὸ ἀφρίζω, ἀφρισμός· καὶ μεταβολῇ τοῦ ρ εἰς λ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ φλέω, φλοισμός, καὶ ἀφλοισμός· ἔστι δὲ ψόφος ποιὸς, ἢ ἀφρός.

Ἄφενος] ἔστιν ἔνος ὁ ἐνιαυτός. Καλλίμαχος, Τετράενον Δαμάσου παῖδα Νεστορίδη: — καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Ἥνις ἠκέστας, τουτέστιν ἐνιαυσιαίας. παρὰ τὸ ἕω τὸ πληρῶ. ἐκ τούτου γίνεται σύνθετον, ἄφενος, ὁ ἐξ ἑνὸς ἐνιαυτοῦ συναγόμενος πλοῦτος· πλοῦτος δὲ, ὁ ἐκ πολλῶν. ὁ ποιητὴς, οὐδετέρως χρῆται τῇ λέξει· τινὲς δὲ, ἀρσενικῶς· τὸ ἀπ' ἐνιαυτοῦ περιὸν ἐς νέωτα. ἢ ἄπενος, τὸ μὴ ἐν πενίᾳ, ἀλλ' ἐν περιουσίᾳ χρημάτων· οὐδέ σ' οἴω, Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν: — ὅτε μὲν κλίνεται ἄφενος ἀφένου, ἀρσενικὸν ἐστίν· οἷον, Οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο: — ἀφενὸς λέγεται ὁ ἄνθρωπος ὁ πλήρης τοῦ ἀφένου, ὀξυτόνως. ὅτε δὲ ἔστ' ἄφενος, ὡς τέμενος, οὐδέτερόν ἐστι, τὸ ἄφενος, τοῦ ἀφένους· ἢ δοτικὴ, τῷ ἀφένει, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄφνει. παρὰ τὸ ἄφενος, γίνεται ἄφνος κατὰ συγκοπὴν, καὶ χρῆται Πίνδαρος, Οἱ δ' ἄφνει πεποίθασιν: — ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα, ἀφνῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἀφνήμων. Ἀντίμαχος, Πολλὰ δὲ μῆλα τάπερ ἀφνήμονας ἄνδρας.

Ἀφνειὸς] ἐκ τοῦ ἄφενος, πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀφένεος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀφνεός· καὶ ἀφνειὸς βιότοιο, ὁ πλούσιος. ἢ οἷον ἀπενεὸς, ὁ μὴ πενόμενος.

Ἄφνω] παρὰ τὸ ἀφανὴς ὄνομα, γίνεται ἐπίρρημα ἀφανῶς· καὶ συγκοπῇ καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἄφνω, τὸ ἐξαίφνης.

Ἄφοδος, ὁ ἀπόπατος, οἱονεὶ ἔξω τῆς ὁδοῦ γινόμενος· πάτος γὰρ ἡ ὁδός. λέγεται δὲ ἄφοδος καὶ ἡ ἀναχώρησις, ὥςπερ καὶ ἔφοδον τὴν ἐπέλευσιν λέγομεν.

Ἀφόρδιον, ἡ ἀκαθαρσία, καὶ τὸ ἄξιον ἀπελασίας. εἴρηται παρὰ τὸ ἀφορίζω, ἀφορίζιον, καὶ ἀφορίδιον, καὶ ἀφόρδιον, συγκοπῇ, τὸ ἀφορίζεσθαι καὶ ἀπελαύνεσθαι ἄξιον. ἢ ἀφοδιὰ, καὶ ἀφορδιά.

Ἀφοσιοῦται, τὸ πλωροῦται. ἀπὸ τοῦ ὅσιος ὁσιῶ, καὶ ἀφοσιῶ, τὸ τὰ γενομισμένα ἐπὶ τῇ ταφῇ πληρῶσαι. εἰς τὸ ἀφρός. Ἰλιάδος ξ'.

Ἀφόωντα] — καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα: — ψηλαφῶντα· ἀπὸ τοῦ ἀφή, ἀφῶ. ἢ φόωντα, ἀντὶ τοῦ λαμπρύνοντα, καθαίροντα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀφῶ, ἀφάω· ἀφάοντα, ἀφῶντα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἀφόωντα.

Ἄφρων] παρὰ τὸ φρῶ τὸ προῖῶ, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄφρων.

Ἀφράνω] ἐκ τοῦ φρὴν, φρενὸς, φραίνω καὶ ἀφραίνω· καὶ ἀφραίνοντα, ἀφρονοῦντα, ἀνοηταίνοντα.

Ἀφρήτωρ, ὁ φρατρίαν καὶ συγγένειαν μὴ ἔχων· φρατρία δὲ κυρίως, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· ἄφιλος, ἢ ἄπολις.

Ἀφροντιστήσας, ἀμεριμνήσας, ἢ ἀμελήσας, ἀπὸ τοῦ ἀφροντιστῶ. τοῦτο παρὰ τὸ φροντίζω, φροντίσω· πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ περισπωμένης, φροντιστῶ, καὶ ἀφροντιστῶ καὶ ἀφροντιστήσας, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. τὸ φροντίζω, πωρὰ τὸ φροντίς· τοῦτο παρὰ τὸ τὰς φρένας τίειν. οἱ γὰρ φροντίδας ἔχοντες, τὰς φρένας τιμωροῦνται.

Ἀφρὸς] ἐκ τοῦ προῖῶ, γίνεται προῶ, καὶ πρῶ, καὶ φρῶ ῥῆμα. ἐκ τούτου γίνεται φρός· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀφρός, τὸ μετὰ σφοδρᾶς φορᾶς προϊέμενον.

Ἀφοσιώσας, ὁ καθάρας, ἢ ξενώσας, ἢ τὴν ὁσίαν ποιήσας, τουτέστι τὴν κηδείαν, ἢ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ μνήμην. ὅσιον λέγεται τὸ καθαρὸν τὸ ὀφειλόμενον· διὰ τοῦτο καὶ τὴν ὁσίαν τῶν ἀπελθόντων φαμέν· τουτέστιν, οὐδὲν ὀφείλω αὐτοῖς, λοιπὸν οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος. ἢ μᾶλλον ἀφοσιούμενοι, τιμῶντες. ἢ τὸ ὅσιον καὶ τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποιῶ. παρὰ τὴν ἄφος, ὃ σημαίνει τὴν τραγάκανθον· ἀφοσιοῖ γὰρ καὶ καθαίρει τὰ ἐν τῷ θώρακι ὑγρά.

Ἄφρεον, ἠφρίζον, ἀφρὸν ἔπεμπον.

Ἀφροδίτη, παρὰ τὸ δύνειν ἐκ τοῦ ἀφροῦ (ἤγουν ἀνέρχεσθαι) τοῦ θαλασσίου. ἐκεῖθεν γὰρ ἀνῆλθεν. Ἡσίοδος τὴν Ἀφροδίτην, Ἀφρογένειαν θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθέρειαν Κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκεν ἀφρῷ θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις· Ἠδὲ Φιλομηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφάανθη: — τινὲς δὲ παρὰ τὸν ἀφρὸν τῆς συνουσίας· ἔφορος γάρ ἐστιν. ἢ διὰ τὸ ἐνθαλάττιον αὐτῆς τὴν γένεσιν εἶναι. τινὲς δὲ παρὰ τὴν ἀφροσύνην· ἡ γὰρ ἀφροσύνη, ἐναντία ἐστὶ τῇ φρονήσει, ἤγουν τῇ Ἀθηνᾷ. ὁ δὲ Δίδυμος, παρὰ τὸ ἁβρὸν τῆς διαίτης. διχῶς δὲ ἡ ἁβροδίαιτος· ὅτι δεῖ αὐτῇ διὰ τὸ κάλλος χλιδῆς· ἢ ὅτι οἱ κατεχόμενοι τῇδε τῇ θεῷ, ἁβροὶ καὶ πολυτελεῖς. τὸ β τῷ φ συγγενές ἐστι. δῆλον ἐκ τοῦ Μακεδόνας μὲν τὸν Φίλιππον Βίλιππον καλεῖν, καὶ τὸν Φαλακρὸν, βαλακρόν· καὶ τοὺς Φρύγας, Βρύγας· καὶ τοὺς ἀνέμους διὰ τὸ φυσᾶν φυσήτας ὄντας, βύκτας. Ὅμηρος, Βυκτάων ἀνέμων.

Ἀφραδία, ἡ ἀπειρία· ἐκ τοῦ ἀφραδής· τοῦτο ἐκ τοῦ φράζω, φραδής· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀφραδὴς, ὁ ἄβουλος καὶ ἄπειρος· καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀφραδία.

Ἀφραδίησιν, ἀβουλίας, ἀφροσύνας· ἀπὸ τοῦ φράζω, ἔφραδον, φραδία, καὶ ἀφραδία· καὶ ἀφραδέοντα, ἀσυνετοῦντα. καὶ ἀφραδέως, ἀνοήτως, ἀσυνέτως, ἀπείρως· ἀπὸ τοῦ ἀφραδής.

* Ἀφρογένεια, ἡ Ἀφροδίτη, τουτέστι ἐν τοῖς ἀφροῖς ἐγγεγενῆα.

Ἀφροδίτη, σημαίνει δύο. ἐπὶ μὲν τῆς θεοῦ, Ἀμφ' Ἄρεω φιλότητος εὐστεφάνου Ἀφροδίτης: — καὶ ἐπὶ τῆς συνουσίας, — καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης Τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον.

Ἀφυής] ἐκ τοῦ φυὴ, ὃ σημαίνει τὸν τρόπον καὶ τὴν θέσιν, (Ἀμφοτέρην δὲ φυὴν ἐδάην) μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀφυής, ὁ κακότροπος.

Ἀφύη, ἰχθύδιον μικρὸν καὶ . . εἴρηται δὲ ἐνικῶς σπανιάκις, πλεονάκις δὲ πληθυντικῶς. Ἀριστοφάνης, Οὔποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας: — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ μὴ εἰς μέγεθος φύεσθαι· φύω, φυὴ, καὶ ἀφύη. ἢ ἡ μὴ πεφυκυῖα, τοῦ α κακὸν σημαίνοντος. Ὀππιανὸς,

Ὧδε καὶ ἠπεδανῆς ἀφύης ὀλιγηπελὲς ἔθνος Οὔ τινος ἐκγεγάασιν ἀφ' αἵματος οὐδὲ τοκήων: — καὶ μεθ' ἑτέρους ζήτει στίχους, — ἐκ δὲ γενέθλης Οὔνομ' ἐπικλήδην ἀφρήτιδες αὐδάωνται: — γράφεται ἀφυήτιδες.

Ἀφυγετὸν, τὸ ἰλυῶδες καὶ συρφετόν. παρὰ τὸ ἀφύω (ἀφ' οὗ τὸ ἀφύσσω, ὡς ὑλάω ὑλάσσω, ὀδύω ὀδύσσω τὸ ὀργίζομαι) γίνεται ἀφυγετὸς, ὡς πήσσω, παγετός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀφυσγετὸς, τὸ ἀφυσσόμενον ὑπὸ τοῦ ῥεύματος· τρέπει γὰρ τὰ δύο σσ εἰς γ. ἢ παρὰ τὸ Φεύγω Φυγετὸν, καὶ ἀφυσγετὸν, τὸ μὴ ἀποφεῦγον τῇ καταφορᾷ τοῦ ῥεύματος.

Ἀφυλλος, ξηρὸς, ἄνευ τῶν φύλλων.

Ἀφύσσω, ὁ μέλλων, ἀφύξω· ἀπὸ τοῦ ὕω τὸ βρέχω, ὁ μέλλων, ὕσω· καὶ ἐν συνθέσει ἀφύσσω, πλεονασμῷ ἑτέρου σ· τουτέστι τὸ ἀπό τινος ἐπιῤῥέοντος ἀπαντλῶν καὶ ἀπαρύεσθαι. ἢ ἐκ τοῦ ἀρύω τὸ ἀπαντλῶ, ἀρύσσω· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς φ, ἀφύσσω. ἀφυσσόμενοι· ἐκ τοῦ φύω τὸ κρατῶ, (Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί: —) μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀφύω, ὁ μέλλων, ἀφύσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, μεταγομένου τοῦ χρόνου εἰς ἐνεστῶτα, ἀφύσσω. ἀνατρέπει δέ· ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα παραγόμενα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται. Δωρικὴ δὲ ἡ λέξις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, λαφύσσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυσσωμένων ἀσκῶν.

Ἀφυλίσαι· παρὰ τὴν ἰλύν· καὶ κατὰ μετάθεσιν, ὕλις· καὶ ἐν συνθέσει, ἀφυλίσαι.

Ἄφυκτος] παρὰ τὸ φεύγω, φευκτὸς, ὡς ἔχω ἐκτὸς, καὶ εὔχω εὐκτός· καὶ κατ' ἔνδειαν τοῦ ε, φυκτὸς, καὶ ἄφυκτος. εἰς τὸ τέτυκται.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἀχανὲς πέλαγος] παρὰ τὸ χαίνω, χανῶ, χανές· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀχανές, τὸ λίαν κεχηνός. δηλοῖ δὲ καὶ ἄνευ εἶναι καὶ μὴ χαίνειν, κατὰ στέρησιν.

Ἀχάναι, σκεῦος εἰς ἐπισιτισμὸν χρήσιμον· εἴρηται παρὰ τὸ χαίνειν, χάνη, καὶ ἀχάνη, τοῦ α ἐπιτατικοῦ νοουμένου.

Ἀχαιὸς, ἐθνικόν. ποσαχῶς λαμβάνονται τὰ ἐθνικά; τετραχῶς· ἐκ πόλεως, ἐξ ἔθνους, ἐκ χώρας, ἐκ βασιλείας· τὸ δὲ Ἀχαιὸς, ἀπὸ Ἀχαιοῦ βασιλέως. τὰ διὰ τοῦ αιος, εἰ ἔχουσι πρὸ τῆς αι διφθόγγου τὸ χ, προπερισπᾶται· οἷον ἀρχαῖος, τροχαῖος. σεσημείωται τὸ Ἀχαιός καὶ τὸ εὐρυστιχαιός.

Ἀχαΐδες· ἔστι δὲ ἐθνικὸν, ἐκ τοῦ Ἀχαΐς· τοῦτο ἐκ τοῦ Ἀχάα, καὶ σημαίνει δύο. τὸ δὲ Ἀχαιὸς, εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, ἐθνικοῦ.

Ἀχαϊνέα, ἡ ἔλαφος. Ἀπολλώνιος, — ἥντ' ἀγρῶται Ἀχαϊνέην καλέουσιν: — ἀπὸ Ἀχαϊνέας πόλεως, ἐν ᾗ εἴδη εἰσὶν ἐλάφων μεγάλων.

Ἀχαιὰ, ἡ Δημήτηρ παρὰ Ἀττικοῖς· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν, Οὐδ' ἂν τὴν Ἀχαιὰν ῥαδίως ἠνέσχετ' ἄν: — εἴρηται παρὰ τὸ ἄχος τῆς Κόρης. ἢ ὅτι μετὰ κυμβάλων ἠχοῦσα τὴν Κόρην ἐζήτει. ἢ ὅτι τοῖς Ταναγραίοις μεταστᾶσιν ἐκ Τανάγρας ἡ Δημήτηρ κατ' ὄναρ φανεῖσα, ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀκολουθῆσαι τῷ γενομένῳ ἤχῳ· καὶ ὅπου ἂν παύσηται, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι· καὶ ἱδρύσαντο ἱερὸν Ἀχαιᾶς Δημήτερος.

Ἀχαιμένης, ὁ ἥρως· ἀφ' οὗ καὶ οἱ Πέρσαι Ἀχαιμενίδαι· γέγονεν υἱὸς Περσέως· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸν προπάτορα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Ἀχαΐας. οὕτω Νικόλαος ἐν δευτέρῳ τῶν ἱστοριῶν.

Ἀχέρων, ὁ ἐν ᾅδου ποταμός· παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι χαρᾶς τοὺς ἐκεῖ κατιόντας. ἢ ὁ τὰ ἄχεα ῥέων· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, ἀχέρων.

Ἀχερωΐς, ἡ λευκὴ τὸ δένδρον· παρὰ τὸν Ἀχέροντα ποταμόν· φασὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντα, καὶ παρὰ τῷ Ἀχέροντι πεφυκὸς τὸ δένδρον ἑωρακότα, ἠσθῆναι ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀνενεγκεῖν· καὶ παρὰ τὸν Ἀχέροντα, ἀχερωΐδα καλεῖσθαι· ἵν' ᾖ ἀχεροντίς καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ἀχερωΐς. Ἀριστοτέλης δὲ τὴν ἄγειρον λέγει, ὅτι πάντα τὰ ὑλώδη φυτὰ, ἀχερούσια λέγει.

Ἀχερουσιὰς, λίμνη ἐστὶ πλησίον Ἡρακλείας Πόντου· Ἔνθα μὲν εἰς ἀΐδαο καταιβάτις ἐστὶ κάλευθος, Ἀκτή τε προβλὴς ἀχερουσιὰς ὑψόθι τείνει.

Ἀχερδος, ἡ ἀγρία ἄπιος· ἄχερός τις οὖσα, ἡ δυςχερὴς ταῖς χερσὶ λαβέσθαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἄχερδος, ὡς δαίω, δείδω· οἷον Μαχθηρὸς ὢν καὶ τὴν γνώμην ἀχερδούσιος: — ἀντὶ τοῦ σκληρός. ἔστι δὲ εἶδος ἀκάνθης.

Ἀχέων, λυπούμενος: — παρὰ τὸ ἄχος, ἀχέω· ἀχεύων δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀχέω.

Ἀχελῷος, ποταμὸς μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας· κοινῶς δὲ, πᾶν ὕδωρ Ἀχελῷος καλεῖται. ὁκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῷος· διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. καὶ Ὅμηρος, Τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει.

Ἀχῆνες, οἱ πένητες· ἤτοι ἀεχῆνες τινὲς ὄντες, οἱ μηδὲν ἔχοντες· ἢ παρὰ τὸ τὰ κενὰ τῶν σκευῶν ἠχεῖν, ὧν ἡ πενία τὰ ἀγγεῖα ποιεῖ ἠχεῖν.

Ἀχηρὴς, ὁ λυπηρός· ἐκ τοῦ ἀχαρὴς, ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, ἀχηρὴς. διατί ὀξύνεται; οὐ γάρ ἐστι τοῦ τύπου τῶν διὰ τοῦ ηρης. ὁ τόνος οὖν λέγει τὸ σχῆμα· ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄχος ἀχήρης, ὡς ξίφος ξιφήρης.

Ἄχθος ἀρούρης· παρὰ τὸ ἄγω ἀκτὸς, καὶ ἄχθος, ὡς ἔχω, ἐκτὸς, ἔχθος· τὸ ἀγόμενον καὶ βαρυνόμενον. ἢ παρὰ τὸ ἄχος, πλεονασμῷ τοῦ θ.

Ἀχιλλεὺς, παρὰ τὸ ἄχος λυειν· ἰατρὸς γὰρ ἦν. ἢ διὰ τὸ ἄχος (ὅ ἐστι λύπην) ἐπενεγκεῖν τῇ μητρὶ καὶ τοῖς Ἰλιεῦσιν. ἢ διὰ τὸ μὴ θίγειν χείλεσι χιλῆς, ὅ ἐστι τροφῆς· ὅλως γὰρ οὐ μετέσχε γάλακτος, ἀλλὰ μόνοις ἐλάφων ἐτράφη ὑπὸ Χείρωνος. ὅτι ὑπὸ Μυρμιδόνων ἐκλήθη, καθὰ φησιν Εὐφορίων, Ἐς Φθίην χιλοῖο κατήϊε πάμπαν ἄπαστος· Τοὔνεκα Μυρμιδόνες μιν Ἀχιλέα φημίξαντο.

Ἀχολὰξ, ἡ λιθώδης καὶ ψαμμώδης ἄμμος, ἢ ὁ μικρὸς λίθος.

Ἀχλὺς, σκοτία, ἀόρασία, ἡ ἄγαν ἀλύουσα καὶ ἀποκρύπτουσα, παρὰ τὸ ἀλύω, τοῦ α ἐπιτατικοῦ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄχω ἀχὺς καὶ ἀχλύς· παρὰ τὸ τὰς ὄψεις ἡμῶν ὀχλεῖν καὶ λυπεῖν. ἔστι χέω· καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται χύω, χύσω, ὥςπερ ῥέω, ῥύω· ἀποβολῇ τοῦ ω χύς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, χλύς· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀχλὺς, ἡ πάνυ κεχυμένη· ζόφος γάρ ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ εἰλῶ, ἡ ἄγαν συγκλείουσα καὶ ἀποκρύπτουσα.

Ἀχνάσδημι κακῶς, παρὰ Ἀλκαίῳ. ἔστιν ἄχω· παράγωγον, ἀχάζω, ἀχάζημι· καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς σ καὶ δ, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀχνάσδημι. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἄχνη, σημαίνει δύο· τὸ ἄχυρον, Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει: — λέγεται καὶ τὸ ἐπιπολάζον τῇ θαλάσσῃ, Ἄχνη ὑπεκρύφθη: — ἄχνη πᾶσα λεπτότης ὑγροῦ τε καὶ ξηροῦ. ἐπὶ μὲν ὑγροῦ, — ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην: — ἐπὶ δὲ ξηροῦ, — κρίνει καρπόν τε καὶ ἄχνας: — παρὰ τὸ ἔχω, ἐχήνη· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α,

ἀεχήνη τις οὖσα, ἡ μὴ δυναμένη ἔχεσθαι καὶ κρατεῖσθαι διὰ τὸ λεπτομερὲς καὶ τομόν. Ἀλεξανδρεὺς δὲ, ὅτι Ἀσκληπιὸς λέγει αὐτὴν παρὰ τὸν ἀΐξω μέλλοντα εἶναι, ὡς τεύχω τεύξω τέχνη, ἀποβολῇ τοῦ ι. ζήτει εἰς τὸ ἀχρής.

182 Ἀχνὺς, ἡ λύπη. παρὰ τὸ ἄχος, γίνεται παρώνυμον ἀχύς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀχνύς· οἷον, Τῆς δ' ὀλοφυρομένης ἀμφ' ἀχνύϊ εἴβεται αἰών.

Ἄχνυμαι] ἐκ τοῦ ἄχος, ἀχῶ, ἀχύω, ἀχύνω πλεονασμῷ τοῦ ν, ὡς δύω δύνω· ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀχνύω· καὶ παράγωγον, ἄχνυμι· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἄχνυμαι.

Ἄχος, ἡ λύπη. ἐκ τοῦ χῶ τοῦ δηλοῦντος τὸ διαχεῖσθαι, (ἐξ οὗ καὶ τὸ χαίρω) γίνεται ἄχω, παρὰ τὸ μὴ διαχεῖσθαι, ἀλλὰ συνέχεσθαι τὴν ψυχὴν ὑπὸ λύπης· ὅθεν καὶ τὸ χαίρειν εἴρηται, παρὰ τὸ διαχεῖσθαι τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. ἢ παρὰ τὸ ἔχω, κατὰ ἀντίφρασιν, ὃ οὐ θέλει τις ἔχειν. ἢ χῶ τὸ χωρῶ, χός· μετὰ τοῦ στερητικοῦ, ἄχος, τὸ μὴ χωρούμενον διὰ τὴν λύπην. ἢ χῶ, τὸ χέω, μετὰ τοῦ στερητικοῦ, ἄχος, τὸ μὴ χεόμενον. ἢ παρὰ τὸ ἔχω.

Ἀχῶρα] ἀρσενικῶς, τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ πίτυρα. Ἀριστοφάνης, Ἀδεχῇ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρ' ἐκλέγετ' ἀεί Ἐκ τοῦ γενείου: — ἢ εὐθεῖα, ἀχώρ· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν, ἀπὸ τοῦ ἀχνὼρ, ἀπὸ τοῦ ἄχνη, ὃ σημαίνει πᾶν λεπτομερὲς καὶ κοῦφον. ἀχὼρ δὲ, σημαίνει τὸ πιτυρῶδες τῆς κεφαλῆς.

Ἀχρὰς, ἡ ἀγρία ἄπιος, παρὰ τὴν ὄχλησιν τὴν ἐν τῷ ἐσθίεσθαι γενομένην ὑπ' αὐτῆς· ἢ ἡ μηδέπω ἐν χρείᾳ γεγονυῖα.

Ἄχραντον, ἀμόλυντον καὶ καθαρόν· παρὰ τὸ χραίνω χρανῶ, χραντὸς, καὶ ἄχραντος. ἢ ἀχέραντον, οὗ μηδέπω χεὶρ ἥψατο. ἢ τὸ μηδέπω ἐν χρείᾳ γεγονός. ἢ ἀχρόαντον, τὸ μὴ χροὸς ἁψάμενον.

Ἀχρεῖος] ἐκ τοῦ χρεία, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀχρεῖος, οὗ μὴ ἔχει τις χρείαν. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἄχρειος· ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ η θηλυκῶν συντεθέντα, προπαροξύνονται, πύλη, εὐρύπυλος. ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ ειος ἔχοντα ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τὸ ἄλφα, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. καὶ τὸ οὐδέτερον, ἀχρεῖον. ἀπὸ δὲ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν.

Ἀχρεῖον] ἔστι ῥῆμα χρῶ, δηλοῦν τὸ ἅπτομαι καὶ πλησιάζω. ἐξ οὗ παράγωγον, χρώω· ἀφ' οὗ τὸ ἔχρα, τὸ ἐπεβάρυνεν. ἐξ οὗ χρής· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀχρής, καὶ ἀχρεῖον, τὸ ἀσθενὲς, καὶ βάρους ἀμέτοχον· οἷον, — ἀχρεῖον ἰδών: — ἀντὶ τοῦ ἀσθενῶς καὶ ταπεινῶς, Ἰλιάδος β'. ἐπὶ δὲ τῆς Πηνελόπης· οἷον, Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν: — ἐπίπλαστον καὶ ἐπιπόλαιον, μέχρι τοῦ τὰ χείλη διανοίγειν.

Ἀχρήϊος] ἔστι κτητικὸν, ἀπὸ τοῦ ἀχρεῖος, κατὰ ἔκτασιν τοῦ ε εἰς τὸ η, καὶ διαστάσει τοῦ ι, ἀχρήϊος.

Ἀχρὴς· οἷον, — ἀχρὴς δ' ἀνέπαλτο: — ἔστιν ἄχρους· καὶ τροπῇ Αἰολικῇ τῆς ου διφθόγγου εἰς τὸ η, ὥςπερ τὸ φοβούμενος, φοβήμενος, γίνεται ἀχρής. ἢ ὡς παρὰ τὴν χροιὰν, γίνεται μελαχροής, οὕτως ἀχροής· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀχρής.

Ἄχρι, ἕως, παρὰ τὸ μέχρι ἐπίῤῥημα γίνεται, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ μ, καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς α.

Ἄχνη, Ὅμηρος τὸ ἐπιπολάζον τῇ θαλάσσῃ ἀφρῶδες· Ἱπποκράτης τὸ λεπτὸν ξύσμα τοῦ λίνου· Αἰσχύλος δὲ τὸν καπνόν· καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως, Ἄχνη ἵπνου.

183 Ἄχος, ἡ [λύπη, ἡ] ἀχανεῖς ποιοῦσα τοὺς παθόντας· ἐκ γὰρ τῆς πολλῆς λύπης φθέγγεσθαι ἐπεχόμεθα.

Ἄχυρον] ἡ καλάμη ἡ ἀλλοιωθεῖσα, ἄχυρον λέγεται· εἴρηται παρὰ τὸ ἀέχυρόν τι ὂν, οὐδὲν ἔχον ἐχυρόν.

Ἀχυρμιαὶ, οἱ τόποι εἰς οὓς τὰ ἄχυρα λικμώμενα ἐπιφέρονται, ἀχυριαί τινες οὖσαι, πλεονασμῷ τοῦ μ.

Ἀχύνετον, σημαίνει τὸ πολύ. Νίκανδρος, ἔνθα, Πῦρ μὲν ἀείζωον καὶ ἀχύνετον ἔτρεσεν ὕδωρ: — τὸ πολύχυτον καὶ πολὺ ἐκζέσαν πῦρ, εὐλαβεῖται τὸ ὕδωρ· ὀπηλίκον γὰρ ἐὰν ᾖ, σβέννυσι τὸ ὕδωρ. ἐγράφη δὲ τὸ α κατ' ἐπίτασιν, ὡς ἄξυλος. ἀπὸ τοῦ χέω, χύω, χύνω, χύνετον, καὶ ἀχύνετον.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

Ἄψεα, κυρίως αἱ συνάφαι τῶν μελῶν· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὰ μέλη. παρὰ τὸ ἅπτω, ἄψω, ἄψον· καὶ ἄψεα, τὰ ἐξ ἀλλήλων συγκείμενα καὶ συνηρμοσμένα. Νίκανδρος, Τῶν δέ τε καμνόντων ὀλίγος περὶ ἄψεα θυμός.

* Ἄψαυστος, ἀπροσπέλαστος· ψαύω γὰρ τὸ προσεγγίζω.

Ἀψεγέως, σημαίνει τὸ ἀμέμπτως. κατασκευάζεται ὥςπερ τὸ ἀψοφέως. ἀπὸ τοῦ ἄψοφοι ἀψόφων, γέγονε τὸ ἐπίῤῥημα ἀψόφως· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀψοφέως. διαῤῥεῖσθαι δὲ οὐκ ἔστιν. ὅμοιον δὲ τούτου καὶ τὸ ἀπτερέως παρ' Ἡσιόδῳ, ἀπὸ τοῦ πτερέως τὸ ταχέως.

Ἀψίνθιον, εἶδος βοτάνης πικρᾶς, ὡς καὶ τὸ ἀβρότονον. ἔνιοι δὲ τῶν κωμικῶν, ἀπίνθιον καλοῦσι. καὶ ἔστιν ἤτοι ἀπίνθιον, ὃ οὐκ ἄν τις πίῃ διὰ πικρότητα· ἢ παρὰ τὸ ἅπτω, οὗ οὐδεὶς ἅπτεται.

Ἀψίκορον, παρὰ τὸ ἄψ, ὃ σημαίνει τὸ εὐθέως, καὶ τὸ κόρος, τὸ εὐθέως κόρον λαμβάνον, καὶ ταχέως πληρούμενον. καὶ ἀψιμαχία, ἡ πρὸς ὀλίγον διαφορά.

Ἀψὶς σημαίνει τὸν δεσμόν· ὡς τὸ, Μή πως ὡς ἀψῖσι λίνοιο ἑλόντε πανάγρου: — εἴρηται παρὰ τὸ ἅπτω τὸ σημαῖνον τὸ δεσμῶ· ῥῖον, — βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας: — καὶ, Ἄψας ἀμφοτέρωθεν ἐϋστρεφὲς ἔντερον οἴος: — σημαίνει δὲ καὶ τοῦ τροχοῦ τὸ ἐπικαμπὲς ξύλον, παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ, οἷον, Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δωδεκαδώρῳ ἀμάξῃ: — γέγονε καὶ αὐτὸ παρὰ τὸ ἄψω, ἀψὶς, ἡ ἁπτομένη τῆς γῆς. ὤφειλε δὲ βαρύνεσθαι καὶ συστέλλειν τὸ ἰῶτα· τὰ γὰρ εἰς ις ὀνόματα ἀπὸ μελλόντων γινόμενα, καὶ βαρύνεται, καὶ συστέλλει τὸ ι, μέμψω, μέμψις· ἕξω, ἕξις· λέξω, λέξις. οὕτω καὶ 184
ἄψω ἄψις ὤφειλεν εἶναι. ὅθεν Ἡσίοδος ἀναλογώτερον εἶπεν ἄψις βαρυτόνως. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἄψις ἐκτείνει τὸ ι, τούτου χάριν καὶ ὀξύνεται. τὰ γὰρ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἁπλᾶ ἐκτείνοντα τὸ ι, ἐπὶ τέλους ἔχουσι τὸν τόνον· οἷον, κνημίς, κρηπίς, σφραγίς. οὕτως οὖν καὶ ἀψίς. πρόσκειται, ἁπλᾶ· διὰ τὸ τανυκρῆπις σύνθετον. τὰ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν κοινὰ, ἀποστρέφουσι τὴν ει δίφθογγον, σανίς, ῥανίς, βολίς, θυρίς. πρόσκειται, ὀξύτονα· διὰ τὸ ἀντήρεις· ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τὸ κλείς. κοινολεκτούμενα· τὸ γὰρ εὐσεβὴς καὶ εὐγενὴς, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσιν οἱ Βοιωτοί.

* Ἀψοφητὶ ἐπίῤῥημα, ἄνευ κραυγῆς· παρὰ τὸ ψόφος, καὶ μετὰ τοῦ α στερητικοῦ.

Ἄψυρτοι, ἔθνος Σκυθικόν· ὧν ἐν τῇ γῇ κεῖται τὸ σῶμα τοῦ Ἀψύρτου· Κείαται ὀστέα κεῖνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεῦσιν. Ἀπολλώνιος.

Ἀψορρόν, ἐπίῤῥημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ ὀπισθόρμητος. γίνεται ἐκ τοῦ ἄψ, καὶ τοῦ ὅρω τὸ διεγείρω τὸ ὁρμῶ· πλεονασμῷ τοῦ ρ· οἷον, Ἀψορρόοι στέλλεσθε.

Ἀψοῤῥόου, οἷον, — ἀψοῤῥόου Ὠκεανοῖο: — παρὰ τὸ ἂψ καὶ τὸν ῥόον, πλεονασμῷ τοῦ ο· ἢ παρὰ τὸ αἶψα, ἀψοῤῥός. ἀμφότερα γὰρ δύνανται εἶναι.

Ἀψ· σημαίνει δὲ εἰς τοὐπίσω. ἀπὸ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, ἂψ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ψ. ἢ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ· ὁ μέλλων, ἕψω, ἓψ, καὶ ἂψ. Ἰάσων δὲ λέγει αὐτὸ εἶναι ἄοψ, τὸ μὴ ὀπτόν· τὰ ὀπίσω οὐκ ὀπτὰ, καὶ οὐ θεωρητά· ἄοψ οὖν, καὶ ἄψ. Ἡρωδιανὸς δὲ μηδέποτε τὰ διπλᾶ πλεονάζειν. Πλούταρχος δὲ ἀπὸ τοῦ ὀπίσω τὸ ἂψ λέγει εἶναι, τοῦ ο εἰς α τραπέντος, καὶ τοῦ π εἰς ψ· τοῦτο δὲ βίαιον. σημαίνει τρία· τὸ εἰς τοὐπίσω, καὶ τὸ μετὰ ταῦτα, ὡς τὸ, Ἂψ δ' εἰς Ἴλιον ἦλθεν: — σημαίνει καὶ τὸ ἔσω, ὡς τὸ, Ἂψ δὲ ποδῶν ἰὼν καταρέζετο.

Ἄγκυρα, πόλις Γαλατίας· οἱ δὲ, Φρυγίας. ἱστορεῖ Μιθριδάτης καὶ Ἀριοβαρζάνης, νενηλυδας τοῖς Γαλάταις συμμαχήσαντας, διώξας τοὺς ὑπὸ Πτολεμαίου σταλέντας Αἰγυπτίους ἄχρι θαλάσσης, καὶ λαβὼν τὰς ἀγκύρας τῶν νεῶν αὐτῶν, καὶ μισθὸν τῆς νίκης εἰς πολεμὸν δοὺς, χώραν κτίσαι καὶ ὀνομάσαι οὕτως.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΑ.

183 Βαβάκτης, ὀρχηστής, λάλος, μανιώδης, βακχευτής. λέγεται δὲ καὶ ὁ Πάν. Κρατῖνος, Χαῖρε χρυσόκερω βαβάκτα κήλων Πάν: — παρὰ τὸ βάζω τὸ λαλῶ, βάξω, βέβαγμαι, βέβακται, βαβάκτης, ὁ πολλὰ λαλῶν, φλύαρος.

Βάβαξ, λάλος, φλύαρος. παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάξ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, βάβαξ. Ἀριστοφάνης, Κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο μισητός . ἔστι καὶ ἐπίῤῥημα βαβαὶ βαβαιὰξ, θαυμαστικὸν ἐπίφθεγμα.

Βάβαξ, μάταιος, ἐνθουσιῶν, ἀναιδής.

Βαβυλὼν, πόλις Ἀσσυρίας, ἣν Σεμίραμις ἐτείχισε τῷ περιβοήτῳ τείχει. εἴρηται δὲ ἀπὸ Βήλου· ὃς κτίσας αὐτὴν, ἀπ' αὐτοῦ προσηγόρευσε· Καλὰ γὰρ καλεῖται τῇ Σύρων φωνῇ, ὃ τῇ Ἑλληνίδι Βῆλος. δοκεῖ δέ μοι Βη-
184 λων· καὶ ἐν διπλασιασμῷ, Βαβηλὼν, καὶ Βαβυλὼν κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς υ, ὡς τηρῶ τηρὸς καὶ τυρὸς, τὸ εἰς φυλακὴν καὶ τήρησιν γάλα.

Βάδην ἀπιόντος, ἠρέμα παραγινομένου, ἢ θᾶττον, ἢ ταχέως. Μένανδρος, Τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο Θᾶττον ἢ βάδην: — παρὰ τὸ βαίνω, βάδην, ὥσπερ τείνω, τάδην.

Βαθμὸς, παρὰ τοῖς στρατηγικοῖς, ἡ ἐφ' ἕνα τῆς φάλαγγος στάσις.

Βάζω, σημαίνει τὸ λέγω· οἷον, Οἵτ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσι: — παρὰ τὸ βοῶ, βῶ· καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ φῶ, φάζω, καὶ ὁ μέλλων φάσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, φάσκω· οὕτω καὶ παρὰ τὸ βῶ, βάζω· ὁ μέλλων, βάξω. ἐκ δὲ τοῦ βάζω γίνεται καὶ βράζω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ. δύναται δὲ εἶναι καὶ
185 παρὰ τὸ βοὴ, βοάζω, καὶ συγκοπῇ, βάζω. ὡς παρὰ τὸ θῶ τὸ ὀξύνω, γίνεται θοήγω, καὶ συγκοπῇ, θήγω.

Βαΐον, παρὰ τὸ βίᾳ τίλλεσθαι· σημαίνει τὸν κλάδον τοῦ φοίνικος.

Βακχεύω, σημαίνει τὸ μεθύσκομαι· καὶ βακχευτὴς, ὁ μεθυστής· παρὰ τὸ βάκχος, ὃ σημαίνει τὸν οἶνον· τοῦτο παρὰ τὸ ἄχος, ὃ σημαίνει τὴν λύπην, καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω· ὁ γὰρ ἔχων λύπην καὶ εἰς μέθην ἐμπίπτων, ἀφίησιν αὐτὸν ἡ λύπη. ὑπερέβη γὰρ ἡ μέθη τὴν λύπην.

Βάκχος, μαινόμενος. παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάχος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, βάκχος, ὡς ἰαχὴ, ἴαχος καὶ ἴακχος· οἱ γὰρ μεθύοντες, πλείονι τῇ φωνῇ, καὶ ἐνθουσιῶντες, χρῶνται. λέγεται δὲ ὁ ἱερὸς Διονύσου ἀνήρ· καὶ κλαύδιος, ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς· ἢ στέφανος.

Βακτηρία, ἀπὸ τοῦ ἐρείδειν τὴν βάσιν ἐπ' αὐτῆς· τουτέστι στήριγμα εἶναι τοῦ περιπατεῖν καὶ βαδίζειν εὐκόλως. ἢ παρὰ τὸ τὴν βάσιν τηρεῖν.

Βάκηλος, εἰς μὲν τὸ λεξικὸν τὸ ῥητορικὸν εὗρον σημαῖνον οὕτω· μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης· εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους, ἀποτετμημένος τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ οἱονεὶ βιάκολος τις ὢν, ὁ βίᾳ καὶ μανίᾳ κόλως γεγονώς. οὕτω γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ γάλλοι οἱ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ὀργιάζοντες, καὶ ἑαυτοὺς ἐκτέμνοντες. βιάκολος, καὶ βάκολος· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς η, ὡς ἔλαφος, ἐλαφηβόλος.

Βάκηλος, ὁ ἐπ' ἀφροδίσια τὸ αἰδοῖον μὴ ἔχων· κήλων γὰρ τὸ αἰδοῖον· ἔνθεν καὶ κήλων ὄνος ὁ συνουσιαστικός· ἵν' ᾖ ἄκηλος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ βῆτα, βάκηλος, ὡς ῥόδος βρόδος.

Βάθος, παρὰ τὸ μετὰ βίας θέειν.

Βαθεῖαν αὔλακα· ὅπερ ἐστὶ στιχὶς γῆς ὑπὸ ἀρότρου· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ βαθείας φρένας καὶ κεκρυμμένας.

Βαθυζώνους, βαρβάρων γυναικῶν τὸ ἐπίθετον· ἀπὸ τοῦ βαθέως ζώννυσθαι.

Βαθύλειμος, βαθείας λειμῶνας ἔχουσα· ἀπὸ τῆς λειμῶνος γενικῆς, βαθυλείμωνος, καὶ κατὰ συγκοπήν.

Βαθύς· ἐπὶ τοῦ βάθους γὰρ βίᾳ ὁρμῶμεν. ἢ ἐκ τοῦ θύω τὸ ὁρμῶ· ὁ μέλλων, θύσω· καὶ ἀθὺς, ἐν ᾧ τὶς τρέχειν οὐ δύναται.

Βαθυλήϊος, ἀντὶ τοῦ πολυλήϊος, πολύσιτος.

Βαθυκόλπων] πέπλος τὸ ἱμάτιον καλεῖται Ἑλληνικῶς. βάρβαρον καὶ τὸ βαθυκόλπους, ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ζώσεως κολπώματος.

Βάθρον, τὸ θεμέλιον· καὶ βάθρα, ἀγάλματα. ἔστι δὲ ῥηματικόν. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, γίνεται παράγωγον βῆμι, καὶ βίβημι· ἐξ οὗ τὸ, Μακρὰ βιβάς: — ῥηματικὸν ὄνομα, βάτρον, καὶ βάθρον. ἐφ' ᾧ ἐστι βαίνειν· σημαίνει καὶ τὸ βῆμα ἐφ' οὗ καθίζομεν, καὶ βάσιν τοῦ ἀνδριάντος, καὶ ὑποπόδιον· καὶ ὁ ἐμβὰς, καὶ βαθμός· ἰσχνοὶ πόδες.

* Βακτροπροσαίτης, ὁ πτωχὸς, ὁ μετὰ τοῦ βάκτρου προσαιτῶν· βάκτρον γὰρ ἡ βακτηρία.

Βαλανάγρα, ἡ κλείς· παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὸν βάλανον. βάλανος δέ ἐστι τὸ ἐπὶ τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλεῖται μάγγανον. αὕτη ἐκ τῶν ῥητορικῶν.

Βαλάντιον τὸ ἀκόντιον· διὰ τὸ βάλλειν τοὺς ἐναντίους.

Βακτηρία, ἣν ἐκάλουν ὀρθήν. ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ οἱ ἐν περιουσίᾳ καὶ οἱ δικάζοντες· τῇ δὲ καμπύλῃ, οἱ ἄγροικοι.

Βακίας, βόρβορος, πηλὸς, ὑπὸ Ταραντίνων. 186

Βάκτρον, βακτηρία, καὶ δρέπανον.

Βαλανεῖον, τὸ λουτρόν. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὸ ἀποβάλλειν τὰς ἀνίας. καὶ Ὅμηρος παρετυμολογεῖ λέγων, Λοῦε δ' ἐκ τρίποδος μεγάλου, Ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων: — οὐ λέγουσι δὲ καλῶς. εἰ γὰρ ἦν ἐκ τούτου, ὤφειλε γράφεσθαι διὰ τοῦ ι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τῶν βαλάνων εἴρηται· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι βαλάνους εἶχον ἔθος ὑποκαίειν· παρὰ τὸ τὰς βαλάνους αὔειν, τουτέστι τὰς δρῦς. οὕτω γὰρ καλοῦνται οἱ δρῦς, καὶ ἄλλό τι φυτόν. Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ αὔω τὸ σημαῖνον τὸ καίω· — ἵνα μήποθεν ἄλλοθεν αὔοι.

Βάλανος, ὁ τῶν δρυῶν καρπός.

Βαλβίς, ἡ ἀφετηρία, καὶ ὁ καμπτὸς, ἤγουν ἡ ἄφεσις τῶν δρομέων. ἦσαν δὲ ξύλα δύο, ἀφ' ὧν σχοινία διετείνετο. ἀφ' ἧς βαλβίδος ἐξέτρεχον οἱ ἀγωνιζόμενοι. Λυκόφρων, Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας Ἄνειμι: — παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, γίνεται βηλός· οἷον, Βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ: — καὶ ὥςπερ παρὰ τὸ ψῆφος γίνεται ψηφὶς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βηλὸς βηλίς· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βαλβίς, βάσις ταπεινή. καὶ βαλβίσιν, ἀντὶ [τοῦ] ταῖς ἀρχαῖς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων. ἡ γὰρ ὑπὸ ὕσπληγγος γινομένη γραμμὴ, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βεβηκέναι τοὺς δρομέας, βαλβὶς καλεῖται. καὶ ὁ τῆς ἀφετηρίας τόπος. ἔνιοι καμπτῆρα.

Βαλίας, ὄνομα τοῦ ἵππου τοῦ Ἀχιλλέως. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ποικίλον. Εὐριπίδης βαλιὰν ἔλαφον φησίν. ἢ φάλιος τὶς ὢν, ὁ λευκομέτωπος, καὶ ὁ λευκός.

Βαλίαι, αἱ ταχεῖαι· παρὰ τὸ βάλλειν καὶ ταχέως φέρεσθαι τὸ βαλλόμενον· ἢ παρὰ τὸ πάλλεσθαι διὰ τὸ τάχος. οἷον, Βαλίαις ἀσκαίρων ἁρπυίαις: — ἢ παρὰ τὸ βαίνειν ἅλις. καὶ βαλιὰ, διαποίκιλος. καὶ τὸν Διόνυσον Θρᾷκες.

Βάλλις, εἶδος ἐστὶν ἄνθους, ὃ δοκεῖ ποιεῖν ἀναζῆν τοὺς τεθνεῶτας, ὁμοίως τῇ ἀρμώνῃ· οἱονεὶ βίαλλίς τις οὖσα· ἐπειδὴ δοκεῖ βίον ἄλλον ποιεῖν, καλεῖται βάλλις.

Βάλε] ὥςπερ ἀπὸ τοῦ ἄγε προστακτικοῦ ῥήματος μετατίθεται καὶ γίνεται ἐπίῤῥημα παρακελεύσεως, ἄγε· οἷον· Ἄγε δή μοι ὦ μοῦσα: — καὶ ἀπὸ τοῦ φέρε προστακτικοῦ ῥήματος φέρε· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔβαλον, ἔβαλες, ἔβαλε· οὗ τὸ προστακτικὸν, βάλε· μετατιθέμενον γίνεται σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ φεῦ· οἷον, Βάλε βάλε κῆρυξ φωνήν: — τοῦτο πλεονασμῷ τοῦ α, ἀντὶ σχετλιαστικοῦ ὄντος ἐπιῤῥήματος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, ἆ δειλέ: γίνεται ἀβάλε. ἀμφότερα μίαν σημασίαν ἔχουσι, τὸ ἆ καὶ τὸ βάλε, καὶ τὸ ἀβάλε. ἔστι δὲ ἰδίᾳ ἆ, καὶ ἰδίᾳ τὸ βάλε· καὶ ἐν συνθέσει, τὸ ἀβάλε· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν, βάλε.

Βάλλετε, σημαίνει τοξεύετε· βολὴ γὰρ κυρίως, ἡ ἀπὸ τοῦ τόξου πεμπομένη.

Βαλάντιον, μαρσίπιον ἀπὸ τοῦ ὄπισθεν.

Βάλλον, ῥῆμα ὁριστικὸν πληθυντικὸν δυνάμενον εἶναι καὶ ἑνικὸν, ἔβαλλον ἐγώ· χρόνου παρατατικοῦ. ἔστι παρὰ τὸ βάλλω, ἐξ οὗ καὶ βολή, ὡς στέλλω, στολή. ἀπὸ δὲ τοῦ βάλλω, γίνεται βαλίζω. κλίνεται τὸ βάλλω ἕως τοῦ παρατατικοῦ καὶ μόνον.

Βάλλω, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω γίνεται, ὡς θῶ θάλλω, καὶ ἰῶ ἰάλλω. οἱ γὰρ βάλλοντες διαβαίνουσι. σημαίνει δὲ τρία· ἐπὶ τοῦ προϊέμενον ἐπιτυχεῖν, — βέλος ἐχε-
187 πευκὲς ἐφιεὶς Βάλλε: — καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιθεῖναι, Τάων
ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλά: — καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν ἡμῖν συνήθους, Τὸν μὲν πὰρ ποδ' ἐόντα χαμάδις βάλε.

Βαλὼν] αἱ εἰς ων λήγουσαι μετοχαὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὀξύνονται, δραμὼν, ἐλθὼν, πιών. οὕτως οὖν καὶ βαλών. ἀντίκειται τὸ πέφνων. αἱ γὰρ εἰς ων λήγουσαι μετοχαὶ, ὁπότε ἐν ἐπιπλοκῇ ἔχουσι σύμφωνον, ὧν τὸ δεύτερον ἐστιν ἀμετάβολον, πάντως βαρύνονται, τέμνων, κάμνων. τούτοις ὅμοιον τὸ πέφνων.

Βαλανεῖον, δίφθογγον. διατί; τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ευς διὰ τοῦ ειον γινόμενα οὐδέτερα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· κουρεὺς, κουρεῖον· κναφεὺς, κναφεῖον· γραφεὺς, γραφεῖον· γραμματεὺς, γραμματεῖον. ἢ καὶ τὰ διὰ τοῦ ειον οὐδέτερα μονογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ διφθόγγου γράφονται· οἷον, μαγειρεῖον, πατριαρχεῖον, ὀρφανοτροφεῖον, ἰατρεῖον, ἰαμβεῖον, βυρσοδεψεῖον, ἐπισκοπεῖον. οὕτω καὶ βαλανεῖον. πρόςκειται, μονογενῆ· διὰ τὸ ἐναντίον. πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα· διὰ τὸ αἰπόλιον καὶ ἀρτοπώλιον. ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς· διὰ τὸ παιδίον· οὐκ ἀναστρέφοντος τοῦ κανόνος. οὐ γὰρ πάντα τὰ τρισύλλαβα διὰ τοῦ ι. ἰδοὺ γὰρ τὸ πτωχεῖον, πορνεῖον, πρωτεῖον, καὶ δευτερεῖον, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται· ἀπὸ γὰρ τῶν διὰ τοῦ ευω εἰσί.

Βάμμα Κυζικηνὸν, τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην Ἀττικοὶ λέγουσι· διὰ τὸ τίλημα. ἐσκώπτοντο γὰρ ἐπὶ μαλακίᾳ.

Βαμβαίνει, διστάζει, τρέμει τοῖς ποσὶ, καὶ ὑπὸ τρόμου ἠχεῖ τοὺς ὀδόντας, καὶ τῇ γλώσσῃ ἀσήμως φθέγγεται. ἔστι δὲ καὶ ῥητορικὴ ἡ λέξις καὶ ποιητική· — τάρβησέν τε Βαμβαίνων· ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων: — εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ποδῶν, ἐπὶ τῶν μὴ ἑδραίαν τὴν φωνὴν ἐχόντων. οἱ γὰρ κατάσχετοι ὑπὸ φόβου, οὐχ οἷοί τε ἑδραῖοι ἀμφοτέραις ταῖς βάσεσιν εἶναι, ὥς φησιν ὁ ποιητὴς, ἀλλὰ μετοκλάζειν καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἵζειν. ἔστιν οὖν βαίνω· κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, βαβαίνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, βαμβαίνω. τὸ ὑπὸ τρόμου ἠχεῖν τοὺς ὀδόντας, καὶ ἀνάρθρως λέγειν.

Βάναυσος, κυρίως πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος· βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος ῥητορικῶς. Σοφοκλῆς· Οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτήσω· — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τὰς βαύνους αὔειν, τουτέστι τὰς καμίνους καίειν. καταβέβηκε δὲ ἡ λέξις εἰς πάντα χειροτέχνην.

Βᾶν] εἰ μὲν ἐκ τοῦ βῆναι, βᾶναι· καὶ κατὰ συγκοπὴν, βᾶν· εἰ δὲ θέμα ἐστὶ βῶ βᾷς βᾷ, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, βᾶν.

Βάξις] παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάξις. σημαίνει δὲ τὴν φήμην, καὶ τὴν ῥῆσιν. Μίμνερμος, Καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή· Ἀργαλέης αἰεὶ βάξιος ἱέμενοι.

Βάπτω] παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, παράγωγον βάπτω, οἷον ἐμβαίνειν ποιῶ. τρόπον γάρ τινα βαίνει κατὰ τοῦ ὑποκειμένου τὸ δευσοποιὸν χρῶμα.

Βάπτισμα, ἐν ᾧ βάλλεται (ἤγουν πίπτει) τὸ πταῖσμα.

Βάραθρον, τόπος βαθὺς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμβάλλονται. ἢ τόπος κοῖλος, τὰ μὲν ἄνω ἔχων ἰσχυρὰ, ὑπόχαυνα δὲ τὰ κάτω, ὥςτε καταδῦναι τὸν ἐπιβάντα. ἐν δὲ Φιλιππικοῖς ὁ Δημοσθένης τὴν λέξιν οὐ κυρίως εἶπεν,
ἀλλ' ἐκ μεταφορᾶς· οἷον ἐν τῷ ὀλέθρῳ. ἔστι γὰρ ῥητο- 188
ρική. ὁ δὲ ποιητὴς, βέρεθρον τὸ χάσμα διὰ τοῦ ε φησίν· Ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ α. κυρίως γὰρ βάραθρα καλοῦσι τοὺς κοίλους τόπους, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ καταπίνονται καὶ εἰςβαίνουσι· παρὰ τὸ βαίνω, βάτρον, καὶ βάθρον, καὶ βάραθρον κατὰ πλεονασμόν· καὶ Ἰωνικῶς, βέρεθρον· — ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον: — ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, [παρὰ] τὸ ἄβατον εἶναι, διὰ τὴν κοιλότητα.

Βάραγχος, Ἱππῶναξ μάλιστα, πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα· οἱ γὰρ ἄλλοι, βράγχος· καὶ βαραγχιᾶν, ἀντὶ τοῦ βραγχιᾶν πολλάκις ἐστὶ παρὰ Ἀττικοῖς. Ἡρωδιανός.

Βάρβαρος] ὀνοματοπεποίηται ἡ λέξις, οἷον κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης αὐτῷ τραχύτητος ἐν τῇ φωνῇ· ἀφ' οὗ καὶ βρόγχος λέγεται, δι' οὗ ἀναστρέφεται ἡ φωνή· καὶ αὐτὸ τὸ βραγχιᾶν, τὸ σαπρὰν τὴν φωνὴν καὶ τραχεῖαν ἔχειν.

Βάρβιτος, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου, ψαλτήριον, ἢ κιθάρα. εἴρηται δὲ οἱονεὶ βαρύμιτος τὶς ὢν, ὁ βαρεῖαν τὴν φωνὴν καὶ τὸν φθόγγον ἀφιείς· μίτους γὰρ τὰς νευρὰς

ἔλεγον· ἐπειδὴ πρὸ τῆς χρήσεως τῆς νευρᾶς λινοῖς στήμοσιν ἐκέχρηντο· ὅθεν καὶ οἱ Αἰολεῖς βάρμιτον αὐτὸ διὰ τοῦ μ φασί.

Βάρδιστος] παρὰ τὸ βάρος, βαρύς· μεταφορικῶς. βαρύς· πλεονασμῷ δὲ τοῦ δ, καὶ ἐν ὑπερθέσει, βραδύς· εἶτα βραδίων βράδιστος· καὶ ἐν ὑπερθέσει, βάρδιστος. Ἰλιάδος ψ', — ἀλλά τοι ἵπποι Βάρδιστοι θείειν: — ἀντὶ τοῦ βραδύτατοι.

Βαρδίνης, ποταμός· εἴρηται παρὰ τὸ βαρείας καὶ ἐπαχθεῖς ἔχειν δίνας, βαρυδίνης τὶς ὤν.

Βάρις, παρὰ τὸ βάρος, καὶ τροπῇ τοῦ βραχέος· σημαίνει δὲ τὸν πύργον, καὶ τὴν κλίνην· παρὰ τὸ μετὰ βίας πολλῆς ἀρηρέναι. βάρεις, τείχη, πλοῖα, στοαί, αὐλαί, πύργοι, σφαῖραι. τινὲς δὲ λέγουσιν, αἱ μεγάλαι καὶ ὑπόβαθροι πέτραι· Ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων.

Βαρείας χεῖρας, ὑβριστικάς, φονικάς, ὅπλῳ βεβαρημένας· Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐφείω.

Βάρηκες, τὰ οὖλα τῶν ὀδόντων· οἱ δὲ, σιαγόνας· οἱ δὲ, τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἀπὸ τῆς τροφῆς ἐνισχόμενα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν τολύπην.

Βάναυσοι, οἱ ἑδραῖοι τεχνῖται· οἱ δὲ, τὸν ἀπάνθρωπον καὶ ὑπερήφανον. ἔνιοι βαναύσου χειρὸς, τῆς ὑβριστικῆς, ἢ τεχνικῆς.

Βαρκάζειν, τὸ βαρβαρίζειν. εἴρηται ἀπὸ τῶν Βαρκάνων, οἵ εἰσι βάρβαροι. ἢν οὖν κεραβάζειν, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, βαρβακίζειν, καὶ βαρκάζειν.

Βαρκαίοις ὄχοις, Λιβυκοῖς· ἀπὸ Βάρκης πόλεως Ἑλληνικῆς. καὶ ἔστιν ἀπὸ μέρους.

Βαρύθω] — βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ: — ἀπὸ τοῦ βαρὺς, βαρύω· πλεονασμῷ τοῦ θ, βαρύθω. τὸ δὲ βαρὺς, παρὰ τὸ βάρος, ὥςπερ παρὰ τὸ πλάτος πλατύς. τὸ δὲ βάρος, παρὰ τὸ βίᾳ αἴρεσθαι. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ βαίνω.

Βάσανος] παρὰ τὸ βιάζω, βιάσω· βιάσανος, καὶ βάσανος. ἢ παρὰ τὸ βίβημι, βήσω, καὶ τὸ ἀνία, ὃ σημαίνει τὴν λύπην. ἢ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζεται ὁ χρυσός, κάντε ὄβρυζος, κάντε κίβδηλος ᾖ.

Βασανίζειν, οὐ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ἀνακρίνειν, καὶ δοκιμάζειν, καὶ ἐλέγχειν τἀληθὲς διὰ λόγων· βάσανος γὰρ ἔστι λίθος
189 λεγομένη, ἢ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζουσα. οὕτω πάντες κέχρηνται οἱ ἀξιόλογοι. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Βασιλεύτωρ· παρὰ τὸ βασιλεύσω. Ἀντίμαχος ἐν πρώτῃ Θηβαΐδος, — οἵ οἱ ἔσαν βασιλεύτορες αἰπαλήων.

Βασιλὶς, ἡ τοῦ βασιλέως γυνή, ὡς βαλανὶς, ἡ τοῦ βαλανέως. ἀπὸ τοῦ βασιλεὺς βασιλῆος, γίνεται βασιλῆϊς· καὶ ἀποβολῇ τοῦ η, βασιλίς.

Βασιλεύς, σημαίνει τρία· τὸν θεόν, ὡς τὸ, Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ: — καὶ τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, — βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής: — καὶ τὸν οἰκοδεσπότην, — βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα: — παρὰ τὸ σίνω τὸ βλάπτω, σινεὺς, ὁ βλαπτικός· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσινεὺς, ὁ ἀβλαβής, ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι· καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς λ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βασιλεύς. ἢ παρὰ τὸ βαίνειν ἵλεως. ἢ παρὰ τὸ πεπᾶσθαι. λαοὺς, ὅ ἐστι κεκτῆσθαι· πάσασθαι γὰρ τὸ κτήσασθαι· καὶ πάμματα, τὰ κτήματα· καὶ πολυπάμμονα· ἵν' ᾖ πασιλεὺς, καὶ βασιλεύς· ἢ πασιλεὺς τὶς ὤν, ὁ πάντας λεύσσων, καὶ πάντας προνοῶν. ἢ παρὰ τὴν βάσιν καὶ τὸ λεύσσειν, ὁ ἐν τῷ περιΐεναι περίβλεπτος. ἢ παρὰ τὸ βάσιν ἵλης ἔχων, τουτέστι μετὰ πλήθους ποιούμενος τὴν βάσιν καὶ τὴν ἔξοδον· δεῖ γὰρ ἀληθῶς βασιλέα καλοποιεῖν· ὁ δὲ κακοποιῶν, τύραννος. ἢ παρὰ τὸ βάσις εἶναι λαοῦ, τουτέστιν ἕδρα καὶ στήριγμα. Πόσις γενικὰς ἐπιδέχεται; ἐξ· βασιλεὺς βασιλέος, κοινῶς· βασιλέως, Ἀττικῶς· βασιλῆος, Ἰωνικῶς· καὶ Αἰολικῶς· ἀλλ' οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσιν, Ἀχίλλης, καὶ βασίλης. βασιλεὺς βασιλέος· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς η τὴν δίφθογγον, βασιλεῦς, παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἢ Δωριεῦσιν, ὥςπερ — Ὀδυσεῦς τε λάβων κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ: — ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσέως. Ποσαχῶς συναιρεῖται τὸ ε καὶ ο; τριχῶς. παρ' ἡμῖν μὲν οὖν, εἰς τὴν ου δίφθογγον, ὡς Δημοσθένεος, Δημοσθένους· παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις, εἰς τὴν ει δίφθογγον, ὡς πλέον πλεῖν, καὶ δέον δεῖν· παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσιν, εἰς τὴν ευ δίφθογγον, ὡς τὸ ἐμέο, ἐμεῦ· θηέοντο, — θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα. Τὰ εἰς ευς λήγοντα ἀρσενικὰ, εἴτε μονοσύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἅπαντα ὀξύνονται· δηλονότι κοινολεκτούμενα· βασιλεὺς, Ἀχιλλεὺς, Πηλεὺς, Ζεὺς, Φεὺς, ὁ Διόνυσος· Νεὺς, ὄνομα ποταμοῦ· Δνεὺς, ὄνομα πόλεως ἐν Λυκίᾳ, ἔνθα ἀνετράφη ἡ χίμαιρα· σεὺς, ὁ σκώληξ. τὸ Φλεὺς καὶ νεὺς, οὐ συνῆθη εἰσὶ τοῖς Ἕλλησι· τὸ δὲ σεὺς, οὐδὲ ἐν χρήσει εὕρηται κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ κατὰ τὰς πλαγίας. πρόςκειται, κοινολεκτούμενα· οἱ γὰρ Αἰολεῖς, βαρύνοντες λέγουσιν Ἀχίλλευς, Πήλευς. τοιοῦτον δὲ τὸ Ἄρες, Αἰολικῶς· κοινῶς γὰρ Ἄρης λέγεται. πρόςκειται, ἀρσενικῶς· διὰ τὸ νεὺς καὶ γρεὺς περιστρεμένως· ἀλλὰ θηλυκὰ εἰσὶν, ἡ ναῦς, ἡ γραῦς. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ως, ἐὰν μὴ ἔχῃ πρὸ τοῦ ε σύμφωνον, συναιροῦνται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· οἷον, Ἐρετριεὺς, Ἐρετριέως, καὶ Ἐρετριῶς· Πειραιεὺς, Πειραιέως, καὶ Πειραιῶς· τοῦ ε καὶ ω εἰς ω κιρνωμένου. ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃ καθόλου τὸ ε, οὐ κιρνᾶται· οἷον, βασιλέως, Ἀχιλλέως. ἐπεὶ δὲ γίνονται Ἀττικῶς κατὰ συναλοιφὴν τοῦ ε εἰς ω, τὰς αἰτιατικὰς εἰς α μόνον ποιοῦσιν· οἷον, τὸν Ἐρετριέα, τὸν Ἐρετριᾶ· τὸν Πειραιέα, τὸν Πειραιᾶ· ἐπειδὴ τὸ α μακρὸν ἦν καὶ πρὸ τῆς συνα-
190 λοιφῆς. πᾶσα γὰρ γενικὴ εἰς ος λήγουσα, θέλει ἔχειν τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἐνικῶν εἰς α ὁμόφωνον καὶ ὁμόχρονον· οἷον, Αἴαντος, Αἴαντα· ὁμοίως, Πηλέως, Πηλέα. οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ Πηλέως καὶ Ἀχιλλέως διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι, τούτου χάριν καὶ τὴν αἰτιατικὴν ποιοῦσιν εἰς α μακρόν· ἵνα ἰσόχρονος γένηται τῇ ἰδίᾳ γενικῇ. Εὐριπίδης, Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας: — εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι. ταῦτα πρὸς μὲν τὰ προσηγορικὰ τασσόμενα, τάξιν ἐπιθετικῶν ἔχουσιν· ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὁ προφήτης Σαμουήλ· ἐπιθέτοις δὲ συμπλεκόμενα, προσηγορικῶν. προσηγορικὰ γὰρ ὁ καλὸς βασιλεύς, ὁ εὐνομὴς πολίτης, ἔστι δὲ ὅτε τὰ ἐπίθετα τὰ αὐτὰ προσηγορικὰ γινόμενα καὶ ἐπιθετικά· τῇ μὲν ὑποκείμενα, τῇ δὲ ἐπιτιθέμενα· δίκαιος, σοφὸς, μέγας· ὁ σοφὸς δίκαιος, ὁ μέγας δίκαιος. ταῦτα δὴ ἐπιθετικὰ ὄντα, πολλάκις προσηγορικῶν καὶ ἐπιθετικῶν σύνταξιν ἐπέχουσιν, ἀλλήλοις ὑποκείμενά τε καὶ ἐπιτιθέμενα· οἷον, δίκαιος, σοφὸς, μέγας· ὁ σοφὸς δίκαιος, ὁ μέγας δίκαιος.

Βάσκανος, ὁ κακίζων καὶ μεμφόμενος ἅπαντα, καὶ πειρώμενος εἰς ἀπέχθειαν ἄγειν· ὁ φθονερὸς καὶ βλαβερός. οὕτως Ἀριστοφάνης, οὕτως Εὐριπίδης· Φερεκράτης δὲ ἐπὶ τοῦ λυκηροῦ λαμβάνει τὴν λέξιν· οἷον, Ὁ λαγώς με βασκαίνει καὶ λυπεῖ: — εἴρηται δὲ φάσκαινος τὶς ὤν, ὁ τοῖς φάσσι καίνων, ἤγουν διαφθείρων διὰ τοῦ βλέμματος. καὶ ἐκ τοῦ βάσκανος, βασκαίνω, ἢ φασκαίνω. ἀντὶ τοῦ αἰτιᾶται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καὶ τοῖς ἑξῆς, Βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακόηθες οὐδέν ἐστι πολλ-

τεῦμα ἐμόν: — Φησὶν, ἀντὶ τοῦ Φιλαίτιον καὶ συκοφαντικόν.

Βάσκ' ἴθι] τινὲς ὡς ἄπιθι· καὶ οὐκ ἐν παραθέσει· ἀλλὰ κανὼν ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς μι λήγοντα μετὰ προθέσεων Φιλοῦσι συντίθεσθαι, μέτειμι, σύνειμι· μετ' ἄλλων δὲ λέξεων οὐδέποτε. τὸ οὖν ἴθι, ἀπὸ τοῦ εἶμι. καὶ ἄλλως· τὰ εἰς ι παραχθέντα προστακτικὰ κατ' ἀρχὴν οὐ συντίθενται, πλὴν τῶν προθέσεων. ὥστε δῆλον ἐν παραθέσει δεῖ ἀναγινώσκειν αὐτό. τὸ δὲ βάσκε, ἀπὸ τοῦ βάσκω· τοῦτο παρὰ τὸ βῶ, βήσω· πλεονασμῷ τοῦ κ, βήσκω· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, βάσκω· καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε βαρυτόνως μέλλων διὰ τοῦ κ ἐκφέρεται, μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. βαρυτόνως εἶπε, διὰ τὸ πλακῶ. καὶ, — κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν, — ἀντὶ τοῦ κακῶν ἐπιβαίνειν, καὶ ἐν κακοῖς ποιεῖν.

Βασκέμεν, ῥῆμα ἀπὸ ἐνεστῶτος· καὶ οἱ Δωριεῖς τὰ εἰς ειν ἀπαρέμφατα διὰ τοῦ εμεν προφέρουσι. γίνεται ἐκ τοῦ βῶ, βάσκω· ἐπειδὴ τὰ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας διὰ τοῦ σκω γίνεται· οἷον, γενειῶ, γενειάσκω· ἀλῶ, ἀλάσκω· καὶ κατὰ παραγωγὴν, ἀλασκάζω, ἠλάσκαζον.

Βασσάρα, σημαίνει κυρίως τὴν βάκχην, ὡς Ὠρίων λέγει. ἀπὸ τούτου δὲ ἡ κατωφερὴς καὶ πόρνος γυνὴ εἴρηται βασσάρα. Λυκόφρων, — ἡ δὲ βασσάρα Σεμνῶς κασωρεύουσα κοιλανεῖ δόμους [Οἴκοισιν, ὄλβον ἐκχέασα τλήμονος: — καὶ,] Τῆς παντομόρφου βασσάρας λαμπυρίδος: — λαμπυρὶς δέ ἐστιν ἡ ἀλώπηξ. λέγεται βάσ-
191 σαρος ἡ ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον ὑπὸ Κυρηναίων. λέγεται βάσσος οὐδετέρως καὶ ἡ βῆσσα.

Βασσαρίδες, αἱ βάκχαι· παρὰ τὸ διάγειν ἐν βήσσαις, ὅ ἐστιν ὀρεινοῖς τόποις· ἢ παρὰ τὸ βασσάρη τὸ λεγόμενον ὑπόδημα· ὅπερ εἴρηται παρὰ τὸ τῇ βάσει ἀρηρέναι. λέγονται βασσάραι αἱ Θράκιαι βάκχαι. χιτῶνας οὖν ἐφόρουν ἀπὸ τοῦ βάκχου Διονύσου· ἀπὸ τῶν βησσῶν.

Βάσσων] Ἐπίχαρμος, βάσσον χωρίον, ἀντὶ τοῦ βαθύτερον, εὔγειον. ἀπὸ τοῦ βαθὺς, βαθύτερος· βαθίων, βάσσων, ὁ βαθύτερος.

Βαστραχαλίσαι, τραχηλίσαι. βάστραχας γὰρ τοὺς τραχήλους οἱ Βοιωτεῖς καλοῦσι. βάστακας, τοὺς πλουσίους καὶ εὐγενεῖς.

Βάτταλος, ἐπώνυμον ἦν Δημοσθένους. ἐκάλουν δὲ οἱ παλαιοὶ τὸν μαλακὸν καὶ βδελυρὸν καὶ αἰσχρὸν οὕτως· ἀπὸ Βαττάλου τινὸς αὐλητοῦ· ὃς μαλακὸς ὢν, καὶ αὐλήματα τοιαῦτα ἐφεῦρεν. οἱ δὲ, Βάτταλον ὄνομα παρὰ τοῖς παλαιοῖς τῶν μαλακιζομένων τὸν πρωκτόν· ἀπὸ τοῦ τύπτεσθαι ἐν τῷ ἔργῳ, καὶ βατταλίζεσθαι. οὕτως εὗρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν.

Βατταρίζειν, εἴρηται τὸ μόλις λαλεῖν· ἀπὸ τοῦ Βάττου τοῦ Θηραίου τοῦ εἰς τὴν Κυρήνην τὴν ἀπὸ τῆς Θήρας ἀποικίαν ἀναγαγόντος, ἰσχνοφώνου ὄντος. ὡς γὰρ βαρβαρίζειν, οὕτω βατταρίζειν κατὰ μίμησιν φωνῆς, ὡς τὸ ποππύζειν. ὃ καὶ πιθανώτερον. καὶ γὰρ ὁ Βάττος πρὸς τὸ ἐπέχεσθαι τὴν φωνὴν ὠνόμασται, τραυλίζων καὶ τὸν τοιοῦτον ἦχον προφερόμενος. ἡ δὲ βαττολογία σημαίνει τὴν πολυλογίαν· ἀπὸ Βάττου τινὸς Ἕλληνος, μακροὺς καὶ πολυμήκεις στίχους ποιήσαντος εἰς τὰ εἴδωλα, ταυτολογίαν ἔχοντας. ὁ Βάττος οὗτος τῆς κατὰ Κυρήνην ἀποικίας ἡγήσατο, μογγιλάλος τις ὤν. ἀπὸ τούτου καὶ τοὺς μὴ εὐθυστόμους μηδὲ τρανῇ κεχρημένους τῇ γλώττῃ, ἀλλ' ἐπισεσυρμένως φθεγγομένους καὶ παρασήμως, βατταρίζειν φασί. βατταρίζειν οὖν τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ βερβερίζειν.

Βατία, λέγεται καὶ ὁ βάτους ἔχων τόπος. ἀπὸ τοῦ βάτος, Βατία διὰ τοῦ ι, ὡς Αἰτωλὸς, Αἰτωλία. τὸ ἐθνικὸν Βατιεὺς, καὶ Βατιάτης. ἐπὶ δὲ τοῦ τόπου, Ἐπαφρόδιτός φησιν, ἀπὸ τοῦ πατῶ, πάτος· καὶ ἀπὸ τοῦ πάτου τῶν ἵππων· τοὺς γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς ὁλκοὺς τε καὶ συνεχεῖς τριμμοὺς, πάτους ἔλεγον. πάτος οὖν πάτεια· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πατίεια, καὶ Βατίεια. ἔστι δὲ τόπος ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Ἰλιάδος. Ὅμηρος, Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσι.

Βάτεια, τόπος τῆς Τροίας, ἀπὸ τῆς Βατείας τῆς Δαρδάνου γυναικός· ἐξ ἧς γενέσθαι τὸν Ἐριχθόνιον. ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. οὕτως Ὧρος· ἐγὼ δὲ εὗρον ἐν τοῖς ῥητορικοῖς τὴν λέξιν οἰκίαν τινὰ σημαίνουσαν, ἀπὸ Βάτωνος ἐπωνομασμένην δεσπότου. ἢ σκεῦος, ἢ κόσμον, ἢ χωρίον τι. λέγεται δὲ καὶ τῆς συκαμίνου ὁ καρπὸς ὀποβάλσαμος καὶ μόρα.

Βάτος, ἡ ἄκανθα· εἴρηται κατὰ ἀντίφρασιν· ὁ μὴ ὢν βατός. καὶ ἔστιν ἐν τόνῳ παροξυτόνῳ. καὶ τοιαῦτα πολλὰ, ὡς παρὰ τὸ κυρτὸς, κύρτος· ξανθὸς, Ξάνθος· λευκὸς, Λεῦκος, ὄνομα κύριον. οὕτω βατὸς, βάτος καὶ παρὰ τὸ δρέπω, δρόπος, καὶ βατοδρόπος. Φίλων.

Βάτραχος, παρὰ τὸ βοὴν τραχεῖαν ἔχειν, βοάτραχός τις 192
ὤν. ἔστι δὲ πεποιημένη ἡ λέξις. καὶ βατραχὶς, ἱματίου χροά.

Βατὴρ, ἡ ἀρχὴ τῶν τοῦ πεντάθλου σκαμμάτων. Αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τοῦ λόγου: — Φησί τις· ὅτι τὸ ἐπικαιρότατον καὶ τὸ πρῶτον. ῥηματικὴ δέ ἐστιν ἡ λέξις· οὐ παρὰ τὸ βαίνω· ἐγένετο γὰρ βαντήρ· ἀλλὰ παρὰ τὸ βίβημι βατήρ.

Βάτης] παρὰ τὸ βαίνω, βάντης ὤφειλεν εἶναι, ὡς φαίνω φάντης καὶ ἱεροφάντης· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βίβημι, βάτης, καὶ διαβάτης, καὶ ἱπποβάτης. Φίλων. βάτην] ἔστι τὸ θέμα βῆμι· ὁ παρατατικὸς ἔβην· τὸ β' τῶν δυϊκῶν, ἔβατον· τὸ γ', ἐβάτην· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, βάτην.

Βάτην, τὴν γῆν Μεσήνιοι.

Βαῦνος, ἡ κάμινος· παρὰ τὸ αὔω τὸ καίω, (— ἵνα μήποθεν ἄλλοθεν αὔοι) γίνεται αὖος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βαῦνος. λέγεται καὶ ὁ βουνός.

Βαυκίδες, ὑποδήματα Ἰωνικὰ πολυτελῆ· καὶ βαυκισμὸς, ὄρχησις· καὶ βαυκίζεσθαι, τὸ θρύπτεσθαι. καὶ βαῦ τὸ κατακοιμίζειν. κατεβαυκάλισέ με, φησὶν ὁ κωμικός.

Βαύκαλον, μαλακιζόμενον, τρυφερὸν, καὶ ὡραιότον. βαυκὸν γὰρ τὸ τρυφερόν.

* Βαφεῖον, τὸ ἐργαστήριον, ἵνα γίνεται τὰ χρώματα· παρὰ τὸ βάπτω τὸ μιαίνω.

Βδελύσσω· παρὰ τὸ βδελύω· τοῦτο παρὰ τὸ βδέλλα· τοῦτο παρὰ τὸ βδέλλω τὸ ἀμέλγω. βδάλλειν γὰρ λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀμέλγειν. καὶ γὰρ ἡ βδέλλα ἀμέλγουσιν ἔοικεν ἐν τῷ αἷμα ἐπισπᾶν. γίνεται βδέλλα, τοῦ α τραπέντος εἰς ε.

Βδέλυγμα, δυσοσμία. ἀπὸ τοῦ βδελύσσω, βδελύξω, βεβδέλυχα, βεβδέλυγμαι, βδέλυγμα. ἀπὸ δὲ τοῦ βδέλυγμα γίνεται ὁ βδελυγμὸς, καὶ ὁ βδελυγμίας, καὶ ἡ βδελυγμία.

Βδελυρὸς, ὁ ἀηδὴς, καὶ τοῦ μυσάττεσθαι καὶ ἀποστρέφεσθαι ἄξιος. καὶ βδελύττομαι εἴρηται παρὰ τὴν βδέλλαν. παρὰ τὸ βδάλλω, βδαλυρὸς, ὡς λήγω λαγαρὸς, λέπω λεπυρὸς· τουτέστιν ὁ ἀναιδὴς καὶ πανταχόθεν ἕλκειν καὶ ἁρπάζειν βουλόμενος. ἀπὸ τοῦ μίσους. καὶ ἡ βδελυρία.

Βδόλος, ἡ δυσωδία τοῦ λύχνου, καὶ ἡ πορδή· Τὸν βδόλον οὐκ ἔσθ' ἥτις ῥὶς ὑποστῆναι δύναται: — παρὰ τὸ ὄζω, ὀζόλος· (ὅθεν καὶ Ὀζόλαι οἱ Λοκροὶ καλοῦνται, διὰ τῆς ἐκ τοῦ αἰγονομείου δυσωδίας) ἀφαιρέσει τοῦ ο, ζό-

λος, ὡς τὸ ὀδύρεσθαι, δύρεσθαι· τροπῇ τοῦ ζ εἰς βδ, βδόλος· καὶ τὸ ῥῆμα, ὄζει, βδεῖ, ὡς τὸ ῥοιζῶ, ῥοιβδῶ.

Βαιαί, αἱ ἐν Ἰταλίᾳ, ἀπὸ Βαιοῦ τοῦ Ὀδυσσέως κυβερνήτου ἐκλήθη, τελευτήσαντος κατὰ τὴν ἄρνιν τῆς Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν, Βαιάτης.

Βαιὸν, (ὃ λέγεται καὶ ἠβαιόν) τὸ μικρὸν ἢ ὀλίγον. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, βαιόν, οὗ ἐστιν ἐπ' ὀλίγον βῆναι. ἢ παρὰ τὴν ἥβην, ἥτις ταχέως ἄρχεται, καὶ ταχέως λήγει. ζήτει εἰς τὸ ἠβαιός.

Βαίων, ὃς καὶ βλέννος λέγεται· ἔστιν ἰχθὺς παραπλήσιος κωβιῷ. Ἐπίχαρμος δὲ βαιόνας λέγει. καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ παροιμία ἐστί, Μή με βαίων κακώσῃ ἰχθύς. ἐπὶ Φιλῃδόνου εἴρηται.

Βαίτυλος, Λίβανον τὸ ὄρος τῆς Ἰλίου πόλεως. βαίτυλος δὲ ἐκλήθη καὶ ὁ λίθος, ὃν ἀντὶ Διὸς ὁ Κρόνος κατέπιεν. εἴρηται δὲ, ὅτι ἡ Ῥέα βαίτῃ αἰγὸς σπαργανώσασα, τῷ Κρόνῳ δέδωκε· βαίτη δὲ σημαίνει τὴν διφθέραν. καὶ παρὰ τὸ βαίτη, βαίτηλος. βαίτη, στέγαστρον προβάτειον ἢ αἴγειον.

193

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Βεβαιῶ, παρὰ τὸ βέβαιον· τοῦτο παρὰ τὸ βαιὸν, ὃ σημαίνει τὸ μικρὸν καὶ ἀληθές. τοῦτο ἐκ τοῦ βίβημι, βήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔβην· ἡ μετοχὴ, βάς βάντος. καὶ ἐξ αὐτοῦ βαός, καὶ βαιός· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, βέβαιος. ἢ παρὰ τὸ βιβῶ, βίβαιος, ὡς τιμῶ Τίμαιος· καὶ τροπῇ Αἰολικῇ τοῦ ι εἰς ε, (ὡς ἀγχίμαχος, ἀγχέμαχος· ἀδίκαστος, ἀδέκαστος) γίνεται βέβαιος, ὁ ἀσφαλὴς καὶ ἑδραῖος καὶ βεβηκώς· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀστηρίκτων. τὰ διὰ τοῦ αιος ἀπὸ ῥημάτων, εἴτε κύρια εἴτε προσηγορικὰ, προπαροξύνονται, καὶ διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφονται· οἷον, πηδῶ, Πήδαιος· ὑλῶ, Ὕλαιος· λύω, Λύαιος, ὄνομα κύριον· ματῶ, μάταιος. οὕτως οὖν καὶ βιβῶ, βίβαιος. οὕτω Θεαγένης.

Βεβαία, πηγὴ οὕτω καλουμένη ἐν Εὐβοίᾳ. ἐτυμολογεῖ δὲ Τεῦκρος, ὅτι φησὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ποτὲ ὑδάτων ἐκλιπόντων καὶ ποταμῶν καὶ πηγῶν, μόνη αὕτη ὁμοίως διέμεινε πολύυδρος. παρὰ τὸ βέβαιον οὖν καὶ ἀνελλιπὲς, βεβαία.

Βεβάασιν· ἀπὸ τοῦ βεβήκασι παρακειμένου, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ η εἰς α. ἢ ἡνίκα οἱ Ἴωνες ἐν τῷ ῥήματι ἀφαίρεσιν ποιήσονται τοῦ συμφώνου, τότε καὶ συστολὴ παρακολουθεῖ· οἷον, ἕστηκα, ἕσταα· βέβηκα, βέβαα· βεβαὼς βεβαότος, καὶ βεβὼς βεβῶτος· καὶ πλεονασμῷ, βεβαὼς, βεβαῶτος, καὶ ἐμβεβαῶτα· καὶ ἐπειδὴ ἡ γενικὴ τοῦ ἀροενικοῦ κανών ἐστι τοῦ θηλυκοῦ, ἐγένετο ἑστῶσα, βεβῶσα, τεθνῶσα.

Βέβαμεν, καὶ βεβάμεν. εἰ μὲν προπαροξύνεται, ἀπὸ τοῦ βεβήκαμεν γέγονε κατὰ συγκοπήν· εἰ δὲ παροξύνεται, ἀπαρέμφατόν ἐστιν· οἷον, Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν σχεδόθεν τε μάχεσθαι.

Βεβίηκε] — τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς: — κατακεκόνηται, βεβίασται. ἀπὸ τοῦ βιάζω, βιάσω, βεβίακα, κατὰ τροπήν.

Βέβουλα] — καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρας προβέβουλα: — προκέκριμα, προτετίμηκα. ἀπὸ τοῦ βούλω βαρυτόνου, ὁ μέλλων, βουλήσω, ὡς μέλω, μελήσω· θέλω, θελήσω· ὁ παρακείμενος, βεβούληκα· ὁ μέσος, βέβουλα. καὶ βεβολήατο· Ἰλιάδος ι', Πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο: — (ἔκτασιν δὲ ἔχει ποιητικὴν τοῦ ε εἰς τὸ η, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν βραχέων) τὴν ψυχὴν τετρωμένοι ἦσαν, ἐλυποῦντο. ἐπὶ μὲν σώματος, βεβλήατο· ἐπὶ δὲ ψυχῆς, βεβολήατο. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ κεφθήατο, καὶ τὸ δεδμήατε. ἀπὸ τοῦ βάλλω, ῥηματικὸν ὄνομα, βολὴ· ἀπὸ τοῦ βολὴ, ῥῆμα βελῶ, βολήσω, βεβόληκα, βεβόλημαι· ὁ ὑπερσυντέλικος ἐβεβολήμην, ἐβεβόλησο, ἐβεβόλητο, [ἐβεβόληντο,] καὶ Ἰωνικῶς, ἐβεβολήατο. λέγει γὰρ ὁ τεχνικός· οἱ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων, ταυτοσυλλαβοῦντες, πρὸ τοῦ α ἔγουσι τὸ ε· οἷον, πεποίηνται, πεποιέαται. οὕτως οὖν καὶ βεβολέατο· καὶ διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶν βραχέων ἔκτασις γέγονε τοῦ ε εἰς τὸ η, βεβολήατο. οὕτω Ζηνόβιος, καὶ ἄλλοι.

Βέβηλος, ὁ μὴ ἱερὸς τόπος, ἀκάθαρτος καὶ βατὸς πᾶσιν. ἀπὸ τοῦ βῶ, βήσω, βηλός· καὶ διπλασιασμῷ, βέβηλος, ὁ βάσιμος παντί· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀδύτου. λέγεται βέβηλος ἀνὴρ, ὁ μιαρὸς καὶ ἀκάθαρτος, ἢ καὶ ἀμύητος· ἀπὸ τοῦ τόπου· ὁ ἐν ἀνιέρεις τόποις ἄξιος διατρίβειν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Οἰδίποδι, βέβηλον τὸν ἰδιώτην φησί. 194

Βεβρώσεται] Χρήματα δ' αὔτε κακῶς βεβρώσεται: — ἀπὸ τοῦ βρῶ, βρώσω, βέβρωκα, βέβρωμαι, βεβρώσεται· μετ' ὀλίγον μέλλων, βεβρώσομαι· τὸ τρίτον, βεβρώσεται.

Βεβρώθοις] Ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον: — φάγοις. βρῶ, βρώσω, βέβρωκα· ἐκ τούτου ῥῆμα βεβρώκω· τροπῇ τοῦ κ εἰς θ, βεβρώθω· ὁ παρατατικὸς, ἐβέβρωθον· ἡ μετοχὴ, ὁ βεβρώθων, τοῦ βεβρώθοντος· τὸ εὐκτικὸν, βεβρώθοιμι, βεβρώθοις.

Βέβρυκες. παρὰ τὸ βρύχω, βρύξω, βρύξ· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, Βέβρυξ.

Βέρης, ὁ δραπέτης· καὶ βερηδεύει, δραπετεύει.

Βεελφεγὼρ, ἔστιν ὄνομα εἰδώλου, τὸ λεγόμενον Βάαλ· καὶ λέγεται παρὰ Ἑβραίοις, Βήλ· καὶ Φαγὼρ, ὄνομα τόπου· καὶ διαλύεται τοῦ η εἰς δύο εε, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, γίνεται σύνθετον, Βεελφεγὼρ, ἤγουν τὸ Βὴλ ἐν Φεγώρ.

Βέθρον] βέρεθρον· καὶ συγκοπῇ, βέθρον. Κράτης καὶ Εὐφορίων οὕτω.

Βέρεθρον, ὁ πηλώδης τόπος καὶ καταπηγὰς ποιῶν τοὺς ἀνθρώπους. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ οἰονεὶ βέρεθρον εἶναι καὶ βάθος ποιεῖν τῷ ἄρθρῳ τοῦ ποδός, ἢ τὴν γῆν θραύειν. — πολλὸν δὲ κατὰ χθονός ἐστι βέρεθρον: — σημαίνει καὶ τὸ σκότος καὶ τὸ βάθος· Ἔξω δ' ἐξίσχε κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου.

Βέλος· παρὰ τὸ βάλλω, τὸ τιτρώσκω· πᾶν γὰρ τὸ ἀπὸ μήκοθεν βαλλόμενον βέλος εἴρηται.

Βελέκοι, ὄστρια· Καὶ τῶν βελέκκων, Ἀριστοφάνης.

Βέλεμνα, βέλη. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα παρὰ τὸ βέλος, βέλεμος, ὡς ἔχω, Ἔχεμος· Τήλεμος· πλεονασμῷ τοῦ ι, βέλεμνος, καὶ βέλεμνον. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Ἰστέον ὅτι διακρίνονται ἡ εὐθεῖα τῶν οὐδετέρων καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως. ὅτε τὸ ῥῆμα καθ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου φέρεται, καθ' οὗ καὶ τὸ οὐδέτερον ὄνομα, τότε τὸ οὐδέτερον εὐθεῖα ἐστίν· ὡς ἐπὶ τοῦ, βέλος ἔπεσεν· αὐτὸ γὰρ πίπτει τὸ βέλος. τοῦτο δὲ ἴδιον εὐθείας, τὸ τὴν διάθεσιν τοῦ ῥήματος ἕλκειν εἰς ἑαυτὴν, παιδίον ἀπέθανε· γύναιον ὑφαίνει. ὅτε μέντοι τὸ ῥῆμα ἐξ ἄλλης αἰτίας πράσσει, τότε τὸ οὐδέτερον αἰτιατική ἐστιν, ὡς ἐπὶ [τοῦ,] τὸ βέλος ἥρπασεν· (ἄλλος γὰρ ὁ ἁρπάσας· ἁρπάζεται γὰρ τὸ βέλος) τὸ κρέας ἕκλεψε· τὸ μαχαίριον ἔλαβεν. οὕτω Ζηνόβιος.

Βελόνη, παρὰ τὸ βέλος καὶ τὴν τούτου ὀξύτητα. ἢ παρὰ τὸ ὅλη. βάλλεσθαι. τὰ διὰ τοῦ ονη, εἰ μὲν οὐσίαν σημαίνει, πάντα βαρύνονται· οἷον, βελόνη, περόνη,

ἀγχόνη, τὸ σχοινίον· ἐπὶ δὲ τοῦ πράγματος, ἐξύνεται· οἷον, ἡδονή, καλλονή· ἀγχόνη, ἡ ἄγξις.

Βελλεροφόντης] βέλλερα γὰρ τὰ κακά· ἔστιν οὖν ὁ προνοούμενος παύειν τὰ κακά. οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Ἱππόνους· ἀνελὼν δὲ Βέλλερον τὸν Κορίνθιον, Βελλεροφόντης ἐκλήθη. τὰ εἰς της ἀρσενικά, μὴ ὄντα σύνθετα παρὰ τὸ κράτος, μηδὲ ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ες, εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν· οἷον, πολίτης, πολίτου· δεσπότης, δεσπότου· μητιέτης, μητιέτου· Βελλεροφόντης,
195 Βελλεροφόντου. πρόςκειται, ἀρσενικά· διὰ τὸ Φιλότης. μὴ ὄντα σύνθετα παρὰ τὸ κράτος· διὰ τὸ Σωκράτης, σωκράτους. μὴ ἔχοντα οὐδέτερα· διὰ τὸ ἐνναέτης, ἐνναέτους, ἐνναέτες. τοῦτο δὲ, εἰ μὲν σημαίνει τὴν σωματικὴν ἡλικίαν, ἐνναέτης βαρύνεται· εἰ δὲ χρόνον, ἐνναετὴς ἐξύνεται.

Βέλτερος, οὐ παρὰ τὸ βάλλω γέγονεν· ἐπεὶ βάλος ὤφειλεν εἶναι, ὡς παρὰ τὸ θάλλω θάλος· ἀλλὰ παρὰ τὸ βέλλω, ὅθεν καὶ βολὴ καὶ βέλος, γίνεται ῥηματικὸν
10 ὄνομα, βέλτος· καὶ τὸ συγκριτικὸν, βέλτερος. οὕτως Ὠρίων. ὁ δὲ Φιλόξενος εἰς τὰ συγκριτικὰ λέγει, ὅτι τὸ βέλτερος καὶ φέρτερος οὐκ εἰσὶ συγκριτικά· θέματα δὲ εἰσι συμπεπτωκότα τύποις συγκριτικῶν. οὐδὲ γὰρ πάντα τὰ εἰς θης, πατρωνυμικά εἰσιν· οὐδὲ πάντα τὰ εἰς κος, κτητικά. καὶ δῆλον ἐκ τούτου. οὐδὲν εἰς ρος λήγει συγκριτικὸν μετὰ στερήσεως λεγόμενον. εἰ οὖν ἀβέλτερος φαμὲν, δηλονότι οὐ συγκριτικόν· τὸ γὰρ ἀτυχέστερος οὐκ ἐν τῷ συγκριτικῷ εἴληφε τὴν σύνθεσιν, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀτυχὴς ἐσχημάτισται.

20 Βελτίων] ἐκ τοῦ βάλλω ἢ βέλλω, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα βέλτος· ἐκ δὲ τούτου, γίνεται συγκριτικὸς τύπος εἰς ων, βελτίων· καὶ ὑπερθετικὸς, βέλτιστος. Ὠρίων.

Βένθος, τὸ βάθος. παρὰ τὸ βάθος, βέθος, καὶ βένθος πλεονασμῷ τοῦ ν, ὡς πάθος, πένθος, καὶ πένθος.

Βέμβιξ, ὁ στρόμβος ὃν οἱ παῖδες στρέφοντες καὶ παίοντες ἱμάντι, παίζουσι· πέμπιξ τὶς ὤν, παρὰ τὸ πέμπεσθαι καὶ ἐλαύνεσθαι.

30 Βεμβράς, εἶδος ἰχθύος εὐτελοῦς. Ἐπίχαρμος δὲ αὐτὰς βράδονας καλεῖ· Βράδονές τε καὶ κίχλαι, λαγοί, δράκοντες ἄλκιμοι: — γίνεται δὲ ἐξ αὐτῆς σκευασία τὶς, ἡ προσαγορευομένη μεμβραφύα. Ἀριστώνυμος, Ταῖς μεμβραφύαις προσέοικεν ὁ καρκινοβαύτης: — καὶ αὖθις, Οὔτ' ἀφύη νῦν ἐστι σαφῶς, οὔτ' αὖ βεμβρὰς κακόδαιμον.

Βέροια, πόλις Μακεδόνων, ἣν φασὶν ἀπὸ Φέρητος τινὸς κτισθεῖσαν. Φέροια· καὶ κατὰ Μακεδόνας, Βέροια, τροπῇ τοῦ φ εἰς β, ὡς Φερενίκη, Βερενίκη, ἡ γυνὴ τοῦ πατρὸς Πτολεμαίου· καὶ τὴν κεφαλὴν, κεβαλὴν λέγουσι.

40 Βεστῖνοι, ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ θηριώδεις εἶναι· βέστια γὰρ τὰ θηρία κατὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων διάλεκτον.

Βέχειρ, ἔθνος Σκυθικὸν, ὡς Ἄπειρ, ἢ μετὰ τοῦ σ, Σάπειρ.

Βέστον, τὸ ἱμάτιον ὑπὸ Λακώνων· οἱ δὲ, βέττον. Διογένης.

Βεῦδος] Καλλίμαχος, Ἐν δὲ Πάρῳ, καλά τε καὶ αἰόλα βεῦδε' ἔχουσαι: — σημαίνει δὲ τὰ ποικίλα ἢ πορφυρᾶ
50 ἱμάτια. Δίδυμος, τὰ δέρματα βεύδεα, ἢ τὰ εὔδεια ἡμῖν παρέχοντα. Ἡρωδιανὸς δὲ εὔδεα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βεύδεα· παρὰ τὸ εὔδειν. Διογένης· ἔστι πόλις, καὶ γυναικὸς ἱμάτιον πολυτελές· παρὰ Ἑρμιονεῦσι δὲ καὶ ἄγαλμα.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Βῆτα τὸ στοιχεῖον, ὅτι δευτέραν ἔχον τάξιν, ἐπιβέβηκε τῶν λοιπῶν.

Βῇ, περισπᾶται· Βῇ δ' ἀκέων: — ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη. παρὰ τὸ βῶ, βῆμι· ὁ β' ἀόριστος, ἔβην. ἢ παρὰ τὸ βίβημι, ὁ β' ἀόριστος ἔβην· τὸ ῇ, ἔβη· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν, βῇ. Ἰστέον ὅτι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ κλιτικοῦ μορίου, εἰ μὲν μακρὰ συλλαβὴ ὑπολίποιτο, περισπᾶται· οἷον, ἔφης, φῆς· ἔβην, βῆν· εἰ δὲ βραχεῖα, ὀξύνεται, ἔβαν, βάν· ἔσταν, στάν. 196

Βῇ, τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς, οὐχὶ βαὶ λέγεται Ἀττικῶς. Κρατῖνος Διονυσαλεξάνδρῳ, Ὁ δ' ἠλίθιος ὥςπερ πρόβατον, βῇ βῇ λέγων βαδίζει: — ῥητορικὴ δέ ἐστιν ἡ λέξις. 10

Βείομαι] Ἰλιάδος ο', Τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βείομαι Φρεσίν: — ἀντὶ τοῦ, οὐδαμῶς κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην βιώσομαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ· διὸ οὐδαμῶς τοῦ Διὸς ἐπιστροφὴν ποιήσομαι. Δημήτριος δὲ, ἀποβήσομαι εἰ ζῶ. οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ: — οὐ προβήσῃ κατὰ τὸ ζῆν πολὺν χρόνον. βέω ἐστί· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, βείω. Ἰλιάδος χ', Ἕκτορ τέκνον ἐμὸν, τί νυ βείομαι; — ἀντὶ τοῦ, ἐς τί ἔτι βιώσω καὶ ζήσω;

Βηλὸς, βαθμὸς θύρας, ἢ ὁ οὐρανός· οἷον, Ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο: — ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. 20 ἀπὸ γὰρ τοῦ βεβηκέναι τοὺς θεοὺς ἐπ' αὐτῷ, καὶ τοὺς ἀστέρας κεῖθι βαίνειν, εἴρηται. τῷ δὲ τόνῳ, καθάπερ οἱ Ἀριστάρχειοι, βηλὸν ὡς πηλὸν, τὸν τῶν θεῶν βαθμόν· ἕτεροι δὲ, τὸν βηλὸν εἶπον τὸν ἀνωτάτω πάγον καὶ περιέχοντα τὸν πάντα ἀέρα· ἄλλοι δὲ, τὴν περίοδον τοῦ αἰθέρος καὶ τῶν ἀστέρων· τινὲς δὲ, κατὰ Χαλδαίους, τὴν ἀνωτάτω τοῦ οὐρανοῦ περιφέρειαν· οἱ δὲ, κατὰ Δρύοπας, τὸν ὄλυμπον. ἄμεινον δὲ τὸν βατῆρα λέγειν. κοινῶς δὲ σημαίνει ὁ βηλὸς τὸν οὐδὸν τῆς θύρας, ὃν καλοῦσι φλιάν· καὶ, Οὐδῷ ἐπὶ λιθέῳ: — 30 ὁ γὰρ ποιητὴς ὑποτίθεται τὸν οὐρανὸν κύλας ἔχοντα. γίνεται παρὰ τὸν βήσω μέλλοντα, ᾧ ἐπιβαίνουσιν οἱ εἰσιόντες καὶ ἐξιόντες. βηλὸς ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι, ὡς καὶ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ ὁδεύεσθαι. καὶ ὁ Πανύασις δὲ τὰ πεδία βαίολα λέγει.

Βῆμα, παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω. τὸ δὲ παρὰ τοῖς Φιλοσόφοις σύμβαμα, παρὰ τὸ βίβημι· τὸ δὲ βᾶμα καὶ σχᾶμα, κατὰ τὴν Δωριέων φωνὴν εἴρηται, ἀντὶ τοῦ βῆμα καὶ σχῆμα. σχῆμα δὲ καὶ βῆμα· δηλονότι οὐκ ἀθρόον δεῖ οὔτε τινὸς τῶν μαθημάτων, ἀλλ' οὐδὲ τινὸς τῶν χωρίων ὑπεραλλεσθαι, κατὰ βαθμὸν δέ τινα καὶ τάξιν 40 προϊέναι, καὶ μὴ τὰ μὲν προηγούμενα παρατρέχειν, ὑπὲρ δὲ τὰ ἐσκαμμένα ἅλλεσθαι. ὅθεν καὶ παροιμία, Γείτων κινῶν τὸν πόδα. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μήπω μυηθέντων τὰ προοίμια, περὶ δὲ τὴν τῶν τελῶν καταλήψιν μάτην σπουδαζόντων. βῆμα σημαίνει τὸ λόγιον.

Βῆσσα, ὁ βασιμώτατος καὶ ὑψηλὸς καὶ κοῖλος τόπος. παρὰ τὸν βήσω μέλλοντα, γίνεται βῆσσα, πλεονασμῷ ἑτέρου σ· δι' ὧν ἐστι βῆναι καὶ πορεύεσθαι. οἱ δὲ, πόλιν Λοκρίδος φασί. συστέλλει τὸ α, ὡς κνίσσα.

Βῆσσαν, κοιλάδα ὕδωρ ἔχουσαν, καὶ μεσότητα ὀρῶν, τὴν 50 συνάγκειαν· ἄλλοι τὸ ἔνυδρον.

Βητάγων, ὁ Κρόνος ὑπὸ Φοινίκων.

Βηχμὸς, νυσταγμός.

Βήθυλος, εἶδος ὀρνέου· δήθυλος ἦν· τρέπει γὰρ τὸ θ εἰς β, οἷον, Δελφοί, Βελφοί· ἐνθύσαι, ἐνβύσαι.

Βητάρμονες, οἱ ὀρχησταί· παρὰ τὸ βαίνειν ἁρμοδίως, διὰ τοῦ βαίνειν μετὰ ἁρμονίας. Βηάρμων καὶ βητάρμων,
197 πλεονασμῷ τοῦ τ. λέγεται δὲ βηταρμὸς, καὶ ἐνόπλιος ὄρχησις· οἷον, Σκαίροντα βηταρμὸν ἐνόπλιον εἱλίσσοντο.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Βία, σημαίνει β· τὴν δύναμιν, ὡς τὸ, Σῇ δὲ βίῃ λέλυται: — καὶ τὴν ἐκ δυναστείας ἀδικίαν, ὡς τὸ, — τὴν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύραν: — καὶ, Βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας: — τῇ ἀδικίᾳ. καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον, Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκάς: — ἀμφότερα παρὰ τὴν ἶν. ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βία· τὸ δὲ μετὰ δυνάμεως καὶ βιαστικῶς τὶ πράττειν, βία εἴρηται. τὸ δὲ ἴα, παρὰ τὸ ἴς ἰνός· τὸ θηλυκὸν, ἴα.

Βίβημι· ὁ παρατατικὸς, ἔβην· Ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος: — βαίνειν λέγεται τὸ ἁπλῶς διὰ σκελῶν βαδίζειν· ἀναβαίνειν, ἡ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἀνάδοσις. ὁ μέλλων, βήσω· μετάγεται δὲ εἰς ἐνεστῶτα, καὶ μέλλοντα οὐκ ἔχει. τὰ γὰρ ποιητικὰ, ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα μεταγόμενα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται.

Βιβάω, βιβῶ· ὁ μέλλων, βήσομαι, βήσῃ· γίνεται ἐκ τοῦ βῶ τὸ βαίνω· δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, βιβάοντα· — μακρὰ βιβῶντα: — μεγάλα διαβαίνοντα. καὶ, ὁ δ' ἤϊε μακρὰ βιβάσθων: — παρὰ τὸ βιβάζω, γίνεται βιβαστός· καὶ ὡς ἁρμόζω ἁρμοστὸς γίνεται ἁρμασθὸς, οὕτω καὶ βιβασθός· καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ, βιβάσθω ἢ ἀπὸ τοῦ βιβῶ, βιβάθω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, βιβάσθω· ἡ μετοχὴ, βιβάσθων, ἀντὶ τοῦ περιπατῶν, διαβαίνων.

Βίβλος· διὰ τὸ τοὺς βίους βάλλεσθαι ἐν αὐτῇ· ἢ παρὰ τὸ βύω, τὸ ἀσφαλίζω. καὶ βιβλίον.

Βιβλίδες, τὰ βιβλία· ἢ σχοινία τὰ ἐκ βίβλου πεπλεγμένα.

Βίβλινος οἶνος· οἷον, Ὕδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ βίβλινον στυγεῖ: — ἀπὸ Βιβλίνης οὕτω καλουμένης Θρακίας ἀμπέλου· ἥτις, διὰ τὸ εὔθαλος εἶναι, ἐν Ἑλλάδι μετετέθη καὶ ἐν Σικελίᾳ, ὑπὸ Πόλλιδος τοῦ Σικυωνίου τυράννου· ἔνθεν αὐτὴν τινὲς καὶ πόλλιον καλοῦσιν. Ἐπίχαρμος δὲ, ἀπὸ Βιβλίνων ὀρῶν τῆς Θράκης, ἔνθεν φύεται, λελέχθαι αὐτὴν οἴεται· Σῖμος δὲ ἐν τῇ ἕκτῃ τῆς Ἰλιάδος, ἐν Νάξῳ φησὶ ποταμὸν Βιβλίνην· ἀφ' οὗ καλοῦσιν οἶνον βίβλινον, διὰ τὰς πεφυκυίας ἀμπέλους. διὰ δὲ τοῦ μ γράφουσι τὸν ποταμὸν, Βιμβλίνην· καὶ τὸν Νάξιον οἶνον διὰ τοῦ μ, Βίμβλινον. ἔστιν οὖν ὁ Βίβλινος εἶδος οἴνου, καὶ γένος ἀμπέλου ἐν Θράκῃ· καὶ ὁ παλαιὸς οἶνος.

Βίνη, πόλις. μέμνηται ταύτης Ἡρόδοτος. καὶ φησὶν ὠνομάσθαι ὑπὸ Φιλίππου οἰκισθεῖσαν, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ συνοικισθέντων μοιχῶν. Ὦρος.

Βινεῖν, τὸ συνουσιάζειν· παρὰ τὸ βίος ἐστὶν, ὡς ἐν ὑποθέσει Ἀριστοφάνης· οἷον, Οἱ κοιμίζοντες ἤδη τὴν ἡλικίαν, Ἀρχὰς ἔχουσι τοῦ βίου: — ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ βύειν δεδέχασι τὴν λέξιν, κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ι. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ὅτι τοῦτο διφορεῖται κατὰ τὴν γραφήν· τινὰ γὰρ τῶν ἀντιγράφων, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσι τὴν λέξιν· τινὰ δὲ, διὰ τοῦ ι. ὑπὸ δὲ ἀστυφίας καὶ πλήθους ἐτῶν βινεῖν εἰργόμενον.

Βιττάζω] Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος τὸ βαττίζω, βιττάζω λέγουσιν οὕτως Ἡρωδιανός.

Βιστονίη] Βιστονίῃ φόρμιγγι λιγείης ἦρχεν ἀοιδῆς: — Θρακικῆς· ἀπὸ Βίστονος τοῦ Τερψιχόρου.

Βίος. ἡ ζωὴ ἡ βιοτὴ προσαγορεύεται· παρὰ τὸ μετὰ βίας 198
καὶ ἀνάγκης ζῆν, ὡς φησιν Ὅμηρος. — Θεοὶ ῥεῖα ζώοντες: — οὐχ οὕτως οἱ ἄνθρωποι. Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι, Ζώειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν: — ἢ παρὰ τὸ βέω τὸ πορεύομαι. τί γάρ ἐστι βίος, ἢ ὁδὸς καὶ πορεία; τὸ γὰρ βέω, κυρίως τὸ πορεύομαι σημαίνει· Ὄφρ' ἂν ἐγὼ βείω προτὶ Ἴλιον: — καὶ τὸ, Ζῆν δὲ βέω: — Ἕκτορ, ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσα; τὰ δὲ παρὰ τὸ βίος συγκείμενα, εἴτε κατ' ἀρχὰς λέγεται, εἴτε κατὰ τὸ μέσον, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον, βιωφελής, βιοτελής, βιοπλανής, καὶ βιοπλανές (τὸ δὲ ἐντελὲς, βιοπλανέες, ὡς ἀκλεέες, ἀκλεές) ὄλβιος, ἄμφιος, ἀμφίβιος. Ποσαχῶς ὁ βίος; πενταχῶς· βίος, ὁ χρόνος τῆς ζωῆς· βίος καὶ ἡ ἐντεῦθεν τῆς ψυχῆς μετάστασις· βίος καὶ ἐν ᾧ τις διατρίβει· βίος καὶ τὸ ἐπιτήδευμα, εἴτε ἰατρὸς ἐστιν, ἢ μηχανικὸς, ἢ τεκτονικὸς, καὶ τὰ ὅμοια· βίος καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς, καθὸ λέγομεν, τὸν μὲν, σεμνὸν καὶ κόσμιον ἑλέσθαι βίον· τὸν δὲ, ἄσεμνον καὶ ἄκοσμον.

Βιβλιαίγισθος. Ἀνδρέας ὁ ἰατρὸς ἐπεκλήθη ὑπὸ Ἐρατοσθένους· ὅτι λάθρα αὐτοῦ τὰ βιβλία μετέγραψε.

* Βιοθρέμμων, ὁ παρέχων τὴν τροφήν· παρὰ τὸ τρέφω (ὁ μέλλων θρέψω) καὶ βίος.

Βιὸς, ὀξύνεται τὸ τόξον, διὰ τὴν πρὸς τὸν βίον διαστολήν. ἔοικε δὲ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὁμωνύμως λέγεσθαι βιὸς, τὸ τόξον καὶ ἡ ζωή. Ἡράκλειτος οὖν ὁ σκοτεινὸς, Τῷ οὖν τόξῳ ὄνομα βιός· ἔργον δὲ, θάνατος: — ἤτοι παρὰ τὴν βίαν τῆς τάσεως, τὸ ὅπλον οὕτω κεκλῆσθαι· ἐπειδὴ μετὰ βίας τείνεται. ἢ ὅτι δι' αὐτοῦ τὰ πρὸς τὸν βίον οἱ ἀρχαῖοι εἶχον, ἐν ταῖς θήραις αὐτῷ χρώμενοι· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπορίζοντο, τοξεύοντες τὰ πτηνὰ καὶ τὰ τετράποδα.

Βίοτος, σημαίνει τὴν ζωὴν, ὡς τὸ, Ἔνθα κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτή, Ἰλιάδος η'· καὶ τὰ κτήματα, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν χρήματα, — βίοτόν γε τεὸν καὶ κτήματα πάντα.

Βιῴην] εὐκτικὸν, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει. Ἀναβιῴην νῦν πάλιν: — βιῶ, βιοῦντος· βιοῖμι, βιοῖς, βιοῖ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, βιοίη· καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, βιῴην. ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ δοὺς, δόντος, δοίην, καὶ ἐκτάσει, δῴη, οὕτω καὶ βιοὺς, βιόντος, βιοίη· καὶ κατ' ἔκτασιν, βιῴην. τὸ δὲ βιῶ, εἰ μὲν ἐστὶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, βιᾶς, γίνεται ἐκ τοῦ βία· ὅθεν καὶ τὸ, — ἐβιήσατο παῖδα· εἰ δὲ ἔστι τρίτης, βιῶ, βιοῖς, καὶ ἐκ τούτου βίος. βίωμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐβίων· τὸ πληθυντικὸν, ἐβίωμεν· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, βιῶναι, τὸ ζῆσαι. βίωμι, ἐβίων· βιοὺς, βιόντος· τὸ προστακτικὸν, βίωθι· τὸ τρίτον, βιώτω τὸ ζησάτω. βιάω, βιῶ· βιάομαι βιῶμαι· βιαοίμην, βιῴμην· βιάοιο, βιῷο· βιάοιτο, βιῷτο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, βιῴατο· Τῷ ἴκελη, ὡς εἰ ἐβιῴατο μοῦνον ἐόντα Τρῶες: — ἀντὶ τοῦ ὡσανεὶ αὐτὸν ἐβιάσαντο.

Βίαιος, παρὰ τὸ βία· τοῦτο παρὰ τὸ ἴς ἡ δύναμις· τοῦτο παρὰ τὸ ἴω, τὸ ὑπάρχω, ἡ ὑπάρχουσα ἔν τινι. προπαροξύνεται· τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ ι ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ παράγονται ἀπὸ θηλυκῶν, προπαροξύνονται· οἷον, δίκη, δίκαιος· τιμὴ, τίμαιος. οὕτως καὶ βία, βίαιος· καὶ ἐξ αὐτοῦ, βιαία.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Βλὰξ, ὁ εὐήθης καὶ ἀργὸς καὶ ἀνόητος. Ἀριστοφάνης
Βλάκες φυγαργοί: — εἴρηται ἀπὸ τοῦ μαλακός· καὶ τὸ 199

ὑποκοριστικὸν, μάλαξ, ὡς βωμολόχος, βῶμαξ· πλούσιος, πλοῦταξ· μάλαξ οὖν, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, βλάξ. εἰς δὲ τὸ λεξικὸν τὸ ῥητορικὸν εὗρον ἐγὼ εἰρῆσθαι τὴν λέξιν, ἀπὸ ἰχθύος τινὸς, ὁμοίου σιλούρῳ, ἀχρήστου ὄντος, ὡς μηδὲ κύνα αὐτῷ χρήσασθαι. πολιτείας δὲ, Βλακικόν τε ἡμῶν τὸ πάθος, ὡς εἰ λέγοι τὶς πνευμονιᾶν. ἀπὸ τοῦ θαλαττίου ζώου, ὄντος ἀνικισθήτου. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Κύμῃ χωρίου τῆς Βλακίας· οὗ μέμνηται καὶ Ἀριστοτέλης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τέλος τὶ βλακεννόμιον, ὃ οἱ ἀστρολόγοι τελοῦσι, διὰ τὸ τοὺς μωροὺς εἰσιέναι πρὸς αὐτούς.

Βλάπτω] ἔστι βρῶ, τὸ ἐσθίω· κατὰ τροπὴν γίνεται βλῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν, βλάπτω· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐσθιομένων, καὶ μηκέτι ὑγιῶν ὄντων.

Βλάβη] ἀπὸ τοῦ βλάβω, βλάβη· βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι: — ἔνθα καὶ τὸ βλάβος· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ βλάπτω, ὤφειλεν εἶναι βλαφή, ὡς σκάπτω, σκαφή.

Βλασ-ὸς, παρὰ τὸ βλώσκειν, ὅ σημαίνει τὸ αὔξεσθαι.

Βλάσφημος] παρὰ τὸ βλάβη καὶ τὸ φήμη, γίνεται βλάσφημος, ὁ βλάβας λέγων. ἢ παρὰ τὸ φήμη καὶ τὸ βάλλω, ὁ τὰς φήμας βάλλων, ὁ λοίδορος.

Βλαισός, παραλυτικός. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. ὁ δ' ἐτυμολόγος, ὁ τοὺς πόδας ἐπὶ τὰ ἔξω διεστραμμένος, καὶ τῷ Λ στοιχείῳ ἐοικώς. διὰ τοῦτο καὶ Λάμβδα ἐκαλεῖτο ἡ γυνὴ μὲν Ἑστίωνος, μήτηρ δὲ Κυψέλου τοῦ Κορίνθου τυράννου. εἴρηται δὲ βλαισὸς ὁ βεβλαμμένος τὸ ἴσον τῶν ποδῶν. τὸ ἐναντίον γοῦν, ὁ ἐπὶ τὰ ἔσω ἔχων τοὺς πόδας, καλεῖται ῥαιβὸς, ὁ διεῤῥαισμένος (ἤτοι διεφθαρμένος) τὸ ἴσον τῆς βάσεως.

Βλαῖκας, ὁ δαλὸς, πλάδος, ὄζος.

Βλαιτόνους, ὁ βλαισόπους.

Βλέφαρον, τοῦ βλέποντος φάρος· ἢ παρὰ τὸ αἴρεσθαι ἐν τῷ βλέπειν· αἰρομένων γὰρ αὐτῶν, ἡμεῖς βλέπομεν. ἢ παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς ὤπας.

Βλέπησις, βλέψις.

Βλένα, μύξα. οἱ δὲ, διὰ τοῦ π, πλέννη. καὶ πλένα τὰ ἀσθενῆ καὶ δυςκίνητα.

Βλεφαρίδες, αἱ ἐν τοῖς βλεφάροις τρίχες.

Βλέμμυες, ἔθνος βάρβαρον Λιβυκόν· ἀπὸ Βλέμμυος ἑνὸς τῶν Δηριάδου τριῶν ὑποστρατηγῶν. ἔστι δὲ Ὀρόντης, καὶ Ὀρουάνδης, καὶ Βλέμμυς. τοὺς καταῤῥάκτας φασὶ τοὺς περὶ Συήνην· Τῆς πάρος αἰθαλέων Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι.

Βλεμεαίνω· παρὰ τὸ βρέμω βρεμαίνω· καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε· Ἰλιάδος ο', — σθένεϊ βλεμεαίνων: — τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει γαυριῶν καὶ ἐπαιρόμενος, μαργαίνων καὶ ἐνθουσιῶν, σφοδρῶς ἐπιῤῥωννύμενος. ἔνιοι δὲ τῷ βλέμματι φοβῶν, οἷον τὴν δύναμιν διὰ βλέμματος ἐνδεικνύμενος.

Βλεὶς] Ἐπίχαρμος, τυροβλεὶς. φασὶν οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ βληθεὶς, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η καὶ θ, βλεὶς. ἢ ἀπὸ τοῦ βλῆμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔβλην· (οἷον, Πόθεν δὲ ὠλκὸς εὐτερὲς ἔβλης) ἡ μετοχὴ βλεὶς. κίνημα γὰρ, καὶ οὐ συγκοπή. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Βλείμην] ἔστι βλῶ, βλῆμι, βλήσω, ἔβλην· ὁ μέσος δεύτερος, ἐβλείμην· τὸ εὐκτικὸν, βλείμην· τὸ δεύτερον, βλεῖο. Ἰλιάδος ν', Εἴπερ γὰρ βεβλεῖο πονεύμενος: — ἐὰν γὰρ βληθῇς πολεμῶν, ἐνεργῶν.

Βλῆτο] ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω, βέβληκα· ὁ παθητικὸς, βέβλημαι· ἐβεβλήμην, ἐβέβλησο, ἐβέβλητο· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔβλητο· οἷον, Ἔβλητο πρὸς στῆθος: — εἶτα ἀφαιρέσει, οἷον, Βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος.

Βλῆσθαι, βληθῆναι. ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω· βέβληκα, βέβλημαι, βεβλῆσθαι· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς βε συλλαβῆς, Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον.

Βλήμενος· ἀσκηθεὶς. ὥςπερ τὸ οὐτασμένος ἀναδρομὴν ἔπαθε τοῦ τόνου, οὕτω καὶ τὸ βλήμενος, ἐκ τοῦ βεβλημένος, κατὰ συγκοπήν.

Βληχρὸν, τὸ ἀσθενὲς παρ' Ὁμήρῳ καὶ Ἀλκαίῳ, καὶ ἄλλοις· Πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει, ἐκ τοῦ ῥηματικοῦ. εἴρηκε δὲ τὴν λέξιν ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσθενοῦς, παρὰ τὴν βληχὴν τὴν τῶν προβάτων φωνὴν, οὐδὲν οὖσαν. Βληχρὸς οὖν καὶ ἀβληχρὸς, τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου μένοντος, ὡς στέχυς, ἄσταχυς. ἢ ἀπὸ τοῦ βέβληται, βληχρὸς, ὁ καταβεβλημένος καὶ πεπτωκώς· ἀπὸ τῶν παλαιόντων· ὁ δὲ ἰσχυρὸς, ἀπὸ τοῦ βέβληκα, ὁ καταβάλλων.

Βλητὸς, ὁ ἀπόπληκτος, ὁ ὑπὸ τῶν ὀξέων νοσημάτων αἰφνιδίως τελευτῶν.

Βλήτροισι] βλῶ, βλήσω, βλῆτρον· σημαίνει δὲ τοὺς κατὰ τὰς ἁρμονίας γόμφους τοὺς πιεύρους. καὶ βλῆτρα, ἐμβλήματα.

Βλὴρ, Αἰολικῶς, τὸ δέλεαρ. οἱ Αἰολεῖς τὸ δ εἰς β τρέπουσι. τοὺς γὰρ δελφῖνας, βελφῖνας φασί· καὶ τοὺς Δελφούς, Βελφούς. οὕτως οὖν δέλεαρ, βέλεαρ· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ συναλοιφὴν, βλὴρ πεποίηται. οὕτω καὶ οἱ Βοιωτοὶ ποιοῦσι.

Βλίσαι, τὸ τὰ κηρία θλίψαι τῶν μελισσῶν. ἀπὸ τοῦ μέλι, μελίζω· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, βλίζω· καὶ Ἀττικῶς, βλίττω· καὶ βλίττειν, τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων, τουτέστιν ἐκπιέζειν καὶ θλίβειν· ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι τινας.

Βλιμάζειν, τὸ τιτθολαβεῖν, ἤγουν ψηλαφᾶν τὰ στήθη, καὶ τοὺς μαστοὺς καταλαμβάνειν τῇ ἁφῇ, καὶ ἅπτεσθαι τῶν ἀπορρήτων μελῶν τῶν γυναικείων, καὶ διεγείρειν τὰς ἐπιθυμίας, ὡς φησι Κρατῖνος, Ὡς μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτίδιον, ὦ θεοί· Καὶ γὰρ ἐβλίμαζεν αὐτήν· ἡ δ' ἐφρόντιζεν οὐδὲ ἕν: — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φλίβω, ὅθεν καὶ φλιά· καὶ Ὅμηρος, Ὃς πολλῇσι φλιῇσι παραστὰς φλίψεται ὤμους: — παράγωγον, φλιμάζω· καὶ ὡς φλίβω, θλίβω, οὕτω φλιμάζω, βλιμάζω. Φαεινὸς δὲ καὶ Σύμμαχος, παρὰ τὸ βλιμάζειν, τοῦ μαζοῦ ἐγκειμένου. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν τρυγᾶν· καὶ βλιμάζειν, τὸ ἀποστάζειν τοῦ μέλιτος. καὶ βλιμάζομεν. εἰσὶν ἄλλοι οἱ φασὶν, ὡς καὶ βλύω λέγεται παρὰ τὸ φλύω τὸ ἀναδίδωμι· οἷον, — ἀνὰ δ' ἔφλυε πολὺ ῥέεθρα: — κατὰ τροπὴν τοῦ φ εἰς βῆτα. Ὅμηρος, Οἴνου ἀποβλύζων: — ἀντὶ τοῦ ἀτεμῶν. ὁ τρόπος ὀνοματοποιΐα. καὶ ἐν συνθέσει Εὔπολις, Ἅμα βλυσθοινῆσαι, καὶ χλοῆσαι τὴν πόλιν: — ἄλλοι δέ φασι κλιμάζειν τὸ διαστρέφειν. κλίμαξ δέ ἐστιν εἶδος ὀργάνου βασανιστικοῦ· οἷον, Τῇ κλίμακι διαστρέφονται: — οἷον, τὰ μέλη στρεβλούμενοι.

Βλίτυρι καὶ σκινδαψός . . . . . ἄλογον. γέγονε δ' ἤδη παροιμιῶδες, ὡς καταριθμεῖσθαι ἐν καταλόγῳ Φαρμάκων. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαψὸν, ὄργανον μουσικὸν ἀποδίδωσι· τὸ δὲ βλίσυρι, χορδῆς μίμημα· οὐκ εὖ.

Βλοσυρὸς, καταπληκτικὸς, φοβερὸς, δεινὸς· παρὰ τὸ σεβαρῶς καὶ ἐπηρμένως λυσσᾶν ἢ βλέπειν. οἱ δὲ, λαμπρὸς, ἢ χαλεπὸς· ἄλλοι, σεμνός. ἡ δὲ Γοργὼ, βλοσυρῶπις τὶς ἐστὶ, τουτέστι φοβερὰ, καταπληκτικὴ τὴν πρόσοψιν ἀπὸ τοῦ βάλλειν καὶ σύρειν τὰ ὄμματα· βολαὶ γὰρ τὰ ὄμματα.

Βλωμὸς, ὁ ψωμός. Καλλίμαχος — ὅσον βλωμοῦ πίονος ἠράσατο: — εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ψωμὸς, βλωμὸς, τοῦ ψ

εἰς βῆτα τραπέντος. ἢ παρὰ τὸ Φλωμὸς, καὶ κατὰ τροπὴν βλωμός· σημαίνει δὲ τὸ κλάσμα τοῦ ἄρτου. ἢ παρὰ τὸ βρῶ τὸ ἐσθίω, βρωμὸς, καὶ βλωμός, ὡς παρὰ τὸ βῶ, βωμός. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ βάλλειν εἰς τὸ στόμα. Ἡσίοδος, — τετράτρυφον ὀκτάβλωμον.

Βλῶσις] οἷον, Δίφρου τέτυκται βλῶσις: — ἢ ἕδρα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πορευτικόν. ἴσως μόλησις οὖσα· τροπῇ τοῦ μ εἰς βῆτα.

Βλωθρή] οἷον, Ἠὲ πίτυς βλωθρή: — μακρά, μεγάλη. ἢ ἡ ἀναδρομὴ καὶ αὔξησις. εἴρηται παρὰ τὸν αἰθέρα καὶ τὸ μολεῖν, μολαιθέρη τὶς οὖσα, ἡ εἰς τὸν αἰθέρα μολίσκουσα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β, διὰ τὴν ἀσυνταξίαν, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, βλωθρή· ἢ παρὰ τὸ μολεῖν καὶ τὸ θορεῖν, ἡ ταχέως μολίσκουσα καὶ θρροῦσα.

Βλώσκω, σημαίνει τὸ αὐξάνω. ἀπὸ τοῦ μολῶ, γίνεται παράγωγον μολίσκω· καὶ ὡς τελῶ, τελίσκω· καὶ γαμῶ, γαμίσκω· καὶ μεταθέσει, βολίσκω· καὶ ὑπερθέσει, βλοΐσκω· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, βλώσκω. Ἰστέον ὅτι τὰ μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας παραγόμενα, διὰ τοῦ ἰσκω γίνονται· οἷον, τελίσκω· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς δευτέρας, διὰ τοῦ άσκω· οἷον, γελάσκω.

Βλίω] πᾶσα δὲ λέξις ἀπὸ τῆς βλι συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ι γράφεται· χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως ῥήματος σχῇ αὐτήν. προσκείται, ἀπὸ κλίσεως ῥήματος· διὰ τὸ βλῆμι, καὶ βλεῖο.

Βλίσαι, τὸ συνεχῶς βαστάσαι. Βλίσκοι οἱ Βοιωτοί.

Βλίμη, ὁ προπηλακισμός. Βλίτον, λάχανον.

Βλιαρὸν, ἀντὶ τοῦ λαῦρον. Βλίκας, φύλλον συκῆς.

Βλίκανον, σημαίνει τὸν βάτραχον.

Βλίτυρον, ἐστὶ φυτὸν ἢ φάρμακον, ἢ χορδῆς μίμημα.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Βοᾷ] βοάω, βοῶ. ἐκ τοῦ βοὴ γίνεται βοῶ βοᾷς. τὸ παθητικὸν βοῶμαι· τὸ δεύτερον, βοᾷ σὺ, καὶ πειρᾷ σύ. ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· τὸ δὲ βοᾶν καὶ γελᾶν ἀπαρέμφατα, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· ὅτι ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ γέγονε τοῦ ἐβόα καὶ ἐγέλα· καὶ ὁ παρατατικὸς, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ἢ ὅτι τὰ εἰς ν λήγοντα ῥήματα, οὐδέποτε ἔχει πρὸ τοῦ ν τὶ ἀνεκφώνητον. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ βοᾷς καὶ γελᾷς, οἱ Δωριεῖς βοῆς καὶ γελῆς λέγουσι. καὶ μηδεὶς οἰέσθω ἀπὸ τοῦ βοᾷς καὶ γελᾷς γέγονε κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βοάεις καὶ γελάεις κατὰ κρᾶσιν. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ α καὶ ε εἰς η κιρνῶσιν· οἷον, τὰ ἐμὰ, τημά.

* Βοήθεια, ἡ συμμαχία· ἀπὸ τῆς βοῆς καὶ τοῦ θεῖν, οἱ γὰρ βοηθοὶ εἰώθασιν μετὰ τῆς βοῆς (τουτέστι βοῶντες) παραθεῖν. 202

Βοήσω. Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περισπωμένων, πέντε παραλήγονται τῷ ο· βοῶ, γοῶ, ἀκροῶ, μακσῶ, ἀλοῶ· καὶ τὰ μὲν δύο, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα, βοήσω, καὶ γοήσω· τὰ δὲ δύο, διὰ τοῦ α, ἀκροάσω καὶ μακοάσω· τὸ δὲ ἕν, διφορεῖται, ἀλοάσω, καὶ ἀλοήσω. ἡ γὰρ δευτέρα ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἔχει τὸ η, ἢ τὸ α, ἐάσω. ἀλλ' ἡνίκα καθαριεύῃ ὁ ἐνεστὼς, τότε ὁ μέλλων διὰ μακροῦ τοῦ α ἐκφέρεται· οἷον, ἀνιῶ, ἀνιάσω· θεῶ, θεάσω· ἰῶ, ἰάσω. καὶ ἡνίκα ἔχῃ τὸ ρ, διὰ μακροῦ τοῦ α ὁ μέλλων· οἷον, γηρῶ, γηράσω· φυρῶ, φυράσω· ἡνίκα δὲ ἔχῃ τὸ λ, τότε ὁ μέλλων διὰ βραχέος τοῦ α· οἷον, θλῶ, θλάσω· γελῶ, γελάσω· τὰ δὲ ἔχοντα ἐν τῷ ἐνεστῶτι σύμφωνον χωρὶς τοῦ λ καὶ τοῦ ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἷον, ζῶ, ζήσω· νικῶ, νικήσω· πεινῶ, πεινήσω· διψῶ, διψήσω. τὸ δὲ πεινάσω καὶ διψάσω, κατὰ τροπὴν Δωρικὴν γέγονε τοῦ η εἰς α. τὰ δὲ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι, κάντε λ ἔχῃ, κάντε ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἷον, πλῶ, πιμπλῶ, πίμπλημι, πλήσω· χρῶ, κιχρῶ, κίχρημι, χρήσω· στῶ, ἱστῶ, ἵστημι, στήσω.

Βοῶεν] ἔστι βοάοιμι· καὶ κράσει, βοῷμι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, βοάοιεν, βοῷεν. βοόωντο, πλεονασμῷ τοῦ ο ποιητικῶς.

Βοὴ, κυρίως ἡ μάχη· ὅθεν καὶ — βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος: — καὶ βοηθεῖν, τὸ εἰς βοὴν θεῖν. βοὴν ἀγαθὸς, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ γενναῖος ἡ μὲν γὰρ δειλία, θραύουσα τὸ πνεῦμα, βραχίστην ἀπεργάζεται τὴν φωνήν· βάνει γὰρ ἐπὶ τοὺς ἀκούοντας ἡ βοή.

Βοὴ] ὄνομα προσηγορικόν. παρὰ τὸ βέω, βοὴ, (ὡς χέω, χοή) τὸ σημαῦνον τὸ βάνω· ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ ι, βείω· οἱονεὶ ἡ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας βαίνουσα καὶ ἐκπεμπομένη φωνή. ἢ παρὰ τὸ βέω, τὸ τρέφω. ἡ ἐκ τῶν τρεφομένων πνευμάτων ἀποκεμπομένη. Τὰ εἰς η λήγοντα καθαρὰ δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ὥνπερ κατ' ἀρχὰς τὸ ε ὑπάρχον, ὀξύνεται· πνέω, πνοή· χέω, χοή. τὸ βο, μικρόν. διατί; τὰ ἔχοντα τὸ ε ἐγκείμενον —.

Βοηθὸς, δῆλον τὸ σημαινόμενον. εἴρηται ἀπὸ τοῦ εἰς βοὴν θέειν· ἢ ὁ εἰς τὴν βοὴν θοὸς καὶ ταχύς. καὶ βοηθεῖν, τὸ ἅμα τῇ βοῇ θεῖν.

Βοηδρομεῖν, τὸ μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. Κᾶρες δὲ, ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν, τουτέστιν ἐπὶ τὴν μάχην δραμεῖν. ἔστι δὲ καὶ ἡ βοηδρομία, ἑορτή τις Ἀθήνησι καλουμένη· καθ' ἣν ἡμέραν ἐβοήθει ὁ Ξοῦθος σπουδῇ πολλῇ πολεμουμένοις Ἀθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος. Ἐρεχθεὺς δὲ τότε Ἀθηναίοις ἐβασίλευε.

Βοηδρομίαις, βοηθείαις, συμμαχίαις.

Βοηδρομιών, μὴν παρὰ Ἀθηναίοις εἴρηται· ὅτι ἐν αὐτῷ ἐτιμᾶτο βοηδρόμιος Ἀπόλλων. τὴν δὲ ἀρχὴν ἔλαβεν, ὅτι πολέμου συστάντος Ἀθηναίοις καὶ Ἐλευσινίοις, συμμαχήσαντος Ἴωνος κατὰ συγγένειαν, ἐνίκησαν οἱ Ἀθηναῖοι. ἀπὸ οὖν τῆς τοῦ στρατεύματος βοῆς τῆς ἐπὶ τῷ ἄστει δραμούσης, ὅ τε Ἀπόλλων βοηδρόμιος ἐκλήθη, καὶ ἡ θυσία, καὶ ὁ μὴν· καὶ τὰ βοηδρόμια ἐτελεῖτο ἑορτή. Φερεκύδης δὲ ἐν τοῖς Αὐτόχθοσι, διὰ τῆς φωνῆς σημεῖον· ἣν τὸ πρότερον ἀξύνετον οὖσαν, εὗρε καὶ διήρθρωσεν. 203

Βοῖ. Ἰστέον ὅτι ἐνταῦθα οὐ συναιρεῖται ὡς Λητοῖ, Λητοῖ. οὐδέποτε γὰρ δοτικὴ ἐνικὴ μονοσύλλαβος ἐκφωνεῖ τὸ ι· οἷον, τῷ νῷ, τῇ γῇ. εἰ οὖν ἐγένετο κατὰ συναίρεσιν βοῖ, βοῖ, ἔμελλεν ἐκφωνεῖσθαι τὸ ι· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. τὸ γὰρ ι τότε ἐστὶν ἀνεκφώνητον, ἡνίκα ἐστὶ μετὰ μακροῦ φωνήεντος.

Βοιωτὸς] Ἄρνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ, τεκοῦσα αὐτὸν, λαθεῖν βουλομένη τὸν πατέρα, ἔρριψεν εἰς βοῶνα. παρὰ τὸ οὖν μετὰ βοῶν τραφῆναι, Βοιωτὸς καὶ Βοιωτὸς ἐκλήθη. Εὐφορίων, Τόν ῥα Ποσειδάωνι δαμασσαμένη τέκε μήτηρ· Βοιωτὸν δ' ὀνόμηνε· τὸ γὰρ καλέουσι βοτῆρες· Ὅττι ῥα πατρώῃσι βοῶν ἀπεθήκατο κόπτοις.

Βοιωτία, ἡ χώρα, ἀπὸ Βοιωτοῦ τοῦ υἱοῦ Ἄρνης τῆς Αἰολίδος καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεύσαντος τῆς χώρας. ἢ ἀπὸ τῆς καθηγησαμένης βοὸς τῷ Κάδμῳ. τὸ πρότερον, Ἀονία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν κατοικούντων αὐτὴν Ἀόνων· μετωνομάσθη δὲ Βοιωτία, ἀπὸ Βοιωτοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης. ἔτι δὲ καὶ οἱ Βοιωτοὶ τιμῶσι τὸν προπάτορα αὐτῶν Βοιωτόν. καθ' ἑτέρους δὲ, ἀπὸ τῆς ἐλασθείσης

κατὰ τὸ πολυόχρηστον ὑπὸ Κάδμου βοός. ἀγαγοῦσα γὰρ αὐτὸν ἡ βοῦς, εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀνακλιθεῖσα, ἀπέθανεν.

Βοατίδας, ὁ Ἡρακλῆς, ὁ τοὺς βόας τοῦ Γηρυόνου ἄγων τῷ Διΐ.

Βοάγρια, τὰ ἐκ βοῆς ἀγρευόμενα λάφυρα. ἔστι καὶ Βόαγρος ποταμός.

Βοείας, τὰς ἐκ βοείων βυρσῶν ἀσπίδας· ἀπὸ τοῦ βεβυρσῶσθαι τοῖς βοείοις. καὶ βοείας, τὰς ἀσπίδας ὁμοίως.

Βοὸς πόδα] οἱ μὲν Ἀττικοὶ, ἐπὶ ζῶντος λέγουσιν· ἐπὶ δὲ τῶν τεθνηκότων, βόειον πόδα φασίν· ὡς πατρὸς κλῆρον, ἐπὶ ζῶντος· πατρῷον δὲ, τελευτήσαντος. παρ' Ὁμήρῳ δὲ συγχεῖται· οἷον, Ὡς εἰπὼν ἔρριψε βοὸς πόδα: — ἐπὶ τοῦ νεκροῦ. καὶ ἐπὶ τοῦ ζῶντος, Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων: — καὶ εἰς τὰς Διαφορὰς, βοὸς πούς, ὁ τοῦ ζῶντος· βόειος δὲ, ἐπὶ νεκροῦ.

Βοῦς, τὸ ζῶον, παρὰ τὸ βῶ, τὸ τρέφω, τὸ τρέφον ἡμᾶς ἐκ τῆς περὶ τὴν γῆν ἐργασίας. οὐ δυνάμεθα δὲ λέγειν ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, τοὺς βόας καὶ βοῦς. τὸ γὰρ α καὶ ο οὐ κιρνᾶται εἰς τὴν ου δίφθογγον, ἀλλ' εἰς ω. ἀλλὰ λέγουσιν, ὅτι ὁμοφωνία γέγονε τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, καὶ τῆς αἰτιατικῆς. πᾶσα γὰρ εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ς λήγουσα καὶ συνῃρημένη κατὰ τὸ τέλος, ἔχει τὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν ὁμόφωνον αὐτῇ. οὐ κλίνεται βοῦς βουός. τὰ γὰρ εἰς ς λήγοντα μετὰ διφθόγγου, ἀποβάλλουσι τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν ἐν τῇ γενικῇ· πλὴν τοῦ κλεὶς, κλειδός· παῖς, παιδός· καὶ δαὶς, δαιτός. βούς, βοός. καὶ τὸ συνῃρημένον οὐκ ἔχει. οὐδέποτε δισύλλαβος γενικὴ, ἀπὸ μονοσυλλάβου εὐθείας γινομένη, συναίρεσιν ἐπιδέχεται. τῷ βοῖ· καὶ τὸ συνῃρημένον οὐκ ἔχει. οὐδέποτε δισύλλαβος δοτικὴ βραχυκατάληκτος συναιρεῖται. ἡ αἰτιατικὴ, τὸν βόα καὶ βοῦν. ὦ βοῦ.

Βοῶπις, εὐόφθαλμος, καλή· εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, προσηγορικόν.

Βοῶν, σημαίνει γ' τὴν μετοχὴν, Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν: — καὶ τὸ ζῶον, Μυκηθμοῦ δ' ἤκουσε βοῶν: — σημαίνει καὶ τὴν ἀσπίδα, Χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιητάων.

Βοῦς, σημαίνει δύο· τὸ ζῶον, Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν: — καὶ τὴν ἀσπίδα, — βόας αὔας: — καὶ, — βοῦν ἀζαλέην: — βοῦν Δωρικῶς τὴν ἀσπίδα, ὅτι ἐκ βοείων ἐστὶ δερμάτων· συνεκδοχικῶς, τὸ ὅπλον. ἔστι βοῦς καὶ εἶδος πλακοῦντος διδομένου τοῖς εἰς Τροφωνίου καταβαίνουσι· διότι οἱ καταβαίνοντες εἰς τὰ ἄδυτα, μυκηθμῶν αἰσθάνονται.

Βόθρος] δῆλον τὸ σημαινόμενον. Ὅμηρος, Βόθρον ὀρύξαι ὅσσοντε πυγουσίον ἔνθε καὶ ἔνθε: — παρὰ τὸ βῶ, βέω, βέθρος, καὶ βόθρος, κατὰ ἀντίφρασιν, ἐφ' ὃν οὐδεὶς βαίνει· ἢ παρὰ τὸ βάθος, βάθρος, καὶ βόθρος. ἢ παρὰ τὸ βάραθρον, συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο.

Βόθυνος] ὥσπερ παρὰ τὸ θρασὺς γίνεται θρασύνος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βαθὺς, βάθυνος, καὶ βόθυνος, ὁ λάκκος.

Βολβός, ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ἐκ γῆς βολβὸν ἐμφερείας. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐσθιομένου, παρὰ τὸ βίᾳ ἀναβάλλεσθαι.

Βόλβιτον, τὴν παντοδαπῆ κόπρον· βόλιτον γὰρ ἦν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β· κυρίως δὲ, ἡ βοός.

Βολεῶνας] οὕτω λέγεται οὗ ἡ κόπρος τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων βάλλεται, οἷον, τοὺς κοπρῶνας. λέγεται καὶ τόπος λιμένος, ἔνθα δέδεται αἱ ἄγκυραι.

Βόλιτον: βόλβιτον δὲ Ἰωνικοί τε ἄλλοι καὶ Ἱππῶναξ· οἷον, βολβίτου κασιγνήτην: — εἶτα, Νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ βολίτινον: — θάτερον κατὰ παραγωγήν. εἴρηται δὲ οἱονεὶ βοὸς λιτὸν, τὸ ἁμάρτημα τὸ κοπρῶδες· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, (ὡς Φέρω, Φέρβω) βόλβιτον.

Βόλινον, κώμη τις τῆς Ἀχαΐας, πλησίον Πατρῶν καὶ τοῦ καλουμένου Δρεπάνου. εἴρηται δὲ, ὅτι νύμφη τὶς διωκομένη ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐρῶντος, κατὰ τόνδε τὸν τόπον μέλλουσα ἀγρεύεσθαι, ἔρριψεν ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν. ὅθεν τὸ χωρίον οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῆς βολῆς τῆς νύμφης.

Βόλιμος] τὴν παραγωγὴν ἀπέδωκε· καὶ τὸ σημαινόμενον εὗρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν. ἔστι μόλιβος· καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν, βόλιμος, παρὰ Συρακουσίοις.

* Βομβαύλιος, εἶδος μελίσσης, παρὰ τὸ βομβεῖν.

Βόμβος, ψόφος τὶς. ὠνοματοπεποίηται δὲ ἡ λέξις κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης φωνῆς· καὶ βομβεῖν ἐξ αὐτῆς, τὸ ἠχεῖν· καὶ βομβόλυξ, πομφόλυξ.

Βομβύκη, ὄνομα αὐλητρίδος· παρὰ τὸν βόμβον τῶν αὐλῶν· καὶ βόμβυξ, αὐλοῦ τὶ εἶδος· καὶ ζῶον, ἀφ' οὗ τὰ βομβύκινα ὑφάσματα.

Βομβηδόν] Ἡ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἔνι κατνιόωσι, Βομβηδὸν κλονέονται: — κυρίως βόμβος, ὁ τῶν μελισσῶν ἐστιν ἦχος· ἔνιοι δὲ τῆς βοξύνης λεγομένης μελίσσης. Ἀπολλώνιος. τὰ δὲ εἰς δον ἐπιῤῥήματα ὀξύνονται, χωρὶς τοῦ ἔνδον.

Βομβυλιός, εἶδος παραπλήσιον μελίσσῃ. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βομβεῖν. ἔστι δὲ καὶ ποτηρίου εἶδος ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζώου. καὶ γὰρ αὐτὸ ποιῶς πως κατεσκευάζετο, ὥστε πινόντων βομβεῖν. καὶ τὸ ἐλαιηρὸν δὲ ἀγγεῖον, καθ' ὁμοιότητα τοῦ στενοπόρου ἐκπώματος, βομβυλιὸς λέγεται.

Βόρμος] βρόμος· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, βόρμος, καὶ βόρμοξ. ἔστι δὲ τροφὴ τετραπόδων.

Βορὰ, ἡ τροφή. παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω· ὁ μέλλων, βόσω· βορὸς, καὶ βορά. ἐξ αὐτῶν βοράζω, τὸ τρέφω.

Βορᾶς, παρὰ τὸ βορώτατα τὰ σώματα ἡμῶν ποιεῖν καὶ ὑγιεινότατα. ὁ μὲν Ὠρίων, ὠνοματοπεποιῆσθαι τὴν λέξιν φησὶ κατὰ μίμησιν τοῦ γινομένου ἤχου κατὰ τὴν πνοὴν αὐτοῦ· ἄλλοι δὲ, παρὰ τὸ βάρος, βορέας· ἢ παρὰ τὸ βῶ, τὸ τρέφω, ὁ τρέφων καὶ αὐξάνων τοὺς καρπούς· ἢ παρὰ τὸ βορά· βορᾶς γὰρ ἡμῖν αἴτιος ἐστὶ τροφῆς, αὔξων τοὺς καρπούς. ἢ παρὰ τὸ βαίνειν αὐτὸν ῥᾶον πρὸς ἡμᾶς.

Βόρβορος] παρὰ τὸ βάρος, βάρβαρος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, βόρβορος. βόρβορος γὰρ λέγεται τὸ περίττωμα τῆς γαστρός· τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς ἄνω κείμενον, βάρος ἐμποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ βορὰ, βορὸς, ἢ ἐκ τῆς βορᾶς κόπρος· διπλασιασμῷ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, βόρβορος, ἢ ἐκ τῆς τροφῆς γενηθεῖσα ὕλη.

Βοσόρ] Ἑβραϊκὴ ἡ λέξις· σημαίνει δὲ ἱμάτιον ἐκ κοκκίνου βεβαμμένον. λέγεται δὲ καὶ τὸ σῶμα, ὡς τὸ, Οὗ τὸ ἐρύθημα ἐξ ἀμπέλου βοσόρ: — ἀντὶ τοῦ, οὗ τινος τὸ σῶμα, ἐξ ἀμπέλου ἦν βεβαμμένον.

Βολωσία, ἡ Εἰλείθυια· βολὰς γὰρ τὰς ὠδῖνας ὠνόμαζον. βόλος ὑπὸ Κρητῶν καὶ ἡ διὰ σαγήνης ἄγρα, καὶ ὁ τῶν κύβων καὶ ἀστραγάλων.

Βόσκω] παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω, ὁ μέλλων, βόσω· πλεονασμῷ τοῦ κ, βόσκω, ὡς τιτρώσω, τιτρώσκω· θνήσω, θνήσκω. ἐξ οὗ βόσις ἡ τροφή· καὶ συβώτης.

Βόστρυχος, ὁ πλόκαμος τῆς τριχός. Σοφοκλῆς, — νεωρῇ βόστρυχον τετμημένον: — παρὰ τὸν βότρυν, βότρυχος καὶ βόστρυχος, ὁ βοτρυειδής. μετὰ σχήματος

γὰρ βοτρυειδοῦς ἀπήρτηται· Πλοχμοὶ βοτρύοντες ἐπερῥώθοντο κιόντι.

Βόσπορος, οἱονεὶ βοὸς πόρος· ὠνόμασται γὰρ ἀπὸ τῆς Ἰοῦς τῆς θυγατρὸς Κάδμου. ταύτῃ γὰρ ἡ Ἥρα κατὰ ζῆλον οἶστρον ἔπεμψεν. ἥτις ἐλαυνομένη ὥσπερ πόρτις, τοῦτον παρῆλθε τὸν τόπον, ὡς φησὶ Διονύσιος· Τῷ δ' ἔπι Θρηϊκίου στόμα Βοσπόρου· ὃν πάρος Ἰὼ Ἥρης ἐνεσίησιν ἐνήξατο πόρτις ἐοῦσα: — Φύλαρχος δὲ, ὅτι οἱ ἐντὸς τοῦ Εὐξείνου πόντου ἦσαν ἄπειροι γεωργίας· οἱ δὲ ἐκτὸς, ἔμπειροι. διὸ καὶ Βόσπορος ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐκαλεῖτο τοῦ πελάγους, ὅτι ἐσπείρετο. τινὲς δὲ, τοὺς στενοὺς πορθμοὺς, Βοσπόρους εἰρῆσθαι. ἢ ὅτι τὸ παλαιὸν, εἴ ποτέ τινες ἤθελον εἰς τὸ πέραν διαβῆναι, σχεδίας πηγνύντες καὶ βοῦς ὑποζεύξαντες, ἐπὶ τούτων διεπεραιοῦντο. ὅθεν ἡ ἐπωνυμία.

Βοτάνη, παρὰ τὸ βίᾳ τείνεσθαι, ἤγουν αὔξειν.

Βοτὰ, πρόβατα· καὶ βοσκήματα, καὶ τὸν λεγόμενον βοτόν· ἀπὸ τοῦ βόσκεσθαι· καὶ βοτεῖν, βόσκειν.

Βοτὴρ, ὁ ποιμήν. καὶ διὰ τοῦ ο, καὶ διὰ τοῦ ω. ὅθεν καὶ τὸ, Κτεῖν δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας: — τοὺς βοσκητορας καὶ νομέας τῶν μήλων. παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω, βόσω, βοτὴρ, καὶ βότειρα, ὡς σωτὴρ, σώτειρα· καὶ βότης· ὅπερ καὶ βούτης λέγεται, πλεονασμῷ τοῦ υ· καὶ συβώτης καὶ συβώσιον, ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω. ὁ δὲ Φιλόξενος, παρὰ τὸ βόσκω, βοτὴρ, ἀποβολῇ τοῦ κ.

206 Βόττιον, ἔθνος Μακεδόνων· καὶ Βοττία ἡ χώρα, ἀπὸ τῶν βοτῶν, ὅτι πολυθρέμματός ἐστι. καὶ τὸ ἔθνος. ἢ παρὰ τὸν βοτὸν, βοτιανή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, βοττιανή. ἢ ἀπὸ τοῦ Βόττονος τοῦ ἡγησαμένου τῆς ἐκεῖσε ἀποικίας.

Βόττεια, πόλις Μακεδονίας. καὶ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, Βόττεα. τούτου τὸ ἐθνικὸν, Βοττεάτης· τὸ δὲ ἐθνικὸν τοῦ Βόττεια, διὰ τοῦ ι, ὡς Στράβων ἐν ζ'. καλεῖται δὲ ἀπὸ Βόττωνος Κρητὸς ἡ πόλις· οἱ οἰκοῦντες, Βοττιαῖοι· καὶ Βοττικὴ, ἡ Χαλδαϊκὴ γῆ· καὶ θηλυκῶς λέγεται Βοττιαῖς· καὶ Βοτταϊκὴ, κτητικόν.

Βότρυς] παρὰ τὴν πόσιν, πότρυς, καὶ βότρυς, ὁ τὴν πόσιν καὶ τὸ ποτὸν ῥέων. ἢ παρὰ τὸ βῶ τὸ πατῶ, ὁ τοῖς ποσὶ τριβόμενος, τουτέστι πατούμενος.

Βοτρυδὸν, συνεστραμμένως, ὡς ἐν βότρυος σχήματι.

Βουβάλιον, κόσμος χρυσοῦς περιτιθέμενος τῷ καρπῷ. Δίφιλος ἐν Παλλακῇ, Βουβάλια καρπῶν παρθένου Φρονήματα.

Βουβάρας, εἴρηται διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τοῦ ἄκρου προτομήν τινα βουβάλου ἐξέχουσαν· (καὶ βούβαλον μέγα καὶ πολύ) ὁ μεγαλοναύτης. ἢ ὁ μεγάλως βαρύς· παρὰ τὸ βοῦ ἐπιτατικὸν, καὶ τὴν βάριν, εἶδος πλοίου. ἢ παρὰ τὸ βάρος ἔχοντα, καὶ καυχητιῶντα. περὶ ἀλαζόνος γὰρ λέγεται, ὃν καὶ βαρυγέταν εἰρήκασι.

Βούβοσις, πολυφαγία. Βουβωνία, κόπος.

Βούβασις, κώμη τῆς Αἰγύπτου καὶ θεός. ὅτι ἡ Ἰὼ ἡ Ἰνάχου, εἰς βοῦν μεταβληθεῖσα, καὶ μετὰ τὴν διὰ γῆς καὶ θαλάσσης πλάνην εἰς Αἴγυπτον παραγενομένη, ἐπιβᾶσα τὲ βροχθώδους. τόπου τοῦ Νείλου, τῶν χηλῶν ἴχνη τῷ πηλῷ ἐνεχάραξεν. ὁ δὲ τῆς χώρας βασιλεὺς, ἑωρακὼς το μὲν τῆς ἐμπροσθίας χηλῆς, τῷ ι στοιχείῳ ἐμφερὲς, τὸ δὲ τῆς ὀπισθίας, τῷ ω, Ἰὼ τὴν βοῦν ὠνόμασε· τὴν δὲ κώμην, Βούβασιν, ἀπὸ τῆς τοῦ βοὸς βάσεως. ὥςτε κατὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου· δεῖ γὰρ Εἰώ. ὁ μέντοι Ἡρωδιανὸς φησὶ διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ ἴνα σχηματιζόμενον· ὅτι πολλὴν (φησὶν) ἦλθε γῆν.

Βούβαστος, πόλις Αἰγύπτου· καὶ Βουβαστῖτις πόλις. τὸ ἐθνικὸν, Βουβαστίτης.

* Βούβοτος, ὁ βόσκων τοὺς βοῦς.

Βούβρωστις, κυρίως ὁ μέγας λιμός· ὅτι καὶ βοῦς λυμαίνεται, καὶ τοὺς βοῦς βρῶσιν ποιεῖ· ὁ χαλεπὸς λιμός. ἐπὶ δὲ τοῦ, Καί ἑ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει, Ἰλιάδος ω', ἀντὶ τοῦ μεγάλη ἀνία καὶ λύπη. ἔνιοι δὲ βούβρωστιν τὸν οἶκτον.

Βούδιον, πόλις Θεσσαλίας· οἱ δὲ, Ἠπείρου.

Βουγάϊον, ἐργάτην βοῦν· οἱ δὲ, μεγάλαυχον, ἀμαθῆ, ἀλαζόνα, βοώδη καὶ ἀναίσθητον.

Βουζυγία, γένος τὶ Ἀθήνησιν ἱερωσύνην ἔχον. Βουζύγης γὰρ τὶς τῶν ἡρώων, πρῶτος βοῦς ζεύξας, τὴν γῆν ἤροσεν· ἀφ' οὗ γένος Βουζυγία.

Βουβὼν, τὸ παρ' ἑκάτερα τῆς ἤβης μέρος, ἐν ἀρχῇ τῶν μηρῶν κείμενον. εἴρηται δὲ, ὅτι τοῦ βαίνειν ἐστὶν ὑπηρέτης. παρὰ γὰρ τὸ βῶ, γίνεται βών· καὶ συνθέσει τοῦ ἐπιτατικοῦ βοῦ, γίνεται βουβών, ὁ μεγάλως βαίνων. ἢ δι' οὗ μεγάλως βαίνομεν. βουβὼν λέγεται καὶ τὸ πάθος τὸ εἰς ὕψος βαῖνον· ἀπὸ τοῦ ἐπαίρεσθαι, καὶ μεγάλως βαίνειν εἰς οἴδημα. ὅπερ τινὲς φασι βομβῶνα, ὡς λέγει Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ καθόλου. Μένανδρος ἐν τῷ Γεωργῷ· οἷον, Βουβὼν ἐπήρθη τῷ γέροντι· 207
— καὶ ῥῆμα παρ' αὐτῷ βουβωνιῶ. ἔστι καὶ Βουβὼν πόλις Λυκαονίας, ἀπὸ Βουβῶνος λῃστοῦ· ὁ πολίτης, Βουβώνιος ὤφειλεν εἶναι· ἀλλ' ἔστι Βουβωνεύς. εἴρηται ἀπὸ τοῦ βοῦ· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ζώου λήφθεν, σημαίνει τὸ μέγα, ὡς ἐν τῷ βούτιμος, καὶ Βούπαλος κύριον. παρὰ δὴ τὸ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ γαῖα σύνθετον, γίνεται βουγάϊος· ἢ παρὰ τὸ γαίειν τὸ γαυριᾶν· ὅπερ καὶ αὐτὸ παρὰ τὴν γαῖαν γέγονεν· ἵν' ᾖ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῆς γῆς, ὁ μεγαλόφρων· οἷον, Αἶαν ἀμαρτοεπὲς βουγάϊε, οἷον ἔειπες.

Βουθόη, πόλις Ἰλλυρίδος. εἴρηται, ὅτι Κάδμος ἐπὶ βοῶν ζεύγους ἐκ Θηβῶν ταχέως εἰς Ἰλλυρικοὺς παραγενόμενος ἔκτισε πόλιν· καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ τοῦ θοῶς φυγεῖν, Βουθόην ὠνόμασεν. ἢ ἀπὸ τοῦ βούτου βουτόη, καὶ βουθόη. τὸ ἐθνικὸν, Βουθοαῖος.

Βουθοίη, πόλις τῆς Ἰλλυρίδος. Σοφοκλῆς Ὀνομακλεῖ, Βουθοίη Δρίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη: — εἴρηται ἀπὸ τοῦ βοηθὸν γενέσθαι. Βουθία, πόλις Ἰωνίας· τὸ ἐθνικὸν, Βουθιαῖος.

Βουθέρει, ἐν ᾧ τόπῳ βόες θέρους νέμονται.

Βουκάπη, ἡ φάτνη τῶν βοῶν. ἀπὸ τοῦ κάπτω τὸ ἐσθίω, γίνεται κάπη· τουτέστιν ἐν ᾗ οἱ βοῦς κάπτουσι.

Βούκαια, πόλις Φωκίδος ἐν τῷ Παρνασῷ. ὠνόμασται δὲ, ὅτι ποτὲ Δευκαλίων καὶ Πύῤῥα, κατακλυσμὸν φεύγοντες, παρ' αὐτοῖς διεσώθησαν· καὶ σημεῖον τοῦτο· κατ' ἐνιαυτὸν πυρὰν ἀνάπτοντες, μεγάλην βοῦν ἐπελαύνουσιν, αὐτῇ ἐπιβοῶντες, Ἕρπε βοῦς κατὰ τὰ πάτρια· καὶ κατακαίουσιν αὐτήν. ἀπὸ γοῦν τοῦ καίειν τὴν βοῦν, λέγεται Βούκαια, καὶ Βουκαεῖς.

Βούκαιος] Νίκανδρος, Βούκαιός τ' ἀλέγοι καὶ ὀροίτυπος: — καὶ Θεόκριτος. σημαίνει δὲ τὸν ἀροτριαστὴν, τὸν τοῖς βουσὶ καίνοντα τὴν γῆν, τουτέστι κόπτοντα καὶ σχίζοντα.

Βούκερα, λίμνη τὶς ποτὲ μὲν καλουμένη· νῦν δὲ, εἶδος βοτάνης, ἀπὸ τοῦ σχήματος τοῦ παρὰ τὴν θέσιν· ἐπειδὴ κέρατι βοὸς ἔοικε. καὶ Νίκανδρος ἐν Ἀλεξιφαρμάκοις παρετυμολογεῖ αὐτὴν, λέγων, Ἄλλοτε βουκέρασς χιλιηγόνου, ὅ ῥα κεραίας Εὐκαμπεῖς πετάλοισιν ὑπηνεμίοισιν ἀέξει.

Βουκέρας, ἡ τῆλις τὸ σπερμάτιον· Διότιμος. Βουκεραῖς, κρήνη ἐν Πλαταιαῖς, οὕτως ὠνόμασται. Πόλυβος ἐξ Ἄργους ἐπέκτισε Πλαταιαῖς μετὰ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος

κατακλυσμὸν, βοὸς αὐτῷ ἡγουμένης κατὰ χρησμὸν, ὥς ποτε Κάδμῳ. ἣν ἐκεῖσε κατακλιθεῖσαν, τῷ κέρατι πατάξαι τὴν γῆν, καὶ κρήνην ἀναφανῆναι· ἣν ἀπὸ τοῦ κέρατος τοῦ βοὸς, Βουκεραΐδα καλεῖσθαι. οὕτω Θέων ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ α΄ αἰτίου Καλλιμάχου· οὕτω καὶ Σερῖνος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Φίλωνος περιπόλων. Πολέμων δὲ λέγει τὸν χρησμόν.

50 Βουκέφαλος, ὁ ἵππος ὃν Ἀλέξανδρος ἐκέκτητο· οὐχ, ὥς τινες ὤοντο, ὅτι βοὸς κέρατα εἶχεν· τοῦτο γὰρ ψευδές· ἐκοσμεῖτο γὰρ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου χρυσοῖς· καὶ οὐ διὰ τὰ κέρατα Βουκέφαλος ὠνόμασται, ἀλλ' ὅτι οὕτως ἦν Θεσσαλίᾳ ἐκαλοῦντο οἱ ἵπποι ἔχοντες ἐγκεκαυμένον βουκράνιον. ὅτι δὲ τῶν Θετταλικῶν ἵππων τινὲς ἐκαλοῦντο βουκέφαλοι, δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ, Μὴ κλαῦ· ἐγώ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι: — καὶ πάλιν, Ψήχει ἠρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ κοπατίαν: — λέγεται ὁ ἐγκεχαραγμένον ἔχων τοῖς ἰσχίοις βούκρανον.

208

Βοῦνις, καὶ βουνίτις, ἡ γῆ. εἴρηται δὲ παρὰ τοὺς βουνούς. βουνοὶ δέ εἰσιν οἱ ὑψηλοὶ καὶ ὀρώδεις καὶ γεώλοφοι τόποι· παρὰ τὸ βαίνειν ἄνω.

Βουόα· ἀλγεῖ τις· τάχα δ' αἱ βουσόαι: — ἔλλειψις τοῦ σ, καὶ πνεῦμα προσῆλθε τὸ δασύ.

Βουκόλοι, οὐ μόνον οἱ τῶν βοῶν νομεῖς, ἀλλὰ καὶ ζῶα τινὰ οὕτω καλοῦνται. καὶ βουκολισμὸς, μελοποιίας τινὸς εἶδος, καὶ ὀρχήσεως.

Βουκόλος, ἤτοι βουκόνος τὶς ὤν· παρὰ τὸ κονεῖν περὶ τὰς βοῦς, ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν καὶ διατρίβειν. ἢ βουσὶ κεκλόμενος, ὅ ἐστιν ἐγκελευόμενος. ἢ παρὰ τὸ κέλλω, ὃ σημαίνει ὁ ἅμα τοῖς βουσὶ κέλλων. βουκολῶ σημαίνει καὶ τὸ σοφίζομαι. Δίδυμος δὲ, παρὰ τὸ κομεῖν εἴρηκεν· ἵν' ᾖ βουκόμος, ὡς ἱππικόμος· καὶ κατὰ τροπὴν, βουκόλος· καὶ βουκολεῖν, βόας νέμειν.

Βουλυτὸς, ἡ δειλινὴ ὀψία, ὅτε οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων.

* Βουλιμιάω, λίαν πεινῶ· παρὰ τὸ βοῦ, ἥτις ἐστὶ μερὶς ἐπιτατικὴ, καὶ λιμὸς, ἡ πεῖνα.

Βούλιμος, ὁ μέγας καὶ ἐπιτεταμένος λιμός· παρὰ τὸ βοῦ ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ λιμός.

Βούλω· βαρύνεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς λω λήγοντα καθαρὰ δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ου διφθόγγῳ, τὰ μὲν β΄, βαρύνονται· τὰ δὲ β΄, περισπῶνται. βαρύνονται, βούλω, καὶ οὔλω. Ὅμηρος, Οὔλέ τε καὶ μέγα χαῖρε: — περισπώμενα, οὐλῶ, παρὰ τὸ οὐλὴ τὸ τραῦμα· ἔνθα κατούλωσας καὶ δουλῶ, παρὰ τὸ δοῦλος. ἀπὸ δὲ τοῦ βούλω, παράγωγον βουλεύω, ὡς ἄρχω ἀρχεύω.

50 Βουλὴ, ὄνομα ῥηματικὸν, εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, προσηγορικοῦ. γίνεται παρὰ τὸ βέλλω, βολὴ, ἡ σύστοιχος τῆς γνώμης φορὰ ἢ ἐπιβολὴ τῆς ψυχῆς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, βουλὴ, ἡ τοῦ νοὸς ἐμβολὴ ἢ παρὰ τὸ βάλλω, βολή· καὶ πλεονασμῷ βουλή. ἐτράπη δὲ τὸ α εἰς ο, ὡς ἐν τῷ ἡμέρα, ἡμερόβιος· Ἥρα, Ἡρόδοτος· ὥρα, ὡροσκόπος. σημαίνει δὲ τὴν ἄθροισιν καὶ τὸ προβούλευμα· ὡς τὸ, Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἵζε γερόντων: — καὶ τὴν γνώμην, Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε: — καὶ — Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή: — καὶ τὴν προαίρεσιν, καὶ τὴν θέλησιν, ὡς τὸ, Νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγερᾶς Θέτιδος ἐξήνεγκε βουλάς.

Βουληφόρος, πρόβουλος, ἀρχίβουλος, ἡγεμὼν, ἄρχων, βουλευτικός. σημαίνει ποτὲ μὲν τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, Οὐ χρὴ παννυχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα: — ποτὲ δὲ ἐπιθετικὰς αἱ ἐκκλησίαι, ἐν αἷς αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται, ὡς τὸ, Τοῖσι δ' οὔτ' ἀγορὴ βουληφόρος: — τὰ ἐκ β΄ τελείων σύνθετα ὀνόματα, ἀπὸ εὐθείας· ὡς τὸ, ζωὴ, ζωηφόρος, καὶ ἑωςφόρος· ἀπὸ γενικῆς, οὐδεὶς οὐδενός, οὐδενόσωρα· ἀπὸ δοτικῆς, Ἄρηϊ, ἀρηΐφιλος· ἀπὸ αἰτιατικῆς, πόδα, Ποδαλείριος. ἀπὸ δὲ κλητικῆς μόνον, οὐ γίνεται σύνθετον· ἐπειδὴ πᾶσα πτῶσις γ' πρόσωπος ἐστὶ, πλὴν τῆς κλητικῆς· ἡ δὲ κλητικὴ, αὐτοτελής ἐστι, καὶ πολλάκις τέλειον λόγον ἀποπληροῖ, ὡς τὸ, Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη μοιρηγενὲς ὀλβιόδαιμον: — καὶ πάλιν, Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ: — τὸ δὲ τέλειον, μετὰ τοῦ ἀτελοῦς οὐ συντίθεται. τὸ δὲ γυναιμανὲς, οὐκ ἀπὸ τοῦ ὦ γύναι, καὶ τοῦ μαίνομαι ῥήματος, ἀλλ' ἀποκοπὴ ἀπὸ γυναικός. ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα 209
Φέρω· Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει: — ἀφ' οὗ φορητός· ἀπὸ δὲ τοῦ Φέρω, φερτός· ἔνθα τὸ συμφερτή. τὸ συγκριτικὸν, φερέστερος, καὶ προφερέστερος, καὶ προφερέστατος ὑπερθετικόν. Ἰστέον ὅτι τὸ Φέρω κατὰ τέλος συντίθεται· σπανίως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀρχήν, ὡς τὸ, Φέρεκλος, Φερέσταχυς, Φερσεφόνη· τελεσφόρος, τοξοφόρος. οὕτως οὖν παρὰ τὸ βουλὴ καὶ τὸ Φέρω, γίνεται βουληφόρος. τὰ δὲ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ σύνθετα, ἢ φυλάσσουσι τὸ η, ἢ τρέπουσιν· οἷον, γῆ, γηγενής· ὀδύνη, ὀδυνήφατος· κρήνη, κρηνοφύλαξ. πάντα δὲ τὰ παρὰ τὸ Φέρω, παροξύνεται, εἰ μὴ ἄρα τύπος κωλύοι, διὰ τὸ ευ μόριον καὶ τὰς προθέσεις, καὶ τὴν α στέρησιν· εὔφορος, πρόςφορος, ἄφορος.

Βουλεία, ὁ χρόνος τοῦ βουλεύειν· ὥςπερ στρατηγεία ἐστὶν ὅπου στρατηγεῖ.

Βούπρηστις, ἔστι λαχάνου ἀγρίου γένος, ὅμοιον τῷ σινάπι καὶ τῇ λαμψάκῃ. βούπρηστις δέ φασι λέγεται, διὰ τὸ τοὺς γευσαμένους αὐτῆς, μεγάλως πιμπρᾶσθαι, τουτέστι φυσᾶσθαι· τὸ γὰρ βοῦς, ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἔτασσον οἱ ἀρχαῖοι· καὶ βούπαιδα, τὸν μέγαν παῖδα.

Βουπράσιον, τόπος οὕτω καλούμενος, καὶ πόλις, καὶ ποταμὸς, καὶ χώρα τῆς Ἤλιδος. τὸ ἐθνικὸν, Βουπρασιεὺς, καὶ Βουπράσιος.

Βούσιρις, ὁ ἥρως ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύς· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις οὕτω καλεῖται. εἴρηται παρὰ τὸ βοῦς εἴρειν, ὁ δυνάμενος μόνος ζευγνύειν δύο βοῦς· παρὰ τὸ βοῦς καὶ τὴν σειρὰν, ἵν' ᾖ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ἀνδρεῖος, ὥςτε δύνασθαι βοῦν ἄγειν σειραῖς· ὥςπερ καὶ Ἀκέρτης λέγεται. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι· ὤφειλε διὰ διφθόγγου· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιρις, ἀποστρέφεται τὴν ει διφθόγγου· οἷον, Ὄσιρις, ὁ Διόνυσος, παρὰ αἶγα· (ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως οὕτω λεγομένης, καὶ ὁ Νεῖλος) καλάσιρις, λινοῦν ἱμάτιον· Ἶρις, ἡ τῶν θεῶν ἄγγελος· Κίρις, ὄνομα ποταμοῦ· Τίρις, ὄνομα δούλης· σίρις, ἢ ξίρις· ποτὲ μὲν γὰρ διὰ τοῦ σ λέγεται αὐτὸ, ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ξ· καὶ ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ι γράφεται, ποτὲ δὲ διὰ διφθόγγου· κρεῖττον δὲ διὰ τοῦ ι· σημαίνει δὲ ἀρωματικὸν φυτόν: — χωρὶς εἰ μὴ ἔχει τοῦτο ἀπὸ προϋποκειμένου, διὰ τὸ χειρ, χειρὸς, χειρίς· σημαίνει τὸ χειρομάνικον.

Βοῦρα, πόλις τῆς Ἀχαΐας, ἣν ᾤκισεν Ἑξάδιος ὁ κένταυρος· καὶ ἐκεῖ αὐτοῦ τὰ βουστάσια ἐφυλάττετο. διὸ καὶ Βοῦρα ὠνομάσθη· ἀπὸ τοῦ τὰς βοῦς ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν. Βοῦρά τε Δεξαμένοιο βοόστασις Οἰκιάδαο.

Βούπαις, εἴωθε γὰρ τῇ προσθήκῃ τοῦ ἵππου ἢ τοῦ βοὸς, τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν. ἀπὸ μὲν τοῦ βοὸς, βούσυκον· ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου, ἱππόσελινον· καὶ θυμὸν ἱππογνώμονα, τὸν μεγαλόγνωμον.

Βοῦται, βοσκόλοι. Βοῦτα, Λατῖνοι τὰ ἐκ πυρᾶς καλοῦσι λέψανα· παρὰ τὸ φῶ τὸ λάμπω, γίνεται φᾶτα· τροπῇ τοῦ φ εἰς β, καὶ ω εἰς ου, βοῦτα.

Βουτάδαι, δῆμος ἐστὶ τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς, ἀφ' ἧς οἱ δη-

μόται. ἢ οἱ ἀπὸ Βούτου. οὗτος δὲ ὁ Βούτης τὴν ἱερωσύνην ἔσχε· καὶ ἀπ' αὐτοῦ Βουτάδαι ἐκαλοῦντο. καὶ βουτρόφος, τάξις (ὥς φασι) τῆς ἱερωσύνης, ἡ τρέφουσα τοὺς βοῦς, ὥςτε θύεσθαι τοῖς θεοῖς δημοσίᾳ. καλοῦνται δὲ καὶ Ἐτεοβουτάδαι, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Βούτου.

210 Βουτίδης] τὰ εἰς ης, εἰς ου ἔχοντα τὴν γενικὴν, ἢ διὰ τοῦ αδης, ἢ διὰ τοῦ ιδης ποιεῖ τὸ πατρωνυμικόν· Ἱππότης, Ἱππότου, Ἱπποτάδης· δότης, δότου, Δοτάδης, κύριον. εἰ δὲ διὰ τοῦ ιδης, διὰ τοῦ ι γράφεται· κορυνήτης, κορυνήτου, Κορυνητίδης· Τριόπης, Τριόπου, Τριοπίδης. οὕτω Βούτης, Βούτου, Βουτίδης, τοῦ Ποσειδῶνος υἱός. τὰ δὲ εἰς ος, διὰ τοῦ αδης ποιοῦσι τὰ πατρωνυμικά· οἷον, Αὐξέντιος, Αὐξεντιάδης· Ἀσκληπιὸς, Ἀσκληπιάδης· ἥλιος, ἡλιάδης· Οἰλιάδης οὐκ ἔστιν· Οἰλεὺς γὰρ· ἐπεὶ Οἰλείδης εἶχεν εἶναι. οἱ δὲ ποιηταὶ πολλάκις ἀποβάλλουσί τὸ α· οἷον, Ἐριχθονιάδης, Ἐριχθονίδης· Τελαμωνιάδης, Τελαμωνίδης. τὰ δὲ εἰς ας ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, διὰ τοῦ αδης ποιοῦσι τὸ πατρωνυμικόν· βορέας, βορέου, Βορεάδης· Αἰνέας, Αἰνέου, Αἰνεάδης· κέας, κέου, Κεάδης· πυλέας, πυλέου, Πυλεάδης, καὶ κατὰ συγκοπὴν, Πυλάδης· δημέας, δημέου, Δημεάδης, καὶ Δημάδης.

Βούτυπος, ἱερεὺς τὶς, ὃς τοὺς βοῦς ἐν ταῖς θυσίαις τῷ πελέκει τύπτων ἔθυε· Βούτυπος οἷα πόδα τανύων, Ἀπολλώνιος.

Βουτρωτὸς, ἢ Βουθρωτὸς, πόλις τῆς Ἠπείρου, ὥς φησι Τεῦκρος ὁ Κυζικηνός· ὅτι Ἑλένου ἐκ τῆς πατρίδος εἰς τὴν Ἤπειρον παραγενομένου, θύοντος δὲ ἐπιβατήρια, ἡ βοῦς οὐ καιρίαν λαβοῦσα τομὴν, φεύγει καὶ κόλπον τινὰ τῆς Ἠπείρου διανηξαμένη, εἰς γῆν ἐξέρχεται· καὶ καταπεσοῦσα, ἀπέθανεν· ὁ δὲ Ἕλενος, συμβόλῳ θρίῳ χρησάμενος, κτίζει πόλιν· καὶ ἀπὸ τοῦ συμβάντος, Βουτρωτὸν αὐτὴν ὠνόμασε. τὸ ἐθνικὸν, Βουτρώτιος.

30 Βουφόνια] ἑορτὴ τὶς παρὰ Ἀθηναίοις τὰ βουφόνια· ἐν ᾗ πολλοὶ ἐθύοντο βόες· καὶ ἤγετο αὕτη σκιροφοριῶνος μηνὸς τετάρτῃ ἐπὶ ἱ.

Βουφόνεον, ἐβουθύτουν, βοῦς ἔθυον.

Βούχετα, ἢ Βουχέτιον· ἔστι δὲ πόλις τῆς Ἠπείρου, οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη· ἣν φησι Φιλόχορος ὠνομᾶσθαι, διὰ τὸ τὴν Λητῶ, ἤτοι Θέμιν, ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ, κατὰ τὸν τοῦ Δευκαλίωνος κατακλυσμόν. μέμνηται δὲ τοῦ ἐθνικοῦ Καλλίμαχος· οἷον, Ἐξ ἁλὸς οὐ δίκην ἀνέρα Βουχέτιον Ἕλκειν.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Βραδύς] παρὰ τὸ βάρος βαρύς· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ.

Βρᾶ] ἀπὸ τοῦ ῥάδιον γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ β Αἰολικῶς, βράδιον· καὶ κατὰ συγκοπὴν βρᾶ. οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Χοιροβοσκός.

Βραβεῖον, ἀπὸ τοῦ ῥάβδος, ῥαβδεῖον· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς β, καὶ ὑπερβιβασμῷ, βραβεῖον. λέγεται δὲ τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον. ἐξ οὗ καὶ βραβευταὶ, οἱ τὰς βασιλικὰς ῥάβδους κατέχοντες, καὶ τοῖς νικῶσι τοὺς στεφάνους διδόντες. καὶ βραβεῖον λέγεται ὁ παρὰ τῶν βραβευτῶν διδόμενος στέφανος τῷ νικῶντι. τὸ βει, δίφθογγον. τὰ διὰ τοῦ ειον κτητικά: —

* Βραβευταὶ, οἱ τοῦ ἀγῶνος δικασταὶ, οἱονεὶ ῥαβδευταί· ῥάβδον γὰρ σύμβολον τῆς νίκης ἐδίδουν τοῖς νικῶσι.

Βραβεύει, ἐπιψηφίζεται, διανέμει· καὶ βραβευτὴς, διοικητὴς, ἀριστής. βραβευταὶ δὲ κυρίως λέγονται, οἱ τὴν ῥάβδον ἀπὸ φοίνικος, ἢ τινὸς ἄλλου, διδόντες σύμβολα τῆς νίκης, ῥαβδευταί τινες ὄντες καὶ ὑπερθέσει τοῦ ρ. ἢ οἱ διαλλάκται. καὶ βραβεῖα, αἱ διαλλαγαί.

Βράβηλα, τὰ καλούμενα Δαμασκηνά. Θεόκριτος, Ὄρτακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε: — Ἀθήναιος δὲ ἐν τῷ β' τῶν Δειπνοσοφιστῶν, Σέλευκον ὀνομάζειν κοκκύμηλα, καὶ βράβηλα καὶ βάδρυα. εἴρηται δὲ βοράβηλα τινὰ ὄντα, τὰ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα· ἔστι γὰρ μαλακτικὰ τῆς γαστρός. εἴρηται δὲ καὶ [μάδρυα,] μαλόδρυα τινὰ ὄντα. Δαμασκηνὰ δὲ, κατ' ἐξοχὴν, διὰ τὸ ἐν Δαμασκῷ τῇ πόλει γεωργούμενα εἶναι εὐθαλέστερα καὶ καλλίονα.

Βραγχιάζω, ὁ μέλλων, βραγχιάσω· ὁ ἀόριστος, ἐβραγχίασα. ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ: — παρὰ τὸ βρέχω, γίνεται βρίχος, καὶ βροχίον, τὸ συνεχῶς βρεχόμενον· ἐξ οὗ καὶ βράχος τὸ τῆς θαλάσσης. ὠνοματοπεποιῆσθαι φασὶ τὴν λέξιν κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης αὐτῷ βραχύτητος ἐν τῇ φωνῇ. ἢ βρόγχος λέγεται ὁ λαιμὸς καὶ φάρυγξ· ὃς καὶ βράγχος παρὰ τοῖς παλαιοῖς λέγεται· ἀφ' οὗ, Τόσσον ἔβραγχ' Ἄρης: — ἀφ' οὗ τὸ πάθος ἐκάλεσαν βραγχιᾶν. ἐγὼ δὲ οἶμαι, παρὰ τὸ βαρεῖαν ἰαχὴν ἔχειν, τουτέστι φωνήν, γίνεται βαρυχιᾶν, καὶ βραγχιᾶν. βραγχιᾶν γὰρ, τὸ ἡσύχως ὀδύρεσθαι, καὶ τὸ σκληρᾷ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ χρῆσθαι. καὶ βράγχος, νόσημά τι περὶ τὸν βρόγχον.

Βράζει] παρὰ τὸ βῶ τὸ λέγω, γίνεται βάζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, βράζω.

Βράσσω, τὸ ζέω· ὅπερ καὶ ἀναβράσσω λέγεται Ἀττικῶς. ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος λαμβάνοντες τὴν λέξιν: — Ἀριστοφάνης, Ἀναβράττω κίχλας: — ἀντὶ τοῦ ἕψω.

Βράσσων, εἴρηται παρὰ τὸ βάρος· ἢ βαρῶ βαράσσω, καὶ κατὰ συγκοπὴν, βράσσων. ὁ βραδὺς καὶ βραχύς· ἑκάτερον σημαίνει. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ βραδὺς, γίνεται βραδύτερος, καὶ βραδίων, καὶ βράσσων· καὶ ἀπὸ τοῦ βραχὺς, βραχύτερος, βραχίων, βράσσων. ὅθεν ὁ ποιητὴς εἰδὼς ἀμφοτέρων σημαντικὴν τὴν λέξιν, ἐπιφέρει, διασαφῶν καὶ λύων τὸ ἀμφίβολον, — βράσσων τε νέος, λεπτὴ δέ τε μήτις, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ βραδύτερος, ἐλάσσων. ἢ ταρασσόμενος καὶ ἀκαταστατῶν, ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ· οὐ σταθερὸς, ἢ ἄτακτος.

Βραχὺς, κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς ρ. παρὰ γὰρ τὸ ἀποβεβλῆσθαι μέρος καὶ ἐλάσσονα γενέσθαι εἴρηται. οὕτως Ἡρακλείδης, ὡς φησιν Ὦρος.

Βραχίων, εἴρηται, ὅτι βραχύτερός ἐστι τοῦ λοιποῦ μέρους τῶν χειρῶν· ἢ ἐκ τοῦ βραχὺς καὶ τοῦ κίων, βραχυκίων τὶς ἐστί.

Βράχω, σημαίνει τὸ ἠχῶ. ὀνοματοποιία ἡ λέξις ἐστίν· — ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.

Βρέχω, ὁ μέλλων, βρέξω· γίνεται παρὰ τὸ βρόχος. ἢ παρὰ τὸ βάλλω, βλῶ· καὶ βρῶ, βρέχω, ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν ὑδάτων. ὅθεν καὶ Ὅμηρος, [— βράχεν ὕδατα: —] ὀνοματοποιία ἐστί. τούτου τὰ ἐνεργητικὰ οὐχ εὕρηται· ἐπειδὴ τὰ ἐπὶ τῶν εὐθειῶν ἐνεργητικὰ ἐξακουόμενα ῥήματα, πρῶτα καὶ δεύτερα πρόσωπα οὐκ ἔχει. οὐδὲ γὰρ, βρέχω ἐγώ· οὐδὲ, βρέχεις σύ· ἀλλὰ, βρέχει καὶ χιονίζει καὶ ἀστράπτει ὁ θεός. πᾶν νόημα, καὶ πᾶς λόγος τέλειος, ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος συνίσταται· οἷον λέγει ὁ Πλάτων· δημηγορεῖ Δημοσθένης: — χωρὶς τούτων, οὐδέν ἐστι τέλειον. ἐὰν γὰρ εἴπω, ἀναγινώσκει, ὀφείλω εἰπεῖν καὶ τὸ ἐπαγόμενον, ἢ Θεόδωρος, ἢ ἄλλος· διότι πολλοί εἰσιν οἱ ἀναγινώσκοντες. ὅταν δὲ ἐρωτηματικῶς εἴπῃ, βρέχει, ἢ βροντᾷ; διατί οὐ προστίθησι καὶ τὸ ἐπαγόμενον; διότι εἷς ἐστιν ὁ ταῦτα ποιῶν, τουτέστιν ὁ θεός· ὥςπερ καὶ ἐπὶ τοῦ βασιλέως·

οἷον, ἔδωκεν ἀξίας· ἐποίησε σταθαρίας: — καὶ οὐ λέγει, ὁ δεῖνα· ἐπειδὴ εἷς ἐστιν ὁ ταῦτα πράττων.

Βρέγμα, καὶ βρεχμὸν, τὸ ὑπερμετώπιον μέρος. εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν· ἐν δὲ τοῖς ἐτυμολογικοῖς, τὸ τῆς κεφαλῆς ἄκρον κρανίον· ὅπερ ὁ ποιητὴς βρεγμὸν καλεῖ· (ὥςπερ παρὰ τὸ ἔχω γίνεται ἐχμὸς καὶ νεοχμὸς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βρέχω, γίνεται βρεχμὸς καὶ βρέχμα) ἐπειδὴ ἐν τοῖς ὑετοῖς καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις καταχύσεσι τῶν ὑγρῶν, τοῦτο πρῶτον βρέχεται.

Βρέμει, ἠχεῖ. κυρίως, οἷον, — μέγα βρέμεται χαλεπαίνων: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὁρμᾶν. παρὰ τὸν βρόμον τὸν τοῦ πυρὸς ἦχον πεποίηται. ἐγὼ δὲ τὸν βρόμον, ἀπὸ τοῦ βρέμω.

Βρεντήσιον, χωρίον τῆς Ἰταλίας περὶ τὸν Ἀδρίαν, ἀπὸ Βρέντου τοῦ Ἡρακλέους. ἢ ὡς εὐλίμενος οὖσα· ἐνὶ γὰρ στόματι λιμένες πολλοὶ συγκλείονται. ὡς ἐοικυῖα τοίνυν κεφαλῇ ἐλάφου, οὕτως ὠνόμασται. ἔχει λιμένας κέρασιν ἐλάφου παραπλησίους. βρένδον δὲ καλοῦσι τὴν ἔλαφον Μεσάπτιοι· καὶ βρέντιον Μεσαπτίοις ἡ κεφαλὴ τῆς ἐλάφου. τὸ ἐθνικὸν, Βρεντεσῖνος.

Βρεττανοὶ, ἔθνος ἀπὸ Κελτοῦς τῆς Βρεττάνου θυγατρός· Βρεττία δὲ, ἡ νῆσος ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, ποταμὸν ἔχουσα Βρέντιον. οἱ δὲ, Βρεντανίδαι. καὶ τὸ ἐθνικὸν ἔδει Βρεντιανὸς, ὡς Πολύβιος· νῦν δὲ λέγονται Βρέντιοι. εἰσὶ καὶ Βρεντανίδες νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ. τὸ ἐθνικὸν, Βρεντανοί.

Βρέφος, τὸ νεογνὸν παιδίον· κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπου· Καλλίμαχος ἐν τρίτῳ τῶν αἰτίων, καὶ ἐπὶ σκύμνου τίθησι. παρὰ τὸ βράττω τὸ ἀμέλγω· τὸ βράττον τὸ γάλα· τροπῇ τοῦ α εἰς ε. ἢ ὅτι βροτός ἐστιν εἰς φῶς προελθών.

Βρένθειον, μῦρον τῶν παχέων, ὡς ἡ βάκχαρις· οἱ δὲ, ἄκρινον μῦρον. καλοῦσι δὲ καὶ ὄρνεόν τι βρένθον· ὃ ἔνιοι κόσσυφον καλοῦσι. Κύπριοι δὲ βρενθισίτην θρίδακα λέγουσι.

Βρενθία] διότι ῥιζία τινὰ, οἷς ἐρυθαίνονται τὰς γνάθους αἱ γυναῖκες· οἱ δὲ, φύκος ἄγχουσαν· οὐκ εὖ.

Βρέδον, ἔλαφον, ἢ κεφαλὴν ἐλάφου.

Βρενθύεται, μεγαλοφρονεῖ, ἐπαίρεται, οἰονεὶ θρύπτεται. Βισαντίνος φησὶν ἐν τοῖς περὶ χρηστομαθίας οὕτω· Βρένθιον ἐστὶ μῦρον. καὶ οὕτως ἐν τοῖς ἰάμβοις. τοὺς οὖν ἀλαζόνας καὶ τρυφερούς, μύρῳ χρίεσθαι ἀκολουθεῖ. καὶ ἀπὸ τούτου δηλαδὴ τοὺς θρυπτομένους ἐπὶ παντὶ τὸ ἁπαξαπλῶς βρενθυομένους λέγουσιν. οὕτως εὗρον ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ.

Βρενθυόμενοι, δυςχεραίνοντες, ὀργιζόμενοι, θυμούμενοι· καὶ βρενθύεσθαι, τὸ διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι, προς-
213 ποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι· παρὰ τὸ μετὰ βάρους θύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. σημαίνει καὶ ἐπαιρόμενοι, μέγα φρονοῦντες.

Βρέτας] παρὰ τὸ βροτὸς, βρέτας κατὰ τροπὴν, τὸ βροτοειδὲς ἄγαλμα, τὸ βροτῷ ὅμοιον· κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ ξύλου πεποιημένον ἀνθρώπου ἄγαλμα, εἴδωλον, μορφή· Κυρηναῖοι δὲ τὸν ἀναίσθητον.

Βρεττία, μέλαινα πίσσα· καὶ βάρβαρος, ἀπὸ τοῦ Βρετίωνος ἐθνικοῦ.

Βρέφος] παρὰ τὸ φέρβω τὸ τρέφω, γίνεται φέρβος· καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων, βρέφος, τὸ δεόμενον τροφῆς. ἢ παρὰ τὸ εἰς φῶς βεβηκέναι.

Βριαρὸς, ὁ ἰσχυρός· καὶ βριαρώτερος. παρὰ τὴν βίαν, βιαρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, βριαρός· ἔνθεν Βριάρεως, ὁ ἑκατόγχειρ θεός. ἢ παρὰ τὸ βρίω, ἀφ' οὗ καὶ βρίθος τὸ βάρος· καὶ ὥςπερ παρὰ τὸ τάχος γίνεται ταχύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βρίθος βριθύς· καὶ βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· καὶ βριθοσύνη· καὶ βριάω βριῶ, ῥῆμα· καὶ παρώνυμον, Βριαρεύς, ὡς πομπὸς, πομπεύς· καὶ ἀπὸ τοῦ Βριαρεὺς γενικὴ, Ἀττικῶς, Βριαρέως· καὶ αὕτη εἰς εὐθεῖαν ἀναχθεῖσα, ἐποίησε τὴν Βριάρεως.

Βριαρὸν, δεινὸν, φοβερὸν, ἰσχυρὸν· βριηρὸν, μεγάλως κεχαρισμένον.

Βριάρηο· οἷον, Βριάρηο κόρα. ἔστι Βριάρηος ἡ εὐθεῖα ὡς μονήρης· ἡ γενικὴ, Βριαρήου· καὶ Θετταλικὴ γενικὴ. Βριαρήοιο, καὶ συγκοπῇ, Βριάρηο.

Βρίακχος, θηλυπρεπῶς ἡ βάκχη, ἡ βριαρῶς ἰακχάζουσα. Σοφοκλῆς, Ἐγὼ δὲ χερσὶν ἄγραν βρίακχον.

Βρίηπυος, μεγαλόφωνος, βαρύφωνος, μέγα. καὶ βαρὺ βοῶν· παρὰ τὸ βρι καὶ τὸ ἠπύειν, ὅ ἐστι φωνεῖν. ἢ μέγας, ἢ δεινός.

Βρίζω, τὸ κοιμῶμαι· Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον: — Ἰλιάδος δ', ἡσυχάζοντα, ἢ νυστάζοντα καὶ ὑπνοῦντα, ἢ ἀμελοῦντα.

Βρίξαι, τὸ μετὰ βορὰν καὶ τροφὴν καθευδῆσαι, βορίξαι τι ὄν· σημαίνει καὶ τὸ ἀναπαύεσθαι καὶ καθεύδειν.

Βριζῶ, θεὸς παρὰ Δηλίοις παρὰ τὸ βρίζειν, ὅ ἐστι καθεύδειν, βριζῶ, θεὸς διὰ ἐνυπνίων μαντευόμενος.

Βρίκελλος, ἔστι βαρβαρικὸν τὸ ὄνομα· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ προσώπων βαρβαρικῶν. καὶ εἴρηται οἰονεὶ βροτῷ εἴκελος, ἢ Βριξὶν εἴκελος. Βρίγες γὰρ ἔθνος βαρβαρικόν. ἄλλοι δὲ βρικέλλους τοὺς κελεύοντας· παρὰ τὸ βρι, καὶ τὸ κέλομαι. ἢ τοὺς ἱστόποδας.

Βριμαίνω, σημαίνει τὸ ὀργίζεσθαι· παρὰ τὸ βρι, τὸ ὑπὸ ὀργῆς βαρύνεσθαι. λέγεται καὶ βριμῶ, ὅθεν καὶ βριμοῦσθαι καὶ βριμῆσαι. καί μοι δοκεῖ παρὰ τοῦτο τὸ βριμῶ παρῆχθαι τὸ βριμαίνω τὸ θυμοῦμαι. καὶ βριμένη, ὀργιζομένη.

Βριμὼ, ἡ Περσεφόνη. ἡ αὐτὴ δὲ λέγεται καὶ Ἑκάτη. Ἀπολλώνιος, Βριμὼ νυκτίπολον χθονίην ἐνέροισιν ἄνασσαν: — Ἑρμῆν ἐρασθέντα, ἐπὶ κυνηγεσίαν ἐξιούσῃ θελῆσαι βιαίως μιχθῆναι· ἡ δὲ, ἐνεβριμήσατο αὐτῷ. ὁ δὲ, φοβηθεὶς, ἀπετράπη. καὶ ἐντεῦθεν Βριμὼ προσηγορεύθη.

Βρίσαι, νύμφαι οὕτω καλούμεναι. ἢ ὅτι βλίσαι, (καὶ γὰρ μελισσουργίαν αὕτη τὸν Ἀρισταῖον ἐδίδαξαν) τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ. ἢ παρὰ τὸ βρύειν, ὅ ἐστιν ἀνθεῖν τὴν ἐλαίαν· ἧς τὴν ἐργασίαν καὶ αὐτὴν ὑπέδειξεν Ἀρισταίνετος τὴν
214 διὰ τῆς ἀμβροσίας. ἢ ἀπὸ τοῦ βρίξαι καὶ κατακοιμῆσαι αὐτὸν, καὶ καταβαυκαλῆσαι, ὅτι ἐτιθήνουν αὐτόν. βρίσαι, τὸ ἐπελθεῖν βαρέως.

Βρισαῖος] οὕτως ὁ Διόνυσος. καὶ εἰ μὲν διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ βρίζειν ἐστὶν, ὁ ὁρμητικός· εἰ δὲ διὰ τοῦ η, ἀπὸ ἄκρας Λεσβιακῆς Βρήσης, ἧς μέμνηται Ἀνδροτίων. ὅτι τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἐν τῇ Βρίσῃ φησὶν. ἱδρύσθαι ὑπὸ Μάκαρος.

Βριλησὸς, ὄνομα τόπου τῆς Ἀττικῆς.

Βρίμη, ἡ ἰσχύς. Ἀπολλώνιος Ἀργοναυτικοῖς, Μηδείης ποτὲ βρίμη Φαρμάκου: — παρὰ τὸ βρι, γέγονε ῥῆμα βρίθω· ὁ μέλλων, βρίσω· ὅθεν ὄνομα ῥηματικὸν, βρίμη. βαρύνεται. τὰ γὰρ εἰς μη λήγοντα ἐνὶ φωνήεντι παραληγόμενα βαρύνεται, φήμη· τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ μ ἕτερον σύμφωνον ὀξύνεται, γραμμή.

Βρισεὺς, ὁ ἥρως· οἷον, Κούρην Βρισῆος: — παρὰ τὸ βρίθω τὸ βαρῶ, βρίσω, Βρισεύς· καὶ πατρωνυμικῶς, Βρισηΐς, παρὰ τὸ βρίθω, παρὰ τὸ βαρεῖν τῷ κάλλει πάσας τὰς γυναῖκας. ἢ παρὰ τὸ βαρεῖν τοὺς Ἕλληνας. ἐβάρησε γὰρ καὶ ἔβλαψε τοὺς Ἕλληνας, διὰ τὸ λαβεῖν αὐτὴν τὸν Ἀγαμέμνονα.

Βριτόμαρτις, καὶ Ἄρτεμις καὶ νύμφη. Καλλίμαχος, Ἑλλόφονον Βριτόμαρτιν εὔσκοπον: — τῆς δὲ θεοῦ Βρι-

τομάρτιδος· ὅτι τοῖς Βρίσαις νύμφαις ὁμαρτεῖ. καὶ Νεάνθης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τελετῶν φησὶ χρησμὸν Διὶ δοθῆναι, ὅτι ἐκ τῆς μήτρας τῆς Ἑκάτης γεννησόμενος, μεταστήσει τῆς βασιλείας αὐτόν. γεννηθείσης δὲ τῆς Ἑκάτης, τὰς συμπαρούσας κόρας τῇ λεχοῖ ἀναβοῆσαι, Βρίτον, τουτέστιν ἀγαθόν. παρὰ τοῦτο δὴ τὸ ἐπίφθεγμα ὠνομάσθαι τὴν θεόν.

Βρόδον] βρόδον ἔστι κατὰ διάλεκτον παρὰ τὸ ῥόδον, πλεονασμῷ τοῦ β, ὥςπερ ῥυτίδες, βρυτίδες· καὶ ῥίζα, βρίσδα, κατὰ διάλυσιν τοῦ ζ.

Βρόμος, κυρίως ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος. πεποιημένη δέ ἐστιν ἡ φωνὴ κατὰ μίμησιν τοῦ ἀποτελουμένου ψόφου ἐν πυρί· οἷον, — τόσος γε πέλει βρόμος πυρὸς αἰθομένοιο: — ἢ παρὰ τὸ βρέμω, βρόμος, ὡς λέγω, λόγος. καὶ βρομήσει, φυσήσει. Διογένης.

Βρόμιος, ὁ Διόνυσος· παρὰ τὸν βρόμον. καὶ γὰρ τῆς Σεμέλης κεραυνωθείσης, ἡρπάγη ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ, κατὰ βούλησιν τοῦ Διὸς, ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

Βροντὴ, παρὰ τὸν βρόμον, βρομὴ, καὶ βροντή. ἔμπυρος γὰρ εἰκότως ὠνόμασται.

Βρόταχος, τὸν βάτραχον Ἴωνες, καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ παρὰ Ξενοφάνει. βάτραχος, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, βράταχος, καὶ βρόταχος.

Βρότος, τὸ αἷμα· ἀπὸ τοῦ βροτοῦ· κυρίως γὰρ βρότος τοῦ ἀνθρώπου, καὶ οὐδέποτε ἄλλου ζώου. καὶ βρότον αἱματόεντα, καὶ ἔναρα βροτόεντα, τὰ ἡμαγμένα, ἢ ἡματωμένα· οἱ δὲ, βροτόεν τὸ λαμπρόν. σημαίνει καὶ χειμάῤῥουν.

Βροτὸς, ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μέμορα, γίνεται μορτός· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β, βροτὸς, ὁ μεμερισμένην ἔχων τὴν φωνήν. ἢ ὅτι καὶ βιβρώσκεται θανών. ἔστι δὲ συνώνυμον, ἄνθρωπος, βροτὸς, μέροψ.

Βροτολοιγὲ, ἀνθρωποφθόρε· παρὰ τὸ βροτὸς, καὶ τὸ λοιγός. ὀξύνεται. τὰ γὰρ εἰς ος ὀνόματα δισύλλαβα ὀξύτονα, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον· οἷον, κακὸς, ἄκακος· σοφὸς, ἄσοφος· [φίλος, ἄφιλος· οἶκος, ἄοικος· Ῥωμαϊκὸς, πολυρωμαϊκὸς] χωρὶς τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν λαμβανομένων· οἷον, Ἀχαιὸς, Φιλαχαιός· Βοιωτὸς, Φιλοβοιωτός· καὶ χωρὶς τοῦ ἰατρὸς, ἀρχιατρός, καὶ ἀγακλειτός. καὶ χωρὶς εἰ μὴ διὰ σημασίαν τινὰ Φυλαχθῇ ἐν τῇ συνθέσει ἡ ὀξεῖα τάσις, ὡς τὸ βροτολοιγὸς, ἵνα φυλαχθῇ ἡ ἐνέργεια. βροτολοιγὸς γάρ ἐστιν ὁ φθείρων τοὺς ἄνδρας. τούτου χάριν καὶ ὁ τόνος ἐφυλάχθη. ἂν γὰρ προπαροξύνοιτο, ἤμελλε παρέχειν ἔμφασιν, ὅτι πάθος ἐστί· καὶ γὰρ τὰ προπαροξύτονα χαίρουσιν ἀναλύεσθαι εἰς πάθη· ὡς ἐπὶ τοῦ λιθόβολος, ὁ λίθοις βληθείς· λιθοβόλος δὲ, ὁ λίθοις βάλλων· καὶ καράτομος, ὁ τὴν κάραν τμηθείς· καρατόμος δὲ, ὁ τὰς κάρας τέμνων, οὗ ἐπὶ δημίου· τὰ γὰρ παροξυνομενα σημαίνουσιν ἐνέργειαν· οἷον· ἡ μὲν Γοργὼ, λέγεται καράτομος, ὡς ἀποτμηθεῖσα τὴν κεφαλὴν· ὁ δὲ Περσεὺς, καρατόμος, ὁ τῆς Γοργοῦς τὴν κεφαλὴν τεμών. τὸ δὲ κλειτὸς καὶ κλυτὸς, εἰ μὲν μετὰ πτωτοῦ συντεθῇ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, φυλάσσει τὴν ὀξεῖαν τάσιν· οἷον, κλειτὸς, ἀγακλειτός· εἰ δὲ μετὰ πτωτικοῦ, ἢ ἀπτώτου μονοσυλλάβου, προπαροξύνεται· πρόκλειτος, ὀνομάκλυτος. τὸ δὲ δουρικλυτὸς, ἐν παραθέσει.

Βρόγχος, ὁ λαιμός· ἢ βρόχθος· ὃν καὶ φάρυγγα καλοῦσι. καὶ ἐπὶ τῶν ἰχθύων, τὰ βράγχη ἔχοντα. παρὰ τὸ βρέχω, βρόχος τὶς ὤν, ὁ ἐν τῷ σιτεῖσθαι καὶ πίνειν βρεχόμενος. ἡ μὲν συνήθεια, βρόγχον καλεῖ· οἱ δὲ ἀρχαῖοι, βράγχον· ἔνθα καὶ βραγχίαν.

Βρόχος, ἐπὶ τοῦ σχοινίου, τὸ περιτιθέμενον ἐν τῷ λαιμῷ· κυρίως δὲ βρόχος λέγεται, ὁ εἰς τὰς ἀγκύρας ἐνημμένος, καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία, διὰ τὸ βρέχεσθαι. ἢ ὁ ἐπιτιθέμενος τῷ βρόγχῳ, ἤγουν τῷ λαιμῷ. τινὲς δὲ παρὰ τὸ τὸν βρόγχον ἄγχειν· σκληρὸν δὲ τοῦτο.

Βροτὸς, ὡς μὲν Εὐήμερος ὁ Μεσήνιος, ἀπὸ Βροτόυ τινὸς αὐτόχθονος· ὁ δὲ Ἡσίοδος, ἀπὸ Βροτοῦ τοῦ Αἰθέρος καὶ Ἡμέρας· ἄλλοι δὲ, ἀπὸ βρότου τοῦ αἵματος. γεννηθεὶς γὰρ, αἱμόῤῥυτος φαίνεται· ἢ ὅτι τροφῇ τῷ ζώῳ, τὸ ἀπὸ ἥπατος ἐπὶ πᾶν μέρος φερόμενον αἷμα. οἱ γὰρ θεοὶ κατὰ ἀντιδιαστολὴν ἀναίμονές εἰσιν. ἢ παρὰ τὸ μείρω, μαρτὸς, ὡς φθείρω, φθαρτός· καὶ τροπῇ βρωτὸς, ὁ ὑπὸ μοῖραν πεπτωκώς.

Βρουμάλιον, παρὰ τὸ ἐξ ἀλλοτρίων βρωμάτων τρέφεσθαι ἅλις. ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκή.

Βρυγμὸς, νόσος· ἀπὸ τοῦ τοῖς ὀδοῦσι πιέζοντα ψόφον ἀποτελεῖν, ὡς ἐν ῥίγει συμβαίνει. καὶ βρύκουσα, δάκνουσα. καὶ Ἱπποκράτης τὸ βρύκειν τοὺς ὀδόντας, ἐπὶ τῆς συνερείσεως τέθεικε. βρύκειν γὰρ, τὸ λάβρως ἐσθίειν· ἀπὸ τοῦ τρίβειν τοὺς ὀδόντας.

Βρόχθος, τὸ ὀλίγον πόμα, καὶ ἡ φάρυγξ, δι' ἧς καταπίνομεν. Θεόκριτος, Ὡς μέλι τοὶ γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο: — παρὰ τὸ βρέχω, βέβροχα, βρόχος· καὶ βρόχθος, κατὰ πλεονασμόν. τὸ γὰρ πινόμενον, βρέχει· καὶ τὸ πῖνον ὄργανον, βρέχεται. πεποιημένη δέ ἐστιν ἡ λέξις, ἀπὸ τοῦ γενομένου ποιοῦ ἦχου ἐν τῷ καταπίνειν.

Βρωμηστὴς, χορτοφάγος· καὶ ὄνος διὰ λιμὸν ὀγκούμενος.

Βρῶσις] παρὰ τὸν βρώσω μέλλοντα γίνεται βρῶσις, ἡ τροφή, ὡς λέξω, λέξις· καὶ βρώμη, ὡς κωλύσω κωλύμη· καὶ φιλήσω, φιλήμη. σημαίνει δὲ τὴν βρῶσιν· οἷον, — μνησώμεθα βρώμης: — καὶ βρῶμα, παρὰ τὸν βρώσω μέλλοντα· βρῶ γὰρ τὸ ἐσθίω, ἐνεστώς. 216

Βροῦχος, εἶδος ἀκρίδος. παρὰ τὸ βρύκειν τὸ ἐσθίειν, βρύκος· καὶ βροῦχος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ μάσταξ καλεῖται, παρὰ τὸ μασᾶσθαι· Νίκανδρος, Μάστακι σιτοβόρῳ ἐναλίγκιος: — Κλείταρχος δέ φησιν, ὅτι κατὰ Ἀμβρακιώτας μάσταξ καλεῖται ἡ ἀκρίς.

Βρυγμὸς, ἡ σύντομος ἐδωδή· ἢ τρισμὸς ὀδόντων· ἢ μύλων ἀπόνησις. ἐκ τοῦ βρύκω, βρυγμὸς, ὡς φύσσω, φυγμός.

Βρύκω] παρὰ τὸ βοράν, βορύκω, καὶ βρύκω, τὸ ἐσθίω· ἐκ τούτου βρυκανός, ὡς πείθω, πιθανός· ἵκω, ἱκανός· καὶ ὡς πεύκη, πευκανός, καὶ πευκεδανός, οὕτω καὶ βρύκω, βρυκεδανός, ὁ πολυφάγος, ἢ μακρός· σημαίνει δὲ τὸ ῥῆμα, τὸ συνερείδειν τοὺς ὀδόντας μετὰ ψόφου.

Βρύτια, ἃ καὶ βρύτεα, τὰ τῆς σταφυλῆς πιέσματα· ἃ τινὲς στέμφυλα λέγουσι. παρὰ τοὺς βότρυς, βρύτια, οἱ δὲ Ἀττικοὶ, τὰ τῶν ἐλαιῶν ἁλέσματα.

* Βρώμη, ἡ τροφὴ, ἐκ τοῦ βέβρωμαι βέβρωσαι, παρὰ τὸ βρώσκω.

Βρύττοντες] οὕτως οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς πυρέττοντας ἔλεγον· παρὰ τὸν βρύχετον, ὅ ἐστιν ὁ πυρετός. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν εὗρον σημαίνειν τὴν λέξιν, ἀντὶ τοῦ ὀρύττοντες.

Βρύττειν, ἐσθίειν, Διογενιανός. εὗρον ἐγώ.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Βύβλος, πόλις Φοινίκης ἀρχαιοτάτη. εἴρηται, ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ τιθέμενα βιβλία ἄσηπτα διαφυλάττεται. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι Ἶσις ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παραγενομένη, κλαύ-

ουσά τε τὸν Ὄσιριν, τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς ἐκεῖσε ἀπέθετο βύβλινον ὑπάρχον, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νείλῳ Φυομένης βύβλου. Ἡσίοδος: Βύβλον τ' ἀγχίαλον, καὶ Σιδῶν' ἀνθεμόεσσαν: — τὸ ἐθνικὸν, Βύβλιος, καὶ Βυβλιάς.

40 Βύβλιον καὶ βιβλίον διαφέρει. βύβλιον, λέγεται τὸ ἄγραφον· οἷον, Ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντα γράφεται: — δηλονότι ἄγραφον· βιβλίον δὲ, τὸ γεγραμμένον. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως· ἐξ οὗ καὶ Βύβλινος οἶνος, ἀπὸ Βύβλου πόλεως.

Βυζάντιον, ἡ πόλις, διὰ τὸν Βύζαντα τὸν Θράκης βασιλέα.

Βύζην, ἱκανῶς καὶ δαψιλῶς· ὡς τὸ χύδην βεβυσμένος.

Βόκχις, ὄνομα Αἰολικόν. παρὰ τὸ βάκχος, βάκχις, καὶ βύκχις· ὡς ἵππος, ἱππίς· καὶ οἶκος, οἰκίς· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς υ, ὡς βάθος, βυθίς.

50 Βύκτης, ἠχητικός, ὁ μεγάλα ἠχῶν. Ὅμηρος, Βυκτάων ἀνέμων: — καὶ Λυκόφρων, Βύκτας ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας βοός: — παρὰ τὸ βύω, βέβυσμαι, παράγωγον βύζω· ὁ παρακείμενος, βέβυκται· ἐξ αὐτοῦ, βυκτης. ἢ πεποίηται ἀπὸ τοῦ βυθοῦ καὶ τοῦ ἀράττειν· ἢ παρὰ τὸ βῦ, βύκτης· τὸ γὰρ βῦ, ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐλέγετο· καὶ Σώφρων, βύβα ἀντὶ τοῦ μεστὰ καὶ πλήρη καὶ μεγάλα βύζειν. εἰς τὸ νῆμα.

217 Βυούσης] μύω, τὸ καμμύω· ὁ μέλλων, μυῶ· τροπῇ τοῦ μ εἰς β, βυῶ· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, βυῶ, βυεῖς· ἡ μετοχὴ, βυῶν, βυοῦσα.

Βύνη, ἡ Λευκοθέα ἡ Ἰνώ· οἷον, — Βύνης καταλέκτριαι αὐδήσσης: — εἴρηται παρὰ τὸ εἰς βυθὸν δύνειν, βυθοδύνη· καὶ κατὰ συγκοπὴν, Βύνη· ἢ παρὰ τὸ δύνω, δύνη, ἡ καταδῦσα εἰς θάλασσαν· καὶ βύνη, κατὰ τροπὴν, ἄλλοι θαλάμη, ἢ πεύκη, ὡς παρὰ Λυκόφρονι.

10 Βόρσα] παρὰ τὸ δείρω, τὸ ἐκδέρω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, δέρσω· καὶ δέρσα, καὶ βόρσα, ἡ ἐκδερομένη τῷ σώματι. ἢ παρὰ τὸ ῥύω, ῥύσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βόρσα, καθ' ὑπερβιβασμὸν, ἡ περιῤῥεομένη τῷ ἱδρῶτι.

Βυρσοδέψης, παρὰ τὸ δεψῆσαι, ὅ ἐστιν ἀπαλύναι. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ σκυτοδέψης καλεῖται.

Βυθὸς, τὸ ἄφατον βάθος, τροπῇ τοῦ α εἰς υ. ἢ παρὰ τὸ βύζω, βυστὸς καὶ βυθὸς· τροπῇ τοῦ θ εἰς σ, καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου σ, γίνεται βυσσὸς, τὸ βάθος.

20 Βύσσος, εἶδος βοτάνης· ἐξ οὗ καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς βαπτόμενα ἱμάτια, βύσσινα λέγονται.

Βυζάντες, Λίβυες, περὶ Καρχηδόνα τῆς Λιβύης ἔθνος. ἀφ' οὗ ἡ πόλις, Βυζάντιον· καὶ Βυζάντιοι ἐν Λιβύῃ. Βυζάντιον δὲ τὸ ἐν Θράκῃ βασίλειον, πόλις διασημοτάτη πρὸς τῇ προποντίδι, πρὸς τῷ μέρει τῆς Εὐρώπης· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Βύζαντος τοῦ Κρεούσης τῆς Ἰοῦς θυγατρὸς, καὶ Ποσειδῶνος. ἢ ὅτι τοῦ στόλου Βύζης ἦν ἡγεμών. μετωνομάσθη δὲ Κωνσταντινούπολις καὶ Νέα Ῥώ-

30 μη. τὸ ἐθνικὸν, Κωνσταντινοπολίτης, ἄνευ τοῦ υ· τὸ κτητικὸν, Βυζάντεια, διὰ διφθόγγου.

Βυσσοδομεύω] — δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων: — ὁ ἐν ἑαυτῷ ἐν βάθει διαλογιζόμενος, καὶ κεκρυμμένα βουλευόμενος, ἢ ἐνθυμούμενος. βυσσοδομεῖν, ἐν βυθῷ τινὶ οἰκοδομεῖν· παρὰ τὸν βυσσὸν, καὶ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ· τὸ ἐν βάθει κατασκευάζειν, ὥστε μὴ πρότερον γνωσθῆναι πρὶν ὑπερέχειν ἄνω.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

40 Βώκαρος, τὸ ἔαρ ὑπὸ Τροιζηνίων· παρὰ τὸ τῷ βίῳ χαρὰν φέρειν, βώχαρος, καὶ βώκαρος. καὶ ποταμὸς δὲ Σαλαμῖνος οὕτω καλούμενος.

Βῶλος, ἡ γῆ· παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω· ὅθεν καὶ βῶστρον. ἐξ αὐτοῦ βῶλαξ, ὡς λίθος, λίθαξ. ἢ παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν βοῶν ἁλοᾶσθαι κοπτομένη ἡ γῆ. ἢ παρὰ τὸ πολεῖσθαι καὶ συνεχῶς παρ' αὐτῶν στρέφεσθαι, πῶλος καὶ βῶλος. ἢ ὅτι βαλλόμενος λύεται.

Βωμὸς, σημαίνει δύο· τέμενος ἱερὸν ὅπου θύουσι τοῖς θεοῖς, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, ὁ βεβηκὼς καὶ ἱδρυμένος τοῖς θεοῖς πρὸς θυσίαν· ἐπιτίθεται γὰρ τὰ ἱερὰ παρ' αὐτῷ: ἢ παρὰ τὸ βαίνειν τὸ αἷμα ἐν αὐτῷ. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν βάσιν, ὡς παρὰ Ὁμήρῳ, Ἅρματα δ' ἀνβωμοῖσι τίθει: — παρὰ τὸ βῶ, ὅπου τὰ τιθέμενα βέβηκε.

Βωμολόχοι, κυρίως ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς λοχῶντες, (ὅ ἐστι καθεζόμενοι) καὶ μετὰ κο- 218
λακείας προσαιτοῦντες· οὕτω γὰρ ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι παρὰ τῶν ἀποθυόντων, πολλὰ λιπαροῦσι κολακεύοντες. μεταφορικῶς δὲ καὶ οἱ παραπλησίως τούτοις ἕνεκα ὠφελείας τινὰ κολακεύοντες ἄνθρωποι, εὔκολοι καὶ ταπεινοὶ, καὶ πᾶν ὁτιοῦν ὑπομένοντες ἐπὶ κέρδει διὰ τοῦ παίζειν τε καὶ σκώπτειν. ὅθεν καὶ βωμακεύματα, καὶ βωμολοχεύματα. ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβανόμενοι ταῖς θυσίαις αὐληταὶ καὶ μάντεις. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Κυρηναῖος, ὡς εὐτράπελον καὶ γελωτοποιόν· τινὲς δὲ τὸν μετά τινος εὐτραπελίας κόλακα, καὶ τὸν πανοῦργον καὶ συκοφάντην.

Βωμολοχίας] Οὐ σύνηθες ἔμοιγε βωμολοχίας καὶ γλίσχρας ἐλπίσιν ἐγκαλλωπίζεσθαι: — κολακείας, γελωτοποιίας.

Βώμαξ, ὁ βωμολόχος, ὁ τὰ ἀπὸ τῶν βωμῶν πρὶν καρπωθῆναι αἴρων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μαλακιζομένων. λέγεται καὶ βώμαξ ὁ μικρὸς βωμὸς ὑποκοριστικῶς. οὕτω πρότερον ἐκαλεῖτο ὁ Εὐρώτας. εἴρηται παρὰ τὸ βοὸς μυκηθμὸν παραπλήσιον ἔχειν.

Βωνίτης, σημαίνει τὸν βουκόλον. Καλλίμαχος, Οἷους βωνίτῃσιν ἐνὶ κρύπτουσι γυναῖκες: — διὰ τοῦ ι, ὡς πολίτης.

Βῶξ] παρὰ τὸ βοάζω, βοάξω, βόαξ· καὶ κατὰ συναίρεσιν, βῶξ, εἶδος ἰχθύος. σύνθετον δέ ἐστι, μεταπεπλασμένου τοῦ διπλοῦ· ὥστε ἐγκεῖσθαι τὸ βου ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ὄψ. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἰχθῦς. ὅμοιον καὶ τὸ κάλυξ, παρὰ τὸν καλύπτω μέλλοντα, τὸ κεκαλυμμένον ῥόδον. Ἡρωδιανὸς δέ φησι καὶ δισυλλάβως λέγεσθαι, ὡς Ἀριστοφάνης, Ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα μεστὴν βοάκων: — καὶ Φερεκράτης, εἰπὼν, — τί ληρεῖς; ἀλλὰ φωνὴν οὐκ ἔχων Ἰχθῦν γε φασὶ τὸ παράπαν: — ἐπιφέρει, Νὴ τὸν θεὸν, Κοὐκ ἔστιν ἰχθῦς ἄλλος οὐδεὶς ἢ βόαξ: — Ἀριστοτέλης δὲ, ὅτι φωνὴν προΐεται, καὶ οὕτως ὠνόμασται.

* Βωσάτω, ἀντὶ τοῦ βοησάτω.

Βώσεσθε] Πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμμοροι, Ἀπολλώνιος. σημαίνει τὸ βιώσεσθε.

Βωστρεῖν, καλεῖν, βοᾶν. παρὰ τὸ βοῶ, βοάζω, βοαστής· εἶτα ῥῆμα βοαστρῶ, ὡς ἀπὸ τοῦ καλῶ, καλίζω, καλλιστὴς, καὶ καλλιστρῶ.

Βώτορες, βοσκήτορες, νομεῖς. παρὰ τὸ βῶ ῥῆμα, βέβοται, βότης, καὶ βοτὴρ, ὡς ἐλάτης, ἐλατὴρ· καὶ ἐπεκτάσει βώτωρ, ὡς Μέντης, Μέντωρ.

Βώτιον, χωρίον περὶ τὸ Ἴλιον· εἰς ὃ καταχθεὶς Ἀγαμέμνων ἐπεβώσατο τὴν Ἄρτεμιν εὐμενῆ αὐτῷ γενέσθαι πλέοντι. καὶ ὠνόμασται οὕτως ἀπὸ τῆς αἰτίας ταύτης, Βώτιον.

Βωτιάνειρα, ἡ βόσκουσα τοὺς ἄνδρας καὶ τρέφουσα. ὡς

σωτὴρ, σώτειρα· καὶ Δημήτηρ, Δημήτειρα, οὕτως ἀνὴρ ἄνειρα· καὶ μετὰ τοῦ βῶ τὸ τρέφω, βωτιάνειρα· καὶ Καλλιάνειρα.

Βῶ, σημαίνει τρία· τὸ τρέφω, ἐξ οὗ καὶ βοῦς, καὶ βόσις ἡ τροφή· ὁ μέλλων, βόσω. βῶ τὸ κατῶ, ἐξ οὗ καὶ βότρυς. βῶ τὸ βαίνω. ἐξ οὗ ὁ μέλλων βήσω· καὶ βίβημι τὸ πορεύομαι· καὶ βῆμα, καὶ βῆσα. βῶ τὸ λέγω, ἐξ οὗ καὶ βάζω.

ΤΟ ΓΑΜΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΑ.

219 Γάμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἁμᾶν τὴν γῆν, ἤτοι θερίζειν· δρεπανῶδες γάρ ἐστιν· ᾧ καὶ ὁ τύπος τοῦ γράμματος ὅμοιός ἐστι.

Γάγαι, πόλις Λυκίας. εἴρηται ὅτι Ῥόδιοι Λυκίους αἰτοῦντες τόπον ἐν ᾧ κατοικήσουσιν, ἐβόων Γᾶ γᾶ, τῇ πατρῴᾳ φωνῇ δωρίζοντες· καὶ ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα ἐτέθη τῇ πόλει. ἢ ὅτι Νέμιος στρατηγῶν Ῥοδίων, καὶ τοὺς Λυκίων καὶ Κιλίκων λῃστεύοντας κατὰ θάλασσαν νικήσας, νυκτὸς χειμῶνι περιέπεσε· καὶ κινδυνευούσης τῆς νεὼς, τῶν ἐμπλεόντων ἀναβοησάντων τῇ Δωρίδι φωνῇ Γᾶ γᾶ, ἐκ τοῦ ἐπιφθέγματος προσέσχον καὶ ἐσώθησαν. ἡμέρας δὲ γενομένης, κατὰ τὸν τόπον ἔκτισε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς λεχθείσης φωνῆς, Γάγαι.

Γαγγαμών] παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω, γίνεται γάζω· καὶ ὡς σκεδῶ σκεδάζω σκεδασμὸς, κλύζω κλυσμὸς καὶ κατακλυσμὸς, οὕτω γαζω, γασμός· καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ σ, καὶ διπλασιασμῷ, γίνεται γαγγάμων γαγγάμονος. σημαίνει δὲ τὸ λαμβάνον δίκτυον. ἔστι κυρίως γαγγάμη, σαγήνη, ἢ δίκτυον. ὅθεν καὶ οἱ σαγηνευταὶ γαγγαμουλκοὶ, οἱ σαγηνεύοντες· καὶ γαγγαμεύς τις, ὁ τῇ γαγγάμῃ ἐργαζόμενος.

Γαγγαλίζω] παρὰ τὸ γελῶ, γελίζω· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, γαλίζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἑτέρου γ, γαγγαλίζω, τὸ εἰς γέλωτα ἄγω.

Γάγγραινα, πάθος διαβρωτικὸν σαρκῶν. παρὰ τὸ γράω (ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω· Καλλίμαχος, — αὐζηῶν ἔγραε κηδόμενος: — ἀντὶ τοῦ ἤσθιεν) γίνεται γραίνα· καὶ ἐν διπλασιασμῷ, γάγγραινα.

Γάδειρα] τὰ Γάδειρα λέγονται πληθυντικῶς· ἀπὸ τοῦ γῆ καὶ τοῦ δειρά, οἱονεὶ γῆς δειρά. τὰ γὰρ γάδειρα, τῆς γῆς ἐξοχή ἐστιν. ἢ, ὡς φησὶ Κλαύδιος Ἰούλιος ἐν ταῖς Φοινίκης ἱστορίαις, ὅτι Ἀρχαλεὺς υἱὸς Φοίνικος, κτίσας πόλιν, ὠνόμασε τῇ Φοινίκων γραφῇ. γάδον γὰρ παρ' αὐτοῖς, τὸ ἐκ μικρῶν ᾠκοδομημένον.

Γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον. γάζα γὰρ θησαυρός· εἰς τὸ ῥητορικόν. καὶ πλοῦτος. καὶ ταμεῖα γάζας· Διογένης.

Γάκινος, ὁ σεισμὸς κατὰ Ἀθηναίους, ὁ τὴν γῆν κινῶν. ἔστι δὲ καὶ ῥητορικὴ ἡ λέξις.

Γάλα, παρὰ τὸ γεῖα καὶ τὸ ἄλλομαι, τὸ ἐκ τῶν γυίων ἀλλόμενον.

Γαληψός, πόλις Θράκης· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Γαλήψου τοῦ ἐκ Θάσου καὶ Τηλέφης. ὁ πολίτης, Γαλήψιος. τὰ δὲ εἰς ψος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὀξύνεται, σκινδαψός, (ὀργάνου ὄνομα, καὶ κύριον· τίθεται καὶ κατ' οὐδενὸς, ὡς τὸ τραγέλαφος) χεραψός, καλψός.

Γάλα] παρὰ τὸ καλὸν εἶναι εἰς ἀνατροφὴν, κάλα, καὶ γάλα. ἐκ δὲ τοῦ γάλα, γαλήνη, ἡ πραεῖα καὶ ἐφεσταμένη θάλασσα. ἢ παρὰ τὸ γελᾶν, γελάνη τὶς οὖσα καὶ γαλήνη, ἡ πρᾶον ἔχουσα καὶ ἡδὺ θέαμα. ζήτει εἰς τὸ Γάκινος.

Γαλαθηνὸς, ὁ ὑποτίτθιος καὶ ὑπομάζιος· ὥσπερ παρὰ τὸν δείσω μέλλοντα, γίνεται δεινός· κλείσω, κλεινός· οὕτω καὶ παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα, (δηλοῖ τὸ θρέψω) γίνεται θηνός· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ γάλα, γίνεται γαλαθηνός, ὁ ὑπὸ γάλακτος τρεφόμενος.

Γαλατία, χώρα· ὠνομάσθη (ὡς φησὶ Τίμαιος) ἀπὸ Γαλάτου, Κύκλωπος καὶ Γαλατίας υἱοῦ· ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ὑπὸ καίσαρος Αὐγούστου καταλειφθῆναι Γάλλους στρατιώτας. ἡ χώρα· ἡ δὲ πόλις, Ἄγκυρα.

Γαλόω] οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἔστι γάλως· εἶτα διαλύσει τοῦ ω, γάλοως, ὡς τὸ, Ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἔβη: — ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν λέγει, ὅτι ἔστιν εὐθεῖα ἡ γάλως. ἔστι δὲ ἡ ἀνδρὸς ἀδελφή. κλίνεται τῆς γάλω. ὁ κανών· τὰ δὲ βαρύτονα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ κλίνονται, τῆς Κέω. ἡ δοτικὴ, τῇ γάλῳ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, γαλόῳ. διὰ τοῦτο καταβιβάζει τὸν τόνον· ἐπειδὴ οὐδέποτε ἐπὶ τέλους κειμένου τοῦ ω, τρίτη ἀπὸ τέλους τίθεται ἡ ὀξεῖα· χωρὶς τῶν Ἀττικῶν. κλίνεται δὲ καὶ γάλως γάλωτος, ὡς γέλως γέλωτος.

Γάλλος, ὁ Φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος· διὰ τὸ φύλλα κισσοῦ κατεστήχθαι, ὡς οἱ γάλλοι. ἀεὶ γὰρ ταῖς Διονυσιακαῖς τελεταῖς κισσῷ ἐστεφανοῦντο.

Γάλλος, ὁ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ὀργιαζόμενος· ὁ ἄλλός τις γενόμενος καὶ μεταβαλὼν τὴν φύσιν ἐξ ἀνδρῶν, καὶ οὔτε ἀνὴρ ὢν οὔτε γυνή· ἐξεστέμνοντο γὰρ οἱ τελούμενοι τῇ θεῷ. ἢ ἀπὸ Γάλλου ποταμοῦ τῆς Φρυγίας, παρ' ὃν ἐτελοῦντο.

Γαλεάγρα, ἡ τῶν θηρίων ὑποδοχή.

Γαλερὸν, ἱλαρόν, ἡδύ, πρᾶον. τάσσεται δὲ ἐπὶ βλεμμάτων. καὶ γαλερωπὸς, ὁ γαλερὸν καὶ ἐπιτερπὲς βλέπων.

Γαλιάγκων, ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττω ἔχων.

Γάλωνες, χρῶμα ἵππων τὸ ὀνοειδές. τὰ περιφράγματα Φοίνικες.

Γάμος] παρὰ τὸ δαμῶ τὸ δαμάζω, γίνεται δάμος, καὶ γάμος, ὁ δαμαστικὸς τῶν θηλειῶν. ὅθεν καὶ τὰς παρθένους ἀδαμάστους λέγει Ὅμηρος· οἷον, — παρθένος ἀδμής: — οἱ δὲ, παρὰ τὸ γεννᾶν, γάμος. ἐτυμολογοῦσι δὲ καὶ παρὰ τὸ δύο ἅμα εἶναι, κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς γ. γαμβρὸν δὲ, τὸν νυμφίον, ἢ τὸν κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖον. ἐναλλάσσεται δὲ τὸ ὄνομα πολλάκις. Σοφοκλῆς δὲ τὸν πενθερὸν ἀντὶ τοῦ γαμβροῦ λέγει.

Γαμησείω, διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἀπὸ τοῦ γαμήσω μέλλοντος. καθόλου γὰρ τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων διὰ τοῦ ειω γινόμενα παράγωγα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· οἷον, ἀπὸ μὲν ἐνεστῶτος, ὀλῶ, ὀλείω· κιχῶ, κιχείω· κρατῶ, κρατείω· ἀπὸ δὲ μέλλοντος, ὄψω, ὀψείω· βρώσω, βρωσείω. οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν τὸ ψῶ ψίω, τὸ ἐμβρωματίζω· ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβάς.

Γαμηλία, ἡ εἰς τοὺς φρούτορας διδομένη ἐγγραφὴ, καὶ εἰσαγωγὴ ἐπὶ γάμοις, ἣν ὠνόμαζον καὶ κουρεῦτιν. οἱ δὲ φασὶ γαμηλίαν θυσίαν, ἣν ἔθυον τοῖς δημόταις οἱ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐγγραφόμενοι καὶ μέλλοντες γαμεῖν. ἐγίνετο δὲ ἡ θυσία τῇ Ἥρᾳ καὶ Ἀφροδίτῃ καὶ Χάριτι.

Γαμηλίαι, αἱ ἐπὶ τοῖς γάμοις ἑορταί. Λυκόφρων, — καὶ γαμηλίους ἔξει θυηλάς.

Γαμήλια] παρὰ τὸ γαμῶ, γαμήσω, γαμήλια, ὡς δεμῶ, δεμήσω, δεμήλια, καὶ θεμήλια· καὶ ὡς παρὰ τὸ κατοικῶ κατοικήσω κατοικήσια, καὶ κατοικέσια. ἔστι δὲ θυσία τοῖς ἐν τῷ δήμῳ θεοῖς. ἡ εἰς τοὺς φρούτορας ἐγγρα-

BODLEIAN LIBRARY OXFORD

φὴ τῶν ἐφήβων, γαμήγυρις ἐλέγετο. γαμήλιος ὁ εἰς τοὺς γάμους πλασσόμενος πλακοῦς.

Γαμβρὸς] παρὰ τὸ γάμω, γαμβρός· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ β. ἢ παρὰ τὸ γάμος.

Γαμψός, ὁ κεκαμμένος. παρὰ τὸ κάμπτω, κάμψω, γαμψός, τροπῇ τοῦ κ εἰς γ, ὡς καμψώνυχες, γαμψώνυχες.

Γαμφηλή, ἡ γνάθος, ἡ σιαγών· παρὰ τὸ κάμπτω, γάμπτω· καὶ ὥςπερ παρὰ τὸ θάπτω γίνεται ταφή, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γάμπτω, γαμφή, καὶ γαμφηλή.

Γάνος] παρὰ τὸ γανῶ τὸ λαμπρύνω, γίνεται γάνος· — λαμπρὸν γανόωντες: — καὶ γεγανωμένος· καὶ,— γάνυται δέ γε τοῖς ἐνοσίχθων: — χαίρει, καλλωπίζεται. παρὰ τὴν γῆν, γῶ γανῶ, τὴν θάλλουσαν τοῖς φυτοῖς, τὴν λαμπραὶν καὶ χαρᾶς ἡμῖν αἰτίαν γινομένην.

Γανυμήδης, ὁ ἥρως ὁ οἰνοχόος· παρὰ τὸ γάνος μήδεσθαι τῷ Διί· ὅπερ ἐστὶ τὸ πόμα τὸ λαμπρόν. Εὐριπίδης, Ὅπου βότρυος ἐν ὄμβρῳ γίνεται γάνος: — ἢ παρὰ τὸ γάννυσθαι τοῖς μήδεσι, συνετὸς, ὡς Εὐμήδης.

Γαργαλίζει, κινεῖ, ὑποσαίνει, προτρέπει, ἐρεθίζει. καὶ γαργαρίζει, ἐρεθίζει ἀπὸ τοῦ στόματος ὥςτε ἐμέσαι.

Γάργαρος, πόλις τῆς Ἴδης ἐν ὑψηλῷ τόπῳ κειμένη· ἣν κατῴκουν Λέλεγες. ἐξ ἧς διὰ τὸ κρυῶδες ὑποκατέβησαν οἱ Γαργαρεῖς, καὶ ᾤκισαν αὐτὴν ὑπὸ πεδίον Γάργαρον. ἐκείνη δὲ ἐρημωθεῖσα, καλεῖται Πελαιὰ Γάργαρος· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Γαργάρου τοῦ Διός, ὡς δηλοῖ Νυμφίος ὁ Φιλόσοφος. οὕτως Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι Ἰλιάδος, παρατιθέμενος Κλείταρχον Αἰγινίτην λεξικογράφον. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ γαργαρίζειν καὶ ἀναδιδόναι τὰ ὕδατα· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν γαργαρεῶνος. καὶ γὰρ τὸ σῶμα τοῦτο ἀπὸ πυχέος εἰς λεπτὸν καὶ ὀξὺ λήγει.

Γαργαρεών, ὡς Ἱπποκράτης, ἡ λεγομένη σταφυλή· ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ γινομένου ἐν τῇ θεραπείᾳ αὐτῆς. ὡς δὲ Σώρανος, τὸ ἄκρον τῆς λάρυγγος· ἀπὸ τοῦ ὁμοφραδοῦς ἤχου τοῦ ἐν τῇ καταπτώσει γινομένου.

Γαρίμας, ἐκ τοῦ μαρίκας· ἢ ἐκ τοῦ ταρίκας τὸ μαρίκας· βάρβαρον δὲ τὸ ὄνομα, καὶ ἡ κλίσις, καὶ ὁ τόνος. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Γάρκον, τὸ ἔσω τῆς πλάμνης σιδήριον, ὃ τὸν ἄξονα τρίβει.

Γάστριον, πέμμα τι σησαμῶδες, παρὰ Κρησί.

Γαυσὸν, σκαμβὸν, χωλὸν, στρεβλὸν, διεστραμμένον. γαυλοὶ λέγονται καὶ τὰ Φοινικα πλοῖα· καὶ γαυλιτικὰ χρήματα παρὰ Ξενοφῶντι, τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων.

Γαυράγος, σκώληξ, ὑπὸ Συρακουσίων· ὃ ἡμεῖς ἔντερον. καὶ γηφάγοι, οἱ πένητες, ἄποροι, ὡς φασὶ ἐκ γῆς βοτάνας σιτιζόμενοι, τροφῆς ἀμοιροῦντες.

Γαστερόχειρες. καὶ ἐγχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες. καὶ γαστέρες, οἱ τροφῆς μόνης ἐπιμελούμενοι· καὶ γαστρίδες, οἱ τὰς ἔλμινθας ἔχοντες.

Γαστὴρ] παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, γίνεται γαστὴρ, ἡ πάντα τὸν βίον μὴ πληρουμένη λαμβάνουσα. ἐκ τοῦ γαστὴρ, γίνεται γάστρα, ἡ εἰς κύτος γεννη-
222 θεῖσα τοῦ λαμβάνειν. Γάστρην μὲν τρίποδα.

Γαστρίζεσθαι, λαμπρότερον τρέφεσθαι, λοιμάργως διαιτᾶσθαι. γάστρις γὰρ, ὁ πολυφάγος καὶ ἀκρατὴς περὶ τὴν γαστέρα.

Γαστρίμαργος, πόθεν ἐτυμολογεῖται; οὐδεὶς οὔτε γραμματικῶν οὔτε ῥητόρων ἐμνημόνευσεν. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζώων μέμνηται, ζῶον μάργον λέγων, καὶ ὅτι γίνεται ἀπὸ σήψεως, μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος· καὶ ἀφ' οὗ γεννηθῇ, οὐ παύεται γηφαγοῦν, ἕως οὗ ἐκτρυπήσαν τὴν γῆν, εἰς ἐπιφάνειαν ἔλθοι· καὶ ἐλθὸν, θνήσκει τρεῖς ἡμέρας. ἔρχεται γὰρ νέφος βροχῆς, καὶ βρέχει ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ἀναζῇ, μηκέτι γηφαγοῦν. καὶ ἐκ τούτου οἱ μετὰ τοὺς ἀρχαίους φιλόσοφοι ὁρμηθέντες, τοὺς πολυφάγους γαστριμάργους ἐκάλεσαν. δύναται δέ τις εὐσεβῶς τοῖς οὖσιν ἐπιλαβεῖν τὰ εἰρημένα. πᾶν γὰρ πάθος ἀπὸ σήψεως γίνεται· καὶ ἐπὰν γεννηθῇ, οὐ παύεται ἐσθίον τὴν ὑποστήσασαν καρδίαν, ἕως ἂν διὰ τῆς γνωστικῆς ἕξεως εἰς φανέρωσιν ἔλθοι· καὶ ἐλθὸν, θνήσκει ταῖς τρισὶ δυνάμεσι τῆς ψυχῆς· καὶ οὕτως ἡ χάρις τοῦ ἁγίου πνεύματος διὰ νέφους τῆς διδασκαλίας ἐπιφανεῖσα, σταλαγμοὺς δίδωσι γνώσεως, καὶ ζωοποιεῖ· οὐ κατὰ τὴν πρότερον ἐμπαθῆ ζωὴν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπ' ἀρετῇ καὶ θεῷ οἰκείαν.

Γαῦλος, ποιμενικὸν ἀγγεῖον ἢ κάδος, εἰς ὃ τὸ γάλα δέχονται. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ γίνεται γάζω, γάλος, καὶ γαῦλος. καὶ οὐ πάντως δεῖ παρὰ τὸ γάλα λαμβάνειν. λέγεται δὲ καὶ τριήρης γαῦλος, διὰ τὸ πλεῖστα δέχεσθαι, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν. ἔστι δὲ εἶδος πλοίου ληστικοῦ, ἥτις καὶ Λίβυρνος καλεῖται. ἢ γῦαλος τὶς ὤν, τουτέστι κοῖλος. λέγεται καὶ ἀντλητήριόν τι.

Γαῦρος, ὁ ἐπηρμένος καὶ τεθαρσυμένος. παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ, γίνεται γαῦρος· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, ὡς κλαίω κλαύσω.

Γαίω τὸ γαυριῶ· παρὰ τὸ γαῖα· μεγάλη γὰρ ἡ γῆ. τὸ δὲ γαῖα, παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, ἢ χωρητική· ὡς παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, μαῖα· καὶ παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθείρω, ῥαῖα· καὶ γραῖα, πλεονασμῷ τοῦ γ. τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων μονοσυλλάβων ῥημάτων διὰ τοῦ αια γινόμενα θηλυκὰ, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται· οἷον, μῶ, μαῖα· γῶ, γαῖα. τὸ α, βραχύ. διατί; πᾶν θηλυκὸν εἰς α λῆγον, ὀξυνόμενον ἢ περισπώμενον, ἐκτείνει τὸ α· προπαροξυνόμενον δὲ ἢ προπερισπώμενον, συστέλλει αὐτό. ἢ τὰ διὰ τοῦ αια παράγωγα ὑπὲρ δύο συλλαβάς εἰσι, καὶ ἐκτείνονται· τὸ δὲ μαῖα, γαῖα, διήλλαξε καὶ περὶ τὸν χρόνον.

Γαῖα] ἔστι γῶ σημαῖνον τὸ τίκτω· ἐξ οὗ γίνεται γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, οἱονεὶ ἡ γεννητική· ἐκ ταύτης, γεωμέτρης, γεωλόφος, γεωργός. τὰ δὲ εἰς α λήγοντα ἐν τῇ κατ' ἀρχὴν συνθέσει, φυλάττει τὸ α, ἢ τρέπει αὐτὸ, ὀπωροπώλης, γεωμέτρης, γεώλοφος· ἔστι δὲ ὄρος, ὕψωμα γῆς· καλοῦσι δ' οὕτω καὶ τὸν παχὺν καὶ ἀνάσθητον ἄνθρωπον. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ. τὸ δὲ γέα, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ α εἰς η, γίνεται γῆ. ἐκ τούτου γίνεται ἄλλη παραγωγὴ διὰ τῆς αι διφθόγγου, γαῖα, ὥςπερ σελήνη, σελήναια· Ἀθήνη, Ἀθήναια. ἀλλ' ἀντίκειται Σέργιος ὁ γραμματικὸς, λέγων ὅτι οὐκ ἐκ τοῦ γῆ ἐστι 223
τὸ γαῖα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ γαίω.

Γαιήοχος] ἀπὸ τοῦ τὴν γαῖαν ἔχειν, γίνεται γαιόχος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, γαιήοχος, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος· περιλαμβάνει γὰρ αὐτὴν ὁ Ὠκεανὸς δεσπότης γὰρ ἐστι τῶν ὑδάτων. ἢ ὁ συνέχων καὶ βαστάζων τὴν γῆν· φασὶ γὰρ ἐπὶ ὕδατος αὐτὴν ἐστηρίχθαι. καὶ ἐννοσίγαιος λέγεται· τῇ γὰρ τοῦ ὕδατος παρὰ χρόνον τινὰ μεταστάσει, γίνεται ἡ σεισμός. ἢ ὁ χαίρων τοῖς ἅρμασιν· ἵππιος γὰρ ὁ θεός. γαίειν γὰρ τὸ χαίρειν καὶ σεμνύνεσθαι.

Γαιήϊος, πλεονασμῷ τοῦ η, ὡς τὸ Νυσίων, Νυσήϊον.

Γαιζῆται, οἱ Γαλαται· παρὰ τὸ τὴν γῆν ζητεῖν. ἐκπεσόντες γὰρ τῆς ἑαυτῶν χώρας, πολλὴν γῆν περιῆλθον ζητοῦντες ὅπῃ οἰκήσουσιν. Εὐφορίων ἢ Πολυχαρίη· ὅθεν καὶ, Γαιζῆται περὶ δείρεα χρυσοφορεῦντες.

Γαιοδόται, οἱ ἀρχιτέκτονες, ἢ οἰκονόμοι· παρὰ τὸ δεῖν,

ὃ σημαίνει τὸ μερίζειν, οἱ τὴν γῆν διαμερίζοντες, ὅ ἐστι διαγράφοντες εἰς οἰκήματα. Καλλίμαχος, Γαιοδότα καὶ σπάρτα διηνεκὲς ἔῦτε βάλωνται.

Γαίων, ἱλαρός, γαυριῶν, τερπόμενος· γαίουσα δὲ, ὑπερφρονοῦσα· γαίεσκον δὲ, ἔχαιρον.

Γαιὸς, ὁ ἐπίγειος ἄνεμος. Γαιὸν, τὸν ἐργάτην βοῦν. Ἰταλιῶται δὲ καὶ Ταραντῖνοι, γαῖον τὸν μισθὸν λέγουσι.

Γαῖσος, ἐμβόλιον σιδηροῦν τριήρων. [οἱ] δὲ, τὴν φωνὴν τάττεσθαι ἐπὶ τῶν ἀκοντίων, ἃ οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσιν ὑσσούς.

* Γαῖται, οἱ γεωργοί· ἀπὸ τῆς γαίας.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Γεωπεῖναι, παρὰ Ἡροδότῳ οἱ ὀλίγην γῆν ἔχοντες, οἱονεὶ πεινῶντες γῆν. Ὧρος.

Γέγειος, ὁ ἀρχαῖος· παρὰ Ἑκαταίῳ, Καὶ καλῶν ἦρ' ὅτι, τῶς ὁ γέγειος ἔχει λόγος: — καὶ ἠχεῖ γέγεια ἔνθεα μήκωνός τε: — παρὰ τὸ γέα τὸ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, γίνεται κτητικῷ τύπῳ, γέϊος· καὶ διπλασιασμῷ καὶ συναιρέσει, γέγειος. ἢ παρὰ τὸ γέα, γέειος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γέγειος.

Γεγάασι, γεγένηνται. ἀπὸ τοῦ γείνω, γέγονα, γεγόνασι· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ α, γεγάασιν· ἐκγεγάασιν, ἐκγεγένηνται, κατοικοῦσι.

Γεγανωμένος, λελαμπρυσμένος· ἢ χαίρων, ἢ διακεχυμένος· ἢ κεκαλλωπισμένος. καὶ γανωθείς, οἷον καλλωπισθείς· καὶ γανῶσαι, ἐπὶ τοῦ λαμπρῦναι· καὶ γανεῖν, λευκάναι· καὶ γανερὸν, λαμπρὸν, λευκόν· καὶ γάνος, ὕδωρ, χάρμα, φῶς, λῖπος, αὐγὴ, λευκότης, λαμπηδών· ὑπὸ δὲ Κυπρίων, παράδεισος.

Γεγαυῖα] ῥῆμα γῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ γείνω· ὁ μέλλων, γήσω· ὁ παρακείμενος, γέγηκα· καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ βέβηκα, βέβαα, οὕτω γέγηκα, γέγαα· ἡ μετοχὴ, ὁ γεγαώς, τοῦ γεγαότος· τὸ θηλυκὸν, γεγαυῖα. — Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα: — ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα. καὶ ἐὸ γεγῶσα παρ' αὐτό. κανὼν γάρ ἐστιν ὃ λέγω· αἱ εἰς ως μετοχαὶ, εἰ μὲν ῶσιν ἀπαθεῖς, διὰ τοῦ ο κλινόμεναι, τὸ θηλυκὸν ἔχουσι διὰ τοῦ υια· εἰ δὲ κατὰ πάθος, τὴν κλίσιν μὲν ἔχουσι διὰ τοῦ ω, καὶ τὸ θηλυκὸν μετα-
224 ποιοῦσιν εἰς α· ἑστὼς, ἑστῶσα· γεγὼς, γεγῶσα.

Γεγῶσα] ἀπὸ τοῦ γενῶ τὸ γίνομαι, ὁ μέλλων, γενήσω· ὁ μέσος παρακείμενος, γέγηνα· ἀποβολῇ τοῦ ν, γέγηα· ἡ μετοχὴ, γεγαώς, τροπῇ τοῦ η εἰς α. καὶ ἔστι σεσημειωμένον τὸ γεγαώς. μεμαώς, βεβαώς, ἑσταώς· ἅπερ κατὰ κρᾶσιν γίνεται, γεγὼς γεγῶτος, μεμὼς μεμῶτος, βεβὼς βεβῶτος, ἑστὼς ἑστῶτος· καὶ τὰ θηλυκὰ, γεγῶσα, μεμῶσα, βεβῶσα, ἑστῶσα· καὶ τὰ οὐδέτερα διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ γεγὼς, τὸ μεμὼς, καὶ τὰ ὅμοια. ζήτει εἰς τὸ κεκοτηότα.

Γεγωνεῖν, σημαίνει τὸ τὴν φωνὴν ἐξάκουστον ποιεῖν· παρὰ τὸ γνώω· καὶ ἐν ὑπερθέσει, γωνῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, γεγωνῶ. οἱ γὰρ ἐξακουόμενοι, γνωστοί εἰσι. Δίδυμος δέ φησι γεγωνεῖν εἶναι, τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀφικνεῖσθαι τὴν φωνήν. ἢ παρὰ τὸ γνόω γνῶ, γέγνοα· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν καὶ αὔξησιν, γέγωνα, καὶ γεγωνὼς ἡ μετοχή.

Γεγωνέμεν] ἀπὸ τοῦ φωνῶ, τροπῇ τοῦ φ εἰς γ, γεγωνῶ, γεγωνήσω, γεγώνηκα. ἢ ἀπὸ τοῦ γωνῶ, γωνεῖν, καὶ γεγωνεῖν κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· καὶ ποιητικῶς, γεγωνέμεν. ἢ ἀπὸ τοῦ γνώω, (ὅθεν καὶ τὸ γνώωσι) γίνεται μέσος παρακείμενος γεγωνὼς, ἐκβοῶν, κράζων. ἐκ τοῦ γωνῶ, μέσος παρακείμενος, γέγωνα· ἡ μετοχὴ, γεγωνώς. ἐξ αὐτοῦ γεγωνότερος συγκριτικόν· καὶ γεγωνότερον ἐπίρρημα, σημαίνει ἐξακουστότερον καὶ λαμπρότερον.

Γεγωνοῶμαι, γυναῖκες αἱ τὰς κώμας ἐμπιπλῶσαι βοῆς.

Γέλως, παρὰ τὸ τὸ γένειον εἰλεῖν, ὅ ἐστι συστρέφειν· περὶ γὰρ τὸ γένειον μῦς τινὲς κινούμενοι, ποιοῦσι τὸν γέλωτα. ἢ παρὰ τὸ τὰ γυῖα λύειν, ὅ ἐστι τὰ μέλη. ἢ παρὰ τὴν ἕλην, ὃ σημαίνει τὴν θερμασίαν· οἱ γὰρ θερμοὶ, πολλὰ γελῶσιν. ἢ παρὰ τὸ χέω, χέλως, καὶ γέλως· οἱ γὰρ γελῶντες ἐκκεχυμένην ἔχουσι τὴν ψυχήν.

Γελοῖος, ὁ παταγελαστόταατος. παρὰ τὸ γέλως γελῶ, γελώϊος, ὡς πατρώϊος· καὶ Βοιωτικῶς, γελοῖος. οἱ γὰρ Βοιωτοὶ τὸ ω καὶ ι εἰς τὴν οι δίφθογγον τρέπουσι, τὸ πατρώϊος, πατροῖος λέγοντες, καὶ τὸ ἡρώϊος, ἡροῖος. ἐξ οὗ καὶ γελοῖον. τὰ διὰ τοῦ οιος ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἅπαντα προπερισπᾶται· οἷον, παντοῖος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος· οἱ δὲ μεταγενέστεροι τῶν Ἀττικῶν, τὸ γελοῖος καὶ ὁμοῖος προπαροξύνουσιν· οὐκ εὖ. Γέλοιος λέγεται, ὁ γέλωτος ἄξιος· γελοῖος δὲ, ὁ γελωτοποιός.

Γελαστὸς καὶ ἀγέλαστος. Ὅμηρος, Δεῦθ' ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιειχτὰ ἴδησθε: — δι' ἃ δεῖ γελᾶν. καὶ ἀγέλαστα, ἐφ' οἷς δεῖ μὴ γελᾶν, ἀλλ' ὀργίζεσθαι. παρὰ τὸ γελῶ γελάζω, γελαστός, ὡς πελῶ πελάζω πελαστὸς, πλανῶ πλανάζω, καὶ συγκοπῇ πλάζω.

Γεμέωσι δὲ πεστάδες] γεμώμεν, γεμῆτε, γεμῶσι· καὶ πλεονασμῷ ποιητικῷ τοῦ ε, γεμέωσιν. οὕτως Ἡρωδιανός.

Γεγάμεν, γεγένησθαι. παρὰ τὸ γῶ γήσω, γέγημι· ἀπαρέμφατον, γεγάναι· καὶ Δωρικῶς, γεγάμεν, ὡς τιθέναι, τιθέμεν.

Γεγυρωμένους, ἠτοιμασμένους σώμασι, κεκαμμένους.

Γέγυρον, αὐλὴν, ἢ δεσμωτήριον.

Γέλα, πόλις Σικελίας. ἀπὸ Γέλα τοῦ ποταμοῦ, ἐν ᾧ παράκειται ἡ πόλις. ἢ ὅτι Ἀντίφημος ἢ Δεινομένης ὁ 225
Ῥόδιος, κατα χρόνον εἰς Δελφοὺς παραγενόμενος, ἤκουσεν, ὡς δέοι αὐτὸν πρὸς δυσμὰς ἀπιόντα, πόλιν κτίζειν. ἐπὶ δὲ τῇ ἀπροσδοκήτῳ ἀκοῇ ἐγέλασε· καὶ ἀπὸ τοῦ συμβάντος ὠνόμασε τὴν πόλιν καὶ τὸν παρακείμενον ποταμόν. τὸ ἐθνικὸν, Γελαῖος.

Γέλαν] οἷον, Γέλαν δ' ἀθάνατοι θεοί: — κατὰ συστολὴν λαμβάνεται, ὡς ἡ μετοχὴ δηλοῖ. γέλαντος γὰρ ἡ γενικὴ, κατὰ συστολὴν τοῦ α. τὰ δὲ ἐνδέοντα συλλαβῇ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν, καταλήγουσιν εἰς τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν. οὕτω Ζηνόδοτος.

Γενυῶ, τὸ τίκτω· παρὰ τὴν γῆν τὴν πάντων μητέρα. ἔστι γὰρ γέα· ἐξ οὗ ῥῆμα, γέω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, γεννῶ. ἢ παρὰ τὸ γείνω, γενῶ· ἐπὶ μὲν τῆς γεννήσεως, διὰ δύο νν· ἐπὶ δὲ τῆς ποιήσεως καὶ κτίσεως, δι' ἑνός· ἐξ οὗ καὶ γενητὸς, ὁ κτιστός. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γινῶ γινόμενα ὀνόματα, δι' ἑνὸς ν ἐκφέρονται· οἷον, γένεσις, γενέθλιον.

Γενέθλη, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος ἡμέρα. παρὰ τὸ γενῶ γενέθρα· καὶ Ἰωνικῶς, γενέθρη, ὡς κολυμβῶ, κολυμβήθρα· καὶ κατὰ τροπὴν, γενέθλη· ὅθεν καὶ τὸ γενή. ἀπὸ τοῦ γενῶ, γενή, ὡς ἀπειλῶ, ἀπειλή· εἰλῶ, εἰλή· ὠνῶ, ὠνή. Καλλίμαχος, Τὴν δὲ γενὴν οὐκ οἶδα.

Γενῶ, τὸ πράττω· ὁ μέλλων, γενήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγενον, ὁ μέσος, ἐγενόμην. ζήτει εἰς τὸ ἐγκονεῖν.

Γενεθλιολογία, μαντεία περὶ τῆς γενήσεως.

Γενέθλια, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτήσασα τοῦ τεχθέντος ἑορτὴ· καὶ γενέσια, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ μνήμη.

Γενεὰ] παρὰ τὸ γένος γενεά· σημαίνει δὲ ἅξ· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ παντὸς τῶν ἀνθρώπων γένους, Οἷηπερ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν: — ἐπὶ δὲ τῆς εὐγενείας, —

γενεῇ μὲν ὑπέρτατός ἐστιν Ἀχιλλεύς: — ἐπὶ δὲ τῆς ἡλικίας, Οὕνεκ' ἐγὼ γενεῇφι νεώτατος: — ἐπὶ δὲ τῶν προγόνων, Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρῶές περ: — ἐπὶ δὲ τῶν ἐκγόνων, Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται: — ἐπὶ δὲ διαστήματος χρόνου, τῶν μὴ κατ' αὐτὸ βεβιωκότων, Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί.

40 Γένος] ἐκ τοῦ γένω τοῦ σημαίνοντος τὸ τίκτω, γίνεται γένος, ὡς σθένω, σθένος· μένω, μένος· καὶ νείφω, νέφος. ζήτει εἰς τὸ γεννητικόν.

Γένειον] παρὰ τὸ γένος, γένειον, ὡς δάνος, δάνειον. ἀπ' αὐτοῦ γὰρ τὰ γένη διαστέλλονται, καὶ διακρίνει τὰ γένη. λέγεται ἀπὸ ἱστορίας. ἔθνος γὰρ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδων, ἐπελθὸν παρεκάθετο τοῖς Ῥωμαίοις. ἐκεῖνοι δὲ, ὀλίγοι ὄντες, ἀνοίξαντες ἑτέρας πύλας, ἔφερον τὰς σκλαβηνίας. ὅτι δὲ οἱ σκλάβοι, ὀλίγοι ὄντες, ἔφερον τὰς γυναῖκας αὐτῶν· καὶ περιθέμενοι αὐταῖς σχῆμα
50 ἀνδρεῖον καὶ γενειάδας, ἐξήρχοντο. ἰδόντες δὲ τὸ πλῆθος τὰ ἔθνη, ἠρώτων τοὺς Ῥωμαίους, τίνες εἰσὶν οὗτοι. καὶ ἔλεγον Λογγίβαρδοι, τουτέστι βαθεῖαν ὑπήνην καὶ μακρὰν ἔχοντες.

Γενειάς (ἐκ τοῦ γένειον) ἡ βαθεῖα ὑπήνη· γενειάδες αἱ κατὰ τῶν γενείων γενόμεναι τρίχες· τινὲς γὰρ ἐθειράδες· παρὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ πεφύκασι, τὰ γένεια. [γένυς δὲ] οἱονεὶ κένυς τὶς ἐστίν· ὅτι κενόν ἐστι τὸ κατ'
226 αὐτὴν μέρος τῶν ὀστέων. σημαίνει δὲ καὶ σιαγόνα, — μετὰ γναπτῆσι γένυσιν: — γένυς μὲν, ὁ τόπος τῶν τριχῶν· γένειον δὲ, αἱ τρίχες.

Γενήσεται] γενῶ τὸ πράττω· ὁ μέλλων, γενήσω· ὁ μέσος, γενήσομαι· τὸ τρίτον, γενήσεται.

Γενναῖος, ἀνδρεῖος, εὐγενής, συγγενής, μέγας.

Γέντο] ἐκ τοῦ γείνω, γενῶ· ὁ δεύτερος, ἔγενον· ὁ μέσος, ἐγενόμην ἐγένετο, καὶ γέντο· οἷον, Γέντο δ' ἱμάσθλην: — σημαίνει τὸ ἔλαβεν. ἕλω τὸ λαμβάνω· ὁ δεύτερος
10 ἀόριστος, ἕλον, ἑλόμην ἕλου ἕλετο· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἕλτο· καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ν Δωρικῶς, ὡς ἦλθεν, ἦνθεν, γίνεται ἔντο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γέντο.

Γενῆται] ἐπὶ γένους σύστημα ἐκ τριάκοντα ἀνδρῶν συνεστώς· οὗ οἱ μετέχοντες, ἐκαλοῦντο γενῆται· τοῦ κατὰ γένος ἀλλήλοις προσήκοντες, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος· ἀλλ' ὥςπερ οἱ δημόται καὶ οἱ Φράτορες ἐκαλοῦντο, νόμων κοινωνίαν τινὰ ἔχοντες, οὕτω καὶ οἱ γενῆται συγγενικῶν ὀργίων ἢ θεῶν· ἀφ' ὧν ὀργεῶνες ὠνομάσθησαν. ἢ οἱ ταυτοῦ γένους μετέχοντες· ἢ ἀπ' ἀρχῆς
20 κοινὰ ἱερὰ ἔχοντες· οἱ δὲ, ὁμογαλάκτους Φράτορας συγγενεῖς τοὺς γενῆτας.

Γένος, ἐπὶ ἔθνους τάσσεται, καὶ ἐπὶ πόλεως, καὶ ἐπὶ συστήματος, καὶ ἐπὶ τέκνου, καὶ ἐπὶ σπέρματος.

Γενούστης, παρὰ Πλάτωνι ἐν Φιλήβῳ· ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ ἐννοίας, οἷον ὁ γεννητικός.

Γέρων] παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθείρω, ἔῤῥων καὶ γέρων, ὁ μετὰ φθορᾶς εἰς τὸν ᾅδην πορευόμενος, πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ παρὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἔῤῥειν, τουτέστι φθείρεσθαι, διὰ τὸ θανάτου ἔγγυς εἶναι. ἢ παρὰ τὸ εἰς γῆν
30 ὁρᾶν τῷ κεκυφέναι, καὶ περὶ αὐτὴν νενευκότα περιπατεῖν. ἢ παρὰ τὸ τῆς γῆς ἐρᾶν, πλησίον ὄντας θανάτου καὶ τάφου δεομένους. ἢ παρὰ τὸ γέρας, ὃ σημαίνει τὴν τιμήν. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω· λεκτικοὶ γὰρ οἱ γέροντες· ἔρων καὶ γέρων· καὶ Ὅμηρος, Γῆραϊ δηπο πεπονθότες, ἀλλ' ἀγορηταὶ ἐσθλοί.

Γέροντος] ὁ κανών· τὰ εἰς ρων λήγοντα δισύλλαβα, μὴ ὄντα συγκριτικὰ, φυλάσσει τὸ ω· Φάρων, Φάρωνος· Πτέρων, πτέρωνος· Ἄκρων, ἄκρωνος· Ἄμβρων, ἄμβρωνος. σώφρων σώφρονος δὲ, κοινόν ἐστι. τὸ δὲ γέρων, ὡς μετοχικὸν ἐκλίθη. συνεξηκολούθησε γὰρ τῇ 40
Φέρων, Φέροντος. οὐκ ἔστι δὲ μετοχή, ἀλλ' ὄνομα. εἰ γὰρ ἦν μετοχὴ, Φυλάττειν εἶχε τὸ ω ἐπὶ τῆς κλητικῆς. αἱ γὰρ μετοχαὶ καὶ τὰ μετοχικὰ ὀνόματα, τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς· τὸ δὲ ὦ γέρον, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

* Γερητοθεοδώρους, μιμοῦντας τὸν Γερητοθεόδωρον, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Γερόντειον] τὸ τει, δίφθογγον. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ων βαρυτόνων, διὰ τοῦ ντ κλινομένων, διὰ τῆς ει διφθόγγου 50
γράφεται· λέων, λεόντειος δορά· (τὸ κύριον, διὰ τοῦ ι) δράκων, δραπόντειον αἷμα· γέρων, γερόντειος· Ἀνακρέων, ἀνακρεόντειος· Λαομέδων, λαομεδόντειος· καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ων περισπωμένων· Ξενοφῶν, ξενοφώντειος· Δημοφῶν, δημοφώντειος· πλὴν τοῦ Ποσειδῶν, ποσειδώνιος. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ων βαρυτόνων μὴ κλινομένων διὰ τοῦ ντ, δίφθογγον ἔχει· Θέων, θεώνειος· Τρύφων, τρυφώνειος· πλὴν τοῦ Ἀπόλλων, Ἀπολλώ- 227
νιος, καὶ Ἀμμώνιος. τὰ θηλυκὰ αὐτῶν ταῦτα, διφθογγογραφεῖται, ἀπολλωνεία βάξις, καὶ ἀμμωνεία φήμη. γέροντες, γερόντων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, γεροντέων, [ὡς] ναῦται, ναυτῶν, καὶ ναυτέων. τοῦτο διαίρεσίς ἐστι, καὶ οὐ πλεονασμός. ὁ γὰρ τόνος διελέγχει. εἰ μὲν γὰρ περισπᾶται, δῆλον ὅτι διαίρεσις· εἰ δὲ βαρύνεται, δῆλον ὅτι πλεονασμός, καὶ οὐ διαίρεσις. οὕτως Ἡρωδιανός.

Γέροντα μῦθον, καὶ γέροντα πρᾶγμα ἑτέρως, καὶ ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον, καὶ ἀρχαῖον καὶ παλαιόν. 10

Γερούσιος, καὶ γερουσία] παρὰ τὸ γέρων, γερούσιος οἶνος, ὁ ἔντιμος, ὡς ἑκὼν, ἑκούσιος· καὶ ἐθέλων, ἐθελούσιος.

Γέρας, ἡ τιμή· παρὰ τὸ γῆρας· αἰδοῦς γὰρ ἄξιοι καὶ τιμῆς οἱ γέροντες. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἔρας καὶ γέρας, οὗ πᾶς ἐρᾷ. τὰ γέρα, ὅ ἐστι τὰς τιμάς. ἀπὸ τούτου τὰ γέραα, Ἰωνικῶς· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γέρα. γέρα πεσέμεν, ἀντὶ τοῦ κατέχειν.

Γεραρὸς, ὁ ἔντιμος. παρὰ τὸ γέρας, γεραός· καὶ παράγωγον, γεραηρός, ὡς μέλιτος, μελιτηρός· καὶ ἐν συγκο- 20
πῇ, γεραρὸς, ὁ τῶν γερῶν ἄξιος.

Γεραιὸς, ὁ πρεσβύτης· ἀπὸ τοῦ γέρας γεραὸς, καὶ γεραιός.

Γεραίτερος] οὐ παρὰ τὸ γέρων ἐσχηματίσταυ· οὐδ' ὅλως γάρ ἐστι παρὰ τὸ γέρων συγκριτικόν· ἀπαρασχηματίστον γάρ ἐστι τοῖς τρισὶ γένεσιν· ἀλλὰ παρὰ τὸ γεραιὸς γίνεται γεραιότερος, ὡς παλαιὸς παλαιότερος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γεραίτερος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ρος συγκριτικὰ, ἢ διὰ τοῦ ο λέγεται, ἢ διὰ τοῦ ω μεγάλου. 30
ὅθεν τὸ γεραίτερος, καὶ μεσαίτερος, καὶ φιλαίτερος, κατὰ συγκοπὴν γέγονεν, ἀπὸ τοῦ μεσαότερος καὶ φιλαιότερος, καὶ τῶν ὁμοίων. ὅθεν ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες μεσαίτατος καὶ φιλαίτατος, καὶ ἀρσενικώτατος. οὕτω φιλόξενος εἰς τὰ συγκριτικά.

Γεραῖραι, παρὰ Ἀθηναίοις γυναῖκες τινὲς ἱεραί· ἃς ὁ βασιλεὺς καθίστησιν ἰσαρίθμους τοῖς βωμοῖς τοῦ Διονύσου, διὰ τὸ γεραίρειν τὸν θεόν. οὕτω Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασεύς.

Γεραιστιάδες· οὕτω νύμφαι καλοῦνται ἐν Γορτύνῃ τῆς Κρήτης· ὅτι τὸν Δία τρέφουσαι, ἐγέραιρον. 40

Γεραιστὸς, ἀκρωτήριον Εὐβοίας, ἱερὸν Ποσειδῶνος· παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ γεραίρεσθαι τὸν Ποσειδῶνα. παρὰ τὸ γερῶ, γεράζω, γεραστός.

Γεραίστιον, χωρίον τῆς Ἀρκαδίας, παρὰ τὸ γέρας· ὅτι τίμιόν ἐστι, διὰ τὸ ἐκεῖ τὸν Δία σπαργανωθῆναι.

Γέραστος γεραστοῦ διαφέρει. γέραστος μὲν γὰρ, ἀπὸ τοῦ γέρας, ὁ ἔντιμος· Γεραστὸς δὲ, ἀκρωτήριον ἅμα καὶ ἐπίνειον Εὐβοίας· ἐν ᾧ Ποσειδῶνος ἱερόν.

Γερήνιος, ἔντιμος, παρὰ τὸ γέρας· ἢ ἀπὸ τοῦ Γερήνη
5 Γερήνιος, ὁ ἐν Γερήνῃ κώμῃ τῆς Πύλου τραφείς.

Γέρανος, ὁ ὄμβρος ὑπὸ Κυρηναίων· παρὰ τὸ τὴν γῆν ῥαίνειν. οὕτως Ἑρμήνειος Φίλων ἐν τῷ περὶ χρηστομαθίας. φησὶ δὲ τὴν δευτέραν δασύνεσθαι.

Γέρανος, τὸ ζῶον, οἱονεὶ γήρευνός τις οὖσα· ἀπὸ τοῦ τὰ τῆς γῆς ἐρευνᾶν σπέρματα· ἥτις καὶ σπερμολόγος καλεῖται. ὅτε γὰρ ὁ γεωργὸς σπείρει καὶ οὐ χωννύει αὐτὰ, ἐκείνη συλλέγουσα ἐσθίει. ἔστι δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ
228 γέρανος. ἔστι καὶ ποιά τις ὄρχησις· καὶ ὄργανον ξυλινὸν, ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιτα. ὅθεν καὶ γεράνεια τὰ ἄλφιτα καλοῦσι. γέρανος καὶ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ ἅρπαξ κατεσκευασμένος ὑπὸ τοῦ μηχανοποιοῦ· ἐξ οὗ ὁ ἐσκευασμένος ὑποκριτὴς . . τραγῳδός.

Γερασηνὸς, ἀπὸ τόπου. Ἀλέξανδρος πόλιν παραλαβὼν, τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πάντας κτείνας, ἀπέλυσε τοὺς γέροντας. οἱ δὲ, συνελθόντες, κτίζουσι πόλιν· καὶ λαβόντες γυναῖκας, ἐπωιδοποίησαν.

10 Γέρων, σημαίνει τρία· τὸν προβεβηκότα τῇ ἡλικίᾳ, ὡς τὸ, Παῖδας τρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας: — καὶ τὸν ἔντιμον, ὡς τὸ, Δαίνυ δαῖτα γέρουσι: — καὶ τὸν παλαιὸν, ὡς τὸ, Εἵλετο δὲ σάκος εὐρὺ γέροντος.

Γενεὰ, σημαίνει τέσσαρα· ποτὲ μὲν τὴν ἡλικίαν, — γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκεν ἁπάντων: — καὶ τὴν εὐγένειαν, — γενεῇ μὲν ὑπέρτατος ἐστὶν Ἀχιλλεύς: — καὶ τὴν φυλὴν, Οἷηπερ φύλλων γενεή: — καὶ, πᾶσαι γενεαί: — γενεὰ λέγεται καὶ τὰ εἰκοσιεννέα ἔτη, ὡς τὸ, Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί.

20 Γεράνεια, ὄρος Μεγάρων. Εὐφορίων, — καὶ ὀχθηρῆς Γερανείης: — εἴρηται δὲ, ὅτι Μεγαρεὺς ὁ Διὸς καὶ μιᾶς τῶν καλουμένων θηΐδων νυμφῶν, τοῦ κατακλυσμοῦ γενομένου, πρὸς φωνὴν γεράνων νηχόμενος, προσέφυγε τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους. ἀπὸ δὲ τῶν γεράνων, Γεράνειαν ἐκάλεσαν τὸν τόπον.

Γερένδρυον] Ἀπολλώνιος, Ἔσκε δέ τι βριαρὸν στύπος ἀμπέλου ἔντροφον ὕλῃ, Πρόχυν γερένδρυον· τὸ μὲν ἔκταμον: — ἔστι δὲ παλαιὸν φυτόν· σημαίνει τὸ γεγηρακὸς καὶ παλαιὸν δένδρον· ἢ τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ συμφυὲς
30 ἐξηραμένον. εἴρηται παρὰ τὴν δρῦν. δοκεῖ γὰρ πρῶτον φυτὸν ἐγνῶσθαι δρῦς· ὅθεν καταχρηστικῶς δρυμοὺς ἐκάλουν τοὺς δασεῖς τόπους, ἀφ' οἱωνδήποτε ὄντας φυτῶν· καὶ δρυφάκτους, τοὺς ἀπὸ ξύλων περιορισμούς.

Γεργύρα, ὁ ὑπόνομος δι' οὗ τὰ ὕδατα φέρεται τὰ ὄμβρια· γεώρυγα τινὰ ὄντα· τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ὀρύγματα· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν καὶ διπλασιασμὸν, γεργύρα. ζήτει εἰς τὸ Γόργυρα. ὁ δὲ Ἀλκμὰν, διὰ τοῦ ε, γεργύρα φησί.

40 Γέρδιος, ἡ ὑφάντρια. εἴρηται παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ἔχειν ἕδος, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς ἕζεσθαι.

Γέρρα, Περσικὰ μέν ἐστιν ὅπλα, δερμάτινα κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ, ἅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον, εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς ὕλης, γέρρον ἐλέγετο. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα παρὰ Σικελοῖς, οἷον δέρα τινὰ ὄντα, τροπῇ τοῦ δ εἰς γ· παρὰ τὸ δέρας, ὃ σημαίνει τὸ δέρμα. λέγεται δὲ γέρρα, καὶ τὰ δερμάτινα αἰδοῖα· δέρρα καὶ αἱ σκηναὶ, ἐν αἷς τὰ ὤνια ἐπιπράσκετο· καὶ τὰ στρωτήρια. λέγοιτ' ἂν ὁμοίως καὶ τὰ τῶν σκηνῶν
50 περιφράγματα· διὸ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα γέρρα καλῶν, ἐμπιπρᾶσθαι λέγει. ἐπὶ σταυροῦ δέ φησιν Εὔπολις καὶ Δημοσθένης, τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν: — καὶ οἱ τόποι οἱ περιπεφραγμένοι. καὶ ἀστῖρες Περσικαὶ ἐκ λόγων.

Γεῦσις, κυρίως ἡ ἐπὶ τῶν ὑγρῶν προσφορὰ, δεῦσις τὶς οὖσα· παρὰ τὸν δεύσω μέλλοντα, ὡς γνώσω, γνῶσις.

Γέφυρα, πόλις Βοιωτίας, ἡ καὶ Τάναγρα καὶ Γραῖα καὶ Ποιμανδρία καλουμένη. εἴρηται, ὅτι ἐν σχεδίᾳ κώμῃ κα- 229
τοικοῦντες, καὶ ἐν τῇ πέραν γῇ τοῦ Ἀσωποῦ, διὰ τοῦ χειμῶνος ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους ἐπιμιξίαις, γεφύρας ἐχρῶντο.

Γεφυραῖς, δῆμος Ἀττικός· ὅθεν καὶ Γεφυραία Δημήτηρ. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἔχειν γέφυραν, δι' ἧς ἐπὶ Ἐλευσῖνα κάτεισιν οἱ μύσται.

Γέφυρα, ἡ κατὰ τὸν τόπον οἰκοδομὴ, δι' ἧς ὁδοιπόροι πορεύονται. παρὰ τὸ γῇ καὶ τὸ φυρῶ τὸ ἀναμιγνύω, γήφυρά τις οὖσα, ἡ τῇ γῇ φυραθεῖσα, καὶ ἐφ' ὑγρῷ
10 τόπῳ κειμένη. ἢ ἡ ἐφ' ὑγροῦ γῆ, οἱονεὶ γέφυρά τις οὖσα. Ὅμηρος δὲ, — πολέμοιο γεφύρας, Ἰλιάδος δ', διόδους, τάξεις, ὑπεροχὰς, τὰ μέσα τῆς φάλαγγος. γεφύρωσε δὲ κέλευθον, ἀντὶ τοῦ διαβατὴν ἐποίησε.

Γείνατο, σημαίνει τὸ ἐγέννησεν. ἔστι γέω τὸ σημαῖνον τὸ τίκτω· πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται γένω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται γείνω, τὸ γεννῶ· ὁ μέλλων, γενῶ, ὡς μείνω, μενῶ, κείρω, κερῶ· ὁ ἀόριστος, ἔγεινα, ὡς ἔμεινα· ὁ μέσος, ἐγεινάμην· τὸ τρίτον, ἐγείνατο· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γείνατο.

Γεωφανεῖον, χωρίον ἐστὶν ἐν ᾧ γῆς εἶναι μέταλλον. ἡ δὲ γῆ ἣν ξανθοτέρα, πεποιημένη τοῖς ζωγράφοις εἰς τὰς γραφάς. τάχα δὲ ἡ μίλτος ἐστίν. ἢ μέταλλον γῆς κεραμίτιδος, ἢ τινὸς ἄλλης ἐργασίας.

Γεύλοφα, ἢ γεώλοφα, ὄχθαι· τινὲς ὄρη γεώδη.

Γείτων] παρὰ τὸ γέα γεῖτων· καὶ κατὰ συναίρεσιν, γείτων. ἢ ἀπὸ τοῦ γείνω τοῦ σημαίνοντος τὸ πλησιάζω, γέγονε γείτων. ἢ παρὰ τὸ γῆ, γήϊτων· καὶ κατὰ συναίρεσιν, γείτων. καὶ ὥςπερ ἀπὸ τοῦ εὐδαίμων εὐδαίμονος, γίνεται εὐδαιμονῶ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γείτων γείτονος, γειτονῶ, καὶ γειτονίω· καὶ γειτνιῶ, συγκοπῇ.

Γεῖσα] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι πληθυντικῶς οὐδετέρως λέγεται· οἷον, Οὐ γεῖσα χραισμήσουσιν, οὐδ' ἐπάλξεις, Λυκόφρων. σημαίνει δὲ πᾶν ἐξέχον μέρος, καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν στεγάσματα· καὶ τὸ καλούμενον νῦν περίπτερον, τὸ ἄκρον τῆς ὀροφῆς· Ῥήξας παλαιὰ γεῖσα, τεκτόνων πόνον, Εὐριπίδης. γίνεται παρὰ τὸ γέα, γεῖσα· καὶ γεῖσα κατὰ συναίρεσιν. καὶ γεισίποδες, αἱ δοκοί, αἱ ἐγκείμεναι δοκίδες, ἐφ' ὧν τὰ γεῖσα τίθενται.

Γεισίποδες, παρὰ τὸ εἶναι βάσεις τῶν θεμελίων. καὶ γεισῶσαι, καὶ γείσωσις, τὸ τῆς γῆς ἔκθετον. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ τὰς ὤας τοῦ ἱματίου, γεῖσα εἶπε.

Γειόμορος, ὁ γεωργὸς καλεῖται· Τέμνοντα σπορίμην αὔλακα γειόμορον: — εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὴν γῆν μορεῖν, ὅ ἐστι πονεῖν. γειόμορος οὖν, ὁ γεωπόνος.

Γειοτόμον ἄροτρον] ἡ γῆ· καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν οὐκ ἔχει. μάχεται ἡ φύσις τοῦ ὀνόματος τῇ φύσει τῆς σημασίας.

* Γεωπόνος, ὁ γεωργός· παρὰ τὸ γέα καὶ πονῶ.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Γῆ, παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, ἡ πάντα χωροῦσα. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ χῶ· (τροπῇ τοῦ χ εἰς γ, γῶ) ἀφ' οὗ παράγωγον, χείω· οἷον, Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρωθ' ὅδε χείσεται.

Γηγενής· χωρὶς τοῦ ι. οἱ γὰρ Δωριεῖς γαγενὴς λέγουσιν, ὡς φησὶν Ἡρωδιανός. ὅλα ταῦτα χωρὶς τοῦ ι· ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς γῆ εὐθείας ἔχει τὴν συνθήκην· οἷον, γήπεδον, γηπόνος, γηλοχής, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Γηλοχέες 230
θεράποντες ἀσιγήτοιο λέβητος: — Χοιροβοσκός.

Γήδιον] τριῶν ὄντων τῶν πρωτοτύπων, γῆ, καὶ γαῖα, καὶ γέα, ἐκ τοίου τούτων γέγονε τὸ γήδιον. λέγει δὲ ὁ Δίδυμος, ὅτι ἐστὶ γέα διὰ τοῦ ε· καὶ ἐπειδή, ἡνίκα ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται καὶ παραλήγεται τῷ ε ἢ τῷ α, τότε γίνεται διὰ τοῦ διον ἡ παραγωγή, καὶ προσέρχεται κατὰ τὴν παραλήγουσαν τὸ ι· οἷον, πράξεως ὁ πραξείδιον· λέξεως, λεξείδιον· βοῦς βοὸς, βοΐδιον· νοῦς νοὸς, νοΐδιον· οὕτως οὖν καὶ γέα γέας, γαΐδιον, διὰ τῆς ει διφθόγγου· καὶ κατ' ἔκτασιν Ἀττικὴν τοῦ α εἰς η, γήδιον, διὰ τοῦ η καὶ ι, ὥσπερ εἰκάδιον, ἥκαζον καὶ εἴδειν, ᾔδειν. περὶ δὲ τούτου, ζήτει εἰς τὸ περὶ κτητικῶν τοῦ Χοιροβοσκοῦ.

Γήπεδον, σημαίνει τὸ χωρίον, ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον, τὸ γῇ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον. γίνεται δὲ παρὰ τὸ γῆς πέδον.

Γήπαιδες, οἱ λεγόμενοι Λογγίβαρδοι· ἀονεὶ Γετίπαιδες, οἱ Γετῶν παῖδες.

Γήτειον, τὸ χλωρὸν κρόμμυον. Ἀριστοφάνης, — μήτε γητείῳ νέῳ: — παρὰ τὸ ἐκ γῆς ἔτειον, τὸ αὐτόετες ἐκ τῆς γῆς ὄν. (λέγεται δὲ καὶ γήθυον.) γράφεται διὰ τῆς ει διφθόγγου. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος δισυλλάβων οὐδετέρων, διὰ τοῦ ειον γινόμενα οὐδέτερα μόνον, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· οἷον, δάνος, δάνειον· γένος, γένειον· βρένθος, βρένθειον· ἔστι δὲ εἶδος πολυτελοῦς μύρου. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, γίνεται γῆτος, καὶ γήτειον. πρόσκειται, μονογενῆ, διὰ τὸ ἄγος ἅγιον, διὰ τοῦ ι. ἀλλ' οὐκ ἔστι μόνον. ὁ ἅγιος γάρ, καὶ ἡ ἁγία, καὶ τὸ ἅγιον.

Γηθοσύνη] παρὰ τὸ γῶ γίνεται γήθω, καὶ γηθήσω, γηθοσύνη, ἡ χαρά. παρὰ τὴν γῆν δὲ ἐπεὶ θάλλουσα τοῖς καρποῖς, χαίρειν ἡμᾶς ποιεῖ· ὡς τό, Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος: — ἔστι συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων.

Γηροκομῶ] τὸ ρω, μέγα. ἐκ τοῦ γῆρας γήραος, γήρως· καὶ τοῦ κομῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι. τὰ δὲ παρὰ Ἀττικῶν γενικῶν σύνθετα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἷον, ἠρωφόρος, περωφόρος, γηρωκόμος. καὶ παροξύνονται. τὰ γὰρ ἀπὸ ῥήματος συντεθέντα ὀνόματα, πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον· τὰ δὲ ἀπὸ ὀνόματος, προπαροξύνονται.

Γηροβοσκὸς, ὁ τὸν γέροντα τρέφων. παρὰ τὸ γῆρας καὶ βόσκω.

Γηραιός· παρὰ τὸ γέρας, ὃ σημαίνει τὴν τιμήν· ἕπεται γὰρ τοῖς γέρουσιν ἡ τιμή. τὰ γοῦν παρ' αὐτὸ συγκείμενα διὰ τοῦ η γράφεται· οἷον, καλόγηρος, βαθύγηρως, ὑπέργηρως, κλίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ.

Γηράς] λέγεται ὅτι ἀπὸ τοῦ γηράσας, κατὰ συγκοπήν, γηράς. οὐκ ἔστι δὲ ἐντελὴς ἡ κλίσις. ἀπὸ τοῦ γηρῶ γίνεται γήρημι· ἡ μετοχή, γηράς, ὥσπερ ἵστημι, ἱστάς· τὸ ἀπαρέμφατον γηράναι, ὡς ἱστάναι· ἡ γενική, γηράντος, ὡς ἱστάντος· οἷον, Γηράντων ἀνδρῶν: — καὶ ἡ δοτική, — γηράντεσσι πονεῦσιν: — ἀπὸ τοῦ τοῖς γηρᾶσιν. ἡ αἰτιατική, Γηράντας τιμῶ: — ἔστι δὲ πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας. τὸ γηρᾶς, ὥσπερ τὸ πιμπλᾶς· 231 οἷον, πιμπλῶ, πιμπλᾶς, καὶ πιμπλεῖς. οὕτως οὖν καὶ γηρῶ, γηρᾶς, καὶ γηρεῖς. ἡ μετοχή, Γηρεὶς ἐν οἰκεούσαις — ἡ γενική, γηρέντος, ὥσπερ τιθέντος. Ξενοφάνους, Ἀΐδεω γηρέντος πολλὸν ἀφαυρότερος.

Γῆρυς, ἡ φωνή, παρὰ τὸ γέρας· ἡ γὰρ φωνὴ τοῖς γέρουσι πρέπει. ἢ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, ἡ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας χωροῦσα.

Γηρυὼν, ὁ ἥρως ὁ ἐν Ἐρυθείᾳ τὰς βόας ἔχων. τριχῶς σχηματίζεται τὸ ὄνομα, Γηρυὼν, Γηρυονεύς, Γηρυόνης· ἀφ' οὗ κλίσις διάφορος. παρὰ τὸ γηρύω, ὅ ἐστι φθέγγομαι, πλεονασμῷ τοῦ ν. καὶ ἔστι βαρύτονος μὲν ἡ μετοχή· ὀξύνεται δὲ τὸ ὄνομα. καὶ κατὰ μεταπλασμόν, Γηρυονεύς, καὶ Γηρυόνης. πρέπον ὄνομα βουκόλῳ. κραυγητικοὶ γάρ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν, λέγει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ Γηρυόνης εἶναι, κατὰ ἀποκοπὴν τῆς ης συλλαβῆς, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, Γηρυὼν, ὡς πόθεν, πῶς.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Γίγαντος, μεγάλου, ἰσχυροῦ. Γιγαντία, ἡ Λυκία· καὶ Γίγαντες, οἱ οἰκοῦντες. Γίγας] παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γίνεται γάς· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, γίγας· ἢ παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς ἰέναι· οἷον, Οὓς καλέουσι γίγαντας ἐπώνυμον ἐν μακάρεσσιν· Οὕνεκα γῆς ἐγένοντο, καὶ αἵματος οὐρανίοιο: — οὕτως Ὀρφεὺς ἐν τῷ ὀγδόῳ τοῦ ἱεροῦ λόγου.

Γιγωνίς, ἄκρα μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Πελλήνης. καὶ Γιγωνὶς ἐντεῦθεν ὁ Διόνυσος εἴρηται, ἀπὸ τῶν γιγάντων· ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέοντος ποταμοῦ Γίγαντος.

Γίγλυμος, ὁ στρεφόμενος γόμφος ἐπὶ τῶν θυρῶν καὶ ἐπὶ τοῦ θώρακος· οἱ στροφεῖς. καὶ φιλήματος εἶδός τι.

Γινώσκω] ἔστι ῥῆμα νοῶ, νοήσω· καὶ κράσει τοῦ ο καὶ η εἰς ω, γνώσω, ὡς ὀγδοήκοντα, ὀγδώκοντα· πλεονασμῷ τοῦ κ γνώσκω, ὡς ὀλῶ, ὀλέσκω. καὶ μετάγονται τὰ τοιαῦτα εἰς ἐνεστῶτα· διότι τὸ κ οὐκ ἔστι χαρακτηριστικὸν βαρυτόνου μέλλοντος· πλεονασμῷ τοῦ γ, γνώσκω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, γιγνώσκω· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ἑνὸς γ, γινώσκω. καὶ μετῆλθεν ἀπὸ τοῦ θέσει εἰς τὸ φύσει μακρόν. ὁ μέλλων οὐκ ἔχει. διατί; τὰ γὰρ εἰς σκω λήγοντα ῥήματα, μέλλοντα οὐκ ἔχει· πλὴν τοῦ θνήσκω, θνήξω· ἀλύσκω, ἀλύξω. τὸ γὰρ διδάξω, οὐκ ἐκ τοῦ διδάσκω, ἀλλ' ἐκ τοῦ διδάχω· ἀφ' οὗ καὶ διδαχή· ἀλλὰ καὶ τὰ διὰ τοῦ ανω βαρύτονα, λανθάνω, λαμβάνω, μανθάνω. καὶ τὰ διὰ τοῦ εινω, φαείνω· οὐ δὲ τὸ ὀρίνω καὶ ὠδίνω, καίπερ διὰ τοῦ ι. καὶ τὰ διὰ τοῦ ειω παρὰ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων γινόμενα· οἷον, ὀψείω, βρωσείω, θείω· πλὴν τοῦ κλείω. ταῦτα δὲ παρὰ ἐνεστώτων γινόμενα, ἔχουσι παρατατικόν· οἷον, τελῶ, τελείω, ἐτελειόμην· ἐξ οὗ καί, — ἐτελείετο βουλή: — τὰ δὲ παρὰ μέλλοντος γινόμενα, οὐδὲ παρατατικὸν ἔχει· οἷον, βρώσω, βρωσείω· πλὴν τοῦ ὄψω, ὀψείω. εὑρέθη γὰρ ὤψειον. καὶ τὰ διὰ τοῦ υθω· οἷον, μινύθω. καὶ τὰ διὰ τοῦ εθω, φλεγέθω, τελέθω. καὶ τὰ διὰ τοῦ αθω, κιάθω. καὶ τὰ διὰ τοῦ εθω, μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, ὡς τὸ ἐρέχθω, ἄχθω. καὶ τὰ εἰς βω τῷ ε παραληγόμενα, ἢ μόνον ἢ μετὰ ἀφώνου, βαρύνεται· ὡς τὸ σέβω, φέρβω. καὶ τὰ εἰς νω βαρύτονα τῷ ε παραληγόμενα, ὡς τὸ στένω, σθένω· τὸ γὰρ μένω, ὡς ἀπὸ περισπωμένου ἔχει τὴν κλίσιν. καὶ τὰ εἰς μνω· 232 οἷον, μιμνῶ, τέμνω, κάμνω. ὁμοίως ἔχει καὶ δέμω, τέμω· ὁ γὰρ παρακείμενος αὐτῶν, ὡς ἀπὸ περισπωμένου. ὁμοίως ἂν ἔχοι καὶ ἡ πέμπτη συζυγία τῶν βαρυτόνων, τὴν πρώτην συλλαβὴν διπλασιάζει, καὶ λήγει εἰς ἀμετάβολον· οἷον, καρκαίρω, μαρμαίρω, μορμύρω, παμφαίνω. ὁμοίως καὶ τὰ εἰς ω λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ω, β' σύμφωνα κατ' ἐπιπλοκήν, ὧν τὸ δεύτερον ἐστὶν ἀμετάβολον· οἷον, μέμβλω, ὄφλω, ἔργω, δάκνω. καὶ τὰ εἰς ω καθαρὰ τῇ υι διφθόγγῳ παραληγόμενα, ὀπυίω. καὶ τὰ διὰ τοῦ υω ὑπὲρ β' συλλαβάς, ποιοῦσι παράγωγον εἰς μι, πηγνύω, πήγνυμι. καὶ τὰ Ἀττικὰ βαρύτονα, ἀλέξω, αὔξω, ἕψω· καὶ τὰ ποιητικά, ὡς τὸ ὄσσω, ἐκ τοῦ ὄπτω· καὶ λεύσσω, ἐκ τοῦ βλέπω· καὶ πέσσω,

ἐκ τοῦ πέκτω· καὶ κορύσσω, ἐκ τοῦ κορύπτω. καὶ τὰ παραγόμενα ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα, ὡς τὸ ἄρσω· ἐξ οὗ τὸ ἄρσε· καὶ ἄξω, Ἄξετε Πριάμοιο βίην. καὶ τὰ εἰς δω, εἰ ἔχει πρὸ τοῦ δ τὸ λ ἢ τὸ ν· οἷον, σπένδω, κυλίνδω, ἔλδω, μέλδω. ταῦτα πάντα ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται.

Γίνω, παρὰ τὸ γίγνω. τὸ γι μακρόν· καὶ τὰ θεματικά, ἡνίκα ἀποβάλλωσι σύμφωνον, εἰς φύσει μακρὰ μεταβαίνουσι.

Γίνεται, τὸ σημαῖνον τὸ ἀποτελεῖται, διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ ὤφειλε διὰ διφθόγγου, εἴγε τὰ ἀπ' αὐτοῦ ἔχει τὸ ε, . . . γένομαι, ἐγενόμην, καὶ ἐγενόμην· ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ γείνεται τοῦ ἐπὶ τὸ γεννᾶται. τὸ δὲ γίνεται ἐπὶ τοῦ τελειοῦται, ἀπὸ τοῦ γίγνεται γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ γ. τὸ δὲ γίγνεται διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ γένομαι γίνεται ἐν πλεονασμῷ συμφώνου γίγνεται. τὸ ε γὰρ ἐν πλεονασμῷ συμφώνου γενόμενον, τρέπεται εἰς τὸ ι· οἷον, μένω, μίμνω· τέκω, τίκτω. οὕτως οὖν καὶ γένεται, γίγνεται.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Γλάγος, τὸ γάλα. ἐκ τῆς γάλακτος γενικῆς γίνεται γλάκος καὶ γλάγος.

Γλάξ, βοτάνης εἶδος γαλακτοποιητικῆς· παρὰ τὸ γάλακτας εἶναι αὐξητικὴν ταῖς ἐσθιούσαις, γάλαξ, καὶ γλάξ.

Γλαίνους, τὰ λαμπρύσματα τῶν περικεφαλαιῶν, οἷον ἀστέρας.

Γλάμυξα, ὄμματα ὧν οἱ κανθοὶ ψωρώδεις. καὶ γλαμυξιᾶν, τὸ γλαμᾶν. ὅπερ ἐστὶ λημᾶν.

Γλαμυρὸν καὶ γλαμῶδες, ὑγρὸν καὶ καιόμενον δακρύοις ὄμμα· καὶ γλαμυρούς, ἐνυγροβίους.

Γλακτοφάγος] Ἰλιάδος ν', — καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν, Γλακτοφάγων ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων: — ἤτοι λαμπρῶν καὶ ἐνδόξων· ἢ ἐθνικὸν ὄνομα οὕτω καλούμενον ἵππους ἀμελγόντων· γαλακτοφάγοι ἄρ εἰσιν. ὅθεν καὶ γαλακτοφάγους αὐτοὺς εἶπεν. ἐκ τοῦ ἀμέλγω, ἀμολγός· καὶ ἱππημολγός, ὁ ἵππους ἀμέλγων. οἷον ἀρκούμενοι γάλακτι, καὶ λεπτῇ ἢ λιτῇ διαίτῃ. καλῶς οὖν εἴρηται δικαιοτάτους. ἐπιθυμία γὰρ πλειόνων ἐπ' ἀδικίαν ἄγει. τοῦτο συνιδὼν καὶ Λυκοῦργος, κοινὴν καὶ οὐ περιττὴν Λακεδαιμονίοις τράπεζαν εἰσήνεγκεν. ἀβίων δέ, ἤτοι βιοῖς μὴ χρωμένων, ὅ ἐστι τόξοις· τινὲς δὲ
233 τούτους Σαρμάτας φασίν. ἢ τὸ α κατ' ἔκτασιν, ἵν' ᾖ πολυβίων καὶ πολυετῶν. ἢ τὸν ἡμέτερον βίον μὴ ἐγνωκότων· ἐπιφέρει γάρ, δικαιοτάτων. ἢ μὴ βιαζομένων. ἔστι δὲ καὶ ἔθνος ἐν Σκυθίᾳ, οἱ Ἀμαξόβιοι καὶ Νομάδες ὀνομαζόμενοι.

Γλαρίς, λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον. Καλλίμαχος, Καὶ γλαρίδες σταφύλη τε καθιεμένη τε μολιβδίς: παρὰ τὸ γλάπτω, τὸ κοιλαντικὸν τῶν λίθων. ἢ ἀπὸ τοῦ γλαφυρὸς γλαφυρίς· καὶ κατὰ συγκοπήν, γλαρίς. σμίλην, ἢ ῥίνην, ἢ ὄρυγμα.

Γλαύξ, πετεινὸν νυκτερινόν· ὃ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ προσανατίθεται· παρὰ τὸ γλαύσσω, γλαύξω, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ω. ἔστι γὰρ ὀξυωπέστατον τὸ ζῶον, ἐν νυκτὶ ὁρᾶν δυνάμενον. Δημόνικος δὲ ἱστορεῖ, ὅτι μόνον τῶν γαμψωνύχων καὶ σαρκοφάγων μὴ τυφλὰ τίκτει· ὅτι πολὺ πυρῶδες καὶ θερμὸν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει· ὃ σφοδρῶς ὀξὺ καὶ τμητικὸν ὑπάρχον, διαιρεῖ καὶ ἀναλύει τὴν ὅρασιν· διὸ καὶ ἐν ταῖς σκοτομήναις ὁρᾷ, διὰ τὸ πυρῶδες τῶν ὄψεων.

Γλαύουσιν, ἀντὶ τοῦ λάμπουσι· — διαγλαύουσι δ' ἀταρποί: — ἐξ οὗ γλαυκῶπις καὶ γλαύσσειν, φαύσσειν· γλαυκὸς τὸ ἐπίθετον τὸ σημαῖνον τὸν ἔχοντα πυρώδη τὰ ὄμματα· παρὰ τὸ γλαύσσω, γλαυκός, ὡς λεύσσω λευκός. παρὰ δὲ τὸ γλαυκὸς γίνεται ῥῆμα παράγωγον, γλαυκῶ, καὶ γλαυκιῶ. γλαυκή, ἰσχυρά, καὶ λευκή. γλαυκὸν γὰρ λαμπρόν, θρασύ, ἰταμόν.

Γλαύκιος, ὁ τὸ γλυκὺ ἔχων ἐν τῷ ὀφθαλμῷ· παρὰ τὸ γλαύσσω, ὅ ἐστι λάμπω.

Γλαυκόπιον, τὴν ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι· ἢ τὸ ἐν ἀκροπόλει τῆς Ἀθηνᾶς ἱερόν. ἀπὸ Γλαύκου τινὸς αὐτόχθονος, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικήσαντος.

Γλαυκῶπις, ἤτοι γλαυκόφθαλμος, καλή· ἢ γλαυκοὺς καὶ καταπληκτικοὺς τοὺς ὦπας (ὅ ἐστι τοὺς ὀφθαλμοὺς) ἔχουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ δεινὸν γλαύσσειν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὅ ἐστιν ἀπαιδύσσειν· ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκὰ ὀπτεύεσθαι, τουτέστιν ἐντρέπεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ Γλαυκωπίου ὄρους, ὃ Λυκαβηττὸς καλεῖται. ἢ παρὰ τὸ γλαύσσω, γλαύξω· ἐξ οὗ καὶ ἡ γλαὺξ, τὸ ὄρνεον.

Γλαφυρή, ὄνομα. ἡ γλαφυρά· τὸ ἀρσενικόν, ὁ γλαφυρός· γίνεται παρὰ τὸ γλάφω τὸ διορύττω· ἐξ οὗ καί, γλάφυ πετρῆεν: — σημαίνει δὲ τὸ σπήλαιον. γλάφω, γλάψω, ἔγλαψα· ἡ μετοχή, γλάψας, οἷον, Εὐνὰς ἐν ψαμάθοισι διαγλάψας ἁλίῃσιν; Ὅμηρος, διακοιλάνασα.

Γλαφυρόν, ἡδύ, κοῖλον, βαθύσοφον, ἔμπειρον, ἀκριβές. ἐπὶ τοῦ κοίλου, παρὰ τὸ γλάπτω, τὸ κοιλαίνω ἢ διορύττω· ἐξ οὗ γλάμματα. καὶ γράμματα. γλάπτω γλαφυρός, ὡς λέπω λεπυρός. ἐπὶ δὲ τοῦ ἡδέος, τὸ διορύττον καὶ κινοῦν τὴν ἀκοὴν πρὸς ἡδονήν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα. γλαφυρὰ φόρμιγξ, ἡ γεγλαμμένη καὶ κεκοιλαμμένη. καταχρηστικῶς λέγεται γλαφυρὸς ἄνθρωπος, παρὰ τὸ γλάπτω. ἢ παρὰ τὸ γλάφω, γλύφω, γλαφυρός, ὡς θρύπτω, τρύφος· καὶ ὡς δάσος, δασύς· πάχος, παχύς. οὕτω γλάφος, γλαφύα, καὶ γλάφυ τὸ κοῖλον σπήλαιον, ἄντρον. — Γλάφυ πετρῆεν, Ἡσίοδος.

Γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, γαλήνη τις οὖσα· καὶ κατὰ συγκοπήν, γλήνη· παρὰ τὸ γαληνιοῦσθαι τὸν νοῦν δι' αὐτῆς τῇ τῶν ὁρατῶν ποικιλίᾳ. ἢ παρὰ τὴν αἴγλην, αἰγλήνη· καὶ ἀποβολῇ τῆς αι συλλαβῆς. ἢ ἀπὸ τοῦ 234
γλαύσσειν, ὅ ἐστι λάμπειν· εἰσὶ γὰρ ἔμπυροι. ὅθεν καὶ ὁ λέων παρ' Ὁμήρῳ γλαυκιόων.

Γλήνεα, κόσμια, πολλῆς θέας ἄξια, ἀξιοθεατότατα χρήματα· παρὰ τὴν αἴγλην τὴν λαμπρότητα· τὰ ποικίλματα. οἱ δέ, ζώδια.

Γλεῦκος, τὸ ἀπὸ τῆς ληνοῦ ἀπόσταγμα αὐτομάτως καταρρέον ἀπὸ τῆς σταφυλῆς. ἔστι δὲ τοῦτο γλυκύτατον καὶ λιπαρώτατον.

Γλήνην, κόρην, ὄψιν, ὀφθαλμόν· παίγνιον. οἱ δέ, κατ' οὐδενὸς ἄξιον· καὶ τὴν πεπλασμένην κόρην, πρόσοψιν. καὶ γλήνας, τὰ ἠρία τῶν μελισσῶν.

Γλαυσὸν, λαμπρόν. καὶ γλαύσσει, λάμπει, φαίνει, φαύσκει· καὶ γλαῦξον, ἐπίλαμψον.

Γλαυκίζειν, τὸ ἀμβλυώττειν.

Γλίσχρον, ἰατρικῶς τὸ ἐχέκολλον καὶ μὴ διαστώμενον. γλίσχρως δέ, τὸ εὐτελῶς καὶ λεπτῶς διαιτᾶσθαι.

Γλισσάς, ὄνομα πόλεως. κλίνεται δὲ Γλισσαντος· καὶ ὤφειλεν εἶναι γλισσᾶ, ὡς Θαμᾶς, Θαμᾶ· Μητρᾶς, Μητρᾶ. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ γλισσάεις γλισσάεντος, ὡς τιμήεντος, τιμῆντος. παράγεσθαι δὲ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Γλίαρχος. ἀποστρέφεται δὲ τὴν ει δίφθογγον. γλίον τὸ ἰσχυρόν· γλία, ἡ κόλλα· γλιαίνει, τὸ παίζειν.

Γλίνα, ὁ ῥύπος. Γλικέτης, ἡ λατυχής, ἡ ἐρωτική.

Γλιχῶ, ἡ φειδωλὸς, ἡ περίεργος.

Γλίσχρος, ὁ λίχνος καὶ ἐπιθυμῶν ἐφυβρίστως· οἱονεὶ λίσχρος, ὁ λίαν ἐπιπολὺ ἐχόμενος, πλεονασμῷ τοῦ γ· ἢ παρὰ τὸ γλίχω, (ὡς κόπτω κόπρος, κάπτω κάπρος) ὁ γλιχόμενος τροφῆς ὑπὲρ τὸ δέον. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν εὗρον σημαίνειν τὴν λέξιν ἐμπαθὲς, κολλῶδες. καὶ γλίσχρος, ἀτυχής, φειδωλός, σκνιφός, πάνυ ῥυπαρός.

Γλιχόμενος, καρτερῶν, ἢ ἐπιθυμῶν. Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς, Τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν ὦ παῖ γλίχῃ; — γλίχεται, λίαν ἔχεται, ἐπιθυμεῖ· παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γλίχεσθαι.

Γλουτὸς, τὸ σφαίρωμα τῆς κοτύλης· ἢ τὸ ὑπὸ τὸν πρωκτὸν μέρος ὄπισθεν τῶν μηρῶν· διὰ τὸ τρυφερὸν καὶ ἁπαλὸν καὶ γλῶδες, οἱονεὶ γλοιοί τινες ὄντες· καὶ γὰρ αὐτοὶ μετὰ λειότητος ἔνυγροί εἰσιν. ἢ τὴν λαγόνα σημαίνει.

Γλοιὸς, ὁ νωθρός· καὶ γλοίητα, τὸν λιπαρὸν καὶ μοχθηρὸν τῷ ἤθει· καὶ γλοιάζειν, τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα μυκτηρίζειν καὶ κακοηθεύεσθαι. οἱ δὲ, διαγελᾶν.

Γλυκύς· παρὰ τὸ γλεῦκος, ὅ ἐστιν ὁ νεωστὶ ἀποστάζων ἐκ τῆς ληνοῦ οἶνος. τὰ δὲ εἰς υς τριγενῆ ποιοῦσι συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικά· οἷον, ὁ βραδὺς, ἡ βραδεῖα, τὸ βραδύ· τὸ συγκριτικὸν, βραδύτερος, βραδίων, βράδιστος. οὕτως οὖν καὶ γλυκὺς, γλυκεῖα, τὸ γλυκύ· καὶ τὸ συγκριτικὸν, γλυκύτερος, γλυκίων, γλύκιστος· ὅθεν τὸ πρεσβύτερος καὶ νεώτερος παραλόγως· ἀπαρασχημάτιστα γὰρ τοῖς τριγενέσιν. ἀλλὰ μήποτε ὁμοτυπίᾳ συγκριτικῶν ταῦτα ὑπάγονται. Φιλόξενος.

235 Γλύκιον· ὅτι τὰ εἰς ων συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς· ἀρείων, ὦ ἄρειον· βελτίων, ὦ βέλτιον· ὦ γλύκιον.

Γλύσσων, ὁ γλυκύτερος, παρὰ Ἀριστοφάνει, — γλύσσονα σῦκα: — παρὰ τὸ γλυκίων, γλύσσων, ὡς βραδίων, βράσσων.

Γλύκων, εὐήθης.

Γλυφὶς, παρὰ τὸ γλάφω, γλόφω, γλυφὶς, ἡ χηλὴ τῆς ἀκίδος· ἤγουν ἡ ἐκκοπὴ τοῦ βέλους, ἡ ἐντιθεμένη τῇ νευρᾷ τοῦ τόξου· παρὰ τὸ ἐγγεγλύφθαι, ὅ ἐστι κεκοιλάνθαι. ἢ παρὰ τὸ γλάπτω, γλαφὶς, καὶ γλυφίς· οἷον, Ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια: — τὰς παρὰ τοῖς πτεροῖς ἐντομὰς τοῦ βέλους. γλυφὶς καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ κίονος· Λαϊνέαις χαλκίοις ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήρει: — λέγεται γλυφὶς καὶ τὸ γλύφον ἐργαλεῖον· ὃ καὶ γλύφανον ὠνόμασε Θεόκριτος. λέγεται δὲ καὶ κατὰ σύνθεσιν, ὠτογλυφίς.

Γλύφιον, ἄντρον τι καὶ ὄρος· ὅθεν νύμφαι γλυφίαι.

Γλῶσσα] παρὰ τὸ γνῶ γνώσω γνῶσα, καὶ γλῶσσα, ἡ ὑπὸ γνῶσιν ἄγουσα τὰ ἐν τῇ διανοίᾳ· ἢ δι' ἧς τὰ τῆς ψυχῆς βουλεύματα γινώσκομεν. ἢ παρὰ τὸ κλώθω κλώσω, κλῶσα, καὶ γλῶσσα· κλωθομένης γὰρ τῆς γλώσσης ἐξέρχονται οἱ λόγοι. ἢ διὰ τὸ εὐχερῶς κλᾶσθαι· καὶ γὰρ κλωμένη τὴν ἔναρθρον φωνὴν ἀποδίδωσι. διὰ δύο σσ· τὰ παρὰ Ἀττικοῖς: — τὸ σα, βραχύ· τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκὰ παραληγόμενα ἑνὶ τῶν διπλῶν, ἢ διὰ δύο σσ ἐκφερόμενα καὶ βαρυνόμενα, συστέλλει τὸ α· οἷον μάζα, ῥίζα, δίψα, δόξα: — ἢ καὶ αὐτὰ· τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκὰ ἀπὸ μελλόντων ἢ ἐνεστώτων γινόμενα συστέλλει τὸ α· οἷον κνίζω, κνίσω, κνίσα· ἵζω τὸ καθέζομαι, ἵζα, ῥίζα· ἄγω, ἄξω, ἄξα, καὶ ἅμαξα· μῶ τὸ ζητῶ, μώσω, μῶσα καὶ μοῦσα. σημαίνει τρία· τὸ μέρος τοῦ σώματος· ὡς τὸ, Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρύμνην τάμε χαλκός: — καὶ τὴν διάλεκτον, ὡς τὸ, Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς· Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο: — σημαίνει καὶ σκεῦος· ἐξ οὗ καὶ γλωσσόκομον, τὸ τὰς γλώσσας δεχόμενον. τὰ δὲ παρ' αὐτὴν, τὴν αὐτὴν φυλάττει γραφὴν, ἀλλόγλωσσος, ἑτερόγλωσσος, πολύγλωσσος.

Γλωσσάσπις, ὁ τῇ γλώσσῃ οἷον ἀσπίδι καὶ προβολῇ κεχρημένος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πολεμούντων.

Γλωττοστροφεῖν, περιλαλεῖν καὶ στωμύλλεσθαι.

Γλωττοδεψεῖν, αἰσχρουργεῖν.

Γλώσσαργον, στόμαργον, ἢ ταχύγλωσσον.

Γλωττοποιὸς, ὁ τὰς αὐλητικὰς γλώττας ποιῶν.

Γλωττοκομεῖον, ἐν ᾧ οἱ αὐληταὶ ἀπετίθεσαν τὰς γλώττας. εἴρηται δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ὑπὸ Εὐβούλου Φοινικιστὴν σκώπτοντος.

Γλυκυθυμία, ἡ ἐπὶ τὸ ζῆν ἡδονὴ, καὶ οἷον φιλοψυχία. λέγεται ἁπλῶς καὶ πᾶσα ἡδονή.

Γλωχὶν, ἡ γωνία· καὶ οἰστῷ τριγλώχινι, τρεῖς ἀκίδας ἔχοντι, τουτέστι τριγώνῳ. παρὰ τὸ γλύψαι καὶ κοιλᾶναι· ἢ παρὰ τὸ γωνίας ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ γλάφω, γλωχίν.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Γνάθος, ἡ παρειά· παρὰ τὴν γνάμψιν καὶ κάμψιν ἢ κλάσιν, ἡ καμπτομένη σιαγών· οἷον, — Φυσίγναθος ἀντίον ηὔδα.

Γναθμὸς, οἷον, χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας Γναθμῶν 236
ἐξελάσαιμι συὸς ὡς ληϊβοτείρης: — ἔστι δὲ ἡ γνάθος. παρὰ τὸ γνάπτω, γέγναπται, γναπτὸς καὶ γναθμὸς, ὡς κέκλαυσαι, κλαυθμός. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, γνάθος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, γναθμός. ὄνομα προσηγορικόν. γέγονε δὲ παρὰ τὸ κάμπτω, τροπῇ τοῦ κ εἰς γ, ὡς κόνυ, γόνυ, γίνεται γνάπτω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, γέγναμμαι, γναμμὸς· καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς θ, γναθμός.

Γνάμπτω, ἐκ τοῦ κάμπτω. σύνηθες δὲ τοῖς παλαιοῖς λέγειν γνάπτω, — ἀνεγνάφθη δὲ ἡ αἰχμή: — ἄνευ τοῦ μ· καὶ, — ἐπέγναψε γὰρ ἅπαντας: — ἄνευ τοῦ μ. ἐν τῇ συνηθείᾳ, Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες: — καὶ τὸ ἐοίκαμεν ὑπὸ συγκοπῆς ἀχθὲν, ἔοιγμεν. μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀναγνάμπτω. ἡ δὲ ἀνὰ, σημαίνει τὴν ἐξ ὑστέρου ἐπάνοδον. Τὰ εἰς πτω λήγοντα ῥήματα βαρύνεται, βλάπτω, βάπτω, ὄπτω· τὸ δὲ ὀπτῶ, ἐκ τοῦ ὄπτω βαρυνόμενον διήλλαξε. χωρὶς εἰ μὴ προϋπάρχει ὄνομα· διὰ τὸ ἀελπτῶ καὶ ἀπεπτῶ· ἔστι δὲ ἄελπτος καὶ ἄπεπτος.

Γνήσιος] γενήσω, γενήσιος, ὡς θαυμάσω, θαυμάσιος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γνήσιος, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γεννηθεὶς, καὶ μὴ νόθος. ἢ ἀπὸ τοῦ γενητὸς, γενητήσιος, ἢ γενήσιος, ὡς πλοῦτος, πλούσιος· καὶ συγκοπῇ, γνήσιος. αἱ δὲ παιδοποιΐαι παρὰ τῷ ποιητῇ, τετραχῶς λέγονται· γνήσιος, ὁ ἐκ νομίμων γάμων· νόθος, ὁ ἐκ παλλακίδος· παρθένιος, ὁ ἐκ παρθένου νομιζομένης· καὶ σκότιος, ὁ ἐκ λαθραίας μίξεως.

Γνόφος, ἡ συννεφία, ὁ ζοφώδης ἀήρ· παρὰ τὸ κενὸς φάους εἶναι, κνόφος καὶ γνόφος. ἢ παρὰ τὸ νείφω, νόφος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ παρὰ τὸ δονεῖν καὶ τὸ νέφος, γίνεται δονόφος· καὶ ἐν συγκοπῇ, δνόφος καὶ γνόφος.

Γνοίης] ἐκ τοῦ γνῶμι, ἡ μετοχὴ, γνούς· καὶ τὸ εὐκτικὸν, γνοίην· Γνοίης χ' οἷον φωτός: — τὸ πλῆρες, γνοίης κε, ἀντὶ τοῦ μάθοις ἄν.

Γνὺξ, ἐπὶ γόνατα, παρὰ τὸ γόνυ, γόναξ· καὶ, Γνὺξ δ' ἔριπ', οἰμώξας: — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ γόνυ ἔπεσεν.

Γνύπετον, ἀργὸν, ἢ ἔκλυτον.

Γνύπετοι, στυγνοί, καὶ οἷον νενυγμένοι. καὶ τὸ κατεγγυπῶσθαι ῥῆμα τοιοῦτον δηλοῖ. ἢ ἐκτεταμένοι, δειλοί· ἄλλοι δὲ, κατηφεῖς.

Γνώμη, ποιά τις διάθεσις. παρὰ τὸ νοῶ νοήσω, νοήμη καὶ κατὰ κρᾶσιν, νώμη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γνώμη.

Γνωματεύω] καὶ γνωματεύοντες, ἐγίνωσκον ὅσον ἦσαν ἀφῃρημένοι: — παρὰ τὸ γνώμη καὶ τὸ ματεύω τὸ ζητῶ. σημαίνει δὲ τὸ διακρίνω καὶ διαγινώσκω ἀκριβῶς.

Γνώμων, ὁ ὀδοὺς τῶν ἀλόγων ζώων. ἔνθεν καὶ προβατογνώμων εἴρηται, ἀπὸ τοῦ τὸν χρόνον ἀπ' αὐτοῦ διαγινώσκεσθαι. ἔνθεν καὶ λειπογνώμων, ὁ ἤδη βεβληκὼς τοὺς ὀδόντας. ἐγὼ δὲ εὗρον ἐν ταῖς ῥητορικοῖς τὴν λέξιν σημαίνειν οὕτως· Γνώμων· ὁ συνετός. λέγεται καὶ γνώμων κανόνιόν τι μηχανικόν· καὶ τι σχῆμα γεωμετρικόν· καὶ διοπτρικοῦ ὀργάνου μέρος, καὶ δὴ καὶ ἀστρονομικοῦ. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τοῖς γνωμονικοῖς ὀργάνοις μάλιστα λαμβανόμενον. καὶ Γνώμονες, ἄρχοντές τινὲς
237 Ἀθήνησι λέγονται· καὶ οἱ ἀκριβεῖς, ἀπὸ τοῦ γνῶναι.

* Γνωμοτυπεῖν, γνώμας οἰκείας τυπεῖν.

Γνώριμος] παρὰ τὸν γνώσω μέλλοντα γίνεται γνώσιμος, ὡς ὀνήσω ὀνήσιμος· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ, γνώριμος.

Γνωτὸς, ὁ ἀδελφός· παρὰ τὸν γνώσω μέλλοντα, γίνεται γνωτός· ὅτι τῶν ἄλλων μᾶλλον γινώσκεται. ἢ ὁ ἅμα τινὶ γεννητὸς, γνητὸς καὶ γνωτός. ἔστι δ' ὅτε σημαίνει καὶ τὸ φανερὸν καὶ γνώριμον, ὡς τὸ, — γνωτὸν δὲ καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν.

Γνωσιμαχῆσαι. γνόντα ὅτι πρὸς κρείττονα αὐτῷ ἐστιν ἡ μάχη, ἡσυχάσαι· ἢ μεταβουλεύσασθαι, καὶ τὸ ἤδη κεκυρωμένῃ γνώμῃ μάχεσθαι. ἢ τὸ νοεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν.

Γνώσεαι] ὁ κανών· οἱ Ἴωνες ἐπὶ τῶν τρίτων προσώπων τῶν παθητικῶν ἀποβάλλοντες τὸ τ, τὸ δεύτερον ποιοῦσιν· οἷον, βούλεται, βούλεαι· οὕτω γνώσεται, γνώσεαι.

Γνῶτε] ἐκ τοῦ γνῶμι γνώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων· ἡ μετοχὴ, γνοὺς γνόντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, γνῶθι γνώτω, γνῶτε· φυλάττει δὲ τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν. ἐκ τοῦ γνῶ γίνεται παράγωγον γνῶμι· ὁ μέλλων, γνώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν γνῶ, ἐὰν γνῷς, ἐὰν γνῷ· Γνῶ δὲ καὶ Ἀτρείδης.

Γνώωσι] — ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε: — ὅπως μάθωσι καὶ οὗτοι. ὑποτακτικόν ἐστιν ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. ἔστι γνωω ἕκτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. Τὰ διὰ τοῦ ωω καθαρὰ δισύλλαβα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, σώω, ζώω, χώω, ῥώω· (ἔνθα ῥώοντο) πλώω καὶ γνώω οὕτως. ὅμοιον δὲ τὸ κολωῶ κατὰ τὴν γραφὴν, οὐ κατὰ τὸν τόνον, οὐδὲ κατὰ τὴν ποσότητα τῶν συλλαβῶν. τοῦτο γὰρ καὶ πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας ἐστὶ, καὶ παρὰ Φιλοξένῳ σὺν τῷ ι γράφεται. τὸ ἀλώω, ἡβώω. ἢ ἐπαύξησιν χρονικὴν ἔσχον, ἢ πλεονασμὸν τοῦ ω. ἐκ δὲ τοῦ γνώω ὁ παρακείμενος ἔγνωκα· ὁ παθητικὸς, ἔγνωσμαι· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐγνώσθην.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Γογγύζω] ἀπὸ τοῦ γρύζω τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλαίω καὶ παρακαλῶ, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, γογρύζω· πλεονασμῷ τοῦ ἑτέρου γ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, γογγύζω, οἱονεὶ τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλαίω. ἢ τὸ γογγρύζω ἀπὸ τοῦ γογγύζω πλεονασμῷ τοῦ ρ, ὡς ῥητὸς ἄρρητος.

Γόγγρος, εἶδος ἰχθύος· παρὰ τὸ γράω, ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω· ἀφ' οὗ κλίνεται γράω· καὶ ἔγραεν, ἀντὶ τοῦ ἤσθιεν· ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα γρὸς, ὁ καθ' ἑαυτὸ οὐ ῥητόν· ἐν διπλασιασμῷ, γόγγρος· ἀπεσθίει γὰρ τῶν πολυπόδων τὰς πλεκτάνας.

* Γογγυλίζω, μεταστρέφω, παρὰ τὸ γογγύλη, ἥ ἐστιν εἶδος λαχάνου.

Γομφοῦται, πλατύνεται, ἐλαύνεται, χαλκεύεται, κάμπτεται, κοιλαίνεται, μελαίνεται.

Γόμφιοι, μύλοι, σφῆνες, δεσμὰ, ἄρθρα, σύνδεσμοι ὀδόντων. παρὰ τὸ κάμπτω γίνεται γνάμπτω· καὶ ἐξ αὐτοῦ γόμφιος, δι' οὗ γνάμπτεται καὶ κάμπτεται ἡ τροφή. ἐπὶ δὲ τῶν σφηνῶν, Γόμφοισι συνάρηρεν: — ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡμετέρων γομφίων· ὥσπερ γὰρ ἀσφαλῶς δράσσονται οὗτοι καὶ σφίγγουσι τὰ παραβαλλόμενα 238
αὐτοῖς, οὕτω κἀκεῖνα τὰς περιτιθεμένας αὐτοῖς σανίδας.

Γόμφος, κυρίως τὸ ξύλινον καρφίον. παρὰ τὸν κέκομμαι παρακείμενον, κόμφος, καὶ γόμφος.

Γόνος] παρὰ τὸ γείνω, γόνος, ὁ παῖς. σημαίνει τρία· ποτὲ μὲν ἀπόγονον· Ὄφρα ἴδῃς οἷος Ζηνὸς γόνος: — τάσσεται καὶ ἐπὶ τῆς γονῆς· — γόνος δ' οὐ γίνεται αὐτῶν: — ἐπὶ δὲ τοῦ οἰκέτου, — ἀπολήξει τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα: — ἀντὶ τοῦ τὸ ἐμὸν γένος.

Γόνυ] παρὰ τὸ κονῶ τὸ ἐνεργῶ, κόνυ καὶ γόνυ. ἢ παρὰ τὸ ὡς γωνίαν ἀποτελεῖν ἐν τῷ κάμπτεσθαι τὸ σκέλος. ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ παρὰ τὸ εἰς γῆν νεύειν. κλίνεται γόνυος· καὶ ἐν ὑπερθέσει, γουνός· καὶ γόνατα, κόνατά τινα ὄντα, τροπῇ τοῦ κ εἰς γ· παρὰ τὸ κονεῖν, ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν. γόνατα, γόνυα, καὶ γοῦνα· καὶ γούνων, ἀπὸ τῶν γονάτων, ἢ ἀπὸ τῶν γονύων.

Γόος, ὁ θρῆνος. παρὰ τὴν βοὴν, βόος· καὶ τροπῇ, γόος. ἢ παρὰ τὸ γέω τὸ χωρῶ, γέγονε γόος γόου· καὶ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ἀρσενικὸν, γοερός· τὸ θηλυκὸν, γοερά· τὸ οὐδέτερον, γοερόν· καὶ ἐπίρρημα, γοερῶς.

Γόης, ψεύστης, ἀπατεὼν, παραλογιστής.

Γόον] Οἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα δῖον: — ἀντὶ τοῦ ἐγόων, ἐθρήνουν. ὁ μὲν Ἀπολλώνιος, δευτέρας συζυγίας αὐτὸ εἶναι λέγει, καὶ παρατατικοῦ· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, δευτέρου ἀορίστου· ὥσπερ κτυπῶ ἔκτυπον, οὕτω γοῶ, ἔγοον. κάλλιον οὖν κατὰ συστολὴν λέγεσθαι παρατατικοῦ χρόνου. πειθόμεθα Ἀπολλωνίῳ. οὕτω Ζηνόδοτος.

* Γοργολόφης ὁ φοβερὸς, παρὰ τὸ Γοργὼ, καὶ λόφος ἡ τρυφάλεια. ἦν δὲ Γοργὼ φοβερά.

Γοργὸς, ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὀργὸς καὶ γοργός· Γοργὼν, τὸ ζῶον τὸ τερατῶδες· καὶ πληθυντικῶς, Γοργόνες. τρεῖς γὰρ ἱστοροῦνται καὶ καθ' Ἡσίοδον. παρὰ δὲ τὸ γοργὸν τῶν ὀφθαλμῶν· ἢ παρωνύμως· διὰ γὰρ τῆς γοργότητος καὶ ὀξύτητος τῶν ὀφθαλμῶν ἀπελίθουν τοὺς ὁρῶντας. Ἰλιάδος θ', Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων: — γοργότητος· ἢ ἀντὶ τοῦ Γοργόνος, ὅ ἐστι φοβερά. ἀπὸ δὲ εὐθείας τῆς Γοργὼ, Γοργοῦς εἶπε τὴν γενικὴν, ὡς Σαπφὼ, Σαπφοῦς.

Γόργυρος, ὁ Διόνυσος· ἀπὸ Γοργύρας τόπου τῆς Σάμου.

Γόργυρα, δεσμωτήριον· γοργύρα, ὑπόνομος βορβορώδης. καθόλου δὲ ἔλεγον οὕτω τὰς δυσεξιτήτους κατασκευὰς, καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας. εἰς τὸ Γέργυρα.

Γογγυλόσχημος, στρογγύλον τὸ σῶμα ἔχων.

Γοῖτρον, ῥύπον· οἱ δὲ [illegible].

Γοργεῖα, τὰ τραγικὰ προσωπεῖα. ἔνιοι μορμολύκεια.

Γοργὸν, δεινόν· οἱ δὲ φαιὸν ἱμάτιον.

Γοργυθίων. ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ γοργὸς, γόργυθος· καὶ ὡς Ἥφαιστος Ἡφαιστίων, οὕτω Γόργυθος Γοργυθίων, ὁ γοργότατος. πρέπει γὰρ ἡρωϊκὸν ὄνομα.

Γοῦθος, ὁ ἄρχων Σκυθῶν τῶν καλουμένων Γούθων.

ἔοικε γὰρ ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν κληθῆναι. τὰ γὰρ πολλὰ ἔθνη ἀπὸ τῶν ἡγεμόνων καλοῦνται. οὕτως Ὦρος.

Γοῦτος, ληκύθου εἶδος. παρὰ τὸ γοῖτον, ὅ ἐστι ῥύπος.

Γουνοῦμαι καὶ γουνάζομαι, τὸ ἱκετεύω· — καί μιν γουνάσομαι: — γονυπετήσω, λιτανεύσω, ἱκετεύσω αὐτόν.
239 κυρίως δὲ τὸ τῶν γονάτων ἁπτόμενον προσπίπτειν. ἀπὸ μὲν τοῦ γουνῶ, τὸ γουνοῦμαι· ἀπὸ δὲ τοῦ γουνάζομαι, τὸ γουνάσομαι.

Γουνῷ ἀλωῆς, ἐν τῷ γονιμωτάτῳ καὶ καρπιμωτάτῳ χωρίῳ τῆς γῆς. λέγεται δὲ γουνὸς, ὁ ὑψηλὸς τόπος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῷ σώματι γονάτων, ἃ ἐξέχει. ὡς δέ τινες, ὁ τραχύτατος τόπος· ὁμοίως ἀπὸ τῶν γονάτων, ὀστωδῶν καὶ τραχέων ὄντων. πλέον γὰρ ἐν τοῖς ὀρεινοῖς καὶ πετρώδεσι τόποις τὰ φυτὰ αὔξεται. παρὰ τὸ γένω ῥῆμα γίνεται γόνος βαρύτονον, ὡς λέγω, λόγος· ὅπερ σημαίνει τὸ γεγεννημένον. ὁ δὲ γεννητικὸς, γονός, ὀξυτόνως· πλεονασμῷ τοῦ υ, γουνός, ὁ γεννητικὸς τόπος, ὁ γόνιμος καὶ κάρπιμος. Ἡρωδιανός.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Γραικὸς] Καλλίμαχος, Γραικοὶ καὶ γῆς ἡμετέρης ἀδαεῖς: — παρὰ τὸ ῥαῖσαι, ῥαικὸς καὶ γραικός· διὰ γὰρ τὴν κατὰ πολὺ ἀνδρείαν οὕτως οἱ Ἕλληνες ἐκαλοῦντο. ἢ ἀπό τινος Ἕλληνος Γραικοῦ· ὡς ἀπὸ τοῦ Ἕλλην Ἕλληνος ἑλληνιστί, καὶ γραικιστί.

Γραῖα, παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, ἡ ὑπὸ χρόνου διεφθαρμένη. ἢ παρὰ τὸ γεραιός, γεραιά· καὶ ἐν συγκοπῇ, γραῖα.

Γραῦς, ἡ παλαιὰ γυνή· ἀπὸ τοῦ γράειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν ἢ ξύειν, ἡ ταῖς ῥυτίσι κατεξυσμένη. ἢ παρὰ τὸ ῥαίω, ῥαῦς καὶ γραῦς, ἡ διαρραισθεῖσα ὑπὸ χρόνου. ἢ παρὰ τὸ γράφεσθαι, ὅ ἐστι καταξέεσθαι, γραῦς, ἡ κατεξυσμένη τὸ σῶμα διὰ τὸ γῆρας.

Γραβδὶς, ἡ λαμπὰς, παρὰ τὸ γράφω τὸ ξύω, ἡ κατεξυσμένη καὶ διεσχισμένη· ἢ παρὰ τὸ γράφεσθαι τὸ ξέεσθαι, γραβδὶς, ἡ κατεξεσμένη λαμπάς.

Γραπὶς, ὁ ἐρρυτιδωμένος· ἀπὸ τοῦ καταγεγράφθαι ταῖς ῥυτίσι. καὶ γραπίνης, οἶνός τις τραχύς.

Γράσων, ἡ χλωρὰ κριθή· παρὰ τὸ γράω ῥῆμα, δηλοῦν τὸ ἐσθίω. Καλλίμαχος, — ὃς αἰζηῶν ἔγραε κηδεμόνος: — ἄλλως δὲ εὗρον τὸν στίχον ἐγώ· οἷον, Καὶ τόνος αἰζηῶν ἔγραε κηδόμενος: — τούτου ὁ μέλλων γραήσω. καὶ γράσος ὁ μωρὸς καὶ ἀνούστατος· κυρίως δὲ ὁ ἐν τοῖς τῶν προβάτων ἐρίοις συναγόμενος ῥύπος· καὶ γράσος, ἡ τῶν μασχαλῶν δυσωδία.

Γράσος, τὸ λιπαρὸν καὶ πιμελῶδες παρὰ Ῥωμαίοις.

Γράδιον] σὺν τῷ ι. καὶ λέγουσί τινες, ὅτι ἐπειδὴ καὶ τὸ γραΐδιον ἔχει τὸ ι, τούτου χάριν καὶ τὸ γράδιον· οἷον, Γραϊδίων κολοσυρτὸν, παρὰ Ἀριστοφάνει. οὐκ ἔστι δὲ καταναγκαστικὸς οὗτος ὁ λόγος. ἰδοὺ γὰρ καὶ τὸ αἰζηὸς οὐκ ἔχει τὸ ι, καὶ ὅμως τὸ αἰζήϊος ἐπλεόνασε τὸ ι. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ γράδιον μὴ ἔχον τὸ ι, ἐν τῷ γραΐδιον ἐπλεόνασε. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὔτε ἀπὸ τῆς γραίας εἰ ἔστι, δυνάμει ἔχει τὸ ι, οὔτε ἀπὸ τῆς γραῦς γραός. ἀπὸ μὲν τοῦ γραῦς, ὅτι ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο· τότε δὲ, ὡς ἔμαθον, διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγή· οἷον, μῦς μυὸς, μύδιον· βότρυς βότρυος, βοτρύδιον· βιβλίον, βιβλίδιον· οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ γραῦς γραὸς, γραΐδιον. ἀπὸ δὲ τοῦ γραῖα γραίας εἰ ἔστιν, οὐ δύναται πάλιν ἔχειν τὸ ι· ἐπειδὴ πάλιν ἡ τελευταία συλλαβὴ τοῦ πρωτοτύπου τῆς γενικῆς ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο, καὶ τῇ αι διφθόγγῳ παραλήγεται.
τότε δὲ διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγὴ καὶ ἀποβάλλεται 240
τῆς αι διφθόγγου τὸ ι· οἷον, κεφάλαιον κεφαλαίου, κεφαλάδιον· σπήλαιον σπηλαίου, σπηλάδιον. οὕτως οὖν καὶ γραίας γράδιον, χωρὶς τοῦ ι. ἀλλ' ἐπεὶ ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι, συνηγορήσωμεν αὐτῷ, καὶ εἴπωμεν αὐτὸ σὺν τῷ ι γράφεσθαι. ἔστι γραῦις γραύϊδι παρὰ Καλλιμάχῳ· καὶ ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, τούτου χάριν διὰ τοῦ ιδιον γίνεται ἡ παραγωγή· οἷον, ψυχῆς, ψυχίδιον· γνώμης, γνωμίδιον. οὕτως οὖν καὶ γραῦις γραύϊδος, γραυΐδιον· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ, καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ ι εἰς τὴν αι δίφθογγον, γραίδιον. ἢ λέγεται ὅτι ἀπὸ τοῦ γραῖα, γραῒς γραΐδος γραΐδιον, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἑνὸς ι καὶ συναιρέσει, γραίδιον. ἔστιν εἰς τὸ ἀργυρίδιον.

Γραφείδιον] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἄγω γίνεται ἀγεῖον καὶ ἀγγεῖον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γράφω, γραφεῖον καὶ γραφείδιον.

Γραφείην] ἀπὸ τοῦ γράφω· ἡ μετοχὴ, γραφεὶς γραφέντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, γραφείην.

Γραμματοκύφων, ἀντὶ τοῦ γραμματεύς· ὅτι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσιν. ἢ ἐν ἀγορᾷ γραμματεύς· ἐπεὶ οἱ ἀγοραῖοι τῷ κύφωνι μαστιγοῦνται. διὰ τοῦτο δ' αὐτὸν εἶπε καὶ περίτριμμα ἀγορᾶς παρὰ Δημοσθένει.

Γραῦς, ἀττικῶς· ἀναλογώτερον ἐστι τὸ γρεῦς. ῥέω· ὁ μέλλων, ῥεύσω· πλεονασμῷ τοῦ γ, γρεύσω, γρεὺς, τὸ διερρυηκὸς γύναιον. γραός· ὁ κανών· δύο μόνα εἰσὶν εἰς αυς θηλυκὰ μονοσύλλαβα περισπώμενα· κλίνονται δὲ ἀμφότερα διὰ τοῦ ος· ναῦς, ναός. γραῦς, γραός.

Γράφω] πρὸς διάφορον σημασίαν. εἰ γὰρ εἴπω Γράφω σοι, δοτικὴ, σημαίνει τὸ ἐπιστέλλω σοι· εἰ δὲ Γράφω σε, αἰτιατικὴ, σημαίνει τὸ ἐκτύπωμά σου ποιῶ· εἰ δὲ Γράφω σου, γενικὴ, σημαίνει τὸ ἐγγράφως κατὰ σοῦ εἰς δικαστήριον ἀποτίθημι· ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ σου.

Γράμμα, ὃ δηλοῖ τὸ ποίημα, παρὰ τὸ γλάπτω τὸ κοιλαίνω· ὁ μέλλων, γλάψω· ὁ παρακείμενος, γέγλαφα· ὁ παθητικὸς, γέγλαμμαι· ἐξ αὐτοῦ γλάμμα· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, γράμμα. Ποσαχῶς τὸ γράμμα; ἑπταχῶς· γράμμα, ὁ τόνος· γράμμα, ὁ χαρακτήρ· γράμμα, ἡ ἐπιστολή· γράμμα, τὸ ζωγράφημα· γράμμα καὶ τὸ ψήφισμα. γράμματα, οἱ χαρακτῆρες τῶν στοιχείων· οἷον, Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γέγραπται: — ἢ παρὰ τὸ γράφεσθαι, ὅ ἐστι καταξέεσθαι. ὡς τρέφω οὖν θρέμμα, οὕτω καὶ γράφω γράμμα. Ὅμηρος, Εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγράψασθαι: — γράμματα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὰ συγγράμματα· ὡς Καλλίμαχος, Γράμματα δ' οὐκ εἵλισσεν ἀπόκρυφα: — καὶ, Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι Γράμμα: — ἔνθεν καὶ Γραμματικὴ, ἡ παρὰ τὸ πολλοῖς γεγραμμένοις αὐτὴν προσεσχηκέναι βιβλίοις· ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ πρᾶγμα γίνεται πραγματικὸς καὶ πραγματικὴ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γράμμα γίνεται γραμματικὸς καὶ γραμματική.

Γραμματεῖον] ἰστέον ὅτι τινὲς γραμματεῖον λέγουσι τὸ μικρὸν βιβλίον· ὁ δὲ Ὦρος λέγει, ὅτι οὐ λέγεται τὸ
μικρὸν βιβλίον γραμματεῖον, ἀλλ' ἡ μικρὰ δέλτος. καὶ 241
δῆλον, ἐγὼ εἶπεν ὁ Δημοσθένης γραμματεῖον καὶ βιβλίον.

Γραμματίδιον] ἀμφίβολον εἴτε διὰ τῆς ει διφθόγγου, εἴτε διὰ τοῦ ι. καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ γραμματίου τοῦ σημαίνοντος τὸ μικρὸν γράμμα, διὰ τοῦ ι γράφεται, ὡς ὀψάριον, ὀψαρίδιον· λαχάνιον, λαχανίδιον· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ γραμματείου γέγονε τοῦ σημαίνοντος τὴν μικρὰν

δέλτον, διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὥςπερ ἀγγεῖον, ἀγγείδιον· γραφεῖον, γραφείδιον.

Γρηῦν. τὸ ἐπιπολάζον τῷ γάλακτι. Νίκανδρος εἰς τὰ ἀντιφάρμακα.

Γρήϊον, παλαιόν. Γρήνη, ἄνθη σύμμικτα.

Γραικὸς] Ῥαικός, Ἕλλην· Ῥωμαῖοι δὲ, τὸ γ προθέντες, Γραικὸν φασί.

Γρήνικος, ἔστιν ὄνομα ποταμοῦ. παρὰ τὸ κρήνη, κρήνικος καὶ γρήνικος, ὁ ἐκ τῆς κρήνης. ἢ ἀπὸ τοῦ γῆ καὶ τοῦ νικῶ, γήνικος καὶ γρήνικος, ὁ τὴν γῆν νικῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ νικῶ καὶ τοῦ Γραικὸς, γέγονε γραίνικος· καὶ κατὰ μετάθεσιν τῆς αι διφθόγγου εἰς η· ἐκεῖ γὰρ οἱ Γραικοὶ ἐνίκησαν τοὺς βαρβάρους.

Γρίκισμα, τὸ κέρδος.

Γρικεὺς, ὁ ἁλιεύς· παρὰ τὸ γρίπον παρωνύμως. ἢ ὁ ῥάπτων τοὺς γρίπους, τὰ ἁλιευτικὰ λίνα.

Γρηγορῶ, παρὰ τὸ ἐγείρω· οὗ ὁ μέλλων, ἐγερῶ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ἐγορῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ ρ, γρεγορῶ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, γρηγορῶ.

Γρίπος, τὸ δίκτυον· παρὰ τὸ αγρεύειν, ἐνδείᾳ τοῦ α. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γρίφος καλεῖται· παρὰ τὸ γράφειν, ὅ ἐστι ξύειν, ὁ τὴν γῆν ξύων· γράφος, καὶ γρίφος. λέγονται γρίφοι καὶ τὰ δίκτυα καὶ τὰ συμποσιακὰ ζητήματα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀγρεύειν, ὅ ἐστι ζητεῖν· ὃ παρακολουθεῖ τῇ ἄγρᾳ καὶ τῇ θήρᾳ. Ἡρωδιανὸς. καὶ γριφῶδες, τὸ δύςκολον καὶ συμπεπλεγμένον λόγιον.

Γρίφος, ζήτημα, αἴνιγμα δύςκολον, ἔνθεν καὶ τὴν χλεύην γρίπισμα φασί. γρίφον οὖν λέγεται τὸ δύςλυτον αἴνιγμα. ἵστων γὰρ φιάλην γέμουσαν οἴνου, καὶ ἔλεγον αἰνίγματα ἐν τοῖς συμποσίοις ἀλλήλοις· καὶ εἰ ἐπέλυεν, ὁ ἀπορηθεὶς ἔπινε τὴν φιάλην. Τὰ εἰς φος δισύλλαβα μονογενῆ ἀρσενικὰ ἐνὶ φωνήεντι θέλουσι παραληγεσθαι, λόφος, ζόφος, νέφος, κέτφος, εἶδος ὀρνέου. οὕτω καὶ γρίφος. τὸ δὲ Ῥοῦφος, οὐκ ἔστιν Ἑλληνικόν, ἀλλ' Ἰταλικόν. μονογενῆ· διὰ τὸ κῦφος. δισύλλαβα· διὰ τὸ φίλοιφος· σημαίνει δὲ τὸν φιλοσυνουσιαστήν. ἄλλως· πᾶσα λέξις ἀπὸ τοῦ γρι ἀρχομένη, διὰ τοῦ ι γράφεται· γρίντις, ὁ οὐρανός· γρίνος, τὸ δέρμα· γρίσων, ὁ χοῖρος. Ἀριστοφάνης δέ φησι δρομέως ὄνος.

Γριπώμενα, συνελκόμενα καὶ σπασμωδῶς συμπαθοῦντα· οἱ δὲ, συνελίζοντα.

Γρώνη, ἡ κοίλη καὶ τετριμμένη πέτρα, ἡ δεχομένη τὰ σχοινία. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γώνη καὶ γρώνη. κλίνεται γρώνης.

Γρουνοὶ, κορμοὶ, δρύϊνοι τινὲς ὄντες· κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ ὁ εἰς γ· οἷον, Γρουνοὶ μὲν δαίοντο, μέγας δ' ἤφαιστος ἀνέστη: — ἢ γρυνοὶ, τὰ τῶν γερανδρύων ξύλα, ὡς τὸ γέρονται, γέρυνα. κλίνεται γέρυνος γρυνός· στέλεχος, δαλός. Λυκόφρων.

Γρυπὸς, ὁ ἐπικεκαμμένην ἔχων τὴν ῥῖνα. ῥυβὸν γὰρ τὸ ἐπικαμπὲς παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν. ἤτοι ῥαιβόν· καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς π, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γρυπός. ἢ παρὰ τὸ ῥέπω, ῥυπὸς, καὶ γρυπός, ἢ ἐφ' ἑνὶ μέρει ῥέουσα ῥὶς. σημαίνει καὶ τὸν στυγνόν.

Γρυπαινίζειν, σείεσθαι τὴν γῆν βαλλομένην, καὶ ὥςπερ ῥυσσεῖσθαι ἀπὸ σεισμοῦ. οὕτως Ἀντιφῶν.

Γρυποῦσθαι, συγκάπτεσθαι. Γρυπαίνειν, τὸ ῥυποῦσθαι λέγεται· οἷον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ξυλιφίων, ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά. Ἀντιφῶν δέ φησιν ἐν ἀληθείας β'· Καίων γὰρ τὴν γῆν καὶ συντήκων, γρυπάνιον ποιεῖ: — καὶ Μελάνθιος. Σεισμὸς, φησὶ, γέγονε· καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ.

Γύαλον, τὸ κοίλωμα· οἷον, Θώρηκος γύαλον: — ἀντὶ τοῦ τὸ κατὰ κοῖλον τοῦ θώρακος· κυρίως δὲ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς λέγεται γύαλον. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω, γίνεται παράγωγον γύω· ἀφ' οὗ γύον· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, γύαλον, ἡ πάντα χωροῦσα καὶ λαμβάνουσα, ὡς πτύω, πτύαλον.

Γύης, καὶ μέτρον τὶ γῆς, καὶ μέρος ἀρότρου· καὶ τοῦ μὲν μέμνηται Ὅμηρος ἐν συνθέσει, πεντηκοντόγυον, πεντήκοντα γύων, ὅ ἐστι πεντήκοντα πλέθρων· γύη γὰρ μέτρον γῆς· οἱ δὲ, πεντήκοντα ζευγῶν. τοῦ δὲ ἀρότρου Ἡσίοδος, — πρίνου δὲ γύην: — παρὰ τὸ γαῖα, γίνεται γύη· ἵν' ᾖ ἡ γύη τῆς γύης: — καὶ μεταχθείσης τῆς γενικῆς εἰς εὐθεῖαν, γίνεται ὁ γύης τοῦ γύου, ὥςπερ ἡ ἀράχνη τῆς ἀράχνης, καὶ ὁ ἀράχνης τοῦ ἀράχνου.

Γυῖα, κυρίως ἐπὶ τῶν ποδῶν λέγεται· παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γύης (ὅ ἐστι τῆς γῆς) ἱέναι· ἐπὶ γὰρ ταύτης βέβηκε· καὶ ἡ πρώτη κίνησις τῶν ἀνθρώπων διὰ χειρῶν καὶ ποδῶν γίνεται. ἢ παρὰ τὴν γῆν, γίνεται γῆϊα· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς υ, γυῖα. τάττεται καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν· οἷον, Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν: — γίνεται δὲ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γύω καὶ γύον, ὡς πτῶ, πτύον· καὶ θῶ, θύον· καὶ πλεοναςμῷ τοῦ ι· ἵν' ᾖ γυῖον, τὸ λαμβάνον καὶ δεχόμενον. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων τάττεσθαι ἡ λέξις· ταῦτα γὰρ χερσὶ καὶ ποσὶ βαίνουσιν ἐπὶ τῆς γύης, τῆς γῆς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μερῶν.

Γυιώσω, βλάψω, χωλώσω· κυρίως τὸ τὰ γυῖα (τουτέστι τὰ μέλη) βλάπτειν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς βλάπτειν. λέγεται καὶ ἀπογυιώσης, βλάψης, τὰ μέλη ἐκλύσης· ἔπειτα καὶ ἐπὶ βλάβης ἁπλῶς.

Γυμνὸς, ὁ ἄνευ ἱματίων. ὥςπερ παρὰ τὸ σκύζω σκύμνος, καὶ σέβω σεμνὸς, οὕτω κύπτω κυμνὸς, καὶ γυμνός. ὁ γὰρ τοιοῦτος κύπτει κρύπτων τὰ αἰδοῖα ὑπὸ αἰδοῦς. ἢ παρὰ τὸ τὰ γυῖα μόνα ἔχειν, τουτέστι τὰ μέλη.

Γυμνάσια, οἱ τόποι ὅπου ἐγυμνάζοντο. κυρίως οὖν ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν· ἐπειδὴ γυμνοὶ ἠγωνίζοντο· ἐπειδὴ πρῶτον γυμνὸς ὁ Ὀρσίππος ἔδραμεν ἐν Ὀλυμπίᾳ, ὥς φησιν Ὧρος· ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ ἀγὼν γυμνάσια· ἢ λουτρὰ, ἢ ἱππικοὶ ἀγῶνες, ἢ κυνηγέσια. ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα φορεῖν ἐν τοῖς αἰδοίοις, καὶ οὕτως ἀγωνίζεσθαι· κατὰ δὲ τὴν τριακοστὴν δευτέραν ὀλυμπιάδα, Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου ἀγωνιζομένου, λυθὲν τὸ περίζωμα, αἴτιον αὐτῷ λύπης ἐγένετο. ἐξ οὗ καὶ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν.

Γυμνοπαιδία, ἑορτὴ Λακεδαιμονίων· ἐν ᾗ παῖδες ᾖδον τῷ Ἀπόλλωνι παιᾶνας γυμνοὶ εἰς τοὺς περὶ Πύλαιαν πεσόντας. γυμνᾶσαι λέγεται καὶ εἰς φῶς ἀγαγεῖν· ἐξ οὗ καὶ γεγυμνασμένον τὸ φανερὸν καὶ δεδαμασμένον.

Γύνις, ὁ γυναικώδης καὶ μαλακός. παρὰ τὸ γυνὴ, παρωνύμως γύνις, ὡς δάφνη Δάφνις, καὶ νύμφη Νύμφις.

Γύαλα, τὰ ἄκρα καὶ τὰ τέρματα, ζώνας, τέμπη, πτερύγια, ποτήρια, πτύχας, στολισμούς, περιβόλους.

Γύαλος, κύβος, τετράγωνος λίθος.

Γυάλος, εἶδος ποτηρίου παρὰ Μακεδόσι.

Γυμνηλοὶ, οἱ ἀκτήμονες πένητες. Γυμνασία, ἄσκησις, μελέτη.

Γυνὴ] παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, γίνεται γυνή, ἡ δεκτικὴ τοῦ σπέρματος. ἢ παρὰ τὸ γείνω, γίνεται γονή· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ Αἰολικῶς, ὡς ὅμοιον, ὕμοιον, γίνεται γυνή. ἄκλιτον δ' ἐστίν· ἐπειδὴ τὰ εἰς νη λήγοντα δισύλλαβα τῷ υ παραληγόμενα, ἐκτεταμένον ἔχουσιν· οἷον, μύνη, ἡ πρόφασις καὶ προτροπή· Βύνη, ἡ θεὸς, ἥτις καὶ Ἰνὼ ὕστερον ἐκλήθη· Φύνη,

ὄνομα κύριον· τὸ δὲ γυνὴ, συστέλλει τὸ υ. εἰκότως οὖν, ὡς μονῆρες, ἄκλιτον ἔμεινεν. εὕρηται δὲ παρὰ Φερεκράτῃ ἡ αἰτιατικὴ, τὴν γυνήν· οἷον, Ὡς ἄτοπον ἐστὶ καὶ μητέρ' εἶναι καὶ γυνήν: — καὶ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, — ἀλλ' ὁρῶ τὰς γυνάς.

Γυναικός] ἰστέον ὅτι ἑτερόκλιτόν ἐστιν· ἐπειδὴ ἀπέλειψεν ἡ γύναιξ εὐθεῖα. τὰ γὰρ εἰς αιξ, κοινά εἰσι τῷ γένει· οἷον, ὁ αἶξ καὶ ἡ αἶξ, ὁ γραῖξ καὶ ἡ γραῖξ, ὁ Θρᾷξ καὶ ἡ Θρᾷξ. τοῦτο δὲ, ἐπειδὴ τὸ σημαινόμενον κωλύει εἶναι ἀρσενικόν, (οὐ γὰρ λέγεται ὁ γύναιξ) ἀπέλειψεν· ἔστι δὲ ἡ γενικὴ, γυναικός, ὡς ἀπὸ τῆς γύναιξ εὐθείας.

Γυναιμανές] ἐκ τοῦ μαίνω μανῶ, καὶ τοῦ γυνὴ γυναικὸς, γίνεται γυναιμανὲς, κατὰ συγκοπήν. οὐκ ἀπὸ τῆς γύναι κλητικῆς ἔχει τὴν σύνθεσιν· ἀλλ' ἀπὸ τῆς γυναικὸς, λέγεται γεγενῆσθαι γυναικομανές· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γυναιμανές. ἢ λέγεται ὅτι ὥσπερ παρὰ τὸ τιμὴ γίνεται Τιμόθεος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γυνὴ, γίνεται γυνομανές· καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ο εἰς τὴν αι δίφθογγον, (ὥσπερ μεσοπόλιος μεσαιπόλιος) γυναιμανές. σημαίνει δὲ ἤτοι ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενον, ἢ γυναῖκας εἰς μανίαν φέρων διὰ τὸ κάλλος. ἀλλ' οὔτε τὸ βακχέβακχος ἀπὸ κλητικῆς λέγεται συντεθέν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βάκχου, γέγονε βακχέβακχε· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, ὡς ἀλοτρίβανον, ἀλετρίβανον.

Γύρινοι, οἱ μικροὶ βάτραχοι· παρὰ τὸ γυρὸν τὸ περιφερές· τοιοῦτοι γάρ εἰσι.

Γυριννὼ, ὄνομα κύριον Λεσβίας κόρης. εἴρηται παρωνύμως, παρὰ τὸ γυρῖνος, ὃ δηλοῖ τὸν βάτραχον, γυριννώ, ὡς ἔρατος, Ἐρατὼ· καὶ κλέος, Κλεὼ καὶ Κλειώ.

Γυρὸς] Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, Ὀδυσσείας τ', ὁ περιφερὴς καὶ στρογγύλος, ἢ κυρτός. τὸ θηλυκὸν, γυρά. ἐξ οὗ καὶ γυραὶ πέτραι, καὶ βόθρος.

Γυρῶσαι] Ἄρατος, Καὶ φυτὰ γυρῶσαι: — σημαίνει τὸ φιαλῶσαι καὶ περιφράξαι, ἢ βόθρον ὀρύξαι, ἐν ᾧ τὰ 244
φυτὰ κατατίθενται· παρὰ τὸ γῦρον ποιεῖν ἐν τῷ περιφράσσειν.

Γύψος, οἱονεὶ γήεψος τις οὖσα, ἡ ἑψηθεῖσα γῆ.

Γὺψ, παρὰ τὸ γυρεύειν τὰ ἕλη.

Γῶ] γῶ, σημαίνει τέσσαρα· τὸ χωρῶ, ἐξ οὗ καὶ γῆ ἡ χωρητικὴ πάντων· τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, ἐξ οὗ καὶ γωρυτὸς, ἡ τῶν βελῶν θήκη, χωρυτός τις οὖσα, παρὰ τὸ χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, τουτέστι τὰ τόξα. ἢ τὰ βέλη, εἰς ἣν τὰ ῥυτὰ χωρεῖται· τὸ γεννῶ, ἐξ οὗ καὶ γυνή· τὸ φωνῶ, ὅθεν καὶ γεγωνεῖν.

Γωνία] ἔστι πένω τὸ πράττω· ἐξ οὗ γίνεται πόνος πονῶ· καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς κ, κονῶ, κόνυ, καὶ γόνυ, τὸ μετὰ καρπὸν καμπτόμενον. ἐκ τοῦ γόνυ, τὸ κτητικὸν, γωνία, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω· ὅπερ ἐπικαμπεῖ τε καὶ κεκλασμένῳ σχήματι φύσει πεποίηται.

Γωνίδιον, ὡς τὸ ἀργυρίδιον.

Γυπαίνειν, τὸ συσπᾶσθαι, καὶ φρίττειν καὶ τρομαίνειν, καὶ οἴεσθαι τὴν γῆν παλλομένην, καὶ ὥσπερ ἅλλεσθαι ὑπὸ σεισμοῦ.

Γυλιὸς, εἶδός ἐστι πήρας στρατιωτικῆς, ἐν ᾧ ἦν σκόροδα καὶ κρόμμυα. ὀξύνεται δὲ, οὐχὶ παροξύνεται. Διογένης ἀγγεῖον ὁδοιπορικὸν εἰς ἀπόθεσιν τῶν ἀναγκαίων, ᾧ ἐχρῶντο οἱ στρατιῶται. ἔστιν οὖν στρατιωτικὸν σκεῦος.

Γύλιον, χοῖρον, ἢ λέοντα. σημαίνει δὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΑ.

244 Δᾷδες, λαμπάδες. ἔχει τὸ ι· ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν, δαΐδων. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δαίω τὸ διακόπτω καὶ καίω· ὁ μέλλων, δαίσω· καὶ λοιπὸν ἐκ τοῦ δαὶς, καὶ δᾲς κατὰ συναίρεσιν· ἔμεινε δὲ τὸ ι ἀνεκφώνητον.

* Δᾶ, ἀντὶ τοῦ γᾶ Δωρικῶς.

Δάειρα, ἡ Περσεφόνη παρὰ Ἀθηναίοις· παρὰ τὴν δᾷδα· ἐπειδὴ μετὰ δᾴδων ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια· ἢ ὅτι δᾷδα φορεῖ.

Δαὴρ, ἀνδρὸς ἀδελφός. παρὰ τὸ δαίω τὸ γινώσκω, (ἀφ' οὗ τὸ ἐδάην) δαὴρ, ὁ ἐν γνώσει ὢν τοῖς κατ' ἐπιγαμίαν οἰκείοις. τινὲς δὲ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, εἴγε τούτοις ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἐστὶ λαμπαδηφορεῖν. οὕτω καὶ παρὰ τὸ πατῶ τὸ συνουσιάζω, πατήρ.

Δαηρὸν, λαμπρὸν, ξηρὸν, καυματηρόν.

Δαήμων] παρὰ τὸ δαίω δαῶ τὸ μανθάνω, δαήσω, δαήμων, ὡς διδῶ διδήσω, διδήμων. ἔνθα δεδάηκα, καὶ δαῶμεν.

Δαημονέστατα, τεχνικώτατα, ἐμπειρότατα, ἐπιστημονικώτατα· καὶ δαημοσύνη, μάθησις.

Δαΐζων, διακόπτων· ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ κόπτω· ἢ παρὰ τὴν δαῒν τὴν μάχην, ὁ καταμαχόμενος. σημαίνει καὶ τὴν νίκην καὶ τεύχην.

Δαῒς καὶ δαΐς, ἡ λαμπάς. Ἀριστοφάνης, Σὸν ἔργον ἐστὶ δᾷδ' ἱέναι πάλιν φλόγα: — παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, δαΐς, ὡς κόπτω, κοπίς· καὶ λέπω, λεπίς. ἔστι καὶ δαῒς ἡ μάχη· παρὰ τὸ δαίω τὰ διακόπτω, κατὰ διάλυσιν δαΐω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, δαΐζω· ὁ μέλλων, δαΐσω. ἐξ αὐτοῦ δαῒς, κλίνεται δαΐδος· ὁ κανών· τὰ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τοῦ δος κλίνεται· οἷον, ἐλπὶς ἐλπίδος. δαῒς δαΐδος, ἡ δοτικὴ 245
δαΐδι· καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς δι συλλαβῆς, δαΐ, ἐν δαῒ λυγρῇ: — ἐξ αὐτοῦ δαΐφρων, ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων, παρὰ τὸ δαΐ δοτικὴν, καὶ τὸ φρὴν, ὁ τὰ περὶ πόλεμον φρονῶν· σημαίνει καὶ τὸν συνετὸν, παρὰ τὸ δαίω τὸ γινώσκω· ἵν' ᾖ ὁ δεδαηκὼς φρόνησιν. ἢ παρὰ τὸ δα ἐπιτατικόν, ὁ μεγάλως φρονῶν. τὰ δὲ ἐκ δύο τελείων συγκείμενα ὀνόματα, ἢ ἀπὸ εὐθείας συντίθεται, ὡς τὸ ἕως, ἑωσφόρος· ἢ ἀπὸ γενικῆς, ὡς τὸ οὐδεὶς οὐδενὸς, καὶ τὸ ὥρα ἡ φροντὶς, οὐδενόσωρα· καὶ Ἕλλη Ἕλλης, Ἑλλήσποντος. ἢ ἀπὸ δοτικῆς, ὡς ἄρηϊ, ἀρηΐφιλος· καὶ δουρὶ, δουρικλυτός. ἢ ἀπὸ αἰτιατικῆς, ὡς τὸ νοῦν, νουνεχής· καὶ πόδα, Ποδαλείριος. ἀπὸ δὲ κλητικῆς μόνον, οὐ συντίθεται. ἐπὶ δὲ τοῦ δαΐφρονος Πηνελοπείης, οὐ σημαίνει τὴν πολεμικὴν, ἀλλὰ τὴν σώφρονα καὶ συνετήν· παρὰ τὸ δαῶ τὸ μανθάνω, δαήσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ, δαΐφρων. τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων γινόμενα ὀνόματα, ἢ τῷ ο παραλήγουσιν, ὡς τὸ, ἁμαρτῶ ἁμαρτοεπής· μισῶ μισογύνης· ἢ τῷ ι, ὡς τὸ εἰλῶ, εἰλίπους· οἰδῶ, Οἰδίπους· ἁμαρτίνοος. οὕτω δαῶ δαήσω, δαΐφρων. ἢ παρὰ τὴν δια πρόθεσιν καὶ τὸ φρὴν, διάφρων, σημαινούσης ἐπίτασιν· καὶ τῷ ὑπερβιβασμῷ, δαΐφρων, σώφρων· ἐχθρόφρων δὲ, πολέμιος.

* Δακέθυμον, τὸν δάκνοντα τὸν θυμὸν, τουτέστι λυποῦντα τὴν ψυχήν.

Δάκνω] παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ καίνω τὸ κόπτω, γίνεται δακαίνω· ἐξ οὗ καὶ τὸ δαγκάνω, ἀπο-

βολῇ τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ· εἶτα πάλιν ἀποβολῇ τοῦ ι, καὶ συγκοπῇ, δάκνω.

Δάκετον, θηρίον ἑρπετόν. παρὰ τὸ δάκνω, δάκνετον καὶ δάκετον, καὶ δάκετος. Καλλίμαχος, Ξεῖνος ἐχιδναῖον νέρθεν ἄγων δάκετον. Δάκια, τὰ μικρὰ θηρία.

Δάκος, τὸ θηρίον· παρὰ τὸ δάκνω. Πίνδαρος, Ἐμὲ δὲ χρὴ φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακηγοριᾶν: — σημαίνει καὶ δῆγμα, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ, ἔνθα, Σῆμα δέ τοι δάκεος αἱμοῤῥόου αὖτις ἐνίψω.

Δάκτυλος] διατί προπαροξύνεται; τὰ διὰ τοῦ υλος, εἰ ἔχει τὴν πρώτην συλλαβὴν διὰ δευτέρου συμφώνου μηκυνομένην, προσηγορικὰ ὄντα, προπαροξύνεται· οἷον, σπόνδυλος, γόγγυλος.

Δάκρυον, ὡς ἐπίπαν παρὰ τὸ ἐκ δέους ἢ ἐπὶ δέοντος ἐκρεῖν· παρὰ τὸ δήκω τὸ δαγκάνω. ἢ παρὰ τὸ δάκνω, δάκνυον καὶ δάκρυον· δακνομένης γὰρ τῆς ψυχῆς ἢ τῆς καρδίας, ἐξέρχεται τὸ δάκρυον. ἢ παρὰ τὸ δάκνεσθαι τὰ ὄμματα ὑπ' αὐτοῦ.

Δάκρυσι] δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν· ἡ εὐθεῖα, τὸ δάκρυον. καὶ ὤφειλεν εἶναι δακρύοις· ἀλλὰ κατὰ μεταπλασμὸν, δάκρυσιν, ὥσπερ πρόβασιν· ἡ ἐπὶ τέλους συλλαβὴ ἡ τοις, εἰς σι τρέπεται, προβάτοις, πρόβασι· ἐγκάταις, ἔγκασι· πετάλοις, πέταλσι· πᾶν γὰρ πληθυντικὸν, εἰ ἔχει ἀμετάβολον πρὸ τοῦ τέλους, τοῦτο ἔχει καὶ ἐν τοῖς ἑνικοῖς· ῥήτορσι, ῥήτωρ· Ἕκτορσιν, Ἕκτωρ. τὸ δὲ δάκρυ γέγονεν ἀπὸ τοῦ δάκρυον· οὐ κατὰ ἀποκοπὴν, ἀλλὰ κατὰ σχηματισμόν. τὸ δάκρυ τοίνυν· ἡ γενικὴ, δάκρεος· ἡ δοτικὴ, δάκρει· καὶ τὸ πληθυντικὸν, δάκρεα, ὡς πῶεα, ἄστεα.

246 Δακρυόεις, παρὰ τὸ δάκρυον· τὸ δὲ δάκρυον, ἢ παρὰ τὸ κρύος καὶ τὸ δα ἐπιτατικόν· ἢ παρὰ τὸ δα, καὶ τὸ καίνω τὸ κόπτω, ἔστι δάκρυα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δάκρυ. ἢ παρὰ τὸ δάκρυον, καὶ δάκρυ· ἔστι δὲ ἀπὸ συνθέτου λέξις ἁπλῆ· ἔστι γὰρ ἀρίδακρυς, καὶ δάκρυν· πολύδακρυν, δάκρυν. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Δάκρυς] δακρύω, δακρύσω· ἀποβολῇ τοῦ α, δάκρυς· καὶ μετὰ τοῦ πολὺς, πολύδακρυς, πολυδάκρυος. προπαροξύνεται· Τὰ εἰς υς σύνθετα, ἀρσενικὰ ἢ κοινὰ ὄντα τῷ γένει, προπαροξύνεται. καὶ ἄλλως· τὰ εἰς υς ὀνόματα, εἴτε βαρύνεται, εἴτε ὀξύνεται, εἴτε περισπᾶται, ἐν τῇ συνθέσει συστέλλοντα τὸ υ, προπαροξύνεται· οἷον, ὀφρῦς, λευκόφρυς.

Δάκτυλος, παρὰ τὸ δράσσω, δράκτυλος τις ὤν· παρὰ γὰρ τὸ δράσσεσθαι. ἢ παρὰ τὸ δέχω, δέξω, δέδεχα, δέδεγμαι δέδεκται, δέκτυλος, καὶ δάκτυλος· καὶ δάκτυλοι, οἱ δεκτικοὶ ὄντες τῶν διδομένων. ἢ παρὰ τὸ δείκω, τὸ δεικνύω, δείκτυλοι, καὶ δάκτυλοι· δι' αὐτῶν γὰρ ἡ δεῖξις γίνεται. λέγονται δὲ Δάκτυλοι, καὶ οἱ Κορύβαντες. καὶ νομίζω αὐτοὺς Δακτύλους ὀνομᾶσθαι, διὰ τὸ ἐνδέξαι, δακτύλους τινὰς ὄντας· ἢ δεκτύλους, τοὺς δεκτικοὺς καὶ ὑπηρετικούς.

Δάκτυλα] ζήτει εἰς τὸ λύχνα.

Δακτύλιος, ἐπὶ τῆς ἕδρας· ἢ διὰ τὸ δακτύλοις ἐφικτὸν εἶναι· ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς στρογγυλότητος τοῦ σημαντῆρος, τῆς σφραγίδος. ὁ δὲ φορούμενος δακτύλιος, ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν δάκτυλον ἰέναι. λέγονται δὲ δακτύλιοι καὶ οἱ τετρημένοι λίθοι, ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἀνάπτουσιν· ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ λέγεται καὶ τοῦ πηδαλίου τὸ ἄκρον, καὶ τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας.

Δαλὸς, ὁ πεπυρακτωμένος ἄνθραξ ἢ λαμπὰς, ἢ ξύλον ἀπόκαυμα· ἢ δᾳδίον ἡμίφλεκτον. λέγεται δὲ καὶ δαλὸς καὶ δαελὸς παρὰ Σώφρονι. παρὰ γὰρ τὸ δαίω, δαλός· ἢ παρὰ τὸ δαίω, δαερὸς, ὡς φαίνω, φανερός· καὶ Ἀττικῶς, δαελός· καὶ Ἰωνικῶς, δαυλός· καὶ κοινῶς, δαλός· παρὰ δὲ τὸν δαΐσω μέλλοντα, γίνεται δαϊλός· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, δαυλός.

Δάμαρ, ἡ γαμετή. παρὰ τὸν γάμον, γάμαρ καὶ δάμαρ. ἢ παρὰ τὸ δαμάζεσθαι καὶ ὑπεζεῦχθαι ἀνδρί· γυνή, φίλη.

Δαμάζω, παρὰ τὸ δέμας ἄζειν, ὅ ἐστι ξηραίνειν.

Δαμεῖεν] δαμῶ τὸ ὑποτάσσω· ὁ μέλλων, δαμήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαμον, ἐδάμην, καὶ ἐδάμημεν· ἡ μετοχὴ, δαμείς· τὸ γὰρ μ τοῦτο οὐκ ἔστι κλιτικόν. πᾶν γὰρ πρῶτον πρόσωπον καὶ τὰ ἑξῆς εἰς ς ὀξύτονον ποιεῖ τὴν μετοχήν. τὸ εὐκτικὸν, δαμείην· τὸ πληθυντικὸν, δαμείημεν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δαμεῖμεν, καὶ δαμεῖεν· τὰ εἰς μεν εὐκτικὰ, εἰ μὲν διφθόγγῳ: — ἄλλοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν, τουτέστι ὑποταγεῖεν. δαμείησαν δὲ ὤφειλεν εἶναι.

Δαμᾷ] Ἰλιάδος α', Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ: — ἀντὶ τοῦ δαμάζει, καταπονεῖ, ἐνεστώς. γέγονε δὲ παρὰ τὸ δέμω τὸ δαμάζω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαμον. κἄνπερ τύχοι τὸ ε σὺν ἀμεταβόλῳ, εἰς α αὐτὸ τρέπει ὁ δεύτερος ἀόριστος. ὁ μέλλων δεύτερος, δαμῶ· καὶ μετάγεται ὁ μέλλων εἰς ἐνεστῶτα, καὶ γίνεται δαμῶ, δαμᾷς, 247 δαμᾷ. τινὲς δὲ οὕτω· δαμῶ· καὶ ὁ μέλλων δαμάσω· τὸ τρίτον, δαμάσει· καὶ ἀποβολῇ τῆς ει συλλαβῆς, δαμᾷ. ἢ ὡς Ἡρωδιανός· ἀπὸ τοῦ δαμάζω γίνεται δαμῶ κατὰ συγκοπήν. τὸ πρωτότυπον, δαμῶ· παράγωγον, δαμάζω· ἐξ οὗ τὸ δάμνω· καὶ εἰς μι, δάμνημι· ἀπὸ τοῦ δαμνῶ· Τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσι: — ἐδάμαον, ἐδάμαζον· ἐδάμην· δεδάμηκα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δέδμηκα, καὶ δεδμήμην· ἐδάμασα, καὶ ἑξῆς αὐτά.

Δάμνησι, δαμάζει, ἀναιρεῖ, ὑποτάσσει· — τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν: — ὁ σίδηρος. ἄνευ τοῦ ι· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, σὺν τῷ ι· τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ δάμνημι· τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ δάμνω ὑποτακτικοῦ. τὸ δὲ δάμνω, ἀπὸ τοῦ δαμάζω κατὰ συγκοπήν.

Δαμᾶς, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸν δαμάσω μέλλοντα, Δαμᾶς, ὡς θαυμάσω, Θαυμᾶς· καὶ δώσω, Δώς· καὶ σώσω, Σώς.

Δαμασκὸς, πόλις Συρίας, περὶ τὸν Ἀντιλίβανον. εἴρηται ὅτι Δαμᾶς στρατεύων μετὰ Διονύσου, ἐκεῖσε σκηνὴν πηξάμενος, ἱδρύσατο ἐκεῖ Συρίας θεοῦ ξόανον. ἡ οὖν Δαμᾶ σκηνὴ, Δαμασκός. ἢ ὅτι Ἀσκὸς εἷς τῶν γιγάντων· ὃς μετὰ Λυκούργου τὸν Διόνυσον ἔδησε, καὶ εἰς ποταμὸν ἐνέβαλεν· ἐφονεύθη δὲ ὑπὸ Ἑρμοῦ, καὶ Ἀσκὸς ἐξεδάρη, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη. καὶ ἐκ τοῦ ταφέντος ἡ πόλις ἐκλήθη· καὶ τὰ οἰνοδόχα δὲ δέρματα, ἀσκοὺς καλοῦσι.

Δάμασος, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δαμάζω, δαμάσω, Δάμασος, ὡς ἱππάζω, ἱππάσω, Ἵππασος. ἐκ δὲ τοῦ δεδάμασται Δαμάστωρ, ὄνομα κύριον, ὡς τετέλεσται, Τελέστωρ· καὶ Δαμαστορίδης.

Δάμις, ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ παρώνυμον, Δωρίδι διαλέκτῳ. παρὰ τὸ δῆμος, γίνεται Δῆμις, καὶ Δάμις Δωρικῶς, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ θοῦρος, γίνεται Θοῦρις ὄνομα κύριον.

Δανὰ, τὰ ξηρὰ ξύλα· οὕτω καὶ εἰς τὸ ῥητορικόν· οἷον, — διά τε ξύλα δανὰ κεάσαι: — παρὰ τὸ δὴν τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον, γίνεται δανά· τὰ διὰ τὸν χρόνον ξηρά. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, τὰ εἰς καῦσιν ἐπιτήδεια, εὔκαυστα, θερμά.

Δανάκης, νομίσματός ἐστιν ὄνομα βαρβαρικὸν, πλέον ὀβολοῦ· ὃ τοῖς νεκροῖς ἐν τοῖς στόμασιν ἐτίθεσαν. Καλλίμαχος, Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήιον οὔτι φέ-

ρονται Μούνη ἐπιπτολίων ὅτε θυμιωνησέμεν· Ἀλλ' οὐσάνοις ἐκ στομάτεσσι νεὼς Ἀχερουσίας ἐπὶ βάθρον δανάκης: — Ἀχερουσία δέ ἐστι λίμνη ἐν ᾅδου· ἣν διαπορθμεύονται οἱ τελευτῶντες, τὸ προειρημένον νόμισμα διδόντες τῷ πορθμεῖ. εἴρηται δὲ δανάκης, ὁ τοῖς δαναοῖς ἐμβαλλόμενος. δαναοὶ γὰρ οἱ νεκροί, τουτέστι ξηροί. δανὰ γὰρ τὰ ξηρά. Ἡρακλείδης ἐν τῷ δευτέρῳ Περσικῶν.

Δάνειον, παρὰ τὸ δάνος, ὃ σημαίνει τὸ δῶρον. Εὐφορίων, — τό ῥα οἱ δάνος ὤπασεν Ἕκτωρ: — ὡς οὖν τέλος, τέλειον, οὕτω δάνος, δάνειον, κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ μὴ δῶρον. Τρύφων δὲ ὁ Ἀπαρκτίωνος φησὶ τὸ παλαιὸν ἐπὶ τοῦ ἀναφαιρέτου δώρου τάττεσθαι τὴν λέξιν· Δίδυμος δὲ, τὸ χρεωλίζον χρέος· παρὰ τὸ δῆν, δάνος καὶ δάνειον· ἢ παρὰ τὸ δίδοσθαι μετὰ ἀνίας. Διογένης, μερίδος ἰσχὺν, γέρας.

Δάος, ἡ λαμπάς· παρὰ τὸ δαίω· δάος μετὰ χεῖρσιν ἔχουσαι. τὰ εἰς ος οὐδέτερα ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ α, αὐστέλλει, φάος, χάος· πλὴν τοῦ φᾶρος, πρᾶγος.

Δατάνη] παρὰ τὸ δάπτω τὸ ἐσθίω, δαπάνη, ὡς θήγω, θηγάνη· ἀκονῶ, ἀκόνη· περῶ, περόνη. ἢ δάπτω, δάπτη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ν. τί γὰρ οὕτω δάκνει ὡς δαπάνη; καὶ ῥῆμα, δαπανῶ· καὶ παράγωγον, δαπανηρός.

Δάπεδον, παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν γίνεται· τουτέστι τὸ μέγα καὶ πλατὺ πέδον, ὅ ἐστιν ἔδαφος. τὸ δὲ δα, γίνεται καὶ ζα, κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς ζ· ὅθεν καὶ ζάπλουτος, ὁ πάνυ πλούσιος.

Δάπιδες, τάπητες· παρὰ τὸ ἐν δαπέδῳ στρώννυσθαι.

Δάπτω, τὸ ἐσθίω· καὶ τὸ διὰ στόματος σπαράττειν· ἐξ οὗ καὶ τὸ δάψαι· Μή με ἕα παρὰ νηυσὶ κύνας κατὰ δάψαι Ἀχαιῶν: — καὶ δάπης, ὄνομα. παρὰ τὸ δα μόριον (ὅπερ ἀπὸ τοῦ ζᾶ γέγονεν Αἰολικῶς) μετὰ τοῦ ἅπτω, γίνεται δάπτω· κυρίως γὰρ τὸ λάβρως ἐσθίειν σημαίνει.

Δάρας, παρὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ συλληφθῆναι Δαρεῖον ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. ὑπὸ δὲ Ἀναστασίου κτισθέν, ἐκλήθη Ἀναστασιούπολις.

Δανειζόμενοι, οὐ μόνον οἱ δανειζόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ δανεισταί. δανειστὴν δὲ Διογένης, καὶ τὸν δεδανεισμένον.

Δαρδάπτω] ἀπὸ τοῦ δάπτω κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, δαδάπτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δαρδάπτω τὸ κατεσθίω· τὸ δὲ δάπτω, σημαίνει καὶ τὸ διέλλω, καὶ κόπτω, καὶ τέμνω. — διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν: — ἔτρωσεν, ἔκτεινεν. καὶ Δαρδάπτομαι, διασπαράττομαι.

Δαρεῖος] τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ις διὰ τοῦ ειος γινόμενα, πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· δῆρις, δηρεῖος· καὶ τροπῇ Δαρεῖος, οἱονεὶ ὁ πολεμικός· Ἥτις, ὄνομα πόλεως· καὶ Ἠτεῖος, ὁ πολιτικός· μάντις, μαντεῖος, ὁ Ἀπόλλων· ἔφορος γὰρ τῆς μαντείας. πρόκειται, πρὰ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ μάντις γίνεται κύριον Μάντιος.

Δαρεικὸς, νόμισμά τι ἦν χρυσοῦν, ὅπερ Δαρεῖος πρῶτος ἐπενόησεν. ἀπὸ γὰρ τοῦ Δαρεῖος, Δαρειακός· καὶ κατὰ συγκοπήν.

Δάρης] παρὰ τὸ δείρω καὶ ἐκδείρω, γίνεται δέρης· καὶ τροπῇ, Δάρης. εἰκὸς γὰρ, ὡς ἱερεὺς, ἔσχε καὶ τὸ ὄνομα παρὰ τὸ ἐκδέρειν τὰ θύη. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, δάης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, Δάρης. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω, δάρης· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἄρης.

Δασεῖα, τὸ πνεῦμα· παρὰ τὸ σφοδρὸν καὶ μέγα εἶναι, πρὸς σύγκρισιν τῆς ψιλῆς. παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ, τὸ σφοδρῶς ἐκπεμπόμενον πνεῦμα.

Δάσκιος, ὁ μεγαλόσκιος· οὐκ ἀπὸ τοῦ δασύσκιος κατὰ συγκοπὴν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δα ἐπιτατικοῦ· οἷον, Δάσκιον εἰσελάσαντος ἕλος σύνδενδρον.

Δασύλλιος, ὁ Διόνυσος· ἀπὸ τοῦ δασύνειν τὰς ἀμπέλους. δασύς, ὑλώδης τόπος καὶ σύνδενδρος· δασυλλὶς, ἄρκος.

Δάσαντο] Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο: — καλῶς ἐμερίσαντο. ἀπὸ τοῦ δαίω, δάσσω, δάζω. καὶ δάσσονται, φαγοῦνται ἢ μεριοῦνται. 249

Δασμός, ὁ μερισμός. παρὰ τὸ δάζω, (ἀφ' οὗ τὸ δάζομαι καὶ ἐδάσαντο) δέδασμαι, δασμός, ὡς σκεδάζω, σκεδασμός.

Δασπλῆτις, ἡ ἐρινύς. — καλὸν δασπλῆτα κορυβός: — σημαίνει δὲ κυρίως τὸν δυσπροσπέλαστον, ᾧ οὐκ ἄν τις προσπελάσοι διὰ τὸν φόβον ἢ τὴν ὀργήν· παρὰ τὸ δα, ἢ μεγάλως προσπελάζουσα, ἢ ἄγαν χαλεπὴ ἐν οἷς ἂν προσπελάσῃ. ἢ δασπλῆτις λέγεται ἡ ἐρινύς, παρὰ τὸ πλήσσειν τοὺς ἁμαρτωλούς. Θεόκριτος δὲ Ἑκάτης αὐτὸ εἶναι ἐπίθετον λέγει, ἢ μεγάλων κακῶν ἀναπιμπλαμένη· ἢ ἄπληστος τιμωρός· καὶ ἀσπλής.

Δάσληρα] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ Δάσληρα (ὄνομά ἐστι λίμνης) καὶ Βρυσμός (ἔστι δὲ ὄνομα βασιλέως) καὶ Πάσνης καὶ Μάσνης (ὀνόματα ποταμῶν) καὶ Ὀσροήνη (ὅπερ τινὲς Ὀρροΐνη λέγουσιν· ἔστι δὲ χῶρα οὕτω καλουμένη ἐν Συρίᾳ) τὸ σ ἐν συλλήψει ἐστὶ μετὰ τῶν ἐπιφερομένων συμφώνων. ἅτι γὰρ οὐκ ἔστιν ἐν διαστάσει, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ ἄρχεσθαι ἐπιφερομένην συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ σ. εἰ γὰρ ἦν τὸ σ ἐν διαστάσει, καὶ ἔληγεν ἡ συλλαβὴ εἰς τὸ σῖγμα, εἶχεν ἂν ἡ ἐπιφερομένη συλλαβὴ ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ σῖγμα, διὰ τὸν κανόνα τοῦτον· Πᾶσα γὰρ συλλαβὴ καταλήγουσα εἰς σῖγμα, ἔχει καὶ τὴν ἐξῆς συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ σῖγμα ἀρχομένην· οἷον, νόσσω, πλήσσω, καὶ τὰ ὅμοια.

Δασμοφορεῖν] τοῦτο ἀποβάλλον τὸ ἰῶτα παρὰ τοῖς Δωριεῦσι, γίνεται ὀξεῖα τάσει δασμοφορέν· δασμηφορεῖν δέ ἐστι τὸ τὰ δημόσια φέρειν. δασμὸς γὰρ μέρος φόρου, ἀπαρχή. δασμοφορεῖν οὖν, τὸ φόρους λαμβάνειν.

Δατῶ, τὸ μερίζω· καὶ δατούμεθα, τὸ μεριζόμεθα· οἷον, — δατεώμεθα λαῖδ' Ἀχαιοί: — καὶ — χθόνα τοσσὶ δατεῦντοι — ἀντὶ τοῦ ἐμέριζον βαδίζουσαι, Ἰλιάδος ψ'. μερισμῷ γὰρ τινὶ ὅμοιον γίνεται κατὰ τὴν πορείαν, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τῶν ποδῶν τιθεμένων. παρὰ τὸ δαστὸς, δαστῶ· καὶ ἐνδείᾳ τοῦ σῖγμα, δατῶ. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω· ἀφ' οὗ τὸ δάζω καὶ δάσσω· ἐξ οὗ τὸ δαστὸς καὶ ἄδαστος· καὶ κατ' ἔλλειψιν, ἄδατος. καὶ ἄδαστα παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι, τὰ ἀμέριστα καὶ ἀδιαίρετα.

Δατητὴς, παρὰ Ἀττικοῖς, ὁ διανεμητής. Ἀριστοτέλης, Τίν' οἱ δατηταί. Ἀπολλόδωρος διὰ τοῦ σ φησί· παρὰ τὸ δαίω, δαστός· καὶ ῥῆμα, δαστῶ· ὁ παρακείμενος, δεδάστηται· καὶ ἐνδείᾳ τοῦ σ, δεδάτηται· ἀφ' οὗ ὄνομα δατητής, ὡς πεποίηται, ποιητής. διαιρετῆρες, μερισταί.

Δαῦλον, δασὺ, ἡμιφλεκτον ξύλον.

Δαυλὸς, ὁ δασύς. παρὰ τὸ δάσος, γίνεται ῥῆμα δασῶ, ὡς τεῖχος, τειχῶ· ἀφ' οὗ φησὶ Πίνδαρος, τετείχηται. ἐκ τοῦ δασῶ, γίνεται κατὰ παραγωγὴν, δασαύω, ὡς χρῶ, χραύω· καὶ ψῶ, ψαύω· εἶτα κατὰ συγκοπὴν, δαύω· ὁ μέλλων, δαύσω· καὶ ὡς παύσω παῦλος, οὕτω δαύσω δαῦλος. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ὁ μέλλων, δαίσω, δαυλός· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, δαυλός, ὁ καιόμενος καὶ δασύς. τὰ γὰρ δασέα ταχέως καίονται.

Δαυλὶς, πόλις ἐν τῷ Παρνασῷ κειμένη. μῦθος δὲ ἐκεῖ γέγονε τὰ κατὰ τὸν Τηρέα καὶ τὰς ἀδελφὰς Πρόκνην 250

καὶ Φιλομήλαν. εἴρηται δὲ διὰ τὸ πολὺ δάσος ἔχειν. δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος, Δαῦλος ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν: — ἢ διαυλίδα· ὅτι ταῖς δύο ἀδελφαῖς ἐκεῖ συνηυλίσθη ὁ Τηρεύς· ἔνθεν καί τινες Δαυλιάδα καλοῦσι. καὶ ἡ πόλις δὲ νῦν Δαυλία καλεῖται. καὶ Δαυλίαν κορώνην, ἀντὶ τοῦ ἀηδόνα, Ἀριστοφάνης διὰ τὸν μῦθον. ἔνιοι, τὴν δασεῖαν.

10 Δαύω, τὸ κοιμῶμαι. Σαπφώ, Δαύοις ἁπαλᾶς ἐτάρας ἐν στήθεσιν: -- λέγει δὲ Ἡρωδιανὸς, ὅτι ἅπαξ ἡ λέξις παρὰ Σαπφοῖ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ, Πῶς ἄν ἐγώ σε δέοιμι; — ὃ κατὰ συναλοιφὴν γίνεται δῶ. τοῦτο τὸ δῶ κατὰ παραγωγὴν γίνεται δαύω κυρίως τὸ δεσμῶ· εἴρηται καὶ ἐπὶ τοῦ καθεύδειν· οἱ γὰρ καθεύδοντες δεσμουμένοις ἐοίκασι.

Δαύω, τὸ καίω, παρὰ Σιμωνίδῃ, — μηρίων δεδαυμένων: — παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, τροπῇ τοῦ ἰῶτα εἰς υ.

20 Δαυχμὸν, εὔκαυστον ξύλον.

Δαφοινὸς, ὁ πυῤῥὸς, ἢ ἐρυθρὸς, ἢ μέλας. καὶ μᾶλλον παρὰ τὸ δα καὶ τὸ φοινός· ἵν' ᾖ ὁ μεγάλως φοινός, τουτέστιν ὁ μέλας· φόνος γὰρ τὸ αἷμα. ἢ ἀπὸ τοῦ ζα, ζαφοινὸς, καὶ δαφοινὸς ἐν τροπῇ, ὁ ἄγαν φόνιος· παρὰ τὸ δα καὶ τὸ φόνος. ἢ παρὰ τὸ δαίω. ἐκ τοῦ φόνος, τὸ θηλυκὸν, φονή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, φοινή· καὶ τὸ ἀρσενικὸν, φονός· καὶ μετὰ τοῦ δα, δαφοινός. διατί οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον; τὰ γὰρ εἰς ος ὀνόματα ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· οἷον, τελεστὸς, ὑψιτέλεστος. τοῦτο δὲ, διὰ τὸ σημαινόμενον, ἐκωλύθη βαρύνεσθαι. χωρὶς γὰρ, φησὶν, εἰ μὴ διὰ σημασίαν τινὰ κωλυθείη· διὰ τὸ λοιγὸς, βροτολοιγός. καὶ χωρὶς τῶν ἐθνικῶν, Ἀχαιὸς, Παναχαιὸς. καὶ χωρὶς τοῦ ἰατρὸς, ἀρχιατρός.

Δάφνη, τὸ φυτόν, δαοφώνη τὶς οὖσα, ἡ ἐν τῷ δαίεσθαι φωνοῦσα· ἠχεῖ γὰρ καιομένη. μαρτυρεῖ Θεόκριτος, — χ' ὡς αὐτὰ λακῇ μέγα κἀκπυρίσασα.

Δαφνίτας, ὁ Ἀπόλλων παρὰ Συρακουσίοις.

Δέω, σημαίνει τέσσαρα· τὸ δεσμεύω· τὸ φοβοῦμαι, ἐξ οὗ δέος, ὁ φόβος· τὸ πρέπω, ἐξ οὗ, ἔδεον, ἔδεες, ἔδεε, καὶ κράσει, ἔδει, τὸ ἔπρεπε· τὸ ἱκετεύω, ἐξ οὗ καὶ δέησις.

Δαίω, σημαίνει τέσσαρα· τὸ μανθάνω, ἐξ οὗ καὶ ἐδάην τὸ ἔμαθον· δαίω τὸ μερίζω, ἐξ οὗ καὶ δαιτρὸς, ὁ μάγειρος· δαίω τὸ εὐωχοῦμαι, ἐξ οὗ καὶ δαὶς δαιτὸς, ἡ εὐωχία· καὶ δαιτυμόνες, οἱ φίλοι· δαίω τὸ καίω, ἐξ οὗ καὶ δᾷδες, αἱ καιόμεναι· ἡ δὲ εὐθεῖα, δᾴς δαδός. καίω, καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς δ, δαίω. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴθω, τροπῇ καὶ ὑπερθέσει.

30 Δαίδαλος, τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἥρωος· παρὰ τὸ δαίω, (σημαίνει τὸ ἐπίσταμαι) δαίδαλος, ὁ ἐπιστήμων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, δαίδαλος. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω· καὶ δαίδαλα, ποικίλα κατασκευάσματα, τὰ ἐκ δαήσεως καὶ ἐμπειρίας ὄντα· ἢ παρὰ τὸ δαῆναι, τὰ ἐκ μαθήσεως γεγονότα. ἢ ἀπὸ τοῦ Δαιδάλου, τοῦ ποικίλλοντος τὰ ἴδια ἔργα. ἢ ἀπὸ Δαιδάλης, Ἀθηνᾶς μάμμης ἢ τροφοῦ. πᾶν δὲ τὸ ὑπὸ τῆς παρθένου δημιουργούμενον, ἐπ' αὐτὴν ἀναφέρεται.

251 Δαιδάλειον, τὸν ὑπὸ Δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα· καὶ δαιδάλεον, τὸ ποικίλον τῇ κατασκευῇ. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δαιδάλειος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι· τοῦτο, ἀπὸ τοῦ Δαιδάλου κυρίου ὀνόματος μηχανοποιοῦ, ὃς πρῶτος κατεσκεύασε ποικίλα καὶ διάφορα ζῶα. ἢ ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω γίνεται δαιδάλεος. ἢ ἀπὸ τοῦ δαιδάλλω τὸ ποικίλλω. παρὰ τὸ δαίω, παράγωγον δαιάλλω, ὡς ἄγω, ἀγάλλω· καὶ ἴω, ἰάλλω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δέλτα, δαιδάλλω.

Δαίμων] δαίω τὸ μανθάνω, ἐξ οὗ καὶ δαίμων, οἱονεὶ δαήμων τὶς ὤν. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ γινώσκω γίνεται δαίμων, ὁ πάντα ἐπιστάμενος καὶ γινώσκων· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ δ, αἴμων· — αἴμονα θήρης: — ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω, ὁ ἑκάστῳ ἀπομερίζων. 10

Δαιμόνιος, μακάριος, ἢ θαυμαστός· παρὰ τὸ δαίμων δαίμονος. τὸ με, μικρὸν, ὡς κοινόν· τὸ νι, ι, ὡς ἐπίθετον. δαιμόνιε, μακάριε· ἢ κακόδαιμον, φαυλότατε. καὶ δαιμονίη, εὐδαίμων καὶ μακαρίη· ὁτὲ δὲ, κακὴ καὶ φαύλη.

Δαίνυτο, εὐωχοῦντο. ἀπὸ τοῦ δαίνυμι, τὸ παθητικὸν, δαίνυμαι· ὁ παρατατικὸς, ἐδαινύμην, ἐδαίνυσο, ἐδαίνυτο· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐδαίνυντο· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε. Τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα ποιοῦντα παράγωγα διὰ τοῦ νυω, εἰ μὲν διφθόγγῳ παραλήγεται, δι' ἑνὸς ἀμεταβόλου ἐκφέρεται· οἷον, δαίω, δαινύω· εἰ δὲ ἑνὶ φωνήεντι, διὰ δύο· οἷον, ἕω, ἑννύω· σβέω, σβεννύω. ἢ δαίω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. δαίνω δαινύω καὶ δαίνυμι, τὸ εὐωχοῦμαι· ἐξ οὗ καὶ τὸ δαινύμενος, ὡς ὀρέγνω, ὀρεγνύω, ὀρέγνυμι.

Δαὶς] παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω, ὁ μέλλων, δαίσω· ἀποβολῇ τοῦ ω, δαὶς, ἡ μερικὴ εὐωχία· τὸ γὰρ παλαιὸν διένεμον τὰς τροφάς. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω· ἐπεὶ διὰ πυρὸς γίνεται πάντοτε. διὰ τοῦτο τὰ ἄλλα ζῶα ὠμοφάγα καὶ ὠμηστά. — δαιτὸς εἴσης: — πᾶσιν ὁμοίας, ἢ ἰσομοίρου καὶ μεριστῆς. ὅθεν, Μοίρας δασάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα: — εἰς τὸ παῖς. τρία εἰσὶν εἰς ις ὀνόματα· ἀρσενικὸν, ὁ παῖς· θηλυκὸν, ἡ δαὶς· οὐδέτερον, τὸ σπαῖς· σημαίνει δὲ τὴν ζύμην, τὸ ἄλευρον. ἀσεσημείωται.

Δαιταλεὺς, ὁ εὐωχητής· ἀφ' οὗ δρᾶμα Ἀριστοφάνους ὠνόμασται Δαιταλεῖς. γίνεται παρὰ τὸ δαιτεύς· καὶ πλεονασμῷ τῆς αι συλλαβῆς· καὶ γίνεται παρὰ τὴν δαῖτα τὴν εὐωχίαν. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ εὐωχοῦμαι, δαιταλεύς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ. δαιταλεῦσι, δαιτυμόσι, θιασώταις, ἢ συμπόταις· καὶ συνδαιταλεῖς, ἤγουν εὐωχηταί. δαιταλεὺς, ὁ ἐπὶ τὰ δεῖπνα πορευόμενος.

Δαισάνη, πτισάνη, ἀπὸ σίτου ἐπτισμένου ἑψηθεῖσα· παρὰ τὸ δαίσασθαι. ὅ ἐστιν εὐωχεῖσθαι ἢ ἐσθίειν. τὴν γὰρ πρώτην τροφὴν πρὸ τῆς εὑρέσεως τῶν ἄρτων οὕτως ἐποιοῦντο.

Δαιτήριον, τόπος ἐν Ἰλιάδι σταδίου· ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ καθήμενον Ἡρακλέα μετὰ τὸν πρὸς Αὐγέαν πόλεμον τὰ λάφυρα τοῖς συμμάχοις δαῖσαι, ὅ ἐστι μερίσαι. δαιτήριον, οἱονεὶ μεριστήριον.

Δαίτωρ, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δαίω, δαίσω, δαίτωρ, ὡς πράξω πράκτωρ, καὶ ἄξω ἄκτωρ.

Δαιτρὸς, παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω καὶ κόπτω, γίνεται 252
δαιτρός, μεριστής, μάγειρος, ὁ μερίζων τὰ κρέατα· ἐξ οὗ καὶ δαιτρεύω, τὸ μερίζω. καὶ δαιτρὸς, μεριστὴς· καὶ δαιτροπόνος, σιτοποιός.

Δαιτὸς εἴσης, τῆς ἐξ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας καὶ τροφῆς. οὕτω γὰρ εἰστιῶντο μεριζόμενοι τά τε βρώματα καὶ τὸν ποτόν.

Δαίτης] Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μελόντες: — οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς δαιτὸς γενικῆς· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ δαίσω μέλλοντος· διὸ καὶ βαρύνεται.

Δαιτίς, τόπος ἐν Ἐφέσῳ. εἴρηται ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Κλυμένη θυγάτηρ βασιλέως, μετὰ κορῶν τε καὶ ἐφήβων, εἰς τὸν τόπον τοῦτον παραγενομένη, ἔχουσα καὶ ἄγαλμα Ἀρτέμιδος, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ λειμῶνος παιδιὰν

καὶ τέρψιν, ἔφη δεῖν τὴν θεὸν εὐωχεῖσθαι. καὶ αἱ μὲν σέλινα καὶ ἄλλα τινὰ συνάγουσαι, ἀνέκλιναν· οἱ δὲ ἔφηβοι, ἐκ τῶν πλησίον ἁλιευτηρίων ἅλας λαβόντες, παρέθηκαν τῇ θεῷ ἀντὶ δαιτός. τῷ δ' ἑξῆς ἐνιαυτῷ μὴ τούτου γενομένου, μῆνις τῆς θεοῦ καὶ λοιμὸς κατέλαβε, καὶ κόραι καὶ νέοι διεφθείροντο. χρησμὸς οὖν ἐδόθη, δι' οὗ ἐξευμενίσαντο τὴν θεὸν, καὶ δαῖτας αὐτῇ ἐπετέλεσαν, κατὰ τὸν τῶν κορῶν καὶ τῶν ἐφήβων τρόπον. καὶ ἐκ τοῦ συμβάντος παυσαμένου τοῦ λοιμοῦ, ἥ τε θεὸς καὶ ὁ τόπος ἀπὸ τῆς δαιτὸς Δαιτὶς προσηγορεύθη. ἢ ἀπὸ τοῦ Λυδόν τινα κάπηλον αὐτόθι κατοικήσαντα παρέχειν τὰ πρὸς τὴν δαῖτα τοῖς ἐπιξενουμένοις. ἦν δὲ τὸ κύριον αὐτοῦ ὄνομα Ἐφέσιος· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις.

Δαίσιον, ἐδώδιμον. δαίσιος μὴν παρὰ Μακεδόσιν. ἐρ . . σιτογόνος.

Δαιτυμόνας, εὐωχηταὶ, καὶ εὐωχούμενοι. δαιτυμὼν, ὁ τὴν θοίνην παρέχων, καὶ μάγειρος. εἰς τὸ Διογένους.

Δέαται] ἀπὸ τοῦ δέω, δεδέαται, καὶ κατὰ συγκοπὴν, δέαται. ἢ ἀπὸ τοῦ δέδενται. καὶ ξυνεδεδέατο, ἀντὶ τοῦ δεδεμένοι ἦσαν, Ἰωνικῶς· ἀπὸ τοῦ ἐδέδεντο. Πρόσθεν δέ μοι ἀεικέλιος δέατο εἶναι: — ἔστι δαίω τὸ καίω· ὁ μέλλων, δαίσω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, δάσω· ὁ παρακείμενος, δέδακα· ὁ παθητικὸς, δέδαμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδάμην, ἐδέδασο, ἐδέδατο· ἀποβολῇ τοῦ δευτέρου δ, καὶ συναρχομένως, δέατο.

Δέγμενος] ἀπὸ τοῦ δεδεγμένος, κατὰ συγκοπὴν, δέγμενος· ὡς εἶναι παρακείμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ δεχόμενος, ὡς εἶναι ἐνεστώς. τὸ δὲ χ εἰς γ μετεβλήθη, τῆς συντάξεως οὕτως ἀπαιτούσης. ζήτει εἰς τὸ ἄρχμενος.

Δεδέχαται] ἐκ τοῦ δέχω, δέξω, δέδεχα, δέδεγμαι, δέδεξαι, δέδεκται· καὶ Ἰωνικῶς, δεδέχαται· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δειδέχαται.

Δεδαίαται] δαίω τὸ μερίζω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, δέδαιμαι, δέδαιται· καὶ τὸ Ἰωνικὸν, δεδαίαται. καὶ ὤφειλε συσταλῆναι ἡ παραλήγουσα· ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον ἔμεινε τὸ ι, Δίχθα δεδαίαται.

Δεδμήατο] δαμῶ, δμῶ, δευτέρας συζυγίας· δέδμηκα, δέδμημαι, ἐδέδμηντο· καὶ Ἰωνικῶς, ἐδμέατο. ὁ κανών· ταῦτα δὲ τὰ τρίτα Ἰωνικά: — καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η, δεδμήατο, χρόνου ὑπερσυντελίκου.

Δεδήει, ἐξῆπτο, διεγήγερτο. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πυρός.
253 δαίω, δαίσω, δέδαικα ὁ παρακείμενος· ὁ μέσος, δέδαια· τροπῇ τοῦ α εἰς η, δέδηα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδήειν· καὶ συναρχομένως δεδήει· Πάντῃ γάρ σε πέρι στέφανος πολέμοιο δέδηε: — ἀντὶ τοῦ περιεκύκλωσεν, ἐδέσμευσεν.

Δέδια] ἔστι δέω τὸ φοβοῦμαι· ὁ μέλλων, δέσω· ὁ παρακείμενος, δέδεκα· ὁ μέσος, δέδεα· καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς ι, δέδια· ἡ μετοχὴ, δεδιὼς, διὰ τοῦ ι.

Δέδοικα] δείω τὸ φοβοῦμαι· ὁ παρατατικὸς, ἔδειον· ὁ παρακείμενος, δέδοικα· ὁ μέσος, δέδοια. ἔστι δείδω τὸ φοβοῦμαι· οἷον, Δείδω μή τι πάθω: — ὁ παρακείμενος, δέδοιδα· καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δ, ἐτράπη τὸ ἔσχατον δ εἰς κ, καὶ γέγονε δέδοικα. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Κοτιαεὺς θαυμασίως ἀπολογεῖται, λέγων ὅτι πολλά εἰσι ῥήματα ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα μεταγόμενα, καὶ τρέπει τὸ σ ἢ εἰς τὸ χ, ἢ εἰς τὸ κ· οἷον, σμῶ σμήσω, σμήχω σμήξω· ὀλῶ ὀλέσω, ὀλέκω· οὕτως οὖν ἐκ τοῦ δείσω μέλλοντος ἐγένετο ἐνεστὼς, δείκω· καὶ ἐκ τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, δέδοικα. διατί δείκω ἐγένετο, καὶ οὐχὶ δείχω; ἐπειδὴ τὰ εἰς χω ῥήματα τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεται πλὴν τοῦ στείχω, λείχω.

οὕτω Ζηνόδοτος. ἀπὸ τοῦ δεδοίκαμεν, κατὰ συγκοπὴν, δέδοιγμεν. τὰ γὰρ εἰς μεν πληθυντικὰ καθαρὰ θέλει εἶναι· ἐὰν δέ που σύμφωνον γένηται, κατὰ πάθος λέγεται εἶναι· φέρομεν, φέρμεν· ἐοίκαμεν, ἔϊγμεν· ἐπεπίθομεν, ἐπέπιθμεν.

Δεδοίκω] λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς, ὅτι εἰσὶ ῥήματα ἀπὸ παρακειμένου εἰς ἐνεστῶτα παραγόμενα· οἷον, δέδοικα, δεδοίκω, ὡς ὄλωλα, ὀλώλω.

Δεδοκημένος, παθητικὸς παρακείμενος ἀπὸ τοῦ δοκῶ, ἀντὶ τοῦ δοκεύων, ἐπιτηρῶν, ἢ δεχόμενος.

Δέδορκα] δέρκω, δέρξω, δέδορκα ὁ μέσος παρακείμενος. ἢ ἔστι δρῶ τὸ βλέπω· ἐξ οὗ δρήθω τὸ κοιμῶμαι, κατὰ ἀντίφρασιν. ὁ μέλλων, δράσω· ὁ παρακείμενος, δέδρακα· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, καὶ ὑπερθέσει, δέδορκα.

Δέησις, ὄνομα ῥηματικόν. γίνεται ἐκ τοῦ δεῶ, δεήσω, δεδέηκα, δεδέημαι, δεδέησαι, δέησις. Τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γινόμενα ὀνόματα συνάρχεσθαι θέλει. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ δεῶ οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει· ἀλλ' οὐδὲ τὸ δέω βαρύτονον· ἀλλὰ τὰ παθητικὰ μόνον, δέομαι, ἐδεόμην. κλίνεται δεήσιος· ὁ κανών· τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου δευτέρου προσώπου γινόμενα ὀνόματα διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται· καὶ τὸ Ἀττικόν, δεήσεως. ὁ κανών· καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων εἰς ε μεταβάλλουσι.

Δέκατος, πόθεν; παρὰ τὸ δέχω τὸ λαμβάνω, δέχατος, καὶ δέκατος. δεκτικὴ γὰρ ἐστι πάντων τῶν ἀριθμῶν ἡ δεκάς.

Δεκὰς, ὁ ἀριθμός. παρὰ τὸ δέχομαι, δεχάς· διὰ τὸ δέχεσθαι τὸ ἄπειρον. Ὀρφεὺς δὲ κλαδοῦχον ὠνόμασεν, ὅτι πάντες οἱ ἀριθμοὶ ἐξ αὐτῆς φύονται. δέχομαι δεχὰς, καὶ δεκὰς, ἡ ἔχουσα ἐν αὐτῇ πάντα ἀριθμόν. ἐκ δὲ τοῦ δεκὰς γίνεται δέκατος· καὶ θηλυκῶς, δεκάτη.

Δεκαχόρδῳ· παρὰ τὸν δέκα ἀριθμὸν καὶ τὸ χορδή· τοῦτο παρὰ τὸ χέω, (σημαίνει τὸ κενῶ) χεορδὴ, καὶ χορδὴ, τὸ χέον ᾠδήν.

Δεκατευτήριον, ἀπὸ τοῦ δεκατευτής· τοῦτο παρὰ τὸ δε- 254
κατεύειν· σημαίνει δὲ τὸ δεκάτην εἰσπράττεσθαι καὶ λαφυραγωγεῖν, τὸ τὴν δεκάτην εἰσφέρειν ὧν εἶχε τὶς χρημάτων· ἢ δεκάτην εἰσπράττειν· τὰ γὰρ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα ἐδεκατεύοντο τοῖς θεοῖς. διὸ κυρίως δεκατεῦσαι, τὸ καθιερῶσαι· κατὰ μεταφορὰν δὲ, τὸ δεκάτην ὁπωσοῦν λαβεῖν, καὶ ἀπαιτῆσαι. Θουκυδίδης δὲ ἐπὶ τοῦ τελωνεῖν τὴν δεκάτην ἔθηκε καὶ τὸ δεκατεύειν. ὅθεν καὶ δεκατευτὰς τοὺς τελώνας ἔλεγον, τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας. καὶ δεκατηλόγους τοὺς αὐτούς. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκτεύειν· ἐπειδὴ ἐθεράπευον τὴν Ἄρτεμιν αἱ παρθένοι περὶ τὸν δέκατον χρόνον.

Δεκαφύϊα, τὰ δεκαπλάσια. Καλλίμαχος, Τῶν ἔτι σοι δεκαφύϊα φάτο ζωάγρια τίσειν: — καὶ δεκαφύϊον εἴρηται οἱονεὶ δεκάφυον, δεκάκις πεφυκότα. τὸ γὰρ φύω Αἰολικῶς φυίω φασί· καὶ τὸ ἀλύω, ἀλυίω.

Δεκαδοῦχος] δέκα μὲν ἦρχον μετὰ τοὺς τριάκοντα καταστάντες· ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων δεκαδοῦχος, ὡς δηλοῖ Λυσίας.

Δεκάδας, τοὺς τῆς αὐτῆς δεκάδος, καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ δεκάρχῃ.

Δεκαδαρχίαι] τὰς ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατασταθείσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαρχίας συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοί. καὶ Φίλιππος μέντοι παρὰ Θετταλοῖς δεκαδαρχίαν κατέστησεν, ὡς Δημοσθένης ἐν ὄγδῳ Φιλιππικῶν.

Δεκάσαι, τὸ διαφθείρειν τοὺς δικάζοντας ἢ τοὺς ἐκκλησιαστὰς χρήμασι καὶ δώροις. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ κατὰ

δέκα ἀθροιζομένους λαμβάνειν τὰ δῶρα. πρῶτον δέ φησι δεκάσαι Μέλητα. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐριθεύεσθαι, τὸ δεκάζεσθαι· καὶ ἡ ἐρίθεια εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως. ἄλλως· Λύκος ἔστιν ἥρως, μορφὴν ἔχων τοῦ θηρίου· πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστήλωται δικαστηρίοις. πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι ἀνεστρέφοντο. ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία, Λύκου δεκάς. ἐξ οὖν τῆς δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ δεκάζεσθαι τὸ δωροδοκεῖσθαι.

40 Δεκελεικὸς πόλεμος, ὁ Πελοποννησιακός. ἀπὸ μέρους τὸ τελευταῖον. τὸν αὐτὸν δὲ καὶ Ἀρχιδάμειον. Δεκελεικὸν μέν, καθὸ Δεκέλεια Ἀθηναίοις ἐπετειχίσθη· Ἀρχιδάμειον δὲ, ὅτι Ἀρχίδαμος αὐτοῦ ἡγεῖτο. τὸ λει, δίφθογγον. διατί; ἀπὸ τοῦ Δεκέλεια, Δεκελειακὸς, καὶ Δεκελεικός, ὡς βοῦς βοὸς, βόειος; βοειακός· Βοειακὰ ζεύγη.

Δέλεαρ, τὸ τῷ ἀγκίστρῳ περιτιθέμενον· ἐφ' ᾧ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύεσθαι καλεῖται. Ἐν δ' ἐτίθει παγίδεσσιν ὀλέθρια δεῖλατα δοιαῖς: — παρὰ τὸν δόλον, δόλεαρ· καὶ τροπῇ, δέλεαρ. ἢ παρὰ τὸ ἕλος ἕλεαρ. καὶ δέλεαρ·

50 διὸ οὗ ἐστὶν ἑλεῖν. ἢ παρὰ τὸ δηλεῖσθαι, τὸ βλαπτικόν. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, τὸ περιδεσμούμενον τῷ ἀγκίστρῳ. ἢ παρὰ τὸ δέλω, τὸ δελεάζω.

Δελήτιον, τὸ δέλεαρ. Σοφοκλῆς, — ἔχε τὸ δελήτιον: — ἢ Σώφρων. οἱ δὲ, τὸ ἄγγος. ἐν ᾧ τὸ δέλεαρ ἔγκειται. παρὰ τὸ δέλεαρ, δελεάτιον· καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε α εἰς η, δελήτιον.

Δελφύς] δελφὺς καὶ δελφινία, ἡ μήτρα, ἡ γαστήρ· ὅτι

255 ἀδελφοποιός ἐστι, καὶ ἀδελφὰ ποιεῖ τὰ τικτόμενα. ὅθεν καὶ ὁμόδελφυς, ὁ ἀδελφός.

Δέλφαξ, ὁ γαλαθηνὸς χοῖρος. Ἐπίχαρμος, Δέλφακά τε τὴν γείτονα τοῖς Ἐλευσινίοις Φύλασσε: — παρὰ τὴν δελφὺν τὴν μήτραν· κυρίως γὰρ ἐπὶ τῆς θηλείας λέγεται δέλφαξ, ἡ δελφὺν ἔχουσα.

Δελφάκιον, τὸν χοῖρον· καὶ Δελφακοῦσθαι, τελειοῦσθαι τὰς σῦς. Διογένης.

10 Δέλφικα, τὸν τρίποδα Ῥωμαῖοι· ἐπεὶ πρῶτον ἐν Δελφοῖς γέγονεν· ἢ τρίποδα τὸν Διόνυσον, οἷον ἀδελφικόν, καὶ δελφικόν· καὶ δελφὶς, παρὰ τὸ δέλφω.

Δελφοί· καὶ Δελφὸς ἀνὴρ, τὸ ἐθνικόν· οἱ Πύθιοι, ἀδελφοί τινες ὄντες, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α· ὅτι τὰ Διονύσου μέλη σπαράξαντες οἱ Τιτᾶνες, τῷ Ἀπόλλωνι παρέθεντο, ἐμβαλόντες λέβητι. ὁ δὲ παρὰ τῷ τρίποδι ἀπέθετο παρὰ τῷ ἀδελφῷ.

Δελφίνιος, ὁ Ἀπόλλων· ὅτι Κασταλίῳ τῷ Κρητὶ ἀποικίαν στελλομένῳ, ὁ Ἀπόλλων ὁμοιωθεὶς δελφῖνι, προηγήσατο τῆς νεὼς ἕως τοῦ Κρισσαίου κόλπου· καὶ ἐκεῖ κατοικήσας, ἐκράτησε τὸν τόπον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ Δελφοὺς ἐκάλουν τοὺς ἐνοικοῦντας· καὶ Δελφινίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἱδρύσατο. τινὲς δέ φασιν, ὅτι ὁ δελφὶς εἰς τὴν ναῦν ἦλθε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον ἐπήδησεν εἰς τὴν θάλασσαν. δελφῖνες, οἱ ἰχθύες, καὶ μέρος νεώς. διὰ τοῦτο δελφινοφόρους λέγουσι ναῦς, ὡς σχῆμα ἔχούσας δελφῖνος.

Δέμα· Ζηνόδοτος παρὰ τὸ δέω καὶ ζέω. πῶς οὐ λέγεται δεῦμα καὶ ζεῦμα, ὡς πνεῦμα, πνεῦμα, καὶ ῥέω ῥεῦμα; ἄλλως· εἰ ἔζεκα ὁ παρακείμενος, ὤφειλεν εἶναι τὸ

30 ῥηματικὸν ὄνομα ζέσμα· ἔζεσμαι γὰρ ὁ παθητικός. λέγει ὅτι δέμα ὑγιές ἐστιν· ἀπὸ τοῦ δέδεμαι παρακειμένου· καὶ τὸ ζέσμα, παρῃτήσατο τὸ σ. οὕτω Φίλων εἰς τὸ ῥητορικόν.

Δεμεναί. χώρα τῆς Σικελίας· ὅτι ἐν αὐτῇ δέδεται ὁ Τυφῶν ὑπὸ τὴν Αἴτνην.

Δέμας, τὸ σῶμα· παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω· τῇ γὰρ ψυχῇ συνδέδεται τὸ σῶμα· ἢ ἀπὸ τοῦ δίδω δίδεῖς, δίδημι· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, δέδεμαι. ἐξ αὐτοῦ δέμας· τὸ γὰρ σῶμα δεσμὸς ἐστι τῆς ψυχῆς. ἢ παρὰ τὸ δεμῶ τὸ οἰκοδομῶ, δέμας· περιδόμημα γὰρ ἐστὶ τῆς 40 ψυχῆς καὶ οἰκητήριον. Ἰστέον ὅτι τὸ βρέτας, δέπας, δέμας, οὐ κλίνονται· οὐ γὰρ λέγουσι τούτων τὰς γενικάς. ζήτει εἰς τὸ κρέας τὸν κανόνα.

Δέμνια, ἐγκοίτια στρώματα· ἀπὸ τοῦ τὸ δέμας ἐπ' αὐτὰ μένειν. ἢ ὡς παίω παίγνιον, ἀράσσω ἄραχνιον, οὕτω δέμω, δέμνιον, τὸ εἰς σώματος ἀνάπαυσιν οἰκοδομηθέν, ἢ συνδεθέν. ἔνθα Ὅμηρος, — μαλακῷ δεδεμημένοι ὕπνῳ: — καὶ τὴν τοῦ κοιμᾶσθαι παραυτίαν νύκτα, θμήτειραν· δέμνιον δὲ, ἡ κλίνη.

Δενδίλλων; διανευόμενος· παρὰ τὸ δινεῖν τοὺς ἕλλους, 50 ἤγουν κινεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ μεταφέρειν. ἕλλοι δὲ, οἱ ὀφθαλμοὶ, οἱ ῥαδίως εἰλούμενοι καὶ εὐμετάφοροι πρὸς ἑκάτερα.

Δενδαλίδες, ἱεραὶ κριθαί.

Δενδρυάζειν, τὸ καταδύνειν καὶ κρύπτεσθαι· κυρίως ὑπὸ τὰς δρῦς· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς δύνειν καὶ κρύπτειν· ἀπὸ τῶν παλαιῶν ταῖς δρυσὶ σπέπη χρω- 256
μένων· τοὺς γὰρ παλαιοὺς τῶν ἀνθρώπων πρὸ τῆς τῶν οἴκων εὑρέσεως ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν δρυῶν λέγεται καταδύνοντας οἰκεῖν. παρὰ τὸ δρύας, δρυάζειν, καὶ δενδρυάζειν. σημαίνει καὶ τὸ καθ' ὕδατος δύεσθαι καὶ κρύπτειν ἑαυτόν.

Δεξίων] οὕτως ὠνόμασται Σοφοκλῆς ὑπὸ Ἀθηναίων. μετὰ τὴν τελευτὴν φασὶν ὅτι Ἀθηναῖοι τελευτήσαντι Σοφοκλεῖ, βουλόμενοι τιμὰς αὐτῷ περιποιῆσαι, ἡρῷον αὐτῷ κατασκευάσαντες, ὠνόμασαν Δεξίωνα, ἀπὸ τῆς 10 τοῦ Ἀσκληπιοῦ δεξιώσεως. καὶ γὰρ ὑπεδέξατο τὸν θεὸν ἐν τῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ, καὶ βωμὸν ἱδρύσατο. ἐκ τῆς αἰτίας οὖν ταύτης Δεξίων ἐκλήθη.

Δεξιὰ, ἡ χείρ· καὶ ὁ ποιητὴς δεξιτερὴ λέγει· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα· ἢ διεξιά τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ τὰς πλείονας δι' αὐτῆς διεξιέναι πράξεις. καὶ παρωνύμως, δεξιὸς, ὁ ἐπιτήδειος καὶ αἴσιος. ἢ ἀπὸ τοῦ δεκτὸς, δεξιὰ, ὡς ἀνόρεκτος, ἀνορεξία· εὐθηκτος, εὐθηξία.

Δεξιολάβος, παραφύλαξ.

Δεξιμήλων θεῶν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα. 20 εἰσὶν οὖν βωμοί.

Δέοιμι] Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι; — ἀντὶ τοῦ εὑρίσκοιμι, καταλαμβάνοιμι. ἀπὸ τοῦ; Δήεις τόν γε σύεσσιν: — Ἀρίσταρχος δὲ, πῶς ἂν εὐθύνοιμι; οἱ δὲ, ἐπὶ τὸ δῆσαι καὶ δεσμεῦσαι.

Δεξιτερὸς] εἰ ἔστιν ἀπὸ τοῦ δεξιὸς, ὤφειλεν εἶναι δεξιώτερος, ὡς λογιώτερος. ἔστιν οὖν παρώνυμος ὁ χαρακτήρ. παρὰ γὰρ τὸ δεξιὸς γίνεται δεξιερός, ὡς ἄριστος, ἀριστερός· φθόνος, φθονερός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, δεξιτερός. οὕτω Φίλων· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει 30 μὲν καὶ τοῦτο, ὅτι συνεξέδραμε τὸ ἄριστος ἀριστερός, καὶ τὸ δεξιὸς δεξιτερός· τοῦτο γὰρ συνεκδρομὴ, καὶ οὐ πλεονασμός, ὥςπερ καὶ παρὰ τὸ πρόβασιν γίνεται προβάτειον· οἷος οἰότερον, ὡς λέγει Σώφρων. τοῦτο γὰρ οὐ λέγεται πλεονασμός, ἀλλὰ συνεκδρομὴ τοῦ προβάτεον. οὕτω δεξιτερὸς, ὡς ἀριστερός.

Δεξιάδην, Δεξιοῦ υἱόν· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ δεξιῶν. εἴτε οὖν πατρωνυμικὸν, εἴτε ποιότητος ἢ τόπου ἐπίῤῥημα δύναται εἶναι, καὶ τοῖς ἄνω καὶ τοῖς ἑπομένοις συντάττεσθαι. 40 ἢ γὰρ Ἰφίνοον Δεξιάδην βάλεν· ἢ, βάλεν δεξιάδην ὤμον· ἢ, δεξιάδην ἐπιάλμενον, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ὤμων.

Δέος] παρὰ τὸ δείω τὸ φοβοῦμαι, γίνεται δέος ὁ φόβος, ὡς νείφω, νέφος. ἢ ἀπὸ τοῦ δέω τὸ δεσμεύω· ὁ γὰρ φόβος συνδεῖ τοὺς πόδας καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος.

Δέπας, ἔκπωμα, ποτήριον. παρὰ τὸ δέχω, δέχας καὶ δέπας, δι' οὗ δεχόμεθα τὸν οἶνον. τούτου δὲ γενικὴ οὐ λέγεται, καὶ τῶν ὁμοίων. εἰς τὸ κρέας.

Δέρω, σημαίνει δύο· τὸ ἐκδέρω, ἐξ οὗ καὶ δειρὴ, ὁ τράχηλος· τὸ τύπτω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐδάρην.

Δέρκω, τὸ ὁρῶ. παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω, δρέκω· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, δέρκω. ἢ παρὰ τὸ διέρχεσθαι, δέρκεσθαι εἴρηται.

Δερκευνέος, ἐπίθετον τοῦ λαγωοῦ· ἐπειδὴ δοκεῖ κοιμώμενος βλέπειν. Νίκανδρος εἰς τὰ Ἀντιφάρμακα, — ἢ σπίνακος δερκευνέος.

Δέρη, ὅπερ καὶ δειρὰ καλεῖται· καὶ ἐκ τούτου δειροτομῆσαι. κυρίως δὲ δέρη καὶ δειρὰ καλεῖται ἐπὶ τῶν τετραπόδων, ὁ τῶν ἀλόγων ζώων τράχηλος, διὰ τὸ ἐντεῦθεν ἐκδέρεσθαι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ἔστι δὲ παράγωγον παρὰ τὸ δέρω, δέρα, καὶ δέρη Ἰωνικῶς, καὶ δειρή· ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ, εἰρά τις οὖσα, παρὰ τὸ εἴρειν τὸ λέγειν, ἡ φωνητική· ἢ παρὰ τὸ ῥέειν τὴν ἐδωδήν· ἢ παρὰ τὸ τὰ χορηγούμενα δεῖν ἤγουν δεσμεῖν.

257 Δέρος, τὸ κώδιον. αἱ τοιαῦται εὐθεῖαι, ἤτοι Ἰωνικαί εἰσιν, ἢ Δωρικαί· οἷον, δέρος, κῶος, ἀπὸ τοῦ δέρας καὶ κῶας πεποίηται. ἢ παρὰ τὸ δείρω, δέρος, ὡς μείρω, μέρος· καὶ φθείρω, φθόρος.

Δέῤῥις, ἱμάτιον παχὺ, ἢ δέρμα, ἢ τρίχινον παραπέτασμα, ἐπὶ ταῖς θύραις ταῖς αὐλείαις βαλλόμενον. ἔστι καὶ ῥῆμα. Εὔπολις, Γυνὴ μέλαιναν δέῤῥιν ἠμφιεσμένη: — ἐπὶ τοῦ ἱματίου· ἐπὶ δὲ τοῦ παραπετάσματος, Πλάτων. παρὰ τὸ δέρω, δέρις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δέῤῥις. λέγεται καὶ τὰ ξηρὰ δέρματα καὶ ἀμάλακτα· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πάντα τὰ δέρματα.

Δέργματα, τὰ ὄμματα. δέρξεις γὰρ, αἱ βλέψεις. ὡς ἀπὸ τῶν βλεπομένων καὶ τῆς ἐνεργείας ὠνόμασται· δέρκεσθαι γὰρ τὸ βλεπόμενον διέρχεσθαι δηλοῖ. ἐκ τοῦ δρῶ, παράγωγον δρέκω· καὶ ὑπερβιβασμῷ. λέγονται καὶ αἱ ὁράσεις· καὶ δέργμα.

Δέρτρον] Δέρτρον ἔσω δύνοντα, Ὀδυσσείας λ', παρὰ τὸ δέρω, δέρτρον τὸ δέρμα· ὡς μείρω, μέτρον· καὶ φέρω φέρτρον. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὗρον σημαίνειν τὸν ἐπίπλουν, τὴν ὑπὸ τὴν σάρκα πιμελήν· ἢ τὸν ὑποκείμενον τῷ ἥπατι ὑμένα· ἢ τὴν δοράν. ἄλλοι δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν λεγόμενον ἦτρον. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ δέρμα, καὶ πάντα τὸν χρῶτα τὸν πρὸ τοῦ ἥπατος. ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος δέρτρον· ἀπὸ τοῦ δέρειν, ὅ ἐστι κρούειν. τούτῳ δὲ διαῤῥήσσουσιν ἃ ἂν ἐσθίωσιν οἱ γύπες τῇ κρούσει τοῦ ῥάμφους. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ῥηματικόν. ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πλῆκτρον, οὕτω καὶ δέρω δέρτρον.

Δερμηστής] Λυσίας μὲν τὸν σκώληκα φησὶν οὕτω λέγεσθαι· Ἀρίσταρχος δὲ, τὸν ὄφιν. εἴη δ' ἂν μᾶλλον ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων· ἐκ τοῦ ἔδω.

Δερμύλλει, αἱμοποτεῖ. οἱ δὲ, ἐκδέρει.

Δέρμα, κυρίως ἐπὶ ἀλόγων· παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδέρω· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ζώων, παρὰ τὸ τέρμα εἶναι τοῦ σώματος, ὅ ἐστι πλήρωμα· τροπῇ τοῦ τ εἰς δ, δέρμα· ἔξωθεν γὰρ ἐπιβέβληται παντὶ τῷ σώματι. ἢ δέμας ὄν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δέρμα. ἄλλως· δέρμα τὸ παρατεινόμενον ὅλῳ τῷ σώματι· ὃ ποιητικώτερον λέγεται καὶ ῥινὸς, καὶ σῦφαρ, καὶ στερφνὸς, καὶ ἀνθρωπή· ἐπὶ ἀλόγων· πέκος, καὶ νάκος. εἴρηται δὲ τέρμα, οἱονεὶ τέλος τοῦ σώματος. ἢ δέμα τι ὄν· τὸ δεσμῷ λοιπὸν, παρέντος τοῦ ρ, ὡς κεντρίον καὶ ἰατρική· κεντίον γὰρ καὶ ἰατική. διὸ κἀντεῦθεν ἡ δορὰ, τὸ ἀποσεσυρμένον δέρμα.

Δερβιστὴρ, τὸ δέρμα. παρὰ τὸ δέρος, δεριστήρ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β· πλεονάζουσι δὲ τὸ β Συρακούσιοι· ὡς ἐπὶ τοῦ ὀλβάχνιον· ὀλάχνιον γάρ ἐστι τὸ ἀπαθὲς, τὸ τὰς οὐλὰς ἔχον. σημαίνει δὲ τὸ κανοῦν, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰς οὐλὰς, ἢ τὰς ὀλάς.

Δεσμός] παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, δέδεσμαι, δεσμός. πᾶν ῥῆμα τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἐν τοῖς 258 ὀνόμασιν, ἢ διὰ τοῦ ω ὀξυτόνως προεκφέρεται· οἷον χρυσῶ, χρυσωτής· μισθῶ, μισθωτός, μισθωτής· ἢ διὰ τοῦ ο βαρύνεται, ὁμόσω ὁμότης, ἀρόσω ἀρότης. οὐκ ἄρα οὖν τὸ δεσμώτης, ἀπὸ τοῦ δεσμώσω μέλλοντος· ἐπεὶ ὤφειλεν εἶναι δεσμωτής· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δεσμός.

Δεσπότης] παρὰ τὸ δεσπόζω, δεσπόσω, δεδέσποκα, δεδέσποσμαι· τὸ τρίτον, δεδέσποσται. δεσπότης ἐξ αὐτοῦ· καὶ τῇ ἐλλείψει τοῦ σ, ἀνεβιβάσθη ὁ τόνος. ἢ παρὰ τὸ δέω, δεσμώτης, καὶ δεσπότης, ὁ δεσμὸν περιβάλλων καὶ δουλαγωγῶν. ἢ δεσποίτης τὶς ὢν, ὁ δέος ἐμποιῶν τοῖς οἰκέταις, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. ἡ κλητικὴ, ὦ δέσποτα. καὶ διατί οὐκ ἐγένετο ἡ κλητικὴ δεσπότα, ὡς Ὀζόλης Ὀζόλα; καὶ λέγει, ὅτι τὸ δέσποτα ἀπὸ εὐθείας γέγονε τῆς δέσποτος δεσπότου, ὡς μαρτυρεῖ ἡ σύνθεσις, ἀδέσποτος. ἡ κλητικὴ, δέσποτε· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α. ἢ κατὰ μεταπλασμὸν ἐφύλαξε τὸν τόνον τοῦ δέσποτε δέσποτα. δεσπότης, δεσμότης, διὰ τὸ πάντα περιέχειν καὶ συγκρατεῖν.

Δέσποινα, σύνθετον, δεσποιὰ, ἡ δέος ποιοῦσα. ἀπὸ τοῦ δεσποιὸς ἀρσενικοῦ κατὰ συγκοπὴν δέσποινα, ὡς θεόφατον, θέσφατον· πλεονασμῷ τοῦ ν. ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀρύτω γίνεται ἀρύταινα, καὶ βαίνω, ἀμφίσβαινα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δεσπόζω, γίνεται δεσπόζαινα· καὶ ἄρσει τοῦ ζα, καὶ συναιρέσει τοῦ ο καὶ ι εἰς τὴν οι δίφθογγον, δέσποινα· οὐ γὰρ παραλήγεται ἀπὸ τοῦ δεσπότης ἀρσενικοῦ· ἐπεὶ ὤφειλεν εἶναι τὸ θηλυκὸν δεσπότις, καὶ οὐ δέσποινα.

Δεσαύχενες, οἱ ἀσκοὶ, διὰ τὸ ἐκ τῶν αὐχένων δεῖσθαι.

Δετὴ, ἡ λαμπάς. Ὅμηρος, Καιόμεναί τε δεταί: — ἀπὸ τοῦ δίδημι ῥήματος γίνεται δετὸς καὶ δετή, ἡ ἐκ δεδεμένων δᾴδων λαμπάς.

Δεύω, σημαίνει δύο· τὸ βρέχω, ὡς τὸ, — δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι: — Ἡσίοδος, Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ: — εἴρηται παρὰ τὸν Δία, (ὑέτιος γάρ ἐστιν ὁ θεός· κυρίως γὰρ, τὸ ὑπὸ Διὸς ὕεσθαι, ὅ ἐστι βρέχεσθαι) διεύω, καὶ δεύω. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ χρῄζω πλεονασμῷ τοῦ υ· τὸ δεόμενον βρέχεσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐνδεοῦμαι, ὡς τὸ, — ἐδεύησεν δὲ οἰκήϊον ἄκρον ἱκέσθαι: — ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ηδ' ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι: — ὁ ἐνεστὼς, δέω τὸ χρῄζω· καὶ ποιητικῶς πλεονασμῷ τοῦ υ, δεύω. ἐκ τοῦ δεύω γίνεται δεύεται· καὶ οἱ Ἴωνες ἀποβάλλουσι τὸ τ τοῦ τρίτου προσώπου, καὶ ποιοῦσι δεύτερον. σημαίνει δὲ τὸ ἐνδεὴς εἶ, χρῄζεις. ἔστι καὶ περισπώμενον, δεῶ, δεήσω, ἐδέησα, ἐδέησε· καὶ πλεονασμῷ ἐδεύησε.

Δευόμενον, ἐνδεόμενον, χρῄζοντα· παρὰ τὸ δεύω τὸ χρῄζω.

Δευοίατο] ῥῆμα εὐκτικὸν παθητικὸν, τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν, μέσου ἀορίστου δευτέρου. καὶ οἱ Ἴωνες ἐπὶ τοῦ εὐκτικοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν τιθέασιν ἀντὶ τοῦ ν, α. τὸ γὰρ πίθοιντο, πιθοίατο λέγουσαι. οὕτω καὶ τοῦτο. ἔτι οἱ Αἰολεῖς τρέπουσι τὸ ἀμετάβολον εἰς α, — Φρασαίατο, καὶ γενοίατο.

Δεῦρο, καὶ δεῦτε. ἀπὸ τοῦ θέω, γίνεται θεύσω· καὶ τροπῇ τοῦ θῆτα εἰς δ, καὶ τοῦ σ εἰς τὸ ρ, γίνεται δεῦρο, καὶ δεῦτε. οἱ γὰρ προκαλούμενοι θέουσι πρὸς τοὺς καλοῦντας. ἔστι δὲ τὸ δεῦρο, χρόνου δηλωτικόν· καὶ γράφεται, ὥςπερ καὶ τὸ δύο, μικρόν· καὶ μέγα, Ἀττικῶς. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα προςτακτικόν· καὶ σημαίνει δύο. τὸ ἐνταῦθα, ὡς τὸ Δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλα: — καὶ Δεῦρο μαχησόμενος: — σημαίνει καὶ ἔξελθε, ὡς ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω: — ἀντὶ τοῦ ἔξελθε. τὸ πληθυντικὸν αὐτοῦ, δεῦτε. εἰ γὰρ ὁ κανὼν λάβοι αὐτὸ ἐπίῤῥημα, ἀνοίκειόν ἐστιν· ἐπειδὴ τὰ ἐπίῤῥήματα ἀριθμὸν οὐκ ἐπιδέχονται. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων: — ζήτει εἰς τὸ ἄγετε, καὶ βάλετε. ἐκ τοῦ δεῦρο, δευρί.

259

Δευσοποιὸς πονηρία, ἡ ἔμμονος καὶ ἀνίατος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἔμμονον ἐχούσης τὴν χρόαν, διὰ τὸ ἀκριβῶς καὶ κατόχως βεβάφθαι. δευσοποιὸν γάρ, τὸ δυςἐκπλυτον καὶ δυσεξίτηλον. Δευσοποιὸν τὸ ἔμμονον καὶ μὴ ἐκπλυνόμενον βάμμα, τὸ γνησίως βεβαμμένον.

Δεύτερος, ὄνομα ἀρσενικόν, εἶδος παραγώγου· γίνεται παρὰ τὸ δεύω τὸ λείπω, ὁ λειπόμενος τοῦ πρώτου. ἢ παρὰ τὸ συνδεδέσθαι ἑτέρῳ ἀριθμῷ. καθόλου τὰ διὰ τοῦ τερος ὀνόματα, εἴτε ὀξύνονται, εἴτε βαρύνονται, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· οἷον, κρατερός, σοφώτερος, ἕτερος, ὕστερος. οὕτω καὶ δεύτερος. Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν: — ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν.

Δεύτατος] παρὰ τὸ δεύω καὶ δεύομαι τὸ λείπομαι, γίνεται δεύτερος καὶ δεύτατος, ὥςπερ ἀπὸ τοῦ φέρω, φέρτερος καὶ φέρτατος· ἵν' ᾖ ὁ λειπόμενος τινὸς τῇ τάξει, καὶ μὴ πρῶτος· — ὃς δεύτατός ἐστιν Ἀχαιῶν: — καὶ, Δεύτερον αὖτ' Ὀδυσῆα ἰδών.

Δεύνυσος, ὁ Διόνυσος. Ἀνακρέων, Πολλὰ δ' ἐρίβρομον Δεύνυσον: — τοῦ ι τραπέντος εἰς ε, γίνεται Δεόνυσος· (οὕτω γὰρ Σάμιοι προφέρουσι) καὶ συναιρέσει Δεύνυσος, ὡς Θεόδοτος, Θεύδοτος. ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσης· κατὰ δὲ τὴν Ἰνδῶν φωνὴν δεῦνος ὁ βασιλεὺς λέγεται.

Δέχομαι, εἴρηται παρὰ τὴν δεξιάν· κυρίως γὰρ δέχεσθαι, τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ λαβεῖν λέγεται.

Δέχαται] ἐκ τοῦ δεδέχαται, κατὰ συγκοπὴν δέχαται.

Δεξιῶ] ἀπὸ τοῦ δέχω, δέξω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δεξιῶ· καὶ, ἐδεξιοῦτο τὸ λυτήριον, ἀντὶ τοῦ φιλοφρόνως ὑπεδέχετο. εἰς τὸν κανόνα τῆς μεγάλης ἑβδομάδος.

Δέκτο] ἐκ τοῦ δέχω, ὁ παρακείμενος, δέδεχα· ὁ παθητικὸς, δέδεγμαι, δέδεκται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δεδέχθαι· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ διπλασιασμοῦ, δέχθαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδέγμην· τὸ τρίτον, ἐδέδεκτο· καὶ συναρχομένως δέδεκτο, καὶ δέκτο.

Δέχνυμαι] ἐκ τοῦ δέχω (οὗ τὸ παθητικὸν δέχομαι) γίνεται δεχύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δεχύνω, ὡς πληθύω, πληθύνω· καὶ ὑπερθέσει τοῦ ν, δεχνύω· ἀφ' οὗ δέχνυμι τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι. ζήτει εἰς τὸ δέχομαι. ἐξ οὗ τὸ, Δέχνυσο μῆτερ.

Δεῖγμα, κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἑκάστου τῶν πωλουμένων. ἔστι δὲ καὶ τόπος τὶς Ἀθήνησιν ἐμπορίου, εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκομίζετο, καλούμενος οὕτως. Ἀττικὸν δέ ἐστιν ἔθος, τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τόπῳ καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. οὕτως εὗρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν.

Δειδήμων] παρὰ τὸ δειδῶ δειδήσω, δειδήμων, ὡς φιλῶ φιλήσω, φιλήμων. Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες: — εὐλαβεῖς, φοβεροί, αἰσχυντηροί.

260

Δειδία, σημαίνει τὴν ἀσέλγειαν νύκτα· παρὰ τὸ δέος γίνεται· ἡ φόβου ἐμποιητική.

Δείδω] ἀπὸ τοῦ δέους, δέω καὶ δείω· καὶ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ δ, δείδω. ὅθεν καὶ δεισιδαίμων, ὁ εὐλαβὴς καὶ δειλὸς περὶ θεούς.

Δείδια] ἐκ τοῦ δείω, ὃ σημαίνει τὸ φοβοῦμαι, γίνεται παράγωγον δείδω· ὁ μέσος παρακείμενος, δέδια· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, διὰ τὸ μέτρον, γίνεται δείδια· τὸ τρίτον, δείδιε· Δείδιε γὰρ, μὴ λαιμὸν ἀποτμήσῃ: — ἢ μετοχὴ, δειδιὼς δειδιότος. καὶ τὸ δείδιμεν, ἐκ τοῦ δειδίαμεν, κατὰ συγκοπήν.

Δείδιμεν] εἰ μέν ἐστιν ὑπερσυντέλικος, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ δείδω ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδείδειν, ἐδείδειμεν· καὶ κατὰ συστολὴν, δείδιμεν. εἰ δέ ἐστι μέσος παρακείμενος, διὰ τοῦ ι γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ δεδείαμεν, καὶ δείδιμεν, πλεονασμῷ τοῦ ι κατὰ τὴν ἀρχήν.

Δειδίξασθαι, ἐκφοβῆσαι· δείδω, δειδίσσω, καὶ δειδίξω. ἀπὸ τοῦ δείδω, παράγωγον δειδίω, δειδίσω· καὶ δειδίσσω. δειδισσόμενος, διαθέσεως ἐνεργητικῆς, οὐκ ἔστι παθητικῆς, ἀντὶ τοῦ ἐκφοβῶν καὶ οὐ φοβούμενος. καὶ — οὔ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι: — δειλιᾶν, φοβεῖσθαι, εὐλαβεῖσθαι.

Δείδιθι] ἔστι δείδω· καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου δειδῶ. παράγωγον δείδημι· ὁ παρατατικὸς, ἐδείδην· τὸ πληθυντικὸν, ἐδείδιμεν· καὶ τὸ προςτακτικὸν, δείδιθι.

Δείκελον· λέγεται καὶ δείκηλον· σημαίνει δὲ ἄγαλμα; ἢ ὁμοίωμα· οἷον, Δείκηλα κροΐαλλε: — καὶ, Δείκελον Ἰφιγένης, παρὰ Παρθενίῳ. ὥςπερ παρὰ τὸ πέμπω πέμπελος, (σημαίνει δὲ τὸν πολλῶν ἐνιαυτῶν ὄντα) οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δείκω τὸ δεικνύω, γίνεται δείκελος· καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς τὸ η, δείκηλον, τὸ ἴνδαλμα. κυρίως εἴρηται ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Διός, τὸ Διὶ εἴκελον: καταχρηστικῶς δὲ τὸ οἱονδήποτε ἴνδαλμα. Ἐπαφρόδιτος δὲ λείπειν τὸ ι φησὶ κατ' ἀρχάς· ἰδείκελον, τὸ τὴν ἰδίαν ἑκάστου ἐμφαίνον ὁμοιότητα. ἢ παρὰ τὸ δείω δείκω, δείκελον, τὸ ἐπὶ δέει καὶ φόβῳ πεμπόμενον, ὡς εἴδωλον. διαφέρει δὲ τὸ δείκελον καὶ εἴδωλον κατὰ τὴν φωνὴν καὶ κατὰ τὴν σημασίαν. παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ, κατ' εἶδος ὅμοια τοῖς πραγμασιν ἀπόῤῥοια.

Δεικελισταί, μιμηταὶ παρὰ Λάκωσι.

Δείκανα, τὰ ποικίλα ὑφάσματα καὶ μορφὰς ἔχοντα. καὶ γὰρ τὰ πρόσωπα δείκανα καὶ δείκηλα.

Δεικανᾶται, προσαυδᾷ, προσαστάζεται, φιλανθρωπεύεται.

Δεικὲς, λαμπρὸν, περιφανὲς, ὅμοιον. γράφεται καὶ δευκές.

Δεικνύμενος, δεξιούμενος λόγοις· Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς: — παρὰ τὸ δεῖξαι· οἱ γὰρ δεξιούμενοι τινὰς, δοκοῦσι δεικνύειν τοῖς δεξιουμένοις τὰ ὄψα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ δεικνὺς, — θῆκεν ἄεθλα Δεικνύμενος Δαναοῖς, Ἰλιάδος ψ'.

Δείκω, σημαίνει δύο· ἐκ τοῦ δεύκω τὸ βλέπω, τροπῇ τοῦ υ εἰς ἰῶτα· ἐκ τοῦ δείκω, γίνεται τὸ δεικνύω. ἔστι καὶ δίκω τὸ βάλλω· καὶ δήκω, τὸ δαγκάνω.

Δείκνει] οὕτως ἀναγνώσεις, Οὐ γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νεμόν: — ἀπὸ τοῦ δείκνυσιν, ἀποκοπῇ. ὅσοι δὲ ἀνέγνωσαν δεικνὺ, βουλόμενοι ἐκ τοῦ δεικνὺς παραλαμβάνειν κατὰ συστολὴν, ἥμαρτον· ἀσύστατον γὰρ. οὕτως Ἡρωδιανός. δεικνύω δείκνυμι· ὁ παρατατικὸς, ἐδείκνυν, ἐδείκνυς, ἐδείκνυ· καὶ τὸ προςτακτικὸν, Δείκνυ τὸ τῆς μιᾶς γαστρὸς εὐσεβὲς πολύανδρος: εἰς τοὺς Μακκαβαίους ὁ Θεολόγος· ὥςπερ τὸ ἵστην, ἵστης, Ἵστη μὲν ὄμμα — προςτακτικόν.

261

Δεικτήριον, τόπος τῆς Σάμου· ὅτι ἐν αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ διέγραψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος δεικνύουσα τῷ

Περσεῖ, ὅτε αὐτὸν ἀπέστειλεν ἐπὶ τὴν γοργοτομίαν. παρὰ τὴν δεῖξιν οὖν δεμκτήριον.

Δεῖξις) δείκω· καὶ ὁ μέλλων, δείξω· δεῖξις, καὶ ἀπόδειξις.

Δείελος. Ἀττικοὶ τὸ δίελος· Ἰλιάδος Φ', — εἰσόκεν ἔλθῃ Δείελος ὀψὲ δύων: — ἡ δείλη, δείελος εἴρηται, ὡς ἡ ἑσπέρα, ἕσπερος· ὠνή, ὦνος· χολή, χόλος. σύνηθες Ἴωσι τὸ ε πλεονάζειν, ἥλιος, ἠέλιος· δειλινὸν, δειειλινὸν· οἷον, Δειειλινον κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἠελίοιο.

20 Δείλη] παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλλείπειν τῇ ἕλῃ, τουτέστι τῇ θερμασίᾳ, δεέλη, καὶ κατὰ κρᾶσιν δείλη. ἀπὸ δὲ τούτου, οἷον, ἡ δείλη τῆς δείλης, γίνεται ἐπιρρηματικὴ σύνταξις· οἷον, Δείλης ἦλθον, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Ἔσσεται ἢ ἠὼς, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ: — ἄλλως· παρὰ τὸ ἐνδεῖν τηνικαῦτα τὴν ἕλην· ἀπὸ γὰρ τῆς μεσημβρίας ἀμυδροτέρα γίνεται ἡ τοῦ ἡλίου θερμότης· λέγεται δείλη καὶ δειέλη καὶ δεείλη.

Δειλὸς, σημαίνει δύο· τὸν ἀσθενῆ, παρὰ τὸ δέος, δεῖλος· ἢ ὥςπερ ἀπὸ τοῦ βήσω μέλλοντος γίνεται βηλὸς, οὕτως

30 ἀπὸ τοῦ δείδω δείσω, σημαῖνον τὸ φοβοῦμαι, γίνεται δειλός. ἐπὶ μὲν τοῦ δειλαίου, Ὦμοι ἐγὼ δειλός: — καὶ τὸν παρ' ἡμῖν λεγόμενον, ὡς τὸ, Ἔνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅ τε ἄκριμος ἐξεφαάνθη.

Δειλιῶ, ἐκ τοῦ δειλός.

Δειλακρίων, ὁ δειλός. Ἀριστοφάνης, Ὦ δειλακρίων πῶς ἦλθες; σύνθετος ἡ λέξις παρὰ τὸ δειλὸς καὶ τὸ ἄκρος, ὁ ἄκρως δειλός. εἴρηται καὶ δειλακρος, καὶ δειλάκρα, καὶ δειλακρίνας. δειλακρίων οὖν, ὁ ἐλεεινὸς, ταλαίπωρος, ἀχρεῖος.

40 Δεῖμος, ὁ φόβος. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ ἄνθος γίνεται ἄνθιμος, καὶ ἀπὸ τοῦ κῦδος κύδιμος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέος δείμος καὶ δεῖμος, ὁ δέος ἐκποιῶν. ὄνομα πρέπον Ἄρεος παιδί. Ὅμηρος, — Δεῖμός τε Φόβος τε.

Δεῖμα, ὁ φόβος. ἔστι καὶ ῥῆμα. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ ποιήσω μέλλοντος γίνεται ποίημα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέω τὸ φοβοῦμαι; πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, δείω· ὁ μέλλων, δείσω· γίνεται δεῖμα δείματος. δειματῶ, πράττω φόβον.

Δειμαλέος, εὐλαβής. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ τάρβος γίνεται ταρ-

50 βαλέος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δεῖμος, δειμαλέος. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ διὰ τοῦ αλεος ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχουσιν· οἷον ἀργαλέος, νηφαλέος. σεσημειωμένα δὲ εἰσὶ τέσσαρα ταῦτα· δαιδάλεος, ἀπὸ τοῦ δαιδάλειος. ἔστι καὶ κονισάλεος, — κονισάλεον δίφρον, ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ· ἀπὸ τοῦ κονισάλειος, ἀποβολῇ τοῦ ι. ἀτασθάλεος, ἀπὸ τοῦ ἀτάσθαλος, πλεονασμῷ τοῦ ε γέγονεν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀτασθάλειος. αἰθάλεος· τοῦτο δὲ διφορεῖται, καὶ πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· ἀπὸ τοῦ αἴθω γὰρ ὑπάρχει, ὡς νήφω, νηφαλέος. ἡνίκα δὲ πρὸ δύο ἔχει τὸν τόνον, ἀπὸ τοῦ αἰθάλειος γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, ὡς, — τύθ' αἰθάλεοι πρηστῆρες. παραγωγὴ ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ δεῖμα δειμαλέος· ἀπὸ ῥήματος, ὡς τὸ οἰδῶ οἰδαλέος· καὶ ἀπὸ

262 ἐπιρρήματος, [ὡς τὸ ῥίμφα ῥιμφαλέος.]

Δειμαμενος] τὸ θέμα δέμω τὸ οἰκοδομῶ· δέδειμα, ἐδειμάμην· ἡ μετοχὴ, δειμάμενος.

10 Δείδεκτο, ἐδεξιοῦτο. — δείδεκτ' Ἀχιλῆα.

Δέδοικα, ἀπὸ τοῦ δείκω.

Δεῖν] Δεῖν ᾠήθην: — δέον εἶναι ὑπέλαβον, ἀναγκαῖον ἐνόμισα. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ πλέον γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ο εἰς ει δίφθογγον, — πλεῖν σταδίου λαλίστερα: — ἀντὶ τοῦ πλέον σταδίου φλυαρώτερα· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέον γίνεται δεῖν. Δεῖν τάδε γενέσθαι: — ἢ ἀπὸ τοῦ δέειν. δεῖν, ὡς πλέειν, πλεῖν.

Δείους] ἀπὸ τῆς δέους γενικῆς καὶ σπέους γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, δείους καὶ σπείους· οἷον, Χλωροὶ ὑπὸ δείους: — καὶ, ἦρα κατὰ σπείους: — εἰς τὸ σῖγμα. 20

Δεῖνος, προπερισπᾶται, ὁ ψυκτήρ· παρὰ τὸ δέος ἐμποιεῖν.

Δεινὸς, ὁ φόβου ποιητικός. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν εὗρον, πανοῦργος, ἱκανός, ἀκολάκευτος, σοφός, ἔμπειρος. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ ἕλεος γίνεται ἐλεεινὸς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δέος γίνεται δεῖνός· καὶ κράσει δεινός, ὁ φόβου ἐμποιητικός. ὅθεν καὶ αἰνὸς, ὁ χαλεπός.

* Δεινόλινος, ὁ δεινῇ εἱμαρμένῃ ἐφθαρμένος· παρὰ τὸ λίνον τὸ τῶν Μοιρῶν νῆμα, ᾧτινι τὸν βίον τῶν βροτῶν νήθουσι. 30

Δείνων, καὶ Δεινίας, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ δεινός. τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα ἅπαντα διὰ διφθόγγου γράφεται, δεινολόχος, καὶ ῥῆμα δεινῶ· σημαίνει τὸ δεινοπαθῶ.

Δεῖπνος, τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον λεγόμενον· ὅθεν καὶ δειπνῶ· δόρπος δὲ, ὁ ἑσπερινός. ἐκ τοῦ δεῖ τοῦ σημαίνοντος τὸ πρέπειν καὶ πόνος, τὸ δείπονός τις ὄν, καὶ δεῖπνος, μεθ' ὃν δεῖ πονεῖν. δεῖπνον, ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς, καὶ ἡ ἐν τοιῷδε καιρῷ διδομένη τροφή. οἱ δὲ κωμικοὶ οἱ νεώτεροι συγχέουσι τὸν καιρὸν, ἑσπερινὴν 40 τροφὴν δεῖπνον ὀνομάζοντες, ὡς καὶ νῦν, μεθ' ὃν δεῖ πονεῖν. ἔωθεν ἐσθίοντες ἐπὶ πόλεμον ἢ ἐπὶ ἐργασίαν ἐξήρχοντο. Ἐπαφρόδιτος δὲ, παρὰ τὸ δάπτω, δάπτον καὶ δάπνον καὶ δεῖπνον, κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμόν.

Δειπνιστός] ἔστι δειπνῶ, δειπνιτός· Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνιστὸς ἔην: — περισσὸν τὸ σ· διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται. ἀπὸ τοῦ δειπνίζω δειπνιστός. Ὦρος.

Δειπνολόχος, κλεπτοφόρος. καὶ Ἡσίοδος, γυναικὸς δειπνολόχης, τῆς κακὰ λεχούσης, τῆς λάθρῃ ἐσθιούσης, 50 καὶ μὴ φανερῶς· ἥτις χωρὶς δαλοῦ τὸν ἄνδρα καίει, καὶ γηράσαι πρὸ ὥρας ποιεῖ.

Δείρη, βαρυτόνως ἡ πόλις. Δειρὴ] ἐκ τοῦ δέρω, δέρη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δειρή. κυρίως ἀπὸ μεταφορᾶς· κατὰ τοῦτο γὰρ τὸ μέρος πρῶτον ἄρχονται ἐκδέρεσθαι τὰ ζῶα. ἀπὸ δὲ τούτου μετῆλθε καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων. οἱ μέντοι Αἰολεῖς δέρρη λέγουσι· καὶ κατὰ παρασχηματισμὸν δέρρις. σημαίνει δὲ καὶ τὴν τεταμένην βύρσαν.

Δεῖσα, ἡ ὑγρασία, ὁ ὑγρώδης καὶ βοτανώδης τόπος. παρὰ 263
τὸν δεύσω μέλλοντα (σημαίνει τὸ βρέχω) γίνεται δεῦσα καὶ δεῖσα, ἡ δυσωδία. εἴρηται παρὰ τὸ δίω τὸ διὰ τοῦ ι γραφόμενον, ὃ σημαίνει τὸ φοβοῦμαι· ἵν' ᾖ δίσα, ἡ δυσοσμία, ἣν φεύγομεν. εἴτε οὖν διὰ τοῦ ι, εἴτε διὰ τῆς ει διφθόγγου, τὸ δίω καὶ δείω διφορεῖται· ὅθεν δέος καὶ δίος διὰ τοῦ ι. ὅθεν, Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον.

Δεισήνωρ, ὄνομα ἥρωος· παρὰ τὸν δείσω μέλλοντα καὶ τὸ ἀνὴρ, ὡς Εὐήνωρ, Ἀντήνωρ· τὸ γὰρ ἀνὴρ ἐν τῇ 10 συνθέσει τρέπει τὸ μὲν ἄλφα εἰς ἦτα, τὸ δὲ η εἰς ω· — Δεισήνορά θ' Ἱππόθοόν τε.

Δεισιδαιμονία, λέγεται ἡ πρὸς τοὺς πονηροὺς δαίμονας ἐπιμέλεια· (εἰς τὸ δείδω) καὶ φόβος. γίνεται παρὰ τὸ δείδω (ὁ μέλλων, δείσω) καὶ τὸ δαίμων, ὃ σημαίνει τὸν θεόν. Ἰστέον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ καλοῦ λαμβάνεται· παρὰ δὲ ἡμῖν τοῖς Χριστιανοῖς, ἐπὶ τῆς ἀσεβείας λέγεται ἡ δεισιδαιμονία.

Δεισιδαίμων, θεοσεβὴς, ἢ ἀμφίβολος περὶ τὴν πίστιν, καὶ οἱονεὶ δεδοικώς. 20

Δηθύνω, τὸ βραδύνω. ἐκ τοῦ δηθὰ, ὃ σημαίνει τὸ ἐπιπολὺ, δηθύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δηθύνω· πλεονάζει γὰρ τὸ ν ἐν τοῖς ῥήμασι. πολλὰ γὰρ ῥήματα ἀπὸ ἐπιρρήματων γίνεται, ὡς ὄψιον, ὀψίζω· θαμὰ, θαμίζω.

τὸ Δῆθεν, ποτὲ μὲν ἐστὶ παραπλήσιον δή, ποτὲ δὲ ὡς δή.

Δηθὰ, ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν. ἐκ τοῦ Δὴν γίνεται δηνθά· καὶ ἀποβολῇ· οἷον, Δηθὰ μάλα στενάχων:— πολλὰ, συνεχῶς.

Δήϊος, ὁ πολεμικός· καὶ ἐπίθετον τοῦ πολέμου, Δήϊον ἐς πόλεμον:— καὶ πάλιν σημαίνει τὸν ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, — καὶ δηΐοισι:— παρὰ τὸ δέος, δέϊος, καὶ δήϊος, ὁ δέος ἐμποιῶν. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, δάϊος, καὶ δήϊος, ὁ καυστικός. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω, δήϊος, ὁ διακοπτικὸς ἀνθρώπων καὶ οἴκων καὶ πόλεων καὶ δένδρων.

Δηΐων] ἀπὸ τοῦ δήϊος, γίνεται δηΐων, ὡς ἀπὸ τοῦ διπλάσιος, διπλασίων.

Δηϊοτής, ἡ μάχη· παρὰ τὸ δηοῦσθαι ἐν αὐτῇ τοὺς τιτρωσκομένους.

Δηώσας, σημαίνει τὸ διακόψας. ἔτι δαίω τὸ κόπτω, ἢ καίω· διαλύσει τῆς αι διφθόγγου γίνεται δαΐς, καὶ ὄνομα δήϊος, τροπῇ τοῦ ἄλφα εἰς ἦτα· καὶ ῥῆμα δηΐω· ἐξ οὗ τὸ δηΐουν· καὶ περισπωμένως δηϊῶ· εἶτα κατὰ συναίρεσιν δηῶ δηώσω· δηώσειν, ἀνελεῖν, φονεύσειν.

Δήετε, εὑρίσκετε. παρ' ὃ τινὲς καὶ τὴν Δήμητραν Δηὼ λέγουσι· διὰ τὸ τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐτῇ τὴν θυγατέρα [ζητούσῃ] λέγειν, Δήεις:— ὅ ἐστιν εὑρήσεις. γίνεται δὲ παρὰ τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὑρίσκω, δήω.

Δηὼ, ἡ Δημήτηρ· καὶ διφορεῖται, ὡς φησὶν ὁ τεχνικός. οἶδε γὰρ ἡ παράδοσις τὸ ἦτα μετὰ τοῦ ἰῶτα, καὶ χωρίς. καὶ εἰ μὲν μὴ ἔχει τὸ ἰῶτα, λέγει ὅτι ἐστὶ παρὰ τὸ δήω τὸ σημαῖνον τὸ εὑρίσκω· καὶ γὰρ ἡνίκα περιήρχετο εἰς ζήτησιν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, κατ' εὐφημισμὸν ἔλεγον πάντες, Δήεις:— τουτέστιν εὑρήσεις. ἢ ἐπειδὴ αὕτη ἐφεῦρε τὸν σῖτον. εἰ δὲ ἔχει τὸ ἰῶτα, λέγεται ὅτι γέγονε παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω, κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ ἄλφα εἰς ἦτα. καὶ γὰρ ἡ Δημήτηρ γῆ ἐστιν· ἡ δὲ γῆ διακόπτεται ἐν τῷ ἀροτριᾶσθαι. ἢ πα-
264 ρὰ τὸ δαίω τὸ καίω· ὅτι μετὰ λαμπάδων ἐζήτει τὴν θυγατέρα. τινὲς δέ φασιν, ὡς λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ὑποκοριστικόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ Δημήτηρ Δηώ· ἀγνοοῦντες τὸν σχηματισμὸν τῶν τοιούτων ὑποκοριστικῶν. τὰ γὰρ τοιαῦτα ὑποκοριστικὰ θέλει φυλάττειν τὸ σύμφωνον τῆς δευτέρας συλλαβῆς τῶν ἰδίων πρωτοτύπων· οἷον, Ὑψιπύλη, Ὑψώ· Εἰδοθέα, Εἰδώ. εἰ οὖν Δημήτηρ, Δημὼ ὤφειλεν εἶναι. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑποκοριστικόν. Δηὼ, ἢ ὅτι πολλὴν ἐδήωσε γῆν, τουτέστι διέκοψε, ζητοῦσα τὴν θυγατέρα· ἢ γηώ τις ἐστὶ, κατὰ τροπὴν τοῦ γάμμα εἰς δέλτα. ἢ ὅτι λυπουμένη διὰ τὴν θυγατέρα, ἐδαίετο τὴν ψυχήν. ἢ Δηὼ, παρὰ τὰς δηάς· οὕτω γὰρ δηαὶ προσαγορεύονται ὑπὸ Κρητῶν αἱ κριθαί.

Δῆλος, καὶ εὔδηλος. παρὰ τὸ δήω τὸ εὑρίσκω (ὡς τὸ, — δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης) ὁ μέλλων, δήσω· καὶ δῆλος, ὁ εὑρετὸς καὶ προφανής, ὡς παρὰ τὸ ἥσω, ἧλος. ἢ ὅτι πρῶτον ἐστὶ τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὑρίσκω· οὗ μέμνηται Ἀλκαῖος· Ἐγὼ μέν κ' οὐ δέω ταῦτα μαρτυρεῦντας:— καὶ ὡς εἴκω εἴκελος, οὕτω δέω, δέελος· τὰ γὰρ πρόδηλα ῥᾳδίως εὑρίσκονται. ἀπὸ δὲ τοῦ δέω, κατ' ἔκτασιν δήω· ἀφ' οὗ τὸ δῆλος.

Δῆλος, ἡ ἱέρεια τοῦ Ἀπόλλωνος, εἴρηται ὅτι κρυπτομένην αὐτὴν ἐν τῇ θαλάσσῃ ὁ Ζεὺς δήλην ἐποίησε, καὶ ἀνέδωκεν· ἵνα ᾖ Λητῷ. Ζεὺς γὰρ ἐρασθεὶς Λητοῦς τῆς Κοίου θυγατρὸς ἑνὸς τῶν τιτάνων καὶ Φοίβης, ἔγκυον αὐτὴν ἐποίησεν· ἥτις, δεκαμηνιαίου χρόνου διαγενομένου, παρεγένετο διὰ θαλάσσης εἰς Ἀστέριον τὴν νῆσον, μίαν οὖσαν τῶν κυκλάδων· καὶ γὰρ ἐλθοῦσα καὶ ἁψαμένη δύο φυτῶν, ἐλαίας καὶ φοίνικος, διδύμους ἀπεκύησε παῖδας, Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα· καὶ τὴν νῆσον ἐκάλεσε Δῆλον, ὅτι ἐξ ἀδήλου βάθεως ἐῤῥιζώθη.

Δῆλος, ὁ φανερός· ἐκ τοῦ δαλὸς, τροπῇ τοῦ ἄλφα εἰς η, καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου.

Δηλῶ, τὸ φανερῶ, ἐκ τοῦ δῆλος· καὶ βλάπτω, ἐξ οὗ τὸ δηλήσονται· καὶ ἐδηλήσαντο, ἀντὶ τοῦ ἔβλαψαν. γίνεται παρὰ τὸ δῆρις, ὃ σημαίνει τὴν μάχην, δηρῶ, καὶ δηλῶ· ἢ παρὰ τὸ κῆλα τὰ βέλη (οἱονεὶ τὰ φθαρτικὰ καὶ βλαπτικὰ) τροπῇ τοῦ κ εἰς δ, (ὡς καίω δαίω) γίνεται δηλῶ τὸ βλάπτω· καὶ δηλητήριον, τὸ θανάσιμον καὶ βλαπτικόν.

Δῆμος, τὸ πλῆθος· παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω. δέω, δέμος καὶ δῆμος, ὁ συνδεδεμένος ὄχλος, ὡς μένω, μένις καὶ μῆνις. ἢ παρὰ τὸ δέμας, δῆμος, οἷον ἓν σῶμά τι ὑπάρχων. ἢ δίδημι τὸ δεσμῶ· ὁ μέλλων, δήσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ δῆμος. τὰ δὲ περιληπτικὰ δύο συντάξεις ἐπιδέχεται, τῷ λόγῳ τῆς φωνῆς, καὶ τῷ λόγῳ τοῦ σημαινομένου· ἡ μὲν φωνὴ, ἑνική· τὸ δὲ σημαινόμενον, πληθυντικόν. τὸ δη, ἦτα· διότι εὑρέθη παρὰ τοῖς Δωριεῦσι λεγόμενον δᾶμος· καὶ ἡμεῖς τὰ τῶν Δωριέων α εἰς η τρέπομεν.

Δηλονότι] παρὰ τὸ δῆλον τὸ φανερόν, καὶ τὸ ὅτι· ἐπὶ ἐπιτάσεως, σημαίνει τὸ πάνυ. δηλονότι γὰρ, τὸ πάνυ φανερόν.

* Δηλήμων, ὁ κακοποιὸς, παρὰ τὸ δηλεῖν τὸ σημαῖνον τὸ κακοποιεῖν.

Δήπου, ὡς δή. δήπουθεν, δηλονότι, ἢ ἔκ τινος τόπου.

Δῆτα, οὕτω. δῆθεν, ὡς δὴ μάλιστα· ἐκ τοῦ δηθύνω.

Δημεύειν, τὸ τινὸς οὐσίαν δημοσιῶσαι· καὶ τὸ ἐνδημεῖν· 265
ἔνιοι τὸ δημαγωγεῖν.

Δημὸς, σημαίνει δύο ὀξυτόνως, τὸ λίπος· — ἐν πίονι δημῷ:— παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαον· δαμὸς καὶ δημὸς, τὸ καιόμενον ἐν ταῖς θυσίαις· ἢ δι' οὗ καίονται αἱ θυσίαι· καυστικὸν γὰρ τὸ λίπος. ὡς παρὰ τὸ θύω, θυμός· καὶ χύω, χυμός· οὕτω καὶ δήω τὸ καίω δημός. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ, δεμὸς καὶ δημός, κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ εὐδιάλυτον. καὶ τὸν δημότην κατὰ διάλεκτον, ὡς ἐν τῷ μ' Ὅμηρος δημὸν τὸν δημότην φησὶ, τὸν δημοτικόν.

Δημάδης, οὐκ ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ Δημέας γίνεται Δημεάδης· καὶ κατὰ συναίρεσιν, Δημάδης. καὶ ὤφειλεν εἰς τὸ η γίνεσθαι ἡ κρᾶσις· ἀλλὰ διὰ τὸν χαρακτῆρα εἰς α ἐγένετο· τὰ γὰρ εἰς δης πατρωνυμικὰ, ἢ τύπου πατρωνυμικοῦ ὄντα, ἢ τῷ ι θέλει παραλήγεσθαι, ἢ τῷ ἄλφα· οἷον, Πηλείδης, Αἰακίδης· Εὐρυπάδης, Πυλάδης. οὕτως οὖν καὶ Δημάδης.

Δημολάλητος, περιβόητος.

Δήμαρχος, ὁ δήμου τινὸς ἄρχων· ὃς καὶ τοὺς κατὰ χώραν δήμου προΐστατο, καὶ ἀπεγράφετο τὰς οὐσίας ἑκάστω πρὸς τὰ δημόσια ὀφλήματα.

Δημόκοινος, δημόσιος βασανιστὴς, ἢ ὁ δήμιος· ἤγουν ὁ ἐκ τοῦ δήμου τὸ φονεύειν κληρωθείς. Σοφοκλῆς, Οἷος γὰρ ἡμῶν δημόκοινος οἴχεται:— εἴρηται παρὰ τὸ καίνειν τὸ φονεύειν, ὁ ἐκ τοῦ δήμου ἐπιτετραμμένος καίνειν· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, δημόκοινος.

Δημόσιος, ὁ τῆς πόλεως δοῦλος, ὃς ὑπηρετεῖ τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς κοινοῖς ἔργοις. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ, Δῆμος, δημότης, καὶ δημόσιος· δημοσιεύειν, τὸ τὰ δημόσια ὑπηρετεῖν ἐπὶ μισθῷ.

Δημωδέστερος, ἀσχημονέστερος· διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντα γινόμενα διὰ τὸν δῆμον.

Δημοθοινία, τοῦ δήμου εὐωχία ἢ θυσία.

Δημοῦσθαι, παίζειν. οὕτω Πλάτων. καὶ δημώματα, παίγνια.

Δήμια, τὰ δημόσια, τὰ παρὰ τοῦ δήμου ἐξαιρέτως διδόμενα τοῖς βασιλεῦσιν. Ἰλιάδος ρ', Δήμια πίνουσι καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος: — τὰ διδόμενα παρὰ τοῦ δήμου καταναλίσκουσι.

Δημιουργεῖον, ἐργαστήριον.

Δημιουργός] πολλὰ σημαίνει ἡ λέξις. σημαίνει γὰρ τοὺς τεχνήτας· ἀφ' ὧν καὶ ὁ τῶν πάντων ποιητὴς θεὸς δημιουργὸς εἴρηται. δημιουργοὶ δὲ ἐκαλοῦντο παρά τε Ἀργείοις καὶ Θεσσαλοῖς οἱ περὶ τὰ τέλη· ἵνα σημαίνῃ τὰ δημόσια ἐργαζομένους, καὶ διὰ Φροντίδος ἔχοντας· παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ τὰς πλακοῦντας ἐργαζομένας γυναῖκας. λέγουσι δ' οὕτω τοὺς ἐμπείρους, ἐνίοτε δὲ τοὺς ὁτιοῦν ποιοῦντας. λέγονται καὶ οἱ περὶ τὰς χειρουργίας καὶ τὴν τῶν τεχνῶν ἐπιμέλειαν· κοινὰς γὰρ μονονουχὶ παρεῖχον τὰς χεῖρας.

Δημήτηρ, παρὰ τὸ γῆ καὶ τὸ μήτηρ, γημήτηρ τὶς οὖσα· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς δ· ἢ δημομήτηρ, κατὰ συγκοπήν· ἢ παρὰ τὸ διελεῖν τὴν γῆν καὶ τέμνειν ἐν τῇ ἀροτριάσει. ἢ παρὰ τὸ δήω τὸ εὑρίσκω· ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω· λαμπαδοῦχος γὰρ ἡ θεός. σημαίνει δὲ καὶ αὐτὴν τὴν θεὸν καὶ τὸν καρπὸν, καὶ τὸν σῖτον, καὶ τὴν γεωργικὴν ἐπιστήμην. Δημήτερος ἀκτή· διὰ τὸ κατάγνυσθαι ἐν τῇ ἅλῳ τὸν στάχυν τὸν εὐαγῆ, ἢ αὐτὸν τὸν σῖτον ἐν τῷ μύλῳ θραύεσθαι.

Δημήτριος, ὁ πύκτης. τοιοῦτοι δέ εἰσι καὶ οἱ πύκται· ἢ ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀμφισβητήσεσιν ἔτυπτον τοὺς ἀμφισβητοῦντας.

Δήν] Ὅμηρος, Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν: — τουτέστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἄφωνοι ὑπῆρχον καὶ ἥσυχοι. ἀπὸ τοῦ αἰὼν, ὁ σημαίνει τὸν τῆς ζωῆς χρόνον, πλεονασμῷ τοῦ δ, δαιών· καὶ συγκοπῇ, δών· καὶ τροπῇ, δήν. τὰ δὲ εἰς ην ἐπιρρήματα διὰ τοῦ η γράφεται.

Δήνεα] Ἰλιάδος δ', — ἤπια δήνεα οἶδε: — τὰ βουλεύματα· ἀπὸ τοῦ μήδεα, τροπῇ τοῦ μ εἰς ν, ἢ παρὰ τὸ δὴν ἐπίρρημα· χρόνου γὰρ δεῖται ἡ βουλή. ἔνθα καὶ πᾶσι, Δηρὸν βουλεύειν, ἵν' ἔχῃ καὶ πολλὸν ἄμεινον: — ἢ παρὰ τὸ δήω τὸ εὑρίσκω, δῆνος, ὡς κτήσω, κτῆνος.

Δηρὸν, ὀνοματικὸν ἐπίρρημα. πολλὰ γὰρ εἰσὶ τοιαῦτα· ὥςπερ ἡ πέρα, τῆς πέρας, τὴν πέραν· καὶ ἐπίρρημα, Πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων: — καὶ πρωΐος, πρωΐα· ἡ αἰτιατικὴ, πρωΐαν καὶ τροπῇ Βοιωτικῇ, πρωΐην· ἐξ οὗ τὸ πρῴην ἐπίρρημα. οὕτω δηρὸν, τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον.

Δηναιός, ὄνομα ἀρσενικὸν, ὁ πολυχρόνιος. Ἰλιάδος ε', Ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς, ὃς ἀθανάτοισι μάχηται; — τὸ οὐδέτερον, δηναιόν· καὶ συγκοπῇ, δηνόν· καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς ρ, δηρόν· καὶ μεταγεται εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν. τὸ δη, ἢ· καὶ τὸ ρον, μικρόν· ὅτι ἀπὸ ὀνόματος παρήχθη· τὰ γὰρ ἀπὸ διαφόρων πτώσεων εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν μεταγόμενα, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ταῖς πτώσεσιν ἔχει.

Δῆρις, ἡ μάχη καὶ ἡ ἔρις· Δῆριν ἀπειρεσίην πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος: — παρὰ τὸ δα καὶ τὸ ἔρις, δαερίς τις οὖσα, ἡ μεγάλη ἔρις. ἢ παρὰ τὸ δηλεῖσθαι, δῆλις καὶ δῆρις. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ σφάζω καὶ κόπτω, γίνεται ὄνομα δάϊς βαρύτονον· (Καλλίμαχος, Ἐς δάϊν ἐρχομένων) καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, δῆϊς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δῆρις. ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα δηρίω καὶ δηριῶ, περισπώμενον καὶ βαρύτονον· ὡς κόνις κονίω, δῆρις δηρίω· καὶ δηριῶ· οἷον, Δὴ τότε δηριόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

ETYMOLOGICON.

* Δηώ, ἡ Δημήτηρ· ἀπὸ τοῦ δήειν (τοῦ ζητεῖν) τὴν Περσεφόνην.

Δία] ἡ Νάξος οὕτω πρότερον καλουμένη. Ὅμηρος, Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ: — ἀπὸ τῆς Διὸς γενικῆς· διότι ἐν αὐτῇ ἐτράφη ὁ Ζεύς. Καλλίμαχος, Ἐν Δίῃ· τὸ γὰρ ἔσκε παλαίτερον οὔνομα Νάξῳ.

Διαβασιλίζεται, τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται.

Διάβολος, παρὰ τὸ διαβάλλειν. τὰ δὲ παρὰ τὸ βάλλω συγκείμενα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται οἷον, ἐλαφηβόλος, ἑκατηβόλος. καὶ διάβολοι, ἀπατητικοί.

Διαβούλιον] οὐδέτερον ὑποποριστικόν· παρὰ τὸ βουλή. προπαροξύνεται· πᾶν εἰς ον οὐδέτερον παθαρὸν μονογενὲς τῷ ι μόνῳ παραληγόμενον ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προπαροξύνεται, εἴτε κύριον, εἴτε προσηγορικόν, εἴτε ὑποποριστικόν.

Διαίνω, τὸ βρέχω, τὸ ὑγραίνω. Ὅμηρος, — δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ: — κυρίως τὸ ἐκ Διὸς βρέχεσθαι. Διός διῶ, διαίνω, ὡς μιῶ, μιαίνω. 267

Δίαιτα] δαὶς δαιτὸς δαῖτα, καὶ δίαιτα.

Διαιτηταὶ, κριταί· καὶ διαιτεῖν, διακρίνειν.

Διαείσεται, γνωρίσει, διαγνώσεται, γνώσει, μαθήσεται. Ἰλιάδος Υ', Αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται.

Διαδικασία, οὐχ ἁπλῶς πᾶσα δίκη, ἀλλ' ἐν αἷς περί τινος ἀμφισβήτησίς ἐστι. λέγεται διαδικάσαι τισὶ πρὸς τὸ δημόσιον, ὡς ὀφειλομένων αὐτῷ χρημάτων ἐν τῇ δημευθείσῃ οὐσίᾳ. Διογένης· ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς λειτουργίαν καὶ εἰς τἄλλα.

Διακέκοπται, οἷον ἀδοκίμαστόν ἐστι. διέκοπτον γὰρ τὸ ἀδόκιμον νόμισμα οἱ παλαιοί.

Διαβούλια, τὰ ἐκ λογισμῶν ἀτόπων πταίσματα.

Διακναιόμενος, ξεόμενος, ἢ λυπούμενος· καὶ διακεκναισμένη, διεφθαρμένη.

Διακλιμακίσας, διαπαλαίσας. κλίμαξ γὰρ καὶ κλιμακισμὸς, πάλαισμα ποιόν.

Διακαυνιεῦσαι, διακληρῶσαι. καῦνος γὰρ λέγεται ὁ κλῆρος. Κράτης Πυλίνῃ, Ἀπὸ προτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις: — καὶ ἐγὼ, ὡς Καυνίων μάλιστα χρωμένων.

Διαγράψαι, ἀντὶ τοῦ ἀνελέσθαι τὸ ἔγκλημα. λέγεται δὲ διαγράψαι καὶ τὸ διαξύσαι· ἀπὸ τῶν περιγεγραμμένων καὶ περαιουμένων.

Διακουράζεσθαι, τὸ ἀγενὲς βλέπειν· παρὰ τὸ διάγειν τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας βλέπειν· ἢ τὸ ἀτενὲς, διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς [κόρας] λέγεσθαι.

Διακωδωνισθέντες, διαφημισθέντες. ἐπιπλεῖστον ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων λαμβάνεται· τέτακται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαπειραθέντες. οὕτω Λυσίας. ἀπὸ τῶν ἵππων μετήνεται· εἰώθασι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς γεννάδας ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυβον, τοὺς κώδωνας ψοφοῦντες.

Διακριδόν, διακεκριμένως, ἐν διακρίσει, ἐξ ἐπιεικείας.

Διακρινθεῖτε] — ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα, Ἰλιάδος γάμα, ἀντὶ τοῦ διαχωρισθείητε. τὸ θέμα, διακρίνω· κρινῶ, κέκρικα, κέκριμαι, ἐκρίθην· κρινθείς κρινθέντος, κρινθείην. ἢ ἐκ τοῦ διεκρίθην, πλεονασμῷ τοῦ γ ποιητικῶς, γίνεται διεκρίνθην· τὸ εὐκτικὸν, διακρινθείημεν, διακρινθείητε· καὶ κατὰ συγκοπὴν, διακρινθεῖτε, ὡς τὸ διακοσμηθεῖμεν ἐκ τοῦ κοσμηθείημεν κατὰ συγκοπήν. εὐκτικὸν παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου.

Διεκωδώνησε, διεπείρασεν· ἐπειδὴ περιιόντες τοὺς περιβόλους τοῖς κώδωσιν οἱ τειχοφυλακοῦντες, ἀπόπειραν ἐποιοῦντο τοῖς τεταγμένοις φυλάττειν. ζήτει εἰς τὸ Διεσκαρδάνωσε.

Διάθεσις] ἐχρῶντο τῇ διαθέσει οἱ ῥήτορες ἐπὶ γνώμης ἢ

διανοίας τῶν δρώντων, καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαί τι, καὶ ἐπὶ διακοσμήσεως. καὶ Διατίθεσθαι, διαθήκας γράφειν· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰ προσόντα, καὶ ἐπὶ τοῦ πάσχειν.

Διαβάτης, ὄργανόν τι τεκτονικόν.

Διάγειν, παρέλκειν, καὶ ἐξαπατᾶν.

Διαγραφή, ἡ συνθήκη· καὶ ἐπὶ ζωγραφικοῦ πίνακος.

268 Διακίγκλισον, διάσεισον· κίγκλος δὲ, ὄρνεον, ἡ καὶ σεισοπυγίς.

Διακρία, καὶ Διακριεῖς οἱ Εὐβοεῖς, ἀπὸ ὄρους τῆς Εὐβοίας εἴρηται, ὅτι ἔν τινι ὄρει τῆς Εὐβοίας διεκρίθησαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ καλλίστου τῶν γεγονότων Ἥφαιστος καὶ Ἑρμῆς καὶ Ἀθηνᾶ· καὶ Ἥφαιστος μὲν, ὅτι ἄνθρωπος θαυμάσιον θεῶν ἔργον· Ἑρμῆς δὲ, οἰκίαν χρησιμώτατον· Ἀθηνᾶ δὲ, βοῦν. ἀπὸ τῆς διακρίσεως οὖν τό τε χωρίον καὶ οἱ Εὐβοεῖς ἀπὸ μέρους ὠνομάσθησαν.

Διάκτορος] παρὰ τὸ διάγω, διῆκται, διάκτωρ διάκτορος· καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν· ὁ τοὺς λόγους διάγων. Ὅμηρος, — διακτόρῳ ἀργειφόντῃ: — ἄγοντι τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν, ἀγγελιαφόρῳ. ἢ διακτόρῳ καὶ σαφεῖ κατὰ τὸ λέγειν· καὶ διαγγέλλοντι καὶ σημαίνοντι τὰς ἀγγελίας· ἐκ τοῦ τορῶ τὸ σαφηνίζω· ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης, Εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι: — γίνεται οὖν διάτορος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κάππα, ὁ διασαφηνίζων ἐν τῷ λέγειν. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ φασὶ παρὰ τὸ κέαρ τῶν τετελευτηκότων κομίζειν· ἢ ὁ διάγων τὰς ψυχάς· τοῦ γὰρ Ἑρμοῦ ἐπίθετον· παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ διακόνου τίθεται. Καλλίμαχος ἐπὶ γλαυκὸς τὸ ἐπίθετον, Ἀλλὰ θεῖς ἥτις με διάκτορον ἔλλαχε Παλλάς: — διάκονον καὶ διαγωγέα τῶν ψυχῶν.

Διάκονος] ἀπὸ τοῦ ἑνέκα τὸ φέρω καὶ προσενέγκω, ἐν συνθέσει, διενέκω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, διένεκος· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν καὶ τροπῆ, διέκονος· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς ἀ μακρὸν διάκονος, ὁ διαφέρων τὰ κελευόμενα. τινὲς παρὰ τὸ κονεῖν τὸ ὑπηρετεῖν, καὶ ἐγκονεῖν τὸ ἐπείγεσθαι· ὅθεν τὸ ἐγκονέουσαι.

Διακορὴς, μεμεστωμένος.

Διακηρυκεύεται, διὰ κηρύκων συνθήκας ἢ πρεσβείας ποιεῖται· παρὰ τὸ κήρυξ κήρυκος, κηρυκεύω καὶ διακηρυκεύω.

Διάλεκτος, ἤτοι καθ' ἣν ἕκαστοι ἄνθρωποι διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ἰδίαν συνήθειαν· ἢ ἀπὸ τοῦ διαλελέχθαι καὶ διακεκρίσθαι ἀπὸ τῶν ἄλλων· ἑκάστη γὰρ αὐτῶν διακέκριται τῆς ἑτέρας· ἀπὸ τοῦ ἐξηλέχθαι ὡς κρατιστεύουσα.

Διαμπὰξ, διόλου, διαπαντός, διηνεκῶς, ἐξεναντίας· ἀπὸ τοῦ διαρπάζω διαρπάξω, ἀποβολῇ τοῦ ω, καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς μ.

Διαμπερὲς, διαμπάξ, διόλου. παρὰ τὸ πέρας, διαπέρας· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ, καὶ μεταθέσει Ἰωνικῇ τοῦ α εἰς ε, διαμπερές, τουτέστι τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τοῦ τέλους πέρας.

Διαλείμματα, διαστήματα, διαχωρίσματα· Θεὸς ἐν σαρκὶ, καὶ οὐκ ἐκ διαλειμμάτων ἐνεργῶν: — ὡς ἐν τῷ προτρεπτικῷ ὁ ἅγιος Βασίλειος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

Διαμῶ, τὸ θερίζω· σχήματος συνθέτου, ἐκ τῆς διὰ προθέσεως, καὶ τοῦ ἀμῶ τὸ θερίζω· ἔστι δὲ δευτέρας συζυγίας· ὁ μέλλων, διαμήσω, διάμησε. τὸ δὲ ἀμῶ, ἐκ τοῦ ἄμη, ὅπερ ἐστὶ γεωργικὸν ἐργαλεῖον, ἡ λεγομένη δρεπάνη.

Διαμυλλαίνειν, Ἀριστοφάνης, διαμωκᾶσθαι τοῖς χείλεσιν· ἀπὸ τῶν μύλλων· μύλλαι γὰρ τὰ χείλη· καὶ μύσταξ. ἢ τὸ ἐσθίειν· καὶ κόπτειν καὶ διαστρέφειν τὰ χείλη.

Διαμυδαίνεται, διαπηδᾷ, καὶ διαῤῥεῖ, καὶ δεηθεῖται. 269

Διάνοια, ἡ ἐνθύμησις, διάνοά τις οὖσα, ἢ διανοουμένη.

Διαμετρητὸς] ἡ εὐθεῖα διαμετρητὸς, σχήματος παρασυνθέτου. καὶ πόθεν διαχωρίζεται τὰ παρασύνθετα ἐκ τῶν συνθέτων; ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ τόνου. τὰ μὲν γὰρ σύνθετα, προπαροξύνεται· τὰ δὲ παρασύνθετα, ὀξύνεται. ταῦτα δὲ ὀξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ ῥήματος ἔσχον τὴν σύνθεσιν· οἷον, ἐκλέγω, ἐκλεκτός· ἐπίλεκτος δὲ προπαροξύνεται, ὅτι ἀπὸ ὀνόματος ἔσχε τὴν σύνθεσιν, ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τοῦ λεκτός. οὕτως οὖν καὶ διαμετρῶ διαμετρήσω, διαμετρητός.

Διαπρύσιον] Ἤυσε δὲ διαπρύσιον: — ἐξάκουστον, μέγα, καὶ διαβόητον. παρὰ τὸ πεύθομαι, ἐπυθόμην, πύσιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἢ ἀπὸ τοῦ περῶ περάσω, περάσιον· καὶ κατὰ συγκοπὴν, πράσιον· καὶ τροπῇ, πρύσιος, καὶ διαπρύσιος, ὡς μάθω, μῦθος, μύθιος.

Διαπραθέειν, διαπραθεῖν, ὡς τὸ φαγέειν. τοῦτο ἀπὸ τοῦ πέρθω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπραθον.

Διαπαντὸς, ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν.

Διαξιφίσασθαι, ξίφεσι διαγωνίσασθαι, κυρίως· ἤδη δὲ καὶ τὸ μάχεσθαι.

Διαπατταλευθήσῃ, τρόπῳ βύρσης διαταθήσῃ παττάλοις.

Διαποδίζων, βασανίζων, καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάζων.

Διαπεσεῖν, τὸ ἐκ πολεμίων διασωθῆναι.

Διαπτερῶσαι, ἀνευρῦναι, διαστῆσαι.

Διάτορον, ὀξύτονον, ὀξύηχον, σαφές. λέγεται καὶ ὁ στύραξ.

Διαυλία, ὅταν δύο ᾄδωσι.

Διαπηνικίζω, ἀπατῶ· Κρατῖνος, Τοῦτον μὲν καλῶς διεπηνίκισας λόγον: — εἴρηται ἀπὸ τῆς πηνίκης, ἣ ἐστι περιθετὴ κόμη, ὡς ἡ φενάκη, ἢ τοὺς ὁρῶντας ἀπατᾷ, ὡς φύσει οὖσα. τινὲς δὲ τὸ ποικίλλω ἐξηγοῦνται· ἀπὸ τῶν πηνῶν ἢ πηνίων, ὄντων ποικίλων· ἵν' ᾖ πηνίζω, καὶ πηνικίζω.

Διαπερδικίσαι, διαλαλῆσαι, διαφυγεῖν.

Διαπιθηκίσαι, τὸ διαπαῖξαι· ἀπὸ τῶν πιθήκων· φιλοπαιγμονέστατον γὰρ τὸ ζῷον.

Διαπατταλεύω, τὸ διερευνᾶν καὶ ζητεῖν ἐπιμελῶς· ἢ τὸ διατείνεσθαι παττάλοις, τρόπῳ βύρσης· ἀπὸ τῶν τὰς βύρσας διατεινόντων. καὶ διαπεπατταλευμένα, διεσφηκωμένα, ὥστε μηδὲ πάτταλον διεῖραί που διὰ πυκνότητα. δύναται εἶναι ἀπὸ τῶν τοίχων τῶν μὴ ἐχόντων πασσάλου τόπον· οἷον ἐπ' ἀκριβὲς ἠγμένα· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ψυχομένων δερμάτων.

Διαῤῥήδην, τὸ φανερῶς καὶ σαφῶς. παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω, ὁ μέλλων, ῥήσω· ἐξ αὐτοῦ ῥήδην· καὶ ἐν συνθέσει, διαῤῥήδην, καὶ ἐπιῤῥήδην.

Διαῤῥαῖσαι] ῥάω τὸ φθείρω· γίνεται ἀπὸ τοῦ φθαίρω Δωρικοῦ· τοῦτο ἀπὸ τοῦ φθείρω· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν ει δίφθογγον εἰς αι τρέπουσι, τὸ κύπειρον, κύπαιρον λέγοντες, καὶ τὸ εἶκεν, αἶκεν. τὸ ραι, δίφθογγον· ἢ ὅτι ἐκ τῆς παραγωγῆς αὐτὸ ἔσχηκεν, ἢ ὅτι κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ διὰ τοῦ αιω ῥήματα ἀσυνκίρετα ὄντα, κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται· οἷον, παλαίω. ἀπὸ δὲ τοῦ φθαίρω, ἀποβολῇ τῶν δύο στοιχείων, αίρω· καὶ μεταθέσει, ῥαίω. 270

Διαρύττειν, διαρύειν, διαντλεῖν· ὡς ἀρύτειν, τὸ ἀντλεῖν.

Διαῤῥικνοῦσθαι, τὸ τὴν ὀσφῦν φορτικῶς περιάγειν. Κράτης Τροφωνίῳ, Ξίφιζε καὶ σπόδιζε καὶ διαῤῥίκνου: — ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ. ἐρείκω τὸ σχίζω, καὶ ἐρικνῶ· ἅμα

γὰρ τῷ πλεονασμῷ τοῦ συμφώνου συνεστάλη ἡ διφθογγος.

Δίας, ὁ ἥρως, εἷς τῶν Τιτάνων. παρὰ τὴν Διὸς γενικὴν, Δίας. ἢ εἷς τῶν Πελοπιδῶν. γίνεται παρὰ τὸ Δέος, Δείας· καὶ ἐν συναλοιφῇ, Δεῖας, διὰ τῆς ει διφθόγγου· ὁ δεῖος ἐμποιῶν.

Διασία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη Ἀθήναισι τῷ Διὶ παρὰ τὰς ἄσας τὰς ἀνίας· οἷον, — μή μις ἔδουσιν Ἄσαι: — καὶ ἀσόμενος, ἡ μετοχή. Διασία οὖν, ἡ ἀποτρέπουσα τὰς ἄσας.

Δίασμα, ἡ πρώτη τοῦ ἱματίου ἐργασία. Καλλίμαχος, — διάτματα, Φάρεος ἀρχήν: — ἀπὸ τῆς δαίσεως, τοῦ μερισμοῦ· ἐπεὶ τοὺς στήμονας διαμερίζουσι. δέδασμαι οὖν, δάσμα· καὶ πλεονάσμῷ τοῦ ι, δίασμα. ἢ παρὰ τὸ ἄσσω, ἄσσα, καὶ ἆσμα, καὶ δίασμα. τοῦτο τὸ ἄσσω γίνεται Αἰολικῶς ἄζω· καὶ ἄζομαι καὶ διάζομαι. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὰ δύο σσ εἰς ζ τρέπουσιν. οὕτω γὰρ καὶ τὸ μέσσων, ἀπὸ τοῦ μέγας, μέζων φασὶ καὶ μείζων· καὶ τὸ ὀλίσσων, ἀπὸ τοῦ ὀλίγος, ὀλίζων.

Διασφάξ, ὁ διεστὼς τόπος. Ἡρόδοτος, τοῦ ὄρεος ἔστι διασφάξ: — καὶ, διὰ τῆς διασφάγος Ἀσωπὸς ῥεῖ: — εἴρηται ὡς ἀπὸ τοῦ θερίζω θρίζω θρίξ, βαστάζω βαστάξω, βαστάξ, καὶ νεκροβάσταξ· οὕτως ἀπὸ τοῦ σπῶ σπάζω σπάξω, σπάξ, καὶ σφάξ, καὶ διασφάξ.

Διασείστους] ἔοικεν ὠνομᾶσθαι οἱ διάσειστοι παρὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ διασείεσθαι πρότερον, εἶτα βάλλεσθαι, ἵν' ἀπακούργητοι μᾶλλον ὦσι.

Διασεσοβημένος, τεταραγμένος, ἄτακτος, τεθορυβημένος· σοβεῖν γὰρ τὸ τρέχειν· παρὰ τὸ σεύω ῥῆμα, ἢ σῶ, ὃ σημαίνει τὸ ὁρμῶ.

Διασαλακώνισον, ἀντὶ τοῦ διάθρυψαι, διαγαυρίασον. Ἀριστοφάνης, Τρυφερόν τι διασαλακώνισόν: — σαλάκωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς διαθρυπτομένους. ἀπὸ τοῦ σαλοῦσθαι, ὅ ἐστιν ἀκριβῶς διαβαίνειν, καὶ οἱονεὶ σείεσθαι· παρὰ τὸν σάλον. Ὁρῶ γὰρ ὡς ὄμφακα διασαυλούμενον, Ἀριστοφάνης.

Διασαυλούμενος, ἀβρυνόμενος καὶ διαθρυπτόμενος· παρὰ τὸν σαῦλον τὸν τρυφερὸν καὶ γαῦρον. Σιμωνίδης. ἐν ἰάμβοις, Καὶ σαῦλα βαίνων ἵππος ὡς κορωνίτης.

Διαστέλλειν, ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλειν· οἷον, Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλέα.

Διεσκανδικίσας, τὸ διευριπιδίσας. σκάνδιξ γὰρ λάχανον· ἡ δὲ μήτηρ Εὐριπίδου σκανδικας ἐπώπρασκεν.

Διεστήτην, διέστησαν καὶ διεχωρίσθησαν. ἀπὸ τοῦ ἵστημι, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην· τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν, στήτην· τῶν δυϊκῶν χρῆσις Ἀττικοῖς ἁρμόδιος.

Διατοῦτο, δεικτικὴ ἀντωνυμία, ἢ μᾶλλον ἐπίῤῥημα δεικτικόν.

271 Διατάχους, ἐπίῤῥημα ἐπιτάσεως· ἐκ τῆς διὰ προθέσεως καὶ τοῦ τάχους.

Δίας] ὡς ἀπὸ τοῦ δράκων δράκοντος, δρακοντίας, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς γίνεται Δίας· καὶ κράσει, Δῖας. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Δίας καὶ Θείας διὰ τοῦ ντ κλίνονται· τὸ δὲ Θεῖας καὶ Δῖας, ἰσοσυλλάβως.

Διακαντὸς, ἐπίῤῥημα τοπικόν.

Δι' ἀσπίδεος] Κράτης λέγει, ὅτι τινὲς μὲν ἀπὸ τοῦ α ποιοῦνται τὴν διαστολὴν, ἵν' ᾖ, δι' ἀσπίδεος πεδίου· ἀσπίδα τὸ πεδίον εἰρηκότες, τουτέστιν ἐπιμήκους καὶ μακροῦ, ἢ πλατέος καὶ περιφεροῦς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος, διὰ [τὸ] τὰ μακρὰ τῶν πεδίων καὶ εὐρέα περιφερῆ φαίνεσθαι, μηδενὸς ἄλλου ὁρωμένου τέρματος, ἀλλὰ τοῦ ὁρίζοντος ἀέρος. ἄλλοι δὲ ἐκδέχονται οἱονεὶ τῷ ἔχοντος πολλὰς ἀσπίδας ἐκ τῶν νεκρῶν, καθότι ἐπιφέρει, — ἀνά τ' ἔντεα καλὰ, λέγων, ἐν ᾧ τῶν ἀνῃρημένων αἱ ἀσπίδες ἔκειντο. οἱ δὲ φασὶ σπιδέος, πολλοῦ καὶ μακροῦ. καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις οὕτως ἔχειν τὴν λέξιν τίθεται· οἷον, Σπίδιον μῆκος ὁδοῦ: — καὶ Ἀντίμαχος, — οὐδὲ σπιδόθεν προνοῆσαι: — ἀντὶ τοῦ μακρόθεν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἀρίσταρχος· Κράτης δὲ προπρίνει τὴν δίχα τοῦ ω γραφὴν καὶ Ζηνόδοτος· καὶ φησί, σπιδέος, τουτέστιν ἀστόρου καὶ τραχέος καὶ μεγάλου. κἀγὼ συγκατατίθεμαι τοῖς ἀνδράσιν· ὁρῶ γὰρ πολλὴν τὴν χρῆσιν παρὰ ἀρχαίοις.

Διατρύγιος, τῶν ἅπαξ εἰρημένων, καὶ διαφόρως λαμβάνεται. ἤτοι γάρ φησιν, ἀμπέλου τοιοῦτοι ὄρχοι, ὥστε ἐν τῷ μεταξὺ σπείρεσθαι τρύγῃ· τρύγη δὲ ὁ Δημητριακὸς καρπός· ἵν' ᾖ διατρύγιος, διὰ μέσου τρύγῃ κατασπειρόμενος· ἢ ὁ ἐκ διαφόρων ἀμπέλων κατατεφυτευμένος, πρωΐμων καὶ ὀψίμων, ὡς ἐν διαφόρῳ καιρῷ τρυγᾶσθαι· ἢ τρυγήσιμος.

Διάττειν, ὁρμᾶν, διατρέχειν, ἢ δάκνειν· οἷον διαθεῖν· ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω, τροπῇ τοῦ θῆτα, καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου τ. ζήτει εἰς τὸ σήθω.

Διαττᾶν, τὸ διασήθειν· ἀπὸ τοῦ σῶ ῥήματος· ἔνθα τὸ σήθω, ὡς νυῶ νυήθω, καὶ νῶ νήθω. διασσᾶν οὖν ἦν, καὶ διαττᾶν Ἀττικῶς.

Διατρίβειν, παρασύρειν, παρέλκειν, ἀναβάλλεσθαι, ἐμποδίζειν, κωλύειν.

Διάτορον, ἐπίῤῥημα ἐστίν.

Δίαυλον, ζήτει εἰς τὸ στάδιον.

Διαφρῶ, σημαίνει τὸ διακαμίζω καὶ εἰσιέναι καὶ ἀφιέναι ποιῶ. εἴρηται παρὰ τὸ ῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἀφίημι· ὅπερ καὶ ἀφῶ λέγεται, καὶ προῶ· εἶτα κατὰ συγκοπὴν, φρῶ φρῶ· καὶ κατὰ δευτέραν σύνθεσιν, διαφρῶ, καὶ εἰσφρῶ. Ἀριστοφάνης, Τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε: — γέγονε δὲ ἡ τροπὴ τῆς προ, ὡς ἐν τῷ προοίμιον, φροίμιον· πρόουρος, φρουρός.

Διαφρυκτοῦν, τὸ διαψηφίζειν, ἢ διακληροῦν. εἴρηται ἀπὸ τῶν κυάμων, δι' ὧν τὸ παλαιὸν ἐψηφίζοντο· ὕστερον γὰρ ταῖς ψήφοις ἐχρήσαντο. τοὺς δὲ κυάμους φρυκτοὺς ἐκάλουν· καὶ τοὺς θαλλοὺς, δι' ὧν ἱκέτευον.

Διαψαίρουσι, διαπνέουσι· ψαίρειν γὰρ τὸ πνεῖν οἱ κρητικοὶ λέγουσι. διαψαίρουσα, διασύρουσα. καὶ Τιμόθεος τὴν ἐκλυομένην καὶ καταῤῥέουσαν. σημαίνει καὶ τὴν ἠρεμαίαν. Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ παθαίρειν· οἷον, Γλώσσῃ 272 διαψαίρουσα μυκτήρων τόπους.

Δίγονος μᾶσθλης, διπλοῦς ἱμάς· ἢ ὅτι οὐ μόνον κατὰ τὴν βαφὴν ἦν τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐκέχρωστο. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ, Ἰδοὺ δὲ φοινὸν μᾶσθλητα δίγονον: — ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ· ὁ δύο χρώμασι κεχρωμένος.

Διδάσκω] δαίω τὸ ἐπίσταμαι· ὁ μέλλων, δαίσω· πλεονασμῷ τοῦ κ, δαίσκω, ὡς μεθύσω μεθύσκω· καὶ κατὰ ἀνακδιπλασιασμὸν, διδαίσκω, ὡς τρώσω, τρώσκω, καὶ τιτρώσκω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, διδάσκω· οὐδέποτε γὰρ τὰ εἰς κω ῥήματα κοινὰ ὄντα διφθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ ι παραλήγεται. ὅθεν ἐπίμεμπτος Ἀρίσταρχος τὸ, Αἴκέ σε τῷ εἴσκοντες, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφων τῆς διὰ τοῦ ι. πρόσκειται, κοινά· διὰ τὰ Αἰολικά. οἱ γὰρ Αἰολεῖς θυσάσκω καὶ μιμνάσκω διὰ τῆς αυ διφθόγγου λέγουσιν. Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει, ὅτι Χρύσιππος φησὶ παρὰ τὸ ἀσκεῖν τὸ σημαῖνον τὸ διδάσκειν τι, ἀσκῶ, διάσκω· καὶ ἐπενθέσει τοῦ δ, διδάσκω. ἀπὸ δὲ τοῦ διδάσκω, διδάσκαλος, ὡς ἵζω, ἵζαλος. ἢ παρὰ τὸ διδόναι τὸ καλόν.

Διδάσκαλον, οὐ καθηγητὴν λεκτέον. ἰδίως δὲ διδασκάλους

λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων ἢ τῶν κωμῳδιῶν, ἢ τῶν τραγῳδιῶν, ἢ τοὺς μουσικούς. ἐκ τοῦ δαίω, δαίσω, δαύσκω, τὸ μανθάνω, ὡς ὀλέσω, ὀλέσκω· καὶ ὅτι τὰ εἰς κω ῥήματα οὐ θέλουσι παραλήγεσθαι τινὶ ἀνεκφωνήτῳ, γίνεται δάσκω· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα· καὶ διπλασιασμῷ, διδάσκω. διατί ἀναδιπλασιάζει; ἐπειδὴ ὁ διδάσκων διπλοῦς θέλει εἶναι.

Διδύμους] παρὰ τῷ ποιητῇ . . διδύμους τοὺς διφυεῖς, ὡς αὐλοὶ δίδυμοι· διδυμάονας δὲ, οὓς ἡμεῖς διδύμους.

Δίδυμοι, δύο. Διογένης.

Δίδυμος, ὁ ὄρχις. παρὰ τὸ δύο, δύμος· καὶ ἐν διπλασιασμῷ, δίδυμος. τὸ δὲ δύο, ἀριθμοῦ σημαντικόν. ἢ παρὰ τὸ δὶς ἐπίῤῥημα, γίνεται δισσός, δίσσυμος· καὶ κατὰ ἀντίθεσιν, δίδυμος.

Δίδυμος, ὁ μεθ' ἑτέρου τεχθεὶς ἐκ μιᾶς συλλήψεως. παρὰ τὸ δύω δύνω, δίδυμος, ὁ σὺν ἑτέρῳ ἐξελθὼν τῆς γαστρός. δύω, δίδυμος.

Διδύμη, νῆσος μία τῶν Αἰολίδων. εἴρηται ἀπὸ τοῦ σχήματος, διττή πως φαινομένη.

Διδυμαῖος, Ἀπόλλων· καὶ Διδυμεὺς· ἀπὸ τῶν ἐν Μιλήτῳ Διδύμων. Καλλίμαχος, Φοῖβέ τε καὶ Ζεῦ Διδύμων γενάρχα.

Δίδωμι] ἐκ τοῦ δόω, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, διδῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ῥῆμα εἰς μι, δίδωμι. — ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν: — ἔστι δὲ ποιητικὸν κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· ἀπὸ τοῦ δώσομεν, διδώσομεν· διδοῦσι περισπωμένως, ἐκ τοῦ διδόω διδῶ.

Διδὼ, ἡ ἐρασθεῖσα Αἰνείου ἡρωΐς. Φασὶ δὲ αὐτὴν Ἐλέσσαρ ἤτοι Ἐλίσσαν ὀνομαζομένην, κληθῆναι ὕστερον τῇ Τυρίων φωνῇ Διδώ, διὰ τὸ πολλὰ πλανηθῆναι ἀπὸ Φοινίκης ἀπάρασαν ἐπὶ Καρχηδόνα. τῇ γὰρ Φοινίκων φωνῇ τὴν πλανῆτιν Διδὼ προσαγορεύουσι. πυρὰν γὰρ
273 αὐτὴν ἀνάψασαν καὶ ἑκυτὴν τῷ πυρὶ ἐμβαλοῦσαν, οἱ Τύριοι κλάοντες, καὶ τὴν πυρὰν περιερχόμενοι, Διδὼ ἀνεκάλουν, ὅ ἐστι πλανῆτιν.

Δίδη] ἀπὸ τοῦ δέω, διδῶ· παράγωγον δίδημι, τὸ δεσμῶ· ὁ παρατατικὸς, ἐδίδην, ἐδίδης, ἐδίδη· ὅθεν καὶ, — δίδη μόσχοισι λύγοισιν: — ἀντὶ τοῦ ἔδησε ταῖς ἁπαλαῖς λύγοις, καὶ τοῖς βλαστήμασί τοῖς ἁπαλοῖς ἐδέσμευσεν, Ἰλιάδος λ'.

Δίε] δείω τὸ φοβοῦμαι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδιον, ἔδιες, ἔδιε, καὶ δίε· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν: — ἐδεδοίκει.

Δίεπε, ἐδίωκεν, ἢ διέτασσεν, διεκόσμει· διέπω τὸ εὐτρεπίζω· ἢ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ, καὶ διέπω· ὁ μέσος παρακείμενος, διεῖπα.

Δίεσθαι] ἡ παράδοσις προπαροξύνει. ἀπὸ τοῦ διῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ διώκω, γίνεται παράγωγον δίημι· τὸ παθητικὸν, δίεμαι· τὸ τρίτον, δίεται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, δίεσθαι. — ὦρτο δίεσθαι: — διώκειν. καὶ, — δηίους προτὶ ἄστυ δίεσθαι: — ἢ ἀπὸ τοῦ δίω βαρυτόνου, σημαίνοντος τὸ διώκω. καὶ δίεται, διώκονται.

Διεξίμεναι, διεξελθεῖν. ἀπὸ τοῦ διεξιέναι, προσθέσει τοῦ μ, διεξίμεναι.

Διέφθορας, ἀντὶ τοῦ διέφθαρσαι· ἀπὸ τοῦ φθείρω μέσου παρακειμένου.

Διέφρασαι, παρὰ Ἴβυκι. ἔστιν ἔφθαρσαι· καὶ κατὰ πάθος, ἔφαρσαι· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, ἔφρασαι, καὶ διέφρασαι.

Διέτμαγεν] τμήγω τὸ κόπτω· ὁ μέλλων, τμήξω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἔτμηγα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτμαγον· ὁ παθητικὸς, ἐτμάγην· καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν κατὰ συγκοπὴν, ἔτμαγεν, διὰ τοῦ ε· καὶ ἐν συνθέσει, διέτμαγεν, ἀντὶ τοῦ διεχωρίσθη· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τεμνομένων σωμάτων· διεσχίσθη.

Διεκαριφησάμεθα] ἀντὶ τοῦ διελύσαμεν· σκάριφον γὰρ ἐστὶ τὸ κάρφος καὶ φρύγανον· ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα. οὕτως Ἰσοκράτης. ἢ σκαριφήσασθαι ἐστὶ, τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν.

Διεκρανώσατε, σημαίνει τὸ ἀνεῴξατε. παρὰ τὸ κάρα, διεκαρανώσατε. καρανῶ, καὶ διακαρανῶ. δοκεῖ γὰρ τῶν πίθων ἡ ἀλοιφὴ κάρα εἶναι. οὕτως Ἀμάραντος ὑπομνηματίζων τὸ ἠδύλλιον Θεοκρίτου, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ Λυκίδας, ἢ Θαλύσια.

Διεδοιδύκησε, διέγραψε τῇ χειρὶ, στρογγύλην αὐτὴν ποιήσας ὡς δοίδυκα. ἢ διέτριψεν. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Διεσαρδάνωσε, διεγέλασεν· οὐκ ἐπὶ διαχύσει, ἀλλ' οἱονεὶ σαρδάνιον γέλωτα.

Διεκωδώνισεν, ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν περιπολούντων τοῖς κώδωσι τὰς φυλακὰς νυκτὸς, ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρτυγας ἤχῳ τοῦ κώδωνος· ἢ ἀπὸ τῶν ἵππων· εἰώθασι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσονται.

Διεσμιλευμένον, ἠκριβωμένον, ἐξεσμένον, περιεκαθαρμένον.

Διεσποδήσατε, διεσείσατε, διετινάξατε.

Διευκρινησάμενος, διαλυσάμενος· ἀπὸ τοῦ εὖ διακρίναι.

Διερὸς, ὁ ὑγρός. Καλλίμαχος, — διερὴν δ' ἀπεσείσατο 274
λαίφην: — λέγεται διερὸς, καὶ ὁ ζῶν, ἐκ μεταλήψεως· Ὅμηρος, Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτός: — τουτέστι ζῶν καὶ ἐῤῥωμένος, Ὀδυσσείας ζ.. οἱ γὰρ ζῶντες ὑγροί· αὗοι δ' οἱ τεθνεῶτες. παρὰ τὸ διαίνω τὸ ὑγραίνω, γίνεται διαρὸς, ὡς μιαίνω, μιαρὸς· λιπαίνω, λιπαρὸς· καὶ τροπῇ, διερὸς. διερῷ ποδί, Ὀδυσσείας η, μεταφορικῶς τῇ νηί· καὶ γὰρ ἄλλος ἵππους τὰς ναῦς καλεῖ τροπικῶς. οἱ δὲ, τῷ ὀξεῖ καὶ ταχεῖ ἢ τῷ θαλασσίῳ· διερὸν γὰρ, χλωρὸν, βεβρεγμένον.

Δίζω καὶ δίζομαι, τὸ ζητῶ· διζημένη, ζητοῦσα. παρὰ τὸ δὶς ἐπίῤῥημα· ἀφ' οὗ τὸ διστάζειν· καὶ ἀπὸ τοῦ δοιὸς, δοιάζειν. ὀρθῶς οὖν τὸ δίζω παρὰ τὸ δὶς· ὁ γὰρ ζητῶν, ἐν διχονοίᾳ ὤν, ζητεῖ· ὁ γὰρ εἰδὼς, οὐ διχονοεῖ, ἀλλ' ἁπλῇ χρῆται γνώμῃ.

Διηγῶ, ἐκ τῆς διὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἄγω· τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄγω συντεθειμένα διὰ τοῦ η γραφέτω, ξυλαγῶ, στρατηγῶ, ὁδηγῶ· διηγῶ· ὁ μέλλων, διηγήσω.

Διηνεκὲς] διηνεκὲς, τὸ ἐπίμηκες καὶ ἀδιάλειπτον. παρὰ τὸ ἓν τὸ ἀριθμητικὸν, ἐνεκὲς, τὸ ἡνωμένον καὶ ἀδιάστατον· μετὰ ἐκτάσεως καὶ συνθέσεως, διηνεκὲς. ἢ παρὰ τὸ ἐνέκω, ἐνεκὲς καὶ διενεκὲς· καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς η, διηνεκὲς. ἢ παρὰ τὸ διήκω τὸ ἐκτείνω, διηκὲς· καὶ πλεονασμῷ τῆς νε συλλαβῆς.

Διήρης, ὁ ὑπερῷος οἶκος. Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις, — μελάθρων ἐς διήρεις ἔσχαπον: — ἀπὸ τοῦ δὶς, διήρης· ἵν' ᾖ ὁ διστεγής. Ἀπολλώνιος δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας δύο ἢ καὶ τρεῖς στέγας, διήρεις καὶ τριήρεις λέγει. ἢ ἀπὸ τοῦ δύο διήρεις, ὥςπερ παρὰ τὸ μόνος μονήρης. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται οὐ μόνον τὸ διστεγὲς, ἀλλὰ καὶ τὸ ὁπόσων ἂν ᾖ στεγῶν· ὥςπερ καὶ διέδρων, ἐπὶ πλειόνων λέγεται.

Διήρεσα] — διήρεσα χερσὶν ἐμῇσιν: — Ἰστέον ὅτι τὸ διήρεσα ἀντίκειται κατὰ τὸν μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω γινόμενον· ἐρέσω γὰρ ὁ μέλλων· καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐρέξω· τὰ γὰρ διὰ δύο σσ ἐκφερόμενα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα διὰ τοῦ ξ ἐκφέρονται κατὰ τὸν μέλλοντα· χωρὶς

τοῦ πάσσω, πλάσω. πάσω· πλάσσω, ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι καὶ τοῦτο σεσημειωμένον ἐστίν. Ἡρωδιανὸς δὲ φησὶν, ἀπὸ περισπωμένου τοῦ ἐρῶ· ὁ μέλλων, ἐρέσω, ὡς τελῶ τελέσω· ὁ ἀόριστος, ἤρεσα, καὶ διήρεσα.

Διάφυσε, διέκοψεν· ἀπὸ τοῦ διαφύσσειν, ἢ ἀφύσσειν, ὅ ἐστιν ἀντλεῖν. ὁ γὰρ ἀντλῶν διακόπτει τὸ ἀντλούμενον.

Δίζυγες, ἐζευγμένοι.

Διθύραμβος, ὁ Διόνυσος. ἐπίθετόν ἐστι τοῦ Διονύσου· ὅτι ἐν διθύρῳ ἄντρῳ τῆς Νύσσης ἐτράφη. καὶ ὁμωνύμως τῷ θεῷ ὁ εἰς αὐτὸν ὕμνος. ἢ ἀπὸ τοῦ δύο θύρας βαίνειν, τήν τε κοιλίαν τῆς μητρὸς Σεμέλης, καὶ τὸν μηρὸν τοῦ Διός· ἀπὸ τοῦ δεύτερον τετέχθαι, ἀπό τε τῆς μητρὸς, καὶ ἀπὸ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός· ἵν' ᾖ ὁ δὶς θύραζε βεβηκώς. Πίνδαρος δὲ φησὶ λυθίραμβον. καὶ γὰρ Ζεὺς, τικτομένου αὐτοῦ, ἐπεβόα, Λῦθι ῥάμμα, λῦθι ῥάμμα: — ἵν' ᾖ λυθίραμμος, καὶ διθύραμβος κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμόν. Ἡρωδιανὸς δὲ φησὶ τὰ πατρωνυμικὰ μὴ συντίθεσθαι.

Διϊππασία καὶ ἀνιππασία, τῶν ἵππων ἅμιλλα· ὥσπερ δὴ διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸν αὐτὸν ἄμφω δηλοῖ.

275 Διϊπολία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη Διῒ πολιαίῳ, ἤγουν ἐν ἀκροπόλει τιμωμένῳ. πόλιν γὰρ τὴν ἀκρόπολιν ἔλεγον. λέγεται καὶ Διϊπολεῖον, ὥσπερ βαλανεῖον. ἢ εἰς ἀπομνημόνευσιν τοῦ πελάνου καὶ βοός.

Διθυμία, διχοστασία.

Διΐφιλος] ὥσπερ παρὰ τὴν Ἄρηϊ δοτικὴν γίνεται ἀρηΐφιλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ Διῒ, διΐφιλος· καὶ κράσει τῶν δύο ι ι εἰς ι μακρὸν, δίφιλος.

Διϊπετής, ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Ξάνθος· παρὰ τὴν Διῒ δοτικὴν γέγονε καὶ τὸ πεσεῖν· οἱονεὶ ὁ ἀπὸ τοῦ Διὸς πεπτωκώς. καὶ διϊπετέος ποταμοῖο, τοῦ διαφανοῦς καὶ μεγάλου, ἢ καταφεροῦς, ἢ ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένου· ἐπειδὴ διαυγέστατον τὸ ὕδωρ ἔχει· καὶ τὸν ἀέρα διϊπετῆ καλοῦσιν. Εὐριπίδης, Λαμπρότερος ἢ πρὶν, καὶ διϊπετέστερος: — ἀντὶ τοῦ διαυγέστερος.

Διϊπετεῖς ποταμοὶ, οἱ χείμαρροι· ὅτι ἐκ Διὸς πίπτον τὸ ὕδωρ πληροῖ τούτους· καὶ πεδίον δὲ διϊπετὲς, νοτερὸν καὶ δροσῶδες· οἱ δὲ, τὸ διηνεκές· ἄλλοι διαυγές· καὶ ὁ κεραυνὸς διϊπετὴς, ἀπὸ Διὸς πίπτων, ἢ πετόμενος· ὅθεν καὶ διϊπετεῖς συμφοραί· καὶ διϊπετὴς γυνὴ, διαυγής.

Δίκτυον, παρὰ τὸ δίκεσθαι τοὺς ἰχθύας ἐν αὐτῷ, ὅ ἐστι βάλλεσθαι. δίκω τὸ βάλλω· δίκυον, καὶ δίκτυον κατὰ πλεονασμόν. ἢ παρὰ τὸ δίκω τὸ ῥίπτω δίκος, ὁ ῥιπτούμενος· καὶ τὸ κατὰ τῶν ἰχθύων ῥιπτούμενον, δίχθυον, καὶ δίκτυον. ἀπὸ δὲ τοῦ δίκτυον κατὰ ἀποκοπὴν γίνεται δίκυ.

* Δικαλέκτης, ὁ ῥήτωρ, ἐκ τοῦ λέγειν τὴν δίκην.

* Δικαστὴς, ὁ κριτὴς, οἱονεὶ διχαστὴς διὰ τοῦ χ, παρὰ τὸ δίχα. κύριον γὰρ τοῦ δικαστοῦ, τὸ δίκαιον εἰς τὰ δύο ἴσα μέρη μερίζεσθαι καὶ νέμειν.

Δικασπόλους, δίκας σπένδοντας: — ἢ περὶ τὸ δίκαιον πολουμένους.

Δικλίδες θύραι, αἱ εἰς δίχα τετμημέναι ἐπικαρσίαι, ὥστε δύνασθαι τὸ ἕτερον κεκλεῖσθαι.

Δίκαιος, παρὰ τὸ δίκη δίκαιος· τοῦτο παρὰ τὸ δίχω τὸ διχάζω. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ δύο ἔχειν· ἡ γὰρ δίκη τὰ δύο μέρη διΐστησιν. ἄλλο δέ ἐστι παράγωγον, καὶ ἄλλο ἐτυμολογία. ἡ μὲν παραγωγὴ, κατὰ τὴν ἀρχὴν μόνον θεωρεῖται τῆς λέξεως· ἡ δὲ ἐτυμολογία, κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. ἢ παρὰ τὸ δίχα, δίχαιος καὶ δίκαιος. ἐκ τούτου γίνεται δικαιοσύνη. Τὰ διὰ τοῦ οσυνη θηλυκὰ ὀνόματα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· πλὴν τοῦ ἁγιωσύνη, ἀγαθωσύνη, ἱερωσύνη, μεγαλωσύνη. ἢ τὰ διὰ τοῦ οτερος καὶ οτατος, καὶ τὰ διὰ τοῦ οσυνη θηλυκὰ, εἰ μὲν ἔχει τὴν πρὸ αὐτοῦ συλλαβὴν μακρὰν, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἷον, γοργότερος, ἐνδοξότερος· εἰ δὲ βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον, νεώτερος, σοφώτερος· πλὴν τοῦ στενότατος καὶ κενότατος· ἅπερ φησὶν ἀπὸ τοῦ στεῖνος καὶ κεῖνος γέγονε.

Δίκη, ἡ θεός· παρὰ τὸ διχάζειν καὶ διαλύειν τοὺς φιλονεικοῦντας καὶ δικαζομένους, δίχη καὶ δίκη. ἢ παρὰ τὸ διχάζειν καὶ χωρίζειν τὸ ἄδικον ἐκ τοῦ δικαίου, διχαιοσύνη τις οὖσα, παρὰ τὸ εἰς δύο χέειν τὰ πράγματα· ἢ παρὰ τὸ δίζω τὸ ζητῶ, ἡ ζητοῦσα τὸ ἀληθές. ἢ παρὰ τὸ διστάζω· δεῖ γὰρ ἐν δισταγμῷ ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαίου. τὸ δι, ι· τὰ εἰς κη θηλυκὰ ἑνὶ φωνήεντι πα- 276
ραλήγεται· πλὴν τοῦ ἐρείκη, εἶδος φυτοῦ· Εὐνείκη, ὄνομα κύριον· νείκη, ἡ φιλονεικία, ἐκ τοῦ νεῖκος. καὶ ἄλλως· τὰ ἔχοντα ἀναφαινόμενον τὸ υ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον μῦσος, μῖσος· δύκη, δίκη· Ἀφροδύτη, Ἀφροδίτη. σημαίνει τέσσαρα· τὴν κοινῶς νοουμένην δίκην· ὡς τὸ, — ὑμεῖς δὲ καταφράσασθε καὶ αὐτοὶ Τήνδε δίκην: — καὶ τὴν δικαιοσύνην, ὡς τὸ, — δίκη δ' ἴθυνε θέμιστας: — καὶ τὴν τιμωρίαν, ὡς τὸ, Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται: — καὶ τὴν ἀδικίαν, ὡς τὸ, Οἵ ῥα φυλάσσουσι δίκας καὶ σχέτλια ἔργα.

Δίκτη, ὄρος τῆς Κρήτης, καὶ ἄκρα κειμένη κατὰ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος. καλεῖται δὲ καὶ οὐδετέρως. Ἄρατος, Δίκτῳ ἐν εὐώδει ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο: — ἀπὸ τοῦ τὸ Δίκτον. εἴρηται παρὰ τὸ τέκω τίκτω, τίκτα τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τεχθῆναι τὸν Δία. Ἀγαθοκλῆς δὲ θηλυκὸν ὄνομα εἶναι τὸ Δίκταιον ὄρος. οἱ δὲ νῆσον φασὶν εἶναι τὴν Δικτήν· καὶ ὄνομα ἀπὸ τῶν ἁλιευτικῶν δικτύων· ἐνταῦθα δὲ Διὸς ἄγαλμα ἀγένειον ἵστατο. λέγεται καὶ Δίκταιον.

Δίκρον καὶ δίκροον, τὸ δίκρανον ξύλον. Ἀριστοφάνης, Δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν: — Καλλίμαχος, Δίκροον φίλτρον ἀειραμένη: — εἴρηται, ὅτι δίκαρόν τι ἐστὶ, τὸ δύο ἄκρας καὶ δύο κάρη ἔχον· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δίκρον. Ἀπολλώνιος δὲ ἀπὸ τοῦ δικάρανον φησὶ συγκεκόφθαι. Ἀλέξανδρος δὲ, ὅτι Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ ί τῶν παντοδαπῶν, παρὰ τὸ κόρος, ὃ σημαίνει τὸν κλάδον· ἔνθεν καὶ κορυθαλὶς ἡ δάφνη λέγεται — καὶ κορεῖν, τὸ τοῖς κλάδοις σαροῦν. ἐγὼ δὲ νομίζω μᾶλλον παρὰ τὸ κέρας, ὃ δὴ καὶ κέρος· ἵν' ᾖ δίκερος, καὶ ὑπερθέσει δίκραος, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, δίκροος.

Δίνδυμον, ὄρος Φρυγίας· εἴρηται δὲ διὰ τὴν δίνησιν τὴν τῶν θεοφορήτων· πρῶτον γὰρ ἐκεῖθεν ἤρξαντο θεοῖς κάτοχοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι. οὕτως Ὧρος ἐν τῷ περὶ ἐθνικῶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ δύο ἀκρωτηρίων, ἐπεὶ δύο ἄκρας ἔχει. Αὖρα γέγονέ τις κόρη εὔοπτος φιλοκύνηγος, οἰκοῦσα ἐν τῷ Πόντῳ. ταύτην ποτὲ κυνηγοῦσαν σὺν Ἀρτέμιδι Διόνυσος ἑωρακὼς, καὶ βιασάμενος, ἐποίησεν ἔγκυον. ἰδὼν δὲ Ἄρτεμις, ἐδίωξεν ἀπειλήσασα. Φοβουμένη δὲ τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ ἡ Αὖρα, ἔρχεται ἐκ τοῦ Πόντου εἰς Κύζικον· καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ ὄρος, δίδυμα τίκτει· δι' ἃ ἐκάλεσε τὸ ὄρος Δίνδυμον.

Δίνη, ἡ συστροφή· ἐκ τοῦ δεύω τὸ βρέχω, δεύνη· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, δίνη. ἢ παρὰ τὸ Ζεὺς Διὸς δίη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δίνη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἴς ἰνὸς, ἡ δύναμις, ἴνη καὶ δίνη, ἡ μετὰ δυνάμεως συστροφή. ἢ ἐκ τοῦ εἱλῶ τὸ συστρέφω γίνεται ἴλη καὶ δίνη. ἐκ τούτου ἐστὶ τὸ δι μακρόν. καὶ γὰρ τὸ ἰλαδὸν, τὸ ι μακρόν. τὸ δι, ι· τὰ διὰ τοῦ ινη θηλυκὰ μονογενῆ, μὴ ἀπὸ ἐπιθέτου γενόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται.

μονογένῃ εἶπε, διὰ τὸ ἐκεῖνος, ἐκείνη· μὴ ἀπὸ ἐπιθέτων γινόμενα· διὰ τὸ Φωτεινός, Φωτεινή· καὶ τὸ κύριον ὄνομα, Φωτεινή· μετάγεται γὰρ ἀπὸ ἐπιθέτου.

Διαμμοσία, ὅρκος ἐστὶν ὃν ὤμνυον οἱ Φόνου ἀγῶνα διώκοντες ἢ Φεύγοντες. ἀμφότεροι γὰρ ὤμνυον, ἢ μὴν ἀληθῆ λέγειν.

277 Δίκροτος ναῦς, ἡ δύο τοίχους ἐρετῶν ἔχουσα, ὥςπερ τριήρης ἢ τρεῖς.

Διονῦς, ὁ γυναικεῖας καὶ πάνθηλυς.

Διὸς αὐγάς, τὰς ἡμέρας, τὸ φῶς.

Διοσημία, τὰ ἐκ τοῦ ἀέρος σημεῖα.

Διόςκουροι, οἱ Ἑλένης ἀδελφοί· καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων.

Διγωτοῖσι, πεποικιλμένοις, τετορνευμένοις· παρὰ τὸ διγῶ τὸ συστρέφω· τορνευτοῖς, ἢ στρογγύλοις, ἀπὸ τῆς τῶν κλινοπόδων περιφερείας. ἢ εὐθεῖα, διγωτὸν λέχος· τὸ ἀρσενικὸν, διγωτός· καὶ τὸ θηλυκὸν, διγωτή, ἢ περιφερὴς, ἐοικυῖα δίνῳ. δῖνος δὲ ὁ τόρνος, παρὰ τὸ δινεῖσθαι καὶ κυκλοῦσθαι· ὅθεν καὶ τὸ διγῶ. ἢ ἐκ τοῦ δίνη, διγῶ.

Δῖνος, σημαίνει εἶδος ὀρχήσεως, καὶ εἶδος ποτηρίου, καὶ συστροφὴν, καὶ τόρνον, παρὰ τὸ δινοῦσθαι. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς.

Δινεύοι, ἀναστρέφοιτο· ὅθεν καὶ αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων δῖναι λέγονται. δινῶ, δινεύω.

Διάγνητος, ὁ ὑπὸ Διὸς γνωριζόμενος, ὁ γενναῖος· Διογενής, διογένητος, εὐγενής.

* Διομειαλαζόνας, τοὺς ὑπερηφάνους εἶπεν Ἀριστοφάνης· ἀπὸ τῆς Διομείας πάγου τῆς Ἀττικῆς, ὅπου ἠλαζόνευον οἱ ἐκεῖ ἐνοικοῦντες.

Δίομος, ὄνομα κύριον ἥρωος Ἀθηναίου· ἀφ' οὗ Διομιάς ἑορτή. παρὰ τὴν Διὸς γενικὴν Δίομος, ὡς ἀνδρὸς, ἀνδρόμεος.

Διομήδης, ὄνομα κύριον· συντίθεται παρὰ τὴν Διὸς γενικὴν καὶ τὸ μήδω. τὰ δὲ παρὰ τὴν Διὸς γενικὴν συντιθέμενα ἀποβάλλουσι τὸ ς· οἷον Διογένης, Διοπείθης. τὰ εἰς ης κύρια παρασυνθετὰ εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν, παντερπής, εὐπειθής. οὕτω Διομήδης. σεσημείωται τὸ Θεοπρίνης· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινης εἰς ου ἔχει τὴν γενικὴν, Λεπτίνης, Αἰσχίνης. οὕτω καὶ τὸ αἴδης αἴδου, παρὰ τὸ ἰδεῖν· ὅτι οὐδὲν αὐτίκα ἴδοις.

Διόνυσος] οἱ μὲν Διώνυξον αὐτὸν ὀνομάζουσιν· ὅτι σὺν κέρασι γεννώμενος ἔνυξε τὸν Διὸς μηρὸν, ὡς Στησίμβροτος. οἱ δὲ, Δεύνυσον· ἐπειδὴ βασιλεὺς ἐγένετο Νύσσης· δεῦνον δὲ τὸν βασιλέα λέγουσιν οἱ Ἰνδοὶ, ὡς Ἰόβας. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Νύσσης τοῦ ὄρους ὠνομάσθαι· ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἐγεννήθη, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀνεγράφη. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ πολλὰ διωνῦσαι καὶ κατορθῶσαι, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Θάσιος. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ δονεῖν καὶ κινεῖν τὰ σώματα, πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς πυκνὸς, πυκινός. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ Διὸς ὑετοῖς κεράννυσθαι, ὅ ἐστιν ὕδασιν, ὡς πιθανεύεται Ἀριστόδημος. ἢ ὅτι Διὸς ὕωτος ἐτέχθη. ἢ παρὰ τὸ δάος δαόσυνος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ι· παρὰ γὰρ Ἠλείοις ὁ αὐτὸς τῷ ἡλίῳ νομίζεται· ἵν' ᾖ ὁ δαίων, ὁ τοῦ δάους (ὅ ἐστι πυρὸς ἢ φωτὸς) αἴτιος. ἢ ἀπὸ τοῦ νεύω Διόνευσος καὶ Διόνυσος, ὁ ποιῶν διανεύειν καὶ μὴ σταθεροὺς εἶναι τοὺς πίνοντας. ἢ παρὰ τὸ πολλὰ διαλῦσαι, διάλυσος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, καὶ τοῦ λ εἰς ν.

Διονύσιος ὁ Θρᾶξ. Ἰστέον ὅτι Θρᾶξ ἐλέγετο, ἢ διὰ τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, ἢ ὅτι τῇ ἀληθείᾳ Θρᾶξ ἦν. οὗτος δὲ ὁ Διονύσιος μαθητὴς ἦν τοῦ Ἀριστάρχου· καὶ τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον ζωγραφήσας, ἐν τῷ στήθει αὐτοῦ τὴν τραγῳδίαν ἐζωγράφει· διὰ τὸ ἀποστηθίζειν αὐτὸν παρὰ τὴν τραγῳδίαν.

Διονύσιος ὁ Ἀσκάλαφος, ἐλέγετο ἢ ὅτι συνεχῶς ἐμέμνητο τοῦ Ὁμηρικοῦ στίχου, Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον ἠδὲ Ὀρέστην: — ἢ ἐπειδὴ μακρὸς καὶ λεπτὸς ἦν καὶ ὠχρός. τοιοῦτον δέ ἐστιν ὁ ἀσκάλαφος τὸ ὄρνεον. 278

Διοπεύειν, τὸ ἐπιμελεῖσθαι.

Δίοπος, ὁ βασιλεὺς, ἢ ὁ ἐπιμελητὴς καὶ ἐνόπτης, ἀπὸ τοῦ διέπειν· ἢ ἀπὸ τοῦ διοπτεύειν, παρὰ τοὺς ὤπας· ἔνθα καὶ Ὀφθαλμὸς βασιλικὸς, ὁ κατάσκοπος.

Διοπτεύω, κατασκοπῶ, ἀπὸ τοῦ ὄπτω· καὶ διοπτῆρα, τὸν σκοπόν· καὶ διοπτεύων, ἐποπτεύων; ἐφορῶν, ἐπισκοπῶν· καὶ διοπωπέας, τοὺς βασιλεῖς.

Δῖος] ὥςπερ ἀπὸ τοῦ Χίος Χίος, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς Διός γενικῆς δῖος· καὶ κράσει τῶν δύο ι εἰς ἓν, δῖος. σημαίνει δὲ τρία· τὸν ἔνδοξον, ὡς τὸ, — δῖος Ἀχιλλεύς, καὶ — δῖος Ὀδυσσεύς: — καὶ τὸν μέγαν, ὡς τὸ, Εἰς ἅλα δῖαν: — ἀντὶ τοῦ εἰς θάλασσαν θείαν, ἢ θαυμαστήν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀγαθὸν, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ δῖος συβώτης. τὸ δι, ι. τέσσαρα γὰρ εἰσιν δισύλλαβα κτητικά· θεῖος καὶ Κεῖος, διὰ διφθόγγου· δῖος καὶ Χῖος, διὰ τοῦ ι.

Διόςκουροι, οἱ τοῦ Διὸς ἐπιμελούμενοι· τὸ γὰρ ἐπιμελεῖσθαι κορεῖν λέγουσιν. ἢ ὅτι τοῦ Διὸς κοῦροι, ὅ ἐστι νέοι.

Διόςκορος· οἱ μὲν, παραθέσει λέγουσιν, ὅτι ἡ Διὸς γενικὴ ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ ς. εἰ οὖν τὸ Διόςκορος ἐφύλαξε τὸ ς, δηλονότι ἐν παραθέσει ἐστί. Δεῖ σημειώσασθαι τὸ δυόςθυος παρὰ Καλλιμάχῳ. ἐν συνθέσει γὰρ ὢν ἐφύλαξε τὸ ς. ἔστι δὲ ὄνομα μηνός. Οἱ δὲ ἐν συνθέσει λέγουσιν· ὅτι ἀπὸ δύο λέξεων ἐν συνθέσει οὐσῶν γίνονται αἱ παραγωγαί· οἷον Ἱεράπολις, Ἱεραπολίτης· Νεάπολις, Νεαπολίτης· Ἄρειος πάγος, Ἀρειοπαγίτης· οὐδέποτε δὲ ἀπὸ δύο λέξεων ἐν παραθέσει οὐσῶν γίνεται παραγωγή, οὔτε τεμένιον· οἷον, Θέτις, θετίδιον, ὁ ναὸς τῆς Θέτιδος· Ἡρακλῆς, ἡρακλεῖον, ὁ ναὸς τοῦ Ἡρακλέους· Αἰακὸς, αἰακεῖον, ὁ ναὸς τοῦ Αἰακοῦ. τέμενος δὲ λέγεται τὸ ἀφιερωμένον χωρίον θεῷ ἢ ἥρωϊ. εἰ οὖν ἔστι Διοςκορεῖον τεμένιον, τουτέστιν ὁ ναὸς τοῦ Διοςκόρου, δῆλον ὅτι οὐ παρήχθη ἀπὸ δύο λέξεων ἐν παραθέσει οὐσῶν. ἄρα οὖν τὸ Διόςκορος ἐν συνθέσει ἐστί.

Διπλοῦς] ἀπὸ συναιρέσεως ἐστὶ τοῦ διπλόος καὶ τριπλόος· τὸ δὲ διπλόος καὶ τριπλόος, ἀπὸ τοῦ δίς καὶ τρὶς εἶπον· τὸ δὲ διπλοῦς καὶ τριπλοῦς οὐκ εἰσὶ σύνθετα. ᾄδεται εἰς τὸ Χοιροβοσκοῦ. παρὰ τὸ δύο πέλειν δυοπλόος, καὶ διπλόος.

Διπλῆν ἐκταδίην, τὴν μεγάλην, ὥςτε καὶ διπλῇ αὐτῇ χρώμενον ἔχειν.

Δίπλακα, Ἰλιάδος γ'. σημαίνει δὲ διπλοΐδα, διπλοῦν ἱμάτιον, ὅ ἐστι χλανίδα δίπτυχον, διπλῆν. ἢ εὐθεῖα, δίπλαξ. σημαίνει δὲ τὴν χλαῖναν. οὕτω γίνεται καὶ δίπτυχα. ἐκ τοῦ διπλοῦς, δίπλαξ, ὡς λίθος λίθαξ. τοῦτο ἐκ τοῦ διπλόος.

Διπλόη, σημαίνει τὴν πανουργίαν. γίνεται ἐκ τοῦ διπλόος· τοῦτο ἐκ τοῦ δύο καὶ τοῦ πέλω, δυοπέλοος, καὶ διπλόος, τροπῇ τοῦ υ εἰς ι.

Δίπτυχα, ὄνομα οὐδέτερον. γέγονε δὲ ἐκ τοῦ δίπτυξ ἀρσενικοῦ. τοῦτο ἐκ τοῦ πτύσσω τὸ σφαλίζω, πτύξω, πτύξ· καὶ μετὰ τοῦ δύο, δίπτυξ. δίπτυχος κλίνεται, καὶ μετάγεται εἰς εὐθεῖαν· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ δίπτυχον. — δίπτυχα ποιήσαντες, διπλώσαντες τὴν κνίσαν· νῦν δὲ λέγει τὸν ἐπίπλουν. 279

Δίπολις, ἔστιν ἡ Λῆμνος· ἔχει γὰρ ἐν αὐτῇ Ἡφαιστίαν καὶ Μύριναν.

Δὶς καὶ τρίς· ἀπὸ τοῦ δυσὶκις καὶ τριάκις· ἄρον τὸ α καὶ τὸ κ, καὶ κατὰ συνίζησιν, δὶς καὶ τρίς. τὸ δὲ δὶς καὶ τρὶς, ἐν συνθέσει ἀποβάλλει τὸ ς, οἷον δίμηκος, δίπηχυς, τρίπηχυς. σεσημείωται τὸ δισθανές καὶ τὸ τρίφυλλον, εἶδος βοτάνης παρὰ Νικάνδρῳ. συντιθέμενον δὲ ἀντὶ τοῦ δύο καὶ τρεῖς λαμβάνεται· διπρόσωπος, ὁ δύο πρόσωπα ἔχων· καὶ τρίπους, ὁ τρεῖς πόδας ἔχων.

Δὶς ἠβήσαντα, τουτέστιν ἀναζήσαντα. φασὶ γὰρ μετὰ τὴν κρεουργίαν οἱ θεοὶ τὸν Πέλοπα ἀνεζωοποίησαν· καὶ τρισάζωος παρὰ Αἰσχύλῳ.

Διστάζειν, τὸ διχῶς βουλεύεσθαι, καὶ τὸ δύο στάσεις ἔχειν κατὰ διάνοιαν.

Δίσκος, σημαίνει λίθον τροχοειδῆ εἰς γυμνάσιον ἡρωϊκὸν ἐπιτήδειον. παρὰ τὸ δίκω τὸ ῥίπτω, δίκος ὁ ῥιπτούμενος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. Δίκω] Εὐριπίδης· Δίκετε παῖδα· δίκετε τρομερὰ σώματα μαινάδες: — Πίνδαρος οὕτω παρετυμολογεῖ, Δίκε πέτρῳ χεῖρα κυκλώσας: — ἀπὸ δὲ τοῦ δίσκου τούτου οἱ νῦν ἀργύρεοι δίσκοι ὠνομάσθησαν· ἐπεὶ κυκλοτερεῖς εἰσὶ, καὶ ὅμοιοι ἐκείνοις. παρὰ τὸ δίκω τὸ βάλλω δίσκος πλεονασμῷ τοῦ σ, ὁ βαλλόμενος.

Δίφιλος] ὡς παρὰ τὸ Ἄρηϊ γίνεται ἀρηΐφιλος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Διΐ, διΐφιλος· καὶ κράσει, δίφιλος.

Δίφρος, κυρίως τὸ ἅρμα, ὡς τὸ, Δίφρος δὲ χρυσέοις καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσι δέδεται: — ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ δύο φέρειν, τὸν μαχόμενον καὶ τὸν ἡνίοχον, ὡς τὸ, Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνιοχοί τε: — λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθέδρας· σημαίνει τὸν θρόνον, ὡς τὸ, Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἑλοῦσα Φιλομειδὴς Ἀφροδίτη: — καὶ Μένανδρος, Ἐκάθηντ' ἐπὶ δίφρου μήτηρ τε καὶ παρθένος.

Διφροφόροι, αἱ ταῖς καυηφόροις εἵποντο δίφρους ἐπιφερόμεναι. Ἡρωδιανὸς τοὺς Πέρσας Φορείοις φερομένους διφροφορουμένους.

Διφθέρα] ὅσα κατ' ἐκείνην δήπου φέρεται τὴν διφθέραν: — τὸ γραμματεῖον, ἢ βυβλίον, ἢ βύρσαν, ἢ δέλτον· οἷον δυοφέραν, τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι φέρουσαν γράμματα.

Διφῶ, σημαίνει τὸ ψηλαφῶ. Ἰλιάδος π', — τήθεα διφῶν: — ζητῶν, ἐρευνῶν. Καλλίμαχος, Μὴ δ' ἀπ' ἐμεῦ διφᾶτε μέγα ψοφέουσαν ἀοιδήν: — παρὰ τὸ ἅπτω, ἁφή· ἁφῶ καὶ διαφῶ· καὶ κράσει, διφῶ, τὸ τῇ ἁφῇ ὑποβάλλω. ἐκ τοῦ ἁφὴ γίνεται ἁφῶ ἁφάσσω, ὡς αἱμῶ αἱμάσσω.

Διχῇ, τὸ διχῶς. τὸ αὐτὸ καὶ δίχα. παρὰ τὸ δὶς ἐπίρρημα, διχῇ καὶ δίχα. ὡς τριχῇ καὶ τρίχα. — δίχα φρεσὶν ἤνδανε βουλή: — καὶ ἀπὸ τοῦ δίχα γίνεται διχθά· καὶ διχθαδίας κῆρας· δύο μοίρας.

Δίψα] παρὰ τὸ ἵπτω τὸ βλάπτω, ἴψα καὶ δίψα, ἡ βλάπτουσα τὸ σῶμα.

280 Διχόμηνος, διχομήνου, διχομήνῳ· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν διχόμηνι, ὡς πολυπάταγος πολυπατάγῳ. ἔστι καὶ διχόμηνις, διχομήνιδος, διχομηνιδι· ἡ αἰτιατικὴ, διχομήνιδα. ἔστι δὲ ἡ πέμπτη καὶ δεκάτη. μεταπεπλασμέναι δὲ λέγονται αἱ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς οὖσαι.

Διώνυσος, κατ' ἔκτασιν. ἀεὶ δέ ἐστιν ἡ ἔκτασις (Ἡρωδιανὸς) παρὰ τῷ ποιητῇ, διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ τοῦ υ μακροῦ, ὡς τὸ, — Διωνύσοιο τιθήνας: — καὶ, Διώνυσος δὲ φοβηθείς, Ἰλιάδος ζ'. ἐγὼ δ' ἀνέγνων παρά τινι, πόθεν ἐκλήθη Διόνυσος, ἐν ἀνυάτῳ Διονυσιακῶν οὕτω· Τὸν μὲν ὑπερκύψαντα θεηγενέος τοκετοῖο, Σκέμματι κισσήεντι λεχωΐδες ἔστεφον Ὧραι: — εἶτα μεθ' ἑτέρους στίχους, — λαβὼν μαΐης Ἑρμῆς (τὸν Διόνυσον δῆλον ὅτι) Πατρῴην ἐπέθηκεν ἐπωνυμίην τοκετοῖο, Κικλήσκων Διόνυσον· ἐπεὶ ποδὶ φόρτον ἀείρων Ἥιε χωλαίνων Κρονίδης βεβριθότι μηρῷ· Νῦσος ὅτι γλώσσῃ Συρακοσαΐδι χῶλος ἀκούει· Καὶ θεὸν ἀρτιλόχευτον ἐφήμισαν Εἰραφιώτην· Ὅτι μιν εὐώδινι πάτηρ ἐρράψατο μηρῷ: — Διόδωρος δὲ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ τόπου τῆς Νύσης λέγει Διόνυσον, ὡς ἐν Νύσῃ παρὰ νυμφῶν ἀνατραφέντα τοῦ Διὸς μηροῦ ἐκτεθέντα· καὶ τὸν μηρὸν ὄνομα λέγει τόπου.

Διονῦς, ὁ θῆλυς λέγεται.

Διωβελία, ὀβελοὶ δύο· οὓς ὁ δῆμος καθήμενος ἐμισθοφόρει.

Διώκω] παρὰ τὸ διῶ τὸ αὐτὸ σημαῖνον (ἀφ' οὗ τὸ, — πόλεος, πεδίοιο δίονται) γίνεται κατὰ παραγωγὴν διώκω.

Διώκετον] ὅτι οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐν τοῖς τρισὶ προσώποις τῶν δυϊκῶν τοῖς δυϊκοῖς χρῶνται, ὡς Ἀριστοφάνης, Καταντιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότε· Ἐκβαίνετον τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι: — τοιαῦτα καὶ τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ, — διώκετον ἐμμενὲς αἰεί: — ἅπερ ἔνιοι φασὶ διὰ τὸν Κρητικὸν πόδα, ἤγουν τὸν ἀμφίμακρον, μὴ δυνάμενον παραλαμβάνειν, εἰς σύμφωνον λήγειν· οὐκ ἠδύνατο γὰρ εἶναι διωκέτην. ἀκάθαρτον γὰρ ἦν ἀμφίμακρος.

Διῶνται, σημαίνει τὸ διώκονται. ἔστι ῥῆμα διῶ· παράγωγον, δίημι· ἐξ οὗ καὶ, — δίενται Ἵπποι ἀερσίποδες: — τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν διῶ, διῶμαι· καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, διῶνται.

Διώνη, ἡ θεός. ἀπὸ τοῦ Διὸς, Διώνη, κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω· ὅτι αὕτη πρῶτον γέγονε γαμετὴ τοῦ Διός. ἢ ἀπὸ τοῦ διδῶ, Διδώνη καὶ Διώνη, ἡ διδοῦσα τὰς τῆς γενέσεως ἡδονάς. ἢ διεύνη τὶς ἐστὶν, ἡ πρώτη διευνασθεῖσα. ἢ ἀπὸ τοῦ διαίνεσθαι τὸ ὑγραίνεσθαι ἀπὸ τῶν ὑετῶν· ἡ αὕτη γάρ ἐστι τῇ γῇ.

Διώρης, ὄνομα κύριον. ἢ γὰρ παρὰ τὴν διὰ πρόθεσιν καὶ τὸ ὁρῶ, διαόρης· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ κράσει τοῦ ι καὶ α εἰς ι μακρόν. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ ὕλη ὑλήορης παράγωγον, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς Διὸς γενικῆς Διώρης· — Διώρεος ἄλκιμος υἱός.

Διώχης, δίφρος ἅρματος ὁ δύο οἷός τε ἔχειν.

Διώρυξ, ἀπὸ τοῦ ὀρύσσω ὀρύξω ὄρυξ· καὶ ἐν συνθέσει διώρυξ.

Διωλύγιον, μακρόν, μέγα, δεινόν, χαλεπόν, ἐπιπολὺ διῆκον, καὶ ἐξακοστόν· τὸ δι' ὅλου ἰόν, ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. Διωλύγια πράγματα, τὰ μεγάλα καὶ χαλεπά· ἅπερ ἀπώλεσεν ἂν τοὺς περιπεσόντας αὐτοῖς. 281

* Διωξικέλευθος, ὁ διώκων εἰς τὴν κέλευθον, παρὰ τὸ διώκω καὶ κέλευθος.

Δμῶ] παρὰ τὸ δαμάζω, κατὰ συγκοπὴν δμῶ, τὸ ἀναιρῶ, καὶ ὑποτάσσω· ἀδάμαστος γὰρ ὁ ὑποταγῆναι μὴ δυνάμενος.

Δμηθήτω, δαμασθήτω, τουτέστι πρᾶος καὶ ἐπιεικὴς γενέσθω· καὶ Δμήτειρα, δαμάστρια, ἡ Δημήτηρ.

Δμῶες, οἱ οἰκέται. παρὰ τὸν δμήσω μέλλοντα, ἀποβολῇ τοῦ ω, δμῆς· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, δμώς, ὡς ῥήξω ῥηγμὸς καὶ ῥωγμός· ἵν' ᾖ ὁ δεδαμασμένος καὶ ὑποτεταγμένος τινὶ, ὁ θεράπων.

Δνοφερὸν, τὸ μέλαν καὶ σκοτεινόν· — δνοφερὸν χέεν ὕδωρ: — παρὰ τὸ νέφος, νεφερόν· καὶ τροπῇ καὶ πλεονασμῷ. ἢ παρὰ τὸ γνόφος γνοφερὸν καὶ δνοφερόν· ἢ κνόφος κνοφερόν· ἀμαυρὸν καὶ ζοφῶδες.

Δνοπαλίζω] δνοπαλίζει· ἡ διὰ χειρῶν κίνησις καὶ ἐκτίνα-

ξις. — ἀνὴρ ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν: — τουτέστι διὰ χειρὸς εἶχεν, ἢ ἀνῄρει, ἐφόνευεν. ἐχρήσατο δὲ καὶ ἐν τῷ Ὀδυσσείας ξ, — τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις: — ἀντὶ τοῦ διὰ χειρὸς ἕξεις, ἀμφιέσῃ, συῤῥάψεις· ἢ περιτινάξεις, περιστρέψεις. εἴρηται παρὰ τὸ δονεῖν καὶ τὰς παλάμας, δονοπαλίξαι· καὶ ἐν συγκοπῇ. ἢ παρὰ τὸ δονῶ καὶ τὸ πάλλω, δνοπαλίζω· ἀπὸ τῶν δύο ὁμοιοσήμων, ὡς Ἐριχθόνιος καὶ Ἐρεχθεύς· καὶ τροφὸν ἐδίνηθεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλαπαδνὸς γίνεται λαπαδνός· καὶ κατ' ὑπέρθεσιν τῶν στοιχείων τῶν τε τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς τρίτης, γίνεται δνόπαλος καὶ δνοπαλίζω.

Δοάσσατο, ἐνεδοίασε. — δοάσατο πέρσιον εἶναι, ἔδοξεν, ἐνόμισε. λαμβάνεται καὶ οὕτως· ἀπὸ τοῦ δόσσω, ὥς φασί τινες· ἀλλ' ὤφειλεν εἶναι ὁ ἀόριστος ά, ἔδοξα. κυρίως οὖν τὸ μὴ ἐν μιᾷ γνώμῃ ἑστᾶναι· παρὰ τὸ δοιός, δοιάζω, ὡς ἵππος, ἱππάζω· λίθος, λιθάζω· ὁ μέλλων, δοιάσω· ἐδοιασάμην, ἐδοιάσατο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ Αἰολικῶς, ὡς ἔσται ἔσσεται, ἐδοιάσσατο· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, δοάσσατο. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ δοκῶ δοκάζω, δοκάσσατο, ἀποβολῇ τοῦ κ. ὥστε οἱ μὲν, ἔλλειψιν τοῦ κ· οἱ δὲ, τοῦ ι· ἵνα μὴ παρ' ἄλλου ὡς καινὸν ἀκούσῃς. οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ ἄλλοι. δοάσσατο, ἔδοξεν· δοιάσσατο, ἐδίστασε.

Δόγμα, οὐ παρὰ τὸ δοκῶ δόκημα καὶ κατὰ συγκοπὴν δόγμα· ἀλλὰ παρὰ τὸ δόκω βαρύτονον, ὁ μέλλων, δόξω· δέδογμαι, δόγμα.

Δοκεύω, παράγωγον ἀπὸ τοῦ δόκω βαρυτόνου· σημαίνει δὲ τὸ ἐπιτηρεῖν, φυλάσσεσθαι, προσδέχεσθαι· καὶ Δόκησις, σκοπὴ, ἀπάντησις, ὑπόληψις.

Δοκῶ, ἁπλοῦν, πρώτης συζυγίας τῶν περισκωμμένων· προσδοκῶ δὲ, σύνθετον, δευτέρας· ὥςπερ τὸ συλῶ, ἁπλοῦν μὲν, ἔστι συζυγίας δευτέρας· σύνθετον δὲ, πρώτης, ἱεροσυλῶ, ἱεροσυλεῖς.

Δοκίμιον, ἐκ τοῦ δόκιμος· τοῦτο ἐκ τοῦ δοκῶ· παράγωγον, δόκιμος. ἢ παρὰ τὸ δέχω.

* Δοκησίσοφος, ὁ ἑαυτῷ δοκῶν εἶναι σοφός.

Δοκιμασία, ἡ ἐξέτασις.

Δοκὸς, τὸ τὴν στέγην ἀνέχον ξύλον. παρὰ τὸ δέχω, δέχομαι, δοκὸς, ἡ δεχομένη τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη· ἐξ οὗ μελανδόκος, καὶ πανδόκος. ἢ ἀπὸ τοῦ δέκω δοκός· ὥςτε μὴ εἶναι πάθος. τὰ δὲ παρὰ τὸ δέχω πάντα διὰ τοῦ κ· οἷον ξεινοδόκος, κατὰ ἀντιστοιχίαν τοῦ χ εἰς κ. σημαίνει δὲ καὶ ἐνέδραν καὶ βούλησιν.

Δόκανα, τάφοι τινὲς ἐν Λακεδαιμονίᾳ· παρὰ τὸ δέχεσθαι τὰς Τυνδαρίδας, φαντασίαν ἐχούσας τάφων ἀνεωγμένων. ἢ παρὰ τὸ δοκεῖν, δόκανον.

Δολιχόν· οἷον, Δηθά τε καὶ δολιχόν: — ἐπὶ πολὺν καὶ μακρὸν χρόνον. καὶ δολιχόσκιον ἔγχος, τὸ μέγα καὶ μακρὸν, ἢ μακρὰν σκιὰν ἀποτελοῦν· ἢ μακρὰ πορευόμενον· παρὰ τὸ κίειν.

Δολιχαύλους, τὰς μακρὰς αὐλοὺς ἐχούσας· αὐλὸς δὲ τὸ κοῖλον τῆς ἐπιδορατίδος, εἰς ὃ ἐντίθεται τοῦ ξύλου τὸ ἄκρον. αὐτὸ δὲ τὸ ξύλον, καυλός· αὐλὸς δὲ, τοῦ σιδήρου τὸ κοῖλον. καὶ δολιχήρετμοι, μακρόκωποι. καὶ τὰ ὅμοια.

Δόλοψ, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δόλος, τροπῇ τοῦ σ εἰς ψ, Δόλοψ, ὡς αἶθος, αἴθοψ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰθίοψ· καὶ σκόλος, σκόλοψ. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, Δολόπων. καὶ ὡς Ἥφαιστος Ἡφαιστίων, δόλων Δολίων, οὕτω Δολόπων Δολοπίων, ὄνομα κύριον. πρέπει δὲ τὸ ὄνομα ἥρωϊ· καὶ γὰρ Δολίωνα ἔγνωμεν οὕτω κληθέντα· οὗ ἐπώνυμοι οἱ Κυζικηνοί, καὶ ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ κατάσκοπος Δόλων· [illegible] Δολίος ὁ οἰκέτης Πηνελόπης. ἀπὸ δὲ τοῦ Δόλοπος, καὶ ἐθνικὸν οὕτω κληθέν.

Δόλος, παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ, ὁ συνδῶν τοὺς ἁλισκομένους, ὡς τὸ, Ἀλλά σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει, Ὅμηρος. ὡς χέω χόλος, καὶ θέω θόλος, οὕτω δέω δόλος. ἢ παρὰ τὸ δηλῶ τὸ βλάπτω, δῆλος, ὁ δηλούμενος καὶ βλάπτων, τροπῇ τοῦ η εἰς ο.

Δόλιος, παρὰ τὸ δόλος· τοῦτο παρὰ τὸ δέλω τὸ δελεάζω. ἐκ δὲ τοῦ δόλιος γίνεται δολιῶ· ὁ παρακείμενος, ἐδολίεον ἐδολίουν· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐδολιοῦσαν. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐδολίεον ἐδολίουν, ὥςπερ ἐποίεον ἐποίουν· ἀλλ' οἱ Βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, ποιοῦσι τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ ἰσοσύλλαβον· οἷον ἐμάθομεν, ἐμάθοσαν· εἴδομεν, εἴδοσαν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, ποιοῦσιν ἔνδειαν καὶ κρᾶσιν· οἷον, ἐκοσμήθημεν, ἐκόσμηθεν· ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν: — καὶ φυλάσσει τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν.

Δολομῆτα, ὦ δόλια βουλευόμενε. τὰ εἰς ης βαρύτονα τῷ η παραληγόμενα, καὶ εἰς α τὴν κλητικὴν ἔχοντα, προπεριστῶνται, πεθῆτα, ἀγκυλομῆτα· πλὴν τοῦ ἀκάκητα.

Δόμος, ὁ οἶκος· παρὰ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ, ὡς νέμω, νόμος· ὁ οἰκοδομητὸς οἶκος.

Δόμεναι] ἔστι δίδωμι· ἡ μετοχὴ, δοὺς δόντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ δευτέρου ἀορίστου, δοῦναι. εἰώθασι δὲ οἱ Δωριεῖς ἐπὶ τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων τοῦ δευτέρου ἀορίστου, προτιθέναι τὴν με συλλαβήν· καὶ αἱ μὲν ὦσι δύο φωνήεντα, τὸ ἓν ἀποβάλλειν· οἷον δοῦναι, δόμεναι· θεῖναι, θέμεναι· εἶναι, ἔμεναι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἔμμεναι· εἰ δὲ ἓν φωνῆεν ἐστὶ, φυλάσσειν αὐτὸ, οἷον, στῆναι στήμεναι· βῆναι, βήμεναι.

Δονῶ] ἔστιν ἐνῶ καὶ σημαίνει τὸ κινῶ· πλεονασμῷ τοῦ δ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, δονῶ τὸ συστρέφω. σημαίνει καὶ κινεῖν, σείειν, σκεδαννύειν.

Δόναξ, ὁ κάλαμος. Καλλίμαχος, Καὶ δόνακι πλήθοντα λιπὼν ῥόον Ἀστερίωνος: — παρὰ τὸ δίνω τὸ στρέφω, δῖνος· καὶ ὡς λίθος λίθαξ, οὕτω δῖνος δίναξ· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς ο, δόναξ, ὡς κλίνω, κλόνος· οἱ γὰρ ταρασσόμενοι συστρέφονται. ἢ παρὰ τὸ δονεῖσθαι.

Δόνακες, κάλαμοι ἁλιευτικοὶ, ἢ αὐλοί· πρότερον γὰρ ταῖς θύραις ἀντὶ κέρατος ἐτίθουν καλάμους. σημαίνει δύο· καλάμους, ἀπὸ τοῦ ἐν δονήσει τὴν φωνεῖαν ὁρᾶσθαι, οἷον ἐν κινήσει· Συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριθηλοῦς ὄζους: — καὶ αὐτὸν τὸν καλάμους ἔχοντα, Ἰλιάδος σ', — παρὰ Ῥοδανὸν δονακῆα: — τὸν καλαμώδη, εὐδιάσειστον, εὐκίνητον, διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ πεφυκότας καλάμους.

Δοξοκοπία, ἡ κενοδοξία.

Δόξα] παρὰ τὸ δέχω δέξω, δέξα καὶ δόξα. ἢ παρὰ τὸ δοκῶ δοκήσω, ἐδόκησα ἔδοκσα· καὶ τροπῇ τοῦ κ καὶ σ εἰς ξ. ἢ παρὰ τὸ δόκω βαρύτονον, δόξω. Ἰλιάδος ε', Οὐδ' ἄπο δόξης: — οὐκ ἄπο δοκήσεως καὶ εἰκασμοῦ. ζήτει εἰς τὰς Διαφορὰς εἰς τὸ δ.

Δόρυ, σημαίνει δύο· τὸ ξύλον, καὶ τὸ ἀκόντιον. καὶ τὸ ξύλον μὲν, ὡς παρὰ Ἡσιόδῳ, — ἑκατὸν δέ τε δούρατ' ἀμάξης: — καὶ Ὅμηρος, Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν: — καὶ τὸ κοντάριον, ὡς τὸ, Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω: — καὶ πάλιν, αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί: — εἴρηται ἀπὸ τοῦ δρῦς δρυός, δόρυ· ἐπὶ παντὸς λεγόμενον ξύλου ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ὡς μάρτυς δρυμός, καὶ δρύφακτος: ἢ παρὰ τὸ δέρω τὸ λεπίζω· τοῦ γὰρ φλοιοῦ λεπίζεται τὰ ξύλα. ἢ παρὰ τὸ δρύπτω· ἢ ἐκ τοῦ δρῦς· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐκ δρυῶν κατεσκευάζον. ἢ ἐκ τοῦ

θορῶ, ὃ σημαίνει τὸ πηδῶ, θόρυ τι ὄν, τὸ ἐκ τῆς γῆς ἀνασχόν, ὡς ὁ ποιητὴς λέγει παρετυμολογῶν αὐτὸ, — ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης: — ἔνιοι καὶ τὸ δέρμα, δόρυ.

Δορυξόος, ἐκ τοῦ δόρυ καὶ τοῦ ξέω. οὐδεὶς δὲ λέγει Ἑλλήνων δόρυξος, ἀλλὰ δορυξόος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δορυξός· ἔστι δὲ τόπος ὅπου ξύονται τὰ δόρατα.

Δορυκτήτην, δοριάλωτον, αἰχμάλωτον.

Δορύκνιον, παρὰ Νικάνδρῳ, ἀντιφάρμακον. γράφεται καὶ δορύχνιον. τὸ δορύκνιον τῶν θανασίμων ὑπάρχον κινόμενον. ἔστι δὲ κατὰ τὴν ὀσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν, γάλακτι παραπλήσιον· εἰ δέ τις αὐτὸ κλάσειε, γάλακτος ἀποστάζει. ὅθεν δυσδιάκριτον τῷ πίνοντι, διὰ τὸ εἶναι γάλακτι παραπλήσιον. Δημοφῶν δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸ οὕτω κεκλῆσθαι, διὰ τὸ δόρατι ἴσον εἶναι κατὰ τὴν ἀναίρεσιν.

Δορίαλλος, λέγεται καὶ Δόριλλος. Ἀριστοφάνης; Αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλλον φράγνυνται: — ἔστι δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ἐφ' ὕβρει τραγῳδοποιοῦ Δορίλλου. ἢ παρὰ τὸ δείρειν, τὸ τυπτόμενον· ἢ τὸ τιλλόμενον τὰς τρίχας καὶ οἱονεὶ ἐκδερόμενον· οὕτω γὰρ πάλαι ἔψιλουν, ὡς δηλοῖ Ἀριστοφάνης, Ἡβυλλιῶσαι κάρτι παρατετιλμέναι.

Δόρπος, ὁ δεῖπνος, ἡ περὶ τὴν ἑσπέραν ἑστίασις· κυρίως ἡ ἑσπερινὴ τροφή· ἀπὸ τῶν δερμάτων· ὅτι ἐπὶ τῶν δερμάτων καθήμενοι, ἐσιτοῦντο. ἢ παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς ὀδοῦσιν· ἢ παρὰ τὸ τοὺς πόνους δρέπειν· ἢ παρὰ τὸ ἕρπειν ἡμᾶς εἰς τὸ δαρθεῖν, ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι. οὕτως Ὦρος. ἐγὼ δέ φημι, ὡς εὗρον σχόλιον παρακείμενον ἐν
284 τῷ β' τῆς Ἰλιάδος· δόρπος εἴρηται, παρὰ τὸ οἱονεὶ παύεσθαι τηνικαῦτα λοιπὸν τοὺς πολεμοῦντας τοῦ δόρατος, ὅ ἐστι τοῦ πολέμου, καὶ ἡσυχάζειν. ὃ θαῦμα δὲ, εἰ τὸ κοινὸν πάσης τροφῆς ἐπὶ μιᾶς τάττεται. καὶ γὰρ τὸ ποιητικὸν καὶ χειρουργία καὶ μαθήματα, καὶ ἄλλα μυρία ἐστί.

Δορκὰς, τὸ τῆς ἐλάφου γέννημα. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, δερκὰς καὶ δορκάς· ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον, καὶ εὐόμματον.

Δόρξ, ὄνομα ζώου· ἔνθεν δορκάς. παρὰ τὸ δέρκω δέρξω δέρξ, καὶ δόρξ, ὡς σήπω σήψω, σήψ· ὀξυωπὲς γὰρ τὸ ζῶον.

Δορὰ, δέρμα· Κρῆτες δὲ καὶ τὴν δοκόν.

Δορίδες, μάχαιραι μαγειρικαὶ εἰς τὸ ἐκδέρειν τὰ θύματα ἐπιτήδειαι.

Δοράζει, κολάζει. Δορατιζόμενοι, δόρασι μαχόμενοι.

Δορούς, κωρύκους, δέρματα.

Δορπηστὸς, ἡ τοῦ δόρπου ὥρα. οὕτω καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς δεῖπνον.

Δορυσόον, ἀνδρεῖον· ἢ δόρατι φοβοῦντα καὶ σοοῦντα, καὶ ὁρμῶντα.

Δορυφόρον, τὸν φύλακα τῶν τυράννων· καὶ τὸ κωφὸν πρόσωπον.

Δόσκον, ἔδων, δεύτερος ἀόριστος παρὰ Αἰολεῦσι· — καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον: — ἀντὶ τοῦ ἐδίδουν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ Ἰωνικῶς κλινόμενα ἐπὶ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι, καὶ τῶν περισπωμένων, διὰ τοῦ σκ ἐκφέρονται πρὸ τοῦ σκ· ἐδίδων, ἐδίδοσκον· ἔδων, ἔδοσκον· ἐχρύσουν, ἐχρύσοσκεν.

Δοτὸς] ἐκ τοῦ δέδομαι παθητικοῦ παρακειμένου, δέδοται, δοτός, δοτικός, καὶ δοτική.

Δόρει] Ἰστέον ὅτι τὸ σὺν δόρει καὶ σὺν ἀσπίδι παρὰ Ἀριστοφάνει γίνεται οὕτως. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ γῆρας γίνεται γῆρος καὶ ἀπὸ τοῦ δέρας δέρος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δόρυ δόρατος, γίνεται δόρος· κἀκεῖθεν ἡ δοτικὴ δόρει, ὥσπερ τεῖχος τείχει. τὸ δὲ δουρὶ, ἀπὸ τῆς δουρὸς γέγονεν γενικῆς. Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων: — ἀντὶ τοῦ σὺν δόρατι. ἢ ἐκ τοῦ δρῦς δρυός, ὑπερθέσει, δουρός καὶ δουρί. καὶ δουρικλυτός, ὁ κατὰ τὴν μάχην κλυτός.

Δοῦρα, δόρατα, ξύλα. Ἰστέον ὅτι τὰ γόνυα καὶ δόρυα γίνεται καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ υ, γοῦνα καὶ δοῦρα. ἢ ἀπὸ τοῦ γούνατα καὶ δούρατα, κατὰ ἀποβολὴν τῆς τα, γοῦνα καὶ δοῦρα.

Δουρηνεκὲς, δόρατος βολὴν, δόρατος μῆκος, ἀπόστημα ὅσον δόρυ διατείναι.

Δουλιχόδειρος, ὁ μακροτράχηλος· παρὰ τὸ δολιχὸν τὸ μακρὸν καὶ τὸ δειρὴ, δουλιχόδειρος· ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν γενόμενα —.

Δοῦλος, παρὰ τὴν δύην, ὃ σημαίνει τὴν κάκωσιν, δυηλός τις ὤν· συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ, δοῦλος. ἢ παρὰ τὸ δεύω τὸ δεσμῶ, δέλος καὶ δοῦλος· τοὺς γὰρ αἰχμαλώτους ἐδέσμευν. ἢ παρὰ τὸ δόλος, δοῦλος. Ἡρακλῆς δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ χρὴ καὶ δεῖ, σχηματίζει παρὰ τὸ δέω τὸ ἐλλείπω, δέλος καὶ δοῦλος, ὁ ἐλλείπων τῇ ἀρετῇ, ὥς φησιν ὁ ποιητής, Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς Ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσι.

Δούλη, εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι πρός τι· 285
ἔχει γὰρ τὴν δέσποιναν. καὶ πόσοι τρόποι τῆς δουλείας; τρεῖς· τὸ κατὰ δημιουργίαν, Ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά: — τὸ κατὰ δικαιοσύνην, Ἐπειδὴ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ: — λέγεται δουλία καὶ ἐπὶ τῶν ἀργυρωνήτων· ὡς τὸ, Ἠγόρασα δοῦλον.

Δοῦπος, ὁ κτύπος, ψόφος· οἱονεὶ ὁ δέους ὄπα ἔχων· ἢ ὁ δέος ἐμποιῶν. ὠνοματοπεποίηται δὲ ἡ λέξις. ἐξ οὗ, Δούπησε δὲ πεσών: — σημαίνει τὸ ἀποθανεῖν πεσόντα ἐν τῷ πολέμῳ, ἠχῆσαι. καὶ, — δεδουπότος Οἰδιπόδαο, Ἰλιάδος ψ', ἐν πολέμῳ τεθνεῶτος.

Δόχμιος, ὁ πλάγιος· παράγωγον ἀπὸ τοῦ δοχμός. Θεόκριτος, Δόχμος ἀπὸ προβολῆς κλινθείς: — καὶ ἀποδοχμῶσαι, ἀποκλῖναι. παρὰ τὸ δέχω, δοχμός, ὡς βρέχω, βροχμός· ἵν' ᾖ ὁ εὐχώρητος, καὶ ὃν ἔστιν εὐχερῶς δέξασθαι ἐν ταῖς εἰσόδοις.

Δοχμή, ἡ παλαιστή, ὅ ἐστι τὸ τετραδάκτυλον τῆς χειρός. Ἀριστοφάνης, Καὶ πρὶν ἡμέραν φορέσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν: — παρὰ τὸ δέχω, γίνεται δοχμή, τὸ δεκτικὸν μέρος τῆς χειρός, καὶ δι' οὗ δεχόμεθα τὰ διδόμενα· ὡς δράξω δραχμή, ἡ τῶν ὀβολῶν ἐπίληψις· καὶ αἴσσω αἰχμή. ἢ παρὰ τὸ δοχμός· ἐπειδὴ πλαγίᾳ τῇ χειρὶ μετροῦμεν. ἔστιν οὖν μέτρον τι.

Δοχμιακὸς, εἶδος μέτρου ἀντισπαστικοῦ· ἔστι δὲ μονόμετρον ὑπερκατάληκτον· οἷον, Ἐγὼ δ' οὔτε σοί: — ἔστι δὲ Εὐριπίδου Φοινισσῶν. πολλὰ ῥυθμῶν ὀνόματα καὶ ἄλλα· ἀτὰρ δὴ καὶ ταῦτα, ἴαμβος, ἰαμβικός, δάκτυλος, δακτυλικός· παίων ἐπίτριτος. οὗτοι μὲν οὖν ὀρθοὶ εἰσι ῥυθμοί· ἐν ἰσότητι γὰρ κεῖνται· ἢ γὰρ μονὰς πρὸς δυάδα, ἢ δυὰς πρὸς τριάδα, ἢ τριὰς πρὸς τριάδα· ἡ τριὰς, πλεονεκτεῖται μονάδος. ἐν τῷ δοχμιακῷ, τριὰς ἐστι πρὸς πεντάδα, καὶ δυὰς ἡ πλεονεκτοῦσα. οὗτος οὖν ὁ ῥυθμὸς οὐκ ἠδύνατο καλεῖσθαι ὀρθός· ἐκλήθη τοίνυν δοχμιακὸς, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἀνισότητος μεῖζον κατὰ τὴν εὐθεῖαν κρίνεται. καὶ τὸ μέτρον οὖν δοχμιακὸν, ὡς ἐμπιπτόντων ἐν αὐτῷ τῶν ὀκτὼ χρόνων.

Δρῶ, σημαίνει τέσσαρα· δρῶ τὸ κρατῶ, ἐξ οὗ δράκτυλος καὶ δάκτυλος· δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, ἐξ οὗ καὶ δραπέτης, ὁ ἀποδρὺν τῆς δουλείας· δρῶ τὸ βλέπω, ἐξ οὗ, ὑπόδρα ἰδών: — καὶ δρῆθω, κατὰ ἀντίφρασιν· οἱ γὰρ κοιμώ-

μενοι οὐ βλέπουσι· δρῶ τὸ πράττω, ἐξ οὗ καὶ δρᾶμα. ἐκ τοῦ δρῶ παράγωγον δράσσω· ὁ μέλλων, δράξω. διατί οὐκ ἔχει τὸ σ; εἰ δὲ ἔχει σ ὁ ἐνεστὼς, τότε ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ· πλὴν τοῦ πλάσσω, πλάσω· ἱμάσσω, ἱμάσω· ἰνάσσω, ἰνάσω· πάσσω, πάσω· λεύσσω, λεύσω.

Δράγμα] πληθυντικῶς μὲν λέγονται τὰ δράγματα· σημαίνει δὲ τοὺς στάχυας, ὅσους δύναται ὁ θεριστὴς τῇ ἀριστερᾷ περιλαβεῖν θερίζων. Δράγματα, τὰ τῶν χαρῶν πληρώματα· παρὰ τὸ δράξασθαι· σημαίνει τὸ λαμβάνειν. καὶ Δραγμὴ, τὸ πλῆθος τῶν κερμάτων, ἢ τῶν ὀβολῶν.

Δραθεῖν, σημαίνει τὸ κοιμᾶσθαι· καὶ καταδαρθεῖν, τὸ κοιμηθῆναι. καὶ δραθεῖν καθ' ὑπέρθεσιν, ὡς καρδία, κραδία. εἴρηται παρὰ τὸ δέρμα· δραθεῖν γὰρ κυρίως λέγεται τὸ ἐπὶ δερμάτων καθευδῆσαι. ἢ παρὰ τὸ
286 δρῶ τὸ ἐνεργῶ, παράγωγον δρήθω, τὸ κοιμῶμαι, κατὰ ἀντίφρασιν· οἱ γὰρ κοιμώμενοι οὐδὲν ἐνεργοῦσιν. ὁ μέλλων, δρήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραθον· ὁ μέλλων δεύτερος, δραθῶ· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, δραθεῖν· καὶ κατὰ διάλυσιν τῆς ει διφθόγγου γίνεται δραθέειν.

Δράκων, παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω· ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδρακον, ὡς ἔκραθον, ἐκ τοῦ πέρθω· καὶ ἔτρακον, ἐκ τοῦ τρέπω. ἔδαρκον ὤφειλεν εἶναι· ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων: — πόθεν ἔχει τὸ α; κἂν τοῦ τύχῃ τὸ ε σὺν ἀμεταβόλῳ, εἰς α αὐτὸ τρέπει ὁ δεύτερος ἀόριστος. καὶ Ὅμηρος, — ἐσέδρακον ἄντην: — καὶ, — οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι ἠέλιος περ: — ἀντὶ τοῦ ἴδοι.

Δρακίος, ὄνομα κύριον· ἀπὸ τοῦ δράσσω, ἵν' ᾖ ὁ δραττόμενος, ὁ ἰσχυρός. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω, ἵν' ᾖ ὁ πρακτικός.

Δρᾶμα, ποίημα, πρᾶγμα. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ἐνεργῶ, (ἀφ' οὗ καὶ δρᾶσαι, τὸ πρᾶξαι) ὁ παθητικὸς παρακείμενος, δέδραμαι· ἐξ αὐτοῦ δρᾶμα, λέγεται δὲ δράματα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμηλῶς γινόμενα, ὡς ἐν ὑποκρίσει, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης· ἐπειδὴ ἐν ἱερῷ Ἡρακλέους δειπνοῦντες ἐγίνοντο χορός. καὶ τὰ ἐκ συσκευῆς δὲ καὶ κακουργίας δρώμενα κατά τινος ὑπό τινων, δράματα.

Δρᾶναι] οἶμαι ἀπὸ τοῦ δρῆμι ἔδρην· τὸ ἀπαρέμφατον, δρᾶναι. κάλλιον οὖν ἀπὸ τοῦ δραίνω δρανῶ ἔδρανα δρᾶναι. ἔστιν Ἰλιάδος κ'. καὶ Δράνειν, ἰσχύειν, δύνασθαι, ἐνεργεῖν.

Δράξ, σημαίνει ἴσον τῇ χειρὶ οἷόν τε δράξασθαι καὶ περιλαβεῖν. παρὰ τὸν δράξω μέλλοντα, δράξ, ὡς θήσω, θής.

Δράξων, ἡ λεγομένη σικελική. σημαίνει δὲ τοὺς κατ' ἀγορὰν τῶν ἀλφίτων ἢ τοὺς ἄλλων τινῶν δραττομένους καὶ ἁρπάζοντας. οὕτως Ἐρατοσθένης κατηδάλους καλεῖ. παρὰ οὖν τὸ δράττεσθαι. εἰς τὸ Διογένους εὗρον ἐγὼ δράξων σημαίνειν πορνοβοσκόν.

Δρέμω, ὁ μέλλων δραμῶ· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραμον· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, δραμεῖν. τὸ ῥῆμα, δέρμω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαρμον· καὶ ὑπερθέσει, ἔδραμον· ὁ δεύτερος μέλλων, δραμῶ.

Δραπέτης, ὁ φυγάς· παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπηρετῶ· καὶ ἀποδρῶ, τὸ ἀποφεύγω· ὅθεν καὶ ἀπέδρα· ὁ μέλλων, δράσω· καὶ μετὰ τοῦ πέτω (σημαίνει τὸ ἀφίπταμαι) γέγονε δραπέτης, ὁ ἀποπτὰς καὶ ἀποστὰς τῆς ὑπηρεσίας· ἢ ὁ τὸ δρᾶν (ἤγουν τὸ πράττειν) πεττεύων, τουτέστιν ἐκκλίνων.

Δραπετίνδα, ὄνομα παιδιᾶς. ἔστι δὲ τῆς μυίνδα καλουμένης τρόπος. εἴρηται δὲ παρὰ τό· τῶν παίδων ὁ μέν τις μύει τοὺς ὀφθαλμοὺς, βοῶν, Τηροῦ, Φυλάττου: — οἱ δὲ ἄλλοι, Φεύγουσι, Φυλασσόμενοι· τοῦ ἀγρευθῆναι. εἴρηται παρὰ τὸ δραπετεύειν καὶ φεύγειν τοὺς παίζοντας αὐτήν.

Δρακέται, δυνατοί. Δρήστειραι, διάκονοι, θεράπαιναι. Δρῆσται, δρηστῆρες, οἱ ὑπουργοῦντες καὶ διακονοῦντες. Δραστὴρ, ὁ νοητικὸς κατ' ἐπιβολήν. δραστῆρας, μαγείρους, διακόνους.

Δραστικοσύνην, θεραπείαν, ὑπηρεσίαν. 287

Δράσις, σημαίνει τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ὅρασιν. παρὰ τὸ δρῶ, τὸ πράττω καὶ τὸ βλέπω, τὸ δρᾶ καὶ δράξ, καὶ ὑπόδρα καὶ ὑπόδραξ· καὶ δρατοί, οἱ ὀφθαλμοί· καὶ δραπέτης, ὁ περιβλεπόμενος μὴ ἁλῶ. δρῶ δράσω οὖν, δράσις, ὡς πράξω, πρᾶξις. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὁρῶ, (ἀφ' οὗ καὶ δράσις ἡ βλέψις) δέδραται, δρατὸς, καὶ δρατοί, οἱ ὀφθαλμοί.

Δρατὰ] — περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆες: — ἐπεσώρευε δὲ τὰ ἐκδεδαρμένα σώματα τῶν ἀνῃρημένων ἀνδρῶν, Ἰλιάδος ψ'. ὡς φθείρω φθαρτὸς φθαρτὴ φθαρτὰ, οὕτω δείρω τὸ ἐκδέρω, δαρτὸς δαρτὰ· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, δρατὰ, ὡς ὀφιόσπαρτον, ὀφιόστρατον.

Δρακαυλας, Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς· ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ δοκεῖ παρ' αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν· [ὅτι] συναυλίζονται κατὰ τὸ εἰκὸς Κέκροπι ὄντι διφυεῖ· [ὅτι] συναυλίζεται μία τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι, προσημερεύουσα τῇ θεῷ.

Δραχμὴ, σταθμὸς ὡρισμένος· ἢ τὸ συνάθροισμα ἓξ ὀβολῶν. παρὰ τὸ δέδραγμαι, δραχμή. τὸ παλαιὸν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὀβολοῖς κεχρημένων ἀντὶ νομίσματος, οὓς τῇ χειρὶ δραξαμένους δυνατὸν ἦν περιλαβεῖν, τούτους δραχμὴν ἐκάλουν, παρὰ τὸ δράξασθαι· αἱ δὲ ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν. εἰς τὸ ἐρεγμός· καὶ εἰς τὸ ἀρχόμενος περὶ τοῦ χωρὶς γ.

Δρεπτὸν, διηνεκῶς ἀπολαυστικὸν, τρυγητικὸν, καὶ ὅπωσποτε ἁρπαστόν· καὶ τὸ δρεπτὸν σκευώρηται παρὰ σοῦ Φίλημα.

Δρέπειν, τρυγᾶν, τέμνειν· καὶ Δρεπεῖς, οἱ τρυγηταί.

Δρεπάνη, ἡ Φαιακία· διὰ τὸ ἐκεῖ κεκρύφθαι τὸ δρέπανον ᾧ ὁ Κρόνος τὸν πατέρα τῶν αἰδοίων ἐξέκοψεν· ἢ ὅτι τὸ παρὰ Ἡφαίστου δημητρι δοθὲν, ἵνα τοὺς Τιτᾶνας διδάξῃ θερίζειν.

Δρέπανον, χώρα τῆς Σικελίας. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ κεῖσθαι τὸ δρέπανον ᾧ ἀπέτεμε τὰ αἰδοῖα τοῦ Οὐρανοῦ ὁ Κρόνος. ἢ ἀπὸ τοῦ σχήματος· δρεπανοειδὴς γὰρ ὁ τόπος. Δρέπανον δὲ καὶ χώρα Βιθυνίας πρὸς τῇ Βοσπόρῳ κειμένη.

Δρῆσος, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸν δράσω μέλλοντα, Δρᾶσος, καὶ Δρῆσος τροπῇ, ὡς κτήσω, Κτῆσος· καὶ ῥήσω, Ῥῆσος· καὶ εἴσω, Ἴσος, κύριον.

Δρία] Ἡσίοδος, — ἀνὰ δρία βησσήεντα φεῦγε: — οὐκ ἀπὸ τοῦ δρῖα κατὰ συγκοπὴν· ἀλλ' ὥσπερ ἀπὸ τοῦ θύος γίνεται θύον, καὶ μέγαρος μέγαρον, οὕτω δρίος δρίον· καὶ ὡς μύρον μύρα, οὕτω δρίον δρία· ἀνὰ τοὺς συνδένδρους τόπους.

Δριμὺς, παρὰ τὸ τὰς ῥῖνας μύειν· ἢ παρὰ τὸ δόρυ καὶ τὸ μένος.

Δρίφος] δρίφος Συρακούσιοι· φέρ' ὦ τὸν δρίφον: — δίφορος γὰρ καὶ δρίφος.

Δρόσος, κατὰ παράλειψιν τοῦ ι· οἷον, ἡ παρὰ τοῦ Διὸς σουμένη, δίσος τις οὖσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δρόσος. ἢ παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕσος· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων, δρόσος. δροσίζω δροσίσω, καὶ δροσῶ δροσήσω· καὶ ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, δροσούμενοι. ἢ παρὰ τὸ ῥέω ῥόσος, καὶ δρόσος· ἢ παρὰ

288 τὸ δρῶ τὸ πράττω καὶ τὸ σῶος, ἡ σώους δρῶσα τοὺς καρπούς.

Δροίτη, ἡ πύελος· ὁ δὲ Αἰτωλὸς φησὶ τὴν σκάφην ἐν ᾗ τιθηνεῖται τὰ βρέφη· Παρθένιος δὲ τὴν σορόν, καὶ Αἰσχύλος. καὶ ἔστι παρὰ τὸ δόρυ καὶ τὸν οἶτον, τὸν θάνατον· τὸ δόρυ τὰ εἰς θάνατον ἐπιτήδειον. ἢ ἐκ δρυὸς εἰς οἶτον πεποιημένη, καὶ εἰς τὸ δέχεσθαι τὸ σκῆνος. κατὰ τὸν Ἕρμιππον οὖν διὰ τοῦ υ γράφεται· παρὰ τὴν δρῦν τὴν ξυλίνην· καὶ ἴσως ὅτε μὲν σημαίνει τὴν πύελον, διὰ τοῦ υ· ὅτε δὲ τὴν σορὸν, διὰ τῆς οι.

Δρωπακίζεσθαι, ταυτόν ἐστι τῷ πιττοῦσθαι. ἄμφω δὲ τὸ τὰς τρίχας τοῦ παντὸς σώματος μαδᾶν χρίσμασι.

Δρυαχαρνεῦ, δρύϊνε Ἀχαρνεῦ ἀναίσθητε. ἐκωμῳδοῦντο γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς, ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί· Ποτάμιοι δὲ, ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους· Θετάδαι καὶ Προσπάλτιοι, ὡς δικαστικοί.

* Δρυμὸς, ἡ ὕλη· ἀπὸ τῆς δρυός· δρῦς γὰρ ἅπαν δένδρον σημαίνει.

Δρύϊνος, ξύλινος, ὡς ἄν τις εἴποι λίθινος· πᾶν γὰρ ξύλον δρῦς καλεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· καὶ Δρυμὼν, ὁ σύνδενδρος τόπος, ἀπὸ τῶν δρυῶν· οὕτω γὰρ ἐκάλουν πᾶν δένδρον· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ Ἀκρόδρυα οὐ μόνον βαλάνους, ἀλλὰ παντὸς φυτοῦ καρπὸν ἐδώδιμον· καὶ Γεράνδρυα, πάντα τὰ παλαιὰ φυτά· δρῦν γὰρ ἐκάλουν πᾶν δένδρον ἀπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου· καὶ Δρυτόμος, ὑλοτόμος, ξυλοτόμος. τὸ δὲ δρῦς, ἐπὶ μὲν εὐθείας, μακρὸν ἔχει τὸ υ· ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης κλίσεως, βραχύ· ὁμοίως καὶ τὸ ἰχθῦς· ἔτι σῦς, συὸς· ὗς, ὑός.

Δρύοψ, ὄνομα ἐθνικόν. τοὺς Δρύοπας ὑπὸ τὸν Παρνασσὸν οἰκοῦντας, μετέστησεν Ἡρακλῆς εἰς Πελοπόννησον. καλοῦνται δὲ ἀπὸ Δρύοπος υἱοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Δίας τῆς Λυκάονος.

* Δρυόκοιτος, ὁ ἐν ταῖς ὕλαις κοιμώμενος.

Δρυόχους, τοὺς πελέκυς. οἱ μὲν, κρίκους ἀκούουσι τινὰς μεγάλους ἐπ' ὀβελίσκων κειμένους, οὓς καταπήγνυσθαι εἰς τὴν γῆν, ὥστε δι' αὐτῶν τοξεύειν· οἱ δὲ, μολιβᾶς τὰς θέσεις αὐτῶν κάτωθεν, ἔπειτα τὸν κύκλον ἄνω ἐπικείμενον. ἄμεινον δὲ ἀκούειν δρυόχους, ξύλα ὀρθὰ, ἐφ' ὧν ἡ τρόπις ἐρείδεται τῆς πηγνυμένης νεώς, ἤγουν στηρίγματα. καλοῦνται δὲ αὗται καὶ ἐπεγκενίδες.

Δρυφάκτους, ξυλίνους θώρακας, ἢ τοὺς νῦν καλουμένους καγκέλλους, τὰ διαφράγματα ἢ περιτειχίσματα. εἴρηται δὲ κυρίως πάντα τὰ ἀπὸ ξύλων γινόμενα. δρυόφακτος τὶς ὤν, ὁ ἐκ δρυῶν φραγμός· πάλαι γὰρ τὰ πάντα ξύλα δρύας ἐκάλουν καὶ δρυμόν. ἢ παρὰ τὴν δρῦν καὶ τὸ πακτῶσαι, ὅ ἐστι πῆξαι, δρύπακτος καὶ δρύφακτος.

Δρύπτω, τὸ σπαράττω. Ὅμηρος, Δρυψάμενοι δ' ὀνύχεσσι παρειάς: — παρὰ τὰς δρῦς. τὸ γὰρ παλαιὸν ἁρπάζοντες τὰς βαλάνους, περιπαίοντες ἀλλήλους ἐσπάραττον· ἀπὸ δὲ τούτου, δρυμάσσω ῥῆμα τὸ σπαράττω. ἢ ἀπὸ τῶν περιλεπιζομένων δρυῶν εἴρηται.

Δρύψελλον, τὸ λέμμα, ὁ φλοιός. Παρθένιος, Οὐδὲ

289 πόροι ῥίζης δρύψελλα ποντιάδος: — παρὰ τὸ δρύψαι, ὅ ἐστι λεπίσαι, ὁ ἀποδρυπτόμενος φλοιός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ φύλλον δρύψελλον, ἐπὶ τοῦ σελίνου ὁ Παρθένιος.

Δρύφακτοι, αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι, ἤγουν τὰ κάγκελλα.

Δοίδυξ, ὁ καλούμενος ἀλετρίβανος· παρὰ τὸ δαδύσσω τὸ ταράσσω· ὁ μέλλων, δαδύξω· ἀποβολῇ τοῦ ω, δάδυξ· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δοίδυξ. τὰ εἰς υξ ἅπαντα διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται πλὴν τοῦ προίξ.

Δοῖεν] ἐκ τοῦ δίδωμι, ἐδίδων, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδων· δοὺς, δόντος· τὸ εὐκτικὸν, δοίην· τὸ πληθυντικὸν, δοίημεν· καὶ συγκοπῇ, δοῖμεν· καὶ δοῖεν, τὸ τρίτον.

Δοιάντιον πεδίον νέμονται, ἀπὸ τοῦ Δοίαντος ἥρωος.

Δοιώ, ὄνομα· ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν, δοιός. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν ἐν τοῖς ῥήμασιν ἀναλογίαν φυλάττουσι, καὶ ἐν τοῖς ὀνόμασι πλεονάζουσι τὸ ι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δέω τὸ δεσμεύω, δοός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δοιός· ἡ γενική, δοιοῦ· ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, δοιώ. ἢ ἐκ τοῦ δύο διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γίνεται κατὰ διάλεκτον, πλεονασμῷ τοῦ ο, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι. ἐκ δὲ τοῦ δοιός, γίνεται δοιή, καὶ δοιαί. Ἰλιάδος ί, — ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν, ἢ ἀπολέσθαι: — τουτέστιν ἐν δισταγμῷ, ἐν διχοστασίᾳ. περισπᾶται· δοτικὴ γάρ· ἀκολουθεῖ εὐθείᾳ τῇ δοιός.

Δύο, παρὰ τὸ συνδεδέσθαι ἑτέρῳ ἀριθμῷ. γράφεται καὶ ψιλῷ καὶ διφθόγγῳ. ὅταν βαρύνεται, γράφεται διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· ὅτε δὲ ὀξύνεται, διὰ τῆς οι διφθόγγου. Αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω: — ὧδε γὰρ διὰ τὸ μέτρον, μέγα. κοινῶς μὲν γὰρ, διὰ τοῦ ο μικροῦ· Ἀττικῶς δὲ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ ποῖον ἐστιν ἀναλογώτερον; τὸ διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἐμάθομεν γὰρ, ὅτι τρία ἐστὶ στοιχεῖα τελικὰ τῶν δυϊκῶν, α, ε, ω.

Δυάζειν, τὸ διστάζειν· παρὰ τὸ ἐν δύο στάσεσιν εἶναι· ἢ παρὰ τὸ δεδέσθαι τὴν ψυχὴν, καὶ μηδὲ πρὸς ἑτέραν τρέπεσθαι γνώμην.

Δοιάζω] παρὰ τὸ δοιὸς, δοιάζω, ὡς ἵππος ἱππάζω.

Δυοῖν] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἄμφω γίνεται ἀμφοῖν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δύο δυοῖν. λέγεται καὶ δυεῖν, τροπῇ τοῦ ο εἰς ε.

Δυάς, παρὰ τὸ δῶ τὸ δεσμῶ· ἵν' ᾖ ὁ ἐκ συνθέσεως πρῶτος ἀριθμός· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς μονάδος. ἢ παρὰ τὸ συνδεδέσθαι ἄλλῳ ἀριθμῷ, τῷ ἑνί· τὸ γὰρ ἓν, ἀπολελυμένον ἐστὶ παρὰ τὴν ἕσιν καὶ τὴν ἄφεσιν. ἢ παρὰ τὸ διιέναι· μόνη γὰρ πρώτη ἡ δυὰς διΐσταται ἀπὸ τῆς μονάδος· ὅθεν οἱ Πυθαγόρειοι τόλμαν αὐτὴν εἶπον. ἢ παρὰ τὸ δύο, δυάς.

Δυϊκὸς ἀριθμὸς, οὐ μόνον ὅτι ἐπὶ δυοῖν λέγεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἑκάστην πτῶσιν δύο πτώσεις ἔχειν.

Δῦ δὲ χιτῶνα] τὸ δῦ, μακρόν. ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος τῶν εἰς μι, ἔδυν, ἔδυς, ἔδυ, δῦ.

Δύω, τὸ ἐνδύσασθαι ἱμάτιον. ἀπὸ τοῦ δέω τὸ δεσμῶ, ὡς χέω χύω· καὶ συνθέσει, ἐνδύω καὶ ἔνδυσις. δοκεῖ γὰρ δεδέσθαι τῇ ἐσθῆτι. ἀπὸ δὲ τοῦ δύω, γίνεται δῦμι τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι· ἡ δὲ τετάρτη, ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων· οἷον δύω δῦμι· ἡ μετοχὴ, δύς· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, δῦναι (ὡς φὰς φάναι) καὶ δύμεναι, ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων· ἀπὸ τοῦ δῦμι. 290

Δύσεαι] — εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκήν, Ἰλιάδος ί, εἰ μὴ ἀναλάβῃς τὴν δύναμίν σου καὶ κατέλθῃς ἐν τῷ πολέμῳ βοηθήσων.

Δύσετό τ' ἠέλιος] ἐχρῆν δείλετο, εἰς δείλην ἐτράπη· ἡμέρα γὰρ ἦν ἔτι. δύω, δύσω· καὶ μετάγεται ὁ μέλλων εἰς ἐνεστῶτα· δύσω, δύσομαι, ἐδυσόμην.

Δυσμή] ὡς παρὰ τὸ δέω δεσμός, οὕτω καὶ δύω δυσμή, ὅτε συνδεῖται τῷ φωτὶ τὸ σκότος καὶ συνάπτεται. παρὰ τὸ δύω, ἢ δῦμι· ὁ παρακείμενος, δέδυκα· ὁ παθητικὸς, δέδυσμαι· καὶ ὄνομα ῥηματικὸν, δυσμή. καὶ δυσμαὶ δυσμῶν, ὅπου εἰσέρχεται καὶ ὑπεισδύνει ὁ ἥλιος.

Δύσις, ὅπερ ἂν σημαίνῃ, παρὰ τὸ δύω εἴρηται τὸν ἀριθμὸν, καὶ τὸ φῶς· παρὰ τὸ σκότει συνδυάζεσθαι.

Δύναμις, ἡ ἰσχύς· ἢ παρὰ τὸ δαινύω, ἢ παρὰ τὸ δύνω· ἡ δύνουσα καὶ πράττουσα καὶ διαιροῦσα τὸ ἀνθιστάμενον.

Δυνάστης, ἀπὸ τοῦ δυνάζω· ὁ μέλλων, δυνάσω· δεδύνακα, δεδύνασμαι, δεδύνασαι, δεδύνασται.

Δυνήσεται] ἀπὸ τοῦ δύνω δυνῶ δύνημι, δυνήσομαι, δυνήσεται.

Δύνωνται] ἀπὸ τοῦ δύνημι· οὗ τὸ παθητικὸν, δύναμαι· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δύνωμαι. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐὰν δυνῶμαι, ὡς τιθῶμαι· ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι ἡνίκα εὑρεθῇ ὁ ἐνεστὼς τῶν εἰς μι ἐν χρήσει, τότε προπερισπᾶται τὰ ὑποτακτικά· οἷον τίθημι, ἐὰν τιθῶμαι· ἵστημι, ἐὰν ἱστῶμαι. ἡνίκα δὲ οὐχ εὑρίσκεται ἐν χρήσει, τότε προπαροξύνεται· οἷον δύνημι ἐὰν δύνωμαι· τὸ γὰρ δύνημι ἐν χρήσει οὐχ εὑρίσκεται. καὶ τὸ πληθυντικὸν, δύνωνται.

Δύνασαι] Ἰστέον ὅτι τὰ ἔχοντα τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, τροπῇ τοῦ κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ, ποιεῖ τὸ β· οἷον πεποίηται, πεποίησα· ὅτι πεποιηκώς. οὕτως οὖν δύναται δύνασαι, ὅτι δυνάς· καὶ ἐπίστασαι, ὅτι ἐπιστάς. ἀπὸ τοῦ δύνημι καὶ ἐπίστημι, δύναμαι καὶ ἐπίσταμαι. τὸ δὲ δόνῃ καὶ ἐπίστῃ, κατὰ πάθος εἰσὶν ἀπὸ τοῦ δύνασαι καὶ ἐπίστασαι· Ἰωνικῶς, δύνεαι καὶ ἐπίστεαι· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η, δόνῃ καὶ ἐπίστῃ. Χοιροβοσκός.

Δυσί] Ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν ὅσοι μὲν ἐν μιᾷ φωνῇ τὰ τρία γένη δηλοῦσιν, οὐ κλίνονται· τὰ γὰρ ἄρθρα μόνα διαλαμβάνει· ἐπεὶ τὸ ἀριθμητικὸν πανταχοῦ τὴν αὐτὴν φωνὴν ἐφύλαξεν. εἰ ἄρα οὖν τὰ δύο ἐν μιᾷ φωνῇ τὰ τρία γένη δηλοῖ· οἱ δύο γὰρ, καὶ αἱ δύο, καὶ τὰ δύο· δηλονότι οὐκ ἄφειλε κλίνεσθαι τοῖς δυσίν. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι πολλάκις αἱ διάλεκτοι κλίνουσι ταῦτα, ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ, Εἰς τὸν δυοκαίδεκον: — ἀντὶ τοῦ δυοκαίδεκα. καὶ πάλιν Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἐλεγείοις, Ἐκ δὲ τριηκόντων μοῖραν ἀφεῖλε μίαν: — ἐκ τοῦ τριήκοντος, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν τριάκοντα. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ δύο εὕρηται κλινόμενον. καὶ παρὰ τὸ δύο, δυσὶν ἀντιφέρεσθαι, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ· οὐχ ἑνὶ μόνον κεῖται, ἀλλ' ὁτὲ μὲν δυσὶν, ὁτὲ δὲ πλείοσι. τῇ οὖν χρήσει ἐπακολουθῶν, κλίνεται τὸ δυσί.

Δύη, ἡ κακοπάθεια· οἷον, — ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή: — ἀπὸ τοῦ δῶ τὸ δεσμεύω· ὅθεν, Συνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον: — οὗ παράγωγον, δέω· ἀφ' οὗ, Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι; Ὀδυσσείας θ', ἀντὶ τοῦ δεσμεύοιμι, κρατοῖμι· καὶ δεμὸς καὶ δεσμός, ὡς θέω, θεσμός. ἀπὸ τοῦ δέω οὖν γίνεται δύω, ὡς ῥέω ῥύω ῥύσις, καὶ χέω χύω χύσις. δύω οὖν δύη, ἡ συνδεδεμένη τῷ πάσχοντι· ἢ ἥτινι συνδέδεται τις δυστυχίᾳ κακοπαθῶν. ἢ λύη τις οὖσα, ἡ λύουσα τὰ μέλη· ὅθεν καὶ δοῦλος ὁ δυστυχὴς καὶ κακῶς πάσχων, δυηλός τις ὤν, ... ἄνευ πόνου· καὶ δυηπαθείας, κακοπαθείας, δυστυχίας.

Δύμη, ἡ πόλις τῆς Ἀχαΐας. Λυκόφρων, Δύμη τε Βουρέοισιν ἡγεμὼν ὄχλου: — λέγεται καὶ Δῦμα καὶ Δυμαῖα, ὅτι πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀχαΐας κεῖται, δύσμη τὶς οὖσα καὶ δύμη. ἢ ἀπὸ Δύμης ἡρωΐδος.

Δύμας, ὄνομα κύριον. ἀπὸ τοῦ δύω τὸ δεσμῶ, Δύμας· — υἱὸς δὲ Δύμαντος.

Δύπτης] δύπται λέγονται αἱ αὔθυιαι. καὶ ὁ δύπτης. Καλλίμαχος, Δύπται τ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι ἐν δίοι κεύθεσι: — παρὰ τὸ δύπτω, δύπτης, ὡς ὄπτω ὀπτης, καὶ ἐπόπτης. δύναται δὲ λέγεσθαι καὶ δύπτης ὁ κολυμβητής, παρὰ τὸ δύνειν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

Δύρεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὀδύρεσθαι.

Δυῤῥάχιον, πόλις Ἠπείρου, ἡ πρότερον κληθεῖσα Ἐπίδαμνος· νῦν δὲ Δυῤῥάχιον, ὅτι κατὰ τὸν τόπον προεχούσης ἄκρας γεωλόφου, τὸ κῦμα προεσκίπτον καὶ σχιζόμενον, ῥαχίαν ποιεῖ μεγάλην· ὅθεν διὰ τὴν ῥαχίαν καὶ [τὸ] δύσορμον, Δυῤῥάχιον ὠνόμασαν τὸν τόπον.

Δυσαὴς, ὁ ἄνεμος. — ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο: — παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω καὶ δυς, ὁ κακῶς πνέων. τὸ γὰρ δυσαήων, ἔκτασιν ἔχει τοῦ α εἰς τὸ η. τινὲς δὲ τοῦ ζεφύρου ἐπίθετον φασὶ τοῦ ἀπὸ δύσεως ἄοντος, ὅτι δυτικὸς ἐκ ζόφου ῥέει.

Δυσάμμορος] παρὰ τὸ μόρος δύςμορος· καὶ πάλιν παρὰ τὸ μόρος, ἄμμορος, τοῦ α ἀντὶ τοῦ κακοῦ κειμένου· καὶ κατὰ ἀλλεπάλληλον σύνθεσιν, δυσάμμορος, ὡς ἤλικες, ὁμήλικες, καὶ συνομήλικες.

Δυσαριστοτοκία, Ἰλιάδος σ', ἐπὶ κακῷ τὸν ἄριστον τεκνοῦσα, ὡς ἄν τις εἴποι ἐπὶ διχοστασίᾳ εὔτεκνον.

Δυσκλθὲς, τὸ δυσίατον· οὐδετέρως· τὸ ἀρσενικὸν, δυσαλθής. ἐκ τοῦ δυς καὶ τοῦ ἄλθω τὸ θεραπεύω.

Δυςβήρης, ὁ δύςβατος· παρὰ τὸ δύςβατος, δυςβατήρης· καὶ ἐν συγκοπῇ.

Δυςβάρνακος, δυςκατανόητος. βάρνακα γὰρ ἄγρια λάχανα δύςπλυτα.

Δυςγάργαλις, δυσυπότακτος· γαργαλίζειν γὰρ, τὸ εἰς γέλωτα ἄγειν καὶ πείθειν.

Δυσερμία, ἡ δυστυχία, ἡ κακὴ ἐπιτυχία. εὐερμίαν γὰρ τὴν ἐπιτυχίαν καλοῦσιν, ἀπὸ τοῦ τὸν Ἑρμῆν εἰς πολλὰ παρακαλεῖσθαι βιωφελῆ.

Δύσεριν, φιλόνεικον· παρὰ τὸ δυς μόριον, καὶ τὴν ἔριν.

Δυσηχής] — καὶ πολέμοιο δυσηχέος: — παρὰ τὸν λυπηρὸν ἦχον τὸν ἐν τῷ πολέμῳ γινόμενον.

Δυσηλεγής, καὶ ταυηλεγής, ἐπὶ τοῦ θανάτου λέγεται, ὁ μακροχρόνιος· ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ κοιμῶμαι· οἷον, Λέξον νῦν με τάχιστα: — ἢ παρὰ τὸν ἔλεγον τὸν θρῆνον· ἵν' ᾖ ὁ χαλεποὺς θρήνους περιποιῶν. 292

Δυσηνίους, δυςπείθεις, ἀνυποτάκτους, δυσαγώγους, δυςμετόχους· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων· ἡνία γὰρ τὰ λῶρα.

Δύςκολος, ὁ δυσάρεστος· παρὰ τὸ κέλλω, ὁ δυςχερῶς τινὶ ἐνούμενος, ἀπὸ τῆς συνδεούσης καὶ ἐνούσης κόλλης. οὐκ εὔθετος, ἄγριος.

Δυςκέλαδος, δύσηχος.

Δυςκλέα, ἄδοξον.

Δυςμενής] παρὰ τὸ μένω γίνεται δυςμενής, δυςμενῶ· καὶ ἀπὸ τούτου δυςμεναίνω, τὸ ἀπεχθῶς διάκειμαι. Εὐριπίδης, — σχέτλια τί μαίνομαι, Καὶ δυςμεναίνω τοῖσι βουλεύουσιν εὖ; — τοῦτο τὸ ὄνομα ἐστὶ σύνθετον ἐκ τοῦ δύς· καὶ ἄδηλον, εἴτε παρὰ ῥῆμα γέγονεν, ἢ παρ' ὄνομα οὐδέτερον. ἀκόλουθον μέντοι ἀμφοτέροις τοῖς σχήμασιν ἔχειν τὴν τάσιν. εἴτε γὰρ ἀπὸ τοῦ μένω ὀξυτονουμένου, ὡς σπείρω πολυσπερής, ἄρδω νεαρδής· εἴτε παρ' ὄνομα οὐδέτερον, κατὰ λόγον ὠξύνθη. ὡς γὰρ παρὰ τὸ κρατῶ, γίνεται παγκρατής, ἄγος εὐαγής, οὕτω παρὰ τὸ μένω, δυςμενής. ἡ γενικὴ δυςμενέος.

* Δυσμὴ] ὡς παρὰ τὸ δέω δεσμὸς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δύω δυσμὴ, ὅτε συνδεῖται τῷ φωτὶ τὸ σκότος καὶ συνάπτεται, ὅπου ἐπέρχεται καὶ ὑπεισδύνει ὁ ἥλιος.

* Δυςνομία, ἡ παρανομία· ἀπὸ τοῦ δυς καὶ νόμος.

* Δύςμορος, ὁ δυστυχής· παρὰ τὸ δυς καὶ μόρος.

Δύςπαρι, ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένε, οἷον χάσας ὡς Πάρις, δυσώνυμε. καὶ δυςπάριτον χωρίον, τὸ ἄβατον. οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει.

Δυςπαλέας ῥίζας, Ἀπολλώνιος τὰς κακῶς ἀναδιδομένας ἀπὸ τοῦ πάλλω· ἢ δυςχερῶς γινομένας.

Δυςπέμφελος, δυσάρεστος, δυςπειθής, δυςκίνητος, χαλεπός, μεμψίμοιρος. Εἰ δέ σε ναυπλίης δυςπεμφέλου ἵμερος αἱρῇ: — εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυςκεκτούντων σιτίων.

Δυσσόος, παρὰ τὸ σόος τὸ διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἵν' ᾖ ὁ κακῶς σωθησόμενος. ἢ παρὰ τὸ σοῶ, ὃ σημαίνει τὸ διώκω· καὶ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ βῆτα, γίνεται σοβῶ· ἵν' ᾖ ὁ κακῶς διωκόμενος. οὕτω δὲ καὶ τὸ δορυσσόος καὶ λαοσσόος τινὲς ἐτυμολογοῦσι.

Δύστηνος, δυστυχὴς, ταλαίπωρος, ἄθλιος. ἢ παρὰ τὸ στῆναι, οἱονεὶ ὁ μὴ δυνάμενος στῆναι· ἢ ἀπὸ τοῦ στένω, καὶ τοῦ δυς ἐπιῤῥήματος, ὁ πάνυ στένων, ὁ ἀεὶ κακός.

Δυσχερὲς, τὸ δυσκόλως ὑπὸ τῶν χειρῶν κατεργαζόμενον, ὡς τὸ εὐχερές.

Δυσωρήσονται, δυσφυλακτήσουσι, κακὴν φυλακὴν καὶ νύκτα διάξουσι.

Δυσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι, φοβεῖσθαι μεθ' ὑπονοίας, σκυθρωπάζειν. οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ κρίνειν καὶ ἐλέγχειν λαμβάνουσι· δυσωπεῖν γὰρ εἴρηται, παρ' ὅσον οἱ κατακεκριμένοι κακῶς ἔχουσι τοὺς ὦπας. οὕτως εὗρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν τὴν λέξιν· καὶ εἰς τὸ ἀνεκφώνητον Ἡρωδιανός. ἔνιοι δὲ, εἰ καὶ μὴ τῶν Ἀττικῶν,
293 ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι. ἡ δὲ συνήθεια, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱκετεύειν καὶ παρακαλεῖν κέχρηται.

Δωδωναῖος, ὁ Ζεύς. Ἰλιάδος π', Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε: — ἐν χωρίῳ τῶν ὑπερβορέων τῇ Δωδώνῃ τιμώμενος ἐν Θεσπρωτίᾳ. Δευκαλίων μετὰ τὸν ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον κατακλυσμὸν, παραγενόμενος εἰς τὴν Ἤπειρον, ἐμαντεύετο ἐν τῇ δρυΐ. πελειάδος δὲ χρησμὸν αὐτῷ δούσης, κατοικίζει τὸν τόπον, συναθροίσας τοὺς περιλειφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ· καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ Δωδώνης μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων, Δωδώνην τὴν χώραν προσηγόρευσεν. ἡ ἱστορία παρὰ Θρασυβούλῳ καὶ Ἀκεστοδώρῳ.

Δῶμα, τὸ οἴκημα, ἐκ τοῦ δομῶ δομήσω, δόμημα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δῶμα. τὸ δὲ δομῶ, παρὰ τὸ δέμω. τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα βαρύτονα ῥήματα τῷ ε παραληγόμενα, ἡνίκα περισπῶνται, τρέπει τὸ ε εἰς ο· δέμω, δομῶ· νέμω, νομῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ δέμω δόμα, καὶ δῶμα κατ' ἔκτασιν. ἢ ἐκ τοῦ δομῶ δομήσω δεδόμηκα δεδόμημαι, δῶμα τὸ οἴκημα. γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλου· καὶ κατὰ ἀποκοπὴν γίνεται δῶ· δόμα δὲ τὸ διδόμενον, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Δῶρον, ἡ παλαιστή. εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὰ πλεῖστα διὰ τῆς χειρὸς ἡμᾶς δωρεῖσθαι· ἀφ' ἧς μετρεῖται ἡ παλαιστή. Δῶρον τὸ διδόμενον· παρὰ τὸν δώσω μέλλοντα, δῶόν τι ὄν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δῶρον. ἡ δοκεῖ σημειῶδες εἶναι τὸ ὄνομα· καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, ὥσπερ καὶ τὸ ἁλωτός. οὐδὲν γὰρ ὄνομα ἀπὸ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, πλὴν τῶν δύο τούτων· διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἷον, Ἀθηνόδωρος, μεγαλόδωρος· αἰχμάλωτος, ἀνάλωτος.

Δωροφάγους, ἐμφαντικῶς ἀσώτους, ἐκ τῶν δώρων τρεφομένους.

Δωροδόκας, καὶ ὁ δῶρος, καὶ ὁ λαμβάνων.

Δωρὶς, ὄνομα θεᾶς· διὰ τὴν γενομένην δωρεὰν τοῖς ἀνθρώποις.

Δωρίππη, ἡ μήτηρ τῶν οἰνοτρόπων. ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ ὑπὸ λῃστῶν αὐτὴν ληφθεῖσαν ἀπὸ Θράκης, δοθῆναι Ἀνίῳ τῷ ἱερεῖ τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος ἀντὶ ἵππου δῶρον.

Δωριάζειν] ἐκλήθη καθόλου Δωριάζειν τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολὺ τοῦ σώματος τὰς γυναῖκας· διὰ τὸ τοὺς Δωριεῖς χρῆσθαι οὕτως. αἱ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον κόραι διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες, ἱμάτιον μόνον ἐπὶ θάτερα ἐπιπεπορπημέναι, καὶ παρεμφαίνουσαι πολὺ τοῦ σώματος· καθάπερ καὶ ἐν ἀρχαίοις ὕμνοις ἔστιν εὑρεῖν ἐν ὑπομνήματι Ἑκάβης. οὕτως Ὧρος.

Δώς. Ἡσίοδος, Δὼς ἀγαθὴ, ἅρπαξ δὲ κακή: — σημαίνει δὲ τὴν δόσιν· καὶ γίνεται παρὰ τὸν δώσω μέλλοντα, ἀποβολῇ τοῦ ω. καὶ ἔστιν ἄκλιτος· ἐπειδὴ τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα θηλυκὰ, καὶ περισπῶνται, καὶ κύρια εἰσίν· οἷον, ἡ Τρῶς, ἡ Τλῶς, ἡ Κρῶς, ἡ Κῶς· εἰσὶ δὲ ὀνόματα πόλεων. ἐπεὶ οὖν τὸ δὼς θηλυκὸν, οὐκ ἔστι κύριον, οὔτε περισπᾶται, τούτου χάριν ἐστὶν ἄκλιτον.

Δώτῃ] Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔ τις ἔδωκε: — τουτέστι, τῷ μεταδοτικῷ καὶ εὐσεβεῖ. ἐπλάσατο δὲ τὸ ὄνομα, καὶ οὐ κλίνεται, ὥσπερ καὶ τὸ δώς. τουτέστι, τῷ ἔχοντι προαίρεσιν δίδου, καὶ εἰ μηδὲν ἔχει. 294

Δώσων] οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ εἷς τῶν Ἀντιγόνων, ὁ υἱὸς Δημητρίου· ὃς ἔγημε Χρυσίδα τὴν μητέρα Φιλίππου τοῦ ὑπὸ Ῥωμαίων γενομένου. εἴρηται δὲ διὰ τὸ φιλότιμον, καὶ διὰ τὸ πολλὰ διδόναι καὶ χαρίζεσθαι.

Δωτίνη, ἡ δωρεά· παρὰ τὸν δώσω μέλλοντα δωσίνη· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ. Ἀλέξανδρος δὲ, σύνθετον εἶναι τὴν λέξιν, παρὰ τὸ τὴν δόσιν τίνειν· ἵν' ᾖ ἡ ἀποτινομένη δόσις. ἢ ἀπὸ τοῦ δέδοται δοτὸς καὶ δοτίνη· καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, δωτίνη· ὥσπερ καὶ δοτῆρες, οἱ καὶ ταμίαι, — παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτῆρες: — καὶ κατ' ἔκτασιν, — θεοὶ δωτῆρες ἐάων.

Δῶσι] Ἰλιάδος α', — αἴκέ ποθι Ζεὺς Δῶσι πόλιν Τροίην: — ἀντὶ τοῦ, ἐὰν ποτε ὁ Ζεὺς παράσχῃ Τρωϊκὴν πόλιν· λέγει δὲ τὴν Ἴλιον. ἔστι δίδωμι, δώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδων· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶ, δῷς, δῷ· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς, δῶσι.

Δώωσιν] Εἰ δέ κα μὴ δώωσιν: — ἐὰν δὲ μὴ παράσχωσιν. ἐὰν δῶ· καὶ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἐὰν δῶμεν, δῶτε, δῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, δώωσι. καὶ δώησι. δῶσι, πληθυντικὸν, ἀπὸ τοῦ δώωσιν κατὰ συγκοπήν.

Δώῃ] ἀπὸ τοῦ δίδωμι, δώσω· ἔδων, ὁ δεύτερος ἀόριστος· ἡ μετοχὴ, δοὺς δόντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, δοίην· καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, δώην, δώης, δώῃ.

Δωδέκατος] ἐκ τοῦ δύο καὶ τοῦ δέκα, γίνεται δυοδέκατος· καὶ κράσει τοῦ υ καὶ ο εἰς ω μέγα, δωδέκατος.

E.

294 Ε τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὴν ἐπέκτασιν τὴν εἰς μέσον καὶ τὴν κυκλοτερῆ. τὸ μὲν γὰρ κυκλοτερὲς καὶ πέριξ τοῦ ὄντος αἰῶνος μιμεῖται τὰ πέριξ· τὸ δὲ εἰς μέσον μακρὰν ἔχον, τὴν ἐπέκτασιν τοῦ αἰῶνος.

Ἓ δασύνεται, καὶ ἐγκλινόμενον δηλοῖ ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου, πτώσεως αἰτιατικῆς· ὡς τὸ, Οἵ ἕ μιν μέγαν περ ἐόντα, ἀντὶ τοῦ αὐτόν· καὶ πάλιν, ἐμὲ, σὲ, ἕ· ὀρθοτονούμενον δὲ πάλιν, δηλοῖ ἑαυτόν· ὡς τὸ, — κάλεον δέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος.

Εἶ] Ἰστέον ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ εἰμὶ, εἷς, εἶ, γέγονεν· ἐπεὶ ὤφειλεν ὀξύνεσθαι· τὰ γὰρ ἀποβάλλοντα τὸ ς, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔω βαρυτόνου τοῦ ὑπάρχω· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἔομαι. ζήτει εἰς τὸ εἰμέν.

Εἶα, παρακελευσματικόν ἐστιν ἐπίρρημα. ὥςπερ παρὰ τὸ ῥέω γίνεται ῥέα καὶ ῥεῖα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἕω σημαίνοντος τὸ ἐκπέμπω, γίνεται ἕα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἶα. παρατίθεται δὲ τὴν χρῆσιν ὁ τεχνικός, οὕτως· Εἶα δὴ ξένον ἄγειρέ μοι σεαυτῷ:

Εἶαρ, τὸ αἷμα· καὶ εἰαροτότης, ὁ αἱματοτότης, ὡς Φησι Καλλίμαχος, — τὸ δ' ἐκ μέλαν εἶαρ ἐδάπτεν: — γέγονε δὲ παρὰ τὸ εἴω τὸ πορεύομαι, τὸ τοῦ ἱέναι καὶ πορεύεσθαι ἡμᾶς αἴτιον. ὡς γὰρ εἴλω εἶλαρ, καὶ ἕω ἕαρ καὶ εἶαρ, οὕτω καὶ εἴω εἶαρ. ἢ παρὰ τὴν ἕσιν, ἵν' ἢ τὸ εὐχερῶς ἐκπεμπόμενον καὶ ἐκρέον.

Εἶαρ, τὸ ἔαρ, παρὰ τὸ ἕω τὸ ἐκπέμπω, ἔαρ καὶ εἶαρ. τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί.

Εἶται] ῥῆμα παρατατικοῦ τῶν εἰς μι Ἰωνικῶς. ἐκ τοῦ ἑῶ τὸ κάθημαι, παράγωγον ἔημι· τὸ παθητικόν, ἔεμαι, ἥμαι, ἥμην, ἥμεθα, ἧνται· καὶ τὸ Ἰωνικόν, ἕαται. ὁ κανών· εἰ μέντοι ἀπὸ παρακειμένου φύσει μακρᾶ παραλήγεται ταῦτα· οἷον δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, ἀντὶ τοῦ καθέζονται· καὶ εἴαται πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς τὸ κέαται κεῖται. εἴωθεν ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῶν δύο ῥημάτων λέγειν τοῦ κεῖνται κέεινται· καὶ Ἰωνικῶς, κέαται· ὡς ἀπὸ τοῦ ω προφερόμενον.

295 Εἵαται ἐνὶ μεγάροισι] ἑῶ, ἔημι· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἔεμεν· τὸ παθητικόν, ἔεμαι· καὶ κράσει, ἥμαι· ὁ παρατατικὸς, ἐέμην, καὶ ἥμην· τὸ β', ἧσο· τὸ τρίτον, ἧτο· καὶ Ἰωνικῶς, ἕατο, καὶ εἵατο.

Εἵασκεν] ἀπὸ τοῦ ἑάω ἑῶ, ἑᾷς, ἑᾷ· ὁ παρατατικὸς, εἴων, εἴας· καὶ Ἰωνικῶς, εἴασκεν. ἐκ τούτου ἔασκεν, ἀποβληθέντος τοῦ ι. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἀποβάλλουσι τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν· οἷον, ἔτυπτον ἔτυπτες, τύπτεσκεν· ἦγον ἦγες, ἄγεσκεν. οὕτω καὶ τοῦτο.

Εἰαμενὴ, σημαίνει τὸν κάθυγρον καὶ σύμφυτον τόπον. παρὰ τὸ ῥέω, ῥεαμενὴ, καὶ ῥειαμενή· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ. ἢ παρὰ τὴν ἕσιν, ὃ σημαίνει τὴν ἀνάδοσιν, γέγονεν ἐσαμενή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, εἰαμενή.

Εἴβω, σημαίνει τὸ ἀποστάζω· ἀπὸ τοῦ λείβω, ἀποβολῇ τοῦ λ. Ἡσίοδος, — καὶ τῶν βλεφάρων ἔρος εἴβεται.

Εἶδαρ, ἔδεσμα, τροφὴ, βρῶμα. παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω, ἔδαρ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἶδαρ.

Εἰδαλίμας, εὐειδεῖς, εὐμόρφους, ὥς φασι· Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι: — παρὰ τὸ εἶδος, εὔδιμος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, εἰδάλιμος, ὡς κύδιμος κυδάλιμος. τὸ θηλυκὸν, εἰδαλίμη.

Εἰδεχθὲς, ἄμορφον, ἀπρεπές.

30 Εἰδύλος, λόγιος, σωφρονός.

Εἰδυλίς, ἐπιστήμων, εἰδυῖα. παρὰ τὸ εἴδω τὸ γινώσκω, εἰδύλη· καὶ παρώνυμον, εἰδυλίς.

Εἶδος καὶ μορφὴ, αἰσθητῶς τὸ εἰδοποιημένον καὶ μεμορφωμένον, ἀόρατον τῆς ἀρχῆς ὑπαρχούσης, τουτέστι τῆς ὕλης ἁπλάστου καὶ ἀμόρφου οὔσης. ἢ ὅτι εἶδος τοῦ γενικοῦ σώματος ὅλον βλεπόμενον. εἶδος, τὸν τῆς ὄψεως χαρακτῆρα· Εἶδός τε μέγεθός τε Φυήν τ' ἄγχιστα ἐώικει: — τὸ δὲ ἰδέα, ἀεὶ διὰ τρῦ ι. λέγει δὲ Ὥρος, ὅτι τὸ ἰδικὸν, ἡνίκα μὲν σημαίνει τὸ εἶδος, οἷον γένος εἶδος, εἰδικὸν διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἡνίκα δὲ τὸ ἴδιον, οἷον κοινὸν, ἰδιῶν, διὰ τοῦ ι. Εἶδος, σημαίνει τρία· τὴν μορφὴν, ἢ τὸν τῆς ὄψεως χαρακτῆρα· ὡς τὸ, Εἶδός τε μέγεθός τε: — καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ, Πρῶτον μὲν εἶδος ἄμιον τυραννίδος: — καὶ τὸ ἀπὸ γένους διαιρούμενον, ἵππος, ἐλαία. ἄλλως σημαίνει τὴν μορφήν· ὡς τὸ, Πρῶτον μὲν εἶδος: — καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ, Ὃς δή τοι εἶδος μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης: — σημαίνει καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ γένους κατηγορούμενον παρὰ τοῖς Φιλοσόφοις. Εἶδος, ὄψις, πρόσωπον, καὶ ἡ μορφή. παρὰ τὸ εἴδω τὸ ὁρῶ, εἶδος, ὡς θάλπω, θάλπος· τεύχω, τεῦχος.

Εἰδοθέα, παρὰ τὸ εἶδος ἐστίν. Εἰδογράφος Ἀπόλλων· ἐπειδὴ εὐφυὴς ὢν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τὰ εἴδη τοῖς εἴδεσιν ἐπένειμεν. τὰς γὰρ δοκούσας τῶν ᾠδῶν Δώριον μέλος ἔχειν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνῆγε, καὶ Φρυγίας καὶ Λυδίας, μιξολυδιστὶ, καὶ ἰαστί.

Εἴδωλον, ἢ ἀπὸ τοῦ σώματος σκιοειδὴς ἀπόῤῥοια· ἢ τὸ φάσμα, σκιῶδες ὁμοίωμα· ἢ φαντασία σώματος, σκιά τις ἀεροειδὴς· ὡς καὶ Βακχυλίδης, Μελαγκεθὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου: — καὶ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῆς Ἀντικλείας, Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον [ἢ καὶ ὀνείρῳ Ἕκτατ'.] αὐτὸς δὲ ἡ ὑπόστασις, ἡ ἀλήθεια. δεῖ οὖν νοεῖν, ὡς φαντασίαν σωμάτων παρέχουσι τοῖς ὁρῶσιν, οὐ μὴν καὶ ὑπόστασιν ἀληθῆ. γίνεται οὖν παρὰ τὸ εἴδω τὸ φαίνομαι, ἢ παρὰ τὸ εἴδω τὸ ὁμοιῶ· ὁμοίωμα γάρ ἐστι τινὸς σώματος τὸ εἴδωλον. εἴδω, εἴδωλον, ὡς ἕω, ἕωλος· φείδω, φειδωλός· αἰτῶ, Αἰτωλός. 296

Εἴδω, σημαίνει ἑπτά· τὸ ὁμοιῶ, ὡς τὸ, Εἰδομένῃ γαλόῳ Ἀντηνορίδαν δάμαρτι: — καὶ, Εἰδόμενος Ἀκάμαντι: — ἀντὶ τοῦ ὁμοιωθείς. εἴδω τὸ φαίνομαι, ὡς τὸ, — τόδέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι: — καὶ, Πάντα δέ τ' εἴδεται ἄστρα: — ἀντὶ τοῦ φαίνεται. εἴδω τὸ βλέπω, τὸ θεωρῶ· ὡς εἶδον Ἥφαιστον κλυτοτέχνην: — ὁ παρατατικὸς, εἶδον· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἴδε· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ: — τοῦτο δὲ τὸ εἴδω ἐπὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ μόνον διὰ διφθόγγου· ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν καὶ τῶν λοιπῶν, διὰ τοῦ ι. εἴδω τὸ γινώσκω· εἴσω, εἴσομαι, εἴσῃ, ἀντὶ τοῦ γνώσῃ καὶ μαθήσῃ· Καὶ νῦν δὴ σάφα εἴσεαι: — ἐκ τούτου γίνεται περισπώμενον εἰδῶ εἰδήσω τὸ μανθάνω· ἐξ οὗ τὸ, Ἥρη μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους Εἰδήσειν: — ἀντὶ τοῦ μὴ ἐλπίζε τοὺς ἐμοὺς λόγους μαθήσεσθαι καὶ γνῶναι. εἴδω τὸ ὁρμῶ, ὡς τὸ, Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά: — εἴδω τὸ πορεύω, ὡς τὸ, Εἴσατο γαρ λίμνην: — εἰσὶ καὶ διὰ τοῦ η δυο· — ἵνα εἴδομεν ἄμφω, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ ὅπως μάθωμεν ἀμφότεροι, ἐγώ τε καὶ σύ. ἡ δὲ συστολὴ ἀνέδωκε τὸν τόνον· οὐ γὰρ παροξύνεται κατὰ τὸν Παμφίλον.

Εἰδυίῃσιν] ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων, εἴσω· ἐξ οὗ ὁ μέσος παρακείμενος οἶδα· ἡ μετοχὴ, ὁ εἰδὼς, τοῦ εἰδότος· τὸ θηλυκὸν, εἰδυῖα εἰδυίας· καὶ, εἰδυίῃσι πραπίδεσσιν, ἀντὶ τοῦ ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ καὶ ἐμπείροις φρεσὶ, διανοίαις.

Εἰδῇς] ἀπὸ τοῦ μέσου παρακειμένου. εἴδω τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων εἴσω· ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα· ἡ μετοχὴ, ὁ εἰδὼς τοῦ εἰδότος· τὸ ἐυκτικὸν, εἴδοιμι· οὐ γὰρ κλίνεται ἡ μετοχὴ διὰ τοῦ ντ, ἵνα ᾖ τὸ εὐκτικὸν εἰς ην· καὶ τροπῇ τῆς μι εἰς ην, γίνεται εἰδοίην, ὡς περιπατοῖμι περιπατοίην· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, εἰδείην· καὶ τὰ ἔχοντα τὸ εὐκτικὸν εἰς ην, περισπῶσι τὸ ὑποτακτικόν· οἷον τυφθείην, ἐὰν τυφθῶ· λεχθείην, ἐὰν λεχθῶ· τούτου χάριν ἐστὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν εἰδῶ, εἰδῇς, εἰδῇ. Διογένης.

Εἶεν, ἀναφωνούμενον τῷ ἀλλά, οὐκ ἐπὶ ἀνταποδόσεως λόγου τίθεται, ἀλλ' ὅτε δὲ ἐπιφέρεται, ἢ ἕτερόν τι ἐν ἀρχῇ λόγου· ἀλλ' ἄγε.

Εἶεν, ἄγε δὴ, συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων, συνεφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ εἶα τοῦ παρακειμένου, ἐπίῤῥημα εἶεν, ἀντὶ τοῦ, ταῦτα μὲν δὴ οὕτως. ἔστι γὰρ ἐπίῤῥημα ἀφοριστικόν· ἐπὶ γὰρ τοῖς

ἤδη εἰρημένοις ἐπιλεγόμενον, ἀφορίζει αὐτά. τὸ αὐτὸ δὲ καλεῖται ἀπόθεσις λόγου.

Εἶεν] εἰμί· ὁ παρατατικὸς ἦν· ἡ μετοχὴ εἰς ἔντος· τὸ εὐκτικὸν, εἴην· τὸ πληθυντικὸν, εἴημεν· καὶ συγκοπῇ, εἶμεν· καὶ τὸ γ', εἶεν. ὁ κανών· ὡς δὲ γίνεται κατὰ συγκοπὴν δοῖμεν ἀπὸ τοῦ δοίημεν, καὶ εἶμεν ἀπὸ τοῦ εἴημεν, οὕτω καὶ τοῦτο. εἰ δὲ εἶμεν, κατὰ συγκοπὴν
297 γίνεται τὸ τρίτον, ὡς τὸ κοσμηθείημεν, καὶ κοσμηθεῖμεν· καὶ τὰ ὅμοια.

Εἴθε] ἀπὸ τοῦ εἰ γέγονεν εἴθε.

Εἶθαρ] ἀπὸ τοῦ εὐθὺς εὖθαρ καὶ εἶθαρ.

Εἴκω, σημαίνει πέντε· εἴκω τὸ ὁμοιῶ, δοτικῇ συντάσσεται· ἐξ οὗ καὶ εἰκὼν τὸ ὁμοίωμα· καὶ εἰκάζω. εἴκω τὸ πρέπω· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔοικεν. εἴκω τὸ ὑποχωρῶ· ἐξ οὗ καὶ οἶκος. εἴκω τὸ ὑποτάττομαι, καὶ ἐν συνθέσει ὑπείκω· ἐξ οὗ καὶ εἰκτὸς, ὁ ὑπείκων καὶ ὑποταττόμενος· ἢ καὶ ἕτερον κατὰ περίφρασιν, ἤγουν, ἐκ τοῦ παρεπομένου, τὸ θέλω· παρέπεται γὰρ τοῖς ἐπακούουσι τὸ θέλειν. τὸ γὰρ, Εἴξας ᾧ θυμῷ: — ἀπὸ τοῦ εἴκω, εἴξω· ὁ ἀόριστος, εἶξα· ἡ μετοχὴ, εἴξας· οὐδὲν ἄλλο σημαίνει, εἰ μὴ τὸ θελήσει ὑπεχώρησεν· ἐξ οὗ γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, ἡ ἑκὼν μετοχή· ἔστι δὲ καὶ ἕτερον εἴκω. ζήτει εἰς τὸ η.

Εἴξασιν, ἀντὶ τοῦ εἴκασι, παρὰ Ἀττικοῖς· ὅπερ ἴσως τῇ Βοιωτῶν διαλέκτῳ ἐσχημάτισται· οὗτοι γὰρ τὸ κ εἰς τὸ ξ μετατρέπουσιν. οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Οἱ δ' ἶξον κοίλην Λακεδαίμονα: — δευτέρου ἀορίστου καὶ τὸ κ ἀπαιτοῦντος. Ἀριστοφάνης, Εἴξασι γοῦν ἐρίοισι πεπταμένοις: — ἔστιν εἴκω τὸ ὁμοιῶ· ὁ μέσος παρακείμενος, εἶκα· καὶ κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν τοῦ κ εἰς ξ, εἶξα· τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, εἴξασιν. ὅτι δὲ παρακείμενος ἐστὶ, δῆλον ἐκ τῆς ἐχούσης σι ληγούσης.

Εἰκάζω] ὥςπερ παρὰ τὸ μίμνω μιμνάζω, οὕτω παρὰ τὸ εἴκω εἰκάζω· εἴκασμαι, εἴκασαι, εἴκασται, εἰκαστός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀείκαστος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνείκαστος.

Εἴκελος, ἀντὶ τοῦ ὅμοιος. ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ, εἴκελος, ὡς σθένω Σθένελος. τοῦτο ἐν μὲν τῇ ἁπλότητι γράφεται διφθόγγου, πολλάκις καὶ ι· ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἀεὶ διὰ τοῦ ι.

Εἰκοβολεῖν, τὸ εἰκάζειν οἱ Ἀθηναῖοι, παρὰ τοῦ εἰκαίως καὶ ὡς ἔτυχε βάλλειν. εἰκῆ, τὸ ὡς ἔτυχε, τὸ μάτην· ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ· παρὰ τὸ τὸν ὑποχωροῦντα ὡς ἔτυχε διοικεῖν τὰ ἑαυτοῦ πράγματα πολιτικῶς.

Εἰκὰς] ἀπὸ τοῦ εἴκοσι γίνεται εἰκάς. τὸ δὲ εἴκοσιν, ἀπὸ τοῦ εἴκειν τοῖς δυσὶ δέκα, τουτέστι, δὶς τὰ δέκα.

Εἰκοστὸς] ὀξύνεται. τὰ εἰς τος λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχοντα πρὸ τοῦ τ τὸ σ, τήν τε παραλήγουσαν εἰς ος περατουμένην, ἐπὶ ποσότητος τασσόμενα, ὀξύνεται· πολλοστός, εἰκοστός.

Εἰκοσινήριτα] — εἰκοσινήριτ' ἄποινα, Ἰλιάδος χ', ἀντὶ τοῦ εἰκοσάριθμα, εἰκοσαπλασίονα, εἰκοσάκις ἐξισοῦσθαι δυνάμενα τῇ τοῦ σώματος σωτηρίᾳ. τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισοῦσθαι ἐστί· καὶ μεγαίρει τὰ τέκνα θεῶν, θεαῖς ἐρίζοντα: — εἴκοσιν ἤριστά, τουτέστιν ἐριστά, ὅ ἐστιν ἐξισούμενα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Νέστωρ οἶος ἔριζε: — καὶ, — ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσει: — ἔστι γὰρ ὡς εἰκοσάβοια, πρὸς εἴκοσιν ἐρίζοντα, τουτέστιν, ἰσούμενα. τὸ δὲ ν, τοῦ εἴκοσιν ἐστίν· ὁ γὰρ εἴκοσιν ἀριθμὸς, προςλαμβάνει αὐτό.

Εἰκὸς, πρέπον, ἢ ἀκόλουθον, εὔλογον· λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα· εἰς τὸ ῥητορικόν. ἔστι δὲ μετοχὴ οὐδετέρου· ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ πρέπω, εἴξω, εἶκα· ἡ μετοχὴ, ὁ εἰκὼς τοῦ εἰκότος· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ εἰκός· καὶ ἐχώρησεν εἰς ἐπίῤῥημα συντάξεως.

Εἰκάδιος] ἀπὸ τοῦ εἰκὰς εἰκάδος, εἰκάδιος. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. ἐν τῇ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἑορτὴ ἐπετελεῖτο τῷ 298
Ἀπόλλωνι· καὶ ἐλέγετο ἡ ἱέρεια εἰκάς. ἐπειδὴ οὖν ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ ἐγεννήθη, λέγεται Εἰκάδιος.

Εἶλαρ] — εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν: — σημαίνει τὸ φύλαγμα καὶ τὴν ἀσφάλειαν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ εἰλῶ τὸ συγκλείω· τοῦτο παρὰ τὸ ἕλος ἑλῶ καὶ εἰλῶ· οἱονεὶ ὁ τόπος ὁ συγκλειόμενος ὑπὸ δένδρων. τὸ ει, δίφθογγον· διότι εὑρέθη τὸ ε ἐν τῇ εὐλῇ, ὃ σημαίνει τὸν σκώληκα.

Εἰλαπίνη, ἑορτή, εὐωχία· ἢ συμπόσιον καὶ σύνδειπνον. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι εἰς τὸ σύνδειπνον ὁμοῦ πλείονας· ἢ παρὰ τὸ εἴλας καὶ τὸ θοίνη, γέγονεν εἰλαθοίνη, καὶ εἰλαπίνη, κατ' ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων· οἱονεὶ ἡ κατὰ εἴλας καὶ συστροφὰς οὖσα εὐωχία. ἢ τὴν πολυτελῆ εὐωχίαν· παρὰ τὸ λαφύσσειν, ἢ λαπίζειν, ὃ σημαίνει τὸ ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν. ἢ παρὰ τὸ λάπτω λαπτίνη λαπίνη· καὶ πλεονάζει ἡ ει δίφθογγος· καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος κ', Αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται: — ἀντὶ τοῦ, ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὅτε κατὰ τὰς εἴλας πίνωσιν. εἴρηται δὲ οὕτω παρὰ τὸ ἔλασσον ἄζεσθαι τοὺς εὐωχοῦντας, τουτέστι ταράσσεσθαι. Εἰλαπινάζων, εὐωχούμενος· καὶ εἰλαπιναστὴς, ὁ συμπότης.

Εἰλατίδην Πολύφημον, τοῦ Ἐλάτου υἱόν.

Εἰλέωσι, συνειλῶσι, συγκλείωσι. ῥῆμα ὑποτακτικὸν, ἐκ τοῦ εἰλῶ. καὶ εἶλει, ἀντὶ τοῦ συνήθροιζε, συνέκλειε· καὶ εἰλομένων, συναθροιζομένων.

Εἰλενία, πόλις· καὶ Εἰλενία Ἀθηνᾶ. Φιλοκτήτης γὰρ παραγενόμενος εἰς Ἰταλίαν, ἱδρύσατο Εἰλενίας Ἀθηνᾶς ἱερόν· ἀπὸ τοῦ ἐν ἐκείνῳ συγκεκλεῖσθαι τῷ τόπῳ. παρὰ τὸ εἰλῶ οὖν, Εἰλενία. ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. Ὧρος.

Εἰλεὸν, σημαίνει τὴν μαγειρικὴν τράπεζαν. παρὰ τὸ ἕλος γίνεται ἑλεός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰλεὸς, τὸ μαγειρικὸν τραπέζιον ἢ σανίδιον· καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ι', — καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευαν: — δασύνεται· ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν καὶ κόψαι· ἐφ' οὗ κόπτουσι τὰ κρέα. ἢ ὅτι ἀπὸ ἐλαΐνων ξύλων, ἢ ἐξ ἐλείων ῥάβδων ἦσαν πεπλεγμέναι αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι.

Εἰλείθυιαι, θεαὶ τῶν τικτουσῶν ἔφοροι, Διὸς καὶ Ἥρας θυγατέρες. ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω τὸ παραγίνομαι, ἐλεύθυια· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἰλεύθυια· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, Εἰλείθυια. καὶ ἀνειλείθυια, ἡ ἄτοκος.

Εἰλήλουθα] ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ὁ μέσος παρακείμενος, ἤλευθα· καὶ τὸ Ἀττικὸν, ἐλήλυθα· πλεονασμῷ τοῦ ο Βοιωτικῶς, ἐλήλουθα· καὶ παρενθέσει τοῦ ι, εἰλήλουθα· ἐξ οὗ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, εἰληλούθαμεν· καὶ συγκοπῇ, εἰλήλουθμεν.

Εἴληφα] ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω, ὁ παρακείμενος, λέληφα· ἀποβολῇ [τοῦ λ,] καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴληφα· ἡ μετοχὴ, εἰληφὼς εἰληφότος. ὡσαύτως καὶ τὸ εἴληχα· ἀπὸ τοῦ λήχω τὸ λαγχάνω, λέληχα καὶ εἴληχα. ἐπὶ γὰρ τῶν ἀπὸ τοῦ λ καὶ μ ἀρχομένων ῥημάτων οὕτω ποιοῦσι τοὺς παρακειμένους Ἴωνες καὶ Ἀττικοί.

Εἵλη, σημαίνει τὴν θερμασίαν· ἐκ τοῦ ἕλη, πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, Καὶ τῶν πρὸς εἵλην ἰχθύων ὠπτημένων.

Εἰλικρινὴς, σημαίνει τὸν καθαρὸν καὶ ἀμιγῆ ἑτέρου· παρὰ τὸ ἕλη ἡ θερμασία, καὶ τὸ κρίνω, ὁ ἐν τῇ ἕλῃ κεκριμένος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. οὐ δοκεῖ δὲ ἡ πα- 299
ραλήγουσα συντεθεῖσθαι· εἰ γὰρ παρὰ τὰ ἕλη γέγονεν,

ὤφειλεν ἢ τρέψαι τὸ η εἰς ο, καὶ γενέσθαι εἰλοκρινής· ἢ φυλάσσειν τὸ η, καὶ γενέσθαι εἰλικρινής. τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ τετραχῶς συντίθεται. ἢ γὰρ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος, ὁπότε καὶ τὸ αὐτὸ γένος φυλάττει· οἷον μάχη, Ἀνδρομάχη. ἢ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος, καὶ προσλαμβάνει τὸ ο· ὡς τὸ γυνή, μισογύνης. ἢ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ος, ὡς μάχη, πρόμαχος καὶ δύσμαχος. ἢ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ον, ὡς πύλη, δίπυλον καὶ τρίπυλον. ἄλλως· τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ, ἐν τῇ συνθέσει ἢ φυλάττει τὸ η, ὡς τὸ γῆ, γηπόνος· βοὴ, βοηθός. ἢ τρέπουσιν εἰς ο, ὡς νύμφη, νυμφοστόλος· τιμὴ, Τιμόθεος. ἔλη οὖν, ἐλοκρινής· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ι, εἰλικρινής. ἔστι γὰρ ὁ ἔχων λαμπρὰν καὶ καθαρὰν τὴν ψυχήν.

Εἰλιτενὴς ἄγρωστις, Θεόκριτος, ἡ ἐν τοῖς ἕλεσι γινομένη· ῥιζοβόλος γὰρ ἡ ἐπιπολὺ διϊκνουμένη· πλεονασμῷ τοῦ ι.

Εἰλίσσω] ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἰλίσσω. γράφεται διὰ τοῦ ι· ἐπεὶ δὴ οὐδέποτε πρὸ τῶν δύο σσ ἔστιν ἡ δίφθογγος· πλὴν τοῦ κρείσσων, καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ῥήματος κρεισσῶ.

Εἰλίπους, ἐπίθετον τῶν βοῶν, ὅτι εἰλίσσουσι τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν. εἰλίποδες, οἱ εἰλοῦντες ἐν τῷ βαδίζειν τοὺς πόδας. φησὶν ὁ Ὦρος, ὅτι, εἴτε ἀπὸ τοῦ εἰλῶ γέγονεν, ἢ ἀπὸ τοῦ εἰλίσσω, εἰλίπους διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα τρισύλλαβα μίαν συλλαβὴν συγκόπτουσιν ἐν τῇ συνθέσει· οἷον, μιαίνω, μιαιφόνος· ταινύω, ταινύπεπλος· οὕτως οὖν καὶ εἰλίσσω, εἰλίπους. σημειοῦται παρὰ Κράτητι τὸ ἐθελόσυχνος, ἀπὸ τοῦ ἐθέλω· σημαίνει δὲ τὸν θέλοντα συχνάζειν. τὸ δὲ ἀλεξίκακος καὶ ἀλεξιφάρμακος, ἀπὸ περισπωμένου γέγονεν. εἰ δέ ἐστιν ἀπὸ τοῦ εἰλῶ, εὐλόγως πάλιν διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ ἀπὸ περισπωμένου γινόμενα ὀνόματα, ἢ διὰ τοῦ ο γίνεται, ὡς τὸ μισῶ, μισογύνης· φιλῶ, φιλόθεος· ἢ διὰ τοῦ ι, οἰδῶ, Οἰδίπους· εἰλῶ, εἰλίπους. τὸ οὖν Ἡγέστρατος καὶ Ἡγέλοχος, διὰ τοῦ ε γίνεται· ὡς ἀπὸ βαρυτόνου εἰσίν, ὡς τὸ μένω Μενέλαος· εἴγε τὰ εἰς γω δισύλλαβα τῷ η παραληγόμενα, βαρύνεται, θήγω. τούτῳ τῷ κανόνι καὶ τὸ ἠγῶ, ἐξ οὗ τὸ ἠγοῦμαι, ὤφειλε βαρύνεσθαι· ἀλλὰ παραλόγως περισπᾶται. ἐν τῷ οὖν Ἡγέλοχος, ὡς ἀπὸ βαρυτόνου γινόμενον· καὶ τὸ ἡγεμών, καὶ ἡγέμαχος. ζήτει εἰς τὸ Δαΐφρων.

Εἰλυὸς καὶ εἰλυθμὸς, σημαίνει τὴν κατάδυσιν, τὸν φωλεόν. Νίκανδρος, Ὅστε κατ' εἰλυθμοὺς πετρώδεας αἰὲν ἰαύει Τρηχὺν ὑφαρπάζων θαλάμην ὀλιγηρέα τεύχων Ἔνθ' εἰλυθμὸν ἔχεσκεν· ἔπειτ' ἐκορέσσατο φορβῆς: — τρηχὺν θάλαμον λέγει τὴν ἐνδοτάτω κατάδυσιν· παρὰ τὸ εἰλύω· ἔνθα εἰλυμένος, τὸ κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.

Εἴλυμα] ἐκ τοῦ εἰλῶ εἰλύω εἰλύσσω, γίνεται εἴλυμα, τὸ σκέπασμα· καὶ εἰλύεται, τὸ καλύπτεται.

Εἰλυσπᾶσθαι, τὸ ὁμοίως τῷ ὄφει καὶ τῷ σκώληκι κινεῖσθαι· καὶ εἰλυσπώμενα, τὰ παραπλησίως τοῖς ὄφεσι καὶ σκώληξι κινούμενα. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι καὶ σπᾶσθαι. ι γραπτέον. ζήτει εἰς τὸ ι.

300 Εἰλυφάζω] παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλύφω καὶ εἰλυφάζω. Ἡσίοδος, — ἄνεμος δὲ φλόγ' εἰλυφάζων: — ἀντὶ τοῦ εἰλῶν καὶ ἀναστρέφων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ φῶς παρέχω. ὡς τὸ, Τῆλε δέ τ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζεν: — παρὰ τὸ εἰλῶ καὶ τὸ φῶς, εἰλύφω εἰλυφάζω.

Εἰλυφόων, εἰλῶν, ταράσσων.

Εἵλωτες, παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γινόμενοι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕλους· ἐπειδὴ ἠγνοήθησαν πρότερον ἐν τῷ Ἕλει καὶ ἐδουλώθησαν. Ἕλος δὲ, πόλις ἐν Πελοποννήσῳ, ἔνθα οἱ οἰκέται· καὶ εἰλωτεία, ἡ δουλεία.

Εἰλωτεύειν, τὸ δουλεύειν. εἵλωτες γὰρ εἰσὶν οἱ τὴν Μεσηνιακὴν οἰκοῦντες Πελοπόννησον, οἱ μὴ γνήσιοι δοῦλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλὰ πρῶτον χειρωθέντες.

Εἷματα, ἱμάτια, ἐνδύματα. παρὰ τὸ ἕω τὸ ἐνδύομαι, εἷκα, εἷμαι, καὶ εἷμα. τὸ ει, δίφθογγον· (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἥματα τοῦ σημαίνοντος τὰς ἡμέρας. ἢ κατά τινα διάλεκτον. οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἕμμα λέγουσι· καὶ τὸ σπείρω, σπέρρω.) καὶ λευχείμων. τὸ δὲ ἱματίζω, καὶ ἱματισμὸς, καὶ ἱματιοπώλης, καὶ ὅσα παρὰ τὸ ἱμάτιον, διὰ τοῦ ι γράφεται. ὅτι δὲ, ἐκ τῆς συνθέσεως δῆλον· οἷον τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον. εἰ δὲ ἐγράφετο διὰ διφθόγγου, θουμάτιον ἂν ἦν· τὸ γὰρ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται. τὸ δὲ ἱματισμένον, εὗρον αὐτὸ διὰ διφθόγγου.

Εἱμαρμένη καὶ εἵμαρτο] ὡς ἀπὸ τοῦ λήβω τοῦ σημαίνοντος τὸ λαμβάνω, γίνεται λέληφα καὶ εἴληφα· οὕτως ἀπὸ τοῦ μείρω τοῦ σημαίνοντος τὸ μερίζω, μερῶ, μέμαρκα, μέμαρμαι· ἀποβολῇ τοῦ μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἵμαρμαι, εἱμαρμένος εἱμαρμένη. ἐκ δὲ τοῦ εἵμαρμαι, εἱμάρμην εἵμαρτο εἵμαρτο, ὁ ὑπερσυντέλικος. ἔκ τινος δὲ διαγράμματος καὶ ἀστροθεσίας τὴν ἐπωνυμίαν παρ' Ἕλλησιν ἔλαβε.

Εἱμένος, ἐνδεδυμένος. τὸ θέμα, ἕω τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων, ἕσω· ὁ παρακείμενος, εἷκα· ὁ παθητικὸς, εἷμαι· ἡ μετοχὴ, εἱμένος, καὶ ἐπιειμένος.

Εἱμὲν] ἀπὸ τοῦ εἰμὶ γίνεται τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, εἰμέν. φυλάττει τὴν ει δίφθογγον· οἷον, Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι: — ἀντὶ τοῦ ὑπάρχομεν, ἐσμέν.

Εἰμί] εἰμὶ τὸ ὑπάρχω, γράφεται διὰ διφθόγγου· ἢ ὅτι τὰ εἰς μι, φύσει μακρᾷ παραλήγεται· ἢ ἵνα μὴ συγκεκρούσῃ τῷ ἠμὶ τὸ λέγω· ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ φημὶ, ἀποβολῇ τοῦ φ.

Εἶ] τὸ, σὺ εἶ, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔομαι παθητικοῦ· τὸ δεύτερον, ἔῃ. καὶ τὰ παρ' ἡμῖν γραφόμενα δεύτερα πρόσωπα παθητικὰ ἀπὸ τοῦ η, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, καὶ γίνεται κράσει τοῦ ε καὶ τῆς ει διφθόγγου. τὸ δ' ἐστὶ, γίνεται ἀπὸ τοῦ εἰμί· οὗ τὸ τρίτον ἀκολουθεῖ εἰσί· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, γίνεται ἐτί· εἶτα προσλαμβάνει τὸ σ, ἵνα τὴν ὀφειλομένην μακρὰν ἀπολάβῃ. τὰ γὰρ εἰς σι τρίτα πρόσωπα, μακρᾷ παραλήγεται· τύπτουσι· οὕτω καὶ ἐστίν. ἢ καὶ τοῦ εἰμί, τὸ δεύτερον, ἐς· καὶ τὸ γ', ἐσσί· ἀποβολῇ δὲ τοῦ σ, καὶ προσθέσει τοῦ τ, ἐστί. εἰμί· ὁ παρατατικὸς, ἦν· ἡ μετοχὴ, εἰς ἐόντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, εἴην· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ὦ, ἦς, ἦ. ἢ ἀπὸ τοῦ εἰμί, τὸ δεύτερον, εἶς· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ μεταβολῇ τοῦ τόνου, εἶ. τὰ γὰρ ὑπαρκτικὰ ῥήματα, παθητικὰ οὐκ ἔχουσιν, οἷον ὑπάρχομαι, εἰμί, οὐ λέγεται ἔμαι· οὕτω καὶ ἔω, οὐ λέγεται ἔομαι. τὸ ἐστὶ, καταρχὰς τιθέμενον, βαρύνεται· ὡς τὸ, ἔστι πόλις: — βαρύνεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ Ὡς, καὶ μετὰ τοῦ Μὴ ἀπαγορευτικοῦ· καὶ μετὰ τοῦ Ἀλλά· καὶ μετὰ τοῦ Καί· καὶ μετὰ τοῦ Τοῦτο.

Εἰμὶ, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἕω· καὶ ἐπεὶ τὰ εἰς μι φύσει μακρᾷ παραλήγεται, πλεονάζει τὸ ι, καὶ γίνεται εἰμί. καὶ ἔστι συζυγίας τετάρτης. οὐκ ἐτράπη δὲ εἰς η, ἵνα φυλάξῃ λείψανον τοῦ Ἀττικοῦ. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνων, ἰσοσύλλαβα τοῖς πρωτοτύποις, πηγνύω, πήγνυμι· τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων, περιττοσύλλαβα, διδῶ, δίδωμι.

Εἶμι, ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι. τοῦτο παρὰ τὸ ἕω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴω· καὶ ἐξ αὐτοῦ εἴωμι· καὶ συγκοπῇ,

εἶμι· σημαίνει δὲ τὸ πορεύομαι· καὶ τὰ μὲν ἐνικὰ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· τὰ δὲ πληθυντικὰ, διὰ τοῦ ι· ἔστιν ἴμι διὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἵημι κατὰ συγκοπήν. τοῦ εἶμι τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἴω τοῦ διὰ τοῦ ι· ὁ παρατατικὸς, εἶν· τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν, διὰ τοῦ ι· ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ τῶν εἰς μι, καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται. τὸ τρίτον, ἴσαν· ἀπὸ τοῦ ἴμεν, τὸ ἀπαρέμφατον, ἴμεναι· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἴμεν· Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσί: — τουτέστιν, εἰς τὰ οἰκεῖα παραγενέσθαι, Ἰλιάδος α'. ἔτι τοῦ εἶμι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἶσι· καὶ τὸ Ἰωνικὸν, ἴασσι· Καί τ' ἀγεληδὸν ἴασσι, Ἰλιάδος π', ἀντὶ τοῦ ἀπίασι, πορεύονται. τὸ δὲ εἴω, γράφεται καὶ διὰ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ι. τούτου ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἴον. τὸ ι, ἰῶτα. ἔτι καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων θεμάτων, τὸ ὑποτακτικὸν, ἴω· τὸ πληθυντικὸν, ἐὰν ἴωμεν· καὶ ποιητικῶς, ἴομεν. τὸ ο, μικρόν. διατί; καὶ λέγομεν ὅτι σχῆμα ἐστὶ Κορίνθιον.

Εἶσι, τὸ ὑπάρχουσι. γίνεται ἐκ τοῦ εἰμί, τὸ τρίτον εἰσὶ, καὶ εἶσι.

Εἶςθα] Ἰλιάδος κ', Εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἠὲ μεθῶμεν, Ἤτε καὶ ὕστερον εἶςθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν: — ἀντὶ τοῦ ἥξεις, παραγενήσῃ, ἐλεύσῃ. ἐκ τοῦ εἶμι, τὸ δεύτερον, εἶς, καὶ εἶςθα· καὶ τὸ ἦτε, εἰ σημαίνει τὸ ἄρα, περισπᾶται.

Εἶναι τὸ ὑπάρχειν. ἀπὸ τοῦ εἰμί, εἶς ἔντος· τὸ ἀπαρέμφατον ἔναι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἶναι. καὶ τὸ, Τοῖοι εἰμέν, κατὰ πλεονασμὸν ἔχει τὸ ι. ἀπὸ τοῦ εἰμί, τὸ πληθυντικὸν, ἐμέν, καὶ εἰμέν. ἔστι καὶ ἔτι ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ὤφειλεν εἶναι ἴναι, ἵνα φυλάξῃ τὴν παραλήγουσαν τοῦ πληθυντικοῦ· ἀλλὰ συνεξέδραμε τῷ ὁμοίῳ αὐτοῦ εἶναι· ὅπερ ἐν συνθέσει γίνεται παρεῖναι καὶ ἀπεῖναι. ἔστι καὶ ἔτι δεύτερος ἀόριστος. ἵημι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧν· καὶ ὤφειλε τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι ἔναι, διὰ τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου τῶν πληθυντικῶν· ἢ ἦναι, διὰ τὸν ἐπεῖθεν κανόνα τοῦ τρίτου πρασώπου. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, τοῦ μὲν ἑνὸς ἀπαιτοῦντος τὸ ε, τοῦ δ' ἑτέρου τὸ η, ἐγένετο εἶναι, φυλάττον τοῦ μὲν η τὸν μακρὸν χρόνον, τὴν παραλήγουσαν δὲ τοῦ ἐμέν. τοῦτο δὲ δασύνεται καὶ ἐν συνθέσει, ἀφεῖναι, καὶ καθεῖναι, καὶ ἐξεῖναι.

* Εἰνάλιος, ὁ θαλάσσιος· παρὰ τὸ ἐν καὶ ἅλς ἁλός.

Εἰσῇμεν, ἀντὶ τοῦ εἰσῄειμεν, σὺν τῷ ι, Καλλίας Πεδήταις. καὶ εἰσῇσαν, ἀντὶ τοῦ εἰσῄεσαν, σὺν τῷ ι, Ἀγάθων Ἀερόπῃ. καὶ εἰσῇα, ἀντὶ τοῦ εἰσῄειν.

302 Εἴνατος, ἐκ τοῦ ἔννατος, κατὰ μεταβολὴν τοῦ ν εἰς ι. καὶ ἡ μὲν τῶν Ἀργείων διάλεκτος μεταβάλλει τὸ ι εἰς ν· καὶ γὰρ τὸ σπείδω σπένδω λέγουσι, καὶ τὸ αἰεὶ, αἰέν· ἡ δὲ τῶν Σικελῶν, τὸ ἀνάπαλιν, τὸ ν εἰς ι μεταβάλλει· τὸ γὰρ ἐννάνυχον, εἰνάνυχον λέγουσι· καὶ τὸ ἔνδον, ἐνδοῖ.

Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ: — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἐννέα νύκτας, ὡς μονώνυχες· ἀπὸ εὐθείας τῆς εἰνάνυξ. εἰ δέ τινα ἐπιφέρει Ταραῖος τὸ, — παρὰ νύκτας ἴαυον: — ἴστω ὅτι σύνθετα οὕτω πολλὰ λέγεται τῷ ποιητῇ, ὡς τὸ, — ποδάνικτρα ποδῶν.

Εἰνατία, ἐπίθετον τῆς Εἰλειθυίας. Καλλίμαχος, Εἰνατίην ὁμόδελφον ἐπ' ὠδίνεσσιν ἰδοῦσα: — εἴρηται οἷον Κρητική· Εἴνατος γὰρ τόπος Κρήτης· ἔνθα ἐτιμᾶτο ἡ Εἰλείθυια.

Εἰνατεὶς] — ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων: — παρὰ τὸ εὐνή, εὐνάτηρ, καὶ εἰνάτηρ. σημαίνει δὲ τὴν σύνευμφον.

Εἰνοσίφυλλον, τὸ κινοῦν τὰ φύλλα. παρὰ τὴν ἔνοσιν, τὴν κίνησιν, πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ τὸ φύλλον.

Εἵνεκα] Ἰστέον ὅτι ἔκτασις μέν ἐστιν, ἡ ἐν φωνήεσι γινομένη· ἐπέκτασις δὲ, ἡ ἐν στοιχείῳ. τὴν δὲ ἐπέκτασιν εἴωθε λέγειν τὴν κατὰ τὸ τέλος, τοιόνδε. τοσόνδε· ἔκτασις δὲ, εἵν, ἐνείκω, εἵνεκα, πλεονασμῷ τοῦ ι.

Εἶπον, ῥῆμα προςτακτικόν. τὸ θέμα, ἔπω τὸ λέγω· ὁ πρῶτος ἀόριστος, εἶπα· καὶ ἔστι σεσημειωμένον· τὸ τρίτον, εἶπε· καὶ τὸ προςτακτικὸν, εἶπον, εἰπάτω, εἰπάτωσαν. Μένανδρος, Εἶπον δὲ, τί ποιεῖν μέλλετε· ἀντὶ τοῦ εἰπέ. ἔπω· ὁ μέλλων, ἔψω· ὁ ἀόριστος ὤφειλεν εἶναι εἶψα· ἀλλὰ σεσημειωμένον ἔν. ἢ μετοχὴ ὤφειλεν εἶναι ἔπας καὶ ἐπών· ἀλλὰ μὴν ὁ εἴπας καὶ ὁ εἰπών, ἐφύλαξε τὴν παραλήγουσαν αὐτῶν τὴν ει δίφθογγον. Ἰστέον ὅτι λέγει ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης ὁ Χάραξ, ὅτι τὸ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ προςτακτικὸν ἀξύνεται· οἷον εἰπόν, ἀντὶ τοῦ εἰπέ· δεύτερος ἀόριστος ἔστι κατὰ τὴν Συρακουσίων γλῶσσαν· καὶ γὰρ οἱ Συρακούσιοι τὰ τρίτα πρόσωπα τοῦ δευτέρου ἀορίστου μεταποιοῦνται εἰς ον, τὸν τόνον φυλάττοντες τῶν προςτακτικῶν· οἷον τὸ λάβε, λάβον· καὶ τὸ ἄνελε, ἄνελον. εἰ οὖν ἔστιν εἰπὲ ὀξύτονον, κατὰ τὴν τῶν Συρακουσίων διάλεκτον εἰπόν· τὸ δὲ εἶπον βαρύνεται παρὰ Μενάνδρῳ. ἔστι δὲ ἀόριστος πρῶτος, ἀπὸ τοῦ εἶπα.

Εἴπῃςθα, σὺν τῷ ι, κατ' ἐπέκτασιν τῆς θα· ἐὰν εἴπῃς, εἴπῃςθα. Ἰστέον ὅτι τὸ εἴπεσκεν, τὴν τῆς μετοχῆς ἀρχὴν ἐφύλαξε τῆς εἰπών εἰπόντος· οὐ μὴν τοῦ ἐνεστῶτος· ἔπω γάρ ἐστιν ὁ ἐνεστώς.

Εἴπαισαν] ἔπω τὸ λέγω· ὁ μέλλων, ἔψω· ὁ ἀόριστος, εἶπα· ἡ μετοχὴ, ὁ εἴπας· καὶ τὸ εὐκτικὸν, εἴπαιμι, εἴπαις, εἴπαι· καὶ Ἀττικῇ ἐπεκτάσει, εἰπαίη· καὶ ἐπεὶ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶν τρίτον πρόσωπον εἰς η λῆγον, προςθέσει τοῦ σ, τὸ δεύτερον ποιεῖ· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ν, τὸ πρῶτον· γίνεται γοῦν ἐξ αὐτοῦ εἰπαίην· τὸ πληθυντικὸν εἰπαίημεν· τὸ τρίτον, εἰπαίησαν· καὶ συγκοπῇ, εἴπαισαν.

Εἰραφιώτης, ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι τῷ μηρῷ τοῦ Διός, ἐῤῥαφιώτης, προσελθόντος τοῦ ι, καὶ ἀποβληθέντος τοῦ ρ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρέφεσθαι τὸ στεφανοῦσθαι, γέγονεν ἐραφιώτης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι· ἢ παρὰ τὸ ἔριφος· φασὶ γὰρ αὐτὸν ὑπὸ ἐρίφων ἀνατραφῆναι. ἢ παρὰ 303
τὸ ἐρίω αὐτὸν πλέκεσθαι. εἰς τὸ ἔρεψα.

Εἴρερος, παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, ἢ περὶ τὴν γῆν δουλεία· ἢ παρὰ τὸ ἔρειον ἔρος· καὶ διπλασιασμῷ, ἔρερος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ τείρω τείρερος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, ὁ προαιρούμενος τοῦ λέγειν μετὰ παῤῥησίας. ἢ παρὰ τὸ ἔῤῥειν, ἢ τὸ ἔῤῥεσθαι καὶ φθείρεσθαι ποιοῦσα.

Εἰρεσία, ἡ κωπηλασία. παρὰ τὸ ἐρέτης, ἐρεσία· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα.

Εἰρέσιον, πόλις Βοιωτῶν· ὅτι, κατακλυσμοῦ ποτὲ γενομένου, συνέβη περὶ Βοιωτίαν πολλὰς λίμνας ἀναφανῆναι. οἱ οὖν ἐγχώριοι πλάταις καὶ κώπαις καὶ εἰρεσίᾳ κεχρημένοι τὰς πρὸς ἀλλήλους ἐπιμιξίας ἐποιοῦντο. ἐκ τούτου οὖν τὰς πόλεις ὠνόμασαν· ἀπὸ μὲν τῶν πλατῶν, Πλαταιάς· ἀπὸ δὲ τῶν κωπῶν, Κώπας· ἀπὸ δὲ τῆς εἰρεσίας, Εἰρέσιον.

Εἰρεσιώνη, εὐμεγέθης κλάδος, ἐξ ἐρίων ἔχουσα στέμματα, κλῶνας καὶ ἰσχάδας, καὶ τῶν καθαρῶν ἀκροδρύων ὁρμαθοὺς. ἢ θάλος ἐστὶν ἐλαίας πάντας τοὺς καρποὺς ἔχον ἀπηρτισμένους, καὶ στέμμα λευκὸν καὶ φοινικοῦν. προεστίθετο δὲ ἱκεσία τῷ Ἀπόλλωνι ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,

ἢ οἱ περὶ Θησέα σωθῆναι δοκοῦσι. καταχύσματα δὲ καὶ κύλικα οἴνου κεκραμένην καταχέοντες αὐτῆς, ἐπιλέγουσιν· Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους, Καὶ μέλιτος κοτύλην καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι· Καὶ κύλικ' εὐζώρου οἴνου μεθύουσα καθεύδει: — ὠνόμασαν δὲ οὕτως, οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ ἐρίοις καταστέφεσθαι· ἢ παρὰ τὸ εἴρεσθαι, ὅ ἐστι συμπλέκεσθαι τοὺς καρπούς· οἱ δὲ, ὅτι εἴροντο τὸν θεὸν, τί ποιήσουσι μετὰ τὴν θυσίαν τὸν κλάδον· (καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ κορυθάλειαν·) ἢ ἀπὸ τοῦ τοῖς κλάδοις ἐνεῖρχθαι τὰ ἐξ αὐτῆς κρεμάμενα· ἢ ἀπὸ τῶν στεμμάτων. στέμματα γὰρ τὰ ἔρια λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Λυκοῦργος δέ φησιν, ἀφορίας γενομένης Ἀθηναίοις, τοῦτο ἐπιτελεσθῆναι κατὰ χρησμὸν, οἷον ἱκετηρίας.

Εἴρην, ὄνομα ἡλικίας· παρὰ τὸ εἴρειν καὶ λέγειν· ὁ ἤδη λέγων καὶ δημηγορῶν· καὶ γὰρ τὰς ἐκκλησίας εἴρας προσηγόρευον. εἰ μὲν παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, διὰ διφθόγγου· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἱερὰς εἶναι, διὰ τοῦ ἰῶτα.

Εἰρήνη, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω· ἢ παρὰ τὸ εἴρειν ἡμᾶς ἐπ' αὐτήν· ἢ διὰ τὸ ἠρεμεῖν τὸν νοῦν.

Εἱρκτὴ, παρὰ τὸ εἴργω τὸ κωλύω· τοῦτο ἀπὸ τοῦ εἔργω, κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον.

Εἱρμὸς, παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω.

Εἰροπόκος] τὰ ἔρια, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, γίνεται εἴρια. παρὰ γοῦν τὸ ἔριον, καὶ τὸ πέκω τὸ ξαίνω γίνεται ἐριοπόκος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ συγκοπῇ, εἰροπόκος.

Εἰροκόμος] τὸ ἔρος, πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται εἶρος, ὡς τὸ, — ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα: — σημαίνει δὲ τὸ ἔριον. γίνεται ἐκ τοῦ ἔρρω τὸ κάμνω ἔρρος· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἰῶτα, εἶρος, ὁ μετὰ ταλαιπωρίας ἐργαζόμενος. ἐκ τοῦ εἶρος καὶ τοῦ κομῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι, γίνεται [εἰροκόμος,] ἡ τοῖς ἐρίοις ἐπιμελουμένη.

Εἴρυσθαι, σημαίνει τὸ φυλάξαι. ἔστιν ἐρύω ἐρύσω εἴρυκα εἴρυμαι εἴρυται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον εἰρύσθαι, ὡς λελύσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔρυμι, τὸ παθητικὸν ἔρυμαι· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἔρυσθαι, προπαροξυτόνως καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς ζεύγνυμι, ζεύγνυσθαι. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ εἰλκύσθαι. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἑλκύω, εἰλκύσθαι· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἕλκυμι, εἴλκυσθαι.

Εἰρύαται] Ἰλιάδος α', εἰρύαται, ῥύονται, φυλάττουσιν. εἰρύω, εἴρυμι· τὸ παθητικὸν, εἴρυμαι· τὸ γ', εἴρυνται· καὶ Ἰωνικῶς, εἰρύκαται.

Εἰρύσασθαι, τὸ φυλάξαι· μέσος ἀόριστος α' παθητικός, ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ ἐρύω, ἐρύσασθαι, καὶ Ἰωνικῷ πλεονασμῷ.

Εἴρυτο, Ἀρίσταρχος προπαροξυτόνως· πάνυ γὰρ ὑγιῶς, ὡς τὸ ἐζεύγνυτο, οὕτω καὶ τοῦτο. ὁ μέντοι Τυραννίων προπερισπᾷ, ἀπὸ τοῦ εἴρυμι, εἰρῦτο· Ἰλιάδος θ', Ἀνὴρ δ' οὔτι Διὸς νόον εἰρύσαιτο: — κατέσχοι, κρατήσειεν. ἀπὸ τοῦ ἐρύω.

Εἰρωνεύεσθαι, ψευδολογεῖν, χλευάζειν, ὑποκρίνεσθαι. παρὰ τὸ εἴρων εἴρωνος, εἰρωνεύω· ὅθεν καὶ εἰρωνεία. τὸ δὲ εἴρων, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω γίνεται εἴρων, ὁ ἀπατεών, ὁ διὰ λόγων παραλογιζόμενος, ὁ ἄλλα μὲν φρονῶν, ἄλλα δὲ λέγων.

Εἴρω, τὸ λέγω. παρὰ τὸ ὦ, ὃ σημαίνει τὸ λέγω· οὗ παράγωγον ἡμί· ἀφ' οὗ τὸ, Ἦ, καὶ κυανέῃσιν: — ὡς οὖν ἄγω, ἀγείρω· ἄθω, ἐθείρω· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὦ, εἴρω· ὅθεν καὶ εἴρειν, τὸ κατὰ γλῶσσαν λέγειν· συνείρειν δὲ λέγουσι τοὺς ἐν τῷ ἀναγινώσκειν συναπτοντας καὶ λόγον ποιοῦντας. εἰς τὸ ῥητορικόν. ὁ δὲ Σέλευκος, ἀπὸ τοῦ συνειργμένα καὶ συνηρμοσμένα λέγεσθαι τοῦ λόγου τὰ μέρη. τοῦτο δὲ τὸ εἴρω, ὅτε μὲν ψιλοῦται, σημαίνει τὸ λέγειν· ὅτε δὲ δασύνεται, σημαίνει τὸ συνάπτω.

Εἴρω, τὸ ἐρωτῶ· ὁ μέλλων, ἐρῶ· ὁ ἀόριστος πρῶτος, εἶρα· ὁ δεύτερος, εἶρον· οὐκ ἔστι δὲ ἐν χρήσει· ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, εἰρόμην, εἴρου, εἴρετο· τὸ ἀπαρέμφατον ἔρεσθαι· καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐρέσθαι· ἀλλ' ἐξηκολούθησε τῷ φέρεσθαι καὶ θέρεσθαι. τοῦ εἶρα τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἔρω, οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει· τὸ παθητικὸν, ἐὰν ἔρωμαι, ἐὰν ἔρῃ, ἐὰν ἔρηται, ἐν χρήσει· καὶ αὐθυποτακτικόν· — εἴ τίς σε ἔρηται: — τοῦ εἴρω τὸ παθητικὸν εἴρομαι. καὶ Ὅμηρος, Εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε: — ἀφαιρουμένου τοῦ ι ἔρομαι, ἔρῃ, ἔρεται· καὶ ἐπέρεται. τὸ ἐρωτᾷ. ὁ παρατατικὸς, ἠρόμην ἤρου ἤρετο, καὶ ἐπήρετο. τούτου τοῦ εἴρω ὁ μέλλων ἐστὶ ἐρῶ· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα περισπώμενον, ἐρέω ἐρῶ· ἔστι δὲ ἐν χρήσει· ὁ μέλλων, ἐρήσω, καὶ ἐρήτομαι.

Εἴρετο, σημαίνει τέσσαρα· τὸ ἐπηρώτα, ὡς τὸ, Εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος: — καὶ τὸ ἠρώτων, οἷον, Εἴρομαι παῖδας τοῦ κασίου: — σημαίνει καὶ τὸ λέγειν, ὡς τὸ, Εἴρετο δεύτερον αὖτις: — καὶ πληθυντικῶς εἴροντο ἀντὶ τοῦ ἔλεγον· — εἴροντο δὲ κηδε' ἑκάστῃ.

Εἷς, διατί δασύνεται; τὸ ε τῶν ἀριθμῶν δασύνεται. διατί περισπᾶται; τὰ εἰς εις ὀνόματα μὴ κοινολεκτούμενα, ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν, ἀποστρέφεται τὴν ὀξεῖαν τάσιν. ὀνόματα δὲ εἶπε διὰ τὰς μετοχὰς, οἷον τυφθείς. κοινολεκτούμενα δὲ εἶπε διὰ τὸ εὐγενὴς καὶ εὐσεβής· οἱ γὰρ Βοιωτοὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσιν. εἷς ἑνός· ὁ κανών· τὰ εἰς εις μονοσύλλαβα ὀνόματα ἀρσενικὰ διὰ τοῦ νος κλίνεται· οἷον κτείς, κτενός· δεὶς, δενός· [εἷς, ἑνός] ὅπερ ἰσοδυναμοῦται τῷ τὶς· ὅπερ μετὰ τοῦ οὐ, οὐδεὶς, οὐδενός· καὶ μετὰ τοῦ μὴ, μηδεὶς. πρόσκειται, μονοσύλλαβα· διὰ τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβάς· οἷον, χαρίεις, χαρίεντος. πρόσκειται, ὀνόματα· διὰ τὰς μονοσυλλάβους μετοχάς· οἷον θεὶς, θέντος· εἷς, ἕντος· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀφεὶς ἀφέντος, ὁ ἀπολυσας. πρόσκειται, ἀρσενικὰ, διὰ τὸ κλεὶς κλειδὸς θηλυκόν. γίνεται δὲ εἷς παρὰ τὴν ἕσιν καὶ ἄφεσιν, ὁ ἀπολελυμένος καὶ μεμοκωμένος. διαφέρει δὲ τοῦ οὐδεὶς κατὰ τρόπους δ'. πρῶτον, ὅτι τὸ μὲν εἷς, δασύνεται καὶ περισπᾶται· τὸ δὲ οὐδεὶς, οὔτε δασύνεται οὔτε περισπᾶται. δεύτερον, ὅτι τὸ μὲν εἷς ἀριθμητικόν ἐστι· τὸ δὲ οὐδεὶς, ἀόριστον. τρίτον, ὅτι τὸ μὲν εἷς, οὔτε δυϊκὰ ἔχει, οὔτε πληθυντικά· τὸ δὲ οὐδεὶς, καὶ δυϊκὰ ἔχει καὶ πληθυντικά, οἱ οὐδένες, τῶν οὐδένων. τέταρτον, ὅτι τοῦ μὲν εἷς, τὸ θηλυκὸν, μία· τοῦ δὲ οὐδεὶς, ὁμοφώνως οὐδεὶς. γίνεται καὶ παρὰ τὸ ἕω τὸ ὑπάρχω, ὁ εἷς. τὸ θηλυκὸν ἀπέλειψε. δύο γὰρ κανόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι. ὁ μὲν εἷς λέγει, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ κοινοὶ θέλουσιν εἶναι· οἷον οἱ δύο, καὶ αἱ δύο· οἱ τρεῖς, καὶ αἱ τρεῖς. ἢ οὕτως· τὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα κοινά εἰσι τῷ γένει, καὶ ὁμοφωνοῦσι τῷ ἀρσενικῷ τὰ θηλυκά· οἷον οἱ πέντε, καὶ αἱ πέντε· οἱ ἑπτὰ, καὶ αἱ ἑπτά. οὕτως ὤφειλε καὶ τὸ θηλυκὸν ὁμοφωνεῖν τῷ ἀρσενικῷ. ὁ δὲ ἕτερος λέγει, ὅτι πᾶσα γενικὴ διὰ τοῦ ντος κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς ἄλφα, καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρὰν ποιοῦσα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ· οἷον, χαρίεντος, χαρίεσσα. εἷς, ἕντος, ὤφειλεν εἶναι ἔσσα τὸ θηλυκόν. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, τοῦ μὲν ἑνὸς ἀπαιτοῦντος ὁμοφωνεῖν τῷ ἀρσενικῷ, τοῦ δὲ κατὰ παρασχηματισμὸν, ἤγουν ἔσσα, ἀπέλειψε, καὶ ἐγένετο ὡς ἀπὸ τοῦ ἷος ἀρσενικοῦ, σημαίνοντος τὸν μόνον, τὸ

θηλικὸν, ἴα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μία μιᾶς. καὶ λέγει ὁ κανὼν τὸν τόνον. τὸ γὰρ μιᾶς καὶ ἱᾶς, Ἰωνικὴν ἔχει τάσιν· ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ἐπὶ τῶν εἰς α βραχυκαταληκτούντων εἰώθασιν οἱ Ἴωνες βαρύνειν τὰς λέξεις, ὡς καὶ ἡμεῖς· οἷον, ἄγυια, ὄργυια· Πλάτεια, Θέσπεια. ὅταν δὲ γένηται ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρὰ, Ἰωνικῷ ἤθει καταβιβάζεται ὁ τόνος· οἷον, ἀγυιὰ, ὀργυιὰ, Θεσπειά. τοῦτο οὖν ἐστι τὸ εἰρημένον τῷ τεχνίτῃ. τὸ γὰρ μιᾶς καὶ ἱᾶς. ἐπειδὴ οὖν τὸ μία καὶ ἵα ἐν τῇ γενικῇ καὶ ὀοτικῇ μακροκαταληκτεῖ, τούτου χάριν τῷ Ἰωνικῷ ἤθει κατεβίβασε τὸν τόνον καὶ περισπᾶται· οἷον, ἱᾶς, ἱᾷ· μιᾶς, μιᾷ. ὅθεν καὶ ἡ αἰτιατικὴ, ἐπειδὴ οὐκ ἐγένετο μακροκατάληκτος, οὐ κατεβίβασε τὸν τόνον, ἀλλὰ παροξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ· οἷον, ἵαν, καὶ μίαν.

Εἰσόκεν] ἔστιν ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν· ἐκ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ τοῦ ὁ ἄρθρου ἀναφορικοῦ, καὶ τοῦ κὲν συνδέσμου· καὶ ἀποροῦσι τινὲς, ὅτι ἐν συνθέσει ἐστίν, ἢ ἐν παραθέσει· καὶ λέγουσιν, ὅτι κανὼν ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ε λήγοντα ἐπίῤῥήματα χρόνου δηλωτικὰ θέλουσιν ἔχειν πρὸ τοῦ ε τὸ τ, ἄλλοτε, ἐνίοτε, ἑκάστοτε· καὶ ὅτι οὐδέποτε ὁ κὲν σύνδεσμος καταρχὰς συντίθεται. οὐδέποτε γὰρ τοῦτο τὸ ἐπίῤῥημα χωρὶς τοῦ κὲν συνδέσμου λαμβάνεται παρὰ τῷ ποιητῇ· Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην ἕλοιτε: — Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται: — ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι αἱ προθέσεις παρατιθέμεναι τοῖς ὀνόμασιν, ἔννοιαν ἔχουσαι τοπικοῦ, ποιοῦνται τὰς σχέσεις· οἷον, οἴκου, ἐξ οἴκου· οἶκον, ἐς οἶκον. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἄρθρα τὰ σημαίνοντα τὴν ἀναφοράν. ἡ δὲ ἀναφορὰ, ἐν τῷ χρόνῳ οὖσα καὶ λαβοῦσα τὴν παράθεσιν τῆς προθέσεως, ποιεῖ σχέσιν χρονικήν. οὗ, ἐξ οὗ· ᾧ, ἐν ᾧ. ἐν οὖν τρόπον τὸ ἐξ οἴκου, ὅτε ἀποστῇ τῆς προθέσεως, οὐκέτι σχέσιν τοπικὴν σημαίνει, ὁμοίως καὶ τὸ εἰς οἶκον, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ εἰσόκεν, ἐὰν ἀποστῇ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου, ἐκστήσεται καὶ τὸ σημαινόμενον.

306

Εἴσω] ὡς ἀπὸ τῆς ἐξ προθέσεως γίνεται ἔξω, καὶ ἀπὸ τῆς πρὸ, πρόσω· καὶ ἀπὸ τῆς ἐς Ἀττικῶς, ἔσω· οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς εἰς προθέσεως γίνεται εἴσω. καὶ ἔστιν ἀντὶ τῆς εἰς· ὡς τὸ, Καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω: — ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν Ἴλιον.

Εἰσίθμη, ἡ εἴσοδος. ἀπὸ τοῦ ἴω τὸ πορεύομαι, ὁ μέλλων, ἴσω ἴσομαι· οἷον, Ἴσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν: — ἀπὸ τοῦ ἴσω, ἴσμη· καὶ μετὰ τῆς εἰς προθέσεως, εἰσίθμη.

Εἰσήῤῥησεν, εἰσεφθάρη, εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθεν. εἰςρῶ τὸ εἰσέρχομαι· ὁ μέλλων, εἰςρήσω· ὁ ἀόριστος, εἰσέῤῥησα· τροπῇ τοῦ ε εἰς η, εἰσήῤῥησα. καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ἢ ἐκ τοῦ εἰσέῤῥω.

Εἰςπραξις, ἡ ἀπαίτησις· καὶ εἰςπράττει, ἀπαιτεῖ.

Εἰςπνήλης, ὁ ἐρώμενος. Καλλίμαχος, Μέμβλετο δ' εἰςπνήλαις, ὁππότε κοῦρος ἴοι: — ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος εἰςπνεόμενος· Λακεδαιμόνιοι γὰρ εἰςπνεῖν φασὶ τὸ ἐρᾶν. ἢ παρὰ τὸ ἕπεσθαι τοῖς ἐρωμένοις· ἐπνήλης τὶς ὤν, καὶ εἰςπνήλης.

Εἱστήκειν, μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐκ τοῦ ἑστήκω ῥήματος. διὰ τὸ μὴ συνεμπεσεῖν κατὰ τὸ δεύτερον καὶ γ' πρόσωπον τῷ ἰδίῳ ἐνεστῶτι, ἐπλεόνασε τὸ ι, καὶ γέγονεν εἱστήκειν.

Εἰσάμενος, ὁμοιωθείς· ἐκ τοῦ εἴδω τὸ ὁμοιῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἱδρυσάμενος· Εἰσάμενοι παρὰ θίνα, θυηπολίης ἐμέλοντο.

Εἶσεν. ἀντὶ τοῦ ἐκάθισεν· καὶ μετὰ τῆς κατὰ καὶ δὲ, κατὰ δὲ εἶσεν· Καδδεῖσεν ἐν θαλάσσῃ.

Εἵσατο, ἔδοξεν, ἐφάνη. ἐκ τοῦ εἴδω τὸ φαίνομαι, ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ ἀόριστος, εἶσα· ὁ μέσος, εἰσάμην· τὸ εὐκτικὸν, εἰσαίμην.

Εἶτα, ἔστιν ἐπίῤῥημα τάξεως. καὶ ὥςπερ ἀπὸ τοῦ δὴ γίνεται δῆτα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἰ, εἶτα.

Εἰῶσιν] ἔστιν ἐῶ τὸ συγχωρῶ, β' συζυγίας τῶν περισταμένων. τὸ πληθυντικὸν, ἐάομεν ἐῶμεν· τὸ γ', ἐάουσιν ἐῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἰῶσι· Καὶ οὐκ εἰῶσιν ἐκπέρσαι: — πλεονάζει γὰρ τὸ ι, ὥςπερ καὶ ἐκ τοῦ ἕωλον γίνεται εἴωλον.

Εἴωθα] ἔστιν ἔθω σημαῖνον τὸ ἐξ ἔθους τί διαπράττομαι· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ μέσος, εἶθα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, εἴωθα· καὶ συναρχομένως, ἔωθα· Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐμικλᾶν ὅ τι νοήσω: — ἀντὶ τοῦ ἐξ ἔθους ἔχει μοι ἐμποδίζειν. οἱ γὰρ Αἰολεῖς, τὸ εἴωθα, ἔωθα λέγουσιν.

Ἕα] Ἢ κεν ζῶς ἀμενηνὸς ἕα χαλκοῖο τυπῆσιν: — ἔστιν ἦν· κατὰ διάλυσιν, ἕα.

Ἐάγη] ἔστιν ἄγω τὸ κλάνω· ὁ μέλλων, ἄξω· ὁ ἀόριστος, ἔξα· ὁ β', ἔγον· ὁ παθητικὸς, ἔγην, ἔγης, ἔγη· καὶ κατὰ διάλυσιν, ἐάγη.

Ἐαδώς] ἔστιν ἥδω τὸ εὐφραίνομαι· ὁ β' ἀόριστος, ἥδοθ, ἥδες, ἥδε· καὶ κατὰ διάλυσιν, ἔαδε. ἔστιν ἄδω τὸ ἀρέσκω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἧδα· διαλύσει, ἔαδα· καὶ ἡ μετοχὴ, ἑαδὼς ἑαδότος· καὶ ἑαδότα θυμὸν, τὸν ἀρέσκοντα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἧκα, ἧδα· καὶ διαλύσει, ἔαδα. 307

Ἔασας] — ἐπεί με πρῶτον ἔασας: — τουτέστιν ἐχαροποίησας. ἀπὸ τοῦ ἥδω. ἥσω, ἧσας· καὶ ἐν διαιρέσει, ἔασας.

Ἐάλη] Αἰνείας δ' ἐάλη: — ἀντὶ τοῦ συνεστράφη· παρὰ τὸ ἁλῶ τὸ ἐκκλίνω καὶ πλανῶ· οἱ γὰρ ἐκκλίνοντες τινὰς καὶ πλανῶντες, οὐκ ἐπαίρονται, ἀλλὰ συστρέφονται. ὅθεν καὶ τὸ, εἰς ἵππους ἅλλεται, ἀντὶ τοῦ ἁλεῖται, ὃ ἐστὶ συστραφῇ. ἁλῶ· ὁ μέλλων, ἁλήσω· ὁ β' ἀόριστος, ἧλον· ὁ παθητικὸς, ἥλην· (ἐξ οὗ καὶ ἡ μετοχὴ, ἁλείς·) τὸ β', ἥλης· τὸ γ', ἥλη· καὶ διαλύσει, ἐάλη. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὥςπερ ὁ ἔστην δεύτερος ἀόριστος, τῇ μὲν φωνῇ ἐνεργητικός ἐστι, τῇ δὲ διαθέσει παθητικός· οὕτω καὶ ὁ ἥλων β' ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ ἁλώσω μέλλοντος γινόμενος, τῇ μὲν φωνῇ ἐνεργητικός ἐστιν· ἥλων γὰρ ὡς ἔδων καὶ ἔβλων· τῇ δὲ διαθέσει παθητικός. ἥλων γὰρ ὑπὸ σοῦ, φαμὲν, καὶ οὐχ ἥλων σέ· ἀντὶ τοῦ, ἐλήφθην ὑπὸ σοῦ, καὶ οὐκ ἐλήφθην σέ. ἔστιν ἁλῶ τὸ πορθῶ· ἐξ οὗ παράγωγον, ἅλωμι· ὁ μέλλων, ἁλώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἥλων· τὸ τρίτον, ἥλω· καὶ διαλύσει τοῦ η εἰς ε καὶ α, ἐάλω, τὸ ἐλήφθη.

Ἐάν] ἐκ τοῦ εἰ συναπτικοῦ συνδέσμου καὶ τοῦ ἂν παραπληρωματικοῦ, γίνεται εἰὰν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἐάν.

Ἐάφθη] ἢ παρὰ τὸ ἑῶ ἐάθη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ· ἢ παρὰ τὸ ἅπω τὸ ἀκολουθῶ, εἵφθη· (ἵν' ᾖ, ἐπηκολούθησε·) καὶ ἐν διαιρέσει τῆς ει διφθόγγου εἰς ε καὶ α, ἐάφθη. ἔστι δὲ τὸ πάθος μονήρες, καὶ οὐδὲν αὐτῷ ὅμοιον· οὐ γὰρ εἰς ε καὶ ι διελύθη, οὐδ' εἰς δύο εε, ἀλλ' εἰς ε καὶ α.

Εᾶ, σημαίνει δύο· τὰ ἀγαθὰ, ὡς τὸ, θεοὶ δωτῆρες ἐάων: — καὶ τὰ ἑαυτοῦ, ὡς τὸ, — ἐὰ πρὸς δώματα καλά: — εἴρηται, ὅτι τὰ ἀγαθὰ ἰδιοποιούμεθα, τὰ δὲ κακὰ ἀπαλλοτριοῦμεν· ἐὸν γὰρ τὸ ἴδιον. παρὰ τὸ ἕω τὸ πορεύω· οἷον, — ἐπεί χ' ἐῶμεν πολέμοιο: — σημαίνει τὸ ἀγαθὸν· ἀφ' οὗ ἐός. τὸ θηλυκὸν, ἐή· ὡς ἀγαθὸς ἀγαθή· τὸ πληθυντικὸν, ἐαὶ ἐῶν· καὶ ἐν διαλύσει,

ἐάων, ὡς πυλῶν πυλάων. τίθεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν. ἔστι γὰρ ἀρσενικὸν, ἑὸς, ὁ ἀγαθός· τὸ θηλυκὸν, ἑή· καὶ τὸ οὐδέτερον, ἑόν. τὸ δὲ ἑὸν, οὐκ ἐκλίθη· ἀλλ' ἐὰ τὰ ἀγαθά· ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῇ ἐὸν μετοχῇ.

Ἔαρ, παρὰ τὸ αὔω, ὃ σημαίνει τὸ φαίνω, ἢ τὸ λάμπω. ἐπὶ τοῦ αἵματος· διὰ τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν τὸ αἷμα· ἐπὶ δὲ τοῦ καιροῦ, παρὰ τὸ ἕω τὸ πέμπω· τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί· ἀπὸ τοῦ τὰ συνεχόμενα τῷ χειμῶνι καὶ μεμυκότα τότε προϊέναι.

Ἔασι, ῥῆμα τῶν εἰς μι Ἰωνικῶς. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα, Ἰωνικά. ἔστι δὲ ἐκ τοῦ εἰμὶ, εἷς, ἐστί· τὸ πληθυντικὸν, ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί· τὸ Ἰωνικὸν, ἔασιν, ὑπάρχουσι. τὸ δὲ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω, τετάρτης ἐστὶ συζυγίας τῶν εἰς μι· καὶ γίνεται ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ὑπάρχω, παράγωγον ἐμί· καὶ ἐπεὶ τὰ εἰς μι φύσει μακρὰ παραλήγεται, πλεονάζει τὸ ι, καὶ γίνεται εἰμί. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνου μεταγόμενα εἰς μι, ἰσοσύλλαβα τοῖς πρωτοτύποις· οἷον πήγνυμι πηγνύω· τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένου πλεονάζει μίαν συλλαβὴν, οἷον τιθῶ, τίθημι.

308 Ἔαται, ῥῆμα τῶν εἰς μι· παθητικὸς ἐνεστώς. εἴωθεν ὁ ποιητὴς ἐπὶ τοῦ κεῖνται καὶ ἧνται ποιεῖν, ὡς ἀπὸ περισπωμένου, τὸ Ἰωνικόν. ἕεμαι γὰρ ἐστὶ, καὶ κράσει ἧμαι, ἧται, ἧνται· καὶ Ἰωνικῶς, ἕαται. οὕτω κεῖνται, κέαται, καὶ κεῖται· Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακεῖται ἔνδον: — καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἧμαι τοῦ κάθημαι, τὰ δύο εε εἰς η κιρνᾶται· ἐπὶ δὲ τοῦ κεῖμαι, τὰ δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον, κέεμαι κεῖμαι. διατί; ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ αὐτῶν ἐστιν ἡ αἰτία· ὅτι τὸ μὲν, ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται· τὸ δὲ, ἀπὸ συμφώνου.

Ἔασκεν] ἑάω ἑῶ, ἐάσω· πλεονασμῷ τοῦ κ, ἐάσκω. τὸ α, κατὰ συστολήν· τὰ γὰρ διὰ τοῦ σκω παρηγμένα Ἰωνικὰ βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν.

Ἑανὸς, τὸ ἱμάτιον· Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ: — τὸ α μακρὸν καὶ βραχὺ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν. γένους ἐστὶν ἀρσενικοῦ. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων, ἕσω· ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ἐννύω, πλεονασμῷ ἑτέρου ν. ἐξ αὐτοῦ ἑανὸν, τὸ ἐνδυόμενον. ὁ δὲ Θρᾷξ ἐξηγεῖται ἑανὸν τὸ λεπτόν· παρὰ τὸ ἕω τὸ ἀφίημι, ὡς καὶ τὸ, — ἑανοῦ κασσιτέροιο: — τοῦ ἐπὶ λεπτὸν ἐληλασμένου. ἑανὸν, σημαίνει τρία· ἔνδυμα γυναικεῖον καὶ πέπλον, παρὰ τὸ ἕννυσθαι· ὡς τὸ, Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει: — καὶ τὸ εὐδιάχυτον, ὡς τὸ, — ἑανοῦ κασσιτέροιο: — ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν χωνείαν ἀνίεσθαι. ὅταν δὲ λέγῃ, ὅτι — ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν: — ἀντὶ τοῦ ἐπιβολαίῳ καὶ λεπτῷ ὑφάσματι.

Ἔβασον, ἀντὶ τοῦ ἔασον, συγχώρησον. οὕτως Συρακούσιοι καὶ Λάκωνες. γέγονε δὲ πλεονασμῷ τοῦ β· τὸ γὰρ ἔασον ἔβασον φασί· καὶ τὸ ἔαται, ἔβαται· καὶ τὸ ἔα, ἔβα.

30 Ἐβλαστηκότες] Ἐκ τῶν ἀγρῶν ἥκουσιν ἐβλαστηκότες: — Ἀττικῶς· βεβλαστηκότες, ἀποβολῇ τοῦ β, ὥςπερ βεβριγωμένης, ἐβριγωμένης. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἀποβάλλουσι σύμφωνον· οἱ δὲ Αἰολεῖς προςνέμουσι. τὸ ἐπτερύγωμαι. οὕτως Ἡρωδιανός.

Ἑβδομος] ἀπὸ τοῦ ἑπτὰ, ἕπτομος καὶ ἕβδομος κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων, ὡς καὶ παρὰ τὸ ὀκτὼ, ὄκτωος καὶ ὄγδοος. ἢ παρὰ τὸ ἑπτὰ, ἑπτόματος καὶ ἑβδόματος, τροπῇ τοῦ πτ εἰς βδ· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἕβδομος, ὡς παρὰ τὸ τρία, τρίατος καὶ τρίτος.

40 Ἑβδομευόμενα] τοῖς ἀποτεχθεῖσι παισὶ τὰς ἑβδομάδας καὶ τὰς δεκάδας ἤγον, καὶ τά γε ὀνόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς· οἱ μὲν, τῇ ἑβδόμῃ· οἱ δὲ, τῇ δεκάτῃ. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Ἑβδομήκοντα] τὰ διὰ τοῦ ηκοντα ἀριθμητικὰ θέλουσιν ἔχειν πρὸ τοῦ κ φωνῆεν τὸ η. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἕξ, γέγονεν ἑξήκοντα· ἐκ τοῦ ἑξάκις, ἑξήκοντα, τροπῇ Δωρικῇ τοῦ α εἰς η. τὸ δὲ ἑβδομήκοντα καὶ ὀγδοήκοντα, διὰ τοῦ ο· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ κοντα ἀριθμητικὰ οὐ θέλουσι προπαραλήγεσθαι οὔτε τῷ ο, οὔτε τῷ ε, ἐξ ἀνάγκης ἔτρεψε τὸ ο εἰς η, καὶ γέγονεν ἑβδομήκοντα καὶ ὀγδοήκοντα· καὶ ὁ ἐνενήκοντα γέγονεν ἀπὸ τοῦ ἐννενάκοντα· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, ἐνενάκοντα· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἐνενήκοντα.

* Ἔγγονος, υἱὸς υἱοῦ· υἱονεὶ ὅς ἐστι ἐν τῇ γονῇ.

Ἐγδούπησεν] ἐδούπησε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ.

Ἐγγυθήκη, σκεῦός τι· οἱ δὲ, ἄγγος χωρητικὸν σκευῶν· ἢ τὴν νῦν ἀγγοθήκην· παρὰ τὸ ἐγγὺς κεῖσθαι.

Ἐγγὺς, ἐπίῤῥημα τοπικόν. ποίας σχέσεως τῶν τοπικῶν; 309
τῆς ἐν τόπῳ. ἐκ τοῦ ἐγγίζω ἐγγίσω, ἐγγὶς, καὶ ἐγγύς, τοῦ ι τραπέντος εἰς υ, ὡς Ἀφροδίτη, Ἀφροδύτη. ἢ παρὰ τὴν γύην τὴν καὶ γῆν καλουμένην, μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, γίνεται ἐγγύς· ὡς ἄν τις εἴποι ἐν γῇ, ἧς οὐδὲν τῶν ἄλλων στοιχείων πλησιαίτερον ἀνθρώπῳ χερσαίῳ ὄντι, ἢ παρὰ τὸ γῇ καὶ τὴν ἐν πρόθεσιν, ὃ σημαίνει τὸ πλησίον, ὁ πλησιέστερος γῆς.

Ἐγγυτέρω] ὡς τὰ ἐν ἀέρι καὶ θαλάσσῃ ἅπαντα οὐκ ἐπίμικτα ἡμῖν, ἀλλὰ κεχώρισται· παρὰ τὰ ἐν γῇ τυγχάνοντα.

Ἐγγίζω, παρὰ τὸ ἐγγύς· τοῦτο παρὰ τὴν ἐν πρόθεσιν καὶ τὸ γῇ· κυρίως ὁ πλησιαίτερος ὑπάρχων.

Ἐγγενής] ὁ ἀστὸς ἐξ ἀστῶν οὕτω καλεῖται.

Ἔγγιον, ἐγγύτερον· παρὰ τὸ ἐγγὺς ἔγγιον. τῆς πρώτης οὐσίας ἐστίν. οἱ δὲ ῥήτορες, ὅταν τὸ ἐν τῇ γῇ θέλωσι δηλῶσαι, ἔγγειον λέγουσιν. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Ἐγγύη, ἢ ἐπὶ ἀσφαλείᾳ πίστις, ἢ καὶ δόσις χρημάτων, ἢ γάμου. ἔνθεν ἐγγυῶ, τὸ ἐνδίδωμι· καὶ κατεγγυῶ: παρὰ τὸ γῇ γίνεται γύη, καὶ ἐγγύη, ἡ ἀσφαλὴς καὶ ἐστηριγμένη δόσις. δοκεῖ γὰρ ἡ γῆ τῶν ἄλλων στοιχείων σταθηροτέρα εἶναι.

Ἐγγυῶμαι, οἷον ἐν χερσὶ φυλάττω· ὅθεν καὶ ἐγχειρίσαι, τὸ δοῦναι. κυρίως δὲ, ὁ τὸ ὑποκείμενον ἀνέκαθεν παρεχόμενος.

Ἐγγυαλίξαι, σημαίνει ἐγχειρίσαι, παρασχεῖν: κυρίως τὸ ἐγγυῆσαι παρὰ τὸ γυῖον, ἢ τὸ εἰς χεῖρας παρασχεῖν· γυῖα γὰρ αἱ χεῖρες· παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ καὶ δέχομαι καὶ λαμβάνω· ἃς πρὸς τὸ λαβεῖν καὶ συνέχειν ἐδημιούργησεν ἡ φύσις. ἐκ τοῦ γῶ, παράγωγον γύω· ἀφ' οὗ καὶ γύωρος· καὶ ἑτέρα παραγωγὴ, γυΐζω· καὶ ἐν συνθέσει κατὰ πλεονασμὸν τῆς λ συλλαβῆς, γυαλίζω· κυρίως γὰρ λέγεται γυαλίζειν, τὸ εἰς χεῖρας δοῦναί τι καὶ παρασχεῖν.

Ἐγγυητὴς, ὁ ἀναδεχόμενος δίκην· λέγεται ἐγγυήσασθαι καὶ τὸ μνηστεύσασθαι.

Ἐγγέγατον] Ἄμφω δ' ἐγγέγατον Φαεσιμβρότου ἠελίοιο: — μέσος παρακείμενος, τρίτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν. ἀπὸ τοῦ γείνω ὁ μέσος παρακείμενος, γέγονα, ὡς κείρω, κέκορα· καὶ τὸ δυϊκὸν, γεγόνατον· καὶ ἐν συγκοπῇ, γέγατον· καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐγγέγατον.

Ἐγγείνωνται] — μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς, Εὐλὰς ἐγγείνωνται: — ἀντὶ τοῦ, μὴ σκώληκας ἐγγεννήσωσι. παρὰ τὸ γείνω τὸ γεννῶ, μετὰ τῆς ἐν προθέσεως. ἐντίκτουσι γὰρ αἱ μυῖαι τὶ ταῖς σαρξὶν, ἐξ οὗ οἱ σκώληκες τίκτονται. εὐλαὶ δὲ εἴρηνται, παρὰ τὴν εἴλησιν, οἱ σκώληκες· ἐκ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω, εἰλὴ καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, εὐλή.

Ἐγγλωττογάστωρ· πεποίηται παρὰ τὸ διὰ γλώσσης καὶ διὰ λόγων τρέφεσθαι.

Ἐγέρθω] ἀπὸ τοῦ ἐγείρω ἐγερῶ, γίνεται ἐγερτός· καὶ κατὰ τροπὴν ἐγέρθω.

Ἐγενέσθην] γείνω, γενῶ· ὁ δεύτερος ἄοριστος, ἔγενον· ὁ μέσος, ἐγενόμην· τὸ δυϊκὸν, ἐγένεσθον· τὸ τρίτον, ἐγενέσθην.

510 Ἐγκάναξον, ἀντὶ τοῦ ἔγχεε. Ἀριστοφάνης, Ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν: — παρὰ τὸ κανοῦν. οἱ δὲ στρατιῶται ἐπὶ τοῦ θορύβου τάττουσι τὴν λέξιν· παρὰ τὴν καναχὴν, ἣ σημαίνει τὸν κτύπον. ἐγκανάξας οὖν τὸ ἐγχέαι μετὰ ψόφου· ὅ ἐστι πολύ, ὥστε ἠχεῖν ἤτοι θορυβεῖν.

Ἔγκατα, τὰ ἔντερα· ἀπὸ τοῦ ἐγκατέχειν τὴν τροφήν· λέγεται δὲ τὸ ἧπαρ καὶ ὁ σπλὴν, καὶ τὰ περὶ τὸν πνεύμονα. ἔντερον δὲ, οὐκ ἔγκατον. τὸ δὲ ἔντερον, οἷον ἕτερον καὶ οὐχ ὅμοιον· ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι τῶν μελῶν.

Ἔντερα, οἱονεὶ ἐνδότερά τινα ὄντα· ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ῥεῖν τὰ ἀπὸ τῆς τροφῆς περιττώματα· ἢ παρὰ τὸ ἔνδον εἰλεῖσθαι.

Ἔγκασιν] ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, τοῖς ἐγκάτοισι· καὶ ἀποβολῇ τῆς τοι συλλαβῆς, ἔγκασιν. οὐκ ἔστι δὲ συγκοπή· μάχεται γὰρ ἐπέκτασις συγκοπῇ· ἐναντίον γάρ. ἄμεινον οὖν μεταπλασμὸν λέγειν· ἔστι γὰρ ἐγκάτοισι· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἔγκασιν, ὡς προβάτοις, πρόβασιν· ἄστροις, ἄστρασιν.

Ἔγκαφος, τὸ ἐλάχιστον. Εὔπολις, Οὔτ' ἂρ λέλησται τῶν ἐμῶν οὐδ' ἔγκαφος: — παρὰ τὸ ἐγκύπτω, τὸ μηδὲ ἐγκύψαι ἀρκοῦν.

Ἐγκάρσιον, πλάγιον. παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω· ὁ μέλλων Αἰολικῶς, κέρσω· ἐξ αὐτοῦ κέρσιος, καὶ ἐγκάρσιος, κατὰ τροπὴν, ὁ πλάγιος.

Ἐγκάρδιον, τὸ μεγάλως δεινὸν καὶ ἀπτόμενον τῆς καρδίας· ἢ τὸ κρύφιον· ἢ τὸ ἐξ ἰσχυρᾶς διαθέσεως.

Ἐγκέφαλος, παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τῇ κεφαλῇ· ἢ παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ φάη· ἢ ἔγκρανος, παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι ἰδιώτερον τῷ κρανίῳ. τί δέ ἐστιν ἐγκέφαλος; λευκὸς καὶ μαλακὸς, ὥσπερ ἐξ ἀφροῦ τινὸς πεπηγώς, θερμὸς καὶ ὑγρός.

Ἐγκέλευσος, ἤτοι ἦχον ἐν τῇ κινήσει τῇ πολεμικῇ ἀποτελοῦσα, ἢ ἐγκελευομένη· ἢ ἀπὸ τοῦ Ἐγκελάδου τοῦ γίγαντος.

Ἐγκενίδας, πλαγίας σανίδας.

Ἐγκαλῶ, ἐγκλησιν εἰσάγω καὶ καταδίκην.

Ἐγκεκαυμένη, ἐζωγραφημένη· ἐπεὶ ἐγκαυστικὰ λέγονται οἱ ζωγράφοι, οἱ διαγράφοντες τοὺς τοίχους. ἴσως παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιλαίνω. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Ἐγκεκοισυρωμένος, ὑπερήφανος, κεκαλλωπισμένος. Ἀριστοφάνης, Σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην: — εἴρηται παρὰ τὴν Κοισύραν, ἥτις ἦν μήτηρ Μεγακλέους, καὶ Ἀλκμαίωνος γυνὴ, ὑπερήφανος καὶ καλλωπίσμασι πολλοῖς χαίρουσα. εἰς δὲ τὸ λεξικὸν κεῖται ἀντὶ τοῦ τρυφῶσαν.

Ἐγκεκορδυλημένος, Ἀριστοφάνης κέχρηται ἐπὶ τοῦ ἐνειλημένος· ἢ σπαρταμμένος· παρὰ τὴν κορδύλην, ἥτις ἐστὶν οἴδημα τῆς κεφαλῆς, ὑπὸ πληγῆς γενομένη· ἥτις παρὰ τὸ κάρα εἴρηται. καὶ γὰρ κορδύλην Κύπριοι λέγουσι τὸ ἐνείλημα τῆς κεφαλῆς, ὅπερ Ἀθηναῖοι μὲν πρώβυλον καλοῦσι, Πέρσαι δὲ κίδαριν. ἔστι καὶ ῥητορική.

Ἐγκιλικίζειν, τὸ πονηρεύεσθαι· ἀπὸ τῆς τῶν Κιλίκων πονηρίας. Κίλικες γὰρ ἔθνος ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλόμενον. Φερεκράτης, Ἀεί ποθ' ἡμῶν ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί: — ῥητορική.

Ἐγκινούμενος, Βαβυλωνίοις Ἀριστοφάνης, Ἀνήρ τις ἡμῖν 511
ἐστιν ἐγκινούμενος: — ῥητορική· ταράττων καὶ ἐμποδίζων.

Ἐγκόμβωμα, ὁ δεσμὸς τῶν χειρίδων, ὃ λέγεται παρ' Ἀθηναίοις ὄχθοιβος, ὑπὸ δὲ ἄλλων κοσύμβη. εἴρηται παρὰ τὸν κόμβον· κόμβος γὰρ, ὁ ὑψηλὸς τόπος· ἀφ' οὗ τὸ κομπάζειν τινὲς θέλουσιν εἰρῆσθαι. Ἀπολλόδωρος, — τὴν ἐπωμίδα Πτύξας διπλῶς ἄνωθεν ἐνεκομβωσάμην: — Ἐπίχαρμος, Εἴγε μὲν ὅτι κεκόμβωται καλῶς ἀμύκω. εἴρηται ἄνω.

Ἐγκονεῖν λέγεται, τὸ μετὰ σπουδῆς ἐνεργεῖν καὶ κατεπείγεσθαι. ἀπὸ τοῦ κόνις κονῶ, καὶ ἐγκονῶ· οἱ γὰρ ἐπειγόμενοι τὶ πράττειν κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν.

Ἐγένετο] τὸ ἐγένετο σημαίνει ὀκτὼ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ· κατὰ δόκησιν, ὡς τὸ, ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ἐγένετο ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα: — κατὰ παραγωγὴν, ὡς τὸ, Εἶπεν ὁ θεὸς, Γενηθήτω φῶς: — κατὰ ὑπερβολὴν τοῦ ὑποκειμένου, οἷον, Ἡ γυνὴ τοῦ Λὼτ ἐγένετο στήλη ἁλός: — κατὰ αὔξησιν, οἷον, Ὁ κόκκος τοῦ σινάπεως ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα: — κατὰ μείωσιν, ὡς τὸ, Γέγονα γέρων, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς: — κατὰ ἐνέργειαν, ὡς τὸ, Ἐγένετο ὁ θεὸς ἐλπὶς σωτηρίας τοῦ κόσμου: — κατὰ πάθος, ὡς τὸ, Γέγονα ὡσεὶ κωφὸς καὶ ἄλαλος: — κατὰ πρόσληψιν, οἷον, Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι.

Ἐγκώμιον, παρὰ τὸ ἐν κώμαις ᾄδεσθαι. κώμας γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωπούς, καὶ τὰ ἄμφοδα. ἤρχοντο γὰρ τῇ νυκτὶ, οἵτινες παρά τινος μεγιστάνος ἐβλάβησαν· καὶ εἰς τὰ ἄμφοδα ἱστάμενοι, ἐκακολόγουν καὶ ὕβριζον τὸν ἀδικοῦντα. τὴν γὰρ νύκτα ἤρχοντο τινὲς καὶ ἔλεγον, ὅστις ἐποίει κακὰ πράγματα, καὶ ἐκακολόγουν αὐτούς.

Ἐγκρασίχολοι, ὀξύχολοι, κεκραμένην χολὴν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχοντες. οἱ δ' ἰχθύες ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχουσι τὴν χολήν.

Ἐγκτῆνες, οἱ Βοιωτοὶ οὕτως ὠνομάζοντο, ὥσπερ καὶ Ὕδντες· διὰ τὸ κτηνώδεις εἶναι καὶ χοιρώδεις.

* Ἔγκυος, ἡ γυνὴ ἐγγαστρωμένη, παρὰ τὸ κύειν, τὸ κατὰ γαστρὸς ἔχειν.

Ἐγκυτί, ἐπίρρημα σημαῖνον τὸ ἐν χρῷ. Ἀρχίλοχος, Χαίτην ἀπ' ὤμων ἐγκυτὶ κεκαρμένος: — τουτέστι πρὸς αὐτῷ τῷ δέρματι· παρὰ τὸ κύτος, ὃ καὶ σκύτος καλεῖται.

Ἐγκυσίχωλος· παρὰ τὸν κύσον, ὁ ἀπὸ τοῦ κύσου χωλὸς, καὶ ἀπὸ τῆς κοτύλης. κύσον γὰρ εἰώθασιν οἱ κωμικοὶ καὶ τὸν πρωκτὸν καλεῖν· περὶ ὃν ἡ κοτύλη. ἔστι καὶ ῥητορική.

Ἐγκυκλίους λειτουργίας, τὰς κατ' ἔκαστον ἐνιαυτόν· κύκλος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἀπὸ τοῦ ἐγκυκλεῖσθαι τῇ τῶν ἡμερῶν περιόδῳ.

Ἐγκύκλιον, ἀπανταχοῦ καθολικόν.

Ἐγγλακῆναι, ἐγγλυφῆναι· ἐπὶ τῶν νεοσσῶν κυρίως, παρὰ τὸ λέπος.

Ἐγλυμμένος, ἐκ τοῦ γεγλυμμένος· οἷον, Ὡς οἴχεται μὲν τυρὸς ἐξεγλυμμένος.

Ἐγνώσθην, καὶ ἠδυνάσθην. Ἰστέον ὅτι οὐκ εἰσὶν ἀπὸ τῶν εἰς μι. ἦσαν γὰρ ἂν οὕτω· γνῶμι· ὁ μέλλων, γνώσω· ὁ παρακείμενος, ἔγνωκα· ὁ παθητικὸς, ἔγνωμαι 512
διὰ τοῦ ο· ἐπειδὴ ἐν τοῖς εἰς μι τὴν παραλήγουσαν συστέλλει τὰ παθητικά· οἷον, δέδωκα δέδομαι, ἐδόθην·

πέπωκα πέπομαι, ἐπόθην. καὶ ἀπὸ τοῦ δύνημι δυνήσω δεδύνηκα· καὶ ὁ παθητικὸς εἶχεν εἶναι δεδύναμαι καὶ ἐδυνάθην, ὡς βίβημι βήσω βέβηκα, βέβαμαι ἐβάθην, καὶ παρεβάθην. ἀλλ' εἰσὶν ἀπὸ τῶν εἰς ω. ἔστι γνώω ῥῆμα· ὁ μέλλων, γνώσω· ὁ παρακείμενος, ἔγνωκα· ὁ παθητικὸς, ἔγνωσμαι· ὁ ἀόριστος, ἐγνώσθην. καὶ ἀπὸ τοῦ δυνάζω, ὁ μέλλων, δυνάσω· ὁ παρακείμενος, δεδύνακα· ὁ παθητικὸς, δεδύνασμαι, ἐδυνάσθην· καὶ Ἀττικῶς, ἠδυνάσθην. καὶ ἀπὸ τοῦ δυνῶ δυνᾷς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὁ μέλλων δυνήσω, δεδύνηκα, δεδύνημαι, ἐδυνήθην καὶ ἠδυνήθην.

Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου: — διηγέρθη, ἐγρηγόρησεν. ἐκ τοῦ ἐγείρω, ἔγρω, ἔγρομαι, ἐγρόμην ἔγρου ἔγρετο.

Ἐγρεκύδοιμος, ἡ ἐγείρουσα κυδοιμὸν τοῖς ἐναντίοις.

Ἐγρηγόρσιον, τὸ ποιοῦν ἐγρηγορέναι, εἴτε βρῶμα, εἴτε ἄλλό τι τοιοῦτον. Φερεκράτης ἐγρηγόρσιον, τουτέστι πυκνινύσταλον. ῥητορική.

Ἐγρηγορῶ] ἀπὸ τοῦ ἐγείρω, ἤγερκα· ὁ μέσος, ἤγερα· καὶ Ἀττικῶς, ἐγήγερα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἐγρήγορα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγρήγορα γίνεται ἐγρηγορέω ἐγρηγορῶ, ἐγρηγορήσω· ὁ παρακείμενος, ἐγρηγόρηκα· καὶ ὁ μέσος, ἐγρήγορα· ἐκεῖ γὰρ μιᾷ συλλαβῇ ἀπὸ περισπωμένου· καὶ προσθέσει τοῦ θ, ἐγρήγορθα.

Ἐγηγερμένος] ἐγείρω· ὁ μέλλων, ἐγερῶ· ὁ παρακείμενος, ἤγερκα· ὁ παθητικὸς, ἤγερμαι, καὶ ἐγήγερμαι. ὅτε τὸ θέμα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α, ε, ο, ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ ἴδιον παρακείμενον συμφώνου ἐπιφερομένου, μὴ οὔσης τῆς προτέρας συλλαβῆς ληκτικῆς, ἀλλὰ τῆς δευτέρας ἀρκτικῆς· μήτε ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς, ὡς τὸ ᾄδω. ἡ μετοχὴ ἐγηγερμένος. διατί παροξύνεται; αἱ εἰς μενος μετοχαὶ προπαραξύνονται, πλὴν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου· καὶ οὕτως, εἰ μὴ κατὰ πάθος ὦσιν, ὡς τὸ ὡρμημένος ὥρμενος· καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. Ἰστέον ὅτι τὸ ἐγρήγορα, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω· ὁ παρακείμενος, ἤγερκα· ὁ μέσος, ἤγορα· καὶ Ἀττικῶς, ἐγήγορα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ ἐπενθέσει, ἐγρήγορθα. Ἰλιάδος κ', Φθέγγεο δ' ἦ κεν ἵκησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι: — καὶ ἔνθα ἂν πορευθῇς, ἐγρηγορέναι κέλευε. ὤφειλε παροξύνεσθαι, εἴτε συγκοπή ἐστι τοῦ ἐγρηγορέναι, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἐγείρω· ὅτι τὰ εἰς θαι ἀπαρέμφατα ἔχοντα πρὸ τοῦ θῆτα ἀμετάβολον, παροξύνονται, κεκάρθαι, τετλῆσθαι, ἐσπάρθαι. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ παραλήγοντα τῇ ορ συλλαβῇ Αἰολικά εἰσιν, ὡς ἔφθορθαι, μέμορθαι, τέτορθαι, προπαροξύνονται. ὅθεν ἡ παραλήγουσα αἰολικωτέρα ἐστὶ, καὶ ὁ τόνος ὁμοίως.

Ἔγχελυς, παρὰ τὸ ἔχεσθαι ἐν τῇ ὕλῃ, ὅ ἐστι ζωγρεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν, Ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πεπόνθασ· Ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν· Ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν, Αἱροῦσι.

Ἐγχέλη, χώρα Ἰλλυρικῆ· οἷον, Ἀνδράσιν Ἐγχελέσσιν ἐφέστιοι: — κλίνεται Ἐγχελέως· τὸ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει, — τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγχέλεων: — ἀπὸ τοῦ ἔγχελις ἐγχέλεως ἐστὶν, ὡς ὄφις ὄφεως.

313 Ἔγχος, τὸ δόρυ. παρὰ τὸ ἔχω ἔχος καὶ ἔγχος. Ἰστέον ὅτι ἔγχος καὶ ξίφος καὶ δόρυ τὸ αὐτὸ οἶδεν Ὅμηρος· ὁ δὲ Σοφοκλῆς τὴν σφαῖραν ἔγχος κέκληκεν· οἷον, Τὸ δ' ἔγχος ἐν ποσὶ κυλίνδεται: — καὶ τὸ πῦρ, οἷον, Ἔγχος ἱέμενος: — τὸ τὴν ὁρμὴν ἔχον. εἰς τὸ ὑλακόμωρος.

Ἐγχεσίμαργος, τοῖς ἔγχεσι μαινόμενος.

Ἐγχέσταλοι, πάλλοντες καὶ κινοῦντες τὰ δόρατα, πολεμικοί. ἔσειον δὲ αὐτὰ πρὸ τῆς ἀφέσεως, μήποτε ἄρα εἶεν κλασθέντα. ἐκ τοῦ ἔγχος καὶ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ, διαθέσεως ἐνεργητικῆς. διατί; τὰ εἰς ος σύνθετα εἰς ἐνέργειαν καὶ εἰς πάθος ἀναλυόμενα δύο τόνους ἐπιδέχονται.

Ἐγχείμαργος, ὁ μαινόμενος τῷ δόρατι· παρὰ τὴν ἔγχειδοτικὴν, καὶ μαργαίνω, τὸ μαίνομαι.

Ἐγχείησι, ταῖς ἐπιδορατίσιν. ἡ εὐθεῖα, ἐγχεία. καὶ ὤφειλε προπαροξύνεσθαι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εια ἐπὶ πραγμάτων ταττόμενα προπαροξύνεται· οἷον, Ἀμάλθεια· (ἔστι δὲ ἡ αἶξ ἡ θρεψαμένη τὸν Δία·) καὶ ὑπώρεια, ὑπωρείη. τὸ δὲ ἐγχεία ποιητικῶς ἐξετάθη. γίνεται ἐκ τοῦ ἔγχος ἐγχέα, ὡς ἰτέα καὶ συκέα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐγχείαι. οἱ δὲ Ἀττικοὶ, ἐκτείνοντες τὸ α, ὡς ἐν τῷ ἱέρεια καὶ ἱερεία, ἐναλλαγὴν μὲν τοῦ τόνου ποιοῦσι, φυλάττουσι δὲ τὴν γραφήν.

Ἐγχειρίδιον, βιβλίον, ἢ ἕτερόν τι, ἢ ξίφος, ἢ ὄργανον τμητικόν. παρὰ τὴν ἐν χειρὶ δοτικὴν ἐγχειρίδιον. ἢ παρὰ τὴν ἔγχει δοτικὴν καὶ τὸ ἴδιον, ἐγχειίδιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἐγχειριδίδιον, τὸ ἴδιον τοῦ ἔγχους.

Ἐγχειρογάστορες, οἱ ἐκ τῶν χειρῶν ζῶντες.

Ἔγχουσα, εἶδος βοτάνης· ἢ καὶ διὰ τοῦ α λέγεται ἄγχουσα· Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ε. καὶ ἐγχουσίζεται, ἐπὶ τῶν γυναικῶν· τὸ τῇ ἐγχούσῃ χρίεσθαι τὸ πρόσωπον. Ἀγχούσῃ προσέωκεν ἀκανθῆεν πετάλειον: — καὶ Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσι, Δυοῖν ὀβολοῖν ἔγχουσαν καὶ ψιμμύθιον: — εἴρηται παρὰ τὸ ἐγχεῖν τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ ἐρυθρόν· οἷον, ἐγχέουσά τις οὖσα. ἔστι καὶ ῥητορική· Κοσμεῖσθαί τε τῇ ἐμῇ στολῇ, καὶ ψιμμυθιοῦσθαι καὶ ἐγχουσίζεσθαι τὸ πρόσωπον.

Ἐγχυτρίζειν, τὸ ἀποκτείνειν· ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς χύτραις ἐκτιθεμένων βρεφῶν· ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Ἐγχυτρίστριαι, αἱ τὰς χοὰς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρουσαι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχυτρίσαι, ὡς Ἀριστοφάνης· ἐγχυτριστρίας δὲ λέγει καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν, αἷμα ἐπιχέουσαι ἱερείου· καὶ τὰς θρηνητρίας· ἔτι γε μὴν καὶ τὰς μαίας τὰς ἐκτιθείσας ἐν χύτραις τὰ βρέφη.

Ἐγχρίπτουσα, προστρίβουσα, προσπελάζουσα, προσεγγίζουσα· οἱονεὶ τοῦ χρωτὸς προσαπτομένη· παρὰ τὸ χρὼς καὶ τὸ ἅπτω τὸ προσεγγίζω· ἢ παρὰ τὸ ἐν χρῷ, ὅ ἐστιν εἰς χρῶτα, πάνυ ἐγγύς, ὥστε ἐφάπτεσθαι. ἐγχρῷ οὖν ἐγχραύω· παράγωγον ἐγχραύπτω, καὶ ἐγχρίπτω, ἐκβολῇ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι.

Ἐνχρῷ, ἐγγύς, καὶ πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί· ἀποκοπῇ τῆς τι συλλαβῆς μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐνχρῷ. γράφεται δὲ μετὰ τοῦ ν, καὶ μετὰ τοῦ γ. ἐνχρῷ κοῦρα, ἡ ψιλὴ καὶ πρὸς τὸν χρῶτα· καὶ ἁπλῶς τὸ ἐνχρῷ τοῦτο δηλοῖ ἐγγυτάτω, πάνυ ἐγγύς, ὥστε ἐφάπτεσθαι τοῦ χρωτός. ἀπὸ τοῦ ὁ χρὼς, τοῦ χρῷ Ἀττικῶς, τῷ χρῷ. 314
τὸ δὲ ἐνχρωκουρίας, οὐκ ἔχει τὸ ι· ὑφ' ἓν γὰρ εἴρηται· ἐν χρῷ κεκαρμένος, πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί, οἷον σύνεγγυς, καὶ πλησίον τοῦ δέρματος, τὰς τρίχας ἐξυρημένος.

Ἐγχώριος, ὁ ἐν τῇ χώρᾳ ὤν, τουτέστιν ὁ ἐπιδημῶν, εἴτε ξένος εἴη, εἴτε ἀστός.

Ἐγώ, διατί ὀξύνεται; αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι ἐνικαὶ οὖσαι ὀξύνονται. ἐγώ· ἡ γενικὴ, ἐμοῦ· ὁ κανών; οὐκ ἔχει. διατί; αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι κανόνας οὐκ ἔχουσιν. ἡ δοτικὴ, ἐμοί. Ἰστέον ὅτι ἡ ἐμοί καὶ σοί δοτικαὶ ὀξύνονται· ἡ δὲ οἱ περισπᾶται. ἔδει γὰρ πάσας περισπᾶσθαι ὡς δοτικάς· λέγουσι δὲ, ὅτι ἡ ἐμοί καὶ σοί καὶ σφίν ἀντωνυμίαι ὀξύνονται. ἡ κλητική; οὐκ ἔχει. διατί; οὐδεὶς ἑαυτὸν καλεῖ. τὸ δεύτερον; σύ. τὸ τρίτον;

οὐκ ἔχει. διατί; οὐδεὶς τὸν ἀπόντα καλεῖ. πόσοις προσάποις σύνεστιν ἡ ἀντωνυμία; τρισίν· ἐγὼ αὐτὸς, σὺ αὐτὸς, ἐκεῖνος αὐτός. πόσαι εὐθεῖαι τῶν ἀντωνυμιῶν; τρεῖς· ἐγώ, σύ, ὅς. ἡ γενικὴ, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ. ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ γίνεται ὁ ἐμός, ἡ ἐμή, τὸ ἐμόν· ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ, ὁ σός, ἡ σή, τὸ σόν· ἀπὸ δὲ τοῦ ὅς, ὁ ὅς, ἡ ἥ, τὸ ὅν. δυϊκά· νῶϊ, σφῶϊ, σφῶε. ἀπὸ τοῦ νῶϊ, γίνεται νωΐτερος· ἀπὸ δὲ τοῦ σφῶϊ, σφωΐτερος· ἀπὸ δὲ τοῦ σφῶε, παράγωγος ἀντωνυμία οὐ γίνεται, διὰ τὸ μονόκλιτον αὐτῆς. πληθυντικαὶ, ἡμεῖς, ὑμεῖς, σφεῖς. ἀπὸ τοῦ ἡμεῖς, γίνεται ὁ ἡμέτερος· ἀπὸ τοῦ ὑμεῖς, ὑμέτερος· ἀπὸ τοῦ σφεῖς, σφέτερος. πόσαι θεματικαὶ ἀντωνυμίαι; ἑννέα· οὗτος, αὕτη, τοῦτο· ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό· ὁ ἐκεῖνος, ἡ ἐκείνη, τὸ ἐκεῖνο· ὅδε καὶ ὁ δεῖνα, κατὰ παραγωγήν. αὗται δὲ καλοῦνται θεματικαὶ καὶ δεικτικαὶ καὶ μονοπρόσωποι. θεματικαὶ, ὅτι ἑκάστη φωνὴ ἑαυτῆς ἐστι θέμα· καὶ οὐ καλεῖται ἑτέρα ὑπὸ τῆς ἑτέρας· μονοπρόσωποι καλοῦνται διὰ τὸ μὴ ἔχειν πρῶτον πρόσωπον.

Ἐγώ, ποίου προσώπου; πρώτου. ποίου γένους; οὐκ ἔχει. διατί; γένη τῶν πρωτοσύπων διὰ μὲν τῆς φωνῆς οὐ διακρίνονται, διὰ δὲ τῆς ὑπ' αὐτῶν δείξεως, οἷον ἐγώ.

Ἐγών, Δωριέων ἀπόλεκτός ἐστι· προσλαμβάνει τὸ ν. καὶ τὴν σύ ἀντωνυμίαν λέγουσι μετὰ τοῦ ν, τύν· ὅπερ προσθέσει τοῦ η γίνεται τύνη. ἢ καὶ ὁ ποιητὴς ἐκκλίνων τὴν χασμωδίαν τῶν φωνηέντων, εἶπε τὸ ἐγών μετὰ τοῦ ν· ὡς τὸ, — καὶ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐών: — τὸ δὲ τύνη, ὅπερ ἀντὶ τοῦ σύ ἐστιν, ἀντωνυμία· ὡς τὸ, Τύνη δ' ἔστηκας: — καὶ Ἡσίοδος, — Ἴθυνε θέμιστας Τύνη: — καὶ γὰρ εἰσιν ἀντωνυμίαι κατ' ἔκτασιν γινόμεναι. παρὰ γὰρ τὴν ἐγών, ἐγώνη· καὶ παρὰ τὴν ἐμήν, ἐμίνη· τίν, τίνη· οὕτω καὶ σύνη κατ' ἐπέκτασιν τῆς νη συλλαβῆς. οὐ γὰρ μόνον τὸ ν ἐπλεόνασεν, ἀλλ' ἡ νη συλλαβή· οὐ γὰρ λέγουσιν οἱ Δωριεῖς τύν, ἵνα πλεονάσῃ μόνον τὸ ν, ἀλλὰ τύ λέγουσι, καὶ τύνα. ὅλη ἄρα ἡ νη προσῆλθε συλλαβή. ἐπεκτέταται δὲ τὸ υ, ἵνα μὴ ἡ ἐπέκτασις μείζων τῆς ὅλης λέξεως γίνηται.

Ἔγωγε, ἀσύναρθρος ἀντωνυμία· διότι τὰ ἄρθρα ἀναφορὰν δηλοῦσιν. ἀναφορὰ δέ ἐστιν ἐγνωσμένου τινὸς καὶ ἀπόντος ἀναπόλησις· ἡ δὲ ἀντωνυμία, πρώτην δεῖξιν δηλοῖ· ἐναντία δὲ ἡ δεῖξις τῇ ἀναφορᾷ. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ἐγώ, ἔγωγε λέγουσι. καὶ ἔστιν ἓν μέρος λόγου. εἰ γὰρ ἦσαν δύο μέρη λόγου, ἐγώ γε ἔμελλεν εἶναι. πᾶσα γὰρ λέξις ὀξυνομένη, ἐπιφερομένου ἐγκλιτικοῦ μορίου, φυλάσσει τὴν ὀξεῖαν τάσιν· οἷον σοφός, σοφός γε· καλός, καλός γε· ψευδής, ψευδής γε· οὕτως οὖν καὶ ἐγώ, ἐγώ γε. ἀλλὰ μὴν ἔγωγέ ἐστι προπαροξύτονον. καὶ δῆλον, ἓν μέρος λόγου ἐστὶ, τῆς γε ἐπεκτάσεως οὔσης. — οὐδέ σ' ἔγωγε Λίσσομαι: — προπαροξυτόνως. ἔστι γὰρ Ἀττικὸν, ὡς ἡ ἔμοιγε· οἷον, — πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι, Οἵ κέ με τιμήσουσιν.

Ἐγῶμαι] ἐγὼ οἶμαι· κατὰ κρᾶσιν, ἐγῶμαι.

Ἐγῶδα, ἐγὼ οἶδα. οὕτω Μιλήσιος ὁ Ὠρίων.

Ἐγώνγα. πᾶσα συλλαβὴ εἰς ν λήγουσα ἐν μιᾷ λέξει, εἰ συντεθῇ μεθ' ἑτέρας συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ γ κ ξ χ, τρέπει τὸ ν εἰς γ. πρόκειται, ἐν μιᾷ λέξει, διὰ τὸ, σὺν Γεωργίῳ, ἐν κεφαλαίῳ: — δύο γὰρ μέρη λόγου εἰσί. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἐγώνγα καὶ ἰώνγα, δεκοῦσι τούτῳ τῷ κανόνι ἀντικεῖσθαι. ἔστι γὰρ ἐγώ· καὶ τοῦτό οἶμαι Δωριεῖς ἐγών λέγειν· οἱ δὲ Βοιωτοὶ, ἰών. εἶτα ταῦτα γίνεται κατὰ ἐπέκτασιν ἐγώνγα καὶ ἰώνγα· καὶ φέρει τὸ γα ἐν μιᾷ λέξει· καὶ οὐ τρέπει τὸ ν εἰς γ. ἀλλ' ἔστιν εἰκεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· ὅτι ὥσπερ τὸ ναι καὶ τὸ εἰ ἐπεκτείνεται, καὶ γίνεται ναίχι καὶ εἴθε, ἀλλ' ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν τάσιν, ἣν εἶχον καὶ πρὸ τῆς ἐκτάσεως· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ἐγὼν καὶ ἰὼν ἐπεκταθέντα καὶ γενόμενα ἐγώνγα καὶ ἰώνγα, τὴν αὐτὴν σημασίαν ἐφύλαξε, λέγω δὴ τὴν πρὸ τῆς ἐκτάσεως· καὶ τὴν αὐτὴν τάσιν, λέγω δὴ τὴν ὀξεῖαν. τούτου χάριν καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ἐφύλαξε, λέγω δὴ τὸ ν.

Ἑδάς, ὄνομα τοῦ Ἑρμοῦ παρὰ Γορτυνίοις· παρὰ τὸ ἑάων εἶναι δοτῆρα. παρὰ τὸ ἑά, ἑάς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἑδάς.

Ἑδανόν, ἡδὺ, εὐῶδες. παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, ἡδανόν· καὶ συστολῇ, ἑδανόν. Ἀμβροσίῳ ἑδανόν.

Ἕδεσμα] ἐκ τοῦ ἕδω τὸ ἐσθίω, τὸ παθητικὸν, ἕδομαι· τὸ τρίτον, ἔδεται· καὶ ἐξ αὐτοῦ περισπώμενον, ἐδῶ, ἐδέσω, ἤδεκα, ἤδεσμαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἕδεσμα, τὸ εἰς βρῶσιν ἐπιτήδειον.

Ἑδέατρος, τὸ μὲν ὄνομα, Ἑλληνικόν· ἡ δὲ χρῆσις, Περσική. ἦν δὲ προγεύστης τὸ πρῶτον, καὶ προήσθιε τοῦ βασιλέως εἰς ἀσφάλειαν· ὕστερον δὲ ἐνομίσθη ἐδέατρον καλεῖν τὸν ἐπιστάτην τῆς ὅλης διακονίας καὶ παρασκευῆς. οὕτως εἰς τὸ πρῶτον λεξικόν· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ εὗρον οὕτως· ἐδέατρος ὁ ἐπὶ τῶν διδύμων, καὶ τῆς τοιαύτης παρασκευῆς. ῥητορική.

Ἐδέδμητο, ἀντὶ τοῦ κατεσκεύαστο. ἀπὸ τοῦ δέμω, ἐδεδέμητο, καὶ ἐδέδμητο.

Ἐδδείσεν, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθη. ἀπὸ τοῦ δέω, ἢ δείω τὸ φοβοῦμαι· ὁ μέλλων, δείσω, ἔδεισα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἔδδεισα. ἢ ὡς ἀπὸ περισπωμένου, δειδῶ, δειδήσω, ἐδείδησα, ὑπερβάσει τοῦ δ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ η.

Ἐδειδισαν] δειδιῶ· καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, δείδια· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδειδίειν, ἐδειδίεισαν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐδείδισαν.

Ἐδεύετο, ἀντὶ τοῦ ἐνδεὴς ἦν, ἢ ἐγένετο ἐνδεής. — οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης: — τοῦτο παρὰ τὸ δέω. ἐν ἑτέρῳ σημαίνει τὸ ἐπορέννυτο, εὐωχεῖτο. ῥητορική.

Ἐδεύησεν] ἀπὸ τοῦ δεῶ δεήσω ἐδέησε· καὶ πλεονασμῷ, ἐδεύησεν.

Ἐδηλήσαντο, τὸ ἔβλαψαν· ἀπὸ τοῦ δηλῶ δηλήσω ἐδήλησα. 316

Ἐδήσατο] ἐκ τοῦ δῶ τὸ δεσμῶ, γίνεται δίδημι, δήσω, ἔδησα· ὁ μέσος, ἐδησάμην, ἐδήσατο.

Ἐδημώθη, ἐν τῷ δήμῳ διεδόθη, δῆλος πᾶσιν ἐγένετο. οὕτω Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ιζ', Καί τις λόγος περὶ αὐτῶν τοιόσδε ἐδημώθη: — καὶ ἐδημοσίωσαν, δημόσιον ἐποίησαν. ῥητορική.

Ἐδικαιώθησαν, δίκαιοι ἐκρίθησαν, ἐνομίσθησαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐναντίον, κατεδικάσθησαν δικαίως. Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν ιε', Καὶ οὐκ ἤνεγκαν δικαιωθέντες· ἀλλ' ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι· καὶ ἐδικαιώθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ: — πολλαχοῦ δὲ κέχρηται τῇ λέξει ταύτῃ ἐπὶ τοῦ εἰρημένου σημαινομένου, ὡς καὶ ἐν τῷ ιε', Πάντες ἀποθανεῖν ἐστὰ ἄξιοι· οὐ μέντοι καὶ ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω· ἀλλ' ὀλίγους μὲν, οὓς συνείληφα ἤδη, δικαιώσω· τοὺς δὲ ἄλλους, ἀφίημι: — καὶ ἀλλαχοῦ πολλαχοῦ. ῥητορική.

Ἐδίδων. Ἰστέον ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς τὸ ἐδίδων λέγει· ἡ δὲ παράδοσις διὰ τῆς ου διφθόγγου, ἐδίδουν, ἀπὸ τοῦ διδῶ διδοῖς, ὡς χρυσῶ χρυσοῖς, ἐχρύσουν. Χοιροβοσκός.

Ἐδηδώς] ἔδω· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ παρακείμενος, ἤκα· ὁ μέσος, ἔδα· ὁ Ἀττικὸς, ἔδηδα· ἡ μετοχὴ, ἐδηδώς.

Ἐδήδκται, εἰ μὲν διὰ τοῦ α, ὡς Ἀρίσταρχος καὶ ἄλλοι,

ἐστι πληθυντικόν· οἷον, Ὄσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδαται: — εἰ δὲ διὰ τοῦ ε, ἔστιν ἑνικόν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐδῶ, ὁ παρακείμενος, ἤδεκα· διπλασιασμῷ, ἐδήδεκα· ὁ παθητικὸς, ἐδήδεσμαι· τὸ τρίτον, ἐδήδεσται· καὶ ἀποβολῇ ἐδήδεται· καὶ Ἰωνικῶς, ἐδήδαται. Ἡρωδιανός.

Ἐδητὺς, σημαίνει τὴν βρῶσιν, ἢ τρυφήν. παρὰ τὸ ἐδῶ ἐδήσω, ἐδητύς. εἰ γὰρ ἦν ἐκ τοῦ ἔδω βαρυτόνου, ἐτὺς ὤφειλεν εἶναι ἰσοσύλλαβον τῷ ἔδω, ὥσπερ γράφω, γραπτύς· πράσσω, πρακτύς. καὶ παρὰ τὸ ἔδω, ἐστὸν ὤφειλεν εἶναι, οὐχὶ δὲ ἐδεστόν. οὕτω Φίλων.

Ἔδμεναι, ἐσθίειν. ὡς ἄγειν ἀγέμεν, καὶ εἰπεῖν εἰπέμεν, οὕτως ἔδειν ἐδέμεν· καὶ συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τῆς αι, ἔδμεναι.

Ἔδνα, τὰ πρὸ τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ νυμφίου διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ· ἤγουν ἐξώπροικα. παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνω, ἧδανον· καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ συστολῇ, ἔδνον, τὸ αἴτιον ὂν τοῦ παρέζεσθαι καὶ παραμένειν τὴν νύμφην τῷ νυμφίῳ. οὕτως Ὠρίων.

Ἑδνωτὴς, κηδεστὴς, πενθερός.

Ἔδραμον. Ἰστέον ὅτι τὸ ἔδραμον ἀπὸ τοῦ δρέμω ἐστίν· ἐξ οὗ δρόμος ὄνομα ῥηματικὸν, ὡς βρέμω βρόμος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φησὶν, ὅτι δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ δραμῶ περισπωμένου· ἐξ οὗ καὶ τὸ παρὰ Μενάνδρῳ, οἷον, Δεδράμηκά σοι δρόμον οἷον οὐδεὶς πώποτε: — καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, δράμημα.

Ἕδρανον] παρὰ τὸ ἕζω ἕδανον καὶ ἕδρανον.

Ἑδρῖται, οἱ οἰκέται· ἀπὸ τοῦ καταφεύγειν εἰς τὴν ἑστίαν. ἀπὸ τοῦ ἕδρα ἑδρῖται. τὸ δὲ ἕδρα, παρὰ τὸ ἕζω. εἰς τὸ ἐνέδρα. ἐκ τοῦ ἕδρα γίνεται ῥῆμα ἑδριῶ· ἐξ οὗ τὸ ἑδριόωντο.

Ἕδος, ἡ καθέδρα· παρὰ τὸ ἕζω τὸ καθέζομαι, κατὰ τροπὴν Δωρικὴν τοῦ ζ εἰς δ· οἷον, ζυγὸς, δυγός· καὶ
517 ζωμὸς, δωμός. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔδαφος, καὶ τὸ ἄγαλμα, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἵδρυται. καὶ ἕδη τὰ ἱερά. καὶ ἐξ ἑδέων, ἐκ τῶν καθεδρῶν. ἔστι δὲ γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, ὡς τειχέων.

Ἑδώλια, ἐπὶ τῶν ναυτικῶν καθεδρῶν· κυρίως ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται καθέζονται. γίνεται παρὰ τὸ ἕζω· καὶ Δωρικῶς, ἑδώλιον· καὶ ἑδωλιάσαι, ἀντὶ τοῦ συγκαθίσαι· ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἑδωλίων. ἐξ αὐτοῦ ἑδοῦμαι καὶ καθεδοῦμαι Ἀττικῶς. ἢ ἑδώλιον.

Ἐδωδὴ] παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω, ἐδὴ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἐδωδή.

Ἑδωλιάσαι ἐστὶ τὸ οἱονεὶ συνθεῖναι ἔκ τινων ξύλων ἁπλῶς πρὸς τόπον τινὰ συντεθέντων· τὸ δ' ἰκριῶσαι, τὰς ἐκ μακρῶν ξύλων συντιθεμένας στέγας ὑπὸ στέγαις ἑτέραις. ἑκατέραις δὲ αὐτῶν ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες.

Ἐέλδωρ, τὸ ἐπιθύμημα. ἔστιν ἔλδω τὸ ἐπιθυμῶ· ὅπερ γέγονεν ἀπὸ τοῦ ἕλκω, κατὰ μετάθεσιν τοῦ κ εἰς δ· εἰς ὃ γάρ τις ἐπιθυμεῖ, ἐκεῖ ἕλκεται. ἐκ τοῦ ἔλδω ἔλδωρ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐέλδωρ. ἢ παρὰ τὸ ἑλῶ τὸ ἑλκύω, ἕλωρ, καὶ ἐέλδωρ, πλεονασμῷ. τὸ δὲ ἐέλδω, παρὰ τὸ ἐέδω. καὶ ἐελδόμενος· καὶ, — ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι: — ἀντὶ τοῦ ἐπεθύμει· παρὰ τὸ θέλω, τοῦ θ τραπέντος εἰς δ, κατὰ Μακεδόνας, καὶ ὑπερθέσεως γενομένης· οἷον, θέλω, δέλω, ἔλδω καὶ ἔλδομαι· καὶ ἐκ τοῦ ἐθέλω, ἐδέλω, καὶ ὑπερθέσει, ἐέλδω.

Ἔερσαι, δρόσοι, ψεκάδες· παρὰ τὸ ἄρσαι, ὅ ἐστι ποτίσαι· ποτίζει γὰρ τὰ φυτὰ ἡ δρόσος.

Ἐελμένοι, συγκεκλεισμένοι· εἰργμένοι, ἀποβολῇ τοῦ γ, καὶ τροπῇ.

Ἐέργω, τὸ κρατῶ καὶ κωλύω.

Ἕεστο, ἐνεδέδυτο. ἕω τὸ ἐνδύω· ὁ μέλλων, ἕσω· ὁ παρακείμενος, ἧκα· ὁ παθητικὸς, ἧσμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἥσμην, καὶ ἕσμην ἕσο ἕστο· καὶ προσθέσει τοῦ ε.

Ἕεις, ὁ εἷς, ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ. ἀπὸ τοῦ εἷς ἕεις, πλεονασμῷ τοῦ ε· οἷον, Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ: — ἢ παρὰ τὸ ἴος ἰόεις, ὡς ἄνεμος ἀνεμόεις. εἶτα κατὰ συγκοπὴν τοῦ ο, ἴεις· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς ε, ἕεις.

Ἐεικοσόροιο, εἰκοσακώπου νεώς. καὶ γὰρ τὸ εἴκοσι, ἐείκοσι λέγεται.

Ἐεισάμενος, ὁμοιωθείς. εἴδω, εἴσω, εἶσα· πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔεισα, ἐεισάμενος· καὶ ἐείξεις, ἀντὶ τοῦ ὅμοιος ἔσῃ. Ἀριστοφάνης.

Ἔειπεν, ψιλοῦται. τὸ ε πρὸ φωνήεντος πλεονάζον, ψιλουμένου μὲν αὐτοῦ, συμψιλοῦται· δασυνομένου δὲ, συνδασύνεται· οἷον, οἶκα, ἔοικα· ὤρων, ἐώρων· ἥνδανεν, ἑήνδανεν· ἕρσα, ἐέρσα· ὃς, ἑός· εἷς, ἕεις· ἃ, ἕα· ἓ, ἕε· ἐλποίμην, ἐελποίμην.

Ἕηκεν, σημαίνει τὸ ἀφῆκεν, ἔπεμψεν. ἔστι ῥῆμα ἱῶ τὸ πέμπω· παράγωγον ἵημι· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ παρακείμενος, ἧκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἕηκα. ἔστι καὶ ἀόριστος, ἧκα, συνῆκα· ἔνθα τὸ τρίτον, πλεονασμῷ τοῦ ε, συνέηκεν, ἀντὶ τοῦ συνῆκε, συνέβαλεν, Ἰλιάδος α'.

Ἔην γε] ἔω· καὶ ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ β' ἀόριστος, ἦον, ἦες, ἦε· καὶ τὸ ν ἐφελκυστικὸν, ἦεν· καὶ κράσει, ἦν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ποιητικῶς, ἔην.

Ἑῆος] — περίσχεο παιδὸς ἑῆος: — Φρόντισον τοῦ σοῦ 518
παιδὸς, Ἰλιάδος α'. οἱ δὲ, ἀγαθοῦ, προσηνοῦς, ἰδίου. παρὰ τὸ ἑὸν, ὃ σημαίνει τὸ ἴδιον, γίνεται ἑὸς ὁ ἀγαθός. ἢ παρὰ τὸ ἐῶ τὸ κορεννύω· καὶ ὡς παρὰ τὸ ἵππος γίνεται ἱππύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐὸς ἐΰς, καὶ ἐκτάσει, ἠΰς· καὶ κλίνεται ἠέος, ὡς ἡδὺς ἡδέος· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, ἑῆος. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ τρίβω γίνεται τριβεὺς, καὶ πνίγω πνιγεὺς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἕω, ἑεύς· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἑῆος.

Ἐΐσκω] ἐκ τοῦ εἴδω τὸ ὁμοιῶ, ὁ μέλλων, εἴσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, εἴσκω· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα· καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε ἡ ει δίφθογγος πρὸ τοῦ σκ εὑρίσκεται, διαλύεται καὶ γίνεται ἐΐσκω. μέλλοντα οὐκ ἔχει. — ἀργειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω: — ἀντὶ τοῦ ἀπεικάζω, ὁμοιῶ.

Ἐΐκτην, ἀντὶ τοῦ ὡμοιοῦντο. ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ, ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ ὑπερσυντέλικος, εἴκειν· τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν, εἰκείτην· συγκοπῇ καὶ διαλύσει.

Ἐθέλω. Ἰστέον δὲ ὅτι δύο θέματα εἰσὶ, θέλω καὶ ἐθέλω· καὶ τὸ μὲν τεθέληκα, ἀπὸ τοῦ θέλω ἐστίν· ἐπειδὴ πᾶς παρακείμενος ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενος, πάντως καὶ τὸν ἐνεστῶτα ἔχει ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενον· οἷον τέτυφα, ὅτι τύπτω. τὸ δὲ θέλημα ἀπὸ τοῦ ἐθέλω ἐστί. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἀεὶ τὸ τρισύλλαβον εὑρίσκεται παρὰ τῷ ποιητῇ ἐθέλω. ἀμέλει ἐν τῷ, Μὴ δὲ σὺ Πηλείδη θέλ' ἐριζέμεναι: — δηλονότι κράσει ἐγένετο τοῦ η καὶ ε εἰς η. μηδεὶς δὲ οἰέσθω, ὅτι τὸ ἐθέλω ἐκ τοῦ θέλω ἐστὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε· τὸ γὰρ ε ἐπὶ φωνήεντι πέφυκε πλεονάζεσθαι, ὡς τὸ εἶπας, ἔειπας· ἐπὶ συμφώνῳ δὲ οὐ πλεονάζεται. τὸ δὲ θέλω δοκεῖ ἐκ τοῦ ἐθέλω εἶναι· τὸ γὰρ ε τὸ μετὰ συμφώνου ὑπάρχον πέφυκε πολλάκις ἀποβάλλεσθαι, ὡς τὸ ἔφη, φῆ· ἔβη, βῆ. δοκεῖ δὲ τὸ θέλω ἀναλογώτερον εἶναι τοῦ ἐθέλω. τὸ γὰρ ἐθέλω παράγωγόν κατά τι ἐστί. τὰ γὰρ διὰ τοῦ λω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ε παραληγόμενα, μὴ ἔχοντα ἕτερον λ προηγούμενον, περισπᾶται· οἷον, ὠφελῶ, ἀμελῶ. τὸ δὲ ἐθέλω βαρύνεται. τούτου χάριν τὸ θέλω ἀναλογώτερον ἐστὶ τοῦ ἐθέλω.

ἔχομεν γὰρ τινα ῥήματα δισύλλαβα βαρυτόνα· οἷον μέλω, ἕλω, κέλω. πρόσκειται, μὴ ἔχοντα ἕτερον λ προηγούμενον, διὰ τὸ ἀνατέλλω.

Ἐθελοκακήσας, ἑκουσίως τὸ κακὸν ἐκλεξάμενος.

Ἐθελημοί] οἱ δ' ἐθελημοὶ Ἥσυχοι ἔργ' ἐνέμοντο, Ἡσίοδος. ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ, θελημοὶ, ἥσυχοι.

Ἐθείρω, σημαίνει τὸ ἐξ ἔθους ἐπιμελοῦμαι τῶν τριχῶν· ἀπὸ τοῦ ἔθω τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι. ἐξ οὗ καὶ τὸ, — ἔθων Οἰνῆος ἀλωὴν, Ἰλιάδος ί, ἀντὶ τοῦ, ἐξ ἔθους κατατρέχων καὶ βλάπτων κοινῶς τὴν καρποφόρον χώραν τοῦ Οἰνέως.

Ἐθείρῃσι, κόμαις, ταῖς ἐξ ἔθους ἐπιμελείας ἀξιουμέναις θριξίν. ἀπὸ τοῦ ἔθω ἐθείρω, γίνεται ἔθειρα ἡ θρὶξ, οἱονεὶ ἐξ ἔθους ἐπιφοιτῶσα τινί· ἢ παρὰ τὸ ἐξ ἔθους ῥεῖν. γράφεται διὰ διφθόγγου· πάντα γὰρ τὰ διὰ τοῦ ειρα προπαροξυνόμενα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται, δότειρα, σώτειρα, ὀλέτειρα, γενέτειρα, εὐπάτειρα, Δηϊάνειρα. οὕτως οὖν καὶ τοῦτο. καὶ καθόλου τὰ εἰς ρα θηλυκὰ, οὐδέποτε ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ ι μόνον, ἀλλ' ἢ μετὰ τοῦ ω, οἷον πρῶρα· ἢ μετὰ τοῦ α,
319 οἷον σφαῖρα. σεσημείωται τὸ εἶρα καὶ Κάειρα, ἀμφιβαλλόμενα. ζήτει δὲ περὶ τούτου εἰς τὸ Προώρεια καὶ Κάειρα.

Ἔθος, εἴρηται παρὰ τὸ ἐτεὸν τὸ ἀληθές· ὅπερ καὶ ἐτὸς λέγεται· καὶ παρὰ τὸ ἔθος τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον. ἢ παρὰ τὸ ἔθω τὸ ἐξ ἔθους ἔχω, γίνεται ἔθος, ὡς μένω, μένος· σθένω, σθένος. ἐκ τοῦ ἔθω, γίνεται ἐθίζω, ὡς ἔλπω, ἐλπίζω. τὸ δὲ ἔθω, γίνεται (ὡς οἶμαι) παρὰ τὸ ἔθος, ἔθω· — οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, Ἰλιάδος π', οὓς (σφῆκας δηλονότι) οἱ παῖδες ἐρεθίζωσι, συνεχῶς καὶ ἐξ ἔθους παραγινόμενοι καὶ βλάπτοντες.

Ἔθνος, τὰ πλῆθος, καὶ αἱ κατὰ γένος ἰδιάζουσαι τῶν ἀνθρώπων διαφοραί. ἐπὶ μὲν τοῦ πλήθους, Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων: — ἀντὶ τοῦ ἔθνη, πλήθη, ἄπεισι, πορεύονται. τοῦ δ' ἑτέρου, — καὶ ἔθνεα μυρία θνητῶν: — παρὰ τὸ ἔθω, ἔθος καὶ ἔθνος, τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττειν· ἑκάστῳ γὰρ ἔθνει ἴδιον ἔθος ἕπεται. ἢ παρὰ τὸ θείνω τὸ φονεύω, θένος· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἔθνος. τὸ ε, ψιλόν· ἐπειδὴ τὰ εἰς ος οὐδέτερα τῷ ε ψιλῷ παραλήγεται· οἷον, βρέφος, μέλος, βέλος, νέφος, γένος, δέος, ἔπος, λέχος, μέρος· πλὴν τοῦ λαῖφος καὶ αἶσχος.

Ἔθου] τίθημι· ὁ μέλλων, θήσω· ὁ ἀόριστος, ἔθηκα· ὁ β', ἔθην· ὁ μέσος, ἐθέμην· τὸ β', ἔθεσο· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔθεο· καὶ κράσει, ἔθου· καὶ τὸ προστακτικὸν, θοῦ.

Ἔθρισε] παρὰ τὸ θερίζω, κατὰ συγκοπὴν, θρίζω· καὶ ἀποθρίζω καὶ ἀπέθρισεν.

Ἐθρίγκωσε, περιεστέκωσε, περιετείχισε. θριγκὸς δὲ ἡ στεφάνη, μεθ' ἣν οὐδέν ἐστιν. ἀπὸ του θρὶξ δέ ἐστιν, ἢ ἐπίκειται ἡ στεφάνη, ὑπεράνω πάντων οὖσα.

Ἔθηκε, σημαίνει β'· τὸ προκατέθηκεν, ἢ ἐποίησεν, — ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν: — ἀφ' οὗ καὶ θέσις ἡ ποίησις παρὰ Ἀλκαίῳ. καὶ θετοὶ υἱοὶ, οὓς τις εἰσεποιήσατο. σημαίνει καὶ τὸ παρ' ἡμῖν νοούμενον· — κατὰ μὲν σόλον αὐτοχόωνον θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων.

Ἑκάβη, ἡ ἕκαθεν βεβηκυῖα πρὸς τὸν ἄνδρα· ὁ γὰρ πατὴρ Δύμας Φρὺξ εἰς Ἴλιον Πριάμῳ ταύτην ἐξέδοτο· ὅθεν καὶ Πρίαμος Φρυξὶ συμμαχεῖ· Ἤδη καὶ Φρυγίαν εἰσήλυθον.

Ἑκάτη, ἡ θεὸς, οἱονεὶ ἑκάστη τὶς οὖσα, ἢ εἰς ἕκαστα παραλαμβανομένη, πανταχοῦ βοηθοῦσα· ἢ ὅτι ἑκάστου θεοῦ τιμῶν μετέχει. Ἑκάτην τὴν Ἄρτεμιν· ἵν' ἡ ἕκαθεν τῶν ἀποθνησκόντων.

Ἑκάλη, ἡρωΐς· εἰς ἣν καὶ ποίημα ἔγραψε Καλλίμαχος· ἡ πρὸς ἑαυτὴν πάντας καλοῦσα. ταύτην Ἑκάλην ἔλεγον αἱ παλαιοὶ ὑποκοριζόμενοι. ἔθυον δὲ αὐτῇ, διὰ τὸ ξενίσαι Θησέα.

Ἑκὰς, οἷον — ἑκὰς Ἄργεος: — τουτέστι πόῤῥωθεν. γίνεται παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ. ἢ παρὰ τὸ ἥκω τὸ παραγίνομαι· πόῤῥωθεν γάρ τις παραγίνεται.

Ἕκαθεν, πόῤῥωθεν· παρὰ τὸ ἑκάς.

Ἑκάεργος, Ἀπόλλων, παρὰ τὸ ἕκαθεν εἴργειν, τουτέστι κωλύειν· ἢ παρὰ τὸ ἕκαθεν ἐργαζόμενον, τουτέστι μαχόμενον· ἔργον γὰρ τὴν μάχην οἶδεν Ὅμηρος καλεῖν· τουτέστιν ὁ πόῤῥωθεν ἔργων, ὅ ἐστιν ἐργαζόμενος καὶ μαχόμενος, τοξότης. ἐπιθετικῶς δὲ λέγεται ὁ Ἀπόλλων.

Ἑκατηβελέταο ἄνακτος, πόῤῥωθεν βάλλοντος, εὐστόχου 320
τοξότου. ἔστι δὲ γενικὴ Αἰολική. παρὰ τὸ ἑκὰς καὶ τὸ βέλος γίνεται ἑκαβελέτης· καὶ πλεονασμῷ τῆς τη συλλαβῆς, ἑκατηβελέτης, ὡς ἔτυμον, ἐτήτυμον· ὁ ἕκαθεν βάλλων· τοξότης γὰρ ἑκατηβόλος, ὡς ἤδη εἴρηται. ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἕμαι, ἕσαι, ἕται, ἕτης· καὶ μετὰ τοῦ βέλους, βελέτης· καὶ μετὰ τοῦ ἑκη, ἑκηβελέτης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ατ, ἑκατηβελέτης, ὁ τὰ βέλη μήκοθεν βάλλων.

Ἑκάτοιο, τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ μακρόθεν βάλλοντος, τοῦ τοξικοῦ. ἐκ τοῦ ἑκὰς ἕκαστος ἕκατος.

Ἕκαστος, παρὰ τὸ ἑκὰς, ὁ μὴ πέλας, οἷον κεχωρισμένος καὶ μὴ συλλήβδην ἂν πρὸς ἕτερον. ἐπιμερίζοντες δὲ τὸ πλῆθος φασὶν ἑκάτερος ἕκαστος. ποίου εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι; ἐπιμεριζομένου. ποσαχῶς τὰ ἐπιμεριζόμενα; τετραχῶς· εἰς ἐκ δύο, ὡς ἕτερος· δύο καθ' ἕνα, ὡς ἑκάτερος· εἰς ἐκ πολλῶν, ὡς ἄλλος· καὶ πολλοὶ καθ' ἕνα, ὡς ἕκαστος. τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα κλητικὴν οὐκ ἔχει· ἡ γὰρ κλητικὴ πρὸς παρόν ἐστι πρόσωπον ἀπότασις· τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα πρὸς ἀπόν. Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ, περὶ πάντα εἴχομεν σπουδαίως.

Ἑκάστοτε, ἐπίῤῥημα. παρὰ τὴν ἑκάστου γενικὴν, παράγωγον ἑκάστοτε, ὡς ἄλλος, ἄλλοτε.

Ἑκαστέρω, τὰ ποῤῥωτέρω· ἀπὸ τοῦ ἑκὰς, ὃ σημαίνει τὸ ἄποθεν· καὶ οὐ παρὰ τὸ ἑκάτερος· ἑκατέρω γὰρ ἦν. οὕτως Ἡρωδιανός. Ἰλιάδος κ', Τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω: — ἀντὶ τοῦ ποῤῥωτάτω. παρὰ τὸ ἑκάς.

Ἑκάτερος] ἀπὸ τοῦ ἑκὰς, συγκριτικὸν, ἑκάτερος.

Ἑκάτερθεν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἑκατέρου μέρους· γίνεται ἐκ τοῦ ἑκατέρωθεν.

Ἑκαμήδη, ἡ Νέστορος παλλακή. ἀπὸ τοῦ ἕκαθεν βουλεύεσθαι· ἢ ἡ κατὰ τοῦ Νέστορος μηδὲν εἰκαῖον μηδομένη.

Ἑκατὸν, ὁ ἀριθμός. παρὰ τὸ ἔχω ἐχατὸν καὶ ἑκατόν, ὡς γὰρ οἱ ἐπὶ πέρας ὁδοῦ ἐρχόμενοι ἐπέχονται, οὕτω καὶ οἱ ἐπὶ πέρας ἀριθμοῦ ἐρχόμενοι ἐπέχονται. ἢ παρὰ τὸ ἥκειν καὶ φέρειν δέκα τὸν ἀριθμόν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἑκάς.

Ἑκατόμβη] ἐκ τοῦ ἑκατὸν καὶ τὸ βοῦς βοὸς, γίνεται ἑκατόμβοος· τὸ θηλυκὸν, ἑκατομβόη· καὶ συγκοπῇ, ἑκατόμβη. τὸ μὲν ἑκατὸν, τὸ μέγα καὶ πολύ· τὸ δὲ βοιὸν, τὸ τίμιον, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀλφεσίβοιαι. οὐ μόνον δὲ ἡ ἐκ τῶν βοῶν θυσία. ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ ἄλλων ἱερείων· οἷον, Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην: — τινὲς δὲ τὴν τελείαν θυσίαν, ἤτοι τὴν ἀπὸ τῶν ἑκατὸν βοῶν· ἢ τὴν ἀπὸ ἑκατὸν βοσκημάτων, ὅ ἐστιν εἰ-

κοσιπέντε ζώων. ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος, τουτέστιν ἑκατὸν βοῶν τιμῆς ἄξιος, ἢ ἑκατὸν χρυσῶν νομισμάτων. οἱ γὰρ παλαιοὶ, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ νομίσματα, τὰς συναλλαγὰς διὰ τῶν τετραπόδων ἐποιοῦντο· ὅθεν ὕστερον εὑρεθέντων τῶν νομισμάτων, βοῦν ἐξετύπουν ἐν αὐτῷ, τὸ ἀρχαῖον ἔθος ἐπιδεικνύμενοι. βοιὸν δὲ λέγουσιν εἶναι σταθμιόν τι, ἢ τὴν βοὸς τιμήν. ἢ τὸ δίδραχμον, βοῦν ἔχον ἐπίσημον, καὶ τὸν πόδα. ὅθεν καὶ παροιμία, Βοὺς ἐπὶ γλώττης, ὅ ἐστι νόμισμα· ἁρμόζει ἐπὶ τῶν ῥητόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα ὑπὲρ τοῦ μὴ συνηγορῆσαι κατά τινος, ἀλλὰ σιωπῆσαι. ὅθεν καὶ
321 Ἀριστοφάνης κωμῳδῶν αὐτοὺς φησὶ, Τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων.

* Ἔκγονος, ὁ υἱὸς, οἱονεὶ ὅς ἐστι ἐκ τῆς γονῆς.

Ἑκατομβαιών, μήν ἐστι παρ' Ἀθηναίοις, Κρονίων πρῶτον καλούμενος, ἀπὸ τῆς γινομένης τῷ Κρόνῳ θυσίας. ἑκατομβαιὼν δὲ ὠνόμασται, διὰ τὰς τοῦ Ἀπόλλωνος θυσίας· θύουσι γὰρ αὐτῷ ἑκατομβαιῷ, τουτέστι πολυτίμῳ· μᾶλλον δὲ ἑκατὸν βόας εὐχόμενοι. Ἑκατομβαιὼν ὠνόμασται, ἐπειδὴ ἱερός ἐστι τῷ ἡλίῳ. ὁ δὲ ἥλιος τούτῳ τῷ μηνὶ μέγαν ποιεῖ τὸν ὁρόμον. ἐκάλουν δὲ οἱ παλαιοὶ τὸ μέγα ἀπὸ τοῦ ἑκατόν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ, Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

Ἔκδικον, τὸν ἐκδικητὴν, καὶ τὸν ἔξω τοῦ δικαίου. ἐκ τοῦ ἔκδικος, γίνεται ἐκδικῶ ἐκδικήσω, ἐκδικητής. τοῦτο παρὰ τὸ δίκη.

Ἔκδικος, δίκαιος, ἢ ἄδικος, οἱονεὶ ὁ ἔξω τοῦ δικαίου ὤν.

Ἐκδικάσασθαι; Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ἄδικον ἐκπρᾶξαι διὰ τὸ δικάζεσθαι.

Ἔκδηλος, διάδηλος, φανερός.

Ἑκατόμπεδον, νεὼς ἐστὶ τῆς Ἀθηνᾶς ποδῶν ἑκατὸν ἐκ πάσης πλευρᾶς. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὠνόμασται. καλοῦσι γὰρ αὐτόν τινες παρθενῶνα.

Ἐκεχειρία, ἄνεσις, ἀργία, ἀνάπαυσις, συνθήκη, ἔνδοσις, καὶ πολέμου ἀνοχή· κυρίως ἐπὶ πολέμου. παρὰ τὸ ἔχω καὶ τὸ χειρὶ, γίνεται ἐχεχειρία· καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, ἡ πρὸς ὀλίγον τοῦ πολέμου ἡσυχία· παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας.

Ἐκεῖνος, ἡ ἀντωνυμία, παρὰ τὸ ἑκὰς ἐπίῤῥημα· τὴν γὰρ πόῤῥω δεῖξιν σημαίνει. καὶ οἱ Δωριεῖς κῆνος αὐτὴν φασὶ καὶ τῆνος· ἀντιδιαστέλλοντες αὐτὴν ἐπὶ τῆς πλησίον δείξεως. εὑρίσκεσθαι μέντοι φησὶν Ἀπολλώνιος τὴν τῆνος καὶ ἐπὶ τῆς πόῤῥω δείξεως.

Ἐκεῖ, ἐκ τοῦ ἐκεῖνος, κατὰ συγκοπήν. τὸ κει, δίφθογγον κατὰ διάλεκτον· ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς ἐκεῖνος λέγουσι διὰ τοῦ η, ὡς πλείων, πλῆων· μείων, μῆων. διατί περισπᾶται; αἱ συγκοπαὶ, ἡνίκα φυλάσσωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσουσιν· οἷον δῶμα, δῶ· ἐκεῖνος, ἐκεῖ.

Ἐκεῖθεν] οὐδὲν τῶν εἰς θεν τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεται πλὴν τοῦ ἐκεῖθεν, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐκείνοθεν γίνεται κατὰ συγκοπήν· καὶ τὸ ἐκεῖ, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθι· τοῦτο δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐκείνοθι· καὶ τὸ ἐκεῖσε, ἀπὸ τοῦ ἐκείνοσε.

Ἔκητι] Χρυσὲ κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων· Εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν. Σεῦ γὰρ ἔκητι μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε· Ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφεοί τε, σύναιμοί τ': — ἀπὸ τοῦ ἑκὼν, γίνεται ἑκάζω, καὶ ἑκαστί, ὡς Δωρίζω, Δωριστί· καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἅμα καὶ ἀναβιβάσει τοῦ τόνου, ἔκητι.

Ἥκηλος, ὁ ἥσυχος. παρὰ τὸ ἑκὰς ἕκαλος, καὶ ἕκηλος. ἢ παρὰ τὸ ἀκὴν ἄκηλος, καὶ ἕκηλος· τὸ γὰρ ἀκὴν ἐπὶ τοῦ ἡσύχως τάττουσιν. ἢ παρὰ τὸ ἑκὼν ἕκηλος· ὁ γὰρ ἑκουσίως τι ποιῶν, ἡσύχως ποιεῖ.

Ἑκηβόλος, καὶ ἑκηβελέτης, καὶ ἕκατος. οὕτως ὁ Ἀπόλλων. ὅτι ὁ αὐτός ἐστι τῷ ἡλίῳ καὶ τὰς ἀκτῖνας ἕκαθεν βάλλει, ὅ ἐστι πόῤῥωθεν βάλλοντος τὰ βέλη, εὐστόχου τοξότου. ἐκ τοῦ ἑκὰς καὶ τοῦ βάλλω, γίνεται 322
ἑκαβόλος καὶ ἑκηβόλος, ὁ μακρὸς βόλος. ἢ ὅτι ἑκατὸν βέλη ἐκαθῆκε τῷ δελφῖνι.

Ἑκηβολίαι, εὔστοχοι τοξίαι· παρὰ τὸ ἕκαθεν ἐπιτυγχάνειν· βάλλειν γὰρ τὸ ἐπιτυγχάνειν, ὡς τὸ, Βάλλειν ἄγρια πάντα: — καὶ, — σὺ δὲ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν: — ἀντὶ τοῦ εὐστόχως ἔχε.

Ἔκηα] — κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα: — ἔκαυσα, ἔθυσα, τουτέστιν ἐκάρπωσα. ἐκ τοῦ καίω, καύσω ὁ ἀόριστος, ἔκαυσα· ἀποβολῇ τοῦ υ, καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, ἔκηα. ἢ παρὰ τὸ καίω, ὁ μέσος παρακείμενος, κέκηα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ.

Ἐκηρώθην, ἐσκοτίσθην· ἢ παρὰ τὸ δέος κήρινος ἐγενόμην.

Ἐκκεχειλωμένην, ἐλευσμένην, ἢ κεχερσωμένην· ὅτι ὁ χείλων ἐν χέρσῳ φύεται· τοῦτο δέ ἐστι χόρτος· οἷον ἐξημελημένην.

Ἐκκορηθῆναι, ἐκκαλλυνθῆναι. τὸ γὰρ κορεῶν, καλλύνειν ἐστὶ καὶ σαίρειν.

Ἐκκεκωφέαται] ἀπὸ τοῦ κωφῶ, κωφήσω, κεκώφηκα, κεκώφημαι, κεκώφηται· καὶ Ἰωνικῶς, κεκωφέαται· καὶ ἐν συνθέσει, ἐκκεκωφέαται. Αἱ δ' ἐμαὶ φρένες ἐκκεκωφέαται, καὶ παραβεβλαμμέναι εἰσίν.

* Ἐκκοκκίζειν, κυρίως τοὺς κόκκους τῆς ῥοιᾶς ἐνικῶς ἐξέλκειν· μεταφορικῶς δὲ εἶπεν Ἀριστοφάνης, ἐκκοκκίσας, ἀντὶ τοῦ πέρσας.

Ἐκκορυφώσω, δύναται μὲν ἀκούεσθαι ἀνακεφαλαιώσομαι, οἷον κορυφὴν ἐπιθήσω· δύναται δὲ καὶ οὕτως, ἕτερόν σοι λόγον ἀπάρξομαι· ἐπεὶ ἡ κορυφὴ ἀρχή τις ἐστὶ τοῦ σώματος.

Ἐκ κλίμακος] ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, ὁπότε χρονοτριβοῖεν οἱ πύκται, κλίμαξ εἰσεφέρετο, ὥστε διαστάντας καὶ χώραν λαβόντας μένειν ἐν ταύτῃ, ἕνεκεν τοῦ μὴ ἵστασθαι τὰς φερομένας πληγὰς περιτρέχοντας, ἀλλὰ μένοντας ἐπὶ τούτου τῇ ποιᾷ τῶν χειρῶν ἐκτάσει φυλάττεσθαι. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Ἐκκλιμακίζει, παράγει, διαστρέφει· ἀπὸ τῆς κλίμακος, ἥτις οὖσα ὄργανον βασανιστικὸν, διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων.

Ἐκκλητεύειν, τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵνα ἐπάναγκές τις μαρτυρεῖ. οὕτως Αἰσχίνης. καὶ δικαστήριον ἔκκλητον λέγουσιν.

Ἔκκλητος πόλις, ἣν ἂν ἐκκαλῆταί τις εἰς τὸ κρίνεσθαι, δηλονότι τὴν πρώτην οὐστέργων κρίσιν, ὡς πρὸς ἔχθραν κρίνασαν, ἢ πρὸς χάριν. ἐξῆν δὲ τοῖς μὲν ξένοις ἐκκαλεῖσθαι πόλιν ἄλλην· τοῖς δὲ πολίταις οὐκέτι.

Ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοί: — ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν, ἤχησαν. ἔστι ῥῆμα πεποιημένον· κλάζω· ὁ μέλλων, κλάγξω· ὁ ἀόριστος, ἔκλαγξα· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔκλαγξαν.

Ἐκλώζετε] κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον ἐν τῷ στόματι ψόφον· ᾧ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροαμάτων, ὧν οὐχ ἡδέως ἤκουον. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.

Ἐκλογεῖς, οἱ ἐκλέγοντες τοὺς φόρους· ἀπὸ τοῦ ἐκλέγειν τὸ πράττεσθαι καὶ ἀπαιτεῖν.

Ἐκλέλαθα] ἔστι λήθω· ὁ μέσος παρακείμενος, λέληθα· μεταπεσόντος δὲ τοῦ η εἰς α βραχὺ, λέλαθα, ὡς τὸ μέμηκα, μέμακα. οἱ δέ γε Σικελοὶ τὸ τέλος τοῦ α τῶν

παρακειμένων εἰς ω μετατιθέμενοι, ἐνεστῶτα ποιοῦσι· πεποίηκα, πεποιήκω· λέλαθα, λελάθω.

Ἐκμυζήσας, ἐκπιέσας, ἐκθλίψας.

Ἐκμαγεῖον, ἐκτύπωμα καὶ ἐκσφράγισμα. ἐκ τοῦ μάσσω γίνεται μάγος, ὁ ἀπομασσόμενος πάντα. ἐκ δὲ τοῦ μάγος κτητικοῦ, μαγεῖον καὶ ἐκμαγεῖον, ὡς διδάσκαλος, διδασκαλεῖον· πάσσαλος, πασσαλεῖον· καὶ ἰατρός, ἰατρεῖον.

Ἐκνεφίας, ὁ σφοδρὸς ἄνεμος, ἤγουν ὁ ἐκ νεφῶν ἄνεμος. παρὰ τὸν γνόφον, οἱονεὶ ὁ νέφη συνάγων, καὶ ἐξ αὐτῶν κινούμενος.

Ἐκνομίως, μεγάλως, ἐξάλλως, παρὰ τὰ νενομισμένα, ἢ καθ' ὑπερβολὴν κακίας ἢ ἀρετῆς, οἷον ἔξω νόμου, ὡς ἐκδίκως τὸ ἔξω τοῦ δικαίου· καὶ ἐνδίκως, τὸ ἐναντίον.

Ἐκνευρισμένοι, ἐψιλωμένοι δυνάμεως.

Ἐκολάω, ἐθορύβει· παρὰ τὸ κολῶ τὸ θορυβῶ· τοῦτο ἐκ τοῦ κολωὸς, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον. τοῦτο ἐκ τοῦ κλῶ κλῶνος καὶ κολωός.

Ἐκολλόπωσε, κόλλῃ συνήρμοσεν. ἀπὸ γὰρ τοῦ νωτιαίου κόλλοπος καὶ δέρματος ἑψομένου γίνεται ἡ κόλλα τῶν βοῶν· ὅθεν καὶ ᾧ ἐπιτείνουσι τὰς χορδὰς, κόλλοψ. ἦν γὰρ δερμάτινος.

Ἔκπαγλος, ὁ καταπληκτικός. παρὰ τὸ πέλαγος, (φοβερὸν γὰρ τοῖς πλέουσιν) ἐκπέλαγος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔκπαγλος. ἢ ἐκ τοῦ πλήσσω τοῦ σημαίνοντος τὸ θαυμάζω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπλαγον· καὶ ὄνομα, ἔκπλαγος· καὶ ἐπίρρημα, Ἐκπάγλως κοτέοντο.

Ἔκπαγλα] κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅσα ἐν ὁμοφωνίᾳ καθέστηκε πληθυντικῶν οὐδετέρων ὀνομάτων, μετάγεται εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν.

Ἐκπαγλότατε, ἐκπληκτικώτατε, φοβερώτατε· ἢ ἐξοχώτατε. ἐκ τοῦ ἐκπλήσσομαι ῥήματος, ὄνομα ἔκπλαγος· καὶ ὑπερθέσει, ἔκπαγλος.

Ἐκποδὼν, ἀφανής, ἐκ μέσου.

Ἐκποίητος τῷ πατρί· καὶ ἐκποίητον γενέσθαι, ἀποκηρυχθῆναι τοῦ γένους. ἢ ὁ δοθεὶς ἑτέρῳ εἰς ποίησιν. οἱ δὲ φασὶν, διαφέρει ἐκποίητος ἀποκηρύκτου· ὅτι ὁ μὲν ἀποκήρυκτος, ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται· ὁ δὲ ἐκποίητος, ὑπὸ τοῦ φύσει πατρὸς δίδοται εἰς ἕτερον οἶκον πρὸς θέσιν.

Ἔκπτωσις. Ἰστέον ὅτι ὥσπερ λέγεται ἔκβιος ὁ ἐστερημένος τοῦ βίου καὶ ἐξούσιος, ὁ ἐστερημένος τῆς οὐσίας· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἔκπτωτος λέγεται ὁ ἐστερημένος τῆς πτώσεως.

Ἔκπυστα ἐποίησε τὰ πραττόμενα] ἐκ τοῦ πεύθω, ὃ σημαίνει τὸ ἀκούω, γίνεται πυστὰ, καὶ ἔκπυστα. σημαίνει δὲ τὰ ἐξάκουστα καὶ ἐξάγγελτα καὶ ἔκδηλα.

Ἐκπερδικίσαι, διαδρᾶναι πανούργως· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περδίκων· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῷον καὶ διαδιδράσκον τοὺς θηρῶντας.

Ἐκτοκιᾶ, ἐκτίλλω· τοκάδες γὰρ αἱ τρίχες.

Ἐκτικῶν, τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων.

Ἐκτέτως, μεγάλως, κραταιῶς.

324 Ἐκτιλώσαντο, πράως καὶ χειροήθως μετεχειρίσαντο.

Ἐκμαρτυρεῖν, τὸ λέγειν οὐχ ἅπερ αὐτὸς οἶδεν, ἀλλ' ἅπερ ἑτέρων ἤκουσε λεγόντων. ἐκμαρτυρία δὲ γενομένη ἀναγιγώσκεται, ὅταν τις ἢ τελευτήσῃ, ἢ ὑπερόριος γένηται.

Ἐκρέμω] ἐκ τοῦ κρεμῶ, παράγωγον κρέμημι, ὡς ἱστῶ, ἵστημι· τὸ παθητικὸν, κρέμαμαι, ὡς ἵσταμαι· ὁ παρατατικὸς, ἐκρεμάμην· ἐκρέμασο, τὸ β'· (κρεμὰς γὰρ ἡ ἐνεστῶτος μετοχὴ, ὥσπερ ἱστάς) καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ Ἰωνικῶς, ἐκρέμαο· καὶ κράσει τῶν φωνηέντων, ἐκρέμω. καὶ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κρεμῶ· ἦν γὰρ ἂν παρισπώμενον, ὡς ἐβοῶ, ἐγελῶ. Χοιροβοσκός.

Ἐκ Ῥώμης, ἡ ἐξ πρόθεσις, ὅταν αὐτῇ σύμφωνον ἐπιφέρηται, τρέπει τὸ ξ εἰς κ, δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ μετὰ παρέλκοντος· οἷον ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ, διεξσωλῆνος· καὶ πάλιν, διεξτομύρτου, ἀντὶ τοῦ, διὰ τὸ μύρτον· σημαίνει δὲ τὴν μυρσίνην. ἔτι δεῖ προσθεῖναι, καὶ χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ ἐν τέλει στίχου· οἷον ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, Ἔνθα μιᾶς πολλαὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ Τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός: — καὶ χωρὶς τοῦ πάρεξ. ταῦτα πάντα ἐσημειωσάμεθα, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων τῶν χρήσεων ἐφύλαξε τὸ ξ τῆς προθέσεως συμφώνου ἐπιφερομένου.

Ἕκτωρ] παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ, ὁ μέλλων, ἕξω· ἐξ αὐτοῦ Ἕκτωρ, ὁ τοὺς Τρῶας ἐπικρατῶν· ἢ ὁ τῆς Τροίας κρατῶν· ἢ παρὰ τὸ ἐκθορεῖν.

Ἕκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ] ἐὰν ἀναγνῷς ἕκταν, Ἀττικῆς κλίσεως ἐστίν. ἀπὸ τοῦ κτῆμι, ὁ β' ἀόριστος, ἔκτην· καὶ συστολῇ, ἕκταν. ἐὰν δὲ κατέκτα, ἐκ τοῦ κτάω κτῶ.

Ἐκτῆσθαι] κτῶ κτήσω κέκτηκα κέκτημαι κεκτῆσθαι· καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ. ὅτε γὰρ ἀπὸ δύο συμφώνων ἄρχεται ὁ ἐνεστὼς, οὐκ ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος.

Ἐκτίλαι] ἐστὶ τείνω· ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς λ, γίνεται τίλω ῥῆμα. σημαίνει τὸ ξαίνω· ὁ γὰρ ξαίνων τείνει.

Ἐκτυφῆναι] τύφω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυφον· ὁ παθητικὸς, ἐτύφην, τυφῆναι. σημαίνει δὲ παρὰ μικρὸν ἐκτυφλωθῆναι.

Ἐκτραχηλισθῆναι, ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων· οἷον, Τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες, ἀποσείονται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι δὲ λέγουσιν, οὐχὶ ἐκσφονδυλισθῆναι. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνειν ἐκπεσόντα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων. μέμνηται Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν.

Ἐκτοῖο, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. ὡς καλὸς, καλοῦ, καλοῖο, οὕτω καὶ [ἐκτὸς,] ἐκτοῦ, ἐκτοῖο· Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκτοῖο.

Ἐκτιλωμένος, συνήθης· ἐπεὶ ὁ κτίλος ὁ ἡγούμενος τῆς ποίμνης κριὸς συνήθης τῷ ποιμένι.

Ἐκυρὸς, ὁ πενθερός. οὕτως ἀγορεύεται παρὰ τῆς νύμφης ὁ τοῦ νυμφίου πατὴρ, ὡς Πρίαμος ὑπὸ Ἑλένης, Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ φίλε ἑκυρὲ δεινός τε: — πενθεροὶ δέ εἰσι τῷ νυμφίῳ οἱ τῆς νύμφης πατέρες. εἴρηται δὲ ἑκυρὸς παρὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν τὴν κόρην ἄγειν. ἢ παρὰ τὸ δέχω, δεχυρός καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, ἑκυρός. ἢ παρὰ τὸ κύρω τὸ ἐπιτυγχάνω, κυρός καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἑκυρές. 325

Ἐκυδάσσατο, σημαίνει τὸ ἐλοιδόρησεν. Ὦ πέπον, ἦ μάλα δή με κακῶς ἐκυδάσσαο: — ἔστι κυδος ἀρσενικῶς, καὶ σημαίνει παρὰ Συρακουσίοις τὴν λοιδορίαν. ἀπὸ γοῦν τοῦ κῦδος, κυδάζω, κυδάζομαι· καὶ κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις, ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖται, Σοφοκλῆς Αἴαντι.

Ἐκφυλλοφορῆσαι, καὶ ἐκφυλλοφορίαι. εἴποτέ τις τῶν πολιτῶν ἀδικεῖν ἐδόκει, καὶ ἀνάξιος εἶναι τοῦ συνεδρίου τῶν πεντακοσίων, ἐσκέπει περὶ αὐτοῦ ἡ βουλὴ, εἰ χρὴ αὐτὸν μηκέτι βουλεύειν, ἀλλ' ἐλασθῆναι καὶ τοῦ συνεδρίου. ἀντὶ δὲ τῆς ψήφου φύλλοις ἐχρῶντο, ἐν οἷς ἐπεσήμαινε τὴν αὐτοῦ γνώμην ἕκαστος, ὥσπερ ὀστράκῳ ἐπὶ τοῦ ὀστρακισμοῦ. καὶ ἐλέγετο ἐπὶ τούτου ἐκφυλλοφορῆσαι. μετὰ δὲ τὸ ἁλῶναι κακουργοῦντα Ξενότιμον τὸν ὑπηρέτην ἐν τοῖς κυάμοις, οὕτως ἡ τῶν φύλλων ἐπενοήθη. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι

τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

Ἐκκωδωνίζοντο, περιβόητοι ἐγίνοντο. εἴρηται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπειράσθησαν, ὡς ἐν τῷ διεκκωδωνίσθησαν. εἴρηκεν οὕτω Λυσίας.

Ἕκτευς, μέτρον τι, τὸ ἕκτον μέρος τοῦ μεδίμνου, ἔχοντες χοίνικας μή· ὡς εἶναι τὸν ἑκτέα χοίνικας ὀκτώ. καὶ ἡμίεκτον, τὸ δωδέκατον τοῦ μεδίμνου.

Ἐλάσσων, ὁ βραχύτερος. ἀπὸ τοῦ ἐλαχὺς ἐλαχύτερος, ἐλαχίων· ὁ τρίτος τύπος τῶν συγκριτικῶν, ἐλάσσων. τὸ δὲ ἐλαχὺς, παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἀφαιρῶ· ἵν' ᾖ, ὁ ἀφαιρεθείς· καὶ ἐκ τούτου, μειωθείς. καὶ ἐλαχὺν δόμον καλεῖ τὸν μικρὸν καὶ πενιχρόν.

Ἐλαστρῶ, ἀπὸ τοῦ ἐλῶ· ἀφ' οὗ τὸ ἐλαύνω· ὁ ἀττικὸς παρακείμενος, ἐλήλακα· ὁ παθητικὸς, ἐλήλασμαι· ῥηματικὸν ὄνομα ἔλαστον, καὶ ἔλαστρον, πλεονασμῷ τοῦ ρ, ὡς κεντῶ, κέντον, καὶ κέντρον. καὶ ἐκ τοῦ ἔλαστρον γίνεται ἐλαστρῶ. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ βοῶ βοάζω βοαστὴς, βοαστρῶ καὶ βωστρῶ· καὶ καλῶ καλίζω καλιστρὴς καλιστρῶ· οὕτω ἐλῶ ἐλάζω ἐλαστὴς ἐλαστρῶ. πρώτης συζυγίας· ὅθεν καὶ, Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα: — ἀντὶ τοῦ ἤλαυνον, Ἰλιάδος σ'.

Ἐλασαίατο] ἐλῶ ἐλάσω ἤλασα ἠλασάμην· τὸ εὐκτικὸν, ἐλασαίμην ἐλάσαιντο· καὶ Ἰωνικῶς, ἐλασαίατο. καὶ ἐξελάσαιμι. ἐκ δὲ τοῦ ἐλῶ, γίνεται ἔλημι.

Ἐλασίβροντα, ἐλαυνόμενα ὡς αἱ βρονταί.

* Ἐλατὴρ, μάζα· παρὰ τὸ ἐλαύνω, τὸ πλατύνω.

Ἐλάτη] παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω, ἐλάτη, καὶ ἐλάτης, καὶ ἐλατήρ. ὡσαύτως καὶ τὸ Φυτόν.

Ἐλάτεια, πόλις Φωκίδος· καὶ Ἐλατεύς.

Ἐλαύνω. εἴτε τὸ διώκειν, ἐξ οὗ ἀπελαύνω· ἢ ἐπὶ χρυσοῦ, ἢ ἐπὶ χαλκοῦ, τὸ σημαινόμενον πρόσθηλον· παρὰ τὸ ἐλῶ· οἷον, πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων: — καὶ, διαμπὰξ διήλασεν ὄμβριμον ἔγχος: — ἔλω, ἐλύω, ἐλύνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἐλαύνω. ἢ ὥςπερ βῶ βαίνω, οὕτως ἐλῶ ἐλαίνω· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, γίνεται ἐλαύνω.

Ἔλω, σημαίνει δύο· τὸ λαμβάνω, ὡς τὸ, Ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο: — σημαίνει καὶ τὸ φονεύω, ὡς τὸ, — Φύλακον δ' ἕλε Λήϊτος ἥρως.

326 Ἔλαφος, τὸ ζῶον· ἢ διὰ τὴν κουφότητα καὶ τὸ τάχος, ἐλαφρή τις οὖσα· ἢ διὰ τὸ ἕλκειν τοὺς ὄφεις καὶ ἀναιρεῖν διὰ τῶν μυκτήρων· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις· ἢ ἀπὸ τοῦ ἕλος, ἔλαφος· ἢ παρὰ τὸ ἕλκειν τοὺς ὄφεις, ἕλοφός τις οὖσα. τούτους γὰρ ἐσθίουσα, καθαίρεται φυσικῶς. οὕτω γοῦν οἱ ὄφεις ὅτε ἀφανίζονται, αὕτη τὸ κέρας αὐτῆς προστρίβει εἰς πέτραν· θερμαινόμενον δὲ, ποιεῖ ἀναθυμίασιν· ἧς μεταλαμβάνουσιν οἱ ὄφεις, καὶ ἐξέρχονται τῶν φωλεῶν.

Ἐλάφειος ἀνὴρ, ἐπὶ τοῦ δειλοῦ· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων· δειλὸν γὰρ ἡ ἔλαφος.

Ἐλαφηβόλος, κυνηγός· εἴρηται καταχρηστικῶς.

Ἐλαφηβολιών, μὴν Ἀθηναίων· ἀπὸ τῶν ἐλάφων ὠνόμασται, αἱ τῷ μηνὶ ἐθύοντο τῇ ἐλαφηβόλῳ Ἀρτέμιδι.

Ἐλαφρὸς, εὐκίνητος, ἐλεφός τις ὤν· ἢ ἀπὸ τῆς ἐλάφου, ἥ ἐστι κουφότατον καὶ εὐκίνητον. Ἐλαφροτάτους] ἐκ ἐπαίνῳ λέγουσι τὸ ὄνομα οἱ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ πρακτάτους· κατὰ τὸ ἐναντίον, τοὺς βαρυτάτους καὶ φορτικωτάτους.

Ἐλαΐζειν, πᾶς ἐλαίας ἐργάζεσθαι. Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης.

Ἐλαιοκομεῖν, καὶ ἐλαιοκόμων. τὰ ἔργα τῶν τὰς ἐλαίας ἐργαζομένων. κομεῖν γὰρ τὸ ἐπιμελεῖσθαι.

Ἔλαιον, ὁ καρπός. παρὰ τὸ λεῖον λέαιον, τὸ λεαῖνον τὸ σῶμα· καὶ ἐν ὑπερθέσει, ἔλαιον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίκ τοῦ φυτοῦ παρωνύμως ἔλαιον. τὸ τρωγόμενον. τὸ λαι, δίφθογγον· διότι ἀνεφάνη τὸ α ἐν τῷ ἐλάδιον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐλέους, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· παρὰ γὰρ τὸ ἕλω τὸ λαμβάνω· τὸ γὰρ ἔλεος πάντες λαμβάνομεν. ἔστι δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ ἔλεος· ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω.

Ἐλαία, παρὰ τὸ λεῖον· ἢ λειῶ, λέαια· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἐλαία, ἢ τὸ λεαῖνον τίκτουσα. ἢ παρὰ τὸ ἕλος, διὰ τὸ ἐν ἕλεσι ἵστασθαι· ἐν ἕλεσι γὰρ ὑγροῖς τὸ φυτόν. ἢ παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θερμασίαν· ἐν θερμοῖς γὰρ τόποις χαίρει.

Ἐλαιοῦς, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ· Ἐλαιούσιος, ὡς Τραπεζοῦς Τραπεζούσιος.

Ἐλεών, ἡ πόλις· κλίνεται Ἐλεῶνος· παρὰ τὸ ἕλος, ἡ ἐλώδης οὖσα. ἢ ἐλαιών τις οὖσα, ὅτι πολλαὶ ἐλαῖαι πεφύκασιν ἐν αὐτῇ. ἢ παρὰ τῇ ἕλῃ ἐστίν.

Ἐλεοῦσα, νῆσος πλησίον Ῥόδου· ὅτι Ἀθηναῖοι βαρεῖς φόρους εἰςπράττοντες Ῥοδίους, τῶν μὴ διδόντων τὰς θυγατέρας . . . .

Ἐλεοκόπους, Λυσίας τοὺς τὰ ἕλη κόπτοντας, ὡς τὸ ἐλεόθρεπτον σέλινον, τὸ ἐν ἕλει τεθραμμένον.

Ἐλέατρος λέγεται ὁ μάγειρος, παρὰ τοὺς ἑλεοὺς, οἵ εἰσι μαγειρικαὶ τράπεζαι. ζήτει εἰς τὸ ἑλεός.

Ἔλεγος, θρῆνος ὁ τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιλεγόμενος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐ ἐ λέγειν ἐν τοῖς τάφοις. ἢ ἀπὸ τοῦ εὖ λέγειν δι' αὐτοῦ τοῦ θρήνου τοὺς κατοικομένους. καὶ ἐλεγεῖα, παρὰ τὸ ἐλεεῖν τὸν τετελευτηκότα· ἢ ἐλέγεα, παρὰ τὸ εὖ λέγειν τὸν ἀποβιώσαντα.

Ἐλεγεῖα, τὸ μέτρον· καὶ ἀρσενικῶς, ἔλεγος· ἢ ὅτι ἐπιλέγεται τῷ ἑξαμέτρῳ τὸ πεντάμετρον· ἢ παρὰ τὸν ἔλεον καὶ τὸν γόον· ἢ παρὰ τὸ λέγεσθαι ἐπὶ τῶν θανόντων· εἰς ἐπικηδείαν γὰρ ἐλέγοντο. ἢ παρὰ τὸ ἐ ἐ λέγειν τοὺς τεθνεῶτας· ἢ παρὰ τὸν ἔλεγον τὸν θρῆνον. Δίδυμος δὲ, ὅτι διὰ τοῦτο τῷ ἡρωϊκῷ ἐπῇδον ὡς πεν- 327
τάμετρον καὶ λειπόμενον τοῦ ἡρωϊκοῦ, μιμούμενοι τὴν ἀποθνησκόντων ἀπόπαυσιν· ἐπὶ γὰρ μόνοις νεκροῖς πάλαι ᾔδετο πρὸς παραίνεσιν καὶ παραμυθίαν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τοῦ τεθνεῶτος.

Ἐλεγαίνειν, τὸ παραφρονεῖν· τινὲς τῶν παλαιῶν, καὶ τὸ ὁπωσδήποτε ἀκολασταίνειν. καὶ τὸ ἐλεγεῖον μέτρον ἀπὸ τούτου ἐκλήθη. τινὲς νομίζουσιν, ὅτι Θεοκλῆς Νάξιος ἢ Ἐρετριεὺς πρῶτος αὐτὸ ἀνεφθέγξατο μανείς. ζήτει εἰς τὸ ἀσέλγειαν.

Ἐλεγείς, ἡ θυγάτηρ Νηλέως τοῦ ἡγησαμένου εἰς Καρίαν τῆς Ἰώνων ἀποικίας· ἧς τὸ κύριον ὄνομα Πειρὼ φασὶν εἶναι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐλεγένειν, τὸ ἀκολασταίνειν· διὸ οὐδεὶς αὐτὴν Ἀθηναίων ἠβουλήθη γῆμαι.

Ἐλέγχω· ὁ μέλλων, ἐλέγξω· ἐκ τοῦ ἔλεγχος. ἔλεγχος δέ ἐστιν ὁ τὸ πρᾶγμα σαφηνίζων· παρὰ τὸ ἕλκειν ἔχειν, ἤγουν λαμπηδόνα καὶ φῶς, ἔλεχός τις ὤν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ· ὁ φωτίζων τὰ πράγματα. ὁ γὰρ ἔλεγχος εἰς φῶς ἄγει τὰ πράγματα.

Ἐλεγχείης τὸ ὄνειδος. τὸ χει, δίφθογγον· διότι ἀνεφάνη τὸ ε ἐν, τῷ ἔλεγχος ἐλεγχεία. σημαίνει δὲ τὸ ὄνειδος.

Ἐλεδώνη, εἶδος κολύπεδος. ἀπὸ τοῦ ἑαυτὴν ἕδειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν, ἐεδώνη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ. Ἡσίοδος, — ὅτ' ἀνόστεος ὀν πόδα τένδει.

Ἐλεαίρω] ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλπω ἐλπαίρω, (ἐκ τούτου Ἐλπήνωρ) οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ ἐλεαίρω ἐλεαρῶ.

Ἐλεεινὸς, ἀπὸ τοῦ ἔλεος. εἰς τὸ ἀσελγαίνειν.

Ἐλεῶ, κατὰ μὲν τοὺς Ἀττικοὺς, πρώτης συζυγίας τῶν παρισκωμένων, ἐλεεῖς· Ὅλην τὴν ἡμέρων ἐλεεῖ καὶ

δανείζει ὁ δίκαιος: — κατὰ δὲ τὴν κοινὴν, δευτέρας. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἕλεος· τοῦτο παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω.

Ἑλεεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ἕλους· ἑλώδης γὰρ ὁ τόπος· οἱ γὰρ δῆμοι τῶν Ἀθηναίων, ἢ ἀπὸ τῶν τόπων, ἢ ἀπὸ τῶν παρακειμένων αὐτοῖς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς φυτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς χειροτεχνῶν, ἢ ἀπὸ τῶν οἰκησάντων ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν.

Ἔλεγος] ἐκ τοῦ περὶ Χρηστομαθίας Πρόκλου· ὁ μέντοι ἐπικὸς κύκλος ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς μυθολογουμένης οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως· ἀφ' ἧς ἐπωτόγχειρες γίνονται: — καὶ ἑξῆς· διαπορεύεται δὲ τά τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα, καὶ εἴπου τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται. περατοῦται δὲ ἐκ διαφόρων ποιητῶν συμπληρούμενος, μέχρι Ὀδυσσέως· ὧν καὶ ὀνόματα καὶ πατρίδας φησὶν ὁ αὐτός. σπουδάζεσθαι δὲ τὰ ἐπικοῦ κύκλου ποιήματα, οὐχ οὕτω διὰ τὴν ἀρετὴν, ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. τὴν δὲ ἐλεγείαν συγκεῖσθαι μὲν ἐξ ἡρῴου καὶ πενταμέτρου· ἁρμόζειν δὲ τοῖς κατοιχομένοις· καὶ εὐλογεῖσθαι μὲν ὑπ' αὐτοῦ τούτους· οἱ μέντοι μεταγενέστεροι, ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν αὐτῷ ἀπεχρήσαντο. τὸ δὲ ἔπος ἐφεῦρε Φιμονόη ἡ Ἀπόλλωνος προφῆτις ἑξαμέτροις χρησμοῖς [χρησαμένη.] οἷς ἐπεὶ τὰ πράγματα εἴπετο, ἔπος τὸ ἐκ μέτρων ἐκαλεῖτο· ἢ διὰ τὴν κατασκευὴν, καὶ τὴν ἄγαν ὑπεροχὴν τὴν ἐν τοῖς ἑξαμέτροις θεωρουμένην, τὸ κοινὸν ὄνομα παντὸς λόγου τὸ ἑξάμετρον ἰδιώσατο· καθάπερ Ὅμηρον τὸν ποιητὴν, καὶ Δημοσθένην τὸν ῥήτορα· ἐπεὶ καὶ τὰ τρίμετρα ἔπη προσηγόρευσαν.

Ἑλένη, ἡ ἡρωΐς· παρὰ τὸ ἕλω τὸ ἑλκύω, ἢ πρὸς τὸ ἴδιον κάλλος ἕλκουσα τοὺς ἀνθρώπους· διὰ τὸ πολλοὺς ἑλεῖν τῷ κάλλει· ἢ παρὰ τὸ Ἑλλάς· ἢ παρὰ τὸ ἐν ἕλει γεγενῆσθαι, ἢ ὑπὸ τοῦ Τυνδάρεω ἐν ἑλώδει τόπῳ ῥιφθεῖσα, θείας δέ τινος προνοίας τυχοῦσα, καὶ ἀναληφθεῖσα ὑπὸ Λήδας. ἐκ τοῦ ἕλους οὖν Ἑλένη ὠνομάσθη.

Ἑλένη] τὸ λε, ψιλόν· τὰ διὰ τοῦ ενη θηλυκὰ ὑπὲρ β' συλλαβὰς μονογενῆ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται, ἐπί τε βαρυτόνων καὶ ὀξυτόνων· ἐπὶ βαρυτόνων, ὠλένη, ὁ βραχίων· Κλυμένη, κύριον· ὀξύτονα, ἑξαμενή, εἰαμενή. πρόκειται, μονογενῆ, διὰ τὸ κελαινή.

Ἑλένειον, βοτάνη ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γινομένη. εἴρηται ὅτι ἐκ τῶν δακρύων τῆς Ἑλένης ἀνεφύη, ὅτε ἐπὶ Κανώβῳ τῷ κυβερνήτῃ Μενέλαος ἐδάκρυσεν, ὑπὸ αἱμορροΐδων ἀποθανόντι.

Ἐλεθήρ, ὕδωρ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου τεθερμασμένον· παρὰ τὴν ἕλην τὴν θερμασίαν, καὶ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω.

Ἐλεσπίδας] Πείσεά τε προλιπὼν καὶ ἐλεσπίδας: — οἱ μὲν, τοὺς συμφύτους τόπους· οἱ δὲ, τοὺς ἑλώδεις· ἄμεινον δὲ τοὺς λεπώδεις, παρὰ τὸ λελεπίσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ἢ ὑπὸ τῶν κυμάτων· ὅθεν καὶ λέπα, τὰ ἀκρότατα τῶν ὀρέων. Εὐριπίδης, — καὶ Κιθαιρῶνος λέπας.

Ἔλεψε] Ἰλιάδος α', — περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε: — περιελέπισε γὰρ αὐτὸ, ὅ ἐστιν ἔγλυψε καὶ ἐκάθηρεν. ἀπὸ τοῦ λέπω· ἐξ οὗ καὶ λέπυρον τὸ τῶν καρύων ἔλυτρον, καὶ λέπος, ὁ μέλλων, λέψω, ἔλεψα. ἢ παρὰ τὸ λεπῶ πρώτης τῶν περισπωμένων, λεπήσω, ἐλέπησα· τὸ τρίτον, ἐλέπησε· καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η, καὶ κράσει τοῦ πσ εἰς ψ, ἔλεψεν.

Ἐλέλιπτο] — αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ Κύκνος ἐλέλιπτο δράκων: — ἀντὶ τοῦ ἥλικτο, ἐνέσφιγκτο. ἑλίσσω ἐλίξω ἤλιχα ἥλιγμαι καὶ ἐλήλιγμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠλίγμην καὶ ἐληλίγμην, ἐλήλιξο, ἐλήλικτο· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε:

Ἐλέλιξεν] — μέγα δ' ἐλέλιξεν ἄλυμπον: — ἀντὶ τοῦ ἐκίνησεν, ἔσεισε. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἐλελίζω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω γίνεται κατὰ ἀναλογίαν. ὁ ἀόριστος, ἐλέλιξα· ὁ μέσος, ἐλελιξάμην· καὶ ἡ μετοχὴ, ἐλελιξάμενος. σημαίνει καὶ τὸ ἐπιστραφείς, ὡς τὸ, Τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν.

Ἐλελίχθησαν, εἰλήθησαν, συνεστράφησαν, ἐτινάχθησαν· ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω, Ἰλιάδος ζ'. καὶ, — ὡς ἐλέλιχθεν: — ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπεστράφησαν.

Ἐλεπόλεις, σημαίνει τὰ μάγγανα καὶ μηχανήματα τὰ πόλεις πορθοῦντα· παρὰ τὸ ἐλεῖν τὰς πόλεις. ἐλῶ γάρ ἐστι τὸ πορθῶ. τὰ δὲ παρὰ τὸ πόλις συντεθέντα ὀνόματα, εἰ μὲν ὦσι θηλυκὰ, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν· εἰ δὲ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ μετέχει, διὰ τοῦ δος κλίνεται, φυγόπολις, φυγοπόλιδος.

Ἐλέφας, τὸ ζῶον· — ἀμετροβίων ἐλεφάντων: ἐλέβας τὶς ὤν· διὰ γὰρ τὸ βάρος ἐν ὕδατι ἑλώδει τὰς ἐπιβάσεις (τουτέστι τὰς μίξεις) ποιεῖται· ἢ παρὰ τὸ ἐλεφαίρω τὸ βλάπτω· βλαπτικὸς γάρ. ἢ παρὰ τὸ ἑλίσσω γίνεται ἐλίφας καὶ ἐλέφας, ὁ ἑλιγμένην ἔχων ῥῖνα. ἢ παρὰ τὸ ἐν ἕλει ἐπιβαίνειν τῇ θηλείᾳ, ἐλέβας τὶς ὤν· ἐπιβαίνει γὰρ τῇ θηλείᾳ, οὐκ ἐπὶ γῆς διὰ τὸν ὄγκον, ἀλλ' ἐπὶ ὕδατος ἑλώδους, ὅπου νέμονται· καὶ γίνεται εἰκότως κοῦφος. ἢ παρὰ τὸ λευκὸς γίνεται λεύκας· καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς φ, λέφας· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐλέφας· πάνυ γὰρ ἐστὶ λευκὸν τὸ ὀστοῦν αὐτοῦ· καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος δ', Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ Φοίνικι μιήνῃ: — ἀντὶ τοῦ ἐλεφαντινον ὀστοῦν τῷ Φοινικῷ χρώματι χρίσῃ, βάψῃ. Ἰλιάδος ε', — ἐκ δ' ἄρα χειρῶν Ἠνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον.

Ἐλεφαντίνη, ἡ Αἰγυπτία· καὶ φησὶν Ἀτίων, ὅτι Ὀνυχίνην χρὴ λέγειν· ὅτι καθάπερ ὄνυξ ἀφαιρεθεὶς ἐπιβλαστάνει, διώκων αὐξήσειν τὴν ἀφαίρεσιν· οὕτως ὁ Νεῖλος ἀναλισκόμενος εἰς τὰς ἀρούρας τοῖς δαπανωμένοις ἐπαναχεῖται καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναλισκόμενος καὶ πάλιν αὐτὰ πελαγίζων. τὸ ἐθνικὸν, Ἐλεφαντίνος.

Ἐλεφήνωρ, ὄνομα κύριον· ὁ ἀνδρεῖος, εἰληφάνωρ· τὸ γὰρ ἀνὴρ ἐν συνθέσει τρέπει τὸ α εἰς η· τὸ δὲ η εἰς ω, ἀγήνωρ.

Ἐλατὴρ, παρὰ τὸ ἐλῶ ἐλάσω ἐλατήρ. σημαίνει δὲ τὸν ἡνίοχον. καὶ παρὰ τὸ ἐλεύθω τὸ παραγίνομαι, Ἐλευθὴρ, ὄνομα πόλεως τῆς Βοιωτίας· — Ἐλευθῆρος μεδέουσα, Ἡσίοδος.

Ἐλεφαίρατο] — ἐλεφαίρατο φῦλ' ἀνθρώπων: — σημαίνει τὸ βλάπτω. καὶ ἐλεφέρονται καὶ ἐλεφηράμενος, τὸ μετὰ ἀπάτης βλάψας. ἐλεφαίρω δὲ κυρίως, τὸ ταῖς ἐλπίσιν ἀπατῶ καὶ βλάπτω. παρὰ τὸ ἔλπω, παράγωγον ἐλπαίρω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐλπεαίρω· καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε, ἐλεπαίρω· καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ, ἐλεφαίρω· ὁ ἀόριστος, ἐλέφηρα· ὁ μέσος, ἐλεφηράμην· ἐλεφηράμενος, ἡ μετοχή. δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸν ἐλέφαντα τὸ ζῶον εἰρῆσθαι· βλαπτικώτατον γὰρ τὸ ζῶον.

Ἐλευσὶς, διὰ τὴν ἀπὸ Δημήτερος ἔλευσιν· ἐκεῖ γὰρ εὗρε τὸν καρπὸν ἐλθοῦσα. παρὰ τὸ ἐλεύθω ἐλεύσω, Ἐλευσίν· ἔστι δὲ πολὺ πλῆθος Ἀθηναίων. καὶ ὁ Θεολόγος, Οἶδεν Ἐλευσὶς ταῦτα: — ἢ ὅτι παρ' αὐτῇ κατέλυσεν ἡ Δημήτηρ ἐπὶ ζήτησιν πορευομένη τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. ἢ ἀπὸ Ἐλευσίνου τοῦ Ἑρμοῦ. καὶ Ἐλευσίνια, ἑορτή· καὶ τοῖς νικῶσι τὰ Ἐλευσίνια ἆθλον ἐδίδοτο.

Ἐλεύθερος, παρὰ τὸ ἐλεύθειν ὅπου ἐρᾷ. Ἐλευθέριος καλεῖται ὁ Ζεὺς, διὰ τὸ τοὺς ἐλευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ. οὕτω μὲν Ὑπερίδης· ὁ δὲ Δίδυμος, οὐ διὰ τοῦτο φησὶν, ἀλλὰ διὰ τὸ τῆς Μη-

δικῆς δουλείας καὶ ἐπικρατείας ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθηναίους. εἰώθασι δὲ καὶ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱστάναι κρατῆρα τῷ Διΐ, τοὺς πολεμίους ἀπωσάμενοι. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ζ', Κρητῆρα στήσεσθαι ἐλεύθερον.

Ἐλεύθω, σημαίνει τὸ παραγίνομαι. παρὰ τὸ κέλευθος, ὃ σημαίνει τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν, γίνεται κελεύθω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ, ἐλεύθω· ὁ μέλλων, ἐλεύσω· ὁ ἀόριστος, ἤλευσα· ὁ β', ἤλυθον· καὶ ἐν συγκοπῇ, ἦλθον· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἐλθέ· εἰπέ· εὑρέ· τρία εἰσὶ
330 σεσημειωμένα ὀξυτονούμενα, καὶ ἴσως ὡς μακρᾷ παραληγόμενα. ὁ παρακείμενος, ἤλευκα· ὁ Ἀττικὸς, ἐλήλυκα· τὴν γὰρ γ' συλλαβήν: — ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐληλύκειν· καὶ ὤφειλεν εἶναι ἠληλύκειν· ἀλλὰ τὰ Ἀττικὰ τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα, ἐν τῷ Ἀττικῷ ὑπερσυντελίκῳ χρονικῶς μεγεθύνονται· οἷον ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν· πλὴν τοῦ ἐλήλυκα, ἐληλύκειν· καὶ ἐλήλυθα, ἐληλύθειν. ὁ μέσος Ἀττικῶς, ἐλήλυθα· ἡ μετοχὴ, ἐληλυθώς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἐληλουθώς. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἀπὸ μακρᾶς οὐκ ἄρχεται. ἡ γὰρ ἀρχὴ τοῦ Ἀττικοῦ παρακειμένου οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν εἰ μὴ ἀντεστραμμένος ἀναδιπλασιασμός.

Ἐλήλατο, διεληλύθει, ἐπέπηκτο. ἐλάω ἐλῶ, ἐλάσω, ἤλακα, καὶ ἐλήλακα· ἐληλάμην.

Ἐλείψασκον] λείπω, λείψω, ἔλειψα· ἔλειψαν, πληθυντικόν· ἐλείψασκον Ἰωνικῶς.

Ἐλειονόμος, ἐν τοῖς ἕλεσι νεμόμενος· Νύμφαι ἐλειονόμοι ὑπεδείδισαν, Ἀπολλώνιος.

Ἐλειήτης, ὁ λέων· Ἐσχατιὴν ὑπὸ πέζαν ἐλειήταο λέοντος: — εἴρηται παρὰ τὴν ἕλην τὴν θερμότητα, ἣ λέγεται καὶ εἵλη, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ ἕλος, ὅτι πρὸ τοῦ καταστερισμοῦ ἐν ἕλεσιν ἐνέμοντο. Ὧρος.

Ἐλελίξω] ἐλίσσω τὸ συστρέφω. ἀπὸ τοῦ εἱλῶ εἱλίσσω· καὶ ἀφαιρέσει ἢ συστολῇ τοῦ ι, ἐλίσσω· τοῦτο κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γίνεται ἐλελίσσω· ὁ μέλλων, ἐλελίξω.

Ἕλιξ] ἕλιξ λέγεται καὶ τὸ τῆς ἀμπέλου νευρῶδες ἔκφυμα, ὃ ἐπιλαμβάνεται τοῦ χάρακος, τὸ παρ' ἡμῖν βλαστάριον καλούμενον. παρὰ τὸν ἐλίξω μέλλοντα, ἕλιξ, ὡς χαράξω, χάραξ· δράξω, δράξ.

Ἑλίχρυσος, εἶδος ἄνθους. Θεόκριτος, Κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος: — ἀπὸ Ἑλιχρύσης τινὸς Ἐφεσίας, ἥτις πρώτη ἀπὸ τοῦ ἄνθους τοῦ χρυσανθέμου ἐστεφάνωσε τὴν Ἄρτεμιν. ἢ παρὰ τὸ χρυσοειδὲς εἶναι καὶ ἕλειον τὸ ἄνθος· ἵν' ᾖ ὁ ἐν ἕλει χρυσὸς, ἑλόχρυσος, καὶ ἑλίχρυσος, ὡς ἑλοτενὴς, καὶ εἱλιτενὴς ἄγρωστις.

Ἑλινὸς, ἡ ἄμπελος, ὡς Ἀπολλόδωρος· Φιλίτας δ' ἐν γλώσσαις τὸν κλάδον τῆς ἀμπέλου. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς.

Ἐληλάμενος, μετοχή ἐστι παρακειμένου, ὡς δηλοῖ ὁ Ἀττικὸς ἀναδιπλασιασμός. ἀπὸ τοῦ ἐλῶ, ἤλακα, καὶ ἐλήλακα· ὁ παθητικὸς, ἐλήλασμαι· ἡ μετοχὴ, ἐληλασμένος· ἀποβολῇ τοῦ σ, ἐληλάμενος· μετὰ γὰρ τὴν ἀποβολὴν τοῦ σ προπαρωξύνθη, καὶ συνέπεσε τῷ χαρακτῆρι τῶν διὰ τοῦ αμενος, ἱστάμενος, καὶ τὰ ὅμοια. οὕτω καὶ τὸ οὐτάμενος· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ οὔτημι.

Ἐλινύειν, ἀργεῖν, σχολάζειν· ὁ δὲ Ταραντῖνος, τὸ ἡσυχάζειν· ὁ δὲ Ἱπποκράτης ἐμφαίνει λέγων, Ἐλινύειν οὐ ξυμφέρει, ἀλλὰ γυμνασία: — δῆλον ὡς ἀντιδιαστέλλων τῇ κινήσει τὴν ἀργίαν. ἐλινύω, ἐνδίδωμι, ἀναπαύομαι. Θεόκριτος, — ἐλίνυσε δὲ τὸ καῦμα: — καὶ Καλλίμαχος, Οὐδὲ βοὴ κήρυκος ἐλίνυσε. — παρὰ τὸ εἱλῶ· ἵν' ᾖ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἱλεῖσθαι. εἱλῶ, εἱλίνω, ἐλίνω, καὶ ἐλινύω. ὡς δὲ τὸ ῥῆμα εὗρον σημαίνει ἡ λέξις τὸ στρατεύειν διατρίβοντας ἢ ἐγχρονίζοντας. ἐλίνυον, ἀντὶ τοῦ διέτριβον, ἀνεστρέφοντο, περιεφέροντο. ἀπὸ τοῦ 331
λίνου εἴρηται. οἷον, — δηρὸν δ' ἀνελίνυον αὖθι μένοντες.

Ἕλκος] ἢ παρὰ τὸ ἕλκω ἕλκος, ἡ διειλκυμένη σὰρξ καὶ μὴ συμμύουσα· ὅπερ καὶ ἄπελος προσαγορεύεται, παρὰ τὸ μὴ πελάζειν τὴν σάρκα· ἢ παρὰ τὴν ἀλκὴν, τὸ ἐξ ἀλκῆς γινόμενον.

Ἕλκεο] — μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί: — ἀπὸ τοῦ ἕλκω ἕλκομαι εἱλκόμην εἵλκου· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἕλκου· καὶ κατὰ διάλυσιν, ἕλκεο.

Ἑλκύδριον, λέγει τὸν κάδον, ὅτι ἀνέλκει τὸ ὕδωρ.

Ἑλκεσίπεπλος, ἐφελκομένη τοὺς πέπλους ἐν τῷ φορεῖν. ἡ δὲ κατασκευὴ τῆς λέξεως. εἰς τὸ ἀλφεσίβοιαι.

Ἑλλὰς, ἀπὸ Ἕλλης τῆς Ζήθου θυγατρός.

Ἑλλὰς] ἕλλα ὅπερ πλεονασμῷ τοῦ σ γίνεται ἕλλας Ῥωμαΐς.

Ἑλλανικὸς, ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικός. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἕλλην Ἕλληνος καὶ τοῦ νίκη, γέγονεν Ἑλλανόνικος· καὶ συγκοπῇ, Ἑλλανικός.

Ἑλλανοδίκαι, ἄρχοντες Ἠλεῖοι διέποντες κατὰ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπιακόν. ἐκλήθη δὲ, ὅτι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐδίκαζον τοῖς τε ἀθληταῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγωνισταῖς· ἐκαθέζοντο γὰρ ἐν τῷ ἀγῶνι πορφυρίδα περιβεβλημένοι· καὶ ἦσαν οὗτοι τὸ μὲν πάλαι ἐννέα· εἶτα δύο· καὶ τὸ τελευταῖον ή.

Ἑλλεδανὸς, ὁ τῶν δραγμάτων δεσμός· παρὰ τὸ συνελεῖν τὰ δεσμευόμενα.

Ἐλλέβορος, θανάσιμον φάρμακον· παρὰ τὸ τῇ βορᾷ ἑλεῖν. Ἐλλεβοριᾶν, τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι ὡς φαρμάκου. οὕτω Καλλίας.

Ἔλλερα, τὰ βλέφαρα· ὀλλύρα τινὰ ὄντα, ὀλλύντα καὶ ἔρρειν ποιοῦντα.

Ἕλλην, παρὰ τὸ Ἑλλὰς, ὃ σημαίνει τὴν πόλιν. ἢ παρὰ τὸ ἄλλος ἄλλην καὶ Ἕλλην· πλέον γὰρ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἀλλήλους φιλοῦσιν, ἢ διακέκρινται.

Ἑλληνισμός ἐστι, τὸ καθ' Ἕλληνας διαλέγεσθαι, τουτέστι τὸ ἀσολοικίστως καὶ ἀβαρβαρίστως διαλέγεσθαι.

Ἑλληνόπολις] Ἀπολλόδωρος, Ἄτταλος ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οἰκήτορας συναγαγὼν, ἔκτισε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν.

Ἑλληνοταμίαι, οἱ τῶν Ἑλληνικῶν χρημάτων ταμίαι· καὶ γὰρ ἦσαν κοινὰ χρήματα τῆς Ἑλλάδος, συγκείμενα ἐν τῷ δημοσίῳ. ῥητορική.

Ἑλλήσποντος] ἡ πρὸ τῆς Τροίας θάλασσα οὕτω καλεῖται, ἀπό τινος Ἕλλης ἐκεῖ πνιγείσης, ἀδελφῆς τοῦ Φρίξου. — ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ: — κατὰ ἀντίφρασιν εἴρηται πλατύς. στενὸς γὰρ ὁ Ἑλλήσποντος. ἢ τὸ κατ' ἐκεῖνο μέρος πεπλατυσμένος.

Ἔλλοψ, ὁ ἰχθύς· καὶ ἐλλοπεύειν, τὸ ἁλιεύειν. εἴρηται δὲ πᾶς ἰχθὺς οὕτως, ἀπό τινος ἰχθύος ἰδικῶς καλουμένου ἔλλοπος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλλείπειν τὴν ὄπα· ἄφωνον γάρ· Κρῆτες δὲ καὶ τοὺς ἀφώνους ἔλλοπας λέγουσιν.

Ἐλλόποδες καὶ ἐλλοί. οἱ στρουθοὶ, καὶ οἱ νεβροί· ἀπὸ τοῦ ἄλλεσθαι. καὶ ἐλλοφόνος ἡ Ἄρτεμις, ἡ τοὺς ἔλλους φονεύουσα, ὅ ἐστι τὰς ἐλάφους· κυνηγετικὴ γάρ ἐστιν. ἐλλὸς δὲ ἡ ἔλαφος ὑποκοριστικῶς, ἀπὸ τοῦ ἔλαφος. ἢ ὁ ἐν ἕλει τὰς διατριβὰς ἔχων. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐλλὸς καὶ
τοῦ ἔλαφος. Ὀδυσσείας τ, — κύων ἔχε ποικίλον ἐλ- 332
λόν: — ἀντὶ τοῦ ἔλαφον.

Ἑλίκωπες, (ἡ εὐθεῖα ἑλίκωψ) ἀντὶ τοῦ μελανόφθαλμοι, εὐόφθαλμοι. ἑλὶ γὰρ, ἡ ἑλικὸν, καλεῖται κατὰ γλῶσσαν τὸ μέλαν. ἢ οἱ ἑλικοειδῶς κινοῦντες τοὺς ὦπας. ὅ ἐστι τοὺς ὀφθαλμούς· εὐειδεῖς· ἢ ἑλικοβλέφαροι· ὦπας

ASHMOLEAN MUSEUM OXFORD

γὰρ τὰ βλέφαρα φασίν. τὸ πᾶν ἀπὸ μέρους. ἢ οὐλότριχες. ἢ οἱ ἑλικὴν ὦπα ἔχοντες, ἤγουν μεγάλην. ἢ οἱ ναυτικοί, πρὸς τὴν Ἑλίκην ὠπῶντες, ὅ ἐστι βλέποντες πρὸς τὴν μεγάλην ἄρκτον. δύο δέ εἰσιν ἄρκτοι· ἡ μικρὰ, καλεῖται Κυνόσουρα· καὶ ἡ μεγάλη, Ἑλίκη, διὰ τὸ ἑλικοειδῶς πως τὴν οὐρὰν ἔχειν· ἢ διὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ, κατ' ἐξοχὴν, ὡς ὁ λέων θήρ. ὅθεν οἱ Ἕλληνες, ἐν ἀγνωσίᾳ τῆς μικρᾶς ὄντες, πρὸς τὴν μείζω βλέπουσιν, ὥς φησιν Ἄρατος· — ἑλίκῃ γε μὲν ἄνδρες Ἀχαιοὶ Εἰν ἁλὶ τεκμαίρονται, ἵνα χρὴ νῆας ἀγινεῖν: διὰ τοῦτο ἑλίκωπας αὐτοὺς Ὅμηρος φησίν· οἱ δὲ εὐοφθάλμους λέγοντες ἁμαρτάνουσι. παρθένων γὰρ τὸ ἐπίθετον.

Ἑλικώπιδα] ἡ εὐθεῖα, ἡ ἑλικῶπις. ἑλὶ κατὰ διάλεκτον τὸ μέλαν· ἀντὶ τοῦ μελανόφθαλμον· ἀφ' οὗ εὐπρεπῆ. ἢ τὴν ἀξιοθέατον καὶ εὐμορφοτάτην, πρὸς ἣν πᾶς ἑλίσσει τοὺς ὦπας, διὰ τὸ κάλλιστον εἶδος. κλίνεται δὲ ὡς ἡ προφῆτις.

Ἑλικάων] τὸ ε πρὸ τῆς λι συλλαβῆς δασύνεται· τὸ δὲ ἐλικμῶντο ψιλοῦται. τὰ εἰς ων βαρύτονα δίχρονα, ἐκτεταμένα παραληγόμενα, τρέπει τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς, Ἑλικάων, ἑλικάονος· Μαχάων, μαχάονος· Ἱκετάων, ἱκετάονος.

Ἔφελκε] — ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν: — ἀντὶ τοῦ καθέλκειν. τὰ εἰς ειν ἀπαρέμφατα οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ εμεν προφέρουσιν. ἕλκω· καὶ ὁ μέλλων, ἕλξω· ὁ ἀόριστος, εἷλξα· ὁ β', εἷλκον· συνάρχεται τῷ α' ἀορίστῳ· Ἰωνικῶς, ἕλκε· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἄφελκε· καὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον. πᾶς γὰρ παρῳχημένος χρόνος, τὸν παραγινόμενον αὐτῷ χρόνον κατὰ τὸ ἄρχον μέρος ἀποβαλὼν, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται.

Ἐλλόβια, ἐνώτια. διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς τῶν ὤτων εἶναι.

Ἐλλωτία, ἡ Εὐρώπη τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο· ἢ ὅτι οἱ Φοίνικες τὴν παρθένον ἐλλοτίαν καλοῦσιν· ἢ παρὰ τὸ ἑλεῖν· ὅτι ὑπὸ ταύρου ἑάλω, κατὰ τὸν μῦθον.

Ἑλλωτίς, Ἀθηνᾶ οὕτω καλουμένη, ἐτιμᾶτο ἐν Κορίνθῳ· καὶ ἑορτὴ ἐλλωτία. εἴρηται δὲ Ἑλλωτὶς ἡ θεὸς, ὅτι Βελλεροφόντης τὸν Πήγασον ἵππον ἑλὼν καθ' ὑποθήκην καὶ συμμαχίαν τῆς Ἀθηνᾶς ἐχαλίνωσε· καὶ ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν τὸν ἵππον Ἑλλωτίαν προσηγόρευσεν αὐτήν· καὶ ἱερὸν αὐτῇ ἱδρύσατο· καὶ τὰ Ἑλλώτια, ἑορτή. ἢ ἀπὸ τοῦ πρὸς Μαραθῶνα ἕλους, ἐν ᾧ ἵδρυται. Πίνδαρος ἐπινικίῳ Ξενοφῶντος.

Ἕλος, σημαίνει ὄνομα πόλεως Λακωνικῆς· ἐξ ἧς εἵλωτες οἱ πολῖται. σημαίνει καὶ τὸν ὑγρὸν καὶ σύμφυτον τόπον· παρὰ τὸ ἕλω τὸ λαμβάνω· ἡ μετοχὴ, ἑλών· ἐξ αὐτοῦ ἕλος, ὡς λαχὼν λάχος, καὶ μαθὼν μάθος καὶ μῦθος. ἕλος καλεῖται, ὁ ὁμαλὸς καὶ κάθυγρος τόπος.

Ἕλωρ, τὸ ἕλκυσμα καὶ σπάραγμα· παρὰ τὸ ἕλω τὸ
333 ἑλκύω· ἢ παρὰ τὸ ἕλω τὸ λαμβάνω, γίνεται ἕλωρ. σημαίνει δὲ τὸ θήραμα, ἢ τὸ τῶν κυνῶν ἕλκυσμα.

Ἔλωρος, πόλις Σικελίας· ὁ πολίτης, Ἐλωρίτης.

Ἔλουρος, εὐθεῖα. Ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἑλῶν Ἔλουροι κέκληνται· Δέξιππος ἐν δωδεκάτῳ Χρονικῶν. καὶ γράφεται διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· τὸ δὲ ζῶον, δίφθογγον.

Ἑλοίμεθα, λάβοιμεν, Ἰλιάδος β'. ῥῆμα εὐκτικὸν, μέσος ἀόριστος δεύτερος. ἐκ τοῦ ἕλω τοῦ δασυνομένου τοῦ σημαίνοντος τὸ λαμβάνω, ἑλῶ εἷλα· εἰ μέντοι περισπᾶται ὁ μέλλων· ὁ δεύτερος ἀόριστος, εἷλον· ὁ μέσος, εἱλόμην, εἵλου, εἵλετο.

Ἔλπεο] ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἔλπομαι, ἠλπόμην ἤλπου· τὸ προστακτικὸν, ἔλπου· καὶ κατὰ διάλυσιν ἔλπεο, ἀντὶ τοῦ ἔλπιζε.

Ἐλπωρὴ, ἡ ἐλπίς. παρὰ τὸ ἔλπω ἐλπωρὴ, ὡς θάλπω, θαλπωρή· ἀλέω, ἀλεωρή.

Ἔλσαι, τὸ συνελάσαι· ἀπὸ τοῦ ἐλάσαι κατὰ συγκοπήν.

Ἐλπὶς, παρὰ τὸ ἔλπω· ἢ παρὰ τὸ ἕλκω δασύνεται, ἡ ἕλκουσα ἡμᾶς. ἐκ τοῦ ἐλπὶς, γίνεται ἐλπίζω· ὁ μέλλων, ἐλπίσω. ἐλπίδος· ὁ κανών· τὰ εἰς ις ὀξυνόμενα θηλυκὰ διὰ τοῦ δος κλίνεται. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ις θηλυκὰ δισύλλαβα, εἰ μὲν βαρύνεται, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον· οἷον, πόλις, ἀκρόπολις· μῆτις, πολύμητις. εἰ δὲ ὀξύνεται, εἰ μὲν θηλυκὰ μονογενῆ ὦσι, φυλάσσουσι τὸν τόνον· οἷον, νυχὶς, παννυχίς· αἰγίς, καταιγίς. εἰ δὲ ἐναλλάσσει τὸ γένος, εἰ μὲν ἐκτείνουσι τὸ ι, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· οἷον, ἀκτίς, χρυσάκτις ἥλιος· κνημίς, εὐκνήμις· ἐξ οὗ εὐκνήμιδες. εἰ δὲ συστέλλει τὸ ι, προπαροξύνεται· οἷον, πατρίς, εὔπατρις· ἀσπίς, ῥίψασπις.

Ἐλυμαῖοι, ἔθνος· ἀπὸ Ἐλύμου υἱοῦ Ἀγχίσου, νόθου ὄντος καὶ ἐλθόντος εἰς Σικελίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Ἐλύμη ἡ χώρα· καὶ Ἐλυμαῖος· τὸ θηλυκὸν, Ἐλυμαΐα.

Ἔλυμος, σπέρμά τι ὃ ἐφθοῦντες οἱ Λάκωνες ἤσθιον. Ἀριστοφάνης Νήσοις. παρὰ τὸ ἕλος, ἕλυμος· χαίρει γὰρ ἐν ὑγροῖς τόποις καὶ ἐν ἕλεσι φύεσθαι.

Ἔλυμα, μέρος τι τοῦ ἀρότρου ἐν τῷ μέσῳ, ἔνθα συμβάλλεται ὁ γύης τῷ ἱστοβοΐ. παρὰ τὸ ἐλύειν, ὅ ἐστι καλύπτειν.

Ἔλυτρον, κάλυμμα, ἐκπέτασμα, ἐνείλημα. ὁμοίως καὶ ἡ θήκη τοῦ τόξου. καὶ πληθυντικῶς Σοφοκλῆς ἔλυτρα. παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλύω εἰλύσω τὸ συνειλύω, γέγονεν εἴλυτρον καὶ ἔλυτρον.

Ἐλύμην] Ἰστέον ὅτι τὸ, Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών: — οὐκ ἔστιν εὐκτικὸν, ἀλλ' ὁριστικὸν, μέσος ἀόριστος δεύτερος; ἀντὶ τοῦ ἐλυτρώθην. ἐκωλύετο γὰρ εὐκτικὸν εἶναι· καὶ ἡ αἰτία πρόδηλος.

Ἐλύσθη] — ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη, Ἰλιάδος ψ'. εἰλύσθη] συνετρίβη, ἐξετάθη, καθειρύσθη· οἱ δὲ, παρειλκύσθη, συνεστράφη μετὰ τῶν ἵππων. παρὰ τὸ ἐλεύθω, ἐλεύσθη καὶ ἐλύσθη. — ἐγὼ δ' ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθείς: — ἀντὶ τοῦ κατενεχθείς. ἀπὸ τοῦ ἕλω, ἑλύω, ὡς ἕλκω, ἑλκύω.

Ἐμβάδες, εἶδος ὑποδήματος· ἀπὸ τοῦ ἐμβαίνειν τοὺς πόδας.

Ἔμβιον, τὸ στεῤῥόν τε καὶ πρέμνον· ἔμβιοι τε αἱ ῥίζαι αἱ εἰς βάθος διϊκνούμεναι καὶ ἐμβεβηκυῖαι, ἀπὸ τοῦ βῶ.

Ἐμβιβάξαντες, παρὰ Ἱππώνακτι, Ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοι- 334
σιν ἐμβιβάξαντες: — ἀντὶ τοῦ ἐμβοήσαντες. ἀπὸ τοῦ βάζω βάξω, βιβάξω· βιβάξας βιβάξαντος, καὶ ἐμβιβάξαντες.

Ἐμβαδὸν, Ἰλιάδος ο', πεζῇ βαίνοντες· ἀπὸ τοῦ βάδην· ὅπερ ἀπὸ τοῦ βαίνω.

Ἐμβριμώμενοι, μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτιμῶντες. ἀπὸ τοῦ ἐμβριμῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ βρίμος βριμῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ βρι ἐπιτατικοῦ.

Ἐμβραμένα, παρὰ Σώφρονι ἡ εἱμαρμένη, ὑπερθέσει τοῦ ρ· καὶ διὰ τὴν ἀσυνταξίαν, πλεονασμῷ τοῦ β. καὶ Λάκωνες οὕτω λέγουσιν.

Ἔμβρυον, ἀπὸ τοῦ ἔσω βρύειν, ὅ ἐστιν αὔξεσθαι· καὶ ὑπέμβρυον, τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν.

Ἐμβρύσαι, τὸ ἐνθεῖναι· τροπῇ τοῦ δ εἰς β· ἀπὸ τοῦ ἐνδῦσαι.

Ἐμβριθὲς, στιβαρὸν, βαρὺ, φοβερόν· ἀπὸ τοῦ ἐπιβρίθειν.

Ἔμβολος, παρὰ τὸ τὸν λαὸν ἐμβαίνειν.

Ἔμεια, τόπος ἐστὶ Μυκηνῶν· παρὰ τὸ ἐμῶ Ἔμεια, ὡς θάλλω θάλεια. λέγεται δὲ, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἤμεσεν ὁ Κέρ-

βερος ἀνελθὼν ἐκ τοῦ ᾅδου· ἢ ἐπειδὴ ἐκεῖ ἔμεσεν ὁ Θυέστης Φαγὼν τὰ τέκνα αὐτοῦ.

Ἐμεῖο, ἐκ τοῦ ἐμοῦ. τὸ δὲ ἐμοῦ ποίου εἴδους; πρωτοτύπου. κατὰ πόσους τρόπους διαφέρει τοῦ παραγώγου; κατὰ τρεῖς· ὅτι τὸ μὲν ἐμοῦ τὸ πρωτότυπον γίνεται κατὰ διάλυσιν ἐμέο καὶ ἐμεῖο καὶ ἐμεῦ· τὸ δὲ παράγωγον, οὐδόλως· καὶ ὅτι τὸ μὲν πρωτότυπον ἐγκλίνεται, τὸ καταρχὰς φωνῆεν ἀποβάλλον, οἷον, ἤκουσέ μου· τὸ δὲ παράγωγον, οὔτε ἐγκλίνεται, οὔτε τὸ καταρχὰς φωνῆεν ἀποβάλλει.

Ἔμβιος, καλεῖται ἡ σηπεδὼν τοῦ ξύλου. ἡ δὲ σηπεδὼν, ἡ ποιότης ἐστὶν ἡ ἐν αὐτῷ· καὶ εἰ μὲν εὖ ἔχει, τοῦ ἐκφῦσαι αἰτία γίνεται· εἰ δὲ κακῶς, τοῦ κατασαπῆναι.

Ἐμβατεῦσαι· καὶ ἐμβατεία. ἔστιν ἡ νυνὶ λεγομένη διὰ τοῦ δ ἐμβαδία· τὸ τὸν δανειστὴν ἐμβατεῦσαι, καὶ εἰς ἐλθεῖν εἰς τὰ κτήματα τοῦ ὑποχρέου, ἐνεχυριάζοντα τὸ δάνειον.

Ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. ἔστι γὰρ, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ. αὗται αἱ γενικαὶ γίνονται κατὰ διάλυσιν, ἐμέο, σέο, ἕο· καὶ ἐπειδὴ αἱ διαλελυμέναι γενικαὶ οὐδέποτε δίφθογγον ἔχουσι μακρὸν ἢ βραχὺ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἓν μακρὸν, τὸ δὲ ἕτερον βραχὺ, τούτου χάριν πλεόνασε τὸ ι ποιητικῶς, καὶ λέγεται ἐμεῖο, σεῖο, εἷο.

Ἐμεῖο] ἐκ τοῦ ἐμὸς ἐμοῦ. ἔστι δὲ ἡ ἀντωνυμία παράγωγος, εἴδους τῶν παραγώγων κτητικοῦ· σημαίνει δὲ τὸν κτήτορα καὶ τὰ κτήματα· καὶ διαλύσει τῆς ου δίφθόγγου εἰς ο, ἐμέο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐμεῖο. ἐκ δὲ τοῦ ἐμέο συναιρέσει τοῦ εο εἰς τὴν ου δίφθογγον, ἐμεῦ Δωρικῶς· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, μεῦ· ὡς τὸ, Κέκλυτέ μευ.

Ἔμισα, πόλις Φοινίκης· τὸ ἐθνικὸν, Ἐμισαῖος. καὶ κακῶς κλίνειν τὰ Ἔμισα Διονύσιος ὡς τὰ Μέγαρα· οἱ δὲ νῦν χρῶνται θηλυκῶς. ἀλλὰ πῶς τὸ Ἐμισαῖος ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου γέγονεν, εἰ μή τις φαίη, ὥςπερ τὸ Γάδειρα Γαδειραῖος. ἡ δὲ Ἔμεσα διὰ τοῦ ε· ὅθεν Ἐμεσηνός, ὡς τὸ Γέρασα Γερασηνός.

335 Ἐμμανῶς] ἀπὸ τοῦ ἅμα τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ καὶ ἐξαίφνης, καὶ τοῦ ἔπος τοῦ σημαίνοντος τὸν λόγον, γέγονεν ἀμετέως· καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν φωνηέντων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἐμμαπέως, οἱονεὶ, ὁ ἅμα τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἔργῳ, ἐσπευσμένως, ταχέως, ἢ προθύμως· — ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν.

Ἐμμενὲς, αἰεὶ, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, ἐπιμόνως. μένω καὶ ἐμμένω, ἐμμενές.

Ἔμμεναι, ἀπὸ ἐνεστῶτος· τὸ γὰρ εἶναι τὸ ὑπάρχειν σημαίνει, εἰμί· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἦν· τὸ πληθυντικὸν, ἦμεν· Ἀλλ' ὅπερ ἦμεν γεγώμεθα: — ἡ μετοχὴ, εἷς, ἔντος· τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι· καὶ Δωρικῶς, ἔμμεναι. εἰς τὸ δόμεναι.

Ἔμμηνον, ὃ καὶ ἐπιμήνιον, τὸ κατὰ μῆνα πλεονάζον αἷμα ταῖς γυναιξί· τροφὴ δὲ τὸ αἷμα γίνεται τοῖς βρέφεσιν.

Ἔμμηροι, οἱ ἐπὶ ἐνέχυρα διδόμενοι φιλίας. Δημήτριος ἐν Σικελοῖς, Λακεδαιμόνιοί θ' ἡμῶν τά τε τείχη κατέλαβον, καὶ οὓς ἔλαβον ἐμμήρους: — εἴρηται παρὰ τοὺς ὁμήρους, τοὺς ἐπὶ ὁμολογίᾳ τῆς εἰρήνης διδομένους παρ' ἀλλήλων παῖδας· ἵν' ᾖ, ὅμηροι καὶ ἔμμηροι.

Ἔμμορε, σημαίνει τὸ ἔτυχεν, ἔλαχε. παρὰ τὸ μορῶ τὸ ἐπιτυγχάνω, μορήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔμμορον· καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου μ· τὸ δεύτερον, ἔμμορες. ὅτι δὲ δεύτερος ἀόριστός ἐστι, δῆλον. καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔμμορον ἐκεῖνοι. εἰ γὰρ ἦν παρακείμενος, ἐμμόρασιν εἶχεν εἶναι. μείρω, μερῶ· μέσος παρακείμενος, μέμορα· καὶ καθ' ὑπερβιβασμόν.

Ἔμπα, σημαίνει τὸ ὅμως· καὶ ἔμπης, τὸ αὐτό. ἔμπης, ποτὲ μὲν σημαίνει ὅμως, ὡς τὸ, — σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης: — ποτὲ δὲ ὁμοίως, ἢ ἐπίσης, ὡς τὸ, Ἔμπης ἐς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.

Ἐμπάζομαι] — καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων: — σημαίνει τὸ ἐπιστρέφομαι, φροντίζω, ἐντίθεμαι, λόγον ποιοῦμαι. παρὰ τὸ ἔμπης, ἢ παρὰ τὸ ἔμπαιος· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐμπάσσειν. τὰς γὰρ βουλὰς δοκοῦμεν ὡς πάσσειν τῇ διανοίᾳ. ἐμπάσσω· καὶ Αἰολικῶς, ἐμπάζω. τὰ γὰρ δύο σσ εἰς ζ τρέπουσιν Αἰολεῖς· τὸ γὰρ ἐπιπλήσσω, ἐπιπλάζω. Σαπφώ, Τὸν δ' ἐπιπλάζοντα ἄνεμοι φέροιεν.

Ἔμπαιος, ὁ ἔμπειρος· — κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης: — οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἔμπειρος, ὥρσει τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, ὡς τὸ δεινός, αἰνός· οἱ δὲ, παρὰ τὸ αἴω, ἄϊος· καὶ ἐν συνθέσει, ἐπάϊος· εἶτα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ, καὶ συναιρέσει, ἔμπαιος, ὁ αἰσθανόμενος. ἢ παρὰ τὸ ἐμπάζεσθαι, τὸ φροντίζειν. ἢ παρὰ τὸ ἔμπεδον, ὁ βέβαιος.

Ἐμπήκης, ὁ θαυμοθέτης.

Ἔμπεδον, ἑδραῖον, ἰσχυρόν· ἐκ τοῦ πέδον ἢ γῆ· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ· ὅθεν καὶ ἐμπεδῶς, ἐπίρρημα. ἢ ἀπὸ ἐμπεδίων θεμελίων κειμένων. ἐκ τοῦ πέδον, γίνεται ῥῆμα πεδῶ, καὶ ἐμπεδῶ, τρίτης συζυγίας. Τὰ μὲν ὁμωμοσμένα τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ἐμπεδῶσαι: — ἀντὶ τοῦ βεβαιῶσαι, ἐνισχύσαι, ἀσφαλίσασθαι, ἑδραιῶσαι. καὶ ἔμπεδον, τὸ βέβαιον. τὸ δὲ πέδον, παρὰ τὸ ἕω τὸ καθέζομαι, ἕδον καὶ πέδον· ἢ παρὰ τὸ ἕζω τὸ καθέζομαι, ἕζον καὶ πέδον.

Ἐμπελάτειρα, ἡ ἑταίρα· ἀπὸ τοῦ ἐμπελάζειν πᾶσι. Καλλίμαχος, Τοὺς αὐτῷ σκοτίους ἐμπελάτειρα τέκεν Γυνή. 336

Ἐμπελαδὸν, σημαίνει τὸ πλησίον, ἢ τὴν γειτόνα· παρὰ τὸ πελάζω.

Ἐμπέραμος] παρὰ τὸ πεῖρα, ἐμπείραμος, καὶ ἐμπέραμος· σημαίνει δὲ τὸν ἔμπειρον.

Ἐμπερονήσασθαι, καὶ ἐμπερωνήσασθαι. ἀπὸ τῆς περόνης γίνεται περονῶ. ἀντὶ τοῦ πόρπῃ βελόνῃ συλλαβεῖν.

Ἐμπεφυυῖα, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας, ἰσχυρῶς κρατοῦσα· Ὡς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα: — καὶ ἐμπεφύασι. φύω τὸ προσκολλάζω· ὁ μέλλων, φύσω· ὁ παρακείμενος, πέφυκα· ἡ μετοχὴ, πεφυκώς· ἀποβολῇ τοῦ συμφώνου, πεφυώς· καὶ τὸ θηλυκόν.

Ἔμπλην, πλησίον, ἐγγύς. παρὰ τὸ πέλω ῥῆμα τὸ πλησιάζω, συγκοπῇ πλῶ· καὶ συνθέσει, ἐμπλῶ· καὶ ἔμπλην· Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Ἔμπορος, ὁ πραγματευτής, (καὶ ὁ τόπος αὐτὸς ἐμπόριον λέγεται) ὁ κατάβολος, ὁ ναύλου πλέων ἐπ' ἀλλοτρίας χεώς, ἢ πραγματείας· ἤγουν, ὁ διὰ παντὸς τοῦ βίου τὴν πορείαν ποιούμενος.

Ἐμπολεμῶσαι, τὸ ἐχθροὺς ποιῆσαι, ἢ ἐπὶ πόλεμον τινὰς παροξῦναι· ἐκπολεμῆσαι δέ ἐστι τὸ ἐκπορθῆσαι.

Ἐμποδών, Θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ προχείρως. Φησὶ γὰρ, Τὰς ἐμποδὼν αἰτίας μόνον ἐπισκοπεῖν: — Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος ἀντὶ τοῦ φανερόν· Πλάτων δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ· Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ὑπόγυον καὶ ἐν χερσίν· Ἀλλὰ τὸ πρωϊνὸν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· τουτὶ γὰρ παντελῶς ἐμποδών ἐστιν: — ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει Ἱεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου, ἐν δευτέρῳ Φιλοσοφουμένων, περὶ τῶν Φιλοσόφων· Τίς γὰρ αὐτῶν οὐχὶ καὶ ἔγημεν καὶ παῖδας ἀνείλετο, καὶ οὐσίας ἐπεμελήθη, μηδενὸς ἐμποδὼν ὄντος: — Ἀντιφῶν δὲ τοὺς

ἐμπεσόντας. λέγει γὰρ, Τοὺς ἐμπεσὼν ἐπολάσατε: — ἐμποδὼν, ἐμπόδισμα, κώλυμα.

Ἔμπουσα, φάντασμα δαιμονιῶδες, ὑπὸ τῆς Ἑκάτης πεμπόμενον· ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν. ἔμπουσα δὲ, παρὰ τὸ ἐμποδίζειν· ἢ ἀπὸ τοῦ τὸν ἕτερον πόδα χαλκοῦν ἔχειν· ἢ ὅτι ἀπὸ σκοτεινῶν τόπων ἐφαίνετο τοῖς μυουμένοις. ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη καὶ Ὀνοπόλη. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι φάντασμα ἦν τῆς Ἑκάτης τοῖς δυστυχοῦσι φαινόμενον. ὅτι ἔμπουσα ψιλοῦται· εἰ καὶ δοκεῖ παρὰ τὸ ἕνα συγκεῖσθαι.

Ἐμποίνιμος, τουτέστιν ἔνοχος ποινῆς· οἷον ἐφ' οἷς ἥμαρτε δοὺς τιμωρίαν. καὶ ποινὴ λέγεται, ἡ ἐπὶ φόνῳ δρασθεῖσα πόλασις.

Ἐμπύρευμα, κυρίως λείψανον πυρὸς ἐναπομεῖναν σποδιᾷ· καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ λειψάνου· ὡς Φέρε εἰπεῖν, γνώσεως, ἀρετῆς ἢ κακίας μνήμη.

Ἐμπυρίζω] ἐκ τοῦ πῦρ πυρὸς, πυρίζω καὶ ἐμπυρίζω.

Ἐμφαντικῶς, ἐννοηματικῶς.

Ἐμφορῶ· πρώτη συζυγία. παρὰ τὸ ἐμφέρω, γίνεται ἔμφορος, ὁ ἐν αὐτῷ φέρων τί. ἐξ αὐτοῦ, ἐμφορῶ· ἡ μετοχὴ, ἐμφορῶν ἐμφορούντος· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ ἐμφορούν, ἤγουν τὸ πληροῦν.

337 Ἐμῶ, τὸ τὴν τροφὴν ἐκβάλλω. Ἀριστοφάνης, Δότε μοι λεκάνην, ἵν' ἐξεμέσω: — ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἀφίημι, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ, ἐμῶ, ὡς ὀρούω, ὁρμῶ· τίω, τιμῶ.

Ἐμωκυμόρω, ἐμῷ ὠκυμόρῳ· καὶ ἐκθλίβεται τὸ ι τῆς ἐμῷ ἀντωνυμίας, διὰ τὸ μηδέποτε γίνεσθαι κρᾶσιν τοῦ ι μέσου ὄντος· καὶ λοιπὸν κιρνᾶται τὰ δύο ωω εἰς ω, καὶ γίνεται ἐμωκυμόρω, χωρὶς τοῦ ι.

Ἐναγίζειν, τὸ χοὰς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις, ἢ φονεύειν· ἅγος γὰρ τὸ μίασμα· ἐνάζω δὲ, τῷ λιτανεύω πρὸς τοῖς ναοῖς. ἢ ἐναγίζειν, τὸ καταπαίειν· ἀπὸ τοῦ ἀγίζειν.

Ἐναβρύνω· ἐξ οὗ ἐναβρύνεσθαι, μέγα φρονεῖν, καυχᾶσθαι. τοῦτο παρὰ τὸ ἅβρος ὁ κοῦφος.

Ἔναγχος, ἀρτίως· πρὸ μικροῦ, ἢ πρὸ ὀλίγου, ἐν τῷ ἐγγιστα παρελθόντι χρόνῳ. παρὰ τῆς ἀγχοῦ γενικῆς, ἄγχος· καὶ συνθέσει, ἔναγχος. ἢ πρῴην, προσφάτως, ἐγγύς.

Ἐναλλάξ. ὡς παρὰ τὸ μίχω μίξω μίξ ἐπιμίξ, οὕτω καὶ παρὰ τὸν ἀλλάξω μέλλοντα ἀλλάξ καὶ ἐναλλάξ.

Ἐναλίγκιος, ὅμοιος, παραπλήσιος. ὡς παρὰ τὸ πήσσω γίνεται πάγιος, ἁρμόζω ἁρμόδιος, οὕτω παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ, εἴκιος· καὶ ἐπειδὴ πολλάκις τὰ τοιαῦτα διὰ χρείαν μέτρου ἀποβάλλει τῆς ει διφθόγγου τὸ ε, οἷον, Εἴκελος ἀστεροπῇ: — καὶ, Τῷδ' ἴκελος, Τρώων κατέδυ πόλιν: — τούτου χάριν καὶ τοῦτο ἀποβάλλει τὸ ε, καὶ γίνεται ἴκιος καὶ ἐνίκιος· καὶ προσθέσει τῆς αλ συλλαβῆς μετὰ τοῦ γ, διὰ τὰ ἐπάλληλα βραχέα, γέγονεν ἐναλίγκιος.

Ἐνατήρεισται, ἐντετίνακται. εἴρηται ἀπὸ τοῦ διατεινομένους ἐμπίπτειν.

Ἐναποψύχειν, παρὰ Ἡσίοδῳ τὸ ἀποπατεῖν καὶ ἀποφυσᾶν, παρὰ τὸ ψύχω παρ' Ὁμήρῳ, τὸ λειποθυμεῖν, παρὰ τὸ ψυχή, ὡς τὸ, Εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Ἐναίρω] παρὰ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον γίνεται ἐναίρω τὸ φονεύω· ἢ παρὰ τὸ ἔνω τὸ φονεύω· ὅθεν καὶ Ἐννώ, καὶ Ἐνυάλιος. τὸ δὲ ἔνω, παρὰ τὸ ἕλω τὸ φονεύω· ἐξ οὗ, εἷλε καὶ ἀνεῖλε.

Ἐναφίζειν κυρίως τὸ σκυλεύειν· ἔναρα γὰρ τὰ σκύλα· καταχρηστικῶς δὲ, ἀναιρεῖν.

Ἔναρα, σκύλα, λάφυρα, τὰ πολεμικὰ ὅπλα, ὡς ἐπὶ θώρακος καὶ περικεφαλαίας καὶ κνημίδος· ἐκ τοῦ αἴρω τὸ λαμβάνω τὰ βαστάζομενα, ὡς τὸ, — Φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα: — τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου λαμβανόμενα. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ἃ ἥρμοσται τοῖς σώμασιν.

Ἐναρίζοι, ἀντὶ τοῦ φονεύοι· ἐκ τοῦ ἐναρίζοιμι εὐκτικοῦ, τὸ τρίτον. ἐκ τοῦ ἐνάιρω, ἐναρίζω. σημαίνει δὲ τρία· τὸ φονεύω, καὶ τὸ ἀπολαμβάνω· κυρίως δὲ τὸ σκυλεύειν· ἀπὸ τοῦ ἐναρηρότα σώματα ἀφαιρεῖσθαι.

Ἐνάρφορος, πολεμική· ἀπὸ τοῦ φέρειν τὰ ἔναρα, ἢ τοὺς ἄνδρας φονεύειν.

Ἐναργὲς, σαφὲς, καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν. Ἐνάργεια, ἡ τῶν λόγων λευκότης καὶ φανότης ἀργὸν γὰρ τὸ καθαρόν· ἐνάργεια δὲ καὶ ἡ ἐν τοῖς λόγοις ταχυτής.

Ἔναυλον, οὐ πρὸ πολλοῦ ἐνηχούμενον ἢ μνημονευόμενον, ἀλλ' ἔτι ἐνηχούμενον. αὐλὸς γὰρ πᾶν τὸ στενὸν καὶ ἐπίμηκες· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῶν ὤτων τόπος.

Ἔναυλος, ἔνηχος, ἔμπνους. σημαίνει δὲ καὶ βοῦν καὶ χαράδραν καὶ χειμάῤῥουν· καὶ ἐνκυλιζόμενον, ἀντὶ τοῦ ἐνοικοῦντα· καὶ ἐναύλους, τοὺς χειμεριοὺς τόπους· παρὰ τὸ ἐπιμήκεις εἶναι ὡς αὐλούς· αὐλὸς γὰρ ἡ ἐπίμηκος παράτασις· οἷον, — αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν Αἵματος ἀνδρομέου: — καὶ, τάχα κεν πλήσειαν ἐναύλους. 338

Ἐναυλήματα, ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ δεδευμένα. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὰ καθ' αὐτὰ ἄλφιτα ἐναυλήματα προσαγορεύουσιν.

Ἔναυσμα, ἐμπύρευμα, σποδιὰ πυρός, ὑπέκκαυμα· ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ καίω. ὁ ἅγιος Βασίλειος, Εἰ οὖν βλέμμα τοσούτου πυρὸς ἔναυσμα γίνεται, ἀκούωμεν τοῦ ὑποφωνοῦντος, Οἱ ὀφθαλμοί σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν· καὶ τὰ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια.

Ἔνδεια] τὰ ἐλλείποντα μιᾷ συλλαβῇ κατὰ τὸ θηλυκὸν διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· ἐνδεὴς, ἐνδεία, καὶ ἔνδεια· ἀδεὴς, ἀδεία, καὶ ἄδεια. ἢ ὡς εὐκλεὴς εὐκλεία, καὶ κατὰ κρᾶσιν εὔκλεια, οὕτω καὶ ἐνδεὴς ἐνδεία, καὶ ἔνδεια.

Ἔνδεια. ἔστι δέα ἐκ τοῦ δέω τὸ χρῄζω· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, δεία· καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἔνδεια. ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα, ἐνδέω· ἡ μετοχὴ, ἐνδέων· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ ἐνδέον. καὶ ἀπὸ μετοχῆς παρήχθη εἰς ὄνομα.

Ἐντελέχεια, σημαίνει τὸ ἀεὶ ὄν· παρὰ τὸ ἐντελῶς ἔχειν.

Ἐνδελεχεστάτης, συνεχεστάτης καὶ ἀδιαλείπτου.

Ἐνδελεχέστατα, καὶ ἐνδελεχῶς, τὸ συνεχῶς. παρὰ τὸ ἐνδέχομαι, γίνεται ὄνομα ἐνδεχής· καὶ πλεονασμῷ τῆς λε συλλαβῆς, ἐνδελεχής· καὶ ἐνδελεχῶς, ἐπίῤῥημα.

Ἔνδεκα] κληρωταὶ ἄρχοντες ἦσαν οὗτοι, προεστηκότες τοῦ δεσμωτηρίου· καὶ τοὺς ἀπαγομένους κακούργους ἐπὶ θάνατον παραλαμβάνοντες ἐζημίουν· τοὺς δὲ ἀμφισβητοῦντας εἰσῆγον εἰς τὸ δικαστήριον· καὶ τὸ γνωσθὲν περὶ αὐτῶν ἔπραττον. εἰσῆγον δὲ καὶ τὰ ἀπογραφόμενα χωρία, οἰκίας· καὶ τὰ δημόσια εἶναι δόξαντα παρεδίδουν τοῖς πολίταις. εἰσῆγον δὲ ἐνίας ἐνδείξεις. ῥητορική.

Ἐνδέκατος] ἐκ τοῦ εἷς ἑνός, τὸ οὐδέτερον, ἕν· καὶ μετὰ τοῦ δέκα, γίνεται ἐνδέκατος.

* Ἐνδέχεται, τὸ ἔνεστι. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ δέχομαι· καὶ ἔστι μεταφορὰ ἀπὸ τόπου πλατέος, τοῦ δεκτικοῦ.

Ἐνδεξιᾷ, σὺν τῷ ι, τοπικὸν καὶ περισπώμενον· ὅταν δὲ ᾖ προπαροξύτονον, ἄνευ τοῦ ι, ἀντὶ τοῦ ἐπιδεξίως. ἢ ὡς αἴσια καὶ καλά. ἐκδεξιῶν, ἐπίῤῥημα τοπικόν.

Ἔνδυνε· ἐκ τοῦ δύω, δύνω· ἔδυνον, ἔδυνες· τὸ τρίτον, ἔδυνε. καὶ οἱ Ἴωνες αὐξήσεις οὐ δέχονται. μετὰ τῆς ἐν, ἔνδυνε.

Ἔνδειξις, εἶδος δίκης δημοσίας· ὑφ' ἣν τοὺς ἐκ τῶν νό-

μων εἰργομένους τινῶν ἢ τόπων ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχοιντο αὐτῶν, ὑπῆγον εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐδείκνυον εἶναι . . Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος.

Ἔνδημος, ὁ μὴ ἀποδημῶν· ἐπίδημος δὲ, ὁ ἐπιδημῶν ξένος. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νήσοις, — ἀλλ' οὐ τυγχάνει Ἐπίδημος ὤν: — λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅτι οὐκ ἐπιδημεῖ Ἰσθμοῖ. κυρίως εἰρημένον. οὐχ οὕτω γὰρ Ἴσθμιος ὁ θεὸς, ὡς διαπαντὸς ἐκεῖ διατρίβειν.

339 Ἔνδιος, ἡ μεσημβρία, ἤγουν ὁ μεσημβρινὸς καιρός· παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλαττοῦσθαι τὴν ἡμέραν. ἢ παρὰ τὸ ἰδίω τὸ ἱδρῶ, γέγονεν ἐνίδιος, καὶ ἔνδιος.

Ἐνδίκως, καὶ ἐνδίκη, ἀντὶ τοῦ δικαίως, καὶ κατὰ τροπήν.

Ἔνδινα, τὰ ἔντερα, οἱονεὶ ἐνιά τινα ὄντα, τὰ ἔντοσθεν τῶν ἰνῶν, ἢ ἁπλῶς τῶν μελῶν. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς εἶναι τῶν ὅπλων. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ὡς ἀνθρώπινος. ἔνδινος γάρ.

Ἐνδίνοισιν, ἐν τοῖς ἐγκάτοις. ἔστι δίνη, ὃ σημαίνει τὴν συστροφήν· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ δῖνος, τοῦ δίνους, τοῖς δίνεσι· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, δίνοισιν. ἢ τὸ δίνον τοῦ δίνου, δίνοις καὶ δίνοισι· καὶ γὰρ τὰ ἔγκατα ἀεὶ συστρέφονται. Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα, Ἰλιάδος ψ', τουτέστι τῶν ἐντὸς ὅπλων· ἀπὸ τοῦ ἐντείνεσθαι αὐτὰ τῷ θώρακι καὶ τοῖς λοιποῖς ὅπλοις. οἱ δὲ ἀποδιδόντες ἐντέρων, ἀγνοοῦσιν· οὐ γὰρ μέχρι θανάτου μόνον ἔχουσιν.

Ἐνδρομίδες, ὑποδήματα· Ἀττικῶς εἴρηνται, παρὰ τὸν δρόμον, τὰ εἰς τὸν δρόμον ἐπιτήδεια.

Ἐνδυκέως, παρὰ τὸ ἐνδίκως. οὕτω καὶ ἐνδυκέως τὸ φιλοτίμως καὶ ἀξίως, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας καὶ ἐπιστροφῆς.

Ἐνέδρα] παρὰ τὸ ἕζω τὸ καθέζομαι, ἕδρα καὶ ἐνέδρα, ἐν ᾗ κάθηνταί τινες, μέχρις ἂν ἕλωσι τούτους, οἷς ἂν ἐπιβουλεύωσιν. ἕδρα σημαίνει τὴν καθέδραν, καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος. ὡς παρὰ τὸ αἴθω αἴθρα καὶ χύω χύτρα, οὕτως ἕζω ἕδρα, ἐν ᾗ καθήμεθα, ἢ δι' ἧς καθήμεθα. παρ' αὐτὸ δὲ καὶ ἐνέδρα· ἐγκαθίζοντες γὰρ λοχῶσιν.

Ἔνδοξος, παρὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ τὴν δόξαν ἔχειν.

Ἐνεῖκαι, σημαίνει τὸ ἐνέγκαι· ἔστι γὰρ Ἰωνικόν. παρὰ τὸ ἐνέκω ἐνέξω· πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐνείκω, ἤνεικα· (ἐξ οὗ, Ἀλλά μ' ὑπήνεικαν: — ἀντὶ τοῦ ἐξήνεγκαν, ἐξήγαγον) καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἐνεῖκαι. ὁ ἀόριστος, ἤνεξα· ὁ δεύτερος ἤνεκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν καὶ τροπῇ, ἤνεγκα· καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ αἰεὶ γίνεται αἰέν, τροπῇ τοῦ ι εἰς ν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐνείκω γίνεται ἐνέγκω διὰ τοῦ γ.

Ἔνεισι, καὶ ἔξεισι. ταῦτα εἰ μὲν δασύνεται, δύο μέρη λόγου εἰσί, καὶ ἔχει τὸ ἓν καὶ τὸ ἓξ ἀριθμητικόν· εἰ δὲ ψιλοῦται, ἓν μέρος λόγου εἰσί, καὶ ἔχει τὸ ἐν ἐξ, πρόθεσιν.

Ἔνειμεν, σημαίνει τὸ ὑπάρχομεν· τρίτην δὲ ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν. τὸ γὰρ ἁπλοῦν αὐτοῦ εἰμέν ἐστί. πᾶν δὲ ῥῆμα ὀξύτονον ἐν τῇ συνθέσει βαρύνεται.

Ἔνεσαν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· ὁ παρατατικὸς, ἦν· τὸ πληθυντικὸν, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν, καὶ ἔνεσαν.

Ἐνείρω, ἐμπερονήσω, συναρμόσω, συμπλέξω, συνάψω. εἴρω οὖν παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, τροπῇ τοῦ α εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. εἴρω· ὁ μέλλων, ἐρῶ· ὁ ἀόριστος, εἶρα· καὶ συνεῖρα, καὶ παρενεῖρα, τὸ συνέβαλον, συνέπλεξα ἐμαυτόν. Ἰστέον ὅτι ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων τὸ ἐνεπείρουν ἐπένθεσιν τοῦ ε ἔχει, ὡς ἐνεποίουν· ἐν τοῖς πλείστοις δὲ οὐκ ἔχει τὴν τοῦ ε ἐπέκτασιν· ἠπείρου γὰρ πιττουργὸς καὶ στυππιοποιός. καὶ ἐνείρων τῷ ῥαιστῆρι τὸν στελεόν.

Ἔνερσις, συμπλοκή. παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω, πλεο- 340
νασμῷ τοῦ σ, εἴρσω, εἶρσις, καὶ ἔνερσις, καὶ ἐνέρσει.

Ἐνεργμός· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἔνερξις· κροῦμα κιθαριστικόν· Εὐφρόνιος δὲ τὸν ἐν μέσῳ τῇ κιθάρᾳ πασσαλίσκον, δι' οὗ ἡ χορδὴ διήρτηται. Φρύνιχος. Κοινοτίδητον ἐνεργμόν: — κροῦμα, διάσχεσιν. ῥητορική.

Ἔνεροι, οἱ νεκροί· ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ κεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἐν τῇ γῇ· (ὅθεν καὶ πίπτειν ἔραζε) τουτέστιν ἐν τῇ γῇ ὄντες.

Ἐνερόχρωτες, νεκρόχρωτες, νεκροῦ χροιὰν ἔχοντες· καὶ, — ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς: — τουτέστι, τῶν νεκρῶν.

Ἔνερθεν] ὑπένερθεν· δύο μέρη λόγου· ὑπὸ, πρόθεσις· ἔνερθεν, ἐπίρρημα τοπικόν. γίνεται ἐκ τοῦ ἔνερος ἐνέρου, ὃ σημαίνει τὸν νεκρόν. ἐξ αὐτοῦ ἐνέροθεν· καὶ συγκοπῇ, ἔνερθεν· ἢ παρὰ τὸ ἔρα ἔραθεν καὶ ἔνερθεν· (σημαίνει δὲ τὸ ὑποκάτωθεν) καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, νέρθεν.

Ἐνέρτερος, κατώτερος. ἀπὸ τοῦ ἔνερθεν, ἐνέρθερος, καὶ ἐνέρτερος.

Ἐνετοί, Ἐνετήϊος, παρὰ Παφλαγόσι· — τοῖς δ' Ἐνετήϊος ἐμβασίλευεν Πρῶτα Πέλοψ: — περὶ Παφλαγονίαν δοκεῖ Πέλοψ κατῳκηκέναι· ὅθεν καὶ Ἐνετήϊον αὐτὸν εἶπεν. Ἐνετοὶ γὰρ οἱ Παφλαγόνες οἱ Λυδοί.

Ἐνετῇσι] Χρυσείῃς δ' ἐνετῇσι κατὰ στῆθος περονᾶτο: — ταῖς περόναις· διὰ τὴν Ἀθηνᾶν· ὅτι κατὰ τὸ στῆθος ἐπερονῶντο, οὐχ ὡς ἡμεῖς κατὰ τὴν κλεῖδα τοῦ ὤμου. δασύνεται δὲ τὸ ἐνέτησιν· ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι τοῖς ἱματίοις, ὅ ἐστιν ἐμπορπᾶσθαι καὶ ἐμβάλλεσθαι πρὸς τὸν πέπλον. σημαίνει δὲ τὰς περόνας· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ παρακείμενος, εἷκα· ὁ παθητικὸς, εἷμαι, εἷσαι, εἷται. ἑτός, καὶ ἄφετος· τὸ θηλυκὸν, ἑτή, καὶ ἐνετή.

Ἐνεκολλήβασε, κατέπιεν. ἴσως ἀπὸ τοῦ κόλου καὶ τοῦ βύσαι.

Ἐνεούρησεν] ἀπὸ τοῦ οὔρησεν, ἐούρησε· καὶ ἐν συνθέσει, ἐνεούρησεν. ζήτει.

Ἐγγύης καταβολήν] καταδικασθέντων τινῶν δημοσιεύεσθαι τὰς οὐσίας, εἰ λέγοιεν τινὲς, ὡς εἴησαν δανεισταὶ τῶν δημευομένων, ἀπογράφεσθαι τούτους ἐκέλευον, πότε καὶ πόσον ἐδάνεισαν ἀργύριον· ὅπερ ἔλεγον ἐνεπίσκημμα καὶ ἐνεπισκήψασθαι· εἰ μέντοιγε παρίσταν ἐγγυητὰς τοῦ μὴ ἂν διαψεύσασθαι περὶ τοῦ δανείσματος οἱ δανείσαντες, τοῦτο ἐγγύης καταβολὴν ἔλεγον. ἐξῆν δὲ τῇ γυναικὶ πρῶτον τὴν ὀφειλομένην προῖκα ζητεῖν· καὶ τῷ δανειστῇ τὸ ὄφλημα. ἀποδεικνύντες ὃ ἔλεγον, ἀπελάμβανον τὰ ὀφειλόμενα. ἐκαλεῖτο οὖν τοῦτο, ἐνεπισκήψασθαι.

Ἐνεός, ὁ ἄφωνος· ἀπὸ τοῦ τὴν ἰωὴν παρ' ἑαυτῷ ἔχειν· ἢ ὁ διὰ μωρίαν λήθαργος καὶ ἀμνήμων· ἀφ' οὗ καὶ ἐνεάζειν λέγουσι τοὺς διὰ μωρίαν περιβλέποντας.

Ἐνέχυρον, τὸ εἰς ἀσφάλειαν ἀντάλλαγμα· ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ κρατῶ, ἔχυρον καὶ ἐνέχυρον.

Ἐνεχελιδῶ, τόπος Ἀθήνησι σταδίων ὀκτώ, ἐν ᾧ αἱ ἱπποδρομίαι· ἀπό τινος Ἐχέλου.

Ἔνη καὶ νέα, ἡ τριακοστὴ ἡμέρα τοῦ μηνὸς παρὰ Ἀθηναίοις· ἢ ἡ τριακὰς τῆς σελήνης· ἐπειδὴ τῆς σελήνης συμβαίνει τοὺς δύο μῆνας ἡ ἐννάτη ἡμέρα ὡς ἔγγιστα
εἶναι, καὶ τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ὑπάρχειν καινήν· 341
καὶ κελεύειν νῦν μὲν ἥκειν εἰς ἑσπέραν, αὖθις δὲ ἔνης· ἢ ἐφ' ἕνης.

Ἐνήνοχα] ἀπὸ τοῦ ἐνέχω, ὁ μέλλων, ἐνέξω· ὁ παρακεί-

μενος, ἤνεχα· ὁ μέσος, ἤνοχα· καὶ ὁ Ἀττικὸς, ἐνήνοχα.

Ἐνηλύσια, εὐκίνητα· καὶ ἤλυσιν, τὴν ἔλευσιν. Αἰσχύλος ἐν Ἀργείοις, Καπανεύς μου κατάλειπεται λοιποῖς ἀκέραυνος ἀρούρων ἐπηλυσίων ἀπέλιπεν: — οἱ δὲ, τὰ κατασκηφθέντα. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικὸν· εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους· εὗρον, εἰς ἃ κεραυνὸς εἰςβέβηκεν· ἃ καὶ ἀνατίθεται Διὶ καταιβάτῃ, καὶ λέγεται ἄδυτα καὶ ἄβατα.

Ἐνηής, ὁ πρᾶος καὶ προσηνὴς καὶ ἡδύς· παρὰ τὸ ἥδω ἥσω· ἢ παρὰ τὸ ἡῦς γίνεται ἐνηής, ὥςπερ παρὰ τὸ βριθὺς, ἐμβριθής. κλίνεται ἐνηέος· τὸ δὲ ἡῦς, σημαίνει δύο, τὸν γενναῖον καὶ ἰσχυρόν, καὶ τὸν ἀγαθόν. ἐπὶ μὲν τοῦ ἰσχυροῦ, παρὰ τὸ ἕω τὸ ὑπάρχω, ἑῦς καὶ ἡῦς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ, παρὰ τὸ ἥδω ἡδύς· καὶ ἐκβολῇ τοῦ δ, ἡῦς· ἐξ οὗ καὶ ἡεῖα, ὡς ταχὺς ταχεῖα καὶ ἐνηεῖα ἐνηείης, Ἰλιάδος ρ', Νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο Μνησάσθω: — τουτέστι τῆς πραότητος.

Ἔνθους] κατὰ συναλοιφὴν ὁ ἐνθεαζόμενος, ἔνθεος καὶ ἔνθους.

Ἐνθυμιαζόμενοι, ἐνθυμούμενοι.

Ἐνθρυπτά, τὰ ἐκ πεμμάτων, ἢ τὰ ἐνθρυβόμενα βρώματα. ἔνιοι δὲ ταῖς τελεταῖς αὐτὰ προσοικειοῦσι. καὶ Ἀπόλλων δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἐνθρυπτός.

Ἔνθα, ἐπὶ μὲν τοῦ τότε δὴ, χρονικὸν ἐπίῤῥημα· Ἔνθ' αὖ Τυδείδης Διομήδει: — καὶ, Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί: — ἀντὶ τοῦ τότε. ἢ τοπικόν. ἐπὶ δὲ τοῦ τοπικοῦ, Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν: — ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν τούτῳ ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς, ἔνθα δὲ Πάτροκλος.

Ἐνθάδε, ἐκ τοῦ ἔνθα τοπικοῦ ἐπιῤῥήματος, ἐπεκτάσει τῆς δε· καὶ ὤφειλεν εἶναι ἔνθαδε· ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ κατὰ φωνὴν παραχθέντα εἰς δε, μηδὲν πλέον τοῦ πρωτοτύπου σημαίνοντα, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· ἔνθα, ἐνθάδε· τοῖος, τοιόςδε· τῆμος, τημόςδε· τηνίκα, τηνικάδε. καὶ ἀποροῦσι τινὲς λέγοντες, πόθεν γίνεται τὸ ἔνθα; καὶ λέγομεν ἐκ τοῦ ἔνθεν. πόθεν δῆλον ἐντεῦθεν· τὰ εἰς θα δισύλλαβα ἐπιῤῥήματα, οὐκ ἐκ μεταθέσεως ὄντα τοῦ θε ὀξύνεσθαι θέλουσιν· οἷον δηθά, τριχθά. εἰ οὖν ἔνθα οὐκ ἐκ μεταθέσεως ὑπῆρχε τοῦ ἔνθεν, ὤφειλεν ὀξύνεσθαι. οὐκ ἄρα ἐστὶ τὸ ἔνθεν ἐκ τοῦ ἔνθα. Ἰστέον ὡς φησὶν ὁ τεχνικὸς, ἔθος ἔχουσιν αἱ λέξεις αἱ εἰς σύμφωνον λήγουσαι δέχεσθαι ἐπέκτασιν τὴν διὰ τοῦ ι· οἷον νῦν, νυνί· οὗτος, οὑτοσί· ἐκεῖνος, ἐκεινοσί. αἱ δὲ εἰς φωνὴεν λήγουσαι τρέπουσιν εἰς ι· ὅδε, ὁδί· δεῦρο, δευρί· ἐνθάδε, ἐνθαδί. ἢ τὸ ι προσλαμβάνουσι κατὰ διάστασιν· οἷον αὐτή, αὐτηί· τουτου, τουτουί· τούτῳ, τουτῳί. τὸ δὲ οἱονεὶ καὶ ὥςπερεὶ, γράφεται διὰ διφθόγγου· διάφορα γὰρ μέρη λόγου εἰσίν. ἔστι γὰρ οἷον, ὄνομα· καὶ εἰ, σύνδεσμος συναπτικός· τὸ δὲ ὥςπερεὶ, τρία μέρη λόγου εἰσίν· ὡς, ἐπίῤῥημα· περ, σύνδεσμος παρατληρωματικός· καὶ εἰ, συναπτικός. Ἰστέον ὅτι ἐκ τῶν μακροσυλλάβων προθέσεων δύο ἐπεκτείνονται, ἢ ἐν καὶ ἢ πρός. ἢ ἐν, προςλαβοῦσα τὸ ι, γίνεται ἐνι· ὡς τὸ, Οὐκ ἔνι ἐκεῖ δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος: — ἢ πρός, προςλαμβάνει τὸ ι, καὶ γίνεται προσί· ἐκβολῇ τοῦ ρ, ποσί· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ποτί· ἐξ οὗ καὶ τὸ, — Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ: — διαφέρει δὲ, ὅτι ἢ ἐν γίνεται ἐνι, καὶ μετάγεται εἰς ῥηματικὴν σημασίαν· ἢ δὲ πρὸς, γίνεται ποτί, καὶ ὡσαύτως μένει πρόθεσις.

Ἐνὶ οἴκῳ· ὀρθοτονεῖται μετὰ τοῦ ὀνόματος, ἵνα μὴ ἀναστρεφομένη σημαίνῃ ῥῆμα. ἔστι δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. τότε δὲ ἀναστρέφονται αἱ προθέσεις, ὅτε λείπει ῥῆμα. γίνεται δὲ ἀντὶ ῥήματος· ὡς τὸ, — ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί: — καὶ, πάρα γὰρ θεοί εἰσι: — καὶ ὅτε μεταξὺ δύο ὀνομάτων τεθῇ, — ξύλοχον κάτα βοσκομενάων: — Ἔανθῳ ἔπι δινηέντι: — καὶ ὅτε ὑποτέτακται τινὶ ἀμέσως· οἷον, ᾧ ἔπι: — ἀντὶ τοῦ ἐφ' ᾧ. καὶ ὅτε εὑρεθῇ ἐπὶ τέλους· οἷον, Ἀρτέμιδι ξύν: — εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχει, ὀρθοτονεῖται, καὶ φυλάσσει τὸν ἴδιον τόνον· Ἰλιάδος ο', Ὡς δ' ὅταν αἴξῃ νόος ἀνέρος, ὅςτ' ἐπὶ πολλὴν Γαῖαν ἐληλουθὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ. Ἔνθ' εἴη ἢ ἔνθα: — καὶ οὐκ ἔστι τρίτον πρόσωπον εὐκτικὸν, ἀλλὰ πρῶτον· οὐ γὰρ δύναται τὰ τρίτα τῶν εὐκτικῶν προςλαμβάνειν τὸ ν, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τοῖς πρώτοις. Φιλόξενος δὲ λέγει κατὰ διάλεκτον γεγονέναι· ἔστι ῥῆμα εἴω τὸ πορεύομαι· εἴεις, εἴει· τὸ ἀπαρέμφατον, εἴειν. τὸ δὲ λέγειν καὶ φέρειν, οἱ Αἰολεῖς λέγην καὶ φέρην λέγουσι διὰ τοῦ η. οὕτως οὖν καὶ τὸ εἴειν, εἴην Αἰολικὸν ἀπαρέμφατον. ἢ ἐκ τοῦ ἦν τρίτου προσώπου δεύτερος ἀόριστος, πλεονασμῷ τοῦ ε ποιητικῶς· καὶ γίνεται ἔην· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴην, τὸ τρίτον, εἴη.

Ἐνιαυτὸς, ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι· ἀπὸ γὰρ τοῦ κέντρου καὶ τοῦ ὁρίζοντος οὗ ἦν ὁ ἥλιος κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα, δι' ὅλου κινούμενος τοῦ χρόνου, ἐν ἐκείνῳ πάλιν ἔρχεται, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς ἀπὸ τοῦ πατρός. ἢ παρὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ διειληφέναι πάντα, τούς τε καρπούς καὶ τὰς τροπὰς, ἢ τοὺς χρόνους καὶ τοὺς μῆνας. ἢ παρὰ τὸ ἰκύω σύνθετον ἐνιαύω τὸ ἐνδιατρίβω· καὶ ὄνομα, ἐνιαυτὸς, ὁ ἐνδιάτριπτος χρόνος· καὶ Ὅμηρος, Ἔνθα Κύκλωψ ἐνίαυεν.

Ἐνιαυθμὸς] παρὰ τὸ ἐνιαύω τὸ ἐνδιατρίβω ἐνιαυσμὸς καὶ ἐνιαυθμός. ἐκ δὲ τοῦ ἰαύω, καὶ μολιαυθμός.

Ἐνιλλώπειν, τὸ κατακεκλεισμένῳ ὄμματι βλέπειν καὶ καταμωκᾶσθαι. ὅθεν καὶ ἐνιλλώψας τὸ καταμωκησάμενος. ἴλλους γάρ φασι τοὺς ὀφθαλμούς. ἔνθα καὶ κατιλλώπειν, καὶ πτίλος. καὶ σιλληνοὺς δὲ ἔνιοι τοὺς τοῖς ἴλλοις ἐπαίνειν. εἰ μὴ ἄρα τίλλος τίς ἐστιν ἀπὸ τοῦ τετίλθαι τὰ βλέφαρα. καὶ τὸ διανεύειν, δενδίλλειν Ὅμηρος.

Ἐνιπὴ, ἢ διὰ λόγων ἐπίπληξις· ἀπὸ τοῦ ἐνέπω ῥήματος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνίπτω.

Ἐνιπεὺς, ὄνομα ποταμοῦ· ἀπὸ τοῦ ἐνιπὴ ἢ ἀπειλή. καὶ γὰρ οὗτος ὁ τόπος ἄγριός ἐστι, καὶ ἀπειλοῦντι ἔοικεν.

Ἐνίπτω, ἐπιπλήσσω, λοιδορῶ· παρὰ τὸ ἐνέπω τὸ λέγω, κατ' ἐπένθεσιν τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι· τὸ γὰρ ε, ἡμίκα πλεονάσῃ σύμφωνον, τρέπεται εἰς ι· ἐνέπω, ἐνίπτω· Μή με γύναι χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἐνίπτε: — Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπεν: — ἀντὶ τοῦ εἶπεν, ἢ ἔλεγεν, Ἰλιάδος β'· ἀπὸ τοῦ ἐνέπω, πλεονασμῷ καὶ τροπῇ· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα περισπώμενον, ἐνισπῶ, ἐνισπήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤνισπον· καὶ κατὰ συστολὴν, ἔνισπον.

Ἐνισσέμεν] — ἐνισσέμεν ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν: — κακολογεῖν, ἐπιπλήσσειν· ἀπὸ τοῦ ἐνίσσω· ὁ μέλλων, ἐνίξω. 343

Ἐνίψει, Ἰλιάδος η'· κυρίως μὲν, ἐπιπλήξει διὰ λόγων· νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐρεῖ, λέξει.

Ἔνισπεν, ῥῆμα, χρόνου ἀορίστου, ἢ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. ἁπλῆ δὲ ἡ λέξις αὐτοῦ, ἴσπω· ἐνίσπω· ὁ παρατατικὸς, ἤνισπον, ἤνισπες, ἤνισπεν· καὶ ἔνισπεν, ὡς ἤλαυνεν, ἔλαυνεν. καὶ, — σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπες. οὕτω καὶ σχῶ, ἴσχον· καὶ σπῶ, ἵσπον· καὶ ὥςπερ ἔσχον ἔσχες, οὕτω καὶ ἵσπον ἵσπες, καὶ ἔνισπες.

10 τὸ μέντοι προςταπτικὸν παροξύνεται, ἐνίσπες, ὡς ἐπίσχες, ἐπίθες. τὸ δὲ ἄνευ τοῦ ς προςταπτικὸν προπαροξύνεται, ἔνισπε. ἀκολουθεῖ τῷ ὁριστικῷ.

Ἐννέα, ἀπὸ τοῦ ἐνδεῖν εἰς τὸν δέκατον ἀριθμόν· ἢ παρὰ τὸ νέα καὶ τὸ ἔν. ἐκ τοῦ ἐννέα διὰ δύο νν, ἔνατος δι' ἑνὸς ν· ψιλοῦται· τὸ α πρὸ τοῦ ἑνὸς ν ψιλοῦσθαι θέλει. ὁμοίως δὲ τὸ ἢ, χωρὶς τῶν συνδέσμων· καὶ εἰ μὴ ἐκ κλίσεως εἴη· οἷον, Ἐνυώ, ἔνδιοι· ἧνις, ἡκέστας· τὸ ἡνία, ἐπεὶ παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα γέγονεν, ὁμοίως τῷ ποιήσαντι ἐδασύνθη. πρόςκειται, χωρὶς τῶν συνδέσμων· διὰ τὸ ἕνεκα καὶ εἵνεκα.

Ἐννέωροι, ἐνναετεῖς· ὥρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός. Ὀδυσσείας ν', Ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν Εὖρος· ἀτὰρ μῆνός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι: — Ὀδυσσείας τ', ἔνθά τε Μίνως Ἐννέωρος βασίλευε, Διὸς μεγάλου ὀαριστής: — οἱ μὲν, ὅτι ἐνναετὴς βασιλεύειν ἤρξατο· ἢ ὅτι ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν· ἢ ὅτι οἱ ὑποτεταγμένοι οὐ ῥαδίως πείθονται τοῖς τῶν βασιλέων γνώμαις. ὅθεν φασὶν, ἀνιόντα αὐτὸν εἰς Ἴδην δι' ἐνναετίας συντιθέναι νόμους, καὶ φέροντα διαβεβαιοῦσθαι, ὡς ὑπὸ Διὸς
30 εἶεν δεδομένοι. Τῇσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις, ἔνθά τε Μίνως Ἐννέωρος βασίλευε, Διὸς μεγάλου ὀαριστής: — σημαίνει δὲ τὸν ὁμιλητήν. ὄαροι γὰρ οἱ λόγοι, καὶ ἡ μετὰ λόγου συνουσία. καὶ ὀαριστὺς πάρφασις, ἀντὶ τοῦ ὁμιλία παρασκευαστική. ὁ μῦθος τὸν τῆς Εὐρώπης καὶ Διὸς Μίνωα δι' ἐνναετίας ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸν πατέρα παιδευθησόμενον, καὶ ὡς παρὰ σοφιστοῦ μανθάνειν τὰ δέοντα· ὅθεν τῇ τε γνώμῃ καὶ κρίσει τοσοῦτον διενεγκεῖν, ὡς βασιλέα αὐτὸν ποιῆσαι, καὶ ἐν ᾅδῃ δικαστὴν γενέσθαι τῶν ἀδίκων ψυχῶν. ἡ ἱστορία
40 παρὰ Πλάτωνι.

Ἐννεάψυχος κύων, παροιμιωδῶς.

Ἐννεάκρουνος, κρήνη Ἀθήνησι παρὰ τὸν Ἰλισσόν, ἣ πρότερον Καλλιρόη ἔσκεν· ἀφ' ἧς τὰ λουτρὰ ταῖς γαμουμέναις μετίασι. Πολύζηλος δημοτυνδάρεω δὲ ἵξει . . . . ἐννεάκρουνον ἔνυδρον τόπον. ῥητορική.

Ἐννῆμαρ, ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας. κἂν παρὰ τὸ ἦμαρ ὄνομα συνετέθη, οὐκ ἔστιν ὄνομα, ἀλλ εἰς ἐπίρρημα καὶ ἄκλιτον μετέπεσε σύνταξιν, καὶ σημαίνει χρόνον τινὰ ἢ καιρόν. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἑξῆμαρ, αὐτῆμαρ, παν-
50 ῆμαρ. οὐδὲν δὲ τῶν εἰς αρ σὺν τῷ ι γράφεται, οἷον ἑξῆμαρ· τὸ δὲ ἦμαρ ἀεὶ μετὰ ἀκλίτων τάττεται. ἐχρῆν δὲ αὐτὸ προπαροξύνεσθαι, ὡς παρ' οὐδενὸς συγκείμενον. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ τόνος παρηλλάγη, ἐπεὶ καὶ ξένη ἡ σύνθεσις, οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς αρ συντεθέντων οὐδετέρων προπαροξύνεται· διὰ τοῦτο περισπᾶται. ἔστι δὲ τὸ ἐννῆμαρ ἐπίρρημα, ὡς τὸ ἑξῆμαρ, αὐτῆμαρ· καὶ προπερισπᾶται.

344 Ἔννη] ἔστι νῶ· σημαίνει τὸ νήθω· ὁ παρατατικὸς, καὶ ἐπὶ πρώτης συζυγίας, καὶ ἐπὶ δευτέρας. ἂν γὰρ ἐστὶ νώμενος καὶ κλώμενος, δηλονότι ἐστὶ δευτέρας. τοῦ νῶ ὁ παρατατικὸς, ἔνων, ἔνης, ἔνη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἔννη. οὕτως Ἡρωδιανός.

Ἔννεον] ἔστι ῥῆμα, νάω· ὁ παρατατικὸς, ἔνεον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἔννεον.

Ἐνναέται, οἱ περίοικοι. ἀπὸ τοῦ ναίω τὸ οἰκῶ, ναέτης ναέτου.

10 Ἐννεσίῃσι, διανοήσεσιν, ἐννοίαις, βουλήσεσιν, ὥς φησι Διονύσιος. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ε'. γίνεται παρὰ τὸ ἐννοίαισι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, (ὥςπερ πηγόμαλλα, πηγεσίμαλλα) γίνεται ἐννεσίῃσι, καὶ ἐκτάσει.

Ἐν πύῃ, τινὲς ἐν χόρτῳ· Ἀρίσταρχος ἐν πυροῖς καὶ κριθῇ· πυὸν γὰρ τὸν πυρὸν ἀίχα τοῦ ρ. ἄλλοι δὲ, ἐν καρπῷ.

Ἐν μεσάτῳ, ἐν μεσωτάτῳ τόπῳ, κατὰ συγκοπήν.

Ἐν προθοκῇσιν, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν, τοῖς πρὸς ἐνέδραν ἐπιτηδείοις τόποις. 20

* Ἐντακείη] ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ τοῦ ἐντήκω.

Ἐν τοῖς κατωτάτω] κάτω κατώτατος· ἡ δοτικὴ, κατωτάτῳ, καὶ ἐν τοῖς κατωτάτω. ἀπὸ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπίρρημα.

Ἐν Φρεατοῖ, δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν Ἀθήναις. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος, ἀκριβῶς διέρχεται περὶ αὐτοῦ. ὠνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον ἔοικεν ἀπό τινος Φρεάτου ἥρωος, ὡς Θεόφραστος ἐν ἑκτῷκαιδεκάτῳ νόμων μαρτυρεῖ.

Ἐνσκιρωθείσης, ἐμπαγείσης· σκίρωμα γὰρ λέγεται τὸ ἀνίατον πάθος. 30

Ἔντερα] διὰ τὸ ἐντὸς ῥεῖν, ἔντερα. ζήτει εἰς τὸ ἔγκατα.

Ἐντελέχεια, τὸ ἀεὶ ὄν· παρὰ τὸ ἐντελῶς ἔχειν.

Ἔνορχα] Ἰλιάδος ψ', Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μηλ' ἱερεύσειν: — ὄρχεις ἔχοντα. τοιαῦτα γὰρ ἔθυον τοῖς ποταμοῖς.

Ἐνολμίς, ἤν τι γένος μάντεων οὕτω καλούμενον, διὰ τὸ ἐν ὅλμῳ κοιμηθῆναι γίνεσθαι· ὅλμοι δὲ λέγονται οἱ τρίποδες τοῦ Ἀπόλλωνος. ὅθεν καὶ παροιμία, Ἐν ὅλμῳ εὐνάσω: — ἀντὶ τοῦ μαντικός. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐνόλμιος. 40

Ἐνουχίζει, ἀποδέχεται.

Ἐνοδία, ἡ Ἑκάτη· ἐπεὶ κυνηγός. Ἡρακλείδης.

Ἐνοσίχθων καὶ Ἐνοσίγαιος, ὁ Ποσειδῶν· ἐκ τοῦ ἔνοσις, ὃ σημαίνει τὴν κίνησιν· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ γαῖα, ὁ σείων καὶ κινῶν τὴν γῆν.

Ἐνοχλῶ, ἐκ τοῦ ὄχλος· τοῦτο παρὰ τὸ ἀχλύς.

Ἐνοπαῖς, τοῖς ἐνωτίοις· ἀπὸ τοῦ ταῖς τῶν ὤτων ὀπαῖς κεῖσθαι. Σοφοκλῆς.

Ἐνοπῇ] Ἰλιάδος γ', Τρῶες μὲν κλαγγῇ ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς: — ἐνοπῇ καὶ κλαγγῇ, ἐπιρρήματα εἰσὶ ποιότητος, ὡς τὸ σιγῇ. γίνεται παρὰ τὸ ὄψ, ὁ σημαίνει τὴν φωνήν· ἡ γενική, ὀπός· καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως γίνεται ἐνοπή. ὁ κανών· τὰ ἀπὸ διαφόρων πτώσεων: — 50

Ἐνωπῇ] Ἰλιάδος ε', — ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ: — ἀντὶ τοῦ ἐν ὄψει, φανερῶς· παρὰ τὴν ὦπα. καὶ Δωρικῶς, ἐνωπᾷ. τὸ δὲ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα: — μεταπλασμός ἐστιν, ὡς κρόκην κρόκα.

Ἐνωπιδίως ἐσίδεσκεν] τινὲς ἐναπαδίως γράφουσι, τὸ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὤπας ὁρᾶν καὶ γινώσκειν. 345

Ἐνωπίδες, αἱ θεράπαιναι· παρὰ τὸ ἕπεσθαι. Δίδυμος.

Ἐνώδια, σὺν τῷ ι, τὰ ἐνώτια· ἴσως παρὰ τὸ ἐνοιδεῖν τὰ περὶ τὸν τόπον εὐθύτρητα ὄντα. οὕτως Ὠρίων ὁ Μιλήσιος.

Ἐνωρᾷ] ἔχει τὸ ι· λέγεται δὲ ἐπὶ δοτικῆς μόνης, ἀντὶ τοῦ θᾶττον. Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ.

Ἐνώμοτος, ἔνοχος τοῖς ὅρκοις, βέβαιος. ῥητορική.

Ἐνωμοτίς, τάξις τὶς στρατιωτικὴ παρὰ Λακεδαιμονίοις. ῥῆται ἀπὸ τοῦ ὀμνύναι αὐτοὺς μὴ λείπειν τὴν τάξιν. 10

Ἐνωμοτάρχης, τάξεως τινὸς στρατιωτικῆς ἄρχων παρὰ Λακεδαιμονίοις. ῥητορική.

Ἐνώμα, ἐκίνει, ἐκούφιζεν. ἀπὸ τοῦ ὦμος ἡ μετωφορά· γίνεται ἐνωμῶ. καὶ, Ἄρης δ' ἐν χερσὶ πελώριον ἔγχος ἐνώμα.

Ἔντεα, τὰ ὅπλα· παρὰ τὸ ἐντὸς περιλαμβάνειν τὸ σῶμα, καὶ ἐντὰς εἶναι τὸν φορούντα· οἱονεὶ σκεπαστήριά τινα ὄντα, διὰ τὸ περιλαμβάνειν τὰ σώματα.

Ἐντόσθια, παρὰ τὸ ἐντὸς ἐπίρρημα, ὃ σημαίνει τὸ ἔσω, 20

τὰ ἔσωθεν τοῦ σώματος κείμενα. οἱ δὲ λέγουσιν ἐνδόσθια.

Ἐντύνω, σημαίνει τὸ εὐτρεπίζω.

Ἔντομα, τὰ τοῖς κατοιχομένοις θυόμενα. ἐντέμνεται γὰρ τούτων ὁ τράχηλος· τὰ δὲ τοῖς οὐρανίοις θεοῖς ἀνακλᾶται. ἢ ἔντομα τὰ εὐνουχισθέντα τῶν προβάτων· τοιαῦτα δὲ ἔθυον τοῖς νεκροῖς, ἄγονα, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς εἶναι ἀγόνους. Καί μιν κυδαίνοντας ὑπὸ κνέφας ἔντομα μῆλα: — καὶ — ἤγνισαν ἔντομα μήλων.

Ἐντρέχεια, σημαίνει τὸ μετὰ δρόμου καὶ θερμῶς ἐπιπηδᾶν τῷ πράγματι.

Ἐκτροπαλιζόμενος, κατ' ὀλίγον καὶ συνεχῶς ἐπιστρεφόμενος. ἐκ τοῦ τρέπω, τροπῶ, τροπίζω· καὶ προσθέσει τῆς αλ συλλαβῆς μετὰ τῆς ἐν προθέσεως γίνεται ἐντροπαλίζω. εἴρηται καὶ χωρὶς τῆς ἐν. Ἰλιάδος υ', πρὶν δ' οὔ τι με τροπαλίζεο Φεύγων: — ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐπεστρέφου. τοιαῦτα δέ εἰσι ῥήματα ἀπὸ τῶν εἰς ης, πλεονασμῷ τῆς αλ· οἷον πύκτης, πυκτίζω, πυκταλίζω. Ἀνακρέων καὶ Σώφρων φησίν, ἀπὸ τοῦ πυκτεύω, πυκταλεύω.

Ἔντο] — ἐξ ἔρον ἔντο: — δασύνεται· σημαίνει δὲ τὸ ἐξέβαλον τὸν τῆς τροφῆς ἔρωτα, ὅ ἐστιν ἐκορέσθησαν. ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω, ἥσω, ἧκα, ἕμαι· ὁ ἀόριστος, ἔθην· ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, ἔμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἕντο. ἢ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἦν· ὁ μέσος, ἕμην. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω, εἶμι· ἡ μετοχὴ, εἷς, καὶ ἀφεὶς· ἕμαι, ἕμην ἕσο ἕτο· καὶ τὸ πληθυντικὸν, ἕμεθα ἔσθε ἕντο.

Ἐνύπνιον, κατὰ τοὺς ὕπνους· ὀνοματικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐνυπνίως, ἢ ἐν ὕπνῳ. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα· ἀπὸ δὲ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπίρρημα. — θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.

Ἐνυώ, πολεμικὴ θεός. ἢ παρὰ τὸ ἐναύειν, ὅ ἐστιν ἐμφωνεῖν· ἢ παρὰ τὸ ἴω, ἀπὸ τοῦ ἐνίειν τοῖς πολεμουμένοις τὴν μάχην· ὅθεν καὶ ὑσμίνη. Ὅμηρος, — οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.

Ἐνυάλιος, πολεμικός. παρὰ τὴν Ἐνυὼ δαίμονα, ἥτις ἐστὶ προστάτις τοῦ πολέμου, κτητικὸς τύπος γέγονεν· Ἐνυώ
346 ἐνυΐδος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἐνυάλιος, ὁ προσφιλὴς τοῖς τῆς θεᾶς Ἐνυοῦς ἔργοις. Ἐπήχουρόν τι καὶ Ἐνυάλιον. ἀπὸ τοῦ φένω τὸ φονεύω, ἀποβολῇ τοῦ φ, ἔνω· κατὰ παραγωγὴν, ἐνύω· καὶ ὄνομα ῥηματικὸν, Ἐνυώ, καὶ ἐνυάλιος.

Ἐνώπιον, ἐπίρρημα τοπικόν. παρὰ τὸ ὤψ ὠπός, ὤπιον, καὶ ἐνώπιον. πᾶν δὲ ἐπίρρημα εἰς ιον, τύπου ὑποκοριστικοῦ ὑπάρχον, διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνεται· οἷον βράδιον, τάχιον, φράδιον, μετώπιον, ἐνώπιον. τὸ δὲ προσωπεῖον, διὰ τῆς ει διφθόγγου, καὶ προπερισπᾶται. τὸ δὲ προσενώπιον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοὺς ἐξενεκντίας τῶν εἰσόδων τοίχους, διὰ τὸ φωτίζεσθαι ὑπὸ τῶν θυρῶν.

Ἐξάκλινον, ἐξάπους. Ἀττικῶς μὲν ἔξπους καὶ ἔξκλινον λέγεται, ὥςπερ καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐξηκχυστί· καὶ παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ ἔξπους. Φυλάττει γὰρ τὸ τέλος τῶν ἀριθμῶν ἐν τῇ συνθέσει πεντέμηνον λεγόμενον, καὶ, ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ· ἡμεῖς δὲ, πεντάμηνον. ὀκτώπους· καὶ ἡμεῖς, ὀκτάπους. εἰ οὖν ἄρα τὸ τέλος τῶν ἀριθμῶν φυλάσσει, ὁ δὲ ἓξ ἀριθμὸς τὸ ξ ἔχει, φυλάσσει ἄρα τὸ τέλος, ἔξκλινον λέγοντες. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν πρὸς τοῦτο, ὅτι οὐδὲ μίαν λέξιν ἔχομεν εἰς διπλοῦν καταλήγουσαν, καὶ ἐν τῇ συνθέσει φυλασσομένην. εἰσὶ δὲ αἱ φυλασσόμεναι, ἐν παραθέσει· οἷον, Πυξ μὲν ἐνίκησε: — Ἀκὲ ποδὶ κινήσας: — εἰ οὖν ἔξπους ἐν συνθέσει, ὀφείλει τρέπεσθαι καὶ μὴ καταλήγειν εἰς διπλοῦν. ἀνάλογον· ὅτι πεφύλακται τὸ τέλος τοῦ ἀριθμοῦ· ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· οἷον, ἐξέτης· Ἐξέτε ἀδμήτην: — καὶ, Ἐξάεσσας ἤνασσεν: — οὐκ ἔστιν οὖν πλεονασμὸς, ὡς πλανῶνται τινές. τὰ εἰς ις ἐπιῤῥήματα ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ ις· οἷον, ἑπτάκις, ἑπτάμηνος· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἑπτὰ ἀριθμοῦ. τέσσαρες ὁ ἀριθμὸς, τετράκις τὸ ἐπίῤῥημα· παρὰ τοῦτο τετράμηνον. οὕτως οὖν ἑξάκις, ἑξάκλινον, ἑξάπους. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἐξάγιστος, ἀκάθαρτος, ἢ πονηρός. Αἰσχίνης δὲ ἐπί τινος λιμένος εἴρηκεν.

Ἐξάδιος, ὄνομα κύριον, ὁ ἐξοχὴν ἔχων ἐν τῷ διώκειν. τὸ ε πρὸ τοῦ ξ δασύνεται· τὸ δὲ ἐξάδιον, ψιλοῦται· ἐπεὶ διφορεῖται τὸ ὄνομα, Λεξάδιος καὶ Ἑξάδιος, ὡς Ὀβριάρεως καὶ Βριάρεως, Ὀιλεύς καὶ Ἰλεύς.

Ἐξάντης, ἐξεστηκώς, μαινόμενος· ἢ ἀβλαβὴς καὶ ὑγιής, ὁ ἔξω ἄτης· οἷον, Ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῆςδέ μ' ἐξάντην νόσου: — τὸ ν ἔγκειται εἰς εὐστομίαν.

Ἐξ ἁλός] τινὲς κατὰ συναλοιφὴν, ἔξω ἁλός· οἱ δὲ, ἐκ τῆς ἁλός, ὡς τὸ, Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων, ἀντὶ τοῦ ἔξω βελῶν.

Ἐξακέσαιο, ἰάσαιο. ἀκῶ τὸ θεραπεύω· ἀκέσω· ὁ ἀόριστος, ἤκεσα, ἠκεσάμην· καὶ τὸ εὐκτικὸν, ἀκεσαίμην.

Ἐξαρνὲς, ὁ τῷ ἀρνεῖσθαι ἐπιμένων, καὶ ἀρνούμενος καθόλου.

Ἐξαράσασθαι, τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀράς, τουτέστι τὰς εὐχὰς, ἃς ἐπὶ ταῖς ἰδρύσεσι τῶν ναῶν εἰώθασι ποιεῖσθαι.

Ἐξαπάφοιτο, ἐξαπατήσαι.

Ἐξαργυρῶσαι, οὐκ ἐξαργύρισαι, Θουκυδίδης.

Ἐξαυστὴρ, σημαίνει σκεῦός τι. παρὰ τὸ αὔω, αὔσω, αὐστὴρ, καὶ ἐξαυστήρ. Αἰσχύλος.

Ἐξαμβλοῦν, τὸ διαφθείρειν· καὶ ἐξήμβλωσεν, ἀντὶ τοῦ 347
οὐ διέσωσεν, οὐδὲ συνηύξησε. κυρίως μὲν ἐπὶ ἀμπέλου ἐπικεκαυμένης τοὺς λεγομένους ὀφθαλμοὺς φασὶ τὸ ἐναμβλῶσαι· μεταφορικῶς δὲ, καὶ βρέφος διαφθαρῆναι ἐν κοιλίᾳ, ἐξαμβλῶσαι· καὶ ἀμβλωθρίδιον, τὸ ἐφθαρμένον.

Ἐξαμφοτερίσαι, τὸ τὰ σαφέστερα εἰς ἀμφίβολον περιστῆσαι.

Ἐξ Ἀθόω] Ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο: — ἐκ δὲ τοῦ Ἄθω, ὅ ἐστιν ὄρος ὑψηλὸν τῆς Θράκης, ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἔβη, Ἰλιάδος ξ'. πλανώμενοι τινὲς ἀναγινώσκουσιν ἐξ Ἄθοω· οὐ γὰρ δύναται τρίτη ἀπὸ τοῦ ω πίπτειν ἡ ὀξεῖα· οὐ γὰρ ἔχει πρὸ τοῦ ω τὸ ε, ὡς τὸ πόλεων. ἀμφίβολον· εἰ γὰρ παρὰ τὸ Ἄθως ἄθω, ἐστὶ πλεονασμῷ τοῦ ο· εἰ δὲ εἴρηται Ἀθόος ἀθόου ἀθόος, οὐκ ἔτι πλεονάζει. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἐξάπινα, ἐπίῤῥημα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀφανής, ἄφινος καὶ ἄπινα.

Ἐξαίρετοι, εὐειδεῖς, ἐπίλεκτοι, αἱ κατὰ τιμὴν διδόμεναι ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων γυναῖκες. τὸ ἀρσενικὸν, ἐξαίρετος. ἐκ τοῦ αἱρῶ τὸ διακρίνω καὶ προκρίνω, γίνεται αἱρετός, καὶ ἐξαίρετος. προπαροξύνεται· ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ετος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεσθαι θέλουσιν, ἀριδείκετος, ἀμαιμάκετος· χωρὶς εἰ μὴ ἁπλᾶ ὄντα πρὸ τοῦ ε τὸ π ἔχει, διὰ τὸ Ἰαπετός· ἢ ἀπὸ ῥήματος συντεθείη, διὰ τὸ ἐπαινετός. σεσημείωται τὸ ἀφυσγετός.

Ἐξαίτους, ἀπὸ τοῦ ἐξαιρέτους κατὰ συγκοπήν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐξαιτεῖν.

Ἐξαίρεσις, τόπος τὶς Ἀθήνησιν, ἔνθα ὑπεξαιρούμενοι τὰ φορτία ἀπετίθεντο.

Ἐξαίσιον, ὁτὲ μὲν δηλοῖ τὸ ἄδικον, καὶ γίνεται παρὰ τὴν αἶσαν, ἥτις δηλοῖ τὸ πρέπον, οἱονεὶ τὸ ἔξω τοῦ πρέποντος· ὁτὲ δὲ τὸ μέγα, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ καθῆκον, ὥςπερ τὸ ἐκνομίως παρὰ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μεγάλως.

Ἐξαίσια, παντὸς ἐπέκεινα θαύματος, ὑπερβαλλόντως.

Ἐξεσίην] ἐξεσίην ἐλθόντι, Ἰλιάδος ω', ἀντὶ τοῦ κατὰ δημοσίαν ἔξοδον καὶ πρεσβείαν. ἐξεσία γὰρ, ἡ δημοσία πομπὴ καὶ πρεσβεία· ἀπὸ τοῦ τὸν πρεσβεύοντα που ἐξιέναι· ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω.

Ἐξέμεν] — μὴ δ' ἐξέμεν ἂψ ἐς Ἀχαιούς: — ἀντὶ τοῦ ἐκπέμψαι καὶ ἀπολῦσαι. σημαίνει καὶ τὸ κρατῆσαι καὶ φυλάξαι. ἐκ τοῦ ἵημι, τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι καὶ ἔμεν, ὡς θεῖναι, θέμεν.

Ἐξαιρῶ] εἰς τὸ ἡεροφοίτης.

Ἐξέτρω, ἐξεβλάβη, ἐξεκόπη ἡ κύησις. παρὰ τὸ τρῶ ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ κόπτω· ὅθεν τρῶσαι, τὸ σιδήρῳ τέμνειν καὶ κόπτειν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βλάπτω, ὡς τὸ, Οἶνός σε τρώει μελιηδής: — τὸ δὲ παράγωγον αὐτοῦ, τρώω· ἐξ οὗ παράγωγον τρῶμι· καὶ παρωχημένος χρόνος, ἔτρων, καὶ ἐξέτρων, ὡς ἔδων ἐξέδων.

Ἐξείδιον, σημαίνει τὴν ἕξιν· καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἕξεως γενικῆς ἐστι, γράφεται δίφθογγον· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς ἕξιος, ἐξίδιον διὰ τοῦ ι.

Ἔξει, ἀντὶ τοῦ ἕξιθι. ἐκ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι, παράγωγον, εἶμι· ὁ παρατατικὸς, εἶν· τὸ δεύτερον, εἷς· τὸ τρίτον, εἶ· καὶ ὥςπερ ἀπὸ τῶν εἰς ω γίνεται προςτακτικὸν ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἰς μι σχήματος, Αἰολικὸν καὶ Ἀττικόν· οἷον, ἵστη, ἀντὶ τοῦ ἵσταθι· καὶ ἐμπίπλη, ἀντὶ τοῦ ἐμπίπλαθι. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ εἶ τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ γίνεται εἶ· ἐν συνθέσει δεύτερον προςτακτικὸν, — ἕξει τὸν ἀσκάντην λαβών: — ἢ ἐκ τοῦ ἕξειμι συνθέτου σχήματος τῷ εἰρημένῳ τρόπῳ.

Ἐξείης, ἐφεξῆς, ὁρδιναίως. ἐστι δὲ ἐπίῤῥημα τάξεως, ἀπὸ τοῦ ἐξῆς, πλεονασμῷ τῆς ει διφθόγγου.

Ἐξειλῆσαι] τοῦτο λέγουσιν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐπὶ τοῦ ἐκφυγεῖν. ἐοίκασι δὲ μεταφορικῶς λέγειν· ἀπὸ τῶν ἐν τῷ παλαίειν ἀναλυόντων ἑαυτούς. λέγει γὰρ Πλάτων ἐν ἑβδόμῳ Νόμων περὶ πάλης οὕτω· Τὰ δὲ ἀπ' ὀρθῆς πάλης, ἀπ' αὐχένων καὶ χειρῶν καὶ πλευρῶν ἐξειλήσεως, μετὰ φιλονεικίας τε καὶ καταστάσεως διαπονούμενα.

Ἐξηγηταὶ, οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσι διδάσκοντες καὶ ὑποδεικνύοντες περὶ τοῦ ἀδικήματος οὗ ἕκαστος γράφεται· καὶ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. ῥητορική. ἐξηγητὴς οὖν ὁ τοὺς νόμους ἐξηγούμενος, καὶ πᾶν ὁτιοῦν πρᾶγμα. ζήτει εἰς τὰς Διαφοράς.

Ἐξηονήθην, ἀντὶ τοῦ κατηντλήθην· ὅθεν καὶ ἠϊόνες οἱ αἰγιαλοὶ, διὰ τὸ καταιονᾶσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. αἰονήματα γὰρ τὰ καταντλήματα φασὶν οἱ ἰατροί.

Ἐξηυλημένα καὶ παρεξηυλημένα] αἱ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν οὕτω λέγονται, καὶ κατὰ μεταφορὰν πάντα τὰ παλαιὰ καὶ κατατετριμμένα.

Ἐξίτηλον, τὸ ἀφανές· παρὰ τὸ ἐξιέναι τοῦ δήλου, ὅ ἐστι τοῦ φανεροῦ· ἢ παρὰ τὸ ἔξω εἶναι· ἢ τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἐγγὺς ὂν ἀφανισμοῦ, ἐξίτηλα παρὰ τῷ Θεολόγῳ, ἤγουν ἀφανῆ, εὐτελῆ, χαῦνα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πορφύρας, ἥτις ὅταν μὴ ἔχῃ τὸ τῶν δευσοποιῶν βάμμα, τὸ χρῶμα ἐξίησι τὸ τοῦ ἐθήλου, ὅ ἐστι τὸ τοῦ ὁμοίου. ἐξίθηλος οὖν καὶ ἐξίτηλος οἶνος, ὁ ἀνόμοιος ἑαυτῷ· ὅθεν τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως εὗρον τὸ δευσοποιόν. τίθεται κυρίως ἡ λέξις ἐπὶ τῶν βαπτομένων ἐρίων· δευσοποιὸς γὰρ λέγεται βαφὴ, ἡ ἔμμονον καὶ δυσέκπλυτον ἔχουσα τὸ ἄνθος. καὶ Πλάτων δὲ δόξαν δευσοποιὸν εἴρηκε τὴν ἔμμονον· καὶ δευσοποιὸς πονηρία, ἀντὶ τοῦ ἔμμονος καὶ δυσέκπλυτος.

Ἐξιτηρίους, εὐχὰς ἐφοδίους τοῖς πρὸς ἔξοδον ἔχουσιν ἢ πρὸς θάνατον. παρὰ τὸ ἵημι τὸ πορεύομαι. ἢ εἶμι· τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν, ἴτε, ἰτός, ὄνομα ἰτήριος, καὶ ἐξιτήριος.

* Ἐξολισθεῖν] παρὰ τὸ ὀλισθαίνω ἀόριστος β'.

Ἐξούλης. ὄνομα δίκης. οἱ δίκην νικήσαντες ὥςτε ἀπολαβεῖν χώραν ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἐμβατεύειν κωλυόμενοι, μὴ ἐμβατεύσαντες, ἐξελαυνόμενοι, δίκην εἰσάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελαύνοντας, ἢ οὐκ ἐῶντας ἐμβατεύειν· καὶ αὕτη ἡ δίκη λέγεται ἐξούλης, ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν, ὅ ἐστι κωλύειν. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύνειν ἐξίλλειν ἔλεγον. ῥητορική.

Ἐξ οὐρίας πλεῖς, ἀντὶ τοῦ καλῶς. ἔστιν ἐπίῤῥημα μεσότητος· παρὰ τὸν οὖρον, ὃ σημαίνει τὸν φορὸν ἄνεμον.

Ἐξοιχνεῦσιν, ἀντὶ τοῦ ἕξεισιν. οἴχω, οἰχνῶ· οἰχνοῦσι, καὶ ἐξοιχνεῦσιν. 349

Ἐξυπανέστη] τὸ αὐτὸ ἐστὶν ὑπανέστη καὶ ἐξυπανέστη, Ἰλιάδος β'. ἢ ὅτι αἱ προθέσεις ἐπισυντιθέμεναι, (λέγει ὁ κανὼν) διεγείρουσι τὴν ἔμφασιν περί τι πλέον· οἷον ἐστι τὸ, προπροκυλινδόμενος, καὶ παρακαταθήκην. ἐξυπανέστη. διὰ τῆς ὑπὸ, τὴν κατ' ὀλίγον σχ[illegible]· διὰ τῆς ἐξ, τὴν εὐθύ· διὰ τῆς ἀνὰ, τὴν εἰς ὕψος σχέσιν.

Ἐξ ὑπογυίου, ἐξ ἑτοίμου, ἐκ τοῦ πρὸ ὀλίγου, ἐκ τοῦ σύνεγγυς· παρὰ τὰ γυῖα τὰ μέλη. σημαίνει δὲ καὶ παρ' αὐτὰ, καὶ ἀπερισκέπτως. ὑπόγυιον γὰρ σημαίνει πρόσφατον, ἐγγύτατον, τὸ ἐγγὺς γεγονὸς, πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον.

Ἐξοστρακισμός, ἐξορισμός, φυγή. πῆγμα δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ εἰσόδους ἔχον, δι' ὧν εἰσιὼν πολίτης ἕκαστος ὄστρακον στίθει ἐπιγεγραμμένον. ἑξακισχιλίων δὲ γινομένων, φυγὴ δεκαετὴς ψηφίζεται τοῦ κρινομένου. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ὀστράκου, εἰς ὃ ἐνέγραφεν ἕκαστος Ἀθηναῖος, εἰ δέον μεθίστασθαι τῆς πόλεως. ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἐπὶ τῷ τοὺς ὑπερέχοντας τοῖς φρονήμασι κωλύειν. ζήτει εἰς τὰς Διαφοράς.

Ἐξορία, παρὰ τὴν ἐξ πρόθεσιν καὶ τὸ ὅρος, ὃ σημαίνει τὸν ὁρισμόν. καὶ τί ἐστιν ὅρος; λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. καὶ ἔξορος τοίνυν ὁ ἔξωθεν τοῦ ὡρισμένου τόπου ὤν.

Ἐξορίσαι, ἀπὸ τοῦ ὁροῦ τοῦ γάλακτος. Προβατίοις δὲ καὶ συϊδίοις ὁμιλῶν, οὔτ' ἂν τὴν ψυχὴν βελτίων ἐγένετο, ἢ δεῖ πλέον τοῦ βδῆλαι καὶ ἐξορίσαι τυρὸν καὶ πλύκα κώδιον.

Ἐξοχος, παρὰ τὸ ἐξέχω· τὸ οὐδέτερον, ἔξοχον· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἔξοχα· καὶ ἀποβολῇ τῆς ἐξ, ὄχα· ὅθεν τὸ, ὄχ ἄριστος ἁπάντων.

Ἐξουσία] ἔχω, ἕξω· ἡ μετοχὴ, ἕξων ἕξοντος· τὸ θηλυκὸν, ἕξουσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐξουσία.

Ἐξομόσασθαι] οἱ μαρτυρήσειν τισὶν ἐν δικαστηρίῳ ὑπισχνούμενοι, εἰ μετὰ ταῦτα μὴ βούλοιντο καταμαρτυρεῖν, ὤμνυον μηδὲν ἐπίστασθαι. καὶ τοῦτο ἐστὶν ἐξομόσασθαι.

Ἐξωμοσία] τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξιν τινὰ διὰ νόσον ἢ πρόφασιν ἑτέραν τινὰ, ἐξομόσασθαι ἐστίν. οὕτω Δημοσθένης.

Ἐξωμὶς, χιτὼν ἅμα τε καὶ ἱμάτιον· ἦν γὰρ ἑτερομάσχαλος, καὶ ἀναβολὴν εἶχεν ἣν ἀνεδοῦντο κοσύμβην· διόπερ καὶ οἱ κωμικοὶ ἐπ' αὐτῆς, ποτὲ μὲν ἔνδυθι, ποτὲ δὲ ἀναβάλλου φασίν. ἦν δὲ τῶν δούλων ὁ τοιοῦτος χι-

τῶν· ὁ δ' ἀμφιμάσχαλος· τῶν ἐλευθέρων καὶ ἀστῶν, οὐκ ἐπισκεπάζων τοὺς βραχίονας· οἱ δὲ νεώτεροι, καὶ θοιμάτιον ἐξωμίδα τὸ μικρὸν καὶ εὐτελές. ῥητορική.

Ἐξωμίς, χιτὼν ὁμοῦ καὶ ἱμάτιον· τὴν ἑκατέρου γὰρ χρείαν παρείχετο· χιτῶνος μὲν, ὅτι ἐζώννυτο· ἱματίου δὲ, ὅτι ἀνεβάλλετο. τάχα δὲ ὅτι ἀχειρίδωτον ὄν, καὶ πρὸς τοῖς ὤμοις ἀνοίγματα ἔχον, ἀφ' ὧν αἱ χεῖρες ἐξεχαλῶντο, ὁπότε καὶ ἐζώννυτο, κατὰ τοῦτο ἐξωμὶς ἐκαλεῖτο. ἀνεβάλλετο δὲ, θατέρας χειρὸς ὑποστελλομένης, καὶ κάτωθεν πρὸς τοὺς πόδας ὥας τῷ ὤμῳ ἐπανατιθείσης αὐτὸ, μηδὲν ζώνης δεόμενον.

Ἔξωρος, παλαιός· ἢ ἐξαέτης· (ὧρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός. λέγονται ὧροι καὶ αἱ γραφαί.) λέγεται καὶ ὁ ἄκαιρος.

Ἔξω] Ἔξω στηλῶν, ἔξω τῆς οἰκουμένης· ἕως ὅπου γὰρ (φασὶν) ἔστι πορεύεσθαι, στήλας ἔστησεν Ἡρακλῆς. πάντα γὰρ τὰ ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα ἐπιῤῥήματα χωρὶς τοῦ ι γράφονται· οἷον ἀνὰ, ἄνω· κατὰ, κάτω· εἰς, εἴσω. οὕτως οὖν καὶ ἐξ, ἔξω· καὶ πρὸς, πρόσω. ὁμοίως καὶ τὰ εἰς ω ἀπὸ ἐπιῤῥημάτων γινόμενα χωρὶς τοῦ ι γράφονται· οἷον ἐγγὺς, ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω· ἔξω, ἐξωτέρω, καὶ ἐξωτάτω· πέραν, περαιτέρω, καὶ περαιτάτω. ὅσοι γὰρ τὸ ἐγγυτάτω· — ζήτει εἰς τὸ Περαιτέρω.

Ἐξώκειλεν, ἀντὶ τοῦ ἔξω τοῦ κέλλειν ἐγένετο· κέλλειν δέ ἐστι, τὸ εἰς τοὔμπροσθεν ἰέναι· ἐξ οὗ καὶ κέλευθος ἡ ὁδός. παρὰ τὸ κέλλω ὁ μέλλων, κελῶ· ὁ ἀόριστος, ἔκειλα· ὁ δεύτερος, ἔκελον· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐνεστὼς κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς ο, ὀκέλλω· ὁ μέλλων, ὀκελῶ· ὁ ἀόριστος, ὤκειλα· ἀντὶ τοῦ ἐξῆλθεν, ἔπεσεν· ἐπὶ νηὸς, ἐξέβαλεν, ἔῤῥιψε. καὶ ἐξοκεῖλαι, ἐξορμῆσαι καὶ ἐκδραμεῖν· ἀπὸ τῆς τοῦ πνεύματος φορᾶς.

Ἐξωφρυωμένοι, ἐξηρμένοι, ὑπερηφανευόμενοι· ἀπὸ τῶν ὀφρύων.

Ἐξουδένωται] ἐκ τοῦ οὐδεὶς οὐδενὸς, γίνεται ῥῆμα περισπώμενον οὐδενῶ, οὐδενώσω, οὐδένωκα, οὐδένωμαι, καὶ ἐξουδένωμαι.

Ἐξουθενῶ] ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τοῦ τε συνδέσμου καὶ τοῦ εἰς ἑνὸς, γίνεται οὐτενῶ· καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, οὐθενῶ, καὶ ἐξουθενῶ.

Ἐούσης] ἔω τὸ ὑπάρχω· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧον· ἡ μετοχὴ, ἐών· καὶ κατὰ συναίρεσιν, ὤν· καὶ τὸ θηλυκὸν, ἐοῦσα ἐούσης, καὶ οὖσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται οὐσία. ἢ παρὰ τὸ ἴσος.

Ἐών, μετοχή ἐστιν ἀορίστου δευτέρου· διότι οὐδέποτε μετοχὴ ἐνεστῶτος ὀξύνεται, πλὴν τοῦ ἑκών· καὶ οὐδέποτε δευτέρου ἀορίστου μετοχὴ βαρύνεται, πλὴν τοῦ πέφυκον. ὥστε τὸ ἐών, δεύτερος ἀόριστος ἐστί. κλίνεται ἐόντος. καὶ ὄντος τὸ δὲ ἐών, τοῦ ὤν ἐντελέστερόν ἐστιν. ἔω ὤ· καὶ ἐών, ἐνεστὼς καὶ παρατατικός.

Ἐοικώς ἐοικότος] ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ ὁ μέσος παρακείμενος, εἴκα· καὶ ἐν διαλύσει, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ο, ἔοικα· ἡ μετοχὴ, ἐοικώς. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴκω, ὁ μέσος παρακείμενος, οἶκα, τῷ λόγῳ τῆς παραληγούσης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔοικα. ἢ ἐκ τοῦ εἴκα μέσου παρακειμένου ἔεικα καὶ ἔοικα. σημαίνει δὲ τρία· τὸ ὁμοιοῦν, τὸ πρέπειν, καὶ τὸ φαίνεσθαι, παρὰ τοῖς Φιλοσόφοις. τὸ ὁμοιῶ, ὡς τὸ, — ὁ δ' ἦιε νυκτὶ ἐοικώς: — τὸ πρέπει, ὡς τὸ, — ἔοικέ τοι οὗτοι ἀεικὲς, Ἰλιάδος ί, ἀντὶ τοῦ πρέπον σοι ἐστὶν, καὶ οὐκ ἔστι σοι ἀπρεπές. τὸ φαίνεται, ὡς τὸ, Ὡς ἔοικεν ἡ τῶν φρενῶν ἐναλλαγή: — καὶ ὁ Πορφύριος, Ἔοικα δὲ μήτε τὸ γένος μήτε τὸ εἶδος ἁπλῶς λέγεσθαι.

Ἔοιγμεν] ἐκ τοῦ ἐοίκαμεν πρώτου τῶν πληθυντικῶν γίνεται, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, ἔοιγμεν, ὡς δεδοίκαμεν, δέδοιγμεν.

Ἐοικυῖα] ἐκ τοῦ ἐοικότος, τὸ θηλυκὸν ἐοικυῖα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, Ἰλιάδος σ', — ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι. ζητεῖται, ποίου χρόνου ἐστὶ τὸ ἔοικε καὶ εἴκα· ἐπειδὴ γίνεται καὶ ἀπὸ τοῦ εἴδω εἴσω τὸ ὁμοιῶ, ὁ παρακείμενος, εἴκα· καὶ ἀπὸ τοῦ εἴκω εἴξω εἶχα, ὁ μέσος, εἴκα. λέγουσιν οὖν, ὅτι μέσος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ εἴκω· οὐ γὰρ δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ εἴδω· ὅτε γὰρ ὁ ἐνεστὼς ἐνεργητικῶς δηλοῖ, τότε καὶ οἱ λοιποὶ χρόνοι ἐνεργητικῶς σημαίνουσιν· οἱ δὲ μέσοι πολλάκις ἐκφεύγουσι τὴν σημασίαν, ὥςπερ τὸ πέπηγα.

Ἐῴκειν] εἴκω· ὁ μέσος παρακείμενος, εἴκα· κατὰ διάλυσιν, εἴκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἔοικα. ἢ ἐκ τοῦ εἴκω, ὁ μέσος παρακείμενος, οἶκα· τὸ γὰρ ε, ἡνίκα εὑρεθῇ ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι, εἰς ο τρέπεται ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ· οἷον, λέξω, λέλογα· πείσω, πέποιθα. οὕτως εἴκω, οἶκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔοικα· ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐῴκειν. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἠοίκειν· ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι οὐδέποτε λέξις Ἑλληνικὴ εὑρίσκεται ἀπὸ τοῦ η ἀρχομένη ἐπιφερομένου τοῦ ο, χωρὶς εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ εἴη, ἢ κατὰ διάλεκτον. προσκείται, εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ, διὰ τὸ ἠοῦς ἠοῖ· καὶ, Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖ: — κατὰ διάλεκτον, διὰ τὸ ἠῶ· οἱ γὰρ Ἴωνες διαλύοντες λέγουσιν ἠόα. κατὰ τοῦτον τὸν κανόνα ἐγένετο ὑπερβιβασμὸς τοῦ χρόνου· καὶ τὸ μὲν ε, ἐφυλάχθη διὰ τὸ ο· τὸ δὲ ο, ἠμείφθη εἰς ω· καὶ ἔμεινε τὸ ι προσγεγραμμένον. ἡ γὰρ πρώτη συλλαβὴ συνέστειλε τὸ η εἰς ε· ἡ δὲ δευτέρα ἐξέτεινε τὸ ο εἰς τὸ ω, καὶ ἐγένετο ἐῴκειν. τούτου τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐῴκεισαν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἐῴκεσαν.

Ἔοργα] ἀπὸ τοῦ εἴργω εἴρξω ὁ παρακείμενος, εἶρχα· ὁ μέσος, εἶργα· διαλύσει, ἔεργα· καὶ τροπῇ, ἔοργα. οὕτως ἐγένετο καὶ τὸ ἐώλπειν καὶ ἐώργειν καὶ τὰ ὅμοια. ῥέζω· ὁ μέλλων ῥέξω· ὁ παρακείμενος, ἔῤῥεχα· ὁ μέσος, ἔῤῥεγα· ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ ὑπερθέσει, ἔεργα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐώργειν. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἠόργειν· ἀλλὰ κανών ἐστι: — τούτου χάριν ἔσωθεν γίνεται ἡ ἐπέκτασις· καὶ ἡ μετοχὴ, ἐοργώς. Κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ τε πολλὰ ἐοργώς, ἀντὶ τοῦ εἰργασμένος, Ἰλιάδος ί.

Ἐώρταζον] ἑορτάζω· καὶ ὁ παρατατικὸς ὤφειλεν εἶναι ἠόρταζον· καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε λέξις εὑρίσκεται ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ η, ἐπιφερομένου τοῦ ο, τούτου χάριν ἐγένετο ὑπερβιβασμὸς· καὶ ἡ μὲν παραλήγουσα, ἐξέτεινε τὸ ο εἰς ω· ἡ δὲ ἄρχουσα, συνέστειλε τὸ η εἰς ε, καὶ ἐγένετο ἐώρταζον.

Ἐώρων] ἀπὸ τοῦ ὁρῶ, ὁ παρατατικὸς, ὥρων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐώρων, τῆς δασείας φυλαττομένης. ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τοῦ οἰνοχοῶ, ὁ παρατατικὸς, ὠνοχόουν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐωνοχόουν· καὶ ἀπὸ τοῦ ὠνῶ ὠνοῦμαι, ὤνημαι, καὶ ἐώνημαι.

Ἔωσεν] ἀπὸ τοῦ ὤθω τὸ ἀπώθω, ὁ μέλλων, ὤσω· ὁ ἀόριστος, ὦσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔωσα.

Ἔωγεν] ἀπὸ τοῦ οἴγω, ὁ παρατατικὸς, ὤγον, ὤγε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, — χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε: —

Ἑορτάζω] ἐκ τοῦ ἑορτή. τοῦτο παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἐροτὴ, καὶ ἑορτὴ καθ' ὑπερβιβασμὸν, ἧς ἐρῶσι πάντες. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ εἰς τὰ ἐὰ ὁρούειν, ὅ ἐστιν εἰς τὰ ἀγαθὰ ὁρμᾶν· ὅθεν καὶ δασύνεται· οἱ μέντοι Ἴωνες ψιλοῦσιν.

Ἑόλητο, ἐκεκίνητο καὶ ἐτετάρακτο. γράφεται καὶ διὰ τῆς 325

αι διφθόγγου. Ἡ μὲν ἄρ᾽ ὡς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κούρη: — Ἀπολλώνιος.

Ἐῷμι, ἐν τῷ, Κεῖσε δ᾽ ἂν οὔ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι: — ἀνέρχεσθαι οὐκ ἐῶ. ὅταν δὲ εὐκτικὸν ᾖ, ἕξει τὸ ι, ἐῷμι, ἐῷς, ἐῷ· βοῷμι, βοῷς, βοῷ· Δωρικῶς γὰρ τὸ α ε εἰς η κιρνᾶται, ἅπερ ἡμεῖς εἰς α μακρόν. καὶ γὰρ βοῇς λέγουσι, καὶ ὁρῇς, καὶ τιμῇς.

Ἕως] ἡ ἕως, τῆς ἕω· παρὰ τὸ εὔω τὸ φωτίζω, εὔως· καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, ἕως· σημαίνει δὲ τὴν ἡμέραν. ἢ διὰ τοῦ ἕως ταύτης ἡμᾶς κατακλίνεσθαι, ἢ διὰ τοῦ ἵεσθαι ἡμᾶς ἐν αὐτῇ. ἀπὸ τῆς ἕω γίνεται ἐῷος κτητικὸν σὺν τῷ ι. — ἐπικλείοντες ἐῷον Ἀπόλλωνα, Ἀπολλώνιος. ἐκ τῆς ἐῴας φέρεσθαι, τουτέστιν ἐκ τῆς ἀνατολῆς.

Ἑωσφόρος, ὁ ἀνατολικὸς ἀστὴρ πρωϊνός, ὁ τὴν ἐῴαν ἐν αὐτῷ φέρων· ὁ αὐτὸς καὶ φωσφόρος καλεῖται.

Ἕωλος, ὁ χθεσινός· καὶ ἕωλον ὄψον, τὸ χθεσινόν. παρὰ τὴν ἕω τὴν ἡμέραν γίνεται ἕωλος. Φιλόξενος δὲ λέγει, ὅτι γίνεται ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥημάτων ὀνόματα εἰς λος· οἷον, φείδω, φειδωλός· αἰτῶ, αἰτωλός· ἁμαρτῶ, ἁμαρτωλός. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἕω τὸ κορεννύω γίνεται ἕωλος· ὅταν γὰρ κορεσθῶμεν τινός, εἰώθαμεν τὰ λοιπὰ τὰ εἰς τὴν ἑξῆς φυλάττοντες ἕωλα λέγειν.

Ἑωλοκρασία] ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεύουσι, καταχεῖν τῶν ἑώλων δείπνων τοὺς ζωμούς· πρὸς τοιαύτην παιδιὰν τετραμμένοι. ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἑώλων, ἅ ἐστιν ἀρχαῖα· ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας κατηγόρει ὁ Αἰσχίνης. ἡ ἑωλοκρασία, ἡ χθεσινὴ μέθη· ἕωλον γὰρ τὸ χθεσινόν· παρὰ τὸ τὴν ἕω λαθῆναι. ἢ ἕωλον τὸ λιτόν, ἢ τὸ μὴ πρόσφατον, ἀλλὰ χθεσινόν· παρὰ τὸ ἕω, ὃ σημαίνει τὸ περιπατῶ· ἢ μάταιον, ψυχρόν, ἀνωφελές, ἀνίσχυρον. καὶ ἄλλως· ἡνίκα συνέπινον ἀλλήλοις παρὰ Ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστου κρατὴρ οἴνου ἐτίθετο. καὶ εἴ τις ἐκαθεύδησε, μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωῒ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο· καὶ ἐκαλεῖτο ἑωλοκρασία. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ κατηγορίᾳ ἀρχαίων πραγμάτων.

Ἕω, σημαίνει ἕξ· τέσσαρα βαρυνόμενα, καὶ δύο περισπώμενα. ἕω, τὸ ἐνδύομαι, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἱμάτιον· ἕω, τὸ πορεύομαι, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἕος καὶ ὁδός· ἕω τὸ τελειῶ, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἕως καὶ ἑσπέρα, ἡ τῆς ἡμέρας τελείωσις. ἕω τὸ ὑπάρχω, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἔσεται καὶ ἔσται. ἐῶ τὸ συγχωρῶ, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἐάσας. ἑῶ τὸ καθέζομαι, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἕημι, ἕεμαι ἧμαι, κάθημαι.

Ἐπαγωγὴ, πειρασμὸς, ἢ ζημία, ἢ αἰχμαλωσία, ἤτοι τὸ ὁπωσοῦν ἐπαγόμενον κακόν.

Ἐπαγωνιεῖται, φιλονεικήσει, προσκαρτερήσει· ἐκ τοῦ ἐπαγωνίζω.

Ἐπάκριος Ζεύς· ἐπ᾽ ἄκρας γὰρ τῶν ὀρῶν ἱδρύοντο βωμοὺς τῷ Διΐ, οἷον τοῦ Ὑμηττοῦ, τοῦ Παρνήθου. Πολύζηλος Μουσῶν γοναῖς, Ἱερὸν γὰρ ὂν τετύχηκας ἐπακρίου Διός.

Ἐπακρία χώρα] Ἀθηναίους πάλαι κωμηδὸν οἰκοῦντας
πρῶτος Κέκροψ συναγαγὼν κατῴκισεν εἰς πόλεις δυο-
καίδεκα· καὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐπωνυμίαν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
Κεκροπίαν προσηγόρευσε· δύο δὲ τετραπόλεις ἐκάλεσεν,
353 ἐκ τεσσάρων πόλεων ἑκατέραν μοῖραν καταστήσας· τρεῖς
δὲ τὰς λοιπὰς, ἐπακρίδας ὠνόμασε· καὶ ἡ προσεχὴς
χώρα ταύταις ταῖς τρισὶν ὁμωνύμως αὐταῖς ἐπακρία
ἐκαλεῖτο. ῥητορική.

Ἐπακτρεῖς, οἱ κυνηγέται, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τὰς κύνας. ἐντεῦθεν καὶ ἡ ναῦς ἡ ἁλιὰς ἐπακτρία, καὶ ἐπακτρὶς ἐπακτρίδος.

Ἐπακτροκέλης· συνετέθη ἐκ τε κέλητος καὶ ἐπακτρίδος· πλοῖα δὲ ἦν βραχέα λῃστρικά· ἡ μὲν ἐπακτρὶς, ἐκ τοῦ κατάγειν τὰ συλώμενα· ὁ δὲ κέλης, εἰς τὸ διώκειν καὶ φεύγειν· κουφότατος γὰρ ἦν. πρῶτος δὲ δοκεῖ εὑρηκέναι τὴν ἐπακτρίδα Μίνως.

Ἐπακτὸς ὅρκος, ὃν ἄν τις ἑκὼν αὐτὸς ἑαυτῷ ἐπάγηται· τουτέστιν ὃν αἱρεῖται. ἄλλοι δὲ τοὐναντίον, ὁ ἀλλαχόθεν ἐπιφερόμενος, ἀλλ᾽ οὐκ αὐθαίρετος. εἰσὶ δὲ ὅρκου τρία εἴδη, ἀπώμοτος, κατώμοτος, ἐπακτός.

Ἐπακτῆρες, οἱ κυνηγοί· ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνας.

Ἐπάκτιον, μέγαν, ὑψηλόν.

Ἐπάλμενος, ἐφορμήσας. ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι τὸ πηδῶ, ἀλλόμενος· καὶ συγκοπῇ.

Ἔπαλξις, ὁ προμαχὼν τοῦ τείχους. ἐκ τοῦ ἀλκῶ τὸ βοηθῶ, ὁ μέλλων, ἀλξῶ· ὄνομα ῥηματικὸν, ἄλξις· καὶ, Ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεως περιπατεῖς: — ἡ ἐπαλέξησις τὶς οὖσα· οἷον, Πολλοὺς ἐπὶ τὰς ἐπάλξεις ἤγαγεν ἡ τῆς ἀπιστίας ὑπερβολή, μόνοις τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σαφὲς ἐπιτρέψαντας· Λιβάνιος. ἀπὸ τοῦ ἀλεξῶ περισπωμένου. ἔστι δὲ ἐξοχὴ τειχῶν, ἀψίς. ἔστι δὲ καὶ δικαστήριον τῶν φονικῶν.

Ἐπαλξίτης, ὁ λίθος ὁ ἐπάνω τῆς ἐπάλξεως, τῷ κανόνι τοῦ Ἀσκαλωνίτου· ἢ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ις διὰ τοῦ ιτης γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον, Ναυκράτις, Ναυκρατίτης· Ταμίαθις, Ταμιαθίτης.

Ἐπανακροῦσαι, Ἀριστοφάνης· ἀπὸ τῶν κωπηλατούντων, ὅταν ἀναστρέψαντες πρύμναν ἀνακρούωνται, ἵνα εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον.

Ἐπάρουρος, Ὀδυσσείας λ΄. οἱ μὲν, πάρουρος ἀπέδοσαν, ὅ ἐστι φύλαξ· οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ. δεήσει οὖν ὀξυτόνως προφέρεσθαι, ὡς θυρωρός. βέλτιον ἐπάρουρος, ἀντὶ τοῦ ἐπίγειος. τὴν γῆν γὰρ ἄρουραν λέγουσιν.

Ἐπαοιδή] Ἰστέον ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ διὰ τῆς ἐπαοιδῆς θεραπεία. Ὅμηρος, — παῦε δ᾽ ἐπαοιδῇ αἷμα κελαινόν: — καὶ Πίνδαρος ἐπὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς: —

Ἐπαγγεῖλαι καὶ ἐπαγγελία, σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ πεπορνευμένων καὶ δημηγορούντων, οὐκ ἐξόν. καὶ ἐπήγγελλε, παρεκελεύετο, προσέταττε. λέγεται καὶ παθητικῶς, καὶ ἐπαγγεῖλασθαι λέγεται, τὸ κελεύειν, ἢ καταγγέλλειν.

Ἐπάσαντο, ἐγεύσαντο. παρὰ τὸ πατῶ (ὃ δηλοῖ τὸ ἐσθίω· ἐξ οὗ πάτνη καὶ φάτνη, ἐν ᾗ ἐσθίουσι τὰ ἄλογα) ὁ μέλλων, πατήσω· καὶ συγκοπῇ, πάσω· καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ἢ παρὰ τὸ μασῶ μασήσω ἐμάσησα· συγκοπῇ, ἔμασα· ἐμάσαντο, καὶ ἐπάσαντο· παρὰ τὸ μασάσθαι, τροπῇ τοῦ μ εἰς π, καὶ τοῦ τόνου ἐναλλαγέντος. καὶ πάσασθαι, τὸ γεύσασθαι· καὶ, — σπλάγχν᾽ ἐπάσαντο.

Ἐπασσύτεροι] ἔστιν ἄσσον τὸ ἐγγύς· ἐξ αὐτοῦ ἀσσότερος· καὶ ἐπασσύτερον, τὸ συνεχὲς καὶ πυκνόν.

Ἐπαύλεις, μάνδραι βοῶν, καὶ προβάτων αὐλαί.

Ἐπαυλία λέγεται, καθ᾽ ὅσον ἐν τῇ τοῦ νυμφίου οἰκίᾳ [ἡ 354
νύμφη τότε πρῶτον ἐπηύλισται. καλεῖται δ᾽ ἐπαύλια
καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τῶν γάμων παρὰ
τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς δῶρα φερόμενα τῷ νυμφίῳ]
καὶ τῇ νύμφῃ ἐν πομπῆς σχήματι. παῖς γὰρ ἡγεῖται
χλανίδα λευκὴν ἔχων, καὶ λαμπάδα καιομένην· ἔπειτα μετὰ τοῦτον κανηφόρος· εἶθ᾽ αἱ λοιπαὶ ἀκολούθως ἐφεξῆς φέρουσαι χρυσίον λεκανίδας, σμήγματα, φορεῖα, κτένας, κοίτας, ἀλαβάστρους, σανδάλια, θήκας, μυράλιπτρα· ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖκα ἅμα τῷ νυμφίῳ φέρουσιν. οἱ δὲ φασὶν ἐπαυλίαν τὴν δευτέραν

μετὰ τοὺς γάμους ἡμέραν καλεῖσθαι, ἐν ᾗ πρῶτον ἐπαυλίζεται τῷ νυμφίῳ ἡ νύμφη.

Ἐπαυρῶ, τὸ ἀπολαύω· ἀπὸ τοῦ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, γίνεται αὐρῶ, ὡς παίω, παύσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπηῦρον· ἐὰν ἐπαύρω, ἐπαύρωμαι, ἐπαύρηται. Οὐ μὰν οἶδ' εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς Πρώτῃ ἐπαύρηαι, Ἰλιάδος ο', ἀντὶ τοῦ ἐπιψαύσῃ, ἀπολαύσῃ.

Ἐπαυτοφώρῳ, σὺν τῷ ι. ἐκ γὰρ τοῦ φὼρ φωρὸς ὁ κλέπτης, καὶ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, γίνεται αὐτόφωρος, καὶ ἐπαυτόφωρος. σημαίνει δὲ τὸν ἐν αὐτῇ τῇ κλοπῇ ληφθέντα· ἢ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι ἁλούς.

Ἐπαψ θέμεναι. πάλιν ἐπικλεῖσαι, καὶ ἐπιθεῖναι.

Ἐπαιγίζων] Λάβρος ἐπαιγίζων: — σφοδρὸς ἐπιπνέων. ἐκ τοῦ αἰγίς, αἰγίζω. αἰγὶς δέ ἐστι, συστροφὴ ἀνέμου.

Ἐπαίτης] ἀπὸ τοῦ αἰτῶ αἰτήσω αἰτητὴς, καὶ ἐπαίτης.

Ἐπένεξις] ἀπὸ τοῦ ἐνέκω ἐνέξω, ἔνεξις καὶ ἐπένεξις.

Ἐπενεγκεῖν δόρυ, ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ, καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι. εἰς τοὺς βιαίως ἀποθανόντας ταῦτα ἐπράττετο. καὶ Ἴστρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἀθήδων φησὶν, ὅτι τινὲς δόρυ ἐπὶ τοῦ τάφου φασὶ καταπεπηχένα τὸν Ἐρεχθέα, τὸ πάθος σημαίνοντα, διὰ τὸ νόμον εἶναι τοῖς προσήκουσι, τοῦτον τὸν τρόπον μετέρχεσθαι τοὺς φονέας. ῥητορική.

Ἐπενήνεον, ἐπεσώρευον. ἐκ τοῦ εἰς ἑνός, ἐνῶ ῥῆμα· ἤγουν τὰ διῃρημένα εἰς ἓν ἄγω. ἤνεον, ἐνήνεον· καὶ ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθε] κάλλιόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. εἰ γὰρ ἐψιλωμένην καὶ μαδῶσαν καὶ ὀλιγότριχον σημαίνει, πῶς ἂν ἁρμόζοιτο τὸ ἐπανθεῖν, ὃ σημαίνει μᾶλλον τὸ δασύ; ἔστι δὲ μέσος παρακείμενος· οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἔθω τὸ ἐξ ἔθους ἐπιμελοῦμαι· ὅθεν καὶ ἔθειρα ἡ θρίξ. μετὰ τῆς ἐν προθέσεως γίνεται ἐνέθω· ὁ μέλλων, ἐνέσω· ὁ παρακείμενος, ἤνεκα· ὁ μέσος, ἤνεθα· καὶ Ἀττικῶς, ἤνοθα, ὡς πέπεμφα, πέπομφα. ἤνοκα οὖν καὶ ἤνοθα· καὶ Ἀττικῶς, ἐνήνοθα. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως· ὄθω τὸ κινῶ· ὁ μέλλων, ὄσω· ὁ παρακείμενος, ὤκα· ὁ μέσος, ὤθα· καὶ μετὰ ταῦτα προσθέσει, ἐνόθω ἐνόσω· καὶ Ἀττικὸς παρακείμενος, ἐνήνοκα, καὶ ἐνήνοθα. ἄλλως· ἐκ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω, γίνεται ἐέθω· καὶ κατὰ συναίρεσιν καὶ σύνθεσιν, ἐνήθω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἔνηθα· καὶ Ἀττικῶς, ἐνένηθα· εἶτα ὑπερθέσει καὶ τροπῇ, ἐνήνοθα. ζήτει εἰς τὸ ἀνήνοθεν.

Ἐπέται, οἱ θεράποντες· ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι τοῖς δεσπόταις.

Ἐπέτειον, ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους. ἔπετος γὰρ δεῖ λέγεσθαι τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὥς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης. ῥητορική.

Ἐπεσβόλος, ὁ λοίδορος ὁ τοῖς ἔπεσι βάλλων· ἐκ τοῦ ἔπος καὶ τοῦ βάλλω. τὰ δὲ παρὰ τὸ βάλλω μὴ μετὰ προθέσεως συντεθέντα πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον, ἐλαφηβόλος, ἐκηβόλος. μὴ μετὰ προθέσεως εἶπε, διὰ τὸ ἀμφίβολος, πρόβολος, ὁ προβεβληκένος πρόμαχος.

Ἐπεδίκασε] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀλυμπιοδώρου, τὸ μὲν ἐπεδίκασεν, οἷον προέκρινε· τὸ δὲ ἐπεδικάσατο, οἷον ἔπεισε τοὺς δικαστὰς ἑαυτοῖς προσνεῖμαι τὸν κλῆρον.

Ἐπέζεσεν, ἀντὶ τοῦ ἥρθη καὶ ηὐξήθη· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζέοντος ὕδατος, καὶ ἐν τοῖς λέβησιν αἰρομένου ἐν τῷ ζέειν. Εὐριπίδης, Δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε.

Ἐπεπλήκεον, ἐψόφουν, ἐκρότουν· ἴσως ἀπὸ τοῦ ληκῶ ληκεῖς.

Ἐπεμάετο, ἐπεζήτει, ἐπεθύμει· παρὰ τὸ μαίω τὸ ζητῶ.

Ἐπέντυεν, ἡτοίμαζε, παρεσκεύαζε· παρὰ τὸ ἔντος, ὃ σημαίνει τὸ ὅπλον.

Ἐπέπλως] τινὲς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πλῶμι, ὅπερ ἐν κινήσει οὐχ εὕρηται. οὐκ ἔστι δὲ ἀληθές· ἀλλ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ πλώω πλώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπλων, ἔπλως· εἶτα τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸ δεύτερον πρόσωπον ἔπλωσας, καὶ ἐπέπλωσας· καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἐπέπλως.

Ἐπέπιθον] ἐκ τοῦ πείθω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπιθον· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἐπέπιθον· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἐπεπίθομεν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, Ἰλιάδος β', — καὶ δεξιαὶ ᾗς ἐπέπιθμεν, ἀντὶ τοῦ αἷς ἐπεπιστεύκειμεν.

Ἐπερρώσαντο, ἀντὶ τοῦ ἐπεσείσθησαν, ἐκινήθησαν. ἔστι ῥώω σημαῖνον τὸ κινῶ καὶ σείω· ὁ μέλλων, ῥώσω· ἔρρωσα, ἐρρώσαμην, ἐρρώσαντο. Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος, Ἰλιάδος α'.

Ἐπεσκήψατο, ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν· ἐπανιάκις δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου, ὡς Ἀντιφῶν. τὸ δὲ ἐπέσκηψεν, ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐνετείλατο, ἢ προεφασίσατο. ἔστι καὶ ἐπισκηψάμενον, ἐπιβαρήσαντα· καὶ ἐπισκήψασθαι, τὸ ἐπιβαρῆσαι, καὶ ἐπισημειώσασθαι. τὸ δὲ ἐπισκήπτω, ἀντὶ τοῦ μετά τινος ἐπιθειασμοῦ λέγω, καὶ οἷον ἐξορκίζω, Ἀνδοκίδης καὶ Λυσίας ἔλαβον.

Ἐπεσσεύοντο, ἀντὶ τοῦ ἐπηκολούθουν, ἐφώρμων. ἐκ τοῦ σῶ, γίνεται παράγωγον σεύω· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, σεύομαι· ὅθεν τὸ, — ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί: — ἐκ τοῦ σῶ τὸ ὁρμῶ, παράγωγον σύω· ἐξ αὐτοῦ, σῦμι· ὁ μέλλων, σύσω· ὁ παρακείμενος, σέσυκα· ὁ παθητικὸς, σέσυμαι· τὸ τρίτον, σέσυται· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ε, ἔσσυται· Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται, Ἰλιάδος ι', ἀντὶ τοῦ ἐφορμεῖται, ἐπιθυμεῖ.

Ἐπετοξάζοντο, ἀντὶ τοῦ ἐπ' αὐτῷ τὰ τόξα ἔτεινον. ἐκ τοῦ τοξάζω.

Ἔπεφνεν] ἐκ τοῦ φῶ, φένω· συγκοπῇ, φνῶ· καὶ διπλασιασμῷ, πεφνῶ, συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. φένω· καὶ ὁ β' ἀόριστος, ἔφενον· διπλασιασμῷ, ἐπέφενον· συγκοπῇ, ἔπεφνον· ἐὰν πέφνω. τινὲς δὲ παρατατικοῦ αὐτὸ νομίζουσιν, ἀγνοοῦντες τὴν κλίσιν αὐτοῦ. τὸ γὰρ πέφνω ὑποτακτικοῦ ἐστὶν, οὐχ ὁριστικοῦ. ἢ φῶ· παράγωγον, φημί, ἐπὶ τοῦ ἀναιρῶ· οὗ ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέφαμαι, πέφατται· ὅθεν καὶ φατός. πέφνων, βαρύτονον. ζήτει εἰς τὸ βαλών.

Ἐπέφραδον, ἀντὶ τοῦ εἶπον, Ἰλιάδος κ'.

Ἐπεὶ, ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τοῦ εἰ συναπτικοῦ συνδέσμου. διὰ διφθόγγου· ἐπεὶ οἱ Δωριεῖς αἰ λέγουσιν. ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ Δωριεῖς, τὸ ε εἰς α τρέπειν· τὸ γὰρ Ἄρτεμις, Ἄρταμις λέγουσι· καὶ τὸ τρέχω, τράχω. οὕτω καὶ τὸ εἰ, αἰ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐπεὶ, ἡνίκα ἐστὶ χρονικὸν ἐπίῤῥημα, ὡς τὸ, — ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν: — ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ ἐστι· καὶ πάλιν, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν: — ἀντὶ τοῦ ὅταν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπειδή. σημαίνει καὶ ὅτε· ὡς τὸ, Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα: — ἡνίκα δὲ αἰτιολογικῶς παραλαμβάνεται, σύνδεσμος ἐστὶν· ἐπεὶ ἡμέρα ἐστὶ, φῶς ἐστιν.

Ἐπειῇ] περισπᾶται τὸ η ἀντὶ τοῦ δὴ παραπληρωματικοῦ. ὁ η σύνδεσμος μετὰ τοῦ ἐπεὶ, περισπᾶται ἐν μέσῃ φράσει· τὸ δὲ τίη, εὐθύνεται.

Ἔπειτα, ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικὸν, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως καὶ τοῦ εἶτα, ἐπίειτα· καὶ συγκοπῇ, ἔπειτα.

Ἔπεισι] παρὰ τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι, τὸ τρίτον, εἴσι· καὶ

μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἔπεισι. τὸ δὲ εἶμι, παρὰ τὸ ἔω τὸ περιπατῶ, γίνεται εἴω, ὡς βῶ, βέω καὶ βείω· κῶ, κέω καὶ κείω ἐξ αὐτοῦ εἶμι.

Ἐπεισόδιον, τὸ ἐπιφερόμενον τῷ δράματι γέλωτος χάριν, ἔξω τῆς ὑποθέσεως ὄν· καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἐξαγώνιον ἅπαν πρᾶγμα.

Ἐπειοί, οἱ Ἠλεῖοι· ἀπὸ Ἐπειοῦ τοῦ Ἠλείου βασιλέως αὐτῶν.

Ἐπείγω, τὸ σπεύδω· ἐξ οὗ καὶ ἐπείκτης· καὶ ἔπειξις καὶ ἐπειγωλὴ, ἡ σπουδὴ, ἀπὸ τοῦ ἐπείγεσθαι. γράφεται διὰ διφθόγγου· ἀντιπαράκειται γὰρ αὐτῷ τὸ οἴγω. ὁ γὰρ κατεπείγων, ὡς πάνυ βουλόμενος κατεπείγει.

Ἐπήν] ἐκ τοῦ ἐὰν, ἂν· καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπὰν· καὶ Ἰωνικῶς, ἐπῆν.

Ἐπηετανός] παρὰ τὸ ἔτος, ἐτανός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἐπηετανός.

Ἐπητής] παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, γίνεται ἔπης· ἔδει γὰρ ἰσοσυλλαβεῖν τῷ ῥήματι· καὶ πλεονασμῷ τῆς τη συλλαβῆς. ἐπητής. δηλοῖ δὲ οὐ μόνον τὸν τοῦ λέγειν δυνάμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ φρονεῖν ἐν δυνάμει ὄντα· Οὕνεκ' ἐπητὴς ἐσσί: — ἀντὶ τοῦ, συνετός. λέγεται καὶ ἐπητύς. θηλυκῶς, ὡς ἐδητὺς ἐδητύος· οἷον, [οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ: — ἀντὶ τοῦ ἐπαιτήσεως,] συγγνώμης.

Ἐπήτριμοι, ἐπάλληλοι, πυκνοί.

Ἐπημοιβοὶ, Ἰλιάδος β', διαλλάσσοντες, ἐξ ἀμοιβῆς ἀλλήλοις ἐπικείμενοι, εἷς ἐφ' ἕνα.

Ἐπηλυγάζονται. ἐπισκιάζονται, ἐπικρύπτονται. λύγην γὰρ καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὴν σκιὰν, ἢ τὴν σκοτίαν. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν λύγων· διὰ γὰρ τούτων σχοίνους πλέκουσι. ῥητορική. ὁμίχλης ἐπηλυγαζούσης: — καὶ ἐπηλυγασάμενος, ἀντὶ τοῦ προβαλόμενος, ἐπίπροσθεν ποιησάμενος, ὥστε σκοτισθῆναι. λύγη γὰρ ἡ σκοτία καὶ ἡ σκιά. ἔστι τὸ ὄνομα παρὰ τῷ Φιλοσέφῳ. καὶ ἐπιλύγεα, τὰ ἐπινέφελα.

Ἐπηγκενὶς, τὸ ἐπὶ μῆκος παρατεταμένον μακρὸν ξύλον ἤγουν ἡ μακρὰ ταινία παρὰ τὸ ἐνέκω ἢ ἐνέγκω, γίνεται ἐνεγκὶς καὶ ἐκτάσει, ἐνηγκὶς· καὶ καθ' ὑπερβιβατιὸν, καὶ μεταθέσει τοῦ ν εἰς γ, ἐπηγκενὶς ἐπηγκενίδος.

Ἐπήρεια. κυρίως ἡ ἐν τῷ πολέμῳ ἀπειλὴ καὶ καταδρομή. ἐκ τοῦ ἄρης ἄρεια· καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ. ἐπάρεια, ἐπήρεια.

Ἐπηράτου, ἐπεράστου, καλῆς, ἡδείας· ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η· Ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπήρατος ἔργα μέμηλεν.

Ἐπήλυδες, οἱ ἐξ ἄλλης γῆς εἰς ἄλλην μετελθόντες καὶ οἰκήσαντες.

Ἐπήβολον, ἐπιτυχῆ καὶ ἐπιῤῥεπῆ πρὸς τύχην. τινὲς δὲ λοίδορον, τὸν πρὸς τὰ ἔπη ἐπιβάλλοντα ὡς βέλη.

Ἐπίβολος, ἐπιτευκτικός, ἐπιτυχής, ἐγκρατής· ἀπὸ τῆς βολῆς καὶ τοῦ βάλλειν· ὃ σημαίνει τὸν τυγχάνοντα τοῦ σκοποῦ. μετῆκται γὰρ ἀπὸ τῶν πορρωθεν ἐπιβολὴν ποιουμένων, ὥστε τυχεῖν. οὕτω τῇ λέξει καὶ οἱ μεθ' Ὅμηρον κέχρηνται. Πλάταν, Νόμων πρώτῳ, Ἐπήβολοι γεγόνασι τῆς καλλίστης ᾠδῆς: — Ξενοφῶν τετάρτῳ Παιδείας. Γίνονται κατὰ δύναμιν ἐπήβολοι: — Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάρχου. Μήτε πόλιν μήτε πολιτείας ἐπήβολον γενέσθαι: — Ἄρχιππος, Πλουτῶν νῦν ἀγανόμην χρημάτων ἐπήβολος: — ἔστι δὲ οὐ ποιητικὴ ἡ λέξις, ἀλλ' Ἀττική.

Ἐπηβολία, καὶ συνηβολία, διὰ τοῦ η. Ἀπολλώνιος, — ἀριστῆες δὲ συνηβολίῃ κεχάροντο: — ἀντὶ τοῦ συντυχίᾳ, ὑπαντήσει.

Ἐπί] πρόθεσις ἐστὶ παραλαμβανομένου ἢ σημαινομένου ῥήματος. ἔστιν ἰδίωμα τοῦ ποιητοῦ. λέγει ὅτι ὥσπερ τὰ ῥήματα πολλάκις ἐλλειπτικά εἰσι τῶν προθέσεων, ὡς τὸ, Ἔρχομαι εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται Οἰσόμενος, Ἰλιάδος ν'· καὶ Ἔρχομαι ὄφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ ἀπέρχομαι· οὕτω καὶ αἱ προθέσεις ἐλλειπτικαί εἰσι τῶν ῥημάτων, σημαίνουσαι ῥῆμα· οἷον, — ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος: — καὶ, — οὕνεκα καλὸν ἔδος ἔπι: — ἀντὶ τοῦ ἔπεστιν.

Ἐπιβάτης] οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένους, καὶ μὴ κωπηλατοῦντας μὲν, ἐπιτηδείους δὲ πρὸς τὸ μάχεσθαι. καὶ ἐπεβάτευσε. τὸ ἐπῆλθε καὶ ἐπέβη· κυρίως δὲ ἐπὶ νηός. καὶ ἐπιβάται λέγονται οἱ μὴ ἐρέσσοντες. ἀλλὰ μαχόμενοι. καὶ ἐπιβατικὰ ἐν τοῖς πλοίοις, ἃ ἡμεῖς παρενθήκας λέγομεν.

Ἐπιβασκέμεν, κακοποιεῖν, κακῶν ἐπιβαίνειν, καὶ ἐν κακεῖς ποιεῖν. Ἰλιάδος β'.

Ἐπιβάλλει, ἀντὶ τοῦ προσήκει· ἵν' ᾖ ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἀντὶ τοῦ δέον· τέτακται δὲ τὸ ἐπιβάλλειν καὶ ἐπὶ τοῦ ζημιοῦσθαι· καὶ ἐπιβολὴ ζημία ὠνόμασται.

Ἐπιβωσόμεθα, εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσόμεθα. γράφεται καὶ ἐπιδωσόμεθα· ἵν' ᾖ δώροις τιμήσομεν.

Ἐπίβδαι, αἱ μεθέορτοι ἡμέραι· διὰ τὸ πρὸς ἐπίδειξιν ταῖς προτέραις ἡμέραις γενέσθαι. ἄλλης ἐπιβαινούσης. Δίδυμος πλεονασμῷ τοῦ β· ἔστι γὰρ ἐπίδαι. ἔνιοι, ἐπίμνας· ὅτι ἐπίμνησις ἐν αὐταῖς γίνεται. οἱ δὲ. ἐπίβδαι, ἀπὸ τοῦ ἐπιβαίνοντας τῇ ἑορτῇ συμπορεύεσθαι.

Ἐπιβλὴς, ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός. Τὰ εἰς ης λήγοντα ἀρτενικὰ σύνθετα ὑπάρχοντα, ἔχοντα ἐν τῷ τέλει μίαν συλλαβὴν τοῦ ῥήματος, καὶ διὰ τοῦ τος κλινόμενα, ἅπαντα ὀξύνονται· οἷον, προβλὴς, ἡμιθνὴς, ἀδμὴς, ἀσπιδαποβλὴς, παρὰ Ἀριστοφάνει. οἱ μὲν βαρύνουσιν, ὅτι δοκός ἐστιν· οἱ δὲ, ποιότης δοκοῦ· οὐ γὰρ βαρύνεται. οὐ γάρ ἐστι βλὴς μονοσύλλαβον καθ' ἑαυτὸ ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας, ἵνα ἐν τῇ συνθέσει βαρύνηται, ὥσπερ τὸ Κρής, ἐτεόκρης.

Ἐπίβοιον, καὶ Ἐπιβόϊον, ὅταν τις τῇ Ἀθηνᾷ ἔθυε βοῦν, καὶ τῇ Πανδώρᾳ ὄϊν μετὰ βοός· καὶ ἐκαλεῖτο θῦμα ἐπίβοιον καὶ ἐπιβόϊον, τὸ ἐπὶ τῇ θυομένῃ βοὶ θυόμενον.

Ἐπιγνώμονες, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους γραφέας τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τὸ γράφειν ἑκάστῳ, ὅσον εἰσφέρειν ὤφειλον εἰς δημόσιον. φασὶν ἐπιγραφεῖς εἶναι τοὺς ὁρίζοντας, καὶ ἐπιγράφοντας τὰ ἐπιτίμια τῶν ἐν ταῖς δίκαις ἁλισκομένων.

Ἐπιγραφεῖς. οἱ τὰ δημόσια διαγράφοντες, ἢ οἱ ὁρίζοντες καὶ ἐπιγράφοντες τὰς εἰσφορὰς ἑκάστῳ.

Ἐπιγράβδην, ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέρμα.

Ἐπιγράμματα, καλοῦνται οἱ πεζοὶ καὶ ἔμμετροι λόγοι.

Ἐπιγονατίς, τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνωθεν σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. ἔνιοι τὴν ἐπωμίδα, διὰ τὸ ἐπὶ γόνατος κεῖσθαι. ἢ χιτὼν ἀνάκολος γυναικεῖος, ὃν ἔνδοθεν ἐπενδύονται. παρὰ οὖν τὸ γόνυ γίνεται ἐπιγουνὶς καὶ ἐπιγονατίς, ὁ πρὸς τὰ γόνατα μῦς. ὡς δὲ ἄλλοι φασὶν, ἡ δι' εὐεξίαν ἐπιτραφεῖσα σὰρξ τῷ γόνατι.

Ἐπιγύης, ὄνομα δίκης. ὁδός ἐστι καὶ τρίβος μεταξὺ δύο γειτόνων διατέμνουσα τὰ χωρία ἐξ ἑκατέρου. οἱ οὖν κρίνοντες ξενίας ἑκατέρωθεν ἔκ τε πατρὸς καὶ μητρὸς, δύο γύας ἔχουσιν· οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἑτέρου, ἕνα.

Ἐπίδαυρος, θηλυκὸν· ὄνομα πόλεως· ὁ πολίτης, Ἐπιδαύριος λέγεται καὶ Ἐπιδαυρίς καὶ Ἐπιδαυρία. καὶ Ἐπιδαυριώτης ὁ πολίτης, ὡς ἀπὸ τῆς Σικελίας Σικελιώτης.

358

357

Ἐπίδρομον, καὶ ἐπίδρομος. — ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος, Ἰλιάδος ζ', ἀντὶ τοῦ ἐπιτρεχόμενον, ὁμαλὸν ἐξ ἐπιδρομῆς, καθό ἐστιν ἐπιδραμεῖν τὴν ὁδὸν κατερχομένην τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ ἀναβῆναι τὴν αὐτήν.

Ἐπιδαίσιον οἶκον, τὸν ἐπίκοινον καὶ ἀμέριστον· ἢ ὁ ἐξίσου καταμεριφθεὶς δύο τισίν.

Ἐπιδέξια] Ἰλιάδος β', Ἀστράπτων ἐπιδέξια: — ἀντὶ τοῦ ἐπιδεξίως, αἰσίως. ἔστι δὲ ἐπίρρημα μεσότητος. ἡ εὐθεῖα, ἐπιδέξιος· κλίνεται, τοῦ ἐπιδεξίου· τὸ οὐδέτερον, τὸ ἐπιδέξιον καὶ τὰ ἐπιδέξια· καὶ ἐπιρρηματικῶς ἐπιδέξια, ὡς ἐνδέξια· καὶ φυλάσσει τὸν αὐτὸν τόνον. καινὸν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἀπὸ ὀνόματος εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν μετενηνεγμένα ὁμοτονοῦσιν· οἷον, ἐπεικές, ὡς ἐπεικές· συνεχές, διαμπερές, ἀτρεκές. τὸ δὲ ἄληθες ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς παρὰ Ἀττικοῖς οὐχ ὁμότονον. ὁμοίως καὶ τὸ ἐπάναγκες· καὶ τὸ χάριεν, ἀντὶ τοῦ χαριέντως.

Ἐπὶ Δελφινίῳ, δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων φόνους δεδρακέναι. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι Κρητῶν χειμαζομένων, εἰκασθεὶς δελφῖνι ὁ Ἀπόλλων, ἔσωσεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν κομίσας· ἀνθ' ὧν Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ ἱδρύθη ἱερόν. ὕστερον δὲ δικαστήριον γενέσθαι τῶν φονικῶν ἐν ᾧ καὶ Θησέα κεκρίσθαι ὑπὲρ τῶν φόνων τῶν περὶ Σκείρωνα καὶ Σίνιν.

Ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες, Ἰλιάδος ω', τὰ τῶν πολιτῶν ἁρπάζοντες, καὶ οὐ τὰ τῶν πολεμίων.

Ἐπιδημίου πολέμου, ἐμφυλίου, κοινοῦ καὶ δημοσίου, τοῦ μὴ πρὸς πολεμίους, ἀλλὰ πρὸς οἰκείους γινομένου.

Ἐπιδίφριος, ἀργὸς καὶ γυναικώδης.

Ἐπὶ Δηλίῳ μάχῃ] χωρίον ἐστὶ τῆς Βοιωτίας τὸ Δήλιον· ἐν ᾧ μαχόμενοι Ἀθηναῖοι ὑπὸ Βοιωτῶν ἐνικήθησαν.

Ἐπιδιφριάς ἐπιδιφριάδος, ἡ τοῦ ἅρματος περιφέρεια, ἥτις καὶ ἄντυξ καλεῖται. ἐκ τοῦ δίφρου.

Ἐπιδίετες ἡβῆσαι, τουτέστιν ἐτῶν ἑκκαίδεκα γενέσθαι· τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι δεκατεσσάρων ἐστίν. ἄλλοι, ἔφηβοι παρὰ Ἀθηναίοις ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν γινόμενοι ἐλέγοντο· καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη δύο· ἔπειτα εἰς τὸ ληξιαρχικὸν ἐγράφοντο γραμματεῖον.

Ἐπιδιατίθεσθαι, τὸ συνθήκας τινὰς ποιεῖσθαι κατατιθεμένους ῥητόν τι ἀργύριον παρά τινι τῶν μεταξὺ γιγνομένων· ὅπερ ἐγγυᾶται, εἰ ἡ πρᾶξις γίνοιτο, θατέρῳ πάντως τὸ ὡμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι.

Ἐπίδικος] ἐπίληρός ἐστιν, ἡ ἐπὶ κλήρῳ παντὶ καταλελειμμένη ὀρφανὴ, μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἐπικληρῖτις. ἐπίτροικος δὲ, ἡ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ κλήρου, ὥστε μόνην προῖκα ἔχειν, ἀδελφὸν ἔχουσα. ἐπίδικος δὲ, ἡ ἀμφισβητουμένη ἐπίληρος, τίνι χρὴ αὐτὴν γαμηθῆναι. Ἰσοκράτης δὲ τὴν ἐπίληρον ἐν τῷ πρὸς Λυσίαν ἐπικληρῖτιν ἐκάλεσεν.

Ἐπιεικὴς, παρὰ τὸ εἴκειν καὶ ὑποχωρεῖν. καὶ γὰρ οἱ πραεῖς ὑποχωροῦσι, καὶ οὐκ ἀντιτείνουσιν. ἔνθεν ἐπιείκεια.

Ἐπιεικῶς] τὸ ἐπίρρημα τοῦτο σημαίνει τὸ πάνυ· σημαίνει καὶ τὸ παραδόξως καὶ παρ' ἐλπίδα· καὶ τὸ κατὰ ἐπιεικείας καὶ χρηστότητος. σημαίνει καὶ τὸ μετρίως, ἤτοι συμμέτρως, καὶ τὸ ἱκανῶς.

Ἐπιεικὲς, πρέπον.

Ἐπίηρα, τὴν μετ' ἐπιεικείας χάριν. ἔστιν ἦρ, ἡ ἐπικουρία· ἡ γενικὴ, ἦρος, ἦρα, καὶ ἐν συνθέσει, ἐπίηρα. ἢ ἔρω ἔρανον, ὡς ὄχανον· καὶ ἤρανα· εἶτα συγκοπῇ, ἢ ἀποκοπῇ, ἦρα. Ἀρίσταρχος δὲ ὑφ' ἓν κατ' ὀρθὴν σημασίαν λέγει ἐπίηρα.

Ἐπιήρανα, προσηνῆ, κεχαρισμένα.

Ἐπίθημα, ἀνάθημα· παρὰ τὸ θῶ, θήσω. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ τίθημι, ἐπίθεμα ὤφειλεν εἶναι. Ἰλιάδος ω', Ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέῳγεν.

Ἐπιθορνυμένη, ἐπιοῦσα, καὶ σπερμαίνουσα. θορὸν γὰρ τὸ σπέρμα ἔλεγον.

Ἐπὶ Θρασύλλῳ] Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ, τὸ ἐπὶ Θρασύλλῳ φησίν. Ἀττικὸν ἔθος, ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τοῦ Θρασύλλου μνήματος.

Ἐπιθέτους ἑορτὰς, Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγιτικῷ. τὰς μὴ πατρίους ἑορτὰς, ἄλλως δὲ ἐπιψηφισθείσας, ἐπιθέτους ἐκάλουν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἄλλα ἐπίθετα τινὰ, ὅσα μὴ πάτρια ὄντα, ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ ἐδίκαζε. Λυσίας δὲ ἐπιθέτους ἐπιστολὰς λέγει, τὰς δοθείσας τισὶν, ὥστε διακομίσαι· καὶ ἐπιθεῖναι ἐπιστολὰς, ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι· καὶ ἐπέθηκεν, ἀντὶ τοῦ παρέδωκε· ῥητορική

Ἐπίθετα, τὰ οὐκ ἐκ τῶν νόμων τῇ βουλῇ προστεταγμένα ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ προστεθέντα.

Ἐπικάρ] Ἰλιάδος π', — ῥέουσαι Ἐξ ὀρέων ἐπικάρ: — ἤτοι ἄνωθεν ἐκ τοῦ προσάντους· ἢ ἐπικάρσιαι καὶ πλάγιοι· ἢ ἐπὶ κεφαλὴν καὶ εἰς τὸ κάταντες. ἀπὸ τοῦ κάρη, ἀποκοπῇ τοῦ η· καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ κάρα. τὸ δὲ κάρη, οὐ κάρηνόν ἐστιν ἀποκοπῇ· τὰ γὰρ εἰς η οὐδέτερα δυϊκά εἰσιν ἢ πληθυντικά.

Ἐπικεκηρυχέναι] ἐπότε βούλοιτο πόλις ἢ ἄρχων ἀναιρεθῆναι τινὰ τῶν μὴ ὑφ' ἑαυτοῖς, ἐκήρυττε δώσειν χρήματα τῷ ἀνελόντι, ἢ καὶ ζῶντα προσαγαγόντι, καθὰ καὶ Ξέρξην ἐπεκήρυξαν οἱ Ἕλληνες, τῷ καταγαγόντι ἢ ζῶντα ἢ τεθνηκότα Ἀθήναζε, ἑκατὸν δώσειν τάλαντα. ἢ ἐπικεκηρυχέναι, τὸ κηρύξαι τινὶ λαβεῖν χρήματα, ὥστε ἀποκτεῖναι τὸν δοκοῦντα ἀδικεῖν.

Ἐπίκηρα, ἐπιθανάτια· κὴρ γὰρ ὁ θάνατος.

Ἐπικηρυκεύεται, διὰ κήρυκος τινὸς συνθήκας τινὰς ἢ πρεσβείας ποιεῖται· καὶ ἐπικηρυκεία, ἡ ἐκ τῶν πολεμίων φιλία· ἢ τὸ περὶ φιλίας καὶ διαλλαγῶν κήρυκας πέμπειν· τὸ διὰ κήρυκος εἰς φιλίαν ἐλθεῖν ἐχθροὺς ὄντας.

Ἐπίκλοπος, ἀσύνετος, καὶ παραλογιστικός· ἢ ἀπατεών· οἷον, Θηκτὴρ ἐπίκλοπος: — νῦν ὁ ἐπιθυμητής· ἐν ἄλλοις δὲ καὶ τὸν παραλογιστὴν σημαίνει, οἷον, Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων.

Ἐπικλώσειαν] ἀπὸ τοῦ κλώθω, κλώσω, ἔκλωσα, κλώσειαν τὸ εὐκτικόν.

Ἐπικνημίδιοι] τῶν Λοκρῶν οἱ μὲν, Ἐπικνημίδιοι· οἱ δὲ, Ὑποκνημίδιοι ὀνομάζονται· ἀπὸ Κνήμιδος τοῦ ὄρους.

Ἐπὶ κόρρης τύπτοντες, ἐπὶ κεφαλῆς ἢ γνάθου ἢ προτάφου. κόρρην γὰρ καὶ κόρσην τὴν ὅλην κεφαλὴν ἔλεγον σὺν τῷ αὐχένι. τινὲς δὲ καὶ ῥάπισμα λέγουσι, τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνειν, ἀπτόμενον καὶ τοῦ προτάφου. βέλτιον δὲ, ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνεσθαι· ὃ κατ' ἔθος λέγεται ῥάπισμα. οὕτω γὰρ ἐχρῶντο καὶ οἱ ῥήτορες.

Ἐπίκοποι, οἱ κακῶς τὸ πρῶτον πληγέντες χαρακτῆρες, καὶ διὰ τοῦτο ἐπικοπτόμενοι.

Ἐπίκωπος, ὁ παρὰ τῇ κώπῃ καθήμενος. ἐπικωπαστὴρ, καὶ ἐπικωπητὴρ, λέγεται ὁ τροπατὴρ ἡμᾶς, παρὰ τὴν κώπην.

Ἐπίκλημα, ἐπωνυμίαν· ἀπὸ τοῦ κλῶ, ὃ γέγονεν ἀπὸ τοῦ καλῶ κατὰ συγκοπήν.

Ἐπίκληρος λέγεται, ἡ ἐπὶ πολλῷ κλήρῳ μονογενὴς ὑπὸ τοῦ πατρὸς καταλειφθεῖσα.

Ἐπικουρεῖν, τὸ βοηθεῖν. ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἐνταῦθα σημαίνει τὸ δέον καὶ τὸ πρέπον· οἷον, πρέπει καὶ προσήκει

τοῖς κούροις, τουτέστι τοῖς νέοις, πολεμεῖν καὶ συμμαχεῖν. ἐπίκουροι δὲ λέγονται οἱ ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχοι τῶν πολεμουμένων καὶ βοηθοί· Σαρπηδὼν ἐπίκουρός ἐστι τῶν Τρώων· οἱονεὶ, τῶν πολεμουμένων βοηθός· οἱ γὰρ Τρῶες ἐπολεμοῦντο. σύμμαχος δὲ τῶν Ἑλλήνων ὁ Ἀχιλλεὺς, τῶν πολεμούντων· σύμμαχοι γὰρ οἱ τοῖς πολεμοῦσι βοηθοῦντες· ἐπίμαχοι δὲ πάλιν εἰσὶν οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες.

Ἐπικράτης, Ἀθηναῖος δημαγωγὸς, ὁ καὶ ἔφορος ἐπικαλούμενος. ἔστι δὲ ὁ Αἰσχίνου κηδεστής· καὶ ἄλλος, οὗ μέμνηται Λυκοῦργος.

Ἐπικράνα, τῇ κεφαλῇ κατανεῦσα.

Ἐπικύλλωμα, τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάρτησιν περισσευόμενον. κύλιξ γὰρ ὁ ἄρτος· ὅθεν καὶ τὸ ἰατρικὸν κολλύριον, ἀπὸ τοῦ κολοβόν. καλοῦσι δὲ κυλλίστην, τὸν Αἰγύπτιον.

Ἐπικυνεῖν, σημαίνει ἐπὶ τοῦ στόματος φιλεῖν· [κύλοι γὰρ τὰ βλέφαρα· ὅθεν καὶ κυλοιδιᾶν λέγεται, τὸ ἐπῆρθαι τοὺς ὀφθαλμούς· (καὶ Χρύσιππος· γράφεται Κυλλήνιος ὁ Ἑρμῆς, ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει.) ἀπὸ τοῦ ἐπιπολὺ καθεύδοντας οἰδεῖν τοὺς ὀφθαλμούς. φάσκες δὲ θύουσιν αὐτῷ ἑσπέρας, οὐ διὰ τὸ καθεύδειν, ὡς Ὅμηρος, — ὅτε μνησαίατο κοίτης: — οὐχ ὅτι ὀνειροπόλος πομπὸς ἦν· ἀλλ' ὅτι ὕπνου ἡδέος αἴτιος.] ὅθεν καὶ ἐπισκύνιον τὸν περὶ τὸν κύκλον, ἢ τὸν περὶ τοὺς κύκλους τόπον καλοῦμεν.

Ἐπὶ λάεϊ] λᾶς λαός λαΐ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, λαεῖ.

Ἐπιλάρκισμα, λάρκου βύσμα. λάρκος δὲ, ἀγγεῖον ἀνθράκων πλεκτόν. ῥητορική.

Ἐπιλαχών] Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, Οὔτε λαχών, οὔτ' ἐπιλαχών· ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς πριάμενος: — τοιοῦτον δέ ἐστι τὸ λεγόμενον. ἐκληροῦντο οἱ βουλεύειν ἢ ἄρχειν ἐφιέμενοι· ἔπειτα ἑκάστου τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγχανεν· ἵνα ἐὰν ὁ προλαχὼν ἀποδοκιμασθῇ ἢ τελευτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γένηται βουλευτὴς ἢ ἄρχων ὁ ἐπιλαχών.

Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχῃ, χώρα ὑπὸ τὴν Πάρνηθον, ἣν ἐτείχισαν οἱ Φυγάδες τῶν τυράννων· οὗ οἱ Ἀλκμαιονίδαι προεστήκεσαν· ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισίστρατον, σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ᾔδετο, Αἴ αἴ Λειψύδριον προδοσέταιρον· οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας, ὁπότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἔασιν.

Ἐπιλησμονέστατον, ὡς σωφρονέστατον.

Ἐπιληναίῳ] περίαυλός τις μέγας Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ ἱερὸν Διονύσου Ληναίου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἦγον τοὺς σκηνικούς.

Ἐπιλλίζουσι, τὸ διανεύουσιν· οἷον, Οὐκ αἴτεις, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν Ἀχαιοί: — ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς διανεύοντα εἰλεῖν· ἐξ οὗ καὶ Ἰλλάδες, οἱ συνεστραμμένοι ἱμάντες.

Ἐπιλίγδην] Ἰλιάδος ρ', Βλῆτο γὰρ ὦμον δουρὶ πρόσω τετραμμένος αἰεὶ Ἄκρον ἐπιλίγδην: — οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ὡς ἐπιψαῦσαι τρώσαντα ἐξ ἐπιπολαίου τὴν ἐπιφάνειαν· — γράψε δέ οἱ ὀστέον ἄχρις: — ἀντὶ τοῦ ἕως τέλους ἔξεσε τὸ ὀστοῦν. ἐκ τοῦ λείχω γίνεται λίγδην.

Ἐπίμαστον ἀλήτην, τὸν ἐπιμαστεύοντα τὴν τροφὴν ἐπαίτην. ἢ τὸν ἐκ παιδὸς, οἷον τὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐπαίτην.

Ἐπίμαχον, πρὸς ὅ ἐστι μάχεσθαι· καὶ ἐπιμαχώτατον, τὸ ἀτειχέστατον.

Ἐπιμεληταί, ἐχειροτονοῦντο τῶν χορῶν, ὡς μὴ ἀτακτεῖν τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐμπορίου ἄρχοντες εἰσὶ κληρωταὶ, ἑκάστου ἔτους καθιστάμενοι· οἷς προσετέτακτο ἐπιμελεῖσθαι τοῦ καταπλέοντος σίτου εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ Ἀττικόν, καὶ τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς ἄστυ κομίζειν. δέκα δὲ ἐπιμεληταὶ ἐμπορίου ἐκληροῦντο οἱ Ἀθηναῖοι, τῶν τε ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σίτου· καὶ τὰ δύο μέρη εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν.

Ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων] παρὰ Ἀθηναίοις ὁ λεγόμενος Βασιλεύς, πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς ὁ δῆμος ἐχειροτόνει. τέσσαρες δὲ ἦσαν· δύο μὲν, ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων· εἷς δὲ, ἐξ Εὐμολπιδῶν· καὶ εἷς ἐκ κηρύκων.

Ἐπιμήνια, τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα θυόμενα· ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς ἅπαξ ποτὲ γινόμενα θύματα ὑπὲρ τῆς πόλεως.

Ἐπιμίξ, παρὰ τὸν μίξω μέλλοντα, ὡς τὸ ἐναλλάξ· εἰ γὰρ ἐβαρύνετο, ὡς ὄνομα ἐκλίνετο.

* Ἐπινήϊος, ναυτικός, θαλάσσιος· ἀπὸ τῆς νηός.

Ἐπίνητρον, τὸ ἐπὶ τῶν γονάτων, ἐφ' οὗ τὴν κρόκην ἔνηθον.

Ἐπίξηνον, ξύλον, ἐφ' οὗ κρέα κόπτουσι, τὸ νῦν ἐπίκοπον· παρὰ Ἀριστοφάνει καὶ Δημοσθένει.

Ἐπὶ ξυροῦ, ἐπὶ κινδύνου, ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγματος ἐπιτάσει. Ἰλιάδος κ', — ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς: — ἀντὶ τοῦ, τὰ πράγματα ἡμῶν τριχὸς ἤρτηται· ὅ ἐστιν, ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ. ἔστι καὶ ἐπὶ ὀξύτητος κινδύνου, μεταφορικῶς.

Ἐπίουρος, ὁ ἐφεστηκὼς φύλαξ· παρὰ τὸ ὁρῶ, γίνεται ἐπίορος· καὶ ἐπενθέσει τοῦ υ. Ἐπίουρα, ὅρια, ὁρμήματα· παρὰ τὸ ὁρμῶ.

Ἐπιούσιος ἄρτος, ὁ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἁρμόζων.

Ἐπιορκεῖν] ἢ ἐπὶ πρόθεσις ἐνταῦθα ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κεῖται· καὶ δηλοῖ τὸ ὑπὲρ ἄνω τῶν ὅρκων γίνεσθαι, καὶ ὑπερβαίνειν αὐτούς.

Ἐπιόψομαι] Ἰλιάδος ι', Τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι: — ἐπικρίνω, ἐπιλέξω.

Ἐπιώψατο ἀῤῥηφόρους, Πλάτων ἐν Νόμοις. ἔστι δ' Ἀττικὸν, ἀντὶ τοῦ κατέλεξεν, ἐξελέξατο.

Ἐπιωγαί, οἱ συγκλεισμοί, οἱ παραθαλάσσιοι τόποι, οἷς τὰ κύματα προσάγνυνται· ἀπὸ τοῦ ἐποῖσαι, ὅ ἐστι συγκλεῖσαι.

Ἐπὶ Παλλαδίῳ, δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ περὶ ἀκουσίου φόνου ἐδίκαζον. Κλειτόδημος φησὶν ὅτι, Ἀγαμέμνονος σὺν τῷ Παλλαδίῳ προσενεχθέντος Ἀθήναζε, Δημοφῶντα ἁρπάσαι τὸ Παλλάδιον· τοῦ δὲ Ἀγαμέμνονος δυσχεραίνοντος, κρίσιν ὑποσχεῖν ἐπὶ πεντήκοντα Ἀθηναίων καὶ ν' Ἀργείων· οὓς ἐφέτας κληθῆναι, διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἐφεθῆναι αὐτοῖς περὶ τῆς κρίσεως.

Ἐπίπαστα, τὰ ἐπιπασσόμενα τῷ ἕτνει ἄλφιτα. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν, Ἐπίπαστα λείχων δημιόπρακτα ὁ βάσκανος: — ῥητορική.

Ἐπὶ πρυτανίῳ, ὅταν τὸ μὲν ἀποκτεῖναν βέλος, ἢ λίθος, ἢ τοιοῦτον, ᾖ φανερὸν· ὁ δὲ δράσας μὴ ᾖ· ἀρχαῖον γὰρ ἔθος, τὸ κατὰ τὰ ἄψυχα κρίνειν εἰ χρὴ ἐξορίζεσθαι.

Ἐπὶ πρύμνῃ ἀνεκρούοντο καὶ ὤκελλον τὰς νέας· κατὰ πρύμναν ὑπεχώρουν οὐχὶ ἐπιστραφέντες· καὶ ἐξέκλιναν τὰς ἐπιούσας τῶν πολεμίων ναῦς. κυρίως, τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ ὄντως κωπηλατῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ δόξωσι φεύγειν φανερῶς, κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες, ἵνα μὴ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες τιτρώσκωνται.

Ἔπιπλα, τὰ ἐξ ἐπιπολῆς σκεύη· οἷον ἐπιπόλαιος κτῆσις,

καὶ ὅση δυνατὴ πλωΐζεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἔγγειος· ἢ τὰ σκεύη τὰ ἐν χερσὶ, καὶ χρειώδη· οἷον τὰ ἐπιτόλαια καὶ ἐπιπολάζοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ, διὰ τὸ ἐκάστοτε ἐν χερσὶν εἶναι. ἢ ἔπιπλα, τὰ ἱμάτια· ἀπὸ τοῦ πέπλον, ἔπιπλον. καὶ τὰ ἐλαφρότατα τῶν κτημάτων οὕτω φασὶ, παρὰ τὸ ἐπιπολάζειν.

Ἐπίπλους, τὸ λῖπος· ἀπὸ τοῦ ἐπιπλεῖν καὶ ἐξ ἐπιπολῆς εἶναι.

Ἐπιπλώς] [— καὶ ἐπιπλὼς εὑρέα πόντον: —] καὶ, Πόντον ἐπιπλώσας, ἀντὶ τοῦ ἐπιπλεύσας. ἐκ τοῦ πλέω γίνεται πλόω· καὶ ἐπαυξήσει τοῦ ο, πλώω βαρύτονον· οὗ ὁ ἀόριστος, ἔπλωσα· μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπέπλωσα· καὶ ἡ μετοχὴ, ἐπιπλώσας· καὶ συγκοπῇ ἐπιπλώς.

Ἐπιπόλαιος, διὰ τῆς αι διφθόγγου καὶ ο μικροῦ. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τοπικὸν, ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν καὶ οὐκ ἐν βαθυτάτῳ.

Ἐπίπολις, τόπος ἐν Συρακούσαις· καὶ ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ἐπιπολῆς τῶν ἄλλων εἶναι.

Ἐπιπόρπημα] ἐπιπόρπημα ἐστὶ, τὸ ἐπὶ τῇ πόρπῃ προκόμισμα λίθινον, ἢ χρυσοῦν, ἢ ἀργυροῦν. πόρπη δέ ἐστιν ἡ ἄνω τῆς χλαμύδος σύνθεσις. παρὰ τὸ πείρω τὸ κεντῶ καὶ διεκβάλλω, πόρη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πόρπη.

Ἐπιπτέσθαι μενεαίνων, Ἰλιάδος δ', ἐπιπετασθῆναι, ἐφάψασθαι προθυμούμενος. δύο μέρη λόγου εἰσί. τὸ ἀπλοῦν, πτέσθαι καὶ ἐπιπτέσθαι. πᾶν δὲ ἀπαρέμφατον φυλάσσει τὸν αὐτὸν τόνον. πτῶ, πτῆμι· πτήσω, ἔπταμαι, ἐπτάθην· ἐπτάμην, ἔπτασο, ἔπτατο· πτάσθαι· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε. οὐκ ἀπὸ τοῦ πτῶ πτᾶς γίνεται· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πέτω βαρυτόνου, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπετον· ὁ μέσος, ἐπετόμην ἐπέτου ἐπέτετο, πετέσθαι· καὶ συγκοπῇ, πτέσθαι.

Ἐπιρρήδην] παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω, γέγονε ῥήδην, καὶ ἐπιρρήδην, ὡς παρὰ τὸ τμῶ, τμήδην.

Ἐπίρρησις, ὁ ψόγος καὶ ἡ κατηγορία· ἔνθα καὶ ἐπίρρητος.

Ἐπιρρήματα] ἐν τοῖς χορικοῖς, ὅτε συστροφὴν ᾄσειαν μέλος, ἐπελέγετο ποιημάτιον ις' στίχων· εἶτα τὴν ἀντίστροφον ἀποδόντες, ἐπελέγετο πᾶν τετράμετρον ποιημάτων τῶν ἴσων στίχων. ἐκαλοῦντο δὲ ταῦτα ἐπιρρήματα.

Ἐπίρροθος, ἐπίκουρος, βοηθός· οἱονεὶ ἐπιρρωνυύων καὶ ἐπικελεύων· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ θήρᾳ ἐπιρρωνυμένων κυνῶν ὑπὸ τῶν θηρώντων.

Ἐπίσιστον] τὸ συρίζοντας ἐποτρύνειν τοὺς κύνας ἐπὶ τὰ ἔργα ἐν τοῖς κυνηγεσίοις, ἐπίσιστον καλεῖται.

Ἐπίσιον, τὸ ἐφήβαιον· ἀπὸ τοῦ τὰ σία τὰ ξηρά· ξηρὸν γὰρ ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ εἰσιέναι, ἐπίσιον. σημαίνει δὲ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός.

564

Ἐπισίτια, τὰ εἰς τροφὴν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα. ταῦτα δὲ ἐνίοτε καὶ σιτία ἐκάλουν.

Ἐπισκύνιον] Ἰλιάδος ρ', Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται ὄσσε καλύπτον: — τὸ περὶ τὰς ὀφρῦς δέρμα, (κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς ν· σκύλος γὰρ λέγεται τὸ δέρμα· ἔνθα καὶ σκυλοδέψης. τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος ἤτοι δέρμα, τὸ συνοφρύωμα τοῦ μετώπου· ὅθεν καὶ σκύζεσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι, διὰ τὸ ἐνδιάθετον γίνεσθαι τοῦτο τὸ μέρος τοῖς ὀργιζομένοις· καὶ ἐπισκύσαι, τὸ χαλεπῆναι, ἀπὸ τοῦ τὸ ἐπισκύνιον καθέλκειν τοὺς χαλεπαίνοντας· ἐξ οὗ σὸ ἐπισκύζονται, ἀντὶ τοῦ ὀργίζονται, χαλεπαίνουσιν.

Ἐπίσκοπος, κατάσκοπος· ἢ ὁ ἐπὶ τὸ σκοπεῖν ὤν. καὶ ἐπισκέπται, ἄρχοντες ἐπὶ σκηνῆς. . . . ἀντὶ τοῦ θεατρικῶς.

Ἐπίσπαστον, τὸ ἐπὶ τῆς ἀγχάνης καὶ τοῦ βρόχου ἐπισπᾶσθαι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἑκούσιον, ὃ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται.

Ἐπισπεῖν] ἐκ τοῦ σπῶ μονοσυλλάβου, σπεῖν, ὡς πλεῖν· καὶ φυλάττει τὸν τόνον ὡς ἀπαρέμφατον. τὸ δὲ ἐπίσπῃ, ἀντὶ τοῦ καταλάβῃ, διώξῃ· ἀπὸ τοῦ ἐπείγω· Ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ: — τουτέστιν, ὅπως εὐθὺς πρὸ πάντων ἐκεῖνος ἐπὶ θάνατον ἔλθῃ, καὶ ἀναπληρώσῃ τὴν εἱμαρμένην.

Ἐπίσσωτρα, οἱ ἐκτὸς τῶν τροχῶν σιδήρειοι κύκλοι οἱ ἐπὶ τὴν γῆν κυλιόμενοι, τὰ κύκλῳ τῶν τοῦ ἅρματος τροχῶν σιδηρᾶ, τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ ἢ χαλκᾶ, ἃ κανθοὶ καλοῦνται. παρὰ τὸ σῶ τὸ ὁρμῶ, ὁ μέλλων σώσω· ὄνομα ῥηματικὸν σῶτρον· καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐπίσσωτρον, ὁ ἔξω τῶν τροχῶν συνέχων σίδηρος.

Ἐπισταδόν] ἐκ τοῦ ἵστημι ἵσταμαι, σταδόν. Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν: — ἐπιστημόνως διήνεγκεν ἴσα διελὼν, ἢ ἐφιστάμενος ἑκάστῳ ἐν αὐτῷ.

Ἐπίσταθμοι, ἄρχοντες εἰσί· παρὰ τὸ ἐν σταθμοῖς εἶναι ὠνομασμένοι. σταθμοὶ δέ εἰσιν αἱ καταγωγαί. Ἁρμοστὰς δὲ τοὺς τοιούτους Λακεδαιμόνιοι καλοῦσιν.

Ἐπιστάται, οἱ σατράπαι, οἱ κατέχοντες βουλῇ τὰς ὑποκειμένας πόλεις. δύο ἦσαν Ἀθήνῃσιν· ὧν ὁ μὲν, ἐκ πρυτάνεων ἐκληροῦτο· ὁ δὲ, ἐκ προέδρων· φυλάσσει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς, ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα· ἔτι μὴν καὶ τὴν δημοσφραγίδα. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐφεστηκὼς εἰς πρᾶγμα ὁτιοῦν, ῥηματικῶς. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐπιστάμενος τινὶ, καὶ ἐπαΐτης· παρὰ τὸ ἐφίστασθαι· οἷον, — σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλα δοίης: — πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διδασκάλου λαμβάνεται ἡ λέξις. ὅτι τῶν φ' οἱ μὲν ν', πρυτάνεις· οἱ δὲ δέκα, πρόεδροι· ὁ δὲ εἷς, ἐπιστάτης.

Ἐπίσταμαι] εἴδω τὸ γινώσκω· ὁ μέλλων, εἴσω· ῥῆμα περισπώμενον, ἰσάω ἰσῶ· καὶ εἰς μι, ἴσημι· τὸ παθητικὸν, ἴσαμαι· πλεονασμῷ τοῦ τ, ἴσταμαι· καὶ ἐφύλαξε τὸ π Ἰωνικῶς· οἱ γὰρ Ἴωνες ψιλωτικοί εἰσιν. εἰς τὸ ἄϊστος.

Ἐπίστῃ, ζήτει εἰς τὸ Δύνῃ.

* Ἐπιστολὴ· παρὰ τὸ ἐπιστέλλειν τὸ πέμπειν.

Ἐπιστοβέωσιν] Ἀπολλώνιος, Μή μιν κερτομέουσαι ἐπιστοβέωσι: — ἐπιστομέωσι· καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β. 365

Ἐπιστροφάδην] Ἰλιάδος κ', Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην: — μετ' ἐπιστροφῆς, ἐφ' ἑκάτερα μέρη στρεφόμενος. ῥητορική. ἢ ἐνεργῶς, σπουδαίως.

* Ἐπιστολιμαίους, στρατιώτας ἀγελαίους εἶπεν Δημοσθένης· παρὰ τὸ στόλος, τὸ στρατός.

Ἐπισύστασις] σύστασις καὶ σύστημα, σημαίνει τὸ πλῆθος. ἡ δὲ ἐπὶ πρόθεσις τὴν ἐπὶ δευτέρου ἐπιδιόρθωσιν σημαίνει. ἐπισύστασις οὖν, ἡ ἐπὶ δευτέρου ἐπανόρθωσις.

Ἐπίσφατον, ἐπίρρητον. παρὰ τὸ φημὶ φατός, ὡς βίβημι βατός· τὸ οὐδέτερον, φατὸν καὶ ἐπίφατον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Ἐπισχερώ, ἐφεξῆς, σύνεγγυς. καὶ σεσημείωται ὀξυτόνως ὥσπερ ἰώ· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς ω ληγόντων ἐπιρρημάτων ὀξύνεσθαι θέλει. γράφεται χωρὶς τοῦ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ σχεδόθεν, σχεδώ, ὡς πόθεν, πῶ· καὶ αὐτόθεν, αὐτώ· καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς ρ, ἐπίσχερω. ἢ παρὰ τὸ σχέσιν ἔχειν.

Ἐπισχόμενος, στοχαζόμενος· ἐξ οὗ τὸ, Ἐπίσχες τὰ πάλαι θρυλλῶν: — ἔνιοι ἐπισχόμενον συσσημαίνειν τὸν

προσάγοντα τῷ ἕρματι τὸ ποτήριον. ἐνταῦθα ὁ Θρᾶξ Διονύσιος φησὶ τὴν παροιμίαν, Πολλὰ μεταξὺ κύλικος.

Ἐπιτάξ] παρὰ Καλλιμάχῳ, ἐπίρρημα. παρὰ τὸν ἐπιτάξω μέλλοντα. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν εὗρον τὴν λέξιν σημαίνειν συντόμως, κωμικῶς· Ὅστις τῆς ὁδοῦ ἡγήσεταί σοι τὴν ἐπιτάξ: — οὐχ ὡς οἱ τραγικοί, μακρῶς.

Ἐπιτάῤῥοθος, βοηθὸς ἰσχυρὸς, σύμμαχος. παρὰ τὸ ῥόθος (ῥοθῶ τὸ παῤῥῶ) γίνεται ἐπίῤῥοθος· καὶ πλεονασμῷ τῆς παρ συλλαβῆς, ἐπιτάῤῥοθος, ὁ ἐν τῷ βοηθεῖν πρόθυμος καὶ παῤῥῶν.

Ἐπίτασις καὶ ἄνεσις, οἷον τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον. ταῦτα δὲ εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν· ἐκεῖ γὰρ ἡ μὲν ἀποτεινομένη σφοδρὸν ἀποτελεῖ ψόφον· ἡ δὲ παρειμένη ἐλάττονα. οὕτως οὖν οἱ φιλόσοφοι ἐπίτασιν μὲν λέγουσι τὴν σφοδρὰν ἀντίληψιν τοῦ πράγματος· ἄνεσιν δὲ, τὴν ἐλάττονα.

Ἐπιτείλαι] Ἰλιάδος δ', — σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι: — προπεριστᾶται. ἔστι γὰρ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προςτακτικοῦ τοῦ ἐπίτειλον, ὅ ἐστι πρόςταξον. ἐπιτείλαι παροξύτονον, τρίτον ἐστὶ πρόσωπον εὐκτικόν.

Ἐπιτέλλεο] ἔστι τέλλω τὸ προςτάσσω· τέλλομαι, ἐτελλόμην, ἐτέλλου. τὸ προςτακτικὸν, τέλλου· καὶ διαλύσει Ἰωνικῇ, τέλλεο.

Ἐπιτελὲς καὶ ἐπιτελέωμα, τὸ ἐπὶ πᾶσι γινόμενον· ἀπὸ τοῦ τελείας γενέσθαι τὰς πρότερον θυσίας, ἐπιτεθέν.

Ἐπιτετυφλωμένον, πεπηρωμένον.

Ἐπιτετράφαται] Ἰλιάδος β', Ὧι λαοί τ' ἐπιτετράφαται: — ἐπιτετραμμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσίν. Ἰστέον ὅτι τὰ δισύλλαβα τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τὰ τρέποντα τὸ ε εἰς ο κατὰ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον, ἐν τοῖς παθητικοῖς παρακειμένοις ἀναδέχεται τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἐνεστῶτος· οἷον, λέγω, λέλοχα, λέλεγμαι· στέφω, ἔστοφα, ἔστεμμαι· κέκλοφα, κέκλεμμαι· εὑρέθη καὶ κέκλαμμαι. δεῖ προςθεῖναι, χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου· ἐκεῖνα γὰρ τρέπουσι τὴν παραλήγουσαν, ἤγουν τὸ ε εἰς α, κατὰ τὸν παθητικὸν παρακείμενον· οἷον στρέφω ἔστροφα καὶ ἔστραμμαι· τρέφω τέθροφα τέθραμμαι. οὕτω καὶ τρέπω τέτροφα τέτραμμαι, τέτραπται· τετραμμεθα· τέτραπται· καὶ τὸ Ἰωνικὸν, τετράφαται, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, καὶ προςθέσει τοῦ α. δεῖ προςθεῖναι, καὶ χωρὶς τοῦ βρέχω βρέξω βέβροχα καὶ βέβρεγμαι· τούτου γὰρ οὐκ ἐτράπη τὸ ε εἰς τὸ α.

Ἐπιτηθή, ἡ τῆς τιθῆς μήτηρ. ὥςτε εἶναι τὴν μὲν τηθὴν μητρὸς ἢ πατρὸς μητέρα· τὴν δὲ ἐπιτηθὴν, τῆς τοῦ πατρὸς μητέρα, καὶ τῆς μητρὸς μητέρα· ἤγουν ὡς ἐπίπαππος. Θεόπομπος Παμφίλῃ, Αὐτὴ δ' ἐκείνη πρότερον ἐξηπίστατο Παρὰ τῆς ἐπιτηθῆς: — ῥητορική.

Ἐπιτήδειος, φίλος καὶ συνήθης. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἡμεῖς τὸ ἁρμόττον, ἐπιτήδειον. ἀπὸ τοῦ ἔθος, ἔθης, καὶ ἔτης· ἐξ οὗ καὶ ἐπιτήδειος φίλος, ὁ συνήθης, ἢ ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἡδὴς καὶ ἐπιτηδής· ἐξ οὗ τὸ ἐπιτήδε ος. ἐκ δὲ τοῦ ἐπιτηδὴς γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ἐπιτηδέες ἐπιτηδεῖς· καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἐπιτηδές. — ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδεῖς: — ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδείους, πρέποντας καὶ ἐπισταμένους· οἱ μὲν, ἐκ τοῦ ἐπιτηδέας· οἱ δὲ, ἐκ τοῦ ἐπιστηδεῖς· ἐπιστηδὴς οἶμαι. δεῖ γινώσκειν· ὅτε μὲν λέγεται ἐπιτηδές καὶ ἀληθὲς ὀξυτόνως, ὀνόματά εἰσιν· ὅτε δὲ βαρυτόνως ἐπίτηδες καὶ ἄληθες, ἐπιῤῥήματά εἰσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδείως καὶ ἀληθῶς.

Ἐπιτηδής] ἀπὸ τοῦ ἀδεὴς ὁ ἄφοβος, καὶ τῆς ἐπὶ προθέσεως, γίνεται ἐπιαδεής· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ α ἐπιτηδής, ὁ ἀφόβως τι ποιῶν. ἐκ τούτου καὶ ῥῆμα ἐπιτηδεύω.

Ἐπίτιμος καὶ ἐπίτιμον, πλούσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον κατὰ νόμους, ἀλλ' ἔχοντα ἐξουσίαν καὶ δημηγορῆσαι καὶ δικάσασθαι. Λουκιανός. Ἡ δὲ βουλὴ ἐπικλασθεῖσα πρὸς αὐτὸν, ἀφίησι τῷ Μενεκράτει τὴν καταδίκην· καὶ ἤδη ἐπίτιμός ἐστι. ῥητορική.

Ἐπιτιμία, ἡ εὐπορία, ἢ ἡ μὴ αἰτιμία. Κέφαλος ῥήτωρ, Ὀσάκις αὐτὸν κινδυνεύοντα περὶ τῆς ἐπιτιμίας, ἢ τῆς πατρίδος, ἢ τοῦ βίου παντὸς. διεσώσατε.

Ἐπιτιμηταί] οἱ πρῶτον τι τιμώμενοι, ἐκαλοῦντο τιμηταί· ἐπιτιμηταὶ δὲ, οἱ χρόνῳ ὕστερον τὰ αὐτὰ τιμώμενοι.

Ἐπιτινον] Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι, Οἴδ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, (ἀντὶ τοῦ τὰ κῶλα τῶν ἀσταχύων καὶ ἔπιτινον ἀλωήν: — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἀλωὴν ἐπλήρουν, ἔῤῥιπτον, ἐξέτεινον, ἤπλουν ἐπὶ τῷ ξηρανθῆναι, ἔψυγον. ἀπὸ τοῦ πίπτω, πίτνω· ἢ πέτω, πίτνω.

Ἐπιτοκυτό, ἐπίῤῥημα συλλήψεως ἢ ἀθροίσεως, οἱονεὶ μοναδικόν· ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας.

Ἐπιτραπεζώματα, τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα.

Ἐπιτρίτας] Ἰσαῖος ἐν τῷ δευτέρῳ [κατὰ] Καλλιφῶντος, Ἑξακοσίαις [δραχμαῖς] ἐπιτρίταις: — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς. κατὰ τὸ τρίτον εἶναι μερίδα τοὺς ὀκτὼ ὀβολοὺς τοῦ τετραδράχμου.

Ἐπίτριπτον, τὸν πονηρὸν, τὸν ἄξιον τοῦ ἐπιτριβῆναι, τουτέστι πληγωθῆναι.

Ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν: — ἀντὶ τοῦ ἠπειγμένως ὡς παρατρέχων, ἢ κεφαλαιωδῶς, ἢ ταχέως· ἀπὸ τοῦ τρέχω ῥήματος, ὅπερ ὁ ποιητὴς τρώχω εἴρηκεν· ὡς τὸ, εὖ μὲν τρῶχον: — ἐκ τοῦ τροχάδην. ἢ ἐκ τοῦ τροχὸς ἐπιτροχάδην, Ἰλιάδος γ', τὸ σύντομον καὶ ταχύ. τὰ γὰρ ἀπὸ ὀνομάτων τῶν εἰς ος γινόμενα ἐπιῤῥήματα διὰ τοῦ α ἐκφέρονται· οἷον, μόνος, μονάδην· στάρος, σποράδην· τροχὸς, τροχάδην. τὸ δὲ παμπήδην, ἐκ τοῦ πάμπαν.

Ἐπιτροπή] οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἐπιτροπεύειν· οἱ δὲ, παρὰ τὸ ἐπιτρέπειν. Ἀνέντες ἐπιτροπὴν, φησὶ Θουκυδίδης, τουτέστι τὸ ἐπιτρέπειν. Ἐπιτροπεύουσι] ἐπιτροπὴ καὶ ἡ τῶν ὀρφανῶν ἐπιμέλεια παρὰ τοῖς ῥήτορσι. καὶ τὸ συγχωρῶ τοὺς ἀμφισβητοῦντας διακρῖναι.

Ἐπιφυλλίδες, τὰ πρὸς τοὺς βότρυας, οἱ καλούμενοι ἐπίτραγοι.

* Ἐπιχάριττα, ἀντὶ τοῦ ἐπιχαρίζου, Βοιωτικῶς, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Ἐπὶ Χαριξένης] αὐλητρὶς ἡ Χαριξένη ἀρχαία, καὶ ποιήτρια κρουμάτων· οἱ δὲ, μελοποιόν. Θεόπομπος Σειρῆσιν, Αὐλεῖ γὰρ σαπρὰ αὕτη γε κρουμάτια τὰ ἐπὶ Χαριξένης: — Κράτης Ὀδυσσεῦσιν, Οὐκ ἰδίᾳ τάδ' οὐκετόν θοι τάπὶ Χαριξένης: — Ἀριστοφάνης, οὐ τὰ κατὰ μισθόν, ἀλλ' οἷον καὶ ἄλλα τινά.

* Ἐπίχειρα, οἱ μισθοί, οἱονεὶ οἱ τῶν χειρὶ πονούντων μισθοί.

Ἐπιχθόνιοι, οἱ ἐπίγειοι· (χθὼν χθονὸς, χθόνιος) διότι κατὰ φύσιν ἐπὶ τῆς χθονός εἰσι· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν οὐρανίων θεῶν.

Ἐπίχυτος, ὁ ἔγχυτος πλακοῦς. Νικοφῶν Χειρογάστορσι, Κόλικας, ὀβελίαν, μελιτοῦτταν, ἐπιχύτας.

Ἔπλεσ, σημαίνει τὸ ἐγένου. ἐκ τοῦ πέλω ὑπερβιβασμῷ, πλέω, πλέομαι, ἐπλεόμην· τὸ δεύτερον κατὰ διάλυσιν, ἔπλεο, καὶ ἔπλετο.

Ἔπληντ' ἀλλήλοις] ἐκ τοῦ πλῶ τὸ πλησιάζω, ὁ παρακείμενος, πέπληκα· λέγεται καὶ πέπλακα· ὁ παθητικὸς, πέπλημαι, πέπληται· καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ, πεπλήγαται· ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος παθητικὸς, ἐπλήμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔπληντο.

Ἐπλινθεύθησαν, σημαίνει τέσσαρα· ἢ ὅτι εἰς πλίνθους μετεπλάσθησαν· ἢ ὅτι πλίνθοις ἀπετειχίσθησαν· ἢ ὅτι ὑβρίσθησαν· ἔστι γὰρ καὶ ὄργανον βασανιστικόν· ἢ ὅτι ἠχμαλωτίσθησαν· ἐπεὶ οἱ αἰχμάλωτοι πιπρασκόμενοι εἰς πλίνθους ἐβάλλοντο.

Ἐποιχομένην] Ἱστὸν ἐποιχομένην: — τὸν ἱστὸν ἐπιπορευομένην, ἤγουν ἱστουργοῦσαν καὶ ὑφαίνουσαν. ἐκ τοῦ οἴχω, οἴχομαι· οἰχόμενος. αἱ πάλαι γυναῖκες ἑστῶσαι ὕφαινον, καὶ ἐπιπορευόμεναι τὸν ἱστόν. πρώτην δὲ γυναῖκα Αἰγυπτίαν τοὔνομα Ἰὼ καθεζομένην ὑφᾶναι φασὶν· ἀφ' ἧς καὶ Αἰγύπτιοι τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσαντο· ὡς φησιν Ἔφορος ἐν τῇ Εὐρώπῃ.

* Ἐποποιΐα, ἡ ποίησις, παρὰ τὸ ἔπος τὸ μέτρον, καὶ ποιέω.

Ἔπος, ὁ λόγος· παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ὡς τεύχω, τεῦχος. ἔπος λέγεται κυρίως ὁ ἔμμετρος λόγος· καταχρηστικῶς δὲ, πᾶς λόγος. ζήτει περὶ τοῦ ἐπικοῦ κύκλου εἰς τὸ ἔλεγος.

368 Ἐπορθρεῦσαι, τοῦ ὄρθρου ἐπεγερθῆναι, καὶ ἀφεσπερεῦσαι.

Ἐποστρακίζειν, παιδιά τις, ἣν παίζουσιν οἱ παῖδες, ὄστρακα ἐφιέντες εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἑπτά, ἀπὸ τοῦ ἐπιέναι τῷ δεκάτῳ ἀριθμῷ. οὕτω Σέλευκος. καὶ ἑπτὰς, ἀπὸ τοῦ σέβω, σεπτάς τις οὖσα, ὡς θεία καὶ ἀμήτωρ καὶ παρθένος.

* Ἐπύλλια, λόγοι μικροί. ὑποποριστικῶς, παρὰ τὸ ἔπος.

Ἐπτάπεκτος, ἡ τὴν βαθεῖαν ἔχουσα κόμην· ἡ δυναμένη ἑπτάκις τμηθῆναι.

Ἔπω, σημαίνει τέσσαρα. ἔπω τὸ λέγω· ὡς τὸ, Ἄνδρά μοι ἔννεπε Μοῦσα: — ἔπω, τὸ ἀκολουθῶ· ὡς τὸ, Ἢ οὐχ ἑπέσθην Λακεδαιμονίοις: — ἔπω τὸ εὐτρεπίζω· ὡς τὸ, Τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἕποντα: — ἔπω τὸ διοικῶ· ὡς τὸ, Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαΐκος πολέμοιο Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσι: — καὶ, Ὡς ὅγε κοιρανέων διέπε στρατόν: — διαφέρει δὲ τὸ λέγω τοῦ ἀκολουθῶ κατὰ τρόπους δύο· ὅτι τὸ μὲν ἔπω τὸ λέγω, ψιλοῦται· τὸ δὲ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ, δασύνεται· καὶ ὅτι τοῦ μὲν ἔπω τοῦ λέγω τὰ ἐνεργητικὰ εἴρηται· ἔπω, καὶ ὁ παρατατικὸς, εἶπον· ὁ ἀόριστος, εἶπα· ὁ δεύτερος, εἶπον· ἡ μετοχὴ, ὁ εἰπών· τὰ δὲ παθητικὰ, οὐχί. τοῦ δὲ ἕπω τοῦ ἀκολουθῶ, τὰ μὲν παθητικὰ, οἷον ἕπομαι· ὁ παρατατικὸς, εἱπόμην· καὶ ποιητικῶς, ἑπόμην· τὸ δυϊκὸν, ἑπόμεθον· τὸ τρίτον, ἑπέσθην· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐστέσθην· τὰ δὲ ἐνεργητικὰ, οὐχί· ἀμφιέπω δὲ καὶ περιέπω.

* Ἐπῳδός, μέλος μεταμελισμένον, τουτέστιν ᾠδὴ μετὰ τὰς ἄλλας ᾠδὰς μεμελισμένη.

Ἐπωνία, τέλος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ὠνῇ διδόμενον· εἴη δ' ἂν ἴσως ἡ πέμπτη.

Ἐπωπίδα] εἰ μὲν δασύνεται, σημαίνει τὴν ἀκολουθον· εἰ δὲ ψιλοῦται, τὴν ἐπίσκοπον, διὰ τοὺς ὤπας. Λυκόφρων. ἐκ τοῦ ἕπω, ἐπωπίδες αἱ θεραπαινίδες.

Ἐπῴχατο, σὺν τῷ ι. ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἀντὶ τῆς ἀπὸ, ἀπῴγμαι καὶ ἀπῴγμην· τὸ τρίτον πρόσωπον κατὰ διάλυσιν, ἀπῴχατο, ἀπὸ τοῦ οἴγω, ἀντὶ τοῦ κεκλεισμένοι ἦσαν.

Ἐπωμαδόν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων. — Ζῆθος μὲν, ἐπωμαδὸν ἠέρασζεν Οὔρεος ἠλιβάτοιο κάρη μογέοντι ἐοικώς· Ἀμφίων δ' ἐπὶ οἱ χρυσέῃ Φόρμιγγι λιγαίνων Ἤϊσε· δὶς τόσσῃ δὲ μετ' ἴχνια νίσσετο πέτρη: — διπλα . . ἠκολούθει τῇ Ἀμφίονος κιθάρᾳ κρουούσῃ εἵπετο καὶ ἀκῇ τῆς βασταζομένης ὑπὸ Ζήθου. Ζῆθος γὰρ καὶ Ἀμφίων ἐτείχισαν τὰς Θήβας, ὅτι Ἀργεῖοι.

Ἐπωβελία] πολλῶν εἰς χρήματα συκοφαντούντων τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ ἀπράγμονας τῶν πολιτῶν, καὶ μάλιστα τοῦτο πράττειν διαβαλλομένων τῶν περὶ τὸ ἐμπόριον συμβαλλόντων ἐπὶ ναυτικοῖς τόκοις, Ἀθηναῖοι ζημίαν ἔταξαν κατὰ τῶν ἐγκαλούντων ὀβολὸν ἐκτίνειν, εἰ μὴ καθ' ὧν ἐνεκάλουν, τούτους ἕλοιεν. ταύτην τὴν ζημίαν ἐπωβελίαν ἐκάλουν. ἄλλως· ἐπωβελία ἐστὶν ἐπιτίμιον τοῖς διώκουσι τινὰ χρηματικὴν δίκην, (ἦν δὲ τοῦτο ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος) ἐπειδὰν μὴ ἕλωσιν οὓς ἐπεδικάζοντο καὶ ἐπεγράφοντο. ἐκάλουν δὲ οὕτως, ὅτι 369
ἐπὶ τῇ δραχμῇ ὀβολὸς ἦν, τῆς δραχμῆς ἑξαπλασίου λογιζομένης. ἐλάμβανε δὲ τὴν ἐπωβελίαν ὁ φεύγων παρὰ τοῦ διώκοντος, εἰ τὴν δίκην ἀπέφευγε. λέγεται δὲ καὶ ὁ τόκος παρὰ τῷ Πλάτωνι Νόμων ἑνδεκάτῳ.

Ἐπώνυμοι] οἱ κατὰ τὴν ἀρετὴν διαπρέποντες ἀστοὶ καὶ ξένοι χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμῶντο· ἀφ' ὧν ἐνίων καὶ ταῖς φυλαῖς ἐτίθετο ὄνομα. φασὶν ἐκεῖθεν δόξαι πρῶτον τὰς φυλὰς ἐξηγήσασθαι· ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὄνομα ταῖς φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο ποιῆσαι, [καὶ ἕκαστον ἑκατὸν ὀνόματα ἰδίᾳ γραψάμενον κληρῶσαι.] παρὰ γοῦν τὰς εἰκόνας τῶν ἐπωνύμων τούτων εἰσηγοῦντο τοὺς νόμους, πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίους· ἵν' ἐντυγχάνοντες οἱ βουλόμενοι κατηγοροῖεν. ἢ ἄλλως· Ἐπώνυμοι] διττοί εἰσιν οὗτοι· οἱ μὲν, λεγόμενοι τῶν ἡλικιῶν· καὶ εἰσὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα, οἳ καλοῦνται καὶ λήξεων ἐπώνυμοι· οἱ δὲ δέκα, ἀφ' ὧν αἱ φυλαὶ προσηγορεύθησαν, οἷον Ἐρεχθεύς, Αἰγεύς, Πανδίων, Λεώς, Ἀλμᾶς, Οἰνεύς, Κέκροψ, Ἱπποθόων, Αἴας, Ἀντίοχος. ταῦτα δὲ τὰ δέκα ὀνόματα ἄπορα, ὁ Πύθιος εἵλετο· Κλεισθένης οὕτω διαταξάμενος, τὸ πᾶν πλῆθος εἰς δέκα φυλάς.

Ἐπωτίδες, τὰ ἐκατέρωθεν πρώρης ἐξέχοντα ξύλα.

Ἔρα, ἡ γῆ· ὅτι ἐνερρίζωται. καὶ οὕτω καλεῖται ἐρίσαι, τὸ περὶ ἴσης γῆς φιλονεικῆσαι, παρὰ τὴν ἔραν. Ὅμηρος, Ὥστ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης: — ἔνθεν καὶ τὸ ἔρχζε, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.

Ἐρᾶν, ἐπιθυμεῖν· πρῶτον ἐπὶ τῆς γῆς ἐρρέθη· ἀφ' οὗ ἔρα ἡ γῆ· καὶ ἐρῶσαι, τὸ ἀπ' αὐτῆς ὑποχωρῆσαι. ἔστι καὶ ἐρῶ τὸ καθαίρω: ἐξ οὗ καὶ ἔρασος καὶ ἐορτή.

Ἔρανος, τὸ ἐκ συνεισφορᾶς δωρον· ἢ ἐντολή, ἢ συλλογή· ἢ εἰσφορά: ἢ σπουδαιότερον ἀπὸ τοῦ συνεραῖν καὶ ἐπιθυμεῖν καὶ συνεισφέρειν τι τοῖς φίλοις καὶ εὐωχεῖσθαι. ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ὁ μέλλων, ἐράσω· ἐξ αὐτοῦ ἔρανος.

Ἐρανίσας, Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας, ἢ λαβὼν καὶ συλλέξας παρά τινων.

Ἐρανιστής, κυρίως ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων, καὶ τὴν φορὰν ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν εἰσφέρων.

Ἐρατίζων, ἐπιθυμῶν, ἐφιέμενος. ἐρῶ, ἐράσω, ἤρακα, ἤραμαι, ἤραται, ἐρατός, ἐρατίζω.

Ἐράσθην, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ· ἦν γὰρ ἠράσθην, ὡς μακρᾶς οὔσης τῆς παραληγούσης· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐρῶ γίνεται ἐράζω, τετάρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων.

Ἔρασσος, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸν ἐράσω μέλλοντα.

Ἐργατίναι, οἱ γηπόνοι.

Ἐρατεινὸς] ἐκ τοῦ ἐρῶ τὸ ψιλῶ γίνεται ἐρατός, ὁ ἐπιθυμητός· καὶ ἐκ τοῦ ἐρατὸς, ἐρατεινός.

Ἐρανυῆς, ἐπεράστου, καλῆς· ἀπὸ τοῦ ἐρατεινῆς κατὰ συγκοπήν.

Ἐργάνη, ἡ Ἀθηνᾶ· παρὰ τὸ τῶν ἔργων ἐπιστατεῖν, ταύτης εὑραμένης τὰς τέχνας.

Ἔργαθεν, ἐκώλυσεν, ἐχώρισεν.

Ἐργίσκη, τῆς Θράκης ἐστὶν, ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἄβας νύμφης.

Ἐργᾷ] ὅτι ἐργᾷ τὴν γῆν. ἔστιν ἐργάζω ἐργάσω· καὶ ἐπειδὴ πᾶς μέλλων βραχεῖα παραληγόμενος περισπᾶσθαι θέλει, οἷον περῶ, κερῶ, γίνεται ἀποβολὴ τοῦ σ, ἐργαῶ περισπώμενον, καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, ἐργῶ, ἐργᾷς, ἐργᾷ· ὁ παθητικὸς, ἐργῶμαι, ἐργᾷ.

370

* Ἔργμα, ἡ Φυλακή· παρὰ τὸ εἴργειν, τὸ καθειργνύειν.

Ἔργον, σημαίνει τρία· τὴν παρασκευὴν τοῦ πολέμου, Ἔνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο: — καὶ τὰ γεώργια, Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε καλὲς αἰζηῶν: — σημαίνει καὶ κύριον ἔργον, Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε.

Ἐργολάβος, ὁ Φλαύροις πράγμασι χρώμενος, παρὰ τοῖς ῥήτορσι· καὶ οὐχ ὁ ὑπέρ τινων ἔργων μισθὸν λαμβάνων καὶ ἔχων τοὺς συνεργαζομένους· ὃ καὶ ἡ συνήθεια.

Ἔρδω, τὸ πράττω· παρὰ τὸ ῥέζω τὸ πράττω, ὑπερθέσει ἔρζω· καὶ τροπῇ Δωρικῇ· ἐπειδὴ ἐν ἁπλῇ λέξει σύμφωνον πρὸ τοῦ ζ οὐχ ὁρᾶται, γίνεται ἔρδω. πρόσκειται, ἐν ἁπλῇ λέξει, διὰ τὸ ἐνζεῦξαι σύνθετον, καὶ μελάνζοφος. ἐκφέρεται δὲ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος διὰ τοῦ ξ, τῷ λόγῳ τοῦ ἔρζω· ἵνα φυλάξῃ τὸ κεχρεωστημένον τοῦ ζ· οἷον, Ἔρξον ὅπως ἐθέλεις: — ἀντὶ τοῦ πρᾶξον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τελῶ καὶ θύω· οἷον, Ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας: — ἀντὶ τοῦ ἐπετελοῦμεν, ἐθύομεν.

Ἔρεβος, τὸ ὑπὸ τὴν γῆν σκότος· παρὰ τὸ ἐρέφω, τροπῇ τοῦ φ εἰς β· τὸ κατεστεγασμένον ὑπὸ τῆς γῆς. ἢ παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, τὸ ὑπὸ τὴν ἔραν βαῖνον.

Ἐρεγμός, ὁ διακεκομμένος κύαμος· παρὰ τὸ ἐρείκω. εἰς τὸ ἐρεχμός.

Ἐρεθίζω, τὸ παροξύνω· ἀπὸ τοῦ ἐρέθω καὶ τῆς ἔρας. ἢ παρὰ τὸ εἴρω ἢ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρέθω καὶ ἐρεθίζω. ἢ ἐκ τοῦ ἔρις ἐρίζω καὶ ἐρεθίζω. ἢ παρὰ τὸ ἐρέθω τὸ ἐρεθίζω, ὡς λέπω λεπίζω· ἐρεθισμὸν δὲ λέγει τὸν τῶν ἐχθρῶν ἔπαινον, ἐκ τοῦ ἐρέθω. ὅθεν τὸ, Μή μ' ἔρεθε σχετλίη: — καὶ τὸ, ἐρέθησιν, ἀντὶ τοῦ παροξύνῃ. γίνεται ἐρέθω ἐρεθεύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐρειθεύω. οὕτω Φιλόξενος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, ἔριθος ἐριθεύω φησίν.

Ἐρεμβοί, οἱ Ἄραβες. εἰσὶ γὰρ ἀπὸ Ἄραβος βασιλέως Βαβυλῶνος. Ἐρεμβοὺς οἱ μὲν τοὺς Ἄραβας φασίν, ὡς Ἑλλάνικος· ἔνιοι δὲ τοὺς Τρωγλοδύτας ἤκουσαν, ἀπὸ τοῦ εἰς ἔραν βαίνειν· Κράτης δὲ Ἐρεμνοὺς γράφει, καὶ ἀποδίδωσι τοὺς Ἰνδοὺς, ἐπεὶ μέλανες οὗτοι. λέγονται δὲ Ἐρεμβαῖοι.

Ἐρεμνὴ, ἡ σκοτεινή. παρὰ τὸ ἔρεβος, ἐρεβεννή· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐρεμνή· καὶ ἔρεμνος.

Ἐρεπτόμενοι, κυρίως ἐπὶ τῶν ἀλόγων· σημαίνει δὲ τὸ ἐσθίειν· οἷον, — κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι: — παρὰ τὸ ἔρας (ὅ ἐστι τῆς γῆς) τὴν τροφὴν ἔχειν.

Ἐρέτης, ὁ κωπηλάτης· παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω, ἐλέτης καὶ ἐρέτης· ἐξ οὗ καὶ πεντηκόντορος ναῦς, ἡ ἔχουσα πεντήκοντα ἐρέτας.

Ἐρέσσειν, τὸ κωπηλατεῖν. παρὰ τὸ ἐρῶ ἢ ἐλῶ, παράγωγον ἐλέσσω, καὶ ἐρέσσω· ὅθεν καὶ ἐρέτης.

Ἐρετμὸς, ἐπὶ τῆς κώπης. παρὰ τὸ ἐρέσσω ῥῆμα, ὄνομα ἐρεσμός· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ἐρετμός.

Ἐρεσχελία, ἡ Φλυαρία· παρὰ τὸ ἔριν ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχειν. 371

Ἐρεσχελεῖν, σημαίνει τὸ ἀπατᾶν· ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν καὶ τῆς λέσχης. πολὺ παρὰ Πλάτωνι τῷ Φιλοσόφῳ, καὶ παρ' Ἴωσιν.

Ἐρέτρια, πόλις Εὐβοίας· ὁ πολίτης, Ἐρετριεὺς, καὶ Ἐρετριαῖος· τὸ θηλυκὸν, Ἐρετριαία καὶ Ἐρετριάς.

Ἐρεύγω, παρὰ τὸ ἔρα, ὃ σημαίνει τὴν γῆν. ἢ παρὰ τὸ ἐρέπτω τὸ βλάπτω· ἢ παρὰ τὸ ἐρέσσω, σημαίνει τὸ ἐλαύνω.

Ἔρευνα, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρευνῶ· Ὅμηρος, Τὰς ἐρέων: — ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρωτῶ. καὶ τὸ εὐνὴ, ὃ σημαίνει τὴν διατριβὴν· ὁ γὰρ ἐρευνῶν, ἐπὶ πολὺ ἐρωτῶν ἐνδιατρίβει.

Ἐρευνῶ, ἐκ τοῦ ἐρέω τὸ ζητῶ, πλεονασμῷ τοῦ υ καὶ ν· ἐξ οὗ καὶ ἔρευνα ἡ ζήτησις.

Ἐρεύω] ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρεύω.

Ἐρεύθων, ἐρυθρὸν ποιῶν.

Ἐρεχμὸς, καὶ ἐρεγμός. παρὰ τὸ ἐρεύγω ἐρευγμός· ὃς λέγεται καὶ ἐρεγχμός. δοκεῖ δὲ ταῦτα παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἐκφέρεσθαι διὰ τοῦ χ· διωχμὸν γὰρ λέγουσι καὶ ληχμόν, ὡς Ἀντίμαχος, — ληχμὸν δ' ἐμπάζεσθαι ἀλεείνων.

Ἐρεχθών] οὕτω διὰ τοῦ ε Ἀρίσταρχος· καὶ φησὶν στεναγμοῦ τινὸς καὶ ποιᾶς φωνῆς ἔμφασιν δηλοῦν· καὶ ἴσως παρὰ τὸ ἐρείκω. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ φωνῆς ἁπλῶς, ὡς τὸ, Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ: — ὁ δ' Ἀπίων ἐριχθὼν λέγει διακόπτων.

Ἐρεχθεὺς, ὁ Ἐπιχθόνιος καλούμενος, ἀπὸ τοῦ ἐσπᾶσθαι εἰς τὴν ἔραν· ἢ ἀπὸ τῆς ὀρέξεως τοῦ Ἡφαίστου· ἢ παρὰ τὸ ἐρείκω, Ἐρεχθεὺς κύριον· παρὰ τὸ διασχίσαι αὐτὸν τὴν γῆν καὶ γεννηθῆναι ἀπὸ τοῦ σπέρματος Ἡφαίστου, ἡνίκα ἔκρυψεν αὐτὸ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν τῇ γῇ. ὁ αὐτὸς δὲ λέγεται καὶ Ἐριχθόνιος· ὅτι ὁ Ζεὺς βουλόμενος ἀποκυῆσαι ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ τὴν Ἀθηναῖαν, ἐδεῖτο συνεργοῦ τοῦ πλήξοντος τὴν κεφαλὴν, ἵνα ἀποκυηθῇ· καὶ δὴ λόγους προσφέρει τῷ Ἡφαίστῳ περὶ τούτου. ὁ δὲ Ἥφαιστος οὐκ ἄλλως εἵλετο σχίσαι τὴν κεφαλὴν τοῦ Διὸς, εἰ μὴ τὴν γεννωμένην διεκπαρθενεύσει· καὶ ἠνέσχετο ὁ Ζεύς. καὶ λαβὼν τὴν βουπλῆγα, τέμνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐξέρχεται ἡ Ἀθηνᾶ· καὶ ἐπιδίωκεν αὐτὴν ὁ Ἥφαιστος, ἵνα συγγένηται· καὶ ἐπιδιώκων, ἀπεσπέρμηνεν εἰς τὸν μηρὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, λαβοῦσα ἔριον, ἐξέμαξε τὸ σπέρμα, καὶ ἔρριψεν ἐν τῇ γῇ· καὶ ἐγένετο ἐκ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἐρίου ἄνθρωπος δρακοντόπους, ὃς ἐκαλεῖτο Ἐριχθόνιος, ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονὸς λαβὼν τὸ ὄνομα τοῦτο.

Ἐρέχθειον, κτητικὸν, τὸ τοῦ Ἐρεχθέως.

Ἐριχθόνιος, ὁ Ἑρμῆς. μετασυντέθειται ἡ λέξις. ὥσπερ λέγεται Φθινόπωρον καὶ μετόπωρον, καὶ πάλιν Φθινομετόπωρον, καὶ συνομήλικες· οὕτως ἐριούνιος Ἑρμῆς, καὶ χθόνιος καὶ ἐριχθόνιος Ἑρμῆς.

Ἐρεχθόμενος, σαλευόμενος· καὶ ἐρεχθομένη, ἡ σαλευομένη καὶ ἐλαυνομένη καὶ ὀχλουμένη ὁμοίως.

Ἔρεψα, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ ὠρόφωσα, ἐστεφάνωσα, ἐκόσμησα. τὸ θέμα, ἐρέφω· οἱ μὲν, ὅτι πρωτότυπον· ἢ ἀπὸ τῆς ἔρας. παρὰ τὸ ἐρέφω καὶ εἰραφιώτης ὁ Διόνυσος λέγεται· ἐστέφετο γὰρ κισσῷ· ἢ παρὰ τὸ τὴν Ἐρέφαν τροφὸν αὐτοῦ γενέσθαι· ἢ ὅτι ἐν Ῥαφίᾳ πόλει τῆς Ἀσσυρίας ἐτρέφη· ἢ ὁ στεφάνοις ἡδόμενος· ἐκ τοῦ ἐρέφω. ἢ ἀπὸ ἐρίφης τροφοῦ αὐτοῦ· οἷον, Κεῖθι 372

δὲ οἱ πρώτη μαζὸν ἐπέσχ' ἐρίφη, Χωρὶς ἀπ' ἀνθρώπων· καὶ ἐπωνόμασ' Εἰραφιώτην.

Ἐρέω, σημαίνει δύο· βαρυτόνως μὲν, τὸ ἀπαγγέλλω· Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω: — περισπωμένως δὲ, ἐρεῶ τὸ ἐρευνῶ καὶ ἀναζητῶ. Ἰστέον ὅτι πάντοτε ὁ ποιητὴς τὸ ἐρέω προφέρει· καὶ σημαίνει τρία· τὸ λέγω, ὡς τὸ, Ἄλλο δέ τοι ἐρέω: — καὶ τὸ ἐρωτῶ, ὡς τὸ, Πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε: — καὶ τὸ ζητῶ, ὡς τὸ, Ἵππους τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντει: — τὸ ῥῆμα, εἴρω· ὁ μέλλων, ἐρῶ· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ, ἐρεῶ, ὡς τελῶ τελεῶ.

Ἐρείκω, τὸ σχίζω· δίφθογγον· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ ἐρέχθω τὸ σχίζω. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐρείκη εἶδος δένδρου εὐχερῶς σχιζομένου· καὶ ἔρειξις, ἡ ἐσχισμένη γῆ.

Ἐραίδω, τὸ ἐπακουμβίζω· Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος: — ἐκ τοῦ ἐρι ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ εἴδω τὸ γινώσκω, γίνεται ἐρειδω· καὶ συγκοπῇ, ἐρείδω. εἰς ὃν γὰρ γινώσκει τὶς ἐπερείδεται. τὸ ρει, δίφθογγον. διατί; ἢ ὅτι ἀνεφάνη τὸ ε ἐν τῷ ἐρειρέδαται· ἢ τὰ διὰ τοῦ ειδω ῥήματα, εἴτε δισύλλαβα εἴτε τρισύλλαβα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, εἴδω, φείδω, ἐρείδω, ὑπερείδω· ἐξ οὗ καὶ τὸ, ὑπερείδοντας τοὺς νεανίας: — πλὴν τοῦ μήδω τὸ βουλεύομαι, καὶ κήδω τὸ φροντίζω· καὶ πηδῶ περισπωμένως.

Ἐρείπω, καὶ ἐρείπια, σημαίνει τοὺς πεπτωκότας τόπους· καὶ λέγει ὁ Δίδυμος, ὅτι διὰ τοῦ ι ὤφειλε γράφεσθαι· ἐπειδὴ παρὰ τὸ ἐρίπνη ἐστὶν, ὅπερ σημαίνει τὴν μεγάλως περιπνεομένην· τὸ δὲ ἐρίπνη, διὰ τοῦ ι, παρὰ τὴν ἐρι ἐπίτασιν. ὁ δὲ Φιλόξενος λέγει, ὅτι διὰ διφθόγγου γράφεται, τῆς παραδόσεως οὕτως ἐχούσης· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔρα ἡ γῆ, γέγονεν ἐρέπτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἐρείπω. σημαίνει δὲ καὶ ἐνέργειαν καὶ πάθος, τὸ καταβάλλω καὶ τὸ πίπτω. ἐρείπω καὶ ἐρείπτω, τὸ εἰς γῆν βάλλω· ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς, διὰ τῆς ει διφθόγγου· οἱ δὲ ποιηταὶ, διὰ τοῦ ι· οἷον, Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων: — καὶ, Ἤριπε δ' ἀμφοτέροισιν ἐπιῤῥηδὲς κεράεσσιν, ἀντὶ τοῦ περιῤῥαγεὶς.

* Ἐρημία, ἡ τῶν ἐνοικούντων μονωθεῖσα χώρα· παρὰ τὸ ἔρα, ἡ γῆ.

Ἐρηρώτηκα] ἐρωτήσω, ἠρώτηκα, ὁ κοινὸς παρακείμενος· ἐρηρότηκα, ὁ Ἀττικός.

Ἐρηρέδαται] Ἰλιάδος ψ', Λᾶε δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται: — ἐρηρεισμένοι εἰσὶν ἐν τῇ γῇ, προσπελάζονται. ἀπὸ τοῦ ἐρείδω ἐρείσω ἤρεικα, ἤρεισμαι, ἤρεισται· καὶ Ἀττικῶς, ἐρηρέδαται, τῆς γ' συλλαβῆς συσταλείσης. ζήτει. ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἔστιν ἐρήρεικα· καὶ οὐ συστέλλει, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἀπὸ τοῦ ἐρίζω.

Ἐρήρειστο, ἥρμοστο καὶ ἐπέπηκτο. Φυλάσσει δὲ τὴν ει δίφθογγον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐρήρισται, ὅπερ σημαίνει τὸ φιλονεικῶ. ἔστι δὲ ὅτε καὶ οἱ Δωριεῖς φυλάττουσι τὴν φύσει μακρὰν· οἷον ὁρῶ, ὁρήσω, ὤρηκα· καὶ ὁρώρηκα ὁ Ἀττικός· καὶ φυλάσσεται παρὰ Δωριεῦσιν ἡ μακρά. ὁμοίως δὲ καὶ ἀκήκοα ἐν αὐτοῖς. ἠνίκα δὲ ἔχει τὴν ει δίφθογγον τὸ θέμα, ἢ τὴν ευ, ἐν τοῖς Ἀττικοῖς παρακειμένοις ἀποβάλλεται τὸ ε· αἱ δὲ ἔχουσαι τὴν ου, τὸ ὑποτακτικὸν ἀποβάλλουσιν· οἷον ἀκούω, ἀκήκοα. καὶ ἡ οἱ δίφθογγος τὸ ὑποτακτικὸν ι ἀποβάλλει· οἷον ἑτοιμάζω, ἑτοιμάσω, ἡτοίμακα καὶ ἑτητόμακα.

Ἐρήρειδα] ἀπὸ τοῦ ἐρείδω, ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἐρήρειδα· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρίζω, ἐρήριδα.

Ἐρητύσειέ τε θυμόν: — ἐπίσχῃ καὶ παύσῃ τὴν ὀργήν. ἐκ τοῦ εἰρκτὴ γέγονεν εἰρητύω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐρητύω· ὁ μέλλων, ἐρητύσω· ὁ παρακείμενος, ἠρήτυκα· ὁ παθητικὸς, ἠρήτυμαι· ὁ ἀόριστος, ἐρητύθην· ἐρήτυθεν οἱ Βοιωτοὶ, ἐπὶ τοῦ ἔχοντος τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον· — ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας: — ἀντὶ τοῦ κατεῖχον ἕκαστος τὰς ἑαυτῶν καθέδρας.

Ἔρημος, ἀπὸ τοῦ ἤρεμος κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων· ἢ παρὰ τὸ ἔραν μόνην ἔχειν. τοῦτο παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς προπαροξύνεται· παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ προπερισπᾶται, Ἰλιάδος κ', Ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι: — ἀντὶ τοῦ ἠρημωμένον, μονήρη. ἔρημον ἐμβλέπειν, ἀκίνητον καὶ ναθρόν. οἷον ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν· Ἀριστοφάνης Πολυείδῳ.

Ἐριβώλακι, μεγαλοβώλῳ, εὐγείῳ. παρὰ τὸν βῶλον, βῶλαξ· καὶ μετὰ τοῦ ἐρι, ἐριβῶλαξ.

Ἐριβρεμέτης, μέγα βροντῶν· παρὰ τὸ ἐρι ἐπιτατικὸν καὶ τὸ βρέμω.

Ἐρίγδουπος, μεγάλους ψόφους ποιῶν διὰ τῶν βροντῶν. ἐκ τοῦ δουπῶ ἐρίδουπος καὶ ἐρίγδουπος.

Ἐριδαίνω] ἐκ τοῦ ἔρις, ἐρίδω καὶ ἐριδαίνω.

Ἐριδμαίνοντες, ἐρεθίζοντες, Ἰλιάδος π'· παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω· διὰ λόγων γὰρ γίνεται ἡ φιλονεικία. ἐρίζειν κυρίως, τὸ ἐπὶ ψυχῆς διαφθείρεσθαι· ἀπὸ τῆς ἔρας, ἐρίσαι, τὸ περὶ ἴσης γῆς φιλονεικεῖν. ἐκ τοῦ ἔρις ἐρίζω καὶ ἐρίδω.

Ἐρίηρ, εὐάρμοστος. παρὰ τὸ ἐρι ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. παρὰ τὸ ἄγαν ἀρηρέναι, ὁ Φίλος, ἢ παρὰ τὸ ἤρα, ὃ σημαίνει τὴν χάριν. Ἰλιάδος γ', — ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας: — ἄγαν εὐαρμόστους καὶ ἐπεράστους τουτέστι φίλους συναθροίσας σαυτῷ ὁμοίους, ἅρπαγας, καὶ πλεονέκτας, καὶ μοιχούς.

Ἔριθος, σημαίνει τὸν ἐργάτην καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐργαζομένην τὰ ἔρια· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐργάτου, παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ι. ἢ παρὰ τὸ ἔρις καὶ τὸ θής, ὃ σημαίνει τὸν μισθωτόν. ἐπὶ δὲ τῆς γυναικὸς, ἀπὸ τοῦ ἔριον γέγονεν ἔριθος. κυρίως δὲ ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος ἐργάτης ἐπὶ μισθῷ.

* Ἐριθηλής, λίαν θάλλων· ἐρι γὰρ λίαν σημαίνει.

Ἐριθεύς, εἶδος ὀρνέου. παρὰ τὸ ἔριθος ἐριθεύς.

Ἐριθηλὴς, καὶ ἡ ἐριθηλής. Ἰλιάδος ε', — ἀλωάων ἐριθηλέων: — τῶν ἀμπελοφύτων χωρίων, ἢ δενδροφύτων, τῶν μεγάλως θαλλουσῶν, αὐξομένων. ἔνιοι δὲ κήπων, ἀρούρων.

Ἐρικυδέα, μέγα ἔνδοξον. παρὰ τὸ κῦδος, ἐρικυδὴς ἐρικυδέος.

Ἐρινεὸς, ἀγρία συκῆ. ἐκ τοῦ ἐρίζω, ἐρινός, καὶ ἐρινεός· ἐριστικὸν γάρ ἐστι τὸ δένδρον· ἀνέρχεται γὰρ καὶ εἰς τοίχους καὶ εἰς ἕκαστον τόπον.

Ἐρινεὸν σῦκον, ἀπὸ Ἐρινεοῦ τῆς Θετταλίας, ὅπου πρῶτον ὤφθη.

Ἐρινύειν, κατὰ Ἀρκάδας τὸ ὀργίζεσθαι. 374

Ἐρινύες, θεαὶ τιμωροὶ τῶν πατρικῶν ἀσεβημάτων, ἤγουν τῶν εἰς τοὺς γονεῖς ἁμαρτημάτων· παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ ναίειν, ὅ ἐστιν οἰκεῖν ἐν τῇ γῇ. ἢ ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀνερχομένη, ἐρανὺς, καὶ ἐρινύς· καταχθονία γὰρ ἡ δαίμων. ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ἀνύειν, οἱονεὶ ἀρανύς τις οὖσα καὶ ἐρινύς, ἡ τὰς ἀρὰς ἢ τὰ αἴσια ἀνύουσα καὶ ἐκτελοῦσα. ἢ παρὰ τὸ ἐρι καὶ τὸ ἀνύειν, ἡ μεγάλως ἀνύουσα. ἢ παρὰ τὸ ἐλινύειν τὸ ἡσυχάζειν, γέγονεν ἐλινὺς καὶ ἐρινύς, ἡ ἡσυχάζουσα, κατὰ ἀντίφρασιν, τουτέστιν ἡ μὴ ἡσυχάζουσα.

Ἔριον, καὶ εἶρος, ὁ πόκος· παρὰ τὸ ἔρρω τὸ μοχθῶ καὶ φθείρω· περὶ ὃ ἐταλαιπώρουν ἐργαζόμεναι αὐτό· ἢ ὅτι τῷ ἔαρι κείρεται τὰ πρόβατα.

Ἔρι, ἐπίῤῥημα· παρὰ τὴν περί, ὃ σημαίνει τὸ περισσῶς· οἷον, — περί μέν σε τίω: — ἢ παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν· αὕτη γάρ ἐστι μεγίστη πάντων τῶν ζώντων.

Ἐριούνιος, χθόνιος, ἀγαθός, πολυωφελής, κλέπτης, μέγας. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἑρμοῦ. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἁπλούστερον. παρὰ τὴν ἐρι ἐπίτασιν καὶ τὴν ὄνησιν, ἐριόνιος, ὁ μέγα ὠφελῶν· ὠφελιμώτατος γὰρ ὁ Ἑρμῆς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. ἢ ἀπὸ τῆς ἐρευνήσεως· καὶ γὰρ ὁ τὴν Φορωνίδα γράφων φησίν, Ἑρμείαν δὲ πατὴρ Ἐριούνιον ὠνόμασ' αὐτόν· Πάντας γὰρ μάκαράς τε θεοὺς, θνητούς τ' ἀνθρώπους, Κέρδεσι κλεπτοσύναις τ' ἐξαίνυτο τεχνηέσσαις.

Ἐρήρες ἑταῖροι, εὐάρμοστοι· παρὰ τὸ ἐρι καὶ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω.

Ἐρίπναι, οἱ συριγγώδεις τόποι καὶ παρατεταμένοι· ἢ ἀπεῤῥωγυῖαι πέτραι, δι' ὧν μεγάλαι πνοαὶ εἰςδύνουσιν, ἐρίπνοαι. ἐρίπναι, διὰ τοῦ ι· ἀπὸ τοῦ β' ἀορίστου. ἐρείπω, ἤριπον· καὶ ἐριπώσας, τὸ καταβαλών.

Ἐρίπνη, ἡ ἄκρα τοῦ ὄρους· ἢ σπήλαιον. ἔστι δὲ καὶ ὄρος Ἀρκαδίας· καὶ τὸ ἀποσίτισμα· παρὰ τὸ ἐρίπτειν τὸ πεσεῖν, ἐρίπη τίς οὖσα, τὸ ἀπόκλιμα καὶ πτῶμα τοῦ ὄρους. καὶ γὰρ ἀχμοὶ καλοῦνται τὰ ῥήγματα τῶν ὀρῶν ἢ τῶν τόπων· ἀφ' οὗ ῥήγνυταί τι. ἢ πάνυ πνεομένη, ἐριπνόη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρέφω ἐρέψω τὸ καλύπτω· [ἢ ἐρέπτω] σκέπουσι γὰρ καὶ καλύπτουσι καὶ σκιάζουσι τὰ ἀκρωτήρια.

Ἔρις, σημαίνει δύο· παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, ἢ διὰ λόγου φιλονεικία· ἢ παρὰ τὸ Ἄρης, ἔρις, ὡς βάλλω βέλος, καὶ σάλος σέλας, τὸ ἀεικίνητον πῦρ. ἢ ἐκ τοῦ ἐρίζω τὸ φιλονεικῶ, ἐρίσω, ἔρις. τὴν σωματοειδῆ καὶ πολεμικὴν θεόν· ὡς τὸ, Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν: — καὶ, — Ἔρις ἄμοτον μεμανῖα: — σημαίνει καὶ τὴν φιλονεικίαν, ὡς τὸ, — Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο: — καὶ, Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε μάχαι τε.

Ἐρίσχηλος, ὁ λοίδορος· ἀπὸ τοῦ ἐρίζειν διὰ τῶν χειλέων· ἢ ἐρίχελός τις ὤν, παρὰ τὴν ἔριν καὶ τὴν λέσχην, ὁ ἐξ ἔριδος λεσχαίνων. Παρθένιος ἐν Ἡρακλεῖ, ἐρισχήλοισι κορυνέαις: — καὶ ἐρισχηλεῖν, τὸ εἰς ἔριν προκαλεῖσθαι.

Ἐρίτιμος, ὁ μεγαλότιμος, ὁ ἔνδοξος. Ἰλιάδος β', Αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον: — μέγα ἔντιμον. καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ τῇ ἐριτίμῳ, ὑψώσεως κανόνι: — παρὰ τὸ ἐρι τὸ ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ τιμή. τὸ δὲ ἐρι, παρὰ τὸ περί, ἀποβολῇ τοῦ π· σημαίνει τὸ περισσῶς. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐρὶ συντιθέμενον, ἢ μακροσύλλαβον ἐπιφέρεται, οἷον ἐρίτιμος· ἢ διπλοῦν, οἷον ἐρίζηλος. διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐριδύνιος, ἐπλεόνασε τὸ υ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀρι μορίου.

Ἐρίφος, ὁ μικρὸς αἶξ, ἢ ἡ μικρὰ αἶξ· παρὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ φῶ τὸ φαίνω, ἐαρίφος καὶ ἐρίφος κατὰ συγκοπήν, ὁ ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος, ἤγουν ὁ πρώϊμος. ὁ γοῦν ἐν τῷ χειμῶνι τεχθεὶς, χίμαρος.

Ἐριώλη, ἡ πνοὴ· παρὰ τὸ ἐρὶ καὶ τὸ ἄω τὸ πνέω, ἡ μεγάλως πνέουσα.

Ἕρκος, τεῖχος, ἀσφάλεια. παρὰ τὸ ἐρύκω τὸ κατέχω καὶ κωλύω καὶ ἀσφαλίζομαι, γίνεται ἕρυκος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἕρκος. σημαίνει δ' τὴν ἀσφάλειαν, ὡς τὸ, Ἕρκος Ἀχαιοῖσι τέλεται: — καὶ, Ἕρκος ἔμεν πολέμοιο: — καὶ, Ἕρκος ἔμεν βελέων: — καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ τείχους, ὡς τὸ, Αἱμασιὰς λέξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος: — καὶ τὸ φράγμα τῶν ὀδόντων, ὡς τὸ, — ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων: — σημαίνει καὶ τὰ δίκτυα, ὡς τὸ, — ὅτε δὴ παρὰ λίνου Ἕρκεϊ ἐνιπλήξωσιν: — ἐρύκεά τινα ὄντα, ἀπὸ τοῦ ἐρύκειν. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴργω, ὃ καὶ ἐέργω λέγεται.

Ἕρκιος Ζεὺς, ᾧ βωμοὶ ἐντὸς ἕρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἵδρυνται. τὸν γὰρ περίβολον ἕρκος ἔλεγον. καὶ, Ἑρκίου Διός. ἕρκος Ἀθηναῖοι τὸν οἶκον ἐκάλουν. τὸν οὖν φύλακα τοῦ οἴκου ἱδρυσάμενοι, Ἕρκιον Δία καλοῦσιν.

Ἑρκίον, περίφραγμα, τειχίον. παροξύνεται· τὰ ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενα ὑποκοριστικὰ παροξύνεται, τυρὸς, τυρίον· τεῖχος, τειχίον· ὠτός, ὠτίον. τὰ δὲ ἀπὸ βραχείας, οὐκέτι· ῥάκος, ῥάκιον· φάκος, φάκιον. σεσημείωται τὸ ἴχνιον, μὴ ποιοῦν μακρὰν τὴν ἀρχὴν, ὡς ὑγρὸν σύμφωνον ἔχον.

Ἑρκύνιος δρυμὸς, ὁ τῆς Ἰταλίας ἐνδοτάτω, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος ἐν δ' Ἀργοναυτικῶν, σκοπέλου καθ' Ἑρκυνίου ἴσχουσε: — καὶ Παρθένιος, Ἀλλ' ὅτ' ἀφ' ἑσπερίης Ἑρκυνίδος ὤρετο γαίης: — διὰ τὸ εὑρεῖν ἐν αὐτῷ χοῖρον ὑπὸ κυνὸς ἐσθιόμενον. ὅθεν τὸν μὲν δρυμὸν, ἕρκος φασί· τὸν δὲ κύνα, κύνον· καὶ ἐν συνθέσει, ἕρκυνος καὶ ἐρκύνιος.

Ἕρκτωρ, ὁ πρακτικός. Ἀντίμαχος, — τῶν μεγάλων ἕρκτορες εἰσὶ κακῶν: — παρὰ τὸ ἕρξω ἕρκτωρ, ὡς ἔγω ἄπτωρ, καὶ ἔχω ἕκτωρ.

Ἕρμα, εἰ μὲν δασύνεται, σημαίνει ἐρείσματα, στηρίγματα, βαστάγματα· οἷον, — ὑπὸ δ' ἥρεον ἕρματα νηῶν, Ἰλιάδος β'. εἰ δὲ ψιλοῦται, σημαίνει τὰ ἐνώτια· οἷον, Ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἦκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι μακρὰ τανύσας: — ἀμφότερα ἀπὸ τοῦ εἴρω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἁρμόζω, εἕρμα καὶ ἕρμα, ὡς κείρω κέρμα. ἢ παρὰ τὸ ἐνῆρθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρυμα, κατὰ συγκοπήν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρεισμα, συγκοπῇ.

Ἑρμαφρόδιτος] ἢ τὸν ἀμφότερα ἔχοντα μόρια, ἀῤῥένων καὶ θηλειῶν· ἢ τὸν αἰσχρὰ καὶ ποιοῦντα καὶ πράττοντα.

Ἕρματα, τὰ πετρώδη τῆς θαλάσσης μέρη καὶ ὕφαλα· παρὰ τὸ εἶναι ἐρύματα καὶ κωλύματα τοῦ πρόσω πλεῖν.

Ἑρμαῖον, τὸν σορὸν τῶν λίθων, καὶ συνόλως τοὺς ἐνοδίους λίθους. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Ξάνθος, ὅτι ἀποκτείναντος Ἑρμοῦ τὸν Ἄργον, καὶ δίκαιον εἰςπραττομένου καὶ ὑπέχοντος ἐν τοῖς θεοῖς διὰ τὸ πρῶτον ἅψασθαι, τοὺς λοιποὺς ἀφοσιουμένους τὸ ἄγος, καὶ ἀπολύοντας τοῦ φόνου, προςβάλλειν αὐτῷ τὴν ψῆφον· ὅθεν διαμένειν ἔτι καὶ νῦν. Ἰλιάδος π', — ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν: — Ἑρμῆς κατὰ Διὸς κέλευσιν ἀνελὼν Ἄργον τὸν Ἰοῦς φύλακα, ἤχθη ὑπὸ δίκην, Ἥρας αὐτὸν καὶ τῶν ἄλλων θεῶν εἰς κρίσιν ἀγόντων. κρίνοντας δὲ τοὺς θεοὺς, εὐλαβεῖσθαι μὲν Δία, διὰ τὸ ὑπόδικον γενέσθαι τὸν Ἑρμῆν· ἅμα δὲ ἀφοσιωσαμένους ἣν εἶχον ὀργὴν, προςβαλεῖν αὐτῷ τὰς ψήφους· καὶ οὕτως ἐπισωρευθῆναι πλῆθος πολύ. διὰ τοῦτο λέγεται σωροὺς ποιεῖν λίθων· καὶ τούτους καλεῖν Ἑρμαίους λόφους.

Ἕρμαιον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος· ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ἔθει λεγομένου Κοινὸς Ἑρμῆς, ἐπὶ τῶν εὑρισκόντων τί, οἷον κοινὸν τὸ εὕρημα. παρὰ τὸ οὖν Ἑρμῆς ἕρμαιος· καὶ ἕρμαιον, τὸ οὐδέτερον.

Ἑρμῆς] παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω, Ἐρέας καὶ Ἑρμέας καὶ Ἑρμείας. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἔστι καὶ Ἑρμείας ὄνομα κύριον, ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπρατος· οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην, καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ Φιλοσόφῳ. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὴν ὀρθογραφίαν αὐτοῦ, διὰ τοῦ ι γράφεται, ὡς παρ' Ἀριστοτέλει, Εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος ὁ Ἑρμίας.

Ἑρμῆς, ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ λέγω ἢ τὸ ἁρμόζω· ὅθεν ἕρματα, διὰ τὸ ἕρυμα ἡμῶν εἶναι, καὶ ὀχύρωμα τοῦ βίου· μέγιστον γὰρ τῷ βίῳ λόγος εὑρέθη. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω Ἑρμῆς, ὁ τοῦ λόγου ἔφορος· ἢ ὅτι μέγιστον ἐστὶν ἕρμα τῶν περὶ τὸν βίον· ὅθεν καὶ τὰ ἀπὸ τύχης ἀγαθὰ καὶ κέρδη, Ἕρμαια.

Ἑρμῆς στροφαῖος, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἱδρυμένος· ἀπὸ τοῦ στροφαίου τῆς θύρας.

Ἑρμίς, δικατάληκτόν ἐστι, καὶ σημαίνει τοῦ κραβάτου τὸν πόδα. Ὅμηρος, Ἑρμῖν' ἀσκήσας: — παρὰ τὸ εἴρω τὸ ἁρμόζω, ὁ ἐνειρόμενος καὶ ἁρμόζων τῇ κλίνῃ. ἢ παρὰ τὸ ἕρμα εἶναι τοῦ παντὸς, ὅ ἐστιν ἔρεισμα. ἢ παρὰ τὸ ἐνείρεσθαι. ἢ παρὰ τὸν Ἑρμῆν. Ἑρμίς, ὁ κλινόπους· ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἔγλυφον ἀγάλματα Ἑρμοῦ, ὡς ἐφόρου ὕπνου καὶ ὀνείρων. καὶ Φιλοξένης, χάρισιν.

Ἑρμιόνη ἡ θυγάτηρ Μενελάου καὶ Ἑλένης. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως, Ἑρμιόνην Ἀσίην τε: — παρὰ τὸ εἴρω τὸ ἁρμόζω, ἀφ' οὗ Ἑρμῆς, Ἑρμίων· καὶ παράγωγον, Ἑρμιόνη.

Ἑρμηνεὺς, παρὰ τὸ Ἑρμῆς.

Ἑρμώνεια, προσωπεῖα οὕτω καλούμενα ποιὰ, ἀπὸ Ἑρμῶνος τοῦ πρῶτον εἰκονίσαντος, ὡς ἡ Θηρίκλειος κύλιξ, καὶ Ἱφικράτις τὸ ὑπόδημα.

Ἕρνος, φυτὸν κλάδου· τὸ ἐκ τῆς ἔρας γινόμενον.

Ἑρξίας, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ῥέζω ῥέξω, ῥεξίας· ὑπερβιβασμῷ, ἐρξίας, ὁ πρακτικός· ὁμοίως τῷ ἐρέπτης, ἕρκτης.

Ἑρπετόν, ζῶον χερσαῖον· παρὰ τὸ ἑρείπειν τὸ κατατίπτειν, τὸ μὴ ὀρθὸν περιπατοῦν. καὶ ψιλοῦσι τινὲς τὸ ὄνομα. κυρίως γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν συρογάστρων ζώων· παρὰ τὸ ἕρπω ἑρπετόν, ὡς κόπτω, κοπετός. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ πέτειν. κυρίως δὲ τὰ ἄποδα εἴρηται ἑρπετὰ, ἀπὸ τοῦ πίπτειν ἐν τῇ ἔρᾳ· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ τετράποδα. ἑρπῶ, ἑρπήσω, ἑρπητὸν, καὶ ἑρπετόν.

Ἑρπὴν, ὄνομα πάθους. παρὰ τὸ ἕρπω, ἑρπήν. ἔστι δὲ πάθος χαλεπόν· ἀπὸ τοῦ ἕρπειν καθ' ὅλου τοῦ σώματος. ἐπιπλατύνεται γὰρ τῷ σώματι, οὐκ εἰς ὄγκον, ἀλλ' εἰς πλάτος καὶ μῆκος. λέγεται δὲ καὶ ἑρπήνη, ὡς εὗρον εἰς τὸ λεξικόν.

Ἑρπηστικὸς] ἐκ τοῦ ἕρπω γίνεται περισπώμενον ἑρπῶ, ἑρπήσω· ἐξ αὐτοῦ, ἑρπητικός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ὡς χηρώσω χηρωστής, καὶ χηρωστής.

Ἕρπυλλος, παρὰ τὸ ἕρπειν ἐν τῷ αὔξεσθαι.

Ἐρράδαται] ἀπὸ τοῦ ῥάζω ῥάσω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἔρρασμαι ἔρρασται· καὶ Ἰωνικῶς, ἐρράδαται.

Ἐρρέθην] ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ῥήσω, ἔρρηκα ἔρρημαι, ἐρρέθην· ἢ ἐρρήθην, καὶ τροπῇ ἐρρέθην. τὸ δὲ ῥῶ σημαίνει τὸ λέγω.

Ἐρρέντι, παρὰ Ἀλκαίῳ· ἀπὸ τοῦ ἔρρω, ἢ ἐρρῶ περισπωμένου· ἢ μετοχὴ, ἐρρεὶς ἐρρέντος· καὶ ὡς παρὰ τὸ ἐθέλοντος, ἐθελοντί, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐρρέντος ἐρρεντί.

Ἐρηνοβοσκός, ὁ προβατοβοσκός· ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλῆς.

Ἐρρίγησιν] ἀπὸ τοῦ ῥίγῶ, ῥιγήσω, ἐρρίγηκα· ὁ μέσος, ἔρριγα· καὶ κατὰ μετάπλασμὸν, ἐρρίγω· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐρρίγω· τὸ δεύτερον, ἐρρίγῃς· τὸ τρίτον, ἐρρίγησιν, ἀντὶ τοῦ εὐλαβηθῇ, φοβηθῇ.

Ἐρρωπίζομεν, εὔμικτα καὶ συμπεφορημένα ἐποιοῦμεν· ῥῶπος γὰρ ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος.

Ἔρρω σημαίνει τὸ φθείρω· ἐξ οὗ, Ἔρρε κακὴ γλήνη: — καὶ, Ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον: — ἀντὶ τοῦ φθείρου. καὶ, — ἐνθάδ' ἔρρων: — ἀντὶ τοῦ ἐπὶ φθορᾷ παραγενόμενος· μετοχή. παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθείρω, μετὰ τοῦ ἐρι ἐν συγκοπῇ ἔρρω, ὡς τὸ ἐριθυρίς, ἡ μεγάλη θυρίς, καὶ ἐρθυρίς. τινὲς δὲ παρὰ τὸ φθέρσω Αἰολικῶς, κατὰ ἀποβολὴν τῶν δύω συμφώνων, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ.

Ἔρσαι, αἱ ἐν ἔαρι γεννηθεῖσαι· ἢ αἱ ἀπαλαὶ, καὶ τελείως νέαι, μεταφορικῶς, ὡς Ἀριστόνικος ἐν σημείοις. ἔρση γὰρ ἐστὶν ἡ δρόσος. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι, τοὺς σκύμνους τῶν λεόντων, δρόσους κέκληκε, μεταφράζων τοῦτο. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα σημαῖνον τὸ πνίγω· ὡς τὸ, Ὃν ῥά τ' ἔνευλος ἀποέρσει: — γίνεται δὲ παρὰ τὸ εἴρω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ἔρσω. ἀπὸ τοῦ εἴρειν καὶ ἐπέχειν τὴν ἀναπνοήν. ὅθεν καὶ εἴρκτη, παρὰ τὸ ἕρκος· καὶ ἐρχθέντα, ἀντὶ τοῦ ἐν ὕδατι ἀποκτιγέντα. ψιλοῦται. παρὰ τὸ εἴργω, ὁ παρακείμενος, εἶρχα, εἶργμαι, εἴρχθην· ἢ μετοχὴ, ἐρχθεὶς ἐρχθέντος· Ἀττικῶς δὲ δασύνεται.

Ἔρχαται] ἀπὸ τοῦ εἴργω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, εἶργμαι· τὸ τρίτον, εἶρκται· καὶ Ἰωνικῶς εἴρχαται, καὶ ἔρχαται. ὡσαύτως καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος εἶρκτο· καὶ Ἰωνικῶς, ἔρχατο.

Ἕρση, ὁ δρόσος, νοτία, ὁμίχλη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐέρση. παρὰ τὸ ἄρδω ἄρσω, ἄρση, καὶ ἕρση· ποτίζεται γὰρ ὑπ' αὐτῆς πάντα τὰ φυτὰ, καὶ παταρδεται. ἢ παρὰ τὸ ἔραζε σεύεσθαι· ἢ παρὰ τὸ τὴν ἔραν δεύειν.

Ἑρσήεις, ὁ δροσώδης· ἐκ τῆς ἕρσης· ἢ ὁ ἐν ὕδατι πεπνιγμένος. 378

Ἐρύω] ὥσπερ γέγονεν τὸ ἀρτύω ἐκ τοῦ ἀρτῶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ, καὶ ἀπὸ τοῦ μνῶ μνύω καὶ μηνύω πλεονασμῷ τοῦ η, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ῥῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἰσχύω, ἐπενθέσει τοῦ υ, ῥύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐρύω· οἷον, δυνάμει ἐλκύω. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω, ἐρύω. ὁ μέλλων, ἐρύσω· ἐρυσάμην, ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος· ἢ μετοχὴ, ἐρυσάμενος· καὶ ποιητικῶς διὰ δύο σσ· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔρυμαι, ἔρυσαι, ἔρυται· καὶ Ἰωνικῶς, ἐρύαται· ἢ ἐρύω· καὶ ὁ παρατατικὸς, εἴρυον· ὁ παρακείμενος, εἴρυκα· ὁ παθητικὸς, εἴρυμαι· καὶ Ἰωνικὸν πληθυντικὸν, εἰρύαται· ἢ παρὰ τὸ εἴρυμι, τὸ παθητικὸν εἴρυμαι εἴρυται· καὶ Ἀττικῶς, εἰρύαται.

Ἔρυτο, ἐφύλαξεν, ἐβοήθησεν· ἀπὸ τοῦ εἰρύμην εἴρυτο.

Ἔρυκε, κατεῖχεν, ἐκώλυεν.

Ἔρυξαν, κατέσχον, ἐκώλυσαν. ἐρύκω, ἐρύξω, ἔρυξα· παρὰ τὸ ἕρκος ἐρκύω· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, ἐρύκω. ἀπὸ τοῦ ἔρα ἡ γῆ, γίνεται ἐράκω, καὶ ἐρύκω, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς υ. ἢ παρὰ τὸ εἴργω τὸ κωλύω ἐργύκω. κυρίως γὰρ ἐρύκειν τὸ ἐν τῇ γῇ κατέχειν· καὶ ἀπερύκειν, κατέχειν, κωλύειν, κρατεῖν.

Ἔρυμα χροὸς, φύλαγμα καὶ ἀσφάλισμα τοῦ σώματος· παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ παρὰ τὸ ῥύω τὸ φυλάσσω, ὡς λύω λῦμα, καὶ θύω θῦμα, καὶ εἰλύω εἴλυμα· Εἴ τί μοι εἴλυμα σπείρων ἔχες.

Ἐρύμας Ἐρύμαντος, ὄνομα ἥρωος· παρὰ τὸ ἐρύω, ἔρυμα καὶ Ἐρύμας. τὸ δὲ ἐρύω, καὶ εἰρύω φησὶν ὁ ποιητής, — εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς.

Ἐρυμνώσας, ἰσχυροποιήσας, πυκνώσας, ἀσφαλισάμενος. παρὰ τὸ ἔρυμα, ὃ σημαίνει τὴν ἀσφάλειαν, ἐρυμνῶ, πλεονασμῷ τοῦ ν.

Ἐρυμνὴ, ἰσχυρά, ὑψηλή· παρὰ τὸ ἐρυμνόν· ἐρύματος τάξιν ἐπέχουσα.

Ἐρυσίπτολις, ἡ ἐρύουσα καὶ ἀνθέλκουσα ἐν ταῖς μάχαις τὰς πόλεις· ὡς ἐρυσάρματας ἵππους, τοὺς ἕλκοντας τὰ ἅρματα. ἢ παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὰς πόλεις· ἄμεινον δὲ οὕτως· ὅθεν καὶ Πολιοῦχος· καὶ εἰρύσθαι, τὸ φυλάσσειν. Ἰλιάδος ζ', Πότνι' Ἀθηναίη ἐρυσίπτολι: — Φυλάσσουσα τὴν πόλιν.

Ἐρυσιτέλας, πάθος πλανώμενον καὶ σῆπον· παρὰ τὸ ἐρύεσθαι ἐπὶ τὸ πέλας, ὅ ἐστιν ἕλκεσθαι καὶ ἐπιῤῥεῖν τοῖς πλησίον ἐπινεμόμενον.

Ἐρυσίβη, πόλις Σικελίας· ἀπὸ τοῦ Ἔρυκος υἱοῦ Ἀφροδίτης.

Ἐρυσίβη, τὸ ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς πάχνης ἐπιγινόμενον φθαρτικὸν τῶν καρπῶν· ἢ τὴν τοῖς στάχυσιν ἐπανθοῦσαν ὠχρίαν καὶ συγκλονοῦσαν τοὺς καρπούς· ἣν τινὲς ἐκθαλίδα καλοῦσιν· ἀερυγίη τις οὖσα, ἡ ἐκ τοῦ ἀέρος γινομένη. ἢ παρὰ τὸ ἐρύειν καὶ γίνεσθαι, ἡ ἐπισκοτωμένη νόσος τῶν καρπῶν. παρὰ τὸ ἐρύω τὸ κωλύω, καὶ τὸ βῶ τὸ τρέφω, ἡ κωλύουσα τρέφεσθαι τοὺς καρπούς. σημαίνει δὲ τὴν πάχνην τὴν γινομένην ἐν δυσαερίᾳ καὶ φθείρουσαν τοὺς καρπούς.

Ἐρυσίβη] τὸ σι, ι. διατί; τὰ ἀπὸ μελλόντων συντιθέμενα, τῷ ἰ παραλήγεται· στήσω, στησίχορος· ἐρύσω, ἐρυσίβη, ὅ ἐστιν (ὥς τινες) ζῶον μακρόν.

579 Ἔρυξ, πόλις Σικελίας ἀρσενικῶς. τὸ ἐθνικὸν, Ἐρυκῖνος· τὸ θηλυκὸν, Ἐρυκίνη. ἔστι δὲ καὶ Ἐρύκη πόλις, καὶ Ἐρυκαῖος.

Ἐρυθρόν] παρὰ τὸ ἐρύω ἐρύσω, ἐρυτρόν καὶ ἐρυθρόν. λέγεται δὲ τὸ ἐρύον καὶ κωλύον. ἢ παρὰ τὸ ἐρεύθω τὸ βάπτω, ἐρευθόν καὶ ἐρυθρόν.

Ἐρυθρὰ θάλασσα, ἀπὸ Ἐρυθροῦ βασιλέως, πεσόντος ἐκεῖ καὶ πνιγέντος· ἢ ἀπὸ τῶν παρακειμένων ὀρέων ἐρυθρῶν, ἅ εἰσιν ἐρυθρὰ δεινῶς καὶ πορφυρᾶ· καὶ ἐπὴν βάλῃ ὁ ἥλιος αὐτοῖς τὴν αὐγὴν, καταπέμπει εἰς τὴν θάλασσαν σκιὰν ἐρυθράν. καὶ ὄμβρῳ δὲ κατακλυσθέντων τῶν ὀρέων, οὕτω γίνεται ἡ θάλασσα τὴν χρόαν.

Ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀπὸ Ἐρυθραίου τινὸς βασιλέως. ἀποθανόντος γὰρ αὐτοῦ, ἔῤῥιψαν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐπιγράψαντες τῷ τάφῳ, Ἐνθάδε τάφος ἁλὸς παμμεδέοντος Ἐρυθροῦ.

Ἐρύθεια, νῆσος ἐν τῷ Ὠκεανῷ· ὁ νησιώτης, Ἐρυθεύς, ὡς Μαντινεύς· ἢ Ἐρυθείτης, ὡς Ζελείτης.

Ἐρυθαίνω, φοινίσσω, μολύνω.

Ἐρύγμηλος] τὰ διὰ τοῦ ηλος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προσηγορικὰ ἢ κύρια, προπαροξύνονται· οἷον κάμηλος, φάσηλος· τὰ μέντοι ἐπίθετα ὀξύνονται, ὅτι ἔχει παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ· οἷον, σιγηλός, ὑψηλός. μὴ οὕτω δὲ ἔχοντα βαρύνεται, βέβηλος, κίβδηλος, κάπηλος, ἐρύγμηλος. γέγονε παρὰ τὸ ἐρύγω, ἐρυγηλός τις ὤν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ· ὅθεν, Ἤρυγεν ἑλκόμενος: — ἢ παρὰ τὴν ἐρυγήν. ἐρυγμήλη δὲ, ἐπίθετον ῥαφανίου, ἴσως ἀπὸ τῆς ἐρυγῆς. Ταύρων ἐρυγμήλων.

Ἐροίη, ὡς περιπατοίη.

Ἑροτίς, ἡ ἑορτή. ὡς γὰρ παρὰ τὸ κάλπη γίνεται κάλπις· καὶ φήμη φῆμις· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἑορτὴ παρώνυμον ἑορτίς· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, ἑροτίς, ὡς αὐλή, αὐλίς. ἢ θυσία ἐστὶ, παρὰ τὸ ἐρᾶν αὐτῆς.

Ἔρος] Ἐξ ἔρον ἔντο: — ἔρον τὸν ἔρωτα οἱ Αἰολεῖς λέγουσιν. ὁ ἔρος τοῦ ἔρου τῷ ἔρῳ τὸν ἔρον Αἰολικῶς. λέγουσι δὲ τὸ μὲν ἔρος, ἐπὶ πάντων· τὸ δὲ ἔρως, ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης· ὅ ἐστιν ἀπίθανον. Πίνδαρος γοῦν, Καὶ γὰρ ἑταίροις ἑταίρων ἔκνιζεν ἔρως φρένας.

Ἔρως] Πλάτων ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ἕλω ἕλως· καὶ τροπῇ, ἔρως. ἴσως δὲ ὅτι ἕρρει πᾶς ὑπ' αὐτοῦ. ἢ παρὰ τὸ ἐλεῖν τὸν ἑλόντα. ἢ παρὰ τὸ εἴρειν τὸ δεσμεῖν, ὁ συνδέων ἡμᾶς πόθος. ἢ παρὰ τὸ ἐρεῖν τὰς ψυχὰς τῶν ἐρώντων τοῖς ἐρωμένοις, ὅ ἐστιν ἕπεσθαι· τυφλὸς γὰρ ὁ ἐρῶν περὶ τὸν ἐρώμενον. ἢ παρὰ τὸ ἐῤῥῶσθαι, ὁ ἰσχυρὸς, ὁ πάντων περιγινόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἄρης ἄρως καὶ ἔρως· Ἄρεως γὰρ μυθολογεῖται υἱός. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω· λάλοι γὰρ οἱ ἐρῶντες. ἢ παρὰ τὸ ὁρῶ τὸ βλέπω, ὁ διὰ τῆς αἰσθητικῆς ὁράσεως ἐγγινόμενος τοῖς ἀνθρώποις πόθος. ἔρος δὲ, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ.

Ἔρω] εἰ μὲν χωρὶς τοῦ ι, ἀποκοπή ἐστιν ἀπὸ τῆς ἔρωτος γενικῆς καὶ ἔρωτι δοτικῆς· εἰ δὲ μετὰ τοῦ ι, ὁ ἔρος τοῦ ἔρου, τῷ ἔρῳ.

Ἔρως, ὁ στέφανος (παρὰ Νικαεῦσιν) ἐκ πάντων ἀνθέων, τοῖς νέκυσι πωλούμενος· παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, ὁ ἐρανισμένος ἐκ γῆς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρῶ, ἐρανός, καὶ ἐρανγός, ὡς πείθω πιθανός, ἄγω ἀγανός, ὁ διὰ τοῦ ἤθους 580 ἐπαγόμενος.

Ἐρωτῶ] παρὰ τὴν ἔρωτος γενικὴν, γίνεται ἐρωτῶ· οἱ γὰρ ἐρωτῶντες ὃ εὔχονται μαθεῖν, τοῖς ἐρῶσιν ἐοίκασι. τὸ παθητικὸν, ἐρωτῶμαι· ἠρωτάομην ἠρωτώμην· τὸ εὐκτικὸν, ἐρωταοίμην ἐρωτῴμην, ἐρωτάοιτο ἐρωτῷτο.

Ἐρωδιός, ἐτυμολογεῖται διαφόρως· οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἔαρ, ὃ σημαίνει τὸ αἷμα, ὡς παρὰ Κυρηναίῳ, Αἷμα γὰρ λύχνου τὸ ἔλαιον· τὶ ἔλειξαν ἔαρ. γίνεται ἔωρ, ὡς τέκω τέκμωρ. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἔωρ καὶ τοῦ ἰδίειν τὸ ἰδροῦν, γίνεται ἐν ὑπερθέσει· ἐν γὰρ ταῖς μίξεσιν (ὥς φασιν) ὁ ἐρωδιὸς αἷμα ἱδροῖ. ἀντιλέγει δὲ Κλαύδιος ὁ Φιλόσοφος, ὅτι τὸ τέκμωρ οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ τέκμαρ, ἀλλὰ προϋπάρχει· ἀπὸ γὰρ τοῦ τέκω γίνεται τέκωρ καὶ τέκμωρ, πλεονασμῷ τοῦ μ. καὶ κακῶς λέγει τὸ ἔαρ ἔωρ γίνεσθαι· οὐδαμοῦ γὰρ εὕρηται ἔωρ. εἰ δὲ καὶ οὕτως ἐγίνετο, ἐωρίδιος εἶχεν εἶναι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐρωίδιος γέγονε κατὰ συναίρεσιν ἐρῳδιός. ἔτι δὲ λέγεται, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἕλους καὶ τὸ ἴδιον γίνεται ἑλῳδιός· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, ἑλῳδιός· καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ· πολλάκις γὰρ τρέπεται τὸ λ εἰς ρ· οἷον, θλῶ θλάσω καὶ θραύσω. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἔρωτος καὶ τοῦ ἴδιον, γίνεται ἐρωτίδιος· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ καὶ συναιρέσει, ἐρῳδιός· καὶ γὰρ (ὥς φασιν) ἀφροδίσιόν ἐστι τὸ ὄρνεον. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀφροδίσιον· ἀντιλέγει ὁ Κλαύδιος· ἀλλὰ τοὐναντίον τῆς Ἀθηνᾶς, ὥς φησιν ὁ ποιητής, Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο Παλλὰς Ἀθηναίη: — ἔστι δὲ εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, ὅτι πολλὰ εἰσιν ἐρωδιοῦ εἴδη. δύναται οὖν τὰ μὲν αὐτῶν, τῇ Ἀθηνᾷ ἀνακεῖσθαι· τὰ δὲ, τῇ Ἀφροδίτῃ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι ὥςπερ ἀπὸ τοῦ ἁρμόζω γίνεται ἁρμῳδιός, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ ῥοίζου γίνεται ῥοίδιος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, ἐρῳδιός· καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον. καὶ λέγουσι τινὲς, ὅτι ὤφειλε βαρύνεσθαι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιος πάντα βαρύνονται, παυρίδιος, μαλίδιος. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐξηκολούθησε τοῖς ἐπὶ ὀρνέων· τὰ γὰρ εἰς ος καθαρὰ τῷ ι παραληγόμενα ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, ἐπὶ ὀρνέων, ὀξύνονται, αἰγυπιός, χαραδριός, βομβυλιός· οὕτω καὶ ἐρῳδιός. λέγεται καὶ ῥωδιὸς παρὰ Ἱππώνακτι· Κνεφαῖος ἐλθὼν ῥωδιῷ κατηνλίσθην: — καὶ ὡς μὲν πρὸς τὴν συνήθειαν, ἔστιν ἀφαίρεσις· ὡς δὲ πρὸς τὸν σχηματισμὸν, ἐντελές. ἢ παρὰ τὸ ἕλος ἑλῳδιὸς καὶ ἐρῳδιός· φιλῆδεῖ γὰρ τοῖς ἑλώδεσι τόποις.

Ἐρωή, σημαίνει τρία· τὴν κατάπαυσιν τοῦ πολέμου. ὡς τὸ, — πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή: — καὶ τὴν ὁρμήν, ὡς τὸ, Ὄφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δούρατος ὤχετ' ἐρωήν: — καὶ τὴν ὑποχώρησιν, ὡς τὸ, — ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι Ὠκέες: — ὑπεχώρησαν.

Ἐρωή, κυρίως ἡ ὁρμή· καὶ κατὰ μετάληψιν, ἡ ἰσχύς· ὡς τὸ, — ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν: — παρὰ τὸ ῥῶ τὸ ὁρμῶ, γίνεται ῥώω, ὡς τὸ ζῶ, ζώω· καὶ ὡς ζῶ

ζωή, οὕτω ῥῶ ῥωή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐρωή· ἐξ οὗ ἐρωῶ ἐρωήσω ῥῆμα. σημαίνει τὸ ἀμελῶ. ἢ ἀπὸ τῆς ἐράσεως· χύσις γάρ τις καὶ ἀπόκλυσίς ἐστιν, ὡς Καλλίμαχος, — ἐρωήσας θηρὸς ὀλοὸν κέρας: — τὸ εἰς τὴν ἔραν καταγαγών. ἢ ἐρωῶ ἐστὶ ῥῆμα, ἐξ οὗ ἐρωή· ἔνθα τὸ, — πολέμου ἀπερωήσειας.

381 Ἐρωήσει περὶ δουρί: — περιῤῥυήσεται τῷ δόρατι. — μὴ δέ τ᾽ ἐρώει: — μὴ δὲ συγχώρει.

Ἐσάλευε, λέγεται καὶ ἐπὶ νεῶν, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ἐπὶ μὲν πλοίων, ὡς Δίων ἐν Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ, Ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τῇ γῇ ὥρμει· τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ μείζω, μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευεν: — ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ὡς τὸ, Ἐφ᾽ ἑνὶ δὲ τῶν παίδων ἀπεσάλευεν.

Ἕς] ἵημι ἥσω· ὁ β´ ἀόριστος, ἧν· ἡ μετοχὴ, εἷς, ἕντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἕς· καὶ γίνεται ἕθι. ἀλλὰ σεσημείωται τὸ θές, δός, ἕς· καὶ ἐν συνθέσει, πρόες καὶ ἄφες.

Ἔσαν] Τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε: — οἵτινες αὐτῷ ὑπῆρχον. εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· ὁ παρατατικὸς, εἶν· τὸ πληθυντικὸν, ἔμεν, ἔτε, ἔσαν. ῥῆμα τῶν εἰς μι· ὁ παρατατικὸς, ἦν· τὸ πληθυντικὸν, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν· καὶ συστολῇ, ἔσαν. εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· τὸ πληθυντικὸν, ἐμέν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐσμέν· τὸ δεύτερον, ἐτέ, ἐστέ.

Ἔσσεται] ἔω τὸ ὑπάρχω· ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ μέσος μέλλων, ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἔσεαι γίνεται δεύτερον πρόσωπον. ἢ ἐκ τοῦ ἔσῃ δευτέρου προσώπου, διαλύσει Ἰωνικῇ τοῦ η εἰς ε καὶ α, γίνεται ἔσεαι. τριχῶς δὲ προφέρεται· ἔσεται, δι᾽ ἑνὸς σ, κοινῶς· ἔσσεται, διὰ δύο σσ, ποιητικῶς· οἱ γὰρ Σικελοὶ τὰ ἀπὸ μελλόντων ῥήματα, προηγουμένων βραχέων φωνηέντων, διπλασιάζουσι τὸ σ, τελέσσω λέγοντες. ὁμοίως καὶ τὸ ἔσω, ἔσσω. ἐκ τοῦ ἔσεται γίνεται συγκοπῇ ἔσται. λέγεται καὶ ἐσσεῖται, Δωρικῶς· Ἰλιάδος β´, Οὔ οἱ ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας: — ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἂν αὐτῷ ἱκανὸν [ἔσται.] καὶ ὤφειλεν εἶναι ἔσεται, καὶ γενήσεται. ἐπὶ τοῦ μέσου μέλλοντος οἱ Δωριεῖς παρατιθέντες τὸ ι, προπερισπῶσιν· οἷον ἐκ τοῦ ἔσεται καὶ πλεύσεται, ἐσσεῖται, πλευσεῖται, ῥευσεῖται.

Ἐσσομένοισι, τοῖς μεταγενεστέροις. ἔω, ἔσω· ὁ μέσος μέλλων, ἔσομαι· ἡ μετοχὴ, ἐσόμενος· καὶ διπλασιάζουσι τὸ σ οἱ ποιηταί.

Ἔσκεν, ὑπῆρχε. γέγονε δὲ Ἰωνικῶς. ὡς γὰρ παρὰ τὸ ἔφερον, φέρεσκον· καὶ παρὰ τὸ ἔλεγον, λέγεσκον· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔον, ὤφειλεν εἶναι τὸ Ἰωνικὸν, ἔεσκον· ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τὸ ε ἐξεβλήθη, καὶ γέγονεν ἔσκον, ἔσκες· ἔσκε, τὸ τρίτον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω, ὦ· ἔεις, εἷς· καὶ οἱ Δωριεῖς τὰ δύο πρόσωπα τοῦ παρατατικοῦ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ι προφέρουσι, προσθέσει τοῦ σκε· οἷον ἐφίλει, ἐφίλεσκε. οὕτως οὖν καὶ εἶ, ἔσκε. ζήτει εἰς τὸ εἰμί.

Ἔστω] ἐκ τοῦ ἔω, εἰμί· τὸ πληθυντικὸν, ἐμέν· ὁ παρατατικὸς, ἦν· ἡ μετοχὴ, εἷς, ἕντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἔθι· τὸ γ´, ἔτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔστω· Εἷς δέ τις ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω: — γενέσθω. ἢ τὸ προστακτικὸν ἔθι, γίνεται ἴσθι, πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ τροπῇ· τὸ γὰρ ε, ἡνίκα πλεονάσῃ σύμφωνον, τρέπεται εἰς ι, οἷον ἔπω, ἴσπω. καὶ ἐκ τοῦ ἴσθι, τὸ τρίτον, ἔστω· τὸ γὰρ κεχρεωστημένον ε, ἀνέλαβε τὸ τρίτον. τὰ δυϊκὰ, ἔστον, ἔστων. — ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο: — ἀντὶ τοῦ ἐστέ, ὑπάρχετε. — τὼ δ᾽ αὐτὼ μάρτυροι ἔστων: — ἀποκοπῇ τοῦ ἔστωσαν, ὑπαρχέτωσαν. ἔστε] ἐκ τοῦ ἔθι προστακτικοῦ, τὸ γ´, ἔτω, καὶ ἔστω· καὶ τὸ πληθυντικὸν, ἔστε, ἔστωσαν· οἷον, Ἀνέρες ἔστε φίλοι: — βαρύνεται· τὰ εἰς τε λήγοντα προστακτικὰ, ὁμοιοκατάληκτα ὄντα τοῖς ὁριστικοῖς, ὁμότονα 382
καθεστήκασιν· οἷον ἤγετε, ἄγετε· ἐλέγετε, λέγετε. ἐπίτασιν οὖν ἔχει τὸ ἐστέ· τὸ μὲν ὁριστικὸν, ὀξύνεται· τὸ δὲ προστακτικὸν, βαρύνεται. ὁμοίως καὶ τὸ φατέ.

Ἕστε, σημαίνει τὸ ἕως ἄν. Σοφοκλῆς, — ἕστ᾽ ἐγὼ μολὼν τάφου μεληθῶ: — γέγονε δὲ παρὰ τὴν ἐς πρόθεσιν καὶ τὸν τε, νῦν παραπληρωματικὸν παρειλημμένον· διὸ καὶ ψιλοῦται Ἀττικῶς· Δωριεῖς δὲ δασύνουσιν, ἀπὸ τοῦ ὥστε κατὰ συγκοπὴν ἡγούμενοι εἶναι.

Ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; Ἰλιάδος ε´, ἀντὶ τοῦ μέχρι τίνος; οὐχ, ὡς οἴεται ὁ Ἀσκαλωνίτης, ἕν ἐστιν· ἀλλὰ τρία μέρη τοῦ λόγου εἰσίν· ἐς, πρόθεσις, ὅπερ ἀντὶ τοῦ ἕως κεῖται· τί, ἀντὶ τοῦ τίνος; καὶ ἔτι. οὐκ ἀηθὲς δὲ πρόθεσιν ἰσοδυναμεῖν ἐπιῤῥήμασιν.

Ἔσταν] ἐκ τοῦ ἔστησαν δευτέρου ἀορίστου, κατὰ συγκοπὴν ἔσταν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵστημι, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔστησαν· καὶ συγκοπῇ. Ἔσταν δ᾽ ἐκ λιμένι: — τοῦτο μὲν δασύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἑστήκεισαν ἐστὶ κατὰ συγκοπήν· ὁ δὲ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος ἐπὶ τούτου τοῦ ῥήματος δασύνεται. τὸ δὲ, Τοὺς ἔστασαν υἷες Ἀχαιῶν: — ψιλοῦται· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἔστησαν ἐστὶ πρῶτος ἀόριστος.

Ἑσταότες] ἀπὸ τοῦ ἵστημι, στήσω, ἕστηκα, ἑστηκὼς ἡ μετοχὴ, καὶ ἑστηώς· καὶ συστολῇ, ἑσταώς, ἑσταότος· ἔστι καὶ ἕσταα· ἔστιν εἰς τὸ Γεγῶσα. ἢ εἰς τὸ ἕστακα. ἑστάκω ῥῆμα, ἢ ἑστήκω. τοῦ ἵστημι ὁ παρακείμενος ἕστακά ἐστι. διατί; ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἀπὸ τοῦ ἑστήκω ἑστήξω μέσου παρακειμένου. ἑστηκὼς, καὶ τεθνηκὼς, καὶ βεβηκώς· καὶ κατὰ κρᾶσιν, ἑστὼς, τεθνεὼς, βεβώς.

Ἑσταλκὼς] τοῦ ἐσταλκὼς οὐκ οἶδε τὴν χρῆσιν περὶ πάθους.

Ἑστία, ἡ θεός· παρὰ τὸ ἕσασθαι, ὅ ἐστιν ἱδρύσασθαι· πρώτη γὰρ αὕτη οἶκον συνέστησεν. ἢ ὅτι πανταχοῦ ἵδρυται καὶ τιμᾶται· καὶ ὅτι τὰ ἀγάλματα αὐτῆς ἱδρύοντο καθήμενα· παρὰ τὸ ἧσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἑστάναι, ὅ ἐστιν ἐν ἑνὶ τόπῳ ἱδρῦσθαι· καὶ τοὺς οἴκους γὰρ πάλαι ἑστίας ἐκάλουν. Ὅμηρος, Ἱστίη τ᾽ Ὀδυσῆος ἀμύμονος: — Εὐριπίδης, Οὔποτ᾽ ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἑστίαν: — καὶ ἡ εὐωχία δὲ ἑστία λέγεται, διὰ τὸ συνέχειν καὶ ἱδρύειν τὰ σώματα. ἀπὸ μὲν τοῦ ἵζω, ἱστία· ἀπὸ δὲ τοῦ ἕζω, ἑστία. ἐκ τούτου καὶ ἑστιῶ τὸ ἀριστοποιῶ. καὶ οἱ μὲν Ἀττικοὶ, διὰ τοῦ ε, ἑστιῶ καὶ ἑστία· οἱ δὲ Ἴωνες καὶ οἱ Δωριεῖς, διὰ τοῦ ι, ἱστιῶ καὶ ἱστία. ἀμφότερα δὲ εἰσὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· Ἱστίη τ᾽ Ὀδυσῆος: — καὶ διὰ τοῦ ε, ἐν τῷ ἀνέστιος, ὁ μὴ ἔχων οἰκίαν, καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ ὁ ἄδικος. καὶ ἡ σωματοειδὴς θεὸς, Ἱστίην Δήμητρα καὶ Ἥραν χρυσοπέδιλον.

Ἐσθὴς, τὸ ἱμάτιον. παρὰ τὸ ἕω τὸ ἐνδύομαι, ὁ μέλλων, ἕσω· ὁ παρακείμενος, εἷκα· ὁ παθητικὸς, εἷσμαι· τὸ τρίτον, εἷσται· ὄνομα ἐστός· καὶ ὡς παρὰ τὸ ἀργὸς γίνεται ἀργὴς ἀργῆτος· καὶ παρὰ τὸ γυμνὸς, γυμνὴς γυμνῆτος· καὶ παρὰ τὸ ποτὸς, ποτὴς ποτῆτος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐστὸς, ἐστὴς, καὶ ἐσθής· καὶ κλίνεται ἐσθῆτος. τὸ δὲ ἔσθησις ἐσθήσεως, ὃ σημαίνει τὴν ἐσθῆτα, γίνεται οὕτως· ἕω, ἕσω· πλεονασμῷ τοῦ θ, γίνεται ῥῆμα περισπώμενον ἐσθῶ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἔσθω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐσθίω· ὁ μέλλων, ἐσθήσω·

καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἔσθησις· ἐξ οὗ, Ἧσαν ἄγγελοι ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις.

383 Ἕσθος, τὸ ἔνδυμα, τὸ ἱμάτιον. παρὰ τὸ ἕω τὸ ἐνδύομαι, γίνεται ἑστός, ὡς ἕδω, ἑδεστός· καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, ἕσθος. ἢ παρώνυμον τοῦ ἐσθής.

Ἕσθω, ἀφ' οὗ παράγωγον τὸ ἐσθίω. παρὰ τὸ ἕδω γίνεται ἑστός· καὶ ἐκ τοῦ ἑστός, ἕσθω, ὡς ἐγείρω, ἐγερτός, καὶ ἐγέρθω· ἡ μετοχὴ, Ἔσθων καὶ πίνων.

Ἐσθλόν, τὸ ἀγαθόν· ἐθέλον τί ὄν. παρὰ τὸ ἐθέλω, ἐθλόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐσθλόν.

Ἐσμός, κυρίως τὸ πλῆθος τῶν μελισσῶν, παρὰ τὸ ἅμα πετομένας ἵεσθαι. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ τίθημι, θετός· καὶ βίβημι, βασμός καὶ βαθμός· καὶ ἵστημι, στήσω, στασμός, καὶ σταθμός· οὕτω καὶ ἵημι, ἥσω, ἐσμός. ἢ παρὰ τὸ ἕπεσθαι τῷ βασιλεῖ τὰς μελίσσας· ὡς γὰρ παρὰ κόμπω, κόμπος· λείπω, λιμός· οὕτως ἕπω, ἐσμός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πλήθους καὶ ὄχλου λαμβάνεται. λέγεται δὲ ἐσμὸς καὶ ὑπὸ Ταναγραίων ἡ γεννῶσα. ῥητορική. λέγεται καὶ ἡ καθέδρα. καὶ τὰ ἕδνα δὲ τὰ εἰς τὴν ἕδραν τῆς νύμφης διδόμενα.

Ἕστωρ, πασσαλίσκος ἐμβαλλόμενος διὰ τοῦ ῥυμοῦ ἐπὶ τὸν ζυγὸν, ὥς φησιν Ὅμηρος, — ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον: — ἀντὶ τοῦ, τῷ δὲ ὀκκάβῳ τὸν ἕστορα ἔβαλλον. παρὰ τὸ ἕσω, ἕστωρ, ὁ ἐνιέμενος, ὡς ἔχω, ἕκτωρ· θέω, θέστωρ· μήσω, μήστωρ.

Ἕστορι, τῷ ἐνιεμένῳ πασσάλῳ κατὰ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ ζυγοῦ, Ἰλιάδος ω'. τινὲς δὲ γράφουσιν ἕκτορι, οἱονεὶ ἐχέτορι.

Ἐσσήν, ὁ βασιλεὺς, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Οὔ σε θεῶν ἐσσῆνα πάλιν θέσαν: — παρὰ τὸ ἡσσῶ, ἡσσὴν, ὁ ἡττῶν τοὺς ὑφ' ἑαυτόν· καὶ κατὰ συστολὴν τοῦ η, ἐσσήν.

Ἐσσήν, ὁ βασιλεὺς κατὰ Ἐφεσίους· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μελισσῶν βασιλέως, ὃς εἴρηται ἐσσήν, ἀπὸ τοῦ ἕσω ἐνέζεσθαι· ἵν' ᾖ, ἑζὴν, καὶ ἐσσήν. ὁ προκαθήμενος. ἢ ἐσσὴν, ὁ σεύων καὶ περισκοπῶν τὰ τῆς πόλεως. ἢ ὁ οἰκιστής, παρὰ τὸ ἔσσαι καὶ ἱδρύσαι. ὅθεν Ὅμηρος, Εἶσσεν δὲ σχεδίην: — ἢ ὁ ἡσσῶν καὶ ἥττονας ποιῶν τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀρχομένους.

Ἔσσατο] ἔστιν ἕω τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων, ἕσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσσω· ὡς τὸ, Ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινόν: — ἀντὶ τοῦ ἐνεδύσατο, Ἰλιάδος κ'. καὶ, — ἐέσσατο θέρμα λέοντος: — πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀντὶ τοῦ περιέθετο, ἠμφιέσατο.

Ἔσσευα] Ἰλιάδος ε', Ἀτρεκὲς αἷμ' ἔσσευα: — ἀντὶ τοῦ ἀληθὲς καὶ φανερὸν αἷμα ῥυῆναι ἐποίησα. ἔστι σῶ, τὸ ὁρμῶ· παράγωγον, σῦμι· ὁ μέλλων, σύσω, σέσυκα, σέσυμαι· καὶ ἐν ὑπερθέσει, ἔσσυμαι· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐσσυμένως. ἐκ τοῦ σῶ, σεύω· ὁ ἀόριστος, ἔσευσα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔσευα.

Ἔσπετε, λέγετέ μοι, ὦ μοῦσαι, εἴπατε, ἐξηγεῖσθε. τὸ ψιλούμενον σημαίνει τὸ λέγω· ἐξ οὗ καὶ ἔπος ὁ λόγος, καὶ τὸ τοιόνδε μέτρον, καὶ πᾶν μέτρον· τοῦ ἔπω τὸ β' τῶν πληθυντικῶν, ἔπετε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσπετε. εὑρίσκομεν δὲ αὐτοῦ καὶ ἐνικὸν τρίτον, μετὰ τοῦ σ, ἔσπε· οἷον, Πολλὰ δίεσπε. ἔσπετο, ποίου εἴδους τοῦ πλεονασμοῦ; παρεμπτώσεως. καὶ τί ἐστι παρέμπτωσις; πλεονασμὸς συμφώνου κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβήν· οἷον, πόλις, πτόλις· ἔπετο, ἔσπετο.

384 Ἕσπερος] Ἕσπερος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ: — καὶ ἑσπέρα· ἀπὸ τοῦ ἕσω ποιεῖν περᾶν τὰ ζῶα ἀναπαυσόμενα· ἢ ὁ πέρας τῆς ἕω φέρων. Σαπφώ, Ἕσπερε πάντα φέρων ὅσα φαινόλις ἐσκέδασ' αὔως: — τὸ γὰρ ἐναντίον ἕως καλεῖται, παρὰ τὸ ἑᾶν πάντα καὶ ἀπολύειν. Ἡσίοδος, Ἠὼς εἴτε φανεῖσα πολῆς ἐπέβησε κελεύθου.

Ἑσπερία θάλασσα, καὶ Ἀτλαντικὸν πέλαγος· ἐβασίλευε γὰρ αὐτῆς Ἄτλας καὶ Ἕσπερος. ἀπὸ μὲν Ἄτλαντος, τὸ πέλαγος· ἀπὸ δὲ Ἑσπέρου, ἡ θάλασσα.

Ἐσχάρα] Ἰλιάδος κ', — πυρὸς ἐσχάρᾳ: — ἀντὶ τοῦ πυραί, πυραιαί. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὴν ἑστίαν καὶ τὸν ὀρόφον, καὶ τὸ καυθὲν ἕλκος, καὶ τὸν βωμὸν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ. καὶ τὴν κυρίως λεγομένην ἐσχάραν φασὶ καλεῖσθαι ἑστίαν, τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἱδρυμένην, ἢ κοίλην· παρὰ τὸ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν τῷ σώματι κοῖλα ἕλκη ἐσχάρας καλεῖν. ῥητορική.

Ἔσχατος, ὁ τελευταῖος. παρὰ τὸ ἔχω ἔχατος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσχατος. περὶ γὰρ τὰ τέλη γενόμενοι, ἐνεχόμεθα ἢ βαδίζειν, ἢ ἀριθμεῖν, ἢ ὅ τι ποιεῖν. ἢ παρὰ τὴν σχέσιν καὶ κώλυσιν, ὁ τελευταῖος. καὶ ὕστατος δὲ, ὅτι ὑπ' αὐτόν ἐστιν ἡ στάσις, καὶ οὐκέτι προβῆναι δύναται, ἀλλὰ ὕστερος εἱστήκει, τοῦ πρώτου μὴ ἐῶντος. καὶ κύματος, ἀπὸ τοῦ πεπαῦσθαι. καὶ τέρμιόεν, τὸ ἔσχατον, ἀπὸ τοῦ τέρματος, ὅ ἐστι τέλους.

Ἐσχατιά, ὁ ἀγρὸς, ἢ τὸ ἔσχατον τοῦ ἀγροῦ. τὰ γὰρ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατιὰς ἔλεγον· οἷς γειτνιᾷ, εἴτε ὄρος, εἴτε θάλασσα. σημαίνει δὲ καὶ ἐξοχίαν τινὰ εἶναι τὸ ἐξοχώτατον. Ἀττικοὶ δὲ τὰ τελευταῖα τῶν ἀγρῶν καλοῦσιν, ὥς φησιν Ὅμηρος, Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης.

Ἐσχατιῶτις, λίμνη κειμένη μετὰ τὸν Ἰσθμόν· ὅτι πολλοὶ τῶν ἀπὸ Θρᾴκης σὺν Εὐμόλπῳ στρατευσάμενοι ἐπ' Ἀθήνας, ἐπ' αὐτῇ λουσάμενοι ἀπέθανον, ὥςπερ ἐσχάτῳ λουτρῷ χρησάμενοι. ἢ ἀπὸ τῆς Ποσειδῶνος θυγατρὸς Ἐσχατιώτιδος, ἥτις ἐκεῖ κατῴκησε, Ποσειδῶνος αὐτῇ χρησαμένου ἀπόσπασμα θαλάσσης εἰς λουτρόν. ὕστερον δὲ Γοργῶπις ἐκλήθη, ἀπὸ Γοργῆς τῆς Μεγαρέως θυγατρὸς, γυναικὸς Κορίνθου· ἥτις ἀκούσασα τὸν τῶν παίδων φόνον, περιαλγὴς γενομένη, ἔρριψεν ἑαυτὴν εἰς τὴν λίμνην.

Ἐσχατιόωντα, ἔσχατον ὄντα καὶ πεπλανημένον, καὶ περὶ τὰ ἔσχατα μέρη διατρίβοντα.

Ἐσπαθᾶτο] Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο· παρὰ τὴν σπάθην. ἢ τὸ ἔῤῥιπτο, ἢ διεκόπτετο· ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο· ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν σπάθης, ἥτις συντίθησι τὸ ὑφαινόμενον. καὶ ἐσπάθα, σπάθῃ ὕφαινεν· ἢ διέφθειρε τὰ οἰκεῖα.

Ἐσπαθημένος, πεπυκνωμένος· ἀπὸ τῶν κατακρουουσῶν σπαθῶν τὴν κρόκην.

Ἐσκορδισμένος, παρωξυμμένος· ἀπὸ τῶν σκορόδων. ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων τῶν διὰ τὴν νόσον χριομένων σκόροδα.

Ἐσκληκότα, προσλιπαροῦντα, προσεσκληκότα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν προξηραινομένων.

Ἐσμυρνισμένον, σμύρνῃ ἐπεστυμμένον· μύρον γὰρ, παρὰ τὸ μύρα συνέψεσθαι. ῥητορική.

Ἐσφηκωμένον, ἐσφιγμένον· ἀπὸ τῶν σφηκῶν, οἳ κατὰ τὸ μέσον εἰσὶν ἐσφιγμένοι. ἔνθα καὶ ὁ σφήν. Σοφοκλῆς τοὺς ἐσφιγμένους μύρμηκας τῇ σαρκώσει· Τετράπτεροι γὰρ νῶτον ἐνδεσμώμασι Σφηκοὶ μελαινόρινες: — καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ρ', Πλοχμοί θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο: — ἀντὶ τοῦ ἐσφιγμένοι ἦσαν, ἐδέδεντο· ὅθεν καὶ σφήκωμα εἴρηται. ἢ ὅτι πεπλεγμένοι ἦσαν. καὶ Νίκανδρος, Δειρὴν δ' ἐσφήκωται ἅλις. 385

Ἐσυνῆκεν] Ἀλκαῖος, ἐσυνῆκε· καὶ Ἀνακρέων, ἐξυνῆκε, πλεονασμῷ. οὐκ ἔστι δὲ πλεονασμὸς, ἀλλ' Ἀττικὴ κλί-

σις· ὥςπερ παροινῶ, πεπαρῴνηκα· καὶ ἐνοχλῶ, ἠνώχληκα, καὶ παρηνώχληκα.

Ἐσκαλευκότες, σεσαλευκότες, ἐρευνήσαντες. ἀπὸ τοῦ σκαλεύω· Ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐσκαλευκότες φαινόμεθα.

Ἐσκευωρῆσθαι, κατεστοχάσθαι, ἐπιβεβουλεῦσθαι· ἀπὸ τοῦ σκευωρῶ· τοῦτο ἀπὸ τοῦ κεύθω τὸ κρύπτω, πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ θ.

Ἐστόβεον, ἐλοιδόρουν, ὕβριζον· ἀπὸ τοῦ ἐστόμεον· τὸ διὰ στόματος λέγειν. στοβῶ γὰρ τὸ στομῶ κατὰ ἐναλλαγήν.

Ἐστιχόωντο] ἐκ τοῦ στιχῶ τοῦ ἐν τάξει πορεύομαι, ὁ παρατατικὸς, ἐστίχαον ἐστίχων· τὸ γ', ἐστιχῶντο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἐστιχόωντο.

Ἐς Φοινικίδας καταξάναι, αἱμόῤῥυτον ποιῆσαι. οἱ δὲ, ὅτι εἰς Φοινικίδα κατέξαινον τὰ ἔρια· οἱ δὲ, ὅτι Λάκωνες ἐν Φοινικίσι παρεστάττοντο.

Ἐσωληνεύομην, συμπεριεφερόμην.

Ἐς χεῖρα, παραχρῆμα.

Ἑταῖρος, βοηθός, συνναύτης, φίλος. εὔσημος ἡ λέξις κατὰ τὸ δηλούμενον. παρὰ τὸ ἠθεῖος, ἠθαῖος κατὰ Δωριεῖς, ὡς εἴθε, αἴθε. ἢ παρὰ τὸ ἦθος, ἠθαῖος, καὶ ἐθαῖος· καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν, ἑταῖρος, πλεονασμῷ τοῦ ρ· καὶ τὸ ε δασύνεται. ἢ ὡς δρόμος δρομαῖος, οὕτως ἔθος ἐθαῖος, ὁ συνήθης· εἶτα μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ, ἑταῖος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ὡς τάξ, τράξ· ἄτεμις, ἄρτεμις· ἴδις, ἴθρις· ἀκοῶμαι, ἀκροῶμαι. ἢ ἐκ τοῦ ἔθω, ἐθαῖρος· καὶ μεταθέσει τοῦ θ, ὡς θρίξ τριχός, γίνεται ἑταῖρος, ὁ ἐξ ἔθους τινὶ ἐπιφοιτῶν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἑτᾶρος. τὸ ται, δίφθογγον· τὰ εἰς ος καθαρὰ, ἀπὸ πρωτοτύπου τῶν εἰς ος παρηγμένα, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται· οἷον λῆνος, ληναῖος· δρόμος, δρομαῖος· οὕτω καὶ ἔθος, ἐθαῖος· ἐξ οὗ ἑταῖρος, ὁ συνήθης φίλος. σημαίνει δύο· τὸν φίλον, ὡς τὸ, Σούς τε μάλιστα ἕταις καὶ ἑταίρους, Ἰλιάδος κ'· καὶ τὸν σύμπλουν καὶ συνεργὸν εἰς τὸν πλοῦν, ὡς τὸ, Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες καὶ ἑταῖροι.

Ἑταιρήσας, πορνήσας· καὶ ἡταιρηκώς, ὁ πεπορνευμένος, ἢ πεπορνευκώς, ἢ ἡτακτηκώς.

Ἑτέρωθεν, ἐν ἑτέρῳ τόπῳ· καὶ ἑκατέρωθι· μέγα. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἔκτοσθε καὶ προτέροθε καὶ τὰ ὅμοια, χωρὶς τοῦ ν γράφεται, εἰ μὴ φωνῆεν ἐπιφέροιτο.

Ἑτερόγναθος ἵππος, ὁ σκληρόστομος· οἷον, ὁ ταῖς γνάθοις ὡς μὴ ἰδίαις χρώμενος· ἢ ὁ ἄπληστος, καὶ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων.

Ἐτεός, ὁ ἀληθής· ἐκ τοῦ ἐτός κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε. ἐκ τοῦ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω, ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς ἔμαι· τὸ τρίτον, ἔται· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἐτός. τὸ γὰρ ἀληθὲς ὑπάρχον, ἐστὶ καὶ πεπηγὸς καὶ ὄν· ὥςπερ τὸ ψεῦδος, οὐχ ὑπάρχον. ἐδόκει μὲν καὶ ἐτεὰ εἶναι: — ἀντὶ τοῦ ἀκριβῆ, ἀληθῆ.

Ἐτεοβουτάδαι, γένος τι ἐπίσημον καὶ περιφανὲς τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ ἀληθῶς ἀπὸ τῆς τοῦ Βούτου γεγονότες. ἐκ δὲ τούτου καθίστανται ἱερεῖαι τῆς πολιάδος.

Ἐτεόκρητες, οἱ ὡς ἀληθῶς Κρῆτες, οἱ αὐτόχθονες.

Ἐτάζω] ὥςπερ παρὰ τὸ μάταιον γίνεται. ματαιάζω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐτεὸν τὸ ἀληθὲς, γίνεται ἐτεάζω, τὸ τὴν ἀλήθειαν ἐρευνῶ καὶ ἐμφαίνω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἐτάζω, καὶ ἐξετάζω. Ἐξεταστής, σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα· ἰδίως δὲ τοὺς πεμπομένους ἄρχοντας τοῦ ἐξετάσαι πόσοι εἰσὶν, ἵνα μισθὸς αὐτοῖς σταλῇ. ἐγίνετο δὲ τοῦτο, ὅτι οἱ στρατηγοὶ ἐψεύδοντο, ἐν ξέναις μισθούμενοι χώραις.

Ἐπεποιήκειν, ἐπεποιήκεα. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οἱ Ἴωνες τὴν ει δίφθογγον τοῦ ὑπερσυντελίκου ἐν μὲν τῷ α' προσώπῳ διὰ τοῦ ε καὶ α προφέρουσιν· οἷον ἐτετύφειν, ἐτετύφεα. τὸ ν ἀπεβλήθη· ἐπειδὴ τὸ α ἀποβλητέον ἐστὶ τοῦ ν· οἷον, Ξέρξην, Ξέρξεα. τὸ δὲ μοῦσα, μοῦσαν· καὶ ἔτυψα, ἔτυψαν, ἀπὸ κλίσεως ἔχει τὸ ν. ἐν τῷ τρίτῳ δὲ προσώπῳ εἰς δύο εε διαλύεται· οἷον, ἐτετύφει, ἐτετύφεε· ἐπειδὴ τὸ α χαρακτηριστικὸν ἐστι τοῦ πρώτου προσώπου· τὸ δὲ ε, τοῦ τρίτου. διὰ τοῦτο διαλύεται ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ. ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ προσώπῳ τὴν διάλυσιν εἰς δύο εε, καθὰπερ τοῦ β' προσώπου. εἰς ας λήγοντος· ἐπειδὴ γνησία ἐστὶν ἡ διάλυσις τῆς ει δίφθογγου εἰς δύο εε, οὐ μέντοι εἰς ε καὶ α· τὰ γὰρ δύο εε συναιρούμενα τὴν ει δίφθογγον ἀποτελοῦσιν, οἷον Πηλέες, Πηλεῖς. ὀφείλουσιν οὖν εἰς ἐκεῖνα ἀναλυθῆναι ἐξ ὧν καὶ συνέστηκεν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ διαλυθὲν ἐκ τοῦ Ἰωνικοῦ συναιροῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ποιοῦσιν εἰς η, πεποιήκη λέγοντες· ὅθεν παρὰ Ἀριστοφάνει, — ἐκεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον: — ἦν γὰρ ὁ ὑπερσυντέλικος ἐκεχήνειν· καὶ διαλύσει, ἐκεχήνεα· καὶ κράσει, ἐκεχήνη. ἐφυλάχθη δὲ ἡ συναίρεσις καὶ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ τῶν δύο εε εἰς η· τὰ γὰρ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἑνικῶν τὰ ἴσα φωνήεντα θέλει ἔχειν τῶν ἰδίων πρώτων, ἡνίκα ἰσοσυλλαβῇ· οἷον, ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. εἰ οὖν τὸ α δι' ἑνὸς φωνήεντος, οἷον ἐκεχήνη ἐγὼ, δῆλον ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα δι' ἑνὸς φωνήεντος ἀναγνωσθήσεται. ἐτετύφεσαν, κατὰ Ἴωνας καὶ Ἀττικοὺς, οὐχὶ κατὰ κανόνα· ἐτετύφεισαν γάρ.

Ἔτης, ὁ ἑταῖρος, ἔθης τὶς ὤν, παρὰ τὸ ἔθος, ὁ συνήθης. λέγεται δὲ καὶ ὁ συνηλικιώτης; παρὰ τὸ ἔτος, ὁ τῶν αὐτῶν ἐνιαυτῶν ὤν, οἷον ὁμοέτης. Η μὲν πολλοὶ ἔται καὶ ἀνεψιοί: — ἢ παρὰ τὸ ἐτεόν, τουτέστιν ὁ ἀληθὴς φίλος.

Ἐτήσιος, οἱονεὶ ἐθήσιος καὶ ἐθήσιος, ὁ συνήθης· καὶ ἐτήσιοι, οἱ ἐν ἔθει ὄντες, οἱ πρόσκαιροι. λέγονται ἐτήσιοι καὶ οἱ ἀπὸ βορέου ψυχροῦ πνέοντες ἄνεμοι· παρὰ τὸ ἔτος. ῥητορική.

Ἐτησίας, τοὺς κατ' ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας πνέοντας ἀνέμους. ἢ εὐθεῖα ὁ ἐτησίας, τοῦ ἐτήσιου· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἐτησίαι, τῶν ἐτησίων. σεσημείωται τὸ χλούνων, χρήστων, ἐτησίων. γίνεται ἐκ τοῦ ἔθος, ἐθησίας, καὶ ἐτησίας· οἱ ἔθος ἔχοντες κατὰ ἓν ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας πνεῖν ἄνεμοι. 387

Ἐτήτυμος, ὁ ἀληθής· καὶ ἐτήτυμον, τὸ ἀληθές. ἐκ τοῦ ἔτυμος ὁ ἀληθὴς, πλεονασμῷ τῆς τη συλλαβῆς.

Ἐτνήρυσις, λέγεται καὶ ζωμήρυσις. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν, Ὦ μῆτερ ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν: — ῥητορική.

Ἔτνος, οὐδετέρως, ὃ νῦν φάβα καὶ ἰδιῶται καὶ ἀγροῖκοι ὀνομάζουσιν. ἔστι δὲ ὄσπριον· καὶ δασύνεται· παρὰ τὸ ἕω τὸ ἀπολύω· ἀφ' οὗ ἕως ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ πάντα ἀφίενται· καὶ ἔαρ. ἀπὸ οὖν τοῦ ἕω, ἔτος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἔτνος, τὸ διαλελυμένον ὑπὸ τῆς ἑψήσεως καὶ τῆς τορύνης· τορύνη δέ ἐστιν ὁ χυτρόπους. ὅτι δὲ τῶν κατερηριγμένων ἐστὶ, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης λέγων, Ὄψει κατερικτῶν χύτρας ἔτνους δύο ἢ τρεῖς.

Ἔτι, ἐπίῤῥημα ἐπιτάσεως δηλωτικὸν, ἢ παρατάσεως. εἰ γὰρ εἴπωμεν, τρέχοντός τινος, ἔτι δραμεῖν, τοῦτο ἐπίτασις· εἰ δὲ νύκτος οὔσης, ἔτι νύξ, παράτασις. τὸ τι, ι. διατί; τὰ εἰς ι λήγοντα ἐπιῤῥήματα βαρύτονα συνεσταλμένα, δισύλλαβα ὑπάρχοντα, διὰ τοῦ ι γράφε-

ται· οἶον, αὖθι, κεῖθι, νόσφι, ἄχρι, ἄρτι, ἦχι, ἶφι, μέχρι.

Ἔτος, βαρύνεται· σημαίνει τὸν χρόνον. παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω καὶ τελειῶ, γίνεται ἔτος· ἢ παρὰ τὸ ἔτι καὶ ἔτι εἶναι καὶ ἰέναι. ἐτός δὲ ὀξυτόνως, σημαίνει τὸν ἀληθῆ, ὡς Φησιν Ἀριστοφάνης, Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἄμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε: — παρὰ τὸ εἶναι τὸ ὑπαρκτικὸν ἐτός, ὁ ὑπάρχων, ὡς θεῖναι, θετός, δοῦναι, δοτός· καὶ παρὰ τὸ ἐτὸς, ἐτεός, ὡς θετός, θετεός· καὶ δοτός, δοτεός.

30 Ἐτώσιος, ὁ μάταιος καὶ ἀνωφελής. ἀπὸ τοῦ ἀήτης ὁ ἄνεμος, τὸ πληθυντικὸν, ἀῆται ἀητῶν· ἐξ αὐτοῦ ἀητώσιος καὶ ἐτώσιος, ὁ μηδὲν λυσιτελὲς ποιῶν, ἀλλ' ἀνέμου δίκην ὤν. ἢ ἐκ τοῦ ἀητῶν γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α, καὶ συστολῇ τοῦ η, ἐτῶν· ἐξ οὗ κατὰ παραγωγὴν ἐτώσιος. γίνεται γὰρ καὶ ἀπὸ γενικῆς πληθυντικῆς παράγωγον διὰ τοῦ ιος, ὡς τὸ, ἀνέμων ἀνεμώνιος καὶ ἀνεμώλιος· ἡ ἑλίκη, αἱ ἑλίκαι ἑλικῶν, Ἑλικώνιος, — Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα: — Φιλόξενος δὲ καὶ Τρύφων Φασὶν, ὥςπερ παρὰ τὸ πλησίον τὸ ἐγγὺς, γίνεται κατὰ ἀντίφρασιν τὸ πλὴν ἐπίρρημα σημαῖνον τὸ χωρὶς, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἐτός, ὃ σημαίνει τὸν ἀληθῆ, γίνεται κατὰ ἀντίφρασιν ἐτώσιος ὁ μάταιος.

40

Ἐτώσιον, ἐπίρρημα μεσότητος. τὸ τῶ, μέγα. ἐκ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω ἐτός, ὁ ἀληθής· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄετος· τὸ πληθυντικὸν, ἄετοι ἀέτων, ἀετώσιος· καὶ ἀφαιρέσει, ἐτώσιος. καινὸν γὰρ ἐστιν ὁ λέγων, αἱ διὰ τοῦ ιος γινόμεναι παράγωγαι ἀπὸ γενικῆς τῶν πληθυντικῶν διχῶς σχηματίζονται, καὶ διὰ τοῦ σ, καὶ διὰ τοῦ ν· ἢ μὲν τῶν Ῥηγίνων διάλεκτος, διὰ τοῦ σ, ὡς ἐτώσιος· ἡ δὲ τῶν Αἰολέων, διὰ τοῦ ν, ὡς Ἑλικώνιος.

50

Ἑτοιμάσατε, παρασκευάσατε· καὶ ἑτοιμασία· ἐκ τοῦ ἑτοιμῶ· τοῦτο ἐκ τοῦ ἕτοιμος. παρὰ τὸ οἶμος, ὃ σημαίνει τὴν ὁδὸν, καὶ τὴν ἐπὶ πρόθεσιν, γίνεται ἕτοιμος, καὶ ἕτοιμος, ὁ ἐπὶ τὴν ὁδὸν ὢν παρεσκευασμένος, τροπῇ τοῦ π εἰς τ. ἢ παρὰ τὸ οἶμα, ὃ σημαίνει τὸ ὅρμημα καὶ τὸ ἔθος, τροπῇ τοῦ θ εἰς τ, γίνεται ἕτοιμος, ὁ πρόχειρος εἰς τὸ ὁρμῆσαι καὶ πρᾶξαι.

388 Ἔτυμος, ὁ ἀληθής· καὶ τὸ οὐδέτερον ἐν ἐπιφρηματικῇ συντάξει εἶπεν Ὅμηρος· οἷον, Ἀλλ' ἔτυμόν τοι ἦλθ' Ὀδυσεύς: — παρὰ τὸ ἐτός ὁ ἀληθὴς (ὃ λέγεται καὶ ἐτή θηλυκῶς) γίνεται, ὡς ἕλος ἕλυμα τὸ σπέρμα τὸ ἐν ἕλεσι χαῖρον καὶ ὕδασιν. τοῦτο κατὰ πλεονασμὸν γίνεται ἐτήτυμος. ἐκ τοῦ ἔτυμος ὁ ὑπάρχων καὶ ἀληθὴς, καὶ τοῦ λόγος, γίνεται ἐτυμολογία, οἱονεὶ ἀληθινολογία τὶς οὖσα.

Ἐτύχθη, κατεσκευάσθη, ἐγένετο, ἐποιήθη· ἀπὸ τοῦ τεύχω, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ε, ὡς καὶ τὸ, — γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο: — τουτέστιν, ἀντὶ γυναικὸς ἐγένου, ἐπίσης γυναικὸς τετίμησαι, Ἰλιάδος θῆτα. γράφεται καὶ ἀντιτέτυξο.

10

Εὖ, σημαίνει τὸ ἰσχυρῶς καὶ καλῶς. παρὰ τὸ ἐῦς, ἐῦ· καὶ ἐν συναιρέσει, εὖ, ὡς ἀπὸ τοῦ ταχύς ταχύ ἐπίρρημα, καὶ ὄνομα ταχὺ παιδίον· καὶ ἀπὸ τοῦ εὐρύς, ἐπίρρημα εὐρύ, καὶ ὄνομα εὐρύ. ὤφειλε δὲ βαρύνεσθαι· ὅτι ἡ βαρεῖα εἰς ὀξεῖαν, οὐκ εἰς περισπωμένην, μεθίσταται. περισπᾶται δέ· ὅτι πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς υ λήγουσα.

20

Εὐαγγέλιον, τὸ ἀγαθὰς ἀγγελίας δωρούμενον· — εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω.

Εὕαδε, Ἰλιάδος ξ', — ἐπεί νύ τοι εὕαδεν εὐνή: — ἀντὶ τοῦ ἤρεσε. παρὰ τὸ ἥδω, ὁ β' ἀόριστος, ἄδον, ἄδες, ἄδε· καὶ μετὰ τοῦ ευ, εὕαδε. ἢ ἔστιν ἥδον, ἥδες, ἥδε· κατὰ διάλυσιν, ἔαδε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, εὕαδεν.

Εὐαής] Χάρῳ ἐν εὐαεῖ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἁλωῇ: — εὐανέμῳ, εὖ πνέοντι· εὐτροχάλῳ δὲ, καλῶς κεκρατημένῳ διὰ τὴν κόνιν· ἢ ὁμαλῷ, ὅπου τὶς εὐκόλως τροχάζει, ὅ ἐστι τρέχει.

30

Εὐάζω, τὸ βακχευτικὸν ἐπίρρημα καὶ ἐπίφθεγμα, ὡς Φησιν Εὐριπίδης, Εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάροις: — παρὰ τὸ εὔιος τὸ ἐντελὲς εὐϊάζω, ὡς ἄν τις εἴποι διονυσιάζω, ὡς ἥλιος, ἡλιάζω· βάκχιος, βακχιάζω· ἄντιος, ἀντιάζω· καὶ συγκοπῇ.

Εὐάντητος, ἡ Ῥέα· ἀνταίαν γὰρ αὐτὴν ἐκάλουν, διὰ τὸ δυσάντητον εἶναι καὶ τοῖς ἀπαντῶσιν ἐν τοῖς ὄρεσι δυςχεραίνειν. τὸ Νικαδίου ὑπόμνημα: — θεοφορουμένης, κατ' εὐφημισμόν· δυσάντης γάρ ἐστι καὶ ὀργίλη τοῖς ἀντιάζουσιν ἐν τοῖς ὄρεσι. τὸ Ἀρτίου: — σημαίνει δὲ καὶ τὸν εὐϊκέτευτον· ἀντέσθαι γὰρ τὸ ἱκετεῦσαι.

40

Εὔαρχος] οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Κύκνος διὰ τὸ ἐπιτυχῶς καινίσαι τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως. καὶ γὰρ οἱ μεταβόλοι, εὐφημιζόμενοι τοὺς πρώτους ἀνητὰς, εὐάρχους καλοῦσι. Φασὶ δὲ καὶ ποταμόν τινα παρὰ τὴν Σινώπην Εὔαρχον ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν προσηγορεῦσθαι, ἀφ' οὗ πρῶτον ἔπιον, ὡς Φησιν Εὐφορίων, Ἦ οἱ Εὐάρχοιο φέρε κλέος ἀμφὶ ῥέεθρον.

Εὐαρεστῶ, ἐκ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ἀρετῶ, πλεονασμῷ τοῦ σ· τοῦτο παρὰ τὴ ἀρετὴ· τοῦτο παρὰ τὸ ἐρῶ, ἐρετή· καὶ ὑπερβιβασμῷ, ἀρετή.

50

* Εὐάσται, αἱ βάκχαι· παρὰ τὸ εὐάζειν ἐν τοῖς ὄρεσι· τουτέστι, τὸ βοᾶν.

Εὐβοϊκὸν νόμισμα· ἐπειδὴ Φείδων, ὁ Ἀργείων βασιλεὺς, ἐν Εὐβοίᾳ χωρίῳ τοῦ Ἄργους, πρῶτος ἔκοψε χρυσοῦν νόμισμα. ὠνόμασται δὲ τὸ χωρίον ἀπὸ Εὐβοίας τροφοῦ τῆς Ἥρας.

Εὐβοΐδες, τὰ καστάνια.

389

Εὔβοια, ἡ νῆσος ἡ καὶ Μάκρις καὶ Δολιχή· ὅτι τῇ Ἰσιδι εἰς βοῦν μεταβληθείσῃ, ἐκεῖσε πολλὰς βοτάνας ἡ γῆ ἀνεβλάστησεν· ἢ ὅτι εὔβοτός τε καὶ εὐθαλὴς ἡ νῆσος ἐστίν· ἢ ὅτι ἐν αὐτῇ βοῦς γενομένη καλλίστη, διέτριψεν ἡ Ἰώ. τὸ ἐθνικὸν, Εὐβοεύς, καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς α λήγοντα φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρωτοτύπου καὶ ἐν τοῖς εἰς ευς· οἷον Ἑλλοπία, Ἑλλοπιεύς· Ὀρθωσία, Ὀρθωσιεύς. οὕτω καὶ Εὔβοια Εὐβοιεύς ὤφειλεν εἶναι· οἱ δὲ λέγοντες τὸ Εὐβοεῖς καὶ Φωκαεῖς σὺν τῷ ι ἁμαρτάνουσιν. ἔοικε δὲ τὰ πολλὰ τοῖς τοιούτοις τὸ ι ἀποβάλλειν, ὡς Νύσσα, Νυσσαεύς· Νίκαια, Νικαεύς.

10

Εὐβοῖς. τὰ εἰς ευς ἐθνικὰ, εἰ μὲν ἔχουσι προηγούμενον σύμφωνον, εἰς ις ποιοῦσι τὸ θηλυκὸν· οἷον, Ἀλεξανδρεύς, Ἀλεξανδρὶς γυνή· Ἀντιοχεύς, Ἀντιοχὶς γυνή· εἰ δὲ φωνῆεν, εἰς ας, Ἰλιεύς, Ἰλιάς. οὕτως Ὦρος· ὁ δὲ γραμματικὸς Σωκράτης ἀντιλέγει, ὅτι ἰδοὺ τὸ Εὐβοεὺς προηγούμενον ἔχει φωνῆεν, καὶ ἔστιν Εὐβοῖς γυνή. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ Ἰλιεὺς καὶ Πηλιεὺς, ἐπειδὴ τὸ ι ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἀλλεπάλληλον, ἐγένετο εἰς ας· τὸ δὲ Εὐβοεὺς, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει τὸ ι, ἐγένετο εἰς ις.

20

Εὐβύριον, τὸ εὔοικον, ὡς Φησιν Εὐφορίων, Ἄστυ κατ' εὐβύριον: — εἴρηται ὅτι κατὰ τὴν Βαυρίαν, ἢ κανὰ Μεσαπίους, σημαίνει τὴν οἰκίαν, ὡς Φησι Κλέων ὁ ἐλεγειοποιός· Τοῦτο μὲν οὖν ῥέξαντες, ἀολλέες ἠγερέθοντο Βαυριάθεν βριαροὶ γοργοφόνοι νέποδες: — κατ' ἔλλειψιν οὖν τοῦ α, τὸ βαύριον, βύριον· καὶ ἐν συνθέσει, εὐβύριον.

* Εὔγαμος, ὁ εὐτυχὴς ἐν τῷ γάμῳ.

30

Εὔδιος, καὶ εὐδία ἡ τοῦ ἀέρος ἠρεμία, καὶ κυρίως ἀβρο-

χία· παρὰ τὸ δεύω τὸ βρέχω δευΐα· καὶ κατὰ μετάθετιν, εὐδία· δοκεῖ γὰρ κοιμᾶσθαι ὁ ἀὴρ, ὡς φησιν Ὅμηρος, — ὄφρ' εὔδῃσι μένος βορέαο καὶ ἄλλων Ζαχρειῶν ἀνέμων: — ἢ ὅτι ὁ Ζεὺς σημαίνει καὶ τὸν οὐρανόν· καὶ εὔδιος, ὁ αἴθριος. ἢ εὐοδία τὶς ἐστὶ, χρήσιμος τοῖς ὁδοιποροῦσιν. ἢ σύνθετόν ἐστι τὸ εὔδιος παρὰ τὸ Δία, ἵν' ᾖ ὁ εὐάερος· Δία γὰρ καὶ τὸν ἀέρα φησὶ Πλάτων ὁ κωμικός· Ἀὴρ, ὃν ἄν τις ὀνομάσειε καὶ Δία.

Εὐδείελον, ἤτοι ἐπιφανῆ, εὖ πρὸς τὴν δείλην κείμενον. εἰ δὲ σημαίνει τὴν εὔκρατον, δασύνεται ἀνάγκῃ. ἕλη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή· ὅθεν καὶ εἰληθερεῖν, τὸ ἡλίῳ χρῆσθαι.

Εὔδμητον — ἐὔδμητον περὶ βωμόν: — τὸν καλῶς ᾠκοδομημένον. ἐκ τοῦ δέμω τὸ οἰκοδομῶ κατὰ συγκοπὴν, δμῶ, δμήτω, δέδμητο, δμῆτο, δμητόν· καὶ συνθέσει, ὡς εὔνητος.

Εὔδω, τὸ καθεύδω· ὅθεν, Εὗδον παννύχιοι: — ἀντὶ τοῦ ἐκάθευδον, ἐκοιμῶντο· ἀπὸ τοῦ ἕω, ὃ σημαίνει τὴν ἡμέραν· κυρίως γὰρ εὕδειν ἐστὶ, τὸ μέχρι τῆς ἡμέρας κοιμᾶσθαι, μέχρι τῆς ἕω. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἕδος φασὶν, ὃ σημαίνει τὴν καθέδραν· ἐπεὶ ἑδρᾶα τὰ τῶν κοιμωμένων σώματα. γίνεται ἕδω· καὶ ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἐσθίω, πλεονασμῷ τοῦ υ γίνεται εὕδω.

Εὔδωνος, ποταμὸς τῆς ποτὲ μὲν Δίας τε καὶ Ἐρύμνης καὶ Λαρίσης, νῦν δὲ Τράλλεων καλουμένης τῆς Ἀσίας· ὅτι Λάβρανδος καὶ Παναμορος, καὶ Πάλαξος, ἢ Σπάλαξος, οἱ κούρητες, κατὰ χρησμὸν ἐπὶ τὴν Καρίαν ὁρμῶντες, νυκτὸς ἐπικαταλαβούσης, ἐπὶ ταῖς ὄχθαις αὐτοῦ κατεκοιμήθησαν. παρὰ τὸ εὐδῆσαι οὖν Εὔδωνον τὸν ποταμὸν ὠνόμασαν.

Εὐδοκῶ, παρὰ τὸ εὖ μόριον, καὶ τὸ δοκῶ· τὸ δὲ δοκῶ, παρὰ τὸ δέχω· ἅπερ γὰρ δέξεται ὁ νοῦς, ταῦτα καὶ δοκεῖ. παρὰ τὸ εὐδοκῶ δὲ εὐδοκία, ἡ ἀρίστη καὶ κιλλίστη τοῦ θεοῦ ἑκούσιος θέλησις· ὅθεν καὶ εὐδοκία κυρίου, παρὰ τὸ εὖ καὶ καλῶς δοκεῖν αὐτοῖς· οἷον, προηγουμένως γὰρ θέλει ὁ θεὸς πάντας σωθῆναι. τοῦτο εὐδοκία. εὐδοκούμενος, ὁ συγκατατιθέμενος καὶ μὴ ἀντιλέγων. εὐδοκία σημαίνει τρία, τὴν πόλιν, καὶ ὄνομα κύριον, καὶ τὴν θέλησιν· ὡς τὸ, Ηὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σοῦ: — ἀντὶ τοῦ ἠθέλησας.

Εὐεργής, εὐεργέος εὐεργοῦς. — εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου: — καλῶς καὶ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου.

Εὐερκέος, ἀσφαλῆ περίβολον ἔχουσης. εὐερκές. καὶ εὐερκίας, εὐπρεποῦς ἀσφαλείας καὶ περιφράξεως.

Εὐέρειος, ὁ ἔχων καλὸν ἔριον· καὶ εὐέρεια.

Εὐεργεσία, ἐκ τοῦ εὐεργέτης εὐεργετία, ὡς ἱκετία· καὶ τροπῇ Ἰωνικῇ τοῦ τ εἰς σ.

Εὐεστώ, ἡ εὐετηρία καὶ εὐθυνία. παρὰ τὸ ἔτος εὐετώ, καὶ εὐεστώ, πλεονασμῷ τοῦ σ. ἢ παρὰ τὸ εὖ εἶναι· καὶ γὰρ ἡ εὐηπέλεια, τὸ συνώνυμον εἴρηται. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ εὗρον σημαίνουσαν τὴν λέξιν, εὐσθένειαν, παρὰ τὸ εὖ ἑστάναι. εὐετὴ δὲ, εὐθυνία, εὐνομία, εἰρήνη, τὸ καλῶς διοικεῖσθαι.

Εὐέκτης, ὁ πλούσιος· ἔστι ῥηματικὸν κατὰ σύνθεσιν. ἀπὸ τοῦ ἔχω, ἕκτης, ὡς ψάλλω, ψάλτης· τρώγω, τρώκτης· καὶ ἐν συνθέσει εὐέκτης.

Εὔειλος, ὁ εὐάερος τόπος· παρὰ τὸ εἴλη, ὃ σημαίνει τὴν θερμασίαν.

Εὔεικτον, εὐπειθὲς, ἢ καλῶς εἶκον. ῥητορική.

Εὐηγενέων] — Τρώων εὐηγενέων: — ἢ τῶν εὐγενέων, πλεονασμῷ τοῦ η· ἢ τῶν εὖ ἀρχομένων, παρὰ τὸν ἡγὸν, ὃ σημαίνει τὸν ἡγεμόνα. καὶ, Ἐξ εὐηγεσίης: — σημαίνει δὲ τὴν εὐδαιμονίαν· ἡγὸν γὰρ τὸν εὐδαίμονα λέγουσιν Ἴωνες. δύνατται δὲ καὶ ἐπὶ εὐαρχίας λαμβάνεσθαι, παρὰ τὸ ἡγεῖσθαι.

Εὐηπέλεια, ἡ εὐετηρία καὶ εὐθυνία, καὶ τὸ εὖ εἶναι, ὡς Φησὶ Καλλίμαχος, Ἓν τ' εὐωπελίαι, Φέρε δ' ἀγρόθι νόστιμα πάντα: — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ πέλειν ὠπέλης· καὶ ἐν συνθέσει, εὐωπέλεια· καὶ τροπῇ, εὐηπέλεια, ἐναντίον τῷ κακηπέλεια.

Εὐήθης, λέγεται καὶ ὁ χρηστοήθης καὶ ὁ ἄνους καὶ βλάξ· καὶ εὔηθες, τὸ ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον· τάττεται καὶ ἐπὶ καλοῦ, καὶ ἐπὶ κακοῦ. εὐήθεια, μωρία, ἄνοια. Θουκυδίδης ἐν τρίτῳ τὸ εὔηθες ἐπὶ τοῦ βελτίονος λαμβάνει· καὶ ὁ Φιλόσοφος.

Εὐήρεια, ἡ εὐπείθεια καὶ εὐχέρεια· ἀπὸ τῆς εἱρεσίας καὶ τοῦ εὖ. ὡς οὖν εὐήνιος ὁ εὐχερὴς καὶ εὐπειθὴς, ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν εὐχερῶς χαλιναγωγουμένων, οὕτως εὐήρεια ἡ εὐπείθεια, παρὰ τὴν εἱρεσίαν.

Εὐῆρες, εὐάγωγον, ἐπιεικές, πρᾶον· ἀπὸ τῆς εἱρεσίας.

Εὐήνιον, εὐπειθὲς, καλῶς ἡνιοχούμενον· καὶ εὔηνος, ὁ πρᾶος καὶ μέτριος, καὶ μὴ ταραχώδης· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων. καὶ εὐηνιώτατα, τὰ εὖ ἔχοντα· ἀπὸ τῶν ἵππων, αἳ θέουσα τὰ ἡνία ἄγουσιν.

Εὐηνέμους, εὐδιηνούς, καλούς, ἀχειμάστους. ῥητορική.

Εὐήκεα φάσγανα, τὰ εὖ καὶ καλῶς ἠκονημένα· ἡ εὐθεῖα, τὸ εὔηκες· παρὰ τὸ ἥκω ἥκης καὶ εὐήκης.

Εὐήνορα χαλκὸν, τὸν εὖ τοὺς ἄνδρας κοσμοῦντα ἐν τῷ καθοπλίζειν. ἢ εὐένορον, δι' οὗ ἐστι καλῶς ἐνοπτρίσασθαι, ἢ καλὸν ἐν τῷ ὁρᾶσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνδρείου, ὃ εὖ τῇ ἠνορέῃ χρώμενος, τουτέστι τῇ ἀνδρίᾳ.

Εὐίλατος, παρὰ τὸ εὖ μόριον καὶ τὸ ἵλατός· τοῦτο παρὰ τὸ ἵλημι τὸ συγχωρῶ· ὁ μέλλων, ἱλάσω, ἵλαμα, ἵλαμαι, ἵλαται, ἱλατός, καὶ εὐίλατος.

Εὔϊος, καὶ εὔσιος, ὁ Διόνυσος· καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐπίφθεγμα, Εὖσοι, καὶ Εὖοί, κατὰ Λάκωνας· Δωρικῇ γὰρ διαλέκτῳ μεταγενεστέρᾳ, κατ' ἔνδειαν τοῦ σ φασὶ γεγενῆσθαι εὔϊος· καὶ Εὖοί, καὶ Εὐάν. ἔθος δὲ ἔχουσι Δωριέων τινὲς· ὡς γὰρ οἱ Ἀργεῖοι καὶ Λάκωνες καὶ Παμφύλοι καὶ Ἐρετριεῖς καὶ Ὠρώπιοι, ἔνδειαν τοῦ σ ποιοῦντες, δασεῖαν χαράττουσι τοῖς ἐπιφερομένοις φωνήεσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ ποιῆσαι ποίηκι· καὶ Βουσόα, Βούοα· καὶ μουσικὰ, μωϊκά. κέχρηται τούτῳ τῷ εἴδει τῆς δασείας καὶ Δέρκυλλος.

Εὐθηνία, παρὰ τὸ εὐθηνός. τοῦτο παρὰ τὸ εὖ μόριον, καὶ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. ἢ παρὰ τὸ θάλλω, θαλῶ, θαλία· καὶ κατὰ τροπὴν, θηνία καὶ εὐθηνία.

Εὐθήμονι] — εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῇ: — εὐποιήτῳ. ἐκ τοῦ θεῖναι τὸ ποιῆσαι. καὶ Πίνδαρος δι' ὅλου θέσιν τὸ ποίημα λέγει.

Εὐθημοσύνη, τάξις. παρὰ τὸ θῆμος, θημοσύνη, ὡς ἱπποσύνη, καὶ εὐθημοσύνη.

Εὔθικτον, εὐκφὲς, εὐψηλάφητον· παρὰ τὸ θίγω.

Εὐθεῖς] ἡ εὐθεῖα εὐθὺς. παρὰ τὸ εὖ μόριον καὶ τὸ τίθημι θήσω θής, καὶ εὐθής, ὁ καλῶς διακείμενος πρὸς πάντας. ἢ ἐκ τοῦ θέω τὸ τρέχω εὐθὴς, ὁ καλῶς τρέχων. τὸ θηλυκὸν, ἡ εὐθής· τὸ οὐδέτερον, τὸ εὐθές.

Εὐθύτης] παρὰ τὸ τίθημι, θήσω, θύς, καὶ εὐθύς. εὐθύς καὶ εὐθύ, καὶ ὡς ὄνομα καὶ ὡς ἐπίρρημα εὑρίσκεται. παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ· ὁ μέλλων, θύσω, θύς, καὶ εὐθύς. ἢ ἐκ τοῦ εὐθής, εὐθύς. τὸ δὲ εὐθύ, σημαίνει τὸ καλῶς ὁρμῶ, τουτέστιν ὀρθῶς· καὶ τὸ παραχρῆμα καὶ τὸ ταχύ. ἐκ τοῦ εὐθὺς γίνεται εὐθύνω.

Εὐθύωρον] Εὐθύωρον τὴν ἀναχώρησιν ἐποιήσαντο: — εὐ-

θυτάτην. σύντομον· παρὰ τὸ εὐθὺ καὶ τὸ ὥρα· οἷον αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

Εὐθυδικία] ὅταν εἰσάγηταί τις κριθησόμενος, περὶ ὧν μηδέπω γνῶσις ἐγένετο δικαστηρίου, τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται. περὶ ὧν γὰρ κεκρίσθαι τὶς φησι, περὶ τούτων παραγράφεσθαι ἐφεῖται, ῥητορική.

Εὐθύορον, τόπος ἐπ' εὐθείας ἔχων τὸν ὅρον.

Εὔθυνοι, δικασταί, εὐθυνταί· οὓς ἡμεῖς λογιστὰς λέγομεν. παρὰ τὸ εὐθύναι. Νόμων δωδεκάτῳ. Διὸ δεῖ πάντας τοὺς εὐθύνους θαυμαστῶς πᾶσαν ἀρετὴν μετεῖναι.

Εὐθῦναι, ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Ἀθηναίοις· δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἦσαν· παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ οἱ ἄρξαντες, ἢ οἱ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων, τὰς εὐθύνας. καὶ πάλιν κυρίως εὐθύνη λέγεται, ἣν εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως, ἢ πρεσβεῦσαι κακῶς· καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ δικασταὶ κληροῦσι, κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος, καὶ τοῖς δικασταῖς δὲ ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἁλοῦσιν.

392

Εὐκαμία, ἡσυχία, ἤτοι εὐφημία, Δωρικῶς. εἴρηται παρὰ τὸν κημὸν τὸν ἐν τῷ στόματι τῶν ἵππων ἐμβαλλόμενον, εὐκαμία.

Εὔκηλος, ὁ ἥσυχος. παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ ἔκηλος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. ἢ εἴκηλος· καὶ τροπῇ τοῦ ι, εὔκηλος. ὁ γὰρ ὑποχωρῶν ἡσυχάζει.

Εὔκηλον, εὔσχιστον, εὔκαυστον. Ἐξανθρακώσας πυθμένα εὔκηλον ἀρυός: — οὕτως εἴρηται εἰς τὸ ῥητορικόν.

Εὐκηλήτειρα, εἰς τὸ ἀλεξιάρη.

Εὔκλεια] ὡς εὐγενὴς εὐγένεια, οὕτως εὐκλεὴς, εὐκλέεια καὶ ἐνδέεια· καὶ κράσει, εὔκλεια καὶ ἔνδεια· φασὶ γὰρ ἐπιφερομένου φωνήεντος, καὶ οὐ συμφώνου. ὅπου γὰρ φωνῆεν ἐστὶ, καὶ κρᾶσις· ὅπου δὲ σύμφωνον, συγκοπή. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

29 Εὐκλείας] Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω εὐκλείας ἀφικέσθαι, ἀντὶ τοῦ εὐκλεεῖς καὶ ἐνδόξους ἡμᾶς ὑποστρέψαι. ὁ εὐκλεής· καὶ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, τοὺς εὐκλεέας· καὶ κατὰ συναίρεσιν, εὐκλείας· ἢ ἀπὸ τοῦ εὐκλέας, ἐκενθέσει τοῦ ι.

Εὐκόμιστος, ἐπιμελείας εὖ τετυχηκώς· κομιδὴ γὰρ, ἡ ἐπιμέλεια.

Εὐκολίνη, ἡ Ἑκάτη λέγεται παρὰ Καλλιμάχῳ, κατὰ ἀντίφρασιν, ἡ μὴ οὖσα εὔκολος.

Εὔκρας, ἀντὶ τοῦ εὔκρατος. ῥητορική.

30 Εὐκρινής, συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀρρωστίας ἀναλαμβάνων καὶ ὑγιάνας, διὰ τὸ εὖ κεκρίσθαι· Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τίθενται· ἴσως κατὰ ἀντίφρασιν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν εὐχερῆ.

Εὐκτά, εὐχῆς ἄξια. ἐκ τοῦ εὔχω, εὔχα, ηὔγμαι ηὔκται, εὐκτά.

Εὐκτήριον, παρὰ τὸ εὐχῆς εἶναι οἰκητήριον.

Εὔκτιτον, ἐκ τοῦ κτίζω, κατ' ἔνδειαν τοῦ σ· εὔκτιστον γάρ. ἢ ἐκ τοῦ κτίω· ἐξ οὗ καὶ πρωτόκτιστος· καὶ εὐκτίμενον πτολίεθρον.

40 Εὐλαβής, ὁ εὖ τῶν πραγμάτων ἐπιλαμβανόμενος, καὶ ὁ εὖ προσλαμβάνων τὸ μέλλον· οἷον, εὐλαβὴς μάχαιρα, καὶ εὐλαβὴς λίθος. ὅθεν δυσχερής, ὁ δύσληπτος, ἀπὸ τῶν χειρῶν. τινὲς δὲ τὸν δειλὸν καὶ δείλαιον. γίνεται παρὰ τὸ λήβω, ἔλαβον, εὐλαβής, ὡς παρὰ τὸ πήσσω ἔπαγον παγής, καὶ πρωτοπαγής.

Εὐλαί, αἱ σκώληκες παρὰ τὸ εἰλῶ εἶλαι, αἱ εἰλούμεναι· καὶ εὐλαί, ὡς χαίνω, χαῦνος. ἢ παρὰ τὸν αὐλὸν, ὃ σημαίνει τὸ ἐπίμηκες, αὐλαὶ καὶ εὐλαί. τὰ εἰς λη θηλυκὰ διφθόγγῳ παραληγόμενα, εἰ μὴ ἔχει ἔννοιαν συνθέτου, ὡς τὸ δείλη, ὀξύνεται· τὸ μέντοι εὔλη βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ εὐλή μονογενοῦς. 50

Εὐλογία, παρὰ τὸ εὐλογῶ· τοῦτο παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ λόγος· τὸ δὲ εὖ, παρὰ τὸ εὖς, ὃ σημαίνει τὸν ἀγαθόν· οὐδέτερον, τὸ εὖ, καὶ κράσει εὖ. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω περισπαμένων διὰ τοῦ ια γινόμενα θηλυκὰ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον εὐδοκῶ, εὐδοκία· εὐλογῶ, εὐλογία· μαρτυρῶ, μαρτυρία.

Εὔληρα, οὐδετέρως, τὰ ἡνία, τοὺς ἱμάντας· ἔστι δὲ τῶν ἅπαξ εἰρημένων. παρὰ τὸ εἰλῶ, εἴληρα, καὶ εὔληρα κατὰ τροπήν, τὰ εἰλοῦντα καὶ συνέχοντα τὰ ὑποζύγια. παρὰ δὲ Ἐπιχάρμῳ, αὔληρα εἴρηται, παρὰ τὸν αὐλόν· ἵν' ᾖ τὰ ἐπιμήκη. 595

Εὐληνής, παρὰ τὸ λῆνος οὐδετέρως. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ος οὐδετέρων εἰς ης γινόμενα σύνθετα ὀνόματα τῷ η παραληγόμενα, εἰ μὴ ἔχει τὸ ν, βαρύνεται· ὅθεν τὸ εὐληνής ὀξύνεται.

Εὐμαρής, εὔκολος, εὐχερής, εὔληπτος, καὶ δῆλος. παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω, γίνεται μαρῶ μαρὴς, καὶ εὐμαρὴς, ὁ μὴ ὑπὸ σκότει κείμενος, ὁ λαμπρὸς, κατὰ μετάληψιν. 10

* Εὐμένεια, ἡ εὔνοια· παρὰ τὸ μένος, τουτέστι ῥώμη, ᾗ χρώμεθα τινὶ βοηθοῦντες.

Εὐμαρίς εὐμαρίδος, εἶδος ὑποδήματος, διὰ τὸ εὐμαρῶς (ὅ ἐστιν εὐχερῶς) βαδίζειν τοὺς ὑποδεδεμένους. Εὐριπίδης, — βαρβάροις ἐν εὐμαρίσιν.

Εὔμαιος, κυρίως ἀπὸ τῆς εἰς τὸν δεσπότην εὐμενείας· καὶ Φιλοίτιος, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας· Ὀδυσσέως δοῦλος. 20

Εὐμενής, ὁ εὖ τισὶ κατὰ ψυχὴν διακείμενος· ὅπερ ἐστὶ μένος. ἀντίκειται αὖ, τὸ δυσμενής.

Ἐὐμελίω] εὐμελίας, εὖ περὶ τὴν μελίαν ἠσκημένος, πολεμικός· ἢ καλῶς τῇ μελίᾳ χρώμενος· μελία δέ ἐστιν εἶδος δένδρου, ἐξ οὗ τὰ δόρατα ποιοῦσι τὰ πολεμικά. ὁ εὐμελίας τοῦ εὐμελίου. εἰς τὸ ἄσιος.

Εὐμολπίδαι, γένος Ἀθήνησιν, ἀπὸ Εὐμόλπου τοῦ Θρακὸς, ὃς καὶ τὴν μύησιν εὗρεν. ἢ ἀπὸ τοῦ Μουσαίου· ὃς ἦν ἀπὸ β' πέμπτος. 30

Εὐνείκη ῥοδόπηχυς· ὄνομα Νηρηΐδος· οὐ παρὰ τὸ νίκη, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐνείκω τὸ κομίζω, ὡς τὸ, — μελιηδέα οἶνον ἐνείκω: — Εὐνείκη οὖν, ἡ τὰ καλὰ κομίζουσα, ἢ ἡ ἄβαρις, ἣν οἷόν τε καλῶς ἐνεγκεῖν.

Εὐνεῖδαι, γένος Ἀθήνησι μουσικόν· ἀπὸ Εὐνέως τοῦ Ἰάσονος καὶ Ὑψιπύλης. γράφεται διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ευς.

Εὔνις, σημαίνει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα· ὁ εὔνις, καὶ ἡ εὔνις. σημαίνει δὲ καὶ τὸν μεμονωμένον καὶ ἐστερημένον, ὡς τὸ, Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὔνιν ἔθηκε: — παρὰ τὸ εἷς ἑνὸς, γίνεται ἕνις καὶ εὔνις. ὅτε δὲ σημαίνει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα, γίνεται παρὰ τὸ εὐνή, εὔνις. 40

Εὐναῖος, ἐγκεκρυμμένος, Σοφοκλῆς Δόλοψιν, Εὐναῖος εἴη δρακέτην στέγην ἔχων.

Εὐνάς] Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, Ἰλιάδος α'. τὰς ἀγκύρας νῦν λέγει τὰς σιδηρᾶς· παρὰ τὸ εὐνάζειν τὴν ναῦν χαλωμένας εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ποιεῖν ἵστασθαι τὴν ναῦν ἐν ἡσυχίᾳ, ὅπερ ἡμῖν ἐν τῇ εὐνῇ (ὅ ἐστι τῇ κοίτῃ) συμβαίνει· καὶ, Εὐναίας τ' ἐβάλοντο, ὁμοίως

Εὐνή, ἡ κοίτη. παρὰ τὸ εὔδω εὐδίνη· καὶ συγκοπῇ, εὐνή, ἐφ' ᾗ καθεύδομεν. ἢ παρὰ τὸ νῶ τὸ σωρεύω, μετὰ τοῦ εὖ, γίνεται εὐνή, οἱονεὶ τὰ καλῶς νενησμένα καὶ σεσωρευμένα στρώματα, παρὰ τὸ εὖ σεσωρεῦσθαι ταῦ- 50

τα ἐν τῇ κοίτῃ. ἡ δὲ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ, τρία σημαίνει, τὴν κοίτην. ὡς ὅταν λέγῃ, Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ: — καὶ, — Φιλότητι καὶ εὐνῇ: — τὴν ἄγκυραν, ὡς τὸ, Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον: — καὶ, Ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμήσομεν, Ἰλιάδος ξ· καὶ τὴν διατριβήν, ὡς τὸ, — ὅθι
394 Φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.

Εὔνοστος, θεὸς ἐπιμύλιος, ἡ δοκοῦσα ἐφορᾶν τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων.

Εὐνοέστατον] δέον εὐνοώτατον. ῥητέον ὅτι ἔθος ἐστὶν Ἰάδι διαλέκτῳ οὕτω τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ὥςπερ ἀφθονώτερον καὶ ἀφθονέστατον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ο συγκριτικὰ, διὰ τοῦ εσ προφέρουσιν· οἷον δικαιέστερος, ἀντὶ τοῦ δικαιότερος, καὶ τὰ τοιαῦτα. πᾶν ὄνομα εἰς ους λῆγον παρακείμενον συγκριτικῷ τε καὶ ὑπερθετικῷ, προσθέσει τοῦ τος ἀποτελεῖ· οἷον ἁπλούστατος, εὐχρούστατος. ζητεῖται δὲ, τί δήποτε εὔνους ἐστὶ τὸ ἁπλοῦν, καὶ τὸ συγκριτικὸν εὐνοώτερος, τὸ δὲ συνῃρημένον σχηματίζεται εὐνούστερος, καὶ οὐχὶ εὐνούτερος. ῥητέον ὅτι ὅσα μὲν τῶν πρωτοτύπων βραχυκαταληκτεῖ, ταῦτα οὐκ ἔχει σύμφωνον ἐν τῷ συγκριτικῷ καὶ ὑπερθετικῷ· οἷον ταχύς, ταχύτερος καὶ ταχύτατος. ὅσα δὲ μακροκαταληκτεῖ, ταῦτα μετὰ συμφώνου ἐν τοῖς συγκριτικοῖς ἐκφέρονται καὶ ὑπερθετικοῖς· οἷον εὐγενής, εὐγενέστερος, εὐγενέστατος· καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως. τὸ δὲ εὐνούστατος, ὅτε μὲν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ εὔνοος, δεῖ εἶναι εὐνοώτερος· ὅτε δὲ ἀπὸ τοῦ εὔνους, εὐνούστερος. Ἰστέον ὅτι τὰ μετὰ συμφώνου γινόμενα ἐν τοῖς συγκριτικοῖς βραχύνεται κατὰ τὰ φωνήεντα, οἷον σωφρονέστερον, ὑγιέστερον. τὸ οὖν εὐνούστερον, ἢ περισσὸν οἰητέον ἔχειν τὸ σ, ἢ ὀφείλει βραχύνεσθαι κατὰ τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους. ὥστε τὸ μὲν εὐνούστερος ἡμάρτηται, ὑγιῶς δὲ ἔχει τὸ εὐνοώτερος. Φιλόξενος.

Εὐνοῦχος, σπάδων, τομίας· ἀπὸ τοῦ τὴν εὐνὴν ἔχειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι καὶ φυλάσσειν. τινὲς δέ φασι, παρὰ τὸ εὖ τοῦ νοῦ ἔχειν, καὶ ἀπηλλάχθαι τῶν ἀφροδισίων· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ ἀφροδίσια ἀνόητα ἐκάλουν, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνῃ, Ὕπνου τε ἀπέχεσθαι καὶ τῶν ἀνοήτων πάντων.

Εὐξαντίδος γενεῆς] Εὐξάντιος· τὸ πατρωνυμικὸν, Εὐξαντιάδης, τὸ θηλυκὸν, Εὐξαντιάς εὐξαντιάδος. ἄρον τὸ ἄλφα, καὶ γίνεται Εὐξαντίς εὐξαντίδος. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Εὔξεινος πόντος] οὗτος τὸ πρῶτον ἄξεινος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ὑπὸ λῃστῶν οἰκεῖσθαι, καὶ μηδένα ἐκεῖ παραβάλλειν τῶν ξένων. Εὔξεινος δὲ ἐκλήθη νῦν κατὰ ἀντίφρασιν· ὅτι Ἡρακλῆς ἐκβαλὼν ἐκεῖθεν τοὺς λῃστὰς, φιλοξένους κατῴκισεν.

Εὔξοον] — εὔξου δουρὸς ἀκωκή: — ἀπὸ τοῦ εὔξοος εὔξους, ὡς εὔνοος εὔνους· καὶ εὔξου καὶ εὔνου. ἐκ τοῦ ξέω, καὶ μετὰ τοῦ ευ, εὔξοος· εὔξοον, τὸ καλῶς ἐξεσμένον καὶ κατεσκευασμένον. διατί ἀναβιβάζει τὸν τόνον; τὰ εἰς ος ὀνόματα ἔχοντα τὸ εὖ μόριον κατ' ἀρχὴν, ἅπαντα προπαροξύνονται, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ ἔργον συγκειμένων, ὡς τὸ εὐεργὸς γυνή.

* Εὑόροφος, ὁ εὖ σκεπασμένος, παρὰ τὸ εὖ, καὶ τὸ ἐρέφω τὰ σκεπάζω.

Εὐπαλές, ῥάδιον, εὐχερές· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιόντων, καὶ εὐχερῶς ὑπεικόντων τοῖς ἀνταγωνισταῖς. τὸ γοῦν δυςχερές, δυςπαλὲς ἔλεγον. ἢ εὐπαλὲς, τὸ εὐμεταχείριστον, ἀπὸ τῆς παλάμης· ἢ ἀπὸ τῆς τῶν δοράτων πάλσεως. καὶ γὰρ εὐλαβὲς φαμὲν, ἀπὸ τῶν φαδίως λαβόντων.

Εὐπαλέας, εὐχερεῖς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐπαλαίστων 395
ἀνδρῶν· τούτοις γὰρ εὐχερεῖς δοκοῦσιν οἱ ἀγῶνες.

Εὐπατέρεια, εὐγενής, καλὸν πατέρα ἔχουσα.

Εὐπινής, εὐειδής· πίνος γὰρ τὸ ὕδωρ.

Εὐπυρίδαι, δῆμος Ἀθηναίων· ὅτι ἐν Ἀθήναις πρῶτον τὸ πῦρ εὑρῆσθαι φασὶ, κατὰ τὸν δῆμον τοῦτον τῆς ἐκλάμψεως αὐτοῦ γενομένης.

Εὔπρυμνοι, καλὰς πρύμνας ἔχουσαι· πρύμνα γὰρ τὰ ὄπισθεν μέρη τῶν νεῶν.

* Εὔπορος, ὁ πλούσιος· ἀπὸ τοῦ πόρου. 10

Εὐπλίσσοντο, καλῶς ἐβάδιζον καὶ διέβαινον· πλίσσεσθαι γὰρ τὸ βάδην διαβαίνειν· καὶ πλίγμα, τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ, Δράκοντα δ' αἶρον ἀμφιπλὶξ εἰληφότες: — περιβάδην.

Εὐράξ, ἐκ πλαγίου· Στῇ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθών: — ἀντὶ τοῦ εἰς πλάγιον, παρὰ τὸ εὖρος, ὡς μόνος μοῦνος καὶ μουνάξ. ἢ παρὰ τὸ πλευρόν, πλευράξ· καὶ ἀφαιρέσει, εὐράξ. ἀφ' οὗ εὖρος, οἱονεὶ πλευρός ὤν. ἐκ δὲ τούτου καὶ πλάτος εἴρηται τὸ πλάγιον, ὡς πρὸς τὸ 20
ὀρθὸν μῆκος.

Εὐράχαντες, ἥκοντες· ῥαχίας γὰρ ἐκάλουν τοὺς τραχεῖς καὶ παρήκοντας τόπους.

Εὔριζος] παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ ῥίζα γίνεται ὄνομα ὁ εὔριζος, ἡ εὔριζος, τὸ εὔριζον.

Εὔριπος, παρὰ τὸ ῥιπίζω, οἱονεὶ ὁ εὐχερῶς ῥιπιζόμενος· ἢ παρὰ τὸ εὐρὺ, κατὰ ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ὢν πλατύς· πέλαγος γάρ ἐστι στενὸν ὁ Εὔριπος μεταξὺ τῆς Εὐβοίας· ὅπερ ἑπτάκις καθ' ἡμέραν ἐναλλάττει τὴν ἰδίαν κίνησιν, καὶ πάντως ἐναντίως τῇ κινήσει τοῦ ἀνέμου 30
κινεῖται. ἐκεῖσε δὲ ἐτελεύτησεν ὁ Ἀριστοτέλης ὀλιγοψυχήσας, μὴ εὑρηκὼς τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης κινήσεως.

Εὐριπίδης, ἀπὸ τοῦ Εὐρίπου. καὶ γὰρ ἐν Εὐρίπῳ φασὶ γεννηθῆναι αὐτόν. Εὐριπίδης εὐριπίδου.

Εὔρις κύων. τὰ εἰς ιν διικατάληκτα ἁπλᾶ ὀξύνονται, ῥίν, καὶ ῥίς· εἰ δὲ σύνθετα, παροξύνονται· οἷον εὔριν, καμπυλόριν. εὐρίνων κυνῶν καὶ σκυλάκων· ἀπὸ τῆς ῥινὸς, ἤτοι τῶν τὴν ὀσφρησιν ἐχόντων ὀξυτάτην· κυρίως διὰ τὸ ταῖς ῥισὶν ἰχνοποιεῖν τὰ θηρία· διὸ καὶ παρατηροῦσιν οἱ κυνηγοὶ πρὸ ἡμέρας ἐξάγειν τοὺς κύνας, ἵνα, 40
πρὶν ἥλιον ἀνατεῖλαι, εὐχερῶς ἰχνηλατῶσι ταῖς ῥισί. καὶ Ξενοφῶν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ κελεύει κύνας ἐκλέγεσθαι εὔρινας, ἵνα ὀσφραίνωνται τοὺς λαγωούς. καὶ Νίκανδρος, Ἄρτεμις εὐρίνων ἑσμὲν ἄγει.

Εὔπλοος εὐπλόου· καὶ εὔπλους εὔπλου. τὰ σύνθετα γὰρ τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάσσει κλίσιν. δεῖ προσθεῖναι, φυλαττομένου τοῦ αὐτοῦ γένους· διὰ τὸ πόλις πόλεως θηλυκόν· εὔπολις δὲ εὐπόλιδος, ἀρσενικόν. φυλαττομένης δὲ τῆς αὐτῆς καταλήξεως, διὰ τὸ τύχη τύχης, εὐτυχής, εὐτυχοῦς δέ.

Εὐπατρίδαι, ἐκαλοῦντο οἱ αὐτὸ τὸ ἄστυ οἰκοῦντες, καὶ 50
μετέχοντες βασιλικοῦ γένους, τὴν τῶν ἱερῶν ἐπιμέλειαν ποιούμενοι· γεωργοὶ δὲ, οἱ τῆς ἄλλης χώρας οἰκήτορες· ἐπιγεώμοροι δὲ, τὸ τεχνικὸν ἔθνος.

Εὔῤῥηνος καὶ εὔβοτος, ὁ καλλιπρόβατος. ἐκ τοῦ ῥήν ῥηνός, εὔῤῥηνος, πλεονασμῷ τοῦ ρ· πολύῤῥινος δὲ, ὁ πολύθερμος· καὶ, Πολύῤῥινον νώμα σάκαιον ἔγχος: — τὸ ἐκ πολλῶν βυρσῶν κατεσκευασμένον.

Εὐρείτης ἄνεμος, παρὰ τὸ εὐρὺ καὶ σφιδρὸν τῆς πνοῆς· 396
ἢ ὁ ἀπὸ τῆς ἕω ῥέων· ἀνατολικὸς γὰρ παρὰ τὸ ῥέω ῥείτης, καὶ ῥείτης κατὰ συναίρεσιν· ἐξ οὗ εὐρείτης καὶ βαθυρείτης.

Εὐρεῖος ποταμοῦ, τοῦ καλῶς ῥέοντος. παρὰ τὸ ῥέω γίνεται

ῥεεύς· καὶ εὑρεεύς εὑρεέος· καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς τὴν ει διφθόγγου, εὑρεῖος.

Εὖρος, ἀπηλιώτης ἄνεμος· καὶ τὸ πλάτος, καὶ ὁ ῥοῦς τοῦ πυρός. ὁ ἄνεμος, Ὡς δ' εὖρός τε νότος τε: — παρὰ τὸ εὖρος τὸ πλάτος, ἵν' ᾖ ὁ πλατὺς καὶ ἐπίπλατος πνέων. ἢ εὖρός τις ὤν· ἐπεὶ ἰδρωτοποιὸς, διὰ θερμότητα. ἢ ὁ ἀπὸ τῆς ἕω ῥέων, ἀνατολικός· ὁ γὰρ ἐναντίος αὐτῷ δυτικός· ζέφυρος δὲ, ὁ ἐκ τοῦ ζόφου ῥέων. ἢ παρὰ τὴν αὔραν τὴν πνοήν. εὖρος οὐδετέρως, τὸ σημαντικὸν τοῦ πλάτους· δι' οὗ ἐστιν εὖ ῥεῖν καὶ φέρεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἕω, τὸ πορευόμενον εἰς πλάτος.

Εὐρύς, ὁ πλατὺς, παρώνυμον· παρὰ τὸ εὖρος εὐρύς, ὡς θράσος, θρασύς· κότος, κοτύς· ἵππος, ἱππύς. καὶ εὐρὺ τὸ πλατύ· παρὰ τὸ εὕδω, οὗ ἐστι κοιμηθῆναι· πλάτους γὰρ χρῄζει, διὰ τὸ περιστρέφεσθαι, ὁ κοιμώμενος. ἢ παρὰ τὸ εὖ μόριον, καὶ τὸ ῥοῦν τὸ ὁρμῶ.

Εὐρυάγυιαν, πλατυάμφοδον, μεγάλην· ἀγυιαὶ γὰρ τὰ ἄμφοδα.

Εὐρυοδεία, παροξυτόνως, ἡ μεγάλη. — ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης: — μέγα τὸ ἕδος ἔχουσης, ὅ ἐστιν ἔδρασμα. ἔστι δὲ ἐπίθετον τῆς γῆς.

Εὐρυπόωσα, ἡ μέγα χάσμα ἔχουσα· παρὰ τὸ εὐρὺ καὶ τὸ πόον· ἡ μεγάλη καὶ πλατεῖα· πόον γὰρ λέγουσι τὸ μέγα οἱ Λάκωνες. Εὐφορίων, Ὅσσους εὐρυπόωσα Τυφάονι κύσσατο Κητώ.

Εὐρυνόμη, ἡ θεὰ ἡ τῶν Χαρίτων μήτηρ· παρὰ τὸ εὐρέως καὶ μεγάλως νέμειν αὐτὴν καὶ διδόναι· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ μητέρα Χαρίτων φασίν.

Εὐρύπυλος, ὄνομα κύριον· ἀπὸ τοῦ εὐρὺς καὶ τοῦ πύλη. τὰ δὲ εἰς υς ὀξύτονα συντιθέμενα ἀποβάλλει τὸ ς· οἷον, ὠκὺς, ὠκύμορος· ταχὺς, ταχυθάνατος. σεσημείωται τὸ Πολύμνια, ἀπὸ τοῦ πολυύμνια, ἀποβάλλον τὸ υ. καὶ τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ ἐν τῇ συνθέσει ἢ φυλάττει τὸ τέλος, ὡς Ἀνδρομάχη· ἢ τρέπει εἰς ος, ὡς φωνὴ, εὔφωνος· ἢ εἰς ον, ὡς τρίπυλον· ἢ προσλαμβάνει τὸ ς, ὡς μισογύνης.

Εὐρύαλος, Ἰστέον ὅτι αἱ συνθέσεις πολλάκις φυλάσσουσι τὸ πνεῦμα τῶν ἁπλῶν· οἷον, ἵστημι· ἐφίστημι· Ῥωμαῖος, φιλορωμαῖος, προσκείται, πολλάκις· διὰ τὸ εὐρύαλος· τοῦτο γὰρ, ὅτε μέν ἐστιν ἐπίθετον, καὶ σημαίνει τὸν πλατυθάλασσον τόπον, δασύνεται κατὰ τὴν δευτέραν ἀπὸ τέλους συλλαβὴν τῶν ἁπλῶν· ὅτε δέ ἐστι κύριον, ψιλοῦται. ζήτει εἰς τὸ ὠκύς.

Εὐρυμέτωπος, ὁ μεγαλομέτωπος.

Εὐρυτίων, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ εὐρὺς Εὔρυτος Εὐρυτίων· ἵν' ᾖ ὁ μέγας· ὡς αἰπὺς, Αἰπύτης.

Εὐρύοψ, ὁ μεγαλόφωνος. Εὐρυοπα Κρονίδην: — ψιλοῦται. ἤτοι μεγαλόφθαλμον, παρὰ τοὺς ὤπας· ἢ μεγαλόφωνον, παρὰ τὴν ὄπα, ὅ ἐστι φωνήν. εἰ μὲν μεγαλόφθαλμον, τὸν μεγάλως τὰ πάντα ἐφορῶντα, διὰ τὸ
97 προνοητικόν· εἰ δὲ μεγαλόφωνον, τῷ βροντοποιὸν εἶναι τὸν θεὸν τοῦτον, ὡς ἐριβρεμέτην.

Εὐρύοπα Ζεὺς, ὡς Ἑρμείας ἀπάκητα. ζήτει εἰς τὸ ἀκών.

Εὐρυσθενές, ὦ μεγάλην δυναμιν ἔχων, μεγαλοσθενές.

Εὐρυφυές, ὄνομα παρὰ τὸ εὐρὺ καὶ τὸ φύω· ἐξ οὗ φυά τὸ φυτόν.

Εὐρυμίδης, ὁ ποιητὴς Τήλεμος. παρὰ τὸ εὖρος Εὔρυμος, ὡς σκόλος, σκόλυμος· καὶ πατρωνυμικὸν, Εὐρυμίδης.

Εὐρυάδης, εἷς τῶν μνηστήρων. παρὰ τὸ εὐρὺς πατρωνυμικῷ τύπῳ, Εὐρυάδης.

Εὐρυμνάσαι, ἐρευνῆσαι.

Εὐρυπῴδης. ἔστιν Εὐρύπων εὐρύποντος Εὐρυποντίδης· καὶ κατὰ συγκοπὴν, Εὐρυποῖδης· καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ο καὶ ι, καὶ ἐκτάσει πάλιν τοῦ ο εἰς ω, Εὐρυπῴδης. ἢ καὶ τὰ εἰς δης πατρωνυμικὰ πρὸ τοῦ δ, ἢ τὸ ι ἔχει, ἢ τὸ α· οἷον Πηλείδης, Ἀλκιβιάδης. οὕτως οὖν καὶ Εὐρυπῴδης τῷ ι παραλήγεται. λέγει δὲ ὁ Ὅμηρος, ὅτι εἰσί τινα δύο ἀντιπεπονθότως ἔχοντα. ἔστι γὰρ Λεὼς καὶ Εὐρύπων. καὶ τὸ μὲν Λεὼς εἰς ς λῆγον ἐποίησε τὸ Λεῶνις φυλή, ὡς τὰ γινόμενα ἀπὸ τῶν εἰς ων ληγόντων· οἷον, Θέων, Θεῶνις. τὸ δὲ Εὐρύπων ὤφειλεν εἶναι Εὐρυποντίδης, ὥςπερ Λέων Λεοντίδης· καὶ ἐγένετο Εὐρυπῴδης, ὥςπερ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ως ληγόντων γινόμενα, Μίνως μίνω, Μινῴδης· ἥρως ἥρω, ἡρῴδης.

Εὖρω, δασύνεται καὶ βαρύνεται, ὡς ἱππεύω καὶ βασιλεύω. τὰ γὰρ τῇ ευ διφθόγγῳ παραληγόμενα πάντα βαρύνονται. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, οὐ τῷ λόγῳ τῆς παραλήξεως ἔμεινεν ἡ μακρὰ, ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῆς ἀρχῆς ἐφυλάχθη ἡ ευ διφθόγγος. δασύνεται δὲ καὶ πεισπᾶται· ἐξ οὗ εὑρῶ, εὑρήσω, εὑρήκαμεν.

Εὗρεν, ῥῆμα ἀόριστος δεύτερος· ὁ γὰρ ἐνεστὼς οὐκ ἔστι ῥητός· ἀλλ' ἐξ ὑπομνήσεως τοῦ μέλλοντος καὶ τοῦ παρακειμένου λέγεται καὶ ὁ ἐνεστώς· ὡς οὐδὲ τοῦ ἕω τοῦ ὑπάρχω ἐστὶν ὁ ἐνεστὼς ῥητὸς, ἀλλ' ἐξ ὑπομνήσεως (ὡς εἴπομεν) τοῦ ἧον δευτέρου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ, καὶ τοῦ ἕω ὑποτακτικοῦ· — ὄφρα μὴ οἶος Ἀργείων ἀγέραστος ἕω: — οὕτως ἐστὶ καὶ τὸ ὑπόλοιπον.

Εὑρέμεν] εὗρον· τὸ ἀπαρέμφατον, εὑρεῖν· καὶ οἱ Ἴωνες καὶ οἱ ποιηταὶ διαιροῦσιν εἰς εμεν.

Εὐρώπη, ἀπὸ μητρὸς Μίνωος καὶ Ῥαδαμάνθυος καὶ Σαρπηδόνος. Λυκόφρων.

Εὐρώπεια] τὰ διὰ τοῦ εια θηλυκὰ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου ὄντα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· Πλειστοδόκη, Πλειστοδόκεια. καὶ Εὐρωπαῖος· καὶ οὐδετέρως, τὰ Εὐρωπαῖα· καὶ θηλυκὸν, Εὐρωπίς. ἀπὸ τοῦ Εὔρωπος ἡ Εὐρώπη. ἔστι καὶ Εὔρωπος πόλις Μακεδονίας· τὸ ἐθνικὸν, Εὐρωπαῖος· ὡς ἤπειρος ἠπειραῖος, νησαῖος. ἔστι καὶ ἄλλη Καρίας. τὸ ἐθνικὸν ταύτης, Εὐρώπιος, ὡς Ὠρώπιος.

Εὐρώς, ἡ τοῖς σκεύεσιν ἐπιχεομένη ἐκ τῆς ὑγρότητος ἢ νοτίας λευκή τις ἐπίχυσις, τουτέστιν ὑγρότης σεσηπυῖα. Θεόκριτος, Χὰ σύριγξ εὐρῶτι καλύνεται: — κλίνεται εὐρώς, εὐρῶτος· καὶ ῥῆμα, εὐρωτιῶ. ἐκ τοῦ αὔρα ἡ νοτὶς, γίνεται αὐρώς· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, εὐρώς, ὡς βάθος, βένθος· καὶ πάθος, πένθος. ἢ παρὰ τὸ εὖρος τὸ πλάτος, ὁ ἐπιπλατυνόμενος τοῖς σκεύεσιν.

Εὐρώεντα, πλατέα, ἀνατεπταμένα· ἢ σποτεινά. παρὰ τὸν εὐρῶτα γίνεται εὐρωτόεντα· καὶ συγκοπῇ, εὐρώεντα. 398
ἢ παρὰ τὸ εὖρος εὐροέντα· καὶ ἐκτάσει, εὐρώεντα.

Ἑύς, ὁ ἀγαθός. ὡς ἥδω ἡδύς, καὶ βρίθω βριθύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἕω τὸ ὑπάρχω, ἑύς· τὸ γὰρ ἀγαθὸν καὶ βίβριον ἑδραῖον ὑπάρχει. ἢ παρὰ τὸ ἑῶ τὸ εὐφραίνομαι καὶ ἥδομαι· οἷον, — ἐπεί με πρῶτον ἔασας: — ἀντὶ τοῦ ἡδυνας. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι παρὰ τὸ ἑῶ γίνεται ἑός ὁ ἀγαθός· τὸ θηλυκόν, ἑή· καὶ ἐκ τοῦ ἑός, ἑύς.

Εὐσέλμους, καλὰ σανιδώματα ἔχουσας· σέλματα γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. γίνεται παρὰ τὸ ἕω τὸ κάθημαι, ἕημι, ἕεμαι, ἕμα· πλεονασμῷ τοῦ λ, ἕλμα· καὶ προσθέσει τοῦ σ, σέλμα· ἐξ οὗ καὶ σέλλα, καὶ σελλίον· καὶ παρὰ τὸ εὖ.

Εὐσέλμοιο νηὸς, τῆς εὐκαθέδρου. ὥςπερ ἐκ τοῦ ἔρεισμα γίνεται κατὰ συγκοπὴν ἔρμα, οὕτως ἔστι καὶ σελλίς· (καὶ σημαίνει τὴν καθέδραν) ἡ γενικὴ σελλίδος· ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα σελίζω· καὶ παράγωγον ὄνομα, σέλισμα· καὶ συγκοπῇ, σέλμα. καὶ μετὰ τοῦ εὖ, εὐσέλμος, τροπῇ

τοῦ α εἰς ος, ὡς σχῆμα, εὔσχημος· καὶ διαλύσει, εὔσελμος.

Εὐσχήμων, ὁ κόσμιος καὶ πειθόμενος τοῖς νόμοις. παρὰ τοῦτο ῥητέον, οὐχ ὁ πλούσιος καὶ πολλὰ κεκτημένος.

Εὔσκαρθμοι, εὐσκάριστοι, ὅ ἐστιν εὐκίνητοι, ταχεῖς. παρὰ τὸ σκαίρω σκαρμός, καὶ σκαρθμός πλεονασμῷ τοῦ θ. λέγεται δὲ κατὰ διάλεκτον ὁ πούς. σκαλμοὶ δὲ τὰ ξύλα, ὧν ἐκδέονται αἱ κῶπαι πρὸς τὴν ἐλασίαν.

Εὐσύμβολος, ἀντὶ τοῦ ῥαδίως καὶ εὖ συμβάλλων. Ἀντιφῶν ἐν τῷ πολιτικῷ.

* Εὔστολος, ὁ εὔκοσμος· ἀπὸ τῆς στολῆς. στολὴ δὲ ἀπὸ τοῦ στέλλειν τοῦ κοσμεῖν.

Εὔστρα, βόθρος ἐν ᾧ τοὺς σῦς εὕουσι· καὶ ὁ στάχυς, ὅταν μήπω πέπειρος ἀποφλογισθῇ. Εὔστραι, βόθυνοι ἐν οἷς οἱ χοῖροι ἤγουν οἱ σῦς εὕονται, καὶ καίεται ἱερεῖα.

Εὖσαι τὸ χοιρίδιον. οἱ οὕτω λέγοντες ἁμαρτάνουσι. δεῖ γὰρ θῦσαι λέγειν· καὶ παρ' Ὁμήρῳ δὲ κακῶς γράφεται, σιάλους τ' εὕοντας ἐν αὐλῇ.

Εὔστιπτον, εὖ πεπλυμένον καὶ πεπατημένον· ἐκ τοῦ στείβω τὸ πατῶ· οἷον, Ἔνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν ἐὔστιπτον θέτο φᾶρος.

Εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο Θνήσκοντες πίπτωσιν, Ἰλιάδος α'· ἀντὶ τοῦ ὁπόταν. δύο μέρη λόγου· εὖτε, ἐπίῤῥημα παραβολῆς δηλωτικόν· καὶ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος λέγει, ὅτι ἐκ τοῦ ὅτε γίνεται πλεονασμῷ τοῦ υ, οὔτε· καὶ μεταθέσει τοῦ ο εἰς ε, εὖτε· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ὅτι ἐκ τοῦ ὅτε, πλεονασμῷ τοῦ ε, καὶ κράσει Δωρικῇ τοῦ εο εἰς τὴν ευ, γίνεται εὖτε· Εὖτ' ὄρεος κορυφῆσιν: — ἀντὶ τοῦ καθάπερ, ὃν τρόπον. δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ εὖτε οὐκ ἔστι παραβολῆς, ἀλλ' ὁμοιωματικόν, ἰσοδυναμοῦν τῷ Ἠΰτε. Ἀρίσταρχος μέντοι διὰ τοῦ ε, εὖτε, ὡς καὶ ἑτέρωθί που λέγει, Τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίνετ': — ἀντὶ τοῦ, ὡς πτερὰ ἐγένετο τὰ ὅπλα τῷ Ἀχιλλεῖ, Ἰλιάδος τ'. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ ἑτέρως ἀκούουσι τὸ εὖτε, ἀντὶ τοῦ ὅτε, καθὰ καὶ ἐν ἄλλοις· οἷον, Εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων: — καὶ, Εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέσχεν: — λαμβάνεται δὲ ὑπὸ μίαν παραγραφὴν τὸ ὅλον, Εὖτ' ὄρεος κορυφῆσιν.

Εὖτε, δύο σημαίνει· ἐπίῤῥημα παραβολῆς, ὡς τὸ, Εὖτ' ὄρεος κορυφῆσι: — καὶ χρόνου δηλωτικόν.

399 * Εὔταρσος, ὁ καλῶς πτερωτός· παρὰ τὸ εὖ καὶ ταρσὸς ἡ πτέρυξ.

Εὐτείχεον, τὴν καλῶς τετειχισμένην ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος. τὰ εἰς ος ἀπὸ δυσετέρων συντιθέμενα ἀπὸ εὐθείας συντίθεται· οἷον, ξίφος, ἄξιφος· ῥῖγος, δύςριγος· πλὴν τοῦ εὐτείχεος, ἀπὸ γενικῆς συντιθεμένου. ὤφειλε γὰρ ἡ σύνθεσις ἀπὸ εὐθείας εἶναι· ἐγένετο δὲ ἀπὸ γενικῆς, διὰ τὸν κανόνα. γίνεται ἐκ τοῦ, τὸ τεῖχος τοῦ τείχεος, καὶ μετὰ τοῦ εὖ μορίου, εὐτείχεος.

Εὔτυκτον] — κυνέην εὔτυκτον, καλῶς κατεσκευασμένην. ἐκ τοῦ τεύχω τέτευχα, τέτευγμαι τέτευκται· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, τέτυκται. ὄνομα ῥηματικὸν, τυκτός, καὶ εὔτυκτος. ὁ κανών· τὰ εἰς ος σύνθετα κοινά εἰσι τῷ γένει, καὶ ὁμοφωνεῖ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς.

Εὐτυκίζειν, ἑτοιμάζειν.

Εὐτρήσιος, παρὰ τὸ τετρῆσθαι τὸν Αὐτόλυκον, ὁ Εὔπολις σκώπτει. Εὔτρησις, πόλις Ἀρκαδική.

Εὐτραφής] παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ τρέφω, τραφὴς καὶ εὐτραφὴς εὐτραφέος.

Εὐτελής, ἐκ τοῦ τέλος, ὃ σημαίνει τὴν δαπάνην. εὐτελεῖς λέγει τοὺς μὴ ἐπὶ πολὺ χωροῦντας ταῖς δαπάναις.

Εὐτράπελος, ὁ κοῦφος καὶ μωρὸς καὶ ἀπαίδευτος. ὥςπερ γὰρ παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ γίνεται εἴκελος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τρέπω, οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτραπον, γίνεται τράπελος καὶ εὐτράπελος. ἢ ἀπὸ τοῦ στρέφω εὔστρεπτος, εὐστράπελος, καὶ εὐτράπελος· καὶ εὐτραπελῶ, ῥῆμα· ἐξ οὗ εὐτραπελία ἡ μωρολογία, κουφότης, ἀπαιδευσία. παρὰ τὸ εὖ τρέπεσθαι τὸν λόγον εἴρηται.

Εὐφάλαρα, λαμπρά. Εὐφαμία, σιωπὴ, εὐλογία.

Εὐφραδέως, πεφρασμένως καὶ συνετῶς, παρὰ τὴν Φράδην· ἢ εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως, ἀπὸ τοῦ Φράζειν συνεχῶς. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφραδον· φράδης, καὶ εὐφραδής.

Εὐφυΐα, ὤφειλε διὰ διφθόγγου, ὡς γίνεται ἀπὸ τῶν εἰς ης, ὡς εὐσεβής, εὐσέβεια· ἀλλὰ τὰ παρὰ τὸ φύω καὶ δυς σύνθετα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον εὐωδία, δυσωδία· ἀφυΐα, καὶ εὐφυΐα.

Εὐφραίνω] παρὰ τὸ φρῶ τὸ προϊῶ, γίνεται φραίνω· καὶ μετὰ τοῦ εὖ, εὐφραίνω, τὸ καλῶς προϊῶ. ὁ μέλλων, εὐφρανῶ· ὁ παρακείμενος, εὔφρακα. εἰ δὲ εἴη ὁ μέλλων δι' ἀμεταβόλου, ὁ παρακείμενος δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. καὶ ὤφειλεν εἶναι ηὔφρακα· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τοῦ εὖ μορίου καὶ τοῦ δυς ἀρχόμενα ῥήματα ἄτρεπτον τηρεῖ τὴν ἀρχὴν, ἔσωθεν δὲ αὐξάνεται· οἷον, εὐορκῶ, εὐώρκουν. ὁ παθητικὸς, εὔφραμμαι· ὁ ἀόριστος, εὐφράνθην· ἡ μετοχὴ, εὐφρανθείς, τοῦ εὐφρανθέντος.

Εὐφρόνη, ἡ νύξ· παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ· καὶ ὁ χρησμὸς, καὶ ἡ βουλή· καὶ γὰρ ὁ λογισμὸς, ὅτε ἀσχολεῖ, κριτὴς γίνεται τῶν πραγμάτων. ἢ παρὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως. ἢ παρώνυμόν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ εὔφρων εὔφρονος εὐφρόνη, ὡς ἀμύμονος ἀμυμόνη.

Εὐφροσύνη· ἐκ τοῦ εὔφρων· τοῦτο ἐκ τοῦ φρῶ τὸ προϊῶ· οἱονεὶ ἡ καλῶς προερχομένη, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν. ἐκ τοῦ φρῶ δὲ γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν φρὼν, καὶ εὔφρων· καὶ κλίνεται εὔφρονος. ὁ κανών· τὰ εἰς ων ῥηματικὰ τρέπει τὸ ω εἰς ο· εὔφρων οὖν, ὁ εὐφραινόμενος.

Εὐχερής, κυρίως ὁ εὐκαταπάλαιστος, ὁ εὐκαταγώνιστος καὶ εὐκατάγνωστος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν ἢ πολεμιστῶν· παρὰ γὰρ τὴν χεῖρα ἡ συνθήκη· καταχρηστικῶς δὲ ὁ ἐπιεικής, καὶ μὴ ἀντιπαλαίων· καὶ δυςχερής, ὁ δυςπειθής.

Εὐχήνωρ δέ τις ἦν, Πολυΐδου μάντιος υἱός: — παρὰ τὸ εὐχὴ Εὐχήνωρ, ὡς μάντιος υἱὸς, ἀπὸ τῆς παραταξέως τοῦ πατρὸς κληθείς.

Εὐχή, παρὰ τὸ εὖ μόριον καὶ τὸ σχῶ τὸ προϊῶ, εὔχω εὐχή· ἢ ἡ τοῦ εὖ ἔχειν αἴτησις· ἢ παρὰ τὸ ἔχεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν, εὔχω· ἀφ' οὗ τὸ εὔχομαι· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐν χρήσει· καὶ ἔστι τῇ μὲν φωνῇ παθητικὸν, τῷ δὲ σημαινομένῳ ἐνεργητικόν· τὰ δὲ ἐνεργητικὰ ἀπέλειψαν. παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ ἔχω· ἵν' ᾖ, εὐέχω· τὰ γὰρ καλὰ ἔχειν αἰτοῦμεν. ἢ παρὰ τὸ ἔχω πλεονασμῷ τοῦ υ· ἃ αἰτοῦμεν ἔχειν. σημαίνει δὲ γ· τὸ κυρίως λέγειν, καὶ ἁπλῶς· Ὅμηρος, — Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι υἱός: — καὶ, Εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης ἔμεναι: — καὶ τὸ εὔχομαι· ὡς τὸ, Εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεῖ: — καὶ τὸ καυχῶμαι, ὡς τὸ, Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος.

Εὐχόμην, καὶ εὐφρανόμην. Ἰστέον ὅτι παρ' ἡμῖν φυλάττεται, παρὰ δὲ Ἀθηναίοις τρέπεται· ὥςπερ ἡ ει δίφθογγος ἔχουσα τὸ ε, παρ' ἡμῖν μὲν οὐ τρέπεται κατὰ τὸν παρατατικόν· οἷον εἴργω, εἶργον· οὕτω καὶ ἡ εὖ, ὡς ἔχουσα τὸ ε, οὐ τρέπεται· παρὰ δὲ Ἀττικοῖς πολλάκις τρέπεται τὸ ε τῆς ει διφθόγγου· οἷον, εικα-

ζω, ἤκαζον. τούτου χάριν καὶ τὸ ε τῆς ευ διφθόγγου εἰς η τρέπεται· οἷον, εὔχομαι, ηὐχόμην.

Εὖχος, τὸ καύχημα. παρὰ τὸ αὐχῶ, αὖχος· καὶ εὖχος, τροπῇ τοῦ α εἰς ε.

Εὐχωλή, εὐχή, δέησις· ἐκ τοῦ εὔχω, κατ' ἐπέκτασιν τῆς λη συλλαβῆς, ὡς παύσω παυσωλή. σημαίνει δὲ καὶ καύχησιν, ὡς τὸ, Καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργείην Ἑλένην, Ἰλιάδος β'.

40 Εὔχομαι, καὶ ἐπεύχομαι, ἀντὶ τῆς πρὸς, ὡς καὶ τὸ ἐπιορκῶ, ἀντὶ τοῦ ὑπεράνω τῶν ὅρκων γίνομαι· καὶ ἐπιβλέπειν, ὑπεράνω τὴν διάνοιαν ἔχειν. ἐπευχόμενος οὖν, προσευχόμενος· καὶ ἐπὶ γούνασιν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς γόνασι, ἢ πρὸς τὰ γόνατα. τὰ ἐνεργητικὰ δὲ οὐκ ἔστι· τότε γὰρ ἀπολιμπάνουσιν τά τε ἐνεργητικὰ καὶ τὰ παθητικά, ἐν ᾧ ἂν ῥήματι ἐναντίως ἔχῃ τὸ σημαινόμενον τῷ τῆς φωνῆς χαρακτῆρι· οἷον, ῥιγῶ, κάμνω, πυρέσσω, φρίσσω, πάσχω· ὁμοίως, ἅλλομαι, εὔχομαι, ὀρχοῦμαι,

50 ἱππάζομαι, φείδομαι, τύπον μὲν ἔχουσι παθητικοῦ, σημαίνουσι δὲ ἐνέργειαν. τετραχῶς γὰρ ἀπολιμπάνονται αἱ φωναὶ τῶν ῥημάτων· ἢ διὰ σημασίαν, ὡς τὰ ῥήματα τὰ φωνὴν ἔχοντα ἐνεργητικὴν, σημαινόμενον δὲ παθητικόν· οἷον, ῥιγῶ, καὶ ἐξῆς· τρέχω, ὀφθαλμιῶ, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. ἀπολιμπάνει γὰρ τὰ παθητικὰ, ὅτι τὴν σημασίαν τοῦ παθητικοῦ ἀνεδέξαντο τὰ ἐνεργητικά. ὁμοίως καὶ τὰ φωνὴν ὄντα παθητικὰ, σημασίαν δὲ

401 ἐνεργητικὰ, ὡς τὸ ἅλλομαι, καὶ ἐξῆς· πορεύομαι, μάχομαι· ἀπέλειψε τὰ ἐνεργητικά· τὴν γὰρ σημασίαν αὐτοῦ προϋφήρπασε τὰ παθητικά· ἢ διὰ σύνταξιν, ὡς τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου καὶ τὸ πρῶτον τῶν δυϊκῶν ἐνεργητικῶν, δι' ἀσυνταξίαν τῶν συμφώνων ἀπέλειψεν· ἀσύντακτον δέ ἐστι, τὸ μὴ ἔχειν χαρακτῆρα Ἑλληνικόν, ἢ καταφορτικὸν, ὡς τοῦ ῥέω ὁ μέλλων, καὶ τοῦ ἐκτρώσασα τὸ ἀρσενικόν· οὐ γὰρ ἀνὴρ ἐκτιτρώσκει· ἢ κατὰ τύχην, ὡς τοῦ γυνὴ ἡ κλη-

10 τική, καὶ τοῦ ὕδωρ ἡ γενική, καὶ τοῦ ὕδατος ἡ εὐθεῖα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι εἰσὶ τινὰ ῥήματα, ἅτινα οὔτε ἐνέργειαν, οὔτε πάθος σημαίνουσι, καὶ οὐδέτερα λέγονται, ὡς ἐπὶ τοῦ ζῶ, πλουτῶ, ὑπάρχω.

Εὐοχθέων δ' ἵξηαι πολιὸν ἔαρ, Ἡσίοδος, ἀντὶ τοῦ χαίρων, πλήθων τῆς ὀχῆς· ὀχὴ δὲ ἡ τροφή· εἴρηται δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ. ἢ ὄχθος λέγεται ὁ κόπος· εὐοχθέων οὖν, ὁ καλῶς ἔχων τοῦ κόπου, τουτέστιν, ὁ εὖ κεκοπιακώς. ἢ ἄχθος, ἡ λύπη· εὐαχθῶν δὲ, τοὐναντίον, χαίρων. πλήθοντος τοῦ καρποῦ, εὐοχθέστερον

20 παραγένῃ ἐπὶ τὸν καθαρὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος. Ἰστέον ὅτι τὸ εὖ μόριον ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ἀντὶ τοῦ καλῶς παραλαμβάνεται, πλὴν τοῦ ἐὐώνυμος χείρ. εἰς τὸ ἀριστερά.

Εὖω, σημαίνει τὸ φλογίζω, ὡς τὸ, Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς ἡφαίστοιο.

Εὐώδης] ἐκ τοῦ ἄω τὸ πνέω γίνεται ἀής· ἐξ αὐτοῦ εὐαὴς καὶ δυσαής· ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, εὐαέων καὶ δυσαέων· ἐξ οὗ εὐαώδης καὶ δυσαώδης· καὶ κατὰ συγκοπὴν, εὐώδης καὶ δυσώδης. τὰ διὰ τοῦ ωδης μετουσιαστι-

30 κὰ, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ πούς, οἷον τριπόδης, τετραπόδης.

Εὐωχία, παρὰ τὸ εὖ ἔχειν, ὅτε ἐπὶ τὰς τῶν θεῶν παραγίνονται τιμάς. βέλτιον δὲ ἀπὸ τοῦ τὴν τροφὴν ἡμῖν εὖ ἔχειν· καὶ γὰρ ἡ παροχὴ, ὅτι πολλὴ ὀχὴ πρόκειται. ἐκ τοῦ ὀχὴ οὖν γίνεται εὐωχία, κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ὄ εἰς ω, ἡ καλῶς τρέφουσα τὸ σῶμα.

Εὔωροι, ἀπαραφύλακτοι, ἀμελεῖς· ἢ ὀλίγωροι, καταφρονητικοί. παρὰ τὸ εὐωρεῖν, ὅ ἐστι φυλάσσειν, κατὰ ἀντίφρασιν, οἱ ἀπαραφύλακτοι. Εὐφορίων, Οὐδέ τοι εὔωροι θυέων: — ἢ παρὰ τὸ εὖ καὶ τὴν ὥραν τὴν 40

Φροντίδα, κατὰ ἀντίφρασιν εὔωρος, ὁ μὴ Φροντίζων. ἐξ οὗ καὶ εὐωρία, ἡ ὀλιγωρία καὶ ῥαθυμία.

Ἔφαν] οἱ Βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, ἔβημεν, ἔβαν. οὕτως ἐκ τοῦ φημὶ τὸ λέγω, ὁ παρατατικὸς ἔφην· τὸ πληθυντικὸν, ἔφαμεν· τὸ τρίτον, ἔφασαν· καὶ Βοιωτοὶ, ἔφαν. φημί· ὁ μέλλων, φήσω· ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο.

Ἑφεζόμενος, ἐκ τοῦ ἕζω. τοῦτο ἐκ τοῦ ἕω τὸ καθέζομαι.

Ἔφεσις, ἡ δικαστηρίου οἱουδήποτε ἐφ' ἕτερον δικαστήριον 50

μεταγωγή, ἡ εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφιεμένη δίκη ὑπὲρ τοῦ κριθῆναι πάλιν. ἐγένετο δὲ Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἀποψηφισθέντων. ἐφεῖσθαι γὰρ αὖθις ἐξῆν αὐτοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας. καὶ εἰ μὲν ἁλώσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι· εἰ δὲ μὴ, ἐπανίεσαν εἰς τοὺς ἐξ ὧν ἐξώσθησαν δήμους. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἔκκλητος καλεῖται. καὶ τὸ ἐφεῖναι, ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ.

Ἐφεταί, ἄνδρες ὑπὲρ ν' ἔτη γεγονότες, καὶ ἄριστα βε- 402

βιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες, οἱ καὶ τὰς φοινικὰς καὶ ἐφ' αἵματος δίκας ἔκρινον. ἐκαλεῖτο δ' αὐτῶν τὰ δικαστήρια ἐφετῶν. ἐφεταὶ δὲ ἐκλήθησαν, ἤτοι ὅτι ἐπὶ αἵματος δικάζειν ἔλαχον, ἢ ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι, τουτέστιν ἔκκλητος.

Ἔφεσος, ἡ πόλις· ἀπὸ Ἐφέσου ἐκεῖσε καπηλεύοντος καὶ φιλοξενοῦντος τοὺς παριόντας, καὶ πάντα λέγοντος πρὸς Ἔφεσον στέλλεσθαι. ἢ ἀπὸ Ἐφέσου Λυδῆς Ἀμαζόνος, ἣ πρώτη Ἄρτεμιν ἐτίμησε καὶ ὠνόμασεν Ἐφε- 10

σίαν· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος τοὺς οἰκοῦντας καὶ τὴν πόλιν κληθῆναι. ἢ ὅτι Θησεὺς συστρατεύσας Ἡρακλεῖ ἐπὶ τὸν Ἱππολύτης ζωστῆρα, ἐδίωξε τὰς Ἀμαζόνας ἄχρι Λυδίας· κἀκεῖ καταφευγούσας ἐπί τινα βωμὸν Ἀρτέμιδος, θεῖσθαι σωτηρίας τυχεῖν· τὴν δὲ ἐφεῖναι αὐτοῖς τὴν σωτηρίαν· ὅθεν Ἔφεσον κληθῆναι τὸ χωρίον, καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἐφεσίαν. τὸ ἐθνικὸν, Ἐφεσεύς. ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ τόξα μὴ ἔχειν ἐκεῖ, ὑπὲρ τοῦ μὴ βάλλειν τινά. ἱκεσία γὰρ ἡ θεός· στεφάνοις δὲ διὰ θαλ- 20

λῶν τὰς ἱκεσίας ποιοῦσιν. ὅθεν οὐδὲ πρόβατα αὐτῇ θύουσι, διὰ τὸ τοὺς ἱκέτας μαλλοὺς προσφέρειν.

Ἐφέσια γράμματα, ἐπῳδαί τινες δυσπαρακολούθητοι, ἃς καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἰπεῖν· καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ Μιλησίου καὶ Ἐφεσίου παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τὸν ἀστράγαλον ἔχειν τὰ ἐφέσια γράμματα. φανεροῦ δὲ τούτου γενομένου, καὶ λυθέντων αὐτῷ τριάκοντα, τὸ ἑξῆς πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον. ἢ ἀπὸ ἐφεσίων τινῶν οὐσῶν ἐπαοιδῶν δυσπαρακολουθήτων, ὡς προείρηται· ὅθεν καὶ ἐφέσια λέγονται. Ἐφέσια ἀλεξιφάρμακα καὶ γράμ- 30

ματα· ὀνόματα ἄττα καὶ φωναὶ, ἀντιπάθειαν φυσικὴν ἔχουσαι.

Ἐφέστιοι, ἔποικοι, ὅ ἐστιν αὐτόχθονες πολῖται. παρὰ τὴν ἑστίαν, ὃ σημαίνει τὴν οἰκίαν, γίνεται ἐφέστιος.

Ἐφετμὴ, ἡ ἐντολή. παρὰ τὸ ἵημι ἥσω ἑσμὴ· τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ἑτμή, καὶ ἐφετμὴ ἐν συνθέσει. ἢ παρὰ τὸ ἐφεῖναι ἐφεθμή, ὡς βῆναι βαθμός, καὶ στῆναι σταθμός· καὶ τροπῇ, ἐφετμαὶ, προστάγματα, ἐντολαί, νουθεσίαι.

Ἐφετίνδα, ὄνομα παιδιᾶς φενακικῶς. ὡς γὰρ Ἀριστοφάνης φησὶ, τὸ ὀστρακίνδα παρὰ τὸ ὄστρακον ἀναπλάσας, 40

ἀνιττόμενος τὸν ἐξοστρακισμόν· οὕτω Κρατῖνος ἀνέπλασε τὸ ἐφετίνδα, παρὰ τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις γε-

νομένας ἐφέσεις. παρὰ οὖν τὴν ἔφεσιν, ἐφετίνδα παιδιάν, κατὰ τροπὴν τοῦ σ εἰς τ. καὶ γὰρ ἐφέτης λέγεται ὁ πέμπων τὴν ἔφεσιν.

Ἐφεκτοὺς τόκους] οἱ ἔγγραφοι τόκοι, οἷον ἐπεχόμενοι καὶ ὡρισμένοι, μὴ μέντοι προϊέντες, μήτε συλλεγέντες. ῥητορική. ἢ ὁ ἐπὶ τὸ ἕκτον κεφαλαίου.

Ἐφετρίς, τὸ ἐπὶ τοῖς ἱματίοις ἐπίβλημα· ἣν μανδύαν καὶ χλαμύδα καὶ πόρπην καλοῦσιν.

Ἐφείω] — ὅτε κέν τοι ἀκάκτους χεῖρας ἐφείω, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλω, ἐπενέγκω. ἐκ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι, καὶ ἐν συνθέσει ἐφείω.

Ἐφειμένον, ἐντεταλμένον, προστεταγμένον. ἀπὸ τοῦ ἐφίημι, ὁ μέλλων, ἐφήσω· ὁ παρακείμενος, ἐφεῖκα· ὁ παθητικὸς, ἐφεῖμαι, πλεονασμῷ τοῦ ι· ἡ μετοχὴ, ἐφειμένος· καὶ τὸ οὐδέτερον.

103 Ἐφεῖντο] ἀπὸ τοῦ ἕδω τὸ ἑσθίω, ἕσω· εἶκα, εἶμαι, εἵμην εἶντο, καὶ ἐφεῖντο. οὕτως εὗρον· ἀλλὰ κακῶς. ἔστιν ἕω ῥῆμα, καὶ σημαίνει τὸ κορεννύω, ὡς τὸ, — ἐπεί χ' ἑῶμεν πολέμοιο: — ἀντὶ τοῦ κορεσθῶμεν. παράγωγον ἔημι· τὸ παθητικὸν, ἕεμαι· καὶ κράσει, εἶμαι· ὁ παρατατικὸς, εἵμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἶντο· καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐφεῖντο· οἷον, Ἐπεὶ οὐκ εἶχον οὐδὲν ὅτου ἐφεῖντο: — ἀντὶ τοῦ ἀπολαύσουσιν.

Ἐφῆπται] παρὰ τὸ ἅπτω τὸ ἀρτῶ καὶ ἐπίκειμαι, ἥμμαι ἥψαι ἧπται, καὶ ἐφῆπται.

Ἐφημοσύνη, ἡ ἐντολή· παρὰ τὸ εἰς τὸ αὐτὸ συμβάλλειν τὸν ἀμφοτέρων λόγον. ἀπὸ τοῦ ἵημι ἥσω· ὄνομα ῥηματικὸν, ἥμων ἥμονος, καὶ ἐφήμονος· καὶ ἐφημοσύνη.

Ἐφημερία, ἡ πατρία. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία, διὰ τὸ εὐμετάβλητον πρὸς τὴν τῆς ἑκάστης ἡμέρας κατάστασιν. Ὅμηρος, Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ἐφηλὶς, σημαίνει καὶ τὴν ἐκ τοῦ ἡλίου περὶ τὸ πρόσωπον ἔκκαυσιν καὶ μελανίαν, καὶ πάθος τι περὶ τὸ πρόσωπον γενόμενον, τραχύτητα παρέχον καὶ περόνην. εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἐκκαύσεως· καὶ γράφεται ἔφηλος.

Ἐφήγησις, ἔστι δίκη εἰσαγομένη, ἀπὸ τοῦ τοὺς ὑποδεξαμένους τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν τῆς χώρας, οἷον, Φυγάδα ἢ ἀνδροφόνον· ἢ ὅταν τῶν δημοσίων κατέχειν δοκεῖ τις κρύφα.

Ἐφιείς] — βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς Βάλλεν: — ἀντὶ τοῦ ἐπιπέμπων. ἐκ τοῦ ἵημι, ὁ παρατατικὸς, ἵην· ἡ μετοχὴ, ἱείς ἱέντος· καὶ ἐν συνθέσει ἐφιείς, καὶ διείς.

Ἐφιέμην] ἀπὸ τοῦ ἵημι, τὸ παθητικὸν, ἵεμαι, ἱέμην, καὶ ἐφιέμην.

Ἐφιάλτης, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἰάλλω τὸ ἐκτείνω γέγονεν ἰάλτης, καὶ Ἐπιάλτης, καὶ Ἐφιάλτης.

Ἔφθη, ἔφθασεν, ἢ ἔβλαψεν. ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθῆμι, ἔφθην.

Ἐφθίατο] ἐκ τοῦ φθίνω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν, γίνεται φθίω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔφθιμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐφθίμην, ἔφθισο, ἔφθιτο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α. ἢ τὸ πληθυντικὸν ἐφθίμεθα, ἐφθίατο. — δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων Ἐφθίατο: — ἀντὶ τοῦ διεφθάρησαν.

Ἐφθός, ὁ ὠπτημένος ἢ ἡψημένος. οἷον πυροὺς ἐφθούς· ὃ καὶ ἐν συνθέσει λέγεται ἀνεφθος καὶ πάνεφθος. ἐκ τοῦ ἑψῶ ἑψήσω, γίνεται ἑψητός, ὡς ἀγαπῶ ἀγαπήσω, ἀγαπητός· καὶ τροπῇ τοῦ ψ εἰς φ, καὶ τοῦ τ εἰς θ, κατὰ συγκοπὴν, ἐφθός.

Ἔφλαδον, σημαίνει τὸ ἐσχίσθην ἢ ἐθλάσθην, ἢ διεῤῥήγην, ὡς φησιν Αἰσχύλος, Λινόφθοροι ὑφασμάτων λακίδες ἐφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν: — παρὰ τὸ θλῶ, κατὰ τροπὴν, φλῶ· παράγωγον, φλάζω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφλαδον, ὡς χάζω ἔχαδον.

Ἐφεσπερεύω, ἑσπέρας ἐγρηγορῶ.

Ἐφόλκιον, πηδάλιον. Ἐφόλκια, τὰ ἐκ περιττοῦ ἐπιφερόμενα τοῖς ἀποδημοῦσιν.

Ἔφοροι, ἄρχοντες ἦσαν ἐν Λακεδαίμονι ἐννέα· ἀπὸ τοῦ πάντας ἐφορᾶν. ἦν δὲ μεγίστη ἡ ἀρχή.

* Ἐφώριος, πέπειρος· ἀπὸ τῆς ὥρης, ἢ δηλοῖ χρόνον, ᾧ πεπαίνονται οἱ καρποί. 404

* Ἐφῶτε, ἀντὶ τοῦ ἵνα.

Ἔχελος, ἥρως παρὰ Ἀθηναίοις τιμώμενος· καὶ δῆμος τῆς Ἀττικῆς Ἐχελίδαι, ἀπὸ τοῦ κειμένου ἕλους τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἵδρυται τὸ τοῦ Ἐχέλου ἄγαλμα. παρὰ τὸ ἕλος ἔχειν, ἔχελος. καὶ Ἐχελιδῶν δῆμος, ἀπὸ Ἐχέλιος.

Ἐχέδωρος, ποταμὸς Μακεδονίας, ὁ πρότερον Ἡδονὸς καλούμενος· ὁ ἔχων (φησὶ) δῶρα· χρυσοῦ γὰρ καταφέρων ψήγματα· οἱ ἐγχώριοι ἀρύοντες, δέρματα αἰγῶν κείραντες, καὶ καθιέντες εἰς τὸ ὕδωρ. ἢ ἀπὸ Δώρου τινὸς Ἀρκάδος, ἀρίστου τὰ πολεμικά· ὃς συμμαχῶν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλαδέλφῳ, ἐμπεσὼν τῷ ποταμῷ αἴτιος γέγονε τῆς ὀνομασίας.

Ἐχέτλη, τὸ κράτημα τοῦ ἀρότρου, οὗ ἔχεται τῇ χειρὶ ὁ ἀροτριῶν. ὡς παρὰ τὸ ἐξυσται, ξύστρα· πέφυται, φύτρα· (καὶ Ἰωνικῶς, φύτλη) γενέτρα γενέτλη· οὕτως ἐχέτρα ἐχέτλη· ἢ παρὰ τὸ ἔχω καὶ τὸ τελῶ, (οὗ ἐχόμενος ὁ ἀροτριῶν τελεῖ τὰ τοῦ ἔργου) γίνεται ἐχετέλη καὶ ἐχέτλη.

Ἐχέτης, ὁ πλούσιος, ὡς Πίνδαρος· ἀπὸ τοῦ ἔχω ἐχέτης· σθένω, σθενέτης καὶ ἐρισθενέτης.

Ἔχης, ὁ πλούσιος· παρὰ τὸ ἔχειν. τοὺς γὰρ πένητας τοὐναντίον ἀχῆνας προσαγορεύουσι, κατὰ στέρησιν τοῦ ἔχειν.

Ἔχις, τὸ θηρίον] Πᾶς δέ τοι ὀξυκάρηνος ἰδεῖν ἔχις: — κυριώτερον ἐπὶ τῆς θηλείας· παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν γονὴν, ἄχρι θανάτου· ὠοτοκούντων γὰρ τῶν ἄλλων ἑρπετῶν, αὕτη δεξαμένη τῷ στόματι τὴν τοῦ ἄῤῥενος κεφαλὴν, οὕτως ἔγκυος γίνεται, κατὰ τὴν μίξιν ἀπεσθίουσα· διαῤῥωθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν ἐντὸς τὴν γαστέρα, ἀπόλλυται. ἢ παρὰ τὸ ἄχος ἔχις, ἡ πάνυ λυποῦσα. καὶ Νίκανδρος, Κωκυτὸν δ' ἐχιναῖον ἐπικλείουσιν ὁδῖται: — ἢ παρὰ τὸ ἔχειν καὶ κρατεῖν τοῖς ὀδοῦσιν.

Ἔχις, ὅτι μόνον τῶν ὄφεων μὴ ὠοφορῆσαν, παρ' ἑαυτῷ κατέχει· καὶ ζωοφορῆσαν, τίκτει οὐκ ὠὸν, ἀλλὰ τέλεια τὰ ἑρπετά. ἀπὸ τοῦ κατέχειν οὖν.

Ἐχιδνα] παρὰ τὸ ἔχις, ὃ σημαίνει τὸν ὄφιν καὶ τὸν ἰὸν, γίνεται ἔχια· καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων γίνεται ἔχιδνα, ἡ ἐν αὑτῇ τὸν ἰὸν ἔχουσα.

Ἐχίων] ἀπὸ τοῦ ἔχις ἔχιος γίνεται Ἐχίων, ὄνομα κύριον.

Ἐχιλιώθη, χίλια ἐζημιώθη.

Ἐχῖνος, χερσαῖον ζῶον· παρὰ τὸ συνέχειν ἑαυτὸν στρογγυλούμενον. ἐν γὰρ τῷ ἀλίσκεσθαι τὸν ἐπερχόμενον συνειλούμενος τὸν τῶν ἀκανθῶν περίβολον περιβάλλεται ὡς ἔρυμα. ἐχῖνος δὲ καὶ ἡ γαστὴρ, ὡς φησι Καλλίμαχος, Ὄντε μάλιστα βοῶν ποθέουσιν ἐχῖνον: — καὶ αὕτη δὲ παρὰ τὸ ἐπέχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν τροφήν. καὶ ὁ λέβης· οἷον, — ἐχῖνον βουδόκον, ἀντὶ τοῦ λέβητα. ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, καλουμένη ἀπὸ Ἐχίνου ἑνὸς τῶν σπαρτῶν, ἐνταῦθα οἰκήσαντος. Λυκόφρων. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν. σημαίνει καὶ μέρος γαστέρος. εὗρον δὲ σημαίνειν

τὴν λέξιν εἰς τὸ ῥητορικὸν, καὶ ἄλλο, ἤγουν καδίσκους, ἀγγεῖα τινά· τὰ μὲν, ἐκ χαλκοῦ· τὰ δὲ, ἐκ κεράμου· εἰς ἃ αἵ τε μαρτυρίαι καὶ αἱ προκλήσεις ἔγγραφοι ἐνεβάλλοντο ὑπὸ τῶν δικαζομένων, καὶ κατεσημαίνοντο, ἵνα μηδεὶς κακουργήσῃ τὰ ἐμβαλλόμενα. εἴρηται δὲ ἐχῖνος καὶ ὁ θαλάσσιος. καὶ ἄλλως· ἀπὸ τοῦ ἔχειν ἑαυτὸν, ἀφανῶν τῶν σαρκῶν οὐσῶν. ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ἔχεσθαι διὰ τὰς ἀκάνθας, ὅ ἐστιν ὁ ἀκράτητος.

Ἐχινάς] ἀπὸ τοῦ ἐχῖνος, Ἐχινάδες εἰσὶν νῆσοι· ἢ παρὰ τὸ ἔχειν πλῆθος ἐχίνων· ἢ ἀπὸ Ἐχίνου τοῦ μάντεως τοῦ μετὰ Ἀμφιτρύωνος στρατεύσαντος· ἢ παρὰ τὸ ἐνέχεσθαι πλησίον ἀλλήλων· ἢ ἐπειδὴ Ἶλις ἐκ τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ κατερχομένη, ἐκεῖσε ἐνέχεται καὶ ἀπογαιοῦται.

Ἐχινόπους, ἀκάνθης εἶδος· παρὰ τὸ ἐπέχειν τοὺς πόδας τῶν βαδιζόντων ἐπ' αὐτῆς· ἢ ὅτι ἐχίνων θαλασσίων ποσὶν ἔοικεν.

Ἐχυρός, ἰσχυρός, ἀσφαλής. παρὰ τὸ ἔχω ἐχυρός, (ὡς λέπω, λεπυρός) καὶ ὀχυρός, ὁ ἀντέχων· ὅθεν καὶ ἐνέχυρον. ἐκ τοῦ ἐναντίου ἄχυρον, ἀέχυρόν τι ὄν.

Ἐχυρόφρονες, οἱ ἀσφαλεῖς ἐν φρονήσει.

Ἔχμα, κώλυμα, ἔρεισμα. παρὰ τὸ ἔχω ἔχμα. — ἐξῄειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης: — τοῖς ἀναχώμασι, καὶ ταῖς ῥίζαις, καὶ τοῖς συνέχουσι λίθοις ταῦτα.

Ἐχθές, καὶ χθές. οἱ Ἀττικοὶ, χθές· οἱ δὲ κοινοὶ, ἐχθές. πρῶτον δὲ τὸ ἐχθὲς τοῦ χθές· καὶ δῆλον, πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας, ὅτι ἐχθὲς εἴρηται παρὰ τὸ ἐκτὸς γεγενῆσθαι τῆς σήμερον. παρὰ τὸ ἐκτὸς τοῦ χρόνου γεγονὸς κατάστημα, ἐκτές· καὶ τροπῇ τῶν ψιλῶν εἰς δασέα, ἐχθές· τὸ γὰρ ἀπόβλητον ἐκτὸς ἡμῶν. δεύτερον δὲ, ὅτι πᾶν μονοσύλλαβον ἐπίῤῥημα ἢ φύσει ἢ θέσει γίνεται κατιδίαν μακρόν· οἷον ναί, νή, πλήν, γνύξ, μάψ. οὐ μάχεται τὸ δίς καὶ τρίς· ἀπὸ γὰρ τοῦ δυάκις καὶ τριάκις, συγκοπῇ. οὐ μάχεται τὸ ψό ἐν Ποιμέσι Σοφοκλέους· ἐπίφθεγμα γάρ. χωρὶς τοῦ πρίν. πῶς οὖν τὸ χθὲς βραχύνεται; ἐὰν οὖν εἴπωμεν χθές, ἠλόγηται· ἐὰν δὲ ἐχθές, μιμεῖται τὸ αἰές. τρίτον δὲ, ὅτι τὸ ε φωνῆεν πέφυκε πλεονάζειν, εἶπον, ἔειπον· ἀφαιρεῖται δὲ, ὅτε μετὰ συμφώνου ὑπάρχει, ἔβη, βῆ. οὕτως οὖν καὶ ἐχθές, χθές. ἀφαιρέσει ἄρα, καὶ οὐ πλεονασμῷ. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐθέλω καὶ θέλω· πρῶτον τὸ ἐθέλω, καὶ δεύτερον τὸ θέλω.

Ἔχθος, ἡ ἔχθρα, ἢ τὸ μῖσος· ἀπὸ τοῦ ἔχω· ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, ἐκτός· καὶ συνθέσει, καθεκτός, καὶ ἀκάθεκτος. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἀκτὸς γίνεται ἀχθῶ καὶ ἄχθος, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς ἔχθω ἔχθομαι, γίνεται ἔχθος, τὸ ἀπόβλητον καὶ ἐκτὸς ἡμῶν.

Ἐχθοδοπόν, τάττεται ἀντὶ τοῦ ἀπεχθοῦς· καὶ ἐχθοδοπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεσθαι. Ἰλιάδος α', — ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἥρῃ, ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸν καταστῆσαι ἐποτρυνεῖς, ἐφορμήσεις, ὅ ἐστιν ἀναγκάσεις. ἐχθροποιῆσαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θο, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, ἐχθοδοπῆσαι. ἢ τὸ διὰ λόγων μαχέσασθαι· παρὰ τὸ ἐχθρῶς τοὺς ὤπας προσενέγκασθαι.

Ἔχθιστος] Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτρεφέων βασιλήων: — ἀντὶ τοῦ ἐχθρότατος. παρὰ τὸ ἐχθρὸς ἐχθρότατος, ἐχθρίων· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, ἐχθίων ἔχθιστος. ἢ παρὰ τὸ ἐχθρὸς γίνεται τὸ συγκριτικὸν, ἐχθρότερος· τὸ ὑπερθετικὸν, ἐχθρότατος· καὶ ὁ δεύτερος τύπος, ἔχθιστος.

Ἐχθρός] ἐκ τοῦ θορῶ τὸ πηδῶ· καὶ ἐκ τοῦ θορῶ θορήσω, γίνεται ἔκθορος· καὶ συγκοπῇ, ἐχθρός, ὁ ἔξω ἡμῶν προδιερχόμενος· παρὰ τὸ ἔξω ἡμῶν εἶναι καὶ πηδᾶν. 406

Ἐψεύσθησαν] ἀπὸ τοῦ ψεύδω ψεύσω, ὥσπερ ᾄδω ᾄσω· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ψεύδομαι· ὁ παρακείμενος, ἔψευσμαι· ὁ ἀόριστος, ἐψεύσθην, ἐψεύσθημεν· τὸ γ', ἐψεύσθησαν, ὡς ἠνέσθησαν.

Ἐχυρόν, δυσαντίῤῥητον, ἀσφαλές.

Ἔψια, τὰ ἀπὸ λόγων ἔχοντα παίγνια· οἷον ἔπεα ἔπη· καὶ Φιλέψιος· δασύνεται μὲν, Φιλοπαίγμων· ψιλοῦται δὲ, Φιλολόγος.

Ἐψίω, σημαίνει τὸ λέγω. ἀπὸ τοῦ ἔπω ἔψω, ἐψίω.

Ἐψιάσθαι, τὸ παίζειν, ἢ ὁμιλεῖν· παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἔψω ἐψίω, καὶ ἐψιῶ· ἐψιάομαι ἐψιῶμαι, ἐψιάῃ, ἐψιῶ. — δαῖτ' ἄμφι πανήμεροι ἐψιόωντο, Ἀπολλώνιος.

Ἐχθήρω] καὶ ἐχθήρειε γέροντα, ἀντὶ τοῦ μισήσειε.

Ἐχόμενα, ἐπίῤῥημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ παραπλησίως καὶ ἐγγύς· ὡς τὸ, Ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα: — ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ πλησιάζω.

Ἔχω, σημαίνει ὀκτώ· τὸ πλησιάζω· τὸ βαστάζω, Τόξ' ὤμοισιν ἔχων: — τὸ κρατῶ, Ἀλλ' οὔ κ' Ἀγαμέμνονα ὕπνος ἔχε γλυκύς: — τὸ οἰκῶ, — θεοὶ ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες: — τὸ ἐλαύνω, Τὼ δὲ διὰ σκαιῶν πεδίον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους: — τὸ φυλάσσω, Ὅς μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον: — τὸ κτῶμαι, — ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ: — τὸ συνοικῶ γυναικί, Τὴν δ' ἔχε κρείων Ἑλικάων: — τὸ κρύπτω, Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ: — ἄλλως τὸ κρατῶ, ὡς τὸ, Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεὼ ἵππω: — τὸ φυλάττω, ὡς τὸ, Ὦς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον: — τὸ ἐπιμελοῦμαι, ὡς τὸ, Ὅς μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον.

Ἐψιμυθιῶσθαι, προστετρίφθαι τρίμματι λευκὸν τὸν χρῶτα ποιοῦντι, ὥσπερ τὸ φύκος ξανθόν. ἐχρῶντο δὲ τῷ φύκει εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίζῃ· τῷ δὲ ψιμυθίῳ, εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκὸν ᾖ.

Ζ.

406 Ζῆτα τὸ στοιχεῖον, ἀπὸ τοῦ Ζήτου τοῦ Βορέου· οὗ μέμνηται Ἀπολλώνιος.

40 * Ζα, ἐπιτατικὸν μόριον, ὡς ζαπλούσιος, πλούσιος πάνυ, καὶ τἄλλα πολλά.

Ζαβάλλω, τὸ ἐξαπατῶ.

Ζαλαίνω, τὸ μωραίνω.

Ζαβουλών. παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ βουλή, γίνεται ζαβουλών, ὁ πάνυ βουλευτικώτατος.

Ζαγρεύς, ὁ Διόνυσος, παρὰ τοῖς ποιηταῖς. δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς μιγῆναι τῇ Περσεφόνῃ· ἐξ ἧς χθόνιος ὁ Διόνυσος. Καλλίμαχος, Τῖα Διώνυσον ζαγρέα γιναμένη: — παρὰ τὸ ζα, ἵν' ᾖ ὁ πάνυ ἀγρεύων. τινὲς τὸν αὐτὸν φασὶν εἶναι τῷ Πλούτωνι.

Ζάγκλον, τὸ δρέπανον. ὥς φησι Καλλίμαχος, Κέκρυπται γυνὴ ζάγκλον ὑποχθονίῃ: — παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἀγκύλον, ζάγκυλον· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ζάγκλον, τὸ λίαν ἀγκύλον.

Ζαής, ὁ σφοδρὸς ἄνεμος. Ὅμηρος, Ὦρσε δ' ἐπὶ ζαὴν ἄνεμον: — τὸν σφοδρῶς πνέοντα. ἀπὸ τοῦ ζα καὶ τοῦ ἄω τὸ πνέω, γίνεται ζαεής· καὶ ἐν συναλοιφῇ, ζαής. ἢ ὡς παρὰ τὸ πέτω γίνεται πέτην, οὕτω καὶ παρὰ τὸ 407

ἄω, ἄην· καὶ ζάην, μετὰ τοῦ ζα. τὸ γὰρ τέλειον, ζάηνα, ὡς πέτηνα, εἰ μὴ κατ' ἔκθλιψιν γέγονε.

Ζάθεος, ἅγιος, εὐδαίμων, μεγαλότιμος, εὐώδης. ἢ ὁ πάνυ θεῖος καὶ θειότατος. παρὰ τὸ θεός καὶ τὸ α ἐπιτατικόν, ἄθεος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, ζάθεος. ἢ Αἰολικῶς γέγονεν. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ δια, ζα φασί· καὶ τὸν διάπλουτον, ζάπλουτον. ἢ παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν καὶ τὴν θέαν, ἵν' ᾖ ὁ ἀξιοθάυμαστος, ὡς καὶ ἠγάθεος, ὁ ἄγαν τῆς θέας μετέχων, ὁ θαυμαστός. τὸ δὲ ζα, τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ σημαίνει.

Ζαθέην] ἐκ τοῦ ζα καὶ τοῦ θεός, γίνεται ζαθέα· καὶ Ἰωνικῇ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ζαθέη· Κλλαν τε ζαθέην: — τὴν ἄγαν θείαν καὶ θαυμαστήν.

Ζαθερές, τὸ μεσημβρινὸν καῦμα.

Ζάκοτος, ὁ ἄγαν ὀργίλος, ὁ μεγαλόκοτος· κότος γὰρ ἡ ὀργή. ἢ διὰ πρόθεσις ἔστιν ὅτε ἐπίτασιν σημαίνει· καὶ τρεπομένη ὑπὸ Αἰολέων, γίνεται ζα, ὡς τὸ διαφλεγής, ζαφλεγής· καὶ ἁπλῶς τὸ διά, εἴτε πρόθεσιν σημαίνει, εἴτε μόνας συλλαβάς, τρέπεται εἰς ζα. καὶ γὰρ τὴν καρδίαν, καρζάν φασι· καὶ τὸ διαμενής, ζαμενής.

Ζάκορος, νεωκόρος, ἤγουν ἡ διακονοῦσα περὶ τὸ ἱερόν. Μένανδρος, Ζάκορος ἡ κοσμοῦσα τὸν ναὸν τέκνον: — καὶ ὁ ὑπηρέτης. Λευκαδία, Ἐπίθες τὸ πῦρ ἡ ζάκορος οὕτωσὶ καλῶς: — ἢ ὁ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ σαρῶν. κόρεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς. τὸ δὲ ζα, οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ἐπιτατικὸν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς διὰ προθέσεως. ἵν' ᾖ διάκορος, καὶ Ἀττικῶς, καὶ Αἰολικῶς.

Ζάλη, τὴν σύνομβρον πνοὴν, ἢ τὴν μεγάλην ἄελαν, καὶ τὴν ταραχὴν τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ ἀέρος· ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἀλίζεσθαι. παρὰ τὸ ζα καὶ τὴν ἄελαν. Πλάτων, Εἴτε ζάλη πνεύματος ὑπὸ ἀέρος φαινομένη καταληφθείη: — συστροφὴν γὰρ καὶ σύρμον βούλεται δηλοῦν. τινὲς, ἄνεμος λάβρος, πνεῦμα θορυβῶδες. Κλήμης, δύναται ζάλη τις εἶναι, μεγάλη συστροφὴ ἀνέμου. τινὲς ζάλην τὴν χάλαζαν. ἢ παρὰ τὸ ζέειν τὴν ἄλα, ἤγουν κορυφοῦσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ἡ ζέουσα. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῆς θαλάσσης· παρὰ τὸ ζέειν τὴν ἅλα.

Ζαμενής, εὔψυχος, μέγα μένος ἔχων, τουτέστι ψυχικὴν προθυμίαν· ἢ ὁ ἄγαν ὀργίλος. παρὰ τὸ μένος, ὃ σημαίνει τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμόν.

Ζάμολξις, Πυθαγόρᾳ δουλεύσας· ὡς Ἡρόδοτος τετάρτῃ, Σκύθης· ὃς ἐπανελθὼν, ἐδίδασκε περὶ τοῦ ἀθάνατον εἶναι τὴν ψυχήν. Μνασέας δὲ παρὰ Γέταις τὸν χρόνον τιμᾶσθαι καὶ καλεῖσθαι Ζάμολξον. Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νόμοις φησὶν, ὅτι ἑλληνικός τε γεγονὼς, τελετὰς κατέδειξε Γέταις τοῖς ἐν Θράκῃ, καὶ ἔλεγεν οὔτ' ἂν αὐτὸς ἀποθάνοι, οὔθ' οἱ μετὰ τούτου, ἀλλ' ἥξουσι πάντα τὰ ἀγαθά. ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ᾠκοδόμει οἴκημα κατάγαιον· ἔπειτα ἀφανισθεὶς αἰφνίδιον ἐν Θρᾳκῶν, ἐν τούτῳ διητᾶτο. οἱ δὲ Γέται ἐπόθουν αὐτόν. τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται· καὶ οἱ Θρᾶκες αὐτῷ πάντα ἐπίστευσαν. λέγουσι δέ τινες, ὡς ὁ Ζάμολξις ἐδούλευσε Πυθαγόρᾳ, καὶ ἐλευθερωθεὶς, ταῦτα ἐσοφίζετο. ἀλλὰ πολὺ πρότερόν μοι δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρᾳ γενέσθαι. ἀθανατίζουσι δὲ καὶ Τέριζοι καὶ Κρόβυζοι· καὶ τοὺς ἀποθανόντας ὡς Ζάμολξιν φασὶν οἴχεσθαι, ἥξειν δὲ αὖθις. καὶ ταῦτα ἀεὶ νομίζουσιν ἀληθεύειν. θύουσι δὲ καὶ εὐωχοῦνται, ὡς αὖθις ἥξοντος τοῦ ἀποθανόντος,

408

Ζάραξ. Λυκόφρων, Ὀφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ: — Ζάραξ καὶ Ὀφέλτα, ὄρη Εὐβοίας, περὶ ἃ γέγονε τὰ ναυάγια τῶν Ἑλλήνων. Ζάραξ δὲ ὠνόμασται ἀπὸ Ζάρακος τοῦ Πεταιίου υἱοῦ Καρύστου.

Ζατῶ, τὸ φράζω· καὶ ζατῶσαι, τὸ φράσαι.

Ζατρεύω, κυρίως τὸ ἐν μύλωνι βασανίζω· ἀπὸ τοῦ ζητρείου, ὃ σημαίνει κατὰ Ἴωνας τὸ βασανιστήριον.

Ζατρεφέων, ἐκ τοῦ ζα καὶ τοῦ τρέφω, ἄγαν εὐτραφῶν.

Ζαφλεγές, πολύφλογον· παρὰ τὸ ἄγαν φλέγειν.

Ζάφελος] ἐπιζάφελος χόλος, ἀντὶ τοῦ ἄγαν ηὐξημένος· καὶ, — ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνει, ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνως, ηὐξημένως, Ἰλιάδος ι'. παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ ὀφέλλω τὸ αὔξω, γίνεται ζαόφελος· καὶ συγκοπῇ, ζάφελος, ὁ ἐπηυξημένος καὶ σφοδρὸς καὶ θυμώδης καὶ ἰσχυρός. ἢ παρὰ τὸ ὠφελῶ· καὶ σημαίνει τὸν μεγάλως ὠφελημένον, ἢ ἐπιμόνως ηὐξημένον. καὶ τὸ μὲν ζάφελος, βαρύνεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς ος λήγοντα συγκείμενα παρὰ τὸ ζα προπαροξύνεται, ζάκοτος, ζάθεος· τὸ δὲ ζαφελῶς περισπᾶται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ λως ἐπιῤῥήματα παραληγόμενα τῷ ε ὡς ἐπιτοπλεῖστον φιλεῖ περισπᾶσθαι, εὐτελῶς, ἐπιμελῶς. πρόσκειται, ὡς ἐπιτοπλεῖστον, διὰ τὸ εὐτραπέλως, εἰκέλως.

Ζαχρειής] ζαχρειές ἐστὶ κυρίως τὸ βιαίως ταῖς χερσὶ πραττόμενον· παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποίηται ἡ λέξις· ζαχερής· καὶ ὑπερθέσει, ζαχρεής καὶ ζαχρειής. ἢ, ὡς λέγει Ὦρος, ἔστι ῥῆμα χρῶ τὸ πλησιάζω, παρὰ τὸν χρῶτα· παράγωγον χραύω, ὡς ψαύω· ὄνομα ῥηματικὸν, χρής· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, μετὰ τοῦ ζα, γίνεται ζαχρεής· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. σημαίνει τὸν ἄγαν χρειώδη, ἢ τὸν σφοδρόν· καὶ ζαχρειῶν ἀνέμων, ἰσχυρῶν, εὐχρήστων, ἐξαπιναίων, ἢ μεγάλως πνεόντων.

Ζέμον, τὸ θερμόν· παρὰ τὸ ζέω.

Ζεύω, τὸ γεύω· καὶ ζεύσασθαι, γεύσασθαι.

Ζέλεια, ὠνόμασται ἀπὸ Ζέλυός τινος· ἢ διὰ τὸ τὸν ἥλιον ἐν αὐτῇ λίαν εὐσεβεῖσθαι.

Ζέλλω, τὸ βάλλω· ἐξ οὗ ζέλλειν, τὸ βάλλειν.

Ζέφυρος, ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος, ὁ καὶ λίψ καλούμενος. παρὰ τὸ ζωὴ καὶ τὸ φέρω, ὁ τὸ ζῆν πᾶσι φέρων καὶ παρέχων, ζήφυρος, ζέφυρος· (καὶ τί μετέχει τοῦ ζῆν; τῷ γὰρ θέρει πνέοντος αὐτοῦ, οἱ καρποὶ αὔξονται) ζωοφόρος τίς ὤν, ὁ τὰ πρὸς ζωὴν φέρων· ἐπειδὴ τὰ φυτὰ κυΐσκειν ποιεῖ. Ὅμηρος, — αὔρη Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει: — ἢ παρὰ τὸ ζόφος, ζόφυρος καὶ ζέφυρος, ὁ ἐκ ζόφου ῥέων. ὁ αὐτὸς καὶ λίψ καλεῖται.

Ζεὺς, ὁ θεός. Κορνοῦτος ἐν τῷ περὶ Ἑλληνικῆς θεολογίας, ὅτι ψυχή ἐστι τοῦ παντὸς κόσμου, παρὰ τὸ ζωὴ καὶ αἰτία εἶναι τοῖς ζῶσι τοῦ ζῆν· καὶ διὰ τοῦτο βασιλεὺς λέγεται τῶν ὅλων, ὡς καὶ ἐν ἡμῖν ἡ ψυχή. ἢ ὅτι ἔζησε μόνος τῶν τοῦ Κρόνου παίδων, καὶ οὐ κατεπόθη. ἢ ἀπὸ τοῦ ζῆν καὶ τοῦ ἄω· τὸ γὰρ ζωοποιόν ἐστι πνεῦμα. ἢ παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ αὔω τὸ βοῶ, ὁ μεγάλως αὔων. ἢ παρὰ τὸ δέος· φοβερὸς γάρ. ἢ παρὰ τὸ δεύω τὸ βρέχω, δεύσω, Δεύς καὶ Ζεύς· ὑέτιος γὰρ ὁ θεός. ἢ παρὰ τὴν ζέσιν· θερμότατος γὰρ ὁ ἀήρ. ἢ παρὰ τὸ ζέω, Ζεύς, ὡς τρέω Τρεύς, καὶ Ἀτρεύς. σημαίνει δὲ τέσσαρα· τὸν θεὸν, ἢ τὸν οὐρανόν, ὡς τὸ, Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶας: — τὸν Ποσειδῶνα, ὡς τὸ, Ζεὺς δὲ κατὰ πόντον ἐτάραξεν: — τὸν καταχθόνιον θεόν, ὡς τὸ, Ζεύς τε καταχθόνιος: — ὁ Πλούτων, Ἰλιάδος ι'. καὶ τὸν ἥλιον, — ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς: — Διός· ὁ κανών· δύο κανόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι· ὁ μὲν εἰς λέγει, ὅτι πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον ὀξύτονον μακροκατάληκτον εἰς ς λῆγον, διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται, καὶ τὸν χρόνον τῆς εὐθείας φυλάττει καὶ ἐν τῇ γενικῇ· οἷον, δμώς, δμωός· θώς, θωός· καὶ ὤφειλεν εἶναι Ζεύς, Ζευός. ὁ δὲ ἕτερος λέγει, ὅτι τὰ εἰς εύς διὰ

409

τοῦ ἑος κλίνονται· καὶ ὤφειλεν εἶναι Ζεύς, Ζέος. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, εἰσῆλθεν ἡ τῶν Βοιωτῶν διάλεκτος, καὶ ἐγένετο Ζεύς Διός.

Ζεύς με μέγα] αἱ ὀξυνόμεναι λέξεις, αἳ διὰ τὴν συνέπειαν τρέπουσι τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν, ἐπιφερομένου τοῦ ἐγκλιτικοῦ μορίου, τὴν ἰδίαν τάσιν φυλάττουσι. τὸ ἐμέ δὲ πρωτότυπός ἐστιν ἀντωνυμία. αἱ δὲ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι ἐγκλίνονται· καὶ αἱ ἐγκλινόμεναι ἀποβάλλουσι τὸ φωνῆεν.

Ζεῦξαι, τὸ βόας ἢ ἡμιόνους ἑνῶσαι ὑπὸ τὸν αὐτὸν ζυγόν. καὶ ζεύξειν τὸ πρᾶγμα, παρὰ τὸ Ζεύς· αὐτὸς γὰρ πρῶτος ἔζευξεν ἡμιόνους ἐπὶ σπορᾷ καρπῶν.

Ζευξιδία] ἡ Ἥρα οὕτω τιμᾶται ἐν Ἄργει. φασὶ γάρ, ὅτι Ἄπις μεταναστὰς ἀπὸ τοῦ Ἄργους εἰς Αἴγυπτον, ἔπεμψε βόας τῷ ἐν Ἄργει βασιλεύοντι, καὶ τὴν τοῦ σπόρου ἐργασίαν ἐδίδαξεν· ὁ δὲ, ζεύξας ἐπὶ τῷ σπόρῳ τὰς βοῦς, Ἥρας ἱερὸν ἀνέθηκεν. ὅτε δὲ τοὺς στάχυς συνέβαινε βλαστάνειν καὶ ἀνθεῖν, ἄνθεα Ἥρας ἐκάλεσε.

Ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ βοϊκόν. ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλινίδα, ἥ ἐστιν ὁμοία δένδρῳ, τὴν τῆς νύμφης μέθοδον ποιοῦνται. παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρῴας ἑστίας, ἐπὶ τὴν ἅμαξαν ἄγουσιν εἰς τὰ τοῦ γαμοῦντος ἑσπέρας ἱκανῆς. κάθηνται δὲ τρεῖς ἐπὶ τῆς ἁμάξης· μέση μὲν ἡ νύμφη· ἐξ ἑκατέρου δὲ ὁ νυμφίος καὶ ὁ πάροχος· οὗτος δέ ἐστι φίλος ἢ συγγενὴς, ὁ μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος. ἐπειδὴ ἡ ἅμαξα ὄχημα λέγεται, ὁ ἐκ τρίτου παροχούμενος πάροχος ἐκλήθη. ἀπὸ ταύτης τῆς συνηθείας, κἂν πεζοί τινες μετίωσι κόρην, ὁ τρίτος συμπαρὼν πάροχος λέγεται.

Ζεῦγος. οὐ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. καὶ γὰρ Ἰσοκράτης τέθριππον ζεῦγος εἶπε, καὶ Αἰσχύλος. ὥςτε κἂν ἐκ τεσσάρων, κἂν ἐκ πέντε ᾖ, ζεῦγος αὐτὸ καλεῖται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ζεύγω, ὡς τεύχω τεῦχος.

Ζεῦγμα, οὐ τὸ σχοινίον, ἀλλ' ἡ ἐζευγμένη σχεδία ἐν ποταμῷ ἢ ἐν θαλάσσῃ. καὶ Θουκυδίδης ἑβδόμῃ, Τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος.

Ζεύγλη, τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καθ' ὃ ἐντίθενται τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα· ἢ τὸ τοῦ τραχήλου μέρος, καθ' ὃ ὁ ζυγός. ἀπὸ τοῦ ζεύξω, ζεύγλη, ὡς ἀπὸ τοῦ αἴξω, αἴγλη. εἰς τὸ πεπάλη.

410 Ζευγίσιον, ὃ ἐτέλει ὁ ζευγίτης. τρεῖς δὲ τάξεις Ἀθήνησιν ἦσαν· πεντακοσιομέδιμνοι, οἱ πλουσιώτατοι· ἱππεῖς, οἱ ἱππάδα τελοῦντες· καὶ τὸ θητικόν.

Ζείδωρος ἄρουρα. παρὰ τὸ ζῆν ζήδωρος, ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένη, (τοῦ η εἰς τὴν ει διφθόγγου τραπέντος Βοιωτικῶς, ὡς οὐτήσω, οὐτειλῆ) βιόδωρος. ἢ παρὰ τὸ τὰς ζειὰς δωρεῖσθαι, ζειόδωρος. ἢ παρὰ τὸ ζέω ζέεις καὶ ζέει; ἀποβολῇ τοῦ ι, ζεέδωρος, ὡς μένει, Μενέλαος· καὶ συναιρέσει ἢ κράσει γίνεται ζείδωρος· καὶ γὰρ τὸ ζῶ ζέω λέγεται, ἢ τὸ ζῆν δωρουμένη.

Ζειαί, αἱ ὀλύραι· κατὰ δὲ ἑτέρους αὐτὴ ἡ κριθή· πλεονασμῷ τοῦ ζ, εἰαί τινες οὖσαι. εἰαὶ γὰρ αἱ τροφαί· οἷον, Θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἠΐα πέλονται: — ὅτι ζώων εἰαί εἰσιν. ἢ παρὰ τὸ ζέω, ζεαί καὶ ζειαί, αἱ τοῦ ζῆν αἴτιαι. ἢ ἀπὸ τοῦ Ζεύς, ὅτι Διὸς εὕρημα ἐστὶ κατὰ τὸν μῦθον. Τὰ εἰς ἄλφα τῇ ει διφθόγγῳ παρληγόμενα ἢ τῷ ι, ἐπὶ μὲν οὐσίας, ὀξύνεται, ζειά, φειά, χειά· ἐπὶ δὲ πράγματος, βαρύνεται· οἷον, μνεία, χρεία.

20 Ζειραί, χιτῶνες ἀνακεκολπωμένοι, ἢ ἀνάκωλοι. Ξενοφῶν, Καὶ ζειρὰς μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ χλαμύδα: — οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. ἄλλοι δὲ ζώνην καὶ χλαμύδα σημαίνειν τὴν λέξιν φασί· παρὰ τὸ εἴρειν, πλεονασμῷ τοῦ ζ, ἢ ἐνειρμένη· τινὲς δὲ παρὰ τὸ δεῖν, ὅ ἐστι δεσμεύειν, δειρά, καὶ ζειρά, κατὰ μετάθεσιν τοῦ δέλτα εἰς ζ. τινὲς δὲ παρὰ τὴν δέσιν, δειρά, ἱμάτιον, ἢ ἐφαπτίς, ἢ διάδημα, ἢ πορφυροῦν ἔνδυμα.

Ζέω καὶ ζεῖν· εἴρηται κατὰ μίμησιν τοῦ κατὰ τὴν θερμασίαν τῶν ὑδάτων ἤχου· ἢ ἀπὸ τοῦ ζα καὶ τοῦ ἄω, τὸ πνέω, ζάω καὶ ζέω.

Ζῶ καὶ ζῆν] τὸ τῆς ζωῆς σημαντικὸν ῥῆμα, ἀπὸ τοῦ ζέω κατὰ μεταφοράν· ἀναπνέομεν γὰρ, ἕως πάρεστιν ἐν ἡμῖν τὸ θερμὸν καὶ ἡ ζέσις τοῦ αἵματος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω, πλεονασμῷ τοῦ ζῆτα ἢ τοῦ ζα, γίνεται ζάω· εἶτα κατὰ κρᾶσιν, ζῶ. παθητικὰ οὐκ ἔχει· τὰ γὰρ οὐδέτερα ῥήματα, μήτε ἐνέργειαν μήτε πάθος δηλοῦντα, παθητικὰ οὐκ ἔχει· οἷον ζῶ, πλουτῶ, ὑγιαίνω, ὑπάρχω. τοῦ ζῆμι, κίνησις οὐχ εὕρηται. ἀπὸ τοῦ ζάω, ζάεις, ζάει, κατὰ κρᾶσιν Δωρικὴν τοῦ αε εἰς η γίνεται ζῆς, καὶ ζῇ. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ζάεις ζᾷς, συνηρημένον γέγονε τὸ ζῇς καὶ ζῇ.

Ζῇθι] ἔστιν εἰς τὸ βοῆς. ὁ παρατατικὸς, ἔζαον ἔζων, ἔζαες ἔζης, ἔζαε ἔζη· καὶ τὸ προστακτικὸν ζῇ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἰφιγενείᾳ, Ἀλλ' ἕρπε καὶ ζῇ καὶ δόμους οἴκει πατρός: — καὶ ἐν Φρίξῳ, Δι' ἐλπίδος ζῇ, καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου: — τὸ γὰρ ζῇθι κατ' ἐπέκτασιν ἔχει τὴν θι συλλαβήν· καὶ μετὰ τῆς σὺν προθέσεως, σύζηθι. τινὲς λέγουσι, τὸ ζῆς ζῇ μὴ ἔχειν τὸ ι προσγεγραμμένον, κατασκευάζοντες ἀπὸ τοῦ εἰς μι τοῦ ζῆμι. οἵτινες οὐκ ἀκριβῶς λέγουσιν. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰς μι, ὤφειλεν εἶναι ἡ μετοχὴ ζάς, ὥςπερ στάς· καὶ τὸ θηλυκὸν, ζᾶσα, ὥςπερ στᾶσα· νῦν δὲ ζῶν ἐστὶν ἡ μετοχὴ· καὶ τὸ θηλυκὸν, ζῶσα. καὶ εἰ ἀπὸ τοῦ εἰς μι, ὤφειλεν εἶναι τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ζάμεν, ὥςπερ φαμέν· νυνὶ δὲ ζῶμεν ἐστὶν, ὥςπερ βοῶμεν. ἄρα οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν εἰς μι.

Ζητῶ, συζυγίας πρώτης. ἐκ τοῦ ζα ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ αἰτῶ, γίνεται ζαετῶ· καὶ συγκοπῇ, ζατῶ· καὶ τροπῇ τοῦ ἄλφα εἰς η, ζητῶ.

Ζητηταί, ἀρχή τις ἦν Ἀθήνῃσι κατὰ καιροὺς καθιστα- 411
μένη, πρὸς ἣν ἐμηνύοντο οἱ ὀφείλοντες χρήματα τῇ πόλει, καὶ μὴ ἀποδεδωκότες.

Ζήτης, ὁ υἱὸς Βορρᾶ· οἷον, Ζήτης αὖ Κάλαΐς τε βορήϊοι υἷες ἱκέσθην, Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Ζαήτης, παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ ἀήτης, ὁ μεγάλως πνέων· υἱὸς γάρ ἐστι τοῦ βορρᾶ.

Ζῆθος] Ἀπολλώνιος, Ἓν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος υἱέε δοιώ, Ἀμφίων καὶ Ζῆθος· ἀπύργωτος δ' ἔτι Θήβη Κεῖτο πέλας, τῆς οἴγε νέον βάλλοντο δομαίους Ἰέμενοι: — εἴρηται παρὰ τὸν ζήσω μέλλοντα, Ζῆθος, ὡς ἐρίσω, ἔριθος. ἢ ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐζήτει σύμαρῶς τεκεῖν αὐτὸν, ὥς φησιν Εὐριπίδης, Τὸν μὲν κίκλησκε Ζῆθον· ἐζήτησε γὰρ Τόκοισιν σύμαρειαν ἡ τεκοῦσά νιν.

Ζῆλος, ὁ φθόνος. παρὰ τὸ ζέω καὶ τὸ λίαν γίνεται ζέλος καὶ ζῆλος· θερμὸς γάρ ἐστι λίαν. ἢ παρὰ τὸ ζέειν, ὁ φλεγμαίνειν καὶ ἐκκαίεσθαι τὴν ψυχὴν ποιῶν· φλέγει γὰρ ἐν τῷ βάθει. ἢ ὁ ἐκ τῆς ζέσεως τοῦ θυμοῦ γινόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ ζάλη, ζάλος καὶ ζῆλος· ὁ γὰρ ζῆλος ζάλην βάλλει εἰς τὸν ἄνθρωπον. ἢ ὁ ζητῶν πρός τινα ἄλλον ζῆν· οἷον, — ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων: — τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα, εἴτε κατ' ἀρχὰς εἴτε κατὰ τὸ τέλος, τὴν αὐτὴν φυλάττει γραφήν· οἷον, πολύζηλος, δύςζηλος, ὁ φθονερός, παρὰ τὸ ζέειν ὅλος.

Ζημία, ἡ τῶν ὄντων πρὸς τὸ ζῆν μείωσις, ἡ τοῦ κέρδους καὶ τῆς ὠφελείας ἄτη, ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν μειοῦσα, ἡ τὴν ζωὴν μειοῦσα, τουτέστι τὴν περιουσίαν· παρὰ τὴν ζέσιν τὴν γινομένην ὑπὸ τοῦ θυμοῦ ἐν τῷ ἐκτίνειν τὰ ἐπαγόμενα. ἡ δημία τὶς οὖσα· ἡ πολιτική.

Ζηρυνθία, Ἀφροδίτη ἐν Θράκῃ. Ζήρυνθον γὰρ ἄντρον ἐν Θράκῃ. οὐ γὰρ μόνον Ἄρεως ἱερά ἐστιν ἐν Θράκῃ, ἀλλὰ καὶ Ἀφροδίτης. Λυκόφρων.

Ζήτρειον, σημαίνει τὸ τῶν δούλων δεσμωτήριον, ἤγουν τὸν μύλωνα, παρὰ Χίοις καὶ Ἀχαιοῖς· ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δοῦλοι. Εὔπολις, Ὥςπερ γὰρ εἰς ζήτρειον ἐμπεσών: — καὶ Θεόπομπος, — ὥς μοι δοκεῖν εἶναι τὸ πρόθυρον τοῦτο βασανιστήριον, Τὴν δ' οἰκίαν ζήτρειον, ἢ κακὸν μέγα: — σύνθετον δέ ἐστιν ἐκ τοῦ ζα καὶ τοῦ τρέω τὸ φοβοῦμαι, ζάτρεον καὶ ζήτρειον. ἢ παρὰ τὸ δεῖν τὸ δεσμεύειν καὶ τὸ τρέω, γίνεται δήτρειον, καὶ ζήτρειον, κατὰ τροπὴν τῆς εἰ διφθόγγου εἰς τὸ η· ἐν ᾧ δεῖσθαι τρέουσιν. εὕρηται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι συνεσταλμένου. καὶ παρὰ Ἡροδότῳ, Ἄγε αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον. ἔστι δὲ χορίαμβον τὸ μέτρον. τοῦτο δὲ ὁ μὲν Ὅρος προπαροξύνει, ὡς τὸ γήτειον· ὁ δὲ Ὠριγένης προπερισπᾷ. Χοιροβοσκός.

Ζιζάνιον, τὸ ἄνευ σποράς συμπαραφυόμενον τῷ σίτῳ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ σῖτος καὶ τὸ σίνω τὸ βλάπτω, σισάνιον καὶ ζιζάνιον, τὸ βλάπτον τὸν σῖτον. ἢ παρὰ τὸ σῖτος καὶ τὸ ἰζάνω τὸ κάθημαι, σιτοΐζανον, τὸ τῷ σίτῳ παρεδρεῦον καὶ συναυξάνον.

Ζίω, τὸ ζητῶ· ἐξ οὗ καὶ ζίεται, τὸ ζητεῖται.

Ζιγνῶ, τὸ σκυθρωπάζω· καὶ ζιγνῶσαι, τὸ σκυθρωπάσαι.

Ζυγός] παρὰ τὸ δύο ἄγειν, δυαγός· καὶ ἐν συγκοπῇ, δυγός καὶ ζυγός· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ δ εἰς ζ τρέπουσιν. ἢ παρὰ τὸ ἄγεσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι ὑπ' αὐτοῦ, δυγός καὶ ζυγός. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ζ διαλύουσιν οἱ Δωριεῖς εἰς σ καὶ δ· οἷον, ζυγός, σδυγός· ζευκτῆρες, σδευκτῆρες· θερίζω, θερίσδω· συρίζω, συρίσδω. Θεόκριτος, Ἄ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται: — ἤγουν μελίζεται καὶ ἠχεῖ, καὶ ἀποτελεῖ μελῳδίαν. σημαίνει τρία· τὸ ἅρμα τῶν ἵππων, ὡς τὸ, Ἱππείου δὲ ζυγοῦ θεὰ ἥψατο: — καὶ τὸν τῆς κιθάρας πῆχυν, ὡς τὸ, — ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν: — σημαίνει δὲ καὶ τὰς τῶν ἐρεσσόντων καθέδρας. εἴρηται καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν, καὶ ἐπὶ ἁρμάτων καὶ πλοίων. καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ποιητῶν τάλαντον, ἤγουν ἡ τρυτάνη, δυαγόν, τὸ δύο ἄγον, καὶ ζυγόν. λέγεται ζυγός καὶ ὁ τῆς κιθάρας πῆχυς, καὶ ᾧ ἔγκεινται οἱ κόλλαβοι· οὕτω δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι, ὧν ἐξάπτονται αἱ χορδαί, παρὰ τὸ κεκολλῆσθαι. Ἰλιάδος ἰῶτα.

Ζυγομαχεῖν, στασιάζειν, ὡς οἱ βόες συνεζευγμένοι. μετῆκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης μὴ συμφώνως ἐργαζομένων· ἐκεῖνοι γὰρ πολλάκις ὅταν ἕλκωσι κάμνοντες, ἐπερείδουσι τὸ βάρος, πρὸς ἀλλήλους κεχρημένοι ὑπερι . ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εἰς τὸν σταθμὸν φιλονεικούντων, ἢ τῶν πωλούντων σταθμῷ, καὶ διαφερομένων πρὸς τοὺς ὠνουμένους· ἢ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων, ἢ βοῶν, ἢ ἵππων, ἢ τινων τοιούτων· ὡς Ἡσίοδος, Οὐκ ἂν τώγ' ἐρίσαντες ἐν αὔλακι καμμὲν ἄροτρον Ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν: — ὁ δὲ Ἡρόδοτος, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πλοίοις ζυγῶν δύναται φύσει εἶναι· ἐπεὶ περὶ τῶν καθεδρῶν διαφέρονται οἱ ἐρέσσοντες.

Ζύγαστρον, τὸ κιβώτιον, ὡς φησι Σοφοκλῆς, Κοῖλῳ ζυγάστρῳ: — κυρίως ἡ ξυλίνη σορός· παρὰ τὸ ἐνεζεῦχθαι καὶ ἐνδεδέσθαι ἀλλήλαις τὰς σανίδας. παρὰ δὲ Δελφοῖς καὶ ζύγαστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλάκιον. ῥητορικὴ ἡ λέξις.

Ζύμη, τὸ σταῖς τὸ συμπεφθὲν εἰς ὄπτησιν. παρὰ τὸ ζέω, ζύμη, (ὡς λύω, λύμη· δύω, δύμη) τὸ ζέον σταῖς· ἢ παρὰ τὸ ζωῆς οἶμον εἶναι. ζέω, ζύω, ὡς ξέω, ξύω· χέω, χύω· ζύμη, καὶ ζύμωμα· ἐκ τοῦ ζέσαντος, ζευστός, ἢ σταῖς τι γεγονός. ἐκ τοῦ ζύμη ζυμήτης, ἄρτος ποιός· οἷον, ἄρτοι ζυμῆται, οἱ μεγάλοι.

Ζόφος, σκότος, ἀχλύς. παρὰ τὸ νέφος, μετὰ τοῦ ζα, ζάνοφος· καὶ συγκοπῇ, ζόφος. ἢ παρὰ τὸ φάος κατὰ προσέλευσιν τοῦ ο, ὄφαος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, ζόφος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α. ἢ ἀπὸ τοῦ γνόφος, ὀνόφος καὶ ζόφος, δηλονότι ἀποβολῇ τοῦ ν. σημαίνει δὲ δύο τὸν ἐν ᾅδου τόπον, οἷον ὁμιχλώδη· καὶ τὸν εἰς δύσιν, ὡς τὸ, Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.

Ζωάγρια, τὰ ὑπὲρ τοῦ ζῆν διδόμενα ἄποινα.

Ζώγρει] Ζώγρει Ἀτρέος υἱέ: — ἀντὶ τοῦ ζῶντα λάμβανε. παρὰ τὸ ζῶ καὶ τὸ ἀγρεύειν, ζωγρῶ, τὸ τὰ ζῶντα ἀγρεύω.

Ζωγράφος. Θεόκριτος, Ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν; οὐχ ὅτι γράμματι χρῆται, ἀλλ' ὅτι τῇ γραφίδι προσκαταξύει· γράψαι γὰρ τὸ ξύσαι. οὐκ ἔχει δὲ τὸ ι προσγεγραμμένον. ἔστι γὰρ ζῶον ζῴου ζωογράφος· καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε μεταξὺ τοῦ ι ὄντος ἢ τοῦ υ ἢ συμφώνου, κρᾶσις γίνεται, ἀλλὰ πρῶτον ἀποβάλλει αὐτὸ, καὶ οὕτω γίνεται ἡ κρᾶσις, βελτίονα, βελτίω· τῷ ἐμῷ, τῴμῷ· τοῦ ἀνθρώπου, τἀνθρώπου· καὶ τὸ ἄνθρωπος, τἄνθρωπος· τούτου χάριν καὶ τὸ ζωογράφος πρῶτον ἀποβάλλει τὸ ι, καὶ οὕτω ποιεῖ τὴν κρᾶσιν τοῦ ω καὶ ο εἰς ω, χωρὶς τοῦ ι.

Ζωπυρεῖν, κυρίως τοὺς ἄνθρακας φυσᾶν· Ὦ τρὶς κατάρατε ζωπύρει τοὺς ἄνθρακας: — καὶ ζωπυρῆσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πυρὸς λέγεται καὶ ἐπὶ τοὺς ἐξ ἀῤῥωστίας ἀναῤῥωννυμένους. καὶ ἔζην· Κἀγώ γ' ἂν ἔζην καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον: — ὤφειλεν εἶναι ἔζων. κοινῶς μὲν, ἔζας ἔζα· οἱ Δωριεῖς δὲ τὸ α ε εἰς η συναιροῦσιν, ἔζαες ἔζης λέγοντες, καὶ ἔζαε ἔζη. πλάνης οὖν γινομένης, ἐγένετο πρῶτον πρόσωπον ἔζην, προσθέσει τοῦ ν, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου.

Ζώδιον, σὺν τῷ ἰῶτα· ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν. Ἄρατος, Ζωίδιον δέ ἑ κύκλον ἐπίκλησιν καλέουσιν: — ἢ ἐπειδή ἐστι, ζῷον ζῴου· ὅπερ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰῶτα· καὶ ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τῶν πρωτοτύπων ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, γίνεται ζωίδιον, ὡς εἴρηται, τοῦ ι ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου ὄντος. τὸ γενικὸν ὄνομα, παρὰ τὸ ζῶ, τὸ τοῦ ζῆν δεκτικόν. ἢ ἀπὸ τῆς ζωῆς, τὸ ζωὴν ἔχον, ἢ ζέσιν ἔχον καὶ θερμότητα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μὴ ζωῶν· ὅθεν καὶ ζεστὸν ἄνθρωπον φαμὲν, τὸν εὐκίνητον καὶ θερμόν. γράφεται δὲ μετὰ τοῦ ἰῶτα, ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ, οἷον, Τόδ' ἡμῖν ἐρπετὸν παρέπτατο ζῴιον κάκιστον: — καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν διὰ τοῦ ωον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ωον οὐδέτερα μονογενῆ θέλει ἔχειν τὸ ἰῶτα· οἷον, Πτῷον, ὄνομα δρους· προστῷον, περιστῷον, ὑπερῷον. οὕτω καὶ ζῷον σὺν τῷ ι.

Ζῶς· ἄξιοῖ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισπᾶσθαι· οὐχ ὑγιῶς· μόνον γάρ ἐστι τὸ σῶς περισπώμενον ἀρσενικὸν εἰς ως λῆγον, εἴτε ἀπὸ τοῦ σῶος, ἢ ἀπὸ τοῦ σάος· ὅπερ ἄμεινον. εἰ δὲ ἐκ τοῦ ζῶος ἀξιοῖ αὐτὸ περισπᾶσθαι, ἔστω ὅτι τὰ ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας πάλιν βαρύνονται. εἰ μέντοι κλίνει αὐτὸ, ἰσοσύλλαβον εὑρεθήσεται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ζῴω, ζῴος ζῷς· ἢ ἀπὸ τοῦ ζῷ, ζῷς.

Ζῴη] ἐκ τοῦ ἄω καὶ τοῦ ζα, γίνεται ζάω, ζῷ· οἱ γὰρ

ζῶντες πάνυ ἐμπνέουσιν. ὁ ζάων, ὁ ζῶν· τοῦ ζάοντος, τοῦ ζῶντος. τὸ εὐκτικὸν, ζάοιμι ζῷμι· τὸ δεύτερον, ζάοις, ζῷς· ζάοι, ζῷ· καὶ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ οἱ Ἀττικοὶ προςτιθοῦσι τὸ η, καὶ γίνεται ζῴη. ἀπὸ δὲ τρίτου ποιοῦσι τὸ δεύτερον, προςθέσει τοῦ σ, ζῴης· καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς ν, τὸ πρῶτον, ζῴην, ὡς ἀγαπῴην.

Ζωή] ἀπὸ τοῦ ζῶ, γίνεται ζωή, κατὰ πρόςληψιν συλλαβῆς. ἢ ὥςπερ παρὰ τὸ ῥέω, γίνεται ῥοή, καὶ χέω χοή, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ζέω, ζοή· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ω ζωή. τὰ γοῦν παρ' αὐτοῦ συγκείμενα τὴν αὐτὴν φυλάττει γραφήν, ζωηφόρος, ζωοτόκος, ἀείζωος.

Ζωμός] κυρίως τὸ ἐπὶ τοῖς κρέασι τῶν ζώων ἄρτυμα ζωμὸς καλεῖται· ζῶμα δὲ, τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι· ἢ τὸν θώρακα.

Ζώννυσθαι, τὸ καθοπλίζεσθαι· συνεκδοχικῶς ἀπὸ μέρους. τὸ περιεζωσμένον· ἐκ τοῦ ζώω βαρυτόνου· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ ζῶ, ὤσω, οὐκ ὤφειλε προςλαμβάνειν τὸ σ· τοῦ δὲ ζῶ (ἐπὶ τῆς ζωῆς) ὁ μέλλων, ζήσω. ἔχει δὲ τὸ ζωννύω πρὸς τὸ ζῶ συγγένειάν τινα· ἐπειδὴ τὸ ζῆν ἐπὶ τοῦ θερμοῦ λαμβάνεται, παρὰ τὸ ζέω, διὰ τὴν
414 ἐν αὐτῷ θερμασίαν, ὥςπερ καὶ κατὰ περίφρασιν ἀλίβας ὁ νεκρός· ἀπὸ δὲ μεταφορᾶς τοῦ ζῆν, καὶ τὸ ζωννύω· ἐπειδὴ κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον ζωννύμεθα, ἐν ᾧ ἐστι τὸ τοῦ σώματος θερμόν, ἡ καρδία.

Ζώνη, τὸ τοῦ σώματος μέρος· παρὰ τὸ ζῶ· ἐν ᾧ μάλιστα τὸ τοῦ ζῴου ἐστὶ ζωτικόν· καὶ τὸ περὶ αὐτὸ ὕφασμα, ζώνη ὁμωνύμως λέγεται, ὡς καὶ θώραξ τὸ μέρος τοῦ σώματος, καὶ τὸ περιτιθέμενον ὅπλον. ἢ παρὰ τὸ δεῖν, δώνη καὶ ζώνη, ἡ περιδεομένη καὶ δεσμοῦσα ἡμᾶς· διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα, διὰ τοῦ ω μεγάλου, οἷον ἄζωνος, βαθύζωνος, εὔζωνος. σημαίνει δὲ τρία· τὸ μέρος τοῦ σώματος, ὡς τὸ, Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι, Ἰλιάδος β'. παρὰ τὸ ζῶ τὸ ζωογονῶ, τὸ παρὰ τὴν καρδίαν μέρος κείμενον, ἐν ᾧ μάλιστα ἐστὶ τὸ τοῦ ζῆν δεκτικόν. σημαίνει καὶ τὸ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον, ὡς τὸ, Ζώσατο δὲ ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν· — σημαίνει καὶ τὸν συνουσιασμόν, ὡς τὸ, Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην.

Ζωστὴρ, θώραξ, ζώνη· καὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς. Εὐφορίων, Οὗτος μὲν Ζωστὴρ Φοίβου πέδον: — καὶ Ζωστήριος Ἀπόλλων, παρὰ Ἀθηναίοις τιμώμενος. καὶ, ἦδ' ἐπαπηδήσασα ζωστηρίῳ Ἀπόλλωνι: — Φασὶ γὰρ, τὴν Λητὼ ὠδίνουσαν ἐκεῖσε τὴν ζώνην λῦσαι. ζωστὴρ, ὁ ἐπάνω τοῦ θώρακος, ᾧ χρῶνται· Λῦσαι δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον: — ζῶμα δὲ καὶ αὐτὸς ὁ θώραξ κατὰ Ἀρίσταρχον. ἀντίγραφον οὖν φησι, Διὰ μὲν ἄρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο: — λέγεται ζῶμα καὶ τὸ περίζωμα· Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν· αὐτὰρ ἔπειτα Θῆκεν ἱμάντας εὐδμήτους.

Ζωρότερον] Ζωρότερον δὲ κέραιρε, Ἰλιάδος ι'· ζωτικώτερον, ἀκρατώτερον, ἐνεργές· οἱ δὲ, θερμότερον· παρὰ τὸ ζωρὸς, ὁ ἄκρατος· καὶ οὐδέτερον, ζωρόν· καὶ ζωρότερον ποτόν. ἀπὸ τοῦ ζῆν ἢ ζεῖν, γίνεται ζωότερον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ· ἐν ᾧ ὁ οἶνος οὐκ ἠφάνισται, ἀλλ' ἔτι ζῇ· ἢ ζεῖ καὶ θερμός ἐστιν· ἀπὸ δὲ τούτου τὸ ἀκρατώτερον καὶ ἰσχυρὸν ἐμφαίνει. ἢ ἀπὸ τοῦ ζα καὶ τοῦ ὥρος, ὃ σημαίνει τὸν ἐνιαυτὸν, γίνεται ζάωρος, καὶ ζωρός, ὁ πολυετὴς καὶ παλαιὸς οἶνος, καὶ εὔποτος ὑπὲρ τὸν νέον.

Ζώτειον, προπαροξυτόνως ὁ μύλων· παρὰ τὰς ζειὰς, αἱ καὶ ζεαὶ καλοῦνται· ὅπου αἱ ζειαὶ ἐκόπτοντο, οἱονεὶ ζεόντειον. οἱ δὲ, τόπου ὄνομα, ὅπου ἐκολάζοντο οἱ οἰκέται. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ζώστειον, ὡς Ὦρος ὁ Μιλήσιος εἴρηκεν.

Η.

414 Ἦτα τὸ στοιχεῖον, ἐκ τοῦ ἦτα καὶ ταῦ ἔχειν τὸν χαρακτῆρα τοῦ στοιχείου. ἡνίκα γὰρ πλάγιον τεθῇ, εὑρήσεις ταῦ· εἰ δὲ ἀπὸ πρώτης γραμμῆς τοῦ ἦτα βαρεῖαν δώσει διὰ τῆς ἐν μέσῳ γραμμῆς, τὸ ἦτα εὑρήσεις ἄλφα.

Ἦ] τοῦτο τὸ η ψιλούμενον καὶ περισπώμενον δηλοῖ σύνδεσμον παραπληρωματικὸν, ἤτοι ἴσον τῷ δή· οἷον, — ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον ἐστί: — καὶ παραλλήλως, Ἦ δὴ λοίγια ἔργα: — δηλοῖ δὲ καὶ ἀπορηματικὸν σύνδεσμον· οἷον, Ἦ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο: — Ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων Ἀτρεΐδαι; — δηλοῖ
415 δὲ καὶ τὸ ἔφη· Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι: — καὶ σεσημείωται Ἀριστάρχῳ, ὅτι ὁ μὲν Ὅμηρος ἀεὶ ἐπὶ προειρημένοις λόγοις ἐπιφέρει τὸ ἦ, τὸ δηλοῦν τὸ ἔφη· ὁ δὲ Πλάτων μετ' αὐτὸ ἐπιφέρει τὸν λόγον. καὶ πάλιν, η ψιλούμενον καὶ περισπώμενον, σημαίνει τέσσαρα· τὸν δὴ παραπληρωματικὸν σύνδεσμον· ὡς τὸ, — ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον: — καὶ ἐπίρρημα βεβαιώσεως, ἀντὶ τοῦ ὄντως, ὡς τὸ, Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός: — καὶ ἀντὶ τοῦ εἶπεν· ἔστι δὲ ῥῆμα ἴσον τῷ ἔφη· ὡς τὸ, Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι: — καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπορηματικοῦ τοῦ ἄρα, ὡς τὸ, Ἦ μοῦνοι φίλοι: — δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀληθές, ὡς ἐπὶ τὸ, Ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτέ μ' ἐχθοδοκῆσαι ἐφήσεις Ἥρῃ: — τὸ γὰρ ὄντως, ἐπὶ τοῦ ἀληθῶς λαμβάνεται. Ἦ μάλα δὴ τέθνηκεν: — ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς, δῆλον, Ἰλιάδος σ'. οὕτω γὰρ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἔχει, Ἦ μάλα δή τις ἔγημεν.

Η ψιλούμενον δὲ καὶ βαρυνόμενον δηλοῖ σύνδεσμον διαζευκτικόν· Ἦ εὖ, ἠὲ κακῶς νοστήσομεν: — ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ συναπτικοῦ τοῦ εἰ τίθεται, ὡς τὸ, — ἢ καὶ γένει ὕστερος ἦεν: — ποτὲ δὲ παρέλκει, ὡς τὸ, Ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα παρεξερέεσθαι ἕκαστα; — καὶ πάλιν, η ψιλούμενον καὶ βαρυνόμενον σημαίνει τέσσαρα· ἢ διαζευκτικός ἐστιν, ἢ ὑπερδιαζευκτικός, ἢ διασαφητικός. διαζευκτικὸς, ὁ τὰ ἐναντία τῇ συντάξει διϊστῶν· οἷον, — ἠὲ νέος ἠὲ παλαιός: — καὶ, Ἦ ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ: — ὑποδιαζευκτικὸς δέ ἐστιν, ὁ διάφορα πράγματα τιθεὶς, καὶ μηδ' ἕτερον ἐν τῇ αἰτήσει διερῶν· οἷον, Δός μοι χρυσὸν ἢ ἄργυρον ἢ λίθους τιμίους: — διασαφητικὸς δέ ἐστιν, ὅταν τῶν δύο προτεθέντων, τὸ ἓν αἱρῆται· οἷον, Κρεῖσσον πένεσθαι ἐν γῇ ἢ πλουτοῦντα πλεῖν: — καὶ, Θέλω τύχης σαλάγμὸν, ἢ φρενῶν πίθον; — Ῥανὶς φρενῶν μοι μᾶλλον, ἢ βυθὸς τύχης: — οὗτος ὁ σύνδεσμος γίνεται μετὰ τοῦ ἀλλὰ συνδέσμου, ἀλλ' ἢ· ἐν συγκοπῇ, ἀλλ' ἤ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν καὶ, ὡς τὸ, Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.

Ἦ τοιόςδε ἐών: — ὁ ἢ σύνδεσμος διαζευκτικὸς μέν ἐστι, παρελήφθη δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ ἀντὶ τοῦ συναπτικοῦ εἰ· οἷον ἔστι καὶ ἄλλο, — ἐπεὶ οὐ πολύμυθος, Οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, ἢ καὶ γένει ὕστερος: — ἢ ἀντὶ τοῦ ἐὰν καὶ τῷ γένει. οὕτω καὶ τὸ, ἢ τοιόςδε ἐών: — ἀντὶ τοῦ, ἐὰν τοιοῦτος ὑπάρχῃ. Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον, Ἰλιάδος γ'. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ πότερον, ὡς τὸ, Ἦ ῥα φασγανον ὀξύ.

Ἦ γηθήσαι Πρίαμος: — σύνδεσμος διαβεβαιωτικός· καὶ δεῖ περισπᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ, ὄντως ἂν χαρείη. ὅτι τὸν η σύνδεσμον ἐξ διαφόρως σημαίνειν φησὶν Ἡρωδιανός· περισπώμενον, τρία· καὶ βαρυνόμενον, τρία. περισπώμενος μὲν γὰρ, ἔστι παραπληρωματικός, βεβαιωτικός, διαπορητικός· βαρυνόμενος δὲ, ἔστι διαζευκτικός, παραδιαζευκτικός, διασαφητικός. ὁ μὲν οὖν διαζευκτικὸς οὕτως, Ἡ ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ: — ὁ δὲ παραδιαζευκτικὸς κεῖται ἀντὶ τοῦ καὶ, ὡς παρὰ Πλάτωνι, Μίνως, ἢ περὶ νόμων: — ἀντὶ τοῦ, καὶ περὶ νόμων. τὸ δὲ, Βούλομαι πλουτεῖν ἢ πένεσθαι: — τοῦ διασαφητικοῦ ἐστιν. ἔθος δὲ τοῖς διασαφητικοῖς συνδέσμοις, δύο πραγμάτων τοῦ μὲν ἑνὸς, ποιεῖσθαι αἵρεσιν· τοῦ δὲ ἑτέρου, ἀποβολήν. καὶ ἀποβολὴ μὲν, ὡς τὸ, Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι: — αἵρεσις δὲ, ὡς τὸ, Ῥανὶς φρενῶν μοι μᾶλλον, ἢ βυθὸς τύχης: — τὸ η,
416 δασυνόμενον καὶ ὀξυτονούμενον, δηλοῖ ἄρθρον προτακτικόν, ὡς τὸ, Ἡ δ' ἑτέρη, θέρει προρέει: — δηλοῖ δὲ καὶ ἄρθρον ὑποτακτικόν· οἷον, — ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε: — δηλοῖ καὶ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν· οἷον, Ὡς ἥγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής. δηλοῖ δὲ καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου συζυγοῦσαν τῇ ἐμῇ, σῇ. ὑποδείγματα δὲ αὐτῆς παρ' Ὁμήρῳ οὐχ εὑρίσκεται· ἐκ δὲ τοῦ ἀναλόγου νοεῖται· αἱ γὰρ πλάγιοι πᾶσαι δι' αὐτῆς παρ' Ὁμήρῳ σώζονται, ἧς, ᾗ, ἥν.

Ἦ, σύνδεσμος αἰτιολογικός, ἀντὶ τοῦ καθὸ παραλαμβανόμενος. ᾗχι· ᾗ πολεμητέα ἦν αὐτοῖς: — ἀντὶ τοῦ ὅπου, τοπικὸν ἐπίρρημα. τὸ γὰρ ᾗχι, τοπικὸν ἐπίρρημα, κατ' ἐπέκτασιν ἐστὶ τῆς χι συλλαβῆς, ἐκ τοῦ ᾗ δασυνομένου καὶ περισπωμένου. ἔχει δὲ καὶ ι προσγεγραμμένον. τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα ἐπιρρήματα ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· οἷον ἄλλῃ, τριπλῇ, κομιδῇ. σεσημείωται πέντε, νή, μή, δή, ἤδη, δηλαδή. διατί βαρύνεται; ζήτει εἰς τὸ ὀψιτέλεστον.

Ἧδε οἱ, αὐτὴ δὲ αὐτῷ. περισπᾶται. ἓν μέρος λόγου ἐστίν· ἐπειδὴ δείκνυται ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ, Ἀλλ' ὅδ' ἀνήρ: — καὶ εἰς τὸ Λεξικὸν Ἰλιάδος γ', γράφεται, Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικί: — ἡ διὰ τοῦ δε παραγωγὴ, εἰ ἔχει πρὸ τέλους μακρὸν, προπερισπᾶται. σεσημείωται τὸ, Τῶδε δὲ νῶϊ.

Ἦ] ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ: — ἀντὶ τοῦ ἔφη, εἶπεν. Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτου: — ἔστι δὲ ῥῆμα χρόνου ἀορίστου δευτέρου. Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχων ἀρνῶν: — ἔστι φῶ τὸ λέγω· οὗ παράγωγον, φημί· καὶ Ἀττικῇ ἀποβολῇ, ἠμί, τὸ αὐτὸ σημαῖνον· καὶ ἔστι τὸ μὲν φημὶ, δευτέρας συζυγίας· τὸ δὲ ἠμὶ, πρώτης. ἠμὶ οὖν, ὁ μέλλων, ἤσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν, ἧς, ἧ.

Ἦ δ' ὅς] οἱ μὲν περὶ Ἐρατοσθένην, ἀντὶ τοῦ, ἔφη δὲ οὗτος· διὸ καὶ δασύνει τὴν ἐσχάτην· ἐντετάχθαι γὰρ ἄρθρον τὸ ὅς. καὶ, ἦ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔφη δέ. καὶ, ἦν δ' ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ ἔφην ἐγώ. παρ' ὃ δὴ Ἕρμιππος καὶ Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ, ἔφη δέ. ὡς Χάρης δὲ καὶ Κριτόλαος, ἀντὶ τοῦ ἔφασαν, καὶ ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε, σημαίνει, φασί. διελέγχεται δὲ ὑπὸ πλειόνων. Χαῖρε, ἔφη, παιδίον. τί δὲ ὁ πατήρ; πῶς δὲ ἡ μήτηρ καὶ οἱ οἰκέται; Καὶ μάλ', ἦδ' ὅς, ὡς πάντες. Ἐκομίσθης δὲ πῶς; Ὦ ἂν διὰ θαλάττης, ἔφην.

Ἦ μὴν, ὄντως δή. τὸ ἦ, σύνδεσμος βεβαιωτικός· τὸ μὴν, σύνδεσμος παραπληρωματικός. διαφέρει δὲ ὁ ἐναντιωματικὸς τοῦ παραπληρωματικοῦ· ὅτι ὁ μὲν παραπληρωματικὸς, ἐπιφέρεται συμφώνῳ τε καὶ φωνήεντι· ὁ δὲ ἐναντιωματικὸς, οὐδέποτε φωνήεντι. ἢ μὴν, μάλιστα μὲν ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται, τάχα δὲ καὶ ὁριστικῷ, ἢ μὴν τόδε ἐγένετο, ἢ τόδε ἔσται. Ἡρόδοτος ἐν α', Ἦ μὴν σ' ἐγὼ αἵματα κορέσσω.

Ἦ, ἐπίρρημα ὁρκικόν· ὅπερ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, Εἶ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε: — ἢ ὄντως καὶ ἀληθῶς. καὶ ἔστιν ἐπίρρημα βεβαιώσεως.

Ἤτοι, ἀντὶ τοῦ μὲν ποιητικῶς· διαφέρει δὲ τοῦ μέν· ὅτι τὸ μὲν ἤτοι, κατ' ἀρχὴν τίθεται· ὁ δὲ μὲν, οὐχὶ, ἀλλὰ παρέπεται. καὶ ὁ μὲν μέν, συνήθης ἐστίν· ὁ δὲ ἤτοι, ποιητικῶς. συνετέθη δὲ ἐκ τοῦ ἢ συναπτικοῦ καὶ τοῦ τοι παραπληρωματικοῦ, ἤτοι. τοῦτο καὶ προτάσσεται καὶ ὑποτάσσεται. ὁτὲ μὲν οὕτως, ἤτοι τόδε, ἢ τόδε: — ὁτὲ δὲ οὕτως, ἤτοι τόδε, ἢ τόδε. Ἰστέον ὅτι 417
τὸ ᾗχι, τὸ γινόμενον ἐπεκτάσει τῆς χι συλλαβῆς, ὡς τὸ ναί, ναίχι, οἱ Δωριεῖς ἆχι λέγουσι διὰ τοῦ α, Ἆχι Λίχα μέγα σᾶμα: — τουτέστιν, ὅπου τοῦ Λίχα τὸ μέγα μνημεῖον. καὶ, — ἆχι ὁ κλεινὸς Ἀμφιτρυωνίδης: — πολλῶν δὲ λεγόντων συν τῷ ι γράφεσθαι, καὶ πολλῶν ἀντιλεγόντων χωρὶς τοῦ ι, τῆς μέντοι παραδόσεως ἐχούσης τὸ ι, δίκαιον ἥγημαι πάντας παρακρουσάμενος, τῇ παραδόσει μόνῃ ἕπεσθαι, καὶ μὴ διακενῆς γράφειν ἃ χρεία οὐκ ἔστι· καὶ μάλιστα πολλαῖς καὶ ἀνεικάστοις συμφοραῖς καὶ τῇ τῶν ἀναγκαίων πιεζόμενος σπάνει· ἀλλὰ τῷ τῶν λόγων ἀνθελκόμενος ἔρωτι, οὐδ' ὅλως τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνον δέδωκα, ὥστε καὶ αὐτὸς ὠφεληθῆναι τὰ μέγιστα, καὶ τοῖς μετ' ἐμὲ καταλιπεῖν μνήμης ἄξιον.

Ἠβαιόν, ὀλίγον καὶ ὀλιγοχρόνιον· παρὰ τὴν ἥβην· ἐπεὶ αὐτὴ ὀλίγη καὶ ταχέως αὔξεται καὶ ἐλαττοῦται. ἀφ' οὗ παρώνυμον ἠβαιός. τὸ η, ἤτοι ἐκ τοῦ ἥβη ἡ ἀκμή, ἡβαός καὶ ἡβαιός, ὁ ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἀκμάζων καὶ μαραινόμενος πάλιν. καὶ εἰ ἐκ τοῦ ἥβη γίνεται, ὤφειλε δασύνεσθαι. οὐκ ἔστι δὲ οὕτως· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βῆναι γίνεται βαός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, βαιός, ὁ ἐπ' ὀλίγον χρόνον βεβηκώς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἠβαιός. ὡς τὸ μύει, ἠμύει· βαιόν, ἠβαιόν. καὶ ἄλλως· ἐκ τοῦ γράφεσθαι διὰ τῆς διφθόγγου, δείκνυται πλεονασμὸν εἶναι τὸ η. λέγει ὁ κανών· Τὰ διὰ τοῦ ιος δισύλλαβα ὀξύτονα τριγενῆ, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται· οἷον, σκαιός, λαιός, φαιός· πλὴν τοῦ θεός. οὕτω καὶ βαιός. δῆλον ὅτι πλεονασμός ἐστι τοῦ η. ἠβαιός, ὀξύνεται, ὡς τὸ γηραιός, δηναιός· ἵνα μὴ βαρυνόμενον, σχῇ κτητικὸν τύπον, ὥσπερ Ῥώμη, Ῥωμαῖος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, τὸ οὕτως ὀλίγον, ὥστε μόνον βῆναι παυσάμενον· καὶ τὸ ἐλάχιστον ἅμα τῷ ἄρξασθαι πέπαυται. ἢ παρὰ τὸ βῶ βαιόν· καὶ κατὰ σύνθεσιν τῆς στερήσεως, ἀβαιόν, τὸ μὴ ἔχον βάσιν· καὶ ἠβαιόν, ὡς ἄπειρος, ἤπειρος. πρὸς οὖν διαφορὰν σημαινομένου τὸ πάθος.

Ἥβη, σημαίνει δύο· τὴν θεόν, ὡς τό, — μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη: — καὶ τὴν ἀκμὴν καὶ νεότητα, ὡς τό, — λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην: — Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅτε κράτος ἐστὶ μέγιστον: — ἥβη τίς οὖσα· ἥδει γὰρ ἡμᾶς, ὡς ἄνθος οὖσα τῆς ἡλικίας· κατὰ τροπὴν τοῦ δέλτα εἰς βῆτα Βοιωτικῶς. ἢ παρὰ τὸ ἅπτω, ἁφή, καὶ ἥβη τροπῇ τοῦ α καὶ τοῦ φ· πυρώδεις γὰρ οἱ ἡβῶντες. ἡ ἁφή τις οὖσα· τότε γὰρ ἁπτόμεθα καὶ ἔργων γυναικός. ἢ παρὰ τὸ ἠβαιόν, ἡ ἐπ' ὀλίγον χρόνον οὖσα. ἢ ἀπὸ τοῦ βεβηκέναι, ἄβη καὶ ἥβη. ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ πορεύομαι, βῆ καὶ ἥβη.

Ἡβηδόν, ἀθρόον ὅλα καθ' ἡλικίαν. ἢ κατὰ νεότητα ἡβῶντας, ὡς τὰς στρατείας.

Ἤγαγον, δεύτερος ἀόριστος. ἀπὸ τοῦ ἄγω, ὁ δεύτερος ἀό-

ριστος, ἄγον· καὶ κατὰ ἀναβιβασιασμὸν, ἄγαγον, καὶ ἤγαγον.

Ἠγάθεον, τὸ θεῖον καὶ θαυμαστόν. παρὰ τὸ ἄγαμαι, ἀγάθεον. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὴν θέαν, οἱονεὶ τὸ ἀξιοθέατον. Ἠγαθέην, θείαν, θαυμαστήν. παρὰ τὸ ἄγαμαι, ἀγάθεος, καὶ ἠγαθέη. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ θεῖον, ὁ δηλοῖ τὸ θαυμαστόν.

418 Ἠγαλέην πάλιν ἀειρομένην: — τὴν κατεαγεῖσαν ἢ κολοβωθεῖσαν, ἢ κοιλωθεῖσαν. παρὰ τὸ ἄγος, ὃ σημαίνει τὸ ῥῆγμα. ἐκ τοῦ ἄγω τὸ κλάνω, ἄγος ἀγαλέος, ὡς τάρβος ταρβαλέος.

Ἤγαλλεν, ἐθεράπευε. Δίων ἐν ἑκτῳκαιδεκάτῳ λόγῳ Ῥαμαϊκῶν, Διά τε οὖν ταῦτα, καὶ ὅτι τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἤγαλλεν: — κέχρηται δὲ τῇ λέξει ἄλλοι τε, καὶ Εὐνόμιος ὁ δυσσεβὴς καὶ αὐτὸς οὕτω πολλάκις.

Ἠγάμην, ἀπεδεξάμην.

10 Ἠγάσσατο, ἐθαύμασεν, ἐξεπλάγη. παρὰ τὸ ἄγαν, ἀγάζω, ὡς λίαν, λιάζω. ἢ παρὰ τὸ ἀγῶ, ἀγαίω, ἀγαίομαι, ἠγαιόμην· ἠγάσμην, ἠγασάμην· καὶ πλεονάζει τὸ σ, διὰ τὸ μέτρον.

Ἠγεμόν] παρὰ τὸ ἠγῶ ἠγήσω, ἠγημών, καὶ ἡγεμών ἡγεμόνος. συστέλλεται ὡς ῥηματικόν. ἡγεμὼν συμμορίας, ὁ προέχων πλούτῳ, καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἀπειληφμένος.

Ἠγεμόνεσι] ζήτει εἰς τὸ Ἀτρείδησι. ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ· ἐπὶ δὲ οὐδετέρου, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν, ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ε· στόματος, στοματεσι· δέπας, δεπάεσι.

20

Ἤγερθεν, συνηγέρθησαν, συνηθροίσθησαν. ἀγείρω· ὁ παρακείμενος, ἤγερμαι· ὁ ἀόριστος, ἠγέρθην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἠγέρθησαν· Αἰολικῶς καὶ Δωρικῶς, ἤγερθεν. Τὰ ἔχοντα τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, ποιοῦσιν Ἰωνικόν.

Ἠγερέεσθαι, ἀθροίζεσθαι. ἀγερέω ἀγερῶ.

Ἠγεμονία δικαστηρίου, ὄνομά ἐστι δίκης.

30 Ἠγερέθοντο, συνηθροίζοντο. ἀπὸ τοῦ ἐγέρθω, ἐγέρσω· ὁ παθητικῶς ἐνεστῶς, ἐγέρθομαι· ὁ παρατατικὸς, ἠγερθόμην, ἠγερθόμεθα· τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, ἠγέρθοντο· καὶ προσθήκῃ τοῦ ε, ἠγερέθοντο. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγείρω ἀγερῶ, ἀγερέθω.

Ἠγορόωντο, ἐδημηγόρουν, ἢ ἠθροίζοντο. ἀπὸ τοῦ ἀγορεύειν ἀγοράω ἀγορῶ· ἠγορῶντο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἠγορόωντο.

Ἠγύα, ὡμολόγει δώσειν· ἠγγυᾶτο ὁ λαμβάνων.

40 Ἠγηλάζω, ἄγω, ὁδηγῶ, ἐπιμελοῦμαι· ὡς φησιν Ὅμηρος, — καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγηλάζεις: — παρὰ τὸ ἄγω, ἀγάζω· πλεονασμῷ, ἀγαλάζω· καὶ τροπῇ, ἠγηλάζω.

Ἠγήμων· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς ἦν τῶν μακεδονιζόντων, καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων.

Ἠγήσιππος] οὗτος ἐστὶν ὁ Κρώβυλος ἐπικαλούμενος· οὗ δοκεῖ εἶναι ὁ ἕβδομος Φιλιππικῶν Δημοσθένους ἐπιγραφόμενος.

Ἠγητορία, παλάθη σύκων, ἣν ἐπὶ τῇ πομπῇ τῶν πλυντηρίων φέρουσιν, ὅτι ἡμέρου πρώτης ταύτης τροφῆς ἐδέξαντο. ἢ διὰ τὸ πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις ἠυρῆσθαι σῦκον, ἱερὰ συκῆ τὸ δένδρον κέκληται· καὶ ὁ τόπος ἱερὸς παρὰ Ἀθηναίοις, ἐν οἷς πρῶτον εὑρέθη τὸ δένδρον. καὶ ἀπ' αὐτῆς καρπὸς ἠγητορία. οὕτω Φώτιος ὁ πατριάρχης.

50

Ἤδη, ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν. συντάσσεται δὲ μετὰ τριῶν χρόνων, καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ νῦν. ἤδη, σημαίνει ἀντὶ τοῦ τότε· ἐπειδὴ τὰ ἐπιῤῥήματα μὴ διορίζοντα χρόνον, κοινὴν δὲ παράτασιν δηλοῦντα, ἐπὶ παντὸς χρόνου παραλαμβάνεται· οἷον, νῦν Φρονῶ, νῦν ἐφρόνησα, νῦν Φρονήσω· ἤδη γράφω, ἤδη ἔγραψα, ἤδη γράψω. τὸ ἤδη ἀόριστόν ἐστι, καὶ τρεῖς χρόνους δηλοῖ· ἐπὶ μὲν τοῦ παρῳχημένου, Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείσιν ὠμίλησα: — ἐπὶ δὲ ἐνεστῶτος, Ἤδη γάρ μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν: — ἐπὶ δὲ μέλλοντος, Ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται. 419

Ἤδη] ἐκ τοῦ ἤδειν ὑπερσυντελίκου, διαλύουσιν οἱ Ἴωνες τὴν ει δίφθογγον· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ προσώπῳ, εἰς ε καὶ α· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν, γίνεται ἤδεα, ὡς τὸ ἦν, ἔα· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, εἰς δύο εε, καὶ γίνεται ἤδεε· εἶτα οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ τὸ ε καὶ α εἰς η συναιροῦσιν· οἷον, ἤδη ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ ἠπιστάμην· καὶ ἐν τῷ τρίτῳ τὰ δύο εε εἰς η, οἷον, ἤδη ἐκεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἐγίνωσκε· καὶ ὁμοφωνεῖ τῷ πρώτῳ. καὶ λέγουσι τινὲς, ὅτι ἰδοὺ εἴρηται ὁμόφωνον, τοῦ τεχνικοῦ λέγοντος, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἢ χρόνον ὁμοφωνεῖν. ἔστιν οὖν εἰκεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον· ἡ γὰρ κρᾶσις τοῦ πρώτου προσώπου, τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος ἐστὶν ἰδίωμα· τοῦ δὲ τρίτου, τῆς νέας. ὥςτε παρὰ τῷ ποιητῇ, Ὅς ἤδη τά τ' ἐόντα: — καὶ οὐδὲ τὰ, ἤδη. Ἀριστάρχειόν ἐστιν ἁμάρτημα· καὶ οὐκ ὤφειλε γὰρ ἐᾶσαι αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὃν τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος. ἡ γὰρ παλαιὰ Ἀτθὶς, ὡς εἴρηται, τῷ πρώτῳ κέχρηται. ζήτει.

10

20

Ἤιδει] εἴδω τὸ γινώσκω καὶ ἐπίσταμαι· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ μέσος, εἶδα· ὁ ὑπερσυντέλικος, εἴδειν· καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ε τῶν παρῳχημένων εἰς η τρέπουσι· τὸ ἐβουλόμην, ἠβουλόμην λέγουσιν. οὕτω καὶ τὴν ει δίφθογγον ἐποίησαν εἰς η καὶ ι προσγεγραμμένον, ᾔδειν. οἱ γὰρ παρῳχημένοι, ἢ ἴσα φωνήεντα θέλουσιν ἔχειν πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνεστῶτος, ἢ πλείονα, οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα. ἴσα μὲν, αὐλῶ, ηὔλουν· οἰκῶ, οἴκουν· πλείονα δὲ, ἔχω, εἶχον· ἐῶ, εἴαον εἴων. εἰ οὖν τὸ εἴδω, εἶκω, εἰκάζω, δύο φωνήεντα ἔχοντα κατὰ τὴν ἀρχὴν, δῆλον ὅτι τὸ ἦκον, ἤκαζον, ᾔδειν, δύο φωνήεντα ἔχει, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἐλάττονα. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λέγει χωρὶς τοῦ ι· οἱ γὰρ Δωριεῖς πολλάκις τὴν ει δίφθογγον εἰς η τρέπουσιν, οἷον ἦχον, ἦλκον. ἀλλ' οἱ Δωριεῖς τότε τρέπουσιν, ἡνίκα τὸ ι ἐν τῇ μετοχῇ ἀποβάλληται· ἔχων γὰρ καὶ ἕλκων, ἡ μετοχή. ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, οὐ τρέπεται· τὸ γὰρ εἰκονίζον καὶ εἶργον οὐ γράφεται διὰ τοῦ η· εἰκονίζων γὰρ καὶ εἴργων ἡ μετοχή. εἰ οὖν εἰδώς καὶ εἴκων καὶ εἰκάζων ἡ μετοχὴ, οὐ τρέπουσιν οἱ Δωριεῖς εἰς τὸ η· ἄρα οὖν διὰ τοῦ η καὶ ἰῶτα γράφεται. καὶ διατί μὴ τὸ ἐν τῇ ληγούσῃ ἑτράπη, ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ παραληγούσῃ ἄρχον; ἐπειδὴ ἴδιόν ἐστι τῶν παρῳχημένων τὸ κατὰ τὴν ἀρχὴν μέγεθος· οἷον, ἄγω, ἦγον. ἄλλως· εἰ τὸ ἐπὶ τέλους ἐτράπη, ἔμελλε τὸ ι ἀνεκφώνητον εἶναι· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. τὰ γὰρ εἰς ν λήγοντα ῥήματα οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν τὶ ἀνεκφώνητον, οἷον βοᾶν. ζήτει εἰς τὸ ἐτετύφειν.

30

40

50

Ἠείδει] — οὐδέ τις ἄλλος Ἠείδει δμώων: — ἔστι καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ. ὡς εἶμαι, πλεονασμός ἐστι τῆς ει δίφθόγγου, ἐκ τοῦ ἤδει, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξῆς, ἐξείης.

Ἤιεν, ἤεις, ἤει. ζήτει εἰς τὸ ἀπῄειν. ἐκ τοῦ εἶα μέσου παρακειμένου, Ἀττικῇ ἐκτάσει, ᾖα, ᾖειν ᾖεις ᾖει· καὶ πληθυντικῶς, ᾖμεν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, Ἔπειτα 420

πρὸς τὸ τέμενος ἧμεν τοῦ θεοῦ: — καὶ ἐν Γηρυτάδι, — ἦσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου: — ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο.

Ἤειρεν, ἔδησεν, ἐδέσμευσεν. ἀπὸ τοῦ εἴρω, εἶρε· (σημαίνει τὸ δεσμεύω) πλεονασμῷ τοῦ η, ἠείρω, ὡς μύω, ἠμύω· Σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσιν.

Ἠιδεισθα] ἀπὸ τοῦ εἴδειν γίνεται κατὰ ἔκτασιν, ᾔδειν, ᾔδεις· τὸ πληθυντικὸν, ᾔδειμεν, ᾔδειτε, ᾔδεισαν· καὶ κατ' ἔλλειψιν, ᾔδεμεν, ᾔδεσαν. ἐκ τοῦ ᾔδειν, ᾔδεις· καὶ κατὰ ἔκτασιν τῆς θα συλλαβῆς, γίνεται ᾔδεισθα· τὸ κοινότερον, διὰ τοῦ ε· τὸ δὲ Ἀττικώτερον, διὰ τοῦ η, ᾔδησθα Εὔπολις.

* Ἡδίω, ἀντὶ τοῦ ἡδίονα, Ἀττικῶς.

Ἠιδέσθην, σὺν τῷ ι· παρὰ τὸ αἰδῶ περισπώμενον. Εὐριπίδης Ἀλύπῃ, Οὐ μὴ σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ᾐδέσω.

Ἡδονή]. — ἡδονὴ δέ τις Γυναιξὶν ἀλλήλαις μηδὲν ὑγιὲς λέγειν: — παρὰ τὸ δονῶ, δονή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἡ δονοῦσα καὶ συγχέουσα τὴν ψυχήν. ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, ἡδονή, ὡς φλέγω, φλεγμονή· πλήθω, πλησμονή.

Ἦδος] — οὐδέ τι δαιτὸς Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ: — ἡδονή, ὄφελος. ἔστιν ἆδος, καὶ σημαίνει τὸν κόρον καὶ τὴν πλησμονήν. Ἰλιάδος λ', — ἆδος τέ μιν ἵκετο θυμόν. ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, ἦδος. ἢ παρὰ τὸ ἐῶ τὸ κορέννυμι, παράγωγον, ἔδω τὸ ἐσθίω· καὶ ἥδω· ἐξ αὐτοῦ ἦδος· καὶ κατὰ συστολὴν, ἆδος. ἢ ὅτι κατὰ μετασχηματισμόν ἐστι τὸ ἦδος, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ἰλιακῇ προσῳδίᾳ. τὸ ἡδονή γὰρ δασυνόμενον, μετασχηματίζεται εἰς τὸ ἦδος ψιλούμενον; ὥσπερ τὸ ἡμέρα δασυνόμενον, μετασχηματίζεται εἰς τὸ ἦμαρ ψιλούμενον· καὶ τὸ ἅμα δασυνόμενον, εἰς τὸ ἄμυδις ψιλούμενον. Ἡρωδιανὸς ἐν Ἰλιακῇ προσῳδίᾳ· ἐν δὲ τῷ Συμποσίῳ, φησὶν ὅτι τὸ ἦδος βούλονταί τινες δασύνειν· ἐκρίναμεν δὲ μᾶλλον ψιλοῦσθαι· ἐπεὶ τὰ εἰς ος λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα τροχαϊκὰ, ἀρχόμενα ἀπὸ φύσει μακρᾶς, ψιλοῦσθαι θέλει, οἷον αἶσχος, εἶδος.

Ἥδω· παρὰ τὸ ἅδω τὸ ἀρέσκω, — ἅδον φίλον ὥς κεν ἅδησι: — τὰ γὰρ ἀρέσκοντα ἡδέα.

Ἡδύς, παρὰ Πλάτωνι ὁ εὐήθης καὶ ἄφρων.

Ἡδύοσμος, ὁ ἀρωματιστὴς κάλαμος.

Ἡδύ, ἐπίρρημα. ἀπὸ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν, ὥσπερ καὶ τὸ, Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν.

Ἥδυμος, ἀπὸ τοῦ νήδυμος· ἢ ἀπὸ τοῦ ἡδύς, ἥδυμος. Ἐπίχαρμος, Καὶ λόγων ἀκούσας ἡδύμων: — τὸ συγκριτικὸν, ἡδυμώτερος· καὶ Ἰωνικῶς, ἡδυμέστερος, ὡς ἀνιαρώτερος, ἀνιηρέστερος. τὸ δὲ ὑπερθετικὸν, ἡδυμέστατον, Ἀλκμὰν ἔφη.

Ἠετίων, ὁ ἥρως, ὁ πατὴρ Ἀνδρομάχης. παρὰ τὸ ἀετὸς, Ἀετίων ὑποκοριστικόν, ὡς Ἥφαιστος, Ἡφαιστίων· καὶ Ἰωνικῶς, Ἠετίων. ἔθος γὰρ αὐτοῖς τρέπειν τὸ α εἰς η, ὡς τὸ βορέας, βορέης.

Ἠερέθονται, αἰωροῦνται, ἀθροίζονται, πλανῶνται, διασείονται, οἷον ἐπηρμένοι, κοῦφοι, καὶ ἀστήρικτοι εἰσίν.
ἐπὶ μὲν τοῦ παροξύνονται καὶ προπετεῖς γίνονται, παρὰ
421 τὸ ἐρέθω τὸ παροξύνω καὶ ἐρεθίζω, γίνεται ἐρέθονται,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ η· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπαιωροῦνται, καὶ κρέμανται, οἷον, Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται: — παρὰ τὸ ἀείρω τὸ κουφίζω καὶ ἐπαίρω· ὁ μέλλων, ἀερῶ· ἐξ αὐτοῦ ἀερέθω, ὡς ἀγείρω ἀγερῶ, ἀγερέθω· καὶ τρέπεται τὸ α εἰς η, καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, ἠερέθω, ἠερέθομαι· ὁ παρατατικὸς, ἠερεθόμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἠερέθοντο, ὡς ἠγερέθοντο. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴρω ἀρῶ, ἀρέθω· πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀερέθω.

Ἠερίη, ἡ Αἴγυπτος τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο· ὅτι τοῖς ἐπ' αὐτὴν πλέουσι, κοίλη οὖσα, οὐ φαίνεται, πρὶν ἂν σχεδὸν ὁρμισθῶσι, καὶ τότε ὥσπερ ἐξ ὁμίχλης καὶ ἀέρος κεκαλυμμένη φαίνεται. Ἀπολλώνιος, Ἦμος ὅτ' Ἠερίη πολυλήϊος ἐκλήϊστο Μήτηρ Αἴγυπτος προτερηγενέων αἰζηῶν.

Ἠερίη] Ἰλιάδος α', Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανόν: — ἑωθινή, ὀρθρινή. καὶ, Ἠέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται: — Ἰλιάδος γ'. τὸ πληθυντικὸν, ἀπὸ τοῦ ἠέριος ἀρσενικοῦ. ἀπὸ τοῦ ἀὴρ ἀέρος, ἀέριος. Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ηρ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ιος γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀστὴρ ἀστέρος, ἀστέριος· αἰθὴρ αἰθέρος, αἰθέριος· ὀλετὴρ ὀλετῆρος, ὀλετήριος· συντακτὴρ συντακτῆρος, συντακτήριος. οὕτω καὶ ἀέριος· καὶ τροπῇ, ἠέριος. πρόσκειται, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τὸ θὴρ θηρὸς, θήρειος. λοιπὸν τὸ θηλυκὸν ἠερία παροξύνεται· καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἠερίαι.

Ἠερίβοια] ἀπὸ τῆς ἠέρι δοτικῆς, γέγονεν ἠερίβοια, ὄνομα κύριον, ὥς φησιν Ὅμηρος Ἰλιάδος ε', ἡ ἀερία καὶ μεγάλα βοῶσα, ὡς τοῦ Ἑρμοῦ μητρυιά. ἢ παρὰ τὸ ἐρι ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ βοή. τὸ δὲ, Ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο: — ἀντὶ τοῦ, ἐν ὁμίχλῃ καὶ ἀορασίᾳ ἐκεκάλυπτο τὸ δόρυ καὶ οἱ ἵπποι· γίνεται παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ἀὴρ ἀέρος· καὶ κατ' ἔκτασιν Ἰωνικὴν, ἠέρος, — δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν. ἡ δοτικὴ, ἠέρι· ἡ αἰτιατικὴ, ἠέρα, — περὶ δ' ἠέρα πολλὴν ἔχευεν: —. θηλυκὸν δέ ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ ὁ ἀήρ· — ἀὴρ δὲ βαθεῖα ἦν: — καὶ εἰ μὲν ἀρσενικὸν, σημαίνει τὸν περικεχυμένον ἡμῖν, οὐ τὸν ἔκτοσθεν ἀέρα· θηλυκῶς δὲ, τὴν ἀορασίαν. τὸ δὲ ἠερίαι, ὃ σημαίνει τὸ ὄρθριαι, ἢ παρὰ τὴν ἠέρι δοτικὴν, ἀντὶ τοῦ σκοτία· ἢ παρὰ τὸ ἦρι, ὃ δηλοῖ πρωΐ, (Ἦρι μάλα) γίνεται ἠρίαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἠερίαι, ὡς πλέθρον, πέλεθρον. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σκοτίας, — ἐς τάρταρον ἠερόεντα: — ἐκ τοῦ ἀερόεις. σημαίνει δὲ τὸν ὁμιχλώδη καὶ σκοτεινόν.

Ἠεροειδὲς ἄντρον ἐπήρατον: — ἀεροειδές, σκοτεινόν· τινὲς δὲ φασὶν οὐκ εἰς σκοτεινὸν τὸ σπήλαιον, ἀλλ' ἠεροειδὲς εἰρῆσθαι, ὡς τὸ, Μέγα ἀερομέτρητον, ὁμοίως τὸ, Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι: — ἀναπεπταμένου τοῦ μεταξὺ ἀέρος, καὶ μηδενὸς ἐμποδίζοντος· καὶ γὰρ ἄτοπον θεοῖς σκοτεινὸν ἀνεῖσθαι. Ἡρακλέων ἐνοδίοις.

Ἠεροφοῖτις ἐριννύς, ἡ ἐκ τοῦ σκότους φοιτῶσα· ἢ διὰ τοῦ σκότους ἐρχομένη, ἀόρατος· παρὰ τὸ περὶ τὸν ἀέρα φοιτᾶν, ἢ ἀοράτως φοιτῶσα. ἢ παρὰ τὸ ἔαρ, ὃ σημαίνει τὸ αἷμα· καὶ ὁ αἱματοπότης, ἠεροπότης. ἢ ἡ ἐροφοῖτις, ἡ περὶ τὴν γῆν φοιτῶσα· (ἐξ οὗ καὶ ἐξεράσαι, 422
τὸ τὴν τροφὴν εἰς τὴν γῆν ἀποῤῥίψαι) καὶ τὸ η, ὡς ἄρθρον ἐκδεκτέον.

Ἠθεῖος] Ἰλιάδος κ', Τίφθ' οὕτως ἠθεῖε κορύσσεαι; καὶ Ἰλιάδος ζ', Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω: — ἔστι δὲ προσφώνησις τιμητικὴ νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον καὶ παλαιότερον κατὰ τιμήν. ἢ φιλοφρονητικὴ προσαγόρευσις ἥττονος πρὸς τιμιώτερον, ὥς φησιν Ὅμηρος Ἰλιάδος ψ', Τίπτε μοι ἠθείη κεφαλὴ δεῦρ' εἰλήλουθας;

Ἠθεῖος, ἀδελφός, συγγενής, φίλος· ἢ πατρὸς ἀδελφός. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θεός, θέιος· καὶ συναιρέσει τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον, θεῖος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἠθεῖος· πλεονάζει γὰρ τὸ η ἐν πολλαῖς λέξεσιν, ὡς τὸ, μύει, ἠμύει· βαιός, ἠβαιός· εὐγενής, ἠϋγενής. ἢ παρὰ τὸ ἔθος, ἔθειος· καὶ κατ' ἔκτασιν, ἠθεῖος. καὶ γὰρ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων διὰ τοῦ ιος γινόμενα,

εἰ μὲν τῷ α παραλήγεται, τὰ διὰ τούτων παραγόμενα, διὰ τοῦ ι γράφονται, ὡς τὸ ἅγος, ἅγιος· εἰ δὲ μὴ παραλήγεται τῷ α, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, ὡς τὸ τέλος, τέλειος· ὅρος, ὅρειος. ἔθος οὖν, ἔθειος καὶ καταβιβασμῷ τοῦ τόνου, ἠθεῖος. ἀναλογώτερον δέ ἐστιν ἐκ τοῦ θεός αὐτὸ κανονίζειν, ἥπερ ἐκ τοῦ ἔθους. ἐκ γὰρ τοῦ θεός, καὶ ἡ αὐτὴ τάσις σώζεται, καὶ ὀλίγα παθη δίδοται· ἐκ δὲ τοῦ ἔθους, καὶ ἀλλότριος ὁ τόνος, καὶ πολλὰ τὰ πάθη δίδοται.

Ἦθος, ὁ τρόπος· παρὰ τὸ ἔθος, ἦθος, κατ' ἔκτασιν τοῦ ε· καὶ τὸ ἠθεῖος τινὲς ἐπὶ τοῦ συνήθους λαμβάνουσιν, ἵν' ᾖ ἐθεῖος. ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω· Ἥσω γὰρ καὶ ἐγὼ, Ἰλιάδος ρ', ἀντὶ τοῦ ἀκοντίσω, πέμψω. ἵημι οὖν, ἥσω· ἦθος· ἀφ' οὗ καὶ αἱ κατὰ μέρος ἐκπέμπονται πράξεις.

Ἠθμός, καὶ ἠθένειον, ἐργαλεῖον διατετρημένον πολλαῖς τρύπαις, δι' οὗ τὸ ὑγρὸν εἴωθε διακρίνειν τῶν παχυτέρων, ὡς φησι Μενεκράτης ἐν Ἐργωνᾷ, Ἠθμῷ δὲ προπάροιθεν ἀφαρπάζει νέον αἰεὶ Ἀφρόν· — παρὰ τὸ ἥθω. καὶ παρὰ Νικάνδρῳ, Οὖρον ἀπηθῆσαι· — καὶ Ἀριστοφάνης, Ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν· — ἀπὸ γοῦν τοῦ ἥθω, ἥσω, ἠμὸς, καὶ ἠθμὸς, δι' οὗ διηθεῖται καὶ διαβιβάζεται.

Ἡίθεος, ὁ ἄπειρος γάμου νέος, ἀπὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων ἕως δεκαοκτώ. Ἰλιάδος δ', Ἡίθεον θαλερὸν Σιμοείσιον· — τὸν ἄπαιδα καὶ ἄγαμον. σπανίως δὲ ἐπὶ παρθένου, ὡς παρ' Εὔπολι, Εἰ μὴ κόρη δεύσειε τὸ θραῖς ἠίθεος· — παρὰ τὸ αἴτης αἴτεος καὶ αἴθεος, ὁ καιρὸν ἄγων αἴτου, τουτέστιν ἐρωμένου. ἢ παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω· καὶ ἐν διαιρέσει, ἀΐθεος καὶ ἠΐθεος· διάπυρος γὰρ ἡ νεότης· ὁ καιρὸν ἄγων τοῦ θερμαίνεσθαι. ἢ αἴθεος τὶς ὢν, διὰ τὸ νέον τοῦ σώματος. ἢ μᾶλλον διὰ τὸ ἀμίαντον εἶναι καὶ ἄπειρον μολυσμοῦ γυναικὸς ἢ γάμου. γέγονε δὲ ὡς ἀπὸ πῦρ αἴθηλον.

Ἠιών, ὁ αἰγιαλός· παρὰ τὸ ἀΐειν τὸ ἀκούειν. ἐκ τοῦ ἀΐω οὖν γίνεται ἠιών, ἡ ἐξακουομένη τοῖς κύμασιν· οἷον, Ἠιόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω· — ἢ παρὰ τὸ καταιονᾶσθαι παρὰ τῶν κυμάτων, τουτέστι καταντλεῖσθαι καὶ καταβρέχεσθαι· αἰονήματα δὲ τὰ καταντλήματα φασὶν οἱ Ἀττικοί. ἢ παρὰ τὸ ἵω, ἐφ' ᾧ ἐστιν ἰέναι ἐξ ἁλὸς, ἢ εἰσιέναι. Λυκόφρων, Ἵππων φριαγμὸν ἠιόνες δεδεγμένοι· — ἢ παρὰ τὸ εἴω ῥῆμα, εἰς ὃν προτρέχει ἡ θάλασσα. ἢ ἠιόνας, τοὺς μὴ πετρώδεις, ἀλλὰ τοὺς διοδευομένους, δι' ὧν ἐστιν εὐχερῶς ἴεσθαι. ἠιών, τὸ βάσιμον μέρος τῆς θαλάσσης. λέγονται καὶ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, διὰ τὸ δι' αὐτῶν φέρεσθαι τὰ δάκρυα, ὡς καὶ τὰ τῶν αἰγιαλῶν κύματα.

Ἠιόεις, ὁ καλὰς ἠιόνας ἔχων· οἷον, — ἐπὶ ἠιόεντι Σκαμάνδρῳ· — τουτέστιν ἐπὶ τῷ αἰγιαλοὺς καὶ ὄχθας ἔχοντι ποταμῷ. παρὰ τῆς ἠιόνος γενικῆς γίνεται ἠιόνοεις· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἠιόεις· γίνεται γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς εἰς οος γενικῆς, ὡς ὕδατος ὑδατόεις, ὑδατόεσσας. ἢ παρὰ τὰ ἄνθη εἴρηται, (παρὰ γὰρ τοῖς ποταμοῖς ἄνθη εἰσί· καὶ γὰρ ἰωβόστρυχος εἴρηται) ὥςπερ θύον θυόεις, θυόεν νέφος. οὗ καὶ παρὰ τὸ ἴον, γίνεται ἰόεις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ὡς εἶδει ἠεῖδει, γίνεται ἠϊόεις, ὁ ἴα ἔχων Σκάμανδρος· ἁρμόζει γὰρ ἐπὶ ποταμοῦ. πρὸς διάφορα οὖν σημαινόμενα, ἢ συγκοπή ἐστιν, ἢ πλεονασμός.

Ἠϊονεύς, ὁ ἥρως ὁ πατὴρ Ῥήσου τοῦ Θρακὸς, ὥς φησιν Ὅμηρος. ἀπὸ τῆς ἠϊόνος, παρώνυμον Ἠϊονεύς.

Ἠΐα, βρώματα, οὐ τὰ ἐν οἴκῳ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδῷ καὶ πλῷ. Ὅμηρος· — ἐν δ' ἠΐα κωρύκῳ· — καὶ, Δεῦτε φίλοι, ἠΐα φερώμεθα· — ἐφόδια, σιτία ἀγαθά, χορτάσματα. ἔστιν εἴω τὸ πορεύομαι, διὰ διφθόγγου, ὥς φησι Σώφρων ἐν Θυννοθήρᾳ, Ἐγκίκρα ὡς εἴω· — ὁ παρακείμενος, εἶκα· ὁ μέσος, εἶα· καὶ κατὰ διάλυσιν, ἤϊα. ἤϊα οὖν κυρίως, τὰ πρὸς ὁδὸν ἐπιτήδεια βρώματα, καὶ πρὸς τὸ ἰέναι χρήσιμα, ἢ τοῖς ἰοῦσιν ἐπιτήδεια. λέγονται καὶ τὰ ἄχυρα· Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα τινάξει· — παρὰ τὸ εἴω, τουτέστι τὰ εὐκίνητα καὶ εὐχερῶς μεταῤῥιπιζόμενα ὑπὸ τῶν ἀνέμων. γενηθέντος γὰρ ἀνέμου, δεῦρο κἀκεῖσε φέρεται. καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων, Θώων πορδαλίων τε λύκων τ' ἠΐα πέλονται.

Ἤϊε Φοῖβε· ζήτει εἰς τὸ ἰήϊε. ἐκ τοῦ εἴω, ὁ μέσος παρακείμενος, εἶα· καὶ διαλύσει, ἔϊα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἤϊα, ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμην· Ἤϊα πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· — καὶ τὸ τρίτου, ἤϊε, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο. — ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς· — εἶτα κατὰ συναλοιφὴν, γίνεται ἦα καὶ ἦε. εἰ μέντοι χωρὶς τοῦ ι γράφεται, γίνεται ἐκ τοῦ ἔω· ὁ μέσος, ἔα· καὶ Ἀττικῶς, ἦα· καὶ σημαίνει τὸ ὑπῆρχον.

Ἤϊσαν] τοῦτο, ἐὰν μὲν συνέλῃς, σημαίνει τὸ ἐπορεύοντο· ἐὰν δὲ μὴ εὕρῃς τὸ ι, σημαίνει τὸ ὑπῆρχον. ἔστι γὰρ εἶμι τὸ πορεύομαι· τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν, ἴτε, ἴσαν. Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ· — πλεονασμῷ τοῦ η, ἤϊσαν· Τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς Ἤϊσαν· ἢ, ὡς οἶμαι, ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι, ὁ ἀόριστος, εἴσαν, ἔϊσαν, καὶ ἤϊσαν.

Ἤϊσαν ἐγώ] παρὰ τὸ ἴσαμι, ὁ παρατατικὸς, ἴσαν· τὸ πληθυντικὸν, ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσαν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἤϊσαν. διὰ τοῦτο προσετέθη τὸ ἐγώ, ἵνα γένηται πρῶτον, ἀντὶ τοῦ ἠπιστάμην ἐγώ.

Ἠίσκομεν] ἔστιν ἴσκω τὸ λέγω, ἢ τὸ εἰκάζω. ἴσκομεν, τὸ πληθυντικόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, γίνεται ἠίσκομεν. οἱ δὲ, εἴσκω ῥῆμα· τὸ πληθυντικὸν, εἴσκομεν· καὶ ἐκτάσει, ἠίσκομεν.

Ἤικτο] — δέμας δ' ἤικτο γυναικί· — ἀντὶ τοῦ ὡμοιοῦτο. ἐκ τοῦ εἴκω, ὁ παρακείμενος, εἴκα, εἴγμαι, εἴγμην, εἶξο, εἶκτο, ἔϊκτο καὶ ἤικτο. 424

Ἤιχθη, ἐξέδραμεν, ἠνέχθη, ἐξώρμησεν. ἀπὸ τοῦ αἴσσω, αἴξω, ἤϊκα, ἤϊγμαι, ἠίχθην.

Ἤκα] Ἤκα πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· — ἀντὶ τοῦ ἠρέμα καὶ ἡσύχως. ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα μεσότητος· γίνεται παρὰ τὸ ἀκή, ὃ σημαίνει τὴν ἡσυχίαν· οὐ τὴν αἰτιατικὴν ἔχει ἐν ἐπιῤῥήματος συνταξει. — ἀκὴν δ' ἐγένοντο σιωπῇ· — παρὰ τὸ ἀκὴ οὖν, ἤκα κατὰ ἀντιστροφήν. ὥςπερ σιγή, σίγα ἐπίῤῥημα· σαφής, σάφα· λιγύς, λίγα· οὕτως ἀκή ἀκά· καὶ κατὰ τροπὴν, ἤκα, ὡς ἄγυρις, κάγυρις· ἄνεμος, εὐήνεμος, καὶ ἠνεμόεις. ἢ ὥςπερ παρὰ τὸ πρόσθεν, πρόσθα· καὶ ἔνερθεν, ἔνερθα· καὶ ἔνθεν, ἔνθα· οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀκὴν, ἀκά, ἤκα κατὰ μετάληψιν τοῦ αὐτοῦ φωνήεντος. ἀναγκαίως οὖν ἀπόβλητον ἐγένετο τὸ ν.

Ἤκαλον, τὸ ἥσυχον ἢ ἡσύχως. παρὰ τὸ ἤκα ἐπίῤῥημα· ἢ παρὰ τὸ ἀκαλόν, τουτέστι παρὰ τὸ εὐκηλον.

Ἤκη, ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου. Ἀρχίλοχος, Ἴστη κατ' ἤκην κύματός τε κἀνέμου· — παρὰ τὸ ἥκω τὸ πορεύομαι. ἤκη οὖν, ἡ ὀξύτης, ἡ διατέμνουσα καὶ διὰ τῶν τμητῶν ἢ τμημάτων ἰοῦσα· ἀπὸ δὲ τούτου καὶ ἡ τοῦ βέλους ἀκὴ παρωνύμως· καὶ ἀκήν, ἐπίῤῥημα. τὸ δὲ ἥκω τὸ ἔρχομαι, ἐπὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν, παρὰ τοῖς ἰάμβοις καὶ τοῖς πεζολόγοις, διὰ τοῦ η γράφεται· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, πάντοτε διὰ τοῦ ι· ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν, ἀεὶ διὰ τοῦ ι· ὅθεν καὶ ἀφῖγμαι, ἀφιγμένος.

Ἥκιστος] Ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι: — ἀντὶ τοῦ ἐλάσσων, ἀσθενής, ἄτεχνος, πάντων ἡττώμενος, Ἰλιάδος ψ'. ἀπὸ τοῦ ἧκα ἐπιῤῥήματος γίνεται ἥκιστος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἧκα καὶ τοῦ ἥσσων· ὅθεν καὶ ἥκιστα τὸ οὐδαμῶς· ὡς τὸ, Ἧκα μάλα ψύξασα.

Ἥκιστα] Ἀττικῶς ἐκ τοῦ ἡσσῶ τὸ ἡττῶ δασυνομένου, γίνεται ἥσσιστα, καὶ ἥκιστα. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φησὶν, ὅτι ἡ προπαραλήγουσα δασύνεται. δείκνυται ἐκ τῆς συναλοιφῆς δασυνόμενον· οὐχ ἥκιστα γάρ· καὶ σημαίνει τὸ μάλιστα. παρὰ γοῦν τὸ ἧκα, γίνεται ἥκιστος, καὶ ἥκιστα, ὡς μάλα μάλιστα. τὸ δὲ λέγειν παρὰ τὸ ἧσσον, οὐχ ὑγιές· οὐ γὰρ λέγεται ἥσσιστα. εἰ δέ τις λέγει, παρὰ τὸ θᾶσσον οὐ λέγεται θάσσιστα, καὶ παρὰ τὸ κρεῖσσον κρείσσιστα, ἀλλὰ τάχιστα καὶ κράτιστα, εἴσεται ὅτι παρὰ τὸ τάχιστος, καὶ παρὰ τὸ κράτιστος, ἐγένετο τάχιστα καὶ κράτιστα οὐδετέρως κατ' ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν.

Ἡλακάτη, τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ὄργανον περὶ ὃ εἰλοῦσιν αἱ γυναῖκες τὸ νῆμα. ἐκ τοῦ ἡλάσκω, ἡλακτή, ὡς διδάσκω, διδακτή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἡλακάτη. εἰς ἰδιότητα . . . εἰς ἣν τὸ αὐτὸ εἴλημα εἰλεῖται. σημαίνει καὶ τὸ βέλος· ὅθεν καὶ χρυσηλάκατος ἡ χρυσῷ βέλει χρωμένη, καλλίτοξος. καὶ τὸ ὑπερίστιον, ὅταν λέγηται, Καδδ' αὐτῶν λίνα χεῦον ὑπηλάκατα τανύσαντες.

Ἡλάσκω, σημαίνει τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου εἰλεῖσθαι· καὶ ἡλασκάζω ἐκ τοῦ ἡλάσκω, ὡς ῥίπτω ῥιπτάζω. σημαίνει δὲ ἀμφότερα, τὸ περὶ αὐτὰ πλανᾶσθαι καὶ διατρίβειν· Αἴτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν: — ἀντὶ τοῦ ἠλάσκουσαι· ὅ ἐστι, περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἰλοῦνται. καὶ — ἐμὸν μένος ἠλασκάζει: — περὶ τὸν αὐτὸν εἰλούμενος τόπον ἐκκλίνει, κρύπτεται, πλανᾶται. παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλήσω, γίνεται εἰλήσκω, καὶ εἰλάσκω, καὶ ἡλάσκω κατὰ τροπήν. ἢ ἐκ τοῦ ἁλῶ τὸ πλανῶ, γίνεται ἁλάσκω, ὡς γηρῶ, γηράσκω· εἶτα ἡλάσκω, ἡλασκάζω.

Ἡλαξός, ἀπὸ τοῦ ἠλαξόος, ἠλαξός, ὥςπερ βοηθόος, βοηθός.

Ἡλαίνω, τὸ μωραίνω· καὶ ἡλαίνουσα περὶ παρθένου· καὶ ἡλαίνειν, τὸ μωραίνειν καὶ μαίνεσθαι.

Ἡλαιθερές] ἠλαιθερές, τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενον.

Ἤλεκτρον. Ὅμηρος, — μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο: — εἴρηται ὅτι διακεχυμένον καὶ ὑγρὸν ὄν, περὶ τὰς τοῦ ἡλίου δυσμὰς πήγνυται. ἢ ἤλεκτρόν τι ὄν· ὅτε γὰρ ἐπὶ λέκτρον ἡ ἠὼς ὁρμᾷ, πήγνυται. ἢ παρὰ τὸ ἑλίσσω, ἕλεκτρον καὶ ἤλεκτρον· κόσμῳ γὰρ αὐτῷ εἰς περιδέῤῥαια καὶ ὅρμους ἐχρῶντο περιελίσσοντες. ἢ παρὰ τὸ ἐλεῖν τὰ ἐκτὸς, ἕλεκτρον καὶ ἤλεκτρον· τριβόμενον γὰρ ἁρπάζει τὰ πελάζοντα φρύγανα. ἢ παρὰ τὸ ἥλιος ἠλέκτωρ ὄνομα, τὸ τοῦ ἡλίου· φασὶ γὰρ αὐτὸ δάκρυον εἶναι τῶν ἠλιάδων· ὅπερ ἐπὶ τῷ Φαέθοντος οἴκτῳ στάζουσιν· ἃς καὶ κλαιούσας αὐτὸν φασὶ μεταβληθῆναι εἰς αἰγείρους, Διὸς κατελεήσαντος· καὶ τὸ καταφερόμενον παρ' αὐτῶν δάκρυον ἐν τῷ ποταμῷ πήγνυται, καὶ ποιεῖ τὸ ἤλεκτρον. ἢ ὅτι ἡλιαυγές ἐστιν· ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ, καὶ λιθιᾷ τούτου ῥῆμα.

Ἠλέκτραι, πόλεις Θηβῶν· ἢ ἀπὸ τοῦ Ἠλεκτρύωνος τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης: ἢ ἀπὸ Ἠλέκτρας· ταύτης δὲ μήτηρ κατ' ἐνίους Ἁρμονία. ἢ τὰ ἐν τοῖς κλινόποσι τῶν σφιγγῶν ὄμματα· ἢ τῶν ἐν ταῖς κλίναις ποικιλλομένων.

Ἠλέκτωρ, ὁ ἥλιος· ἢ ὅτι οὐ κοιμᾶται, ἀεὶ εἰλούμενος· ἀλέκτωρ, ὁ ἄνευ λέκτρων ὤν. ἢ ὅτι ἄληκτός ἐστι καὶ ἀκάμας· ἢ ὅτι ἐκ τῶν λέκτρων καὶ τῆς κοίτης ἡμᾶς ἐγείρει διὰ τὸ ἐπιλάμπειν, ὁ ἀλέκτρους ἡμᾶς ποιῶν. παρὰ δὲ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι, λέκτωρ καὶ ἀλέκτωρ, καὶ ἠλέκτωρ· ἔνιοι δὲ, ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἠλέκτρου· ἐξ οὗ λαμπρός· Τεύχεσι παμφαίνων ὥςτ' ἠλέκτωρ ἐβεβήκει, Ἰλιάδος ζ'. ἔστι δὲ ἐπίθετον τοῦ ἡλίου. τὸ δὲ ζῶον ἀλέκτωρ ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ λέκτρον καὶ τὸ ἐπιτατικὸν α· πολυόχητον γάρ.

Ἠλέματος, ὁ μάταιος. παρὰ τὸ ἠλεός, ἠλέατος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ὡς μέσος, μέσατος· καὶ τρίτος, τρίτατος· καὶ ἐπιῤῥήμα, ἠλεμάτως. ἢ παρὰ τὸ ἄλη, ὁ σημαίνει τὴν πλάνην (ἐξ οὗ τὸ, — Φρένας ἠλέ) καὶ τὸ μάτην μάτως. ἠλεμάτως οὖν, τὸ ματαίως. οὕτως εὗρον ἐγώ.

Ἠλεός, μάταιος, μαινόμενος, μωρός. Καλλίμαχος, — ὁ δ' ἠλεὸς οὔτ' ἐπὶ σίτην Βλέψας: — καὶ οὐδετέρως, Ἠλεὰ μὲν ῥέξας, ἐχθρὰ δὲ πεισόμενε: — παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην, γίνεται ἄλεος ὁ πεπλανημένος, καὶ ἠλεός. ἢ παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θερμότητα· ἵν' ᾖ ὁ θερμὸς καὶ προπετής. ἢ παρὰ τὸ ἀλεᾶσθαι εἴρηται, ὃν δεῖ ἐκκλίνειν διὰ τὴν ἀφροσύνην καὶ ἐκφεύγειν. τοῦ ἠλεὸς ἡ κλητική, ὦ ἠλεέ· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἠλέ. Ἰλιάδος ο', Μαινόμενε φρένας ἠλέ: — ἀντὶ τοῦ ματαιε. λέγεται καὶ ὁ οἶνος ἠλεός, ὁ μανιοποιός, — ὅςτ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι.

Ἤλθοσαν] ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ὁ δεύτερος ἀόριστος συγκοπῇ, ἦλθον· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἤλθον. καὶ πῶς γίνεται ἤλθοσαν; οἱ γὰρ Βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, ποιοῦσιν ἰσοσύλλαβον.

Ἠλέκτρα, ἡ παρ' Ὁμήρῳ Λαοδίκη, διὰ τὸ πολυχρόνιον τῆς παρθενίας, οἷον ἄλεκτρός τις, ὡς Εὐριπίδης, Ὦ παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἠλέκτρα χρόνου.

Ἥλις, ἡ πόλις· ἤτοι, ὡς Λέων δρος, διὰ τὸ τοὺς ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ περισωθέντας ἐν αὐτῇ ἁλισθῆναι, ὅ ἐστιν ἀθροισθῆναι· ἢ διὰ τὸ κατὰ κώμας οἰκοῦντας ὕστερον εἰς μίαν πόλιν ἁλισθῆναι· ἢ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος Ἤλεως βασιλεύσαντος τῆς χώρας, τὴν πόλιν λαβεῖν τὸ ὄνομα. τὸν δὲ Ἤλεα, καὶ μετὰ τοῦ β Βηλέα προσαγορευέσθαι, κατά τι ἔθος τῆς Δωρίδος διαλέκτου τὸ β προσγράφεσθαι ταῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομέναις λέξεσι. Πρὸ τοῦ διακτήσασθαι τὴν Ὀλυμπίαν παρὰ τῆς γῆς, αὐτὴν παρειλήφεσαν Ἤλιός τε καὶ Κρόνος. γνώρισμα δὲ τοῦ κτήματος κοινός ἐστι βωμὸς ἀμφοῖν αὐτοῖν ἐν Ὀλυμπίᾳ. σύμβολον δὲ καὶ τόδε· τοῦ μὲν, ὁ Κρόνιος λόφος καλούμενος· τοῦ δὲ, ἡ Ἤλις μέχρι τοῦ νῦν καλουμένη ἐπώνυμον τοῦ θεοῦ. διὰ τοῦτο καὶ Αὐγείας τῆς χώρας ἐβασίλευσε, μοίρας οὔσης Ἡλίου, παῖς αὐτῷ ὤν. Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδος λ', — ἐν Ἤλιδι δίῃ: — τουτέστι θαυμαστῇ, ἱερᾷ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐτιμᾶτο Ὀλύμπιος Ζεὺς οὗ καὶ πανήγυρις περὶ τριετῆ χρόνον ἤγετο τὰ Ὀλύμπια· ἔνθα ἠγωνίζοντο οἱ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πάντες. ἔστι δὲ πόλις Πελοποννήσου. ὁ κτίσας δὲ αὐτὴν Ἤλειος, παῖς Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυτύλης τῆς Ἐνδυμίωνος· Ἤλειοι δὲ, Ἄλεξις καὶ Ἔπειος βασιλεύς· ἀφ' οὗ Ἐπειοὶ οἱ Ἤλειοι, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Πέπλῳ.

Ἠλεῖος, ὁ πολίτης τῆς Ἤλιδος· διφθογγογραφεῖται. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ Εὐπολις εὐπόλιδος γίνεται Εὐπολίδειος, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἄδωνις Ἀδωνίδειος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Ἤλις ἤλιδος, Ἠλίδειος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, Ἠλίειος· καὶ κράσει τοῦ ι καὶ τῆς ει διφθόγγου, Ἠλεῖος. ζήτει εἰς τὸ Δαρεῖος τὸν κανόνα.

Ἠλιεύς] τὰ εἰς ευς λήγοντα οὐ θέλουσι διφθόγγῳ παραλήγεσθαι ὡς ἐπιτοπλεῖστον· χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ πρωτοτύπου σχῶσι τὴν ει δίφθογγον, Ἐρετριεύς, Ἐρεχθιεύς,

Στειριεύς, Ἡλιεύς, Ἡτιεύς, Κιτιεύς, Καμιρεύς, Μιρεύς, ὄνομα κύριον. πρόσκειται, ὡς ἐπιστοπλεῖστον· διὰ τὸ Νειλεύς, οὐκ ἐπὶ πατρὸς τοῦ Νέστορος. πρόσκειται, μὴ ἀπὸ πρωτοτύπου· διὰ τὸ Ῥοίτειον, Ῥοιτειεύς· καὶ Σίγειον, Σιγειεύς.

Ἥλιος] παρὰ τὸ δῆλος, δήλιος ὁ φανερός· καὶ ἥλιος, ἀποβολῇ τοῦ δ, ὡς διώκω, διωκή, ἰωκή· Διωξίππη, Ἰωξίππη. ἢ παρὰ τὸ σέλας τὴν λαμπηδόνα, σέλιος· ἀποβολῇ τοῦ σ, ἕλιος· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η. ἢ παρὰ τὸ ἅλς ἁλός, ἅλιος καὶ ἥλιος· ἀνιμᾶσθαι γὰρ φασὶν οἱ φυσικοὶ τὸν ἥλιον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· ἐκ γὰρ τῆς θαλάσσης ἀνιμᾶται τὴν ὑγρότητα· ὅθεν καὶ Ποσειδῶν, παρὰ τὸ τὴν πόσιν ἀναπέμπειν τῷ δάει, ἤγουν τῷ ἡλίῳ. ἢ παρὰ τὸ ἅλις ἅλιος καὶ ἥλιος· ἐπεὶ πρὸς πάντας ἱκανῶς καὶ ἁρμοδίως ἔχει. ἢ παρὰ τὸ ἅλες τὸ συνηθροισμένον πῦρ· λέγεται γὰρ παρὰ τὸ ἁλίζω τὸ συναθροίζω, ὡς Ἐμπεδοκλῆς, Ἀλλ' ὁ μὲν ἁλισθείς, μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολεύει: — ἢ παρὰ τὸ ἕλη, ὃ σημαίνει τὴν λαμπηδόνα, ἕλιος, καὶ ἥλιος. ἡέλιος δέ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε ποιητικῶς, ὥσπερ ἐπὶ τὸ στῆθος, μετὰ τῆς παρὰ, παράστηθον· καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, παρστήθεον.

427

Ἥλιος, ἡ ἕως, διὰ τὸ ἵεσθαι τὸ ἕως, ἤγουν φέρειν τὸ φῶς· ἕως γὰρ ἡ ἀνατολή.

Ἡλιάδες] φασὶ τὸν Φαέθοντα πείσαντα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι αὐτῷ τὴν τοῦ τεθρίππου κυρείαν· ἀμελήσαντα δὲ αὐτὸν, καὶ τῶν ἡνίων ἐκ χειρὸς πεσόντων, ἐκπεσεῖν ἐκ τοῦ δίφρου· καὶ πεσόντα ἐπὶ τὴν γῆν τελευτῆσαι· τὰς δὲ ἀδελφὰς αὐτοῦ, Ἡλιάδας ὀνομαζομένας, ἄρασθαι πένθος ὑπερβάλλον, καὶ διὰ τὴν λύπην μετασχηματισθῆναι πάσας [εἰς] αἰγείρους· κλαιούσας δὲ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τεταγμέναις ἡμέραις ἀφιέναι πολλὰ δάκρυα· ἐξ ὧν φασι γενέσθαι τὸ καλούμενον ἤλεκτρον· — Ἠριδανοῖο, Οὔ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐρημαίην ἀνὰ νύκτα Ἡλιάδες κώκυσαν ὀδυρόμεναι Φαέθοντα. Κεῖθι δὲ Κελτῶν παῖδες ὑφήμενοι αἰγείροισιν Δάκρυ' ἀμέλγονται χρυσαυγέος ἠλέκτροιο. Διονύσιος ἐν περιηγήσει. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Διοδώρῳ.

Ἡλιάδες, αἱ κατάχρυσοι κλίναι. ἥλιος γὰρ καὶ ὁ θεὸς, καὶ τὸ ἄστρον, καὶ ἡ αὐγὴ, καὶ ὁ τόπος ἐξ οὗ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει.

Ἡλιαία, εἰς τὸ ὕπαιθρον προκαθημένων τῶν δικαστῶν· ἢ παρὰ τὸ ὑπαίθριον· καὶ προϋποτίθεται ἥλιον εἶναι· παρὰ τὸ ἡλιοῦσθαι τοὺς ἐκεῖ ἀθροιζομένους. ἡλιαία, ἡ ἐκ πολλῶν συναγωγή. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης· ὅτι ἐκ πολλῶν συνάγεται· παρὰ τὴν ἅλος γενικὴν, ἅλις ἐπίρρημα· ἐξ οὗ γίνεται κτητικὸν ὄνομα ἁλιά· καὶ ἀπὸ τούτου ἕτερον κτητικὸν, ἁλιαία· ἀφ' οὗ καὶ ἡλιασταὶ λέγονται οἱ ἐκκλησιάζοντες· καὶ ἡλιαστικὸς ὅρκος, ὁ ἐκ συναγωγῆς γενόμενος. ἢ παρὰ τὸ ἁλίζεσθαι τὸ συναθροίζεσθαι, ἁλιαία, καὶ ἡλιαία· ἔστι δὲ τὸ μέγα δικαστήριον Ἀθηναίων, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο· ἡ βουλὴ συνεστῶσα ἐξ ἀνδρῶν χιλίων. ἡλιάζεσθαι καὶ ἡλίασις ἐστὶ τὸ ἐν ἡλιαίᾳ δικάζειν.

Ἡλίβατος, δύσβατος καὶ ὑψηλὸς τόπος· μέγας καὶ ἄβατος. καὶ, Πέτραι τ' ἠλίβατοι: — μεγάλαι καὶ ὑψηλαί. ἀπὸ τοῦ ἁλιτῶ, ἁλιτόβατος· καὶ συγκοπῇ, ἁλίβατος· καὶ ἐκτάσει, ἠλίβατος πέτρα, ἐφ' ἣν ἄν τις βαίνων ἁμαρτάνει καὶ ἀποτυγχάνει. οἱ δὲ δασύνουσι, λέγοντες παρὰ τὸν ἥλιον, ἡλιόβατος, ἡλίβατος, ὅπου πρῶτον ὁ ἥλιος βαίνει· οὐκ ἐπείσθη δὲ αὐτοῦ ἡ παράδοσις. ἢ ἁλίβατος, ἧς οὐδὲν προβαίνει· ἐκ τοῦ θέλω, συγκοπῇ, λῶ· καὶ ἁλῶ, ἁλίβατος. ἢ παρὰ τὸ θαλάσσῃ, τῇ ἁλὶ βαίνουσα, καὶ βεβηκυῖα. Στησίχορος δὲ, τάρταρον ἠλίβατον, τὸν βαθὺν λέγει. ἔνιοι ἠλίφατον ἀποδιδόασιν, ἡλίῳ φαινόμενον. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἰφιγενείᾳ, Ἠλιβάτοις πευθμῶσιν: — βαθυτάτοις· ἀπὸ τοῦ ἁλιτεῖν τῆς βάσεως.

Ἡλίθιος, ὁ ἀνόητος καὶ μωρός· παρὰ τὸ ἅλιον τὸ ματαιον, ἐκ τοῦ ἅλιος οὖν, ἁλίθιος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἁλίθιος καὶ ἠλίθιος. ἢ παρὰ τὸ ἤλιθα ἐπίρρημα, ὁ πάντα χύδην ποιῶν, καὶ ἀδιακρίτως. ἢ παρὰ τὸ λίθος, πλεονασμῷ τοῦ α. ἢ παρὰ τὴν ἅλα.

Ἤλιθα πολλὴ, ἀντὶ τοῦ μάλα ἢ πάνυ πολλή. ἔστι δὲ ἐπίρρημα ἀθροίσεως, καὶ σημαίνει τὸ σφέδρα, ἢ ἀθρόως. γίνεται παρὰ τὸ ἅλις ἅλισθα, καὶ ἤλισθα. τάττεται καὶ ἀντὶ τοῦ ματαίως· οἷον, — ἐπέχραε ἤλιθα χερσί: — τὸ ματαίως. 428

Ἡλικία] παρὰ τὸ ἑλῶ, ἥλιξ ἥλικος ἡλικία· ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ, πάλιξ· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ ἀποβολῇ τοῦ π, ἥλιξ. ἡλικιῶτις ἡλικιώτιδος· ὁ κανών· καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν μετατίτται: —

Ἡλιτόμηνος, καὶ ἀλιτήμερος· σημαίνει δὲ τὸν ἐπταμηνιαῖον γεννηθέντα παῖδα, ὥς φησι Καλλίμαχος, — τὸν οὐκ ἔπλησε φέρουσα μήτηρ οὓς ὤδινε μῆνας: — τὸν διημαρτηκότα τοῦ καθήκοντος μηνὸς εἰς τὸ τεχθῆναι· ἀλιτεῖν γὰρ τὸ ἀποτυχεῖν καὶ ἁμαρτάνειν. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος τ', Ἐκ δ' ἄγαγε προφόωσδε καὶ ἡλιτόμηνον ἐόντα: — διημαρτηκότα τοῦ τελείου ἀριθμοῦ τῶν ἐννέα μηνῶν. ἑπτάμηνος οὖν Εὐρυσθεύς. παρὰ τὸ ἀλίτης, ἀλιτόμηνος, ὡς ποιητής, ποιητοδιδάσκαλος.

Ἧλος] παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, ὁ μέλλων, ἥσω· ἐξ αὐτοῦ ἧλος, ὁ πεμπόμενος.

Ἡλώνη, πόλις· Ὅμηρος· ὅτι ἐκεῖθεν ὑπὸ Ἡρακλέους ἑάλωσαν οἱ Κένταυροι· καὶ ὑπὸ τοῦ ἥρωος, ἐκτίσθη ἡ πόλις· καὶ οὕτως ὠνόμασται παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἁλῶναι αὐτοὺς, Ἀλώνη καὶ Ἡλώνη.

Ἡλύγη, σκιὰν δηλοῖ, ἢ σκοτίαν.

Ἡλυγέτην] τοῦτο ποιητικόν, ὡς τὸ ἤγαυον, τήγαυον.

Ἥλκετο βοῦς, Ἴβυκος, παρὰ τὸ ἡλάσατο.

Ἡλύσιον πεδίον, τὸ τῶν εὐσεβῶν χωρίον· παρὰ τὸ λυτὰς σωμάτων ἐκεῖ μένειν τὰς ψυχάς, τοῦ α πλεονάζοντος, ὡς τὸ ἀλάλητος, ἀσταφίς. ἢ ἐν ᾧ λύονται οἱ τελευτῶντες· ἢ ὅτι οὐ διαλύονται αἱ ψυχαὶ, ἀλλὰ διαμένουσιν ἀπαθεῖς· ἢ ἐν ᾧ λύουσιν, ἀντὶ τοῦ δέχονται· ἢ ὅπου οὐ διαλύονται αἱ ψυχαὶ τῶν σωμάτων· ἢ ἀλύσιον, ὅθεν οὐκ ἀναλύει τις. ἢ παρὰ τὴν ἔλευσιν, ἔνθα οἱ εὐσεβεῖς παραγίνονται. ἡλύσιον οὖν, ἡ μακάρων νῆσος. λέγεται δὲ ἠλύσιον, καὶ ἱερὸν πεδίον περὶ Ῥόδον· οἱ δὲ, περὶ Αἴγυπτον ἢ Λέσβον. καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλυσία. Πολέμων δὲ Ἀθηναίους φησὶ τὸ κατασκάφον χωρίον καλεῖν.

Ἧμα, τὸ ἀκόντισμα. ἀπὸ τοῦ ἥμι τὸ πέμπω, (ὁ μέλλων, ἥσω) γίνεται ἕμα· καὶ ἐκτάσει, ἧμα, ὡς θέμα, θῆμα, ἐπίθημα. Ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος: — καὶ ἥμων ὁ ἀκοντιστής. Ὅμηρος Ἰλιάδος ψ', — καί ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν.

Ἧμαρ, ἡ ἡμέρα. οὐχ εὗρον τὴν ἐτυμολογίαν· ὡς οἶμαι δὲ, ἀπὸ τοῦ ἡμέρα γίνεται ἧμαρ. κλίνεται ἥματος, ὡς ἧπαρ, ἥπατος.

Ἡμαθίων, υἱὸς Ἠοῦς καθ' Ἡσίοδον. παρὰ τὴν ἥματι δοτικὴν, τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, Ἡματίων, καὶ Ἡμαθίων.

Ἡμαθόεις, ψαμμώδης, τραχεῖα· παρὰ τὴν ἄμμον, ἀμαθόεις καὶ ἡμαθόεις, [ὡς ἠνεμόεις,] εὐήνεμος. ἢ ἀπὸ Ἀμάθου ποταμοῦ παραῤῥέοντος, — Πύλου ἡμαθόεντος.

Ἠμάλαψε, σημαίνει τὸ ἔβλαψε. Λυκόφρων. παρὰ τὸ ἄμα βλάπτειν.

Ἤμβροτες, ἥμαρτες, ἀπέτυχες. τὸ αὐτὸ δὲ σημαίνει καὶ τὸ, — οὐδ᾽ ἔτυχες.

429 Ἡμεδαπῶν, τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους συγγενῶν, ἢ τῆς
αὐτῆς χώρας, ἰδίων, ἐγχωρίων, αὐτοχθόνων· ἐδαπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος. καὶ τὸ ποδαπός; ποίας χώρας ἢ πατρίδος; ἀντίκειται τῷ ἀλλοδαπῷ.

Ἥμενος, καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἐῶ τὸ κάθημαι, γίνεται ἧμαι· τὸ παθητικὸν, ἕεμαι, ἧμαι· ἡ μετοχὴ, ἥμενος.

Ἡμερίς] Ἡμερὶς ἡβώωσα: — ἄμπελος κληματίς. εἴρηται διὰ τὸ ἡμεροῦσθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, εὑρεθέντος τοῦ καρποῦ τούτου. ἢ ὅτι οἱ Ἴωνες, ὅταν τι τῶν θηρίων ἢ ὀρνέων ἐκ τῆς θηριότητος μεταστήσωσι, τίθασον εἶναι φασί· διὸ καὶ τὰς ὑπό τινων καλουμένας ἀναδενδράδας, ἐπειδὰν ἔκ τινων τόπων ἐρήμων μετενέγκαντες, πρὸς τὴν αὐλὴν φυτεύσωσι, τιθάσους ὀνομάζουσιν, ὡς τῆς ἀγριότητος παρειμένας. ἄλλοι δὲ τὸ ἐξεστηκὸς τοῦ ἀγρίου φασὶ γεγονέναι ἥμερον. τινὲς δὲ λέγουσιν, εἶδος δρυὸς αὐτὴν εἶναι· εἶναι γὰρ τὴν μὲν, ἀγρίδα· τὴν δὲ, ἡμερωτέραν· ἣν καὶ ἡμερίδα προσαγορεύουσιν. ἐναντιοῦται δὲ αὐτοῖς τὸ Ὁμήρου, — τεθήλει δὲ σταφυλῇσιν: — ἢ ὅτι ἄγει τις αὐτὴν ὅπη ἐλκύσει ἥμερον οὖσαν, καὶ οὐκ ἀντισπῶσαν. μηδέπω δὲ τῆς τομῆς εὑρεθείσης αὐταῖς, εἴρπυζον αἱ ἄμπελοι, ἀγρίους καρποὺς φέρουσαι· ὡς δὲ εὑρέθη, καθήραντο, καὶ ἥμερον καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὸν καρπὸν ἔσχον.

Ἡμέριοι, οἱ ἄνθρωποι· ἀπὸ τοῦ πρὸς ἡμέραν ζῆν.

Ἡμέρα] Ἡσίοδος σωματοποιῶν λέγει, Νυκτὸς δ᾽ αὖτ᾽ Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρα ἐξεγένοντο: — παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, γίνεται μέρα, ἡ πανταχοῦ μεμερισμένη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἡμέρα. ἢ ζημέρα, ἡ τοῦ ζῆν μέρος ἔχουσα, ἀποβολῇ τοῦ ζ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἥμερος, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς νυκτὸς φοβερᾶς οὔσης. ἢ παρὰ τὸ ἡμέρους ποιεῖν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἕω, τὸ ἀπολύω· ἢ καὶ ἠὼς εἴρηται. ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, ἡ ἐκπέμπουσα ἡμᾶς πρὸς πάντα. Πλάτων δὲ, ὅτι ἱμείροντες αὐτῆς οἱ ἄνθρωποι διετέλουν, ἀσχάλλοντες ἐπὶ τῇ σκοτίᾳ τῆς νυκτός. δασύνεται· τὸ δὲ ἦμαρ, ψιλοῦται· τὸ γὰρ ἀπὸ δασέος μετασχηματιζόμενον ψιλοῦται.

Ἡμερόκοιτος] Ἡσίοδος, Μήποτέ σ᾽ ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ᾽ ἕληται: — ὁ τὴν ἡμέραν καθεύδων, τὴν δὲ νύκτα ἀγρυπνῶν· τουτέστιν ὁ κλέπτης.

Ἡμερόλεγδον, τὸ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἐξαριθμεῖν.

Ἡμεροδρόμος, ὁ ἥλιος. λέγονται καὶ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι.

Ἡμεροκαλλές, ἄνθος σπειρόμενον ὁ Δίδυμος φησίν. οὐκ ἔστι δὲ ἄνθος, ἀλλὰ φοινικοῦν ἔριον διαπεποικιλμένον, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς ἱερουργίας Ἀθηναῖοι, ὡς Θεόδωρος ὁ Παναγὴς προσαγορεύει ἐν τῷ πρώτῳ περὶ κηρύκων γένους. λέγεται δὲ, ὅτι καλεῖται οὕτω διὰ τὸ πεπλύσθαι καὶ βεβάφθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. κάλλη δὲ προσαγορεύεται τὰ ἄνθη.

Ἡμετέρειος, κτητικόν ἐστι· σημαίνει δὲ τὸν τοῦ ἡμετέρου. ἐχρᾶτο δὲ τῇ λέξει Ἀνακρέων, Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον οὔτε καλόν: — ὑπάγεται δὲ κανόνι τοιούτῳ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ρειος, ἀπὸ τῶν εἰς ρος ἐχόντων τὸ τ, τῆς προηγουμένης συλλαβῆς ἐχούσης τὸ ε, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· οἷον, ἀβέλτερος, ἀβελτέρειος· ἑταῖρος, ἑταιρεῖος. οὕτω καὶ ἡμέτερος ἡμετέρειος, τῆς προηγουμένης συλλαβῆς ἐχούσης τὸ ε. τὸ νέρτερος νερτέριος,
430 οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει φύσει ἐν τῇ προη-
γουμένῃ τοῦ τ συλλαβῇ τὸ ε· ἐνερότερος γὰρ ἦν· παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, συγκοπῇ τοῦ ο, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, γίνεται νέρτερος· καὶ λοιπὸν, ὡς μὴ ἐχούσης φύσει ἐν τῇ προηγουμένῃ τοῦ τ συλλαβῇ τὸ ε, οὐκ ἠκολούθησε τούτοις.

Ἥμην, ὅτε δασύνεται, σημαίνει τὸ ἐκαθεζόμην. ἀπὸ τοῦ ἐῶ, ἕημι, ἕεμαι ἧμαι· ὁ παρατατικὸς, ἥμην· ὅθεν καὶ ἐκαθήμην. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ ὑπάρχω, ψιλοῦται· ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω, τὸ παθητικὸν, ἔομαι μόνῃ τῇ φωνῇ· τῇ δὲ σημασίᾳ ἀπέλειψεν· ὁ παρατατικὸς, ἠόμην· καὶ συγκοπῇ, ἤμην. ἢ ἀπὸ τοῦ εἰμί, ὁ παρατατικὸς ἦν· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἔμαι· ὁ παρατατικὸς, ἤμην. ἀπαγορεύεται δέ· πλὴν εὑρήσεις παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει, οἷον, Ἐγὼ δὲ προδότης οὐκ ἤμην τέκνον: — ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἦν. ζήτει.

Ἥμισυς] παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ ἴσος, γίνεται ἁμάϊσος· συγκοπῇ, ἅμισος· καὶ κατὰ τροπὴν, ἥμισυς, ὁ ἅμα ἴσος τινί· ἢ τοῦ ὅλου διαιρεθέντος, ἢ τὸ ἅμα ἄλλῳ ἴσον. ὡς ἵππος, ἱππύς παρώνυμον, οὕτως ἴσος ἴσυς, καὶ ἥμισυς. Ὅμηρος Ἰλιάδος ι΄, Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς: — ἡμίσεα, ἥμισα· καὶ ἅμα τῇ συγκοπῇ καὶ ὁ πλεονασμὸς γίνεται, ἥμισσα.

Ἡμικύκλιον] τὰ εἰς υς λήγοντα, ὁπόταν μὴ ἀπὸ γενικῆς, ἀπὸ δὲ εὐθείας συντίθεται, ἀποβάλλει τὸ σ· βραδύς, βραδυήκοος, ὀξυήκοος· Λίβυς, Λιβυφοῖνιξ· θῆλυς, θηλύμορφος. οὕτως ὤφειλεν ἡμισυκύκλιον· ἀλλὰ δηλονότι κατὰ συγκοπὴν ταῦτα γίνεται, ἡμίθεος, ἡμίφωνος, ἡμιμέδιμνον, ἡμίκραιρον, τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς· καὶ τὸ ἡμιτύμβιον, τὸ δίκροσσον. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἄβρων λέγει, ὅτι τὰ εἰς υς συντεθέντα φυλάττει τὸ υ· τὸ δὲ ἥμισυς ἐκβάλλει τὴν συ συλλαβήν. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἡμιόλος] ἡμιόλος ἐστὶν ἀριθμὸς, ὁ ἔχων ὅλον ἄλλον ἀριθμὸν, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. καὶ ἡμιολία, τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου. ἡμιολία δὲ πάλαι ἐλέγετο λῃστρικὸν πλοῖον, οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψιλῶν ἐρετῶν ἐστι πρὸς τὸ ἀπ᾽ αὐτοῦ μάχεσθαι· Ἀλλὰ καὶ ἁρπάζεις καὶ ἀσελγαίνεις ὥσπερ ἐκ Καρικῆς ἡμιολίας ἀποπεπηδηκώς· καὶ ταῦτα, υἱὸς ἀνδρὸς ἀεὶ τοὺς νόμους καὶ τὴν δημοκρατίαν βοῶντος.

Ἡμιμέδιμνον] ἡμιμέδιμνον ἐστὶ μέτρον χωροῦν ἥμισυ μεδίμνου, τουτέστι χοίνικας εἰκοσιτέσσαρας. ἡμίεκτον δὲ, τὸ ἕκτον μέρος τοῦ μεδίμνου. ῥητορική. ζήτει εἰς τὸ ἑκτεύς.

Ἡμιδιπλοΐδιον, γυναικεῖον βραχὺ περίβλημα, ὃ ἔνδον φοροῦσιν ὑπὸ τοὺς μηρούς. ῥητορική.

* Ἡμιτελὴς λέγεται ὁ οἶκος, ἑτέρου τῶν συζύγων ἐστερημένος, οἱονεὶ μὴ τέλειος· ἡμι γὰρ τὸ ἥμισυ.

Ἡμίφωνα, ὠνόμασται τινὰ τῶν συμφώνων, οὔτε κατὰ τὴν εἰς δύο ἴσα τομὴν, καθ᾽ ὃν τρόπον τὸ ἡμικύκλιον· οὔτε κράσει τινῶν, ὡς ἡμίονος· οὔτε κατὰ τὴν ἐπὶ ποσὸν μεταβολὴν, ὡς ἡμίξηρον καὶ ἡμίεφθον κρέας· ἀλλ᾽ ὥσπερ ἡμιθνὴς καλεῖται ὁ ἐγγὺς τοῦ τεθνάναι, οὕτως ἡμίφωνα τὰ ἐγγὺς ὄντα τῶν φωνηέντων κατὰ τὴν φθέγξιν.

Ἠμύω· ἐκ τοῦ μύω, πλεονασμῷ τοῦ η. ὁ δὲ Ἡσίοδος, — ἀμύοντα χαμάζε, εἶπε, διὰ τοῦ α. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι
ὥσπερ τὸ σταφὶς γίνεται ὄσταφις καὶ ἄσταφις κατὰ 431
πλεονασμὸν καὶ τοῦ α καὶ τοῦ ο, οὐ κατὰ τροπὴν, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ μύω πλεονάζει καὶ τὸ α καὶ τὸ η· — ἐπί τ᾽ ἠμύει ἀσταχυς: — ἐπικατακλίνει δὲ τοὺς στάχυας.

Ἠνεσχέθην] ἀπὸ τοῦ σχῶ σχῆμι, σχήσω, ἔσχηκα, ἔσχημαι, ἐσχήθην· καὶ συστολῇ, ἐσχέθην· μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνεσχέθην· ἐκτάσει κατὰ Ἀθηναίους, ἠνεσχέθην.

Ἦν δὲ μηκυνθῇ λόγος, Λυκόφρων. ἀπὸ τοῦ ἐὰν, κράσει τοῦ εα εἰς η, γίνεται ἤν.

Ἦν] ἀπὸ τοῦ ἔω, ἔεις, ἔει· ὁ παρατατικὸς, ἦον, ἦες, ἦεν· καὶ τροπῇ τοῦ η καὶ ε, ἡ κράσει εἰς ἐκεῖνο αὐτὸ τὸ η, γίνεται ἦν· ἐπειδὴ τὸ μεῖζον, τὸ ἔλαττον ἀναλίσκει, ὥςπερ τῇ ἐμῇ, τιμῇ. τὸ πληθυντικὸν, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. τὸ μὲν ἦν ἐγώ, παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, γίνεται οὕτως. ἔστιν εἰμί· ὁ παρατατικὸς, εἶν, τροπῇ τῆς μι εἰς ν, ὥςπερ ἀπὸ τοῦ δίδωμι, ἐδίδων· καὶ ἐκτείνεται τὸ ε εἰς η Ἀττικῶς, ὡς τὸ ἔμελλον, ἤμελλον· καὶ γίνεται ἦν, χωρὶς τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς ν λήγοντα οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν τι ἀνεκφώνητον. τὸ δὲ ἦν ἐκεῖνος, τρίτου προσώπου· ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἦα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦον, ἦες, ἦε· τὸ δὲ ε, ἐφελκυστικόν ἐστι τοῦ ν, ἔλεγεν. οὕτως ἦε, ἦεν· καὶ κράσει τοῦ ηε εἰς η, γίνεται ἦν. τὸ δὲ ἦεν, οὐδέποτε εὑρίσκεται χωρὶς τοῦ ν. ὅτι δὲ δεύτερος ἀόριστός ἐστι, δῆλον ὅτι ἐὼν οὖσα ἡ μετοχὴ, ὡς λαβών. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι οὐχ ὁμοφωνοῦσιν ἀλλήλοις. τὸ μὲν γὰρ ἦν ἐγώ, Ἀττικόν ἐστι, καὶ ἀπὸ τοῦ εἰμί· τὸ δὲ ἦν ἐκεῖνος, κοινὸν, καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ω. λέγεται δὲ τετραχῶς. λέγεται γὰρ ἦν, καὶ ἔην, καὶ ἦεν, καὶ ἦην παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Ὀδυσσείας τ', — καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς Ἦην: — οὕτω Ζηνόδοτος. καὶ ἐν Ἰλιάδος λ', — ἵνα σφ' ἀγοσθένης ἤην. τοῦ ἦν ἐγώ πρώτου προσώπου, τὸ δεύτερον ἦς· καὶ ἐπεκτάσει γίνεται ἦςθα. καὶ ἔστιν ὁριστικὸν, καὶ ι οὐ προςγράφουσιν· οἷον, Χθὲς ἦςθα θεατρι . . . . σημαίνει τὸ ὑπάρχω. εἰ δὲ ἔστιν ὑποτακτικὸν, μετὰ τοῦ ι γράφεται. ὅτε δὲ πάλιν λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἤδειςθα, κατὰ συγκοπὴν γίνεται ἦςθα, μετὰ τοῦ ι· καὶ τὸ ἦς, ὅτε μέν ἐστιν ὁριστικὸν, οὐ προςγράφεται τὸ ι· ὅτε δὲ ὑποτακτικὸν, ἔχει καὶ τὸ ι· ἐὰν ὦ, ἐὰν ἦς, ἐὰν ᾖ· καὶ κατ' ἐπένθεσιν τῆς σι συλλαβῆς γίνεται ἦσι.

Ἠνεμόεσσα] ἐκ τοῦ ἀνεμόεις ἀνεμόεσσα· σημαίνει δὲ τὴν ὑψηλὴν καὶ ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην.

Ἕνεικα. ἀπὸ τοῦ ἐνέκω, ἐνέξω, ἤνεκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἤνεικα· καὶ ἤνειξα κατὰ τροπὴν Βοιωτικὴν τοῦ κ εἰς ξ. ἐπλεόνασε δὲ τὸ ι· διότι πᾶς ἀόριστος μὴ ἔχων σ ἢ ξ ἢ ψ μακρᾷ θέλει παραλήγεσθαι· οἷον, ἔκειρα, ἔνειμα, ἔτειλα.

Ἥνεγκα, ζήτει εἰς τὸ ἐνεῖκαι.

Ἠνίπαπε] Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ: — ἀντὶ τοῦ ὕβρισεν, ἐλοιδόρησεν, ἐκακολόγησεν. ἀπὸ τοῦ ἔπω τὸ λέγω, γίνεται ἐνέπω, καὶ ἐνείπω· καὶ κατὰ μέσον διπλασιασμὸν, ἐνειπάπω, καὶ ἠνείπαπεν. Ἰστέον ὅτι παρακείμενος ἐστίν. ὁ γὰρ ἐνεστὼς ἐνίπτω ἐστί, κυρίως τὸ διὰ λόγων ἐπιπλήσσω· ὁ μέλλων, ἐνίψω· ὁ παρακείμενος, ἤνιφα· ὁ μέσος, ἤνιπα· καὶ ἐπεκτάσει τῆς πα συλλαβῆς γίνεται ἠνίπαπα.

432 Ἔνις] Ἔνις ἠκέστας, ἐνιαυσιαίας βοῦς, νέας. καὶ, — βοῦν ἤνιν εὐρυμέτωπον: — ἐνιαυσιαίαν, νέαν· ἔνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἀφ' οὗ παρώνυμον, ἔνις· καὶ κατὰ ἔκτασιν, ἤνις. κλίνεται ἤνιος, ὡς ὄφις· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἤνιες· καὶ ἐν συναλοιφῇ, ἤνις· καὶ ἡ αἰτιατικὴ, ἤνιας καὶ ἤνις, τὰς ἑνὸς οὔσας ἐνιαυτοῦ. ἔνιοι δὲ ἐπὶ ἡλικίαν βοὸς τάττουσιν, ὡς τὸ μόσχος καὶ ἡ πόρτις καὶ ἡ δάμαλις. καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς ἐπὶ βοῶν μόνον τάττει τὴν λέξιν. ἢ κατ' ἔλλειψιν τοῦ α στερητικοῦ, ἵν' ᾖ ἄνηνις, ὁ μηδέπω ζευχθεὶς καὶ ἡνία δεξάμενος. ἠκέστας δὲ ἀντὶ τοῦ ἀδαμάστους, ἀκεντήτους, ἀκεντρίστους, ἀνοχεύτους. παρὰ τὸ κέντω βαρύτονον, ὁ μέλλων, κένσω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, κέκεστται· κεστὸς καὶ ἄκεστος· καὶ θηλυκὸν, ἀκέστη, ἀκέντητος βοῦς· καὶ τροπῇ, ἠκέστη· ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἠκέστας. ἢ ἀπὸ τοῦ κένσω κεστός, ἀποβολῇ τοῦ ν.

Ἠνία, λῶρα, χαλινούς· παρὰ τὴν ἕνωσιν· ἑνοῦται γὰρ δι' αὐτῶν τὰ ὑποζύγια. ἢ ἐκ τοῦ ἐνίεσθαι ἢ ἀνίεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνύω, δι' ἧς ἀνύομεν τοὺς ἵππους πρὸς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. ἢ παρὰ τὸ εἷς ἑνός, ἐνία καὶ ἠνία. ἢ παρὰ τὸ ἥσω μέλλοντα.

Ἡνίοχος, κυρίως ὁ τὰς ἡνίας ἔχων· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ παραιβάτου. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἔχω γινόμενα, εἰ μὲν τῇ ου διφθόγγῳ παραλήγεται, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον, οἷον κλειδοῦχος, καὶ τὰ ὅμοια· εἰ δὲ παραλήγεται τῷ ο, προπαροξύνεται· οἷον αἰγίοχος, λιμενίοχος. ἐκ τοῦ ἀνύω, ἀνύον καὶ ἠνίον· διὰ γὰρ τῶν λώρων τῶν ἵππων ἀνύομεν τὰς ὁδούς.

Ἡμίν, ἀντωνυμία· ἔστι δὲ διαλέκτου ἴδιον Δωρικῆς· συστέλλει γὰρ αὐτὴν καὶ ὀξύνει. αἱ ἀντωνυμίαι γὰρ, ἡνίκα μὲν ὁρισμὸν δηλοῦσι, μένουσιν ἐν τῷ αὐτῷ τόνῳ· Ἡμῖν δὲ τόδ' ἔφηνε: — καὶ, Ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι: — ὅτε δὲ ἀπόλυτον ἔχει τὸ σημαινόμενον, ἐγκλίνεται· Ὄφρ' ἤμιν ἐκάεργον: — σὺν δ' ὕμιν δαῖτα τεράξῃ: — Εἰ δ' ὕμιν δοκέει τόδε λωΐτερον.

Ἥνοψ, ὁ λαμπρός· καὶ, ἤνοπι χαλκῷ. παρὰ τὸ ὄπτω, ὄψω, ὄψ· καὶ συνθέσει, ἔνοψ καὶ ἤνοψ, ἐν ᾧ ἐστιν ἐνοπτρίσασθαι καὶ ἰδεῖν· παρὰ τὸ [ἐν] αὐτῷ ὁρᾶν τοὺς ὄπας· λαμπρὸς γάρ. ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἕψω, ἕψ, καὶ ὄψ, ὡς κλέπτω, κλέψ, κλόψ καὶ κλώψ· καὶ βλέψω, βλέψ, βλόψ, καὶ βλώψ. καὶ ἰδίως τὰ παρὰ τὸ ὄψομαι ῥηματικὰ ὀνόματα τὸ ο εἰς ω τρέπει· οἷον, τύφλωψ, κύκλωψ. δύναται οὖν καὶ τὸ ἤνοψ χαλκὸς εἶναι παρὰ τὸ ὄψ, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν· φωνητικὸς γὰρ παρὰ τὰ ἄλλα τῶν μετάλλων ὁ χαλκός.

Ἠνορέη, ἡ ἀνδρεία. οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀνὴρ ἀνέρος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ εὐήνωρ· ἀφ' οὗ παράγωγον ἐν τύπῳ κτητικοῦ τὸ ἠνορεία καὶ εὐηνορεία· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἠνορέα, καὶ εὐηνορέα. τὸ δὲ εὐήνωρ, ἀπὸ τοῦ ἀνὴρ· ὅπερ συντιθέμενον τρέπει τὸ α εἰς η, καὶ τὸ η εἰς ω· τὸ γὰρ εὐφράνωρ καὶ νικάνωρ Δωριά εἰσιν· ἔδει γὰρ εἶναι εὐφρήνωρ καὶ νικήνωρ.

Ἥνυστρον, τὸ μέρος τῆς κοιλίας, ὅθεν διανύεται ἡ τροφὴ, ἤγουν διέρχεται· ἢ ἔνθα διανύεται καὶ πέττεται. ὅτι εἰς γ' τέτμηται ἡ γαστήρ, ἤνυστρον, ἐχῖνον, καὶ κρύφαλον. ῥητορική.

Ἤντετο] — καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ: — ἀντὶ τοῦ ἀπήντα, ὑπέκειτο. Ἰστέον ὅτι οἱ παλαιοὶ θώρακας ἐφόρουν ἕνα μὲν, ἀπὸ τοῦ ὤμου μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, ὃς καὶ κυρίως θώραξ· ἄλλον δὲ, ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ ἄχρι τῶν γονάτων, ὃς ζῶμα ἐκαλεῖτο. οὕτως ᾠκονόμητο εἰς τὸ ῥαδίως κύπτειν εἰς γῆν. τὸ δὲ ἤντετο οὐχ εὗρον· ἐγὼ δέ φημι οὕτω γεγονέναι· ἐκ τοῦ ἔω τὸ ἐνδύομαι ἢ ὑπάρχω, παράγωγον ἔημι· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· ὁ μέσος, ἔμην· τὸ δεύτερον, ἔσο· ἔτο, τὸ τρίτον· μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἔνετο· εἶτα πλεονασμῷ τοῦ τ, καὶ ἐκτάσει, ἤντετο.

Ἧπαρ, παρὰ τὸ ἐπῆρθαι καὶ κεκυρτῶσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἐπαρδεύειν τῷ σώματι καὶ χορηγεῖν τὸ αἷμα· ἢ παρὰ τὸ ἐπαίρεσθαι ἧπαρ, καὶ ἤπαρ· ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, ἥδαρ καὶ ἤπαρ· δι' αὐτοῦ γὰρ εὐφραινόμεθα, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέρει τὰ τῆς ἡδονῆς καὶ τὰ τῆς ἐπιθυμίας ἔγκειται.

Ἠπανία, ἀπορία, σπάνις, ἀμηχανία. ὡς κόνις κονία, οὕτω σπάνις σπανία· καὶ ἀποβολῇ καὶ πλεονασμῷ. ἢ

παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ, πενία· καὶ κατὰ στέρησιν, ἀπενία· ἐπεὶ οἱ μὴ ἐργαζόμενοι ἀπορροῦσιν· ἵν' ᾖ ἀεργασία κυρίως, κατὰ ἀντίθεσιν τοῦ αε εἰς τὸ ηα. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴνω βαρυτόνου τὸ λαμβάνω, ὃ καὶ ἀπαίνω καὶ ἀπαινύω καὶ ἀπαίνυμι παράγωγον. ἀπαίνω οὖν ἀπανῶ ἀπανίζω, ὡς κυρῶ κυρίζω· καὶ τροπῇ ἠπανίζω· ἐξ οὗ ἠπανία· ὁ γὰρ μὴ λαμβάνων σπανίζει.

Ἠπεδανός, ἀσθενής, ἠλίθιος, ἀναίσθητος, ἀσύνετος. γίνεται παρὰ τὸ πέδον, ὃ σημαίνει τὴν γῆν, πεδανός· καὶ κατὰ στέρησιν, ἀπεδανός, ὁ μὴ βέβαιος, ἀλλ' ἀσθενής, ὁ ἐκ τῆς γῆς μὴ ἀνασταθῆναι, ἢ ἐν τῇ γῇ στῆναι δυνάμενος δι' ἀσθένειαν. τὸ γοῦν ἐναντίον, ἔμπεδον, βέβαιον, καὶ ἰσχυρόν· τὰ γὰρ ἐπὶ τοῦ πέδου, βεβηκότα καὶ ἐδραῖα.

Ἠπεροπευτής, ὁ ἀπατεὼν καὶ ὑπερήφανος. παρὰ τὸ ἥμερον καὶ τὴν ὄπα, ἡμεροπευτής, ὁ ἡμέρῳ ὀπὶ χρώμενος, ὁ διὰ ἡμέρου ὀπὸς (ὅ ἐστι φωνῆς) ἀπατῶν. ἢ πειροπευτής τις ὤν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἀπερόπευτος, ὁ διὰ τῆς φωνῆς ἀπατῶν καὶ πειρῶν τὰ γύναια, ὅ ἐστι προσκαλούμενος· τὸ γὰρ προσκαλεῖσθαι τὰ γύναια, πειρᾶν ἔλεγον· Ἀριστοφάνης, Πειρᾷ μὲν ἴσως σου, κᾆτα τῶν τιτθίων ἐφάπτεται: — ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω γίνεται ὀπεύς, ὡς φέρω φορεύς, καὶ ἔχω ὀχεύς· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ καλόν, ὁ καλῷ λόγῳ χρώμενος καὶ ἀπατῶν τινά. ἢ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ κακὸν καὶ τοῦ περ περιττοῦ συνδέσμου, ἀπεροπεύς, ὁ τῷ λόγῳ κακῶς χρώμενος καὶ ἀπατῶν· οἷον, Ἄτε μὲν καὶ ἐπίκλοπον ἀπεροπέα: — καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι, Βούλεται ἀπεροπὸς ἡμῖν εἶναι: — καὶ θηλυκὸν, ἀπεροπή. ἢ ἄοπος, οὐδὲ προσλαλῆσαι ἡμῖν θέλων. ἢ ὁ ἀπρόβλεπτος καὶ οὐδ' εἰς ὄψιν ἐλθεῖν θέλων. ἀπεροπεὺς οὖν, καὶ ἠπεροπεύς. Ἥμος δ' ἠπεροπῆαι ἀπεπτοίησεν ὀνείρους Ἥλιος ἀνασχών: — ἐκ τοῦ ῥήματος τοῦ ἠπεροπῶ ἠπεροπεύω, καὶ ἠπεροπευτής.

Ἤπειρος, σημαίνει τὴν γῆν, ἄπερός τις οὖσα, ἢ μὴ ἔχουσα πέρας, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν νήσων· αὗται γὰρ εὐδείελοι εἰσὶ, καθὸ μεμερισμέναι εἰσὶ τῇ θαλάσσῃ. λέγεται ποτὲ μὲν ἡ εἰς ἄπειρον διήκουσα γῆ· οἷον, — ἐριβώλακος ἠπείροιο: — καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ γῆ· Ἐκ δὲ πόντου βὰς ἰοειδέος ἤπειρόνδε. [Ἠπείρηθεν δὲ] Τὴν μὲν ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον: — ἀντὶ τοῦ ἠπειρόθεν. καὶ, Δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι: — καὶ ἐν τῷ καταλόγῳ περὶ αὐτῆς, Οἷδ' ἤπειρον ἔχον.

Ἠπίαλος καὶ ἠπιάλης καὶ ἠπιόλης· σημαίνει τὸν ῥιγοπύρετον, καὶ δαίμονα τοῖς κοιμωμένοις ἐρχόμενον. ὡς Ὅμηρος καὶ οἱ πλείους, ἠπιόλης λέγουσι διὰ τοῦ η· πλὴν διαφόρως ἐχρήσαντο τῇ λέξει. εἴρηται κατὰ ἀντίφρασιν, ἥπιος· ἐπαχθὴς γάρ ἐστιν· ἢ παρὰ τὸ πέμπεσθαι ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀπίαλος, ἀπὸ τοῦ ἀπιέναι, ὁ ὀφείλων ἀπιέναι. ὁ δὲ Ἀλκαῖος ἐπίαλον αὐτὸν ἔφη. Ἀπολλώνιος δέ φησι τὸν ἐπιάλτην, ἠπιάλην καλεῖσθαι· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ἠπιόλην.

Ἥπιος, οὕτω πρότερον ἐκαλεῖτο ὁ Ἀσκληπιός· ἢ ἀπὸ τῶν τρόπων, ἢ ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ τῆς τῶν χειρῶν ἠπιότητος· ᾧ καὶ γυναῖκα παραδίδωσιν Ἠπιόνην, ἐξ ἧς αὐτῷ γενέσθαι Ἰάσονα, Πανάκειαν· Δεκτίων ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. ἥπιος σημαίνει κυρίως τὸν λογισμόν. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἔπιος καὶ ἥπιος, ὁ ἐν λόγῳ πάντα ποιῶν, καὶ μὴ πάθει· ἐκ μεταλήψεως δὲ καὶ ὁ διὰ λόγου προσηνὴς καὶ πρᾶος· καὶ ἠπιώτατος, ὁ ἐν λόγοις πραότατος καὶ ἥσυχος.

Ἠπιόδωρος, ἡ τοῦ Ἕκτορος μήτηρ Ἑκάβη, ἡ τὰ προσηνῆ καὶ ἡδέα δωρουμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν.

Ἤπου] τοῦτο ἄρχει μὲν λόγου, ὡς παρὰ Ἡροδότῳ· Ἤπου ἂν, ὦ ξεῖνε Λάκων, ἐθαύμασα: — καὶ Ὅμηρος, Ἤπου καγχαλόωσιν: — ἀντὶ τοῦ ὄντως δή. ὅτε δὲ ὑποτέτακται, ἀνταποδίδοται τινὶ προκειμένῳ. ἀνταποδίδοται δὲ διχῶς· ὁτὲ μὲν οὕτως, Εἰ δὲ μὴ πιστεύω τῷ δεσπότῃ, ἤπου πιστεύσαιμ' ἂν τῷ θεράποντι; ὁτὲ δὲ κατὰ τοὐναντίον· οἷον, Εἰ ὁ θεράπων ἔστι μοι πιστὸς, ἤπου ὁ δεσπότης αὐτοῦ ἂν εἴη πιστός: — βαρύνεται δὲ, ἀντὶ τοῦ πολλῷ πλέον, καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως σχεδόν.

Ἠπύη, τὸ φωνεῖ καὶ κηρύσσει. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, παράγωγον ἐπύω, ὡς πλήθω πληθύω· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἠπύω· ἐξ οὗ ἠπύτης, ὁ μεγαλόφωνος καὶ κραυγικός.

Ἤπυτον, ὄρος Θράκης· ὅτι Πρωτεὺς διὰ τὸν φόνον τῶν παίδων ἀναβὰς ἐπὶ αὐτὸ, ἠπύει τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἀποκαταστῆσαι. ἀπὸ τοῦ ἠπύσαι, ἤπυτον.

Ἥρα, ἡ θεός· ὅτι ἡ αὐτὴ τῷ ἀέρι ἐστίν. ὡς γὰρ πατὴρ πάτρα, καὶ μήτηρ μήτρα, οὕτως ἀὴρ, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ἥρα. ἢ ὅτι ἡ Ῥέα αὐτὴν ἔτεκεν· ὡς γὰρ ᾔσθετο ὁ Κρόνος, ἐκέλευσε δεῖξαι τὸ παιδίον. ἢ ὅτι παρὰ τοῦ Κρόνου ἡ Ῥέα ἐπιδιωκομένη, ἀπὸ τύχης πρῶτα ἔτικτε τὴν Ἥραν· τὸν δὲ Δία ἔτι ἐν γαστρὶ εἶχεν. ὁ δὲ Κρόνος, ὡς ᾔσθετο, παραπορεύεται, καὶ ἐκέλευσε δεῖξαι τὸν παῖδα· ὡς δὲ εἶδεν, ἐκέλευσεν ἄραι καὶ ἐκτρέφειν· οἱ δὲ Κρῆτες τὸ ἄραι ἦραι φασί· καὶ Ἥραν ὠνόμασαν αὐτήν. ἢ παρὰ τὴν ἔραν. σημαίνει δὲ τὴν σωματοειδῆ θεόν, ὡς τὸ, Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους Εἰδήσειν: — σημαίνει καὶ τὴν χάριν καὶ τὴν ἐπικουρίαν.

Ἠράσθην, ἀπὸ τοῦ ἐράζω γίνεται, ὡς πειράζω ἐπειράσθην, καὶ πελάζω ἐπελάσθην. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ ἐρᾷς γίνεται. ὤφειλε γὰρ εἶναι ἐράθην, ὡς φυρῶ, φυρᾷς, ἐφυράθην, μακροῦ ὄντος τοῦ α. εἰς τὸ βοῶ ἡ τεχνολογία.

Ἡρακλῆς, ὁ ἥρως· οὐ παρὰ τὸ ἐκ τῆς Ἥρας τὸ κλέος ἐσχηκέναι, ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς Ἥρας ἀκλεᾶ εἶναι· ὅσον γὰρ κατὰ τὴν Ἥραν, ἄδοξος ἦν· μικροῦ γὰρ αὐτοῦ ὄντος, ἐπ' αὐτὸν ἔπεμψεν Ἥρα δράκοντας ὀφείλοντας ἀνελεῖν αὐτόν· οὕτερ αὐτὸς ἐφόνευσεν. ἢ παρὰ τὴν ἔραν καὶ τὸ κλέος, ὁ ἐν τῇ γῇ ἔνδοξος. ἢ ὅτι Νεῖλος ἐκ γενετῆς καλούμενος, ἐν τῷ κατὰ γιγάντων πολέμῳ, ἀνώνυμον ἕνα τῶν γιγάντων πυρίπνοον ἐπερχόμενον Ἥρᾳ φονεύσας, Ἡρακλῆς ὠνομάσθη. ἄλλοι δὲ, παρὰ τὴν ἦραν τὴν σημαίνουσαν τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν, καὶ τὸ κλέος, γέγονεν Ἡρακλῆς· πρὸ τούτου γὰρ Ἀλκείδης ἐκαλεῖτο· ἀλλ' ἐκ τοῦ πᾶσι βοηθεῖν ἐκλήθη Ἡρακλῆς, ὡς καὶ ὁ χρησμὸς δηλοῖ, λέγων, Ἡρακλέην δέ σε φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει· Ἥρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἔξεις: — ἢ ἀπὸ τοῦ Ἥρα, ὃ σημαίνει τὴν δαίμονα, μετὰ τοῦ κλέος, γίνεται Ἡροκλῆς, ὡς Ἡρόδοτος, Ἡρόφιλος· καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡροκλῆς, γίνεται Ἡρακλῆς κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς τὸ συνεσταλμένον α, ὡς ἐπὶ τοῦ ποδόνιπτρα, ποδάνιπτρα. ἢ ὅτι τὸ α τοῦ ἀκλεοῦς καὶ τοῦ ἦρα ἐστίν. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι εἰ ἄρα ἀπὸ τοῦ ἦρα καὶ τοῦ ἀκλεὴς ἐστὶ, διατί μὴ ὀξύνεται; κανὼν γὰρ ἐστιν ὃ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ης ὀνόματα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀδιαίρετα, ἐν τῇ συνθέσει φυλάττει τὸν τόνον τοῦ ἁπλοῦ· οἷον, λῃστής, ἀρχιλῃστής· δανειστής, μισοδανειστής· εὑρετής, ἐφευρετής· χωρὶς τοῦ κριτής, καὶ ἀληθής· ταῦτα γὰρ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν

434 435

Ἦν δὲ μηκυνθῇ λόγος, Λυκόφρων. ἀπὸ τοῦ ἐὰν, κράσει τοῦ εα εἰς η, γίνεται ἦν.

Ἦν] ἀπὸ τοῦ ἔω, ἔεις, ἔει· ὁ παρατατικὸς, ἦον, ἦες, ἦεν· καὶ τροπῇ τοῦ η καὶ ε, ἢ κράσει εἰς ἐκεῖνο αὐτὸ τὸ η, γίνεται ἦν· ἐπειδὴ τὸ μεῖζον, τὸ ἔλαττον ἀναλίσκει, ὥςπερ τῇ ἐμῇ, τῆμῇ. τὸ πληθυντικὸν, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. τὸ μὲν ἦν ἐγώ, παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, γίνεται οὕτως. ἔστιν εἰμί· ὁ παρατατικὸς, εἶν, τροπῇ τῆς μι εἰς ν, ὥςπερ ἀπὸ τοῦ δίδωμι, ἐδίδων· καὶ ἐκτείνεται τὸ ε εἰς η Ἀττικῶς, ὡς τὸ ἔμελλον, ἤμελλον· καὶ γίνεται ἦν, χωρὶς τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς ν λήγοντα οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν τι ἀνεκφώνητον. τὸ δὲ ἦν ἐκεῖνος, τρίτου προσώπου· ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων, ἔσω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἦα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦον, ἦες, ἦε· τὸ δὲ ε, ἐφελκυστικόν ἐστι τοῦ ν, ἔλεγεν. οὕτως ἦε, ἦεν· καὶ κράσει τοῦ ηε εἰς η, γίνεται ἦν. τὸ δὲ ἦεν, οὐδέποτε εὑρίσκεται χωρὶς τοῦ ν. ὅτι δὲ δεύτερος ἀόριστός ἐστι, δῆλον ὅτι ἐὼν οὖσα ἡ μετοχὴ, ὡς λαβών. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι οὐχ ὁμοφωνοῦσιν ἀλλήλοις. τὸ μὲν γὰρ ἦν ἐγώ, Ἀττικόν ἐστι, καὶ ἀπὸ τοῦ εἰμί· τὸ δὲ ἦν ἐκεῖνος, κοινὸν, καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ω. λέγεται δὲ τετραχῶς. λέγεται γὰρ ἦν, καὶ ἔην, καὶ ἦεν, καὶ ἦην παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Ὀδυσσείας τ', — καὶ κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς Ἤην: — οὕτω Ζηνόδοτος. καὶ ἐν Ἰλιάδος λ', — ἵνα σφ' ἀγοσθένης ἤην. τοῦ ἦν ἐγὼ πρώτου προσώπου, τὸ δεύτερον ἦς· καὶ ἐπεκτάσει γίνεται ἦςθα. καὶ ἔστιν ὁριστικὸν, καὶ ι οὐ προςγράφουσιν· οἷον, Χθὲς ἦςθα θεατρι . . . . σημαίνει τὸ ὑπάρχω. εἰ δὲ ἔστιν ὑποτακτικὸν, μετὰ τοῦ ι γράφεται. ὅτε δὲ πάλιν λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ᾖδειςθα, κατὰ συγκοπὴν γίνεται ᾖςθα, μετὰ τοῦ ι· καὶ τὸ ἦς, ὅτε μέν ἐστιν ὁριστικὸν, οὐ προςγράφεται τὸ ι· ὅτε δὲ ὑποτακτικὸν, ἔχει καὶ τὸ ι· ἐὰν ὦ, ἐὰν ᾖς, ἐὰν ᾖ· καὶ κατ' ἐπένθεσιν τῆς σι συλλαβῆς γίνεται ᾖσι.

Ἠνεμόεσσα] ἐκ τοῦ ἀνεμόεις ἀνεμόεσσα· σημαίνει δὲ τὴν ὑψηλὴν καὶ ὑπὸ ἀνέμων κατατινεομένην.

Ἕνεκα. ἀπὸ τοῦ ἐνέκω, ἐνέξω, ἕνεκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἥνεικα· καὶ ἤνειξα κατὰ τροπὴν Βοιωτικὴν τοῦ κ εἰς ξ. ἐπλεόνασε δὲ τὸ ι· διότι πᾶς ἀόριστος μὴ ἔχων σ ἢ ξ ἢ ψ μακρᾷ θέλει παραλήγεσθαι· οἷον, ἔκειρα, ἔνειμα, ἔτειλα.

Ἥνεγκα, ζήτει εἰς τὸ ἐνεῖκαι.

Ἠνίκατε] Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, χαλεπῷ ἠνίκατε μύθῳ: — ἀντὶ τοῦ ὕβρισεν, ἐλοιδόρησεν, ἐκακολόγησεν. ἀπὸ τοῦ ἔπω τὸ λέγω, γίνεται ἐνέπω, καὶ ἐνείπω· καὶ κατὰ μέσον διπλασιασμὸν, ἐνειπάπω, καὶ ἠνείπαπεν. Ἰστέον ὅτι παρακείμενος ἐστίν. ὁ γὰρ ἐνεστὼς ἐνίπτω ἐστί, κυρίως τὸ διὰ λόγων ἐπιπλήσσω· ὁ μέλλων, ἐνίψω· ὁ παρακείμενος, ἤνιφα· ὁ μέσος, ἤνιπα· καὶ ἐπεκτάσει τῆς πα συλλαβῆς γίνεται ἠνίπαπα.

432 Ἥνις] Ἥνις ἠκέστας, ἐνιαυσιαίας βοῦς, νέας. καὶ, — βοῦν ἤνιν εὐρυμέτωπον: — ἐνιαυσιαίαν, νέαν· ἔνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἀφ' οὗ παρώνυμον, ἔνις· καὶ κατὰ ἔκτασιν, ἥνις. κλίνεται ἤνιος, ὡς ὄφις· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἤνιες· καὶ ἐν συναλοιφῇ, ἥνις· καὶ ἡ αἰτιατικὴ, ἤνιας καὶ ἥνις, τὰς ἑνὸς οὔσας ἐνιαυτοῦ. ἔνιοι δὲ ἐπὶ ἡλικίαν βοὸς τάττουσιν, ὡς τὸ μόσχος καὶ ἡ πόρτις καὶ ἡ δάμαλις. καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς ἐπὶ βοῶν μόνον τάττει τὴν λέξιν. ἢ κατ' ἔλλειψιν τοῦ α στερητικοῦ, ἵν' ᾖ ἄνηνις, ὁ μηδέπω ζευχθεὶς καὶ ἡνία δεξάμενος. ἠκέστας δὲ ἀντὶ τοῦ ἀδαμάστους, ἀκεντήτους, ἀκεντρίστους, ἀνοχεύτους. παρὰ τὸ κέντω βαρύτονον, ὁ μέλλων, κένσω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, κέκεστται· κεστὸς καὶ ἄκεστος· καὶ θηλυκὸν, ἀκέστη, ἀκέντητος βοῦς· καὶ τροπῇ, ἠκέστη· ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἠκέστας. ἢ ἀπὸ τοῦ κένσω κεστός, ἀποβολῇ τοῦ ν.

Ἠνία, λῶρα, χαλινούς· παρὰ τὴν ἕνωσιν· ἑνοῦται γὰρ δι' αὐτῶν τὰ ὑποζύγια. ἢ ἐκ τοῦ ἐνίεσθαι ἢ ἀνίεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνύω, δι' ἧς ἀνύομεν τοὺς ἵππους πρὸς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. ἢ παρὰ τὸ εἷς ἑνός, ἐνία καὶ ἠνία. ἢ παρὰ τὸ ἥσω μέλλοντα.

Ἡνίοχος, κυρίως ὁ τὰς ἡνίας ἔχων· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ παραιβάτου. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἔχω γινόμενα, εἰ μὲν τῇ ου διφθόγγῳ παραλήγεται, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον, οἷον κλειδοῦχος, καὶ τὰ ὅμοια· εἰ δὲ παραλήγεται τῷ ο, προπαροξύνεται· οἷον αἰγίοχος, λιμενίοχος. ἐκ τοῦ ἀνύω, ἀνύον καὶ ἠνίον· διὰ γὰρ τῶν λώρων τῶν ἵππων ἀνύομεν τὰς ὁδούς.

Ἡμίν, ἀντωνυμία· ἔστι δὲ διαλέκτου ἴδιον Δωρικῆς· συστέλλει γὰρ αὐτὴν καὶ ὀξύνει. αἱ ἀντωνυμίαι γὰρ, ἡνίκα μὲν ὁρισμὸν δηλοῦσι, μένουσιν ἐν τῷ αὐτῷ τόνῳ· Ἡμῖν δὲ τόδ' ἔφηνε: — καὶ, Ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι: — ὅτε δὲ ἀπόλυτον ἔχει τὸ σημαινόμενον, ἐγκλίνεται· Ὄφρ' ἤμιν ἐκάεργον: — σὺν δ' ὕμιν δαῖτα τεράξῃ: — Εἰ δ' ὕμιν δοκέει τόδε λωΐτερον.

Ἤνοψ, ὁ λαμπρός· καὶ, ἤνοπι χαλκῷ. παρὰ τὸ ὄπτω, ὄψω, ὄψ· καὶ συνθέσει, ἔνοψ καὶ ἤνοψ, ἐν ᾧ ἐστιν ἐνοπτρίσασθαι καὶ ἰδεῖν· παρὰ τὸ [ἐν] αὐτῷ ὁρᾶν τοὺς ὄπας· λαμπρὸς γάρ. ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἕψω, ἕψ, καὶ ὄψ, ὡς κλέπτω, κλέψ, κλόψ καὶ κλώψ· καὶ βλέψω, βλέψ, βλόψ, καὶ βλώψ. καὶ ἰδίως τὰ παρὰ τὸ ὄψομαι ῥηματικὰ ὀνόματα τὸ ο εἰς ω τρέπει· οἷον, τύφλωψ, κύκλωψ. δύναται οὖν καὶ τὸ ἤνοψ χαλκὸς εἶναι παρὰ τὸ ὄψ, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν· φωνητικὸς γὰρ παρὰ τὰ ἄλλα τῶν μετάλλων ὁ χαλκός.

Ἠνορέη, ἡ ἀνδρεία. οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀνὴρ ἀνέρος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ εὐήνωρ· ἀφ' οὗ παράγωγον ἐν τύπῳ κτητικοῦ τὸ ἠνορεία καὶ εὐηνορεία· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἠνορέα, καὶ εὐηνορέα. τὸ δὲ εὐήνωρ, ἀπὸ τοῦ ἀνὴρ· ὅπερ συντιθέμενον τρέπει τὸ α εἰς η, καὶ τὸ η εἰς ω· τὸ γὰρ εὐφράνωρ καὶ νικάνωρ Δωριά εἰσιν· ἔδει γὰρ εἶναι εὐφρήνωρ καὶ νικήνωρ.

Ἤνυστρον, τὸ μέρος τῆς κοιλίας, ὅθεν διανύεται ἡ τροφὴ, ἤγουν διέρχεται· ἢ ἔνθα διανύεται καὶ πέττεται. ὅτι εἰς γ' τέτμηται ἡ γαστήρ, ἤνυστρον, ἐχῖνον, καὶ κρύφαλον. ῥητορική.

Ἤντετο] — καὶ δίτλοος ἤντετο θώρηξ: — ἀντὶ τοῦ ἀπήντα, ὑπέκειτο. Ἰστέον ὅτι οἱ παλαιοὶ θώρακας ἐφόρουν· ἕνα μὲν, ἀπὸ τοῦ ὤμου μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, ὃς καὶ κυρίως θώραξ· ἄλλον δὲ, ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ ἄχρι τῶν γονάτων, ὃς ζῶμα ἐκαλεῖτο. οὕτως ὠκονόμητο εἰς τὸ ῥαδίως κύπτειν εἰς γῆν. τὸ δὲ ἤντετο οὐχ εὗρον· ἐγὼ δέ φημι οὕτω γεγονέναι· ἐκ τοῦ ἔω τὸ ἐνδύομαι ἢ ὑπάρχω, παράγωγον ἔημι· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· ὁ μέσος, ἔμην· τὸ δεύτερον, ἔσο· ἔτο, τὸ τρίτον· μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἔνετο· εἶτα πλεονασμῷ τοῦ τ, καὶ ἐκτάσει, ἤντετο.

Ἧπαρ, παρὰ τὸ ἐπῆρθαι καὶ κεκυρτῶσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἐπαρδεύειν τῷ σώματι καὶ χορηγεῖν τὸ αἷμα· ἢ παρὰ τὸ ἐπαίρεσθαι ἧπαρ, καὶ ἤπαρ· ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, ἥδαρ καὶ ἤπαρ· δι' αὐτοῦ γὰρ εὐφραινόμεθα, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέρει τὰ τῆς ἡδονῆς καὶ τὰ τῆς ἐπιθυμίας ἔγκειται.

Ἠπανία, ἀπορία, σπάνις, ἀμηχανία. ὡς κόνις κονία, οὕτω σπάνις σπανία· καὶ ἀποβολῇ καὶ πλεονασμῷ. ἢ

433

παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ, πενία· καὶ κατὰ στέρησιν, ἀπενία· ἐπεὶ οἱ μὴ ἐργαζόμενοι ἀποροῦσιν· ἵν' ᾖ ἀργασία κυρίως, κατὰ ἀντίθεσιν τοῦ αε εἰς τὸ ηα. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴνω βαρυτόνου τὸ λαμβάνω, ὃ καὶ ἀπαίνω καὶ ἀπαινύω καὶ ἀπαινυμι παράγωγον. ἀπαίνω οὖν ἀπανῶ ἀπανίζω, ὡς κυρῶ κυρίζω· καὶ τροπῇ ἠπανίζω· ἐξ οὗ ἠπανία· ὁ γὰρ μὴ λαμβάνων ἀπανίζει.

Ἠπεδανός, ἀσθενής, ἠλίθιος, ἀναίσθητος, ἀσύνετος. γίνεται παρὰ τὸ πέδον, ὃ σημαίνει τὴν γῆν, πεδανός· καὶ κατὰ στέρησιν, ἀπεδανός, ὁ μὴ βέβαιος, ἀλλ' ἀσθενής, ὁ ἐκ τῆς γῆς μὴ ἀνασταθῆναι, ἢ ἐν τῇ γῇ στῆναι δυνάμενος δι' ἀσθένειαν. τὸ γοῦν ἐναντίον, ἔμπεδον, βέβαιον, καὶ ἰσχυρόν· τὰ γὰρ ἐπὶ τοῦ πέδου, βεβηκότα καὶ ἑδραῖα.

Ἠπεροπευτής, ὁ ἀπατεὼν καὶ ὑπερήφανος. παρὰ τὸ ἥμερον καὶ τὴν ὄπα, ἡμεροπευτής, ὁ ἡμέρῳ ὀπὶ χρώμενος, ὁ διὰ ἡμέρου ὀπὸς (ὅ ἐστι φωνῆς) ἀπατῶν. ἢ πειροπευτής τις ὤν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἀπεροπευτος, ὁ διὰ τῆς φωνῆς ἀπατῶν καὶ πειρῶν τὰ γύναια, ὅ ἐστι προσκαλούμενος· τὸ γὰρ προσκαλεῖσθαι τὰ γύναια, πειρᾶν ἔλεγον· Ἀριστοφάνης, Πειρᾷ μὲν ἴσως σου, κἄτα τῶν τιτθίων ἐφάπτεται: — ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω γίνεται ὀπεύς, ὡς φέρω φορεύς, καὶ ἔχω ὀχεύς· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ καλόν, ὁ καλῷ λόγῳ χρώμενος καὶ ἀπατῶν τινά. ἢ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ κακὸν καὶ τοῦ περ περιττοῦ συνδέσμου, ἀπεροπεύς, ὁ τῷ λόγῳ κακῶς χρώμενος καὶ ἀπατῶν· οἷον, Ἄτε μὲν καὶ ἐπίκλοπον ἀπεροπέα: — καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι, Βούλεται ἀπεροπὸς ἡμῖν εἶναι: — καὶ θηλυκὸν, ἀπεροπή. ἢ ἄοπος, οὐδὲ προσλαλῆσαι ἡμῖν θέλων. ἢ ὁ ἀπρόβλεπτος καὶ οὐδ' εἰς ὄψιν ἐλθεῖν θέλων. ἀπεροπεὺς οὖν, καὶ ἠπεροπεύς. Ἧμος δ' ἠπεροπῆαι ἀπεπτοίησεν ὀνείρους Ἥλιος ἀνασχών: — ἐκ τοῦ ῥήματος τοῦ ἠπεροπῶ ἠπεροπεύω, καὶ ἠπεροπευτής.

Ἤπειρος, σημαίνει τὴν γῆν, ἄπερός τις οὖσα, ἢ μὴ ἔχουσα πέρας, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν νήσων· αὗται γὰρ εὐδείελοι εἰσὶ, καθὸ μεμερισμέναι εἰσὶ τῇ θαλάσσῃ. λέγεται ποτὲ μὲν ἡ εἰς ἄπειρον διήκουσα γῆ· οἷον, — 434 ἐριβώλακος ἠπείροιο: — καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ γῆ· Ἐκ δὲ πόντου βὰς ἰοειδέος ἠπειρόνδε. [Ἠπείρηθεν δὲ] Τὴν μὲν ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον: — ἀντὶ τοῦ ἠπειρόθεν. καὶ, Δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι: — καὶ ἐν τῷ καταλόγῳ περὶ αὐτῆς, Οἶδ' ἤπειρον ἔχον.

Ἠπίαλος καὶ ἠπιάλης καὶ ἠπιόλης· σημαίνει τὸν ῥιγοπύρετον, καὶ δαίμονα τοῖς κοιμωμένοις ἐρχόμενον. ὡς Ὅμηρος καὶ οἱ πλείους, ἠπιόλης λέγουσι διὰ τοῦ η· πλὴν διαφόρως ἐχρήσαντο τῇ λέξει. εἴρηται κατὰ ἀντίφρασιν, ἤπιος· ἐπαχθὴς γάρ ἐστιν· ἢ παρὰ τὸ πέμπεσθαι ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀπίαλος, ἀπὸ τοῦ ἀπιέναι, ὁ ὀφείλων ἀπιέναι. ὁ δὲ Ἀλκαῖος ἐπίαλον αὐτὸν ἔφη. Ἀπολλώνιος δέ φησι τὸν ἐπιάλτην, ἠπιάλην καλεῖσθαι· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ἠπιόλην.

Ἤπιος. οὕτω πρότερον ἐκαλεῖτο ὁ Ἀσκληπιός· ἢ ἀπὸ τῶν τρόπων, ἢ ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ τῆς τῶν χειρῶν ἠπιότητος· ᾧ καὶ γυναῖκα παραδίδωσιν Ἠπιόνην, ἐξ ἧς αὐτῷ γενέσθαι Ἰάσονα, Πανάκειαν· Δεκτίων ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. ἤπιος σημαίνει κυρίως τὸν λογισμόν. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἔπιος καὶ ἤπιος, ὁ ἐν λόγῳ πάντα ποιῶν, καὶ μὴ πάθει· ἐκ μεταλήψεως δὲ καὶ ὁ διὰ λόγου προσηνὴς καὶ πρᾶος· καὶ ἠπιώτατος, ὁ ἐν λόγοις πραότατος καὶ ἥσυχος.

Ἠπιόδωρος, ἡ τοῦ Ἕκτορος μήτηρ Ἑκάβη, ἡ τὰ προσηνῆ καὶ ἡδέα δωρουμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν.

Ἤπου] τοῦτο ἄρχει μὲν λόγου, ὡς παρὰ Ἡροδότῳ· Ἤπου ἄν, ὦ ξεῖνε Λάκων, ἐθαύμασα: — καὶ Ὅμηρος, Ἤπου καγχαλόωσιν: — ἀντὶ τοῦ ὄντως δή. ὅτε δὲ ὑποτέτακται, ἀνταποδίδοται τινὶ προκειμένῳ. ἀνταποδίδοται δὲ ἀχῶς· ὁτὲ μὲν οὕτως, Εἰ δὲ μὴ πιστεύω τῷ δεσπότῃ, ἤπου πιστεύσαιμ' ἂν τῷ θεράποντι; ὁτὲ δὲ κατὰ τοὐναντίον· οἷον, Εἰ ὁ θεράπων ἐστί μοι πιστὸς, ἤπου ὁ δεσπότης αὐτοῦ ἂν εἴη πιστός: — βαρύνεται δὲ, ἀντὶ τοῦ πολλῷ πλέον, καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως σχεδόν.

Ἠπύη, τὸ φωνεῖ καὶ κηρύσσει. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, παράγωγον ἐπύω, ὡς πλήθω πληθύω· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἠπύω· ἐξ οὗ ἠπύτης, ὁ μεγαλόφωνος καὶ κραυκτικός.

Ἤπυτον, ὄρος Θράκης· ὅτι Πρωτεὺς διὰ τὸν φόνον τῶν παίδων ἀναβὰς ἐπὶ αὐτο, ἠπύει τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἀποκαταστῆσαι. ἀπὸ τοῦ ἠπύσαι, ἤπυτον.

Ἥρα, ἡ θεός· ὅτι ἡ αὐτὴ τῷ ἀέρι ἐστίν. ὡς γὰρ πατὴρ πάτρα, καὶ μήτηρ μήτρα, οὕτως ἀὴρ, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ἥρα. ἢ ὅτι ἡ Ῥέα αὐτὴν ἔτεκεν· ὡς γὰρ ᾔσθετο ὁ Κρόνος, ἐκέλευσε δεῖξαι τὸ παιδίον. ἢ ὅτι παρὰ τοῦ Κρόνου ἡ Ῥέα ἐπιδιωκομένη, ἀπὸ τύχης πρῶτα ἔτικτε τὴν Ἥραν· τὸν δὲ Δία ἔτι ἐν γαστρὶ εἶχεν. ὁ δὲ Κρόνος, ὡς ᾔσθετο, παραπορεύεται, καὶ ἐκέλευσε δεῖξαι τὸν παῖδα· ὡς δὲ εἶδεν, ἐκέλευσεν ἄραι καὶ ἐκτρέφειν· οἱ δὲ Κρῆτες τὸ ἄραι ἦραι φασί· καὶ Ἥραν ὠνόμασαν αὐτήν. ἢ παρὰ τὴν ἔραν. σημαίνει δὲ τὴν σωματοειδῆ θεόν, ὡς τὸ, Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους Εἰδήσειν: — σημαίνει καὶ τὴν χάριν καὶ τὴν ἐπικουρίαν.

Ἠράσθην, ἀπὸ τοῦ ἐράζω γίνεται, ὡς πειράζω ἐπειράσθην, καὶ πελάζω ἐπελάσθην. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ ἐρᾷς γίνεται. ὤφειλε γὰρ εἶναι ἐράθη, ὡς φυρῶ, 435
φυρᾷς, ἐφυράθην, μακροῦ ὄντος τοῦ α. εἰς τὸ βοῶ ἡ τεχνολογία.

Ἡρακλῆς, ὁ ἥρως· οὐ παρὰ τὸ ἐκ τῆς Ἥρας τὸ κλέος ἐσχηκέναι, ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς Ἥρας ἀκλεᾶ εἶναι· ὅσον γὰρ κατὰ τὴν Ἥραν, ἄδοξος ἦν· μικροῦ γὰρ αὐτοῦ ὄντος, ἐπ' αὐτὸν ἔπεμψεν Ἥρα δράκοντας ὀφείλοντας ἀνελεῖν αὐτόν· οὕςπερ αὐτὸς ἐφόνευσεν. ἢ παρὰ τὴν ἔραν καὶ τὸ κλέος, ὁ ἐν τῇ γῇ ἔνδοξος. ἢ ὅτι Νεῖλος ἐκ γενετῆς καλούμενος, ἐν τῷ κατὰ γιγάντων πολέμῳ, ἀνώνυμον ἕνα τῶν γιγάντων πυρίπνοον ἐπερχόμενον Ἥρᾳ φονεύσας, Ἡρακλῆς ὠνομάσθη. ἄλλοι δὲ, παρὰ τὴν ἦραν τὴν σημαίνουσαν τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν, καὶ τὸ κλέος, γέγονεν Ἡρακλῆς· πρὸ τούτου γὰρ Ἀλκείδης ἐκαλεῖτο· ἀλλ' ἐκ τοῦ πᾶσι βοηθεῖν ἐκλήθη Ἡρακλῆς, ὡς καὶ ὁ χρησμὸς δηλοῖ, λέγων, Ἡρακλέην δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει· Ἥρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἔξεις: — ἢ ἀπὸ τοῦ Ἥρα, ὃ σημαίνει τὴν δαίμονα, μετὰ τοῦ κλέος, γίνεται Ἡροκλῆς, ὡς Ἡρόδοτος, Ἡρόφιλος· καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡροκλῆς, γίνεται Ἡρακλῆς κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς τὸ συνεσταλμένον α, ὡς ἐπὶ τοῦ ποδόνιπτρα, ποδάνιπτρα. ἢ ὅτι τὸ α τοῦ ἀκλεοῦς καὶ τοῦ ἥρα ἐστίν. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι εἰ ἥρα ἀπὸ τοῦ ἦρα καὶ τοῦ ἀκλεὴς ἐστὶ, διατί μὴ ὀξύνεται; κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ης ὀνόματα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀδιαίρετα, ἐν τῇ συνθέσει φυλάττει τὸν τόνον τοῦ ἁπλοῦ· οἷον, λῃστής, ἀρχιλῃστής· δανειστής, μισοδανειστής· εὑρετής, ἐφευρετής· χωρὶς τοῦ κριτής, καὶ ἀληθής· ταῦτα γὰρ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν

τόνον· οἷον ὀνειροκρίτης, Φιλαλήθης. ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν εἶπε, διὰ τὸ Κρής, ἑτεόκρης· καὶ γνής, ἑτερόγνης. τὰ γὰρ μονοσύλλαβα ὀνόματα ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· οἷον, χθών, αὐτόχθων· Θρᾷξ, Σαμόθραξ· παῖς, εὔπαις· χωρὶς τοῦ πτώξ, πολυπτώξ. οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν τὸ, Ποσειδάωνος ὑποδμώς: — παρέλκουσαν γὰρ ἔχει τὴν ὑπὸ πρόθεσιν. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι τῷ λόγῳ τῶν κυρίων ἐβαρύνετο· τὰ γὰρ εἰς ης κύρια ἀποστρέφεται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, καὶ ἢ βαρύνονται, ἢ περισπῶνται, χωρὶς τῶν παρασεσημειωμένων· εἰσὶ δὲ ταῦτα, εὑρετής, εὐμενής, εὐσεβής, εὐτυχής, εὐπρεπής, νημερτής, διοτρεφής, ψευδής· καὶ ἐπὶ τοῦ συνήθους, καλοετής. δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ κριτής μετὰ προθέσεως ὀξύνεται· οἷον, προκριτής, παρακριτής, ὑποκριτής· μετὰ ὀνόματος δὲ ἀναβιβάζει τὸν τόνον· οἷον, δικαιοκρίτης. ἀναβιβάζει δὲ, ἐπειδὴ παράλογός ἐστιν ἐν ἁπλότητι ἡ ὀξεῖα τάσι[illegible] ὤφειλε γὰρ βαρύνεσθαι· ἐπειδὴ τὰ εἰς της δισύλλαβα φύσει ἀρσενικὰ βαρύνονται, οἷον δότης, πλύτης, κράτης, ψάλτης. φύσει δισύλλαβα εἶπε, διὰ τὸ λῃστής· τοῦτο γὰρ ἀπὸ τρισυλλάβου τῆς ληΐστής. ἀρσενικὰ, διὰ τὰ θηλυκά. ἐπεὶ οὖν τὸ κριτής παραλόγως ὀξύνεται, τούτου χάριν ἐν τῇ συνθέσει τὸν ὀφειλόμενον τόνον ἀναδέχεται. τὸ δὲ ἀληθής, ἀνεβίβασε τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει· ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ηθης σύνθετα ὀνόματα βαρύνεται· οἷον, ἦθος, εὐήθης, συνήθης, κακοήθης. τούτοις συνεξηκολούθησε καὶ τὸ φιλάληθες, πανάληθες. τὰ εἰς της ἔχοντα τὴν
436 παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ἀπρόσληπτα ὄντα τοῦ σ κατὰ τὴν γενικὴν, βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη μετοχικά, ὑφάντης, ἀγύρτης, εὐφράντης· τὸ δὲ ἐκοντής, ἐθελοντής, μετοχικά. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνεται τὸ καθαρτής· ἀμυντής, ἐπὶ τοῦ βοηθοῦ· φαιδρυντής, ποικιλτής, καλλυντής, πραϋντής· ὅτι οὐκ ἔχει τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν. τὰ γὰρ εἰς της λήγοντα ἀρσενικὰ, καθαρὸν ἔχοντα τὸ τ, βραχείᾳ παραληγόμενα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, βαρύνεται καὶ ἁπλᾶ ὄντα· οἷον, [illegible]άτης, ἀρέτης, ἐργάτης. σεσημείωται τὸ εὑρετής. τὸ μέντοι λυριστής, λεπιστής, χλευαστής, ὀξύνεται, ὅτι οὐ καθαρὸν ἔχει τὸ τ· τὸ ἀθλητής, μαχητής, μαθητής, ὅτι οὐ βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν.

Ἡράκλεις, ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν· ἀντὶ τοῦ, ὦ τοῦ θαύματος. Λουκιανός, Ἡράκλεις, χρυσοῦς αὐτῷ Ὅμηρος: — ἔστι δὲ κλητικὴ συναλοιφῇ ἀπὸ τοῦ Ἡράκλεες τοῦ ἐντελοῦς· ὃ κατὰ συγκοπὴν γίνεται Ἥρακλες χαλκόζωνε: — βίης Ἡρακληείης, ὡς Ἰφικληείης. ἀπὸ τοῦ Ἡρακλῆς γίνεται ἡράκλειος κτητικόν· τὸ θηλυκὸν, ἡρακλείη· ἡρακλεία χείρ· καὶ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ η πρὸ τῆς ει διφθόγγου γίνεται ἡρακληείη. τὸ γὰρ η οὐδέποτε μετὰ τὴν ει δίφθογγον πλεονάζει, ἀλλὰ πρὸ αὐτῆς· μᾶλλον δὲ μετὰ τοῦ ι πλεονάζει πολλάκις τὸ η.

Ἤραθεν] παρὰ τὴν ἔραν γίνεται ἔραθεν· καὶ κατ' ἔκτασιν, ἤραθεν.

Ἤρανος, βασιλεὺς, ἢ βοηθός. παρὰ τὴν ἦραν τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρως, ἔρανα καὶ ἤρανα. Ὅμηρος, Οὐ μέν μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ: — ἀντὶ τοῦ ἐράσμια καὶ καταθύμια. τοῦτο δὲ τὸ ἐπιήρανα κατὰ συγκοπὴν ποιεῖ τὸ ἐπίηρα. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἐρῶ, ἔρανον, ὡς κόπτω, κόπανον· πέπτω, πόπανον· ἔχω, ὄχανον. καὶ ἤρανος, ὁ ἐράσμιος.

Ἡρᾶς, ὄνομα κύριον γραμματικοῦ. οὐ φέρει ἀμείβοντας καὶ . . εἴρηται παρωνύμως ἀπὸ τῆς Ἥρας, Ἡρέας· καὶ ἐν συναιρέσει, Ἡρᾶς, ὡς βορά, βορέας· πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ συναιρέσει, βορρᾶς.

Ἡραῖον τεῖχος, χωρίον ἐν Θράκῃ· ὑπὸ Σαμίων δὲ ᾠκίσθη.

Ἠρδάλωσε. Φιλήμων, Αἰγύπτιος θοἰμάτιον ἠρδάλωκέ μου: — ἀντὶ τοῦ ἠσβόλωσεν, ἐμόλυνεν.

Ἠρεμία, ἡ ἡσυχία. ἀπὸ τοῦ ἤρεμος, ἠρεμία, ὡς ἥσυχος, ἡσυχία. ἔστιν ἔρημος ἐρημία· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν γίνεται ἠρεμία. ἢ ἀτρεμία, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, ἠρεμία.

Ἠρέμα, ἡσύχως. ἀπὸ τοῦ ἀτρέμας, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἠρέμα.

Ηρεσίδες, αἱ ἱέρειαι τῆς ἐν Ἄργει Ἥρας· ἀπὸ τῆς Ἥρας· ἢ παρὰ τὸν ἀρύσω μέλλοντα, ἀρυσίτιδες, αἱ ἀρυόμεναι τὰ λουτρά.

Ἤρικον, σημαίνει τὸ ἔσχιζον. Ἡσίοδος, Ἤρεικον χθόνα δῖαν.

Ἤιρεον] ὑπὸ δ' ᾕρεον, ὑφῄρουν, ἐλάμβανον. ἀπὸ τοῦ περισπωμένου· καὶ δασύνεται.

Ἠρήκαμεν, ἤρημεν, διὰ τοῦ η γράφεται. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἠρήρει· ἀπὸ τοῦ ἐρείδω. 437

Ἠριγένεια, ἤτοι ἡ τὸν ὄρθρον γεννῶσα ἡμέρα· ἢ ἡ ὑπὸ τοῦ ὄρθρου γενομένη. ἀπὸ τοῦ ἦρι καὶ τοῦ γενῶ.

Ἦρι μάλα, ὄρθρου πανυ, τὸ πρωΐ, ἕωθεν. ἀπὸ τοῦ αἴρεσθαι ἡμᾶς τῆς κοίτης κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον. τὸ δὲ ἦρι, ὀνοματικὸν ἐπίῤῥημα. ἀπὸ τοῦ ἀὴρ ἀέρος ἀέρι· καὶ κατὰ κρᾶσιν, ἦρι. τὸ δὲ ἀέρι, καὶ διὰ τοῦ η φησὶν ὁ ποιητής, Ἠέρι γὰρ κατείχετο.

Ἦρος] ἐκ τοῦ ἔαρ ἔαρος, γίνεται κατὰ κρᾶσιν ἦρος· τὸ δὲ ἔαρ, ἐν συναιρέσει γίνεται ἦρ.

Ἤρια, καὶ ἠρία· ὁ διάφορος τόνος διάφορον ποιεῖ καὶ τὴν σημασίαν. προπαροξυτόνως, σημαίνει τὰ ἔρια· καὶ κατ' ἔκτασιν, ἤρια· παροξυτόνως δὲ, τοὺς τάφους, παρὰ τὴν ἔραν· τὸ γὰρ παλαιὸν ἐν τοῖς κοιλώμασι τῆς γῆς ἔθαπτον, μήτε σιδήρῳ μήτε χαλκῷ κεχρημένοι. ἢ παρὰ τὸν ἀέρα, ἤγουν τὸν ἐπικείμενον σκότον τοῖς τεθνεῶσι. Θεόκριτος, καὶ ἠρία κεκμηώτων: — καὶ Καλλίμαχος, — τίνος ἠρίον ἵσταται τοῦτο;

Ἠριά, αἱ πύλαι Ἀθήνῃσι· διὰ τὸ τοὺς νεκροὺς ἐκφέρεσθαι ἐκεῖ ἐπὶ τὰ ἠρία, ὅ ἐστι τοὺς τάφους.

Ἤριννα, ἡ ποιήτρια· εἴρηται παρὰ τὸν ἔρωτα, ἡ ἐρασμία· ἢ παρὰ τὸ ἔαρ.

Ἤιρτο, σὺν τῷ ι, ἀπὸ τοῦ αἴρω. τὸ δὲ, παρηέρθη δὲ κάρη, οὐκ ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀερθῶ ἐστιν.

Ἤρυλλος, ὁ Ἡρακλῆς ὑποκοριστικῶς, ὡς τὸ Ἀριστοκλῆς, Ἀρίστυλλος.

Ἡρόπτω, σημαίνει τὸ κόπτω.

Ἠρόμην. εἰ μὲν ἔχει τὸ ι, σημαίνει τὸ ἐκουφιζόμην· καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ αἴρομαι, ᾐρόμην, ὡς αἰσχύνομαι, ᾐσχυνόμην· εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἠρώτων, οὐκ ἔχει τὸ ι· καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἔρω τὸ ἐρωτῶ, ἔρομαι, ἠρόμην.

Ἥρωες, οἱ πάλαι καὶ πρωτογενεῖς ἄνθρωποι, οἱ ἡμίθεοι ἄνδρες. ἥρω[illegible] φασι κληθῆναι ἀπὸ τῆς ἔρας τῆς γῆς, ὅτι ἐκ γῆς ἐπλάσθη τὸ γένος τῶν ἡρώων· ἢ ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως· διαλεκτικοὶ γάρ. ἢ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὥς φησιν Ἡσίοδος, Ἠέρα ἐσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν: — ἢ ἀπὸ τῶν ἐρώτων· ἐξ ἐρώτων γὰρ θείων ἐγένοντο· ἀπὸ τῆς ἐράσεως, τουτέστι μίξεως τῶν θεῶν· οἱ γὰρ θεοὶ, θνηταῖς γυναιξὶ συνερχόμενοι, ἐποίουν τὸ τῶν ἡρώων γένος. ἢ παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἢ παρὰ τὸ ἀέρω τὸ κουφίζω.

Ἠρύγγιον, λεπτόν τι κάρφος ἀκανθῶδες, ὃ καὶ ἐπὶ τοὺς τοῦ σίτου σωροὺς εἰώθασιν ἐπιτιθέναι.

Ἡραία, ἄκρα οὕτω λεγομένη κατ' ἀντικρὺ Χαλκηδόνος. αὐτὴν δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ Ἡερίαν φασί, κακῶς. ἄλλοι δὲ Ἡρίον, μυθοποιοῦντες, ὡς ἐκεῖσε ὀρύξαντες τάφους, χύτρας εὗρον καὶ ὀστᾶ. πειστέον δὲ μᾶλλον τῷ Βιθυνῷ Δημοσθένους ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ· Ἔστι δὲ προπάροιθε κλυτῆς Χαλκηδόνος ἄκρη Ἡραίη· Φαίης κεν ἰδὼν, βαθυδινέα πάντη Ἔμμεναι· εἰαμενὴ δὲ καὶ οὐ βάθος ἐστὶ θαλάσσης. Ἔνθα θοὰς νηῦς ἦγον ὀϊόμενοι σκέπας εἶναι Αὐτοφυοῦς ὅρμοιο· κακῶν δ' ἐνέκυρσαν ἑταίμως.

Ἥρῳ Δημοδόκῳ: — δοτική ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἥρωϊ· κλίσις, καὶ οὐκ ἀποκοπή.

Ἡρῴδης, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ἔστι γὰρ ἥρως, ἥρωος, ἥρωϊ· καὶ γίνεται ἡρωΐδης· καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ω καὶ ι εἰς τὴν ῳ δίφθογγον, ἡρῴδης. καὶ ἄλλως· τὰ εἰς δης πατρωνυμικὰ ἢ τύπου πατρωνυμικοῦ, θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ δ, ἢ τὸ ι ἢ τὸ α· οἷον Πηλείδης, Πυλάδης, Μινῴδης.

Ἡρωϊανός] ἀπὸ τοῦ Ἡρῴδης, γίνεται Ἡρῴδιος, καὶ Ἡρωϊανός, ὡς ἀπὸ τοῦ εὐτυχής, Εὐτύχιος, Εὐτυχιανός. τὸ α μακρόν. διατί; τὰ διὰ τοῦ ανος ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς ἐπεκτεταμένον ἔχει τὸ α, Μαρκιανός, Σεβαστιανός, Ἰουλιανός· (τὸ ἑανός, οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς) χωρὶς εἰ μὴ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν συσταλῇ· ἐπειδὴ παρὰ τοῖς νεωτεροιηταῖς τὸ Ἰουλιανὸς συστέλλει τὸ α. χωρὶς τοῦ ὠκεανός, ὅτι συνεσταλμένον ἔχει τὸ α.

Ἡρῷον, τὸ καλούμενον ἔπος, ὅτι δι' αὐτοῦ τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις ὕμνησεν Ὅμηρος· ἢ παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν· ἥτις ἀρχαιοτέρα ἐστὶ τῶν στοιχείων. ἀπὸ γοῦν τῆς ἀρχαιότητος ἐρῷον καὶ ἡρῷον· Σὺ δ' αὐτόχρημα ὁ ἐκ Τροιζῆνος Ἱππόλυτος συνελκύσας τὰς ὀφρῦς, καὶ τὸ χεῖλος δακών, καὶ κάτω κύψας, ὡς ἡρῷον ἡμᾶς ἄφθογγος παρατρέχεις.

Ἡσίοδος, ὄγομα κύριον, ὁ τὴν αἰσίαν ὁδὸν πορευόμενος· Ἔργα γὰρ καὶ Ἡμέρας ἔγραψε πρὸς τὴν τοῦ βίου ἐργασίαν καὶ νομοθεσίαν. ἢ ὅτι ὁσίως ἐβάδισε· συνέτοχε γὰρ ταῖς Μούσαις, καὶ οὐχ ὡς Θάμυρις διετέθη· ὅθεν καὶ ποιητὴς ἄριστος. παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα, καὶ τὸ ὁδός. τὰ γὰρ παρὰ μέλλοντα συντιθέμενα τρέπει τὸ ω εἰς ι· μνήσω, Μνησίθεος· στήσω, Στησίχορος· οὕτως ἥσω, Ἡσίοδος.

Ἥσσων, ὁ ἐλάσσων. ἀπὸ τοῦ ἥμισυς, γίνεται τὸ συγκριτικὸν ἡμισύτερος· ὁ δεύτερος τύπος, ἡμισίων· καὶ ὁ τρίτος, ἥσσων· καὶ Ἀττικῶς, ἥττων. ἢ ἀπὸ τοῦ ἧκα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἥκιστα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἡδύς. οἱ γὰρ ἐν ἡδοναῖς καταγινόμενοι πολὺ ἑαυτῶν ἥσσονές εἰσιν.

Ἥσθαι, τὸ καθέζεσθαι. ἐκ τοῦ ἑῶ, ἕημι, ὡς κέω, κέημαι· τὸ παθητικὸν, ἕεμαι, ἕμαι· ἕεται, ἕται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἧσθαι. ὁ παρατατικὸς, ἥμην, ἧσο, ἧστο· Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἧστο: — ἡσυχάζων ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο, Ἰλιάδος α'. καὶ Ἰλιάδος γ', Ἧσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα: — ἔστι δὲ προστακτικὸν χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. ἐκ τοῦ ἵημι. ἢ παρὰ ἀντὶ τῆς πρός· καὶ σημαίνει τὸ πλησίον καὶ ἐγγύς.

Ἡσθείην, εὐφρανθείην· ἀπὸ τοῦ ἥδω.

Ἡστόν, τὸ ἡδύ. ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἧσμαι, ἧσται, γίνεται ἡστόν. Ὅμηρος, — ἥσατο δ' αἰνῶς Ἡδὺ ποτὸν πίνων.

Ἥσυχος. παρὰ τὸ ἥδω, ἥσω, ἥσυχος. ἥδονται γὰρ τῇ ἡσυχίᾳ οἱ ἀσκηταί.

Ἥσκειν] Ἥσκειν εἴρια καλά: — ἀντὶ τοῦ εἰργάζετο. τὸ ἔθμα, ἀσκῶ· καὶ σημαίνει τὸ μετὰ πολλοῦ πόνου καὶ κόπου ἐργάζομαι· γίνεται ἐκ τοῦ ἀσκός. ὁ παρατατικὸς, ἤσκεον, ἤσκουν· ἤσκεε· καὶ τὸ ν, ἐφελκυστικόν ἐστιν ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ· καὶ γίνεται ἤσκεεν· καὶ κατὰ συναίρεσιν, ἤσκειν.

Ἥισμεν. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἤδειν ἤδεις ἤδει, τὸ δυϊκὸν, ἤδειτον ἠδείτην· καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς ει διφθόγγου, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς σ, γίνεται ἤστην· οἷον, Τὼ δ' ἄρ' οὐδὲν ἤστην ἄλλο πλὴν δάκνειν: — ἀντὶ τοῦ ἤδεσαν. καὶ τὸ πληθυντικὸν, ἤσμεν· Εὐριπίδης Ἑκάβῃ, — εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν Πύργους πεσόντας ἤσμεν: — ἀντὶ τοῦ ἤδειμεν. καὶ Σοφοκλῆς Κόλχοις, Ἡμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἤστε τὸν Προμηθέα: — ἀντὶ τοῦ ἤδειτε. Εὐριπίδης Ῥήσῳ, — οὐδ' ἀφιγμένον Τὸν Πάνα ἤσαν: — ἀντὶ τοῦ ἤδεσαν.

Ἡττῶ, παρὰ τὸ ἡσσῶ· τοῦτο παρὰ τὸ ἥσσων· τοῦτο παρὰ τὸ ἡδύς ἡδύτερος ἡδίων ἥσσων· ὑπὸ γὰρ τῶν ἡδέων ἡττώμεθα. ὁ γὰρ πορνεύων διὰ τὴν ἡδύτητα τοῦ πάθους νικᾶται ὑπὸ τοῦ διαβόλου. ἥττων] ἔστι τῶ, τὸ λαμβάνω· τὸ δεύτερον, τᾷς, τᾷ. ἐξ αὐτοῦ γίνεται τῶν· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄτων; ὃν οὐδεὶς θέλει λαβεῖν· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, γίνεται ἤττων.

Ἥτω] εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· ἡ μετοχὴ, εἷς ἔντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἔς, ὡς σεσημείωται· τὸ τρίτον, ἔτω· καὶ ἐπαυξήσει, ἤτω. ἢ ἐκ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦον, ἦες, ἦε· τὸ προστακτικὸν, ἔε· τὸ τρίτον, ἐέτω· καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η μακρὸν, ἤτω.

Ἥτορ] χάλκεον ἦτορ: — ἡ ψυχή. ὥςπερ παρὰ τὸ φέρω γίνεται φόρ, καὶ κατ' ἔκτασιν φώρ, ὁ λῃστὴς καὶ κλέπτης, ὁ τὰ ἀλλότρια φέρων, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ, ὁ μέλλων, τερῶ· γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα τέρ καὶ τόρ μονοσύλλαβον· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄτορ· καὶ τροπῇ, ἦτορ, ἡ ἀθάνατος καὶ ἀκατάπονητος· ὡς τὸ κυρίως ἐπ' ἀφόβου ψυχῆς μὴ ὑποδεχομένης τρῶσιν, δεδέχθαι. ἢ ἐκ τοῦ τείρω, γίνεται ἀτειρῶ, καὶ ἄτορ, καὶ ἦτορ, τὸ ἀτειρὲς πνεῦμα, ὅ ἐστιν ἀπαθές. ἢ μᾶλλον πολυτειρές. ἐν σώματι γὰρ οὖσα, πολυπαθής ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω· καὶ γὰρ πνεῦμα ἡ ψυχή· οἷον, — δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο: — ἢ ἀπὸ τοῦ ἀήτης, ὃ σημαίνει τὸν ἄνεμον, γίνεται ἀῆτορ· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α, ἦτορ· πνεῦμα γὰρ λέγεται ἡ ψυχὴ, ὡς ἐν τοῖς θείοις Εὐαγγελίοις, Πνεῦμα ὁ θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν: — τουτέστιν, ἀσώματόν ἐστι τὸ θεῖον, καὶ τοιαύτην θέλει καὶ τὴν θυσίαν αὐτῷ, διὰ τοῦ ἐν ἡμῖν ἀσωμάτου, προσφέρεσθαι, τουτέστι διὰ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς τοῦ νοῦ καθαρότητος.

Ἧτρον, τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. ὅθεν Νίκανδρος ἐπὶ τῆς ἐντεριώνης τίθησι. παρὰ τὸ ἄτριον, (ὅ ἐστιν ὕφασμα) ἄτρον καὶ ἧτρον. ἢ παρὰ τὸ ἰέναι τὸ οὖρον διὰ τούτου. ἤτριον, ἔνδυμα ὑμενῶδες. Ἀριστοφάνης ἠτριαῖον λέγει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· καὶ ἠτριαῖα, θηλυκὸν, ἐν Ταγηνισταῖς· παρὰ τὸ ἧτρον. οὕτω δὲ καλεῖται τὸ μεταξὺ τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ τῆς ἥβης· καὶ τῶν θύνων τὸ μετὰ τὸν ὀμφαλὸν τέμαχος παρὰ τὸ ἄτριον· διὰ τὸ συνυφάνθαι καὶ συμπεπλέχθαι τὴν σάρκα τῷ λίπει.

Ἡιτημένον, ἀντὶ τοῦ κεχρημένον· καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κιχρᾶσθαι. αἰτῶ ἤτουν, ὡς αἰνῶ, ἤνουν. οἱ γὰρ παρῳχημένοι τὰ ἴσα φωνήεντα θέλουσιν ἔχειν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνεστῶτος, ἢ μείζονα, οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα.

Ἡΰς, ὁ πρᾶος, ἢ ὁ μέγας· καὶ ὁ μὲν ἰσχυρὸς καὶ γενναῖος, παρὰ τὸ ἕω τὸ ὑπάρχω· ἢ ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ φωνῶ, ἵν' ᾖ ὁ διαβόητος. ὁ δὲ ἀγαθὸς, παρὰ τὴν ἠώ, ἵν'

ἢ ὁ ἥμερος. ἢ ἐκ τοῦ ἡδύς, ἀποβολῇ τοῦ δ. ἐξ οὗ τὸ
440 θηλυκὸν, ἡεῖα· καὶ ἐνηείης, γενικῇ· τὸ οὐδέτερον, ἡῦ.
καὶ ἐπίῤῥημα ἡῦτε, ἀντὶ τοῦ καθά· Ἡῦτε ἔθνεα εἰσι:
— ἀντὶ τοῦ καθάπερ, ὃν τρόπον. ἐκ τοῦ ὡς γίνεται
πῶς. κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τοῖς εἰς ως λήγουσιν
ἐπιῤῥήμασι συνυπάρχει τινὰ εἰς η λήγοντα, καὶ ὁμο-
τονοῦσιν αὐτοῖς· οἷον, ἄλλως, ἄλλῃ· διχῶς, διχῇ· οὐ-
δαμῶς, οὐδαμῇ. ὀξύνεται ἄρα. τοῦ ὥς ἀντίκειται τὸ ἦ,
ὡς ἐν τῷ, — ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν: — ἦ θέμις,
ἀντὶ τοῦ ὡς νόμος ἐστί. καὶ τοῖς εἰς η λήγουσιν ἐπιῤ-
20 ῥήμασιν ἀντιπαράκειται τινὰ συντονούμενα τούτοις·
οἷον πάντως, πάντῃ· ὥς, ἦ. τοῦτο προςθέσει τοῦ τε
καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ γίνεται ἦυτε. ψιλοῦται· τὸ γὰρ
υ πλεονάζόμενον ψιλοῦται. δεῖ δὲ γινώσκειν ἠῦτε ἐν
διαστάσει. κανὼν γάρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπι-
νοῆσαι τὸ η καὶ τὸ υ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, χωρὶς εἰ μὴ ἐν
κλίσει ῥήματος, ὡς αὐδῶ, ηὔδων· αὐχῶ, ηὔχουν. ἀναγ-
καίως οὖν ἡ διάστασις τοῦ ἠῦτε, ὁμοίως τῷ γρηῦς καὶ
νηῦς· καὶ τὰ λοιπὰ πλεονασμός ἐστιν.

Ἥφαιστος· ἐπὶ μὲν τοῦ θεοῦ, Ἥφαιστος ποίησ' εἰδυίησι
20 πραπίδεσσιν: — ἐπὶ δὲ τοῦ πυρὸς, Σπλάγχνα δ' ἄρ'
ἀμπείραντες ὑπείρεχον ἡφαίστοιο: — γίνεται παρὰ τὸ
ἅπτω ἅψω, ἄψαυστός τις ὤν· τοῦ γὰρ πυρὸς οὐκ ἔστιν
ἅψασθαι· καὶ οἱ μὲν φασὶν αὐτὸ σύνθετον εἶναι, ὁ
τῇ ἀφῇ αἱστὰ ποιῶν τὰ πάντα· ἐπεὶ τὸ πῦρ πάντα τὰ
πελάσαντα καίει· οἱ δὲ, ἁπλοῦν, παρὰ τὴν ἀφὴν, οὗ
οὐκ ἔστιν ἅψασθαι. οἱ δὲ Αἰολεῖς ἄφατον αὐτὸ λέγου-
σιν. ἢ παρὰ τὸν ἧφα παρακείμενον.

Ἦχος, παρὰ τὸ χέω, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄχος καὶ
ἦχος, ἢ εἰς ἀέρα χεομένη φωνή· ἢ παρὰ τὸ αὔω· τὰ
γὰρ ξηρὰ ἠχεῖ. 30

Ἠώ, πόλις ἐστὶ Μενδαίων ἀποικία. Δημοσθένης ἐν τῷ
κατὰ Τιμοκράτους.

Ἠιωρῆσθαι, ἠρτῆσθαι, κρέμασθαι. ἀπὸ τοῦ αἰωρῶ, ὁ παρα-
κείμενος, ἠώρηκα· ὁ παθητικὸς, ἠώρημαι· καὶ τὸ
ἀπαρέμφατον, ἠωρῆσθαι. τοῦτο παρὰ τὸ ἀήρ ἀηρῶ·
καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰωρῶ,
καὶ ἀπαιωρῶ.

Ἠώς] παρὰ τὸ ἀΰω τὸ λάμπω, αὔως· καὶ ἐκβολῇ τοῦ υ,
ἕως· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἠώς. σημαίνει δὲ τέσσα-
40 ρα· ποτὲ μὲν τὴν σωματοειδῆ θεόν· Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων
παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο: — τὸ κατάστημα τῆς ἡμέρας,
ὡς τὸ, Ἠὼς μὲν προκόπτεπλος: — ὁτὲ δὲ τὸ ἀπὸ ἀνα-
τολῆς ἕως μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα, ὡς τὸ,
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν: — καὶ, — ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ: —
ὁτὲ δὲ τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα, ὡς τὸ, Ἠὼς
δέ μοι ἐστὶ δυωδεκάτη ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. διαφέ-
ρει δὲ τὸ ἠὼς καὶ ἕως κατὰ τρόπους τέσσαρας, κατὰ
τόνον, κατὰ κλίσιν, κατὰ χρόνον, καὶ κατὰ πνεῦμα.
Ἀττικοὶ μὲν ἕως λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ πέμπω·
ὅτι ἀφίενται τότε τὰ ζῶα· ἢ ἡ ἡμᾶς ἐξιοῦσα καὶ ἐξιέ-
50 ναι ποιοῦσα. Αἰολικῶς δὲ αὔως, ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ φω-
νῶ· αὔει γὰρ τὰ ζῶα, ὅ ἐστι καλεῖ· καὶ αὔουσι πάντα
δι' αὐτῆς· καὶ γὰρ κατὰ τοῦτο καὶ τὸν Ἴβυκον εἰρηκέ-
ναι κλυτὸν ὄρθρον, τὸν τοῦ κλύειν αἴτιον. ἠώς δὲ ὑπὸ
Ἰώνων ἠλιώτης, ἡ τὰ τοῦ ἡλίου ἐκπληροῦσα· ἢ ἡ ἐκ
τοῦ ἡλίου γινομένη.

Θ.

441 Θῆτα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ τὴν θέσιν τοῦ παντὸς μι-
μεῖσθαι· ἤτοι τοῦ οὐρανοῦ τὸ κυκλοτερὲς ἔχον, καὶ τὸν
διὰ μέσον ἄξονα τῇ κατὰ τὸ μέσον μακρᾷ ἔχει.

Θαάσσων, ἐγκαθήμενος. Ἰλιάδος ί, — λιπὼν ἕδος ἔνθα
θάασσεν: — ἀντὶ τοῦ ὅπου ἐκαθέζετο. ἐκ τοῦ θῶ
γίνεται θοάζω· καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς δύο σσ, θοάσσω·
καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α, θαάσσω. τὸ δὲ θῶ, ἐκ τοῦ
10 θοῶ θοάζω, ὡς βοῶ βοάζω.

Θάκος, ὁ καὶ θῶκος καλούμενος, ἡ καθέδρα. παρὰ τὸ
θῶ τὸ τιθῶ, θῶκος καὶ θάκος, ὁ θρόνος.

Θάλαμος, εἰ μὲν σημαίνει τὸν θεῖον οἶκον, ἐν ᾧ εἰσέρχε-
ται ἥ τε νύμφη καὶ ὁ νυμφίος, γίνεται παρὰ τὸ θάλλω·
δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ θάλλοντα εἰσιέναι σώματα, τουτέστιν
ἀκμάζοντα καὶ μὴ ἀπεσβηκότα. εἰ δὲ σημαίνει τὴν οἰ-
κίαν, γίνεται παρὰ τὸ θάλπω τὸ θερμαίνω, θάλπα-
μός τις ὤν. Ἰστέον ὅτι θάλαμος μέν ἐστιν ὁ ἔσω τῆς
αὐλῆς μικρός· τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ, πρόδομος· αἴθουσα δὲ,
20 ἡ πρὸς ἥλιον τετραμμένη, ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι. θάλαμος
οὖν, ὁ κοιτών, ὁ οἶκος· καὶ θαλαμηπόλος, ἡ περὶ τὸν
θάλαμον ἀναστρεφομένη.

Θαλαμίδιοι κῶται, αἱ ἠρέμα ἐλαύνουσαι. ὁ κατώτατος
ἐρέτης, θαλάμιος λέγεται· ὁ δὲ μέσος, μεσοζύγιος· ὁ
δὲ ἀνώτατος, θρανίτης.

Θάλασσα] παρὰ τὸν σάλον, σάλασσα καὶ θάλασσα, με-
ταθέσει τοῦ σ εἰς θ, ὡς ὀρχησμός, ὀρχηθμός. ἢ παρὰ
τὸ ἄσσον εἶναι θανάτου, γίνεται θάνασσα, καὶ θά-
λασσα. ἢ παρὰ τὴν ἁλὸς γενικὴν, ἅλασσα· καὶ πλεο-
30 νασμῷ τοῦ θ, θάλασσα. ἢ παρὰ τὸ τείνω, ἐκ τοῦ ἐπι-
τεταμένην ἔχειν τὴν ὁδόν.

Θαλερός, ὁ ἐν ἀκμῇ ὢν τοῦ θάλλειν, ὁ ἀκμάζων νέος·
καὶ θαλερὸν δάκρυ, τὸ ἁπαλόν· καὶ θαλεροί, δίυγροι,
ἀκμαῖοι, νέοι· παρὰ τὸ θάλλω τὸ αὔξω· τοῦτο παρὰ
τὸ θῶ τὸ τρέφω· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τῶν ἀνθρώπων
φύσεως· ὁ γὰρ θηλῆς μαστοῦ μετέχων ἄνεισιν εἰς
αὔξησιν. σημαίνει δ' τὸ οἰκτρόν, ὡς τὸ, — θαλερὸν
κατὰ δάκρυ χέουσα: — τὸν ἀκμαῖον, ὡς τὸ, — θαλε-
ροί τ' αἰζηοί: — τοὺς καλοὺς καὶ ὡραίους, ὡς τὸ, —
θαλερῷ πεπλήγετο μηρῷ: — τοὺς ἀγαπητοὺς, ὡς τὸ,
Τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλερούς παρακοίτας: — τὸ
πολύ, ὡς τὸ, — θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

Θάλλω] παρὰ τὸ θῶ τὸ τρέχω, παράγωγον θάλλω· καὶ
γὰρ τὸ τρεφόμενον αὔξει. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς τῶν
ἀνθρώπων φύσεως· θηλῆς γὰρ μεταλαμβάνουσι καὶ εἰς
αὔξησιν ἀνίασι· καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ πάντων τὸ τρέ-
φεσθαι καὶ αὔξεσθαι θάλλειν εἴρηκε. καὶ θαλλὸν
λέγει τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλαίας· οὐ μόνον δὲ τὸν
τῆς ἐλαίας, ἀλλὰ καὶ πᾶν ὁ θάλλει. Ἀρχίλοχος,
Ἔχουσα θαλλὸν μυῤῥίνης ἐτέρπετο. 50

Θαλλοφόρος, ὁ πομπεύων Ἀθήνῃσι τοῖς παναθηναίοις,
καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων. λέγουσι δὲ καὶ γέροντας θαλ-
λοφόρους, πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησίμους ἢ πρὸς τὸ θαλ-
λὸν φέρειν.

Θαλία] — τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ, Ἰλιάδος ί, ἀντὶ
τοῦ ἐν πολλῇ εὐωχίᾳ, ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς· παρὰ τὸ
θάλλειν τοὺς εὐωχουμένους. καὶ Ἰλιάδος θ', — τίθεν-
το δὲ δαῖτα θάλειαν: — τὴν θάλλουσαν τοῖς ἀγαθοῖς. 442
παρὰ τὸ θάλλω οὖν, θάλεια, ἐπὶ τοῦ θάλλειν, διὰ
διφθόγγου προςκειμένου καὶ τοῦ, δαὶς θάλεια· καὶ, —
δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ, τῇ εὐθηνίαν ἐχούσῃ. ἐπὶ
δὲ τῆς εὐωχίας αὐτῆς, διὰ τοῦ ι.

BODLEIAN OXFORD MUSEUM

Θαλῆς· ἡνίκα μὲν περιστᾶται, εἰς οὗ ἔχει τὴν γενικήν, Θαλῆς, Θαλοῦ, Θαλῇ· Τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν; Ἀριστοφάνης· ἡνίκα δὲ βαρύνεται, διὰ τοῦ τος κλίνεται τῷ λόγῳ τῶν ἰαμβικῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Πολὺ τὸ δῶρον, ἐς Θάληταν ὤλισθεν. ἔστι δὲ χορίαμβος· τροχαῖον γὰρ ἔχει ἐν τῷ ἕκτῳ ποδί.

Θαλύσια, τὰς ὑπὲρ εὐθαλίας καὶ εὐφορίας τῶν καρπῶν διδομένας θυσίας μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς καὶ τῇ Δημήτρᾳ.

Θαλπωρή, χαρά, ἡδονή, παραμυθία· ἐκ τοῦ θάλπω.

Θάλπη, παρὰ τὸ θάλπειν, ἢ παρὰ τὸ θάλος.

Θαμά, ἐπίρρημα, τὸ πυκνῶς καὶ συνεχῶς, ἐκ τοῦ ἅμα, πλεονασμῷ τῶν θ. τὸ γὰρ πυκνῶς γινόμενον ὑφ' ἕνα καιρὸν γίνεται. ἐκ δὲ τοῦ θαμά, γίνεται θαμίζει, πυκνῶς ἔρχεται, καὶ ἐνδελεχεῖ, πυκνάζει· ἢ ἀντὶ τοῦ ὁμιλεῖ. ζήτει εἰς τὸ ἅμα.

Θαμνάς, ἡ ῥίζα· ὅτι καὶ αὐτὴ ἔγκειται τῇ γῇ· ἀπὸ τῆς θέσεως. καὶ θάμνος, ὁ σύνδενδρος τόπος.

Θάμβος, σημαίνει τὴν ἔκπληξιν. εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι εἰδικοῦ· τὸ γενικὸν, φόβος. γίνεται παρὰ τὸ θάπτος, πλεονασμῷ τοῦ β, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς μ, διὰ τὸ ἀσύνταχτον· τὸ δὲ θάπτος, παρὰ τὸ θήπω.

Θάνατος] παρὰ τὸ τείνω τὸ τανύω τάνατος καὶ θάνατος, ὁ τείνων τὰ σώματα τῇ ψύξει· ἢ ὅτι τανάος ἐστιν, ὁ ἐπὶ τόνους ἑαυτὸν διατείνων. ἢ παρὰ τὸ θεῖν ἄνω τὰς ψυχάς. ἢ θενῶτός τις ὤν, διὰ τὸ ἐπὶ τὰ νῶτα τίθεσθαι τὸν τεθνεῶτα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἄνευ ἄτης τὸν τεθνεῶτα εἶναι· θάνατος γὰρ ἀνδρὶ ἀνάπαυσις· παρὰ τὴν ἄτην τὴν βλάβην, ἄνατος καὶ θάνατος· ὁ ἄνευ βλάβης μένων ἀποθανών. — Ἴδι τρηεῖα γυναικῶν Τὴν ὁδὸν ἦν ἀνίαι θυμοφθόροι οὐ περόωσι, Καλλίμαχος. Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων· ἔστι ῥῆμα θῶ τὸ ἀποτίθεμαι· πλεονασμῷ τοῦ ν, θνῶ· καὶ θνῶν ἡ μετοχὴ ἀκολούθως· πλεονασμῷ τοῦ α, θανῶ· ὁ μέλλων, θανήσω· ῥηματικὸν ὄνομα, θανητός· μετὰ συστολῆς τοῦ η εἰς α, ἀνεδόθη ὁ τόνος, καὶ ἐγένετο θάνατος, ὁ τὴν αἰωνίαν δηλῶν ἀπόθεσιν.

Θανατῶ, ὅτε μέν ἐστιν ἁπλοῦν, ἔστι τρίτης συζυγίας τῶν περισταμένων· οἷον, θανατῶ, θανατοῖς· καὶ σημαίνει τὸ φονεύω· ὅτε δὲ σύνθετον, δευτέρας; οἷον, δυςθανατῶ, δυςθανατᾷς· ὥςπερ καὶ τὸ δοκῶ, ἁπλοῦν μὲν, πρώτης· οἷον, δοκῶ, δοκεῖς· σύνθετον δὲ, δευτέρας· οἷον, προςδοκῶ, προςδοκᾷς. ὅτε δὲ τὸ θανατῶ δευτέρας συζυγίας, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ ἀποθανεῖν· Ἰώσηπος, Ἀνδρὶ θανατῶντι μὴ συμπλέκεσθαι: — ἤγουν ἀνδρὶ ἐπιθυμοῦντι καὶ προαιρουμένῳ ἀποθανεῖν μὴ προςβαλέσθαι εἰς μάχην. καὶ Λιβάνιος, Ποῦ δὴ καὶ ἐπὶ τούτῳ θανατᾶν;

Θάπτω] ὡς παρὰ τὸ βῶ γίνεται βάπτω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θῶ τὸ τίθημι γίνεται θάπτω· αἴδιον γὰρ ἔχουσι τὴν ἀπόθεσιν οἱ θαπτόμενοι.

Θάρσος] παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, θέρσω· ῥηματικὸν ὄνομα, θέρσος· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, θάρσος· ἀφ' οὗ καὶ θρασεῖς, καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ ρ· οἱ γὰρ θερμοὶ, καὶ θρασεῖς· καὶ θαρσαλέος, ὁ ἀνδρεῖος.

Θάσος, πόλις· ἀπὸ τοῦ δάσος· ὅτι κάρπιμός ἐστιν ἡ γῆ. καὶ τὸν Κικόνιον οἶνον, ὃν καὶ Ὅμηρος συνίστησιν ἥδιστον εἶναι, τοῦτον οἱ Ἕλληνες Θάσιον ὠνόμασαν, διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι τῇ νήσῳ Θάσῳ.

Θάσια, τὰ ἀμύγδαλα· ἀπὸ τοῦ θάσσον τὸν καρπὸν προϊέναι· πρ[illegible] γὰρ ὑπὲρ τὰ λοιπὰ δένδρα.

Θάσσονας [illegible]ων, ἀντὶ τοῦ ταχυτέρους τῶν ἱεράκων, Ἰλιάδος ν'. καὶ θᾶσσον, τὸ ταχέως, ἀπὸ τοῦ ταχύς παρήχθη· ὁ πρῶτος τύπος. ταχύτερος· ὁ δεύτερος, ταχίων· ὁ τρίτος, τάσσων· καὶ τροπῇ, θάσσων, καὶ θάττων. ἀντιστοιχεῖ γὰρ τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς, θ, τ.

Θαργηλία, ἑορτὴ Ἀθήνησιν· ὀνομάζεται ἀπὸ τῶν θαργηλίων· θαργήλια δὲ εἰσι πάντες οἱ ἀπὸ γῆς καρποί· ἄγεται δὲ μηνὶ θαργηλιῶνι, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος. θαργηλιὼν δὲ, ὁ ἑνδέκατος μὴν ὀνομάζεται· ἐπεὶ τότε ὁ ἥλιος πυρώδης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ τὰ τῆς γῆς ἀνθη ἀνεξηραίνετο. ἀπὸ τοῦ θέρειν οὖν τὴν γῆν· τὸ δὲ θερμὸν, θάργηλον ὠνόμασται. ἔστι δὲ καὶ θαργήλεια, Ἀγησαγόρου θυγάτηρ, βασιλεύσασα Θεσσαλῶν τριάκοντα ἔτη.

Θάτερον, παρὰ τὸ ἄτερον· Δώριον· τὸ γὰρ ἕτερος, ἄτερος λέγουσιν οἱ Δωριεῖς, ὡς τρέχω τράχω. οὕτως οὖν καὶ τὰ ἄτερα, θάτερα, κατὰ συναίρεσιν τῶν δύο αα εἰς α· καὶ τὸ ἄτερον θάτερον, ὡς τὸ ἀγαθὸν τἀγαθόν. ἔμεινε δὲ τὸ τ ἄτρεπτον· ἐπειδὴ ψιλοῦται τὸ ἀγαθὸν· τὸ ἄτερον δὲ, δασύνεται. εἰ γὰρ ἦν παρὰ τὸ ἕτερον, θοὔτερον ἂν ἦν, ὡς τὸ ἕλαιον, τοὔλαιον· διὸ καὶ οὐ λέγεται θάτερον ἐπὶ ἀρσενικοῦ ὀνόματος, ἀλλ' ἄτερος.

Θαρσεῖς· ἀπὸ τοῦ Ταρσεύς ἐτυμολογεῖται, καθὼς παρὰ Θεοδωρήτῳ ἀνέγνων.

Θαῦμα ἐθαυμάστωσας: — ἐκ τοῦ θαυμαστῶ· τοῦτο, παρὰ τὸ θαυμαστός· τοῦτο, παρὰ τὸ θαυμάζω· τοῦτο, παρὰ τὸ θαῦμα· τοῦτο, παρὰ τὸ θεῶ, θεάσω, τεθέαμα, τεθέαμαι, θέαμα, καὶ θαῦμα κατὰ κρᾶσιν. ἢ παρὰ τὸ θαυμάζω θαυμάσω, γίνεται θαύμασμα· καὶ κατ' ἔνδειαν τοῦ σ, καὶ ἀποκοπῇ, θαῦμα.

Θαυμάσαι, παρὰ τὸ διὰ θεάματος ἐκπληττόμενον ἐκφωνεῖν καὶ αὖσαι· οἷον, θέαμα αὖσαι· ὑπερθέσει τοῦ υ, καὶ κατὰ συναλοιφὴν, θαυμάσαι. εἰ μὲν σημαίνει τὸ ἐπαινῶ, γενικῇ συντάσσεται· εἰ δὲ τὸ καταγινώσκω, αἰτιατικῇ. ἢ θαῦμα, παρὰ τὸ θέειν ἅμα.

Θαυμᾶς. τὸ Θωμᾶς ὑποκοριστικώτερον ἂν εἴη ἐκ τοῦ θαυμάσιος. τὸ γὰρ θαῦμα, θῶμα λέγεται.

Θαυμάλωπες, οἱ ἡμίφλεκτοι ἄνθρακες· θάψαι γὰρ τὸ καῦσαι.

Θαύμακτρον, παρὰ τὸ θαυμάζω· οὗ τὸν μέλλοντα οἱ Δωριεῖς θαυμάξω λέγουσι. Σώφρων, Φέρε τὸ θαύμακτρον, κἀπιθυσιῶμες: — καὶ τὸ ζύγαστρον, παρὰ τὸ ζυγάσω ἐνήνεκται παρὰ τῷ ποιητῇ, ὡς καὶ παρὰ Ἀντιμάχῳ τὸ δεπάζω, δέπαστρον· οἷον, Πλῆσεν δ' ἄρ' ἐπιστράψας δέπαστρον: — οὐχ ὑγιῶς ἐχρήσατο τῷ σημαινομένῳ· ἐθήκαμεν γὰρ ἐπὶ τοῦ ποτηρίου τὴν λέξιν, τὸ δεπαζόμενον· αὐτὸς δὲ ἀντὶ τοῦ δεπάζοντος, ὡς εἰ πινόμενον εἰρήκει ἀντὶ τοῦ πίνοντος.

Θαροί, οἱ στροφεῖς· ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν θεῖν τὰς θύρας· Ἰλιάδος μ', Ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς: — τοὺς στρόφιγγας.

Θέα, ἡ θεωρία· παρὰ τὸ θέω, θεῶμαι· σημαίνει δὲ τὸ θεωρῶ. βαρύνεται δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ θεά ἐπὶ τῆς θεοῦ· ὅπερ ἐκ τοῦ θεός γίνεται· ὥςπερ καὶ θέλος, τὸ οἰκοδόμημα· θολὸς δὲ, τὸ μέλαν τῆς σηπίας.

Θέαινα] παρὰ τὸ θέων θέαινα, ὡς παρὰ τὸ Λάκων Λάκαινα· τὸ δὲ θέων, παρὰ τὸ θεός.

Θεαιδέστατος, θεοῦ ἰδέαν ἔχων. εἶπε δὲ Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας οὕτως· Ἄνθρωπος ὁς (φησὶ) πάντων θηρίων θεαιδέστατος γέγονε.

Θεατροκοράσια, ὀχλοκοράσια. θέαν παρ' αἴγειρον, τὴν πόρρωθεν λέγει· αἴγειρος γὰρ ἦν τῶν ἱκρίων πλησίον.

Θέειον] ἐκ τοῦ θεῶ, θέειον.

Θεήλατος, παρὰ τὸ θεός καὶ τὸ ἐλάω ἐλῶ, ὁ ὑπὸ θεοῦ πεμφθείς. διχῶς γὰρ γίνεται ἡ τροπὴ τῶν φωνηέντων· ἢ γὰρ τὸ μακρὸν εἰς μακρὸν, ὡς ἁμαρτηλός, ἁμαρτωλός· ἢ τὸ μακρὸν εἰς βραχὺ, ὡς νεώς ναός· ἢ τὸ βραχὺ εἰς βραχὺ, ὡς ἐν τῷ Αἴαντι, Αἴαντα· ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρὸν, ὡς θεοτόκος, θεητόκος.

* Θεημοσύνη, ἡ θεότης.

Θεηπολεῖν, θεῶν εἰκόνας ἔχοντας περιπολεῖν.

Θεαρχικώτατος] ἔστι θεὸς καὶ ἄρχων· ἐκ τούτων γίνεται θεαρχικὸς, κτητικόν· τὸ ὑπερθετικὸν, θεαρχικώτατος.

Θέλημα] ἀπὸ τοῦ θέλω, θελήσω, τεθέληκα, τεθέλημαι, θέλημα. τοῦ δὲ θέλω ὁ μέλλων περιττοσυλλαβεῖ· τὰ γὰρ δι' ἑνὸς λ ἐκφερόμενα βαρύτονα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται ὡς βαρύτονα· ἀπὸ δὲ τοῦ μέλλοντος, ὡς περισπώμενα· διότι τὸ ἓν λ χαρακτηριστικόν ἐστι περισπωμένου μέλλοντος· καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ περισπωμένου μέλλοντος οὐ δύναται εἶναι χαρακτηριστικὰ βαρυτόνου ἐνεστῶτος· καὶ διὰ τὰ φθάσαντα γενέσθαι βαρύτονα δι' ἑνὸς λ ἀνεμερίσαντο τὴν κλίσιν· οἱ γὰρ βαρύτονοι ἐνεστῶτες διὰ δύο λλ ἐκφέρονται· ὀῖον, ψάλλω, τίλλω, ποικίλλω. τὰ γὰρ ἔχοντα δύο λλ ἢ δύο σσ χαίρουσι τῇ βαρυτόνῳ τάσει· χωρὶς εἰ μὴ ἔχει ὄνομα προϋποκείμενον, ὡς τὸ λυσσῶ. τὰ δὲ ἔχοντα ἓν λ ἢ σ χαίρουσι περισπᾶσθαι. οὐδέποτε δὲ βαρύτονος ἐνεστῶς ὀφείλει δι' ἑνὸς ἐκφέρεσθαι· διότι ἀεὶ ἡ τέμπτη συζυγία τῶν βαρυτόνων μακρᾷ θέλει παραλήγεσθαι, ἢ φύσει, ἢ θέσει. θέλω οὖν, θελήσω· καὶ μέλω, μελήσω. τὰ διὰ τοῦ ελω ῥήματα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται, πέλω, κέλω, φέλω, θέλω· τὸ δ' ἐθέλω, ζῶ, πλουτῶ, ὑπάρχω, οὐδετέρας ἐστὶ διαθέσεως· διότι οὔτ' ἐνέργειαν οὔτε πάθος δηλοῖ.

Θελήσω, μέλλων, ὡς ἀπὸ περισπωμένου τοῦ θελῶ. ἐκ τοῦ θελήσω γίνεται θελησμός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, θελημός, ὡς μελήσω μελησμός καὶ μελημός.

Θέλγοντι, εὐφραίνοντι, ἢ ἀπατῶντι. παρ' Ὁμήρῳ δὲ σημαίνει τὸ σκοτίζω, ὡς τὸ, — Ἀχαιῶν θέλγε νόον: — καὶ, — Ἀχαιῶν ὄμματα θέλγεν.

445 Θέλγει, ἀγαπᾷ, θάλπει· ἢ ἀπατᾷ, ἀμαυροῖ, κακοῖ, σκοτοῖ. θέλγειν κυρίως ἐστὶν, εἰς ὃ θέλει τὶς ἄγειν τινά· ὅθεν καὶ θελκτήρια πολλαχῶς, τὰ ἄσματα ἀπὸ τῶν ᾠδῶν, ἃ τοὺς ἀκούοντας θέλγει καὶ ἄγει εἰς τέρψιν· διὸ καὶ ἡ Πηνελόπη τὰς ᾠδὰς θελκτήρια εἶπε· φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας: — καὶ ἡ Κίρκη Ὀδυσσεῖ φαρμαχθέντι λέγει, θαῦμα μ' ἔχει ὡς οὔ τι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης: — Ἐνομίδης δὲ ὁ τὰ θεῖα γράψας, καὶ τοὺς τελχῖνας ἐτυμολογήσας εἶπεν, ὅτι θελγῖνες ἦσαν.

Θέμα] ἀπὸ τοῦ τίθημι, θήσω, τέθεικα, τέθειμαι· κατὰ ἔλλειψιν, τέμαι· ἐκβολῇ τῇ ι, τέμα· καὶ τροπῇ, θέμα.

Θέμις, δηλοῖ καὶ τὸ πρέπον καὶ τὴν σωματικὴν θεάν. γίνεται παρὰ τὸν θεσμὸν, θέσμις· καὶ ἀποβολῇ του σ. τὸ δὲ θεσμὸς ὄνομα, ἀπὸ τῆς θέσεως. ἕκαστος γὰρ νομοθέτης, ὡς ἐβούλετο, ἐτίθετο τοὺς νόμους. ἐκ τοῦ θεσμὸς οὖν, ὃ σημαίνει τὸν νόμον, γίνεται θέμις· ἐκ τοῦ τίθημι, θεμός καὶ θεσμός, καὶ θέσμις καὶ θέμις. κλίνεται θέμιδος· καὶ Δωρικῶς, θέμιτος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, θέμιστος. Ὅμηρος, — οἵ τε θέμιστας Πρὸς Διὸς εἰρύαται: — τὰς δίκας (ἤτοι τοὺς νόμους) ῥύονται καὶ φυλάττουσι.

Θεμιστεύων, ἀντὶ τοῦ χρησμῳδῶν· Λυσίας· ἀπὸ γὰρ τοῦ Θέμιν ποτὲ ἐσχηκέναι τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. ἢ ἄρξαντος, δικάσαντος. Οὔ σε θεμιστεύω· περικαλλέος ἔξιθι ναοῦ.

Θεμισκύρειον ὑπ' ἄκρην Μύρεται εὐρείης θείμενος ἠπείροιο: — ὅτι Θερμώδων ποταμός ἐστι περιῤῥέων τὴν Ἀμαζόνων χώραν. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Βοιωτίας. τρεῖς δὲ πόλεις εἰσὶν, ἔνθα κατῴκουν αἱ Ἀμαζόνες. Ἀπολλώνιος, Ἔνθα Θεμισκύρειαι, Ἀμαζόνες ὠπλίζοντο.

Θεμῶ] — θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι: — ἤγγισε· καὶ τὸ θαμίζειν, ἐγγίζειν. ἔνιοι δὲ, ἐποίησε· παρὰ τὸ θεῖναι.

Θέμεθλα, τὰ ἐσώτερα μέρη.

Θεμείλια] παρὰ τὸ δέμω ἢ δομῶ τὸ οἰκοδομῶ, γίνεται θεμέλιον καὶ θεμέλιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, θεμείλιον.

Θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρός· παρὰ τὸ σθένος· ἢ παρὰ τὸ θέσεως εἶναι χωρίον, εἰς ὃ ἐντίθεται τὰ διδόμενα. ἢ παρὰ τὸ θείνω, παρὰ τὸ θένειν καὶ τύπτειν ἐν αὐτῷ τῷ μέρει· καὶ δι' αὐτοῦ γὰρ πλῆγη γίνεται.

Θεός, παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω, εἰς ὃν πάντες τρέχομεν. παρὰ τὸ θέω καὶ θεύω, θεός, ὡς φωλεύω φωλεός· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, ὡς ἐπιτοπλεῖστον, ἐπὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων (ἀστατοῦσι γὰρ) ἐτίθεσαν τὸ ὄνομα· παρὰ τὸ ἀεὶ θεῖν καὶ κινεῖσθαι. καὶ ἐπὶ τοῦ χωρὶς τούτων λεγομένου θεοῦ λέγοιτ' ἄν, παρὰ τὸ πανταχοῦ εἶναι καὶ περιθεῖν· ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ, ὁ πάντων ποιητής, καὶ τῆς τῶν πάντων κατασκευῆς αἴτιος, γίνεται θός καὶ θεός.

Θεοστιβής, ὁ ὑπὸ τοῦ θεοῦ πατούμενος. ἐκ τοῦ θεὸς καὶ τοῦ στείβω τὸ περιπατῶ, γίνεται στιβὴς καὶ θεοστιβής.

Θεοδμήτων ἐπὶ πύργων, τῶν ὑπὸ θεοῦ ᾠκοδομημένων. παρὰ γὰρ Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος ᾠκοδομήθη. Ἀπολλώνιος.

Θεοκλυτήσαντες, θεοῦ ἀκούσαντες· καὶ θεοκλυτοῦσιν, ὡς θεοὺς ἐπικαλοῦνται· παρὰ τὸ θεὸς καὶ τὸ κλύω τὸ καλῶ.

Θεοπρόπιον, τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα· ἢ τὸ θεοῖς πρέπον· 446
οὗτοι γὰρ, ὡς πάντα ἐπιστάμενοι, λέγουσι τὰ τοῖς ἀνθρώποις ἠγνοημένα· οἱονεὶ θεοπρέπιόν τι ὄν. ἢ θεοπροέπεον, τὸ ἐκ θεοῦ προλεγόμενον. καὶ θεοπρεπία, θηλυκόν. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, γίνεται ἔπιον, ὡς λέγω, λόγιον· καὶ μετὰ τῆς προ, γίνεται προέπιον· συγκοπῇ, πρόπιον· καὶ μετὰ τοῦ θεὸς, θεοπρόπιον.

Θεοπρόπος, ἐκ τοῦ θεὸς καὶ τοῦ πρέπω τὸ λέγω, ὁ τὰ ἐκ θεοῦ προλέγων. ἐκ τοῦ θεοπρόπος, γίνεται θεοπρεπῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· καὶ θεοπρεπέων, μετοχὴ, ὥςπερ τὸ κοιραυέων.

* Θεόσσυτος, ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐσσυμένος· παρὰ τὸ σεύω καὶ θεός.

Θεούπολις, ἡ μεγάλη Ἀντιόχεια ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Ἰουστίνου.

Θεουδής, ὁ θεοσεβής. οὐκ ἔστιν (ὥς τινες φασί) θεοαδής παρὰ τὸ ἄδειν, ὅ ἐστιν ἀρέσκειν τῷ θεῷ· τὸ γὰρ ο καὶ α εἰς ω ποιοῦσι κρᾶσιν, ὁ ἄριστος, ὥριστος· ἀλλὰ παρὰ τὸ ἔδος θεοεδής, ὁ τὰ ἕδη τῶν θεῶν σέβων, τουτέστι τὰς συνεδρίας· καὶ κράσει, θεουδής, ὡς τὸ ἐμόν, τοὐμόν. θεὸς δὲ, παρὰ τὸ τεθεικέναι τὰ πάντα· ἢ παρὰ τὸ τὰ πάντα θεάσασθαι· ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ, ὁ πάντων ποιητής, καὶ τῆς τῶν πάντων κτίσεως αἴτιος, γίνεται θός· καὶ ἐπεὶ οὐδέποτε μονοσύλλαβον ὄνομα βραχυκαταληκτεῖ, πλὴν τοῦ τὶς, πλεοκασμῷ τοῦ ε, γίνεται θεός· ἢ παρὰ τὸ θεῶ τὸ ὁρῶ, ὁ πάντων ἔφορος· ἢ παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω, ὁ πανταχοῦ παρών. σὰ διὰ τοῦ αιος ὀξύτονα δισύλλαβα διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται, πλὴν τοῦ θεός. ἡ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς θε συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. πλὴν τοῦ θαιρός, ὃ σημαίνει [illegible]τρόφιγγα. ὡς τὸ, Ὁ θεὸς ἀπὸ θεμῶν ἥξει: — [illegible] δὲ βαρύνε-

σθαι . . . . τὰ εἰς ος καθαρὸν λήγοντα, παραληγόμενα τῷ ε ἢ τῷ ο, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου μὴ τοῦ θ, βαρύνεται, πλόος, νόος, γόος. τὸ θρόος οὐκ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ θ. θοός δὲ καὶ θεός, ὀξύνεται.

Θέμενος τὰ ὅπλα, ἀντὶ τοῦ περιθέμενος. θέμενος καὶ ὁ ἐνέχυρον θεὶς, καὶ ὁ λαβών τι σκεῦος εἰς ὑποθήκην.

Θεοίνιον, ἱερὸν Διονύσου.

Θεράπων, δοῦλος, ὑπηρέτης· παρὰ τὸ θεραπεύειν τὸν κρείττονα. παρὰ τὸ θείνω τὸ τύπτω, γίνεται θενάπων, καὶ θεράπων.

Θεράποντας, οὐχ ὥςπερ οἱ νεώτεροι, δούλους, ἀλλὰ πάντας τοὺς θεραπευτικῶς ἔχοντας, ὡς, — Δαναοὶ θεράποντες Ἄρης: — καὶ τὸν ἐν δευτέρᾳ τάξει φίλον, ὡς Πάτροκλος Ἀχιλλέως θεράπων.

Θερατναῖον] — πλεῖον δὲ Θερατναῖον Διὸς υἱὰ, Ἀπολλώνιος, τὸν Πολυδεύκην· ὅτι Λακεδαιμόνιος· Θεράπνη δὲ, πόλις Λακεδαιμονίας.

Θέρος, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, (ἐξ οὗ καὶ θέρεται, τὸ θερμαίνεται) τὸ ἐν καιρῷ τοιούτῳ ὄν, ἢ παρὰ τὸ θέρειν καὶ θερμαίνειν. τὸ δὲ θέρω, παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω, πλεονασμῷ τοῦ ρ· τὸ γὰρ ταχὺ, καὶ θερμὸν εἶναι λέγεται. θέρος καὶ οἱ συγκομιζόμενοι καρποὶ τῶν σπερμάτων παρὰ τοῖς ῥήτορσι.

Θέρεια ὥρα, σημαίνει τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. παρὰ τὸ
447 θέρω θέρεια, ὡς παρὰ τὸ θάλλω θάλεια· ἢ ἐκ τοῦ θέρειος κτητικοῦ, τὸ θηλυκὸν, θέρεια.

Θερειτάτη ἵσταται ἀκτίς, Νίκανδρος. παρὰ τὸ θέρειος. οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων σχηματίζεται συγκριτικόν. παρὰ τὸ θέρος οὖν γίνεται κτητικὸν θέρειος, ὡς τέλος, τέλειος· ὑπερθετικὸν, θερειότατος, θερειοτάτη· καὶ συγκοπῇ, θερειτάτη. Ἧμος ὅτ' ἠέλιοι θερείταται εἰσι κέλευθοι, Ἄρατος.

Θερείβοτον, σημαίνει τὸν τόπον τὸν ἔχοντα ἐν τῷ θέρει
10 βοσκάς. θέρος θέρους· ἡ δοτικὴ, θέρει· καὶ μετὰ τοῦ βοτοῦ, ὃ σημαίνει τὴν βόσκησιν.

* Θερμερῶπις, θερμαίνουσα τὸν ὦπα· ἐπίθετον τῆς αἰδοῦς, παρὰ Αἰσχύλῳ.

Θερήγανον, ἡ ἅμαξα· παρὰ τὸ τὰ θέρη ἄγειν.

Θερμός] παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, γίνεται θερμός, ὡς εἴρω, εἰρμός. ἢ ἀπὸ τοῦ θέρμω βαρυτόνου· ὅθεν τὸ, — θέρμετο δ' ὕδωρ.

Θερμοπύλαι] ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν ταύτην Πύλον καλοῦσι·
20 Φιλέας δὲ Θερμοπύλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ Ἡρακλεῖ ἐποίησε.

Θερσίτης] παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, θέρσω, γίνεται Θερσίτης, ὁ θερμαντικὸς ἐν τῷ λέγειν· θερμὸς γὰρ καὶ προπετής. ἢ παρὰ τὸ θάρσος, ὃ οἱ Αἰολεῖς θέρσος λέγουσιν· οἱονεὶ ὁ εὔτολμος, κατὰ ἀντίφρασιν, τουτέστιν ὁ ἀσθενής· ἢ ὁ θάρσος ἔχων ἐν τῷ ὑβρίζειν. τὸ σι, ι. διατί; ὡς παρώνυμον· καὶ μακρόν· ἅπαντα τὰ διὰ τοῦ ιτης μακρά εἰσι.

Θερμόν] παρὰ τὸ τομόν, τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, καὶ τοῦ ο εἰς ε, γίνεται θεμόν· ἐπλεόνασε δὲ τὸ ρ, εἰς παράτασιν τοῦ εὐκινήτου. διὰ τοῦτο καὶ τὸ πῦρ τὸ ρ ἔχει, καὶ
30 ὁ ἀνὴρ, καὶ τὸ ὕδωρ, διὰ τὸ εὐκίνητον.

Θεσσαλονίκη, πόλις Μακεδονίας, ἥτις Ἀλία ἐκαλεῖτο· Κασάνδρου κτίσμα. ἢ ὅτι Φίλιππος ἐκεῖ Θετταλοὺς νικήσας, οὕτως ἐκάλεσεν. ἢ ὅτι Φίλιππος θεασάμενος κόρην εὐπρεπῆ, ἔγημε· καὶ τεκοῦσα, τῇ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ τῆς λοχείας τέθνηκεν. ἀναλαβὼν οὖν ὁ Φίλιππος τὸ παιδίον, ἔδωκε Νίκῃ τρέφειν· καὶ ἐκάλεσε Θεσσαλονίκην. ἡ γὰρ μήτηρ τοῦ παιδίου Νικασίπολις ἐκέκλητο. Στράβων δὲ Θεσσαλονίκειαν αὐτὴν φησι. τὸ ἐθνικὸν 40
Θεσσαλονικεύς.

* Θερίδδειν, ἀντὶ τοῦ θερίζειν, Βοιωτικῶς, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Θέσπις. ἔστι θεός, καὶ ὄψ ἡ φωνή· καὶ γίνεται θεόσπις· καὶ κατὰ συγκοπὴν, θέσπις θέσπιδος· ἡ αἰτιατικὴ, θέσπιδα καὶ θέσπιν. σημαίνει δὲ τὴν θείαν φωνήν. καὶ θέσπιν ἀοιδόν, ἐκ θεοῦ τὴν ὄπα ἔχοντα. εἰς τὸ ἀστίς.

Θεσπέσιος] παρὰ τὸ θεός καὶ τὸ πέτω, ὃ σημαίνει τὸ πίπτω, (οὗ ὁ μέλλων, πέσω) γίνεται πέσιος, καὶ θεοσπέσιος· καὶ συγκοπῇ, θεσπέσιος, ὁ ἐκ τοῦ θεοῦ πε- 50
σών. ἢ θεῖος καὶ θαυμαστός. παρὰ τὸ ἔσπεσθαι θεῷ· καὶ θεσπεσία, θεία, θαυμαστή, οἱονεὶ θεοσπεσία· παρὰ τὸ σπέσθαι καὶ ἐπακολουθεῖν θεοῖς. ἢ παρὰ τὸ πεσεῖν, θεοσπεσία τὶς. ἢ παρὰ τὸ θέσπις.

Θεσπίζω, σημαίνει τὸ ὁρίζω καὶ νομοθετῶ· ἀφ' οὗ καὶ θέσπισμα τὸ θεῖον δόγμα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μαντεύομαι.

Θεσπιδαὲς πῦρ, τὸ θεῖον. 448

Θέσφατον, ἀθέσφατον, ἀποβολῇ τοῦ α. ἢ ἀπὸ τοῦ θεόφατον, ὃ σημαίνει τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ λεγόμενον, κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ σ.

Θέσκελα ἔργα, θεῖα, θαυμαστά. θεοείκελος, καὶ συγκοπῇ, θεόκελος, καὶ θεόκελον, καὶ θέσκελον, ὡς θεόφατον, θέσφατον.

Θεσμός, ἔστι τὸ ὅλον σύνταγμα τῆς πολιτείας. εἰς τὸ θέμις.

Θεσμοθέται, ἀρχή ἐστιν Ἀθήνησιν ἀνδρῶν ἓξ. καλοῦν- 10
ται δὲ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο· θεσμὸν γὰρ ἐκάλουν τὸν νόμον. καὶ διαφέρουσι προσώποις· θεσμὸν γὰρ εἶναι τὸν Δράκοντος, νόμον δὲ τὸν Σόλωνος.

Θέσθαι, τὸ θησαυρίσασθαι, ἐν Ὀδυσσείας ν'. καὶ τὸν θησαυρὸν Ἀνακρέων θεσμὸν καλεῖ. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν, ἀντὶ τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν, Ὑπερίδης· ἀντὶ τοῦ προέσθαι καὶ κυρῶσαι μόνον, Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ἀτελειῶν· ἐν μέντοι τῷ κατὰ Στεφάνου φησίν, Ἑαυτῷ νόμους ἰδίους θέμενον: — ἀντὶ τοῦ θέντα.

Θετὸς υἱός, προςποιητός· τοὺς γὰρ εἰςποιητοὺς καὶ θετοὺς 20
ἔλεγον· καὶ θέτην, τὸν εἰςποιησάμενον παῖδας θετούς. ἢ θέτης, ὁ εἰς ὑποθήκην λαβὼν ὁτιοῦν.

Θέτι καλλιπλοκάμῳ. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ μῆτις μήτιδος μήτιδι, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ δ, μήτιϊ, καὶ κράσει μήτι μακρόν· οἷον, Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων: — οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Θέτις Θέτιδος Θέτιδι, Θέτιϊ καὶ Θέτι, κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ιι εἰς ἓν μακρόν· καὶ νεάνις, κράσει νῆνις νήνιος νήνιϊ· καὶ κράσει, νῆνι.

Θευδᾶς, ὑποκοριστικὸν τοῦ Θεόδωρος. 30

Θευν Ἄρτεμιν, σημαίνει τὴν θεόν· καὶ κράσει Δωρικῇ τοῦ εο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, ὡς ἐκ τοῦ ἐρέβεος, Ἐξ ἐρέβευς ἄξοντα.

Θεύσεσθαι, δραμεῖν. ἀπὸ τοῦ θέω, θεύω, θεύσω, θεύσομαι. τὸ δὲ θέω, κατὰ μὲν τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐ συναιρεῖται, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον.

Θετταλικὸς, ἐκ τοῦ Θετταλός· τοῦτο δέ ἐστι πολίτης Θετταλίας.

Θετταλικὰ πτερά] τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας. πτέρυγες δὲ καλοῦνται αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ ἐοικέναι πτέρυξι. 40

Θεωρός, παρὰ τὸ θεός, καὶ τὸ ὁρῶ· ἢ παρὰ τὸ τὰ θύη ὁρᾶν. θεωροὶ γὰρ οἱ θεαταί· ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι, οἱ φύλακες τῶν θυσιῶν καὶ χρη-

σμῶν· ἢ τὸ θεῖον φροντίζοντες. ὥρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα.

Θεωρικὸν ἀργύριον, τὸ εἰς θεῶν τιμὴν καὶ ἑορτὴν διδόμενον θεωρίας ἕνεκα, καὶ τοῦ τοὺς πένητας μετέχειν τῶν θεωρικῶν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ διανεμόμενα θεωρικὰ ἔλεγον. ἦν τοίνυν κοινὰ χρήματα Ἀθήνησιν, ἃ ἐκάλουν θεωρικά, εἰς διανομὴν διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις· ἐπειδὴ φασὶ τὸ παλαιὸν ὄχλου γενομένου ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ τῶν ξένων προκαταλαμβανόντων τὰς θέας, καὶ ἐκκλειομένων τῶν ἀστῶν, ἔδοξε δίδοσθαι θεωρικὸν, ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες παρὰ τῆς πόλεως οἱ πολῖται, διδῶσιν αὐτοῖς τὸν τόπον τῆς θέας. ἦν δὲ τοῦτο ὀβολοὶ δύο. Φησὶν οὖν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στε-
449 φάνου, Ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἄν, εἰ μὴ τοῦτο ἐγράφη ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις θεωρίαις: — ἀγώνων τελουμένων Φιλοτίμων, συνέβαινε τινὰς τῶν πολιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεσθαι. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ, μηκέτι προῖκα θεωρεῖν τὰς θέας, ἀλλὰ διδόναι τοῖς πολίταις τὸ θεωρικόν, δύο ὀβολούς. ὁ τοίνυν ἐπιμελούμενος τὸν χρόνον τοῦτον ἐλέγετο ἄρχων τῶν θεωρικῶν. ἦν δὲ καὶ τὰ θεωρικὰ χρήματα, ἃ διενέμετο ἡ πόλις ταῖς κοιναῖς ἑορταῖς, ὄντα κοινά· ἃ καὶ ἠξίου Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς στρατιωτικὰ γίνεσθαι, καὶ ἄλλα εἰς τὸ τὰς τῆς πόλεως χρείας φυλάττειν· καὶ ἐκαλοῦντο στρατηγικά· ὕστερον δὲ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ θυσίαις.

Θεῖος] ἀπὸ τοῦ θεός, θέειος· καὶ κατὰ κρᾶσιν, θεῖος.

Θεῖα, σημαίνει τὴν μητέρα τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου. παρὰ τὴν θέαν, γέγονε θέεια· καὶ κατὰ συναίρεσιν, θεῖα. καὶ γὰρ αὕτη ἐστὶν αἰτία τῆς θέας, καὶ τοῦ θεωρεῖν ἡμᾶς.

Θεῖον, τὸ ἐπιθυμιώμενον εἰς κάθαρσιν καὶ ἀβλαβὲς ποιοῦν. ἔνθα καὶ τὸ, Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο: — θείους κέκληκε τοὺς ἅλας, διὰ τὸ ἄσηπτα τηρεῖν τὰ πασθέντα. καὶ θείου καιομένου, φησὶν ἐπὶ τοῦ περαυνοῦ. ὁ δ' Εὐδαίμων, παρὰ τὸ θεός, θέειον· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, θεῖον.

Θειλόπεδον, ὁ τόπος ἐν ᾧ ξηραίνονται αἱ σταφυλαὶ, ἢ ἕτερα τινά. τὴν μέντοι τῶν συκῶν ψύξιν τρασιὰν ἐκάλουν. παρὰ τὸ ἕλη, ὃ σημαίνει τὴν θερμασίαν, γίνεται εἴλη, πλεονασμῷ τοῦ ι· μετὰ τοῦ πέδον, ὃ σημαίνει τὴν γῆν, τὸ χαμαὶ, γίνεται εἰλόπεδον. παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου αὐγήν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ.

Θείομεν, ἐνθῶμεν, ἐμβάλωμεν. Ἰστέον ὅτι ἥμαρτεν Ἡρωδιανὸς ἀρνησάμενος τὸ θείω ἐνεστῶτα εἶναι, ἀφ' οὗ τὸ θείομεν. ἔστι δὲ ὑποτακτικὸν δευτέρου ἀορίστου, ἔχον διαίρεσιν καὶ πλεονασμόν. Ὅφρ' ἂν ἐγὼ βείω: — καὶ τὸ, ἐὰν στῶ. — μήπως με περιστείσω ἕνα πολλοί: — ὥςπερ δαμῶ δαμείω, οὕτω θῶ, θέω· καὶ παρὰ Σαπφοῖ, Ὅττινας γὰρ εὖ θέω, κεῖνοί με μάλιστα σίνονται: — τοῦτο ἐν πλεονασμῷ, Θείω ἀναρπάξας: — εἶτα ἀκολουθεῖ θείωμεν· καὶ κατὰ συστολὴν, θείομεν, ὡς τὸ καταβείωμεν συστολῇ, Δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν: — Μὴ εἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι: — Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν: — οὕτω ζήτει. ἐν ἄλλοις δὲ, ἀπὸ τοῦ θῶ θείω, ὡς ὄψω ὀψείω, καὶ τελῶ τελείω.

Θειαζόντων, μαινομένων, ἢ θεολήπτων γινομένων. καὶ θειάσαντες· καὶ ἐπιθειάσας, τὸ ἐπιθαυμάσας.

Θειάσας, τὸ θεῖον εἰςδεδεγμένος, θεοφορούμενος. παρὰ τὸ θεός, γίνεται θεῶ· ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἐθεάσω· θεάσας, ἡ μετοχή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, θειάσας. ἢ παρὰ τὸ θειάζω. ὁ δὲ Μιλήσιος παρὰ τῷ συγγραφεῖ, θεοὺς ἐπικαλεσάμενος καὶ κατευξάμενος. ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπιθεάζειν.

Θίασος, ὤφειλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τὰ θεῖα ᾄσαι· ἡ δὲ παράδοσις, διὰ τοῦ ι. λέγεται δὲ ὁ χορός· παρὰ τὸ τὰ θεῖα ᾄδειν. ἢ ἀπὸ τοῦ θεῖν, ὅ ἐστι θεύειν· ὅθεν θιασῶται λέγουσι τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον. καὶ θιασῶται, χορευταὶ, οἱ τὰ θεῖα ᾄδοντες. θιασώτης, ι, καὶ μέγα· ἀπὸ παραδόσεως. 450

Θίς, θηλυκῶς, λέγεται ὁ αἰγιαλός· Ἐκβάντες ἐπὶ θῖνα: — παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω· ἐν γὰρ τῷ αἰγιαλῷ θέουσι καὶ τρέχουσι τὰ κύματα. ἢ παρὰ τὸ θένω τὸ τύπτω· ἐν γὰρ τῷ αἰγιαλῷ θένονται καὶ τύπτονται τὰ κύματα· εἰς ὃν ἐγκρούουσι τὰ κύματα. ἀρσενικῶς δὲ σημαίνει τὸν σωρόν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ θῶ, ὡς τὸ, — πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θίς: — ὅ ἐστι σωρός. τὸ δὲ θείνω σημαίνει δύο· τὸ τύπτω, καὶ τὸ φονεύω.

Θῆβαι, τὸ νῦν Ἀθραμύττειον καλούμενον. 10

Θιγγάνει καὶ ἐπιθιγγάνει, τὸ ἐφάπτεται καὶ προσεγγίζει. ἐκ τοῦ θίγω, γίνεται θιγγάνω. θήγει δὲ, ὀξύνει, ἀκονᾷ· γίνεται ἀπὸ τοῦ θήγω, θηγάνω, ὡς παρὰ τὸ ἥδω, ἁνδάνω· πήθω, πανθάνω· μήθω, μανθάνω· καὶ δήκω, δαγκάνω. τὸ δὲ θήγω τὸ ἀκονῶ, παρὰ τὸ θοῶ, θοήγω, καὶ θήγω, τουτέστι τὸ θοὸν καὶ ὀξὺ ποιῶ· — ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστάς.

Θηεῦντο] θηεῦντο μέγα ἔργον: — ἐθεῶντο, ἐθαύμαζον, ἢ ἐθεώρουν. ἐθέοντο· ὑπερθέσει, θεέοντο· καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ εο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, θεεῦντο· καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η, θηεῦντο. θεάω θεῶ, θεάσω· καὶ τὸ παθητικὸν, θεάομαι θεῶμαι· ὁ παρατατικὸς, ἐθεαόμην ἐθεώμην· τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, ἐθεάοντο, ἐθεῶντο· καὶ οἱ Δωριεῖς τὸ ω τρέπουσιν εἰς τὴν ου δίφθογγον· καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης, καὶ τροπῇ, θηεῦντο.

Θηλαμών, ἢ τροφός. παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα· δηλοῖ τὸ θηλάσω. τὸ γὰρ θήσω δύο σημαίνει, τὸ ποιῶ, καὶ τὸ θηλάζω, ἔστι θῶ ῥῆμα, δηλοῦν τὸ τρέφω· οὗ ὁ μέλλων, θήσω. Ὅμηρος, — γυναῖκα τεθήσατο μαζόν: — ἀντὶ τοῦ ἐθήλασεν. ἐκ τοῦ θήσω οὖν γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα θηλή· καὶ τροπῇ, θῆλυς, ὡς κάρη, κάρυς. εἴρηται γὰρ καὶ θηλυκῶς κάρη, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, — ἦν τε κάρην ὤμοσα σόν τε βίον.

Θίς] τὸ θίς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν ἐστι· καὶ ἐπὶ τοῦ σωροῦ, ὁμοίως ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν ἐστι. — θινὶ φοινικόεντι: — καὶ ἐπὶ τοῦ σωροῦ θηλυκῶς παρὰ Αἰσχύλῳ, — θινὸς ἐμβολάδος.

Θήβησι] τὸ Θήβησιν, ὅτε μὲν ἔχει τὴν πρόθεσιν, τότε δοτική ἐστιν, οἷον ἐν Θήβαισιν· ὅτε δὲ χωρὶς αὐτῆς ἐστι Θήβῃσι, τότε ἐπιῤῥηματικῶς κεῖται. 40

Θήβα, Συριστὶ λέγεται ἡ βοῦς· ὅθεν ἐκλήθησαν αἱ Θῆβαι ὑπὸ τοῦ Κάδμου κτισθεῖσαι· ὅτι ζητῶν τὴν ἀδελφὴν, χρησμὸν ἔλαβε κατοικῆσαι ὅπου ἡ βοῦς ἑαυτὴν καταθήσει. ἢ ἀπὸ Θήβης θυγατρὸς Μετώπης, γυναικὸς Ἀσωποῦ. ἀφ' ὧν καὶ ὠνομάσθησαν ἐκεῖ πολῖται καὶ πόλις, ὡς εὗρον εἰς τὸ σχόλιον τοῦ Πινδάρου ἐπινικίῳ ὕμνῳ Ἀγησίᾳ Συρακουσίῳ.

Θήλεια] ἐκ τοῦ θῆλυ, γίνεται θῆλυς· καὶ ἐκ τοῦ θῆλυς, θήλεια. ἢ παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γεννᾶν· ὅθεν καὶ ἡ ὕπομβρος νὺξ παρὰ Σοφοκλεῖ θήλεια καλεῖται. Θηλὴ δέ ἐστιν ὁ μαστός. Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες, Ἰλιάδος θ', αἱ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφορώτεραι, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἀλόγων ζώων· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, ὡρισμένον ἔχει καιρὸν, ἐν ᾧ μίγνυνται· αὗται δὲ, διηνεκῶς πληθιάζουσι.

* Θηλυμανής, τῆς θήλυος ἔρωτι μαινόμενος.

Θηλυτεράων] ὅτι τὰ λοιπὰ ζῶα ὅρον ἔχει τῆς μίξεως
451 τὴν σύλληψιν· αὗται δὲ ἀεί· διὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου οἱ ἄνδρες ἀλφησταὶ λέγονται οἱ κατωφερεῖς· κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἰχθύων· ἀλφησταὶ γὰρ εἶδος ἰχθύος. ἢ οὖν κατωφεραῖν, ἢ θαλλουσῶν, ἢ εὐκάρπων. καρπὸς γὰρ αὐτὸς ἄνθρωπος, οὗ βελτίων οὐδείς, οὗ βέλτιον οὐδέν· ὡς ἐπὶ τοῦ, Νήσων θηλυτεράων.

Θημών· παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα· δηλοῖ τὸ τιθῶ· σημαίνει τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων· καὶ θημωνία, σωρὸς καρπῶν.

Θημακεύς] δῆμός ἐστι Φυλῆς τῆς Ἐρεχθηίδος, Θημακός.

Θηραμένης, ὄνομα κύριον. οὗτος ἀνῃρέθη κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν τριάκοντα.

Θήρ θηρός, παρὰ τὸ ῥαδίως θέειν, ἤγουν εὐκόλως τρέχειν. ἢ παρὰ τὸ φθείρω, φθερῶ, φθήρ καὶ θήρ.

Θηρίον, παρὰ τὸ θήρ. τὰ διὰ τοῦ ιον οὐδέτερα μονογενῆ, εἰ μὲν ὦσι δακτυλικά, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· οἷον, φορτίον, κλειδίον, φυκίον· εἰ δὲ τρίβραχα, προπαροξύνεται, φλέβιον, τόπιον· φακός, φάκιον· λαγός, λάγιον· νάκος, νάκιον. οὕτως ἴχνος, ἴχνιον, ὡς βραχέα. εἰς τὸ ἐρκίον.

* Θηρόβοτος, ὁ θῆρας βόσκων.

Θηροδίωξ καὶ αἰγοδίωξ. ἰστέον ὅτι παροξύνεται.

Θηρωτής, κυρίως λέγεται ὁ σύας καὶ λέοντας θηρεύων, παρὰ τὴν θήραν· τούτους γὰρ θῆρας ἐξαιρέτως ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ πάντων.

Θηρίκλειον κύλικα· ποτήριον ὑέλινον, τὸ τοῦ Θηρικλέους ποτήριον· Θηρικλέους τέκνον κύλιξ: — ἣν λέγουσι πρῶτος κεραμεὺς Θηρικλῆς ἐποίησε, ὥς φησιν Εὔβουλος ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητής.

Θησαίατο] ἀπὸ τοῦ θεῶ, θεήσω, ἐθεασάμην· τὸ εὐκτικὸν, θεασαίμην, θεάσαιντο· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η.

Θησαντο, ἐθαύμασαν. ἀπὸ τοῦ ἐθεάσαντο γίνεται ἐθεήσαντο· καὶ ὑπερθέσει, θεεήσαντο· καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η, θηήσαντο.

Θησεύς, ὠνόμασται διὰ τὴν τῶν γνωρισμάτων θέσιν, τοῦ τε ξίφους καὶ τῶν πεδίλων, ὡς ἡ ἱστορία δηλοῖ. οἱ δὲ, ὕστερον Ἀθήνησι παῖδα θεμένου τοῦ Αἰγέως αὐτοῦ.

Θήσειον, τέμενός ἐστι τῷ Θησεῖ· ὃ τοῖς οἰκέταις ἄσυλον ἦν· ἐλέγοντο δὲ εἶναι ἐνταῦθα. ἢ ναὸς τοῦ Θησέως· ἐφ' ὃν οἱ ἀποδιδράσκοντες δοῦλοι προσέφευγον. Φιλόχορος δὲ οὐ μόνον τοὺς οἰκέτας τὸ παλαιὸν φησὶ καταφεύγειν εἰς τὸ Θήσειον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁπωσοῦν ἱκετεύοντας. δηλοῖ δὲ καὶ φυτόν τι ποιὸν, καὶ τὸ δεσμωτήριον παρὰ Ἀθηναίοις. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ευς διὰ τοῦ ειον γινόμενα μονογενῆ προπερισπᾶται, βαλανεῖον, βάφειον· πλὴν τοῦ Θησεύς, θήσειον· καὶ τὸ Φύτειον πόλις, ἀπὸ Φυτέως τοῦ κτίσαντος αὐτήν. πρόσκειται μονογενῆ, διὰ τὸ βασιλεὺς, βασίλειον. ἔστι δὲ τριγενὲς, οἷον βασίλειος οἶκος, βασίλεια χείρ, βασίλειον οἴκημα.

Θησειότριψ, ὁ ἐν τῷ Θησείῳ διατρίψας. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ. καὶ θησομύζειν δὲ, τὸ ἐν αὐτῷ λέγειν.

Θήττα, ἐπίκλην, οὐκ ἔχουσα φερνὴν, πενιχρὰ καταλειφθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρός, καὶ ὑπὸ τῶν ἀγχιστέων προικιζομένη κατὰ νόμον. ἐκ τοῦ θῆς θητός, τὸ θηλυκὸν, θῆσσα, ἢ μισθωτὸς καὶ πενιχρά.

452 Θητεία, δουλεία· καὶ θητεύς. εἰς τέσσαρα διαιρουμένης παρὰ Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας, οἱ ἀπορώτατοι θῆτες ἐλέγοντο. εἰς τέσσαρα δὲ τέλη, πεντακοσιομέδιμνον, ἱππέα, ζυγίτην, θῆτα.

Θητικόν] Καὶ θητικὸν τελεῖ: — θεραπευτικόν, ὑποχείριον, ἐργαστικὸν τῶν δεόντων, μισθαρνικόν. σημαίνει δὲ τὸ ἔσχατον τίμημα παρὰ Ἀθηναίοις, εἰς τέσσαρα τέλη διῃρημένου τοῦ πολιτεύματος. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ θής θητὸς θητικὸν, κτητικῷ τύπῳ. τὸ δὲ θής, παρὰ τὸ τῶ, ὃ σημαίνει τὸ λαμβάνω· ὅπερ μετὰ τῆς τη στερήσεως γίνεται τητῶ, τὸ οὐ λαμβάνω. θῆτες οὖν, οἱ μισθῷ διὰ πενίαν ἐργαζόμενοι. παρὰ τὸ τητᾶσθαι, ὅ ἐστι στέρεσθαι· ὡς εἶναι τῆτες καὶ θῆτες οἱ πένητες, οἱ ἐπὶ συντάξεσί τισι καὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύοντες. οὗτοι δὲ οὐδὲ μιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς, οὐδ' ἐστρατεύοντο.

Θίς, ὁ αἰγιαλός· παρὰ τὸ θέω· ὁ παραθέων τῇ θαλάσσῃ, καὶ παρήκων, ὁ εἰς ὕψος ἀναθέων. οὕτως Ὅρος Ὅμηρος, — πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θίς: — παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἀναθεῖν. θίς, ἐπὶ τοῦ σωροῦ· παρὰ τὸ θῶ, ἀφ' οὗ θεῖναι καὶ ἐπιθεῖναι.

Θῆτες, παρὰ τὸ τητᾶν, ὅ ἐστι σπανίζειν τροφῆς, καὶ διὰ τοῦτο δουλεύειν ἐλευθέρους ὄντας. ἢ οἱ ποιητοὶ δοῦλοι· ἢ παρὰ τὸ τῶ τὸ ζητῶ, ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων.

Θανῇ] θνῶ, θνήσκω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔθανον· ὁ μέλλων δεύτερος, θανῶ, θανοῦμαι, θανῇ.

Θνητός, παρὰ τὸν θάνατον· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν θεῶν. γέγονε θανῶ, θανήσω, θανητός, καὶ θνητός.

Θνησιμαῖος] ἐκ τοῦ θνήσιμος, θνησιμαῖος.

Θνήσκω] ὡς παρὰ τὸ τρῶ, τρώσω, τρώσκω· καὶ βρῶ, βρώσω, βρώσκω καὶ βιβρώσκω. ὁ Δίδυμος χωρὶς τοῦ ι. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ ἀρέσω μέλλοντος γίνεται ἀρέσκω καὶ μεθύσκω πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ μετάγονται εἰς ἑνεστῶτα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μνῶ μνήσω, καὶ θνῶ θνήσω, γίνεται θνήσκω καὶ μνήσκω· καὶ οὐκ ἔχει τὸ ι. οἱ δὲ λέγουσι σὺν τῷ ι, ὅτι οἱ Αἰολεῖς θναίσκω καὶ μναίσκω λέγουσι, διὰ τῆς αι διφθόγγου. ἀλλ' ἰδοὺ τὸ Ἡσίοδος καὶ ἡμίονος Αἰσίοδος καὶ αἰβίονος λέγουσιν, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔχει τὸ ι. ἡ μέντοι παράδοσις ἔχει τὸ ι· ἴσως ἐκ τοῦ λέγειν τοὺς Αἰολεῖς θναίσκω καὶ μναίσκω. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι διὰ τοῦ ίσκω γίνεται ἡ παραγωγὴ, θνήίσκω καὶ μνήίσκω. οὐ καλῶς δὲ λέγουσι· καὶ γὰρ τὰ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων διὰ τοῦ ίσκω ποιοῦσι τὴν παραγωγὴν, οἷον, εὑρῶ εὑρεῖς, εὑρίσκω· στερῶ στερεῖς, στερίσκω· τὰ δὲ τῆς δευτέρας, διὰ τοῦ άσκω, ἠβῶ ἠβᾷς, ἠβάσκω· τὰ δὲ τῆς τρίτης, διὰ τοῦ ώσκω, βιῶ βιοῖς, βιώσκω. εἰ οὖν ὡς ἀπὸ τοῦ θνῶ θνήσω θνήσκω γέγονε, καὶ μνῶ μνήσω μνήσκω, ταῦτα δὲ δευτέρας συζυγίας εἰσὶν, ὤφειλε διὰ τοῦ άσκω εἶναι ἡ παραγωγὴ, καὶ οὐ διὰ τοῦ ίσκω. ὥςτε δευτέρας συζυγίας εἰσί. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μνῶμαι, ὥςπερ βοῶμαι· καὶ τὸ τέθνημι, τέθναθι γινόμενον διὰ τοῦ α, ὥςπερ ἵστημι, ἵσταθι. ἔχει δὲ τὸ η τὰ δύο ταῦτα.

Θοός] ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω, γίνεται θοός, ὁ ταχύς· καὶ τὸ θηλυκὸν, θοή. διατί; ὥςπερ ἀπὸ τοῦ πλόος γράφεται πλοῦς, μὴ καὶ ἀπὸ τοῦ γόος γοῦς, καὶ θοός θοῦς. καὶ περὶ μὲν τοῦ γόος, ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ος δισύλλαβα οὐκ ἔχει ῥῆμα παρακείμενον τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· οἷον, γοῶ, γοᾷς· οὐ χάριν παρήλλακται. περὶ δὲ τοῦ θοός, ὅτι ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ος δισύλλαβα, πάντα βαρύνεται· τὸ δὲ θοός, ὀξύνεται· οὐ χάριν διήλλαξε κατὰ τὸ μὴ κιρνᾶσθαι. ἐν δὲ τῇ συνθέσει τὸ θοός βαρύνεται, Πανθοός, Πάνθους.

Θοή, σημαίνει πέντε· τὸ μέγα, οἷον, — θοαῖς ἀφροσύναις, ἀντὶ τοῦ μεγάλαις· καὶ, — θοὴ δ' ὑπεδέξατο γαῖα, ἀντὶ τοῦ μεγάλη. εἶτα εὑρίσκεται θοὸν τὸ ταχὺ, ἢ ὀξὺ, ἢ ἰσχυρόν. καὶ, — ἀπόντισε δουρὶ θοῷ, ἰσχυ-

ρῶς. — νῆας θοάς, ταχείας. — νήσοισι θοῖσιν. ὀξείαις· ὀξεῖαι γὰρ οὕτω καλοῦνται νῆσοι περὶ τὴν Κεφαλληνίαν. Αἰνείας δ' οὐ μείνε, θεός περ ἐὼν πολεμιστής: — τὸ γὰρ λεγόμενον ἀγαθόν, πταῖσμα· ἡγοῦμαι γὰρ τὸν ἀνδρεῖον καὶ ἰσχυρόν. καὶ, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλα: — ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς· ἐκ δὲ τούτου, τὸ ἑδραῖον· καὶ ἐκ τοῦ ἑδραίου, τὸ ἰσχυρόν. καὶ θοὴν δαῖτα, τὴν ἑδραίαν καὶ ἀκίνητον, διὰ τὸ καθεζομένους ταύτης τυγχάνειν. καὶ θοὴν νύκτα, τὴν ἑδραίαν, οὐχ, ὥς τινες, τὴν μέλαιναν, ἀλλὰ τὴν ἀκίνητον· ἢ τὴν ταχέως ἐπιλαμβάνουσαν τὴν γῆν.

Θοηρός, ὁ τεταραγμένος.

Θόραι, δῆμος Ἀντιοχίδος.

Θόρυκος, δῆμος Ἀκαμαντίδος.

Θόρυβος] παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω καὶ τὸ βοή. ἢ παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω, γίνεται θέρυβος καὶ θόρυβος.

Θολερῶς προβαίνεις: — μὴ καθιστάμενην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων, ἀλλ' ἀναστάτως καὶ τεταραγμένως προιών.

Θολερός. παρὰ τὸ θολόν, θολερός· θολὸς δέ ἐστι τὸ μέλαν τῆς σηπίας· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα θολῶ.

Θόλος, περιφερὲς οἰκοδόμημα· ἀπὸ τοῦ περιθεῖν. Θόλος, τόπος τὶς ἐν τοῖς ἀρχείοις κληθείς, διὰ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς· ἦν γὰρ λιθοειδὴς, καὶ ὀροφὴν εἶχε περιφερῆ οἰκοδομητὴν, οὐχὶ ξυλίνην, ὡς τὰ ἄλλα οἰκοδομήματα. λέγεται θηλυκῶς ἡ θόλος.

Θορός, ὁ σπόρος τοῦ σώματος· ἀπὸ τοῦ θορῶ τὸ ὁρμῶ· ὁ μεθ' ὁρμῆς πεμπόμενος. τοῦτο παρὰ τὸ θέειν ῥέον.

Θοῦρος, ὁ ὁρμητικός, ὁ πολεμιστής· καὶ θοῦρον, τὸν πηδητικὸν καὶ ταχύν· οἱονεὶ ὁ θοῶς ὀρούων, ἢ ὁ κούφως ὀρούων. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, θόρος καὶ θοῦρος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τοῦ πυρὸς ὁρμῆς· καὶ θορεῖν, τὸ πηδᾶν, παρὰ τὸ αὐτό. ἢ ἀπὸ τοῦ θέω ῥήματος· ὅθεν καὶ τὸ θεῖον τὴν ἀρχὴν εἴληφεν· ὥςτε τὴν γεννητικὴν τοῦ πυρὸς οὐσίαν ἀπὸ τοῦ θέω ῥήματος ὀνομάσαι τοὺς ἀρχαίους. ταύτῃ γοῦν τοὺς μὲν ταχεῖς, θερμοὺς λέγουσι· τοὺς δὲ βραδεῖς, ψυχρούς. ἀπὸ δὲ τοῦ θοῦρος, γίνεται θορῶ τὸ ὁρμῶ καὶ πηδῶ.

* Θουριομάντις, ὁ σοφός· ὅτι ἐπὶ τὸ κτίσαι τὴν Θουρίαν πόλιν μάντεις σοφοὶ ἐπέμφθησαν.

Θοῦρις, ἡ ἀσπίς. παρὰ τὸ θύειν, θύρις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, θοῦρις. ἀπὸ τῶν περιεχομένων τὸ περιέχον εἴρηται. ἢ θοῦρις ἡ θοροποιός. καὶ, — θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν.

Θοίνη, εὐωχία, τροφή, κατάβρωμα. παρὰ τὸ θῶ, ὁ μέλλων, θώσω, τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα θώνη, καὶ θοίνη.

Θίασμος, εὐωχία· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸ βακχεῖον φησί· κυρίως δὲ τὸ πλῆθος. Εὐριπίδης θίασμος, ἐσμὸς γυναικῶν.

454 Θιασώτης, ὁ κοινωνὸς τῶν θυσιῶν. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ οὗτοι ὀργεῶνες. ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ θιάσου, ὅπερ ἐστὶ σύνοδος καὶ συναγωγή· ἀπὸ τοῦ θεῖν.

Θλῖψις] ἐκ τοῦ θλίβω, θλίψω, θλῖψις. τοῦτο παρὰ τὸ θλῶ θλίβω, ἢ παρὰ τὸ θρῶ θρύβω, καὶ θλίβω κατὰ τροπήν. τὰ εἰς βω λήγοντα ῥήματα ἑνὶ φωνήεντι παραλήγεται· πλὴν τοῦ ἀμείβω, στείβω, εἴβω τὸ στάζω, ὡς τὸ, — τέρεν κατὰ δάκρυον εἶβεν.

Θερσὺς] παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, θέρσω, γίνεται θερσύς· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, καὶ ὑπερθέσει, θρασύς· οἱ γὰρ θρασεῖς, θερμοί.

Θρανήτιδες, κῶπαι θηρευτῶν.

Θρανίον δίφρου. θράνος ὑποπόδιον καὶ θρανίδιον λέγεται· θραύεται γὰρ καὶ κλᾶται.

Θραῦσις] ἐκ τοῦ θραύω θραύσω, θραῦσις. ἔστι δὲ φθορά, θάνατος, ἀῤῥωστία, συντριβή, πληγή. θραύματα, νευροσπάσματα.

Θρασυκάρδιος, θρασύς, τολμηρός.

Θρίττειν, ταράττειν, (ἐνοχλεῖν, νύσσειν, κινεῖν, δυσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι τράττειν, καὶ θράττειν.

Θρᾷξ] Θράϊξ· (ἐξ οὗ τὸ, Θρῄκες ἀκρόκομοι: —) καὶ κατὰ συναίρεσιν, Θρᾷξ. καὶ πάντα τὰ ἀπ' αὐτοῦ συγκείμενα θηλυκὰ διὰ τοῦ ι γράφεται, Θρῄσσα γυνὴ, καὶ Θραῖσσα· Ἀθηναῖοι δὲ, Θρᾶττα λέγουσι. καὶ τὸ Θρᾴκη δὲ ἔχει τὸ ι. Θρακίας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, Θρασκίας, ὁ ἄνεμος.

Θρέπτα, λέγεται τὰ τεθραμμένα· Θρέπτρα δὲ τὰ θρεπτήρια, ὥςπερ λύτρα τὰ λυτήρια. οὕτως εὗρον ἐγώ.

Θρέξαιμον, ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον. τρέχω· ὁ μέλλων, θρέξω· ἔθρεξαν· καὶ Ἰωνικῶς, θρέξασκον.

* Θρέμματα, τὰ βοσκήματα, παρὰ τὸ τρέφεσθαι. οὐδὲν γὰρ ἄλλο φροντίζει, εἰ μὴ ὡς τρέφηται.

Θρέψας, τὸ πῆξας· ὡς τὸ, Ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος: — καὶ τροφαλίς, ἔνθα τὸ πῆγμα τοῦ γάλακτος καὶ τεθραμμένον· ἔνθα καὶ τρέφεται, τὸ περιπηγνύμενον. σημαίνει καὶ τὸ σύνηθες, Τὴν μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσα: — διατί τρέφω θρέψω, καὶ τρέχω θρέξω, καὶ ἔχω ἕξω, οὐ συναρχαται τῷ ἐνεστῶτι; ἐπειδὴ τὸ μὲν ἔχω, ψιλοῦται· τὸ δὲ ἕξω, δασύνεται· τὰ δὲ λοιπὰ, ὅτι Ἰωνικὰ, ἐτράπη τὸ ψιλὸν τ εἰς θ δασύ· οἱ γὰρ Ἴωνες ἔθος ἔχουσι τὸ παρ' ἡμῖν ψιλούμενον εἰς δασὺ τρέπειν· τὴν γὰρ χύτραν, παρὰ τὸ χέειν ἡμᾶς ἐξ αὐτῆς, κύθραν λέγουσιν. ἔστι δὲ ἄλλως εἰπεῖν, ὅτι θρέφω καὶ θρέχω ὠφειλεν εἶναι, ἵνα συνάρξηται τῷ μέλλοντι· ἀλλ' ἕτερόν τις κανὼν ἐναντιοῦται, ὃν δεῖ τὸν φιλόπονον ἐν τῷ τοῦ Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκοῦ ῥηματικῷ ζητεῖν.

Θρῆνος] παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν, θράνος καὶ θρῆνος· ἢ παρὰ τὸ θέρειν (ὅ ἐστι καίειν) τὸν νοῦν· ἢ παρὰ τὸ θρηβὴς καὶ ἀνατεταμένη βοὴ εἶναι. διαφέρει δὲ ἐπικηδείου· ὅτι τὸ μὲν ἐπικήδειον, παρ' αὐτὸ τὸ κῆδος, ἔτι τοῦ σώματος προκειμένου, λέγεται· ὁ δὲ θρῆνος, οὐ περιγραφόμενος χρόνῳ.

Θρῆνυς, ὑποπόδιον· λέγεται καὶ ἀρσενικῶς· εἴρηται παρὰ τὸ θράνος, ὅ ἐστι μικρὸν ὑποπόδιον. λέγεται θρῆνυς, καὶ ἡ μέση τῆς νηὸς διήκουσα σανίς· ἀφ' ἧς καὶ θρανίται λέγονται, παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἰζάνειν. Ἰλιάδος ο', Θρῆνυν ὑφ' ἑπτάποδα.

Θρῆνυς, ὑποπόδιον. βέλτιον δὲ θρῆνυν καλεῖσθαι ὑπὸ Ὁμήρου τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν· ἀναχωρῶν γὰρ ἀπὸ τῶν τῆς νεὼς καταστρωμάτων ἐπὶ ταύτην ἀφικνεῖται. τινὲς δὲ τόπον τῆς νεὼς βάσιν ἔχοντα, ἐφ' οὗ τὸν κυβερνήτην τοὺς πόδας τιθέναι· ὃ καὶ ἐδώλιον φασίν. ἄλλοι δὲ τὴν ὑποδεχομένην τὸν ἱστὸν τράπεζαν εἶπον· οἱ δὲ, διαβάθραν ἀπὸ νεὼς ἐπὶ νῆα. ἑπτάποδον δὲ, ἑπτὰ ποδῶν τὸ μέγεθος ἔχουσαν.

Θρῆσκος, ἑτερόδοξος· ἐκ τοῦ Θρᾷξ θρᾳκός· καὶ θρησκεία, παρὰ τὴν τῶν Θρᾳκῶν ἐπιμέλειαν τὴν πρὸς τὸ θεῖον καὶ τὴν Ὀρφέως ἱερουργίαν· οὗτοι γὰρ πρῶτον ἐξεῦρον τὴν περὶ τὸ θεῖον ἔννοιαν. ἢ παρὰ τὸ τοὺς θεοὺς ἀρέσκεσθαι ἢ ἀρέσκειν, ὅ ἐστιν ἐξευμενίζεσθαι· καὶ ὁ Θεολόγος, Οὐ θρᾳκῶν ὄργια· παρ' ὧν καὶ τὸ θρησκεύειν, ὡς λόγος.

Θρίαμβος, ἐπίδειξις νίκης, πομπή, καὶ τὸ σεμνύνεσθαι. ἔν τισι πόλεσιν, ὅταν ἤνθουν αἱ συκαῖ, παῖδες περιελόντες σῦκα σὺν αὐτοῖς τοῖς θρίοις, ἔπαιζον, προσφέροντες ἰαμβεῖα τετράμετρα, ἢ ἡμιάμβεια. θρία δὲ εἰσὶ τὰ τῆς συκῆς φύλλα· ἐπεὶ εἰς τρία διέσχισται. ἐτυμο-

λογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐν αἰθρίᾳ βάζεσθαι, ὅ ἐστι λέγεσθαι. γίνεται ἐκ τοῦ τρία, θρία· καὶ γὰρ τριμερές ἐστι τὸ φύλλον τῆς συκῆς. ἐκ τούτου γίνεται θριαμβος, καὶ θριαμβεύω· λέγεται γὰρ, ὅτι ὁ Διόνυσος ἐποίησε στέφανον ἀπὸ συκῆς, καὶ οὕτως ἐθριάμβευσεν, ἤγουν ἐπὶ μέσης διέβη. καὶ ἔτι φασὶν ἐν τῷ δήμῳ τοῦτο γίνεσθαι. λέγεται καὶ θρίαμβος ὁ Διόνυσος, ὅτι ἐπὶ θηρῶν ἐπὶ λεόντων βέβηκεν, οἷον θηρίαμβος· τῷ γὰρ ἅρματι αὐτοῦ λέοντας ὑποζευγνύειν φασίν. ἢ ὅτι καὶ συκῆς εὑρετής ἐστιν. ἢ ἀπὸ τοῦ θορεῖν· πηδητικὸς γάρ. λέγεται καὶ θυστήριος, ἀπὸ τοῦ θύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ αἰωρούμενον, θύσανον. Θριαμβεύσας, δημοσιεύσας.

Θρίαι, αἱ μαντικαὶ ψῆφοι, οἱονεὶ τρίαι τινὲς οὖσαι· καὶ γὰρ αἱ τρεῖς νύμφαι αἱ θυγατέρες τοῦ Διὸς, εὑρηκυῖαι τρεῖς ψήφους μαντικὰς, παρέσχον τῇ Ἀθηνᾷ· ἥτις ἐγκαλουμένη ὡς ἀλλότριον πρᾶγμα μετιοῦσα, (τοῦτο γὰρ τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν) ἔρριψεν αὐτὰς εἰς τὸ λεγόμενον Θριάσιον πεδίον. παρὰ τὸ τρία, γέγονε θρία καὶ θριάσιον· ἐκεῖ γὰρ ἔρριψεν ἡ Ἀθηνᾶ τὰς μαντικὰς ψήφους, αἵτινες θρίαι λέγονται· ὅθεν καὶ τὸ μαντεύεσθαι, θριᾶσθαι λέγεται. καὶ αὗται τρεῖς εἰσὶ τὸν ἀριθμόν. ἢ παρὰ τὸ τρισσαί· ἢ ἀπὸ Θρασίου τινὸς οὕτω καλουμένου.

Θρία, κυρίως τὰ τῆς συκῆς φύλλα· καὶ θριάζειν, τὸ φυλλολογεῖν· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐνθουσιάζειν. καὶ Θριάσιον ἐκλήθη πεδίον ἀπὸ τῶν βληθεισῶν εἰς αὐτὸ θριῶν ὑπ' Ἀθηνᾶς. θρίαι δέ εἰσιν αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. νύμφαι δέ τινες εἰσὶ Θρίαι ὀνομαζόμεναι, αἱ πρωτομάντεις, αἳ ἐξεῦρον τὴν τοιαύτην μαντείαν. ἦσαν δὲ Ἀπόλλωνος τιθῆναι.

Θριγκῷ, τῷ τροχώματι· παρὰ τὸ θρέξαι· ὁ περιτρέχων κυκλόθεν οἷον στέφανος. θριγκὸς οὖν τὸ ἀνώτατον τῆς τοῦ τοίχου οἰκοδομήσεως, καὶ ὁ ὑπὸ τὴν κλινόποδα τοῦ τοίχου τόπος· καὶ ἡ στεφάνη, καὶ τὸ περιχαράκωμα. καὶ θριγκὸς τειχίου, στεφάνη, περίφραγμα· ὡς οἶμαι, παρὰ τὸ θρέξω.

456 Θρίδαξ θρίδακος, θριδακίνη, εἶδος μάζης καὶ λαχάνου. τινὲς ἀπὸ τῶν τριῶν φύλλων· τριφύλλος γὰρ κατ' ἀρχὰς, ὡς καὶ θρίναξ. τινὲς δὲ, ὅτι τρίζει δακνομένη· ἢ ὅτι τῷ θέρει γίνεται, θεριδακίνη τὶς, τὸ μαιδύλιον.

Θρίναξ, σημαίνει τριαινοειδὲς ἐργαλεῖον ἐργατικόν. παρὰ τὸ τρία, τρίναξ καὶ θρίναξ.

Θρινακία, σημαίνει τὴν Σικελίαν· παρὰ τὸ ἐκ τριῶν συγκεῖσθαι ἄκρων, οἱονεὶ τρινακρία τὶς οὖσα. καὶ γὰρ τρία ἀκρωτήρια ἔχει ἡ Σικελία, λύβαιον, πάχυνον, πέλωρον.

Θρίξ] ἀπὸ τοῦ θερίζω, θερίξω, Δωρικῶς· θρίξω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, θρίξ. κλίνεται τριχός, καὶ οὐχὶ θριχός· ἐπειδὴ τὸ ρ, μετὰ δασείας, δασύ ἐστι· καὶ ψιλὸν μετὰ ψιλῆς· οἷον, ἀφρός, Ἀτρεύς. οὐδέποτε δὲ εὑρίσκεται λέγεσθαι δισύλλαβον ἐν χρήσει ἀρχομένης ἀπὸ θ δασέως, καὶ τῆς ἑξῆς συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ δασέος. τὸ γὰρ, — ἀπέφθιθεν ἑσθλοὶ ἑταῖροι· — ὁ φθίθω ἐνεστὼς οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει. τούτου χάριν ἡ θρίξ εὐθεῖα ἔτρεψεν ἐν τῇ γενικῇ τὸ θ εἰς τ· ἐν δὲ τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ἐπαναλαμβάνει αὐτὸ διὰ τοῦ ξ, θριξί.

Θριπηδέστατον, ἀντὶ τοῦ βεβρωμένον καὶ διεφθαρμένον· ἀπὸ τοῦ θρίψ θριπός, καὶ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω. θρίψ δέ ἐστι ζῶον κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα· καὶ θριπήδεστα, τὰ ὑπὸ τῶν θριπῶν διαβεβρωμένα ξύλα, οἷς ἀντὶ σφραγίδος ἐχρῶντο.

Θρόνος· θρόνιον· ἔστι καὶ πόλις Λοκρίδος. ἐκ τοῦ θρόνος, θρόνιον. τοῦτο ἐκ τοῦ θορῶ τὸ πηδῶ, θόρονος· καὶ ἐν συγκοπῇ, θρόνος, ἡ ἐπηρμένη καθέδρα.

Θρύον, εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρύσιος.

Θρυαλλίς, ἄνθος λυχνίδος, ἀκτίς. ἤγουν τὸ περικαιόμενον τοῦ ἐλλυχνίου. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἁρμόζουσα. παρὰ τὸ θέρω καὶ τὸ ἅλλω τὸ πηδῶ, γίνεται θεραλλίς· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ, καὶ ὑπερθέσει, θρυκλλίς.

Θρύλλος, ἡ βοὴ καὶ ὁ θόρυβος. παρὰ τὸ θροῦς, ὃ σημαίνει τὴν βοὴν, θρόος θροῦλλος καὶ θρύλλος.

Θρυλοῦντες] ἀπὸ τοῦ θροῦς καὶ τοῦ ἑλῶ τὸ ἐλαύνω, οἱονεὶ θροῦν ἐλόντες, τουτέστι θόρυβον ἐγείροντες· καὶ ἐπιθρυλοῦντες, ἐνοχλοῦντες, θορυβοῦντες. ἐκ τοῦ θρυλῶ· τοῦτο παρὰ τὸ θροῦς θροός. θροῶ περισπώμενον· πλεονασμῷ τοῦ λ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ, θρυλῶ.

Θρυλίζω, τὸ ψιθυρίζω. παρὰ τὸ θραύω, θραυλίζω· κατὰ παραγωγὴν καὶ ἀποβολὴν τοῦ α, θρυλίζω.

Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον, Ἰλιάδος ψ', ἐθραύσθη, συνετρίβη, ἐκλάσθη. ἀπὸ τοῦ θρυλίχθη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α. παθητικὸς ἀόριστος ἐστί.

Θρώσκω, σημαίνει τὸ πηδῶ. ἀπὸ τοῦ θορῶ θορήσω, θορίσκω· καὶ θρώσκω κατὰ τροπήν. ἔχει δὲ τὸ ι. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ εὐρῶ καὶ στερῶ γίνεται εὑρίσκω καὶ στερίσκω διὰ τοῦ ι, οὕτως ἀπὸ τοῦ θωρῶ θωρίσκω διὰ τοῦ ι· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, θρωΐσκω· καὶ κατὰ συναίρεσιν, θρώσκω. τινὲς δὲ κατὰ κῦμα ἔλεγον αὐτό.

Θρωσμός, σημαίνει τὸν ὑψηλὸν τόπον, ὅθεν ἔστι θεωρεῖν καὶ πηδᾶν· ἀφ' οὗ καὶ θρόνος, ὁ ἐφ' ὑψηλοῦ ποιῶν ἡμᾶς. ἀπὸ τοῦ θορῶ θορίζω, θορισμός· κατ' ἐπαύξησιν καὶ ὑπέρθεσιν, θροΐσμός· καὶ συναιρέσει, θρωσμός. ἔστι δὲ καὶ τόπος ὑψηλὸς ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ τῆς Ἰλίου, ὃς ὀνομαστικῶς καλεῖται Θρωσμός, ὡς καὶ ἕτερος Καλλικολώνη, ᾧ στρατοπέδῳ ἐχρῶντο οἱ Τρῶες, εἴ ποτε τῆς πόλεως ἔξω τάσσοιντο. 457

Θύα, ἐφ' ἧς τὰ θύα, ὅ ἐστι τὰ θυμιάματα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ θύκι.

Θύον, τὸ ἐπιθυόμενον εἰς κάθαρσιν, καὶ ἀβλαβεῖς ποιοῦν· ἔνθα τὸ, Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο: — καὶ, — θεείου καιομένου: — φησὶν ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ· διὰ τὸ τούτου ἀπόζειν τὸν οὐρανόν· πῦρ τὸ τοῦ κεραυνοῦ. θεῖα δὲ τὰ οὐράνια. ὁ δὲ Εὐδαίμων ἐν τῇ Ὀρθογραφίᾳ λέγει κτητικὸν εἶναι· τοῦ θεός θέειος ἐκβαλὼν τὸ δεύτερον ε, ἐποίησε τὸ θεῖος. καὶ ὁ πατράδελφος, θεῖος, οὕτως σεπτικὸς ὤν· ὅτι καὶ οἱ γονεῖς θεοὶ ἡμῖν εἰσι.

Θυόεις] ὡς παρὰ τὸ νείφω γίνεται νειφόεις, καὶ πνίγω πνιγόεις, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θύω, θυόεις, καὶ θυόεν νέφος.

Θυάδες, αἱ βάκχαι· παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, θυϊάδες. Θυάσιν ὠμοβόροις ἴκελοι.

Θυγατριδῆ, ἐγγόνη, τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ.

Θυγάτηρ· παρὰ τὸ θύειν καὶ ὁρμᾶν κατὰ γαστρός· ἐκ τοῦ θύω καὶ τοῦ γαστήρ· λέγεται γὰρ τὰ θήλεα τάχιον κινεῖσθαι ἐν τῇ μήτρᾳ. τὴν θυγατέρα· καὶ συγκοπῇ, θύγατρα· αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἐναβιβάζουσι τὸν τόνον· ἁρμόσαντες, ἄρσαντες· ὁμόπατροι, ὅπατροι.

Θύελλα] ὡς ἀπὸ τοῦ ἀω τὸ πνέω, ἄελλα, οὕτως ἀπὸ τοῦ θύω τὸ ὁρμῶ, θύελλα· ἔστι δὲ συστροφὴ ἀνέμου. σὺν θυέεσσι, σὺν τοῖς θυμιάμασι· τουτέστι μετὰ θυσιῶν. ἐκ τοῦ θύω τὸ θυμιῶ, παράγωγον θυόεις θυόεντος· ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, θυόεσι· καὶ τροπῇ. θυέεσι.

Θυηλαὶ] παρὰ τὸ θύω, θυηλή· κυρίως μὲν τοὺς θύλακας, εἰς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται· καταχρηστικῶς δὲ

πᾶσι θυσία. θυηλαὶ οὖν, αἱ ἀπαρχαὶ τῶν θυσιῶν, ἤγουν αἱ θυσίαι. Φιλόχορος, Γῆς παῖδας εἶναι Θυηλὰς, ἃς πρώτας θῦσαι θεοῖς.

Θυλάκιον] θυλάκιον δέ ἐστι δερμάτινον σακκίον, ἢ βαλλάντιον.

40 Θυηνός· θρίαινος γάρ φασι κατὰ διαίρεσιν· ὁ ἐπιθανάτιος αἶνος.

Θυοσκόος, ὁ μάντις· ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων κοῶν, ὅ ἐστι νοῶν. θυοσκόοι εἰσὶν, οἱ ἀπὸ τῶν θυομένων διὰ πυρὸς μαντευόμενοι· ἱερεῖς δὲ, οἱ ἀπὸ τῶν ἱερῶν σπλάγχνων μαντευόμενοι.

Θυώδης, ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων κοῶν καὶ νοῶν τὸ μέλλον· ἀπὸ τοῦ θύω τὸ θυμιῶ. λέγεται καὶ τὸ διὰ πυρὸς βάλλειν, θύον· ἐξ οὗ καὶ τεθυμένον τὸ διὰ πυρὸς βεβλημένον.

50 Θυωρίτης] Θυωρίτην τριπλαῖς: — τὸν τραπεζίτην, ἀργυρογνώμονα, κριτήν. θυωρὸς δὲ κυρίως, ἡ τράπεζα· παρὰ τὸ τὰ θύη δέχεσθαι τῶν θεῶν· ἢ παρὰ τὸ τὰ θύα ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάσσειν. παρὰ Λυκόφρονι· νῦν δὲ μεταφορικῶς εἶπεν ἐπὶ τῆς ἄλλης, ὅτι ἔκρινον τὰς θεάς.

Θύω, τὸ σφάζω καὶ ἱερουργῶ· ὁ μέλλων, θύσω· ἐξ οὗ καὶ θυσία. θύω, τὸ ὁρμῶ· ἐξ οὗ καὶ θύρα, δι' ἧς ὁρμῶμεν· καὶ τέθυμαι, θυμός. τὸ θυ, μακρόν. τὸ θύω καὶ λύω καὶ ῥύω, κατὰ μὲν τὸν ἐνεστῶτα ἔχουσι καὶ
458 μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ δίχρονον· κατὰ δὲ τὸν μέλλοντα, ἀεὶ μακρόν· ἐν δὲ τῷ παρακειμένῳ, συστέλλει αὐτὸ, τέθυκα καὶ λέλυκα· ὁμοίως καὶ ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ· τὸ δὲ θῦμα καὶ λῦμα, ἐκτείνουσιν Ἀττικοί.

Θυμός, σημαίνει πέντε. ἀπὸ τοῦ θύειν καὶ ὁρμᾶν τὸ αἷμα ἀπ' αὐτοῦ, θύαιμός τις ὤν· κυρίως δὲ θυμός, μέρος τῆς ψυχῆς. τρία δὲ αὐτῆς μέρη· λογικὸν, — ἕτερος δέ με θυμὸς ἀνῆκεν: — θυμικὸν, Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ
10 διοτρεφέων βασιλήων: — ἐπιθυμητικόν, Εἴξας ᾧ θυμῷ: — ποτὲ μὲν οὖν ὁ θυμὸς παρὰ τῷ ποιητῇ σύμπασαν τὴν ψυχὴν σημαίνει, ὡς ἐν τῷ, Ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμόν: — ἐνίοτε δὲ τὰ μέρη αὐτῆς· τὸν μὲν ἐπιλογισμὸν, — ἕτερος δέ με θυμὸς ἀνῆκεν: — τὸ δὲ θυμικόν, ὡς τὸ, — σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν Ἴσχειν ἐνὶ στήθεσιν: — καὶ, Θυμὸς δὲ μέγας ἐστί: — ἐνταῦθα τὴν ὀργήν· καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, ὡς τὸ, Εἴξας ᾧ θυμῷ, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ: — σημαίνει καὶ τὴν ὁμόνοιαν, ὡς τὸ, — ἕνα θυμὸν ἔχον-
20 τες καὶ ἐπίφρονα βουλήν: — εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι· εἰ μὲν σημαίνει τὴν ψυχὴν, γενικοῦ· εἰ δὲ σημαίνει τὴν ὀργὴν, εἰδικοῦ. διαφέρει γὰρ ὀργή, μῆνις, κότος, χόλος, θυμός. ζήτει εἰς τὰς διαφοράς.

Θυμοβάρεια, ὡς ἀπὸ τοῦ θυμοβαρεύω.

Θυμαρής] — ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, Ἰλιάδος ι', τῇ ψυχῇ ἀρέσκουσαν, θυμήρη. παρὰ τὸ θυμὸς καὶ τὸ ἀρῶ, γίνεται θυμαρής. καὶ σκῆπτρον θυμαρές, ὀξυτόνως· οὐ γὰρ ἐστὶ παρώνυμον παρὰ τὸ ηρης· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ηρης καὶ ωδης βαρύνεται, ξιφήρης, ὀνώδης.

30 Θυμέλη, ἡ τοῦ θεάτρου μέχρι νῦν, ἀπὸ τῆς τραπέζης ὠνόμασται· παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς τὰ θύη μερίζεσθαι, τουτέστι τὰ θυόμενα ἱερεῖα. τράπεζα δὲ ἦν, ἐφ' ἧς ἑστῶτες ἐν τοῖς ἀγροῖς ᾖδον, μήκου τάξιν λαβούσης τραγῳδίας.

Θυμίαμα· παρὰ τὸ θύω, θυμιῶ· ἢ παρὰ τὸ θύον, ὅπερ ἐστὶν εἶδος πόας μυρεψικῆς. θυμίαμα δὲ, θυμοῦ ἴαμα. ἢ ἀπὸ τοῦ Τυφωέως κατνοῦ· ἀφ' οὗ καὶ θῦμα, παρὰ τὸ θύω. ἢ ὅτι διὰ τῶν θυμάτων καιομένων ἐθυμίαζον οἱ παλαιοί.

Θύμμενον, δηλοῖ τὸ ὑπὸ πυρὸς βεβλημένον ἢ κεκαυμένον. καὶ παρὰ γεωργοῖς αἱ ὑποκεκαυμέναι ὑπὸ κάνης ἄμπελοι ἐντεθυμμέναι καλοῦνται. καὶ τὸ κακῶσαι τῷ καπνῷ τοῦ πυρὸς τὰς μελίσσας θῦσαι λέγουσι μελιττουργοί.

Θύμβρα, τόπος τῆς Ἰλίου, κληθεὶς κατὰ μέν τινας, ἀπὸ ἑνὸς τῶν Δαρδάνων μετοικησάντων· καθ' ἑτέρους δὲ, ἀπὸ Θύμβρης. Ἰλιάδος κ', πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Μῆονες ἀγέραχοι: — ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ Θυμβραῖον πεδίον κλήρῳ ἔλαχον Λυδοί, αὐθάδεις καὶ θρασεῖς. ὁτὲ δὲ δηλοῖ καὶ τοὺς ἄγαν ἀνδρείους. ἔνθα καὶ Θυμβραίου
50 Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπιφανές.

Θύκος, κυρίως εἰς ὃν ἐμβάλλομεν τὰ θυμιάματα.

Θύσκη, σκάφη ἢ τὰ θύματα δεχομένη· ἀπὸ τοῦ θύω.

Θύρα· παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. ἢ παρὰ τὸ θέω καὶ τὸ ἀήρ, θέαρα καὶ θύρα. καὶ θυρωρὸς, ὁ τῶν πυλῶν φύλαξ.

Θύραζε, κυρίως μὲν εἰς τὸ ἔξω τῆς θύρας· ὁτὲ δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς ἔξω.

Θυρεός, τὸ ὅπλον. γίνεται παρὰ τὴν θύραν θυρός· καὶ 459
πλεονασμῷ τοῦ ε, θυρεός, ὁ θύρας τάξιν ἔχων.

Θυρεπανοίκτης] σύνθεσιν ἐπὶ συνθέσει ἀνεδέξατο. ἦν γὰρ ἀνοίκτης· προσῆλθεν ἢ ἐπὶ, καὶ ἐγένετο ἐπανοίκτης· καὶ οὕτω τὸ θύρα προσετέθη, καὶ ἐγένετο θυρεπανοίκτης. ὁμοίως καὶ τὸ δυοκαιεικοσίπηχυς· πρῶτον τὸ εἰκοσίπηχυς· καὶ οὕτω συνετέθη. καὶ τὸ Σφραγιδονυχαργοκομήτης, σύνθεσιν ἐπὶ συνθέσει ἀνεδέξατο. ὥςπερ γὰρ τόνος οὐ τίθεται περαιτέρω τῶν τριῶν συλλαβῶν, οὔτε πους μετρικὸς ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβὰς, 10
οὕτω οὔτε λέξις σύνθετος θέλει εἶναι περαιτέρω τῶν τριῶν λέξεων.

Θυρηβόλιον, ἡ ἔπαυλις, θυρβόλιόν τι ὄν.

Θῦνον κρίνοντες, Ἰλιάδος β', ὥρμων διαχωρίζοντες τὸν λαόν. ὁ παρατατικός ἐστιν, ἔθυνον. ἀπὸ τοῦ θύω πλεονασμῷ τοῦ ν γίνεται θύνω τὸ ὁρμῶ· καὶ ὄνομα ῥηματικὸν, θῦνος· καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου ν, θῦννος· ἅπερ ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ καλεῖται θύννα. κλίνεται δὲ ἡ θύννος, ὡς ἡ παρθένος· καὶ αἱ θύννοι, ὡς αἱ μυρο- 20
φόροι.

Θυννίδες, οἱ νῦν θύννοι, ἢ ἄλλοι τινὲς ἰχθύες.

Θυσσανόεσσα, κροσσοὺς ἔχουσα. ἀπὸ τοῦ θύω τὸ ὁρμῶ καὶ κινῶ, γίνεται θύσανος θυσανόεις· καὶ τὸ θηλυκὸν, θυσσανόεσσα.

Θύσθλα, θυρσοὶ ἢ κλάδοι, οὓς βάκχαι κατέχουσιν. ἢ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου· ἢ τὰ ἐπὶ τὴν θυσίαν φερόμενα. παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ· ὁ μέλλων, θύσω· γίνεται θύσθλον. Ἰλιάδος ζ', Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν: — οἱ μὲν, τοὺς κλάδους· οἱ δὲ, τοὺς θύρσους, τουτέστι τὰς βακχικὰς δράκας· ἅ ἐστι διονυσιακὰ μυστήρια· ἔνιοι δὲ 30
πάντα κοινῶς τὰ πρὸς τὴν τελετήν.

Θυσιαστήριον, τὸ τὴν θυσίαν τηροῦν.

Θυραυλεῖν, τὸ παρὰ ταῖς θύραις τινὸς αὐλίζεσθαι καὶ προσεδρεύειν καὶ περιμένειν.

Θύρσος, ὁ κλάδος ὁ παρὰ Διονύσῳ· παρὰ τὸ συνεχῶς ταῖς μαινάσι κινούμενος· οἱονεὶ θύειν (ὅ ἐστιν ὁρμᾶν) ὀρθός, οὐκ ἐγκεκλιμένος.

Θύρσος, ὄνομα κύριον· θυρσὸς τὸ στέμμα τῶν γάμων.

Θωή, ἡ ζημία, ἣν κατατίθεται ὁ ζημιούμενος. γίνεται ἐκ 40
τοῦ θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζημιῶ.

Θῶες] ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω, γίνεται θώς. ἢ ἀπὸ τοῦ θοὸς· ταχεῖς γὰρ εἰσὶ, καίπερ βραχυσκελεῖς ὄντες. ἔστι δὲ ὁ θὼς ζῶον ἄλκιμον καὶ εὐκίνητον.

Θωπεία, ἡ κολακεία· ἐκ τοῦ θωπεύω· καὶ θῶπες, οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες ἐπὶ κολακείᾳ.

παρὰ τὸ θώψ, ὅπερ ἐστὶ θηρίον ἀπατηλόν. τοῦτο παρὰ τὸ θῶ, ὃ σημαίνει τὸ εὐωχοῦμαι.

Θῶμαι, καὶ ἐπίθωμαι. πᾶν ὑπερτρισύλλαβον εἰς μαι λῆγον ἐπὶ τοῦ δευτέρου μέσου ἀορίστου, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· δῶμαι, ἀπόδωμαι· σχῶμαι, ἀπόσχωμαι.

Θωμοί, οἱ τῶν σπερμάτων σωροί. ἐκ τοῦ τίθημι, θήσω.

Θωμός, ὁ σωρός. Θώμιξ, λεπτὸν σχοινίον.

Θωμίζειν, τὸ τῷ κέντρῳ ἐρεθίζειν καὶ μυστίζειν.

Θῶν, ὄνομα κύριον· καὶ κλίνεται θῶντος, ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ων περισπωμένων, ὡς Ξενοφῶν, ξενοφῶντος.

460 Θῶνος παράκοιτις: — λέγει ὁ τεχνικὸς, ὅτι ἀπὸ τῆς Θῶνις θώνιδος, γίνεται θώνιος, ὡς Πάρις πάριδος, πάριος· καὶ συγκοπῇ, Θῶνος. ἢ ἀπὸ τοῦ Θόων θόωνος· καὶ κράσει τοῦ ο καὶ ω εἰς ω μέγα, Θῶνος. κρεῖττον λέγειν ἀπὸ τῆς Θώνιος γενικῆς κατὰ συγκοπήν. ζήτει περὶ τούτου διεξοδικώτερον. Χοιροβοσκὸς περὶ τόνου τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν.

Θῶκος, ἡ καθέδρα· παρὰ τὸ θῶ τὸ ἑδραιῶ· ἢ γίνεται κατὰ ἀντίφρασιν ἀπὸ τοῦ θέω· ἢ ἀπὸ τοῦ θοῶ· ἐξ οὗ παράγωγον, θοάζω· ἔνθα Σοφοκλῆς Οἰδίποδι, Τίνας ποθ' ἕδρας τᾷδέ μοι θοάζετε; ἀντὶ τοῦ προσκαθέζεσθε. θῶ οὖν· ὁ μέλλων, θώσω· γίνεται θῶκος, ἡ τοῦ θεῖν ἡμᾶς ἐπέχουσα καθέδρα.

Θώραξ] παρὰ τὸ θῶ τὸ ἀπολαύω· οὗ ὁ μέλλων, θώσω· θῶρος καὶ θώραξ· οἱονεὶ τὸ ἀπολαυστικὸν μέρος τοῦ σώματος, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῶν αἰδοίων καθῆκον κύτος· ὃ καὶ ὅλμος καλεῖται. λέγεται δὲ θώραξ τὸ ὅπλον, ὁ σιδηροῦς χιτών· ὅπερ ἐστὶ λουρίκιον· ἀφ' οὗ θωρηχθῆναι, τὸ καθοπλισθῆναι. λέγεται καὶ τὸ παχὺ ἱμάτιον, καὶ ὁ πύργος, καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὸ στῆθος, τὸ μέρος τοῦ σώματος. γίνεται παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάσσω, οὖρος καὶ ὥρος· ὅθεν καὶ θυρωρὸς καὶ πυλωρός. ἐκ τοῦ ὥρος, παρώνυμον, ὥραξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, θώραξ, ὁ φύλαξ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ θυμικοῦ. ἢ παρὰ τὸ θορῶ τὸ πηδῶ, θώραξ, τροπῇ τοῦ ο εἰς ω, ὁ φύλαξ τῆς θορούσης (ὅ ἐστι τῆς πηδώσης) καρδίας· ἀπὸ γὰρ ταύτης καὶ τὰ λοιπὰ μέρη κινοῦνται· ἢ τοῦ θείου καὶ ἡγεμονικοῦ τῆς ψυχῆς, ἢ τοῦ θυμικοῦ· οἷον θοάραξ. ἢ παρὰ τὸ πᾶν πρᾶγμα κινεῖσθαι διὰ τοῦ περιχεομένου τοῦ ἡγεμονικοῦ. ἐν αὐτῷ, οἷον θεώραξ. ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ εὐωχοῦμαι ἤτοι ἐν εὐωχίᾳ εἰμί· ἀφ' οὗ Δωριεῖς θωρεῖσθαι λέγουσι τὸ εὐωχεῖσθαι· τούτου ὁ μέλλων, θώσω· ῥηματικὸν ὄνομα, θῶρος· ἀφ' οὗ θώραξ, ὡς λίθος, λίθαξ. θῶρος οὖν ἡ τροφὴ καὶ ἡ μέθη· καὶ θώραξ, ὁ δεκτικὸς τῆς τροφῆς τόπος· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐμπίπλασθαι οἴνου, θωράσσεσθαι λέγεται, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, — πρὸς τοὺς συμπότας θωράξομαι: — εὐωχηθήσομαι, ἢ μεθυσθήσομαι. καὶ Πίνδαρος διθυράμβων πρώτῳ, Ἀλόχῳ ποτὲ θωρηχθεὶς ἐπ' ἀλλοτρίᾳ: — παρὰ δὲ τὸ θῶ εἴρηται καὶ ἔνθεσις ἡ τροφή· καὶ ἔνθαυ τὸ ῥόφησον, παρὰ Ἀριστοφάνει· καὶ θωρήσσω καὶ θώρηξις. λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθοπλίσεως, καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ οἴνου ἀκρατοποσίας. ἐπὶ δὲ τοῦ ὅπλου, θώραξ, ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον ἔξωθεν παρίστησι μετωνυμικῷ τρόπῳ, ὡς Ὅμηρος, Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων: — ἀπὸ τῶν περιεχομένων τὰ περιέχοντα, ἀπό τε τῆς ἀστίδος καὶ τῆς περικεφαλαίας. ὁ τρόπος, μετωνυμία. τὸ θωρήσσω, ἀπὸ τοῦ θοῦρος, ὁ εἰς τὸν πόλεμον ὁρμητικός· ἀπὸ τοῦ θέειν δῆον. Δοῦρις ὁ Σάμιος ἐν τῷ περὶ νόμων φησὶν, ὅτι Διόνυσος ἐπιστρατεύσας Ἰνδοῖς, καὶ μὴ δυνάμενος αὐτοὺς χειρώσασθαι, κρατῆρα οἴνου πληρώσας, πρὸ τῆς χώρας αὐτῶν ἔθηκεν· οἱ δὲ, ἐμφορηθέντες τοῦ πόματος ἀσυνήθεις ὄντες, οὕτως ἐχειρώθησαν μεθυσθέντες. ὅθεν οἱ ποιηταὶ τὸ μεθύειν θωρήσσεσθαι λέγουσιν. τὰ εἰς αξ ὀνόματα, φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, εἰ μὲν ὦσιν ἀρσενικοῦ γένους, ἐκτείνουσι τὸ α· οἷον, θώραξ, οἴαξ· εἰ δὲ θηλυκοῦ, συστέλλουσιν αὐτὸ, οἷον, αὔλαξ, πίθαξ.

Θῶσθαι] θῶσθαι λέγουσιν οἱ Δωριεῖς τὸ εὐωχεῖσθαι· 461
ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ εὐωχοῦμαι.

Θωῦσσειν, τὸ θηριώδει φωνῇ χρῆσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ θῶες· ἢ θρηνώδη.

Θῶ, σημαίνει τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ, ἐξ οὗ θεός· θῶ τὸ τρέφω, ἐξ οὗ καὶ θοίνη ἡ εὐωχία· θῶ τὸ θηλάζω, ἐξ οὗ καὶ θηλή ὁ μαστός· καὶ θῆλυς, ἡ ἔχουσα μαστοὺς καὶ θηλάζουσα· θῶ τὸ ἑδραιῶ, ἐξ οὗ καὶ θῶκος ὁ θρόνος· θῶ τὸ τίθημι, ἐξ οὗ καὶ θίς, ὁ σωρὸς τῶν χρημάτων· θῶ τὸ ἀπολαύω, ἐξ οὗ καὶ θώραξ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα δύο διὰ τοῦ ο καὶ ω· θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζημιῶ, ἐξ οὗ καὶ θωή· τὸ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ σημαίνει τὴν ταχύτητα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τρέχω, καὶ τὸ βλέπω· οἷον, Ἔργα θέον. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ος ὀνταχῶς συντίθενται· ἢ γὰρ φυλάσσει τὸ ς, ὡς τὸ λαός σόος, λαοσσόος· καὶ θεός δοτός, θεόςδοτος· ἢ ἀποβάλλει τὸ ς, ὡς τὸ νίκος λαός, Νικόλαος· ἢ ἀποβάλλει τὸ ς καὶ προσλαμβάνει τὸ ι, ὡς τὸ Πύλος πυλογενής, καὶ πυλοιγενής· καὶ ὁδός, ὁδοτόρος καὶ ὁδοιπόρος. ἢ ἀποβάλλει τὸ ς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς η, ὡς τὸ ἔλαφος, ἐλαφοβόλος καὶ ἐλαφηβόλος· καὶ θεός τόκος, θεοτόκος, καὶ θεητόκος. ἢ ἀποβάλλει τὸ ς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς ε, ὡς τὸ μένος Μενόλαος καὶ Μενέλαος· καὶ Μενοπτόλεμος, Μενεπτόλεμος. ἢ ἀποβάλλει τὸ ς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς ι, ὡς τὸ ὄρος, Ὀροβάσιος καὶ Ὀριβάσιος. ἢ ἀποβάλλει τὸ ς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς ε καὶ προσλαμβάνει τὸ ἰῶτα, ὡς τὸ ὄρος ὀροφοίτης καὶ ὀρεφοίτης, καὶ ὀρειφοίτης· καὶ Ἄργος ἀργεφόντης, καὶ ἀργειφόντης. ἢ ἀποβάλλει τὸ ς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς α καὶ προσλαμβάνει τὸ ἰῶτα, ὡς τὸ κλυτός Κλυτομνήστρα καὶ Κλυταιμνήστρα.

Θυσία] τὰ διὰ τοῦ ια θηλυκὰ παρὰ μέλλοντα παρηγμένα βαρύνεται, ὁσία, ἐξουσία, προδοσία· τὸ μέντοι πρασιά, αἱμασιά, ὡς περιεκτικοῦ ἔχοντα ἔννοιαν, ὀξύνεται. τὰ διὰ τοῦ ια θηλυκὰ μονογενῆ πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον ὑπερδισύλλαβα μὴ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς ευς ἢ ευω ἢ υς, μήτε ἀπὸ τῶν εἰς ος προπερισπωμένων, μήτε σύνθετα ἀφ' ἁπλοῦ ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον, μήτε λεγόμενα εἰς ον οὐδέτερα, μήτε προπαροξύτονα κατὰ κρᾶσιν γινόμενα, μήτε κατὰ διάστασιν εὑρισκόμενα, μήτε Ἀττικὰ ἐκτείνοντα τὸ ἄλφα καὶ παροξυνόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀνία, ξενία, πενία, γωνία, ἠρεμία, ὀφθαλμία, αἰθρία, καρδία. προσκειται, μονογενῆ, διὰ τὸ πολυδεύκεια χεῖρ, καὶ ἀγαμεμνόνεια· ὁ ἀγαμεμνόνειος γὰρ, καὶ τὸ ἀγαμεμνόνειον. πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τὸ εὐσέβεια. ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τὸ μνεία, χρεία, θεία. μὴ ἀπὸ τῶν εἰς ευς, ευω, καὶ υς, διὰ τὸ δουλεύω, δουλεία· ταχύς, ταχεῖα. μὴ σύνθετα ἀφ' ἁπλοῦ· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ θεία τοῦ σημαίνοντος τὴν ἔνδειαν γέγονε σιτοδεία. μὴ λεγόμενα εἰς ον, διὰ τὸ ἐλεγεῖον, ἐλεγεία. μὴ προπαροξυνόμενα κατὰ κρᾶσιν γινόμενα, διὰ τὸ ὑγιής, ὑγίεια καὶ ὑγία. μὴ κατὰ διάστασιν, διὰ τὸ ἀνδρεία, τὸ ἐπὶ τῆς ἀρετῆς· τοῦτο δὲ Ἀπολλώνιος διὰ τοῦ ι γράφει· ὁ δὲ Ὦρος, διὰ τῆς ει δίφθογγου. εὕρηται γὰρ κατὰ

διάστασιν ἀνδρεῖα. οὕτω καὶ ἡ παράδοσις. πρόσκειται, ἐπὶ τῆς ἀρετῆς· ἐπειδὴ ἐπὶ γυναικὸς παρὰ Φιλοξένῳ οὐ
462 λέγεται ἀνδρεία γυνή, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνδρικὴ γυνή. πρόσκειται, μὴ ἀπὸ τῶν εἰς ος προπερισπωμένων, διὰ τὸ Ἀργεῖος ἀργεῖα, ἀνδρεῖος ἀνδρεία· μὴ Ἀττικά· ἐπειδὴ τὸ ἱέρεια καὶ εὔκλεια Ἀττικῶς καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ τὸ α ἐκτείνουσι. τοιοῦτον καὶ τὸ θύεια, ὃ σημαίνει τὴν ἴγδην. Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὸ α, καὶ καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν φυλάττουσι. τὸ δὲ νωθεία ἡ ἀργεία, ἀπὸ τοῦ νωθρός ἐστι νωθρεύω, νωθρεία, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ρ. τὰ εἰς ος
10 ἔχοντα ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον διὰ τοῦ ευω, εἰ μὲν ὦσιν ἁπλᾶ, τῷ ῥήματι ἀκολουθεῖ τὰ θηλυκά· οἷον πόρος πορεύω, πορεία δίφθογγον· εἰ δὲ ὦσι σύνθετα, διὰ τοῦ ι γράφεται τὰ θηλυκά, οἷον φιλάνθρωπος, φιλανθρωπεύω, φιλανθρωπία, ὑπερηφανία, καὶ παρθενία. τὰ παρὰ τὸ ἦθος διφορεῖται, ἀήθεια καὶ ἀηθία· (πολιτικώτερον δὲ διὰ τοῦ ι) καὶ τὰ παρὰ τὸ κέρδος, φιλοκέρδεια καὶ φιλοκερδία, αἰσχροκέρδεια καὶ αἰσχροκερδία· καὶ τὰ παρὰ τὸ παθεῖν καὶ μαθεῖν, εὐπάθεια καὶ εὐπαθία, εὐμάθεια καὶ εὐμαθία, προμήθεια καὶ προμηθία· εὐέπεια καὶ εὐεπία, ὠφέλεια καὶ ὠφελία, εὐ- 20
μάρεια καὶ εὐμαρία· οἰκωφελία καὶ κοινωφελία μόνως, καὶ ἀμαθία· καὶ τὸ ι, πολιτικόν. τὰ παρὰ τὸ φυή, διὰ τοῦ ι, εὐφυΐα. εὕρηται καὶ εὐφύεια παρὰ Ἀλέξιδι. τὰ παρὰ τὸ τύχη, διὰ τοῦ ι, εὐτυχία. εὕρηται καὶ εὐτύχεια παρὰ Σοφοκλεῖ. τὰ παρὰ τὸ ἔτος διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄλλο, διὰ διφθόγγου.

I.

462 Ἰῶτα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸν ἰὸν τῶν ἰοβόλων ζώων·
50 ὥσπερ γὰρ ὁ ἰὸς εἰς ὀρθὸν βαδίζει ᾧ καὶ πέπρωται, οὕτω καὶ ἡ τούτου γραφὴ ὀρθὴ οὖσα, ἰῶτα καλεῖν ἠνίξατο. ἢ ἀπὸ τῶν ἰῶν τῶν βελῶν. Ἰστέον ὅτι τὸ ἰῶτα καὶ Ἰάσων τινὲς ἐν συλλήψει λέγουσιν εἶναι. ἔστι δὲ ἀνατρέψαι αὐτούς· ἐπειδὴ τὰ ὑποταττόμενα τινὶ ἐν συλλήψει, ἐὰν ἀντιπροηγήσωνται, ἐν διαστάσει ἀντιπροηγοῦνται· οἷον, πρῶτος, ἕρπω· κλέος, ἕλκω. εἰ ἄρα οὖν τὸ ἰῶτα ὑποτέτακται τοῦ α καὶ τοῦ ω κατὰ σύλληψιν, οἷον τῷ κοχλίᾳ, τῷ καλῷ, δηλονότι ἀντιπροηγησάμενον αὐτῷ ἐν τῷ ἰῶτα καὶ Ἰάσων κατὰ διάστασιν
40 ἀντιπροηγήσατο. ζήτει περιστιζόμενον τὸ ι καὶ υ εἰς τὸ αὐλός. τὸ δὲ ἰῶτα, παράγωγον ἐστίν, ι· μονόγραμμα γὰρ ἐστίν· ἀλλὰ κατὰ παραγωγὴν γίνεται ἰῶτα.

Ἰακώβ, ἄκλιτόν ἐστι· καὶ διαφέρει μονοπτώτου. τὸ μὲν γὰρ ἄκλιτον, ἐπ' εὐθείας καὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς καὶ κλητικῆς, μετὰ διαφόρων ἄρθρων λέγεται· οἷον, ὁ Ἀβραάμ, τοῦ Ἀβραάμ, τῷ Ἀβραάμ, τὸν Ἀβραάμ, ὦ Ἀβραάμ· τὸ δὲ μονόπτωτον, ἐπ' εὐθείας μόνης· οἷον τὸ ὄφελος, τὸ οὖς.

Ἴακχος, αὐτὸς ὁ Διόνυσος, ἢ ἑορτή. παρὰ τὴν ἰαχὴν τὴν
50 ἐν ταῖς χορείαις γινομένην, τουτέστι τὴν βοήν, γίνεται ἴαχος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἴακχος. ἢ ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς πότοις ἰαχῆς.

Ἰάλεμος, σημαίνει τὸν θρῆνον. ἔστι γὰρ εἶδος θρήνου. ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος λέγεται, δασύνεται, [ἀπὸ τῆς] ἰήσεως (ὅ ἐστιν ἀφέσεως) τῶν βελῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ θρήνου, ψιλοῦται. γεγόνασι δὲ ἀμφότερα οὕτως. ἔστιν ἵημι τὸ πέμπω. ἐκ τούτου γίνεται ἵησος· εἶτα ἰήεμος
463 διὰ τοῦ ε κατὰ τὴν παραλήγουσαν· τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ἰάλεμος, ἐπὶ τοῦ θρήνου. ἢ ἐκ τοῦ ἵησος, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ε, γίνεται ἵεμος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἰάλεμος· καὶ ἰαλεμῆσαι, τὸ θρηνῆσαι, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Εἰδυῖα φαλιον ταῦρον ἰηλεμίσαι. — οὕτω Φιλόξενος περὶ μονοσυλλάβων, ὥς φησιν Ὠρίων. ἐν ἄλλοις δὲ εὗρον ἐγὼ τὸ ἰάλεμος ἐπὶ τοῦ θρήνου ἐτυμολογούμενον παρὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ὀλωλόσιν ἱσὴν φέρειν.

Ἴαλλοι, τὰ σκώμματα, οἷον τιλλοι τινὲς ὄντες, ὡς παρὰ
10 Ἀνακρέοντι τίλλειν ἀντὶ τοῦ σκώπτειν.

Ἰάλλω] παρὰ τὸ ἰῶ παράγωγον ἰάλλω τὸ πέμπω, οἷον ἰέναι ποιῶ· καὶ — χεῖρας ἴαλλον, ἀντὶ τοῦ ἐξέτεινον. εἰς τὸ προΐηλεν.

Ἰάλεμος, υἱὸς Καλλιόπης, ὁ κακοδαίμων καὶ οὐδενὸς ἄξιος· ὅθεν καὶ Ἰαλέμου ᾠδή, ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἀξία· καὶ παροιμία, Ψυχρότερος Ἰαλέμου· καὶ, Οἰκτρότερος Ἰαλέμου· καὶ τὸ θρηνεῖν, ἰαλεμίζειν λέγεται. ἰηός, ἐπὶ τοῦ θρήνου ψιλοῦται· καὶ Σοφοκλῆς, Ἰήων καμάτων, τῶν θρηνητικῶν. παρὰ δὴ τὸ ἰηός, γίνεται ὄνομα εἰς
20 μος τῷ ε παραλήγον, ἰήεμος, ὡς τῆλε, τήλεμος· τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, γίνεται ἰάλεμος, ὁ θρῆνος.

Ἰάμβη] τινὲς ὅτι Ἰάμβη Ἠχοῦς καὶ Πανὸς θυγάτηρ· τὴν Δήμητραν δὲ λυπουμένην παίζουσα καὶ ἀχρηστολογοῦσα, καὶ σχήματα ἄχρηστα ποιοῦσα, ἐποίησε γελάσαι· καὶ ἰαμβεῖον εἴρηται, ἀπὸ τοῦ ἰαμβίζειν τὸ ὑβρίζειν, ἀπὸ τοῦ ἰὸν βάζειν, ἢ ὡς βέλη βάλλειν τὰ λεγόμενα· ἢ ἀπὸ τῆς εὑρούσης γυναικὸς βάκχης τινός, Ἰάμβης καλουμένης· ἢ ἀπὸ τοῦ ἴαν βάζειν. ἢ γὰρ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων φωνὴ ἴα καλεῖται.

Ἰαμενός, ὄνομα κύριον. Ἀρίσταρχος ψιλοῖ· ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης φησίν· ἐὰν μὲν ἀπὸ τῆς ἰάσεως, ψιλοῦται· ἐὰν δὲ ἀπὸ τῆς ὁρμῆς, δασύνεται. ἄμεινον Ἀρίσταρχος.

Ἰαίνετο] Αἶψα δ' ἰαίνετο κῆρ: — ἀντὶ τοῦ διεχεῖτο. καὶ ἐπὶ τῆς ψυχικῆς διαχύσεως· καὶ ἰάνθη, τὸ διεχύθη, εὐφράνθη, ἐχάρη. ἀπὸ τοῦ ἰαίνω, ἰανῶ, ἴαμμαι, ἰάνθην· — καὶ ἰδοῦσα θυμὸν ἰάνθη: — τάχα δὲ καὶ τὰ ἄνθη, ἐπεὶ τὴν ψυχὴν ἰαίνει καὶ διαχεῖ τέρποντα τὴν ὄψιν. σημαίνει καὶ τὸ ἐθερμαίνετο, ὡς τὸ, — ἰαίνετο
40 δ' ὕδωρ.

Ἰαμβοφάγος, λοίδορος· ἐπειδὴ ἴαμβος ἔμμετρός ἐστι λοιδορία. ὁ φαγὼν οὖν ἐν τῷ στόματι, ὁ ἔχων τοὺς ἰάμβους, τουτέστιν ὁ ἔχων διὰ στόματος τὴν φιλολοιδορίαν. μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου, τάχα καὶ παραπαίζων εἰς τὸ Αἰσχίνην, ὅτι τὰ ἰαμβεῖα τῆς τραγῳδίας ἔλεγεν, ὑποκριτὴς ὤν. καὶ ἰαμβίζειν, τὸ λοιδορεῖν καὶ κακολογεῖν· ἀπὸ Ἰάμβης τῆς λοιδόρου.

Ἰαπετός] παρὰ τὸ ἵπτω τὸ βλάπτω, ἰπετός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, Ἰαπετός. τὸ δὲ ἵπτω, παρὰ τὸ ἰός, ὃ σημαίνει τὸ βέλος· ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, γίνεται ἰάπτω· ἢ τὸ ἰάπτω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, ἀπὸ τοῦ ἵπτω. πᾶν ῥῆμα εἰς πτω λῆγον βαρύνεται· εἰ μὴ προκαταρχοι ὄνομα, ἢ διαστολὴ γένοιτο σημαινομένου, σκάπτω, θάπτω· (τὸ γὰρ ῥιπτῶ, Ἀττικὸν ἢ ποιητικόν) νίπτω, τύπτω· τὸ δὲ τυπτήσω, ὡς ἀπὸ περισπωμένου. πρόσκειται, εἰ μὴ προκαταρχοι ὄνομα· διὰ τὸ ἄβλεπτος, ἀβλεπτῶ· ἀπεπτος, ἀπεπτῶ· ἀλείπτης, φιλαλειπτῶ. 464
ἢ διαστολὴ γένοιτο σημαινομένου· διὰ τὸ ὀπτῶ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὄπτω.

* Ἰατροτέχνης, ὁ ἰατρὸς, παρὰ τὸ τέχνη καὶ ἰατρός.

Ἴαψεν, ἔβλαψεν· ἀόριστος πρῶτος· τὸ θέμα, ἰάπτω· ὁ μέλλων, ἰάψω· καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. παρὰ τὸ ἰός, ἰάπτω· ἀπὸ μεταφορᾶς· ὅς ἐστι βλαπτικὸς χαλκοῦ καὶ σιδήρου· ἐσθίει γὰρ αὐτά. τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο ποιητικόν· ὁ ἐνεστὼς μόνος εὑρίσκεται· ὁ γὰρ ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἴπτω γέγονε κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, ὡς ἐν ἑτέρῳ λέγει ὁ ποιητής, — μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν: — ἐκ τοῦ ἴπτω ἴψω· ὁ μέσος ἀόριστος παθητικός, ἰψάμην· ἴψαο, Ἰωνικῶς μόνως λεχθέν.

Ἴασος] παρὰ τὸ ἰάω ἰῶ, ὁ μέλλων, ἰάσω· ὁ μέσος μέλλων, ἰάσομαι· ὅθεν καὶ τὸ ἴασαι προσταπτικόν. τούτου δὲ ἐνεργητικὸν οὐχ εὑρήσεις ἐν χρήσει. παρὰ τὸν ἰάσω οὖν μέλλοντα γίνεται Ἴασος, καὶ Ἰάσων. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὴν ἴασιν· οἷστισιν ἀντίκειται ἡ κλίσις· εἰ γὰρ παρὰ τὴν ἴασιν, ὤφειλε φυλάττειν τὸ ω κατὰ τὴν γενικὴν ὡς παρώνυμον, θεός, Θέων Θέωνος· τρυφή, Τρύφων Τρύφωνος, εἰ οὖν οὐ φυλάττει τὸ ω, οὐκ ἔστι παρώνυμον. ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἔχει τὸ α ἐκτεταμένον, τούτου χάριν συστέλλεται, ὡς Μαχάων Μαχάονος. κρεῖττον δέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι παρὰ τὸν ἰάσω μέλλοντα γίνεται Ἰάσων Ἰάσονος, ὡς φιλήσω, φιλήμων φιλήμονος. πολλὰ γὰρ εἰσὶν ἀπὸ μελλόντων γινόμενα ὀνόματα συστέλλοντα τὸ ω κατὰ τὴν γενικήν, οἷον, μνήσω, μνήμων μνήμονος.

Ἰατρική, ἰατική τις οὖσα· παρὰ τὸ ἰᾶσθαι, πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Ἰαχῷ, τὸ βοῶ· ἐκ τοῦ ἰαχή· τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἴα, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν· ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πᾶσι τὴν ἰαχὴν λέναι.

Ἰαύω· τὸ κοιμῶμαι· παρὰ τὸ αὔω, πλεονασμῷ τοῦ ι· ἢ παρὰ τὸν ἴον, ὃ δηλοῖ τὸν μόνον, γίνεται ἰύω τὸ μονάζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἰαύω· καὶ γὰρ (φησὶν) ἡσυχάζει τὸν καθεύδοντα ὁ βίος· Ὅρος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει παρὰ τὸ αὔω· τούτου ὁ ἀόριστος, αὖσα· καὶ διαλύσει καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ε, γίνεται ἄεσα· οἷον, Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ Ἄεσα: — καὶ τὸ πληθυντικὸν, ἀέσαμεν, ὥσπερ καὶ τὸ αὔξεται, ἀέξεται. — ἀΰπνους νύκτας ἴαυον: — διὰ χυκτὸς ἄγρυπνος διετέλουν, Ἰλιάδος ι. καὶ, Τῇ παριαύων τερπέσθω: — ἀντὶ τοῦ συναναπαυόμενος, συγκαθεύδων.

Ἴβις, ὄρνεον ὀφιοφάγον· καὶ ἴβις εἶδος ὀρνέου κρακτικοῦ· ἐξ οὗ Ἴβυκος ὄνομα κύριον· καὶ ἰβυκηνίσαι· ὅπερ κατὰ μεταφορὰν λέγεται βουκηνίσαι.

Ἴβηρ, πόθεν; ἐθνικόν ἐστι, καὶ παραγωγὴν οὐκ ἔχει. τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸ παράγεσθαι παρὰ τὸ ἵμερος, ὃ σημαίνει τὴν ἐπιθυμίαν.

Ἴγδη, ἡ θυεία, ἔνθα μίσγομεν τὰ ἀρτύματα· παρὰ τὸ μίσγειν τὰ θύη· ἀπέβαλε τὸ μ, ὡς τὸ μία, ἴα. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως ἰγδίσματα, ἐν ᾗ ἐλύγιζον τὴν ὀσφῦν ἐμφερῶς τῷ δοίδυκι.

Ἰγνύη, ἀπὸ τοῦ τὴν καμπὴν ἱκνεῖσθαι τῶν γονάτων. ἰγνύαι, τὰ ὄπισθεν τῶν γονάτων· ἢ ὅτι αἰτία ἡμῖν ἐστι τοῦ ἱκνεῖσθαι καὶ βαδίζειν. ἢ διὰ τὸ ἥκειν ἐν ταῖς κάμψεσι καὶ συνικνεῖσθαι. ἢ ἡ τὸ γόνυ συνέχουσα γαστροκνήμη. λέγεται καὶ ἰγνύς· ὅθεν καὶ ταῖς ἰγνύσι, καὶ ταῖς ἰγνύαις.

465 Ἴγνης] παρὰ τὸ γνής γνητός, μετὰ τῆς ι ἀντωνυμίας, γίνεται ἴγνης.

Ἰδέ] τὸ ἡμέν, ἠδέ, ἰδέ, ἅ εἰσιν ἀντὶ τοῦ καὶ, οὐκ εἰσὶ πλεοναζόμενα, ἀπὸ τοῦ μὲν καὶ δὲ, ἀλλὰ θεματικά εἰσι. πρὸς δὲ τὸ μέτρον γίνεται ἠδέ καὶ ἰδέ· ἐγὼ δὲ εὗρον· οὗτοι σύνδεσμοι εἰσίν· ὥσπερ δὲ πλεοναζει τὸ η ἐν πολλαῖς λέξεσιν, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ μὲν καὶ δὲ παραπληρωματικοῦ, ἠμέν, ἠδέ.

Ἴδας, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ Ἴδη, οἱονεὶ ὁ μέγας ὥσπερ τε ἡ Ἴδη. Τὰ εἰς δας δισύλλαβα, εἰ μὲν περιττοσυλλάβως κλίνονται, διφθόγγῳ παραλήγεται, οἷον Φείδας, Φείδαντος· Οἴδας, οἴδαντος· εἰ δὲ ἰσοσυλλάβως, ἐνὶ φωνήεντι, οἷον Λήδας, λήδου· Μέδας, μέδου· τὸ γὰρ διὰ τοῦ ντ κλινόμενον, Μείδας μείδαντος, διὰ διφθόγγου. οὕτως οὖν καὶ Ἴδας ἴδου· ὅθεν καὶ Ἀντίμαχος ἥμαρτεν εἰπὼν διὰ τοῦ ι, Ἴδαντος κούρη.

Ἰδάλιμον] Ἡσίοδος, Καύματος ἰδαλίμου: — τοῦ ἰδροῦν ποιοῦντος. ἢ τοῦ διαυγοῦς καὶ καθαροῦ· ἐν γὰρ τῷ χειμῶνι καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἡλίου ἀσθενεστέρα ἐστί· καὶ 20 ῥῆμα ἰδίω τὸ ἰδρῶ· ἐξ οὗ γίνεται ἴδιμος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἰδάλιμος.

Ἰδαῖος, ὄνομα κύριον κήρυκος. ἀπὸ τοῦ Ἴδη, γίνεται Ἰδαῖος· οἱονεὶ ὁ εἰδὼς καὶ προγινώσκων τὰ κεκρυμμένα.

Ἰδαῖοι] Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταιέες· οὓς ποτε νύμφη Ἀγχιάλη Δικταῖον ἀνὰ σπέος ἀμφοτέρῃσι Δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος ἐβλάστησεν: — εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα· διὸ καὶ Δάκτυλοι προσηγορεύθησαν, ἀπὸ τῶν 30 ἡμετέρων δακτύλων· ἢ ἐπειδὴ ἐν τοῖς δακτύλοις ἐρρίφησαν. Ἰδαῖοι δὲ, ἐπειδὴ ἐν Ἴδῃ ὄρει τῆς Κρήτης ἐγεννήθησαν· ἢ ὅτι ἡ κόνις, ἣν ἔρριψαν, ἐξ Ἴδης τοῦ ὄρους ἦν. Στησίμβροτος δὲ ἐν τῷ περὶ τελετῶν, Διὸς καὶ Ἴδης νύμφης αὐτοὺς λέγει· φησὶν ὅτι Ζεὺς ἐκέλευσε τὰς ἰδίας τροφοὺς λαβεῖν κόνιν καὶ ῥίψαι εἰς τοὐπίσω· καὶ ἐκ τῆς κόνεως γενέσθαι τοὺς Ἰδαίους δακτύλους. Ἀπολλώνιος Ἀργοναυτικοῖς.

Ἴδος. Ἡσίοδος, Ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ ὅτε τε χρόα σείριος ἄζει: — τὸ ἴδος τοῦ ἴδους· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἰδίω 40 τὸ ἰδρῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὕδωρ, γίνεται ὑδρῶ, καὶ ἰδρῶ· καὶ πλεονασμῷ, ἰδρίω· εἶτα ἀποβολῇ τοῦ ρ, ἰδίω· ἐξ οὗ καὶ, Ἴδιον ὡς ἐνόησα: — ἴδος δὲ σημαίνει τὸ θέρος.

Ἰδουμαῖος ἐκλήθη ὁ ἀπόγονος τοῦ Ἠσαῦ. ἴδουμα γὰρ λέγεται εἶδος φακῆς ξανθῆς· ἧς (λέγουσιν) ἐπιθυμήσας φαγεῖν, ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ. ἐκ τούτου ἐπωνομάσθησαν Ἰδουμαῖοι, οἱ τούτου ἀπόγονοι.

Ἰδέειν, ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων. ὁ κανών· οἱ Ἴωνες ἐπὶ τῶν εἰς ειν ἀπαρεμφάτων, πλεονάζοντες τὸ ε, διὰ 50 τοῦ εειν προφέρουσι, θανεῖν, θανέειν.

Ἴδη, ὄρος ἐστὶν ὑψηλόν· γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν· ὅθεν ἐστὶν ἅπαντα θεωρεῖν τὰ μήκοθεν. γράφεται διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς δη βαρύτονα οὐ θέλει διφθόγγῳ παραλήγεσθαι, κνίδη, (ἔστι δὲ βοτάνη στυπτική) Σίδη, ὄνομα πόλεως· ἔδη, (σημαίνει δὲ τὸν δεσμόν) κράδη, σημαίνει τὴν συκῆν. προσκείται, βαρύτονα, διὰ τὸ σκουδή καὶ 466 αὐδή. πᾶν δὲ σύμφυτον ὄρος Ἴδη καλεῖται.

Ἴδηθεν, ἐπίρρημά ἐστι τοπικόν· ἐπὶ δὲ τοῦ, Ἴδηθεν μαδέων: — οὐδὲν πλέον σημαίνει ἢ ὁ τῆς Ἴδης βασιλεύς· ἔνια γὰρ ὁ ποιητὴς τῶν ἐκ τόπου ἐπιρρήματων ἀντὶ γενικῆς συντάσσει πτώσεως.

Ἴδηαι, ὑποτακτικὸν παθητικόν, μέσου ἀορίστου δευτέρου. ὁ κανών· οἱ Ἴωνες, ἀποβάλλοντες τὸ τ τοῦ τρίτου προσώπου, δεύτερον ποιοῦσιν, ὡς τὸ, κέλεαί με· οὕτως ἴδηαι, ἴδηαι.

Ἰδιώτης, ὁ πολίτης λέγεται· καὶ ὁ ἄπειρος, καὶ ὁ ἴδιος. 10

Ἰδιαίτερον, ἰδικώτερον.

Ἴδμεν] Ἴδμεν γὰρ οὐδὲν τρανές: — ἀντὶ τοῦ ἐπιστάμεθα. ῥῆμα ἐνεστῶτος τῶν εἰς μι, συζυγίας πρώτης. ἐκ τοῦ ἵσημι, ἡ μετοχὴ, ἵσας· καὶ ὤφειλεν ὀξύνεσθαι, ὡς ἱστάς· ἀλλὰ συνεξηκολούθησε ταῖς δισυλλάβοις μετοχαῖς, τῷ σχίσας, πρίσας, κτίσας· αἱ γὰρ εἰς ας μετοχαὶ δισύλλαβοι

τῷ ι παραλήγόμεναι βαρύνονται. ἴσῃμι οὖν· καὶ τὸ πληθυντικὸν, ἴσαμεν· καὶ συγκοπῇ, ἴσμεν· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς δ, ἴδμεν. γίνεται καὶ ἄλλως· ἐκ τοῦ εἴδω τὸ γινώσκω· ὁ μέλλων, εἴσω, ἷς· καὶ νῆϊς, ὁ ἀμαθὴς καὶ ἄπειρος· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἴδον, ἴδομεν· καὶ συγκοπῇ, ἴδμεν. ἢ ἐκ τοῦ εἴδω, ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα· τὸ πληθυντικὸν, οἴδαμεν· συγκοπῇ, οἴδμεν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ο, ἴδμεν.

Ἰδνῶ] ἰδνωθείς, ἐπιστραφείς, καμφθείς, οἷον τὸ ἰνίον δονηθείς. ἀπὸ τοῦ ἰδνῶ τὸ ἀποστρέφομαι· παρὰ τὸ ἴζω, οὗ παράγωγον ἰζάνω, τοῦ ζ τρεπέντος εἰς δ· καὶ Δωρικῷ πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται ἰδνῶ, ὡς ἀλαπάζω, ἀλαπαδνῶ.

Ἴδρις, ὁ ἔμπειρος. ἀπὸ τοῦ εἴδω ῥήματος, ῥηματικὸν ὄνομα εἶδις· ἀποβολῇ τοῦ ε, ἴδις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἴδρις· καὶ ἄϊδρις, ὁ ἄπειρος.

Ἴδριας, σοφούς, ἐπιστήμονας, ἐμπείρους.

Ἰδρύω] ἐκ τοῦ ἵζω τὸ καθίζω, γίνεται ἴδω, τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ Αἰολικῶς, ὡς δυγός, ζυγός· καὶ κατὰ παραγωγὴν, ἰδύω· καὶ πλεονασμῷ, ἰδρύω. τὸ ι πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται, χωρὶς εἰ μὴ ὑπὸ τὸ ρ μακρὸν, ὡς τὸ ἰδρώς· ἰδρύω· καὶ ἵδρυε, ἀντὶ τοῦ καθέζεσθαι κέλευε. τὸ δὲ ἴδρις, οὐκ ἔχει τὸ ρ μετὰ φύσει μακροῦ, ὡς τὸ, Γέρων μὲν εἰμί, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις.

Ἴδρυσις, ἐδραία ἀσφάλεια.

Ἰδρώς] ἀπὸ τοῦ ἰδίω τὸ κοπιῶ, γίνεται ἰδίως· καὶ συγκοπῇ, ἰδώς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἰδρώς. ἢ παρὰ τὸ ὕδωρ, ὑδαρός· καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, ἰδρώς. ἢ αἰτιατικὴ, ἰδρῶτα· καὶ συγκοπῇ, ἰδρῶ· Ἰδρῶ ἀπεψύχοντο: — ἄνευ τοῦ ι· εἰ δὲ δοτικὴ, μετὰ τοῦ ι. ἢ ι συλλαβὴ, εἴτε κατ' ἀρχὴν λέξεως εἴτε κατὰ τὸ μέσον, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς δύο σύμφωνα ἐν ἁπλῇ καὶ ἀκινήτῳ λέξει, ὧν τὸ μὲν δεύτερον ἀμετάβολον, τὸ δὲ ἡγούμενον καθ' ἓν ἄφωνόν ἐστι, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον, ἰδρώς, Ἰγνάτιος, καταρχάς· [τὸ] δὲ τίγρις, τίτλος, κατὰ τὸ μέσον. τὰ εἰς ως, ἔχοντα τὴν γενικὴν ἢ εἰς τος, ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ἢ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. εἰς τος, ὡς ἰδρώς, ἰδρῶτος· διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ὡς ἥρως, ἥρως· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, ὡς Μενέλεως, Μενέλεω.

467 Ἰέναι, παραγενέσθαι. ἐκ τοῦ ἵημι τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντικὸν, ἴεμεν· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἰέναι, ὡς τίθεμεν, τιθέναι. ἢ ἐκ τοῦ ἵημι, ὁ παρατατικὸς, ἵην· ἢ μετοχὴ, ἰείς, ἰέντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἰέναι. ἵημι σημαίνει τρία· ἵημι τὸ πέμπω, ὅπερ καὶ δασύνεται· τὸ πορεύομαι, καὶ ψιλοῦται· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ πορεύομαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰῶ περισπωμένου γίνεται. καὶ ἵημι τὸ ἐφίεμαι· ὅθεν καὶ ἵμερος ἡ ἐπιθυμία. τὸ δὲ ἵμι, ἀπὸ τοῦ ἵημι γίνεται κατὰ συγκοπὴν τοῦ η. ἔστιν οὖν εἶμι τὸ πορεύομαι, διὰ τῆς ει διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ι· καὶ τὰ μὲν ἐνικὰ, διὰ διφθόγγου· οἷον, εἶμι, εἶς, εἶσι· τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ, ἀπὸ τοῦ ἵμι τοῦ διὰ τοῦ ι, οἷον, ἴτον, ἴτον· ἴμεν, ἴτε, ἴσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἴασι. ζήτει εἰς τὸ εἶμι. — καί τ' ἀγελήδὸν ἴασιν: — οὕτω Ζηνόδοτος, καὶ πάντες οὓς ἀνέγνων· τὸ δὲ ξυνιᾶσιν, ἀπὸ τοῦ ἵημι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἰεῖσι· Ἰωνικῶς, ἰέασι· καὶ πράσει, ἰᾶσι. εἶμι τὸ πορεύομαι· τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν· τὸ ἀπαρέμφατον, ἴναι διὰ τοῦ ι, ἵνα φυλάξῃ τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν· καὶ Ἀττικῶς, ἴμεναι· καὶ Ἰωνικῶς, ἴμεν, ὡς τὸ εἶναι, ἔμεναι, ἔμεν. [ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι Καρρόον,] ὅπερ πρόσθεν ἵεν καλλίροον ὕδωρ: — ἀντὶ τοῦ ἀφίεσαν, Ἰλιάδος μ'. ψιλοῦται τὸ ἵεν, καὶ ἐνικῶς, ἐπὶ τοῦ ὕδατος· εἰ δὲ δασύνεται, ἀντὶ τοῦ ἵεσαν. τινὲς δὲ οὕτω φέρουσι τὴν γραφὴν τοῦ ἵεν, ὡς τίθεν· καὶ γίνεται ἀμφίβολον, πότερον αὐτοὶ οἱ ποταμοὶ ἵεν, ἵνα ἐκ τοῦ ἵεσαν συγκοπῇ ὑπάρχῃ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐτίθεσαν, τὸ ἐτίθεν· καὶ δέον δασύνεσθαι. εἰ δὲ ἐνικὸν εἴη τὸ ἵεν ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο, ψιλοῦται, ὁμοίως τῷ, ἄσσον ἵεν.

Ἵεντο, προεθυμοῦντο. ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ ἐπιθυμῶ, τὸ παθητικὸν, ἵεμαι· ὅθεν ἡ μετοχὴ, ἱέμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῶν· — καὶ, — Οἴκαδε ἱεμένων: — ἐπὶ μὲν τοῦ πέμπω, δασύνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ πορεύομαι, ψιλοῦται. ἵεμαι οὖν· ὁ παρατατικὸς, ἱέμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἵεντο. — ἐνίεται θεσπιδαὲς πῦρ: — ἀντὶ τοῦ ἐμβάλλεται, προπέμπεται. ἐκ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω, (ὅθεν καὶ ἀφίημι) ὁ παρατατικὸς, ἵην· ἡ μετοχὴ, ἱείς, ἱέντος· τὸ προστακτικὸν, ἵεθι, ἱέτω· ἵετε, καὶ ἐνίετε.

Ἴε· ἐκ τοῦ ἴω τοῦ διὰ τοῦ ἰῶτα. πόθεν δῆλον; δείκνυται γὰρ ἐν τῷ εἶμι. ἴω οὖν· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἴον, ἴες, ἴε.

Ἴει· καὶ μετὰ τῆς πρὸ, προΐει, τὸ προέπεμψεν. ἔστι τὸ ῥῆμα ἱέω ἰῶ, πρώτης τῶν περισπωμένων· ὁ παρατατικὸς, ἵεον, ἵουν· ἵεες, ἵεις· καὶ ἵεε, ἵει, καὶ προΐει. — κατὰ λαιμὸν ἱείη· ὡς ἀπὸ τοῦ τίθημι, τιθείη, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἵημι, ἱείη, τὸ ἀπιέναι.

Ἵετο, ἀντὶ τοῦ ἐφίετο· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἵημι τὸ ἐπιθυμῶ. Ἵετο γὰρ βαλέειν, ἀντὶ τοῦ προεθυμεῖτο. ἵημι, ἵεμαι, ἱέμην, ἵετο· ἀπὸ δὲ τοῦ ῶ, ἰῶ ἵημι, γράφεται διὰ τοῦ ι, ὡς ἀναδιπλασιασμός.

Ἰοῦσα] Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα: — ἀντὶ τοῦ πορευθεῖσα. ἰὼν ἐστὶ μετοχὴ δευτέρου ἀορίστου· κλίνεται ἰόντος· τὸ θηλυκὸν, ἰοῦσα· τὸ οὐδέτερον, ἰόν.

Ἴῃσιν] Ἰλιάδος ι', — κεῖνον μὲν ἐάσομεν ἢ κεν ἴῃσιν, Ἤ κε μένῃ: — ἀπέλθῃ, ἢ παραγένηται.

Ἱέραξ, παρὰ τὸ ἵεσθαι, ἤγουν φέρεσθαι ἐν τῷ ἀέρι ῥαδίως. γίνεται δὲ κατὰ κρᾶσιν, ἵραξ· Ὧδ' ἵρηξ προσέειπεν ἀηδόνα, Ἡσίοδος. καὶ γὰρ τὸ ι εἰ μὲν ἐπιφέρει τὸ ε μόνον, εἰς τὸ ι γίνεται ἡ κρᾶσις· οἷον ἱερεύς, 468
ἱρεύς, κράσει τοῦ ι καὶ ε εἰς ι· ἱέραξ, ἵραξ· ἱερόν, ἱρόν· ἱερά, ἱρά· εἰ δὲ ἐπιφέρει τὸ ει ἐν διφθόγγῳ, ἢ ει διφθόγγος ἐπικρατεῖ, οἷον ὑγίεια, ὑγεία.

Ἱερεύς, παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, ὁ τὰς θυσίας ἀναπέμπων τῷ θεῷ· ἢ παρὰ τὸ ἱερεύω τὸ θύω· ἢ παρὰ τὸ ἱερός.

Ἱερός, ὁ εἰς τιμὴν θεοῦ ἀποτετμημένος τόπος. παρὰ τὸ ἰῶ, (ἀφ' οὗ τὸ ἀφίω σύνθετον) γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἱερός, ὡς τήκω τακερός.

Ἱερόν, σημαίνει τρία· τόπον ἀποκείμενον τῷ θεῷ, ὡς τὸ, Ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι: — καὶ τὸ ὀστοῦν, ὡς τὸ, ἱερὸν ὀστοῦν: — καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ, ἱερὸν ἰχθῦν: — ἱερὸς λέγεται καὶ ὁ μάντις, παρὰ τὸ ἱερολογεῖν καὶ προσημαίνειν.

Ἱερεύς· ἐπὶ μὲν τοῦ ψιλῶς προεστῶτος τῆς θεραπείας τοῦ θεοῦ, Χρύσης ἱερεὺς Ἀπόλλωνος: — ἐπὶ δὲ τοῦ εἴδους τοῦ μάντεως τοῦ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευομένου, Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα.

Ἱερὸν ἰχθῦν: — τινὲς παρὰ τὸ διαίνω τὸ βρέχω, διερός· καὶ ἱερόν, τὸ ἀεὶ ἐν ὕδατι βρεχόμενον, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ δ· οἱ δὲ, παρὰ τὸ ἰῶ τὸ διώκω, διερός, καὶ ἱερός, ὁ ταχὺς καὶ διωκτικός. ἢ τὸν μέγαν· τὸ δὲ μέγα ἱερὸν ἔλεγον οἱ παλαιοί.

Ἱερὸν ὀστοῦν, τὸ ἄκρον τῆς ὀσφύος. οὕτω γὰρ κέκληται, ὅτι μέγα ἐστίν· (ἢ ὅτι κύριόν ἐστι πάθος, παρ' ὅσον ἀναιρεῖ) ἢ ὅτι ἱερολογεῖται, ἢ ἱερουργεῖται τοῖς θεοῖς. Μένανδρος, Οἱ δὲ τὴν ὀσφῦν ἄκραν θύσαντες: — ἢ

ὅτι (Φησὶν) ἡ ὀσφῦς πρώτη φύεται τῶν ζώων, ἡγοῦν τῶν ἱερείων.

Ἱερὸν ἦμαρ, σημαίνει τὸν πρὸ τῆς μεσημβρίας καιρόν, τουτέστιν ἀπὸ πρωὶ ἕως δείλης· κατὰ τοῦτον γὰρ τὸν καιρὸν ἔθυον τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς· ἀφ' οὗ ἔσχε τοὔνομα παρὰ τὸ ἱερεύειν· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας ἔθυον τοῖς καταχθονίοις.

Ἱερᾶσθαι, ἱερουργεῖν· καὶ Θουκυδίδης, Κατὰ δή τινα παλαιὰν αἰτίαν οὐ καθαροὺς ὄντας ἱερᾶσθαι: — σημαίνει τὸ ἱεροὺς νομισθῆναι, καὶ οἷον καθιερᾶσθαι.

Ἱερεῖον, τὸ πρόβατον. εἴρηται διὰ τὸ ἴεσθαι (ἤγουν φέρειν) τὸ ἔριον· λοιπὸν ἱερεύς, ὁ τὸ ἱερεῖον θύων.

Ἱερώσυνα, τὰ εἰωθότα δίδοσθαι ἐξαίρετα τοῖς ἱερεῦσιν.

Ἱεράτω, κατὰ νόμον ὀργιαζέτω καὶ θυέτω· ὀργιῶνες γὰρ οἱ θῦται. ἱεράω ἱερῶ· καὶ τὸ προςτακτικὸν, ἱεράτω.

Ἱερὸν τέλος, τὸ μέγα τάγμα λέγουσιν οἱ γλωσσογράφοι, ὡς ἱερὸν ἰχθῦν τὸν μέγαν. ἱερὸν μὲν οὖν τέλος, τὸ θεῖον τάγμα· ἱερὸν δὲ ἰχθῦν, τὸν ἄνετον, ὡς ἱερὸν βοῦν, ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι.

Ἱερώνυμος, στρατηγὸς Ἀθηναίων.

Ἱερομνήμονες, οἱ συνθύοντες εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξ ἑκάστης πόλεως· ὠνομάσθησαν δὲ παρὰ τὸ μνημονεύειν τῶν ἱερῶν. Ἀθηναῖοι ἑορτὴν Διὸς ἄγουσι καὶ Ἥρας, οὕτω καλοῦντες. ἱερὰ δέ εἰσι τὰ Ἀμφικτυονικὰ δόγματα· καὶ ἱερὸν τὸ συνέδριον τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων.

Ἱεροποιοί] κληρωτοὶ ἄρχοντες εἰσὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν, οἳ
469 τά τε μαντεύματα ἱεροθετοῦσι, κἂν τι καλλιερῆσαι δέῃ, καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάντεων, καὶ θυσίας τὰς νομιζομένας ἐπιτελοῦσι, καὶ τὰς πενταετηρίδας ἁπάσας διοικοῦσι, πλὴν παναθηναίων. ταῦτα δὲ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῶν τετάρτῳ, Οἱ λογοποιοὶ τὰς πομπὰς πομπεύουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν: — μὴ ἀγνοῶμεν δὲ, ὅτι καὶ ἄλλοι εἰσὶν ἱεροποιοὶ τῶν σεμνῶν θεῶν, τὸν ἀριθμὸν δέκα. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, Οὐ περιεῖδε ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἱρεθέντα ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν καταρξάμενον: — Δείναρχος δὲ ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου εὐθύνων φησὶ, Καὶ τὰς σεμνὰς θεὰς αἷς ἐκεῖνος ἱεροποιὸς καταστὰς δέκατος αὐτός.

Ἱερομηνία, ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα, ἡ ἐν τῷ μηνὶ ἱερὰ ἡμέρα.

Ἱερὰ συκῆ, οὕτω καλουμένη.

Ἱερὰ ὁδός, ὁδός τις ἦν ἡ εἰς Ἐλευσῖνα ἄγουσα, ἣν ἀτίμασιν οἱ μύσται ἄλαδε.

Ἱεραὶ τριήρεις, αἵτινές εἰσι, Πάραλος, Σαλαμινία, Ἀντιγονίς, Δημητριάς. αὗται ἐπέμποντο ἐπὶ στρατηγοὺς καὶ τοιαύτας τινὰς χρείας.

Ἱερὸν πόλεμον· οὕτως ἔλεγον ὃν ἐπολέμησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. ἐβοήθησαν δὲ Φωκεῦσιν Ἀθηναῖοι, καὶ παρέδοσαν πάλιν τὸ ἱερόν.

Ἱερουσαλήμ. Σαλὴμ ἐλέγετο πρότερον ἡ πόλις· ἐλθὼν δὲ ὁ Χριστὸς εἰς αὐτὴν, ἐκλήθη Ἱερουσαλήμ.

Ἴζευ καὶ ἴζεο, ἀντὶ τοῦ καθέζου· χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. ἔστι δὲ τὸ κοινὸν, ἴζου· καὶ Ἰωνικῇ διαλύσει, ἴζεο· καὶ Δωρικῇ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, ἴζευ, ὡς Ἰδομενέος Ἰδομενεῦς. ἔστιν οὖν τὸ ῥῆμα ἵζω· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνεστῶτος, ἔστι φύσει μακρὸν τὸ ι· ἐπὶ δὲ τοῦ παρατατικοῦ, θέσει. δασύνεται· ἐκ τῆς συναλοιφῆς καθίζω.

Ἵζω, τὸ κάθημαι. Ὅμηρος, Νέστορα δ' αὐτόθι ἕζεν.

Ἰησοῦς, τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα· παρὰ τὸ ἱέναι εἰς τὸ σώζειν.

Ἴηλα, τὸ ἐδέσμευσα· ἀπὸ τοῦ εἰλῶ, ἐν ὑπερθέσει γίνεται ἰέλω· καὶ ἴηλα, τὸ ἐπικάμψα, ἢ κατακλεῖσα.

Ἰητήρ] ἐκ τοῦ ἰῶ ἰῶμαι, ἰητήρ, ὁ ἰώμενος.

Ἰήϊε]. οἷον, Θαρσύνεσκον ἔπεσσιν Ἰήϊε κεκληγυῖαι· Ἔνθεν δὴ τόδε καλὸν ἐθύμιον ἔπλετο Φοίβῳ, ἰήϊε. ὅτε (Φησὶν) ἐτόξευσε τὸν δράκοντα, ἀνεφώνουν, Ἴη ἴη βέλος: — ἀφ' οὗ τὸ ἐθύμιον τοῦτο ἐγένετο, Ἴη παῖ· ἢ τὸ διὰ χοροῦ ἀδόμενον. Ἰήϊος δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων λέγεται, ὡς μὲν Δοῦρις, ὅτι ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα τὸν ἥλιον ἡ Λητὼ, ἐνεκελεύσατο εἰποῦσα, Ἰήϊε παιῆον. ἔστιν οὖν τὸ ἰήϊος, ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, ὁ τοξότης· ἀπὸ τοῦ ἵημι, παρὰ τὴν ἔσιν τῶν βελῶν, ἤτοι τὴν ἄφεσιν. τινὲς δὲ ψιλοῦσιν· ἐπεὶ ἰάσεως αἴτιος ὁ θεός. τὸ δὲ ἤϊε Φοῖβε, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι γέγονεν· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστι τῷ ἠλίῳ, ὅτι πανταχοῦ ἵησι τὴν ἀκτῖνα· Ὥς ῥα σὺ ἤϊε Φοῖβε: — Ἀρίσταρχος δασύνει· ἐπεὶ παρὰ τὸ ἵημι ἐγένετο. ἀπὸ γὰρ τῆς ἱέσεως τῶν βελῶν ἐκλήθη ἤϊος· οἱ δὲ ψιλοῦσιν, ἀπὸ τῆς ἰάσεως. ἄμεινον δὲ ψιλοῦσθαι· τὸ γὰρ η πρὸ φωνήεντος ψιλοῦται. ἤϊος δὲ λέγεται ὁ τοξικὸς, παρὰ τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν.

Ἰθαγενής, ὁ γνήσιος καὶ αὐτόχθων, ὁ ἰθὺ καὶ ἀδιάστροφον ἔχων τὸ γένος· καὶ ἰθαγενεῖς, οἱ γνήσιοι παῖδες, καὶ μὴ ἐκ παλλακίδος· καὶ οἱ γνήσιοι πολῖται, οἷον αὐθιγενεῖς τινὲς ὄντες, οἱ αὐτόθι γεγεννημένοι. Ἰθαγενέεσσι, γνησίοις τέκνοις καὶ καθαροῖς.
470

Ἴθακος, ὄνομα κύριον· ἀπὸ τῆς Ἰθάκης. λέγεται καὶ Ἰθακός τὸ ἐθνικὸν, καὶ Ἰθακήσιος. καὶ Ἰθάκη πόλις ἀπὸ Ἰθάκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιμέλης.

Ἰθώμη, πόλις. ὡς τὸ, Ἰθώμην κλιμακόεσσαν: — Θώμη ἡ πόλις· πλεονασμῷ τοῦ ι, Ἰθώμη.

Ἰθὺ καὶ ἰθύς, σημαίνει τὸ ἐπ' εὐθείας. παρὰ τὸ ἱέναι γίνεται ἰθύς· ἀπὸ τοῦ ἰθύς, ἰθεῖα· καὶ ἰθείας δίκας· ἐπ' εὐθείας, ὀρθῶς.

Ἴθυσαν, ἐπ' εὐθείας ὥρμησαν. ἀπὸ τοῦ ἰθύς ἰθύω, καὶ ἰθύνω· σημαίνει τὸ ὁδηγῶ. Αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν.

Ἱκάνω, σημαίνει ἐνταῦθα τὸ ἱκετεύω· Ἡμεῖς δ' ἱκάνομεν τὰ σὰ γούνατα: — σημαίνει καὶ τὸ παραγίνομαι, καὶ τὸ καταλαμβάνω· Ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.

Ἱκέτης] παρὰ τὸ ἵκεσθαι, ἱκέτης· ὅθεν καὶ ἱκανός· ὁ γὰρ ἰσχυρὸς εἰς πάντα δύναται παραγενέσθαι.

Ἰκμάς, ἡ ὑγρὰ σταγών· ἢ λιπαρότης. παρὰ τὸ ἵκω ἰκμάς.

Ἰκνοῦμαι] ἀπὸ τοῦ ἵκω τὸ ἱκετεύω καὶ παραγίνομαι, παράγωγον ἱκάνω· καὶ συγκοπῇ, ἰκνῶ, ἰκνοῦμαι, καὶ ἀφικνοῦμαι. τὸ δὲ ἱκάνω, ἀπὸ τοῦ ἵκον δευτέρου ἀορίστου, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔφυγον, φυγάνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, φυγγάνω.

Ἵκμενον] ἵκω, ἱκόμενον· καὶ συγκοπῇ, ἵκμενον· σημαίνει δὲ τὸν πορευτικόν· ἢ ὑγρόν, παρὰ τὴν ἰκμάδα.

Ἰκρία] πάντα τὰ ἁπλῶς μετέωρα ἰκρία λέγεται, διὰ τὸ εἰς ὕψος ἥκειν, οἱονεὶ ἰκήρια τινὰ ὄντα. ἢ τὰ σανιδώματα, διὰ τὸ δι' αὐτῶν ἱκνεῖσθαι.

Ἰκτίνα, σημαίνει τὴν λεγομένην λούπην, παρὰ τὸ ἰκνοῦμαι. Πλάτων δὲ προπαροξυτόνως λέγει, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, Ἰκτινα παντόφθαλμον ἅρπαγα τρέφων: — οὐ γὰρ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἰκτῖν εὐθείας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἰκτινος· ἧς ἡ γενικὴ, ἰκτίνου· ἡ αἰτιατικὴ, ἰκτινον· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, ἰκτινα, ὡς ἀλίτροχον, ἀλίτροχα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινος προπαροξύτονα, μὴ ὄντα ἀπὸ ἁπλοῦ, ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον, διὰ τοῦ ι γράφεται,

οἷον Φήγινος, λίθινος, ξύλινος. οὕτως οὖν καὶ ἴκτινος προσκείται, μὴ ὄντα ἀπὸ ἁπλοῦ, ἔχοντα τὴν ει. δίφθογγον· διὰ τὸ ξένος ξεῖνος, εὔξεινος.

Ἰκόνιον, πόλις Λυκαονίας· ὁ πολίτης, Ἰκονιεύς. Ἰκόνιον, ἡ πόλις. γυναῖκα Φασὶ κατοικεῖν τὸν τόπον παράνομον, ἣ τοὺς ἐπιξενουμένους ἐκέλευε συγγενέσθαι αὐτῇ· καὶ μετὰ τὴν συνουσίαν ἀνῄρει, ἵνα μὴ ἡ ἀσέλγεια αὐτῆς ἐπιγνωσθῇ· Περσέα δὲ τὸν Δανάης ἐπὶ τοῦ τάπου ἀφικόμενον, καὶ μέλλοντα ταὐτὰ πάσχειν, δείξαντα τὸ τῆς Γοργοῦς πρόσωπον ἀπολιθῶσαι αὐτήν· τὴν δὲ εἰκόνα ἐπὶ πολὺν χρόνον διαμεῖναι λιθίνην· ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν οὕτως ὠνόμασαν. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ εὑρέθη ἡ ἀρχὴ συστελλομένη παρὰ Μενάνδρῳ. γενομένου τοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμοῦ, πάντες διεφθάρησαν. ἀναξηρανθείσης δὲ
471 τῆς γῆς, ὁ Ζεὺς ἐκέλευσε τῷ Προμηθεῖ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ, εἴδωλα διαπλάσαι ἐκ τοῦ πηλοῦ· καὶ τοὺς ἀνέμους ἐμφυσῆσαι ἐκέλευσε, καὶ ζῶντα ἀποτελέσαι. διὰ τὸ οὖν τὰς εἰκόνας ἐκεῖσε γραφῆναι, ἐκλήθη Ἰκόνιον.

* Ἱμαντοπέδη, ἡ παγίς· ἀπὸ τοῦ ἱμὰς καὶ πέδη.

Ἵνα, σημαίνει τέσσαρα· τὸν αἰτιολογικὸν σύνδεσμον, ὡς τὸ, ἵνα γνώσι καὶ οἶδε: — ἀντὶ τοῦ ὅπως μάθωσι καὶ οὗτοι. ἔστι καὶ ἀντὶ τοῦ ὅπου, ὡς τὸ, — ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι: — ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ· ἐκεῖ γὰρ αὐτοὺς εἶπον σωαθροισθῆναι, Ἰλιάδος κ'. ἔστι καὶ ἀντὶ τοῦ ἐάν, ὡς ἐν Ἰλιάδος ἕτα, — ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε: — ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ πράξωμεν οὕτως. σημαίνει καὶ τὴν δύναμιν, ὡς τὸ, Ἵνα κρατοῦντος ὤλεσεν θυμοφθόρου: — τοῦτο δέ ἐστιν ὄνομα πτώσεως αἰτιατικῆς. καὶ τὸ νεῦρον, ὡς τὸ, Ἵνα τάμεν διὰ πᾶσαν: —

Ἰνατί; ἀντὶ τοῦ διατί; Ἰστέον ὅτι τὸ Ἵνα σύνδεσμος ὑποτάσσει· ὅταν δὲ κεῖται ἀντὶ τοῦ ὅπου, οὐχ ὑποτάσσει. τὸ μέντοι ἵνα καὶ τὸ τί συντεθειμένα, γίνεται ἐπίρρημα ἐρωτήσεως, καὶ οὐχ ὑποτάσσει· ἐπὰν γὰρ εἰς τὸ ἵνα τὸ τί προσέλθῃ, μετάγεται εἰς παρωχημένον, καὶ λύεται ἡ ὑποταγή.

Ἶνις, σημαίνει τὸν νέον υἱόν, τὸ βρέφος, ἢ τὸν ἀπόγονον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἵς ἰνός, γίνεται παρώνυμον ἶνις· δύναμις γάρ εἰσι τῶν πατέρων οἱ υἱοί, καὶ τῶν υἱῶν οἱ πατέρες. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰαίνειν γίνεται· καὶ γὰρ τὰ τέκνα τοὺς πατέρας εὐφραίνουσιν.

Ἰνώ] παρὰ τὸ ἵς ἰνός· ἢ παρὰ τὸ δύειν, Δυνώ· ἀποβολῇ τοῦ δέλτα, καὶ τροπῇ· καὶ γὰρ εἰς τὴν θάλασσαν ἔδυνεν ἡ Ἰνώ.

Ἰνωπός, ὄνομα ποταμοῦ. ἀπὸ τοῦ ἵς ἰνός, καὶ τοῦ ὄψ ὀπός, ὃ σημαίνει τὴν φωνὴν, γίνεται ἰνωπός, κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω.

Ἰνδάλλω] ὥςπερ παρὰ τὸ ἄγω, γίνεται ἀγάλλω· καὶ ἴω τὸ πέμπω, ἰάλλω· οὕτω παρὰ τὸ εἴδω τὸ ὁμοιῶ, γίνεται ἰδάλλω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων· ἐν τοῖς παραγώγοις εἰώθασι πολλάκις τὴν φύσει μακρὰν εἰς θέσει μεταβάλλειν· ὥςπέρ ἐστι τὸ πένης πενιχρός· λήβω, λαμβάνω· ἥδω, ἀνδάνω· δήκω, δαγκάνω· οὕτω καὶ παρὰ τὸ εἴδω, παράγωγον ἰνδάλλω· ἐξ οὗ καὶ ἴνδαλμα.

Ἰξαλος] — ἰξάλου αἰγός: — ἤτοι τελείου, ἢ πηδητικοῦ καὶ ὁρμητικοῦ· παρὰ τὸ ἰκνεῖσθαι. ἢ, ὡς ὁ Πορφύριος, λέγει τὸν τομίαν· συμβαίνει γὰρ πολλάκις τῶν ἀγρίων αἰγῶν τοὺς τελείους διωκομένους ἐν ταῖς παρατρίψεσιν ἀποβάλλειν τὰ γεννητικὰ μόρια. παρὰ τὸν ἴξω μέλλοντα γέγονεν Ἴξαλος. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω ἄξω, ἄξιος, οὕτως ἴκω ἴξω ἴξιος, καὶ ἴξαλος. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι πολλάκις τὰ παράγωγα ἀλλάσσουσι τὸ πνεῦμα· καὶ ἀπὸ μὲν δασέος, γίνεται ψιλόν, ὡς τὸ ἅμα, ἄμυδις· ἥλιος, ἀπηλιώτης. οὕτως ἀπὸ τοῦ ἴξω, ἴξαλος.

Ἰξίων] ἀπὸ τοῦ ἴκω ἴξω, ἴξιος καὶ Ἰξίων, ὡς ὄφις ὄφιος, Ὀφίων.

Ἰξεύω· τὸ ἰῶτα, θέσει μακρόν· ἴξευον δὲ, φύσει μακρόν· χρονικῶς μεγεθύνεται. καὶ τὸ ἰξιόεν, τῶν θανασίμων ἐστὶ φαρμάκων· ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὰς ἐντὸς τροφὰς κατέχει ὡς ἰξός· ὁμοίως δ' ἔχει παραπλήσιον ὠκίμῳ.

Ἰξός] ἰξὸς δέ ἐστιν ἡ παγὶς τῶν στρουθίων, ἀξός τις ὤν· 472
παρὰ τὸ ἄγειν τὰ ὄρνεα. ἢ παρὰ τὸ ἴκω ἴξω ἰξός, ὁ φθάνων μέχρις ἂν ἢ ἱπτάμενα τὰ ὄρνεα, μέχρις ὧν ἂν φθάνωσι τὰ πτηνὰ τόπων, ἀντὶ τοῦ ἔνθα ἱκνοῦνται καὶ παραγίνονται.

Ἰξύς, ἡ οσφῦς, ἤγουν τὸ ἰσχίον· οἱονεὶ ἀξύς τις οὖσα, ἣν οὐχ οἷόν τε κνῆσαι καὶ ξύσαι, διὰ τὸ μὴ φθάνειν τὴν χεῖρα κνήσασθαι. ἀλλαχοῦ δὲ ἄκνηστιν λέγει ταύτην, μεσάγωγον τὸν τόπον λέγων.

Ἶξον] Οἱ δ' ἶξον κοίλην Λακεδαίμονα: — Ἀπολλώνιος, ἀπὸ τοῦ ἴκω τοῦ διὰ τοῦ ι γραφομένου, λέγει, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἶκον· καὶ τροπῇ Βοιωτικῇ τοῦ κ εἰς ξ, ἶξον. οὕτως Ἀπολλώνιος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τοῦτο καὶ τὰ ὅμοια ἐκ μέλλοντος λέγει μετατεθεῖσθαι εἰς ἐνεστῶτα· ἴξω, καὶ ὁ παρατατικὸς, ἶξον, ἶξες, ἶξε· τὸ πληθυντικὸν, ἴξομεν, ἴξετε, ἶξον. ὅτι δὲ οὐκ ἔστι δεύτερος ἀόριστος, ἀλλὰ παρατατικὸς, τὰ τοιαῦτα ἐλέγχει, καὶ τὰ προςτακτικά· εὑρήσεις γὰρ βῆσε, καὶ ἶξε, καὶ οἶσε, ὡς τύπτε καὶ γράφε. εἰ δὲ ἦν ἀόριστος, ἦν ἂν βῆσον, καὶ ἶξον. ἔστι δὲ οἶσω μέλλων· οὐ ἄλλο κίνημα οὐχ εὕρηται πλὴν τοῦ αὐτοῦ μέλλοντος. τὸν δὲ Ἀπολλωνίου λόγον, δέον εἶναι μᾶλλον ἀληθέστερον· οὐ γὰρ παράτασιν σημαίνει, τὸ, Οἱ δ' ἶξον: — ἀλλὰ συντέλειαν· ὅτι παραγωγαὶ γεγόνασιν. οὐ γὰρ ταῖς φωναῖς τὰ μέρη τοῦ λόγου ἀκολουθεῖ, ἀλλὰ τοῖς σημαινομένοις ζητήμασιν.

Ἴουλος, τὸ πολύπους ζῶον· ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ τῆς λειότητος τῆς πορείας· ἢ ἀπὸ τοῦ ἰέναι οὖλον καὶ πυκνόν· ἢ ἀπὸ τοῦ οὔλως καὶ πυκνῶς εἰλεῖσθαι, Ἴουλος ἐκλήθη· ὅθεν ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ αἱ πολύκωποι νῆες, ἰουλόπεζοι ἀπ' αὐτοῦ κέκληνται. Ἴουλος λέγεται καὶ ἡ πρώτη ἐξάνθησις τῶν τριχῶν κατὰ τὰς παρειάς, αἱ κατὰ παρειῶν ἐπ' εὐθείας ἐν πυκνότητι πρῶτον ἀναβλαστάνουσαι τρίχες· ἀπὸ τοῦ ἰούλου τοῦ ζώου, τοῦ πολλοὺς καὶ πυκνοὺς ἔχοντος ποδας. ὅτι — ἔτι χνοάοντας ἰούλους: — ἀντὶ τοῦ νεωστὶ ὡς χνοῦν τοὺς ἰούλους ἀναφέρων. ἔστι δὲ καὶ ᾠδῆς ὄνομα, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἑρμῇ, Ἡ χερνῆτις θεὸς ἐφ' ὑψηλοῦ ἐλεώνος Δανδαῖτις στείχουσα, καλὰς δ' ἤειδεν ἰούλους: — ἢ ἴουλος, ἡ πρώτη τῶν γενείων ἔκφυσις, θερμοτάτη οὖσα καὶ πυκνοτάτη· ἀπὸ τοῦ ἰέναι λείως καὶ οὔλως. γένειον δὲ, ἡ ἐκ τῆς γένυος ἤτοι σιαγόνος ἐπιφερομένη τρίχωσις.

Ἴος, σημαίνει τὸν μόνον. τὰ διὰ τοῦ ιος δισύλλαβα, διαφόρως τονούμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται, βίος, βιός· χίος, χιός· θριός, μνιός ὁ ἁπαλὸς παρὰ Εὐφορίωνι. καὶ ἰῷ ἥματι, Ἰλιάδος ζ', ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ἡ εὐθεῖα, τὸ ἴον οὐδετέρως, τοῦ ἴου· σημαίνει τὸ μόνον. ἡ δοτικὴ ἰῷ, περισπώμενον· καὶ σεσημείωται μὴ φυλάξαν τὸν τόνον τῆς γενικῆς.

Ἰός, σημαίνει τὸ βέλος· διὰ τὸ βλαπτικὸν εἶναι· ὥςπερ γὰρ ὁ ἰὸς φάρμακον ἐστὶ τοῦ σιδήρου, οὕτω καὶ οὗτος τοῦ σώματος. ἢ παρὰ τὸν ἰόν, τὸ δηλοῦν τὸ φάρμακον τοῦ ὄφεως· καὶ γὰρ ἔχριον τὰ βέλη ἀπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ

ὄφεως· ἵνα τιτρωσκόμενός τις εὐθέως ἀναιρεθῇ. ἢ παρὰ τὸ ἰέναι ποιεῖν τοὺς τιτρωσκομένους εἰς ᾅδου. ἀπὸ τοῦ ἵημι γίνεται τὸ ἰέναι· καὶ γὰρ λίαν πορεύεται τὸ βέλος· καὶ ὁ ἰὸς πορευτικός ἐστιν.

Ἰόμωροι, οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς καὶ τὰ τόξα πεπονημένοι καὶ
473 μεμορημένοι, ὅ ἐστι κάμνοντες, τοξόται. παρὰ τὸν μόρον, κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω· ὃ σημαίνει τὴν εἱμαρμένην καὶ τὴν κακοπάθειαν· οἷον, τρίγληνα μορόεντα: — ἢ ἀμελοῦντες.

Ἰοχέαιρα, ἡ Ἄρτεμις, ἡ περὶ ἰοὺς καὶ τόξα χαίρουσα· ἢ παρὰ τὸ χέειν τοὺς ἰούς, ὅ ἐστι τὰ βέλη· τοξότις γὰρ ἡ θεός.

Ἰότης ἰότητος, λέγεται ἡ βουλὴ καὶ ἡ φροντίς. ἀπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ βέλους, ἰός, ἰότης· ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι καὶ εἰς πάντα ἰέναι.

Ἴον, ὄνομα βοτάνης, τὸ ἄνθος· παρὰ τὸ ἀνιέναι ταχύ. καὶ Ἡσίοδος, — περὶ κρήνην ἰοειδέα: — ἀντὶ τοῦ τὴν ἀνθώδη· Ὅμηρος δὲ, ἰοειδέα πόντον: — τὸν μελανώδη ἔλαβεν.

Ἰόπη, πόλις Παλαιστίνης. εἴρηται δὲ, οἱονεὶ Αἰθιόπη τὶς οὖσα· κατεῖχον γὰρ αὐτὴν Αἰθίοπες.

Ἰόνιος κόλπος, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς, ὡς Αἰσχύλος.

Ἴουθος, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν· ἀπὸ τοῦ εἰς τὰ ἄνω ἰέναι τὴν τρίχα, ὡς ἄνθος βλαστάνουσαν.

Ἰορδάνης, παρὰ τὸ Ἰορ καὶ τὸ Δάνος· ὄνομα ποταμῶν· δύο γάρ εἰσι ποταμοὶ ἐν ταυτῷ μεμιγμένοι. κλίνεται Ἰορδάνου· τὰ εἰς ης κύρια, μὴ παρ' οὐδετέρου συντιθέμενα, εἰς ου ἔχει τὴν γενικὴν, οἷον, Ἑρμιόνης Ἑρμιόνου.

Ἶπνος, κάμινος ἢ φοῦρνος, ἢ φανός· καὶ τὸ μαγειρεῖον, καὶ μέρος τι τῆς νεώς.

Ἶπος, σημαίνει τὴν παγίδα τῶν μυῶν, καὶ τὸ πραιτώριον. παρὰ τὸ ἴπτω τὸ βλάπτω, γίνεται ἶπος· καὶ γὰρ τοῦτο εἶδος φθαρτικόν ἐστι τῶν μυῶν. καὶ παρὰ τὸ ἶπος, γίνεται ἰπῶ ῥῆμα, σημαῖνον τὸ θλίβω. καὶ Ἀριστοφάνης, Ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς: — ὡς κόπτω κόπος, οὕτως ἴπτω ἶπος.

Ἵππος, παρὰ τὸ ἵεσθαι τοῖς ποσί. γράφεται διὰ δύο ππ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἶπος τοῦ σημαίνοντος τὴν παγίδα. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἴωνες πάσας τὰς ἀγέλας ἐκθηλύνουσι τῇ προφορᾷ, τὰς ἵππους, καὶ τὰς ὄνους, καὶ τὰς βοῦς λέγοντες.

Ἱππῆς. δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐπὶ τῶν εἰς ευς ὀνομάτων ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τὰ δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον κιρνᾷ ἐπὶ κυρίου· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ κυρίου, παρ' ἡμῖν μὲν, διὰ τῆς ει διφθόγγου· παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις, εἰς η, βασιλέες βασιλῆς. Χοιροβοσκός.

Ἵππιος ὁ Ποσειδῶν· ὅτι δοκεῖ πρῶτον ἵππον γεγεννηκέναι Σίσυφον ἐν Θεσσαλίᾳ, τῇ τριαίνῃ πέτραν παίσας· ὅθεν ἱερὸν Ποσειδῶνος Πετραίου καθίδρυται ἐν Θεσσαλίᾳ. ζήτει Ἱπποκόοντος, ἱππασία.

Ἱππιόθων. κερηνῶνος. πῶς; ὅτι λάθρα αὐτὸν ἐκ Ποσειδῶνος κυήσασα, ἐξέθηκεν· ἵππος δὲ αὐτὸν ἐξέθρεψεν.

Ἱππιοχάρμην, τὸν χαίροντα τῇ ἱππικῇ. ἢ ἱππόμαχον· χάρμην γὰρ τὴν μάχην φασίν.

* Ἱππόβοτος, ὁ βόσκων τοὺς ἵππους.

Ἵππουριν] ἵππουρις ἱππούριδος, εἶδος ἐστὶ περικεφαλαίας· ἐκ τοῦ ἵππος καὶ τοῦ οὐρά, ἡ ἐξ ἱππείας οὐρᾶς, ἡ ἐξ ἱππίων τριχῶν λόφον ἔχουσα. λόφος δέ ἐστι τὸ περιττεῦον τῆς περικεφαλαίας ἀνάστημα χάριν κόσμου καὶ καταπλήξεως.

474 Ἵππουρις, διατί προπαροξύνεται; τὰ εἰς ρις λήγοντα ὑπὲρ
δύο συλλαβὰς, διφθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ υ παραληγόμενα, ἅπαντα ὀξύνεται, οἷον μελουρίς, (σημαίνει δὲ τὴν σιτοφάγον ἀκρίδα) κυνοσουρίς. σεσημείωται τρία, λάμπουρις, ἡ ἀλώπηξ· Τόμουρις, ὄνομα πόλεως· καὶ ἵππουρις.

* Ἱπποκάνθαρος, ὁ ἱππεύων τὸν κάνθαρον, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Ἱππότα, ὄνομά ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἱππότης· κατὰ μεταπλασμὸν, ἱππότα, ἀντὶ τοῦ ἱππικός. ἐπὶ δὲ τοῦ, — ἱππότα Νέστωρ, ἀντὶ τοῦ φυγάδα ἐστίν.

Ἱπποσύνη, ἱππικὴ ἐμπειρία. δασύνεται· τὸ ι πρὸ δύο συμφώνων τῶν αὐτῶν ψιλοῦται, ἰλλάς, ἴλλοί· ἴκκος, σημαίνει τὸν ἵππον. σεσημείωται τὸ ἵππος.

Ἱππόβοτον, τὸ ἵππους τρέφον. ἀπὸ τοῦ βῶ βόσω, γίνεται βοτός· καὶ μετὰ τοῦ ἵππος, Ἄργος ἐς ἱππόβοτον: — ἀπὸ δὲ τοῦ ἀγήνορος ἵππου, ὠνόμασται τὸ Ἄργος ἱππότροφον. διατί ἀνεβίβασε τὸν τόνον; τὰ εἰς ος ὀξύτονα δισύλλαβα ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται· βατός, Ἄμβατος ἐστι πόλις: φατός, ἀρηΐφατος. χωρὶς εἰ μὴ παρασύνθετα ὦσι, διὰ τὸ μετρῶ μετρήσω μετρητός· καὶ, — διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ.

Ἱπποκορυσταί, ἐφ' ἵππων ὁπλιζόμενοι· ἢ ἵππους κορύσσοντες, τουτέστι πολεμικοί· ἢ ἐφ' ἵππων μαχόμενοι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἵππος καὶ τὸ κορυστής· τοῦτο ἐκ τοῦ κορύσσω· τοῦτο ἐκ τοῦ κορύνη· ἔστι δὲ ἐπικαμπὲς ῥόπαλον. ἱπποκορυστής· διατί οὐκ ἀνεβίβασε τὸν τόνον; ἐπειδὴ τὰ εἰς ης ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἐν τῇ συνθέσει τοῦ ἁπλοῦ φυλάσσει τὸν τόνον, ἐρανιστής, ἀρχερανιστής. ζήτει εἰς τὸ Ἡρακλῆς.

Ἱππία. ἐκλήθη οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ· ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μεθ' ἵππων ἀνήλατο, ὡς ὁ ἐπ' αὐτῆς ὕμνος δηλοῖ. ἢ ὅτι Ποσειδῶνος οὖσα θυγάτηρ καὶ Κορυφῆς τῆς Ὠκεανοῦ, ἔχουσα ἅρμα, οὕτως ἐγεννήθη. ἢ ὅτι Ἄδραστος Θήβηθεν φεύγων, ἐπὶ κολωνῷ στήσας τοὺς ἵππους, Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηνᾶν ἱππίους προσηγόρευσεν.

Ἱπποκένταυρος, ἀναγωγικῶς νοεῖται· φασὶ γὰρ αὐτὸν ἰατρικὴν ἐπιδείξασθαι. ἀνάγεται δὲ καὶ οὕτως· ἐπειδὴ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ μὲν ἥμισυ, ἵππου ἦν· τὸ δὲ ἥμισυ, ἀνθρώπου· πεφανέρωται ὅτι διὰ τοῦ ἀλόγου μέρους ἐδήλωσε τὸ πρακτικόν· διὰ δὲ τοῦ ἀνθρωπείου, τὸ λογικόν.

Ἱππομανής. Σοφοκλῆς Αἴαντι, Σὲ τὸν ἱππομανῆ: — ἤτοι πολεμικὸν καὶ ἵπποις ἐπιμαινόμενον. εἴωθε γὰρ ἡ προσθήκη τῶν τοιούτων ζώων τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν, ὡς θυμὸν ἱππογνώμονα, τὸν μεγάλης γνώμης· καὶ βούπαις. ἱππομανής· ἔστι καὶ ἐπὶ τοῦ λειμῶνος, ἤτοι ὅπου ἵπποι μαίνονται· ἢ τὸν μέγαν καὶ ἄνετον, ἢ τὸν εὐανθῆ, ἐν ᾧ εὐανθὴς βοτάνη, ὥστε μαίνεσθαι τοὺς ἵππους διὰ τὸν καιρὸν ἐπ' αὐτῆς τῆς χλόης τοῦ λειμῶνος, τὴν μεγάλως μεμηνυῖαν· καὶ τὸν ἀνθοῦντα τῇ χλόῃ· ἐπεὶ καὶ φυλλομανής.

Ἱπποδάμοιο] αἱ διὰ τοῦ οιο Θετταλικαὶ γενικαί, εἰ μὲν ἀπὸ περισπωμένου γενικῆς ὦσι, προπερισπῶνται, καλοῦ καλοῖο· εἰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνου, προπαροξύνονται, ἀχράντου ἀχράντοιο.

Ἱππόκομοι κόρυθες. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν συντεθέντα μεταβάλλοντα τὸ τέλος εἰς ος, προπαροξύνεται, 475
ὡς ἄφωνος, ἄναυδος· οὕτω καὶ κόμη, ἱππόκομος πήληξ. ὅτε δὲ παροξύνεται τὸ ἱπποκόμος, τότε τὸ κομεῖν ἔγκειται, καὶ δηλοῖ τὸν ἐπιμελούμενον τῶν ἵππων· ἐκ τοῦ ἵππος καὶ τοῦ κομῶ τὸ θεραπεύω.

Ἱρός, σημαίνει τὸν ἱερόν. ἀπὸ τοῦ ἵω τὸ πέμπω, γίνεται παράγωγον ἱερός, ὡς τήκω, τακερός· καὶ κράσει τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν, γίνεται ἱρός· ἠνίκα γὰρ ἐπιφέρεται

τῷ ι τὸ ε, τὸ ι ἐπικρατεῖ. ἱέραξ. ἵρηξ· ἡνίκα δὲ τὸ ε καὶ ι ἐν διφθόγγῳ ἐστὶ, τότε ἡ ει δίφθογγος ἐπικρατεῖ, ταμιεῖον, ταμεῖον· Ἀπολλωνίεια, ἀπολλωνεία.

Ἴραι, αἱ ἐκκλησίαι, ὡς τὸ, Ἱράων προπάροιθεν· ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, ἢ ἀπὸ τοῦ ἱεραὶ εἶναι. ζήτει εἰς τὸ Κάειρα.

Ἶρος, ὄνομα κύριον ἐν Ὀδυσσείᾳ, ὁ πτωχὸς καὶ πένης· ὃς κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· παρὰ γὰρ τὸ εἴρω τὸ λέγω· καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων, - Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες, Οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιὼν, ὅτε τοῦ τις ἀνώγοι: — ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἱερός γίνεται κράσει ἱρός, καὶ Ἶρος κύριον. πολλὰ γὰρ εὑρίσκονται ὀξύτονα, ἅτινα γινόμενα κύρια, βαρύνεται· οἷον, ξανθός, Ξάνθος· πυῤῥός, Πύῤῥος· γλαυκός, Γλαῦκος· λευκός, Λεῦκος. οὕτως οὖν καὶ ἱρός, Ἶρος. καὶ ἄλλως· τὰ διὰ τοῦ ιρος ψιλόλλαβα κύρια, καὶ βαρύνονται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφονται, οἷον, Κίρος, ὄνομα κύριον· Πίρος, ὄνομα ποταμοῦ· καὶ Τίρος, ὄνομα ποταμοῦ· Μίρος, ποταμὸς Φρυγίας· σκίρος, ὁ γύψος· Σθῆρος δὲ, ὄνομα κύριον. προσκείται κύρια, διὰ τὸ λῆρος, ἡ φλυαρία· καὶ νειρὸς ὀξύτονον· οὐκ ἔστι δὲ κύριον· σημαίνει τὸν ὁρμητικόν. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ Ἶρος ἐλέγετο, ἀλλὰ καὶ ἄλλος πρὸ αὐτοῦ ἦν Ἶρος λεγόμενος. ἔστι δὲ καὶ Ἶρος πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Ἴρου τοῦ κτίσαντος αὐτήν.

Ἶρις, σημαίνει καὶ ποτάνου τι εἶδος, καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸν περὶ τὴν κόρην κύκλον, καὶ τῶν λίθων τοὺς κρυσταλλώδεις· καὶ ἁρμαστικὴ πόα.

Ἶρις, σημαίνει τὴν ἄγγελον τῶν θεῶν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ εἴρειν καὶ λέγειν τὰ μέλλοντα· σημαίνει καὶ τὴν νεφελώδη ζώνην, τὸ τόξον τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ φαινόμενον· καὶ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ εἴρω· παρὰ τὸ σημαίνειν καὶ προλέγειν τὸ μέλλον ἔσεσθαι, χειμῶνα ἢ εὐδίαν. ἢ παρὰ τὸ τηρεῖν καὶ κινεῖν τὸν ὄμβρον. σημαίνει καὶ ποταμὸν, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ, — ποταμὸν ἀγχίροον Ἶριν: — σημαίνει καὶ τὴν φιλοσοφίαν, καὶ ἔριν, καὶ φήμην. τὰ εἰς ρις θηλυκὰ ῥηματικὰ δισύλλαβα ἐνὶ φωνήεντι θέλει παραλήγεσθαι, οἷον, χαίρω, χάρις· αἴρω, ἔρις καὶ Ἶρις· δαίω, δῆρις· τὸ δὲ κουρίς, ὃ σημαίνει τὸ ἐργαλεῖον τοῦ κουρέως, ὀξύνεται· τὸ δὲ Χαῖρις Χαίριδος, ὄνομα κύριον, ἀρσενικόν ἐστι. τὸ θοῦρις ἀπὸ τοῦ θοῦρος γίνεται.

Ἴσαν, σημαίνει τὸ ἐπορεύοντο. τοῦ εἶμι τὰ πληθυντικὰ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ἴω βαρυτόνου, οὗ ὁ παρατατικὸς, ἴεν, οἷον, — ἄσσον ἴεν πολυκάρτου ἀλωῆς: — ἐξ οὗ καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἤϊον. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο σχῆμα κατὰ Ἀπολλώνιον. ἔστιν εἴω· εἶτα διαιρέσει, εἴω· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, γίνεται ἴω, καὶ ἰῶ περισπωμένως. ζήτει. ἐκ τοῦ εἶμι οὖν, ὁ παρατατικὸς, εἶν· τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ τῶν εἰς μι καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται· τὸ τρίτον, ἴσαν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἵημι· οὗ ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ ἀόριστος, ἧσα· τὸ πληθυντικὸν, ἴσαμεν· τὸ τρίτον, ἴσαν.

Ἴσασι, σημαίνει τὸ γινώσκουσιν. ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ ἐπίσταμαι, ὁ μέλλων, εἴσω· γίνεται ῥῆμα περισπώμενον διὰ τοῦ ι, ἰσῶ· οὗ παράγωγον, ἴσημι· σημαίνει τὸ αὐτό· τὸ πληθυντικὸν, ἴσαμεν· καὶ συγκοπῇ, ἴσμεν· τὸ δεύτερον, ἴσατε· καὶ συγκοπῇ, ἴστε· τὸ τρίτον, ἴσασιν ὁμοφώνως τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν τῆς μετοχῆς τοῦ ἴσαντος ἴσασι. καὶ οὐ προπερισπᾶται, ὥσπερ τὸ ἱστᾶσι καὶ κιχρᾶσι. διατί δὲ ἡ ἴσας μετοχὴ βαρύνεται, πάντων τῶν εἰς ας ὀξυτονουμένων, οἷον ἱστάς, κιχράς; ἔστιν οὖν εἰπεῖν. ὅτι ὁ χαρακτὴρ ἐστὶν αἴτιος τῆς βαρυτόνου τάσεως· πᾶσα γὰρ μετοχὴ διὰ τοῦ ἴσας βαρύνεται οἷον γαμίσας, λαπίσας.

Ἴσθι τὸ σημαῖνον τὸ ὕπαρχε, ἀπὸ τοῦ εἰμί· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἐμέν· τὸ προστακτικὸν, ἔθι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἴσθι· τὸ γὰρ ε, πλεονάζοντος συμφώνου, τρέπεται εἰς ι· τοῦτο δὲ τὸ ἴσθι, κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τὸ ὀφειλόμενον ε ἀναδέχεται, καὶ γίνεται ἔστω.

Ἴσθι, σημαίνει τὸ γίνωσκε. ἐκ τοῦ ἰσῶ. τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα, κατ' ἔνδειαν χρόνου ἐκ βαρυτόνων εἰς περισπώμενα μεταγόμενα, διχρόνῳ βραχεῖ παραλήγεται, οἷον πείθω, πιθῶ· στείχω, στιχῶ· φείδω, φιδῶ· τεύχω, τυχῶ· οὕτως οὖν καὶ εἴδω, εἴσω, ἰσῶ· καὶ ἵσημι παράγωγον· ὅπερ Δωρικῶς γίνεται ἴσαμι, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, — καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμεν: — καὶ τὸ προστακτικὸν, ἴσαθι· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἴσθι· τὸ τρίτον, ἰσάτω, καὶ ἴστω κατὰ συγκοπήν, ἀντὶ τοῦ γινωσκέτω· Ἴστω νῦν τόδε ἠλίῳ: — ἄλλως· ἴσημι τὸ γινώσκω· ὁ μέλλων, ἴσω· ὁ ἀόριστος, ἴσα· ἡ μετοχὴ, ἴσας ἴσαντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἴσαθι καὶ ἴσθι: τὸ δυϊκὸν, ἴστον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε γίνεται ἴστέον.

Ἴθι, σημαίνει τὸ πορεύου, καὶ ἐλθέ, καὶ παραγενοῦ. ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν· τὸ προστακτικὸν, ἴθι· τὸ τρίτον. ἴτω.

Ἴσκεν] Ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα: — τινὲς βούλονται τὸ ἔλεγε σημαίνειν· ἄλλοι δὲ, ἤϊσκεν εἴκαζεν καὶ ὡμοίου· τὸ γὰρ ὅλον, πολλὰ ψευδῆ λέγων εἴκαζεν, ὥστε ὅμοια εἶναι ἀληθέσιν. ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ ὁμοιῶ ὁ μέλλων εἴσω· πλεονασμῷ τοῦ κ, εἴσκω· καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε τὰ διὰ τοῦ ισκω θέλει ἔχειν πρὸ τέλους τὴν ει δίφθογγον, γίνεται κατὰ διαίρεσιν εἴσκω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἴσκω. Ἰλιάδος λ'. Αἴκέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο: — ἀντὶ τοῦ ὁμοιοῦντες.

Ἴσις, δαίμονός ἐστιν ὄνομα τιμωμένης παρὰ Αἰγυπτίοις. ἴσον γίνεται ἴσις· ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῇ γῇ· καὶ γὰρ ἡ γῆ ἴση ἐστὶ, καὶ σφαιροειδής. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, αὕτη ἐστὶν ἡ Ἰώ· τούτου χάριν διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ παρὰ τὸ ἴεσθαι ἐστί· καὶ γὰρ πολλὰ ἐπλανήθη ἡ Ἰὼ μεταβληθεῖσα εἰς βοῦν ταῦτα. ὑπάγεται δὲ τὸ Ἴσις τῷ κανόνι τοῦ Βιθυνία· καὶ γὰρ ἔχει τὸ ι ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ ὡς Ἶρις.

Ἰσίδωρος, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ Ἴσις καὶ τὸ δῶρον.

Ἴ[σανδρος] ἐκ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ ἴσος, γίνεται ἰσανδρος.

Ἰσοφαρίζειν, ἐξισοῦσθαι, ἴσος φαίνεσθαι.

Ἴσμαρος, πόλις Θράκης· ἀπὸ Ἰσμάρου τοῦ Ἄρεως καὶ Θρήσσης παιδός. Ὦρος. 477

Ἴσμα, τὸ ἵδρυμα· παρὰ τὸ ἵζω.

Ἰσραήλ, παρὰ τὸ ἴς, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, καὶ τὸ ὁρῶ τὸ βλέπω, καὶ τὸ ἦλ, ὃ σημαίνει τὸν θεόν· ὁ δυνάμενος βλέπειν θεόν· ἢ νοῦς ὁρῶν θεόν. ἢ παρὰ τὸ ὁρῶ, ὁ μετὰ δυνάμεως βλέπων τὸν θεόν.

Ἴσος, ὁ ὅμοιος ἐξίσου. παρὰ τὸ εἴδω τὸ ὁμοιῶ, ὁ μέλλων, εἴσω· ῥηματικὸν ὄνομα, ἴσας, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε. εὕρηται τὸ ι μακρὸν καὶ βραχύ· παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ, ἀεὶ μακρόν· παρὰ δὲ τοῖς πεζολέγοις, βραχύ. καὶ παρὰ τοῖς ἀποποιεῖς εὕρηται καὶ συνεσταλμένον, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς καὶ κωμικοῖς συστέλλεται ἀεὶ τὸ ι, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ, Ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθείς: — καὶ πάλιν, Κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον: — κατὰ δὲ ἰαμβικοὺς ἀναμφοτερίζει. ἴσως δὲ ὁ ποιητὴς Δωρικῶς ἐκτείνει τὸ δίχρονον, ὡς τὸ ὕδωρ καὶ ἰλύς, Κεῖσθαι ὑπ' ἰλύος: — καὶ, Ἄρες ἄρες.

20 * Ἰσόχνοος, ἐπίθετον τῶν μήλων ἴσον χνόον ἐχόντων, ὅτε πεκαίνει.

Ἰσθμός, οὐ μόνον ὁ λαιμὸς, ἀλλὰ καὶ στενὴ γαῖα μεταξὺ δύο θαλάσσων· πορθμὸς δὲ, στενὴ θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν. Ἰσθμὸς δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ ἵημι, ἢ παρὰ τὸ ἴω ἴσω, ἰσμός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἰσθμός. ἢ παρὰ τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν· ἐξ αὐτοῦ ἰμός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ ἐπενθέσει τοῦ θ, ἰσθμός, εἰς ὃν τις πορεύεται. ἢ ἰσθμός ἐστὶν ὁ βάσιμος τόπος, ἑκατέρωθεν θάλασσαν ἔχων, ἰθμός τις τυγχάνων, παρὰ τὰ ἴθματα τὰ βήματα.

30 Ἰσθμιον, ὁ περιτραχήλιος κόσμος, ὁ περιτιθέμενος τῷ ἰσθμῷ· παρὰ τὸ ἰσθμὸς, ἰσθμιον, καὶ παρίσθμιον, παρίσθμια. Ἰσθμὸς δὲ καὶ ὁ τράχηλος, παρὰ τὸ εἰσιέναι δι' αὐτοῦ τὰ ποτὰ καὶ τὰ βρώματα. ζήτει εἰς τὸ παρίσθμια.

Ἵστημι, ἐκ τοῦ στῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἱστῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα παράγωγον, ἵστημι. τὸ ι, ἰῶτα· πᾶς ἀναδιπλασιασμὸς διὰ βραχέος ἐκφέρεται. ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἔστι κυρίως· ἀναδιπλασιασμὸς γὰρ κυρίως ἐστίν,

40 ὅταν τὸ ἑξῆς τῆς λέξεως δὶς τὸ αὐτὸ σύμφωνον παραλαμβάνει· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὁ ἐξ ἑνὸς φωνήεντος, οἷον ὦ, ἰῶ· στῶ, ἱστῶ. ποσαχῶς γίνεται ὁ ἀναδιπλασιασμός; τετραχῶς· ἐὰν ἄρχηται ἀπὸ τοῦ στ τὸ ῥῆμα ἢ ἀπὸ φωνήεντος, διὰ τοῦ ι μόνου γίνεται ὁ ἀναδιπλασιασμός, στῶ, ἱστῶ· ὦ, ἰῶ· εἰ δὲ ἀπὸ ἀφώνου, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀφώνου καὶ τοῦ ι μόνου γίνεται, οἷον θῶ, διθῶ, καὶ τιθῶ, τίθημι. εἰ δὲ δύο σύμφωνα ἔχει ὁ ἐνεστὼς, διὰ τοῦ προτέρου· οἷον πλῶ, πιπλῶ, πίπλημι, πλήσω· χρῶ, κιχρῶ, κίχρημι, χρήσω. τῶν εἰς μι ἡ

50 πρώτη καὶ δευτέρα συζυγία, τῷ η παραλήγεται· ἡ δὲ τρίτη, τῷ ω· καὶ ἡ τετάρτη, διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ. τὸ παθητικὸν, ἵσταμαι, ἱστάμην, ἵστασο· καὶ κατ' ἔνδειαν τοῦ σ, γίνεται ἵσταο, ὡς, — ἔπος φάο: — ἀπὸ τοῦ ἐφάμην, ἔφασο· καὶ μάρναο, ἀντὶ τοῦ ἐμάρνασο· καὶ ἔσσυο, ἀντὶ τοῦ ἔσυσο.

Ἵστη μὲν ὄμμα: — ποικίλον ἐστίν· οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ὅταν ἀποκοπῇ γίνοιτο τῶν εἰς θι προστακτικῶν, ἐπαύξησις ἀκολουθεῖ, οἷον ἵσταθι· καὶ κατὰ ἀποκοπὴν,

478 ἵστα· καὶ ἐκτάσει, ἵστη· — μέγεθος δ' ὃς ἵστη: — τὸ δὲ, Μείζονα δὴ Κρῆτης καθίστα: — ἀντὶ τοῦ εὐτρέπιζεν. ἐὰν μὲν βραχὺ, ἀποκοπή ἐστιν· ἐὰν δὲ κατὰ ἔκτασιν, ἀπὸ τοῦ ἱστῶ ἵστα, ὡς βόα. οὕτω Φίλων καὶ Τρύφων· λέγομεν δὲ καὶ ἡμεῖς, ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ τῶν εἰς ω ῥημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν παρατατικῶν δεύτερα γίνεται τῶν προστακτικῶν, οἷον νόει, φίλει, βόα. οὕτω καὶ οἱ Ἀττικοὶ, ἐὰν μὴ χρήσωνται τῇ θι καταλήξει, χρῶνται τοῖς τρί-

40 τοις προσώποις τῶν παρατατικῶν ἐν τοῖς προστακτικοῖς· οἷον, ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη, τίθη· ἐπίμπλην, ἐπίμπλης, ἐπίμπλη, πίμπλη. οὕτως Ἵστη δὲ μέγα κῦμα: — ὅτι τὰ τοιαῦτα καὶ Δωρικά εἰσιν· οἱ γὰρ Δωριεῖς λέγουσι πίμπλη κοικόα· καὶ γὰρ τὸ ὅρα, ὅρη λέγουσιν· οὕτω πίμπλα, πίμπλη. Ἡρωδιανός.

Ἴστωρ] ἀπὸ τοῦ εἴδω εἴσω τὸ γινώσκω, ῥηματικὸν ὄνομα ἵστωρ· καὶ ἐπίστορι, ἀντὶ τοῦ μάρτυρι, ἢ κριτῇ· καὶ ἱστορία· καὶ συνίστωρ, συμπράκτωρ, σύμβουλος, συγγνώστης· συνίστωρ, συνόμιλος, γνωστός, μάρτυς, συνειδὼς ἐπὶ πράγματα.

20 Ἱστός, παρὰ τὸ ἵστημι, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ἑστάναι· ὅθεν καὶ στύλος. ἐπὶ μὲν τοῦ ὑφαντικοῦ, Ἱστὸν ἐποιχομένην: — ἐπὶ δὲ τοῦ καταρσίου, Ἱστὸν δ' ἱστοδόκη κελέμιξεν: — ἱστός, τὸ μέγιστον ξύλον, ἢ κατάρτιος λεγομένη ἀπὸ τῶν ναυτικῶν· ἱστία δὲ, τῆς νηὸς ἡ ὀθόνη, ὅ ἐστι τὸ ἄρμενον. ἀπὸ τοῦ ἵζω, τὸ καθέζομαι, ὁ μέλλων ἵσω· ὄνομα ῥηματικὸν, ἱστός καὶ ἱστίον· παρὰ τὸ ἵζειν ἐφ' ἑνὸς τόπου καὶ ἱδρύσθαι.

Ἱστοπέδη, ὁ ἐν μέσῳ τῆς νεὼς κοῖλος τόπος, ὃν τινες λιμνίδα καλοῦσιν, εἰς ὃν ὁ ἱστὸς ἐντίθεται.

Ἱστοδόκη, ἡ ὑποδεχομένη τὸν ἱστὸν ἱστοθήκη· λέγεται δὲ 30 τὸ κατὰ τὴν πρύμναν ἀνέχον ξύλον, καθ' οὗ κλίνεται ὁ ἱστός. τὰ δὲ παρὰ τοῦ δέχω πάντα διὰ τοῦ κ, ξεινοδόκος καὶ τὰ ὅμοια.

Ἴσχω, τὸ κρατῶ. ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ κρατῶ, πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσχω· καὶ τὸ ε, ἡνίκα πλεονάσῃ σύμφωνον, τρέπεται εἰς ι, καὶ γίνεται ἴσχω· τὸ παθητικὸν, ἴσχομαι, ἰσχόμην ἴσχου· τὸ προστακτικὸν, ἴσχου· καὶ κατὰ διάλυσιν, ἴσχεο· — σὺ δ' ἴσχεο: — ἀντὶ τοῦ παύου καὶ κάτεχε τὴν ὀργήν. ἢ ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, ἰσχῶ· οὗπερ σχηματίζεται 40 τὸ αὐτό· ἐξ οὗ παράγωγον, ἰσχανῶ· ὅθεν τὸ, Τόνδ' οὔτ' ἄρτι γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν: — ἀντὶ τοῦ κατέχουσι καὶ κωλύουσιν.

Ἰσχανόων] Ἰσχανόων Φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης: — σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶν. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ φῶ γίνεται φαίνω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἴσχω, γίνεται ἰσχαίνω· ὁ μέλλων, ἰσχανῶ· καὶ ἐκ τούτου γίνεται ἰσχανόων. γράφεται καὶ ἰχανόων. παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι, ἰχαλῶ· καὶ τροπῇ, ἰχανῶ. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ παμφαίνω, ὁ μέλλων, παμφανῶ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἰχῶ ἰχαίνω, ἰχανῶ· καὶ ὥσπερ τὸ γιγνώσκω, ἅμα τῇ ἀποβολῇ τοῦ 50 γ ἐξετάθη τὸ δίχρονον, καὶ μετῆλθεν ἡ θέσει μακρὰ εἰς φύσει μακράν· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἰσχανῶ μέλλοντος γίνεται ἰχανῶ ἀποβληθέντος τοῦ σ, καὶ ἐκταθέντος τοῦ ι· καὶ μετάγεται ὁ μέλλων εἰς ἐνεστῶτα, καὶ γίνεται ἰχανῶ ἐνεστώς, ὡς ἀπὸ τοῦ εἴρω ἐρῶ, γίνεται ἐνεστὼς ἐρῶ.

Ἰσχία, ὅτι ἴσχει τοὺς καθημένους· σημαίνει δὲ ἰσχίον τὸ ὑπὸ τὴν ὀσφῦν ὀστέον, εἰς ὃ ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, ὅπερ καὶ γλουτὸς καλεῖται, καὶ κοτύλη, παρὰ τὴν 479 κοιλότητα· ἢ τὸ κοῖλον τοῦ γλουτοῦ, ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται.

Ἰσχνός, ὁ λεπτός. παρὰ τὸ ἴσχω, ἰσχός καὶ ἰσχνός. ἢ παρὰ τὸ ἴσχω, ἰσχνῶ καὶ ἰσχνός· καὶ ἰσχνομυθοῦντες, τὸ ἀκριβολογοῦντες.

Ἰσχυρός] ἀπὸ τοῦ ἴσχω κατὰ παραγωγὴν γίνεται ἰσχύω· ὁ μέλλων, ἰσχύσω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, ἰσχύς· καὶ ἰσχυρός, ὁ ἴσχειν καὶ ἀντέχειν δυνάμενος. τὰ διὰ τοῦ υρος ἀρσενικά, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται. τὸ υ, μακρόν· τὰ εἰς ρος λήγοντα ὀξύτονα, 10 ἔχοντα τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους μακρὰν φύσει ἢ θέσει, μακρὰν ἔχει τὴν πρὸ τέλους καὶ ὀξύνεται, οἷον τολμηρός, ὀκνηρός.

Ἰσχάς, ἀπὸ τῆς ἰσχύος· ἐπειδὴ πρὶν τὴν κρεωδοσίαν δοθῆναι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐχρῶντο τῇ ἰσχάδι. ἢ ἰσχάς ἐστιν οἰονεὶ τὸ κατισχναμένον σῦκον. παρὰ τὸ ἴσχω, ἰσχνῶ ἰσχνάδες, τὰ λεπτυνθέντα σῦκα ἐν τῷ ξηραίνεσθαι. ἢ ὅτι ἕως τούτου προβαίνει ὁ καρπός. πρῶτον γάρ ἐστιν ὄλυνθος· εἶτα φήλεξ· εἶτα σῦκον· καὶ λοιπὸν ἔσχατον ἰσχὰς, ἢ ἴσχειν ποιοῦσα τὴν αὔξησιν· 20 φθινόπωρον γάρ ἐστιν.

Ἰσχνόν, θαλπεινόν, ἢ σαπρόν· καὶ εἰ μὲν σημαίνει θαλπεινὸν, παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ εὐφραίνομαι· εἰ δὲ τὸ σαπρὸν, παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, οἱονεὶ τὸ ἀποπεμπόμενον.

Ἰταμὸν, τὸ ἀναιδές· παρὰ τὸ ἴεσθαι, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν, τοιοῦτοι δὲ οἱ ἀναιδεῖς.

Ἰτέα, παρὰ τὸ ἰέναι· ταχέως γὰρ αὔξεται. ἢ παρὰ τὸ ἰτόν, τὸ πορευτόν· ὁρμητικὸν γὰρ τὸ φυτόν.

Ἰτέον, ἐπίῤῥημα ποιότητος, ἀντὶ τοῦ πορευτέον. ἀπὸ τοῦ εἶμι ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· ἡ μετοχὴ, εἷς, ἕντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἔθι· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, ἴθι· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἰθέον, καὶ ἰτέον, τροπῇ τοῦ θ εἰς τ.

Ἴτην, — τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας: — οὗτοι δὲ πάλιν παρεγένοντο. ἔστιν ἵημι τὸ πέμπω· καὶ συγκοπῇ τοῦ η, γίνεται ἶμι· ὁ παρατατικὸς, ἶν, ἶς, ἶσι· τὸ δυϊκὸν, ἶτον, ἴτην.

Ἴτης, ὁ ἐπὶ πάντα ὁρμῶν· ἀπὸ τοῦ ἰέναι. ἀπὸ τούτου καὶ εἰσιτήρια. οὕτως Ὧρος.

Ἰτρίον, τὸ κατυρῶδες τραῦμα ἢ πλάσμα, ἀπὸ τοῦ ἰέναι· ἐπὶ λεπτὸν γὰρ ἕλκεται.

Ἴτυς, ἡ περιφέρεια τοῦ ἅρματος ἢ τοῦ τροχοῦ· ἀπὸ τοῦ ἰέναι.

Ἴτυλος, ὄνομα κύριον, ὁ ἐκ τοιούτων γάμων Τηρεῖ γενόμενος, οἷον σύμβολον συμφορᾶς· τύλους γὰρ καὶ τύπους τὰ σημεῖα λέγουσι τῆς ταλαιπωρίας.

* Ἴττω, ἀντὶ τοῦ ἴστω, Βοιωτικῶς.

Ἰτωνὶς καὶ Ἰτωνία ἡ Ἀθηνᾶ εἴρηται παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς, ἀπό τινος πόλεως Ἴτωνος. φησὶ δὲ ὁ γενεαλόγος Σιμωνίδης, Ἰτώνου θυγατέρας γενέσθαι δύο, Ἀθηνᾶν καὶ Ἰοδάμαν· ἃς ἐζηλωκυίας τὴν ὁπλομαχικὴν, εἰς ἔριν τὴν εἰς ἀλλήλους χωρῆσαι, καὶ ἀναιρεθῆναι τὴν Ἰοδάμαν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. οἷον, Πηλιάδες σκοπιῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος, Ἀπολλώνιος.

Ἴϋγξ, ὁ ἔρως, καὶ ὄρνεόν τι τὸ λεγόμενον σεισοπυγὴς, ᾧ χρῶνται αἱ φαρμακίδες εἰς φίλτρα. ἴϋγγας ἔχουσιν ἐν τοῖς λόγοις οἱ σοφισταί: — ἴϋγγι, βοῇ, φωνῇ· καὶ
480 ἰΰζει, βοᾷ, κραυγὴν ποιεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἴϋγξ σύριγξ μονοκάλαμος. σημαίνει δὲ καὶ ᾠδήν. καὶ ἰϋγμός φωνὴ, συριγμός. Ὅμηρος, — οἱ δ' ἰΰζοντες ἕποντο: — τουτέστι συρίζοντος. ἔστι δὲ πεποιημένη ἡ λέξις. καὶ ἰΰζουσιν, ἀγροικῇ φωνῇ προφέρονται, φωνοῦσι. πεποίηται δὲ τοὔνομα, παρὰ τὸ ἰού ἐπίῤῥημα.

Ἶφι, τὸ ἰσχυρῶς. ὡς ἀπὸ τοῦ νόστος νόστου γίνεται νοστόφι, καὶ κατὰ συγκοπὴν νόσφι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἴς ἰνός, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, γίνεται ἰνόφι· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἶφι. τὸ δὲ ι ἐστὶ μακρὸν, ὡς δικατάληκτον, ἴς, καὶ ἶν.

Ἴφια μῆλα, εὐτραφῆ, ἢ ἰσχυροποιὰ τῶν ἐσθιόντων· ἢ κατ' εὐφημισμὸν, τὰ ἀσθενῆ, καὶ οὐκ ἰσχυρά.

Ἶφις, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ ἶφι. τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ πάντα διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον Ἰφιμέδουσα, Ἰφιγενής, Ἰφικλῆς. Εὐφορίων αὐτὴν ἐτυμολογεῖ Ἑλένης καὶ Θησέως· ὑποβλητὴν δὲ δοθῆναι Κλυταιμνήστρᾳ· — οὕνεκα δή μιν Ἶφι βιασαμένη Ἑλένη ὑπεγείνατο Θησεῖ: — ἐξ Ἑλένης καὶ Θησέως.

Ἴφικλος, ὁ ἥρως, ἰφικολός τις ὤν· ταχύτατος γὰρ ἱστορεῖται· καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, Πρωτεσίλαος καὶ Ποδάρκης.

Ἴφθιμος, ὁ ἰσχυρὸς καὶ γενναῖος· ὡς παρὰ τὸ ἄνθος γίνεται ἄνθιμος, καὶ κῦδος κύδιμος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἶφι, ἴφιμος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θῆτα· ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ πρωῒ, πρώϊμος καὶ ὀψέ, ὄψιμος· ἅμα δὲ τῷ πλεονασμῷ τοῦ θῆτα, καὶ ὁ χρόνος ὑπερεβιβάσθη· καὶ ἡ μὲν ἄρχουσα, θέσει μακρά ἐστιν· ἡ δὲ παραλήγουσα, φύσει. οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι σύνθετός ἐστι, παρὰ τὸ ἶφι καὶ τὸ θυμός, ἰφίθυμος· καὶ συγκοπῇ, ἴφθιμος. οἷστισιν ἀντίκειται τὸ θηλυκὸν, ἰφθίμη ὄν. εἰ γὰρ ἦν σύνθετον, ἤμελλεν εἶναι κοινὸν τῷ γένει· τὰ γὰρ σύνθετα κοινά εἰσι τῷ γένει· οἷον, ὁ φιλόσοφος, καὶ ἡ φιλόσοφος· ὁ πάνσοφος, καὶ ἡ πάνσοφος· ὁ ἄοικος, καὶ ἡ ἄοικος· χωρὶς εἰ μηδὲν πλέον σημαίνει τοῦ ἁπλοῦ· διὰ τὸ ἐναντίος, ἐναντία· ἐναντίβιος, ἐναντιβία· ἐναλίγκιος, ἐναλιγκία. ταῦτα γὰρ κοινά εἰσι τῷ γένει· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐδὲν πλέον σημαίνει τοῦ ἁπλοῦ. τὸ γὰρ ἀντίος καὶ ἐναντίος, καὶ τὸ ἀλίγκιος καὶ ἐναλίγκιος, τὰ αὐτὰ σημαίνει ἅπερ καὶ τὰ ἁπλᾶ. σημαίνει δὲ τρία, τὸν ἰσχυρόν, ὡς τὸ, Ἰφθίμους ψυχάς: — τὸν πολὺν, ὡς τὸ, Οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυόν: — τὴν συνετὴν, ὡς τὸ, Ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδους Ἱπποδάμεια.

Ἰχθύς] παρὰ τὸ ἰθύω τὸ ὁρμῶ, ἰθύς, καὶ ἰχθύς.

Ἴχνος, παρὰ τὸ ἴσχειν (ὅ ἐστι συνέχειν) ὅλον τὸν πόδα· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνέχεσθαι τῆς γῆς.

Ἴχνιον, ἴχνος, πάτημα· ἀπὸ τοῦ ἀΐξω· ἢ παρὰ τὸ ἵζω, ἵγμαι, ἴχνιον, ὡς παίζω, παίγνιον. προπαροξύνεται, ὡς τὸ ἀράχνιον· οὐ γάρ ἐστιν ὑποκοριστικὸν, ἀλλ' ἀπὸ ῥήματος ἐσχημάτισται. εἰς τὸ θηρίον.

Ἰχώρ, τὸ σεσηπὸς αἷμα. ἀπὸ τοῦ ἴσχω τὸ λεπτύνω, ἰσχώρ, καὶ ἰχώρ, τὸ λεπτῦνον τὸ σῶμα ἐν τῷ καταστάζειν· ὅθεν καὶ τὸ ἰῶτα φύσει μακρόν, ὡς ἐν τῷ γίγνεται, γίνεται. ζήτει εἰς τὸ ἰσχανόων. κλίνεται ἰχῶρος· ἡ αἰτιατικὴ, ἰχῶρα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἰχῶ· — ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὀμόρξεν, Ἰλιάδος ε'. τὰ γὰρ εἰς ωρ ὀξύτονα ἀρσενικὰ διὰ τοῦ ω κλίνεται, ἰχώρ, ἰχῶρος· 481
ἀχώρ, ἀχῶρος.

Ἴψ, ὁ σκώληξ. τὰ εἰς ιψ πᾶσαν δίφθογγον ἀποστρέφεται. γίνεται παρὰ τὸ ἴπτω τὸ βλάπτω, ἴπω, ἴψ. κλίνεται ἰπός, ὡς θρίψ, θριπός, καὶ ἴξ, ἰκός· καὶ σής, σητός. ἶπες δέ εἰσιν οἱ σκώληκες οἱ ἐσθίοντες τὰ κέρατα, οἷον, Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν: — θρίπες δὲ εἰσὶν, οἱ ἐσθίοντες τὰ ξύλα σκώληκες· σῆτες δὲ, οἱ ἐσθίοντες τὰ ἱμάτια· ἶκες δὲ, οἱ ἐσθίοντες τὰς ἀμπέλους, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων· κίες δὲ, τῶν πυρῶν καὶ κριθῶν.

Ἰώ τὸ ἐπίῤῥημα, ἐκ τοῦ ἰωή κατὰ συγκοπήν· Τρύφων δὲ λέγει, ὅτι τὸ ὦ τὸ κλητικὸν προσέλαβε τὸ ι καὶ ἐγένετο ἰῶ· εἶτα τὸ ὦ περισπᾶται· τὸ δὲ ἰώ ὀξύνεται, οἷον, ἰὼ ὦ Ἄπολλον, ἰὼ ὦ Ἀπολλώνιε, ἰὼ Λακεδαῖμον. ἀλλὰ σχετλιαστικὸν καὶ βακχευτικὸν, οὐχ ὑποπίπτει ἀναλογίᾳ. περὶ παθῶν.

Ἰωή, σημαίνει τὴν πνοήν. παρὰ τὸ ἵημι, γίνεται ἰή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω. ἰωὴ καὶ ἡ φωνὴ, παρὰ τὸ ἴω γίνεται, ἡ διϊκνουμένη εἰς ἀκοήν.

Ἰών, μετοχὴ δευτέρου ἀορίστου· τὸ θέμα, ἴω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἶον· ἰών, ἡ μετοχή.

Ἰωγή, ἡ σκέπη· ἀπὸ τοῦ ἰέναι· τὸ γὰρ σκέπον ἐπὶ πᾶν ὃ σκέπει ἵεται· καὶ ὑπιωγαὶ δὲ αἱ ὑπαγωγαὶ καὶ σκέπαι.

Ἰωκή, ἡ δίωξις. παρὰ τὸ διώκω, διωκή· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ἰωκή. σημαίνει καὶ τὴν ἀπειλήν.

Ἰῶκά τε δακρυόεσσαν. τινὲς γὰρ ἰῶ· εἶτα, καταδακρυόεσσαν. γίνεται δὲ ἔκθεσμον· ὁ γὰρ Ὅμηρος ἰῶκα τὴν ἰωκὴν λέγει, ἤγουν τὴν δίωξιν, ὡς Ἡσίοδος τὴν κρόκην, κρόκα. ὥστε μεταπλασμός ἐστιν.

Ἴωξις] ὡς ἐκ τοῦ λέγω λέξω γίνεται λέξις, καὶ ἕξω ἕξις, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ διώκω, διώξω, δίωξις· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ.

Ἰωχμός, δίωξις, τάραχος. παρὰ τὸ διώξω, διωγμός· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ἰωχμός.

Ἰῶ, τὸ πορεύομαι· ἐξ οὗ καὶ ἱερὸν, ὁ ἀνειμένος τόπος εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ.

Κ.

Κάππα τὸ στοιχεῖον· ὅτι Κάπυός ἐστιν εὕρεμα· ἢ κάππα τι ὂν, τὸ ἔχον ὄπα, ὅ ἐστι φωνήν· τὰ γὰρ ψιλὰ ὑποκάτω τῆς γλώττης ἔχει τὴν προφορὰν τῆς φωνῆς· καὶ κῆπος, χῆπος τις, ὁ ἔχων τὴν πόσιν διὰ τοῦ ὕδατος τοῖς φυτοῖς.

Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ. διαφέρει δὲ ἀποχειροτονία καὶ διαχειροτονία. καταχειροτονία γὰρ ἐγίνετο οὕτως· ἔλεγεν ὁ κῆρυξ οὕτω· Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν· ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτειναν τὰς χεῖρας· καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο καταχειροτονία· λοιπὸν πάσας ἠρίθμουν τὰς χεῖρας· καὶ ἑώρα ὁ κῆρυξ, ποῖαι πλείους εἰσὶ τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν, ἢ μή· καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους, ἡ γνώμη ἐκείνη ἐπεκράτει.

Καφηρεύς] ἔχει μὲν καὶ Εὔβοια πρὸς τῇ ἐξῆς θαλάσσῃ Καφηρέα: — καφηρεὺς δὲ λέγεται τόπος θαλάσσης πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς τραχὺς καὶ τεναγώδης, σκοπέλοις εἰλημμένος, καὶ ἕρμασι καὶ χοιράσι, καὶ τὰ πρὸς
482 ἀπόβασιν ἀπορώτατος, ἅτε κρημνοῖς περιστοιχιζόμενος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἔτι καὶ διηνεκέσι τοῖς ἀνέμοις καταπνεόμενος, ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ προβλὴς σκόπελος, τὸν οὔποτε κύματα λείπει Παντοίων ἀνέμων: — καφηρεὺς ἂν καὶ αὐτός. καὶ ἴσως εἴρηται ἀπὸ τοῦ καταπνεῖσθαι ἀνενδότως· κάπος γὰρ τὸ πνεῦμα· ἀφ' οὗ καὶ Ὅμηρος, Αἴαντα Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεκαφηότα νίκῃ: — οἱονεὶ πνευστιῶντα, ἤτοι τῷ τοῦ πολεμικοῦ ἀγῶνος καμάτῳ, ἢ τῇ ἀγερωχίᾳ τῆς νίκης, τῆς χαρᾶς αὐτῷ τοὺς ἀναπνευστικοὺς πόρους κατευρυνάσης, καὶ πέρα τοῦ συνήθους ἐπισπᾶσθαι τὸ πνεῦμα κατεπειγούσης· παρ' ὃ δὴ καί τινες ἔλαθον τελείως ἐκπεπνευκότες, μὴ δυνηθέντες τοσοῦτον τὸ ἔκτοσθεν ἐπισπάσασθαι πνεῦμα, ὅσον ἐξήρκεσε τὴν ἀπὸ τῆς χαρᾶς εὐρυχωρίαν πληρῶσαι· ἢ ὅτι συνεξέρχεται τῇ εὐρύτητι τοῦ συμπτώματος πᾶν τὸ ψυχικὸν πνεῦμα, ὡς ἀπό τινος παρὰ λόγον ἐκραγέντος στόματος ἀμέτρως ἐκχεόμενον.

Κάββαλις, ὁ καταβάλλων, ὁ ἀπὸ κάπης ἅλις ἐσθίων· ἢ καββάλης, ὁ καταβάλλων, οἷον ὁ ἀπὸ ἄλλης κάπης ἐσθίων.

Κάβαισος, ὁ ἄπληστος, διὰ διφθόγγου, προπαροξύνεται· παρὰ τὸν κάβον, ὅ ἐστι μετασιτικόν. Κρατῖνος Μαλθακοῖς. ἔστι δὲ κύριον πεποιημένον παρὰ τὴν αἶσαν. Ὧρος ὁ Μιλήσιος.

Καβησός, πόλις Θρᾴκης· ἀπὸ Καβήσου.

Κάβαξ, πανοῦργος.

Κάβειροι, ὀνόματα θεῶν τεσσάρων, Ἀξίερος, Ἀξιόκερσα, Ἀξιόκερσος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστιν ἡ Δημήτηρ· Ἀξιόκερσα, ἡ Περσεφόνη· Ἀξιόκερσος δὲ, ὁ ᾅδης. Κάβειροι δὲ δοκοῦσι προσηγορεῦσθαι ἀπὸ Καβείρων ὀρέων Φρυγίας· ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετηνέχθησαν. οἱ δὲ, δύο εἶναι τοὺς Καβείρους· πρεσβύτερον μὲν, Δία· νεώτερον δὲ, Διόνυσον.

Κάγκανα, τὰ ξηρὰ ξύλα καὶ εἰς καῦσιν ἐπιτήδεια, οἱονεὶ κατάκανά τινα ὄντα· παρὰ τὸ καίνειν τὸ κόπτειν, συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ τέκω, γίνεται τέκανον καὶ τέκνον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ καίω, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κάνον· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, κάγκανον.

Καγχαλόωσι, χαίρουσιν. ἐκ τοῦ χαίρω, χαρῶ· κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ εἰς λ, χαλῶ. ἢ παρὰ τὸ χῶ, χλῶ, καὶ χαλῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, χαχαλῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, καγχαλῶ· ἔστι δὲ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· παρὰ τὸ ἐν χαλάσματι εἶναι τὴν ψυχὴν χαίρουσαν· εἴγε τὸ ἐναντίον ἐν τῇ λύπῃ συνέσταλται. ἔνθα τὸ ἄχεσθαι, παρὰ τὸ μὴ διαχεῖσθαι. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ ἐν τῇ λύπῃ συστέλλεσθαι σημαίνει. τὸ πληθυντικὸν, καγχαλάομεν καγχαλῶμεν· τὸ τρίτον, καγχαλάουσι, καγχαλῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ποιητικῶς, καγχαλόωσι, τουτέστιν ἐν χαλάσματι ποιοῦσι τὴν ψυχήν, Ἰλιάδος γ'.

Κάδος, σκεῦός τι. παρὰ τὸ χαδῶ χαδήσω, ὃ δηλοῖ τὸ χωρῶ, ῥηματικὸν ὄνομα χάδος, καὶ κάδος, τὸ χωρητικὸν ἀγγεῖον. καὶ καδίσκοι, ὑδρίαι χαλκαῖ, εἰς ἃς καθίεντο αἱ ψῆφοι τῶν δικῶν.

Κάδης, ὄνομα τόπου παρὰ τῷ προφήτῃ Δαβίδ, Καὶ συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης: — σημαίνει καὶ τὸν 483
ἁγιασμὸν καὶ τὴν ἁγίαν, παρὰ τῷ μεγάλῳ Βασιλείῳ.

Κάειρα, σημαίνει τὴν ἀπὸ Καρίας γυναῖκα. τὸ εἶρα (ὃ σημαίνει τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν μαντείαν) καὶ τὸ Κάειρα ἀμφιβάλλονται. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ μάκαρ μάκαρος γίνεται μάκαιρα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Κὰρ Καρὸς γίνεται Κάιρα· καὶ κατὰ διάλυσιν Κάϊρα· καὶ τῷ λόγῳ τῶν εἰς ρα θηλυκῶν, Κάειρα διὰ τῆς ει διφθόγγου. ζήτει εἰς τὸ πρώειρα.

Κάθαρμα, παρὰ τὸ καθαίρω· ὁ μέλλων, καθαρῶ, κεκάθαρκα, κεκάθαρμαι· οἱονεὶ τὸ ἀποκαθάρισμα. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀορίστου τῶν ἀπὸ μελλόντων περισπωμένων τῶν διὰ τῆς αι διφθόγγου οἱ Ἴωνες τρέπουσι τὸ α εἰς η, καθαρῶ, ἐκάθηρα· μιανῶ, ἐμίηνα· σημανῶ, ἐσήμηνα, καὶ ἐσημηνάμην. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι.

Καθίζω, ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἵζω· Ἄλλους μὲν Τρῶας κάθισον: — ἀντὶ τοῦ καθίδρυσον, καθεσθῆναι ποίησον. ὁ μέλλων, καθίσω. ἡ δὲ τετάρτη διφορεῖται· ὁ Ἀττικὸς μέλλων, καθιῶ· ἐπὶ γὰρ τῶν διὰ τοῦ ιζω ῥημάτων: — τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς πρόσκειται, ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ τῶν δισυλλάβων οὐ ποιοῦσι.

Καθ' ἡμῶν] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι δασέος φωνήεντος ἐπιφερομένου, τρέπεται τὸ ψιλὸν σύμφωνον εἰς δασύ· οἷον κατὰ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν· ἐπὶ ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς. ψιλοῦ δὲ φωνήεντος ἐπιφερομένου, οὐ τρέπεται τὸ δασὺ σύμφωνον, Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱόν: — τοῦτο δὲ γίνεται, ἐπειδὴ τὰ δασέα ἐπικρατέστερά εἰσι καὶ ἰσχυρότερα τῶν ψιλῶν.

Κάθημαι] ἕω, ἧμι, ἕμαι· καὶ κράσει, ἧμαι· καὶ μετὰ τῆς κατὰ, κάθημαι. διατί ἀναβιβάζει τὸν τόνον; πᾶν παθητικὸν εἰς μαι λῆγον ἀπὸ τῶν εἰς μι κλινόμενον, ἐν τῇ συνθέσει, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν· κεῖμαι, ἀπόκειμαι.

Κάθου] ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ καθέζομαι, ὁ μέλλων, ἕσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἕον· ὁ μέσος, ἑόμην, ἕου· καὶ κράσει, οὗ· τὸ προστακτικὸν μετὰ τῆς προθέσεως, κάθου. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, ἀπὸ τοῦ κάθησο, ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ τροπῇ.

Καθηκόντως, δεόντως, πρεπόντως.

Καθωσιωμένος, ἀνακείμενος, ἐγγεγραμμένος.

Καθεῦδε] Ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς: — ἀντὶ τοῦ ἐκοιμᾶτο. τὰ ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἀρχόμενα ῥήματα, κατὰ τοὺς παρῳχημένους χρόνους ἐν τοῖς ὁριστικοῖς ἀπαθῆ ὄντα, φυλάττει τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει· οἷον, εἶχον, κατεῖχον· εὗδε, καθεῦδε. καὶ τὸ καθῆσθαι· Πᾶν ἀπὸ ὁμοτόνου καὶ ὁμοχρόνου θέλει: —

Καθῆστο] ἀπὸ τοῦ ἕζω, εἷσμαι· καὶ ἧσμαι, Δωρικῶς· ἥσμην, ἧσο, ἧστο· καὶ ἐν συνθέσει, καθῆστο. οἱ δὲ τοιοῦτοι παρακείμενοι καὶ ὑπερσυντέλικοι, ἐὰν ἔχωσι δύο σύμφωνα, ἐν τῇ συνθέσει φυλάττουσι τὸν τόνον· οἷον, ἤγμαι, κατῆγμαι· ἤργμαι, κατῆργμαι. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔημι ἦν, ἦν ἂν ἦτο, καὶ ἀνεδίδου τὸν τόνον. ἕω, ὁ μέλλων, ἕσω· ὁ παρακείμενος, ἧκα· ὁ παθητικὸς, ἧσμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἥσμην· τὸ τρίτον, ἧστο καὶ καθῆστο. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔημι, ὁ μέλλων, ἥσω. οὐκ ἀνεδόθη
484 δὲ ὁ τόνος· ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶς παρῳχημένος ὁριστικὸς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, καὶ ἀπὸ φύσει μακρᾶς, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει· χωρὶς τοῦ οἶδα, σύνοιδα, Αἰολικῶς· καὶ τοῦ οἶςθα, κάτοιςθα, Αἰολικῶς· καὶ τοῦ εἶξα, ὑπόειξ· καὶ τοῦ εἶκον, ὑπόεικον. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα· εἶχον, κατεῖχον· ᾤγε, ἀνῴγε· ὦσμαι, ἀπῶσμαι· ὤγμαι, ἀνῴγμαι. πρόςκειται, παρῳχημένος ὁριστικὸς, διὰ τὸ εἰπέ, ἔξειπε· εὑρέ, ἔφευρε· καὶ κάθευδε. ταῦτα γὰρ οὐκ εἰσὶν ὁριστικὰ, ἀλλὰ προςτακτικά. πρόςκειται, ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, διὰ τὸ κεῖτο, κατέκειτο· χεῦε, κατέχευε. πρόςκειται, ἀπὸ φύσει μακρᾶς, διὰ τὸ ἵζε, ἔφιζε. τοῦτο δὲ τὸ ἵζε, κοινῶς μὲν, μακρὸν ἔχει τὸ ἰῶτα φύσει, ἐξ οὗ τὸ ἐφίζε προπεριςκώμενον· Ἀττικοὶ δὲ, ἢ ποιηταὶ, συςτέλλουσιν αὐτὸ, τουτέςτι θέσει μακρὸν αὐτὸ ἔχουσιν· ἐξ οὗ τὸ ἐφίζε προπαροξύτονον.

Κάθη] ἰστέον ὅτι τὸ κάθη, καὶ δύνη, καὶ μέμνη, καὶ τὰ ὅμοια, παράλογά εἰσι. τὸ μὲν γὰρ κάθη καὶ δύνη, ἐνεστῶτες εἰσὶ παθητικοὶ τῶν εἰς μι· ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς μι παθητικὸς ἐνεστὼς, τροπῇ τοῦ κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τ εἰς σ, ποιεῖ τὸ δεύτερον, ὡς ἵσταται, ἵσταςαι. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ κάθημαι κάθηται κάθησαι, καὶ δύναμαι δύναται δύνασαι. τὸ δὲ μέμνη, παθητικός ἐστι παρακείμενος· πᾶς δὲ παθητικὸς παρακείμενος, τοῦ τρίτου τὸ τ τρέπων εἰς σ, τὸ δεύτερον ποιεῖ· οἷον, νενόηται νενόησαι. οὕτως οὖν καὶ μέμνηται, μέμνησαι. παραλόγως ἄρα καὶ τὰ τρία. ἔστι δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτῶν οὕτως· ἔστι μέμνημαι· τὸ δεύτερον, μέμνησαι· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ Ἰωνικῶς, γίνεται μέμνηαι· καὶ κατὰ συστολὴν, μέμνεαι· καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν φωνηέντων, μέμνῃ· καὶ μένει τὸ ι ἀνεκφώνητον. ὁμοίως καὶ τὸ κάθημαι καὶ δύναμαι, κάθησαι καὶ δύνασαι· ἀποβολῇ, κάθηαι καὶ δύνααι· καὶ συστολῇ, κάθεαι καὶ δύνεαι· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η, κάθῃ καὶ δύνῃ. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Κακία, παρὰ τὸ κάτω κεχωρηκέναι.

Κακός, ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, παρὰ τὸ χάζω χάζομαι χακός καὶ κακός, ὁ ὑποχωρῶν καὶ φεύγων· ἐπὶ δὲ τοῦ ἄλλου, καταχρηστικῶς· ἐκεῖνον γὰρ πάντες ὑποχωροῦμεν. σημαίνει τὸν δειλόν, ὡς τὸ, Τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ: — καὶ τὸν εὐτελῆ, ὡς τὸ, Ὃς δ' ἤτοι εἶδος μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης: — σημαίνει καὶ τὸν πονηρὸν, ὡς τὸ, Λαμπρότερος μὲν ὅγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται: — Κακὸς χόλος, ὁ χρόνον διατιθέμενος ἐπὶ τὸ χεῖρον. ἢ σκώπτων, ἢ σινόμενος.

* Κάκοσμος, ὁ κακῶς ὄζων.

Κακόχαρτος ἔρις, Ἡσίοδος. ἀμφίβολος· ἤτοι γὰρ ἡ ἐπὶ κακῷ χαίρουσα, ἢ ἐφ' ᾗ οἱ κακοὶ χαίρουσι.

Κακοδαίμων, ὁ θεῷ ἐκαχθὴς, καὶ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ.

Κάκη] τὴν κάκην ἐπὶ τῆς κακίας τάττουσι· παρὰ τοῦ μετὰ κακίας τὸ ζῆν περιποιουμένου διὰ τὸ ῥίπτειν τὰ ὅπλα.

Κάκιθος, σημαίνει τὸν κολαζόμενον, ἢ κακιζόμενον. παρὰ τὸ κακίζω κακίσω κάκιστος καὶ κάκιθος, ὁ κάκιστος.

Κακκάβη, σκεῦος πρὸς ἕψησιν ἐπιτήδειον. παρὰ τὸ κάπτω, ὃ σημαίνει τὸ κοιλαίνω, ὄνομα κάβη· καὶ πλεο- 485
νασμῷ τοῦ κ, καὶ διπλασιασμῷ, κακκάβη. ἀναλογώτερον δὲ θέλει λέγεσθαι ἡ κάκκαβος. τὸ γὰρ ἀρσενικὸν ὁ κάκκαβος, παντελῶς ἀδόκιμον.

Κακκείοντες] Οἱ μὲν, κακκείοντες ἔβαν: — κατακοιμηθησόμενοι ἐπορεύθησαν. ἐκ τοῦ κῶ τὸ κοιμῶμαι, κέω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κείω· ἡ μετοχὴ, κείων κείοντος, κείοντες· καὶ κακκείοντες κατὰ ἀνεκδιπλασιασμόν. ἔστι δὲ ἐνεστὼς καὶ παρατατικός· σημαίνει δὲ ὅμφασιν μέλ- 10
λοντος. τὸ δὲ κῶ, σημαίνει δύο· τὸ κοιμῶμαι, ἐξ οὗ καὶ κοίτη· τὸ κάω, ἐξ οὗ καὶ τὸ, Κειάμενοι πυρὸ πολλά: — ἐκ τοῦ κείω τὸ κοιμῶμαι, κείοντος· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, κείοντες· μετὰ τῆς κατὰ, κατακείοντες· καὶ συγκοπῇ, κακκείοντες. τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν ῥημάτων, ὡς αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἐπιθυμητικῶς ἔχοντος δηλοῦνται. τὸ γὰρ βρωσείω, τὸ βρωτικῶς· καὶ τὸ κακκείοντες, τὸ κοιμητικῶς· καὶ τὸ ὀψείοντες, τὸ ὀπτικῶς ἔχειν. Τώ ῥ' οἴγ' ὀψείοντες, Ἰλιάδος ξ, ἀντὶ τοῦ ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν θέλοντες· καὶ τὸ πολεμη- 20
σείοντες, τὸ πολεμικῶς ἔχοντες.

Κάλαθος, κυρίως εἰς ὃν τὰ κάλλη ἀποτίθεται· κάλλη δὲ εἰσι τὰ βεβαμμένα ἔρια· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ δεκτικοῦ τῶν τυρῶν καὶ σταφυλῶν. ἢ παρὰ τὸ γάλα, γάλαθος, εἰς ὃν τὸ γάλα ἐπιτίθενται τυρεύοντες.

* Καλαμευτής, ὁ ἁλιεύς· ἀλλὰ κυρίως ὁ τοῖς καλάμοις ἁλιεύων.

Κάλαμος, παρὰ τὸ καλῶς ἁμᾶσθαι. καλαμίδας, τὰς νῦν 30
λεγομένας ὠλένας· ἐπεὶ ἀπὸ καλάμων γίνεται. ἢ τοὺς θηλυκοὺς καλάμους τοὺς προσυνθέσμους.

Καλαμογλυφεῖν] οὔτε ἐν τῷ γλύφω ἐνεστῶτι, οὔτε ἐν τῷ γλύφειν ἅπασα ἡ σύνθεσις ἐγένετο, ἀλλ' ἐν τῷ ὀνόματι· οἷον, καλαμόγλυφος, καλαμογλυφῶ.

Καλαύροψ καλαύροπος, ἡ βουκολικὴ ῥάβδος. ἔστι δὲ ξύλον κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ῥοπὴν ἔχον, ὅ ἐστι καμπήν· παρὰ τὸ ῥέπειν τὸ κάλον εἰς ἓν μέρος, ἐν ᾧ ἐστι παχύ· καὶ ἡ καλουμένη κορύλα, καὶ κορύνη, καὶ ῥόπαλον. 40

Καλήζω, κατὰ διάλεκτον. οἱ Αἰολεῖς τὰ τῆς πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ η προφέρουσιν, ἀδικήω· Ὦψά τ' ἀδικήη: — ποθέω, ποθήω· οἷον, Καὶ ποθήω καὶ μάχομαι: — οὕτως οὖν καὶ καλῶ· παρὰ μὲν Ἴωσι, καλέω· παρὰ δὲ Αἰολεῦσι, καλήω· παρὰ δὲ Κυπρίοις, καλήζω. τοῦτο δὲ ἡγοῦνται κατὰ συγκοπὴν γεγονέναι καλήζω· οὐκ ἔστι δέ· εὑρίσκομεν γὰρ αὐτὸ σὺν τῷ ι· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κλέος κλεΐζω καὶ κληΐζω καὶ κλῄζω, ὡς χρέος, χρεΐζω, χρηΐζω, καὶ χρῄζω.

Καλήμεναι, καλεῖν· ἀπὸ τοῦ καλήω ἀπαρέμφατον. 50

Καλιά, κυρίως ἡ ἐκ κάλων κατασκευαζομένη οἰκία, μήπω εὑρεθέντων λίθων εἰς ἐργασίαν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λιθίνων οἰκιῶν. Ἡσίοδος, Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν.

Καλός, ἐκ τοῦ κάλλος· ἢ παρὰ τὸ κάζω· ὁ μέλλων, κάσω· ῥηματικὸν ὄνομα, καλός. ἢ παρὰ τὸ καλῶ, ἐκ τοῦ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον, ὡς ἀγαθὸν, ἐφ' ὃ ἄγχν θέομεν. ἢ παρὰ τὸ κηλεῖν· πάντες γὰρ κηλούμεθα τῷ 486
καλῷ καὶ θελγόμεθα. ἢ παρὰ τὸ θέλω.

Καλοκαγαθία· ἀπὸ συντιθεμένου ὀνόματος γίνεται· οἷον θεοῖς ἐχθρός, θεοεχθρία, οὕτω καλὸς καὶ ἀγαθὸς, καλοκαγαθία.

Καλόπους, κυρίως ὁ ξύλινος πούς· κάλον γὰρ τὰ ξύλα.

Κάλοι, χάλοι τινὲς ὄντες, οἷς χαλᾶται τὰ ἱστία.

Καλυδοῦμαι, τὸ κυλίομαι· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ υ εἰς ω τρέπουσι, τὰς σάρκας σύρκας λέγοντες. ἐπεὶ οὖν τρέπεται τὸ α εἰς υ, δηλονότι τρέπεται καὶ τὸ υ εἰς α· καὶ οὕτως ἐκ τοῦ κυλίω γίνεται καλίω· καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων, καλίνδω.

Κάλωα, ἡ διδασκαλία.

Καλῴδιον, τὸ σχοινίον. σὺν τῷ ι γράφεται· καὶ ἄφελεν εἶναι καλίδιον· ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, οἷον κάλος κάλου· τότε γὰρ διὰ τοῦ ιδιον γίνεται ἡ παραγωγή· οἷον, γνώμη γνωμίδιον. ἀλλὰ συνεξηκολούθησε τῷ λαγῴδιον, στῴδιον· σημαίνει τὴν στοάν.

Καλύβη, ἐκ τοῦ καλύπτω κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς φ, οἱονεὶ καλύφη τὶς οὖσα.

Καλυψώ, ἡ μὴ ἀπλῆ, καλέπτουσα δὲ τὸ διανοούμενον· Ὅμηρος, — δολόεσσα Καλυψώ.

Κάλυμνος, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος· ἀντὶ τοῦ καλίμνιος· ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδνῶν μετήνεγκε τὸ σπέρμα. Νήσους περὶ Καλυδνάς: — ἃς ὁ Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας, ὡς καλύβας.

Κάλχας, παρὰ τὸ καλχαίνειν, ὅ ἐστι κατὰ βάθος μεριμνᾶν· καὶ κάλχη, ἡ πορφύρα· ὅθεν παρ' αὐτὴν πορφύρειν, τὸ μεριμνᾶν. ἢ παρὰ τὸ κάλχη, ὃ σημαίνει τὴν βοτάνην, δι' ἧς ἡ πορφύρα βάπτεται. κάλχας δὲ, ὁ τὰ βάθη τῶν μαντειῶν ἐρευνῶν· ἢ ὁ τοῖς βασιλεῦσι τὰ ἐκ θεοῦ μαντεύματα φανερῶν.

Καλχηδών] περὶ τὸν ποταμὸν πόλιν κτίζουσι· καὶ ὁμωνύμως αὐτῷ τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Κάλυξ, ἄνθος ῥόδου μεμυκός· παρὰ τὸ καλύπω. ἢ ἡ τοῦ ῥόδου κεφαλή, καὶ ἡ νύμφη, καὶ τὸ ἐνώτιον.

Καλά] τὸ καλὰ, παρὰ Ἀλκμᾶνι ἐστίν· οἷον, Καλὰ μελισσόμεναι.

Καλλάτις, πόλις ἐστὶ κτισθεῖσα ὑπὸ Ἡρακλεώτου. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς παρακειμένης λίμνης. Ὧρος.

Κάλλη, τὰ ἄνθη· ἢ τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια, ἢ τὰ βαπτὰ ἔρια.

Κάλλαια, καλοῦνται τὰ κάτωθεν τῶν ἀλεκτρυόνων ὥςπερ γένεια, διὰ τὸ εἶναι ἀνθηρὰ καὶ πορφυρώδη. τὰ πορφυρᾶ γὰρ κάλλη ἐκαλοῦντο. Εὔπολις, Βάπτειν τὰ κάλλη περίσεμνα τῇ θεῷ: — καὶ Αἰσχύλος, Ἐν ποικίλοις γὰρ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν: — ἔνθα καὶ τὸ καλλαίνον. ἔστι δὲ χρῶμα ἀνθηρόν, ἢ τὸ βένετον χρῶμα οὕτω λεγόμενον. ἐξ οὗ καὶ κέραμος καλλαΐνος.

Κάλλυντρον, κόσμιον· παρὰ τὸ κορῶ, ὅ ἐστι σαίρειν καὶ καλλύνειν.

Καλλωπίζω, ἐκ τοῦ κάλλος, καὶ τοῦ ὤψ ὠπός τὸ πρόσωπον.

Κάλλος, παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ· ἢ παρὰ τὸ ἄλλω τὸ πηδῶ.

487 Καλλιπάρηον] τὰ δὲ παρὰ τὸ κάλλος ἐν συνθέσει γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται. Καλλιπάρηον, καλὰς παρειὰς ἔχουσαν· ἀπὸ μέρους, καλήν. παρειὰ δὲ, παρὰ τὸ ἐπαίρω, τὸ συνεσταλμένον μέρος τοῦ σώματος. τὸ ρη, η. διατί; Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν ει διφθογγον εἰς η τρέπουσιν· ἢ οἱ Αἰολεῖς.

Καλλισφύρου, εὐπρεπεῖς, καλῆς· ἀπὸ μέρους, τῶν σφυρῶν.

Κάλλος, ἐπὶ τοῦ ἡμῖν νοουμένου· τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ μύρου τῆς Ἀφροδίτης, Ὀδυσσείας θ'. καὶ, Ἀχαΐδα καλλιγύναικα, ἀπὸ τῆς καλλιγύναικος εὐθείας, τὴν καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.

Καλλυντήρια, καὶ πλυντήρια, ἑορταὶ β' Ἀθήνῃσι.

Καλλιέρημα, ἐκ τοῦ κάλλος καὶ τοῦ ἔρημον, ὃ σημαίνει τὸ πρόβατον, ὅπερ ὁ ποιητὴς προπερισπωμένως προφέρει, — τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται: — σημαίνει δὲ τὸ ἱερεῖον, καὶ τὴν θυσίαν. ἢ ἐκ τοῦ καλλιερῶ καλλιερώσω καλλιέρωμα· καὶ τροπῇ τοῦ ω μακροῦ εἰς ω μακρόν. καλλιέρημα δέ ἐστιν ἕκαστον τῷ θεῷ φίλον θῦμα· καὶ Χριστιανοὶ μὲν τότε καλλιεροῦσιν, ὅταν ἑαυτοὺς τῷ θεῷ προσάγωσι πνεῦμα καὶ καρδίαν συντετριμμένην· Ἕλληνες δὲ τότε καλλιερεῖν νομίζουσιν, ὅταν δαίμονί τινι θύσαντες, ἐντύχωσι τινὸς σημείου ἐν τῷ ἥπατι τοῦ ἱερείου· καὶ τοῦτο καλοῦσι καλλιέρημα, ὅταν τῷ δαίμονι φίλον τὸ θῦμα διὰ τῶν φαινομένων ἀπατηλῶν ὀφθείη σημείων.

Κάλλιμος, παρὰ τὸ κάλλος. ἡ δὲ διὰ τοῦ ιμος παραγωγὴ διὰ τῶν τριῶν γενῶν γίνεται· οἷον, σπόρος, σπόριμος· ἀγωγή, ἀγώγιμος· κῦδος, κύδιμος. γίνεται καὶ ἀπὸ ῥήματος, προςδοκῶ, προςδόκιμος· θηράω θηρῶ θηράσω, θηράσιμος.

Καλλίων καὶ κάλλιστος, οὐκ ἀπὸ τοῦ καλός, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κάλλος. καὶ τοῦτο δηλοῖ καὶ ἡ γραφὴ καὶ ἡ σημασία. ἡ γραφὴ, ὅτι καλός δι' ἑνὸς λ· τὸ δὲ κάλλιστος διὰ δύο· ἡ σημασία, ὅτι ὁ ποιητὴς τὸ καλὸν ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου εἴωθε τάττειν, ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸν κακὸν ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς· τὸν δὲ Νιρέα εἰδὼς ἀσθενῆ, ὅμως φησὶ περὶ αὐτοῦ, Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.

Κάμαξ, ἀρσενικῶς μὲν, σημαίνει τὸ ὄρυγμα, ἢ τοὺς ἐν τάφῳ πεπηγμένους πασσάλους πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐρωήν· θηλυκῶς δὲ, τὰς ῥάβδους ἢ δόκανας παραπεπηγότας ταῖς ἀμπέλοις. Ἡσίοδος, Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι: — καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος σ', Εἱστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσι: — τουτέστι, πᾶσα δὲ ἐκεχαράκωτο ἡ ἄμπελος κάμαξι, τουτέστι στύλοις, οἵτινες εἰσὶ ξύλα ὀρθὰ πεπηγότα ταῖς ἀμπέλοις· παρὰ τὸ κάμνειν ἐν τῷ βαστάζειν τὴν ἄμπελον, οἱονεὶ κάμναξ τὶς οὖσα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν.

Καυσία, εἴρηται μὲν καμελαύκιον, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τὸ καῦμα· καὶ γὰρ ἡ καυσία ἔοικε διὰ τὸ πρὸς τὸ καῦμα εἶναι ἐπιτήδειον· ἔστι γάρ τι κάλυμμα κεφαλῆς τοιοῦτον. Ἀντίπατρος Θεσσαλονικεὺς ἐν ἐπιγράμματι, Καυσίᾳ ἢ τὸ πάροιθε Μακεδόσιν εὔκολον ὅπλον Καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ: — Ὧρος.

Κάμηλος, τὸ ζῶον· ὅτι χαμαὶ καθημένη αἴρει τὸ φορτίον, χάμηλος, καὶ κάμηλος. ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ παρὰ τὸ κάμπτειν τοὺς μηροὺς ἐν τῷ καθέζεσθαι, κάμηρός τις οὖσα καὶ κάμηλος. 488

Κάμινος, παρὰ τὸ ὑπομένειν καιομένην. τὸ ι, μακρόν· τὰ διὰ τοῦ ινος πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα ἐκτείνουσι τὸ ι, πλὴν τοῦ ἐχῖνος, καρκῖνος· πρὸ δύο δὲ τὸν τόνον ἔχοντα, συστέλλει, πλὴν τοῦ κάμινος.

Κάμιρος, ὄνομα πόλεως, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Λίνδον Ἰήλυσσόν τε, καὶ ἠνεμόεντα Κάμιρον: — τὰ διὰ τοῦ ιρος ἐπὶ πόλεως λεγόμενα καὶ μὴ οὐδέτερα διὰ τοῦ ι γράφεται, Πίστιρος, Στάλιρος, Κύστιρος, Δύσιρος, Σίτιρος. τὸ ἤπειρος οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν· οὐκ ἐπὶ πόλεως γὰρ, ἀλλ' ἐπὶ χωρίου· οὔτε τὸ Στάγειρος· ἔχει γὰρ οὐδέτερον τὰ Στάγειρα. τὰ δὲ ἄλλα πάντα διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· χωρὶς εἰ μὴ ὦσιν ἀπὸ δισυλλάβου, μάγειρος, κάμειρος. εἰ μὴ ὦσιν ἀπὸ δισυλλάβου πρόκειται, διὰ τὸ ἄιρος.

Κάμνειν, ἐπὶ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ νοσεῖν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων· προςλαμβάνον δὲ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, σημαίνει τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀπαγορεῦσαι καὶ ἀπογνῶναι, οἷον, Ἀπέκαμνον νοωθετῶν· ἀποκάμνω παραινῶν: — κάμνω σημαίνει τέσσαρα· τὸ κοπιῶ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἀναίρων: — τὸ κατα-

σκευάζω, ὡς τὸ, — κάμε τεύχων: — καὶ τὸ ἀσθενῶ, ὡς τὸ, Καμνόντων αἰχμαλώτων: — σημαίνει καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ὡς, — βροτῶν εἴδωλα καμόντων: — καὶ καμόντας ἀνθρώπους, ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντας, ἀποθανόντας. κάμω, ὁ μέλλων, καμῶ· ὁ μέσος παρακείμενος, κέκαμα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκαμον· ἡ μετοχὴ, καμὼν καμόντος.

Κάμπτω] ἐκ τοῦ γόνυ γονάπτω, κατὰ παραγωγήν· καὶ συγκοπῇ, γνάπτω· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς κ, καὶ ἐν ὑπερθέσει, κάμπτω.

Καμπή, ἡ καμπτομένη καὶ κεκαμμένη· καὶ καμπάς φαμὲν, τόπον, ὡς κλάσιν πεπονθότων χωρίων. λέγεται δὲ καὶ ζωδάριόν τι κάμπη, ἡ κάμπτουσα· τὰ μὲν τελευταῖα μέρη ἀποτείνει· τὰ δὲ πρὸς τῷ τραχήλῳ κάμπτει· εἶθ' οὕτως ἐπισύρει τὰ ὄπισθεν.

Καμπύλος] ἐκ τοῦ κάμπτω.

Καμπανοί, ὅτι Κάμπον ἔκτισαν πρὸς τὴν Κύμην, τόπον οὕτω λεγόμενον· ὅθεν καὶ κάμπη ἐκλήθη. οὕτως Ὧρος.

Κάμμορος, οἱονεὶ κακόμορος· καὶ συγκοπῇ, κάμμορος.

Καμμύω, ἐκ τοῦ καταμύω, κατὰ τροπήν.

Καμμονίην] κακῶς τῇ λέξει κέχρηται· καμμονία γάρ ἐστι κυρίως, ἡ ἐκ μονομεροῦς νίκη, ἡ [ἐκ κατὰ μόνας μάχης] γινομένη νίκη, τουτέστιν ἡ μετὰ καταμονῆς νίκη, ἐπὶ πάλης καὶ πυγμῆς, καὶ τῶν ὁμοιοτρόπων ἀγωνισμάτων· ἐπὶ δὲ ἵππων οὐδ' ἂν χρῄζοι τὸ λεξείδιον.

Καναχίζεν, ἦχει· καναχή, ἡ βοή· ἀπὸ τοῦ κενὸν ἀχεῖν. καὶ, — καναχηδὰ κυλινδόμενοι φορέοντο: — ἀπὸ τοῦ καναχῶ καναχήσω.

Κανάστρα, ἀκρωτήριον τῆς Παλλήνης.

Κανδύλη, βρῶμά ἐστι διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος κατασκευαζόμενον, ὡς τὸ, Ἀμοιτάκην ἔροικον βρῶμα.

Κανθὸς ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἱονεὶ κνηθός τις ὢν, ἀπὸ τοῦ κνήθεσθαι συνεχῶς, δακνομένου ὑπὸ τοῦ παρεισρέοντος ὑγροῦ δακρύου.

489 * Κάνθων, ὁ κάνθαρος οὕτω εἰρημένος. ἐκ γὰρ τῶν κάνθων (τουτέστι τῶν ὄνων) κόπρου γεννᾶται.

Κάνθαρος, παρὰ τὸ ἔνθος ἡ κόπρος, καὶ τὸ ὀρούω τὸ ὁρμῶ.

Κάνναθρον] Δίδυμος τὴν πείρινθον πλεκομένην λέγει ῥίπινθον, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν πείρινθον· τοῦτο δ' ὑπὸ Ξενοφῶντος καλεῖσθαι κάνναθρον· ἐπεὶ καὶ κάνη ἡ ψίαθος. οὕτως Ἐπαφρόδιτος. Ὧρος.

Κανοῦν, εἰς ὃ φέρονται ἱερουργικαὶ μάχαιραι· σημαίνει κυρίως τὴν μάχαιραν, οἱονεὶ τὸ καίνειν ἔχον κείμενον, ὅ ἐστι κόπτειν· ἀπὸ τῶν γινομένων ἐν ταῖς θυσίαις σφαγῶν. σημαίνει δὲ καὶ κανίσκιον. παρὰ τὸ χαίνειν χανοῦν καὶ κανοῦν, ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ κανᾶ καὶ ὀστᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ χαλκᾶ οὐκ ἐγένοντο ἀπὸ τοῦ ὀστέα καὶ χρυσέα καὶ χαλκέα· ὤφειλε γὰρ ἂν εἰς η εἶναι ἡ κρᾶσις· ἀλλὰ λέγεται, ὅτι αἱ ἑνικαὶ αὐτῶν διχῶς λέγονται καὶ ἐντελῶς καὶ κατὰ κρᾶσιν· οἷον χάλκεον, χαλκοῦν· ὀστέον, ὀστοῦν· αἱ δὲ ἐντελεῖς εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆς ἐντελοῦς εὐθείας τῶν ἑνικῶν γίνονται· αἱ δὲ συνηρημέναι ἀπὸ τῶν συνηρημένον, ἀπὸ τοῦ, κανοῦν, ὀστοῦν, κανᾶ καὶ ὀστᾶ.

* Κανηφόρος, παρθένος τὰ κανᾶ μετὰ τῶν λοιβῶν φέρουσα ἐν ταῖς θυσίαις, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Κάνωπος δεῖ λέγειν, οὐ Κάνωβος· ἐπειδὴ οὐδὲν εἰς ος λῆγον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενον τῷ ω ἔχει τὸ βῆτα ἀρκτικὸν τῆς τελευταίας συλλαβῆς, ἀλλ' ἢ ἕτερον, ἢ τὸ π, Κρότωπος, ἄνθρωπος· οὕτω καὶ Κάνωπος.

Κανών, παρὰ τὸ καίνω τὸ κόπτω, ὁ τὰ τῶν λέξεων κόπτων ζητήματα. ἔστι δὲ εἴδους περιεκτικοῦ. εἴρηται δὲ κανὼν ἀπὸ τοῦ τεκτονικοῦ κανόνος· ὥσπερ γὰρ ὁ τέκτων κέχρηται κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὸ ἀποτελούμενον, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμεῖς κεχρήμεθα τῷ κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὰς λέξεις. ἔστι δὲ κανὼν, λόγος ἔντεχνος δηλωτικὸς, ἀπευθύνων ὁμοιότητα πρὸς τὸ καθόλου. κανόνας ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, τὰς ῥάβδους, αἷς ἐκράτουν τὰς ἀσπίδας· οὔπω γὰρ ἐχρῶντο τοῖς πόρπαξιν, οὓς ὄχανα ἐκάλουν· ὕστερον γὰρ ἐπενοήθη ὑπὸ Καρῶν, ὡς Ἀνακρέων φησί.

Κάπη, ἡ φάτνη· παρὰ τὸ κάπτειν (ὅ ἐστιν ἐσθίειν) ἱσταμένους τοὺς ἵππους ἐν αὐταῖς. Ἰλιάδος θ', — δῆσε δ' ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπῃσι: — γίνεται κάπτη καὶ κάπη. ἢ παρὰ τὸ κάπος, κάπη· κάπος δέ ἐστι τὸ πνεῦμα· καὶ Ὅμηρος, — ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέπνευσε· τουτέστιν ἡ ὑπὸ τῶν ἀσθμάτων καταπνεομένη τῶν ἵππων. ἢ παρὰ τὸ ἐσκάφθαι καὶ κεκοιλᾶνθαι.

Καπνίζω, ἐκ τοῦ καπνός· τοῦτο παρὰ τὸ καίω καὶ τὸ πνοή· κυρίως γὰρ καπνός λέγεται ἡ ἐκ τῆς καύσεως πνοή· ὅθεν καὶ καπνίζω. ἢ παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, οὗ παράγωγον καπύω καπύσω. καπνὸς οὖν ὁ ἀποπνέων τὸ πῦρ, ὡς ἐρέφω, ἐρεμνός· στίλβω, στιλπνός. ἔνθεν πολλάκις φησὶ πυρὸς ἀϋτμὴν τὸν καπνόν. ἢ παρὰ τὸ κάπος τὸ πνεῦμα, καπός καὶ καπνός. Κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο, Ἰλιάδος β', ἀντὶ τοῦ πῦρ ἀνῆψαν, καὶ ὠψοποίησαν.

Κάπετος, ἡ τάφρος. ἐκ τοῦ σκάπτω σκάπετος καὶ κάπετος, παρὰ τὸ ἐσκάφθαι.

Καπύη, πόλις Ἰταλίας, ἣν Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος υἱοὶ 490
Ἄρεως ἔκτισαν, ὥς φησι Κεφάλων ὁ Γεργίθιος. οὕτως Ὧρος· ἄλλοι δὲ ἀπὸ Κάπυος τοῦ Τρωϊκοῦ.

Κάπηλος, ὁ μετάβολος καὶ οἰνοπώλης· παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλὸν, ἤγουν τὸν οἶνον. τινὲς οἴονται ἓν ἀνθ' ἑνὸς εἶναι· οἷον ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ, Πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται: — ὁ μὲν οὖν Σοφοκλῆς, συνεπίφορος εἰς τὸν πηλόν· ὁ μέντοι οἶνος, οὐκ ἔστι πηλός. πόθεν δὲ ἐν τῷ καπήλῳ ὁ οἶνος ἔγκειται; καὶ γὰρ ἕτερόν ἐστιν οἰνοπώλης, καὶ ἕτερον καπηλεῖον. καθόλου γὰρ τοὺς πωλοῦντάς τι καπήλους ἔλεγον· ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα· — κάπηλα προφέρων τεχνήματα.

Κάππαρις, ὅτι ἡ πολλὴ καὶ καλὴ ἐν κάμποις φύεται, οὐχ' οὕτω δὲ ἐν κρημνοῖς. εἴη ἂν οὖν κάμπαρις, παρὰ τοὺς κάμπους· καὶ μεταβολῇ τοῦ μ εἰς π, κάππαρις. Ὧρος.

Καππάδοξ, σεσημείωται ἐκ τῶν εἰς ωξ ἀρσενικῶν διὰ τοῦ ο μικροῦ γραφόμενον· καὶ κλίνεται Καππάδοκος· καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ κλίνεται Καππαδόκου· τὸ δὲ Καππαδόκης, κατὰ μεταπλασμόν· ἐξ οὗ καὶ ὁ Θεολόγος, Οἱ σεμνοὶ Καππαδόκαι, λέγει.

Κάρα, ἡ κεφαλή· ἀπὸ τοῦ κέρας (ὃ σημαίνει τὴν τρίχα) γίνεται κέρα καὶ κάρα, διὰ τὸ τετριχῶσθαι. κλίνεται τῆς κάρας. οἱ δὲ ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ἄκρα· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν κάρα, ἡ ἀποτερμάτωσις τοῦ ἀνθρώπου. καὶ κατωκάρα σύνθετον.

Κάραβος, τὸ θαλάσσιον ζῶον, παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ βαίνειν, τῆς κεφαλῆς προεχούσης. ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου λεγόμενον. σημαίνει καὶ τὴν ναῦν, ὡσαύτως· κάρα γὰρ ἡ τρόπις.

Καραδοκῶ] καραδοκεῖν, τὸ τοῦ πράγματος κεφάλαιον ἐπιτηρεῖν ὅπῃ χωρήσει· παρὰ τὸ κάρα, καὶ τὸ δοκῶ τὸ ἐπιτηρῶ· ἢ τὸ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν καὶ ἐλπίζειν

ἐκδεχόμενον. μήποτε τὸ κάρ ἔγκειται· τὸ μὲν γὰρ καρηβαρεῖν, ἢ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν, ἢ παρὰ τὸ βάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. Τιμαχίδας δὲ φησιν, ὅτι σύνθετόν ἐστι παρὰ τὸ κάτω κάρα φέρειν τὸ καρδοκεῖν.

Κάραμβις, ἀκρωτήριον Παφλαγονίας· παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ βαίνειν· τὸ γὰρ ἄκρον αὐτῆς ἔξω εἰς τὸ πέλαγος βέβηκεν, ὡς ὁ περιηγητὴς φησί.

Καπετώλιον, κεφαλὴ τῆς πόλεως· ἢ ὅτι ἐκεῖσε, μέλλοντες κτίσαι, εὗρον κεφαλὴν νεόσφακτον. κάκεῖνοι γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις ἡ κεφαλή.

Καρβᾶνες, οἱ βάρβαροι οἱ ἔχοντες Καρὸς βοήν. Λυκόφρων, Κάρβανον ὄχον.

Κάρδοπος, λίθος ἢ μάκτρα ἀλεύρου. Νικάνδρος, Καρδόπῳ ἐνερώμας.

Καρδία, διὰ τὸ ἀπαύστως σαλεύεσθαι. εἰς τὸ καρκίνος.

Καρδαμύττειν, τὸ συνεχῶς τὰ βλέφαρα κινεῖν καὶ εἰς ἐπίμυσιν ἄγειν οἱ Ἀττικοὶ φασίν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ καρδάμου.

Κάρῃ] ἡ εὐθεῖα τὸ κάρηνον· σημαίνει δὲ τὸ ἀκρώτερον· σημαίνει δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, τὰ κάρηνα· καὶ συγκοπῇ, κάρη. ὅτι δὲ πέπονθε τὸ κάρη, καὶ οὐχ ὑγιές, δῆλον. τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα οὐδέτερα οὐδέποτε ἐνικῆς πτώσεως ἐστιν, ἀλλ' ἢ ἐνικὰ, ἢ πληθυντικὰ, ὡς τὰ βέλη. τοῦτο δὲ τὸ κάρη, οὔτε εὐθεῖα ἐστὶν ἐνικὴ, οὔτε πληθυντική. κατὰ συγκοπὴν ἄρα ἐστὶν αἰτιατικὴ πληθυντικῶν οὐδετέρων ἐκ τοῦ κάρηνα. κάρη, ὄνομα οὐδέτερον· ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, τὰ κάρηνα· ἡ εὐθεῖα τῶν ἐνικῶν, τὸ κάρα. τὸ ρα, μακρόν, ὥσπερ τὸ ἡμέρα. ἢ ὅτι τὰ εἰς α λήγοντα οὐδέτερα συστέλλει τὸ α, πλὴν τοῦ κάρα. Ἰστέον ὅτι, ὡς λέγει ὁ τεχνικὸς, τὸ κάρα, λίπα, ἄλειφα, ἀποκοπῇ ἐστιν. ἀεὶ δὲ ὁ ποιητὴς τῷ κάρῃ χρῆται. ἐκ τοῦ κέρας γίνεται, ὃ σημαίνει τὴν τρίχα, τροπῇ Ἰωνικῇ τοῦ α εἰς η. ἢ παρὰ τὸ κείρω ἔκαρον· ἢ ἐκ τοῦ κράς κρατός. ἀπὸ τοῦ κάρα γίνεται οὐδέτερον τὸ κάρηνον, Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα: — ἄκρα, πόλεις, ἐξοχάς· ἐξ οὗ βασίλεια. σημαίνει καὶ τὴν κεφαλὴν, ὡς τὸ, τῇ ῥα μάλιστ' ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα.

Κάρητος] τῶν εἰς αρ οὐδετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τοῦ τος κλίνονται, ὄνειαρ, ὀνείατος· ἄλειφαρ, ἀλείφατος. οὕτω κάρηαρ, καρήατος· οὐ χρὴ γὰρ ἀπὸ τῆς κάρηας εὐθείας πεπλάσθαι· οὐδὲν γὰρ εἰς ας λῆγον ὑπὲρ β' συλλαβὰς, ἔστιν οὐδέτερον. τὸ γὰρ καλλικράς καὶ βουκέρας, σύνθετα. ὡς δάλεαρ οὖν, οὕτω κάρηαρ κάρηατος, καὶ κατὰ συγκοπὴν, κάρητος. ἢ δοτικὴ, κάρητι. τῶν δὲ δισυλλάβων τὰ φύσει μακρὰ παραληγόμενα, διὰ τοῦ τος, ἧμαρ, ἥματος· εἶδαρ, εἴδατος· οὖθαρ, οὔθατος, ὁ μαστός. τὰ δὲ βραχεῖα παραληγόμενα, ἢ θέσει μακρὰ, διὰ τοῦ ρος, θέναρ, θένα-ρος· ὕπαρ, ὕπαρος, τὰ ἀληθὲς ἐνύπνιον, τὴν λεγομένην ὀπταισίαν· ἄλκαρ ἄλκαρος· σημαίνει τὴν βοήθειαν. σεσημείωται φρέατος, στέατος. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι φρεῖαρ καὶ στεῖαρ ἦν, καὶ ὡς ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν παραληγουσαν, ἐκλίθη διὰ τοῦ τος, φρείατος, στείατος· ἀποβολῇ τοῦ ι, στέατος. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν Μονοβίβλῳ, ὅτι τὰ εἰς αρ οὐδέτερα παραληγόμενα τῷ ω, ἄκλιτά εἰσι· βῶμαρ, σημαίνει δὲ τὸν βωμόν· μῶμαρ, σημαίνει τὸν μέγαν· νῶκαρ, σημαίνει τὴν στέρησιν τῆς ψυχῆς. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Καρίς, ὡς παρὰ Κρατίνῳ, Ἠχὼν πρόσωπον καρίδος μασθλητίνης: — ἀντὶ τοῦ δερματίνης. παρὰ τὸ σκαίρω σκαρίς καὶ καρίς· ἢ παρὰ τὸ κάρα καρίς· καὶ γὰρ ὅλη ἡ καρὶς σχεδὸν κεφαλή ἐστι. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ κάρα καὶ τοῦ ἰς ἰνός, ἢ ἔχουσα ἐν τῇ κεφαλῇ ἶνας· οἷς ἀντίκειται καὶ ὁ τόνος, (ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τῆς ἰνὸς, βαρύνεσθαι ὤφειλε· πᾶν γὰρ μονοσύλλαβον ἐν τῇ συνθέσει βαρύνεται) καὶ ἡ κλίσις· ἐπειδὴ τὸ μὲν καρὶς διὰ τοῦ ὀος κλίνεται· εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἰς, εἶχεν ἂν κλίνεσθαι διὰ τοῦ νος· τὰ γὰρ εἰς ις σύνθετα τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττει κλίσιν· οἷον, ἀκτίν, ἀκτῖνος· εὐάκτιν, εὐάκτινος· γλώχιν, γλώχινος· τριγλώχιν, τριγλώχινος.

Καρκίνος, ζῶον θαλάσσιον, ὁ λεγόμενος πάγουρος· παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ κινεῖσθαι, καρακινός τις ὤν, ὁ κινῶν τὴν κάραν ἐπὶ συχνῷ, ἤγουν τὴν κεφαλήν.

Κάρκαρε, εἰς τὸ καρδία.

Καρδία, παρὰ τὸ κρίτος, ἢ ἡγεμονικωτάτη, ἢ ἡ κρανομένη, οἱονεὶ κραδία, ἢ εὐγενεστάτη· ἢ παρὰ τὸ κραδαίνω τὸ σείω· ἀεικίνητος γὰρ ἡ καρδία· καὶ γίνεται κραδία. ἀλλὰ τὸ γὰρ πάθος τῆς λέξεως μετάθεσίς ἐστι. 492

Κάρος, ἡ σκοτώσις· παρὰ τὸ κάρα βλάπτειν. τὸ δὲ ἐν Ἰλιάδος ι', τίφ δέ μιν ἐν κάρος αἴσῃ, ἀντὶ τοῦ ἐν μοίρᾳ θανάτου, ὡς θάνατον τέθραικεν· ἵν' ᾖ ἀπὸ τοῦ κήρ κηρός, κατὰ συστολὴν τοῦ η, κάρος. ἢ, ὡς ἔνιοι, ἐν τάξει μισθοφόρου· πρῶτον γὰρ Κᾶρες ἐπολέμησαν ἐπὶ μισθῷ· καὶ ἔδοξαν εἶναι ἀτιμότατοι.

Καρδαμύττειν, ἀπὸ τοῦ καρδάμου· ὃ ἄν τις προσενέγκηται, συνεχῶς τὰ βλέφαρα μύει· ἢ παρὰ τὸ τὰς κόρας μύειν.

Καρδιωσάμενοι, τὴν τοῦ θύματος καρδίαν τῇ πιμελῇ καλύψαντες καὶ ἐπιθέντες τῷ πυρί.

Καρπός] παρὰ τὸ κάρφος, ὃ σημαίνει τὸν ξηρὸν, γίνεται καρφός, καὶ καρπός, παρὰ τὸ κεκάρφθαι, ὃ ἐστὶν ἐξηράνθαι. ἢ παρὰ τὴν ἅρπην, τουτέστιν ὁ τῇ δρεπάνῃ συναγόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ κείρω τὸ κόπτω, ὁ παρακείμενος, κέκαρκα· ὁ παθητικὸς, κέκαρμαι· ἐξ αὐτοῦ καρπός, ὁ κοπτόμενος καὶ προσφερόμενος εἰς βρῶσιν. πρὸς ἀντιδιαστολὴν δὲ ἐβαρύνθη τὸ Κάρπος κύριον ὄνομα. σημαίνει δὲ δύο· κυρίως γὰρ καρπὸς λέγεται, ὁ πρὸς ἄμητον ἡτοιμασμένος ἄσταχυς· οὗτος γὰρ ἡνίκα λευκανθῇ καὶ ξηρανθῇ, ἕτοιμός ἐστι πρὸς θερισμόν. σημαίνει καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, ὡς τὸ, κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ: — ἔνθεν καὶ ὁ τῆς χειρὸς ξηρὸς τόπος καὶ ἄσαρκος, καρπὸς λέγεται.

Καρπαλίμως, ἀντὶ τοῦ ταχέως. παρὰ τὸ ἁρπάζω ἁρπάσω, ἅρπιμος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ συνῃδεῖ πλεονασμῷ τῆς αλ, καρπάλιμος. ἢ ἐκ τοῦ κραιπνός κραίπνιμος· ἐκβολῇ τοῦ ι, καὶ μεταθέσει τοῦ ρ, κάρπνιμος· πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ ἀραιταβόλου εἰς ἀμεταβόλον. ἢ παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, ἔνθεν καπύω· ἀφ' οὗ τὸ ἐκάπυσεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέπνευσεν. ἐκ τούτου γίνεται κάπος τὸ πνεῦμα· πλεονασμῷ τοῦ ρ, γίνεται καρπός· καὶ κάρπιμος, ὡς γόνος γόνιμος, καὶ πόμπος πόμπιμος· εἶτα πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, γίνεται καρπάλιμος.

Κάρρων· οἷον, Καὶ κάρρων βώς: — τρίτος τύπος ἐστὶ συγκριτικῆς· ὡς ἀπὸ τοῦ παχύς παχύτερος, παχίων παχίστος, ὁ τρίτος τύπος, πάσσων, ὁ παχύτερος· οὕτω κρατύς κρατύτερος, κρατίων κράτιστος, ὁ τρίτος τύπος, κράσσων· ὑπερθέσει, κάρσων, καὶ κάρρων, ὡς ἡ μυρσίνη, μυρρίνη.

Κάρτα] παρὰ τὸ κρατύς κρατέα, ὡς ταχύς ταχέα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ μεταθέσει, κάρτα.

Καρυκευμάτων, ἀρτυμάτων· καὶ καρυκεύουσα, ἡδύνουσα,

γλυκαίνουσα· καρύκη γὰρ βρῶμα Λύδιον ἐκ πολλῶν ἡδυσμάτων συνεστηκὸς καὶ αἵματος. ἔστι δὲ εἶδος ὑποτρίμματος, ἐκ πλειόνων ἀρτυμάτων συντιθέμενον· καρυκεύειν δὲ, τὸ πράττειν. καρύκη, ἕψημά τι, ἐκ πολυτελοῦς σκευασίας συγκείμενον· ἐγὼ δὲ δι' αἵματος καὶ ἀρτυμάτων παντοίων. ὁ δὲ Δίδυμος Λύδιον βρῶμα φησὶν ἐκ πολυτελοῦς· ἐγὼ δὲ οἶμαι καρύκην αὐτὸ λέγειν, ἐπειδὴ μέλαν ἐστί· φησὶ γὰρ ἐν τῷ κωμικῷ λέγων οὕτω, Καρύκιον καρυοβαφές· καὶ κάρυος ῥόος, ὁ μέλανος ῥόος. οὐκοῦν ἐκ τούτου οἶμαι λέγειν καρύκην.

493 Καρχαρέος κύων] καρχαρέοι κύνες, οἱ τραχεῖς, ἀπὸ τοῦ κάρφος· καὶ καρχαρόδους, ὁ κεχαρχμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας, τουτέστι στρογγύλους καὶ ὀξεῖς καὶ ἐναλλάσσοντας ἑαυτῶν, ὡς λύκος, πάρδαλις, λέων. ἀπὸ τοῦ χαράσσω μετὰ τοῦ ὀδούς, γίνεται χαρόδους· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, χαρχαρόδους, καὶ καρχαρόδους· σημαίνει δὲ τοὺς τραχεῖς· τὸ γὰρ τραχὺ καὶ σκληρὸν δύναται χαράσσειν· ἢ τοὺς ἀπωξυμμένους. ἀμφόδοντα δὲ λέγεται ζῶα, ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους ἔχουσι τοὺς ὀδόντας στρογγύλους καὶ ὀξεῖς, ἀλλὰ παχεῖς καὶ πλατεῖς, ὥς ἐστιν ἄνθρωπος, ἵππος, ὄνος, καὶ τὰ ὅμοια. χαυλιόδοντα δὲ, ὅσα ἔξωθεν ἔχουσι τοὺς ὀδόντας ὑπερφερεῖς, ὥς ἐστι σῦς, ἐλέφας, ἀσπάλαξ.

Κασίγνητος, παρὰ τὸ κάσις, ὃ σημαίνει τὸν ἀδελφὸν, καὶ τὸ γνής γνητὸς, ὃ σημαίνει τὸν γνήσιον· τοῦτο ἐκ τοῦ γενῶ. καὶ αὐτοκασίγνητος, σχήματος ἐστὶ συνθέτου· τὸ γὰρ καταρχὰς συντιθέμενον, μένει ὡσαύτως σύνθετον· τὸ δὲ κατὰ τὸ τέλος συντιθέμενον, λέγεται παρασύνθετον, ὡς τὸ Φίλιππος, Φιλιππίζω.

20 Κάστωρ, σημαίνει δύο· ὄνομα κύριον, ὡς τὸ, Κάστορά θ' ἱππόδαμον: — καὶ γίνεται παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ. σημαίνει καὶ τὸ ζῶον, καὶ γίνεται παρὰ τὸ γαστὴρ, γάστωρ καὶ κάστωρ· ὑπογάστριον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ σχεδὸν ὅλον κοιλία.

Καστανέα, πόλις Μαγνησίας· ὅθεν καὶ τὰ καστάνεια κάρυα, τὰ ἀπὸ Καστάνης τινός.

Κασσίτερος, παρὰ τὸ θᾶσσον τείρεσθαι.

Κάσσα καὶ κασσαβάς, ἡ πόρνη, ἡ κατωφερής· παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν· ἢ παρὰ τὸ καίω καύσω, καῦσα καὶ κάσσα.

Κασσωρίς, ἡ κατωφερής, ἡ πόρνη· καὶ κασσωρεύουσα, τὸ πορνεύουσα. κασσαβὰς λέγεται ἡ πόρνη, παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν. ἐξ αὐτοῦ γίνεται κατὰ παρασχηματισμὸν, κασσωρίς. αἱ χρήσεις παρὰ Λυκόφρονι.

Κάυσία, εἶδος πίλου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς καὶ τιάρα. ζήτει εἰς τὸ καμελαύκιον.

Κασία, εἶδος μύρου· γίνεται δὲ παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ, ὁ μέλλων, κάσω. ἐξ αὐτοῦ κασία, ἡ κοσμοῦσα διὰ τῆς εὐοσμίας τὰς αἰσθήσεις.

40 Κάϋστρος, ποταμὸς Λυδίας· ἀπὸ Καΰστρου· Κάϋστρος δέ ἐστιν υἱὸς Πενθεσιλείας τῆς ἀμαζόνος· ὃς ἐν Ἀσκάλωνι ἔγημε τὴν Δερκετώ, καὶ ἐξ αὐτῆς ἔσχε τὴν Σεμίραμιν. ἥτις καὶ τὰ Βαβυλώνια τείχη κατεσκεύασε.

Καυστειρός] ἀπὸ τοῦ κάω καύσω, κέκαυκα, κέκαυμαι κέκαυσαι κέκαυσται, καυστηρός· καὶ κατὰ τροπὴν βοιωτῶν τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον, καυστειρός.

Καττύεσθαι, ὑποδύεσθαι· ἐκ τῶν καττυμάτων.

Καύηξ, ὁ γλάρος, διὰ τὸ ἀδηφάγον· καύη γὰρ ἡ τροφή· ἢ ἀπὸ τοῦ λέγειν καῦ καῦ. Εὐφορίων, Τῆς οὐδ' αἴθυια οὐδὲ κρυεροὶ καύηρες.

Καῦμα, τὸ κεκαυμένον ἅημα.

Καῦρος, ὁ κοῦφος ταῖς φρεσί, πλεονασμῷ τοῦ κ, αὖρός τις ὤν· τὸν γὰρ κατὰ νοῦν ἐλαφρὸν, καῦρον ἐκονομάζουσι. βέλτιον γαῦρον λέγειν διὰ τοῦ γ, ἵν' ᾖ ὁ σφοδρῶς ἐπηρμένος καὶ ὑπερήφανος· παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς αἴρεσθαι.

Καυλός, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, ὃ εἰς τὸ ὀξὺ ἐντίθεται. γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ· αὐλῷ γὰρ ἔοικε. πᾶν 494
δ' ἐπίμηκες αὐλὸς λέγεται.

Καυχῶ καυχήσω, συζυγίας δευτέρας τῶν περισσωμένων· γίνεται παρὰ τὸ καῦχος· τοῦτο, παρὰ τὸ αὔχος· τοῦτο, παρὰ τὸ εὔχω τὸ καυχῶμαι. ἢ παρὰ τὸ αὐχεῖν ἐστι. σημαίνει δὲ τὸ αὐχεῖν ἐπὶ χρηστοῖς πράγμασι. Λυκόφρων δὲ ἐπὶ φαύλων κέχρηται, ὡς τοὺς ἀποδυντας αἰσχύνεσθαι.

Καυλωνία, ἐκ τοῦ Αὐλωνία, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ.

Καχλάζω· οἷον, Κοῖλαι δὲ σπάλυγγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχείας, Λευκῇ καχλάζοντος ἀνέπνεον: — ἄχνη, ὁ λεπτὸς ἀφρὸς τοῦ κύματος καχλάζοντος, οἱονεὶ παρασσομένου πρὸς ταῖς σπιλάσι ταῖς τραχείαις καὶ ταῖς πέτραις ἐκβράσεσιν. πεποιημένον δὲ τὸ κάχλαζω· ὁ γὰρ ἦχος τοῦ κύματος ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν πετρῶν γινόμενος δοκεῖ μιμεῖσθαι τὸ κάχλα κάχλα. ἢ ἐκ τοῦ χλῶ γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καχλάζω· σημαίνει καὶ τὸ σφοδρῶς καταγελᾶν. εἰς τὸ ὄχλος.

Κάψα] κάπτω ῥῆμα δηλοῦν τὸ χωρῶ· παρὰ τὸ κάψω, κάψα (ὡς δόξω δόξα) ἡ χωρητικὴ οὖσα τῶν ἐντιθεμένων αὐτῇ. δύναται καὶ παρὰ τὸ κάμπτω κάμψω, κάμψα εἶναι καὶ κάψα· ἐπειδὴ ἐκ κεκαμμένων ξύλων αὐτὴν συνεστήσαντο. Δίων.

Καταίπτης, ἢ ἐπώνυμον τινὸς, ἢ ἱερωσύνη Ἀθήνησι, ὁ τὰ κάτω τοῦ πέπλου τῆς Ἀθηνᾶς ῥυπαινόμενα ἀποπλύνων.

Καταΐτυξ, εἶδος περικεφαλαίας μὴ ἐχούσης λόφον κατωφεροῦς· παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι ὡς πρὸς τὴν αὐλῶπιδα, τὴν ἀνάτασιν ἔχουσαν.

Κατάῤῥους, τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καταφερόμενον ῥεῦμα διὰ τῶν μυκτήρων, ὃ καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ κατασταγμόν· ἢ τὴν διάῤῥοιαν, ἢ τὸ δυσεντέριον.

* Καταῤῥῶγες πέτραι, κατεῤῥηγμέναι· ἀπὸ τοῦ ῥήγνυμι.

Κατάκρας, ἀντὶ τοῦ κατὰ κράτος. ἀπὸ τοῦ ἀκή ἡ ὀξύτης, ἄκα καὶ ἄκρα, πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Κατακάσα, ἡ κατωφερὴς καὶ πόρνη εἴρηται· ἢ παρὰ τὸ καταχέεσθαι ἐπὶ παντὶ, ἢ ἡ τοῦ κατακαυθῆναι ἀξία διὰ τὴν ἀσέλγειαν αὐτῆς.

* Καταβάτης, ὁ Ζεὺς, ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν, τουτέστι καταπέμπειν τοὺς κεραυνούς.

Καταβόστρυχος, κομῶν τοῖς βοστρύχοις· τὸ γὰρ κατα, πλήθους ἐμφαντικὸν ἐστίν.

Καταίρειν, ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν, ἀποπλεῖν· ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος· συμβαίνει γὰρ ἀποπλεούσης τῆς νηὸς, ἐπαίρειν τὰ ἱστία.

Καταΐγδην, ἀπὸ τοῦ καταΐσσων, ἢ εἰς τὸ ἔμπροσθεν ὁρμῶσα καὶ αἴσσουσα. — ἐπέτρεχε κύματι λάβρῳ Προ- προκαταΐγδην κοίλης ἁλός.

Καταγνύναι, κατάσσειν, καταπλᾶν, συντρίβειν· ἀπὸ τοῦ ἄγνυμι.

Κατείνυον] Θριξὶ δὲ πάντα νέπυν καταείνυον, Ἰλιάδος ψ', ἀντὶ τοῦ κατεκάλυπτον· ἀπὸ τοῦ ἔω, ἐνύω καὶ εἴνυω.

Καταείμενον ὕλῃ, μεταφορικῶς, ἠμφιεσμένον ἐν αὐτῷ.

Καταεῖσατο γαίης, ἀντὶ τοῦ καθωρμησε, κατῆλθε. πᾶν 495
ὁριστικὸν ὑποταικτικὸν μονοσύλλαβον εἰς ω λῆγον, ἔχον τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει ἐν τῇ συνθέσει· οἷον βᾶς, βῶ, ἐὰν ἀναβῶ· δοὺς, δῶ, ἐὰν παραδῶ· εἰ δὲ μὴ ἔχει τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, ἀναπέμπει τὸν τόνον: σχῶ, κατάσχω· στῶ,

ἐπίστω· ὁμοίως καὶ τὰ πληθυντικὰ, κατάσχωμεν, πρόσχωμεν.

Καταλογεύς, ὁ συγγραφεὺς, ὁ συγγράφων κατ' ὄνομα.

Κάχρυς, αἱ πεφρυγμέναι κριθαὶ κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα· καὶ βοτάνη τοιά· καὶ τῆς πεύκης ἡ βλάστησις. λέγονται καὶ πυροὶ τινές.

Καταλλήλως] καταλλήλως τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ὁ Χριστὸς ἦλθε καὶ ἐνήργει: — ἤγουν ὡς ἑκάστη πέφυκεν, ἀκολούθως, ἁρμοζόντως.

* Κατάλυμα, τὸ καταγώγιον, ξενοδοχεῖον· παρὰ τὸ καταλύω, τὸ τελῶ τὴν ὁδόν· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν εἰς τὸ καταγώγιον πορευόμενοι.

Κατάκλεις· ἐκ τοῦ κλείς· ἀπὸ τοῦ ἐγκεκλεῖσθαι μέχρι αὐτῆς τὰ ἐντός· καὶ αἱ μὲν τοῦ σώματος κατακλεῖδες εἴρηνται, διὰ τὸ ἐπικαμπεῖς εἶναι καὶ ἐοικέναι τοῖς τῶν θυρῶν κλεισίν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐρεσσόντων, ὅτι ἐπ' αὐτοῖς ἑζόμενοι τὸ σῶμα ἔκλων.

Κατάκλωθες] — κατάκλωθές τε βαρεῖαι: — αἱ ἐπικλώσεις τῶν Μοιρῶν, παρὰ τὸ κλώθω· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κάτω καθέλκειν τοὺς τῶν νημάτων ὁλκούς· κλώθειν γὰρ τὸ νήθειν· ὅθεν καὶ κλώστης, παρὰ τὸν κλώσω μέλλοντα, καὶ κλωστήρ.

Κατακρῆθεν, κατὰ κρατός. παρὰ τὸ καρή ὀξυνόμενον γίνεται καρῆθεν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, κρῆθεν· καὶ Ἡσίοδος ἀποκρῆθεν εἶπεν.

Καταπροΐξασθαι· ἀπὸ τῆς προικός· ἣν διαιροῦντες οἱ Ἴωνες, πρόϊκα λέγουσιν. ὥςπερ οὖν ἡ προῖξ δωρεὰν δίδοται, οὕτω φασὶν, Οὐ δωρεάν με καταγνώσεταί τις· ἀλλ' ἀποδώσει μισθὸν ὧν ἔπραξε: — καὶ ἐπαίτης, καὶ ὁ προῖκα αἰτῶν, προϊκτης λέγεται.

Καταπροέσθαι, ἀντὶ τοῦ καταπροδοῦναι, ἀπὸ τοῦ ἵημι ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἕμαι· ὁ ἀόριστος, ἕθην· ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, ἕμην· τὸ ἀπαρέμφατον, ἕσθαι, καὶ προέσθαι.

Κατασπιλάζοντες] Καὶ Φιλεπίδημον Φόνον κατασπιλάζοντες: — κατακρύπτοντες· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑφάλων πετρῶν, αἵτινες ὑπὸ ὕδατος καλυπτόμεναι, τοῖς ἀπροόπτως προσπελάζουσι κίνδυνον ἐπιφέρουσι.

Καταλεύσιμον, τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι.

Καταχήνη, ἡ χάσμησις. παρὰ τὸ χαίνω χήνη καὶ καταχήνη.

Καταψήχειν, τὸ ἠρέμα κολακεύειν καὶ κρατεῖν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ καταψῶ καταψήσω· καὶ ἀνεδόθη εἰς ἐνεστῶτα, καταψήχω.

Κατέκταθεν] ἀπὸ τοῦ κτείνω κτενῶ, ὁ πρῶτος ἀόριστος παθητικὸς, ἐκτάνθην, ὡς φαίνω ἐφάνθην· τὸ πληθυντικὸν, ἐκτάνθημεν, ἐκτάνθητε, ἐκτάνθησαν, ἔκταθεν, ὡς ἐφάνθημεν, ἐφάνθητε, ἐφάνθησαν, ἔφανθεν. ἢ ἔστιν ἕτερον ῥῆμα κτῶ· παράγωγον, κτῆμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκτην· ὅπερ γίνεται ἔκταν· οἷον, Τὸν σὸν κατέκταν παῖδα: — καὶ, — ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν: — τὸ β', ἔκτας, ἔκτα· ἡ μετοχὴ, κτάς, — ἄνδρα κατακτάς: — ὁ μέσος ἀόριστος, ἐκτάμην· τὸ δεύτερον, ἔκτασο· ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἐκτάθην, ὡς ἐφάθην· ἐκτάθημεν, ὡς ἐφάθημεν· τὸ τρίτον, ἐκτάθησαν, ὡς ἐφάθησαν· καὶ ἔκταθεν ἑτέροι, καὶ κατέκταθεν.

Κατ' ἐνώπα, ὡς κατὰ δῶμα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὤψ· ἡ αἰτιατικὴ, ὤπα. ὁ δὲ Ἀλεξίων καὶ οἱ πλείους, κατενῶπα· οἷς καὶ δεῖ πείθεσθαι· ἵν' ᾖ ἀπὸ τοῦ ἐνώπια συγκοπῇ ἐνῶπα, ὡς μηρία, μῆρα· σιτία, σῖτα. ἔνεστι δὲ βοήθεια καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ οὕτως. ἔστιν ἐνωπὴ ἡ πρόσοψις· παρ' ἣν ἡ αἰτιατικὴ, ἐνωπήν. ὃν οὖν τρόπον τὴν ἰωκὴν, ἴωκα εἶπε μεταπλάσας, οὕτω καὶ τὴν ἐνωπὴν ἐνῶπα.

Κατεπόθη] ἔστι ῥῆμα πῶ· παράγωγον, πῶμι· ὁ μέλλων, πώσω, πέπωκα, πέπομαι, μικρὸν εἰς τὰ παθητικά· ὁ ἀόριστος, ἐπόθην, ἀντὶ τοῦ ἐβυθίσθην.

Κατεμαυτόν] Ἰστέον ὅτι ἡ εὐθεῖα ἐμαυτός καὶ ἐγαυτός οὐ δύναται εἶναι· ὅτι πᾶσα σύνθετος ἀντωνυμία θέλει εἶναι καὶ ὁμοιόπτωτος καὶ ὁμοιοπρόσωπος καὶ ἰσάριθμος· οἷον τὸ ἐμαυτοῦ, καὶ ἰσάριθμόν ἐστι καὶ ὁμοιόπτωτον καὶ ὁμοιοπρόσωπον, ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ αὐτοῦ. ἀμφότερα γὰρ, τό τ' ἐμοῦ καὶ αὐτοῦ, ἑνικά εἰσι καὶ τρίτου προσώπου καὶ πτώσεως γενικῆς. ἐὰν οὖν γένηται ἡ εὐθεῖα τούτων ἐμαυτός, ἔμελλεν ἂν εἶναι ὁμοιόπτωτος. ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον ἐπὶ συνθέτου ἀντωνυμίας. τὸ γὰρ αὐτός, ἔστιν εὐθεῖα· τὸ δὲ ἐμέ, αἰτιατικὴ, καὶ οὐκ ἔστιν εὐθεῖα· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐμός οὐκ ἠδύνατο γενέσθαι· ἐπειδὴ οὐδέποτε κτητικὴ ἀντωνυμία ποιεῖ σύνθετον ἀντωνυμίαν. ἀπὸ γὰρ τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν γίνονται αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι· οἷον ἐμοῦ αὐτοῦ, ἐμαυτοῦ· ἐμοὶ αὐτῷ, ἐμαυτῷ· ἐμὲ αὐτὸν, ἐμαυτόν. ἐγαυτός οὐ δύναται εἶναι· ἐπειδὴ αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι πρότερον ἐν τῇ ἁπλότητι τὰς δύο συνθέσεις ἐπιδέχονται, τήν τε αὐτοπαθῆ καὶ τὴν ἀλλοπαθῆ· καὶ οὕτω συντίθενται· οἷον, ἐμοῦ ἤκουσας, καὶ ἐμοῦ ἤκουσα. διὰ τοῦτο γὰρ ἐπενοήθησαν αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι, ἵνα διάκρισιν ποιήσωσι τῆς ἀλλοπαθοῦς, καὶ σχῶσι τὸ αὐτοπαθὲς μόνον· αἱ δὲ ἁπλαῖ, τὸ ἀλλοπαθές. τὸ οὖν ἐγὼ αὐτὸς, ἐπειδὴ ἐν τῇ ἁπλότητι οὐκ ἐπιδέχεται τὰς δύο συντάξεις τήν τε ἀλλοπαθῆ καὶ τὴν αὐτοπαθῆ, εἰκότως οὐ δύναται ποιῆσαι σύνθετον ἀντωνυμίαν· ὅτι γὰρ ἡ ἐγὼ αὐτὸς τὴν ἀλλοπαθῆ μόνον ἔχει καὶ οὐχὶ τὴν αὐτοπαθῆ, δῆλον ἐντεῦθεν· λεγόντων ἡμῶν ἐγὼ αὐτὸς ἤκουσα, λέγοντος τίνος; ἄρα Σωκράτους; ἀλλὰ Ἀλκιβιάδου. ὥςτε οὖν ἀλλοπαθής ἐστιν, αὐτοπαθὴς δὲ οὐ δύναται εἶναι ἡ ἐγὼ αὐτός· ἐπειδὴ οὐδέποτε εὐθεῖα εἰς εὐθεῖαν δρᾷ, ἤγουν ἐνεργεῖ· οὐδεὶς γὰρ λέγει Σωκράτης Πλάτων ἤκουσεν, ἀλλὰ Σωκράτης Πλάτωνος ἤκουσεν. ἐπειδὴ οὖν ἐγὼ αὐτὸς εὐθεῖαι εἰσὶ δύο, ἡ ἐγὼ καὶ αὐτός, τούτου χάριν οὐ δύναται εἶναι αὐτοπαθής. τοιαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν καὶ περὶ τοῦ μὴ δύνασθαι στῆναι τὸ ἐγὼ αὐτὸς, καὶ τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικά. ζήτει.

Κατήφεια· ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν τοὺς ὀνειδιζομένους ἢ λυπουμένους· καὶ κατηφής, ὁ ὑπὸ αἰσχύνης κάτω νεύων τοὺς ὀφθαλμούς, ἤγουν ὁ αἰσχυνόμενος, παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω γίνεται παράγωγον φάω καὶ φάος· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως γίνεται καταφαής, ὁ ἔχων κάτω τὰ φάη ἤγουν τοὺς ὀφθαλμούς.

* Κατήλυσις, ἡ κατάβασις, ἀπὸ τοῦ ἐλεύθειν καὶ κατά.

Κατηφόνες, Ἰλιάδος ω', Σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα κατηφόνες: — ἄξιοι καταφονευθῆναι· ἢ ἐπονείδιστοι, αἰσχύνης μεστοί, ἀπὸ τοῦ κατηφὴς· θηλυκὴν γὰρ προσηγορίαν ὀνειδίσαι τοὺς υἱοὺς ἠθέλησε.

Κατηλυσίη] — κατηλυσίη ζεφύροιο: — σημαίνει τὴν κάθοδον καὶ τὴν ἐπέλευσιν, ἐλευσίη τις οὖσα καὶ ἠλυσίη, καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως.

Κατηόνων, κατήντλουν. ἔχει τὸ ἰῶτα· ἀπὸ γὰρ τοῦ καταιονῶ καταιονᾶς.

Κατημαξευμένα, κοινὰ, καταπεπατημένα, τετριμμένα, γεγυμνασμένα.

Κατήρεε, κατελάμβανε. παρὰ τὸ αἱρῶ περιστώμενον, ὃ σημαίνει τὸ καταλαμβάνω. — μηδέ σε λήθη Αἱρείτω.

Κατηγορεῖν, λέγεται κοινῶς τὸ κατά τινος ἀγορεύειν· οἷον

τὸ γένος λέγεται κατηγορεῖσθαι τῶν εἰδῶν. λέγομεν καὶ τοὺς περί τινων ὡς ἀδικούντων λέγοντας. ζήτει. κατηγορίαν ποιούμενοι τῆς πόλεως, καὶ κατὰ τῆς πόλεως.

Κατισχνωθέντα, λεπτυνθέντα. ἐκ τοῦ ἰσχνόω ἰσχνῶ ἰσχνώσω, τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Κατουλάς, καλεῖται ἡ σκοτεινὴ νύξ, διὰ τὸ ὁλοὴν αὐτὴν εἶναι· οἷον, Νὺξ ἐφόβει, τήνπερ τε κατουλάδα κικλήσκουσιν.

Κατόπιν] Κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν: — οἷον, μετὰ τοῦτο.

Κατωμαδόν, κατὰ τοὺς ὤμους τῶν ἵππων.

Κατέλευσαν, ἀντὶ τοῦ ἔχωσαν λίθοις. τὸ θέμα, καταλεύω· ὁ μέλλων, καταλεύσω. σημαίνει δὲ τὸ κατά τινος λίθους βάλλω. παρὰ τὸ λάας.

Καταμόνας, ἐπίρρημα τοπικόν· οἱ δὲ λέγουσι μοναδικόν. γίνεται δὲ ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ μόνος· τοῦτο παρὰ τὸ μὴ εἶναι μετὰ ἑτέρου· ἢ παρὰ τὸ μένω τὸ ἐπιμένω.

Καί, σύνδεσμος συμπλεπτικὸς, ἰσοδυναμῶν τῷ τε· διαφέρει δὲ αὐτοῦ κατὰ τάξιν. ὁ μὲν γάρ τε, τὰ ὄπισθεν συμπλέκει· ὁ δὲ καί, τὰ ἐπιφερόμενα, ὡς τό, Ἀρκεσίλαός τε καὶ Λέων· Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος.

Καίω] ἐκ τοῦ κω, γίνεται καίω· ὁ μέλλων, καύσω· ἀφ' ὧν γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ι ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα, πλεονάζουσι τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα· κλαίω κλαύσω.

Καινός, ὁ νέος· οἶμαι ὅτι ἐκ τοῦ κραίνω τὸ τελειῶ, κραινός τις ὤν, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ρ, οἱονεὶ ὁ ἤδη ἐπιτελεσθείς.

Καινεύς, ὄνομα κύριον, ὁ ἥρως, διὰ τὸ καινὸν τοῦ γένους, διὰ τὸ γυναῖκα καὶ ἄνδρα γενέσθαι. ἦν δὲ Ἐλάτου μὲν παῖς, Λαπίθων δὲ βασιλεύς.

Καικίας. Κάϊκός ἐστιν ὄνομα ποταμοῦ· ὅθεν καὶ καικίας, ὁ ἐκεῖθεν πνέων ἄνεμος. τὰ διὰ τοῦ ικος ἀποστρέφεται τὴν ει δίφθογγον, Γρήνικος, Κάϊκος.

Καιρός, ὄνομα ἁπλοῦν. γίνεται παρὰ τὸ κάρη, ὃ σημαίνει τὴν ὥραν· ἐξ οὗ καὶ ἀκαριαῖος· καρός καὶ καιρός.

Καίριος, διὰ τοῦ ι, ὡς δεσμός δέσμιος, βωμός βώμιος.

Καίριον, εὔκαιρον, εὔστοχον, μέτριον· καὶ, Καίριον οὐδὲν λέγεις: — ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἐπιτήδειον τῷ καιρῷ. σημαίνει καὶ τὸ ἐπικίνδυνον· Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, Ἰλιάδος δ', ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν ἐπικινδύνῳ τόπῳ, οὐδ' ἐν τῷ πρὸς ἀναίρεσιν ἐπιτηδείῳ τόπῳ τοῦ σώματος. οἶμαι ἀπὸ τοῦ κήρ, ὃ σημαίνει τὴν θανατηφόρον μοῖραν, γίνεται καρόν καὶ κκίριον, ἤγουν τὸ θανάσιμον καὶ ἐπικίνδυνον.

Καιροσέων· οἱ μὲν, τῶν κροσσωτῶν· οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν καιρωμάτων· οὕτω δὲ κκλεῖται καίρως καὶ καίρωμα, ἡ παραπλοκὴ τοῦ στήμονος, ἡ διαπλεκομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχεῖσθαι αὐτόν. καὶ τὰς ἐρίθους, κκιρωτίδας εἶπε Καλλίμαχος, καὶ τὸ Δηλίων ὕφασμα ὑδάτινον. πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κε συλλαβῆς ἀρχομένη διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται, πλὴν τοῦ κκιρός καὶ καινός, Καῖσαρ Καισαρεύς, Καισάρεια.

Καί σφεας. Ἰστέον ὅτι τὸ Καί σφιν, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ σφίσιν, βαρυτόνου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σφίν ἐγένετο Καί σφιν· καὶ μετὰ τὴν ἔγκλισιν παρηκολούθησε πάθος, καὶ ἐγένετο Καί σφισιν· καὶ τὸ Καί σφεας, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ σφέας βαρυτόνου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σφᾶς γίνεται Καί σφας· καὶ μετὰ τὴν ἔγκλισιν παρηκολούθησε πάθος, καὶ γίνεται Καί σφεας. καὶ τὸ, — ἐπεὶ οὔ ἔθεν ἔστι χερείων: — οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἔθεν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οὗ τρίτου προσώπου σημαίνοντος τοῦ αὐτοῦ, γίνεται οὔεθεν, τουτέστιν οὐδαμῶς· καὶ μετὰ τὴν ἔγκλισιν, παρηκολούθησε πάθος, καὶ ἐγένετο Οὔ ἔθεν. οὕτω Ζηνόδοτος.

Καῖσαρ, ῥωμαϊστὶ ἀνατομή ἑρμηνεύεται· ἀποθανούσης γὰρ τῆς μητρὸς Ἰουλίου Καίσαρος, ἀνατεμόντες αὐτῆς τὴν γαστέρα, ἐξέβαλον αὐτὸν ἀγέννητον.

* Κέαρ, ἀντὶ τοῦ κῆρ, κατὰ διάλυσιν.

Κέασε, συνέτριψε, διέσχισεν. Ἰστέον ὅτι τὸ Κέας καὶ Κλεύας οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ, ὡς Αἴας Αἴαντος, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει τὸ α Φύσει μακρόν· Κέης γὰρ ἦν καὶ Κλεύης· καὶ τροπῇ Δωρικῇ, Κλεύας καὶ Κέας· καὶ Φυλάττει τὴν ἰσοσύλλαβον κλίσιν· δηλοῦσι δὲ καὶ τὰ πατρωνυμικὰ, Κεάδης καὶ Κλευάδης ὄντα.

Κεγχρίνης, εἶδος ὄφεως. Νίκανδρος, Δήεις κεγχρίνεω δολιχὸν τέρας: — οὕτως ὠνόμαστται διὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτὸν τὸν καιρὸν τοῦ κέγχρου· ἢ διὰ τὸ ποικίλον εἶναι καὶ κατεστίχθαι· ὥςπερ γὰρ κέχρους τινὰς ἐπὶ τὰ νῶτα ἔχει.

Κέβλη, ἐκ τοῦ κεφαλή γίνεται κατὰ συγκοπήν.

Κέδρος, θηλυκῶς λέγεται τὸ δένδρον· οὐδετέρως δὲ ὁ καρπός· Ἀλλὰ θύε τὰς κέδρους: — ἡ κέδρος, παρὰ τὸ κέεσθαι ῥαδίως· ἢ παρὰ τὸ κεντῶ· κεντρώδης γάρ ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἔδος, ὃ σημαίνει τὸ ἔδαφος, πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἔδρος καὶ κέδρος· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἑδραίως ἵστασθαι· ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ καίεσθαι ἱδροῦν. ἢ ἐκ τοῦ κέω κέδρος· τὸ γὰρ πρωτότυπον τούτου, ἔστι διὰ τοῦ ε, κέω· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, κάω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καίω.

Κεδνός, συνετὸς, σώφρων, τίμιος, κηδεμονικώτατος. ἔστι ῥῆμα κοῶ σημαῖνον τὸ νοῶ, ὁ μέλλων, κοήσω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, κεδνός, ὡς τέρπω, τερπνός, κατὰ συγκοπήν. ἢ κηδανός τις ὤν, οὗ ἄν τις κήδοιτο.

Κεδάζω, τὸ σκορπίζω. ἀπὸ τοῦ χέω, χεδάζω καὶ κεδάζω· ἢ ἀπὸ τοῦ σκεδῶ. λέγεται καὶ μετὰ τοῦ σῖγμα, καὶ χωρὶς τοῦ σῖγμα. γράφεται διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· ἔδω τὸ ἐσθίω· μέδω. ταῦτα γὰρ διφοροῦνται· εἰσὶ γὰρ βαρύτονα καὶ περισπώμενα, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Δωδώνης μεδέων· καὶ ἐδῶ, ἐξ οὗ ἔδεσται, ἐδεστόν, καὶ ἀνέδεστον τὸ μὴ ἐσθιόμενον. περισπώμενα, πεδῶ, μεδῶ, σκεδῶ· σεσημείωται τὸ αἰδοῦμαι.

Κεκάμω] — ἐπὴν κεκάμω: — ἐπειδὰν κοπιάσω, Ἰλιάδος α'. κάμω· καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκαμον· ἐὰν κάμω· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, κεκάμω, ὡς λάχωσι λελάχωσιν. ἐὰν γράφηται — ἐπεί κε κάμω, ὁ κε ἐστὶ σύνδεσμος παραπληρωματικός, ὁμοίως τῷ, Ηδ' εἴπερ τε τύχωσιν: — ἐὰν δὲ — ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων, ἐνδιπλασιάζεται τὸ ῥῆμα κεκάμω· ἀναδιπλασιασμὸς ἢ κε συλλαβή, καὶ ἔστιν ἐνεστώς.

Κεκαδών] Θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδών: — ἀντὶ τοῦ στερήσας, χωρίσας. παρὰ τὸ χάζω, ἔχαδον· ἡ μετοχὴ, χαδὼν καὶ κεκαδών.

Κεκάδοντο, ταρασσόμενοι ἐσκορπίζοντο καὶ ἔφευγον. ἀπὸ τοῦ χάζω χάσω κεχάδω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχαδον, ὡς φράζω, ἔφραδον· καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς ψιλὸν, ἔκαδον· ὁ παθητικὸς μέσος, ἐκαδόμην, ἐκαδόμεθα, ἐκάδοντο· καὶ προσελεύσει τοῦ κ, κεκάδοντο. ἀπὸ τοῦ χάζω τὸ ὑποχωρῶ, ὁ β' ἀόριστος, ἔχαδον, ἐχαδόμην, ἐχάδοντο· καὶ κατὰ τροπὴν, ἐκάδοντο· καὶ ποιητικῷ ἀναδιπλασιασμῷ, — ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος.

Κεκαδησόμεθα] ἀπὸ τοῦ χάζω γίνεται χαδῶ, χαδήσω· τὸ τρίτον, χαδήσει· τροπῇ, καδήσει· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, κεκαδήσει. — οὐκέτι νῦν Ὀλλυμένων Δαναῶν κε-

καθησόμεθ', ὑστάτιόν περ: — ἀντὶ τοῦ λυπησόμεθα, Φροντιοῦμεν, Ἰλιάδος θ΄ῆτα, τουτέστιν οὐκέτι σώους θῶμεν τοὺς Ἕλληνας, καὶ κηδεμονίαν αὐτῶν καὶ Φροντίδα ποιησόμεθα, κἂν ἐν ὑστέροις. οἶμαι ἀπὸ τοῦ ἄχος, ἀχῶ, ἀχάζω καὶ ἀχαδῶ· καὶ ἀποβολῇ, χαδῶ χαδήσω χαδήσομαι, καδήσομαι: καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

Κεκασμένε, κεκοσμημένε. ἀπὸ τοῦ κάζω τὸ κοσμῶ, κάσω, κέκακα, κέκασμαι, κεκασμένε.

Κεκαφηότα] — κακῶς κεκαφηότα θυμὸν, ἀντὶ τοῦ ἐκπεπνευκότα, Ἰλιάδος ε΄· κάφος γὰρ τὸ πνεῦμα· παρὰ τὸ κάπτω, καφῶ, καφήσω, κεκάφηκα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ· ἡ μετοχὴ, κεκαφηώς.

Κεκινέαται. ἀπὸ τοῦ κινῶ κινήσω, κεκίνηκα, κεκίνημαι, κεκίνηνται· καὶ Ἰωνικῶς, κεκινέαται.

Καιροσσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον: — ἐκ τοῦ καιρόεις καιρόεντος, τὸ θηλυκὸν καιρόεσσα καιροέσσης· τὸ πληθυντικὸν, καιρόεσσαι, καιροέσσων· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, καιροσσέων.

Κέκληκα] ὡς ἀπὸ τοῦ καμῶ, καμήσω, κεκάμηκα, καὶ ἐν συγκοπῇ, κέκμηκα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ καλῶ κεκάληκα, κατὰ συγκοπὴν, κέκληκα. — ὅσοι κεκλήατο βουλὴν: — ἀντὶ τοῦ κεκλημένοι ἦσαν εἰς τὴν συμβουλήν. κλῶ κλήσω κέκλημαι κεκλήμην.

Κεκλήσῃ] — Φίλῃ κεκλήσῃ ἄκοιτις: — οἱ μὲν λέγουσι, σύνδεσμον εἶναι παραπληρωματικὸν τὸν κε· οἱ δὲ, ῥῆμα. καὶ εἰ ἔστι ῥῆμα, μέλλοντος μέσου ἐστὶ, κεκλήσομαι, κεκλήσῃ.

Κεκληγώς, κεκραγώς, βοῶν· μετοχή ἐστι συζυγίας τετάρτης· ἐκ τοῦ κράζω, ὁ παρακείμενος, κέκραγα· καὶ οἱ Ἴωνες τρέπουσι τὸ α εἰς η, καὶ τὸ ρ εἰς λ, καὶ γίνεται κέκληγα· καὶ ἡ μετοχὴ, κεκληγώς.

Κεκλήγοντες, ὡς ἀρήγοντες· μετοχή ἐστιν εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ πέπληγα μέσου παρακειμένου γίνεται πεπλήγω ἐνεστῶς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κέκληγα γίνεται κεκλήγω ἐνεστώς· καὶ ἡ μετοχὴ, κεκλήγων κεκλήγοντος.

Κεκλίαται] Ἰστέον ὅτι οἱ καθαριεύοντες παρακείμενοι τὸ α μόνον προςλαμβάνουσι κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν ἑνικῶν· καὶ εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγονται, συστέλλουσι ταύτην, καὶ οὕτω ποιοῦσι τὸ Ἰωνικόν· ὡς πεποίηται πεποιέαται, οὕτως ἀπὸ τοῦ κλείω γίνεται κέκλειται· καὶ συστολῇ τῆς ει διφθόγγου, Αἴθ' ἀλὶ κεκλίαται: — ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω: — ἀντὶ τοῦ ἐκεκάλυπτο, περιεκέκλειστο, καὶ περιέκειτο. οἶμαι ἀπὸ τοῦ κλίνω· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ κλείω κλείσω· ὁ παρακείμενος, κέκλεικα, κέκλειμαι, χωρὶς τοῦ σ παρ' Ἕλλησιν· ἐλλείψει τοῦ ε, κέκλιμαι. οὕτω καὶ τὸ, Στήλῃ κεκλιμένος: — ἀντὶ τοῦ ὑπὸ στήλης περιεχόμενος, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ τάφου στήλην προβεβλημένος ἀντὶ ἀσπίδος. τοιοῦτον καὶ τὸ, Λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι: — ἀντὶ τοῦ παρακείμενος, γειτνιῶν, περιεχόμενος. ἔνθεν καὶ τὸ, — ἐκέκλιτο λίμνη: — ἔλλειψις ἄρα τοῦ ε, ὥςπερ ἀπὸ τοῦ κλείω κλείσω κλείς, καὶ δικλίς, καὶ, Δικλίδες ὑψηλαί: —

Κεκλιμένοι, ἀντὶ τοῦ κεκαλυμμένοι, κεκρυμμένοι· ἀπὸ τοῦ κλείω τὸ σφαλίζω, κατὰ συστολὴν τοῦ ε.

Κεκλαμένων φύλλων. εἰ μὲν οὕτως, ἀντὶ τοῦ κεκλασμένων· εἰσὶ δέ τινες εἰρηκότες κεκλιμένων, ὥςτε πρὸς ἀντίθεσιν εἶναι πρός τι, ἐνδεία τοῦ σ. ἀλλ' εἴπωμεν, ὅτι τὰ τοιαῦτα ποιητικά εἰσι.

Κέκλετο, παρεκελεύσατο· ἀπὸ τοῦ κέλετο, πλεονασμῷ τοῦ κ· καὶ ἐκέκλετο, ἀντὶ τοῦ ἐκέλευεν. ἀπὸ τοῦ κέλω ἐκέλετο, καὶ ἐκέκλετο. ἢ ἀπὸ τοῦ κλῶ κλήσω. εἰ παρὰ τὸ κέλω λαμβάνεται, πλεονασμός ἐστι τοῦ κ, κέλω, κελόμενοι, καὶ, Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι: — πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀντὶ τοῦ παρακελευόμενοι. εἰ δὲ παρὰ τὸ καλῶ κλῶ, οὐκ ἔστι πλεονασμός, ἀλλὰ ἀναδιπλασιασμός. ἔστι γὰρ κλῶ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, κέκλω· οὐ γὰρ μόνον διὰ τοῦ ι γίνονται οἱ ἀναδιπλασιασμοὶ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ε. μένω, μνῶ, μέμνω· Φένω, Φνῶ, πέφνω. οὕτως Ἡρωδιανός. καὶ ἐπεκέκλετο, ἀντὶ τοῦ ἐπεκαλεῖτο. ἀπὸ τοῦ κέκλω.

Κεκορυθμένα χαλκῷ, ἀντὶ τοῦ ἐστομωμένα τῷ σιδήρῳ, ἠμφιεσμένα, ἠυτρεπισμένα· ἢ ἠμονημένα τῷ σιδήρῳ, ἀπὸ τοῦ τὴν κορυφὴν θήγειν (ἤγουν ἀκονᾶν) εἰς ὀξύτητα· ἀπὸ τοῦ κορύσσω τὸ καθοπλίζω. ἢ ἐκ τοῦ κόρυς κόρυθος, κορύθω· ὁ μέλλων, κορύσω· ὁ παρακείμενος, κεκόρυκα· ὁ παθητικὸς, κεκόρυσμαι· ἡ μετοχὴ, κεκορυσμένος· καὶ οἱ Ἀττικοὶ τρέπουσι τὸ σ εἰς θ, τὸ κλαυσμός, κλαυθμός λέγοντες, καὶ τὸ ἀρισμός, ἀριθμός.

Κεκορυθμένος] — κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ: — ἀντὶ τοῦ καθωπλισμένος τῷ λαμπρῷ σιδήρῳ: ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· ἀπὸ τοῦ κόρυθος κορυθῶ· κεκορυθημένος, καὶ κεκορυθμένος.

Κέκονα] παρὰ Σοφοκλεῖ· ἀπὸ τοῦ κτείνω, ὁ μέσος παρακείμενος, ἔκτονα, πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ.

Κεκοτηότα] ἀπὸ τοῦ κοτῶ κοτήσω, πεκότηκα, κεκοτηκώς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ. οἱ Ἴωνες γὰρ εἰώθασιν ὑποστέλλειν τὸ κ, πεπτηκώς· Πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο: — κεκορηκώς, — ἄμφω κεκορηότε ποίης: — οὕτως ἔχει καὶ τὸ — κεκοτηότι θυμῷ: — πάλιν δὲ τὸ η εἰς βραχὺ α μεταβάλλουσιν, ὡς τὸ λεληκυῖα, λελακυῖα· μεμηκυῖα, μεμακυῖα· οὕτω καὶ βεβηκώς βεβαώς· κλίνεται βεβάοτος, ἑσταότος, γεγαότος, τεθναότος· καὶ κατὰ συναλοιφὴν, βεβῶτος, ἑστῶτος, γεγῶτος, τεθνῶτος. τὸ δὲ ἑστώς καὶ τὰ ὅμοια ὀξύνονται· ἐπειδὴ οὐκ ἦν ἡ συναίρεσις ὀξεῖα καὶ βαρεῖα.

Κεκρύφαλον, μέρος κοιλίας· παρὰ τὸ κρύπτεσθαι. ὡς Φύλλον δὲ ἐστιν.

Κέκρικα] τὰ γὰρ εἰς νω ῥήματα ἐνὶ φωνήεντι παραληγόμενα, ἀποβάλλει τὸ ν κατὰ τὸν παρακείμενον. οἱ ποιηταὶ δὲ προςλαμβάνουσιν, ὡς τὸ, — ὁ δ' ἐκλίνθη: — Ἰστέον ὅτι λεγει ὁ κανών· Ὅτε δὲ δι' ἀμεταβόλου ὁ μέλλων, ὁ παρακείμενος δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ κ· οἷον κείρω, κερῶ, κέκαρκα· πλὴν των ἠμαρτημένων, τοῦ νενέμηκα, καὶ τῶν ὁμοίων. εἰσὶ δὲ ταῦτα, τέμω, τεμῶ· νέμω, νεμῶ· δέμω, δεμῶ· βρέμω, βρεμῶ. τούτοις συνεξηκολούθησε καὶ τὸ μένω, μενῶ. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι σεσημείωται καὶ ταῦτα, κρίνω κρινῶ κέκρικα, πλύνω πλυνῶ πέπλυκα, κλίνω κλινῶ κέκλικα, καὶ τείνω τενῶ τέτακα· ταῦτα γὰρ ἀπέβαλε τελείως κατὰ τὸν παρακείμενον τὸ ἀμετάβολον. καὶ κερδάνω δὲ εὕρηται χωρὶς τοῦ ἀμεταβόλου κεκερδακα. ζήτει εἰς τὰ ῥήματα τοῦ Χοιροβοσκοῦ.

Κέκτημαι] λέγει ὁ Ἡρωδιανός, ὅτι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ Αἰολικῶς· τὸ γὰρ κοινὸν ἔκτημά ἐστιν, ὡς τὸ, Ἴλιον ἐκτῆσθαι: — τα γὰρ ἀπὸ τοῦ κτ οὐκ ἀναδιπλασιάζονται· ὃν τρόπον οὐδὲ τὰ ἀπὸ τοῦ πτ. ὁμοίως καὶ τὸ πέπτωμαι ἀπὸ τοῦ ἔπταμαι, πλεονασμῷ τοῦ π πρὸ π.

Κελαδεινός, παρὰ τὸ κελαδος γίνεται, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον καὶ τὴν ταραχὴν, ὡς τὸ, Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀυτήν: — καὶ κελαδεινὴ κέκληται ἡ Ἄρτεμις, παρὰ τὸν γινόμενον ἐν τοῖς κυνηγίοις κέλαδον, τουτέστιν ἡ κυνηγετική. — ῥόος κελάδων, βαρυτόνως· κλίνεται κελάδοντος.

Κελαρύζω] κυρίως ἐπὶ τῶν ὑδάτων, τὸ μετὰ ποιοῦ ἤχου καὶ ψόφου ῥεῖν, ὡς Ὅμηρος Ἰλιάδος Φ', — τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει: — ἀντὶ τοῦ, ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ τὸ ὕδωρ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς ἠχεῖν. γίνεται παρὰ τὸ κρῶ (σημαίνει τὸ φωνῶ) παράγωγον κρύζω· καὶ μετὰ τοῦ λα, ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, κελαρύζω.

Κελαινόν, τὸ μέλαν· κελαινὸν γὰρ λέγεται κατὰ διάλεκτον τὸ μέλαν. τὰ δὲ εἰς νος, καθαρὰ τῇ αι διφθόγγῳ, ἢ τῇ οι, παραλήγεται, εἰ μὴ τριγενὲς ᾖ, ἢ θηλυκὸν ἔχει βαρύτονον, ὡς αἶνος.

Κελαινεφής· ἐπὶ μὲν τοῦ Διὸς, παρὰ τὸ κελαινὸν καὶ τὸ νέφος γίνεται κελαινονεφής, ὁ τὰ νέφη μελαίνων· καὶ συγκοπῇ τῆς νο συλλαβῆς, κελαινεφής. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι καθόλου τὰ ὑπερδισύλλαβα βαρύτονα σύνθετα ἐκκόπτει μίαν συλλαβὴν, ὅπως ἀναλογῇ τοῖς δισυλλάβοις, χωρὶς τοῦ ἀλέξω ῥήματος· οὐ γὰρ φύσει βαρύτονον· ὁ μέλλων γὰρ αὐτοῦ, ἀλεξήσω· οἷον γανύω, γανύεις, γανύει, Γανυμήδης· ὑφαίνω, ὑφαίνει, ὑφαιμένης, καὶ οὐ λέγεται ὑφαινομένης· οὕτως ἐκ τοῦ με-
502 λαίνω καὶ τοῦ νέφος γίνεται κατὰ συγκοπήν, ὡς τανύω τανύπεπλος. ἐπὶ δὲ τοῦ αἵματος, ἐκ τοῦ φῶ (τὸ φαίνω) καὶ τοῦ κελαινὸν γίνεται κελαινοφής, ὡς ἐπὶ τοῦ θηροφόνα, θηρεφόνα· καὶ δῆλον ὅτι οὐ συγκοπῇ. οὕτως Ἡρωδιανός.

Κέλεαι] κέλω σημαίνει τὸ προστάσσω· ἐκ τοῦ κελεύω, κατὰ συγκοπὴν τῆς ευ διφθόγγου. τὸ παθητικὸν, κέλομαι· τὸ γ', κέλεται· Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας: — ἀντὶ τοῦ κελεύει· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, Ἰωνικῶς, κέλεαι· — κέλεαι δέ με: — ἀντὶ τοῦ κελεύεις δέ με.

Κελεός, ὄρνεον ταχύτατον· ἀφ' οὗ κέλλειν τὸ ταχέως βαδίζειν· καὶ τὸν ἱστόποδα κελεὸν λέγουσιν, ἀστεϊζόμενοι.

Κελέοντες, κυρίως οἱ ἱστόποδες· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ καταπεπηγότα ξύλα, ἃ καὶ σταυροὺς καλοῦσι.

Κελέβη, εἶδος ποτηρίου ξυλίνου· παρὰ τὸ κᾶλον, ὃ σημαίνει τὸ ξύλον, καὶ τὸ εἴβω τὸ ῥέω.

Κελευτιόω, τὸ κελεύω. ὡς κυνηγέτης κυνηγετῶ, οὕτω κελεύτης κελευτῶ· παράγωγον, κελευτιόω, ὡς φυσῶ, φυσιόω. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ σῖγμα, κελευσιόω.

Κέλευμα· ἐκ τοῦ κελεύω. Σώφρων, Οἶγε μὴν κόχλοι ὥςπερ ἐξ ἑνὸς κελεύματος.

Κέλευθος, ἡ ὁδός, ἀπὸ τοῦ ἔλευθος, ἐλεύθω, πλεονασμῷ τοῦ κ. τὸ δὲ — ὑγρὰ κέλευθα, ὃ σημαίνει τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν, κατὰ μεταπλασμὸν γένους ἐστίν· ἀντὶ γὰρ θηλυκοῦ οὐδέτερον εἶπε. γίνεται γὰρ μεταβολὴ γένους εἰς ἕτερον γένος, ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ τράχηλος, τὸ τράχηλον· ἔνθεν πληθυντικῶς παρὰ Καλλιμάχῳ — τὰ τράχηλα γυμνάζει: — καὶ λύχνους, λύχνα· δίφρους, δίφρα· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρετμός, τὸ ἐρετμόν· ἔνθεν, ἐρετμὰ προήκεα· καὶ δακτύλους, δάκτυλα· ὁ τάρταρος ἀρσενικῶς, καὶ κατὰ μεταβολὴν ἡ τάρταρος παρὰ Πινδάρῳ· καὶ οὐδέτερον, τὸ τάρταρον, Ἡσίοδος, Τάρταρά τ' ἠερόεντα: — τοιοῦτον καὶ τὸ, — ὑγρὰ κέλευθα.

Κελητίζει] Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς: — ἀντὶ τοῦ ἱππεύειν, ἵππον κέλητα ἐλαύνειν. ἐκ τοῦ κέλης κέλητος γίνεται κελητῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν, κελητίζω. κέλης δέ ἐστιν ἵππος ὁ μονάμπυξ καὶ δρομικὸς, ὁ νῦν σελλάριος λεγόμενος· ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ὡς ἐπίπαν τοῖς ἅρμασιν ἐχρῶντο. κέλης δὲ λέγεται παρὰ τὸ διεσκελισμένον τινὰ καθῆσθαι εἰς αὐτόν. οὕτως Ἐπαφρόδιτος, ὡς λέγει Ὧρος· ὁ δὲ Ὠρίων λέγει, ὅτι κέλης λέγεται παρὰ τὸ κέλλειν, ὃ σημαίνει τὸ βαδίζειν καὶ τρέχειν· ὅθεν καὶ κέλευθος· παρὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐξώκειλεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέβαλεν, ἔῤῥιψεν· καὶ ἐπακτοκέλης· ἔστι δὲ εἶδος πλοίου λῃστρικοῦ, ὅ ἐστι γαλία.

Κελτοί. Κελτώ, Πρετάνου θυγάτηρ, ἐρασθεῖσα Ἡρακλέους, παρεκάλει αὐτὸν αὐτῇ μιγῆναι· καὶ τοῦτο πράξας Ἡρακλῆς, ἀπέλιπε τὸ τόξον αὐτῇ, εἰπὼν, ἐὰν ἄῤῥην γεννηθῇ, βασιλέα αὐτὸν γενέσθαι, εἰ δύναται τεῖναι τὸ τόξον· καὶ ἐγεννήθη παῖς Κελτός· ἀφ' οὗ Κελτοὶ ἔθνη. Κελτικὴ ἀπὸ τοῦ Κελτοῦ, υἱοῦ Ἡρακλέους καὶ Στερόπης τῆς Ἄτλαντος θυγατρός.

Κελύφη, τὰ καλύμματα· ἀπὸ τοῦ καλύπτειν. καὶ κάλυξ, ἡ καλύπτουσα τὰ ῥόδα. Κέλυφος, τὸ λέπυρον τοῦ ὠοῦ.

Κέλωρ, σημαίνει τὴν φωνὴν, παρὰ τὸ κέλω τὸ προστάσσω· ἢ παρὰ τὸ καλῶ, κάλωρ καὶ κέλωρ.

Κέλερ, ὄνομα κύριον. ἀπὸ δὲ τούτου τοὺς ταχεῖς Ῥωμαῖοι καὶ ὀξεῖς κέλερας λέγουσι.

Κεμάς] Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης 503
Ἢ κεμάδ' ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεί, Ἰλιάδος κ', τουτέστι νεογνὸν ἔλαφον ἢ δορκάδα. — τρέσσε δ' Ἠΰτέ τις κεμὰς, ἤντε κυνῶν ἐφόβησεν ὁμοκλή: — κεμάς ἐστιν ἡ ἐκ νεβροῦ μεταβληθεῖσα ἔλαφος, κοιμάς τις οὖσα· ἢ ἡ νεογνὴ ἔλαφος. διαφορὰν δέ φασιν εἶναι κεμάδος καὶ νεβροῦ· κεμάδα γὰρ εἶναι τὴν ἐπικοιμωμένην τῷ σπηλαίῳ· νεβρὸν δὲ, τὸν μείζονα, καὶ ἐπὶ βορὰν νεμόμενον· καὶ ἀχηνέα, παρὰ τὸ ἄχειν καὶ λυπεῖσθαι περὶ τὰ ἴδια τέκνα, καὶ μήπω δυναμένην ἐξιέναι τοῦ σπηλαίου διὰ σμικρότητα.

Κενός] οἱ μὲν, παρὰ τὸ σκηνῶ, σκηνός, σκενός καὶ κενός, ἐν ᾧ ἐστι τὶ σκηνώσασθαι καὶ βάλλειν. ἢ παρὰ τὸ καίω καινός καὶ κενός, ὁ κεκαυμένος καὶ σποδὸς ὤν. ἢ ὅτι τὰ κεκαυμένα κοῦφα καὶ ἐλαφρὰ γίνεται· ἢ παρὰ τὸ κινῶ κινός καὶ κενός· τὰ γὰρ κοῦφα καὶ κενὰ εὐκίνητα καὶ εὐβάστακτα. ἢ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γενός καὶ κενός, ὁ χωρῆσαι δυνάμενος τὶ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ χέω χενὸς καὶ κενός· ἢ παρὰ τὸ ξέω, ξενὸς ὁ κατεξεσμένος, καὶ κενός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, κενεός. σημαίνει τρία· διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, σημαίνει τὸν μάταιον καὶ κοῦφον· καὶ διὰ τῆς αι διφθόγγου σημαίνει τὸν νεωστὶ κατεσκευασμένον· ἐξ οὗ καὶ ἐγκαίνιον· σημαίνει καὶ τὸ παράδοξον καὶ θαυμαστόν.

Κενεός· ποίου εἴδους; πλεονασμοῦ ἐπέκτασις. καὶ τί ἐστιν ἐπέκτασις; συλλαβῆς πλεονασμὸς κατὰ τὸ μέσον τὸν οἰκεῖον τόνον φυλάττων, οἷον ἀδελφός ἀδελφεός.

Κενεών, ὁ κατὰ τὸν λαγόνα τόπος, ἡ λαπάρα· παρὰ τὸ κενὸς εἶναι ὀστέων· καὶ γὰρ λαπάρα λέγεται διὰ τὸ λελάφθαι (ὅ ἐστι κεκενῶσθαι) τὸν τόπον, πρὸς σύγκρισιν τῶν πλευρῶν. λαπάξαι γὰρ τὸ κενῶσαι.

Κενεμβατῶ, τὸ κενῶς ἐπιβαίνω.

Κενθίππη, τόπος Ἄργους· διὰ τὸ πρῶτον ἐκεῖ κεντῆσαι τὸν Πήγασον ἵππον Βελλεροφόντης.

Κένσαι] προστακτικὸν μέσου ἀορίστου· ἀπὸ τοῦ κέντω κένσω. δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ κεντῶ κεντήσω· καὶ συγκοπῇ, κένσω· ἐκέντησα, κεντῆσαι, καὶ κένσαι συγκοπῇ.

Κέντριον] παρὰ τὸ κέντω, πλεονασμῷ τοῦ ρ, κέντρον καὶ κέντριον.

Κεντρηνεκέας] — κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους: — τοῖς κέντροις (ὅ ἐστι ταῖς μάστιξιν) εἴκοντας· παρὰ τὸ συνεχῶς καὶ διηνεκῶς κεντρίζεσθαι.

Κεντρῶνες, κυρίως λέγονται τὰ ἐκ διαφόρων χροιῶν συνεῤῥαμμένα εἰς ἕν· οἷς ὡμοίωνταί πως Ὁμηρόκεντρα.

Κεντρότυπτον, τὸν μαστιγίαν, ἀπὸ τοῦ τύπτειν.

Κένται. ἔστι διαλέκτου. ὡς γὰρ τὸ παρ' ἡμῖν φίλτατον φίντατον, καὶ δέλτα δέντα, οὕτω Κέλται Κένται.

Κένταυρος, ἀφ' οὗ τὸ τῶν Κενταύρων γένος· ὃς οὕτως ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰξίονα κεντεῖν τὴν κῦραν· φασὶ γὰρ αὐτὸν τῆς Ἥρας ἐρασθέντα, συγγενέσθαι αὐτῇ ὁμοιωθείσῃ νεφέλῃ· ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Κένταυρος, μέχρι μὲν ὀμφαλοῦ τὸ τοῦ πατρὸς ὁμοίως ἔχων· τὰ δὲ κάτω, ἀλόγου, διὰ τὸ τὰς νεφέλας τοῖς ἀλόγοις ὁμοίας εἶναι. ζήτει τὴν ἱστορίαν πλατύτερον ἐν Ὀδυσσείας λ'.

Κέτφος· ἀπὸ τοῦ ἐρνέου, ὅ ἐστι κοῦφον καὶ ἐπιπλέον τοῖς ὕδασιν· ὁ τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρέων (τουτέστι τὰς κορυφὰς) βαίνων, οἱονεὶ ὀρειβάτης· κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα, ὥς φησι Πίνδαρος Ὑψικέρατα πέτραν: — ἀντὶ τοῦ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια.

Κεραΐζειν, τὸ πορθεῖν, καὶ κενοῦν, καὶ διαφθείρειν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κέρασι χρωμένων ζώων· ἢ παρὰ τὴν κῆρα τὸν θάνατον.

Κεραϊστής, τόπος Μιλήτου· ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀπόλλωνα κέρατα τοῦ ἄρρενος τράγου ἀμελγομένου ὑπ' αὐτοῦ πῆξαι ἐκεῖ, ὡς Καλλίμαχος.

Κεραμεύς, παρὰ τὸ κέραμος· τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος, καὶ κέραμος. Ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην γῆν ἔραν φησίν· οἱ δὲ, παρὰ τὸ κεκάμφθαι τῇ ἔρᾳ.

Κεραμεικός. ἀπὸ τοῦ κεραμεύς κεραμέως, κεραμεικός· καὶ συναιρέσει, κεραμεικός. γίνονται δὲ τρεῖς λαμπαδιδρομίαι ἐν Κεραμεικῷ, Ἀθηνᾶς, Ἡφαίστου, Προμηθέως. ἄλλως· Κεραμεικὸς, τόπος Ἀθήνησι, ὅπου ἐκτελοῦν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἐνιαυτὸν λαμπαδοῦχον ἀγῶνα. πρὸς δὲ τὸν τόπον τοῦτον πύργον τινὰ ὑπάρχειν φασίν· ἐφ' ὃν συμβουλεύει ἀναβάντα θεωρεῖν τὴν λαμπάδα, [καὶ ὅταν ἀφεθῇ, ἀφεῖναι καὶ αὐτὸν κάτω.] Ἀριστοφάνης.

Κεραννύς, μετοχὴ ἀντὶ τοῦ κεράσας. ἔστι κέρας· ἐξ αὐτοῦ κερῶ ἀντὶ τοῦ κεραννύω, ὡς κετῶ κετανύω. ἢ κερῶ κερύω, καὶ κεραννύω· καὶ παράγωγον, κεράννυμι· ἡ μετοχὴ, κεραννύς. πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ δύο νγράφεται, ζωννύω, σβεννύω, καὶ τὰ ὅμοια. Κεράσαι δέ ἐστι, τὸ ἐπιχεῖν οἶνον· ἀπὸ παλαιοῦ ἔθους· πάλαι γὰρ ἐχρῶντο κέρατι ἀντὶ προχόου. οὕτω Πείσανδρος· καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος θ', Οἴνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν: — ἀντὶ τοῦ ἐγχέασα εἰς κέρας· πρὸ γὰρ τοῦ εὑρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν ἐν τοῖς κέρασιν ἔπινον.

Κέραιρε, κίρνα. ἀπὸ τοῦ κεράω κερῶ, κεραίρω, ὡς μενῶ, μεναίνω, μεναινῶ. ἢ κέραιρε, ἐκ τοῦ κερῶ, κεραίω.

Κέρας, παρὰ τὸ κάρα· ἐπεὶ τῆς κεφαλῆς ἐστιν· ἔνθεν καὶ τὸ κεραΐζειν ἐπὶ τῶν ζώων· ἐπεὶ τοῖς κέρασι μάχονται· καὶ ὁ κεραυνός, φθαρτικὸς ὤν, ὁ διὰ τὸ αὔειν βλάπτων, ὅ ἐστι καίων· καὶ τὸ κεράω· καὶ τὸ κέρμα, κατακεκομμένον εἰς πολλά.

Κέρας, ἡ θρίξ, διὰ τὸ τοῖς κέρασιν ὁμοίως ἐκφύεσθαι· οἱ δέ φασιν, ὅτι ἡ ἐκ τοῦ βάθους ἰκμὰς ὑπὸ τῆς θερμασίας ἀναφερομένη, κἄπειτα τῇ τοῦ δέρματος τάσει σφιγχθεῖσα, κερατοῦται· ἢ ἡ συνεχῶς κειρομένη. λέγεται κέρας καὶ ὁ ποταμὸς, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ, Ἔστι δέ τις ποταμὸς ὕπατον κέρας Ὠκεανοῖο: — κέρας δὲ λέγουσι πάντας τοὺς ποταμοὺς τοὺς ἀπὸ Ὠκεανοῦ καταφερομένους. κέρας λέγεται καὶ ἡ κεφαλή. σημαίνει καὶ τὴν δόξαν, ὡς τὸ, Καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ: — καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἔρας, καὶ κέρας· τὴν γὰρ δόξαν πάντες ἐπιθυμοῦσι. σημαίνει καὶ τὸ κέρατον, ὡς τὸ, Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα κεφύκει: — σημαίνει καὶ τὴν τρίχα, καὶ γίνεται παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω, ὡς τὸ, Τοξότα λωβητὴρ κέρα ἀγλαέ: — ἀντὶ τοῦ καλλωπιζόμενε τῇ τοξικῇ, ἢ τῇ τριχώσει· κέρας γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν τρίχα ἐκάλουν. κλίνεται κέρατος κέραος καὶ κέρως· καὶ μετάγεται εἰς εὐθεῖαν· ὅθεν γίνεται μονόκερως μονοκέρωτος· ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, τῶν μονοκερώτων.

Κεραός] — ἔλαφον κεραόν: — εὔκερων, μεγάλα κέρατα ἔχοντα, ἄρρενα· αἱ γὰρ θήλειαι τῶν ἐλάφων οὐ κερατοφυοῦσιν. ἐκ τοῦ κέρας κέρατος γίνεται κέραος· καὶ ὀξύνεται, ὀφεῖλον βαρύνεσθαι· ἀλλὰ συνεξηκολούθησε τῷ Δαναός, ἀλαός.

Κεραξόος] — κεραξόος ἤραρε τέκτων, κερατουργός, κερατογλύφος· ἀπὸ τῆς κέραος Ἰωνικῆς γενικῆς γίνεται καὶ τοῦ ξέω.

Κεράεις] ἀπὸ τῆς κέρατος γενικῆς, κερατόεις· καὶ συγκοπῇ, κεράεις· τὸ θηλυκὸν, κερατόεσσα· καὶ συγκοπῇ, κεράεσσα· καὶ κράσει, κεροῦσα.

Κέρας βοός· οἱ μὲν, κυρίως· οἱ δὲ, τὴν τρίχα· ἄμεινον δὲ νοεῖν κεράτιόν τι προσκεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι τὴν ὁρμιάν. Ἰλιάδος ω'.

Κερασβόλον, ἔστι μὲν τῶν ἅπαξ εἰρημένων τῷ Πλάτωνι· Φαίνεται δὲ ἐπὶ σπερμάτων ταττόμενον, τῶν οὔτε ἐκφερόντων καρπὸν, οὔτε πυρὶ οὔθ' ὕδατι τηκομένων· ταῦτα γὰρ εἶναι φασὶ τὰ ὑπὸ τῶν σπορέων κατὰ τῶν κεράτων βληθέντα τῶν βοῶν· ἀφ' ὧν καὶ τὸ ὄνομα ἔσχε. παραδέδοται γάρ τις περὶ αὐτῶν λόγος τοιοῦτος, ὡς ἀτεράμνων ὄντων τῶν οὕτως εἰς τὴν γῆν καταπεσόντων σπερμάτων. τοὺς οὖν ὑπὸ ἀταμεύσιας ἀπαθεῖς τε καὶ ἀπειθεῖς τοῖς νόμοις, κερασβόλους προσηγόρευσαν.

Κέρδος] παρὰ τὸ χείρ χειρός, χέρδος, καὶ κέρδος, τὸ διὰ τῶν χειρῶν διδόμενον ἐπ' ὠφελείᾳ. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κέαρ καὶ τὸ ἄδω τὸ ἀρέσκω, τὸ τὴν ψυχὴν εὐφραῖνον· ἢ παρὰ τὸ κέαρ καὶ τὸ ἡδύ.

Κερδαίνειν, ἀπὸ τοῦ κέρδους, ἢ ἀπὸ τοῦ τὸ κέαρ λαίνειν.

Κερδώ, ἡ ἀλώπηξ. ὡς παρὰ τὸ Εἰδοθέα Εἰδώ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κερδαλέα ἡ ἀπατητικὴ γίνεται κερδὼ ὑποκοριστικῶς.

Κερδαλέος, ὁ συνετὸς καὶ παραλογιστικός. τὰς γὰρ ἐντρεχείας κέρδη ἐκάλουν· παρὰ τὸ ἡδύνειν τὸ κέαρ, ὅ ἐστι τὴν ψυχὴν διὰ λόγων κλέπτειν.

Κερδαλεόφρων, πανοῦργε τὸ φρόνημα· ἢ περὶ τὰ κέρδη τὸν νοῦν ἔχων, τουτέστι κερδαίνειν φρονῶν· παρὰ τὴν φρένα καὶ τὸ κέρδος· τουτέστιν, ὁ κερδαίνειν φρονῶν. ἢ διὰ λόγων τὴν ψυχὴν ἀπατῶν.

Κέρδιον, βέλτιον, κρεῖσσον· ἀπὸ τοῦ κέρδους. ἔστι δὲ οὐδέτερον· τὸ ἀρσενικὸν, κερδίων. τρίτον τούτων οὐκ ἔχει. τὸ δὲ οὐδέτερον ὁμοφωνεῖ τῇ κλητικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, ὦ κέρδιον. διατί προπαροξύνεται; διότι τὰ συγκριτικὰ ἅπαντα προπαροξύνεται, ἐνδοξότερος. ἐπεὶ οὖν τὸ κκλλίων καὶ τὰ ὅμοια διὰ τὴν ἐπὶ τέλους μακρὰν οὐκ ἠδύνατο προπαροξυνθῆναι, τὸν κεχρεωστημένον τόνον ἐν τῇ εὐθείᾳ ἀνεδέξατο ἐν τῇ κλητικῇ. εἰς τὸ γλύκιον. Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν: — ἀντὶ του συνετώτατος. κέρδιστον γὰρ τὸν συνετώτατον φασίν· οὐ γὰρ ἂν τὸν πρόγονον αὐτοῦ πανουργότατον εἶπεν. οἱ δὲ νεώτεροι τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ φιλοκερδοῦς λαμβάνουσιν. Ἰλιάδος ζ'.

Κερκίς· κρέκω γὰρ προκατάρχει ῥῆμα· οἷον, Γλυκεῖα μᾶτερ, οὔτι Δύναμαι κρέκειν τὸν ἱστόν: — παρὰ τὸ κρέκω τὸ πλήττω, κρεκίς τις οὖσα· παρὰ τὸ κρέκειν, ὅ ἐστιν ἠχεῖν· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, κερκίς· καὶ τοῦ λέοντος ἡ οὐρὰ, κέρκος. ἐκ τοῦ κερκω, κέρκος· πληκτικὴ γάρ ἐστι. καὶ εἶδος φυτοῦ· Τώ μοι ἀναδραμέτην ἄτε κερκίδες: — καὶ ἴσως ἐκ τοῦ φυτοῦ ἐποίουν τὰς κερκίδας τοῖς γυναιξί.

Κέρκωπες] οὕτω πρότερον ἐκαλοῦντο οἱ Κύκλωπες· ὅθεν καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ κακοὺς ἄνδρας Κέρκωπας Φαμέν. ἐκλήθησαν δὲ, ἢ διὰ τὸ κερδαλέον αὐτῶν καὶ πανοῦργον· ἢ ἀπὸ μητρὸς Κερκώπης. ἢ Κέρκωπες λέγονται οἱ ἀπατεῶνες, ἀπὸ τῆς τῶν κυνῶν μεταφορᾶς, οἱ ταῖς ὄψεσι καὶ ταῖς κέρκοις σαίνοντες δάκνουσιν.

Κέρκουρος, τὸ μακρὰν ἔχον πρύμναν σκάφος.

Κέρκουρος, εἶδος πλοίου βραχέος.

Κέρκος, θηλυκῶς σκεῦός τι, ὥςπερ καὶ τρίπους, ἢ θύρα χαλκῆ. οὕτως ὁ Ἀλκμὰν ἐχρήσατο.

Κέρσαι, κόψαι. ἐκ τοῦ κείρω, κερῶ· Αἰολικῶς, κέρσω.

Κέρκυρ] πρὸς τοῦτο Κέρκυρ οὐκ εἴρηται. οὐ πρόςκειται ἡμῖν, εἰ ἄρα δύναται γενέσθαι. ἀλλὰ τί εἰρήκασιν Ἕλληνες; Ἀλκμὰν φησι, Καὶ Κέρκυρος ἡγεῖται: — ἀπὸ εὐθείας τῆς Κέρκυρ. ἀλλ' οὐκ εἴρηται. οὐκ ἄρα ἔχεται τῆς ἀποκοπῆς· ἀλλὰ κλίσεώς ἐστι μᾶλλον, οὐ μεταπλασμὸς, εἴπερ εὐθεῖα Κέρκυρ, ὁ μὴ εἴρηται, ὥςπερ τὸ ψίθυρ, μάρτυρ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ Ἴλλυρ· ἀλλὰ τὸ Ἰλλυρὰς μεταπέπλαστται κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν. ὥςτε ταῦτα μεταπλασμὸς· τοὺς Ἰλλυριοὺς καὶ Κερκυραίους· οὐ γὰρ εἴρηται οὔτε ἡ εὐθεῖα, οὔτε ἡ γενικὴ, οὔτε ἡ δοτική· ἀλλὰ κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν μεταπέπλαστται. εἴρηται δὲ ψίθυρ καὶ μάρτυρ, ἀφ' ὧν ἡ κλίσις. οὕτως Ἡρωδιανός.

Κέρτομος, ὁ χλευαστὴς, ὁ τὸ κέαρ τέμνων τῶν ἀκουόντων, διὰ τὸ παραλογιστικὸν τῶν λόγων· (καὶ κερτόμιον, τὸ παραλογιστικόν) ὁ τὴν ψυχὴν χλευάζων λόγοις τοιούτοις· καὶ κερτομίοις ἔπεσιν, ἐρεθιστικοῖς, παροξυντικοῖς, χλευαστικοῖς.

Κερτομέων, ἐρεθίζων, χλευάζων· σχῆμα παρασύνθετον. ἐπεκερτόμει, ἐπεχλεύαζεν, ἔσκωπτεν, ἠρέθιζεν.

Κερκώπων, δολίων, πανοῦργων. ἢ γένος πιθήκων. καθάπερ τῇ κέρκῳ ἡ αἰλώπηξ τοὺς θηρευτικοὺς κύνας ἀπατᾷ τῇδε κἀκεῖσε περιτρεπομένη, ἐφαμίλλως καὶ οὗτοι τοὺς ἁπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων.

Κεστρίνους, τὰ τομία καὶ τεμάχη τῶν ἰχθύων.

Κεστός, ἔνδυμα Ἀφροδίτης· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν γυναικῶν φαντασιῶδες ἔνδυμα· Ἰλιάδος ξ, Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα: — ζωστὴρ ἐστιν οὕτω καλούμενος, ἀπὸ τοῦ πολυκέντητος εἶναι ταῖς ῥαφαῖς. ἢ παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα καστός καὶ κεστός, ὁ κεκοσμημένος καὶ διακεποικιλμένος καὶ διακεκεντημένος. ἢ παρὰ τὸ κέντω βαρύτονον (ἔνθα καὶ — κέντορες ἵπποι, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, κένσω· (ὅθεν τὸ, Κένσαι, ὁμοκλήσας) ὁ παρακείμενος, κέκεκα· ὁ παθητικὸς, κέκεσμαι, κέκεσται, κεστός.

Κεύθω, τὸ κρύπτω. ἐκ τοῦ κεύσω, γίνεται κευμός καὶ κευθμός, ὡς μηνισμός μηνιθμός. ἐκ τούτου γίνεται κευθμών. ἀπὸ τοῦ κεύθω, γίνεται κευθάνω, ἐκεύθανον, ἀντὶ τοῦ ἔκρυπτον.

Κεφαλή, ἤτοι παρὰ τὸ κάρφεσθαι τὸ ξηραίνεσθαι, ὁ κατάξηρος τόπος καὶ ὀστώδης· ξηρὰ γὰρ καὶ ὀστώδης· ἢ κατὰ Ἀπολλόδωρον, καλύφη τίς οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέφαλον. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ φάη, κεφαή τις οὖσα, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ λ. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κάτω τὸ πνέω, καπαλή, καὶ κεφαλή, οἱονεὶ ἡ διαπνέουσα· παρὰ τὸ πνεῖν· ὅθεν καὶ κῆτος, ὁ διαπνεόμενος τόπος· διὸ καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις τὸν ἀποτετμημένον τόπον πρὸς ἄνεμον, ἀνάπνευσιν καὶ κῆτον λέγουσιν. ἢ παρὰ τὸ κέλυφος, ὃ σημαίνει τὸ κάλυμμα.

Κεφαλέων. ὁ κανών· οἱ Αἰολεῖς, διὰ τοῦ αων· οἱ Δωριεῖς, διὰ τοῦ εων· ὁ δὲ Ζηνόδοτος γράφει τὸ λαι δίφθογγον, ὡς κτητικὸν αὐτὸ λαμβάνων. κακῶς δέ· κανὼν δέ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὸ κτητικὸν ἐπὶ τῶν σωματικῶν μερῶν παραλαμβανόμενον, κατὰ τεθνηκότος θέλει παραλαμβάνεσθαι· οἷον, βόειος κεφαλὴ, ἡ τοῦ τεθνηκότος βοὸς κεφαλή· ἀνθρώπειος πους, ὁ τοῦ τετελευτηκότος. οὐ γὰρ ἔτι ζῶντος εἴποι τίς ἄν. διὸ καὶ μεμφονται τὸν Ζηνόδοτον· ἐπειδὴ τὸ, ἀρνῶν ἐκ κεφαλαίων, κτητικὸν ἀνεγίνωσκεν· κτητικῇ γὰρ φωνῇ ἐχρήσατο ἔτι ζώντων ἀρνῶν. οὐκ ἔπαθε πλεονασμὸν, ἀλλὰ συναίρεσιν.

Κεφαλληνία· ἀπὸ Κεφάλου τινός· ὃς ἀκουσίως ἀνελὼν Πρόκνην τὴν Ἐρεχθέως μητέρα, ἔξεισι τῆς Ἀττικῆς, καὶ σὺν Ἀμφιτρύωνι στρατεύεται κατὰ Τηλεβόων· ἔπειτα δὲ ἐκ Λυσίππης ἔσχεν Σαμαῖον καὶ Κράνεων καὶ Παλαίων· ἀφ' ὧν οἱ ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ Πρόνοοι, Σαμαῖοι, Κράνειοι, Παλεῖς, προσηγορεύθησαν. οὕτως Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι τῆς Ὀδυσσείας.

Κεχανδότα, ἀντὶ τοῦ χωροῦντα. ἐκ τοῦ χάζω, χάσω, κέχαδα, κεχαδὼς κεχαδότος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν.

Κεχαρόατο] χαίρω· ὁ β' ἀόριστος, ἔχαρον· ὁ μέσος, ἐχαρόμην· καὶ τὸ εὐκτικὸν, χαροίμην· κατὰ ἀναπλασιασμὸν, κεχαροίμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, κεχάροιντο· καὶ τὸ Ἰωνικὸν, κεχαρόατο, ἀντὶ τοῦ χαρείησαν, ὡς μνήσαιντο, μνησάατο· λέγοιντο, λεγόατο· πύθοιντο, πυθόατο. εἰς τὸ δευόατο.

Κεχαρηότα] οὔτε ἀπὸ τοῦ χαίρω γίνεται, ἐπειδὴ ὁ παρακείμενος κέχαρκα ἐστίν· οὔτε ἀπὸ τοῦ χαιρῶ· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χαίρω, γίνεται χαρῶ, ὡς φαίνω, φανῶ· οὗ ὁ παρακείμενος, κεχάρηκα· ἡ μετοχὴ, κεχαρηκώς· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ κ, κεχαρηότα.

Κεχολώσεται] Ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ἀντὶ τοῦ ὀργισθήσεται. ἐκ τοῦ χολῶ χολώσω, κεχόλωκα, κεχόλωμαι κεχόλωσα· καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, κεχολώσομαι. διαφέρει δὲ τοῦ μέλλοντος· ὅτι ὁ μὲν μέλλων, ἀόριστός ἐστιν· ὁ δὲ μετ' ὀλίγον μέλλων, ὡρισμένον.

Κεῖος, σημαίνει τὸν πολίτην τῆς Κέω· Κέως δὲ νῆσος ἐστὶν. ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ Κέω τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοδόεσσης νύμφης. ἐκ τοῦ Κέω γίνεται Κεῖος· καὶ κατὰ συναίρεσιν, Κεῖος. Κῶς, νῆσος ἐστίν· ὠνομάσθη ἀπὸ Κῶ, ἥτις θυγάτηρ Μέροπος καὶ Ἐχεμείας ἦν. ἡ Κῶς, τῆς Κῶ. τὸ δὲ παρ' Ὁμήρῳ Ἰλιάδος ξ, Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας: — ἀπὸ ἄλλης εὐθείας ἐστὶ, τῆς Κόως.

Κείρειν, τὸ κόπτειν· ἀπὸ τοῦ αἴρειν καὶ ἀποκόπτειν τὸ κέρας, ἤγουν τὴν τρίχα. 508

Κείω, σημαίνει τὸ καίω· ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε, ὡς ἐν τῷ, Κέδρου τ' εὐκεάτοιο: — κείων, τὸ κοιμησόμενος, ἀπὸ τοῦ κέω· Ὄρσο κείων: — πλεονασμῷ, κείων· κίω δὲ τὸ πορεύομαι, διὰ τοῦ ἰῶτα, ἀπὸ τοῦ ἴω.

Κειμήλια, τὰ ἀπόθετα χρήματα. ὡς παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα γίνεται θεμέλιον, οὕτω καὶ παρὰ τὸν κείσω κείσομαι μέλλοντα γίνεται κειμήλιον. ἢ παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ μείλιχα, δι' ὧν τινὰ ἐκμειλισσόμεθα, ἤγουν τὰ χρήματα.

Κειρία, σημαίνει τὰ σχοινία, τὰ ἐνταφια δεσμά. ἢ κειρία σημαίνει τὸ σχοινίον τὸ δεσμεῦον τὴν κλίνην. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς· παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω, τουτέστι παρὰ τὸ εἰς λεπτὰ κόπτεσθαι αὐτά. ἢ παρὰ τὸ κέρας, ὃ σημαίνει τὴν τρίχα, κειρία· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κειρία· καὶ γὰρ ἐκ τῶν τριχῶν ἦσαν τὸ παλαιόν. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω, εἰρία· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ.

Κεῖθι, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε, ἐπὶ τόπου· γίνεται ἐκ τοῦ ἐκεῖνος. τὸ κει, δίφθογγον. διατί; τὰ εἰς θι λήγοντα ἐπιρρήματα τὴν παραλήγουσαν θέλει φυλάττειν τῶν εἰς θεν ἐπιρρημάτων.

Κεῖθεν, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθεν γίνεται· ἢ ἀπὸ τοῦ κεῖνος, κείνοθεν, ὡς Λέσβος, λεσβόθεν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, κεῖθεν.

Κεῖνός θ' ὣς ἀγόρευεν: — ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς ἀναγινώσκει εἰς τὸ κει, περισπωμένην· καὶ εἰς τὸ νος, ὀξεῖαν· καὶ εἰς τὸ ως βαρεῖαν· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, Κεῖνος τόσσ' ἀγόρευεν: — ζητοῦσι δέ τινες, ποῖον ἐστὶν ἀναλογώτερον, τὸ κεῖνος, ἢ τὸ ἐκεῖνος. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι κατά τι μὲν ἐστιν ἀναλογώτερον τὸ κεῖνος· κατά τι δὲ τὸ ἐκεῖνος· καθὸ μέν ἐστι λέγειν, ὅτι οὐδέποτε πρωτότυπος ἀντωνυμία ἀπαθὴς οὖσα ὑπερβαίνει τὴν δισυλλαβίαν, οἷον ἐγώ, αὐτός, οὗτος· τὸ κεῖνος ἐστὶν ἀναλογώτερον. πρόσκειται, πρωτότυπος, διὰ τὸ νωΐτερος, σφωΐτερος· παράγωγοι γὰρ αὗται αἱ ἀντωνυμίαι. ἀπαθεῖς εἶπε, διὰ τὸ οὗτοσί, ἐκεινοσί. καθὸ δὲ αἱ μονοπρόσωποι ἀντωνυμίαι ἀπὸ φωνήεντος θέλουσιν ἄρχεσθαι, οἷον οὗτος, αὐτός, ὅδε, ἀναλογώτερόν ἐστι τὸ ἐκεῖνος, ἵνα ἀπὸ φωνήεντος ἄρξηται.

Κεῖνος] οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα σχῆμα· θεματικὴ γάρ ἐστι· τὸ ε γὰρ φωνῆεν πέφυκε πλεονάζειν, οἷον ὥρων, ἐώρων· ἀφαιρεῖται δὲ, ὅτε μετὰ συμφώνου ἐστίν· οἷον ἔφη, φῆ· οὕτως ἐκεῖνος, κεῖνος· ἀφαίρεσις ἄρα. καὶ πάλιν οὐδέποτε μονοπρόσωπος ἀντωνυμία ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, ἀλλ' ἀπὸ φωνήεντος, αὐτός, ὅδε. μήποτε ἄρα ἐκεῖνος, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν κεῖνος. πρόσθεσις δὲ λέγεται τοῦ ε, ἐπειδὴ αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι ἀπαθεῖς οὖσαι οὐ θέλουσιν ὑπερβαίνειν τὴν δισυλλαβίαν. ἀπαθεῖς εἶπε, διὰ τὰς ἐπεκτεταμένας, αὐτοσί, οὐτοσί. ὅθεν τὸ ἐκεῖνος, ὑπὲρ τὴν δισυλλαβίαν. μήποτε τὸ κεῖνος ἐστὶ κυριώτερον· ὅθεν πρὸς μὲν τὴν ποσότητα τῶν συλλαβῶν, κεῖνος· πρὸς δὲ τὸ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, ἐκεῖνος. ὅθεν διὰ διφθόγγου γράφεται, ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς κεῖνος λέγουσι διὰ τοῦ η, ὡς μεῖον, μῆον.

Κεῖμαι] Ἰστέον ὅτι τὸ κεῖμαι καὶ ἧμαι ἐλέγχονται, μήτε ἀπὸ τῶν εἰς ω εἶναι, μήτε ἀπὸ τῶν εἰς μι· ὅτι τὰ
509 ἀπὸ τῶν εἰς ω, ἢ τῷ ο παραλήγεται, ὡς τὸ τύπτομαι· ἢ τῷ ω, ὡς τὸ βοῶμαι· ἢ τῷ ου, ὡς τὸ χρυσοῦμαι· καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἢ τῷ ε παραλήγεται ἐν τοῖς παθητικοῖς, ὡς τὸ τίθεμαι· ἢ τῷ ἄλφα συνεσταλμένῳ, ὡς τὸ ἵσταμαι· ἢ τῷ ο, ὡς τὸ δίδομαι· ἢ διχρόνῳ συνεσταλμένῳ, ὡς τὸ ζεύγνυμαι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐλέγχονται ταῦτα εἶναι ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ ἧσαι καὶ κεῖσαι. πᾶς γὰρ ἐνεστὼς εἰς μι λήγων ἔχει τὸ δεύτερον εἰς σαι λῆγον, ἀπὸ τῶν εἰς μι ὤν· οἷον, τίθεμαι, τίθεσαι· οὕτως ἧμαι, ἧσαι· κεῖμαι, κεῖσαι. ἔστι δὲ ὁ σχηματισμὸς αὐτοῦ οὕτως· ἔστιν ἕω (τὸ κάθημαι) καὶ κέω βαρύτονα· καὶ κατὰ παραγωγὴν, ἕω καὶ κεῶ, περισπώμενα, ὡς κύω, κυῶ· ἕλκω, ἑλκῶ· ῥίπτω, ῥιπτῶ. εἶτα κατὰ παραγωγὴν τῶν εἰς μι γίνεται ἕημι καὶ κέημι· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἕεμαι καὶ κέεμαι· καὶ κράσει τῶν δύο εε, πῇ μὲν εἰς η, πῇ δὲ εἰς ει δίφθογγον, ἧμαι καὶ κεῖμαι. ζήτει εἰς τὸ ἕαται.

Κήδω, τὸ φροντίζω, παρὰ τὸ κήδω τὸ ἀνιῶμαι, γίνεται ἐκ τοῦ παρεκομένου· τοῖς γὰρ φροντίζουσι παρέπεται τὸ ἀνιᾶσθαι. ἢ ἐκ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω, τροπῇ τοῦ ε εἰς η. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ· κατεσθίουσι γὰρ τρόπον τινὰ ἑαυτοὺς οἱ μεριμνῶντες· ὅθεν καὶ μελεδώνη, ἡ φροντίς, παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν. τὸ δὲ κήδω τὸ λυποῦμαι, οὐχ εὗρον ἐτυμολογούμενον· ὡς οἶμαι δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦ καίεσθαι εἴρηται. καίω γὰρ κήδω· τοῖς γὰρ λυπουμένοις παρέπεται ἡ ἔγκαυσις. — καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ, ἀντὶ τοῦ λυπουμένη. Κήδετο γὰρ Δαναῶν: — ἀντὶ τοῦ ἐφρόντιζεν· Ἀρίσταρχος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἠνιᾶτο, καὶ ἔστι μετὰ τῆς περί· ἵν' ᾖ, ἠνιᾶτο γὰρ περὶ Δαναῶν. — σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα: — Καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κέ με κήδει: — ἀντὶ τοῦ λυπεῖν καὶ βλάπτειν.

Κατακεῖσθαι] διατί πάντων τῶν ἀπαρεμφάτων τὸν τόνον φυλασσόντων, καταφιλεῖται, καταφιλεῖσθαι, τὸ κατάκειται οὐκ ἐγένετο κατάκεισθαι; λέγεται, ὅτι καθόλου ἐπὶ τῶν τοῦ ὁριστικοῦ, παθητικῶν ἀπαρεμφάτων ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, εἰ μή που μακρᾷ φύσει παραλήγεται· ποιεῖσθαι· οὕτω καὶ περικεῖσθαι.

Κήδεα, λύπας, πένθη· ἐκ τοῦ κήδω· παρὰ τὸ ἀνιᾶσθαι καὶ οἱονεὶ καίεσθαι.

Κήδαρ, σημαίνει τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ κήδω τὸ κοιμῶμαι.

Κήδω, σημαίνει τὸ θάπτω· καὶ γίνεται παρὰ τὸ χῶ, τὸ χωννύω· οὗ ὁ μέλλων, χήσω· καὶ μετάγεται ὁ μέλλων εἰς ἐνεστῶτα, καὶ γίνεται κήδω κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ, καὶ τοῦ σῖγμα εἰς δ· ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον κηδεύω. ἢ ἐκ τοῦ κήδω τὸ φροντίζω· καὶ ὡς φωλεύω, φωλεός, οὕτω κηδεύω, κηδεός· ἔστι γένους ὁ φροντίδος καὶ κηδεμονίας ἄξιος, καὶ κηδεύσεως, τουτέστι ταφῆς.

Κηδεσταί λέγονται ὅ τε πατὴρ τῆς γεγαμημένης, καὶ αὐτὸς ὁ γαμῶν· κῆδος γάρ ἐστιν ἡ κατ' ἐπιγαμίαν συγγένεια· ἐπεὶ ἐκ προνοίας καὶ κηδεμονίας συνίσταται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κήδω τὸ φροντίζω. ἐκ δὲ τοῦ κῆδος, κηδεστής, ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν συγγενής, τουτέστιν ὅ τε πατὴρ τῆς γεγαμημένης, καὶ αὐτὸς ὁ γαμῶν· ἐκ προνοίας γὰρ καὶ φροντίδος οἱ ἀμφότεροι συνίστανται. τὸ δὲ Κηδέστης, τὸ κύριον ὄνομα, βαρύνεται, ὡς θύος, Θυέστης· ὄρος, Ὀρέστης· τὸ δὲ κηδεστής, ὀξύνεται ὡς προσηγορικόν.

Κηδεστοί, οἰκειότατοι, φροντιστικώτατοι. καὶ, Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν κεδνότατός τε: — ἀντὶ τοῦ ὁ φροντιζόμενος, ὡς παρὰ τὸ κάλλος, γίνεται καλλίων· καὶ τὸ ὑπερθετικὸν, κάλλιστος· οὕτω παρὰ τὸ κῆδος κηδίων κήδιστος.

Κηκάς, ἡ λοιδορία· ἐκ τοῦ κακός. ἢ κηκάς ἐστιν ἡ κακόλογος λοιδορία· ἐξ οὗ καὶ κηκασμός, ἡ λοιδορία. Λυκόφρων, Βρίξουσι κηκασμοῖσιν ὠκριωμένοι: — ἤγουν ταῖς λοιδορίαις καὶ χλεύαις τετραχημένοι. καὶ Καλλίμαχος, Κηκάδι σὺν γλώσσῃ· — καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ οὕτως ἐκδέχονται, Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει: — ἀντὶ τοῦ λοιδόρως καὶ μεθ' ὕβρεως. οἱ δὲ κῆκα τὴν μελανίαν λέγουσιν. ὅθεν Ῥωμαῖοι τὸν τυφλὸν κέκον λέγουσιν. ἔστι καὶ κηκὰς ἀλώπηξ, κακωτική, κακοῦργος, καὶ πονηρά· ὡς Νίκανδρος, — ἔνθα, Πιοτέρην ὅτε βότρυν ἐσίνατο κηκὰς ἀλώπηξ.

Κήκιε, τὰ ἔρρει καὶ κατέβαινεν, ἐκ τοῦ κίω τὸ περιπατῶ, ὡς τό, — μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα: — ἐκ τοῦ ἀνέκαθεν.

Κῆλα, τὰ βέλη· ὀτὲ δὲ, σημεῖα· παρὰ τὸ καίω· ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, (οὗ ὁ μέλλων, ἥσω, ἀντὶ τοῦ ἀφήσω, πέμψω) γίνεται ἧλον καὶ κῆλον. κυρίως δὲ τὸν κεραυνὸν καὶ τὸν πρηστῆρα σημαίνει ἡ λέξις· καὶ βέλη θεῖα, τουτέστιν ἀστραπὰς καὶ βροντάς· παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα, δηλοῦντα τὸ καύσω· ὅθεν καὶ — πυρὶ κηλέῳ, τουτέστι καυστικῷ, πλεονασμῷ τοῦ ε. εἰς τὸ κηλίς.

παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα, ὡς τὸ, Αὖα πάλαι περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς: — τουτέστι τὰ πάνυ κεκαυμένα ὑπὸ ἡλίου. καὶ ξηρά.

Κηληθμός, ἡ μεθ' ἡδονῆς ἡσυχία, ὡς τὸ, Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα, Ὀδυσσείᾳ. κυρίως ἡ διὰ τῆς ἀκοῆς ἡδονὴ καὶ τέρψις καὶ θέλξις, οἷον κηληθθμός, καὶ συγκοπῇ· ἡ χαλήθυμός τις ἐστί· καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ, κηληθμός. γίνεται ἐκ τοῦ χῶ, χήσω, χαλῶ, καὶ κηλῶ, οἱονεὶ τέρπω καὶ χαλῶ· καὶ κηλούμενος, ὁ τερπόμενος· οἱ γὰρ πραϋνόμενοι, διακεχυμένοι καὶ ἐφηπλωμένοι γίνονται. καὶ κατεκήλησεν, ἀντὶ τοῦ κατεπράϋνε καὶ κατέθελξεν, ἢ κατεμάρανεν. οἱ δὲ, οὐκ ἄποθεν τοῦ κλᾶσθαι ἐτυμολογοῦσι.

Κήλη, τὸ πάθος· παρὰ τὸ κάλον, ὅ ἐστι ξύλινον καὶ σκληρόν· ἀφ' οὗ παρώνυμον κάλη· ἐπεὶ τὰ μέρη ἐκεῖνα εἰς ὄγκον ἐπιδιδόμενα, μείζονα τοῦ συνήθους γίνεται· ἀφ' οὗ καὶ σκληρά.

Κῆλον] κῆλον λέγεται τὸ ξύλινον βέλος, παρὰ τὸ κάλον, ὁ δηλοῖ τὸ ξύλον· ἀφ' οὗ καὶ καλοπόδιον, ὁ ξύλινος πούς· ἐξ οὗ μετὰ τοῦ νεύειν γίνεται καλόνειον καὶ κηλόνειον, τὸ ἀνανεῦον καὶ κατανεῦον ξύλον, ὁ ξύλινος ἀντλητήρ, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον γεράνειον. κηλώνιον δὲ, ἐπὶ τοῦ ἵππου· κήλων γὰρ λέγεται ὁ θερμὸς εἰς συνουσίαν· παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα· δηλοῖ τὸ καύσω.

Κηκίς, βάμμά τι, ἢ καρπὸς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφὴν κλινῶν.

Κηλίς, ῥύπος, μίασμα, μόλυσμα· ἔνθα ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος τῆς ἐχούσης σημεῖον καὶ μολῦνον αὐτήν. κῆλα δὲ τὰ σημεῖα, οἷον δῆλα, τροπῇ τοῦ δ εἰς κ. καὶ ἐφ' ὕβρεως λέγεται, Οὗτος κηλίδας ἔχει: — οἷον μολύσματα, οὐ καθαρός ἐστι.

Κημός] παρὰ τὸ κάμπτω καμμός καὶ κημός, τῆς θέσει μακρᾶς τραπείσης εἰς φύσει μακρόν. ἔστι δὲ καὶ πλέγμά τι ἐκ σχοινίων.

Κῆπος, ὁ ἀποτετμημένος τόπος πρὸς ἀνάπνευσιν, καὶ καταπνεόμενος. παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, κάπος καὶ κῆπος. ἢ παρὰ τὸ σκάπτω, κάπος καὶ κῆπος, καὶ ἀφαιρέσει καὶ ἐκτάσει. ἐκ δὲ τοῦ κῆπος καὶ τοῦ οὐρῶ τοῦ φυλάττω, γίνεται κηπουρός, ὡς οἰκουρός.

Κῆρ, περισπωμένως σημαίνει τὴν ψυχήν· γένους οὐδετέρου· γίνεται παρὰ τὸ κέαρ, ὃ δηλοῖ αὐτὴν τὴν ψυχήν· τὸ δὲ, παρὰ τὸ κεκρᾶσθαι ἐκ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ ἐπίσης ἔχοντος· κέκραται δὲ ἐκ τῶν στοιχείων. κῆρ δὲ, ἀπὸ τοῦ δίκην κηροῦ ἀπομάττεσθαι τὰ μαθήματα· ἢ παρὰ τὸ καιρίαν δέχεσθαι τὴν πληγήν· ἢ παρὰ τὸ καίω. καὶ τί μετέχει; τὸ γὰρ ἔμψυχον καὶ θερμὸν φασὶν εἶναι τὴν ψυχήν. παρὰ τὴν καῦσιν· ἢ παρὰ τὸ κῶ τὸ καίω, κέαρ· καὶ κατὰ συναίρεσιν, κῆρ· ἢ παρὰ τὸ ἔαρ, ὅ ἐστι πνεῦμα. ἐκ τοῦ κῆρ κηρὸς κηρόθεν καὶ κηρόθι. ἐπίῤῥημα, τὸ ἐκ ψυχῆς.

Κήρ, ὀξυτόνως, γένους θηλυκοῦ, καὶ σημαίνει τὴν θανατηφόρον μοῖραν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ καίω, κέκηα· καυστικὴ γὰρ ἐστὶ καὶ ἀφανιστική, ἤτοι καῆναι ἐπιφέρουσα· καὶ ἐν ᾅδου ποταμοὶ, Πυριφλεγέθων καὶ Ἀχέρων. ἐκ τοῦ ἔκηα. τοὺς γὰρ ἀποθνήσκοντας ἔκαιον οἱ παλαιοί. κὴρ οὖν, ὁ θάνατος· καὶ κηραμύντης, ὁ Ἡρακλῆς, ὁ τὰς κῆρας διώκων· ἀλεξίκακος γάρ. παλαίμων δὲ αὐτὸς, διὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν τῷ Διί· πευκεὺς δὲ, ἐν Ἀβδήρῳ τιμᾶται.

Κηρεσσιφορήτους, τοὺς ὑπὸ εἱμαρμένης ἠγμένους, μοιροφορήτους· ἢ οὓς αἱ Μοῖραι ἀποίσουσι.

Κηρουλκός, ἡ ἕλκουσα εἰς κῆρα, ὅ ἐστιν εἰς θάνατον· ἀφ' οὗ, θανατηφόρος.

* Κηροχυτέω. τὸν κηρὸν χέω.

Κῆρυξ, ἀπὸ τοῦ κηρύσσω κηρύξω, γίνεται ἀποβολῇ τοῦ ω· τοῦτο παρὰ τὸ γῆρυς, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν. γηρύσσω καὶ κηρύσσω. παρὰ τὸ γέρας, ἦρυς, ἐπὶ τῶν ἐντίμων λέγεται. κυρίως προφητῶν ψαλμῳδία. ἢ ὥςπερ παρὰ τὸ πτερὸν γίνεται πτερῶ πτερύσσω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρύσσω καὶ ἠρύσσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ. κλίνεται κήρυκος, ὡς πέρδικος. τὸ ρυ, μακρόν· ἡ γὰρ ὀφειλομένη ἐν τῇ εὐθείᾳ μακρὰ μετῆλθεν ἐν τῇ γενικῇ. ὤφειλε δὲ καὶ ἡ εὐθεῖα ἔχειν μακρὸν τὸ υ. ἄλλως· οὐδέποτε πρὸ τῶν διπλῶν εὑρήσεις δίχρονον ἐκτεταμένον ἐπὶ μονοστίχου. συνεστάλη ἐν τῷ, Κήρυκι Ἠπυτίδῃ: — εἰσὶ τινὰ ἀπὸ τῶν εἰς διπλοῦν ληγόντων διὰ τῆς ε καὶ ι διφθόγγου γραφόμενα, ὡς κυκλώπειον, τὸ τοῦ Κύκλωπος· φοινίκειον, τὸ τοῦ φοίνικος. οὕτω καὶ κηρύκειον. ἰστέον ὅτι ἔστι καὶ κηρύκιον διὰ τοῦ ι· ὅπερ ἐπὶ μόνης τῆς ῥάβδου λέγεται τοῦ Ἑρμοῦ.

Κηρύκειον, ἔστι προσηγορικὸν καὶ σημαίνει πᾶσαν ῥάβδον κήρυκος· ἔστι καὶ κτητικὸν σημαῖνον τὸ τοῦ κήρυκος, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, Γράμμα κηρύκειον: — ἔστι καὶ ὄνομα λόφου τῆς Ἐφέσου, ἐν ᾧ ἀνῆλθεν ὁ Ἡρακλῆς κατὰ βούλησιν τῶν θεῶν, καὶ ἐκήρυξε τὴν γέννησιν τῆς Ἀρτέμιδος. διὰ διφθόγγου. ἔστι καὶ κηρύκειον σημαῖνον τὴν κήρυξιν. ἔστι καὶ πληθυντικῶς, τὰ κηρύκεια, καὶ σημαίνει τὸν μισθὸν τὸν διδόμενον ἐπὶ τῇ κηρύξει· ὅπερ λέγεται ἐν τῇ συνηθείᾳ, μήνυτρα. τὸ κηρύκιον, ῥάβδος ἓν μετρίου μήκους, ἄνω πρὸς τῇ ἀρχῇ ὄφεις ἐσχηματισμένους ἀντεμβαλλομένους ἀλλήλοις εἰς τύπον τοῦ φ στοιχείου. ταύτην οἱ κήρυκες φέροντες ὤδευον τοῦ ἀσφαλοῦς χάριν.

Κηρυβίων] καθαρματῶδες ἐστὶ τὸ ὄνομα· κηρύβια γὰρ κυρίως τὰ ἀποβράσματα τῶν κυάμων. Κρατῖνος, Δασὺν ἔχων τὸν πρωκτὸν, ἅτε κηρύβι' ἐσθίων: — εἰ μὴ ἄρα περιεκτικὴ ἔννοια ἐστὶν ἕνεκα ἐμφάσεως. καὶ ὑγιῶς ὀξύνεται. ὡς ἄπειρος, ἀπείρων· καὶ ἄναιμος, ἀναίμων· οὕτω κατάπυγος, κατάπυγων καταπύγονος· καὶ συστέλλεται ἐν τῇ γενικῇ.

Κηφῆδα γαῖαν, Νίκανδρος, ἀπὸ Κηφέως· τὴν Αἰθιοπίαν.

Κηφισός, ποταμός ἐστι παρακείμενος τῇ λίμνῃ· ἐξ οὗ λίμνη ἐκλήθη Κηφισίς.

Κηφῆνες] ἐκ τοῦ κωφός, κωφὴν καὶ κηφήν.

Κηρός] παρὰ τὸ καίω, καύσω, ἔκαυσα· ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔκηα· ἐξ αὐτοῦ καρός καὶ κηρός, ὁ καιόμενος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ καίεσθαι ῥαδίως· ἢ ὅτι καιόμενος ῥεῖ.

Κῆχος, ἐπίῤῥημα· ἀντὶ τοῦ ποῦ. τὸ κη, η Δωρικῶς· καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς κ· κῆχος γὰρ ἦν. ἀπὸ τοῦ κῇ, ὃ σημαίνει τὸ ποῦ, ὡς τὸ, Πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη; ἐκ τοῦ πῇ καὶ τοῦ ἄγχι, γίνεται πῆχος καὶ κῆχος. ζήτει εἰς τὸ πόπανον.

Κηώεις] ἐκ τοῦ κέω τὸ κοιμῶμαι, κεώεις· καὶ τροπῇ, κηώεις· ἐπὶ τοῦ θαλάμου, ὁ πρὸς τὸ κοιμᾶσθαι ηὐτρεπισμένος καὶ εἰργασμένος οἶκος· καὶ ὁ ποιητής, Ὀρσο κέων, ὦ ξεῖνε: — ἀντὶ τοῦ κοιμήθητι διεγερθείς. σημαίνει καὶ τὸν τεθυμιαμένον· ἀπὸ τοῦ τὰ θυμιάματα εἰς αὐτὸν καίεσθαι.

Κηώδης, ὁ τεθυμιαμένος· παρὰ τὸ καίω.

Κητώδεις, παρὰ τὸ κῆτος· τοῦτο παρὰ τὸ κῶ τὸ κεῖμαι· ἢ παρὰ τὸ χῶ χήσω τὸ χωρῶ, χῆτος καὶ κῆτος.

Κιανίς] — ἀφίκοντο Κιανίδος ἥθεα γαίης: — Κίος πόλις Μυσίας, ἀπὸ Κίου τοῦ ἡγησαμένου τῶν Μιλησίων τῆς ἀποικίας. τὸ ἐθνικὸν, Κιανός· Τοῦνεκεν εἰς ἔτι νῦν

Παρύλαν ἐρέουσι Κιανοί: — κατῴκισαν δὲ αὐτὴν Μυσοί, εἶτα Κᾶρες· καὶ τρίτον, Μιλήσιοι. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς ὁμωνύμως τῆς Μυσίας παραῤῥέων τῇ γῇ. ἡ δὲ Κίος, ἔστι πόλις, ἡ νῦν Προυσίοις ἡ Προῦσα.

Κίβδηλον· ἀπὸ ἱστορίας· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τῷ πρὸς τοὺς Χίους μίσει φερόμενοι, ἐν τοῖς ἀδοκίμοις ἑαυτῶν ὀνόμασι τὸν τοῦ χ τύπον ἐγχαράττοντες, ἀπέῤῥιπτον βδελυσσόμενοι. κυρίως δὲ λέγεται κίβδηλον, τὸ ὑπόχαλκον χρυσίον.

Κιβωτός, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν, ἤγουν τὴν τροφήν. ὤφειλε διὰ διφθόγγου· ἀλλ' ἡ παράδοσις τὸ ι ἔχει· καὶ λέγει Ὦρος, ὅτι ἴσως παρὰ τὸ κίβος ἐστὶ τὸ σημαῖνον τὴν τροφήν.

Κιβδηλίς, ἡ ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρία.

Κίβισις, σημαίνει κιβωτὸν ἢ πήραν. Καλλίμαχος, Εἰ γὰρ ἐπιθήσει πάντα ἐμῇ κίβισις; — εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὴν βόσιν· ἢ παρὰ τὸ κίειν τὸ πορεύεσθαι καὶ ὁρμᾶν, ἢ εἰς τὸ κίειν καὶ ἰέναι βόσιν ἔχουσα, τουτέστι τροφήν. καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι, — ἐμφὶ δέ μιν κίβισις θέε θαῦμα ἰδέσθαι: — ἐβάσταζεν· ἐν δεκτικῷ τινὶ ἀγγείῳ τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος ὁ Περσεύς.

Κιγκλίς, ἡ καγκελοθυρίς, θύρα δικτυωτή. μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων τοιαῦται ἦσαν, ἵνα ταχέως ἀνοίγωνται καὶ κλείωνται· συνεχῶς γὰρ εἰσῄεσαν καὶ ἐξῄεσαν· γέγονεν οὖν παρὰ τὸ κλείω. ἢ κυκλίς τις· παρὰ τοὺς κύκλους τοὺς ἀποτελουμένους κλειομένης αὐτῆς. καὶ κιγκλίσαι, τὸ ἀσφαλίσαι· παρὰ τὴν Ἀττικὴν κιγκλίδα· καὶ κιγκλίζειν, τὸ πειράζειν. καὶ κίγκλος, ὀρνιθάριον· ἢ κιγκλίς, ὄρνις λεγομένη, πυκνὰ τὴν οὐρὰν κινοῦσα· ἣν ἐν τῇ συνηθείᾳ ἔνιοι σεισοπυγίδα καλοῦσιν· εἴρηται διὰ τὸ συνεχῶς τὰ οὐραῖα πτερὰ ἐν τῷ αὐτῷ κινεῖν· ἢ παρὰ τὸ σείειν τὴν πυγήν, ὅ ἐστι τὴν οὐράν· σεισοφίκης παρ' ἡμῖν ὀνομάζεται.

Κίδαρις] Τὴν κίδαριν ἀνεδήσατο: — ἐκ τριχῶν ὕφασμα, καμελαύκιον· ἢ περίθεμα κεφαλῆς· πῖλος βασιλικός.

Κιδαλία· οἷον, Κιδαλίης κρήνιδος ἐπλανήθην. ἐκ Πινδάρου, Χεῖρα Κιδαλίας. εἰς τὴν χεῖρα αἰτιατικὴν, μὴ ποιήσῃς ἔκθλιψιν. Κιδαλία γὰρ ἐστίν.

Κίθαρις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸν ἔρωτα· ἢ κιθαρῳδία.

Κίθαρις, κιθάρα· παρὰ τὸ κινεῖσθαι ῥαδίως· ἢ παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα τοὺς ἀκούοντας· ἢ παρὰ τὸ κινεῖν τοὺς θαιρούς.

Κίθαρος· κὰθ' ὁμοιότητα τῶν ὀστῶν πρὸς τὰς χορδάς· ὁ δὲ Δοῦρις ἀπὸ τοῦ Κιθαιρῶνος φησίν· ὅτι Ἀμφίων ἐκεῖσε ἐμουσικεύετο· ὅτι τὸ Κιθαιρών ὀξύνεται, τοπικὴν ἔχον ἔννοιαν· ὁμοίως καὶ Μαραθών, καὶ τὸ Ἀργανθών· τὸ μέντοι Ἱπποθῶν περισπώμενον διαιρεῖται· Ἱπποθόων γὰρ· τὸ Κολοφών καὶ Κατηφών, ὀξύνεται ὡς θηλυκά· σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου.

Κίκις, γίνεται παρὰ τὸ κίκυς, ὅ σημαίνει τὴν ἰσχύν. τρεπῇ τοῦ υ εἰς ἰῶτα. παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι γίνεται κίκυς· ὁ γὰρ ἰσχυρὸς ἐκ τῆς κινήσεως φαίνεται.

Κίκονες, ἔθνος, ἀπὸ Κίκονος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ῥοδόπης.

Κικλήσκω] ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ καλῶ, γίνεται κλήσκω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, κικλήσκω, ὡς τρώσω, τιτρώσκω.

Κιλίκιοι τράγοι, λέγονται οἱ δασεῖς· τοιοῦτοι γὰρ ἐν Κιλικίᾳ γίνονται τράγοι· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα κιλίκια λέγονται.

Κιμμερίους] Φησὶν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς, ὑποκάτω τοῦ Πόντου εἶναι. γράφεται καὶ Κερβερίων· καὶ ἔοικε καὶ Σοφοκλῆς περιπεπτωκέναι τῇ τοιαύτῃ γραφῇ· ὁμοίως καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις· οἷον, Ἢ Κερβερίους λέγω: — Πρωτέας δὲ ὁ Ζευγμαιτίτης χειμερίους γράφει· ἀεὶ γὰρ οὗτοι ἐν χειμῶνι εἰσίν. ἔνιοι δὲ Κεμμερίους· κέμμερον γὰρ λέγουσι τὴν ὁμίχλην. καὶ Σκυθικὸν ἔθνος Κιμμέριοι.

Κινῶ] ἔστιν ἴν καὶ ἴς, δικατάληκτον ὄνομα, καὶ σημαίνει τὴν δύναμιν· ἐξ οὗ γίνεται ῥῆμα ἰνῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, κινῶ. σεσημείωται τὸ κίω κινῶ, καὶ κύω κυνῶ. καὶ ἔστι μακρὸν τὸ ι. ἀπὸ δὲ τοῦ κινῶ κινήσω, γίνεται κίνησις καὶ Κινησίας, ὡς παρὰ τὸ σώσω, Σωσίας.

Κινώπεται, τὰ ἑρπετὰ θηρία, οἱονεὶ κινούμενα ἐν τῷ πέδῳ, ὅ ἐστι τῇ γῇ· κινώπεδα τινὰ ὄντα.

514

Κινάμωμον] Ἡρόδοτος ἐν τρίτῃ λέγει οὕτως· Ὄρνιθας λέγουσι ταῦτα τὰ κάρφεα φέρειν, ἃ ἡμεῖς παρὰ Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν κινάμωμον.

Κίναδος, ἐπὶ τοῦ θηρίου, παρὰ τὸ ἄδδην κινεῖσθαι· πολυκίνητα γὰρ τὰ θηρία. καὶ ἡ λοιδορία οἰκείως ἂν ἔχοι ἐπὶ τῶν πολυκινήτων. εἴρηται δὲ παρὰ Μιλησίῳ, Οἱ δὲ καταποθῆναι ὑπὸ τοῦ κινάδεος: — καὶ τῷ κινάδει Σοφοκλῆς, καὶ ὑπεστρέψατο πανδημεὶ καὶ συνέμιξε τῷ κινάδει. εἰ δὲ ὄντως ἐρᾷ καὶ τὴν ψυχὴν, τί, ὡς ἂν καὶ αὐτὴ ἄνθρωπος ἔχουσα ἐξ ἀνθρώπων, πέπονθεν: — εἴρηται παρὰ τὸ κίναδος τοῦθ' ὅπερ τοὺς Σικελιώτας ἐπὶ τῇ τῶν κακούργων φθέγγεσθαι καταδίκῃ.

Κίναιδος, ὁ κενὸς αἰδοῦς, ὡς Διόνυσος. ἢ ἀσελγὴς, παρὰ τὸ κινεῖν.

Κινούμενος, κινεύμενος, ἐπὶ πρᾶξιν ὁρμῶν. ἀπὸ τοῦ κινῶ κινύω κίνυμι.

Κινυρή, ὀδυρτική, θρηνητική. κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐπὶ βοὸς εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾶσθαι. καὶ Ἀπίων δὲ εὑρὼν τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, φησὶν ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐράν· καὶ μετέθηκε τὴν εὕρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Κινυρόμεναι, μέλπουσαι, ᾄδουσαι· ἀπὸ τῆς κινύρας· καὶ κινύρετο, ἐθρήνει.

Κινάκη, ὁ ἀκινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ μὲν γὰρ Ἀνακρεόντειον, χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται καὶ γέγονεν ἔκθλιψις τοῦ ἰῶτα· καὶ κράσει τοῦ ωα, τὠκινάκη, ὥςπερ ὦ Ἄπολλον, ὦπολλον. ἐὰν δὲ ἔχῃ τὸ ι, δηλονότι ἀφαιρέσει τοῦ α, οἷον, ἀστεροπή, στεροπή· ἀστραπή, στραπή· οἷον, Σὺν τῇδε τῇ στραπῇ: — ἐν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις ἔχει τὸ ι, καὶ δῆλον ὅτι στραπῇ.

Κίνδαψος, εἶδος ὀργάνου. λέγει δὲ καὶ ὁ Διονύσιος, ὅτι ἔθνος ἐστὶν Ἰνδικόν· οἷον κινδαψώ. ἔοικεν οὖν ἀπὸ τοῦ ἔθνους ὠνομάσθαι.

Κίνδυνος, κινόδυνός τις ὤν, παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ὀδύνην ἢ εἰς δέος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς υν λήγοντα προσθέσει τοῦ ος κλίνεται· οἷον, Φόρκυν, Φόρκυνος· ἡ γὰρ Φόρκυν αἰτιατική, οἷον, Φόρκυν θ' Ἱπποθόόν τε: — ἀπὸ τοῦ Φόρκυς Φόρκυος ἐστὶ τὸν Φόρκυν, ὡς βότρυς, τὸν βότρυν. κίνδυν, κίνδυνος· καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ γίνεται ὁ κίνδυνος τοῦ κινδύνου, ὥςπερ ὁ ψὰρ τοῦ ψαρός, καὶ ὁ ψάρος τοῦ ψάρου. ἡ κυνὸς γενικὴ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῆς κυν εὐθείας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κύων κύονος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, κυνός.

Κιονίς, ἥτις λέγεται καὶ γαργαρεὼν παρ' Ἱπποκράτῃ, παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν ἦχον ἐν τῷ ἀναγαργαρίζειν· οἱ δὲ, σταφυλὴν, ἀπὸ τοῦ συνεχῶς καταστάζεσθαι. κιονίς δὲ εἴρηται ἢ παρὰ τὴν χύσιν τῶν ὑγρῶν, ἢ παρὰ τὸ κίονος ἔχειν τύπον καθ' ἑαυτὴν οὖσαν ἐπιμήκη.

Κιόκρανα, ἐκ τοῦ κιοκάρανα κατὰ συγκοπὴν, ὡς ἀπὸ τοῦ κάρανος, κράνος.

Κίων, ὁ λίθος· ἀπὸ τοῦ κίειν καὶ ἀνιέναι εἰς ὕψος· ἢ

παρὰ τὴν ἰὼν μετοχὴν, πλεονασμῷ τοῦ κ. καὶ οἱ μὲν Ἀττικοὶ, ἀρσενικῶς λέγουσιν· οἱ δὲ Ἴωνες, θηλυκῶς· οἷον, Χρυσᾶς ὑφιστᾶν κίονας τῷ θαλάμῳ, Πίνδαρος.

515 Κινάβρας, ἔστι κυρίως ἡ τῶν τράγων δυσωδία· λέγεται καὶ ἁπλῶς ἡ δυσωδία, ἢ καὶ ἡ πήρα.

Κιὼν] ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι· ἔκιον, δεύτερος ἀόριστος· κιὼν, ἡ μετοχὴ, ἀντὶ τοῦ πορευθείς. ἔστι καὶ κείω τὸ κοιμῶμαι· καὶ κήω τὸ καίω, διὰ τοῦ η.

Κίρκη, ἡ κιρνῶσα τὰ φάρμακα· ἢ παρὰ τὴν κερκίδα. τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας ἀπ' ἐκείνης κίρκας καλοῦμεν, ἐπεὶ φαρμακὶς ἦν ἐκείνη.

Κίρκαιον, τόπος καὶ πεδίον Σκυθίας, ἔνθα ἡ Κίρκη διέτριβε. Κίρκαιον δὲ εἶπε, τὸ ῥιζοφόρον· Κίρκαιον τό τε δὴ κικλήσκεται: — τὴν δὲ Κίρκην φασὶ θυγατέρα Αἰήτου εἶναι καὶ Ἑκάτης [τῆς] Περσέως, ἀδελφὴν Μηδείας. Ἀπολλώνιος.

Κίρρις, ὁ ἰχθύς· ἐπειδὴ κίρρός ἐστι τὴν χροιάν· κερὶς δὲ, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. κίρρις, εἶδος ἱέρακος. ὁμοίως δὲ λέγεται παρὰ Κυπρίοις κίρρις ὁ Ἄδωνις· παρὰ Λάκωσι δὲ, ὁ λύχνος.

Κρίσα, πόλις τῆς Φωκίδος. ἀπὸ τούτου λέγουσι Κρισαῖον κόλπον. καὶ Ὅμηρος, Κρῖσαν τε ζαθέην: — ὑπερθέσει γίνεται Κίρσα, ὡς χερσόνησος, χερρόνησος. Λεωκρίνης δὲ ἡγεῖται δύο εἶναι πόλεις, ἄλλην τὴν Κρῖσαν, καὶ ἄλλην τὴν Κίρρκν. ἀντίκειται δὲ ὑπὸ πολλῶν· οὔτε γὰρ τῶν γεωγράφων εἶπέ τις πόλεις δύο διαφόρους, ἀλλ' οὐδὲ τῶν περιηγητῶν· μόνος δὲ αὐτὸς καὶ τοῦτο δι' ἄγνοιαν καὶ ἰδιωτισμὸν τοῦ πάθους· ὅθεν ἱστορίαν δίδωσι διεψευσμένην. ἡ αὐτὴ οὖν Κρῖσα καὶ Κίρρα. περὶ παθῶν.

Κίσηρις, τὸ κισήριον, παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῷ σαίρειν· ἢ ὅτι κίσηλις ἦν· καὶ κατὰ μεταβολὴν τοῦ λ εἰς ρ, κίσηρις. παρὰ τὸ κίς καὶ τὸ λίς, ὁ ὑπὸ κιὸς λίς· λίθος γάρ ἐστι διαβεβρωμένος· κὶς δὲ θηρίον ἐστὶν ἐσθίων πυροὺς καὶ κριθάς.

Κισσύβιον, τὸ ἀγροικικὸν ποτήριον· ἴσως ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, ἐξ οὗ κατεσκεύαζον τὰ ποτήρια· κοινοτέρως δὲ, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ἡ λέξις τίθεται· παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον· οἷον, χύω χύσω, χυσίβιον, καὶ κισσύβιον.

Κισσῶ, συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων. σημαίνει τὸ μετὰ ἡδονῆς συλλαμβάνειν τὴν γυναῖκα. γίνεται παρὰ τὸ κίσσα· ἐπειδὴ τὸ ὄρνεον λιχνότατον ἐστὶ, καὶ πρὸς τὰς συνουσίας καὶ τὰς ἡδονὰς κατωφερές. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ κίειν καὶ μετὰ σφοδρότητος σεύεσθαι πρὸς τὸ συνουσιάζειν, καὶ κίττα λέγεται, ὅταν ἐν γαστρὶ ἔχουσα γυνὴ περὶ τὸν δεύτερον καὶ τρίτον μῆνα ὀρέγηται ἀτόπων τινῶν, οἷον ὄστρακος, λίθου, ἢ ἄνθρακος, ἢ ὄμφακος. γίνεται δὲ ἀπὸ τῶν μοχθηρῶν τῆς μήτρας ἀτμῶν, φερομένων ἐπὶ τὸν στόμαχον.

Κίτριον] Φάνης ὁ Ἐρέσιος ἔννοιαν ἡμῖν δίδωσι, μήποτε ἀπὸ τῆς κέδρου τὸ κίτριον ὠνόμασται· καὶ γὰρ τὴν κέδρον φασὶν ἀκάνθας ἔχειν περὶ τὰ φύλλα, ὡς τὸ κίτριον. Ἀθηναῖοι δὲ ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτὸ ἐτυμολογοῦσιν. Ὦρος.

Κιχάνω] ἀπὸ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι καὶ περιπατῶ, πλεονασμῷ τοῦ χ, γίνεται κίχω βαρύτονον, καὶ περισπώμενον κιχῶ· καὶ παράγωγον εἰς μι, κίχημι· ὅθεν τὸ, Ὄντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη: — εὐ-
516 κτικὸν δευτέρου ἀορίστου, ἀντὶ τοῦ καταλάβοι. τινὲς κιχοίη. γίνεται καὶ κιχῶ κιχείω, ὡς βρώσω βρωσείω. ἐκ τοῦ κιχῶ, παράγωγον κιχάνω. τὰ δια τοῦ ιχω ῥήματα, μὴ ἔχοντα ὀνόματα ἀντιπαρακείμενα, εἰ μὲν βαρύνεται, διὰ τοῦ η γράφεται: — μὴ ἔχοντα ὀνόματα, εἶπε, διὰ τὸ λείχω τὸ κατεσθίω, ὡς τὸ, Καὶ τὸν χοῦν ἔλειξαν: — ἐξ οὗ καὶ λοιχός ὁ λαίμαργος· καὶ τραπεζολοιχός. εἰ δὲ περισπᾶται, διὰ τοῦ ι γράφεται, στιχῶ, (ἐξ οὗ τὸ, — ἐστιχόωντο· καὶ, Αἰὲν ὁμοστιχάει) διχῶ, ἐξ οὗ, — διχόωσι σελήνην: — σεσημείωται δύο· βληχῶ, ὅ ἐστι ποιὰ φωνὴ τῶν προβάτων· καὶ τὸ ἠχῶ, ἐξ οὗ ἤχησαν· ἐν δὲ τοῖς βαρυτόνοις τὸ γλίχω.

Κιχήλας, πλεονασμῷ τοῦ η· κίχλας γάρ· οἷον, — κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλῶν.

Κιχρῶ] ἐκ τοῦ χρῶ τὸ παρέχω, γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν χιχρῶ· καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν, κιχρῶ· ἐξ οὗ, χρηστὸς ἀνὴρ, ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν.

Κιχλισμός, πορνικὸς γέλως, πολὺς καὶ ἄκοσμος· διὰ δὲ τοῦ κ, κικλισμὸς, ἦχον τινὰ ἀποτελοῦν.

Κλαγγῇ] — κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς, ἐπιῤῥήματα εἰσὶ ποιότητος. γίνεται δὲ τὸ κλαγγῇ ἐκ τοῦ κλάζω· πέπονθε δὲ ἡ φωνὴ ἐπὶ τῆς προσκρούσεως τῶν βελῶν. κλαγγὴ δὲ ἡ βοὴ τῶν γεράνων. Ἰλιάδος γ', Ἠΰτέ περ κλαγγὴ γεράνων πέλει: — ἀπὸ γὰρ τῆς τοῦ ἤχου ἰδιότητος οἱ σοφώτατοι τῶν ποιητῶν τὰ τοιουτότροπα τῶν ὀνομάτων σχηματίζουσι.

Κλαγγηδὸν] Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, Ἰλιάδος β', ἀντὶ τοῦ μετὰ βοῆς. ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα ποιότητος· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κλαγγῇ· τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ κλάζω, κλάγξω, ἔκλαγξαν, ἤχησαν· ἐπτύπησαν· μιμεῖται δὲ τὴν τοῦ χαλκοῦ βοήν. ἢ ἀπὸ τοῦ κράζω, τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ὡς τὸ ἐρίδουπος, ἐρίγδουπος. καὶ ὤφειλεν ὁ ἐνεστὼς ἔχειν τὸ ν· ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι οὐδέποτε τὸ ν πρὸ τοῦ ζ ἐν μιᾷ λέξει εὕρηται. τὸ ἐνζεῦξαι δύο λέξεις εἰσίν. ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ πλάγχθη, ὃ σημαίνει τὸ ἐπλανήθη καὶ ἀπεκρούσθη· — πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός: — ἀπὸ τοῦ σιδήρου ὁ σίδηρος. ἀπὸ τοῦ πλάζω, πλάζομαι, πλάχθη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, πλάγχθη. ἀπὸ τοῦ πλάζω γίνεται, καὶ οὐκ ἔχει τὸ ν· ἔστι γὰρ πλανῶ πλανάζω· καὶ συγκοπῇ πλάνζω· καὶ ἔχει τὸ ν. ἀλλὰ διὰ τὸν εἰρημένον κανόνα ἀποβάλλει τὸ ν. πλάζω οὖν, ὁ μέλλων, πλάγξω· καὶ ἔχει οὗτος· ὁ δὲ ἐνεστὼς οὐκ ἔχει. λοιπὸν ἐκ τοῦ κλάζω, ὅπερ γίνεται ἐκ τοῦ κρῶ κράζω καὶ κλάζω· ὁ μέλλων, κλάγξω, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κλαγγή.

Κλάδος, παρὰ τὸ καλὸν εἶδος ἔχειν.

Κλῶ, σημαίνει πέντε· τὸ καλῶ, ἐξ οὗ καὶ κλῆρος· τὸ ἐπαινῶ, ἐξ οὗ καὶ κλεῖ τὸ ἐπαινεῖ· τὸ κλάνω, ἐξ οὗ καὶ κλαίω· κλῶ τὸ φωνῶ, ἐξ οὗ καὶ κατὰ παραγωγὴν, κλύω· κλῶ τὸ ἐμποδίζω, ἐξ οὗ καὶ κλᾶν τὸ ἐμποδίζειν.

Κλαίω, δεχῶς παράγωγόν ἐστιν· ἐκ τοῦ κλῶ τὸ κλάνω· διακλᾶται γὰρ ἡ φωνὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ κλαίειν· ἢ καὶ ἡ ψυχή ἐστιν ἡ τὸ κλᾶσθαι παρέχουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ κλῶ κλαίω τοῦ σημαίνοντος τὸ καλῶ· εἰώθασι γὰρ οἱ ἄνθρωποι καλεῖν τοὺς ἀποθανόντας ἐν τῷ κλαίειν καὶ θρηνεῖν· ἢ ἐκ τοῦ καλῶ κλάω, καθ' ὑπέρθεσιν· εἰώθασι γὰρ οἱ κλαίοντες ἀνακαλεῖσθαι τοὺς τεθνεῶτας. τὸ παθητικὸν, κλαίομαι. αἴτιον τῆς τῶν παθητικῶν 517
ῥημάτων γενέσεως, ἡ τῶν ἐνεργητικῶν ἐστι πλαγίων μετάβασις. εἰκότως. καὶ τὰ παθητικὰ ἄρα τῶν προκειμένων ἐνεργητικῶν τοῦ κλαίω καὶ θρηνῶ καὶ τῶν ὁμοίων, ὑφίσταται. Διατί τρέπεται τὸ ι εἰς υ ἐν τῷ κλαύσω μέλλοντι; ἐν δὲ τῷ παίω καὶ τοῖς ὁμοίοις οὐ τρέπεται; λέγομεν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ κλαίω ἀποβάλλει τὸ ι καὶ γίνεται κλάω, ὡς καίω κάω, καὶ αὐτὸ τὸ ἀπο-

βαλλόμενον ι καὶ υ ἐν τῷ μέλλοντι· τὸ δὲ παίω καὶ δαΐω, οὐ γέγονε πάω, ἢ δάω· καὶ εὐλόγως οὐκ ἐγένετο ὁ μέλλων παύσω καὶ δαύσω, ἀλλὰ παίσω καὶ δαίσω.

Κλαυθμός] παρὰ τὸ κλαίω, κλαύσω, κλαυσμός, καὶ κλαυθμός. ἢ παρὰ τὸ κλῶ τὸ κλάνω· κλῶνται γὰρ αἱ φωναὶ τῶν θρηνούντων.

Κλέος, ἡ δόξα, παρὰ τὸ κλείω τὸ δοξάζω. Ὅμηρος, ἐγὼ δέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν: — ἀντὶ τοῦ, ἄν μοι δῶς τι, περιφημίσαί σε ἔχω εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. ἢ παρὰ τὸ κλύειν τὸ ἀκούειν, ἢ ἐξακουομένη φήμη. ἢ παρὰ τὸ καλῶ· τὴν γὰρ δόξαν πάντες καλοῦμεν πρὸς ἑαυτούς.

Κλέα, δόξας. παρὰ τὸ κλύεσθαι, ὅ ἐστιν ἀκούεσθαι. — ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν: — Ἰστέον ὅτι τὸ κλέα καὶ χρέα ἀπὸ τοῦ κλέεα καὶ χρέεα γέγονε κατὰ συγκοπήν. ζήτει εἰς τὸν πρῶτον κανόνα τοῦ Χοιροβοσκοῦ.

Κλέος. Πίνδαρος, οὐκ οἶδα ὅπου φησὶ κλεός. κελεός, καὶ συγκοπῇ, κλεός. ὀξύναι σε δεῖ.

Κλεωναί, τόπος ἐστὶ περὶ τὴν Νεμέαν, ὅςτις οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸν ἐκεῖ φονευθέντα ὑπὸ Ἡρακλέους λέοντα. λεοναὶ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ καὶ αὔξησιν, Κλεωναί.

Κλεοφόντης] τὰ εἰς ης παρ' οὐδετέρων συντιθέμενα εἰς ους ἔχει τὴν γενικήν: — παρ' οὐδετέρων συντιθέμενα εἴρηται, ἵνα κατὰ τὸ τέλος ἔχει τὸ οὐδέτερον, καὶ μὴ κατὰ τὴν ἀρχήν. τὸ γὰρ Κλεοφόντης Κλεοφόντου παρ' οὐδετέρου συντίθεται· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔχει τὴν γενικὴν εἰς ους· ὅτι οὐ κατὰ τὸ τέλος, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔχει τὸ οὐδέτερον. παρὰ τὸ κλέος γὰρ καὶ τὸ φόντης, ὃ σημαίνει τὸν φονεύσαντα.

Κλέπτης, ἀπὸ τοῦ καλύπτω, καλύπτης τὶς ὤν· λάθρᾳ γὰρ ὑφαρεῖται. κλέπτω σημαίνει δύο· ἐπὶ τοῦ κυρίως νοουμένου· τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι. Κλέπτε νόῳ.

Κλεψύδρα, ὄργανον ἀστρονομικὸν, ἐν ᾧ μετροῦνται αἱ ὧραι.

Κλεύθομαι, ἐὰν μὲν ὑπὸ τὸν ᾅδην κρύπτομαι, ἔστι κεύθομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ· ἐὰν δὲ παράγωγον, κελεύθομαι κλεύθομαι.

Κλειτός] ἐκ τοῦ κλέος γίνεται κλέω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κλείω· σημαίνει τὸ δοξάζω. ἐκ τούτου γίνεται κλειτός καὶ Κλειτοφῶν καὶ Κλειταγόρας.

Κλεισθένης] παρὰ τὸ κλέος καὶ τὸ σθένος Κλεοσθένης· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ει δίφθογγον, Κλεισθένης, ὥςπερ δέον δεῖν, καὶ πλέον πλεῖν.

Κλειτή, μία τῶν Ἀμαζόνων, ἥτις ἐλθοῦσα εἰς Ἰταλίαν, ᾤκησε καὶ πόλιν ἔκτισεν, ἣν ἀπ' αὐτῆς Κλειτὴν ὠνόμασαν· καὶ ἐβασίλευσε τοῦ τόπου· καὶ αἱ ἀπ' αὐτῆς
518 δεχόμεναι τὴν βασιλείαν, Κλειταὶ ὠνομάσθησαν. εὗρον δὲ ἐν Ἀπολλωνίῳ καὶ σχόλιον, ὅτι Κυζίκου γαμετὴ ἦν Μέροπος θυγάτηρ Περκώπη, τὸ γένος μάντεως. διχῶς δὲ ὁ τόνος· οἱ δὲ πλείους, ὀξύνουσι, καὶ σημαίνει τὴν ἔνδοξον.

Κλεῖν, ἀπὸ τοῦ κλείς κλειδός κλειδί κλεῖδα· καὶ συγκοπῇ τῆς δα, κλεῖ· ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος ἀρσενικὴ ἢ θηλυκὴ, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὖσα, εἰς ν θέλει λήγειν, τούτου χάριν προσέλαβε τὸ ν, καὶ γέγονε κλεῖν.

Κλεῖθρα, ἀπὸ τοῦ κλείς γέγονεν, ἢ ἀπὸ τοῦ κλείσω. τὸ κλείω δὲ οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ η καὶ ι γράφουσιν· ἐξ οὗ καὶ τὸ κλῆθρα διὰ τοῦ η καὶ ι γράφεται.

Κλῆς] παρὰ τὸ κλείω κλείσω, ἀποβολῇ τοῦ ω, κλείς· καὶ διαλύσει, κλεῖς· καὶ ἐπαυξήσει τοῦ ε εἰς η, κλῆς. τὸ ι, μακρόν· ἐπειδὴ τὰ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ, ὅτε ἐκτείνουσι τὸ ι, σύμφωνον ἔχουσι πρὸ αὐτοῦ, οἷον σφραγίς, βαλβίς· ὅτε δὲ καθαρὸν συστέλλει αὐτὸ, οἷον Βρισηΐς, Χρυσηΐς, νηΐς. σεσημείωται τὸ κλῆς καθαρὸν, καὶ ἐκτεῖνον τὸ ι· τὸ δὲ κλεὶς, ἐπεί εἶχε καὶ βαρεῖαν καὶ διὰ διφθόγγου. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δίς, μετὰ τοῦ κλῆς, γίνεται δικλῆς· καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η, καὶ συστολῇ τοῦ ι, δικλίς. ὅμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ ἐγκλίς· οὕτω δὲ λέγεται ἡ καγκελωτὴ θύρα. σημαίνει δὲ τὴν κατακλεῖδα, παρὰ τὸ κατακλεῖσθαι ὑπ' αὐτῆς τόν τε αὐχένα καὶ ὦμον. ὅθεν καὶ Δημοσθένης φησὶ, Τὴν κλεῖν κατεαγότα.

Κλῆδες, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι, παρὰ τὴν κλάσιν τῶν γονάτων, ἣν ποιοῦνται οἱ καθεζόμενοι· ἔνθεν καὶ ὀκλαδίαι, οἱ ταπεινοὶ δίφροι· καὶ τὸ μετοκλάζειν, παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ κάμπτειν τὸ γόνυ. τὸ κλῆς μετὰ τοῦ πολύς, γίνεται πολυκλῆς· καὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον. τὰ γὰρ εἰς ις θηλυκά: — καὶ εἰ μὲν βαρύνεται, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται, οἷον πόλις, ἀκρόπολις· μῆτις, πολύμητις, καὶ ἀγκυλόμητις. εἰ δὲ ὀξύνεται, εἰ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους ὦσι, τὸν αὐτὸν φυλάττει τόνον· οἷον αἰγίς, καταιγίς· νυχίς, παννυχίς· οἰκίς, περιοικίς. εἰ δὲ ἀρσενικοῦ γένους ὦσιν, εἰ μὲν ἐκτείνουσι τὸ δίχρονον ἐν τῇ συνθέσει, παροξύνονται· οἷον ἀκτίς, χρυσάκτις ἥλιος· κνημίς, εὐκνήμις· κληΐς, πολυκληΐς· εἰ δὲ βραχὺ αὐτὸ ἔχει, προπαροξύνεται ἐν τῇ συνθέσει· οἷον πατρίς, εὔπατρις καὶ λειπόπατρις· ἀσπίς, ῥίψασπις· σημαίνει τὸν δειλὸν στρατιώτην, παρὰ τὸ ῥίπτειν τὴν ἀσπίδα καὶ φεύγειν. Ἰλιάδος βῆτα, Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκληΐσι κελεύω: — πολυκαθέδροις· ἐξ οὗ καὶ πολυκώπους. τινὲς πολυκληΐσι προπερισπῶσιν, ὡς καὶ τὸ ἁπλοῦν, — ἐπὶ κληΐσι κάθιζον: — οὐκ ἔχει δὲ οὕτως ἡ ἀνάγνωσις. ἔστιν οὖν ὁ λόγος ὑπὲρ τοῦ βαρυτόνου λέγων οὕτως· τὰ εἰς ις λήγοντα θηλυκὰ ὀξύτονα, εἰ μὲν ἐν τῇ συνθέσει φυλάσσει μόνον τὸ θηλυκὸν γένος, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει· εἰ δὲ μεταληπτικὸν γένοιτο καὶ ἀρσενικὸν, μεθίσταται καὶ εἰς βαρύτονον τάσιν. κανόνος παραδείγματα· τοῦ μὲν προτέρου, περισκελίς· τοῦ δὲ δευτέρου, δύσελπις. ταύτῃ οὖν τὸ μὲν καταιγίς, ὀξύνεται· τὸ δὲ μελάναιγις, βαρύνεται. οὕτως οὖν καὶ τὸ εὐκληΐς καὶ πολυκληΐς βαρύνεται· τίθεται γὰρ καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ λεύκασπις· καὶ γὰρ ἐπὶ Ἀμαζόνος 519
ταγείη ἂν τὸ εὐκληΐς· καὶ τὸ εὐκνήμις, ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς· — ἐπὶ νηὸν εὔκνημιδος Ἰτώνης.

Κλῆρος] ἐκ τοῦ καλῶ γίνεται κλῶ, κλήσω· ῥηματικὸν ὄνομα, κλῆρος, ὁ καλῶν ἐφ' ἑαυτὸν τὸν λαχόντα. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ κάλον, ὃ σημαίνει τὸ ξύλον· ἐπειδὴ ἐν τοῖς ξύλοις ἐχαράσσοντο οἱ κλῆροι· ἢ ἐπεὶ ἐν ξύλοις ἐνεγράφοντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν. καὶ ὁ ποιητὴς, Ὅς μιν ἐπιγράψας, κυνέῃ βάλεν, Ἰλιάδος η', ἀντὶ τοῦ ἐπιξέσας, γράμμασί τισι σημειωσάμενος. σημαίνει δὲ ψήφους τινάς· ὅπερ καὶ λαχμὸς λέγεται· ἐν αἷς ἐσημειοῦντο καὶ ἔγραφον τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς τὸ, Ὦ φίλοι ἦ τοι κλῆρος ἐμός: — καὶ, Ἔβαλον κλήρους· καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν: — σημαίνει καὶ τὴν ὕπαρξιν καὶ κληρονομίαν, ὡς τὸ, Παῖδες ὑπέρθυμοι διὰ κλήρους ἐδάσαντο: — καὶ, — κλῆρος ἀκήρατος: — ὅ ἐστι τὰ κτήματα. λέγεται κλῆρος καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων. λέγεται παρὰ Ἀθηναίοις κλῆρος καὶ μέτρον γῆς· ὅθεν καὶ κληροῦχοι, οἱ τοὺς κλήρους (τὰ μέτρα τῆς γῆς) κατέχοντες.

Κληρονομία, ἐκ τοῦ κληρονομῶ· τοῦτο, ἐκ τοῦ κληρονόμος· τοῦτο, ἐκ τοῦ κλῆρος καὶ τοῦ νόμος. τὸ α, μακρόν. διατί; τὰ διὰ τοῦ ια παροξύτονα θηλυκὰ τῷ ι

μόνῳ παραληγόμενα, ἐκτείνει τὸ μ, οἷον ἀργία, καρδία. πρόσκειται, παροξύτονα· τὰ γὰρ προπαροξύτονα συνεσταλμένον ἔχει τὸ α, οἷον ψάλτρια, καὶ τὰ ὅμοια. πρόσκειται, τῷ ι μόνῳ παραληγόμενα· τὰ γὰρ διφθόγγῳ παραληγόμενα συστέλλει τὸ α· οἷον ταχεῖα, εὐσέβεια· χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω· ταῦτα γὰρ ἐκτείνει τὸ α, οἷον χορεύω χορεία, ῥητορεύω ῥητορεία.

30 Κλητῆρες, ζήτει εἰς τὸ τέλος.

Κλήζω, σημαίνει τὸ φημίζω· εἴρηται ἐκ τοῦ καλήζω. τὸ δὲ κλήδην, οὐκ ἔχει τὸ ι· ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ κληΐζω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κλῶ κλήσω.

Κλήδην καλοῦντας, κηρύσσοντας. ἀπὸ τοῦ καλῶ κλῶ κλήσω κλήδην· ἐξ οὗ καὶ κληδών καὶ κλῆσις.

Κληδών, ἡ θεία φήμη· παρὰ τὸ κλέος, ὃ σημαίνει τὴν φήμην. ὡς τὸ, Ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν.

Κλῆτος, διὰ τοῦ η, σημαίνει τὴν ἔλευσιν καὶ τὴν συνάθροισιν· καὶ ἔστιν οὐδέτερον, καὶ βαρύνεται· εἰ δὲ ὀξύνεται, ἀρσενικόν ἐστι, καὶ σημαίνει τὸν κεκλημένον· καὶ διὰ τοῦ ι, σημαίνει δύο, μέρος τι τῆς οἰκίας, τὸ καλούμενον πρόσκλιτον ἢ κατάκλιτον· ὡς τὸ, ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου: — σημαίνει καὶ τὸν εὐώνυμον τόπον, τὸ εὐώνυμον μέρος· ὡς τὸ, Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου.

40

Κλειτύς] ὁ μὲν Ἀπίων τὸ κατωφερὲς τῶν ὑδάτων· ἄμεινον δὲ τὰ ἀποκλίματα καὶ ἐξέχοντα τῶν ὀρέων, παρὰ τὸ κεκλίσθαι· ἢ παρὰ τὸ κλετός (ὃ σημαίνει τὸ αὐτὸ) γίνεται κλετύς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κλειτύς.

50 Κλιτόριον, ὄνομα πόλεως. ἀπὸ τοῦ κλύω, Κλιτόριον, τροπῇ τοῦ υ εἰς ι. ἔστι δὲ καὶ πηγὴ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει· ἧς ὁ γευόμενος ἀποστρέφεται τὸν οἶνον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός· ὅθεν καὶ κλιτοριάζειν λέγεται, τὸ αἰσχρῶς ἅπτεσθαι.

Κλίραξ, ἡ σκάλα. ἀπὸ τοῦ κλίνω κλίναξ καὶ κλίμαξ. εἰ δὲ σημαίνει τὴν ἄμπελον, γράφεται διὰ τοῦ η· καὶ γίνεται παρὰ τὸ κλάνω κλάμαξ καὶ κλήμαξ. κλίμα μέν ἐστι μέρος τι τοῦ κόσμου· κλῆμα δὲ, εἶδος ἀμπέλου.

520

Κλινοπέτης, κλινήρης· κλινήρης δὲ, παραλελυμένος.

Κλίνη, ἀπὸ τοῦ κλίνω· εἰς αὐτὴν γὰρ ἐγκλίνοντες ἀναπαυόμεθα. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κλῶ· κλάσιν γὰρ λαμβάνουσι τὰ κλινόμενα, στερισκόμενα τῆς ὀρθότητος.

Κλισμοῖς, θρόνοις ἔχουσιν ἀνακλίσεις. παρὰ τὸ κλίνω, τὸ ἀνακλίνω.

Κλισία, ἀπὸ τοῦ κλίνω, ὃ σημαίνει τὸ περιέχω, γίνεται· ὅθεν καὶ κλίσις, ἡ περιέχουσα· καὶ κλισία. σημαίνει δὲ τὴν σκηνὴν, ὡς τὸ, Τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ Ἤμενον: — σημαίνει καὶ τὸν θρόνον, ὡς τὸ, Τῇ δ' ἄμ' ἀβρήστοιο κλισίην εὔτυκτον ἔθηκε: — σημαίνει καὶ τὴν ἔπαυλιν, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ κλίνεσθαι τὰ θρέμματα.

10

Κλίσιον, σημαίνει τὸν τόπον ἔνθα ἵσταται τὰ ζεύγη. ὁ μὲν τεχνικὸς, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφει· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, διὰ τοῦ ι λέγει, ὅτι παρὰ τὸ κλίνω ἐστὶ, καὶ σημαίνει τὸ περιέχω. καὶ ἐκεῖθεν κλίσις· καὶ κλίσιον, τὸ ὑποκαριστικόν. τοῦτο παρὰ μὲν Ὁμήρῳ συστέλλει τὸ ι καὶ προπαροξύνεται, οἷον, — περὶ δὲ κλίσιον θέε πάκτῃ: — παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐκτείνεται τὸ ι, καὶ παροξύνεται, ὡς τὸ θηρίον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ι παρώνυμα τριβραχέα προπαροξύνεται, στόμα, στόμιον· θρόνος, θρόνιον· πτύξ πτυχός, πτύχιον. οὕτω καὶ κλίσις κλίσιον. τὰ δὲ δακτυλικὰ, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον.

20

Κλιντῆρες, εἶδος φορείου, ἢ κλινίδιον ἔχον ἀνακλίσεις, οἷον τὸ νῦν κλινοκαθέδριον.

Κλιμακίδες, αἱ τῶν πλοίων ἀποβάθραι.

Κλιμακίσας, ζήτει εἰς τὸ Ἐκ κλίμακος.

Κλύω, σημαίνει δύο· τὸ δοξάζω, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ κλέος ἢ δόξα κλέω καὶ κλύω, ὡς ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥύω, καὶ χέω χύω, καὶ ξέω ξύω· σημαίνει καὶ τὸ ἀκούω, καὶ γίνεται παρὰ τὸ καλῶ κλῶ, κλύω· κατὰ παραγωγὴν, κλῦμι, ἔκλυν ἔκλυς, κλῦθι· καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμὸν, κέκλυθι.

30

Κλῦτε φίλοι: ἀντὶ τοῦ ἀκούσατε· ῥῆμα ἀορίστου δευτέρου· ἐξ οὗ ἔχει μακρὸν τὸ υ· ὁ γὰρ ἐνεστὼς, βραχύ.

Κέκλυτέ μευ: — τὸ κλυ, βραχύ. τὰ γὰρ προστακτικὰ τοῦ ἐνεστῶτος, βραχεῖα θέλει παραλήγεσθαι. ἔστι τῶν εἰς μι προστακτικοῦ, χρόνου ἐνεστῶτος. ἀπὸ τοῦ κλύω κλῦμι, κλῦθι· τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν, κλύτε· καὶ κατὰ ἀναδίπλασιασμὸν, κέκλυτε. ἀλλ' ἴσως τίς ἐρεῖ, ὅτι ταῦτα συστέλλει· τὸ δὲ κλῦθι, μακρὸν ἔχει τὸ υ. Ἰστέον ὅτι πολλὰ παρατίθησιν ἡμῖν ὁ Ἀπολλώνιος μακροκατάληκτα, ὡς τὸ, δῶθι· Δῶθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν: — ἀπὸ τοῦ δίδωθι. οὐδὲν οὖν ἄτοπον, εἰ καὶ τὸ κέκλυθι μακρὸν ἔχει τὸ υ. Ἰστέον ὅτι τὸ κέκλυθι, καὶ τὸ κέκραχθι, ὡς οἱ πλεῖστοι καὶ ἡ χρῆσις μαρτυρεῖ, παρακειμένου εἰσί· τοῦ γὰρ παρακειμένου τὰ προστακτικὰ, ποτὲ μὲν εἰς ε λήγει, οἷον τέτυφε· ποτὲ δὲ εἰς θι, οἷον τέτυφθι. οὕτως οὖν καὶ κέκλυθι. οὕτως εὗρον ἐν τῷ Ζηνοδότου.

40

50

Κλυτός] παρὰ τὸ κλύω τὸ δοξάζω γίνεται κλυτὸς ὁ ἔνδοξος· καὶ κλυτὰ, τὰ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξα· καὶ, — Ἄιδι κλυτοπώλῳ, ἐπιθετικῶς, ἀντὶ τοῦ τῷ ἱππικῷ, τῷ ἰσχυροὺς καὶ ὀνομαστοὺς ἵππους ἔχοντι, διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Περσεφόνης· ἢ ὅτι οὐδεὶς τὸν θάνατον διαφυγεῖν δυναται· ἢ οὗ κλυτὴ γίνεται ἡ ἐπικώλησις· οἷον ἀκουστή· διὰ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν οἰμωγάς.

521

Κλύμενος, ὄνομα κύριον ἥρωος· παρὰ τὸ κλύω τὸ δοξάζω. ἔστι καὶ ἐπίθετον ᾄδου, τουτέστιν ὁ πάντας καλῶν πρὸς ἑαυτόν· ἢ ὁ ὑπὲρ πάντων ἀκουόμενος.

Κλοιός, σημαίνει τὰ σίδηρα, ἃ φοροῦσιν οἱ κατάδικοι. παρὰ τὸ κλείω κλοιός· καὶ κατὰ ἔκτασιν, κλῳός· κλείει γὰρ παρατιθέμενος.

Κλονίος, ὄνομα κύριον. διατί παροξύνεται; τὰ εἰς ος λήγοντα τριβραχέα, ἐπὶ κυρίων παροξύνεται· οἷον Σχεδίος, Χρομίος, Κλυτίος, Ὀδίος, Δολίος, Τυχίος. ἀντιπίπτουσι δὲ κατὰ παράδοσιν, τὸ ἥλιος, ἄνιος, ξένιος, κρόνιος. τὰ εἰς ος ἀρσενικὰ, μὴ ὄντα κύρια, τῷ ι παραληγόμενα, προπαραξύνεται· οἷον δήλιος ὁ φανερός, δόλιος, Λύδιος, Πύλιος, Φλόγιος.

10

Κλυταιμνήστρα] παρὰ τὸ κλυτὸν, ὃ σημαίνει τὸ ἔνδοξον, καὶ τὸ μήδω τὸ φροντίζω, γίνεται Κλυτομήστρα, τουτέστιν ἡ ἔνδοξα φροντίζουσα· τροπῇ τοῦ ο εἰς α, καὶ προσθέσει τοῦ ι, γίνεται Κλυταιμνήστρα.

20

* Κλών, ὁ κλάδος· ἀπὸ τοῦ κλᾶσθαι τὸ κάμπτεσθαι.

Κλονόεντα, ταράσσοντα· ἀπὸ τοῦ κλίνω.

Κλοπιτεύειν, κολοπιτεύειν, ὑπερθέσει τοῦ λ.

Κλώψ, ὁ κλέπτης, ὁ λῃστής. παρὰ τὸν κλέψω μέλλοντα, γίνεται ἀποβολῇ τοῦ ω κλέψ, καὶ κλόψ· καὶ κατ' ἔκτασιν, κλώψ, ὡς βλέπω βλέψω βλέψ καὶ βλώψ, ὁ στραβός.

Κμέλεθρα. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ κ πρὸ τοῦ μ οὐδέποτε εὑρίσκεται ἐν ἀρχῇ λέξεως· τοῦ γὰρ πολύκμητος οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει τὸ ἁπλοῦν αὐτοῦ, ἤγουν τὸ κμητός· καὶ τὸ κέκμηκα, ὃ δηλοῖ τὸ κεκοπίακα; οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ κμῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κεκάμηκα. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς, τὸν Πάμφιλον ὠναγκεῖν ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸ κμέλεθρα· σημαίνει δὲ τὰς θσκούς.

30

Κνέμψω] ἀπὸ τοῦ κνῶ γίνεται κνάπτω, ὡς χῶ χάπτω·

καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κνάφος· σημαίνει δὲ τὸ ἀκανθῶδες φυτὸν, ᾧ τὰ ἄθικτα τῶν ἱματίων ἐπισύροντες κατεργάζονται. Ἀλκαῖος, Μὴ μέγαν περὶ κνάφον περιστείχει ἕνα κύκλον.

Κναφεύς, παρὰ τὸ κνάπτω· ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κνῶ· τὸ ξύω· ξύουσι γὰρ τὴν τῶν ἀκνάπτων ἱματίων προκίδα. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ γ γναφεύς, παρὰ τὸ κνάπτω, ὑπερθέσει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς γ.

Κλισία, ἡ σκηνὴ καὶ ὁ θρόνος. παρὰ τὸ ἀνακλίνεσθαι ἡμᾶς ἐν αὐταῖς κεκοπωμένους· κέκλισαι, κλίσις, καὶ κλισία, ὡς κόνις κονία, θέσις θεσία, καὶ συνθεσία.

Κλώδωνας, οἱ Μακεδόνες τὰς μανάδας καὶ βάκχας καλοῦσιν. ἴσως ἀπὸ τοῦ κατόχους γινομένας κλώζειν, ὅ ἐστι τὸ διὰ τῶν στομάτων ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖν καὶ θορυβεῖν.

Κνέφας, τὸ σκότος· παρὰ τὸ κενὸν φάους εἶναι, κενέφας, καὶ συγκοπῇ. ἢ ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ φάους, γίνεται νήφας· καὶ κατὰ συστολὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, κνέφας. εἴρηται δὲ καὶ κνέφος, ὡς οὖδας οὖδος.

Κνήμη, παρὰ τὸ κινῶ κινήσω, κινήμη· καὶ συγκοπῇ,
522 κνήμη, οἱονεὶ τὰ τῆς κινήσεως αἴτια τὰ ὄπισθεν τοῦ σκέλους. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἰγνύη· μυῶν δὲ, παρὰ τὸ σαρκῶδες καὶ νευρῶδες. κνημίδες δέ εἰσι τὰ ἐν ταῖς κνήμαις φορούμενα φυλακτήρια τῶν στρατιωτῶν. ἢ παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι ἱκνήμη καὶ κνήμη. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἔμπροσθεν λέγεται ἀντικνήμιον· τὸ δὲ ὄπισθεν, γαστροκνήμιον, διὰ τὸ σεσαρκῶσθαι καὶ γέμειν σάρκας, ὥςτε ὑπερέχειν. κυρίως δὲ κνήμη λέγεται καὶ τὰ διαιροῦντα ξύλα τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ. κνῆμαι δέ εἰσιν αἱ ἐντὸς τοῦ τροχοῦ βάβδοι ἐμπεπηγμέναι πρὸς τῇ χοινικίδι. καὶ τὰς ἐξοχὰς καὶ προβάσεις καὶ καθύγρους τόπους τῶν ὀρῶν κνημοὺς λέγουσιν, ὡς τὸ, Ἴδης ἐν κνημοῖσι.

Κνῇ] — ἐπὶ δ' αὔγειον κνῇ τυρόν, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ, ἐπέκοπτε δὲ καὶ τυρόν.

Κνήστεϊ χαλκείῳ, μαχαιρίῳ τυροκόμῳ. ἐκ τοῦ κνῶ κνύω τὸ ξέω, γίνεται κνῆμι· ὁ παρατατικὸς, ἔκνην, ἔκνης, ἔκνη, κνῇ· ἐξ οὗ καὶ κνῆσις ἡ μάχαιρα, καὶ κνηστήριον.

Κνημός, ὁ τραχὺς καὶ σκληρὸς τόπος.

Κνίσα, ἡ ἀναθυμίασις τοῦ κατκνοῦ. ἀπὸ τοῦ κνῶ, ὃ σημαίνει τὸ ξύω, γίνεται κνίζω· ὁ μέλλων, κνίσω· ἐξ οὗ κνίσα. κνισμὸς γὰρ τῆς ψυχῆς ἡ ὀσμὴ κατὰ τῆς ὀσφρήσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ κνίζω, ὃ σημαίνει τὸ λεπτύνω· λεπτότατος γάρ ἐστιν ὁ ἐπίπλους, τουτέστι τὸ λεγόμενον κνισάριον· καὶ τὸ, Συκάμινα κνίζων: — τουτέστι τῷ ὄνυχι διαπαθαίρων. καὶ ἐν τῷ Νόμῳ, Ἀποκνιεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ ὁλοκάρπωμα: — δοκεῖ δὲ ἡ λέξις τέσσαρα σημαίνειν, ὡς καὶ τῷ Πορφυρίῳ δοκεῖ· αὐτό τε τὸ λίπος, καὶ τὸν ἐπίπλουν, καὶ τὸ κρέας, καὶ τὴν ἀναθυμίασιν. τὸ κνι, βραχύ· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιζω ῥήματα, τὸ ι βραχὺ ἔχει. καὶ τὸ σα, βραχύ· ἐπειδὴ τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκὰ ἀπὸ μελλόντων ἢ ἐνεστώτων γινόμενα, βραχὺ ἔχει τὸ α. ἐκτέταται δὲ ἀμφότερα ποιητικῶς. [τὸ δὲ, Ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος: — ἀντὶ τοῦ λίπους, Ὀδυσσείας σ'.]

Κνώδαλα, κυρίως μὲν τὰ τῆς θαλάσσης ζῶα, διὰ τὸ ἐν ἀλὶ κινεῖσθαι, κινώδαλά τινα ὄντα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν θηρίων, κυνώδαλά τινα ὄντα, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν κυνῶν ἁλίσκεσθαι.

Κνώσσειν, τὸ κοιμᾶσθαι. παρὰ τὸ κενὰ καὶ ἀργὰ εἶναι τὰ ὄσσα, τουτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς, κενώσσειν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, κνώσσειν.

Κνύσσω, παρὰ τὸ ὄσσω τὸ βλέπω· ἢ παρὰ τὸ κενοῦσθαι τοῦ βλέπειν.

Κνυζηθμός, κλαυθμὸς, ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τῶν κυνῶν. ἀπὸ τοῦ κνυζῶ κνυζήσω. τὸ δὲ κνυζῶ, ἔστι πρώτης καὶ δευτέρας σύζυγίας· ἔστι καὶ τρίτης, ὡς τὸ, Κνυζώσω δέ τοι ὄσσε: — τὸ δὲ κνυζοῦν, ἐπὶ τοῦ κακῶσαι καὶ διαφθεῖραι· ἐπιφέρει γὰρ, — πάρος περικαλλέ' ἐόντα: — τινὲς ἀπὸ τῶν κυνῶν, κυνῶ καὶ κνυζῶ· ὅπερ ἐστὶν ἀπρεπές. οἱ δὲ, παρὰ τὴν κόνυζαν (ὅ ἐστιν εἶδος φυτοῦ) κονυζῶ· ὅπερ ἐστὶν ἀπίθανον. εἴρηται δὲ κνυζοῦν, τὸ ξύειν παρὰ Δωριεῦσι, καὶ τὸ ἀχρειοῦν. Φιλόξενος· ἀπὸ τοῦ κνῶ γίνεται παράγωγον κνυῶν τὸ διαφθείρω. ὡς ἀπὸ τοῦ στῶ στίζω, καὶ πρῶ πρίζω, οὕτως ἀπὸ τοῦ κνῶ κνίζω παράγωγον, καὶ κνύζω· ἐξ 523
οὗ καὶ κνύζα· ἢ κνίζα ἡ τῆς ὀσφρήσεως πρόϊξις· καὶ ὡς ῥίζα ῥιζῶ, οὕτω καὶ κνύζα κνυζῶ. τὸ δὲ κνύζω σημαίνει τὸ ξύω, ὡς παρὰ Σώφρονι ἐν Μίμοις, Κνυζῶμαι οὐδὲν ἰσχύων· τὸ δὲ κνύζα, ὡς λέγει Ἡρωδιανὸς, εἰ μὲν ἐπὶ τοῦ φυτοῦ, συγκοπή ἐστιν, οἷον, — χαμαιζήλοιο κονύζης: — εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ παρεφθαμένου καὶ ἐρρυσωμένου, οὐ συγκοπή· ἐστιν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κνύω· ἀφ' οὗ κνύος ἡ φθορά, οἷον, — κατὰ κνύος ἔχευεν, ψίλωτο δὲ κάρηνα: — γίνεται κνύζα, ὡς παρὰ Ἀνακρέοντι ἐν ἰάμβῳ, Κνίζῃ τίς ἤδη καὶ πέπειρα γε- 10
νομένη σὴν διὰ μαργοσύνην.

Κοιλία, ἀπὸ τοῦ κοίλην εἶναι: — ἢ ἀπὸ τοῦ λεαίνειν τὴν τροφὴν καὶ χυλοῦν, χολία καὶ κοιλία. ἢ παρὰ τὸ κοῖλον, ὃ σημαίνει τὸ περιφερές· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ὅλον. ἢ παρὰ τὸ κῶν τὸ κοῖλον τὸ βαθύ. ἢ κοιλία, παρὰ τὸ κλύειν τὰ λεῖα.

Κοιμῶμαι] ὁ μὲν Θεόγνωστος, ἀπὸ τοῦ κῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ ὑπνῶ, γίνεται κείω, ὡς θῶ, θείω· σῶ, σείω· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, κείομαι· καὶ συγκοπῇ, κεῖμαι· ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα κοίμη· ἐξ οὗ ῥῆμα, κοιμῶ κοι- 20
μᾶς· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν δευτέρας συζυγίας εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ὁ δὲ Ὦρος, παρὰ τὸ κείω κοιμός, ὡς λείπω λοιμός· καὶ ῥῆμα κοιμῶ. εἰς δὲ τοὺς Ἐπιμερισμοὺς, ἐκ τοῦ κῶ τὸ κοιμᾶμαι· ἐξ οὗ γίνεται κέω κέημι, κέαμαι κεῖμαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ ποιμῶ, κοιμήσω.

Κοινός, σημαίνει τρία· τὸν μεμολυσμένον, ὡς τὸ, Ὁ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ κοινὸν ἡγησάμενος: — καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ φοινός, τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν, κοινός· κυρίως γάρ, ὁ ἐξ αἵματος μεμολυσμένος. σημαίνει καὶ τὸν μηδὲν πλέον τῶν ἄλλων διαφέροντα· διὰ τὸ εἰς 30
κοινὸν ἰέναι τὰ μέρη. σημαίνει καὶ τὸν ἀναμεμιγμένον τοῖς πᾶσιν· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα κοινῶ, κοινώσω· ὅθεν καὶ κοινωνός ὁ κεκοινωμένος καὶ ἀναμεμιγμένος πολλοῖς· οἶμαι ὅτι παρὰ τὸ κείω τὸ κεῖμαι, κεινός καὶ κοινός, ὁ πᾶσι προκείμενος. ἢ ὁ εὔκολος γινόμενος πᾶσι, ψινός καὶ κοινός. ἢ κοῖμος, ὁ συγκοιμώμενος τινί. ἢ παρὰ τὸ γῶ τὸ δέχομαι, γοινός καὶ κοινός, ὁ δεκτικὸς καὶ εὐπρόσδεκτος. λέγεται δὲ Κοινὸς βασιλεὺς Μακεδόνων. Μαρσύας ἱστορεῖ, ὅτι Κνῶπις, τὸ γένος Κόλχος, εἰς Μακεδονίαν ἐλθὼν, διέτριβε παρὰ Καράνῳ. υἱοῦ δὲ 40
γενομένου τῷ Καράνῳ, καὶ βουληθέντι τὸν παῖδα ἀπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς ὀνομάζειν Κιράρσνα, ἀνθίστατο ἡ μήτηρ, καὶ αὕτη ἀπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς ὀνομασθῆναι τὸν παῖδα βουλομένη· Κνῶπις δ' ἐρωτηθεὶς, εἶπε μηδ' ἑτέρῳ ὀνομάζεσθαι αὐτόν· διόπερ Κοινὸς ἐκλήθη. ἔνοι δὲ ἁμαρτάνουσι, Καινὸν αὐτὸν καλοῦντες.

Κοῖος, ὁ πατὴρ Λητοῦς· παρὰ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν καὶ συνιέναι, ὅ ἐστι συνετός. Κοῖόν τε Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε: — οἱ Αἰολεῖς τὸ κ ἀντὶ τοῦ π κέχρηνται. οὗτοι δὲ Τιτᾶνες καὶ Τιτανίδες καλοῦνται, ὡς Ἀκουσίλαος· ἀλληγορία δὲ, Κοῖον τὴν ποιότητα· Κρεῖον δὲ, τὴν κρίσιν· Ὑπερίονα, κουφότητα· τὸν δὲ Ἰαπετὸν, βαρύτητα. Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ.

Κοίρανος, ὁ ἀρχηγός, ὁ ἡγεμών. ὥςπερ παρὰ τὸ ἀθρεῖν τὸ βλέπειν, λέγεται Ὀθρύς τὸ ὄρος κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο, ἀφ' οὗ ἐστιν ἀθρεῖν τὰ μακρὰν ἀφεστηκότα· οὕτω καὶ παρὰ τὸ καιρὸς γίνεται κοίρανος, καίρανός τις ὤν, ὁ τοῦ καιροῦ κύριος καὶ ἄρχων. ἐκ τούτου ῥῆμα, κοιρανέω κοιρανῶ· καὶ ἡ μετοχὴ, Ὡς ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν: — ἀντὶ τοῦ διατάσσων ἐπερχόμενος, καὶ τὸ τοῦ κοιράνου ἔργον ἐπιτελῶν. ἐντελές ἐστιν, ἢ συνῃρημένον. τὰς γὰρ εἰς ων μετοχὰς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων γινομένας οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ εων προφέρουσιν· οἷον, Φρονῶν, Φρονέων· νοῶν, νοέων· οὕτω κοιρανῶν, κοιρανέων.

Κοῖμος, ὁ πάντα ἐν αὐτῷ διατεταγμένα ἔχων καὶ κεκοσμημένα.

Κοίτη] ἐκ τοῦ κεῖμαι κεῖται, κοίτη, ἐν ᾗ ἐστι κεῖσθαι κοιμωμένους. ὁ δὲ Θεόγνωτος, ἐκ τοῦ κῶ τὸ ὑπνῶ, γίνεται κείω κείομαι κεῖμαι.

Κοῖτις, Ἀττικῶς ἡ μικρὰ κίστη· τὴν γὰρ κίστην κοίτην λέγουσιν. ἔστι δὲ ἐν αἷς κοιταζόμεναι αἱ γυναῖκες ἀποτίθενται τὰ χρήματα.

Κοῖφι] κατὰ συνήθειαν κοῖφι καλοῦμεν· κυρίως δὲ κῆφι ῥητέον ὡς Ἑλληνίζων, εἴπως ἱεροῦ ἀτμοῦ ἀριθμός. οὕτως ἐρμ.

Κοάλεμον, αἱματοπότην, Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι. σημαίνει τὸν μωρὸν, παρὰ τὸ κοῶ ῥῆμα, δηλοῦν τὸ νοῶ, ὡς τὸ, Ἡ δ' ἐκόησεν οὕνεκα γένος ἔσκεν· Καλλίμαχος. γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κόεμος, ὡς ἔχω ἔχεμος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, κοάλεμος· οἱ δὲ, παρὰ τὸ κοεῖν καὶ τὸ ἠλέματον τὸ μάταιον, ὁ μάταια νοῶν.

Κόβαλος, ὁ λῃστής· ἀπὸ τῆς κόπιδος, κοπίβαλός τις ὤν. ὅθεν καὶ κολεύειν καταχρηστικῶς εἴρηται, τὸ μεταφέρειν τὰ ἀλλότρια μισθοῦ κατ' ὀλίγον. ἄλλοι δὲ, ὧν ἐστι καὶ Ὦρος, ὅτι κόβαλα λέγονται τὰ κατεστωμυλμένα· καὶ κοβάλους, τοὺς λάλους· ἀπὸ τοῦ κόψαι πεπαιημένης τῆς λέξεως· ὅθεν καὶ κόπιν λέγουσι τὸν λάλον καὶ κομψόν. ἀπ' αὐτοῦ καὶ δημοκόπος, καὶ ὀρτυγοκοπεῖν· καὶ κοβαλία, ἡ προςποίητος καὶ μετὰ ἀπάτης κατὰ μίμησιν παιδιά· καὶ κόβαλος, ὁ ταύτῃ χρώμενος· καὶ ἡ παρὰ πονηροῦ ἀνθρώπου κολακεία.

Κοδρίτης] ἀπὸ τοῦ Κόδρος Κοδρίτης γίνεται· σημαίνει τὸ τοῦ Κόδρου, ὥςπερ παρὰ τὸ Κρόνος Κρονίτης.

Κόθορνος, γυναικεῖον ὑπόδημα τετράγωνον τὸ σχῆμα, ἁρμόζον ἀμφοτέροις τοῖς ποσί.

Κόθουρος, σημαίνει τὸν κούνδουρον· — κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὀργήν: — γένος μελισσῶν ὁ κηφὴν ἀργότατον καὶ ἄκεντρον, κεύθουρός τις ὤν, ὁ τὸ κέντρον κεκρυμμένον ἔχων, παρὰ τὸ κεύθειν τὴν οὐρὰν· ἢ ὁ κολοβὴν οὐρὰν ἔχων, κόλουρος. ἢ κοθούροις, κόρῳ πλήθουσιν. ἢ κοτούροις, τοῖς κότον ἔχουσιν ἐν τῇ οὐρᾷ. ἢ ἀργοῖς, παρὰ τὴν καθέδραν· κάθηνται γὰρ παρατηροῦντες τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ἐκβαίνουσιν αἱ μέλισσαι, ἵνα εἰσελθόντες ἐσθίωσι τὸ μέλι.

Κόκκυξ, ὄρνεον ἐαρινὸν, παραπλήσιον ἱέρακι· ἢ δειλότατον, ὡς φησιν Ἀνακρέων.

Κόκκυ, Ἀττικοὶ τὸ ταχύ. Κοκκύας, ὁ πρόγονος. ἔστι δὲ Ἰωνικὴ ἡ λέξις· σημαίνει δὲ τοὺς ἤδη κεκομμένους.

Κοκκότιον, ὁ δῆμος ἑλληνιστὶ, κυρίως ἁπάσης τῆς οἰκουμένης γῆς.

Κόλαξ, ὁ ταπεινῶς θεραπεύων τινά· παρὰ τὸ κόλον· σημαίνει δὲ τὸ ταπεινὸν καὶ μὴ ὁλόκληρον. κόλος καὶ ἐπί τινος ἑντέρου, παρὰ τὴν κοιλότητα. ἢ παρὰ τὸ κολλᾶσθαι, κόλλαξ τὶς ὤν· σημαίνει δὲ τὸν παράσιτον, καὶ παραμένοντα τινί. 525

Κολαφίζω, καὶ κόλαφος, παρὰ τὸ κόλον ἀφεῖσθαι ἀπὸ τοῦ τυπτομένου μέρους, ἤγουν ἀσθενὲς καὶ ταπεινὸν πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη. ὁ δὲ Ἀπίων, ἀπὸ τοῦ κολάψαι. τὸ δὲ ὄνομα Ἑλληνικὸν παρὰ Ἐπιχαρμῳ, Ὡς ταχὺ κόλαφος περιπατεῖ δεινός: — ἢ ἀπὸ τοῦ τοὺς πονδύλους ἀφεῖσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ μέρει. κόλαφος ἡ διδομένη διὰ τῶν μέσων δακτύλων πληγή. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ κολούειν τὸ φῶς.

Κολεός, ἡ ξιφοθήκη. παρὰ τὸ κεκοιλάνθαι. ἢ παρὰ τὸ τὰ κῆλα τὰ τόξα.

Κολακρίται, οἱ τῶν ἀργυρίων ταμίαι, οἱ τὸ τριηραρχεῖν ἔταττον.

Κολοσσός, σημαίνει καὶ τὸ εἴδωλον· κυρίως δὲ κολοσσοὶ λέγονται οἱ ὑπερμεγέθεις ἀνδριάντες, παρὰ τὸ κολούειν (ὅ ἐστιν ἐλαττοῦν) τὰ ὄσσα (τουτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς) διὰ τὸ μέγεθος, ὡς μὴ ἐφικνουμένων τῶν ὀφθαλμῶν ὁρᾶν.

Κολοσυρτός, ἡ τῶν φρυγάνων κόνις, ὁ συρφετός· κόλα γὰρ τὰ φρύγανα· ἀπὸ τοῦ τὰ κόλα σύρειν. Νεοπτόλεμος, Μεγάλως αἰρομένης τῆς κόνεως, καὶ ἐπὶ ἠέρα ἰκνευμένης: — τὸ γὰρ κοῖλον, κυρτώσεως καὶ ὑπεροχῆς μετέχει. διαφέρει κόνεως· βέλτιον ὁ ὑπὸ τῶν κόλων συρόμενος κονιορτός. σημαίνει καὶ τὴν ταραχὴν, καὶ τὸν θόρυβον, Ἰλιάδος μ', Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα: — παρὰ τὸ τὰ κόλα ἐπισύρειν· ἢ τὸν κολῳὸν καὶ συριγμόν.

Κόλλοψ, ὁ ἐκ τῶν αὐχενίων δερμάτων καὶ τοῦ τραχήλου γινόμενος πασσαλίσκος, περὶ ὃν δεσμοῦσι τὴν νευράν. κόλλοπας δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καλοῦσιν, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῶν ἐψομένη ἐγένετο ἡ κόλλα.

Κολώνη, καὶ κολωνός, ἄμφω ἀκρωτήρια σημαίνουσι.

Κολοφών, τὸ μέγα πέρας καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν.

Κολώνεια, κτητικὸς τύπος εἰς ἰδιότητα ἀναπέμπεται. Φασὶ γὰρ τότε τὸν Διόνυσον τὸν ἐπὶ Ταρσηνοὺς ἀπιόντα πόλεμον, τοὺς γεγηρακότας τῶν σειληνῶν μετὰ τῆς ἀχρήστου ἡλικίας ἐν Ἰταλίᾳ καταλιπεῖν· τοὺς δὲ τρακῆναι ἐπὶ ἀμπέλων ἐπιμέλειαν, καὶ εὔοινον γενέσθαι τὴν Ἰταλίαν· τοὺς δὲ γεωργοὺς οἱ Ἰταλοὶ κολώνους ἐκάλουν· ὡς καὶ ἱδρύσασθαι τοιαῦτα ἀγάλματα οἰνοφοροῦντα ἐν ἀσκοῖς. ἐσπούδαζον δὲ, καὶ ἃς ᾤκουν πόλεις οἱ Ἰταλοὶ, τιμὴν ταύταις παρέχειν, ἀνιστάντες δαίμονά τινα ὡς πρεσβύτην ὅμοιον Σειληνῷ, ἵνα καὶ τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἱερῶν συγκραθῶσιν. αἱ δὲ πέδαι περιτιθέμεναι δηλοῦσι τὸ ὑπήκοον, τῷ συνδεδέσθαι αὐτοῖς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας τὰ τοιαῦτα ἀγάλματα. ταῦτα εἴρηται Χάρακι ἱστοριογράφῳ.

Κολῳός, ὁ θόρυβος· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ, ὅ ἐστι θορυβῶδες καὶ κραυγαστικὸν ὄρνεον. ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ φονῶ καὶ κλάζω, γίνεται κλός· καὶ πλεονασμῷ, κολοιός· κρακτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. ἀπὸ γὰρ τοῦ κλῶ γίνεται κλύω· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, κύκλος, τὸ κυκλοτερὲς ἔχον τὸν τράχηλον.

Κολόφρυξ, ὁ ὀλόφρυξ. τὸ κ περισσόν. 526

Κολυμβᾶν] ἐτυμώτερον οἱ Δωριεῖς λέγουσι κολυμφᾶν, ἀπὸ

τοῦ κολοὺς φαίνεσθαι τοὺς ἐν ὕδασιν, ὅ ἐστι κολοβοὺς καὶ μὴ ὁλοτελεῖς.

Κόλπος] παρὰ τὸ κοῖλον, ὃ σημαίνει τὸ βαθύ, κοῖλπος· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ι, κόλπος. ἢ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ. ἕπεται γὰρ τῷ κοίλῳ καὶ περιφερεῖ βάθει.

Κολλῶ] ἐκ τοῦ κόλλα κολλῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ κρατῶ ἕλλα καὶ κόλλα, ἢ τὰ διῃρημένα συγκρατοῦσα. Ναύμαχα κολλήσεντα, Ἰλιάδος ο'. ναύμαχα, μακρὰ δόρατα πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια, κολλήσει ἐκ πολλῶν συγκεκολλημένα, ἵνα γένηται μακρά, οἷον σύνθετα καὶ οὐ μονόξυλα. κόλλα δὲ, παρὰ τὸ κεκομμένην οὖσαν εἰς ὁλότητα μετελθεῖν.

Κολλητὰς σανίδας, Ἰλιάδος ι', περιφραστικῶς τὰς θύρας, ἀπὸ τοῦ καλῶς συνηρμόσθαι.

* Κολλομελέω, τὰ μέλη συγκολλῶ, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Κόλλοπες, τὰ τῶν ὑῶν καὶ βοῶν σκληρὰ δέρματα περὶ τὸν τράχηλον, ἐξ ὧν καὶ τοὺς νῦν λεγομένους κολλάβους ἐποίουν. κόλλαβοι δὲ οἱ μικροί· παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολοβοῦσθαι. ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ νωτιαῖον δέρμα, διὰ τὸ τὴν κόλλαν ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι. ὅθεν Ἀριστοφάνης τὴν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐνδεικνύμενος, ἔφη, Οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι ἐοικέναι.

Κολλούρια, τὰ κολοβὰς ἔχοντα τὰς οὐράς. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄρτων δύναται λέγεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων.

Κόμανα] παρὰ τὸ κόμη γίνεται θηλυκὸν κομάνη· τὸ οὐδέτερον κόμανον, καὶ τὰ κόμανα· λέγεται γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονος υἱὸν Ὀρέστην φεύγοντα μετὰ τῆς ἀδελφῆς, ἐκεῖσε τὴν κόμην ἀποκείρασθαι. πόλις Κόμανα θυΐλλος, μεθερμηνεύεται σύσκια, κατὰ τὴν τῶν Ἰώνων φωνήν. ἔνθα ἡ Κομμαγήνη· καὶ ἡ κόμη, ὅτι σκιάζει τὴν κεφαλήν.

Κομμεῖν, τὸ τὸ σῶμα ὡραΐζειν· ἐπεὶ καὶ κομμωτικὴν λέγουσι τὴν κοσμοῦσαν· εἴρηται ἀπὸ τοῦ κόμπου. καὶ κομμός. ὥςπερ παρὰ τὸν γράφω μέλλοντα γίνεται γραμμός καὶ ὑπογραμμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸν κόψω, κομμός.

* Κομπολακύθης, ὄνομα ὀρνέου παρὰ Ἀριστοφάνει· ἀπὸ τοῦ κόμπος καὶ λάκω, τουτέστι μετὰ κόμπου λάκων.

Κομῶ, ἡ μὲν πρώτη συζυγία, σημαίνει τὸ ἐπιμελείας ἀξιῶ· ὅθεν καὶ τὸ κομείτην δυϊκὸν, ἀντὶ τοῦ ἐκόμουν, ἐπιμελείας ἠξίουν, Ἰλιάδος ο'· ἐξ οὗ καὶ κατὰ παραγωγὴν γίνεται κομίζω, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ περιποιῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ, Φίλε κασίγνητε κόμισαί τέ με: — ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείας με καταξίωσον καὶ περίσωσον, Ἰλιάδος ε'. ἡ δευτέρα συζυγία, σημαίνει τὸ ἀγάλλομαι καὶ εὐφραίνομαι, καὶ τὸ τὰς τρίχας φέρω, ἢ τρέφω· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κόμη. κομῶ· ποίας συζυγίας; εἰ μὲν σημαίνει τὸ ἐπιμελοῦμαι, πρώτης· κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ συνθέσει τῶν ῥημάτων εἰώθασι μεταβολαὶ γίνεσθαι συζυγιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἁπλότητι· οἷον συλῶ, συλᾷς, δευτέρας τῶν περισπωμένων· ἱερο-
527 συλῶ δὲ, πρώτης. κα. ὁρκῶ, τρίτης· εὐορκῶ δὲ, πρώτης· τὸ καυχῶ, δευτέρας· τὸ δὲ αὐχῶ, πρώτης. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι· φημὶ τὸ λέγω, δευτέρας ἐστὶ συζυγίας· ἡμὶ δὲ, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ φ, πρώτης. Καρηκομόωντας, τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ἀνδρείας χάριν, καὶ θεραπευτάς. ἀπὸ τοῦ κομῶντας, ἐν διαιρέσει, κομόωντας.

* Καμᾶν, σημαίνει ὑπερηφανεύειν· οἱ γὰρ κομῶντες εἰώθασιν ὑπερηφανεύειν.

Κόμη] ἐκ τοῦ κείρω τὸ κόπτω, κόρη· καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς μ, κόμη, ἡ θρίξ. ἢ παρὰ τὸ κόσμον εἶναι τῶν σώματος· ὥςπερ γὰρ κόσμον ὁ δημιουργὸς ἐνέθηκε τῷ ἀνθρώπῳ τὰς τρίχας. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κομεῖν τὸ ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι. καὶ κυρίως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἴρηται τοῦτο.

Κομίζω] ἐκ τοῦ κόσμος κοσμίζω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, κομίζω. ἐκ δὲ τοῦ κομίζω γίνεται κομιδή, ἡ θεραπεία καὶ ἐπιμέλεια, καὶ συναγωγὴ, ἢ λῆψις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν συγκομιδῆς· ἥτις γίνεται τελειωθέντων τῶν καρπῶν. ἀπὸ γοῦν τοῦ κομιδή ὀνόματος γίνεται ἐπίρρημα κομιδῇ νέος, ἀντὶ τοῦ πάνυ νέος καὶ λίαν, πάμπαν, τελείως. τὸ ὄνομα, ὀξύτονόν ἐστι· τὸ δὲ ἐπίρρημα, περισπώμενον, καὶ σημαίνει τὸ παντελῶς. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀπόληψις τινὸς κομιδή, ἀπὸ τοῦ κομίσασθαι καὶ ἀπολαβεῖν. καὶ κομίστρια, ἡ τροφός.

Κομενταρήσιοι, τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων πράττοντας ὁ νόμος καλεῖ, καὶ ὑπηρετοῦντας ταῖς ἐγκληματικαῖς δίκαις, ὑπασπιζόντων αὐτῶν ἀπληκταρίων καὶ κουβικουλαρίων μετὰ πλήθους ῥαβδούχων, σιδηρέων δεσμῶν καὶ ποιναίων ὀργάνων, σαλεύοντων τῷ φόβῳ τὸ δικαστήριον. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ νῦν λεγόμενοι χαρτουλάριοι.

Κόμης. Ἰστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀξίας κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν οὐ δύναται διὰ τοῦ ι γράφεσθαι, ἀλλὰ διὰ τοῦ η. τὸ δὲ κύριον ὄνομα, διχῶς εὑρέθη παρὰ ταῖς ἀρχαίοις κλινόμενον. εὑρίσκεται γὰρ ἡ γενικὴ, Κόμου καὶ Κόμεω Ἰωνικῶς, ὥςπερ Ἀτρείδης Ἀτρείδεω· καὶ Κομάδης τὸ πατρωνυμικὸν, ὥςπερ Βορεάδης. εὑρίσκεται δὲ κλίνεσθαι καὶ τῷ λόγῳ τῶν ἰαμβικῶν, Κόμητος· ὅταν δὲ ἰσοσύλλαβον εὑρεθῇ, ἀπολογίαν ἔχει τοιαύτην. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν, εἰς ης γινόμενα, μὴ ἔχοντα οὐδέτερα εἰς ες, εἰς τὴν ου δίφθογγον τὴν γενικὴν ἔχει· λέσχη, ὁ λέσχης, τοῦ λέσχου· ἀράχνη, ὁ ἀράχνης, τοῦ ἀράχνου· γυνή, μισογύνης, μισογύνου· κόμη, ὁ κόμης, τοῦ κόμου· γύη, ὁ γύης, τοῦ γύου.

Κόμπος, ὁ ψόφος· παρὰ τὸ κενὴν ὄπα ἔχειν, τουτέστι φωνήν. τὸ μὲν οὖν προσηγορικὸν οὕτως ὡς τέμπος· Κόμπος εἶ: — Εὐριπίδης Φοινίσσαις· κομπὸς δὲ λόγος, τὸ ἐπίθετον.

Κομψός, εἴρηται μὲν ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου, καὶ ἐπὶ τοῦ μετρίου καὶ ἐπιεικοῦς. ἀμφότερα οὖν παρὰ τὸ κάμπτω, καμπτός καὶ κομψός· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ πανούργου, τὸ καμπύλον καὶ διεστραμμένον τῇ διανοίᾳ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιεικοῦς, παρὰ τὸ εὐκαμπῆ αὐτὸν εἶναι, οἷον εὐπειθῆ καὶ προσηνῆ. οὕτως Εἰρηναῖος ὁ ἀττικιστὴς ἐν τῷ κ στοιχείῳ.

* Κόμμα, τομή· ἀπὸ τοῦ κόπτειν. Κομμάτιον, ἀπὸ τοῦ κόμμα ὑποκοριστικῶς· καὶ λέγεται κομμάτιον ἐν ταῖς 528
κωμῳδίαις, ὅτε μέρος χοροῦ παρασκευάζει πάροδον εἰς τὴν σκηνήν.

Κομμώτρια, ἐμπλέκτρια, ἡ κοσμοῦσα καὶ ψιλοῦσα τὰς γυναῖκας κούρισσα.

Κολωνός, ὄρος, βουνός, λόφος, ἀνάστημα. πᾶν οὖν ἀνάστημα γῆς, κολωνὸς λέγεται. σημαίνει δὲ καὶ σκόπελον. Ἀθήνησι δὲ δύο κολωνοί, Ἵππιος καὶ ἀγοραῖος, ἐφ' οὗ τοὺς μισθαρνοῦντας ἀνέφερον· καὶ μισθαρνοῦσα, κολωνικαί· καὶ ἄλλο χωρίον ἐκαλεῖτο κολωνὸς ἱππότης.

Κόναβος, ὁ ἦχος· παρὰ τὸ βοὴν κινεῖν· ἢ παρὰ τὸ δονῶ δόναβος καὶ κόναβος. ἢ ἐκ τοῦ κόνις καὶ τοῦ βοή· κυρίως γὰρ κόναβος λέγεται ἡ ἐν τῇ γῇ βοή· ὥςπερ καὶ ἔρα ἡ γῆ, ἔραβος καὶ ἄραβος, ἡ ἐν τῇ γῇ βοή. λοιπὸν λέγουσι τινές, ὅτι ἐκ τοῦ κόνις γίνεται κονίβος· καὶ τροπῇ τοῦ ι. οὐκ ἔστι δέ· οὐδέποτε γὰρ τὸ ι εἰς α τρέπε-

ται: ἀλλ' ἔστι μᾶλλον ἐκ τοῦ κονία (τὸ αὐτὸ σημαίνοντος τῷ κόνις) καὶ τοῦ βοή, κονίαβος· καὶ συγκοπῇ, κόναβος. καὶ ῥῆμα κοναβῶ ἐξ αὐτοῦ.

Κόνδαξ] παρὰ τὸ κῶ τὸ κεῖμαι γίνεται κόαξ· καὶ πλεο-
20 νασμῷ τῶν συμφώνων, κόνδαξ.

Κόνδυλος, παρὰ τὴν κάμψιν τῶν δακτύλων, ὡσανεὶ κάνδυλοι ὄντες· περὶ αὐτοὺς γὰρ ἡ κάμψις τῶν δακτύλων ἐγγίνεται. καὶ ἡ πληγὴ δὲ ὁμωνύμως τῷ σχήματι τῶν κονδύλων λέγεται κόνδυλος· καὶ κόλαφος, ἡ διδομένη διὰ μέσων δακτύλων πληγή. ἐτυμολογεῖται δὲ ὁ κόνδυλος καὶ οὕτω· κένδυλός τις ὤν, ὁ εἰς τὰ κενὰ δυόμενος τῶν ῥαπιζομένων. κενὰ δὲ σαρκῶν τὰ μέρη. οὕτως Ὦρος.

Κάνις, ἡ πεδιάς, ὡς τὸ, Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε: — καὶ ἡ ἐκ τέφρας σποδός, ὡς τὸ,
30 Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν Χεύατο κακκεφαλῆς: — ἐνταῦθα τὴν σποδὸν, παρὰ τὸ ἐκκεκαῦθαι. λέγει δὲ καὶ τὴν αὐτὴν κονίην· — ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη Ἵστατ' ἀειρομένη.

Κονία, κόνις, μάχη. παρὰ τὸ κονῶ, κόνις κόνιος, καὶ κονία, ὡς Κύπρος Κύπριος, Κυπρία. ἢ ἀπὸ τῆς κινήσεως, κίνις τὶς οὖσα καὶ κόνις. ἢ ἐκ τοῦ καίνω τὸ κόπτω καὶ διαφθείρω, ἢ εἰς μικρὰ κεκομμένη γῆ καὶ τε-
40 τμημένη· δηλοῖ γὰρ τὴν εἰς λεπτομερῆ οὐσίαν χωρήσασαν γῆν. ἢ ἐκ τοῦ καίνω γίνεται κατὰ συγκοπὴν κνῶ τὸ ξύω· ὅθεν καὶ κνῆμι παράγωγον· ἐξ οὗ τὸ, — κνῆ τυρόν: — ἐκ τοῦ κνῶ οὖν τὸ διακόπτω γίνεται κνίς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, κόνις· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ξυσμάτων. ἐκ δὲ τοῦ κόνις, γίνεται ῥῆμα κονίω· ὅθεν, Εὐρὺ κονίσουσι πεδίον: — ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος νοεῖται τὸ φεύξονται· οἱ γὰρ φεύγοντες κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν.

Κονίζω, τὸ ἀγωνίζομαι καὶ παρασκευάζομαι πρὸς τὸν πόλεμον· ἀπὸ τοῦ κόνις· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, ὅταν ἔμελλον
50 ἀγωνίζεσθαι, εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν πτύοντες, κόνιν προσελάμβανον, διὰ τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν.

Κονίσαλος, ὁ κονιορτὸς, οἱονεὶ ἡ σεσαλευμένη κόνις· ἢ ὡς ἴξω ἴξαλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸν κονίσω μέλλοντα γίνεται κονίσαλος. σημαίνει καὶ τὸ αἰδοῖον.

Κονιορτός] παρὰ τὸ ὄρω ῥῆμα, (σημαίνει τὸ διεγείρω) ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ὄρσω· ῥηματικὸν ὄνομα, ὀρτός, ὡς σπείρω, σπαρτός· καὶ κείρω, καρτός· καὶ ἐν συνθέσει
529 μετὰ τοῦ κόνις, κονιορτός, ὁ τὴν κόνιν ἀρούων καὶ ὀρμῶν.

Κονιόπους, πολυσχιδὲς ὑπόδημα, τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ καταπασσόμενον ὑπὸ τῆς κόνεως· ἡ δὲ κόνις, ἀπὸ τῆς χύσεως.

Κοντός, παρὰ τὸ κέντω ῥῆμα βαρύτονον κοντός, ὡς τρέφω τροφός, καὶ πέμπω πομπός. ἔστι δὲ καὶ περισκώμενον κεντῶ· ὁ μέλλων, κεντήσω.

Κόντιλος] Εὔπολις, Εἰ μὴ παίζῃ Αὐτοῦ δ' ὄπισθεν κατέλαβε τὸ κούδυλον: — ἔστι κοντός, κόντιλος.

10 Κόπτος, ἡ πόλις. ἔστιν εἰς τὸ κωφός· ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ κόπτω, γίνεται καινόπτω· καὶ συγκοπῇ, κόπτω.

Κοπάεν, ξίφος παρὰ Ἀρχιλόχῳ· ἀπὸ τοῦ κοπάγειν. ζήτει.

Κόπρος, οἱονεὶ κόπος τὶς οὖσα· βαρεῖ γὰρ τὸ περισσὸν καὶ κοπροποιόν. ἢ χόπορός τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι διὰ τοῦ πόρου, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ.

* Κοπρολόγος, ὁ τὴν κόπρον συλλέγων.

Κοπιῶ, παρὰ τὸ κόπτω. καὶ τί μετέχει; ὁ γὰρ κόπος κόπτει τὴν δύναμιν.

Κόπρια, παρὰ τὸ τὸν κόπρον ἡμῖν ἐκεῖσε ῥεῖν· πᾶς γὰρ 20
μόχθος ἀνθρώπου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.

Κόπερα, τὰ κόπρια Αἰολικῇ διχλέκτῳ, ὡς ὁ Πρίαμος, Πέραμος· ἀλλότριος, ἀλλότερος. ζήτει εἰς τὸ Πέραμος.

Κόπις] Εὐριπίδης, Ὁ ποικιλόφρων κόπις ἡδυλόγος δημοχαριστής: — σύντομος, ὀξὺς τῷ λόγῳ, ἤγουν λάλος· ἔνθα καὶ ὁ δημοκόπος καὶ κόβαλος. καὶ τὰς τῶν λόγων τέχνας κοπίδας ἔλεγον· Μὴ τὸν Πυθαγόραν εὕραμεν ὄντα ἀληθινῶν κοπίδων.

Κόραξ, παρὰ τὸν κόρον, ὃ σημαίνει τὸ μέλαν· ἢ παρὰ τὸ 30
κάραν μεγάλην ἔχειν.

Κόρη, ἡ παρθένος καὶ ὑγροφυὴς καὶ τρυφερά· ἀπὸ τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν· ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ἢ ἡ καθαρὰν καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν· κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν· ἔνθα καὶ νεοκόρος· ἢ παρὰ τὸ κόρον ἐμποιεῖν τῇ ἰδέᾳ. ἢ παρὰ τὸ κείρω, ἢ κειρομένη ἔτι νεάζουσα. κόρη δὲ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἱονεὶ χόρη τὶς οὖσα, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ ὁρατικὸν πνεῦμα. καὶ κατὰ κόρρης, λέγεται τὸ τὴν σιαγόνα πλῆξαι. ὁ δὲ Ἐρατοσθένης ἄπυσαν τὴν τῆς κεφαλῆς πλη- 40
γήν. κόρσην γὰρ τὴν κεφαλὴν λέγεσθαι φησί· μεταβεβλῆσθαι δὲ τὸ σ εἰς τὸ ρ Ἀττικῶς, ὡς ἐπὶ τῆς μυρρίνης καὶ τοῦ ταῤῥοῦ· ἔστι γὰρ μυρσίνη καὶ ταρσός.

* Κόρημα, τὸ σάρον, παρὰ τὸ κορεῖν.

Κορήσατε, σύρατε, ποιήσατε· κόρημα γὰρ τὸ σαρόν· καὶ κορῶ, τὸ σαρῶ· καὶ περικόρημα, τὸ περισάρωμα.

Κόρινθος, ἀπὸ Κορίνθου τοῦ Μαραθῶνος· ἢ ἀπὸ Κορίνθου τοῦ Πέλοπος.

Κόῤῥιον, παρὰ τὸν κόρον ἐστίν· οἷον, Νῦν μανῶ κόῤῥιον.

Κορεσθῆναι] ὅτι κουροτρόφον τὴν γῆν καλοῦσι· καὶ τὸν 50
ἐκ ταύτης καρπὸν, κόρην· ὅθεν καὶ τὸ πληρωθῆναι τῆς τροφῆς, κορεσθῆναι λέγουσιν· ἀπὸ τῆς Κόρης· ἣν παρὰ Πλούτωνι καὶ κατὰ γῆν οὖσαν, κἀκείνου νομιζομένην γυναῖκα, ὅμως κόρην λέγουσι, διὰ τὴν τοῦ καρποῦ κατ' ἐνιαυτὸν γινομένην γέννησιν. Φώτιος.

Κορθύεται] Ἰλιάδος ι, — ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν Κορθύεται: — κορυφοῦται, αὔξεται· ἀπὸ τοῦ κορύσσω. 530
ἢ ἀπὸ τῆς κόρυς κόρυθος, κορυθύω, καὶ κορθύω. ἔνιοι ἐπὶ τοῦ σωρεύεσθαι ἤκουσαν· κόρθυς γὰρ ὁ σωρός.

Κόρη, κάλυσις τοῦ ῥεῖν, ἤτοι πρὸ τοῦ τόκου, ἤτοι πρὸ τῶν αἱμάτων. καὶ ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ· ὡς ἐκ τοῦ κοίλου ῥέειν τὸ δάκρυον. λέγεται ἐκ τούτου καὶ κολλούριον, τὸ κωλύον τὸ ῥέειν.

Κόρος, ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ὁ παλαιός· ἡλίου γὰρ ἔχει τὸ ὄνομα· κοῦρον γὰρ καλεῖν εἰώθασιν οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον. Ὦρος.

Κοροπλάστης, ὁ τὰ ζῶα διαπλάττων· οὐ γὰρ μόνον κούρους ἢ κόρας ὁμοίας πλάσσει, ἀλλὰ πᾶν ζῷον· καὶ κοροπλάθους, τοὺς ἐκ κηροῦ ἢ πηλοῦ, ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης, πλάττοντας κόρας ἢ κούρους· κόρη γὰρ, τὸ σμικρὸν ἀγαλμάτιον, τὸ γύψινον ἢ πήλινον.

Κορώνη, τὸ ζῶον· παρὰ τὸ κρώζω κρώνη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, κορώνη· ἢ παρὰ τὸ κεῦρον ἢ γεῦρον, ὅπερ σημαίνει τὸ κακόν. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ ὀρνέου καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπικαμποῦς τόξου, καὶ ἐπὶ τοῦ κρίκου τῆς θύρας. τὸ ζῶον, ὡς τὸ, Οἱ δὲ κορώνησιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναι, Κύμασιν ἐμφορέοντο: — εἶναι δέ φησιν ὁ Ἀτίαν τὴν αὐτὴν τῷ λάρῳ καὶ τῇ αἰθυίῃ. ἐπὶ δὲ τοῦ κρίκου τῆς θύρας, Ἀργύρεον δ' ἐφυπερθύριον, χρυσῇ δὲ κορώνῃ: — ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ τόξου ἐγκοπῆς, Πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσῆν ἐπέθηκε κορώνην: — ὧν τὸ ἐπικαμπὲς ἄκρον λέγει τοῦ τόξου, ὅθεν ἀπήρτισται ἡ νευρά.

Κορωνός, ὁ γαῦρος καὶ ὑψαύχην· παρὰ τὸ κάρη, κατὰ
μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο. Ἀρχίλοχος, Βοῦς ἐστιν ἡμῖν
ἐργάτης ἐν οἰκίῃ κορωνὸς ἔργων ἴδρις.

Κορωνίσι] — σὺν νηυσὶ κορωνίσι: — ἐπικαμπεῖς ἐχούσαις
τὰς ἄκρας, ὅ ἐστι τὰς πρύμνας, τουτέστι καμπυλοπρύ-
μνοις· παρὰ τὸ ἄνω ἐξηρμένας εἶναι, διὰ τὸ εἰς ὕψος
ἀνέχειν· ἐκ τοῦ κάρα, δι' ἧς ὑψοῦ ἀνέχεται. ἔστι δὲ
ὑποκοριστικόν. ἐκ τοῦ κορώνη, κορωνίς. τίθεται ἐπὶ τῆς
πρύμνης τῆς νεὼς, διὰ τὸ ἐν ἄκρῳ τοῦ πλοίου γίνεσθαι.
σημαίνει καὶ τὸ ἀκρότατον τῶν αἱρέσεων, οἷον, ἡ κορω-
νὶς τῆς σοφίας.

Κορωνίς, ἀκρώρεια· ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς. σημαί-
νει καὶ ὄνομα κύριον· καὶ τὸ προσηγορικὸν τὸ ἐπιτιθέ-
μενον ἐν τῷ τέλει τῶν βιβλίων· καὶ εἶδος στεφάνης πε-
πλεγμένης ἐξ ἴου.

Κόπρος, σημαίνει τρία· τὴν τῶν κήπων, ὡς καὶ ἡμεῖς·
Δμῶες ἀναγκαῖοι τέμενος μέγα κοπρίσαντές: — λέγου-
σιν οὕτω καὶ τὴν κόνιν, οἷον, — κυλινδόμενος κατὰ κό-
προν: — καὶ, — ἀμφὶ δὲ πολλὴ Κόπρος ἔην κεφαλῇ:
— καὶ τὴν στάσιν τῶν βοῶν· οἷον, Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ
κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε.

Κόρση, ἡ κεφαλή· ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἐκ τοῦ κορυ-
φοῦσθαι· οἱ δὲ φασὶ κέρση, ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι· ὅθεν
καὶ κορσωτὴρ, ὁ τὰς τρίχας τίλλων καὶ κουρεύων· κλί-
νεται κορσωτῆρος· καὶ κόρσαι, αἱ τρίχες. Αἰσχύλος,
Λευκὰς δὲ κόρσας τῆδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ: — ἢ παρὰ
τὸ κείρεσθαι· καὶ γὰρ τὸ κεῖραι, κόρσαι λέγεται.

Κορώνη, καὶ ἐπὶ τοῦ τόξου, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας, καὶ ἐπὶ
τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου, ἢ καὶ κορωνίς, διὰ τὸ ἐπικαμ-
πές. εἴρηται δὲ ταῦτα ἀπὸ τῆς κορώνης τοῦ ζώου· εὐ-
λύγιστον γὰρ ἔχει καὶ οἷον ἐπικαμπῆ τὸν τράχηλον.
531 καὶ ἐπὶ μέρους δὲ σώματος, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος, οἷόν-
τε παράγεσθαι. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῇ περὶ Ῥωμαίων
διαλέκτῳ.

Κορυβαντιᾷ, μαίνεται, ὀρχεῖται.

Κορύβαντες, δαίμονές τινες, οἳ ἐτάχθησαν φυλάσσειν τὸν
Δία, κρύβαντές τινες, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, ἀπὸ
τοῦ κρύβειν τὸν Δία, ὅτε κατέπινεν ὁ Κρόνος τὰ ἀπὸ
τῆς Ῥέας τέκνα. ἢ οἱ τὴν κόρην καταβάντες ἀναγαγεῖν
καὶ μὴ ὑποστρέψαντες.

Κορυφή, τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς, ὅτι τῆς κάρας ἐστὶν
ὀροφή, ἤγουν σκεπασμὸς τῆς κεφαλῆς. ἢ ἀπὸ τοῦ κρύ-
πτω κρύψω, κέκρυφα, κρυφή καὶ κορυφή, παρὰ τὸ
κρύπτεσθαι ὑπὸ τῶν τριχῶν. Φιλόξενος δὲ ἐν τῷ περὶ
Ἰάδος διαλέκτου λέγει, ὅτι παρὰ τὸ κάρη γίνεται κα-
ρύπτω καὶ κορύπτω· ἐκ τούτου κορυφή. Ἰστέον δὲ ὅτι
τὸ αὐτό ἐστι κορύσσω καὶ κορύπτω· ὅθεν καὶ Ὅμηρος,
Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται: — ἐπήγαγε τὸ κο-
ρυφοῦται, ὡς εἰς τὸ αὐτὸ καταστρεφομένου τοῦ ῥήμα-
τος. κορύσσω δὲ σημαίνει καὶ τὸ καθοπλίζω, καὶ τὸ
παρασκευάζω. ὀξύνεται· ὁ κανών· τὰ εἰς φη λήγοντα
ὀνόματα, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς υ συνε-
σταλμένον, ὀξύνεται, γλυφή, τρυφή, κορυφή.

Κόρσοιφος] οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν· ὅθεν καὶ Θεόκριτος
φησίν, Εὖγ' ὤνθρωπε φιλοῖφα· τό τοι γένος ἢ σατυ-
ρίσκοις Ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει: —
ἢ τὸν ὡς κόρην οἰφώμενον, τουτέστιν ὀχευόμενον. ἢ
παρὰ τὸ τὴν τρίχα ὑφειμένην καὶ ἡπλωμένην ἔχειν,
οἷον κέρουφός τις ὤν· κέρας γὰρ ἡ θρίξ. οἱ δὲ κέρας
λέγουσι τὸ αἰδοῖον· καὶ κέρουφον, τὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα
ὑφειμένον καὶ μαλακόν.

Κορύνη, ῥόπαλον· παρὰ τὸ κόρη, ὅπερ παρὰ τὸ κάρηνον
γέγονε· κατὰ ἀποκοπὴν, καρύνη· καὶ τροπῇ, κορύνη,
ἡ κατὰ τὸ κάρα νεύουσα ῥάβδος, τὸ παχεῖαν κεφαλὴν
ἔχον ξύλον· ἢ κατὰ τὸ κάλον νεύουσα.

Κόρυς, ἡ περικεφαλαία. παρὰ τὸ κάρη κάρυς καὶ κόρυς·
ἢ παρὰ τὸ κόρση γίνεται, ὃ σημαίνει τὴν κεφαλήν.

Κορυθάϊκι πολέμῳ. ἀπὸ τῆς κόρυθος καὶ τοῦ ἀΐσσω τὸ
ὁρμῶ (ἀΐξω ἀΐξ) γίνεται κορυθάϊξ.

Κορυθαίολος, ὁ τὴν κόρυθα εὐκίνητον ἔχων, ἢ ποικίλην·
ἐξ οὗ πολεμικός. ἀπὸ τῆς κόρυθος καὶ τοῦ αἰολῶ ῥή-
ματος. Ἰστέον ὅτι τὸ — κορυθαιόλος Ἕκτωρ, οὐκ ἔχει
ἐγκείμενον τὸ αἰόλος, ἀλλὰ τὸ αἰόλλω ῥῆμα δηλοῦν τὸ
κινῶ· ὅπερ ἐκ τοῦ ἄελλα γίνεται ἀόλλω· καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ι, ὡς τὸ, Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ αἰόλλει: —
ὅ ἐστι συνεχῶς στρέφει καὶ κινεῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀελλῶς
γίνεται, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄειν (τὸ πνέειν) καὶ τοῦ εἱλεῖν τὸ
αἰόλλω. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ αἰόλος ὀνόματος, ὤφειλε
προπαροξύνεσθαι. κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς
ος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον, ἐν
τῇ συνθέσει προπαροξύνεται· οἷον, πλησίος, παραπλή-
σιος· αἰόλος, παναίολος· χωρὶς εἰ μὴ σύνθετα εἴη ἕνε-
κεν ἐνεργείας παροξυνόμενα.

Κορυθάλη, ἡ πρὸ τῶν θυρῶν τιθεμένη δάφνη· ὅτι οἱ
κλάδοι (οὓς κόρους καλοῦσι) θάλλουσιν, ὡς καὶ Χρύσιπ-
πος· Ἀλλὰ δᾷδας ἡμμένας μοι δότω τις ἔνδοθεν, καὶ
κοροὺς πλεκτοὺς ἀκραπνεῖς μυῤῥίνης: — οἱ γὰρ ποιη-
ταὶ ἀνάπαλιν τοὺς κλάδους καὶ ὄζους καὶ ὄρπηκας λέ- 532
γουσι. τινὲς δὲ, ὅτι ἡβησάντων τῶν νέων καὶ θυγα-
τέρων, δάφνας προετίθουν ἐφηβίοις καὶ γάμοις. εἰς τὸ
δίκρον.

Κόρυς κόρυθος· ὁ κανών· πᾶσα γενικὴ διὰ τοῦ θος κλι-
νομένη μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, ὄρνις, ὄρνι-
θος· μέρμις, μέρμιθος· κώμυς, κώμυθος· (σημαίνει δὲ
τὴν δέσμην τοῦ χόρτου) πλὴν τοῦ κόρυς κόρυθος· τοῦτο
γὰρ τὸν χρόνον τῆς εὐθείας ἐφύλαξεν ἐν τῇ γενικῇ.

* Κορύπτης, ὁ κριός· ἀπὸ τοῦ κορύπτειν τὸ κερατίζειν.

Κόσμος, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἅμα, ἢ παρὰ τὸ κοσμῶ, ὁ τὰ
πάντα ἐν ἑαυτῷ ἔχων κεκοσμημένα καὶ διατεταγμένα.
ἢ ἀπὸ τοῦ κάζω κέκασμαι, ῥηματικὸν ὄνομα κασμός·
καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο, καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ
τόνου, κόσμος. σημαίνει τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν
ἐν μέσῳ σύστημά τε καὶ σύγκριμα· σημαίνει καὶ τὸ
καλλώπισμα. — κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρι δὲ κῦδος: —
σημαίνει καὶ τὸν πρὸς πλάνην καὶ ἡδονὰς ἄγοντα, ὡς
παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, Ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ,
ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου: — καὶ, Ὁ
κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω: — ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ
Ἰωάννην, Ἐνταῦθα κόσμον τὸ πλῆθος φησὶ τὸ διεφθαρ-
μένον καὶ τοῖς γηΐνοις προστετηκὸς πράγμασι. τὸν χυ-
δαῖον καὶ ταραχώδη καὶ ἄνετον λαόν: — καὶ, Τὸ πνεῦ-
μα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν: —
κόσμον δὲ ἐνταῦθα τοὺς πονηροὺς φησί.

Κοσμῆσαι, σημαίνει τὸ διατάξαι, ὡς τὸ, Τοὺς δ' αὐτοὶ
βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ: — καὶ τὸ, Αὐτὰρ
ἐπεὶ κόσμηθεν: — ἀντὶ τοῦ διετάχθησαν, ἐκοσμήθη-
σαν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κόσμου. ὅθεν ἡ τῶν ὅλων
τάξις, κόσμος ὑπὸ Πύθωνος εἴρηται. ἡ δὲ διάλεξις,
Δωρική. ἀπὸ τοῦ κοσμῶ, κοσμήσω, κεκόσμηκα, κεκό-
σμημαι· ὁ ἀόριστος, ἐκοσμήθην· τὸ τρίτον τῶν πληθυν-
τικῶν, ἐκοσμήθησαν· εἶτα ἀφαιρέσει τοῦ ε καὶ συγκο-
πῇ, γίνεται κόσμηθεν. ὁμοίως καὶ τὸ τράφεν, δευτέρου
ἀορίστου τρίτον τῶν πληθυντικῶν Δωρικῶς καὶ Ἰωνικῶς,
καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὸ φάανθεν, ἀπὸ τοῦ φαίνω, ὁ πα-
θητικὸς πρῶτος ἀόριστος ἐφάνθην· τὸ τρίτον τῶν πλη-
θυντικῶν, ἐφάνθησαν· καὶ ποιητικῶς ἢ Αἰολικῶς ἢ

Δωρικῶς, Φάανθεν, πλεονασμῷ τοῦ α· ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ Αἰολεῖς καὶ Δωριεῖς τὰ ἔχοντα ῥήματα τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, σχηματίζειν τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, ὡς τὸ κέσμηθεν. καὶ τὸ, — ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι: — ἀπὸ τοῦ φθίμι, φθίσω, ἔφθικα, ἔφθιμαι, ἐφθίθην, ἐφθίθημεν, ἐφθίθησαν· καὶ Βοιωτικῶς, ἔφθιθεν.

Κότινος, ὁ ὀλυμπιακὸς στέφανος· ὅτι πάλαι ἐφυλλοβόλουν τοὺς νικῶντας, ἀπὸ τῶν παρακειμένων φύλλων ἐπιῤῥιπτοῦντες, ἃ δὴ στρῶμνα αὐτοῖς πρὸς τὴν εὐνὴν ἔπιπτον· ὅθεν καὶ κότινον φασὶ τὸν στέφανον τὸν ὀλυμπιακόν. ἢ ἀπὸ τῆς κοίτης ἀρξάμενον στέφανον εἶναι τοῖς νενικηκόσι. σημαίνει δὲ καὶ ἀγριελαίαν.

Κότος, ἡ ὀργή. παρὰ τὸ κεῖμαι κεῖται, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κότος· ἡ ἐναπομένουσα γὰρ ὀργὴ κότος λέγεται. ἢ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι, γίνεται κέος κόος καὶ κότος, ἡ κοιμωμένη καὶ ἡσυχάζουσα ἐργὴ καὶ μῆνις ἐν τῇ ψυχῇ. τοίου εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι;
533 εἰδικοῦ. τὸ γενικὸν, θυμός. ἐκ τοῦ κότος γίνεται ῥῆμα κοτῶ· ὅθεν τὸ, Ἀλλήλοις κοτέοντε: — δυϊκὸν, ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενοι.

Κοτύλη, ὁ γλουτὸς, ὅπου ἐγκλίνεται ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ, παρὰ τὴν κοιλότητα τὴν ἐν αὐτῇ τῇ κοτύλῃ γενομένην. λέγεται κοτύλη καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός· ὅθεν καὶ κοτυλήρυτον αἷμα, τὸ πολὺ καὶ τοσοῦτον τῷ πλήθει, ὥςτε καὶ τῷ κοίλῳ τῆς χειρὸς δύνασθαι ἀρύεσθαι. παρὰ τὸ ἀρύω ἀρύσω, ἀρυτόν· καὶ ἐν συνθέσει, κοτυλήρυτον. λέγεται κοτύλη καὶ εἶδος ποτηρίου, καὶ εἶδος μέτρου· κυρίως δὲ τὸ ὀκτωσοῦν μέτρον κοτύλην ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, διὰ τὴν κοιλότητα· καὶ πᾶν τὸ κοῖλον κοτύλην ἔλεγον.

Κοτταβίζω] Συνεπίνομέν τε καὶ συνεκοτταβίζομεν: — καὶ, Τῶν κοτταβίων τὰ πολλὰ ἡμέτερα ἦν: — κοτταβίζειν, τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαι φασὶν Ἀττικοί, οὐχὶ τὸ ἐμεῖν, ὥςπερ οἱ νῦν λέγουσιν. ὁ δὲ κότταβος ἦν τοιοῦτόν τι λεκάνιον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον τοῦ συμποσίου, ἔχον ἐπιπλέον ἕτερον σμικρὸν, ὃ ἔδει καταδύσαι τὸν πέμψαντα τὸ περιττὸν τοῦ πόματος. ἦν δὲ τοῦτο σημεῖον τοῦ ἐρᾶσθαι ὑπὸ γυναικὸς ἢ παίδων. καὶ ἆθλα οἱ νικῶντες ἐλάμβανον πλακουντίσκους, πυραμοῦντας ἢ σησαμοῦντας, ἅπερ κοττάβια ἔλεγον. ὁ ἦχος δὲ ἐκαλεῖτο λάταξ. καὶ ἀτοκοτταβίζειν, τὸ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου τὸ ὑπολειπόμενον πόμα ἐξαίρειν.

* Κότταβος, εἶδος συμποσίου· ἀπὸ τοῦ κοτταβίζειν τοῦ σὺν ἔριδι πίνειν.

Κουλεός, ἡ ξιφοθήκη. ἐκ τοῦ κοῖλον κοιλεός· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, κουλεός, τὸ κοῖλον καὶ βαθύτατον.

Κούρειον] τὰ διὰ τοῦ ειον τρισύλλαβα ἰδιάζοντα, τουτέστιν ἑνὶ τύπῳ μόνον λεγόμενα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται καὶ προπαροξύνεται· οἷον, Λάγειον, τὸ ἱπποδρόμιον Ἀλεξανδρίας, ἀπὸ Λαγοῦ τινός· Χλούνειον, τόπος ἐν Αἰτωλίᾳ, ὅπου ἦν ὁ χλούνης· Λαύρειον, τόπος ἐν Ἀττικῇ ἔχων μέταλλα. οὕτω καὶ κούρειον· οὕτω δὲ καλεῖται ἐν Ἀττικῇ τὸ ἱερεῖον τὸ θυόμενον, ἡνίκα ἐγράφοντο οἱ κοῦροι εἰς τοὺς φράτορας. τοῦτο δὲ καὶ μεῖον ἐλέγετο· καὶ μειαγωγός, ὁ τοῦτο εἰσάγων. ἐκλήθη δὲ, ὅτι τὸ ἱερεῖον [εἰς τὸν ζυγὸν ἐντιθέντες] ἔκραζον μεῖον μεῖον, τουτέστιν ὀλίγον. ἡ δὲ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐποιοῦντο, ἐλέγετο κουρεῶτις.

Κουρεῶτις, ἑορτή ἐστιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τελουμένη. Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς πόλεμον ἐχόντων περὶ Οἰνόης καὶ Μελαίνης, Ξάνθος ὁ τῶν Βοιωτῶν βασιλεὺς, Θυμοίτην τὸν τῶν Ἀθηναίων δυνάστην εἰς μονομαχίαν προσεκαλέσατο. τοῦ δ' οὐχ ὑποστάντος, Μελάνθιος ὁ Κόδρου πατὴρ ἐμονομάχησε· καὶ νικήσας, ἐνομοθέτησε τὴν ἑορτήν. τῇ μὲν οὖν πρώτῃ ἡμέρᾳ δειπνοῦσι, καὶ καλοῦσιν ἀναῤῥύσια, διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας ἀνακλῶντας τὰ ἱερεῖα καὶ ἄνω ἐρύοντας, θύειν. καὶ Ὅμηρος, Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα: — τῇ δὲ τρίτῃ, τοὺς κούρους εἰσάγουσιν εἰς τὴν ἑορτὴν, καὶ συνιστῶσι τοῖς συγγενέσι καὶ γνωρίμοις, καὶ ἐγγράφουσιν εἰς τὴν πολιτείαν. ἡ δὲ ἑορτὴ καλεῖται κουρεῶτις.

Κουρόσυνα] κοῦρος λέγεται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἡλικία τις, ἐν ᾗ ποιοῦντες τραπέζας, ἔταττον ἑαυτοὺς μετὰ τῶν νεωτέρων. λέγεται δὲ καὶ ὁ ξυρὰν αὐτοῦ τὸ γένειον. Κοῦριξ, ἐκ τῆς κόρσης, τουτέστι τῆς κεφαλῆς· ὅθεν καὶ ἡ κουρὰ ἐν ὑπομνήματι χ' Ὀδυσσείας. Ἀλέξης δὲ κοῦριξ, τῶν τριχῶν· ἢ νεανίσκος, παρὰ τὸν κόρον. 534

Κουρά] ἀπὸ τοῦ κείρω κέκαρμαι κορά καὶ κουρά.

Κούρη] παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάσσω, οὔρη· καὶ πλεονασμῷ. ἢ παρὰ τὸ κείρω τὸ κουρεύω, κόρη καὶ κούρη, πλεονασμῷ τοῦ υ, ἡ κειρομένη ἔτι καὶ νηπιάζουσα.

Κουρίδας, μαχαίρας. εἰ μὲν παρὰ τὴν κουρὰν παρήχθη παρωνύμως κουρίς, οὐδὲν ζήτημα· εἰ δὲ παρὰ τὸ κουρεύς, ἐνέλλιπε τὸ η· κουρεύς, κουρῆος, κουρῆΐς, καὶ κουρίς.

Κοῦστος, φύλαξ.

Κουρῆτες, προπερισπᾶται ἐπὶ τοῦ ἔθνους, ὡς τὸ, Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί: — οἱ τὴν Πλευρῶνα κατοικοῦντες, ἀπὸ ὄρους τοπικοῦ. ἢ ἀπὸ τῆς κορᾶς, παρὰ τὸ μὴ κείρεσθαι. ἐπὶ τῶν νέων δὲ προπαροξύνεται, ὡς τὸ, — κούρητες Ἀχαιῶν: — τουτέστιν οἱ νεανίαι. Κουρῆτες δὲ, οἱ τὸν Δία διαθρέψαντες.

Κόφινος, παρὰ τὸ κόπτον ἀφεῖναι τοῖς βαστάζουσιν. ἢ παρὰ τὸ κοῦφον, ὃ σημαίνει τὸ βαθὺ καὶ κοῖλον χώρημα.

Κοχλίδιον, ἀπὸ τοῦ κόχλος γίνεται· καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ κοιλία γίνεται κοιλίδιον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κοχλίας κοχλίου, κοχλίδιον. κοχλίας δὲ, παρὰ τὸ κόχλω τὸ γυρίζω· ἢ παρὰ τὸ ὀλῶ τὸ συστρέφω, γίνεται ὀλίας· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κχ, κοχλίας.

Κόχλος] παρὰ τὸ χαλῶ συγκοπῇ χλῶ, γίνεται χλός· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, κόχλος, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν, τὸ κατ' εἴλησιν χαλώμενον κάτω· ὅθεν καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ διὰ τοῦ α λέγει κάχλακας. ὡς παρὰ τὸ ἱερὸς γίνεται ἱέραξ, καὶ νέος νέαξ, (ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Καὶ τῶν νεήκων εὐθὺς οἱ τομώτατοι) καὶ μύρμος μύρμαξ, οὕτω καὶ κόχλος κόχλαξ.

Κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος: — ἀντὶ τοῦ κινῶν καὶ σείων. ἔστι δὲ ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ἐκ τούτου καὶ τὸ κραδαίνω. οἶμαι δὲ ἀμφότερα γέγονεν ἀπὸ τοῦ κάρα, καραδαίνω καὶ κραδαίνω.

Κράδη, ἡ συκῆ, διὰ τὸ συνεχῶς κραδαίνεσθαι τοὺς θαλοὺς τῶν κραδῶν. κράδη δὲ οὐ μόνον τῆς συκῆς οἱ κλάδοι, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἀκροδρύου· ἀπὸ τοῦ κραδαίνεσθαι.

* Κραδία, ἀντὶ τοῦ καρδία, μεταθέσει τοῦ ρ· ἀπὸ τοῦ κραδαίνεσθαι τὸ κινεῖσθαι· καρδία γὰρ ἀεὶ κινεῖται.

Κράμβη] τινὲς κοράμβη, ἡ ἀμβλύνουσα τὰς κόρας· βέλτιον δὲ ἡ τῷ κόρῳ ἀντιβαίνουσα· ὅθεν καὶ πρῶτον ἐν τοῖς συμποσίοις δίδεται, καὶ παρὰ ἀμπέλῳ οὐ φύεται.

Κράμα, παρὰ τὸ κέκραμαι.

Κραναή, ἡ τραχεῖα· — Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης: — τραχείας, ὀρείου, κάρηνα ἐχούσης. ἢ παρὰ τὸ κρανάον· τοῦτο παρὰ τὸ κράνιον, ὅπερ ἐστὶ τραχὺ καὶ ὀστῶδες. ἀπὸ δὲ τοῦ κάρα, κράνιον καὶ κράνιον.

Κράσπεδον, τὸ κρεμάμενον (ἤτοι μεχαλασμένον) εἰς τὸ πέδον. παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ πέδον ἡ γῆ, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, κράσπεδον, οἱονεὶ τὸ ἔξω ὂν, καὶ τῇ γῇ πλησιάζον.

535 Κραταίπεδον, λιθόστρωτον ἔδαφος, ἢ ψηφολογικὸν, τὸ ἀντίτυπον.

Κράτα, τὴν κεφαλήν· ἀπὸ τοῦ κράτους, ὡς ἐνταῦθα τοῦ ἡγεμονικοῦ τυγχάνοντος· ἢ παρὰ τὸ κραίνειν καὶ βασιλεύειν τοῦ ἄλλου σώματος· ὅθεν καὶ κρανίον· καὶ κέρατα, τὰ ἐκ τοῦ κρανίου φυόμενα· οὕτω Σωρανός· ὁ δὲ Χοιροβοσκὸς, παρὰ τὸ ὁ πράς, τοῦ κρατός, τῷ κρατεῖ, τὸν κράτα, καὶ κράτα. Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο: — ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ἀθανάτου κεφαλῆς. ἢ εὐθεῖα, κράς, κρατός. ὁ κανών· τὰ εἰς ας ὀξύτονα μονοσύλλαβα κύρια εἰσὶ, καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνονται· οἷον, Ζάς, Φθάς, Πράς· τὸ δὲ κράς, προσηγορικόν ἐστι· καὶ ὡς διήλλαξε περὶ τὸ σημαινόμενον, διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν. καὶ, — ὑπὸ κρασὶν, Ἰλιάδος κ', ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Κρατῶ, παρὰ τὸ κράτος· τοῦτο, ἐκ τοῦ κάρα κάρατος καὶ κράτος· ὁ γὰρ κρατῶν καὶ ἄρχων, ἐκεῖνος ἐστὶ κεφαλή.

Κράτεια. παρὰ τὸ κρατῶ κράτεια, ὡς ἀνθῶ, ἄνθεια.

20 Κρατευτάων, τῶν βάσεων, ὅ ἐστι τῶν λίθων, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται ὀκτωμένων τῶν κρεῶν. εἰ δὲ τῶν λαβῶν τῶν ὀβελίσκων, εἶπον κακῶς.

Κράστις, ὁ ἡμίξηρος χόρτος· ὅθεν καὶ τὰ ζῶα κραστίζεσθαι φασὶν, οἷον, ἐμφορεῖσθαι τοῦ τοιούτου χόρτου.

Κρατηρίζων, ἤτοι τὸν οἶνον ἐν κρατῆρι κιρνῶν, ἢ ἀπὸ τῶν κρατήρων σπένδων.

Κρατερός, ἰσχυρός, ἀπειλητικός. τὰ εἰς τερος τρισύλλαβα προπαροξύνεται· τοῦτο δὲ ὀξύνεται, διότι οὐκ ἐγένετο ἡ παραγωγὴ διὰ τοῦ τερος, ἀλλὰ διὰ τοῦ ερος. ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ βλαβερός, ἐκ τοῦ βλάβη. τὰ δὲ διὰ τοῦ ερος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύτονα τριγενῆ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται, μυσερός, κρυερός, κρατερός. διατί ὀξύνεται; διότι τὰ μὲν ἄλλα, ἀπὸ τοῦ παραγώγου ἔσχον τὸ τ· τὸ μὲν πρότερος, ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως κατὰ παραγωγήν· τὸ σφέτερος, ἐκ τῆς σφῶν γενικῆς τῶν πληθυντικῶν· τὸ κύντερος, ἐκ τῆς κυνὸς κυνότερος· καὶ συγκοπῇ, κύντερος· καὶ κύνταρον, τὸ χαλεπώτερον. τὸ δὲ κρατερός, ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἔχει τὸ τ. ἐκ τοῦ κράτος, γίνεται κρατερός, ὡς θάλλω, θαλερός.

Κρατὺς ἀργιφόντης: — ἀπὸ τοῦ κράτος κρατύς, ὡς πλάτος πλατύς.

Κραυγή, ὄνομα ῥηματικόν. ἐκ τοῦ κράζω, κράξω, κέκραχα, κέκραγα, γίνεται κραγή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, κραυγή. κράζω· τὸ κρα, βραχύ. διατί; τὰ διὰ τοῦ αζω ῥήματα δισύλλαβα βαρύτονα ἐκτείνονται, οἷον σφάζω, φράζω· πλὴν τοῦ κράζω. εἰ δὲ ὦσιν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, συστέλλεται, οἷον ὑποπιάζω, ἀλαπάζω· πλὴν τοῦ σφαδάζω, μοτάζω, τεράζω. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κρῶ κατὰ παραγωγήν· τοῦτο ἐκ τοῦ κλῶ· τοῦτο ἐκ τοῦ καλῶ, κατὰ συγκοπήν. ἐκ δὲ τοῦ κράζω, καὶ Ἀττικῷ καὶ Αἰολικῷ διπλασιασμῷ, γίνεται τὸ ἐκέκραξα· ἔθος γὰρ τοῖς Ἀττικοῖς, διπλασιασμοῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ κράζω, ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ κρώζω τοῦ παρὰ Ἀθηναίοις.

Κραίνω, τὸ ἐπιτελῶ. παρὰ τὸ κάρα, καραίνω, ὡς χεῖμα, χειμαίνω· καὶ συγκοπῇ, κραίνω. εἴρηται δὲ κυρίως ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ τελειοῦσθαι, καὶ τῇ κεφαλῇ κάτω νεύειν τὸν ὑποσχόμενον. Εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσω, ὄφρα πεποίθῃς: — ὁ παρατατικὸς, ἔκραινον· πλεονασμῷ τῆς αι διφθόγγου, κραίαινον, καὶ ἐπικραίαινον· ὁ

536

μέλλων, κρανῶ· ὅθεν καὶ τὸ κρανέεσθαι· (σημαίνει τὸ κεφαλὴν ἐπιθεῖναι τῷ πράγματι, τελειωθήσεσθαι, ἢ τελείως λείψεσθαι) ὁ ἀόριστος, ἔκρανα· Ἰωνικῶς, ἔκρηνα· τὸ προστακτικὸν, κρῆνον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, κρήνηον, ἀντὶ τοῦ ἐπιτέλεσον.

Κρακπνός, ὁ ταχύς· καὶ τὸ συγκριτικὸν, κρακπνότερος· παρὰ τὸ κάπτω τὸ πνέω· ὅθεν καὶ κάπος τὸ πνεῦμα· καὶ καπνός, τὸ ἐκ καυθέντων ξύλων ἀναπεμπόμενον πνεῦμα. τοῦτο κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ, γίνεται καρπνός· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, κρακπνός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κρακπνός.

Κρακπαλῶ, δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· γίνεται ἐκ τοῦ κρακπάλη, ὃ σημαίνει τὴν μέθην· τοῦτο παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ πάλλω, ὑπερθέσει καὶ συγκοπῇ.

Κραββάτιον, παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις.

Κρέας, παρὰ τὸ κέαρ, ὃ σημαίνει τὴν ψυχήν, καθ' ὑπέρθεσιν· πᾶν γὰρ κρέας ἔμψυχόν ἐστιν, εἴγε πᾶν ἔμψυχον κρέας ἔχει. ἢ παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω· ἢ παρὰ τὸ κερῶ, τὸ συγκεκραμένον ἐκ τεσσάρων στοιχείων. τινὲς δὲ παρὰ τὸ κρατύνειν καὶ ἰσχυροποιεῖν τὸ σῶμα τὸ ας, βραχύ· τὰ εἰς ας οὐδέτερα συστέλλει τὸ α, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων. καὶ εἰ μὲν ὦσι καθαρὰ, ἢ ἔχει πρὸ τοῦ α τὸ ρ, ἐπιδέχεται καὶ κλίσιν· εἰ δὲ μὴ, οὐ κλίνεται· οἷον, βρέτας, δέπας, δέμας· χωρὶς τῶν παραληγομένων τῷ λ· οἷον ἅλας, ἅλατος· ἐρυσιπέλας, ἐρυσιπέλατος.

Κρεκύδειλος, ἀπὸ τοῦ κροκόδειλος, κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων.

Κρεγμῷ, τῇ κρούσει, Ἀπολλώνιος.

Κρεμόω] ἀπὸ τοῦ κρεμῶ κρεμᾷς, γίνεται ποιητικῷ πλεονασμῷ τοῦ ο, κρεμόω, ὥςπερ γελῶ γελόω, καὶ ὁρῶ ὁρόω· ἐνεστὼς δέ ἐστι, καὶ οὐ μέλλων· ἐὰν γὰρ τὸ κρεμῶ καὶ ἀγορῶ δῶμεν μέλλοντας εἶναι ἀπὸ τοῦ κρεμάζω καὶ ἀγοράζω, εὑρεθήσονται ἐλάττονας συλλαβὰς ἔχοντες τοῦ ἐνεστῶτος· ὅπερ ἐστιν ἀδύνατον. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀγοράζω καὶ κρεμάζω γίνεται ὁ μέλλων ἀγοράσω καὶ κρεμάσω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἀγοράω καὶ κρεμάω· καὶ κράσει, ἀγορῶ καὶ κρεμῶ· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. ταῦτα δὲ μέχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται· ὁ γὰρ κρεμάσω μέλλων, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ κρεμῶ· ἐπειδὴ κρεμήσω ὤφειλεν εἶναι, ὥςπερ βριμῶ βριμᾷς, βριμήσω· ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ἐκ τοῦ κρεμάζω· καὶ τὸ ἀγοράσω, οὐκ ἐκ τοῦ ἀγορῶ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀγοράζω· ἐπειδὴ ὤφειλεν εἶναι τὸ α μακρόν· ἀλλ' ἔστι βραχύ. μήποτε οὖν καὶ τὸ ἀμφιῶ ἢ ἐνεστώς ἐστιν, ἢ μεταβέβηκεν εἰς ἐνεστῶτα. χωρὶς εἰ μή τις εἴποι, ὅτι τὰ τῷ ι παραληγόμενα τῶν περισπωμένων δευτέρας συζυγίας εἰσὶ, καὶ οὐ πρώτης· οἷον, ἀνιῶ, κοπιῶ.

Κρεῖον] παρὰ τὸ κρέας, κρέον καὶ κρεῖον. λέγει δὲ Ὥρος, ὅτι τὸ κρεῖον ὅμοιόν ἐστι τῷ θεῖον, ἐν τῇ Ἰλιαδικῇ προσῳδίᾳ. Ἰστέον ὅτι ἡ μὲν κοινὴ δόξα ἔχει, ὅτι τὸ κρεῖον κρεωδόχον ἀγγεῖον σημαίνει· ὁ δὲ Εὐφορίων τὸ κρέας λέγει εἶναι· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, τὴν ἐκ τῶν ὠμῶν κρεάτων πεπληρωμένην τράπεζαν· ὁ δὲ Πτολέμαιος, τὸν ἀπὸ τοῦ στέατος πλακοῦντα φησὶν αὐτὸ σημαίνειν. Χοιροβοσκός, — ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων: — ἀντὶ τοῦ τῶν κρεάτων ἐπιθυμῶν· ἀπὸ τῶν κρεῶν γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. οὐκ ἔστι δὲ μετοχὴ, ἀλλ' ὄνομα.

537

Κρείων, ὁ βασιλεύς. ἔστι δὲ ὄνομα μετοχικόν· ἀπὸ γὰρ μετοχῆς παρήχθη εἰς ὄνομα. ἔστι γὰρ κρατῶ, καὶ σημαίνει τὸ ἄρχω· ἐξ οὗ κατὰ παραγωγὴν γίνεται κρατείω, ὡς ὄψω ὀψείω· ἡ μετοχὴ, κρατείων· καὶ συγκοπῇ, — κρείων Ἀγαμέμνων: — καὶ ἀπὸ μετοχῆς με-

τήχθη εἰς ὄνομα. ὁμοίως καὶ τὸ θηλυκὸν, κρατείουσα· καὶ συγκοπῇ, κρείουσα· σημαίνει τὸ βασιλεύουσα.

Κρείττων, ὁ ἐπικρατέστερος, ἀπὸ τοῦ κρατεῖν· κυρίως ὁ νικῶν τὰς ἡδονάς· ὅθεν καὶ ἐγκράτεια.

Κρείσσων, παρὰ τὸ κρατὺς ὄνομα συγκριτικόν· ὁ πρῶτος τύπος, κρατύτερος· ὁ δεύτερος, κρατίων· καὶ ὁ τρίτος, κράσσων· καὶ κατὰ τροπὴν Αἰολικὴν τοῦ α εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. οὐδέποτε δὲ πρὸ τῶν δύο σσ εὑρίσκεται δίφθογγος, πλὴν τοῦ λεύσσω, γλαύσσω τὸ φωτίζω, καὶ κρείσσων, καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ῥήματος γινομένου.

Κρήγυον, τὸ ἀληθὲς καὶ ἀγαθόν· παρὰ τὸ κῆρ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ ἡδύ, γίνεται κηρήδιον, τὸ τῷ κέαρι ἡδὺ καὶ προσηνές· (ὃ ταυτόν ἐστι τῷ θυμῆρες) καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς γ, γίνεται κρήγυον, τὸ τὴν ψυχὴν ἡδύνον.

Κρήδεμνον, τὸ κεφαλοδέσμιον. παρὰ τὸ κάρη καὶ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, καρήδεμνον· καὶ συγκοπῇ, κρήδεμνον, τὸ τὴν κεφαλὴν δεσμεῦον. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φησὶ, κρήδεμνον λέγεται παρὰ τὸ δέμω, τὸ κατεσκευασμένον καὶ πεποιημένον εἰς κεφαλὴν τῶν νέων. σημαίνει δὲ καὶ τὰ τείχη, οἷον τὰ περιβλήματα.

Κρήμνη] Κρήμνη σεαυτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος: — ὡς ἀπὸ τοῦ ἵστημι, ὁ παρατατικὸς, ἵστην ἵστης ἵστη· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἵστη· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κρημνῶ, γίνεται κρήμνημι· ὁ παρατατικὸς, κρήμνην, κρήμνης, κρήμνη· καὶ τὸ προστακτικὸν, κρήμνη.

Κρημνός] παρὰ τὸ κρεμῶ κρεμός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η, γίνεται κρημνός. ἢ παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ νεύω, γίνεται κάρανος, καὶ κρημνός, ὁ ἐπὶ κάρα νεύων.

Κρήνη, ἡ πηγή. παρὰ τὸ ῥέω ῥήνη, καὶ κρήνη. ἢ ἔστι ῥῆμα κρῶ μονοσύλλαβον, συγκοπὲν ἐκ τοῦ κερῶ, ὃ δηλοῖ τὸ ἐγχέειν· καὶ ὡς παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω γίνεται εἰρήνη, οὕτω κρῶ κρήνη· καὶ νεοκράτας σπονδὰς Αἰσχύλος, τὰς νεωςτὶ ἐγχυθείσας. καὶ Ὅμηρος, — κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν: — ἀντὶ τοῦ ἐπέχεεν· οὐ γὰρ ὕδατι κιρνᾶται τὸ νέκταρ.

Κρηπίς] παρὰ τὸ ἕρπω ἑρπίς· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ῥεπίς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, τροπῇ τοῦ ε εἰς η, γίνεται κρηπίς, δι' ἧς ἕρπειν καὶ βαδίζειν δυνάμεθα· ἢ παρὰ τὸ ῥάπτω.

Κρῆτες, παρὰ τὸ ἐπὶ κέρασι βιοτεύειν· κυνηγετικοὶ γάρ. ὁ Ἀπολλόδωρος, παρὰ τὸ εὖ κεκρᾶσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα.

538 Κρησφύγετα, φρούρια τινὰ οὕτω λεγόμενα, ἐν οἷς ἐκρύπτοντο οἱ νησιῶται τὸν Μίνωα φεύγοντες· παρὰ τὸ κριτὴν αὐτῶν εἶναι Κρῆτα. τὸ οὖν κρησφύγετον ἔλεγον σπήλαιον χρήσιμον τοῖς φεύγουσιν εἰς τὸ κρύπτεσθαι.

Κρησέρα, δηλοῖ τὸ πῶμα. κυρίως δέ ἐστιν ἐπιβόλαιόν τι τῆς κεφαλῆς ποιόν. ἔνιοι δὲ περιτραχήλιον ποιὸν εἶναι φασί. κακῶς. ἡ γὰρ λέξις ἀπὸ τοῦ κάρα ὠνόμασται. τὸ τοῦ κοφίνου ἐπιβόλαιον κρησέραν εἴρηκε κατὰ μεταφοράν. Ἀπολλώνιος δὲ γελοίως ἵστασθαι· φησὶ γὰρ ἐπὶ τὰ ἐσκοτωμένα κόσκινα, οἷς ἐπικαλύπτουσι τοὺς κοσκίνους. Ὦρος.

Κρῖ λευκὸν, σημαίνει τὴν κριθήν. ἢ ἀπὸ τοῦ κριθὴ γέγονε κατὰ ἀποκοπήν· ἢ ἀπὸ τοῦ κρῖμνον τοῦ σημαίνοντος τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύρου, ὁμοίως κατὰ ἀποκοπὴν κρῖ· ἔστι γὰρ κρῖμνον καὶ γένος κριθῆς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπόσταγμα τοῦ κυκεῶνος.

Κρίβανος, σημαίνει τὴν κάμινον, ἔνθα ὤπτων τοὺς ἄρτους· παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος ἢ κάμινος· οἱ δὲ Δωριεῖς κλίβανον λέγουσι.

Κριθὴ, παρὰ τὸ προκριθῆναι τῶν ἀκροδρύων· (ἀκρόδρυα γὰρ ἤσθιον πρὸ τῶν καρπῶν) παρὰ τὸ προκριθῆναι τῶν δρυῶν· ὀπτοὺς γὰρ βαλάνους ἔτρωγον οἱ ἀρχαῖοι· καὶ πάλιν ἤρξαντο ἀπὸ κριθῆς ὕστερον ἄρτον ἐσθίειν. ἢ διὰ τὸ κρίνεσθαι καὶ διαχωρίζεσθαι αὐτὴν ἐκ τῶν ἀχύρων ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. τὰ εἰς θη βαρύνεται; τίθη· πλὴν τοῦ κριθή, ποθή.

Κρητήρ, ἐκ τοῦ κρατήρ, κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η, ὡς πρᾶγμα, πρῆγμα. τὸ κρα, μακρόν· ἐκ τοῦ κρῶ κράσω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ κερῶ· τοῦτο ἀπὸ τοῦ κέρας, ὃ σημαίνει τὸ κέρατον. οἱ παλαιοὶ γὰρ κέρατι ἐχρῶντο ἀντὶ προχόου.

Κρίτης, ὁ τῆς διαφορᾶς χωριστικός· κρίναι γὰρ τὸ διαχωρίσαι καὶ διακρίναι· ἔνθα καὶ ἀκριτόμυθος, ὁ ἄκριτα καὶ ἀδιαχώριστα λέγων, καὶ μὴ διακρίνων τὰ λεγόμενα. κλίνεται κριτοῦ· τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου τρίτου προσώπου γινόμενα ὀνόματα εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. κρίνω, σημαίνει τρία· τὸ διαχωρίζω, ὡς τὸ, Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα: — καὶ, Κρῖνον τὸ διακρινόμενον ταχέως: — καὶ τὸ δικάζω· σημαίνει καὶ τὸ ἐπιλέγω, ὡς τὸ, Κρίνας ἐκ Λυκίας ἑείκοσι φῶτας.

Κρίκος, τὸ κρικέλλιον. παρὰ τὸ κλείω, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε, κλίκος, ὁ πάντοθεν περικεκλεισμένος· καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ, κρίκος. ἢ ὡς ἄλγος ἀλγέος καὶ ἀργαλέος. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐν ὑπερθέσει γίνεται κρίκος, ὡς καρδία κραδία. βαρύνεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς κος μονογενῆ διβραχέα βαρύνεται· εἰ δέ τι, ὀξύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν σημαινομένου, ὡς ἔχει τὸ δόκος ἐπὶ τῆς δοκήσεως πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δοκοῦ. σεσημείωται τὸ φακὸς ὀξύτονον· τὸ δὲ φακῆ περισπᾶται· ἀπὸ γὰρ τοῦ φακέα. τὸ δὲ κακός, τριγενές.

Κρίκε. Ἰστέον ὅτι τὸ, — κρίκε δὲ ζυγόν: — μιμητικῶς ἐστιν εἰρημένον. ἐφ' οὗ τινὲς οὐ προσεσχηκότες τῇ μιμήσει τῆς φωνῆς, ἠπόρησαν, ὡς Ἡρωδιανός, πῶς ἀπὸ θέματος τοῦ κρίζω ὢν ὁ δεύτερος ἀόριστος, οὔτε διὰ τοῦ γ ἐστὶν, οὔτε διὰ τοῦ δ, ὡς τὸ φράζω ἔφραδον, καὶ στίζω ἔστιγον, ἀλλὰ διὰ τοῦ κ. ὅτι δέ ἐστι τὸ κρίζω θέμα, δῆλον ἐκ τῶν κινημάτων· ὁ γὰρ ποιητὴς φησι κεκριγυῖαι· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κριγή, ὡς παρὰ 559
Ἱππώνακτι, Κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ: — σχηματίζει δὲ τὸ κρίζω ὁ Ἡρωδιανὸς οὕτως. ἔστι μονοσύλλαβον κρῶ· ἀφ' οὗ τὸ κράζω, καὶ κρώζω. ἀπὸ δὲ τοῦ κράζω, γίνεται κρίζω, ὡς στάζω στίζω, σεβάζω σεβίζω. τοῦτο δὲ τὸ κρίζω, ἡμαρτημένον ἀόριστον παραλαμβάνει, τὸ κρίκε. ἡμεῖς δὲ οὐ φαμὲν ἡμαρτῆσθαι, ἀλλὰ πεποιῆσθαι. οὕτω Ζηνόδοτος. σημαίνει δὲ τὸ ἐψόφησεν, ἤχησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε.

Κριός] ὥςπερ λέγεται κρείων ὁ βασιλεὺς, οὕτω καὶ κριός ὁ ἐξέχων τῆς ποίμνης. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φησι παρὰ τὸ κεκρίσθαι τὰς τρίχας· διαφέρουσι γὰρ αἱ τρίχες τοῦ κριοῦ τῶν ἄλλων. σημαίνει δὲ πολλά· ἔστι γὰρ ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης. ἔστι καὶ ὄργανον πολιορκητικόν· ἔστι καὶ εἶδος πλοίου· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἐρεβίνθου· ὁ ἐρέβινθος δὲ ἀρσενικῶς λέγεται. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὸ κέρας γίνεσθαι κεριός· καὶ συγκοπῇ, κριός. οὐ καλῶς. κεραὸς γὰρ ὤφειλεν εἶναι, ὡς κνέφας κνεφαῖος, οὖδας οὐδαῖος.

Κρῖος, ὄνομα Τιτᾶνος· παρὰ τὸ κεκρῖσθαι. προπεριστᾶται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κριὸς τοῦ προσηγορικοῦ. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος καὶ τὸ κύριον ὀξύνει· τὰ διὰ τοῦ ιος δισύλλαβα ἀρσενικὰ, τὴν εἰ δίφθογγον ἀποστρέφεται,

βίος, δῖος· Χῖος, ὁ πολίτης τῆς Χίου· Θρῖος, ὄνομα ποτκμοῦ· Κῖος, ὄνομα κύριον· Πῖος, ὄνομα κύριον· Τῖος, ὄνομα κύριον. οὕτως οὖν καὶ Κρῖος. πρόςκειται, ἀρσενικά, διὰ τὸ νειός, ὃ σημαίνει τὴν ἀρουμένην γῆν· ἔστι δὲ θηλυκόν. σεσημείωται ταῦτα, θεῖος, Κεῖος, ὁ τῆς Κέω πόλεως· πλεῖος, μεῖος, λεῖος, ῥεῖος· οὕτω δὲ λέγουσιν οἱ Κύπριοι τὸν ἀσθενῆ, παρὰ τὸ ῥεῖα, ὃ σημαίνει τὸ εὐχερές· χρεῖος, παρὰ τὴν χρείαν. τὸ δὲ Φλῖος, (σημαίνει δὲ τὸν Διόνυσον) διφορεῖται· τινὲς μὲν γὰρ, διὰ τοῦ ι γράφουσιν αὐτό· τινὲς δὲ, διὰ τῆς ει διφθόγγου.

Κρίμα, σημαίνει πῇ μὲν τὸ κατάκριμα καὶ τὴν καταδίκην, ὡς τὸ, Κρίμα δίκαιον κρίνατε: — σημαίνει καὶ τοὺς ἐξητασμένους τοῦ θεοῦ λόγους.

Κροαίνω, τὸ κτυπῶ καὶ ἠχῶ. Ἀριστοφάνης, τὸ τοῖς ποσὶ σκιρτᾶν καὶ κροτεῖν. παρὰ τὸ κροτῶ, κροταίνω· ἀποβολῇ τοῦ τ, κροαίνω· ἢ παρὰ τὸ κρούω, κροαίνω, κατὰ παραγωγὴν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ.

* Κροκάλη, ὁ αἰγιαλός· ἀπὸ τοῦ κρέκειν τὸ ἠχεῖν.

Κρόκη, παρὰ τὸν κρούσω μέλλοντα γίνεται, ἀποβολῇ τοῦ ω· ἢ τὸ κρούεσθαι διόλου παρηκολούθησε.

Κροκύφαντος, ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται· οἱ δὲ Ἀττικοὶ, κεκρύφαλόν αὐτὸ καλοῦσιν, ὅτι κρύπτει τὸν φαλόν, ὅ ἐστιν ἐξοχὴ τῆς κεφαλῆς.

Κρόκος, παρὰ τὸ κίειν καὶ ἀναβλαστάνειν ἐν τῷ κρύει, κρυοκός τις ὤν.

Κροκόδειλος, ἐκ τοῦ κρόκος καὶ τοῦ δειλός· καὶ γὰρ ὁ χερσαῖος κροκόδειλος φοβεῖται τὸν κρόκον· ὅθεν καὶ οἱ μελιτουργοὶ, ἐπειδὴ ἀνέρχεται καὶ ἐσθίει τὸ μέλι, ἐπιτίθενται ἔξωθεν κρόκον· ὅπερ ὁρῶν, φεύγει. ὁ δὲ θαλάσσιος, παρὰ τὸ δειλαίνεσθαι τὰς κρόκας, ὃ σημαίνει τοὺς αἰγιαλούς· οἱονεὶ περὶ τὴν γῆν δειλός. ὁ δὲ κροκόδειλος, ζωύφιόν ἐστι μικρόν.

540 Κρόκαλα, λέγονται αἱ ψῆφοι τῶν ποταμῶν· ἀπὸ τοῦ κροτεῖν καὶ ψοφεῖν.

Κρόμυον, παρὰ τὸ τὰς κόρας μύειν τῶν ἐσθιόντων αὐτό· δριμὺ γάρ.

Κρόνος] ὁ Κρόνος τῆς νοερᾶς ζωῆς ἐστι δοτήρ· κόρος ὢν τοῦ νοῦ· μᾶλλον δὲ κορὸς νοῦς καὶ καθαρός. πάντες οὖν οἱ νοερῶς ζῶντες κρονίαν ἔχουσι πολιτείαν· ὅθεν καὶ βασιλεὺς αὐτῶν ὁ Κρόνος λέγεται. τὸν Κρόνον φασὶν ἐκ τοῦ κρᾶν καὶ κιρνᾶν ἕκαστα τῶν γενεθλιωμάτων, καὶ μίξαντα τὸ θῆλυ τῷ ἄρρενι. Χρύσιππος δέ φησιν ὅτι, καθύγρων ὄντων τῶν ὅλων, καὶ ὄμβρων καταφερομένων πολλῶν, τὴν ἔκκρισιν τούτων Κρόνον ὠνομάσθαι. τὰ δὲ περὶ τὴν ἐκτομὴν ἔνιοι οὕτως ἀναλύουσιν· ὅτι τῆς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως γινομένης, ἐζωογονεῖτο πολλά· εἶτα τοῦ Κρόνου (ἤτοι τοῦ χρόνου) ἕκαστα διακρίναντος, καὶ τῶν γεννηθέντων ἐκ τῆς πρὸς ἄλληλα μίξεως [ἕκαστον] ζωογονοῦντος, ἐκτετμῆσθαι τὸν Οὐρανὸν εἰρήκασιν. ἄλλοι δέ φασιν αὐτὸν Κρόνον εἰρῆσθαι, ὅτι πρῶτος θεῶν εἰς κρίσιν ἐπέβλεψε. νομίζεται παῖς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, ὅτι ἐκ τῆς ἐπιτολῆς τῶν ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν ἄστρων, ὁ χρόνος γίνεται. διὰ γὰρ τούτων καὶ ἡμερονύκτιον, καὶ μῆνα καὶ καιρὸν διορίζομεν. καταπίνειν δὲ λέγεται τὰ τέκνα, ὅτι ὅσα διὰ χρόνον γίνεται, τῷ χρόνῳ πάλιν συνδιατρίβεται. Φώτιος πατριάρχης.

Κρονίων, πατρωνυμικόν. κλίνεται Κρονίωνος· τὰ εἰς ων πατρωνυμικὰ φυλάττουσι τὸ ω ἐπὶ γενικῆς. εὕρηται καὶ συνεσταλμένη ἡ νι συλλαβὴ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι κάθητο: — τὸ γὰρ, Ζηνὸς κἂν ἐγὼ Κρονίωνος: — ὑπερβιβασμὸν ἔπαθε χρόνου, καὶ τὴν μὲν προπαραλήγουσαν ἐξέτεινε, τὴν δὲ παραλήγουσαν συνέστειλεν. ἄλλως· τὸ Κρονίων διὰ τοῦ ι· ἐπειδὴ τὸ Κρονίδης διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς ων πατρωνυμικὰ τὴν παραλήγουσαν θέλει ἔχειν τῶν εἰς δης· Ἀτρείδης, Ἀτρείων· Πηλείδης, Πηλείων· οὕτω καὶ Κρονίδης, Κρονίων. τὰ δὲ εἰς ος, εἰ μὲν καθαρὰ, διὰ τοῦ ἀδηποιοῦσι τὸ πατρωνυμικόν· οἷον, Θυέστιος, Θυεστιάδης· Τελαμώνιος, Τελαμωνιάδης· εἰ δὲ μὴ καθαρὰ, διὰ τοῦ ιδης, οἷον, Πρίαμος, Πριαμίδης· Κρόνος, Κρονίδης.

Κρόσσας· οἱ μὲν φασὶ κεφαλίδας τοῦ τείχους σημαίνειν, ἄλλοι δὲ τοὺς προμαχῶνας· Ἀρίσταρχος δὲ κλίμακας τινὰς, ἢ ὄργανα πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτήδεια· ἄλλοι δὲ τὰ κρηπιδώματα· καὶ γὰρ κροσσοὺς τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων λέγουσιν· ὃ καὶ βέλτιον, οἱονεὶ κορσοὺς τινὰς ὄντας· παρὰ τὴν κόρσην τὴν κεφαλήν, (ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοκάμων) κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ, κρόσσας. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ἰάδος διαλέκτου. τὸ δὲ τῆς κλίμακος ὄνομα οὐ γινώσκει Ὅμηρος· οὐδέπω γὰρ ἦν τὰ πολεμικὰ ὄργανα. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ὠρίων· ἐγὼ δὲ εὗρον σχόλιον παρακείμενον ὑπόνοιαν παρέχον μοι ἵνα σημαίνῃ καὶ τὰς κλίμακας, καὶ τὰ ἐξέχοντα τοῖς τοίχοις. ἔχει δὲ οὕτως· ὅτι εἰ μὲν διαστέλλοιμεν εἰς τὸν μὲν σύνδεσμον, γένοιτ' ἂν, Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον: — οἷον, ἐπὶ τοὺς πύργους τὰς κλίμακας εἶλκον· εἰ δὲ συνάπτοιμεν κρόσσας πύργων, τὰς ἐξοχὰς φησὶ, περὶ ὧν ἐν ταῖς περὶ ναυσταθμου διαλέξεσι, Στήλας τε προβλῆτας: — ἀντὶ τοῦ τοὺς προκαταβεβλημένους θεμελίους. ζήτει εἰς τὸ προκρόσσας. 541

Κρόκος, παρὰ τὸ ἐν κρυφῇ ἔχειν τὴν πορείαν, ὅ ἐστι τὴν αὔξησιν, οἷον κρυκιός τις ὤν. οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήμασι τ' Ἰλιάδος.

Κροσός, παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ κάρα· ἢ παρὰ τὸ ἄκρον καὶ τὸ σείω, τὸ ἐν ἄκρῳ σειόμενον καὶ κρεμάμενον. ἐκ δὲ τοῦ κροσός, γίνεται κροσῶ, κροσώσω, καὶ κροσωτός.

Κρόταν, ὁ φθείρ· ἀπὸ τοῦ κρατεῖν οἷς ἂν ἐμφυῇ. ὁ δὲ Ὠρος, βοτάνης ὄνομα λέγει, διὰ τὸ ὄζειν αὐτῆς τὸ σπέρμα, διατριβόμενον ἐν τοῖς δακτύλοις, ὁμοίως τῷ ζώῳ· διὰ τοῦτο κρότων ἐκλήθη. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως παρ' αὐτῷ, ἀπὸ Κρότωνός τινος, ὅςτις ὑπὸ Ἡρακλέους ἀνῃρέθη.

Κρότος, ἐκ τοῦ κρούω, κρούσω, κέκρουκα, κέκρουμαι, κέκρουται, κρότος, κροτῶ.

Κρόταφοι, κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων τῶν κερατοφόρων, διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ τῶν μερῶν φύεσθαι κέρατα, οἱονεὶ κερατοφυεῖς ὄντες· ἢ ὅτι κρούουσι τὴν ἀφὴν παλλόμενοι, οἷον κρούταφοι· ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν· ὡς δὲ Ἀπίων, ὅτι τῆς κόρσης ἅπτονται, τουτέστι τῆς κεφαλῆς. οὕτω Σωρανός. ἢ παρὰ τὴν κόρσην, κόρσαφος, καὶ κόρταφος· καὶ ἐν ὑπερθέσει, κρόταφος. ἢ ὅτι τῆς κόρσης ἁφή ἐστι· κόρση, κρόση· καὶ κρόσας· καὶ τὸ κροσὸς οὕτως ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ τέλους· φησὶ γὰρ, ἡ κεφαλὴ τὸ τελευταῖον ὁ κροσὸς καλεῖται. ἢ ὅτι ὁ κρουόμενος εἰς αὐτὸν, τάφον ἔχει, καὶ ἔμπληκτος γίνεται, ὡς τὸ, — τάφος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοῦς.

Κρωσσός, ὑδρία, ἤ τι ἄλλο ἄγγος εἰς τὸ ἐπιχεῖν ὕδωρ· παρὰ τὸ κρᾶν τὸ ἐπιχέω· τοῦτο ἐκ τοῦ κερῶ· ὅθεν κέρασεν.

Κρώβυλος, εἶδος ἐμπλοκῆς· ἢ ὄνομα κύριον.

Κρώμνα] — Κρώμναν τε καὶ ὑλήεντα Κύτωρον: — αὗται δὲ πόλεις Παφλαγονίας. ἐν δὲ τῇ Κυτώρῳ φύεται πύξος πολλὴ καὶ διάφορος. Ἀπολλώνιος Ἀργοναυτικοῖς.

Κρούω] ἐκ τοῦ κρῶ, κατὰ παραγωγὴν, κρόω· καὶ πλεο-

νασμῷ τοῦ υ· ἢ κρύω, καὶ πλεονάσμῷ τοῦ ο. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν κερατοφόρων· κρούειν γὰρ τὸ τοῖς κέρασι παίειν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, κρούειν· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, κέκρουμαι, κέκρουται, κρότος· καὶ ῥῆμα, κροτῶ.

Κρουνός, τὸ ῥεῦμα· καὶ κρουνῶν, ῥευμάτων. ἐκ τοῦ κερῶ κρῶ, γίνεται κρονός καὶ κρουνός· ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέω, ῥουνός καὶ κρουνός.

Κρούζω] κροβύζω, ἀφαιρέσει τοῦ β, καὶ κράσει τῶν στοιχείων, κρούζω.

Κρυος] παρὰ τὴν γινομένην κροῦσιν τῶν ὀδόντων ἐν τῷ κρύει ἤγουν ψύχει, γίνεται κροῦος καὶ κρύος. ἐκ τούτου, κρυερός καὶ κρυόεις, φρικτός, φοβερός· συμβαίνει γὰρ τοὺς φοβουμένους συγκρούειν τοὺς ὀδόντας. ἢ παρὰ τὸ κρατῶ κρατύω, κρύω καὶ κρύος· καὶ κρύος κρυόεις, κρυόεσσα, φρικτή, φοβερά. ἢ ψυχροποιός· ἀφ' οὗ νεκροποιός.

Κρύσταλλος, τὸ διὰ τοῦ κρύους ἠλλοιωμένον ὕδωρ. ἢ παρὰ τὸ σταλάσσω καὶ τὸ κρῶ.

542 Κρυμός. παρὰ τὸ κρύπτω κέκρυμμαι, κρυμμός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ μ. κρυμός δὲ ὠνόμασται αὐτὸ τὸ πάγος, ὃ ἐπικρυπτόμεθα· χειμερίου γὰρ καιροῦ τὸ πάθος.

Κρύπτω] ἐκ τοῦ καλύπτω, καρύπτω, καὶ κατὰ συγκοπήν· ἢ ἐκ τοῦ κάρα, καρύπτω καὶ κρύπτω.

Κτέανον, εἰς τὸ φιλοκτεανώτατε.

Κτέρας, κτῆμα· ἀπὸ τοῦ κτῶ τὸ κτῶμαι.

Κτεάτεσσι, κτήμασιν· ἀπὸ εὐθείας τῆς κτέας. ἄμεινον δὲ μεταπλασμὸν παραδέχεσθαι, ἀπὸ τῆς κτεάτοις δοτικῆς, ὥςπερ καὶ προβάτοις πρόβασιν. ἅμα δὲ τῇ μεταπλάσει καὶ ἐπέκτασιν ἔπαθε.

Κτάμενος] ἐκ τοῦ κτῶ τὸ φονεύω καὶ ἀναιρῶ, γίνεται κτῆμι· ὁ μέλλων, κτήσω· ὁ παρακείμενος, ἔκτηκα, ἔκταμαι, ἐκτάθην, ἐκτάμην· ἡ μετοχὴ, κτάμενος.

Κτέννω, διὰ δύο νν· ὁ μέλλων, κτανῶ· οὐ γὰρ ἔστι κτάνω κτανῶ.

Κτείς, τὸ μόριον, ἤγουν τὸ αἰδοῖον· κλίνεται κτενός· παρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι ἐν ταῖς συνουσίαις. ἐπὶ δὲ τοῦ κόσμου τῶν τριχῶν, παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὰς τρίχας, ἢ τὰς χεῖρας. ἢ παρὰ τὸ κτείνειν τὰς φθεῖρας. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι καὶ ἐξαπλοῦσθαι.

Κτῆνος] παρὰ τὸ κτῶ τὸ φονεύω, κτήσω, κτῆνος· ἢ παρὰ τὸ κτῶ τὸ κτῶμαι, ἐξ οὗ καὶ κτῆμα καὶ κτῆσις. ἢ ἀπὸ τοῦ κτείνω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκτανον· ἐξ αὐτοῦ κτᾶνος, καὶ κτῆνος. Κτήνη, κυρίως ἐπὶ τῶν σφαζομένων εἰς βρῶσιν· κτᾶσθαι γὰρ τὸ φονεύεσθαι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. κυρίως μὲν, τὰ θυόμενα ὅσα νόμος σφάζει καὶ κτέννει· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν θυσίμων τε καὶ μή.

Κτίλος, ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων καὶ προεξάρχων τῆς ποίμνης κριός. παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι, κίλος καὶ κτίλος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κίειν τῶν λοιπῶν, ἤγουν προπορεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἄγω· ὁ μέλλων, ἄξω· ῥηματικὸν ὄνομα, ἀκτίλος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ α, κτίλος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἵκω, ἱκτός, ὡς τάσσω, τακτός· καὶ πλέκω, πλεκτός· καὶ ὥςπερ παρὰ τὸ πένθος γίνεται πενθίλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἱκτός ἱκτίλος· καὶ μετὰ τῆς ἐπάρσεως τοῦ ι, κτίλος. οἱ δὲ νεώτεροι τάσσουσι τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ εἰθισμένου καὶ γεγονότος ἡμέρου ζώου.

Κτύπος] παρὰ τὸ τύπτω τύπος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ· τὰ γὰρ τυπτόμενα ψοφεῖ.

Κτῶμην, σὺν τῷ ι· Σοφοκλῆς· ἀπὸ τοῦ κταοίμην.

Κυάθος, ἀντλητήριον, μέτρον ὑγροῦ.

Κυανός] ἐκ τοῦ κῦμα γίνεται κυμανός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ μ, κυανός, ὁ μέλας· κυάνειος, καὶ κυάνεος· καὶ ἡ κυανέα τῆς κυανέας.

Κυάρης] Ἴβυκος, Οὐδὲ Κυάρης ὁ Μηδῶν στρατηγός: — τινὲς λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ Κυαξάρης γέγονε κατὰ συγκοπήν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ κυρά, κατὰ πλεονασμόν.

Κύβελον, ὄρος ἐν Φρυγίᾳ· ἔνθα τῆς μητρὸς τῆς Κυβέλης ἱερὸν ἅγιον ἐστίν. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ πολυΐστωρ, ἐν τῷ περὶ Βιθυνίας, Ἔοικεν οὖν Κυβέλη ἀπὸ τοῦ ὄρους κληθῆναι: — ἴσως δὲ καὶ κύβηλις ὁ πέλεκυς. ἐκ τούτου 543
κυβέλη, ἡ ὀπὴ τοῦ ὠτὸς, καὶ μέλος σώματος.

Κυβερνήτης] ἀναλόγως οἱ Αἰολεῖς κυμερνήτην λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἐρευνᾶν τὰ κύματα, καὶ πρὸς αὐτὰ ἰθύνειν τὴν ναῦν· ἡμεῖς δὲ, τροπῇ τοῦ μ εἰς β, κυβερνήτην φαμέν.

Κύβητος, ἀπὸ τοῦ κύψαι· ὅθεν καὶ κύβος καὶ κύφος, καὶ ἀμφικύπελλον, καὶ ἀμφίκυπον. καὶ Ῥωμαῖοι τὸ ἔγκωμα, κύμητον λέγουσι· καὶ κύμβιον, τὸν σπόνδυλον τοῦ βοός· κυρτὸς γάρ ἐστι.

Κύβηβος, παρὰ τὸ κύπτω, ὁ κατακύψας.

Κυβήβειν, κυρίως τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν· καὶ κύμβαχος· ἐπεὶ οἱ μανιώδεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, πάθους γινομένου, τοιοῦτοι γίνονται· ὅθεν καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ Κυβήβην λέγουσιν· αἰτία γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τοῖς μύσταις γίνεται. ἔστι δὲ καὶ ἐν Φρυγίᾳ ἱερὸν μητρὸς θεῶν. ἢ ἐκ τοῦ κυβῶ κυβήσω τὸ καταστρέφω· καὶ κῦβος, τὸ γεωμετρικὸν σχῆμα.

Κύβος, ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων· ἢ πᾶσα τετράγωνος ψῆφος· Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ τῆς κουφότητος· τὰ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κύψαντα κυλισθῆναι, κυβιστῆσαι ἔλεγον· καὶ κυβιστᾶν, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πηδᾶν· κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλήν. παρὰ τὸ κύπτω κύψω, γίνεται κύβος· ἐξ αὐτοῦ κυβιστής, καὶ κυβιστήρ, ὁ κολυμβητής.

Κῦδος, ἡ δόξα· παρὰ τὸ κύειν δέος· ἢ παρὰ τὸ κύειν ἡδονὴν, κύϊδος· καὶ κράσει, κῦδος. ἢ παρὰ τὸ κύω τὸ φιλῶ· ὁ μέλλων, κύσω· τροπῇ τοῦ σ εἰς δ. τὴν γὰρ δόξαν πάντες φιλοῦμεν. κῦδος κυδότερος κυδότατος, καὶ κύδιστος, ὑπερθετικόν. πλεονασμῷ τοῦ ρ, γίνεται κυδρός, τουτέστιν ἀγαθὸς, τίμιος.

Κυδάλιμος] ἐκ τοῦ κῦδος γίνεται κύδιμος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, κυδάλιμος, ὁ ἔνδοξος.

Κυδοίμεον, ἐκλόνουν, ἐθορύβουν. ἀπὸ τοῦ κυδοιμός, γίνεται ῥῆμα κυδοιμῶ. κυδοιμὸς δὲ, τάραχος, θόρυβος, ἢ πόλεμος, ἀπὸ τοῦ κύειν δέος ἢ δεῖμα.

Κύθρα] ἀπὸ τοῦ κύτος, κύθρα· ἢ παρὰ τὸ κεύθω.

Κυθρίσαι, ἐπὶ τοῦ σκῶψαι καὶ γελᾶσαι. πανήγυρίς ἐστι παρὰ Ἀθηναίοις οἱ κύθροι, ἐν ᾗ ἀλλήλους ἔσκωπτον.

Κύδαρον, εἶδος πλοίου.

Κυθέρεια, ἡ Ἀφροδίτη· παρὰ τὸ κεύθειν τὸν ἔρωτα, ἢ κεύθουσα τοὺς ἔρωτας. ἢ παρὰ τὸ χύδην θέρειν καὶ φλέγειν τῷ πάθει· ἢ παρὰ τὸ κεύθειν καὶ κρύπτειν τὸ αἰσχρόν, κρυφαίαν οὖσαν τὴν μίξιν. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ τῆς Κυθήρων πόλεως. ἢ ἀπὸ τοῦ χέειν τὸν ἔρωτα. ἡ δὲ κοινὴ ἔννοια, ἧς ἔδει ἀποκεκρύφθαι τὸ ὄνομα, ἀκούει· ἐπεὶ μυστηριώδης ἡ γέννησις αὐτῆς. τινὲς δὲ τὰ Κύθηρα ἀπ' αὐτῆς, ὅτι γεννηθεῖσα, ἐκεῖ ἐκρύπτετο. τὴν δὲ Κυθέρειαν νοοῦσι τινὲς, ὡς κρυψίποθον· διὸ καὶ σκοτίας Ἀφροδίτης ἐν Φαιστῷ ἱερὸν εἶναί φασι.

Κυκεών, ἡ πόσις. ἀπὸ τοῦ χύεσθαι χυχεών τις ὤν, πόμα κατασκευασθὲν, παυστικὸν δίψης. ἔστι δὲ δίψους ἴαμα ὁ κυκεών, ἐκ διαφόρων εἰδῶν σκευαζόμενος.

Κυκυνᾷ, ἀπὸ τοῦ κυκῶ τὸ ταράσσω· ἐὰν δὲ κυρκυνᾷ, πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Κύκνος, ὄνομα ἐστὶν εἰδικόν· τὸ γὰρ γένος ἐστὶ, τό τε

ὄρνις καὶ τὸ πετηνόν· ὁ γὰρ ποιητὴς πάντοτε τὰ γενικὰ προτάσσει, καὶ οὕτω τὰ εἰδικά. γίνεται δὲ παρὰ τὸ
544 κλῶ τὸ φωνῶ· κρακτικὸν γάρ ἐστι τὸ ζῶον, ὡς καὶ ἡ χήν. ἐκ τοῦ κλῶ οὖν, παράγωγον κλύω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικόν, κλύκος· καὶ ὑπερθέσει καὶ μεταθέσει τοῦ λ εἰς ν, κύκνος. ἢ παρὰ τὸ κύκλος. ἔστι καὶ εἶδος πλοίου. ὀνομάζεται δὲ, ὅτι κύκνους ἔχει ἐντετυπωμένους ἐπὶ τῆς πρώρας.

Κύκλωπες] Κύκλωπες δ' ἔσαν οὔνομ' ἐπώνυμοι, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῖς Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔσκε ἐνέκειτο μετώπῳ: — κυκλόωπες· καὶ κατὰ συγκοπὴν, κύκλωπες. καὶ
10 Κυκλώπειον ὄρος ἐν Λιβύῃ. παρὰ τὸ κύκλος, καὶ τὸ ὤψ· ἢ παρὰ τὸ κυκλοτερῆ ὤπα ἔχειν.

Κύκλῳ, ἐπίῤῥημα τοπικόν. παρὰ τὸ κυλίω, γίνεται κύλος καὶ κύκλος. ἔχει δὲ τὸ ι προσγεγραμμένον, ὡς ἀπὸ δοτικῆς. τὸ μέντοι πόῤῥω, καὶ ἔξω, καὶ ἄφνω, οὐ παρὰ δοτικῆς· διὸ οὐδὲ προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ι. ἢ ἔστι ῥῆμα κλῶ· ἐξ οὗ μονοσύλλαβον ὄνομα, κλός· καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν εἰς ος λήγει μονοσύλλαβον, διπλασιασμὸν ἀναδεξάμενον, ἐγένετο κύκλος, ὡς παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω ἐγένετο θός καὶ τηθή. ἢ κύκλος λέγεται ὁ εὐκύλι-
20 στός. τὸ δὲ κύκλα, ὃ σημαίνει τοὺς τροχοὺς, κατὰ μεταπλασμὸν ἐγένετο ἀπὸ τοῦ κύκλους, κύκλα, ὡς ταρσούς ταρσά. ὁ δὲ τοιοῦτος μεταπλασμὸς, φυλακτικός ἐστι τῶν τόνων. εἰς τὸ κέλευθος.

Κυκλήσομεν] — κυκλήσομεν ἐνθάδε πάντας, Ἰλιάδος ἤ, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἁμαξῶν ἄξομεν· ἀπὸ τοῦ κυκλῶ κυκλήσω. κύκλα γὰρ οἱ τροχοί.

Κυλίω] παρὰ τὸ ἁλῶ τὸ πλανῶ, ἁλίω καλίω καὶ κυλίω. ἢ παρὰ τὸ κινῶ κινίω καὶ κυλίω. ἐξ αὐτοῦ τὸ κυλίνδω βαρύτονον.

30 Κυλίστανος, πόλις Ἰταλίας· Πάρθαξ δὲ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο· διὰ δὲ τὸ τὸν Ἡρακλέα Φονεῦσαι δράκοντά τινα ὑπερμεγέθη, καὶ κυλισθῆναι εἰς αὐτὸν, Κυλίστανος ἐκλήθη.

Κυλινδήθρα, κυλίστρα· ἀπὸ τοῦ κυλινδῶ.

Κύλιξ, τὸ ποτήριον, κύκλιξ τὶς ὤν, ἀπὸ τοῦ κυκλοειδὴς εἶναι. ἢ παρὰ τὸ χύω, χύλιξ, καὶ κύλιξ.

Κυλίχναι, λεκανίδες καὶ τρύβλια, ἢ φιάλαι. λέγεται δὲ καὶ κυλίκνη, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. καὶ κυλικνίδες παρὰ Ἀθηναίοις αἱ πυξίδες. οἱ δὲ, οἱ λιβανωτοί· ἄλλοι,
40 ἀγγεῖα περάμεια.

Κυλλήνιος, ὁ ἐν Κυλλήνῃ ὄρει τῆς Ἀρκαδίας. Κυλλήνη δὲ Ἀρκαδίας, ἱερὸν Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος· καὶ ὑπ' αὐτῷ πόλις ὁμώνυμος. ἢ ὁ ὕπνου δωρητικὸς, ὡς τὸ κυλάδων ἔχων τὰς ἡνίας. — κυλάδες γὰρ συνεσταλμένου τοῦ υ, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μέρη· ὅθεν καὶ τὸ ταῦτα οἰδεῖν, κυλοιδιᾶν καλοῦσιν. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον.

Κυλλοποδίων] ὡς ἀπὸ τοῦ Οἰδίπους Οἰδίποδος γίνεται Οἰδιποδίων, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κυλλόπους κυλλόποδος, γίνεται Κυλλοποδίων.

50 Κύλλοι οὐ δίζοντο: — ὁ δὲ ποιητὴς, παρὰ τὸ κύλον· καὶ Ἀττικῶς καὶ τῶν ἀκύλων καὶ τῶν βαλάνων· καὶ ἡ ἐτυμολογία βοηθεῖ, ἀχύλους λέγει, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. πρὸς τὴν ἐτυμολογίαν, ἀφαιρέσει δ' δώκαμεν.

Κύλλαρος, ἵππος Κάστορος· παρὰ τὸ κέλλειν, ὁ ταχύς. Στησίχορος, τὸν μὲν Ἑρμῆν δεδωκέναι φησὶ [τοῖς Διοσκούροις] Φλόγεον καὶ Ἄρπαγον ὠκέα τέκνα Ποδάργης· Ἥραν δ', Ἐξάλιθον καὶ Κύλλαρον.

545 Κῦμα] κυῶ, κυήσω, κύημι, καὶ κύμα· παρὰ τὸ κύω, τὸ κυομενον. ἢ παρὰ τὸ κυκῶ συζυγίας δευτέρας τῶν παρεσκευασμένων· καὶ ἡ χρῆσις, Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα: — καὶ ἔστι μακρὸν τὸ σ' τὰ εἰς μα δισύλλαβα τῷ υ παραληγόμενα, συστέλλει αὐτὸ, οἷον χύμα, πλύμα, θύμα. σεσημείωται τὸ κῦμα· τὸ γὰρ λῦμα ποιητικῶς ἐκτείνεται. τὸ δὲ θῦμα ἱστορεῖ Ἀριστοκλῆς ἐν τῷ περὶ διαλέκτου, ἐκτεινόμενον. Κύματι κωφῷ, τῷ δίχα ἀνέμου ἐπιαιρομένῳ, τῷ ἀψόφῳ, 10 καὶ μηδένα ἦχον ἀποτελοῦντι· ἄνευ γὰρ ἀνέμου τὸ κῦμα ἠρεμεῖ, μηδέπω ἀνέμου εὐκρινοῦς ὄντος.

Κύμη, πόλις Ἰταλίας, ἀπό τινος Κύμης βασιλίδος, ἥτις ἐκράτει τὸν τόπον. οἱ δὲ, ἀπὸ εὐκύμονος γυναικὸς οὕτως ὠνομάσθαι τὸν τόπον· οἱ δὲ, διὰ τὸ πολυκύματον αὐτὴν εἶναι.

Κύμινδις, ὄρνεον, οἱονεὶ κρύμινδις· κρύπτει γὰρ ἑαυτῆς τὴν κεφαλὴν, εἰς τὰς σήραγγας τῶν δένδρων καταδύνουσα. ἢ διὰ τὴν τῆς φωνῆς ὁμοιότητα ταύτης ἔτυχε τῆς ὀνομασίας.

Κύμβαχος, σημαίνει τὸ ἄκρον τῆς περικεφαλαίας, ὡς τὸ, Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι: — ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπὶ κεφαλὴν πτώματος, ὡς τὸ, Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεγμόν τε καὶ ὤμους: — ἔπεσε δηλονότι. κύμβαχος οὖν, τὸ σκεπάζον τὴν κεφαλὴν βρέγμα, τὸ σκαμβὸν, τὸ δέρμα, παρὰ τὸ κῦφον, τουτέστι τὸ περιφερὲς καὶ περιαγές· κύμβη γὰρ ἡ κεφαλή· ὅθεν κυμβητιᾶν, κυρίως τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν. εἰς τὸ κυβήβειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κατ' ἄκρον τῆς περικεφαλαίας, ᾧ ἐμβάλλεται ὁ λόφος.

Κυμβεῖον, εἶδος ποτηρίου, παραπλήσιον τῷ σχήματι πλοίῳ, ὃ καλεῖται κύμβη.

Κύμβαλα, παρὰ τὸ κῦφος, κύφαλά τινα ὄντα. καὶ κυμβία, τὰ κῦφα ἐκπώματα, διὰ τὸ περιφερῆ εἶναι· κῦφον δὲ τὸ κυρτοειδὲς καὶ περιφερές. καὶ κύμβαι, πλοῖα περιφερῆ παρὰ Ῥωμαίοις.

Κυνέη, εἶδος περικεφαλαίας· κυρίως ἡ ἐκ κυνείου δέρματος κατασκευασθεῖσα. ἐκ τοῦ κύων κυνός, κύνειος, καὶ κυνέα, ἀποβολῇ τοῦ ι. ἢ κυνέη, ἀπό τινος κυνὸς κατασκευασθεῖσα πρῶτον.

Κυνικοὶ φιλόσοφοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνῶν· ὅτι ἀναιδέστατοι ὑπῆρχον ὥσπερ καὶ οἱ κύνες· οὗτοι γὰρ ἤλεγχόν τινα δημοσίᾳ, οὐ κατ' ἰδίαν· καὶ ὅτε ἤσθιον, ἢ ἄλλό τι ἔπραττον, ἀνεφανδὸν αὐτὸ ἐποίουν, ὡς οἱ κύνες.

Κυνίζω, παρὰ τὸ κίω τὸ κινῶ, κινίζω καὶ κυνίζω· τὸ δὲ κίω, παρὰ τὸ ἴω τὸ πορεύομαι.

Κυνόμυια, τουτέστιν ἀναιδής. ἐσχημάτισται τὸ ὄνομα ἐκ δύο ἀναιδῶν τελείων, τοῦ τε κυνὸς, καὶ τῆς μυίας, διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀναιδείας· ὁ μὲν γὰρ, ἀναιδής· ἡ δὲ, θρασεῖα.

Κυνυίδαι, γένος ἱερὸν Ἀθήνῃσι ἀπὸ Κύνου ἢ Κυνίδου ἥρωος.

Κυνῶπα, ὦ ἀναιδέστατε, ἀναιδὲς πρόσωπον ἔχων καὶ κυνός. ἀπὸ τοῦ κύων κυνός, καὶ τοῦ ὤψ ὠπός, γίνεται κυνώπης, ὡς γλαυκώπης. κλίνεται ἡ γενικὴ εἰς ου· καὶ ἡ κλητικὴ εἰς α· καὶ τὸ θηλυκὸν, κυνῶπις κυνώπιδος· καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν.

Κύντερον] παρὰ τὴν κυνὸς γενικὴν γίνεται κυνότερον· 546
καὶ συγκοπῇ, κύντερον, τὸ χαλεπώτερον, ὡς μέλαν μελανότερον, καὶ μελάντερον. ἢ παρὰ τὸ κεύθω.

Κύπελλον, παρὰ τὸ κύφος· ἢ παρὰ τὸ κύπτω, τὸ κεκυρτωμένον καὶ περιφερές. ἐτυμολογεῖται χύπελλόν τι ὄν, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλὸν, ἤγουν τὸν οἶνον· ὅθεν καὶ κάπηλος, παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλόν.

Κύπρος, παρὰ τὸ κυοφόρον καὶ λιπαρὰν γῆν ἔχειν.

Κύπτω] παρὰ τὸ φυῖον γύπτω, καὶ κύπτω.

Κυνοραϊστέων, κροτώνων, οἷον φθειρῶν· ῥαίουσι γὰρ τοὺς κύνας, πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν.

Κύμβαλον] παρὰ τὸ κύπελον, κύπαλον καὶ κύμβαλον· ἢ παρὰ τὸ πεποιημένην φωνὴν ἔχειν· κύμβαλον γὰρ ἐκ πεποιημένης φωνῆς εἴληπται· αἱ δὲ πεποιημέναι φωναὶ αὗται, κυμ, καρ, κεν, ρε, κρι, κε, γρι, χθα.

Κύπρις, τὸ ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης· ὃ οὐκ ἐνόησαν οἱ πρὸ ἡμῶν τί σημαίνει· συμπλανηθέντες δὲ τῷ Ἡσιόδῳ, ἔδοξαν ὅτι Κύπρις λέγεται, ὡς φησὶν Ἡσίοδος, Κυπρογένεια, διὸ γεννᾶται περικλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ. ὥςπερ καὶ τὴν Φιλομειδῆ, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη. Ὅμηρος δ' οὐκ ἐπέστησεν, ἀλλὰ τὴν μειδιάματα φιλοῦσαν, οἷον ἱλαρὰν διὰ τὴν ἐγκειμένην αὐτῇ δύναμιν ἀπὸ τῆς συνουσίας. ὥςπερ γὰρ τὸ πῦρ ἥφαιστον λέγουσιν ὁμωνύμως τῷ εὑρόντι, οὕτω καὶ τὴν ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα συνουσίαν, ἡνίκα περὶ τῶν μνηστήρων λέγῃ, — καὶ ἐκλελάθοντ' Ἀφροδίτης, Ἣν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντο δὲ λάθρῃ: — τὸ μὲν οὖν ἐπίθετον τὸ διὰ τοῦ κύπρις σημαῖνον, ἀπὸ τῆς παρ' αὐτὴν ἐνάμεως Ὁμήρῳ παρείληπται. ἔστιν οὖν κατὰ συγκοπὴν εἰρημένον, ἀπὸ τοῦ κύω, κυόπορις, ἡ τὸ κύειν πορίζουσα, τουτέστι παρέχουσα· ἴδιον γὰρ Ἀφροδίτης τοῦτο. οὐ γὰρ ἄλλως γυναῖκες κυίσκουσι χωρὶς τῆς ἀφροδισιακῆς συνηθείας. τὸ δὲ πλανῆσαν τὸν Ἡσίοδον καὶ τοὺς ἄλλους, ἔστι τὸ ἐν θ' Ὀδυσσείας λεγόμενον, Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομειδὴς Ἀφροδίτη Ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυώεις: — οὐκ εἴτις ἔν τινι τόπῳ τετίμηται, κεῖθι καὶ γεγένηται· διὰ τοῦτο τῷ ἐπιθέτῳ κοσμεῖται. οὐδέπω γοῦν Δήλιος Ἀπόλλων παρ' Ὁμήρῳ, οὐδὲ Πύθιος· καίτοιγε καὶ ἑκάτερον τῶν ἱερῶν οἶδε. διὸ φησὶ ποτὲ μὲν, Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ, Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησε: — ποτὲ δὲ, Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει Φοίβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ: — οὐδ' ἐπεί φησιν, Ἵκετο εἰς Αἰγὰς, ὅθι δὴ κλυτὰ δώματ' ἔασι: — Αἰγαῖος ποτὲ ὁ Ποσειδῶν εἴρηται παρ' Ὁμήρῳ. Κυθέρεια δὲ καθ' Ὅμηρον οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις. οἶδε μὲν τὰ Κύθηρα· οὐκ ἀπὸ τούτου δὲ εἴρηται, ἀλλ' ἡ κευθόμενον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν πᾶσι τῆς ἐρωτικῆς φιλίας ἐξηρτημένον ἱμάντα, οἷον τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσι τοῖς νέοις ἐφίησι. διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ταῦτα παρέπεται· Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς Πάρφασις, ἥτ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονέοντα: — καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη παραλογιζομένοις ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ἡ ἀπαλλάξουσα τῷ ἰδίῳ μένει τοὺς ἐναντίους· οἱ γὰρ πιθόμενοι τοῖς νεωτέροις, φασὶν ἀπὸ
547 Ἀλαλκομενίου τινὸς εἶναι. οὐδ' ὡς Ἐρατοσθένης παρήκουσεν Ὁμήρου εἰπόντος, Ἑρμείας ἀκάκητα: — ὅτι ἀπὸ Ἀκακησίου ὄρους, ἀλλ' ὁ μηδενὸς κακοῦ μεταδοτικός· ἐπειδὴ καὶ δοτὴρ ἐάων. πᾶν γοῦν ἀπὸ τῶν παρεπομένων τρῖς θεοῖς· καὶ γὰρ ἡ γλαυκῶπις, οὐκ ἀπὸ τοῦ, Ἡ τὰ κρηστὰ γλαυκώπιον ἴζει: — ἀλλ' ἀπὸ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καταπλήξεως. καὶ τἄλλα δὲ τῶν ἐπιθέτων ἐπιοῦσιν ἡμῖν πάρεστιν ὁρᾶν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἱερῶν τόπων ὠνόμασται, ἀπὸ δὲ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ψυχικῶν· ἢ διὰ συμβεβηκὸς τῶν περὶ τὸ σῶμα, ὡς λευκώλενος Ἥρη, καὶ ἀργυρόπεζα Θέτις, καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων, καὶ ἀκερσεκόμης· καὶ πάλιν ἀπὸ πράξεων, ἑκατηβελέτης· Ἄρτεμις δὲ καὶ ἀγροτέρη καὶ ἰοχέαιρα· καὶ πάντα τὰ παραπλήσια· καὶ γὰρ, εἰ σπανίως, Ἑλικώνιον τὸν Ποσειδῶνα εἴρηκεν ἀπὸ Ἑλικῶνος, ὡς Ἀρίσταρχος βούλεται· ἐπεὶ ἡ Βοιωτία ὅλη ἱερὰ Ποσειδῶνος· οὐ γὰρ ἀρέσκει ἀπὸ Ἑλικῆς· ἐπεὶ φησὶν, Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν: — Ἑλικήϊον γὰρ ἂν εἶπε, συγχωροῦντος τοῦ μέτρου. δύναται δὲ Ἑλικώνιος λέγεσθαι διὰ τὸ ἑλικὰς καὶ περιφερεῖς εἶναι τὰς δίνας τῆς θαλάσσης. ἔτι δ' εἴπερ ἦν ἡ Κύπρις ἀπὸ τῆς Κύπρου, καθὸ ἐν Κύπρῳ τιμᾶται, πολὺ μᾶλλον ἀπὸ τῆς Πάφου, ἐν ᾗ βωμος θυόεις αὐτῇ, Παφίῃ ἐλέγετο. ἀλλ' οὐδέποτε Παφίην αὐτὴν εἶπεν Ὅμηρος, ὡς οἱ νεώτεροι. καὶ γὰρ εἴποτε σπανίως ἐπίθετα ἐξενήνοχεν ἀπὸ τόπου, οὐδέποτε ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου, κατὰ τὸ εἰκὸς ἑαυτῷ λέγων. Ἀχιλεὺς μὲν γὰρ Θεσσαλὸς ὤν, φησί, Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε Πελασγικέ: — καὶ Ἑκάβη, Ἀλλ' εὔχου σύ γ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι Ἰδαίῳ, ὅςτε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὀρᾶται: — εἰ γὰρ Ἴδη τῆς Τροίας, οἰκείως ἡ Ἑκάβη ἔσχηκε παρωνομασμένον τὸν Ἰδαῖον. ὁ δ' Ὅμηρος οὐκ ἂν εἴποι ἀπὸ τῆς Κύπρου τὸ ἐπίθετον ἐξ ἰδίου προσώπου λέγων, — ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλεῖ χαλκῷ.

Κύρω] τὰ διὰ τοῦ υρω ῥήματα, βαρυνόμενα μὲν, ἐκτείνει τὸ υ· περισπώμενα δὲ, συστέλλει· κύρω, κυρῶ· φύρω, φυρῶ· πύρω, πυρῶ.

Κύριος, τῶν πρός τι ἐστίν· ἔχει δὲ πρὸς τὸν οἰκέτην.

Κύρβαντες, δαίμονες περὶ τὴν Ῥέαν, οἱ τὸν Δία φυλάξαντες· βαίνειν γὰρ τὸ φυλάσσειν· οἷον, — ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας: — ἢ παρὰ τὸ κρύβειν Κρύβαντες καὶ Κύρβαντες· ὅθεν καὶ κυρβασία, καὶ κρυβασία. ἔνιοι δὲ τὸ τὴν κεφαλὴν καλύπτειν. ἄλλοι δὲ τὰς περικεφαλαίας κυρβασίας φασί.

Κύρβεις, αἱ τὰς τῶν θεῶν ἑορτὰς ἔχουσαι, ἤτοι ἀπὸ κατασκευῆς· εἰσὶ γὰρ κυρβασταί· ἢ κύρβιες· ἐπεὶ τὰ τῶν θεῶν ἀποκρυπτόμενα δεῖ εἶναι. Ἀσκληπιάδης δὲ ἀπὸ Κύρβεως τοῦ τὰς οὐσίας ὁρίσαντος, ὥς φησι Φανίας ὁ Ἐφέσιος. ἢ ἀπὸ τοῦ ταῦτα κυρωθῆναι τοῖς γράμμασιν. Ἐρατοσθένης τριγώνους αὐτὰς φησὶν εἶναι, οὐ τετραγώνους· Ἀριστοφάνης δὲ ὁμοίας εἶναι τοῖς ἄξοσι· πλὴν ὅτι οἱ μὲν ἄξονες, νόμους· αἱ δὲ κύρβεις, οὐσίας ἔχουσιν. ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασκεύασμα τοιοῦτον. πλινθεῖον μέγα ἀνδρόμηκες, ἁρμοσμένον ἔχον ξύλα τετράγωνα τὰς πλευρὰς πλατείας ἔχοντα, καὶ γραμμάτων πλήρεις· ἑκατέρωθεν δὲ δόνακας, ὥςτε κινεῖσθαι καὶ περιφέρεσθαι ὑπὸ τοῦ γράφοντος.

Κυρίσσει, κέρασι τύπτει καὶ μάχεται· κυρίως δὲ ἐπὶ 548
κριῶν. καὶ κυρίζοντες, κερατίζοντες, κέρασι πλήσσοντες.

Κυρίβια, τὰ πίτυρα.

Κυρηβάσει, μαχήσεται. λέγεται μὲν ἀπὸ τῶν κριῶν· ἐλέγετο τὸ τοιοῦτον καὶ κορύττειν, οἷον κεράττειν· καὶ κυρηβάττειν. Ὦρος.

Κύρητα παρὰ Κνιδίοις ἡ Δημήτηρ· παρὰ τὸ κυρία εἶναι τοῦ ζῆν. Ὦρος.

Κύριος, ἐκ τοῦ κῦρος, ὃ σημαίνει τὴν ἐξουσίαν· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα κυρῶ κυρώσω, τρίτης συζυγίας. ἐκύρωσε σημαίνει τὸ ἐποίησεν αὐτὸν δεσπότην τοῦ πράγματος. ὅτε δέ ἐστι πρώτης συζυγίας, σημαίνει τὸ ἐπιτυγχάνω· κυρῶ κυρήσω, ἐκύρησα· ἡ μεσοχή, κυρήσας, καὶ κύρσας κατὰ συγκοπήν· οἷον, — μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας: — ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ ζώῳ ἐπιτυχών. ἔστι καὶ βαρύτονον κύρω, τὸ ἐπιτυγχάνω· οὗ ὁ μέλλων, κυρῶ· Αἰολικῶς, κύρσω· ὥςπερ ὄρω ὁρῶ, ὄρσω. πλεονάζει δὲ τὸ σ· οἱ γὰρ Αἰολεῖς, βαρυντικοὶ ὄντες, οὐκ ἄλλο πλεονάζουσιν ἀλλ' ἢ τὸ σ. πᾶς γὰρ βαρύτονος μέλλων πρὸ τοῦ ω θέλει ἔχειν τὸ σ, ἢ δυνάμει, ὡς τύψω, λέξω· δυνάμει γὰρ διαιρεθήσεται εἰς πσ καὶ κσ· ἢ ἐνεργείᾳ, ὡς τὸ

ποιήσω. τοῦτο δὲ γίνεται, ἵνα μὴ εὑρεθῇ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ βαρυτόνου ἐνεστῶτος, τουτέστι τὰ ἀμετάβολα, χαρακτηριστικὰ τοῦ βαρυτόνου μέλλοντος· καὶ διὰ τοῦτο ἀεὶ ὁ μέλλων τῆς πέμπτης συζυγίας περισπώμενος· καὶ πᾶς μέλλων ἐνεργητικὸς μὴ ἔχων τὸ σ, ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ, περισπᾶσθαι θέλει· οἱ δὲ περισπώμενοι μέλλοντες ἀεὶ βραχείᾳ θέλουσι παραλήγεσθαι, χωρὶς τῶν Δωριέων· (οἱ γὰρ Δωριεῖς πάντας τοὺς ὁριστικοὺς μέλλοντας περισπῶσιν) ὁ δὲ μετ' ὀλίγον μέλλων ἐπενοήθη· ἐπειδὴ ὁ παρῳχημένος χρόνος εἰς πολλὰ εὑρίσκεται καταμερισθείς, τούτου χάριν καὶ ὁ μέλλων πρῶτος ὢν, εἰ ἄρα μετ' οὐ πολὺ μέλλει· εἰ ἄρα μετ' ὀλίγον, ἐπενοήθη ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων.

Κύρον, τὸ ὄνομα, ἀπὸ τοῦ κυρεῖν, οἷον ἀπτόμενον καὶ συνερεῖδον· ὡς τὸ, Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κύρε Φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ: — τουτέστιν ἤγγισεν, ἐπέτυχε.

Κυρτονεφέλη] ἑταίρα οὕτως ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ μέλαν ἔχειν τὸ ἐφήβαιον· διὸ καὶ ἐν ταῖς συνουσίαις οὐκ ἀνεκαλύπτετο. Ὥρος.

Κυρκάνη, ἡ ταραχὴ καὶ ὁ θόρυβος. εἴρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, παρὰ τὸ κυκῶ τὸ ταράσσω, κυκάνη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Κύρμα, ἐπιτύχημα, εὕρεμα· παρὰ τὸ κύρω τὸ ἐπιτυγχάνω.

Κυρτός, ὀξυτόνως, τὸ ἐπίθετον· ἀπὸ τοῦ κύπτω, κυπτός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ συμφώνου, κυρτός, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος· κύρτος δὲ βαρυτόνως, εἶδος δικτύου ὡς πυρίδιον τὸ λεγόμενον κυρτάρα. κυρτὸν σημαίνει καὶ τὸ μετέωρον καὶ ὑψηλόν, ὡς τὸ ἐπὶ τῷ κύματι Ἰλιάδος δ', — τὸ μὲν ἔπειτα Κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, διογκοῦται, αὔξεται· ἀπὸ τοῦ κίειν εἰς ὕψος, ἤτοι ἐπαίρεσθαι.

Κύστις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸ οὖρον· σημαίνει δὲ καὶ τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον, τὴν λεγομένην φύσαν.

Κύταια, πόλις Σκυθίας. — δεῖ γάρ τε Κυταΐδος ἤθεα γαίης: — καὶ Κύτα, πόλις Κολχίδος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Κυταῖς τῆς Εὐρώπης.

Κύσθος, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ γίνεσθαι τὴν ὕησιν· ἢ ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸ ἐντός.

Κυρία, σημαίνει τὴν προθεσμίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ τοὺς ἄρχοντας ἐχειροτόνουν.

Κύφωνι, σημαίνει τῷ κυρτώματι. ἡ εὐθεῖα, κύφων· καὶ ὡς παρώνυμον φυλάττει. γίνεται γὰρ παρὰ τὸ κῦφος· ὅπερ ἐστὶ σκεῦος ἐγγεγλυμμένον κοῖλον, τὸ λεγόμενον σκαφίδιον. παρὰ τὸ κύπτω, κύφος. ὅθεν καὶ τὴν κεφαλὴν τινὲς ἀπὸ τῆς κυφότητος ἐτυμολογοῦσι· τὸ γὰρ περιφερὲς κυφὸν λέγουσιν· ἀφ' οὗ καὶ κύμβιον τὸ περιφερὲς ποτήριον ἤτοι κυφίδιον· καὶ ἀμφικύπελλον, τὸ περίκυφον ἔκπωμα. Ὅμηρος, Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν: — ἐπὶ κεφαλήν, ἐπὶ τὸ κεκυρτωμένον μέρος.

Κύφελλα, τὰ νέφη, οἱονεὶ κρύφελα· ἀπὸ τοῦ κρύπτειν τὴν σελήνην. ἢ κύφελλα, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὴν ἔλλην, ἤγουν τόν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. ἢ τὰ κούφως ἐλαυνόμενα. καὶ κύφελον, τὸ ποτήριον, ἀπὸ τοῦ κῦφον, ὃ σημαίνει τὸ βαθύ.

Κυψέλη, πλεκτὸν ἀγγεῖον· (λέγεται δὲ καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ὠτίου, διὰ τὸ κῦφόν τε καὶ κογχοειδὲς καὶ τοῖς ἀγγείοις ἐοικέναι· καὶ κυψελίτης ῥύπος, ὁ ἐν τῷ ὠτίῳ φυόμενος) καὶ σιτηρὰ ἀγγεῖα, καὶ τὰ κενὰ σμήνη.

Κύων, τὸ κάτω τῆς πόσθης συμπεφυκὸς τῷ δέρματι· παρὰ τὸ κεκυνῶσθαι καὶ ἀναδίδοσθαι ἢ συνδεδεσθαι. κύων λέγεται ἐπὶ μὲν τοῦ ἀλόγου ζώου, παρὰ τὸ κυνεῖν καὶ σαίνειν· ἢ παρὰ τὸ ὠκύς, (τὸ γὰρ ζῶον ταχύ ἐστιν) ὑπερβιβασμῷ, καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου. ἢ παρὰ τὸ ὀξὺ εἶναι τὸ ζῶον, κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. ἢ παρὰ τὸ κίω τὸ κινῶ· κινοῦνται γὰρ οἱ δεσπόται ὑπὸ τῆς ὑλακῆς αὐτοῦ. ἢ παρὰ τὸ κύω τὸ φιλῶ κυνῶ· ἐξ αὐτοῦ κύων· φιλοδέσποτον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ φιλοτιμεῖται πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ δεσπότας. τὸ δὲ κύω σημαίνει τρία· τὸ φιλῶ, τὸ προσκυνῶ, καὶ τὸ τίκτω. κύων δὲ ἐπὶ τοῦ φιλοσόφου, ὁ κυσὶν ὅμοια ποιῶν. ἐπὶ μὲν τοῦ ὑλακτικοῦ ζώου, Ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα: — ἐπὶ δὲ τῶν ἀναιδῶν, Ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους: — καὶ ἐπὶ τῶν τετορνευμένων, Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν: — καὶ ἐπὶ τοῦ ἄστρου, Ὄντε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέονται: — καὶ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου, Δελφῖνάς τε κύνας τε: — κύων, παρὰ τὸ συνεχῶς κύειν. κυνός· ὁ κανών· δύο κανόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι ἀλλήλοις. ὁ μὲν εἷς λέγει, ὅτι τὰ εἰς ων βαρύτονα καθαρὰ διχρόνῳ παραληγόμενα συνεσταλμένῳ φυλάττει τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς, Ἀμφιτρύων Ἀμφιτρύωνος. ὁ δὲ ἕτερος λέγει, Τὰ δὲ κοινὰ τῷ γένει διὰ τοῦ ο κλίνεται. ἀπαιτοῦντος οὖν τοῦ μὲν, τὸ ω· τοῦ δὲ, τὸ ο· συνεκόπη τὸ ἀμφίβολον καὶ ἐγένετο κυνός. ἡ μέντοι κλητικὴ εὕρηται διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὡς ἀπὸ τῆς τοῦ κύονος γενικῆς· Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον.

Κώεα, κώδια, στρώματα. μεταπέπλασται τὸ κῶας εἰς τὸ κῶος, ὡς τὸ ὕδας εἰς τὸ ὕδος. Ἡσίοδος, Γαῖαν ὕδει φύρειν: — τὸ κῶος οὖν τοῦ κώους, ὡς τὸ τεῖχος τοῦ τείχους· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, τὰ κώεα· καὶ ἡ δοτικὴ, κώεσσι.

Κώδεια, ἡ τῆς μήκωνος κεφαλὴ, ἢ εἶδος βοτάνης· ἀπὸ τοῦ τοὺς γενομένους αὐτῆς κωματώδεις φιλεῖν ποιεῖν· κῶμα δὲ ὁ ὕπνος. ὅθεν κώδιον, ἐφ' οὗ κοιμώμεθα. κώδεια σημαίνει καὶ τὸ σφαιρίον· καὶ κῶδιξ, ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τῆς πρὸς τὴν κωδείαν. κώδη, ὁ καρπὸς τῆς μήκωνος.

Κώδιον. Ἰστέον ὅτι τὸ κῴδιον καὶ στῴδιον, εὐλόγως ἔχει τὸ ι· τὸ δὲ λαγῴδιον, παραλόγως. ἔστι γὰρ στοιά στοιᾶς· καὶ ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, ἐγένετο ἡ παραγωγὴ διὰ τοῦ διον, στοῖδιον, ὡς γραφεῖον, γραφείδιον· καὶ κατὰ ἔκτασιν, στῴδιον· καὶ ἔχει τὸ ι. τὸ δὲ κῴδιον σημαίνει τὸ τῶν προβάτων δέρμα, παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῶν κοιμᾶσθαι. παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι γίνεται ὄνομα ῥηματικόν. κώς. Νικόχαρις Λημνίᾳ, Ἐπλέομεν ὦ κόρη ἐπὶ κώς: τοῦτο γίνεται κατὰ πλεονασμὸν κῶας, ὡς ἀπὸ τοῦ ὦς ὠτός γίνεται ὦας· Κῶας ἄγειν κριοῖο μεμαῶτας: — κλίνεται κώατος· καὶ γίνεται διὰ τοῦ ιδιον ἡ παραγωγὴ, κωατίδιον· (ζήτει εἰς τὸ ἀργυρίδιον) καὶ συγκοπῇ τοῦ ατ, γίνεται κωΐδιον· καὶ συναιρέσει, κῴδιον. τὸ δὲ λαγῴδιον, εἴτε ἀπὸ τοῦ λαγωός λαγωοῦ γέγονεν, ὤφειλεν εἶναι χωρὶς τοῦ ι· ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, καὶ διὰ τοῦ ιδιον γίνεται ἡ παραγωγή. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ λαγωός λαγωοῦ γέγονε λαγῴδιον· καὶ ἔχει τὸ ἰῶτα κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ κῴδιον καὶ στῴδιον. συνεξέδραμε τούτοις καὶ τὸ παλῴδιον.

Κώθωνες] νῦν ὑβρίζοντες τὴν λέξιν ἔλεγον, ὅτι διὰ μέθην οὕτως ἐκλήθη· κώθων γὰρ εἶδος ποτηρίου.

Κωκυτός, σημαίνει δύο· τὸν θρῆνον, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κωκύω· ὅθεν καὶ κωκύματα, τὰ πένθη τῶν στεναγμῶν· καὶ Κωκυτός, ὁ κατὰ ᾅδην ποταμός, ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχη εἰς αὐτὸν χεῖσθαι, χοαχυτός, χωχυτός· ὁ δὲ

κύτος, φωνῆς ἐστὶ μίμημα. λέγει δὲ καὶ Ἀλίβαντα πάλιν τινὰ εἶναι ποταμὸν, ἀπὸ τοῦ ἅπαντα καταξηραίνειν, καὶ μηδὲ λιβάδα ἔχειν.

Κωλὴν, ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ κῶλον, ὃ σημαίνει τὸ ὀστοῦν· διὰ τὸ ἰσχυρὸν τοῦ ἀνδρός· στρατηγὸς γὰρ ἦν.

Κῶλα, κυρίως ἐπὶ τῶν μελοποιῶν· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πεζολόγων, κώλοις μὴ χρωμένων· καὶ ἰσόκωλα δὲ λέγουσιν οἱ λογογράφοι.

Κωλιάδος Ἀφροδίτης. Τυῤῥηνοῦ νικήσαντος Ἀθηναίους, ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι. μία γυνὴ τῶν Τυῤῥηνῶν ἐφίλησεν ἕνα, καὶ ἔλαβεν αὐτόν· καὶ φυγὼν, ἔκτισεν ἱερὸν Ἀφροδίτης κωλιάδος· ἀπὸ τοῦ λυθῆναι τὰ κῶλα. ἢ ἄλλου θύοντος ἥρπασε τὸ ὄρνεον τὸ κῶλον, καὶ ἐκεῖσε ἀπέθετο. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς· ἐξ οὗ τὸ, Κωλιάδος γενετυλίδος, Ἀριστοφάνης.

* Κωλύω, τὸ ἐμποδίζομαι, οἱονεὶ τὰ κῶλα λύω.

Κωμάζειν, τὸ ποιῶς ὀρχεῖσθαι· ἐξ οὗ καὶ κῶμος εἶδος ὀρχήσεως· οἱ δὲ, μέλους. κῶμος ἐστὶ μεθυστικὸς αὐλὸς ἐγχρονίζων οἴνοις, καὶ κυμβάλοις καὶ αὐλοῖς καταθέλγων τοὺς δαιτυμόνας. κωμάζειν δὲ κυρίως, τὸ ἐπὶ τὸ κοιμᾶσθαι βαδίζειν. ἐκ τοῦ κῶμος, κωμάζω· κῶμος γὰρ ὁ καιρὸς ὁ ἀπὸ τῶν δείπνων πρὸς ὕπνον καλῶν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι· οὗ ὁ μέλλων, κάσω· ὅθεν καὶ κώμη τὸ χωρίον, ἡ κοιμητηρία καὶ ἀνάπαυσις ζώων τε καὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν ἀγρῶν.

551 Κῶμος, παρὰ τὸ αὐτὸ ῥῆμα· ἐμφαίνει γὰρ τὸν ἀπὸ δείπνου καὶ μέθης ἐπὶ τὸ κοιμηθῆναι βαδίζειν καιρόν· καὶ τὸ κωμάζειν τοὺς ἐρῶντας πρὸς τὰς ἐρωμένας· οἱ ἐπὶ τὸ συγκοιμᾶσθαι βαδίζουσι.

Κῶμα, ὁ ὕπνος, ἡ ληθώδης καταφορά. ἀπὸ τοῦ κοιμῶ κοιμήσω, γίνεται κοίμημα· συγκοπῇ, κοῖμα· καὶ τροπῇ τῆς οι εἰς ω, κῶμα. ἢ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι· τοὺς γὰρ τόπους οἱ παλαιοὶ κώμους ἐκάλουν· καὶ κῶμαι, ἐν αἷς ἔμελλον κοιμᾶσθαι. λέγεται καὶ κώμη τὸ χωρίον, ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ· χώμη καὶ κώμη, ἡ χωρητική.

Κωμῳδία, ζήτει εἰς τὸ τραγῳδία.

Κώνειον] Καί τε σὺ κωνείου βλαβόεν σεκμαίρεο πῶμα Κεινόποτον, Νίκανδρος. ἔνθα τὸ κώνειον παραπλήσιόν ἐστι τῷ καυλῷ τῆς λαπάθης· τὰ δὲ φύλλα, σελίνῳ ἀγρίῳ. λέγεται δὲ καὶ ὑπόπικρος· καλεῖται δὲ καὶ ἐφήμερον, διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἀναιρέσεως. κώνειον δὲ αὐτὸ καλοῦσι διὰ τὸν γινόμενον εἰλιγμὸν καὶ σκότον τοῖς πίνουσι· τὸ γὰρ στρέψαι κωνῆσαι ἔλεγον οἱ παλαιοί· ἢ παρὰ τὸ καίνειν καὶ κόπτειν· ἢ παρὰ τὸ κοίμημα.

Κωνῆσαι, κυρίως τὸ κέραμον πισσῶσαι· κωνᾷν γὰρ τὸ στρέφειν. καὶ τοὺς βείμηκας κώνους λέγουσι· καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ταγηνισταῖς τὸ περιστρέφειν κωνῆσαι λέγει.

Κῷνος, ἀντὶ τοῦ καὶ οἶνος, κατὰ συναλοιφήν· ὃ μετὰ τοῦ ι γράφεται. Ἀριστοφάνης Βατράχοις, Κῷνον κεράννυ γλυκύτατον:— ἀντὶ τοῦ καὶ οἶνον. Ὦρος ὁ Μιλήσιος.

Κῷος, σὺν τῷ ι γράφεται· ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν. Καλλίμαχος, Τῷ ἴκελον τὸ γράμμα τὸ Κώϊον:— ἢ ὅτι τὰ εἰς ος κτητικὰ τῷ ῑ. θέλει παραλήγεσθαι· χωρὶς τοῦ θηλυκός, ὁ τοῦ θήλεος· Λιβυκός, ὁ τῆς Λιβύης· ἁλυκός, ὁ τῆς θαλάσσης. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, Ἡροδότειος, Θηβαϊκός, πατρώϊος· οὕτως οὖν καὶ Κῷος.

Κώπη, ἡ τῶν ἐρετῶν· παρὰ τὸ κόπτειν τὸ ὕδωρ. λέγεται καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ᾗ κόπτειν δυνάμεθα. κόπτω κοπτή· ἀναβιβασμῷ καὶ τροπῇ, κώπη. ἐκ τοῦ κόπτω, κόπη· τῆς θέσει μακρᾶς, γενομένης φύσει, ὡς ἀπὸ τοῦ κολλῶ κωλύω. καὶ κωπήεντα ξίφη, μελάνδετα, σιδηρόεντα· ἢ μέλανας λαβὰς ἔχοντα· ἔστι γὰρ ἡ λαβὴ δεσμός τις τοῦ ξίφους.

Κῶνος] κῶνος ἐστὶ τὸ στροβιλοειδὲς, τὸ ἀπὸ πλατείας βάσεως εἰς ὀξὺ λῆγον.

Κωρύκιον, εἴρηται εἰς τὸ Πλειστοῖο. ἐνταῦθα δὲ Κωρύκιον ἐστι τόπος Λυκίας, ἐν ᾧ διάφορος κρόκος γίνεται· οἷον, Τοῦ δ' ἤτοι ἄνθος μὲν ὅσον πηχυῖον ὕπερθεν Χροιῇ κωρυκίῳ [illegible]ελον κρόκῳ ἐξεφαάνθη Καυλοῖσι διδύμοισι μετήορον:— ὅτι φησὶν ἡ γῆ ἀνέδωκε βοτάνας ἐκ τοῦ ἰχῶρος τοῦ Προμηθέως ἥπατος, ὃν ἀφῆκεν ὁ ἀετὸς ἐσθίων αὐτοῦ τὸ ἧπαρ ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει. καὶ Ὀππιανὸς ἐν τρίτῳ Ἁλιευτικῶν, Πανὶ δὲ Κωρυκίῳ βυθίην παρακάτθεο τέχνην Παιδὶ τεῷ.

Κωρύκιον σπήλαιον ἐν Σικελίᾳ ἀκρωτήριον.

Κωτίλλων, πανοῦργος κολακεύων καὶ λέγων, ἀπό τινος ὀρνέου χελιδὼν καλουμένου· ἀφ' οὗ καὶ οἱ πολλὰ λαλοῦντες καὶ κολακεύοντες κωτίλοι λέγονται.

Κωφός, παρὰ τὸ κεκόφθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι τὴν ὄπα ἐν τῷ ἀκούειν· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλάλου τὸ αὐτό. ἢ παρὰ τὸ ἐγκεκόφθαι τὴν ὄπα, κεκοπός τις ὢν, ὁ μήτε φθεγγόμενος, μήτε ἀκούων. τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως ἁρμόζει ἄμφω. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς γλώσσαις Ἡροδότου. ὅτι δὲ κωφὸς καὶ ὁ μὴ φθεγγόμενος, μαρτυρεῖται. ὁ αὐτὸς λέγεται ἐκ παραλλήλου εἶναι τὸ, Καὶ κωφοῦ ξυνίημι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω:— δύναται διαφέρειν. καὶ κωφὸν μὲν, τὸν κενὸν ὀπὸς, ὁ παντελῶς κενοπός· οὐ λαλέοντος δὲ, τὸν δυνάμενον λαλεῖν, οὐ λαλοῦντα δέ. 552

Κοπτός, πόλις Αἰγύπτου, εἰς ἣν φασὶ τὴν Ἶσιν ἀφικομένην, τὸν Ὄσιριν τὸν υἱὸν ἀναζητεῖν· μαθοῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμην τὴν ἑαυτῆς ἐκκόψαι· παρ' ὃ καὶ Κοπτὸς ὠνόμασται ἡ πόλις. ἐδείκνυτο δὲ καὶ ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἄπιστόν τι τριχῶν πλῆθος, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς εἰκάσαι.

Κλητῆρες] ἄνδρες ἦσαν δι' ὧν τὰς δίκας προκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοι· καὶ κλητεύσεις, τὸ μαρτυρήσεις· ἔδει γὰρ παρεῖναί τινας ὥσπερ μάρτυρας τῆς προσκλήσεως· ἵνα μὴ ἀπρόσκλητοι αἱ δίκαι εἰς τὰ δικαστήρια εἰσάγωνται, μηδὲ ἐκλείπῃ τὴν δίκην ὁ κατηγορούμενος.

Λ.

552 Λάμβδα τὸ στοιχεῖον, οἱονεὶ λάβα τί ὄν· παρὰ τὸ λείως βαίνειν ἐν τοῖς μέτροις, καὶ ἀσθενὲς εἶναι πρὸς τὸ μηκύνειν τὰς συλλαβάς.

Λάας, σημαίνει δύο, τὸ κύριον ὄνομα, καὶ τὸ προσηγορικὸν, τουτέστι τὸν λίθον· διαφέρει δὲ κατὰ δύο τρόπους, κατὰ χρόνον καὶ κατὰ κλίσιν. πῶς οὖν; τὸ μὲν κύριον Λάας, μακρὸν ἔχει τὸ α· τὸ δὲ προσηγορικὸν, βραχύ. καὶ τὸ μὲν κύριον, ἰσοσυλλάβως κλίνεται· ἀποβολῇ γὰρ τοῦ σ ποιεῖ τὴν γενικήν· οἷον, ὁ Λάας τοῦ Λάα· τὸ δὲ προσηγορικὸν, περιττοσυλλάβως· οἷον, λάας λάαος. καὶ ἐπεὶ τὸ κύριον μακροκατάληκτον καὶ δισύλλαβόν ἐστι καὶ πάντα φυλάττει τὰ τοῦ κανόνος, ὥσπερ τὸ Αἴας, διατί οὐκ ἐκλίθη διὰ τοῦ ντ; ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ συνῃρημένα τὴν τῶν ἐγκλιθῶν

ASHMOLEAN MUSEUM OXFORD

Φυλάττει κλίσιν· καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ λάας τοῦ προσηγορικοῦ γίνεται τὸ κύριον· καὶ γὰρ ἐκεῖνος λιθογόφος ἦν· διὰ τοῦτο ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ προσηγορικοῦ κέκλιται τὸ κύριον. ἐκ γοῦν τῆς λάαος γενικῆς γίνεται εὐθεῖα ἑτέρα, λάαος· καὶ κλίνεται λαάου; ὥςπερ Καππάδοξ Καππάδοκος, ὁ Καππάδοκος τοῦ Καππαδόκου· τὸ γὰρ Καππαδόκης, μεταπλασμός· καὶ ὁ Θεολόγος, Τοὺς ἐμοὺς Καππαδόκας φησί. καὶ ὥςπερ Μενέλαος Μενέλας, καὶ Πτερέλαος Πτερέλας, οὕτως ἀπὸ τῆς λάαος εὐθείας γίνεται λάας κράσει τοῦ αο εἰς α μακρόν· καὶ κλίνεται λάου. καὶ ἐπεὶ τὴν κλίσιν τοῦ ἐντελοῦς ἐφύλαξε, διατί καὶ μὴ τὴν κατάληξιν αὐτοῦ; ἐπειδὴ τὸ ὄνομα Δωρικόν ἐστιν· οἱ δὲ Δωριεῖς εἰς ᾶ περατοῦσι τὴν γενικήν, τοῦ Παπᾶ καὶ τοῦ Ἑρμεία. καὶ πάλιν ἐκ τῆς λάάος τρισυλλάβου γενικῆς γίνεται τρίτη κράσει τῶν δύο αα εἰς α μακρόν, λᾶος· καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος μ', Λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς: — τουτέστιν, ὑπὸ τῆς τοῦ λίθου φορᾶς. αὕτη πάλιν ἡ λᾶος γενικὴ μετάγεται εἰς εὐθεῖαν· καὶ κιρνωμένη, γίνεται Λᾶς, καὶ κλίνεται Λᾶ· σημαίνει δὲ τοῦτο καὶ ποταμὸν, καὶ πόλιν, καὶ λίθον.

* Λάβευ, ἀντὶ τοῦ λάβου, δέχου· ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν.

Λαός, οἱ ὄχλοι. λᾶες κατὰ διάλεκτον οἱ λίθοι λέγονται. ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ Λεξικῷ τῆς α Ἰλιάδος· Προμηθέως παῖς Δευκαλίων γινόμενος: —

Λαός, ὄνομα ἀρσενικόν, εἴδους παραγώγου ῥηματικόν· εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι περιληπτικοῦ. γίνεται παρὰ τὸ λαλῶ, λαλός καὶ λαός. ἢ παρὰ τὸ λάας, ὃ σημαίνει λίθον, ἡ γενικὴ, λάαος· καὶ κράσει, λᾶος· καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ ὀξύνεται. διατί; αἱ γὰρ γενικαὶ μεταγόμεναι εἰς εὐθεῖαν, πολλάκις ἀμείβουσι τοὺς τόνους· οἷον, υἷς υἱὸς, υἱός υἱοῦ. οὕτως οὖν καὶ λάας λάαος λᾶος λαός. καὶ ἄλλως. τὰ εἰς ος λήγοντα καθαρὰ μονογενῆ μακρᾷ παραληγόμενα προπερισπᾶται· ὅσα δὲ μὴ κύρια, μηδὲ ἔχοντα οὐδετέρου παρασχήματισμὸν, ὀξύνεται· οἷον λαός, κριός· τὸ δὲ πρᾶος καὶ Χῖος οὐκ εἰσὶ προσηγορικά. τὸ δὲ λάας τὸ προσηγορικὸν, καὶ τὸ μέγας τὸ ἐπίθετον, συστέλλει τὸ α· σεσημείωται γὰρ τὸ μέγας λάας. τὰ δὲ κύρια ἰσοσυλλάβως κλίνεται, καὶ ἔχει τὸ α μακρόν· οἷον, ὁ Μέγας τοῦ Μέγα, ὁ Λάας τοῦ Λάα. τὸ δὲ λάας τὸ προσηγορικὸν, καὶ τὸ μέγας τὸ ἐπίθετον, διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται· ἐναλλάξαντα γὰρ κατὰ τὸν τόνον, ἐνήλλαξαν καὶ κατὰ τὴν κλίσιν· οἷον, ὁ λάας τοῦ λάαος, ὁ μέγας τοῦ μέγαος· ἡ γὰρ μεγάλου γενικὴ ἑτερόκλιτός ἐστιν, ὡς ἀπὸ τῆς μεγάλος εὐθείας. ἐξέλειψε δὲ πάλιν ἡ μεγάλος εὐθεῖα· ἐπειδὴ γὰρ τὰ διὰ τοῦ αλος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, ὡς τὸ ὀμφαλός, Ἰταλός· ἢ προπαροξύνεται, ὡς τὸ κεκρύφαλος, Ἄτταλος· τὸ μεγάλος μόνον παροξυνόμενον, διὰ τὸ ἀχαρακτήριστον τοῦ τόνου ἐξέλειψεν. ὅτι δὲ παροξύνεται τὸ μεγάλος, δείκνυται ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν· οἱ μεγάλοι γὰρ φαμέν. διὰ τοῦτο κλίνεται ἑτερόκλιτως· οἷον, ὁ μέγας τοῦ μεγάλου. τὸ μέντοι μέγας τὸ ἐπίθετον συστέλλει τὸ α, ὡς ἔχει καὶ τὸ οὐδέτερον τὸ μέγα. καὶ τὰ εἰς ς λήγοντα μετὰ διχρόνου, ἀποβολῇ τοῦ ς τὸ οὐδέτερον ποιοῦντα, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον. τὸ δὲ λάας τὸ προσηγορικὸν ἔχει ὁμοίως βραχὺ τὸ α, δι' αἰτίαν τοιαύτην. τὰ εἰς ας καθαρὰ ὀνόματα δισύλλαβα ἀρσενικὰ οὐδέποτε εἰσὶ προσηγορικά· ἀλλ' ἢ κύρια, ὡς τὸ Θόας, Δρύας· ἢ ἐθνικά, ὡς τὸ Ἆας Ἄαντος· (Ἄαντες γὰρ λέγονται οἱ κατοικοῦντες τὴν Βοιωτίαν) ἢ ἐπίθετα, ὡς τὸ εὖας εὔαντος· ἔστι δὲ ἐπίθετον τοῦ Διονύσου. ἐπειδὴ οὖν τὸ λάας προσηγορικόν ἐστιν, ὡς διήλλαξε περὶ τὸ σημαινόμενον, διήλλαξε καὶ περὶ τὸν χρόνον. τὸ δὲ λάος, μακρὸν ἔχει τὸ α· ἢ ὅτι ἀπὸ κράσεως, ἢ ὅτι κράσει· ἢ τὰ εἰς ος ὀξύτονα ἀρσενικὰ δισύλλαβα καθαρὰ διχρόνῳ παραληγόμενα, ἐκτείνει αὐτὸ, οἷον ναός, λαός, κριός, ἰός, βιός. ἔνθεν καὶ ὅμαδος εἴρηται τὸ πλῆθος, οἷον ὅμαυδός τις ὤν. ἄλλοι δὲ παρὰ τοὺς λίθους.

Λάβρος, ὁ ἀδηφάγος. ἐκ τοῦ βορᾶ (ὃ σημαίνει τὴν τροφὴν) καὶ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ μορίου. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ βορέας, ὃ σημαίνει τὸν ἄνεμον, ὡς τὸ, Λάβρος ἐπαιγίζων: — σφοδρὸς ἐπικαταπνέων. ἢ παρὰ τὸ λα καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω.

Λάβραξ] ἐκ τοῦ βορᾶ γίνεται λάβορος· καὶ συγκοπῇ, λάβρος· καὶ λάβραξ παρώνυμον, ὡς λίθος λίθαξ. ἔστιν οὖν παρὰ τὸ λάβρως ἐσθίειν· ἀδηφάγον γὰρ ἐστὶ τὸ ζῶον, ὡς ἱστορεῖ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Ἁλιευτικοῖς.

* Λαβρόσσυτος, ὁρμικός· ἀπὸ τοῦ σεύω καὶ λάβρος.

Λαβραγόρην, προπετῆ ἐν τῷ λέγειν, οἷον λάβρον καὶ θρασύν.

Λαβή, ἀφορμή, μέμψις.

Λαγαρόν, ὡς λαγαρνόν· ἐκκεκένωται γὰρ αὐτοῦ τὸ πάχος εἰς πλάτος· καὶ λιανθὲν, ἀσθενέστερον γίνεται· παρὰ τὸ πλήγω.

Λαγγών, ὁ εὐθέως λανθάνων τοῦ ἀγῶνος καὶ φόβου.

Λαγαρία, πόλις Ἰταλίας· ἀπὸ Λαγάριδος τινὸς νομέως.

Λάγυνος, ἡ πάνυ δεκτική· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ γῶ τὸ χαρῶ.

Λαγνεία, λαγυνεία τὶς οὖσα· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὴν γυναῖκα.

Λαγώς, παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ὦς· ὠτός Δωρικῶς γίνεται, ὁ μεγάλα ὦτα ἔχων. ἢ παρὰ τὸ λάειν, ὅ ἐστι βλέπειν· λέγεται γὰρ μὴ μύειν κοιμώμενος. ἐκ τοῦ λαγώς, γίνεται λαγῷος τὸ ἐπίθετον· καὶ λαγῷα κρέα.

* Λαγῴδιον, μικρὸς λαγώς, ὑποκοριστικῶς.

Λαβύρινθος, ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ ἐστὶν ὄρος, ἐν ᾧ ἐστι σπήλαιον ἀντρῶδες, δύσκολον περὶ τὴν κάθοδον, καὶ δυσχερὲς περὶ τὴν ἄνοδον· ἐν ᾧ λέγεται ὁ Μινώταυρος ἐμβληθῆναι. ἐπεὶ οὖν δυσχερὲς τὸ ἐκβῆναι τὰς Λαβυρίνθους, λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἀφύκτων λόγων, οὓς οὐδεὶς δύναται ἐκφυγεῖν.

Λαδρέοντι] παρὰ τὸ λα καὶ τὸ ῥέω, λαρέοντι, μεγάλως ῥέοντι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ.

Λαερτιάδης, πατρωνυμικὸν ἐκ τοῦ Λαέρτιος. τὰ γὰρ εἰς ος ὀνόματα, εἰ μὲν καθαρὰ, διὰ τοῦ άδης ποιοῦσι τὸ πατρωνυμικόν· οἷον, Νηλήϊος, Νηληϊάδης· Θυέστιος, Θυεστιάδης· εἰ δὲ μὴ καθαρὰ, διὰ τοῦ ίδης, Κρόνος, Κρονίδης· Λαγός, Λαγίδης. Ἰστέον ὅτι οὐ ποιοῦσιν ἀπὸ προσηγορικοῦ πατρωνυμικά· τὰ γὰρ προσηγορικὰ κοινά εἰσι καὶ κατὰ πολλῶν λέγονται. εἰ οὖν ἄνθρωπος ἀνθρωπίδης εἴπωμεν, ἐδηλώσαμεν τινὰ ἐκ πολλῶν γεγενῆσθαι· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. μόνον δὲ λέγουσι γεγενῆσθαι τὸν Πᾶνα ἐκ πολλῶν· ὅθεν καὶ αὐτὴν εἴληφε τὴν ὀνομασίαν.

Λαέρτιος] ὥςπερ δὲ λέγεται Βούσιρις, οὕτω καὶ Λαέρτις Λαέρτιος· παρὰ τὸ δύνασθαι λᾶας ἀερτάζειν, ἤγουν κουφίζειν λίθους.

Λαΐγγες] παρὰ τὴν λᾶος γενικὴν γίνεται λαΐξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, λαΐγξ· κλίνεται λαΐγγος· ὥςπερ καὶ παρὰ τὸ ψῆφος γίνεται ψῆφιξ, καὶ ψᾶφιξ, καὶ ψᾶφιγξ.

Λάζετο] — λάζετο δ' ἔγχος: — ἐκράτει. ἐκ τοῦ λήβω

τὸ λαμβάνω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλαβον· ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα λαβάζω· καὶ συγκοπῇ, λάζω· λάζομαι, ἐλαζόμην, ἐλάζου, ἐλάζετο· καὶ συναρχομένως, λάζετο.

Λάθιος, κρήνη περὶ τὴν Οἴτην· ἥτις οὕτως ὠνόμασται, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα πιόντα ἐξ αὐτῆς, ἐπιλαθέσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν.

Λαθικηδής, παρὰ τὸ κήδω (ὅθεν κήδομαι τὸ λυποῦμαι) μετὰ τοῦ λήθω γίνεται, ὁ ἄλυπος· ὀξύνεται δὲ, ὅτι παρὰ ῥῆμα ἐστὶ βαρύτονον τὸ λήθω, κήδω. εἰ γὰρ ἦν παρὰ τὸ κῆδος, ἐβαρύνετο ἄν, ὡς παρὰ τὸ μῆκος εὐμήκης. — λαθικηδέα μαζόν: — τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων. Ἰλιάδος χ'.

Λάκκος] ἀπὸ τοῦ λακίζω λακίσω, (ὃ σημαίνει τὸ διακόπτω) ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλακον· καὶ ἐξ αὐτοῦ λάκκος πλεονασμῷ ἑτέρου κ. ἢ παρὰ τὸ λαχαίνω.

Λακαίρια, ὄνομα πόλεως· παρὰ τὸ λα καὶ τὸ ῥέειν, οἱονεὶ ἡ μεγάλως ἐπιῤῥεομένη.

* Λακκάστρια, ἡ πόρνη· ἀπὸ τοῦ λακκάζειν, τὸ ἐξαπατᾶν τοὺς προσιόντας.

Λακίνιον, ὄρος Κρότωνος· ἀπὸ ἥρωος Λακινίου ὠνόμασται. Λακινία πόλις, ἀπὸ τοῦ Λακῖνος· ὅθεν καὶ τὸ νι ι.

Λάκτιν, σημαίνει ἡ λέξις σκυτάλην, τορύνην. Καλλίμαχος, Αὖθις ἀπαιτίζουσαν ἔκνων εὐεργέα λάκτιν.

Λαμπρός, παρὰ τὸ λάμπω· τοῦτο παρὰ τὸ λίαν καὶ τὸ φῶ τὸ φαίνω· γίνεται λιάνφω· καὶ τροπῇ, λάμπω. ἐτυμολογεῖται δὲ λαμπρὸς, παρὰ τὸ λύειν τὴν πήρωσιν.

Λακεδαίμων ἀνὴρ, ἀπὸ τῆς πόλεως· καὶ ἡ Λακεδαίμων πόλις, λαχεδαίμων τὶς οὖσα· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ θεοὶ πρῶτοι ἔλαχον καὶ ἐκληρώσαντο τὰς πόλεις.

Λακέρυζα κορώνη, Ἡσίοδος. ἐκ τοῦ κρῶ κρύζω, ὄνομα πρύζα· πλεονασμῷ τοῦ ε, κέρυζα· καὶ μετὰ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ μορίου, λακέρυζα, ἡ μεγάλως κράζουσα· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα λακερύζω. τοῦ λακεῖν ἡ λέξις πεποίηται ἀπὸ τοῦ ἤχου.

Λαλῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, λαλῶ· ἃ γάρ τις θέλει, ταῦτα καὶ λαλεῖ. τὸ δὲ λῶ, σημαίνει τὸ ἀπολαύω· ἐξ οὗ καὶ λάρυγξ. ἔστι παράγωγον τοῦ λῶ, λάσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, λάσκω. ὅθεν Εὐριπίδης, Τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

Λακίδες, ἐπισχίσματα ἱματίου· παρὰ τὸ λακεῖν καὶ ψοφεῖν ἠρέμα ἐν τῷ σχίζεσθαι.

* Λακκοκαταπύγων, ὁ πόρνος, ἀπὸ τοῦ λάκκος καὶ πυγή ὁ πρωκτός.

Λαλιά, παρὰ τὸ λῶ τὸ λαλῶ. ὀξύνεται· τὰ σημαίνοντα ἄθροισιν, ἢ περιεκτικὰ τινῶν προσηγορικῶν, ὀξύνεται· οἷον, ἀχυρμιά, πυρκαϊά.

Λάλαξ, ἀπὸ τοῦ λαλαγῆ τοῦ σημαίνοντος τὸν θόρυβον.

Λάλλαι] ἐκ τοῦ λαλῶ γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα λάλη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, λάλλη. λάλλαι δέ εἰσιν αἱ ψῆφοι αἱ παραθαλάσσιαι, αἱ ὑπὸ τῶν κυμάτων κινούμεναι καὶ ψόφον τινὰ ἀπαγγελοῦσαι.

Λάμια, θηρίον. ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμὸν, λαίμια, λάμια. Λαμία, πολις· οἱ μὲν, ἀπὸ Λαμίου τοῦ Ἡρακλέους ὀνομάζουσιν· οἱ δὲ, ἀπὸ γυναικὸς Λαμίας, ἥτις ἐβασίλευσε Τραχινίων. καὶ προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὰ χάσματα.

Λάμυρος, ὁ λάλος, ὁ στωμύλος· καὶ λαμυρία, ἡ στωμυλία, ἢ ἡ ἀλόγιστος ἀνδρεία· καὶ λαμυρόν, τὸ πολὺ καὶ ἄθρουν· καὶ λαμυρὴν, τὴν θάλασσαν, οἷον πολλήν.

556 Λαμπετῶ] ὥςπερ ἀπὸ τοῦ εὔχω γίνεται εὐχέτης, καὶ βάλλω βελέτης καὶ ἑκατηβελέτης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ λάμπω, λαμπετής· καὶ ἐκ τούτου λαμπετῶ. ἔστι δὲ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· καὶ οἱ ποιηταὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας ἔθος ἔχουσι πλεονάζειν τὸ ο· καὶ γίνεται λαμπετόω· ἡ μετοχὴ, λαμπετόων λαμπετόοντος λαμπετόωντι.

Λάμψακος] — ὅτι τοῖς Λαμψακηνοῖς χρησμὸς ἐδόθη, ὅπου ἂν αὐτοῖς λάμψῃ, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι. ἀστραπῆς οὖν γενομένης, εἶδον τὸν τόπον, καὶ ἔκτισαν τὴν πόλιν, Λάμψακον ταύτην προσαγορεύσαντες· καὶ τοὺς πολεμοῦντας αὐτοῖς βαρβάρους λόχον ποιήσαντας, διὰ τῆς ἀστραπῆς ἰδόντες, κατέκαυσαν.

Λάξ] ἀπὸ τοῦ λήγω ῥήματος, ὁ μέλλων, λήξω· λῆξ καὶ λάξ, τὸ τῷ λήγοντι μέρει τοῦ ποδὸς (τουτέστι τῷ ἄκρῳ) πλήττειν. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος κ', Λὰξ ποδὶ κινήσας: — εὐτόνως τῷ μεγάλῳ δακτύλῳ τοῦ ποδὸς, τοῦ κοίλου μέρους ἀψάμενος τοῦ Διομήδους ποδὸς, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἐπιφερομένων, — ὤτρυνέ τε νείκεσέ τ' ἄντην: — ὁ Νέστωρ δηλονότι.

Λάξις, ὅ ἐστιν οἰκοδόμημα αἰμασιᾶς· οἱ δὲ Ἀττικοὶ, λίθους ἐκλέγοντες, ἀνῳκοδόμουν.

Λαοδίκη, ὄνομα κύριον· ἐκ τοῦ λαὸς καὶ τοῦ δίκη. τὰ δὲ εἰς ος ὀκταχῶς συντίθενται. ζήτει εἰς τὸ θ.

Λαομεδοντιάδης] εἴδους τῶν παραγώγων πατρωνυμικοῦ. τὸ τι; ι· πᾶσα γενικὴ εἰς ος διὰ τοῦ ιδης ποιεῖ τὸ πατρωνυμικόν· Λαομέδοντος, Λαομεδοντίδης· καὶ ὥςπερ Τελαμών Τελαμῶνος Τελαμωνίδης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, Τελαμωνιάδης· οὕτω καὶ Λαομέδων Λαομέδοντος Λαομεδοντιάδης. ἡ κλητικὴ, ὦ Λαομέδον.

Λαοσσόος τὸν Ἀμφιάραον τὸν διὰ μαντικὴν σώζοντα τοὺς ἀνθρώπους. ἢ λαοσσόος ἡ Ἀθηνᾶ, παθὸ σώζει καὶ παρορμᾷ τοὺς λαούς.

Λάπαθος, ἡ κενωτικὴ τῆς γαστρὸς βοτάνη· παρὰ τὸ λειαίνειν τὰ πάθη· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ πάθος, ἡ ἀπελαύνουσα τὸ πάθος. ἢ ἀπὸ τοῦ λαπάσσειν· ἔστι γὰρ τὸ λάχανον εὔθετον εἰς γαστέρα· ἀπαλύνει γάρ. οἱ δὲ Ἀττικοὶ λάπαθον λέγουσι τὰ ὀρύγματα τῶν θηρίων, ὅτι λανθάνει τοὺς θεωροῦντας· οἵτινες, μὴ εἰδότες, ἔρχονται εἰς τὸ παθεῖν τι. καὶ ὑπολαπάξας, τὸ ὑποκενώσας ὁμοίως.

Λαξευτήριον, παρὰ τὸ λάας (ὃ σημαίνει τὸν λίθον) καὶ τὸ ξύω, τὸ τοὺς λίθους ξύον. ἢ ξέω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ μετὰ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ, λαξεύω τὸ πάνυ ξέω· ὅθεν καὶ λαξευτήριον.

Λαπάρα, γίνεται ἐκ τοῦ λαπάζω, ὃ σημαίνει τὸ κενῶ· ὅθεν καὶ τὸ ἐξαλαπάξας· καὶ λαπάξαι, τὸ κενῶσαι· παρὰ τὸ λάπαθον τὴν βοτάνην, κενωτικὴν οὖσαν γαστρός· ὅθεν καὶ λάφυρα, ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς πόλεως. καὶ, Λάπτοντες γλώσσαις: — οἷον κενοῦντες καὶ ἐξαντλοῦντες, Ἰλιάδος π'· καὶ, οἷον ταῖς γλώσσαις προσκείμενοι τῷ ὕδατι. τί δέ ἐστι λαπάρα; ὁ κενὸς τῶν ὀστέων τόπος, ὁ ὑποκάτω τῶν πλευρῶν κείμενος.

Λαπιδόρχας, ὁ μεγάλους ὄρχεις ἔχων.

Λαπίζειν, ἀλαζονεύεσθαι.

Λάρναξ, κυρίως ἡ διὰ λάων (ὅ ἐστι λίθων) κατασκευασθεῖσα θήκη· ἢ παρὰ τὸ λίαν νάσσεσθαι τὸν ἐκτιθέμενον.

Λάρισσα πόλις, ἀπὸ Λαρίσσης τινὸς κληθεῖσα.

Λαρος τὸ ὄρνεον, τὸ ἀπολαυστικὸν ἔχον τὸν νοῦν, — λάρῳ ὀρνιθι ἐοικώς.

Λαρόν, τὸ ἡδὺ πόμα. παρὰ τὸ ἱλαρὸν, ἱλαρόν· ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, τὸ κατὰ γευσιν ἢ κατ' ὄψιν θελητόν. ἢ παρὰ τὸ λίαν γέγονε. λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπαλοῦ·

Ἡσίοδος, Βαίνου λαροῖς ποσίν: — ἐκ τούτου τὸ λαρινός. ἢ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν μετὰ τοῦ ῥινός.

Λάρυγξ] παρὰ τὸ λαρύσσω λαρύξω, λάρυγξ· τὸ δὲ λαρύσσω, παρὰ τὸ λῶ τὸ ἀπολαύω· ἐξ οὗ καὶ τὸ λεῖον· διὰ γὰρ τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῦ φάρυγγος τὴν ἀπόλαυσιν ἔχομεν τῶν τροφῶν· ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ λαλῶ· καὶ γὰρ τρεῖς πόροι εἰσὶ τοῦ τραχήλου, λάρυγξ, φάρυγξ, καὶ ὁ νωτιαῖος μυελός. λάρυγξ μὲν, δι' οὗ λαλοῦμεν καὶ ἀναπνέομεν· φάρυγξ δὲ, δι' οὗ ἐσθίομεν καὶ πίνομεν· ὁ δὲ νωτιαῖος μυελός, δι' οὗτινος τὰ νεῦρα ἐκφύονται.

Λαρυγγίζειν, εἰς τὸ λαχανίζειν.

Λάσιος, ὁ δασύς. ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ, καὶ τοῦ σεύω τὸ ὁρμῶ· ὀρθῶς γὰρ ὁρμῶνται δι' αὐτοῦ τὰ νοήματα· ἡ γὰρ θέρμη αἰτία τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν· νῦν δὲ περὶ τοῦ θερμοειδοῦς μέρους τῆς ψυχῆς φησίν. ἀφ' ὧν λέγεται, Στήθεσσι λασίοισιν: — τουτέστι θερμοῖς· ἡ γὰρ θέρμη ἐν τοῖς δασέσι καὶ συνετοῖς τόποις. ὑπὸ γὰρ τὰ στέρνα κεῖται ἡ καρδία, ἐν ᾗ ἐστι τὸ πυρῶδες ἢ ξηρῶδες καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς. λάσιοι οὖν, πολύτριχες ἢ συνετοί.

Λάσανον, ἐφ' οὗ οἱ δασεῖς τόποι οἰζοῦσιν, ὡς, — λαισήϊά τε πτερόεντα: — λάσθα δὲ, τὰ περὶ τὸν φόρτον.

Λάσταυρος, παρὰ τὸ λᾶς· οἴδαμεν γὰρ τί σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.

Λάταυρος, τὸ ἱμάτιον· ἀναλογεῖ γὰρ τῇ λωπίᾳ τῷ δέρματι.

Λάτρις, ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων· λάτρον γὰρ ὁ μισθός· ἢ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. ἔστι δὲ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν.

* Λατόπος, ὁ λατόμος, ἀπὸ τοῦ λᾶς καὶ τυπέω.

Λατρεία, ἐκ τοῦ λατρεύω· τοῦτο, ἐκ τοῦ λάτρις, ὃ σημαίνει τὸν μίσθιον δοῦλον· τοῦτο, ἐκ τοῦ λάτρον, ὃ σημαίνει μισθόν· τοῦτο, ἐκ τοῦ τηρῶ τὸ βλέπω καὶ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ, λατήριον· καὶ συγκοπῇ, λάτρον, πρὸς ὃ ἀποβλέπει ὁ μισθωτός.

Λαύρα, ἡ πλατεῖα ῥύμη· οἷον, Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην: — παρὰ τὸ λίαν ἔχειν αὔραν· ἢ δι' ἧς ὁ λαὸς ῥεῖ εἰς τὴν ὁδόν. Λαύρας, τὰς ὁδοὺς, ἢ τὰ ἄμφοδα, ἢ τὰς πλατείας ῥύμας. ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτῶν τὸν λαὸν ὀρούειν, τουτέστιν ὁρμᾶν.

Λατῷος, ποταμὸς οὕτως ὠνόμασται, ἀπὸ τοῦ τὴν Λητὼ ἐκεῖ ἀποκυῆσαι.

Λαφύστιος, ὁ Διόνυσος· ἀπὸ τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ Λαφυστίου ὄρους.

Λάσκω, σημαίνει τὸ λαλῶ. Εὐριπίδης, Τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

Λάταξ] παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ στάζω στάξω στάξ καὶ λάταξ, ἡ μεγάλη σταγών. Ἡσίοδος.

558 Λάχεια, σημαίνει τὴν καλῶς ἐσκαμμένην γῆν· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν. ὡς ἀπὸ τοῦ χαίρω χάρεια, καὶ ἀνθῶ ἄνθεια, καὶ κρατῶ κράτεια, οὕτω καὶ τὸ λαχῶ λάχεια· τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνεστῶτος γινόμενα προπαροξύτονα, διὰ διφθόγγου γράφεται, μήδω, Μήδεια· θέρω, θέρεια.

Λαχαίνειν, τὸ σκάπτειν· ἤτοι παρὰ τὸ λάχειαν γίνεσθαι τὴν γῆν θρυπτομένην· ἢ παρὰ τὸ σφόδρα χαίνειν αὐτὴν σκαπτομένην. καὶ λάχανον ἐντεῦθεν, παρὰ τὸ δεῖσθαι τοῦ σκάπτεσθαι. καὶ λάχεια νῆσος, ἀπὸ τοῦ σκάπτεσθαι, εἰς βάθος δύεσθαι· οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὴν ἐλάχειαν εἶναι, ὅ ἐστι σμικράν· ἀλλ' ἐκ τοῦ περιεχομένου ἐλέγχονται· — πάρος λιμένος τετάνυσται: — πῶς γὰρ παρατέταται, μικρὰ οὖσα;

Λαχανίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν.

Λαρυγγίζειν, τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι.

Λάχνη, ἡ τρίχωσις. ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ ἔχω τὸ κρατῶ· γίνεται λαέχνη· καὶ κατὰ κρᾶσιν, λάχνη, ἧς ἐστιν ἔχεσθαι καὶ λαβέσθαι. ἢ τὸ πάνυ κεκρατημένον· ἡ γὰρ τρίχωσις εὔληπτος. παράγεται δὲ παρὰ τὸ λάζω τὸ κρατῶ· ὁ μέλλων, λάξω· καὶ ἐξ αὐτοῦ, λάχνη· οὐδὲν γὰρ εὐληπτότερον τῆς τριχός.

Λαχμός, τῷ δασεῖ τῶν ἐρίων· παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι. Ἀντίμαχος δὲ τῶν ἵππων τὸν λακτισμόν· οἷον, — λαχμὸν δ' οὐ δείδιεν ἵππων: — Σέλευκος δὲ ἀξιοῖ διὰ τοῦ ν γράφεσθαι λάχνῳ, ὃ σημαίνει λάχνην.

Λαχόην] ἔστι λάχοιμι λάχοις λάχοι. τοῦτο γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η Ἀττικῶς, λαχοίη· εἶτα προσθέσει τοῦ ς, λαχοίης· καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς ν, γίνεται τὸ πρῶτον· καὶ ἀποβολῇ Αἰολικῇ τοῦ ι, λαχόην.

Λαυκανίη, ὁ λαιμός· ἀπὸ τῆς ἀπολαύσεως.

Λαιμός, παρὰ τὸ λίαν μᾶν· ἢ παρὰ τὸ λάπτω, ὃ σημαίνει τὸ κατὰ δίψης φλέγομαι. ἢ παρὰ τὸ λάειν, ὅ ἐστιν ἀπολαύειν. εἰς τὸ λῆμμα.

Λαιδρός, ὁ θρασύς. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ δρῶ, τὸ πράττω.

Λαίθαργος κύων, ὁ λαθραῖα δάκνων· ἐκ τοῦ λήθω.

Λαΐς, κάπρος ὁ λάγνος καὶ λάμυρος· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν ς πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς ἐν τῷ μαιστροπός, ἀντὶ τοῦ μαστροπός.

Λαισήϊά τε πτερόεντα, μικρὰ ἀσπιδίσκια ὠμοβύρσια· ἔστι δὲ βαρβαρικὸν ὅπλον. γίνεται παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ λαιᾷ βαστάζεσθαι· ἢ παρὰ τὸ λάσιον· ἀπὸ τοῦ ὠμαῖς βύρσαις περιβεβλῆσθαι.

Λαιὰ χείρ, ἡ ἀριστερά· ἀπὸ τοῦ λελιάσθαι καὶ κεχωρίσθαι τῶν πράξεων.

Λαῖφος, λινοῦφὲς ἄρμενον· ἢ παρὰ τὸ λῶπος, λάφος καὶ λαῖφος, ὡς γλῶσσα γλάσσα.

Λαῖτμα, τὸ χάσμα, καὶ μέγα πέλαγος. ἢ τὸ οἴδημα τῆς θαλάσσης.

Λαίλαψ] παρὰ τὸ λάπτω λάψω λάψ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, λαίλαψ· δηλοῖ δὲ τὴν σφοδρὰν καὶ ἐπιτεταμένην λαβρότητα τοῦ πνεύματος. τὸ δὲ λάπτω, ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ, καὶ σημαίνει τὸ λίαν ἅπτεσθαι.

Λέα, ἡ ἐν τοῖς ἱστίοις λίθος· ὅτι λίθους ἐξήρτουν.

Λεβηρίς, τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας. 559

Λέβης, τὸ χέρνιβον, ἀπὸ τοῦ τὰς λιβάδας τῶν χειρῶν ὑποδέχεσθαι· ἢ ὁ χυτρόπους, εἰς ὃν λείβεται καὶ ἐμβάλλεται τὸ ὕδωρ. σημαίνει δ'· ἐπὶ μὲν τοῦ παρ' ἡμῖν λεγομένου χέρνιβος, Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα, Καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος: — ἐπὶ δὲ τῆς λεκάνης, Γρηῦς δὲ λέβητ' ἕλε παμφανόωντα· τῷ πόδας ἐξαπενίζοντο: — ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμῖν συνήθους, Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ: — ἐπὶ δὲ τῶν ἀναθεματικῶν, Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι.

Λεγεών, τὸ στῖφος τὸ ἐκλεκτόν· ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ συλλέγω. τὸ δὲ λέγω σημαίνει ἕξ· καὶ γίνεται παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. λέγω τὸ λαλῶ, ἐξ οὗ καὶ λόγος· λέγω τὸ μετρῶ, ἐξ οὗ καὶ ὡρολόγιον, τὸ τὰς ὥρας μετροῦν· λέγω τὸ κοιμῶμαι, ἐξ οὗ καὶ λέχος ἡ κοίτη· λέγω τὸ φροντίζω, ἐξ οὗ καὶ ἀλέγω· λέγω τὸ συλλέγω, ὡς τὸ, — ἐπὶ δὲ, ξύλα πολλὰ λέγοντο: — λέγω τὸ λαγχάνω, ἐξ οὗ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, λέλογχα, ὡς τὸ, — τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσιν.

Λέγω, τὸ λε, ψιλόν. διατί; τὰ διὰ τοῦ εγω ῥήματα διὰ

τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται, φλέγω, ψέγω· ἢ καὶ τὰ ἔχοντα τὸ ο ἐγκείμενον ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἔχουσι τὸ ε ἀντιπαρακείμενον ἐν τοῖς ῥήμασιν. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλεγον· καὶ ὤφειλεν εἶναι ἔλαγον, κατὰ τὸν λέγοντα κανόνα, Κἂν που τύχῃ τὸ ε σὺν ἀμεταβόλῳ, εἰς α αὐτὸ τρέπει ὁ δεύτερος ἀόριστος. ἀλλὰ σεσημείωται τὸ λέγω, ἔλεγον· φλέγω, ἔφλεγον· καὶ ἀείρω, ἤερον· καὶ ὀφείλω, ὤφελον. τὸ λεγόμεθα καὶ φερόμεθα, οἱ Αἰολεῖς εἰς ε ποιοῦσι λεγόμεθεν καὶ φερόμεθεν, μετὰ τοῦ ν. ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεν λήγοντα ἐπιῤῥήματα εἰς α ποιοῦσιν, ὄπισθεν, ὄπισθα· ἄτερθεν, ἄτερθα, χωρὶς τοῦ ν. ὅτε γὰρ ἦν εἰς ε τὰ ἐπιῤῥήματα, τότε καὶ τὸ ν· ὅτε δὲ εἰς α, ἀφίσταται τὸ ν, ὥςπερ καὶ τὸ λεγόμεθα, φερόμεθα· εἶτα λεγόμεθεν, ἐπλεόνασε τὸ ν.

Λῶ, σημαίνει δ' τὸ λαλῶ· λῶ, τὸ ἀπολαύω· λῶ, τὸ βλέπω, ἐξ οὗ καὶ λέων· λῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἐξ οὗ τὸ, — λιλαιόμενοι χροὸς ἄσαι.

Λεηλατῶ] παρὰ τὸ λεώς καὶ τὸ ἀτῶ τὸ βλάπτω, γίνεται λεωλατῶ, πλεονασμῷ τοῦ λ· εἶτα τρέπεται τὸ ω εἰς η· καὶ σημαίνει τὸν λαὸν βλάπτω· καὶ ἐλεηλάτει, ἠχμαλώτευεν, ἐλῄστευεν, ἥρπαζε.

Λεκάνη, ἧς τὸ χάσμα ἐστὶ λεῖον· πεπλάτυται γάρ. λειοχάνη οὖν ἡ ἐτυμολογία, καὶ λεκάνη.

Λελῆσθαι, πρὸς διάφορον σημαινόμενον διάφορον ἔχει καὶ τὴν γραφήν. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ λήθω τὸ λανθάνω ἐστὶν, οὐκ ἔχει τὸ ι· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ λῄζω, λῄσω, λελῄκα, λελῄσμαι, λελῄσται, λελῄσθαι καὶ λελῆσθαί κατὰ συναίρεσιν.

Λελογχώς, ἀπὸ τοῦ λήχω, ἔλογχα, καὶ λέλογχα· καὶ λέληκας. ζῄτει εἰς τὸ λεπτός.

Λέλυντο, προτερισπᾶται τὸ εὐκτικόν.

Λελυμασμένος] παρὰ τὸ λύμη, λυμαίνω· ὁ παρακείμενος, λελύμαγκα, λελύμαμμαι, λελυμαμμένος καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς σ, γίνεται, ὡς παρὰ τὸ ἡδύνω, ἥδυγκα ἥδυμμαι, καὶ ἥδυσμαι, ἐξ οὗ καὶ ἥδυσμα. ἔστι δὲ καὶ λυμάζω, λυμάσω, λελύμακα, λελύμασμαι.

560 Λελίηκα] ἀπὸ τοῦ λίω τοῦ σημαίνοντος τὸ προθυμοῦμαι, περισπώμενον λιῶ, λιήσω, λελίηκα.

Λελιημένος, προθυμούμενος· παρὰ τὰ μένος, ἢ παρὰ τὸ λίαν τεθραμμένος. ἢ ἔστι ῥῆμα λῶ σημαῖνον τὸ θέλω καὶ προθυμοῦμαι. ἐκ τοῦ λῶ γίνεται λιλῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν, λιλαίω· τοῦ λιλῶ ὁ παρακείμενος, λελίληκα· ὁ παθητικὸς, λελίλημαι, λελιλημένος· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, λελιημένος.

Λέληκα] οὐκ ἀπὸ τοῦ λέγω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ λαλῶ, λαλήσω, λελάληκα, καὶ συγκοπῇ τοῦ λα.

Λεξείδιον, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς λέξις λέξεως, διὰ τῆς ει διφθόγγου· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς λέξιος Ἰωνικῶς, διὰ τοῦ ι· ὡς καὶ ἀπὸ τῆς ῥήσεως, ῥησείδιον· ἀπὸ δὲ τῆς ῥήσιος γενικῆς Ἰωνικῶς, ῥησίδιον· καὶ τὰ ὅμοια. Χοιροβοσκός.

Λέξασθαι, τὸ κοιμηθῆναι· παρὰ τὸ λέχριον πεσεῖν. κυρίως οὖν ἐπὶ ἀνθρώπων· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀλόγων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιλέξασθαι, ὅ ἐστι λεχθῆναι, καταριθμηθῆναι.

Λεοντοκόμος, ὁ τὸν λέοντα ἐπιμελούμενος· ἐκ τοῦ κομῶ· τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ τοῦ λέων· τὸ δὲ λέων, παρὰ τὸ λάω τὸ θεωρῶ· ὀξυδερκέστατον γὰρ τὸ θηρίον, ὡς φησιν ὁ Μανέθων ἐν τῷ πρὸς Ἡρόδοτον, ὅτι οὐδέποτε καθεύδει ὁ λέων. τοῦτο δὲ ἀπίθανον· οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ἀεί τινα ἐγρηγορέναι· ἀλλ' ἴσως ὡς ἡ δορκὰς ἀνεῳγμένους ἐν τῷ καθεύδειν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει, καὶ λοιπὸν ὑπόνοιαν παρέχει τοῦ μὴ καθεύδειν, οὕτω καὶ ὁ λέων ἀνεῳγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς· ἐπειδὴ τῶν ὀφθαλμῶν μεγάλων ὄντων, τὸ ἐπικείμενον δέρμα τοῖς ὀφθαλμοῖς μικρότερόν ἐστι, καὶ οὐ δύναται συμπάσαι αὐτούς.

Λεώς, ἐὰν μὲν ὀξύνηται, Ἀττικόν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ λαός· εἰ δὲ βαρύνεται, ἀποβολή ἐστι τοῦ τελέως· ὃν γὰρ τρόπον προσέρχεται ἡ τε ἐν τῷ τέτρωρος, ἀφαιρεῖται ἐν τῷ τελέως, λέως. . . .

Λεωκόριον, ἱερὸν Ἀθήνησι τῶν Λεω θυγατέρων· ὁ δὲ Λεώς, υἱὸς Ὀρφέως.

Λέντιον, παρὰ τὸ λειαίνω τὸ καθαίρω, λελείαμμαι λελείανται, γίνεται λειάντιον· καὶ συγκοπῇ, λέντιον.

Λέπαδνα, οἱ κατὰ τῶν ἵππων στηθῶν ἱμάντες, οἱ μασχαλιστῆρες. πλεονάζει δὲ τὸ δ. ὡς γὰρ κόπτω κόπανον, οὕτω λέπω λέπανον καὶ λέπαδνον.

Λεπτός. παρὰ τὸ λείπω λεπτός, ὁ λείπων καὶ ἐνδεῶν· ἢ λέπτω λεπτός, ὁ ἐξελεπτισμένος· ἢ παρὰ τὸ λέπος· τοῦτο παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπίζω· ὁ μέλλων, λέψω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, λέλεμμαι, λέλεψαι, λέλεπται, λεπτός.

Λέλογχα] ἀπὸ τοῦ λήχω, ὁ μέλλων, λήξω· ὁ παρακείμενος, λέληχα· πλεονασμῷ τοῦ ν, λέληγχα· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ο, λέλογχα. τὸ δὲ λέληκα, οὐκ ἀπὸ τοῦ λέγω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ λαλῶ, λαλήσω· ὁ παρακείμενος, λελάληκα· καὶ συνεκπτῇ ἡ λα συλλαβῇ.

Λέπτυνιν, αἰτιατικὴ ἐστι παρὰ Λυκόφρονι. οἱ μὲν τὸν ᾅδην· οἱ δὲ, τὴν Περσεφόνην, οἷον τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα τῶν ἀποθνησκόντων. οἱ δὲ τὴν ψυχήν· λεπτομερέστατον γάρ ἐστι.

Λέμβος, τὸ ἐφόλκιον· παρὰ τὸ λίαν βαίνειν (ὅ ἐστι πορεύεσθαι) διὰ σμικρότητα· καὶ λέμβαρχοι, οἱ ἐν ἐφολκίῳ πλέοντες.

Λέκτρον, ἡ κοίτη· πλεονασμῷ τοῦ ρ· ἀπὸ τοῦ κατακλίνεσθαι καὶ λήγειν ἡμᾶς εἰς αὐτό. 561

Λεπρός, παρὰ τὸ λέπος λεπαρός· καὶ συγκοπῇ, λεπρός· καὶ λέπρα, (σημαίνει τὸν ἐλεφαντιασμόν) παρὰ τὸ λέπος, ὃ σημαίνει τὸ δέρμα, γίνεται λέπηρα· καὶ συγκοπῇ, λέπρα. εἰς γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος γίνεται ὁ ἐλεφαντιασμός. ἔστι δὲ ἐλεφαντιασμός, ὁ δίκην ἐλέφαντος τινὰ μὲν λευκὰ, τινὰ δὲ μελάντερα τοῦ σώματος ἔχων. ἢ παρὰ τὸ λέπος καὶ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, ἡ διεφθαρμένη σάρξ.

Λέσχαι] λέσχαι παρὰ Βοιωτοῖς τὰ κοινὰ δεικνητήρια· τινὲς δὲ τὰ φρύγια καὶ τοὺς ἀλεεινοὺς τόπους λέσχας καλοῦσι· συμβαίνει γὰρ τοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ταύταις χάριν θέρμης καθεζομένους λόγους συναίρειν. γίνεται παρὰ τὸ λέγω· ὁ παρακείμενος, λέλεχα. ἐξ αὐτοῦ λέσχη, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ.

Λεσχάραι, οἷον αἱ σχολαί· ἀπὸ τοῦ λέξαι τι· ἐκεῖ γὰρ ὡμίλουν.

Λέχος, σημαίνει τὴν κοίτην· παρὰ τὸ λεχρίους ἡμᾶς (ἤγουν πλαγίους) ποιεῖν· ἢ παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι· καὶ λεχεποίην Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, λεχοποίην καὶ λεχεποίην, κατὰ τροπήν, ἐν ᾧ ἐστι λέχος ποιῆσαι, ὅ ἐστι κοίτην· ἢ λοχεῦσαι, τουτέστιν ἐνεδρεῦσαι. εἰ δὲ τὸ ἔχειν ἔγκειται, πλεονασμός ἐστι τοῦ λ, καὶ σημαίνει τὴν ἔχουσαν πολλὴν πόαν, ὅ ἐστι δάση.

* Λεχώϊος, τῇ λεχοῖ ἐπιτήδειος.

Λευγαλέον, τὸ ὑγρόν· Σοφοκλῆς, Μύρῳ λευγαλέῳ· καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος Φ', Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἱμαρτο ἁλῶναι, τουτέστι τῷ δι' ὕδατος· ἢ χαλεπῷ, ἀδόξῳ· παρὰ τὸ χεύω, χευαλέον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀλέθριον, παρὰ τὸ λοιγὸν λοιγαλέον· καὶ μεταθέσει τῶν στοιχείων, λευγαλέον.

Λευκός] παρὰ τὸ λεύσσω τὸ βλέπω, λευκός, ὁ διαφανὴς καὶ λαμπρὸς καὶ εὐσύνοπτος καὶ εὐειδής· ἐξ οὗ καὶ λευκὸν λέγεται χρῶμα, διακριτικὸν ὄψεως· τὸ μὲν γὰρ λευκὸν, διακρίνει καὶ διαχέει τὴν ὄψιν· τὸ δὲ μέλαν, συγκρύπτει καὶ συνέχει τὴν ὄψιν.

Λευκὴ νῆσος ἐν Πόντῳ, διὰ τὸ πλῆθος τῶν λευκῶν ὀρνέων, τῶν ἐνδιαιτωμένων αὐτῇ.

40 Λευκανοί, ἀπό τινος Λευκίου προσαγορευθέντες.

Λεύκιμμα, πίναξ γυψώδης εἰλημμένος, πρὸς γράμματα πολιτικὰ γραφόμενα ἐπιτήδειος.

Λευκοθέα, ἡ Ἰνώ· ὅτι ἐμμανὴς γενομένη, διὰ τοῦ λευκοῦ πεδίου θέουσα (ὅ ἐστι περὶ τὴν Μεγαρίδα) ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν ἔρριψε. Μυρσῖνος δὲ οὐ μόνον τὴν Λευκοθέαν Ἰνὼ φησὶν, ἀλλὰ καὶ τὰς Νηρηΐδας Λευκοθέας ὀνομάζει.

* Λευκόπωρος, λευκὰ μῆλα φύων.

50 Λεῦκτρα, τόπος τῆς Θεσπικῆς, ἀπό τινος ἐγχωρίου Λεύκτρου.

Λευστῆρα, τὸν λιθοβόλον. Λυκόφρων.

Λευρόν, τὸ λεῖον καὶ πλατύ· ἀπὸ τοῦ λίαν εὐρύ· ἢ λελιθευμένον· λεύειν γὰρ τὸ λίθους βάλλειν.

Λευκαρίων, καθ' ὑπέρθεσιν Δευκαλίων· καὶ Λευκάδιον, τροπῇ τοῦ ε εἰς ρ Λευκάριον.

Λευκανία, στόμαχος, λαιμός, τὸ ἀπηρτισμένον τοῦ γαρ-
562 γαρεῶνος· παρὰ τὸ λευκὸν εἶναι φύσει· ἢ ὅτι λίαν κέχηνεν· ἢ παρὰ τὸ χεύω χευαλία, καὶ λευκανία· καὶ διαιρεθείσης αὐτῆς, ὁ τῆς τροφῆς ἀφανίζεται πόρος.

Λεύσσω, τὸ βλέπω. ἔστι ῥῆμα βλέπτω· (ὅθεν καὶ ἀποβλεπτῶ) ὅπερ Αἰολικῶς γίνεται βλέσσω, ὡς ὄπτω, ὄσσω· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ β, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, γίνεται λεύσσω.

Λεύσσετε, ὁρᾶτε. ἄλλοι δὶ ἑνὸς σ γράφουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ λεύσω μέλλοντος· ὥσπερ καὶ τὸ, Ἄξετε δὲ Πριά-
10 μοιο βίην: — καὶ, Οἴσετε δ' ἄρνας: — καὶ, καταβήσεο δίφρου.

Λεαίνω, ἐκ τοῦ λειαίνω, τὸ οἱονεὶ ἀποσπογγίζω καὶ ἐκμάσσω· οὗ ὁ μέλλων, λειανῶ, ἐλείηνα· Λείηναν δὲ χρόνον: — τοῦτο ἐκ τοῦ λεῖον, ὃ σημαίνει τὸ ὁμαλόν· τοῦτο ἐκ τοῦ λαύω, ὃ σημαίνει τὸ ἀπολαύω· τοῦτο ἐκ τοῦ λῶ τὸ θέλω, γίνεται λαύω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, λαῦος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, τοῦ δὲ υ εἰς ι, γίνεται λεῖος, οὗ πᾶς τις ἐφίεται· τὰ γὰρ λεῖα καὶ ὁμαλὰ θέλομεν, ὥσπερ τὰ κρημνώδη ἐκφεύγομεν.

Λείαξ, παρὰ τὸ λεῖον.

20 Λειόβατος, εἶδος ἰχθύος· παρὰ τὸ λεῖον.

Λειώδης, ὄνομα κύριον· οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ λεῖον λέγουσι· λεῖος γὰρ ἦν· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ, λέγων, — ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἀνέλκων Ἀτρέπτους ἀπαλάς: — οἱ δὲ, παρὰ τὸ λεῷ ἄδειν, ἤγουν ἀρέσκειν, οἷον Λεώδης καὶ Λειώδης· ἐμίσει γὰρ (φησὶ) τὰς μάχας· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων, — ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἶω Ἐχθραὶ ἦσαν: — κρεῖττον δὲ λέγεσθαι παρὰ τὸ λεῖον. ζήτει εἰς τὸ ἀκτῖνα.

Λειμών, ὁ παράδεισος· διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· παρὰ τὸ λείβω τὸ καταστάζω, λειβών καὶ λειμών. ἔστι δὲ περιεκτικὸν, ὡς καὶ τὸ χειμών.

Λιμαξ, ὁ λειμών· παρὰ τὸν λειμῶνα γίνεται.

Λείριον, τὸ ἄνθος· παρὰ τὸ λεῖον λείριον, πλεονασμῷ τοῦ ρ, ὡς ἔγχος ἔγχει ἐγχείδιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ ἐγχειρίδιον. ἐκ τούτου λειριόεις· καὶ λειριόεσσα, γλυκεῖα, ἐπιθυμητή, ἡδεῖα.

Λειρόφθαλμος, εἰ μὲν σημαίνει τὴν προσηνῆ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, καὶ γίνεται παρὰ τὰ λείρια τὰ ἄνθη· εἰ δὲ σημαίνει τὸν ἀναιδῆ, διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ γίνεται παρὰ τὸ λιρός, ὃ σημαίνει τὸν ἀναιδῆ, παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν· οἱ γὰρ ἀναιδεῖς λίαν ὁρῶσιν· ἢ παρὰ τὸ λίαν προσρυῆναι. 40

Λεῖκνον, σημαίνει τὸ πτυάριον. διφορούμενον· καὶ εἰ μὲν διὰ τῆς ει διφθόγγου, σχηματίζεται οὕτως· ἐκ τοῦ λέχος, γίνεται λέχνον καὶ λέκνον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, λεῖκνον· καὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ἐν τοῖς πτυαρίοις ἐποίουν τοὺς οἰκείους υἱοὺς καθεύδειν διὰ τὸ πολύγονον. εἰ δὲ διὰ τοῦ ι, οὕτως· ἔστι λικμᾶν· ὃ γίνεται παρὰ τὸ λίαν καμεῖν· ἐξ οὗ γίνεται λίκμον· καὶ μεταθέσει τοῦ μ εἰς ν, λίκνον. τινὲς λεῖκον αὐτὸ λέγουσι· καταλείπει 50 γὰρ τὰ χρήματα, καὶ τὰ ἄχυρα ἀποβάλλει.

Λειτουργός, ὁ τοῖς διοικηταῖς ὑπουργῶν καὶ διακονῶν· τὸ γὰρ πρυτανεῖον, ἤγουν τὸ δημόσιον, λῆϊτον ἐκαλεῖτο. ἐκ τοῦ λῆϊτον οὖν καὶ τὸ ἔργον, γίνεται κατὰ συστολὴν λειτουργός· καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον· καὶ λειτουργεῖν, τὸ ὑπηρετεῖν.

Λειχήν, παρὰ τὸ λείχω· καὶ γάρ φασιν ἐκ τοῦ λείχειν τὸ πάθος ἀναίρεται. ἢ παρὰ τὸ λεῖον, κατὰ ἀντίφρα- 563
σιν, τὸ μὴ ὂν λεῖον· τραχύνει γὰρ τὸ σῶμα, ὡς τὸ, — ἀπαλοῖο δὶ αὐχένος: — καίτοι παρὰ τὸν αὐχμόν· καὶ αὐχὴν, τράχηλος, παρὰ τὸ τραχύ.

Λείψανον, παρὰ τὸ λείπω λείψω· λείψανα γάρ εἰσι, τὰ ἐγκαταλείμματα. ἢ παρὰ τὸ λείβω λείψω· καὶ γὰρ ἔσπενδον ἐπὶ τῶν τεθνεώτων.

Λειψύδριον, τόπος τῆς Ἀττικῆς· παρὰ τὸ λείβω [καὶ τὸ ὕδωρ.]

* Λεωργός, ὁ τῶν ἀνθρώπων πλάστης· ἐπίθετον Προμη- 10
θέως, παρὰ Αἰσχύλῳ.

Λῆϊα, τὰ σιτοφόρα χωρία· καὶ συναιρέσει, λῆα. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ λέναι, λάϊον, καὶ λήϊον· παρὰ τὸ λίαν λέναι καὶ αὔξεσθαι τὸ σιτοφόρον πεδίον· ὅθεν καὶ λεῖα, ἡ τῶν τετραπόδων κτῆσις ἡ νεμομένη τὰ λῆϊα.

Λεῖα, ἡ λαφυραγωγία, ἡ πραΐδα· καὶ ἐν διαιρέσει, λῆϊς.

Λῆϊάδες καὶ λῆϊτίδες, ἐπὶ τῶν γυναικῶν αἱ αἰχμάλωτοι, 20
λαφυραγωγοί, πολεμικαί.

Λῆϊστοί, οἱ ἐκ λείας καὶ λῃστείας κτησοί· ἀπὸ τοῦ λῃΐζω τὸ πραιδεύω. λῃΐζεσθαι δὲ κυρίως, τὰ σιτοφόρα χωρία ἐκκόπτειν. λῃΐστὴς οὖν ἐκεῖθεν· καὶ συναιρέσει, λῃστής. λῃΐστὴς κυρίως, ὁ τὰ τετράποδα ἀπελαύνων· λεῖα γὰρ ἡ τούτων κτῆσις, διὰ τὸ ἐν τοῖς λῃΐοις βόσκεσθαι· καταχρηστικῶς δὲ λῃΐζεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ πολέμου κτηθέντων· ἔνθεν, — οὔς μοι λῃΐσατ' Ὀδυσσεύς: — καὶ, Λῃΐστοι μὲν γάρ τε βόες: — ἀπὸ τίνος γὰρ ἂν τὸ λῃΐον ὀνομάζοιτο, ἢ ἀπὸ τῶν ἐξ αὐτοῦ τρεφομένων λαῶν; λῃΐα γὰρ λέγονται τὰ ἐκ πολέμου λάφυρα, ἢ τὰ ἀπὸ λῃστείας. 30

Λήδιον, Φιλήμων φησὶ σημαίνειν εὐτελὲς χιτώνιον, ἢ χλανίδα παλαιάν. ζήτει εἰς τὸ ἀκτῖνα. Ληδάριον, ἱμάτιον.

Λήθαργος, ἔστιν ἐκ τοῦ ἀργός.

Λήκυθος, ἀγγεῖον ἐλαιοδόχον· ἢ τὸ λεγόμενον λαγύνιον· λάχυτός τις οὖσα, παρὰ τὸ μεγάλως χωρεῖν. ἢ παρὰ τὸ κύτος λάκυτος, ἡ μεγαλόκυτος. ἢ λεῖον κύτος ἔχουσα· ἢ τὸ προχοΰδιον, παρὰ τὸ ἔλαιον κεύθειν. 40

Λῆμα, καὶ λῆμμα· οἷον τὸ θέλημα. ταύτῃ δὲ διαστέλλεσθαι χρὴ εὐλόγως τὸ λῆμμα τοῦ λήματος. τὸ μὲν γὰρ, τίθεται ἐπὶ ψυχικοῦ παραστήματος· τὸ δὲ, ἐπὶ τοῦ λαμβανομένου. καὶ ἔστι τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω·

τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω. Λῆμμα, κέρδος· θράσος, δύναμις, τόλμημα, ἀξίωμα.

Λημῶ, τὸ ἀμβλυώττω· λήμη γὰρ λέγεται τὸ συνιστάμενον ἐν τῷ ὀφθαλμῷ λευκὸν ὑγρὸν, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον· παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω καὶ τὴν μὴ ἀπαγόρευσιν· ἔστιν εἰς τὸ λιγνύς. Ἡρακλείδης δὲ ὁ Σωρανὸς λέγει λημᾶν λέγεσθαι τὸ ἀπολαυστικῶς βλέπειν, παρὰ τὸ λάειν, ὅ ἐστιν ἀπολαύειν. καὶ Ὅμηρος, Ἀσπαίροντα λάων: — ἔνθεν καὶ λαιμός· ἐπειδὴ καὶ τῶν ἐδεσμάτων καὶ τῶν ποτῶν οὕτως ἀπολαύει.

Λῆμνος, ἡ πόλις· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ὕπνος, λάϋπνος· καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, Λῆμνος.

564 Ληνός] παρὰ τὸ λεαίνω τὸ λεπτύνω· λεανῶ λεανός· καὶ κράσει, ληνός, παρὰ τὸ λεαίνεσθαι πατουμένης τῆς σταφυλῆς.

Ληνίς, σημαίνει τὴν βάκχην· παρὰ τὸ ληνόν· ὡς θηλυκὸν ὀξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται.

Ληναιών] Ἡσίοδος, Μῆνα δὲ ληναιῶνα κάκ' ἤματα, βούδορα πάντα: — τὰ τοὺς βοῦς ἐκδέροντα διὰ τὸ κρύος· τὸν κατ' Αἰγυπτίους χύακον καλούμενον. ἐκλήθη δὲ ληναιών, διὰ τὸ τοὺς οἴνους ἐν αὐτῷ κομίζειν. οὗτος δὲ ὁ μὴν ἀρχὴ μηνῶν ἐστιν. οἱ δὲ ληναιῶνα φασὶν, ἐπειδὴ Διονύσου ἐποίουν ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ, ἣν Ἀμβροσίαν ἐκάλουν· καὶ ληναιον, ἱερὸν Διονύσου.

* Λῆξις, εἶδος γραφῆς· ἀπὸ τοῦ λαγχάνειν.

Λῆρος, ὁ διαῤῥέων καὶ τὴν μνήμην λανθάνων· παρὰ τὸ λήθω λήσω λῆρος· σημαίνει τὴν φλυαρίαν· καὶ ληρεῖν, παραφρονεῖν, ματαιολογεῖν.

Λητῶ, παρὰ τὸ λήθω τὸ λανθάνω. ὁ μὲν Πλάτων, φησὶν ἐλητώ· ἐλήμων γὰρ ἡ θεὸς καὶ πραεῖα, καὶ πάντας ἐλεοῦσα· κατὰ δέ τινας, Ληθώ· τὸ γὰρ ἥμερον καὶ πραὺ ἐκ τοῦ ἐπιλελῆσθαι τῶν εἰς αὐτὴν πεπλημμεληκότων ἐμφαίνεται. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω· ὅθεν καὶ τὸ λῇς, ἀντὶ τοῦ θέλεις, μετὰ τοῦ ι, Εὐριπίδης· καὶ τὸ λῇ τὸ θέλει, Δωρικῶς· ἐπειδὴ ὃ ἄν τις θέλῃ, παρ' αὐτῆς λαμβάνει.

Λιαρός, Ἰλιάδος λ', Καὶ ὕδατι λιαρῷ: — εὐκράτῳ, χλιαρῷ, προσηνεῖ. ἀπὸ τοῦ χλιαρός, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ χ· τὰ γὰρ χλιαρὰ, προσηνῆ. ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, γίνεται λαρόν, ὃ θέλομεν, ὡς νῶ, ναρόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, λιαρόν. ἢ λιλῶ τὸ λίαν θέλω· καὶ ὡς μαδῶ μαδαρός, πλαδῶ πλαδαρος, οὕτω λιλῶ λιλαρός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ, λιαρός· τὰ γὰρ προσηνῆ θέλομεν καὶ ἐπιθυμοῦμεν.

Λιάμαθοι, οἱ αἰπόλοι· ἀπὸ τοῦ εἶναι λίαν ἀμαθεῖς.

Λιασθείς] ἔστιν ἁλῶ τὸ πλανῶ καὶ ἐκκλίνω· ὅθεν ἁλίζω· καὶ κατὰ μετάθεσιν, λιάζω· ἐξ οὗ τὸ λιασθείς.

Λίβανος, παρὰ τὸ λίαν βαίνειν· ἢ παρὰ τὸ λείβω τὸ στάζω ἢ σπένδω, ὁ λειβόμενος καὶ σπενδόμενος· δοκοῦσι γὰρ αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ὅλον εἶναι πνεῦμα καὶ θεόν· ἀνωφερὴς γάρ ἐστιν· ὅθεν καὶ αὐτὸν σέβονται.

Λιβανωτὸς, ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου· παρὰ τὸ λείβω· καταστάζεται γὰρ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ. λίβανος, παρὰ τὸ λείβω τὸ σπένδω, τὸ εἰς σπονδὰς καὶ θυσίας ἐπιτήδειον.

Λιβδούμεθα, ἀπὸ τῆς λιβάδος· οἱονεὶ ἐμβυθιζόμεθα· ἀφ' οὗ καὶ ἡ Ἰνὼ Βύνη ἐπεκλήθη· ἐπεὶ βεβύθισται. Εὐφορίων δὲ, βύνην τὴν θάλασσαν λέγει· οἷον, — πολύτροφα δάκρυα βύνης: — τοὺς ἅλας βουλόμενος εἰπεῖν· καὶ κατὰ συναλοιφὴν, ἁλιβδοῦμαι, οἷον εἰς ἅλα βυθίζομαι.

Λιβρός, ὁ σκοτεινός· καὶ λιβρὴν, τὴν λίαν ἐρεβεννὴν· διότι ἐπίθετον τῆς νυκτός. ἢ λιβρὴν διὰ τὴν λιβάδα, διὰ τὸ ἔνδροσον τῆς νυκτός.

Λιμβρός, ἡ σκοτεινὴ νύξ· παρὰ τὸ λίαν βαίνειν.

* Λιγυηχής, ἡδέως ἀδων· ἀπὸ τοῦ λιγύς καὶ ἠχέω.

Λιγύς, σημαίνει δύο· τὸν ἡδὺν, ὡς τὸ, — λιγὺς Πυλίων ἀγορητής: — ὁ ἡδὺς ἐν τῷ λέγειν· ἢ ὀξύς. γίνεται παρὰ τὸ λέγω λεγύς καὶ λιγύς· ἢ παρὰ τὸ λίαν εἶναι ἡδύς.

Λιγνός] παρὰ τὸ λυγός λυγνός καὶ λιγνός· ἢ παρὰ τὸ λυγίζω, λυγινός καὶ λιγνός. 565

Λιγυρῇ] Μάστιγι λιγυρῇ: — λιγεῖς καὶ ὀξεῖς τοὺς ἵππους ποιούσῃ κατὰ τὸν δρόμον· ἢ ὀξὺν ἦχον ἀποτελούσῃ.

Λίγεια] τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν γινόμενα, εἰ μὲν βαρύνεται τὰ ἀρσενικὰ, προπαροξύνεται τὰ θηλυκά· οἷον πρέσβυς πρέσβεια, ἥμισυς ἡμίσεια· εἰ δὲ ὀξύνεται τὰ ἀρσενικὰ, προπεριαπᾶται τὰ θηλυκά. σεσημείωται τὸ ἐλαχύς, ἐλάχεια· (σημαίνει δὲ τὴν μικράν) καὶ τὸ λιγύς, λίγεια. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀντιπαράκειται αὐτῷ τὸ λίγω, τὸ ὑμνῶ, ῥῆμα· ἐξ οὗ καὶ τὸ λιγαίνειν γίνεται παρὰ τὸ λίαν ἰλαίνειν, ὅ ἐστιν εὐφραίνειν. τὰ δὲ ἀπὸ ἐνεστῶτος παρηγμένα διὰ τοῦ εια θηλυκὰ, προπαροξύνεται· οἷον μήδω, Μήδεια· λίγω, λίγεια. τὸ δ' ἐλάχεια· τὰ εἰς υς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς συστέλλοντα τὸ υ προπαροξύνεται· οἷον, λεύκοφρυς, ἥμισυς, ἀτράφαξυς· ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης χρυσολαχάνου. οὕτως οὖν καὶ ἔλαχυς ὤφειλεν εἶναι· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ εἰς υς ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν, παραληγόμενα τῷ α, ὀξύνεται, οἷον πραΰς, ταχύς, τούτου χάριν καὶ τὸ ἐλαχὺς ὀξύνεται. τὴν οὖν κεχρεωστημένην τάσιν τὴν ἐν τοῖς θηλυκοῖς ἀνεδέξατο.

Λιγνύς, ἡ ἀνάδοσις τοῦ πυρός, ὁ καπνός· παρὰ τὸ δείκνυω, δεικνύς τις οὖσα, ἢ δεικνύουσα τὸ πῦρ. ἢ παρὰ τὸ λίαν ἰκνεῖσθαι. καὶ λιγνυῶδες, τὸ ἀσβολῶδες καὶ καπνῶδες. Ὅμηρος, Λιγνὺν αἰθαλόεσσαν: — διαφέρει γὰρ παρ' Ὁμήρῳ καπνὸς καὶ κνίσα καὶ λιγνὺς καὶ αἰθάλη. καπνὸς γὰρ λέγεται, ὁ ἀπὸ ξύλων γινόμενος· κνίσα δὲ, ἀπὸ κρεῶν καιομένων· λιγνύς, ὁ ἀπὸ καιομένων ἐλαιωδῶν γινόμενος καπνός· αἰθάλη δὲ, ὁ ἀπὸ ἀσβέστου καπνός· τὰ αἰθαλόεν δὲ, θερμὸν ἢ λαμπρὸν· σημαίνει καὶ τὸν καταιθαλωθῆναι ἄξιον· καὶ ἡ τοῦ πυρὸς ἀποφορά, καὶ ἡ τῇ ὀροφῇ προσεγγίζουσα μελανία· καὶ ἐπὶ τοῦ μελάθρου, Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ὑπὲρ μεγάροιο μέλαθρα: — καὶ ἐπὶ στοᾶς, παρὰ τὸ αἰθάλην μὴ ἔχειν ἀπὸ τοῦ καιομένου πυρός· οἱ γὰρ παλαιοὶ οὐκ ἐχρῶντο ἐλαίῳ καὶ λύχνῳ, ἀλλὰ ξύλοις· Ὅμηρος, Νῆσαν ξύλα πολλὰ, φάος τ' ὄμεν, ἠδὲ θέρεσθαι: — διὸ καὶ σεσημείωται τὸ, Χρύσεον λύχνον ἔχουσα.

Λήμη] ἢ παρὰ τὸ λήθω, λήσω, λέληκα, λέλημαι, λήμη· τοὺς γὰρ λημῶντας μὴ βλέποντας λανθάνοντες παρερχόμεθα· λήμη, ἡ περὶ τοὺς κανθοὺς τῶν ὀφθαλμῶν πεπηγυῖα σύστασις. ἢ παρὰ τὸ λίαν μᾶν, ὅ ἐστι ζητεῖν· οἱ γὰρ λημῶντες καὶ τοῦ φωτὸς στερούμενοι λίαν ζητοῦσιν. ἢ παρὰ τὸ λα καὶ τὸ μὴ ἀπαγορεύσεως. ἐν τῷ τέλει τίθεται, ὁμοίως τῷ χελώνη, ὅπερ γίνεται παρὰ τὸ κέλλω τὸ τρέχω, καὶ τὸ νη στερητικὸν μόριον.

Λίθος, παρὰ τὸ λίαν θέειν, κατὰ ἀντίφρασιν.

Λικριφίς, ἔστιν ἐπίῤῥημα, καὶ σημαίνει τὸ πλαγίως· λέχριον γὰρ τὸ πλάγιον· οἷον λέκριφίς. ἢ παρὰ τὸ ἴκριαι τὰ πλάγια ξύλα ἰκριφίς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ. ἄλλος δὲ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ κύπτειν, λικυφίς, κατὰ μετάθεσιν τοῦ υ εἰς ι· παρὰ τὸ λίαν κεκυφέναι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, λικριφίς.

Λιλαιόμενοι] — ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο: — ἐπιθυμοῦντες. παρὰ τὸ λῶ, διπλασιασμῷ, γίνεται λιλῶ τὸ πάνυ θέλω· καὶ λιλαίω κατὰ παραγωγὴν, ὡς κερῶ, κεραίω· περῶ, περαίω.

566

Λιμός, ἡ λεῖψις τῶν ἐπιτηδείων. γίνεται παρὰ τὸ λείπω λείψω, λιμός· καὶ ὤφειλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· ἀλλὰ συνέταθεν ἡ φωνὴ τῷ σημαινομένῳ· ἐπειδὴ γὰρ ἔνδειαν δηλοῖ, τούτου χάριν καὶ ἔνδειαν φωνήεντος ἀνεδέξατο, ὁ Τρύφων· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ἐξ ἄφορμῆς τοῦ λιμπάνω. Ἰστέον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς Ἀθηναίοις, ἀρσενικῶς λέγεται ὁ λιμός· παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι, θηλυκῶς ἡ λιμός. ἔστιν εἰς τὸ λοιμός.

Λίμνη, τὰ συνεστῶτα ὕδατα· παρὰ τὰ λίαν καὶ διόλου μένειν· διὸ καὶ ὁ Ὠκεανὸς, ἀκαλαρείτης ὤν, λίμνη κέκληται· Ἥλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην: — οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήμασι τῆς Ἰλιάδος. καὶ ἐν ἄλλῳ, παρὰ τὸ λείβειν, ὅ ἐστι ῥεῖν. καὶ λιμὴν ὁμοίως, παρὰ τὸ λίαν μένειν ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ. λίμνη λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

Λίμνη, σημαίνει τρία· ἐπὶ τῆς θαλάσσης, — βαθεῖη δ' ἔμπεσε λίμνῃ: — ἐπὶ τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς εἴρηται· καὶ ἐπὶ τοῦ συνήθως ἡμῖν νοουμένου, Λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι.

Λιμβός, παρὰ τὸ λίαν καὶ τὴν βόσιν τὴν τροφήν· ὁ σφόδρα περὶ ταύτην ἔχων.

Λιμπάνω, ἀπὸ τοῦ λείπω γίνεται· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ανω, εἰ μὲν πλεονάζει τὸ ν, συστέλλει τὴν ἀρχήν· οἷον λήθω, λανθάνω· πήθω, πανθάνω· ἥδω, ἀνδάνω· οὕτως οὖν καὶ λείπω, λιμπάνω. εἰ δὲ μὴ πλεονάζει τὸ ν, φυλάττει τὴν ἀρχήν· οἷον, αὔξω, αὐξάνω.

* Λιμήν, ὁ ὅρμος· ἐκ τοῦ λίαν μένειν ἐν αὐτῷ τὰς νῆας.

Λιμενήοχος ἄκρα, ἡ Ἡράκλειος ἄκρα· ἐπειδὴ τοῖς πλέουσιν ἀπὸ Σινώπης μέχρι Τραπεζοῦντος τῆς Κολχικῆς ἐπὶ τρισχιλίους σταδίους, ἄλλος οὐχ ὑπόκειται πλὴν τοῦ κατὰ τὸν Ἡράκλειον.

Λιμήρη, Πίνδαρος. τοῦτο δισσόν ἐστιν· ὁπότε παρὰ τοῦ λιμένος, λιμενήρη· ἢ παρὰ τὸ λειμῶνος, λειμωνήρη, λιμήρη. οὕτως Ἡρωδιανός.

Λινόν] τὸ λῖνος, σημαίνει τὸ ἔριον· λινόν δὲ, τὸ λινοῦν. τὸ ἔριον, ἀπὸ τῆς λειότητος. ἢ τὸ λεπτὸν ὕφασμα, λινόν ἔλεγον, παρὰ τὸ λίαν νενῆσθαι.

Λιπαίνω, παρὰ τὸ λῖπος· τοῦτο παρὰ τὸ λίαν πιότητα ἔχειν. ἀπὸ δὲ τοῦ λιπάναι, γίνεται λιπαρός. τὰ γὰρ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ποιοῦσιν εἰς ος ὀνόματα ἰσοσύλλαβα τοῖς ῥήμασι· καὶ ἢ τῷ α παραλήγεται, ἢ τῷ ε· μιάναι, μιαρός· μυσάναι, μυσαρός· χλιάναι, χλιαρός· θλιβῆναι, θλιβερός· στυγῆναι, στυγερός· τακῆναι, τακερός.

Λιπαρεῖν, σημαίνει τὸ παρακαλεῖν· παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι τοὺς παρακαλοῦντας. ἀπὸ δὲ τοῦ λιπαρὸν γίνεται κατὰ ἀποκοπὴν, λίπα· οἷον, — λίπ' ἐλαίῳ: — ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς ἐπίρρημα, ἢ ἐκτενῶς.

Λιπερνῆτις, θηλυκόν· τὸ ἀρσενικόν, λιπερνήτης. σημαίνει τὸν ἐνδεῆ καὶ πτωχόν· παρὰ τὸ λείπεσθαι ἐρνέων, ὅ ἐστι φυτῶν. ἢ λιπερνήτας φησὶν Ἀριστόξενος τοὺς ἁλιεῖς καὶ θαλασσίους, ἀπὸ τοῦ τὰ τῆς ἁλὸς διαπιπράσκειν καὶ ζῆν. τινὲς δὲ λιπερνήτας τοὺς λιπόντας τὸ βλάστημα τοῦ ἄνθους τοῦ πλούτου.

Λίπτω, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ· οἷον, — λίπτοντα γάλακτος: — ἐκ τοῦ λῶ τὸ θέλω, γίνεται παράγωγον λίπτω. ἢ παρὰ τὸ λίαν ἅπτεσθαι, ὅ ἐστι προσεγγίζειν· ὁ γὰρ ἐφίσταί τις, προσεγγίζει.

567

Λίς, ὁ λέων, παρὰ τὸ λιαρόν· ἔνθερμον γάρ ἐστι τὸ ζῶον. — ὥστε λὶς ἠϋγένειος: — οὗ ἡ αἰτιατικὴ, — ἐπεί τε λὶν ἤγαγε δαίων Σίντιν: — τὸ πλῆρες λίνα, ὅ ἐστι λέοντα, Δωρικῶς. ἔδει μέντοι περισπᾶσθαι, ὡς μῦς, μῦν· Ἀριστάρχῳ δὲ ἐπείσθη ἡ παράδοσις ὀξύνειν. τὸ δὲ πληθυντικὸν παρὰ Καλλιμάχῳ λίες· καὶ λίεσιν, ὡς μύεσι. λαμβάνει δὲ καὶ ἐπίθετον ἐπὶ τῆς λείας πέτρας, ὡς τὸ, Πέτρη γὰρ λὶς ἐστι, περιξεστῇ εἰκυῖα.

Λισσή] — λισσὴ ἐπικέλλεται νήσῳ: — λισσὸν τὸ ὁμαλόν· παρὰ τὸ λίαν ἴσον· Ἀμερίας δὲ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ αὐτὸ λαμβάνει. αὕτη δὲ ἡ νῆσος ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς ὡς βέλεσι, τὰς καλουμένας Στυφελίδας. ἡ δὲ νῆσος καλεῖται Ἄρηα· ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ ἐστιν ἐπιφανέστατον ἱερὸν Ἄρηος.

Λίστροισι, ξυστῆρσι, πτύοις· ἀπὸ τοῦ λίαν στορεννύειν δι' αὐτῶν τὴν ὑποπειμένην ὕλην.

Λίσφοι, τὰ ἰσχία οἱ Ἀττικοί· παρὰ τὸ λείπειν αὐτὰ σαρκῶν. δύναται καὶ λέσφοι εἶναι κατὰ τὴν ὀσφύν.

Λίσσεσθαι, παρὰ τὸ λίαν ἵζω. τὸ θέμα, λίσσω· ὁ μέλλων, λίσω. ἢ παρὰ τὸ λιτῶ τὸ παρακαλῶ· ἢ, ὡς φασί τινες, ἀπὸ μέλλοντος παρήχθη εἰς ἐνεστῶτα, καὶ ἐγένετο πλεονασμῷ ἑτέρου σ, λίσσω· καὶ σημαίνει τὸ ἱκετεύω. Ἰλιάδος α', Δία λίσαι.

Λιτέσθαι] ὤφειλε προπαροξύνεσθαι, ὡς τὸ ἔρεσθαι, πύθεσθαι, ἐπειδὴ μέσου ἀορίστου δευτέρου ἐστί· προπαροξύνεται ὁμοίως τῷ δέρεσθαι καὶ φέρεσθαι ἐνεστῶτα. οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ, — κῆρα λιτέσθαι: — ὤφειλε μὲν προπαροξύνεσθαι, ὅτι ἐνεστώς ἐστιν, ἀπὸ τοῦ λίτομαι βαρυτόνου· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς θαι ἀπαρέμφατα τῷ ε παραληγόμενα, οὐκ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ ἀπὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ι συνεσταλμένον, μὴ ἐπιφερομένου αὐτῷ διπλοῦ, παροξύνεται, οἷον λιπέσθαι, ἱκέσθαι, πιθέσθαι· οὕτως οὖν καὶ λιτέσθαι, οὐ τῷ λόγῳ τοῦ ἐνεστῶτος παροξύνεται, ἀλλὰ τῷ χαρακτῆρι.

Λίταργος κύων, σημαίνει τὸν ταχύν· παρὰ τὸ λίαν ἀργὸν εἶναι, ἤγουν ταχύν.

Λιτός, ὁ πένης καὶ δημότης· ἢ ὁ ἐκ λιτανείας ζῶν· ἢ ὁ ἐπὶ τῆς γῆς κοιμώμενος. λιτὸς σημαίνει καὶ τὸν εὐτελῆ χιτῶνα καὶ ἀποίκιλον· παρὰ τὸ λεῖος. τὰ διὰ τοῦ ιτος ἀποστρέφεται τὴν ει δίφθογγον, εἶτος, μῖτος, τρῖτος, λιτός.

Λιτί] — ἐανῷ λιτὶ κάλυψαν, Ἰλιάδος σ', ἀντὶ τοῦ λεπτῷ πέπλῳ· ἢ λιτῷ καὶ ἀποικίλτῳ ὑφάσματι, ὅ ἐστι λινῷ. οἱ δὲ, ἐξ ἀντιφράσεως, τῷ ποικίλῳ. οἱ δὲ, ὅ φασιν Ἀττικοὶ ληΐδιον. δεῖ δὲ ὀξύνεσθαι τὸ λιτί, κατὰ τὸν κανόνα Ἡρωδιανοῦ· Πᾶσα δοτικὴ δισύλλαβος, ἐπὶ ὀνόματος ὀξύνεσθαι θέλει, φωτί, ἠτί. εἰσὶ δὲ οἱ προπερισπῶσιν· οὐ καλῶς. παραιτητέον δὲ τὸν Ἀσκαλωνίτην, οἰόμενον ἀπὸ τῆς λὶς εὐθείας κεκλίσθαι τὴν λιτί δοτικὴν, καὶ λῖτα αἰτιατικήν· οὐ γὰρ ποτε ἔμελλε τὰ εἰς ις μονοσύλλαβα διὰ τοῦ τος κλίνεσθαι· μετάπλασις δέ ἐστιν· ἀπὸ τοῦ λιτόν λιτοῦ τῷ λιτῷ, καὶ λιτί, ὡς ἀπὸ τοῦ κλάδος κλάδου τῷ κλάδῳ, κατὰ μεταπλασμὸν κλαδί. καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως κατὰ μεταπλασμὸν, ἐκ τοῦ λιτόν λῖτα, ὡς ἐκ τοῦ κρόκη κρόκα· οἷον, — κατὰ λῖτα πετάσας, Ἰλιάδος θ', ἀντὶ τοῦ ἱμάτιον λινοῦν ἢ λιτὸν καταπετάσας, τουτέστιν ἁπλώσας. οὐχ ὁμότονος δὲ ἡ λῖτα τῇ λιτόν· ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ εἰς α λήγουσα βαρύνεται.

568

Λίχνοι, οἱ πολυτράγημονες καὶ ὀψοφάγοι ἢ λαίμαργοι· παρὰ τὸ λίαν χαίνειν, ἢ ἰχαίνειν, ὅ ἐστιν ἐπιθυμεῖν.

Λιχμώμενος, περιλείχων, ἀποσκογγίζων· ἀπὸ τοῦ λιχμῶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· τοῦτο ἀπὸ τοῦ

λείχω πλεονασμῷ τοῦ μ. τὸ λι, ι. διατί; ἐπειδὴ πάντα ἀκόλουθα τὰ παράγωγα τοῖς πρωτοτύποις.

Λίψ, σημαίνει τὸν ἄνεμον καὶ τὴν ἧτταν, καὶ λιβάδα. ἀμφότερα παρὰ τὸ λείβω λείψω γέγονεν· ἢ παρὰ τὸ λείπω λείψω. τὰ δὲ εἰς ψ λήγοντα πάντα τὴν δίφθογγον ἀποστρέφεται, κνίψ, κνιφός καὶ κνιπός· Νίψ νιβός, ὄνομα κρήνης. οὕτω καὶ λίψ λιβός. ὁ δὲ ἄνεμος λέγεται, καθὰ λείπει ὁ ἥλιος.

Λοιγός, ὁ ὄλεθρος. παρὰ τὸ λείπω λοιπός καὶ λοιγός· λεῖψιν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ἐργάζεται. τὸ δὲ λοιμός, σημαίνει τὴν λοιμικὴν νόσον· μεταφορικῶς δὲ τὸν βλαπτικὸν ἀέρα. γίνεται γὰρ παρὰ τὸ λείπω λοιπός, καὶ λοιμός ἡ φθορά. ἢ παρὰ τὸ λίαν μᾶν, πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ λιμός. λιμὸς μὲν ἐστιν ἔνδεια σίτου· λοιμὸς δὲ, ἔνδεια τῶν σωμάτων. γράφεται τὸ λι, ι· πολλὰ γὰρ εἰσιν ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα γραφομένων τῶν ῥημάτων διὰ διφθόγγου, τῶν δὲ ὀνομάτων διὰ τοῦ ι· οἷον, πείθω, πιθανός· οἰκτείρω, οἰκτιρμός· σείω, σῖτος· νείφω, νιφετός· λείχω, λιχανός. ἢ παρὰ τὸ λίαν χαίνειν· ἢ ὅτι πολλά εἰσι συμπάσχοντα τῷ δηλουμένῳ· οἷον χείρ, διὰ διφθόγγου· χιράς δὲ, πάθος περὶ τὴν χεῖρα, διὰ τοῦ ι. καὶ ἐμιμήσατο τὸ πάθος ἡ γραφή. ἢ ὅτι τὰ εἰς μος ὀξύτονα τῷ υ ἐκτεταμένῳ παραλήγονται, οἷον θυμός, ῥυμός, δρυμός. σεσημείωται τὸ λοιμός διὰ τῆς οι διφθόγγου γραφόμενον. τὰ εἰς μος καθαρὰ δισύλλαβα διφθόγγῳ παραληγόμενα, ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, σπάνια εἰσί, καὶ ὀξύνονται· οἷον λαιμός, λοιμός· τὰ δὲ μὴ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, βαρύνονται, οἷον Αἶμος, οἶμος.

Λοιδορία] παρὰ τὸ λοιμός, λοιμορία καὶ λοιδορία· ἢ παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς λόγους ὡς δόρατα.

Λοῖσθος, ὁ ἔσχατος. παρὰ τὸ ὄλισθος, καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ λ, λοῖσθος καὶ λοίσθιος, οἷον ὁ ἐξολισθήσας καὶ ἐμποδισθείς. ἢ παρὰ τὸ λείπω, λόστος καὶ λοῖσθος. ἢ παρὰ τὸ λάσθη, ὃ σημαίνει τὴν λοιδορίαν, λαῖσθος καὶ λοῖσθος· ὁ γὰρ ἔσχατος ὕβρισται.

Λοῦτρον, βαρύνεται· ἐπειδὴ πᾶν εἰς τρον λῆγον ἀπαρασχημάτιστον βαρύνεται, κέντρον, δένδρον, σεῖστρον· τὸ δὲ λουτρόν, πρὸς διαφορὰν σημαινομένου· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ τόπου, βαρύνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ ὕδατος ᾧ λουόμεθα, ὀξύνεται.

Λουτρά, τὰ εἰς λύσιν ἄγοντα τῆς ἀκαθαρσίας· καὶ γὰρ λῦμα καλεῖται ὁ ῥύπος. Λύματα πάντα κάθηραν.

Λουτρόν, παρὰ τὸ λούω, τὸ λοῦον· οὐ γὰρ αὐτοὶ καθαίρομεν τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ καθαιρόμεθα. δεῖ δὲ βαρύνεσθαι. ὥστε παραλόγως ὀξύνεται.

569 * Λουτροφόρος, τὰ λουτρὰ φέρων τοῖς γαμοῦσι· οἷς ἔθος ἦν κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν τὰ λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἐκ τῆς ἐννεακρούνου καλουμένης κρήνης Ἀθηναίοις, ἣ καὶ Καλλιῤῥόη καλεῖται. ἔθος δὲ ἦν καὶ τῶν ἀγάμων ἀποθανόντων λουτροφορεῖν. ταῦτα δὲ ἀμφότερα ποιῶν ἦν παῖς ἄῤῥην ὁ ἐγγύτατα γένους.

Λοεσσάμενος] ἔστι λουσάμενος· καὶ κατὰ διάλυσιν τῆς ου, γίνεται λοεσάμενος. τὸ γὰρ λούω γίνεται ἀπὸ τοῦ ὀλύω καθ' ὑπερβιβασμόν.

Λοβοί. λοβοὶ λέγονται τὰ κάτω μέρη τῶν ὤτων, Ἰλιάδος ξ'· παρὰ τὸ λαμβάνειν τι καὶ δέχεσθαι, λαβός καὶ λοβός· οἷον, Εὐτρήτοισι λοβοῖσι: — τοῖς ἄκροις τῶν ὠτίων τοῖς ἁπαλοῖς τοῖς καλῶς τετρημένοις. καὶ παρὰ τοῖς θυτικοῖς τὰ κάτω μέρη τοῦ ἥπατος οὕτω λέγεται. καὶ ἀγγεῖον ἐρεβίνθης καὶ κυάμου. Λοβοὶ λέγονται, ἐπειδὴ μαρτυρόμενοι τινὶ λαμβανόμεθα αὐτῶν· οἱ δὲ, ὅτι λωβώμενοί τινας ἀποτέμνουσι ταῦτα τὰ μέρη.

Λογάδες, οἱ ἐκλεκτοί. εἴ ποτ' ἀνάγκη γένοιτο ἐκπέμψαι στρατιὰν, ἢ ἐνεστήκοι τις ἄλλος κίνδυνος, κατάλογος ἐλέγετο τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τὰς μάχας. οὗτοι οὖν λογάδες ἐκαλοῦντο. καὶ παρὰ τὸ ἐκλέγω καὶ διαλέγω λεκτός. ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ λέγω λεκτός, καὶ ἐκλεκτός, σύνθετον ὀξύτονον· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐκλέγω συνθέτου παρασύνθετον, διάλεκτος, βαρύνεται. ἔστιν εἰς τὸ λύχνος.

Λογεῖον, σημαίνει εἶδος κρατῆρος· καὶ τὸν τόπον τοῦ θεάτρου. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ αἰδῶ γίνεται αἰδεῖον, κείρω κουρεῖον, σκάφω σκαφεῖον, γράφω γραφεῖον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λέγω λογεῖον· καὶ γὰρ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥημάτων διὰ τοῦ ιον παραγόμενα, προπερισπᾶται, καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται.

Λογισταί, ἄρχοντες εἰσὶ κληρωτοὶ δέκα· ἐφ' ὧν πάντες οἱ ἄρξαντες ἀρχήν τινα, λόγον ἀπέφερον τῶν διῳκημένων.

Λόγχας] λόγχας τὰς μερίδας Ἴωνες λέγουσιν. Ἴων ἐν Κίου κτίσει, ἐκ τῆς Τέω λόγχης λόγχας ποιεῖν: — εἴρηται δὲ παρὰ τὴν λῆξιν, λάχην τινα οὖσαν· καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, λόγχη. παρὰ τὴν λόγχην καὶ ῥῆμα λογχῶ· ὁ παρακείμενος λελόγχηκα· ὁ μέσος παρακείμενος, λέλογχα.

Λογγῶν] ἐν Συρακούσαις λιμένες εἰσὶ διττοὶ λογγῶνες. λογγῶνες δὲ καλοῦνται, οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων τρητοὶ λίθοι· οὓς τρυπῶσιν, ἵν' ἐξαρτῶσι τὰ σχοινία τῶν νεῶν ἐξ αὐτῶν· τοὺς δὲ τοιούτους λίθους καὶ λογγάσια ἔλεγον.

Λοξίας ὁ Ἀπόλλων· ὡς μὲν οἱ Πυθαγορικοὶ, ἀπὸ τοῦ λοξὴν ἔχειν τὴν ἴαν, τουτέστι τὴν φωνήν· ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰέναι τὸν ἥλιον διὰ τοῦ ζωδιακοῦ· καὶ λοξίας, ὁ λοξὴν κίνησιν κινούμενος· ὁ αὐτὸς γὰρ τῷ ἡλίῳ. τὸ δὲ λοξός, παρὰ τὸ λέχος ἡ κοίτη.

Λόπος, τὸ λέπισμα· παρὰ τὸ λέπω ῥῆμα. Ὅμηρος, Οἷον δὲ κρομύοιο λοπός.

Λόφος, ὁ ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος· παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπτύνω. ἔνθεν καὶ λοπός τὸ τοῦ κρομύου λεπτόν. ἢ λόφοι πάντα τὰ μετέωρα καὶ εἰς ὕψος ἀνέχοντα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν· λόφος γὰρ ἐπ' αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ λέπεσθαι καὶ ἐκδέρεσθαι. παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπίζω
λόπος καὶ λόφος· ἀπὸ τούτου γὰρ τοῦ μέρους ἄρχονται 570
ἐκδέρειν τὰ ζῶα. σημαίνει καὶ τὸν τράχηλον, ὡς τὸ, Ἐσβάντες κνήμας τ' ἠδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς: — νῦν αὐχένα, τράχηλον. λέγεται καὶ λοφίη θηλυκῶς· σημαίνει ἄκρον, καὶ τὸ ἐπανάστημα τῆς περικεφαλαίας, ὡς τὸ, Ἄκρον ὑπὲρ λόφον αὐτόν: — καὶ, — δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.

Λοφνίς] — τεὰς ἀνὰ λοφνίδας ἴσχων: — τὰς λαμπάδας. κυρίως δὲ λοφνίδες λέγονται αἱ μονόξυλοι λαμπάδες, καὶ δαλῷ παραπλήσιοι δᾷδες, κατασκευῆς τινος καὶ κόσμου γεγονυῖαι· λαμπάδες δὲ, αἱ ὁπωσδήποτε κατεσκευασμέναι, καὶ ἂν ἀκόσμως δεδεμέναι ὦσι. καὶ Ὅμηρος δὲ τὰς λέξεις ἴσως μὲν οὐκ αὐτάς, ἀλλὰ τὸ πῦρ τὸ δι' αὐτῶν. ἔνιοι δὲ λοφνίδας λέγουσι, τὰς ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ἀμπέλου γενομένας.

Λόχος, ἡ ἐνέδρα· παρὰ τὸ λέγω τὸ ἐπιλέγομαι· ὅθεν καὶ ἐπίλεκτος· ὅτι τοιοῦτοι ἐπίλεκτοι ἐπελέγοντο εἰς τὰς ἐνέδρας. ἢ παρὰ τὸ λέχος· οἱ γὰρ λοχῶντες οἱονεὶ κοιτάζονται, καὶ ὡς εἰς λέχος ἀνακλίνονται, ἵνα ἀθεώρητοι ὦσιν. Ὡς ἄρα φωνήσαντε παρ' ἐξόδου ἐν νεκύεσσι Κλινθήτην, Ἰλιάδος κ'. παρὰ τὸ λόχος γίνεται λοχίτης, καὶ σημαίνει τὸν ἐνεδρεύοντα. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ιτης γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται, τό-

πος, τοχίτης· στύλος, στυλίτης· τέμενος, τεμενίτης. ἐκ τοῦ λέχους γίνεται λοχῶ λοχήσω.

Λόχμη, θάμνος, ὕλη, σύνδενδρος τόπος· παρὰ τὸ λοχᾶν ἐν αὐτῷ, τουτέστιν ἐνεδρεύειν ἐν τοῖς τοιούτοις τόποις.

30 λοχῶ οὖν, λόχη· καὶ πλεονασμῷ, λόχμη. ὁ δὲ Φιλόξενος, παρὰ τὸ λάζω ῥῆμα, εὐληπτοτέρων ὄντων τῶν δασέων. ὁ μέλλων, λάξω· ὄνομα, λαγμός· ὡς παρὰ τὸ κράζω κράξω κραγμός· τοῦ δὲ γ εἰς τὸ χ μεταπεσόντος, λαχμός· τούτου τὸ θηλυκὸν, λόχμη.

Λώβη, ἡ ὕβρις ἡ ἐπὶ κακῷ περιβόητος. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, κατὰ ἀντίφρασιν, ἣν οὐδεὶς θέλει· ἢ παρὰ τὸ βλάβη. ἢ ἐκ τοῦ λωβός· τοῦτο ἐκ τοῦ λοβός, τοῦ διὰ τοῦ ο μικροῦ κατ' ἐπαύξησιν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἠκρω-

40 στηριασμένων· οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς ἔν τινι ἀτοκήματι ἁλόντας ἐνυβρίζοντες, τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀπέτεμνον, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς πρὸς τὴν Ἶριν. καὶ ταῦτα ὁ Ὠρίων· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι ἐκ τοῦ λαβή, ὃ σημαίνει τὸ ξίφος, γίνεται λάβη· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω, λώβη, ὡς φάρος φωριαμός. τὸ λω, μέγα· τὰ εἰς βη λήγοντα δισύλλαβα βαρύτονα φύσει μακρᾷ θέλουσι παραλήγεσθαι· οἷον, ἥβη, θήβη, στίβη.

Λώϊον, παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω· καὶ τὸ συγκριτικὸν, λῴων, ὡς ῥᾴων· καὶ ὄνομα ἐξ αὐτοῦ, λώϊος, καὶ λώϊον· τὸ γὰρ καλὸν πάντες θέλομεν· κρεῖσσον, βέλτιον· ὃ γὰρ

50 νοεῖ τις ἑαυτῷ συμφέρον, τοῦτο καὶ θέλει.

Λῷστοι, βέλτιστοι, ἠγαπημένοι, πεποθημένοι. ἔστι δὲ ὄνομα ὑπερθετικὸν ἀπὸ τοῦ λᾶος.

Λῶμα, τὸ γυναικεῖον, ὃ ὑπὸ Ἀττικῶν ὄχθοβος λέγεται. λῶμα λέγεται καὶ τὸ εἰς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου ἐπίβλημα, ἐκ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ κόκκου.

* Λωποδύτης, ὃς ἀποδύει τοὺς παριόντας τὰς ἐσθῆτας· παρὰ τὸ λῶπος τὸ ἱμάτιον, καὶ δύω τὸ ἀποδύω· λῃστής.

571 Λῶπος, τὸ ἱμάτιον· ἀναλογεῖ γὰρ τῇ λωπίᾳ τῷ θέρματι.

Λωτεῦντα, ἀνθοῦντα· ἤγουν λωτὸν ἔχοντα· λωτὸς δέ ἐστιν εἶδος βοτάνης. ἀπὸ τοῦ λωτόεντα, ὑπερθέσει λωτόοντα· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, λωτεῦντα. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ λωτόεντα, λωτοῦντα ὤφειλεν εἶναι.

Λωφῶ λωφήσω, πρᾴτης συζυγίας ἐστί. κυρίως δὲ λωφῆσαι, τὸ παύσασθαι, ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων, τὸ ἀποθέσθαι

10 ἀπὸ τοῦ λόφου τὸν ζυγόν, καὶ ἀπολύεσθαι ἀπὸ τῶν ἔργων. ἐκ τοῦ οὖν λόφος, λοφῶ, κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς ω· καὶ ἔστιν ἡ λέξις μεταφορικὴ, ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ἀπὸ λόφον, ἢ ἐν τῷ λόφῳ ἀναπαυομένων, ἡνίκα ἀνεθῶσι τοῦ ζυγοῦ, ὡς τὸ, Τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφεον: — σημαίνει τὸ παύω. καὶ λωφήσασα, παυσαμένη, λήξασα. μετενήνεκται ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτικὰ κατατιθεμένων.

Λυαῖος, ἀπὸ τῆς λύσεως τοῦ ῥάμματος· προσεῤῥάφη γὰρ τῷ μηρῷ τοῦ Διός. ἢ παρὰ τὸ λύεσθαι τῷ οἴνῳ τοὺς μεθυσκομένους.

20 Λυγαῖον, τὸ φοβερὸν, ἢ τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ λύειν τὸ αὖγος, καὶ μὴ ἐᾶν στῆναι αὐτό. καὶ Ὅμηρος, Νύχθ' ὑπὸ λυγαίην.

Λύγος, τὸ σκότος οὐδετέρως· ἀπὸ τοῦ λύειν τὴν αὐγήν· καὶ τὸ κρύπτεσθαι ὑπολυγίζεσθαι λέγουσι. σημαίνει δὲ καὶ φυτὸν, ὡς ἐν τῷ μ στοιχείῳ εἰσόμεθα.

Λύθρος, τὸ μετὰ κονιορτοῦ αἷμα· κυρίως τὸ τοῦ λύματος καὶ καθάρματος δεόμενον. λέγεται καὶ ἡ ἀκαθαρσία.

Λύη, ἐπὶ τῆς στάσεως. παρὰ τὸ λύειν τὴν ὁμόνοιαν· καὶ

30 λύμη ἡ φθορὰ, ἡ λύουσα τὸ σῶμα· ὅθεν καὶ λυμαίνω.

Λυκέα, ἀγὼν ἐν Ῥώμῃ· συνήθεια δέ ἐστιν αὐτοῖς δορὰς ἔπαθλον διδόναι.

Λύκιον, τόπος ἐστὶ Θετταλίας· ἔνθα λύκος ἐπιὼν τοῖς τοῦ Πηλέως βουσὶν, ἀπελιθώθη.

Λυκόφως] τινὲς λυκόφως τὸ σκοτεινὸν, οἷον διαλελυμένον φάος, ἢ αὐγὴ διαλυθεῖσα· ἢ λυκόφως λέγεται τὸ μετέχον σκότους καὶ φωτός· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τριχῶν τῶν λύκων, αἵτινες τὸ μὲν κάτω μέρος τὸ πρὸς τῷ δέρματι, λευκὸν ἔχουσι· τὸ δὲ ἄνω, μέλαν.

Λύμη, φθορά τις ἐστὶν ἐπὶ ψυχὴν διαβαίνουσα· παρὰ τὸ λύω. σημαίνει δὲ τὴν ἀκαθαρσίαν.

Λυμαντὴρ] — δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα: — ἡ ἀπὸ παρέλκει. λυμαντῆρα, τὸν καθαρτῆρα τῶν δαιτῶν, τὸν ἐκ τῶν σκυβάλων τὰ βρώσιμα ἀποκαθαίροντα· ἢ τὸν ἐσθίοντα καὶ λυμαίνοντα τὰς δαῖτας.

Λυκωρεία, πόλις Δελφίδος, ἐν ᾗ τιμᾶται ὁ Ἀπόλλων· ἀπὸ Λυκώρου κτίσαντος αὐτὴν, υἱοῦ Κωρυκείας, οἰκούντων ἐν τῷ Παρνασῷ· καὶ τὸ παρακείμενον ὄρος ἐκάλεσε Κωρύκειον ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς Κωρυκείας.

Λύπη, παρὰ τὸ λύειν εἰς ὀκτὼ τοὺς ὤπας, λυώπη τις οὖσα· ἢ διὰ τὰ λυμαίνεσθαι δι' αὐτῶν τοὺς ὤπας. οὕτω Σωρανός· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ λύω, λύη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, λύπη· λύσις γὰρ ψυχῆς τὸ πάθος τὸ λυπηρόν· διαιρεῖται δὲ εἰς δ', εἰς ἄχος, ἄχθος, φθόνον, καὶ ἔλεον. ἢ λύπη, λείπη τὶς· ἐπὶ λείψει γὰρ συνίσταται.

Λύτρον, παρὰ τὸ λύω λύσω· ὅθεν καὶ λύρα, λύτρα τὶς 572
οὖσα· ἐδόθη γὰρ τῷ Ἀπόλλωνι παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ, ὑπὲρ ὧν ἔκλεψε βοῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Ἑρμῆς.

Λύσσα, ἡ μανία· παρὰ τὸ λύειν τὸν νοῦν· παρὰ τὴν λύσιν τῶν κατὰ ψυχὴν λογισμῶν, καὶ τοῦ παλαιοῦ τῶν φρενῶν κατασπέρματος· ἢ παρὰ τὸ ἀφέτους εἶναι τοὺς κατεχομένους ἐξ αὐτῆς.

* Λυσιτελεῖ, συμφέρον ἐστί· παρὰ τὸ λύειν τὰ τέλη· λύειν γὰρ τὰ τέλη, συμφέρει ταῖς πόλεσι.

Λῦτο] Λῦτο δ' ἀγών, Ἰλιάδος ω'. εἰ μέν ἐστι μέσος ἀό-
ριστος β' ἀπὸ τῶν εἰς μι, ὥςπερ ἤδη ἐπίσταται λέγεσθαι, (οἷον, Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών: — καὶ, Τῆς δ' ἄρα κλαιούσης λύτο γούνατα) ἔκτασις ἐγένετο διὰ τὸ μέτρον· εἰ δὲ παρατατικὸν τινὲς ἐκδέχονται, δύναται εἶναι κρᾶσις ἀπὸ τοῦ ἐλύετο λῦτο, ὡς τὸ ῥύεσθαι, ῥῦσθαι· καὶ ἰχθύες, ἰχθῦς. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλέλυτο, ὡς βέβλητο, βλῆτο.

Λύχνος, ἀρσενικῶς· λέγεται καὶ τὸ λύχνον, οὐδέτερον, ὡς παρὰ Ἱππώνακτι· παρὰ τὸ λύειν τὸ νύχος, τουτέστι τὸ σκότος, λυόνυχος καὶ λύχνος· οὕτως Ἀριστόνικος ἐν τῷ περὶ σημείων τοῦ Ὁμήρου. Λύχνα, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, — λύχνα φανείη: — κατὰ μεταπλασμόν· οὐδὲ γάρ ἐστιν εὐθεῖα τὸ λύχνον, ὥςπερ οὐδὲ τὸ δάκτυλον· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὁ λύχνος οἱ λύχνοι, μεταπλασμὸς γένους, τὰ λύχνα, ὡς ὁ δάκτυλος οἱ δάκτυλοι τὰ δάκτυλα. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὡς ὁ τοιοῦτος μεταπλασμὸς ἐπὶ προσηγορικοῦ γίνεται ὀνόματος· ἔνθα μὴ δυνατὸν τῇ εὐθείᾳ τοῦ οὐδετέρου τὴν γενικὴν παραδέξασθαι· ἐν γὰρ τοῖς ἐπιθέτοις πάντα κατὰ ἀναλο-
γίαν ἀποτελεῖται· τὸ οὐδέτερον ἐν παρασχηματισμῷ, ὁ καλός, τὸ καλόν· διὸ καὶ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν τὰ καλὰ, οὐ φαμὲν μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ οἱ καλοὶ ἀρσενικοῦ πληθυντικοῦ γεγονέναι· πρόκειται γὰρ ἡ εὐθεῖα ἑνικὴ τοῦ οὐδετέρου ἀνάλογος.

Λογχάδες, τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκά. Καλλίμαχος, —

ὅστις ἀλιτροὺς Αὐγάζειν καθαραῖς οὐ δύναται λοχάσιν: — εἴρηται δὲ οἷον λοχάδες, ἐν αἷς αἱ κόραι λοχῶσι, καὶ οἷον λέχος εἰσὶν αὐταῖς. ἢ οἷον λευκάδες, κατὰ συγγένειαν τοῦ κ πρὸς τὸ γ. ἢ ὅτι λοξοῦνται ἐν τῷ βλέπειν κατὰ τὰς ἐπιστροφάς. Σώφρων ἐν Θυνοθήραις, λοξῶν τὰς λογχάδας: — οὕτω Σωρανός.

* Λυχνοῦχος, ὁ φέρων τοὺς λύχνους· ἀπὸ τοῦ ἔχειν καὶ λύχνος.

Μ.

572 Μῦ τὸ στοιχεῖον, ὅτι μυγμόν τινα ἔχει ἡ τούτου ἐκφώνησις. μυγμὸς δέ ἐστιν, ὁ τοῦ μῦ ἦχος διὰ τοῦ μυκτῆρος ἐξερχόμενος.

Μαγίστερ, διδάσκαλε, ἐπιστάτα. λέγεται δὲ καὶ ὁδηγός.

Μάγος, παρὰ τὸ μάσσω τὸ μαλάσσω, ὁ διὰ τῶν μαγικῶν ἐμπλάστρων τὰ μέλλοντα προλέγων.

Μαγγανεία, ἐκ τοῦ μαγγανεύω· τοῦτο παρὰ τὸ μάγγανον. ἐκ δὲ τοῦ ἄγω, ἄγανον, καὶ μάγγανον.

Μαγίς, ἡ τράπεζα ἔνθα τὰ μεμαγμένα. μαγὶς δὲ λέγεται
573 παρὰ Ἄραψι τὸ σκουτάριον. λέγονται δὲ μαγίδες καὶ οἱ μετάπολλοι, ὡς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσιν. ἔτι μαγίδες, μάζαι· τουτέστιν ἄρτοι οὓς καταφέρουσιν οἱ εἰς Τροφωνίου κατιόντες.

Μάγειρος, παρὰ τὸ μάσσω· Ἡρωδιανός· οἷον ὁ τὰς μάζας μερίζων· ὁ δὲ Φιλόξενος πλεονασμὸν λέγει τοῦ μ· παρὰ τὸ ἀγείρειν τὸ συναθροίζειν, ἤτοι ἐξ ὧν ἀρτύει, ἢ ὧν παρασκευάζει ὄψων.

Μαγνῆτις] ὅτι ἡ τὸν σίδηρον ἕλκουσα λίθος καλεῖται σιδηρῖτις καὶ Ἡράκλεια καὶ Μαγνῆτις καὶ Λυδία· σιδηρῖτις μὲν, ἀπὸ τῆς δυνάμεως ἣν περὶ τὰ σίδηρα ἐπιδείκνυται. εἰ βούλει δὲ, καὶ ἐπὶ τῆς ὄψεως· ἐμφερὴς γὰρ ἐστὶ κατὰ τὴν χροιὰν ἀργῷ καὶ ἀκαθάρτῳ σιδήρῳ. φασὶ δὲ καὶ διότι ἐξ ἀρχῆς εὕρηται συμμεμιγμένη τοῖς τοῦ σιδήρου μετάλλοις. Ἡράκλεια δὲ, ἢ διὰ τὸ ἰσχυρὸν καὶ κρατερὸν τῆς ὁλκῆς· ἢ μᾶλλον διότι περὶ Ἡράκλειαν τὸ πρῶτον ἐφάνη· οἱ μὲν, περὶ τὴν ἐν Ποντῳ φασίν· οἱ δὲ, περὶ τὴν ἐν Σαμοθράκῃ. Μαγνῆτις δὲ, ὅτι (ὡς φασιν) ἄνδρες λιθοφόροι Μάγνητες εὗρον αὐτῆς τὴν ἐνέργειαν· αἱ γὰρ κρηπῖδες, ὡς ἔοικε, λίθους ἔχουσι βαδιζόντων ἠρέμα.

* Μάδδα, ἀντὶ τοῦ μάζα, Δωρικῶς· ἀπὸ τοῦ μάττειν.

Μάζα, ἡ τροφή· ὅθεν καὶ ὑπερμαζᾶ, τὸ ὑπερτρυφᾷ, πλουτεῖ, στρηνιᾷ. Ἡσίοδος, Μάζα τ' ἀμολγαίη: — ἄρτος, ψωμός. ἀπὸ τοῦ μάσσω τὸ μαλάσσω γίνεται τροπῇ Δωρικῇ τῶν δύο σσ εἰς ζ· ἢ παρὰ τὸ μῶ[illegible]ο ζητῶ, γίνεται μάζα, ἡ ζητουμένη τροφή. λέγεται δὲ μάζα, φύραμα γινόμενον, ποτὲ μὲν, ἐξ ὕδατος, ποτὲ δὲ, ἐξ ὀξυκράτου, ἢ ὀξυμέλιτος, ἢ ὑδρομέλιτος· ἔστι γὰρ τρόφιμον. ἀμολγαίην δὲ, τουτέστι κρατίστην, ἀκμαίαν· τὸ γὰρ ἀμολγόν, ἐπὶ τοῦ ἀκμαίου τίθεται. Ἐρατοσθένης δὲ ποιμενικήν.

Μαζονομεῖον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἡ μάζα φυρᾶται· ἢ ξύλινον πινάκιον καὶ κανοῦν.

Μαθητής, ἀπὸ τοῦ ἔμαθον δευτέρου ἀορίστου.

Μακάριος] ἀπὸ τοῦ κήρ τοῦ σημαίνοντος τὴν θανατηφόρον μοῖραν, γίνεται κατὰ παραγωγὴν κήριος, ὁ τῇ φθορᾷ ὑποπεπτωκώς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκήριος, ὁ ἐστερημένος τῆς φθορᾶς· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μακάριος. πλεονάζει δὲ τὸ μ ἐν πολλαῖς λέξεσιν, ὡς ἐν τῷ μία, καὶ μεστός, καὶ ἄλευρον μάλευρον. μακάριος οὖν ὁ μὴ κηρὶ (τουτέστι φθορᾷ) ὑποκείμενος. ἔστι δὲ εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι ἐπιθέτου· καὶ λαμβάνεται ἀπὸ ψυχῆς.

Μάκαρ, πόσας εὐθείας ἔχει; τρεῖς. μακάριος, ἀποκοπῇ τῶν δύο συλλαβῶν, γίνεται μάκαρ· καὶ μένοντος τοῦ ς, γίνεται μάκαρς. μάκαρες, οἱ μὴ πεπτωκότες ὑπὸ κῆρα· οἱ δὲ μακαρῖται, οἱ ἀποθανόντες, οἱ ἤδη τὸ μῆκος ἐπιλαμβανόμενοι, οἱ μήκιστοι· ὅθεν καὶ μακραίων, ὁ τύμβος ὁ ἐς μακράν.

Μακάρτατος. Ἰστέον ὅτι τὰ συγκριτικὰ σχηματίζονται ἀπὸ τῶν ληγόντων εἰς ων, ἢ εἰς ας, ἢ εἰς υς, ἢ εἰς ους· καὶ ταῦτα, ἐὰν φυλάττῃ τριγένειαν. διόπερ μεμπτέον Σώφρονα λέγοντα, Φωροτάτους ἀεὶ καπήλους παρέχεται: — οὐδὲ γὰρ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα παρασχηματίζει συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν. ἔτι ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες μακάρτατος. τὸ μέντοι φέρτερος φέρτατος,
574 βέλτερος βέλτατος, ὕστερος ὕστατος, οὐκ οἴονται εἶναι συγκριτικὰ ἢ ὑπερθετικὰ, συμπεπτωκέναι δὲ τοῖς συγκριτικοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πρότερος. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ πρῶτος, ὤφειλε διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεσθαι.

Μάκαιρα, ἀπὸ μάχης. ὁ δὲ Ἴων, καθ' ὁμοιότητα ἀπὸ τοῦ εἴκειν καὶ ὑποχωρεῖν· δειλὸν γάρ. μάκαιρον οὖν ἡ μακαρία.

Μάκελλα, ἡ μὴ κέλλουσα τοῖς ὀδοῦσι.

Μακκοᾶν, τὸ ἀνοηταίνειν καὶ μωραίνειν. παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ κοῶ τὸ νοῶ, μηκοῶ· καὶ κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι ἡ ἐπείσοδος τῶν συμφώνων τροπὴν ποιεῖ, ὡς ἤδω ἀνδάνω, ἐπεισῆλθε τὸ κ, καὶ ἐτράπη τὸ η εἰς α. ἢ ὅτι Ἀκκὼ γυνὴ γέγονεν, ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη· ἣν φασὶν ἐνοπτριζομένην, τῇ εἰκόνι ὡς ἑτέρᾳ διαλέγεσθαι. Ἀκκὼ οὖν ἀκκοῶ· καὶ πλεονασμῷ, μακκοῶ.

Μακρύνω, παρὰ τὸ μακρός· τοῦτο ἐκ τοῦ μῆκος μηκερός· καὶ συγκοπῇ, μηκρός καὶ μακρός. ἅμα γὰρ τῷ πλεονασμῷ τοῦ συμφώνου ἐτράπη τὸ μακρὸν εἰς βραχύ. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ μέχρις ἄκρου διήκειν, τουτέστιν ἀρχῆς. τὸ θηλυκὸν μακρά· ἐξ οὗ γίνεται μακράν, ἐπίρρημα τοπικὸν, ἢ μεσότητος. τὸ δὲ — μακρὰ βιβῶντα: — ἔστιν ἐπίρρημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. τὸ δὲ μακρόθεν, ἐπίρρημα τοπικόν.

* Μαλακογνώμων, ὁ τὴν γνώμην μαλακὴν ἔχων.

* Μάντις, ἀπὸ τοῦ μαίνεσθαι· ἐνθουσιασμένοι γὰρ οἱ μάντεις ἐμαντεύοντο.

* Μαριλάδης, ὁ ἀνθρακεύς· ἀπὸ τῆς μαρίλης, τοῦ σποδοῦ.

Μέγα, σημαίνει τρία· τὸ πολύ, ὡς τὸ, Νῦν δ' ἐμεῖο μέγ' ἐπέγρετο: — σημαίνει καὶ τὸ μεγάλως, ὡς τὸ, Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων: — σημαίνει καὶ τὸ ἐπίμηκες, ὡς τὸ, — μέγα τόξον ἔτεινεν.

Μέγας, σημαίνει δύο· τὸ κύριον ὄνομα, ὡς τὸ, Καὶ Πέριμον Μεγάδην: — σημαίνει καὶ τὸν πλατὺν καὶ μέγαν, ὡς τὸ, Οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα: — καὶ, — ἠΰς τε μέγας τε: — γίνεται παρὰ τὸ μὴ ἀπαγορευτικὸν, καὶ τὸ γῆ, μέγας τὶς ὤν, ὁ μὴ ἀεὶ ἐν τῇ γῇ ὤν, ἀλλ' ὑπερέχων αὐτῆς, καὶ εἰς ὕψος ἐπαιρόμενος.

Μεγακήτεα πόντον, τὸν μεγαλὰ κήτη ἔχοντα· ἢ ἁπλῶς μέγαν· παρὰ τὸ κῆτος. Μεγακήτει νηῒ, μεγάλῃ, παρὰ τὸ κῆτος· ἢ μέγα κῦτος ἔχουσῃ, ὅ ἐστι πλατείᾳ.

Μεγαλοπρεπεια, ἐκ τοῦ μεγαλοπρεπής· τοῦτο παρὰ τὸ μεγάλως καὶ τὸ πρέπω γίνεται ἐν συνθέσει.

Μεγαλεῖον, ἔστι μύρον ἀπὸ Μεγάλου Σικελιώτου πρώτου εὑρόντος.

Μέγαρον, ὁ οἶκος· παρὰ τὸ μεγαίρω· ἐγκώμιον γὰρ οἴκου τὸ μέγα καὶ ἄξιον Φθόνου· τὸ δὲ μεγαίρω, σημαίνει τὸ Φθονῶ· καὶ γίνεται παρὰ τὸ μέγα· οἱ γὰρ μεγάλοι Φθονοῦνται, ἢ διὰ πλοῦτον καὶ δόξαν, ἢ δι' ἀρετήν.

Μεγήρατα] Ἡσίοδος, — μεγήρατα τέκνα θεάων: — μεγάλως ἐπέραστα· ἢ ὑπερήφανα, διὰ τὸ κάλλος· ἢ μέγα ἐρίζοντα περὶ κάλλους· ἢ πρὸς οὓς οὐδεὶς δύναται ἐρίσαι, ἀλλὰ μετ' ἀλλήλων ἐρίζοντες.

Μέγεθος] παρὰ τὸ μέγα, μέγαθος· καὶ τροπῇ, μέγεθος.

575 Μεδέων] Δωδώνης μεδέων: — ἀντὶ τοῦ βασιλεύων, ὡς Φιλέων. μεδῶ καὶ ἐδῶ, εἰσὶ καὶ βαρύτονα καὶ περισπώμενα· ἀναλογώτερα οὖν εἰσὶ τὰ περισπώμενα. καὶ μέδων, ὁ βασιλεύς. γέγονε δὲ ἀπὸ μετοχῆς ὄνομα μετοχικόν. τὸ θέμα, μέδω τὸ βασιλεύω. γίνεται παρὰ τὸ ἕζω τὸ καθέζομαι, ἕδων καὶ μέδων, ὁ ἑδραίως καθεζόμενος· ἢ παρὰ τὸ μήδω τὸ βουλεύομαι, μέδω, οἷς εὐβουλείας δεῖ· ὅθεν καὶ βουληφόροι λέγονται· καὶ μέδοντες, πρόβουλοι, βασιλεῖς.

Μέζεα, τὰ αἰδοῖα, ὅτι μέσα εἰσὶ τῆς οὐρᾶς, μέσεα ὄντα· Σικελοὶ δὲ καὶ Ταραντῖνοι μέσα αὐτὰ ἀποκαλοῦσιν. Ἡσίοδος, Καὶ ὑπὸ μέζε' ἔθεντο: — ἢ κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς ζ, μέδεα.

Μέθες, ἄφες, βάλε. ἀπὸ τοῦ ἵημι, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧν· ἡ μετοχή, εἷς ἕντος· τὸ προστακτικὸν ἕς· καὶ μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως, μέθες. ἔθι ὤφειλεν εἶναι, ἀλλὰ σεσημείωται.

Μεθέμεν, μεθῆσαι, συγχωρῆσαι, καταλιπεῖν. ἔστι δὲ ἀπαρέμφατον· κατὰ Ἴωνας, ἐνεστώς· ἀπὸ τοῦ εἶναι πλεονασμῷ τῆς με, ἔμμεναι· καὶ συγκοπῇ, ἔμεν· καὶ μετὰ τῆς προθέσεως, μεθέμεν. ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, μεθίημι· ὁ παρατατικὸς, μεθίην· τὸ πληθυντικὸν, μεθίεμεν· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, μεθιέμεναι· καὶ κατὰ συγκοπὴν, — μεθέμεν χόλον: — ἤγουν ἀποπέμψαι τὴν ὀργήν.

Μεθείω, ἀμελήσω, καταλείψω. ἀπὸ τοῦ μεθῶ μεθείω, ὡς τελῶ τελείω.

Μεθίω. τὸ θι, μακρόν· τὰ εἰς ω καθαρὸν βαρύτονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ι παραληγόμενα, ἐκτείνεται. τὸ θι, ῑ· τὰ διὰ τοῦ ιω ῥήματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς κλινόμενα εἰς μέλλοντα, διὰ τοῦ ι γράφεται.

Μεθήμων μεθήμονος, ὁ ἀμελής. ἀπὸ τοῦ μεθῶ μεθήσω μεθήμων, ὡς δειδήσω, δειδήμων.

Μεθύω, γίνεται ἐκ τοῦ μέθυ, ὃ σημαίνει τὸν οἶνον· μέθυ δὲ ὁ οἶνος, ἀπὸ τοῦ μεθίειν καὶ ἀμελεῖν τοὺς πίνοντας αὐτόν.

Μεθύω, παρὰ τὸ μέθη· τοῦτο παρὰ τὸ μὴ θεῖν ἤγουν τρέχειν· οἱ γὰρ μεθύοντες ἀκίνητοι εἰσὶ, μέχρις ἂν ἀπομεθυσθῶσιν.

Μέθυσσς, παρὰ τὸ μέθυ· τοῦτο παρὰ τὸ μέθη· τοῦτο παρὰ τὸ μεθείω τὸ ἀμελῶ. ἐτυμολογεῖται δὲ καὶ παρὰ τὸ ἐνέθειν, ἤγουν σφαγιάζειν.

* Μεθυσακότταβος, ὁ μεθυσθείς· παρὰ τὸ μέθυ, καὶ κότταβος, εἶδος συμποσίου.

Μεθυμναῖος, ὁ Διόνυσος· ὅτι μεθ' ὕμνων ἦλθεν. τάχα δὲ καὶ παρὰ τὴν μέθην εἴρηται, ὡς μεθυδότης.

Μέλαινα, γίνεται ἐκ τοῦ μέλας μέλανος. ὁ κανών· τὰ εἰς ας ὀνόματα περιττοσυλλάβως κλινόμενα, διὰ τοῦ ντ κλίνονται· μέλας, μέλαντος· (ἐξ οὗ τὸ, — μελάντερον ἠὔτε πίσσα) τάλας, τάλαντος· ἐπεκράτησε δὲ ἡ συνήθεια διὰ τοῦ ν μόνου αὐτὰ κλίνειν.

Μέλας, ὁ μὴ βλεπόμενος· παρὰ τὸ μὴ, καὶ τὸ λάω τὸ βλέπω. αἰολικῶς δὲ μέλας καὶ τάλαις, πλεονασμῷ τοῦ ι· ἐπειδὴ χαίρουσι τῇ βαρείᾳ τάσει, ὡς τὸ Πήλευς, χαίρουσι καὶ τῇ βραχυτέρᾳ συστολῇ, τὸ κείρω κέρρω λέγοντες· τούτου χάριν προστιθεῖσι καὶ ὧδε ι, ἵνα βραχυτέραν τὴν συλλαβὴν ποιήσωσι· τὸ γὰρ α τὸ μακρὸν μεῖζον ἐστὶ τῆς ἐχούσης τὸ ι ἐκφωνούμενον. ἐπὶ δὲ τοῦ Αἴας οὐ προστίθεται, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν· εἰ γὰρ ἦν Αἴας, ἀλλεπάλληλος εὑρίσκετο ἡ αι δίφθογγος, καὶ ἦν κακόφωνον. 576

* Μελαμπέταλον, τὸ δένδρον ἔχον μέλαινα πέταλα.

Μελανόχροες κύαμοι, Ἰλιάδος ν'. τὸ μελάνιππος καὶ μελαγχροίης, παρὰ τὸ μέλαν ἢ σύνθεσις· τὸ δὲ μελανοπτέρυγες καὶ τὰ ὅμοια, παρὰ τὴν μέλανος γενικὴν ἢ σύνθεσις. ὥστε πῇ μὲν τὴν γενικὴν λαμβάνουσιν, ὡς τὸ μελανόχροες· πῇ δὲ τὸ οὐδέτερον, ὡς τὸ μελαγχαίτης, ὡς ὅταν εὕρωμεν δρυπέτης, ἀπὸ τῆς δρυὸς εὐθείας λέγομεν εἶναι· τὸ δὲ δρυοκολάπτης, ἀπὸ τῆς δρυὸς γενικῆς.

Μελαγχρής, ἀπὸ τοῦ μελαγχρίης συνεκόπη.

Μέλαθρον, κυρίως λέγεται τὸ μέσον τῆς στέγης ξύλον τὸ ὑπότονον καλούμενον· ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ. ὅταν οὖν εἴπῃ Ὅμηρος, Αὐτὴ δ' αἰθαλόεσσα ἀναΐξασα μελάθρου Ἕζετο: — τοῦτο φησὶ δηλοῦν τινὲς δὲ, τὸν ὄροφον, ἢ τὸν οἶκον.

Μελδόμενος, τηκόμενος. κυρίως δὲ μέλδειν ἐστὶ, τὸ τὰ μέλη ἔδειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν, οἷον μελέδειν, κατὰ συγκοπήν.

Μελεδῶναι, αἱ τὰ μέλη ἔδουσαι Φροντίδες· ὅθεν Ἡσίοδος γυιοκόρους αὐτὰς λέγει, τὰς ἕως κόρου τὰ γυῖα ἀναλυούσας· καὶ οἱ Αἰολεῖς σταλαγμὸν τὴν ὀδύνην λέγουσιν· ἀποσταζουσι γὰρ καὶ ῥέουσιν. Ὅμηρος, Τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν.

Μελεδήματα, μεριμνήματα, Φροντίδες· παρὰ τὸ ἔδειν τὰ μέλη καὶ βλάπτειν.

Μελέαγρος] ἐτυμολογεῖ Εὐριπίδης, Μελέαγρε· μελέαν γάρ ποτ' ἀγρεύεις ἄγραν.

Μέλεον δὲ, τὸ ματαιον· παρὰ τὸ λέω λῶ τὸ θέλω, ὃ μὴ λέομεν, τουτέστιν ὃ μὴ θέλομεν· οὐδεὶς γὰρ θέλει τὸ μάταιον. ἐκ τοῦ λῶ οὖν γίνεται ἤλεος καὶ μήλεος· καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς ε, μέλεος. σημαίνει ἄθλιον, ταλαίπωρον, δυστυχῆ· καὶ τὸ θηλυκὸν, — μελέη δέ οἱ ἔπλετ' αὐτή: — Ὦ μέλεοι, ἢ τλῆτε παρὲξ ἐμὰ θέσφατα βῆναι, Ῥήβαν ὠκυροῆν ποταμὸν ἀκτήν τε μέλαιναν.

Μελετών, οἶκος ἐν ᾧ οἱ τραγῳδοὶ ἐμελέτων.

Μελετῶ, δευτέρας συζυγίας ἐστί· γίνεται παρὰ τὸ μελέτη· τὰ γὰρ τῆς δευτέρας συζυγίας ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν γίνονται. τὸ δὲ μελέτη, παρὰ τὸ μέλι καὶ τὸ ἐτεόν, ἢ ἀληθινὴ γλυκύτης. τὸ δὲ μέλι, παρὰ τὸ μέλω τὸ Φροντίζω, ὃ περὶ πολλοῦ ποιούμεθα καὶ Φροντίζομεν. τὸ δὲ μέλω τὸ Φροντίζω, δι' ἑνὸς λ. διατί; ἐπειδὴ οὐδέποτε βαρύτονος ἐνεστῶς δι' ἑνὸς λ ἐπφέρεται· καὶ διὰ τοῦτο τὰ φθάσαντα γενέσθαι βαρύτονα καὶ τὰ ὅμοια. ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται ὡς βαρύτονα· ἀπὸ δὲ τοῦ παρακειμένου, ὡς περισπώμενα. μέλω οὖν τὸ Φροντίζω, ὡς τὸ, Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν: — ὅθεν καὶ μελέτη· τὰ γὰρ μαθήματα Φροντίδων πολλῶν ἄξια. τὸ δὲ μέλλω σημαίνει δ· τὸ ὀφείλω, ὡς τὸ, Ὦ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων: — καὶ τὸ φαίνω, ὡς τὸ, Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι: — καὶ τὸ πρέπω, ὡς τὸ, Ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις: — καὶ

τὸ βραδύνω, ὡς τὸ, Τί μέλλεις; τί ἀναδύῃ; — καὶ
577 μέλλησις, ἡ βραδυτής· καὶ μέλλων, ὁ ἐκεῖθεν χρόνος.

Μέλαινα, σημαίνει τρία· τὸ σκοτεινὸν, ὡς τὸ, Ἕλκον νύκτα μέλαιναν: — καὶ τὴν σύνεσιν, ὅθεν καὶ, — Φρένες ἀμφιμέλαιναι: — καὶ τὸ βαθὺ, ὅθεν καὶ, — κρήνη μελάνυδρος, ἡ βαθεῖα. τοῦ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος· Φύσει δὲ μέλαν τὸ ὕδωρ· ἀλλὰ λάμπεται ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι.

Μέλη, ἤτοι συνωνύμως, ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι, μέρη καὶ μέλη· ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν μελῶν· ἐπειδὴ
10 παρ' ἐνίοις ἐδόκουν οἱ ἄνθρωποι μεθ' ἁρμονίας συνεστάναι. οὕτω δὲ καὶ τὰ σώματα. τὰ μέλη, ἤτοι συνωνύμως καὶ αὐτὰ μέρη κατὰ μείζονα καὶ ὁλοσχερεστέραν νοούμενα περιγραφήν· ἢ ἀπὸ των κατὰ μουσικὴν μελῶν· ἐπεὶ κατὰ ἁρμονίαν συνίσταται τὸ σῶμα.

Μέλος, κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἔπους, τὸ μεμελισμένον· ἢ ἀπὸ τῆς τοῦ μέλιτος γλυκύτητος. Μύσιμβλος δὲ, τὰς ἐν Λέσβῳ γενομένας παρθένους Μούσας ἐπὶ τὰ πένθη Φοιτᾶν καὶ θρηνεῖν· ὅθεν ἐπεκράτησε τὰ ᾀδόμενα μέλεα κληθῆναι. οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς μελιγήρους· Μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὰ γλυκερώτερα ὄμφακος: — καὶ ἔτι
20 τὸ μέλος τὸ ἑκάστῳ μεμεληκμένον· καὶ γὰρ μετὰ Φροντίδος σκευάζεται. σημαίνει δύο· τὴν ᾠδὴν, παρὰ τὸ μέλω τὸ Φροντίζω, ἢ παρὰ τὸ ἕλω τὸ ἑλαύνω· σημαίνει καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος· παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μέρος· καὶ τροπῇ, μέλος.

Μελίφρονα πυρόν, τὸν ἡδύν· παρὰ τὸ μέλισσα. καὶ, μελιηδέα θυμὸν, τὴν προσφιλεστάτην ψυχήν.

Μελιηδέα· ψιλῶς· ἀρκεῖ γὰρ τὸ μέλι πρὸς τὸ ἐμφανίσαι
30 τὴν ἡδονήν. ὅταν δὲ εἴπῃ, Τυρῷ καὶ μέλιτι γλυκερῷ: — οὐκ ἐκ περιουσίας τοῦτο προσέθηκεν, ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολήν· ἐπεὶ καὶ πικρὸν γίνεται τὸ μέλι.

Μελιτίδης] καὶ οὗτος τῶν εὐήθων, ὡς ὁ Μαργίτης, καὶ ὁ Κόρυβος.

Μέλισσα, παρὰ τὸ μέλειν· οἰκονομικὸν γὰρ τὸ ζῶον καὶ ἐπιμελές· ἢ ἐκ τοῦ μῆλον, ὃ σημαίνει πάντα τὸν καρπὸν, μηλιζά τις οὖσα, ἢ πᾶσιν ἐφιζάνουσα τοῖς μήλοις· ἢ γὰρ μέλισσα, τῶν ἀνθῶν τὰ χρησιμώτατα συλλέγουσα, τὸ μέλι ποιεῖ, τὰ μὲν καλὰ ἐκλέγουσα, τὰ δὲ φαῦλα ἀπορρίπτουσα. λέγονται δὲ καὶ μέλισσαι καὶ
40 ἱέρειαι παρὰ τῷ ποιητῇ, παρὰ τὴν μέλισσαν τὸ ζῶον καθαρώτατον ὄν. καὶ μελισσοκόμοι, μελιτουργοὶ, οἱ τὰς μελίσσας κομοῦντες, τουτέστιν ἐπιμελείας ἀξιοῦντες. ἀπὸ τῶν εἰς αι, οἱ Αἰολεῖς, μελισσάων· οἱ δὲ Δωριεῖς, πυλέων.

Μελίχλωρος, ἐπίθετον ἐστὶ τοῦ δέους.

Μέλινος] οἷον, μελίνου οὐδοῦ: — παρὰ τὸ μελέα μελέϊνος, ἀποβολῇ τοῦ ε.

Μελίνη, εἶδος ὀσπρίου· λέγεται θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. μέμνηται Δημοσθένης καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν.

50 Μελιταῖα κυνίδια, λέγεται ὅτι πλησίον Ἰταλίας νῆσος ἐστὶ Μελίτη, ἐξ ἧς γίνεται· ἢ τὰ μικρὰ τὰ ἐπιμελείας χρείαν ἔχοντα· παρὰ τὸ μέλω τὸ Φροντίζω.

Μέλος, ἡ ᾠδὴ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μελῶν τοῦ σώματος· ὥσπερ καὶ ἐπὶ τούτων τὰ μὲν, ἐστὶ βραχέα, τὰ δὲ, μακρά· καὶ τὰ μὲν, εἰσὶν εἰς ἐργασίαν, ὡς ἐπὶ τῶν χειρῶν· τὰ δὲ, εἰς τὸ περιπατεῖν, ὡς ἐπὶ τῶν ποδῶν, καὶ τὰ ὅμοια· οὕτως ἐπὶ τούτων, τὰ μὲν, εἰσὶν ὀξύ-
578 φωνα· τὰ δὲ, βαρύφωνα· καὶ οὕτως ἀποτελοῦσι τὴν τῶν ὀργάνων φωνήν.

Μέλλω, τὸ βραδύνω. παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, κατὰ παραγωγὴν γίνεται μέλλω· καὶ γὰρ ὁ βραδύνων, ἀεὶ ἐν ζητήσει ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν· ὁ γὰρ Φροντίζων, τήκεται ὑπὸ Φροντίδων· καὶ ἀμελῆσαι, τὸ ἀφροντιστῆσαι.

Μελύγειον, πομάτιον Σκυθικὸν, γινόμενον ἐκ μόνου μέλιτος μεθ' ὕδατος, βοτάνης τινὸς ἐμβαλλομένης.

Μέλπηθρα, παίγνια· παρὰ τὸ μέλπω τὸ παίζω. — δηΐῳ
10 μέλπεσθαι Ἄρηϊ: — κυρίως, παίζειν· νῦν δὲ, κινεῖσθαι εὐχερῶς, ἢ τέρπεσθαι εὐχερῶς καὶ ἐμπείρως κατὰ τὴν μάχην· ἢ κινεῖσθαι καθάπερ παίζων καὶ ὀρχεῖσθαι. γίνεται παρὰ τὸ τὰ μέλη (ἤγουν τοὺς ῥυθμοὺς) ἔπειν ἤτοι λέγειν.

Μέλπω, τὸ ὑμνῶ· ἐξ οὗ καὶ μολπὴ ἡ ᾠδὴ καὶ ὁ ὕμνος· Μέλποντες ἐκάεργον: — ἀντὶ τοῦ ὑμνοῦντες.

Μελχισεδέκ. τὸ χι, ι, ἀπὸ παραδόσεως. μελχί λέγεται βασιλεύς· τὸ σεδέκ, εἰρήνη. λέγεται οὖν βασιλεὺς εἰρή-
20 νης· καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν Χριστόν.

Μεμαῶτες, προθυμούμενοι. παρὰ τὸ μέμνω, ὃ δηλοῖ τὸ προθυμοῦμαι, ὁ μέλλων, μεμῶ· ὅθεν καὶ μέμονα, ὁ μέσος παρακείμενος· Ἀλλ' ἄγε πῶς μέμονας; — πῶς προθυμῇ; τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, μέμακα, ἢ μέμεγκα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, μεμακώς· καὶ ἀποβολῇ, μεμαώς. κλίνεται μεμαότος, μεμῶτος, κατὰ συναίρεσιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ποιητικῶς, μεμαῶτος· τὸ θηλυκὸν, μεμαῶσα, ἢ μεμαυῖα. ἔστιν εἰς τὸ γεγαυῖα. ἢ ἀπὸ τοῦ μῶ μάσω· ἀφ' οὗ μεμάκασιν, ἀποβολῇ τοῦ κ. ἢ ἀπὸ τοῦ μῶ, μήσω, μέμηκα, μεμηκώς· κατὰ συστο-
30 λὴν καὶ ἀποβολὴν, μεμαώς.

Μέμβλωκε. — τῷ δ' αὖτε Φιλομειδὴς Ἀφροδίτη Αἰεὶ παρμέμβλωκεν, Ἰλιάδος δ', ἀντὶ τοῦ παραμένει, πάρεστιν. ἀπὸ τοῦ μολῶ μολήσω μεμόληκα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, μέμληκα· καὶ διὰ τὸ ἀσύντακτον, πλεονασμῷ τοῦ β; γίνεται μέμβληκα· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, μέμβλωκα. ἢ ἀπὸ τοῦ μέλω μεμέληκα καὶ μεμέλωκα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, μέμβλωκα.

Μέμβλεται, ἐν Φροντίδι ἐστίν· ἀπὸ τοῦ μέλω. καὶ μέμβλεσθαι, τὸ ἐπιμέλεσθαι.

Μεμετρέαται] μετρῶ, μετρήσω, μεμέτρηκα, μεμέτρημαι μεμέτρηται· καὶ Ἰωνικῶς μεμέτρεται· παρὰ Ἱππώνακτι, Ὁ μὲν οὖν Βόσπορος καὶ ὁ Πόντος κατὰ πάντα μοι μεμετρέαται.

Μεμηλώς] παρὰ τὸ μέλω τὸ Φροντίζω, ὁ μέσος παρακείμενος, μέμελα· καὶ κατ' ἐπέκτασιν γίνεται μεμηλα· ὅθεν ἡ μετοχή. ἢ ἀπὸ τοῦ μεμέληκα γέγονεν. Ἰλιάδος ε', — μέγα πλούτοιο μεμηλώς: — ἀντὶ τοῦ πάνυ πεφροντικὼς τοῦ πλούτου, καὶ ἐπιμέλειαν αὐτοῦ ἔχων.

Μέμνη, ἔστιν εἰς τὸ Κάθη.

Μεμνῆτο] ἀπὸ τοῦ μένω, κατὰ συγκοπὴν, μνῶ μνήσω, μέμνηκα, μέμνημαι· τὸ εὐκτικὸν, μεμνήμην μεμνῆο μεμνῆτο.

Μεμνέωτο] Ὡς μεμνέωτο δρόμους, Ἰλιάδος ψ', ὅπως ἐπισκοποίη καὶ ἐπιμελοῖτο τὸν δρόμον, μή τις περὶ τὸν καμπτῆρα πανουργήσῃ. προπαροξύνεται, καὶ σὺν τῷ ι γράφεται· ἀπὸ τοῦ μεμνέοιτο, αὐξήσει τοῦ ο εἰς ω, μεμνέωτο. Ξενοφῶν δὲ μεμνῶτο ἄνευ τοῦ ε· Κράτης 579
δὲ, μεμνοῖτο· τὸ δὲ ἀνάλογον, μεμνῆτο, διὰ τοῦ η, προκειμένου τοῦ ι· Πίνδαρος δὲ Δωρικώτερον διὰ τῆς αι, μεμναίατο.

Μεμυκέναι, κρύψαι, κολλῆσαι, ἢ καμμῦσαι· σημαίνει δὲ ἠχῆσαι. ἀπὸ τοῦ μυκῶ, ὁ μέλλων, μυκήσω· ὁ παρακείμενος, μεμύκηκα· ὁ μέσος, μέμυκα· τὸ τρίτον, μέμυκε· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, μεμυκέναι. Ἡσίοδος, — μέμυκε καὶ γαῖα καὶ ὕλη: — ἀντὶ τοῦ ἤχησεν. εἰ μὲν οὖν σημαίνει τὸν ἦχον οἱονεὶ ἀποτελεῖν, ἀπὸ τοῦ μυκῶ ἐστιν· εἰ δὲ δηλοῖ τὸ συνεσφίγχθαι καὶ πεπιλῆσθαι ἀπὸ

τοῦ κρύους, δηλονότι ἀπὸ τοῦ μύω ἐστί. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ε'. Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ: — ἀντὶ τοῦ ἤχησαν, ἀνεῴχθησαν, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος.

Μέμφομαι· μέμφεται· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, μέμφεαι. ἐνεργητικὸν οὐκ ἔχει. τοῦτο γίνεται ἐκ τοῦ μομφή· παρὰ τὸ μέμφω τὸ λαμβάνω.

Μενέλας] Μενέλας τε καὶ Ἀγαμέμνων: — ἀπὸ τοῦ Μενέλαος. ἀμφίβολον, εἴτε συγκοπῇ Μενέλας καὶ Δορύλας, εἴτε κρᾶσει τοῦ ο καὶ α εἰς α μακρόν, ὡς ἐλέξαο ἐλέξα: ἐπρίαο, ἐπρία· ἐπαιδεύσαο, ἐπαιδεύσα.

Μενέσθης] ὡς ἀπὸ τοῦ ἄργος γίνεται Ἀργέστης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μένος Μενέστης, καὶ Μενέσθης κατὰ τροπήν.

Μεννέας] ὡς παρὰ τὸ θράσος Θρασέας, καὶ θάλος Θαλέας, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μένος Μενέας· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, Μεννέας.

Μέταβας, υἱὸς Ἀλβάντος. Ἡρακλέα λέγεται ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἀπιόντα, ξενισθῆναι παρὰ Ἀλύβαντι· καὶ τότε γεννηθῆναι τὸ παιδίον· καὶ διὰ τοῦτο Μέταβον προσαγορευθῆναι, ἐπεὶ μετὰ τοὺς βοῦς τοῦ Γηρυόνου ἴει.

Μένω, τὸ προθυμοῦμαι, ἐξ οὗ καὶ μένος· μένω, τὸ ἐπιμένω· καὶ μῆνις, ἡ πολυχρόνιος μνησικακία. ταῦτα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· μαίνω δὲ, τὸ ὀργίζομαι, διὰ διφθόγγου.

Μενέλαος] παρὰ τὸ μένος, ὃ σημαίνει τὴν ψυχικὴν προθυμίαν. καὶ τὸ λαός, γίνεται μενόσλαος· ἀλλὰ τὰ εἰς ος ὀνόματα, ἐν τῇ συνθέσει τῆς ἐπαγομένης λέξεως τῆς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένης, ἀποβάλλει τὸ σ καὶ φυλάσσει τὸ ο· οἷον, θεός, Θεόδωρος· λόγος, λογοποιός· καὶ δῆμος, Δημοσθένης. καὶ τὸ Ἀττικὸν, ὁ Μενέλεως. πόθεν γίνεται; παρὰ τὸ μένω καὶ τὸ λεώς, καὶ γίνεται Μενώλεως· ἀλλὰ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα δισύλλαβα βαρύτονα σύνθετα μετὰ τοῦ ἀμεταβόλου, τρέπουσι τὸ ω εἰς ε· οἷον φέρω, φερέοικος· μένω, Μενέλκος· πλὴν τοῦ τέρπω, τερπικέραυνος. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι οὐ πάντοτε ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ ἰδίαν κλίσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐκτεταμένον ἐχόντων τὸ α.

Μένος] παρὰ τὸ μένω τὸ παραμένω, μένος, ὡς παρὰ τὸ σθένω, σθένος. σημαίνει τρία· ἐπὶ μὲν τοῦ θυμοῦ, — μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι Πίμπλαντ', Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ θυμοῦ, ὀργῆς. ἐπὶ δὲ τῆς ἰσχύος, Δῶκε μένος καὶ θάρσος: — ἀντὶ τοῦ ἰσχὺν καὶ δύναμιν. καὶ πάλιν, — ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν: — ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς, μένος Ἄρης, περιφραστικῶς ὁ πόλεμος. παρὰ τὸ μένος γίνεται μενεαίνω· καὶ σημαίνει τρία· ἐπὶ μὲν τοῦ χολοῦσθαι, — οὐδέ τι σε χρὴ Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν: — ἐπὶ δὲ τοῦ προθυμεῖσθαι, — μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι: — ἐπὶ δὲ τοῦ λειποψυχεῖν, Κτεινόμενος μενέαινεν.

Μενδήσιος] ἐκ τοῦ Μένδης Μένδητος Μενδήσιος, τροπῇ τοῦ τ εἰς σ. μένδης δὲ λέγεται παρ' Αἰγυπτίοις ὁ τράγος. ἢ ὅτι τοπικόν ἐστιν, ὡς θαλάσσιος, οὐράνιος.

Μενθῆραι, αἱ φροντίδες, οἱονεὶ μενεοθῆραι, αἱ θηρώμεναι τὸ μένος, τουτέστι τὴν ψυχήν· οὐ γὰρ ἄλλῳ θηρᾶται ἡ ψυχὴ καὶ κρατεῖται ἢ ταῖς φροντίσιν.

Μενοεικές, τὸ τῷ μένει καὶ τῇ ψυχῇ εἰκὸς καὶ ἀρεστόν.

Μένοιγε, ἐπίρρημα μεσότητος· ἐκ τοῦ μὲν καὶ τοῦ τοί παραπληρωματικοῦ συνδέσμου.

Μενοῦνγε, ἐκ τριῶν συνδέσμων, καὶ σημαίνει τὸ ἀληθές.

Μέριμνα] ὡς παρὰ τὸ λεπίζω γίνεται λέπαδνα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μερίζω, μέριμνα, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς μ.

Μεριμνῶ, παρὰ τὸ μέριμνα: τοῦτο παρὰ τὸ μερίζω, μερίσω, μεμέρικα, μεμέρισμαι, μέριμνα· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ μερίζειν τὸν νοῦν.

Μέρη, ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι, καὶ ἄλλο ἄλλου διαφέρειν· συστατικὰ δὲ τοῦ ὅλου σώματός ἐστι.

Μέρμις μέρμιθος, τὸ σπάρτινον σχοινίον. παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω, ἔρμις, καὶ μέρμις.

Μέρμερα ἔργα, τὰ μεριμνῆς καὶ φροντίδος ἄξια ἔργα, οἷον χαλεπά.

Μερμήριξε, παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, ἀφ' οὗ τὸ φροντίζω. Ἀλλ' ὅγε μερμήριξεν: — εἰς μέρη ἐμερίζετο, ἐμερίμνα. καὶ διάνοια μὲν, ἡ ἐδραία· μέριμνα δὲ, ἡ μεριζομένη. ἀπὸ τοῦ μερίζω, διπλασιασμῷ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, μερμηρίζω· οἱ γὰρ φροντίζοντες μερίζονται τὴν γνώμην. ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τάδε καὶ τάδε μερίζεσθαι τὴν ψυχὴν τοῦ μεριμνῶντος. ὅθεν μέρμηρας τὰς μερίμνας ἔνιοι λέγουσι. τὸ δὲ μερίζω, παρὰ τὸ μείρω μερῶ μερίζω· ἢ παρὰ τὸ μέρος· τοῦτο, παρὰ τὸ μειοῦσθαι πρὸς τὸ ὅλον· ἢ παρὰ τὸ μείρω· μερίζεται γὰρ κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη τὸ σῶμα. καὶ τὸ μηρὸς δὲ, ὁμοίως.

Μέροψ, συνώνυμον· γίνεται παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, ὁ μεμερισμένην τὴν ὄπα (ὅ ἐστι τὴν φωνὴν) ἔχων καὶ ἔναρθρον, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων· ἐπειδὴ, ἐὰν εἴπω ἄνθρωπος, μερίζεται εἰς συλλαβάς. ἢ ὅτι οὐ πάντες τὴν αὐτὴν φωνὴν ἔχουσι.

Μέσος] παρὰ τὸ μερίζω μερίσω, μεριστός· καὶ συγκοπῇ, μέσος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τὰ μέρη ἴσα ἔχειν· ὅθεν καὶ μεσίτης, ὁ μεσάζων.

Μεστός] παρὰ τὸ ἔω τὸ πληρῶ· ὁ μέλλων, ἔσω· ἐκ τούτου ἔστος, ὁ πλήρης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μεστός· καὶ οὐδέτερον, μεστόν, τὸ πλῆρες.

Μεταλλῶ, δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· καὶ σημαίνει τὸ πολυπραγμονῶ· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ μέταλλον. καὶ τί μετέχει τὰ μέταλλα πρὸς τὸ μεταλλῶ; ἐπειδὴ ταῦτα ἐρεύνης οὐ τῆς τυχούσης, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναγκαίας δέονται. μέταλλον δὲ σημαίνει τὸν τόπον ἐν ᾧ ὁ χρυσὸς τίκτεται, ἢ τὴν χρυσίτιν γῆν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, ἀπὸ τοῦ ζητεῖν ἐν αὐτῷ τι. καὶ τὸ ζητεῖν μεταλλᾶν ἔλεγον· καὶ οἱ ἐργαζόμενοι μεταλλεῖς.

Μετάφρενον] ἡ μετὰ τὸ ἔσχατον σημαίνει καὶ τὸ ὀπίσω, ὡς τὸ, Μετ' Ἀχιλῆα καὶ μετὰ Θησέα: σημαίνει καὶ τὴν ἄνω σχέσιν, ὡς τὸ μέταπον. ὧδε δὲ τὸ ἔσχατον (ὡς εἴπομεν) σημαίνει, τὸ ἀπὸ τοῦ ἥπατος καὶ της κοιλίας· ἀπὸ γὰρ τούτων ἐστὶν ἐκεῖνο.

Μέσος, παρὰ τὸ μετέχειν τοῦ ἴσου.

Μεσόδμη, μεσοδόμη συγκοπῇ.

Μεσαύλιος, ἡ κατὰ τὸν ἀγρὸν ἔπαυλις· Ἀττικῶς καὶ τὴν μέσην τοῦ πυλῶνος καὶ τῆς αὐλῆς, ἢ τῆς ἀνδρωνίτιδος καὶ γυναικωνίτιδος.

Μεσότητος] μεσότητος λέγεται εἶναι ἐπιρρήματα, ἀπὸ τοῦ μεταξὺ εἶναι ὀνόματα καὶ ῥήματα· οἷον ἀπὸ τοῦ φιλοσοφῶ, καὶ φιλόσοφος καὶ φιλοσόφως. τοῦτο δ' οὐκ ἀεὶ εὑρίσκεται· διὸ καὶ σεσυκοφάντηται· τὸ γὰρ καλῶς καὶ σοφῶς ῥῆμα οὐκ ἔχει παρακείμενον. βέλτιον οὖν σημειώσεις ποιότητος δηλωτικὰς αὐτὰς καλεῖν. Ὥρος.

Μέσμα, πόλις κτισθεῖσα ὑπὸ Λοκρῶν ὁμωνύμως τῷ ποταμῷ. Ὥρος.

Μεταφρενα, τὰ ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς, ἤγουν μετὰ τὰς φρένας· ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ αἱ φρένες.

Μετάφρενα, τὰ νῶτα· ὅτι ἐξόπισθεν τῶν φρενῶν κεῖται. φρένες δὲ ὑμένες εἰσὶ μεταξὺ τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἥπατος.

Μετριοπαθεῖν, ἐκμέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι, συγγινώσκειν.

Μεσημβρία] παρὰ τὸ μέσος καὶ τὸ ἡμέρα, γίνεται μεσημερία καὶ μεσημβρία.

Μεταμέλειν, σχῆμα παρασύνθετον, ἐκ τοῦ μεταμέλομαι καὶ μετοχῶ καὶ μεταγινώσκω.

* Μετεωροφένακες, οἱ περὶ τῶν μετεώρων διαλεγόμενοι, ὥςτε ἐξαπατᾶν· ἀπὸ τοῦ φενακίζειν καὶ μετέωρα.

* Μετέμφυτος, ὁ ἐγκεκεντρισμένος· ἀπὸ τοῦ φύειν καὶ μετά.

Μετέῃσι] τὸ θέμα, εἰμί· ἡ μετοχὴ, εἷς ἔντος· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ὦ, ᾖς, ᾖ· καὶ πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς, ᾖσι· καὶ τοῦ ε ποιητικῶς, ἔῃσι καὶ μετέῃσι.

Μετεωρισμός, ἐκ τοῦ μετεωρίζω· τοῦτο παρὰ τὸ μετέωρος· τοῦτο παρὰ τὸ ἀείρω τὸ κουφίζω· ῥηματικὸν ὄνομα, ἄειρος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὄειρος· καὶ ἐν ὑπερθέσει, ἔοιρος· καὶ τροπῇ τῆς οι διφθόγγου εἰς ω, ἔωρος· καὶ μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως, μετέωρος, ὁ κοῦφος. τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ καὶ τὸ μεταχρόνιος. μετέωρος οὖν, παρὰ τὸν ὥρον, ὃ σημαίνει τὸν χρόνον.

Μεταναστης, ὁ μέτοικος καὶ φυγάς· ἐκ τῆς μετὰ προθέσεως καὶ τοῦ νάσσω τὸ οἰκῶ.

* Μετόπωρον, ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός.

Μέτρον] ὡς ἀπὸ τοῦ φέρω γίνεται φέρτρον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μείρω τὸ μερίζω καὶ ἀριθμῶ, γίνεται μέρτρον· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, μέτρον. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δείρω δέρτρον.

Μέτριον, τὸ ταπεινόν· παρὰ τὸ μετρῶ, τὸ ὑποταπεινούμενον· τοῦτο παρὰ τὸ μέτρον· τὸ δὲ μετροῦν, μεθοροποιοῦν ἐτυμολογεῖται.

Μέτωπον] ἔστιν ἐνταῦθα πρόθεσις ἀντὶ προθέσεως· τουτέστιν ὑπέρωπον, τὸ ὑπὲρ τοὺς ὤπας ὄν. καὶ ἐπὶ τὰς φάλαγγας μετωπηδὸν στησάμενοι, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν.

Μείων. παρὰ τὸ μείων (ὁ ἐλάττων) μεῖστος, ὡς πλείων πλεῖστος, τῷ λόγῳ τῶν συγκριτικῶν. 582

Μεῖον] παρὰ τὸ μέρος, μερίων· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, μείων· καὶ συναιρέσει τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον, γίνεται μείων μείονος· τὸ οὐδέτερον, τὸ μεῖον. σημαίνει δὲ τὸ μικρόν· ὅθεν καὶ μειονεκτεῖν, τὸ μεῖον ἔχειν. καὶ ἔστιν ἐναντίον τὸ μειονεκτεῖν τῷ πλεονεκτεῖν· καὶ μειονεκτεῖσθαι, τὸ μικροῖς ἡττᾶσθαι, καὶ ὀλον ἐπὶ μικρῶν ἔχεσθαι, τουτέστι κρατεῖσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ μικρός γίνεται, ἢ ἀπὸ τῆς μιᾶς· τῆς γὰρ μιᾶς οὐδὲν ἐστιν ἐλαττότερον.

Μείζων, εἴδους τῶν παραγώγων συγκριτικοῦ. ἐκ τοῦ μέγας ὁ πρῶτος τύπος, μεγάτερος· ὁ δεύτερος, μεγίων· ὁ τρίτος, μέσσων· καὶ τροπῇ Αἰολικῇ τῶν δύο σσ εἰς ζ, μέζων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μείζων. τὸ δὲ μέγας, εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι πρός τι ἔχον· πρὸς γὰρ τὸ μικρὸν ἔχει.

Μειδιῶ, παρὰ τὸ μεῖον γίνεται· ὁ γὰρ μειδιῶν μείονι κέχρηται γέλωτι. καὶ παρὰ τὸ μειδιῶ, γίνεται Μειδίας ὄνομα κύριον, ὡς παρὰ τὸ φείδω Φειδίας.

Μείδυλος] οὕτως ἐλέγετο ὁ πατὴρ Βακχυλίδου· καὶ γίνεται παρὰ τὸ μειδιῶ, ὡς παρὰ τὸ φείδω Φείδυλος. εἰς τὸ ἀμειδής.

Μέλινος, σημαίνει τὸν ἀπὸ μελίας γεγενημένον. παρὰ τὸ μελία, γίνεται μελίνος· καὶ συγκοπῇ, μέλινος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μείλινος, ὡς καὶ παρὰ τὸ μέλας μέλανος, — μείλανι πόντῳ· καὶ Μελανίων, Μειλανίων.

Μειλίγματα, σημαίνει τὰ πραϋντικά. ἀπὸ τοῦ μειλίσσω, μείλιγμα.

Μείλια, σημαίνει τὰ προικῶα πράγματα. τὰ ἐξώπροικα· παρὰ τὸ μειλίσσω γίνεται Ἰλιάδος ι'. — πολλὰ δ' ἐπὶ μείλια δώσω: — τὸ ἐξῆς, Ἐπιδώτω μείλια, οἷς μειλίσσονται τοὺς ἄνδρας. τὴν προῖκα δὲ λέγει τὴν ἡδέως διατιθεμένην τὴν ψυχήν.

Μείλιχος καὶ μειλίχιος, σημαίνει τὸν πρᾶον καὶ πραϋντικόν. γίνεται ἀπὸ τοῦ μέλι, ὥς τινές φασιν· ἢ παρὰ τὸ μέλος γίνεται μελίσσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μειλίσσω· καὶ ἐκεῖθεν μείλιχος. ὡς τάρασσω τάραχος. ἢ ἀπὸ τοῦ μέλος μελικός· καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου, μέλιχος, ὡς Ὀλυμπικός, Ὀλύμπιχος· καὶ πατρικός, πάτριχος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μείλιχος· εἶτα πάλιν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, καὶ διπλασιασμῷ τῶν συμφώνων αἰολικῶς, γίνεται μέλλιχος, ὡς κείρω, κέρρω. οὗτοι δὲ κακῶς λέγουσιν, ὡς λέγει ὁ Ἡρωδιανός· ὅτι οὐδέποτε οἱ Αἰολεῖς ἐπὶ τοῦ πλεονασμοῦ τοῦ ι ἀναδιπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα· οἷον, τὸ κενὴ γίνεται κεινή, καὶ οὐ γίνεται παρ' αὐτῶν κέννη· τὸ γὰρ ξέννος, οὐκ ἀπὸ τοῦ ξεῖνος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ξένος ἐστίν· ἐπὶ γὰρ τῶν βραχέων ποιοῦσιν ἀναδιπλασιασμόν· οἷον, θεράπων, θερράπων· ἔνη, ἔννη· ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως.

Μείρεται· εἰ μὲν σημαίνει τὸ μερίζεται, γίνεται ἀπὸ τοῦ μέρος μέρω μέρομαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μείρομαι· εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἐπιθυμεῖ, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἵμερος ἱμέρω καὶ ἰμείρω· τὸ παθητικὸν, ἰμείρομαί· τὸ τρίτον, ἰμείρεται· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν, μείρεται.

Μεῖραξ] παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω γίνεται εἴραξ· ὅθεν εἰράκιον καὶ μειράκιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μεῖραξ, ὁ δυνάμενος ἤδη λέγειν. Ἰστέον δὲ ὅτι θηλυκῶς λέγεται· καὶ κρεῖττον λέγειν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἰμείρω ἰμεῖραξ καὶ μεῖραξ, ἢ τοιούτου χρόνου οὖσα, ὥςτε καὶ ἐπιθυμεῖσθαι. 583

Μείς, σημαίνει τὸν μῆνα. μήν ἦν· καὶ ἐτράπη τὸ η Δωρικῶς εἰς τὴν ει δίφθογγον· ἐπειδὴ τὰ εἰς ν λήγοντα ἀρσενικὰ οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν δίφθογγον, οἷον σωλήν, Πλάτων· ἔτρεψε τὸ ν εἰς ς, καὶ ἐγένετο μείς. πρόσκειται, ἀρσενικά, διὰ τὸ χρυσοῦν, οὐδέτερον. ἔστι δὲ ἄκλιτον· εἰ γὰρ ἐκλίνετο, μενός εἶναι εἶναι ἡ γενική. ἢ παρὰ τὸ μεῖος γίνεται· ὡς δὲ παρὰ τὸ ῥήσσω ῥηγμίς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μειῶ, μείς. ἐσχημάτισται μακρῶς τε ἅμα καὶ ὀξυτόνως. παρὰ τὸ μεῖος, μειῶ εἴρηται, ὅτι μειουμένης εἰς ἄκρον τῆς σελήνης, πληροῦται ὁ μήν. τὸ δὲ μήν, γίνεται ἀπὸ τοῦ μήνη, ὃ σημαίνει τὴν σελήνην· δι' αὐτῆς γὰρ τελειοῦται ὁ μήν. ἢ παρὰ τὸ μεῖον τὸ μικρὸν γίνεται μειήν· καὶ συγκοπῇ, μήν, ἢ εἰς ἄκρον ἐλάττωσις καὶ ἀποτερμάτωσις τῆς σελήνης. τὸ δὲ μήνη, ἢ ἀπὸ τοῦ μῆνις, ὃ σημαίνει τὴν ὀργήν· αὐτῇ γὰρ τὸ πάθος ἀνάπτουσιν· ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ μένειν ἐν τῷ αὐτῷ, ἀλλὰ ποτὲ μὲν μειοῦσθαι, ποτὲ δὲ αὔξεσθαι. τὸ δὲ μῆνις, παρὰ τὴν μανίαν, μάνις τὶς οὖσα· ἐοίκασι γὰρ μαινομένοις οἱ ὀργιζόμενοι. ἢ παρὰ τὸ μένω τὸ ἐπιμένω, ἡ ἐπιμένουσα ὀργή· ἢ παρὰ τὸ ἐμμένειν τῷ μηνιῶντι καὶ ὀργιζομένῳ· ἔνθεν [ὀργίζεσθαι μὲν τὸ] πρὸς φίλους καὶ ἰδίους καὶ υἱούς· μηνίειν δὲ, τὸ πρὸς ἐχθρούς· ἐφ' ὧν μὲν γὰρ, ταχὺ διαλλάττονται· ἐφ' ὧν δὲ, ἐπιμένουσι πολὺ μνησικακοῦντες· καὶ ἀπομηνίσας, τὸ μνησικακήσας καὶ ὀργισθείς· ἀπὸ δὲ τοῦ μῆνις μηνίω, ὡς μῆτις μητίω. ἔστι καὶ μηνιῶ μηνιᾷς, ἀπὸ τοῦ μηνίω μηνίσω γινόμενον.

* Μηδαμᾶ, κατὰ ἔκθλιψιν, ἀντὶ τοῦ μηδαμῇ.

Μήνιγγες, λέγονται οἱ σκέποντες ὑμένες τὸν ἐγκέφαλον, διὰ τὸ μένειν ἐν αὐταῖς τὸν ἐγκέφαλον.

Μήδεα, ἐπὶ τῶν αἰδοίων, παρὰ τὸ μέδειν καὶ ἄρχειν τῆς

γενέσεως· ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η. λέγεται δὲ μήδεα καὶ τὰ βουλεύματα. ἡ εὐθεῖα, μῆδος.

Μηονία, ἡ Λυδία. γίνεται ἐκ τοῦ Μαιών Μαιόνος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον) Μαιονία· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, Μηονία. ὁ μανῶν· τὰ εἰς ων ὀξύτονα τῇ αι διφθόγγῳ παραληγόμενα, εἰ μὲν ὦσιν ἐθνικά, τρέπουσι τὸ α εἰς ο ἐπὶ τῆς γενικῆς· οἷον, Παιών παιόνος, Παίονες ἄνδρες ἄγων: — Μαιών Μαιάνος· εἰ δὲ μὴ ὦσιν ἐθνικά, φυλάττει τὸ ω· οἷον, βαιών βαιῶνος· ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος. Παιών Παιῶνος κύριον.

Μήνυμα, παρὰ τὸ μηνύω· τοῦτο παρὰ τὸ ἀνύω, ὃ σημαίνει τὸ διέρχομαι· πλεονασμῷ τοῦ μ, μανύω. ἢ παρὰ τὸ μνῶ μνύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η.

Μήλη ἰατρική, δι' ἧς ψηλαφᾶται τὰ πονούμενα· μηλοῦν γὰρ τὸ ψηλαφᾶν λέγεται· καὶ μήλαθρα, τὰ πορφυρᾶ βάμματα· γίνεται παρὰ τὸν μήσω, μέλλοντα δηλοῦντα τὸ ἐργάζομαι. Ὅμηρος φησί, Μήσατο ἔργα: — μήλη οὖν, ἡ πολλῶν κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἐργάτις.

Μήθομαι, παρὰ τὸ μήθω δηλοῦν τὸ μανθάνω· ὃ γίνεται κατὰ τροπὴν τοῦ ὁ εἰς θ, ἀπὸ τοῦ μήδω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔμαθον· ἀφ' οὗ τὸ μαθεῖν.

Μηκώνη, εἴρηται, ὅτι ἐνταῦθα πρῶτον εὗρε τὸν τῆς μήκωνος καρπὸν ἡ Δημήτηρ. μήκων δὲ ἡ βοτάνη, παρὰ τὸ μῆκος ἐστί· μῆκος δὲ, τὸ ἐπιπολὺ ἧκον μακρόν.

584 Μήκιστος] παρὰ τὸ μακρός μακρίων καὶ μακίων· καὶ τροπῇ μηκίων· ὅθεν τὸ μήκιστος.

Μῆλα, πάντα τὰ τετράποδα· ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα μηλωτή λέγεται· κατὰ περικράτησιν καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἶγες· ἐπειδὴ καρποφορεῖ ταῦτα τῇ τριχί· κείρεται γὰρ, καὶ πάλιν φέρει. φησὶ γοῦν ἐπεξηγούμενος, προσθεὶς τὸ γένος, ἐπήνεγκε τὰ β' εἴδη· καὶ σημαίνει γ' μῆλον; Μῆλ' ὄϊές τε καὶ αἶγες: — λέγεται δὲ καὶ ὁ καρπὸς τῆς μηλέας. λέγεται δὲ μῆλα καὶ πάντα τὰ δένδρα, ὡς ὅταν λέγῃ, Αὐτῆσι μίζησι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων: — ἀντὶ τοῦ σὺν τοῖς καρποῖς. Μῆλα, τὰ πρόβατα· οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ μηκᾶσθαι· ὅπερ ἀνάρμοστον· ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τοῦ μηλώδη καρπὸν ἔδεσθαι· Ἀτταλος δὲ, παρὰ τὸν μαλλόν. ἐγὼ δέ φημι, μᾶλλον ἀπὸ τοῦ μῆλα ὁ μαλλὸς εἴρηται. ἀπὸ γοῦν τοῦ μέλω καὶ μέλομαι, γίνεται μῆλον καὶ μῆλα· ἐπιμελείας γὰρ ἠξίωντο, καὶ διὰ πολλῆς φροντίδος ἦσαν τοῖς παλαιοῖς. ἢ παρὰ τὸ μηλόν, τὸ ἥσυχον καὶ ἥμερον καὶ χαῦνον· τοιοῦτον γὰρ τὸ πρόβατον. ὁ δὲ καρπὸς, κατ' ἐξοχήν· πᾶς γὰρ οὕτως ἐλέγετο· οἷον, — καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων: — ἀνεστραμμένως δ' εἴρηται· ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἀνθέων. Ἰλιάδος ι'.

* Μηλόβοτος, ὁ τὰ μῆλα (τουτέστι τὰ πρόβατα) βόσκων.

Μηλωτή, προβάτειος δορά· ἀπὸ τοῦ μῆλα· ἢ ἀπὸ τοῦ μηλώσω.

Μηρός, παρὰ τὸ μέλας, τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η· ἢ παρὰ τὸ μέρος, ἢ παρὰ τὸ μείρω, διὰ τὸν μερισμὸν τοῦ σώματος.

Μηρύμα, ἀπὸ τῆς ὑποστατικωτέρας ὑπάρξεως εἰς τὸ μεῖον καὶ ἔλαττον ἕλκεσθαι· οἱ δὲ, μόρημα, ἐπεὶ διὰ πόνου ἐργάζονται· μορεῖν γὰρ τὸ πονεῖν.

Μήρινθος, ἡ σχοῖνος· καὶ μηρίνθους, σχοινία, σπάρτα, δεσμούς· παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ καταῤῥεῖν ἐν τῷ μύρεσθαι αὐτοὺς, τουτέστι συνάγεσθαι· ἢ παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ ἕλκεσθαι ἐν τῷ γίνεσθαι.

Μήρινθος, ἡ σπάρτος· παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ καταῤῥεῖν ἐν τῷ κλώθεσθαι αὐτὴν, ἤτοι νήθεσθαι.

Μηρυκιστιάς, ἐκ τοῦ μηρυκίζω· τοῦτο ἐκ τοῦ μηρύκω· μηρύκειν γὰρ λέγεται τὸ ἐκ βάθους ἀρύεσθαι καὶ εἰς μικρὰ κόπτειν. τοῦτο παρὰ τὸ μηρύω, τὸ ἀναλέγομαι· τοῦτο παρὰ τὸ μέρος μερύω καὶ μηρύω, τὸ εἰς μέρη κοπτόμενον.

Μήτηρ, παρὰ τὸ μὴ τηρεῖσθαι· αἱ γὰρ γυναῖκες, πρὶν γένωνται μητέρες, φυλάττονται πρὸς τὸ μὴ λυμανθῆναι τὴν αὐτῶν παρθενίαν· γυναῖκα δὲ γένωνται μητέρες, οὐ τηροῦνται. ἢ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, ἢ ὑπὸ τῶν τέκνων ζητουμένη· ἢ ἡ μαστεύουσα τὰ πρὸς τροφὴν τοῖς κυηθεῖσιν· ἢ ὅτι φυσικῶς αὐτὰ μαστεύει τὰ κυηθέντα ἢ μήτηρ. ἢ ἐκ τοῦ μαστῶ, μάτηρ καὶ μῆτηρ, ὡς μάτις μῆτις, ἢ τῶν ἀδήλων ζητητική. τὸ μη, η· ἐκ τοῦ μήσω μέλλοντος. ζήτει εἰς τὸ ἀστήρ.

Μήτρα] παρὰ τὸ μήτηρ μητέρος μήτερα· καὶ συγκοπῇ, μῆτρα· ὅτι μήτηρ ἐστὶ τοῦ γεννωμένου. ὡς πατὴρ πάτρα κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ, καὶ μήτηρ μήτρα.

Μῆτις, σύνεσις, τέχνη, βουλή· ὅθεν καὶ μητιώσασθαι, τὸ κατεργάσασθαι καὶ βουλεύσασθαι. γίνεται παρὰ τὸ μήδω· ὁ μέλλων, μήσω· ῥηματικὸν ὄνομα, μῆσις· καὶ μεταθέσει τοῦ σ εἰς τ, μῆτις. ἀπὸ τούτου γίνεται μητίοεις· καὶ, μητιόεντα φάρμακα, εὖ ἐπινενοημένα καὶ ἐνεργά. ἐκ τοῦ μῆτις γίνεται καὶ μητίτης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, μητιέτης· ἡ αἰτιατικὴ, τὸν μητιέτην, καὶ μητίετα κατὰ μεταπλασμόν. προπαροξύνεται· αἱ γὰρ κατὰ μεταπλασμὸν εἰς α αἰτιατικαὶ μὴ ἀπὸ ἡγουμένης γενικῆς ἢ δοτικῆς εἰς α μεταπλασθεῖσαι, (ὡς τὸ ἱππότης ἱππότου ἱππότα· προμετεπλάσθη γάρ. ὑπὲρ δύο συλλαβάς· διὰ τὸ λίτα) προπαροξύνονται· οἷον εὔτροχον, εὔτροχα· ἀλίτροχον, ἀλίτροχα. ἡ κλητικὴ, μητίετα· καὶ ὤφειλεν εἶναι μητιέτα, ἀπὸ τῆς μητιέτης εὐθείας· κανὼν γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ης ἰσοσύλλαβα, εἰ τὸ τ ἔχει, εἰς α ποιοῦσι τὴν κλητικήν. ἀλλ' ἔτι κανὼν, ὅτι πᾶσα πτῶσις συνεμπίπτουσα ἑτέρᾳ πτώσει, τὸν αὐτὸν τόνον ἀναδέχεται. τούτου χάριν καὶ ἡ κλητικὴ τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξε τῆς αἰτιατικῆς· καὶ ἡ εὐθεῖα πάλιν τῇ αἰτιατικῇ ὡμοφώνησε.

Μηχανή. παρὰ τὸ μήδω μήσω, μηχανή.

Μῆχος, μηχάνημα, τέχνασμα· ὄνομά ἐστιν οὐδέτερον. καὶ λέγουσι τινὲς, ὅτι ἐκ τοῦ μηχανή, γίνεται μῆχος κατὰ παρασχηματισμόν, ὡς ἡδονή, ἧδος.

Μηρία, τὰ μηριαῖα ὀστᾶ. ἀπὸ τοῦ μηρός, ὑποκοριστικὸν, μηρίον. ἐκ δὲ τοῦ μείρω ἢ μερίζω, γίνεται μέρος καὶ μηρός· ἀπ' αὐτοῦ γὰρ τοῦ τόπου μερίζεται τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου· μέχρι γὰρ αὐτοῦ ἔνεστι τὸ αὐτό. — ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἑκάη· Πτολεμαῖος τὸ ε τελευταῖον λαμβάνει τοῦ μῆρε, ἵν' Ἰωνικώτερον ἐκδέξηται τὸ κάη· καὶ Ἀρίσταρχος δὲ οὕτω. δύναται δὲ καὶ ἑκάη εἶναι τὸ πλῆρες, ἐκθλίψεως γενομένης τοῦ α, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐντελέστερον εἰρημένου, — κατὰ πίονα μήρι' ἕκηα: — τὸ δὲ τοιοῦτον πολὺ παρὰ τῷ ποιητῇ. ἀπεφηνάμην δὲ ἐντελέστερον εἶναι τὸ μηρίον τοῦ μηρόν· ἐν γὰρ συγκοπῇ αὐτοῦ ἐγένετο· ἐπείτοι εὐθύνεται ὁ τόνος· τὰ γὰρ εἰς ος λήγοντα μεταπλαζόμενα εἰς οὐδέτερον, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει· ὁ ζυγός, τὸ ζυγόν· ὁ δίφρος, τὸ δίφρον· ὅθεν καὶ μηρός μηρόν καὶ μῆρα. εἰ δὲ μῆρα καὶ μηρούς, μεταπλασμός ἐστι· καὶ ὤφειλεν εἶναι μηρά, ὀξυτόνως· τὰ γὰρ ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ εἰς οὐδέτερον γένος μεταπλασθέντα, τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου ὁμότονα κεκθεστήκασιν, ἑρετμοί, ἐρετμά· αἱ πυραί, τὰ πυρά· αἱ οἰκίαι, τὰ οἰκία. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν· ἔδειξε γὰρ ὁ τόνος τὸ πάθος. ἔστι γὰρ τὰ μηρία· καὶ κατὰ συγκοπὴν, τὰ μῆρα· διαφέρει γὰρ τὸ ἀρσενικὸν τοῦ οὐδετέρου· ὅτι τὸ μὲν ἀρσενικὸν ὁ ποιητὴς τίθησι καὶ ἐπὶ τῶν ἀγιαζομένων, ὡς τὸ, Μηροὺς ἐξέτα-

μον: — καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρωπείων, — μιάνθην αἵματι μηροί: — τὸ δὲ οὐδέτερον, ἐπὶ τῶν ἀγιαζομένων, ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη.

Μὴ] μὴ, ἀπαγορευτικόν ἐστιν ἐπίρρημα· οἷον, Μὴ Φάγῃς· Μὴ μοιχεύσῃς· ὅπερ καὶ ὑποτάσσει. σημαίνει καὶ διαστατικοῦ· οἷον, Μὴ ἀπέθανεν ὁ δεῖνα: — καὶ, Μὴ μάτην τρέχομεν: — ὅπερ οὐχ ὑποτάσσει· καὶ ὅταν κεῖται ἀντὶ τοῦ οὐ ἀπαγορεύσεως, οὐχ ὑποτάττει· τὸ δὲ οὐ μὴ, ὑποτάσσει. σημαίνει δὲ πέντε· ἄρνησιν, ὡς τὸ, Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων Πημαίνει Τρῶας: — ἀπαγόρευσιν, ὡς τὸ, Μή μοι οἶνον ἄειρε: — δισταγμὸν, ὡς τὸ, Μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει: — συλλογισμὸν, ὡς τὸ, Μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι: — καὶ ἀντὶ τοῦ εἴθε, Μὴ δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑπερβάλλεις: — συντάττεται δὲ μετὰ τριῶν ἐγκλίσεων· μετὰ προστακτικοῦ, ὡς τὸ, — μὴ ψευδὲ ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν: — μετὰ εὐκτικοῦ, ὡς τὸ, Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην: — καὶ μετὰ ὑποτακτικοῦ, ὡς τὸ, Μὴ δή κω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους: — καὶ μετὰ ποίων προσώπων συντάττεται ἐν τοῖς προστακτικοῖς; εἰς μὲν τὸν ἐνεστῶτα, μετὰ δευτέρου καὶ τρίτου· οἷον, Μὴ δὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν: — καὶ μετὰ τρίτου, ὡς ὁ Παῦλος φησίν, Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ μὴ πρινέτω: — ἐπὶ δὲ τοῦ ἀορίστου πρώτου ἐνεργητικοῦ, παθητικοῦ καὶ μέσου, μετὰ τῶν τρίτων μόνον συντάττεται· οὐ γὰρ λέγεται Μὴ τύψον, ἢ Μὴ τύψαι, ἢ Μὴ τύπτου: — εἰ δὲ τῇ ὁριστικῇ ἐγκλίσει συντάττεται, οὐ μετὰ τῆς ἰδίας δυνάμεως τάσσεται, ἀλλ' ἀντὶ τῆς οὐ ἀποφάσεως, ὡς ἐν τῷ, Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα: — ἀντὶ τοῦ, οὐ διὰ τὴν ἐμὴν βούλησιν. καὶ ἐν τῷ, Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ὤφελες. ἀπαρέμφατῳ δὲ εἰ συντάσσεται ἡ μὴ ἀπαγόρευσις, οὐ ξένον· διότι παντὸς ῥήματος ἄρχει τὸ ἀπαρέμφατον. κρεῖττον δέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι ἡνίκα μετὰ ἀπαρεμφάτου συντάσσεται, ἀντὶ προστακτικῆς ἐγκλίσεως κεῖται, ὡς ἐν τῷ, Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, (τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ Αἴγισθος) μήτε μνᾶσθαι ἄκοιτιν: — ἀντὶ τοῦ, μὴ ἔσο μνηστὴρ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι, Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι: — συνεχῶς γὰρ ὁ ποιητὴς τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν ἐχρήσατο, ὡς ἐν τῷ πειρᾶν, ἀντὶ τοῦ ἀπόπειραν ποιησάτω· καὶ ἀγορευέμεν, ἀντὶ τοῦ ἀγόρευσον.

Μήποτε, ἐπίρρημα δισταγμοῦ· ἓν μέρος λόγου· συντίθεται ἐκ τῆς μὴ ἀπαγορεύσεως, καὶ τοῦ ποτέ ἐπίρρημα.

Μηλιαυθμός] Λυκόφρων, Καὶ μηλιαυθμὸν ἠδὲ χερσαίας πλάτης: — σημαίνει τὸν ἐν τοῖς προβάτοις κοιμήσεως τόπον, ἤγουν τὴν μάνδραν. παρὰ τὸ μῆλα τὰ πρόβατα, καὶ τὸ ἰαύω τὸ κοιμῶμαι, γίνεται ἰαυθμὸς ἡ κοίμησις· καὶ ἐν συνθέσει, μηλιαυθμός· ὡς κλαίω, κλαυθμός.

Μήν] ὡς παρὰ τὸ Κέφαλος γίνεται Κεφαλήν, κῶλος κωλήν, μέγιστος μεγιστήν καὶ μεγιστάν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μεῖος μειήν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, μήν· ἀφ' οὗ καὶ μήνη ἡ σελήνη.

Μηριόνης, ὁ διὰ τῶν μηρῶν τὴν ὄνησιν φέρων, καὶ ἑαυτῷ ἐμπεσῶν· ταχὺς γάρ· καὶ Μόλος δὲ ὁ τούτου πατὴρ, ἀπὸ τοῦ μολίσκειν.

Μηδαμινός, ἀπὸ τοῦ μηδαμῶς· ἐπὶ τοῦ ὄντος· ἀπὸ τοῦ μηδαμὸς ὀνόματος, συγκειμένου ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπαγορευτικοῦ καὶ τοῦ δαμὸς τοῦ ἰσοδυναμοῦντος τῷ τὶς.

Μήστωρ, ἐπιστήμων· παρὰ τὸ μήδω μήσω, ὁ δυνάμενος μήσασθαι, ὅ ἐστι βουλεύσασθαι.

Μεταίχμιον, σημαίνει τὸ μεταξὺ δύο τινῶν πραγμάτων ὑπάρχον· κυρίως δὲ ὁ μεταξὺ δύο στρατῶν τόπος· ἀπὸ τῆς αἰχμῆς.

Μεταμάζιον, μεταξὺ τῶν μαζῶν. ἓν ἐν ποιητέον ὡς μετάφρενον καὶ ἐνάντιον· παρῆκται δὲ παρὰ τὸ μαζὸς καὶ τὴν μετὰ πρόθεσιν, ὥσπερ παρὰ τὸ χθονὸς καὶ τὴν ἐπὶ, ἐπιχθόνιος· καὶ τὴν παρὰ καὶ ποταμὸς, παραποτάμιος· γίνεται γὰρ καὶ ἀπὸ [δύο] λέξεων ἕν τι παράγωγον, ὡς τὸ Νεαπολίτης, καὶ ἄλλα μυρία. 587

Μετανάστην, μέτοικον, Φυγάδα. ἀπὸ τοῦ νάσσω, ὁ μέλλων, νάσω, νένασμαι, νάστης καὶ μεταναστής.

Μεταδρομάδην, ἐπιδρομὴν· ἢ ἐν τῷ τρέχειν ὁμοῦ.

Μετάλλειον] οὕτω μόνον ἐλέγετο ἀπό τινος Μετάλλου Σικελιώτου, εὑρόντος αὐτοῦ τὴν κατασπευήν· ὃ καὶ διὰ τοῦ γ γράφει Ἀριστοφάνης Τελμισεῦσιν. Ὦρος.

Μεταπόντιος, πόλις Ἰταλίας· ἀπὸ Μεταπόντου τινὸς βασιλεύσαντος ἐν αὐτῇ.

Μέτερρα] τοῦτο τὸ πάθος τῆς Αἰολικῆς ἐστι διαλέκτου· οἷον, Αἰτιάω τὰ μέτερρα: — ὁ γὰρ μέτριος, μέτερρος παρ' αὐτοῖς εἴρηται.

Μιαρόν] παρὰ τὸ μιαίνω, ἢ παρὰ τὸ μία, γίνεται παρώνυμον μιαρόν, ὡς σκιά σκιαρόν, οἱονεὶ τὸ μεμονωμένον, ᾧ οὐκ ἄν τις ἐπὶ τῷ αὐτῷ συνέλθῃ διὰ τὸ μῖσος· τουτέστι τὸ φευκτόν.

Μία] ἐκ τοῦ εἷς, τὸ θηλυκὸν, μία· ὁ κανών. δύο κανόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι. ζήτει εἰς τὸ εἷς.

Μιαιφόνος, μιαινόμενος φόνοις· [ἢ] κατὰ τροπὴν Δωρικὴν τοῦ β εἰς μ, οἷον βιαιφόνος· ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ, οἷον ἰαινόμενος τῷ φόνῳ.

Μίγδ' ἄλλοις: — ἀναμεμιγμένος τοῖς ἄλλοις. ἀπὸ τοῦ μίσγω ἢ μίγω μίγδα.

Μιγέωσι. ῥῆμα ὑποτακτικὸν δευτέρου ἀορίστου. εἰ γὰρ ἦν ἐνεστῶς, μακρὸν ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι· ὧδε δέ ἐστι βραχύ· οὗ χάριν ἐστὶ δεύτερος ἀόριστος. ἔστι μίγω· τὸ μι, μακρόν· (εἰς τὸ μίσγω) καὶ ἡ θέσει μακρὰ μετεβλήθη εἰς φύσει. τὸ μι, ι· εἰ γὰρ ἐγράφετο διὰ ὀφθόγγου, ὤφειλεν εἶναι ὁ μέσος παρακείμενος μέμοιγα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔμιγον· βραχὺ τὸ ι· ὁ παθητικὸς, ἐμίγην· μιγεὶς μιγέντος· ἐὰν μιγῶ· μιγῶμεν, μιγῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, — ἐπεί κε νομῷ μιγέωσι.

Μίκκος, σημαίνει τὸν μικρόν. Καλλίμαχος, — τοῖς μίκκοις μίκκα διδοῦσι θεοί: — ἀπὸ τοῦ μικρὸς γίνεται. τοῦτο παρὰ τὸ μεῖον τὸ ἔλαττον, γίνεται κατὰ διάλυσιν, μέϊον· καὶ ἐκτάσει, μήϊον, μήκρος· καὶ συγκοπῇ τοῦ η, μικρός. τὰ ἔχοντα προηγούμενον σύμφωνον, ἀποστρέφεται τὴν εἰ δίφθογγον· Ἴμβρος, ὄνομα πόλεως· Κίβρος, ἐθνικόν· λιβρός, ἢ σποτεινὴ νύξ· φιτρός· δίκρος, τὸ φουρκίον· ἴγκρος, ὁ ἐγκέφαλος· λίστρος, ὁ ξυστήρ.

* Μικκίλος, μικρός, ὑποκοριστικῶς.

Μίλητος, πόλις· ὅθεν καὶ Μιλήσιοι· ἀπὸ Μιλήτου υἱοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρίας.

Μιλίγματα δαιτός, τὰ λείψανα· οἱ δὲ, τὸ σταῖς ᾧ κατέμασσον τὰς χεῖρας, καὶ τὸ λίπος ἀπέψων· ὅπερ ἀπομαγδαλίαν οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν. ἴσως ἀπὸ τοῦ μελίζω μέλιγμα καὶ μλιγμα· τὰ δὲ πραϋντικὰ, τὸ μει δίφθογγον.

Μιμαλῶνες, ἐκλήθησαν κυρίως αἱ γυναῖκες· πολεμικαὶ γὰρ· παρὰ τὸ μιμεῖσθαι τοὺς ἄνδρας· ἤτοι διὰ Μακεδονικὴν ἱστορίαν, ἥτις κεῖται ἐν τοῖς Καλλιμάχου.

Μίμησις, παρὰ τὸ μῖμος· ἢ μνήμη τίς οὖσα.

Μίμαντος, λέγεται πόλις καὶ χώρα ἐν Θράκῃ. ἔοικε δὲ λέγεσθαι ἐκ τοῦ Μίμαντος. Μίμας γὰρ ὄρος ἐν Θράκῃ, 588

ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ, Ἤδη δ' ὑψιτενής τε Μίμας ὑπελείπετ' ὀπίσσω, καὶ Πιμπληΐδος ἄκρης.

Μίνθη, ἥν τινες ἡδύοσμον καλοῦσιν. ἔστι δὲ καλάμινθος, ἄγριον ἡδύοσμον· ὅπερ λυπουμένη ἡ Δημήτηρ ἰδοῦσα, ἐμίασσε καὶ ἄκαρπον ἐποίησε. μήποτ' οὖν ἡμεῖς μίθρον κατὰ ἀντίφρασιν τὴν δυσωδίαν καλοῦμεν.

Μίν, ἀντωνυμία ἐστὶ τρίτου προσώπου πρωτότυπος· ἐγώ, σύ, ἵ. τοῦτο γὰρ τὸ ἵ, ὡς τρίτον βραχυνόμενον πρόσωπον, ἐφελκύσατο τὸ ν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἐγένετο μίν. σημαίνει δὲ τρία γένη, ἀρσενικόν, θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον, αὐτόν, αὐτήν, καὶ αὐτό.

Μίνυνθα, ἐπ' ὀλίγῳ χρόνῳ. παρὰ τὸ μινύθω, μίνυθα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, μίνυνθα. καὶ παραγωγῇ γίνεται μινυνθάδιος, ὁ ὀλιγοχρόνιος.

Μινυρίζειν, σημαίνει τὸ ἡσυχῇ κλαίειν καὶ θρηνεῖν· ἢ ἀπὸ τοῦ μύρω (ὃ σημαίνει τὸ κλαίω) κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, μυμυρίζω· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς τὸ ι, καὶ τοῦ μ εἰς τὸ ν, μινυρίζω. ἢ παρὰ τὸ μύω, μύζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, μυμυρίζω· καὶ τροπῇ.

Μίνως] τινὲς διὰ διφθόγγου· παρὰ τὸ μένω Μένως καὶ Μείνως· ἐπεὶ κατέμεινεν ἡ Εὐρώπη ἐν Κρήτῃ Ἀστερίωνι γαμηθεῖσα· ἐξ ἧς γέγονεν ὁ Μίνως. ἡ δὲ παράδοσις ἔχει τὸ ι· ἐπειδὴ παρὰ τὸ μίμνω Μίμνως καὶ Μίνως. ἢ παρὰ τὸ ἴς ἰνός, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, ἴνως καὶ Μίνως. ὅθεν καὶ Μινώταυρος. κλίνεται δὲ Ἀττικῶς Μίνω, ὥσπερ λαὸς λεώ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, γίνεται Μίνωος. οὐ γὰρ ἡ Μίνωος γενικὴ ἀποβολὴν τοῦ ς πέπονθεν· οὐδέποτε γὰρ ἀποβάλλει τὸ ς.

Μιξονίδης. παρὰ τὸ μίσγω μίξω γίνεται μίξις, ὡς πράξω πρᾶξις· καὶ Μιξίας, ὡς σώσω, Σωσίας· καὶ λέξω, Λεξίας· καὶ Μίξων Μίξονος, Μιξονίδης.

Μισγάγκεια] παρὰ τὸ μίσγω καὶ τὸ ἄγκος, γίνεται ἄγκεια καὶ μισγάγκεια. ἔστι δὲ τόπος κοῖλος, εἰς ὃν καταφερόμενα τὰ ὕδατα ἐκ τῶν ὀρῶν μίσγονται. ἐκ δὲ τοῦ κέω τὸ κεῖμαι, ὃ γίνεται κατὰ συναλοιφὴν κῶ, γίνεται ὄνομα μονοσύλλαβον κος, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, πλεονασμῷ τοῦ γ, γίνεται ἄγκος, τὸ πάνυ κοῖλον καὶ βαθύ.

Μιμαλλόνες, αἱ βάκχαι καὶ βοηδρόμοι, ἤτοι αἱ μετὰ βοῆς καὶ ἐκπλήξεως, διὰ τὸ κάτοχοι εἶναι, προϊοῦσαι δρόμῳ· ἃς καλοῦσι καὶ γεγωνοκώμας ἔνιοι, τῷ γεγωνίσκειν ἤγουν θορυβεῖν τὰς κώμας.

Μίτραι, κυρίως οἱ ἀπὸ φασκίων καὶ ὠαρίων γινόμενοι στέφανοι· ἐν καταχρήσει δὲ πᾶς στέφανος μίτρα λέγεται, ὡς καὶ ἐνταῦθα. οὕτως εὗρον εἰς τὸ σχόλιον τοῦ Πινδάρου, Ἐφαρμόστῳ Ὀπουντίῳ.

Μῖσος, παρὰ τὸ μὴ ἴσος εἶναι, ὡς ἀνάρσιος ὁ ἐχθρός· ἢ ἀπὸ τοῦ μύω μύσω, μύσος καὶ μῖσος, ὃ πάντες μύοντες ἐκφεύγομεν. ἔστι δὲ τὸ μι μακρόν, ἀπὸ παραδόσεως.

Μισητός] παρὰ τὸ μισῶ μισήσω, μισητός, ὡς λαλῶ λαλήσω, λαλητός. μισητὴ δέ, ἡ πόρνη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ γ, μισγητή τις οὖσα, παρὰ τὸ μίσγεσθαι.

Μισθός, κυρίως ὁ εἰς μῆνα κατατιθέμενος· καταχρηστικῶς καὶ ὁ ἐφ' ἡμέραν· παρὰ τὸ πείθω πείσω, οἱονεὶ
589 πισθός τις ὤν, ἐν ᾧ τις πείθεται, ὁ πείθων τινὰ ὑπηρετεῖν. ἢ παρὰ τὸ μῖσος ὠθεῖν.

Μισθαρνία] ἐκ τοῦ μισθὸς καὶ τοῦ ἀρνῶ τὸ ἀντικαταλλάσσομαι, γίνεται μισθαρνία.

* Μισθαρχίδης, ὁ ἄρχων ἐν τῷ λαμβάνειν τὸν μισθόν.

Μίστυλλον, εἰς μικρὰ διέκοψαν. ἢ παρὰ τὸ μεῖον, γέγονε μῖστος, καὶ μιστύλλω.

Μίτρα, λέγεται ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀνάδεσμος. μίτρα, ζώνη ἡ διὰ τοῦ μέσου φαινομένη. ἐφορεῖτο δὲ ἐσωτέρα τῆς λαγόνος ἡ χαλκῆ λεπίς, ἣν ζώννυνται περὶ τὸν κενεῶνα, χάριν πλείονος ἀσφαλείας. ἔστι δὲ προγαστρίδιός τις ὅπλισις ἁλυσειδωτή, τῶν πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακτική.

Μνεία] ἀπὸ τοῦ μένω μενία· καὶ καθ' ὑπερβιβασμόν, μνεΐα· καὶ συναιρέσει, μνεία.

Μνήμη, παρὰ τὸ μένω, μενήμη· καὶ συγκοπῇ, μνήμη· ὅθεν μνημοσύνη ἡ ὑπόμνησις· καὶ μνῆμα, τὸ μνημόσυνον.

Μνήμων, ὁ προεστὼς καὶ ἐπιμέλειαν ποιούμενος φόρτου, ὃν ἡμεῖς ἐπίπλουν καλοῦμεν.

* Μόγις, μόλις, μετὰ πόνου· ἀπὸ τοῦ μόγος ὁ πόνος.

Μοῖρα] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σπείρω γίνεται σπορά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μείρω μορά ὤφειλε λέγεσθαι· ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τάγματος τῆς μορᾶς, ἐγένετο βαρύτονον μόρα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μοῖρα· ἡ αὐτὴ εἱμαρμένη· παρὰ τὸ μεμερίσθαι ἑκάστῳ. σημαίνει τὴν εὐτυχίαν, ὡς τό, Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη μοιρηγενὲς ὀλβιόδαιμον: — τουτέστιν ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε. σημαίνει καὶ τὸν θάνατον, ὡς τό, Μοῖραν δ' οὔτινα φημὶ πεφυγμένον ἔμμεναι ἄνδρα: — σημαίνει καὶ τὴν μερίδα, ὡς τό, Μοίρας δασσάμενοι δαίνυντο: — σημαίνει καὶ τὸ πρέπον, ὡς τό, — κατὰ μοῖραν ἔειπες.

Μοιχός, ὁ πόρνος. παρὰ τὸ εἴκω τὸ πρέπω, ὁ παρακείμενος, εἶχα· ὁ μέσος, οἶκα, οἰκός· καὶ μετὰ τοῦ μὴ ἀπαγορευτικοῦ, μηοικός· καὶ τροπῇ, μοιχός, ὁ τὰ μὴ πρέποντα πράσσων. ἢ ὁ ἔξω ὢν τοῦ οἴκου. καὶ μοιχάγρια, τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτινόμενα, καὶ οἱονεὶ ἡ τοῦ μοιχοῦ μοῖρα ἀγρευομένη.

Μοῦσα] τινὲς φασὶ μύουσαν εἶναι αὐτήν· ἡ γὰρ μουσικὴ οὐδὲν διαφέρει μυστηρίων. ὡς δὲ ἄλλοι, μῶσά τις ἐστί· μῶ γὰρ καὶ μῶμαι τὸ ζητῶ· Ἐπίχαρμος ὁ κωμικός, Πύῤῥαν γε μῶ καὶ Δευκαλίωνα: — καὶ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ (ὅ ἐστι τὴν τοῦ λόγου) μητέρα, Μαῖαν λέγει, παρὰ τὴν ζήτησιν καὶ εὕρεσιν τῶν μαθημάτων· καὶ μαίω τὸ ζητῶ· ὅθεν καὶ μαῖα καὶ μοῦσα. ἐτυμώτερον δὲ οἱ Δωριεῖς λέγουσι, Μῶσά γε μοῦσα λίγεια.

Μουνυχία, τόπος τοῦ Πειραιῶς, ἀπὸ Μουνυχίας Ἀρτέμιδος· ἢ ἀπὸ Μουνύχου τοῦ Παντακλέους.

Μόγος, ταλαιπωρία, κάματος· παρὰ τὸ μέγας· ἐν γὰρ τοῖς μεγάλοις πράγμασι κοπιῶμεν. ἢ παρὰ τὸ οἰμωγή· ἢ παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν τὴν ψυχὴν γάννυσθαι, ὅ ἐστι χαίρειν. μόγος γὰρ λέγεται ἡ κακοπάθεια.

Μόθος, ὁ πόλεμος, ἡ μάχη· παρὰ τὸν μολυσμὸν τῶν φόνων· ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ δεῖν τοὺς μαχομένους καὶ εἰς ταὐτὸ συντρέχειν.

Μοθωνία, ἀλαζονεία τις τοῦ σώματος κινητική· ὅθεν καὶ 590
μόθος καὶ μόθων ταρακτικός.

Μόλις, ἔστιν ἐπίῤῥημα μεσότητος· παρὰ τὸ μέλλω. οὕτως εὗρον· οὐκ εὖ δέ· ἀπὸ τοῦ μόγις, ὅπερ παρὰ τὸν μόγον γίνεται. ἢ ἀπὸ τοῦ μολῶ.

Μολοβρός, ὁ γαστρίμαργος· ἢ ὁ προσαίτης, ὁ πτωχός· κατὰ συγκοπήν, μολοβορός τις ὤν, παρὰ τὸ μολεῖν ἐπὶ τὴν βοράν.

Μόλιβος, καὶ μόλυβδος. εἰ μὲν ι ἐστίν, τὸ δ' οὐκ ἔστιν· οἷον, Καὶ μόλιβος ὥστε δίκτυον κατῆγε, Σοφοκλῆς. ἐὰν δὲ τὸ υ, τὸ δ· Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, Ἰλιάδος ω, τουτέστι μολίβῃ ὁρμιᾷ. μόλιβος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω· παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βάθος.

μον: — καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρωπείων, — μιάνθην αἵματι μηροί: — τὸ δὲ οὐδέτερον, ἐπὶ τῶν ἁγιαζομένων, ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη.

Μὴ] μὴ, ἀπαγορευτικόν ἐστιν ἐπίῤῥημα: οἷον, Μὴ φάγῃς· Μὴ μοιχεύσῃς· ὅπερ καὶ ὑποτάσσει. σημαίνει καὶ διαστατικόν· οἷον, Μὴ ἀπέθανεν ὁ δεῖνα: — καὶ, Μὴ μάτην τρέχομεν: — ὅπερ οὐχ ὑποτάσσει. καὶ ὅταν κεῖται ἀντὶ τοῦ οὐ ἀπαγορεύσεως, οὐχ ὑποτάττει· τὸ δὲ οὐ μὴ, ὑποτάσσει. σημαίνει δὲ πέντε· ἄρνησιν, ὡς τὸ, Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων Πημαίνει Τρῶας: — ἀπαγόρευσιν, ὡς τὸ, Μή μοι οἶνον ἄειρε: — δισταγμὸν, ὡς τὸ, Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκω-
586 μαι ἰών, ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει: — συλλογισμὸν, ὡς τὸ, Μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι; — καὶ ἀντὶ τοῦ εἴθε, Μή δέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑπερβάλλεις: — συντάττεται δὲ μετὰ τριῶν ἐγκλίσεων· μετὰ προστακτικοῦ, ὡς τὸ, — μὴ ψευδέ' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν: — μετὰ εὐκτικοῦ, ὡς τὸ, Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην: — καὶ μετὰ ὑποτακτικοῦ, ὡς τὸ, Μὴ δή πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους: — καὶ μετὰ ποίων προσώπων συντάττεται ἐν τοῖς προστακτικοῖς; εἰς μὲν τὸν ἐνεστῶτα, μετὰ δευτέρου καὶ τρίτου· οἷον, Μὴ δὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν: — καὶ μετὰ τρίτου, ὡς ὁ Παῦλος φησίν, Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ μὴ κρινέτω: — ἐπὶ δὲ τοῦ ἀορίστου πρώτου ἐνεργητικοῦ, παθητικοῦ καὶ μέσου, μετὰ τῶν τρίτων μόνον συντάττεται· οὐ γὰρ λέγεται Μὴ τύψον, ἢ Μὴ τύψαι, ἢ Μὴ τύπτου: — εἰ δὲ τῇ ὁριστικῇ ἐγκλίσει συντάττεται, οὐ μετὰ τῆς ἰδίας δυνάμεως τάσσεται, ἀλλ' ἀντὶ τῆς οὐ ἀποφάσεως, ὡς ἐν τῷ, Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα: — ἀντὶ τοῦ, οὐ διὰ τὴν ἐμὴν βούλησιν. καὶ ἐν τῷ, Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ὤφελες. ἀπαρεμφάτῳ δὲ εἰ συντάσσεται ἡ μὴ ἀπαγόρευσις, οὐ ξένον· διότι παντὸς ῥήματος ἄρχει τὸ ἀπαρέμφατον. κρεῖττον δέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι ἡνίκα μετὰ ἀπαρεμφάτου συντάσσεται, ἀντὶ προστακτικῆς ἐγκλίσεως κεῖται, ὡς ἐν τῷ, Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, (τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ Αἴγισθος) μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν: — ἀντὶ τοῦ, μὴ ἔσο μνηστὴρ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι, Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι: — συνεχῶς γὰρ ὁ ποιητὴς τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν ἐχρήσατο, ὡς ἐν τῷ πειρᾶν, ἀντὶ τοῦ ἀπόπειραν ποιησάτω· καὶ ἀγορευέμεν, ἀντὶ τοῦ ἀγόρευσον.

Μήποτε, ἐπίῤῥημα δισταγμοῦ· ἓν μέρος λόγου· συντίθεται ἐκ τῆς μὴ ἀπαγορεύσεως, καὶ τοῦ ποτὲ ἐπίῤῥημα.

Μηλιαυθμός] Λυκόφρων, Καὶ μηλιαυθμὸν ἠδὲ χερσαίας πλάτης: — σημαίνει τὸν ἐν τοῖς προβάτοις κοιμήσεως τόπον, ἤγουν τὴν μάνδραν. παρὰ τὸ μῆλα τὰ πρόβατα, καὶ τὸ ἰαύω τὸ κοιμῶμαι, γίνεται ἰαυθμὸς ἡ κοίμησις· καὶ ἐν συνθέσει, μηλιαυθμός· ὡς κλαίω, κλαυθμός.

Μήν] ὡς παρὰ τὸ Κέφαλος γίνεται Κεφαλήν, κῶλος κωλήν, μέγιστος μεγιστήν καὶ μεγιστάν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μεῖος μειήν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, μήν· ἀφ' οὗ καὶ μήνη ἡ σελήνη.

Μηριόνης, ὁ διὰ τῶν μηρῶν τὴν ὄνησιν φέρων, καὶ ἑαυτῷ ἐμπειρῶν· ταχὺς γάρ· καὶ Μόλος δὲ ὁ τούτου πατὴρ, ἀπὸ τοῦ μολίσκειν.

Μηδαμινός, ἀπὸ τοῦ μηδαμῶς· ἐπὶ τοῦ ὄντος· ἀπὸ τοῦ μηδαμός ὀνόματος, συγκειμένου ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπαγορευτικοῦ καὶ τοῦ δαμός τοῦ ἰσοδυναμοῦντος τῷ τίς.

Μήστωρ, ἐπιστήμων· παρὰ τὸ μήδω μήσω, ὁ δυνάμενος μήσασθαι, ὅ ἐστι βουλεύσασθαι.

Μεταίχμιον, σημαίνει τὸ μεταξὺ δύο τινῶν πραγμάτων ὑπάρχον· κυρίως δὲ ὁ μεταξὺ δύο στρατῶν τόπος· ἀπὸ τῆς αἰχμῆς.

Μεταμάζιον, μεταξὺ τῶν μαζῶν. ἓν δὲ ποιητέον ὡς μετάφρενον καὶ ἐνώπιον· παρῆκται δὲ, παρὰ τὸ μαζὸς καὶ τὴν μετὰ πρόθεσιν, ὥσπερ παρὰ τὸ χθονὸς καὶ τὴν
ἐπὶ, ἐπιχθόνιος· καὶ τὴν παρὰ καὶ ποταμός, παραπο- 587
τάμιος. γίνεται γὰρ καὶ ἀπὸ [δύο] λέξεων ἕν τι παράγωγον, ὡς τὸ Νεαπολίτης, καὶ ἄλλα μυρία.

Μετανάστην, μέτοικον, φυγάδα. ἀπὸ τοῦ νάσσω, ὁ μέλλων, νάσω, νένασμαι, νάστης καὶ μετανάστης.

Μεταδρομάδην, ἐπιδραμὼν· ἢ ἐν τῷ τρέχειν ὁμοῦ.

Μετάλλειον] οὕτω μύρον ἐλέγετο ἀπό τινος Μετάλλου Σικελιώτου, εὑρόντος αὐτοῦ τὴν κατασκευήν· ὃ καὶ διὰ τοῦ γ γράφει Ἀριστοφάνης Τελμισεῦσιν. Ὧρος.

Μεταπόντιος, πόλις Ἰταλίας· ἀπὸ Μεταπόντου τινὸς βασιλεύσαντος ἐν αὐτῇ.

Μέτεῤῥα] τοῦτο τὸ πάθος τῆς Αἰολικῆς ἐστι διαλέκτου· οἷον, Αἰτεῖο τὰ μέτεῤῥα: — ὁ γὰρ μέτριος, μέτεῤῥος παρ' αὐτοῖς εἴρηται.

Μιαρόν] παρὰ τὸ μιαίνω, ἢ παρὰ τὸ μία, γίνεται παρώνυμον μιαρόν, ὡς σκιὰ σκιαρόν, οἱονεὶ τὸ μεμονωμένον, ᾧ οὐκ ἄν τις ἐπὶ τῷ αὐτῷ συνέλθῃ διὰ τὸ μύσος· τουτέστι τὸ φευκτόν.

Μία] ἐκ τοῦ εἷς, τὸ θηλυκὸν, μία· ὁ κανών. δύο κανόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι. ζήτει εἰς τὸ εἷς.

Μιαιφόνος, μιαινόμενος φόνοις· [ἢ] κατὰ τροπὴν Δωρικὴν τοῦ β εἰς μ, οἷον βιαιφόνος· ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ, οἷον ἰαινόμενος τῷ φόνῳ.

Μίγδ' ἄλλοις: — ἀναμεμιγμένος τοῖς ἄλλοις. ἀπὸ τοῦ μίσγω ἢ μίγω μίγδα.

Μιγέωσι, ῥῆμα ὑποτακτικὸν δευτέρου ἀορίστου. εἰ γὰρ ἦν ἐνεστὼς, μακρὸν ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι· ὧδε δέ ἐστι βραχύ· οὗ χάριν ἐστὶ δεύτερος ἀόριστος. ἔστι μίγω· τὸ μι, μακρόν· (εἰς τὸ μίσγω) καὶ ἡ θέσει μακρὰ μετεβλήθη εἰς φύσει. τὸ μι, ι· εἰ γὰρ ἐγράφετο διὰ διφθόγγου, ὤφειλεν εἶναι ὁ μέσος παρακείμενος μέμοιγα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔμιγον· βραχὺ τὸ ι· ὁ παθητικὸς, ἐμίγην· μιγεὶς μιγέντος· ἐὰν μιγῶ· μιγῶμεν, μιγῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, — ἐπεί κε νομῷ μιγέωσι.

Μίκκος, σημαίνει τὸν μικρόν. Καλλίμαχος, — τοῖς μίκκοις μίκκα διδοῦσι θεοί: — ἀπὸ τοῦ μικρός γίνεται. τοῦτο παρὰ τὸ μεῖον τὸ ἔλαττον, γίνεται κατὰ διάλυσιν, μέϊον· καὶ ἐκτάσει, μήϊον, μηϊκρός· καὶ συγκοπῇ τοῦ η, μικρός. τὰ ἔχοντα προηγούμενον σύμφωνον, ἀποστρέφεται τὴν ει δίφθογγον· Ἴμβρος, ὄνομα πόλεως· Κίβρος, ἐθνικόν· λιβρός, ἡ σκοτεινὴ νύξ· φιτρός· δίκρος, τὸ φουρκίον· ἴγκρος, ὁ ἐγκέφαλος· λίστρος, ὁ ξυστήρ.

* Μικκίλος, μικρός, ὑποκοριστικῶς.

Μίλητος, πόλις· ὅθεν καὶ Μιλήσιοι· ἀπὸ Μιλήτου υἱοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρίας.

Μιλίγματα δαιτός, τὰ λείψανα· οἱ δὲ, τὸ σταῖς ᾧ κατέμασσον τὰς χεῖρας, καὶ τὸ λῖπος ἀπέψων· ὅπερ ἀπομαγδαλίαν οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν. ἴσως ἀπὸ τοῦ μελίζω μέλιγμα καὶ μίλιγμα· τὰ δὲ πραΰντικὰ, τὸ μει δίφθογγον.

Μιμαλῶνες, ἐκλήθησαν κυρίως αἱ γυναῖκες· πολεμικαὶ γάρ· παρὰ τὸ μιμεῖσθαι τοὺς ἄνδρας· ἤτοι διὰ Μακεδονικὴν ἱστορίαν, ἥτις κεῖται ἐν τοῖς Καλλιμάχου.

Μίμησις, παρὰ τὸ μῖμος· ἢ μνήμη τὶς οὖσα.

Μίμαντος, λέγεται πόλις καὶ χώρα ἐν Θράκῃ. ἔοικε δὲ 588
λέγεσθαι ἐκ τοῦ Μίμαντος. Μίμας γὰρ ὄρος ἐν Θράκῃ,

ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ, Ἤδη δ' ὑψιτενής τε Μίμας ὑπελείπετ' ὀπίσσω, καὶ Πιμπληΐδος ἄκρης.

Μίνθη, ἥν τινες ἡδύοσμον καλοῦσιν. ἔστι δὲ καλάμινθος, ἄγριον ἡδύοσμον· ὅπερ λυπουμένη ἡ Δημήτηρ ἰδοῦσα, ἐμίσησε καὶ ἄκαρπον ἐποίησε. μήποτ' οὖν ἡμεῖς μίθρον κατὰ ἀντίφρασιν τὴν δυσωδίαν καλοῦμεν.

Μὶν, ἀντωνυμία ἐστὶ τρίτου προσώπου πρωτότυπος· ἐγώ, σύ, ἵ. τοῦτο γὰρ τὸ ἵ, ὡς τρίτον βραχυνόμενον πρόσωπον, ἐφελκύσατο τὸ ν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἐγένετο μίν. σημαίνει δὲ τρία γένη, ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον, αὐτόν, αὐτήν, καὶ αὐτό.

Μίνυνθα, ἐπ' ὀλίγῳ χρόνῳ. παρὰ τὸ μινύθω, μίνυθα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, μίνυνθα. καὶ παραγωγῇ γίνεται μινυνθάδιος, ὁ ὀλιγοχρόνιος.

Μινυρίζειν, σημαίνει τὸ ἡσυχῇ κλαίειν καὶ θρηνεῖν· ἢ ἀπὸ τοῦ μύρω (ὃ σημαίνει τὸ κλαίω) κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, μυμυρίζω· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς τὸ ι, καὶ τοῦ μ εἰς τὸ ν, μινυρίζω. ἢ παρὰ τὸ μύω, μυΐζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, μυμυρίζω· καὶ τροπῇ.

Μίνως] τινὲς διὰ διφθόγγου· παρὰ τὸ μένω Μένως καὶ Μείνως· ἐπεὶ κατέμεινεν ἡ Εὐρώπη ἐν Κρήτῃ Ἀστερίωνι γαμηθεῖσα· ἐξ ἧς γέγονεν ὁ Μίνως. ἡ δὲ παράδοσις ἔχει τὸ ι· ἐπειδὴ παρὰ τὸ μίμνω Μίμνως καὶ Μίνως. ἢ παρὰ τὸ ἴς ἰνός, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, ἴνως καὶ Μίνως. ὅθεν καὶ Μινώταυρος. κλίνεται δὲ Ἀττικῶς Μίνω, ὥσπερ λαὸς λεώ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, γίνεται Μίνωος. οὐ γὰρ ἡ Μίνωος γενικὴ ἀποβολὴν τοῦ ς πέπονθεν· οὐδέποτε γὰρ ἀποβάλλει τὸ ς.

Μιξονίδης. παρὰ τὸ μίσγω μίξω γίνεται μίξις, ὡς πράξω πρᾶξις· καὶ Μιξίας, ὡς σώσω, Σωσίας· καὶ λέξω, Λεξίας· καὶ Μίξων Μίξονος, Μιξονίδης.

Μισγάγκεια] παρὰ τὸ μίσγω καὶ τὸ ἄγκος, γίνεται ἄγκεια καὶ μισγάγκεια. ἔστι δὲ τόπος κοῖλος, εἰς ὃν καταφερόμενα τὰ ὕδατα ἐκ τῶν ὀρῶν μίσγονται. ἐκ δὲ τοῦ κέω τὸ κεῖμαι, ὃ γίνεται κατὰ συναλοιφὴν κῶ, γίνεται ὄνομα μονοσύλλαβον κας, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, πλεονασμῷ τοῦ γ, γίνεται ἄγκος, τὸ πάνυ κοῖλον καὶ βαθύ.

Μιμαλλόνες, αἱ βάκχαι καὶ βοηδρόμοι, ἤτοι αἱ μετὰ βοῆς καὶ ἐκπλήξεως, διὰ τὸ κάτοχοι εἶναι, προϊοῦσαι δρόμῳ· ἃς καλοῦσι καὶ γεγωνοκώμας ἔνιοι, τῷ γεγωνίσκειν ἤγουν θορυβεῖν τὰς κώμας.

Μίτραι, κυρίως οἱ ἀπὸ φασκιῶν καὶ ὠαρίων γινόμενοι στέφανοι· ἐν καταχρήσει δὲ πᾶς στέφανος μίτρα λέγεται, ὡς καὶ ἐνταῦθα. οὕτως εὗρον εἰς τὸ σχόλιον τοῦ Πινδάρου, Ἐφαρμόστῳ Ὀπουντίῳ.

Μῖσος, παρὰ τὸ μὴ ἴσος εἶναι, ὡς ἀνάρσιος ὁ ἐχθρός· ἢ ἀπὸ τοῦ μύω μύσω, μύσος καὶ μῖσος, ὃ πάντες μύοντες ἐκφεύγομεν. ἔστι δὲ τὸ μι μακρὸν, ἀπὸ παραδόσεως.

Μισητὸς] παρὰ τὸ μισῶ μισήσω, μισητός, ὡς λαλῶ λαλήσω, λαλητός. μισητὴ δὲ, ἡ πόρνη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ γ, μισγητή τις οὖσα, παρὰ τὸ μίσγεσθαι.

Μισθὸς, κυρίως ὁ εἰς μῆνα κατατιθέμενος· καταχρηστικῶς καὶ ὁ ἐφ' ἡμέραν· παρὰ τὸ πείθω πείσω, οἱονεὶ
589 πισθός τις ὤν, ἐν ᾧ τις πείθεται, ὁ πείθων τινὰ ὑπηρετεῖν. ἢ παρὰ τὸ μῖσος ὠθεῖν.

Μισθαρνία] ἐκ τοῦ μισθὸς καὶ τοῦ ἀρνῶ τὸ ἀντικαταλλάσσομαι, γίνεται μισθαρνία.

* Μισθαρχίδης, ὁ ἀρχὸς ἐν τῷ λαμβάνειν τὸν μισθόν.

Μίστυλλον, εἰς μικρὰ διέκοψαν. ἢ παρὰ τὸ μεῖον, γέγονε μῖστος, καὶ μιστύλλω.

Μίτρα, λέγεται ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀνάδεσμος. μίτρα, ζώνη ἡ διὰ τοῦ μίτου ὑφαινομένη. ἐφορεῖτο δὲ ἐσωτέρα τῆς λαγόνος ἡ χαλκῆ λεπὶς, ἣν ζώννυνται περὶ τὸν κενεῶνα, χάριν πλείονος ἀσφαλείας. ἔστι δὲ προγαστρίδιός τις ὅπλισις ἁλυσειδωτὴ, τῶν πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακτική.

Μνεία] ἀπὸ τοῦ μένω μενία· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, μνεία· καὶ συναιρέσει, μνεία.

Μνήμη, παρὰ τὸ μένω, μενήμη· καὶ συγκοπῇ, μνήμη· ὅθεν μνημοσύνη ἡ ὑπόμνησις· καὶ μνῆμα, τὸ μνημόσυνον.

Μνήμων, ὁ προεστὼς καὶ ἐπιμέλειαν ποιούμενος φόρτου, ὃν ἡμεῖς ἐπίπλουν καλοῦμεν.

* Μόγις, μόλις, μετὰ πόνου· ἀπὸ τοῦ μόγος ὁ πόνος.

Μοῖρα] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σπείρω γίνεται σπορὰ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μείρω μορά· ὤφειλε λέγεσθαι· ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τάγματος τῆς μορᾶς, ἐγένετο βαρύτονον μόρα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μοῖρα· ἡ αὐτὴ εἱμαρμένη· παρὰ τὸ μεμερίσθαι ἑκάστῳ. σημαίνει τὴν εὐτυχίαν, ὡς τὸ, Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη μοιρηγενὲς ὀλβιόδαιμον: — τουτέστιν ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε. σημαίνει καὶ τὸν θάνατον, ὡς τὸ, Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν: — σημαίνει καὶ τὴν μερίδα, ὡς τὸ, Μοίρας δασσάμενοι δαίνυντο: — σημαίνει καὶ τὸ πρέπον, ὡς τὸ, — κατὰ μοῖραν ἔειπες.

Μοιχὸς, ὁ πόρνος. παρὰ τὸ εἴκω τὸ πρέπω, ὁ παρακείμενος, εἶχα· ὁ μέσος, οἶκα, οἰκός· καὶ μετὰ τοῦ μὴ ἀπαγορευτικοῦ, μηοικός· καὶ τροπῇ, μοιχός, ὁ τὰ μὴ πρέποντα πράσσων. ἢ ὁ ἔξω ὢν τοῦ οἴκου. καὶ μοιχάγρια, τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτινόμενα, καὶ οἱονεὶ ἡ τοῦ μοιχοῦ μοῖρα ἀγρευομένη.

Μοῦσα] τινὲς φασὶ μύουσαν εἶναι αὐτήν· ἡ γὰρ μουσικὴ οὐδὲν διαφέρει μυστηρίων. ὡς δὲ ἄλλοι, μῶσά τις ἐστί· μῶ γὰρ καὶ μῶμαι τὸ ζητῶ· Ἐπίχαρμος ὁ κωμικός, Πύῤῥαν γε μῶ καὶ Δευκαλίωνα: — καὶ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ (ὅ ἐστι τὴν τοῦ λόγου) μητέρα, Μαῖαν λέγει, παρὰ τὴν ζήτησιν καὶ εὕρεσιν τῶν μαθημάτων· καὶ μαίω τὸ ζητῶ· ὅθεν καὶ μαῖα καὶ μοῦσα. ἐτυμώτερον δὲ οἱ Δωριεῖς λέγουσι, Μῶσά γε μοῦσα λίγεια.

Μουνυχία, τόπος τοῦ Πειραιῶς, ἀπὸ Μουνυχίας Ἀρτέμιδος· ἢ ἀπὸ Μουνύχου τοῦ Πανταχλέους.

Μόγος, ταλαιπωρία, κάματος· παρὰ τὸ μέγας· ἐν γὰρ τοῖς μεγάλοις πράγμασι κοπιῶμεν. ἢ παρὰ τὸ οἰμωγή· ἢ παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν τὴν ψυχὴν γάννυσθαι, ὅ ἐστι χαίρειν. μόγος γὰρ λέγεται ἡ κακοπάθεια.

Μόθος, ὁ πόλεμος, ἡ μάχη· παρὰ τὸν μολυσμὸν τῶν φόνων· ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ δεῖν τοὺς μαχομένους καὶ εἰς ταὐτὸ συντρέχειν.

Μοθωνία, ἀλαζονεία τις τοῦ σώματος κινητική· ὅθεν καὶ μόθος καὶ μόθων ταρακτικός. 590

Μόλις, ἐστὶν ἐπίῤῥημα μεσότητος· παρὰ τὸ μέλλω. οὕτως εὗρον· οὐκ εὖ δέ· ἀπὸ τοῦ μόγις, ὅπερ παρὰ τὸν μόγον γίνεται. ἢ ἀπὸ τοῦ μολῶ.

Μολοβρὸς, ὁ γαστρίμαργος· ἢ ὁ προσαίτης, ὁ πτωχός· κατὰ συγκοπὴν, μολοβορός τις ὤν, παρὰ τὸ μολεῖν ἐπὶ τὴν βοράν.

Μόλιβος, καὶ μόλυβδος. εἰ μὲν ι ἐστὶν, τὸ δ' οὐκ ἔστιν· οἷον, Καὶ μόλιβος ὥστε δίκτυον κατῆγε, Σοφοκλῆς. ἐὰν δὲ τὸ υ, τὸ δ· Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, Ἰλιάδος ω', τουτέστι μολίβῃ ὁρμιᾷ. μόλιβος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω· παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βάθος.

Μόθων μόθωνος. οὕτω καλοῦσι Λακεδαιμόνιοι τὸν οἰκογενῆ δοῦλον, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι οἰκότριβα φασί.

Μολύνω, παρὰ τὸ ὀλύω ὀλύνω καὶ μολύνω καὶ μολυσμός· ἢ παρὰ τὸν μῶλον, ὃ σημαίνει τὴν συμβολὴν τοῦ πολέμου· κατὰ τροπὴν τοῦ ω εἰς ο.

Μολπή, σημαίνει δύο· ἐπὶ μὲν τοῦ ὕμνου, — μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο: — ἐπὶ δὲ τῆς παιδιᾶς, — Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.

Μόνος σημαίνει δύο· τὸ μοναδικὸν, ὡς ὅταν λέγωμεν, Ἕνα θεὸν μόνον: — καὶ τὸ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὁμοζύγων λεγόμενον· οἷον, Ἀπελείφθη τὶς ἐν τῇ πόλει δόρυ μόνον ἔχων: — καὶ, Ἀπελείφθη τὶς ἐν τῷ ἀρίστῳ ἄρτον μόνον ἔχων: — οὐχ ὅτι χεῖρας καὶ πόδας οὐκ εἶχεν, ἀλλ' ὅτι τὰ ὁμόζυγα τούτων οὐκ εἶχεν, οἷον οἶνον, κρέας, καὶ τὰ λοιπὰ προσφάγια.

Μονιός, σημαίνει τὴν μεμονωμένην ἄρκτον· παρὰ τὸ μονία.

Μοναχός, παρὰ τὸ μόνῳ θεῷ προσεύχεσθαι· ἢ παρὰ τὸ μόνος ἄχη ἔχειν, ἤγουν λύπας. ζήτει εἰς τὰς Διαφοράς.

Μόρα, τάγμα ἐστὶ στρατιωτικὸν παρὰ Λακεδαιμονίοις οὕτω λεγόμενον· καὶ εἴρηται παρὰ τὸ μείρω μορὰ, ἐπὶ μέρους ὄχλων, ὡς φθείρω φθορά. ἔστι δὲ ἡ μόρα τάξις ἐξ ἀνδρῶν πεντακοσίων ἢ ἑπτακοσίων, ἢ τριάκοντα.

Μόριον, ἐπὶ τοῦ αἰδοίου, κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων μορίων τοῦ σώματος· ἐπειδὴ γενέσεως ἐστὶν ὄργανον. οἱ μὲν παρὰ τὸ μείρω· ἐγὼ δέ φημι, ἀπὸ τοῦ μὴ ὁρᾶσθαι, παρὰ τὴν αἰδῶ, ἀλλ' ἐν κρυφῇ ταῦτα κατέχειν.

Μορίαν] οἱ μὲν, πᾶσαν ἐλαίαν οὕτω καλοῦσιν· οἱ δὲ, τὰς ἱερὰς τῷ θεῷ· ὅτι δημοσίαν μοῖραν ἐκ τῶν καρπῶν ἐλάμβανον· Ζήνων δὲ ὁ μύϊος, ὅτι τὸ βρύον τῶν ἐλαιῶν ἐκάλουν μόρον· ὅθεν αἱ ἀνθοῦσαι ἐλαῖαι μορίαι ἐλέγοντο. τινὲς δέ φασι διὰ τὸν ἐπὶ Ἁλιροθίου μῦθον· ὃν Ἄρης ἀνεῖλε πελέκει, βιασάμενον τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀλκίππην. ἀπὸ οὖν τοῦ περὶ αὐτὸν μόρου, ὅτι ἀνῃρέθη κόπτων τὰς ἐλαίας, μορία ἐκλήθη. Σέλευκος, μορίαι, τῆς Ἀθηνᾶς ἱεραὶ ἐλαῖαι.

Μορμολυκεῖον, προπερισπᾶται. ἔστι προσωπεῖον ἐπίφοβον. Ἀριστοφάνης Γήρᾳ. δηλοῖ δὲ καὶ φόβητρον ἁπλῶς, ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. ἔστι δὲ πεποιημένη ἡ φωνή. ἢ τὰ τῶν τράγων προσωπεῖα λέγονται. αἴνιγμα, παρὰ τὴν Μορμώ· ἔστι δὲ ὄνομα γυναικός· μεταφορικῶς ἐκ ταύτης τὰ πρὸς κατάπληξιν τυπωθέντα προσωπεῖα ἐκάλουν μορμολυκεῖα.

591 Μορμύροντα, πλημμυροῦντα. ὀνοματοπεποίηται· πέπονθε δὲ ἡ λέξις· ἀπὸ τοῦ ψόφου τοῦ ἐν τοῖς ὕδασι γινομένου· καὶ μόρμυρος, ὄνομα ἰχθύος· ἀπὸ τοῦ μορμύρω.

Μόρος, ὁ θάνατος. ὥσπερ παρὰ τὸ σπείρω γίνεται σπόρος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μείρω μόρος, ὁ μεμερισμένος τοῖς πᾶσιν. ἐκ δὲ τοῦ μόρος γίνεται μόριμον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, μόρσιμον, τὸ πεπρωμένον ἢ τὸ εἱμαρμένον. παρὰ τὴν μοῖραν μοίριμον· συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Μορόεντα, τὰ μετὰ πολλοῦ μόχθου καὶ κακοπαθείας γεγενημένα· μόρος γὰρ ἡ κακοπάθεια· ἀπὸ τοῦ μορῆσαι, ὅ ἐστι κακοπαθῆσαι.

Μορφή, παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μορή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, μορφή.

Μόρφνον] Μόρφνον θηρητῆρα, Ὅμηρος, ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ, Ἰλιάδος ω'· παρὰ τὸ μάρπτω τὸ καταλαμβάνω, γίνεται μάρπνος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, καὶ τοῦ π εἰς φ, μόρφνος, ὁ καταλαμβάνων· ἐξ οὗ γίνεται ὁ ταχὺς καὶ δυνατὸς καταλαμβάνειν. ἢ παρὰ τὴν ὄρφνην, πλεονασμῷ τοῦ μ, ἵνα σημαίνηται ὁ μέλας. οἱ δὲ, παρὰ τὸ μέρος ἢ μόρος, καὶ τὸ φόνος, μοροφόνος, οἱονεὶ ὁ διὰ μόρου φόνον ἐπιφέρων ταῖς ὄρνισιν, ὁ μεμορημένος καὶ πεπονημένος περὶ τοὺς φόνους· καὶ συγκοπῇ τῶν δύο οο, μόρφνος, ὁ φόνιος. βαρύνεται· τὰ γὰρ εἰς ος λήγοντα δισύλλαβα μὴ ἔχοντα παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους, ἔχοντα πρὸ τέλους τὴν ορ συλλαβὴν, πάντα βαρύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς μος ληγόντων· οἷον, ὄρθος, τὸ μονογενές· φόρτος, πτόρθος, καὶ μόρφνος. πρόσκειται, τὰ εἰς μος, διὰ τὸ κορμός, φορμός. τὸ μέντοι περκνός, ὀξύνεται, ὡς τὸ πυκνός· — ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν: — τὸν αὐτὸν τὸν προειρημένον μέλανα· ἀφ' οὗ καὶ τὸν μελανόμενον καρπὸν, περκάζειν λέγουσι.

Μόσυν, παρὰ τὸ μῶ τὸ συντιθῶ· σημαίνει δὲ τὴν ξυλίνην οἰκίαν. ἢ παρὰ τὸ μάσσω τὸ μαλάσσω· σημαίνει δὲ τὸν μεμαλαγμένον λῶρον.

Μόσχος, ὁ ἀρωματικός, παρὰ τὸ ἐκ μέσου κεῖσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ, ὁ τοῖς πᾶσι ζητούμενος· ἢ ἀπὸ τοῦ ὄζω γίνεται ὄσχος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ· ἢ κατὰ στέρησιν τῆς δυσωδίας, ἀπὸ τοῦ ὄζω ὄσχος, καὶ μόσχος· δύο γὰρ σημαίνει τὸ ὄζω. καὶ μόσχος τὸ μοσχάριον, παρὰ τὸ ἐν τῷ κράζειν αὐτὸν λέγειν μῶ· ἢ παρὰ τὸ ὀσμᾶσθαι τῇ μητρί· ἢ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, καὶ τὴν σχέσιν ἣν ἔχουσι πρὸς τὰς μητέρας.

Μόσχοισι λύγοισιν: — σημαίνει ἱμαντῶδες φυτόν· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἁπαλῶν ἔτι βοῶν ἐπὶ τὰ τρυφερὰ τῶν φυτῶν ἀγομένη. λύγος δέ ἐστιν ἱμαντῶδες φυτὸν, καὶ ἁπαλόν· ὃ καὶ οἶσον καλοῦσιν· ἐξ οὗ καὶ τὸ οἰσόκαρπον· καὶ μοσχύνεται, τρέφεται. κυρίως τὰ μοσχεῖα, ἢ τῶν λεπτῶν λαχάνων φυτεῖα, ἢ φυτῶν. τινὲς δὲ αὐτὸ καὶ ἄγνον καλοῦσιν· ὁ γὰρ τούτου καρπὸς ἐσθιόμενος, ἀφανιστικός ἐστιν ἀφροδισίων. καὶ οἱ ἱερεῖς δὲ τοῦ φυτοῦ τούτου τὰς κόμας τῇ ἑαυτῶν κλίνῃ ὑποτιθέασιν, ὡς φυσικήν τινα δύναμιν ἐχούσας πρὸς ἁγνείαν.

Μοτόν, τὸ εἰς ἀναπλήρωσιν σαρκὸς τιθέμενον· ἔνθεν καὶ ὁμολύτειον, οἷον πεπληρωμένον σαρκός. παρὰ τὸ βῶ, βιβῶ βίβημι, βήσω, βέβηκα, βέβαμαι, βατός· καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς μ, καὶ τοῦ α εἰς ο, μοτός. μοτῶ μο- 592
τώσω καὶ μότωσις, καὶ μοτάριον.

Μοχθηρία, λέγεται ἡ κακία· ἀπὸ τοῦ μοχθηρός, ὃ σημαίνει τὸν κακόν. τοῦτο ἐκ τοῦ μόχθος· τοῦτο παρὰ τὸ ἄχθος, πλεονασμῷ τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο. ἢ παρὰ τὸ μόγος, ὃ σημαίνει τὸν κόπον, πλεονασμῷ τοῦ θ, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ. μοχθηρὸς οὖν κυρίως, ὁ περὶ μόχθον ἀναστρεφόμενος· καὶ πονηρός, ὁ περὶ πόνον. ἀπὸ δὲ τοῦ σώματος ἐπὶ τὴν διάνοιαν μετενήνεκται, ὁ τῇ διαθέσει κακός.

Μοχλός, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχειν τὴν κλεῖν, ὃς ἅμα αὐτῷ τὴν κλεῖν ἔχει. ἢ παρὰ τὸ μολῶ, πλεονασμῷ τοῦ χ. ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ συνέχω, ὄχος· ἐπεὶ καὶ Ὅμηρος ὀχῆα λέγει τὸν μοχλόν. ἢ παρὰ τὸ ὀχλεῖν καὶ ὀχλίζειν παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἄλλοις τῶν παλαιῶν, τὸ μετὰ βίας κινεῖν. σημαίνει καὶ τὸ ὀχλῶ ῥῆμα· τὸ μα προσῆλθεν, ἐπίτασιν δηλοῦν, μάοχλος, καὶ μοχλός. Φιλόξενος δὲ φησὶν, ὅτι οὐ κατὰ τὴν νῦν χρῆσιν εἴρηται ὁ μοχλὸς παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλ' ἐπιβλὴς καὶ [illegible] εἴρηται παρ' αὐτῷ. μοχλὸν γὰρ λέγουσιν οὐ τὸν συνέχοντα τὰς θύρας, φησίν· ἀλλὰ μοχλὸν λέγουσιν, ἡνίκα ἂν δέῃ μοχλεῦσαί τι καὶ σαλεῦσαι. οὕτως οἶδε τὴν ἐτυμολογίαν τοῦ ὀνόματος ὁ ποιητής· ὅτι παρὰ τὸ ὀχλῶ τὸ κινῶ καὶ μοχλεύω. τοιγαροῦν ἐπὶ τοῦ κύκλωπος φησίν, — ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας Τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ: — καὶ, Οἱ μὲν, μοχλὸν ἑλόντες, ἐμόχλευον: — Στῆλας

τε προβλῆτας ἐμόχλευον: — καὶ, Μοχλοῖσιν ἄρα τήνγε κατείρυσαν εἰς ἅλα δῖαν: — ἐκ τοῦ ὄπισθεν τὴν σχεδίαν μοχλοῖς ἐρείδων, ἐκίνει εἰς τοὔμπροσθεν. οἱ δὲ μετὰ τὸν ποιητὴν, ὡς ἡ συνήθεια ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι, εἰς τὸ ὀχλίζω.

Μῶλος, ἡ πολυχρόνιος μάχη· κυρίως παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι ταχέως· ἢ ὅτι ἅμαθ' ὀλλύει, τουτέστιν ὀλοθρεύει· ἢ παρὰ τὸ μωλεῖν· καὶ μῶλον Ἄρηος, τὸν ἐν τῷ πολέμῳ μολυσμὸν καὶ τὴν μάχην· ἢ μώλωπα, τραῦμα· ἀπὸ τοῦ μόλις δύνασθαι ἐκφυγεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ μόλις κινεῖσθαι αὐτόν. καὶ μωλεῖν, τὸ μάχεσθαι· μολεῖν δὲ, τὸ παραγίνεσθαι, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Μῶλυ, εἶδος βοτάνης, ὅπερ δέδωκεν Ὀδυσσεὺς τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ, καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς Κίρκης· παρὰ τὸ μωλύειν (τουτέστι πραΰνειν καὶ καταστέλλειν) τὰς φαρμακοποιοὺς ἐνεργείας. μωλύνειν δὲ ἐστι τὸ ἀμβλῦναι καὶ κωλῦσαι· ἀπὸ τοῦ μὴ ὀλλύειν, ἢ ἀπὸ τοῦ κωλύειν. Ἔχων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ: — ἀντιφάρμακον γὰρ δέδοται.

Μωλυτερον, τὸ ἀμβλύτερον καὶ ἀσθενέστερον, καὶ ἄνθος ἔχον.

Μώλωψ] ἔστιν ὅλλω, καὶ σημαίνει τὸ συστρέφω καὶ φθείρω· ὁ μέλλων, ὀλῶ· ὁ παρακείμενος, ὤλκα· ὁ παθητικὸς, ὤλμαι· ἐξ αὐτοῦ ὤλμος· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, μῶλος, ἡ συστροφή· ἐξ οὗ μώλωψ, ἤγουν ἡ ἐκ πολέμου γενομένη πληγή. ἢ παρὰ τὸ βοῦς βοὸς καὶ λέπω τὸ λεπίζω, βώλωψ καὶ μώλωψ. Δημήτριος ὁ πύκτης ἐν τῷ περὶ Διαλέκτου· βώλωψ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ βοὸς λέπος, ὅ ἐστι θέρμα, οὗ οἱ ἱμάντες σκευάζονται. μήποτε οὖν ὁ ἔλλος ὁ νεβρὸς, καὶ οἱ ἔλλοπες ἰχθύες, οὐκ ἀπὸ τοῦ τὴν ὄψιν ἔχειν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τοὺς μὲν, ἐλλιπεῖς εἶναι· τοὺς δὲ, ἐλλόπους· λεπὶς γὰρ καὶ λέπος, τὸ περικείμενον τῇ σαρκὶ θέρμα. λῶπος μὲν γὰρ, τὸ ἱμάτιον· κατὰ μεταφορὰν. λοῦσις δὲ καὶ λέπυρον καὶ λεπίς. κυρίως τὴν φωλίδα, τοῦ φωλεύειν ἐν αὐτῇ. κυρίως γὰρ μώλωπες λέγονται, αἱ ἐκ τῶν βοείων λώρων πληγαί.

Μωκός, χλευαστής, μωρός, σκώπτης· ἐξ οὗ καὶ μωκωμένης, ἤγουν χλευαζομένης.

Μωνύχας ἵππους. ἀπὸ τοῦ μόνος καὶ τοῦ ὄνυξ ὄνυχος, γίνεται μονόνυχας· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν καὶ κράσει, μώνυχας.

Μωρός, παρὰ τὸ ὦρα, ὃ σημαίνει τὴν φροντίδα, μετὰ τῆς μὴ ἀπαγορεύσεως, καὶ συγκοπῇ, οἱονεὶ ὁ μηδὲν φροντίζων· ἢ παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶν τὸ συμφέρον.

Μῶμος, παρὰ τὰ μῶ· οὗ ὁ μέλλων, μώσω· δηλοῖ καὶ τὸ ζητῶ. μῶμος οὖν, ὁ ἀεὶ ἐπιζητῶν, καὶ μηδὲν τῶν ἄλλων ἱκανὸν εἶναι νομίζων, ἀλλ' ἐνδεῖν τοῦ κρείττονος, ἀεὶ πᾶν ὁτιοῦν λέγων καὶ διασύρων.

Μυδᾶν] ἔστι δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· σημαίνει τὸ ὄζειν, καὶ τὸ οἰδαίνειν, ἤγουν τὸ φυσᾶσθαι καὶ ὀγκοῦσθαι. οἰδαίνουσι τοίνυν οἱ τάφοι κατὰ τὸ ἔνδον. γίνεται οὖν παρὰ τὸ μύω. ἢ ἀπὸ τοῦ μύζειν καὶ ἐκθλίβειν τὸ ὑγρόν· κυρίως γὰρ τὸ ὄζω καὶ σήπω σημαίνει· καὶ μυδῶντα σημαίνει τὸν ὄζοντα· παρὰ τὸ μύειν τοὺς μυκτῆρας ἤγουν κλείειν. ἐξ αὐτοῦ μυδῶ μυδᾷς· καὶ, — μυδόωσα δ' ἀπὸ χροὸς ἔβρεε λάχνη: — ἀντὶ τοῦ διϋγραινομένη. ἀπὸ τοῦ ὕδωρ ὑδῶ ὑδώσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μυδῶ· καὶ μυδαλέον, τὸ σεσηπὸς καὶ ὄζον, καὶ, — ἑέρσας μυδαλέας, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ διαβρόχους, διϋγρους· καὶ ἐμύδανε, τὸ ἔβρεχε.

Μύδρος, ὁ πεπυρακτωμένος σίδηρος. εἴρηται παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ διαῤῥεῖν. λέγεται δὲ καὶ ὁ χρυσὸς, παρὰ Λυκόφρονι, Πακτώλιον σταθμοῖσι τηλαυγῆ μύδρον.

Μυελός, παρὰ τὸ ἐν τῷ μυχῷ εἰλεῖσθαι, μυχελός τις ὤν. ἢ παρὰ τὸ μύω τὸ ἀσφαλίζω, ὁ ἐσφαλισμένος ὑπὸ τοῦ ὀστέου· ὅθεν καὶ μυαλῶ.

Μύζεις] τί μύζεις; Ἀριστοφάνης. παρὰ τὸ μύω, μύζω, ὡς τρύω, τρύζω. σημαίνει δὲ τὸ θηλάζω.

Μύησις, τὸ μυστήριον· παρὰ τὸ μεμυηκέναι· ἀπὸ τοῦ μυῶ τὸ μανθάνω· ἀφ' οὗ καὶ τὸ, Μυεῖται πνεύματος γνῶσιν.

Μῦθος, σημαίνει δύο· τόν τε σκοτεινὸν λόγον, παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω· καὶ τὸν ἁπλῶς λόγον, παρὰ τὸ μυῶ μυήσω τὸ διδάσκω, μύηθος καὶ μῦθος. — κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν: — μῦθος σημαίνει καὶ τὴν στάσιν. ἅπαξ εἴρηται παρ' Ὁμήρῳ, οὐδέ τιν' ἄλλην Μύθου ποιήσασθαι ἐπιτχεσίην ἐδύνασθε: — ὅθεν καὶ Ἀνακρέων ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν, — μυθίας, τοὺς στασιαστάς, ἐπὶ τῶν ἁλιέων λέγει.

Μυῖα· ἐκ τοῦ μυιών· σημαίνει δὲ τὰ παχὺ καὶ σαρκῶδες τῶν ὀπισθίων, τὸ συνεσφιγμένον ὑπὸ τῶν νεύρων μέρος· — ὀρεξάμενος πρύμνον σκέλος, ἔνθα πάχιστος Μυιὼν ἀνθρώπου πέλεται: — γίνεται παρὰ τὸ μύω τὸ συσφίγγω, ὁ συνεσφιγμένος τόπος. μυιὼν οὖν, ἡ λεγομένη γαστροκνημία, Ἰλιάδος π', ἥτις συνέστηκεν ἐκ πολλῶν νεύρων καὶ συνεστραμμένων σαρκῶν. ἐξ αὐτοῦ γίνεται μυῖα, ἡ σαρκώδης οὖσα καὶ παχεῖα.

Μυκάλη, παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκᾶσθαι τὰς Γοργόνας διωκούσας τὸν Περσέα.

Μυκαλησός, ἡ πόλις· ὅτι ἐκεῖσε ἐμυκήσατο ἡ βοῦς ἡ προηγησαμένη τοῦ Κάδμου εἰς τὴν κτίσιν τῶν Θηβῶν κατὰ χρησμὸν Ἀπόλλωνος.

Μύκης] μύκης ἐστὶν ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους· νῦν τὸ ξίφος. καὶ ἀπὸ τοῦ μύκητος τοῦ ξίφους τοῦ Περσέως ἐκεῖ ὄντος, ἐκλήθη ἡ πόλις Μυκήνη. μύη δὲ, τὸ κατακλεῖον τὴν θήκην τοῦ ξίφους, τὸ κατὰ τὴν λαβίδα ὅπερ κρατεῖται· παρὰ τὸ μύω τὸ κατακλείω. Νίκανδρος, ἔνθα, Κηφῆος νέα δῶρα, μύκης ὅθι κάππεσεν ἅρπης: — σημαίνει δὲ τὰ κορβώνια, ἤγουν τοὺς στιγθῆρας ἀπὸ τῶν λύχνων ἀναπεμπομένους ἐν χειμῶνι· ὡς τό, — λύχνοιο μύκητες ἀγείρωνται περὶ μύξαν, Ἄρατος.

Μύκ ν] — ἀμφὶ δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, Ἰλιάδος ε', ἀντὶ τοῦ ἤχησαν, ἠνεῴχθησαν. ὀνοματοπεποίηται ὁ τρόπος, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. μυκᾶν.

Μύκλος, καλεῖται ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων ὑποδίπλωσις. μύκλους οὖν εἶπεν ἐνταῦθα τοὺς μνηστῆρας, διὰ τὸ ἀδηφάγον καὶ κατωφερές· ὡς καὶ Καλλίμαχος, Ἔστι μοι μαγνης ἐννεάμυκλος ὄνος: — οἱ δὲ, μύκλους φασὶ τὰς κατωφερεῖς γυναῖκας. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἑνὸς Μύκλου αὐλητοῦ κωμῳδηθέντος ἐπὶ μαχλότητι. Λυκόφρων, Μύκλοις γυναικόκλωψιν· ἢ δὲ βασσάρα: —

Μυκτὴρ] παρὰ τὸ μύξω μυκτήρ· ἢ ἀπὸ τοῦ τὴν μύξαν δι' αὐτῶν ἐξιέναι· ἢ ἀπὸ τοῦ μύξας τινὰς ἐφ' ἑαυτοῦ ἔχειν, τουτέστι πόρους· ἢ ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ τεταγμένος τῆς αἰσθήσεως· ὅθεν καὶ μυκτηρίζειν λέγεται τὸ ἐν τῷ διαπαίζειν τινὰς, τοῦτό πως τὸ μέρος ἐπιστῶντας.

Μύξα, παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ μυκτῆρος ἐκκρίνεσθαι.

Μύλη] μύλαι τινὲς τῶν ὀδόντων οὕτως λέγονται, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῶν λεαίνεσθαι (ἤτοι τρίβεσθαι) τὴν τροφήν· ἢ παρὰ τὸ μειοῦν λίαν· ἢ παρὰ τὸ εἰλῶ. ἐπὶ τῆς ἐπιγονατίδος, ἀπὸ τῆς ἔξω πρὸς τὴν μηχανὴν ἐμφερείας, διὰ τὸ εἶναι ἄνω τοῦ ἄρθρου τὸ κοῖλον, ὡς καὶ τῆς μύλης τὸ ὕπερθεν, καὶ τὰ ἐμβαλλόμενα πρὸς τὸ

ἀλεσθῆναι τὰ σπέρματα. ἢ μύλη, ἡ μόλις κατεργαζομένη.

Μυλήκορον] κόρημα, τὸ σαροῦν λέγεται· ἔνθα μηλύκορον.

Μυλήφατος, παρὰ τὸ ὑπὸ μύλης συντετρῖφθαι.

Μύλη, παρὰ τὸ μεῖον καὶ τὸ ἀλοᾶν· οἷον εἰς λεπτὰ ἀλοᾶν.

Μυλωθρός, πλεονασμῷ τοῦ ρ· οἷον ὁ τὴν μύλην ὠθῶν, μυλωθός τις ὤν. λέγεται ὁ μυλῶνα κεκτημένος.

Μυλιόωντες, Ἡσίοδος, τὰ χείλη κινοῦντες ἀπὸ τῆς ψυχρότητος, ἢ συνάγοντες· ἢ τὰς μύλας συγκρούοντες. Κράτης δὲ γράφει, μαλκιόωντες. ἔστι δὲ τὸ διὰ ψῦχος μὴ ἔχειν εὐκινήτῳ δυνάμει χρήσασθαι.

Μύνη, πρόφασις· ἐπιμονῆς γὰρ χρεία τῷ προφασιζομένῳ εἰς τὸ ψεύδεσθαι καὶ μὴ εἰπεῖν τἀληθές· ὥστε ἀπὸ τοῦ μονή, μύνη, ὡς γονή, γυνή. τὰς προφάσεις δὲ μύνας καλοῦσιν οἱ Αἰολεῖς· ἔνθεν ἴσως καὶ τὸ ἀπροφασίστως τινὶ βοηθεῖν, ἀμύνειν λέγουσιν. Οὐδὲ μυνάμενος:— ἀντὶ τοῦ προφασισάμενος. Ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκεαι:— προφάσεσαι· παρὰ τὸ μεμυκέναι τοῖς χείλεσι.

595 Μύνδος] μύνδος ἰχθύς, Σοφοκλῆς, ὁ μὴ αὐδῶν· ὅθεν καὶ ἔλλοψ, ἀπὸ τοῦ ἐλλειπῆ τὴν ὄπα ἔχειν.

* Μυιοσόβης, ὁ τὰς μυίας ἐλαύνων· ἀπὸ τοῦ σοβεῖν.

Μύουρον, τὸ ἐπὶ τελευτῆς ἀπολεπτυνόμενον.

Μυρία, τινὲς τὰ μὴ ὡρισμένα· οἱ δέ, τὰ πολλά· οἱ δέ, τὰς δέκα χιλιάδας· ἀπὸ τοῦ μεμυκέναι τοὺς δακτύλους ἐν ταῖς ψήφοις· ἀντὶ τοῦ πολλὰ ἀορίστως. τὸ μυ, βραχύ· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἄλλου τοῦ σημαίνοντος ὡρισμένον πλῆθος, ἐκτεταμένον ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ μυ γίνεται στοιχείου, τοῦ μακροῦ· τὸ δὲ σημαῖνον τὸ ἀόριστον πλῆθος, συστέλλεται. μύρια· τὸ μυ, ψιλόν· οὐδὲν στοιχείου ὄνομα εἰς δίφθογγον λήγει. ἢ οὕτως· ὁ τεσσαράκοντα ἀριθμὸς ὑφ' ἑαυτὸν πολυπλασιαζόμενος γίνεται χίλια ἑξακόσια· εἶτα τὸ χίλια ἑξακόσια ἐφ' ἑαυτὰ ἐξαπλασιασθέντα γίνεται ἐνναχισχίλια ἑξακόσια· εἶτα λείπει τὸ υ στοιχεῖον τὰ τετρακόσια· καὶ προστεθὲν γίνεται δέκα χιλιάδες, ὅ ἐστι μύρια. παρὰ τὸ μυ στοιχεῖον γίνεται μύριος· ἐξ οὗ μυριάς· κλίνεται μυριάδος. τὸ ας βραχύ· τὰ εἰς ας ὀξύτονα θηλυκὰ συστέλλει τὸ α. ὀξύνεται· τὰ εἰς ας ὀνόματα διὰ τοῦ δος κλινόμενα, βραχὺ ἔχοντα τὸ α, ὀξύνεται· οἷον, ἐθάς, φυγάς.

* Μυριωπός, ὁ μυρίους ὀφθαλμοὺς ἔχων· ἐπίθετον Ἄργου παρὰ Αἰσχύλῳ.

Μυρίννα] δύο πόλεις ἦσαν τῆς Λήμνου, Μυρίννα καὶ Ἡφαιστία. οὐχ, ὥς τινες φασί, παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ ῥεῖν, ἀλλ' ἀπὸ Μυρίνης τῆς Θόαντος γυναικός.

Μύρεσθαι, τὸ κλαίειν· παρὰ τὸ ῥεῖν τὰ δάκρυα· ἀπὸ τοῦ μύρω τὸ ῥέω.

Μύρον, τινὲς ἀπὸ τῆς Μύρρας, ἣ ἀπεδενδρώθη· ἢ μύρον ἀπὸ τοῦ ἐκπιέζεσθαι τὰ ἀρώματα καὶ ἀποστάζειν ἐκεῖνα.

Μυροπόλος] εἰ μὲν ὁ τὰ μύρα πωλῶν, τὸ πω μέγα· εἰ δὲ ὁ περὶ τὰ μύρα ἀναστρεφόμενος, μικρόν.

Μύρσος] Μύρσον ἐς ὠτώεντα παλαιφαμένης τε ἄγνοιο:— μύρσος πλεκτόν ἐστιν ἀγγεῖον ἐξ ἄγνου πλεκόμενον λύγων.

Μύστις, παρὰ τὸ μύστης· τοῦτο παρὰ τὸ μύω. οὐ μόνον δὲ ἀπὸ βαρυτόνου γίνεται εἰς ι παρώνυμον, οἷον πλανήτης, πλανῆτις· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὀξυτόνου· οἷον, ὑβριστής, ὕβριστις· αἰχμητής, αἴχμητις· βουλευτής, βούλευτις. — τῶνδε βούλευτις πόνων:— ἐν ταῖς Ξαντρίαις.

Μύσταξ, ἐν ᾧ οἱ μυκτῆρες στάζουσιν.

Μῦς, σημαίνει δ'· τὸν θαλάσσιον καὶ τὸν γηγενῆ, καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος, καὶ ὄνομα ἔθνους· ἐξ οὗ καὶ Μυσία ἡ πόλις.

Μύστης, παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω· μύοντες γὰρ τὰς αἰσθήσεις, καὶ ἔξω τῶν σαρκικῶν φροντίδων γινόμενοι, οὕτω τὰς θείας ἀναλάμψεις ἐδέχοντο.

Μυστήρια, μυθήρια· μῦθος γὰρ ὁ λόγος. βέλτιον οὖν, ἃ δεῖ μύσαντας τηρεῖν ἔνδον.

Μύστρον, ἀπὸ τοῦ μυστίλλεσθαι, τουτέστι μικρὰ ἐπαίρειν. καὶ μύστλον, τὸ κοίλῳ τῷ ἄρτῳ ἐσθίειν. μυστίλλας δὲ ἔλεγον· ὅθεν καὶ τὸ μύστλον. ἐγὼ δὲ μύστλον τὸ κοῖλον, παρὰ τὸ ἐοικέναι θαλασσίῳ μυΐ. καλεῖται δὲ μῦς ἐκεῖνο, ὅτι μύεται καὶ συγκλείεται ὅτε θέλει.

Μύσαχθες, παρὰ τὸ μύσος· τὸ δὲ μῦσος, παρὰ τὸ μύσω· τοῦτο, παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω· ὃν γὰρ μισοῦμεν, τοῦτον καμμύοντες ἀποστρεφόμεθα. εἰς τὸ μύσταξ. παρὰ τὸ μυσάττω, τὸ παθητικὸν μυσάττομαι. μύω βαρύτονον, 596
τὸ καμμύω· περισπώμενον δέ, τὸ διδάσκω.

Μυττωτόν, τρίμμα ἐξ ἀρτυμάτων πολλῶν συντιθέμενον. οἱ Ἀττικοί, ὑπότριμμά τι μετὰ σκορόδων καὶ τυροῦ γίνεσθαι λέγεται· ἔνιοι δὲ πλακοῦντα διὰ λαχάνων συντιθέμενον. βέλτιον δὲ τὸ διὰ σκορόδων τρίμμα· ὡς εἶναι παρὰ τὸ μυσάττεσθαι τὴν δυσωδίαν, μυσσωτόν, καὶ μυττωτόν.

Μυχάτατος, ἀντὶ τοῦ ἐσώτατος· ἀπὸ τοῦ μυχός. ἀντίκειται δέ, ὥς φησιν Ἀρίσταρχος, τῷ, Ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο:— οὐ γὰρ ἐσωτάτη ἐστὶ τοῦ Ἄργους, ἀλλὰ προκάθηται αὐτοῦ. — δεῖ δὲ νοεῖν, ὅτι οὐ τῆς πόλεως λέγει, ἀλλὰ τῆς Πελοποννήσου. μυχὸς δὲ σημαίνει τὸν ἐνδότατον τόπον· παρὰ τὸ νὺξ νυχός· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, μυχός, οἱονεὶ ὁ ἐνδότατος καὶ σκοτεινὸς τόπος.

Μύδρος, ὁ ἀργὸς σίδηρος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀναισθήτου. καλεῖται δὲ καὶ ὁ διάπυρος σίδηρος, μύδρος. ἔστι δὲ ἡ φωνὴ πεποιημένη, ἐκ τοῦ μύζω τοῦ ἤχῳ ῥήματος.

Μύωψ· ἔστι δὲ μυῖα τις ἐρεθίζουσα τοὺς βοῦς, ὁ μύειν συνεχῶς τοὺς ὦπας ποιῶν· παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω.

Μῶν, ἀπορηματικὸς σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ ἆρα· συνετέθη δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπαγορευτικοῦ καὶ τοῦ οὖν συνδέσμου· καὶ ἐγένετο μὴ οὖν, ἀποβολῇ τοῦ η, μοῦν· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῆς ου εἰς ω, γίνεται μῶν· διὸ καὶ περισπᾶται.

Μετόπωρον] τὰς ὥρας τοῦ ἔτους ἀπὸ τῶν καρπῶν ὀνομάζουσι. θέρος οὖν, ὅτε θερίζεται ὁ πυρός· ὀπώρα, ὅτε τρυγᾶται ἡ ὀπώρα· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, μετόπωρον.

Μέτασσαι] ἡγοῦντο πάντες τοῦτο εἶναι μεσαίταται, αἱ μεταξύ· καὶ ἐν ὑπερθέσει, μέτασσαι· ὥστε εἶναι μεταξύ τινας. δύναται δὲ καὶ οὕτως ἐπίσσας λέγεσθαι Ἰωνικῶς, παρ' Ἑκαταίῳ. ἔστιν ἔπισσαι, αἱ ἐπιγινόμεναι τοῖς προγόνοις. ὡς ἐπὶ οὖν, ἔπισσαι, οὕτω μετά, μέτασσαι.

Μενοινή] τὰ διὰ τοῦ οινη ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχοντα πρὸ τοῦ ν τὴν οι δίφθογγον, οὐκ ἔστι γνήσια. γίνεται παρὰ τὸ μένω τὸ προθυμοῦμαι, μενή, καὶ μενωνή, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ὡς καὶ παρὰ τὸ ἔδω ἐδή, καὶ ἐδωδή· καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν οι δίφθογγον, ὡς παρὰ τὸ ἀγκῶνος ἀγκώνη καὶ ἀγκοίνη. καὶ μενοινῶ ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ προθυμοῦμαι· ὅθεν μενοινάα, δεύτερον πρόσωπον Ἰωνικῶς, ἐνεστῶτος παθητικοῦ. τὰ δὲ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ τρισύλλαβα ἀπὸ ῥήματος γινόμενα, ἔχοντα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ, καὶ τῇ πρὸ αὐτῆς τὸ αὐτὸ σύμφωνον ἢ ἀντίστοιχον, τῷ ω μεγάλῳ παραλήγεται. ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τρισυλλάβων· οἷον, ἀγωγή, ὀδωδή, ἐδωδή· ὄπτω, ὀπωπή· ἔχω ὀχῇ, ὀκωχή· ἤκω

ὠκή, ἀπωκή. οὕτως οὖν καὶ μένω μενωνή ὤφειλεν εἶναι· ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ οὐδέτερα διπλασιάζοντα ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται· τὸ δὲ μενοινὴ, μόνον ἀπὸ συμφώνου· καὶ ὡς διήλλαξε κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ ἄλλα, παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν παραλήγουσαν. οὕτως Ἡρωδιανός, ὡς λέγει Θεόγνωτος.

Μύρμηξ] παρὰ τὸ μερμηρίζω τὸ φροντίζω, μερμηρίξω·
597 καὶ συγκοπῇ, μέρμηξ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ, μύρμηξ, φρουρὸς ὁ τοῦ χειμερινοῦ καιροῦ τὴν τροφὴν μεριμνῶν. ἢ παρὰ τὸ μείρω. οὗτος γὰρ, διὰ τὸ μὴ ἀναφύειν τὸν σῖτον, εἰς δύο μερίζων ἀποτίθησι. καὶ τοὺς Μυρμιδόνας φασὶν ἀπὸ τῶν μυρμήκων γεγονέναι, ἐπινεύσαντος τοῦ Διὸς διὰ τὸ ὀλιγωθῆναι τοὺς ἀνθρώπους.

Μωσῆς] κλίσιν ἐπιδέχεται, Μωσῆς μωσοῦ· Μωϋσῆς μωϋσέος, ὡς εὐσεβής εὐσεβέος· καὶ Μωσεύς μωσέως, ὡς Πηλεύς πηλέως. Μωϋσῆς μωϋσοῦ μᾶλλον ὁ Θεοχώρητος.

N.

Νῦ τὸ στοιχεῖον, ὅτι νυγμόν τινα ἔχει ἡ τούτου ἐκφώνησις.

Νάκη, τὸ αἴγειον δέρμα· κώδια καὶ κώδιον, τὸ προβάτιον. οὐκ ἄρα τὸ ἐν Κόλχοις, νάκος ῥητέον. κακῶς οὖν Σιμωνίδης νάκος φησί. τὸ δὲ νάκη, ἔστιν ὄνομα προσηγορικόν. ὁ νάκης, τοῦ νάκου, τῷ νάκῃ, τὸν νάκην· τὸ γὰρ θηλυκὸν, παρὰ τὸ νάκος, νάκη, ὡς παρὰ τὸ βλάβος, βλάβη· ἄκος, ἄκη· σκέπος, σκέπη. τό τε ἀρσενικὸν παρὰ τὸ νάκη· τὰ γὰρ θηλυκὰ, προσθήκῃ τοῦ ς, μὴ κωλυόμενα ὑπὸ χαρακτῆρος, ἐπὶ γενικῆς εἰς ου λήγει, πλάτη, πλάτης πλάτου· λέσχη, λέσχης λέσχου· ἀήτου· ἀράχνου. μὴ κωλυόμενα ὑπὸ χαρακτῆρος, διὰ τὸ πλάνης καὶ κόμης.

Νάμα, παρὰ τὸ νῶ τὸ ῥέω· οὗ ὁ μέλλων, νάσω· ἐξ αὐτοῦ νάμα, ὡς δράσω δράμα.

Νάνος, ὁ μὴ αὐξόμενος, ὁ πίθηκος. παρὰ τὸ ἄνω, ὃ δηλοῖ τὸ αὐξάνω, γίνεται ἄνος· καὶ μετὰ τοῦ νη στερητικοῦ, καὶ συγκοπῇ.

Νάπυ, τὸ σίνηπι, κατὰ στέρησιν τοῦ ἠπίου, διὰ τὴν δριμύτητα. τὰ εἰς υ λήγοντα οὐδέτερα μακρᾷ παραληγόμενα, διὰ τοῦ εος κλίνονται. σεσημείωται τὸ νάπυος.

Νάπαι, δρυμοί, φάραγγες, κοιλάδες. παρὰ τὸ πίω ῥῆμα γίνεται μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄπη· καὶ μετὰ τοῦ νη ἑτέρας στερήσεως, γίνεται νηάπη· καὶ συγκοπῇ, νάπη, οἱονεὶ ἡ [illegible] πίνουσα· αἱ γὰρ δύο στερήσεις ποιοῦσι μίαν ἐπίτασιν. ἢ παρὰ τὸ νη καὶ τὸ φῶ, γίνεται νῆφαι, καὶ νάπαι, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α. ὡς νηάνος καὶ νᾶνος, οὕτω νῆπαι καὶ νάπαι. σημαίνει δὲ τοὺς συμφύτους καὶ κατασκίους τῶν ὀρῶν τόπους, ἢ τοὺς ὀρεινοὺς καὶ ὑλώδεις.

Ναρόν, τὸ ὑγρόν. παρὰ τὸ νῶ ῥῆμα (δηλοῖ τὸ ῥέω) ὁ μέλλων, νάσω, γίνεται ναρός· καὶ τὸ οὐδέτερον, ναρόν. Σοφοκλῆς, Πρὸς ναρὰ δὲ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά: — οὕτω Φιλόξενος. καὶ ἴσως ἡ συνήθεια τρέψασα τὸ α εἰς ε λέγει νερόν.

Νάρθηξ, σημαίνει δύο· τὸν τῆς ἐκκλησίας νάρθηκα, καὶ γίνεται παρὰ τὸ νέρθεν εἶναι τοῦ ναοῦ. σημαίνει καὶ τὸν ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ λεγόμενον νάρθηκα· καὶ γίνεται παρὰ τὸ νεαρὸν νεάρηξ καὶ νάρθηξ. ἢ παρὰ τὸ ναρόν, ὃ σημαίνει τὸ ὑγρὸν, νάρηξ, καὶ νάρθηξ. νάρθηξ ἐστὶ καὶ ἰατρικόν τι τεῦχος· κυρίως, τὸ ἐκ νάρθηκος γεγενημένον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἐξ οἱασδήποτε ὕλης.

Ναστός, ὁ πεπιλημένος ἄρτος, ὁ μεστὸς πλήρους, καὶ μὴ ἔχων τὶ κοῦφον· ἀπὸ τοῦ νάσσεσθαι ἀρτύμασιν ἢ
598 τραγήμασί τισι. Λυκόφρων, Οὐ γάρ τις αὐτῶν ψήσεται πύρνον γνάθῳ, Πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λίθῳ: — νῦν ἐπὶ ἄρτου καταχρηστικῶς ἔθηκε. ναστὸς δὲ κυρίως ὁ πλακοῦς ὁ μετὰ σταφίδων πεπεμμένος, ὁ πυκνός.

Νασμός, ὄμβρος· ἀπὸ τοῦ νάω· ὅθεν καὶ νάμα καὶ ναύτης. Λυκόφρων, Ζηνὸς καχλάζων νασμός: — σημαίνει δὲ ἐνταῦθα τὸν κατακλυσμόν. Ἰλιάδος ξ', — πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη Πλαγχθείς: — ἀντὶ τοῦ ἀπῳκίσθη.

Νάρκησεν, Ἰλιάδος θ', ἐνάρκησεν, ἐλύθη· ἀπὸ τῆς νάρκης τοῦ ἰχθύος.

Ναῦς, γ' εὐθείας ἔχει· ναῦς, ναός· νηῦς, νηός· νεῦς, νεός. ναῦς, ναός· ὁ κανών· δύο μόνα εἰσὶν εἰς αυς θηλυκὰ, ναῦς καὶ γραῦς· κλίνονται δὲ ἀμφότερα διὰ καθαροῦ τοῦ ος· ναός, ἡ γενική· καὶ Ἀττικῶς, νεώς. γίνεται δὲ παρὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ ἢ νέω, παράγωγον νεύω· ὁ μέλλων, νεύσω· νεῦς καὶ ναῦς. Ὅμηρος παρετυμολογεῖ, ἀπὸ τοῦ νῆσαι, ὅ ἐστι σωρεῦσαι· Ἰλιάδος ι', Νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω.

Ναῦφι] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ταναόποδος γίνεται ταναύποδος κράσει τοῦ α ο εἰς τὴν αυ δίφθογγον, (σημαίνει δὲ τὸν σύροντα τὸν πόδα) οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ναῦς ναός γίνεται ναόφι, καὶ κατὰ κρᾶσιν, Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῶν νεῶν ἀποσοβοῦντες.

Ναύπακτος, πόλις· παρὰ τὸ ναυπήγιον γενέσθαι τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκεῖ.

Ναυσικάα, κεκασμένη (ὅ ἐστι κεκοσμημένη) ταῖς ναυσί.

Ναύτης, ὁ ἄγων τὴν ναῦν· ἢ διὰ τὸ τὰ κύματα τέμνειν· ἢ διὰ τὸ τὰ νάματα τείνειν, ἤγουν ἐλαύνειν.

Νάφθα] ἀπὸ τοῦ ἀνάπτω ἀνάψω ἀνῆφα, ἀνῆμμαι, ἀνῆψαι, ἀνῆπται, νάπτα καὶ νάφθα. παρεσκεύασται γὰρ ἐξάπτειν.

Ναῦλον, τὸ εἰς τὸ στόμα τῶν νεκρῶν ἐμβαλλόμενον νομισμάτιον.

Ναύλοχος, ὁ λιμήν· ἐν ᾧ αἱ ναῦς κοιμῶνται· ὅθεν καὶ εὐναὶ αἱ ἄγκυραι· εὐνάζουσι γὰρ τὴν ναῦν.

Ναύαιθος, ποταμὸς Ἰταλίας. τῶν ἐξ ὀλίγου πλεόντων Ἑλλήνων κατήχθησαν τινὲς εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον· αἱ δὲ αἰχμάλωτοι, εὐλαβούμεναι τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι δουλείαν, καὶ τὴν ἐσομένην ζηλοτυπίαν τῶν γυναικῶν αὐτῶν, ἐνέπρησαν τὰς ναῦς· καὶ ὁ μὲν ποταμὸς ὠνομάσθη Ναύαιθος, ἀπὸ τοῦ αἴθω· αἱ γὰρ γυναῖκες, ναυπρήστιδες· καὶ αἱ νῆες, πρήστιδες.

Ναίω, σημαίνει τὸ οἰκῶ· διὰ τῆς αι διφθόγγου, ὡς τὸ, Ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐϋρρείταο παρ' ὄχθας: — ἐξ οὗ γίνεται καὶ ναός. νέω διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, τὸ πορεύομαι, ὡς τὸ, Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν: — καὶ τὸ κολυμβῶ, ὡς τὸ, — στόμα καλλιρόοιο Ἷξε νέων.

Ναιετάωσιν] ἀπὸ τοῦ ναίω γίνεται ναιέτης· καὶ ὡς κυνηγέτης κυνηγετῶ, οὕτω καὶ ναιέτης ναιετάω ναιετῶ· (ναιέτης δὲ σημαίνει τὸν μέτοικον) ἡ μετοχή, ναιετάων· τὸ θηλυκὸν, ναιετάουσα· καὶ Δωρικῶς, ναιετάωσα, ὡς ἱδροῦσαι, ἱδρῶσαι· καὶ βοῦν, βῶν.

Νέαιρα, τὸ ἔσχατον τῆς κοιλίας μέρος· παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι γίνεται· εἰς αὐτὴν γὰρ πορεύονται τὰ ἐσθιό- 599

μενα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, νείαιρα, ὡς τὸ, Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν: — ὡς νέατος, νείατος, Νείατον ἐς κενεῶνα: — καὶ, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων: — παρὰ τὸ νέος γίνεται νέατος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὥςπερ παρὰ τὸ μέσον γίνεται μέσατος. νέατον δὲ, τὸ ἔσχατον· ὅθεν καὶ λαγὼν τὸ αὐτὸ εἴρηται παρὰ τὸ λήγειν.

Νεάτη, ἡ ἐσχάτη· ἀπὸ τοῦ νέος· οἱ γὰρ νέοι ἀτελεῖς εἰσὶ καὶ ἔσχατοι.

Νεαλής, ὁ νεωςτὶ ἁλωκὼς ἰχθῦς· ἢ ὁ νεωςτὶ ὁτιοῦν πεποιηκὼς ἢ πεπονθώς.

Νεαροί, παρὰ τὸ νέω καὶ τὸ ἀρύω, τὸ νεωςτὶ ἀρυθὲν ὕδωρ. μεταφορικῶς δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν νεωςτὶ γεννηθέντων.

Νεανίας] παρὰ τὸ νέος γίνεται νεάν, ὡς μέγιστος μεγιστάν· καὶ παράγωγον ἐξ αὐτοῦ νεανίας, καὶ νεανίσκος, καὶ νεᾶνις.

Νέανδρος, κύριον ὄνομα· ἐπεὶ νέος ἠνδρεύσατο· ἢ νέος ὤν, ἀνδρεῖος ἦν.

Νέαται, Ἰλιάδος ι', Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου ἠμαθόεντος: — ἤτοι ἔσχατοι, ἢ κατῳκισμέναι εἰσί. συγκοπὴ δέ ἐστι τοῦ νενέαται. ἔστι δὲ νῶ ῥῆμα· (δηλοῖ τὸ σωρεύω οὗ ὁ παρακείμενος νένηκα, νένημαι· ἐξ οὗ γίνεται Ἰωνικῶς, νενέαται· Φρυγάνων φάκελοι συννενέαται: — νῶ, σημαίνει τὸ οἰκῶ· ὁ παρακείμενος, νένηκα· ὁ παθητικὸς, νένημαι· νενήμεθα νένησθε νένηνται· καὶ Ἰωνικῶς, νενέαται. τὸ νέαται οὖν ὅμοιον τῷ δεδέχαται δέχαται.

Νέηαι, πορευθῇς, ἐπανέλθῃς. νέω τὸ πορεύομαι· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν νέωμαι· τὸ τρίτον, νέηται· καὶ Ἰωνικῶς, νέηαι· συστέλλουσι γὰρ τὸ τ οἱ Ἴωνες τοῦ τρίτου προσώπου, καὶ ποιοῦσι δεύτερον πρόσωπον. Ἰλιάδος α', σαώτερος ὥς κε νέηαι.

Νέηλυς] τὰ υς σύνθετα, εἰ μὲν ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ευς ἁπλῶν συνθέτων, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττει κλίσιν· οἷον βραχύς, βραχέος· τρίβραχυς, τριβράχεος· ὀφρῦς ὀφρύος· λευκόφρυς, λευκόφρυος· εἰ δὲ ἀπὸ ἄλλων τινῶν εἰσὶ σύνθετα, διὰ τοῦ δος κλίνονται· οἷον ἔπηλυς, ἐπήλυδος· νέηλυς, νεήλυδος· σημαίνει δὲ τὸν ξένον. οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν εἰς ευς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω γίνεται ἦλυς, καὶ νέηλυς ὁ νεωςτὶ ἐληλυθώς, Ἰλιάδος β'. κανὼν τοῦ Χοιροβοσκοῦ· δεκάπηχυς, δεκαπήχεος· ἀρσενόθηλυς, ἀρσενοθήλεος· καλλίχθυς, καλλίχθυος.

Νεβροί, ἐλάφων γεννήματα· οἱ νεωςτὶ ἐπὶ βορὰν ἐλθόντες ἢ ἰόντες· ἢ παρὰ τὸ νεωςτὶ πρὸς πορείαν ἱέναι· ἢ νέποροι, οἱ μηδέπω πορεύεσθαι δυναμένοι· ἢ παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ βορά, τὸ ἐστερημένον τῆς βορᾶς, ὅ ἐστι τῆς τροφῆς. καὶ νεβρίζειν, τὸ νεβροῦ δέρμα φορεῖν.

Νεκρός, παρὰ τὸ κῆρ (ὃ δηλοῖ τὴν ψυχὴν) μετὰ τοῦ νε στερητικοῦ, γίνεται νέκηρος, ὁ ἐστερημένος τῆς ψυχῆς· καὶ κατὰ συγκοπὴν, νεκρός. ἢ ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ.

Νεαλής, κυρίως ὁ νεωςτὶ ἁλωκὼς ἰχθῦς, ἢ ἁλισθείς, ὁ πρόσφατος.

Νέμειν, διαιρεῖν, μερίζειν, βόσκειν, νομίζειν, ἀναγινώσκειν· καὶ χειρονομεῖν Ἴωνες.

Νέκυς] ὥςπερ κότος κότυς, οὕτω καὶ νεκρός νέκρυς· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, νέκυς· ἢ παρὰ τὸ κίκυς (ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν καὶ ἰσχύν) μετὰ τοῦ νε στερητικοῦ γίνεται νέκικυς, ὁ ἐστερημένος τῆς κίκυος· κατὰ συγκοπὴν, νέκυς· σημαίνει δὲ τὸν νεκρόν.

Νεκάδες] Ὅμηρος εἰώθε λέγειν νεκάδας, τὰς τῶν νεκρῶν τάξεις, παρὰ τοὺς νέκυας, νεκυάδας τινὰς οὔσας· οἱ δὲ νεώτεροι, καὶ τὰς τῶν ὁπλιτῶν τάξεις, οὕτω καλοῦσι· παρὰ τὸ νεῖκος, καὶ εἰς πόλεμον ἡτοιμασμέναι· ἢ ἀχώριστοι· τὸ γὰρ νε στερητικόν ἐστι· καὶ καθεῖν, τὸ χωρῆται· Ἰλιάδος θ', — Δαναῶν νεκάδησόμεθα. παρὰ μὲν τοῖς κυκλικοῖς, αἱ ψυχαὶ νεκάδες λέγονται. — ἤτε κε δηρὸν Αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσι νεκάδεσσιν. Ἰλιάδος ε'.

Νέκταρ] Νέκταρ ἐφοσχόει: — τὸ τῶν θεῶν πόμα, οἱονεὶ τὸ συνέχον τοὺς πίνοντας αὐτὸ ἐν νεότητι· παρὰ τὸ νέον, καὶ τὸ ἔχω, νεοέκταρ· καὶ κατὰ συγκοπὴν, νέκταρ· διὸ καὶ ἡ Ἥβη αὐτὸ κιρνᾷ. Ἰλιάδος δ'. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ θείου πόματος· παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ κτῶ τὸ φονεύω καὶ ἀναιρῶ, γίνεται, οἱονεὶ τὸ στεροῦν τοῦ κτᾶσθαι καὶ φονεύσθαι τοὺς πίνοντας αὐτό· ἀφ' οὗ δηλοῖ τὸ ἀθάνατον, οἷον τὸ μὴ κτεινομένοις, ἀλλὰ τοῖς ἀθανάτοις διδόμενον. κλίνεται νέκταρος· καὶ τὸ κτητικὸν, νεκτάρεος· ὁ νεκτάρεος, τοῦ νεκταρέου, τουτέστι θείου, θαυμαστοῦ. ἀκηράτου.

Νεμέα. τόπος ἐν Ἄργει. ἀπὸ τῶν νεμομένων ἐκεῖσε βοῶν, αἳ ἦσαν Ἥρας· ἢ ἀπὸ τῶν Δαναοῦ, οἳ κατενειμήσαντο καὶ ἐκληρώσαντο τὸ χωρίον. Ἡρακλῆς δὲ διέθηκε τὴν ἑορτὴν, τὸν λέοντα φονεύσας.

Νεμειαῖον, ὄρος Πελοποννήσου· καὶ πόλις Νέμεια, ἔνθα ἦν ὁ Νεμειαῖος λέων.

Νέμεσις, μέμψις, μομφή. οἶμαι ἀπὸ τοῦ νεμῶ γίνεται. ἢ δοτικὴ. νεμέσει· ἐκ τούτου, νεμέσσι, τροπῇ τοῦ ε εἰς σ· ἢ κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. Ἰλιάδος ζ', Οὔτοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ, οὐδὲ νεμέσσι, Ἥμην ἐν θαλάμῳ.

Νεμεσητός, μεμπτός· ἀπὸ τοῦ νεμεσῶ, δευτέρας συζυγίας· ὅθεν καὶ τὸ, — νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ: — ἀντὶ τοῦ ἐμέμφοντο, Ἰλιάδος β'. ἔστι δὲ ἀόριστος πρῶτος παθητικός· καὶ οἱ Βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν, ὥςπερ κόσμηθεν. τὸ δὲ νεμεσῶ, γίνεται ἐκ τοῦ νεμῶ περισπωμένου.

Νέος, ἀπὸ τοῦ νέεσθαι (ὅ ἐστι πορεύεσθαι καὶ ἔρχεσθαι) εἰς αὔξησιν· ἢ παρὰ τὸ ὁρμᾶσθαι· ὁρμὴ γὰρ ἡ ἡλικία ἀνάπλεως.

Νεογνός, ὁ νεωςτὶ γεγενημένος· ἢ νεόγονός τις ὤν, καὶ κατὰ συγκοπήν.

Νεομηνία, παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ μήν μηνός.

Νεοσός, ὁ νεωςτὶ σευόμενος· ἢ παρὰ τὸ νεάζω.

Νεώτερος, ὁ νέος τῇ ὁράσει. ζήτει εἰς τὸ νεοῦν.

Νεοχμοῦντες, μετακοσμοῦντες· καὶ νεόχμωσιν, τὴν νεοκίνησιν· καὶ νεοχμός, ἄκοπος, ἄπονος· ἢ ἄπειρος, νεωςτὶ εἰργασμένος.

Νεοαρδέα, νεωςτὶ πεποτισμένην καὶ ἀρδευθεῖσαν, Ἰλιάδος φ'.

Νεωκόρος, παρὰ τὸ κορῶ τὸ καθαίρω καὶ ἐπιμελείας ἀξιῶ. καὶ τὸ νεώς Ἀττικῶς. ὁ τοῦ νεὼ ἐπιμελούμενος.

Νεωςτί] οἱ νέοι, τῶν νέων· ἐπίῤῥημα, νέως, καὶ νεωςτί.

Νέωτα] Αἰεὶ γεωργὸς ἐς νέωτα πλούσιος: — καὶ, Ἐς νέωτα τὸν πόλεμον μεταθέσθαι: — τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἢ τὸ μέλλον. παρὰ τὸ ἔνος, ὃ σημαίνει τὸν ἐνιαυτὸν, γίνεται ἔνοστα· καὶ ἀπόβολῇ τοῦ σ, ἔνοτα· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ ὑπερθέσει τοῦ ν, νέωτα. Ἀττικοὶ δὲ, παρὰ τὸ νέος νέωτα κατ' ἔκτασιν. ἢ νέος νέωτε, κατ' ἔκτασιν, ὡς ἄλλος ἄλλοτε· καὶ τροπῇ Αἰολικῇ τοῦ ε εἰς α, νέωτα.

Νεόχμωσεν, ἠλλοίωσεν, ἢ ἐκαινοποίησεν. ἀπὸ τοῦ νέος καὶ τοῦ ἔχω, γίνεται νεοέχω· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, νεοχμῶ.

Νεωλκῶ] ἐκ τοῦ ναῦς ναός καὶ τραγικῶς νεώς καὶ τοῦ ἕλκω γίνεται νεωλκῶ, τρίτης συζυγίας.

Νεοῶν, τὸ ἀροτριᾶν, ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ἀροτριάσεως νέαν ἀναλαμβάνειν τὴν γῆν.

Νεούτατος, νεότρωτος.

Νεοσσός, παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ· τὰ, πρὶν ἢ πτεροφυῆσαι, σεύεσθαι μὴ δυνάμενα. ἐκ τούτου καὶ τὸ νοσσίον. ζήτει εἰς τὰς ΔιαΦοράς.

Νεώσοικοι, καταγώγια εἰσὶν ἐπὶ θαλάσσης οἰκοδομημένα πρὸς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν· νεωρία δὲ, ἡ τῶν ὅρων περιβολή.

Νένωται· ἢ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η, ἀπὸ τοῦ νενόηται, ὅπερ καὶ νενοέαται Ἰωνικῶς γίνεται· ἢ ἀπὸ τοῦ νένωται κατὰ συστολήν. ἔστι γὰρ νῶ βῆμα τρίτης συζυγίας, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ· οἷον, Ἑλένης γάμῳ νένωται: — καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι, ἡ μετοχὴ, Ὁ δ' ὑψηλὰ νενωμένος: — καὶ ὁ Ἅθλιος, ἐν τοῖς Σαμίων ὅροις, Ἀλλὰ λέξασθαι νένωνται: — καὶ πάλιν ὡς χρυσόονται χρυσοῦνται, οὕτω καὶ νόωνται νοῦνται· Δημόκριτος, Φῆνι θεα νοῦνται: — περὶ παθῶν.

Νέποδες, οἱ ἰχθύες· παρὰ τὴν νε στέρησιν καὶ τοὺς πόδας, οἱ ποδῶν ἐστερημένοι· καὶ ὅτε τίθεται ἐπὶ ἀπόδων γενῶν, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν βρεφῶν τῶν μήπω τοῖς ποσὶ κεχρημένων. Ὦρος.

Νέπως] παρὰ τὸ πῶμι, (ὃ σημαίνει τὸ πίνω) ὁ μέλλων, πώσω· ἀποβολῇ τοῦ ω, μετὰ τοῦ στερητικοῦ, Νέπως· ἄνυδρον γὰρ τὸ ὄρος ἐκεῖνο.

Νέστωρ, παρὰ τὸ νέα ἱστορεῖν· ἢ παρὰ τὸ στερεὸν ἔχειν τὸν νοῦν.

Νεῦρον, παρὰ τὸ νεῖσθαι δι' ὅλου τοῦ σώματος.

Νευρέας, ἀπὸ τῆς νευρᾶς, πλεονασμῷ τοῦ ε.

* Νευρολάλος, ὁ εὔφωνος· ἀπὸ τοῦ νεῦρον καὶ λαλέω.

Νεφρός, παρὰ τὸ νείφεσθαι τῷ οὔρῳ, ὅ ἐστι βρέχεσθαι· φέρεται γὰρ εἰς αὐτοὺς τὸ οὖρον· ἢ διὰ τὸ ἐν νώτῳ φέρεσθαι.

Νέφος, οἷον νέφας, τὸ ἐστερημένον φάους, ὅ ἐστι φωτός· ἢ παρὰ τὸ νείφω τὸ βρέχω· τὸ δὲ νείφειν, κυρίως ἐπὶ τὰς ἐκ νέφους καταφορὰς τῶν ὑδάτων εἴρηται τοῦ νιφετοῦ· ἀπὸ τοῦ νέφος, νέφω καὶ νείφω· σημαίνει τὸ χιονίζω. ὁ κανών· τὰ διὰ τοῦ εφος οὐδέτερα δισύλλαβα μονογενῆ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· χωρὶς τοῦ λαῖφος. καὶ τὰ διὰ τοῦ ελη θηλυκὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, ἐνὶ φωνήεντι παρακληγόμενα, Σεμέλη.

Νεφέλη, παρὰ τὸ νάμα ἐφέλκειν ἐκ τῆς θαλάσσης.

Νεφεληγερέτης, ὁ τῶν νεφῶν ἀθροιστικὸς Ζεύς.

Νεῖκος, ἡ φιλονεικία· παρὰ τὸ νέοις ἐοικέναι· ἡ γὰρ φιλονεικία τοῖς νεαροῖς ἁρμόζει. Σοφοκλῆς, — ὕβρις δέ τοι Οὐ πώποθ' ἡβήσει τῷ σώφρονι ἵκετο· Ἀλλ' ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ φθίνει πάλιν — ἢ παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ, γίνεται νείκος· καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ τῆς ει διφθόγγου εἰς τὴν ει δίφθογγον, νεῖκος· ἡ γὰρ φιλονεικία τοῦ ὑποχωρεῖν ἐστέρηται· εἰ γὰρ ὑποχωρήσουσιν, οὐκέτι γίνεται φιλονεικία. καὶ παρὰ τὸ νεῖκος γίνεται νεικῶ, ἐπὶ τοῦ ὀνειδίζω καὶ λοιδορῶ.

Νεῖλος, ὁ ποταμός. παρὰ τὸ νέω τὸ ῥέω καὶ τὸ ἰλύς, Νεῖλος· καὶ κατὰ συνκίρεσιν, Νεῖλος, οἱονεὶ ὁ ῥέων ἰλύν· ὁ γὰρ Νεῖλος ἰλυώδης ἐστίν. ἢ ὥςπερ παρὰ τὸ πένθος γίνεται Πένθιλος, καὶ Τρώς Τρῶϊλος, καὶ ζωὴ Ζωΐλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέος Νείλος καὶ Νεῖλος· καὶ γὰρ νέος κατ' ἔτος γίνεται· πλημμυρεῖ γὰρ κατ' ἔτος, καὶ ποτίζει πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον. ἢ παρὰ τὸ νέαν ἰλὺν ἄγειν ἐν τῇ ἀναβάσει. καὶ πῶς ἔχει νέαν ἰλύν; ἐπειδὴ ἐναντίως φέρεται, ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς ποταμούς. οἱ μὲν λοιποὶ τῷ χειμῶνι πλημμυροῦσι, τῷ δὲ θέρει ἀνεκτότερον προΐδοῦσι τὸν ῥοῦν· οὗτος δὲ τοὐναντίον· τῷ μὲν γὰρ χειμῶνι ἀνεκτότερον ῥεῖ· τῷ δὲ θέρει πλημμυρεῖ, καὶ ἐξερχόμενος, ποτίζει πᾶσαν τὴν γῆν ἐκείνην.

Νείλεως, ἢ παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ λεώς, ἢ ὥςπερ ἡ ἀβλῆτος καὶ ἡ ἀτρῶτος γενικαὶ μετάγονται εἰς εὐθεῖαν καὶ προπαροξύνονται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ Νηλέως γενικὴ ἀπὸ τῆς Νηλεύς εὐθείας μετάγεται εἰς εὐθεῖαν, καὶ προπαροξύνεται, οἷον Νείλεως, κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν τοῦ η εἰς ει δίφθογγον, ὥςπερ οὐτήσω, ὠτειλή.

Νεικείῃσι] — ὄφρα μὴ αὖτε Νεικείῃσι πατήρ, Ἰλιάδος α', ὅπως μὴ πάλιν κακολογῇ καὶ ὀνειδίζῃ. ἀπὸ τοῦ νεικῶ τὸ κλήσσω, γίνεται νεικείω· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν νεικείω, ἐὰν νεικείῃ· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς. ὁ παρατατικὸς, ἐνείκεον ἐνείκεες ἐνείκεε· καὶ συναρχομένως, νείκεε· καὶ νεικείεσκε, βῆμα παρατατικοῦ τρίτου προσώπου.

Νειός, ἡ ἀρόσιμος γῆ. παρὰ τὸ νεῶ, νεὸς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, νειός. σημαίνει δὲ τὴν ἀνανεουμένην γῆν· ἀνανεοῦται γὰρ ἡ γῆ ἀρουμένη. νεῶ γὰρ τὸ ἀνανεῶ.

Νη, στερητικόν ἐστιν ἐπίῤῥημα· ὁρᾶται δὲ καὶ ἐπιτατικὸν, ὡς ἐν τῷ νηλής, νήνεμος, νήχυτον ὕδωρ. Φιλήτας, καὶ μαράθου δὲ νήχυτος ὄρπηξ.

Νηγάτεον, τὸ νεωςτὶ κατεσκευασμένον ἢ νενησμένον. ὥςπερ παρὰ τὸ τείνω τείνομαι γίνεται τατός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γείνω γείνομαι, γατός, καὶ νεήγατος, τροπῇ τοῦ ο εἰς η, ἀπὸ τοῦ νέος· καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε γίνεται νηγάτεος, ὁ νεωςτὶ γεγονώς. ἢ παρὰ τὸ θεῶ τὸ θαυμάζω καὶ νήθω τὸ κλώθω, γίνεται νηγάθεον τὸ ἄγαν θαυμαστόν· ἢ ἠγάθεον τὸ θαυμαστῶς νενησμένον καὶ εἰργασμένον, Ἰλιάδος β'. ἢ τὸ ἐστερημένον τῆς βλάβης, πλεονασμῷ τοῦ γ.

Νήγρετος, ἥδιστος, ἢ ἀνέγερτος δι' ἡδονήν, βαθύς.

Νηδύμος ὕπνος, ἡδὺς καὶ γλυκύς. τινὲς ἐκ τοῦ ἡδύς· λέξεως δὲ δασυνομένης, οὐ συντίθεται τὸ ν κατ' ἀρχάς. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δύω δύσω, ῥηματικὸν ὄνομα, δύμος· καὶ μετὰ τοῦ νη ἐπιτατικοῦ. ἢ ἄδυμος. ὃν οὐ δυνατὸν ἀποδύσασθαι διὰ τὸ βάθος. Φασὶ δὲ τινὲς, ὅτι τὸν βαθὺν σημαίνει κατὰ μεταφορὰν, παρὰ τὴν νηδὺν, ἥ ἐστι κοιλία· βαθύτατον δέ ἐστιν ἐν ἡμῖν τοῦτο τὸ μέρος. ἢ τὸν ἀνώδυνον σημαίνει. 603

Νηδύς, ἡ γαστήρ. ἀπὸ τοῦ νῶ νήσω τὸ σωρεύω, νηδύς, εἰς ἣν σωρεύονται αἱ τροφαί. ἢ οὖν ἀπὸ τοῦ διανενῆσθαι τὰ τῆς τροφῆς ἐν αὐτῇ. ὅ ἐστι σεσωρεῦσθαι τὰ βρώματα· ἢ ἀπὸ τοῦ νάειν, ὅ ἐστι ῥεῖν· ἢ γὰρ ἐπάρδευσις τῷ σώματι τῆς τροφῆς ἀπὸ ταύτης γίνεται. σημαίνει τὸ νηδὺς καὶ τὴν βαθεῖαν.

Νήδυμος] τὸ δυ βραχύ· τὰ εἰς μος λήγοντα ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύτονα, μὴ ὄντα σύνθετα, τῷ υ παραληγόμενα, συστέλλει αὐτὸ, ἔρυμος, ἔλυμος, ἔσυμος, δίδυμος· τὸ γὰρ πρόθυμος σύνθετον.

Νηΐτης] ἀπὸ τῆς νεώς νεΐτης καὶ νηΐτης· ἢ ἀπὸ τῆς νηός. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς αυς θηλυκῶν μονοσυλλάβων, διὰ τοῦ ιος παράγωγα, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον, ναῦς ναός, ναΐος· καὶ τροπῇ, νηΐος· καὶ νηΐδν ξύλον, τὸ πρὸς νηῶν κατασκευὴν ἐπιτήδειον· (ἔστι δὲ καὶ ὄρος πλησίον τῆς Ἰθάκης οὕτω καλούμενον· οἷον, Ἡμεῖς δ' ἐξ Ἰθάκης ὑπὸ Νήϊον: — τῆς ὑπὸ τῷ Νηΐῳ ὄρει κειμένης. οὕτω δὲ Θήβη ὑποπλακίη, ἡ ὑπὸ τῷ Πλακίῳ ὄρει) γραῦς γραός γραΐος· καὶ, γρήϊον εἶδος ἔχουσα.

Νηλής, ἀνηλεής, σκληρός. ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω καὶ τοῦ νη στερητικοῦ, οἱονεὶ ὁ μὴ θέλων, ἀλλ' ἀκαμπὴς ὤν.

Νηλεής, ἀπὸ τοῦ ἕλεος καὶ τοῦ νη στερητικοῦ γίνεται, οἱονεὶ ὁ ἐστερημένος τοῦ ἐλεεῖν. γίνεται καὶ ἐπίῤῥημα πλεονασμῷ τοῦ ι· οἷον, Νηλεῶς μελεΐστι κεδαιόμενος θανέεσθαι: — ἀντὶ τοῦ ἀνηλεῶς καὶ κατὰ μέλος κατακοπτόμενος καὶ κατατεμνόμενος.

Νήλιπος, ἀνυπόδητος καὶ μονοχίτων, κατὰ στέρησιν τοῦ νη· τὸ δὲ νήλιποι ἀνυπόδητοι, συνῆρται ἀπὸ τοῦ νηλίποδος. εἰς τὸ ἀνήλιπος.

Νῆμα, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ νήθω· νῆσμα γὰρ ἂν ἦν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῶ, ὃ σημαίνει τὸ νήθω· ὅθεν καὶ, νεῖ νήματα, Ἡσίοδος. καὶ ὁ παρατατικὸς, μάλιστα μὲν ἔνει· ἀπὸ τούτου οὖν γίνεται νῆμα, οὐκ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ· οἷον, Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον: — τοῦ πρὸς νῆσιν ἐπιτηδείου μηρύματος. βεβυσμένον δὲ, τὸ πεπληρωμένον· καὶ βυκτῶν ἀνέμων, τῶν πλησιστίων ἀπέδωκαν τινές.

Νηλεῖ χαλκῷ. ἡ εὐθεῖα, νηλής. γίνεται ἐκ τοῦ ἐλεῶ ἐλεής· καὶ συγκοπῇ, νηλής, ὁ ἐστερημένος τοῦ ἐλέους. ἔστι δὲ καὶ νηλεής· (δύο γὰρ ἔχει εὐθείας) ἐξ οὗ καὶ ἡ κλητικὴ, ὦ νηλεές· καὶ νηλεὲς ἦτορ, οὐδετέρως, τὸ ἀπηνὲς καὶ ἀπότομον.

Νημερτής, ὁ ἀληθής. παρὰ τὸ ἁμαρτῶ ἁμαρτής· τροπῇ τοῦ α εἰς ε, μετὰ τοῦ νη στερητικοῦ, καὶ συγκοπῇ, νημερτής, οἱονεὶ ὁ ἐστερημένος τοῦ ἁμαρτεῖν.

Νηλήτεις, σημαίνει τοὺς ἁμαρτωλούς. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ εὐσεβής γίνεται εὐσεβέες εὐσεβεῖς, οὕτως ἀπὸ τοῦ νηλήτης νηλήτεες, νηλήτεις. γίνεται δὲ παρὰ τὸ νη τὸ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἁλιτεῖν, ὃ σημαίνει τὸ ἁμαρτάνειν. καὶ ἄξιον ζητεῖν, διατί τὸ νηλήτης διὰ τοῦ η γράφεται, τὸ δὲ ἁλιτεῖν διὰ τοῦ ι; ὅτι Αἰολικῶς ἐτράπη τὸ ι εἰς η. οὕτω γὰρ καὶ τὸ ἀκτίν καὶ τὸ ψιμμύθιον διὰ τοῦ η προφέρουσιν Αἰολεῖς. ἕτεροι δὲ τοὺς ἀναμαρτήτους λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ καὶ τοῦ ἁλιτεῖν.

604 Νῆϊς· ἐπὶ μὲν τῆς δαίμονος, βαρυτόνως λέγεται· νηΐδες (αἵτινες καὶ νύμφαι ὀρεστιάδες προσαγορεύονται) παρὰ τὸ νάω τὸ ῥέω, αἱ ἐν γάμασιν οὖσαι, ὡς φησιν Ἡσίοδος· Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν Λούσαντο: — ἐπὶ δὲ τῆς νύμφης, ὀξυτόνως· Ἰλιάδος ζ', οὕς ποτε νύμφη Νῆϊς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι: — ἢ παρὰ τὸ νεάνις, κατὰ συναλοιφὴν νῆνις· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν, νῆϊς· ὀξύνεται. ἢ παρὰ τὸ εἴδω τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων, εἴσω· ἀποβολῇ τοῦ ω καὶ τοῦ ε, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἷς· καὶ μετὰ τοῦ νη στερητικοῦ γίνεται νῆϊς, ἡ ἄπειρος γάμων, ἡ μὴ γινώσκουσα γάμον. ὅθεν καὶ τὸ νήϊς τὸ ἀρσενικὸν καὶ βαρύτονον, ἀντὶ τοῦ ἄπειρος· οἷον, — νήϊς ἀέθλων.

Νήπιος, ἄφρων, ἀνόητος. παρὰ τὸ ἧπιος, πλεονασμῷ τοῦ ν, ὁ πρᾶος καὶ προσηνής, καὶ νήπια ποιῶν. ἢ παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ εἰπεῖν, γίνεται νηέπιος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. ἢ νήβιος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βίου· καὶ νήπιον, τὸ ἐστερημένον τῶν βιωτικῶν φροντίδων. ἢ παρὰ τὸ νη ἐπιτατικὸν καὶ τὸ πῖον τὸ λιπαρόν. ἢ ἧπιον τὸ πρᾶον καὶ μὴ ἔχον ὀργήν, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ. ἢ νέον πῖον.

Νηπίαχος, παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ ἰάχω· τοῦτο ἐκ τοῦ ἴα, ἡ ἐκπεμπομένη βοή. τοῦτο παρὰ τὸ ἐπὶ πᾶσαν ἀκαὴν ἰέναι.

Νηπιέη ἀλεγεινῇ, Ἰλιάδος ι', ἐν τῇ χαλεπῇ παιδοτροφίᾳ. ἐκ τοῦ νήπιος κτητικὸς τύπος νηπίειος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι τῆς διφθόγγου, νηπίεος, νηπιέα· καὶ τροπῇ, νηπιέη, ὡς νέα νέη Ἰωνικῶς· ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, νηπιέας· καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς α, Νηπιάας ὀχέειν: — ἢ κατὰ πλεονασμὸν γίνεται τοῦ α, ἀπὸ τοῦ νηπίας.

Νηπύτιος, ἄφρων, ἀνόητος. παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ πινυτὸν, γίνεται νηπινύτιος· καὶ συγκοπῇ, νηπύτιος.

Νηπενθές, ἀπένθητον, μέγα· ἢ μεγαλοπενθές, προσφάτως πενθούμενον, ὡς τοῦ νη στέρησιν καὶ ἐπίτασιν δηλοῦντος.

Νηποινί, ἀτιμωρητί· καὶ νήποινον, τὸ ἀτιμώρητον. ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ καὶ τοῦ ποινή, ὃ σημαίνει τὴν τιμωρίαν καὶ τὴν ἐκδίκησιν.

Νηρεύς, ὁ θαλάσσιος δαίμων· ἀπὸ τῆς νήξεως καὶ τοῦ ῥαδίως νεῖν, οἱονεὶ ὁ νηχόμενος θεός.

Νηρίτης, σημαίνει τὸν θαλάσσιον κοχλίαν. τινὲς λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ Νηρεὺς γίνεται· ἀλλ' ὤφειλε γράφεσθαι διὰ διφθόγγου· ὁ δὲ τεχνικὸς λέγει ἀπὸ τοῦ Νηρῆϊς· ἀλλ' ὤφειλεν εἶναι νηρηΐτης, ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρεὺς ὀρέος ὀρείτης καὶ ὀρείτης· ἀλλ' ἔστιν νέω νῶ· τὸ ἀπαρέμφατον, νεῖν· οἷον, Πεζῇ πορεύου· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίστασαι: — ὁ μέλλων, νήσω. ἐκ τούτου γίνεται νηρός· λέγεται ὁ ἰχθύς, ἀπὸ τοῦ νήχεσθαι· ἐξ οὗ νηρίτης, ὡς τόπος τοπίτης.

Νήριτος ὕλη, Ἡσίοδος, μεγάλη, πρὸς ἣν ῥυδεὶς Φιλονεικήσειεν διὰ τὸ πλῆθος.

Νηρός] Λυκόφρων, — ἐν χθονὸς νηροῖς μυχοῖς: — τοῖς κοίλοις, ἢ τοῖς καθύγροις.

Νηρῇδες, ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ Νηρῆϊδες καὶ Βρισῆϊδες καὶ Χρυσῆϊδες καὶ Καδμῆϊδες συνῃρέθη Νηρῇδες, Βρισῇδες, Χρυσῇδες, καὶ Καδμῇδες.

Νήσαντες, σωρευσαντες· ἐκ τοῦ νῶ νήσω τὸ σωρεύω, ἐξ οὗ καὶ νηδύς· καὶ νῶ νήσω τὸ κολυμβῶ, ἐξ οὗ καὶ νῆσος, καὶ ναῦς, ἡ πᾶν μέρος ἐν τῇ θαλάσσῃ ἔχουσα, ὥςπερ τὰ νηχόμενα σώματα. νῶ τὸ ῥέω· οὗ ὁ μέλλων, νάσω· ἐξ οὗ καὶ ναρόν τὸ ὑγρόν. νῶ, τὸ νήθω· οὗ ὁ μέλλων, νήσω· ἐξ οὗ καὶ νῆμα. 605

Νησίδιον. ἀπὸ τοῦ νῆσος γίνεται νησίδιον, ὥςπερ ὀψάριον, ὀψαρίδιον· βιβλίον, βιβλίδιον. οὐ δύναται δὲ λέγειν, ὅτι ἀπὸ τοῦ νῆσος νήσου γίνεται· ἐπεὶ καὶ βραχὺ ἔχει τὸ ι· ἡνίκα γὰρ ἡ τελευταία συλλαβή: —

Νῆσος, ἀπὸ τοῦ νῶ νήσω τὸ κολυμβῶ· νῆσος δέ ἐστι γῆ περιτετειχισμένη ὑπὸ θαλάσσης, πάντοθεν ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ πόλεις πολλὰς ἢ καὶ ὀλίγας. ἴσως δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης, ἥτις καὶ αὐτὴ διαπαντὸς τοῖς κύμασι τῶν ὑδάτων νήχεται. ὡς παρὰ τὸ δόξω δόξα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέω νῶ τὸ κολυμβῶ, νῆσα· καὶ ἐπαναδιπλασιασμῷ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου, νῆσσα.

Νῆστις, ἕτερον οὕτω λεγόμενον, οἱονεὶ νήσιτις, παρὰ τὸ κενὸν εἶναι σιτίων· καὶ ὁ νῆστις ἄνθρωπος, παρὰ τὸ αὐτό· καὶ τὸ νηστεύειν, παρὰ τὸ στερεῖσθαι σιτίων. ἔγκειται γὰρ τὸ νη στερητικόν. ἢ παρὰ τὸ ἔδω ἔσω, ἔστις καὶ νῆστις. κλίνεται νήστιος.

Νηῦς, γίνεται παρὰ τὸ νέω τὸ νήχομαι. τοῦ ὀνόματος αἱ εὐθεῖαι ποικίλαι· οἷον, νεῦς, διὰ τοῦ ε· νηῦς, διὰ τοῦ η· ναῦς, διὰ τοῦ α· νᾶς, παρὰ Δωριεῦσι. χρῆται οὖν ὁ ποιητὴς ταύταις ταῖς φωναῖς, νηυσί, νευσί, νέεσσιν, νήεσσιν· οἱ Αἰολεῖς, νάεσσι. τί οὖν; οὐκ οἶδεν Ὅμηρος τὴν ναυσί; ναί, ἐν συνθέσει, Ναυσίθοος, ναυσίκλυτος.

Νήϋγμος. Ἡσίοδος, Κεῖται νήϋγμος: — ἄπνους, ἄφωνος.

Νήφω, τὸ ἐγρηγορῶ, διὰ τοῦ η· ἀπὸ τῆς τοῦ ὕδατος προσφορᾶς· οἱ γὰρ τούτῳ χρώμενοι ἐγρήγοροί εἰσιν· ὅθεν καὶ νηφάλια λέγουσι θύειν, ὅταν ὕδωρ ἐπισπένδωσιν. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, καὶ τὸ νήφω τὸ θύω, καὶ τὸ νήφω τὸ μεθύω, ἀπὸ τοῦ νείφω τὸ χιονίζω λέγει γεγενῆσθαι, κατὰ τροπὴν Βοιωτικὴν τῆς ει διφθόγγου εἰς η· τοὺς γὰρ λειποψυχοῦντας πολλά-

κις τοῦ ὕδατος ῥανίσι νήφειν πόιοῦμεν, ὥς Φησιν Ὦρος. παρὰ δὲ τὸ νήφω, ὄνομα ῥηματικὸν νῆφιος· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, νηφάλιος.

Νήχω, τὸ κολυμβῶ. νῶ καὶ νέω· καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς η, νήω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, νήχω.

Νίζε, σημαίνει τὸ νίπτε. οἱ Αἰολεῖς τὰ εἰς πτω ῥήματα εἰς ὀύο σσ μεταβάλλουσι, νίπτω, νίσσω. Ταραντίνων δὲ Φωνῇ γίνεται νίζω· παρὰ τὸ νίζω γίνεται νίτρον, ὡς μέσσω, μάκτρον· καὶ πλήσσω, πλῆκτρον.

Νίκη, ἡ παρὰ τὴν ἐνὶ δοτικὴν καὶ τὸ ἴκω τὸ παραγίνομαι γίνεται ἐνίκη· καὶ κράσει τῶν β' ι εἰς ἓν μακρὸν, νίκη, ἀποβολῇ τοῦ ε· καὶ γὰρ πολλάκις πέφυκεν ἀποβάλλειν κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸ ε' οἷον, ἐρύω, ἐρυτῆρες, ῥυτῆρες· ἔχω, ἐχείρ, χείρ. ὅθεν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ Νίκη προσαγορεύεται· νομιζομένης γὰρ αὐτῆς πολεμικῆς καὶ Φρονητικῆς, ἀκόλουθον ἂν εἴη καὶ τὸ τὴν νίκην αὐτῇ ξυνέπεσθαι· τὸ γὰρ ἐμφρόνως πολεμεῖν νικητικόν· τὸ δὲ ἀφρόνως, καὶ προπετῶς, καὶ χωρὶς νοῦ, σφαλερὸν καὶ ἐλαττωτικόν. ἢ παρὰ τὴν ἐνὶ δοτικὴν καὶ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ γίνεται ἐνιείκη· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τῶν δύο εε, καὶ κράσει τῶν δύο ι, γίνεται
606 νίκη, οἱονεὶ ἡ ἐνὶ ὑποχωροῦσα· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων, ἑτεραλκέα νίκην, τὴν ἑτεροπλινῆ. τινὲς δὲ σχηματίζουσιν οὕτω· παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ, οἱονεὶ ὁ μηδενὶ ὑποχωρῶν. κακῶς δὲ λέγουσιν· ἀντίκειται γὰρ αὐτῷ ἡ γραφή. ἐκ τοῦ νίκη δὲ γίνεται τὸ νικῶ· ὁ μέλλων, νικήσω· καὶ ἔστι δευτέρας συζυγίας· οἷον, νικᾷς· νεικῶ δὲ ἐπὶ τὸ Φιλονεικῶ, πρώτης ἐστὶ συζυγίας.

Νίκων, παρὰ τὸ νικῶ γίνεται, ὡς παρὰ τὸ κρατῶ, Κράτων· καὶ μέδω, Μέδων. Νικᾶς δὲ ἢ παρὰ τὸ νίκη, ἢ παρὰ τὸ νικῶ, ὡς ἄρχω, Ἀρχᾶς.

Νίσομαι, τὸ πορεύομαι· καὶ, νισόμενον πόλεμον, σημαίνει τὸν περιγενησόμενον. ὤφειλε γὰρ διὰ τῆς ει διφθόγγου· (ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ νέομαι) ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι θεματικὸν, ὡς ἀπὸ τοῦ νίω ἐνεστῶτος· ὁ μέλλων, νίσω. τὸ νι, μακρόν.

Νικῶ· καὶ ἡ μετοχὴ, νικῶντος· τὸ εὐκτικὸν, νικῷμι· τὸ ῶ, γικῶ, πλεονασμῷ τοῦ ῆ, Ἀττικῶς, νικῴη· ἐξ οὗ νικῴην.

Νίφα] — νίφα λευκὸν ἀλευάμενοι: — ἀπὸ τοῦ νιφάς νιφάδος, ἡ αἰτιατικὴ, νιφάδα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, νίφα. ἢ παρὰ τὸ νῖκος· τοῦτο παρὰ τὸ εἰς ἕνα ἥκειν.

Νόες] ὅτι κακῶς λέγεται, καὶ παρὰ ἀναλογίαν οἱ Φιλόσοφοι χρῶνται, λέγοντες τὸν νόα τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν· καὶ οἱ νόες, καὶ τοὺς νόας. δέον γὰρ τὸν νοῦν λέγειν, καὶ οἱ νοί. οἱ νοί σεσημείωνται παρὰ Φιλήμονι τῷ κωμικῷ. τὸ οἱ εὔνους γὰρ εὔνοες, τὸ παρὰ Φιλοσόφοις εἰρημένον, γέγονε κατὰ κρᾶσιν εὔνους· οἱ εὔνοι δὲ δεῖ λέγεσθαι. Πόθεν νόος; παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι· οὐδὲν γὰρ ταχύτερον τοῦ νοός. Ὅμηρος, Ὡς δ' ὅταν αἴξῃ νόος ἀνέρος.

Νοθος] παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ μέμφομαι καὶ βλάπτω, γίνεται ὀνοτος· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ο, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, γίνεται νόθος. εἰς τὸ γνήσιος.

Νουνεχόντως. ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον· πολλάκις γὰρ ἀπὸ δύο διεστώτων μερῶν τοῦ λόγου γίνεται ἑνότης· οἷον Ἄρειος πάγος, ἀρειοπαγίτης· Νέα πόλις, Νεαπολίτης· τὸ αὐτὸ, ταυτότης. οὕτω νοῦν ἔχων, σύνθετον νουνεχόντως.

Νέμω] νέμω σημαίνει τέσσαρα· τὸ μερίζω, ἐξ οὗ καὶ νόμος καὶ ὄνομα, ἐκ τοῦ νένομα μέσου παρακειμένου· τὸ βοτκῶ, ἐξ οὗ καὶ νομεὺς ὁ βοσκός, καὶ νομὴ ἡ βοσκή· τὸ πορεύομαι· τὸ φθονῶ καὶ μέμφομαι, ἐξ οὗ καὶ νέμεσις, ἡ μέμψις. νέμω· καὶ ὁ μέλλων, νεμῶ· ὁ παρακείμενος ὤφειλεν εἶναι νένεμκα· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μ πρὸ τοῦ κ οὔτε κατὰ σύλληψιν ἐστὶν, οὔτε κατὰ διάστασιν, ἐξέλειψε καὶ ἐγένετο ὡς ἀπὸ περισπωμένου, νενέμηκα. ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ μεμένηκα. ἔξ εἰσι τὰ ἡμαρτημένα· νέμω νεμῶ, νενέμηκα· δέμω δεμῶ, δεδέμηκα· βρέμω βρεμῶ, βεβρέμηκα· τρέμω τρεμῶ, τετρέμηκα· τέμω τεμῶ, τετέμηκα.

Νόμος] νόμος σημαίνει πέντε· νόμος ὁ γραπτὸς, ὃν ἔχομεν καὶ ὃν ἔθηκεν ὁ θεὸς τῷ Μωϋσῇ· νόμος καὶ τὸ νόμισμα· νόμος καὶ ὁ τὴν γῆν μερίζων παρ' Αἰγυπτίοις· νόμος καὶ ἡ χώρα· νόμος καὶ ἡ συνήθεια· σημαίνει καὶ μέτρον γῆς, καὶ τὸ εὐαγγέλιον. νομὸς δὲ, πρὸς διάφορον σημαινόμενον, ἡ νομὴ τῆς βοσκῆς· νόμος δὲ, ὁ νέμων πᾶσι τὸ δέον.

Νόμοι κιθαρῳδικοί. τὸν Ἀπόλλω μετὰ τῆς λύρας κατα- 607
δεῖξαι τοῖς ἀνθρώποις νόμους φασὶ καθ' οὓς ζήσονται, πραΰνοντα τῷ μέλει τὸ καταρχὰς θηριώδες ἡμῶν· ὅθεν τὰ κιθαρῳδούμενα καλοῦσι νόμους.

Νόμισμα, παρὰ τὸ νομίσω· τὸ νομιζόμενον μηδὲν εἶναι.

Νόστος, παρὰ τῇ συνηθείᾳ ὁ γλυκασμὸς λέγεται· μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων. νόστος λέγεται καὶ ἡ εἰς τὸν οἶκον ἀνακομιδὴ καὶ ἀναστροφή· παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ· καὶ Ὅμηρος, Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων Γίνεται: — παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι, ὁ μέλλων, νέσω, νεστός, καὶ νόστος· καὶ νεστῶ νοστήσω· καὶ ἀπονοστήσειν, τὸ ἐπανελθεῖν, ὑποστρέψαι.

Νόσφι, σημαίνει χωρὶς, πόρρω. παρὰ τὸ νο στερητικὸν, καὶ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ, γίνεται νόεπι, ἐπίρρημα· συγκοπῇ καὶ τροπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, γίνεται νόσφι, τὸ μὴ ἀκολουθοῦν, ἀλλὰ πόρρωθεν καὶ χωρὶς ὑπάρχον. ἢ ἐστὶ νόστος ἡ ἐπάνοδος· νόστου, κατὰ ἐπέκτασιν γίνεται νόστοφι· καὶ συγκοπῇ, νόσφι· ὅθεν καὶ νοσφίζω τὸ χωρίζω. βαρύνεται· τὰ εἰς ι λήγοντα ἐπιρρήματα συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ ι βαρύνεται, νόσφι, ἴφι, ἤχι, ναίχι. ὅθεν καὶ τὸ πρωΐ ἀναλογώτερόν ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ βαρυνόμενον, πρῶϊ δ' ὑπ' ἠοῖ: τὸ δὲ χωρὶς ἀποβάλλει τὸ ς, καὶ διὰ τὸν κανόνα βαρύνεται, χῶρι. πρόκειται, ἔχοντα τὸ ι συνεσταλμένον, διὰ τὸ θεύρι, νυνί, καὶ κοῖ· ἔστι δὲ μίμημα Φωνῆς χοίρων· ἐχρήσατο Ἀριστοφάνης τῇ λέξει. τὸ ἀρι, ἐπιτατικὸν ἐπίρρημα, συνεσταλμένον ἔχει τὸ ι, καὶ οὐ βαρύνεται· καὶ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν· οὐδέποτε γὰρ εὑρίσκεται αὐτὸ καθ' αὐτὸ, εἰ μὴ ἐν συνθέσει. τὸ δὲ οὐχί, ὤφειλε βαρύνεσθαι· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως γέγονε κατὰ ἐπέκτασιν τοῦ χι, παραλόγως ὀξύνεται καὶ κατὰ τὴν ἐπέκτασιν.

Νόσος, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι τοῦ σώου, κατὰ τροπὴν τοῦ ω εἰς ο· (τὸ γὰρ νο, στερητικόν ἐστι, κατὰ μεταβολὴν ἀπὸ τοῦ νω στερητικοῦ) καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, Ἰωνικῶς, νοῦσος, ὡς κόρος, κοῦρος· μόνος, μοῦνος. ἢ παρὰ τὸ νο στερητικὸν καὶ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ, ἢ μὴ ἐῶσα ἡμᾶς κινεῖσθαι καὶ σεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ νο στερητικὸν, καὶ τὸ διὰ τοῦ ο γραφόμενον σόος ὁ ἀκέραιος.

Νότος, ὁ ἄνεμος. παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ βλάπτω, ὁ μέλλων, ὀνόσω, ὄνοτος, καὶ νότος, ἀφαιρέσει τοῦ ο, οἱονεὶ ὁ βλαπτικὸς τῶν καρπῶν καὶ τῶν σωμάτων. ἢ ἀπὸ τοῦ νοτεῖν καὶ τῆς νοτίδος· αὕτη δὲ ἡ νοτὶς, ἀπὸ τοῦ νεῖσθαι, ὅ ἐστι διέρχεσθαι καὶ πορεύεσθαι. σημαίνει δὲ τὴν ὑγρασίαν.

Νοτάριος, ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις· νότα γὰρ τὰ γράμματα, ῥωμαϊστί. νῶτα οὐδετέρως, σημαίνει εὐθεῖαν τῶν πληθυν-

τικῶν· τὸ ἀρσενικόν, ὁ νῶτος. τὸ νω, μέγα· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀνέμου· καὶ ἡ εὐθεῖα τοῦ οὐδετέρου· οὐκ ἔχει· ὥςπερ καὶ ἡ κέλευθος, τὸ οὐδέτερον οὐκ ἔχει· μόνον ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, τὰ κέλευθα· οὕτω καὶ τοῦτο. καὶ νώτοισι, τοῖς νωτιαίοις μέρεσι. τὸ δὲ νῶτος, ἐπειδὴ τῶν ἄλλων μερῶν νοτίζεται μᾶλλον, καὶ εἰς τοῦτο τὸ μέρος ὁ ἱδρὼς καταῤῥεῖ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, — κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς: — ἀντὶ τοῦ κατὰ νώτου ἐφέρετο ὁ ἱδρώς. ὥςτε τροπὴν εἶναι τοῦ ω εἰς ο. ἢ παρὰ τὸ ὦ τὸ ὑπάρχω, ὦτος καὶ νῶτος. νότιος δὲ, ὁ ὑγρὸς ἢ πολύς, ἐκ τοῦ νοσεῖν τὸ σῶμα γινόμενος. νῶτος δὲ τὴν ψίαν σημαίνει· καὶ γίνεται παρὰ τὸ νοτίς, κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς ω.

608 Νῶε, παρὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ.

Νωθής, ὁ βραδὺς καὶ ἐκλελυμένος. παρὰ τὸ νω τὸ στερητικὸν καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω, γίνεται νωθής, (ὡς ἄρδω, νεαρδής) ὁ ἐστερημένος τοῦ θεῖν. καὶ νωθρός· παρὰ τὸ νω, καὶ τὸ θορῶ τὸ πηδῶ, νωθηρός· καὶ κατὰ συγκοπὴν, νωθρός, οἱονεὶ τοῦ θορεῖν καὶ ὀξέως κινεῖσθαι ἐστερημένος.

Νῶκαρ, τὸ δυςκίνητον καὶ οὐδ' ὁπωσοῦν ἐῤῥωμένον· ἀπὸ τοῦ νω στερητικοῦ καὶ τοῦ σκαίρω τὸ σκιρτῶ, ἢ καίρω τὸ τρέχω, γίνεται νωκαίρω· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ω, νῶκαρ.

Νωλεμέως, συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως. παρὰ τὸ νω στερητικὸν μόριον καὶ τὸ λείπω τὸ λιμπάνω, γέγονε νωλεπέως· καὶ τροπῇ, νωλεμέως, οἱονεὶ τὸ μὴ λειπόμενον, ἀλλ' ἀδιαλείπτως ὂν καὶ μὴ παυόμενον.

Νωνύμους, Ἰλιάδος μ', ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὕμνων καὶ εὐφημίας τῆς διὰ τῶν θρήνων γινομένης· ἢ ἀνωνύμους.

Νώσατο δ' Ὀρφεύς: — ἀντὶ τοῦ ἐπέγνω. ἀπὸ τοῦ ποιήσατο, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ η εἰς ω, ὡς ὀγδοήκοντα, ὀγδώκοντα.

Νωμῆσαι βῶν ἀζαλέην, Ἰλιάδος η', διενεγκεῖν, βαστάξαι, ἢ κινῆσαι. ἀπὸ τοῦ ὤμος ἡ μεταφορά, (ὡς οἶμαι) ὠμῶ καὶ νωμῶ· ἐπὶ δὲ τοῦ διεμέρισαν καὶ διέδωκαν, ὡς τὸ, Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν: — ἐκ τοῦ νέμω γίνεται νωμῶ νωμήσω, ἐνώμησα.

Νώροπα χαλκὸν, σημαίνει τὸν λαμπρόν. παρὰ τὸ νω τὸ στερητικὸν, καὶ τὸ ὄψ, πλεονασμῷ τοῦ ρ, γίνεται νώρεψ, ὁ μὴ ἐῶν εἰς αὐτὸν ἀφορᾶν τὴν ὄψιν, διὰ τὸ ἄγαν λαμπρόν· ἀμαυροῖ γὰρ τὴν ὄψιν τὰ πάνυ λαμπρὰ, καὶ διαχεῖ.

Νωχελής, ὁ νωθρὸς καὶ ἀσθενὴς καὶ δυςκίνητος, κατὰ τροπὴν τοῦ κ εἰς χ, νωκελής τις ὤν, ὁ ἐστερημένος τοῦ κέλλειν· κέλλειν δέ ἐστι τὸ ταχέως τρέχειν· ὅθεν καὶ κέλης ὁ μονόζυξ ἵππος, καὶ δρομικός.

Νύμφη] ὥςπερ παρὰ τὸ νέος γίνεται νυός, καὶ τροπῇ Αἰολικῇ νηός, (ὡς τὸ, — νηὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων, ἀντὶ τοῦ νύμφην) οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ φῶ τὸ φαίνω, γίνεται νεόμφη· καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ, νύμφη, ἡ νέον φαινομένη.

Νυμφίος, ὁ γαμετὴς τυχών· παρὰ τὸ νῦν ἠμφιᾶσθαι καλῶς. ἢ νυμφίος, ὁ νῦν φιλῶν τὴν νύμφην. νυμφιος δὲ, ὁ νυμφικὸς οἶκος.

Νῦν] τὸ νῦν, κατ' ἔκτασιν τοῦ ι, γίνεται νυνί· καὶ διαφέρει τοῦ νῦν. τὸ μὲν γὰρ νῦν, καθόλου ἐπιῤῥηματικῶς τάσσεται ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων· τὸ δὲ νυνί, ἐπὶ μόνου τοῦ ἐνεστῶτος.

Νῦν, ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικὸν. σημαίνει δὲ γ'· ἐνεστῶτα, ὡς τὸ, Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἵψεται λαὸν Ἀχαιῶν: — καὶ, Νῦν γὰρ δὴ, γένος ἐστὶ σιδήριον: — παρεληλυθότα, ὡς τὸ, Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθηνᾷ: — καὶ, — νῦν ἔλετο πᾶσα κατ' ἄκρης: — καὶ μέλλοντα, ὡς τὸ, Νῦν αὖτ' ἐγχ-ίῃ τειρήσομαι, αἴ κε τύχωμι: — καὶ, Νῦν δὴ Αἰνείαν βίη Τρώεσσιν ἀνάξει.

Νυκτάλωψ, παρὰ τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἁλᾶσθαι, ὅ ἐστι πλανᾶσθαι.

Νύξ] παρὰ τὸ νύσσω, νύξω, νύξ, δι' ἧς κοπτόμεθα, ἢ νύσσουσα ἡμᾶς πρὸς ὕπνον· ὁ δὲ Βησαντῖνος ἐν τῇ περὶ Χρηστομαθίας, παρὰ τὸν νύξω μέλλοντα, (δηλοῖ τὸ πλῆξαι) διὰ τὸ νύσσεσθαι καὶ προσπαίειν τοῖς ἐνεργοῦσί τι ἐν σκότει. ἢ παρὰ τὸ προσκόπτειν καὶ πλήττεσθαι τοὺς βαδίζοντας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. πλίνεται νυκτός· ὁ κενών· Πᾶν ὄνομ' ἔχον ἐπὶ τῆς εὐθείας τὸ συμφωνον τοῦ μέλλοντος θέλει ἔχειν καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς, ποτὲ μὲν τὸ σύμφωνον τοῦ παρακειμένου, ποτὲ δὲ τοῦ μέλλοντος. καὶ ποῖον ἐστὶ τοῦ παρακειμένου; τὸ χ. καὶ γίνεται νυχός· πλεονάζει γὰρ τὸ τ ἐν πολλαῖς λέξεσιν· ὡς τὸ ἄναξ ἄναχος, καὶ ἄνακτος. καὶ ἐπεὶ ψιλὸν ψιλοῦ, καὶ δασὺ δασέος προηγεῖται, ἐτράπη τὸ χ εἰς κ, καὶ γέγονε νυκτός. σημαίνει τέσσαρα· τὴν σωματοειδῆ θεόν, ὡς τὸ, Εἰ μὴ Νὺξ ἐμήτηρ θεῶν: — καὶ τὴν παρ' ἡμῖν νοουμένην ἐπὶ τῇ συνηθείᾳ, ὡς τὸ, Νὺξ ἤδ' ἠὲ διαῤῥαίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει: — καὶ τὴν σκοτίαν καὶ γνοφώδη κατάστασιν, ὡς τὸ, Ἀλλ' ἔτι νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι: — σημαίνει καὶ τὸν θάνατον καὶ σκοτασμὸν τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς τὸ, Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.

Νυκτέλιος, ὁ Διόνυσος, ᾧ νύκτωρ τὰ μυστήρια ἐπιτελεῖται. καλεῖται καὶ Νυσήϊος, ἀπὸ Νύσης ὄρους Θρᾴκης· οἷον, Ἤλυθον ἔνθ' ἐνέποισι Διὸς Νυσήϊον υἷα: — ἔστι δὲ καὶ Νυσήϊον ὄνομα πεδίου. ἢ τὴν λεγομένην Νύσαν ὄρος Θρᾴκης, Ἰλιάδος ζ'. εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ Νύσιον, τὸ η πλεονάζει· εἰ δὲ παρὰ τὸ Νύσα, ὀφείλειν εἶναι Νυσεῖον· καὶ διαιρέσει καὶ ἐκτάσει Νυσήϊον, ὡς ἄρειον ἀρήϊον.

* Νυκτοπεριπλάνητος, ὁ ἐν νυκτὶ πλανώμενος.

Νύσσα, ὁ καμπτός· παρὰ τὸ νύσσω τὸ κάμπτω, ἢ τὸ πλήττω· ἐπεὶ ἐκεῖ νύσσονται οἱ ἵπποι. ἢ παρὰ τὸ νεύω νεύσω, νεῦσα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, νύσσα.

Νυκτάλωψ, παρὰ τὸ τὴν νύκτα ἁλᾶσθαι, πλανᾶσθαι.

Νυστάζω· ἀπὸ τοῦ νευστάζειν, παρὰ τὸ ἐπινεύειν κάτω, διὰ τὴν ἐπιγινομένην ἐκ τοῦ ὕπνου καταφοράν· ἐπειδὴ ἐπινεύουσιν οἱ κοιμώμενοι τὴν κάραν. παρὰ τὸ νεύω οὖν νευστάζω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα νυσταλογερόντιον.

Νώ] ἅπαξ ἐχρήσατο ταύτῃ τῇ λέξει ὁ ποιητὴς ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ, καὶ ἐν Ἰλιάδος ε', Πρίν γ' ἐπὶ νῶ τώδ' ἄνδρε: — ἀντὶ τοῦ πρὶν ἡμᾶς· ἐπὶ τούτων πληθυντικῶς τῶν ἀνδρῶν· ἢ κατὰ τοῦτον τοῦ ἀνδρός. ὅτι τὸ νω καὶ τὸ σφω σὺν τῷ ι τινὲς γράφουσι, λέγοντες ἀπὸ τοῦ νῶϊ καὶ σφῶϊ γίνεσθαι, κατὰ συναίρεσιν τοῦ ω καὶ ι εἰς τὴν ῳ δίφθογγον. ἀλλ' ἡ παράδοσις οὐκ οἶδε τὸ ι ἐγκείμενον· ἔτι γὰρ κατὰ συγκοπὴν λέγουσι χωρὶς τοῦ ι. ἀλλὰ λέγει ὁ τεχνικὸς, ὅτι οἱ ἀπὸ τοῦ νῶϊ καὶ σφῶϊ συνεκόπη, ὥφειλε περισπᾶσθαι. ἄλλοι δὲ λέγουσι, τὸ νω καὶ σφω οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ νῶϊ καὶ σφῶϊ, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἑτέρων θέματά εἰσι· καὶ ἐκείνων ἕτερα θέματα. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς, ὅτι ἀπὸ τοῦ νῶϊ καὶ σφῶϊ γέγονε κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι, καὶ ὀξύνεται ἀναλόγως· καὶ γὰρ τὸ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ω ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν. διατί δὲ ἡ νῶϊ καὶ σφῶϊ δυϊκαὶ ἀντωνυμίαι ἀποκόπτονται καὶ γίνονται νώ καὶ σφώ; ὅτι συ-

δέποτε ἐν τοῖς πτωτικοῖς τὸ ω εὑρίσκεται πρὸ τοῦ ι περισπώμενον, ἀλλ' ἢ προπαροξυνόμενον, ὡς ἐπὶ τοῦ ἥρωϊ· ἢ ὀξυνόμενον, ὡς ἐπὶ τοῦ Τρωΐ. ἐπεὶ οὖν αὗται προπερισπῶνται, διὰ τοῦτο πάσχουσιν, ἵνα διὰ τῆς ἀποκοπῆς ἐξαμαυρωθῇ ἡ παράλογος τάσις. τοῦτο γὰρ ἔπαθον καὶ ἡ νῶϊν καὶ ἡ σφῶϊν, κατὰ συναίρεσιν γενόμεναι νῶν καὶ σφῶν, ἵνα διὰ τῆς συναιρέσεως ἐξαμαυρωθῇ ἡ παράλογος τάσις. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι Ἀρίσταρχος τὸ, Οὐ γὰρ σφῶν ἀπόλωλε τοκήων, (ἔστι δὲ Ὁμήρου) χωρὶς τοῦ ι ἀξιοῖ γράφεσθαι, λέγων ὅτι τρίτου προσώπου ἐστὶ τῶν πληθυντικῶν, ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν, ἀντὶ δευτέρου δυϊκοῦ· ἀντὶ γὰρ τοῦ σφῶϊν κεῖται. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι χωρὶς τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ οὐδέποτε τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ τῶν δυϊκῶν κέχρηται ὁ ποιητής, εἰ μὴ κατὰ διάλυσιν, τοῖν, τοῖϊν· ὤμοιν, ὤμοιϊν· εἰ οὖν ἐνταῦθα τὸ ι εἶχεν, ὤφειλε κατὰ διάλυσιν εἶναι.

610

Ξ.

Ξυ τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ξέεσθαι ἐν τῷ γράφεσθαι τῶν ἄλλων πλέον· καὶ ἄλλως, ὅτι ὡσεὶ ξύσματά ἐστιν ἀπὸ σιδήρου ὁ τούτου ἦχος.

Ξάνθος, κυρίως ὁ ποταμὸς, παρὰ τὸ ξανθὰς τρίχας ποιεῖν τοῖς λουομένοις ἐκεῖτε· ξανθὸς δὲ, τὸ ἐπίθετον, ἐκ τοῦ ξαίνω ξαντός, καὶ ξανθός· διὰ τούτου γὰρ (φησὶν, αἰνίττεται τὸ θερμὸν καὶ ὀργίλον τοῦ ἥρωος· οἱ γὰρ ξανθόχλοοι τοιοῦτοι. ἢ παρὰ τὸ ἄνθας, πλεονασμῷ τοῦ ξ, καὶ καταβιβάσει τοῦ τόνου. ξανθός· εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, εἰδικοῦ· τὸ γενικὸν πῶς ἐστί; χλόη· διαιρεῖται εἰς δύο, εἰς ὠτμῶδες καὶ ὠχρόν.

Ξενοφῶν, παρὰ τὸ ξένος καὶ τὸ φαίνω, ὁ ἐν τοῖς ξένοις τόποις φαινόμενος· καὶ Δημοφῶν, ὁ ἐν τῷ δήμῳ φαινόμενος· καὶ τὰ ὅμοια ὁμοίως.

Ξένος, διχῶς· καὶ ὁ ὑποδεχόμενος τὸν ξένον, καὶ ὁ ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς ἥκων. καὶ πέπονθε τοὔνομα· παρὰ τὴν σκηνὴν, τὸν παρέχοντα σκέπην, ἵν' ᾖ σκένος καὶ ξένος. ἢ παρὰ τὸ ἄγω ἄξω ἄξενος, καὶ ξένος, ὃν ἄγει τὶς εἰς ἑαυτὸν καὶ ὑποδέχεται· ἢ παρὰ τὸ ἴξω ἴξενος καὶ ξένος. Ὥρος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται ξεῖνος. σημαίνει δὲ τρία· τὸν φίλον, Ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊος ἐσσι παλαιός: — σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ λεγόμενον, Ξεῖνε τίς εἶ; πόθε δ' εἰλήλουθας; — σημαίνει καὶ θαυμαστικὸν, ὡς τὸ, Ξένον καὶ παράδοξον: — ἐκ δὲ τοῦ ξένος καὶ τοῦ δέχομαι γίνεται ξεινοδόκος, ὁ τοὺς ξένους φιλοφρονῶν· οὗτινος ὁ μὲν χαρακτὴρ, παθητικός· τὸ δὲ σημαινόμενον, ἐνεργητικόν.

Ξενοδόκον, ὁ μὲν Ὅμηρος, τὸν ξένους δεχόμενον συνήθως ἡμῖν ὑποτίθησι· Σιμωνίδης δὲ καὶ Πίνδαρος, καὶ ἄλλοι τινὲς, τὸν ἐπιμάρτυρα ἐξεδέξαντο. Σιμωνίδης, Ξεινοδόκησε Τελαμών: — ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ Πίνδαρος, Ξεινοδόκων δ' ἄριστος χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων: — ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν.

Ξένος, παρὰ τὸ ἔξω ἰέναι. ἢ παρὰ τὸ ἐκτὸς τῆς ἐνότητος εἶναι· ἢ παρὰ τὸ ξέω, ὁ ἐξεσμένος καὶ ἀποκεχωρισμένος. τὸ ξενίζω, σημαίνει δύο· παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ, ἀεὶ τὸ ἐξεινοδοκησα· παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσι, τὸ θαυμάζω. ξένος, παρὰ τὸ ἔξω εἶναι τῆς πατρίδος.

Ξέστης] Ῥωμαϊκόν ἐστι τὸ ὄνομα· τὸν γὰρ παρ' ἡμῖν ἓξ ἀριθμὸν αὐτοὶ λέγουσι σέξ· καὶ μέτρου τινὸς παρ' αὐτοῖς τὸ ἕκτον, λέγεται σέξτον. διὰ δὲ εὐφωνίαν τὸ σέξ ης λέγεται ξέστης, κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ Ῥωμαίων διαλέκτου. Ὥρος.

611

Ξηρὸν καὶ ξερὸν· παρὰ τὸ ξῶ ῥῆμα, ἢ ξέω· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὕλης τῶν ξύλων· εἴ τι γὰρ ἔξυσται, ξηρὸν· γίνεται δὲ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ε, ξερόν· ἢ παρὰ τὸ σκληρὸν, ἐκβολῇ τοῦ λ καὶ κράσει.

Ξίφος; παρὰ τὸ ξαίνειν· ἢ παρὰ τὸ ὀξύνεσθαι πρὸς φόνον. ἀπὸ τοῦ ξύω, ξύσω, ξύφος, καὶ ξίφος. ἢ παρὰ τὸ σκηρίπτω, σκίπος σκίφος, καὶ ξίφος.

Ξιφίσματα, σημαίνει ὀρχήσεις τινὰς ποιὰς, ὡς τῶν ὀρχουμένων ξιφήρεων ὄντων.

Ξόανον, παρὰ τὸ ξέω ξέανον· καὶ τροπῇ, ξόανον. διαφέρει δὲ ξόανον, καὶ βρέτας, καὶ εἴδωλον. ξόανον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξυσμένον εἴδωλον, λίθινον, ἢ ἐλεφάντινον, ἢ ξύλινον· βρέτας δὲ, τὸ βροτῷ ὅμοιον, ἤτοι χαλκοῦν, ἢ ἐξ ἐμφεροῦς ὕλης πεποιημένον· ἄγαλμα δὲ, τὸ παράμηρον, ἢ ἔκ τινος ἑτέρου λίθου κατεσκευασμένον.

Ξύλον, παρὰ τὸ ξύω· τὸ ἐπιτηδειον πρὸς τὸ ξύεσθαι· οὐδεμία γὰρ ὕλη πρὸς ξύσιν ἐπιτηδειοτέρα ξύλου.

Ξύλοχος, ὑλώδης καὶ σύνδενδρος τόπος.

Ξυλήφιον, ὑποκοριστικῶς. δοκιμώτερον δὲ τὸ ξυλήριον καὶ ξυλάριον.

* Ξύμφυτος, ὁ συγγενὴς, ἀπὸ τοῦ ξὺν καὶ φύω.

Ξυρός, παρὰ τὸ ξύειν ῥᾶον.

Ξυστός, κατὰ παράληψιν τοῦ τῶν ποδῶν δρόμου, ὁ εὖ ἐξυσμένος καὶ ὁμαλὸς τόπος. σημαίνει δὲ καὶ δόρυ· οἷον, Νύσσοντες ξυστοῖσι.

Ξυνός, ὁ κοινός. οἶμαι ὅτι συνός, ὁ συνὼν τινί· ἢ ξύνιος, παρὰ τὸ συνιέναι τινί. ἢ παρὰ τὴν σὺν πρόθεσιν παρῆκται· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸ σ πῇ μὲν εἰς τ τρέπουσι· πῇ δὲ εἰς ξ· τὸ γὰρ σὺν, ξὺν φασί· καὶ τὸ σεί, τοί.

Ξυνωρίς, σημαίνει τὴν δυάδα· παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ξυναωρός τις ὤν, ὁ μετά τινος συναρμοζόμενος· καὶ τὸ θηλυκὸν, ξυναορίς· καὶ κράσει του αο εἰς ω μέγα, ξυνωρίς.

Ξυνάρασθαι, συναρμόσασθαι, συγκαταθέσθαι. ἀπὸ τοῦ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ὁ μέλλων, αρῶ· ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος, ἠράμην· τὸ ἀπαρέμφατον, ἄρασθαι.

Ξυναλιζόμενοι, συναθροιζόμενοι, ἢ συνεσθίοντες· παρὰ τοὺς ἅλας. ἐκ τοῦ ἅλς ἁλός, ἁλίζω. ἢ ἐκ τοῦ αὐλίζω.

Ξυνερρώγη, συνερράγη, διελύθη. ἀπὸ τοῦ ῥήγνυμι, ὁ μέσος παρακείμενος, ἔρρηγα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐρρήγειν· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, ἐρρώγη.

Ξυνεδεδέατο, συνδεδεμένοι ἦσαν. δέω, ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐδεδέμην, ἐδεδεντο, καὶ ἐδεδέατο· καὶ κατὰ τῆς ξὺν προθέσεως, ξυνεδεδέατο. οὐχ ὥς τινες δέ, ἀπὸ τοῦ δῶ, δήσω, ἐδέδηντο, καὶ Ἰωνικῶς ἐδεδέατο, ὡς ἐπεποίηντο, ἐπεποιέατο· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐδέδεντο, καὶ Αἰολικῶς, τροπῇ τοῦ ν εἰς α.

Ξύνες, σύνες, ἄκουσον. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὴν συμφορὰν, ξυμφορὰν φασι, κα τὸ σύμπαν, ξύμπαν· καὶ τὸ συνίεσαν, ξυνίεσαν. ἀπὸ τοῦ ξυνίημι, ὁ παρατατικὸς ξυνίην· ξυνίεμεν, τὸ πληθυντικόν· τὸ δεύτερον, ξυνίετε· τὸ τρίτον, ξυνίεσαν.

Ξύγκλυδες, σύμμαχοι, παρείσακτοι.

Ξυνίστωρ, συμπράκτωρ, σύμβουλος, συγγνώστης. παρὰ τὸ εἴδω ῥῆμα, τὸ σημαῖνον τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων, εἴσω· ἐκ τούτου ἵστωρ, καὶ ξυνίστωρ.

612

Ξύνιον] Καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον: — ἀντὶ τοῦ ἐπείθοντο, ἐπήκουον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐπὶ σκοπὸν βαλλόντων· συνίειν γὰρ, τὸ ἐπιτοαυτὸ τῇ τοῦ συμβουλεύοντος γνώμῃ συμφέρεσθαι. συνιῶ οὖν· καὶ ὁ παρατατικὸς, συνίουν· ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος, σύνιον καὶ ξύνιον.

Ξυνήϊα, κοινὰ χρήματα. ἀπὸ τοῦ ξυνὸς, ξύνειος· ξυνόν, ξυνεῖον· (κτητικὸς τύπος, ὥςπερ κοινὸν κοίνειον) καὶ διαιρέσει Ἰωνικῇ, ξυνέϊον· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ξυνήϊον.

* Ξυντεκνόω, ὁμοῦ τὰ τέκνα φύω.

Ξενίζειν, τὸ ξενικῇ χρῆσθαι φωνῇ καὶ μὴ ἐπιχωρίῳ· ἢ τὸ ξενικοῖς χρῆσθαι ἐπιτηδεύμασι, καὶ ἐκδεδιητῆσθαι τῶν πατρίων ἐθῶν. σημαίνει καὶ τὸ ἐπὶ ξένης εἶναι, καὶ τὸ ὑποδέχεσθαι ξένον.

Ξηραλοιφεῖν, τὸ ἐν ταῖς παλαίστραις γυμναζόμενον πόνει χρῆσθαι.

Ξυστίδες, οἱ μὲν, εἶδος ὑποδημάτων· οἱ δὲ, κόσμου γυναικείου· οἱ δὲ, σκεύους ἢ ἱματίου.

Ξάνιον, κτένιον, ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες, ἢ ἐν φυλακτηρίοις ἔχουσι.

Ξυστός, ἀνειμένος τόπος τοῖς ἀθληταῖς εἰς γυμνάσιον· καὶ ξυστόν, δόρυ, ἀκόντιον. σημαίνει καὶ τὸ ξυλεῖον. ἔστι δὲ καὶ χιτὼν γυναικεῖος· οἱ δὲ, τραγικὸν ἔνδυμα.

Ξουθόν, λεπτόν, ἁπαλόν, ἐλαφρόν, χλωρόν, ὑγρόν.

Ξηρὸς ἱδρώς, ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γενόμενος.

Ο.

Ο τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἐμφερῆ εἶναι τῷ χαρακτῆρι τὴν ἐκφώνησιν· κατὰ γὰρ περίκλασιν φωνῆς ἐκφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου.

Ὄα] τὰ εἰς α λήγοντα καθαρὸν τῷ ο παραληγόμενα, στάνια, καὶ σχεδὸν ἀπὸ πάθους γέγονεν· ἔστι γὰρ τὰ ὅα· ὅπερ ἀπὸ τοῦ οἷα γέγονεν· ἐξ οὗ καὶ τὸ διὰ τῆς ῳ διφθόγγου ῷα· (δηλοῖ δὲ δῆμον Ἀττικόν, καὶ τοῦ χιτῶνος τὸ ἄκρον) καὶ τὸ χρόα, ἀπὸ τοῦ χροιά· καὶ τὸ στοά, ἀπὸ τοῦ στοιά. ἴσως δὲ καὶ τὸ πόα ἡ βοτάνη, ἀπὸ τοῦ ποιά γέγονε. Θεόγνωτος.

Ὄαροι, αἱ γυναῖκες, αἱ γαμεταί, οἱονεὶ ὁμόαροί τινες οὖσαι, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι γάμῳ καὶ συνηρμόσθαι. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ὀαρίζειν λέγεται, τὸ τοὺς ἄνδρας γυναιξὶν ὁμιλεῖν. Ἰλιάδος ζ', — ὅθι ἑῇ ὀαρίζε γυναικί: — καὶ ὀαριζέμεναι, τὸ γυναικώδεις προσδιαλέγεσθαι λόγους, Ἰλιάδος χ'. ἔνθεν ὀαριστύς, — ὀαριστὺς πάρφασις, ἀντὶ τοῦ ὁμιλία παρασκευαστική, Ἰλιάδος ξ'. καὶ, μετὰ προμάχων ὀαριστύν: — ἀντὶ τοῦ, ἐν τῇ τῶν πρωταγωνιστῶν ὁμιλίᾳ καὶ συναναστροφῇ, Ἰλιάδος ν'. ὀαριστὺν οὖν, συνόμιλον, συναναστρεφόμενον· ἀπὸ τοῦ ὀαρίζειν.

Ὀβδὴν, ἐπίρρημά ἐστι μεσότητος. ἀπὸ τοῦ ὤμμαι, ὄβδην, ὡς ἀπὸ τοῦ ἕστηκα στάδην. συνέστειλε τὸ ω εἰς ο. — Μούσῃ γὰρ ἦλθεν ἐς ὄβδην.

613 Ὀβελίσκος, οἱονεὶ ὀφελίσκος τις ὤν, ὁ εἰς μῆκος ὀφελλόμενος· ὀφέλλειν γὰρ τὸ αὐξειν. καὶ ὀβελός. σημαίνει δὲ ἀμφότερα τὰς σούβλας. παρὰ τὸ βάλλω ἢ βέλλω γίνεται· τὸ μὲν οὐδέτερον, βέλος· τὸ δὲ ἀρσενικὸν, βελός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀβελός, ὁ ἑρικῶς βέλει. Φώτιος δὲ ὁ πατριάρχης ὀβολὸν κληθῆναι φησὶν, ἐπειδὴ τὸ ἀρχαῖον χαλκοῦν νόμισμα τῶν Ἀθηναίων ὀβελίσκον εἶχεν. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βατράχοις, Ναύτης διάξει, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών: — Φεῦ, Ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ: — τροπῇ δὲ γίνεται τοῦ ε εἰς ο· πρὸ τούτου γὰρ ὀβελίσκοις τραχέσιν ἐνομίστευον. οἱ μὲν οὖν Ἴωνες, ὀβελός· ἡμεῖς δὲ, ὀβολός. πάντων δὲ πρῶτος Φείδων Ἀργεῖος νόμισμα ἔκοψεν ἐν Αἰγίνῃ· καὶ διὰ τὸ νόμισμα ἀναλαβὼν τοὺς ὀβελίσκους, ἀνέθηκε τῇ ἐν Ἄργει Ἥρᾳ. ἐπειδὴ δὲ τότε οἱ ὀβελίσκοι τὴν χεῖρα ἐπλήρουν, τουτέστι τὴν δράκα, ἡμεῖς, καίπερ μὴ πληροῦντες τὴν δράκα τοῖς ἓξ ὀβολοῖς, δραχμὴν αὐτὴν λέγομεν, παρὰ τὸ δράξασθαι. ὅθεν καὶ νῦν λέγομεν ὀβολοστάτην τὸν τοκιστὴν, ἐπειδὴ σταθμοῖς παρεδίδουν οἱ ἀρχαῖοι. ὁ δὲ Ὧρος λέγει, ὅτι τὸ στῆσαι, δανείσασθαι δηλοῖ· ὀβολοστάτης οὖν ὁ τὰ μικρὰ δανείζων φίλοις, ἢ ὁ τοκογλύφος λεγόμενος· καὶ ὀβολοστατῆσαι, τόκους λαβεῖν.

Ὄβριμος, ἰσχυρὸς, γενναῖος, ἀπειλητικός, δυνατός. παρὰ τὸ βρι ἐπιτατικὸν μόριον (δηλοῖ τὸ ἄγαν, ἢ τὸ μεγάλως καὶ ἰσχυρῶς) γίνεται βρίμος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὄβριμος· καὶ ὀβριμοεργός, ὁ μεγάλοις ἔργοις ἐπιτιθέμενος, καὶ ἰσχυρὰ διαπραττόμενος.

Ὄβρυζος, παρὰ τὸ ἄβρον, ὃ σημαίνει τὸ τρυφερόν.

Ὄγδοος] παρὰ τὸ ὀκτὼ, ὄκτοος καὶ ὄγδοος. τὰ διὰ τοῦ οος ὀνόματα προπαροξύνεται· οἷον, σίγδοος, πείροος. ψιλοῦται· πᾶν φωνῆεν τῶν ἀριθμῶν δασύνεται, πλὴν τοῦ ὀκτὼ καὶ εἴκοσι.

Ὀγμεύω, κατὰ τάξιν θερίζω.

Ὄγμος, ἡ ἐπίστιχος φυτεία τῶν δένδρων, καὶ κατὰ τάξιν ἀγωγή. ὥςπερ γὰρ παρὰ τὸ δαΐζω γίνεται δαϊγμός, καὶ παρὰ τὸ φράζω φραγμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄγω ἀγμός, καὶ ὄγμος, κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο Αἰολικῶς, καὶ παροξύνεται. ἢ παρὰ τὸ ἔχω ἐχμός, καὶ ὄγμος, παρὰ τὸ ἔχεσθαι ἄλλο ἐπ' ἄλλο, καὶ πρὸς ἄλληλα ἔχειν τὴν σχέσιν. δηλοῖ δὲ ὄγμος τὴν τομὴν τοῦ ἀρότρου· παρὰ τὸ οἴγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροῦντος.

Ὄγκαι, πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἀπὸ Ὄγκου τινὸς ὀνομασθεῖσαι.

Ὄγκιον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἀποτίθενται τινά· παρὰ τὸ ὀγκοῦσθαι πληρούμενον· ἢ ὅπου ἀποτίθενται τὰ σίδηρα τῶν βελῶν· ὄγκους γὰρ τὰς ἀκίδας λέγουσι καὶ ἐξοχὰς τῶν βελῶν, ἀπὸ τοῦ ἐξέχειν. Ἰλιάδος δ', Ὡς δ' εἴδε νεῦρόν τε καὶ ὄγκους: — νεῦρον δὲ, ἐν ᾧ δέδεται τὸ σιδήριον τοῦ βέλους πρὸς τὸν κάλαμον.

Ὄγε, δύο μέρη λόγου εἰσὶν, ἢ ἕν; δύο· ὁ, ἄρθρον· γε, σύνδεσμος. ἐν συνθέσει ἐστὶν, ἢ ἐν παραθέσει; παράλληλος σύνταξις ἐστὶ λέξεων, ἑκάστη τὸν ἴδιον τόνον φυλαττούσης. τὰ ἐπεκτεινόμενα διὰ τοῦ δε, διὰ τοῦ γε οὐκ ἐπεκτείνονται· οἷον, τοῖος, τοιόςδε· τοιόςγε οὐ λέγεται· τόσος, τοσόςδε. καὶ τὰ ἐπεκτεινόμενα διὰ τοῦ γε, διὰ τοῦ δε οὐκ ἐπεκτείνονται· οἷον, ἐγώ, ἔγωγε· ἐμοί, ἔμοιγε.

Ὄ, ἄρθρον ὑποτακτικὸν μεταχθὲν εἰς ἀντωνυμίαν ἀναφορικήν· ἔθος γὰρ τῷ ποιητῇ, τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ἄρθρων εἰς ἀντωνυμίαν μετάγειν, ὅτε οὐκ ἔχει ὄνομα προϋποκείμενον εἰς ὃ συνταχθῇ. σημαίνει δὲ τὸ ο, ἐξ ἄρθρον προτακτικὸν, ὡς τὸ, Τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσατο: — καὶ ὑποτακτικὸν, ὡς τὸ, Ὅ σφιν εὖ φρονέων: — καὶ ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ οὗτος, ὡς τὸ, — ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας: — καὶ ἀντὶ τοῦ 614

τοῦτο, ὡς τὰ, ὃ μὲν οὔτι τόσον τελέθει κακὸν, ἔνδοθι μίμνον: — καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς τὸ, Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη: — καὶ ἀντὶ τοῦ διότι, Τοίου γὰρ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.

Ὅ σφιν, ἀντὶ τοῦ ὃς ἐν αὐτοῖς. ἔστι προτακτικόν· καὶ εἴωθεν ὁ ποιητὴς τὰ προτακτικὰ ἀντὶ ὑποτακτικῶν χρῆσθαι, ὡς τὸ, Ἔνθα Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν: — καὶ, Αἰδοῖος νεμεσητὸς, ὅ με προέηκε πυθέσθαι: — ἀντὶ τοῦ, ὅστις. χωρὶς εἰ μὴ τὸ μέτρον κωλύσει, — ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη: — καὶ λέγεται ὅτι, ἄρα ἀναλόγως τούτῳ χρῆται ὁ ποιητὴς, ἢ παραλόγως; ἀναλόγως· ἐπειδὴ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ἄρθρων ὁμοιοκατάληκτα θέλει εἶναι τοῖς ἰδίοις προτακτικοῖς, τοῦ, οὗ· τῷ, ᾧ. ἔνθα Ἀρίσταρχος εἰδὼς ὅτι ὁ ποιητὴς προτακτικοῖς χρῆται ἀντὶ ὑποτακτικῶν, τὸ, ὅ σφιν προΐει, καὶ τὰ λοιπὰ, δι' ἑνὸς σ γράφεται.

Ὅτις ἐπίορκον ὀμόσσει: — ἀόριστον ὄνομα· συνετέθη ἐκ τοῦ Ὁ ἄρθρου προτακτικοῦ, καὶ τοῦ τὶς· σημαίνει δὲ τὸ, ὅστις. ἀεὶ γὰρ ὁ ποιητὴς τὰ προτακτικὰ ἄρθρα ἀντὶ ὑποτακτικῶν χρῆται· χωρὶς εἰ μὴ μέτρον κωλύσει.

Ὅστις, ὄνομα ἀναφορικόν· καὶ συνετέθη ἐκ τοῦ Ὅς ἄρθρου ὑποτακτικοῦ, καὶ τοῦ τὶς ὀνόματος ἀορίστου. τὸ γὰρ τίς τὸ ἐρωτηματικὸν ἀεὶ τὸν οἰκεῖον τόνον φυλάττει, καὶ οὐδέποτε ἐγκλίνεται.

Ὅου] — ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον: — ἄρθρον ὑποτακτικόν· τὸ δὲ ο λέγεται πλεονάζειν. λέγει δὲ Ἡρωδιανὸς, ὅτι ὁ πλεονασμὸς τὸν οἰκεῖον τόνον φυλάττει· οἷον, ὥρακα, ἑώρακα. εἰ ἄρα οὖν καὶ τὸ ο κατὰ πλεονασμὸν ἐγένετο, ὤφειλεν εἶναι ὀοῦ περισπώμενον. οὐκ ἔστι δὲ πλεονασμὸς, ἀλλὰ διαίρεσις· τὰ γὰρ ἄρθρα εἴωθε διαιρεῖσθαι, οὐχὶ πλεονάζειν· οἷον, ἧς, ἧς· οὗ, ὅου· τί διαφέρει διαίρεσις πλεονασμοῦ; διαφέρει, ὅτι ὁ μὲν πλεονασμὸς, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει, οἷον, εἴκοσι, εἴκοσι· ἡ δὲ διαίρεσις, ἀλλάσσει τὸν τόνον. δασύνεται· τὰ πλεονάζοντα φωνήεντα ἐν δασυνομένῃ λέξει μεταληπτικὰ γίνεται τοῦ δασέος πνεύματος. ζήτει εἰς τὸ ἔειπεν.

Ὁ δεῖνα] ὥςπερ τὸ Νέα πόλις δύο ὀνόματα εἰσὶ καθ' ἑνὸς ὑποκείμενα, οὕτω καὶ τὸ ὁ δεῖνα δύο ἀντωνυμίαι εἰσὶ καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι μία λέξις ἐστὶ, καὶ οὐ δύο· οἵτινες κακῶς λέγουσιν. εἰ γὰρ ἦν μία λέξις, οὐκ ὤφειλε κατὰ πτῶσιν ἐναλλάττεσθαι ἡ ἀρχή· οἷον, ὁ δεῖνα, τοῦ δείνατος· τῆς γὰρ μιᾶς λέξεως φυλάττεται ἐν τῇ κλίσει ἡ ἀρχή· οἷον, Φιλάνθρωπος Φιλανθρώπου Φιλανθρώπῳ. γράφεται διὰ διφθόγγου οὕτως ἐχούσης τῆς παραδόσεως· καὶ ἴσως πλανηθείσης ἐκ τοῦ τινὰς λέγειν ὅτι μία λέξις ἐστίν· οἱ γὰρ λέγοντες ὅτι μία λέξις ἐστὶν, λέγουσιν ὅτι παρὰ τὴν δδε ἀντωνυμίαν γέγονεν ὀδεῖνα καὶ ὁδεῖνα. αἱ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν μονοπρόσωποι ἀντωνυμίαι θέλουσιν ἔχειν δίφθογγον, αὐτός, οὗτος, ἐκεῖνος· μόνον τὸ ὅδε οὐκ ἔχει· τούτου χάριν τὸ ὁ δεῖνα ἔχει τὴν ει δίφθογγον. πρόκειται, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν· διὰ τὴν μίν καὶ σφίν μονοπρόσωπον. μονοπρόσωποι δὲ λέγονται αὗται· ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον κατὰ τὴν ἀκολουθίαν· τὸ γὰρ ἐγὼ, σύ, οὐκ εἰσὶ τούτων, ἀλλὰ τοῦ ἴ.

Ὁδός] παρὰ τὸ ἕω τὸ πέμπω ἑδός καὶ ὁδός, ὡς σβέω σβεδός καὶ σποδός. τὸ δὲ οὐδός, πλεονασμός ἐστι τοῦ υ. καὶ, — ἐπὶ γήραος οὐδῷ: — ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐξόδου τοῦ γήρως, ὅτε ἤδη πεπέρασται ὁ βίος καὶ διελήλυθε δι' αὐτοῦ. καὶ, Οὐδὸν ἐς λαύρην, βατῆρα, βαθμόν. σημαίνει δὲ τὴν δημοσίαν ὁδόν· λαύρην δὲ Φιλόξενος τὴν ῥύμην φησί. καὶ τινὲς μὲν ὁδὸν ἀπέδωκαν, τινὲς δὲ τὸν κοπρῶνα, ὡς Ἱππώναξ.

Ὁδίος, πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· ἐπεὶ κύριόν ἐστι· τὸ δὲ προσηγορικὸν ὅδιος, ὡς σπότιος.

Ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν: — ἀντὶ τοῦ, τοῖς ὀδοῦσι δάκοιεν τὴν γῆν. τοῦτο δὲ σημαίνει αὐτοῖς ὀδυνωμένοις. παρὰ τὸ δάκω δάξω δάξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀδάξ.

Ὀδόντες, οἱ ἐπὶ ἐδωδῇ ὄντες, ἔδοντές τινες. παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω γίνεται ὀδούς· καὶ κλίνεται ὀδόντος· ὀξύνεται δὲ, καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνεται ὡς μετοχή. αἱ δὲ εἰς ους μετοχαὶ διὰ τοῦ ντ κλίνονται· οἷον, διδούς διδόντος. ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ εἰς ους λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόματα οὐδέποτε συντίθενται, διὰ τὸ ὀδούς, οἷον τριόδους, κυνόδους. πρόκειται, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τὰ μονοσύλλαβα, εὖνους, εὔχρους. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ους ὀνόματα οὐδέποτε ὀξύνονται, ἀλλ' ἢ βαρύνονται ἢ περισπῶνται. ἐπεὶ οὖν τὸ ὀδούς ὀξύνεται, τούτου χάριν συντίθεται, ἵνα βαρυνθὲν ἐκφύγῃ τὴν παράλογον τάσιν.

Ὀδύνη, παρὰ τὸ ἔδειν τὴν ψυχήν· καὶ ὀδυνήφατα φάρμακα, τὰ τὰς ὀδύνας παύοντα καὶ φθείροντα, παρὰ τὸ φθίω. παρὰ τὸ ἔδω οὖν ὀδύνη· καὶ ῥῆμα ὀδύνω· (σημαίνει τὸ τήκομαι καὶ καταπονοῦμαι) καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς ρ, γίνεται ὀδύρω. τὸ ἐνεργητικὸν οὐχ εὕρηται· τὸ δὲ παθητικὸν, — ὀδυρομένη φίλα τέκνα.

Ὀδυσσεύς, εἴρηται ἀπὸ ἱστορίας. Ἀντίκλειαν γὰρ φασι τὴν Ὀδυσσέως μητέρα ἐγκύμονα ὁδεύουσαν τὸ Νήριτον τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὕσαντος πολὺ τοῦ Διός, ὑπὸ ἀγωγίας τε καὶ φόβου καταπεσοῦσαν, ἀποτεκεῖν τὸν Ὀδυσσέα. οὕτω ταύτης τῆς ὀνομασίας ἔτυχεν, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὁδὸν ὗσεν ὁ Ζεύς.

Ὀδμή] παρὰ τὸ ὄζω ὀδή, καὶ ὀδμή, πλεονασμῷ. ὀζῶ ὀζέσω· ὅθεν τὸ προσώζεσαν· ὥςπερ πιέζω, πιεζῶ. ἐκ δὲ τοῦ ὄζω, ὁ μέλλων, ὄσω· ὁ παρακείμενος, ὤκα· ὁ μέσος, ὤδα· καὶ Ἀττικῶς, ὄδωδα. ἢ ἐκ τοῦ ὀδῶ ὀδώσω, ὤδωκα· ὁ μέσος, ὤδα.

Ὄζος, ὁ κλάδος, παρὰ τὸ ἵζω τὸ καθίζω· ἢ παρὰ τὸ ἕζω τὸ κάθημαι, ἕζος καὶ ὄζος, τὸ ἐγκαθήμενον καὶ ἐμπεπαρμένον τῷ ξύλῳ, εἰς ὃν κάθηνται οἱ νεοσσοί· οἷον, Ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτοις πετάλοις ὑποπεπτηῶτες.

Ὄθομαι] Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος: — ἀντὶ τοῦ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι ὀργιζομένου σου. ἢ ὄθομαι, τὸ ταράττομαι, παρὰ τὸν ὄταβον, ὃ σημαίνει τὸν τάραχον. οὕτω δὲ λέγουσιν Ἴωνες. ἢ ἐκ τοῦ ὄθω τὸ συστρέφω καὶ κινῶ, ἀντὶ τοῦ οὐ κινοῦμαι, οὐκ ἐπιστρέφομαι. ὅθεν καὶ ὀθόνη, ἡ εὐκίνητος διὰ τὸ λεπτότατον. δύναται δὲ λέγεσθαι τὸ λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον· παρὰ τὸ ὄθμα τὸ ὄμμα, ὀθμάνη καὶ ὀθόνη. ἢ ἐκ τοῦ ὄθω τὸ ἐπιστρέφομαι, οἱονεὶ τὸ μαλακὸν καὶ εὐένδοτον, καὶ εὐεπίστροφον.

Ὀθνεῖον, τὸ ξένον. ὥςπερ παρὰ τὸ ἄριστος γίνεται ἀριστεῖον, καὶ κότταβος κοτταβεῖον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νόθος νοθεῖον. ἢ ἐκ τοῦ νοθεύω· καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὀθνεῖον, οἱονεὶ τὸ νόθον· καὶ ὀθνεία.

Ὄθεν καὶ ὅθι] ἀπὸ τοῦ πόθεν, ἀποβολῇ τοῦ π, ὅθεν· καὶ δασύνεται· καὶ ὥςπερ ἐκ τοῦ ὑψόθεν ὑψόθι, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὅθεν γίνεται ὅθι. σημαίνει δὲ τὸ ἔνθα, ὅπου. διαφέρει δέ· ὅτι τὸ μὲν ὅθι, ἐπίῤῥημα ἐστὶ τοπικὸν, καὶ δηλοῖ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν· τὸ δὲ ὅθεν, τὴν ἐκ τόπου. ἢ ἐκ τοῦ ο ἄρθρου, κατ' ἐπέκτασιν τῆς θι, γίνεται ὅθι.

Ὄθρυς, ὄρος Θεσσαλίας, οἱονεὶ ἄθρυς τὶς ὤν· ὅθεν ἐστὶν ἀθροῖσαι, διὰ τὸ ὕψος.

Οἱ, σημαίνει δὲ· ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενικὸν πληθυντικόν, ὡς τὸ, Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι: — καὶ ὑποτακτικόν, ὡς τὸ, Ἀγχοῦ Κυκλώπων, οἳ πόδεσσι σινέσκοντο: — καὶ ἀντὶ τοῦ οὗτοι, ὡς τὸ, Οἱ μὲν παρ νηυσὶ κορωνίσιν ἐμάχοντο: — καὶ ἄρθρον ἀντωνυμικὸν συζυγοῦν τῇ ἐμοί, σοί. οἷ· ἥτις ἐγκλιθεῖσα, σημαίνει ἀντωνυμίαν ἀντὶ τοῦ αὐτῷ· ὡς τὸ, Ἧδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη Φαίνετο βουλή. ὀρθοτονουμένη δὲ, σημαίνει ἑαυτῷ, ὡς τὸ, Ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς: — ὥςπερ δὲ λέγεται σφεῖς αὐτοὶ, καὶ ἐξῆς τῶν αὐτῶν, σφᾶς αὐτοὺς, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἑνικοῦ, οἷ αὐτῷ.

Οἱ νεώ, σὺν τῷ ι. πρῶτον ἀπὸ τοῦ οἱ Μενέλαοι καὶ οἱ ναοί, γέγονε κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον· δεύτερον δὲ, ὅτι πᾶσα εὐθεῖα ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν πληθυντικῶν, εἰς φωνῆεν λήγουσα ἀνεπέκτατος, εἰς ι θέλει λήγειν· οἷον, οἱ καλοί, αἱ μοῦσαι. αἱ γὰρ θεματικαὶ εὐθεῖαι πληθυντικαὶ, ἤγουν αἱ μὴ ἀπὸ ἑνικοῦ κεκλιμέναι, οἷον, οἱ πέντε, καὶ οἱ ἑπτά, οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, μὴ λήγουσαι εἰς ι· ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶν ἀπὸ ἑνικοῦ κεκλιμέναι. εἰ ἄρα οὖν οἱ Μενέλεω καὶ οἱ νεὼ εἰς φωνῆεν λήγουσιν, εἰς τὸ ι δηλονότι θέλουσι καταλήγειν.

Οἴαξ, ὁ κανὼν δι' οὗ τὸ πηδάλιον φέρεται. γίνεται παρὰ τὸ οἴω τὸ κομίζω καὶ φέρω· ὁ μέλλων, οἴσω· ἐξ αὐτοῦ οἴαξ· καὶ κλίνεται οἴακος. ἐξ οὗ γίνεται οἰήκιον· καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ κ, οἰήϊον. σημαίνει δὲ τὸ πηδάλιον τῆς νηὸς, ἀφ' οὗ φέρεται ἡ ναῦς. ἢ ἀπὸ τοῦ οἴω οἴσω, γίνεται οἴϊον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η. οὕτω Φιλόξενος περὶ Ἰάδος διαλέκτου. Ἰλιάδος τ', Οἵτε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν.

Οἰακοστρόφος, ὁ οἰακονόμος, ὁ ἰθύνων τὴν νῆα· ἀπὸ τοῦ οἴαξ (ὅς ἐστι κανὼν δι' οὗ τὸ πηδάλιον φέρεται) καὶ ἀπὸ τοῦ στρέφειν.

Οἴαξις, χωρίον Κρητικὸν ὑψηλόν. τινὲς δὲ, ὅτι πλεονασμός ἐστι τοῦ ι· Ὄαξις γὰρ ἦν· Δραξάμενος γαίης Οἰαξίδος.

Οἰδίπους] ὁ μὲν Θεόγνωτος, ἀπὸ τοῦ οἰδήσω Οἰδησίπους, κατὰ συγκοπὴν τῆς ησ συλλαβῆς· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, μὴ εἶναι οὕτως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οἰδῶ οἰδίπους· ἄμεινον γὰρ τὸ ἀπαθὲς τοῦ πεπονθότος. ζήτει εἰς τὸ εἰλίπους.

Οἶδα, ζήτει εἰς τὸ οἶςθα.

Οἰδαίνει, εἰς ὕψος αἴρεσθαι ποιεῖ, πληροῦται ὑπὸ τῆς ὀργῆς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οἰδημάτων, ἤγουν τῆς φλεγμονῆς· παρὰ τὸ οἰδῶ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ οἴω γίνεται. Ἰλιάδος ί, Ἀλλ' ὅτε δὴ Μενέλαον ἔδυ χόλος, ὅςτε καὶ ἄλλων Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων.

Οἴδμα, τὸ κῦμα. ἐκ τοῦ οἰδῶ τὸ ἐξογκοῦμαι, οἰδήσω οἴδημα· καὶ συγκοπῇ, οἴδμα. — οἴδματι θύων, Ἰλιάδος ψ'. Οἴδματα, ἐπάρματα, φυσήματα· καὶ οἴδημα, ὄγκωμα, φλεγμονή.

Οἰέτεας, ὡς θομήδεας. ἔστι δὲ ἐπὶ τούτου τοῦ σχήματος παράλογος ὁ τόνος. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος ληγόντων συνθετέρων δισυλλάβων σύνθετα εἰς ης ληγοντα ἐπιθετικὰ, μὴ ἔχοντα τὸ ο πρὸ τέλους, πάντα ὀξύνεται, εὐγενής, ἀκλεής. ἐχρῆν οὖν καὶ παρὰ τὸ ἔτος τὸ αὐτὸ ἀναδέχεσθαι· νυνὶ δὲ κατὰ βαρεῖαν τάσιν ἀναγινώσκεται, ὡς εὐσεβέα.

Οἴκαδε, ἐπίρρημα τοπικὸν τῆς εἰς τόπον. καὶ διατί ἐστι προτέρα ἢ ἐν τόπῳ; ἐπειδὴ εἰ μὴ ἐν τόπῳ ᾖς, εἰς τόπον οὐ δύνασαι ἀπελθεῖν.

* Οἴκαδες, ἀντὶ τοῦ οἴκαδε, Δωρικῶς.

Οἶκος, παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ, ὑφ' οὗ χωρούμεθα· ὅθεν καὶ οἶκτος· οἱ γὰρ οἰκτείροντες εἴκουσι καὶ ὑποτάσσονται.

Οἰκός, παρὰ τὸ ἐοικός· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, οἰκός.

Οἰκῆας, οἰκείους, οἰκέτας, δούλους· οἶμαι ἀπὸ τοῦ οἰκεύς, ὡς Ἀχιλλεύς.

Οἶκτος, σημαίνει τὸν θρῆνον. ἔστιν οἴχω τὸ πορεύομαι· ἡ μετοχὴ, οἰχόμενος· κατοιχόμενος, ὁ κάτω πορευόμενος, ἤγουν ὁ νεκρός. τούτου ὁ παρακείμενος, ᾤχα· ὁ παθητικὸς, ᾤγμαι, ᾤκται· καὶ ἐξ αὐτοῦ οἰκτός, ὁ ἀποθανών· οἶκτος δὲ βαρύνεται, ὁ ἐπὶ θανάτῳ θρῆνος.

Οἰκτρός, ἐλεεινός.

Οἰδαίνειν, θυμοῦσθαι, ἐπαίρεσθαι, φυσᾶσθαι. παρὰ τὸ φῶ, ὃ σημαίνει τὸ προῖῶ, γίνεται φοιτῶ· ἐκ τούτου φοιταίνω· ἀποβολῇ τοῦ φ, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς δ, οἰδαίνω· καὶ ὁ παρατατικὸς, οἴδαινον· τρέπεται γὰρ τὸ ο ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ εἰς ω· οἶον, οἰκῶ, ᾤκουν· πλὴν ἕνδεκα· οἰῶ οἴουν, τὸ μονῶ· οἰμῶ, οἴμουν· οἰστρῶ, οἴστρουν· οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην· οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκόπουν· οἰωνοπολῶ, οἰωνοπόλουν· οἰκονομῶ, οἰκονόμουν· οἰκοστροφῶ, οἰκοστρόφουν· οἰκουρῶ, οἰκούρουν· οἰδαίνω, οἴδαινον· οἰμάζω, οἴμαζον. ταῦτα δὲ διφορεῖται. οὐ τρέπονται δὲ διὰ εὐφωνίαν, Ἰωνικῷ ἔθει, ὥς τινες φασίν.

Οἶδα] ὥςπερ ἀπὸ τοῦ εἴκω γίνεται εἴοικα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἶδα μέσου παρακειμένου γίνεται διαλύσει εἴδα καὶ ἔοιδα, καὶ οἶδα. τὸ μέντοι σύνοιδα Αἰολικόν ἐστι, καθὸ τὸν τόνον ἀνεβίβασε· ἔδει γὰρ ὡς εἴκα συνεῖκα, οὕτως οἶδα συνοῖδα.

Οἶμος, ἡ ὁδός· παρὰ τὸ οἰμῶ τὸ σημαῖνον τὸ ὁρμῶ· ὁ μέλλων, οἰμήσω· ἐν ᾗ ὁρμῶσι τινὲς καὶ ὁδεύουσι. καὶ ἡ ῥάβδος οἶμος λέγεται· παρὰ τὸ ὁρμᾶν εἰς εὐθὺ ἐν τῷ φύεσθαι· οἷον, Τοῦ θῆτα δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο, Ἰλιάδος λ'. ὁ δὲ Φιλόξενος παρὰ τὸν οἴσω μέλλοντα οἶμος, ἡ ὁδός, δι' ἧς παντοίας φέρονται φορὰς οἱ κατ' αὐτὴν ὁδεύοντες τῇδε κἀκεῖσε. 618

Οἴμη, ἡ ᾠδή· παρὰ τὸ ἐν ταῖς οἴμοις, τουτέστι ταῖς ὁδοῖς, ᾄλλεσθαι· Ὧρος· ἀφ' οὗ καὶ προοίμιον ἐπί τε ποιημάτων, καὶ μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν πεζῶν.

Οἶμα] Οἶμα λέοντος ἔχει, Ἰλιάδος π'. ἀπὸ τοῦ οἰμῶ οἰμήσω· Οἴμησε δὲ ἀλεὶς ὥςτ' αἰετός: — οἴμημα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, οἶμα, τὸ ὅρμημα.

Οἰμώζειν, τὸ θρηνεῖν· παρὰ τὸ οἴμοι θρηνητικὸν ἐπίρρημα. ἢ ἔστιν ὦ, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα· ὅθεν τὸ ὤμοι· ὅπερ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰῶτα. ἐκ γοῦν τοῦ ὤμοι ἐπιρρήματος γίνεται καθ' ὑπερβιβασμὸν οἰμώζω· ὁ παρατατικὸς, οἴμωζον καὶ ᾤμωζον, διφορεῖται.

Οἰμωγή, στεναγμός, ὀλοφυρμός. ἀπὸ τοῦ οἰμώζω. τὸ δὲ οἴμοι, ἐπηύξηται (φησὶν Ἡρωδιανὸς) ἀπὸ τοῦ οἰ ψελουμένου· τὰ δ' ἄλλα, δασυνονται. ὁμοίως καὶ Θεόγνωτος. Ὧρος.

Οἶνος, οἴνους τὶς ὤν· παρὰ τὸ οἰήσεως καὶ πλάνης αἴτιος τοῖς ἀνθρώποις γεγομενος· ὡς Ἀριστοφάνης, Τολμᾷς σὺ εἰς ἐπίνοιαν οἶνον λοιδορεῖν; Ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε Πλουτοῦσι, διαπράττουσι, κρίνουσι δίκας: — ἢ παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ ὠφελῶ, παρὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ὄνησιν, Ἰλιάδος ζ', — ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸς ὀνήσεαι, αἴκε πίῃσθα: — ἢ παρὰ τὸ οἶς, ὃ σημαίνει τὸ πρόβατον· οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐγαλακτοτρόφουν πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τὸν δημητριακὸν καρπόν.

Οἰνίζεσθαι, σημαίνει τὸ οἶνον ἀγοράζειν.

Οἰνοποτάζων, οἶνον πίνων.

Οἴνοπε] — βόε οἴνοπε, τουτέστι μέλανες· ὡς αἴθοπα οἶνον, τὸν μέλανα ἐν αὐτῷ. οὕτως Ὥρος.

Οἰνόφλυξ] Φλύειν ἐστὶ τὸ ὁρμὴν ἔχειν πρός τι· ὅθεν οἰνόφλυξ, ὁ εἰς τὸν οἶνον ὁρμῶν.

Οἷο κασιγνήτοιο, τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ. ἡ εὐθεῖα, ὅς, οὗ· καὶ Ἰωνικῶς, οὗ. ὁ κανών· οἱ Ἴωνες καὶ οἱ Θετταλοὶ τὰς εἰς ος εὐθείας διὰ τοῦ οιο προφέρουσιν.

Οἰονεί, εἰς τὸ ἐνθαδί.

40 * Οἰονόμος, ὁ ποιμὴν ὁ τὰς οἴας νέμων.

Οἰοπόλῳ] Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ἐν ᾧ οἶες πολοῦνται, ἢ οἶός τις πολεῖται μόνος· ἐξ οὗ, ἐν ἐρήμῳ. οἶος, ὁ μόνος· καὶ οἴη, ἡ μόνη· παρὰ τὸ ἴος, ὃ σημαίνει τὸ αὐτό· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, οἶος: προσκαλέσσεται οἰόθεν οἶος Ἀντίβιον μαχέσασθαι, Ἰλιάδος η', ἐκ μόνου μόνος· νῦν δὲ μόνος πρὸς μόνον.

Οἰός] εὐστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ, καλῶς ἐστρεμμένῳ ἐρίῳ, τουτέστι ἐρίᾳ σφενδόνῃ· προβάτου ἄνθει, ὅ ἐστιν ἐρίῳ.

50 Οἶσθα, ἀντὶ τοῦ γινώσκεις. ἔστιν εἰδῶ. περισπώμενον, καὶ ἄλλο εἴδω βαρύτονον· ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα· τοῦ δὲ περισπωμένου ὁ μέλλων, εἰδήσω· παράγωγον, εἴδημι· τὸ δεύτερον, εἴδης· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς θα συλλαβῆς, εἰδήσθα· καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς δη, καὶ τροπῇ Αἰολικῇ τοῦ ε εἰς τὸ ο, οἶσθα. ἢ τὸ οἶδα Αἰολικῶς, οἴδημι λέγεται· τὸ δεύτερον, οἴδης· καὶ κατ' ἐπέκτασιν, οἴδησθα· καὶ συγκοπῇ, οἶσθα.

619 Οἴσετε, ῥῆμα προστακτικὸν ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. ἔστι γὰρ οἴσω μέλλων· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα· τοῦτο μεταγόμενον, μέλλοντα οὐκ ἔχει· τὰ γὰρ ποιητικὰ ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα μεταγόμενα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται. τούτου τὸ προστακτικὸν, οἶσε οἰσέτω· καὶ οἴσετε, ἀντὶ τοῦ ἄγετε. Ἰστέον ὅτι τοῦ φέρω μέλλων οὐκ ἔστι· τοῦ δὲ οἴσω, ἐνεστὼς οὐκ ἔστι· πλὴν ἔθος τῷ ποιητῇ μετάγειν ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἄξετε, ἀντὶ τοῦ φέρετε.

10 Οἰςπότη, ὁπλὴ προβάτου. ἐκ τοῦ ὄις καὶ τοῦ πατῶ, οἰςπάτη· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω.

Οἰσυπηρὰ ἔρια, τὰ ῥυπαρά. καὶ οἴσυπον λέγουσιν· ἀλλ' Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ, οἰςπώτην εἴρηκεν. οὐκ εὖ δὲ τὸ μαρτυρούμενον παρατίθεται· ἔστι γὰρ οἰςπότη τὸ τοῦ προβάτου διαχώρημα. ἔστιν οὖν (ὡς οἶμαι) οἴσυπος, οἴςρυπος οἰὸς ῥύπος· καὶ ἐκ τούτου οἴσυπος, οἰσυπηρός.

Οἰσύϊνα] Γέῤῥα οἰσύϊνα: — οἰσύα, γένος τι ἰτέας, ἀφ' ἧς ἔπλεκον τὰ κανᾶ. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ γέῤῥα· σκεπαστήρια ταῦτα πολεμικά· οὐ κυκλοτερῆ δὲ, ὡς αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ τετράγωνα· καὶ οὐδὲ ταῖς παρατάξεσιν ὑφ' ἑκάστου στρατιώτου φερόμενα ὡς αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ τοῖς σταθμοῖς καταπηγνύμενα· ἢ εἴπερ ἄρα ἐξόπισθεν τῆς παρατάξεως, ὡς σκέπη ἐσόμενα τῷ στρατοπέδῳ, ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῆς παρατάξεως φερομένων βελῶν.

20

Οἶτος, θρῆνος, μόρος, θάνατος. παρὰ τὸ οἰ καὶ μοι στεναγμοῦ ἐπίῤῥημα· παρὸ καὶ τὸν μόχθον θηλοῖ. Ὥρος.

Οἰστρεῖ, ἐρεθίζει, ἐκμαίνει.

30 * Οἶστρος, τὸ θηρίδιον τὸ ἐγχρίπτον τοῖς βουσὶ καὶ δάκνον· ἀπὸ τοῦ οἴω, τουτέστι φέρω· ὁρμῇ γὰρ φέρεται.

Οἰσχός, κλῆμα βότρυας φέρον ὀργῶντας καὶ γενναίους· καὶ ὀσχοφορία, τὰ τῆς ἀμπέλου κλήματα περιέχοντα βότρυας, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Οἰχνεῖν, ἀμφίβολον· ἢ παρὰ τὸ ἴχνος ἰχνῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, οἰχνῶ· ἢ παρὰ τὸ οἴχω οἰχνῶ, ὡς ὀρέγω, ὀριγνῶ· σκέδω, σκιδνῶ. ἔχεις δὲ ἀμφότερα εἰς τὸ περὶ παθῶν.

Οἰωνός, ὄρνις, ὁ γύψ· παρὰ τὸ οἰῶ τὸ μονῶ γίνεται· φασὶ γὰρ τινὲς, ὅτι καὶ χωρὶς ῥίζεως πέφυκε πολλάκις τίκτειν, ἐξ ἀνέμου καὶ θερμασίας, καὶ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. ὥςπερ δὲ παρὰ τὸ κοινῶ κοινώσω γίνεται κοινωνός, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ οἰῶ τὸ μονῶ ὁ μέλλων, οἰώσω, οἰωνός· ὁ παρακείμενος, οἴωκα, οἴωμαι, οἰώθην, σημαίνει τὸ ἐμονώθην· ἀπὸ τοῦ οἶος γίνεται.

40

Οἰωνοπόλος, ὀρνεοσκόπος μάντις, ὁ περὶ οἰωνοὺς, ἤγουν γύπας καὶ κόρακας καὶ ἄλλους ὄρνιθας, περιπολῶν, ἤγουν ἀναστρεφόμενος καὶ μαντευόμενος. ὅθεν καὶ οἰωνιστής, ὁ μάντις.

Οἰζυρός, ἐπίπονος, ἄθλιος, ταλαίπωρος, χαλεπός, ἀτυχής· καὶ οἰζύς, ἡ ταλαιπωρία. παρὰ τὸ ἴζω (δηλοῖ τὸ καθίζω) γίνεται ἰζύς, ὡς ᾠδω ᾠδύς· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ δηλοῦντος τὸ κακὸν, γίνεται αἰζύς, ἡ κακῶς καὶ δυςτυχῶς ἰζάνουσα τοῖς ἀνθρώποις· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο. ἐκ δὲ τοῦ οἰζύς, ῥῆμα οἰζύω· (σημαίνει τὸ μοχθῶ καὶ ταλαιπωρῶ) ἐξ οὗ γίνεται οἰζυρός. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λέγει, ὅτι ἔστιν οἱ ἐπίῤῥημα σχετλιαστικὸν ἢ θρηνητικόν. ἐκ τούτου γίνεται οἴζω, ὡς λίαν λιάζω, καὶ αἴ αἴ αἰάζω. ἐκ δὲ τοῦ οἴζω, γίνεται οἰζύω· καὶ κατὰ διάλυσιν, οἰζύω, καὶ οἰζυρός. τὸ ζυ, μακρόν· ἐπειδὴ τὰ εἰς ρος ὀξύτονα, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὅτε ἔχει τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους μακρὰν φύσει ἢ θέσει, πάντοτε ἔχουσι καὶ τὴν πρὸ τέλους μακράν· οἷον, ἰσχυρός, ὀκνηρός.

620

Οἰστοί, τὰ βέλη. παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, γίνεται οἰστός, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο· ἢ παρὰ τὸ οἴσω τὸ φέρω, οἰστός, καὶ οἰστός· ἐξ οὗ οἰστεύω· σημαίνει τὸ τοξεύω. οἰστοί, τὰ βέλη, ἤτοι τὰ τόξα. εἴρηται δὲ τόξον, ὅταν τείνηται ἐν τῇ νευρᾷ· παρὰ τὸ τάζω τὸ τανύω· οἰστὸς δὲ, ὅταν φέρηται καὶ βαστάζηται, ἐκ τοῦ οἴω τὸ κομίζω. βέλος γὰρ, τὸ συστάδην καὶ οὐ μακρόθεν, ἀλλ' ἐγγύθεν βαλλόμενον, καὶ οἷον κρατουμένου καὶ τοῦ βέλους ἐν τῇ χειρί. ἰὸς δὲ, παρὰ τὸ ἵημι, ὅταν μακράν που πέμπηται ἀπὸ τῆς νευρᾶς. βιὸς δὲ, ἀπ' αὐτῆς τῆς βίας, ἤτοι συντονίας τῆς τάσεως εἴρηται· ἢ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι δι' αὐτοῦ τὰ πρὸς τὸν βίον εἶχον, θηρῶντες ἢ κυνηγετοῦντες.

10

20

Οἴσθεὶς, ὑπονοήσας· ἐκ τοῦ οἴω.

Οἴω, σημαίνει δύο· τὸ ὑπολαμβάνω, — ἄτιν' οὐ πείσεσθαι οἴω: — καὶ τὸ προσδέχομαι, Κεῖνον οἰόμενη τὸν κάμμορον.

Οἴων] Ὥςτ' οἴων μέγα πῶν, Ἰλιάδος γ'. Ἀρίσταρχος καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης, δισυλλάβως ὡς αἰγῶν· λέγει γὰρ, ὅτι ἡ εὐθεῖα μόνη ἐστὶν, οἷς· διαμαρτάνει δέ. οὐδέποτε γὰρ ὁ ποιητὴς μονοσύλλαβον εἶπε τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ δισύλλαβον, Τοῖσι δ' οἷς λάσιος: — καὶ τὰς πλαγίας κατὰ διάστασιν λύει, εἰ μὴ κωλύει μέτρον, Νῶτον ἐθηκ' οἴος: — καὶ, Ἠδ' ἀπάνευθεν οἶν: — καὶ, Μῆλ' οἷές τε καὶ αἶγες: — εἰ δὲ κωλύει μέτρον, οὐ κατὰ διάστασιν λέγει, — οἰὸς ἀώτῳ: — καὶ ἄλλως· ὅτι τὸ οἷς δισύλλαβον ἀναλογώτερον ἐστὶ τοῦ μονοσυλλάβου. πολλὰ γάρ ἐστιν εἰς ις λήγοντα ἐπ' εὐθείας εὑρεῖν, οὐδὲν δὲ εἰς οις, εἰ μὴ μόνον τὸ οἷς παρ' Ἀττικοῖς, καὶ τὸ Φθοῖς.

30

Ὄκκα δὲ τύνη εἴην, παρὰ Ἀλκμᾶνι. τὸ ὅτε, ὄκα λέγει ἡ διάλεκτος· εἶτα διπλασιάσασα, ὄκκα. περὶ παθῶν.

Ὀκλαδιᾶν, ὀκλάζειν. παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα ἐν τῷ καθέζεσθαι. ἐκ δὲ τοῦ κλῶ κλάσω, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κλᾶς· καὶ Δωρικῶς, κλάξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀκλάξ, ὡς ὁδάξ· καὶ ὀκλάζει, χωλεύει, ἐπὶ γόνυ κάμπτεται.

40

Ὀκνείω, οὐκ ἔστι πλεονασμός· λέγει γὰρ, ὅτι ἔστιν ὀκνῶ· καὶ κατὰ Ἴωνας, ὀκνέω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὀκνείω.

οὐκ ἔστι δὲ οὕτως, ἀλλὰ κατὰ παραγωγήν· ὥςπερ παρὰ τὸ θάλπω γίνεται θαλπείω, ῥιγῶ ῥιγείω, οὕτως ὀκνῶ ὀκνείω. περὶ παθῶν. καὶ Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Φιλιππικῶν τὸ ὀκνεῖν ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι εἶπε καὶ δέδοικα· ὀκνηροὶ γὰρ, φοβούμενοι καὶ δεδιότες. τάττεται δὲ ἐπὶ ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας. ὄκνος, ἡ ἀκινησία τὸ πάθος, οἱονεὶ ἄκινός τις ὤν· συγκοπῇ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὄκνος.

* Ὀκνῶ, τὸ ῥαθυμῶ, οἱονεὶ οὐ κινῶ.

Ὀκρίβαντες, ἐφ' ὧν ἄκρων ἑστᾶσιν οἱ ὑποκριταί, οἱονεὶ ἀκρίβαντες τινὲς ὄντες· παρὰ τὸ ἄκρον. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ὡς ἀργὸν ἀργικέραυνον.

621 Ὀκρίδα, ταυτόν ἐστι τὸ ὀκριόεις διὰ τὴν τραχύτητα. φαίνεται δὲ ὁ σχηματισμὸς παρὰ τὰς ἄκρας καὶ τὰς ἐξοχάς. πόθεν δὲ ἔχει τὴν ἀφορμήν; πλεονασμῷ τοῦ ο λέγεται. παρὰ τὸ ἀκρίζω ῥῆμα, ἀκρὶς καὶ ὀκρὶς.

Ὀκριόεις, ὁ τραχὺς λίθος· ὀκρίας δὲ τὰς πέτρας φησὶν Ὅμηρος, — δι' ὀκρίας ἠνεμοέσσας: — παρὰ τὸ ἄκρος καὶ τὴν ἐξοχήν, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ κατὰ παραγωγὴν γίνεται ἄκριος, ὡς Βοιώτιος· ἐκ δὲ τοῦ ἄκριος, γίνεται ἀκριόεις, ὡς βροτὸς βροτόεις· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὀκριόεις· καὶ τὸ θηλυκὸν, ὀκρυόεσσα· καὶ ῥῆμα ὀκρυόω. ἀπὸ δὲ τοῦ ὀκριόεις, γίνεται ὀκρυόεις, ὁ ἀκρότατος καὶ ἄκρατος φόβος. ἢ παρὰ τὸ κρύος κρυόεις, καὶ ὀκρυόεις, πλεονασμῷ τοῦ ο, ὁ κρύους καὶ φόβου ποιητικός.

Ὀκτάκνημα, ὀκτάραβδα, ὀκτακέρκιδα· κνῆμαι γὰρ εἰσιν αἱ ἐντὸς τῶν τροχῶν ῥάβδοι ἐμπεπηγμέναι πρὸς τῇ χοίνικι.

Ὀλέπρανα, τῶν ἀγκώνων τὸ ὀστοῦν.

Ὄλεχον, καὶ ὄλβαχχον, εἰς τὸ Δερβιστήρ.

Ὄλβιος, μακάριος, εὐδαίμων, πλούσιος, καὶ ἐν μηδενὶ ἐνδεὴς ὤν, οἱονεὶ οὔλιός τις ὤν· οὖλον γὰρ ἐνταῦθα τὸ ὑγιές. ἢ παρὰ τὸ ὄλβος, ὅ ἐστιν ὁλόκληρος καὶ τέλειος· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ὅλος· πλεονασμῷ τοῦ β, ὄλβος. ὄλβιοι δὲ λέγονται οἱ ὅλον τὸν βίον τῆς ζωῆς ἢ χρόνον ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγοντες.

Ὀλέκοντο] — ὀλέκοντο δὲ λαοί: — ἀπώλλοντο. παρατατικὸς Ἰωνικός· ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ο· καὶ ἔστιν ἄκλιτον, ὡς ἀπὸ μέλλοντος· παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλέσω ὀλέσκω· καὶ κατ' ἔνδειαν τοῦ σ, ὀλέκω. καὶ τὸ ὀλέκεσθαι, τὸ ἐπιστρόφως καὶ ἐρρωμένως ἐπ' αὐτοὺς στρέφεσθαι.

Ὄληαι] Τυραννίων προπερισπᾷ, καὶ τὸ ἰῶτα προςγράφει, οἰόμενος παρέλκειν τὴν αι. οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐπαύρηαι. ἔστι δὲ μέσος ἀόριστος δεύτερος, καὶ οὐ περισπᾶται, οὐδὲ προςγράφεται τὸ ι. τὸ μέντοι, Αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι: — ἐκ τοῦ ὄρεαι γίνεται ἐνεστώς, ὡς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας κατ' ἔκτασιν, ὡς δίζεαι, δίζηαι. λέγουσι γὰρ οἱ Ἴωνες ὀρέω, ὡς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας. Ὧρος ὁ Μιλήσιος.

Ὀλίγον, παρὰ τὸ ὅλον κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ μὴ ὂν σῶον· καὶ ὀλίγος, ὁ μικρός, παρὰ τὸ ὅλος, ὃ σημαίνει τὸν ὁλόκληρον.

Ὀλιγωρία, ἡ ἀμέλεια· παρὰ τὴν ὥραν τὴν φροντίδα καὶ τὸ ὀλίγον· τὸ δὲ ὀλίγον, καὶ ἐπὶ τοῦ οὐδαμῶς εἴρηται, ὡς τὸ, Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς: — ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Ὧρος.

Ὀλιγαρτία, ἡ ἔνδεια τοῦ σίτου.

Ὀλιγαίμους, παρὰ τὸ αἷμα ἐστίν. Ὧρος ὁ Μιλήσιος.

Ὀλιγηπελέων, ὀλιγοδρανέων, ὀλίγον ἰσχύων, ἐξησθενηκώς· δραίνειν γὰρ τὸ ἰσχύειν.

Ὀλίος, κατὰ διάλεκτον· Ταραντῖνοι γὰρ τὸ ὀλίγος, ὀλίος λέγουσιν, ἄνευ τοῦ γ. ἐν Δούλοις Μελεάγρου, Ὀλίοισιν ἡμῶν ἐμπέφυκ' εὐτυχία: — καὶ ὀλίον μισθόν. Πλάτων. μέντοι ὁ κωμικὸς διαπαίζει τὴν λέξιν ὡς βάρβαρον· καὶ τὸ, ὀγίννος, γίννος φησί. τοῦτο δὲ εἴρηκε τὸ ἐξ ἵππου μὲν μητρὸς, πατρὸς δὲ ὄνου. περὶ παθῶν.

Ὀλίζων] — ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς, (Διονύσιος ὁ περιηγητής) ὀλίγης, μικρᾶς, εὐτελοῦς. παρὰ τὸ ὀλίγον γίνεται. 622

Ὀλκός, ἡ ἰσχυρὰ φορά. παρὰ τὸ ἕλκω, ὁλκός, ὡς φέρβω, φορβός· ὅθεν καὶ ὁλκάδες αἱ νῆες· καὶ ὁλκοί, οἱ τόποι δι' ὧν ἕλκονται αἱ νῆες· ἢ σχοινία τινὰ εἰς τὸ ἕλκειν ἐπιτήδεια. λέγεται δὲ καὶ ὁλκός, ὁδός, συρμός, ἀγωγός, ἢ πόρος ὕδατος.

Ὅλαιτος καὶ ὁλεμεύς, ὁ σπερμολόγος, παρὰ τὰς ὁλάς, ὁ τὰς ὁλὰς βάλλων. Ὧρος ὁ Μιλήσιος.

Ὅλος, παρὰ τὸ ὀλῶ τὸ πληρῶ.

Ὁλοκαύτωμα, ἐκ τοῦ ὀλῶ τὸ φθείρω καὶ τοῦ καίω.

Ὀλισθος, παρὰ τὸ ὅλως θέειν· ἢ παρὰ τὸ ὅλος καὶ τὸ ἵζω τὸ κάθημαι, ὁ ὅλος καταπίπτων· καὶ ῥῆμα ὀλισθαίνω τὸ καταπίπτω.

Ὀλεθρος. παρὰ τὸ ὀλέω, ὀλέσω, ὤλεκα, ὤλεσμαι· ἐξ αὐτοῦ ὀλεθρος. ἢ παρὰ τὸ ὅλως θραύειν.

Ὀλιγωρηκότες, ἠφροντικότες, ἠμεληκότες.

Ὀλλύω] οἱ μὲν, παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ὀλλύω· οἱ δὲ, παρὰ τὸ ὄλλυω ὀλλύω. τὰ δὲ διὰ τοῦ υω ποιοῦντα παράγωγα, εἰ μὲν ὦσιν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται· οἷον ὀλλύω, ὄλλυμι· εἰ δὲ ὦσι δισύλλαβα, κλίνεται καὶ μετὰ τὸν παρατατικὸν, κλῦμι, κλύσω.

Ὀλοή, καὶ ὀλεή, σημαίνει τὴν ὀλεθρίαν. παρὰ τὸ ὀλῶ, ἢ ὄλλω, γίνεται ὀλοός ὀλοή, ὡς θοός θοή.

Ὀλολυγή, φωνὴ γυναικῶν, ἣν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι· ἢ ἁπλῶς ὁ μετὰ ἤχου κλαυθμὸς καὶ θρῆνος· παρὰ τὸ ὀλολύζω· τοῦτο παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλύω ὀλύζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ὀλολύζω.

Ὀλοφυδνόν, γοερόν, θρηνητικόν· παρὰ τὸ ὀλοφύρω, ὀλοφυρόν καὶ ὀλοφυδνόν.

Ὀλοφυρόμενος, κλαίων, θρηνῶν. κυρίως δὲ τὸ μετὰ τιλμοῦ τῶν τριχῶν κλαίειν· παρὰ τὸ ὅλως φύρειν ἑαυτόν.

Ὀλοφώϊα, ὀλέθρια καὶ χαλεπά· παρὰ τὸ τοὺς φῶτας ὀλλύειν, ὅ ἐστιν ὀλοθρεύειν. παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Θηριακοῖς.

Ὀλοοίτροχος, Ἰλιάδος ν', Πτολεμαῖος καὶ Ἀριστόνικος ψιλοῦσι παροξύνοντες, ἀκούοντες τὸν ἐπὶ τὸ τρέχειν ὀλεόν· ἐπένθεσις δὲ τοῦ ι περιττή. οἱ δὲ, δασύνουσιν, ἵν' ᾖ ὅλος τροχοειδὴς, καὶ κατὰ πᾶν μέρος ἀστήρικτος. Δημόκριτος δὲ, τὸ κυλινδρικὸν σχῆμα ὀλοοίτροχον καλεῖ. ἐκ δὲ τοῦ ὀλοὸς γίνεται ἡ κλητικὴ ὀλοέ· καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀλέ. ἐὰν δὲ ὀλὸς ἡ εὐθεῖα, γένοιτ' ἂν ἡ κλητικὴ ὀλέ· καὶ οὐκ ἔστι συγκοπή· οἷον, — ἔχει μ' ἄχος, ὦ ὀλὲ δαῖμον: — τοῦτο περὶ παθῶν Ἡρωδιανός.

Ὀλοώτερος, ἐκ τοῦ ὀλοός· ἔστι δὲ συγκριτικὸν ἀντὶ ἁπλοῦ· τὸ γὰρ δικαιότατος καὶ ὀλοώτερος, παρὰ τῷ ποιητῇ ἀντὶ ἁπλοῦ παραλαμβάνεται· τύπου γάρ ἐστι συγκριτικοῦ, σημαινομένῳ δὲ ἀντὶ ἁπλοῦ παραλαμβάνεται.

Ὅλμος, ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν ἡμετέρων σωμάτων, διὰ τὴν εὐρυχωρίαν τῶν ἀποκεκλιμένων τῶν χειρῶν, ὅλμῳ ἐοικώς· οἷον, Ὅλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλινδεσθαι δι' ὁμίλου: — παρὰ τὸ λύω, λύομος· ἐκβολῇ τοῦ υ, λόμος· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, ὅλμος. ἢ παρὰ τὸ ἄλλω τὸ πηδῶ.

Ὄλπια, τὰ ὄρη, τὰ διείργοντα Ἰταλίαν καὶ Κελτικήν. 623

Ὄλπις. Καλλίμαχος, Καί ῥα παρὰ σκαιοῖο βραχίονος ἔμπλεον ὄλπιν: — σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὴν λήκυθον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ οἱονεὶ ἐλαιόπιν τινὰ εἶναι, διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὀπιπεύεσθαι τοὔλαιον.

Ὄλυμπος, δύο σημαίνει· τὸν οὐρανὸν, καὶ τὸ ὑψηλότατον ὄρος τοῦ Ὀλύμπου. εἴρηται παρὰ τὸ ὁλολαμπὴς εἶναι τοῖς ἄστροις· ἢ παρὰ τὸ ὀλλύειν τοὺς ὤπας διὰ τοῦ κρύους. καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐτυμολογία, μόνον τῷ τοῦ οὐρανοῦ ἁρμόζει σημαινομένῳ· ἡ δὲ ἑτέρα, καὶ τῷ ὄρει, ὡς ἀγχινεφεῖ καὶ οὐρανομήκει ὄντι.

Ὀλυμπία, ὁ ἐν Ἤλιδι τόπος· Φασὶ γὰρ τὸν Δία ἡσθέντα τῷ τόπῳ, ἑαυτῷ ὡς κλῆρον κατασχεῖν. ὁμωνύμως οὖν τοὔνομα τοῦ οὐρανοῦ τὸν τόπον ὠνόμασε· διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς Ὀλύμπιος προσηγόρευται· οὐ γὰρ δέχομαι τοὺς λέγοντας ὠνομάσθαι τὸν τόπον ἀπὸ Ὀλυμπίας τῆς Ἀρκάδος, ἣν ἔγημε Πῖσος. Ὦρος.

Ὅμαδος] — ὅμαδος δ' ἦν, Ἰλιάδος β', θόρυβος, κραυγή· οἱονεὶ ἅμαυδός τις ὤν· παρὰ τὸ πολλοὺς ὁμοῦ αὐδᾶν.

Ὁμαρτεῖν καὶ ἁμαρτεῖν, ἀμφότερα ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν καὶ ἀκολουθεῖν· τὸ δὲ δεύτερον, καὶ ἐπὶ τοῦ συμπράξαι· οἷον, Τὼ δ' ἐξ οἴκου ἔβησαν ἁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω: — διὰ δὲ τοῦ ο, Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον: — παρὰ τὸ ἄρω βαρύτονον, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ἄρσω· ὄνομα ῥηματικὸν, ἀρτός· ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα, ἀρτῶ· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ἅμα ἐπιῤῥήματος τοῦ δηλοῦντος τὸ ὁμοῦ, γίνεται ἁμαρτῶ· καὶ ἐν συγκοπῇ, ἁμαρτῶ καὶ ὁμαρτῶ. καὶ ὁμαρτήσαντες, ὁμοῦ ἁρμόσαντες· καὶ παρομαρτοῦντες, τὸ παρακολουθοῦντες, ἢ συντυχόντες· παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω.

Ὄμβρος] παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν, ὁμόροος, ὅμορος· καὶ συγκοπῇ ὄμβρος· καὶ ἐπεὶ τὸ μ πρὸ τοῦ ρ οὐ δύναται εἶναι, πλεονάζει τὸ β, καὶ γίνεται ὄμβρος, ὁ ὁμοῦ ῥέων καὶ κατερχόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ Φέρω κατὰ συγκοπὴν Φρός καὶ βρός· καὶ προσθήκῃ τοῦ ο, ὄβρος, ὥςπερ στοῦν ὀστοῦν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ὄμβρος. ἢ ἀπὸ τοῦ βάρος βρός καὶ ὄμβρος, ὁ βαρέως φερόμενος.

Ὁμαιχμία, ἡ συμμαχία. παρὰ τὸ αἰχμή καὶ τὸ ὁμοῦ γίνεται ὁμοαιχμία, καὶ συγκοπῇ· σημαίνει δὲ τὴν εἰρήνην. σημαίνει γὰρ, εἰρηνευόντων τινῶν, ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς ἔχειν.

Ὁμευνέτης, ὁ σύγκοιτος.

Ὁμήγυρις, ἀθροισμα, πλῆθος.

Ὁμηγερέες, ἐπίῤῥημα ἀθροίσεως. παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ ἀγείρω τὸ συναθροίζω, ὁμοαγειρής, ὁμοαγειρέος ὁμηγερέος· καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν.

Ὅμηρος] παρὰ τὸ ὁρῶ καὶ τὸ μὴ ἀπαγορευτικὸν, μήορος· καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ ὑπερθέσει, Ὅμηρος. ἢ παρὰ τὸ πηρός, ὃ σημαίνει τὸν τυφλόν, γίνεται ὅπηρος καὶ ὅμηρος· καὶ Ὁμηρίδαι, γένός τι. Ὅμηρος, παρὰ τὸ συνεῖναι τοῖς λαμβάνουσιν, οἷον ὁμοῦ συνών. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅμα ἀρηρέναι. ὡς οἶνος οἰνηρός, οὕτως ὁμός ὅμηρος. εἰς τὸ ὠμήρευσεν. Ἡσίοδος, Φωνῇ ὁμηρεύουσαι: — τουτέστιν ὁμοῦ εἴρουσαι.

Ὁμήλιξ ὁμήλικος, ὁ ἴσην ἡλικίαν ἔχων. γίνεται ἐκ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ ἥλιξ.

Ὅμιλος, ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ἴλας βάλλειν, ὅ ἐστι τὰς συστροφάς· ἐπὶ δὲ τῆς ἀναστροφῆς τοῦ ὄχλου, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. οὕτως Ὦρος.

Ὁμιλαδὸν, κατὰ ἴλας καὶ συστροφὰς, ἢ ἀθροίσματα.

Ὁμιχεῖν, σημαίνει τὸ οὐρεῖν· παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν καὶ χεῖν τὴν ἀμίδα, οἷον ἀμιδαχεῖν· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ α εἰς ο, ὁμιχεῖν. ἔστι δὲ καὶ βαρύτονον ῥῆμα· οἷον, ὁμίχω· ὁ μέλλων, ὁμίξω, ὡς παρὰ Ἱππώνακτι, οἷον, Ὦμιξεν αἷμα, καὶ χολὴν ἐτίλησεν.

Ὁμίχλη, ὁ παχὺς καὶ ὑγρότατος ἀήρ. παρὰ τὴν ὁμοῦ εἴλησιν τῶν νεφῶν, ὁμίλη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχειν εἴλησιν· ἢ παρὰ τὸ τοῖς ὄμμασι παρέχειν ἀχλύν. δασύνεται· τὸ ο πρὸ ἑνὸς μ δασύνεται. τὸ ὁμιχῶ σεσημείωται· καὶ τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ λεγόμενον, Ἤὔτ' ὁμίχλη: — κατὰ διάλεκτον Ἰωνικήν. οἱ γὰρ Ἴωνες τοῖς ψιλοῖς ἀντὶ δασέων χρῶνται· τὸ ἀφικόμεθα γὰρ ἀπικόμεθα λέγουσι· καὶ τὸ οὐχί, οὐκί. οὕτω καὶ τὸ ἠΰτ' ὁμίχλη, ἠΰτ' ὁμίχλη.

Ὄμματα, οἱονεὶ ἔματα καὶ οἴματα ὄντα· ἐπεὶ δι' αὐτῶν ἀφίεται καὶ ὁρᾶται τὸ ὁρατικόν. Αἰολικῶς ὄπτα, τὰ περὶ τοὺς ὤπας.

Ὀμνύω] ὀμῶ, ὀμονύω· καὶ συγκοπῇ, ὀμνύω· περὶ παθῶν. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ νεύειν. ἢ παρὰ τὸ ὄμμα καὶ τὸ νεύειν· οἱ γὰρ ὀμνύοντες κατανεύουσιν.

Ὁμοίϊος, ἐκ τοῦ ὅμοιος, πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς γελοῖος, γελοίϊος. ὅμοιος, ὁ αὐτός· προπερισπᾶται ἐπὶ τῶν ἐπῶν.

Ὁμοκλήσασκεν] ἐκ τοῦ ὁμοκλή, ῥῆμα ὁμοκλῶ· ὁ μέλλων, ὁμοκλήσω· ὁ ἀόριστος, ὡμόκλησα· τὸ τρίτον, ὡμόκλησε, καὶ ὁμοκλήσασκεν. ἔλθωμεν καὶ διαλεξώμεθα περὶ αὐτῶν. Ἰστέον ὅτι ταῦτα τὰ Ἰωνικὰ γίνεται διὰ τοῦ σκ· ἀπὸ μὲν βαρυτόνου ὄντα, ἔχει πρὸ τοῦ σκ τὸ ε· οἷον τύπτεσκε, λάβεσκε, λέγεσκεν· ὑπεσταλμένου τοῦ πρώτου ἀορίστου· περὶ οὗ μετ' ὀλίγου εἰρήσεται. καὶ τὰ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι ὁμοίως τὸ ε ἔχει πρὸ τοῦ σκ· οἷον, ποίεσκε, τίθεσκε· τὰ δὲ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἐν τῷ παρατατικῷ μόνῳ τὸ α ἔχει πρὸ τοῦ σκ· οἷον, βόασκε, γέλασκεν. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, ἐὰν ὅλως γένωνται, τὸ ε ἔχει πρὸ τοῦ σκ· οἷον, μυκῶ μυκᾷς, ἔμυκον, μύκεσκε· τὰ δὲ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι, καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, διὰ τοῦ α ἐκφέρονται· οἷον, ἵστημι, ἵστην, ἔστην, στάσκε. τὰ δὲ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι, διὰ τοῦ σ ἐκφέρονται, ἐχρύσουν, ἐχρύσοσκεν· ἐδίδων, ἐδίδοσκε. τὰ δὲ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι, συστέλλει τὸ δίχρονον μόνον πρὸ τοῦ σκ, ἐζεύγνυ, ζεύγνυσκεν· ἔδυν, ἔδυς, ἔδυ, δύσκεν. ὁ δὲ ἀόριστος πρῶτος, ἐπὶ τῶν βαρυτόνων καὶ περισπωμένων, καὶ τῶν εἰς μι, τὸ α ἔχει πρὸ τοῦ σκ· οἷον τλάσκε, γράψασκε, βοήσασκε, φήσασκε, πήσασκε· καὶ τοῦτο εἰκότως. τὸ γὰρ κεχρεωστημένον α τοῦ τρίτου προσώπου ἀνεδέξατο ἐνταῦθα. προσερχομένου γὰρ τοῦ σκ ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ τοῦ ἀορίστου, οὐκέτι ἐγένετο ὁμόφωνον μετὰ τοῦ α. ταῦτα δὲ οἱ Ἴωνες· οἱ δὲ ποιηταὶ κατὰ μίμησιν τῶν Ἰωνικῶν πολλάκις καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον ποιοῦσιν· οἷον, τύπτεσκον, χαίρεσκον· τύπτεσκε, χαίρεσκε. λέγει δὲ ὁ Ἄμβρων, ὅτι εἴ τι προσλαμβάνει ταῦτα κατὰ τὸ τέλος, ἀποβάλλει κατὰ τὴν ἀρχήν· καὶ γὰρ τὸ ἔτυπτε ποιοῦσιν οἱ Ἴωνες τύπτεσκεν· ἀποβάλλουσιν ἐκ τῆς ἀρχῆς, καὶ προστιθεῖσι κατὰ τὸ τέλος. διὰ τοῦτο ἔτυπτεν ἐν τῷ τύπτεσκεν ἀποβάλλει τὸ ε τῆς ἀρχῆς· ἐπειδὴ τὰ ποιητικὰ Ἰωνικὰ ταῖς ἰδίαις μετοχαῖς θέλουσι συνάρχεσθαι· οἷον, ἔτυπτε, Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην: — πρὸς τὴν τύπτων μετοχήν. ἥψατο, Ἥψατο δήμου: — πρὸς τὴν ἅψας μετοχήν· καὶ ἄκουσα, πρὸς τὴν ἀκούσας. διατί δὲ εἶπε ταῖς ἰδίαις μετοχαῖς, καὶ οὐ τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσι; διὰ τὸ εἴπεσκε· τοῦτο γὰρ τῇ εἰπὼν μετοχῇ συνάρχεται, οὐ μὴν τῷ ἐνεστῶτι· ἔπω γάρ ἐστιν ὁ ἐνεστώς. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ὁμοκλή, ἡ ἀπειλή. — ὁμοκλητῆρος ἀκούων: — σημαίνει δὲ τὸ ὁμοῦ ἐγκελεύσασθαι, ὡς τὸ, Πέπληγόν θ' ἡμᾶς, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν: — ὅταν δὲ λέγῃ, Τὸν, σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ: — ἀντὶ τοῦ ἠπείλησε· γίνεται παρὰ τὸ κέλω (τὸ προστάσσω)

καὶ τὸ ὁμοῦ, ὁμοκέλη· καὶ συγκοπῇ, ὁμοκλή. ἢ ἔστι ῥῆμα κλῶ τὸ φωνῶ καὶ λέγω· ἐξ οὗ καὶ ὁμοκλῶ, τὸ μεθ' ὕβρεως ἀπειλῶ· καὶ ὁμοκλή, ἡ ὁμοῦ πᾶσι λεγομένη φωνή· οἷον, — μετὰ δὲ Τρώεσσιν αὐτὸς ὁμόκλα: — ἀντὶ τοῦ, πᾶσιν ἐπεφώνει καὶ ἔλεγεν. ὅθεν καὶ τὸ ἐνικλᾶν. τοῦτο δὲ ὁ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγειν φησί· τὴν γὰρ ἐν πρόθεσιν ἀντὶ τῆς ἀντὶ εὑρίσκει, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι· οἷον, — τὸν σὸν ἐνστάτην λέγει, ἀντὶ τοῦ ἀντιστάτην. Ὦρος.

Ὁμογνίῳ, ὁμογενεῖ· τουτέστιν ἀδελφῷ, οἷον ὁμογονίῳ, τῷ ἐκ τῆς αὐτῆς γονῆς.

Ὁμονηδύϊος] ἀπὸ τῆς νηδύος γενικῆς, ὁμονήδυος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι.

Ὁμόσφυρος, ὁ ἀδελφός· διὰ τὸ περὶ τὰ αὐτὰ σφυρὰ τῆς μητρὸς πεσεῖν γεγνηθέντα.

Ὁμόργνυ, ἀπεπύαζεν, ἀπέμασσεν. ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω· τροπῇ τοῦ α καὶ τοῦ ε εἰς ο, καὶ τοῦ λ εἰς τὸ ρ· πλεονασμῷ δὲ τοῦ ν, γίνεται ὁμόργνω, ὁμοργνύω, ὁμόργνυμι· ἡ μετοχή, ὁμοργνύς.

Ὁμώλακες, ὁμοαύλακες, ὅμοροι· ὥλακα γὰρ τὴν αὔλακα Δωρικῶς· καὶ ὅμοροι, γειτνιάζοντες.

Ὀμφαλός, κυρίως ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σώματος κατὰ τὸ μέσον· εἴρηται ἀπὸ τοῦ εἶναι εἰς τὸ ἐμπνεῖν. παρὰ οὖν τὸ ἐμπνεῖν, ὅ ἐστιν ἀναπνεῖν, γίνεται ὀμπναλός· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ, ὀμφαλός, διὸ οὗ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ· τὸ γὰρ βρέφος, κατὰ γαστρὸς ὂν, περὶ αὐτὴν εἰλεῖται καὶ ἀναπνεῖ καὶ τρέφεται· ὅθεν καὶ τὴν Δήμητραν, τροφὸν οὖσαν, ὀμπνίαν ὀνομάζουσι Κυριανοὶ, (ὡς παρὰ Λυκόφρονι, Καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων) τὴν συντελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν, παρὰ τὸ πνέω· καὶ ὀμπνους, τοὺς Δημητριακοὺς καρπούς. ἢ παρὰ τὸ φαλῶ ἐοικέναι· ἐκκρεμὴς γάρ ἐστιν ἐν ἀρχῇ πρὸ τῆς ἀποτομῆς. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς καὶ ἐπὶ ζυγοῦ καὶ ἀσπίδος, καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν.

Ὀμπή, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι, μεμελιτωμένοι.

Ὄμφαξ, τὸ ὀξεινόν. Βάβριος, ὄμφαξ ὁ μὴ πέπειρος βότρυς, ὡς ὤμην· καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, Γονεῖς φάγωσιν ὄμφακας, καὶ τέκνα ὠμωδιάσωσιν: — οἱονεὶ ὠμόφαξ τὶς ὤν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ συστολῇ τοῦ ω εἰς ο, ἡ ὠμὴ εἰς τὸ φαγεῖν.

626 Ὀμφή, θεία φήμη, κληδών· παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω καὶ τὸ ὄν, ἢ τὸ ὂν φαίνουσα, ἤγουν τὸ ἀληθές.

Ὀνείατα, σημαίνει τὰ βρώματα τὰ τὴν ὄνησιν παρέχοντα, καὶ πάντα τὰ ὠφελοῦντα. ὥςπερ παρὰ τὸν οὐτήσω μέλλοντα γίνεται ὠτειλὴ κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν, οὕτω καὶ παρὰ τὸν ὀνήσω μέλλοντα γίνεται ὀνειαρ ὀνείατος, κατὰ τροπὴν Βοιωτικὴν τοῦ η εἰς τὴν ει διφθόγγου.

Ὀνῶ, σημαίνει δύο· τὸ ὠφελῶ, ἐξ οὗ ὄνησις ἡ ὠφέλεια, ὡς τὸ, — ἔπειτα δὲ καὶ τὸς ὀνήσεαι: — ἔστι δὲ συζυγίας πρώτης. σημαίνει καὶ τὸ μέμφομαι· ὁ μέλλων, ὀνόσω, ὡς τὸ, οὐδέ κ' Ἀθήνη Τόνγε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτο: — ἔστι δὲ συζυγίας τρίτης. τὸ δὲ ὀνῶ τὸ ἀγοράζω, ἔστι δευτέρας.

Ὀνειδος] παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ μέμφομαι μετὰ τοῦ εἶδω γέγονεν ὄνειδος, ὁ μεμπτὸν εἶδος ἔχων· καὶ ὀνειδισμός, ὁ κατὰ τὸ εἶδος μεμπτός.

Ὄνειρος, παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ ὠφελῶ· πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ὀνειράτων ὠφεληθησαν· ὡς πέπτω, πέπειρος, ὁ ἀκμαῖος βότρυς.

Ὀνειροπόλος] ὥςπερ λέγεται θυηπόλος ὁ περὶ τὰς θυσίας ἀναστρεφόμενος, οὕτω καὶ ὁ περὶ τοὺς ὀνείρους πολῶν καὶ ἀναστρεφόμενος, ὀνειροπόλος.

* Ὀνίς, δος, ἡ τοῦ ὄνου κόπρος.

Ὄνομα] παρὰ τὸ νέμω τὸ μερίζω, νένομα, νόμα καὶ ὄνομα· ὅθεν καὶ ῥῆμα, ὀνομαίνω, ὡς πῆμα πημαίνω· ἀφ' οὗ τὸ ἐξονομήνης, ὃ δηλοῖ τὸ ἐξ ὀνόματος εἴπης. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀορίστου τῶν ἀπὸ περισπωμένων τῶν διὰ τῆς αι διφθόγγου οἱ Ἴωνες τρέπουσι τὸ α εἰς η· καθαρῶ, ἐκάθηρα· χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, μιανῶ, ἐμίηνα· σημανῶ, ἐσήμηνα, καὶ ἐσημηνάμην.

Ὄνος, ἐπὶ τοῦ ζώου, παρὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ γινομένην ὄνησιν ἐν τοῖς ἔργοις· ἐπὶ δὲ τοῦ παρὰ τέκτονος εἰργασμένου, καὶ ὁμοίως εἴρηται παρὰ τὸ βαστάζειν.

Ὀνῶνις, παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ ὠφελῶ καὶ τὸ ὄνος, ἡ τοὺς ὄνους ὠφελοῦσα. ἔστι δὲ ἀκανθῶδες φυτόν.

Ὄνειδος, λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ κλέους, ὡς Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις. ἔστι δὲ τῶν μέσων λέξεων, ὡς τύχη, καὶ ζῆλος, καὶ δόλος.

Ὄνθος, τὸ τῶν βοῶν κοπρίδιον.

Ὄνυξ] παρὰ τὸ νύσσω νύξω νυξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀνυξ. ἢ παρὰ τὸ ἀνοίγω ἀνοίξω ἀνοιξ καὶ ὄνυξ, διὸ οὗ ἀνοίγεται ἡ σάρξ καὶ ἀραιοῦται.

Ὀξυθύμια, τὰ καθάρματα τῶν νεκρῶν· ἃ δὴ καὶ ἐκκαθαίρεσθαι λέγονται· ἢ τὰ τῶν οἰκιῶν καθάρματα, τὰ ἐν τοῖς τριόδοις τιθέμενα.

Ὀξυλαβῆσαι, τὸ ἐξέως λαβέσθαι τοῦ πράγματος.

Ὀξίς, τὸ ὀξηρὸν ἀγγεῖον.

Ὀξύς] παρὰ τὸ ξέω ξόος· καὶ ὡς πλάτος πλατύς, οὕτω καὶ ξόος ξοῦς· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ὀξύς. ἐκ δὲ τοῦ ὀξύς γίνεται ὄξος (ὡς ταχύς, τάχος· παχύς, πάχος) τουτέστιν ὁ εἰς ὀξὺ μεταβεβληκὼς οἶνος, ἐπειδὰν τέμνῃ καὶ κεντρίζῃ (ὡς εἰπεῖν) τὴν γεῦσιν. οὕτω καὶ ὀξεῖαν σταφυλὴν λέγομεν τὴν κεντρίζουσαν τὴν γεῦσιν· καὶ ὀξὺν ἄνθρωπον, τὸν ταχέως θυμούμενον· καὶ μάχαιραν ὀξεῖαν, τὴν ἠκονημένην. οἱ δὲ Κυρηναῖοι τὸ ὄξος ἥδος φασί, καὶ ἄλλοι γλυκάδιον. Ὦρος.

Ὀξυβελής, ὁ ταχέως βάλλων, ἢ ταχέως βαλλόμενος. 627

Ὀξύνω, ἐκ τοῦ ὀξύς. ὥςπερ δὲ παρὰ τὸ χέω χόος χοῦς, οὕτω παρὰ τὸ ξέω ξόος ξοῦς· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ὀξύς· καὶ ὀξύ, τὸ ἀντιδιαστελλόμενον τῷ ἀμβλεῖ.

Ὄξος, ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ· (ἔχει γὰρ αἰσθήσεις) ἢ παρὰ τὸ ὀξύνειν τὰς αἰσθήσεις ἐν τῷ γεύεσθαι.

Ὄπα] παρὰ τὸ ἕπω τὸ λέγω, ὁ μέλλων, ἕψω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, ἕψ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ὄψ. κλίνεται ὀπός· σημαίνει δὲ τὴν φωνήν.

Ὀπαδός, ὁ ἀκόλουθος. ὥςπερ παρὰ τὸ πέμπω γίνεται πομπός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ γίνεται ὀπός· ἐξ οὗ παράγωγον ὀπάζω, ὡς γυμνός, γυμνάζω· μόνος, μονάζω· καὶ ἵππος, ἱππάζω. Ὡς Ἕκτωρ ὤπαζε: — οἱονεὶ ἑπόμενος ἐδίωκε· παρέπεται γὰρ τῷ διώκοντι, ἕπεσθαι τῷ διωκομένῳ. Δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταίρους: — ἀντὶ τοῦ ἕπεσθαι ποιήσας, ὡς τὸ, Οἶνον δὲ φθινύθουσιν: — ἀντὶ τοῦ φθίνειν ποιοῦσι. καὶ ὀπή, ἡ ἐξόπισθεν ἑπομένη τισίν. ἐκ τοῦ οὖν ὀπάζω ὀπάσω, γίνεται ὀπαδός, ὡς φράζω φράσω, φραδή· κομίζω κομίσω, κομιδή. ἐκ δὲ τοῦ ὀπαδός γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν ὀπηδός· ἐξ οὗ ῥῆμα, ὀπηδῶ καὶ ἀπηδεύω. Ὅμηρος Ἰλιάδος β', — ὅς οἱ ὀπήδει: — καὶ, μῆλα ὀπηδεύοντα νομῆϊ, Ἀπολλώνιος. ἐκ τοῦ ὀπαδός, γίνεται κατ' ἔλλειψιν, ὀπάος· καὶ ἐκ τοῦ ὀπάος, — ὀπάων Ἰδομενεύς: — σημαίνει τὸν ἀκόλουθον.

Ὀπάζω· σημαίνει δὲ ἡ λέξις πλείονα· ποτὲ μὲν, τὸ περιποιεῖν καὶ διδόναι, ὡς τὸ, — Τρωσί τε καὶ Ἕκτορι κῦδος ὀπαζεν: — ποτὲ δὲ, τὸ καταφέρεσθαι· οἷον, Χειμάῤῥους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ: —

ποτὲ δὲ τὸ ἐπιλέγεσθαι· οἷον, Ἦ, καὶ νεώτερον υἱὸν ὀπάσσατο κύδος: — ποτὲ δὲ τὸ διώκειν, Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκίχανε πολὺν κατ' ὅμιλον ὀπάζων.

Ὄπατρος, κασίγνητος. ψιλοῦται· τὸ ο πρὸ τοῦ π, μὴ κατὰ ἀναφορικὴν ἔννοιαν, ψιλοῦται, ὀπώρα. οὕτω καὶ ὄπατρος· παρὰ τὸ ὁμὸς καὶ τὸ πατρός. τὸ δὲ ὁμός, σημαίνει τὸ ὁμοῖος· οἷον, Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος: — πρόσκειται, κατὰ ἀναφορικήν, διὰ τὸ ὀπάσος. τὸ ὁπλή, ἀντιπίπτει.

Ὀπή, κυρίως τόπος τετρημένος, ἀφ' οὗ τις δύναται ὀπήσασθαι καὶ περιβλέψασθαι. οὕτως Ἀριστόνικος ἐν σημείοις.

Ὄπη, εἰς τὸ ἁμαρτῇ.

Ὀπήτιον, παρὰ τὸ ὀπὰς ἐμποιεῖν.

Ὄπις, σημαίνει τὴν μῆνιν· ἐκ τοῦ ἕπω· παρὰ τὸ ἕπεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τοῖς ἁμαρτάνουσιν· ἐξ οὗ καὶ Φίλοπις· καὶ θεῶν ὄπιν.

Ὀπίζεσθαι, τὸ ἐντρέπεσθαι· ἀπὸ τῶν ὠπῶν τῶν ὀφθαλμῶν· οἷον, — θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν: — ἀντὶ τοῦ προόρα τὴν τῶν θεῶν μῆνιν, καὶ ἐπιστροφὴν ποιοῦ. καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς λέγει ὀπίζετο, ἀντὶ τοῦ ἐπεστρέφετο.

Ὀπισθόδομος, τὸ ὄπισθεν παντὸς οἰκήματος· Ἀθηναῖοι δὲ, τὸ ταμιεῖον τῶν ἱερῶν χρημάτων· ἐπεὶ ἦν ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀθηνᾶς.

Ὀπιπτεύεις, Ἰλιάδος δ'. παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω, παράγωγον ὀπτεύω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ὀπιπτέω ὀπιπτεύω, τὸ περιβλέπομαι.

628 Ὀπίσω, ἐπίρρημα τοπικόν. ποίας σχέσεως; τῆς ἐν τόπῳ. ἔστι δὲ καὶ χρόνου δηλωτικόν, καὶ σημαίνει τὸ μέλλον. πόσαι σχέσεις τῶν τοπικῶν; ἔξ, ἄνω, κάτω, ἔμπροσθεν, ὄπισθεν, δεξιᾶ, ἀριστερᾶ. γίνεται δὲ παρὰ τὴν ἐπὶ, ἐπίσω, ὡς παρὰ τὴν ἐξ, ἔξω· καὶ τροπῇ τοῦ ε, ὀπίσω. σημαίνει δὲ τὸ μετὰ ταῦτα. ἢ παρὰ τὸ ὀπίζω τὸ ἐπιστρέφομαι· ἢ παρὰ τὸ ὀπίζω τὸ ἀκολουθῶ, καὶ κατόπιν διώκω. τὸ δὲ ὀπίζω, ἐκ τοῦ ὄπις, ὃ σημαίνει τὴν ἐπιστροφὴν, — θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες. καὶ ὄπισθεν, διχῶς· Στῆ δ' ὄπιθεν: — ἀπὸ τοῦ ὀπίσω, ὀπίσωθεν, καὶ συγκοπῇ τῆς σω συλλαβῆς. εἰ δὲ ὄπισθεν, ἀποκοπῇ τοῦ ω· καὶ μετόπισθεν, Ἰλιάδος α'.

Ὀπίστατον, τὸ τελευταῖον.

Ὅπλα] παρὰ τὸ ὀφέλλω τὸ αὔξω, ὄφλα καὶ ὅπλα, τὰ κατὰ μῆκος ἐξελκυνόμενα ἐπὶ τοῦ ἄκμονος. ἢ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ, ἕπλον καὶ ὅπλον. Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις: — σημαίνει καὶ τὰ τῆς νηὸς σχοινία, — ὅπλα τε πάντα Εἰς ἄντλον κατέχευε: — σημαίνει καὶ τὰ χαλκευτικὰ ὄργανα, ἤγουν ἐργαλεῖα, Φύσας, ὥς Φησιν Ἀπίων, Ἰλιάδος σ'.

Ὁπλή, οἱονεὶ ἁπλῆ τις ἐστὶ, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο· ἢ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ.

Ὁπλότεροι, οἱ νέοι, οἱ μᾶλλον ὅπλα φέρειν δυνάμενοι, ὡς τὸ, Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵπερ ἐμοῖο Ὁπλότεροι γεγάασι: — οἱ γὰρ προβεβηκότες τούτων ἀπηλλάγησαν· Ὅμηρος, Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι: — ἀπὸ τῶν ὅπλων οὖν ὁπλότεροι· ἐπεὶ πρὸς ὅπλων ἀναίρεσιν εἰσὶν ἐπιτήδειοι, ὡς πρὸς τοὺς γέροντας. καὶ ὁπλοτέρων, ἀντὶ τοῦ νεωτέρων. εἶδος τῶν παραγώγων συγκριτικοῦ· ὥςπερ τὸ νεώτερος πρεσβύτερος, τύπου μέν εἰσι συγκριτικοῦ, τὴν δὲ Φωνὴν ἀντὶ ἁπλοῦ παραλαμβάνουσιν.

Ὁπότερος] τὸ ἐρωτηματικὸν, πότερος; καὶ τὸ ἀναφορικὸν, πλεονασμῷ του ο, ὁπότερος. σχήματος συνθέτου· ἐκ τοῦ ὁποῖος καὶ τοῦ ἕτερος, ὁποιέτερος καὶ ὁπότερος, ὁ ἕτερος τῶν δύο. πλεονάζουσι δὲ τὸ π οἱ ποιηταί, ὥςπερ καὶ τὸ ὄπη, ὅππη· καὶ ὁποῖος, ὁπποῖος.

Ὀπός, Ἀπίων τὸ τῶν δένδρων δάκρυον· ὅθεν καὶ ἡ σμύρνα καὶ ὁ λίβανος οὕτω λέγεται. ἀφ' οὗ καὶ ἡ ὀπώρα, ὅτι ὀπὸς αὐτὴν ὠρεῖ, ὅ ἐστι Φυλάσσει· οὐκ ἀπιθάνως· ὀπὸς γάρ ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἐπεῖναι κατὰ τὴν ἐπιτομήν. Ὅμηρος ἰδικῶς ὀπὸν καλεῖ· Ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενον συνέπηξεν, Ἰλιάδος ε'.

* Ὀπωροφορεῖν, τὰς ὀπώρας φέρειν, τουτέστι φύειν.

Ὀπώρα, παρὰ τὸ ἕπεσθαι τῇ ὥρᾳ.

Ὀπυιομένη, μεμνηστευμένη, γεγαμημένη.

Ὀπωπή, πρόσοψις· ὁ δ' Ἀπίων, τὴν ἐν τῷ προσώπῳ ἀποδίδωσι· παρὰ τὸ ὄπτω γίνεται ὀπή, ὡς κόπτω, κοπή· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ ἔκτασιν, ὀπωπή. Ἀπολλώνιος δὲ τὴν χρῆσιν εἶπε, Δρύψε δέ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δ' ἀπελείπετ' ὀπωπή: — βλέφαρον καλεῖται τὸ ἐπικαλύπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς δέρμα· ὀπωπὴ δὲ, ἡ κόρη, ἢ ἡ ὅρασις. ἀπὸ τοῦ ὄπτω, ὄψω, ὁ παρακείμενος, ὠφα· ὁ μέσος, ὦπα.

Ὄπωπα] ἀπὸ τοῦ ὄπτω ὦπα καὶ ὄπωπα. τούτων δὲ οἱ κοινοὶ μέσοι παρακείμενοι, Φημὶ δὴ τοῦ ὦπα καὶ τῶν λοιπῶν, οὐχ εὑρίσκονται ἐν χρήσει, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκός. 629

Ὀπταλέα, ὀπτά· παρὰ τὸ ὀπτῶ· τοῦτο παρὰ τὸ πέπτω πτῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀπτῶ. ἢ παρὰ τὸ ὄπτω· δεῖ γὰρ βλέπειν συνεχῶς πρὸς τὸ μὴ καίεσθαι τὰ ὀπτώμενα.

Ὀπτανεῖον. δεῖ γινώσκειν, ὅτι διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· σημαίνει δὲ τὸ μαγειρεῖον· πρῶτον μὲν, ὅτι λέγεται ὀπτανήϊον· δεύτερον δὲ, τῷ λόγῳ τοῦ βαλανεῖον. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ καθόλου, ὅτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνεται, οἷον ὀπτάνιον.

Ὀργή, ἀπὸ τοῦ ῥέζω τὸ πράττω, ὅθεν τὸ ἔργα γίνεται· ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ, ὀρεγή· καὶ συγκοπῇ, ὀργή. ἢ παρὰ τὸ εἴργω, εἰργή· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ὀργή, ἡ κωλύουσα ἡμᾶς τὰ δέοντα βουλεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ὄρω τὸ διέγειρω, ὀρή καὶ ὀργή. σημαίνει δὲ δύο· αὐτὴν τὴν ὀργὴν, ὡς τὸ, Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με: — καὶ τὴν κρυφίαν, ὡς τὸ, Ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο.

Ὀργεῶνες, σύνταγμά τι ἀνδρῶν, ὡς τῶν γεννητῶν, καὶ τῶν Φρατόρων. ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ κοινῇ ὀργιάζειν τὸ θύειν τοῖς θεοῖς· παρὰ τὰ ὄργια, ἃ εἰσι μυστήρια ἱερά.

Ὅρασις, ὅρισίς τις οὖσα, διὰ τὸ τοὺς ὅρους (τουτέστι τὰ πέρατα) τῶν σωμάτων καταλαμβάνειν.

Ὀργάδα γῆν, παρὰ τὸ ἀργή τις εἶναι καὶ ἀνέργαστος· ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ φυτα πρὸς αὔξησιν ὀργᾶν. τάχα δὲ βέλτιον παρὰ τῆς κατεργασίας ἐρῆται, ὡς Φυγὼ Φυγάς, ἔθω ἐθάς, ἔργω ἐργάς· ἐλέγετο γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι τὸ εἴργειν. Καλλίμαχος δέ Φησιν, ὀργάδα λέγεσθαι τὴν μελάγγειον καὶ ἔνυδρον γῆν· καὶ γὰρ ὀργάσαι τὸ πηλοποιῆσαι ἐστὶ καὶ ὑγρῷ ξηρὸν μίξαι. Σοφοκλῆς, Θέλοιμι πηλὸν ὀργάσαι: — ἔστι δὲ γῆ ἐν Μεγάροις οὕτω καλουμένη ὀργάς. λέγεται δὲ καὶ ἡ εὔγειος καὶ σύμφυτος.

Ὄργια, τὰ μυστήρια· κυρίως δὲ τὰ Διονυσιακά, διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσιν αὐτοῦ ἐπιτελεῖσθαι. ἢ διὰ τὸ ὀργᾶν καὶ ἐπιθειάζειν· ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ· τὸ δὲ ὀρέγω σημαίνει καὶ τὸ ἐπεκτείνω τὰς χεῖρας· ὅθεν τὸ ὀρεγνύς.

Ὄργανον] ἀπὸ τοῦ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ, γίνεται ὀρέγανον καὶ ὄργανον· γάννυσθαι γὰρ καὶ χαίρειν τοὺς καταυλουμένους ποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ διεγείρω.

Ὀργυιά, σημαίνει τὴν ἔκτασιν τῶν χειρῶν, σὺν τῷ πλάτει τοῦ στήθους· παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰ γυῖα, ὅ ἐστι τὰς χεῖρας.

Ὀργῶντας, ἐπιτεταμένως ἐπιθυμοῦντας· ἀπὸ τοῦ ὀργῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἀκμάζω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ γίνεται κατὰ συγκοπήν.

* Ὀρειτύπος, ξυλοτόμος· ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ τοῦ τύπτειν, τουτέστι τὸ τέμνειν.

* Ὀρεσίβατος, ὀρεινός, ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ τοῦ βαίνειν, τουτέστιν ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων.

* Ὀρέσκιος, ὀρεινός, ἀπὸ τῆς τῶν ὀρῶν σκιᾶς.

630 Ὀρεκτῇσι μελίῃσι, παρωνύμως, αἷς ὀρέγδην χρῶνται ἐκ χειρὸς νύσσοντες.

Ὀρεύς, ὁ ἡμίονος· παρὰ τὸ ἐν ὄρεσι μᾶλλον τῶν ἄλλων ζώων δύνασθαι ἐργάζεσθαι. ὄρος, ὀρεύς, ὡς τὸ ἡνιοχος ἡνιοχεύς· πλεονασμῷ τοῦ υ, οὐρεύς· κλίνεται οὐρῆος κατὰ Ἴωνας· ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, οὐρῆας. ἢ παρὰ τὸ οὐρώδη γονὴν ἔχειν· ὅθεν ἐν ταῖς συνουσίαις οὐ συλλαμβάνουσιν οὐδὲ τεκνογονοῦσιν.

Ὄρηαι] ἀπὸ τοῦ ὄρω ὄρσω ὤρκα ὤρμαι. εἰς τὸ ὄληαι.

Ὀρεσκεύειν, τὸ [ἐν ὄρεσι] διατρίβειν. Νίκανδρος ἐν Θηρικοῖς.

Ὀρεσκῷος, ὁ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. ἀπὸ τοῦ κείω τὸ κοιμῶμαι, γίνεται ὀρεσίκοιος· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, ὀρεσκῷος· καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον.

Ὀρίνω, τὸ διεγείρω καὶ ταράσσω. ἀπὸ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὀρύω καὶ ὀρύνω· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, γίνεται ὀρίνω.

Ὀρίγανον] ὤφειλεν ἐκ τῆς ἐτυμολογίας διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· τὰ γὰρ ἀπὸ δοτικῆς τῶν εἰς ος οὐδετέρων συντιθέμενα γίνεται τοῦτον τὸν τρόπον· εἰ μὲν φωνῆεν ἐπιφέρηται ἢ ἓν ἁπλοῦν σύμφωνον, φυλάττεται ἢ εἰ δίφθογγος· οἷον, ὄρει, ὀρείαυλος, ὀρειγενής, ὁ ἐν τῷ ὄρει γεννηθείς· (τὸ γὰρ κύριον ὄνομα καὶ βαρύνεται, καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι) ἔγχει, ἐγχείμορος. εἰ δὲ δύο σύμφωνα ἐπιφέρηται, ἀποβάλλουσι τὸ ε· ἔγχει, ἐγχίκτυπος· ὄρει, ὀρίτροφος· χωρὶς τῶν παρὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ ὕψος, οἷον καλλιπαρθένος, ὑψίθρονος. κρεῖττον δὲ σημειοῦσθαι μόνα τὰ παρὰ τὸ κάλλος· περὶ γὰρ τῶν δοκούντων παρὰ τὸ ὕψος εἶναι, λέγεται ὅτι παρὰ τὸ ὕψι ἐπίρρημα εἰσί. τούτων οὕτως ἐχόντων, τὸ ὀρίγανον ὤφειλε διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι. παρὰ γὰρ τὴν ὀρει δοτικὴν, καὶ τὸ γάνος τὸ σημαῖνον τὴν χαρὰν, γίνεται· τὸ γὰρ ὀρίγανον ἐν τῷ ὄρει χαίρει. ἢ παρὰ τὸ ὁρᾶν καὶ τὸ γανῶ τὸ λαμπρύνω, οἱονεὶ τὸ λαμπρύνον τὴν ὅρασιν· ὁρᾶν γὰρ καλῶς ποιεῖ τὸ ὀρίγανον. Ἡρωδιανός· ὁ δὲ γραμματικὸς Θεόδοτος λέγει διὰ τοῦ ι γράφεσθαι· ἐπειδὴ παρὰ τὸ ῥιγῶ γίνεται ῥίγανον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀρίγανον, οἱονεὶ τὸ ψύχον τινὰ, κατὰ ἀντίφρασιν· θερμαίνει γάρ. ἢ ἐπειδὴ (ὡς φησιν Ὠριγένης) εὕρηται ἐν συστολῇ ἡ ρι συλλαβὴ, ὡς παρὰ τῷ Τιμοθέῳ τῷ κιθαρῳδῷ· οἷον, Τεταμένον ὀρίγανον διὰ μυελοτεφῆ. Ὀδυσσείας δ'. σύγκειται δὲ οὗτος ὁ στίχος ἀπὸ προκελευσματικῶν· ὁ δὲ τελευταῖός πους ἀνάπαιστός ἐστι, τῶν δύο βραχέων εἰς μίαν μακρὰν συναιρεθεισῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι λέγεται καὶ ὁ ὀρίγανος καὶ ἡ ὀρίγανος καὶ τὸ ὀρίγανον· καὶ θηλυκῶς μὲν εὕρηται παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἐκκλησιαζούσαις· ἀρσενικῶς δὲ, παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Φαρμακομάντει· οὐδετέρως δὲ ἐν ἐλεγείοις, καὶ Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἀταλάντῃ. Χοιροβοσκός.

Ὀρείχαλκος, εἶδος ὕλης οὕτω καλουμένης, ἥτις νῦν οὐχ εὑρίσκεται. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι χυμευσίς ἐστι χαλκοῦ, τοῦ νυνὶ εὑρισκομένου λευκοῦ χαλκοῦ· οὗτος γὰρ σκευασίᾳ τινὶ γίνεται, λευκὸς φύσει.

Ὀρθός, ἐκ τοῦ ὄρω ὄρσω, ῥηματικὸν ὄνομα, ὀρτός καὶ ὀρθός. ἢ ἔστιν ὁρῶ τὸ διεγείρω, καὶ θεῶ τὸ βλέπω· γίνεται ὄροθος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὀρθός, ὁ διεγειρόμενος καὶ πρὸς τὰ ἄνω βλέπων. 631

Ὀρθωσία, ἡ Ἄρτεμις· παρὰ τὸ ὀρθοῦν τοὺς βίους τῶν ἀνθρώπων.

Ὀρθογόη, ἡ μεγάλως θρηνοῦσα· ἢ ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἠχοῦσα. Ἡσίοδος. Πρὶν ὄρθαι: — διεγέρθαι· ἀπὸ τοῦ ὤρθαι ἀπαρεμφάτου· καὶ συστολῇ, ὄρθαι.

Ὀρθοκραιράων, τῶν τὰς κεφαλὰς ὀρθὰς ἐχουσῶν· κραίραν γὰρ λέγουσι τὴν κεφαλήν. λέγεται δὲ διὰ τὸ τὰς πρύμνας καὶ τὰς πρώρας ἀνατετάσθαι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. σημαίνει δὲ καὶ τῶν ἐχόντων ὀρθὰ κέρατα.

Ὄρθρος, παρὰ τὸ αἴρειν, καὶ ὀρθοὺς ἡμᾶς ποιεῖν λεχήρεις ὄντας· ὅθεν καὶ ἦρι ἐλέγετο, ὁμοίως παρὰ τὸ αἴρειν.

Ὅρκος, ἐκ τοῦ ὅρος· οἱ γὰρ ὀμνύοντες ὁρίζονται καὶ ὀμνύουσιν· ἢ παρὰ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ· ὥςπερ γὰρ βοηθήματι αὐτῷ ἐχρῶντο οἱ ἀδικούμενοι· ἢ παρὰ τὸ εἴργω· ἐπισχετικὸν γάρ ἐστι τῶν παραβῆναι βουλομένων· παρὰ οὖν τὸ εἴργειν καὶ κωλύειν τοῦ παραβαίνειν, ὅρκος· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς κ, ὅρκος. ἀπὸ δὲ τοῦ ὅρκου, γίνεται ὅρκιος. ἢ παρὰ τὸ ἕρκος καὶ τειχίον εἶναι τῷ ὀμνύοντι, μὴ παραβῆναι τὰς συνθήκας. προπαροξύνεται· τὰ διὰ τοῦ ιον ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προσηγορικὰ, ἔχοντα πρὸ τοῦ ι δύο σύμφωνα, προπαροξύνεται, ὁπότε πρὸ τοῦ ι οὐκ ἔστιν ἀμετάβολον· οἷον κυμβίον, ἰσχίον, ἐρκίον· τὸ μέντοι ὅρκιον προπαροξυνόμενον, κτητικοῦ τύπου ἔχεται· ἐπεὶ δὲ αὐτόσημόν ἐστι τῷ ὅρκῳ, παρωνύμῳ εἴδει ὑποπεπτωκέναι φαμέν, ὡς τὸ κάπριος, αἰζήϊος. εἶπεν, ὁπότε πρὸ τοῦ ι· διὰ τὸ ἴκριον καὶ ἴχνιον.

Ὅρμος, σημαίνει δύο, τὸν λιμένα, καὶ τὸν περιτραχήλιον κόσμον. παρὰ τὸ ἕρμα τὸ ἀσφάλισμα, γίνεται ὅρμος ὁ λιμήν· ὅθεν καὶ ὁρμίσαι, τὸ ἐν ἀσφαλείᾳ εἶναι τὴν ναῦν. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω· ἐξ οὗ καὶ ὁρμιά, ἡ σειρὰ πρὸς ἣν τὸ ἄγκιστρον ἐπησφάλισται δεδεμένον.

Ὁρμῶ, εἰ μὲν ἐπὶ ἐμψύχων, δευτέρας συζυγίας, ἀπὸ τοῦ ὁρμή· εἰ δὲ ἐπὶ ἀψύχων, πρώτης, ἀπὸ τοῦ ὅρμος· καὶ διαφέρει· ὁρμεῖ μὲν, τὸ πλοῖον· ὁρμᾶν δὲ, τὸ ἁπλῶς ἐπέρχεσθαι· ἀπὸ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, πλεονασμῷ τοῦ μ γίνεται. Ἦ ῥα καὶ ὡρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικώς, Ἰλιάδος η'.

Ὁρμενον ἐξαίφνης, Ἰλιάδος Φ'. ἀπὸ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὄρσω, ὤρκα, ὤρμαι, ὡρμένος· καὶ κατὰ συστολὴν καὶ ἀνάδοσιν τοῦ τόνου, ὅρμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρόμενος ὅρμενος κατὰ συγκοπήν.

Ὁρμήματα, ἐνθυμήματα, Φροντίδας.

Ὁρμαθός, στίχος, ἤγουν τὸ σύστημα· ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτοῖς ἁρμόζεσθαι.

Ὅρμασται] ἀπὸ τοῦ ἁρμόζω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἥρμοσμαι· τὸ τρίτον, ἥρμοσται· ὑπερθέσει, ὅρμησται· καὶ κατὰ συστολὴν τοῦ η, ὅρμασται.

Ὄρνεον, παρὰ τὸ ὀρούειν· ἢ ἀπὸ τοῦ αἴρεσθαι. Ἰλιάδος υ', Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιωμήεος ἀρθεὶς Ὁρμήσαι πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο: — Ὅμηρος, διὰ τὸν ἱέρακα. ἢ παρὰ τὸ τὰ ὄρη νέειν ἤγουν διώκειν, γίνεται ὄρνεον.

Ὄρνις] παρὰ τὸ ὄρω, ὄρις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, (τί γὰρ
632 ὀρμητικώτερον πτηνοῦ;) γίνεται ὄρνις· οὐδὲν γὰρ ὁρμητικώτερον τούτου τοῦ ζώου. ὄρνιθος· ὁ κανών· τὰ εἰς ις λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ι δύο ἀμετάβολα, διὰ τοῦ θος κλίνεται· δέλλις δέλλιθος, (ἔστι δὲ εἶδος ζώου ὅμοιον μελίσσῃ) μέρμις μέρμιθος, τὸ σχοινίον· ἕλμινς ἕλμινθος· πλὴν τοῦ Τράλλις Τράλλεος· (ἔστιν ὄνομα πόλεως) τοῦτο γὰρ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται. τὸ ὄρνις Ἀττικῶς ἐκτείνεται· ὥςτε βραχύ ἐστι· τὰ γὰρ εἰς ις βαρύτονα, εἴτε ἀρσενικὰ, εἴτε θηλυκὰ, συστέλ-
10 λει τὸ ι. ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς μακρόν ἐστι· κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι οὐδέποτε παραλήγουσα γενικῆς περιττοσυλλάβου μείζων τῆς ληγούσης τῆς ἰδίας εὐθείας εὑρίσκεται, πλὴν τοῦ ὄρνιθος καὶ κώμυθος καὶ πόληος. ὡς ἐμάθομεν, ὅτι ἐπὶ τῆς εὐθείας βραχύ ἐστι τὸ ι, ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς μακρόν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὄρνις καὶ τὸ πετεινόν, γενικά εἰσι· τὰ δὲ εἰδικὰ, ταῦτα, χήν, γέρανος, κύκνος.

Ὀρνιθοκλόος] ἀπὸ τοῦ κοεῖν τὸ συνιέναι, γίνεται ὀρνιθοκόος· εἶτα ὀρνιθοκλόος.

20 Ὀρνιθευτάς, ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνύω] ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὀρύω· καὶ πλεονασμῷ Δωρικῷ τοῦ ν, ὀρύνω· καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὀρνύω· ἐξ οὗ ὄρνυμι, καὶ ὤρνυτο· Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός.

Ὀρκάνη, περίφραγμά τι ἀκανθῶδες.

Ὄροβος, ὀσπρίου εἶδος.

Ὅρος, σημαίνει δύο, τὰ ὅρια, καὶ τῆς χώρας τὰ τέλη· καὶ σανίδιον ἐπιτιθέμενον ταῖς οἰκίαις καὶ τοῖς χωρίοις
30 ἐκείνοις πηγνύμενον τοῖς ἐνεχυριαζομένοις πρὸς ἃ ὀφείλουσιν οἱ δεσπόται. καὶ ὁρισταί, ἀρχή τις ἐστὶν, ἥτις ἀφορίζει τὰ ἴδια καὶ τὰ δημόσια οἰκήματα, ὥςπέρ τινες γεωμέτραι καὶ ὁριοδείκται. ὅρος καὶ γεωργικὸν σκεῦος, ὃ φασί τινες σχοινίον.

Ὅρος ἐστὶν, ὁ τὸ ὄντι εἶναι δηλῶν· ἢ λόγος ἐκ τῶν καθόλου καὶ κοινῶν, ἴδιόν τι ἀποτελῶν· οἷον, Ἄνθρωπός ἐστι ζῶον λογικὸν θνητόν: — ἐκ τοῦ καθόλου καὶ κοινοῦ, ἴδιόν τι ἀπετέλεσε, τὸν ἄνθρωπον. τῶν καθόλου ἐστὶ, τὸ ζῶον· τῶν κοινῶν, τὸ λογικόν. εἴληπται δὲ ὅρος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τῆς γῆς ὁροθεσίων. ὥςπερ
40 γὰρ τὰ ὁροθέσια χωρίζουσι τήνδε τὴν γῆν ἀπὸ τῆςδε, καὶ ἑκάστῳ τὸ ἴδιον φυλάττει, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ ὅρος ὁ τοῦ ἀνθρώπου χωρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ τῶν ὁμοίων. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ συνάπτω καὶ συμπλέκω, ὡς σπείρω σπόρος. ἐπὶ δὲ τοῦ οὐδετέρου, οἷον τὸ ὄρος, παρὰ τὸ αἴρω ἄρος καὶ ὄρος, τὸ ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος αἰρόμενον· ἢ παρὰ τὸ ὄρω τὸ ὁρμῶ· ἢ παρὰ τὸ ὁρᾶν εἰς ὕψος δι' αὐτοῦ. ὁρός δὲ, ἡ ἀπόστασις τοῦ γάλακτος· ὀξύνεται.

Ὄρουσε καὶ ἀνόρουσεν, ἐκ τοῦ ὀρούω τὸ ὁρμῶ γίνεται.
50 ἀπὸ τοῦ ὄρω ὀρύω, ὡς πλήθω πληθύω, πηδῶ πηδύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο Βοιωτικῶς, γίνεται ὀρούω· οἱ γὰρ Βοιωτοὶ τότε πλεονάζουσι τῷ υ στοιχείῳ τὸ ο, ἡνίκα τὸ υ οὐχ ὑποτάσσηται φωνήεντι· οἷον, κύνες, κοῦνες· κῦμα, κοῦμα. οὐ πλεονάζει δὲ τὸ ο, ἡνίκα ὑποτάσσηται· οἷον εὐνή, αὐλή.

Ὀρούεινε, παρώρμησεν. εἰς τὸ ἀγλαΐεσθαι.

633 Ὄρπηξ] ὀρόδαμνος καὶ ὄρπηξ ὁμοίως ἐπὶ τῶν κλάδων λέγεται, παρὰ τὸ ὀρούειν κατὰ τὴν αὔξησιν· ὄρπηξ ὁ κλάδος. παρὰ τὸ ἕρπειν καὶ ὀρούειν εἰς ὕψος πεποίηται· ἢ ὄρμηκες τινὲς ὄντες· ἢ ὄρφηκες, οἱ εἰς ὀροφὴν ἐπιτήδειοι.

Ὀρογυια] ὀρέγω τὸ ἐκτείνω· ὁ μέσος παρακείμενος, ὤρεγα· ἡ μετοχὴ, ὠρεγώς· τὸ θηλυκὸν, ὠρεγυῖα· συστολῇ καὶ τροπῇ, ὀρόγυια.

Ὀροθύνω, τὸ παρορμῶ καὶ διεγείρω, καὶ ἐρεθίζω, παρὰ τὸ ὀροθῶ· ἢ παρὰ τὸ ὄρω ὀρῶ καὶ τὸ θύνω, γίνεται ὀροθύνω.

Ὀρῶν, παρὰ τὴν ὅρασιν, ὁ διὰ τῆς ὁράσεως τι καταλαμ- 10
βάνων· ἢ παρὰ τὸ ὅρος, ὁ διὰ τῶν ὀρῶν τὰ πέρατα τῶν σωμάτων καταλαμβάνων. ἔστι καὶ ὀρῶ περισπώμενον, τὸ διεγείρω καὶ ὁρμῶ· ἔνθα τὸ — Νεῖκος ὀρεῖται: — τούτου ὁ μέσος παρακείμενος ὦρα καὶ ὄρωρα· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, ὤρορα. ἢ ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ μέσος παρακείμενος, ὦρα, καὶ Ἀττικῶς ὄρωρα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ὀρώρειν.

Ὀρόωτε, Ἰλιάδος δ', ἀπὸ τοῦ ὁράοιτε ὁρῶτε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ὀρῶ οὖν, ὁ μέλλων, ὀρήσω· ὁ παρακείμενος, ὤρηκα· ὁ μέσος, ὦρα· καὶ τὰ ἑξῆς. 20

Ὀρωρέχατο, Ἰλιάδος λ', ἤγουν ἢ τῷ κυρτώματι, ἢ τῷ χρώματι, ἢ πρὸς τὴν διάστασιν αὐτῶν ἢ ὁμοίωσις. σημαίνει τὸ ἐκρέμαντο. ἀπὸ τοῦ ὀρέγω ὀρέξω· ὁ παρακείμενος, ὤρεχα, ὤρεγμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ὠρέγμην, ὤρεκτο, ὠρέχατο· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ὀρωρέχατο.

Ὀροίτυπος] ὡς ἀπὸ τοῦ χοροίτυπος γίνεται πλεονασμῷ τοῦ ι, χοροίτυπος, καὶ δολοφονῆσαι δολοιφονῆσαι, οὕτως ὀρότυπος καὶ ὀροίτυπος, ὁ ἐν ὄρει τὰ στύπη (ὅ ἐστι στελέχη) κόπτων. Ἀρχίλοχος, Οὐρέων ἀπετύπα- 30
ζον: — σημαίνει δὲ τὸν ξυλουργόν.

Ὀρυγμαδός, θόρυβος, κραυγή· ὁ ἐν ὄρει γινόμενος. παρὰ τὸ ὄρος καὶ τὸ ὄμαδος. οἱ δὲ φασι παρὰ τὸ θορυβάζω θορυβάσσω· καὶ Δωρικῶς, θορυβάξω· ὁ μέσος παρακείμενος, τεθορύβαγα, θορυβαγός· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ θ, καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ὀρυγμαδός. ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς θορύβου.

Ὀρρωδῶ καὶ ἀρρωδῶ, ζήτει εἰς τὰς Διαφοράς· καὶ κατωρρωδηκότες, τὸ φοβούμενοι· ἀπὸ τοῦ ῥῶ τὸ ὑγιαίνω, (ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔρρωμαι) παράγωγον ῥώζω· καὶ μεταθέ- 40
σει τοῦ ζ εἰς δ, ῥωδῶ, ὡς μύζω μυδῶ, καὶ ἐρίζω ἐριδῶ· (ἔνθα τὸ, ἐριδήσασθαι) μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀρρωδῶ· (Ἡρόδοτος, Καὶ ἀπεμάχετο τὴν ψυχὴν ἀρρωδέων) καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὀρρωδῶ, τὸ μὴ ἐρρῶσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ φόβου. Φιλόξενος. ὀρρωδῶ, παρὰ τὸ τὸν ὀρρὸν ἰδεῖν· ὀρρὸς δέ ἐστι τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. συμβαίνει δέ πως τοῖς φοβουμένοις ἱδρῶτα γίνεσθαι κατὰ τοῦ ἱερου ὀστέου.

Ὄρσεο, ῥῆμα προςτακτικὸν ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. 50
ὁ κανών· οἱ Ἴωνες τὴν ου διφθογγον εἰς ε καὶ ο διαλύουσιν, ὅρσου ὅρσεο. τὸ ῥῆμα, ὄρσω· γίνεται ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ὄρσω· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, καὶ κλίνεται ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ. ὄρσω, ὄρσομαι· ὠρσόμην ὤρσου· καὶ ὄρσεο τὸ προςτακτικὸν Ἰωνικῶς, κατὰ συστολὴν τῆς πρώτης συλλαβῆς, ὡς ἐμοῦ, ἐμέο· τύπτου, τύπτεο.

Ὀρσοθύρη, θυρὶς δι' ἧς εἰς ὑπερῷον ὑπάρχει ἀνάβασις· 634
παρὰ τὸ ὄρω ὄρσω καὶ τὸ θύρα. Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν: — θυρίς τις ἔοικεν ἐπὶ τὴν δημοσίαν ὁδὸν φέρουσα, ἐφ' ἣν ἔδει ἀναβῆναι διά τινος κλίμακος. δύνκται δὲ καὶ δι' αὐτοῦ ἄνοδος τις εἶναι φέρουσα ἐπὶ τὴν θύραν ταύτην. εἴρηται παρὰ τὸ ὀρούειν ἐπ' αὐτήν. λέγει δὲ Σιμωνίδης κακοσχόλως, Καὶ τῆς ὄπισθεν ὀρσοθύρης ἡλσάμην: — φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, ὀρσορόκα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὄρνυται· Κράτης δὲ, ὀρθοθύρη, θύρα πρόβασιν ἔχουσα, καὶ εἰς τὰ ὑπερῶα φέρου- 10
σα. τινὲς ὑψηλὴν θύραν.

Ὀρσολέπος, ὀρσοοπός, ἵνα λάβῃ τὸ λ. περὶ παθῶν.

Ὀρτή, ἀπὸ τοῦ ἑορτή, κατὰ ἀφαίρεσιν. περὶ παθῶν.

Ὀρταλίζειν, τὸ ῥίπτειν, ὡς Ἀριστοφάνης· οἷον, Ἀνωρτάλιζες κἀκεροῦτίας: — ἀντὶ τοῦ ἀναῤῥίπτειν ἐποίεις. παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ὤρται· ῥηματικὸν ὄνομα ὀρτός· ἀφ' οὗ περισπώμενον ῥῆμα ὀρτῶ· καὶ παράγωγον ὀρτίζω· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ὀρταλίζω. δηλοῖ δὲ κυρίως ἡ λέξις τὸ ἀναῤῥίπτειν τὰ νήπια τῶν παιδίων, οἱονεὶ ὀροῦειν εἰς ὕψος. κατεχρῶντο δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τὸ ἄλλην ἡντιναοῦν ποιεῖσθαι κίνησιν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται παρὰ Ἀριστοφάνει.

Ὀρτάλιχος, παρὰ τὸ γλίχεσθαι τοῦ ὀρούειν καὶ πέτεσθαι.

Ὀρτυγομήτρα, παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω.

Ὀρφανός] ἀπὸ τοῦ ὄροφος ὀροφανός, καὶ ὀρφανός, ὁ μὴ ἔχων τινὰ βοηθόν. ἢ παρὰ τὸ ὀρφνόν, ὃ σημαίνει τὸ σκοτεινόν. ζήτει εἰς τὸ Ὀρχομενόν.

Ὄρφνη, ἡ σκοτία. καὶ, Νύκτα δι' ὀρφναίην: — τὴν σκοτεινήν. ἀπὸ τοῦ ἐρέφω τὸ σκέπω, γίνεται ὀροφή· πλεονασμῷ τοῦ ν, ὀροφνή· καὶ συγκοπῇ ὀρφνη, ἡ σκέπουσα τὸ φῶς.

Ὄρχαμος, ἡγεμών· παρὰ τὸ ἄρχω, ἄρχαμος καὶ ὄρχαμος.

Ὄρχατος, σημαίνει τὸν παράδεισον, τὴν φυτείαν δι' ἧς ἐρχόμεθα. διαφέρει δὲ ὀρχοῦ· ὀρχὸς γὰρ ἐστὶν ὁ βόθρος, εἰς ὃν ἐντίθεται τὰ φυτὰ πρὸς μοσχείαν· παρὰ τὸ ὀρύσσω, ὄρυχόν τινα ὄντα. ὄρχατος δὲ, ἡ ἐπίστιχος φυτεία, παρὰ τὸ ἔρχεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν, μετόρχιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς. ὁ δὲ Ἡσίοδος, ὀρχὸν λέγει τὴν ἐπίστιχον φυτείαν τῶν ἀμπέλων· Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους — ἔφερον βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὀρχῶν: — καὶ πάλιν, — παρὰ δέ σφισιν ὀρχὸς Χρύσεος ἦν: — ἔστι δὲ ὅτε δηλοῖ καὶ κῆπον. Ἀπίων δὲ ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ὀρύσσθαι τὴν γῆν πρὸς φυτείαν. καὶ Ὅμηρος, — πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς, Ἰλιάδος ξ.

Ὀρχῆσταί] τὴν τάξιν τῆς φυτείας, ὀρχοὺς εἰώθασι λέγειν οἱ ποιηταί· καὶ ὀρχῆσταί ἐντεῦθεν, ὅτι κατὰ τὴν τῶν βοτρύων συγκομιδὴν ἐν τοῖς τόποις τούτοις, ἐπειδὰν ἔτυχον τρυγῶντες, ἀπήρχοντο τῷ θεῷ χορεύοντες, καθάπερ κωμῳδοί· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀρχῶ ὀρχήσω. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς χ. καὶ ὀρχηστὴς Ἄρης, ὁ εὐκίνητος κατὰ πόλεμον, ὡς τὸ, Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστὴν περ ἐόντα, Ἰλιάδος π'. ἐπυῤῥίχιζον γὰρ ὅπλοις οἱ Κρῆτες πρὸς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν, ὅ ἐστι σὺν τοῖς ὅπλοις τὴν πυῤῥίχιον καὶ ἔνοπλον ὄρχησιν ἠσκοῦντο· τρία γὰρ εἴδη ὀρχήσεως, πυῤῥίχη, σίκιννις, ἥτις ἐστὶν ἱερατική· καὶ ὁ κορδακισμός, αἰσχρός τις ὤν, καὶ μᾶλλον κωμικοῖς ἁρμόδιος.

Ὀρχομενός] δύο εἰσί, Βοιωτικὸς καὶ Ἀρκαδικός· ἀλλ' ὁ μὲν Βοιωτικὸς, Μινύειος καλεῖται· ὁ δὲ Ἀρκαδικὸς, πολύμηλος· καὶ τοῖς ἐπιθέτοις διαστέλλεται ἡ ὁμωνυμία.

Ὀρφανός] ἢ παρὰ τὸ οἶος ὁ μόνος, γίνεται οἰοφανός καὶ ὀρφανός, ὁ μόνος φαινόμενος, καὶ γονεῖς μὴ ἔχων· ἢ παρὰ τὸ ἁρπάζω, ἁρπανός καὶ ὀρφανός, οὕτινος οἱ γονεῖς ἡρπάγησαν.

Ὅς, ἄρθρον ὑποτακτικόν· σημαίνει δὲ καὶ ἀντωνυμίαν κτητικὴν τρίτου προσώπου, ἐμός, σός, ὅς. σημαίνει καὶ ἀντωνυμίαν ἰσοδυναμοῦσαν τῇ οὗτος· οἷον, Ὅς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων: — δύναται σημαίνειν καὶ τὴν αὐτός· οἷον, Ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μέγα κερασυνόν: — ἔστι δὲ καὶ ἀόριστον μόριον ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅστις, ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ ὁμόφωνον· οἷον, Ὅς ἂν ἔλθοι, μεινάτω — καὶ, Ἄνθρωπος ὃς ἦλθε: — Ἄξιον δὲ ζητῆσαι, διατί οὐκ εἰσὶν εἰς ος ὀνόματα μονοσύλλαβα· τὸ γὰρ ὅς, ἄρθρον ἐστὶν, ὡς εἰπεῖν· καὶ τὸ πός, (οἷον, Ὡς πὸς χειμαινόμενος) ἀπὸ τοῦ πούς γέγονε, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον μακροκαταληκτεῖν θέλει φύσει ἢ θέσει, χωρὶς τοῦ τίς. ἄλλως τε, ὁ κανόνες εἶχον μάχεσθαι· καθὸ μὲν γὰρ εἰς ος εἰσὶν, ὠφείλεν εἰς ου ἔχειν τὴν γενικήν· καθὸ δὲ πάλιν ὅτι πᾶσα μονοσύλλαβος εὐθεῖα, ἰσοσυλλάβως κλινομένη, ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν γενικήν, ὁ Χνᾶς, τοῦ χνᾶ· ὁ Δρῆς, τοῦ δρῆ· τῶν δύο οὖν κανόνων μαχομένων, ἀπέλιπον τὰ εἰς ος μονοσύλλαβα ὀνόματα.

Ὀρφῶς] περὶ δὲ τοῦ ὀρφῶς, ἔστιν εἰπεῖν ὡς λέγει ὁ αὐτὸς Χοιροβοσκὸς, ὅτι τὰ εἰς ως Ἀττικὰ τῆς κοινῆς εὐθείας ἔχουσι τὸν τόνον· κἂν φθάσῃ προπαροξυνθῆναι ἡ εὐθεῖα, πᾶσα πτῶσις προπαροξύνεται. σεσημείωται τὸ ὀρφῶς καὶ τὸ λαγῶς· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξε τὸν τόνον τῶν κοινῶν. τοῦ μὲν γὰρ ὀρφῶς ὁ τόνος, ὄρφος ἐστὶ, βαρύτονος· τοῦ δὲ λαγῶς, λαγός, ὀξύτονος· ὡς Ἡρωδιανὸς φησὶν, ὅτι ἐν τοῖς εἰς ως ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, οὐδὲν περισπᾶται, πλὴν τοῦ ὀρφῶς καὶ λαγῶς.

Ὅσιος, παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι γίνεται, τροπῇ τοῦ α εἰς ο· διὸ καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· τὰ γὰρ παρὰ μέλλοντος διὰ τοῦ ιος γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται· ἅζω, ἅσω, ἅσιος καὶ ὅσιος· καὶ κτήσω, κτήσιος· ἀλέξω, ἀλέξιος. τὸ δεξιὸς καὶ ἀνεψιός, κατὰ τόνον μόνον διήλλαξεν.

Ὀσημέραι, πάντοτε, καθ' ἡμέραν, ὅσαι ἡμέραι.

Ὄσπριον δεῖ λέγειν, καὶ οὐκ ὄσπρεον. παρὰ τὸ σπόρος σπόριον· καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὄσπριον. Χοιροβοσκός.

Ὄσσα, θεία φήμη καὶ κληδών· Ὄσσαν δ' ἄμβροτον ἱεῖται. οἶμαι παρὰ τὸ ὀπτω. Ἡσίοδος τὴν πασαν φωνὴν ὄσσαν λέγει. σημαίνει καὶ τὸ ὄρος τὸ Θετταλικόν.

Ὄσσε, σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω, Αἰολικῶς ὄσσω, ὡς κόπτω κόσσω, καὶ πέπτω πέσσω. ἔστιν οὐδέτερον τὸ ὄσσος· κλίνεται τοῦ ὄσσεος καὶ ὄσσους· ὄσσεε, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἑνὸς ε, ὄσσε. κλίνεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ ὄσσος, ὥςπερ καὶ ὁ σκότος.

Ὀσσόμενος, σημαίνει τὸ περιβλεψάμενος. 636

Ὄσσετο θυμὸς, προεώρα, τουτέστι κατὰ ψυχὴν προσεδέχετο, οἷον ἡ κατ' ἐπίνοιαν γνῶσις· ἀπὸ τῶν ὄσσων τῶν ὀφθαλμῶν.

Ὀσταφίς, πλεονασμῷ τοῦ ο· καὶ ἀσταφίς, πλεονασμῷ τοῦ α· σταφίς γὰρ· σπάνιον τὸ σταφίς· σχεδὸν γὰρ ἡ εἰς α χρῆσις ἀσταφίς ἔχει. περὶ παθῶν.

Ὀστέον] παρὰ τὸ στῶ στέον, καὶ ὀστέον, τὸ αἴτιον τῆς στάσεως· ἢ παρὰ τὸ ἵστημι.

Ὀστρακον, παρὰ τὸ στερεὰν ἀκμὴν ἔχειν.

Ὀστλιγγες] Ὀστλιγγες μαλεροῖο πυρός: — αἱ λαμπηδόνες· παρὰ τὸ ὄσσε καὶ τὴν ἴλιγγα, ὀσσίλιγγες τινὲς οὖσαι· καὶ κατὰ συγκοπήν. σημαίνει δὲ καὶ τρίχας, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν τῷ πρώτῳ, Αἰπῶν ἀπ' ὀστλίγγων αἰὲν ἄλειφα ῥέει: — παρὰ τὸ ὀστοῦν εἰλεῖσθαι, ὀστοίλιγγες τινὲς οὖσαι, αἱ περὶ τὸ ὀστέον εἰλούμεναι. ἢ περὶ τὰ ὀστώδη μέρη τῆς κεφαλῆς εἰλῆσθαι καὶ συνηθροῖσθαι. Ὦρος, καὶ ἄλλοι.

Ὀσφύς, ῥάχις, καὶ ψύα· ὡς μὲν Ἀριστοτέλης, ἡ ἴση πρὸς [τὰ] ἄνω ἐμπεφυυῖα, ἰσόσφυς τις οὖσα· ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἱονεὶ ὀστοφυής τις οὖσα· ὀστώδης γάρ.

ὀσφὺς λέγεται τὸ τρίτον μέρος τῆς ῥάχεως· ἡ γὰρ ῥάχις τρεῖς ἐπωνυμίας ἔχει· καὶ ἡ μὲν πρώτη, καλεῖται αὐχήν· ἡ δὲ δευτέρα, ἰξύη· ἡ δὲ τρίτη, ὀσφύς, οἱονεὶ ὀστοφυής.

Ὀσχεός] ὀχεύω, ὀχεός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ὀσχεός, ὡς φωλεύω, φωλεός.

Ὅτ' ἄν] τὸ ὅταν ἐπίῤῥημα οὐ δύναται εἶναι. τὰ γὰρ εἰς αν ἐπιῤῥήματα, ἐκτείνεται. τὸ πάμπαν . . τὸ δὲ ὅταν, κατὰ συστολὴν, δύο μέρη λόγου εἰσίν, ὅτε ἄν. ὁμοίως καὶ τὸ ὁπόταν.

Ὀτέοισιν, Ἰλιάδος ο', Ἡμὲν ὀτέοισι κῦδος ὑπέρτατον ἐγγυαλίξει, Ἠδ' ὅτινας μινύθει: — ἀντὶ τοῦ οἷςτισι. τὸ ὅτισι τρισύλλαβον, ἐπὶ τοῦ ο ἔχει τὸν τόνον· τὸ δὲ ὀτέοισιν, οὐκ ἔτι.

Ὄτλος, ὁ μόχθος, ἡ κακοπάθεια. παρὰ τὸ τλῶ· τὸ κακοπαθῶ, ῥηματικὸν ὄνομα τλός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄτλος καὶ ὄτλος, ὡς ἄχθος, ὀχθήσατο.

Ὅτι] Ἰστέον ὅτι τὸ ὅτι, πῇ μέν ἐστι σύνδεσμος αἰτιολογικὸς, πῇ δὲ ὄνομα οὐδέτερον· ὅπερ γέγονεν ἀπὸ τοῦ ὅςτις ἀρσενικοῦ· τὸ θηλυκὸν, ἥτις· καὶ τὸ οὐδέτερον, ὅτι. καὶ ὥςπερ ἐν τῷ ὅςτις δύο λέξεις εἰσὶν, οὕτω καὶ ἐν τῷ ὅτι, ὅπέρ ἐστιν ἓν μέρος λόγου· τοῖς γὰρ πτωματικοῖς εἴωθε προσέρχεσθαι ἀναφορικὸν μόριον τὸ ὁ· ποῖος, ὁποῖος· τίς, ὅςτις. τὸ δὲ τὶς, κοινὸν ἐστι τῷ γένει, καὶ ὄνομα ἀναφορικόν. ἐὰν δὲ ἀναδιπλασιασμὸν δέξηται τοῦτο ὅττι, μόνον ἐστὶν ὄνομα ἐν μιᾷ λέξει ἀκουόμενον, καὶ οὐκέτι συμπίπτει συνδέσμῳ, ἀλλ' ἔστιν οὐδέτερον ὄνομα. Ἰστέον ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ ὁποῖος καὶ τῶν ὁμοίων, οὐκ ἔστι τὸ ο ἄρθρον, ἀλλὰ μόριον προσιὸν τοῖς πτώσμασιν· οὐδέποτε γὰρ ἄρθρον μετὰ πτωμάτων συντάσσεται· τὰ γὰρ πτώματα, ἀγνοεῖ· τὸ δὲ ἄρθρον, ἀναφέρει τὸ προεγνωσμένον.

Ὄτοβος, ψόφος· διὰ τὸ ἀσαφὲς τῆς λέξεως, ἤγουν τοῦ λέγειν· ἢ διὰ τῶν ὤτων βοή. Ἡσίοδος, ἔνθα, — ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει.

637 Ὀτραλέως, σπουδαίως. παρὰ τὸ τρέω τὸ Φοβοῦμαι καὶ σπεύδω, γίνεται τρεής· καὶ κατὰ συναλοιφὴν τοῦ ε καὶ η εἰς τὸ αὐτὸ η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀτρής· ἀφ' οὗ ἐπίῤῥημα εἰς ως, ὀτρῶς καὶ ὀτρέως, ὡς εὐτυχὴς εὐτυχῶς, εὐγενὴς εὐγενῶς· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς. Ἰλιάδος γ', — τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο: — ἔστι ῥῆμα τρῶ τὸ Φοβοῦμαι· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικὸν, τρεύς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρεύς, ὁ ἄφοβος· τροπῇ, Ὀτρεύς· ὅθεν τὸ, λαοὺς Ὀτρῆος: — ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, ὀτρέων· καὶ τὸ, ἔπος ὀτρέως: — καὶ ὥςπερ παρὰ τὸ κάρπιμος πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς γίνεται καρπάλιμος, οὕτω καὶ ὧδε.

Ὀτρηρὸ] — ὀτρηρὸ θεράποντε: — δραστικοί, σπουδαῖοι. παρὰ τὸ ὀτρύνω, ὀτρυρός· καὶ τροπῇ, ὀτρηρός, ὁ δι' ἑαυτοῦ παρωξυμμένος πρὸς τὸ ἐνεργεῖν, ἢ δι' ἑτέρου. ὁ δὲ Φιλόξενος, παρὰ τὸ τρῶ τρέω, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα τρεερός, ὡς σφάλλω, σφαλερός· καὶ κράσει, τρηρός, ὁ δειλός· (ἀφ' οὗ παρώνυμον τρήρων) μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρηρός, ὁ μὴ δειλὸς, ἀλλὰ δραστικὸς, καὶ ἐῤῥωμένος τὴν γνώμην· καὶ μεταθέσει, ὀτρηρός.

Ὀτριχας, οἰετέας, καὶ ὁπατρας: — οἱονεὶ ὁμοετέας καὶ ὁμοιοτρίχας καὶ ὁμόπατρας· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὀτριχας. ἢ ὁμοῦ λέγει τὸ αὐτό· ὅθεν καὶ ὁμώνυμον.

Ὀτρυγηφάγος] τρύγη, ὁ δημητριακὸς καρπός· ἐξ οὗ τρυγηφάγος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀτρυγηφάγος.

Ὀτρύνω] ὄρω τὸ διεγείρω, ὀρύω, ὀρύνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ὀτρύνω· σημαίνει τὸ ἐπιστεύδω καὶ παροξυνῶ καὶ διεγείρω, ὡς τὸ, Ὄτρυνε δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσι: — σημαίνει καὶ τὸ παρακατασκευάζω, ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνηται.

Οὐκ ἔα] τρεῖν μ' οὐκ ἔα παλλὰς Ἀθήνη, Ἰλιάδος ο'. συστέλλεται τὸ α, καὶ βαρύνεται. τὸ μὲν οὖν ἐντελὲς τοῦ ἐνεστῶτος ἐστὶν ἐῶ, ἐᾷς, ἐᾷ, μετὰ τοῦ ι· τοῦ δὲ παρατατικοῦ, ἐῶν, ἐᾶς, ἐᾶ, οὐ μετὰ τοῦ ι· καὶ τὸ προςτακτικὸν, ἔα. εἰ τοίνυν ἐστὶ τοιοῦτο τὸ, τρεῖν μ' οὐκ ἔα, μόνον συνεστάλη τὸ α· καὶ ὁ παρατατικὸς ἐστὶν ἰσοδύναμος τῷ ἐνεστῶτι. εἰ δὲ ἐνεστώς ἐστιν, ἀεὶ περισπᾶται καὶ σὺν τῷ ι γράφεται, δῆλον ὅτι πολλὰ πάθη, συστολὴ τοῦ α, καὶ ἐκβολὴ τοῦ ι, καὶ μεταβολὴ τοῦ τόνου· εἰ μὴ ἐκδεξαίμεθα, ὡς ἔθος τῷ ποιητῇ τὰ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον πολλάκις διαλύειν εἰς δύο αα· ὧν τὸ μὲν πρῶτον συνεσταλμένον· τὸ δὲ δεύτερον, ἐκτεταμένον καὶ σὺν τῷ ι γραφόμενον· οἷον, Οὐχ ὁράᾳς οἷος κάγώ: — καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου, Οὐκ ἐάᾳ Κρονίδης: — τοῦτο γοῦν τὸ ἐάᾳ, δύναται κατὰ ἀποκοπὴν εἰρῆσθαι· οἷον, — τρεῖν μ' οὐκ ἔα: — ἔνθα καὶ συστέλλεται τὸ α καὶ βαρύνεται. οὐκ ἄηθες δὲ καὶ ἐνεστῶτα ἀποκόπτεσθαι καὶ ἄλλους χρόνους, ὡς τὸ, Οὔτα κατὰ λαπάρην: — εἰ δέ τις ἐπιζητῶν ὁμοιότητα, ἀπὸ τῶν εἰς ω περισπωμένων ἢ βαρυτόνων ἐπὶ τοῦ τρίτου ἀποκοπὴν οὐχ εὑρήσει, καὶ οὐδὲ τοῦτο παραδέξαιτο, ἑαυτὸν λήγει. περὶ γὰρ πάθους καὶ λαμβάνομαι.

Οὔ σε ἔοικε: — τί διαφέρουσιν αἱ ἐγκλινόμεναι ἀντωνυμίαι τῶν ὀρθοτονουμένων; διαφέρουσιν, ὅτι αἱ μὲν ὀρθοτονούμεναι, διαστολὴν ἔχουσιν ἑτέρου προσώπου· οἷον, ἐμοὶ ἔδωκε, καὶ οὐκ ἄλλῳ· ἐμοῦ ἤκουσας, καὶ οὐκ ἄλλου: — αἱ δὲ ἐγκλινόμεναι, ἀπόλυτα πρόσωπα δηλοῦσιν, Ὥς σεο νῦν ἔραμαι.

Οὐ μέν πως: — τὸ μέν, ἀξύνεται· ἐπειδὴ αἱ ὀξυνόμεναι 638
λέξεις, διὰ τὴν συνέπειαν, τρέπουσι τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν· ἐπιφερομένου δὲ ἐγκλιτικοῦ μορίου, τὴν ἰδίαν τάσιν φυλάττουσι. Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν: — καὶ, Ζεύς με μέγα Κρονίδης.

Οὐ ἔθεν, ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τῆς ἔθεν Ἀττικῶς παραγώγου ἀντωνυμίας. Ἰστέον ὅτι τὸ οὐ ἔθεν χωρὶς τοῦ κ εὑρέθη, διότι ἐγκλίνεται· τὰ δὲ ἐγκλινόμενα οὐδέποτε προςλαμβάνει· οἷον, ἐμοῦ, ἤκουσέ μου. ἄλλως δὲ, αἰτία μέν ἐστιν ἡ Οὐ ἄρνησις τοῦ πλεονασμοῦ, ἀλλ' οὐ δύναται λήγειν εἰς κ· οὐδέποτε γὰρ ἐστὶ λέξις Ἑλληνικὴ εἰς ἄφωνον λήγουσα. δεῖ οὖν αὐτὸ ἐπιφέρειν τῇ ἑτέρᾳ λέξει. εἰ οὖν ἔλαβεν αὐτὸ ἐν τῷ ἔθεν, ἤμελλε φυλάττειν ἐν πλεονασμῷ, καὶ οὐκέτι ἐνεκλίνετο.

Οὔ θήν μιν] πόσοι τόνοι; δύο. διατί; ἡνίκα εὑρεθῇ ἐγκλιτικὰ ἐφεξῆς ἀλλήλων κείμενα, πολλαὶ ἔσονται καὶ παράλληλοι αἱ ὀξεῖαι, Η ῥά νύ που: — περὶ παθῶν.

Οὐχ ἅπτομαι] πότερον ἀπὸ τῆς οὐ ἀρνήσεως γέγονεν, ἢ ἀπὸ τῆς οὐχί; εὐ γὰρ ἔχει ἀπόστροφον· καὶ τοῦτο δῆλον καὶ ἐξ ἑτέρου ῥήματος, Οὐκ ἔρχομαι, Οὐκ ἄγω: — εἰ γὰρ ἐκ τοῦ οὐχὶ αἱ συνθέσεις ἐλέγοντο, ἄτρεπτον ἂν τὸ χ ἐφυλάττετο· ψιλὴ γὰρ οὐ δύναται μεταβάλλειν τὸ δασὺ εἰς ψιλόν, ὡς τὸ, ἀμφ' ἐμοί: — ἡ δασεῖα δὲ μᾶλλον τὸ ψιλὸν μεταβάλλει πρὸς δασύ. προφανὲς οὖν, ὅτι ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως μᾶλλον τὰ ῥήματα συντίθεται, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν μεταβάλλεται, ὁτηνίκα δασὺ τὸ ῥῆμα, ὡς τὸ Οὐχ ὁρῶ. ἄτοπον οὖν, εἰ τὸ μὲν Οὐκ ἄγω ἐκ τοῦ οὐχὶ συντίθεται. τὸ δὲ Οὐχ ἅπτομαι, ἐκ τοῦ οὐχί· ὤφειλε γὰρ λέγεσθαι οὐχ' ἔρχομαι. — Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ σύμφωνον προσελθὸν, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φω-

νηέντων, τῇ κάτω συλλαβῇ ἀκολουθεῖ, διϊστάμενον τῆς οὐ ἀρνήσεως. οὕτως εὗρον ἐγὼ εἰς τὴν ἀπορίαν καὶ λύσιν Εὐλογίου σχολαστικοῦ. Οὐ. τὸ οὐ ἐπίῤῥημά ἐστιν ἀρνήσεως· τὸ δὲ κ πλεονάζει διὰ τὴν χασμωδίαν· καὶ ὅτι ψιλὸν ψιλοῦ ἡγεῖται, καὶ δασὺ δασέος. καὶ ὅτι ἡ οὐ ἄρνησις συντιθεμένη ἑτέρᾳ λέξει τῇ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένῃ, ψιλουμένης μὲν αὐτῆς, πλεονάζει τὸ κ, ὡς τὸ, Οὐκ ὀνοστά, ἀντὶ τοῦ, οὐ μεμπτά· καὶ, — οὐκ ἐπιεικτὸν, ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑποχωροῦν τινὶ, οὐ νικώμενον· δασυνομένης δὲ, πλεονάζει τὸ χ, ὡς τὸ, Οὐχ οὕτως· ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα μεσότητος, ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τῆς οὗτος ἀντωνυμίας.

Οὐχί] τὸ οὐχί κατ' ἐπέκτασίν ἐστι τῆς χι συλλαβῆς ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως, ἢ κατὰ πλεονασμόν· τὸ δὲ οὐκί κατὰ πλεονασμὸν καὶ μόνον, καὶ οὐ κατ' ἐπέκτασιν· αἱ γὰρ ἐπεκτάσεις διὰ δασέων γίνονται, καὶ οὐ διὰ ψιλῶν, οὐί, καὶ οὐχί, καὶ οὐκί· σημαίνει τὸ οὐδαμῶς. καὶ ἔστιν ἐπίῤῥημα ἀρνήσεως· καὶ οἱ Ἴωνες ἀντὶ τῶν δασέων: — εἰς τὸ Ὁμίχλη. τὸ δὲ οὐχί παράλογόν ἐστι κατὰ τόνον· ὤφειλε γὰρ βαρύνεσθαι· ἐπεὶ δὲ παραλόγως ὀξύνεται, τῷ εἶναι ναίχι, ἢ ἤχι πρὸ τῆς ἐκτάσεως, τούτου χάριν καὶ μετὰ τὴν ἔκτασιν παραλόγως ὀξύνεται. εἰς τὸ νόσφι.

Οὖας, σημαίνει τὸ οὖς. παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, γίνεται ὗας· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, οὖας, τὸ τῆς φωνῆς ἀντιληπτικὸν αἰσθητήριον. κλίνεται οὔατος, ὡς δέρας δέ-
639 ρατος. ἐκ δὲ τούτου γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ, ὄας· καὶ κατὰ κρᾶσιν, οὖς· καὶ κατὰ Δωριεῖς, ὦς. τὸ δὲ, Ἀμφῶες νεοτευχές, παρὰ Θεοκρίτῳ, γίνεται οὕτως· ὡς παρὰ τὸ οὖδας γίνεται τὸ οὖδος, καὶ παρὰ τὸ γῆρας γῆρος, καὶ παρὰ τὸ κῶας κῶος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὄας ὄος. εἶτα πάλιν, ὥσπερ παρὰ τὸ εἶδος εὐειδής, γένος εὐγενής, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὄος γίνεται ἀμφώεις· ἀπὸ γὰρ τῶν εἰς ας οὐ γίνεται σύνθετον, ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς ος. περὶ παθῶν. τὸ δὲ οὖς ἄκλιτόν ἐστιν, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκός· οὐδὲν γὰρ οὐδέτερον εἰς ους λήγει, εἰ μὴ μόνον τὸ οὖς. ὅθεν, ὡς μονῆρες, ἔμεινεν ἄκλιτον, ὥσπερ τὸ δέμας ἄκλιτόν ἐστιν· οὐδὲν γὰρ οὐδέτερον εἰς ας εὑρίσκεται ἔχον πρὸ τοῦ α τὸ μ· καὶ μὴ ἔχον τὸ μ, ἔμεινεν ἄκλιτον.

Οὐδαμῶς, ἐπίῤῥημα μεσότητος· ἀπὸ τοῦ ἀμός γίνεται· ἐξ οὗ καὶ τὸ οὐδαμόθεν. ζήτει εἰς τὸ ἀμωσγέπως.

Οὐδείς] Ἰστέον ὅτι τὸ οὐδείς, ὅτε ἰσοδυναμεῖ τῷ οὔτις, δύο μέρη λόγου εἰσί, τό τε οὐ, καὶ τὸ δείς· οὐδὲ γάρ ἐστι σύνθετον. εἰ γὰρ ἦν σύνθετον, ἤμελλε πρὸ μιᾶς ἔχειν τὸν τόνον. πᾶν γὰρ ὄνομα μονοσύλλαβον συντιθέμενον ἀναβιβάζει τὸν τόνον, παῖς, εὔπαις· χθών, αὐτόχθων· Θρᾷξ, Σαμόθραξ· χωρὶς τοῦ πτώξ, πολυπτώξ. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ γενικὴ ὀξυνομένη. εἰ δὲ ἦν ἐν συνθέσει, ἤμελλεν ἡ γενικὴ βαρύνεσθαι· πᾶσα γὰρ γενικὴ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ος λήγουσα ἀπέστραπται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, χωρὶς τοῦ γυναικός καὶ θυγατρός. λέγει δὲ ὁ Φιλόπονος, ὅτι [κατὰ] τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν περισπᾶσθαι ὀφείλει, διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ες λήγουσα δισύλλαβος περισπᾶται κατὰ τὴν γενικήν, ἄνδρες, ἀνδρῶν. ἡ δὲ παράδοσις ἀντίκειται αὐτῷ· πάντες γὰρ οἱ ῥήτορες οὐδένων βαρύνοντες ἀναγινώσκουσιν. αὐτοῦ δὲ τοῦ οὐδείς τὸ οὐδέτερον, δέν, χωρὶς τῆς οὐ παραθέσεως, ἔχομεν παρὰ Ἀλκαίῳ ἐν τῷ ἐνάτῳ, Κοὐδὲν ἐκ δενὸς γένοιτο: — Ζηνόβιος.

Οὐδενόσωρα, Ἰλιάδος Θ', τὰ οὐδὲ μιᾶς φροντίδος ἄξια. ὑφὲν δὲ κατὰ σύνθεσιν· εἰ καὶ σπανίως ἡ τοιαύτη σύνθεσις, ἐκ τῆς οὐ ἀποφάσεως, καὶ τῆς δενὸς γενικῆς, καὶ τοῦ ὤρα ἡ φροντίς. τι ξέναι δὲ αὗται συνθέσεις ποιητῶν τολμήματα· καὶ γὰρ οὐκ ἔχει τί ἕτερον μιμήσασθαι· τὸ γὰρ ἑκκαιδεκάδωρα, πρῶτον ἐστὶν ἑκκαίδεκα· καὶ οὕτω τὸ δῶρα προσελθὸν, ἐγένετο ἑκκαιδεκάδωρα. καὶ ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς, οὕτως· ἕτεροι δὲ, ἐκ τῆς οὐ ἀποφάσεως, τοῦ δὲ συνδέσμου, τῆς ἑνός γενικῆς, καὶ τοῦ ὤρα, τοῦτο φασὶ συγκεῖσθαι.

Οὐδέτερον] οὐδέτερόν ἐστι τὸ μὴ ὂν ἓν ἐκ τῶν αὐτῶν προϋποκειμένων γενῶν, λέγω δὴ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. εἰ γὰρ εὑρίσκομεν καὶ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ ἀρχόμενον, ὡς τὸ ἄφιλος, ἄσεμνος, τί ἄτοπον καὶ ἀπὸ τῆς οὐ ἀποφάσεως ἄρχεσθαι τοῦτο; οὐδὲ γὰρ διαφέρουσιν ἀλλήλων ἥ τε ἀπόφασις καὶ στέρησις, ὅσον κατὰ τὸ εἶναι ἄμφω ἀναιρετικά· εἴτε κατὰ ἄλλον τρόπον διαφέρουσι, καθ' ὃ ἡ μὲν στέρησις, ἐπιβάλλοντος (ἤγουν ἁρμόζοντος) ἐστὶν ἀτευξία, τουτέστιν ἀποτυχία· ὡς ὅταν εἴπωμεν, ἄτεχνος ὁ ῥήτωρ· ἐπιβάλλει μὲν γὰρ (ἤτοι ἁρμόζει) αὐτῷ τὸ εἶναι ἔντεχνον, οὐκ ἔτυχε δὲ τούτου· ἡ δὲ ἀπόφασις, ὡς ἔτυχε λαμβάνεται· δυνατὸν γὰρ λέγειν Οὐ τεχνικὸς ὁ ὄνος· ἄτεχνος δὲ ὁ ὄνος, οὐ δυνατὸν λέγειν· ἐπειδὴ, ὡς εἴρηται, οὐχ ἁρμόζει τῷ 640
ὄνῳ τὸ εἶναι τεχνικόν. ἀμέλει ἡνίκα ἡ α στέρησις μὴ σημαίνει ἐπιβάλλοντος ἀποτυχίαν, τότε ἀντὶ ἀποφάσεως λέγουσιν αὐτὴν εἶναι, καὶ παραλαμβάνεται ὡς ἐν τῷ ἀθάνατον, ἄλογον, ἀντὶ τοῦ οὐ θανατούμενον, οὐ λογικόν. οὐδὲ γὰρ ἐστὶν ἐνταῦθα ἐπιβάλλοντος ἀτευξία· οὐ δύναται γὰρ ὁ ἀθάνατος εἶναι θνητὸς, οὐδὲ τὸ ἄλογον λογικόν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὰ προλεγόμενα τῶν οὐδετέρων. σύγκειται δὲ ἐκ τριῶν μερῶν τοῦ λόγου, τῆς οὐ ἀποφάσεως, καὶ τοῦ δὲ συνδέσμου, καὶ τοῦ ἕτερον ὄνομα. καὶ ἔστιν ἀναλογώτερον τοῦ οὐθέτερον· ὅπερ ἀπὸ τοῦ τε συνδέσμου γίνεται οὐτέτερον· καὶ διὰ τὴν δασεῖαν ἐτράπη τὸ τ εἰς θ· ὁ γὰρ τε σύνδεσμος ἀπαιτεῖ καὶ ἕτερον σύνδεσμον, Οὔτε τοῦτο, οὔτε τοῦτο. ὅθεν σεσημείωται τὸ παρὰ Μενάνδρῳ Οὐθὲν μέλει σοι: — ὅτι οὐκ ἔχει ἑτέρου συνδέσμου ἐπιφοράν. μήποτε δὲ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ τε συνδέσμου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δὲ, κατὰ τροπὴν, οὐδέτερον, οὐθέτερον, ὡς δάσος, θάσος.

Οὖθαρ ἀρούρης, τὸ λιπαρώτατον καὶ καρπιμώτατον καὶ κάλλιστον τῆς γῆς. οἶμαι ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ τρέφω ἢ θάλλω, γίνεται πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω, γίνεται θάρ· καὶ πλεονασμῷ τῆς ου συλλαβῆς, οὖθαρ· σημαίνει δὲ τὸν μαζόν.

Οὐθέν. ἔστιν ὄνομα δείς· καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ τίς· ἀπὸ τοῦ εἷς ἑνός· καὶ τὸ οὐδέτερον, δέν· μετὰ τῆς οὐ ἀρνήσεως, καὶ συγκοπῇ, οὐδέν· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς θ, οὐθέν.

Οὐλαμός, παρὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, ἡ τάξις, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι· ὅθεν καὶ τὰς τρίχας οὔλας φασίν. Ἰστέον ὅτι οὐλαμός ἐστιν τάξις συνεστηκυῖα ἐκ τεσσαρακοντατεσσάρων ἀνδρῶν· φάλαγξ δέ ἐστιν ἐξ ἑκατὸν εἴκοσι ἀνδρῶν.

Οὖλος, σημαίνει τέσσαρα· τὸν ὁλόκληρον καὶ προσηνῆ, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ Οὖλόν τ' ἄρτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ: — καὶ τὸν μαλακόν, ὅθεν, — οὔλων τε ταπήτων: — καὶ τὸν ὀλέθριον, ὡς [τὸ] οὖλος Ἄρης, ὁ ὀλέθριος· (παρὰ τὸ ὄλλω ὀλλύω, οὖλος) καὶ τὸν συνεστραμμένον, ὡς τὸ οὐλοκάρηνος, ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως, παρὰ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφήν. σημαίνει καὶ τὸ ὑγίαινε, ὡς τὸ, Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε: — οὖλον δὲ ὄνειρον, οὐκ αὐτὸν ὀλέθριον ὄντα, ἀλλὰ τὸν ἐπ' ὀλέθροις πεμπόμενον. ἢ οὖλον τὸν ὑγιῆ, ὥσπερ λέγεται οὐλὴ τραύματα. Οὐ-

λή δ' ἐπενήνοθε λάχνη: — ἁπαλή, ἢ τρυφερά. καὶ πάλιν, Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας: — ἐνταῦθα σημαίνει τὰς συνεστραμμένας. εἰσὶ δὲ αἱ ἑλικοειδεῖς τρίχες· παρὰ τὸ εἱλεῖσθαι· ὡς ἐξ ἐναντίας αἱ ἄλλαι τέτανες λέγονται, παρὰ τὸ τετάνθαι. οὔλη δὲ βαρύνεται· καὶ τὸ ἀρσενικὸν αὐτοῦ. καὶ μήποτε ἀνάλογος ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ ἀνάγνωσις πρὸς τὴν κοινὴν συνήθειαν, εἴγε ὀξύνεται τὸ ὄνομα λεγόμενον οὐλὸς ἄνθρωπος, καὶ οὐλὴ κόμη. οὐ δέον δέ· τὰ γὰρ εἰς λος λήγοντα δισύλλαβα, μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ λ ἄλλο σύμφωνον, παραληγόμενα δὲ τῷ ο, ἤτοι μόνῳ ἢ μεθ' ἑτέρου φωνήεντος, βαρύνεται, πόλος, στόλος, κοῖος, κεῖος, δοῦλος. προσέθηκε δὲ, μὴ ἔχοντα σύμφωνον, διὰ τὸ μοχλός. τὸ μέντοι θολός, ὀξυνόμενον, πρὸς ἀντιδιαστολήν ἐστιν.

Οὐλή, τὸ ὑγιανθὲν τραῦμα· παρὰ τὸ οὐλῶ τὸ ὑγιαίνω.

641 Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε: — οἱονεὶ ἡ τὴν ὅλην ἀναλαβοῦσα σάρκα. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ εἰλῶ τὸ συστρέφω γίνεται οὐλὴ ἡ συνεστραμμένη σάρξ· τὸ γὰρ ἐναντίον, ἀπὸ τοῦ διελκῦσαι ἕλκος λέγεται. ἢ οὐλὴ ἡ συναχθεῖσα σάρξ, παρὰ τὸ ἑλῶ ὀλή καὶ οὐλή.

Οὔλιος ἀστήρ, Ἰλιάδος λ'. οὕτω γράφεται, καὶ οὐχὶ αὔλιος, ὥς τινες· ἵνα σημαίνῃ τὸν φθοροποιὸν κύνα καὶ λαμπρότατον. αὔλιος δὲ, ὁ ἕσπερος, ὁ εἰς ἀνάπαυσιν ἄγων τὰ ζῶα, ἀλύπιός τις ὤν. ἴσως δὲ καὶ οὐ τὸν τοῦ κυνὸς λέγει, ἀλλ' ἕνα τῶν κομητῶν. διὸ καὶ φθοροποιὸς, ὁ φθορὰν προμηνύων. παρὰ τὸ ὀλοός, ὃ σημαίνει τὸν ὀλέθριον, γίνεται οὖλος.

Οὖλον, ἡ συνέχουσα τοὺς ὀδόντας σάρξ. ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ τρυφερόν· οὖλον γὰρ τὸ ἁπαλόν· οἷον, Οὔλας ἧκε κόμας: — ἢ παρὰ τὸ εἱλεῖσθαι περὶ τοὺς ὀδόντας· τρόπῳ γάρ τινι τειχῶν τάξιν ἐπέχει εἰς διακράτησιν τῶν ὀδόντων. ἢ παρὰ τὸ οὐλὴν ἔχειν, ἐκ τῆς γινομένης διακοπῆς τῶν φυομένων ὀδόντων.

Οὐλομένην] Οὐλομένην μῆνιν: — σημαίνει τὴν ὀλεθρίαν. ἀπὸ τοῦ οὐλόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ οὖλος ὁ ὀλέθριος, γίνεται οὐλῶ οὐλήσω. μετοχὴν δὲ εἶπεν ἀντὶ ὀνόματος. ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος ἔλαβε τὴν χρῆσιν, οὐλομένην πενίην εἰπών. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀλῶ ὀλέσω· ἡ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ θηλυκοῦ, ὀλουμένη· καὶ ὑπερθέσει, οὐλομένη. ἢ ἀπὸ τοῦ ὄλω τὸ ἀπολλύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. καὶ ἔστι μετοχὴ ἀντὶ ἐπιθετικοῦ ὀνόματος τοῦ ὀλοή, ὡς καὶ τοὐναντίον ἔστιν εὑρεῖν ὄνομα ἀντὶ μετοχῆς, ψάμμῳ κυανέῃ, ἀντὶ τοῦ κυανίζουσα.

Οὐλοχύτας προβάλοντο: — κριθαί εἰσι μετὰ ἁλῶν μεμιγμέναι· ἃς ἐπέχεον τοῖς ἱερουργουμένοις ζώοις πρὸς τὸ θύεσθαι, ἤτοι πολυπληθίας χάριν, ἢ μνήμην ποιούμενοι τῆς ἀρχαίας βρώσεως· πρινὴ γὰρ μάθωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀλεῖν τὸν Δημητριακὸν καρπὸν, οὕτω σώας αὐτὰς ἤσθιον. ὅθεν ὅλας αὐτὰς φησὶν ὁ ποιητής. ἐκ τοῦ ὅλος, πλεονασμῷ τοῦ υ, γίνεται οὖλος ἄρτος, ὁ ὁλόκληρος· καὶ θηλυκῶς οὔλη, ἐπὶ τῶν κριθῶν. λοιπὸν ἐκ τοῦ οὔλη καὶ τοῦ χύω, γίνεται οὐλοχύτης· πρὸ τοῦ γὰρ εὑρεθῆναι τὸν Δημητριακὸν σῖτον, ὁλοκλήρους τὰς κριθὰς ἤσθιον.

Οὐμός] ὅτι Ἀπολλώνιος φησὶν ἐν τοῖς πνεύμασι τὴν δασεῖαν ἐπικρατεῖν, ὁ ἐμός, οὑμός· ἃ ἔπαθον, ἅπαθον. καὶ ὅτι φησὶ τὸ ὠπόλος δασυνόμενον καὶ ψιλούμενον συναλήλιπται.

Οὕνεκα, σύνδεσμος αἰτιολογικὸς, σχήματος ἁπλοῦ· ἔχει δὲ ἔννοιαν σύνθετον, ἀντὶ τοῦ οὗτινος ἕνεκα. ἀλλὰ πανύ ἐστιν ὁ λέγων, τὰ ἐν ἀνταποδόσει τούτοις παραλαμβανόμενα, ἁπλᾶ καθεστήκασιν· οἷον, τέως, ἕως· τόσος, ὅσος. τὸ οὖν ἕνεκα, ἐν ἀνταποδόσει τούτου παραλαμβανόμενον, λέγεται τοὔνεκα. τούτου χάριν ἐν ἁπλότητι καθεστήκασι. τὸ δὲ τοὔνεκα, σύνδεσμος ἀνταποδοτικός.

Οὔπω, ἐπίῤῥημα ἀρνήσεως. συνετέθη ἐκ τοῦ οὐ ἀρνητικοῦ, καὶ τοῦ πω παραπληρωματικοῦ συνδέσμου.

Οὖπις, ἐπίθετον Ἀρτέμιδος· ἢ παρὰ τὸ ὀπίζεσθαι τὰς τικτούσας αὐτήν· ἢ παρὰ τὴν θρέψασαν αὐτὴν Οὖπιν· ἢ διὰ τὰς ὑπερβορέας κόρας, Οὖπιν, Ἑκαέργην, Λοξώ· ἃς ἐτίμησεν Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις. καὶ ἀπὸ μὲν 642
τῆς Οὔπιδος, ἡ Ἄρτεμις οὖπις· λοξίας δὲ, καὶ ἑκάεργος, ἀπὸ τῶν ἄλλων [ὁ Ἀπόλλων].

Οὐράδιον, εἰς τὸ γράδιον.

Οὐρά] κυρίως οὐρὰ λέγεται ἐπὶ τοῦ λέοντος, παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω καὶ ὁρμῶ, παρορμητική τις οὖσα, ὥς φησιν Ὅμηρος· Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν Μαστίεται, ἓε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι: — ὀρά οὖν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, οὐρά.

Οὐρανός, παρὰ τὸ ὁρῶ τὸ βλέπω, ὁ πᾶσιν ὁρώμενος, ἤτοι φαινόμενος· ἢ παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάττω, ὁ πάντα περιέπων, ὥς φησιν Ἡσίοδος, Γαῖα δέ [τοι] πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι: — ὁ δ' Ἡρακλείδης οὐρανὸν φησὶ καὶ τὸν φύλακα τὸν ἐν τοῖς ἀγροῖς· ὅροι γὰρ (φησὶν) οἱ φυλάσσοντες τὸ ἴδιον ἀπὸ τοῦ ἀλλοτρίου.

Οὐρανίσκος, ἢ ἡ ὅρασις ἄνω, ἢ ὁ ὁρώμενος ἄνω· ἢ ὅτι ὀρούει ἄνω. ὑποκοριστικὸν ἐπὶ τοῦ σωματικοῦ μέρους, οἱονεὶ ὁ μικρὸς οὐρανός· ὅτι μετεωρότατός ἐστι τῆς εὐρυχωρίας οὗτος ὁ τόπος· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ οὐρανοῦ.

* Οὐρεσιφοίτης, ὁ ἐν ὄρεσι φοιτῶν.

Οὖρος, σημαίνει τέσσαρα: τὸν φύλακα, ὡς τὸ, — οὖρος Ἀχαιῶν: — διὰ τὸν Νέστορα, Ἰλιάδος θ'. καὶ γίνεται παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάσσω, ὁ ἐπὶ τῶν ὁρίων τεταγμένος καὶ προορῶν. λέγεται οὖρος καὶ ὁ φορὸς ἄνεμος, Ἰλιάδος α', Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει: — παρὰ τὸ ὀρούειν καὶ ὁρμῆς αἴτιον εἶναι. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὐθυντήρ, καὶ ἡ διὰ θαλάσσης ὁδός. σημαίνει καὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἕλκονται αἱ νῆες, Ἰλιάδος β', Οὐρούς τ' ἐξεκάθηρον: — καὶ γίνεται παρὰ τὸ ὀρούω ὀρούσω, ἀποβολῇ τοῦ ω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, οὐρούς· δι' αὐτοῦ γὰρ ἐγείρονται καὶ καθέλκονται αἱ νῆες εἰς τὴν θάλασσαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὅρον τῆς γῆς· ὡς τὸ, — ἀμφ' οὔροισι δηρίσαντο: — καὶ, — ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης: — λέγεται δὲ οὐδετέρως καὶ οὖρα τὰ ὅρια, ὡς τὸ, ὅσσόν τ' ἐπίουρα πέλονται Ἡμιόνων: — καὶ, Ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα.

Οὐριοδρομήσαντες, ἀντὶ τοῦ φορῷ ἀνέμῳ πλεύσαντες.

* Οὐρίς, δος, ἡ ἀμίς· ἀπὸ τοῦ οὐρεῖν.

Οὐσία] παρὰ τὸ ἴσος ἰσία· τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, οὐσία. ζήτει εἰς τὸ ἐούσης.

Οὖσα, τὰ σχοινία οἷς φέρεται ἡ ναῦς. παρὰ τὸ οἴσω τὸ κομίσω, ὄνομα οὐδέτερον οἶσον· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, οὖσον· παρὰ Λυκόφρονι. οὐκ ἄρα πλεονασμός, ἀλλὰ παραγωγή.

Οὖτά με Τυδέος υἱός: — ἀντὶ τοῦ ἔτρωσέ με. ἀπὸ τοῦ οὐτάζω, ὁ μέλλων, οὐτάσω· ὁ ἀόριστος, οὔτασα, οὔτασε· καὶ κατὰ συγκοπήν, οὖτα.

Οὐτάμενοι] παρὰ τὸ οὐτῶ περισπώμενον γίνεται παράγωγον εἰς μι, οὔτημι· ἀφ' οὗ ἀπαρέμφατον οὐτάναι καὶ οὐτάμεν, ἀπὸ τοῦ οὐτάμεναι, ὃ δηλοῖ τὸ τρῶσαι· τὸ παθητικὸν, οὔταμαι· ἡ μετοχή, οὐτάμενος. ἢ παρὰ τὸ οὐτάζω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, οὔτασμαι, οὐτασμένος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, οὐτάμενος. προπαροξύ-

νεται δὲ ὑπὸ Ἀριστάρχου, διὰ τὸν χαρακτῆρα· ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται μετοχαὶ προπαροξύνονται. [ὡς τὸ] ἱστάμενος, κιχράμενος· ὁ γὰρ ποιητὴς τῷ χαρακτῆρι μᾶλλον τοὺς τόνους προσνέμει· ἢ ὅτι καὶ ἡ ἀφαίρεσις τοῦ σ ἀναδρομὴν ἀπεργάζεται τοῦ τόνου. εἰς τὸ ἐλληλάμενος.

643 Οὐτιδανός, οὐδενὸς λόγου ἄξιος, ἐλάχιστος. ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τοῦ τὶς γίνεται οὔτις, ὃ σημαίνει τὸ οὐδείς· ἡ γενικὴ, οὔτινος, οὐτιανός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. δύο εἰσὶ σύνθετα εἰς ος, οὐτιδανός οὐτιδανή, καὶ μηδαμινός μηδαμινή· καὶ τὸ μὴν, γίνεται παρὰ τὸ οὔτις οὔτιδος· τὸ δὲ, παρὰ τὸ μηδαμός. διὸ ἀπολογούμεθα ὑπὲρ αὐτῶν, ὅτι παρασύνθετά εἰσι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰ θηλυκὰ ἐνήλλαξε καὶ γέγονεν εἰς δύο· τὰ γὰρ κοινα τῷ γένει σύνθετά εἰσιν.

Οὔτις] τὸ οὐ, ἐπίρρημα· τὸ τὶς, ἀόριστον· τὸ δὲ οὔτις, ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως, ἀντὶ ὀνόματος κυρίου καμβάνεται, καὶ ἔστιν ἓν μέρος λόγου, καὶ προπερισπᾶται. τὸ δὲ, Ἀλλ' οὔτιν δύναμαι ἰδέειν: — κατὰ συγκοπὴν ἐστιν ἀπὸ τοῦ οὔτινα. ἐπλανήθη δὲ ἐξ Ὁμήρου, οἷον, — Οὔτιν δέ με κικλήσκουσιν: — ἐπεὶ οὕτω κέκληται. παρέλαβε δὲ αὐτὸ ὡς κύριον, Οὔτιν ὡς Πάριν· ὁ δέ γε ᾠήθη τὸ οὔτινα οὔτιν. εἴγε οὖν δύο μέρη λόγου ἦν, οὔτινα ἐγίνετο. περὶ παθῶν.

Οὗτος, ἀντωνυμία μονοπρόσωπος· τὸ δὲ δεικτικὸν, οὐτοσί. τὸ γὰρ οὐτοσί, ἐκεινοσί καὶ ὀδί, γίνεται κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ι, πρὸς ἔμφασιν πλείονος δείξεως. ἡ δὲ αὐτός, στερηθεῖσα τῆς δείξεως, ἐστέρηται καὶ τῆς διὰ τοῦ ι ἐπεκτάσεως. οὗτος· καὶ ἡ κλητική, ὦ οὗτος, Ἀττικῶς. ὁμοίως καὶ τὸ ἐκεῖνος. ἡ δὲ αὐτός, κλητικὴν οὐκ ἔχει· ἡ γὰρ οὗτος καὶ ἡ ἐκεῖνος ἀντωνυμίαι, δεικτικαί εἰσιν· ἡ δὲ αὐτός, ἀναφορὰν δηλοῖ· ἐναντία δὲ ἡ δεῖξις τῇ ἀναφορᾷ. τὸ οὐτοσί, παραγωγὴ ἀντωνυμίας, καὶ πλεονασμός. αἱ τοιαῦται γὰρ ἀντωνυμίαι ἐπεκτείνονται, καὶ οὐ πλεονάζουσιν.

Οὕτω, ἐπίρρημα μεσότητος. οὐκ ἔστι γὰρ ἀπὸ τῆς γενικῆς, σεσημειωμένον· ἀλλ' ἀπὸ εὐθείας γίνεται. εἰ γὰρ ἀπὸ τῆς γενικῆς, ὤφειλεν εἶναι τούτως, ἐκ τοῦ εἰπεῖν καὶ τὸν τεχνικόν. τὸ δὲ ὥς, ὀξύνεται, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ὅς γέγονε. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ὅτε μὲν ἐπιφέρεται σύμφωνον, ἐξέρχεται τὸ ς· ὅτε δὲ φωνῆεν, φυλάττεται τὸ ς. ἔστι δὲ τὸ οὕτως, ἀναλογώτερον τοῦ οὕτω· ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τριγενῶν ὀνομάτων γινόμενα μεσότητος ἐπιρρήματα εἰς ως λήγειν ὀφείλει· ὅταν δὲ μὴ τριγενῆ ᾖ, εἰς ω λήγει, κύκλος, κύκλῳ. ἴδωμεν οὖν, εἰ τοῦτο τριγενές· οὗτος, οὗτοι, αὕται, ταῦτα· οὕτως ἄρα τὸ ἀνάλογον· τὸ δὲ οὕτω; κατ' ἔλλειψιν.

Ὄφελες, ῥῆμά ἐστι κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ φερόμενον. γράφεται καὶ μέγα καὶ μικρόν. Καλλίμαχος δὲ, ἐπίρρημα εὐκτικόν, Ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νῆες.

Ὄφελον] κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὸ ὄφελον ἀδιάπτωτόν ἐστι, καὶ ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται, καὶ οὐκ ἄλλῃ τινὶ ἐγκλίσει. σημαίνει δύο· ἔστιν εὐχῆς σημαντικὸν, καὶ ῥῆμα.

Ὄφελος, ἄκλιτόν ἐστι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ελος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὐκ εἰσὶν οὐδέτερα· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ελος οὐδέτερα δισύλλαβά εἰσι. τοῦτο οὖν, ὡς μὴ ἔχον τι μιμήσασθαι, ἔμεινεν ἄκλιτον.

Ὀφέλλω, σημαίνει τὸ αὔξω· διαβάλλω· ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ ι γίνεται ὀφείλω· ὅθεν καὶ ὀφείλημα τὸ αὐξανόμενον ἐν τῷ τόκῳ δάνειον.

614 Ὀφελτρεύω] — ὀφελτρεύουσι κοσμοῦσαι πέδον, Λυκόφρων. σημαίνει τὸ καλλύνουσιν.

Ὀφειλή, σημαίνει τὸ χρέος. γίνεται παρὰ τὸ ὀφείλω· σπανίως δὲ εὕρηται ἐν χρήσει· εὑρίσκεται δὲ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τοῖς περὶ πόρων.

Ὄφις, παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω· ὀπτικὸν γάρ· ὅτι κοιμώμενον ἀναῳγμένους ἔχει τοὺς ὤπας· ἢ παρὰ τὸ ἰός· ἐν ὑπερθέσει, ὄϊς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ. ὡς δὲ παρὰ τὸ φύσις, γίνεται φυσικός· μάντις, μαντικός· οὕτως ὄφις ὀφικός, καὶ ὀφιακός κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α. συνεξηκολούθησε γὰρ τῷ θηρικῷ.

Ὄφλω, σημαίνει τὸ χρεωστῶ· καὶ γίνεται κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ ὀφείλω· ὅθεν καὶ βαρύνεται. ὄφλειν, ὀφείλειν, ἐκ καταδίκης χρεωστεῖν.

Ὀφθαλμοί, ὄνομα προσηγορικόν· γίνεται παρὰ τὸ ὄπτω καὶ τὸ ἅλλομαι τὸ πηδῶ, ὀπταλμὸς καὶ ὀφθαλμὸς, διὸ οὗ ἅλλεται τὸ ὁρατικόν. ἢ ἀπὸ τοῦ παρέχειν ἅπαντα ὀφθῆναι· ἢ ὀφθαλλοί τινες, κατὰ τροπὴν τοῦ ἑνὸς λ εἰς μ, ἐξ ὧν ἐναλλεται ἡ ὄψις. ἢ ὀπῶν θάλαμοι ὄντες, κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴ τοῦ π εἰς φ. ἢ ὅρασις θολουμένη ὠμῶς, τουτέστι χαλεπῶς.

Ὀφθαλμιῶν, ἀντὶ τοῦ ὁρῶντες ζηλῶεν καὶ ἐπεθυμοῦν τῶν αὐτῶν.

Ὄφρα] τὰ ἐπιρρήματα συνεμπεσόντα συνδέσμοις, οὕτως διακρίνονται. εἰ μὲν ὑποτακτικὸν ἐπιφέρεται, σύνδεσμός ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ὅπως· ὡς τὸ, Ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλει, Ἰλιάδος β'. εἰ δὲ ὁριστικὸν ἐπιφέρεται, ἔστιν ἐπίρρημα, ὡς τὸ, Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦεν — ἀντὶ τοῦ ἕως, Ἰλιάδος θ'.

Ὀφρῦς] παρὰ τὸ φέρω φορῦς· καὶ ἐν ὑπερθέσει, ὀφρῦς. ἢ ἀπὸ τοῦ φέρω, συγκοπῇ, φρῶ, φρῦς καὶ ὀφρῦς. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ὁρῶ ὀρῦς, πλεονασμῷ τοῦ φ· οἱ δὲ, παρὰ τὸ ὄπτω, ὤφα, ὀφῦς καὶ ὀφρῦς, πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἢ ὠπορύες, ἢ μᾶλλον ὠπόφρυες τινὲς οὖσαι, αἱ τοὺς ὤπας ἢ τὴν ὀπὰ φρουροῦσαι· ἀπό τε τῶν ὄμβρων καὶ τῶν καταφερομένων ἰδρώτων, ὡς μὴ ἐπ' αὐτοὺς φέρεσθαι. ἢ ὠποφρύες τινὲς οὖσαι, κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, αἱ ἐπὶ τῶν ὠπῶν φυόμεναι. ἢ ὠποροφύες τινὲς οὖσαι, οἱ ὄροφοι τῶν ὠπῶν. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὴν προβολὴν ὁτουδήποτε τόπου καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν ὄψεων ἡμῶν· ἢ κατὰ τὸν ὅρον ἡμῶν τῶν ὄψεων.

Ὀφρυάζειν, λέγεται τὸ ταῖς ὀφρύσι νεύειν· ἀπὸ τῆς ὀφρύος, ὀφρυάζω.

Ὄχ ἄριστος, σημαίνει τὸν ἔξοχον, ἢ ἐξόχως ἔνδοξον. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐξέχω, ἔξοχος· τὸ οὐδέτερον, ἔξοχον· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἔξοχα· καὶ ἀφαιρέσει τῆς ἐξ προθέσεως, ὄχα. ἔστι δὲ ἔπος ὀνοματικόν.

Ὀχετοκράνια, τὰ κηλώνεια, ἢ ἐκχύσεις αἱ λεγόμεναι τῶν μηχανημάτων. εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι ἢ κεραμαῖαι. οἱ δὲ Φασὶ τοὺς ὑπονομους καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν γῆν ὀχετούς.

Ὄχανον, ὁ δεσμὸς καὶ ὁ λῶρος, ἐξ οὗ ἀποκρέμαται ἡ ἀσπίς. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἔχω, ὃ σημαίνει τὸ κρατῶ, ἔχανον καὶ ὀχανον.

Ὀχεύς, ὁ συνέχων καὶ συσφίγγων τὴν περικεφαλαίαν ἱμάς· ἀπὸ τοῦ συνέχειν· παρὰ τὸ ἔχω ὀχεύς. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τῆς θύρας μοχλὸν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας. λέγουσι δὲ καὶ ζωστῆρος ὀχῆας, τὴν τοῦ θώρακος ζώνην.

645 Ὄχεσφιν] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ὄχεσφιν καὶ ὄρεσφιν, ὁ μὲν Δίδυμος λέγει γεγονέναι ἀπὸ τῆς ὄχεσι καὶ ὄρεσι δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν, κατ' ἐπένθεσιν τοῦ φ· ὁ δὲ Τρύφων ἐναντιοῦται αὐτῷ, λέγων ὅτι οὐ δύναται ἀπὸ δοτικῆς γενέσθαι, ἐπειδὴ γενικῆς σημασίαν ἐπέχουσι· τὸ γὰρ κατ' ὄρεσφιν, ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ ὄρους· καὶ τὸ ὄχεσφιν, ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἅρματος, σχηματίζεται οὕτως· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ θεόφαντον γίνεται θέσφατον, τὸν

αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τῆς ὄρεος καὶ ὄχεος γενικῆς, γίνεται ὀρέοσφι· καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ο, καὶ πλεονασμῷ τῆς φι συλλαβῆς. οὕτως Ἡρωδιανός.

Ὀχεῖον, ἀντὶ τοῦ ὄχημα· ἢ καὶ τόπος εἰς ὀχείαν ἐπιτήδειος.

Ὄχος, σημαίνει τὸ ἅρμα· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ἔχω τὸ ἑλκύνω. ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα ὀχῶ ὀχήσω· ὅθεν ὄνομα ῥηματικὸν, ὄχημα· σημαίνει δὲ τὸ ἅρμα.

Ὄχθαι, τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ, τὰ ἐξέχοντα· παρὰ τὸ ἔχω ὄχος· τὸ θηλυκὸν, ὄχη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ὄχθη. σημαίνει καὶ τὸ ἀνάστημα τῆς γῆς, ὡς τὸ, Αὐτὰρ ὁ διογενὲς ὄρου μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ: — εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξέχειν.

Ὀχθαβος] τὸ λῶμα τὸ γυναικεῖον, ὑπὸ Ἀττικῶν ὀχθωβος λέγεται.

Ὀχθήσας, δεινοπαθήσας, στενάξας· παρὰ τὸ ἄχθω βαρύτονον· ἀφ' οὗ περισπώμενον, ἀχθῶ· καὶ ὀχθήσας, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο· σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετεωρισθεὶς τὴν ψυχὴν, ἀπὸ τῶν ὀχθῶν, οἵ ἀμασήματα εἰσι τῶν ποταμῶν.

Ὄχλος] παρὰ τὸ χλῶ ῥῆμα, ὄνομα κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ο, ὄχλος· ὅθεν καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὀλυμπιονίκῃ, Τριπλόος ὁ κεχλαδώς: — ἀντὶ τοῦ ὁ πληθύων. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ ἕλλω τὸ συστρέφω, πλεονασμῷ τοῦ χ, ἕχλω· ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα ὄχλος, ὁ συνεστραμμένος λαός.

Ὀχλίζω, σημαίνει τὸ κινῶ· ἔνθεν καὶ μοχλός, ὁ μὴ ἐῶν κινεῖσθαι τὰς θύρας. ὄχλος δὲ σημαίνει τὴν ὄχλησιν καὶ τὸ πλῆθος.

Ὀχμάζω, σημαίνει τὸ κατέχω. ἐκ τοῦ ἔχω τὸ κατέχω, παράγωγον ἐχάζω, ὡς κύπτω κυπτάζω· προσθήκη τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ βραχέος εἰς βραχύ. ἢ ἐκ τοῦ ἔχω ὀχμός ὀχμάζω, ὡς πλέκω πλοχμός. ἢ ἔστιν ἔχω τὸ κρατῶ· ὁ μέλλων, ἕξω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, εἶγμαι· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα, ὀχμὰς ὀχμάδος. καὶ ἐκ τούτου ὀχμάζω· ὁ μέλλων, ὀχμάσω· ὁ ἀόριστος, ὤχμασα· ἡ μετοχὴ, ὀχμάσας· σημαίνει δὲ τὸ κρατήσας καὶ κόψας.

Ὄχνη, ἡ ἀχρὰς. ἔστι δὲ εἶδος φυτοῦ, οἱονεὶ ἀχόη τις οὖσα, διὰ τὸ μὴ ποτίζεσθαι, ἄχη καὶ ὀχνη κατὰ πλεονασμόν. ἢ παρὰ τὸ ἄγειν, ὡς τραχεῖα οὖσα. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη ἑτέρα, ἥτις καὶ ἄκινος καλεῖται, οἱονεὶ ἡ ἥκιστα κινουσα.

Ὀψὶς] ὡς μὲν Ποσειδώνιος, παρὰ τὸ ἅπτω ἅψω, ἀψὶς τις οὖσα, ἡ φῶς ἐμποιοῦσα καὶ καταυγάζουσα τῶν ὑποκειμένων ἕκαστα, ὡς πῦρ· ὡς δέ τινες, παρὰ τὸ ἅπτω τὸ συνάπτω ἀψὶς καὶ ὀψὶς, ἡ διὰ τῶν ὁρατῶν ψαῦσιν ποιουμένη πρὸς κατανόησιν. ἢ παρὰ τὸν ὄψω μέλλοντα.

Ὀψία, οἱονεὶ ἐψία τις οὖσα· παρὰ τὸ ἕπω ἕψω τὸ ἀκολουθῶ, ἡ ὄπισθεν ἰοῦσα καὶ ἐπακολουθοῦσα ἀπὸ τῶν ἔργων. ὅθεν καὶ πρωία, τὸ ἐναντίον κατάστημα. 646

Ὀψέ, ἐπὶ τῆς ἑσπέρας· παρὰ τὸ τὴν ὥραν ἐπιτηδείαν εἶναι εἰς τὸ ἅψ ἰέναι οἴκαδε, τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὀψέ. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ βραδὺ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον· οἷον, Ὀψὲ δὴ μετέειπε γέρων: — ἐκ δὲ τοῦ ὀψέ, γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν, ὄψι βαρύτονον· τὰ γὰρ εἰς ι λήγοντα ἐπιρρήματα: — ζήτει εἰς τὸ νεφι. τὸ δευρί δὲ καὶ νυνί, μακρὸν ἔχει τὸ ι. παρὰ τὸ ὄψι καὶ τὸ τελεστόν, γίνεται ὀψιτέλεστον, ὡς ἀπὸ τοῦ γόνος ὀψιγονος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἔμαθον καὶ τοῦ ὀψέ ἐπιρρήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ βραδὺ, (ὅπερ ἐστὶ καιροῦ παρασματικόν) γίνεται ὀψιμαθής.

Ὄψον, σημαίνει τὸ προσφάγιον. ἐκ τοῦ ὀπτῶ ὄπτον· τροπῇ τοῦ π εἰς σ, καὶ κρασει τοῦ πσ εἰς ψ, ὄψον· καὶ ὀψάριον, παρὰ τὸ ὄψον αἵρεσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης· καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ οἰκία γίνεται οἰκίδιον, καὶ γωνία γωνίδιον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὀψάριον ὀψαρίδιον.

Ὀψείοντες, εἰς τὸ κακκείοντες. τὸ δὲ, Ὄψεσθε Τρῶες καὶ Τρωάδες Ἕκτορα, ἐνεστῶτα εἶναι φησὶν Ἡρωδιανὸς, ἀπὸ τοῦ ὄψομαι γινόμενον μέλλοντος. οὐ γὰρ μαντεύεται αὐτὸς, φησὶν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἴδετε. καὶ πάλιν, Ἀλλ' ὄψεσθέ νιν: — οὐκ ἔστι δὲ οὕτως, ἀλλὰ μᾶλλον μέλλοντός ἐστιν ἡ σημασία· οὐ γὰρ παροῦσι καὶ ὁρῶσι τὸν Ἕκτορα λέγει ἡ Κασάνδρα· ὄψεσθε γὰρ (φησὶ) προσιόντες. ὥστε εἰς θεὰν αὐτοὺς προσκαλεῖ· ὡς τὸ, Ἀλλ' ὄψεσθ' ἵνα τώγε καθεύδετον: — προσκαλεῖται τοὺς θεοὺς εἰς θέαν, ὡς ἂν εἴ τις λέγῃ, Δεῦτε καὶ ἀκούσεσθε· Δεῦτε καὶ ὄψεσθε. ἢ ὅτι οὐδὲ τὸ ψ ἐστὶ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἐνεστῶτος. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἐνεστὼς, ἀλλὰ μέσος ἀόριστος πρῶτος ὄψαι ὀψάσθαι, ὄψασθε ὀψάσθωσαν. οὕτω Ζηνόδοτος.

Π.

646 Πῖ τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ παίω· ὁ γὰρ τούτου φθόγγος ὡσεὶ παίοντος καὶ κρούοντος ἦχος ἐστί.

Πᾶα] τὸ πᾶα, ὡς λέγει Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν, ἀπὸ τοῦ πᾶσα γίνεται.

Παγασαῖος λέγεται ὁ Ἀπόλλων ἀπὸ Παγάσης. ἔστι δὲ τόπος τῆς Θεσσαλίας καὶ πόλις, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὴν Ἀργὼ πεπῆχθαι. Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι, Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου.

Παγίς] παρὰ τὸ πήσσω τὸ πηγνύω πηγίς καὶ παγίς. λέγεται καὶ πάγη δίκτυον ἢ θηρατικὸν ὄργανον τετράγωνον.

Παγιωθείς, ἐδραιωθείς, βεβαιωθείς· ἀπὸ τοῦ παγιῶ· τοῦτο, παρὰ τὸ πάγιος· τοῦτο, παρὰ τὸ πήσσω, πήξω· ὅθεν καὶ τὸ ἐπάγην· καὶ ἡ μετοχὴ, παγείς. ἐκ τοῦ ἐπαγοῦ γίνεται παγιος, ὁ πεπηγμένος.

* Πάγος, τὸ πεπηγμένον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους· ἀπὸ τοῦ πήγνυμι.

Παγουροι, οἱ καρκίνοι· παρὰ τὸ οὐρεῖν καὶ φυλάττεσθαι ἐν τοῖς πάγοις. πάγοι δέ εἰσιν οἱ κρημνώδεις τόποι, παρὰ τὸ πεπῆχθαι εἰς ὕψος. καταστρεφει δὲ εἰς τὸ διατρίβειν ἐν τοῖς πάγοις, ὡς τὸ, — δυσκηδὴς νύκτα φυλάξω: — ἀντὶ τοῦ διατρίψω.

* Παιδεραστής, ὁ τῶν παίδων ἐραστής· ἀπὸ τοῦ ἔραμαι καὶ παῖς.

Πάγχυ, τὸ παντελῶς σημαίνει· γίνεται δὲ παρὰ τὸ πάνυ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ χ. 647

Παγκρατιαστής, ἀθλητής, πύκτης· καὶ πυγμὴ, ἀγὼν καὶ ἄθλησις.

Παλαιός, παρὰ τὸ πάλαι ἐπίρρημα· καὶ παλαιόν, παρὰ τὸ ἔκπαλαι εἶναι. τὰ δὲ εἰς αι λήγοντα ἐπιρρήματα, ὧν σχετλιαστικά εἰσι τὰ πλείω, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται, παπαί, βαβαί, οὐαί. οὕτως οὖν καὶ πάλαι. τὸ λαι, βραχύ. διατί; Ἰστέον γὰρ, ὅτι ἡ αι καὶ οι δίφθογγος ἐν τοῖς εὐκτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι τέλεσι λογίζονται μακραί, πλὴν τοῦ πάλαι· ἐξ οὗ καὶ τὸ προπάλαι καὶ ἔκπαλαι.

Παλαμάτου, παλαμαμένης, ἀντὶ τοῦ τῆς πάλαι τετμημένης δρυός· ἢ τῆς ἐκ παλαιῶν χρόνων πεφυκυίας, ὡς ἀνθρώπων γεννητικῆς ὑπαρχούσης· μυθολογεῖται

γὰρ, ὅτι πάλαι ἄνθρωποι ἐκ δρυῶν καὶ λίθων ἐγένοντο· οἷον, Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου.

Παλαίμων, ἐκ τοῦ πάλη (ὃ σημαίνει τὴν παλαίστραν) γίνεται καὶ τοῦ αἵμων, τουτέστιν ὁ ἔμπειρος τῆς παλαιστικῆς.

Παλαίω, παρὰ τὸ πάλλω τὸ σείω· ἢ ἀπὸ τῆς παλάμης.

Παλαιστίνη, ἀπὸ τοῦ πάλαι ἐπιῤῥήματος.

Παλαιστή, σημαίνει τὴν τῶν τεσσάρων δακτύλων ὀρθὴν αἰαίαν σύνθεσιν, πελαστή τις οὖσα· ὅτι πέλας συνάγει τὰ ὀστᾶ, τουτέστι πλησίον ποιεῖ τοὺς δακτύλους. παρὰ τὸ πελάζειν οὖν τὰ ὀστᾶ, παλαιστή. ἔστι δὲ τετραδάκτυλον μέτρον. λέγεται καὶ δόχμη, ὅτι πλατεῖα τῇ χειρὶ μετροῦμεν· ποιεῖ δὲ ἀπὸ τῶν μεγάλων δακτύλων πρὸς τὸν λιχανὸν ἄκρον, δακτύλους δέκα· ἡ δὲ σπιθαμή, ἔχει δόχμας τρεῖς, οἷον παλαιστὰς τρεῖς, δακτύλους δὲ δώδεκα, ὡς ἐχούσης τῆς δόχμης δακτύλους τρεῖς· ὁμοίως καὶ τῆς παλαιστῆς. ἀπὸ δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου διϊσταμένων τῶν δακτύλων ἕως τοῦ ἀντίχειρος, λέγεται σπιθαμή, παρὰ τὸ ἀποσπασμὸν ποιεῖν, διὰ τὸν ἀποσπασμὸν τὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου τοῦ ἀντίχειρος, πρὸς τὸ τοῦ μικροῦ ἄκρον· ὡς δὲ Χρύσιππος, διὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι τὴν ὅλην χεῖρα. καὶ παλαιστὰς ἐν τῷ λή ψαλμῷ ἀντὶ τοῦ μετρητάς. γίνεται ἀπὸ τοῦ παλαίω.

Παλάμη, ἐκ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέπαλμαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ παλάμη, δι' ἧς ἡ χεὶρ κινεῖται. εἰς τὸ παλιμπετές.

Παλάμναιος] ὁ τοὺς αὐτοχειρὶ φονεύσαντας τιμωρούμενος, Ζεὺς παλαμναῖος. λέγεται καὶ ἐν Χαλκίδι παλαμναῖος. καὶ ἀσπὶς δέ τις τῶν θηρίων, παλαμναία καλουμένη. καὶ ὁ ἐχθρὸς δὲ καὶ πολέμιος παλαμναῖος καλεῖται, ὁ διὰ χειρῶν καταγωνιζόμενος τὴν μαχήν, παρὰ τὴν παλάμην. παλαμναῖος, Φονεύς, ἀντίθετος τῷ θεῷ, μεμιασμένος, πικρός, Φόνιος, σοβαρός. παλαμᾶσθαι γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ διὰ χειρὸς ἐργάζεσθαι. γίνεται πάλαμνος, καὶ παλαμναῖος ἐξ αὐτοῦ.

Παγγενῆ, ἐπίῤῥημα μεσότητος· μετεβλήθη δὲ ἐξ αἰτιατικῆς πτώσεως εἰς ἐπίῤῥημα· ὁ παγγενής, τοῦ παγγενοῦς, τὸν παγγενῆ· παρὰ τὸ πᾶν καὶ τὸ γένος.

Πάλη, ἀπὸ τῆς Παλαίστρας θυγατρὸς Πανδόκου οἰκοῦντος
648 ἐν τριόδῳ, καὶ τοὺς καταγομένους παρ' αὐτῷ ἀναιροῦντος· ὃν Ἑρμῆς καταχθεὶς ἐφόνευσεν ὑποθήκῃ τῆς Παλαίστρας· ἀφ' οὗ καὶ τὰ τῶν ξένων καταγώγια πανδοκεῖα λέγουσιν. ἢ ἀπὸ τῆς κόνεως, ᾗ χρῶνται οἱ ἀγωνιζόμενοι. πάλιν δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πυρίνων ἀλεύρων ἢ κριθίνων. οὕτω γὰρ καλοῦσι τὴν διαλυομένην γῆν. καὶ Ὅμηρος, ἐπάλυνε, διέλυσε καὶ ἔθρυψε· χειμὼν γὰρ αὐτὴν ἀπὸ τῆς χιόνος συμβαίνει γίνεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ παλαίειν τὸ θηρᾶν τι τῶν τοῦ ἀντιπάλου μερῶν, δι' οὗ δυνήσεται αὐτὸν ἀνατρέψαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ βάλλειν καὶ ὠσανεὶ μεσολαβεῖν, βάλιν τινὰ οὖσαν. — παλάσσετο β' αἵματι θώρηξ, Ἰλιάδος ε', ἀντὶ τοῦ ἐμολύνετο, ἐβρέχετο. ἀπὸ τοῦ πάλλω τὸ βρέχω, γίνεται παλάσσω· σημαίνει τὸ μολύνω. τὸ δὲ πάλλω, παρὰ τὸ ἅλλω τὸ πηδῶ· ἐν γὰρ τῇ βροχῇ ἅλλονται τὰ ἐκ τῆς γῆς ὕδατα.

Πάλη, ἢ ἀπὸ τῶν παλμῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὸ σῶμα, ἢ ἀπὸ τοῦ καταπάσσεσθαι τὸ σῶμα τῇ κόνει.

Πάλιν, σημαίνει τρία· τὸ εἰς τοὐπίσω, ὡς τὸ, Χειρὶ πάλιν ἐρύσαντο: — καὶ τὸ ἐκ δευτέρου, ὡς τὸ, Οὔ σ' ἔτι μιν πάλιν ὀνήσεται θυμός: — σημαίνει καὶ τὸ ἐξεναντίας, ὡς τὸ, Οὔ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, Οὐδὲ πάλιν ἐρέει.

* Παλίγκοτος, ὁ μνήμων τοῦ κότου, ἀπὸ τοῦ πάλιν καὶ κότος ἡ ὀργή.

Παλίσκιον, τὸ ὑποσκιαζόμενον ὑπ' ἄλλου.

Παλινάγρετον, παλισύλλεκτον, εἰς τοὐπίσω ληπτόν· ἐξ οὗ ψευδές· ἢ μεταβλητόν.

Παλίνορσος] παρὰ τὸ ὄρω γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ὀρτός, καὶ παλίνορτος. ἐχρῆν διὰ τοῦ τ γράφεσθαι, οὐχὶ διὰ τοῦ σ· ἵν' ᾖ, ὁ πάλιν ὡρμημένος. σημαίνει δὲ τὸ ὀπισθόρμητος. ἐκ τοῦ πάλιν τοῦ σημαίνοντος τὸ εἰς τοὐπίσω, καὶ τοῦ ὄρσω Αἰολικοῦ μέλλοντος.

Παλινορμένω, Ἰλιάδος λ'. Τυραννίων, δύο μέρη λόγου ποιεῖ· ὁ δὲ Ἑρμαπίας, σύνθετον ἐκδέχεται, καὶ Ἀρίσταρχος, ἀντὶ τοῦ ὄπισθεν ὁρμῶντες, ὡς παλιμπλαγχθέντες καὶ εὐρυκρείων. σημαίνει δὲ τὸ ὑποστρέψαντες καὶ παλινδρομήσαντες. κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον.

Παλινῳδία, ᾠδὴ τῇ προτέρᾳ ἐναντίᾳ· ἢ δόγμα ἀνόμοιον τοῖς πρώην· οἷον, Ἀλλὰ πειράθητι τὰ κατὰ Στησίχορον παλινῳδίαν ᾆσαι.

Παλίωξις λέγεται, ὅταν οἱ διωκόμενοι εἰς τοὐπίσω στραφέντες, τοὺς πρώην διώκοντας ἐλαύνωσι. γίνεται ἐκ τοῦ πάλιν καὶ τοῦ δίωξις, παλινδίωξις· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν καὶ τοῦ δ, καὶ κράσει τῶν δύο ι εἰς ι μακρὸν, παλίωξις. σημαίνει δὲ τὴν ἐκ δευτέρου δίωξιν καὶ Φυγὴν τοῖς ἐναντίοις· ἢ τὴν ἐξ ὑποστροφῆς τῶν Φευγόντων δίωξιν· ὅταν οἱ πρότερον Φεύγοντες ὕστερον πάλιν αὐτοὶ διώκωσι θαῤῥήσαντες. Ἰλιάδος μ'.

Παλιγκάπηλος, ὁ μεταβολεύς, ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλῶν.

Παλίμφημα, κακὰ, ἐναντία.

Παλίλλογα, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τοῦ πάλιν σύλλεκτα, ἐκ δευτέρου πάλιν συναγόμενα· παρὰ τὸ πάλιν καὶ τὸ λέγω τὸ συλλέγω, πλεονασμῷ τοῦ λ.

Παλίμβολος, ὁ τρίπρατος καὶ ἀποδόκιμος, καὶ ὁ πολλάκις τῇ μεταβολῇ ἀπεμπολημένος· ἢ ἀκρασάλληλος καὶ ἀπερίστατος καὶ ἀνάρμοστος· ἢ ὁ πονηρὸς, ὁ πολλάκις 649
μεταβαλλόμενος, ὃν Ὅμηρος ἀλλοπρόσαλλον Φησί. ἢ ὁ δοῦλος ὁ διὰ πονηρίαν πιπρασκόμενος.

Παλιμπετές, τὸ ὀπισθόρμητον, παρὰ τὸ ἔμπαλιν καὶ εἰς τὸ ἐναντίον πεσεῖν. Ἰλιάδος π'.

Παλάμη, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ κινεῖν καὶ σείειν· ἢ ὅτι δι' αὐτῶν παλαμώμεθα καὶ τεχνώμεθα· παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι, παρ' ὅσον δι' αὐτῶν παλαμώμεθα. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ πολλοὺς ἁμᾶν· ἐξ οὗ καὶ παλαμαῖος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, παλαμναῖος. σημαίνει δὲ τοὺς αὐτοχειρὶ φονεύσαντας τιμωρούμενον, καὶ τὸν ἐπί τινι μιάσματι κατεχόμενον.

Παλιμπλαγχθέντας] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν ἔστιν ἐν συνθέσει ἓν μέρος λόγου, διὰ τοῦ μ γράφεται· εἰ δὲ ἐστιν ἐν παραθέσει, διὰ τοῦ ν. λέγουσί τινες, ὅτι ἐν παραθέσει ἐστί· τὰ σημαντικὰ ἐπιῤῥήματα μετὰ τῶν ῥημάτων καὶ τῶν μετοχῶν ἐν παραθέσει παραλαμβάνεται· οἷον καλῶς γράφω, καλῶς γράφων· μεγάλως γράψας, μεγάλως ἔγραψε. τὰ δὲ συσσημαντικὰ ἐν συνθέσει παραλαμβάνονται· οἷον, ἔστι χῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀχῶμαι, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α· ὁ γὰρ λυπούμενος οὐκ ἔστι χωρητικὸς τῆς λύπης. εἰ ἄρα οὖν τὸ πάλιν σημαντικόν ἐστι, δηλονότι μετὰ τῆς πλαγχθέντας αἰτιατικῆς ἐν παραθέσει ἐστί. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν συνθέσει ἐστί, λέγοντες ὅτι τὸ πάλιν ἐν παραθέσει μὲν ὂν, σημαίνει τὸ ἐκ δευτέρου· οἷον, πάλιν ἦλθον, ἀντὶ τοῦ ἐκ δευτέρου· ἐν συνθέσει δὲ ὂν, σημαίνει τὸ εἰς τοὐπίσω, οἷον παλίσσυτος. ἐὰν οὖν τὸ παλιμπλαγχθέντας λαμβάνηται ἐν παραθέσει, εὑρίσκεται σημαῖνον τὸ ἐκ δευ-

τέρου πλανηθέντας· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· ὁ γὰρ ποιητὴς οὐκ οἶδεν οὐδὲ ἅπαξ τοὺς Ἕλληνας πλανηθέντας· τὴν γὰρ κλάνην τῆς Μυτίλας ἀγνοεῖ. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι καλῶς λέγουσιν· οὐδέποτε γὰρ λέξις ἄλλο σημαινόμενον ἔχει ἐν παραθέσει οὖσα, καὶ ἄλλο ἐν συνθέσει, ἀλλὰ πάντως τὸ αὐτό· αἱ γὰρ συνθέσεις φυλάττουσι λείψανόν τι τῆς σημασίας τοῦ ἁπλοῦ· οἷον, καλῶς γράφω, καλλιγραφῶ· πῶς οὖν δύναται τὸ πάλιν ἄλλο καὶ ἄλλο σημαίνειν; ἄλλως· τὸ πάλιν ἐν τῇ παραθέσει καὶ ἐν τῇ συνθέσει δύο σημαινόμενα ἔχει· σημαίνει γὰρ καὶ ἐν τῇ παραθέσει καὶ τὸ ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ ἐν τῇ συνθέσει ὡσαύτως, σημαίνει καὶ τὸ ἐκ δευτέρου καὶ τὸ εἰς τὰ ὀπίσω. λέγουσιν οὖν, ὅτι τὸ παλιμπλαγχθέντας ἐν τῇ συνθέσει ἐστί· καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς ἔθος ἔχει τὰς συνθέτους λέξεις διαλύειν· οἷον, κηρεσσιφορήτους, οὓς κῆρες φορέουσι· γρηὸς πυκιμήδεος· εἶτα διαλύων τὴν σύνθεσιν, ἐπιφέρει, — πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσης: — εἰ ἄρα οὖν τὸ παλιμπλαγχθέντας διέλυσεν εἰπὼν, ἆψ ἀπονοστήσειν: — δῆλον ὅτι ἐν συνθέσει ἐστί.

Παλλάδιον] Παλλάδια ἐκάλουν, ὡς λέγει Φερεκύδης, τὰ βαλλόμενα εἰς γῆν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀγάλματα· πάλλειν γὰρ τὸ βάλλειν.

Παλλάς, ἡ Ἀθηνᾶ· ἢ παρὰ τὸ ἀναπεπάλθαι ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός· ἢ ὅτι Πάλλαντα, ἕνα τῶν γιγάντων, ἀπέκτεινεν· ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ πάλλειν καὶ κραδαίνειν τὸ δόρυ· πολεμικὴ γὰρ ἡ θεός. ἢ διὰ τὸ παλλομένην τὴν καρδίαν τοῦ Διονύσου προκομίσαι τῷ Διΐ.

Παλλακίς, ἡ παῖς· κατὰ Δωριεῖς, πάλλαξ λέγεται.

Πελύνω, ὡς μὲν Ἀπίων, τὸ μολύνειν καὶ βρέχειν· ἄμεινον δὲ τὸ λευκαίνειν. Ἰλιάδος κ', — ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας: — παρὰ τὴν πάλην ἢ παλίνην, ἣν οἱ Ἀττικοὶ πασπάλην λέγουσιν. ἔστι δὲ τὸ λεπτομερέστατον τοῦ ἀλεύρου· παρὰ τὸ ἀποπάλλεσθαι (τουτέστιν ἀπορρίπτεσθαι) ἐκ τοῦ ἀλεύρου.

Παμφαίνῃσι, ἔχῃσι, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν· ἔστι γὰρ ἐὰν παμφαίνω· καὶ τὸ τρίτον, παμφαίνῃ· καὶ λοιπὸν κατὰ ἔκτασιν τῆς σι συλλαβῆς γίνεται παμφαίνῃσι καὶ ἔχῃσιν. ἢ ἔστι φαίνω, φαίνεις, φαίνει· διαλέκτῳ δὲ Ῥηγίνων γράφεται τὸ τρίτον. πρόσωπον διὰ τοῦ η μετὰ τοῦ ι· τὸ γὰρ νοεῖ καὶ φιλεῖ, νοῇσι καὶ φιλῇσι λέγουσιν ἐκεῖνοι, πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς. οὕτω καὶ τὸ παμφαίνῃσιν, Ἰλιάδος ε'.

Παμφαλῶν, σημαίνει τὸ ἐπιφέρεσθαι καὶ περιβλέπεσθαι παντί· παρὰ τὸ τα φάη ὧδε κἀκεῖσε ἅλλεσθαι. φαῶ καὶ παμφαῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, παμφαλῶ· Πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ.

Παναγρυπνος, ὁ ἀεὶ γρηγορῶν· ἀπὸ τοῦ πᾶν, καὶ ἄγριος, καὶ ὕπνος.

Πάμπαν, ἀντὶ τοῦ παντελῶς, Ἰλιάδος α'. γίνεται ἀπὸ τοῦ πᾶν, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, πάμπαν.

Πάν, φάν τις ὤν, διὰ τὸ ἐπιφαίνεσθαι ἀκαίρως τοῖς ἐνθουσιῶσιν.

Πάνδαρος, παντων ἀρά· τοξότης γὰρ ἦν.

Πανδάρεως κυρίως, ὁ πάντα δράσας ἕνεκα κέρδους καὶ πλεονεξίας. Ὦρος.

Πανδώρη, εἴρηται ὅτι παρὰ πάντων δῶρα ἔλαβεν· ἢ ὅτι δῶρον πάντων τῶν θεῶν, ὡς φησιν Ἡσίοδος.

Πανδίων] παρὰ τὴν ἰὼν μετοχὴν καὶ τὸ πᾶν, γίνεται πανίων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, Πανδίων.

Πανδοκεύς, πανδοχεύς, ὁ παντας δεχόμενος.

Πανέφθου κασσιτέροιο, Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι, ἀντὶ τοῦ ἐψηταῦ καὶ διαλελυμένου καὶ ὑγροῦ τὴν φύσιν. Ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθου φησὶν, ἀπὸ τοῦ ἕφθος.

Πανήγυρις, ἑορτή, συνάθροισις· ἀπὸ τοῦ ἄγυρις· εἰς ἣν πάντες ἀγείρονται.

Πανόψιον ἔγχος, τὸ οἱονεὶ πανόρατον καὶ ἐπιφανές. εὑρίσκεται δὲ καὶ τὸ πάντων τελευταῖον ἀκούεσθαι· ἵνα τὸ ὀψὲ ἔγκειται, καὶ μὴ ἐπὶ τοῦ ἔγχους δεχώμεθα, ἀλλὰ τοιούτως νοῶμεν. τὸ δὲ πάντων ἔσχατον, αὐτὴ τὸ ἔγχος λαβοῦσα, ἐπ' ἐμὲ ὦσε.

Πανομφαίῳ Ζηνὶ, πάσης φήμης καὶ κληδόνος ἀκούοντι. οὐκ ἔστι δὲ καθόλου τὸ ἐπίθετον ὁ πανομφαῖος, ὁ κληδόνιος καὶ πάσης κληδόνος παραίτιος· ἀλλ' ἅπαξ.

Παννύχιον, ἐπίρρημα μεσότητος ἀντὶ τοῦ παννυχίως· ὄνομα γὰρ ὂν, μετήχθη εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν, ὥςπερ τὸ ἡδίστα. ἐκ τοῦ νύξ νυχός, νύχιος, καὶ παννύχιος.

Πανσαγία, ἡ πανοπλία· καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ σάκους εἴρηται. οὕτως εὗρον εἰς τὸν Σέλευκον.

Πανσυδίᾳ, ἐπίρρημά ἐστιν ἀθροίσεως, παμπληθεί· ἔστι δὲ καὶ πανσυδὶν μετὰ τοῦ ν, παντὶ τῷ πλήθει, πανστρατιᾷ. παρὰ τὸ ὁμοῦ τάττεσθαι καὶ σεύεσθαι, ἤγουν ὁρμᾶν καὶ ἐπακολουθεῖν.

Παπῶ παπᾶς, δευτέρας συζυγίας. Τὸν ἀπαλῇ χειρὶ παπήσαντα; — ἀπὸ τοῦ ἀφῶ τὸ ψηλαφῶ, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, φαφῶ· καὶ τροπῇ τῶν δασέων εἰς τὸ ψιλὸν, παπῶ. 651

Πάππα, προσφώνησις τιμητικὴ υἱῶν πρὸς πατέρα. Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνατα παππάζουσιν, Ἰλιάδος α': οὕτω λέγεται παρὰ Συρακουσίοις ὁ πατὴρ, πᾶς· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ π, πάππα.

Παπταίνων, περιβλεπόμενος, ἐπιτηρῶν. πανταχοῦ τὰ φάη τιταίνειν· ψήνεται φαπταίνω· καὶ τροπῇ, παπταίνω. σημαίνει δὲ τὸ βλέπειν καὶ περισκοπεῖν τῇδε κἀκεῖσε. ἢ παρὰ τὸ πέτω, πτῶ, παράγωγον πταίνω καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, παπταίνω, οἱονεὶ τὸ περιάγω παντὶ τὰς ὄψεις, καὶ περιπέτεσθαι ποιῶ, καὶ οἷον πεπταμένας ἐοικέναι. Ἰλιάδος δ'.

Παππίας, παρὰ τὸ πάππα, ὃ σημαίνει τῇ τῶν Ῥωμαίων φωνῇ τὸν πατέρα.

Πανόργος, παρὰ τὸ εἰς πᾶν ἐνεργεῖν· σημαίνει καὶ τὸν φρόνιμον καὶ νοήμονα ἐπὶ καλοῖς· σημαίνει καὶ τὸν κακοποιεῖν δυνάμενον διὰ τῆς ἑαυτοῦ σοφιστικῆς κακίας.

Πάνδεια, ἑορτὴ Ἀθήνησιν· ἀπὸ πανδείας τῆς σελήνης· ἢ ἀπὸ Πανδίονος, οὗ καὶ ἡ φυλὴ ἐπώνυμος· ἢ ὅτι τῷ Διΐ ἄγονται τὰ Πάνδεια. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ πάντα δινεύειν τῷ Διΐ.

Πάρα, σημαίνει τρία. Τίς ἔσθ' ὁ κωλῶν τἀνδράποδα; ἐγὼ πάρα: — ἀντὶ τοῦ πάρειμι. — πάρα δ' ἀνήρ: — ἀντὶ τοῦ πάρεστι. — πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι: — ἀντὶ τοῦ πάρεισί μοι. τίνος ἄρα ἡ ἀποκοπή; πρὸς τὸ σημαινόμενον καὶ ἡ ἀποκοπή. περὶ παθῶν.

Παρὰ ἡ πρόθεσις, σημαίνει τρία· τὴν ἐκτὸς σχέσιν, ὡς τὸ ἄνομος, παράνομος· λαλῶ, παραλαλῶ· καὶ εἶπω, παρείπω. καὶ τὴν πλησιότητα, ὡς τὸ, ἕζετο, παρέζετο· καὶ τὴν πλείονα σχέσιν, ὡς τὸ, ὁρμῶ, παρορμῶ, — παρὰ θῖν' ἁλός: — ἢ παρὰ, τὸ ἔξω δηλοῖ, ὥςπερ καὶ παραπλεῖν τὸ ἔξω πλεῖν. αἰγιαλὸς μὲν οὖν εἴρηται κοινῷ ὀνόματι, παρὰ τὸ αἴαν ἔχειν ἐγγὺς ἁλός. ἔχει δὲ διαφορὰς τρεῖς, ἀκτῖνα, καὶ ῥηγμῖνα, καὶ θῖνα. ἀκτὶν μὲν οὖν εἴρηται, ὁ πετρώδης αἰγιαλός· ῥηγμὶν δὲ, ὁ πρὸς ἄνεμον αἰγιαλός· θῖν δὲ, ὁ εὐδιος καὶ ἥσυχος αἰγιαλός, παρὰ τὸ μετὰ γαλήνης καὶ νηνεμίας ἐκεῖσε τὰ κύματα ἀποτίθεσθαι.

Παραβλῶπές τ' ὀφθαλμὼ, Ἰλιάδος ί· παρὰ τὸν βλέψω μέλλοντα, ἀποβολῇ τοῦ ω, βλέψ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο καὶ ἐκτάσει, βλώψ, καὶ παραβλώψ. ἀντὶ τοῦ στραβαί.

Παράδεισος] παρὰ τὸν δεύσω μέλλοντα, ὃς δηλοῖ τὸ βρέχω, ῥηματικὸν ὄνομα δεῦσος, καὶ παράδεισος, κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς ι. οἱ δὲ Φασὶ παρὰ τὸ δεῖσαν ποιεῖσθαι, ὅ ἐστι τὴν τῶν βοτανῶν συλλογήν.

Παραβολή, εἰς τὸ παροιμία.

Παράβυστον, παρακεκρυμμένον, λάθρα γινόμενον· παρὰ τὸ βύω, ὃ σημαίνει τὸ κλείω. σημαίνει γὰρ καὶ τὸ πληρῶ· Ὀδυσσείας δ', Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον: — ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένον. ἦν δὲ καὶ παράβυστον δικαστήριον, ὃ λάθρα ἔκρινε.

* Παράκοπος, ὁ Φρενόπληξ· ἀπὸ τοῦ κόπτειν καὶ παρά. παράξενος, ὁ ἡμίξενος, οὐκ ἀληθινὸς πολίτης· ἀπὸ τοῦ παρὰ καὶ ξένος.

652 Παραπλῆγες, οἱ πεπληγμένοι. παραπλὴξ, μαινόμενος· παράΦρων, τὰς Φρένας βεβλαμμένος.

Παρακαίρια ῥέζων, Ἡσίοδος. καίρια τὰ εὐκαίρως γινόμενα· παρακαίρια, τὰ ἄκαιρα καὶ σαπρὰ καὶ ἄτοπα. ἢ παρὰ παρέλκεται.

Παράσημα, τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων λέγονται, τὰ Φαῦλα καὶ ἀδόκιμα. παρὰ τὸ κακῶς σεσημάνθαι, ὅ ἐστιν ἐσΦραγίσθαι· καὶ παράσημος ῥήτωρ, μεταΦορικῶς ὁ Φαῦλος.

ΠαρειΦάμενος, παραινούμενος· πλεονασμῷ τοῦ ι, ποιητικῶς· — παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.

Παρασάγγαι, τὰ τριάκοντα στάδια παρὰ Πέρσαις· παρ' Αἰγυπτίοις δ' ἑξήκοντα. παρὰ δὲ ΣοΦοκλεῖ ἐν Ἀνδρομάχῃ ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου εἴρηται.

Παραστάται, ὑπ' ἐνίων καλοῦνται αἱ γόνιμοι Φλέβες, αἱ τῇ γενέσει παρεστῶσαι. λέγονται καὶ οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες βασανισταί.

Παραίσια, ἐναντία, ἀπρεπῆ, χαλεπά· παρεκτὸς τοῦ αἰσίου.

Παραιτεῖσθαι, οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει ἐπὶ τοῦ σημαινομένου τοῦ ἀρνεῖσθαι καὶ ἀποβάλλεσθαι καὶ μὴ δέχεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἰτεῖν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ, — παραιτοῦμαί σε συγγνώμην ἔχειν: — ὥστε περιττὴν εἶναι τὴν πρόθεσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ καθεύδω· τὸ γὰρ εὕδω δηλοῖ. σπανίως δὲ εὑρίσκεται καὶ ἐπὶ τοῦ σημαινομένου τοῦ λεγομένου ἐν τῇ συνηθείᾳ παραιτεῖσθαι, παρακαλεῖν, συγγνώμην αἰτεῖν.

Πάρδαλις] πότε πόρδαλις, καὶ πότε πάρδαλις, Φυλακτέον· ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ ζώου, διὰ τοῦ ο δεῖ προΦέρεσθαι· ἐπὶ δὲ τοῦ δέρματος, διὰ τοῦ α. τὸ ζῶον οὖν, παρὰ τὸ προάλλεσθαι καὶ ἀτάκτως κινεῖσθαι, πρόαλις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, καὶ ὑπερθέσει. ὡς δὲ Ὧρος, παρὰ τὸ τὸν πόρον αὐτῆς ποιεῖσθαι μεθ' ἅλματος· πορευτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. οἱ Ἴωνες τὸ ι τῆς ει διΦθόγγου ἀποβάλλουσιν· οἷον, παρδάλειος, παρδάλεος· καὶ τὸ θηλυκὸν, παρδαλέη παρδαλῆ, ἐπὶ τῆς δορᾶς, ὥσπερ λεοντέη λεοντῆ· καὶ τὴν παρδαλέαν τὴν παρδαλῆν, ὡς τὴν λεοντῆν.

Παρέξ, παρὰ τὴν παρὰ πρόθεσιν καὶ τὴν ἐξ, ἥτις δηλοῖ τὸ ἐκτός. βαρύνεται δὲ καὶ ὀξύνεται πρὸς διάΦορα σημαινόμενα. τὸ μὲν οὖν βαρυνόμενον, σημαίνει τὸ χωρίς, καὶ συντάσσεται γενικῇ· οἷον, Πάρεξ τοῦ κυρίου: — καὶ, Πάρεξ τοῦ Σκυθικοῦ ἔθνους: — ἀντὶ τοῦ χωρίς. τὸ δέ γε ὀξυνόμενον, ἰσοδυναμεῖ τῇ παρὰ ἢ τῇ ἐξ προθέσει, ἥτις σημαίνει τὴν ἔξω σχέσιν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν: — ἀντὶ τοῦ, ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ. καὶ, — παρὲξ ἅλα Φῦκος ἔχευαν: — ἀντὶ τῆς παρὰ μόνον. καὶ, — παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε: — ἀντὶ τοῦ ἐκτός.

Παρακρούεται, ἀπατᾷ· ἀπὸ μεταΦορᾶς τῶν παλαιστῶν οὐ καταβαλλόντων, ἀλλ' ἐν ἄρχῃ παρακρουόντων ἢ ποδὶ ἢ χειρὶ, καὶ οὐ ῥιπτόντων· ἢ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ζυγοῖς ἱστώντων, οἳ τοῖς σταθμοῖς παρακρούουσιν, ἵνα ὁ βούλονται μέρος καθέλκῃ βαρυνόμενον τῇ κρούσει.

* Παράσημος, ὁ ἀδόκιμαστος, κακὸς, μεταΦορικῶς· λέγεται γὰρ παράσημος ἐπὶ τῶν νομισμάτων ὑποκιβδήλων· ἀπὸ τοῦ σῆμα, ᾧ κόπτεται τὰ νομίσματα.

Παραστησάμενος, ἑλὼν, παραλαβὼν, καταστρεψάμενος· καὶ παρακατάστασις.

Παρέστησαν, ΔημοσθένηΣ, ἐνίκησαν· ἐπειδὴ οἱ ἡττώμενοι παρίστανται τοῖς νενικηκόσιν ὡς δοῦλοι δεσπόταις. 653

Παρακατάστασις] ἀργυρίδιόν ἐστι παρακαταβαλλόμενον ἐν τοῖς διαιτηταῖς ὑπὸ τῶν δικαζομένων, ἡ παρακατάστασις. λέγεται καὶ παρακαταβολή· καὶ παρακαταβάλλειν, τὸ πρᾶγμα.

Παρασκήνια, αἱ εἰς τὴν σκηνὴν ἄγουσαι εἴσοδοι· σκηνὴ δέ ἐστιν, ἡ νῦν θυμέλη λεγομένη.

Παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ παρηπάτησε τὸν νοῦν, ἐξηπάτησε.

Παρεκτικός] παρὰ τὸ παρέχω παρέξω, ὁ παρακείμενος, παρεῖχα· ὁ παθητικὸς, παρεῖγμαι, παρεῖκται· καὶ ἐξ αὐτοῦ παρεκτὸς· καὶ παρεκτικὸς, κτητικόν.

Παρεβάθην, ἀπὸ τοῦ βίβημι, βέβηκα· ὁ παθητικὸς, βέβαμαι, ἐβάθην, καὶ παρεβάθην.

Παρέσομαι, οὐκ ἀπὸ τοῦ εἰμὶ σχηματίζεται, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔω. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, εἴσομαι ἂν ἦν, καὶ παρείσομαι, ἵνα τὴν αὐτὴν ἔχῃ τῷ ἐνεστῶτι παραλήγουσαν.

Παρείατο δακρυχέουσα, ἀντὶ τοῦ παρῆν ἡ κόρη δακρύουσα. ἔω τὸ κάθημαι, ἢ τὸ ὑπάρχω· παράγωγον, εἶμι· ὁ μέσος ἀόριστος, ἔμην, ἔσο, ἔτο, καὶ εἶτο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, εἶατο, καὶ παρείατο. οἱ δὲ, πληθυντικὸν ἀντὶ ἑνικοῦ· τὰ γὰρ εἰς τὸ λήγοντα πληθυντικά εἰσιν, εἰ ἔχει τὸ α, πυθοίατο.

Παρειά, Ἰλιάδος γ', χωρὶς τοῦ ς ἵν' ᾖ οὐδέτερον· τὰ γὰρ ἀπὸ τοιούτου θηλυκοῦ μεταποιούμενα εἰς οὐδέτερον γένος, τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου μένοντος, τὸν αὐτὸν Φυλάττει τόνον· πλευραί, πλευρά· πυραί, πυρά. οὐκ ἀντίκειται τὸ νευραί, νεῦρα· διάΦορον γὰρ σημαινόμενον· ἔστι δὲ μεταπλασμός· τὸ δὲ ἐπίθετον ὀξύνεται. οὕτως αἱ παρειαί, τὰ παρειά. τὸ ρει διΦθογγον κατὰ διάλεκτον· οἱ γὰρ Αἰολεῖς παρηὰ λέγουσι διὰ τοῦ η· ἐξ οὗ καὶ παρήϊον· τὴν γὰρ ει διΦθογγον εἰς η τρέπουσι. τὸ γὰρ πλεῖον, πλῆον λέγουσι.

Παρείας, παρὰ τὸ πεΦυσιωμένας ἔχειν τὰς γνάθους, ἤγουν τὰς παρειάς· αἳ καὶ Φαῦγναι λέγονται. οὗ τὸ δῆγμα βλάβης ἀλλότριον.

Παρήϊον, τὸ παρὰ τὰς παρειὰς χαλινάριον. ζήτει εἰς τὸ καλλιπάρηος.

Παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα, Ἰλιάδος ψ', ἀντὶ τοῦ, κατὰ πλάτος καὶ κατὰ μῆκος παρῃωρημένος τῷ σώματι, τουτέστιν ἐκλελυμένος ἐν ἄλλῳ. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μέγας, παραιωρούμενος καὶ εἰς μῆκος ἐκτεταμένος. γίνονται δὲ ἀμΦότερα ἀπὸ τοῦ ἀείρω· ῥηματικὸν ὄνομα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, ἄορος· καὶ μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως, καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, παρήορος. καὶ Ὅμηρος παρηορίας λέγει τὰς τοῦ παρήορος ἵππου ἡνίας, ὑΦ' ἃς ὁ τρίτος ἵππος τῇ ξυνοδίᾳ δέδεται· καὶ ὁ μὴ κατὰ χώραν ἔχων ἀραρυίας τὰς Φρένας, ἀλλ' αἰωρουμένας, οἱονεὶ ὁ ἄΦρων. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω· καὶ ὁ πεπτω-

κὼς τῷ σώματι, παραιωρούμενος ἐν τῷ ἑκτάσθαι· καὶ ὁ ἐντὸς τοῦ ζυγοῦ παρεζευγμένος ἵππος.

Παρῃρημένην, ἐκβεβλημένην, ἀποκεχωρισμένην, καὶ οἱονεὶ καθῃρημένην· ἀπὸ τοῦ αἱρῶ τὸ καταβάλλω, ὁ παρακείμενος, ἤρηκα.

Παρίσθμια, τὰ περὶ τὸν φάρυγγα, διὰ τὸ παρακεῖσθαι
654 τῷ ἰσθμῷ· ἰσθμὸς δέ ἐστι στενὸς τόπος, δι' οὗ ἵενται τὰ ἐσθιόμενα καὶ πινόμενα, ἢ παρὰ τὸ ἱέναι τὴν πνοήν. οὕτως Ἡρωδιανός. λέγονται δὲ καὶ ἀντιάδες, ἀπὸ τοῦ ἀντικεῖσθαι ἀλλήλοις.

Παροινία, ἡ ἐν οἴνῳ ἀταξία.

Παροίτερος, παλαιότερος καὶ ἀρχαιότερος. ἀπὸ τοῦ πάρος, ὃ σημαίνει τὸ πρὶν ἢ πάλαι, γίνεται παροίτερος καὶ παροίτατος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ περαιτέρω· οἷον, Καί δέ με μήκέτι τόνδε παροιτέρω ἐξερέεσθαι: — σημαίνει
10 δὲ καὶ τὸ πρῶτος, — ὥς μιν ἔτυψε παροίτατος: — εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πάρος, ἀποβολῇ τοῦ ς.

Παρθις, ὁ παρθένιος· εἴρηται οὐκ ἀποκοπῇ, ἀλλὰ μεταποίησις καὶ μετασχηματισμός. περὶ παθῶν.

Παροψίς, τὸ μέγα τρυβλίον.

Παροιμία] παρὰ τὸ οἶμος, ὃ σημαίνει τὴν ὁδὸν, οἰμία καὶ παροιμία. ἔστι δὲ παροιμία, λόγος ὠφέλιμος μετ' ἐπικρύψεως μετρίας αὐτόθεν ἔχων τὸ χρήσιμον, καὶ πολλὴν τὴν ἐν τῷ βάθει διάνοιαν. ὅθεν καὶ ὁ Κύριος ταῦτά φησιν, Ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν.

20 Παραβολή] ἡ παραβολὴ ποσαχῶς; παραβολή, ὁ ὀνειδισμὸς, ὡς τὸ, Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολήν: — παραβολὴ, αἰνιγματώδης λόγος, ὃ πολλοὶ λέγουσι ζήτημα, ἐμφαῖνον μέν τι, οὐκ αὐτόθεν δὲ πάντως δῆλον ὂν ἀπὸ τῶν ῥημάτων, ἀλλ' ἔχον ἐντὸς διάνοιαν κεκρυμμένην, ὡς ὁ Σαμψὼν ἔλεγεν, Ἐξῆλθεν ἀπὸ στόματος πικροῦ γλυκύ: — καὶ Σολομῶν, Τότε νοήσεις παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον: — παραβολὴ καὶ ἡ ὁμοίωσις· Ἄλλην γὰρ παραβολὴν (φησὶ) παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων·
30 Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σπείροντι: — παραβολή ἐστιν ἡ τροπικῶς λεγομένη οἷόν ἐστι τὸ, Τί ἐν ἀνθρώπου, εἶπον αὐτοῖς τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁ ἀετὸς ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτέρυξ: — ἀετὸν λέγων τὸν βασιλέα. εἰς τὸ ἄλλος ἕως.

Πάρις, παρὰ τὸ παριέναι τὸν μόρον, τουτέστιν ἐκφυγεῖν τὸν θάνατον· ἢ παρὰ τὴν πήραν, ὃ σημαίνει τὸ μαρσίπιον· ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ποιμαντικῇ πήρᾳ ἀνατραφῆναι.

Παρεγγεγραμμένος, ὁ μὴ κατὰ νόμον τοῖς πολίταις τεταγμένος· δημοποίητος δὲ, ὁ ὑπὸ δήμου προῖκα πολιτευθείς· παρεγγράπτους δὲ, νόθους.

40 Παρθένος, παρὰ τὸ παρακαταθέειν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν· ἢ παρὰ τὸ παραθέειν τῇ μητρί, ὡς ὁ ποιητής, ἦθ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει: — ἢ παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα γίνεται θήνη· καὶ μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως, παραθήνη· καὶ κατὰ συγκοπὴν, παρθένος, ἡ περὶ ταύτην τὴν ἡλικίαν οὖσα, καθ' ἣν ὥραν ἔχει ἐκθρέψαι καὶ ἐκτῆσθαι μαζοὺς, ἣν ἡ φύσις ἔταξε. τὰς γοῦν μικρὰς παῖδας οὐ προσαγορεύουσι παρθένους, ἀλλὰ τὰς ἤδη ἐπὶ τὸ γυναῖκας μέλλειν ἰούσας. οὕτω Φιλόξενος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, ἡ παρ' οὐδενὸς οὐδὲν λαβοῦσα εἰς ἔδνα.

50 Παρθενία, ὅτι παρὰ θεοῦ ἐδόθη. φησὶ γὰρ, Ἔλαβε Κάϊν ἑαυτῷ γυναῖκα: — τουτέστιν, οὐκ ἐκ τοῦ θεοῦ.

Παρθενοπίπης, Ἰλιάδος γ'. σημαίνει τὸν περιβλεπόμενον τὰς γυναῖκας. παρὰ τὸ ὄπτω ὀπτεύω, γίνεται ὀπίπης· καὶ ἐν συνθέσει, παρθενοπίπης, διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ παρὰ τὸ ὀπιπτεύω διὰ τοῦ ι γράφεται, οἷον παιδοπίπης.

Παρεμέμβλωκε, Ἰλιάδος ὄ, πάρεστι, προθυμεῖται. ἐκ τοῦ μέλω, μεμέληκα, καὶ μεμέλωκα, ὡς ᾤχηκα, παρῴχωκα· εἶτα κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, μεμβλωκα. ἢ παρὰ τὸ μολῶ μολήσω μεμόληκα, καὶ ἑξῆς. 655

Παρνασός, ὄρος ἐστὶ Δελφῶν· ἀπὸ Παρνασοῦ ἐγχωρίου ἥρωος. Ἄνδρων δέ φησιν, ἐπειδὴ προσώρμισεν ἡ λάρναξ τοῦ Δευκαλίωνος· καὶ τὸ μὲν πρότερον Λαρνησσὸς ἐκαλεῖτο· ὕστερον δὲ, κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ λ εἰς ν, Παρνασός.

Παῤῥησία, οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ παντορησία, κατὰ συγκοπήν· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· ἀλλὰ παρὰ τὸ πᾶν γίνεται· συγκοπῇ γὰρ οὔ, ἀλλὰ τροπῇ, ἡ πάντα ἐν αὐτῇ ἔχουσα καὶ λέγουσα. περὶ παθῶν. οὕτω καὶ Ὥρος. 10

Πᾶς, δύο σημαίνει· καὶ τὸν πατέρα, ὃ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν παπᾶς. τοῦτο δὲ οἱ μὲν Ῥωμαῖοι βαρύνουσι, πάπας λέγοντες· ἡμεῖς δὲ περισπῶμεν. αμφίβολον. οὐδέποτε γὰρ δασυνόμενον α ἀφαιρεῖται. πῶς οὖν τὸ ἅπαν γέγονε πᾶς; ἐπλεόνασε τὸ α. πῶς δασύνεται; τὸ γὰρ πλεονάζον α οὐδέποτε δασύνεται. ὥςτε ἀμφίβολον. ὁρῶ δὲ καὶ τὸ θροῦς ὄνομα λαμβάνον τὸ α καὶ βαρυνόμενον καὶ δασυνόμενον ἕνεκεν ἐμφάσεως, ἐν τῷ ἄθρους. οὐκ ἄρα κεκώλυται κατὰ ταύτην τὴν ἀναλογίαν καὶ τὸ πᾶς, ἅπας. ὥςτε μᾶλλον εἶναι προσῳδος, ἤπερ ἀφαίρεσις. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς βούλεται ἐκ τοῦ ἅμα πᾶς εἶναι ἐν συγκοπῇ. περὶ παθῶν. Πόθεν παράγεται τὸ πᾶς; πρωτότυπόν ἐστι, καὶ παραγωγὴν οὐκ ἔχει· τὰ δὲ εἰς ας μονογενῆ διὰ τοῦ ντ κλινόμενα ὀξύνεται· οἷον ζάς, ζαντός· πράς, πραντός· ἰσοσυλλάβως δὲ κλινόμενα περισπᾶται, Θωμᾶς, Θωμᾶ. τὸ μέντοι πᾶς περισπᾶται ὡς διαλλάξαν κατὰ τὴν γενικὴν, καὶ ὂν τριγενές· τὸ θηλυκὸν, ἡ πᾶσα· καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ πᾶν. 20 30

Πάσσαλος, παρὰ τὸν πήσσω μέλλοντα. ἔστι δὲ ξύλον ἐπίμηκες πρὸς τὸ κρεμᾶσθαι ὅπερ δεῖ.

Πάσασθαι, εἰς τὸ ἐπάσαντο.

Πάσσων, ὄνομα συγκριτικόν· γίνεται ἀπὸ τοῦ παχύς πάσσων, ὡς βραδὺς βράσσων.

Πάσσονα, τὴν εὐπαγεστέραν· ἀπὸ τοῦ πήσσω.

Πάσσω, σημαίνει τὸ ἐπιβάλλω καὶ ἐπιπάττω, ἢ τὸ ποικίλλω. πόθεν δῆλον; ἐπειδὴ καὶ τὰ ποικίλα παραπετάσματα καλεῖται. 40

Παστός, ἢ ἐκ παραπετασμάτων ποικίλων κατεσκευασμένη σκηνή· ἥτις ἐστὶ πεποικιλμένη· καὶ νυμφικὸς οἶκος, παρὰ τὸ πάσσειν· ἐξ οὗ καὶ τὸ, — πολέας δ' ἐνέπασεν ἀέθλους, Ἰλιάδος γ', ἀντὶ τοῦ ἐνεποίκιλεν.

Παστάς, ἣν ἡμεῖς παστάδα λέγομεν· καὶ εἴρηται οὕτω διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἡμᾶς σιτεῖσθαι· παρὰ τὸ πάσασθαι. Ἀπολλώνιος.

Παστείλη, σημαίνει τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πᾶς καὶ τοῦ τέλος, ἐν ᾗ τελειοῦται πάντα τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ. 50

Πατάσσω] ἐκ τοῦ πτῶ τὸ φοβοῦμαι, ὁ μέλλων, πτήσσω· συστολῇ τοῦ η, πτάσσω· καὶ πλεονασμῷ, πατάσσω· μεταγομένου τοῦ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα. ἢ παρὰ τὸ πατῶ, πατάσσω. — θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν, Ἰλιάδος η', ἀντὶ τοῦ ἔπαλλεν, ἐπῆδα ὑπὸ τοῦ φόβου.

Πατήρ, παρὰ τὸ πατεῖν ἐν τῇ συνουσίᾳ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. ἢ παρὰ τὸ σπείρω σπατήρ καὶ πατήρ· ἢ παρὰ τὸν ἦχον τὸν γινόμενον ἐν τῷ καταφιλεῖν τὰ παιδία. πάππος δὲ, ἀπὸ τῆς τῶν παίδων τῶν μικρῶν προσφωνήσεως, ὡς φησιν Ὅμηρος, — ποτὶ γούνασι παππάζουσιν: — ὀνοματοπεποίηται οὖν ἡ λέξις. οἱ δὲ, ὅτι κατὰ συνήθειαν πίττα λέγουσιν ἀντὶ τοῦ φίλει, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, Ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν 656

ἐπίττων: — ἀντὶ τοῦ ἐφίλουν. Ὦρος. πατήρ, παρὰ τὸ τοὺς παῖδας τηρεῖν· ἢ ὅτι ἵππποι ἐν τῇ συνουσίᾳ πρῶτον πατοῦσι τὰς θηλείας. πατὴρ οὖν, ὁ τοὺς παῖδας ὑπερκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἔχων. εἰ δὲ σημαίνει τὸν θεόν, γίνεται παρὰ τὸ τὰ πάντα ὁρᾶν.

Παταικός, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α ἀπαταικός. Ὦρος.

Παταικίων, ὁ ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ κλοπῇ καὶ τοιχωρυχίᾳ τὸν βίον ποιούμενος.

Πάτος] Ὅμηρος, — πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων, ὡς λόγον, Ἰλιάδος ζ'. τὰ γὰρ εἰς τος λήγοντα δισύλλαβα βραχεῖα παραληγόμενα μονογενῆ, βαρύνεται, κρότος, νότος, μίτος, πότος· οὕτω καὶ πάτος. δοκεῖ ἀντικεῖσθαι τὸ στρατός· τὸ γὰρ βροτός, κατὰ δύο τρόπους ἀποφεύγει· ὅτι καὶ κοινὸν, καὶ ἔχει ἀντέμφασιν. σημαίνει δὲ τὴν πεπατημένην γῆν τὴν λεωφόρον.

Πατῶ, πατήσω· ἐκ τοῦ πάτος· τοῦτο, ἐκ τοῦ τόπος.

Πάτρα, λέγεται ἡ πατρίς.

Πατρίκιος, οἱονεὶ πατὴρ τοῦ κοινοῦ.

Πατριά, ἀπὸ τοῦ πατὴρ πατέρος γίνεται, διαφέρει δὲ πόλεως.

Πατρῷος, ὄνομα κτητικόν· ὅπερ διαλύσει γίνεται πατρῴος. διαφέρει δὲ τοῦ πατρῴος· πατρῷος γὰρ λέγεται ὁ παρὰ τῇ συνηθείᾳ πατρίος. πατρῷος, τὸ κτητικόν· οἷον, πατρῷος δοῦλος, πατρῷον κτῆμα.

Παῦρον, τὸ ὀλίγον. γίνεται παρὰ τὸ παύω παύσω, παῦρος, ὁ ταχύς, καὶ δι' ὀλίγων ῥημάτων τοῦ παύεσθαι ἀφιστάμενος· ἢ ὁ μὴ μέχρι πολλῶν διατελῶν, ἀλλὰ ταχὺ παυόμενος, ὁ μὴ μέχρι πολλοῦ διήκων, ἀλλὰ ταχέως παύων· καὶ τὸ οὐδέτερον, παῦρον· τὸ γὰρ ὀλίγον, ταχέως παύεται.

Παυσωλή, ἡ ἀνάπαυσις· ἀπὸ τοῦ παύσω μέλλοντος, κατὰ προσθήκην.

Παφίη, ἡ Ἀφροδίτη· ἀπὸ τῆς Πάφου τῆς ἐν Κύπρῳ πόλεως· ἢ παρὰ τὸ ἀπαφῶ τὸ ἀπατῶ, ἀπαφίη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α· ὅθεν καὶ παρήπαφεν, τὸ ἐξηπάτησε. παρὰ τοῦτο καὶ τὸ βουκόλῳ συνοικεῖν αὐτὴν, ἀπὸ τοῦ βουκολεῖν καὶ ἀπατᾶν πεπλάσθαι τὸν μῦθον· εἴρηται γὰρ βουκολεῖν ἀπὸ τούτου τὸ ἀπατᾶν· ὅθεν καὶ τὸ, Ἀπεβουκολήθη κοίμνης.

Παφλάζω, σημαίνει τὸ ἐκ βρασμοῦ ἀνάδοσιν γίνεσθαι. ταύτην δὲ τὴν λέξιν πεποιῆσθαι παρὰ Ὁμήρῳ, ὡς ἤχου μιμητικήν· ὅπερ ὁ τῶν κυμάτων ἀναπέμπειν εἴωθε βρασμός. ἔστι δὲ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται, τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀνοδίδωμι· κατὰ συγκοπὴν, φλῶ· ἀφ' οὗ παράγωγον φλάζω, ὡς ῥίπτω ῥιπτάζω, καὶ ἐνθουσιῶ ἐνθουσιάζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, παφλάζω.

Πάχετον, παχύτερον, κατὰ συγκοπὴν τοῦ υ καὶ ρ.

Παχνη, παρὰ τὴν πῆξιν, πάγη τις οὖσα. καὶ Ὅμηρος παχνοῦται, ἀντὶ τοῦ φθείρεται, λυπεῖται, Ἰλιάδος ρ'. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πάχνης τῆς φρίκην ἐμποιούσης καὶ φθειρούσης τὰ φυτά.

657 Παχνώσω, Ἡσίοδος, — ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ: — ἐλύπησεν, ἔφθειρε.

Παιάν, ὕμνος ᾠδῆς ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ᾀδόμενος, ὡς τὸ, Καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν Μέλπουτο ἑκάεργον: — οὕτω γὰρ ἰδίως αὐτοὺς τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἀρτέμιδι προσέφερον, ὡς αἰτίοις τῶν λοιμικῶν παθῶν. τὸν μὲν γὰρ Ἀπόλλωνα, ταυτὸν φασιν εἶναι τῷ ἡλίῳ· τὴν δὲ Ἄρτεμιν, τῇ σελήνῃ· οἱ δὲ αὐχμοὶ καὶ τὰ λοιμικὰ συστήματα καὶ αἱ νόσοι δι' ἡλίου καὶ σελήνης ἐμπίπτουσιν, ἀπὸ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος τοῦ περιέχοντος τοὺς ἀνθρώπους. εἴρηται οὖν ἀπὸ τοῦ παύω παυάν καὶ παιάν, τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, ὁ καταπαύων ὕμνος τὸν λοιμόν. καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ παύω παιών, ὁ παύων τὰς νόσους καὶ τὰ λυποῦντα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, γίνεται παιήων. Παιών δέ ἐστι καὶ ἔθνος Θρακικόν, ὃ Πανονίους φασί· νῦν δὲ Μακεδόνας.

Παιωνίσαντες, εὐφημήσαντες, ἀλαλάξαντες, τὸν παιᾶνα ἐπικαλεσάμενοι. ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπ' ἔργου ἀρχομένους, καὶ ἐπί τινι νίκῃ, τοῦτο λέγειν.

Παιήων, σημαίνει δύο, τόν τε ὕμνον καὶ τὸν τῶν θεῶν ἰατρόν.

Πᾶσαι] ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμῖν συνήθους, Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων: — ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλαι, Πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι: — οὐ γὰρ πολλαὶ ὑπέκειντο πύλαι, κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον. καὶ, — πᾶσαι γὰρ ἐπῴχατο: — ἀντὶ τοῦ κεκλεισμέναι ἦσαν.

Πάσσεν] ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμῖν νοουμένου, Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο: — ἐπὶ δὲ τοῦ ἐποίκιλλε, — πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους.

Παῦλλος] ἀπὸ τοῦ παίσω μέλλοντος, παῦλος· καὶ παῦλλος, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ λ. Ὦρος.

Παλιπάλημα, σημαίνει τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ. λέγεται δὲ καὶ ὁ τραχὺς ἄνθρωπος καὶ ἀνώμαλος· ἐπεὶ καὶ τῶν ὀρῶν τὰς ἀνωμαλίας παλαιήματα καλοῦσι.

Παίζω] παρὰ τὴν παιδὶ δοτικὴν, γίνεται παράγωγον παιδίζω, ὡς ποδῶ ποδίζω· καὶ συγκοπῇ, παίζω· φίλον γὰρ τοῖς παισὶ τὸ παίζειν.

Παῖς, παρὰ τὸ παίζω· ὁ μέλλων, παίσω· ἀποβολῇ τοῦ ω· ἢ παρὰ τὸ πάλλεσθαι· εὐκίνητος γὰρ ἡ ἡλικία. ἢ παρὰ τὸ βαίω, γίνεται βαΐς καὶ παΐς· ἐκ δὲ τοῦ παΐς, γίνεται κατὰ συναίρεσιν παῖς. καὶ κλίνεται παιδός· ὁ κανών· τὰ συνῃρημένα τῶν ἐντελῶν φυλάττει τὴν κλίσιν. ἢ οὕτω· δύο μόνα εἰσὶν εἰς ως μονοσύλλαβα· κλίνεται δὲ ἀμφότερα διὰ τοῦ δος. καὶ ὤφειλεν εἶναι δαΐς δαιδός· ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο δδ: ἔστι δὲ καὶ τὸ σταΐς. ταῦτα δὲ τὰ τρία, κλίσιν μὲν ἀνεδέξαντο, κανόνι δὲ οὐχ ὑπέπεσον. ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα παιδεύω· ὅθεν καὶ τὸ παιδεία· σημαίνει δὲ πολλά· σημαίνει τὴν παίδευσιν, καὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν ἀνατροφὴν, καὶ τὴν μίξιν. τὸ γὰρ σημαῖνον τὸ παίγνιον, διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ παρ' ἡμῖν μὲν ὀξύνεται, οἷον παιδιά· παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις βαρύνεται, οἷον παιδία· τὰ δὲ σημαίνοντα ἄθροισιν ἢ περιεκτικὰ τινῶν προσηγορικὰ, ὀξύνεται, λαλιά, παιδιά, πυρκαϊά.

Παιδνός, κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωτάτου παιδός, παρὰ τὸ παίζω.

Παιδίον, παρὰ τὸ παιδείας δεῖσθαι.

Παισός, σημαίνει τὴν πόλιν. εἰς τὸ Ἄπαισος. 658

Παιπαλόεντος, τοῦ τραχέος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ π· ἀπὸ τοῦ ἄλη, διὰ τὸ σκολιότητα ἔχειν. καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον αἰπαλήματα, τὰ μεγάλα ἀλήματα. ἢ παρὰ τὸ αἶπος, ὃ σημαίνει τὸ μέγα καὶ τραχὺ, αἰπαλόεν· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, παιπαλόεν τὸ τραχύ.

Παιφάσσουσα, ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶσα· ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς, Ἰλιάδος β'· ἐπὶ δὲ τοῦ Τυδέως, ὅτε λέγει, — πολεμίζειν οὐκ εἴασκον Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν: — ἀντὶ τοῦ οὐκ εἴων ἐμφανῆ αὐτὸν καὶ περιφανῆ ποιεῖν τοῖς Θηβαίοις, ἀλλ' ἐν τῷ τοῦ ἀγγέλου σχήματι μένοντα εὐωχεῖσθαι· αὐτὸς δὲ τῇ ἐμφύτῳ αὐτοῦ ἀνδρείᾳ ἐκφερόμενος, προσεκαλεῖτο τοὺς Θηβαίους. ἔστιν οὖν ῥῆμα φῶ, δηλοῦν τὸ φαίνω· παράγωγον φάσω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, παφάσσω· καὶ προσθέσει τοῦ ι, παιφάσσω. οὐ γὰρ ἁρμόζει τὸ ἐνθουσιᾶν· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλη καὶ ἄλλη περιάγειν τὰς ὄψεις.

Πέδη, σημαίνει τοὺς δεσμούς· ὡς οἶμαι, παρὰ τὸ δέω-

ἕδη καὶ πέδη· ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας. Ἰλιάδος ν', Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλεν: — ἢ παρὰ τὸ πεδῶ πεδήσω· τοῦτο παρὰ τὸ πούς ποδός, γίνεται ποδῶ· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, πεδῶ· πεδῆσαι γὰρ κυρίως, τὸ τοὺς πόδας δεσμῆσαι. λέγεται δὲ πέδιον προπαροξυτόνως τὸ ὑποκοριστικὸν τῆς πέδης, τουτέστιν ὁ μικρὸς δεσμός· πεδίον δὲ, λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀναπεπταμένου καὶ μακροῦ καὶ ἐπιμήκους τόπου· παρὰ τὸ πέδον, ὃ σημαίνει τὴν γῆν ἁπλῶς, γίνεται πεδόον καὶ πεδίον, τροπῇ τοῦ βραχέος εἰς βραχύ. τάσσεται δὲ τὸ πέδον, καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκήματος· τὸ δὲ πεδίον, μεῖζον ἐστὶν ἐν σημαινομένῳ τοῦ πέδου· οὐκ ἔστι δὲ ὑποκοριστικόν· πέδον δὲ ἡ γῆ, ἐφ' οὗ βεβήκαμεν τοῖς ποσὶ τοῦ πεζεύειν· καὶ πεζοὺς φασὶ τοὺς διὰ τῶν ἰδίων ποδῶν τὴν ὁδὸν ποιουμένους, οἱονεὶ πεδούς· καὶ κατὰ τροπὴν, ἀπὸ τοῦ πέδον. πεζὸς γὰρ, ὁ διὰ τοῦ πέδου πορευόμενος. παρὰ τὸ ἕζω τὸ κάθημαι, ἕδον καὶ πέδον ἡ γῆ.

Πέζαι, ἑταῖραι αἱ χωρὶς ὀργάνων εἰς τὰ συμπόσια φοιτῶσαι. Ὧρος.

* Πέδον, τὸ ἔδαφος· παρὰ τὸ πεζεύειν, τὸ πορεύεσθαι.

Πεζέτεροι. πολλαὶ περὶ τούτου φέρονται ἐξηγήσεις. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν, λέγουσιν ὄνομα στρατεύματος οὕτω λεγομένου· οἱ δὲ, ὅτι τινὲς ἦσαν παρ' αὐτοῖς στρατιῶται, τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχοντες, τὸν δὲ ἕτερον ὡπλισμένον. διό φασι καὶ πεζετέρους αὐτοὺς καλεῖσθαι, παρὰ τὸ τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχειν· πέζα γὰρ τὰ κάτω τοῦ ποδός· ὅθεν καὶ πεζεύειν, τὸ χαμαὶ περιπατεῖν. οἱ δέ φασι τοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν ὧν εἶχε ξένων ἑταίρους καὶ φίλους γενομένους αὐτῷ, οἱονεί τινας ἐκλελεγμένους διὰ τὸ ἀνδρεῖον, ἵνα φυλάττωσιν αὐτόν. ἡ δὲ γραφὴ, πρὸς διάφορον ἐξήγησιν. ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ γράμματος.

Πέδιλα, τὰ ὑποδήματα· παρὰ τὸ περιειλεῖσθαι αὐτὰ τοῖς ποσίν· ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ πέδῳ εἰλεῖσθαι· οὐ πάντως δὲ τὰ ῥηματικὰ ὀνόματα φυλάττει τὴν γραφὴν τοῦ ῥήματος, ὥςπερ εἴρω ἶρος, καὶ νείφω νιφάς. ἢ ὅτι πέδιλλα λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς, ὥςπερ ὅμιλος ὅμιλλος. εἰ δὲ ἐγράφετο διὰ τῆς ει διφθόγγου, πέδελλα ἂν ἐλέγετο, ὥςπερ κείρω κέρρω, φθείρω φθέρρω.

659 Πέλας, καὶ τοπικὸν καὶ χρονικόν, καὶ ἐπὶ συγγενείας.

Πελιώματα, τὰ ἴχνη τῶν πληγῶν.

. . . λευκὸν δὲ τὸ πέμμα. ἢ ἀπὸ τοῦ πελάζειν καὶ ἱκετεύειν τὸν θεὸν διὰ τούτων.

Πέλαγος, τὸ μὴ πέλας τῆς γῆς. ἢ παρὰ τὸ τῆλε καὶ τὸ γῆ, τήλεγός τι ὄν, τὸ πόῤῥω τῆς γῆς ὄν.

Πελαγός, ἔλλειψις τοῦ ρ, ποιητικῶς· πελαργός γάρ· τοῦτο ἐπειδὴ λευκὰ καὶ μέλανα πτερὰ ἔχει, οὕτω καλεῖται τὸ ζῶον· πέλον γάρ, τὸ μέλαν· καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος, ἡνίκα ἂν ὑποδρομὴν αἵματος δέξηται καὶ μελαίνηται, πελιώματα καλοῦμεν.

Πελαργικόν, τὸ ὑπὸ Τυῤῥηνῶν κατασκαφὲν τεῖχος· οὓς καὶ θεασάμενοι τινὲς, Πελαργοὺς ὠνόμασαν, διὰ τὰς σινδόνας ἃς ἐφόρουν.

Πέλανοι, πέμματα εἰσὶ τινὰ ποιά· Ἀττικοὶ δὲ λέγουσι πέλανον πᾶν τὸ πεπηγός, ὡς Εὐριπίδης περὶ τοῦ ἀφροῦ τοῦ πεπηγότος περὶ τοὺς ὀδόντας, οὕτως ἐθηκε τὴν λέξιν, ἀφρώδη πέλανον εἰπών. Ἀπολλώνιος, Παυδήμοιο μύλης πελανους ἐπαλετρεύουσι: — πέλανοι λέγονται τὰ πόπανα, ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι, ἢ ἀπὸ τῆς παιπάλης· ἀπὸ γὰρ τοῦ λευκοτάτου κατασκευάζονται. καὶ Ὅμηρος τὸ λευκᾶναι παλύναι φησί. πόπανα δὲ, ἀπὸ τῆς πέψεως· πέττειν γὰρ ποιοῦσιν. οὕτως Εὐριπίδης Τρωσί.

Πέλεκυς, παρὰ τὸ πέλειν ὠκύς· τὸ γὰρ πέλω, σημαίνει καὶ τὸ γίνεσθαι καὶ εἶναι· σημαίνει καὶ τὸ ἀναστρέφεσθαι· ὅθεν ὁ μέλλων, πελήσω· ἐξ οὗ καὶ πόλος ὁ οὐρανός.

Πελεμίχθη, ἐκινήθη, ἐσείσθη· ἀπὸ τοῦ πάλλω, ὡς οἶμαι· ἢ ἀπὸ τοῦ πέλω. καὶ τὸ πτελεμίζετο, ἐκινεῖτο σημαίνει.

Πέλεια καὶ πίρκος· ἔστιν εἶδος ἱέρακος· εἰσὶ δὲ γένη ἱέρακος ὀπτὼ, ὥς φησι Καλλίμαχος ἐν τοῖς περὶ ὀρνέων. πέλεια δὲ, περιστερᾶς εἶδος, οἷον φάσσαι. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ πέλαν, ὃ σημαίνει τὸ μέλαν. καὶ ὥςπερ παρὰ τὸ μαῖα γίνεται μαιάς μαιάδος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ πέλεια, πελειάς πελειάδος. καὶ πελίωμα, τὸ μέλαν· καὶ γὰρ πέλλην λέγουσι βοῦν, τὸν τοιοῦτο χρῶμα ἔχοντα· καὶ Πέλλη, πόλις Μακεδονίας, ὅτι βοῦς αὐτὴν εὗρε πέλλη τὸ χρῶμα· καὶ ὁ πελίας ὄνος.

Πελῶ, βαρυνόμενον μὲν, σημαίνει τὸ ὑπάρχω· περισπώμενον δὲ, τὸ προσεγγίζω.

Πέλλας] Ἰλιάδος π', — γλαγέας κατὰ πέλλας: — ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι. εἰσὶ δὲ ξύλινα ἀγγεῖα.

Πέλμα, παρὰ τὸ πεπιλῆσθαι πλέον τοῦ ἄλλου δέρματος· ἢ παρὰ τὸ πέλας ἀεὶ καθεστάναι τῶν πέδων.

Πελοπῆς] ὥςπερ παρὰ τὴν Κέκροπι δοτικὴν γίνεται Κεκροπίς, Αἰθίοπι Αἰθιοπίς, οὕτω Πέλοπι Πελοπίς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π περὶ παθῶν.

Πελοπόννησος] δύναται καὶ τοῦτο πλεονασμῷ ἔχειν τὸ ν· παρὰ γὰρ τὴν Πέλοπος γενικήν. ὡσαύτως καὶ τὸ Προκόννησος, ἀπὸ τῆς Προκόνησος. περὶ παθῶν.

Πελωρίς, νῆσος, ἢ τόπος· Διονύσιος ὁ περιηγητής. γράφεται δὲ μικρὸν, ὡς τὸ, Ἄκρα δέ οἱ Πάχυνος, Πελορίς τε Λύβη τε: — καὶ μέγα, ὡς τὸ, Ἠνεμόεσσα Πελωρὶς, ἐς Αὐσονίην ὀρόωσα: — λέγεται δὲ πελωρὶς καὶ εἶδος ὀστρέου· παρὰ τὸ πέλωρον, ὃ σημαίνει τὸ μέγα· ἐπειδὴ μεῖζον ἐστὶ τῆς χήμης καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων ὀστρέων.

Πελώριος, μέγας· παρὰ τὸ πέλω τὸ ὑπάρχω καὶ τὸ ὥρα ἡ Φροντίς, ὦ πέλει Φροντὶς διὰ τὸ μέγεθος. καὶ πελώριον, τὸ μέγιστον. 660

Πεμπάσεται, ἀπὸ τοῦ πεμπάζω· σημαίνει τὸ διελθεῖν καὶ ἐρευνῆσαι· ἴσως ἀπὸ τοῦ πέμπω. Αἰολικῶς δὲ τὸ κατὰ πέντε ἀριθμήσειν.

Πέμπελος, Λυκόφρων, ἢ γραῦς· παρὰ τὸ εἶναι πλησίον τοῦ πέμπεσθαι εἰς ᾅδην.

Πένθος, κυρίως ἐπὶ τῶν κατοιχομένων· παρὰ τὸ ἐν βαθυτάτῳ εἶναι τὴν ἐπ' αὐτοῖς λύπην· παρὰ τὸ βάθος, πλεονασμῷ τοῦ ν, καὶ τροπῇ τῶν στοιχείων· ἢ διὰ τὸ ἐν βαθυτάτῳ εἶναι τοὺς τεθνεῶτας. τὸ δὲ κατωτάτω καὶ ἀφανὲς, βένθος ἐλέγετο. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ βάθος λέγει.

Πένης, σημαίνει τὸν ἐκ πόνου καὶ ἐνεργείας τὸ ζῆν ἔχοντα· παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ πράττω. ἐκ τούτου πενιχρός, ὡς μελιχρός.

Πένοντο, καὶ ἀμφεπένοντο, ἀντὶ τοῦ ἐνήργουν καὶ ἠσχολοῦντο, ἀπὸ τοῦ πένω το κάμνω· ἀφ' οὗ καὶ πόνος καὶ πόντος.

Πένταχα κοσμηθέντες, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ πενταχῶς.

Πεντηκόντορος, εἰς τὸ ἐρέτης. Πεντηκοντόγυον, εἰς τὸ γύης.

Πέντοζος, ἢ χεὶρ, παρὰ τὸ πέντε ὄζους ἔχειν.

Πενέσται, οἱ δοῦλοι τῶν Θετταλῶν, ὡς οἱ τῶν Λακεδαιμονίων, εἵλωτες· καὶ τῶν Κρητῶν, κλαρόται.

Πελτασταί, τοξόται τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. Πέλτη, ἀσπὶς ἴτυν μὴ ἔχουσα· ὅθεν καὶ πελτασταὶ στρατιῶται

κινὲς οἱ πέλτην ἔχοντες. ὁ δὲ πέλτης, εἶδος ἐστὶν ὅπλου οἷον ἀσπίς.

Πεντηκοστευόμενοι] τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸν Πειραιᾶ φορτίων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πεντηκοστὴν ἐτέλουν οἱ ἔμποροι· καὶ τοῦτο ἐκάλουν πεντηκοστεύεσθαι· καὶ οἱ τὸ τέλος εἰςπράττοντες, πεντηκοστολόγοι καλοῦνται.

Πέλωρα, ὄνομα οὐδέτερον· τὸ ἀρσενικὸν, ὁ πέλωρ. τί σημαίνει; τὸ ἐξαίσιον καὶ Φοβερόν· παρὰ τὸ πέλω καὶ τὸ ὥρα, οἷς ὑπάρχει ἀεὶ ἡ Φροντὶς διὰ τὸ μέγεθος. οὕτως ἐτυμολογεῖται. παράγεται δὲ παρὰ τὸ προςπελάζειν καὶ προσεγγίζειν τῷ Ὠρίωνι, ὡς λέγει ὁ ποιητὴς ἐν τῷ χ, διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ· Παμφαίνουθ' ὥςτ' ἀστὴρ ἐπεσσύμενον πεδίοιο, Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσι: — καὶ ἑξῆς. λοιπὸν, πέλωρ πέλωρος· καὶ τὸ οὐδέτερον, πέλωρον· καὶ πελώριος. τὸ ρι, ι, ὡς ἕλωρ ἕλωρος ἑλώριος· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ωρ, εἰ μὲν τρέπει τὸ ω, διὰ τῆς ει διφθόγγου γίνεται τὰ κτητικά, Νεστόρειος· εἰ δὲ φυλάττει, διὰ τοῦ ι.

Πενταέτηρον] τὰ διὰ τοῦ ηρος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύτονα καὶ βαρύτονα, μὴ ἔχοντα ἀναφαινόμενον τὸ ο, μήτε ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον, διὰ τοῦ η γράφεται· Αὔδηρος, τόπος· Ἄβληρος, κύριον· Φάληρος, ἐξ οὗ τὸ τετραφάληρος· πενταέτηρος. σεσημείωται βαρυνόμενα δύο, Κάμηρος, Ἄϊρος. ὀξύνεται καυστειρός· ὅπερ γίνεται κατὰ διάλεκτον Βοιωτῶν, ὡς τὸ τέθηκα τέθεικα. μὴ ἔχοντα ἀναφαινόμενον τὸ ο· διὰ τὸ ὄνειρος· ὄνοιρος γὰρ λέγεται Αἰολικῶς. μὴ ἔχοντα δὲ ῥῆμα: διὰ τὸ μάγειρος. ζήτει εἰς τὸ Κάμειρος.

Πεος, σημαίνει τὸ αἰδοῖον· οἶμαι ὅτι κατ' ἔλλειψιν τοῦ σ, ὅτι σπᾷ καὶ ἐντείνεται· ἢ κατ' ἔλλειψιν τοῦ λ, πλέος, παρὰ τὸ πλησιάζειν· ἢ παρὰ τὸ πῶ τὸ κτῶμαι, δι' οὗ κτώμεθα τέκνα· ἢ φέος, οἷον φύος, δι' οὗ φύομεν τέκνα. ἐγὼ ἐπενόησα.

Πεπάλασθε, κληρώσασθε, λάχετε· πάλος γὰρ, ὁ κλῆρος· παρὰ τὸ πάλλω ῥῆμα, τὸ κινῶ καὶ σείω, παλῶ παλάσω· ἐπειδὴ, ἡνίκα ἂν κληθῶσιν οἱ κλῆροι, πάλλονται· οἷον, — πάλλεν δὲ γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης.

Πεπαλαγμένον, μεμολυσμένον καὶ κατεστυμμένον· ἀπὸ τοῦ παλάσσω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ πάλη τοῦ ἀλεύρου γίνεται. πάλη δὲ ἐρῆται τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου, ὅπερ δύναται ἐπιπάσσεσθαι διὰ λεπτότητα. παρὰ τὸν πάσσω μέλλοντα πάλη, ὡς δαμάσσω δαμάλη, ἀνθήσω ἀνθήλη· καὶ γὰρ ὁ εἰς σω μέλλων τὴν σω τρέπει εἰς λη· εἰ δὲ ἔχει διπλοῦν, προσέρχεται, οἷον ζεύξω, ζεύγλη· τρώξω, τρώγλη. οὕτως οὖν πάσσω, πάλη· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, παπάλη· καὶ τροπῇ, πεπάλη· οἱ δὲ Ἀττικοὶ παππάλη λέγουσι, πλεονασμῷ τοῦ σ.

Πέπειρος, εἰς τὸ ὄνειρος.

Πέπερι, παρὰ τὸ πέπτω πέσσω, τὸ εἰς πέψιν ἄγον τῇ θερμότητι τοῦ πνεύματος.

Πεπαρμένον] Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον: — διατετερονημένον. ἔστι δὲ πείρω τὸ κέντῶ, περῶ, πέπαρκα, πέπαρμαι· ἡ μετοχὴ, πεπάρμενος.

Πεπείθαται] ἀπὸ τοῦ πείθω, πείσω, πέπεικα, πέπεισμαι, πέπεισται· καὶ Ἰωνικῶς, πεπείθαται. καὶ τὸ ἐπέπιθον, πείθω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκιθον· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ Ἀττικῶ, ἐπέπιθον· ἐξ οὗ καὶ τὸ, Σπουδῇ παρπεπιθόντες: — καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, πεπιθεῖν, πεπιθέσθαι· καὶ τὸ πεπίθοιμεν, ἀντὶ τοῦ πείσαιμεν· καὶ πεπιθοῦσαι, μετοχὴ ἀορίστου δευτέρου καὶ μέλλοντος· εἰώθασι γὰρ τοὺς δευτέρους ἀορίστους ἀναδιπλασιάζειν οἱ ποιηταί. τὸ δὲ πετιθήσω, γίνεται ἀπὸ τοῦ πιθῶ πιθήσω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

Πεπεμμένος, ὁ μεμαγμένος· ἐπὶ τοῦ ἄρτου λέγεται· παρὰ τὸ πέττειν, τὸ μάττειν.

Πετιλημένος, συνεσφιγμένος· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πίλου· ὅπερ ἐν τῇ ἐργασίᾳ ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν κατασφίγγεται.

Πέπληγε. πλήσσω, ἔπλαγον, ἐπὶ τοῦ ψυχικοῦ πάθους· ἐπὶ δὲ τοῦ σωματικοῦ, διὰ τοῦ η. ὁ δὲ ποιητὴς εἶπε κατεπλήγη διὰ τοῦ η· ἵνα μὴ νομίσωμεν ἐπὶ τοῦ σωματικοῦ λέγεσθαι, εἶπε φίλον ἦτορ, ἤγουν τὴν ψυχήν.

Πέπλος, τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον καὶ ποικίλον· ῥίονεῖ περίπελός τις ὤν, ὁ περὶ τὸν Φορροῦντα περιπελόμενος καὶ εἰλούμενος· καὶ πέπλος, κατὰ συγκοπὴν τῆς ρι συλλαβῆς καὶ τοῦ ε· ἢ παρὰ τὸ πρέπω, πρέπαλος· καὶ συγκοπῇ, πέπλος.

Πετρυμένος, εἰς τὸ ἀπινύσσω.

Πεποιήκαντι, Δωρικῶς. οὗτοι γὰρ τρέπουσι τὸ σ εἰς τ, ἐπεισόδῳ οὐ πλεονασμῷ τοῦ ν· τὸ γὰρ κοινὸν, πεποιήκασι.

Πέπονες, ὦ πέπον· ὁτὲ μὲν τὸν εὐδιάλυτον δηλοῖ καὶ ἀσθενῆ, ὁτὲ δὲ τὸν προσηνῆ, καὶ τότε λαμβάνεται ἐπὶ ἐπαίνου· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐκλύτου, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πεπαινομένων καρπῶν· οἱ, μετρίως μὲν πεπανθέντες, εὔχρηστοί εἰσι καὶ ἀπόδεκτοι· ὑπερπεπανθέντες δὲ, ἔκλυτοι καὶ σεσηπότες· διόπερ ἡ λέξις τὰ ἐναντία σημαίνει, ἀπὸ τοῦ πεπείρου καὶ ἀσφαλοῦς, καὶ ἀπὸ τοῦ σεσαπημένου· ἢ τῶν πεπόνων, ἃ τῇ μὲν γεύσει ἐστὶν ἡδέα, τῇ δὲ ὀίξει καὶ τῇ ἁφῇ μαλακὰ καὶ ἀνένδοτα. ὅταν δὲ σημαίνει τοὺς γενναίους, ἐκ τοῦ φόνος· φόνους δὲ ἔλεγον οἱ Δωριεῖς τοὺς ἐπονειδίστους, ἤγουν τοὺς ἄξια φόνου δεδρακότας· καὶ παρὰ Φρυγικῷ ἔθει καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, πέφονες· καὶ τροπῇ, πέπονες. συστέλλεται δὲ, ὡς κοινὸν τῷ γένει. 661 662

Πέπονθα] ἀπὸ τοῦ πονῶ, πονήσω, πεπόνηκα, πέπονα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, πέπονθα.

Πέποσχε, ἀπὸ τοῦ πάσχω, πάσξω, πέπασχα· τὸ τρίτον, πέπασχε· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α, πέποσχεν. ἐν Ἀρπαγαῖς Ἐπιχάρμου, Ἃ δὲ Σικελία πέποσχε.

Πέτοσθε, Ἰλιάδος γ', ἀντὶ τοῦ πεπόνθατε· ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς, ἀπὸ τοῦ πήθω τὸ πανθάνω, ὁ μέλλων, πήσω· πέπηκα, πέπησμαι, πεπήσμεθα, πέπησθε· καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς ο. ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τοῦ πεπόκημαι, πεποκήμεθα, πεπόνησθε· καὶ συγκοπῇ τῆς νη, πέποσθε.

Πεποτήαται] ἀπὸ τοῦ πέτω γίνεται πεπότημαι, πεπότηται, πεποτέαται Ἰακῶς· καὶ κατὰ Ἴωνας καὶ ἐκτάσει, πεποτήαται.

Πέπρακα] ἀπὸ τοῦ περῶ περάσω, πεπέρακα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, πέπρακα. ζήτει εἰς τὸ ἐμπρήσω.

Πεπρωμένον, σημαίνει τὸ εἱμαρμένον καὶ ὡρισμένον, καὶ οἱονεὶ πεπερατωμένον· ἀφ' οὗ γίνεται κατὰ συγκοπὴν πεπρωμένον, οἷον τύχην τὴν τὸ πέρας τοῦ βίου ὁρίζουσαν καὶ περατοῦσαν. Βάβριος, Ἃ σοι πέπρωται, ταῦτα τλῆθι γενναίως· Καὶ μὴ σοφίζου· τῶν χρεῶν γὰρ οὐ φεύξῃ: — καὶ Πρίαμος λέγει, Ζεὺς μέν που τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, Ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν, Ἰλιάδος γ'.

Πέπταμαι. ἐκ τοῦ ἵπτημι γίνεται ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔπταμαι, ἔπτασαι, ἔπταται· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πέπταμαι Αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς εἰώθασι προστιθέναι σύμφωνον, ὥςπερ τὸ ἐπτερύγωμαι, πεπτερύγωμαι· καὶ ἀπὸ τοῦ ἔπτωκα, πέπτωκα· ἢ ἀπὸ τοῦ πτῶ, ὁ πεπτωκέναι, ἔπτωκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π.

Πέπτωκα] ἀπὸ τοῦ πεσῶ, πεσήσω πέπεσηκα, καὶ κατὰ συγκοπὴν, πέπτηκα καὶ πέπτωκα, ὡς οἰχῶ, οἰχήσω,

BODLEIAN LIBRARY OXFORD

ᾤχηκα καὶ ᾤχωκα. ἀπὸ τοῦ πετῶ, παράγωγον πετέω, ὡς χαλῶ χαλέω. τουτο γίνεται κατὰ συγκοπὴν, πεπτῶ, πεπτήσω· ὁ παρακείμενος, πέπτηκα· καὶ τροπῇ. ἀπὸ τοῦ πέδου γίνεται πεδῶ, πεδώσω, πεπέδωκα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, πέπδωκα· ἐπεὶ δὲ δασέα δασέων, καὶ ψιλὰ ψιλῶν, καὶ μέσα μέσων προηγοῦνται κατὰ σύλληψιν, οἷον πτῶσις, κτῆμα, ἐτράπη τὸ δ εἰς τ, καὶ γέγονε πέπτωκα.

Πεπτηῶτα, Ἀπολλώνιος, Κύζικος ἐν κονίῃ τε καὶ αἵματι πεπτηῶτα: — ἀντὶ τοῦ ἐκτεταμένον· σημαίνει δὲ καὶ τὸν πεπτωκότα, ὡς τὸ, — πετάλοις ὑποπεπτηῶτα. ἢ ἀπὸ τοῦ πέτω, ἢ ἀπὸ τοῦ πτήσσω, πτήξω, ἔπτηχα, ἐπτηχώς· καὶ Ἰωνικῶς, πεπτηχώς· καὶ ἀποβολῇ, πεπτηώς.

Πέπυσμαι. ἀπὸ τοῦ πεύθω, πεύσω, πέπευκα· ὁ παθητικὸς, πέπευσμαι· ἄρον τὸ ε, πέπυσμαι. εἰ δέ τις εἴποι ὅτι ἀπὸ τοῦ πυνθάνω δύναται εἶναι, εἰπὲ ὅτι τὰ διὰ
665 τοῦ ανω ἄκλιτά εἰσιν. ὥςτε πέπυσμαι ἐνδείᾳ τοῦ ε, ὡς καὶ τὸ τέτυγμαι ἀπὸ τοῦ τεύχω.

Πεπρωμένον· ἀπὸ τῆς μετοχῆς μετήχθη εἰς ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν, ὥςπερ καὶ τὸ εἱμαρμένη· ἡ δὲ μετοχὴ, ἐκ τοῦ περατόω περατῶ περατώσω· καὶ ἔστι πεπερατωμένον· καὶ συγκοπῇ, πεπρωμένον. σημαίνει δὲ τὸ προωρισμένον καὶ εἱμαρμένον. ἔστι δὲ παρ' Ἕλλησιν ἡ λεγομένη παρ' ἡμῖν πρόνοια. τὴν δὲ αὐτὴν εἱμαρμένην ἔλεγον καὶ ἀδράστειαν, διὰ τὸ μὴ ἀποδιδράσκειν ἅπαντα τὰ προορισθέντα.

Πέρας. παρὰ τὸ τέλος, τέλας· καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς π καὶ τοῦ ἀμεταβόλου, πέρας· ἢ παρὰ τὸ τῆς ἔρας παῦσις εἶναι. ἐκ τοῦ πέρας γίνεται ῥῆμα περῶ· καὶ σημαίνει τὸ τελειῶ. ἢ ἐκ τοῦ περῶ περάσω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, πέρας.

Περάτη, λέγεται ἡ ἀνατολή, ὡς τὸ, Ἐκ περάτης ἀνιοῦσα, διαγλαύσσουσι δ' ἀταρποί: — δύναται δὲ καὶ ἐπὶ δύσεως καὶ ἐπ' ἄρκτου καὶ μεσημβρίας. λέγεται περάτη καὶ τὸ τέλος.

Περαιτέρω, πλέον πάνυ. ἀπὸ τοῦ πέρας περατέρω· πλεονασμῷ τοῦ ι, περαιτέρω. ὅσοι τὸ ἐγγυτέρω καὶ ἐγγυτάτω καὶ τὰ ὅμοια σὺν τῷ ι βούλονται γράφεσθαι, ἀπὸ φοτικῆς λέγουσιν αὐτὰ εἶναι, ὁ ἐγγύτατος τοῦ ἐγγυτάτου τῷ ἐγγυτάτῳ· καὶ ὁ ἀνώτατος τοῦ ἀνωτάτου τῷ ἀνωτάτῳ· καὶ λέγει ὁ Ἐπαφρόδιτος, ὅτι τινὰ τῶν ἀρχαίων ἀντιγράφων σὺν τῷ ι εἶχον αὐτὰ γεγραμμένα. κρεῖττον δέ ἐστι χωρὶς τοῦ ι ταῦτα γράφεσθαι. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς, ὅτι εἴ τις τὸ ἔξω σὺν τῷ ι γράφει, ἐπειδὴ οἱ Συρακούσιοι ἔξοι λέγουσιν, οὐκ ἐπιχειρεῖ καλῶς· ἰδοὺ γὰρ τὸ ἔνδον ἐνδοῖ λέγουσιν, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, Ἐνδοῖ Πραξινόα; — καὶ ὅμως τὸ ἔνδον οὐ γράφεται διὰ τοῦ ο καὶ ι. τί οὖν ἄτοπον καὶ τὸ ἔξω γράφεσθαι χωρὶς τοῦ ι, εἰ καὶ λέγουσιν οἱ Συρακούσιοι ἔξοι; ζήτει εἰς τὸ ἔξω.

Πέπταται] πτῶ, πτῆμι· ὁ μέλλων, πτήσω· ὁ παρακείμενος, πέπτηκα· ὁ παθητικὸς, πέπταμαι, πέπταται.

Πέρδιξ, παρὰ τὸ περισσῶς ἄδειν· ἢ παρὰ τὸ πηδᾶν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. ἢ πέρδιξ, ὁ περισσῶς διωκόμενος καὶ φεύγων· ἢ παρὰ τὸ πέδον, ὃ σημαίνει τὸ χαμαί, τὴν γῆν· χαμαιπετὲς γὰρ τὸ ζῶον, καὶ μὴ σφόδρα εἰς ὕψος αἰρόμενον, μηδὲ περιδινεῖσθαι ἐν ἀέρι δυνάμενον.

Πέρθω, τὸ πορθῶ, τὸ πολιορκῶ· γίνεται παρὰ τὸ περιθέω, τουτέστι περιτρέχω τὴν γην καὶ τὴν πόλιν· ὁ παρακείμενος, πέπερκα· ὁ παθητικὸς, πέπερμαι, πέπερται· τὸ ἀπαρέμφατον, πεπέρθαι. ἄρον τὸν διπλασιασμὸν, καὶ γίνεται πέρθαι.

Περιθέραιον, περιτραχήλιος κόσμος· ἀπὸ τοῦ δέρη Αἰολικῶς, ὁ σημαίνει τὸν τράχηλον. ὁ δὲ Ὅρος ὁ Μιλήσιος διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφει, καὶ δι' ἑνὸς ρ· ᾧ μᾶλλον πειστέον.

Περιδώμεθα. καὶ Ἀριστοφάνης, — περιδοῦ νῦν ἐμοί: — καὶ, Ἐμέθεν περιδώσομαι, ἀντὶ τοῦ, κατ' ἐμαυτὸν συνθηκοποιήσομαι· εἴρηται ἀπὸ τοῦ δῶ τὸ δεσμεύω.

Περιδόξῳ, ζήτει εἰς τὸ τέλος.

Περίηρης] ἐκ τοῦ περιήρης, ἄρον τὸ η, περίηρς. ταύτῃ ἐάν σοι πρωτεθῇ παρ' Ἀλκμᾶνι, ὅτι, κλῖνον αὐτὸ, μὴ κλίνῃς· οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ ἡ κατάληξις, εἰ γένοιτο περιήρους, πρὸς τὴν περιήρης εὐθεῖαν. περὶ παθῶν.

Περικαλλής, ἐκ τοῦ κάλλος γίνεται. — ὅσσε πάρος περι- 664
καλλέ' ἐόντε: — ἀδύνατον τὴν μετοχὴν ἀπὸ τοῦ ο ἄρχεσθαι· θέλει γὰρ ἀπὸ τοῦ ε ἄρχεσθαι, — ἐκτὸς ἐόντας: — καὶ, Ἐνθάδ' ἐόντ' ἐμάχοντο: — ὥςτε κατ' ἔκθλιψιν ἐστί. ζητεῖται δὲ καὶ τοῦτο, τίνος ἐγένετο ἡ ἔκθλιψις, τοῦ α, ἢ τοῦ ε· περικαλλέα; ἢ περικαλλέε. ὁμοιόν ἐστι καὶ τὸ, — δύο φάρε' εὔνητόν τε χιτῶνα: — καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σύνηθες τῷ ποιητῇ ἐκθλίβειν ἐπὶ τῶν δυϊκῶν τῶν ἀρσενικῶν, τὸ ε· ἐπὶ δὲ τοῦ οὐδετέρου, τὸ α.

Περικτίται, σημαίνει τοὺς κτίστας. ἔλλειψις οὖν τοῦ σ· ἡ δὲ χρῆσις, παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Περικτιόνων] παρὰ τὸ οἰκῶ γίνεται περιοικῶ· πλεονασμῷ τοῦ τ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ο· σημαίνει δὲ τοὺς περὶ κύκλῳ οἰκοῦντας.

Περίπατος] ἡ περὶ σχέσιν κυκλοτερῆ ὁδοῖ, ὡς τὸ, περιέχεσθαι, περικάμπτειν· οὕτως ἔχει καὶ ὁ περίπατος· πάτος γὰρ τὸ πατούμενον· ἐξ οὗ τὸ κατὰ κυκλοτερίαν, περίπατος λέγεται. ἡ δὲ περὶ, ἔστι καὶ ἀντὶ τῆς ὑπὲρ, ὡς τὸ, — περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι: — ἀντὶ τοῦ ὑπέρεστε ἐν τῷ βουλεύειν, καὶ περίεστε ἐν τῇ μάχῃ, ὅπερ ἐστὶ τὸ ὑπερέχετε. ἐπὶ δὲ τοῦ περισσοῦ, — περὶ γάρ με φίλει καὶ κήδετο: — καὶ, — περίφρων Πηνελόπη: — ἡ περισσόφρων, περισσῶς φρονοῦσα, φρόνιμος. ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμῖν συνήθους, Αἳ περιναιετάουσι.

Περιπατοίης] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι πολλάκις εὑρίσκεται εἰς ην καθαρὸν, εὐκτικὸν, μὴ οὔσης τῆς μετοχῆς εἰς ς ὀξύτονον, διὰ τοῦ ντ κλινομένης· τὸ γὰρ περιπατοίην ὁ Ἀπολλώνιος οὕτω σχηματίζει· ἔστι περιπατοῖμι· καὶ τὸ τρίτον, περιπατοῖ· καὶ Ἀττικῷ πλεονασμῷ τοῦ η, περιπατοίη· εἶτα προσθέσει τοῦ ς, γίνεται τὸ δεύτερον, περιπατοίης· τὸ τρίτον, περιπατοίη.

Περιπέζια, τὰ παρὰ τὴν γῆν προσπελάζοντα. πέζα γὰρ οὐ μόνον ὁ πούς, παρὰ τὸ ἐν τῷ πέδῳ ἕζεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἡ γῆ, παρὰ τὸ ἕζω.

Περιπλομένων ἐνιαυτῶν· ἀπὸ τοῦ πέλεσθαι, ὅ ἐστι γίνεσθαι· οἷον, περιπελομένων, τῶν διαγινομένων· καὶ κατὰ συγκοπήν. καὶ περιτελλομένων, περιερχομένων.

Περιῤῥηξής, περιῤῥαγής, περιῤῥυής. οὕτως Ἀλέξανδρος ὁ Κοτιαεύς· Πῖος δὲ, περιφερής, περιῤῥυής. Ὅρος.

Περισθενής, περιττῶς τῷ σθένει χρώμενος, καὶ οὐ δυνάμενος αὐτὸν κατέχειν. ἐν οἷῳ τρόπῳ λέγεται τὸ περιώδυνος καὶ περιαλγής.

* Περισκελής, ὁ σκληρότατος· ἐκ τοῦ περὶ τοῦ λίαν, καὶ σκέλος, ὅ σκληρόν ἐστι.

Περισκέπτῳ] — περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ: — τῷ ὑψηλῷ, ὅθεν ἐστὶ περισκέψασθαι διὰ τὸ ὕψος καὶ ἀπιδεῖν· ἢ ὅθεν ἐστὶ τὸ περιξ ἰδεῖν. ἢ περίσκεπτον, ὅ τις ἂν κατανοῶν θαυμάσειεν· οἷον, — ὄφρα γένωμαί σοι περίσκε-

ττον παίγνιον Ἀρσινόη: — Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι ξ' Ὀδυσσείας. οὕτως εὗρον ἐγώ.

Περιστερά, παρὰ τὸ πέτεσθαι στερρῶς· ἢ παρὰ τὸ περισσῶς ἐρᾶν· θερμόταται γὰρ κατὰ συνουσίαν εἰσί· διὸ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνάκεινται· καὶ πολλάκις τίκτουσιν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, τῶν ἄλλων ὀρνέων μὴ ποιούντων τοῦτο. τὸ δὲ περισσῶς, παρὰ τὴν περὶ πρόθεσιν παρῆκται.

665 Περίστῳον, σὺν τῷ ι γράφεται τῷ χαρακτῆρι τῶν διὰ τοῦ ῳον· καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ στοιά γίνεται τοῦ σημαίνοντος τὸ στοά, περίστοιον· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, περιστῷϊον, εὐλόγως προπαροξύνεται· τὸ δὲ προστῷον προπροισπᾶται· καὶ ὤφειλεν ἢ τὰ δύο προπερισπᾶσθαι, ἢ τὰ δύο προπαροξύνεσθαι· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ στοιά ἀμφότερα γέγονεν· ἀλλ' ἡ παράδοσις τὸ μὲν ἓν οἶδε προπαροξύτονον· τὸ δὲ ἕτερον, προπερισπώμενον.

Περισσός, παρὰ τὴν περὶ πρόθεσιν καὶ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ.

Περιστοιχίζω· ζήτει εἰς τὸ τέλος.

Περιουσιασμός, πλῆθος, ὕπαρξις Φυσική.

Περίστατοι, περίβλεπτοι, ἐφ' οἷς ἄν τις σταίη βουλόμενος θεάσασθαι.

Περίττωμα, τὸ περὶ τὸ σῶμα καθάρσιον, (οἱονεὶ τὸ περισσόν· ἀπὸ τῶν τρεφόντων τὸ σῶμα) καὶ εἰς οὐδὲν ἡμῖν ὠφέλιμον· ἢ ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ σῶμα εἶναι, καὶ οὐκ ἐν τῷ σώματι μένειν.

Περιφραδέως, ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐπιστημόνως καὶ ἐντέχνως· ἐμπειρίας γὰρ προσδεῖ τοῖς ὀπτῶσι, διὰ τὸ συχνοτέρως ἐποπτεύειν. παρὰ τὸ φράζω, φράδμων, φραδής· καὶ φραδέως, ἐπὶ τῶν μετὰ λόγου καὶ ἐπιστήμης τι ποιούντων· Ὤπτησάν τε περιφραδέως.

Περιωπή, ὁ κάτοπτος τόπος· καὶ ἔστι παρὰ τὸ περιόπτω ῥῆμα, περιοπή, ὡς κλέπτω κλοπή· ἡ δὲ τοῦ ο μετάθεσις εἰς ω σεμνοτέραν ἐποίησε τὴν λέξιν. σημαίνει ἀκρώρειαν, ὑψηλὸν τόπον.

Περιώσιον, Ἰλιάδος δ', περισσῶς, παρὰ τὸ προσῆκον. παρὰ τὸ ὅσιον γίνεται κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω· καὶ ὑπερώσιον ὁμοίως.

Περόνη, παρὰ τὸ πείρειν, ὅ ἐστι κεντᾶν καὶ διαπερᾶν· [ἐκ τούτου] γίνεται ἐμπερονῶ. πόρπη δὲ, ἡ φίβλα.

Πέρπερος, ὁ Φλύαρος. ἀπὸ τοῦ περιφέρω γίνεται περίφερος· καὶ συγκοπῇ, πέρφερος· καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς π, ὁ τοῖς λόγοις περιφερόμενος. ἢ παρὰ τὸ πτερόν, περίπτερος· καὶ ἐν συγκοπῇ, πέρπερος· ὅθεν καὶ περπερεύεται, ἀντὶ τοῦ ματαιοῦται, ἀτακτεῖ, κατεπαίρεται μετὰ βλακείας.

Πέρραμος, Πρίαμος Αἰολικῶς. πότε δύο ρρ, καὶ πότε ἕν; καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐὰν σύμφωνον ἐπιφέρηται ἕν, οἷον τρίτος, τέταρτος, οὐκέτι δύο ρρ· οὐ γὰρ ἠδύνατο δύο ρρ. καί γε ἐὰν μὲν ᾖ καθαρὸν, ἰδύο· ἐὰν δὲ συμφωνον, ἕν· οἷον κοπρία κόπεβρα, ὑπερθέσει· Πρίαμος, Πέρραμος. περὶ παθῶν.

Περσεύς, Τὸν μὲν καὶ Περσῆα μετακλήϊσαν Ἀχαιοί. Οὕνεκεν ἄστεα πέρθεν ἀπειρεσίων ἀνθρώπων: — Ὅμηρος.

Περσεφόνη, παρὰ τὸ φέρω καὶ τὸ φόνος, οἱονεὶ Φερσεφόνη τὶς οὖσα, πρὸς ἣν ἀποφέρονται οἱ πεφονευμένοι· κατὰ τροπήν.

Πέσκος, σημαίνει κυρίως τὸ τοῦ προβάτου δέρμα. παρὰ τὸ πείκω πέκω πέκος, καὶ πέσκος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· ἢ παρὰ τὸ σκέπω σκέπος οὐδετέρως· καὶ μεταθέσει, πέσκος· τὸ γὰρ δέρμα τὸ σκεπάζον σημαίνει· ἢ οὗ τοῖς ἐρίοις ἐπὶ σκέπην χρώμεθα.

Πεσεῖν, ἀπὸ τοῦ πέδου, ὅ ἐστι τῆς γῆς. τὸ ῥῆμα πεσῶ, πόθεν; παρὰ τὸ πέδον, ὅ σημαίνει τὴν γῆν· κυρίως γὰρ πεσεῖν ἐστὶ, τὸ ἀπὸ ὕψους εἰς γῆν κατενεχθῆναι· καὶ πεσόντος, μετοχὴ δευτέρου ἀορίστου, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεθέντος, φονευθέντος. ἐκ δὲ τοῦ πεσῶ πεσήτω, γίνεται ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπεσον· καὶ τὸ προστακτικὸν, πέσε πεσάτωσαν· σεσημείωται γὰρ ὁ ἔπεσον καὶ ἔχεσον δεύτερος ἀόριστος, ἔχοντες τὸ σ χαρακτηριστικόν. ἐκ δὲ τοῦ ἔπεσον ἡ μετοχὴ, πεσὼν πεσόντος· ὅθεν τὸ εὐκτικὸν, πέσοιμι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πίπτω πέσω. 666

Πέσσει. κατασχεῖ, ἢ καταπαύνει· καὶ πεσσέμεν, ἀπὸ ἐνεστῶτος. τὸ θέμα ἐστὶ πέσσω· ὅθεν τὸ καταπέψῃ, ἀντὶ τοῦ κατάσχῃ, καταδαπανήσῃ, ὅ ἐστι καταπαύσῃ. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ γαστρὶ πλείοσι χρόνῳ κατεχομένων σιτίων· καὶ γὰρ αὐτὰ, ἂν μὴ κρατηθῇ τὸν ὡρισμένον καιρὸν, ἀσθενούσης τῆς καθεκτικῆς δυνάμεως, οὐ πέττεται. διὰ τὴν πέψιν οὖν τὴν ἐν αὐτῇ γινομένην. τὸ θέμα. πέττω· ὁ μέλλων, πέψω.

Πεσσοί, βόλια κυβιστῶν. πέσσα ὁμωνύμως, ἥ τε γραμμὴ καὶ ὁ ψῆφος. πέντε δὲ ἦσαν, οἷς ἐχρῶντο· καὶ πέσσα πεντάγραμμα· καὶ τάχα ἡ πεττεία οἱονεὶ πεντεία τὶς οὖσα. εὗρε δὲ αὐτὴν Παλαμήδης· καὶ δηλοῖ τὸ ἐπίγραμμα τῶν λϛ' πρὸς τοὺς τοτοὺς, οὓς ἔχει τὸ Παλαμήδειον ἀβάκιον. ἔστι πέτω, ὃ σημαίνει τὸ καταπίπτω· ὁ μέλλων, πέσω· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα πεσσός, ὁ πίπτων ἐν τῷ βάλλεσθαι· καὶ τροπῇ, πεττός· καὶ πεττεύειν, τὸ μεταφέρειν· ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι τῶν κύβων. πεττεύειν δὲ καὶ τὸ ταυλίζειν· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ πεττός, πεττεύω· δηλοῖ δὲ τὸ μετατιθέναι καὶ παίζειν. ἐπὶ δὲ τῶν πέντε γραμμῶν τὰς ψήφους ἐτίθουν· ὧν ἡ μέση γραμμὴ ἱερὰ ἐκαλεῖτο.

Πέταλον, σημαίνει τὸ φύλλον· παρὰ τὸ πέτω πίπτω· πίπτουσι γὰρ ὠμοίωνται. Ἰλιάδος β'.

Πέτασαν] ἀπὸ τοῦ πετάζω πετάσω. ἐπέτασα, καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. Ἱστία λευκὰ πέτασαν: — τοῦτο ἀπὸ τοῦ πέτω βαρυτόνου· πετῶ γὰρ οὐκ εἴρηται.

Πεφωριῶσθαι, τὸν ὀφθαλμὸν πεπαχύνθαι.

Πετεινόν] οἱ μὲν, διὰ διφθόγγου γράφουσιν, ἐκ τοῦ τὴν πτέρυγα τείνειν ἐτυμολογοῦντες· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, ἐκ τοῦ πετῶ πετάσω, πτῶ πτήσω πτηνόν καὶ πετηνόν· τὸ δὲ πετεηνόν, ὡς ῥηματικὸν, διὰ τοῦ η· ἐκ τοῦ πετῶ πετήσω, πετηνόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ποιητικῶς, πετεηνόν. πάντοτε δὲ ὁ ποιητὴς διὰ τοῦ ε καὶ η προφέρει. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο γενικόν. ἔχεις εἰς τὸ ὄρνις.

Πετεῶο] ἡ εὐθεῖα ὁ Πετέως τοῦ Πετέω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο Ἀττικῶς.

Πέτεσθαι, ἐπὶ τῆς πτήσεως· παρὰ τὸ πέτω τὸ πίπτω· καντὶ γὰρ τῷ τοῦ σώματος μέρει δοκεῖ πίπτειν τὰ πετόμενα ἐπὶ τοῦ ἀέρος. ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, πέτομαι· ὅθεν καὶ πέτονται. ἐκ τούτου γίνεται πέτος, καὶ σημαίνει τὸ ὕψος· ἐξ οὗ γίνεται πετῶ πετᾶς· καὶ τροπῇ, ποτῶ. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ πετῶ, γίνεται προπετὴς καὶ χαμαιπετής· ἀπὸ δὲ τοῦ πέτω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπετον· οἷον, — ἔπετον κυπρογενῆας.

Πέτρα, παρὰ τὸ πέττεσθαι ῥαδίως, κατὰ ἀντίφρασιν.

Πεύθω, σημαίνει τὸ ἀκούω· ἀπὸ τοῦ κεύθω· ὁ γὰρ ἐρωτῶν καὶ μανθάνων τι παρά τινος, ἀποκεκρυμμένου πράγματος γνῶσιν ἐρωτᾷ μαθεῖν. — ἦ μάλα λυγρὴς Πεύσεσθ' ἀγγελίης: — τὸ δὲ πεύθω, σημαίνει καὶ τὸ ἐρωτῶ. ζήτει εἰς τὸ πυθέσθαι.

Πευκαλίμας φρένας, οἱονεὶ ὁριμείας καὶ σώφρονας. ἀπὸ δὲ τῆς πεύκης ἡ μεταφορά· ἡ δὲ πεύκη εἶδός ἐστι δένδρου. 667

Πευκεδανός, καυστικός, θερμός· λέγει δὲ τοιοῦτον τὸν πόλεμον, παρὰ τὴν πεύκην τὴν πρὸς καῦσιν ἐπιτηδείαν· σύνηθες δὲ Ὁμήρῳ τὸν πόλεμον πυρὶ παραβάλλειν,

διὰ τὸ τῶν μαχομένων πυροῦσθαι τὸ περικάρδιον αἷμα. ἢ ὁ πικρὸς, διὰ τὸ τὴν πεύκην εἶναι πικράν, ὡς ὁ ὀπὸς δηλοῖ.

10 Πέφνῃ, ζήτει εἰς τὸ ἔπεφνον. ἐκ τοῦ φῶ τὸ φονεύω, παράγωγον φένω· καὶ ἑξῆς. ἔστι καὶ τὸ παράγωγον τοῦ φῶ τὸ φονεύω, φίζω, φίσω, πέφικα, πεφισμένος. δύο σημαίνει, ἢ τὸ λεγόμενον, ἢ τὸ πεφονευμένον.

Πέφαται] ἐκ τοῦ φῶ, παραγωγον φημί, φήσω, πέφηκα, πέφαμαι, πέφασαι, πέφαται· καὶ τὸ πέφανται, πεφονευμένοι εἰσίν, ἀναιρεῦνται. ἔστι καὶ ἐκ τοῦ πέφαγκα, πέφαμμαι.

Πεφοβήατο, εἰς τὸ βεβολήατο.

Πεφήσεαι, ἀντὶ τοῦ φονευθήσῃ· ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ φονεύω.

20 Πεφιδήσεται, ἀντὶ τοῦ φείσεται, πεισθήσεται. ἀπὸ τοῦ φείδω φιδῶ, ὡς πείθω πιθῶ.

Πεφαργμένος, ἀντὶ τοῦ πεφραγμένος· καὶ ἐφάρξαντο, ἀντὶ τοῦ ἐφράξαντο· καὶ τὸ φαρκτόν, φρακτόν. ὥςτε ὑπέρθεσις. περὶ παθῶν.

Πεφωσμένος, ἀντὶ τοῦ κεκαυμένος· ἀπὸ τοῦ φῴζω, ὡς χρῴζω· ἅπερ ἔχει τὸ ι.

Πέφηνα] φαίνω, φανῶ· ὁ παρακείμενος, πέφαγκα· ὁ μέσος, πέφηνα.

Πεφυζότες] ὥςπερ ἀπὸ τοῦ κίσσα γίνεται ῥῆμα κισσῶ,
50 οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ φύζα, φυζῶ, φυζήσω, πεφύζηκα, πεφυζηκώς· καὶ συγκοπῇ, πεφυζώς· πεφυζηκότες. καὶ συγκοπῇ πεφυζότες· οὐ δύναται γὰρ εἶναι μέσος παρακείμενος· οὐδέποτε γὰρ μέσος παρακείμενος διὰ δύο συμφώνων κατὰ σύλληψιν ἐκφέρεται, οὐδὲ διὰ δύο διπλῶν χαρακτηρίζεται.

Πεῖνα, παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ· τὰ δὲ διὰ τοῦ ινα Ἰταλικὰ, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τοῦ ι γράφεται, Φαυστῖνα, Μαρῖνα· πλὴν τοῦ πεῖνα.

Πεῖρα, παρὰ τὸ πείθω τὸ πιστεύω.

40 Πείκω καὶ πέκτω, ἔστι τὸ κτενίζω· ὅθεν καὶ πεξαμένη. ἢ παρὰ τὸ πέκω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται πείκειν· σημαίνει τὸ ξαίνειν.

Πειραταί, οἱ κατὰ θάλασσαν λῃσταὶ καὶ καταποντισταί· παρὰ τὸ πείρειν, ὅ ἐστι διαπεραῦν· οἷον, — ἀλεγεινά τε κύματα πείρων: — ἢ παρὰ τὴν πεῖραν, ὅ δηλοῖ τὴν ἔφοδον καὶ ἐπέλευσιν.

Πεινῶ, παρὰ τὸ πένω πένομαι· ᾧ παρέπεται πολλάκις τοῦτο.

Πείρησαι, ἀντὶ τοῦ ἀπόπειραν λάβε· παρὰ τὸ πειράζω·
50 ἢ παρὰ τὸ πειρῶ πειρᾷς ἐπείρασα· καὶ τὸ προςτακτικὸν, πείρασαι· καὶ τροπῇ, πείρησαι.

Πεῖραρ, πέρας, τέλος. τὸ μὲν πέρας τοῦ σχοινίου, Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν: — ἐπὶ δὲ τοῦ πέρατος, Πεῖραρ οἰζύος: — καὶ πείρατα, ἐπὶ μὲν τῶν δεσμῶν, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθη: — ἐπὶ δὲ τοῦ πέρατα, — ἐς ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης.

Πειραιεύς, πλεονασμῷ τοῦ ι, περαιεύς τις ὤν· ἦν γὰρ
668 ὅτε οὐ συνήπτετο τῇ γῇ, ἀλλ' ἦν νῆσος. γίνεται δὲ παρὰ τὸ περαιοῦσθαι· ἀπὸ τοῦ περῶ περαίω περαιεύς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι.

Πειρήνη, πηγή ἐστιν ἐν Κορίνθῳ, παρὰ τὸ πεῖρα· ἢ παρὰ τὸ πέρας ἀπειρήνη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α, οἱονεὶ ἡ πολλή. ἢ ἀπὸ Ἀείρηνος τινὸς ὠνόμασται.

Πειρατήριον, ἀπὸ τοῦ πεῖρα, ὅ σημαίνει τὴν ἐμπειρίαν· τοῦτο δὲ γίνεται παρὰ τὸ πείθω, τὸ καταπείθω. ἢ παρὰ τὸ περῶ τὸ τελειῶ.

10 Πείθω, σημαίνει τρία· τὸ ἐλπίζω, ἐξ οὗ καὶ πίστις· τὸ φιλονεικῶ, ἐξ οὗ καὶ πεῖσμα· σημαίνει διὰ τοῦ η καὶ τὸ πάσχω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔπαθον δεύτερος ἀόριστος. ἐκ δὲ τοῦ πείθω τὸ ἐλπίζω, γίνεται ὁ μέσος παρακείμενος, πέποιθα.

Πειρίθους] παρὰ τὸ περιθέειν περίθους· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι· ὁ γὰρ Ζεὺς, ὁμοιωθεὶς ἵππῳ, περιέτρεχε τὴν μητέρα αὐτοῦ Δίαν, καὶ οὕτω συνεγένετο αὐτῇ, καὶ ἐκεῖθεν οὗτος ἐτέχθη. ἡμάρτηται δὲ κατὰ δύο τρόπους, ὅτι πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε, μηδέποτε τῆς περὶ πλεοναζούσης· καὶ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι διὰ τοῦ η γράφεται.

20 Πείρινθος, ἢ καὶ πείρινθα λέγεται· σημαίνει δὲ τὸ τετραγωνον τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὰ κομιζόμενα. οὕτως Ἀπίων· ὁ δὲ Δίδυμος, τὸ ἐκ ῥικῶν πεπλεγμένον πλινθίον, ῥίπενθα· καὶ κατ' ὑπέρθεσιν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πείρινθα. ἢ παρὰ τὸ περιθέειν, γίνεται πέρινθος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ περὶ οὐ μόνον ἐν τῷ Πειρίθους, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πείρινθος.

Πείρων, ἀντὶ τοῦ περῶν, Ἰλιάδος ψ'. Πάμφιλος περι-
30 σπωμένως, λέγων τὴν πρόςθεσιν τοῦ ι μὴ ἐξαλλάσσειν τὸν τόνον· ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος βαρύνει· φησὶ γοῦν, Πεῖρε κέλευθον: — εἰ γὰρ περιεσπᾶτο, ἦν ἂν ὁ παρατατικὸς ἐπείρουν. ἔστιν οὖν διττὸν τὸ ῥῆμα· καὶ τὸ μὲν σὺν τῷ ι, βαρύνεται, πείρω· τὸ δὲ χωρὶς, περισπᾶται.

Πειώλης, σημαίνει τὸν πόρνον. παρὰ τὸ πέος καὶ τὸ ὅλω γίνεται πειώλης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πειώλης, τουτέστιν, ὁ διὰ τὸ πέος ἀπολλύμενος.

Πεῖσμα, εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένου, εἴτε ἐπὶ τῶν ἀπογείων σχοινίων, διὰ διφθόγγου γράφεται.
40 παρὰ γὰρ τὸ πείθω πείσω γίνεται· τὰ γὰρ ἀπόγεια σχοινία πείθειν καὶ εἴκειν τὴν ναῦν ποιοῦσιν. ἐκ τοῦ πείσω μέλλοντος γίνεται καὶ πεῖσα ἢ πειθώ. τὸ δὲ πείσεται ἐπὶ τοῦ παθεῖν, ἀπὸ τοῦ πήθω πήσω ἐστὶ, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ει δίφθογγον.

Πεισίστρατον, παρὰ τὸν πείσω μέλλοντα. φησὶ δὲ Ὦρος, ὅτι ταῦτα τὰ δισύλλαβα ῥήματα συντιθέμενα, κατ' ἀρχὰς εἰς ε μεταβάλλει τὸ ω, Φέρω, Φερέοικος· ἢ εἰς ι, τέρπω, τερπικέραυνος· τὰ δὲ ἔχοντα τὸ ο, ἀπὸ τῶν εἰς ων εἰσὶν ὀξυτόνων μετοχῶν, ἔφανον, φανών, Φα-
50 νόδημος· Φυγών, Φυγόπολις. ἔνια δὲ τὸ ε ἔχει· δακών, δακέθυμος, δακεκάρδιος. καὶ τὰ παρὰ μέλλοντος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ ι· Φύσω, Φυσίζωος· μέμψω, μεμψίμοιρος· σείσω, σεισίχθων. ἔσθ' ὅτε καὶ εἰς ο· βρίσω, βρισόμαχος. εἰ δὲ τῷ ι παραλήγεται ὁ μέλλων, διὰ τοῦ ο συντίθεται, μιξόθηρος, μιξοβάρβαρος. σεσημείωται τὸ δρυψόπους, μὴ παραληγόμενον τῷ ι, καὶ 669
διὰ τοῦ ο γινομενον· σημαίνει δὲ τὸν κατεσπαραγμένον παῖδα. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνεστῶτος, ἔκθλιψις γίνεται ἐν τῷ ῥήματι Φωνήεντος· τέρπω, Τέρπανδρος· ἔχω, ἐχέγγυος· Φείοιππος, ἀλεξάνεμος, Πείσανδρος, πεισήνωρ. ἐπὶ δὲ μετοχῆς ὁμοίως ἔκθλιψις γίνεται· λιπών, λίπανδρος, λίφαιμος. ἀντίκειται τὸ ἡσιεπής, μὴ ἔκθλιψιν ποιήσαν τοῦ φωνήεντος· σημαίνει δὲ τὸν εὔστοχον ἐν τῷ λέγειν, παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα.

10 Πῇ, ἐπίῤῥημα ἐρωτήσεως, ἀντὶ τοῦ ποῦ; ἔστι καὶ ἀόριστον· ὅτε δέ ἐστιν ἐρωτηματικὸν, περισπᾶται. διαφέρει δὲ τοῦ ποῦ· ὅτι τὸ μὲν πῇ, τὴν εἰς τόπον σχέσιν σημαίνει, ὡς Ὅμηρός φησιν, Πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη; τὸ δὲ ποῦ, τὴν ἐν τόπῳ, — ποῦ δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα; ὅθεν οὐ δεῖ λέγειν, ποῦ ἀπέρχῃ; ἀλλὰ πῇ;

Πηγή, παρὰ τὸ πηδῶ ῥῆμα.

Πηγεσιμαλλῶ, σημαίνει τὸν εὐπαγῆ καὶ εὐτραφῆ, ὁ εὖ πεπηγμένους καὶ δασεῖς ἔχων τοὺς μαλλούς. παρὰ τὸν πήσσω μέλλοντα, καὶ τὸ μαλλός, γίνεται πηγεσίμαλ-

20 λος, πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς· καὶ σημαίνει τὸν μέλανας μαλλοὺς ἔχοντα. πόθεν δῆλον; ἐκ τοῦ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν, Ὅστ' οἰῶν μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων: — ὁ γὰρ τοιοῦτος φοβερὸς φαίνεται ἐν πλήθει προβάτων.

Πηγός, σημαίνει δύο· τὸν εὐπαγῆ καὶ εὐτραφῆ, ὡς τὸ, Πηγοὺς ἀθλοφόρους: — σημαίνει καὶ τὸ μέλαν, κατὰ διάλεκτον, ὡς τὸ, — κύματι πηγῷ: — ἢ τῷ ηὐξημένῳ.

Πηός· τὸ πη, η· ἢ ὅτι κατὰ διάλεκτον εὑρέθη παός, ἢ ἐκ τῆς παραγωγῆς αὐτῆς· ἔστι γὰρ πῶ, τὸ κτῶμαι· ὁ
30 μέλλων, πάσω· ἐξ οὗ καὶ πάμων καὶ πολυπάμων. γίνεται οὖν παός· καὶ τροπῇ, πηός. ἢ παρὰ τὸ πάσασθαι (ὅ ἐστι γεύσασθαι ἐξ ἐπιπολῆς) τῆς συγγενείας, καὶ οἱονεὶ ἐπίκτητον ἔχειν καὶ μὴ ἐξ αἵματος αὐτῷ προσωκειωμένην· πηὸς γὰρ κυρίως ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, — πηούς τε φίλους τε: — διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων· φίλοι μὲν λέγονται, οἱ μηδὲν τῷ γένει προσήκοντες· πηοὶ δὲ, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενεῖς καὶ οἰκεῖοι.

Πηδάλιον] πῆδος ἔστιν εἶδος δένδρου· οἷον, — μέγα δ'
40 ἔβραχε πήδινος ἄξων: — λέγεται οὖν πῆδος, ἢ πλάτη, διὰ τὸ ἐκ πίδου κατασκευάζεσθαι ξύλου.

Πηλαμύς, παρὰ τὸ ἐν τῷ πηλῷ μύειν.

Πάληξ, κυρίως σημαίνει τὴν ὕβριν. ἔστι δὲ ἡ λέξις πεποιημένη, ὥςπερ καὶ τὸ παροινία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν παλήκων ὕβρεως, πάληξ πάληκος παληκίζω, οἱονεὶ παληκισμός· καὶ ἐν ὑπερθέσει, πηλακισμός, προπηλακισμός. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι, ὅτε ἤθελον ὑβρίσαι τινὰ καὶ ἐμπαίξαι, πηλὸν ἔχριον τὸ πρόσωπον
50 αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ πηλός, πήλαξ πήλακος πηλακίζω.

Πηλαγόνες, οἱ γίγαντες. Καλλίμαχος, Πηλαγόνων ἐλατῆρα: — εἴρηνται παρὰ τὸ ἐκ πηλοῦ γεγονέναι, τουτέστιν ἐκ γῆς.

Πηλεύς] παρὰ τὸ πάλλω τὸ κινῶ, γίνεται παλεύς· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, Πηλεύς. τὸ πατρωνυμικόν, Πηλείδης· κατὰ διάλυσιν, Πηλεΐδης· τροπῇ τοῦ ε εἰς η, Πηληΐδης. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ευς, εἰ μὲν καθαρὸν ἔχει
670 τὸ ε, συναιρεῖται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, Στειριεύς Στειριέως, Στειριῶς. ζήτει εἰς τὸ βασιλεύς. εἰ δὲ μὴ καθαρὸν ἔχει τὸ ε, οὐ γίνεται κρᾶσις ἐπὶ τούτων, καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς α μόνον κιρνᾶται, καὶ οὐκ εἰς η· τῆς γὰρ κλητικῆς εἰς φωνῆεν ληγούσης, οὐ θέλει ἡ αἰτιατικὴ εἰς η καταλήγειν, οὔτε παρ' ἡμῖν, οὔτε παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσιν, εὑρίσκεται ἡ αἰτιατικὴ εἰς η, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, — ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί: — ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὸν Τυδέα.
10 διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐ γίνεται ἐπὶ τοῦ ἔχοντος σύμφωνον ἡ κρᾶσις· οὔτε ἐπὶ τῶν καθαρῶν γίνεται κρᾶσις κατὰ τὴν κοινὴν γενικὴν, ἀλλὰ αἰτιατικήν· οὔτε ἐπὶ σῶν εἰς υς, ἡδύς ἡδέος· οὔτε ἐπὶ τῶν εἰς ις, ὄφις ὄφεως· ἐπειδὴ ἔμελλον αἱ αἰτιατικαὶ τούτων εἰς η καταλήγειν. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τοῦ Πέρσης ἡ κλητικὴ τοῦ κυρίου ὀνόματος, εἰς η ἐστὶ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐθνικοῦ· τὰ γὰρ εἰς ης, ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, καὶ ἑξῆς. δεῖ προσθῆναι, χωρὶς τοῦ Αἰήτη παρὰ Ἀπολλωνίῳ· καὶ ὦ Καλλιλαμπέτη, καὶ ὦ Ἐναρέτη. σημειοῦνται τὸ λάγνης λάγνου, ὦ λάγνα· Πυραίχμης πυραίχμου, ὦ πυραίχμα· καὶ Μενέχθης, ὦ μενέχθα. πρόσκειται ἐν τῷ μανόνι, ἐθνικά, διὰ τὸ Σκύθα καὶ Καππαδόκα. πάρακειται ῥηματικά, διὰ τὰ ἀρτοπώλης ἀρτοπώλα. ἢ εἰς της ᾶσι, διὰ τὰ κυνώτης κυνῶτα. ταῦτα δὲ τὰ εἰς της ποιητικὰ λέγονται εἶναι· διὸ καὶ κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν εἰς α ἔχει τὴν κλητικήν. Χοιροβοσκὸς εἰς τὸν τέταρτον κανόνα τῶν ἀρσενικῶν. ἐκ τοῦ Πηλείδης, διαλύσει καὶ τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, διὰ τὴν κακοφωνίαν ἢ διὰ τὴν συνέμπτωσιν, γίνεται Πηληϊάδης. ἔχει δὲ τεχνολογίαν τῶν πατρωνυμικῶν· τὸ 30 ἄλλο ἐτυμολογικὸν, ὧδε.

Πήληξ, ἡ περικεφαλαία· ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι καὶ σείεσθαι τὰς περικεφαλαίας ἐν τῷ κλήρῳ, ὡς Ὅμηρος, Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες.

Πηλος. ἐκ τοῦ πάλλω ἢ παλάσσω τὸ βρέχω καὶ μολύνω, γίνεται πηλός. ἢ βεβρεγμένη γῆ. πηλὸς λέγεται καὶ ὁ οἶνος, παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμῶν τὰς φρένας· οἱ γὰρ πίνοντες αὐτὸν, σείονται· ὅθεν καὶ κραιπάλη.

Πηλυγίς] Πηλυγὶς ὀκρυόεντος ἀναπνείουσα μυχοῖο, Συνεχὲς ἀργινόεσσαν ἀεὶ περιτέτροφε πάχνην: — ἡ ἐκ τοῦ κρύους πῆξις. εἴρηται παρὰ τὸ πήτσω πηλύς, ὡς πλήθω πληθύς· ἐξ οὗ πηλυγίς. ἐκ γὰρ τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας ἐπὶ τὴν γῆν ἐστὶ κοίλη νάπη, ἐν ᾗ ἐστι σπήλαιον τοῦ ᾅδου, ὕλῃ καὶ πέτραις κατὰ τὸ στόμιον πεπυκνωμένη· ὅθεν ἀνάπνοια ψυχροτάτη ἀνιοῦσα, πήγνυσιν ἐκεῖ τὸ ὕδωρ, καὶ γίνεται πάχνη.

Πῆμα, σημαίνει τὴν βλάβην καὶ τὸ κακόν· παρὰ τὸ πήθω τὸ πάσχω. ἐξ οὗ πημαίνω· ὅθεν πημήνειαν, τὸ βλάψειαν.

Πηνέλεως] παρὰ τὸ πένω Πενέλαος, καὶ Πηνέλεως Ἀττικῶς.

Πήρα, τὸ σακκοπάθιον, ἤτοι σακκίον μικρόν· φέρα τὶς οὖσα, ἢ πρὸς τὸ φέρειν τι εἰργασμένη· ἐκτάσει τοῦ ε καὶ τροπῇ τοῦ φ. ἢ ἡ πρὸς τὸ τηρεῖν καὶ φυλάττειν τὰ παρ' αὐτῆς κατεχόμενα εἰργασμένη, τήρα τις οὖσα· διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτὴν συγκείμενα διὰ τοῦ η γράφεται, κακόπηρος, μονόπηρος.

Πηρός, ὁ τυφλός. ἀπὸ τοῦ πήθω πήσω, πηρός, ὁ ἐπὶ παντὸς μέρους πεπονθώς, ἐξαιρέτως δὲ ἐπὶ τῆς ὄψεως. 671

Πηρίν, δικατάληκτόν ἐστι· σημαίνει δὲ τὸν ὄρχιν· ἀπὸ τοῦ σπείρω σπειρίν καὶ πηρίν· παρὰ τὸ σπείρειν δι' αὐτοῦ τέκνα.

Πῆχυς, ἐπὶ τῆς χειρός· ἀπὸ τοῦ πεπηγέναι ἄκρῳ τῷ βραχίονι.

Πήχυιον προὔχοντα, Ἀπολλώνιος· οἱ μὲν, μικρὸν ἱμαντίδιον τὸ συνέχον τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμόν, ὅπερ Ἀττικοὶ πηχυαλέα καλουσιν· οἱ δὲ, τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς κώπης, ὅπερ κατέχων ὁ ναύτης κωπηλατεῖ. τὸ δὲ, Πήχυιον βόθρον ὀρύξας ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ πηχυιαῖον ἐστι.

Πῖαρ, παρὰ τὸ πῖον, ὃ σημαίνει τὸ λιπαρόν. ἀπὸ τοῦ πιεῖν δὲ, ὅ ἐστιν ὑγραίνεσθαι, γίνεται πῖον, ἐξ ἀναδόσεως τῶν σιτίων· παρὰ τὸ πίω, ὃ σημαίνει τὸ ποτίζω· ὁ μέλλων, πίσω. καὶ πιαλία, ἡ κάθυγρος, λιβάδα ἔχουσα· ἐκ τοῦ πίω.

Πίδαξ, σταγών, πηγή· παρὰ τὸ πίω, ἀφ' οὗ καὶ πιεῖν. τινὲς δὲ παρὰ τὸ πηδᾶν, κατὰ μετάθεσιν τοῦ η εἰς τὸ ι Βοιωτικῶς, ὥςπερ ἥκω ἵκω· πηδᾶν γὰρ λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλομένου ὕδατος· κατὰ μετάθεσιν Αἰολικήν. ἀπὸ τούτου γίνεται καὶ πιδύω, καὶ Πιδύτης κύριον.

Πιέζω καὶ ὑποπιάζω, γίνεται παρὰ τὸ ἰπῶ τὸ θλίβω, ἐπάζω· καὶ ὑπερθέσει, πιάζω· τοῦ γὰρ πιέζω τὸ πιάζω ἀναλογώτερον ἐστι. τρία γὰρ μόνα εἰσὶν εἰς ζω δισύλλαβα τῷ ε παραληγόμενα, βέζω, ἕζω, χέζω· οὐδὲν δὲ ὑπερδισύλλαβον τῷ ε παραληγεται. κατὰ τροπὴν οὖν γίνεται πιέζω. Ἴωνες μὲν οὖν καὶ Ἀττικοὶ, πιέζω λέγουσιν· οἱ δὲ Δωριεῖς, πιάζω.

Πιδήεσσης, πηγὰς ἔχουσης, καθύγρου· πίδαξ γὰρ ἡ πηγὴ· ὅθεν καὶ πολυπίδακα, τὴν πολλὰς πηγὰς ἔχουσαν πά-

θυγρον Ἴδην λέγει· καὶ, Ἴδης ἐν κορυφῆσι καθέζετο πιδηέσσης, Ἰλιάδος λ'.

Πιερία, ὄνομα τόπου, ἔνθα αἱ Μοῦσαι ἐγεννήθησαν. παρὰ τὸ Πίηρ γέγονεν· ἢ ἀπὸ τοῦ Πιεροῦ ἀδελφοῦ τῆς Μεθώνης· ἢ ἀπὸ Πιερίας νύμφης. τὸ δὲ Πίηρ, παρὰ τὸ πίω ῥῆμα· ἢ παρὰ τὸ πῖον. ὅ σημαίνει τὸ λιπαρόν· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. καὶ πίειρα, ἢ λιπαρὰ, παρὰ τὸ πῖον, Ἰλιάδος σ'.

Πῖθι Πακτωλοῦ ῥοάς: — ἀντὶ τοῦ πίε, Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ. ἀπὸ τοῦ πίω γίνεται πίε· καὶ κατ' ἔκτασιν τῆς θι συλλαβῆς, πίεθι· καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν, πῖθι.

Πίθος, παρὰ τὸ πίω, ἀφ' οὗ ἐστι πιεῖν.

Πιθάκνη, τὸ μικρὸν πιθάριον.

Πίθηκος, παρὰ τὸν πιθήσω μέλλοντα· ὅπερ ἀπὸ τοῦ πιθῶ γέγονεν, ἐξ οὗ καὶ τὸ πιθέσθαι· πείθει γὰρ ἡμᾶς τὸ ζῶον, εὐδεχθὲς ὂν, προσέχειν αὐτῷ.

Πικρός, παρὰ τὸ πεῦκος τὴν πικρίαν· σημαίνει ὀδυνηρόν, χαλεπόν. ἢ παρὰ τὸ πέκος, ὃ σημαίνει τὴν πεύκην, πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ τροπῇ πικρός, πικραίνω.

Πιλᾶτος] ἀπὸ τοῦ σπῖλος, ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον, γίνεται σπιλᾶτος· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ σ, πιλᾶτος. τὸ λα, μακρὸν φύσει.

Πῖλος, τὸ ἐξ ἐρίων εἰργασμένον πρὸς τὸ κοιμᾶσθαι ἐπιτήδειον· ὃ ἡμεῖς πιλωτὸν φαμέν. Ἰλιάδος κ', — μέσῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει: — ἐν τῇ περικεφαλαίᾳ. καὶ Ἡσίοδος, — κεφαλῇφι δ' ὕπερθεν Πῖλον ἔχειν ἀσκητόν: — τὸ καμελαύκιον λέγει. σημαίνει δὲ καὶ ὀρτάριε, παννία, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ, — πέδιλα· καὶ ἑξῆς, Πῖλοις ἔντοσθεν τυκάσας: — γίνεται παρὰ τὸ πιέζω πιέσω, οἱονεὶ πιελός τις ὤν, καὶ κατὰ κρᾶσιν πῖλος· ἐπεὶ συμπεπίληται. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, παρὰ τὸ πιλνῶ ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ προσπελάζω· καὶ γὰρ πιλνᾶται (φησὶ) καὶ συνάπτεται, ἵνα κατασκευασθῇ· οἱ δὲ, παρὰ τὸ πελάζω· ἐπεὶ συμπελάζεται ἀλλήλοις τὰ ἔρια. ὥςπερ δὲ παρὰ τὸ φίλος γίνεται φιλῶ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ πῖλος πιλῶ· καὶ ἔστι πρώτης συζυγίας· ὁ μέλλων, πιλήσω, καὶ οὐ πιλώσω, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμέν.

Πίμπλαντο] ἀπὸ τοῦ πέλω γίνεται καὶ κατὰ συγκοπὴν πλῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν [ἐπενθέσει] τοῦ μ, πιμπλῶ· παράγωγον, πίμπλημι· σημαίνει τὸ πληρῶ· καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ἀπὸ δὲ τοῦ πιμπλῶ, πιμπλάνω, καὶ πιμπλάνεται, σημαίνει τὸ πληροῦται, Ἰλιάδος ι'.

Πιμελή, παρὰ τὸ πῖον καὶ τὸ μέλος, πιομέλη τὶς οὖσα, ἢ πιαίνουσα τὰ μέλη· ἢ ὀπῖα μέλη ἔχουσα. σημαίνει δὲ τὸ λῖπος· καὶ ἔστι θηλυκὸν, καὶ ὀξύνεται.

Πιπρᾶσαι, φυσῶσαι· Ἀπολλώνιος.

Πίναξ, ἡ σανίς· — πίνακάς τε νεῶν: — καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ σκεῦος λέγεται, ὡς τὸ, — κρειῶν πίνακας παρέθηκεν: ἐνταῦθα γὰρ τὰ σκεύη λέγει· ἐπειδὴ πάλαι ἐπὶ σανίδων ἴσως τὰ κρέα ἐτίθεσαν ὀπτῶντες ἢ κατακόπτοντες. οὕτως Ὥρος· ὁ δὲ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ἀνεκφώνητον, λέγει πίνακας ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαὶ ἦσαν τῶν δραμάτων. ὁ οὖν Καλλίμαχος ὁ γραμματικὸς ἐποίει πίνακας ἐν οἷς ἦσαν αἱ ἀναγραφαὶ παρὰ τῶν ἀρχαίων· οἷς ἐντυχὼν ὁ γραμματικὸς, ἐποιήσατο τὰς ὑποθέσεις τῶν δραμάτων.

Πινάκιον, παρὰ τὸ τῇ πείνῃ ἄκος φέρειν. λέγεται καὶ ἡ γραφὴ, ὡς παρὰ τῷ Δημοσθένει, Μικρὸν πινάκιον ταῦτα ἐπισχεῖν ἐδύνατο: — καὶ τὸ νῦν πινακίδιον τῶν κοινῶν γραμμάτων, σημαίνει συμβόλαιον δικαστικὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο τὸ πρᾶγμα τοῦ κρινομένου. καὶ ὁ δῆμος.

Πιναρός καὶ πινάδης, ὁ ῥυπαρός· παρὰ τὸ πῖνος, ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον· τοῦτο παρὰ τὸ σπῖνος, ἀποβολῇ τοῦ σ· τοῦτο παρὰ τὸ σπῖλος, τροπῇ τοῦ λ εἰς ν.

Πινοτήρης, ὁ τὴν πίναν τηρῶν, ἤγουν τὸν λίθον. παρὰ τὸ πίνα οὖν ὁ λίθος, καὶ τὸ τηρῶ. τὸ π, ι· διατί; τὸ γὰρ πείνα τὸ ἐπὶ τῆς ἐνδείας, διφθόγγου.

Πινύσκω] παρὰ τὸ πνέω πνύω· ὁ μέλλων. πνύσω· πλεονασμῷ τοῦ π, πνύσκω· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι, ἢ ἀναδιπλασιασμῷ, πιπνύσκω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ π καὶ ἐκτάσει τοῦ ι, πινύσκω, ὡς γιγνώσκω, γινώσκω. ἄμεινον δὲ λέγειν πλεονασμὸν, ἤπερ διπλασιασμόν. περὶ παθῶν.

Πινυτός, ὁ σώφρων καὶ συνετός. ἀπὸ τοῦ πνύω πνυτός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πινυτός. ἢ παρὰ τὸ πονῶ πονύω, πνυτός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὁ διεγηγερμένος. ἐκ τούτου πινυτή, ἢ σωφροσύνη καὶ ἡ φρόνησις.

Πίνω, ἀπὸ τοῦ πίω γίνεται κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ν. καὶ ἰστέον, ὅτι τὸ πίνω μόνον ἐκτείνει τὸ ι, — πίνοντά περ ἔρπῃς, Ἰλιάδος π'· τὸ δὲ πίω ἐκτείνει καὶ συστέλλει· ἐκτείνει μὲν, ὡς τὸ, Πίομεν ἐκ βοτάνης, 673
Ἰλιάδος ν'· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι, Πῶς πίομαι: — συστέλλει δὲ, ὡς τὸ, Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πίοντες, ἀκέοντό τε δίψαν.

Πίπτω] ἀπὸ τοῦ πέτω πτῶ· διπλασιασμῷ, πίπτω· τὰ γὰρ πετόμενα τοῖς πίπτουσιν ἔοικε. τὰ γὰρ εἰς πτω λήγοντα ῥήματα διχρόνῳ παραληγόμενα, συστέλλει αὐτὸ, βάπτω, σκάπτω, τύπτω, ἵπτω, λίπτω· σεσημείωται τὸ πίπτω, φύσει μακρᾷ παραληγόμενον· ἀλλὰ καὶ ῥίπτω. ἀπὸ δὲ τοῦ πέτω γίνεται πίπτω· τὸ γὰρ ε ἐν πλεονασμῷ συμφώνου γινόμενον, τρέπεται εἰς ι. ὥςπερ δὲ ἀπὸ τοῦ ὄπτω Αἰολικῶς ὄσσω, οὕτω καὶ πίπτω πίσσω.

Πίσα, ὄνομα πόλεως· οἱ μὲν, ἀπὸ Πίσου τινὸς ὠνομάσθαι. ἢ ὅτι κάθυγρός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ πολὺ ὕδωρ ἔχουσα. πίση δὲ τὰ τοιαῦτα λέγουσιν οἱ παλαιοί, ὡς Ὅμηρος, — καὶ πίσεα πιήεντα, ἀντὶ τοῦ τοὺς καθύγρους τόπους. καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ, Πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἐλεσπίδας: — διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ παρὰ τὸ πίω πίσω, ὡς λύω λύσω. ἐκ τούτου ῥηματικὸν ὄνομα πῖσος, καὶ πίσεα. τὸν δὲ πίσω μέλλοντα ὁ τεχνικὸς μὴ εἰρῆσθαι φησί· καὶ ταῦτα, εἰρημένου αὐτοῦ, καὶ παρὰ Πινδάρῳ, οἶον, Πίσω γε Δίρκης ὕδωρ: — καὶ παρὰ Εὐπόλιδι, Τῷ δ' ἂν οἶνος εἴη πολὺς, πίδει: — ἀλλὰ μήποτ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι μὴ εἰρῆσθαι ἐν πλάτει.

Πισός] παρὰ τὸ πτίσαι τὸ καθαίρειν, πτισός καὶ πισός.

Πιστός, παρὰ τὸ πείθω γίνεται.

Πίστρα σημαίνει τὴν πιτίστραν, καὶ γίνεται παρὰ τὸν πίσω μέλλοντα.

Πίσυνος Διὶ, πεπιστευκώς, τεθαρρηκώς, πεποιθώς. παρὰ τὸ πιστός πιστόσυνος, ὡς δοῦλος δουλόσυνος· καὶ συγκοπῇ, πίσυνος.

Πίσυρες, ἀντὶ τοῦ τέσσαρες, κατὰ τὴν κοινωνίαν τοῦ τ πρὸς τὸ π, καὶ τοῦ ε πρὸς τὸ ι, καὶ τοῦ α εἰς τὸ υ· οἷον, τέσσαρες καὶ πίσυρες.

* Πίτταλος, ὄνομα ἰατροῦ, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Πιτνῶ, σημαίνει τὸ διαῤῥήσσω. ἀπὸ τοῦ πέτω πιτνῶ, ὡς ὀρέγω ὀριγνῶ· ὡς γὰρ λέγει περὶ παθῶν Ἡρωδιανὸς, οὐ δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ πίπτω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν· ἐπειδὴ μετὰ δύο ἀντιστοίχων μόνον τὸ ρ τίθεται, οἷον ἐχθρός.

Πίτυς] παρὰ τὸ πίπτω πίπτυς καὶ πίτυς· Ὀλολυζέτω πίτυς ὅτι πέπτωκε κέδρος.

Πιτύεια, ἄκρον ἐστὶ περὶ τὴν Λάμψακον· καὶ Πιτύεια πρότερον ἡ Λάμψακος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ἔχειν πίτυς πολλάς. Ἀπολλώνιος.

Πίτυλος, κτυπιστής, φαντασιωτικός. παρὰ τὸ τύπτω τύπτιλος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, καὶ μεταθέσει τῆς ἐν ἀρχῇ συλλαβῆς, πίτυλος.

Πιφαύσκω, ἐμφανίζω, ὅ ἐστι φανεροποιῶ. [ἔστι φῶ τὸ] λέγω· παράγωγον, φάζω· ὁ μέλλων, φάσω· καὶ φάσκω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, φαύσκω· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, πιφαύσκω. ὁ δὲ Φιλόξενος, ἀπὸ τοῦ φῶ, παράγωγον φαύω· ὁ μέλλων, φαύσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, πιφαύσκω. λέγεται καὶ πιφραύσκω, πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Πίφιξ, εἶδος ὀρνέου· παρὰ τὸ πίω· χαίρει γὰρ τὸ ὄρνεον τοῦτο τοῖς ὕδασι.

674 Πίων, σημαίνει τὸν λιπαρόν. ἔστι πίω· ἐξ οὗ καὶ πιῶ· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπιον. λοιπὸν ἐκ τοῦ πίω γίνεται ὄνομα πίων· ὁ γὰρ λιπαρὸς πιότητα ἔχει· αὐτοῦ [δὲ ἡ] πιότης, διὰ τὸ ὑγραίνεσθαι τῇ ἀναδόσει τῶν σιτίων. οἱ δὲ, παρὰ τὴν πόαν. τὸ πι, μακρόν. καινὸν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ων δισύλλαβα τῷ ι παραληγόμενα, μὴ ὄντα πύρια, ἐκτείνει αὐτό· οἷον, κίων, πρίων· οὕτως οὐκ καὶ πίων.

Πλαγγών, οὐκ ἀπὸ τοῦ πλάσσω· ἐγένετο γὰρ ἂν πλάδων, ὡς σπάσσω σπάδων· ἀλλὰ παρὰ τὸ πλάζω, πλαγών· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, πλαγγών· τοῦτο γὰρ εἰς πλάνην γίνεται καὶ ἀπάτην τῶν κορωνῶν.

Πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός: — ἀπεκρούσθη δὲ ἀπὸ τοῦ σιδήρου. παρὰ τὸ πλάζω πλάζομαι πλάχθη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. τὸ δὲ πλάζω, ἐκ τοῦ πλανῶ πλαναίζω, καὶ κατὰ συγκοπήν· ἢ ἀπὸ τοῦ πελάζω πλάζω. καὶ πλάζουσι τὸ πλανῶσιν, Ἰλιάδος β'. τὸ δὲ πλανῶ, ἐκ τοῦ πλάνη· τὸ δὲ πλάνη, ἐκ τοῦ ἄλη· ἢ διὰ τὸ πλαγιάζειν τὸν νοῦν. ζήτει καὶ τοῦτο ἐν τῷ πλαγγηδών.

Πλάστιγξ, ἡ μάστιξ· ἀπὸ τοῦ πλήσσειν, παρ' Αἰσχύλῳ· πλάστιγξ δὲ, [ἡ τοῦ ζυγοῦ,] παρὰ τὸ πλατεῖα εἶναι.

Πλαδαρόν, χαῦνον, ὑγρόν· καὶ πλάδος, ἡ ὑγρασία ἢ ἐν τῷ στομάχῳ. παρὰ τὸ πλάζω τὸ πλανῶ, ἢ παρὰ τὸ περιπεπλᾶσθαι· καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ, — πλαδόωσαν ἐπιτιχίζοντες ἄρουραν: — ἀντὶ τοῦ δίυγρον οὖσαν.

Πλακοῦς. πλάκας ἐκάλουν πάντα τὰ εἰς πλάτος ἐκτεταμένα· ὅθεν πλακόεις· καὶ Ἀττικῇ συναιρέσει, πλακοῦς. τὰ δὲ εἰς ους συνῃρημένα τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσιν. καλῶς δὲ εἴρηται, τὰ συνῃρημένα, καὶ οὐχὶ τὰ πεπονθότα τῶν ἁπαθῶν· ἰδοὺ γὰρ ἡ εἰκών καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν, γίνεται εἰκώ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου καὶ οὐ φυλάττει τὴν αὐτὴν κλίσιν· ἡ μὲν γὰρ, κλίνεται εἰκόνος· ἡ δὲ, εἰκοῦς, ὡς Σαπφοῦς.

Πλάτος, παρὰ τὸ πλῶ τὸ πληρῶ· ἢ παρὰ τὸ ἐπιπολὺ τετᾶσθαι· ἢ παρὰ τὸ πολύς καὶ τὸ ἄτος, ὃ σημαίνει τὸ εὖρος.

Πλαταγή, κρόταλόν ἐστι χαλκοῦν. Ἀπολλώνιος, — χαλκείην πλαταγὴν ἐνὶ χερσὶ τινάσσων Δούπει.

Πλατάνιστος, ὄνομα παρώνυμον· τὸ γὰρ πλατάνιστος καὶ πρώτιστος, τῇ μὲν φωνῇ εἰσιν ὑπερθετικά, τῷ δὲ σημαινομένῳ καὶ τῷ χαρακτῆρι ἀντὶ ἁπλῶν εἰσι, καὶ εἰσὶ παρώνυμα. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πλάτους λέγεται γὰρ εἶναι αὐτὴν πλατύφυλλον. εἰς τὸ χαριέστατος.

Πλαίσια. τὰ ποιοῦντα πλίνθους· οἷον πλάσια, παρὰ τὸ πλάττεσθαι ἐν αὐτοῖς τοὺς πλίνθους. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τετραγωνοειδῆ τῶν στρατιωτῶν σύνταξιν, ὡς λέγει Ἡρωδιανός· καὶ γίνεται παρὰ τὸ πέλας, πελάσιον· καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πλείσιον.

50 Πλέκς] ἐκ τοῦ πλείων, πλέων· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, πλέονες· ἄρον τὴν ον συλλαβὴν, πλέες· ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως, πλέας.

Πλευραί, οἷον αἱ πλήρεις οὖσαι καὶ ἀμύχωτοι· ἢ πλευραί τινες οὖσαι, αἱ φυλάττουσαι τὸν πνεύμονα· ἢ πολύευραί τινες οὖσαι, ὡς πλατεῖαι. καὶ πλευρόν. παρὰ τὸ πέλειν εὐρύ, ἤγουν πλατύ. καὶ πλευρά, παρὰ τὸ πολύς καὶ τὸ εὖρος, πολύευρά τινα ὄντα, τουτέστι πλατέα. 675
τὰ γὰρ ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ, εἰς οὐδέτερον γένος μεταπλαττόμενα, τοῦ τηλικουμένου ὄντος, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει· οἱ δεσμοί, τὰ δεσμά.

Πλεῖαι] Πλεῖαί τοι χαλκοῦ: — ἀντὶ τοῦ πλήρεις, γέμουσι. ἀπὸ τοῦ πλείων, κατὰ μεταπλασμὸν, γίνεται πλεῖος, καὶ πλεῖα· τὸ θηλυκὸν, πλεῖαι. ἐκ τοῦ πλεῖος, ὡς τὸ, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο: — ἐκ δὲ τοῦ πολύς, πολέος· ἐν συγκοπῇ, πλέος· καὶ μετὰ τοῦ ι, πλεῖος· καὶ τὸ συγκριτικὸν πλείων· καὶ τὸ οὐδέτερον, πλεῖον. σημαίνει δὲ τὸ πλεῖστον. ἢ παρὰ τὸ πολύς πολεῖον· καὶ συγκοπῇ, πλεῖον. 10

Πλειότερος, οὕτω κατεσκεύασται. ὅτι οὐ πάντα τὰ εἰς ων ὀνόματα ποιοῦσι συγκριτικὰ, ἀλλὰ μόνα τὰ παραληγόμενα θηλυκῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει. τῶν γέ τοι ὀξυτονουμένων οὐδὲν εἰς σύγκρισιν κλίνεται· οὐδὲ γὰρ τοῖς γένεσι παρασχηματίζεται· οἷον, σωφρονέστατος, τλημονέστατος, ἀπὸ τοῦ σώφρων καὶ τοῦ τλήμων· οἷον, Ἀλλ' εἶμι γὰρ ἤδη τλημονεστάτην ὁδόν: — τὸ οὖν παρὰ Καλλιμάχῳ πλειοτέρη οὐ παρὰ τὸ πλεῖον πεποίηται· πλειονέστερον γὰρ ἂν ἐλέγετο· αλλὰ παρὰ τὸ πλεῖος, ἀφ' οὗ καὶ Ὅμηρος, — πλεῖοι μέλανος θανάτοιο: — καὶ, Πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι: — πλεῖος οὖν καὶ πλειότερος. ἡμάρτηται δὲ ὁμολογουμένως τὸ, πολὺ χερειότερον παρὰ Ἡσιόδῳ. καὶ γὰρ συγκριτικὸν ὂν τὸ χεῖρον, ἐξ αὐτοῦ συγκριτικὸν ἐποίησεν· ὅπερ ἀδύνατον. καὶ εἰ ὅλως ὤφειλεν εἰπεῖν, χειρονέστερον ὤφειλεν. ἴσως οὖν ὁ Ἡσίοδος παρὰ τὸ χεῖρος τοῦτο ἐποίησεν, ὡς ἀπὸ τοῦ πλεῖος τὸ πλειότερος. οὕτω Φιλόξενος.

Πλειάρειν. τὸν γὰρ πλήρην, οὗτος ἤφη πλειάρειν· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ η εἰς ει διφθόγγου μεταβάλλουσι. τὸ γὰρ πένης, πένεις λέγουσι. περὶ παθῶν.

Πλέκω] παρὰ τὸ ἕλκω τὸ σύρω, γίνεται λέκω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πλέκω.

Πλειάς, ὡς ἐκ πλειόνων ἀστέρων οὖσα. Πλειάς, ἀπὸ τῆς Πληϊόνης, θυγατρὸς μὲν Ὠκεανοῦ, γυναικὸς δὲ Ἄτλαντος. λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ καταστερισμοῦ αὐτῶν, ὅτι, τῆς Πληϊόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατέρων κατὰ τὴν Βοιωτίαν, συναντῆσαι αὐτῇ Ὠρίωνα· εἶτα ἐρασθεὶς, ὥρμησε πρὸς τὸ ἁρπάσαι. τὴν δὲ, φεύγουσαν μετὰ τῆς θυγατρὸς, Ὠρίων ἐδίωκε. γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον. τὸν δὲ Δία, διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν, οἰονεὶ μνήματα κατηστερίσθαι τὰς πλειάδας φευγούσας τὸν Ὠρίωνα, ὅς ἐστιν ἐνιαυτός. σημαντικαὶ δὲ καὶ θέρους καὶ χειμῶνος αὗται. ἢ παρὰ τὸ πλεῖον, ὃ σημαίνει τὸ πλῆρες, γίνεται· καὶ πλειῶν ἐξ αὐτῶν ὁ ἐνιαυτός, οἷον ὁ πλήρης χρόνος ἢ ἀπὸ τοῦ πλείονας χρόνους περιέχειν ἐν ἑαυτῷ· ἢ παρὰ τὸ πολεῖν καὶ διέρχεσθαι κατὰ τοὺς τεταγμένους χρόνους, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἀναστρέφεσθαι, πολειῶν· καὶ συγκοπῇ, πλειῶν ἢ παρὰ τὸ πλειάς γίνεται· καὶ γὰρ αἱ Πλειάδες σημαντικαί εἰσι τοῦ ἐνιαυτοῦ· δύνουσαι μὲν γὰρ, τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ δηλοῦσιν· ἀνατέλλουσαι δὲ, τὸ τέλος. ὀξύνεται δὲ τὸ πλειών, ἐπειδὴ δοκεῖ περισπατικὸν εἶναι.

Πλεισθένης] ἀπὸ τοῦ πλέον καὶ τοῦ σθένος, Πλεισθένης· καὶ κατὰ κρᾶσιν Ἀττικὴν, Πλεισθένης.

Πλειστοδίκεια. τὸ μὲν Πλειστοδίκεια, παρὰ τὸ Πλειστο-
676 δίκη ἐστίν, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δίκη ἐστί· τὸ δὲ Πλειστο-
δόκεια. παρὰ τὸ Πλειστοδόκη, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δέκομαι
Ἰωνικοῦ ἐστι, τοῦ σημαίνοντος τὸ δέχομαι. ἀμφότερα
διὰ διφθόγγου, τῷ λόγῳ τοῦ Πηνελόπεια.

Πλειστοῖο] Ἀπολλώνιος, Πολλὰ δὲ Κωρύκιαι νύμφαι Πλει-
στοῖο θύγατρες: — τινὲς ἀναγινώσκουσι προπαριστωμέ-
νας· ἐπειδὴ καὶ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων λέγεται Πλειστός
ὀξυτόνως· ἔστι δὲ ποταμὸς ἐν Δελφοῖς. Ἡρωδιανὸς δὲ
10 ἐν τῷ καθόλου, Πλεῖστος βαρύνει. Κωρύκιον δέ ἐστιν
ἄντρον ἐν Παρνασῷ· ἀπὸ νύμφης Κωρυκίας καὶ Ἀπόλ-
λωνος.

Πλεῖστος] Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὰ εἰς στος ὑπερθετικὰ, δι-
σύλλαβα ὄντα, φυλάττει τὴν δίφθογγον· λῴων. λῷ-
στος· ῥᾴων, ῥᾷστος· μείων. μεῖστος· πλείων, πλεῖστος.
εἰ δὲ εἴη ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἀποβάλλει τὸ ε· ἀρείων,
ἄριστος· χερείων, χέριστος.

Πλειστηριάσαντες, τὸ πλείονος πωλῆσαι τιμῆς ὅ τις ὠνήσαιτο.

* Πλέκος, εἶδος τοῦ πλέγματος, ἀπὸ τοῦ πλέκειν.

20 Πλημμέλεια, ἀπὸ τοῦ πλημμελές· τὸ δὲ πλημμελές, παρὰ τὸ πέλιν, ὃ σημαίνει τὸ ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ μέλω τὸ φροντίζω, γίνεται παλιμμελῶ· καὶ συγκοπῇ, πλημμελῶ· σημαίνει δὲ τὸ ἐκ δευτέρου τὰ αὐτὰ φροντίζειν τοῦ λέγειν ἢ ἐπαναλαμβάνειν.

Πλημμυρίς, ἡ πλημμύρα. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνου ῥήματος ὀξύνεται· βασιλεύω, βασιλίς· πλημμύρω, πλημμυρίς. τοῦτο ἀπὸ τοῦ πλήθω πλήσω, πλήμη, καὶ πλημμύρα. ἔνιοι δὲ ἐπίρρημα οἴονται εἶναι, ὡς τὸ λικριφίς καὶ
30 ἀμοιβαδίς. εἰ μέντοι ὄνομα ἐστὶν, εὐλόγως βαρύνουσιν αὐτὸ διὰ τὴν παρὰ Βακχυλίδῃ αἰτιατικήν· οἷον, Πλημμύριν τόντου φυγών: — τὰ μὲν γὰρ ὀξύτονα τῶν εἰς ις θηλυκῶν, μόνως περιττοσύλλαβα κατὰ τὰς πλαγίους πτώσεις, ἀσπίς, ἀσπίδος. ἀσπίδι, ἀσπίδα· τὰ δὲ βαρύτονα, ἰσοσυλλάβως ἔχει τὴν αἰτιατικήν, Θέτις, Θέτιδος, Θέτιδι, Θέτιν. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ ἑκατέρως, Κύπριδα μὲν πρώτην: — καὶ, — ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο.

Πλῆμναι δι' ὧν ὁ ἄξων στρέφεται παρὰ τὸ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος· ἢ παρὰ τὸ πλήθω. Πλήμνας, τοὺς
40 τροχούς, τὰς σύριγγας· ἃς ἔνιοι χοινικίδας καλοῦσιν, εἰς ἃς ὁ ἄξων ἐνστρέφεται.

Πλήν, τὸ χωριστικὸν ἐπίρρημα. εἴρηται δὲ κατὰ ἀντίφρασιν, ἀπὸ τοῦ πλῶ· τοῦτο δὲ, ἀπὸ τοῦ πέλω τὸ πλησιάζω, κατὰ συγκοπήν. σημαίνει τὸ χωρίς· σημαίνει καὶ τὸ ὅμως. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τάξεως.

Πλῆντο· ἀπὸ τοῦ πέλω πλῶ· σημαίνει δύο· τὸ προσεπέλασαν. ὡς τὸ, — καὶ βῖνες οὔδει πλῆντο, Ἰλιάδος ξ. σημαίνει καὶ τὸ ἐπληροῦντο, ὡς τὸ, Πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἔρκε' ἀνδρῶν.

50 Πληθύνω, ἐκ τοῦ πληθύω· τοῦτο παρὰ τὸ πληθύς καὶ πλῆθος· τοῦτο παρὰ τὸ πλῶ πλήθω, ὡς νῶ νήθω.

Πλήρης] παρὰ τὸ πολὺ, πολυήρης· καὶ κατὰ συγκοπὴν, πλήρης. ἢ ἔστι πλεῖος πλειήρης· καὶ κατὰ συγκοπὴν, πλήρης. κλίνεται πλήρους· καὶ ἔστι τριγενές.

Πλησίον, ἔστιν αἰτιατικὴ ὀνόματος, καὶ μετήχθη εἰς ἐπίρρημα· καὶ ἔστι μονότωτον. ζήτει εἰς τὸ ἀσπάσιος.

Πλόος] ἀπὸ τοῦ πλέω γίνεται πλόος καὶ πλοῦς. καὶ τί
677 δήποτε τὸ γόος καὶ χλόος μὴ ἐποίησε γοῦς καὶ χλοῦς, εἴπερ τὸ πλόος γίνεται πλοῦς, καὶ τὸ νόος νοῦς; καὶ φαμὲν, ὡς τὰ ἀταθῆ οὐκ εἰσὶ διηνεκῆ· ὅθεν οὐδεὶς ἐγκαλεῖ τοῖς ἀταθέσιν· ἀλλὰ τοὐναντίον ὑπὲρ πεκονθότων ἀπολογοῦνται.

Πλύτης, εἰς τὸ ὑφάντης.

Πλόκαμοι, αἱ μακραὶ τρίχες, αἱ ἐπιτήδειαι οὖσαι πρὸς τὸ πλέκεσθαι· παρὰ τὸ πλέκω ὅθεν καὶ πλοχμός καὶ πλόκαμος.

Πλούσιος, οἱονεὶ πολυούσιος, κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ πολύς καὶ τὸ οὐσία, ὁ πολλὴν οὐσίαν ἔχων.

Πλοῦτος] παρὰ τὸ πολύς, καὶ τὸ τῶ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, πολύουτος καὶ συγκοπῇ, πλοῦτος· καὶ Πλούτων λέγεται ὁ ᾅδης, ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀποθανόντας μηδενὸς δεῖσθαι, ὡς οἱ πλούσιοι· ἢ ὅτι ἐκ τῆς γῆς ὁ πλοῦτος εὑρίσκεται τοῖς ἀνθρώποις· ὅθεν καὶ Ἡσίοδος, Δημήτηρ μὲν πλοῦτον ἐγείνατο.

Πλυνοί, τόποι ἐν οἷς πλύνουσί τι· καὶ πλυνέας, τοὺς πλύτας.

Πλῴζω, ἔχει τὸ ι. σημαίνει δὲ τὸ πλωΐζω. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ λέπω γίνεται λεπίζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πλώω πλωΐζω καὶ κατὰ συναίρεσιν. ἢ ὥςπερ ἀπὸ τοῦ λέγω λόγος, οὕτως ἀπὸ τοῦ πλέω γίνεται πλόος· ἐξ οὗ πλοΐζω, ὡς ἄνθρωπος ἀνθρωπίζω· καὶ κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς τὸ ω, πλωΐζω· καὶ κατὰ συναίρεσιν, πλῴζω, ὡς χρωΐζω χρῴζω.

Πλίνθος, παρὰ τὸ πήλινον θέσιν εἶναι· καὶ πλινθεῖον, τὸ πλινθουργεῖον, ὅπου πλίνθοι γίνονται.

Πνευματέμφορον στόμα, τὸ ἀπὸ πνεύματος πεπληρωμένον· παρὰ τὸ πνεῦμα πνεύματος καὶ τὸ ἔμφορος γίνεται. τὸ δὲ πνεῦμα, παρὰ τὸ πνέω· καὶ πνεύμων, ἀναλογώτερον διὰ τοῦ ν· ταμίας γὰρ τοῦ πνεύματος, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ πνεῦμα ἐστὶ πεπιλημένον.

Πνιγεύς, παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὁ φοῦρνος. ἔστι δὲ καὶ τοῦ ὑδραυλικοῦ ὀργάνου μέρος τι· σημαίνει καὶ τὸν φιμόν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ πνίγω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπνιγον. ἐξ αὐτοῦ πνίγος οὐδετέρως· καὶ σημαίνει τὸ καῦμα καὶ τὸ θέρος καὶ παρώνυμον πνιγεύς, καὶ σημαίνει τὸν κρίβανον καὶ τὸν φιμὸν τῶν ὑποζυγίων· τοῦ μὲν προτέρου, τὸν οὐρανὸν λέγοντος. Ὡς ἔστι πνιγεύς: — τοῦ δὲ δευτέρου, Περίθες σεαυτῷ τὸν πνιγέα: — ἀντὶ τοῦ τὸν φιμόν. καὶ ἔστι τοῦ μὲν πνίγος τὸ ι μακρὸν, ὡς γίνεσθαι παρὰ τὸ τὴν πνοὴν ἄγχειν, πνίγχος καὶ πνῖγος· τοῦ δὲ πνιγεύς, βραχύ, ἀπὸ δευτέρου ἀορίστου γινόμενον.

Πνύξ, παρὰ Ἀθηναίοις ἡ ἐκκλησία, παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι τῷ πλήθει τῶν ἐκκλινόντων ἐκεῖσε ἀνθρώπων ἢ ὅτι πυκνά ἐστι περὶ αὐτὴν οἰκήματα. ἡ γενική, πνυκός· διὰ δὲ εὐφωνίαν, πυκνός.

Πόα, ἡ βοτάνη· ἀπὸ τοῦ ποιά, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. ἢ ποιά ἐστιν ὁ ἐνιαυτός· ἐξ οὗ πόα, ἐπειδὴ κατ' ἐνιαυτὸν πολλάκις αὔξεται καὶ ξηραίνεται· ποιά δὲ εἴρηται ὁ ἐνιαυτὸς. παρὰ τὴν ποιότητα, διὰ τὸ ἅπαξ καὶ μόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι. Καλλίμαχος, Αἴγυπτος προπάροιθεν ἐπ' ἐννέα κάρφετο ποιάς: — σημαίνει δὲ καὶ τὴν βοτάνην, ὡς τὸ, — νεοθηλέα ποιήν, Ἰλιάδος ξ. ποιά, ἡ πεποιημένη φωνή. διατί ὀξύνεται; ζήτει εἰς τὸ ῥοιά.

Ποδαβρός, ὁ τὸν πόδα ἁβρός. πόδες, διὰ τὸ παίειν τὸ 678
ἔδαφος.

Ποδάρκης, σημαίνει τὸν ταχὺν περὶ τὸν δρόμον, ὁ τοῖς ποσὶ τοῖς ἑαυτοῦ ἐπαρκεῖν δυνάμενος πρὸς τὸ ὑποφυγεῖν ἢ διώκειν τοὺς πολεμίους. Ὅμηρος, ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς: — ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ὤφειλε δὲ εἶναι ποδαρκὴς ὀξυτόνως, ὡς ἐπίθετον· ἀλλὰ σεσημείωται τὰ παρὰ τὸ ἀντῶ καὶ ἀρκῶ, καὶ αὐθάδης. γίνεται δὲ ἡ κλητικὴ, πόδαρκες, ὡς αὔταρκες· καὶ τὸ οὐδέτερον ποδαρκὲς ὀξυτόνως, τῶν ἄλλων ὁμοφωνούντων τῇ κλητικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ.

Ποδοκάκη, ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμὸς τῶν ποδῶν· ἤτοι διὰ τὸ τοὺς πόδας κακοῦν. ἔστι δὲ εἶδος παγίδος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὰ θηρία· καὶ ξύλον ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμοῦνται, ποδοκατόχη τὶς οὖσα, ἐν ᾗ οἱ πόδες κατέχονται.

Ποδαλείριος, ὄνομα κύριον· οἱ μὲν λέγουσι διὰ τὸ ἔχειν τὸν πόδα λείριον, ἤγουν ἁπαλόν· ἄτοπον γὰρ ἥρωος πόδα λέγειν ἁπαλόν. οἱ δὲ, λέγουσι κατὰ στέρησιν ἀλείρμός· καὶ ἐκεῖθεν ποδαλείριος· οἷον, ὁ τοὺς πόδας μὴ ἔχων ἁπαλοὺς, ἀλλὰ σκληρούς. κρεῖττον δὲ παρὰ τὸ ἔχειν τοὺς πόδας περὶ τὰ λείρια, ἤγουν περὶ τὰ ἄνθη· βοτανικὸν γὰρ ἰατρὸν τοῦτον ἡμῖν ὑποτίθησιν· Ἰατρὸς μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων, Ἰλιάδος λ'.

Ποδοστράβη, τὸ γινόμενον πρὸς τὰ στρέμματα τῶν ποδῶν ξύλον· Ξενοφῶν δὲ τὴν ταῖς ἐλάφοις ἱσταμένην πάγην· παρὰ τὸ πούς καὶ τὸ στρέφω.

Ποδορρώρη, ἐπώνυμον Ἀταλάντης· παρὰ τὸ πούς καὶ τὸ ὀρούειν· οἷον, ἡ τοῖς ποσὶν ὁρμῶσα.

Ποδεῶνες, οἱ ἐκατέρωθεν τοῦ ἀσκοῦ προὔχοντες.

Πόθος] παρὰ τὸ πήθω τὸ πάσχω γίνεται πόθος, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ο· ἢ ἀπὸ τοῦ πείθω τὸ εἰς συγκατάθεσιν ἄγειν, ἐξ οὗ τὸ πέποιθα· ὁ γὰρ πόθος πείθει τὸν ποθοῦντα ποθεῖν ὃ ποθεῖ. ἐκ τοῦ πόθος γίνεται ποθεινός· καὶ ποθή, Ἰλιάδος α'. Ἀρίσταρχος ὀξύνει· ὥςπερ γὰρ χόλος τὸ πάθος, χολὴ δὲ ἀφ' οὗ τὸ πάθος, οὕτω καὶ πόθος τὸ πάθος, ποθὴ δὲ ἡ ἐπιπόθησις καὶ ἐπιθυμία. ἢ ὅτι τὰ εἰς ος δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ποιοῦντα θηλυκὰ, ὀξύνονται αὐτά· οἷον στρόφος, στροφή· νόμος, νομή· ῥόος, ῥοή. ταῦτα δὲ Ἡρωδιανός· ὁ δὲ Φιλόξενος εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ λέγει, ἀπὸ τοῦ πεύθω γέγονε πουθή, καὶ ποθή.

Ποῖ, παρὰ Ἀργείοις ἀντὶ τοῦ ποτί, ἀφαιρέσει τοῦ τ, εἶτα συνόδῳ. περὶ παθῶν.

Ποικίλος] παρὰ τὸ πέλω τὸ ὑπάρχω γίνεται πεκίλος· καὶ τρῳῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ποικίλος· ὁ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένος, παρὰ τὸ πύκα, ὁ πολλὴν ἔχων πυκνότητα ποικιλίας. λέγεται καὶ ὁ πανοῦργος.

* Ποικιλότραυλος, ὁ τραυλίζων, ἀπὸ τοῦ ποικίλος καὶ τραυλός.

Ποιμήν, παρὰ τὸ ἐν τῇ πόᾳ μένειν· κλίνεται ποιμένος. ἐξ αὐτοῦ γίνεται ποιμένη· καὶ συγκοπῇ, ποίμνη. ἐκ τοῦ ποιμένος γίνεται ποιμένιον· καὶ συγκοπῇ, ποίμνιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ποιμνήϊον.

679 Ποινή, ἡ ὑπὲρ φόνου ζημία καὶ ἀντέκτισις καὶ τιμωρία, φονή τις οὖσα, πλεονασμῷ τοῦ ι· ὅθεν καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἄποινα· οἷον, Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα: — σημαίνει δὲ τὰ ὑπὲρ ἀπολυτρώσεως φόνου προσαγόμενα δῶρα. καὶ ἄποινον ᾠδὴν τῷ κυρίῳ ὁ θεόπτης ἦσε Μωϋσῆς ὑπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν ῥυσθέντων τοῦ παρ' Αἰγυπτίων φόνου, καὶ εἶπεν, Ἄισωμεν τῷ κυρίῳ: — Ἰστέον ὅτι ἔστι τείνω διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἐξ οὗ γίνεται τοινή καὶ ποινή· Εἰ δ' ἂν ἐμὴν τιμὴν Πρίαμος, καὶ ἑξῆς· Τίνειν οὐκ ἐθέλησι, μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς: — ἢ ἀπὸ τοῦ πόνος γίνεται πονή καὶ ποινή. ἐκ δὲ τοῦ ποινή, γίνεται ποιναῖος, καὶ ποιναίω, ἀντὶ τοῦ τιμωρητικῷ.

Ποιπνύειν, ἐνεργεῖν, διακονεῖν, οἱονεὶ τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ πνεύματος ποιεῖν τι· τῷ γὰρ ἐσπουδακότι ἐνεργεῖν ἕπεται τὸ πνευστιᾶν. πνέειν οὖν καὶ πνύειν· καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ποι ποιπνύειν. ἢ παρὰ τὸ πονῶ πονύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π καὶ τοῦ ι, ποιπνύω.

Πνεῦμα] Πνεῦμα ὁ θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν: — πνεῦμα ὁ ἄγγελος, ὡς τὸ, Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα: — σημαίνει καὶ τὴν ψυχὴν, ὡς τὸ, Ζήσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ: — σημαίνει καὶ τὸν ἄνεμον, ὡς τὸ, Πνεῦμα βίαιον: — παρὰ τὸ παρέχειν ἡμῖν πνεῖν.

Ποιῶ, παρὰ τὸ ποιόν· ἢ παρὰ τὸ πονῶ, ἀποβολῇ τοῦ ν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. Ἰστέον ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι τὸ ι, λέγοντες ποῶ. καὶ ἀποροῦσι τινὲς, λέγοντες ὅτι εἰ ἄρα οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ κλαίω καὶ καίω ἀποβάλλοντες τὸ ι ἐκτείνουσι τὸ δίχρονον, διατί καὶ ὧδε ἀποβάλλοντες τὸ ι, οὐκ ἐκτείνουσι τὸ ο εἰς τὸ ω. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι, ἀποβάλλοντες τὸ ι, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν ἐν τῷ κλάω κάω· τὸ δὲ ποιῶ καὶ μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ι ἀναγκάζεται περισπᾶσθαι· εἰ δὲ ἐξετάθη τὸ ο εἰς τὸ ω, οὐκ ἠδύνατο περισπᾶσθαι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ωω, μὴ ἔχοντα ὀνόματα προϋποκείμενα, βαρύνονται. μὴ ἔχοντα δὲ ὀνόματα εἶπε, διὰ τὸ ἐρωῶ. λέγουσι δέ τινες, ὅτι οὐ πάντως οἱ Ἀθηναῖοι ἀποβάλλοντες τὸ ι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν· ἰδοὺ γὰρ τὸ χροιά, γινόμενον παρ' αὐτοῖς κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι χρόα, βαρύνεται. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χροιά ὀξυτόνου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χροία βαρυτόνου. καὶ γὰρ τὸ χροιά, χροία λέγεται βαρυτόνως. ἢ ἀπὸ τοῦ χροῦς χροός γέγονεν ἡ χρόα Ἀττικῶς· καὶ ἐκεῖθεν ἡ χροιά, ἐν ὀξείᾳ τάσει.

Πόκος, τὸ συνειλιγμένον ἔριον· παρὰ τὸ πείκω τὸ ξαίνω, ὡς σπείρω, σπόρος. ἐξ αὐτοῦ γίνεται καὶ πόκτος.

Πόλεμος, παρὰ τὸ τὰς πόλεις μειοῦν· ἢ παρὰ τὸ πολλοὺς ἁμᾶν, ὅ ἐστι θερίζειν καὶ κόπτειν. ἢ παρὰ τὸ πόλεις ὀλύειν· ἢ παρὰ τὸ ὀλῶ, ὄλεμος. καὶ πολέμιος· οὐδετέρως, τὸ πολέμιον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, πολεμήϊα ἔργα.

Πολέμων ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸ παλαῖσαι Ἀνταῖον. Φερεκύδης λέγει, ὅτι μετὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν Ἀνταῖον καὶ ἀποκτεῖναι, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰφινόῃ, καὶ ἐγέννησε Πολέμωνα. Ὗρος.

Πολεμώνιος, πόλις Πόντου· ἀπὸ Πολέμωνος βασιλέως, ὃς ἦν ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ ἐπ' Αὐγούστου.

Πολεῖς, ἀπὸ τοῦ πολύς πολεος, ὡς ἡδύς ἡδέος. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, πολέες· καὶ κράσει, πολεῖς. ἡ αἰτιατικὴ πολέας, ἀντὶ τοῦ πολλούς.

Πόλις, σημαίνει δύο· τὰ κτίσματα, ὡς τὸ, Ἀλλ' ἄγε δὴ 680
τὸν δύστηνον ἄγ' εἰς πόλιν: — σημαίνει καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὸν λαόν, ὡς τὸ, — Τρῶων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε Θάρσυνος: — γίνεται ἐκ τοῦ πέλω τὸ ἀναστρέφομαι· παρὰ τὸ πολεῖν ἐν αὐτῇ, ἐν ᾗ ἀναστρέφονται οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸ αὐτό. ἢ παρὰ τὸ πολίζω τὸ οἰκῶ· ἢ παρὰ τὸ ἐκ πολλῶν συνίστασθαι. ἐκ δὲ τοῦ πόλις γίνεται πολίτης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, πολιήτης.

Πολίσαμεν, τὴν πόλιν ἐτειχίσαμεν, περιεβάλομεν, ἤγουν οἰκοδομήσαμεν, Ἰλιάδος η'.

Πολλεῖον, πόλις ἐστὶν Ἰταλίας, πρότερον Σίρις καλουμένη· ἀπὸ Πόλιδος ἐμπόρου· ἢ ὅτι Ἀθηνᾶς πολιάδος ἱερὸν ἐν αὐτῇ ἐστιν.

Πολιά, ἐπὶ τῆς τριχὸς, παρὰ τὸ λευκὴν εἶναι· τὸ γὰρ λευκὸν, πολιὸν λέγεται· ἢ παλαιά, καὶ πολιά· ὡς γὰρ ἐπιτοπλεῖστον ἐν γήρᾳ γίνεται. ὅθεν καὶ πολιῆς ἁλὸς, τῆς λευκῆς, διὰ τὸν ἀφρόν· ἢ τῆς παλαιᾶς.

Πολιοκροτάφους τε γέροντας, Ἰλιάδος θ', ἀπὸ μέρους πολιοὺς συνεκδοχικῶς· ἢ τοὺς ἐντίμους καὶ λαμπροὺς ταῖς διανοίαις.

Πολιοὶ λύκοι· γράφονται καὶ πελειοί, πυῤῥοὶ ἢ μέλανες· ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ Ἰλιάδος κ', — ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο: — ἢ ὑπότεφροι· ἢ τίμιοι· τίμιον γὰρ τὸ ζῶον·

καὶ παρ' Ἀθηναίοις ὁ ἀποκτείνας λύκον ἀγείρει αὐτῷ τὰ πρὸς ταφήν. καὶ ἴσως ἐπειδὴ ἡ Λητώ, ἔγκυος οὖσα, διὰ δώδεκα ἡμερῶν εἰσῆλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον· διότερ κατὰ τὸ ὡρισμένον τίκτει παῖδα λύκαινα. ἢ πολιοὺς λέγει τοὺς λευκούς· αἱ γὰρ τρίχες αὐτῶν, τὸ μὲν, ἔχουσι πυῤῥόν· τὸ δὲ, λευκόν· τὸ δὲ, μέλαν ἐν αὐταῖς· οἷον, τὸ μὲν κάτω πρὸς τῷ δέρματι, λευκόν· τὸ δὲ μέσον, μέλαν· τὸ δὲ ἄνω, πυῤῥόν, καὶ τὴ ἀνάπαλιν. εὑρίσκεται οὖν ἡ θρὶξ τρεῖς ἔχουσα χροιάς. πολιοὺς οὖν, ἀπὸ τοῦ λευκοῦ μέρους τῶν τριχῶν, τοὺς λύκους εἶπεν.

Πολιόν τε σίδηρον: — ἔνιοι φασὶν, ὅτι πυρωθεὶς ὁ σίδηρος λαμπρότερος γίνεται, φύσει μέλας ὤν. καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ ταυτὸ πάσχει. ἄλλοι πολιὸν, ἀντὶ τοῦ ἔντιμον, διὰ τὰς χρείας· ἢ ὅτι λαμπρυνθεὶς καὶ ἀκονηθεὶς λευκὸς φαίνεται.

Πόλιον, σημαίνει βοτάνην, διὰ τὸ πολιὸν εἶναι, ἤγουν λευκὴν, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Ἀλεξιφαρμάκοις.

Πολλοί] ἢ εὐθεῖα ὁ πολλός· εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι ἀορίστου, σχήματος ἁπλοῦ, εἴδους πρωτοτύπου. ὀξύνεται· Τὰ εἰς λος λήγοντα δισύλλαβα τριγενῆ ἐπίθετα, ἑτέρῳ λ παρακληγόμενα, μὴ ἔχοντα τὸ ω, ὀξύνεται, κυλλός, ἰλλός, ψελλός. σεσημείωται τὸ ἄλλος, ὡς ἐπιμεριζόμενον· τὰ γὰρ ἐπιμεριζόμενα ἅπαντα βαρύνονται. τὸ δυϊκὸν οὐκ ἔχει· τὰ δὲ δυϊκὰ τοῦ πολλὸς ἀπέλειψαν κατὰ σημασίαν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ πέλω, τὸ μᾶλλον τῶν ἄλλων ὑπαρκτικόν. τὸ θηλυκὸν πολλή· διαφέρει τοῦ πολύς, ὅτι δι' ἑνὸς λ.

Πόλοι, οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ· ἔστι δὲ ἄστρων θέσις· παρὰ τὸ περὶ αὐτοὺς ἀναστρέφεσθαι τὸν κόσμον, ἤγουν τὸν οὐρανόν, ἅτε πόλον καλούμενον.

Πολυαίκος πολέμοιο: — πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος, ἀστάτου· ἀπὸ τοῦ αἴσσω, αἴξω, γίνεται πολυαίξ.

Πόλυβος, συγκοπὴ, καὶ οὐχ ὑφαίρεσις· εἰ γὰρ κατ' ἔλλειψιν ἐγένετο τοῦ υ, ὤφειλεν εἶναι πολύβος, ὡς ὠκύπους· προπαροξύνεται τοίνυν. ἢ ἀπὸ τοῦ πολύβους, συγκοπῇ· ἢ ἀπὸ τοῦ πολύβιος. περὶ παθῶν. 681

Πολυδίψιον Ἄργος: — πολλὴν δίψαν ἐκφέρον· ἢ τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν· ἄνυδρον γὰρ οὖσαν τὴν Πελοπόννησον ἔνυδρον ἐποίησε Δαναὸς, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, καὶ οἰκήσας αὐτήν. τῶν γὰρ θυγατέρων αὐτοῦ ζητουσῶν ὑδρεύσασθαι, μιᾶς αὐτῶν τῆς Ἀμυμώνης ἠράσθη Ποσειδῶν, καὶ ἔδειξεν αὐτῇ, τῇ τριαίνῃ πλήξας, τὰς ἐν Λέρνῃ πηγάς. ἢ τὸ πολυπόθητον, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν διψώντων. ἄλλοι δὲ πολυΐψιον, πολυβλαβές· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. Ἰλιάδος δ'.

Πολυδεύκης Πολυδεύκους· τὰ εἰς ης ὀνόματα κύρια σύνθετα ἀπὸ ῥήματος παρηγμένα, εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν, ὡς Ἀριστοφάνης Ἀριστοφάνους. ζήτει εἰς τὸ ἀδευκής.

Πολλά, σημαίνει δύο· ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ πολλαχῶς, Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πάντῳ πάθεν ἄλγεα: — ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμῖν συνήθους, Πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκεν.

Πόλτυν, παρὰ τὸ πίλω τὸ ἀναστρέφομαι, κατὰ ἀντίφρασιν· σημαίνει δὲ τὸ ξυλόκαστρον.

Πολύειδος] Ἰλιάδος ε', ὁ δ' Ἄβαντα μετῴχετο καὶ Πολύειδον: — ἐν ἄλλοις δὲ διὰ τοῦ ι συνεσταλμένου, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, Ὁρῶ πρὸ χειρῶν Πολύϊδος τοῦ μάντεως: καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς, Οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυείδου: — Χειροβοσκός.

Πολυθρύλητον, πεφημισμένον, διαβεβοημένον, ὀνομαστότατον.

Πολύζυγος, ὄνομα θηλυκὸν ἐκ τοῦ πολύς καὶ τοῦ ζυγός. κανών ἐστιν ὁ λεγόμενος, Ὅσα τὸ πολὺ ἔχει ἐν τῇ συνθέσει κατὰ τὴν ἀρχὴν, ὀνόματος ἐπιφερομένου ἢ ῥήματος ἐν τέλει, προπαροξύνεται, πολύκαρπος, πολύϊδος· τὸ δὲ πολυφάγος, παροξύνεται. καὶ τὰ παρὰ τὸ φαγεῖν συντιθέμενα, κατὰ τὸ τέλος παροξύνονται, ποηφάγος, ὁ ποιμὴν· παμφάγος, ὠμοφάγος.

Πολύκρημνος μὲν διὰ τοῦ η, ἢ πολλοὺς κρημνοὺς ἔχουσα· διὰ δὲ τοῦ ι, ἢ πολλὰς κριθὰς ἔχουσα, διὰ τὸ εὔκαρπον τοῦ τόπου.

Πολυκάγκης, πολύξηρος, ξηραντικός. ἐκ τοῦ κῶ τὸ καίω, γίνεται πολύκης· καὶ κατὰ ἀναβιβασιασμὸν, πολυκάκης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, πολυκάγκης. πολυκάγκεσι δίψαν, Ἰλιάδος λ'.

Πολύκεστος, πολυκέντητος, πολύραφος, ποικίλος.

Πολυκτόριον, τόπος ἐν Ἰθάκῃ· ἀπὸ Πολύκτορος, οὗ καὶ ὁ ποιητὴς μέμνηται.

Πολυλήϊος, πλούσιος, πολλὰ λήϊα ἔχων, ἢ πολλὰ θρέμματα· τὸ δὲ πολύλιτος, ἐλλείψει τοῦ σ.

Πολυπάμμων] — πολυπάμμονος ἀνδρὸς, ἀντὶ τοῦ πολυθρεμμάτου, πλουσίου. πάω, πῶ· (ἔστι τὸ κτῶμαι) ὁ μέλλων, πάσω· ῥηματικὸν ὄνομα, πάμμων καὶ πολυπάμμων. καὶ πάσασθαι, τὸ κτήσασθαι, κυρίως, θρέμματα· καταχρηστικῶς δὲ, πᾶν ὁτιοῦν· καὶ πασάμενος πολλάκις ξενοφῶν λέγει ἀντὶ τοῦ κτησάμενος· καὶ Θεόκριτος, Πασάμενος ποτίτασσε. Συρακοσίοις ἐπιτάσσεις: — ἀντὶ τοῦ κτησάμενος.

* Πολυστέλεχος, ὁ πολύπρεμνος· ἀπὸ τοῦ στέλεχος.

Πολυφόρβιον, τὴν πολλοὺς τρέφουσαν γῆν· ὅθεν καὶ ἱπποφόρβια καλεῖται, τὰ τοὺς ἵππους τρέφοντα χωρία. 682

Πολυωπὸν τὸ δίκτυον, ἀπὸ τοῦ πολλὰς ὀπὰς ἔχειν. ταιοῦτο καὶ τὸ περιωπὴ, ἐκτείναν τὸ ο εἰς ω.

Πολυωρῶ] πολυωρήσεις με: — ἔστιν ὠρῶ τὸ φυλάσσω· καὶ μετὰ τοῦ πολύ ἐπιῤῥήματος, γίνεται πολυωρῶ, πολυωρήσω, ἤγουν ἐπιπολὺ φυλάξω.

Πομπός, ἄγγελος, σύνοδος· καὶ πομπή, ἡ ἀποστολή. Ἰλιάδος ζ'. λέγεται δὲ πομπὴ καὶ ἡ μετὰ σταυροῦ λιτὴ καὶ ἄφοδος καὶ δημοσίευσις.

Πομφόλυγες, αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων, ἢ ἄλλων καταφερομένων ὑάτων, ἐπὶ ὕδασιν εὐδιάλυτοι κυρτώσεις, ἤγουν τὰ φυσήματα· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν διακενῆς φυσιουμένων, ἢ ὅλως ἐπωρομένων, λαμβάνεται ἡ λέξις. παρὰ τὸ παμφλάζω ῥῆμα ἄλλο παράγωγον, παμφαλύζω· ὁ μέλλων, παμφαλύξω· ῥηματικὸν ὄνομα, παμφάλυξ· καὶ τροπῇ τῶν δύο αα εἰς ο, πομφόλυξ.

Πόνος, παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω. σημαίνει δὲ τὸ γυμνάσιον, ὡς παρὰ Ἱπποκράτει, Ἄσκησις ὑγείης, ἀκορίη τροφῆς, ἀοκνίη πόνων: — σημαίνει δὲ τὴν ὀδύνην, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ, Δύο πόνων προκειμένων μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον: — σημαίνει καὶ τὴν βλάβην, ὡς ὁ αὐτὸς πάλιν, Ἐν ᾧ νοσήματι ὕπνος πόνον ποιέει, θανάσιμον: — ἐκ δὲ τοῦ πόνος γίνεται πονῶ πονήσω.

Πονηρεύω] παρὰ τὸ πονηρὸς, πονηρεύω· καὶ εἰ μὲν κατὰ ψυχὴν, πονηρὸς, ὀξύνεται· εἰ δὲ κατὰ τὸ σῶμα, πόνηρος, βαρύνεται· ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἰὼβ ἔπεσεν ἕλκει πονήρῳ: — ζήτει εἰς τὰς διαφοράς.

Πονεύμενον, ἐπιπονοῦντα, μαχόμενον. ἐκ τοῦ πονέομαι πονεόμενος· καὶ κράσει Δωρικῇ, πονεύμενος.

Πόντος, σημαίνει τὴν θάλασσαν· ἀπὸ τοῦ πνέω· ἐν ᾗ αἱ πνοαὶ καὶ αἱ ἄνεμοι. ἢ ἀπὸ τοῦ πόνος πόντος, καθ' ὃν πεπόνηται περὶ τὸν πλοῦν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. καὶ ἀπὸ τοῦ πνέω πνότος καὶ πόντος, ἐξ οὗ καὶ αἱ πνοαὶ γεννῶνται· Ὅμηρος, Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι: — καὶ πόνων ἐπωνύμως ὁ πόντος. ἢ παρὰ τὸ

πίνω, ἢ πίνων τοὺς κινδυνεύοντας. ἢ παρὰ τὸ πέποται, ἀπὸ τοῦ πῶμι.

Πολύτροπος, Ὀδυσσείας α'. οὐδαμοῦ τῆς Ἰλιάδος παλίμβολον τινὰ τῶν ἡρώων ὠνόμασε. τάχα οὖν πολύτροπον φησὶ τὸν λόγιον, τὸν ἱκανῶς πηδαλίῳ τῇ γλώττῃ χρώμενον, ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν, συνετόν· ἢ πολλῶν ἔμπειρον τόπων.

Πομπεῖα, τὰ εἰς τὰς πομπὰς κατασκευαζόμενα, οἷον θυμιατήρια καὶ φιάλαι· πομπὴ γὰρ, ἄφοδος ἐξ ἀποστολῆς δημοσία τις· καὶ πέμψαι, οὐ μόνον τὸ ἀποστεῖλαι, ἀλλὰ καὶ τὸ πομπεῦσαι.

Ποππύσματα, κολακεῖαι ἵππῳ ἀδαμάστοις.

Πόπανα, πλακούντια ἀπὸ ἄρτου· παρὰ τὸ πέπτω τὸ χωνεύω· ἢ παρὰ τὸ κόπτω κόπανον, καὶ τροπῇ, πόπανον.

Ποῖ κῆχος] ζήτει καὶ τοῦτο, Ποῖ κῆχος; εἰς τὸν οὐρανόν: — καὶ Ἀριστοφάνης, Ποῖ κῆχος; εὐθὺς Σικελίας: — καὶ παρὰ Φερεκράτει, Ποῖ κῆχος; καὶ εἰ μὲν παρεζευγμένον εὑρήσεις τὸ ποῖ τῷ κήχει· Ἐρατοσθένης δὲ λαμβάνει ἐκ ταύτης τῆς συντάξεως, ποῦ ἐγγύς, καὶ εἰς τίνα τόπον· ποῦ ἄγχος, που κῆχος; τὸ πῇ, κῇ. πῇ, ἐγγύς· πῇ ἄγχος· ὅπερ ἐστὶν ἐν τῷ ἔναγχος κῆχος. ἔλλειψις ἄρα τοῦ γ, κῆχος, ἄγχος· ἔχει αὐτὸ ἐν τῷ ἔναγχος. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. 683

Πορεύω, παρὰ τὸ πόρος· τὸ δὲ πόρος, παρὰ τὸ περῶ τὸ τελειῶ. σημαίνει δὲ τρία· τὸν περάσιμον τόπον τοῦ ποταμοῦ, ὡς τὸ, Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον: — καὶ τὸν τραχὺν καὶ λιθώδη τόπον· καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου, σημαίνει κύριον ὄνομα.

Πόροι, διέξοδοι, τρίβοι· ἀπὸ τοῦ πορεύεσθαί τι δι' αὐτῶν· εἴληπται δὲ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν· πόρους δὲ λέγουσι καὶ τοὺς ποταμοὺς, ὅτι πορεύεται αὐτῶν τὸ ῥεῖθρον εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ, τὸ διαβατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ, πόρον φασὶ λέγεσθαι, ἀπὸ τοῦ πορεύεσθαί τι δι' αὐτοῦ.

Πορθμός] ὥςπερ ἀπὸ τοῦ κείρω γίνεται κορμός, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πείρω τοῦ σημαίνοντος τὸ περῶ, γίνεται πορμός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, πορθμός, ἡ μεταξὺ δύο ἠπείρων θάλασσα. ζήτει εἰς τὸ ἰσθμός.

Πόρκις πόρκιος] οἱ μὲν, πόρκιον δίκτυον ἀπέδωκαν, οὐκ εὖ· ἔστι δὲ σχοινίου πλέγμα· οἱ δὲ, κύρτον· οὐδὲ οὗτοι ὑγιῶς· ὁ γὰρ Πλάτων ἕτερον φησὶν εἶναι τὸν κύρτον τοῦ πόρκου, ἐν Σοφιστῇ λέγων οὕτως, Κύρτους δὴ καὶ δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλό τι πλὴν ἔρκη δεῖ προσαγορεύειν: — καὶ Φίλων δὲ μνημονεύει τοῦ πόρκου, Θᾶττον πλέκειν κέλευε τῶν πόρκων πυκνοτέρους: — καὶ Ἀντιφάνης Κιθαρῳδῷ, Εἰςδυόμενος εἰς πόρκον, ὅθεν ἔξω πάλιν Οὐ ῥᾴδιος ἐξειμι τὴν αὐτὴν ὁδόν: — ἔλεγον δὲ τὸ πλέγμα πόρκον, διὰ τὸ περιλαμβάνειν καὶ ἀπέχειν τὸν εἰςδύνοντα ἰχθῦν· καὶ καθάπαξ τὰ ἐν κύκλῳ πάντα καὶ περιφερῆ οὕτως ἔλεγον, ἀπὸ τοῦ οἰονεὶ περικεῖσθαι. καὶ ὁ ποιητὴς δὲ πόρκην φησὶ, τὸν περὶ τῷ δόρατι κρίκον, — περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης: — ἤχουν ὁ συνέχων τὸ σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον τοῦ δόρατος, Ἰλιάδος ζ'· παρὰ τὸ περιέχειν. οὕτως Ὥρος· ὁ δὲ Ὡρίων, ἀπὸ τοῦ πείρω.

Πόρνη, παρὰ τὸ πέρνω τὸ πωλῶ· ὅθεν τὸ, — περνὰς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων: — ἀντὶ τοῦ πιπράσκων, οἰονεὶ πέρνη τὶς οὖσα, ἡ τὴν μίξιν πωλοῦσα. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνδρὸς, παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν, τουτέστιν ἐσκοτισμένον.

Πόρπη, ἐκ τοῦ περόνη.

Πόῤῥω] παρὰ τὴν πρὸς πρόθεσιν γίνεται πρόσω· καὶ κατὰ μετάθεσιν, πόρσω· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ, πόῤῥω, ὡς μυρσίνη, μυῤῥίνη.

Πορσύνω, σημαίνει τὸ εὐτρεπίζω καὶ ἑτοιμάζω καὶ κοσμῶ. ἀπὸ τοῦ πόρος πορύνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, πορσύνω· ὅθεν καὶ τὸ Ἰλιάδος ν', Κείνου πορσανέουσα λέχος: — ἀντὶ τοῦ ἑτοιμάζουσα. δωρουμένη. ἢ παρὰ τὸ πόρος καὶ τὸ σαίνω τὸ καλλωπίζω καὶ εὐτρεπίζω, γίνεται πορσαίνω· ὁ μέλλων, πορσανῶ· καὶ τὸ θηλυκὸν, πορσανοῦσα, καὶ πορσανέουσα. διαλύσει Ἰωνικῇ, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε. ἢ ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω. Αἰολικῶς ὄρσω· ὀρσαίνω κατὰ παραγωγήν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π. ἢ ἐκ τοῦ πόρω τὸ παρέχω, ὁ μέλλων, πορῶ· καὶ Αἰολικῶς, πόρσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ πορσαίνω. Θυγατέρ' ἰφθίμην ἀδμῆτα πορσαίνεσκον, Ἀπολλώνιος.

Πόρτα, παρὰ τὸ τὸν πόρον τηρεῖν.

Πόρτις, Ἰλιάδος ρ'. πόρτις δέ ἐστιν, ἡ μικρὰ βοῦς, ἢ δάμαλις· παρὰ τὸ ἄρτι εἰς πορείαν καὶ νομὴν ἔρχεσθαι· οἷον πόρος πόρις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, πόρτις. ἢ πορεία πόρις καὶ πόρτις, ἡ ἀρξαμένη νῦν τὴν κατὰ νομὴν πορείαν. 684

Πορνεία, εἴρηται πηρονεία, ἢ διὰ τὸ τὸν νοῦν πηροῦν, ἤγουν ἐκτυφλοῦν· ἢ διὰ τὸ πόῤῥωθεν νεύειν.

Πορεῖον, τὸ διδόμενον τοῖς πρεσβευταῖς περὶ τοῦ πορευθῆναι εἰς τὴν πρεσβείαν, ὥςπερ ἐφόδιον.

Πορφύρα, ἀπὸ τοῦ πορφύρω ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ βουλεύομαι, γίνεται πορφύρα· τοῦτο παρὰ τὸ περιφέρειν τὸν νοῦν ὧδε κἀκεῖσε. Ὀδυσσείας δ', πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε κιόντι. Ἰλιάδος ξ', Ὡς δ' ὅτε πορφύρει πέλαγος: — ἀντὶ τοῦ μελανίζει. καὶ γὰρ πορφύρεον θάνατον λέγουσι τὸν μέλανα· καὶ κῦμα πορφύρεον, τὸ μέλαν. ἔνιοι δὲ μετέφρασαν τὸ πορφύρει, ἀντὶ τοῦ κατὰ βάθος κινεῖται· ἔνθεν καὶ τὸ κατὰ βάθος μεριμνᾶν, πορφυρεῖν λέγουσι.

Πόσις, δύο σημαίνει, τό τε πόμα καὶ τὸν ἄνδρα. λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος, ὁ ἀνὴρ, πόσις, παρὰ τὴν τοῦ ὕδατος φύσιν· ἐπειδὴ μιγνύμενον τῇ γῇ, γεννητικὸν γίνεται τῶν φυτῶν καὶ σπερμάτων. οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ, μιγνύμενος τῇ γυναικὶ, αἴτιος γίνεται τῆς τῶν παίδων γενέσεως.

Ποσειδῶν, γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου· καὶ εἰ μὲν διὰ διφθόγγου γράφεται, ἔχει λόγον τοιοῦτον· ἀπὸ τοῦ πέδον καὶ τοῦ σείω γίνεται πεδοσίων· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ποσειδῶν, παρὰ τὸ σείειν τὸ πέδον· ὁ αὐτὸς γὰρ καὶ ἐνοσίχθων. εἰ δὲ διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ τοὺς πόδας δεῖν, ὅ ἐστι δεσμεύειν· σημαίνει γὰρ τὴν θάλασσαν· ἐκεῖσε γὰρ ἀφικόμενοι, βαδίζειν οὐ δυνάμεθα. ἢ παρὰ τὸ τὴν πόσιν δεσμεῖν· οὐδεὶς γὰρ ἐκ τοῦ τῆς θαλάσσης πίνει ὕδατος αὐθαιρέτως. ἢ παρὰ τὸ τὴν πόσιν τὰ πάντ' ἀπ' αὐτῆς ἔχειν, κατὰ ἀντίφρασιν· οὐδεὶς γὰρ (ὡς εἴρηται) ἐκ τῶν θαλάσσης ἀπογεύεται ῥεέθρων. ἢ παρὰ τὸ τὴν πόσιν τῷ δάει ἤγουν τῷ ἡλίῳ) ἀναπέμπειν· ἐκ γὰρ τῆς θαλάσσης ὁ ἥλιος ἀνιμᾶται τὴν ὑγρότητα. ἐκ τούτου γίνεται καὶ Ποσειδάων. ἢ παρὰ τὸ τῇ πόσει ἐνδεῖν γίνεται καὶ Ποσειδέης· καὶ ἐξ αὐτοῦ, Ποσειδέων· ὅθεν Ποσειδῶν· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τοῦ ε εἰς α, ὡς ἐπὶ ἄλλων πολλῶν, γίνεται Ποσειδάων· καὶ κλίνεται Ποσειδάωνος· καὶ ὡς παρώνυμον φυλάσσει τὸ ω. οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ· ἐπειδὴ τὰ εἰς ων περισπώμενα οὐδέποτε εἰσὶ παρασύνθετα, ἀλλὰ σύνθετα, ξενοφῶν, Ἀγλαοφῶν· τὸ δὲ Ποσειδῶν παρασύνθετόν ἐστιν· ἐκ γὰρ τοῦ Ποσειδέης γέγονε· καὶ ὡς διήλλαξε περὶ τὸ [illegible]ημα, διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν. καὶ ἄλλως· τὰ εἰς ων περισπώμενα

οὐ παραλήγεται Φύσει μακρᾷ· οἷον, Κτησιφῶν, Δεξιφῶν· τὸ δὲ Ποσειδῶν Φύσει μακρᾷ παραλήγεται· εἰκότως οὖν σεσημείωται. ὦ Πόσειδον. ὁ κανών· τὰ εἰς ἀμετάβολα λήγοντα μακροκατάληκτα· — καὶ ὡς οὐκ ἔστι βαρύτονον. ἀλλὰ πάντα τὰ περισπώμενα, δυνάμει βαρυνόμενα εἰσίν· οἷον Ποσειδάων Ποσειδῶν, Ξενοφάων Ξενοφῶν.

Πόσθη, τὸ αἰδοῖον, πλεονασμῷ τοῦ σ, οἷον πόθη· δι' ἧς τὰ τοῦ πόθου γίνεται. Ὦρος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, πρόσθη· περὶ παθῶν.

685 Πόστος] ὡς μυχός μύχατος, τρίτος τρίτατος, ἕβδομος ἑβδόματος, οὕτω πόσος πόσατος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, πόστος. περὶ παθῶν.

Ποταμός, παρὰ τὸ πότος παρώνυμον· ποτός δὲ, ὀξυνόμενον, σημαίνει τὴν πόσιν· παροξυνόμενον δὲ, σημαίνει τὸ συμπόσιον. ἢ παρὰ τὸ ποτάζω τὸ ῥέω· ἢ παρὰ τὸ πότιμον ὕδωρ ἔχειν.

Ποταίνιον, τὸ ξένιον, τὸ πρόσφατον· καὶ οἶμαι παρὰ τὸ νέον, ἵνα ᾖ ποτένεον τὸ νεαρόν· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος· ὡς παρὰ Πινδάρῳ Ἀγησιδάμῳ.

Ποτή, ἡ πτῆσις. ὡς ἔχω ὀχή, οὕτω πέτω ποτή.

Ποτήριον, παρὰ τὸ τὴν πόσιν τηρεῖν. λέγεται ποτήριον καὶ τὸ ἐξ ἐρίων ἔνδυμα· ἐπεὶ ποτὲ ἔριον ἦν. σημαίνει καὶ τὴν τιμωρίαν, ὡς τὸ, Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου: — καὶ, Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι: — καὶ τὸν θάνατον, ὡς τὸ, Πάτερ, εἰ δυνατὸν, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο: — σημαίνει καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ πίνομεν· οὐ παρὰ τὸ ποτός ἢ πότον· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ποτής ποτῆτος, ποτήρ, ὡς ποιητής ποιητήρ (ὅθεν καὶ οἰνοποτήρ) παρ' ὃ κτητικὸν, ποτήριον.

Ποτινίσσεται, ἀντὶ τοῦ προσοδεύεται, προσέρχεται, ὅ ἐστιν ἀνάκειται. ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι· ἢ ἀπὸ τοῦ νίω νίσω νίσεται, καὶ ποτινίσσεται, πλεονασμῷ τοῦ σ. τὸ δὲ ποτί, τὴν πρὸς πρόθεσιν σημαίνει Δωρικῶς· ἡ γὰρ πρὸς κατ' ἐπέκτασιν γίνεται προσί, ὡς ἐν ἐνί· (ἀναλόγως· παρέπεται γὰρ ταῖς προθέσεσι τὸ μέχρι τῆς δισυλλαβίας αὐξάνεσθαι) καὶ τροπῇ Δωρικῇ τοῦ ς εἰς τ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, ποτί, ὥςπερ σός, τός.

Πότμος, μόρος, θάνατος. παρὰ τὸ πέτω ποτῶ πότος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, πότμος. ἢ παρὰ τὸ πίπτω κατὰ συγκοπὴν πτῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, πτός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, πτμός· καὶ διὰ τὴν ἀσυνταξίαν ἐπλεόνασε τὸ ο, καὶ γίνεται πότμος, ἡ ἐσχάτη σύμπτωσις τοῦ βίου· ἀπὸ τοῦ πεσεῖν. ἢ ὁ ποιῶν πεσεῖν εἰς τὴν γῆν. ἐπὶ δὲ τῆς τύχης, ἀπὸ τοῦ μεταπίπτειν, ἢ ὑπὸ τὴν πρώτην γένεσιν τοῦ βρέφους ἐπιμεριζομένη τύχη· παρὰ τὴν μετάπτωσιν καὶ μεταβολὴν τῶν πραγμάτων. ὅθεν Μένανδρος φησὶ, Τὸ τῆς τύχης γὰρ ῥεῦμα μετατίπτει ταχύ.

Ποτνιάδες θεαὶ, αἱ μανιοποιοί. Εὐριπίδης Ὀρέστῃ, περὶ τῶν Ἐρινύων. Ποτνιαι γὰρ χωρίον Βοιωτίας· ἔνθα φαγοῦσαι βοτάνην αἱ Γλαύκου ἵπποι τοῦ Βελλεροφόντου, καὶ μανεῖσαι, διεσπάσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην. ἀλλὰ καὶ Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόνιος ἁλιεὺς, ἑωρακὼς ἰχθῦν παρὰ ψάμμῳ βοτάνης γευσάμενον καὶ ἀναζήσαντα, φαγὼν καὶ αὐτὸς, ἐμμανὴς γέγονε καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. ἢ ὅτι ἀθάνατος μὲν, οὐκ ἀγήρως δὲ γεγονὼς, ἐπὶ τούτῳ ἑαυτὸν κατεπόντισε.

Ποτνιᾶσθαι, τὸ μετὰ λύπης τὸν θεὸν ἐπιβοᾶσθαι.

Πότνια, σεβασμία, ἔντιμος. παρὰ τὸ πέτω. ποτῶ καὶ ποτνῶ· οἱ γὰρ σεβόμενοι προσπίπτουσιν· ὅθεν ποτνιᾶσθαι, τὸ προσπίπτειν καὶ παρακαλεῖν· παρὰ τὸ πίπτειν τοῖς ποσί. κυριώτερον δ' ἄν τις φήσειεν ἐπὶ γυναικῶν· ὅταν γυνὴ κακόν τι πάσχῃ καὶ θήλειαν ἱκετεύῃ θεὸν, ᾧ πότνια λέγει. ποτνιᾶσθαι δὲ ὅταν εἴπῃ τὶς ἄνδρα, περιφανῶς ἁμαρτάνει. οὕτω Βησαντῖνος ἐν τῷ περὶ Χρηστομαθίας. Ὦρος.

* Ποττάν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὰν, Δωρικῶς· ποττὸ πῦρ, ἀντὶ 686
τοῦ πρὸς τὸ πῦρ.

Πότνα, ἀπὸ τοῦ πότνια.

Πούς] ἀπὸ τοῦ παύω παύσω, παύς, καὶ πούς, εἰς ὃν ἀναπέπαυται τὸ ὅλον μέρος τοῦ σώματος· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ποσὶν ἀναπαύεται καὶ καταλήγει τὸ σῶμα. ἢ ὅτι εἰσὶ τινὰ εἰς ος ὀνόματα πρὸς διάφορον σημαινόμενον διάφορον ἔχοντα καὶ τὸν τόνον· οἷον, Φορός ἐστιν ὁ φέρων· Φόρος δὲ, ὁ φερόμενος· τρόχος, ὁ τόπος ἐν ᾧ τρέχουσι· τροχὸς δὲ, ὁ τρέχων. Τὰ γὰρ εἰς ος ὀνόματα δισύλλαβα ῥηματικὰ, ἡνίκα μὲν παθητικὰ ἢ τῷ σημαινομένῳ, βαρύνεται· ἡνίκα δὲ ἐνεργητικὰ, ὀξύνεται. ἐκ τοῦ περῶ οὖν γίνεται πόρος βαρύτονον, ὁ διαπερώμενος τόπος· πορὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ διαπερῶν. εἶτα ἀποβολῇ τοῦ ρ, γίνεται ποός· καὶ κατὰ συναίρεσιν πούς, ἐν ὀξείᾳ τάσει· ἡ γὰρ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεῖα εἰς ὀξεῖαν συνέρχεται· οἷον ζωός, ζώς. ἢ ἐκ τοῦ πόρος γίνεται κατὰ συγκοπὴν πρός· ἐκβολῇ τοῦ ρ, πός· καὶ, πλεονασμῷ τοῦ υ, πούς. κλίνεται διὰ τοῦ δος· τὰ γὰρ ἀπὸ μελλόντων δισυλλάβων κατὰ ἀποβολήν: —

Πραΰς] ἀπὸ τοῦ ῥᾶον, ὅ σημαίνει τὸ εὔκολον, γίνεται ῥαΰς· πλεονασμῷ τοῦ π, πραΰς, ὁ εὔκολος καὶ ἀγαθός.

Πρᾶος, παρὰ τὸ πάντα ῥᾳδίως ποιεῖν.

Πρανές, τὸ κάταντες καὶ κατωφερὲς, οἷον προνενευκός· καὶ πρανίζει, τὸ καταφέρει.

Πράμνειος οἶνος, πραϋμένης, ὁ πραΰνων τὸ μένος καὶ στέλλων· οἱ δὲ, τὸν ἐπὶ τοῖς πρέμνοις φυταγωγούμενον φασίν· οἱ γὰρ τῶν Ἰταλῶν γεώμοροι βότρυν ἐπὶ ταῖς τῶν δένδρων χαίταις μεταρσίοις ἐλευθεριάζοντα κλήμασι τιθηνοῦνται. ἢ ἀπὸ πραμνείας ἀμπέλου. πρέμνον δὲ, τὸ ἀπογηράσκον τῶν στελέχων λέγεται, καὶ τὰ μεγάλα ξύλα· καὶ πρεμνίζειν. οἱ δὲ, τὸν ἀπραιφνῆ καὶ μὴ μετεωριζόμενον πρὸς τὴν ἀηδεστέραν χρῆσιν, ἀλλὰ τῷ γήρᾳ συννεύζοντα καὶ συνανθοῦντα. ἢ ἀπὸ τοῦ παραμένειν παραμένειον φασὶ λέγεσθαι καὶ πράμνειον. ἢ τὸν μέλανα.

Πραπίδεσσι, φρεσί, διανοίαις. ἰῶ τὸ πέμπω· ἐν συνθέσει προΐω· συγκοπῇ, πρῶ, καὶ φρῶ. ἐκ τούτου φραπίς καὶ πραπίς, ἀφ' ἧς προΐενται τὰ βουλεύματα· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, πραπίδες· καὶ κατὰ ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς, πραπίδεσσι.

Πρᾶσις, ἡ ἐπὶ τῆς πραγματείας, οἱονεὶ πέρασίς τις οὖσα, ἡ ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαίνειν ποιοῦσα τὰ πιπρασκόμενα· κατὰ συγκοπὴν τοῦ ε.

Πρασιαί, τετράγωνά τινα σχήματα ἐν τῇ γῇ, οἱονεὶ περασίαι τινὲς οὖσαι, παρὰ τὸ πεπερατῶσθαι· καὶ κατὰ συγκοπήν. τὸ γεωργικὸν σχῆμα, πρασιά· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

* Πρᾶτα, ἀντὶ τοῦ πρῶτα, Δωρικῶς.

Πρατώριον] εἴρηται παρὰ τὸ πράττω πρατώριον πλεονάσμῷ τοῦ ι, ὅπου τὰ πραττόμενα ὠρρῦνται, ὅ ἐστι φυλάττονται καὶ αὐξάνονται.

Πρέπω, παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ἔπω τὸ λέγω.

Πρευμενής, ὁ ἄγαν εὐμενής· ἀπὸ τοῦ πραὺ μένος ἔχειν· 687
ἢ ἀπὸ τοῦ πρᾶος καὶ εὐμενής. Λυκόφρων.

Πρέσβα θεά. πρεσβυτάτη, ἐντιμοτάτη· ἀπὸ τοῦ πρέσβεια, κατὰ συγκοπὴν, οἱονεὶ ἡ πρεσβυτική· ἀπὸ δὲ τοῦ πρέσβυς, πρέσβεια, ὡς θῆλυς θήλεια. ἢ ἀπὸ τοῦ πρές-

βειρα· Ὅμηρος, — πρέσβειρα Θέμις: — οἱ δὲ τὸ πρέσβειρα ἀπὸ τοῦ πρέσβεια.

Πρεσβῆες] ἀπὸ τοῦ πρεσβεύω πρέσβεύς, ὡς ἱππεύσω, ἱππεύς· πρεσβευτής, ἐκ τοῦ πρεσβεύω.

Πρεσβήϊον, Ἰλιάδος Θ', τὸ ὑπὲρ τιμῆς διδόμενον δῶρον.

Πρέσβις, ὁ ἐκπεμπόμενος πρὸς βασιλέα, ἢ πολίτης ἐντιμότατος ὤν· ἀπὸ τῆς ἡλικίας τοῦ πρεσβύτου· πρεσβύτης γὰρ ὁ γηραιός, παρὰ τὸ προβεβηκέναι τὴν ἥβην· ἢ παρὰ τὸ περισσῶς βεβιωκέναι. ἀπὸ τοῦ πρέσβις πρέσβιος, πρέσβεες πρέσβεις. καὶ πρέσβυς ὁ γηραιός· οἷον, πρέσβυς ἄττα γεραιέ: — κλίνεται πρέσβυος καὶ πρέσβεως Ἀττικῶς. σεσημείωται δὲ καὶ τοῦτο ὡς πῆχυς πήχεως, καὶ πέλεκυς πελέκεως.

Πρέσβεις, γέροντες, βασιλεῖς, ἄρχοντες προτιμώμενοι· καὶ οἱ νῦν πρεσβευταί.

Πρηνής, εἰς τοὔμπροσθεν, ἐπὶ στόματος, ἐπὶ προσώπου. παρὰ τὸ πρόσω νενευκέναι, πρενής, καὶ κατ' ἔκτασιν. τὸ πρη, η· διότι ἀνεφάνη τὸ α ἐν τῷ πρανής. τὸ οὐδέτερον, πρηνές· καὶ ἀπὸ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπιρρηματικὴν. σύνταξιν· καὶ ἔστιν ἐπίρρημα τοπικὸν τὸ πρηνές. γυὺξ ἐστὶ κυρίως, τὸ εἰς γόνυ πεσεῖν. τινὲς δὲ αὐτὸ φάσι ταὐτὸν τῷ πρηνίξαι· κακῶς· διαφέρει γάρ· οὐ δύναται γὰρ τις ἅμα πρηνιχθῆναι καὶ ὀκλακέναι ἐπὶ τὰ γόνατα. τὸ δὲ πρηνιχθῆναι, ἐπὶ τὸ πρόσωπον. ὁ γὰρ Ἡρόδοτος τὸ τοιοῦτον ἐξέφησε· μεταφορικῶς γὰρ χρησάμενος εἶπε τὴν πόλιν εἰς γόνυ πεσεῖν, τοῦτο δηλῶν, ὡς εἰς δουλείαν αὐτὴν ἐπήγαγεν. ὁ δὲ Εὐφορίων οὐκ ὀρθῶς λέγει περὶ τοῦ Διονύσου, ὅτι ταῖς γυναικείαις τάξεσιν ἐγκελευσάμενος, ἐπρήνιξε τὴν Εὐρυμέδοντος πόλιν, τουτέστι τὸ Ἄργος. Εὐρυμέδων δὲ ὁ Περσεὺς ἐκαλεῖτο.

Πρηξῖνος] παρὰ τὸν πράξω μέλλοντα γίνεται Πρηξῖνος κατὰ ἔκτασιν.

Πρήθω] ἀπὸ τοῦ πρίω γίνεται κατὰ παραγωγὴν πρίθω· καὶ καθ' ὑπαλλαγὴν, πρέθω· ἐξ οὗ Ἡσίοδος, — πάσας Ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλάς· ἐξ οὗ γίνεται κατ' ἔκτασιν τοῦ ε εἰς η. σημαίνει δὲ τὸ ἐμπυρίζω, ὡς τὸ, — πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα: — σημαίνει καὶ τὸ φυσῶ, ὡς τὸ, Ἔπρησε δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον: — καὶ, Δάκρυον πρήσας, ἀντὶ τοῦ ἀναφυσήσας. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ τοὺς πεφυσημένους πεπρησμένους λέγομεν. γίνεται παρὰ τὸ πιμπρῶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, παράγωγον, πίμπρημι· ὁ μέλλων, πρήσω· ὁ ἀόριστος, ἔπρησα. σημαίνει δὲ τὸ πνεῦμα τῆς φύσης. ἔστι καὶ πρῶ τὸ πιπράσκω, ἀπὸ τοῦ περῶ· ὅθεν τὸ πέπρακα· καὶ γὰρ τὸ πωλούμενον περᾷ ἀπὸ τοῦ πωλοῦντος πρὸς τὸν ἀγοράζοντα. πρῶ οὖν, ὁ μέλλων, πρήσω· ἡ μετοχὴ, πρήσων· καὶ, διαπρήσουσα κελεύθους: — ἢ ἐκ τοῦ πρῶ τὸ περῶ γίνεται πρήθω, ὡς κνῶ κνήθω· καὶ ἐμπρήθω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἐμπέπρησμαι· ἐξ οὗ ἐμπρησμός.

Πρήσσω] τοῦτο ἐνεστώς ἐστι, καὶ μέλλοντα οὐκ ἔχει, ὡς ἀπὸ μέλλοντος παραχθέν, περῶ, περάσω· συγκοπῇ, πράσω· καὶ τροπῇ, μετὰ πλεονασμοῦ ἑτέρου σ, πρήσσω· ὁ παρατατικὸς, ἔπρησσον· καὶ, — διέπρησσον πεδίοιο.

Πρίαμος] παρὰ τὸ πρίημι τὸ ἀγοράζω, τὸ παθητικὸν, πρίαμαι· ἐξ αὐτοῦ Πρίαμος· ἐπράθη γὰρ, ὡς ἡ ἱστορία δηλοῖ παρὰ Λυκόφρονι.

Πρίε] ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ λάβε ἐστί, Λευγαλέος δέ οἱ πρίεν χόλος, Ἀπολλώνιος.

Πρίων, παρὰ τὸ πρίζω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ περῶ περίζω· ἢ πρῶ πρίζω, ὡς κτῶ κτίζω.

Πρίεται. Ἰστέον ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐ λέγουσι πρίζω, ἀλλὰ χωρὶς τοῦ ζ, πρίω· καὶ παρὰ Μενάνδρῳ, — ἔνδοθεν δὲ πρίεται: — ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ πρίζω. εὕρηται δὲ καὶ ἐν συστολῇ.

Πρίαμος, ἐκ τοῦ πρίω τὸ πωλῶ, τῆς ὀνομασίας ταύτης ἔτυχε. τὰ διὰ τοῦ αμος ὀνόματα, εἰ μὲν ὦσι κύρια, βαρύνεται, ὡς Σίσαμος· εἰ δὲ μὴ, ὀξύνεται, ὡς Φωριαμός, χηραμός.

Πρίν, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. ἐκ τοῦ πάρος παρίν· καὶ συγκοπῇ, πρίν.

Πρόβατον] πολλάκις κατὰ κοινοῦ ἐπὶ πάντων τῶν βοσκημάτων εἴρηται ἡ λέξις· παρὰ τὸ πρὸ τῆς ὀπισθίας βάσεως ἑτέραν βάσιν ἔχειν· ὅθεν καὶ πρόβασις, ἐπὶ τῆς τῶν τετραπόδων βάσεως· παρὰ τὸ πρὸ τῆς ὀπισθίας βάσεως ἔμπροσθεν βάσιν ἔχειν. ἢ πρόβατον, παρὰ τὸ προβαίνειν τῇ βοσκῇ· ἢ παρὰ τὸ πρόω βαίνειν τοῦ ὀπισθεν ποδὸς τὸν ἔμπροσθεν πόδα.

* Πρόβα, ἀντὶ τοῦ πρόβηθι.

Προβατεία, ἡ τῶν προβάτων νομὴ καὶ κτῆσις.

Προβλῆτι, τόπῳ προβεβλημένῳ καὶ προνενευκότι εἰς τὴν θάλασσαν. εἰς τὸ αβλῆτα. ζήτει εἰς τὸ τέλος προβολή καὶ ἄλλα.

Προηγορεών, τόπος ἐστὶν ὅπου ἀγείρεται ἡ τροφή.

Πρόδομος, ἡ πρὸ τῆς οἰκίας στοά, ἣν καὶ αἴθουσαν καλεῖ Ὅμηρος. ἔνιοι μὲν παστάδα· τινὲς δὲ προστάδα προσαγορεύουσιν, ἣν Ὅμηρος πρόδομον εἴρηκε.

Πρόες, εἰς τὸ ἔς.

Προοῦ] ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· ὁ μέσος, ἔμην· τὸ δεύτερον, ἔσο, ἔτο· ἀποβολῇ γίνεται ἔο, καὶ οὗ· καὶ συνθέσει, προοῦ, ἤγουν πρόπεμψον. καὶ περισπᾶται· ἡνίκα γὰρ συντεθῇ μετὰ μονοσυλλάβου προθέσεως, περισπᾶται, οἷον προοῦ· ἡνίκα δὲ μετὰ δισυλλάβου, βαρύνεται, ἀπόθου, κατάθου.

Προηροσία, ὄνομα θυσίας ὑπὲρ τῶν καρπῶν γινομένη.

Προθέλυμνος, πρόρριζος, ἢ πυκνός. παρὰ τὸ τέλος τέλυμνος καὶ θέλυμνος. θέλυμνα λέγεται τὰ ἐπαλλήλως ἔχοντα τοὺς κλάδους δένδρα· διὰ τὸ θηλυμανεῖν, μεταφορικῶς. Ἰλιάδος ν', Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ.

Προθεσμία, ἀπὸ τοῦ προθεῖναι τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τόδε γενέσθαι χρήσιμον, οὐκ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν· ἢ ἀπὸ τοῦ θεσμός, ὃ σημαίνει τὸν νόμον.

Προΐηλε. ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἷλε· ἐν ὑπερθέσει, ἵελε καὶ ἵηλε. σημαίνει δὲ δύο· ἐπὶ μὲν τοῦ προσέφερε καὶ προεξέτεινε καὶ προέθηκε, — πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν, Ἰλιάδος λ'· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξέπεμψε, Ζεὺς δ' ἔριδα προΐαλεν, Ἰλιάδος λ'.

Προΐκτης, προσαίτης· ἡ πρὸ, ἀντὶ τῆς παρά· παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἴζεσθαι δωρεάν τινα λαμβάνειν, ὡς Ἀρχίλοχος, Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται: — ζήτει εἰς τὴν κατά. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ἴσσω, ὡς Ἀρχίλοχος, Προτείνω χεῖρα προΐσσομαι.

Προΐξ, παρὰ τὸ προΐκω, προΐξω, ἡ προδιδομένη εἰς τὸν τοῦ ἀνδρὸς οἶκον· καὶ, οὐ καταπροΐξει: — ἀντὶ τοῦ οὐ προδώσει, οὐ καταφρονήσει. ἢ παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ οἶκος, προοίξ, ἡ προϊκνουμένη εἰς τὸν οἶκον. κατὰ ἀποκοπὴν, ἢ κατὰ συναίρεσιν. τὸ δὲ προῖκα, ἐπίρρημά ἐστι ποιότητος· Προῖκα χρηστὸς ἦν: — ὁ Θεολόγος, ἀντὶ τοῦ, δωρεὰν ἀγαθὸς ἦν.

Προικόννησος, ἐκ τοῦ προῖξ προικὸς καὶ τοῦ νῆσος, ἡ πάσαις ταῖς νήσοις προῖκα τῶν μυρμάρων μεταδοῦσα. ἔστι δὲ ὄνομα νήσου. ἢ προῖξ ἐστι ζῶον ὅμοιον ἐλάφῳ, ὁ λεγόμενος νεβρός. Διονύσιος δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς

κτήσεσιν οὕτω λέγει τὰς ἐλάφους πρόκας· ὅθεν καὶ ἡ Προκόννησος· ἐν αὐτῇ γὰρ πλήθουσιν ἔλαφοι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς πρόχου φασὶν, ἣν ἔχουσα συνήντησε τοῖς Μι-
20 λησίοις ἡ παρθένος, ὅτε τὴν ἀποικίαν ἐστείλαντο. οἱ δὲ τὴν πρόχον, νῆσον ἐτυμολογοῦσι, καθάπερ, πρότερον οὖσα νῆσος, ὕστερον προσεχώσθη. ὑπό τινων δὲ ἡ Προκόννησος, Ἀδελφόννησος κέκληται. Φιλήτας δέ φησι, πρόκας λέγεσθαι τὰς πρῶτον τικτομένας ἐλάφους, οἷον πρωτοτόκας, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Προκρόσσας ἔρυον: — διὰ τὰς νῆας λέγει, Ἰλιάδος ζ', ἀντὶ τοῦ ἄλλας ἐπ' ἄλλαις, ἐξισουμένας, οἷον μίαν κατὰ μίαν· προκάροσσοί τινες οὖσαι· παρὰ τὸ κάρα, αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι, καὶ οἱονεὶ τὰς κεφαλὰς
30 ἀλλήλαις ἐπιθεῖσαι· ἐπεὶ καὶ ἡ συνήθεια λέγει τὰς κεφαλὰς τῶν ὀθονίων καὶ ἀρχὰς, κροσσούς· καὶ τῶν τειχῶν αἱ κεφαλαὶ καὶ ἴσως ἀρχαὶ κροσσοί λέγονται· οἷον, Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον.

Προμολή, ἔστιν ἡ προαυλία καὶ προέξοδος· ἀπὸ τοῦ προμολεῖν καὶ προαυλίζεσθαι· παρὰ Ἀπολλωνίῳ. καὶ πρόμαλοι, εἶδος ἀγρίας ὀρυός.

Προμηθεύς, κατὰ μεταβολὴν, προμηθεύς, ὁ προορῶν τὰ μήδεα, τὰ βουλεύματα.

Προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μὴ δ' ἅμα πάντες: — ἀντὶ τοῦ
40 παραδεχόμενοι ἀλλήλους καθ' ἕνα. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγαθὸς Ἀγαθῖνος, οὕτως ἀπὸ τοῦ μένω μενηστῖνος· καὶ συγκοπῇ, καὶ μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως, προμνηστῖνος.

Πρόμος, δηλοῖ τὸν πρόμαχον· ἀπὸ τοῦ πρόμαχος, κατὰ συγκοπήν. βέλτιον δὲ παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω πρόβος ὁ προβαίνων ἐν τῇ μάχῃ· καὶ κατὰ μετάθεσιν, πρόμος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ νῶ τὸ πορεύομαι, πρόνος καὶ πρόμος.

Προμῶτος] Ῥωμαϊκή ἐστιν ἡ φωνὴ, καὶ δηλοῖ ὁ προκόψας, τὸν προκόψαντα. ὅθεν καὶ προμωτίωνες, αἱ προκοπαί. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν πόρρω ὡσθέντα.

50 Πρόνοια] ἡ πρὸ, ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κεῖται, οἱονεὶ τὸ ὑπέρ τινων νοῆσαι.

Πρόπαρ, εἰς τὸ ῥά. Προπετής, εἰς τὸ πετῶ.

Προπάροιθεν, ἐπίρρημα τοπικόν· ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως, καὶ τοῦ πάροιθεν· τοῦτο ἐκ τοῦ πάρος πάροθεν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. τὸ δὲ πάρος, ἐκ τῆς πρός, ὡς τὸ, Μικρόν τι πρός, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. σημαίνει δύο· τὸ ἔμπροσθεν, ἐπὶ τόπου, ὡς τὸ, — πάροιθ' αὐτοῖο
690 κάθηται: — καὶ ἐπὶ χρόνου, ὡς τὸ, Τὸν δ' Ὀδυσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν, Ἰλιάδος κ'.

Προπηλακισθέντα, ἀδικηθέντα, ὑβρισθέντα, διασυρθέντα. προπηλακισμὸς λέγεται ὕβρις μετὰ προσαφῆς τοῦ σώματος· ἀπὸ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ· ἢ ἀπὸ τοῦ παλλακὶς· ἢ παρὰ τὸ πηλός· ὃ καὶ βέλτιον· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸν ἐπί τινι ἁμαρτήματι ἁλόντα πηλῷ χρίοντες ἐδημοσίευον.

Πρὸς τοῦ Διός: — ἡ πρὸς πολλάκις λαμβάνεται καὶ
10 ἀντὶ τῆς παρά· καὶ τὸ, πρὸς ἄλλης, τουτέστιν ὑπὸ δεσποίνης.

Προσέληνοι] προυσελλεῖν λέγουσι τὸ ὑβρίζειν· καὶ οἱ Ἀρκάδες, ἐπειδὴ λοιδορητικοί εἰσιν. οὕτως ἐν ὑπομνήματι Προμηθέως δεσμῶν.

Πρόσειλος οἰκία, ἡ πρὸς τὴν ἕλην τετραμμένη· ἕλη γὰρ, ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή· ἐξ οὗ πρόσελος καὶ πρόσειλος.

Προσήλυτος] ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω, ἤλευσμαι, ἤλυσται, ἤλυτος καὶ προσήλυτος, ὁ μέτοικος καὶ φυγάς.

Προσήκατο, σημαίνει τὸ προσελάβετο· ἀπὸ τοῦ προσίημι, μέσου ἀορίστου. σημαίνει δὲ μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως
20 τὸ προδίδωμι· οἷον, Οὐ προΐημι τὴν ψυχήν μου.

Προσῆκον, τὸ πρέπον. ἐκ τοῦ ἥκω τὸ ἔρχομαι, μετὰ τῆς προθέσεως· ἡ γὰρ πρόθεσις τὸ πλησιάζον καὶ προσεγγίζον σημαίνει. τὸ γὰρ πρέπον καὶ ἁρμόζον πλησιάζει· ὥσπερ τὸ ἀπαρέσκον πόρρω καθίσταται.

Πρόσθεμα καὶ προσθέματα, ἐπὶ τῶν αἰδοίων· παρὰ τὸ ἀλλήλοις ἐν ταῖς συνουσίαις προστίθεσθαι. ἢ διὰ τὸ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν μέρη εἶναι.

Προσχών, ζήτει εἰς τὸ τέλος.

Πρόσκλιντρον, τὸ λεγόμενον προσκλιτόν· καὶ κλιντήρ, ὁ θρόνος ὁ ἔχων πρόσκλιντρον.

Προσκυνῶ, συζυγίας πρώτης· ἐκ τῆς πρὸς προθέσεως καὶ τοῦ κυνῶ· τοῦτο παρὰ τὸ κύω τὸ φιλῶ.

Προσῳδίαι, παρὰ τὸ προσιόντας ναοῖς ἢ βωμοῖς, πρὸς αὐλὸν ᾄδειν· διὰ δὲ τῶν ὕμνων· ὅτι τοὺς ὕμνους πρὸς κιθάραν ἑστῶτες ᾄδουσιν. οὕτω Δίδυμος ἐν τῷ περὶ λυρικῶν ποιητῶν. ἢ παρὰ τὸ πρὸς αὐτὰς ᾄδειν ἡμᾶς ταῖς φωναῖς· ἢ παρὰ τὸ πρὸς αὐτὰς ᾄδεσθαι τὰ ποιήματα· ᾠδὰς γὰρ οἱ παλαιοὶ τὰ ποιήματα ἐκάλουν· ἢ παρὰ τὸ προσᾴδειν καὶ ἁρμόζειν τῇ ὑποκειμένῃ λέξει. ἐκ τῆς πρὸς προθέσεως καὶ τοῦ ᾠδή.

Προσῴδιον, λιτανεία μετὰ ὕμνων· παρὰ τὸ προσιέναι μετὰ τούτου τοῖς θεοῖς. Ἰστέον ὅτι τῶν μελῶν καὶ τῶν ὕμνων, τὰ μὲν, καλεῖται προσῴδια· τὰ δὲ, ὑπορχήματα· τὰ δὲ, στάσιμα. καὶ προσῴδια μὲν, τὰ λεγόμενα ᾄσματα, εἰσφερομένων εἰς τὸν βωμὸν τῶν ἱερείων· παρὰ τὸ, προσιόντων εἰς τὸν βωμὸν τῶν θυμάτων, ταῦτα λέγειν. ὑπορχήματα δὲ, ἅτινα πάλιν ἔλεγον ὀρχούμενοι καὶ τρέχοντες κύκλῳ τοῦ βωμοῦ, καιομένων τῶν ἱερείων. στάσιμα δὲ, ἃ ἑστῶτες ὕστερον ἔλεγον, ἀναπαυόμενοι μετὰ τὸ κύκλῳ δραμεῖν τοῦ βωμοῦ. ὅτε δὲ περιέτρεχον τὸν βωμὸν, ἀπίεσαν πρότερον μὲν ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους ἐπὶ τὸ δεξιὸν, κατὰ μίμησιν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τὴν ἐναντίαν τῷ οὐρανῷ ποιεῖται κίνησιν, ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ ἀνατολὰς φερόμενος· ὕστερον δὲ πάλιν, ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν ἴεσαν, κατὰ μίμησιν τοῦ οὐρανοῦ· τελευταῖον δὲ, πάντα τὸν βωμὸν περιέτρεχον.

Πρόσωπον. ἐκ τοῦ ὤψ ὠπός, ὃ σημαίνει τὸν ὀφθαλμὸν, 691
ὤπτον, καὶ πρόσωπον, τὸ πρὸς τὴν ὤπα ὄν· ἢ ἀπὸ τοῦ πρόσω, (τουτέστιν ἔμπροσθεν) ἀλλ' οὐκ ἐκ πλαγίου τοὺς ὤπας ἔχειν· διὸ καὶ μόνοις ἀνθρώποις ἐπικατηγορεῖται.

Πρόσφατον, κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωστὶ πεφονευμένου εἴρηται· οἷον, Νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος: — ἐκ τοῦ φῶ τὸ φονεύω. καὶ πρόσφατον κρέας, τὸ νεοσφαγές· καταχρηστικῶς δὲ ὁ πρὸς ὁτιοῦν νεωστὶ ἐληλυθὼς πρᾶγμα.

Πρότερος, παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν.

Προτέρω, πορρωτέρω, εἰς τοὔμπροσθεν· ἢ ἐνδοτέρω· ἢ πρότερον. γίνεται κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ πορρωτέρω. καὶ προτέρωσε. Ἀπολλώνιος.

Πρότονον, σημαίνει τὸ σχοινίον.

Πρότμησις, ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὴν λαγόνα τόπος· ἐπεὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον προτέμνεται τὰ ζῶα καὶ προέρχεται. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἁλόγων ζώων· ἔνιοι δὲ κακῶς πρότμησιν τὴν ὀσφῦν ἀποδεδώκασι.

Προυνείκους, σημαίνει τοὺς ὑβριστὰς, καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἱσταμένους ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ φέροντας τὰ ὤνια καὶ λαμβάνοντας ὑπὲρ τούτων μισθόν. καὶ εἰ μὲν τοὺς ὑβριστὰς σημαίνει, γίνεται παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ νεῖκος, πρόνεικος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ· εἰ δὲ τοὺς ἄλλους, παρὰ τὸ ἐνείκω Βοιώτιον, ὃ σημαίνει τὸ ἐνέγκω, γίνεται προένεικος· καὶ κράσει τοῦ ο καὶ ε εἰς τὴν ου διφθογγον, προύνεικος.

Προύργιαίτερον, προφανὲς καὶ φανερὸν, καὶ οἷον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν κείμενον, τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἱρετώτερον· ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως, καὶ τοῦ αἱρῶ τὸ προαιροῦμαι.

Προύργου, τῶν ἀναγκαίων καὶ τῶν πρὸ τοῦ ἔργου· οἷον, τὸ μὲν ἔργον, αὐτὸς ὁ γάμος· τὰ δὲ πρὸ τοῦ ἔργου, τὰ εἰς τὸν γάμον ἀναγκαῖα. οὕτως Ὅμηρος ὁ Μιλήσιος.

Πρόφασις, ἀπὸ τοῦ φημί, φήσω, πέφαμαι, πέφασαι· ἢ ἀπὸ τοῦ λόγου φάσις.

Πρόφρων, προθύμως· παρὰ τὴν πρὸ καὶ τὸ φρῶ.

Πρόφρασσα] ἐνόησαν τινὲς εἶναι θηλυκόν· οὐκ ἔστι δέ· Φιλόξενος γὰρ ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων φησὶν, ὅτι ἔστιν ἰδιοτύπου ῥήματος χαρακτὴρ· ὡς παρὰ τὸ βήσω, βῆσσα, οὕτως ἀπὸ τοῦ φρῶ φρῆσσα καὶ φράσσα· καὶ ἐν συνθέσει, Ἰλιάδος κ', Σὺν σοὶ δῖα θεὰ, ὅτέ οἱ πρόφρασσα παρέστης: — σημαίνει δὲ τὸ προδιανοηθεῖσα πρὶν ἐκεῖνον προσκαλέσασθαι, αὐτεπάγγελτος, ἢ πρόθυμος.

Προχέοντο, προῆρχοντο· μεταφορικὸς ὁ τρόπος· κυρίως γὰρ τὸ χέω ἐπὶ τῶν ὑδάτων λέγεται.

Προφήτης] φῶ, φήσω· ὁ παθητικὸς, πέφημαι, πέφηται, φήτης, καὶ προφήτης.

* Πρόῳδος, μέλος πρῶτον μεμελισμένον ἐν κωμῳδίαις.

Πρόχυν] Πρόχυν καθεζομένη: — οἰονεὶ πρὸ γόνυ· καὶ κατὰ συγκοπὴν, πρόγυν καὶ πρόχυν· ἡ γὰρ πρὸ ἀντὶ τῆς ἐπὶ κεῖται· οἷον ἐπὶ γόνυ, ὅ ἐστι παντελῶς ὀκλάσαι, Ἰλιάδος ί· ἐπὶ δὲ τοῦ παντελῶς, — ὡς ὤφειλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι Πρόχυν, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.

Πρῴζον, σημαίνει τὸ προχθεσινόν. ἔχει τὸ ι. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ χθὲς γίνεται χθιζὸν, οἷον, Χθιζά τε καὶ πρωϊζά:
692 — τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ πρωΐ γίνεται πρωΐζον· καὶ κατὰ συναίρεσιν, πρῴζον. ἐκ τοῦ πρωΐ, πρωϊζὸς καὶ πρωϊζά· καὶ πρόϊζον, ὑπόγυον.

Πρωΐ, καιροῦ παραστατικόν· παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν, κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ο εἰς ω μετὰ τοῦ ι, γίνεται πρωΐ· ἐξ οὗ καὶ κατὰ παραγωγὴν, πρῴϊος· τὸ θηλυκὸν, πρωΐα, ὡς ὀψέ, ὄψιος, ὀψία. ἡ αἰτιατικὴ, πρωΐαν· καὶ Ἰωνικῶς, πρωΐην· καὶ κατὰ συναίρεσιν, πρῴην· καὶ χωρεῖ εἰς ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν αὕτη ἡ αἰτιατικὴ, ὡς καὶ ἡ ἀκή, τῆς ἀκῆς, τῇ ἀκῇ, τὴν ἀκήν· καὶ ἐπίῤῥημα, — ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ: — Δεῖ οὖν γινώσκειν, ὅτι τὸ πρῴην σὺν τῷ ι γράφεται, ὡς γινόμενον ἀπὸ τοῦ πρωΐ· ὅπερ οἱ μὲν ποιηταὶ βαρύνουσιν· οἷον, Πρωῖ δ' ὑπ' ἠοῖ: — οἱ δὲ κοινοὶ καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἀθηναῖοι, ὀξύνουσιν. ὀξύνεται δὲ εἰς τοὺς Ἐπιμερισμοὺς· τὰ εἰς ι λήγοντα ἐπιῤῥήματα δισύλλαβα, καὶ ἑξῆς· ζήτει εἰς τὸ νόσφι· βαρύνεται, οἷον τὸ καὶ τό. σεσημείωται τὸ πρωΐ.

Πρωΐα, παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν χρόνον δηλοῦσαν· ἢ ἀπὸ τοῦ προϊέναι ἡμᾶς, καθὸ ταύτης ἐπιφανείσης προΐασιν οἱ ἄνθρωποι. ἢ ἀπὸ τοῦ προϊκνεῖσθαι τῆς ἡμέρας τὸν καιρὸν τοῦτον. ἢ ἀπὸ τοῦ πρῴϊος· ἐξ οὗ τὸ οὐδέτερον, πρῴϊον, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, Ἰλιάδος ό, οἷον, Νευρὴν δ' ἐξέῤῥησε νεόστροφον ἣν ἐνέδησα Πρῴϊον: — ἀντὶ τοῦ ἕωθεν, ὄρθρου· ἢ πρόσφατον, νεωστὶ ἐστραμμένην, καινήν.

Πρῴρα, σὺν τῷ ι. οἱ μὲν λέγουσι παρὰ τὸ προέχειν καὶ προορᾶν τοῦ σκάφους· ἢ παρὰ τὸ πρώτην εἶναι. ἢ παρὰ τὴν ὥραν, ὃ δηλοῖ τὸν καιρόν, γίνεται πρῴρα· ἐξ οὗ καὶ πρωρεύς: ἔργον γὰρ τῷ πρωρεῖ, πρὸ ὥρας ὁρᾶν. ἀλλ' οὕτως εἰ εἶπεν, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον, ἀπὸ δὲ τῆς ἐτυμολογίας ἀπὸ τοῦ προϊέναι, καὶ ἀπὸ τῆς διαστάσεως· ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, — κυανοπρῴρους· καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ, κυανοπρῴραν: — τὸ δὲ πρῴρα, οἱ μὲν, διὰ τοῦ ι λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ πρῷρα, κατὰ διάστασιν τοῦ ι, πρῴρα· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφει, πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν διὰ τοῦ ειρα. ζήτει εἰς τὸ ἐθείρησι. τὸ δὲ Ἴρα, ἡνίκα μὲν ἐπὶ τῆς πόλεως ἐστὶ, διὰ τοῦ ι γράφεται· (ἔστι γὰρ καὶ πόλις οὕτω λεγομένη) τὸ δὲ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, διφορεῖται κατὰ παράδοσιν. ἔστι περὶ τούτου καὶ εἰς τὸ εἴρην.

Πρῶρα, ἀφ' οὗ ἐστι προορᾶν καὶ προβλέπειν τὰ ἔμπροσθεν.

Πρωϊαίτερον, θᾶττον, πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.

Πρωθῆβαι, οἱ ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ ὄντες· παρὰ τὴν ἥβην καὶ τὸ πρῶτον.

Πρωκτός, προακτός τις ἐστί· παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ προάγεσθαι τὰ περιττώματα.

Πρῶνες, οἱ ὑψηλοὶ τόποι. παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὴν ἰὼν μετοχὴν, γίνεται προϊὼν καὶ προών· καὶ κατὰ συναίρεσιν, πρών. κλίνεται πρωνός· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, πρῶνες· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, πρώονες ἄκροι.

Προχοαί, αἱ τῶν ποταμῶν διεξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡ ἐκ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

Πρῶτος] παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν, γίνεται καθ' ὑπέρθεσιν πρότατος· ἀποβολῇ τοῦ τ καὶ κράσει, πρῶτος. ποσαχῶς λαμβάνεται; πενταχῶς· κατακχρηστικῶς, ὅτι, πρῶτοι εἰσὶν οἱ προφῆται τῶν ἀποστόλων: — κατὰ φύσιν, ὥςπερ πρῶτον ἐστὶ τὸ ζῶον τοῦ ἀνθρώπου· κατὰ 693
τάξιν, ὥςπερ τὰ στοιχεῖα τῶν συλλαβῶν· κατὰ ἀξίαν, ὥςπερ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρχομένων· κατὰ αἴτιον, ὥςπερ ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ· αἴτιος γὰρ ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ· πρῶτος γάρ ἐστι. σημαίνει δύο· τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον, ὡς πρῶτος ἐστὶν ὁ Πέτρος τοῦ Παύλου· καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ῥυμοῦ, ὡς τὸ, Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ.

Πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες, πρώτως πεπηγότες, νεοκατασκεύαστοι, νεωστὶ κατεσκευασμένοι. εἰς τὸ εὐλαβεῖς.

Πρωτόλεια, τὰ πρῶτα τῶν λῃστῶν, καὶ τῶν τοῦ πολέμου λαφύρων ἐξαίρετα καὶ πρώτιστα· ἅπερ εἰώθασιν οἱ πρώτιστοι λαμβάνειν· οἷον ἡ Χρυσηὶς ἐδόθη τῷ Ἀγαμέμνονι, καὶ ἡ Βρισηὶς τῷ Ἀχιλλεῖ. δηλοῖ δὲ τὰς ἀπαρχάς.

Πρῶτα] Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσι πειρήσομαι: — ἀντὶ τοῦ πρότερον, ἢ πρώτως. ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα μεταχθὲν ἀπὸ οὐδετέρου ὀνόματος.

Πρώτιστος] πρῶτος· καὶ τὸ συγκριτικὸν οὐκ ἔχει· τὸ δὲ ὑπερθετικὸν, πρώτιστος, χαρακτῆρι μόνῳ· ἐπειδὴ τὰ ὑπερθετικὰ τριγενῆ εἰσι· τὰ δὲ οὐδέτερα, οὐκ ἔχει. ζήτει πλατάνιστος. τινὰ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ καὶ χαρακτῆρι καὶ σημαινομένῳ, ὥςπερ τὸ σοφώτατος. διαφέρει δὲ, ὅτι τὰ μὲν ὑπερθετικὰ, ἀπηρτισμένην καὶ ἀκροτάτην ἔχοντα ὑπέρθεσιν, οὐκ ἐπιδέχεται ἐπιτατικὸν ἐπίῤῥημα· οὐ γὰρ λέγομεν ἄγαν ἢ λίαν τιμιώτατος· τὰ δὲ συγκριτικὰ, ἅτε τελειοτάτην οὐκ ἔχοντα ἐπίτασιν, ἔστιν ὅτε δευτέραν ἐπιτατικὴν ἐπίτασιν ἐπιδέχεται· ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Πολλὸν παυρότεροι: — καὶ, Ῥηΐτεροι μᾶλλον ἔσεσθε.

Πρυλέες, Ἰλιάδος μ', πεζοὶ ὁπλῖται. ὡς δαμῶ δαμάζω δάμαλις, οὕτω περῶ περύω περύσω πέρυλις· καὶ συγκοπῇ, πρύλις. καὶ πρύμνη, οὐκ ἐπὶ νηὸς μόνον, ἀλλὰ πᾶν τὸ τελευταῖον καὶ ὕστατον, τὸ συνορίζον τινὶ πέρατι· παρὰ τὸ πέρας πέρυμνον· καὶ συγκοπῇ, πρυμνόν, καὶ πρύμνη. ἐκ τοῦ πρυμνός, γράφεται πρυμνή ἡ ἐσχάτη.

Πρυμνήσια, τὰ ἀπόγεια σχοινία, οἷς ἐκ τῆς πρύμνης δεσμεῖται ἡ ναῦς πρὸς τῇ γῇ.

Πρυμνωρείας, τὰ κατώτατα καὶ ἔσχατα τῶν ὀρῶν καλεῖται.

Πρυτανεῖα, ἀριθμὸς ἡμερῶν τριάκοντα· καὶ θηλυκῶς πρυτάνεια. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πρυτανεῦσαι, διοικῆσαι, προστατεῦσαι, φυλάξαι, βασιλεῦσαι, ταμιεῦσαι· κυρίως γὰρ ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου τάττεται ἡ λέξις· πρύτανις γὰρ ὁ σιτοφύλαξ· οἷον πυροταμίς τις ὤν· συγκοπῇ, πρύταμις· καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ν.

* Πρυτανεῖον, τόπος ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ἐν ᾧ κοιναὶ σιτήσεις τοῖς δημοσίοις εὐεργέταις ἐδίδοντο· ὅθεν καὶ πρυτανεῖον ἐκαλεῖτο, οἱονεὶ πυροταμεῖον, (πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος) τουτέστι τοῦ δημοσίου σίτου ταμεῖον.

Πρύτανις, τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων καὶ πεντήκοντα ἀνδρῶν, ἀπὸ μιᾶς φυλῆς. οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα πρυτάνεις ἐκαλοῦντο. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλων αἱ δέκα φυλαὶ κληρολαχοῦσαι κατὰ ἐνιαυτόν. καὶ πρυτανεῖον λέγεται παρὰ τὸ ἐκεῖ φυλάττεσθαι τὸν πυρόν, ἤγουν τὸν σῖτον· οἱονεὶ πυροταμεῖον καὶ πρυτανεῖον. γράφεται διφθόγγου, διὰ δύο αἰτίας· ἢ ὅτι εὕρηται καὶ κατὰ διάστασιν πρυτανήϊον.

694

Πταίω] παρὰ τὸ πέτω, συγκοπῇ, πτῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν, πταίω· ἀπὸ τοῦ πίπτειν πολλάκις τοὺς προσπταίοντας. ἐκ δὲ τοῦ πτῶ, γίνεται πτὴν καὶ πτανές.

Πτέρνα] παρὰ τὸ πέτω πετέρνα· καὶ συγκοπῇ, πτέρνα· ἢ ἀπὸ τοῦ πεπτωκέναι αὐτῇ ὅλον τὸ σῶμα· ἢ παρὰ τὸ τὴν ἅραν πατεῖν.

Πτερόν] παρὰ τὸ πέτω πετερόν, ὡς θάλλω θαλερόν, τήκω τηκερόν· καὶ συγκοπῇ, πτερόν. ἢ παρὰ τὸ πτῶ, ὃ δηλοῖ τὸ πέτομαι· ἢ παρὰ τὸ πτερῶ, ἐξ οὗ τὸ ἀναπτερωθῆναι.

Πτερόεντα] — ἔπεα πτερόεντα: — ἐπειδὴ νικήσασαι αἱ Μοῦσαι τὰς Σειρῆνας, τοῖς πτεροῖς αὐτῶν ἐστέφθησαν.

Πτέρυξ, παρὰ τὸ πτερύσσω πτερύξω· τοῦτο παρὰ τὸ πετῶ πετήσω, πτῶ πτήσω, πτέρυξ. ἢ παρὰ τὸ πτερὸν πτερύσσω. ἢ ἀπὸ τοῦ πτερύς, ὡς χλαμύς· τροπῇ, πτέρυξ. διαφέρει πτέρυξ καὶ πτερύξ. πτέρυξ, λέγεται τὸ ὅλον μέρος· πτερύξ δὲ, τὸ ἄκρον· ὡς τὸ, — πτερύγος λάβεν, Ἰλιάδος β'. ἢ ὅτι τὸ πτερύξ ἀξυτόνως, περιεκτικήν τινα ἔννοιαν σημαίνει, ἤγουν ὅλην, καὶ περιεκτικόν ἐστι πολλῶν πτερῶν· πτέρυξ δὲ, μέρός τι τοῦ πτεροῦ παροξυτόνως. ἢ πτέρυξ ἡ σὰρξ ἢ ἐκφύεται τὰ πτερά· πτερύξ δὲ, τὸ πτερύγιον δι' οὗ πέτονται.

Πρυτανεῖα· ὅτι τὸ ἱερὸν πῦρ ἐπὶ τούτων ἀπόκειται· καὶ τοὺς ὅποι κατὰ ἀποικίαν στέλλοντας, αὐτόθεν αὔεσθαι τὸ ἀπὸ τῆς ἑστίας πῦρ, ὅπερ ἐστὶ ζωπυρεῖσθαι.

Πτήσσω, τὸ φοβοῦμαι. παρὰ τὸ πέτω, πτῶ, πτήσω, καὶ πτήσσω· ὁ γὰρ φοβούμενος πίπτοντι ἔοικε.

Πτῖλα, τὰ ἄρμενα. παρὰ τὸ τίλλω, τῖλα καὶ πτῖλα.

Πτῖλος, ὁ ἐκπεπτωκὼς τῶν ἴλλων, τουτέστι τῶν ὀφθαλμῶν· ἐπὶ τῶν ἀποτετιλμένων τὰ βλέφαρα.

Πτισάνη, ἡ λελεπισμένη κριθή· παρὰ τὸ πτίσσω τὸ καθαίρω· καὶ ἐπτισμένον, τὸ κεκαθαρμένον.

Πτολίεθρον] ἐκ τοῦ πόλις κατὰ ποιητικὸν ἔθος γίνεται πτόλις καὶ πτολίεθρον. διαφέρει δέ· ὅτι πόλις λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ τ· τὸ δὲ πτολίεθρον, ἄνευ τοῦ τ οὐ λέγεται.

Πτολίπορθος, ἐκ τοῦ πορθῶ. καὶ διατί μὴ πρὸ μιᾶς εἶχε τὸν τόνον, ὥςπερ καὶ τὸ καλλιγράφος ἐκ τοῦ γράφω; ἐπειδὴ τὰ εἰς ος ὀνόματα ἀπὸ ῥήματος δισυλλάβου συντιθέμενα προπαροξύνεται, οἷον συλῶ, ἱεροσυλος· μυκῶ, ἱερόμυκος. οὕτω καὶ πτολίπορθος, ὁ γὰς πόλεις πορθῶν.

Πτόρθος] οὐχ εὗρον τὴν ἐτυμολογίαν· ὡς οἶμαι δὲ, παρὰ τὸ πέτω πτῶ, γίνεται πτείρω· ἐξ οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπταρον, ὡς φθείρω ἔφθαρον. ἐκ δὲ τοῦ πτείρω, ῥηματικὸν ὄνομα πτόρος, ὡς φθείρω, φθόρος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, πτόρθος.

Πτοῶ] ἐκ τοῦ πετῶ ποτῶ· καὶ ὑπερθέσει, πτοῶ πτοήσω· ἔνθεν τὸ, Ἐπτοήθην ὥςπερ καταπέπτωκα: — τὸ δὲ πτοῶ λέγεται καὶ πτοιῶ· ἐξ οὗ τὸ διεπτοίησε· καὶ πτοία ἡ πτοησις.

Πτοῖαι, παράλογοι φόβοι, ἐκπλήξεις, κίνδυνοι· οἱ δὲ, ταραχαί. ἀπὸ τοῦ πτοῶ ῥήματος γίνεται πτοία καὶ πτοία. 695

Πτωσκαζέμεν, παρὰ τὸ πτῶ, ὃ σημαίνει τὸ φοβοῦμαι, καὶ τὸ σκάζω τὸ ἐκκλίνω.

Πτωχεύειν, ἀπὸ τοῦ πτώσσειν καὶ προσπίπτειν τοὺς δεομένους· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκπεπτωκέναι τοῦ ἔχειν. ὡσαύτως δὲ καὶ πτωχός. ὁ δὲ Ὥρος ἐτυμολογεῖ τὸ πτωχὸς ἀπὸ τοῦ πτήσσειν περὶ τὴν ὀχήν, τουτέστι τὴν τροφήν. ἢ πτηχός τις ὤν· πτωχὸς γὰρ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν.

Πτῦον, παρὰ τὸ πτύω, τὸ ἀποπτῦον καὶ ἀποῤῥίπτον τῶν καρπῶν τὰ ἄχυρα. τὸ δὲ πτύω σημαίνει τὸ ἀποῤῥίπτειν καὶ ἐκβάλλειν· ἔνθεν καὶ τὸ ἀποπτύω. ἀπὸ τοῦ πετῶ πετύω· καὶ συγκοπῇ, πτύω, τὸ εἴκην ἀποπτεινύμενον καὶ ἀποῤῥιπτόμενον.

Πτύσσω] παρὰ τὸ πέτω πετύσσω· τὸ γὰρ πτύσσειν οὐδέν ἐστιν ἄλλο ἢ τὸ ἐπιπίπτειν ἕτερον ἑτέρῳ, ὡς τὰ, Ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο, Ἰλιάδος ν', ἀντὶ τοῦ εἰς αὐτὸν συνήγετο καὶ ἐκάμπτετο κραδαινόμενα.

Πτώξ] παρὰ τὸ πτῶ, παράγωγον πτώσσω· ὁ μέλλων, πτώξω· καὶ ἀποβολῇ. ἢ ἀπὸ τοῦ πτήσσω τὸ φοβοῦμαι, πτήξω πτήξ· καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν. σημαίνει δὲ τὸν λαγῶόν.

Πτύχες, σημαίνει τὰς τῶν ὀρῶν κατακλίσεις, ὡς τὸ, — πολυπτύχου οὐλύμπου: — τοῦ πολλὰ ἀποκλίματα ἔχοντος. λέγονται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος πτύχες, τὰ διάφορα ἐπαλλήλως ἐλάσματα.

Πύγελα, πόλις περὶ τὴν Ἔφεσον, οὐδετέρως λεγομένη τὰ Πύγελα. ὠνόμασται παρὰ τὰς πυγὰς, ἃς ἤλγησαν οἱ Ἀγαμέμνονος ἑρέται· κἀντεῦθεν ἀπομείναντες, τῆς συμφορᾶς ἐκώνυμον ἐποίησαν τὴν πόλιν.

Πυγοστόλος, Ἡσίοδος· οἱ μὲν, τὴν μαυλίστριαν· οἱ δὲ, αὐτὴν τὴν ἑταῖραν, τὴν περὶ τὴν πυγὴν στολιζομένην, τουτέστιν ἐκείνα τὰ μέρη πανούργως τοῖς ἱματίοις [συγκοσμοῦσαν·] στέλλειν γάρ ἐστι τὸ συγκοσμεῖν. ἄλλοι δὲ, τὴν κοσμοῦσαν τὰς χεῖρας· πυγούσιον γὰρ ὁ πῆχυς κεκλεισμένων τῶν δακτύλων.

Πυγμαίως, Ἰλιάδος γ'· ἤγουν ἴσως γρίνθῳ· πυγμὴ γὰρ σημαίνει τὸν γρόνθον τῆς χειρός· παρὰ τὸ πτῶ πτύσσω, πτυγμή καὶ πυγμή· ἐξ οὗ γίνεται καὶ πτυχία, τὰ ἠσφαλισμένα. πυγμὴ σημαίνει καὶ τὸν πῆχυν, ἐξ οὗ παρώνυμον πυγμαῖος. ζήτει εἰς τὸ πτύξ.

Πυλαγόραι, οἱ προεστῶτες Πυλαίας. Πυλαία δέ ἐστιν ἡ εἰς Θερμοπύλας γινομένη σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων· ἢ οἱ πεμπόμενοι ἀπὸ τῶν πόλεων εἰς Ἀμφικτυονίαν ῥήτορες, ὥςτε ἐκεῖ ἀγορεῦσαι. ἐκαλεῖτο δὲ πυλαγόρας, παρὰ τὸ ἐπὶ τῇ Πυλαίᾳ ἀγορεύειν. Πύλαι δέ ἐστι τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον.

Πύγαργος, εἶδος ἀετοῦ· Λυκόφρων· θειλὸν ἢ ἄρταγα. Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ θειλοῦ, ἀπὸ τῆς λευκῆς πυγῆς, ὥςπερ ἐναντίως μελαμπύγης ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς.

Πύξ] Πὺξ ἀγαθός: — ἔστιν ἐπίῤῥημα ποιότητος. γίνεται παρὰ τὸ πτύσσω πτύξω τὸ ἀσφαλίζω, ἀποβολῇ τοῦ ω καὶ τοῦ τ, πύξ· παρὰ τὸ πτύσσειν τοὺς δακτύλους ἐν

τῷ πλήττειν· κατακλείοντες γὰρ τοὺς δακτύλους ἐν τῇ πυγμομαχίᾳ, ἐπάλαιον. Ἡσίοδος, — οἷον δ' ἐμάχοντο Πύξ τε καὶ ἐλκηδήν: — ἔστι δὲ καὶ πυγμὴ, εἶδος
696 ἀγῶνος, παρὰ τὸ πτύσσειν· κλείοντες γὰρ τοὺς δακτύλους πλήσσομεν.

Πυδαρίζειν, ἐπὶ τοῦ ἅλλεσθαι, ἤτοι ποδαρίζειν, ὡς ὄνομα ὄνυμα Αἰολικῶς· ἢ πυγαρίζειν, παρὰ τὴν πυγήν. δηλοῖ δὲ τὸ λακτίζειν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν, Ἀπεπυδάρισα μόθωνα παρὰ τοὺς πόδας: — οὕτως Εἰρηναῖος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου.

Πύελος, κυρίως ὅπου τοὺς πυροὺς πλύνουσι· πυρέλους τινὰς ὄντας· ἐκβολῇ τοῦ ρ, πυέλους· πυούς δὲ λέγουσι
10 καὶ δίχα τοῦ ρ, τοὺς πυρούς. εἰσὶ δὲ σκαφίδες ἐν αἷς λούονται· παρὰ τὸ πεπυθὲς (τουτέστι τὸ σεσηπὸς) ἐλεῖν. οὕτω δὲ ἔλεγον τοὺς πλυνούς, ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Ὀδυσσείας.

Πύθεσθαι, τὸ σήπεσθαι· ἐκ τοῦ πύθω τὸ σήπω.

Πυθέσθαι, τὸ ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν. ἐκ τοῦ πεύθω, πεύσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπυθον· ἐπυθόμην, ἐπύθετο· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, πυθέσθαι.

Πυνθάνεσθαι, μανθάνειν, διδάσκειν· ἱστορεῖν, ἐρωτᾶν. ἐκ δὲ τοῦ πεύθω, γίνεται πύθω τὸ μανθάνω καὶ ἀκούω· ἐξ οὗ καὶ τὸ πυνθάνω.

20 Πυθοίατο] ἐκ τοῦ ἐπυθόμην, τὸ εὐκτικὸν, πυθοίμην, πύθοιο, πύθοιτο, καὶ πυθοίατο. ζήτει εἰς τὸ δευοίατο.

Πύθεια καὶ Πυθαῖος, ὄνομα ἑορτῆς Ἀγαμέμνονος τῷ Ἀπόλλωνι.

Πυθώ, πόλις Φωκίδος· ἧς οἰκήτορες, Δελφοί· ἀπὸ τοῦ σεσῆφθαι αὐτόθι τὸν δράκοντα, ὃν ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων. ἢ παρὰ τὸ πεύθεσθαι καὶ ἀκούειν τῶν χρησμῶν· ἐκεῖ γὰρ ἦν τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Πύθων· ὀξυνόμενον μὲν καὶ θηλυκὸν, ὁ τόπος· βαρυνόμενον δὲ καὶ ἀρσενικὸν, ὁ δράκων.

30 Πυθμήν. Φυτοθεμήν τις ἐστίν, οἷον τοῦ Φυτοῦ θέσις· Φυθμήν καὶ πυθμήν. οὕτως Ὦρος. ἢ παρὰ τὸ Φύω Φύσω Φυθμήν· καὶ σημαίνει τὸν κοῖλον τόπον. ὁ δὲ Θεόγνωστος, παρὰ τὸ κεύθω τὸ κρύπτω, κευθήν καὶ κυθήν· πλεονασμῷ τοῦ μ καὶ τροπῇ, πυθμήν, βαθυπυθμήν, ἀπυθμήν. τὸ υ, ψιλόν.

Πύκασε, περιεκάλυψεν, ἐσκέπασεν. ἀπὸ τοῦ πτύσσω πυκάζω.

Πυκνά, τὰ συνεχῆ καὶ συνετά· ἡ γὰρ φρόνιμος διάνοια
40 πεπυκνωμένη ἐστίν, ὥσπερ τοὐναντίον ἡ ἔξηχος ἠραιωμένη. τὸ ἀρσενικὸν, ὁ πυκνός· τοῦτο ἐκ τοῦ πυκινός· ὅθεν καὶ πυκινὴν βουλὴν, τὴν πυκνὴν καὶ συνετὴν καὶ σώφρονα. ἢ ἐκ τοῦ πτύσσω πτυκνός καὶ πυκνός· τὸ δὲ πυκινός, ἐκ τοῦ πύκα ἐπιρρήματος, ὃ σημαίνει τὸ ἐπιμελῶς ἔχειν. τοῦτο ἐκ τοῦ πτύσσω τὸ σφαλίζω, πτύκα καὶ πύκα. τὸ δὲ πτύσσω, ἐκ τοῦ πέτω. τὸ γὰρ πτύσσειν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ ἐπιπίπτειν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον.

Πύλη, ἐκ τοῦ πτύσσω τὸ σφαλίζω· καὶ, — πυλάρταο ᾄδου, τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἀρτῶντος, ὅ ἐστι κατα-
50 σκευάζοντος καὶ συναρμόζοντος. καὶ Πύλαιος τὸ κύριον ὄνομα, προπαροξυτόνως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τόπου.

Πύματος, ἔλλειψις τοῦ θ· παρὰ τὸ πυθμὴν ὄνομα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀγγείων· ὁ γὰρ πυθμὴν, ἔσχατος, εἰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχει. πύθματος οὖν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ θ, πύματος. σημαίνει δὲ τὸ ἔσχατον.

Πυξίς, τεῦχος ἰατρικόν· καὶ κυρίως ἡ ἐκ πύξου γενο-
697 μένη· καταχρηστικῶς δὲ, ἡ ἐξ οἱασδήποτε ὕλης, καὶ χαλκοῦ οὖν καὶ μολύβδου.

Πῦός, τὸ σεσηπὸς αἷμα καὶ μεταβεβλημένον· παρὰ τὸ πύθω τὸ σήπω· καὶ τὸ γάλα ὁμοίως. οὕτως Ἀριστοφάνης, Πῦος ἡμῖν ἔνδον: — τὸ πεπηγὸς γάλα, διὰ τὸ καὶ αὐτὸ μεταβεβλῆσθαι. καὶ ἔμπυον, τὸ γαλακτῶδες τῇ ὁμοιότητι ὑγρόν. τὸ πρωτόγαλα, πῦος, ἐπὶ τοῦ παρεσπαρμένου ὑγροῦ ἐν τῷ σώματι. ἔστι δὲ οὐδέτερον τὸ πῦος.

Πῦρ, πυρός. ἔστιν ἐπὶ τῆς εὐθείας μακρόν· ἐπὶ δὲ τῆς 10
γενικῆς, βραχύ· πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου. ἔστι γὰρ πυρός· τὸ πυ, μακρόν· καὶ σημαίνει τὸν σῖτον. τὸ δὲ πῦρ, Φῦρ τι ἐστίν, ὅτι φυσώμενον ἐξάπτεται. ἢ παρὰ τὸ Φύω τὸ ἀναβλαστάνω, Φῦρ. τί γὰρ πυρὸς εὐφυέστερον, ἡνίκα ἐπιλάβηται ὕλης; φύει γὰρ, λαβόμενον ὕλης. ἐκ δὲ τοῦ πῦρ πυρός, πυράζω· ὁ μέλλων, πυράξω· ὄνομα ῥηματικὸν, πυρακτός· καὶ ῥῆμα, πυρακτῶ· ἐξ οὗ ἐπυράκτεον.

Πυραί, πυρκαϊαί· ἀπὸ τοῦ Φύρω.

Πυργοβάρεις, προμαχῶνες οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων. 20

Πύρκυνος, ὁ χυτρόπους· παρὰ τὸ πῦρ ἐνιαύειν ἐν αὐτῷ.

Πυρρίχισταί, οἱ τὴν ἔνοπλον ὀρχούμενοι ὄρχησιν.

* Πυροράγές, ὁ ἦχος τῶν κεραμικῶν σκευῶν ἐν τῷ πυρὶ κατεαγότων· ἀπὸ τοῦ πῦρ καὶ ῥήγνυμι.

Πύραμος, ποταμὸς Κιλικίας. ὠνόμασται δὲ οὕτω, διὰ τὸ πολὺν πυρὸν περιποιεῖν τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ οἰκοῦσι.

Πυραμίς, ἡ ἐκ πυρῶν καὶ μέλιτος, ὥςπερ σησαμίς, ἡ ἐκ σησάμων καὶ μέλιτος. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος αὐτῇ σχήματος, πλατέος κάτωθεν ὄντος, καὶ εἰς ὀξὺ 30
λήγοντος, ὅ ἐστι τὸ Φλογὶ ἀναφερόμενον ἐοικός. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ πύργος. ἢ παρὰ τὸν πυρόν. πυραμίδες δὲ πάλιν λέγονται ὠρεῖαι βασιλικὰ σιτοδόχα, ἃ κατεσκεύασε Ἰωσήφ.

Πύργος, παρὰ τὸ ὑπεράνω γῆς ἵστασθαι. σημαίνει δὲ ὁτὲ μὲν κυρίως, τὸν πύργον, ὡς τὸ, Πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσα: — ὁτὲ δὲ τὸ τεῖχος, — ὡς εἶδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν: — καὶ τὴν τάξιν, ὡς τὸ, Εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν: — καὶ ἐπίβρημα, πυργηδόν· καὶ μέρός τι τοῦ τείχους· Τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν, Ἰλιάδος μ'. ὅτε δὲ μεταφορικῶς, ἀσφαλείας καὶ φυλακῆς, Τοῖος 40
γὰρ σφιν πύργος ἀπώλετο: — λέγεται δὲ καὶ μέρος τι τῆς νεώς.

Πυρήϊα] — πυρήϊα δινεύεσκον, Ἀπολλώνιος. λέγεται τὰ ξύλα, ἃ τριβόμενα πῦρ ἐγγεννᾷ. τινὲς δὲ τοὺς πυροβόλους λίθους.

Πυρνός, σημαίνει τὸν ψωμόν· κοινοτέρως δὲ ἡ τροφή· ἀπὸ τοῦ πυροῦ, ὅ ἐστι τοῦ σίτου.

Πυρός] οἱ μὲν, παρὰ τὴν ἔκφυσιν, Φυρούς καὶ πυρούς· οἱ δὲ, σπορούς σπυρούς καὶ πυρούς. σημαίνει καὶ κριθήν· κυρίως δὲ σῖτον.

Πυρόεις] — πυρόεις ἀπολάμπεται ἀστὴρ, Ἀπολλώνιος, 50
ὅτι ὁ ἀστὴρ ὁ Ἄρης, ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων Ἄρης λέγεται· ὑπὸ δὲ Αἰγυπτίων καὶ ἀστρονόμων, πυρόεις· ὑπὸ δὲ Χαλδαίων, Ἡρακλῆς. περὶ παθῶν.

Πύστις] μήκως παρὰ τὸ πέπυσμαι πύσις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ. οὐ δύναται δὲ πλεονασμὸς εἶναι, ἀλλὰ παραγωγή. ἀπὸ τοῦ πυστός πύστις, ὡς ὑβριστὸς ὕβριστις.

Πυτίζω] παρὰ τὸ πτύω πτυτίζω παράγωγον· καὶ ἀπο-
βολῇ τοῦ τ. τινὲς δὲ παρὰ τὸ Φυσῶ Φυσίζω· καὶ ἐναλ- 698
λαγῇ τοῦ Φ, πυτίζω.

Πώγων, ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει· ὡς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἐπὶ τὸ εἰπεῖν ἄγει· ἱκανοὶ γὰρ ἤδη οἱ γενειῶντες πρὸς τὸ λέγειν. παρὰ τὸ πήσσω οὖν, πήξω πέπηγα, πήγων, καὶ πώγων, ὁ πεπηγὼς καὶ ἐδραῖος τόπος.

Πωγωνιήτης. πώγων πώγωνος πωγωνίτης. λέγουσι δέ τινες, ὅτι ἀπὸ τῶν εἰς ων ληγόντων οὐκ ἔχει γεγονέναι πωγωνία. Κράτης γοῦν ἐν Μετοίκοις λειποπωγωνία ἔφη. δύναται οὖν, ὥςπερ οἰκία οἰκιάτης, οὕτω πωγωνία πωγωνιάτης καὶ πωγωνιήτης γενέσθαι.

Πῶλοι, οἱ νέοι ἵπποι, πόαλοί τινες ὄντες, (ὡς ἵππος ἵπαλος) οἱ περὶ πόαν ἀλλόμενοι.

Πωλικὸν παράδειγμα. ὥςπερ ὁ νεωςτὶ πῶλος γεννηθεὶς ἐκ τῆς γεννησάσης αὐτὸν οὐδὲν χωρίζεται, οὕτω κἀγὼ ἐν ταῖς ἀρεταῖς τὸν πατέρα μου οὐκ ἐχωριζόμην.

Πωλῶν, παρὰ τὸ πολῶ τὸ συναναστρέφομαι καὶ ἐπιφοιτῶ· ἐπειδὴ ὁ πωλούμενος καὶ ὁ πωλῶν περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀναστρέφεται, ἵνα θεωρῆται ὑπὸ πάντων. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ πωλῶ διφορεῖται κατά τε γραφὴν καὶ σημαινόμενον· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ πιπράσκω, διὰ τοῦ ω μεγάλου· ἐπὶ δὲ τοῦ κινοῦμαι ἢ περιπατῶ, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀμφότερα δὲ ἐν τῇ συνθέσει τὴν ἰδίαν φυλάττει γραφήν. ὅθεν ἀρτοπώλης μὲν καὶ τὰ ὅμοια, διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἰωνοπόλος δὲ καὶ τὰ ὅμοια, διὰ τοῦ ο μικροῦ. σεσημείωται τὸ ἀπεμπολῶ καὶ πυρπολῶ· τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ πωλῶ τὸ πιπράσκω, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ πολῶ τὸ συναναστρέφομαι, διὰ τοῦ ω μεγάλου. τούτου δὲ τὴν ἐτυμολογίαν οὐχ εὗρον. ὡς οἶμαι δὲ, παρὰ τὸ πέλω ἐστὶ τὸ ὑπάρχω· οἱ γὰρ συναναστρεφόμενοι περὶ τὸν αὐτὸν ὑπάρχουσι τόπον. καὶ, πωλέσκετο, Ἰλιάδος α΄, τὸ συνανεστρέφετο, διῆγεν· ἐκ τοῦ πολῶ· ὁ μέλλων, πολέσω· πλεονασμῷ τοῦ κ, πολέσκω, ὡς ἀρῶ ἀρέσω ἀρέσκω· καὶ γίνεται ἀπὸ μέλλοντος ἐνεστὼς, πολέσκω· ὁ παθητικός, πολέσκομαι, ἐπολεσκόμην· καὶ τὸ τρίτον, κατ᾽ ἔκτασιν ποιητικὴν τοῦ ο εἰς ω, πωλέσκετο.

Πώ, καὶ πώμαλα. τὰ τῷ ο παραληγόμενα ἐπιῤῥήματα ἀποκοπῇ τῆς θεν, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, γίνεται παρὰ Δωριεῦσι· οἷον, αὐτόθεν, αὐτῶ· τουτόθεν, τούτω. οὕτω καὶ πόθεν, πώ· καὶ παρὰ Σώφρονι, Πώ τις ὄνον ὠνάσηται; ἀντὶ τοῦ πόθεν. τὸ δὲ πώμαλα παρὰ Ἀττικοῖς, προςλήψει τοῦ μάλα, γίνεται· οἷον, Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός: — καὶ, Ἦ μάλ᾽ ἐλαφρὸς ἀνήρ: — τὸ δὲ πόθεν, ἐπὶ τῆς οὐ ἀρνήσεως λέγεται· οἷον, ἔγραψε πόθεν; ἀντὶ τοῦ οὔ. καὶ κατὰ τοιαύτην σημασίαν τὸ πώμαλα, παρὰ Ἀττικοῖς, σημαίνει τὸ οὐδαμῶς. καὶ τὸ πώποτε, ἀπὸ τοῦ πω ἐπιῤῥήματος. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα παρὰ Αἰολεῦσιν· οἷον, Χαῖρε καὶ πῶ: — ὅπερ λέγεται ἐν ἑτέρῳ, σύμπωθι. τρίτης συζυγίας ἐστὶν, ὡς μυρῶ, διδῶ. πῶ, ὅταν γένηται πῶθι, ἐπαύξησις ἐστὶν, ὡς ζῆθι καὶ ζῶθι.

Πωλοδαμνεῖν, παρὰ τὸ πῶλος καὶ τὸ δαμνῶ δαμνᾷς.

Πωληταί, ἀρχή τις Ἀθήνησιν, οἳ τὰ τῆς πόλεως πωλοῦσι καὶ φροντίζουσιν, ἀποδιδόντες τῇ πόλει.

699 Πυῤῥίχην] σημαίνει τὴν σύντονον ὄρχησιν. ἀπὸ Πύῤῥου ἢ Πυῤῥίχου· ἢ παρὰ τὸ διάπυρον τῶν ὀρχουμένων.

Πῶϋ· κλίνεται πώεος, καὶ σημαίνει τὸ ποίμνιον· παρὰ τὴν πόαν ἣν νέμεται· ἢ παρὰ τὸ πῶ τὸ κτῶμαι· ἢ παρὰ τὸ πῶ τὸ πίνω· ὅτι ποτῷ ἥδεται καὶ εὐφραίνεται· ἢ ὅτι τὰ πτήματα [πάμματα] ἔλεγον, ὡς πολυπάμμονα.

Παρός· ὅθεν τὸ ταλαίπωρος. παρὰ τὸν πήσω μέλλοντα πηρὸς, καὶ παρός, τροπῇ τοῦ η εἰς α, ὡς ἀρήγω ἀρηγὸς καὶ ἀρωγός.

Πώϋγγες, αἱ αἴθυιαι, αἱ κληθεῖσαι βοῦγγες. παρὰ τὴν βοὴν καὶ τὴν ἰϋγήν.

Παραπέτασμα, τὸ παρακάλυμμα, κυρίως τῶν παρυῶν, ὃ προβάλλονται διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι τοὺς εἰσιόντας.

Πάραλος, ἱερὰ τριήρης, ὥςπερ καὶ Σαλαμινία καὶ Ἀντιγονὶς καὶ Δημητριάς· ἀπὸ Παράλου τινὸς ἥρωος· πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἀναγκαίων ἐπιτήδειος. αὗται δὲ ἐπὶ στρατηγοὺς ἐπέμποντο, καὶ τοιαύτας τινὰς χρείας.

Παραφυλακτωρευόμενοι, περὶ τὰς φυλακὰς καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐπὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολεμίων.

Προκαλεῖν, προτρέπειν, δεῖσθαι, ἱκετεύειν.

Πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν ἐγκείμεναι πέτραι ὀξεῖαι· καὶ προβόλιον, εἶδος δόρατος· καὶ προβλῆτας, τοὺς θεμελίους λίθους, παρὰ τὸ προβεβλῆσθαι.

Πάρεδροι, οἱ αἱρούμενοι τοῖς ἄρχουσιν οἷον βοηθοί, σύμβουλοι, καὶ φύλακες. Δημοσθένης, Παρεδρεύοντος ἄρχοντος τῷ υἱεῖ: — ὠνόμασται δὲ οὕτω παρὰ τὸ τὸν ἄρχοντα ἱζόμενον καὶ συνεδρεύοντα, συνδικεῖν τὰ τῆς ἀρχῆς.

Προβάλλεσθαι] ἔθος ἦν Ἀθηναίοις τοὺς ἄρχοντας (εἴτις δοκοίη) καὶ τοὺς συκοφάντας παράγειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὸν βουλόμενον, καὶ ἀποφαίνειν ὥς ἐστι.

Περιστοιχίζεται, Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Φιλιππικῶν. ἔστι δὲ οἷον αἱρεῖ, λαμβάνει· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν, οἵτινες στοίχους περιβάλλουσι τοῖς ὄρεσι· στοῖχοι δέ εἰσιν αἱ λεγόμεναι στάλικες, ἀφ᾽ ὧν τὰ δίκτυα καθίεται. ταύταις οὖν περιβάλλοντες, αἱροῦσι τὰ θηρία.

Περιδέξιος] Ὅπως ἀποφεύξῃ θεὸν περιδέξιον: — καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. καὶ περιδέξιον ἐστὶ πᾶν διλήμματον· ἑκατέρωθεν γὰρ ὃ βούλεται συνάγει. καὶ παρὰ τῷ Θεολόγῳ.

Περίδειπνον, ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσι γινομένη ἑστίασις.

Περιγράψαι, τὸ ἀποκτεῖναι· ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται.

Πεζέταιρος] Δημοσθένης Φιλιππικῶν δευτέρῳ, Καὶ τῶν Μακεδόνων τοὺς πεζεταίρους μὲν καλουμένους, ὄντας δὲ ἀπολέκτους, ἔβαλεν εἰς τὴν Ἰλλυρίδα ἔχων: — πεζεταίρους εἶναι φασὶν ἀπὸ ὁδοιπορικῶν ἔργων ἑταίρους γεγονότας· οἱ δὲ, τοὺς περὶ τὸ σῶμα τοῦ Φιλίππου φρουρούς. ἦσαν δὲ οὗτοι καὶ πρῶτοι καὶ ἰσχυροί· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πεζῶν. πέζαι γὰρ λέγονται αἱ ᾦαι τῶν ἱματίων· ἐπεὶ ἔξωθεν περὶ τὸ ἱμάτιον εἰσὶ κατεσκευασμέναι.

Προφερεῖς, οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι.

Προναΐα Ἀθηνᾶ, ἀγάλματος ὄνομα· ἤτοι διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι· ἢ ὅτι προενόησεν, ὅτι ἔστιν ἡ Λητώ. 700

Πρόσαντες, τὸ δύςκολον, τὸ προϊστάμενον τῇ γνώμῃ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν ὄρεσι προϊσταμένων καὶ ἐμποδιζόντων.

Προκώνια, γένη θυμιαμάτων· οἱ δὲ, τὰς ἀφρύκτους κριθάς. ἢ οἷον πυροκώνια, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι, καὶ ἐν ἡλίῳ ὀπτημένοι.

Προστρόπαιος, δαίμων τις ἐπὶ τῶν ἐναγῶν. προςτρόπαιον, ἄγος, μίασμα.

Προστέτηκε, προςκεκόλληται.

Προςφυῶς, οἰκείως, ἀκολούθως.

Παρέγγραπτος] πάντες δὲ οἱ πολῖται παρὰ Ἀθηναίοις ἐν γραμματείῳ ἐνεγράφοντο. εἴ τις οὖν μὴ ὢν πολίτης ἐνεγράφη παρ᾽ ἀξίαν, ἐκαλεῖτο παρέγγραπτος.

Προσχών] τοῦτο ποτὲ μὲν δι᾽ ἑνὸς σ γράφεται, ποτὲ δὲ διὰ δύο. διὰ δύο μὲν, ὅτε σημαίνει τὸ προσορμίσας· ὅτε δὲ σημαίνει τὸ ἰδών, δι᾽ ἑνός. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ προστῆναι· ἐὰν γὰρ εἴπω, προςστῆναί μου τὴν τροφὴν ἐπὶ τοῦ στομάχου, διὰ δύο σσ γράφεται· ὅτε δὲ σημαίνει τὸ προΐστασθαι, δι᾽ ἑνός.

Ρ.

Ῥῶ τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ῥέω· ὑγρὸν γάρ ἐστι καὶ εὐμάλακτον, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ῥεῖ ἐν τοῖς μέτροις τὰ ἀμετάβολα.

Ῥᾷ, σημαίνει τὸ εὐχερές. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ῥέα σχηματίζουσιν αὐτό· οἷς καὶ ὁ τόνος καὶ ἡ παράδοσις ἀντίκεινται, καὶ ἡ τῶν Αἰολέων διάλεκτος. ὁ τόνος μὲν, ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥέα, ὤφειλε περισπᾶσθαι· ἡ παράδοσις δὲ, ὅτι οὐκ ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι· ἡ τῶν Αἰολέων δὲ διάλεκτος, ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥέα, οὐκ ὤφειλον οἱ Αἰολεῖς προςτιθέναι τὸ β, καὶ λέγειν βρά. τότε γὰρ προςτιθέασι τὸ β τῷ ρ, ἡνίκ' ἐπιφέρεται τὸ κ ἢ τὸ δ, ἢ τὸ τ ἢ τὸ ζ. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ ῥᾴδιον λέγεται βράδιον Αἰολικῶς, ὡς ἐπιφερομένου τοῦ δ. ἐκ τούτου γίνεται κατὰ ἀποκοπὴν, καὶ εὐλόγως ἔχει τὸ ι. οὐδὲν δὲ ξένον, εἰ δύο συλλαβῶν γέγονεν ἀποκοπή· καὶ γὰρ πολλάκις καὶ δύο συλλαβῶν γίνεται ἀποκοπή· οἷον μακάριος, μάκαρ· προπάροιθεν, πρόπαρ. οὕτως οὖν καὶ ῥᾴδιον, ῥᾷ. τὸ δὲ ῥᾴδιον ἔχει τὸ ι προςγεγραμμένον· ἐπειδὴ εὑρίσκεται τὸ ι κατὰ διάστασιν ἐν τῷ ῥηΐδιον, ὃ σημαίνει τὸ εὔκολον καὶ εὐχερές· καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥέα γίνεται ῥεΐδιον· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς τὸ η, ῥηΐδιον. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥᾶος ῥάου· εἰσὶ γὰρ παράγωγα καὶ διὰ τοῦ διον καὶ διὰ τοῦ ιδιον. ζήτει εἰς τὸ γραΐδιον. ἀλλ' εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥᾶος, οὐκ ὤφειλε τρέψαι τὸ α εἰς η ἐν τῷ ῥηΐδιον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ διον ἀπὸ πρωτοτύπου φωνῆεν ἔχοντα τὸ α, οὐ τρέπεται, ὡς κεφάλαιον [κεφαλάδιον·] καὶ ἐλάδιον καὶ σπηλάδιον· καὶ οὐ λέγεται κεφαλήδιον καὶ ἐλήδιον καὶ σπηλήδιον.

Ῥᾳδιουργεῖν, σημαίνει τὸ μετὰ πανουργίας τι διαπράττεσθαι. τὰ δὲ παρὰ τὸ ῥᾴδιον ἔχουσι τὸ ἰῶτα προςγεγραμμένον· οἷον ῥᾴθυμος, ῥᾳστώνη.

Ῥᾴθυμος, ἐκ τοῦ ῥᾷ καὶ τοῦ θυμός, ὁ εὐκόλως μεταστρεφόμενος, ἢ ὁ περὶ τὰ ἀπόντα τῆς ψυχῆς ἔχων· τὸ γὰρ ῥεῖα σημαίνει τὸ ἡδέως.

Ῥᾷον, παρὰ τὸ ῥέω· τὸ γὰρ εὐχερῶς γινόμενον ῥύσει ἔοικε. τὰ δὲ εἰς ων συγκριτικὰ δισύλλαβα διφθόγγῳ παραλήγεται· οἷον πλείων, ῥάων· καὶ ῥᾷον ὁμοίως ἔχει τὸ ι, ὅτι εὑρίσκεται καὶ κατὰ διάστασιν.

Ῥᾳστώνη, εὔρους· ἢ κατά τινας, περίστασις, ἡσυχία πάντοθεν. παρὰ τὸ ῥᾷον τὸ εὔκολον, ῥᾷστον· καὶ ἐκ τούτου ῥᾳστώνη, ἄδεια, ἀνάπαυσις, ἡδυπάθεια· ἢ εὐκολία, παρὰ τὸ ῥᾷστος.

Ῥάμνος, παρὰ τὸ ῥᾷον μένειν. σημαίνει δὲ τὴν μεγάλην ἄκανθαν.

Ῥαιβός, ὁ διεστραμμένος, ὁ πλάγιος· ὃν καλοῦσιν οἱ πολλοὶ σκελόν. παρὰ τὸ ῥᾷον βαίνειν, κατὰ ἀντίφρασιν· ἢ παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω καὶ τὸ βαίνω, ὡς παρὰ Λυκόφρονι. καὶ ῥαιβώσας, καὶ ῥαιβηδόν.

Ῥαικός, ἀπὸ τοῦ Γραικός, ἀποβολῇ τοῦ γ. εἰς τὸ διαραῖσαι.

Ῥαιστήρ, ἡ σφύρα, (παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, ὁ μέλλων, ῥαίσω, ῥαιστήρ) ἢ φθείρουσα καὶ συντρίβουσα τὰ ὑποκείμενα.

Ῥέα, ἐπὶ τῆς θεοῦ· Πλάτων μὲν, παρὰ τὸ ῥεῖν καὶ μὴ μένειν τὸν χρόνον· οἱ δὲ, ἐπειδὴ παρὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Διὸς ὄμβροι καταρέουσι. Κρόνῳ δὲ λέγουσιν αὐτὴν συνεῖναι, καθόσον ἐξ ἀϊδίου χρόνου ἡ τοιαύτη ῥύσις γίνεται. Αἰγύπτιοι δὲ φασὶν αὐτὴν εἶναι ῥύσιν καὶ φορὰν τῶν γινομένων πραγμάτων. Χρύσιππος δὲ λέγει τὴν γῆν Ῥέαν κεκλῆσθαι, ἐπειδὴ ἀπ' αὐτῆς ῥεῖ τὰ ὕδατα. Κρόνος δέ ἐστι τὸ εὐμηχάνημα, αἴτιον κατέρχον μεθόδων.

Ῥέα, παρὰ τὴν ἐπὶ τάδε ῥεῦσιν. τὴν αὐτὴν γὰρ φασὶ τῇ προνοίᾳ, ἄνωθεν ἐπὶ γῆν ἠκούσῃ.

Ῥέθη, σημαίνει τὰ μέλη· Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη: — διὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι τὰ ἤθη δι' αὐτῶν. οὕτω γὰρ ἐκ τῆς ποιᾶς αὐτῶν συστάσεως τὰ πάθη τῆς ψυχῆς θεωροῦμεν, χαιρούσης, λυπουμένης. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥέειν τὰ ἤθη τῆς ψυχῆς. Αἰολικῶς δὲ ῥέθος ἢ ῥεῦθος λέγεται τὸ πρόσωπον, ἢ προσώπου ἐρύθημα· μέλος, στλάγχνον.

Ῥέξας] παρὰ τὸ ἔρδω το θύω, ὑπερβιβασμῷ, ῥέδω· τροπῇ Δωρικῇ, ῥέζω· ὁ μέλλων, ῥέξω. σημαίνει τρία· τὸ πράττω, ὡς τὸ, — μέγ' ἐν Ἄργει ἔρεξας: — τὸ θύω, ὡς τὸ, Ἄλλος ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν: — καὶ τὸ τῇ χειρὶ καταψῶ, ὡς τὸ, Χειρί τέ μιν κατέρεξεν.

Ῥάβδος, παρὰ τὸ ῥάσσω· ἢ παρὰ τὸ ῥαπίζω· ἢ παρὰ τὸ ῥάπτω τὸ ῥαπίζω, ῥάπδος καὶ ῥάβδος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥᾶον βαίνειν ἐν τῇ ὁδῷ. βαρύνεται· τὰ εἰς δος δισύλλαβα, εἴτε ἀρσενικὰ εἴτε θηλυκὰ, εἴτε κύρια, εἴτε προσηγορικὰ, μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, βαρύνεται, φροῦδος, παρδος, σάρδος, ῥάβδος ὄνομα προσηγορικόν.

Ῥαδάμανθυς· ἢ ὅτι περὶ τὰ ῥόδα ἐμάνη τὰ ὑπὸ τοῦ ταύρου προϊάμενα, ἢ ὅτι ἐν Ῥόδῳ παρὰ ταῖς Ἰλιάδεσιν ἐπαιδεύθη.

Ῥαδαλὸν δονακῆα, Ἰλιάδος σ'. οὕτω Ζηνόδοτος· Ἀρίσταρχος δὲ ῥαθηλόν. ῥαδαλὸν δὲ ἀκουστέον τὸ εὐκράδαντον καὶ εὐδιάσειστον διὰ τὸ ὕψος. γράφεται δὲ καὶ — παρὰ Ῥοδανόν· ἔστι δὲ ποταμός.

Ῥαθυμεῖν, τὸ ἀργεῖν, ἢ καὶ τρυφᾶν, ἢ τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν.

Ῥαῖσαι, τρισύλλαβον· οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἐκ νόσου ἀναλαβεῖν.

Ῥάμνος, ὃ καὶ ἄγνον φασὶ διὰ τὸ συγγενές· παρὰ τὸ στερέμνιον καὶ παρτερὸν πρὸς ἡδονάς· ὅθεν καὶ τὸν Ἡλίαν ἐκ προσώπου τῆς Ἰεζάβελ φεύγοντα, ὑπὸ ῥάμνον ἐλθεῖν· ὅτι τῶν φευγόντων τὸν οἶστρον καὶ τὴν γυναικὸς ἡδονὴν καταγώγιόν ἐστι. τὸ τῆς ἁγνείας ξύλον, ἀπὸ τοῦ ἀρχιπαρθένου Χριστοῦ πεφυτευμένον τοῖς τὴν ἁγνείαν ἀσπαζομένοις.

Ῥαδανίζειν, τὸ τινάσσεσθαι καὶ κινεῖσθαι, τὸ παρὰ ταῖς γυναιξὶ λεγόμενον, ὡς Ἡρακλέων ἐν ὑπομνήματι σ' Ἰλιάδος. Ὦρος.

Ῥάδικα, ῥάβδον, βακτηρίαν· ἐπειδὴ τὰ βοτὰ ταύτῃ ἐλαύνεται. ἢ βάτος, ἀπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῇ βαίνειν. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς.

Ῥαδινώτερον, κοῦφον, ἐλαφρότερον· παρὰ τὸ δαμαζεσθαι ῥᾶον· ἢ ἐκ τοῦ ῥέω ῥεθέω· ἐξ οὗ ῥαδινός.

Ῥαθάμιγγες, σταγόνες, ῥανίδες. γίνεται παρὰ τὸ θαμὰ θαμίζω, θάμιξ· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ μετὰ τοῦ ῥέω, ῥεθάμιγξ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, ῥαθάμιγξ. σημαίνει δὲ τὰς συνεχεῖς καὶ πυκνὰς καὶ ἀλλεπαλλήλους ῥανίδας. Ἰλιάδος λ'. ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων πονηρότος.

Ῥάκος] παρὰ τὸ ῥήσσω ῥήξω, γίνεται ῥῆχος καὶ ῥάκος, καὶ ῥάκιον ὑποκοριστικῶς.

Ῥάμνος, εἶδος ἀκανθώδους φυτοῦ· παρὰ τὸ ῥᾶον τέμνεσθαι, κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ παρὰ τὸ ῥᾶον δουεῖσθαι, κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς μ. ἢ παρὰ τὸ ῥάπτω (ὃ σημαίνει δύο, τό τε πλήττω, καὶ τὰ διεστῶτα συνάπτω) ὁ ῥαθητικὸς παρακείμενος, ἔρραμμαι τὸ πέπληγμαι· ἐξ αὐτοῦ ῥάμμος· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, ῥάμνος, ἡ πλήσσουσα.

Ῥαπίσαι, τὸ πατάξαι τὴν γνάθον ἀπλήστῳ χειρί.

Ῥαντίζω] ἐκ τοῦ ῥαίνω ῥανῶ ῥανίζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ῥαντίζω.

Ῥαπίδες· κρηπῖδες· ἆρον τὸ κ, καὶ τρέψον τὸ η εἰς α. ἢ ἀπὸ τοῦ ἁρπίς ὀξυτόνου, μετὰ τοῦ ι, ὑπερθέσει καὶ συστολῇ χρονικῇ, ῥαπίς.

Ῥάρος, οἱ μὲν, λέγουσιν ὄνομα τόπου· οἱ δὲ, τὴν γαστέρα· ἐξ οὗ καὶ ῥάριον λέγεται τὸ βρέφος. οὕτως εὗρον τὸ λεξικόν.

Ῥά σφιν] τὸ πλῆρες, ἄρα σφιν· πόκοθεν ἐκθλίψιν τοῦ α. εὕρηται ἡ σφὶ ἀντωνυμία παρὰ τῷ ποιητῇ σὺν τῷ ν· Συρακούσιοι δὲ ψίν λέγουσι· Λάκωνες, σφίν.

Ῥάχις, ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τοῦ ῥῆξις εἶναι, καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων· ὡς δέ τινες, τράχις, διὰ τὴν τραχύτητα τῶν συνεστηκότων αὐτῇ κονδύλων· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀκανθοτάτας ἐκ τούτων ἀποφύσεις εἶναι. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ πέτρας καὶ ἐπὶ σώματος· καὶ ἐπὶ μὲν σώματος, εἴρηται παρὰ τὸ τραχὺ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ ἀκανθώδη εἶπε τὴν ῥάχιν· ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ προσράσσειν πάντα τὰ πλευρά. ἐπὶ δὲ τῆς πέτρας, παρὰ τὸ ὀξέα τινὰ ἔχειν καὶ τραχέα. κυρίως δὲ πᾶς ὁ πετρώδης αἰγιαλὸς ῥαχίας καλεῖται. καὶ γῇ δέ τις ἐν τοῖς μετάλλοις οὕτω καλουμένη. παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ῥαχία λέγεται ἡ τοῦ ὄρους· παρ' ἑτέροις δὲ, ὁ σύνδενδρος τόπος. εἴρηται ῥαχία παρὰ τὸ ῥάχει ἐοικέναι· ἢ παρὰ τὸ ῥάσσω· οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔρραγον.

Ῥάχος, ἀρσενικῶς, ὁ σκόλοψ ὁ ἀκανθώδης· καὶ ἐπὶ τῆς ἀμπέλου, ἐπεὶ ἀποξύνεται ἐν τῷ ἀποτέμνεσθαι· καὶ ῥαγῶσαι, τὸ τέμνειν.

Ῥεῖα διακρίνω. λέγεται καὶ ῥέα· καὶ γράφεται παρὰ τὸ ῥέω, ῥέα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ῥεῖα. καὶ τί μετέχει; τὸ γὰρ εὐχερὲς ῥεύσει ἔοικεν. ὡς τὸ ἠρέμα παρὰ τὸ ἠρεμῶ.

Ῥεῖθρον] παρὰ τὸ ῥέω, ῥέεθρον· καὶ κράσει, ῥεῖθρον. σημαίνει δὲ δύο, τὸ ῥεῦμα, καὶ τὸν λιμένα, ἐν Ὀδυσσείᾳ.

Ῥειώνη, τὴν Ἥραν Φησὶν Εὐφορίων.

Ῥείτης] ἐκ τοῦ ῥέω, ῥείτης· καὶ κατὰ συναίρεσιν ῥείτης· ἐξ οὗ τὸ βαθυῤῥείτης καὶ εὐῤῥείτης. ῥειτός, ἢ ῥῖτος. ῥειτοὶ δὲ ποταμοί εἰσι δύο, διὰ Φάραγγος ὑπὸ γῆν ῥέοντες ἐν τῷ Θριασίῳ πλησίον Ἐλευσῖνος. λέγει Ὦρος διὰ διφθόγγου ῥειτός, καὶ ὀξύνεται· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, διὰ τοῦ ι ῥῖτος, καὶ βαρύνεται, ὡς σῖτος.

Ῥηγνύμενον, προσρησσόμενον, φθειρόμενον τὸ κῦμα, ἀπὸ τοῦ ῥήσσω· τοῦτο παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθείρω· καὶ ῥηγνύω ῥηγνύσω, ῥηγνύσκω.

Ῥηγμίν, κυρίως ἐπὶ τοῦ προσρησσομένου τῇ γῇ ὕδατος, ὡς τὸ, — ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν· — καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, — βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· — παρὰ τὸ ἐκεῖ ῥήσσεσθαι καὶ οἱονεὶ κεκλᾶσθαι τὰ κύματα.

Ῥήγιον, πόλις πλησίον Σικελίας· ἐπειδὴ σεισμοῦ γενομένου, ἀπετελέσθη τὰ ἐκεῖ, ῥαγέντος τοῦ τόπου ἐκείνου.

Ῥῆγος, τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον· ῥέξαι γὰρ τὸ βάψαι, καὶ ὅλον μετεποιῆσαι· ὅτι δὲ ῥαγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς, καὶ ῥέγος τὸ βάμμα, σαφὲς Ἀνακρέων ποιεῖ, — ἁλιπόρφυρον ῥέγος· — καὶ παρὰ Ἰβύκῳ, Ποικίλα ῥέγματα.

Ῥαψῳδοὶ καὶ ῥαψῳδοῦντες, οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἀπαγγέλλοντες ἐν τοῖς θεάτροις. ῥαψῳδῆσαι οὖν ἐστιν ἤτοι τὸ φλυαρῆσαι, ἢ ἁπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγγέλλειν, χωρὶς ἔργου τινός.

Ῥῆταρ, πόθεν ὠνόμασται; ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέθην λέγειν· ἢ ἀπὸ τοῦ συνηγορεῖν τῷ νόμῳ· ῥήτρα γὰρ κατὰ Δωριεῖς ὁ νόμος.

Ῥῆμα· ἀπὸ τοῦ ῥῶ τὸ λέγω· (ἔστι δὲ δευτέρας συζυγίας) ὁ μέλλων, ῥήσω· ἐξ οὗ ῥῆσις, καὶ ῥήτωρ, καὶ ῥητήρ, Ἰλιάδος ι', Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι: — ἀντὶ τοῦ διδάσκαλον τῶν ἐσομένων λόγων.

Ῥήτρη, ἡ ἐπὶ τοῖς ῥητοῖς συνθήκη. Ῥήτρα, συνθήκη, ὁμολογία. Ταραντῖνοι δὲ, νόμον καὶ οἷον ψήφισμα· οἱ δὲ, σύγγραμμα. καὶ ῥητροφύλακας, τοὺς γραμματοφύλακας.

Ῥήτωρ, παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω· ὁ τῷ δήμῳ συμβουλεύων τὰ συμφέροντα, καὶ ὁ ἐπὶ οἰκείοις λήμμασι σύμβουλος.

Ῥηξήνορα, τὸν ῥηγνύντα τῇ ἠνορέῃ, τουτέστι τῇ ἀνδρείᾳ, ἀνδρεῖον· ἢ τὸν ῥέξαι τι καὶ πρᾶξαι τῇ ἠνορίῃ δυνάμενον.

Ῥιγεδανῆς Ἑλένης, Ἰλιάδος γ'. παρὰ τὸ ῥῖγος, ῥιγεδανός, ὡς μῆκος μηκεδανός.

Ῥίγησε] ῥιγῶ· ὁ μέλλων, ῥιγήσω, συζυγίᾳ δευτέρᾳ, ἐπὶ τοῦ φοβοῦμαι, ὡς τὸ, Ῥίγησεν δ' ὁ γέρων: — ῥιγῶ δὲ ῥιγώσω, συζυγίᾳ τρίτῃ, ἐπὶ τοῦ ψύχους, ὡς τὸ, — οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν: — ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπέλαβον ῥιγῶσαι. ἀμφότερα δὲ ἐκ τοῦ ῥῖγος γίνεται· τοῦτο ἀπὸ τοῦ φρίσσω φρίγος καὶ ῥῖγος· ὅθεν τὸ ι μακρόν· ἡ γὰρ ἀποβολὴ τοῦ φ ἔκτασιν πεποίηται τοῦ ι. σημαίνει δὲ τὸν φόβον. ἐκ δὲ τοῦ ῥῖγος, ῥίγιον τὸ κτητικόν· σημαίνει δὲ τὸ φρικτῶδες καὶ χαλεπόν· ὅθεν καὶ, ῥίγιστα, Ἰλιάδος ε', τὰ φρικτὰ καὶ χαλεπά. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς νόσου, τὸ μὲν ῥῖγος, παροξύνεται· τὸ δὲ φρικτόν, ὀξύνεται. 704

Ῥίζα, διὰ ἧς ῥέει τὸ ζῆν ἄνω τοῖς δένδροις· παρὰ τὸ ῥέειν διὰ αὐτῆς τὸ ζῆν· ἢ παρὰ τὸ ἵζω τὸ κάθημαι, ἵζα καὶ ῥίζα, παρὰ τὸ προσιζάνειν ἐν τῇ γῇ· ἢ παρὰ τὸ ἔρα ἡ γῆ, ἐριζά τις οὖσα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε.

Ῥικνοῖσι] ῥικνοῖσιν ἐπισκάζουσι πόδεσσιν: — ἀντὶ τοῦ ἐφθαρμένοις. καὶ, ἄψεα ῥικνά: — μέλη τὰ ῥυτίδας ἔχοντα. παρὰ τὸ τὸν ῥινὸν κατακεκνίσθαι, ἤγουν τὸ δέρμα φθείρεσθαι.

Ῥίμφα, σημαίνει τὸ ταχέως· παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχος. ὡς παρὰ τὸ κρύπτω, κρύφα, οὕτω παρὰ τὸ ῥίπτω ῥίφα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ῥίμφα.

Ῥίν, ὤφειλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· ἀπὸ γὰρ τοῦ ῥέω γίνεται· ἐκ γὰρ τῆς ῥινὸς ῥέουσι καὶ κατέρχονται τὰ περιττώματα τῆς κεφαλῆς. ἀλλ' ἡ παράδοσις διὰ τοῦ ι, ὡς δικατάληπτον.

Ῥινός] Ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης: — ὧδε ἐπὶ τοῦ μυκτῆρος δέρματος· ἐπὶ δὲ τῆς ἀσπίδος, Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς: — σημαίνει βύρσας, ἀσπίδας. ῥινός, τὸ δέρμα, ἀπὸ τοῦ ῥίνη, ὅπερ ἐστὶν εἶδος ἰχθύος· ἢ παρὰ τὸ ῥίον, ὃ σημαίνει τὸ ἄκρον· καὶ γὰρ τὸ δέρμα ἄκρον ἐστὶ, καὶ οἱονεὶ ἐπιφάνεια τῆς σαρκός. Χοιροβοσκός· ὁ δὲ Ὦρος λέγει, ῥινὸς λέγεται, ὅτι δι' αὐτοῦ ῥέουσιν οἱ ἱδρῶτες.

Ῥινοτόρος, σημαίνει τὸν διακόπτοντα καὶ τιτρώσκοντα τοὺς ῥινούς. ῥινοὶ δὲ καλοῦνται αἱ ἀσπίδες. Ἡσίοδος, Ῥινοτόρῳ Κυθέρειά Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν: — ἤγουν ἀφροσύνη τῷ θράσει συνεμίσγετο.

Ῥίον, τὸ ἀκρωτήριον· ἐπεὶ περιῤῥεῖται ὕδατι. ἴσως δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀκρωτήριον γέγονε μείωσις· ἵν' αἱ τρεῖς πρῶται συλλαβαὶ ὦσιν ἀφῃρημέναι. ἢ ὅριόν ἐστιν· ἐξ οὗ ἐστιν ὁρᾶν· καὶ γὰρ σκοπὴ λέγεται.

Ῥίπες, σημαίνει τὰ κατεσκευασμένα πλέγματα ἐκ τῆς οἰσύας· ἢ ψίαθοι· ἴσως ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι ἐν παντί. καὶ ῥίπεα, πλέγμά τι ἐστὶν ἐκ λυγῶν.

Ῥιπή. παρὰ τὸ ῥίπτω ῥιπή, ἡ ῥιπτομένη. τίθεται δὲ ἡ

λέξις ἐπὶ βίας πνευμάτων. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκὸς παρὰ τῷ ποιητῇ, παρὰ τὸ ῥιπίζω· εὐρίπιστος γάρ ἐστιν ἡ πόλις. σημαίνει δὲ καὶ Φοράν. ἀπὸ δὲ τοῦ ῥίπτω, ῥιπίζω· καὶ ἀπὸ τοῦ ῥίπτω, ῥιπτή καὶ ῥιπή.

Ῥιπτάζων, ῥίπτων. παρὰ τὸ ῥίον τὸ ἀκρωτήριον, ῥίπτω ἐστὶ τὸ πετάζω, βαρύτονον· ῥιπτῶ δὲ τὸ ἐξουθενῶ, περισπώμενον· ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι: — τὸ δὲ ῥίπτασκον, οὐκ ἔστιν ἰωνικόν· οὐδὲ γὰρ τῷ ε παραλήγεται· καὶ τινὲς μὲν Φασὶν ἀπὸ ἐνεστῶτος αὐτὸ εἶναι· παρῆκται γὰρ ἀπὸ τοῦ ῥιπτάζω ῥιπτάσκω, ὡς Φάζω Φάσκω· ἢ συγκοπῇ Ἰωνικῇ, ῥιπτάζεσκον, ῥίπτασκον· τὸ δὲ ῥίπτω παράγωγόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ ῥέπω.

Ῥοιά] τὰ εἰς α ληγοντα θηλυκὰ, εἰ μὲν τῷ ο παραλήγεται, παροξύνεται, οἷον χρόα, ῥόα, πόα· εἰ δὲ τῇ οι διφθόγγῳ, ὀξύνεται· οἷον, χροιά, ῥοιά, ποιά.

705 Ῥοδωνία· οἱ μὲν, τὴν ῥοδέαν Φασίν· οἱ δὲ, τὴν ῥοδοδάφνην· ἄλλοι δὲ εἶδος ἀμπέλου, τῆς ἐχούσης ξανθὴν σταφυλήν.

Ῥόδος, ἡ νῆσος· παρὰ τὸ πολὺν ῥοῦν αὐτόθι δονεῖσθαι πρὶν φανῆναι τὴν νῆσον.

Ῥόδον] παρὰ τὸ ὄζω, ὄδον, καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ μὴ ὄζον, ἀλλ' εὔοσμον ὄν.

Ῥόθος, θόρυβος· καὶ ῥόθιον, σημαίνει τὸ ὁρμητικόν. ῥόθιον λέγεται καὶ τὸ κῦμα τὸ καταταχύνον τῇ ῥοῇ· καὶ ἁπλῶς τὸ κῦμα, καὶ ἡ σφοδρὰ τῶν κωπῶν κίνησις· καὶ ὁ ἐκ τούτων ἦχος, παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμεναν.

Ῥοῖζος, πεποιημένη φωνή· σημαίνει δὲ ῥύμην, ὁρμὴν, ἦχον. ἀπὸ τοῦ τρίζω, γίνεται τρῖζος· πλεονασμῷ τοῦ ο, τροῖζος· ἀποβολῇ τοῦ τ, ῥοῖζος. ἢ ἀπὸ τοῦ πῦρ πυρὸς πυρίζω· καὶ συγκοπῇ, πρίζω· πλεονασμῷ τοῦ ο, προίζω· καὶ ἐξ αὐτοῦ προῖζος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ π, ῥοῖζος· ὅθεν καὶ ῥοιζηδόν· καὶ ῥοίζησεν, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε, τουτέστι συριγμόν. πεποιημένη δὲ ἡ λέξις.

Ῥόπαλον, παρὰ τὸ εἰς ἕτερον μέρος ῥέπειν· ἢ παρὰ τὴν ῥοπὴν καὶ τὸ ἁλοιᾶν τὸ τύπτειν.

Ῥομφαῖα] παρὰ τὸ ῥέπω ῥοπή ῥοπαῖα καὶ ῥομφαῖα.

Ῥοφῶ. οἱ Ἀττικοὶ ῥόφω λέγουσι βαρυτόνως· οὐχ ὑγιῶς· ὁ γὰρ μέλλων, ῥοφήσω. ἔστιν οὖν ῥοφῶ· οἱ δὲ Δωριεῖς, ῥυφῶ.

Ῥοχθεῖ] Ῥοχθεῖ δὲ κῦμα: — πλεονασμῷ τοῦ χ, παρὰ τὸ ῥόθιον, ῥοθῶ ῥοθεῖ. ἐν ἄλλοις δὲ σημαίνει τὸ πρὸς τὴν ξηρὰν ἀντικρούειν· ἴσως παρὰ τὸν ῥοῦν καὶ τὸν ἦχον, ῥοηχεῖ καὶ ῥοχθεῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥοχῶ, ὡς λέγω λοχῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ῥοχθῶ, ὡς τὸ, Ῥόχθεον ὑπὲρ κῦμα: — ποιὰ φωνή ἐστι. τὸ γὰρ ὕδωρ εἰς τὰ κοιλώματα τῶν πετρῶν εἰσιὸν, δοκεῖ τινὰ ποιεῖν ἦχον, ῥόχθ, ῥόχθ.

Ῥῶ, σημαίνει ἑπτά· τὸ λέγω· (ἐξ οὗ καὶ ῥῆσις καὶ ῥῆμα ὁ λόγος· ἀπὸ τοῦ ἔῤῥηκα· ὁ παθητικὸς, ἐῤῥήμαι) τὸ ῥέω, ἐξ οὗ καὶ ῥεῖθρον· τὸ φθείρω, ἐξ οὗ καὶ ῥαῦς καὶ γραῦς, ἡ διεφθαρμένη· τὸ ὁρμῶ, ἐξ οὗ καὶ ῥώσασθαι, τὸ ὁρμῆσαι· τὸ σπεύδω, ἐξ οὗ καὶ ῥώσασθαι τὸ σπουδάζειν· τὸ πράττω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ῥέζω· τὸ ὑγιαίνω, ἐξ οὗ καὶ ῥώμη.

Ῥωγὰς μεγάλη] παρὰ τὸ ῥήσσω ῥηγάς καὶ ῥωγάς, ὡς τὸ πτήσσειν, πτώσσειν· ῥωγάδες δὲ, πέτραι εἰσί· καὶ τὴν ὀρσοθύραν, ῥωγάδα καλοῦσιν, οἷον ἔκρηγμα οὖσαν καὶ διακοπὴν τοῦ τοίχου. ζήτει εἰς τὸ ἀνὰ ῥωγάς. καὶ ῥωγαλέον, τὸν διεῤῥωγότα καὶ ἐσχισμένον.

Ῥώμη· ἐπὶ μὲν τῆς ὑγείας, παρὰ τὸ ῥῶ· οὗ ὁ παρακείμενος, ἔῤῥωμαι· ὁ μέλλων, ῥώσω· ῥηματικὸν ὄνομα, ῥώμη, ὡς γνώσω γνώμη. ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως, ἀπὸ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου τῶν Αἰνείου παίδων. Ὦρος.

Ῥώξ, ζῶον ἐστὶ μικρὸν, ῥαγίῳ σταφυλῆς ὅμοιον· περιφερὲς γὰρ ἐστὶν, ὡς οἱ ἑωρακότες μοι εἶπον. Ὦρος. παρὰ τὸ ῥήσσω ῥήξω ῥήξ καὶ ῥώξ· ἔστι δὲ εἶδος σκορπίου.

Ῥῶπες, ὕλη καὶ ὑλώδη φυτά. καὶ ῥωπογράφους, τοὺς τὰ τοιαῦτα ὑπογραφοντας. καὶ τὸν κοῦφον φόρτον, ῥῶπον λέγουσιν· ὅθεν καὶ ῥωπία, τὰ οὐ στερέμνια· καὶ ῥωπηΐα, ἅρμοι, Φρύγανα, ἱμαντώδη φυτά. ἀτὸ τοῦ ῥέπω 706
ῥέψω· τροπῇ, ῥόψ· καὶ αὐξήσει, ῥώψ, ὡς βλώψ· καὶ ῥῶπος, ὁ παντοδαπὸς φόρτος.

Ῥωχμὸς] Ῥωχμὸς ἔην γαίης, Ἰλιάδος ψ'· τόπος ἐστὶ κεχαραγμένος ὑπὸ ὀμβρίου ὕδατος. παρὰ τὸ ῥήσσω, ῥηγμός· καὶ μεταθέσει, ῥωχμός. σημαίνει δὲ ῥῆξιν.

Ῥυδὸν] — ῥυδὸν ἀφνειοῖο: — ἄγαν πλουσίου· ἀπὸ τοῦ περιῤῥεῖν τὸν πλοῦτον.

Ῥυηφένεια] σημαίνει ἡ λέξις πλοῦτον· καὶ ῥυηφενέων ἀνδρῶν, τῶν πλουσίων· παρὰ τὸ ῥυῆναι τὸν ἄφενον. σύγκειται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ῥύδην καὶ ἄφενος, τουτέστι τὴν τοῦ πλουσίου ῥύσιν.

Ῥυθμὸς] τῇ τῆς κινήσεως τάξει, ῥυθμὸς ὠνόμασται· ῥύμῃ γὰρ ὅμοιον ὑποποιεῖ· ὁ δὲ Ὦρος, ἀπὸ τοῦ ῥύω ῥύσω· ῥηματικὸν ὄνομα, ῥυσμὸς· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς θ. ἢ ἐκ τοῦ ἐρύω τὸ ἑλκύω, ἐρυσμὸς· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, καὶ τροπῇ, ῥυθμὸς· καὶ ῥυθμίζει, ἀντὶ τοῦ διατυποῖ, κανονίζει, εὐθύνει.

Ῥυμβόνες, εἰσὶν αἱ εἰλήσεις καὶ κινήσεις τῆς σπείρας, οἱονεὶ τὰς κοτυλώδεις καμπάς· Ῥεμβόνας ἀζαλέῃσιν ἐπηρεφέας βολίδεσσιν. Ἀπολλώνιος.

Ῥυμβὸς] ῥύω ἔστι ῥῆμα· ἀφ' οὗ ῥύσις καὶ ῥυτὸς καὶ ῥυσμός· εἶτ' ἐλλείψει τοῦ σ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, ῥυμβός.

Ῥύμβῳ] Ῥύμβῳ καὶ τυπάνῳ Ῥείην Φρύγες ἱλάσκονται: — μυστικῷ σανιδίῳ, ὃ στρέφουσιν εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ἦχον ἐμποιοῦσι. ῥύμβος δὲ καὶ ῥόμβος διχῶς λέγεται. ἔστι δὲ τροχίσκος, ὃν τύπτοντες ἱμᾶσι καὶ στρέφοντες, ποιοῦσι περιδονεῖσθαι καὶ ψόφον ἀποτελεῖν. ῥύμβον δὲ αὐτὸν Εὔτολις εἶπε. καλεῖται δὲ καὶ βρυτήρ.

Ῥύμη] ῥέω ἔστι ῥῆμα· καὶ ῥύω ῥύσω ῥύμη· τὸ δὲ ῥύω παρὰ τὸ λύω, τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον.

Ῥυμός, τὸ μεταξὺ κατὰ μῆκος ξύλον τοῦ ἅρματος, ἡγουν τὸ προηρτημένον τῷ ζυγῷ ὀρθὸν ξύλον. παρὰ τὸ ἐρύω ἐρύσω, ῥηματικὸν ὄνομα, ἐρυσμός· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ σ, ῥυμός.

Ῥυσμός, εἰκών, ἰδέα, σχῆμα· Διονύσιος ὁ περιηγητής, Σχῆμα δέ τοι Ἀσίης ῥυσμὸς πέλει.

Ῥύπος, παρὰ τὸ χροῦς καὶ τὴν ὑπῶν μετοχὴν, ὁ ὑπὼν τῷ χροΐ.

Ῥύσια, ἐνεχυρώματα σωτήρια· Ῥύσι' ἐλαυνόμενος, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα, τὰ ἀντὶ τινῶν ἑλκόμενα, ἅπερ ἀντὶ τῶν ἡρπασμένων ἁρπάζονται. λέγεται ῥύσια καὶ τὰ ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐτυχίας εὐχαριστήρια, παρὰ τὸ ῥύεσθαι, ὡς παρὰ Διονυσίῳ τῷ περιηγητῇ, Ῥύσια δ' Ἀπόλλωνι χοροὺς ἀκάγουσιν ἅπασαι.

Ῥυσός, παρὰ τὸν ἐρύσω μέλλοντα, ὁ συνελκυσμένος τὴν σάρκα καὶ ῥυτιδῶν.

Ῥυσαί, αἱ απογεγηρακυῖαι καὶ ῥυτίδας ἔχουσαι· ῥυτίδες δὲ καλοῦνται αἱ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ δέρματος συστροφαί. παρὰ τὸ ἐρύω, ἐρυτίς καὶ ῥυτίς, ἡ συνελκυσμένη σάρξ.

Ῥυστάζειν, τὸ μετὰ βίας ἕλκειν· παρὰ τὸ ἐρύω ἢ ῥύω· καὶ πλεονασμῷ, ῥυστάζειν. ἔστι δὲ τὸ μετὰ βίας καὶ

ἀνάγκης ἕλκειν καὶ μίγνεσθαι γυναικί. καὶ Λυκόφρων ῥυσταγμάτων λέγει.

Ῥυτήρ, ἑλκυστήρ. ἀπὸ τοῦ ἐρύω ἐρυτήρ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ
707 ε. Ἰλιάδος η, — ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν: — παρὰ τὸ ἐρύειν, ὅ ἐστιν ἑλκύειν.

Ῥυτοῖς, μεγάλοις, ἑλκυστοῖς, ἢ κυλιστοῖς· ἀπὸ τοῦ ἐρύω. καὶ, Ῥυτοῖσι λάεσσι, τοῖς ἑλκυστοῖς λίθοις διὰ τὸ μέγεθος.

Ῥυτήρ, ὁ ἱμάς· κυρίως καὶ τὰ ἡνία· παρὰ τὸ ῥύεσθαι ἵππους καὶ τοὺς ἐποχουμένους, ὅπερ ἐστὶ σώζειν.

Σ.

Σίγμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ σίζω, σίγα, καὶ σίγμα· ἀπὸ τῆς περὶ τὸν φθόγγον δυνάμεως. τὸ σι, ι· τὰ γὰρ εἰς α λήγοντα ὀνόματα τῶν στοιχείων ἐνὶ φωνήεντι θέλει παραλήγεσθαι, α, β, γ, δ.

Σαβάζιος, ὁ Διόνυσος· διὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θίασον· τὸ γὰρ εὖ βαδίζειν οἱ βάρβαροι σεβάζειν λέγουσιν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐασμὸν σαβασμὸν προσηγόρευσαν.

Σάγαρις, ποταμὸς Φρυγίας· ἀπὸ Σαγάριδος τοῦ υἱοῦ Μί-
20 δου. Σάγγαρις, ποταμὸς Φρυγίας· ὅτι Σάγγαν τινὰ ἀσεβήσαντα εἰς τὴν Ῥέαν μετέβαλεν εἰς τοῦτο τὸ ὕδωρ· καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸν τόπον κληθῆναι.

* Σάγμα, παρὰ Ἀριστοφάνει ἀποθήκη τῶν ὅπλων· παρὰ τὸ σάγη, τουτέστιν ἀσπίς.

Σαθρός, σημαίνει τὸν σεσηπμένον. ἐκ τοῦ σήπω, σήψω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσαπον· καὶ ἐκεῖθεν σαπρός, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ· καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς θ. ἢ ἀπὸ τοῦ σταθῆναι σταθρός, καὶ σαθρός, κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι ῥᾳδίως· ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι τὰ ἄρθρα· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ σεσημμένον ἔχειν τὸ ἄρθρον.

30 Σακέρδως, Ῥωμαϊστὶ ἱερεύς· σάκρα γὰρ παρ' αὐτοῖς λέγεται τὰ ἱερά. σακέρδως οὖν, ὁ τὰ ἱερὰ ἔρδων, ἐλλείψει τοῦ ρ. λέγεται δὲ καὶ σέβω τὸ σφάζω· δύναται καὶ παρ' αὐτοῖς εἶναι ὁ σέβων ἐν τῷ ἔρδειν.

Σακέσπαλος, πολεμικός· ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ σάκος καὶ κινεῖν τὴν ἀσπίδα. σάκος δὲ ἡ ἀσπίς, ἀπὸ τῶν Σάκων τῶν πρώτως εὑρόντων. οἱ δὲ Σάκες ἔθνος εἰσὶ Θρᾴκης. ἢ παρὰ τὴν σάγην σάγος καὶ σάκος. ἢ παρὰ τὸ σαύω σάκος, ὡς σώζω σῶκος.

Σάκκος, παρὰ τὸ σάσσω τὸ φορτῶ. τέσσαρα δὲ εἰσὶν εἰς
40 κος ὀνόματα γραφόμενα διὰ δύο κκ, σάκκος, λάκκος, μάκκος, κόκκος.

Σαλαμίς, πόλις· ἀπὸ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ θυγατρός· ὃς ἐλθὼν εἰς Σαλαμῖνα καὶ εὑρὼν Ὄφιν βασιλέα, ἀνεῖλε, καὶ αὐτὸς ἐβασίλευσε.

Σαλάμβας, σημαίνει τὰς θυρίδας τὰς ἀεὶ ἐν σάλῳ οὔσας· Λυκόφρων· ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτὰς εἰσβαίνειν τὸ φῶς, τὸ σέλας. καὶ Σαλαμβᾶς ἢ δαίμων, παρὰ τὸ ἀεὶ περιφέρεσθαι καὶ ἐν σάλῳ εἶναι, καὶ ὅτι περιέρχεται θρη-
50 νοῦσα τὸν Ἄδωνιν. καὶ σαλαΐζειν Ἀνακρέων, ἐπὶ τοῦ θρηνεῖν· σαλεύει γὰρ καὶ ταράττει τὴν διάνοιαν ἡ τοιαύτη ὀδύνη τοῦ θρήνου.

Σαλμυδησσός, ποταμὸς Θρᾴκης· καὶ οἱ κατοικοῦντες Σαλμυδήσσιοι. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἁλμυδησσός τις ὤν, ὁ εἰς τὴν ἅλα ἄττων, ὅ ἐστιν εἰσιών. οὕτως ἐγώ.

Σαλεύω, ἀπὸ τοῦ σάλος· τοῦτο παρὰ τὸ ἅλς, ἁλός.

Σαλακωνεία, ἡ βλακεία.

Σάλπιγξ, παρὰ τὸ σαλπίζω· τοῦτο παρὰ τὸ σέλας καὶ
708 τὸ ὄψ ὀπός ἡ φωνή, ὀπίζω, σελαπίζω· καὶ συγκοπῇ καὶ ὑπερβιβασμῷ, σαλπίζω. Σάλπιγξ Ἀθηνᾶς· διὰ τὸ πρῶτον αὐτὴν εὑρεῖν σάλπιγγα, καὶ ἱδρύσασθαι σάλπιγγος Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἐν Ἄργει.

Σαμάρεια, πόλις· εἴρηται ἀπὸ τοῦ σήματος τοῦ Ἄρεως· ὅτι ἐν αὐτῇ Ἄρης Ἀσκαλάφῳ τῷ υἱῷ τύμβον ἔχωσεν, ἐν ᾧ καὶ ἐπέγραψε τοῦτο, Σῆμ' Ἄρεως ἔτυμον βεβοημένον ἑλλάδι φήμῃ· Οὕνεκ' Ἄρης τέκνον ἔχωσε πολ . .

Σαμοθράκη, ἀπὸ Σαμόθρακος υἱοῦ Διός· ἢ ὅτι κεῖται ἡ
10 νῆσος αὕτη καταντικρὺ τῆς Θρᾴκης. φασὶ δὲ Σαμίους αὐτὴν οἰκῆσαι.

Σανίς, οἷον τανίς, παρὰ τὸ τετάσθαι, τὸ ἐπίμηκες ξύλον. σανίδες δὲ, ἐν αἷς ἐγγράφονται οἱ ὀφείλοντες τί καὶ οἱ ἠδικηκότες τί.

Σάπειρος, ἐπίθετον· ἢ εὐθεῖα, Σάπειρ. παρὰ δὲ τοῦτο γενέσθαι καὶ ὁ σάπφειρος λίθος λέγεται.

Σαπρός, ὁ σεσηπὼς καὶ παλαιός. εἰς τὸ σαθρός.

Σαπφώ, παρὰ τὸ σάφω τὸ σαφηνίζω· ἢ παρὰ τὸ σάφω 20
τὸ ψηλαφῶ. σάφω Σαφώ, ὡς κλώθω Κλωθώ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, Σαπφώ. ἢ παρὰ τὸ σαφής.

Σαργάνη] σάσσω ἐστὶ ῥῆμα· καὶ σαγάνη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, σαργάνη. ἔστι δὲ πλεγμάτιον ἀπὸ σχοινίου γινόμενον εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων.

Σάρδις] καὶ οἱ πολῖται καὶ ἡ πόλις διὰ τοῦ ι. ὥςπερ παρὰ τὸ πόλιες καὶ ὄφιες γίνεται πόλις καὶ ὄφις κατὰ κρᾶσιν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ Σάρδιες Σάρδις. τί οὖν; οἱ πολῖται Σάρδις λέγονται; οὐχί· ἀλλ' ὅτι ἀμφότερα διὰ τοῦ ι γράφονται· Σαρδινοὶ γὰρ λέγονται οἱ πολῖται.

Σαρκάζω, σημαίνει τὸ ψευδέσι λόγοις μέχρι τῶν σαρκῶν 30
κεῖσθαι. ἐτυμώτερον δὲ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς σύρκα· παρὰ τὸ ἀποσύρεσθαι τὸ δέρμα ἀπ' αὐτῆς· τὰς γὰρ σάρκας σύρκας οἱ Δωριεῖς λέγουσι· παρὰ τὸ σύρω σύρξω, σύρξ καὶ σάρξ.

Σάρισσα, εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ.

Σάω] — σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους: — ἔστι ῥῆμα σέω τὸ σώζω· τροπῇ γίνεται σάω· τὸ παθητικὸν, σάομαι, ἐσαόμην, ἐσάου· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῆς ου εἰς ω, καὶ συναρχομένως, σάω.

Σαπέρδας] Σαπέρδας πέντε, καὶ τέσσαρας πέρκας· Λυκό- 40
φρων. σαπέρδαι, αἱ ἀφυῖαι καλάμοις διῃρημέναι καὶ τεταριχευμέναι. ἢ τὰ ὕεια τεμάχη, ἃ ἰόνδην Παφλαγόνες καλουσιν. αἱ πέρκαι δὲ, εἶδος ἰχθύος καὶ αὐτὸ τεταριχευμένον. καὶ ἔοικεν ἀπὸ τούτου καὶ ὁ σαπέρδης τὰ ἀπὸ τῶν ἀφυῶν νῦν ταρίχη σημαίνειν. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι σαπέρδην φασὶ τέμαχος τεταριχευμένου ἰχθύος· τὸν γὰρ παρκίνον ἰχθὺν σαπέρδην οἱ Ποντικοὶ φασί.

Σαρπηδών, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἅρπη, ὃ σημαίνει τὴν 50
δρεπάνην.

Σαρωνίς, Εὐφορίων φησίν· ἐπειδὴ Σάρων τὶς κυνηγὸς ἐπιδιώκων, ἐκεῖθεν κατεκρημνίσθη εἰς θάλασσαν, διὰ τοῦτο Σαρωνικὸν ἐκλήθη τὸ πέλαγος. Διονύσιος ὁ περιηγητής, — τὴν μέν τε Σαρωνίδα κικλήσκουσι.

Σαρούμενον, κλυδωνιζόμενον· Λυκόφρων· ἀπὸ τοῦ σαίρω· τοῦτο παρὰ τὸ αἴρω τὸ κουφίζω· πᾶς γὰρ ὁ κλυδωνιζόμενος, αἴρεται, καὶ κουφίζεται. ὁ μέλλων, σαρῶ· 709
καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα· καὶ γίνεται σαρῶ σαρώσω. καὶ ἐπὶ τοῦ χανεῖν· σάρμα γὰρ τὸ χάσμα φασὶν,

ἀφ' οὗ καὶ ὁ γέλως σαρδώνιος· καὶ σαρωνίδες, αἱ κοῖλαι ὑρύες.

Σάτυρος] παρὰ τὸ σάθη τὸ αἰδοῖον, σάθηρος καὶ σάτυρος· καταφερὲς γὰρ τὸ γένος τῶν σατύρων.

Σαυρωτήρ, ξυστὸν δόρυ· ἢ ὁ στόραξ, ὃ ἔνιοι καὶ οὐρίαχον καλοῦσιν, ὅπου ἐμπήσσεται τὸ σιδήρειον τοῦ δόρατος παρὰ τὸ σταυροῦσθαι καὶ ὀρθοῦσθαι ἐπ' αὐτὸ τὸ δόρυ, σταυρωτήρ τις ὤν. οἱ δὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ σιδήρειον στύρακα καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος δένδρου στύραξ· οὗ καὶ ὁ καρπὸς ὁμωνύμως λέγεται στύραξ. λέγεται δὲ σαυρωτὴρ καὶ ἡ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ᾗ στηρίζεται.

Σαώτερος] ἔστι ῥῆμα σῶ τὸ ὑγιαίνω· παράγωγον, σάω· ἐξ οὗ ὄνομα σάος· ἐξ αὐτοῦ σαώτερος. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ σῶ ῥήματος καὶ σέω, ἐξ οὗ σόος.

Σαίνω, σημαίνει τὸ κολακεύω· καὶ σαίνουροι, οἱ τὰς οὐρὰς συνεχῶς κινοῦντες ἵπποι καὶ κύνες.

Σέλας, ἡ λαμπρότης τοῦ πυρὸς, ἤγουν ἡ λαμπηδών. παρὰ τὸ σάλος, σέλας, (ὡς βάλλω, βέλος) τὸ ἀεικίνητον πῦρ· ἢ παρὰ τὸ σαλεύεσθαι πνοῇ, τὸ καιόμενον καὶ κεραύνιον πῦρ· οἱ δὲ, τὴν ἀστραπήν· οἱ δὲ, τὸ φῶς. ἢ παρὰ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ.

Σελήνη, παρὰ τὸ σέλας νέον ἔχειν· ἢ παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ ἓν ἔχειν· ὅθεν καὶ ἕνος ὁ ἐνιαυτὸς, ὁ ἀεὶ νεάζων.

Σέλινον, ἐτυμολογεῖ Ὧρος, τὸ ἐξ ἕλους σευόμενον, ὡς Ὅμηρος φησὶν, — ἐλεόθρεπτον σέλινον.

Σέκρετον, παρὰ τὸ σείειν τὰς κρίσεις.

Σελλοί, Ἰλιάδος π'. ὅτι Ἕλλος καὶ Ἑλλοί, τὸ ἐν Δωδώνῃ τῆς Ἠπείρου κατοικοῦν ἔθνος· καὶ γὰρ οὕτω τινὲς λέγουσι τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, — ἀμφὶ δὲ Ἑλλοὶ Σοὶ ναίουσιν: — εἴρηται δὲ αὐτὸ παρὰ τὸ ἕλος· ἐκ γὰρ τοῦ κατακλυσμοῦ τῆς γῆς, ἔνθα ᾤκουν ἑλώδους γενομένου, μετῴκησαν ἐν Δωδώνῃ. καὶ οἱ μὲν, Ἑλλοὺς αὐτοὺς ἐξεδέξαντο, ὡς Πίνδαρος· δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ σ ἄρχεσθαι τὴν λέξιν Σελλοὺς, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ.

Σελμών, ὄνομα βάρβαρον. ἀπὸ τοῦ ἕλκω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, εἕλμαι· ἐξ αὐτοῦ εἰλμών· ἀποβολῇ τοῦ ι, ἑλμών· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σελμών. ἢ ἀπὸ τοῦ ἑλεύθω, ἑλμών καὶ σελμών.

Σεμέλη, παρὰ τὸ σέλας μέλειν, ἤγουν φροντίζειν· Δία γὰρ ᾐτήσατο μετὰ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν συγγενέσθαι αὐτῇ· οὗ γενομένου καὶ κεραυνωθείσης, ἐσείσθη τὰ μέλη· καὶ ἐντεῦθεν Σεμέλη.

Σεμίδαλις, παρὰ τὸ σμῇ καὶ τὸ ἅλις, τουτέστι τὸ ἅλις σμῆμα, τὸ πάνυ, οἷον τὸ λεπτομερέστατον.

Σεμνός] παρὰ τὸ σέβω σεβνός, καὶ σεμνός, ὁ σεβασμοῦ ἄξιος, ὁ θαυμαστὸς καὶ ἄξιος ἐντροπῆς. καὶ τὰ ἄῤῥητα δὲ καὶ ἀνεξιχνίαστα σεμνὰ λέγεται. καὶ παρὰ Λυκόφρονι, Σεμνῶς κασσωρεύουσα, ἀντὶ τοῦ αἰσχρῶς.

Σεύς, σημαίνει τὸν σκώληκα. οὐχ εὕρηται δὲ ἐν χρήσει ἡ εὐθεῖα, ἀλλ' αἱ πλάγιοι, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, Ὑπὸ τῶν σέων κατακαμπτόμενος: — ὤφειλε δὲ περισπᾶσθαι, ὡς χῆνες χηνῶν· ἀλλὰ σεσημείωται καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἐννέα, ὥσπερ καὶ τὸ οὐδένες οὐδένων, καὶ τὸ φῶδες φώδων. Χοιροβοσκός.

710 Σεύω] ἀπὸ τοῦ σῶ, γίνεται σεύω· σημαίνει τὸ ὁρμῶ καὶ τὸ διώκω. ὁ μέλλων, σεύσω· ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἔσευσα· οἱ δὲ ἀόριστοι πρῶτοι, ἢ τὸ σ ἔχουσιν, ἢ τὸ ξ, ἢ τὸ ψ, ἢ ἓν τῶν ἀμεταβόλων. σεύσας οὖν ἐστιν ἡ μετοχὴ τοῦ πρώτου ἀορίστου, καὶ χεύσας, ὡς ἀλεύσας καὶ ἱππεύσας· ἀλλὰ κατ' ἔνδειαν τοῦ σ γίνεται σεύας καὶ χεύας καὶ ἀλεύας· καὶ τὸ σευάμενος, ἀπὸ τοῦ σευσάμενος, καὶ ἀλευσάμενος.

Σειληνός] σειληνοὶ λέγονται οἱ γέροντες τῶν σατύρων· παρὰ τὸ σείεσθαι περὶ τὸν ληνόν. ἢ παρὰ τὸ σεσηρέναι καὶ χαίνειν, γίνεται σέρηνος· καὶ κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ι, καὶ μεταθέσει τοῦ λ εἰς ρ, σειληνός. Χοιροβοσκός. σειληνός, ὁ γέρων· παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, σειρηνός καὶ σειληνός. σειληνοὶ δὲ, οἱ τὰς σταφυλὰς πατοῦντες, παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. σιλληνός, διὰ δύο λλ καὶ διὰ τοῦ ι.

Σειρά] παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω, γίνεται εἰρά· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σειρά. σημαίνει δὲ τὴν ἅλυσιν.

Σειρήν. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω εἰρήν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σειρήν.

Σειραίνω, σημαίνει τὸ ξηραίνω, ὡς λέγει Ὧρος ὁ Μιλήσιος· παρὰ τὸν σείριον τὸν ἀστέρα. σείριος δὲ ὁ κύων ἐστὶν ἀστὴρ· καὶ εἴρηται παρὰ τὴν ζέσιν ζέριος. ἢ παρὰ τὸ ἐκκενοῦν ἡμᾶς ἱδρῶσι ῥεομένους· σειραῖν γὰρ τὸ ἀποκενοῦν λέγεται. ἢ παρὰ τὸ σεσηρέναι, σέριος καὶ σείριος· τοὺς γὰρ κύνας διαχάσκειν τότε ποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, εἴριος καὶ σείριος· λέγει γὰρ καὶ μηνύει ἡμῖν τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. ἔνιοι δὲ πάντα τὰ ἄστρα σείρια καλοῦσι, τείρια ὄντα καὶ σημεῖα τῶν πλεόντων. ὁ δὲ Ἀντίμαχος σείρινα τὸν Δία ἔφη, διὰ τὸ ἄστρον.

Σεισάχθεια, τὸ κόσκινον, παρὰ τὸ ἀποσείεσθαι τὸ ἄχθος· τὸ δὲ, παρὰ τὸ σείω, Χοιροβοσκός. Πλούταρχος ἐν Σόλωνι, Ἡ σεισάχθεια χρεῶν ἦν ἀποκοπὴ παρὰ Ἀθηναίοις: — τινὲς δέ φασι τόκων μετριότητα εἶναι, καὶ μέτρων ἐπαύξησιν, καὶ τιμὴν τοῦ νομίσματος. ἐγὼ ἀνέγνων.

Σείω] ἐκ τοῦ σῶ, σέω καὶ σείω, ὡς πλέω πλείω, καὶ πνέω πνείω· ἐκ δὲ τοῦ σείω γίνεται σεῖστρον.

Σήθω] ἐκ τοῦ σῶ, ὃ δηλοῖ τὸ σείω, ἕτερον παράγωγον ῥῆμα σήθω, τὸ κοσκινίζω· ὃ δηλοῖ τὴν αὐτὴν κίνησιν συνεχῆ τὴν ἐν τῷ κοσκίνῳ. Ἡρόδοτος δὲ τοῦ σῶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν σᾶσιν, ἀντὶ τοῦ σήθουσιν. οἱ δὲ Ἀττικοὶ, τὸ σῶ, τῶ λέγουσιν, ὡς σήμερον, τήμερον. παρὰ δὲ τὸ τῶ σύνθετον καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, διάττω λέγουσιν Ἀττικοί.

Σηγώρ, ἐκ παραδόσεως διὰ τοῦ η· κατὰ δὲ τὴν ἐτυμολογίαν διὰ τοῦ ι· καὶ γὰρ ἑρμηνεύεται μικρὰ ἢ ταπεινή· ἤγουν παρὰ τὸ σιγᾶν· ὁ γὰρ ταπεινὸς ὁ μὴ δυνάμενος, καθ' ἑαυτὸν σιγᾷ.

Σηλώμ, ψαλμὸς οζ'. τὸ ση, η· τῶν ἐθνικῶν καὶ βαρβάρων αἱ προσταχτικαὶ παραδόσεις εἰσὶ μᾶλλον, οὐχὶ δὲ παραθέσει ὑποπίπτουσι.

Σηκός, στηκός τις ἐστί· καὶ γὰρ σταθμός ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὰ θρέμματα· ὅθεν καὶ οἱ νεώτεροι τῶν ποιητῶν σηκὸν λέγουσι τὸν ναόν, παρὰ τὸ ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὸ ἄγαλμα· καὶ σηκοκόρος, παρὰ τὸ κορεῖν τὸν νεών, ὅ ἐστι καλλύνειν· κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ καλλύνειν· ὅθεν καὶ μηλοκόρος. ἐν Ἰλιάδος θ', Καί 711
νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἠΰτε ἄρνες: — ἀντὶ τοῦ, εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. ἀπὸ τοῦ σηκός σηκῶ. σημαίνει δὲ ποτὲ μὲν περίφραγμα, ποτὲ δὲ τὴν ἔπαυλιν καὶ τὴν παραγωγὴν τῶν προβάτων, καὶ τὴν τολύκαρπον ἐλαίαν.

Σηλυμβρία, ἀπὸ Σήλυος τοῦ Θρακὸς ὠνόμασται. Ὧρος.

Σῆμα, παρὰ τὸ σῶ τὸ ὑγιαίνω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ γράμμα· Ἰλιάδος ζ'. — καὶ ἤτοι σῆμα ἰδέσθαι: — τὸ σημεῖον· ὡς τὸ, Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές: — καὶ τὸν τάφον, ὡς τὸ, Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος.

Σημάντορες, ἡγεμόνες· παρὰ τὸ σημαίνω τὸ προστάσσω.

Ἰλιάδος α', — μὴ γὰρ ἔμοιγε Σήμαιν'. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἴω.

Σήμων, παρὰ τὸ σῶ τὸ σωρεύω.

Σήτω] παρὰ τὸ σής σητός, ὃ σημαίνει τὸν σκώληκα, σήτω καὶ σήτω· ὁ μέλλων, σήψω· ὁ ἀόριστος, ἔσηψα· ὁ δεύτερος, ἔσαπον ἐσάπην.

Σηπιάς, ἄκρα ἐν Μαγνησίᾳ· οὕτω λέγεται διὰ τὸ τὴν Θέτιν ἐνταῦθα εἰς σηπίην μεταβληθῆναι ὑπὸ Πηλέως διωκομένην.

Σής, ὁ σκώληξ. παρὰ τὸ σῶ τὸ κινῶ, ὁ μέλλων, σήσω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, σής.

Σημαίας, Ἰταλοὶ τὰ σίγνα καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι, τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπίσημα· ἃ κοντοῖς ἤρτηνται, ἀετῶν ἢ λεόντων ἢ δρακόντων ὑφάσμασι ποικίλα καὶ παρασήμοις κατάστικτα, ἑκάστην τῶν τάξεων παραδηλοῦντα.

Σηστός· ἐπὶ μὲν τῆς πόλεως, διὰ τοῦ η γράφεται· ἐπὶ δὲ τοῦ σειομένου, διὰ διφθόγγου.

Σήραγξ, ὁ βαθὺς καὶ κρημνώδης τόπος. γίνεται παρὰ τὸ ῥήσσω τὸ ῥηγνύω καὶ διακόπτω, ῥήσαγξ· καὶ ὑπερβιβασμῷ, σήραγξ. καὶ σήραγγες, αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ἐκρήξεις, οἱονεὶ φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς· ἃς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ, διέξοδον ζητεῖ. ἐντεῦθεν σηραγγώδης τόπος εἴρηται, ὁ κοῖλος καὶ διατετρημένος· ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι καὶ διεστράφθαι.

Σηταῖον, χωρίον ἐστίν· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς Σηταίας τῆς αἰχμαλώτιδος Τρωάδος· ἥτις ἔπεισε τὰς λοιπὰς συμφλέξαι τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων· διόπερ γνόντες οἱ Ἕλληνες ἀνεσκολόπισαν αὐτήν.

Σητάνειοι, πυροί. εἴρηται παρὰ τὸ σῆτες· σῆτες δὲ λέγουσιν οἱ Ἴωνες τὸ ἐπέτους. Δωριεῖς μὲν σᾶτες σφόδρα σύνηθες ἔχουσι τὸ ὄνομα· Ἀττικοὶ δὲ, μεταβαλόντες τὸ σ εἰς τ, ὡς σεῦτλον τεῦτλον, τῆτες λέγουσιν· ὅθεν Δωριεῖς μὲν, σατίνους λέγουσιν· Ἀττικοὶ δὲ, τητίνους. Φαβωρῖνος δὲ περὶ παντοδαποῦς ὕλης, οὕτως· τητάνειος σῖτος· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὸν καθαρόν· καὶ σητανείους πυροὺς, ἐπετείους· Ὥρος.

Σθένος, δύναμις· καὶ σθένω, τὸ δύναμαι. οἶμαι παρὰ τὸ θέω, θένος καὶ σθένος· ὁ γὰρ ταχὺς καὶ δυνατὸς θέει. ἢ παρὰ τὸ ἵστημι στήσω, στένος καὶ σθένος.

Σιαγών· ὅτι σείονται περιαγόμεναι· ἢ παρὰ τὸ σιγᾶν· αἷς ἐστι σιγᾶν, καὶ λέγειν ἀνοιγομέναις· Ὥρος. ἢ παρὰ τὸ τὰ σιτία ἄγνυσθαι δι' αὐτῶν. τοῦτο ἐγὼ εὗρον.

Σίαλος, τὸ λεπτὸν καὶ οἷον ὀρὸς τῶν ἄλλων ὑγρῶν ἀποσειόμενον ἅλις καὶ ἀθρόως. διαφέρει πτυάλου· πτύαλον, τὸ ἀποπτυόμενον κατὰ προαίρεσιν κατὰ τὴν τῶν χειλέων ἐπίπτυξιν· ὁ δὲ σίαλος αὐτομάτως ῥεῖ· καὶ σιαλίζει μὲν τὰ βρέφη, καὶ οἱ ὑπεργηρᾶσαντες, οὓς ἀναισθήτους λέγουσι· πτύειν δὲ, τοὺς κατὰ προαίρεσιν ἐκρίπτοντας αὐτό. πιθανὸν δὲ κἀκ τοῦ παρακολουθοῦντος ἐν τῷ πτύειν ψόφου. λέγεται δὲ σίαλος, καὶ ὁ εὐτραφὴς σῦς, παρὰ τὸ ἅλις σεσιτεῦσθαι· ἢ ὁ ἄρρην σῦς, παρὰ τὸ ἀφρὸν προΐεσθαι, ὃν λέγουσι σίαλον.

Σίβδαι, αἱ ῥοιαί, πλεονασμῷ τοῦ β.

Σιγαλόεντα, σημαίνει τὰ πεποικιλμένα· παρὰ γὰρ τὸ στίζω, στιγαλόεντα, καὶ σιγαλόεντα.

Σίγειον, ἀκρωτήριον Τροίας· παρὰ τὴν σιγὴν, κατὰ ἀντίφρασιν· πολύηχος γὰρ ὁ τόπος.

Σίγρον, λιμὴν Τενέδου, ἡρῷον ἔχων σίγρου Ἀρτέμιδος. οὕτως Ὥρος.

Σιγύνους ἴθυς ἀνασχόμενοι, Ἀπολλώνιος. ἀλλαχοῦ μὲν ἀσπιδίσκια μικρὰ, πελτάρια λεγόμενα· ἐνταῦθα δὲ δόρατα ὀλοσίδηρα. ταῦτα δὲ ἐπεποίητο εἰς θήραν συῶν τὸ παλαιόν, διὰ τὸ ἄγαν θερμὸν καὶ ἰσχυρὸν τοῦ ζώου· ἔνθεν καὶ σίγυνος εἴρηται, συϊκαινός τις ὤν, ὁ τοὺς σῦς καίνων, οἱονεὶ κεντῶν. καὶ οἱ Κύπριοι δὲ τὰ δόρατα σιγύνους φασί.

Σιγῶ] παρὰ τὸ σιγή, σιγῶ, ὡς παρὰ τὸ τιμή, τιμῶ· ἢ ἐκ τοῦ σίζω τὸ ἠχῶ, κατὰ ἀντίφρασιν.

Σίδηρος, ἀπὸ τοῦ σίζω τὸ ἦχον ἀποτελῶ. τὸ δη, η· σίδαρος γὰρ Δωρικῶς λέγεται ἢ Αἰολικῶς. τὸ δὲ σιδηρᾶ, ἔστι κτητικὸν ἀπὸ τοῦ σιδήρους.

Σίζω, ὀνοματοπεποίηται. ὀνοματοποιία δέ ἐστι φωνῆς μίμησις πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ὑποκειμένου ἤχου, ὡς τὸ σίζε. ἐπεὶ γὰρ καιομένου τοῦ Κύκλωπος ὀφθαλμοῦ, ποιὰν ἀπετέλει φωνήν, κατὰ μίμησιν φησίν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λίγξε βιός, μίμησις ἐστὶ τοῦ ἤχου, ὃν ἀφιεμένου τοῦ βέλους ποιεῖ ἡ νευρά. τοῦ οὖν σίζω ἐνεστῶτος, ἕτερον μὴ ζήτει χρόνον μήτε ἔγκλισιν, μηδὲ ὡς τὸ πρίζω κλίνῃς τὸ σίζω. πάλιν τοῦ λίγξε ἀορίστου ὄντος, μὴ ζήτει θέμα μήτε ἄλλό τι. πάλιν τὸ παφλάζοντα· μὴ κλίνῃς παφλάσω πεπάφλακα, ὡς τὸ θαυμάζω· ἀφαιρήσεις γὰρ τὴν λέξιν τῆς ἐμφάσεως τῆς τοῦ ἤχου μιμήσεως. τὸ γὰρ σίζω, χαρακτῆρα ἔχει ἐνεστῶτος· καὶ τὸ λίγξε, χαρακτῆρα ἔχει ἀορίστου· ὅθεν Νίκανδρος ἐν τοῖς Ἀλεξιφαρμάκοις, — ἐπιλίζοντας οἴστούς: — τῷ λίγξε τὸ θέμα θελήσας εἰπεῖν, ἔφθειρε τὴν τοῦ ἤχου μίμησιν. οὐκ ἀπὸ θέματος οὖν ταῦτα, ἀλλ' ἀπὸ τῶν φωνῶν αὐτῶν ἡ ὀνοματοποιία πεποίηται. οὕτω Ζηνόβιος.

Σικελός, ἀπὸ ἡγεμόνος Σικανοῦ. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ Σικανοὶ εἴρηνται· ἐκαλεῖτο γὰρ πρότερον ἡ Σικελία, Σικανία.

Σίκινος, νῆσος ἐστὶ πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ, Οἰνοίη τὸ πρότερον καλουμένη, διὰ τὸ εἶναι ἀμπελόφυτον. μετωνομάσθη δὲ ἀπὸ υἱοῦ Θόαντος Σικίνου, καὶ νυμφης Οἰνοναίδος. Ἀπολλώνιος, — καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο Πρόσθεν, ἀτὰρ Σίκινόν γε μεθ' ὕστερον αὐδηθεῖσαν.

Σίκιννις, σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμελία δὲ, τραγική· κόρδαξ δὲ, κωμική, ὡς Ἀριστόξενος ἐν πρώτῳ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως. εἴρηται σίκιννις, παρὰ τὸ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι. ἢ ἀπὸ Σικανοῦ τοῦ Ἀθηναίων βασιλέως· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ τῶν Θεμιστοκλέους παίδων Σικανοῦ.

Σίκημα] Σίκημά ἐστι τὸ ἐξαίρετον χωρίον τοῦ Ἰωσήφ, παρὰ τοῦ Ἰακὼβ δεδομένον· τύπος τῆς διαθήκης τῆς μόνῳ δοκούσης τῷ Ἰσραὴλ δεδωρῆσθαι. ἔστι δὲ ὄνομα τόπου. γράφεται ἀπὸ παραδόσεως τὰ δύο ι· εἰς τὸν νθ' ψαλμόν. εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἐτυμολογικὸν, ἔγκειται καὶ αὕτη ἡ προφητικὴ ῥῆσις γεγραμμένη.

Σίλλοι, ἐπισκώμματα, κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς σ, τίλλοι τινές· τίλλειν δὲ, τὸ σκώπτειν, ὡς λέγει Ἀνακρέων, τίλλει τοὺς κυάμους ἀσπιδιώτης: — οἷον σκώπτει καὶ χλευάζει. δηλοῖ δὲ καὶ χλευαστικὸν ποίημα· παρὰ τὸ διασείειν τοὺς ἴλλους καὶ διασύρειν τῷ σχήματι τῶν ὀφθαλμῶν· ἴλλοι γὰρ λέγονται οἱ ὀφθαλμοί· καὶ σιλλαίνειν, τὸ στραβίζειν· ὁ γὰρ σίλλος λοιδορίας καὶ διασυρμοὺς πεφυσμένος ἀνθρώπων ἔχει. μέλος δ' ἐστί.

Σιμός] παρὰ τὸ σῖγμα σιγμός καὶ σιμός· καὶ γὰρ τοῦ σιμοῦ ἡ ῥὶς δοκεῖ τὸν τύπον τοῦ σῖγμα μιμεῖσθαι.

Σιμωνίδης, ἐπὶ μὲν τοῦ ἰαμβοποιοῦ, διὰ τοῦ η γράφεται, καὶ ἴσως παρὰ τὸ σῆμα ἐστί· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ λυρικοῦ, διὰ τοῦ ι, καὶ ἴσως παρὰ τὸ σιμός ἐστι. Χοιροβοσκός.

Σίμβλα, τὰ ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν· παρὰ τὸ συμβεβλῆσθαι ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ, οἷον σιμβληΐα τινα ὄντα. Ἡσίοδος, — ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους: — ἢ ὅτι σιμὰς ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι τὰς μελίσσας· αἱ γὰρ μέλισσαι, πρὸς

σύγκρισιν τῶν σφηκῶν, ἀμβλύτερα ἔχουσι τὰ κέντρα· καὶ ἐκ τούτου σίμβλους τὰ κύθρα, οἱονεὶ σιμοβόλους.

Σινάμορροι πολεμίζουσι θυρωροί: — ἐν δευτέρῳ Ἀνακρέων· μεμορημένοι φησὶ πρὸς τὸ σίνεσθαι· ἐξ οὗ ἠκούσμεθα τοὺς ἐξ ἅπαντος κακουργεῖν προαιρουμένους. οἱ μὲν Ἀττικοὶ λέγουσι σιναμορεῖν τὸ λιχνεύειν· καὶ Φερεκράτης τὰ τοιαῦτα κλέμματα σιναμορεύματα καλεῖ. Ὥρος.

Σινά, ὄνομα ὄρους· παρὰ τὸ ἵς ἰνός· ὅτι ἐκεῖ ἐδόθη ἡ τοῦ νόμου δύναμις.

Σιδών, ἀπὸ Σιδῶνος τῆς πόλεως. οἱ γὰρ Σιδόνες ἐφεῦρον πρῶτοι κάμνειν σιδόνας. Σιδὼν δὲ σημαίνει δύο, τὴν πόλιν καὶ τὸν πολίτην· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς πόλεως, ἐκτείνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ πολίτου, συστέλλεται.

Σίνηπι, τὸ νη, η· διότι ἀνεφάνη τὸ α ἐν τῷ σινάπιον. τὸ πι, ι. διατί; τὰ εἰς ι λήγοντα οὐδέτερα διὰ τοῦ ι γράφεται. παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὤπας, ὡς ὁ ἰατρικὸς λόγος μαρτυρεῖ· βλάπτει γὰρ τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ σίκυος, τὸ βλάβος.

Σιντηΐδα Λῆμνον ἴκοντο· Ἀπολλώνιος· τὴν ὑπὸ πολιτῶν Σιντίων κατοικισθεῖσαν. ἔθνος δὲ τυραννικὸν τοῦτο καὶ λῃστρικόν. τινὲς δὲ καὶ Σιντίους τοὺς Λημνίους φασίν· οὗτοι γὰρ λαβόντες πλοῖα, τοὺς παριόντας ἔσινον, ὅ ἐστιν ἔβλαπτον· ἢ ὅτι δοκοῦσιν αὐτοὶ πρῶτοι ἐπινενοηκέναι τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ὅπλα· ἅπερ ὁμολογουμένως βλάπτει.

Σιγιᾶσαι, κοσκινῆσαι.

Σινώπη, πόλις ἐστίν· εἴρηται δὲ ἀπὸ Σινώπης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρός· ἣν ἐκόμισε Ζεὺς ἀπὸ Ἀσυρίας εἰς τὸν Πόντον, βουλόμενος αὐτὴν διαφθεῖραι, ὀμόσας δώσειν αὐτῇ ὃ βούλεται· ἡ δὲ τὴν παρθενίαν ᾐτήσατο. ὁ δὲ Ἀνδρῶν φησὶν, μίαν τῶν Ἀμαζόνων φυγοῦσαν εἰς Πόντον παρὰ τὸν βασιλέα τοῦ τόπου, πίνουσάν τε πλεῖστον οἶνον, προσαγορευθῆναι Σινωπήν· μεταφράσει δὲ τοῦτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν.

Σιπτοί, πυκνοὶ καὶ στερροί. Ἀριστοφάνης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν καινῶν ἐσθήτων· αἵτινες πατηθεῖσαι, ἀπὸ τῆς ἀραιότητος εἰς πυκνότητα συνάγονται.

Σίπαλος, ὁ εἰδεχθὴς καὶ ἄμορφος· Ἀλλὰ σὺ μὲν σίπαλός τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔφηλος.

Σίπυλον, τὸ ὄρος, οὕτω κέκληται ἀπὸ Σιπύλου τοῦ Ἄργου παιδός.

Σιπύη, σημαίνει τὴν ἀρτοθήκην· οἱονεὶ σιτοβοίη τὶς οὖσα· παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι.

Σίρις, πόλις Ἰταλίας, ἡ πρότερον οὕτω καλουμένη, εἶτα Πολιεῖον. Σίρις δὲ ὠνόμασται ἀπὸ Σίριδος θυγατρὸς Μόργητος τοῦ Σικελίας βασιλέως, γυναικός τε Σκίνδου· ἢ ἀπὸ Σίριδος μιᾶς τῶν Νηρηΐδων· ἢ ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος αὐτῇ ποταμοῦ.

Σιροί, τὸ ἐπιτήδειον ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὀσπρίων. Ἀμμώνιος δὲ ἱστορεῖ, ὡς οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνοντες τὸ ὄνομα, τὸ ι βραχύνουσι, καὶ ἡ τριβὴ τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνεται. εὑρίσκεται δὲ καὶ βραχὺ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ Φρίξῳ, — ἀνοῖξαι μὲν σιροὺς οὐκ ἠξίου: — εἴρηται δὲ οἱονεὶ σιτηρός τις ὤν· καὶ ἐν συγκοπῇ, σιρὸς, ὁ εἰς τὰ σιτία ὢν ἐπιτήδειος. εἰσὶ δὲ καὶ ὀρύγματα τινὰ σιροί.

Σισύρα, αἴγειον στέγαστρον, τετριχωμένον δέρμα. πολλάκις δὲ καὶ τὸ τραχὺ καὶ ἄγναπτον ἱμάτιον· ὡς Ἀριστοφάνης, Ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.

Σισύρνα, ἔστι παχὺ περιβόλαιον· ἢ δερμάτινον ἱμάτιον. Λυκόφρων, Σιτυρνοδῦται καρκίνοι.

Σίσυφος, κύριον. τὸ θεός οἱ Λάκωνες σιός λέγουσιν. ἀπὸ οὖν τοῦ σιὸς καὶ τοῦ σοφὸς, γίνεται σιόσσοφος καὶ σίσυφος, οἱονεὶ καθάπερ θεός. Χοιροβοσκὸς καὶ Ὥρος. ἢ ἀπὸ τῶν σιῶν (τουτέστι τῶν θεῶν) σοφός.

Σῖτος] λέγει ὁ τεχνικὸς, ὅτι ὥσπερ παρὰ τὸ ἐργάζομαι γίνεται ἐργαστὴς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἐργάτης, βαρυνόμενον· καὶ ἀπὸ τοῦ δεσποστὴς δεσπότης, οἱστὸς οἶτος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ σέσεισται, σεῖστος· ἀποβολῇ τοῦ σ καὶ τοῦ ε, σῖτος. λέγει δὲ ὁ Ὥρος, ὅτι κρεῖττόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ σίω τοῦ διὰ τοῦ ι γραφομένου γεγονέναι. ἔστι γὰρ καὶ σίω διὰ τοῦ ι, ᾧ χρῆται Ἀνακρέων· οἷον, Θρῃκίην σίοντα χαίτην: — ἢ ὅτι πολλά εἰσιν ὀνόματα ἀπὸ ὀνομάτων γινόμενα γραφομένων. ἢ τὰ διὰ τοῦ ιτος ἀποστρέφεται τὴν ει δίφθογγον. τὸ σι, μακρὸν κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν. βαρύνεται· τὰ εἰς τος εἰσύλλαβα μονογενῆ παραλήγόμενα τῷ ι ἐκτεινομένῳ βαρύνεται, κρῖτος, μῖτος, Τρῖτος ὄνομα ποταμοῦ· ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ, βραχύνεται τὸ ι. οὕτω καὶ σῖτος. τὸ λιτός, οὐ κατὰ τὴν γραφὴν, οὐδὲ κατὰ τὸν χρόνον, εἰ μὴ μόνον περὶ τόνον διήλλαξε· τὸ μέντοι λιτός, τριγενὲς ὄν, ὀξύνεται.

Σῖτα, ἢ ἐκ τοῦ σῖτος μετατεθείσης, ἢ ἀπὸ τοῦ σιτία. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Σιτώνης σιτώνου, σημαίνει τὸν σῖτον ἀγοράζοντα καὶ ἀποτιθέμενον.

Σιτοδεία] σίτου ἔνδεια, σιτοένδεια καὶ σιτοδεία. πάντες οὕτως. ἢ ἀπὸ τοῦ σιτοδεής, σιτοδέεια· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε.

Σιφλός, πλεονασμῷ τοῦ φ· καὶ κυρίως, ὁ ἐσινωμένος τοὺς ὀφθαλμούς· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ἄλλου μέρους σώματος. Ἰλιάδος ξ, — θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε: — ἐκλύσειε, μωμητὸν ποιήσειε· ἀπὸ τοῦ φλῶ, τὸ ὁρμὴν ἔχω. ἄλλοι δὲ τὸν εἰδεχθῆ. ἢ ἀπὸ τοῦ σιφλὸς σιφλῶ· ἵνα σημαίνῃ τὸ βλάψειε.

Σίφων, παρὰ τὸν ποιὸν ἦχον τὸν ἐν τῷ ἀποσπᾶν καὶ πίνειν· ἢ παρὰ τὸ σίζω.

Σιφνεύς, σημαίνει (ὡς οἶμαι) τὸν ἀσπάλακα. Λυκόφρων.

Σιών, εἰ μὲν σημαίνει τὴν πόλιν, γράφεται διὰ τοῦ ι, κατὰ παράδοσιν· εἰ δὲ σημαίνει τὸ κύριον ὄνομα, γράφεται διὰ τοῦ η· ὡς τὸ, Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων: — τὰ εἰς ν λήγοντα βαρβάρων ὀνόματα ὀξύνονται· οἷον Θεατάν, Ἐρατάν, Ἀτμών, Τελαμών. οὕτω καὶ Σιών· χωρὶς τοῦ Μεγᾶν, Βραβᾶν, Βριωνᾶν. ταῦτα δὲ περισπᾶται. ἔστιν ἄκλιτα.

Σιωπή] ἐκ τοῦ σιγῇ καὶ τοῦ ὤψ ὠπός, ἢ τοῦ ὄπα, ὃ σημαίνει τὴν φωνὴν, γίνεται σιγωπή· καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ, καὶ κράσει τοῦ η καὶ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, γίνεται σιωπή· ἢ ἐκ τοῦ σιγῶ σιγωπή· καὶ ἐκβολῇ τοῦ γ. τὸ δὲ σιωπῇ καὶ σιγῇ, ἔστιν ἐπίρρημα μεσότητος. καὶ ἔστι τὸ σιγῇ, μακρόν· τὸ δὲ σιωπή, βραχὺ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ.

Σκαλμός, περὶ ὃν δεσμεύουσι τὰς κώπας πάσσαλον· ὑποσκαλμὶς δὲ, ἡ τοῦ σκαλμοῦ βάσις. ἐκ τοῦ σκαίρω σκαρμός, γίνεται τὸ ὑποκοριστικὸν, σκαρμίς· καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμεταβολον, σκαλμίς· ἐπὶ τοῦ πλοίου, παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν τὴν ναῦν σκαίρειν· ἤγουν πηδᾶν.

Σκάλοψ, ὁ σκάλαξ λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. καὶ λέγει Νικοκλῆς σκάλοπας ὡς παρ' Ἀριστοφάνει, ὁ κεκαλυμμένους ἔχων τοὺς ὄπας.

Σκαμανδρος, ποταμὸς Τροίας· ἀπὸ Σκαμάνδρου υἱοῦ Τεύκρου, ὃς ἦν Κρὴς τὸ γένος. ἢ Ἡρακλῆς δίψει κατασχεθεὶς, ηὔξατο τῷ Διΐ· ὁ δὲ ἀνέδωκεν αὐτῷ μικρὰν λιβάδα· ἣν θεασάμενος, καὶ σκάψας, δαψιλέστερον ἐποίησε φέρεσθαι. παρὰ τὸ ἐσκάφθαι οὖν εἴρηται.

Σκάμανδρος] διὰ τὸ γεγονέναι κυμάτου παραίτιος· ἢ, διὰ

τὸ ἐκκάφθαι ὑπ' ἀνδρὸς, ἐκλήθη Σκάμανδρος· Ξάνθος δὲ, ἐπειδὴ ἐκεῖ λουσαμένας αἱ θεαὶ, ξανθὰς ἔσχον τὰς κόμας, ὁπότε Ἀλεξάνδρῳ ἦκον ἕνεκα κάλλους κριθησόμενα. Ὅμηρος, Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Σκάνδαλον, παρὰ τὸ σκάζω, ὃ σημαίνει τὸ χωλαίνω. λέγεται καὶ σκάνδαλον ἡ ἀστροφή.

Σκάνδαλον, τὸ σκάζον περὶ τὴν ἀλήθειαν.

Σκανδαλιθρον, τὸ πέταυρον τῶν παγίδων· ἀπὸ τοῦ σκαζόμενον συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. ἔστι δὲ τὸ ἐν τῇ παγίδι καμπύλον ξύλον, ᾧ ἐρείδεται. Ἀρίσταρχος δὲ ῥόπτρον ἔφη· οἷον, Ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον.

Σκαλεύω, εἰς τὸ σκῆψις.

Σκαμβή, παρὰ τὸ σκαιῶς προβαίνειν. ἢ παρὰ τὸ σκάπτω τὸ κατορύσσω· ὁ γὰρ διεστραμμένος πολλὰ κατορύσσει κατὰ τοῦ πλησίον.

Σκαληνόν, σκολιόν, πολύγωνον· τοῦ γὰρ τριγώνου εἴδη τρία, ἰσόπλευρον, ἰσοσκελές, σκαληνόν.

Σκαφίς, ὁ καδίσκος ἐν ᾧ καταχέονται αἱ γυναῖκες. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ἐπεὶ καὶ σκάφη εἶδός τι πλοίου, καὶ ὁμοιότροπός ἐστι τῷ πλοίῳ ὁ καδίσκος. ἔστι δὲ καὶ κουρᾶς εἶδος, καὶ σμινύης γεωργικῆς.

716 Σκίρτης λόχος, ἀνδρῶν ἑξακοσίων, οἱ αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς ἐστρατεύοντο, καὶ οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις Λακεδαιμονίοις.

Σκαρδαμύσσειν, παρὰ τὸ μύω μύσσω παράγωγον, καὶ παρὰ τὸ σκαίρειν τὸ κινεῖν, παρὰ τὴν συνεχῆ κίνησιν τῶν βλεφάρων, ἃ δὴ τὸ μύειν παρέχει· τὸ δὲ σκαίρω, ἀποβολῇ τοῦ σ, καίρω· καὶ διπλασιασμῷ, καρκαίρω· ἔνθεν καὶ τὸ, — κάρκαρε δὲ γαῖα πόδεσσιν Ὀρνυμένων ἄμυδις: — οἷον ἐν κινήσει καὶ ταραχῇ ἡ γῆ ἐγίνετο, διὰ τὸ πλῆθος τῶν σειόντων αὐτὴν ποδῶν. καὶ τὸ καρδαμύσσειν ἀπὸ τοῦ σκαίρω ἀποβολῇ γέγονε, τὸ κινεῖν καὶ μύειν τὰ βλέφαρα, ὡς τὸ, — βλέψον εἰς ἐμὲ ἀσκαρδαμυκτί, Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι· παρὰ τὸ σκῶ, σκαίρω, ὡς σπῶ σπαίρω.

Σκάφος] παρὰ τὸ σκάπτω τὸ κοιλαίνω, σκάψω, ἔσκαφα· ἐξ αὐτοῦ σκάφος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σκαπτομένων καὶ γινομένων βαθέων.

Σκαιαὶ πύλαι, αἱ τῆς Ἰλίου· ἢ ἀπὸ τοῦ Σκαιοῦ τοῦ κατασκευάσαντος αὐτάς· ἢ ὅτι ἐν τοῖς σκαιοῖς μέρεσι τῆς πόλεως κεῖνται, ἤγουν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς· ἢ παρὰ τὸ σκαιῶς βουλεύσασθαι τοὺς Τρῶας· τὸν γὰρ δούρειον ἵππον κατ' αὐτὰς ἐδέξαντο. αὗται δὲ καὶ Δαρδάνιαι προσηγορεύοντο, δι' ὧν ἐξῆεσαν εἰς τὸ πεδίον οἱ Τρῶες.

Σκαιός, ἐκ τοῦ σκάζω τὸ χωλαίνω, ἢ τὸ οὐκ ὀρθῶς βαδίζω· ἐξ οὗ καὶ σκαμβός, ὁ μὴ ὀρθῶς βαδίζων· καὶ σκαιὸς ἄνθρωπος, σκαμβός τις ὢν καὶ μὴ ὀρθός, σκαός καὶ σκαιός· καὶ σκαιή, ἡ ἀριστερὰ χείρ· σκαιῶς γὰρ ἔχει πρὸς τὰς πράξεις. παρὰ τὸ σκάζειν οὖν περὶ τὰς πράξεις ἐνδέουσαν· ἢ ὅτι ἀσθενεστέρα τῆς δεξιᾶς· ὁ δὲ ἀσθενὴς σκάζει.

Σκέλος, ἢ παρὰ τὴν σχίσιν· διέσχισται γὰρ ἀπ' ἀλλήλων· ἢ παρὰ τὴν κέλευθον, δι' ἧς βαδίζομεν· ἢ παρὰ τὸ ἐσκληκέναι καὶ σκληρότερα εἶναι τῶν ὕπερθεν. ἢ κέλευθος, πλεονασμῷ τοῦ σ, σκέλευθος· καὶ συγκοπῇ, σκέλος· δι' αὐτῶν γὰρ τὴν ὁδὸν τελοῦμεν. ἢ παρὰ τὸ σχίζω, σχέλος, καὶ σκέλος· ἀπεσχισμένα γάρ εἰσιν ἀπ' ἀλλήλων. ἐκ δὲ τοῦ σκέλος γίνεται σκελίζω.

* Σκελετός, ὁ νεκρὸς, ἀπὸ τοῦ σκέλλεσθαι τὸ ξηραίνεσθαι.

Σκέλλω, σημαίνει τὸ ξηραίνω· Ἰλιάδος ψ', — μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο Σκήλῃ ἀμφὶ περὶ χρόα ἵνεσιν: — καὶ σκελτός, ὁ ἀπεξηραμμένος.

Σκεῦος] παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ καὶ φυλάττω σχεῦος καὶ σκεῦος· ἢ παρὰ τὸ κεύθω τὸ κρύπτω.

Σκετάζω, ἐκ τοῦ σκέπω· τοῦτο παρὰ τὸ σχέθω τὸ κωλύω, σχέπω· καὶ τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, σκέπτω. ἢ παρὰ τὸ σκιὰ καὶ τὸ ἕπω.

Σκείρων, ὄνομα λῃστοῦ, πολλῆς φθορᾶς γεγονότος αἰτίου. τὸ σκει, δίφθογγον, κατὰ ἀναλογίαν· ἀπὸ τοῦ κείρω κείρων καὶ σκείρων· καὶ τὸ κουσείρων.

Σκηνῶ, παρὰ τὸ σκηνή· τοῦτο παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ, σχηνή καὶ σκηνή, ἡ κρατοῦσα καὶ φυλάττουσα ἡμᾶς. ἢ παρὰ τὸ ἵστημι. σκηνὴν δὲ ἣν ἔχουσι: — Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδαῖον.

Σκῆνος· ἔοικε δὲ σκεῦός τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν, κόσμόν τινα γυναικεῖον εἶναι φασίν· οἱ δὲ, σκιάδειον. ῥητορικῆ. σκῆνος καὶ τὸ σῶμα, παρὰ τὸ σκήνωμα καὶ σκηνὴν εἶναι τῆς ψυχῆς, οἷον οἰκητήριον.

Σκηπάνιον, σκῆπτρον, ῥάβδος· Ἰλιάδος ν'. 717

Σκῆπτρον, παρὰ τὸ σκήπτω τὸ ἐπακουμβίζω· ἀπὸ τοῦ σκήπτεσθαι καὶ ἐπερείδεσθαι αὐτῷ, πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἔστι δὲ βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκῆψις, ἡ προφάσις· ἀπὸ τοῦ σκήπτω τὸ προφασίζομαι. τοῦτο παρὰ τὸ σκέπτω· οἱ γὰρ προφασιζόμενοι σκέπτονται, τί εἴπωσιν. καὶ ἐπέσκηψε σημαίνει ἐνετείλατο, ἢ προεφασίσατο. ἔστι καὶ δίκη τὶς ὑπωμοσία καὶ παραγραφή. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Πανταίνετον, Ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθὼν, ἀμφότερ' αὐτῶν ἐπιδείξω: — ἔστι δὲ καὶ ὄρχησίς τις ἡ σκῆψις. σημαίνει καὶ ἀναβολὴν, ἢ φροντίδα. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Τροίᾳ, ἧς μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. λέγεται δὲ σκῆψις, καὶ ἡ ἐκ μελέτης ψευδομαρτυρία· παρὰ τὸ σκέπτω σκέψις καὶ σκῆψις, ὁ σκεπτόμενός τι εἰπεῖν ψευδές. ἔστι δὲ καὶ ἐπισκηψάμενον, καὶ τὸ ἐπιβαρήσαντα· καὶ ἐπισκήψασθαι, τὸ ἐπιβαρῆσαι καὶ ἐπισημειώσασθαι.

Σκαλεύω· ὡς τὸ, Ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐσκαλευκότες φαινόμεθα: — σεσαλευκότες, ἐρευνήσαντες. παρὰ τὸ σάλος, σαλεύω.

Σκέπτεσθαι] σκέπτεσθαι μέν ἐστι τὸ βουλεύεσθαί τι· σκήπτεσθαι δὲ, τὸ προφασίζεσθαι μεθ' ὑποκρίσεως.

Σκέπαρνον, τὸ ἔριον, διὰ τὸ σκέπειν τὸν ἄρνα.

Σκείρων, ἄνεμος ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν καταπνέων.

Σκειρά, ἑορτὴ Ἀθηνᾶς· καὶ σκειράφια, τὰ κυβεῖα· ἤτοι ἐπεὶ σκειραφός τις ἐστὶν ὄργανον κυβευτικόν· ἢ ἀπὸ Σκειράφου τινὸς κυβευτοῦ· ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς σκειράδος Ἀθηνᾶς ἱερῷ οἱ κυβευταὶ ἔπαιζον.

Σκειρὰς Ἀθηνᾶ, εἶδος ἀγάλματος Ἀθηνᾶς· ὀνομάζεται δὲ οὕτως ἀπὸ τόπου τινός.

Σκιά. παρὰ τὸ κίω τὸ ἀκολουθῶ, κιά· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σκιά, ἡ συνακολουθοῦσα· καὶ σκιόεις, ὁ σκιὰν ἀποτελῶν.

Σκιάς, τὸ ᾠδεῖον ἐκαλεῖτο τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τὴν ἀρχαίαν φωνήν· οἶκος γὰρ ἐστὶ στρογγύλος. τοὺς δὲ τοιούτους, διὰ τὸ τὴν ὀροφὴν ἔχειν μιμήματα τῶν σκιαδείων, σκιάδας οἱ πάλαι προσηγόρευσαν. ἐπεὶ δὲ μετωνόμασται σκιάδης, καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων θολιὰς ἐκάλουν αὐτάς· καὶ τοὺς οἴκους τοὺς περιφερεῖς οἱ μὲν θόλους, οἱ δὲ θολιὰς προσαγορεύουσι.

Σκιδνῶ] ἐκ τοῦ σκεδῶ σκιδνῶ, ὡς πέτω πιτνῶ, κερῶ κιρνῶ· ἐξ οὗ παράγωγον, σκίδνημι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, σκιδνᾶσι· τὸ παθητικὸν, σκίδναμαι, ἐσκίδνατο, καὶ ἐσκίδναντο.

Σκίπων] παρὰ τὸ σκηρίπτω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ καὶ

τοῦ ρ, καὶ συγκοπῇ τοῦ η, σκίπων· σημαίνει δὲ τὴν βακτηρίαν.

Σκίμπους σκίμποδος, παρὰ τὸ σκηνή καὶ τὸ πούς ποδός γίνεται· σκηνίπους τὶς ὢν, ᾧ σκηνοῦσι τὰ σώματα· καὶ συγκοπῇ, σκίμπους. λέγεται δὲ τὸ μέρος τοῦ κραββάτου· μεταφορικῶς δὲ, ὅλος ὁ κράββατος. λέγεται καὶ σκίμπος χωρὶς τοῦ υ, ὡς ἀελλόπος, σκηνόπους τὶς ὢν, ὁ σκηνῇ ὅμοιος.

Σκιρωθῆναι, φαμὲν ἐπὶ τοῦ ῥύπου τοῦ σφόδρα ἐμμένοντος καὶ δυσεκπλύτου. Σώφρων ἐν τοῖς γυναικείοις τροπαίοις, Πρὶν αὐτὰν τὰν νόσον εἰς τὸν μυελὸν σκιρωθῆναι: — σκίρον δὲ τὸν ἀειδῆ ῥύπον καὶ Κρατῖνος λέγει, καὶ Εὔπολις ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ πυρῷ ῥύπου· ἀλλὰ καὶ Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ ἱππικῆς οὕτω λέγει. 718

Σκιῤῥοφοριών, ὄνομα μηνὸς παρὰ Ἀθηναίοις. λέγεται δὲ παρὰ τὸ φέρειν σκίραν ἐν αὐτῷ τὸν Θησέα, ἤγουν γύψον· ὁ γὰρ Θησεὺς, ἀπερχόμενος μετὰ Μινωταύρου, τὴν Ἀθηνᾶν ποιήσας ἀπὸ γύψου, ἐβάσταζεν. ἐπεὶ οὖν τῷ μηνὶ τούτῳ ἐποίησε, λέγεται σκιροφοριών.

Σκίφος, τὸ ξίφος, διαιρέσει τοῦ ξ εἰς κσ, καὶ ὑπερθέσει.

Σκιρτῶ, παρὰ τὸ σκαίρειν τὸ πηδᾶν, ὑφαιρέσει τοῦ α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, μετὰ περισπωμένου τοῦ τόνου.

Σκληρός, παρὰ τὸ σκλῶ μονοσύλλαβον, ὅ ἐστιν ἀπὸ τοῦ σκέλλω.

Σκνιπός, ὁ μικρολόγος καὶ σκνιφός· παρὰ τοὺς σκνίπας καὶ τὴν τούτων σμικρότητα. σκνὶψ δέ ἐστι κωνωποειδὲς πτηνόν. Ὦρος. λέγει δὲ ὁ Χοιροβοσκὸς, ὅτι λέγεται σκνίψ καὶ κνίψ· καὶ τὸ μὲν σκνίψ, κλίνεται καὶ διὰ τοῦ π, καὶ διὰ τοῦ φ, οἷον σκνιφός καὶ σκνιπός· τὸ δὲ κνίψ, διὰ τοῦ π μόνον κλίνεται. ἔστι δὲ ζῶον εὐτελές· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν μικροψύχων ἀνδρῶν εἴωθε λέγεσθαι, ὅτι σκνιφός ἐστι· μετάγεται γὰρ ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν.

Σκόλοπες, ὀξέα ξύλα, ἅπερ ἐπήγνυον τῷ τείχει· παρὰ τὸ κολάπτω, κολάψω, κόλαψ· ἢ παρὰ τὸ σχίζω σχόλαψ, καὶ σκόλοψ, τὸ διεσχισμένον καὶ ἀπωξυμμένον ξύλον.

Σκολιός, παρὰ τὸ σκάζω τὸ χωλαίνω, ὁ μὴ εὐθεῖαν ὁδὸν πορευόμενος, ἀλλὰ διεστραμμένην· ἢ παρὰ τὸ σκαιός· ἢ παρὰ τὸ σκόλον, ὃ σημαίνει τὸ σκολιόν. [σκολιὸν] πόρον λέγουσι καὶ τὸν ἀπὸ Βυζαντίου πλοῦν ἕως τοῦ στομίου τοῦ Πόντου· ἔνθα εἰσὶν αἱ κυάνεαι πέτραι· ἢ διὰ τὸ σκαμβὸν εἶναι καὶ οὐκ ἴσον· ἔοικε δὲ τῷ ξ στοιχείῳ, καὶ θηρίῳ ἕρποντι.

Σκολιά, τὰ συμποτικὰ ἄσματα. Δίδυμος φησὶν διαφόρους ἐτυμολογίας ἐν τῷ τρίτῳ τῶν συμποσιακῶν. Ὦρος, ἀπὸ τοῦ μεθύουσι καὶ σκολιῶς ἔχουσι τὰ αἰσθητήρια ᾄδεσθαι.

Σκολύθριον, Πλάτων τίθησιν ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ὑποποδίου, ὑπὸ ποιητῶν δὲ ὑποθρονίου. Πλάτων, Ὥςπερ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες χαίρουσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὰν ἴδωσιν ὕττιον ἀνατετραμμένον: — τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν μικρῶν διφριδίων ἐξεδέξαντο τὴν λέξιν.

* Σκόπελος, λίθος προβεβλημένος τῆς θαλάσσης· ἀπὸ τοῦ σκοπεῖν, ὅτι ἐπιτηδείως ἐκεῖθεν γίνεται περιωπή.

Σκοπός, σημαίνει β'· τὸν κατάσκοπον, ὡς τὸ, Σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι, Ἰλιάδος κ'· ἐπὶ δὲ τῆς ἁπλῶς παρατηρήσεως, Δμωάων σκοπὸς ἐσσὶ κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων.

Σκοπιά, ὁ ὑψηλὸς τόπος, καὶ σκόπελος· ὁμοίως καὶ σκοπαί, ὑψηλοὶ τόποι· ἀμφότερα, ἀφ' ὧν ἐστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν τὰ πόῤῥω καὶ κύκλῳ. ἐκ δὲ τοῦ σκοπιά, γίνεται καὶ σκοπιάζω· σημαίνει τὸ βλέπω.

Σκρινιάριος, τῆς δουκικῆς ὑπάρχων τάξεως, Λατίνων φωνῇ· ὅ ἐστι νοτάριος Ἑλληνικῶς, ἢ χαρτοφύλαξ· σκρινίον γὰρ τὴν δρυφακτικὴν λάρνακα οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσι. 719

Σκορακισμός] οἱ παλαιοὶ παρὰ δύο λέξεις διεζευγμένας παράγωγα ποιοῦσι πολλάκις· Νέα πόλις, Νεαπολίτης· παρὰ ποταμόν, παραποτάμιος. οὕτω καὶ τὸ σκόρακίζειν· ἐς κόρακας, ἐςκορακίζειν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, σκορακίζειν. οὕτως Ὦρος. ἀλλὰ καὶ Ὠρίων καὶ Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Σκορδινᾶσθαι, τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον λέγεται· γίνεται δὲ παρὰ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμώδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας· ὅπερ καὶ παρὰ τοὺς ἄλλους πῶς βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη· οἷον σκορδινᾶσθαι, δινεῖσθαι ἀπὸ κόρου ὕπνου καὶ τροφῆς, ἢ καρηδινᾶσθαι τὴν κεφαλήν. Ὦρος.

Σκορπίζω] ἐκ τοῦ καρπὸς καρπίζω καὶ σκορπίζω. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἡ λέξις, ἐπεὶ ὁ καρπὸς σκορπίζεται.

Σκορπίος, σημαίνει τρία· τὸν χερσαῖον. καὶ γίνεται παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰόν· καὶ τὸν θαλάσσιον, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ πλήττειν καὶ τὸν ἰὸν ἐπιβάλλειν· ἢ παρὰ τὸ σκαιῶς ἕρπειν. σημαίνει καὶ τὸν ἀστέρα· καὶ λέγουσιν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν χερσαῖον ὁμοιότητος· ἐπειδὴ, ὅτε ἐναντίος ἐστὶν ὁ ἥλιος, τότε τὰ σπέρματα ἐπὶ την γῆν σκορπίζομεν σπείροντες· ἢ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ κόλπου σκορπίζειν τὰ σπέρματα [εἰώθαμεν.]

* Σκόροδον, οἱονεὶ σκαιὸν ῥόδον.

Σκότος, ἀπὸ τοῦ σκιάζειν ὠνόμασται. οἱ δέ φασιν, σκοπός ἐστιν, ὅτι δεῖ προσκοπεῖσθαι τὸν προσερχόμενον ἐν τῷ αὐτῷ. οὕτως Ἡράκλειτος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ σχεθεῖν ἡμᾶς πολλάκις προϊέναι, ὅ ἐστιν ἐπισχεῖν. Ὦρος.

Σκοτόμαινα, νὺξ ἐστὶν ἐν ᾗ μαίνεται καὶ ἀκαταστατεῖ τὰ οὐράνια.

* Σκοτοδασυπυκνόθριξ, παρὰ Ἀριστοφάνει, μελανόθριξ· ἀπὸ τοῦ σκότος, καὶ δασύς, καὶ πυκνός, καὶ θρίξ.

Σκῶλος, εἶδος ἐστὶν ἀκάνθης· ἢ πυρωθεῖσα εὐτονώτερος γίνεται. Ἰλιάδος ν', — ὥςτε σκῶλος πυρίκαυστος: — ὁ δὲ Ἀπίων ῥάβδος πεπυρακτωμένη. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. ἔστι δὲ ἅπαξ τὸ ὄνομα. λέγεται δὲ παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω, ὁ ὑπὸ πυρὸς ἐξηραμμένος.

Σκώληξ, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν κῶλον, ἤγουν ὀστέον, κατὰ ἀντίφρασιν, πλεονασμῷ τοῦ σ· τὸ δὲ κῶλον, παρὰ τὸ κλῶ· τὸ δὲ κλῶ, παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω· καὶ γὰρ σκληρότερόν ἐστι καὶ ξηρότερον.

Σκῶπες] ὅστι τὶ ζῶον σκώψ λεγόμενον· κόβαλλον δὲ καὶ μιμηλὸν τὸ ὄρνεον. τινὲς δὲ κακόφωνον αὐτὸ λέγουσι. καὶ εἴρηται οὕτως παρὰ τὸ σκαιὰν ἔχειν ὄπα. φασὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου καὶ τὸ σκώπτειν εἰρῆσθαι, τουτέστι τὸ λοιδορεῖν.

Σκύβαλον, τὸ δ' ἐντέρων ἐκδιδόμενον, κυσίβαλόν τι ὄν.

Σκυθμαίνειν, τὸ σκυθρωπάζειν καὶ ὀργίζεσθαι· κυρίως ἐπὶ τῶν λεόντων, ἐπὶ τοῖς ἀφαιρουμένοις σκύμνοις ὀργιζομένων. ἀπὸ οὖν τοῦ σκύμνος καὶ τοῦ μεναίνειν γίνεται τὸ σκυθμαίνειν· ἢ ἀπὸ τοῦ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον συστολῆς τοῦ σκύλλους, ὅ ἐστι δεῖγμα, ὃ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων, Ἰλιάδος ω'. 720

Σκύνιον λέγεται ἡ ὀφρύς· καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται σκυνίζω καὶ σκύζω.

Σκύζεσθαι, σημαίνει τὸ ὀργίζεσθαι, παρὰ τοὺς Σκύθας· οἵτινες, ὀργιλώτατοι ὄντες, τὸ ἐπισκύνιον καθέλκουσι.

Σκυθρωπάσαι, πλεονασμός ἐστι τοῦ ρ· σκυθωπάσαι γὰρ ἐστιν, παρὰ τὸ Σκυθικοὺς ἔχειν ὤπας. ἢ σκυθρωπός παρὰ τὸ σκύζω τὸ ὀργίζομαι, καὶ τὸ ὤψ ὠπὸς ὁ ὀφθαλμός. ἢ παρὰ τὸ χύτρα καὶ τὸ ὤψ γίνεται χυθρωπός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, τουτέστιν ὁ ἀφανὲς πρόσωπον κεκτημένος.

Σκύλα, σημαίνει τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου συναγόμενα λήϊα, καὶ τὰ ἐκ τῶν πολεμίων λαμβανόμενα ἔτι ζώντων λάφυρα. τὰ δὲ τῶν θεατῶν σκύλα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ συλῶ σύλον καὶ σκύλον· ὅθεν τὸ σκυμκρόν· παρὰ τὸ φωνὴν ἔχειν σκύλακος. Ὅμηρος, Τῆς δ' ἦν φωνὴ μὲν ὅσον σκύλακος νεογιλλῆς: — Ὠρίων.

Σκύλλος, κυρίως ἐπὶ κυνὸς νεογνοῦ· ἀπὸ τοῦ ἐπιτχεῖν ἐπὶ τὸ ὑλακτεῖν, σκύλλαξ τὶς ὤν. Ὥρος.

Σκύμνος, τὸ τῶν λεόντων ἔκγονον· παρὰ τὸ σκύζω τὸ ὀργίζομαι. σκύμνος λέγεται ἐπὶ λέοντος· σκυμνός δὲ, ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων.

Σκύρος, ἡ νῆσος· ἐπεὶ ἀργιλώδης ἐστὶ καὶ λευκόγεως. σκύρος γὰρ ἡ λατύπη· Δίδυμος λέγει ἐν ὑπομνήματι ξ' Ὀδυσσείας· αἱ ἀργιλώδεις φαῦλαι εἰς καρπῶν ἀνέσεις, μηλόβοτοι δὲ, καθάπερ Σκύρος καὶ αἱ λεγόμεναι Ἀργινοῦσαι. Ὥρος.

Σκύτος, τὸ δέρμα· καὶ σκυτοδέψης. παρὰ τὸ ξύω, ξύτος· εἶτα διαλύσει τοῦ ξ, καὶ ὑπερθέσει, γίνεται σκύτος, τὸ ξυόμενον· οὐδὲν γὰρ οὕτω ξύεται. ἢ παρὰ τὸ σχίζω, σχίτος, καὶ σκύτος, κατὰ ἐναλλαγὴν καὶ τροπήν· ἐσχισμένον γάρ ἐστιν ἅπαν· σκύτος δὲ λέγεται πᾶν τὸ μεταξὺ τῶν τεινόντων τοῦ τραχήλου δέρμα, ὡς Πετρώνιός φησι. τινὲς δὲ φασὶ, σκύτος λέγεσθαι τὸν νωτιαῖον μυελόν· οἱ δὲ, τὸν μεταξὺ τῶν ὀφρύων καὶ τοῦ μετώπου τόπον· οἱ δὲ, τὸ ἰνίον, ὅπερ ἐπισκύνιον καλοῦμεν. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα· παρ' ὃ καὶ σκύτος εἴρηται ἡ κεφαλή.

Σκυτίνας, περιζώματα ἀπὸ λώρων· παρὰ τὸ σκύτος, ὅ ἐστι δέρμα.

Σκυταλωτοὺς τροχοὺς, ῥαβδωτούς. ἡ σκυτάλη παρ' Ἀττικοῖς βακτηρίαν σημαίνει. καὶ ὄφεως δέ ἐστί τι εἶδος οὕτω καλούμενον. καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις ἔτι βακτηρίας τάττεται. καὶ σκυταλίδες, καμπῶν εἶδος· ὅ ἐστι ζῶόν τι. παρὰ Ἀλεξανδρεῦσί τε εἶδος καρίδων, καὶ σκεῦός τι ἐν τῇ νηί· καὶ σκυταλουμένη, ξύλῳ τυπτομένη. σκυτάλη δὲ, πίναξ, δέλτος. ἔθος δὲ Λακεδαιμονίοις χρῆσθαι σκυτάλῃ ἀντὶ τῶν γραμματείων.

Σμαραγεῖ, ψοφεῖ, κτυπεῖ· ἀπὸ τοῦ σμάραγος, σμαραγῶ· τοῦτο παρὰ τὸ σπαράσσω σπάραγος καὶ σμάραγος, ψόφος, ἦχος. κυρίως γὰρ σμάραγος, ὁ ἀπὸ σπαραγμοῦ ἦχος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον σμαραγῶ, καὶ σημαίνει τὸ λάμπω· ἐξ οὗ καὶ σμάραγδος, ὁ λαμπρότατος λίθος. παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω, ὁ μέλλων, μαρῶ· κατὰ παραγωγὴν, μαράσσω· πλεονασμῷ τοῦ σ, σμαράσσω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, σμάραγος καὶ σμάραγδος.

Σμερδαλέος, καταπληκτικός, φοβερός. ἐκ τοῦ σμερδνόν, σμερδαλέος, ἀποβολῇ τοῦ ν· καὶ σμερδνόν, τὸ καταπληκτικόν, ἀπὸ τοῦ μερίζειν τὴν ψυχὴν τῶν ὁρώντων τῷ φόβῳ, καὶ μὴ ἐᾶν αὐτὴν ἐν τῷ μένειν. παρὰ τὸ μερίζω μεριδνός· καὶ συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Σμῆνος, τὸ μελισσόβοτον· ἢ τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν· σημαίνει καὶ τὸ πλῆγμα· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ σμῶ σμήσω, τὸ πλήσσω.

Σμήριγγα, τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς· ἀπὸ τῆς μήριγγος, ὅπερ σημαίνει τὴν κεφαλὴν, πλεονασμῷ τοῦ σ· Λυκόφρων· καὶ σμικρός, ἀπὸ τοῦ μικρός, πλεονασμῷ τοῦ σ.

Σμινθεύς, ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. οὕτω καλοῦσι Κρῆτες τοὺς μύας. ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ α τῆς Ἰλιάδος.

Σμυγερή, ἅμα ἐπίπονος καὶ αἰσχρά. Ἡσίοδος.

Σμύξαι, καῦσαι. ζήτει εἰς τὸ ὑποσμήχουσα.

Σμῶδιξ, ἡ ὕφαιμος πληγή· παρὰ τὸ σμῶξαι· οὕτω δὲ λέγουσιν οἱ Ἴωνες τὸ πατάξαι. ὁ δὲ Θεόγνωτος, ἀπὸ τοῦ σμῶ τὸ πλήσσω, κατὰ παραγωγὴν, σμήγω· καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν, σμώγω, σμώξω, καὶ σμῶδιξ. ἢ ἐκ τοῦ σμῶ σμήσω· ἐξ οὗ καὶ σμῆνος, τὸ πλῆγμα. ἢ παρὰ τὸ μώλωψ μώλωπος μωλωπίζω· ὁ μέλλων, μωλωπίξω· ἐξ αὐτοῦ μῶλιξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς δ, σμῶδιξ.

Σμώνη, ἡ ἐκ τοῦ ἀνέμου πληγή. ἀπὸ τοῦ σμῶ ῥήματος. τὸ σμω, μέγα, ὡς τὸ ζώνη. δύο δὲ εἰσιν εἰς γω δισύλλαβα τῷ ω παραληγόμενα βαρύτονα, τρώγω, καὶ σμώγω.

Σμύρνα, παρὰ τὸ μυρίζω μύρνα καὶ σμύρνα. ἢ παρὰ τὸ μύρον, πλεονασμῷ τοῦ ν, καὶ προθέσει τοῦ σ. τὸ δὲ ὄνομα τῆς νήσου, Σμύρνη.

Σοβαρός] παρὰ τὸ σεσοβῆσθαι, ἢ παρὰ τὸ σεσεῖσθαι, σοαρός καὶ σοβαρός, πλεονασμῷ τοῦ β. εἰς τὸ δυσσόος. εἴρηται γὰρ περὶ σοβαροῦ, οἷον ὁ σοβῶν καὶ μετὰ σεμνότητος προϊών.

Σόλος, ὁ δίσκος· ἀπὸ τοῦ σῶ τὸ σείω, τὸ ὁρμῶ καὶ κινῶ· τούτου δὲ τοῦ σῶ ὁ μέλλων, σώσω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κατὰ συστολὴν τοῦ ω εἰς ο, σόλος. ἢ παρὰ τὸ ὅλον σεύεσθαι.

Σόλυμος, ἔθνος περὶ Κιλικίαν· ἀπὸ Σολύμου τοῦ Καλδήνης τῆς Πισίου καὶ Ἄρεως· οἱ νῦν Ἰσαυρόι.

Σόλοι, ἡ ἐν Κύπρῳ πόλις. Πλούταρχος ἐν Σόλωνι, ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Ἀθηναίων νομοθέτου· διὸ καὶ τῷ Σόλωνι τιμὴν ἀποδιδοὺς, Αἰπεῖαν τὴν πόλιν καλουμένην πρότερον, ἀπ' ἐκείνου Σόλους προσηγόρευσε.

Σολοικοι, οἱ βάρβαροι· ἀπὸ Σόλωνος Κίλικος. Ἰστέον ὅτι διαφέρει τὸ βαρβαρίζειν τοῦ σολοικίζειν· καθὸ τὸ μὲν βαρβαρίζειν, περὶ μίαν λέξιν ἐστὶν ἁμάρτημα· κατὰ τόνον μὲν, ὡς ὅταν τὸ ἄνθρωπος ὀξυτόνως εἴπωμεν ἀνθρωπός· κατὰ γραφὴν, ὡς ὅταν τὸ Νεῖλος διὰ τοῦ ι γράψω· κατὰ κλίσιν, ὡς ὅταν τὸ Αἴας, αἴου κλίνω· κατὰ χρόνον, ὡς ὅταν τοῦ Αἴας τὸ α συστέλλω· κατὰ πνεῦμα, ὡς ὅταν τὴν ὑπὸ πρόθεσιν ψιλῶ. σολοικίζειν δὲ ἐστὶ, τὸ περὶ σύνταξιν καὶ τὴν φράσιν ἁμαρτάνειν, τουτέστιν, ἑκάστης λέξεως καθ' ἑαυτὴν κειμένης, καλῶς ἐχούσης, ἐν δὲ τῇ συντάξει, ἀτάκτως καὶ ἀνακολούθως παραλαμβανομένης, ὡς ἐπὶ τοῦ, ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπεσεν. ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα ἑκάστη λέξις καθ' ἑαυτὴν οὖσα, καλῶς ἔχει· ἐν δὲ τῇ συντάξει, ἀτάκτως καὶ ἀνακολούθως παραλαμβάνεται. ὅθεν καὶ σολοικισμὸς λέγεται οἷον ὁ τοῦ σόου λόγου αἰκισμός, ἤγουν ὕβρις τοῦ ὁλοκλήρου. λόγου. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι σολοικίζειν καὶ βαρβαρίζειν δεῖ λέγειν, καὶ σολοικιζόμενον καὶ βαρβαριζόμενον· σολοικισμὸς δὲ καὶ βαρβαρισμὸς οὐ δεῖ λέγειν. Χοιροβοσκός.

Σορός, ἡ τῶν λειψάνων· παρὰ τὸ σεσυρέναι τὰ σώματα ἐν αὐτῇ· ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ κωλύω, σορός, ἡ κωλυτική.

Σοφός] παρὰ τὸ σέβω, σοβός καὶ σοφός· σέβουσι γὰρ τὸν σοφὸν ἅπαντες.

Σοφιστής, κυρίως ὁ σοφιζόμενος· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης σοφιστὰς λέγει τοὺς ἑπτὰ σοφούς. ἐλέχθη δὲ καὶ ὁ ἐθελοφιλόσοφος, σοφιστής· ὁ δὲ τῷ ὄντι, σοφός· ὅθεν ἐπεπόλαζε λέγειν, Φιλοσόφει, Ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμῖν

θεὸν ἠδὲ σοφιστήν: — νῦν σοφιστὰς, τοὺς διατριβῶν προϊσταμένους. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν ἐξηγήσει τῶν Ἡροδότου γλωσσῶν. Ὦρος· λέγεται καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἐκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

Σοῦσα, ἡ πόλις· ἀπὸ τῶν περιπεφυκότων κρίνων· σοῦσα γὰρ τὰ λείρια λέγεται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἱππάσιμον αὐτὴν εἶναι σουσίαν γὰρ ὑπὸ Σύρων τὸν ἵππον λέγεσθαι.

Σούσιον μύρον, τὸ κρίνινον Ἕλληνες προσαγορεύουσι· τὰ γὰρ λείρια ὑπὸ τῶν Φοινίκων σοῦσα λέγεται· σοῦσον δὲ τὸ κρῖνον ὑπὸ Φρυγῶν λέγεται.

Σπάδων, σημαίνει τὸν εὐνοῦχον· παρὰ τὸ ἀποσπᾶσθαί τι μέρος αὐτοῦ.

Σπάθη, τὸ ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον· παρὰ τὸ κατασπᾶν τὴν κρόκην.

Σπάθαι, αἱ τῶν πλευρῶν, ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι πρὸς ἐπικαμπίαν.

Σπάργανον] παρὰ τὸ σπαράσσω σπάραγανον· καὶ συγκοπῇ. λέγονται δὲ αἱ πρῶται φασκίαι σπαργανώματα, ἔνθα δεσμοῦνται οἱ παῖδες ῥυθμιζόμενοι ἐπὶ τὸ ὀρθότερον.

Σπάνιον, τὸ ὀλίγον· ἐκ τοῦ σπάνιος· τοῦτο ἀπὸ τοῦ σπανίζω, ὃ σημαίνει τὸ ἐλαττῶ καὶ φθείρω· τοῦτο παρὰ τὸ σπάνις ἡ λεῖψις· τοῦτο παρὰ τὸ σπῶ σπαίνω, σπαῖνις καὶ σπάνις. ἢ παρὰ τὸ παίνω· καὶ κατὰ παρασχηματισμὸν, πάνις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Σπάρτα λέλυνται, Ἰλιάδος β'. παρὰ τὸ σπείρω τὸ εἰλίσσω, σπαρτίον· καὶ ὥςπερ μηρία μῆρα, οὕτω καὶ σπαρτία σπάρτα, κατὰ συγκοπὴν, ὡς ὑποκοριστικόν.

Σπαρτιάτης] ἀπὸ τοῦ Σπάρτη Σπαρτίτης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, Σπαρτιάτης. ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ Κροτωνιάτης. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Σπαίρω, ἐξ οὗ τὸ ἀσπαίρω γίνεται· τὸ δὲ σπαίρω, ἐκ τοῦ σκαίρω. διαφέρει δὲ κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν. Ἤ ῥά οἱ σπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιξε: — καὶ ἤσπαιρεν, ὡς τό, — ὅτε τὶς βοῦς ἀσπαίρει: — καὶ διότι τὸ μὲν σπαίρειν καὶ ἀσπαίρειν, ἄμουσόν τινα κίνησιν δηλοῖ, ὃ γίνεται ἐν ἰχθύσι καὶ ἐν τῇ δεδεμένῃ κατὰ τὸν ποιητὴν βοῖ· τὸ δὲ σκαίρειν, εὔμουσόν τινα ὀρχηστικήν τε καὶ εὔρυθμον κίνησιν δηλοῖ· ὅθεν παράγονται σκάρος καὶ σκάρος ἰχθύες ὅθεν τὸ σκάρος εὔμουσόν τινα καὶ εὔρυθμον κίνησιν δηλοῖ· ἐξ οὗ καὶ τὸ σκιρτᾶν παράγεται. σπαρίζειν, ἐπὶ ἰχθύων λέγεται.

Σπένδω] παρὰ τὸ σπείω σπένδω, παραγωγὴ καὶ οὐ πλεονασμὸς, ὡς κυλίω κυλίνδω, ἀμείρω ἀμέρδω. σημαίνει δὲ τὸ μετὰ θυσιῶν φιλιοῦμαι καὶ καταλλάσσομαι καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Σπέος, τὸ σπήλαιον, τὸ ἀφώτιστον οἴκημα· παρὰ τὴν σβέσιν τοῦ φωτός· ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γὰρ φωτὸς ἐστερημένον ἐστίν· ὅθεν φησὶ, — σπέος ἠεροειδές: — παρὰ τὸ σβῶ σβέω, σβέος καὶ σπέος. κλίνεται στέεος· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, τὰ σπέεα· καὶ συγκοπῇ, σπέα.

Σπέρμα, παρὰ τὸ συνεσπαρμένην ἔχειν ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν τῆς τελειότητος· καὶ σπερμαίνειν, τὸ παιδοποιεῖν.

Σπέργυς] παρὰ τὸ πρέσβυς, τροπῇ τοῦ β εἰς γ, πρέσγυς· καὶ ὑπερθέσει, σπέργυς. περὶ παθῶν.

Σπεύδω] παρὰ τὸ πέδον γίνεται πεύδω· καὶ προσθέσει τοῦ σ· ὁ γὰρ ἀγωνιζόμενος γῆν διεγείρει. ἢ παρὰ τὸ ἕω τὸ περιπατῶ, γίνεται ἕδω, πεύδω, καὶ σπεύδω.

Σπέργω, σημαίνει τὸ κατεπείγομαι, σπεύδω, καὶ συστρέφω· ἴσως ἀπὸ τοῦ περιέχεσθαι. συμπεριέχω οὖν· καὶ κατὰ συγκοπὴν, σπέρχω.

Σπέσθαι, τὸ ἀκολουθῆσαι. ἀπὸ τοῦ ἕπεται, τὸ ἀπαρέμφατον ἕπεσθαι· πλεονασμῷ τοῦ σ, ἕσπεσθαι, καὶ σπέσθαι.

Σπείους· αὗται εἰσὶ μόναι παρὰ τῷ ποιητῇ εἰς ους λήγουσαι ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων· ἀεὶ γὰρ ἐντελῶς λέγεται τείχεος, σάκεος. τὸ δὲ αἴτιον, ἡ εὐθεῖα, καθὸ σπέος καὶ δέος· εἰ προσέλαβεν ἡ γενικὴ ἕτερον ε, σπέεος καὶ δέεος, κακόφωνον ἂν ἐγίνετο. ἔνθεν ἐποίησε δέους, σπέους· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δείους καὶ σπείους.

Σπεῖρα, τὰ ἱματία· παρὰ τὸ ἐνσπείρεσθαι καὶ συσφίγγεσθαι ἐν αὐτοῖς· καὶ σπείρημα, τὸ τοῦ ὄφεως εἴλιγμα. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι· ὤφειλε δὲ διὰ διφθόγγου· ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι· καὶ ἴσως τῷ λόγῳ τῶν ῥηματικῶν. εἰσὶ γάρ τινα ὀνόματα τὰ ἀπὸ ῥήματος γινόμενα, ἅτινα διὰ τοῦ ι γράφεται, λείβω λιβάς. οὕτως ἀπὸ τοῦ σπείρω σπίριον καὶ σπῖρα.

Σπήεσσιν] ἐκ τοῦ σπέος, ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, σπέεσι· καὶ ἐκτάσει, σπήεσσι· καὶ ἐν σπέσι, κατὰ συγκοπήν.

Σπερμολόγος, μικρὸν ὀρνίθιον κολοιῶδες· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν. λέγεται ἀπὸ τούτου καὶ ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος· καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν.

Σπείρων, ἀπὸ τοῦ σπῶ τὸ κατασπῶ· σπωμένη γὰρ ἡ γῆ δέχεται τὰ σπέρματα. παράγωγόν ἐστι τοῦ σπῶ· ἅμα γὰρ τῷ καταβληθῆναι τὴν σπορὰν, σπᾶται ὑπὸ τῆς γῆς τὸ χωρῆσαν εἰς αὐτήν. οὕτω Φιλόξενος. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν, ὅτε δέχονται τὸ σπέρμα.

Σπεῖσαι, παρὰ τὸ πίσαι, ὅ ἐστι ποτίσαι τὴν γῆν τῷ οἴνῳ. Ὦρος.

Σπήλαιον, παρὰ τὸ σπῶ τὸ κατασπῶ καὶ τὸ λάας ὁ λίθος· σπήλαιον γὰρ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ λίθος κατεσπασμένος.

Σπήλυγγες, τὰ βεβρωμένα τῶν πετρῶν· παρὰ τὸ σπᾶν. 724

Σπιλάδες, αἱ ὕφαλοι πέτραι, οἷον ἀποσπάδες· ἢ ὅτι μελαίνεται τὸ κατ' αὐτὰς μέρος. ἢ σπηλυγγώδεις εἰσὶν αἱ κοῖλαι πέτραι, παρὰ τὸ στέος. οὕτως Ὠρίων· ὁ δὲ Ὦρος, ἀπὸ τοῦ λεπίζεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, οἱονεὶ λεπίς τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ σχίζεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ σχάζεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ συμπεπιλῆσθαι.

Σπιθαμή, εἰς τὸ παλαιστή.

Σπινθῆρες, βελίδες καὶ ἀκοντισμοὶ πυρός. παρὰ τὸ σπεῖραι πεποίηται, τὸν τοῦ πυρὸς ἔχων λόγον, οἷον σπορέα τις ὢν τοῦ θέροντος πυρός. ἢ παρὰ τὸ μετὰ σπουδῆς ἴεσθαι ἢ θηρᾶσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ σποδῷ θεωρεῖσθαι.

Σπλάγχνα, οἱονεὶ πέλαχνα, διὰ τὸ πλησίον ἀλλήλων ὑπάρχειν καὶ ἐφάπτεσθαι, καὶ διὰ τὸ σπᾶν τὴν τροφήν. Ὦρος.

Σπλήν, ἀπὸ τοῦ εἰς ἑαυτὸν ἐπισπᾶσθαι τὰ φαυλισθέντα τῶν ὑγρῶν.

Σπόγγος, εἰ μὲν διὰ τοῦ π, παρὰ τὸ σπᾶν τὰ ὑγρά· εἰ δὲ διὰ τοῦ φ, παρὰ τὸ σφίγγειν κατὰ τὰς ἐκθλίψεις. ζήτει εἰς τὸ φῶς.

Σποδός] ἀπὸ τοῦ σβέσω, σβοδός καὶ σποδός, ἡ ἀμαυροῦσα τὴν φλόγα. ἢ ἀπὸ τοῦ πούς ποδός, πλεονασμῷ τοῦ σ, τὸ ἐν ποσὶ κείμενον. ἢ παρὰ τὸ σπένδω· παρὰ γὰρ τῷ πυρὶ ἔθυον οἱ Ἕλληνες.

Σποράδες νῆσοι, ἢ διὰ τὸ σποράδην κεῖσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ σπαρτόν καὶ σπρατόν.

Σπουδῇ, ἐπίῤῥημα μεσότητος, ἢ ἀθροίσεως. τὸ δη, η· τὰ παρὰ δοτικὴν γινόμενα ἐπιῤῥήματα καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν φυλάσσει.

Σπυρίς· πλεονασμός ἐστι τοῦ σ. ἀπὸ τοῦ πυρός, πυρίς.

Ἡρόδοτος λέγει, ὅτι τοὺς πυροὺς σπυρούς λέγουσιν οἱ Συρακούσιοι· παρὰ τοὺς σπόρους.

Σταγών, παρὰ τὸ στῶ ῥῆμα· οὐ παράγωγον στάζω· οἷον, οὐ ῥύμην, ἀλλὰ στάσω τῆς Φορᾶς τοῦ ὑγροῦ λαβούσης.

Στάδιον, ἤτοι διὰ τὴν στάσιν· ἑστῶτες γὰρ ἐθεῶντο. οἱ δὲ Φασὶ περιττὸν εἶναι τὸ σ· εἶναι γὰρ τάδιον, παρὰ τὴν ἐν τῷ δρόμῳ τάσιν.

Σταδίη, ἡ ἐν τῇ συστάσει μάχη· ἢ ἀπὸ τοῦ διαστήματος τοῦ ὁρισθέντος· ἢ ἀπὸ τοῦ στάντα τὸν Ἡρακλέα τοῦ δρόμου διαπνεῦσαι.

Σταθερὸν ἦμαρ, Ἀπολλώνιος, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, τὸ μεσημερινὸν, ὅτε ἵσταται ὁ ἥλιος· ἧττον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι. οἱ δὲ, ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ τεθείκασι.

Σταθμός, λέγεται καὶ τὸ σταθμίζον καὶ τὸ σταθμιζόμενον, καὶ ἡ παραστάς. σταθμὸς δὲ λέγεται καὶ ἡ μάνδρα τῶν προβάτων. ἀμφότερα παρὰ τὴν στάσιν.

Σταθμῶ, παρὰ τὸ στάθμη· τοῦτο παρὰ τὸ ἵστασθαι.

Στακτή] παρὰ τὸ στάζω στάξω, ἔσταγμαι, ἔστακται, στακτή.

Σταλαγμός] στῶ ῥῆμα· οὐ παράγωγον, στάσσω· ὁ μέλλων, στάξω· ἐξ οὗ σταγμός, ὡς Φράξω Φραγμός· πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, σταλαγμός. ἢ ἐκ τοῦ σταλάσσω· τοῦτο ἐκ τοῦ στάσσω, πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς.

Σταμῖνες, τὰ καταστρώματα τῆς νηὸς, ἐφ' ὧν ἱστάμεθα. Ἀρίσταρχος δὲ ὀρθὰ ξύλα, οἷον στήμονσιν ἐοικότα. Ἄλρος.

725 Στάμνος, μέτρόν τι. Στάν, ἀπὸ τοῦ ἔσταν.

Στάσιμον, τὸ μέλος τοῦ χοροῦ· ὅταν γὰρ ὁ χορὸς μετὰ τὴν πάροδον διατίθηταί τι μένων ἀκίνητος, πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἂν εἰκότως στάσιμον λέγοιτο.

Στένεται] καὶ, περιστένεται θυμούμενος· περιττῶς καὶ πέρα τοῦ δέοντος θυμοῦται καὶ ὀργίζεται.

Στασιάζειν] ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς πλεονασμὸν λέγει εἶναι τοῦ α, ἀπὸ τοῦ στάσις στασιάζω· ὁ δὲ Ὦρος λέγει, ὅτι τοῦνομα ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι καὶ συστρέφεσθαι τινὰς περισσοτέρως πρὸς ἀλλήλους.

Στατήρ, ἀπὸ τοῦ ἵστημι, στήσω· καὶ παρ' ἡμῖν, ἐπὶ τοῦ νομίσματος τίθεται· οἱ δὲ ἀρχαῖοι, ἐπὶ τοῦ δανείζειν. ὀβολοστάτας γοῦν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς ὀλίγα δανείζοντας ἔλεγον ὑπερβολικῶς· καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ τοιοῦτόν ἐστι, Δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ Χρεῖος, Ἰλιάδος ν'· ἀντὶ τοῦ, δέδια μὴ ὁ χθὲς οἱ Ἕλληνες ἐδάνεισαν χρέος, σήμερον ἀπολάβωσι· τουτέστι, τὴν νίκην ἣν δεδώκασιν ἡμῖν χθὲς ἡττηθέντες ὑφ' ἡμῶν, μὴ σήμερον ἡμᾶς νικήσωσι. τὸ γὰρ ἀποστήσωνται, ἀντὶ τοῦ ἀπολάβωσιν. ὁ οὖν πρὸς τὸ διδόναι καὶ λαμβάνειν ἐπιτήδειος στατὴρ ὠνόμασται· παρὰ τὸ ἵστασθαι. ὁ δὲ Ὦρος, στατὴρ τὸ νόμισμα· ἀπὸ τοῦ ἵστημι τὸ δανείζεσθαι παριστῶντος, τὸ νόμισμα ἂν ἔρρηθη, ὁ πρὸς δανεισμοὺς καὶ ἀποδόσεις ἐπινοηθεὶς τῷ βίῳ· ὅθεν καὶ στατῆρες, οἱ χρεῶσται· οἷον, Πολλοὶ στατῆρες, ἀποδοτῆρες οὐδ' ἂν εἷς. — Ἐπίχαρμος Προμηθεῖ.

Σταυρός, παρὰ τὸ στάσις καὶ τὸ εὖρος· οἷον, ὁ μῆκος ἔχων καὶ πλάτος. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ σταυροὶ λέγονται ὀρθὰ καὶ ἀπωξυμμένα ξύλα, παρὰ τὴν στάσιν, ἅπερ ἔξωθεν περιτίθενται ταῖς αὐλαῖς πρὸς τὸ μὴ στενοχωρεῖσθαι τὰ ζῶα ἐν τοῖς συφεοῖς.

Σταφυλή] παρὰ τὸ σήπω σαπυλή καὶ σταφυλή· πεπανθείσης γὰρ τῆς ἀμπέλου, τότε καὶ ἡ σταφυλὴ γίνεται σταπίς. ζήτει εἰς τὸ τέλος.

Στέαρ, παρὰ τὸ στάζω, ἢ ἵστημι στήσω· παρὰ τὸ στάσιν καὶ πῆξιν ἔχειν.

Στεγάζω, παρὰ τὸ στέγη· τοῦτο παρὰ τὸ στέγω τὸ ὑπομένω.

Στεγανός, ὁ ἐστεγασμένος καὶ ἐσκεπασμένος· παρὰ τὴν στέγην. λέγεται δὲ στεγανὸν καὶ τὸ στενότερον· καὶ στεγανόποδες ὄρνιθες, οἱ ἐν ὕδασι διατρίβοντες, καὶ τοὺς πόδας ἔχοντες στεγανούς, οἷς αἱ μεταξὺ τῶν δακτύλων εὐρυχωρίαι δερμάτια εἰλημμένα εἰσί· καὶ στεγανώματα ἐν τοῖς τοίχοις οἱ ἔνδεσμοι. τὸ δὲ στέγη, παρὰ τὴν σὺν πρόθεσιν, καὶ τὸ τέγγω τὸ βρέχω, ἢ ὑπὸ τῶν βροχῶν συντεγγομένη.

Στελγίσματα, ἀποξύσματα· στελγίδες γὰρ αἱ ξύστραι αἱ τὰς παλγὰς τοῦ σώματος ἀποξύουσαι. Λυκόφρων.

Στελεός, τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον.

* Στεγνοφυής, ὁ στερεᾶς φύσεως· ἀπὸ τοῦ στεγνὸς καὶ φύσις.

Στεναγμός, παρὰ τὸ στεναχω· τοῦτο παρὰ τὸ στένω. τὰ δὲ παθητικὰ οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει· ἐναντίως γὰρ ἔχει τὸ σημαινόμενον τῷ τῆς Φωνῆς χαρακτῆρι.

Στέργω, εἰ μὲν συντάττεται μετὰ δοτικῆς, σημαίνει τὸ ἀρκοῦμαι· εἰ δὲ μετὰ αἰτιατικῆς, σημαίνει τὸ ἀγαπῶ καὶ Φιλῶ. γίνεται παρὰ τὸ στέγω, ὃ σημαίνει τὸ ὑπομένω· τοῦτο παρὰ τὸ στῶ ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ ἱστῶ καὶ ἑδραιῶ καὶ βεβαιῶ. ἀπὸ τοῦ στῶ οὖν, στέγω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, στέργω, ὡς Φῶ, Φέβω, Φέρβω. 726

Στέλεχος, εἰ μὲν ὁ κορμὸς, ἤγουν ἡ ῥίζα, παρὰ τὸ τέλος ἔχειν, ἢ παρὰ τὸ στερεόν· εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι, παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔχεσθαι.

Στέλλω, τὸ εὐτρεπίζω καὶ κοσμῶ· ἀποστέλλω δὲ, ἡ πρόθεσις περισσόν τι δηλοῖ, ἤγουν ἐκπέμπω τοῦ προετοιμάσαι καὶ κοσμῆσαι καὶ διευθετῆσαι πάντα. σημαίνει τὸ κοσμῶ, ἐξ οὗ καὶ στολή· τὸ κρύβω, ἐξ οὗ καὶ συστολή· τὸ ἐπιστέλλω, ἐξ οὗ καὶ ἐπιστολή· καὶ τὸ πλέω, [ἐξ οὗ καὶ στόλος.]

Στέρνον, ἀπὸ τῆς στερεότητος, ἢ παρὰ τὸ στερὸν εἶναι· ἢ παρὰ τὸ στερρὸν εἶναι. παρὰ τὸ στῶ στεῖς· τὸ ἐντελὲς, στέω· στερόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, στέρνον, τὸ στῆθος.

Στερρός] βούλονται τινὲς ἀπὸ τοῦ στερεὸς εἶναι συγκοπῇ στερός· καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου ρ, στερρός· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μᾶλλον τὸ στερεὸς ἀπὸ τοῦ στερρὸς εἶναι· τὰ γὰρ εἰς νκι ἀπαρέμφατα ποιεῖ εἰς ρος ὀνόματα ἰσοσύλλαβα· οἷον, μιῆνκι, μιαρός· ῥυπῆνκι, ῥυπαρός· διῆνκι, διερός· σταθῆνκι, σταθερός· οὕτω στῆνκι, στερός, καὶ στερρός.

Στέρφος] ἔστιν ἔρεφος καὶ στέρφος· οἱ δὲ, παρὰ τὸ στέφειν (ὅ ἐστι σκέπειν) τὸ σῶμα, στέφος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, στέρφος. σημαίνει τὸ δέρμα, παρὰ τὴν στρυφνότητα καὶ πυκνότητα· ἢ παρὰ τὸ ἐρέφειν καὶ σκέπειν. καὶ στερφόπεπλος ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸ δέρμα τοῦ λέοντος, ᾧ ἐχρῆτο ἀντὶ περιβολαίου. λέγεται δὲ καὶ σκατανεὺς, διότι ἔσκαψε τὰς κόπρους τῶν Αὐγείου βοῶν· βουγαΐαδας δὲ, διὰ τὰς Γηρυόνου βοῦς. Λυκόφρων.

Στεῦται, διαβεβαιοῦται, ὑπισχνεῖται· παρὰ τὸ στῆθος, οἷον ἐν τοῖς στήθεσι διανοεῖται· ἐκεῖ γὰρ τὸ λογιστικὸν, καθ' Ὅμηρον· οἷον, Στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ: — ἢ ὡς παρὰ τὸ ἀθλῶ ἀθλεύω, οἰνοχοῶ οἰνοχοεύω, λοβῶ λοβεύω, οὕτω στῶ στεύω, στεύομαι, στεύεται, στεῦται, ἐπὶ τοῦ ὡρισμένου τῇ ψυχῇ, καὶ στάσιμον λαβεῖν· καὶ ὑποθέμενός τι, περὶ οὗ διισχυρίζεται εἰπεῖν.

Στεφανίτης, ἀπὸ τοῦ στέφανος· τοῦτο παρὰ τὸ στέφω.

στεφανίτην δὲ λέγουσιν Ἀττικοὶ τὸν ἀγῶνα ἀφ' ᾧ στέφεται ὁ νικῶν. Χοιροβοσκός.

Στεφάνη, εἶδος περικεφαλαίας. ἔστι καὶ κόσμος γυναικεῖος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ὄρους, ἐπὶ τῆς κυκλοτεροῦς καταφορᾶς, Ἰλιάδος ν', Ὅντε κατὰ στεφάνης [ποταμὸς χειμάῤῥοος ὤσει.] Ἰστέον δὲ, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ στεφανῶ, ὥςπερ ἀπὸ τοῦ λήθω τὸ λανθάνω, καὶ μήθω τὸ μανθάνω· τὸ γὰρ σημαινόμενον, ὅμοιον· τὸ δὲ στέφω καὶ στεφανῶ, οὐχ ὅμοιον. εἴ τις μὲν γὰρ στεφανοῖ, οὗτος πάντως καὶ στέφει· οὐκ εἴ τις δὲ στέφει, οὗτος πάντως καὶ στεφανοῖ. στέμματα μὲν γὰρ ἐστὶ παντὸς ἐν οἱῳδήποτε τρόπῳ περιτιθέμενον καὶ περὶ χεῖρα καὶ περὶ τράχηλον· στέφανος δὲ μόνῃ τῇ κεφαλῇ περιτίθεται. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ στέφος γίνεται στέφω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ στέφανος στεφανῶ.

Στειλειά, τὸ τρῆμα τοῦ πελέκεως, δι' οὗ τὸ στελεὸν ἐνείρεται, ἣν τρήμην Ἀττικοὶ λέγουσι. Ἀριστοφάνης, Τρήμας ἔχει: — καὶ τὸ τρύπημα δὲ, ὡς Εὔπολις, Οὐδὲν κακὸν τρύπημ' ἐν ταῖς οἰκίαις ἂν εὕρῃς: — ἡ δὲ τρώγλη, Δώριον.

Στεῖνος] — στεῖνος γὰρ ὅθι τρώσεσθαι ὀίω: — προπεριστᾶται· οὐδέτερον γάρ· πᾶν δὲ εἰς ος οὐδέτερον ὀνόμασι
727 βαρύνεται· καὶ μακρὸν ἀρσενικὸν ὑπάρχον, ὀξύνεται· εἰ δὲ οὐδέτερον γένος, βαρύνεται. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ κατὰ τὴν γέφυραν στένωμα λέγεται στεῖνος. τὸ δὲ τρώσεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐλαττωθήσεσθαι καὶ τραπήσεσθαι· τρώματα γὰρ τὰς τροπὰς οἱ Ἴωνες καλοῦσι. καὶ, Οἶνός σε τρώει μελιηδής: — οὕτως εὗρον ἐγώ.

Στεῖρα, ἐπὶ πλοίου εἴρηται· παρὰ τὸ στερρὰ εἶναι καὶ εὔτονος. στέρρα, ἀποβολῇ τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, στεῖρα· ἀφ' οὗ καὶ τὴν μὴ τετοκυῖαν γυναῖκα στεῖραν λέγουσι, διὰ τὸ στερεωτέραν καὶ εὐτονωτέραν εἶναι τῆς τετοκυίας· ἢ ἀπὸ τοῦ στέρεσθαι στέρα καὶ στεῖρα, ἡ στερουμένη τοῦ τίκτειν. ἢ παρὰ τὸ στῶ σταίω (ὡς σῶ σείω, καὶ θῶ θείω) στεῖρα, ἡ τοῦ κυῆσαι στάσιν ἔχουσα.

Στειριεύς] παρὰ τὸ στερεὸν γίνεται στεριεύς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι.

Στῆθος, παρὰ τὸ ἵστημι, στήσω. καὶ τί μετέχει; τὸ ἱστάμενον, ὀρθόν. ἀπὸ τοῦ ἑστάναι οὖν· διότι ἕστηκεν ἀσάλευτον· τὰ γὰρ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος, κλίνεται· τὸ δὲ στῆθος, οὐ κλίνεται. ὡς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ ἡγεμονικὸν ἕστηκεν· ἢ ὅτι δι' αὐτοῦ τὰ σιτία διωθεῖται, σιτίωθος ὄν· καὶ συγκοπῇ, στῶθος· καὶ τροπῇ, στῆθος.

Στηθίνιον, ὑποκοριστικῶς μέρος τι τοῦ στήθους.

Στήλη, παρὰ τὸ στῶ, στήσω· σημαίνει δὲ τὸν ἐν τῇ κεφαλῇ κείμενον τοῦ τεθνεῶτος λίθον· ἐξ οὗ καὶ στηλίτης, καὶ στηλιτεύω τὸ θριαμβεύω, ὡς πολίτης πολιτεύω. παρὰ τὸ στῶ στήσω γίνεται καὶ στήμων. τὸ δὲ στῶ σημαίνει ὑπομένω, Ἰλιάδος λ', Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

Στήωσιν, εἰ μὲν χωρὶς τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ στῶ στήω· τὸ πληθυντικὸν, στῶμεν, στῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, στήωσιν. εἰ δὲ μετὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἐὰν στῶ στῇς στῇ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, στήῃ· καὶ στήην, στήημεν στήητε, στήησι καὶ στήωσιν· ὃ καὶ βέλτιον.

Στίβος, σημαίνει τὴν ὁδόν· παρὰ τὸ στείβω τὸ περιπατῶ· ἐξ οὗ καὶ θεοστιβής. σημαίνει καὶ τὸ σωρηδὸν τίθημι· ἐξ οὗ καὶ στοιβὴ ἡ στοιβασία.

Στιβάς, παρὰ τὸ στοιβάζω· Ῥυθμῷ δὲ τὸ ψεῦδος στιβάζουσιν: — ἀντὶ τοῦ δραπετεύουσι, διαφέρουσι· καὶ στιβεύειν, τὸ ἰχνεύειν.

Στιβαρόν, εἰς τὸ στείβω τὸ περιπατῶ. καὶ τί μετέχει; οἱονεὶ τὸ κεκιλημένον καὶ συνημμένον καὶ ἠσφαλισμένον, ἤγουν μὴ ἔχον ἔξοδον μηδὲ ὀπήν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἵστημι στιβαρόν, τὸ ἰσχυρόν. ἀπὸ τοῦ στείβω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστιβον· ὁ παθητικὸς, ἐστίβην· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, στιβῆναι· καὶ ἐπειδὴ κανὼν ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τοῖς εἰς ναι ἀπαρεμφάτοις εἴωθεν ἀντιπαρακεῖσθαι ὀνόματα εἰς ρος, οἷον μιάναι, μιαρός· οὕτω στιβῆναι, Δωρικῇ τροπῇ στιβάναι· ἐξ οὗ τὸ στιβαρός.

Στήριγμα, παρὰ τὸ στηρίζω· τοῦτο παρὰ τὸ ἵστημι στήσω· κατὰ παραγωγὴν, στηρίζω.

Στιγματίας, καλοῦσι τοὺς οἰκέτας τοὺς στιζομένους ὡς ἀχρήσιμους.

Στιγμή] παρὰ τὸ στίζω, στιγή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. ὡς δὲ Φοιτῶ Φοιτίζω, οὕτω στῶ στίζω, τὸ τὸν διακεχυμένον καὶ κεπλανημένον λόγον στῆσαι· ὁ δὲ Φιλόξενος στίζειν, τὸ τῆς ἐν τῇ ἀναγνώσει φορᾶς στάσιν ποιεῖν. στίζω, στίξω, στιγμή.

Στίλβω, τὸ λάμπω. παρὰ τὸ στέλλω, στίλβω· ἐξ οὗ καὶ στιλπνός, ὡς τέρπω τερπνός. ἢ παρὰ τὸ σέλας καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω· ἢ παρὰ τὸ τῆλε, οἷον τὸ πόῤῥωθεν λάμπον καὶ διαυγάζον.

Στιχάει, παραγίνεται· ἀπὸ τοῦ στείχω τὸ ἐν τάξει παραγίνομαι, γίνεται περισπώμενον δευτέρας συζυγίας, στιχῶ· ἐξ οὗ καὶ στίξ, ἡ τάξις τῶν τεσσαράκοντα ἀνδρῶν. ἐκ τοῦ στείχω στείξω· ἢ ἀπὸ τοῦ στίζω, στίξω, ἔστιχα, στιχῶ, καὶ στοῖχος καὶ στοιχεῖον.

Στοά, ἀπὸ τοῦ στοιά. στοαὶ δὲ αἱ καμάραι· ἢ τὸ λεγόμενον προςκλιτόν.

Στολή, ἀπὸ τοῦ στέλλω, ἀποβολῇ τοῦ ἑνὸς λ. κυρίως ἀποστέλλειν ἐστὶ, τὸ διὰ νεὼς ἐκπέμπειν· (ὅθεν καὶ στόλος, ὁ πολλῶν πλοίων ἀπόπλους) καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ δι' ἑτέρου τινὸς ἐκπέμπειν ἐν αὐτῷ. Ὥρος. παρὰ τὸ στέλλω οὖν τὸ πλέω, γίνεται στόλος.

Στόμα] ἀπὸ τοῦ τέμνω, τέτομα, τόμα καὶ στόμα· ἢ παρὰ τὸ τὰ σιτία ἁμᾶν. στόμα δὲ λέγεται ἢ ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ τέμνονται τὰ σιτία, ἢ ἐπειδὴ αὐτὸ μόνον τὸ μέρος τετμημένον ἐστὶ τῆς ὄψεως.

Στόμαχος, σημαίνει τὸν φάρυγγα, δι' οὗ καταπίνομεν τὴν ὑγρὰν καὶ ξηρὰν τροφήν· παρὰ τὸ στόμα καὶ τὸ χέω· δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ τροφὴ πρὸς τὴν γαστέρα χεῖται· καὶ ἤτοι ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ στόματος εἰς αὐτὸν χεῖται, ἢ ὅτι στόμα ἐστὶ τῶν χεομένων. ἢ ἐκ τοῦ στόμα καὶ τοῦ μῆχος, ὃ σημαίνει τὴν μηχανήν· ἢ σιτομάχος, ὁ τοῖς σιτίοις μαχόμενος· θλίβουσι γὰρ αὐτόν· ἢ ὁ θλίβων ἔμπαλιν ταῦτα.

Στόνος, στεναγμός, λύπη· ἀπὸ τοῦ στένω· καὶ στονόεντα, τὰ τῶν πολλῶν στεναγμῶν αἴτια.

Στόνυξ, καλεῖται τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον· Πτερέῳ στόνυχι τρίψε σφυρόν.

Στορέσας, καταστρώσας· οἶμαι ἀπὸ τοῦ στροφῶ, ὑπερθέσει καὶ ἀποβολῇ τοῦ φ, στορῶ· Ἑστόρεσε δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον: — ἀπὸ τοῦ στορέω στορῶ στόρεσω, τὸ γαληνιῶ.

Στοχάζομαι, ἐκ τοῦ στείχω τὸ κατὰ τάξιν σκοπῶ καὶ βλέπω καὶ βαδίζω· στοχάζεσθαι γὰρ λέγεται, τὸ πρὸς εὐθεῖαν ὁδὸν τὸν λογισμὸν ἀπευθύνειν.

Στρατός, τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων. παρὰ τὸ στρέφω, στρέψω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, ἔστραπται, στραπτός· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ π, στρατός, ὁ εὐπερίστρεπτος, ἢ ὁ συνεστραμμένος καὶ συνδεδεμένος ὄχλος. ἀλλὰ μὴν οἱ Αἰολεῖς στροφῶ λέγουσι τὸ ῥῆμα· καὶ στροτὸν λέγουσι τὸ συνεστραμμένον πλῆθος. ἢ παρὰ τὸ στερρῶς

ἵστασθαι, στρατός· ἢ παρὰ τὸ στερρῶς ἄττειν, ἤγουν ἐφάλλεσθαι.

Ὀρβικίου, τῶν περὶ τὸ στράτευμα τάξεων.

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν περὶ τὸ στράτευμα τάξεων καὶ ἡγεμονιῶν, ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμὸς, καλεῖται πεμπάς· ὁ δὲ ἄρχων, πεμπάδαρχος· ὁ δὲ τῶν δέκα, δεκάς, καὶ δεκάδαρχος· ὁ δὲ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι, λόχος, καὶ λοχαγός· ὁ τῶν πεντήκοντα, πεντηκοστύς, καὶ πεντηκόνταρχος· ὁ τῶν ἑκατὸν, τάξις, καὶ ταξίαρχος· ὁ τῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίων, σύνταγμα, καὶ συνταγματάρχης· ὁ τῶν πεντακοσίων, πεντακοσιοστύς, καὶ πεντακοσίαρχος· ὁ τῶν χιλίων, χιλιοστύς, καὶ χιλίαρχος· ὁ τῶν δισχιλίων μεραρχία καὶ τέλος, καὶ
729 μεράρχης καὶ τελάρχης· ὁ τῶν τετρακισχιλίων, φάλαγξ, καὶ φαλαγγάρχης· ὁ τῶν μυρίων, μυριοστύς, καὶ μυρίαρχος. αἱ δύο διφαλαγγαρχίαι, τετραφαλαγγαρχία, ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων· καὶ ὁ ἄρχων, τετραφαλαγγάρχης. τὸ μέντοι πεζικὸν ἅπαν στράτευμα, ὁμωνύμως τοῖς μερικοῖς τάγμασι, λέγεται φάλαγξ· καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός· τοῦ δὲ ἱππικοῦ, ἵππαρχος. τὸ δὲ συναμφότερον πεζοί τε καὶ ἱππεῖς, στρατιά. τῆς δὲ στρατιᾶς τὸ μέτωπον λεγόμενον, ὃ καὶ πρῶτον ζυγὸν καλοῦσι, πρωτοστάται· καὶ ὁ ἡγούμενος, πρωτοστάτης· οἱ δὲ παρ' ἑκάτερα ταττόμενοι κέρατα, δεξιόν τε καὶ εὐώνυμον, οἱ αὐτοὶ καὶ παραστάται· ὁ δὲ ἀρχὸς, ὁμωνύμως· οἱ δὲ ὄπισθεν αὐτῶν ὡς ἐπὶ τὸ βάθος ταττόμενοι, ἐπιστάται· τὸ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἔσχατον ζυγὸν, οὐρὰ καὶ οὐραγία, καὶ οὐραγός· ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοφύλαξ· ἡ συνήθεια, πεντηκοντοφύλακα αὐτὸν καλεῖ. ὁ δέ γε τοῦ παντὸς στρατοῦ ἡγεμονεύων, βασιλεύς.

Στρατεία, τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ ἐκστράτευσις· στρατιὰ δὲ κοινῶς τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν, καὶ τῶν ἀγγέλων ὁμοίως.

Στῖφος, ὄχλος, ἄθροισμα, τὸ πλῆθος καὶ ἡ τάξις τῶν ἀνδρῶν. ἐξ τοῦ στίξ στιχὸς, μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν καὶ βαρύνεται, καὶ τρέπεται τὸ χ εἰς φ, καὶ προπερισπᾶται.

Στωϊκοί, οἱ φιλόσοφοι, ἐκ τοῦ στοαί· ἐκεῖ γὰρ ἦν αὐτῶν τὸ διδασκαλεῖον. Ζήνων ὁ Κιτιεὺς διέτριβεν ἐν τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ ποικίλῃ· ὅθεν λαβεῖν τὴν αἵρεσιν καὶ τοὔνομα συνέβη, κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς τὸ ω.

Στωμύλος, λάλος, πολύκομψος, πιθανολόγος, εὐτράπελος, ἔφεδρος τῶν λόγων, ἀπατεών, κόλαξ, πέρπερος· καὶ στωμύλεσθαι, τὸ περιτράνως λέγειν· καὶ στωμύλματα, τὰ περιλαλήματα.

Στρατόπεδον] Στρατόπεδον ἐποιήσατε: — ἀντὶ τοῦ σκηνάς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις· καὶ τὸ στράτευμα λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν στράτευσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Στράτιος Ἄρης καὶ Ζεὺς· ἡ δευτέρα συλλαβὴ βραχεῖα· καὶ στρατεῖον, τὸ μέγα καὶ σοβαρόν.

Στράττις] ὥσπερ παρὰ τὸ Βάκχος γίνεται Βάκχις, Κρόνος Κρόνις, δῆμος Δῆμις καὶ Δάμις, οὕτω στρατός Στράτις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, Στράττις.

Στραβός, παρὰ τὸ στρέφω, τροπῇ τοῦ ε εἰς α, οἷον ὁ διεστραμμένος τοὺς ὀφθαλμούς.

Στράγξ, παρὰ τὸ στάζω στάξω στάξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ τοῦ ρ, στράγξ· ἡ γὰρ ἐπισχεθεῖσα ῥύσις ἐστί· καὶ Μένανδρος, Ὕδατος στράγγα ἔχων.

Στραγγαλίδες, τὰ δύσλυτα ἄμματα.

Στρεβλός, παρὰ τὸ ἐστραμμένα τὰ βλέμματα ἔχειν· στρέβλον γὰρ τὸν στραβὸν λέγομεν. παρὰ δὲ τὸ στρέφω στρέψω, γίνεται στρέβλη, ὡς στήσω, στήλη.

Στρεύγεσθαι, Ἰλιάδος ο', οἷον στραγγίζεσθαι, τουτέστι κατ' ὀλίγον κινεῖσθαι καὶ ἐκλείπειν. Στρευγομένη, στρεφομένη.

Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος, ταλαίπωρος, κακοπαθής.

Στρέψον] προστακτικόν· ἐκ τοῦ στρέφω, ὁ μέλλων, στρέψω· ὁ παρακείμενος, ἔστροφα· ὁ παθητικὸς, ἔστραμμαι· καὶ ὤφειλεν εἶναι ἔστρεμμαι· ἀλλὰ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα, [ἔχοντα] τὸ ε καὶ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τρέπει τὸ ε εἰς ἄλφα ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἐστρέφθην· καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐστράφθην· ἀλλ' ἀεὶ ὁ παθητικὸς ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου· πλὴν τῶν παρὰ τὸ αἴρω περισπωμένων, συνῄρημαι, συνῃρέθην, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ πλὴν τοῦ ἐπήνημαι ἐπηνέθην· καὶ τοῦ εὔρω εὕρημαι εὑρέθην· καὶ τοῦ ῥῶ ἔῤῥημαι ἐῤῥέθην· καὶ τοῦ μέμνημαι ἐμνήσθην, προσλαμβάνοντος τὸ σ· καὶ τοῦ σέσωσμαι ἐσώθην, ἀποβάλλοντος τὸ σ· τὸ δὲ ἐῤῥώσθην, οὐκ ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ῥώζω· καὶ χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ καὶ ε μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων· ταῦτα γὰρ ἐν μὲν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ, τρέπει τὸ ε εἰς α· ἐν δὲ τῷ παθητικῷ ἀορίστῳ, πάλιν ἐπαναλαμβάνει αὐτό· οἷον, στρέφω, ἔστραμμαι, ἐστρέφθην.

Στρηνιᾶν, παρὰ τὸ στερεῖν καὶ ἀποσπᾶν τὰς ἡνίας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. τινὲς δὲ παρὰ τὸ στρῆνος τὸ σκληρόν· — στρῆνος δὲ περιστυφελὴ γένετ' ἀκτή: — ὅθεν γίνεται τὸ στρηνιᾶν.

Στρηνόν, οἱ μὲν, τὸ ἐξὺ καὶ ἀνακεκραμένον· Νικόστρατος δὲ, τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες τῇ ἀκοῇ φθέγμα.

Στριφνόν, σημαίνει τὸ σφιγκτὸν καὶ στερεόν. παρὰ τὸ στρύφνω στρυφνός καὶ στριφνός· ἐκ τοῦ στύφω, πλεονασμῷ τοῦ ρ. σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ υ μακρὸν ἔχει, τῶν ἄλλων τῶν εἰς νος μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου συνεσταλμένον αὐτὸ ἐχόντων, οἷον σκύμνος, κύκνος, καὶ τὰ ὅμοια. [δύναται δὲ καὶ τροπῇ εἶναι τοῦ υ εἰς τὸ ι, ὡς, Φιτρῶν καὶ λαῶν: — παρὰ γὰρ τὸ φύω.]

Στρουθός, παρὰ τὸ μετὰ οἴστρου θέειν· ἢ παρὰ τὸ στερρῶς θέειν· ἐξ αὐτοῦ καὶ στρουθίον. ὤφειλε βαρύνεσθαι· τὰ γὰρ εἰς θος δισύλλαβα μονογενῆ φύσει μακρᾷ παραληγόμενα βαρύνεται, ξοῦθος, κύριον· μῦθος, κῶθος, ζῆθος. ἀλλὰ τὰ παρὰ τὸ θέω συντιθέμενα ἅπαντα ὀξύνεται· βοηθός, ἀγαθός. οὕτω καὶ στρουθός.

Στελγιδοποιός, ὁ χαλκεύων καὶ ποιῶν τὰς στελγίδας, αἵ εἰσι ξύστραι.

Στρόβιλος] παρὰ τὸ στρέφω στρόφιλος καὶ στρόβιλος. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τοὺς κοχλίας, καὶ τοὺς θαλασσίους κήρυκας, καὶ εἶδος ὀρχήσεως καὶ ἀνέμων, καὶ τὸν τοῦ δένδρου καρπὸν, ἤγουν τῆς πίτυος.

Συστρός, ἀπὸ τοῦ στροβῶ· σημαίνει τὸ περιερχόμενος κύκλῳ.

Στρόμβος, ῥόμβος, ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι· καὶ στροβεῖ, ταράττει, κινεῖ.

Στροφαῖος, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἱδρυμένος Ἑρμῆς· παρὰ τὸν στροφέα τῆς θύρας.

Στροφάδες, νῆσοι εἰσὶν ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει. Ἰόνιον δὲ πέλαγος, ὁ νῦν Ἀδρίας καλούμενος.

Στροφαλιγγι, τῇ συστροφῇ, Ἰλιάδος π'. παρὰ τὸ στρέφω στρόφος στρόφιγξ· πλεονασμῷ τοῦ γ, καὶ τῆς αλ συλλαβῆς προσιούσης, στροφαλιγξ· γίνεται γὰρ εἰς ιξ ὄνομα ἀπὸ τῶν εἰς ος, ὡς φοῖνος φοῖνιξ, λᾶος λᾶιξ· καὶ ῥῆμα στροφαλίζω· ὡς καναχὴ καναχίζω, ὀργὴ ὀργίζω, οὕτω στρέφω στροφὴ στροφίζω, προσθέσει τῆς αλ.

Στρόφιον, τὸ στρογγύλον ζωνάριον. Ἀριστοφάνης, — τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι.

731 Στρόφος, ὁ τῆς πήρας κρεμαστήρ, παρὰ τὸ ἐστράφθαι· καὶ πᾶν τὸ στρεφόμενον ὁμοίως.

* Στρῶμα, τὸ λέχος, ἀπὸ τοῦ στρωννύω.

Στρωμνή, παρὰ τὸ στρῶ στρώσω. ἢ παρὰ τὸ στορῶ στορέσω (ὃ σημαίνει τὸ γαληνιῶ) γίνεται στορεμνή· καὶ συγκοπῇ, στρωμνή. ἀπὸ δὲ τοῦ στορῶ γίνεται στρωννύω· καὶ στρωτήρ λέγεται μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ πλέγμα τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηνὰς καὶ καλύβας πεποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες στρωτῆρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δοκίδια, τὰ ἐπάνω τῶν δουροδόκων τιθέμενα· ἢ τὰ εἰς ὀροφὰς πεποιημένα. ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν στρωτῆρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀροφὴν πεποιημένον.

Στρωφᾶσθαι, Ἰλιάδος ι', ἀναστρέφεσθαι, διάγειν. ἀπὸ τοῦ στρέφω στρωφῶ.

Στυγνός] ὡς παρὰ τὸ ἔτραγον τραγανός, ἔπιθον πιθανός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ στύζω στύξω ἔστυγον, στυγανός· καὶ συγκοπῇ, στυγνός. οἱ δὲ παρὰ τὴν Στύγα φασὶν εἰρῆσθαι· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ μὲν ἀηδῆ καὶ λυπηρὰ ἀπὸ τῶν ψυχρῶν ὠνόμαζον· τὰ δὲ ἡδέα καὶ τερπνὰ ἀπὸ τῶν θερμῶν. τὸ οὖν στυγεῖν, ἀπὸ τῆς Στυγός· ἥπερ μυθεύεται ψυχρότατον ἔχειν ὕδωρ. ὁμοίως καὶ ὁ στυγνὸς παρ' αὐτὴν εἴρηται. ὡσαύτως καὶ τὸ, Φόβου κρυόεντος, ἀπὸ τοῦ κρύους τοῦ ψυχροῦ. ἀπὸ δὲ τῶν θερμῶν τὴν τέρψιν θαλπωρὴν ἔλεγον· καὶ τὸ τέρπεσθαι λαίνεσθαι. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαίων διαλέκτου. καὶ κατέστυξαν, ἐφόβησαν, ἢ ἐφοβήθησαν, ἀπὸ τοῦ στύζω ἢ στύγω· καὶ τὸ ἐστυγημένη, ἀπὸ τοῦ στυγῶ στυγήσω· ἐξ οὗ καὶ στυγητός, ὁ μισητός. καὶ στυγερή, ἐκ τοῦ στυγῶ, ὃ σημαίνει τὸ φοβοῦμαι καὶ τὸ μισῶ· τοῦτο ἐκ τῆς στυγός. καὶ τί μετέχει; μυθεύονται οἱ ἀρχαῖοι, ὅτι τὰ μὲν ἀηδῆ, ἐκ τῶν ψυχρῶν καθεστήκασι· τὰ δὲ ἡδέα, ἐκ τῶν θερμῶν.

Στύξ] ἡ Στὺξ μία ἐστὶ τῶν Ὠκεανοῦ θυγατέρων, ἣν ὁ Ζεὺς φρικωδέστατον ὅρκον τῶν θεῶν ἐποίησε, τιμήσας αὐτὴν, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ. ἔστι δὲ κρήνη ἐν ᾅδου.

Στύλος] ὡς ἀπὸ τοῦ ἄνω ἀνύω, οὕτω καὶ στῶ στύω στύλος, ὡς χῶ, χύω, χύσω, χυλός· τὰ γὰρ ῥηματικὰ ταῦτα ὀνόματα διαφόρως τονίζεται.

Στυμφαλίδας ὄρνιθας, τὰς πλωάδας· ἐπεὶ Στύμφαλος πόλις Ἀρκαδίας· πλησίον δὲ αὐτῆς λίμνη, ἔνθα διέτριβον αἱ ὄρνιθες. ἐξεδίωξε δὲ αὐτὰς ὁ Ἡρακλῆς πλαταγῇ, μὴ δυνάμενος αὐτὰς κατατοξεῦσαι διὰ τὸ πλῆθος.

Στύπος, Λυκόφρων, — πεύκης πρέμνον ἢ στύπος δρυός: — καλεῖται τὸ πρέμνον τῆς ἀμπέλου· ἀφ' οὗ Ἀρχίλοχος, — Θυρέων ἀπεστύπαζον: — πᾶν δὲ δένδρον σκληρὸν καὶ στερεὸν στύπος λέγεται. ἢ τὸ ταπεινὸν, παρὰ τὸ στρέφεσθαι ἐν συμφύτοις τόποις· σημαίνει δὲ στέλεχος, κλῶνα, κλάδον. παρὰ τὸ τύπτω, τύπος, καὶ στύπος.

Στυπεῖον, τὸ τυπτόμενον λινάριον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ. τυπεῖον γάρ· καὶ αὐτὸ παρὰ τὸ τύπτω.

* Στυππειοπώλης, ὁ τὰ στυππεῖα πωλῶν, τουτέστι κανναβινα λίνα. δηλοῖ δὲ ὁ Ἀριστοφάνης τὸν Εὐκράτη, ὃς στύππαξ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ στυππειοπώλης εἶναι.

Στύπιον ἢ στίπυον, εἶδος λινοῦ.

732 Στύραξ, τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι. καὶ Θουκυδίδης στυρακίῳ φησὶν ἀκοντίῳ ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν: — ἢ ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος, ἢ τοῦ δόρατος ἀρχὴ, ἐφ' ᾗ στηρίζεται τὸ δόρυ.

Στυρακίζειν, κεντρίζειν· ἀπὸ τοῦ στύρακος.

* Στυφόκομπος, ὁ μάχιμος ὄρτυξ, παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν· ὄνομα ὀρνέου· ἔπλασεν Ἀριστοφάνης, παρὰ τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλὴν, ὃ συμβαίνει τοῖς ὄρτυξι.

* Στωϊκοὶ φιλόσοφοι, οἱ ἐκ τῆς στοᾶς· ἐκεῖ γὰρ ἦν αὐτῶν τὸ διδασκαλεῖον.

Στυφελός] Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ, — στυφελοῦ διὰ χώρου: — ἀντὶ τοῦ σκληροῦ, τραχέος· καὶ στυφελίζειν, τὸ σκληρῶς διατίθεσθαι· ἀπὸ τοῦ στροφαλίζω, ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ τροπῇ. κυρίως δὲ ἀπὸ πέτρας στυφλοῦς ἅλλεσθαι· καὶ στύφελον, τὸ σκληρόν. ἢ στυφελίζειν, κινῆσαι, σείσαι· ἀπὸ τοῦ τοῖς στύφεσιν ἐλαύνειν, ὅ ἐστι στελέχεσι.

Στύφλα νάσσονται κλίτη: — λέγονται δὲ τὰ τραχέα κλίματα. Λυκόφρων.

* Συβαρίζειν, παρὰ τὴν Συβαριτῶν τρυφήν· φασὶ γὰρ τοὺς Συβαρίτας πολυτελέσι χρῆσθαι τραπέζαις. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ τρυφαν. ἢ παρὰ τὸ συβάρια ἐπιφθέγματα, ἅ εἰσι παρ' Ἐπιχάρμῳ.

Συβήνη, ἡ δερματίνη αὐλοθήκη, ἢ ἡ φαρέτρα.

Συβριάζειν, ἀπὸ τοῦ συβαρίζειν, ἐν ὑπερθέσει. Συβαρῖται γὰρ ἐπὶ τρυφῇ διεβέβληντο.

Συβόσια, τὰ τῶν συῶν νόμια.

Σύγε. ἔστι τοῦτο δεῖξαι ἀπὸ διαλέκτου ὅτι ἓν μέρος λόγου ἐστίν· ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς σύγα λέγουσιν. εἰ δὲ ἦσαν δύο μέρη λόγου, οὐκ ἂν οὕτως ἔλεγον· ἐπὶ γὰρ συνδέσμου οὐ τρέπουσι τὸ ε εἰς α· οὐδὲ γὰρ τοῦ μὲν συνδέσμου, ἢ τοῦ δὲ, τὸ ε τρέπουσιν. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι κακῶς λέγουσι· καὶ γὰρ ἐπὶ συνδέσμου τρέπεται· οἷον, αἴκε, — αἴκα μὴ θαλφθῇ λόγοις: — καὶ ἐπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ γε τρέπεται· οἷον, Τοῦτό γα τὸ τοῦ γόγγρου τέμαχος: — ἀλλὰ μᾶλλον κάλλιόν ἐστι δεῖξαι ἀπὸ τῆς Ἀτθίδος διαλέκτου ἓν μέρος λόγου. τὸ σύγε ἐπέκτασιν ἔχει τὸ γε, ὡς τὸ ἔγωγε. εἶχον καὶ ἄλλο, ἐγώδε· ἀλλ', ὡς ἀνωφελὲς τοῦτο κρίνας, κατέλιπον. τὰ δὲ τῆς χρήσεως, ζήτει εἰς τὸ ἔγωγε καὶ ὅγε.

Συγγραφεῖς] ἄνδρας ᾑροῦντο, ἵνα συγγράψωσι τοὺς μεθέξοντας τῆς τῶν τετρακοσίων ἀρχῆς, καὶ τῆς τῶν τριάκοντα. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς. Εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ὁπότε δέοι πλῆθός τι αἱρεῖσθαι, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέρειν γνωμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰώσηπος φησί. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν υῶν ἐλέγετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ· Ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθὺ τῶν λοιπῶν εἴχοντο: — καὶ ἑξῆς. ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς τριάκοντα οἱ τότε αἱρεθέντες, ὥς φησιν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος· ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσε μόνον τῶν προβούλων.

Συγκρητίσαι] συγκρητίσαι λέγουσιν οἱ Κρῆτες, ὅταν ἐνωθεῖσιν αὐτοῖς γένοιτ' πόλεμος· ἐστασίαζον γὰρ ἀεί. δοὺξ δὲ πρῶτον ὑπὸ Ῥωμαίων δηλωθεὶς, κατὰ τὸν Μιθριδατικὸν πόλεμον· ἔλε δὲ τὴν νῆσον ὁ κληθεὶς Κρητικὸς διὰ τοῦτο. 733

* Συγκοίτιον, τὸ ἑταίρᾳ συγκοιμηθείσῃ μίσθωμα.

* Συγκομιστοί, ἤγουν ἄρτοι ῥυπαροί, διὰ τὸ πάντα τὰ ἄλευρα ὁμοῦ συγκομίζεσθαι, καὶ μὴ διακρίνεσθαι· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

* Συγκοπή, εἶδος νόσου· παρὰ τὸ συγκόπτειν, τὸ συμπίπτειν.

* Συκάζω, τὸ τὰ σῦκα συνάγω, τὸ ἐκλέγω τὰ σῦκα· ἀπὸ τῶν συκῶν.

* Σύκινοι ἄνδρες, ἤγουν ἀσθενεῖς καὶ ἀχρεῖοι, ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον εὔθραυστον, ἀσθενὲς, καὶ ἀδύνατον· ὅθεν

καὶ παροιμία, συκίνη ἐπικουρία, ἡ μηδὲν ὠφελοῦσα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς συκῆς.

Σύγκλητος] τῶν ἐκκλητιῶν αἱ μὲν ἐξ ἔθους [καὶ] κατὰ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν ὥςτε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. Δημοσθένης [ἐν τῷ] κατὰ Αἰσχίνου.

Συγκόψω, ἐπὶ τὸ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕτως οἱ μεταγενέστεροι.

Συγκομιδή, ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν τρίτῃ, Καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν: — καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοκράτην, συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδοὺς τὸν ἀγρόν.

Συζυγία, ἐκ τῆς σὺν προθέσεως καὶ τοῦ ζυγός. καλεῖται δὲ διὰ τὸ συνεζευγμένα ἔχειν ἑκάστην σύμφωνον ἀλλήλοις, δι' ὧν ἑκάστη παράγεται.

* Σύθεν, ὥρμησαν· παρὰ τὸ σεύω· ὅθεν καὶ σύτο.

Συηνία, καὶ ὑηνία, ἀμαθία, σκαιότης, παρὰ Φερεκράτῃ· καὶ συηνεῖν Πλάτων, τὸ ἀμαθῶς ἀνεστρέφεσθαι, καὶ συῶδές τι ποιεῖν.

Συκῆ, παρὰ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ· ὁρμητικὴ γάρ ἐστι. τὰ διὰ τοῦ αια παροξύτονα θηλυκὰ μὴ ἐπιδεχόμενα συναίρεσιν, διὰ διφθόγγου γράφεται, ἐλαία, ἀλκαία, συκομοραία. μὴ ἐπιδεχόμενα συναίρεσιν, διὰ τὸ συκέα συκῆ, ἀμυγδαλέα ἀμυγδαλῆ. καὶ τὰ ἐπὶ δένδρων, διὰ τοῦ ε γράφεται.

Συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία· καὶ συκοφαντεῖν, τὸ ψευδῶς κατηγορεῖν. κεκλῆσθαι δὲ τοῦτο φασὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, πρῶτον ἐκεῖσε εὑρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς τῆς ἐφημέρου τροφῆς. καλλίστων δὲ ὄντων τῶν Ἀθηναίων σύκων, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν αὐτά, ἔκλεπτον αὐτά τινες, καὶ ἐξῆγον ἔξω· τοὺς δὲ μηνύοντας καὶ φαίνοντας τοὺς ἐξάγοντας, ἀπεδέχοντο μὲν, ἐξ ὧν δὲ ἔπραττον, συκοφάντας ὠνόμασαν. συνέβη δὲ καὶ τοὺς ὀπωσοῦν κατηγοροῦντας τινὸς φιλαπεχθημόνως, οὕτω προσαγορεύεσθαι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἄλλως τὸ συκοφαντεῖν παρὰ Πλάτωνι καὶ Μενάνδρῳ, οἷον κνίζειν ἐρωτικῶς. καὶ Πλούταρχος ἐν Σόλωνι, Οὐκ ἂν οὖν τις ἡγήσαιτο παντελῶς ἀπιθάνως τοὺς λέγοντας, ὅτι καὶ σύκων ἐξαγωγὴ τὸ παλαιὸν ἀπείρητο· καὶ τὸ φαίνειν ἐνδεικνύμενον τοὺς ἐξάγοντας, κληθῆναι συκοφάντας.

Συκοφάνται, οἱ ἐπηρεάζοντες· φαίνειν γὰρ τὸ ἐγκαλεῖν· καὶ συκαστάς, τοὺς φιλεγκλήμονας ἔλεγον· καὶ συκοβίους, καὶ συκώρους, καὶ συκώδεις, καὶ συκολόγους, καὶ φιλοσύκους.

734 Συλῶ, τὸ ἀφαιρῶ καὶ αἰχμαλωτίζω.

Σύλαι, αἱ συλλήψεις παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ στεφάνου· ἐν δὲ τρίῃ ἑξῆς, ὥςπερ ἐπεξηγούμενος αὐτὸ, φησί, Σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν [ὥςπερ] δεδομένων συλῶν [Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων.] ἐπειδὰν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἄν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιρουμένῳ τὰ ἀλλότρια;

* Σύλλεκτρος, ἡ νύμφη, ἀπὸ τοῦ σὺν καὶ λέκτρον, ἐν ᾧ κεῖται μετὰ τοῦ νυμφίου.

* Συλλαμβανειν, τὸ βοηθεῖν· κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν βασταζόντων βαρυ τι, καὶ ἀλλήλοις βοηθούντων· ἀφ' οὗ καὶ συλλήπτωρ, ὁ βοηθός.

Συλλήβδην, ὁμοῦ, συλλαβὼν ἀθρόως· ἀπὸ τοῦ λήβω λήψω, λήψομαι, λήβδην, καὶ συλλήβδην.

Σύμβαμα, ἀπὸ τοῦ βίβημι τὸ πορεύομαι.

Σύμβολα, σημεῖα, τέρατα, μαντεύματα, οἰωνίσματα· οἷον, σημεῖον τοῦ φθαρτοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων πρὸ θανάτου, οἱ δερματινοι χιτῶνες. ἔστι δὲ σύμβολον, ἐκ τοῦ συμβάλλειν καὶ ἐξ ὑπαινιγμοῦ προσπίπτειν μόνον, ὡς εἰ συμβολικά τις εἴποι.

Σύμβολα, τὰς συνθήκας ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι τάττωσι τοῖς πολίταις, ὥςτε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια πολλάκις. Δημοσθένης ἐν ἑβδόμῳ Φιλιππικῶν. Σύμβολον ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες· εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο.

* Συαβῶμεν, ἀντὶ τοῦ συμβιβασθῶμεν. Ἀριστοφάνης, ἀνάμεινον, ἵνα συμβῶμεν: — καὶ ὁ Θεολόγος, συμβῶμεν ἀλλήλοις: — καὶ συνέβησαν, ἀντὶ τοῦ συνεβιβάσθησαν.

Συμμορία, ἀπὸ τοῦ μέρους, ἤγουν οἱ τῆς αὐτῆς μερίδος, σύνταγμα ἢ φρατρία· Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν ἑξήκοντα ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν· ὁ δὲ Ὑπερίδης, δεκαπέντε· ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους, λέγων τὴν αἰτίαν, γράφει, Ἕως μὲν οἱ πλούσιοι, παρακρουόμενοι τὴν πόλιν, σὺν ἐ καὶ ἐξ τριηραρχοῦντες, μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδε Δημοσθένης, νόμους ἔθηκε τοὺς τριακοσίους τριηραρχεῖν, καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολευκτου. συμμορῖται δέ εἰσιν οἱ τῆς αὐτῆς μετέχοντες συμμορίας. διῃρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος.

* Συμφοιτητής, ὁ συμμαθητὴς, παρὰ τὸ σὺν καὶ φοιτᾶν, τουτέστι τὸ ὁμοῦ πορεύεσθαι εἰς τὰ διδασκαλεῖα.

Συμφορά, παρὰ τὸ φορά. φορὰν δὲ ἔλεγον οἱ Ἕλληνες τὴν τύχην· συμφορὰ δέ ἐστιν, ἡ ἀπό τινος τύχης συμβεβηκυῖα.

* Συναγωνίζεσθαι, σημαίνει βοηθεῖν, ἀλλὰ κυρίως ἐν τῷ ἀγῶνι.

Συνάορος, σημαίνει τὴν γαμετὴν, παρὰ τὸ συναρηρέναι. ἢ συνόαρός τις ἐστὶ καὶ συνόμιλος, μεταθέσει τοῦ α.

Σύνδικοι· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ἐλπαγόρου· σύνδικοι ἦσαν πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέροντο. καὶ Λυκοῦργος φησὶ περὶ τουτων. μήποτ' οὖν ἀρχή τις ἦν καθεσταμένη μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς κάθοδον οἱ σύνδικοι. 735

* Συνάλλαγμα, τὸ συμβόλαιον, παρὰ τὸ συναλλάττω.

Συνδυάσω, συζευχθῶ, κοινωνήσω, συμπράξω. λέγεται δὲ καὶ παρὰ τὸ δύω τὸ ὑπεισέρχομαι δυάζω.

* Συνέδριον, τὸ δικαστήριον, παρὰ τὸ συνεδρεύειν.

Συνεοχμῶ, ἐν τῇ συναφῇ τοῦ ἡνίου, ἐν τῷ συνδέσμῳ, καθὸ συνδέδεται ὁ τράχηλος τῇ κεφαλῇ. ἔχω ἐεχμός, ὡς ἔλδωρ ἐέλδωρ· εἶτα ἐοχμός, ὡς πλεγμός πλογμός.

Συνεῖρε, εἰς τὸ συνείρω.

Συνηβολία, ὑπαντήσει, συντυχία. Ὅμηρος, — ἀριστῆες δὲ συνηβολίῃ κεχάροντο.

* Συνέλευσις, σύνοδος. παρὰ τὸ ἐλεύθω καὶ σὺν, εἰς ἣν συνέρχονται πλεῖστοι.

Σύνες] ἐκ τοῦ συνίημι τὸ συνιῶ καὶ γινώσκω, ὁ παρακατικὸς, συνίην· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἔς, καὶ σύνες. τὸ δὲ συνιῶ γίνεται κατὰ παραγωγὴν ἐκ τοῦ συνῶ, ἢ ἐκ τοῦ συνίω.

* Σύνθρονος, ὁ σύνεδρος· θρόνος γὰρ ἡ καθέδρα.

Σύνθεο καὶ σύνθετο· ἀμφότερα κατὰ πλεονασμὸν, ἀπὸ τοῦ σύνεο σύνετο.

Σύνθημα, συνθήκη, σύσσημον, λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος.

Συνήγορος, προστάτης ὑπέρ τινων λόγων· ἔοικε γὰρ παρ'

Ἀθηναίοις τινὰς χειροτονεῖσθαι συνηγόρους, ἐπὶ τοῦ ἀγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησί.

Συνήμονας, ἤτοι παρὰ τὸ ἧσθαι, ἵν' ᾖ συνέδρους· ἢ παρὰ τὴν ἕσιν, ἵν' ᾖ συναγωνιστάς· ὅ καὶ βέλτιον· συνήθεις, καὶ ἑταίρους, ὁμοήθεις.

Συνημοσύνας, Ἰλιάδος χ', συνθήκας· παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα· τὸ εἰς αὐτὸ ἀφικνεῖσθαι τὰ τῆς διανοίας.

* Συνήντετο, ἀπήντετο, ποιητικά. χρὴ οὖν ἀπήντησε καὶ συνήντησε.

Συνίζησις, ὅτι συνίζησι τὸ ἓν φωνῆεν καὶ συνάγεται καὶ καθέζεται κρυπτόμενον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου φωνήεντος.

Συνίστωρ, εἰς τὸ ἵστωρ.

* Συννεφές, τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ νέφος.

* Σύννους, ὁ εὖ φρονῶν, ὁ μὴ διαχεόμενον τὸν νοῦν ἔχων.

* Σύνοδος, ἡ ἐκ πολλῶν πόλεων συναγωγὴ ἐπί τινι, ὡς Θουκυδίδης, ἀεὶ σύνοδοι ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἠγέροντο.

Συνοίμιον ὕμνον ἄειδον· Ἀπολλώνιος· σύμφωνον καὶ συνῳδόν· οἴμη γὰρ ἡ ᾠδή.

Συνοχωκότε, συμπεπτωκότε, συνηγμένω, Ἰλιάδος β'. ἔστι δὲ μετοχὴ πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἐκ τοῦ συνέχω, σύνοχος· ῥῆμα συνοχῶ, συνοχήσω· ὁ παρακείμενος, συνώχηκα. τὸ νω, μέγα· τὸ δὲ ο εἰς ω, καὶ τὸ η τὸ μακρὸν εἰς μακρὸν, γίνεται συνώχωκα. ἡ μετοχὴ, συνωχωκώς συνωχωκότος· καὶ συστολῇ Ἰωνικῇ ἢ ποιητικῇ, γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, συνοχωκότε.

Συνώμεθα] Ἀλλ' ἔπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα, ἀντὶ τοῦ, συνθήκας ποιησώμεθα.

* Συνώπη, πόλις τοῦ Πόντου, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς Συνώπης· ἣν ἁρπάσας ὁ Ἀπόλλων (κατὰ Φιλοστέφανον) ἀπὸ Βοιωτίας ἐκόμισεν εἰς τὸν Πόντον· καὶ μιγεὶς αὐτῇ ἔσχε Σύρον, ἀφ' οὗ οἱ Σύροι.

Σύνταξις, δύο πραγμάτων ἕνωσις, καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα· ἢ ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἴκησις. Δημοσθένης Φιλιππικῶν, Καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα: — ἔλεγον ἑκάστους φόρους συντάξεις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα, Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος. καὶ ὑπὲρ συντάξεως ἐν τῷ παρόντι οὐ δίδοται.

Σύντελής, χρήσιμος· ἢ ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο· ἢ οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες. τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

Συντιμηθῆναι, οὕτω καλεῖται τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὤνια.

Συντροχάσαι, καταντῆσαι, πληρωθῆναι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

Συρβῆνός, ὁ ταραχώδης, ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου. ἢ πένης, διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενάς. καὶ συρβηνέων χορὸς, ὁ τεταραγμένος καὶ συνῴδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς κυσὶν ἐπιφωνουμένου.

Συρβάβυττα, τὸν τάραχον· καὶ σύρβη, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός.

Σύργαστρος, ὑποφορβός, ἐργάτης.

Συρακοῦς] Καὶ τὰς κλεινὰς Συρακοῦς: — ἀποβολῇ ἐκ τοῦ Συρακούσας.

Σύριγξ, σημαίνει τὴν ὀπὴν τῶν μουσικῶν αὐλῶν καὶ τὸ πάθος, καὶ τὴν δορατοθήκην. ἔστι δὲ κατὰ μίμησιν τοῦ γενομένου ἤχου. οὕτως Ἡρωδιανός.

* Σύριγμα, ὁ συριγμός· ἀπὸ τοῦ συρίζειν.

Συρμαῖα, τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων καὶ κοιλίας· καὶ συρμαΐζειν, τὸ κενοῦσθαι· καὶ συρμαῖαν βλέπων, ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν.

Συρφετός, ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος, ἢ ἡ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης. γίνεται δὲ ὡς παρὰ τὸ πυίγω πυιγετός, οὕτω σύρω συρετός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ. Ἡσίοδος δὲ φησι σημαίνειν τὸ ἄχυρον, ὡς τὸ, Χόρτον δ' ἐκκομίσαι καὶ συρφετόν.

Σῦς, δύνατται εἶναι παρὰ τὸ σύω τὸ ὁρμῶ· ὁρμητικὸν γὰρ τὸ ζῶον· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ὗς· σημαίνει δὲ τὸν χοῖρον. ἢ παρὰ τὸ ὕω ὕσω ὗς, ἀπὸ τοῦ ὕεσθαι, ὅ ἐστι βρέχεσθαι· (καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς ὕδασι τέρπεται) καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σῦς. τὰ δὲ εἰς υς περισπώμενα κατὰ τὴν γενικὴν συστέλλει τὸ υ, σῦς συός, καὶ ὗς ὑός.

* Συφεός, τὸ χοιρομάνδριον, καὶ ἡ τῶν συῶν εὐνή.

Σύους, τοὺς Ἱπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοῦ Παναιτίου καὶ Μέμνονος, εἰς ὑηνίαν κωμῳδοῦντες.

Συσσίτιον, εὐωχία, ἄριστον· καὶ συσσιτία, τὰ δεῖπνα ἃ κοινῇ ποιοῦσι Λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια, ἐπεὶ καὶ φιλίας ἐστὶ συναγωγά.

Συστῆσαι] ἡ σὺν πρόθεσις, ἐπιφερομένου τοῦ σ ἑτέρῳ συμφώνῳ, ἀποβάλλει τὸ ν, ὡς τὸ συστρατιώτης. εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων· ἐπεὶ μετὰ τῶν συνήθων ἵστανται καὶ εὐστοιχοῦσιν ἐν ταῖς φάτναις.

Σύφαρ, οὐχ ἁπλῶς τὸ γῆρας, ἀλλ' ὡς ἐπιγέννημα γήρως, καὶ τῆς ἐσχάτης ἡλικίας τὸ κατερρυσσωμένον, τουτέστι τὸ δέρμα· καὶ Σώφρων ἐν τοῖς ἀνδρείοις δεδήλωκε μίμοις εἰπών, Τί μὰν ξύσιλος; τί γάρ; σύφαρ ἀντ' ἀνδρός: — ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἀνακρινόμενον γέροντα, ξύσιλον παίζων εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ κνᾶσθαι καὶ ξύειν τὸ δέρμα· κἀπειδὴ ἀποκρινόμενον, σύφαρ ἀντ' ἀνδρός, τουτέστι δέρμα ψιλὸν, ὡς τῶν ἄλλων ἤδη δεδαπανημένων. τινὲς δὲ καὶ τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας σύφαρ λέγουσι, τὸ ἀποσυρόμενον. Λυκόφρων δὲ, τὸ λίαν γεγηρακός.

Σφαδάζειν, Ἀττικοὶ μὲν ἐπὶ τὸ χαλεπῶς φέρειν καὶ σχετλιάζειν λέγουσι· Ξενοφῶν ἐπὶ τὸ ἀλγεῖν· ἔνιοι δὲ τὸ σπαίρειν ἐκδέχονται· οἱ δὲ, τὸ χαλεπῶς φέροντα πηδᾶν· οἱ δὲ, ἁπλῶς τὸ δυςφορεῖν, ἢ πᾶν τὸ μετὰ βίας. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὗρον, τὸ σφαδάζειν σημαίνειν τὸ δυςθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι, χαλεπαίνειν, μετ' ὀργῆς στενάζειν, ὡς Εὐριπίδης καὶ Πλάτων, Διὰ παντὸς βίου σφαδᾷ: — γίνεται παρὰ τὸ σπῶ, σπεύδω, σπευδάζω· ἀποβολῇ τοῦ υ, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ καὶ τοῦ ε εἰς α, σφαδάζω. Ἰστέον ὅτι τὸ σφαδάζειν καὶ ματάζειν καὶ βοράζειν καὶ τεράζειν, ἔχει τὸ ι προςγεγραμμένον· πρῶτον μὲν, ἀπὸ τοῦ ματαΐζειν καὶ σφαδαΐζειν καὶ τῶν ὁμοίων, τοῦ α καὶ τοῦ ι συναιρουμένου· δεύτερον δὲ, ὡς φησιν ὁ τεχνικὸς, τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα κοινολεκτούμενα, οὐδέποτε ἔχει τὸ α ἐν τῇ παραληγούσῃ μακρὸν φύσει· σεσημείωται τὸ κράζω· οἷον γενειάζω, ἑτοιμάζω, ἁρπάζω. ἰδοὺ γὰρ ταῦτα, μὴ ἔχοντα τὸ ι, οὐκ ἔχει τὸ α φύσει μακρὸν, ὡς δῆλον εἰς τὸν γενειάσω, ἑτοιμάσω, ἁρπάσω μέλλοντα· ἐνταῦθα γὰρ βραχὺ τὸ α. εἰ ἄρα οὖν τὸ σφαδάζω καὶ ματάζω καὶ κεράζω φύσει μακρὸν ἔχει τὸ α, ὡς δῆλον ἐκ τῆς λοιπῆς κλίσεως τῆς μὴ ἐχούσης τὸ ζ, δῆλον ὅτι ἔχει ἐγκείμενον τὸ ι. προςκειται, κοινολεκτούμενα· ἐπειδὴ τὸ πλήσσω πλάζω λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς· καὶ ἔστι τὸ α φύσει μακρὸν, καὶ οὐκ ἔγκειται τὸ ι.

Σφαδάζοντες, σπώμενοι ἢ δυςφοροῦντες.

Σφάζω] παρὰ τὸ φῶ (σημαίνει τὸ ἀναιρῶ καὶ τὸ φονεύω) παράγωγον φάζω, ὡς βῶ βάζω· πλεονασμῷ τοῦ σ, σφάζω· ὁ μέλλων, σφάξω· καὶ σφαγάς, τὰς κατακλείδας.

Σφαγεῖον, τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων δέχονται.

* Σφαγή, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σφάζεταί τις, καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτή.

* Σφάλμα, ἁμάρτημα· παρὰ τὸ σφάλλω.

Σφακελίζοντες, διασπῶντες, κηδῶντες, ὑποτρέμοντες· σφαδάζειν γὰρ ἐστὶ τὸ σπᾶσθαι· καὶ τὸ σφακελίζειν δὲ ἐντεῦθεν, τὸ ἀλγεῖν μετὰ σπασμοῦ· καὶ σφακελισμός, παραπληξία, ἢ ἡ σῆψις τῶν μυελῶν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός. λέγεται δὲ σφάκελος, καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος· λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δὲ ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων· καὶ σφακελίσαι, κατασαπῆναι, ἀπονεκρωθῆναι.

Σφάραγον, ὁ Ἀπίων τὸν φάρυγγα· ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γινομένου ψόφου.

Σφαραγεῦντο, ἤγουν προΐεντο· ὀνοματοπεποίηται ἡ λέξις· ἔνθα καὶ ὁ βρόχθος, ᾧ τὴν φωνὴν ἀφιέμεθα, ἀσφάραγος καλεῖται· καὶ σφαραγίζω, τὸ ἠχῶ· ὡσαύτως δὲ ὀνοματοπεποίηται.

758 Σφαῖρα, παρὰ τὸ σπαίρειν καὶ ἐν κινήσει εἶναι, μεταθέσει τοῦ π εἰς φ, ἢ καὶ τοῦ κ· τὸ γὰρ σπαίρειν, σκαίρειν ἐστί· καὶ τὸ [illegible] κῶς εἴρηται. Ὥρος.

* Σφάττεσθαι, ἔστι [illegible] διὰ ἥντινα οὖν αἰτίαν φονεύεσθαι, καὶ ἐπ' ἀνθρώπου τάττεται.

Σφαιρωτήρ, σανδαλίου ζινίχιον, οἷον τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος. ἐν τῷ ῥητορικῷ οὕτω.

Σφέας] τὸ σφέας, κατὰ πλεονασμόν ἐστι τοῦ ε· ἢ τὸ σφᾶς, κατὰ συναίρεσιν. καὶ λέγεται, ὅτι τὸ σφέας κατὰ πλεονασμὸν γίνεται τοῦ ε, διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα καθόλου, ἐν πληθυντικῷ ἀριθμῷ ἡ τοῦ τρίτου προσώπου ἀντωνυμία ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ σφῶ, ἐνδεῖ συλλαβῆς κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τοῦ πρώτου τε καὶ δευτέρου προσώπου· οἷον ἡμεῖς ὑμεῖς σφεῖς, ἡμῶν ὑμῶν σφῶν, ἡμῖν ὑμῖν σφῖν· οὕτω καὶ ἡμᾶς ὑμᾶς σφᾶς. ὥστε τὸ σφέας κατὰ πλεονασμὸν ἐστὶ τοῦ ε, ἀπὸ τοῦ σφᾶς.

* Σφεῖς, ἀντὶ τοῦ οἷον αὐτοί, ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν τῆς πρωτοτύπου ἀντωνυμίας.

Σφεδανόν] — ἕπεσθαι σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων: — ἑκατέροις δύναται προδίδοσθαι. σημαίνει δὲ ἡ λέξις σφενδονηδόν· ἀπὸ τῆς σφενδόνης· οἷον ἐπεικτικὸν καὶ ἐπεστραμμένον, ἢ σύντονον· ἀφ' οὗ καὶ σφῆν καὶ σφίγγω. οἱ δὲ σφεδανὸν λέγουσι σπευστικῶς. παρὰ τὸ σπεύδειν σπεδανός καὶ σφεδανός, Ἰλιάδος λ'.

* Σφείων, ποιητικῶς, ἐπὶ τῆς γενικῆς, ἀντὶ τοῦ σφῶν, ἀπὸ τοῦ σφέων, πλεονασμῷ τοῦ ι, σφείων.

Σφετεριζόμενος, ἰδιοποιούμενος, ἀπὸ τοῦ σφέτερος.

Σφέλας, τὸ ὑποπόδιον· παρὰ τὸ φλᾶσθαι εἰς αὐτὸ τὰ γόνατα, ὅ ἐστι θλᾶσθαι καὶ κάμπτεσθαι ἐν τῷ καθῆσθαι.

Σφενδόνη, τοῦ δακτυλίου ἡ περιφέρεια καὶ ἡ εἰς λίθων βολὰς καὶ πέμψεις ἐπιτηδεία. γίνεται παρὰ τὸ σπένδω τὸ ἀναιρῶ (Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι) σπενδόνη καὶ σφενδόνη. ἢ παρὰ τὸ σφάζω, ἢ παρὰ τὸ σπένδω.

Σφῆκες, καὶ τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα ξύλα.

Σφηκώδεις, οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασι· καὶ γὰρ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχουσι.

Σφηκῶσαι, τὸ δῆσαι. οὕτω Φρύνιχος· ὅθεν καὶ σφηκούμενος, στρεβλούμενος, βασανιζόμενος.

Σφήττιοι, δῆμος Φυλῆς Ἀκαμαντίδος. λέγονται δὲ καὶ Σφηττοί. κωμῳδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι· Ποταμιοί δὲ, ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς ἐγγράφους νόμους.

* Σφήκεια, ἡ Κύπρος· πρότερον γὰρ Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Στέφανος ἐν τῷ περὶ Κύπρου· ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων ἐκεῖσε ἀνδρῶν, οἳ ἐκαλοῦντο Σφῆκες. ἐκαλεῖτο καὶ Κεραστία, ὡς Μένανδρος ἐν τῷ περὶ Κύπρου λέγει, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας οἳ εἶχον κέρατα· ὡς δὲ Ξενάγορας ἐν τῷ περὶ νήσων, διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐνοχὰς, ἃς κέρατα καλοῦσι, Κεραστία ὠνομάσθη.

Σφίγξ, παρὰ τὸ σφίγγω, διὰ τὸ ἐσφιγμένα καὶ ἀνόητα λέγειν ῥήματα.

Σφόνδυλος, παρὰ τὸ ἐσφίχθαι πρὸς ἀλλήλους, — μυε- 759
λὸς οὗτε Σφονδυλίων ἔκπαλτο.

Σφόδρα, ἐπίῤῥημα ἐπιτάσεως. ἐκ τοῦ σφῶ τὸ κατασπῶ, σπόδρα, καὶ σφόδρα.

Σφριγῶν, νεάζων, σφύζων, βράζων, εὐσωματῶν, ἀκμάζων, ἀνθῶν· καὶ σφριγῶσιν, ἀκμάζουσι, καὶ ὥσπερ διεσφηνωμένοι εἰσὶν ὑπὸ πυκνότητος καὶ ἀκμῆς· παρὰ Ἱπποκράτει (καὶ σφριγανόν, τὸ ἀκμάζον λέγεται.) θηλοῖ δὲ καὶ τὸ περιτέτανται, ἢ περιτείνονται· καὶ μάλιστα ἐπὶ θηλῆς, καὶ οἷον εὐσωματούσης· ἔνιοι, σφύζουσιν, ὑγιεῖς τυγχάνουσι.

* Σφραγιδονυχαργοκομήτης, ὁ ἄσωτος· παρὰ Ἀριστοφάνει· ἀπὸ τοῦ σφραγίς, καὶ ὄνυξ, καὶ ἀργός, καὶ κόμη, οἱονεὶ ὃς φέρει τοὺς δακτυλίους μέχρι τῶν ὀνύχων, καὶ ὃς ἄεργός ἐστι καὶ κομᾶται.

* Σφραγίζω, σημαίνω, παρασημαίνομαι· ἀπὸ τῆς σφραγίδος, ὅς ἐστιν ἐν τῷ δακτυλίῳ λίθος.

* Σφωΐτερον, παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ σόν· δυϊκὴ ἀντωνυμία ἀντὶ ἐνικῆς.

Σφῶε, ἀντωνυμία ἐστὶ τρίτου προσώπου, αἰτιατικῆς πτώσεως. καὶ διατί οὐκ ἔστιν ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς; διότι ἡ ὀρθὴ πτῶσις οὐδέποτε ἀναδίδωσι τὸν τόνον, οἷον νῶϊ, σφῶϊ· τοῦτο δὲ καὶ ὀξύνεται καὶ ἐγκλίνεται, καὶ ἀναδίδωσι τὸν τόνον· διὸ ἀπέλειψεν ἡ εὐθεῖα, καὶ ἔστι μόνης αἰτιατικῆς· τὸ γὰρ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς πτώσεως ἐστίν, οἷον, νῶ· τὸ δεύτερον πρόσωπον, ὀρθῆς πτώσεως, οἷον σφῶϊ· τὸ τρίτον, αἰτιατικῆς πτώσεως καὶ μόνον, οἷον σφῶε. τὸ δὲ σπόγγος, διὰ τοῦ κ λέγεται, οὐ διὰ τοῦ φ· πᾶσα γὰρ λέξις δισύλλαβος ἀπὸ τοῦ σ ἀρχομένη ᾧ ὑποτέτακται συμφώνῳ, τῷ ο παραληγομένῃ, οὐδὲν τῶν δασέων ἀντιστοίχων ἔχει δευτερεῦον, ἀλλ' ἕν τι τῶν ψιλῶν, οἷον στόρος, σπότος, στόνος.

Σφυρόν, τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον, ἤγουν τὰ ἀπολήγοντα μέρη πρὸς τῷ ἀστραγάλῳ· παρὰ τὸ συνεσφίχθαι τὰ ἄρθρα τῇ συνθέσει καὶ τοῖς νεύροις.

Σφύριον, καὶ ἐπισφύριον, κτητικόν· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ σφυρόν. τὰ δὲ γινόμενα διὰ τοῦ ι ὑποκοριστικά, εἰ μὲν ὦσι δακτυλικά, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· εἰ δὲ τριβράχεα, προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται.

Σχαδόνες, τὰ τῶν κηφήνων κηρία, καὶ ζῶον ἄπτερον ἄπουν· καὶ σχαδίσαι, τὸ θηλᾶσαι· καὶ ἀνίσχαδον, τὸ ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.

Σχεδόν, σημαίνει ἐγγύς, πλησίον, πέλας· ἢ ἐκ χειρός. γίνεται παρὰ τὸ σχέθω τὸ κωλύω, σχεθόν καὶ σχεδόν· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ σχέσιν ἔχειν ἄλλον πρὸς ἄλλον.

Σχεδίην, σημαίνει τὸ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ὡς τὸ Τύψον δὲ σχεδίην [μηδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα: —] κυρίως δὲ σχεδίη ἐστὶν ἡ πρὸς τάχος γινομένη.

Σχέθε] ἀπὸ τοῦ σχῶ γίνεται σχέθω, ὡς φλέγω φλεγέθω· ὁ παρατατικὸς, ἔσχεθον, ἔσχεθες, ἔσχεθε· καὶ κλίνεται ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κατὰ πᾶσαν ἔγκλισιν.

* Σχεῖν] ἔχω, ὁ μέλλων, ἕξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον·

ὁ μέλλων δεύτερος, σχῶ, σχεῖς, σχεῖ· τὸ ἀπαρέμφατον, σχεῖν.

* Σχέδος] παρὰ τὸ χέω, χέδος, καὶ σχέδος.

740 * Σχέσις, πολλαχῶς λέγεται. ἢ γὰρ κατὰ τέχνην ἐστὶν, ὡς ἡ τοῦ διδασκάλου πρὸς τὸν μαθητήν· ἢ κατὰ τύχην, ὡς ἡ τοῦ δεσπότου πρὸς τὸν δοῦλον· ἢ κατὰ προαίρεσιν, ὡς ἡ Φίλου πρὸς τὸν Φίλον· ἢ κατὰ φύσιν, ὡς ἡ τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱόν.

Σχές, καὶ πρόσχες, ῥῆμα προστακτικὸν, καταλήξεως τῶν εἰς μι. τὸ ῥῆμα, ἴσχημι· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ σχῶ· ὁ μέλλων, σχήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχην· ἡ μετοχὴ, σχεὶς σχέντος· καὶ τὸ προστακτικὸν, σχές. ὁμοίως τὸ σύνες. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ἀπὸ τοῦ σχῶ κανονίζει, μόνον αὐτὸ σημειούμενος. ὥςπερ τὸ σπές, ἀπὸ τοῦ σπῶ· καὶ τὸ φρές, ἀπὸ τοῦ φρῶ· οὕτω καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ σχῶ. ἀλλὰ κακῶς. οὐχ εὑρίσκεται ὁ τεχνικὸς σημειούμενος ἐπὶ τῶν εἰς ω, εἰς ες προστακτικόν. Χοιροβοσκός. εἰς τὸν ε' ψαλμόν, Σύνες τῆς κραυγῆς μου, πρόσχες τῇ Φωνῇ [τῆς δεήσεώς μου.] ἀπὸ τοῦ σχῶ, ὁ μέλλων, σχήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον, καὶ κατέσχον· καὶ ἡ μετοχὴ, σχὼν· καὶ ὥςπερ ἀπὸ τῆς φαγὼν μετοχῆς γίνεται τὸ προςτακτικὸν φάγε, καὶ πιὼν πῖε, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ σχὼν σχέ καὶ κατάσχε· ἐν πλεονασμῷ δὲ τοῦ ς, σχές, καὶ κατάσχες. τὸ δὲ σπές, ἀπὸ τοῦ σπῶ· (σημαίνει τὸ λέγω) ὁ μέλλων, σπήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσπον· ἡ μετοχὴ, σπὼν καὶ ἐνισπὼν· καὶ τὸ προςτακτικὸν, σπέ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σπές. οὕτω Ζηνόδοτος. πλεονάζει δὲ τὸ ς, διὰ τὸ μονοσύλλαβον.

Σχέτλιος, ὀδυνηρός, χαλεπός, ἀγνώμων, δυςτυχής, ἄδικος, ἄπορος, θλιβόμενος, τλήμων, ἐπαχθής· ἢ ὁ τὸ σχετλιάζειν καὶ δυςφημεῖν καὶ λύπας τινὶ διδούς. Ζεὺς με γὰρ σχέτλιος, Ἰλιάδος β'· καὶ πάλιν, Σχέτλιος ἐσσὶ γεραιέ, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ σχετλιασμοῦ ἄξιος. γίνεται παρὰ τὸ σχέθω τὸ κωλύω καὶ τὸ λίαν, ὁ ἐπισχέσεως ἄξια ἔργα ποιῶν.

Σχετλιάζει, δυςχεραίνει, ἢ βλασφημεῖ.

Σχηματιζόμενος, προςποιούμενος, ἢ συνταττόμενος.

Σχήσεσθαι, Ἰλιάδος ι', ἀνθέξειν, ἀντιστῆναι. παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ, γίνεται σχῆμι.

Σχοινίον, ἐκ τοῦ σχοῖνος· τοῦτο ἐκ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ· καὶ σχοινοφόρος, ἐκ τοῦ σχοῖνος καὶ τοῦ φέρω· τὸ δὲ σχοῖνος, μέτρον ἐστὶ γεωμετρικόν. σημαίνει τρία, τὴν πόαν ἢ νομήν, ὡς τὸ, Ἀσωπὸν βαθύσχοινον: — καὶ μέτρον Περσικὸν, ὃ παρὰ Πέρσαις παρασάγγης λέγεται, ἀπὸ μεταφορᾶς· καὶ ἡ κατευθυντηρία κάθετος. καὶ ὁ ψαλμῳδὸς φησὶ, Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξιχνίασας: — ἐκ γοῦν τῆς σχοίνου τοῦ μετρικοῦ σπαρτίου, καὶ τὰ μετρούμενα τῶν χωρίων, σχοινίσματα λέγεται.

Σχῖνον, τὴν σκίλλαν, ἣν διαμασσῶνται οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ καὶ τὸ σχινίζεσθαι.

50 Σχολὴ, οὐχ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν, οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις εὐμουσία καὶ διατριβή, ἀλλ' ἣν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν· τὸ δὲ εὐκαιρεῖν, βάρβαρον· ἀντὶ δὲ τοῦ σχολὴν ἄγειν λέγουσιν Ἀττικοὶ σχολάζειν. ἡ δὲ εὐκαιρία, βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα, τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφυΐας καὶ ἀρετῆς. καὶ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ σχολή, σχολαῖος· τὸ δὲ σχολή, γίνεται παρὰ τὸ σχῶ. ἔστι δὲ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἠρέμα· καὶ σχολαῖον, ἀργόν, διατριβὴν ποιούμενον· καὶ σχολαίτερον, ἠρεμαιότερον· ἀπὸ τοῦ σχολαιότερος, ὅπερ ἀπὸ τοῦ σχολαῖος. ὁμοίως σχολαιότης.

Σχέδος] παρὰ τὸ χέω χέδος καὶ σχέδος, οἱονεὶ τὸ διαχέον καλῶς καὶ διαμερίζον τὰς λέξεις καὶ τοὺς λόγους. ἢ παρὰ τὸ σκεδάζω σκεδάσω σκέδος καὶ σχέδος· διασκεδαζόμεναι γὰρ αἱ λέξεις καὶ οἱονεὶ μεριζόμεναι εἰς λεπτὰ διὰ τοῦ λόγου, εἰς γνῶσιν παραλαμβάνονται.

* Σχοίατο, παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπισχοῖεν ἑαυτούς. ἀπὸ τοῦ ἐσχόμην, τὸ εὐκτικὸν, σχοίμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, σχοῖντο· καὶ Ἰωνικῶς, σχοίατο, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ πεποτήατο.

Σχόλιον, εἴρηται διὰ τὸ κατὰ σχολὴν παρατίθεσθαι πρὸς σκεφεστέραν ἑρμηνείαν τῶν δυςνοήτων ῥημάτων.

Σχίδαξ, παρὰ τὸ σχίζω· σημαίνει δὲ τὸ ἐσχισμένον ξύλον.

Σχολαστικός (ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ, σχάζω καὶ σχολάζω) ὁ ἐν τῇ διακρατήσει διάγων.

Σκεδάζω. παρὰ τὸ σχεδιάζω, τὸ ἐκ τοῦ παρεχρῆμά τι ποιῶ, σχεδάζω καὶ σκεδάζω. ἢ παρὰ τὸ σχίζω τὸ διαχωρίζω, πλεονασμῷ τῆς δα συλλαβῆς, σχιδάζω καὶ σκεδάζω· τὸ γὰρ σκεδαζόμενον εἰς πολλὰ διασχίζεται.

Σχολή, Ἀττικοί· οὐ μόνον δὲ τὸ μηδὲν δρᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ περί τι σχολάζειν.

Σῴζω] τὸ σώζω χωρὶς τοῦ ι λ[illegible] Δίδυμος· ὥςπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ κάθημαι γίνεται ἕζω, οὕτως ἀπὸ τοῦ σώω τὸ ὑγιαίνω, γίνεται σώζω, πλεονασμῷ τοῦ ζ. ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι. τὸ δὲ σώζω, ὅτε μὲν γίνεται ἀπὸ τοῦ σῶος, σωΐζω, ὡς λέπος λεπίζω· καὶ κατὰ συναίρεσιν, σῴζω, ἔχει τὸ ι· ἡνίκα δὲ ἀπὸ τοῦ σάος σαόζω καὶ κράσει σώζω, οὐκ ἔχει προςγεγραμμένον τὸ ι. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἡνίκα ἀπὸ τῆς σω συλλαβῆς ἄρχεται ἐπιφερομένου τοῦ ζ, ἔχει προςγεγραμμένον τὸ ι, σῴζω σῴζομαι, ἔσῳζον· ἡνίκα δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ, οὐ προςγράφεται, οἷον σαώζω.

Σωτηρία, ὄνομα παρώνυμον ἀπὸ τοῦ σωτῆρος· τοῦτο ἀπὸ τοῦ σώζω, σώσω, σέσωκα, σέσωσμαι, σέσωσται, σωτήρ, καὶ σωτήρ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο σῶ τὸ ὑγιαίνω· ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς παρακείμενος, σέσωμαι, σέσωται· καὶ ἐξ αὐτοῦ σωτήρ. τὸ δὲ σῶος (ἔλεγεν ὁ Δίδυμος) σὺν τῷ ι γράφεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ σῶς τοῦ σῶ· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰς ως διὰ τοῦ ωος σὺν τῷ ι, Μίνως, Μινῶος· ἥρως, ἡρῶος· οὕτω σῶς σῷος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λαβόμενος αὐτοῦ λέγει, ὅτι τὸ σῶς ἀπὸ τοῦ σῶος πέπονθε. πρὸς ὃν ἔστιν εἰκεῖν, τί οὖν; ἀπὸ τοῦ πεπονθότος γίνεται παράγωγον; γίνεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς, πατρικὸς καὶ μητρικός. λέγει δὲ πάλιν ὁ τεχνικὸς, ὅτι οὐδέν ἐστιν εἰς ως μονοσύλλαβον πλέον ἀρσενικὸν, εἰ μὴ τοῦτο· πρὸς ὃν ἔστιν εἰκεῖν, ὅτι σὺ ἐδίδαξας ἡμᾶς ἐν τῇ περὶ τοῦ ζῶς μονοσυλλάβου βίβλῳ, ὅτι ἔστι τὸ ζῶς, καὶ τὸ Κῶς, καὶ Γλῶς· εἰσὶ δὲ ὀνόματα ἡρώων. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ σῶος ἄνευ τοῦ ι ἡ παράδοσις οἶδε· καὶ λέγει ὁ τεχνικὸς, ὅτι ἔστι σώω σόω διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὡς γνώω γνόω· καὶ σόω διὰ τοῦ ο μικροῦ. ταῦτα τρέπουσι τὸ τελευταῖον ω εἰς ος; καὶ γίνεται ἐκ μὲν τοῦ σώω τὸ σῶος, ἐκ δὲ τοῦ σόω τὸ σόος. σῶ μονοσύλλαβον, οἱ σῶοι, καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· ἡ δὲ συνήθης γραφὴ, σῶος. λέγει δὲ Ὦρος ὁ Μιλήσιος ἔχειν τὸ ι προςγεγραμμένον· ἀπὸ γὰρ τοῦ οἱ σῶοι οἱ σῷ, ὥςπερ οἱ ζῶοι οἱ ζῷ.

Σώεσκον, ἔσωζον· ἢ ἀπὸ τοῦ ἔσωον, ἢ ἀπὸ τοῦ σώζω. τὸ δὲ σώω σημαίνει τὸ ὁρμῶ, ὡς τὸ, Σώεσθαι στρατὸν Φάδην, παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Σώχω, τὸ τρίβω· παρὰ τὸ σᾶ σᾴχω, ὡς σμῶ σμώχω· παρὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ ψώχω.

Σῶκος, ἐπίθετον Ἑρμοῦ· ἤτοι ὁ ἰσχυρός· (σωκεῖν γὰρ τὸ ἰσχύειν· Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ, Οὐκέτι σωκῶ) ἢ σάρκινος· ἢ ὁ ὠκέως σουούμενος· ἄγγελος γάρ. ἢ σωσίοικος, ἢ ὁ σωστικὸς θεός. παρὰ τὸ σώζω σῶκος, ὡς θάσσω θάκος. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

Σῶμα, οἱονεὶ δῶμα ὂν τῆς ψυχῆς· ὅθεν καὶ σκήνωμα πᾶν τὸ τεθνηκός. εἴρηται δὲ σῶμα, ὥς φησι Πλάτων, ὅτι σῆμα ἐστί, τουτέστι τάφος τῆς ψυχῆς· δίκην γὰρ τάφου ἐντέθαπται ἡ ψυχὴ τῷ σώματι. ἢ σώαιμα, σῶον αἷμα. ἐν τῷ ἅμα.

Σωρός, ἐπὶ τῶν λίθων. ἀπὸ τοῦ σωρός, σωρεύω, σωρείᾳ· καὶ σωρός, ἀπὸ τοῦ σωρεύω, ὡς φωλεὸν φωλεός. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ σωρεύεσθαι τὰ σώματα· ἢ παρὰ τὸ ἔσω ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν· ὥςτε τὸ σωρεὸς μὴ πεπλεονακέναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνδεδεημέναι τὸ σωρός· τὰ γὰρ εἰς ρος λήγοντα δισύλλαβα, τῷ ω παρληγόμενα, μὴ ὄντα ἐπίθετα, βαρύνεται. Ὦρος, Δῶρος, Φλῶρος, Βῶρος· οὐδὲν ἔχομεν ὀξύτονον· σεσημείωται τὸ σωρός. τὰ ὀξύτονα ἐπίθετα εἰσί, χλωρός, ψωρός, μωρός. πῶς οὖν ὀξύνεται τὸ σωρός; ἠλόγηται ὅταν δισυλλαβῇ· τὸ πρῶτον ἄρα σωρεός, ὡς ὀχεός, λοχεός.

Σῶρος, ἐν ᾧ τὸ σῶμα ῥεῖ, ἤγουν καταῤῥεῖ.

Σωφροσύνη, παρὰ τὸ σώζειν τὸ φρονεῖν· ἢ παρὰ τὸ σῶμα φρουρεῖν ἀπὸ ῥύπου· ἢ διὰ τὸ σῶα φρονεῖν.

Σωφρονιστῆρες, οἱ ἔσωθεν τῶν ἄλλων ἐδόντων διαφυόμενοι κατὰ τὴν τοῦ φρονεῖν ὥραν περὶ τὸ εἰκοστὸν ἔτος. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καλεῖ αὐτοὺς κριτῆρας.

Σωφρονισταί, ἄρχοντές τινες χειροτονητοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν ἑκάστης φυλῆς· ἐπεμελοῦντο δὲ τῆς τῶν ἐφήβων σωφροσύνης.

Σάωσε] τὸ ἐσάωσα συναιρεθὲν εἰς τὸ ἔσωσα, διατί μὴ περισπᾶται; ὅτι ὁ τύπος ἀντίκειται· οἱ γὰρ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀόριστοι προπαροξύνονται.

Σταφυλή, ὀξύνεται καὶ βαρύνεται, ὡς φησι Πτολεμαῖος· τὸ μὲν γὰρ βαρυνόμενον ὄνομα, ἐπὶ τῆς καθιεμένης μολίβου παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι τίθεται· τὸ δὲ ὀξυνόμενον, ἐπὶ τῆς ὀπώρας. παρῆχθαι δὲ λέγουσι τὴν ὀπώραν ἀπὸ Σταφύλου τινός, ὃς ἐγένετο υἱὸς τοῦ Διονύσου. Ἡρακλείδης δὲ ἥμαρτε φησὶ λήγον εἰς ὀξεῖαν· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς λη ληγόντων θηλυκῶν ὀνομάτων ἀμέτοχον γένους οὐδετέρου παραληγόμενον τῷ υ, ὀξύνεται, κρυώλη, φαισύλη, ἡδύλη, κορδύλη. οἱ οὖν ὀξύνοντες φασὶν, ὅτι ἀπὸ βαρυτόνου ἀρσενικοῦ γέγονε· τὰ γὰρ εἰς η θηλυκὰ ὀξύνεται, ἐὰν τὰ ἀρσενικὰ βαρύνεται· οἷον πόθος, ποθή· φόνος, φονή· νόμος, νομή· ἄνος, ἀνή· καὶ τοὔμπαλιν, Δαναός Δαναή. καὶ πῶς τὸ κόγχος κόγχη, φίλος φίλη, μύλος μύλη, καὶ ἄλλα μυρία· καὶ ἐπὶ τῶν ὀξυτόνων κυκλὸς καλή, συμβαρύνεται καὶ 743
ὀξύνεται τοῖς ἀρσενικοῖς; καὶ τινὲς, βοηθεῖν τῇ συνηθείᾳ βουλόμενοι, φασὶν, ὅσα τοῦ αὐτοῦ ἀπαραλλάκτως ἔχεται σημαινομένου, ὁμοτονεῖ· ὅσα δὲ διαλλάττει τῷ σημαινομένῳ, καὶ τῷ τόνῳ διαλλάττει. τὸ μὲν οὖν ξένος ξένη, φίλος φίλη, καὶ τὰ ὅμοια, ἀπαράλλακτά εἰσι· τὸ δὲ χόλος χολή, τρόπος τροπή, στρόφος στροφή, γόνος γονή, δόμος δομή, διαφέρουσιν. εἰ οὖν τὸ σταφυλος ἀρσενικὸν διαφέρει τῷ σημαινομένῳ, ἡ σταφυλὴ τὸ θηλυκὸν ἐπὶ τῆς ὀπώρας, ὀξύνεται, παρὰ τὸ στάζειν τὸν πηλόν.

Σκηνή, ἡ κρατοῦσα καὶ φυλάττουσα ἡμᾶς· οἱ δὲ, δέρματα καὶ ζωστῆρας καὶ δοκοὺς, οἷς καταπήγνυται πᾶσα ἡ σκηνή· οἱ δὲ, εἶδος κόσμου γυναικείου· οἱ δὲ, σκεῦός τι οὕτω καλούμενον· οἱ δὲ, τὴν νῦν δελφικὴν καλουμένην· καὶ σκηνευτής, ὁ σκηνήν τινα οἰκῶν.

Στάδιον, κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἐκαλεῖτο αὐλός· ὅθεν δίαυλος, τὰ δύο στάδια, ἀπὸ τοῦ δύο αὐλῶνας ἔχειν· καὶ διαυλωνίζειν λέγουσι τοὺς ἀνέμους, ὅταν διά τινος ὁμαλοῦ καὶ στενοῦ διαπνέωσι. καλεῖται δὲ, ὅτι φασὶ Δαναὸν, ἐπὶ τοῖς γάμοις τῶν θυγατέρων ἀγῶνα ἐπιτελοῦντα, δεῖξαι τοῖς μνηστῆρσι τὸ τοῦ δρόμου τέρμα, ἐν ᾧ ἐπεφύκει σέλινα· ἐξ ὧν σπᾶσαι τὸν φθάσαντα, καὶ τοῦτο σύμβολον γενέσθαι τῆς νίκης, ὥςπερ νῦν τὰ βραβεῖα· ἀπὸ δὲ τοῦ σπάσαι κληθῆναι σπάδιον καὶ στάδιον. ἢ ὅτι τετραποδιστὶ τὸ πάλαι περιπατοῦντες, μετὰ τὸ εὑρεθῆναι τὸν δημητριακὸν καρπὸν, ἀνέστησαν· καὶ εὐρωστίας ἐπίδειξιν ποιούμενοι, δρόμον ἠγωνίζοντο. διὰ τὴν στάσιν οὖν, στάδιον. εἰς τὰ σχόλια Πινδάρου.

Σκηνή, ἔστιν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου· περισκήνια δὲ, τὰ ἔνδοθεν τῆς μέσης θύρας, χαλκᾶ κάγκελλα· καὶ ἵνα σαφέστερον εἴπω, σκηνὴ ἡ μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθὺς· καὶ τὰ περισκήνια, ἡ ὀρχήστρα. αὕτη δέ ἐστιν ὁ τόπος ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδαφος, ἐφ' οὗ καὶ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι· εἶτα μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς ἦν τοῦ Διονύσου, τετράγωνον οἰκοδόμημα κενὸν ἐπὶ τοῦ μέσου, ὃ καλεῖται θυμέλη, πρὸς τὸ θύειν· μετὰ τὴν θυμέλην ἡ ὀρχήστρα, τουτέστι τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου.

* Σῶστρα, τὰ σωτήρια, τουτέστι μισθοὶ οὓς διδοῦσιν οἱ σεσωσμένοι· ἀπὸ τοῦ σώζειν.

Τ.

743 Ταῦ τὸ στοιχεῖον, ὅτι ἐντεταμένας ἔχει τοῦ χαρακτῆρος τοῦ στοιχείου τὰς ἐντυπώσεις· ἀπὸ γὰρ μακρᾶς τῆς ἄνω καὶ τοῦ ι τὸ γράμμα ἐστίν. ἐντεῦθεν καὶ ταῶς, ὁ τεταμένα ἔχων τὰ πτερά. τὸν δὲ Ἀλιροθίου πέλεκυν φησὶν μιμησάμενος, ἐνετυπώσατο τὸ γράμμα.

Τάγηνον. τοῦτο Ἰωνικῶς τινὲς τίγανον λέγουσι. καὶ Ἡρωδιανὸς ἀπὸ τοῦ τήκω τήγανον· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, οἷον, Ἐμοῦ δὲ ὥςπερ ἐπὶ ταγήνου ἔσιζεν ἡ καρδία, καὶ κατετήκοντο αἱ σάρκες, καὶ αὐτόματα ἐχώρει κατὰ τῶν γνάθων τὰ δάκρυα.

Ταγηνίας, πέμμά τι ἐστὶ τῶν ἀπὸ τηγάνων ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος.

Τάγυρι, τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέγουσιν. Εὔπολις Αἰξί[illegible]Μαθόντι δὲ μὴ τάγυρι μουσικῆς.

Ταλαεργοί, οἱ τλητικοὶ καὶ τλῆναι δυνάμενοι πρὸς πᾶν 744
ἔργον.

Ταλαίπωρος, εἰς τὸ ἀταλαίπωρος.

Τάλαντον] — χρύσεια κατὴρ ἐτίταινε τάλαντα: — σημαίνει δὲ τάλαντον τὸν ζυγὸν, παρὰ τὸ ταίνω ῥῆμα· ὅπερ γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τιταίνω· καὶ ὡς φαίνω φαντός, οὕτω ταίνω ταντός, καὶ τὸ οὐδέτερον ταντόν· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, τάλαντον· καὶ συνθέσει, ἀτάλαντον, ἀντὶ τοῦ ὁμοιοτάλαντον. ἢ παρὰ τὸ ταλαὸν, τὸ ὑπομονητικὸν τοῦ βάρους. τάλαντον οὖν ἡ στάθμη· καὶ ταλαντεύειν, τὸ σταθμίζειν καὶ ζυγοστατεῖν. ἐν Τιμαίῳ, Τὴν δὲ γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως, σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· κινουμένην δὲ αὖ πάλιν ἐκεῖνα σείειν: — μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ζυγῶν· ἐπεὶ τὸ ζυγεῖν ταλαντᾶν λέγουσι· καὶ ὑπερταλαντᾶν,

τὸ ὑπερβαρεῖν. πολλὰ εὗρον σημαίνειν τὴν λέξιν· ἢ παρὰ τὸ μέγιστον χρυσίου καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημαινόμενον Δημοσθένης φησὶ πεντήκοντα τάλαντα: — ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα, ὥσπερ Ἀριστοφάνης, Ἀλλ' ἢ ταλάντῳ μουσικὴ κριθήσεται: — καὶ τὸ Ὁμήρου, — χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα: — τρίτον σημαινόμενον ἡ ῥητή· τέταρτον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ πολυτάλαντος ὁ πλούσιος. καὶ τὸ Ὁμήρου, Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα: — καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον, καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται. ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ τρίτου ἡμιταλάντου, καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον. ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἥμισυ τάλαντα· τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἥμισυ· καὶ τὸ ἕβδομον ἡμιτάλαντον, ἓξ ἥμισυ· καὶ ὅλως οὑτινος ἀριθμοῦ παρωνύμως μέρει ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τῷ ταλάντῳ· οἷον, ἂν μὲν η', ἑπτά· ἂν δὲ θ', ὀκτώ· συναριθμουμένου δηλονότι καὶ τοῦ S'. Φίλων δὲ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν, ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἥμισυν μνᾶν., καὶ ἄλλως, τὸ τάλαντον κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρυσοῦς εἶχε τρεῖς· διὸ καὶ Φιλήμων ὁ κωμικὸς φησὶ, δύο εἰ λάβοι τάλαντα, χρυσοῦς ἔχων ἕξ, ἀποίσεται: — εἰς τὸ λεξικὸν τῆς Ἰλιάδος, Ἑπτακύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα: — τὰ νῦν ἑξακισχίλια λεγόμενα παρὰ Ἀθηναίοις. διαφόρως δὲ νοεῖται· ἦν γὰρ καὶ βραχύ τι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. καὶ ὁ ποιητὴς δὲ δῆλον ἡμῖν τοῦτο ποιεῖ, ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πατρόκλου λέγων, — τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα: — εἰ γὰρ περὶ τοῦ ταλάντου τῶν Ἑλλήνων, ἔστι βραχύ τι τὸ τάλαντον τοῦ χρυσοῦ. ἦν παρ' αὐτοῖς, ὡς ὁ Δίφιλος, ἐν ἀργύρῳ βραχύ τι τάλαντον φησί. τάλαντον δὲ, οὐ τάλαντα. ταῦτα δέ ἐστι χρυσίου τάλαντον.

Ταλαιπείριος, οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν, ἢ ὁ τηλόθεν πεπειραμένος, οἱονεὶ ὁ πολλὴν πεῖραν ὑπομείνας, τουτέστι πολύπειρος· ἢ ὁ πολλὰ τετληκώς, καὶ πολλῶν πεπειραμένος· ἢ παρὰ τὸ τηλόθεν πεπειρακέναι, ταλαιπέριος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ταλαιπείριος.

Τάλαρος, καλαθίσκος, κόφινος· κυρίως δὲ ὁ εἰς εὖρος. 745 εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τετάσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ τηρός ταρός· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, τάλαρος, ὁ εἰς τυρὸν ἐπιτήδειος. Ἡσίοδος, Ἐς ταλάρους ἐφόρευν: — καὶ Ὅμηρος, Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν, Ἰλιάδος σ'.

Τάλας, σημαίνει τὸν ἄθλιον· παρὰ τὸ τάλλω τὸ κακοπαθῶ, ἔνθα Ἡσίοδος φησὶν, Ἑτρίφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος: — ἀντὶ τοῦ μὴ κακοπαθῶν. τάλλω οὖν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, τλῶ· καὶ ταλῶ, ἔνθα τὸ ταλάσσης, ἀντὶ τοῦ ὑπομείνῃς· καὶ ταλασίφρων, ὁ καρτερόφρων καὶ γενναῖος, παρὰ τὸ τλεῖν.

Ταλαυρινόν, πολλὸν ὑπομονητικὸν ἐν τῇ μάχῃ. παρὰ τὸ ταλαόν καὶ ῥινόν γίνεται σύνθετον.

Ταμίας, ὁ δεσπότης· παρὰ τὸ ἀποτετμῆσθαι αὐτῷ τὴν τοῦ οἴκου ἐξουσίαν· ἢ παρὰ τὸ τέμνειν αὐτὸν καὶ ἀπομερίζειν τοῖς ἄλλοις, Ζεὺς ταμίας πόλεως: — ταμίαι, ἔφοροι, φύλακες, ταμιοῦχοι, διοικηταί. ἀρχὴ γὰρ τὶς παρὰ Ἀθηναίοις ἦσαν οἱ ταμίαι, ἱ τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης. εἰσὶ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχαις παρεῖτοντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὔπολις.

Ταμύαι, πόλις ἐν Εὐβοίᾳ.

Τάμον, ἀόριστος δεύτερος· καὶ τάμητε, ὑποταικτικόν· καὶ ἡ μετοχὴ, ταμών, καὶ προταμών, ἀντὶ τοῦ ἀποκόψας, ἢ τὸ σκληρὸν τῆς τροφῆς προκατεργασάμενος. τὸ ῥῆμα, τέμνω· τὸ δὲ τάμνω, δωρικόν· ὁ μέσος παρακείμενος, τέτομα.

Ταμεσίχροα, παρὰ τὸ ταμῶ ταμέσω ταμεσίχρους· σημαίνει δὲ τὸν τέμνοντα τὸν χρῶτα, τὸν τμητικὸν τοῦ χρωτός.

Ταινύω, ἀπὸ τοῦ τείνω. Τανύποδας, ταχείας.

Τανηλεγέος θανάτοιο] παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι, τανηλεγὴς καὶ ταχηλεγὴς· ἢ παρὰ τὸ τῆλε, τηλελεγὴς καὶ τανηλεγὴς, ὁ μακρὸν κοίμημα ἔχων, τουτέστιν αἰώνιον· ἢ ὁ μακρὰν ἀφροντιστίαν παρέχων.

Ταναύποδας, εἰς τὸ ναῦφι.

* Ταξίαρχος, ὁ τῆς τάξεως ἀρχός· κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ τῶν ἑκατὸν στρατιωτῶν ἀρχός.

Τανύηπες, τεταμένην ἔχον τὴν ἀκήν, ἢ αἰχμήν, τουτέστιν ἠκονημένον, ἐπὶ τοῦ ξίφους· τὸ δὲ τανυηκέας ὄζους, τοὺς τεταμένους κλάδους· καὶ ἔστιν ἁπλῆ ἡ λέξις, τοὺς μέχρι πολλοῦ ἥκοντας καὶ παρατεταμένους.

Τανύπεπλος, ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν Φόρουσαν εὐμήκη φαίνεσθαι δηλοῖ. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τανύω, τανύσω, τανύπεπλος, ὡς γανύω Γανυμήδης· καὶ τανύπτερος, ἡ παρατετάμενα πτερὰ ἔχουσα.

Τανύφλοιον, Ἰλιάδος π', τὴν μακρὸν φλοιὸν ἔχουσαν, εὔοινον.

Ταπεινός] ἢ παρὰ τὸ θάπτω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔθαφον θαφεινός· καὶ τροπῇ, ταπεινός· ἢ ὥσπερ ἐκ τοῦ ὄρος γίνεται ὀρεινός, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔθαφος ἐθαφεινός· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, καὶ τροπῇ τῶν συμφώνων, ταπεινός. ἢ παρὰ τὸ πέδον πεδεινός· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς τ, καὶ τοῦ ε εἰς τὸ α, πατεινός· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν. ἢ παρὰ τὸ δάπεδον δαπεδεινός· καὶ κατὰ 746 συγκοπὴν καὶ τροπήν. ἢ παρὰ τὸ πατῶ γίνεται πάτος, οἱονεὶ ὁ πατούμενος· καὶ ἐκεῖθεν πατεινός, καὶ ἐν ὑπερθέσει. ἢ παρὰ τὸ τάπης τάπητος ταπητεινός, καὶ κατὰ συγκοπήν.

Τάπητες, ἐπιβόλαια, ἢ στρώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης. ἐτυμολογεῖ δὲ αὐτὸ Ὠρίων παρὰ τὸ θάλπω, θάλπης· καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ, τάπης. ἢ θάπης καὶ τάπης. ἢ παρὰ τὸ θάπτω, θάφης καὶ τάπης· ἢ παρὰ τὸ πατῶ, πάτης καὶ τάπης.

Ταλαῶο, μετὰ τοῦ ι τινές· ἦν γὰρ (φασὶ) ταλαοῖο· οὐ κατεπείγει δέ· ἀπὸ γὰρ τῶν εἰς ως εὐθειῶν Ἀττικῶν κλίνεται, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὡς Μίνωο, Ἀνδρογέωο.

Ταραντεινόν, λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον· καὶ Ταραντῖναι βαφαί.

Ταλάσια, τὰ ἔρια· ἀφ' οὗ καὶ ταλασιουργοί, οἱ ἱστουργοί· τὸ σι, ι· τὰ διὰ τοῦ ιος κύρια ὑπερτρισύλλαβα προπαροξύτονα διὰ τοῦ ι γράφεται· χωρὶς τῶν παρὰ τὸ κλέος καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευς, οἷον Προκέκιος, Γεώργιος. πρόσκειται, ὑπὲρ τρισύλλαβα· διὰ τὸ Ἄρειος. παρὰ τὸ κλέος· διὰ τὸ Ἡρακλεῖος. ἀπὸ τῶν εἰς ευς· διὰ τὸ Βασίλειος. παρὰ Ἀχαιοῖς οἶμαι τὰ ἀλουργά, ἢ τὰ ἀπ' ὀστρέων.

Τάρβος, σημαίνει τὸν φόβον. τροπῇ παραγωγαῖς ὁ Ἡρωδιανὸς τοῦτο ὑπέλαβε. πρῶτον, ἐκ τοῦ ταράσσω τάραβος· καὶ συγκοπῇ, τάρβος. παρὰ τὸ ταράσσειν τὴν ψυχήν. β', ἐκ τοῦ τρέπω, ὁ β' ἀόριστος, ἔτραπον. τράπος καὶ τάρβος· οἱ γὰρ εὐλαβούμενοι φεύγουσι. τρίτον, ἐκ τοῦ τείρω τὸ κατακονῶ, ὁ β' ἀόριστος, ἔτραον,

τάρος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, τάρβος· καὶ ῥῆμα, ταρβῶ· Τάρβησάν τε, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθησαν.

Ταραχή, ἐτυμολογεῖται μὲν παρὰ τὸ ῥᾶον χεῖσθαι· παράγεται δὲ παρὰ τὸ ταράσσω· τοῦτο παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθείρω, ῥάσσω· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀράσσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ταράσσω, ταράξω, τετάραχα. τὸ ῥα, βραχύ. διατί; τὰ διὰ δύο σσ ἐκφερόμενα παράγωγα ῥήματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτονα διχρόνῳ παραληγόμενα, συστέλλει αὐτό, οἷον ἀκάσσω, κατάσσω, ταράσσω.

Τάμνε, σημαίνει τέσσαρα· ἐπὶ μὲν τοῦ διατέμνειν, τάμνε νέους ὄρκηκας, Κ' ἅρματος ἄντυγες εἶον: — ἐπὶ δὲ τοῦ παραλαύνειν, Τάμνον τ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλην: — ἐπὶ δὲ τοῦ θύσαι, — καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμεν, Ἰλιάδος χ'. ἐπὶ δὲ τοὺς δι' ἐντόμων ὅρκους, — ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ αὐτός.

Τάριχος, παρὰ τὸ ἐν τῇ ταριχείᾳ ἴσχεσθαι· ἢ παρὰ τὸ γάρη ἔχειν, τροπῇ τοῦ γ εἰς τ· καὶ ταριχεύειν τὸ τήκειν καὶ ξηραίνειν.

Τάργανον, παρὰ τὸ γάρον· σημαίνει δὲ τὸ πεπασμένον λαρδίον. τινὲς δὲ τῶν Ἰώνων τὸ ταρακτὸν καλοῦσι.

Τάρπημεν, ἐτάρφθημεν, ἐπορέσθημεν. ἀπὸ τοῦ τέρπω ἔταρπον ἐτάρπην.

Τάρπη] Καὶ αὐτοῦ βέλος ἐς τὰς τάρπας βίπτειν: — νεφίνους μεγάλους· ἢ νεκροφορικὰ ἀγγεῖα· παρὰ τὸ αἴρειν τι. αἴρω οὖν, ὁ μέλλων, ἀρῶ· ἐξ αὐτοῦ, ἄρη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, ἄρπη καὶ τάρπη.

747 Ταρροί, καὶ ταρσοί, τάλαροι, καὶ τὰ πλατύματα τῶν καρπῶν· αὐτὸ τὸ πτέρωμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως εἴρηκε. καὶ τάρρωμα, τὴν κωπηλασίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταρσοί, τὰ ἀγγεῖα τῶν πυρῶν, καὶ τὰ ἔξω τῶν καρπῶν· καὶ ταρσοῖς, πτεροῖς ἄκροις.

Ταρσός, ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός, ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. ῥητορική. ἔστι δὲ καὶ ποιητική· οἷον, Νῦν δέ μ' ἐπέγραψε ταρσὸν ποδός: — παρὰ τὸ τερσαίνεσθαι, ἤγουν ξηραίνεσθαι· ἄσαρκον γὰρ τὸ πρὸς τοὺς δακτύλους μέρος. Ὥρος. σημαίνει τρία· τὸ ἀγγεῖον, ὡς τό, Ταρσοὶ μὲν πυρῶν βρίθεν: — καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδός, Ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός: — καὶ τὴν πόλιν.

Τάρταρος, ὁ κατώτερος τοῦ ᾅδου τόπος· οἱ δὲ τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτω λέγουσιν. ἄλλοι δὲ τὸν σκοτεινότατον τόπον, παρὰ τὸ ἐκτεταράχθαι καὶ συγκεχύσθαι τὰ ἐν αὐτῷ πάντα.

Ταρτημόριον, δίχαλκον· τὸ γὰρ ἄγδοον τοῦ ὀβολοῦ ταρτημόριον τινὲς καλοῦσιν, οἷον διχάλκου ἄξιον.

Ταρφειάς, Ἀρίσταρχος ὀξόνοι, ὡς πυκνάς· ὁ δὲ Θρᾷξ Διονύσιος, ὁμοίως τῷ ταχείας, παρὰ τὸ ταρφύς ἀρσενικῶς, οὗ πολλαὶ ἦσαν χρήσεις. καὶ δῆλον ὅτι ἀναλόγως μὲν ἀναγινώσκει ὁ Θρᾷξ, ἐπεκράτησε δὲ Ἀριστάρχου ἀνάγνωσις.

Ταρφεσι, πυκνώμασι, θάσσοι· παρὰ τὸ τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι· ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, τάρφη· συναμπίπτει δὲ πτώσει θηλυκοῦ ἑνικῇ, καὶ πληθυντικῇ οὐδετέρου· οἷον, σκέπη, τὸ σκέπος καὶ τὰ σκέπη· βλάβη, τὸ βλάβος καὶ τὰ βλάβη· στέγη, τὸ στέγος καὶ τὰ στέγη· δέρη, τὸ δέρος καὶ τὰ δέρη. οὕτως οὖν καὶ τάρφη ἡ πόλις· παράκειται γὰρ ἐκεῖ ταρφειὰ λίμνη. τὸ οὐδέτερον, τάρφος· καὶ τάρφη. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ταρχύσωσι, θάψωσι, τὰ νενομισμένα τῶν νεκρῶν πρὸς κηδείαν ἐπιτελέσωσι. ἀπὸ τῆς ταραχῆς τῆς ἐν τοῖς νεκροῖς γινομένης ἐν τῷ θάπτειν αὐτούς, εἴρηται τάρχεα καὶ ταρχύω.

Ταῦρος] ἢ παρὰ τὸ τείνω καὶ τὸ οὐρά, τανύουρός τις ὤν· καὶ συγκοπῇ, ταῦρος· ἢ παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ, ταῦρος· καὶ τροπῇ, ταῦρος. καὶ ὁ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν τόπος οὕτως ὠνόμασται, παρὰ τὴν ἀνάτασιν.

Ταυρείην, ταύρειον δέρμα.

Ταῦροι, τὸ Σκυθικὸν ἔθνος· ὅτι τιμῶσιν Αἰγύπτιοι τοὺς βοῦς καὶ τὸν ἄπιν.

Ταῦρος, ὄρος ἐπὶ χώρας κείμενον, ἐν ᾧ εἰσι βάλανοι πρὸς τροφὴν τῶν συῶν. λοιπὸν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὄρους εἰσφορὰς ἔφερον, ἃς Ταυρικὰς προσόδους φασί.

Ταυροφάγον, τὸν Διόνυσον. Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ· ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι βοῦς ἐδίδοτο. ἢ τὸν ὠμηστήν· ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεκται τοὔνομα.

Ταυροπόλον, τὴν Ἄρτεμιν, ὅτι ἁς ταῦρος περίεισι πάντα· ἢ ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιταμφθέντα Ἱππολύτῳ ταῦρον ἐξοίστρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν· ἢ ὅτι ἡ Ἰφιγένεια φυγοῦσα ἀπὸ Σκυθίας ἐν Ἀττικῇ, ἱδρυσαμένη τὸ ἄγαλμα, ταυροπόλον Ἄρτεμιν προσηγόρευσεν· ἐπειδὴ ἐκ τῶν Ταύρων τοῦ ἔθνους ἦλθεν. οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι τῶν Ἑλλήνων βουλομένων ἀνελεῖν τὴν Ἰφιγένειαν 748
ἐν Αὐλίδι, ἡ Ἄρτεμις ἀντέδωκεν ἔλαφον· κατὰ δὲ Φανόδημον, ἄρκτον· κατὰ δὲ Νίκανδρον, ταῦρον· διὸ καὶ τὴν θεὸν οὐ ταυροπόλον, ἀλλὰ ταυροφάγον ἀνόμασαν.

Τὸ ταυτόν, οὐ πλεονασμός, ἀλλ' ἀναλογία. αἱ ἀντωνυμίαι εἰς ο περατοῦνται κατὰ τὸ γ' πρόσωπον, κατὰ γένος οὐδέτερον, αὐτό, ἐκεῖνο, τοῦτο. Ἀθηναῖοι οὖν μετὰ τοῦ ἄρθρου φασὶ τὸ οὐδέτερον τῆς αὐτός, λέγοντες ταυτό. ἀναλόγως. διδάξω τί ἐστι τὸ αἴτιον. ἡ ἐκεῖνος καὶ ἡ οὗτος ἀντωνυμίαι στεροῦνται ἄρθρου. ἵν' οὖν διαστῇ γένος ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον, εἰς τὸ ο περατοῦνται κατὰ τὸ οὐδέτερον, ἐκεῖνο, τοῦτο· ἵνα τὸ μὲν εἰς ο, σημαίνῃ τὸ οὐδέτερον· τὸ δὲ εἰς ν, τὸ ἀρσενικόν, ἐκεῖνον, τοῦτον. ἡ δὲ αὐτός, ἄρθρον λαμβάνει. οὐκέτι ἄρα ὀφείλει ἔχειν τὸ οὐδέτερον εἰς ο, ὁμοίως τῇ χωρὶς ἄρθρου· ἔχει γὰρ διὰ τοῦ ἄρθρου σημαίνειν τὸ γένος. Ἀθηναῖοι τοίνυν τὸ ἄρθρον προσνέμοντες, καὶ τὸ ν διδοῦσι, Ταυτὸν θυμὸν φαγόντες: — ταυτὸ γὰρ ὤφειλεν εἶναι. ὅταν οὖν Ἀττικοὶ λέγουσιν αὐτό, τὸ ὀφειλόμενον ἀποδιδόασιν, οὐ πλεονάζουσιν. οὐδὲ ἐνθάδε πλεονάζουσι, τοσοῦτον, τηλικοῦτον· οὐ γὰρ ἄγκειται ἡ οὗτος ἀντωνυμία. περὶ παθῶν.

Ταφος] παρὰ τὸ θήπω τὸ ἐκπλήττομαι, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔθαπον· καὶ ἐξ αὐτοῦ τάφος, ὅπου ἀποτίθεται τὰ λείψανα. ἢ παρὰ τὸ θῶ· οὗ παράγωγον, θάπτω· καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ καὶ τοῦ π εἰς φ· περιττὸν γὰρ τὸ τ ἐν τῷ ῥήματι. ἐτυμολογεῖται δὲ οἱονεὶ φλάθαπός τις ὤν, παρὰ τὸ φλᾶν τοὺς τεθαμμένους· ἢ παρὰ τὸ ἐκεῖσε κεῖσθαι τὸν τεθνεῶτα. σημαίνει δὲ τρία· τὴν ἔκπληξιν, ὡς τό, τάφος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς: — καὶ τὸν δεῖπνον, ὡς τό, Ἠτοι τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισι: — σημαίνει καὶ ὄνομα νήσου, ὡς τό, Ξεῖνος δ' οὗτος [ἐμὸς] πατρῴος ἐκ Τάφου ἐστί.

Ταφός, ἡ ἔκπληξις Ὅμηρος, — ταφὸς δέ μιν εἶλεν ἰδόντα: — ἔστι ῥῆμα θήπω τὸ ταράττω· ῥηματικὸν ὄνομα, θάπος· καὶ τροπῇ κατὰ Ἴωνας τοῦ θ εἰς τ καὶ τοῦ π εἰς φ, ταφός.

Ταφήϊον] παρὰ τὸ τάφος, τάφιος· καὶ πλεονασμῷ, ταφήϊον.

Τάφιοι λῃστῆρες] τοὺς Ταφίους πρότερον Τηλεβόας φασὶ καλεῖσθαι· κληθῆναι δὲ αὐτοὺς Ταφίους ἀπὸ Τάφου τινὸς βασιλέως· καὶ αὐτοὶ δὲ τὸ ἀνέκαθεν Φοίνικες τῶν μετὰ Κάδμου σταλέντων.

Τάφρος, σημαίνει τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα· Ἔκτοσθεν

δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον: — μετὰ τῆς ἀπὸ καὶ τοῦ αἴρω τὸ κουφίζω, γίνεται ἀφαιρῶ· ἐξ αὐτοῦ ἄφαιρος· καὶ συγκοπῇ, ἄφρος· καὶ προσθέσει τοῦ τ, τάφρος· παρὰ τὸ ἀφαιρεῖσθαι ἐξ αὐτοῦ τὸ χῶμα. ἢ παρὰ τὸ ἀποφέρεσθαί τι ἐν τῷ σκάπτεσθαι, ἄφρος καὶ τάφρος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς φησὶ γίνεσθαι διάφορα ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων, ὡς παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι, νεός καὶ νόος· καὶ παρὰ τὸ θέω, θεός καὶ θοός.

Ταφὼν] — ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς, Ἰλιάδος ι', ἐκπλαγείς, ἢ θαμβηθείς, ἢ θαυμάσας, ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος· ἐκ τοῦ θήπω, ἔθαπον, καὶ ἔταφον Ἰωνικῶς, καὶ ταφών. ἡ δὲ μεταφορὰ ἐκ τῶν τάφων· καὶ γὰρ ἡμεῖς ὁρῶντες τοὺς τάφους ἐκπληττόμεθα διὰ τὸ μέλλον δεινόν.

749 Τάχος, παρὰ τὸ θᾶσσον· ἢ παρὰ τὸ τάζω τάξω, τέταχα· ἐξ αὐτοῦ τὸ τάχος οὐδετέρως, καὶ τάχιστα, ἐπίρρημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ ταχέως. γίνεται ἐκ τούτου ταχίων συγκριτικόν.

Ταών, πόθεν; παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐράν· τὸ γὰρ ζῷον ἐναβρυνόμενον τῷ ἑαυτοῦ κάλλει, τοῖς ὁρᾶσι τὴν οὐρὰν ἐξαπλοῦν ἀποδεικνύει. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ταός βούλονται εἶναι κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ τόνου. ἀλλ' οὐκ ἔστιν· ἐπειδὴ τὸ ταός, ὡς φησιν Ἡρωδιανὸς, διὰ τοῦ ο μικροῦ, οὐκ ἔστι σύνηθες τοῖς Ἕλλησι. καὶ λέγουσι τινὲς, ὅτι ὤφειλεν εἶναι τεώς, ὡς λαός λεώς· πρὸς οὓς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι συνεστηλμένον ἔχει τὸ α· καὶ τούτου χάριν οὐκ ἐγένετο παρὰ Ἀττικοῖς τροπῇ τοῦ α εἰς ε, ὥςπερ τὸ Οἰνόμαος. ἄξιον δὲ ζητῆσαι, διατί οὐ κλίνεται ταὼς ταῶτος, καὶ Τυφὼς Τυφῶτος, ὡς ἰδρὼς ἰδρῶτος. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐκεῖνα ὀξύνεται, ταῦτα δὲ περισπᾶται· καὶ ὅτι ταῦτα εἰς ν λήγει. μηδεὶς δὲ οἰέσθω ταῦτα δικατάληκτα εἶναι· τὰ γὰρ δικατάληκτα τὴν αὐτὴν κλίσιν φυλάττει, ῥίν καὶ ῥίς ῥινός· ταῦτα δὲ οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν κλίσιν· Τυφῶν γὰρ τυφῶνος, καὶ ταῶν ταῶνος· καὶ τυφῶς τυφῶ, καὶ ταῶς ταῶ· Χοιροβοσκός.

Ταί γε, ἄρθρον εὐθείας τῶν πληθυντικῶν Δωρικῶς· λέγουσι γάρ, ὅτι τὰ σύμφωνα, ἅπερ ἔχει ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, θέλει ἔχειν καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, Λάχητε, Λάχητες. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἄρθρων, τὼ ξύλω, τὰ ξύλα. οὕτω καὶ τὰ Μοῦσα, ταὶ Μοῦσαι· καὶ τά, ταί. τὸ δὲ γε, σύνδεσμος παραπληρωματικός. τὸ δὲ τοί κεν, ἄρθρον ἐστὶ προτακτικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ· καὶ λέγουσι πῶς ἐστιν; ἡ εὐθεῖα, ὅς· καὶ τὸ πληθυντικὸν οἵ ὤφειλεν· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς τὴν ἀναλογίαν φυλάττουσι τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, πλεονάζουσι τὸ τ, καὶ ποιοῦσιν αὐτὸ τοί. ὁμοίως καὶ τὸ, ὦ μοι μία γείνατο.

Ταχύς] παρὰ τὸ ὠκύς, τροπῇ τοῦ ω εἰς α, ἀκύς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ τροπῇ, ταχύς.

Ταινίας, ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων, περζετία, στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ταίνω· ὃ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γίνεται τιταίνω. ἢ παρὰ τὸ τανύω· σημαίνει γὰρ φασι τὸ στηθοδέσμιον, ἣν οἱ πολλοὶ ἀδοκίμως φασκίαν λέγουσι. Πλάτων δὲ ἐν συμποσίῳ. καὶ πᾶν δὲ στενὸν ὕφασμα ἢ λινοῦ ἢ ἐρίου ταινίαν λέγουσι· καὶ τὸ ἀναδεῖν στεφάνοις, ταινιοῦσθαι· καὶ ταινίον Ἀττικῶς τὴν στηθοδέσμην, τουτέστι περιτραχήλιον κόσμον.

Τέγη, δωμάτιον, στέγη, οἰκία· καὶ τέγεοι, ὑπερῷοι ὑψηλοί, ἢ οἶκοι, στοαί.

Τέγγω, τὸ βρέχω. — πολλῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ Τέγγε πόδας.

750 Τεθναίης, ἀντὶ τοῦ ἀποθάνοις, εὐκτικόν. ἐκ τοῦ θνῇ γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τεθνῶ· ἐξ οὗ τέθνημι συζυγίας δευτέρας τῶν εἰς μι· ἡ μετοχὴ, τεθνάς τεθνάντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν, τεθναίην, τεθναίης· τὸ προστακτικὸν τοῦ ἐνεστῶτος, τέθναθι. ὅτι δὲ ἐνεστώς ἐστι τὸ τέθναθι, δείκνυται ἐν τῷ εἶναι βραχὺ τὸ α· εἰ γὰρ ἦν δεύτερος ἀόριστος, ὤφειλεν εἶναι μακρόν· ἀεὶ γὰρ ὁ εἰς θι προστακτικὸς ἀόριστος μακρᾷ παραλήγεται. ὁ παρατατικὸς, ἐτέθνημεν, ἐτέθνατε, ἐτέθνασαν. τέθνημι, τὸ πληθυντικὸν, τέθναμεν· ἐξ οὗ τὸ ἀπαρέμφατον, τεθνάναι· τὸ δεύτερον, τέθνατε· τὸ τρίτον, τεθνᾶσιν. εἰ δὲ μὴ βούλοιο οὕτως, ἄλλως μάθε. τεθνήκασι· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν καὶ συστολὴν, τεθνάασι· καὶ κατὰ συναλοιφὴν, τεθνᾶσι. τὸ δὲ τεθναίης τινὲς ἀπὸ τοῦ τεθναίημι λέγουσι. τὸ δὲ τέθνηκα καὶ πέπτωκα, τῇ μὲν φωνῇ, ἐνεργητικά εἰσι· τῷ δὲ σημαινομένῳ, παθητικά.

Τεθολωμένος, καὶ ἐπὶ χαρᾶς. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις, Γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον: — καὶ ἐπὶ λύπης, Ὑπὸ τῆς ἀνοίας ἀνεθολοῦτο δ' ἡ καρδία.

Τεκμαίρω, σημαίνει τὸ κατασκευάζω, καὶ τὸ σημειοῦμαι. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ τέκμωρ· τοῦτο ἀπὸ τοῦ τέκω τέκωρ, καὶ τέκμωρ, πλεονασμῷ τοῦ μ· σημαίνει δὲ τέλος, τεκμήριον.

Τεκμηριοῦσθαι, σκέπτεσθαι, φράζεσθαι. τοῦτο ἀπὸ τοῦ τέκμωρ τέκμωρος, τεκμηριῶ.

Τέκος. παρὰ τὸ τέκω τέκος, ὡς νέμω νέμος· καὶ παρὰ τὸ τέκω τέκανον, καὶ τέκνον.

Τεκτήνατο, κατεσκευάσατο. οἶμαι ἀπὸ τοῦ τέκτω τεκταίνω· ὁ μέλλων, τεκτανῶ· ὁ ἀόριστος, ἐτέκτηνα. εἰς τὸ τέτυκτο.

Τελαμών, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος, ὅ ἐστι πλατὺς ἱμὰς, ἀφ' οὗ ἤρτηται ἡ ἀσπίς. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τελαμών, ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τείνεσθαι τὸν ἱμάντα· ἢ παρὰ τὸ ταλάσσω, ταλαμών· καὶ τροπῇ. τὰ δὲ εἰς μων ὀξύτονα τῷ α παραληγόμενα, φυλάσσει τὸ ω ἐπὶ γενικῆς, τελαμῶνος, πλατυμῶνος· καὶ Τελαμώνιος κτητικὸν, ὡς Καλαμώνιος. σημαίνει δὲ τρίς· τὸν τῆς ἀσπίδος ἀναφορέα, ὡς τὸ, Ἰδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσι [βόειος·] σημαίνει δὲ καὶ τὸν δεσμὸν, ὡς τὸ, Δησάμενος τελαμῶνι περὶ σφυρόν: — σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα.

Τέλος, παρὰ τὸ τίω τὸ ἀνταποδίδωμι καὶ τὸ ἕλω τὸ ἑλκύω· ἢ παρὰ τὸ ἕω τὸ πληρῶ, ἕλος καὶ τέλος, ἀρχή, πρᾶξις. σημαίνει ἕξ· τὸ τάγμα, ὡς τὸ, Αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον, Ἰλιάδος τ'· τὸ πέρας, ἤγουν τὸ πλήρωμα, ὡς τὸ, Οἳ δή τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὔπω: — τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ, Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι, Ὀδυσσείας Γ· τὴν ἑορτὴν, παρὰ Εὐριπίδῃ, ὡς τὸ, Σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλος προσάξομεν: — τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσιν, ἤγουν τὸ δημόσιον· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα, ὅθεν καὶ πολυτελὴς τράπεζα· καὶ πολυτελές, τὸ πολυδάπανον καὶ πολυανάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια. ἐκ δὲ τοῦ τέλος γίνεται τέλειος· καὶ τελείω, ῥῆμα βαρύτονον· ἐξ οὗ τελείομαι, ἐτελειόμην, ἐτελείετο. γίνεται γὰρ παράγωγον διὰ τοῦ ειω καὶ ἀπὸ ἐνεστῶτος καὶ ἀπὸ μέλλοντος, νικῶ, νικείω· τελῶ, τελείω· θῶ, θείω· σῶ, σείω· γελάσω, γελασείω. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ ἐνεστῶτος γινόμενα, ἔχουσι καὶ παρατατικὸν μόνον· τὰ δὲ ἀπὸ μέλλοντος, ἐνεστῶτα μόνον· ὅθεν σεσημείωται τὸ ὠψειον, ἀπὸ τοῦ ὀψείω. τὰ δὲ εἰς ω λήγοντα καθαρὰ τῇ ει διφθόγγῳ παραληγόμενα, βαρύνεται· εἰ δέ τι περισπᾶται,

751 τοῦτο ἀπὸ ὀνόματος γίνεται· τὸ γὰρ μειῶ καὶ τελειῶ, καὶ ἀρειῶ καὶ ἀχρειῶ, παρὰ τὸ μεῖος καὶ τέλειος, καὶ ἀχρεῖος καὶ ἄρης.

Τελισκόμενος, τελειούμενος, πληρούμενος, ἐνθουσιῶν.

Τελενικίσαι, ἐν Σερίφοις τὸ νικῶσαι. ἀπὸ Τελενίκου τινὸς, ὡς τὸ εἰκὸς, πένητος παντελῶς· καὶ λέγεταί τις τελενίκιος ἠχώ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων.

Τελεσθῆναι, τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελεσιαζόμενα, θυόμενα καὶ τελούμενα.

10 Τελεσφόρος, τέλειος μάντις, ἐγγαστρίμυθος.

Τελετή, θυσία μυστηριώδης. ὁ δὲ Ὥρος ὁ Θηβαῖος λέγει, ὅτι τελετὰς καλοῦσι τὰς ἐπὶ μείζους καὶ μετά τινος μυστικῆς παραδόσεως ἑορτὰς, τῶν εἰς αὐτὰς δαπανημάτων ἐν ἕξ· τελεῖν γὰρ φαμὲν τὸ δαπανᾶν· καὶ πολυτελεῖς, τοὺς πολλὰ ἐσθίοντας. Χρύσιππος δέ φησι, τοὺς περὶ τῶν θείων λόγους εἰκότως καλεῖσθαι τελετάς· χρῆναι γὰρ τούτους τελευταίους καὶ ἐπὶ πᾶσι διδάσκεσθαι τῆς ψυχῆς ἐχούσης ἔρμα καὶ κεκρατημένης, 20 καὶ πρὸς τοὺς ἀμυήτους σιωπᾶν δυναμένης· μέγα γὰρ εἶναι τὸ ἄθλον ὑπὲρ θεῶν ἀκοῦσαί τε ὀρθὰ, καὶ ἐγκρατεῖς γενέσθαι αὐτῶν.

Τέλμα, τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων· καὶ τέλματα τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος· ἢ βάθρα. Ἰσαῖος δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία· καὶ τελμῖνα καλεῖ τὸν ἐκ τελμάτων πηλόν.

Τελμισσεῖς, οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ, ἀπέχοντες ἑξήκοντα στάδια Ἁλικαρνασοῦ, ὡς Πολέμων· Τελμισσὸς δὲ, πόλις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀυτήνορος θυγατρῶν.

30 Τέλσον ἀρούρης, Ἰλιάδος ν΄. παρὰ τὸ τέλλω, Αἰολικὸς μέλλων, τέλσω, ὡς κέλλω κέλσω.

Τελχίν, οὐ μόνον ὁ ἰσχὺν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἔχων μιαρὸς καὶ κακοῦργος, ἀλλὰ καὶ τοὺς νῦν Κρῆτας· καὶ τὴν Κρήτην Τελχινίαν λέγουσι. τελχὶν καὶ ἡ εἰς θάνατον καταφορά· καὶ τελχινώδης, ὁ τραχηλιώδης· καὶ τελχιταίνει ἀντερίζει, σκληροτραχηλεῖ. λέγονται δὲ τελχῖνες οἱ φθονεροὶ καὶ πονηροὶ καὶ βάσκανοι δαίμονες· παρὰ τὸ θέλγω τὸ ἀμαυρῶ καὶ σκοτίζω, θελγῖνες τινὲς ὄντες· ἢ παρὰ τὸ θέλγειν καὶ ἀπατᾶν τοὺς ἀν- 40 θρώπους.

Τεμένη, ναοί, ἱερά· ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία παρὰ τὸ τέμνω, τέμνος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, τέμενος, ὁ ἀποτετμημένος καὶ ἀποκεχωρισμένος τόπος τῶν θεῶν.

Τέμπη, τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὀρῶν περὶ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὄσσαν στενά· καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσιν αἱ στενόταται διαβολαί, ὡς Διονύσιος ὁ περιηγητής, — πνιμάτης παρὰ τέμπεα Κέρνης: — λέγει δὲ τὰς καταδύσεις καὶ φωλεύσεις τῶν ὀρῶν, τοὺς 50 διέγρους τόπους. τέμπη καὶ τὰ στενὰ τῶν ὀρέων. λέγεται τέμπη καὶ τὰ μεταξὺ τῶν ὀρῶν στενώματα οἱονεὶ τρέπη τινὰ ὄντα, τὰ μετατρεπὰς καὶ κάμψεις ἔχοντα.

Τεναγη, διάβροχοι καὶ κάθυγροι τόποι, πηλώδη πελάγη· ἢ ἰλὺς ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. εἴρηνται δὲ οἱ ὑποβρύχιοι τό- 752 ποι. παρὰ τὸ τέγγω τὸ βρέχω, γίνεται τέγγος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, τέναγος, τροπῇ τοῦ ἑνὸς γ εἰς ν. ἢ τέγγω τέγανος· καὶ ὑπερθέσει, τέναγος, ὁ ὑπόβροχος τόπος.

Τένης] παρὰ τὸ τείνω τὸ τανύω· ἢ παρὰ τὸ στένω τὸ στενάζω, τένης.

Τένθης, γαστρίμαργος.

Τένοντας, τραχήλους, τὰ διατεταμένα νεῦρα· ὁ τράχηλος μὲν, τένων λέγεται, ἀπὸ τῆς τάσεως· αὐτὰ δὲ τὰ νεῦρα, ἀπὸ τοῦ τείνω.

Τέο καὶ τεόν. τὸ μὲν τέο, ἀντὶ τοῦ τίνος κεῖται· τὸ δὲ 10 τεόν, ἀντὶ τοῦ σόν, κατὰ τὸν Δωρικὸν πλεονασμὸν τοῦ ε. ἔστι δὲ τὰς τινός· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ν, τίος· καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ γίνεται τίος τίου· οἱ γὰρ Αἰολεῖς βαρυντικοί εἰσιν· ἢ ὅτι καὶ αἱ γενικαὶ μεταγόμεναι εἰς εὐθεῖαν βαρύνονται, πολλάκις ἀμείβουσαι τοὺς τόνους. ἐκ τῆς τίου γενικῆς κατὰ κρᾶσιν γίνεται τοῦ· καὶ διαλύσει Ἰωνικῇ, τέο· καὶ κράσει, τεῦ.

Τέρας, τὸ σημεῖον· παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, ἃ μέλλων, ἐρῶ, ἔρας καὶ τέρας· διὰ γὰρ τῶν σημείων καὶ τῶν τεράτων ἔλεγον οἱ μάντεις τὰ μέλλοντα. διαφέρει δὲ 20 σημείου· τέρας λέγεται τὸ παρὰ φύσιν γενόμενον πρᾶγμα· σημεῖον δὲ, τὸ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν γινόμενον.

Τερατεία, καὶ τερατολογία, ἡ ψευδολογία· καὶ τερατολόγοι, οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τερατοσκόπος, τερατουργός, μάντις θαυματοποιός.

Τέρεινα] ὥςπερ παρὰ τὸ μάκαρ μάκαιρος καὶ τάλας τάλαινος γίνεται μάκαιρα καὶ τάλαινα τὸ θηλυκὸν, οὕτως ἀπὸ τοῦ τέρην τέρενος γίνεται τὸ θηλυκὸν τέρενα· 30 καὶ προσθέσει τοῦ ι, γίνεται τέρεινα. Λυκόφρων· καὶ Ἀπολλώνιος, τερείνης ἄνθεα γαίης: — ἔστι δὲ καὶ πόλις· ὅθεν Ἡρακλείδης ὁ Τερειναῖος. τὸ δὲ τέρην, γίνεται παρὰ τὸ τείρω τὸ κατατονῶ· σημαίνει δὲ τὸν τρυφερὸν καὶ ἁπαλὸν, ἢ τὸν θερμόν, ὡς τὸ, — τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα: — παρὰ τὸ θέρω θέρεν καὶ τέρεν, τὸ ὥςπερ τεθερμασμένον καὶ διακεχυμένον. καὶ τέρεν, τὸ ἁπαλόν· παρὰ τὸ διακεχύσθαι καὶ μὴ τραχὺ εἶναι.

Τερετίζειν] τοῖς μουσικοῖς κρουμάτιόν τι κατείθισται, τὸ λεγόμενον τάρεν· ἀφ' οὗ τερετίζειν λέγεται τὸ ᾄδειν, κατὰ ἀλλοίωσιν τοῦ α εἰς ε· καὶ τερετίσματα, ᾠδαὶ 40 ἀπατηλαὶ, ἢ ᾄσματα ἔκλυτα, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον, τρυπάνιον. ἔστι ῥῆμα τρῶ τρᾶς· ὅπερ ἐστὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ τείρω· παρὰ δὲ τὸ τείρω, τέρτρον, ὡς φέρω φέρτρον. δηλοῖ δὲ τὸ τρῶ, τὸ κόπτω. ἔνθεν τὸ τρῶσαι, καὶ ἐκτρῶσαι, ὅ ἐστι διακόψαι τὸν τοκετόν.

Τερθρεία, γαστεία, περιπάθεια. παρὰ τὸ τέρας τέρατος, τερατεύω, τερατεία· καὶ συγκοπῇ, τερτρεία· καὶ τροπῇ, τερθρεία. ἢ καλεῖται τέρθρον, σχοινίον τι τοῦ πλοίου λεπτὸν, οἷον τέρετρον· διατετρύπηται γὰρ κατὰ 50 τῶν ἄκρων σινδόνων. φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρυμάτια τοῦ ἐπὶ τῷ ἱστῷ ὀργάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. ἐκ τούτου γίνεται τερθρία, ἡ λεπτολογία· ἄλλοι δὲ τερθρίαν φασὶ τὴν φλυαρίαν τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην μάχην. οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίη πόλεμος· μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς 753 μάχης· διὸ οὕτω καλοῦσι τὴν στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. σημαίνει καὶ ἀπάτην καὶ περιεργίαν. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. ὁ δὲ Ὥρος ὁ Μιλήσιος λέγει ὅτι, εἶναι περὶ ἃ ἄχρηστα τινὲς σπουδάζουσιν, ἀντὶ τοῦ κενοσπουδία· παρὰ τὸ τερθρεύειν. καὶ τερθρευόμενος. Φερεκράτης τερθρία, πνοή.

Τερμιεύς, ὁ Ζεύς· παρὰ τὸ πάντων ἀρχὴ καὶ τέρμα εἶναι.

Τερμινθός, καὶ τέρμινθος, ἐμφερὲς λίνῳ φυτόν· ἐξ οὗ 10 πλέκειν φασὶν Ἀθηναίους ὁρμικὰς χρειώδεις εἰς τὰ πάντα, καὶ πρὸς ἀλεξιφάρμακα.

Τερμιόεσσα, ἀπὸ τοῦ τερματίζουσα· οἷον, μεγάλη καὶ τελεία.

Τέρπνιστος. πᾶν ὄνομα εἰς ων λῆγον καθαρὸν συγκριτικὸν, τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζει· οἷον, ταχύς, ταχίων· βραδύς, βραδίων· ἐλαχύς, ἐλαχίων, ἐλάχιστος· κακός, κακίων, κάκιστος· τερπνός, τερπνίων, τέρπνιστος· (Καλλίμαχος, Τέρπνιστοι δὲ τοκεῦσι τόθ' υἱέες) ὠκύς, ὠκίων, ὤκιστος· γλυκύς, γλυκίων, γλύκιστος· πρέσβυς, πρεσβίων, πρέσβιστος· (Πρέσβιστος δ' ἀνδρῶν νυκτὸς ὀφθαλμὸς πρέπει, Αἰσχύλος) βραχύς, βραχίων, βράχιστος· λαλίων, λάλιστος, λαλίστατος· ψευδίων, ψεύδιστος, ψευδίστατος· κλέπτις, κλέπτιστος, κλεπτίστατος. οὕτως οὖν καὶ καλός, καλίων· καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου λ, καλλίων, κάλλιστος. ταῦτα δὲ πάντα τὰ διὰ τοῦ ι, διαφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον· ἔχει γὰρ καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ δίχρονον.

Τέρπεσθαι, μετάθεσίς ἐστι τοῦ ρ· παρὰ τὸ τρέπεσθαι καὶ μετάγεσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν βεωτικῶν Φροντίδων· ἢ ἀπὸ τοῦ θεραπεύω τὸ τέρπω.

Τερπικέραυνος] εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ τέρπω, δηλοῖ τὸν τερπόμενον ἐν τοῖς κεραυνοῖς· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ τρέπω, παρὰ τὸ τρέπειν τοὺς ἐναντίους τῷ κεραυνῷ.

Τερπνός, παρὰ τὸ τέρπω τερπός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. ἐκ τοῦ τερπνός γίνεται τερπνότης. ἢ παρὰ τὸ τέρπειν τὸν νοῦν.

Τέρσεσθαι, ξηραίνεσθαι, παρὰ τὸν θέρσω μέλλοντα Αἰολικῶς, καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ· καὶ ἐτέρσετο τὸ ἐξηραίνετο.

Τεταγών, τείνας, βίψας. τὸ θέμα, τάζω· (σημαίνει τὸ τείνω καὶ ἕλκω) ὁ μέλλων, τάξω· ὁ μέσος παρακείμενος, τέταγα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔταγον· ἢ μετοχὴ, ταγών· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τεταγών. Ἰλιάδος α.

Τετάχαται καὶ τετεύχαται] ἀπὸ τοῦ τεύχω τεύξω, τέτευχα, τέτευκται· καὶ Ἰωνικῶς, τετεύχαται. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ τάσσω τάξω ὁμοίως Ἰωνικῶς.

Τέταρτος, παρὰ τὸ τέσσαρας ἀριθμοὺς ἔχειν.

Τεταρτημόριον, τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τουτέστι χαλκοῖ δύο· ὁ γὰρ ὀβολὸς, ὀκτὼ χαλκοῦς ἔχει. τριημόριον δὲ, τοὺς ἓξ χαλκοῦς εἶπε Φιλόξενος.

Τεταργανωμένη, συμπεπλεγμένη, συνειλημμένη· ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται· καὶ τὸ συνειλῆσθαι, τεταργανῶσθαι. Λυκόφρων.

Τέτλαθι] Τέτλαθι μῆτερ ἐμή: — καρτέρησον, ὑπόμεινον. ἐκ τοῦ τλῶ, τλῆμι· τὸ πληθυντικὸν, τλάμεν· τὸ προςτακτικὸν, τλάθι· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τέτλαθι.

Τέτλαμεν] τοῦτο δύναται εἶναι καὶ συγκοπῇ καὶ κινήσει. βεβήκαμεν, βέβαμεν· τετλήκαμεν, τέτλαμεν. ἀξιοῖ Φιλόξενος εἶναί τι καὶ τέτλημι ῥῆμα. περὶ παθῶν.

Τετιημένε, τεταλαιπωρημένε. ἀπὸ τοῦ τίω τὸ τιμωρῶ, γίνεται περιστώμενον τιῶ· καὶ σημαίνει τὸ λυπῶ· ὁ μέλλων, τιήσω, τετίηκα, τετίημαι.

Τέτορε] Ἡσίοδος, Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠβώοι: — ἀντὶ τοῦ τέσσαρα. οὐδεὶς δὲ ἀπαιτήσει τὸ ἑνικὸν τοῦ τέτορε. τὸ τέτορε, ἔστι δυϊκόν.

Τετραβάμων, τετράκτους.

Τετραφάληρον, τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσαν.

Τετραποδισταί, οἱ ἐπίπονον βίον ζῶντες.

Τέτηκα, μέσος παρακείμενος, καὶ διάθεσις μέση. καὶ τί ἐστι μέση διάθεσις; ἢ ποτὲ μὲν ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ πάθος παριστῶσα· καὶ τί παριστᾷ; ἐπειδὴ ὁ τῶν μέσων τύπος ἐπ' ἀμφοτέρας φθάνει τὰς διαθέσεις, εἰς ὃν ἡ ἑρμηνεία, ὁ τῶν μέσων τύπος φθάνει καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ. καὶ ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ μὲν, διὰ τὸ ἠκροασάμην καὶ κατηρξάμην· παθητικοῦ γὰρ τύπου ταῦτα· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνεργητικοῦ, ὡς τὸ κέκοπα καὶ τέτυγα. ἄλλως· τὸ λέλογα καὶ πέφραδα, ἐνεργητικὴν ἔχει σημασίαν· τὸ δὲ τέθηκα καὶ διέφθορα, παθητικήν· οἱ αὐτοὶ γὰρ σχηματισμοὶ καὶ ἐπὶ ἐνεργητικοῦ λαμβάνονται καὶ ἐπὶ παθητικοῦ.

Τετράφαται] τρέπω, τέτροφα, τέτραμμαι, τέτραπται· τετράμμεθα, τέτραφθε· καὶ Ἰωνικῶς, τετράφαται.

* Τετραπτίλος, ὁ τετραπτέρυξ· ἀπὸ τοῦ πτίλον τὸ πτερύγιον.

Τέτρασι] τὸ παροξύτονον, ἐντελές, οἷον τετράσιν. ἢ ἐκ τοῦ τέσσαρσι, τέταρσι· ἀποβολῇ καὶ ὑπερθέσει, τέτρασι.

Τετραχίζειν, οἷον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει τὶ ποιεῖν. Ἀριστοφάνης.

Τετραρχίαι] τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο· ὄνομα δέ φασιν εἶναι ταῖς τετράσι, Θετταλιῶτιν, Φθιῶτιν, Πελασγιῶτιν, ἀστιῶτιν.

Τετράχμον] οὐ δύναται κατὰ συγκοπὴν γενέσθαι, διὰ τὸν τόνον· εἰ γὰρ συγκοπὴ γίνοιτο, παράλογος ὁ τόνος. τετράδραχμον· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δρ, τετράχαχμον· καὶ συναλοιφῇ, τετρᾶχμον· καὶ περισπᾶται.

Τετρήνας λύχνους, Λυκόφρων, διατρυπήσας.

Τετρήγει] Τετρήγει δ' ἀγορή: — ἐτετάρακτο. ἀπὸ τοῦ ταράσσω ταράξω, τετάραχα, ἐτεταράχειν· ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐτεταράγειν· τὸ τρίτον, ἐτεταράγει· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐτετράγει, ἐτετρήγει· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ τρίζω· οὐ καλῶς. — καὶ ἀγορὴ τετρηχυῖα, ἡ τραχεῖα καὶ θορυβώδης, ἡ τετραχυμμένη ὑπὸ τοῦ θορύβου· ἀπὸ τοῦ ταράσσω, ἢ ἀπὸ τοῦ τραχύνω.

Τετρυχωμένος, ἐκ τοῦ τρυχῶ συζυγίας γ' τῶν περισπωμένων· τοῦτο ἐκ τοῦ τρύχω βαρυτόνου· τοῦτο ἐκ τοῦ τρῶ τὸ καταπονῶ· τρῶ, τρύω κατὰ παραγωγήν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ.

Τέτρωρον, παρὰ τὸ ἀρηρέναι καὶ ἡρμόσθαι τοὺς ἵππους αὐτῷ.

Τέττα, προςφώνημα τιμητικὸν νεωτέρου φίλου πρὸς παλαιότερον· ἀπὸ τοῦ ἄττα· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τέττα. 755

Τέττιξ, μουσικώτατον ζῶον. παρὰ τὸ τερετίζω (τὸ μουσικῶς φωνῶ) τερέτιξ· καὶ συγκοπῇ, τέττιξ. ἢ παρὰ τὸ τάττω τάξω τάττιξ, ὁ τεταγμένον ἔχων καιρὸν ἐν τῷ ᾄδειν.

Τετύφωμαι, ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα· ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα καταφερομένων πτηκτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν Τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταβραγέντα· καὶ τετυφῶσθαι, τὸ μεμηνέναι· τὰ γὰρ Τυφώνια πνεύματα μανίαν ἐμποιεῖ πεσόντα.

Τετύκοντο, παρεσκεύαζον. ἀπὸ τοῦ τεύχω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυχον· ὁ παθητικὸς, ἐτυχόμην, ἐτυχόμεθα, ἐτύχοντο· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τετύχοντο· καὶ τετύκοντο, κατὰ τροπὴν, ὥςτερ καὶ τὸ κεκάδοντο ἀπὸ τοῦ χάζω. τὸ δὲ τεύχω δύο σημαίνει, τὸ κατασκευάζω καὶ τὸ ἐπιτυγχάνω· ὁ μέλλων, τεύξω· ὁ παρακείμενος, τέτευχα· ὁ παθητικὸς, τέτευγμαι, τέτευξαι, τέτευκται· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, τέτυκται. ἐκ δὲ τοῦ τέτυκται γίνεται τυκτός, ὡς πέφυκται φυκτός, καὶ ἄφυκτος, ὃν οὐ δύναταί τις διαλαθεῖν. καὶ ὁ Ἰωάννης, Σειραῖς ἀφύκτοις ὃν διαρθροῖ δακτύλοις: — ἐκ δὲ τοῦ τέτευκται γίνεται τευκτός· ὅταν τεκταίνω· οὗ ὁ ἀόριστος πρῶτος,

Ἰωνικῶς, ἐτέκτηνα· ὁ μέσος ἐτεκτηνάμην, ἐτεκτήνατο. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ε΄. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πέφευγμαι γίνεται ποιητικῶς πέφυγμαι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τέτευγμαι γίνεται τέτυγμαι, ἀπὸ τοῦ τεύχω βαρυτόνου· ὅθεν ὁ παθητικὸς ἀόριστος, ἐτύχθη, ἀντὶ τοῦ κατεσκευάσθη, ἐγένετο. ἔστι καὶ περισπώμενον τευχῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ τετυχῆσθαι, Ὀδυσσείας ε΄.

Τεῦ, ὄνομα ἀόριστον γενικῆς, ἀντὶ τοῦ τινός. λέγεται καὶ τεοῦ. ζήτει εἰς τὸ τέο.

Τεῦχος, σημαίνει τρία, τὰ πολεμικὰ ὅπλα, καὶ τὰ τῆς νεώς, καὶ ἀγγεῖόν τι.

Τευτάζειν, πραγματεύεσθαι, ἢ σκευωρεῖσθαι, ἢ στρατεύεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων. οὕτω καὶ Δίδυμος, προσθεὶς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει καταμεμψάμενος Λυκόφρονος, φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν ἢ ἐνεργεῖν. Πλάτων, Ἦν δὲ θόρυβος τευταζόντων: — ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων. καὶ ἐν Τιμαίῳ τετευτακότι, ἀντὶ τοῦ διατρίβοντι. γράφεται καὶ τεταυκότι. Τηλεκλείδης, Πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι: — ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, σκευωροῦνται. σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν καὶ τὸ ἡσυχάζειν· καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων, φλυαρῶν. ῥητορική.

Τευμήσατο, παρεσκευάσατο, ἐτεχνήσατο. εἴρηται δὲ ὅτι, τὸν Τεύμησον τὸ ὄρος ὑπὸ τοῦ Διὸς κατασκευασθέντα εἰς ἀπόκρυψιν τῆς Εὐρώπης· ἀπὸ τούτου κληθῆναι Τεύμησον, ἀπὸ τοῦ κατεσκευάσθαι· καὶ Τευμησία ἀλώπηξ, θηρίον.

Τέφρα, παρὰ τὸ τύφω τὸ καίω, ἡ κεκαυμένη σποδιά.

Τέχνη] παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, γίνεται τευχάνη· καὶ συγκοπῇ, τέχνη.

756 Τεχθησόμενος, ἐκ τοῦ τέκω, τέτεχα, τέτεγμαι.

Τέως] τοῦτο παραπλήσιόν ἐστι τῷ πρὸ τοῦ, ὃ δὴ καὶ πρὶν λέγεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως τινὲς αὐτῷ ἐχρήσαντο: — καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. ἕως, τέως.

Τείρεα, τὰ ἄστρα. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, εἴρεα, καὶ τείρεα, πλεονασμῷ τοῦ τ· καὶ γὰρ τὰ ἄστρα σημαίνουσί τινα σημεῖα. ἢ παρὰ τὸ τέρας τὸ σημεῖον· σημαντικὰ γάρ ἐστι τῶν μελλόντων. ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ· πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἀστέρων κατεπονήθησαν, καὶ γεγόνασιν ἀστρόβλητοι, ὥσπερ καὶ ἐμβρόντητοι. Καὶ Τειρεσίας ὁ μάντις, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω· ἢ παρὰ τὸ τείρεα· πολλάκις γὰρ οἱ μάντεις ἐκ τῶν ἀστέρων τι λέγουσιν. ἢ παρὰ τὸ τείρεσθαι, οἱονεὶ ὁ καταπονούμενος ἐκ τῆς στερήσεως τῶν ὀφθαλμῶν· τυφλὸς γὰρ ἦν.

Τεῖχος] παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, τεῦχος καὶ τεῖχος. ἢ ἀντίκειται τὸ τοῖχος. ἐκ τοῦ τεῖχος γίνεται τειχόεις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, τειχιόεις.

Τειχεσιπλῆτα, τοῖς τείχεσι προσπελάζων, πορθητά. εἰ δὲ διὰ τοῦ β γράφεται, ὁ τὰ τείχη καταβάλλων.

Τῆ τοῦτον ἱμάντα, Ἰλιάδος ξ΄, ἀντὶ τοῦ δέξαι, λάβε. ἔστι τάω τῶ, σημαίνει τὸ δέχομαι· τάεις τᾷς, τάει τᾷ· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς η Δωρικῶς, τῆς, καὶ τῇ. τούτου ὁ παρατατικὸς ἔταον, ἔταες, ἔταε· καὶ τὸ προστακτικὸν, τάε· καὶ κράσει Δωρικῇ, τῆ· Κύκλωψ τῆ, πίε οἶνον.

Τήβεννα, ἱμάτιον ἢ χλαμὺς ἣν φοροῦσι τύραννοι.

Τήγανον] παρὰ τὸ τήκω, τήκανον· καὶ μεταθέσει τοῦ κ εἰς γ.

Τῆδε, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε· καὶ ἔστιν ἐπίρρημα τοπικὸν, ἀπὸ τοῦ τῆ, ἄρθρου.

Τηθαλλαδοὺς, γυναικοτρόφους, ὑπὸ τηθῆ τεθραμμένους.

Τήθεα, εἰς τὸ τητῶ.

Τηθὴ, ἐκ τοῦ τῆ, ἡ λέγουσα τῷ βρέφει λάβε, θήλασον. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ εὗρον σημαίνειν τὴν λέξιν μάμμην, ἡ πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ.

Τηθὺς, τηθύος, ἡ γῆ, παρὰ τὸ τίτθη· τὸ γὰρ ὕδωρ πάντα τρέφει. ἢ ὅτι κυρία ἐστὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, ἀφ' ἧς πάντα τρέφεται.

Τῆλε, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν· καὶ δηλοῖ τὸ πόῤῥω· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τηλόσε· συγκοπῇ τὴν σε συλλαβήν. ἐκ τούτου καὶ Τηλέμαχος, ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι κατὰ τὴν ἱστορίαν.

Τηλεδαπὸς, οὐχ (ὥς τινες) ἔγκειται τὸ ἔδαφος, ὁ πόῤῥω ἔχων τὸ ἔδαφος καὶ τὴν πόλιν· ἀλλὰ παράγωγόν ἐστι, διὰ τὸ δάπος τῆλε, τηλεδαπὸς, ὁ μακρὰν ἀφεστηκὼς, ὡς ἡμέτερος ἡμεδαπὸς, καὶ ὑμεδαπός.

Τηλεθάοντες, παρὰ τὸ θάλλω, θάλλοντες. δύναται δὲ εἶναι καὶ παρὰ τὸ θαλέθω· καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ, θαλεθάοντες καὶ τηλεθάοντες. (οὐ γὰρ ἔγκειται τὸ τῆλε) καὶ τηλεθόωσα, ἡ εὐθαλὴς καὶ μεγάλως θάλλουσα.

* Τηλέπλαγκτος, ἀπὸ τοῦ τηλοῦ καὶ πλάζομαι· καὶ δηλοῖ τὸν τηλοῦ πλανώμενον.

Τῆλεφος, ὄνομα κύριον· ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ θηλάσαι αὐτὸν ἔλαφον.

Τηλία, πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἤτοι τὰ ἄλευρα πι-
πράσκεται, ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται· ῥητορική. ὁ 757
δὲ Ὧρος τηλίαν λέγει τὴν περιφέρειαν τοῦ κοσκίνου· παρὰ τὸ σῶ τὸ δηλοῦν τὸ σείω καὶ κινῶ, τὸ σήθω· ἀφ' οὗ ὄνομα, σηλία καὶ τηλία· τρέψαντες γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ σ εἰς τ, τὸ σῶ, τῶ λέγουσι· καὶ ἐν συνθέσει τῆς διὰ, διάττω, πλεονασμῷ τοῦ τ. λέγεται καὶ ἡ σανὶς τῶν κύβων τηλία· ἐφ' ἧ οἱ κυβεύοντες παίζουσι· καὶ ἀλφίτων πωλητήριον, πλατείας προσηλωμένας ἔχον κύκλῳ σανίδας, τοῦ μὴ ἐκπίπτειν τὰ ἄλφιτα.

Τηλοῦ, ἐπίρρημά ἐστι, καὶ σημαίνει τὸ πόῤῥω. καὶ γίνεται παρὰ τὸ τέλος τελοῦ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, τηλοῦ· τὰ γὰρ ἐπὶ τέλους συντείνοντα μεγεθύνεται. ἐκ τούτου καὶ τὸ γεννῶ γεννήσω γεννητὸς, γίνεται τηλυγέννητος· καὶ συγκοπῇ, τηλύγετος.

Τηλόθι, ἐπίρρημα τοπικὸν· σημαίνει τὸ πόῤῥω· καὶ γίνεται παρὰ τὸ τηλοῦ τηλόθι, ὥσπερ παρὰ τὸ ὑψοῦ ὑψόθι, καὶ ἀγχοῦ ἀγχόθι.

* Τηλουρὸς, ὁ πόῤῥω ἀπὼν· ἀπὸ τοῦ τηλοῦ καὶ ὅρος.

Τηλυγέτην, καταχρηστικῶς ἀγαπητὴν, μονογενῆ· κυρίως γὰρ τηλύγετοι καλοῦνται οἱ τηλοῦ τῆς γονῆς ὄντες παῖδες, ὅ ἐστιν οἱ ἐκ γεροντικῆς ἡλικίας σπαρέντες· δοκεῖ γὰρ τὰ μετὰ ἀπογέννησιν τῆς παιδοποιΐας γεννώμενα μᾶλλον ἀγαπᾶσθαι.

Τημῇ, ἔχει τὸ ι κατὰ τὴν λήγουσαν· κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν, οὔ· οἷον, Ἀμφὶ δέ τοι τημῇ κλισίῃ: — ἔστι γὰρ τῇ ἐμῇ· καὶ ἐκθλίβεται τοῦ ἄρθρου τὸ ι, καὶ κιρνᾶται τὸ η καὶ ε εἰς η· καὶ ἔστι χωρὶς τοῦ ι, ὡς τὸ, Δῖε Μενοιτιάδη τὠμῷ κεχαρισμένε θυμῷ: — ἔστι γὰρ τῷ ἐμῷ· καὶ ἐκθλίβει τὸ ι τοῦ τῷ ἄρθρου, καὶ κιρνᾶται τὸ ω καὶ ε εἰς τὸ ω, καὶ γίνεται τὠμῷ, χωρὶς τοῦ ι.

Τῆμος, σημαίνει τὸ τηνικαῦτα, καθ' ἣν ὥραν, τότε.

Τηνάλλως, μάτην.

Τήνελλα, τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις καὶ τοῦ κρούματος.

Τῆς] ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, Τῆς μὲν ἴης στιχὸς ἦρχε: — ἐπὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὡς τὸ, — τῆς ἵκετο κάλλεα πάντα: — ἀντὶ τοῦ ταύτης.

Τὴν] ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, Τὴν δὲ γυναῖκ' οὐχ εὗρεν: —

ἐπὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὡς τὸ, — τὴν δ' ἀμπέλαγος ἄνεμοι Φέρον, ἀντὶ τοῦ ταύτην.

Τὴν δ' ἐγώ, ἀντὶ τοῦ, ταύτην δ' ἐγώ· καὶ ἔστιν ἄρθρον θηλυκὸν μεταπεσὸν εἰς ἀντωνυμιακὴν σημασίαν· τὰ γὰρ ἄρθρα, εἰ μὴ ἔχει ἐπαγόμενον ὄνομα, εἰς ἀντωνυμιακὴν μετάγονται σύνταξιν.

Τόνδε, ἓν μέρος λόγου· εἰ γὰρ ἦν δύο, ὤφειλεν εἶναι τὸν δὲ —

Τηρεύς, ὁ τηρῶν τὰ ἡδονὴν ἀγεῖραι δυνάμενα, καὶ ἀκρασίᾳ ἡδονῶν λελημμένος.

Τηρῶ] παρὰ τὸ θέω, θηρῶ· ὅπου γὰρ τρέχει τὶς, καὶ θεωρεῖ. ἢ ἐκ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάττω, πλεονασμῷ τοῦ τ, τωρῶ, διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὡς πυλωρός· καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν, τηρῶ. ἢ ἐκ τοῦ ὁρῶ τὸ βλέπω.

Τητᾷ, Ἡσίοδος· σημαίνει τὸ ζητεῖς. ἐκ τοῦ τάω τοῦ σημαίνοντος τὸ ζητῶ, γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τατάω τατῶ· καὶ κατ' ἔκτασιν, τητῶ· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, τητάομαι· τὸ β', τητάῃ, τητᾷ· τὸ τρίτον, τητᾶται, ὡς πειρῶμαι πειρᾷ πειρᾶται· καὶ Ὅμηρος τήτεα ἐκάλεσε τὰ ὄστρεα· τήτεα γάρ εἰσιν, ἃ ζητοῦντες καταδύουσιν. Ἰλιάδος π'.

758 Τηϋσίη, ἡ ματαία· τροπῇ τοῦ ὁ εἰς τ, καὶ τοῦ ε εἰς η· θεσίη γάρ ἐστιν, ἡ ἔκλυτος, παρὰ τὸ θεύω· τὸ ὑγρὸν καὶ ἔκλυτον νοεῖται.

Τιάρα, κόσμος ἐπικεφάλαιος· ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ στρατηγοὶ, κεκλιμένην. τὸ δ' αὐτὸ φασὶν εἶναι καὶ κίδαριν.

Τιβήν τιβῆνος, λέγεται ὁ τρίπους· τριβήν τις ὤν· ἀποβολῇ τοῦ ρ, παρὰ τὸ ἐπάνω τριῶν βάσεων κεῖσθαι.

Τίη, καὶ ὅτιη, οὐκ ἔστι πλεονασμὸς, ἀλλὰ δύο μέρη λόγου εἰσί· τὸ τί, πυσματικόν· ὁ η, σύνδεσμος παραπληρωματικός, κατὰ παρολκὴν συνειλημμένος, Ἴσος τῷ δή. Τίη δὲ σύ.

Τιθασσεύω] ἐκ τοῦ τιθῶ τιθάσσω (σημαίνει δὲ τὸ χειροήθη ποιῶ) κατὰ παραγωγὴν τιθασσεύω, τὸ καταπραΰνω καὶ τῇ χειρὶ ἐπιψῶ.

Τιθαιβώσσοντος, Λυκόφρων, ἐπιμελείας ἀξιοῦντος· κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν. καὶ Ὅμηρος, τιθαιβώσσω Μενέλαος, Ὀδυσσείας ν'.

Τιθήμενος, ὁμοίως τῷ κεχήμενος καὶ ἀνήμενος· ἤτοι ποιητικῶς ἔκτασις, ἢ διαλέκτῳ ἀναπέμπεται. περὶ παθῶν. — ὠμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά.

Τιθήνας, τροφούς. παρὰ τὸν τιτθόν (σημαίνει τὸν μαστὸν) γίνεται τιτθήνη· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, τιθήνη. ἢ παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα (τὸ τρέφω) ῥηματικὸν ὄνομα, θήνη· καὶ διπλασιασμῷ, τιθήνη.

Τιθωνός, ἡ ἠμέρα· παρὰ τὸ τιθασός τὰ σημαῖνον τὸ ἥμερος. σημαίνει καὶ τὸν γέροντα παρὰ Ἀριστοφάνει. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον παρ' Ὁμήρῳ.

Τίλλω, σημαίνει τὸ ξαίνω· γίνεται ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κριοῦ. κτίλος γὰρ λέγεται. ἢ ἐκ τοῦ τείνω τὸ τανύω.

Τιμαλφέστατον, παρὰ Λυκόφρονι πρᾶγμα ἄγαν τίμιον· καὶ τιμαλφέστερον, τὸ τιμιώτερον καὶ λαμπρότερον, τὸ τιμὴν εὑρίσκον πλείστην· ὃ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ· ἄλφειν γὰρ τὸ εὑρίσκειν· καὶ τιμαλφούμενος, ὁ τιμὴν εὑρίσκων.

Τί γάρ; τί οὖν; κατάφασιν δηλοῖ, ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὔ; διατί γὰρ οὔ;

Τιαή, ἐκ τοῦ τίω τίσω. τὸ δὲ τίω, γράφεται διὰ τοῦ ι, ἐπειδὴ εὑρίσκεται καὶ ἐν συστολῇ, — περὶ μέν σε τίω Δαναῶν: — καὶ, πᾶς δ' ὄλβιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχράν: — ἐπὶ μὲν οὖν τῆς δόσεως καὶ τῆς ἡμῖν νοουμένης συνήθους, Ἰλιάδος ψ', Τιμῇς ἤτέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι: — καὶ, Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστιν: — ἐπὶ δὲ τῆς τιμωρίας, Τιμὴν ἀρνύμενον Μενελάῳ: — καὶ γράφεται ποινήν. ἐπὶ δὲ τοῦ προςτίμου, Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν: — ἐπὶ δὲ τῆς ὠνῆς, Τιμὴν ἀλφίσκοντ' εἰκοσάβοιον ἑκάστου: — ποτὲ δὲ καὶ τοῦτο ἐπὶ προςτίμου λέγεται. ὁ δὲ Ἡρωδικνὸς καὶ τὴν βασιλείαν οὕτως φησὶν εἰρῆσθαι, Ἣ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσι μετὰ Μυρμιδόνεσσι.

Τίμημα, ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον, καὶ οἷον ἀποτίμημα, ὡς Λυσίας. τίθεται δὲ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν Δημοσθένης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰςφερόμενον παρ' ἑκάστου τίμημα· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου, ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται. ῥητορική.

Τιμήορεοι, ἥρωες καὶ ἔφοροι. Τιμήσεως, ζημίας. 759

Τιμητικὸν πινακιον, τὸ τοῖς δικάζουσι τιμώμενον, ἐν ᾧ γράφουσί τι χρήσιμον. Ἀριστοφάνης.

Τίμιος, παρὰ τὸ τιμή.

Τιμιουλκῶν, ἕλκων τὴν τιμήν, τουτέστι βαρυτιμῶν.

Τιμωρός, ἀπὸ τοῦ τιμή καὶ τὸ ὠρῶ τὸ φυλάσσω.

Τινάσσω] ἀπὸ τοῦ ἴς ἰνός ἰνάσσω καὶ τινάσσω. οὐκ ἀπὸ τοῦ τείνω· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τιταίνω, ὁ μέλλων, τιτανῶ· Αἰολικῶς, τιτάνσω· ἀποβολῇ τοῦ τ καὶ ὑπερβιβασμῷ, τινάσσω.

Τίνω, σημαίνει τὸ ἀποδίδωμι. ἀπὸ τοῦ τίω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν, ὡς πίω, πίνω· εὕρηται γὰρ συνεσταλμένον, ὡς τὸ, — καὶ τίνει ταύτην δίκην. Εὐριπίδης. ἔστιν οὖν τὸ τίω, καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ παρὰ τῷ ποιητῇ. τίνω δὲ, τὸ τι, ἰῶτα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τείνω τὸ τανύω. ἐκ τοῦ τίνω γίνεται τιννύω καὶ τίνυμι· τὸ παθητικὸν, τίννυμαι· τὸ δωϊκὸν, τιννύμεθον, [καὶ τίννυσθον] ἀντὶ τοῦ τιμωρεῖσθον.

Τίπτε, ἀπὸ τοῦ τίποτε, κατὰ συγκοπήν· τὸ δὲ πότε, ἐπιζητητικὸν χρόνου ἐστί· τὸ δὲ, Τίπτε δεδάκρυσαι: — οὐκ ἐπιζητεῖ τὸν χρόνον τοῦ δακρύειν, ἀλλὰ κατὰ παρολκὴν λαμβάνεται. παρέλκον οὖν ἐστι.

Τίς· τὸ οὐδέτερον, τί· σημαίνει ἐρωτηματικόν. δηλοῖ δὲ καὶ ἐπίῤῥημα ἐπιτατικὸν, ἀντὶ τοῦ λίαν, ὡς τὸ, Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; δηλοῖ δὲ καὶ θαυμαστικὸν ἐπίῤῥημα, ὡς ἐν τῷ, τί Ὦρος αἰτιᾶται: — καὶ, τί καλὴ ἡ πλησίον: — λέγουσιν ὅτι τὸ τίος κατὰ συγκοπὴν πρότερον· εἶτα κατὰ πάθος τὸ τίς, δεύτερον· τὰ γὰρ πυσματικὰ πάντα εἰς ος λήγει. διαφέρει δὲ τῶν λοιπῶν πευστικῶν, ἐπειδὴ τῆς οὐσίας ἐστὶ ζητητικά· οἷον, τίς ἐστι; καὶ λέγει, Σωκράτης. τὰ δὲ ἄλλα πευστικὰ περὶ τὴν οὐσίαν ἐστί. ποιότης ζητεῖ ποῖος, λευκός ἢ μέλας· ποσότης, πόσος, μικρὸς ἢ μέγας· πόστος, τάξεως, πρῶτος, δεύτερος· τὸ ποδαπὸς, ἐθνικόν, οἱ μέντοι Αἰολεῖς φασὶ τιοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν; ὡς παρὰ Σαπφοῖ. κλίνεται πρὸς διάφορον σημαινόμενον. ἡ δὲ κλητικὴ ἀπέλειψε. σημαίνει δέκα· ἐρώτησιν, ὡς τὸ, Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; καὶ ἀπόφασιν, ὡς τὸ, Τίς μάχεται; οὐδείς. καὶ, Τίς ἔγνω νοῦν κυρίου, ἢ τίς σύμβουλος; καὶ, Τίς ἐστιν ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον; καὶ Ὅμηρος, — τίς ἂν τάδε γηθήσειε; — καὶ ἀόριστον, ὡς τὸ, Ἄνθρωπός τις: — καὶ Ὅμηρος, Εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτός: — καὶ προςδιοριστικὸν, ὡς τὸ, Εἰσὶ τινὲς τῶν ὧδε ἑστηκότων: — καὶ ἀγανάκτησιν καὶ ἐπιτίμησιν, ὡς τὸ, Τίς ἀνήγγειλέ σοι, ὅτι γυμνὸς εἶ: — καὶ, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα: — καὶ, Τίς εἶ σὺ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην: — καὶ, Τίς ἐστιν ὁ κρύπτων με βουλήν: — εἰ δέ τις ἐρωτηματικῶς ταῦτα λέγοι, ἄγνοιαν τοῦ θείου κατηγορεῖ. ση-

μαίνει δὲ καὶ εὐτέλειαν, ὡς τὸ, Τίς εἰμὶ ἐγὼ κύριε, καὶ τίς ἐστιν ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου: — σημαίνει καὶ τὸ σπάνιον, ὡς τὸ, Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα: — καὶ, Τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν: — εἰ μὴ γὰρ πάντες, ἀλλ' οὖν γε τινές. σημαίνει καὶ θαυμαστόν, ὡς τὸ, Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ Ἐδόμ: — καὶ, Τίς ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ ἡ θάλασσα αὐτοῦ ὑπακούει: — σημαίνει καὶ τὸ ἐξ ἀμηχανίας εὔχεσθαι, ὡς τὸ, Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ: —

760 Τισάμενος, λέγεται ἐκ τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ (λέγω δὴ τὸν Ὀρέστην) τιμωρῆσαι τὴν μητέρα αὐτοῦ Κλυταιμνήστραν, διὰ τὸν φόνον τοῦ πατρὸς Ἀγαμέμνονος.

* Τισαμενοφαινίππους, εἶπεν Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ὥςπερ Τισαμένης· Τισαμένης δὲ, ὄνομα κύριον.

Τίσανδρος, παρὰ τὸν τίσω μέλλοντα· ἢ ἀπὸ τῆς τιμῆς γενικῆς τιμήσανδρος· καὶ συγκοπῇ.

Τίσασθαι, σημαίνει τὸ τιμωρήσασθαι· διαφέρει γὰρ τοῦ τίσειν ἤγουν τοῦ τιμωρήσειν. τιμωρεῖν μὲν, ἔστι τὸ ἐπαμύνειν καὶ βοηθεῖν· τιμωρήσασθαι δὲ, τὸ τὸν προηδικηκότα κολάζειν, ὡς ἀμύνειν καὶ ἀμύνασθαι. τιμωρεῖ μὲν Πάτροκλον Ἀχιλλεύς· τιμωρεῖται δὲ Ἕκτορα. τὸ θέμα ἔστι τίω· σημαίνει τὸ τιμωρῶ, τιμωρίαν ἐκτινύω καὶ ἀποδίδωμι· ὅθεν καὶ τίσις, τιμωρία, ἀπόδοσις, ἀντέκτισις. τὸ τίω, σημαίνει καὶ τὸ τιμῶ.

Τίσειαν, ἀόριστος πρῶτος, εὐκτικὸν Αἰολικὸν τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν· ἐκεῖναι γὰρ τὸ τύψαιμι, τύψειας λέγουσι· τὸ δεύτερον, τύψειας· τὸ τρίτον, τύψειε. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ χρῶνται οἱ Αἰολεῖς· τοῖς δὲ λοιποῖς προσώποις, ἡ κοινὴ συνήθεια καὶ διάλεκτος. ὡσαύτως καὶ τῷ τρίτῳ τῶν πληθυντικῶν. ὁ κανών· τὰ εἰς μι εὐκτικὰ ἀορίστου ὄντα ἐνεργητικὰ οἱ Αἰολεῖς διὰ τοῦ εια προφέρουσι· τίσαιμι, τίσειας· ὑποστρέψαιμι, ὑποστρέψειας· ἀκούσαιμι, ἀκούσειας. τὰ δὲ τοιαῦτα εὐκτικὰ εὐχὴν δηλοῦσι πράγματος, ὀφείλοντος πληρωθῆναι· ὁ γὰρ λέγων γράψειας, εὔχεται, ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τοῦ ποιῆσαι. ὅθεν οὐ δεῖ λέγειν τινὶ ζήσειας, ἐπειδὴ εὑρίσκεται εὐχόμενος, ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τῆς ζωῆς, τουτέστιν ἵνα ἀποθάνῃ. λοιπὸν εὕρηται κατευχόμενος αὐτοῦ.

Τιτακίδαι, δῆμος ἐστὶ τῆς Αἰαντίδος φυλῆς· μήποτε δὲ ἀπὸ τοῦ Τιτακοῦ ὠνόμασται, οὗ μέμνηται Ἡρόδοτος. τὸ δὲ Τιταγίδαι καὶ Θυργοῦνδοι, φρατρίαι τινὲς καὶ γένη ἄδοξα. εἰς γὰρ εὐτέλειαν ἐκωμῳδοῦντο· οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὥς τινες οἴονται.

Τιτανίδα γῆν, οἱ μὲν τὴν πᾶσαν, οἱ δὲ τὴν Ἀττικήν· ἀπὸ Τιτάνου ἑνὸς τῶν τιτάνων· ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς. τιτᾶνες δὲ, οἱ καταχθόνιοι δαίμονες· ἢ ἀπὸ τοῦ τίνω τὸ ἀνταποδίδωμι, τιάν καὶ τιτάν, οἱ οὕτω διακραττόμενοι, ὥςτε δοῦναι τιμωρίαν· ἢ παρὰ τὸ τιταίνω, οἱονεὶ οἱ τείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸ κόψαι τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς Κρόνου, ἤγουν τοῦ Οὐρανοῦ. τὸ δὲ τιταίνεται σημαίνει τὸ τείνεται καὶ ἕλκεται· παρὰ τὸ ταίνω, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· ἢ ἀπὸ τοῦ τανύω.

Τιταρήσιον, ὄνομα πόλεως· ἢ κύριον· Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι.

Τιτιγόνιον, [ζωΰφιον] ὅμοιον τέττιγι.

Τιτθοί, οἱ μαστοί, ὅτι ἐπιστηθίδιοί τινες εἰσίν· ἢ παρὰ τὸ ἐντίθεσθαι τοῖς στόμασι.

Τιτρώσκω] τρώω, τρώσω, τρώσκω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

Τιτώ, οὕτω λέγεται ἡ ἡμέρα· παρὰ γὰρ τὸ τιτάν τιτᾶνος, γίνεται Τιτανίς· καὶ ἐκεῖθεν ὑποκοριστικὸν Τιτώ, ὡς Ὑψιπύλη, Ὑψώ· Εἰδοθέα, Εἰδώ.

Τίφος, ἕλος καὶ κάθυγρος τόπος· ἀπὸ τοῦ τύφεσθαι, ὅ ἐστι πύθεσθαι καὶ κρύπτεσθαι τοὺς ἐν ἑλώδεσιν ὄντας τόποις. παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Τιτυσκόμενοι, καταστοχαζόμενοι, βλέποντες. εἰ μὲν σημαίνει τὸ βλέπω, γίνεται ἀπὸ τοῦ θεῶ θεάσω· κατὰ συγκοπὴν, θῶ· τροπῇ, τῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν, τύω· ὁ μέλλων, τύσω· πλεονασμῷ τοῦ κ, τύσκω· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, καὶ γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τιτύσκω. εἰ δὲ σημαίνει τὸ κατασκευάζω, γίνεται ἀπὸ τοῦ τεύχω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυχον· ἐξ αὐτοῦ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, τετύσκω, καὶ τιτύσκω. σημαίνει δὲ τρία· ἐπὶ μὲν τοῦ ἡτοιμάζετο, Ἰλιάδος ν', Ὡς εἰπὼν, ὑπ' ὀχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω: — τὸ στοχασμῷ χρῆσθαι, — μηροὺς δ' ἐν τοῖσι τιτύσκετο: — ἐπὶ δὲ τοῦ ψυχικῶς κατεστοχάζετο, — τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν Ἤ τευ ἄκοντα ἢ: —

Τλῆτε φίλοι, ὑπομείνατε καρτερῶς. ἐκ τοῦ τρῶ, γίνεται τλῶ.

Τληπόλεμος, ἐκ τοῦ τλῶ τλήσω, τλησιπόλεμος· καὶ συγκοπῇ.

Τοίη, ἀνεὶ τοῦ τοιαύτη. τίθεται καὶ ἀνταποδοτικῶς, καθ' ὁμοίωσιν πρὸς τὰς παραβολάς· Οἵηπερ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν: — καὶ θαυμαστικῶς, Τοίην περ κεφαλὴν γαῖα κατέσχε: — καὶ ἀναφορικῶς ἐπὶ τὸ προειρημένον καὶ προεγνωσμένον, Ἀλλὰ καὶ ὡς τοίηπερ ἐοῦσα.

Τοῖχος] παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, γίνεται τεῦχος καὶ τοῖχος. Τοιχωρύχος, καὶ τοιχορύκτης, κλέπτης, λῃστής.

Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ μὲν οὖν εἴπω. οὐκ ἔστιν ἀντὶ τοῦ γάρ· οὐδέποτε γὰρ ἅρπτικόν ἐστιν, ἀλλὰ δή.

Τό, σημαίνει τοπικὴν πτῶσιν· Ὅμηρος, — τόδ' ἱκάνω: — καὶ ἔστιν αἰτιατικῆς πτώσεως. τὸ δὲ δε ἰσοδυναμεῖ τῇ εἰς προθέσει, οἷον, εἰς τοῦτο τὸ χωρίον, ὅ ἐστι τόπον· ὡς, οὔλυμπόνδε, ἀντὶ τοῦ εἰς ὄλυμπον.

Τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ: — Ἀρίσταρχος, δύο μέρη λόγου ταῦτα εἶναι λέγει· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, ἕν· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ὀξύνει τὸν δέ ὁμοίως τῷ τό, ἵν' ᾖ δύο μέρη λόγου. ἐπείσθη δὲ ἡ παράδοσις Ἀριστάρχῳ.

Τοκάδα, Εὔβουλος τὸ κηρύκειον, ἢ τὴν μάχαιραν λεγόμενόν τι τὸ κατακύλωμα, τὸ πέρας, καὶ ἀνωτάτω τῶν καλῶν ῥημάτων.

Τοκεύς] ὡς παρὰ τὸ ἔχω τὸ συνέχω καὶ σφίγγω, γίνεται ὀχεύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τέκω τοκεύς.

Τολμῆσαι, σημαίνει τὸ ὑπομεῖναι.

Τολόται, οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ σκύθας ἔλεγον καὶ σπευσίμους· ἀπὸ τοῦ συντάξαντος αὐτοὺς ῥήτορος. ζήτει εἰς τὸ τοξόται.

Τολύνιον, τὸ καλούμενον Κρατίνειον μέτρον πολυσύνθετον, ἀπὸ τοῦ Μεγαρέως Τολύνου. ἔστι δὲ προγενέστερος Κρατίνου.

Τολύπευμα, τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον.

Τολυπεύειν, ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία.

Τολύπαις, μηχαναῖς, ἐργασίαις· καὶ τολυπεύειν, μηχανᾶσθαι, ποιεῖν, ἀθροίζειν, ταλαιπωρεῖν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἔρια ἐργαζομένων καὶ δεσμευόντων αὐτά.

Τοναία (Ἄλεξις) παλλακή· ἡ γὰρ ἐπιπολὺ τῆς φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία.

Τονθορύζει, ὑπόκωφος λαλεῖ, ψιθυρίζει, ἠρέμα γογγύζει. παρὰ τὸ θροῦς (ὃ σημαίνει τὴν ταραχὴν καὶ τὸν θόρυβον) γίνεται θρούζω· ἢ θρόος θρούζω· καὶ ἐν ὑπερ-

βιβκσμῷ, θορύζω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τοθορύζω.

* Τοξοβόλος, ὁ τοξότης· ἀπὸ τοῦ τόξον καὶ βάλλω.

Τόξον, παρὰ τὸ τάζω τάξω τάξον· καὶ τροπῇ, τόξον.

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν.

Τοξόται] τοξόται δὲ καὶ σκύθαι καὶ σπουσίνιοι, οἱ δημόσιοι δοῦλοι Ἀθήνησιν· ἀπὸ Σπουσίνου τοῦ πρώτου καταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Τοπάζειν, στοχάζεσθαι, ὑπονοεῖν· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠριγόνῃ, — ἃ δὲ Δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω: — ζήτει εἰς τὸ ὑπετόπαζε. διὸ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγεται· καὶ καθυποτοπεῖσθαι, τὸ ὑπὸ τὸ χεῖρον ὑπονοεῖν.

Τόπος, παρὰ τὸ πατῶ πάτος καὶ τόπος· ἢ παρὰ τὸ τύπος, τροπῇ τοῦ υ εἰς ο· ἢ παρὰ τὸ τῷ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι. ζήτει εἰς τὸ τόσος.

Τοπεῖον] τὰ σχοινία λέγεται τοπεῖα. Στράττις Μακεδόσι, Τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι δεσμεύοντες τοπείῳ ἄνδρες.

Τόρνος, ξύλον στρογγύλον. παρὰ τὸ τείρω, τορῶ· ἐκ τούτου τορνώσω, τὸ περιγράψω καὶ κατασκευάσω. καὶ, Τόρνωσάν τε δὲ σῆμα, θεμεθλιά τε προβάλοντο, Ἰλιάδος ψ'.

Τορῶ, εἰς τὸ ἀντιτορήσας.

Τορός, ἔντροχος, τομός, συνετός· ἔνιοι σαφὴς, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, Λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν, Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ, Ὥςπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα: — σημαίνει δὲ καὶ ἐργαλεῖον φρεωρυχικὸν, σκαφεῖο παραπλήσιον.

Τορύνη, ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν τὴν εὐεργέτιν σημαίνει· ὅμως καὶ Πλάτων κατὰ ἰδιωτικὴν συνήθειαν προσωνόμασεν ἐν Ἱππίᾳ, Τί φησι προτέραν πρέπω τορύνην τῷ ἔτνει καὶ τῇ χύτρᾳ.

Τόσος, ὄνομα ἀναφορικόν. ποίου εἴδους τῶν ἀναφορικῶν; ἀνταποδοτικοῦ. διατί; ἐπειδὴ τὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἐρωτηματικὰ, ἀποβάλλοντα τὸ κατάρχας σύμφωνον, ἀναφορικὰ γίνεται· οἷον, ποῖος, οἷος· πόσος, ὅσος· καὶ πάλιν, προσλαμβάνοντα τὸ τ κατ' ἀρχὰς, ἀνταποδοτικὰ γίνεται· οἷον, οἷος, τοῖος· ὅσος, τόσος· ἅτινα πάλιν ὀξυτονούμενα, ἀόριστα γίνεται· οἷον, πόσος, ποσός· τόσος, τοσός, — τοσόνδε τε λαόν.

Τόπος, παρὰ τὸ τύπος· ἕκαστος γὰρ τόπος ἰδίῳ τύπῳ κέχρηται. ἢ παρὰ τὸ τάφος· πᾶς γὰρ τόπος εἰς ταφὴν ἐπιτηδειος.

Τοσαῦτα, ὄνομα πτώσεως αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν· γίνεται δὲ κατὰ παραγωγὴν ἐκ τοῦ τόσα, παρελήγουσαν ἔχον τὴν αὐτήν· κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι ἐπὶ ταύτης τῆς παραγωγῆς τῆς κατὰ γένη καὶ ἀριθμοὺς προϊούσης, ἡ πρὸ τέλους συλλαβὴ βούλεται ἔχειν τὸ υ μετὰ τοῦ ἐν τῇ ληγούσῃ φωνήεντος. ἔστιν οὖν τῆμος· τὸ τημοῦτος παράγωγον, ἕξει τοῦ υ τὸ ο προκείμενον. ὁμοίως τὸ τηνίκα τηνικαῦτα· οὕτω καὶ ἔνθα ἔνθεν ἐντεῦθεν. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ τόσος τοσοῦτος, τόσαι τοσαῦται, τοσαῦτα κατὰ γένη γὰρ καὶ ἀριθμοὺς αἱ παραγωγαὶ γίνονται· οἷον, τηλίκος, τηλικοῦτος· τηλίκα, τηλικαῦτα. τὸ τοίη, τοιήυτη ὤφειλεν εἶναι· ἀλλ' ἐπειδὴ κανὼν ἐστιν ὁ λέγων, οὐκ ἔστιν ἐπινοῆσαι τὸ η καὶ τὸ υ ἐν μιᾷ συλλαβῇ καὶ τὰ ὅμοια, τούτου χάριν τρέπεται τὸ η εἰς α, καὶ γίνεται τοιαύτη.

Τόφρα, ἐπὶ τοσοῦτον· οἷον, Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοί: — ἔστι καὶ ἀποδοτικὸν ἐπίρρημα. Ἰστέον ὅτι ἡνίκα γίνεται κρᾶσις ἐν ἁρμογῇ δύο λέξεων, τίθεται κορωνίς· οἷον τὸ ἐμόν, τουμόν· τὰ ἐμὰ, τἀμά· προέστη, προὔστη· πρόοπτον, προὔπτον· (σημαίνει δὲ τὸ φανερόν) ἡνίκα δὲ μὴ γίνεται κρᾶσις ἐν ἁρμογῇ δύο λέξεων, οὐ τίθεται κορωνίς· οἷον νόος, νοῦς· Δημοσθένεος Δημοσθένους. πρόκειται, ἐν ἁρμογῇ δύο λέξεων, διὰ τὸ Ἡρακλέης Ἡρακλῆς· τοῦτο γὰρ ἐκ δύο λέξεων ὂν, ὅμως οὐκ ἔχει κορωνίδα, ἐπεὶ οὐκ ἐγένετο ἐν ἁρμογῇ δύο λέξεων ἡ κρᾶσις, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς δευτέρας λέξεως· ἡ γὰρ ἁρμογὴ τῶν δύο λέξεων μεταξὺ τοῦ α καὶ τοῦ κ ἐστί.

Τοὔμπαλιν, ἐς τοὐπίσω· παρὰ τὸ ἔμπαλιν, κατὰ κρᾶσιν.

Τοὐπίπεμπτον. οἱ γὰρ μὴ καταλαβόντες τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τουτάκι, εἰς τὸ αὐτίκα.

Τούδουνοι, οἱ τοποτηρηταὶ παρὰ Τούρκοις.

Τραγάσιον, ἐν τῇ Τροίᾳ· ἀπὸ Τραγάσου τοῦ πατρὸς Φιλονομίας τῆς ἐρασθείσης Τένου.

Τραγικὴ σκηνή, πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεάτρῳ τινὲς παριόντες ἔλεγον. λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή.

Τραγορίγανον ὄρειον· ὅπερ οἱ ἐνθίοντες πολλάκις γίνονται κατωφερεῖς· διὸ οὕτως εἴρηκε Νικάνδρος, ἔνθα, ἀγροτέρης τραγορίγανον.

Τράγος, παρὰ τὸ τρώγω· πολυφάγον γὰρ τὸ ζῶον· ἢ παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν.

Τρανὸς, παρὰ τὸ στερρὸς. μακρὸν τὸ α· τὰ εἰς νος ὀξύτονα δισύλλαβα τῷ α παραληγόμενα, ἐκτείνουσιν αὐτὸ, τρανὸς, φανὸς.

Τράπεζα, κατὰ ἀποβολὴν τῆς τε συλλαβῆς, τετράπεζα, τέσσαρας πέζας ἔχουσα· αἱ γὰρ τῶν παλαιῶν τράπεζαι, τετράγωνοι ἦσαν. τραπεζίτης, διὰ τοῦ ι· σημαίνει τὸν ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον τραπεζίτην, ἀπὸ τοῦ τράπεζα. διὰ δὲ τῆς ει διφθόγγου, τὸν ἐν τῇ τραπέζῃ παριστάμενον, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, — τραπεζῆες κύνες: — ἀπὸ τοῦ τραπεζεύς ἐστι. τὸ δὲ παρ' Ἰβύκῳ, διὰ τοῦ η λεγόμενον, τραπεζητᾶν κυνᾶν, ἔστιν ὡς πλείων πλήων.

Τραπεζοποιός, ὁ περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος, τραπεζῶν, σκευῶν, ἀκουσμάτων. οὕτω Μένανδρος. ῥητορικῇ.

Τραπεζοφόρος, ἱερωσύνης ὄνομά ἐστι· καὶ ὅτι αὕτη τε καὶ ἡ κόσμῳ συνδιέπουσα πάντα τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια.

Τραπέουσι, δηλοῖ τὸ πατοῦσι· παρὰ τὸ τρέφω τὸ πήσσω, ἐκ τοῦ θρέψαι.

Τρακταίζω, τὸ λευκαίνω καὶ κατασκευάζω· ἐξ οὗ τὸ τράκτον, ὁ κηρὸς ὁ πεποιημένος λευκός.

Τράμην, οἱ μὲν, τὸ τρῆμα τῆς ἕδρας· οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ τύπου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλάνου χωρίον.

Τραγῳδία, ἔστι βίων τε καὶ λόγων ἡρωϊκῶν μίμησις. κέκληται δὲ τραγῳδία, ὅτι τράγος τῇ ᾠδῇ ἆθλον ἐτίθετο· ᾠδὴ γὰρ ἡ τραγῳδία. ἢ ὅτι τρύγα ἆθλον ἐλάμβανον οἱ νικῶντες· τρύγα γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν νέον οἶνον. ἢ ὅτι τετράγωνον εἶχον οἱ χοροὶ σχῆμα· ἢ ὅτι τὰ πολλὰ οἱ χοροὶ ἐκ σατύρων συνίσταντο· οὓς ἐκάλουν τράγους, σκώπτοντες, ἢ διὰ τὴν τοῦ σώματος ἀκεστότητα, ἢ διὰ τὴν περὶ τὰ ἀφροδίσια σπουδήν· τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῶον. ἢ ὅτι οἱ χορευταὶ τὰς κόμας ἀνέπλεκον, σχῆμα τράγων μιμούμενοι. ἢ ἀπὸ τῆς τρυγὸς τρυγῳδία. ἦν δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο κοινὸν καὶ πρὸς τὴν κωμῳδίαν· ἐπεὶ οὕτω διεκέκριτο τὰ τῆς ποιήσεως ἑκατέρας· ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἦν ἦν τὸ ἆθλον, ἡ τρύξ· ὕστερον δὲ τὸ μὲν κοινὸν ὄνομα ἔσχεν ἡ τραγῳδία· ἡ δὲ κωμῳδία ὠνόμασται, ἐπειδὴ πρότερον κατὰ κώμας ἔλεγον αὐτὰ ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Δήμητρος· ἢ παρὰ

763

764

τὸ κωμάζειν, ἢ ἐπὶ τῷ κώματι ᾠδή· ἐπειδὴ ἐπὶ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου τὴν ἀρχὴν ἐφευρέθη· ἢ ἡ τῶν κωμητῶν ᾠδή· κῶμαι γὰρ λέγονται οἱ μείζονες ἀγροί. βλαπτόμενοι γάρ τινες γεωργοὶ παρὰ τῶν ἐν Ἀθήναις πολιτῶν, κατήεσαν περὶ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου· καὶ περιιόντες τὰς ἀγυιάς, ἔλεγον ἀνωνυμὶ τὰς βλάβας ἃς ἔπασχον ὑπ' αὐτῶν· οἷον, ἐνταῦθα μένει τὶς τὰ καὶ τὰ ποιῶν· καὶ ἐκ τούτου ἀνοχὴ τῶν ἀδικιῶν ἐγίνετο.

Τρασιά] παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω, τερσιά καὶ ταρσιά, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ· καὶ κατ' ὑπέρθεσιν, τρασιά.

Τραῦμα] παρὰ τὸ τρῶ τὸ τιτρώσκω, τρῶμα καὶ τραῦμα· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥέειν δι' αὐτοῦ τὸ αἷμα.

Τραύξανα, τὰ ἀπὸ τῆς Φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων ἢ τῶν βοῶν, ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα.

Τραφερά, ἢ ξηρὰ γῆ, ἢ πεπηγυῖα ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν· θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι.

Τράφηξ τραφηκος, παρὰ Λυκόφρονι ἡ ὑπόπλακος βάσις. λέγεται δὲ καὶ τὸ τῆς νεὼς χεῖλος, ἐφ' οὗ οἱ σκαλμοὶ τίθενται· νῦν δὲ τὸ ξύλον ἔνθα τιθέασι τὸν ἄρτον.

Τραχύς, σημαίνει τὸν σκληρόν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ῥάχεως· αὕτη γὰρ ὀστώδης ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ τάραχος, ταραχύς, καὶ τραχύς· ὁ γὰρ τραχὺς τάραχον ποιεῖ.

Τράχηλος, παρὰ τὴν τραχύτητα· ὀστῶδες γὰρ τὸ μέρος. ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ τρέχειν τὴν τροφήν, οἷον τρόχχλος. ἢ ὅτι τῆς ῥάχεως ὅλος ἐστὶ τράχηλος· ἢ παρὰ τὸ τραχὺς καὶ τὸ ἧλος, ὁ τραχεῖος ἥλους ἔχων. ὅτε δέ φησιν Ὅμηρος, — ἀπαλοῦ δι' αὐχένος: — κατ' ἀντίφρασιν λέγει. οὕτως Ὦρος· ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ τράχηλον εὗρον σημαίνειν τῶν θαλασσίων πορφύρων. οὕτω Ἡσίδιππος.

Τρέφεσθαι, συνίστασθαι. Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς, Ὁ τε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται: — ἀντὶ τοῦ συνίσταται, πήγνυται.

Τρέφοιν, ὡς Εὐριπίδης, Ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας: — γίνεται οὕτως· ἔστι τρέφοιμι, τρέφοι· πλεονασμῷ τοῦ η Ἀττικῶς, τρεφοίης, τρεφοίην· καὶ συγκοπῇ τοῦ η.

Τρήρων, ἐπὶ τῆς περιστερᾶς, ἡ δειλή· παρὰ τὸ τρεῖν· εὐλαβὲς γὰρ τὸ ζῶον. παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι, τρέερος· κατὰ συγκοπὴν, τρῆρος· καὶ παρώνυμον, τρήρων, ὡς ἁβρὸς ἄβρων.

Τρητὸν λέχος· παρὰ τὸ τετρῆσθαι κατὰ τὰ ἐνήλατα, εἰς ἃ ἐμβάλλεται ἡ σπάρτος· ἢ παρὰ τὸ τετρῆσθαι τοὺς πόδας, εἰς οὓς ἐμβάλλεται τὰ ἐνήλατα.

Τρεῖς. πᾶς ἀριθμὸς ἐντὸς τῶν χιλίων θέλει ἔχειν στοιχεῖον, εἴτε φωνῆεν, εἴτε σύμφωνον, ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· οἷον, τὸ εἷς καὶ τὸ ἕν, ἔχει τὸ ε ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· καὶ τὸ δύο, ἔχει τὸ δ· καὶ τὸ πεντήκοντα, ἔχει τὸ ε καὶ τὸ η καὶ τὸ α. τὸ ὀκτώ, δοκεῖ ἀντικεῖσθαι· ἀλλὰ καὶ τοῦτο δύναμιν ἔχει ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· λέγουσι γὰρ οἱ Φιλόσοφοι, ὅτι τὸ ὀκτὼ καὶ ὀγδοὰς λέγεται παρὰ τὸ ἄγειν δύο τετράδας, οἱονεὶ ἀγωδυὰς καὶ ὀγδοάς· τὸ δὲ α καὶ τὸ γ καὶ τὸ δ ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος εἰσί. κατὰ τοῦτο τὸ τρεῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, ἵνα σχῇ τὸ ε· εἰ γὰρ ἐγράφετο διὰ τοῦ ι, οὐκ ἔμελλεν ἔχειν τὸ στοιχεῖον. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἤγουν ἐν τῷ τρισκαίδεκα, ἀποβάλλει τὸ ε· ἔχει γὰρ ἄλλα στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος, οἷον τὸ α τοῦ καὶ συνδέσμου, καὶ τὸ δ καὶ τὸ ε τοῦ δέκα.

Τριακοντούτης, παροξυτονεῖται· κοινὸν δέ ἐστιν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν· καὶ τὰ πληθυντικὰ, τριακοντούτεις παρὰ Θουκυδίδῃ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἔτος παρ' ἡμῖν ὀξύτονα οἱ Ἀθηναῖοι βαρύνουσιν· οὐ μόνον γὰρ περὶ τὸν τόνον πταίουσιν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν κλίσιν· δωδεκαέτης γὰρ, δωδεκαέτου κλίνεται, ὥςπερ οἰκέτης οἰκέτου· καὶ τὸ πληθυντικὸν δωδεκαέται, ὥςπερ οἰκέται· δωδεκαέτεις ὤφειλε κλίνεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰσοσυλλάβου κλινόμενον ποιοῦσι, τριακονταέτις τριακονταέτιδος, ὡς κυνηγέτις κυνηγέτιδος· καὶ κατὰ κρᾶσιν, τριακοντούτιδος, ὡς παρὰ τῷ συγγραφεῖ, Τῶν τριακοντουτίδων νεῶν.

Τριακοντέος] ὥςπερ γίνεται ἐπὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γερόντων γεροντέων, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς τῶν ἐνικῶν, τριάκων τριάκοντος, τριακοντέος κατὰ πλεονασμόν. περὶ παθῶν.

Τριάσσειν, τὸ νικᾶν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν, ἐν ταῖς τρισὶ πάλαις τὴν νίκην καρπουμένων· καὶ ἀτρίακτος, ὁ ἀήττητος. Τριαχθῆναι, λέγουσιν οἱ παλαιστρικοὶ, ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν, ἢ τὸ πρὶν στοχάσαντα νικηθῆναι στάδιον, δίαυλον, δολιχόν.

Τριέτης. ὁ μὲν χρόνος, βαρύνεται· τὸ δὲ μετεσχηκὸς τοῦ χρόνου, ὀξύνεται· ὡς εἶναι τριέτης μὲν χρόνος, τριετὴς δὲ παῖς.

Τριβοῦνος, ὁ χιλίαρχος.

Τριταγωνιστής, ὁ Αἰσχίνης, ὡς ἀδοκιμώτατος τῶν ὑποκριτῶν ἐν τῇ τάξει καταριθμούμενος.

Τρίβακος, ἢ τριβὴ, παρώνυμον· ἔστι γὰρ τρίβαξ τρίβακος· καὶ μετατίθεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ γίνεται ὁ τρίβακος, ὥςπερ ὁ φύλαξ τοῦ φύλακος, καὶ ὁ φύλακος· ἐν πολλοῖς γὰρ μετατίθεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, ὡς καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ, Κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις: — ἀντὶ τοῦ εὐόσφρητος πορεία· καὶ ἱέραξ, ἱέρακος, καὶ ὁ ἱέρακος.

Τρίβαλλοι, οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγώγως διατριβόμενοι· οἱ δὲ, τοὺς εἰκαίως τοὺς βίους κατατρίβοντας.

Τρίβος, παρὰ τὸ τρίβω, ἢ καταπεπατημένη ὁδός· ἢ παρὰ τὸ τρῶ τὸ καταπονῶ καὶ τὸ τρίβω. 766

Τριβωνευόμενοι, ἤτοι τριβὰς ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες τρίβωνες εἶναι πραγμάτων· τρίβος γὰρ ὁ ἔμπειρος· Καίτοι σοὶ τριβωνέτερα τὰ τοιάδε καὶ ἀκριβέστερα.

Τριβωνοφόρος, ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γραμμάτια. τρίβων γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἤδη τετρίφθαι ἐκ διαφόρων.

Τρίγληνα, οἷον τρίκορα· γλήνη γὰρ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν κόρη· ἢ πολύγληνα, τὰ πολλῆς θέας ἄξια· παρὰ τὸ γλήνη, τρίγληνον. ἢ τρίκορα, ὡς τριῶν ζωδίων ἐφ' ἑκάτερον δεδημιουργημένων.

Τρίγωνος ἀρσενικῶς, μουσικὸν ὄργανον, ψαλτηρίῳ τὴν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον.

Τρίζω] παρὰ τὸ τρῶ, τρίζω παράγωγον· δηλοῖ δὲ ὀδυνηράν τινα φωνὴν καὶ ἐπαλγῆ ἀφιέναι· ὅθεν καὶ τετριγώτας, Ἰλιάδος β'.

Τριήρεις, πλοῖα πολεμικὰ, ἃ καλοῦνται λέβερνοι.

Τριηράρχημα, τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· ἐπιτριηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τρικαλίνδητος, τρικυλίνδητος. ῥητορική.

Τρικέφαλος, ὁ Ἑρμῆς λέγεται, ὥςπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῖ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδὸς, ποῖ δὲ αὕτη· ἴσως δὲ πρὸς ἐπάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἢν δὲ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν Πατροκλείδης.

Τρίλλιστος νύξ· πολυλιτάνευτος γάρ.

Τρίμνων, τριῶν μνῶν ἄξιον.

Τρικυμία, ἡ σφοδροτάτη καὶ δεινοτάτη τῆς θαλάσσης ταραχή· παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι καὶ τὸ κῦμα, ὁ ἐκ τῶν κυμάτων φόβος.

Τριώττης· περιτραχήλιος κόσμος· καὶ μήποτε παρὰ τοὺς ὄσσους, οἱονεὶ ὁ τρεῖς ἔχων ὄσσους, ἤγουν ὀφθαλμούς. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὥςπερ καὶ τὸ ἀμβλυώττειν, ἀπὸ τοῦ ὄσσος ὄν.

Τριοβολιμαῖος, τριῶν ὀβολῶν εὔωνος.

Τριόπιον, ἡ ἀπολήγουσα χώρα τῆς Κνίδου· ἀπὸ Τριόπα τοῦ πατρὸς Ἐρισίχθονος. Ὥρος.

Τριπαῖα, ἡ ἐναντία πνοή. οὕτω Σοφοκλῆς εἴρηκε.

Τριπτὴρ τριπτῆρος, πιθάκνη ἐκπέτανος, οἷα τὰ ἐπιλήνια. πολλὰ σημαίνει τοὔνομα.

Τριστάται, οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, οἱ ἔχοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα. διατί, ὥςπερ ἀπὸ τοῦ τρία τριάκοντα καὶ ἑξῆς, μὴ δύο δυήκοντα, ἀλλὰ εἴκοσι λέγεται; ὅτι οὐκ ἔστι κυρίως ὁ δύο ἀριθμός· ἔνθεν καὶ ἐν τῷ πολυπλασιασμῷ διηλλάγη. ἐὰν οἱ ἀριθμοὶ ἐκ τῶν ἀρσενικῶν συντίθενται ἄρθρων, ὁ τρισκαιδέκατος, καὶ ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν οὐδετέρων τριακαιδέκατος καὶ τεσσαρακαιδέκατος· διατί μὴ ἐγένετο καὶ ἀπὸ τοῦ εἷς εἰςδέκατος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ἑνδέκατος; ἐπειδὴ οἱ ἀριθμοὶ συντιθέμενοι τὴν αὐτὴν ἀρχὴν θέλουσι φυλάσσειν ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ· οἷον, τρισκαιδέκατος, τρισκαιδεκάτη· τὸ δὲ εἷς, οὐ λέγεται ἐπὶ θηλυκοῦ ὥςπερ οἱ τρεῖς καὶ αἱ τρεῖς, ἵνα ἦν εἰςδέκατος εἰςδεκάτη. εὐλόγως οὖν ἀπὸ τοῦ ἓν γέγονεν, ἵνα γένηται ἑνδέκατος καὶ ἑνδεκάτη· πολλάκις γὰρ τὸ οὐδέτερον ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ τίθεται, ὡς ἐπὶ ἀρσενικοῦ οὐδέτερον τὸ παιδίον. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ὁμοίως. εἰ δέ τις ἀπορεῖ λέγων, διατί μὴ γέγονε μία καὶ δεκάτη; λέγομεν ὁμοίως, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν εἰπεῖν ἐπὶ ἀρσενικοῦ μιακαίδεκα. εἰ δέ τις ἀπορεῖ, διατί πάντων τῶν ἀριθμῶν συντιθεμένων μετὰ τοῦ δέκα, πάντες τὸν καὶ σύνδεσμον λαμβάνοντες, οὐ γέγονεν εἰςκαιδέκατος, ὡς τρισκαιδέκατος· λέγομεν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι κυρίως ἀριθμός, ἀλλ' ἀρχὴ ἀριθμοῦ ὁ εἷς, ὁ δύο· καὶ ἐπειδὴ ἀμφιβάλλεται, εἴτε ἀριθμός ἐστιν εἴτε μή, καὶ οὐ λαμβάνει τὸν καί. Ἰστέον ὅτι τοῦ τρισκαιδέκατος ἡ σύνθεσις οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ τρίς ἐπιρρήματος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τρεῖς ὀνόματος· δηλοῖ γὰρ ἡ σύνθεσις, ὅτι τὸ τρίς ἐπίρρημα τὸ τρισσὸν δηλοῖ· τρισσὸν γὰρ ἔγραψα, ἀντὶ τοῦ τρίτον ἔγραψα. εἰ οὖν ἀπὸ τοῦ τρίς ἐπιρρήματος συνετέθη, ἔμελλε δηλοῦν τὸ τρὶς δέκα, ὅπερ ἐστὶ τριάκοντα· ἀλλὰ μὴν τοῦτο οὐ σημαίνει. τρισκαίδεκα γὰρ ἐστὶ τὰ δέκα καὶ τρία. ὁ μὲν Ἀπολλώνιος λέγει, ἀπὸ τοῦ δίς καὶ τρίς, γίνεται δίμηνος καὶ τρίμηνος· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, ἀπὸ τοῦ δύο καὶ τρία, κατὰ συγκοπήν. ζητεῖται οὖν, ποῖόν ἐστιν ἀναλογώτερον; καὶ λέγομεν τὸ ἐκ τοῦ ὀνόματος. μᾶλλον ἰδοὺ κατ' ἐντέλειαν τὰ παρὰ Ἀθηναίοις συντιθέμενα· δοκεῖ ἡμῖν καὶ ταῦτα γίνεσθαι ἐξ ὀνόματος· οἷον, πεντέμηνος, ὀκτάμηνος· καὶ δῆλον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐπιρρήματος τοῦ πεντάκις καὶ ὀκτάκις, γίνεται πεντακίμηνος· καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ κι, πεντάμηνος καὶ ὀκτάμηνος. καὶ λέγομεν πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τοῦτο ἀληθές· ἀλλὰ πολλάκις οἱ ἀριθμοὶ ἐν ταῖς συνθέσεσι καὶ παραγωγαῖς τρέπουσι τὸ τέλος εἰς α· ὥςπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀκτὼ παράγωγον ὀκτάκις, καὶ ἀπὸ τοῦ πέντε πεντάκις, οὕτω καὶ σύνθετον ὄνομα, πεντάμηνος καὶ ὀκτάμηνος. δέδεικται οὖν τὰ προκείμενα διὰ τοῦ Ἀττικοῦ [illegible]ματος τοῦ πεντέμηνος καὶ ὀκτώμηνος· ὥςπερ ἐκ τοῦ ὀνόματος γέγονε συγκοπῇ καὶ τροπῇ δυόμηνος δύμηνος καὶ δίμηνος, τριάμηνος καὶ τρίμηνος. τὸ δισχίλιοι καὶ τρισμύριοι, ὡς ἔχοντα τὸ σ, ἐν παραθέσει ἐστί. τὸ δὲ δίς καὶ τρίς, ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ σ. σεσημείωται τὸ δισθανές.

Τριτογένεια, ἡ Ἀθηνᾶ· ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν, ἢ ὅτι παρὰ τῷ Τρίτωνι ποταμῷ γέγονεν· ἢ ὅτι τρίτη μετὰ τὴν Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγένετο. ἢ ἐπειδὴ τριτώ ἐστιν· ὅπερ κατὰ τὸν Ἀθάμαντα, σημαίνει τὴν κεφαλήν. ἢ ἐπειδὴ τριταία γέγονεν, οἱονεὶ ἡ φαινομένη τριταία· καὶ γὰρ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ σελήνῃ· καὶ τὴν τρίτην τῶν μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλουν· δοκεῖ δὲ γεγεννῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖν, ἡ φόβου ἐμποιητική· οἷς ἀντίκειται καὶ ἡ γραφή, ὅτι ὤφειλε γράφεσθαι διφθόγγῳ· καὶ ὁ σχηματισμὸς, ἐπειδὴ οὐ δύναται ἐκ τοῦ τρεῖν γεννᾶσθαι, ἐπειδὴ οὐ γεννᾶται ἐκ τοῦ φόβου. ἢ παρὰ τὸ τρεῖν γεννᾶν· [illegible] (ὥς φησιν ὁ τεχνικὸς) τὰ τοιαῦτα εἰς πάθη ἀναλύουσι, καὶ οὐκ εἰς ἐνέργειαν· οἷον, λυκηγενής, ὁ ἐν Λυκίᾳ γεγεννημένος· ἠριγενής, ὁ ἐν τῷ ἔαρι γεννηθείς. οὕτως οὖν καὶ τριτογένεια, ἡ ἐκ τοῦ τρεῖν γεννωμένη, οὐ μὴν ἡ τὸ τρεῖν γεννῶσα. Χοιροβοσκός.

Τριτοπάτορες] Δήμων ἀνέμους εἶναι φησί· Φιλόχορος δὲ, τοὺς τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν μὲν γὰρ σελήνην καὶ τὸν ἥλιον, τότε καλεῖν γονεῖς· τοὺς δὲ ἐκ τούτων, τρίτους πατέρας. Φανοδήμος δέ φησιν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφέως Φυσικοῖς, τοὺς τρίτους πατέρας, Ἀμυκλείδην, Πρωτοκλείαν, καὶ Πρωτοκρέοντα, θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὰ ἐξηγητικὸν ποιήσας, οὐρανοῦ καὶ γῆς φησὶν αὐτοὺς εἶναι· ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόττος, Βριάρεως, καὶ Γύγης. 768

Τριττύς, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη, τριττῦς, καὶ ἔθνη, καὶ φατρίας· καὶ τριττυάρχης, ὁ ἄρχων τῆς τριττύος.

Τρισσή· τὸ ἀρσενικὸν, τρισσός· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα τρισσῶ τρισσώσω.

Τριττὺν θυσίαν, Καλλίμαχος μὲν, τὴν ἐκ κριοῦ καὶ ταύρου καὶ κάπρου· Ἴστρος δὲ, τὴν ἐκ βοῶν, αἰγῶν, ὑῶν ἀρσένων, πάντων τριετῶν.

Τρίτων, ὄνομα ποταμοῦ· παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι, ὁ Φόβου ἐμποιητικός· ἢ παρὰ τὸ ῥεῖν· ἢ παρὰ τὸ ἐκ τριῶν γενέσθαι, τρίων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, τρίτων· καὶ γὰρ ἕκαστος ποταμὸς τριῶν τινῶν μετέχει, γῆς, ἀέρος, ὕδατος.

Τριχαΐκες, οἱ συνεχῶς κινοῦντες ἐν τοῖς πολέμοις τὰς κατὰ λόφον τρίχας. τοιοῦτο καὶ τὸ κορυθαίολος Ἕκτωρ: — Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῇ αὐτοὺς οἰκῆσαι· οἷον, Πάντες γὰρ τριχάϊκες καλέονται, Οὕνεκα τρισσὴν γαῖαν ἑκὰς πάτρης ἐδάσαντο: — τρία γὰρ Ἑλληνικὰ ἔθνη τῇ Κρήτῃ ἐπῴκησαν, Πελασγοί, Ἀχαιοί, Δωριεῖς.

Τρίχαπτον, τὸ βαμβύκινον ὕφασμα, ἱμάτιον πολύτιμον.

Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφέν: — εἰς τρία καὶ εἰς τέσσαρα. ἔστιν ἐπίρρημα μεσότητος· παρῆχθη ἐκ τοῦ τρίχα βαρυτόνου, ὁ σημαίνει τὸ τριχῶς. τὰ εἰς χα ἐπιρρήματα, ἐπὶ ποσότητος λαμβανόμενα, βαρύνεται· εἰ δὲ εἴη ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, προπαροξύνεται· οἷον, δίχα, διανδίχα· τρίχα καὶ τέτραχα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, τετραχθά, ὀξύτονας. τὰ εἰς χα λήγοντα ἐπιρρήματα, ἔχοντα τὸ χ πρὸ τοῦ θ, ὀξύνεται.

Τρίχες, παρὰ τὴν τραχύτητα, τράχες τρίχες· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τρίζειν ἐν τῇ κουρᾷ· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ πλήθους· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τρύχεσθαι καὶ ἀφανίζεσθαι συνεχῶς.

Τριχίδες, θρίσσαι, διὰ τὸ λεπτὰ ἔχειν ὀστᾶ.

Τρίχινον, παρὰ τὸ τρύχω τὸ καταπονῶ, τὸ καταπονοῦν καὶ ἀλγῦνον τὸ σῶμα.

Τριχολογεῖν, τὸ πᾶς τρίχας ἀναλέγεσθαι, καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν.

50 Τριχοβρωθήριον, ὃ τοὺς τῶν περικεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκει.

Τροπαῖα, ἡ Ἥρα, διὰ τὸ τὰ τρόπαια (ὅ ἐστι τὰ νικητήρια) μὴ μόνον Διὶ ἀνατίθεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ Ἥρᾳ· καὶ ὥσπερ ὁ Ζεὺς πανομφαῖος, οὕτω καὶ ἡ Ἥρα πανομφαῖα. ὡς δὲ καὶ γέειος γέεια.

* Τριχόβρωτες, σῆτες τῶν τριχῶν· ἀπὸ τοῦ θρίξ καὶ βρώσκω.

* Τροπαλλίς, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἡ δέσμη τῶν σκορόδων, ἀπὸ τοῦ τρέπειν.

769 Τρόπηλις, ἡ τῶν σκορόδων δέσμη· ἀπὸ τοῦ εἰλῆσθαι. ἐν δὲ τοῖς καιροῖς τῆς ἑορτῆς ἤσθιον σκόροδα, ἕνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδισίων, ὡς μὴ μύρων πνέοιεν.

Τροπῆς ἀποσκίασμα, ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος, καὶ ὁμοίωμα φαντασίας. ῥητορική.

Τροπίας οἶνος, ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς.

Τροπίδια, πᾶ εἰς τρόπιν νεῶς εὐθετούμενα ξύλα· μεταφορικῶς δὲ ἐπὶ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς πράγματος· καὶ ὁ τροπός, ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τρόπις. οὕτω Πλάτων. ῥητορική.

Τροχισθεῖσα] ἀπὸ τοῦ τροχός· ὅπερ ἐστιν ὄργανον βασανιστικὸν, διατεῖνον τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων.

Τρόπιον] πᾶν κτῆνος οὐδέτερον ἀπὸ θηλυκοῦ γεγονὸς, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν· οἷον, κεφαλή, κεφάλιον· γυνή, γύνιον· ὅθεν καὶ τροπή, τρόπιον. οἱ δὲ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπεριστικῶς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τρέψω καὶ διώξω τοὺς πολεμίους τὰ ἱστάμενα σύμβολα τῆς νίκης.

Τροπωτῆρες, οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται· τροπός δὲ, ὁ τροπωτήρ, παρὰ τὸ τρέπειν τὰς κώπας.

Τρόμος, εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, εἰδικῶς· γίνεται παρὰ τὸ τρέμω· τοῦτο παρὰ τὸ θέρμω τὸ θερμαίνω.

Τροφαλίς, σημαίνει τὸν τυρόν. παρὰ τὸ τρέφω τὸ πήσσω, γίνεται τρεφίς, ὡς λέπω λεπίς· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, καὶ τροπῇ, τροφαλίς.

Τροφή, παρὰ τὸ τρέφω τὸ πηγνύω, ἡ πηγνύουσα καὶ εὐσταθῆ ποιοῦσα τὰ σώματα· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας· καὶ τραφέν, ἀντὶ τοῦ ἀχθὲν καὶ παιδευθέν· καὶ ἐπὶ τῆς πολιτείας Πλάτων, Ὧν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν· τροφὴν μὲν γὰρ, βρῶμα καὶ πόμα λέγομεν· γέννησιν δὲ, τὰ ἀφροδίσια: — ἐν δὲ τρίτῳ Πολιτείας, Καὶ ὑπὸ τῷ σοφῷ ἀτῳ Χείρωνι τεθραμμένος: — ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος.

Τρόφι κῦμα, τὸ τεθραμμένον καὶ συνιστάμενον, ὅ ἐστιν εὐτραφές, Ἰλιάδος λ'. Ἰστέον ὅτι εἰσὶ τινὰ οὐδέτερα μονογενῆ εἰς ι λήγοντα πεπονθότα, ἅπερ ἅπλιτά εἰσι, τὸ ἅλφι, καὶ τὸ ἄρι, καὶ τὸ κρῖ· καὶ τὸ τρόφι, γέγονεν ἀπὸ τοῦ τρόφιμον· ἢ παρὰ τὸ εὔτροφις· τὸ οὐδέτερον, εὔτροφι. ὡς τὸ λιτοπατρὶς λιτόπατρι· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν, τρόφι. διατί δὲ οὐκ ἔστι τρόφις, καὶ τὸ οὐδετερον τρόφι; ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ις ἁπλᾶ οὐκ ἔχει οὐδετέρου παρασχηματισμόν.

Τροχός] παρὰ τὸ τρέχω, τροχός, ὡς παρὰ τὸ δραμεῖν δρόμος· ἐπὶ μὲν τῶν ἁρμάτων, Αὐτὸς δ' ἐκ θώρηξο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη: — ἐπὶ δὲ τοῦ κεραμικοῦ ἐργαλείου, Ἰλιάδος σ', — ὡς ὅτε τις τροχὸν ἅρμενον ἐν παλάμῃσιν Ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴ κε θέῃσι: — ζήτει εἰς τὸ πούς. τρόχος δὲ βαρυτόνως, ἐπὶ τοῦ δρόμου, Εὐριπίδης Μηδείᾳ, Ἀλλ' οἱ δὲ παῖδες, ἐκ τρόχων πεπαυμένοι, Στίχουσιν: — ἀντὶ τοῦ, γυμασίων δρόμων· ἢ ἐκ τῶν κατατρεχομένων τόπων. τρόχος γὰρ παροξυτόνως, κατὰ τὸ παθητικὸν, ὁ τρεχόμενος.

Τροχαλός. Ἡσίοδος, — τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησιν: — ἀντὶ τοῦ ἐπικαμπῆ· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τροχοῦ· ἢ ὀξὺν ἐν τῷ δρόμῳ· ἀναγκάζεται γὰρ ὁ γέρων ὑπὸ ψύχους τρέχειν ὑπὸ θερμὸν οἶκον· ἢ κυρτὸν καὶ ἐπικλινῆ.

Τρόχμαλος, ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἱμασιά, ἡ περιωκοδομημένη τοῖς χωρίοις. τρόχμαλα γὰρ κυρίως λέγονται οἱ μικροὶ λίθοι, οἱ κάχληκες, παρὰ Λυκόφρονι.

Τροία] τὰ διὰ τοῦ οια θηλυκὰ δισύλλαβα μακροκατάληκτα διὰ τῆς οι διφθόγγου γράφεται καὶ βαρύνεται καὶ ὀξύνεται· οἷον, ποία, κοία· (σημαίνει τὴν σφαῖραν· ἡ χρῆσις παρὰ Ἀντιμάχῳ, Κοίας ἐκ χειρῶν εἰς σκάπελον μεταριπτάζουσι) ποιά, βοιά, χροιά. τὰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἅπαντα διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἷον, σικύα, κωθύα, ἰξύα, σηπύα, καρύα, ἀφύα. ἔστιν οὖν τὸ Τροία ἡ πόλις, ὄνομα Βοιώτιον· Γρῶς Τρωός Τρωϊκός Τρώϊος, ὡς Ὀλύμπιος· Τρωΐα· Ἰωνικῶς, Τρωΐη· συστολῇ ποιητικῇ, Τροΐη· καὶ συναιρέσει, Τροίη καὶ Τροία. ἢ ἐκ τοῦ Τρωΐα Τροία, ὡς τὸ Ἀχελῴος, Ἀχελοῖος λέγεται.

Τρώς, ὀξύνεται. τὰ εἰς ως λήγοντα μονοσύλλαβα ἀρσενικὰ ὀξύνεται, εἰ μὴ ἐκ συναλοιφῆς εἴη, ὡς σόος, σῶς· ἢ ἐκ μεταθέσεως· ἢ ὅτι οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Ἴωνες τὸ οἷς, ὦς λέγουσι. σημαίνει δὲ κύριον ὄνομα, καὶ ἐθνικόν. καὶ διαφέρει· ὅτι τὸ μὲν κύριον ὄνομα, οὐδέποτε παρὰ τῷ ποιητῇ λαμβάνεται ἐν πληθυντικοῖς· τὸ δὲ ἐθνικὸν, πάντοτε ἐν πληθυντικοῖς. κλίνεται Τρωός· ὁ κανών· τὰ εἰς ως ὀξύτονα μονοσύλλαβα, εἰ μὲν ἔχει σύμφωνον τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται, δμως δμωός, θῶς θωός· εἰ δὲ μὴ, διὰ τοῦ τος, φῶς φωτός, [ὁ ἀνὴρ·] πλῶς πλωτός, ὁ ἰχθύς· χρῶς χρωτός, τὸ σῶμα.

Τρῳάς. τὸ μὲν Τρῳαί, σημαίνει τὰς Τρωϊκὰς ἢ γυναῖκας ἢ ἵππους· τὸ δὲ δρῳαί, τὰς δούλας. καὶ οὐκ ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι· ὅ ἐστι Τρῶς ! ρωός, καὶ δμῶς δμωός χωρὶς τοῦ ι· καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ γίνεται Τρῳὸς καὶ δμωός, χωρὶς τοῦ ι. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς, ὅτι ἔχει τὸ ι, ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν Τρωϊάδας γυναῖκας καὶ ἵππους· καὶ Τρῳούς, ἀντὶ τοῦ Τρωϊκούς, ἢ ἄνδρας ἢ ἵππους· ἀποβολῇ τοῦ κ, Τρωΐους· καὶ συναιρέσει, Τρῳούς.

Τρώγω, παράγωγόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ τρῶ τὸ βλάπτω· σημαίνει τὸ κατεργάζεσθαι τὰ βαλλόμενα, καὶ μὴ ἐᾶν ὑγιῆ, ἅτινα ἂν τρώγῃ τίς.

Τρῶγες. θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις.

Τρώγλη] παρὰ τὸ τρώγω τρώξω, γίνεται τρώγλη, τὸ διαβεβρωμένον καὶ τετρυπημένον μέρος τοῦ τείχους. ἀπὸ δὲ τοῦ τείρω γίνεται κατὰ συγκοπὴν τὸ τρῶ τρᾷς· καὶ, Τρεῖτ' ἄσπετον: — καὶ ὑποτρέσαι, τὸ ὑποχωρῆσαι.

Τρώκτης, ἀποστερητής, ἀπατεών, ἐκ παντὸς κερδαίνων. ἀπὸ τοῦ τρῶ τὸ βλάπτω, τρώγω· ὁ μέλλων, τρώξω· ῥηματικὸν, τρώκτης, ὁ ἐπὶ βλάβῃ τινὸς ἅμα ἐγκατα-

μίσγων· σφόδρα γὰρ ἅμα σεσηρὼς καὶ γελῶν. ἐκ τοῦ τρώκτης γίνεται καὶ τρανταῖσαι τὸ κακουργῆσαι. καὶ Ὅμηρος οὕτω τοὺς Φοίνικας φησὶ, Φοίνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδὼς Τρώκτης.

Τρωπᾶσθαι, Ἰλιάδος π', ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω ἀναστρέφεσθαι· ἀπὸ τοῦ τρέπεσθαι. καὶ παρατρωπῶσιν, ἀντὶ
771 τοῦ παρατρέπουσιν, Ἰλιάδος ι'. ἀπὸ τοῦ τρέπω τρωπῶ, ὡς στρέφω στρωφῶ. καὶ τρωπέουσιν, ἐπιτροπέουσιν, ἐπιτρέπουσι.

Τρύγη, ὁ Δημητριακὸς καρπὸς, τὰ πεπονημένα καὶ ἐκτετριμμένα· ἀπὸ τοῦ τρύχω. καὶ τρύγοιτος, ὁ ὑλιστὴρ, παρὰ τὸ ἰποῦσθαι τὴν τρύγα· καὶ ῥῆμα, τρυγῶ· ὅθεν τὸ τρυγῷεν· καὶ ὡς τρυπῶ τῷ λόγῳ τῶν εὐκτικῶν, οὕτω τρυγάοιμι τρυγῷμι, τρυγάοις τρυγῷς, τρυγάοι τρυγῷ.

Τρυγίας, ἀπὸ τοῦ τρὺξ τρυγός· τοῦτο ἀπὸ τοῦ τρῶ τὸ βλάπτω, Οἰνός σε τρώει μελιηδής.

Τρύζει, ψιθυρίζει, γογγύζει, ἀσήμως λαλεῖ· παρ' ὃ καὶ ἡ τρυγὼν, ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς· ῥητορική. ὥστε ἀπὸ τῆς τρυγόνος ἡ μεταφορά.

Τρυτάνη, ἡ στάθμη. παρὰ τὸ εἰς τρία ἐστάναι, τριτάνη. ἔστι δὲ εἶδος ζυγοῦ.

Τρυσίππειον, ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότος, ἐπὶ τῆς γνάθου, τροχῷ ὅμοιον. οὕτως Ἀπολλώνιος.

Τρυφάλεια, περικεφαλαία, τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, τριφάλειά τις οὖσα, ἡ τρεῖς φάλους ἔχουσα. Ὧρος.

Τρυφὴ, παρὰ τὸ θρύπτω τὸ διακλῶ, θρυφὴ καὶ τρυφὴ, ἡ διακλῶσα καὶ ἀφανίζουσα ἡμῶν τὸ σῶμα· Ἰλιάδος γ. καὶ τρυφὲν, ἀντὶ τοῦ διακλασθέν. παρὰ τὸ θρύπτω τὸ εἰς μικρὰ διακόπτω, ὁ μέλλων, θρύψω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτρυφον· τρυφεὶς, καὶ τρυφέν· καὶ τρύφος, ὃ σημαίνει τὸ κλάσμα, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ θρύπτω μεταθέσει τῶν στοιχείων· θρύψαι γὰρ τὸ κλάσαι.

Τρύχεται, κακοπαθεῖται, καταπονεῖται, ταλαιπωρεῖται, ἐκνενεύρισται. ἔστι ῥῆμα τρῶ, δηλοῖ τὸ βλάπτειν καὶ κακοῦν· οὗ παράγωγον, τρώω καὶ τρύω· καὶ προσθέσει τοῦ χ, τρύχω.

Τρύχνον, τὴν πόαν λέγουσι θηλυκῶς· στρύχνον δὲ σὺν τῷ σ οὐδαμῶς εὗρον.

Τυδεὺς, παρὰ τὸ τυτθόν· μικρὸς γὰρ ἦν τῇ ἡλικίᾳ.

Τυγχάνω, ἀπὸ τοῦ τεύχω ἐστὶ παράγωγον, καὶ οὐ πλεονασμὸς, ὡς φεύγω, φυγγάνω· ἐρεύγω, ἐρυγγάνω.

Τυκτὸν κακὸν, μεταποιούμενον κακόν. εἰς τὸ τέτυγμαι.

Τύμβος, ὁ τάφος· παρὰ τὸ τύφεσθαι ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, τουτέστι καίεσθαι. καὶ τυμβοχοεῖ, θάπτει χωστῷ τάφῳ.

Τυμβογέροντες, πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ Θεόφραστος· παραπλῆγες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι.

Τύμπανον, ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον καὶ κροῦον, ὃ κατεῖχον αἱ βάκχαι. παρὰ τὸ τύπτω, τύπανον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. ἢ τύμπανον ἐστὶ τὸ τοῦ δημίου ξύλον, ᾧ τοὺς παραδιδομένους διαχειρίζεται· καὶ τυμπανίζεται, ξύλῳ πλήσσεται, ἐκδέρεται, καὶ κρέμαται.

Τύνη, εἰς τὸ ἐγών.

Τυντλάζειν, εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν, ἢ ἐπιῤῥαίνειν πηλῷ· τύντλος γὰρ ὁ πηλώδης τόπος, ἢ πηλὸς, καὶ τάραχος. καὶ τυντλώδους, ἀντὶ τοῦ ὑλώδους. ῥητορική. ἢ τυντλάζειν, τὸ αὐτὸ λέγειν.

Τύραννος, ἤτοι ἀπὸ τῶν Τυῤῥηνῶν· ὠμοὶ γὰρ οὗτοι· ἢ ἀπὸ Γύγου, ὅς ἐστιν ἀπὸ Τύῤῥας πόλεως Λυκιακῆς, τυραννήσαντος πρῶτον ἐν αὐτῇ. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ τρύω
772 τὸ καταπονῶ, τρύανος· καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ρ, τύραννος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν. τύραννον δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὸν βασιλέως ἔστασαν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸν τύραννον βασιλέα ἔλεγον.

Τάρβη, ἀπόλαυσις, ἢ θόρυβος, ἢ τάραξις.

Τυρὸς, παρὰ τὸ τηρεῖν κατὰ τροπήν· γάλα γὰρ τηρούμενον ἐστὶν ὁ τυρός. καὶ τυρεύω, τὸ κατασκευάζω· καὶ τυρεύεται καὶ τυρεῖται, ἀντὶ τοῦ συνίσταται καὶ συμπήγνυται· καὶ τυρευθέντα, ταραχθέντα.

Τυροκνηστις, μαχαίριον καὶ σχῆμα ἀκόλαστον· καὶ ἡ πόλις ἀπὸ γυναικός τινος οὕτως ὠνόμασται, εἰς τυροὺς πρώτης συμπηξάσης τὸ γάλα.

Τυτθὸν, ὀλίγον. τιτθὸς λέγεται ὁ μαστός· καὶ ὑποτίτθια παιδία, τὰ βρέφη. ὅθεν γίνεται τυτθὸν, τὸ ἐπ' ὀλίγον· καὶ τυτθὴν λέγουσιν ὀλίγην, ἢ μικράν.

Τύπος, παρὰ τὸ τύπτω γίνεται· ὥσπερ εἰς τὸ βουλευτήριον τυπτόμενος ὁ μόλιβδος, τύπον ποιεῖ καὶ εἰκόνα ἀποτελεῖ.

Τυφλὸς, σημαίνει τὸν ἐστερημένον τῶν ὀμμάτων· τυφλὸς γὰρ κυρίως, ὁ μετὰ τὸ γεννηθῆναι τυφλωθείς· παρὰ γὰρ τὸ ἀπολωλεκέναι τὸ φῶς γίνεται. ἢ παρὰ τὸ τύπους τῶν ἄλλων ἔχειν, ἤγουν τῶν ὀφθαλμῶν· ἢ παρὰ τὸ τύπους τοῦ φωτὸς ἔχειν. καὶ τυφλοπατεῖται, τυφλὸς πλάττεται.

Τυφλῶν ὀνείρων, ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως πέπλασται τοῦτο· Δοιαὶ γὰρ πύλαι ψευστάων εἰσὶν ὀνείρων· — ἢ ὅτι μύουσι προδιαλέγονται.

Τυφρηστὸς, πόλις ἐστὶν ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μαινάλίας· ἀπὸ Τυφρηστοῦ βασιλέως· ἢ τεφρηστός τις οὖσα, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέος τέφρας.

Τυφὼν, παρὰ τὸ τύφω τὸ καίω· τυφὼν γάρ ἐστιν ἡ τοῦ ἀνέμου σφοδρὰ πνοή· ὃς καὶ εὐρυκλύδων καλεῖται· ἢ παρὰ τὸ τῦφος τυφὼν, οὐχ ἡ φλὸξ ἡ ἐκ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι, ὡς Πλάτων ἐν Φαίδωνι.

Τυφῶνος, πυρώδους δαίμονος.

Τυφὼς, ὁ κατὰ θάλασσαν, ὑφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρεται. εἰσὶ δὲ τρία, τυφὼν, πρηστὴρ, κεραυνός. Ἰστέον ὅτι τὸ Ποσειδῶν διαιρούμενον, Ποσειδάων Ποσειδάωνος φυλάττει· τὸ δὲ Τυφὼν διαιρούμενον, συστέλλει, Τυφάων Τυφάονος· καὶ Τυφαονία, πέτρα ἐστὶν ὑψηλὴ ἐν τῷ Καυκάσῳ· Καύκασος δὲ, ὄρος Σκυθικὸν, καὶ ἕτερον Ἰνδικόν. ὠνόμασται δὲ, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ διωκόμενον τὸν Τυφῶνα ὑπὸ Διὸς πεπλῆχθαι τῷ κεραυνῷ. πληγέντα δὲ αὐτὸν φασὶ καιόμενον ἀπελθεῖν ἐν τῇ Σιρβωνίδι λίμνῃ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτῆς ἐμπεσεῖν καὶ δῦναι, συνεχόμενον ὑπὸ τῆς ἐκκαύσεως· ἡ δὲ λίμνη θερμότητά τινα ἀναπέμπει, ὡς τοῦ Τυφῶνος καιομένου ἐν αὐτῇ.

Τυφωεύς] Ἡσίοδος αὐτὸν γῆς γενεαλογεῖ· Στησίχορος δὲ, Ἥρας μόνης, κατὰ μνησικακίαν Διὸς, τεκούσης αὐτόν. οἱ δὲ Τυφωέα φησὶ σημαίνειν τῶν ταραχωδῶν πνευμάτων τὴν ἀνάδοσιν τὴν ἐκ τῆς γῆς.

Τυφώδης] τετυφωμένος καὶ ἀσθενὴς, οἷον καπνὸς εἶναι. τύφω τὸ καίω· καὶ τυφώδης, ὁ ἡλικίαν ἔχων τοῦ τύφεσθαι, τουτέστιν ὁ πρὸ τῶν ἀποθνησκόντων. καὶ τυφογέρων, ὁ διὰ τὸ γῆρας τετυφωμένος καὶ ἐπικεκαυμένος· τὸ γὰρ ἐπικεκαυμένον βέβλαπται.

Τύχων Τύχωνος, δαίμων ἐστὶ περὶ τὴν Ἀφροδίτην. 773

Τυχηρότερον, εὐτυχέστερον· ὅθεν καὶ τυχηρῶς λέγεται τὸ ἐπιτυχῶς· τύχην γὰρ ἁπλῶς, τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσι.

Τυλιμὸς, δερμάτινον βαλάντιον.

Τωθάζει, σκώπτει, χλευάζει, λοιδορεῖ, καυχᾶται· καὶ ἐτώθαζον, τὸ ἔσκωπτον καὶ διέσυρον. τὸ ῥῆμα τωθά-

ASHMOLEAN MUSEUM OXFORD

ζω· σημαίνει τὸ ἐμπαίζω καὶ ἀπατῶ. ἀπὸ τοῦ θώψ, ὃ σημαίνει τὸν κόλακα, γίνεται θωπάζω· καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς ψιλὸν, καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ θ, θωπάζω, τωθάζω. ἢ παρὰ τὸ ὤθω ὠθάζω καὶ τωθάζω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σχολάζω.

Τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω] ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα. μεσότητος· γίνεται ἀφαιρέσει ἐκ τοῦ οὕτως· τὸ δὲ Τουτέστι, σύνδεσμός ἐστι διασταλτικός. ὁμοίως καὶ τὸ ἤγουν.

ὦ, σημαίνει τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου. πολλὰ εἰσὶν ἐπιῤῥήματα εἰς θεν λήγοντα, ἅτινα ἀποβάλλουσι τὴν θεν συλλαβὴν, καὶ ἐκτείνουσι τὸ ο· οἷον πόθεν, πῶ· αὐτόθεν, αὐτῶ· καὶ γέγονε τούτῳ. τοῦτο δὲ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ὀξύνει· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς περισπᾷ, λέγων ὅτι οὕτως ἔχει ἡ παράδοσις. γέγονε δὲ οὕτω. πολλαὶ λέξεις ἐλλείπουσι προθέσεων· οἷον, τρέμω σε, ἀντὶ τοῦ διὰ σέ. Ἡσίοδος, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσα· — ἀντὶ τοῦ, ἐπέχουσα. καὶ πάλιν, πολλαὶ εἰσι προθέσεις ἐλλείπουσαι ῥήματος, ὡς τὸ, Ἀλλ' ἄνα: — καὶ, — ἔνι τοι φρένες: — ἔστιν οὖν διὰ τὸ· καὶ κατ' ἔλλειψιν τῆς προθέσεως, τό· καὶ κατ' ἔκτασιν, τῶ, ὡς ἐν Ἰλιάδος β, Τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις: — καὶ περιστᾶται κατὰ Ἡρωδιανόν. τοῦτο δὲ τὸ τῶ σημαίνει πέντε, ὄνομα, ἄρθρον, ἀντωνυμίαν, σύνδεσμον αἰτιολογικὸν, καὶ ῥῆμα. ὄνομα μὲν, οἷον, — οὔτε σοὶ οὔτέ τῳ ἄλλῳ Μήδεα ἐξειπών: — ἀντὶ τοῦ τινί· ὅπερ γίνεται οὕτως· ἀπὸ τοῦ τὶς τινός, ἀποβολῇ τοῦ ν, γίνεται τίος· καὶ μετάγεται εἰς εὐθεῖαν, ὡς ὁ Καππάδοξ τοῦ Καππάδοκος, καὶ ὁ Καππάδοκος τοῦ Καππαδόκου· καὶ γίνεται τιος τιοῦ· καὶ Ἀττικῶς, τεώς, ὡς ναός νεώς· ἡ γενικὴ, τεώ· ἡ δοτικὴ, τεῷ· καὶ κράσει, τῷ. ἄρθρον δὲ, οἷον, τῷ Ἀσκληπιῷ: — δυϊκῆς δὲ ὂν εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς, βαρύνεται· εὐθείας μὲν, ὡς τὸ, — τώγ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν: — ἀντὶ τοῦ οὗτοι. αἰτιατικῆς δὲ, ὡς τὸ, Οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς, ἀντὶ τοῦ τούτους. ἀντωνυμίαν δὲ, ὡς τὸ, Τῷ μὲν ἐεισάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς: — ἀντὶ τοῦ τούτῳ ὁμοιωθεὶς. καὶ πάλιν, Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πορε Περσεφόνεια: — σύνδεσμον δὲ αἰτιολογικὸν, ὡς τὸ, Τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις: — καὶ πάλιν, Τῶ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἴκόνδε νέεσθαι: — ἀντὶ τοῦ διότι· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ διό, συναιρέσει, δῶ· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, τῶ. ῥῆμα δὲ, οἷον, Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον: — ἀπὸ τοῦ θέματος. καὶ ἀντὶ τοῦ οὕτως, ὡς τὸ, Τῶ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος: — σημαίνει καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου, τῶ, οἷον αὐτόθι, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἄνωθεν εἴρηται.

Υ.

Υ τὸ στοιχεῖον· ὅτι αἱ ὑάδες τὸ πρόσωπον τοῦ ταύρου· ὃ ἐπιπλατυνόμενον ἀπὸ τοῦ μετώπου λεπτύνεται ἐξ ἀμφοτέρων ἀπὸ τῶν κάτω, ὥσπερ καὶ τὸ γράμμα.

774 Ὑάδες, οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες· παρὰ τὸ ὕειν· ὑετοῦ γὰρ παρασκευαστικαί εἰσι δόνουσαι. ἢ παρὰ τὸ τῷ υ στοιχείῳ ἀπεικάζεσθαι.

Ὕαλος, διὰ τοῦ α, οὐχ ὕελος· καὶ θηλυκῶς, ἡ ὕαλος· καὶ ὑάλινον, ἀντὶ τοῦ ὕαλον. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ὕειν, καθ' ὁμοιότητα τῆς γινομένης συστάσεως καὶ μεθέξεως τοῦ ὕδατος, ὑάλῳ ὁμοίως.

Ὑβός, ὁ κυρτός· καὶ ὑβόν. ἔστι κῦφον· καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β· ὅθεν καὶ ὕβωσις, ἡ λόρδωσις. εἰσὶ δὲ πάθη λόρδωσις, ἢ λέδορσις· ἔστι δὲ τὸ ἔμπροσθεν. ὕβωσις, τὸ κατὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος· κύρτωσις δὲ, τὸ μέσον τῆς ῥάχεως.

Ὕβρις, ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας αἰκία· αἰκία δὲ, πληγαὶ μόνον. Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην, Καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι ἡ μὲν αἰκία, χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας, ἔξεστιν ἡμῖν θανάτῳ ζημιοῦν: — εἴρηται παρὰ τὸ ὑφαιρῶ ὕφρις· καὶ τροπῇ, ὕβρις. οἱ δὲ, ὑπόβαρίς τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ ὑβάλλω τὸ ἐμποδίζω, ὕβαλις· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ, ὕβρις.

Ὑβριστις, παρώνυμόν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ὑβριστής.

Ὑβάδων, δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Ὑγεία Ἀθηνᾶ, ἐπίθετόν ἐστιν Ἀθηνᾶς· καλεῖται γὰρ καὶ νίκη [καὶ] ἱππία καὶ ἐργάνη.

Ὑγιής, ὁ ἐν ὑγρῷ ὢν καὶ ζῶν, οἷον ὑγριής· ὅθεν διερός, ὁ ζῶν· καὶ ἀλίβας, ὁ νεκρός. οὕτως Ἡρωδιανός. ἐγὼ δὲ οἶμαι παρὰ τὸ εὖ εἶναι τὸ σῶμα, ἢ παρὰ τὸ εὖ ἁλίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ εὐφραίνεσθαι. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ης καθαρὸν ὀξύτονα τῷ ι παραληγόμενα δύο εἰσί, χαρίης καὶ ὑγιής· ἐξ οὗ συγκριτικὴν, χαριέστερος καὶ ὑγιέστερος. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ εὐσεβής εὐσέβεια, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὑγιής γίνεται ὑγίεια· καὶ κράσει, ὑγεία, ὥσπερ τὰ Ἀπολλωνίεια, τὰ Ἀπολλώνεια. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐκτείνουσι τὸ α, καὶ καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ φυλάττουσι τὴν αὐτὴν γραφὴν, ὑγιεία, ὥσπερ τὸ ἱερεία. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὑγεία τρισύλλαβον οὕτως ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, οὕτως ἐν τῇ τραγῳδίᾳ αὐτὸ εὕρηται· καὶ οἱ ῥήτορες δὲ τετρασύλλαβως προφέρουσι. Χοιροβοσκός. Ἰστέον δὲ ὅτι ὑγίειαν καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὰ πεφυραμένα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα, καὶ πᾶν ὅ τι ἐξ ἱεροῦ φέρει, οἷον θαλλόν τινα ἢ ἄλειμμα. ζήτει τὸ παρὰ Σώφρονι, ὑγιώτερον κολοκύντας, πῶς οὐ λέγει ὑμέστερον; ῥητέον οὖν, ὅτι ἑκοντὶ ἥμαρτε, τὸ ἄκακον τῆς γυναικείας ἑρμηνείας μιμησάμενος· ὃν τρόπον κἀκεῖ ἐσολοίκισε, τατῶμενα τοῦ κιτῶνος, ἀντὶ τοῦ, ἐνέχυρα θεὶς: — ὁ τόκος νιν ἀλφθερώκει. Φιλόξενος.

Ὑγρόν, ὕδωρ τί ὄν, οἷον ἔνυδρον· ἢ παρὰ τὸ ὕω ὕσω ὑρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ὑγρός. ὑγρὸν ἔλαιον, διὰ τὸ μὴ πήγνυσθαι καθὼς τὸ ὕδωρ, ὅτι πολὺ ἔχει τὸ θερμόν.

Ὕδωρ] παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕωρ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. καὶ ὕδωρ αὐτοπαγές, τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἢ τὸ αὐτοματῶς πηγὰς ἔχον.

* Ὑδροῤῥόα, ἡ χαράδρα· ἀπὸ τοῦ ὕδωρ καὶ ῥέω.

Ὑδρία, κυρίως τὸ εἰς ὕδωρ εὔθετον ἀγγεῖον.

Ὑδροφορία, ἑορτὴ Ἀθήνησι πένθιμος ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις.

Ὑετός, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕτος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε. 775

Ὕης, ἐπίθετον Διονύσου, ὡς Κλείδημος, ἐπειδὴ ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ καθ' ὃν ὁ θεὸς ὗσε χρόνον· ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην Ὕην λέγει· καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς, ὕδας. Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ὕην. ἢ ὅτι ὗσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γέννησιν αὐτοῦ.

Ὑηνεῖς, ὑϊκόν τι καὶ ὀζῶδες ποιεῖς· καὶ ὑηνία, σπαιότης καὶ ἀμαθία· καὶ ὑηνῶν, σπαιῶν καὶ ἀμαθῶν.

Ὕθλος, ἡ φλυαρία, ἢ ἡ μωρία. ἐκ τοῦ φλῶ, παράγωγον φλέω καὶ φλύω, ὡς ῥέω ῥύω· ὑπερθέσει, ὕφλος, καὶ ὕθλος.

Ὑϊκόν, ὑὸς ἴδιον, χοίρου ἔργον. Ξενοφῶντος ἀπομνημονεύμασι.

Υἱός, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὁ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ὢν εὐφρασία.

Υἱεύς υἱέος, διὰ τοῦ ο· οὐ γίνεται δὲ παρὰ Ἀθηναίοις διὰ τοῦ ε καὶ ω, ἀλλὰ διὰ τοῦ ο, οἷον, Ὦ υἱεῖς Πριάμου, Ἰλιάδος ε΄. γίνεται δὲ υἱός ἀπὸ τοῦ φύω τὸ γεννῶ, φυός καὶ υἱός. ἔστι καὶ ὗις, ὃ σημαίνει τὸν υἱόν· κλίνεται ὗιος· καὶ κατὰ συναίρεσιν, υἷος· ἡ δοτική, υἷϊ· ἡ αἰτιατική, υἷα· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, υἷες· καὶ ἡ αἰτιατική, — υἷας Ἀχαιῶν: — τοῦ ὗις ἡ εὐθεῖα οὐ συναιρεῖται· οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν υι δίφθογγον ἐπάγεται σύμφωνον· ἡ δὲ γενικὴ μετάγεται εἰς εὐθεῖαν, καὶ γίνεται υἱός υἱοῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ κῆρυξ κήρυκος καὶ κήρυκος κηρύκου.

Υἱωνός, υἱοῦ υἱός, ὅ ἐστιν ἔκγονος.

Υἱώσεις, αἱ υἱοθεσίαι· καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ἐποίησε· καὶ υἱῶσαι, ἡ χρῆσις παρὰ Αἰολεῦσιν.

Ὑϊκὸν δέρμα, οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει, εἰ μὴ παρὰ Ἀξιονίκῳ. ἡμάρτηται δέ· οὐδέποτε γὰρ λέξις σημαίνουσα μέρος σώματος ἔχει εἰς κον κτητικόν, ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ον· οὐ γὰρ λέγομεν χοιρικὸν κρέας, ἀλλὰ χοίρειον· οὐδὲ ἀνθρωπικὸς πούς, ἀλλ' ἀνθρώπειος· οὕτως οὐ δεῖ λέγειν ὑϊκόν, ἀλλ' ὕειον δέρμα. ἀποροῦσι τινὲς λέγοντες, διατί Αἰάντειος υἱὸς λέγεται, Αἰάντειος δὲ ἀδελφὸς οὐ λέγεται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν, καὶ πρὸς μείζονας λαμβάνεται ἡ σχέσις, καὶ πρὸς ἴσον καὶ πρὸς ἥττονα. πρὸς μείζους μέν, οἷον ὁ ἐμὸς δεσπότης· πρὸς ἴσον δέ, οἷον ὁ ἐμὸς ἀδελφός· πρὸς ἥττονα δέ, οἷον ὁ ἐμὸς δοῦλος. ἐπὶ δὲ τῶν κτητικῶν ὀνομάτων οὐδέν τι τοιοῦτον εὕρηται· ἀεὶ γὰρ πρὸς ἥττονα θέλει εἶναι ἡ σχέσις, καὶ οὔτε πρὸς μείζονα, οὔτε πρὸς ἴσον· οὐδεὶς γὰρ λέγει Ἀριστάρχειος πατὴρ ἢ φίλος, Ἀριστάρχειος δὲ ἀγρὸς λέγεται. τούτου χάριν Αἰάντειος μὲν υἱὸς λέγεται, ἐπεὶ πρὸς ἥττονά ἐστιν ἡ σχέσις· Αἰάντειος δὲ ἀδελφὸς οὐ λέγεται· πρὸς ἴσον γάρ. ὥσπερ γὰρ τὸ ὑδροφόρος, παροξυτόνως μέν, σημαίνει ἐνέργειαν· προπαροξυτόνως δέ, πάθος· τὸ μὲν γάρ ἐστιν ὁ φέρων τὸ ὕδωρ· τὸ δέ, τὸ ἀπὸ ὕδατος φερόμενον· ἆρα καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀπὸ ῥημάτων συντιθεμένοις ταυτὸν εἶναι εὑρίσκομεν; φασὶν ὅτι ἐπίπαν· ὅτι δὲ ἔνια μόρια παραβαίνοντα τὸν λόγον, ὡς αἱ προθέσεις καὶ τὰ ἐπιτατικά· οἷον ἐπίσκοπος καὶ ζάχρυσος, ἐνέργειαν σημαίνει, οὐ πάθος, καὶ προπαροξύνεται· καὶ τὰ ὅμοια· ὥσπερ τὸ ναύβατος παροξυτόνως μέν, παθητικός· προπαροξυτόνως δέ, ἐνεργητικός· τὸ
776 μὲν γάρ, δηλοῖ τὸν ἐμβαίνοντα ἐπὶ τὴν ναῦν· τὸ δέ, τὸν ὑπὸ τῆς νηὸς βαινόμενον. ἆρα καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν λόγον φυλάττει; λέγεται πάλιν ὡς ἐπίπαν· ἰδοὺ ἀτερπὴς μῦθος, ὁ μὴ τέρπων, ὀξύνεται ἐνεργητικός· καὶ ἀνηλεής, ὁ μὴ ἐλεῶν· καὶ φιλομμειδής, ἡ φιλοῦσα τὸν γέλωτα· καὶ ἀνεμοσκεπὴς χλαῖνα, ἡ ἐκ τοῦ ἀνέμου σκέπουσα· καὶ δυσαής, ὁ δεινῶς πνέων. τοὐναντίον δὲ τριήρης ναῦς, ἡ ὑπὸ τριῶν ἐρεσσομένη· ἐν γὰρ τοῖς παροξυτόνοις ἐστὶ παθητικόν. ὁμοίως καὶ ἁλιήρης, καὶ πανώλης καὶ ἐξώλης, τὸ ἀπόλλυσθαι παθητικῶς ἐγκείμενον.

Ὑδνῶ, τὸ τρέφω· καὶ ὑδνεῖν, τὸ τρέφειν.

Ὑδῶ, τὸ ὑμνῶ καὶ λέγω· καὶ ὕδειν, τὸ ὑμνεῖν καὶ λέγειν.

Ὕδωρ. τὸ υ, διφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον· ἀλλὰ τὸ μὲν συστελλόμενον, ἀνάλογον· τὸ δὲ ἐκτεινόμενον, ποιητικόν. κλίνεται ὕδατος· σεσημείωται γάρ, ὅτι ἐστιν ἑτερόκλιτον· ἡ γὰρ κλίσις αὐτοῦ ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ας ἐστὶ τοῦ ὕδας ὕδατος, ὡς γῆρας γήρατος. διατί; πᾶν οὐδέτερον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀπαθὲς τῶν παρὰ τὸ πούς καὶ τῶν εἰς ωρ καταλήξεων, (διὰ τὸ τέκμωρ τέκμωρος) βραχείᾳ καταλήγειν θέλει.

Ὑλακόμωροι, ὑλακτικοί, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι. τινὲς δὲ τοὺς ὀξυφώνους, ὡς καὶ ἐγχεσιμώρους, διὰ τὴν ὀξύτητα τῶν δοράτων· μόρον γὰρ λέγουσι Κύπριοι τὸ ὀξύ. βέλτιον δὲ οἱ περὶ τὴν ὑλακὴν μεμορημένοι, διὰ τὸ ἐγρηγορέναι· ἢ τῇ ὑλακῇ ἀρνοῦντες, ὅ ἐστιν ὀξείᾳ χρώμενοι ὑλακῇ.

Ὑλάστριαι, καὶ ὑλαζόμενοι, εἰ ξύλα συλλέγοντες· καὶ ὑλοφόροι, οἱ ξυλοφόροι· καὶ ὑλουργοί, οἱ ὑλοτόμοι.

Ὕλις ὕλιος, μεταπλασμός ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ὕλη τοῦ μακροῦ. γίνεται παρὰ τὸ ὕεσθαι, ὅ ἐστι βρέχεσθαι· ἡ δι' ὑγροῦ αὐξανομένη. εἰς τὸ ἰλύς.

Ὕλη, σημαίνει τρία· τὰ ξύλα, ὡς τό, — ὕλην ταμέμεν: — καὶ τὸν σύνδενδρον τόπον, ὡς τό, Ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ: — ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως.

* Ὑλοδρόμος, ὁ ἐν ταῖς ὕλαις ἐνοικῶν.

Ὑλομανούντων, μεμηνότων περὶ τὴν ὕλην, τῇ ὕλῃ χαιρόντων.

Ὑλήων, γενικὴ πληθυντικῶν παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Ὑλλεῖς, ἔθνος Κελτικόν· ἀπὸ Ὕλλου βασιλέως αὐτῶν, υἱοῦ Μελίτης καὶ Ἡρακλέους.

Ὑμέναιος, γαμικὸς ὕμνος, παρὰ τὸ ὁμοῦ ναίειν· ὅτε σὺν συνοικίζεται ἀνὴρ γυναικί. οἱ δέ, παρὰ τὸ ὕμνος· ἀλλ' οὐ πᾶς ὕμνος ὑμεναῖος καλεῖται. καὶ ῥῆμα ὑμεναιῶ, πρώτης συζυγίας· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τρίτης συζυγίας εἴρηται· καὶ ὑμεναιοῦν, τὸ ᾄδειν τὸν ὑμέναιον καὶ συνάπτειν γάμῳ. ἢ ὑμέναιος, ὁ ἐπιθαλάμιος ὕμνος· ἀπὸ τοῦ ὁμονοεῖν τοὺς νυμφίους ὁμόσε ναίοντας· τροπῇ Αἰολικῇ. ἢ ἀπό τινος Ὑμεναίου, ὅν φασι γήμαντα δοξασθῆναι.

Ὑμενῶδες, λεπτότατον καὶ οἷον εἰπεῖν ἀερῶδες. ὁ δὲ ὑμήν, ὑφή τις ἐστιν. ἢ ὕφασμα εἶναι λεπτὸν ὑμένα.

Ὑμῆν, ὑμετέρων, ἀπὸ τοῦ ὑμῶν, τροπῇ τοῦ ω εἰς η· ἢ συγκοπὴ γίνεται τῶν τεσσάρων στοιχείων ἀπὸ τοῦ ὑμετέρα, καὶ γίνεται ὕμη, ὡς ἐν Ἰλιάδος η΄, ὡς τὸ ὑμέτερον, ὑμόν· ἢ ἀπὸ τοῦ ὑμῶν κατὰ τροπήν.

Ὑμήττιον μέλι τὸ εὔχρηστον πρὸς ἰατρείαν· Ὑμηττός, τόπος Ἀττικῆς, ἐν ᾧ λέγεται εὔχρηστον μέλι γίνεσθαι.

Ὕμνος, κατὰ συγκοπήν, ὑπόμονός τις ὤν, καθὸ εἰς ὑπο- 777
μονὴν καὶ μνήμην ἄγει τὰς τῶν ἐπαινουμένων πράξεις καὶ ἀρετάς. κεχώρισται δὲ ἐγκωμίων καὶ προσῳδιῶν καὶ ἐπαίνων, οὐχ ὡς κἀκείνων μὴ ὄντων ὕμνων· γράφεται δὲ ὕμνος προσῳδίας, ὕμνος ἐγκωμίου, ὕμνος παιᾶνος, καὶ τὰ ὅμοια· διαστέλλεται ὡς εἴδη ἀπὸ γένους· ἀλλ' ἀντιδιαστέλλονται. προσῴδια γάρ, Ἀθηναῖοι προσιόντες ναοῖς ἢ βωμοῖς, πρὸς αὐλὸν ᾖδον· τὸν δὲ ὕμνον, πρὸς κιθάραν. οὕτω Δίδυμος ἐν τῷ περὶ λυρικῶν ποιητῶν.

Ὑμνηπολείτω, ἀντὶ τοῦ ὑμνείτω· καὶ ὑμνούντων ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ λεγόντων, Πλάτων Νόμων ἕκτῳ. καὶ ὑμνεῖν, ὀδύρεσθαι, μέμφεσθαι, λοιδορεῖν, κατ' εὐφημισμόν, ὡς ἐν πρώτῳ Πολιτικῶν.

Ὕνις, τὸ γεωργικὸν ἐργαλεῖον, ἀποβολῇ τοῦ δ, δύνις τις οὖσα· ἐπεὶ κατὰ τῆς γῆς δύνει.

Ὑοσκύαμος, ὅν οἱ πίνοντες μαίνονται· καὶ ὑοσκυαμᾶν, τὸ μεμηνέναι καὶ παραπαίειν, ὡς Φερεκράτης Κοριαννοῖ.

20 Ὑπαγωγεύς, ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν.

Ὑπάγει, ἐξαπατᾷ· καὶ ὑπαγωγαί, αἱ ἀπάται· καὶ ὑπαγωγή, ἡ ὑποχώρησις· καὶ ὑπαγωγάς, τὰς ἀναχωρήσεις. Διώξεις τε καὶ ὑπαγωγὰς, Θουκυδίδης φησί· καὶ ὑπαγωγὴ δὲ λέγεται ἡ τῶν νηῶν σκέπη καὶ προσόρμησις, οἷον ἐφόρμησις.

Ὑπακτέον, πορευτέον. ἐκ τοῦ ἄγω, ἀκτέον καὶ ὑπακτέον.

* Ὕπαρ, ἀληθῶς· παρὰ τὸ ὑπάρχειν, ὅτι μόνα τὰ ἀληθῆ ὑπάρχουσι.

30 * Ὕπαρχος, ὁ ὑπὸ ἄρχοντος ἄλλου ὑποταχθείς.

Ὕπαρ, ἐγρήγορσις, ὀπτασία ἀληθής, οὐκ ἐν ὀνείρῳ· ἀλήθεια, οὐκ ὄνειρος· οἷον, Ὕπαρ οὐκ ὄναρ Φαινόμενον: — ἔστι ῥῆμα ὦ, σημαῖνον τὸ ὑπάρχω· ἀφ' οὗ ῥηματικόν, ὄναρ, ὡς θένω, θέναρ· καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσως, ὑπόναρ· καὶ ὑπερθέσει καὶ ἀποκοπῇ, ὕπαρ.

Ὑπαρκτά, μόνιμα, ὑπάρχοντα· παρὰ τὸ ὑπάρχω.

Ὑπάρχων, προκατάρχων· καὶ τὸ ὑπάρχειν, οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι καὶ προϋπεῖναι.

Ὑπασπισταί, δορυφόροι· παρὰ τὴν ἀσπίδα.

40 Ὑπάτη, ἀνωτάτη· παρὰ τὸ ὕπατος, ὃ σημαίνει τὸν ὑπερέχοντα καὶ ὑψηλόν. παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν δηλοῦσαν τὸ ὑπεράνω, ὑπότατος· καὶ συγκοπῇ, ὕπατος.

Ὑπαιθα λιάσθη, Ἰλιάδος ο', ἀντὶ τοῦ εἰς πλάγιον ἐξέκλινεν, ἢ εἰς τοὔμπροσθεν.

Ὑπαίθριον, ὑπὸ τὸν ἀέρα· καὶ ὕπαιθρον, ὁμοίως.

Ὑπεμνήμυκε] Πάντα δ' ὑπεμνήμυκεν, Ἰλιάδος χ'. ἔστιν ἠμύω, τὸ ἐπικλίνω καὶ καταπίπτω· ὁ παρακείμενος, ἤμυκα· ὁ Ἀττικὸς, ὤφειλεν ἠμήμυκα εἶναι· ἀλλ' ἐπεὶ
50 ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἀεὶ ἀπὸ βραχείας ἄρχεται, συνεστάλη τὸ η εἰς ε, καὶ ἐγένετο ἐμήμυκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν διὰ χρείαν ποιητικὴν, γίνεται ἐμνήμυκε καὶ ὑπεμνήμυκε.

Ὑπεξαιρῆσαν, ἀντὶ τοῦ ὑπεξελόν· ἀνελλήνιστόν ἐστι· τοῦ γὰρ ῥήματος μὴ ὄντος, λέγω δὴ τοῦ ἤρησα, οὐδὲ ἡ μετοχὴ αἱρήσας, οὐδὲ οὐδέτερον τὸ αἱρῆσαν. καθόλου γὰρ τὰ διὰ τοῦ αιρω περισπᾶται· οἷον διαιρῶ· καὶ τῶν ὁμοίων ἐκλέλοιπεν ὁ ἀόριστος καὶ τὰ τούτου κινήματα.

778 Ὑπεξῃρήσθωσαν] αἱρῶ, αἱρήσω, ἥρηκα, ἥρημαι, ἠρήμην, ἥρησο. καὶ τὸ προστακτικὸν, ἥρησο· τὸ πληθυντικὸν, ἥρησθε ἠρήσθωσαν· καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ καὶ ἐξ, ὑπεξῃρήσθωσαν.

Ὑπελύσαο] λύω, λύσω, ἔλυσα, ἐλυσάμην, ἐλύσω· καὶ κατὰ διάλυσιν Ἰωνικὴν, ἐλύσαο.

Ὑπεῖρ ἅλα] ὑπὲρ ἦν· καὶ πλεονασμῷ, γίνεται ὑπεῖρ, ὡς τὸ, — ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο μένος. ὑπείρεχον, ὑπερέχοντα, προὔχοντα. εἰς τὸ ὑπερβασία.

10 Ὑπέρα, τὸ ἐξῃρτημένον τοῦ κέρατος τοῦ ἱστοῦ σχοινίον, ᾧ ἀνίεται καὶ τείνεται τὸ σχοινίον· παρὰ τὸ ὑπεράνω εἶναι.

Ὑπεραεῖ ἶσος ἀέλλῃ: — τῇ ἄγαν πνεούσῃ συστροφῇ τοῦ ἀνέμου. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ὄνομα ὑπεραής ὑπεραέος· ἡ δοτικὴ, ὑπερκεῖ· ἡ αἰτιατικὴ, ὑπεραέα ὑπεραῆ. Ἰλιάδος λ'.

Ὑπερβασία, παραβασία, ἀδικία, καὶ τὸ ὑπὲρ τὸ δίκαιον πράττειν. γίνεται παρὰ τὸν βέβαμαι παρακείμενον, βέβασαι, βασία· καὶ ὑπερβασία, κυρίως ἐπὶ τῶν ὑπερ-
20 βαινόντων τοὺς ἰδίους ὅρους. ταῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὑπερηφανίας· δοκοῦσι γὰρ οἱ ὑπερήφανοι ποιεῖν τι ὑπὲρ ἑαυτούς.

Ὑπείρεχον. ἔστι ῥῆμα ἔχω· ὁ παρατατικὸς, ἔχον, ποιητικῶς· μετὰ τῆς προθέσεως, ὑπέρεχον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὑπείρεχον. ὤφειλε δὲ ἐν τῷ τέλει εἶναι ὁ πλεονασμὸς, ἵν' ᾖ ὑπερίεχον· αἱ γὰρ προθέσεις κατὰ τὸ τέλος πλεονάζουσιν· οἷον, ἐν, ἐνί· πρός, προσί. ἀλλ' ἐπειδὴ παρέπεται ταῖς προθέσεσι τὸ μέχρι τῆς δισυλλαβίας αὔξεσθαι, τούτου χάριν οὐ πλεονάζει, ἵνα μὴ εὑρεθῇ τρισύλλαβος ἡ πρόθεσις. διατί ἀναβιβάζει τὸν τόνον; πᾶς παρῳχημένος χρόνος, τὸν προσγινόμενον 30
αὐτῷ χρόνον ἀποβαλὼν, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται· οἷον, εἶχον, κάτεχον.

Ὑπέρβιον, ὑπερβιῶς, οἷον ἄγαν βιαίως, ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ, ὑπερηφάνως.

Ὑπερβολήν, τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν· καὶ ἐν τῷ περὶ στεφάνου Δημοσθένης.

Ὑπερδεᾶ δῆμον ἔχοντα, ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, οἷον πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπερδεής ὑπερδεοῦς, ἡ αἰτιατικὴ, ὑπερδεέα· καὶ συγκοπῇ, 40
ὑπερδεᾶ.

Ὑπερδέξιον χωρίον, οἷον χαλεπώτατον· Ξενοφῶν.

Ὑπέρδικον, τὸν ἄκρως δίκαιον, καὶ σφόδρα δίκαιον.

Ὑπερήμεροι, οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέραν λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι. οἱ δίκην ὀφείλοντες ὁποιανοῦν, τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο. τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία.

Ὑπέρθυμος, μεγαλόψυχος, γενναῖος.

Ὑπερηφανέω ὑπερηφανῶ, καὶ ὑπερηφανεύω· ἐκ τοῦ ὑπερ- 50
ήφανος· τοῦτο ἐκ τῆς ὑπὲρ προθέσεως καὶ τοῦ φῶ τὸ φαίνω, ὑπερανώφανός τις ὤν, ὁ ὑπεράνω πάντων φαινόμενος.

Ὑπερίδης] παρὰ τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν γίνεται Ὕπερος καὶ Ὑπερίδης, ὡς Ὕλλος Ὑλλίδης.

Ὑπερηνορεόντων, ἤτοι τῶν ὑπερεχόντων τῇ ἠνορέῃ, τουτέστιν ἀνδρείων, ἢ τῶν ὑπὲρ δύναμιν φρονούντων, ὑπερηφάνων.

Ὑπερίων, ὁ ἥλιος· ἤτοι Ὑπεριονός ἐστι καὶ Θείας παῖς, 779
ὡς Ἡσίοδος· ἐντεῦθεν γὰρ αὐτὸν πατρωνυμικῶς Ὑπεριονίδην καλεῖ· ἢ ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ἰὼν, καὶ περιπολῶν τὸν κόσμον· διὰ τούτου γὰρ τὰ ὅλα συνέχεται.

Ὑπέρινος, ὑπερκεκαθαρμένος.

Ὑπέρινον, τὸ σφόδρα λεπτόν· ἰνῶ ἐστι ῥῆμα τὸ ἐκκενῶ καὶ λεπτύνω καὶ ὀξύνω· ὅθεν καὶ ὑπέρινον ἄνδρα λέγομεν τὸν λεπτὸν καὶ κενόσαρκον.

Ὑπερικταίνοντο] — πόδες δ' ὑπερικταίνοντο: — Κράτης τὸ ἄγαν ἐφάλλοντο, ὑπερικταίνοντο· Λυσανίας ἐπὶ τοῦ 10
τρέμειν φησὶ τετάχθαι. ἢ ὀχσύνεται, ὥςτε εἶναι ὑπερικνοῦντο· ἢ ψιλοῦται· οἱ δὲ πόδες διϊκνοῦντο διὰ τὴν χαρὰν ὑπὲρ τὸ μέτρον τῆς δυνάμεως.

Ὑπερθέτης] εἰ γέγονε παρὰ τὴν σύγκρισιν καὶ ὑπέρθεσιν, ἐλέγετ' ἂν συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν, ὡς παρὰ τὸ φθίσις φθισικόν· παρὰ μέντοι τὸ σύγκριτος καὶ ὑπέρθετος ἦν συγκρίτης καὶ ὑπερθέτης· ἐξ οὗ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν.

Ὑπερκύδαντας, ἄγαν ὑπερενδόξους. τὰ εἰς δας ὑπὲρ δύο 20
συλλαβὰς ἰσοσυλλάβως κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς κλίνεται, Ἀκάδας, Ἀκάδα· Ἰούδας, Ἰούδα· Τιμαχίδας, Τιμαχίδα· Λεωνίδας, Λεωνίδα· χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ βαρυτόνου ῥήματος γίνοιτο· οἷον, οἶδα, Οἴδας Οἴδαντος· μείδω, Μείδας Μείδαντος· φείδομαι, Ἀφείδας Ἀφείδαντος. οὕτω καὶ τὸ ὑπερκύδαντος, ἀπὸ τοῦ ὑπερκυδαίνω, ὑπερκυδήεις ὑπερκυδήεντος, καὶ ὑπερκύδαντος. λέγουσι δέ τινες, ὅτι ἐν τοῖς Ἐπιμερισμοῖς Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι μετοχή ἐστι· κυδαίνω, ἐκύδηνα, κυδάναντος· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ συνθέσει, ὑπερκύδαντος. ἐν δὲ τῷ Ὀνο- 30
μαστικῷ λέγει, ὅτι ὄνομά ἐστι· καὶ μᾶλλον ὄνομα δεῖ

λέγειν ἤπερ μετοχήν· τὸ γὰρ ὀνοματικὸν αὐτοῦ ὡμολόγηται εἶναι. οἱ δὲ Ἐπιμερισμοὶ οὐκ εἰσὶν αὐτοῦ πάντες, ἀλλ' εἰσὶ καὶ ψευδεπίγραφοι.

Ὑπέρμορα, ἐπίρρημα μεσότητος, φύσει ἢ θέσει. τὰ εἰς α λήγοντα οὐδέτερα, εἰ μὲν μετὰ ὀνόματος συντεθῇ, ὀνόματά εἰσιν· οἷον, καλὰ γράμματα· εἰ δὲ μετὰ ῥήματος, ἐπιρρήματά εἰσιν· οἷον, καλὰ γράφει, ἀντὶ τοῦ καλῶς. οὕτω καὶ ὑπέρμορα, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ προσῆκον, ὑπὲρ τὴν εἱμαρμένην. καὶ ὃν τρόπον τὸ καλόν καὶ τὰ καλά εἰσὶν ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ ἐπιρρήματα, οὕτω καὶ τοῦτο εἰς σύνταξιν ἐπιρρηματικὴν λαμβάνεται. ἢ ὅτι δύναται καὶ τοῦτο καὶ τὸ ὑπέρμορον κατὰ διάλυσιν ἀναγινώσκεσθαι, ἐμοίως τῷ, Βῇ καὶ ὑπὲρ μοῖραν ἄϊδος: — ἢ οὐ κατὰ διάστασιν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑπερμόρως εἴληπται· ἐκ γὰρ τοῦ μόρος γίνεται ὑπέρμορος· ἐξ αὐτοῦ τὸ οὐδέτερον· καὶ τὰ πληθυντικά, ὑπέρμορα.

Ὕπερον, παρὰ τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν παρῆκται.

Ὑπεροπλία, ἡ ὑπερηφανία· γίνεται ἀπὸ τοῦ ὑπερόπλιος· μεταφορικὴ δέ ἐστιν ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν τὰ ὅπλα φερόντων. καὶ ὑπέροπλον, τὸ ὑπερήφανον. ἀπὸ τοῦ ὑπέροπλος γίνεται ὑπερόπλειος, κτητικῷ τύπῳ· ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν ὑπεροπλεία, διὰ διφθόγγου, (ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπερόπλης· ὅθεν τὸ ὑπεροπλήστατος παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανότατος) ὡς Σοφοκλῆς, Σοφόκλειος. καὶ, — οὐκ ἄν τις ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο: — ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνως ἴδοι καὶ νεανικῶς ὑπερβαίη, ἀπὸ τῶν ὅπλων.

780 Ὑπέρτατος, μεγαλώτατος, Ἰλιάδος μ'· καὶ, ὑπέρτερόν εὔχος, Ἰλιάδος λ', ὑψηλότερον, μεγαλώτερον.

Ὑπερφίαλος, παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω, ὁ ὑπερφαίνοντα τῶν ἄλλων ἑαυτὸν ἐπιχειρῶν ἐπιδεῖξαι· εἰ δὲ παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω, ὁ ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν λέγων καὶ ἀπαγγελλόμενος· ὁποῖον λέγει Ὅμηρος ὑψαγόρην· οἶμαι δὲ καὶ παρὰ τὸ πίω πίαλος, καὶ ὑπερφίαλος, ὁ ὑπέρσπονδος. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἐγκωμίου· ἢ ὑπερήφανος καὶ ἄθεος, καὶ παραβαίνων τοὺς διὰ φιαλῶν γινομένους ὅρκους. ἢ ὁ ὑπερβάλλων τῇ ἀμετρίᾳ, ὡς τῆς φιάλης ἀμέτρου οὔσης· καὶ ὑπερφίαλον λέγεται τὸ πολὺ καὶ ἄμετρον.

Ὑπερῴα, ὁ οὐρανίσκος· παρὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὁρμᾶσθαι τὴν τροφήν· ἐρωή γὰρ ἡ ὁρμή. ἢ μετενήνεκται ἀπὸ τῶν ὑπερῴων οἰκοδομημάτων καὶ τῶν μετεωρισμένων ὑπὲρ τὴν ἔραν τὴν γῆν. ἡ αὐτὴ δὲ ἐτυμολογία καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερῴου. ὑπερῷον γὰρ τὸ μετέωρον, τὸ ὑπὲρ τὴν ἔραν καὶ τὸ ἐπίπεδον, τὸ ὑπεράνω μόνον οἴκημα. ἔχει καὶ τὸ ι προσγεγραμμένον. καὶ ὑπερῷος οἶκος, κτητικόν.

Ὑπερῷον, ὑπερῴϊόν τι ὄν, τὸ ὑπεράνω τοῦ κάτω ἰόν· ἢ παρὰ τὸ ἄνω ὁρᾶσθαι.

Ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι: — ὑπεχώρησαν, ὑπερώρμησαν.

Ὑπεστέθυπτο, ὑπεκαίετο, καὶ ἐκέκινιστο.

Ὑπεψηνισμένοι, ἀκμαῖοι πρὸς τόκον· ἀπὸ τῶν σύκων τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεπείρων.

Ὑπηνέμιοι, ὑπὸ τὸν ἄνεμον· καὶ ὑπηνέμια ὠά, δίχα τοῦ ὀχευθῆναι γεννώμενα.

Ὑπήνη, αἱ ὑποκάτω τοῦ γενείου τρίχες· ἀπὸ τοῦ ὑπεῖναι καὶ ὑποκεῖσθαι τῷ γενείῳ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἵημι ἥσω ἤνη καὶ ὑπήνη· παρὰ τὴν ἔσιν τῶν τριχῶν. οὐκ ἔδει δὲ ψιλοῦσθαι. Ὥρος. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὗρον σημαίνειν τὴν λέξιν μύσταξ, γένειον, πώγωνα· ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις. ταῦτα δὲ εἰς τὸ ἄλλο ἐτυμολογικόν. εἰς δὲ τὸ αἱμωδ . εἶχεν οὕτως·

Ὑπηνήτης, ἀκμαῖος, ἀρτιγενής· ὑπήνη γὰρ λέγεται ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις, ὑπάνη τὶς οὖσα· παρὰ τὸ ἄνω ὑπεῖναι. μύσταξ δὲ λέγεται ἡ ἀπὸ τῶν μυκτήρων τρίχωσις. ζήτει εἰς τὸ ἴουλος.

Ὑπηρέτης] Ἐκ τῆς ὑπὸ προθέσεως καὶ τοῦ ἐρέσσειν τὸ κωπηλατεῖν γίνεται ὑποερέτης· ἐκβολῇ τοῦ ο, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ὑπηρέτης· κυρίως γὰρ ὁ ναύτης. καὶ ῥῆμα. ὑπηρετῶ.

Ὑπηρέσιον, ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι, τοῖς στρατευομένοις, καὶ ἐρέσσουσι, καὶ δουλεύουσιν· ἀπὸ τοῦ ὑπηρετῶ. ὑπηρέσιον κυρίως, ἐφ' οὗ καθίζουσιν οἱ ἐρέται· ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω. καὶ ὑπηρέσια κυρίως, ἐπὶ τῶν ὑπηρετῶν, ἐφ' ὧν καθέζονται ἐρέττοντες, ὑπηρέσιά τινα ὄντα. οὕτως Εἰρηναῖος ὁ Ἀττικιστής. Ὥρος. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

Ὑπισχόμενος, εἰς τὸ ὑποσχόμενος.

Ὕπιος, εἰς τὸ Ἄμφιος· ὡς παρὰ τὴν ἀνὰ Ἄνιος.

Ὕπνος, παρὰ τὸ ὑπονοστεῖν, ἤγουν ὑποχωρεῖν· ἐν αὐτῷ γὰρ αἱ τοῦ ἀνθρώπου αἰσθήσεις ὑποχωροῦσιν. ἢ παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ νοῦς νοός, ὑπόνοος· καὶ συγκοπῇ, ὕπνος· ἐν γὰρ τῷ ὕπνῳ αἱ φρένες καὶ ὁ νοῦς ὑποχωρεῖ. ἢ παρὰ τὸ λύειν τοὺς πόνους, λυπόνός τις ὤν· καὶ συγκοπῇ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ λ. ὕπνος. σημαίνει 781
τέσσαρα· τὸν θεόν, ὡς τὸ, Ὕπνε ἄναξ πάντων: — καὶ τὸν διὰ σιδήρου θάνατον, ὡς τὸ, Ἡ ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον: — καὶ τὸν κοινῶς λεγόμενον ὕπνον, ὡς τὸ, — Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος: — καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων πάθος, ὡς τὸ, Ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς: — τουτέστι τῇ συνουσίᾳ.

Ὑποβλήδην, ὑποβαλὼν λόγον ὑποκρουστικῶς, ἔτι λέγοντός τινος, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὁ Ἀχιλλεύς, ἐν Ἰλιάδος α'. ἐκ τοῦ βλῶ βλήσω, γίνεται βλήδην, καὶ ὑποβλήδην. διαφέρει δὲ τοῦ παραβλήδην· παραβλήδην μὲν γάρ ἐστι, τὸ παραβαλεῖν τινὰ καὶ προσαγαγεῖν λόγον, ἐκείνου τὸν λόγον καὶ τὴν ὁμιλίαν πρότερον διελθόντος· ὡς τὸ, Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπεν: — ὑποβλήδην δὲ, τὸ ὑποβαλεῖν λόγον, μηδέπω τοῦ διαλεγομένου τὴν ὁμιλίαν καὶ τὸν λόγον τελέσαντος. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ παραβλήδην παρὰ μὲν Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ παραβάλλων καὶ παρηγορῶν τοῖς λόγοις ἐστί· παρὰ δὲ Ὁμήρῳ, τὸ κατὰ ἀπάτην λέγειν, ὡς τὸ, Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπε: — παραβλήδην, ἔστιν ἐπίρρημα ποιότητος. ἐκ πόσων μερῶν τοῦ λόγου γίνεται τὰ εἰς δην ἐπιρρήματα; ἐκ δύο, ὀνόματος καὶ ῥήματος. καὶ ἀπὸ μὲν ὀνόματος, τῷ α παραλήγεται· οἷον λόγος, λογάδην· στόρος, στοράδην· τρόχος, τροχάδην· ἀπὸ δὲ ῥήματος, τῷ β, γράφω, γράβδην· λείβω, λείβδην· κρύπτω, κρύβδην· ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ξω μελλόντων, τῷ γ, μίξω, μίγδην· λίξω, λίγδην· ἀπὸ δὲ τῶν εἰς σω, τῷ η, ῥήσω, ῥήδην· (σημαίνει τὸ φανερῶς) τμήσω, τμήδην. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς μι, ἀπὸ μὲν τῆς πρώτης συζυγίας, τῷ ε παραλήγεται, ἀνίημι, ἀνήσω, ἀνέδην· ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας, τῷ α παραλήγεται, βίβημι, βήσω, βάδην, ἀντὶ τοῦ ἀργῶς, ὡς τὸ, Τοὐδὶ ἡρέμα βάδην ἀπιόντος.

Ὑπόβολον, ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον.

Ὑποβελιμαῖοι, ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποίητοι, ἤτοι ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες, ἀντὶ τοῦ νόθοι, ἀλλότριοι.

Ὑποβρύχιον, ὑπὸ τὸ ὕδωρ βυθισθὲν, παρὰ τὸ βρέχω.

Ὑπόδρα] Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, Ἰλιάδος α', σημαίνει δεινὸν καὶ ὀργίλον ὑποβλεψάμενος. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἠρεμῶ γίνεται ἠρέμα, καὶ σιγῶ σίγα, οὕτως ἐκ τοῦ ὁρῶ καὶ τῆς ὑπὸ προθέσεως, ὑπόδρα· καὶ πλεονασμῷ. ὑπόδρα, τὸ ὑφορᾶσθαι. ἢ ἐκ τοῦ δέρκω τὸ βλέπω γίνεται

συγκοπῇ ὁρῶ· τὸ ὁρῶ· ὑποδρώμενος, ἀντὶ τοῦ ὑφορώμενος. δρῶ οὖν, δρά· καὶ συνθέσει, ὑπόδρα, τὸ ὑποβλέπειν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι ἐκ τοῦ ὑποδράξ γίνεται ὀξυτόνου. τὰ εἰς ξ λήγοντα ἐπιῤῥήματα ὀξύνεται, εὐράξ, ἐναλλάξ, ἀπρίξ, πρίξ· χωρὶς εἰ μὴ παρὰ προθέσεως γίνεται· διὰ τὸ πρίξ· τὸ παρέξ, ὅτε ὀξύνεται, οὐ φασὶν εἶναι ἐπίῤῥημα, ἀλλὰ β' προθέσεις. σεσημείωται τὸ ἅπαξ· καίτοι ὅπερ ἄφειλε δέξασθαι ἐν τῇ ἁπλότητι, ἐδέξατο ἐν τῇ συνθέσει, ἁπαξαπλῶς. τὸ δὲ ὑποδράξ, ἀποβαλὸν τὸ σύμφωνον, ἀνεβίβασε τὸν τόνον, ὡς ἀνυστής, ἀνύτης· δεσποστής, δεσπότης.

Ὑπόγυιον, παρὰ τὸ γυῖον, ὃ σημαίνει τὸ μέλος, οἷον τὸ ἐγγὺς τῶν μελῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ γυῖα, ὃ σημαίνει τὰς χεῖρας· διὰ γὰρ τῶν χειρῶν ἀποτελοῦνται τὰ ἔργα. ἢ παρὰ τὸ γύη, ὃ σημαίνει τὴν γῆν. Ὁ μὲν οὖν ἀγὼν ὑπόγυος, καὶ συνεστήκασι τῶν ῥητόρων οἱ δεινότατοι: — σημαίνει τὸ παραυτίκα μέλλον γίνεσθαι.

Ὑπογραμμός, προγραμμός τις ὤν· ἢ γὰρ ὑπὸ ἀντὶ τῆς πρό, ὡς καὶ ἐν Βατράχοις Ἀριστοφάνης, Ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τὶ μέλος ὑπᾴσατε: — ἀντὶ τοῦ προᾴσατε.

Ὑπογράφω, καταβάλλομαι, σκιαγραφῶ, βεβαιῶ.

Ὑπόγραμμα, τὸ Ἀρματίου ὑπόμνημα, ᾧ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσι· καὶ ὑπογεγραμμένη, ἐστιβασμένη, Ἀριστοφάνης.

Ὑπογενειάζων, λιτανεύων, τοῦ γενείου ἁπτόμενος.

Ὑπόδημα] ἐκ τοῦ δέω δῶ δήσω (τὸ δεσμεύω) δῆμα καὶ ὑπόδημα.

Ὑποδεξίη, Ἰλιάδος ι', σημαίνει τὸ ὑποδέχεσθαι. ὡς παρὰ τὸ ἀνέρεκτος ἀνορεξία, οὕτως ὑπόδεκτος ὑποδεξία.

Ὑποδερὶς ὑποδερίδος, ὁρμίσκος, πλόκιον, γυναικεῖος κόσμος· οἷον δείρκιον· καὶ ὑποδέραια, περιτραχήλια.

Ὑποδιδάσκαλος, ὁ τῷ χορῷ καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ αὐτὸς ὁ ποιητής.

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος, ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τὶ πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως, ὥςπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης.

Ὑποθησόμεθα, συμβουλευσόμεθα· καὶ ὑποτίθεται, συμβουλεύει.

Ὑποικουροῦν, Ἰλιάδος φ'. Λεληθός τι μῶσος ὑποικουροῦν: — ἀντὶ τοῦ ὑποστρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν.

Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς, οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα· τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς ὀργῆς ἐστι σημεῖον.

Ὑποκηρυξάμενος, τὸ ὑπὸ τῷ κήρυκι τῷ δημοσίῳ στῆναι καὶ ποιῆσαί τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερῶς.

Ὑποκορίζεται, κολακεύει, ὑποκρίνεται. ὑποκοριζόμενοι, Ξενοφῶν, ἀντὶ τοῦ διασύροντες. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντος, καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντος.

Ὑποκοριστικόν, ἐλαττώσεως ῥῆμα· καὶ ὑποκορισμός, μείωσις μεγέθους. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ταῖς κόραις εἰκέναι· αὗται γὰρ φιλοῦσιν ἐκλύτῳ φύσει κεχρημέναι εἰς κολακείας τρόπον πάντας μικροπρεπῶς προάγειν, εἰς νεότητος κομιδῇ ἔνδειξιν. πολλὰ τοιαῦτα παίζεται ἐν κωμῳδίᾳ, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ὀνομάτων, καὶ μάλιστα εἰ τύχοι ἑτταιρῶν προφέρεσθαι ὀνόματα, ὡς ἡ Κλωνάριον, καὶ Μυσάριον, καὶ Λεόντιον, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὑποκριτής] ἢ ὑπὸ ἀντὶ τῆς ἀπὸ κεῖται, οἷον ἀποκριτής· τὴν γὰρ ἀπόκρισιν οἱ παλαιοὶ ὑπόκρισιν καλοῦσιν, Ἰλιάδος η'.

Ὑποκρίνονται, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνονται ἐστίν. ἢ χρόνον σημαίνει ἐν τῷ ἴσως τὸ μετὰ τὸν χρόνον ἀποκρίνεσθαι· καὶ ὑποκρίνεσθαι, τὸ ἀποκρίνεσθαι· καὶ ὑποκριτής ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. Θουκυδίδης ἑβδόμῳ.

Ὑπόκυκλα] τινὲς ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσιν, ὡς ὑπότροχα. ἢ ὑπὸ ἁρμόζεται τρισὶ πλαγίαις πτώσεσιν· ἐναντίαν δὲ ἔχει κατάσχεσιν τῇ ἐπὶ καὶ ὑπέρ. ἔστι καὶ τῷ ἀναστρεφομένῳ ἐξαίρετόν τι πεπονθός· ὅτι ἅμα τῷ πλεονασμῷ τοῦ ι ἡ τροπὴ ἐγένετο τοῦ ο εἰς α, ὑπό, ὑπαί· διὸ καὶ ἐτόλμησαν τινὲς φάναι, μὴ ἄρα Αἰολικὸς τῆς ὑπαί ὁ πλεονασμός· οὓς ἐλέγχει τὸ πνεῦμα. 785

Ὑπολαβών, ὑπονοήσας, ἢ ἀποκριθείς, ἢ ἀντειπών, ἀντικρούσας. ἀπὸ τοῦ λήβω δὲ ἀμφότερα.

* Ὑπόλοιπα, τὰ λοιπὰ, οἱονεὶ φαὶ ὑπὸ (τουτέστι ἐν τῷ βάθει) λελειμμένα.

Ὑπὸ μάλης] τὸ μὲν ὄνομα κεῖται παρὰ τῷ ῥήτορι· ὅταν μὲν οὖν ἐνικῶς λέγεται, οὕτως αὐτὸ τάττουσι μετὰ τῆς προθέσεως· ὅταν δὲ πληθυντικῶς, οὐ μάλας λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλας.

Ὑπομηλαφῆσαι, ὑποψηλαφῆσαι.

Ὑπονομεύοντες, ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες.

Ὑπόνοια καὶ ὑπονοεῖν. ἢ ὑπὸ πρόθεσις ἐντελοῦς διανοίας ἔλλειψιν δηλοῖ. ὑπονοεῖν οὖν, τὸ μὴ τελέως νοεῖν τὸ προκείμενον.

Ὑπόξυλος, ὁ κίβδηλος, ὡς ὑπόχαλκος. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ὑπόῤῥηνον, ὕπαρνον· ῥῆνες γὰρ τὰ πρόβατα.

Ὑποπτέρων ὀνείρων] Διονύσιος ὁ Σίδιος πρῶτον ταύτῃ τῇ ἐπιβολῇ ἐχρήσατο, ᾗπερ χρῶνται οἱ γραμματικοί, ὡς τύμβος τυμβίδιος, παῦρος παυρίδιος, [σχίδος] σχίδιος· πτερόν, πτερίδιος. ἐχρῆν οὖν εἰπεῖν καὶ τῶν ὑποπτεριδίων, ὑπὲρ τῶν ὑποπτεριδίων. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν.

Ὑποσκιάζειν, ὑπεξαίρειν, ἀναλογοῦν· καὶ ὑποσκιάζειν τῆς ὁδοῦ φασὶν, ἤτοι τὸ προκόπτειν καὶ ἀναλογοῦν. ῥητορική.

Ὑποσιώπησις, ἔστιν ὅταν μέλλῃ τὶς ἐπιφέρειν τραχύ τι καὶ λοιδορίας ἐχόμενον, μὴ βούλοιτο δὲ διὰ τὸ ἐπαχθὲς αὐτὸ λέγειν, ἀλλὰ δι' αἰνιγμάτων σημαίνειν.

Ὑποσμύχονται ὀπωπαί: — ὑποτύφονται. ἔστι δὲ ὑποσμύχειν, τὸ ἠρέμα ὑπολάμπειν. Ὑποσμύχουσιν· ἀπὸ τοῦ σμυχοῦ τοῦ σκοτεινοῦ τόπου καὶ ἀφεγγοῦς· ἢ τὸ τυφλώττειν καὶ μεμυκέναι. Ὑποσμύχουσα, διεραθίζουσα, ὑποκαίουσα, θλίβουσα, καταπονοῦσα. ῥητορική.

Ὑπόσπονδος, ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος· παρὰ τὸ στένδω.

Ὑποστειλάμενος, ὑποκρυψάμενος, φοβηθείς· καὶ ὑποστειλάμην, παρῃτησάμην, ὑπεκρυψάμην· καὶ ὑποστέλλεται, ἀναδύεται, ὑποκρίνεται, φεύγει, δολιεύεται. 40

Ὑποσταίη, ὑπόσχοιτο.

* Ὑποσχέσθαι, τὸ ἐπαγγέλλεσθαι, οἱονεὶ ὑποδέχεσθαι· ἔστι γὰρ, ὅτε αὐτοὶ δεηθέντες ἐπαγγελλόμεθά τι ποιήσειν, οἱονεὶ ἀχθοφορήσειν.

Ὑπόσχου, ἀντὶ τοῦ συγκατάθου· μέσος ἀόριστος δεύτερος παθητικὸς, ἀπὸ τοῦ σχοῦ· καὶ ὑποσχόμενος, τὸ ἐπαγγειλάμενος· καὶ ὑπισχόμενος, διαβεβαιούμενος, ἐπαγγελλόμενος· ἀπὸ τοῦ ἴσχω. Ἰλιάδος ι', — ὑπισχόμενοι μέγα δῶρον. 50

Ὑπεστήτω μοι, παραχωρησάτω, ὑπειξάτω. Ἰλιάδος ι'.

Ὑπέσχετο] ἔχω, ὁ μέλλων, ἕξω· ὁ παρατατικὸς, εἶχον· καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ παρατατικῷ, προσέλαβεν ἀντὶ τοῦ ι τὸ σ, καὶ ἐγένετο ἔσχον, ἐσχόμην ἔσχου ἔσχετο, καὶ ὑπέσχετο.

Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συντομωτάτων πλεῶν, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. οὕτω Ξενοφῶν 784

Ὑποτείνουσιν, ὑποβάλλουσιν, ἢ προτείνονται.

Ὑποτίτθιος, εἰς τὸ τυτθός.

Ὑποτοπάζειν, τὸ στοχάζεσθαι καὶ ἐνθυμεῖσθαι· καὶ ὑπετόπαζεν, ἀντὶ τοῦ ὑπενόει· ἀπὸ τοῦ ὑποτυποῦσθαι ἐν τῷ νοΐ. ἔστιν οὖν τύπος τυπῶ τυπάζω· καὶ τροπῇ, ὑποτοπάζω· καὶ ὑποτύπωσις, χαρακτὴρ λόγου.

Ὑπότριμμα, ἔκ τε Φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων· ἀπὸ τῆς γινομένης ἐν αὐτοῖς τρίψεως.

Ὑπότροπος, ἐξ ὑποστροφῆς ἐπανεληλυθώς, παλινόρμητος.

Ὕπουλος ἄνθρωπος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τραυμάτων ὑπονεμομένης οὐλῆς· οἷον ὁ μὴ προφανὴς πονηρός· ὑπόουλος γὰρ, ὁ ἐγγὺς τοῦ ὑγιανθῆναι μώλωψ. ὕπουλος, δόλιος, φαινόμενος δοθεν εἰρηνικός, ὡς ἐπὶ τῶν ἑλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως, ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας κυάθεις· ἐξ οὗ καὶ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος. ῥητορική.

Ὕπουλα γόνατα, καὶ ὕπουλον πόδα, καὶ ὕπουλον χεῖρα καὶ σῶμα, τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγὰς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν. ῥητορική.

Ὑποφῆται, ἱερεῖς, προφῆται, χρησμολόγοι.

Ὑπόφορος, ὑπεύθυνος. Ὑπο κίνσον, ὑπὸ τέλος.

Ὑποφόνια, τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν.

Ὑποφύσεις, παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμενα.

Ὑποχυτῆρες, τρυβλία, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσι.

Ὑποχόνδρια, τὰ ἀκροσπάθια, τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα.

Ὑποψιος] παρὰ τὸ ὕποπτος ὑπόπτιος· τροπῇ τοῦ τ εἰς σ, καὶ κράσει τοῦ π σ εἰς ψ, ὑπόψιος· ἵν' ᾖ ὑποπτεύεσθαι ὑπὸ τῶν λοιπῶν πάντων καὶ μισεῖσθαι ἄξιος. Ἡρωδιανὸς δὲ διὰ τοῦ ε γράφει ἐπόψιος. ἔστι δὲ ἀρτιφανὴς, ἢ φανερὸς ἐπὶ κακῷ.

Ὕπτιος, ἐπὶ νῶτον κείμενος. παρὰ τὸ ὄπτω ὄπτιος καὶ ὕπτιος· τὰ γὰρ ὕπτια εὐθεώρητα.

Ὑπωμοσία] τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην καὶ ἀναβάλλεσθαι προφάσει χρώμενον, ἀποδημίᾳ ἢ νόσῳ, ἤ τινι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι. ῥητορική.

Ὑπώρεια, ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς.

Ὑπώπια, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα· ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα κύα· ὤπες γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ὄψιν, ὡς Ὅμηρος Ἰλιάδος μ', διὰ τὸν Ἕκτορα.

Ὑπωρόφιον, ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι συγγενεῖς· καὶ ὑπώροφον, τὸ ὑπὸ τὴν στέγην· καὶ ὑπωρόφιον, τὸ ὑπόστεγον.

Ὕρια, ὄνομα πόλεως ἀπὸ Ὑριέως.

Ὕρτακος, ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ῥύτακος.

Ὑσμίνη] παρὰ τὸ ὑπομένω γίνεται ὑπομένη· συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ὑσμίνη· δεῖ γὰρ ὑπομονῆς ἐν τῷ πολέμῳ. ἢ παρὰ τὸ δυςμενής τις εἶναι.

Ὕσπληξ, φραγέλιον, ἀφετηρία, βούκεντρον, ἢ μύωψ ὁ πλήσσων τοὺς βοῦς. ὕσπληξ οὖν λέγεται, παρὰ τὸ ἀπὸ τῶν τριχῶν τῶν ὑῶν (τουτέστι τῶν χοίρων) γίνεσθαι τὴν μάστιγα. εἶμαι δὲ καὶ ἡ ἀφετηρία, ἐκ τοῦ ἐκεῖσε πλήττεσθαι τῇ μάστιγι τοὺς ἵππους. οὕτως ἐγώ· Ὠρίων δὲ, παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν, ὑπόπληξ· συγκοπῇ τῆς πο συλλαβῆς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ὕςπληξ.

Ὑσσάκους, τοὺς πασσάλους λέγομεν.

Ὑσσός, ἐμβόλιον, ἀκάντιον· ἢ καὶ τὸ ἐξέχον τοῦ ὀμφαλοῦ τῆς ἀσπίδος σιδηροῦν κέντρον, ἤτοι πασσάλιον.

Ὕστατος, ἔσχατος· ἀπὸ τοῦ ὕστερος συγκριτικοῦ, τὸ ὑπερθετικῶν, ὕστατος. ἐκ τῆς ὑπὸ προθέσεως, ὑπότερος, ὡς παρὰ τὴν πρὸ πρότερος· καὶ συγκοπῇ. ὕτερος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ· προόντος γάρ τινος ἑτέρου, λέγει τὶς ὕστερος. ἢ ἐκ τοῦ ὑπότερος, συγκοπῇ, ὕπτερος· καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς σ, ὕστερος. τὸ δὲ ὕστατα, ἔστιν εὐθεῖα; οὐδετέρου τῶν πληθυντικῶν, καὶ μετενήνεκται εἰς ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν, καὶ γίνεται ἐπίῤῥημα μεσότητος. οὐ γίνεται δὲ ἐπίῤῥημα μεσότητος, εἰ μὴ ἐστιν ἀπὸ ἀρσενικοῦ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου· διὰ τοῦτο λέγονται μεσότητος ἐπιῤῥήματα.

Ὑστέρα δεκάτη, ἡ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκοστὴν καλοῦμεν.

Ὑστέρα, ἐπὶ τῆς μήτρας· ἀπὸ τῆς θέσεως, ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ εὐθὺς ἀλλ' ὕστερον ἀποδιδόναι τὰς οἰκείας ἐνεργείας.

Ὑστριξ, ὕστριχος, ἡ ἐκ τῶν τριχῶν τῶν ὑῶν μάστιξ.

Ὕφαι ὑφαίνω, ὕφασμα· ἢ ὑφάζω ὕφασμα ὑφασία, ὕφα. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. τὸ δὲ ὑφαίνω ἀπὸ τοῦ ὕφος· τοῦτο παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ἅς· ὅθεν καὶ ὑφή, ὁ ἱστός. ἢ παρὰ τὸ εἷς, γέγονεν αἴνω· καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως ἐν συνθέσει, ὑφαίνω· οἱ γὰρ ὑφαίνοντες τὰ διῃρημένα καὶ κεχωρισμένα εἰς ἓν ἄγειν σπεύδουσιν. οὕτω Θεόγνωστος. — ὑφαίνειν ἤρχετο μύθους: — ἀντὶ τοῦ κατασκευάζειν· καὶ ὕφαινεν, ἀντὶ τοῦ κατεσκεύαζεν. ἔστι δὲ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἔμψυχα. ζητεῖται, διατί ἀπὸ τοῦ πλύνω οὐ φασὶ πλύντης, καὶ κρίνω κριντής, ὡς ὑφάντης ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω, καὶ ξαίνω ξάντης, καὶ μιαίνω μιάντης. ὅτι τὰ μὲν, ἐν τῷ παρακειμένῳ ἐφύλαξαν τὸ ν, ὕφαγκα, μεμίαγκα, ἔξαγκα· τὸ δὲ πλύνω καὶ κρίνω, ἀπέβαλον αὐτό· πέπλυκα γὰρ καὶ κέκρικα λέγομεν· ὅθεν καὶ τὰ ὀνόματα χωρὶς τοῦ ν γέγονεν.

Ὕψιστος, ὁ ἐν τῷ ὕψει ἑστώς.

Ὑφαλοι, αἱ ὑπὸ θάλασσαν κεκρυμμέναι πέτραι· ὅθεν καὶ ὕφαλος ἄνθρωπος λέγεται (ὡς ἐγῷμαι) ὁ κεκρυμμένος καὶ πανοῦργος.

Ὑφύφασται] ἀπὸ τοῦ ὑφάζω, ὑφάσω, ὕφακα, ὕφασμαι, ὕφασται· καὶ ὁ Ἀττικὸς, ὑφύφασται. ἢ ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω, ὕφασμαι καὶ ὑφύφασμαι. Ζηνόδοτος.

Ὑφορῶμαι, ἀντὶ τοῦ κρυπτῶς βλέπω.

Ὑψηχέες ἵπποι: — παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἀναφέρειν τὸν ἦχον τῶν ποδῶν· ἢ μεγαλόφωνοι, ἢ ὑψαύχενες, Ἰλιάδος ε'.

Ὑψήγορος] ἐκ τοῦ ὕψους καὶ τοῦ ἀγορῶ, γίνεται ὑψάγορος, καὶ τροπῇ, ὁ τὰ ὑψηλὰ καὶ μεγάλα δημηγορῶν.

Ὑψηλός, ὑψηρός τις ὤν, ὁ εἰς ὕψος ἠρμένος.

Ὑψιπέτηλον, ὑψηλόν.

Ὕσσωπον, ἐκ τοῦ ὕω ὕσω, καὶ τὸ ὤψ ὠπὸς τὸ πρόσωπον, πλεονασμῷ ἑτέρου σ, τὸ ἐπὶ τὴν ὤπα χεόμενον. ἔστι δὲ βοτάνη καθαρτικὴ, ὁμοία σαμψύχῳ.

Ὑψιβρεμέτης, ὁ ἐν ὕψει βρέμων, τουτέστιν ἠχῶν.

Ὑψίζυγος, ὁ Ζεύς, ἤτοι ὁ ἐν ὕψει ἔχων τὴν καθέδραν, καὶ πάντων ὢν κυβερνήτης· ἢ ὁ ἐν ὕψει ζυγοστατῶν καὶ ταλαντεύων τὰς μοίρας· ἢ ὁ ὑφ' ἑαυτῷ ὑπεζευχὼς πάντα. Ὥρος.

Ὑψιπέτης] Ἀρίσταρχος ἐβάρυνε, εὑρὼν τὸ, ὠκυπέτα Ζεύς: — ὥςτερ καὶ ἀπὸ τοῦ παντοπώλης παντοπώλα. τινὲς μὲν ἐτόλμησαν περισπᾶν τὸ ὑψιπετῆς, εὑρόντες τὸ ὑψιπετήεις, ὡς τιμήεις τιμῆς. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ τιμῆς, εὕρομεν τιμῆντα χρυσόν: — ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, οὐδὲν εὕρομεν τοιοῦτον. ὅθεν ἐπείσθημεν Ἀριστάρχῳ.

Ὕψιστος] παρὰ τὸ ὕψος· ὑψίων ὕψιστος γίνεται· ἢ παρὰ τὸ ἐν ὕψει ἱζάνειν, ὅ ἐστι καθῆσθαι.

Ὕψος] παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω, ὄψος· καὶ τροπῇ, ὕψος· ἀφ' οὗ ἐστιν ὁρᾶν.

785

786

Φ.

Φι τὸ στοιχεῖον, ὅτι Φαιὸν, τὸ μέλαν· μέλαν δέ ἐστι τὸ σκοτεινόν. οὕτω καὶ τοῦτο παρὰ τὴν ἐκΦώνησιν· κακόΦωνον γάρ.

Φάανθεν, εἰς τὸ κόσμηθεν.

Φάγομαι] τὸ θέμα, Φήγω τὸ ἐσθίω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔΦαγον· ὁ μέλλων β', Φαγῶ· (ὅθεν καὶ τὸ ἀποΦαγεῖν) ὁ μέσος μέλλων β', Φαγοῦμαι ὤΦειλεν εἶναι· ἀλλὰ σεσημείωται τὸ Φάγομαι, πίομαι, ἔδομαι· τὰ δὲ δεύτερα, Φάγῃ, πίῃ, ἔδῃ.

Φαεινός, λαμπρός· ἀπὸ τοῦ Φάος· ὅθεν καὶ Φαείνω τὸ λάμπω· καὶ Φαεινή, ἡ λαμπρά· ὁτὲ δὲ σημαίνει τὴν λεπτὴν, — μάστιγα Φαεινὴν, Ὅμηρος.

Φαεσίμβροτος ἠώς, ἡ Φέρουσα Φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

Φαέθων] Ἥλιος Φαέθων, Ἰλιάδος λ', λάμπων ἥλιος.

* ΦαεσΦόρους, ΦωτοΦόρους, Φωτὸς παρεκτικὰς, γνώσεις Φωτιζούσας.

Φάη, οἱ ὀΦθαλμοί· ὅτι ἐξ αὐτῶν Φῶς προχεῖται· ἢ ὅτι Φωτός εἰσι κριτικοὶ καὶ δεικτικοί.

Φάθι] Φημί, Φήσω, ἔΦην, Φάς Φάντος, Φάθι.

Φακή, παρὰ τὸ αἰκίζειν τὰ Φάη, ὡς ὁ ἰατρικὸς λόγος μαρτυρεῖ, Φαική τις οὖσα· ἢ Φακάκη, ἡ τὰ Φάη κακοῦσα. Φακὸς μὲν, ὁ ὠμός· Φακὴ δὲ, ἡ ἑψηθεῖσα.

Φάκελος, Φορτίον ξύλων.

Φάλαγγες, στίχες, τάξεις· οἱ δὲ, τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν πλῆθος, οἷον Φάλαγγές τινες οὖσαι, παρὰ τὸ πέλας καὶ ἐγγὺς ἀλλήλων εἶναι. λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα, καὶ τὰ νεὼς ὑπερείσματα. ἔνιοι δὲ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον, Φαλάγγειον. λέγεται δὲ καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν Φάλαγξ· καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς ἡ διαβάθρα· καὶ ὁ ἀράχνης δὲ, ὃν ἔνιοι Φαλάγγειον λέγουσι. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς, ἡ Φάλαγξ· Πλάτων ἐν Ἑλλάδι. καὶ οἱ κόρακες δὲ παρὰ Ἀττικοῖς Φαλάγγια· ἢ ὅτι τὸ παλαιὸν ξύλοις ἐμάχοντο· Φάλαγγας δὲ τὰς τάξεις ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι· καὶ Φαλαγγηδόν, τὸ κατὰ τάξιν, Ἰλιάδος β'. Φάλαγγες οὖν, αἱ μὲν τῶν νηῶν, παρὰ τὸ σπᾶν εἰς τὴν ἅλα· αἱ δὲ τάξεις, παρὰ τὸ πελάσαι ἄγχι.

Φαλαικον, ποίημα αὐτοσχέδιον, ἐπὶ τῷ Φαλλῷ ᾀδόμενον.

Φάλανθοι, Φαλακροί· ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.

787 Φαλακρός, ὁ τὸ ἄκρον ἔχων Φαλόν, ὅ ἐστι λευκόν· παρὰ τὸ Φάος· Φάλιον γὰρ τὸ λευκόν.

Φαλά, κόσμος τῆς περικεΦαλαίας· παρὰ τὸ Φάω Φῶ Φάσω, ὄνομα Φαλός, καὶ Φαλά, διὰ τὸ λαμπρότατον· καὶ κόρυθος Φαλός, τὸ προμετωπίδιον ἀνάστημα τῆς περικεΦαλαίας· εἰσὶ γάρ τινες ἧλοι λαμπροί, ἕνεκα κόσμου τῆς περικεΦαλαίας· Φαλὸν γὰρ τὸ λαμπρόν· ὅθεν καὶ Φαλακρός, ὁ ἔχων Φαλὸν τὸ κάρα· καὶ Φάλαρα, τοὺς προμετωπιδίους ἀσπιδίσκους, τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἢ τὰ τῶν γνάθων σκεπάσματα. ἀπὸ τοῦ Φάος Φαλὸς καὶ Φάλαρος.

Φαλός, ἀσπιδίσκιόν τι μικρὸν καὶ λαμπρόν· παρὰ τὸ Φάος, ἢ παρὰ τὸ Φῶ ῥῆμα· καὶ Φάλαρα, τὰ κοσμήματα, διὰ τὴν λαμπρότητα· καὶ ῥῆμα, Φαληριῶ· ὅθεν Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ, Κύματα Φαληριόωντα. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὗρον σημαίνειν τὸ Φαλὸς, βῶλον ἢ λόΦον, ἢ ὑπερέχουσαν πέτραν ἐν θαλάσσῃ.

Φαληρεύς, ὁ πολίτης. Φάληροι, δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀντιοχίδος· ἀΦ' οὗ ὁ δημότης Φαληρεύς.

Φάναι, εἰ μὲν σημαίνει τὸ λέγειν, παροξύνεται, βραχέος ὄντος τοῦ α· καὶ ἔστιν ἐνεστὼς καὶ παρατατικός, ἀπὸ τοῦ Φημί· εἰ δὲ σημαίνει τὸ Φαίνειν, προπερισπᾶται, ἐκτεινομένου τοῦ α· καὶ ἔστιν ἀόριστος πρῶτος, ἀπὸ τοῦ Φαίνω.

Φανῇ] Ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἀκριβεῖς γραμματικοὶ ὑποτακτικὸν τοῦτο ἔχουσιν· ἔστι γὰρ ἡ μετοχὴ Φανεὶς Φανέντος· ἐὰν Φανῇ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, Φανήῃ.

Φάνης Φάνητος· Τὸν δὴ καλέουσι Φάνητα, ὅτι πρῶτος ἐν αἰθέρι Φαντὸς ἐγένετο· ὈρΦεύς. οὕτως Ὧρος.

Φανοστράτη, Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν ταύτην Φησὶν ἐπονομασθῆναι Φθειροπύλην· ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἑστῶσα ἐΦθειρίζετο.

Φάνιον, τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον. ῥητορική.

Φάο] — ἔπος Φάο, μὴ δ' ἐπικεῦθε: — εἰς τὸ Φᾶσθαι.

Φαρέτρα, ἡ βελοθήκη· εἴρηται παρὰ τὸ Φέρειν καὶ κομίζειν τὰ τιτρώσκοντα. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, Φαρετρῶν· Ἰωνικῇ διαλέκτῳ, Φαρετρέων· ὑπερθέσει καὶ διπλασιασμῷ γίνεται Φαρετέρρων.

Φάραγξ, ἡ διεσχισμένη γῆ· ἐκ τοῦ ῥήσσω τὸ ῥηγνύω· οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔρραγον. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ Φαίνεσθαι ἐν αὐτῇ ῥῆγμα.

Φάραγγες] ἀπὸ τοῦ σπαράσσω, σπαράξω, σπάραξ· τροπῇ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, Φάραξ· καὶ Φάραγξ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ. ἔστι δὲ τὸ ἀπόσπασμα τῆς γῆς.

Φάρμακον, παραμυθία, ὁμιλία· παρὰ τὸ Φέρειν τὸ ἄκος, Φέρακόν τι ὄν· ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ, παρὰ τὸ Φέρειν τὸ ἄχος, τὸ σημαῖνον τὴν βλάβην· καὶ Φαρμακοτρίβαι, οἱ βαΦεῖς οἱ τὰ Φάρμακα τρίβοντες ἢ πωλοῦντες. ῥητορική.

Φαρμακεία, ἐκ τοῦ Φαρμακεύω· τοῦτο ἐκ τοῦ Φαρμακός.

Φαρμάξας, ἀποστήσας, γοητεύσας, ἰατρεύσας. ῥητορική.

Φάρμακος, ὄνομα κύριον. ὅτι δὲ ὄνομα κύριόν ἐστι; Λυσίας Φησίν· Ὁ Φάρμακος ἱερὰς Φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας, ἁλοὺς, ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη: — καὶ τὰ τοῖς θαργηλίοις ἀγόμενα τούτων 788
ἀπομιμήματα ἐστὶν, ὡς Ἴστρος ἱστορεῖ. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος λέγει, Οὕτως οὖν αὐτὸν ἐξαρνήσας ὁ Φάρμακος: — Δίδυμος περισπᾶν ἀξιοῖ τοὔνομα· ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὕρομεν οὕτως που τὴν χρῆσιν. Φαρμάκοντα δὲ Δημοσθένης κατὰ ΣτεΦάνου ἔΦη. ἔστι δὲ Φαρμάκων, ὁ ὑπὸ Φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ ΘεόΦραστος.

Φάρος, ἱμάτιον, περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ Φέρεσθαι, οἱονεὶ Φέρός τι ὄν. ἢ παρὰ τὸ τῇ ὑΦῇ ἀρηρέναι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικῶν. Φάρος δὲ, ἡ πρὸ τῆς Αἰγύπτου, παρὰ τὸ Φῶ τὸ Φαίνω Φάρος, παρὰ τὸ Φαίνεσθαι αὐτὴν πρὸ τῆς Αἰγύπτου. ἔχει δὲ καὶ ἄλλον λόγον καὶ ἐπὶ τοῦ προΦαινομένου τοῖς πλέουσι πύργου· ἤτοι παρὰ τὸ Φῶς ἀνάπτειν τοῖς πλέουσιν· ἢ παρὰ τὸ Φάω Φάσω· οὗ ὁ παρατατικὸς, ἔΦαον· οἷον, — Φάε δὲ χρυσόθρονος ἠώς: — ὁ δὲ Ὧρος λέγει, ὅτι τῇ Καρίᾳ προσπλεύσαντος Ἀλεξάνδρου, ἡ Ἑλένη παρεκάλει Φάρον τινὰ κυβερνήτην, Κάρα τῷ γένει, διασῶσαι αὐτὴν εἰς Λακεδαίμονα· καὶ τοῦτον, ἀνκλαβόντα αὐτὴν, ἀποῤῥιΦῆναι εἰς Αἴγυπτον· ἔνθα, ὑπ' ὄΦεως πληγέντα, ἀποθανεῖν. θάψασα δὲ αὐτὸν, ἀπ' αὐτοῦ Φάρον ὠνόμασε. Φάρος οὖν, εἰ μὲν ἀρσενικῶς, σημαίνει τὸν τόπον· εἰ δὲ θηλυκῶς, τὴν πόλιν· εἰ δὲ οὐδετέρως, τὸ ἱμάτιον· ἔστι δὲ ὁμώνυμον.

Φαρῶ, σημαίνει τὸ ἀροτριῶ· ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, πλεονασμῷ τοῦ Φ· παρ' ὃ καὶ ἄΦαρον, τὴν λιπαρὰν γῆν καὶ τὴν πολλάκις ἀροτριωθεῖσαν· Καλλίμαχος, ἄΦαρον Φαρόωσι· μέλει δέ σΦισιν ὄμπνιον ἔργον: — τὸ Δημήτερος

δηλονότι. ἢ ἄφαρον, τὴν μηδὲν φέρουσαν. ζήτει εἰς τὸ ἀφάροτος.

Φάρυγξ, παρὰ τὸ φέρω, δι' ἧς φέρεται τὸ πνεῦμα. φέρω φέρος καὶ φάρος· καὶ παρώνυμον, φάρυγξ. ὡς Λυκόφρων, — ἐτύμβευσε φάρῳ: — ἀντὶ τοῦ φάρυγγι. Ὥρος δὲ λέγει, δι' ἧς φέρεται ἡ ἰυγή, ὅ ἐστιν ἡ φωνή. Ἰστέον ὅτι φάρυγξ φάρυγος δι' ἑνὸς γ κλίνεται· καὶ θηλυκῶς μᾶλλον εἴωθε λέγεσθαι, ὡς οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται· ἀρσενικῶς δὲ οἱ Δωριεῖς προφέρουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ λάρυγος Ἀττικῶς.

Φαρυγίνδην, ὡς ἀριστίνδην, σκώπτοντες τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν, Ἀττικοὶ λέγουσι. ῥητορική.

Φάσγανον] παρὰ τὸ σφάζω, σφάγανον· καὶ ὑπερθέσει· ἢ σπάγανόν τι ὂν, παρὰ τὴν σπάσιν· ἢ παρὰ τὸ φᾶσθαι, ὅ ἐστι φονεῦσαι.

Φάτο] φημὶ τὸ λέγω· (σημαίνει γὰρ καὶ τὸ φονεύω) ὁ μέλλων, φήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφην· ὁ μέσος, ἐφάμην, ἔφασο, καὶ ἔφαο· ὅθεν καὶ Ἰωνικῶς τὸ προστακτικὸν, φάο· τὸ τρίτον, ἔφατο· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, φᾶσθαι. ἢ ἐκ τοῦ φῶ τὸ φαίνομαι, παράγωγον, φημί φήσω, ἐφάμην, ἔφατο· συγκοπῇ, φάτο· οἷον, Ὡς φάτο.

Φάσις, λέγεται μὲν καὶ [ἐπὶ] δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ [τι] τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων· ὅταν γὰρ μὴ ἐκμισθώσειεν οἱ ἐπιτροπευόμενοι τὸν οἶκον, ἔφαινεν αὐτοὺς ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ. ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν ἐμεμίσθωτο. τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰς μαρτυρίας, ἔστιν εὑρεῖν παρά τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει· τῆς δὲ περὶ
789 τῶν ὀρφανικῶν [οἴκων] φάσεως, παρὰ Λυκούργῳ.

Φασίμη, κύλιξ· παρὰ τὴν φάσιν τὴν ἔνδειξιν.

Φασιανός, συκοφάντης, παρὰ τὴν φάσιν· ἢ παρὰ τὸ φαίνω ῥῆμα. Φασιανοί, ἀλεκτρυόνες καὶ ὄρνεις τινές.

Φασκώλιον, ἱμάτιον, φορεῖον· φάσκωλον δὲ, μαρσίπιον, πήρα τὶς, οὕτως ἐκαλεῖτο, ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας εἰρήκασιν. οὕτως ἔχει εἰς τὸ ἄλλο. Φασκώλιον, τὸ δερμάτινον βαλάντιον, οἱονεὶ Ἀσκώλιον, τὸ ἀσκῷ ἐοικός· φάσκωλον δὲ, τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται· [καὶ πρός γε] μεστὸν κατὰ τὸ πλέον καὶ ἐμβριθέστατον ποιῶν τὸ φασκώλιον: — οὕτως εἶχεν εἰς τὸ αἰμωδεῖν. εὗρον ἐγώ. τὸ δὲ φάσκωλος, ἱμάτιόν ἐστιν ὃ φορεῖται· φασκώλιον, ἄγγος δεκτικὸν βιβλίων καὶ ἱματίων καὶ ἀργυρίου· τάχα δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ποτήριον.

Φάτνη] παρὰ τὸ φαγεῖν φάγνη καὶ φάτνη. δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸ πάω πῶ τὸ ἐσθίω, ὡς τὸ πάσσασθαι, πάτνη καὶ φάτνη.

Φατνωτόν, τὸ σανιδωτόν· φατνώματα, σανιδώματα, στέγη διάγλυφα. ῥητορική.

Φατρία, σύνταγμα· Ὥρος· οἷον πατρία, ὅταν ἀφ' ἑνὸς καὶ εὐγενοῦς ἀνδρὸς, ὡς πατρὸς, κατὰ διαδοχὰς, ἐπέκτασιν λάβῃ τὰ γένη, τό τε ἐπί τινα ἀναφέρεσθαι, ὡς Ἡρακλεῖδαι, καὶ Ἀχαιμενίδαι ἀπὸ Ἀχαιμένους παρὰ Πέρσαις.

Φαυλία, ἡ κότινος, καὶ ἁπλῶς εἶδος ἐλαίας· ῥητορική. Φαύλια μῆλα, εἶδός τι μήλων.

Φαυλίζει, εὐτελίζει, χλευάζει.

Φαῦλος] παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω, παράγωγον, φαύω τὸ λάμπω· γίνεται φαῦλος, ὁ φανερούμενος εἰς ἃ ἐργάζεται· ἢ ἐπὶ αἰσχροῖς πράγμασι διάδηλος καὶ φανερός. ἢ παρὰ τὸ παύω παῦλος καὶ φαῦλος· τὸ γὰρ κακὸν, ταχὺ παύεται· τὸ δὲ καλὸν, οὐδέποτε. Φαῦλον, σημαίνει δέκα· τὸ ἁπλοῦν, Εὐριπίδης Λικυμνίᾳ, Φαῦλον ἄκομψον τὰ μέγιστ' ἀγαθά: — ἁπλῶν καὶ ἀπονήρευτον λέγεται. ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς, Φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, ζητεῖς: — καὶ Φαῦλον πρᾶγμα ἐστὶ, τὸ τυχὸν πρᾶγμα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς πρὸς τὸ οὕτω τυχόν· [Πλάτων,] Πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, οὐδὲ μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς: — τάττοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον. τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου· Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν, Εἰ μικρὸς ὤν, τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω: — καὶ ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου Πλάτων Πολιτικῶν πρώτῳ, Καὶ φαῦλόν γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν· καὶ τούτων δ' ἔτι ἐγὼ φαυλότερον: — τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου, ὡς Δημοσθένης· καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ καὶ πένητος καὶ ἀδόξου καὶ ἀνοήτου. ῥητορική. διαφέρει δὲ φλαύρου· φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν καὶ κοῦφον κακόν· φαῦλον δὲ, τὸ μέγα.

Φαυλίζω] Ἐνεμέσιζε δὲ καὶ ἀπεφαύλιζε τὰ λεγόμενα.

Φαύστιγγες, οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπῖλοι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Φαιδρωπὸν, τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.

Φαίδιμος, ὁ λαμπρός· παρὰ τὸ φαίνω, φαίνιμος καὶ φαίδιμος.

Φαίνων, δεικνύων· ἀπὸ τοῦ φαείνω, ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ κατὰ συναίρεσιν, φαίνω, ὡς ἀείρω, αἴρω. Φαινόμενα, ὁ μέντοι ὄντα γέ που τῇ ἀληθείᾳ· Πλάτων. 790

Φαιόν, χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ, ἤγουν μύϊνον.

Φαινόλης, χιτών· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα, ὡς τὸ, Τὰν φαινόλαν ἀποδύσασθαι: — τουτέστι τὸ ἱμάτιον. παρὰ τὸ φαίνεσθαι ὅλον.

Φελόνης, εἰλητὸν τομάριον, βέμβρανον· ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτώνιον.

Φελλὸς, ὄρος ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν ᾧ γίνονται πεῦκαι ὑπερμεγέθεις· ἐκ δὲ τούτων τῶν δένδρων γίνεσθαι τοὺς Φελλοὺς, οἷς κέχρηνται πρὸς κουφισμὸν τῶν σωμάτων.

Φελλέα, τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία, ὡς Ἰσαῖος.

Φελλεύς, σκληρὸς καὶ πετρώδης τόπος.

Φενακισθέντες, χλευασθέντες, ἀπατηθέντες· ἀπὸ τοῦ Φενακίζω· τοῦτο, παρὰ τὸ τὰς φρένας αἰκίζειν. Φενακίζειν οὖν, τὸ ἀπατᾶν· ὅπερ οἱ ἀρχαῖοι φηνακίζειν ἔλεγον. πεποίηται δὲ τοὔνομα κατ' ἐναλλαγὴν γράμματος, παρὰ τὴν πηνίκην, ἥτις ἐστὶ περίθετος κόμη, διαπατῶσα τοὺς πολλούς· ἢ παρὰ τὴν Φενάκην· ἔστι δὲ κόσμος γυναικεῖος, ἡ λεγομένη οὐρά. τὸ φε, ψιλόν. ἢ παρὰ τὸ φηλοῦν πεποίηται, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀπατᾶν.

Φέναξ, χλευαστής, ἀπατεών.

Φενγίς, παιδιὰ διὰ σφαίρας γινομένη· ἔστι καὶ φενίνδα, ἀπὸ τοῦ φενακίνδα, κατὰ συγκοπήν. ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων· ἢ ἀπὸ τοῦ φενακίζειν ἐν τῷ ῥίπτειν, καὶ μὴ ῥίπτειν ἐκεῖσε, ἀλλ' ἑτέρωσε· ἢ ἀπὸ Φενεστίου τοῦ ἐφευρόντος αὐτήν.

Φεραυγής, καταλαμπρος, ὁ φέρων τὴν αὐγήν.

Φερέγγυος, φερέγγυος, ἀξιόπιστος ἐγγυητής, φέρων τὸ βέβαιον, ἀσφαλής. φέρειν λέγεται καὶ τὸ λαμβάνειν· καὶ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου.

Φέρεκλος, ἁρμόζον ὄνομα τέκτονι, οἷον Φερέκλωνός τις ὤν.

Φερέοικος, καὶ φέροικος, ὁ κοχλίας καὶ ἡ χελώνη· ἔνιοι δὲ ζῷον λευκὸν ὅμοιον χαλῇ, ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις γινόμενον, βαλανοφάγον, οὕτω καλούμενον ὑπ' Ἀρκάδων· οἱ δὲ, ζῷον σφηκὸς εὐμεγέθους μέγιστον.

Φερέσβιος, ζωοποιός. ὡς φερέπονος, οὕτω καὶ φερέβιος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. περὶ παθῶν.

Φέρενα] τοῦτο κατὰ διάλεκτον· οἱ γὰρ Αἰολεῖς λέγουσι τὴν Φερὴν Φέρενα· ἴσως προφερέστερον, παρὰ τὸ φέρειν· προὶξ γάρ ἐστιν· ἦν γὰρ ἠλογημένον τὸ φέρνη· τὰ γὰρ εἰς νη λήγοντα δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τέλους τὸ ρ, βαρύνεται, οἷον τάρνη, πτέρνη· μόνον τὸ φερνὴ ὀξύνεται. ἐὰν δὲ δώσῃ τὶς τὸν πλεονασμὸν Αἰολικὸν εἶναι, καὶ εἴπῃ φέρενα, καὶ μιμήσηται τὸ Ἑλένη, ἀπολέλυται τὸ ἠλογημένον. περὶ καθῶν. Εὐριπίδης Μηδείᾳ. Φερνὴν δὲ τὴν προῖκα καὶ Αἰσχίνης καὶ Μένανδρος· ἀπὸ τοῦ ἐπιφέρεσθαι αὐτήν.

Φέρνιξ, προίξ· ἀπὸ τοῦ φέρειν ὄνησιν.

Φερσεφόνη, παρὰ τὸν φέρσω μέλλοντα, ἡ φέρουσα πάντα καὶ φθείρουσα· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ γῇ.

Φερέτρῳ, τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ· παρὰ τὸ φέρειν. Κείμενον ἐν Φερέτρῳ. Ἰσαῖος.

Φέριστον, ἐξοχώτατον, ἢ ἀγαθόν.

791 Φέρτερον, κρεῖττον, ἢ ταχύτερον· ἀπὸ τῶν ἀρχαιοφόρων. καὶ ἀφχυρότερος, ὁ τοῦ φέρειν οἵουτε ἥττων κατὰ δύναμιν. γίνεται δὲ τὰ συγκριτικὰ ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ ὀξύς, ὀξύτερος· ἀπὸ ῥήματος, ὡς φέρω φέρτερος· ἀπὸ ἐπιῤῥήματος, ὡς πάλαι παλαίτερος.

Φευκτέος] τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ὀξυτόνων, διὰ τοῦ έος γινόμενα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται, ψεκτός, ψεκτέος· φευκτός, φευκτέος.

Φέψαλος, σπινθὴρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων.

Φείδομαι, παρὰ τὸ φεύγειν τὸ δοῦναι· ἢ παρὰ τὸ φεύγομαι, φεύδομαι· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, φείδομαι. τοῦ δὲ φιδὸς ὀνόματος γράφεται τὸ φι διὰ τοῦ ι· εἰ γὰρ ἐγράφετο διὰ διφθόγγου, φοῖδος ἂν ἐλέγετο τὸ ῥηματικὸν ὄνομα.

Φειδωλός, φειδόμενος, κνιπός. παρὰ τὸ φείδω φειδωλός, ὁ φεύγων τὸ διδόναι· καὶ φειδυλός, ὁμοίως· καὶ φείδων ὄνομα κύριον μετοχικόν, ὡς λάμπω Λάμπων, καὶ στίλβω Στίλβων.

Φειδώ, πρόνοια, φεισμονή, εὐσπλαγχνία. σημαίνει δὲ καὶ τὴν φροντίδα· οἷον, Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνειώτων, Ἰλιάδος ν'.

Φηγός, δρῦς, ἢ πεύκη· παρὰ τὸ φώγεσθαι, ὅ ἐστι καίεσθαι. τὰ γὰρ ἔσω τῶν βαλάνων ἐσθίοντες, τὰ ἔξω ἔκαιον πρὸς θέρμην. ἢ παρὰ τὸ φαγεῖν ἐξ αὐτῆς τὰς βαλάνους τοὺς ἀνθρώπους. καὶ φήγινος, δρύϊνος.

Φηγαιεῦσι, δῆμος τῆς Αἰαντίδος φυλῆς.

Φηγοῦς, δῆμος τῆς Ἐρεχθηίδος.

Φῆναι, ἢ δεύτερος ἀόριστος ἐστὶν, ὡς τὸ στῆναι· ἢ πρῶτος ἀόριστος, ἔφανα, φᾶναι, καὶ φῆναι Ἰωνικῶς, ὡς μιᾶναι μιῆναι.

Φήη, εἰς τὸ ἀλώη.

Φηλώματα, ἐξαπατήματα· φηλοῦν γὰρ τὸ ἀπατᾶν· καὶ φηλώσεις, τὸ ἀπατήσεις· ἔνθα καὶ φήληξ τὸ ἠρέμα πεπανθὲν σῦκον· καὶ φήληκας δὲ φαμὲν, τὰ διαπατῶντα τὰς ὄψεις σῦκα, ὡς εἴη πέπειρα.

Φήμη] ὡς ἀπὸ τοῦ γνώσω γίνεται γνώμη, οὕτω παρὰ τὸ φῶ φήσω, φήμη· τοῦτο παρὰ τὸ φῶς· φῶς γὰρ τῶν πραγμάτων οἱ λόγοι. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι, ὡς ἐν Ἰλιάδος κ', Εἴ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο.

Φῇσι, κατ' ἐπέκτασιν ἐστὶ τῆς σι συλλαβῆς, ἀπὸ τοῦ ἐὰν φῶ, ἐὰν φῇ. εἰς τὸ παμφανόωντα. Ἰστέον ὅτι τὸ φημί, γινόμενον μὲν ἀπὸ τοῦ φῶ, οὐκ ἀναγκάζεται διπλασιάζεσθαι καὶ γενέσθαι πίφημι, ὡς τίθημι· ἐπειδὴ τὰ ἐγκλιτικὰ οὐ θέλει ὑπερβαίνειν τὴν δισυλλαβίαν.

Φηρῇ] οἷον, — εὐκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ· — τὸ Φηρῇ περισπᾶται κατὰ τὴν παράδοσιν· ἡ μέντοι ἀναλογία ὀξύνεσθαι· τὰ γὰρ εἰς ρα δισύλλαβα μονογενῆ τῷ η παραληγόμενα βαρύνεται, Ἥρα.

Φῆς, εἰς τὸ βῆ. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ φῆς τοῦτο, κάκιστον· ἐνεστώς ἐστι δευτέρου προσώπου, καὶ σὺν τῷ ι γράφεται· καὶ ὅσον κατὰ ἀναλογίαν, οὐκ ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι· τὰ γὰρ εἰς μι, τροπῇ τῆς μι εἰς ς, τὸ δεύτερον ποιοῦσιν. εἰ οὖν τὸ φημὶ οὐκ ἔχει τὸ ι, (τὰ γὰρ εἰς μι οὐ θέλει διφθόγγῳ παραλήγεσθαι, χωρὶς τοῦ εἰμί καὶ εἶμι) δῆλον ὅτι οὐδὲ τὸ φῆς ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι· ἀλλὰ κατὰ ἱστορίαν, ἤγουν κατὰ παράδοσιν, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. πότε γὰρ τῇ ἱστορίᾳ χρώμεθα; ἡνίκα τὶ κατὰ παράδοσιν γράφεται, ὥςπερ τὸ σιείρω. 792 Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ ἱστορία διττή ἐστιν· ἔστι γὰρ ἡ χρῆσις, ἥτις καὶ ὡς ὕλη ὑπόκειται τῇ ὀρθογραφίᾳ. λέγεται δὲ ἱστορία καὶ ἡ μαρτυρία τῶν ἀρχαίων καὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν· ἥτις καὶ ὄργανόν ἐστι τῆς ὀρθογραφίας. διὰ τοῦτο καὶ ἔσχατον τέτακται ἡ ἱστορία· ἐπειδὴ οὐκ ἀεὶ κεχρήμεθα αὐτῇ, ἀλλ' ὅτε οὐ δυνατόν ἐστι τὴν λέξιν διὰ τῶν ἄλλων κανόνων ὀρθῶσαι, ἀναλογίας, διαλέκτου, ἢ ἐτυμολογίας· τούτου χάριν τελευταία ἐπάγεται. τινὲς δὲ θέλουσι λέγειν παρὰ τὸ φῆς· ὅτι τὸν μὲν τόνον, ἀπὸ τῶν εἰς μι ἔσχε· τὴν δὲ γραφὴν, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ω, ἀπὸ τοῦ φῶ· τὰ γὰρ εἰς ω θέλει ἔχειν ἐν δευτέρῳ καὶ τρίτῳ προσώπῳ δίφθογγον μετὰ τοῦ ι. ἄλλοι δὲ θέλουσιν αὐτὸ εἶναι Δωρικὸν, ὥςπερ τὸ ζῇς· οἷςτισι καὶ ὁ τόνος ἀντίκειται· ὤφειλε γὰρ περισπᾶσθαι· καὶ τὸ δεύτερον τῶν ἐνικῶν· ὤφειλε γὰρ ἀποβολῇ τοῦ ς ποιεῖν τὸ γ'.

Φθάμενος, φθάσας. ἐκ τοῦ θέω τὸ τρέχω, πλεονασμῷ τοῦ φ, φθέω, ἔστι φθῶ, σημαῖνον τὸ καταλαμβάνω· ὅθεν Ἰλιάδος λ', Φθῆσε τέλος θανάτοιο: — οὗ παράγωγον, φθῆμι· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, φθάμαι· ἡ μετοχὴ, Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, Ἰλιάδος ε'. οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ τοῦ φθαζόμενος, κατὰ συγκοπήν· ὡς οἶμαι, οὐ καλῶς. τὸ δὲ φθῶ γίνεται ἀπὸ τοῦ φθίω τὸ φθείρω· οἱ γὰρ καταλαμβάνοντες φθείρουσι τὸν δρόμον καὶ ἐλαττοῦσι τοῦ καταλαμβανομένου.

Φθάνει, προήκει, προλαμβάνει· παρὰ τὸ φθείνω. ἐκ δὲ τοῦ φθάζω φθάσω, γίνεται τὸ ὑποφθάς, ἀντὶ τοῦ προφθάσας, προλαβών.

Φθαίη] ἀπὸ τοῦ φθάς φθάντος, τὸ εὐκτικὸν, φθαίην, φθαίης· καὶ παραφθαίη, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τοῦ παραδράμοι, φθάσοι, παρέλθοι, προλάβοι. σημαίνει καὶ τὸ φθείρειν. τὸ δὲ φθάς, μετοχή ἐστιν, ἀπὸ τοῦ φθῆμι, ἔφθην.

Φθέγμα] ὁ μὲν Ὦρος, δι' ἑνὸς γ λέγει γράφεσθαι· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, διὰ δύο, φθέγγμα· καὶ ἴσως παρὰ τὸ φθέγγομαι· τὸ δὲ φθέγγεσθαι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ γίνεται· παρὰ γὰρ τὸ φῶ τὸ λάμπω, γίνεται φέγγος· καὶ φέγγω, φθέγγω· παρὰ τὸ εἰς φῶς ἄγειν τὰ τοῦ νοῦ.

Φθεῖρ, παρὰ τὸ φθείρω, ἢ ἀπὸ φθορᾶς σωματικῆς γινομένη. λέγεται δὲ φθεὶρ καὶ ὁ τῆς πίτυος καρπὸς, τὰ λεγόμενα στροβίλια.

Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλον: — ὁ μὲν τεχνικὸς, διὰ τοῦ ι γράφεσθαι λέγει· ὅτι παρὰ τὸ φθεὶρ γέγονε, τοῦ ἐπὶ υἱοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος. ἕτεροι δὲ, διὰ διφθόγγου λέγουσι, παρὰ τὸ φθείρ, ὃ σημαίνει τὴν πίτυν· εἰσὶ γάρ τινες πίτυες φθείρας ποιοῦσαι. τὸ ὄρος τὸ ἔχον φθείρας, τουτέστι πίτυας. οἱ δὲ, παρὰ τὸ φθείρ λέγουσιν ὁ λῃστής, τουτέστιν ὁ φθείρων· οἰονεὶ, τὸ ὄρος τῶν λῃστῶν. οἱ δὲ, ὅτι φθεῖρες λέγονται οἱ θῆρες, παρὰ τὸ φθείρειν· τὸ ὄρος τῶν θηρῶν. Λυκόφρων.

Φθισήνωρ, σημαίνει τὸν Φθείροντα τοὺς ἄνδρας. ἔστι Φθείω, διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἔστι καὶ Φθίω, διὰ τοῦ ι· καὶ Φθίμη· ἀμφότερα δὲ σημαίνει τὸ Φθείρω· ὅθεν τὸ, — Φθίσει τε τεὸν μένος, Ἰλιάδος ζ'· εἴτε ἀπὸ τοῦ Φθείω, εἴτε ἀπὸ τοῦ Φθίω· ἐξ οὗ καὶ τὸ Φθιᾶσθαι. πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται Φθίνω· ὅθεν Φθινύθω, τὸ Φθείρομαι· καὶ Φθινόπωρον, παρὰ τὸ Φθείνειν τὴν ὀπώραν ἐν αὐτῷ.

Φθισίβροτος, ἡ διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα· παρὰ τὸ Φθίω Φθίσω.

Φθοῖς Φθοῖς. εἶδος πλακοῦντος· οὗ τὴν κατασκευὴν οὕτω τὶς περιλαλεῖ· τυρὸν ἐκπιέσας, τρίβε· καὶ ἐμβαλὼν εἰς κόσκινον χάλκεον, διήθει· εἶτα ἐπίβαλον μέλι, καὶ σιλίγνεως ἡμίσειαν, ὅ ἐστιν ἥμισυ μέτρου· καὶ συμμάλαξον εἰς ἕν.

Φθιῶται, ἐκαλοῦντο οἱ τοῦ Ἀχιλλέως. ἀπὸ τῆς Φθίας χώρας, Φθιώτης· Φθῖοι δὲ, οἱ τοῦ Πρωτεσιλάου, ἀπ' ἀνδρὸς Φθίου τοὔνομα.

Φθόη] τὴν νῦν Φθίσιν λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς Δημοσθένης. ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀγωγῆς.

Φθίσις, ἡ σῆψις.

Φθόνος, πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ. Ὥρος, παρὰ τὸ Φθάνειν· οἱ δὲ, παρὰ τὸ Φρενῶν παραίτιον εἶναι πολλάκις· εἴγε βάσκανος, παρὰ τὸ τοῖς φάεσι καίνειν. ἐγὼ δὲ οἶμαι, παρὰ τὸ Φόνος, Φθόνος.

Φθορά, παρὰ τὸ Φθίσθαι ῥᾶον, ἤτοι σήπεσθαι εὐχερῶς.

Φιάλη, κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς Φ, πιάλη τὶς οὖσα, παρὰ τὸ πίω, ἡ τὸ πιεῖν ἅλις παρέχουσα, ὅ ἐστι δαψιλῶς.

Φιαρός] Καλλίμαχος, — Φιαρὴ τῆμος ἀνέσχεν ἕως: — παρὰ τὸ Φάος, Φαερός· τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, καὶ ὑπερθέσει, Φιαρός.

Φιβάλεως, γένος συκῆς. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰς μυρρίνας. Ἀπολλοφάνης τὰ σῦκα, Φιβάλεα· καὶ Φιβαλέαι, ἰσχάδες.

Φιλακίζεται, χαριεντίζεται.

Φιλαπεχθήμων, Φιλομίσητος. Φίλεχθρος, Φιλόμισος.

Φιλεῖ γάρ πως, τέρπεται γάρ πως.

Φίλεργος, Φιλόπονος. Φιλεριστῆσαι, Φιλονεικῆσαι.

Φίλαι] Ἰλιάδος κ', — νῦν αὔτέ με Φίλαι Ἀθήνη: — ἀντὶ τοῦ Φιλοφρόνησον, καὶ Φίλον ἥγησαι. β' προσώπου Ἰωνικῶς.

Φιλαμένη Δημήτερα: — ἀπὸ τοῦ Φιλῶ, Φιλήσω· ὁ ἀόριστος πρῶτος κατὰ συγκοπὴν, ἐφίλα· ὁ μέσος, ἐφιλάμην· ἡ μετοχὴ, Φιλάμενος· καὶ τὸ θηλυκόν. ἢ ἀπὸ τοῦ Φίλος, Φίλλω· ὁ μέλλων, Φιλῶ· ὁ ἀόριστος, ἐφίλα.

Φιλέεσκον] Φιλῶ, Φιλήσω· καὶ οἱ Δωριεῖς τρέπουσι τὸ η εἰς ὀυο εε, καὶ γίνεται Φιλεέσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, Φιλεέσκω· ὁ παρατατικὸς, ἐφιλέεσκον.

Φίλιος Ζεὺς, ὁ τὰ περὶ τῆς Φιλίας ἐπισκοπῶν.

Φιαλεῖδαι, γένος Ἀθήνησι.

Φιλῖνος] τὰ διὰ τοῦ ινος ὀνόματα, ἢ κύρια εἰσιν, ἢ ἐθνικά, οἷον Σκοπελῖνος, Ἀκραγαντῖνος, ὁ πολίτης· ἢ ἐπίθετα, ὡς τὸ, ῥιγῖνος, ὁ δεινός· ἢ προσηγορικὰ, ὡς ἐχῖνος, γελασῖνος· (γελασῖνοι δέ εἰσιν αἱ γενόμεναι ποιλότητες εἰς τὸ πρόσωπον ἐκ τοῦ γελᾶν) ἢ ὑποκοριστικὰ, οἷον Φιλῖνος· (σημαίνει δὲ τὸν Φίλον) παλλακῖνος, ὁ ἀπὸ παλλακῆς. ταῦτα δὲ, εἰ μὲν ἀπὸ ὀνόματος παραχθῶσιν, ἢ ἀπὸ εὐθείας, ἢ ἀπὸ γενικῆς παράγονται, Φίλος, Φιλῖνος· ἀγαθός, ἀγαθῖνος· εἰ δὲ ἀπὸ ῥήματος, ἢ ἀπὸ ἐνεστῶτος, ἢ ἀπὸ μέλλοντος· ἐχιῶ, ἐχῖνος· πραξιῶ, πραξῖνος. τὸ δὲ σεβεῖνος διὰ διφθόγγου γράφεται.

Φιλήτης, ὀξυνόμενον μὲν, σημαίνει τὸν ἐραστήν· παροξυνόμενον δὲ, τὸν κλέπτην. παρὰ τὸ ὑφελέσθαι γίνεται ὑφειλέτης· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ υ καὶ τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η, γίνεται Φιλητής. πολλὰ δὲ πάθη ἐνταῦθα γέγονε. λέγει δὲ ὁ Τρύφων, ὅτι συνέπαθεν ἡ φωνὴ τῷ σημαινομένῳ, ὡς ἡμισυκύκλιον, ἡμικύκλιον· λείπω, λιμός· ὁ γὰρ κλέπτης ἔνδειαν ποιεῖ· οὐ χάριν καὶ φωνῆς ἔνδειαν ἐνεδέξατο. κρεῖττον δέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι ὥςπερ παρὰ τὸ οἰκῶ γίνεται οἰκέτης, καὶ γαμῶ γαμέτης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ Φιλῶ Φιλέτης· ἐν ἐκτάσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η· παρὰ τὸ Φιλεῖσθαι, κατ' ἀντίφρασιν, ὁ μισούμενος.

Φίλος, ἀπὸ τοῦ γινομένου κατὰ τὸ Φιλεῖν ἦχου· ἢ παρὰ τὸ πίνω· ἀπὸ γὰρ συμποσίων εἰώθασιν οἱ Φίλοι γίνεσθαι. τοῦτο δὲ, καὶ τὸ ἀνὴρ καὶ ἀνεψιός, καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἄρης, παρὰ τῷ ποιητῇ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται. ἐκ δὲ τοῦ Φίλος, καὶ Φιλόω Φιλῶ τὸ ἀγαπῶ, Φιλώσω· ἐξ οὗ καὶ τὸ Φιλωθείς.

Φιλοθεάμονες, Φιλοθεωρηταί.

Φιλοδεσποτεύομαι, οὕτως Ἀναξίλας.

Φιλογοργότερος, ἀπὸ τοῦ Φιλόγοργος. οὐ γάρ ἐστι σύνθετον, ἀλλὰ παρασύνθετον. εἰ γὰρ ἦν σύνθετον, ὤφειλεν εἶναι κοινὸν τῷ γένει, ὡς τὸ Φιλοτέκνος.

Φιλοκομπῶν, μεγαλορρημονῶν, ἑαυτὸν ὑψῶν.

Φιλοκτέανος, Φιλοχρήματος, Φιλοκτήμων.

Φιλοκτεανώτατος, παρὰ τὸ Φίλος καὶ τὸ κτέανον· τοῦτο παρὰ τὸ κτῶ κτάνον, ὡς τύπτω, τύπανον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, κτέανον.

* Φιλοπράγμων, ὁ πολυπράγμων· ἐκ τοῦ Φιλεῖν τὰ πράγματα.

Φιλομειδής, Φιλόγελως· παρὰ τὸ μέδειν τὸ βασιλεύειν τοῦ Φιλεῖν, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι· ἢ παρὰ τὸ μειδιῶ τὸ γελῶ.

* Φιλοπωριστής, ὁ Φιλῶν τὰς ὀπώρας.

Φιλοπότης] Ἰστέον ὅτι διαφέρει· Φιλοπότης μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὁ Φιλῶν πότους καὶ συμπόσια· Φιλοπώτης δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὁ Φιλῶν πολλὰ πίνειν· πῶμα γὰρ τὸν ποτόν, καὶ οὐ πόμα. οὕτως Ἡρωδιανὸς εἰς τὰ ζητούμενα τῶν μερῶν τοῦ λόγου.

Φιλόπονος, Φιλεργός, ὁ περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.

Φιλοσοφεῖν, σπουδάζειν, ἢ πονεῖσθαι.

Φιλότης, σημαίνει δύο· τὴν συνουσίαν, ὡς τὸ, — Φιλότητα τραπείομεν εὐνηθέντες: — σημαίνει καὶ τὴν Φιλίαν, ὡς τὸ, — ἢ Φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τιθεῖμεν.

Φιλοτησία, Φιλία, δεξίωσις διὰ τῆς Φιάλης· ἢ κύλιξ, ἣν κατὰ Φιλίαν προὔπινον τοῖς Φίλοις, οὕτως ἐκαλεῖτο· καὶ Φιλοτησίαν προπίνειν ἐστὶν, ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ Φιάλης πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχῃ Φίλῳ, χαρισάμενος αὐτῷ καὶ τὴν Φιάλην.

Φιλοτίμως, μεγαλοδώρως, ὑπερμέτρως, ἐπιμελῶς.

Φιλοτιμεῖται, ἐπιδαψιλεύεται, μεγαλοφρονεῖ, σπουδάζει, ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμία, δωρεά· ἢ πλεονεξία, ἢ κενοδοξία.

Φιλοφροσύνη, Φιλοφρόνησις, Φιλία.

Φιλοφρονέστατα, Φιλικώτατα. Φιλοφρονούμενα, παραμυθούμενα.

Φίλυδρα, Φιλοῦσα τὸ ὕδωρ. Φιλυδρίας, Φιλῶν τὸ ὕδωρ.

Φιμοί, κυβευτικὰ ὄργανα.

Φίλυρα, Φυτὸν ἔχον φλοιὸν βύβλῳ παπύρῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσι.

Φίλτερον] πᾶν συγκριτικὸν εἰς ρος λῆγον ὑπερδισύλλαβον ἐστί· τὸ μέντοι Φίλτερον, καίτοι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὂν, διαφωνεῖ ὡς πρὸς τὰ συγκριτικά· οὐκ ἔχει γὰρ

10 τοῦ πρωτοτύπου τὸ ο. πεποίηται οὖν παρὰ τὸ Φίλος, Φιλώτερος· (ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν, Φιλῶ παιδοφιλετέρα) καὶ κατὰ συγκοπὴν, Φίλτερος.

Φιλτέας] παρὰ τὸ Φιλῶ, Φιλτός ῥηματικὸν ὄνομα· οὗ παράγωγον Φιλτέας, ὡς πρῶτος, Πρωτέας· ἄριστος, Ἀριστέας. Φιλτέας δέ ἐστιν, ὁ καὶ καλούμενος ἱστορικός, ὁ τὰ Νάξια συνθείς.

Φίλτρον, δύναται παρὰ τὸ Φίλω βαρύτονον εἶναι· καὶ ἀπὸ τοῦ Φιλῶ περισπωμένου, Φίλητρον· καὶ συγκοπῇ, Φίλτρον.

20 Φιμοί, κυβευτικὰ ὄργανα· Φιμός ἐστιν ὁ καλούμενος κημός, εἰς ὃν ἐνεβάλοντο. γίνεται ἀπὸ τοῦ σφίγγω σφιγμός, καὶ φιγμός. καὶ Φιμοῖ, ἄγχει, ἐπιστομίζει.

Φινεύς, παρὰ τὸ ἶφι καὶ τὸ νοῦν γίνεται, οἱονεὶ ὁ ἰσχυρὸν νοῦν ἔχων.

Φινεές, παρὰ τὸ Φόνος. Φίσκος, δημόσιον ταμιεῖον.

Φιτρῶν, κορμῶν, ξύλων. παρὰ τὸ Φυτόν Φυτρόν, καὶ Φιτρόν· ἀπὸ τοῦ Φύεσθαι ἐξ αὐτοῦ τὰ Φυτά.

Φιτύω, σημαίνει τὸ Φυτεύω. Ἡσίοδος, — Φιτύσατο Φαίδιμον υἱόν: — γίνεται ἀπὸ τοῦ Φυτεύω, ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ τροπῇ τοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ υ εἰς ι. καὶ Φιτύται, τὸ 30 γεννᾶσαι· ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθεται· ἐπὶ δὲ τῆς μητρὸς, οὐκέτι, ἀλλὰ γεννᾶσαι· καὶ Φιτύοντος μὲν, τοῦ γεννῶντος· λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα, Φίτυ. Εὔπολις Αὐτολύκῳ, — ἤγαγε καινὸν Φίτυ.

Φηρσὶ, κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ, ἀντὶ τοῦ θηρσί, ὡς τὸ θλᾶν, Φλᾶν.

Φλᾶν, τύπτειν, ἢ μαλάττειν· καὶ τὸ ἀναμαλάττειν, ἀναφλᾶν Ἀριστοφάνης.

Φλαῦρον, εἰς τὸ φαῦλον.

40 Φλυεία, δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής.

Φλήναφος, δύο σημαίνει· Φλήναφος, ἡ Φλυαρία· καὶ Φλήναφος, ὁ Φλύαρος.

Φλεβάζοντες, βρύοντες· ἀπὸ τοῦ Φλέω ῥήματος· ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Φλεβῶν.

Φλέβες, ἀπὸ τοῦ τὸν χυμωδέστατον Φλεγμὸν περιέχειν, τουτέστι τὸν τοῦ αἵματος. Φλέβες οὖν, παρὰ τὸ δι' αὐτῶν βαίνειν τὸ Φλογῶδες.

Φλέγμα, παρὰ τὸ Φλέγω Φλέξω, κατὰ ἀντίφρασιν· ψυχρότατον γὰρ ἐστί· καὶ τὸ πικρὸν, Φλέγμα λέγεται, 50 οἷον χολή· οὐ γὰρ ἀποκριθεῖσα πήγνυται. ἐν δὲ τῷ, Φλέγμα κακὸν φορέουσα, Ἰλιάδος φ, πύρωσιν καὶ φλόγωσιν σημαίνει· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑλκῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν.

Φλεγραία, ὄρος Θράκης.

Φλεγύαι, Ἰλιάδος ν· ἔστιν ὄνομα ἔθνους, οἱ καὶ Γυρτώνιοι λέγονται.

Φλεγύας, ἔστιν ἀετὸς, ἀπὸ τοῦ Φλέγειν καὶ λαμπρὸς
796 εἶναι. οἱ δὲ, ὄρνεον παραπλήσιον γυπί. Ἡσίοδος Ἀσπίδι, Μορφνοῖο Φλεγύας: — τουτέστι μέλανος ἀετοῦ.

Φλεδών, καὶ Φλεδωνεία, ἡ Φλυαρία. ἀπὸ τοῦ Φλέω, ὃ καὶ Φλύω λέγεται, γίνεται Φλεδών, καὶ Φλεδονεύω.

Φλεήσιον, τὸ Φλιάσιον πεδίον.

Φλήναφος, μωρολόγος, Φλύαρος· παρὰ τὸ Φλέω, (ὅπερ ταυτόν ἐστι τῷ Φλύω· — ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα: — οἷον ἀνάδοσιν καὶ ἀναπομπὴν ἐποίει τοῦ ὕδατος) γίνεται ὄνομα Φλενός, ὡς δέω τὸ εὐλαβοῦμαι, δενός 10 καὶ δεινός· καὶ μεταθέσει τοῦ ε, Φληνός. Εὐριπίδης παράγωγον ῥῆμα ἀπὸ τούτου ποιήσας, Φησὶν ἐν Κρήσσαις, Πρὶν ἂν ἐκφλῆναί με καὶ μαθεῖν λόγον: — τὸ δὲ Φληνός ὄνομα, προσλαβὸ τὸ φῶ ῥῆμα δηλοῦν τὸ λέγω, ἀποδίδωσι ῥῆμα Φληναφῶ, τὸ Φλυαρίας λέγω· καὶ Φλήναφος, ὁ Φλυαρίας λέγων· καὶ Φληναφοῦ πράγματα, λήρου, λοιδόρου, ὕθλου. πολλάκις δὲ τὰ σύνθετα τρέπουσι τὸ ο εἰς α, ὡς κυνόμυια, κυνάμυια· ποδόνιπτρα, ποδάνιπτρα.

Φλιά, τὸ πλάγιον τῆς θύρας, αἱ παραστάδες, ἐν ᾧ ἵσταί τις καὶ ἐπερείδεται. ἐκ τοῦ θλίβω θλίψω, θλιά 20 καὶ φλιά, ὡς θηρσί, φηρσί· διὰ τὸ στενὸν τῆς ὁδοῦ.

Φλιδόωσα, διεῤῥωγυῖα. Νίκανδρος. ἔνθα τὸν φλοιοῦντα παρὰ Ξενοφῶντι ἀρσενικῶς, Ἀττικῶς.

Φλίσι, μιμητικὸς ἦχος τῶν γαμψωνύχων.

Φλόξ] παρὰ τὸ Φλέγω, Φλέξω, Φλέξ καὶ Φλόξ.

Φλογμός, καῦμα ἐκ πυρακτώσεως.

Φλόγεα, λαμπρὰ, πυρώδη· παρὰ τὸ Φλέγω.

Φλόνος, λοχμῶδες φυτὸν, ᾧ ἀντ' ἐλλυχνίου ἐχρῶντο.

Φλοιός, τὸ καλούμενον λέπος· παρὰ τὸ Φλοῦς, Φλοός καὶ Φλοιός· ἢ παρὰ τὸ Φλῶ τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδί- 30 δωμι, Φλεός, καὶ Φλοιός.

Φλοῖσβος, τάραχος. ὠνοματοπεποίηται δὲ ἡ λέξις· παρὰ τὸ Φλέω τὸ ἀναβράζω, Φλόβος καὶ Φλοῖβος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, Φλοῖσβος. ἢ παρὰ τὸ Φλογίζω Φλογισμός· ἀποβολῇ τοῦ γ, Φλοῖσμός· συναιρέσει, Φλοῖσμος· καὶ τροπῇ, Φλοῖσβος, κατὰ ἀντίφρασιν, ἡ μὴ Φλέγουσα.

Φλύαρος, μωρολόγος· παρὰ τὸ Φλύω· ὁ ὑπερζέων τοῖς λόγοις, καὶ ἀναπέμπων ἀκρίτως τὰ ῥήματα· Φλύειν γὰρ τὸ ἀναζεῖν· ἔνθα ἡ ἐκ θερμότητος ἀνάζεσις λέ- 40 γεται Φλυκτίς (καὶ, ἀνὰ δ' ἔφλυε, τὸ ἀνέζεε) καὶ Φλύκταιναι, αἱ συνιστάμεναι φύσαι ἐν τῷ ὕδατι τοῦ ὑετοῦ.

Φλῶ, τὸ γέμω καὶ εὐκαρπῶ· καὶ Φλεύς, ὁ Διόνυσος ἐν Χίῳ, παρὰ τὸ εὐκαρτεῖν.

Φνεί. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὐδέποτε λέξις Ἑλληνικὴ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ καὶ ν· τὸ γὰρ Φναίτης ὄνομα παρ' Αἰγυπτίοις, βάρβαρον· τὸ δὲ Φνεί, ἐπιτετηδευμένον ἐστὶ παρὰ Ἀριστοφάνει, μίμημα ὀρνέων φωνῆς. λέγουσι δέ τινες, ὅτι τὸ Φνεί οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ ν· οὐκ ἔστι γὰρ Φνεί ἡ λέξις, ἀλλὰ τοφνεί, τοῦ το μὴ ὄντος 50 ἄρθρου, ἀλλὰ μέρος τῆς λέξεως· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μὴ εὑρίσκεσθαι αὐτὸ χωρὶς τοῦ το, παρά τισι. Χοιροβοσκός.

Φοῖβος Ἀπόλλων, καθαρός, ἁγνός· ἢ μάντις, καὶ ἀμίαντος· Φοιβόϊκός τις ὤν, ὁ Φοιβησίοις χρώμενος, ὅ ἐστι καθαροῖς. ἢ Φάοβος, παρὰ τὸ Φάος καὶ τὸ βίος, ὁ καθαρὸν βίον ἔχων. ἢ ὁ καθαρὸν βιὸν ἔχων, ἤγουν ἀργυρότοξος. ἢ ἀπὸ Φοίβης μάμμης νομικῶς, ὡς Ἡσίοδος.

Φοῖβαι, αἱ καθαραὶ καὶ λαμπραὶ τρίχες· παρὰ τὸ Φοῖβος. 797

Φοιβάζω, σημαίνει τὸ λαμπρύνω· καὶ Φοιβῶσα, τὸ λαμπρύνουσα· παρὰ τὸ Φοῖβον, τὸ καθαρὸν καὶ λαμπρόν· καὶ Φοιβᾶσθαι, τὸ λαμπρύνεσθαι. ἢ Φοῖβος, παρὰ τὰς Φοίβας τὰς κόμας. ἢ παρὰ τὸ Φοιβάναι τὸ καθάραι, ὡς τὸ, Φοιβανάτω δέ τις ἀσάμινθον: — ἢ παρὰ τὸ Φοιβάζειν, ἤγουν μαντεύεσθαι· οἷον, Δαφνηφάγον Φοίβαζέν ἐκ λαιμῶν ὄπα.

Φοιβᾶδαι, ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ Φοιβαΐδης ἐστί. 10

Φοίνικες] Πρότερον οἱ Φοίνικες ᾤκουν πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· καὶ ἐντεῦθεν αὐτοῖς τοὔνομα· Φοινικοῖ γὰρ τὴν χροιὰν, ἀπὸ τῶν παρακειμένων αὐτοῖς πετρῶν [ἐρυθροχρων] οὐσῶν· διὸ καὶ ἐρυθρὰ λέγεται. ἐντεῦθεν μεταστάντες, τῆς Συρίας τὰ παραθαλάσσια κατασχόντες, ὁμοίως ἐκαλοῦντο Φοίνικες, οὐκέτι ἐπωνύμως, ἀλλὰ παρὰ τὸ Φοινόν, ἤγουν τὸ ἐρυθρὸν καὶ πυῤῥόν. Ὅμηρος, — πᾶσι δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν: — γίνεται καὶ παρώνυμον, ἐκ τοῦ Φοινός Φοίνιξ τὸ ἐθνικόν· ἐν-

ϑα, Καὶ τὸ μὲν ἄλλο τόσον Φοίνιξ ἦν: — σημαίνει δὲ καὶ μουσικὸν ὄργανον, διὰ τὸ ὑπὸ Φοίνικος εὑρεθῆναι.

Φοινίκη, πόλις ἀπὸ Φοίνικος τινὸς τοὔνομα λαβοῦσα.

Φοίνιξ, παρὰ τὸ Φόνος· Φόνιοι γὰρ οἱ Φοίνικες, καὶ λῃστρικοὶ τὸν τρόπον. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ϕυτοῦ λαμβάνεσθαι, διὰ τὴν τῶν στελέχων ὀξύτητα· αἱμάσσουσι γὰρ καὶ φοινίσσουσι τοὺς ἁπτομένους αὐτῶν. ἐντεῦθεν οἱ δίκαιοι εἰς τοῦτο παρεικάζονται, διὰ τὸ λόγοις ἐγκαρπίας καὶ σωφροσύνης ὀξύνειν καὶ λεπτύνειν τὸν νοῦν· ἐκ δὲ τούτου, καθαίρειν.

Φοινικοῦν, ἐρυθρόν, πυῤῥόν· ἢ τὸ μέλαν. γίνεται παρὰ τὸ Φοινίσσω τὸ βάπτω· ἢ παρὰ τὸ Φοινόν· τοῦτο παρὰ τὸ Φόνος· πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ καταβιβάσει τοῦ τόνου, Φοινός, ἤγουν πυῤῥός· Φόνιος, ὅτι Φονοδακεῖ.

Φοινίξω, αἱμάξω, βάψω, πυῤῥώσω· ἀπὸ τοῦ Φόνου, ἢ τοῦ Φοίνικος, ὅτι πυῤῥός.

Φοινίττων, βάπτων αἵματι.

Φοινικήϊα γράμματα, ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ εὑρόντος αὐτά.

Φοινικολόφου, ξανθολόφου.

Φοινικικόν, τὸ ψεῦδος· ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς σπαρτοὺς καὶ τὸν Κάδμον ψευδῶς λεγομένων.

* Φοιταλιώτης, ὁ πλανώμενος· ἀπὸ τοῦ Φοιτᾶν.

Φοιτητής, ὁ μαθητὴς καὶ ὁ διδάσκαλος· ἐκ τοῦ Φοιτῶ, Φοιτήσω· σημαίνει τὸ ὁρμῶ· γίνεται παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ἰτῶ τὸ πορεύομαι, ῥηματικὸν ὄνομα, ἰτός, προϊτός, προϊτῶ· καὶ συναιρέσει προιτῶ· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ρ. καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ, Φοιτῶ· ἢ παρὰ τὸ ὁδός ὁδῶ· πλεονασμῷ τοῦ ι, οἰδῶ· τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, οἰτῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ Φ, Φοιτῶ. σημαίνει δὲ τὸ ὁρμῶ καὶ παραγίνομαι· ὅθεν τὸ Φοίτα.

Φόβος] παρὰ τὸ Φέβω Φόβος. εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι γενικοῦ. εἴδη δὲ αὐτοῦ ἕξ.

Φοβερός, ὁ Φοβούμενος, παρὰ Θουκυδίδῃ.

Φοβέστρατος Ἀθηνᾶ, ἡ Φυγὴν τοῖς πολεμίοις ἐμποιοῦσα.

Φόβη, ἡ ϑρίξ· παρὰ τὸ Φοβεροὺς εἶναι τοὺς κομῶντας· οἱ γὰρ παλαιοὶ των ἀνθρώπων οὕτω Φοβερὰν ἐνόμιζον
798 εἶναι τὴν κόμην, ὥςτε Φόβην αὐτὴν προσηγόρευσαν.

Φολκός, στραβός· παρὰ τὸ τὰ Φάη παρέλκεσθαι.

Φολός, καὶ Φολίδες. αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως. ἐκ τοῦ λεπίς, ὑπερθέτει, πολίς· καὶ μεταθέσει τοῦ Φ, Φολίς. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται καὶ τὰ μικρὰ πτερά· τούτοις γὰρ ἐοίκασι. καὶ Φολιδωτόν, λεπιδωτόν.

Φόνος] παρὰ τὸ Φῶ τὸ Φονεύω, Φένω· καὶ ἐξ αὐτοῦ Φόνος· ἀπὸ τῆς Φυσήσεως, καὶ τοῦ ἤχου τοῦ γινομένου ἐν τῇ χύσει τοῦ αἵματος.

Φονᾶν, συζυγίας δευτέρας· σημαίνει τὸ ἀποκτεῖναι ἐπιϑυμεῖν, ἑτοίμως ἔχειν πρὸς τὸ Φονεύειν· ἀπὸ τοῦ Φονή, ὃ σημαίνει τὸν τόπον ὅπου οἱ νεκροὶ κεῖνται.

Φόνος ἔῤῥευσεν, αἷμα ἔῤῥευσε.

Φόξινος, ἰχϑὺς εὐϑέως γεννώμενος ἔχων κύημα. τίκτει δὲ ἐν ταῖς προϊμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης.

Φοξός, ὀξυκέφαλος, ὁ διεστραμμένος τὰ Φάη. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κεκαμμενικῶν ἀγγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ Φωτὸς ἢ τοῦ πυρὸς ὠξυμμένων· καθὰ Φησὶ καὶ Σιμωνίδης, Αὕτη δὲ Φοξίχειλος ἀργείη κύλιξ· — ἔνιοι δὲ κυρίως τὸν ἐπὶ τὰ Φάη τουτέστι τὰ ὄμματα) ἀπωξυμμένην ἔχοντα τὴν κεφαλήν· ἀμφοτέρων τὸ πρότερον.

Φορβάδων, νομάδων, βοσκομένων.

Φορβαντεῖον, Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους ὠνομάσθαι λέγει ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' Ἐρεχϑέως ἀνῃρεθέντος.

Φορά, ἡ κατὰ ὅλου τόπου ἐναλλαγή· καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅταν ϑέλῃ. καὶ Φοράδην, τὸ ὁρμητικῶς φέρεσθαι.

Φορβειά, περιστόμιον, καπίστριον· ἀπὸ τοῦ Φέρειν βίᾳ.

Φορβή, ἡ τροφή· παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω, βορβή καὶ Φορβή.

Φορίνη] Ἀντιφῶν φησὶν, ὅτι ἐπ' ἀνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο ἡ Φορίνη.

Φόρκυν, παρὰ τὸ Φέρειν καὶ ὁρμᾶν τὰς ὁλκάδας ἐν αὐτῷ, ἤγουν τὰς ναῦς ἐν τῷ λιμένι.

Φόρκυς, ἁλίμων ϑαλάσσιος· παρὰ τὸ Φέρεσθαι ὠκέως. τὸ δὲ Φόρκυν, τρεῖς κλίσεις ἐπιδέχεται· σημαίνει δὲ β', τὸν λιμένα, καὶ ὄνομα κύριον.

Φόρμιγξ, ἡ κιϑάρα. παρὰ τὸ προηγεῖσθαι τῆς οἴμης, προοίμιγξ· πρῶτον γὰρ ἐκιϑάριζεν ὁ Ἀπόλλων, εἶτα ἐπῆγον τὴν ᾠδὴν αἱ Μοῦσαι. καὶ Φορμίζειν, τὸ κιϑαρίζειν.

* Φορμικτής, ὁ κιϑαρῳδός· ἀπὸ τοῦ Φορμίζειν.

Φόρτος, παρὰ τὸ Φέρω Φέρτος καὶ Φόρτος.

Φόρτατον] — κακῶν δέ κε Φόρτατον εἴη, Ἰλιάδος ρ', τῶν δὲ παρόντων κακῶν τοῦτο ἂν εἴη ἄριστον· ἢ, ἐκ πολλῶν τῶν προγεγονότων κακῶν τοῦτο ἄμεινον γένοιτο. γράφεται δὲ καὶ Φέρτατον· κάλλιον.

Φορμίσκοι, καλαϑίσκοι, πλεκτὰ ἀγγεῖα· ἀπὸ τοῦ Φορμός, ὅ ἐστι προκάλυμμα, ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώϑεσαν ἰσχάδες κομίζεσθαι· ἢ κόφινον σημαίνει. παρὰ τὸ Φέρω, Φορμός. Ἡσίοδος, Οἴσεις δ' ἐν Φορμῷ — κοφίνῳ.

Φορμηδόν, κοφινηδόν. Φορμός ἐστι πλέγμα τινὸς μεγάλου εἴδους, ἐν ᾧ ἐκοιμῶντο οἱ πένητες· ἢ κατετίϑεντο τὰ
799 ὀστρία· τάχα δὲ ἡ καλουμένη νῦν καλύβη, ἡ πλεκομένη ἀπὸ καλάμης. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ Φορμηδόν.

Φορύνετο, ἐμολύνετο, ἐφυρᾶτο τῷ αἵματι· ἐξ οὗ τὸ αἱμοφορυκτά.

Φραδέος νόου, Φρονίμου.

* Φορυτός, ἡ χαράδρα· ἀπὸ τοῦ Φέρειν ἐκεῖσε τὰ ῥύπη.

Φορυτῷ, τῷ ἀπὸ τῆς γῆς αἰρομένῳ ὑπὸ τῶν ἀνέμων χορτῷ Φρυγανώδει· ἀπὸ τοῦ Φορύω· τοῦτο παρὰ τὸ Φέρω ἢ Φορᾶ.

Φραγγελῶ, ἐκ τοῦ Φραγγέλειον, ὃ σημαίνει σειρὰν ἐκ σχοίνου πεπλεγμένην, ἣ κάκληται μάστιξ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἔθνους· Φράγγελλοι γὰρ ἔθνος Ἰταλίας.

Φράδων, ἐπιστήμων, συνετός.

Φράζω, παρὰ τὸ Φῶ τὸ προῖῶ, ὡς βῶ βάζω· τῶν γὰρ νοηϑέντων ἔκδοσιν καὶ δεῖξιν διὰ τοῦ Φράζειν ποιούμεϑα. ἐκ τούτου τὸ ἐπιφρασαίατο, ἀντὶ τοῦ ἐπισκέψωνται, ἐπινοήσωσι, μάϑωσιν. ἐκ τοῦ Φράζω, Φράσω, ἔφρασα, ἐφρασάμην. εἰς τὸ δευοίατο. ἢ παρὰ τὸ Φῶ τὸ λέγω, Φάζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, Φράζω· καὶ συμφράσατο, ἀόριστος παϑητικὸς, ἀντὶ τοῦ συνεσκέψατο. σημαίνει δὲ δύο· τὸ ϑεᾶσθαι καὶ βλέπειν, ὡς τὸ, — τὸν δ' ἐφράσατο προσιόντα: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ διανοεῖσθαι, ὡς τὸ, Φράζεο Τυδείδη καὶ χάζεο: — παρὰ δὲ τῇ κοινῇ συνηϑείᾳ σημαίνει τὸ λέγω· Ὁποῖόν σου τὸ Φρόνημα. ὦ Εὐστράτιε, Φράσον ἡμῖν.

Φράτορες. διδάσκαλοι, ἢ πατέρες, ἢ συγγενεῖς. οἷμαι παρὰ τὸ Φατρία· ἢ παρὰ τὸ Φράζω. Φατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς Φυλῆς· Φράτορες δὲ, οἱ τῆς [αὐτῆς] Φατρίας μετέχοντες· καὶ Φατριάζειν, τὸ τῆς αὐτῆς Φατρίας μετέχειν· Φατριάρχος δὲ ἐστιν, ὁ τῆς Φατρίας ἄρχων.

Φρατὴρ, παρὰ τὸ πατήρ, πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς Φ.

Φρεάριος, δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Φρέαρ, παρὰ τὸ Φλῶ τὸ ἀναδίδωμι· ἢ παρὰ τὸ Φέρω, συγκοπῇ Φρῶ, Φρέαρ, ὡς θείνω, θέναρ· ἐξ οὗ Φέρεται τὸ ὕδωρ.

Φρενήρης, Φρόνιμος, ἢ παράΦρων.

Φρεωρύχος, Φρεατορύκτης.

Φρήν] παρὰ τὸ προΐω τὸ προπέμπω, συγκοπῇ πρῶ, καὶ Φρῶ· ἐξ οὗ Φρήν, ἀφ' ἧς προΐεται τὰ βουλεύματα. διατί σεσημείωται Φρὴν Φρενός; οὐδὲν εἰς ην λῆγον ὄνομα μονοσύλλαβον, μόνως ἐστὶ θηλυκόν· ἀλλ' εἰ ἐπιδέχεται τὸ θηλυκὸν γένος, ἐν κοινότητι ἐπιδέχεται· οἷον ὁ χήν, καὶ ἡ χήν· ὁ ῥήν, καὶ ἡ ῥήν· σημαίνει δὲ τὸ πρόβατον. τὸ δὲ Φρήν, διήλλαξε.

ΦρήτρηΦι] ἔστι Φατρία· πλεονασμῷ τοῦ ρ, Φρατρία· καὶ συγκοπῇ καὶ ἐκτάσει γίνεται Φρήτρη. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ταῦτα ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. τινὲς δὲ βούλονται γράφειν αὐτὰ χωρὶς τοῦ ι· λέγοντες ὅτι αἱ ἐπεκτεινόμεναι πτώσεις διὰ τῆς Φι συλλαβῆς, εἰ μὲν ἔχουσιν ἓν Φωνῆεν κατὰ τὴν λήγουσαν, Φυλάττουσιν αὐτό· εἰ δὲ β', ἀποβάλλουσι τὸ ἕν. ἕτεροι δὲ συνηγοροῦσι τῇ παραδόσει· ἡ γὰρ παράδοσις τὰς τοιαύτας δοτικὰς σὺν τῷ ι οἶδε γράφειν. λέγουσι γὰρ, ὅτι αἱ διὰ τοῦ
800 Φι ἐπεκτάσεις, προσερχόμεναι ταῖς πτώσεσιν, εἰ μὲν Φυλάσσουσι τὴν αὐτὴν Φωνήν, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν Φυλάσσουσιν· εἰ δὲ μὴ Φυλάττουσι τὴν αὐτὴν Φωνήν, οὐδὲ τὴν αὐτὴν γραφὴν Φυλάττουσι. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι αἱ διὰ τοῦ Φι ἐπεκτάσεις κατὰ πᾶσαν πτῶσιν γίνονται. ἐν τῇ εὐθείᾳ· οἷον, — ὁδὸς δ' ἑτέρηΦι παρελθεῖν Κρείσσων: — ἐν γενικῇ, οἷον, — πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόΦι χαλκός: — ἐν δοτικῇ, βίη, βίηΦι. ἐν αἰτιατικῇ, οἷον, Ἐπὶ δεξιόΦι παντὸς στρατοῦ: — καὶ ἐν κλητικῇ, ὦ Οὐρανία, λίγ' αἴων καὶ ΟὐρανίαΦι: — αὗται δὲ αἱ διὰ τοῦ Φι ἐπεκτάσεις τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου Φυλάττουσι, χωρὶς τοῦ νόσΦι καὶ ἶΦι· ταῦτα γὰρ μετῆλθον εἰς ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν. Χοιροβοσκός.

Φρητός. Ἰστέον ὅτι τὰ ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς συναίρεσιν πάσχοντα βαρύνονται, κέαρος, κῆρος· ἔαρος, ἦρος. σεσημείωται τὸ Φρητός ὀξυνόμενον, ἀπὸ τοῦ Φρέατος κατὰ κρᾶσιν· ὤΦειλε γὰρ βαρύνεσθαι· οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα λέγειν, ὅτι ἐπὶ τούτου ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐγένετο ἡ κρᾶσις, κἀκεῖθεν ἡ κλίσις· οὐδὲ γὰρ εὕρηται ἡ Φρὴρ εὐθεῖα ἐν χρήσει. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἡ Φρητός γενικὴ συνεξεδόθη κατὰ τὴν κρᾶσιν τῇ Κρητός καὶ σητός καὶ θητός γενικῇ. Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ περὶ τοῦ τόνου τῆς γενικῆς.

Φρίκη, τρόμος, παλμός· ἀπὸ τοῦ Φρίσσω.

Φρίξ, ἡ ἄνωθεν καὶ ἐξεπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνησις· ἢ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρὸς, ὅτε ἄνεμος ἄρχεται πνεῖν· ἀπὸ τοῦ Φρίσσω Φρίξω, ἀποβολῇ τοῦ ω. καὶ ἐπιΦρίξ, ἡ ἐπανάστασις τῶν κυμάτων, ἢ τὸ ἐπιπολάζον τῷ κύματι ἀΦρῶδες, ὅταν ἄνεμος ἐγερθῇ. ἡ αἰτιατικὴ, τὴν Φρίκα· καὶ σημαίνει τὴν ἐπιΦάνειαν τοῦ κύματος.

Φριξότριχα, ὀρθοῦντα τὰς τρίχας.

Φρίσσειν, κυρίως τὸ ἐξορθοῦν τὰς τρίχας, οἷον θρίσσω, κατὰ τροπήν· Φρίσσει δέ τις Φόβῳ, ἢ ψύχει, ἢ ὀργῇ. ἐμψύχως οὖν τὰς Φάλαγγας Φρίσσειν Φησί.

Φριμασσομένη, χρεμετίζουσα, ἀγριουμένη, ἢ ἀτάκτως πηδῶσα· καὶ Φριμαγμός, ὁ χρεμετισμὸς παρὰ ΛυκόΦρονι. καί, Φριμασσόμενοί τε τῷ ταράχῳ, καὶ ἀποΦυσσῶντες: — καὶ Φρυασσόμενοι, Φυσσῶντες. παρὰ τὸ Φρυάζω Φρυάξω, Φρυαγμός· πλεονασμῷ τοῦ μ, Φρυμαγμός.

Φρονεῖν, σημαίνει καὶ τὸ νοεῖν, καὶ τὸ Φρόνημα ἔχειν· καὶ Φρονηματισθῆναι, Ὑπερίδης.

Φρόνητις, ἡ Φέρουσα ὄνησιν, Φερόνησίς τις οὖσα· καὶ συγκοπῇ, Φρόνησις.

Φρόνις] Ὅμηρος, — κατὰ Φρόνιν ἤγαγε πολλήν: — ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς, παρὰ τὴν Φρόνησιν, κατὰ συγκοπήν· ὁ δὲ Ὦρος, ἐκ τῆς Φρών Φρονός γενικῆς, γίνεται Φρόνις· καὶ ἡ αἰτιατικὴ, Φρόνιν. τὸ δὲ Φρών, γίνεται ἐκ τοῦ Φρῶ· ὅθεν ἄΦρων καὶ σώΦρων. ἡ γενικὴ, Φρονός· οὗ παράγωγον, Φρόνιμος· καὶ τὸ Φρονῶ ἐξ αὐτοῦ.

Φροντίς] ἐκ τοῦ Φέρω Φορτίς· ὑπερβιβασμῷ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, Φροντίς· δίκην γὰρ Φόρτου ἔγκειται ἡ Φροντὶς ἐν τῇ ψυχῇ. εἰς τὸ ἀΦρόντιστον.

Φροντιστήριον, διατριβὴ, ἢ μοναστήριον· ὅπερ Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι.

Φροῦδοι, παντελῶς ἀΦανεῖς, ἔρημοι, οἷον ἀπεληλυθότες, 801
ἔκδημοι. ἐκ τοῦ ὁδός καὶ τῆς πρὸ προθέσεως, γίνεται πρόοδος· καὶ κατὰ συναλοιΦὴν, προῦδος, καὶ Φροῦδος, ὡς προοίμιον Φροίμιον, οἱονεὶ ὁ προπορευόμενος καὶ γενόμενος ἀΦανὴς, ἤγουν ὁ μὴ Φαινόμενος, ὁ μακρὰν γενόμενος, καὶ οἷον εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῆς ὁδοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν· καὶ Φροῦδα, τὰ ἀΦανῆ καὶ ἄΦαντα.

Φρουρός, ὁ προορῶν· παρὰ τὸ προορᾶν· Φρούριον δὲ, σημαίνει τὸ κάστρον· οὐκ ἀπὸ τοῦ Φρουρός· Φρουρεῖον γὰρ ἂν ἦν, ὡς ἰατρός ἰατρεῖον· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Φρουρῶ.

* Φρουροδόμος, ὁ Φύλαξ τοῦ δόμου, ἀπὸ τοῦ Φρουρεῖν τὸ Φυλάττειν.

Φρύαγμα, ἡ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτήρων ἠχὴ ἀγρίῳ Φυσήματι ἐκπίπτουσα· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γελάσεως. ἀπὸ τοῦ Φρυάσσω· τοῦτο παρὰ τὸ ὀΦρῦς ὀΦρυάσσω· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ο, Φρυάσσω· καὶ Φρυαττόμενος, ἐπαιρόμενος· καὶ Φρυάττεσθαι, τὸ καταπλήττεσθαι. Μένανδρος.

Φρύγανα, τὰ εἰς τὸ καίειν καὶ Φρύγειν ἐπιτήδεια.

Φρυγία, κοινόν· Φρυγίη, Ἰωνικόν. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ξ ἢ εἰς ρ ληγόντων διὰ τοῦ ια παραγόμενα θηλυκὰ, διὰ τοῦ ι γραΦόμενα, παροξύνεται· πλὴν τοῦ ἀνθρακιά. ἐκ τοῦ Φρύξ Φρυγός· ἐπὶ χώρας.

Φρυκτωρεῖν, κυρίως τὸ διὰ πυρὸς ἀνατεινόμενον σημαίνειν. ἐκ τοῦ πῦρ πυρός, καὶ τοῦ ὠρῶ τὸ Φυλάσσομαι, γίνεται πυρκτωρία· καὶ κατὰ ὑπέρθεσιν τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς Φ, Φρυκτωρία· ἔστι δὲ ἡ παρ' ἡμῖν λεγομένη βίγλα· ἢ Φανός, ἢ λαμπάς, ἢ καῦσις· παραΦυλακὴ νυκτερινή, ἡ διὰ τοῦ πυρὸς Φυλακή.

Φρυνέος] δηλονότι Φρῦνος· Φρυνέος, πλεονασμῷ τοῦ ε· εἶδος βατράχου· παρὰ τὸ ἐμΦερὴς εἶναι πρὸς τοὺς ἄλλους· ἢ ἀπὸ τοῦ Φέρεσθαι ἀπὸ τῆς λιμνώδους Φύσεως ἐπὶ τὸ χερσαῖον.

Φρυνώνδας, ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Ἀθηναῖος, περιβόητος ἐπὶ πονηρίᾳ, οὐδὲν ἧττον Εὐρυβάτου. ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι.

Φῦ] Ἔν τ' ἄρα οἱ Φῦ χειρί: — ἀντὶ τοῦ προσεπέλασεν αὐτῷ καὶ προσήγγισε τῇ χειρί. ἀπὸ τοῦ Φύω Φῦμι.

Φύγαδ' ἔτρεπε μώνυχας ἵππους: — εἰς Φυγὴν ἔτρεψε τοὺς ἵππους· ὡς ἄλαδε· καὶ ἤτοι τὴν Φυγὴν Φύγα εἶπεν, ὡς τὴν σκέπην σκέπα· καὶ ὡς τὸ οἰκόνδε οἴκαδε, οὕτω Φυγήνδε Φύγαδε.

Φυζακινός, ὁ εὐπτόητος διὰ δειλίαν· Φύζα γὰρ ἡ μετὰ δέους Φυγή· παρὰ τὸ Φεύγω γίνεται Φύζα· τοῦτο δὲ, καὶ τὸ λεπτακινὸς, παρώνυμα ὄντα, οὐκ ἀντίκειται τῷ κανόνι· ἐπειδὴ πεπόνθασιν. ἀπὸ τοῦ Φύζα καὶ τοῦ λεπτός, γίνεται Φυζεινός καὶ λεπτεινός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ακ, ἐγένετο Φυζακινός καὶ λεπτακινός, διὰ

τοῦ ι, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ δίψα διψηρός καὶ διψακερός, ἅμα τῷ πλεονασμῷ συστολῆς γινομένης.

50 Φυήν, βλάστησιν, αὔξησιν ἡλικίας· παρὰ τὸ Φύω.

Φύκος, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. οἱ δὲ, Φυκία Φασὶ βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης γινομένην· παρὰ τὸ Φύεσθαι· Φυτὸν γὰρ ἐστὶ θαλάσσιον.

Φυκία, θαλάσσια ζῶα, ἢ ὁ ἀφρός· παρὰ τὸ Φύω. λέγεται δὲ καὶ τὰ βρύα Φυκία καὶ Φυκίς.

Φύκη, ᾗτινι τὰς οἰκείας ὄψεις χρίουσι.

802 Φυλάκη, πόλις Θεσσαλίας, βαρυτόνως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δεσμοῦ.

Φυλακοὺς λάθῃ, Ἰλιάδος ω'. Ἀρίσταρχος ὀξύνει· τὰ γὰρ εἰς κος λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, παραλήγοντα τῷ α, ἐπιθετικὰ ὄντα, ὀξύνονται, παρδακὸς, φαρμακός.

Φυλακτῆρες, ἀντὶ τοῦ Φύλακες· ἀπὸ τοῦ Φυλακτήρ.

Φυλακτήριον, τόπος ἔνθα οἱ Φύλακες οἰκοῦσι.

15 Φυλάσσω] παρὰ τὸ πύλη πυλάσσω καὶ Φυλάσσω· σημαίνει δὲ δύο· ἐπὶ μὲν τοῦ καθ' ἡμῶν συνήθους, Δῶμα Φυλασσέμεναι: — σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιτηρεῖν, ὡς τὸ, Καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστον τε Φυλάσσοις.

Φύλα, ἔθνη, δι' ἑνὸς λ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ Φύλλου ἐπὶ τῶν δένδρων. Ὥρος ἐτυμολογεῖ, ἢ ἐκ πολλῶν ἄθροισις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Φύλλων· Οἵηπερ Φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν: — τὸ Φυ, μακρόν· ἐκ τοῦ Φύω· ἢ τὰ διὰ τοῦ υλον οὐδέτερα δισύλλαβα καθαρὰ μονογενῆ ἐκτείνουσι τὸ υ. σεσημείωται τὸ ξύλον.

Φύλαρχος, ὁ κατὰ Φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων,

20 ὑποτεταγμένος τῷ ἱππάρχῳ.

Φυλάσιοι, οἱ ἐκ τοῦ δήμου τῆς Φυλῆς· Φυλὴ γὰρ, δῆμος τῆς Οἰνίδος. ὁ δὲ Μένανδρος τόπον νομίζει εἶναι Φυλήν· ὁ δὲ Φίλαρχος Φρούριον αὐτὸ φησὶν εἶναι.

Φυλακή, ἀπὸ τοῦ Φυλάσσω· τοῦτο παρὰ τὸ Φυλή· λέγουσι γὰρ, ὅτι τὰς Φυλακὰς αἱ Φυλαὶ εἶχον· ὅθεν λέγεται καὶ πρώτη Φυλακὴ τῆς νυκτὸς, καὶ δευτέρα, καὶ τρίτη· κατὰ γὰρ τρεῖς ὥρας ἐφύλαττε μία Φυλή· καὶ μετὰ ἄλλας τρεῖς ἄλλη· ὥςτε ἡ Φυλακὴ τῆς νυκτὸς, τρεῖς ὥρας σημαίνει. Φυλὴ δὲ, σημαίνει τὸ γέ-

30 νος· κατὰ γενεὰς γὰρ ἐφύλασσον. ἢ παρὰ τὸ πύλη· οἱ γὰρ Φυλάσσοντες ἐν πύλῃ ἐφύλασσον.

Φυλοκρινεῖ, διακρίνει, καταδικάζει παρέργως.

Φύλοπις, μάχη· τροπῇ τοῦ μ εἰς π· παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰ φύλα εἶναι, Φύλομίς τις οὖσα.

Φύλλον] παρὰ τὸ Φύω τὸ ἀναβλαστάνω, Φύαλλον καὶ Φύλλον, ὡς πύω πύαλον καὶ πύλον. διὰ δύο λλ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ Φύλου τοῦ σημαίνοντος τὴν Φυλήν.

Φυλλιναίους ἀγῶνας, ἐν οἷς μὴ τίθεται ἀργύριον, ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον, ἀλλὰ στέφανος.

40 Φυλλίς, παρὰ τὸ Φύλλον. περὶ παθῶν.

Φύλλον] παρὰ τὸ Φύω Φύαλον, ὡς πύω πύαλον· συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, Φύλλον. οὕτως εἰς τὸ ἄλλο Ἐτυμολογικόν· τὸ δὲ πρῶτον εἰς τοὺς Ἐπιμερισμοὺς εὗρον.

Φύξηλιν ἐόντα: — ἄνανδρον, Φυγόν· παρὰ τὸ Φεύγειν τὰς ἴλας. καὶ Φύξιν, τὴν Φυγήν.

Φύξ, παρὰ τὸν Φύξω μέλλοντα.

Φύρει, μολύνει· ἢ ἐκβρέχει· ἢ ἐκπλύνει.

* Φυλλοροεῖν, λέγεται ἐπὶ τῶν δένδρων, ὅτε τὰ φύλλα ῥέει, τουτέστιν ἐκπίπτει.

50 Φύρδην, συγκεχυμένως. Φύραμα, στέαρ, ζύμη, σταῖς.

Φύσις, παρὰ τὸ Φύω Φύσω, ἢ ἐν ἅπασι Φύουσα καὶ κινουμένη.

Φυσίζωος, ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν Φύουσα γῆ.

Φύσαι, τὰ χαλκευτικὰ Φυσήματα. οἱ ἀσκοί.

Φύσιγγες, τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα.

Φύσκη, τὸ παχὺ ἔντερον· ἢ ἡ γαστήρ. ἀπὸ τοῦ πεφυσῆσθαι πληρουμένη λίπους, ἀλφίτων, καὶ αἱμάτων.

Φύστα, τὰ ἀναπεφυρμένα μέλιτι ἄλευρα. 803

Φύστη, ἢ ἐν ταῖς σκάφαις τριβομένη καὶ ἡρέμα ἀναδευομένη μάζα.

Φυτάλιμος. Φυτόν· Φύτιμος· καὶ πλεονασμῷ, Φυτάλιμος, καὶ Φυταλίμιος. Σοφοκλῆς, Προσῆλθε μητρὶ καὶ Φιταλίμῳ πατρί: — πολλάκις δὲ καὶ τροπῇ. Φιτάλιμος.

Φυταλίζει, Φυτεύει, πλησιάζει· παρὰ τὸ Φυτόν· τοῦτο παρὰ τὸ Φύω τὸ Φυτεύω.

* Φυτουργός, ὁ τὰ Φυτὰ ἐμποιῶν· ἀπὸ τοῦ ἐργάζομαι καὶ Φυτόν. 10

Φυτακόμος, Φυτουργός, καὶ σύνδενδρος τόπος· διὰ τὸ τοῖς Φυτοῖς κομᾶν.

Φυτόσκαφος, ἢ τὰ Φυτὰ ἐσκαμμένη γῆ· ἐνεργητικῶς δὲ Φυτοσκάφος, ὁ τὰ Φυτὰ περισκάπτων γεωργός.

Φυτεύω] παρὰ τὸ Φυτόν Φυτεύω· εἰ γὰρ παρὰ τὸ Φύω, Φυεύω, ἐπεισόδῳ τοῦ τ δηλονότι. οὐκ ἔστι δέ· οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ υω γίνεται παράγωγον διὰ τοῦ ευω. — κακὸν μέγα πᾶσι Φυτεῦσαι, Ἰλιάδος ο', κατασκευάσαι, ἐμβαλεῖν.

Φυλακή, σημαίνει τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀφεγγὲς οἴκημα· ὡς 20 τὸ, Ποία Φυλακὴ οὐκ ἔσχε: — καὶ τὴν τετάρτην μοῖραν τῆς νυκτὸς, ὡς τὸ, Ἦσαν δὲ ποιμένες Φυλάσσοντες Φυλακὰς τῆς νυκτός: — σημαίνει καὶ τὴν γνῶσιν καὶ θεωρίαν, ὡς τὸ, Ἐπὶ τῆς Φυλακῆς μου στήσομαί: — σημαίνει καὶ τὸ σῶμα, ὡς τὸ, Ἐξάγαγε ἐκ Φυλακῆς τὴν ψυχήν μου: — σημαίνει καὶ αὐτὸ τὸ Φυλάσσειν, ὡς τὸ, Ὡς οἱ μὲν Τρῶες Φυλακὰς ἔχον.

Φύω, παρὰ τὸ Φῶ τὸ πρεῶ. σημαίνει δὲ τρία· τὸ ἀναβλαστάνω, ὡς τὸ, Ὡς ἀνδρῶν γενεὴ ἡμὲν Φύει, ἠδ' ἀπολήγει: — καὶ τὸ, Θεὸς πεφυκώς: — καὶ τὸ κρατῶ, 50 ὡς τὸ, Ἐν τ' ἄρα οἱ Φῦ χειρί.

Φωγνύναι καὶ Φρύγειν· Ἀλλ' ἰσχάδας μοι προσελέτω πεφρυγμένας.

Φῶς Φῳδός, ἔχει τὸ ι, καὶ ὀξύνεται, ὡς δᾷς δᾳδός. εἴρηται παρὰ τὸ Φῶς, ὅπερ ταυτόν ἐστι τῷ πυρί· καὶ σημαίνει τὰ ἐν τοῖς σκέλεσι γινόμενα ἐκκαύματα ἀπὸ τοῦ πυρός. ἔχει δὲ τὸ ι· ἐπειδὴ λέγεται καὶ Φωΐδες, ὡς εὗρον ἐν ταῖς λέξεσι τῶν ῥητόρων. σημαίνει δὲ τὸ αὐτό. λέγει δὲ ὁ Χοιροβοσκὸς, ὅτι δισυλλάβως καὶ μόνον λέγεται κατὰ τὸ παλαιὸν προσγραφομένου τῷ ω τοῦ ι. 40 ἐν δὲ τῇ γενικῇ ὤφειλε περισπᾶσθαι, Φῷδες Φῳδῶν, ὥςπερ χεῖρες χειρῶν· ἀλλὰ σεσημείωται καὶ τοῦτο, μετὰ τῶν ἄλλων βαρυνόμενον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, — πλὴν Φῳδῶν ἐκ βαλανείου.

Φῷ, ἀντὶ τοῦ Φωτί, σὺν τῷ ι· Εὐριπίδης Μελεάγρῳ, Τὸ μὲν ἐν Φῷ τόδε κατὰ σκότος κακόν.

Φῴζειν, σὺν τῷ ι· σημαίνει τὸ καίεσθαι. Στράττις, Ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως Φῴζειν ὥςπερ μύσταξ σεαυτόν: — Βιθυνοὶ δὲ, Φῴγειν λέγουσι.

Φωλεός, ὁ σκοτεινὸς τόπος· παρὰ τὸ ἀπολωλέναι τὸ Φῶς 50 ἐκεῖσε.

Φωνή, παρὰ τὸ Φῶς καὶ τὸ νοῦν, ἢ τὰ ἐν τῷ νῷ Φωτίζουσα· ἢ τὸ τοῦ νοὸς Φῶς· παρὰ τὸ Φάος εἶναι τοῦ νοός· διὰ γὰρ τῆς Φωνῆς τὰ τῆς ψυχῆς ἐνθυμήματα γινώσκομεν· Φαονή τις οὖσα, καὶ Φωνή. τὰ δὲ εἰς νη δισύλλαβα τῷ ω παραληγόμενα βαρύνεται· πλὴν τῶν ἀπὸ τέλους ῥηματικῶν.

804 Φῶ, σημαίνει δ'· Φῶ τὸ λέγω, ἐξ οὗ καὶ Φωνή· Φῶ τὸ φλίνω, ἐξ οὗ καὶ Φῶς· Φῶ τὸ φονεύω, ἐξ οὗ καὶ Φόνος· Φῶ τὸ θάλπω, ἐξ οὗ καὶ Φῶσαι τὸ θάλψαι. τὸ δὲ Φῶ τὸ λέγω, παρὰ τὸ Φῶς· Φῶς γὰρ τῶν πραγμάτων, οἱ λόγοι.

Φώρ, ὁ λῃστής, ὁ κλέπτης· παρὰ τὸ Φέρω, Φέρ καὶ Φώρ, μεταθέσει τοῦ ε εἰς ω, ὁ τὰ ἀλλότρια Φέρων· ὅθεν καὶ Φώριον· καὶ Φωραθείς, εὑρεθείς, γνωσθείς· καὶ Φωρᾶν, ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν· καὶ Φωράσας, διερευνήσας, καταλαβὼν τὰ κλόπιμα.

Φωριαμός, ἡ κιβωτός· παρὰ τὰ Φάρη, ἡ τῶν Φάρων δεκτική· ἔστι δὲ ὄνομα ἀρσενικόν. ἢ παρὰ τοὺς Φῶρας· ἐπεὶ πρὸς φυλακὴν τούτων κατεσκεύασται. ἢ παρὰ τὸ τὰ φορούμενα ἔχειν. εἰ μὲν οὖν παρὰ τοὺς Φῶρας, οὐδὲν πέπονθεν· εἰ δὲ παρὰ τὰ Φάρη τὰ ἐντιθέμενα αὐτῇ, πέπονθε, μεταβληθέντος τοῦ α εἰς ω, ὡς θάκος, θῶκος. τὰ διὰ τοῦ αμος τρισύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν φύσει μακρὰν, πάντα ὀξύνονται, χηραμός, οὐλαμός. οὕτως οὖν καὶ Φωραμός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, Φωριαμός. Ἡρωδιανὸς περὶ Ἀττικῶν προσῳδιῶν, τρίτῃ ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· οὐχ ὡς ἀνάλογον, ἀλλ' ὡς Ἀττικόν. ἡ μέντοι συνήθεια ὀξυνόμενον ἔχει.

Φάσσων, σινδών· Φωσσώνιον, λινοῦν τι, ἤτοι σινδόνιον· ἢ καὶ τὸ ἱστίον τῆς νεὼς πεφυσημένον, ὡς παρὰ Λυκόφρονι, Ἀφλαστα καὶ Φώσσωνας ὀργυιωμένους· — ἢ προσώπου τὶ ἐκμαγεῖον. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ὁ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται ὠράριον.

Φώς ἀρσενικῶς, ὁ ἄνθρωπος· παρὰ τὸ Φῶ τὸ λέγω· μόνος γὰρ ὁ ἄνθρωπος λογικὸν ζῷον· ἢ ὁ μόνος τὰ τῆς διανοίας φωτίζων τῷ λόγῳ. καὶ ὁ Θεολόγος, Φώς γὰρ τὸν ἄνθρωπον ὀνομάζουσι διὰ τὴν τοῦ ἐν ἡμῖν λόγου δύναμιν.

Φῶς οὐδετέρως, τὸ φωτίζον καὶ λάμπον· ὃ καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο λέγεται Φόως. γίνεται παρὰ τὸ Φῶ τὸ φαίνω καὶ λάμπω Φάος· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν Φάος· καὶ κατὰ συναίρεσιν Φῶς. κλίνεται διὰ τοῦ τος· ἐπεὶ καὶ τὸ Φάος Φάτος κλίνεται· τὰ γὰρ συνῃρημένα τῶν ἐντελῶν φυλάσσει τὴν κλίσιν. οἱ δὲ λέγοντες, ἀπὸ τοῦ Φάος γέγονε κατὰ κρᾶσιν, οὐκ ἀκριβῶς λέγουσι· τὸ γὰρ Φάος εἰς αυς ἔχει τὴν γενικήν.

Χ.

Χῖ τὸ στοιχεῖον, ὅτι χεομένην ἔχει τὴν ἐκφώνησιν. ἄλλοι δὲ ἔχι αὐτὸ εἶπον, ὅτι ἔχει ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν ἀλλήλας κατὰ μέσον σχιζούσας.

Χαβρίας, στρατηγὸς Ἀθηναίων. ὡς Φαίνω Φανίας, ἀμύνω Ἀμυνίας, οὕτω χαίρω Χαρίας· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, Χαβρίας.

Χάλα] Χάλα τοκεῦσιν: — ὑπεχώρει, καὶ ἐνδίδου· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χαλασμένων προτόνων, παλλοῦ ὄντος ἀήμου ἐν τῷ ἀρμένῳ τοῦ πλοίου.

Χαλεπῶς, δυσκόλως· ἀπὸ τοῦ χαλέπτω· οἷον, Χρυσὲ κακῶν ἀρχηγὲ βιοφθόρε πάντα χαλέπτων: — ἐκ δὲ τοῦ χαλ πτω, χαλεπταίνω γίνεται καὶ χαλεπαίνω. σημαίνει δύο· τὸν δεινὸν, ὡς τὸ, — χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός: — σημαίνει καὶ τὸ ἀδύνατον, ὡς ἐν Ὀδυσσείας κ', — χαλεπὸν δέ κ' ὀρύσσειν Ἄνδρα θνητόν.

805 Χάλαζα, παρὰ τὸ χαλῶ, ἡ ἐκ τοῦ ἄνω πρὸς τὰ κάτω χαλωμένη.

Χαλάστρη, καὶ Χαλάστρα, πόλις ἢ λίμνη τὶς ἐν Μακεδονίᾳ, ὅθεν ἔκαιον τὸ νίτρον· ἐξ ἧς τὸ Χαλκιστραῖον νίτρον κέκληται.

Χαλίφρων, κυρίως ὁ ἐν μέθῃ ἀφραίνων· χάλις γὰρ ὁ ἄκρατος οἶνος, παρὰ τὸ χαλᾶν καὶ ἀνιέναι ἀραρυίας τὰς φρένας· ἢ ὁ εὐήθης, παρὰ τὸ κεχαλᾶσθαι τὰς φρένας· καὶ τὰς βάκχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν· καὶ χαλιμάζειν ἔλεγον, τὸ περὶ τὰς συνουσίας πείθεσθαι· καὶ καγχαλίζειν, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος, καὶ ἀπὸ τοῦ χάλις ὁ οἶνος.

Χαλινός, χανινός τις ὤν, παρὰ τὸ χαίνειν, ὅτι δι' αὐτοῦ χαίνειν γίνεται· ἢ παρὰ τὸ ἴς ἰνός καὶ τὸ χαλῶ, τὸ πρὸς δύναμιν χαλώμενον. τὰ εἰς νος· ὀξύτονα μὴ ὄντα παρώνυμα, διὰ βραχέος τοῦ ι γράφεται, τυκινός, ἀληθινός· τὸ χαλινὸς δὲ διὰ τοῦ ι γραφόμενον, τῷ χρόνῳ διήλλαξε· μακρὸν γὰρ ἔχει τὸ ι.

Χαλκός, κατὰ πρόσθεσιν τοῦ χ Δωρικῶς, ἀλκός καὶ χαλκός, ἐπεὶ πρὸς ἀλκὴν εὐθετός ἐστιν· ἢ παρὰ τὸ ἔχειν ἀλκήν· ἢ Χάλυβες ἔθνος εἰσὶ Σκυθικὸν, ἔνθα ὁ σίδηρος τίκτεται· ἐκ τοῦ χαλυψ χάλυβος, γίνεται χαλβός· καὶ τροπῇ, χαλκός· ἐκεῖ γαρ πρῶτον εὑρέθη ὁ σίδηρος, καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη χαλκὸς ὁ σίδηρος, διότι πρότερον εὑρέθη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ χαλκός· ὕστερον δὲ εὑρεθεὶς ὁ σίδηρος, ἐκάλεσαν αὐτὸν ὁμωνύμως τῷ χαλκῷ. καὶ ὁ ποιητὴς, Χάλκεον ἔγχος, οὐ τὸ ἐκ χαλκοῦ, ἀλλὰ τὸ ἐκ σιδήρου, τῇ παλαιᾷ συνηθείᾳ· ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν χαλκῷ ἀντὶ σιδήρου τοῖς ξίφεσιν ἐχρῶντο καὶ τοῖς ἄλλοις ὅπλοις. Ἡσίοδος, Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο, μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

Χαλκοτύπους, τὰς ἐκ σιδήρου πληγάς.

Χαλκεύς χαλκέως, καὶ ὁ χρυσοχόος· οἷον, Ἦλθε δὲ χαλκεὺς Ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης: — ἀπὸ γὰρ τοῦ πρώτου φανέντος μετάλλου πάντας τοὺς δημιουργοὺς ἐκάλουν οὕτως οἱ παλαιοί, ὡς καὶ τὸν Ἥφαιστον Ὅμηρος, — ὃν ποτε χαλκεὺς Ἥφαιστος ποίησεν ἰδέσθαι πραπίδεσσιν.

Χαλκήρης, ἐκ τοῦ χαλκός καὶ τοῦ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἢ τῷ χαλκῷ ἡρμοσμένη· ὡς χαλκοβάρεια, ἢ τῷ χαλκῷ βαρυμένη, ὅ ἐστιν ἰσχυρά.

Χάλκεια, ἑορτὴ ἀρχαία καὶ παλαιὰ δημώδης· ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τεχνιτῶν, ὅτι ὁ Ἥφαιστος ἐν τῇ Ἀττικῇ [χαλκὸν] εἰργάσατο· ἔστι δὲ ἑνὴ καὶ νέα τοῦ πυανεψιῶνος· ἐν ᾗ καὶ ἱέρειαι μετὰ τῶν ἀρηφόρων τὸν πέπλον διεζώνται. Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει, ὅτι ἡ πλείων χρῆσις προπεριστᾷ.

Χαλκίς, τὸ ὄρνεον, ὅτι ὑποχαλκίζει κατὰ τὴν χροιὰν τῆς πτήσεως. ἔστι δὲ καὶ πόλις Εὐβοίας. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῶν Χαλκίδων τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρου διαβάντων εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ κατασχόντων τὸ χωρίον καὶ μετονομασάντων.

Χάλυψος, ὄνομα ἐθνικόν· παρὰ τὸ χαλέπτω τὸ βλάπτω χαλέψω.

Χαλκοχίτων] τὰ εἰς ων λήγοντα, εἴτε μονοσύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· χθών, αὐτόχθων· χιτών, ἀστροχίτων· (— πόλῳ ἀστροχίτωνι) λειμών, εὐλείμων· αἰών, μακραίων· χωρὶς εἰ μὴ τοπικὴν σχέσιν τινὰ σημαίνει, ὡς κοιτών, προκοιτών· θυρών, προθυρών.

Χαμάδις, χαμαὶ εἰς γῆν. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τοπικὸν ἐκ τοῦ χαμαί. τὰ διὰ τεῦ αδις τρισύλλαβα ἐπιρρήματα,

τῷ α παραληγόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ βαρύνεται, Φυγάδις, οἰκάδις. σεσημείωται τὸ ὁμαδίς ὀξύτονον.

Χαμᾶζε, διατί προπερισπᾶται, τοῦ κανόνος λέγοντος, ὅτι τὰ εἰς ζε λήγοντα ἐπιῤῥήματα τῷ α παραληγόμενα, προπαροξύνεται; θύραζε, ἔραζε. ὅτι ἐκεῖνα μὲν, ἀπὸ ὀνόματος γίνεται· οἷον, θύραζε, ἐκ τῆς θύρας· ἔραζε, ἐκ τῆς ἔρας· καὶ Ἀθήναζε, ἐπ' Ἀθήνας· τοῦτο δὲ, ἀπὸ ἐπιῤῥήματος ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ χαμαί γέγονε· καὶ ὡς διήλλαξε πρὸς τὰ ἄλλα περὶ τὸ σημαινόμενον, διήλλαξε καὶ περὶ τὸν τόνον· ἢ ὅτι ἐκεῖνα μὲν, βραχὺ ἔχει τὸ α· τοῦτο δὲ, μακρόν. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ζε ἐπιῤῥήματα συνεσταλμένον ἔχει τὸ [illegible] τέλους α· οἷον, θύραζε, ἔραζε· πλὴν τοῦ χαμᾶζε.

Χα[illegible] παρὰ τὸ χῶ, ἢ παρὰ τὸ χθών, χθαμαί, καὶ χαμαί, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ θ.

Χαμαιπετής, χαμαὶ ἐῤῥιμμένος.

Χαμεῦναι καὶ χαμευνάδες, χαμαὶ κοιμώμενοι.

Χαμαίζηλοι, ταπεινοί· ἢ δίφροι κοιλάδεις.

Χαμεταιρίς, πόρνη.

Χαμαιτυπίη, πόρνη ἄδοξος· καὶ χαμαιτυπεῖον, τὸ πορνεῖον.

Χαμεύνα, ταπεινή, εὐτελὴς κλίνη καὶ στιβάς· καὶ χαμεύνια, κραββάτια ταπεινά.

Χανδόν, ἀθρόον, ἁπλήστως, χαρητικῶς.

Χαραδρός, εἶδος ὀρνέου· ἀπὸ τῆς χαράδρας· ὅτι περὶ τὰς χαράδρας ἀναστρέφεται.

Χαράσσω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ χ, ἀπὸ τοῦ ἄρης ἀράσσω· ἢ ἐκ τοῦ χαίρω τὸ τραχύνω, ὅπερ ἐκ τοῦ χῶ τὸ χαράσσω γίνεται.

Χαίρω, τὸ τραχύνω, ἢ χαλῶ· καὶ κάρχαρος κύων, ἐκ τούτου. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ σιδήρῳ τεμνόμενα καὶ χαρασσόμενα, ὀξυνόμενα γίνεται· ὅθεν καὶ χάραπας καλοῦμεν τοὺς ὀξυνομένους καλάμους, ἢ τὰ ξύλα.

Χάραξ] διαφέρει δὲ ὁ χάραξ καὶ ἡ χάραξ· τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῶς, σημαίνει τὸ στρατόπεδον, ἢ τειχισμόν τινα καὶ περίφραγμα καὶ χαράκωμα· θηλυκῶς δὲ, ὁ τῆς ἀμπέλου. Χάραξιν, ὀξέσι ξύλοις, ἢ καλάμοις, ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς.

Χαράκωμα, περίφραγμα, τεῖχος. παρὰ τὸ χαρακῶ, χαρακώσω· τοῦτο παρὰ τὸ χάραξ ἀρσενικῶς.

Χαραδροῦται, ὀρύσσεται, κοιλαίνεται· χαράδραι γὰρ αἱ διαιρέσεις καὶ τὰ σχίσματα, καὶ αἱ χείμαῤῥοι γῆς· παρὰ τὸ χαράσσω.

Χαρακτήρ, ἢ σφραγίς, ὁ τοῦ ὀνόματος τύπος.

Χάρις] παρὰ τὸ χαίρω, χαρῶ, χάρις. τὰ δὲ εἰς ις δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ις ἀμετάβολον, ἐὰν κλίνηται διὰ τοῦ δ, ὀξύνεται, οἷον τριγλίς· εἰ δὲ διὰ τοῦ τ, βαρύνεται· οἷον χάρις χάριτος. σημαίνει τρία· τὴν θεὰν, ὡς τὸ, — Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων: — τὴν δωρεὰν, ὡς τὸ, — ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν: — καὶ τὴν εὐπρέπειαν, ὡς τὸ, Ὡς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμῳ: —

807 Χαρίεις, χαριέστερος] πᾶν ὄνομα εἰς εις λῆγον τὸ παρακείμενον συγκριτικὸν ἔχει πλεονάζον δύο συλλαβὰς τῆς εὐθείας· οἷον χαρίεις, χαριέστερος· τιμήεις, τιμηέστερος· μορφήεις, μορφηέστερος· τολμήεις, τολμηέστερος καὶ τολμηεστάτη· οὐ γὰρ παρὰ τὸ τόλμη ἐσχημάτισται· ἀκοινώνητα γὰρ συγκρίσει πάντα τὰ θηλυκά. ἡμάρτηται δὲ παρ' Ὁμήρῳ πλατάνιστος· ὑπερθετικὸν γὰρ ἐστὶν, ὡς κάκιστος, ἄριστος. ἔνιοι μέντοιγε παροξύνουσι, λέγοντες εἶναι ὑποκοριστικὸν τὸ σχῆμα, καθὼς καλαμίσκος καὶ πυργίσκος· ἀγνοοῦντες, ὅτι εἰ ἦν ὑποκοριστικὸν, ἔδει διὰ τοῦ κ διαφέρεσθαι. τὸ δὲ ἐρέστερος, οὐκ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὀρήεις ὀρηέστερος, καὶ κατὰ συγκοπήν· ἀπὸ γὰρ τῶν εἰς ος οὐδετέρων οὐδέποτε γίνεται συγκριτικόν. Φιλόξενος. εἰς τὸ αἱματόεις.

Χάριεν· τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους ὀξύνει Ἡρωδιανός.

Χαριεντιζόμενοι, εὐτραπελευόμενοι, σκώπτοντες. καὶ Ἀριστοφάνης, Χαριεντίζεις καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύῃ.

Χαρίζεσθαι, κοινῶς μὲν, ὡς οἱ πολλοί· ἰδίως δὲ, καὶ ὡς ὑπὸ ἀφροδισίων· ἢ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι.

Χάρμα, χαρά, ἡδονή.

Χάρμη, μάχη, κατ' εὐφημισμόν· ἢ ἐφ' ᾗ οὐδεὶς χαίρει.

Χάρτης] παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ (ἀφ' οὗ καὶ τὸ χάζω) γίνεται παράγωγον χαίρω, (οὐκ ἐπὶ τῆς χαρᾶς) χάρτης, ὁ χωρητικὸς τῶν ἐγγραφομένων· ἢ παρὰ τὸ χόρτος.

Χάρυβδις, ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τὰ Γάδειρα, καὶ πάλιν βαγδαιοτέρως ἐπαναστρέφουσα. εἴρηται δὲ πᾶν τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατάγον, οἱονεὶ εἰς χάος βαῖνον.

Χάρων, ὁ λέων, ἀπὸ τῆς χαροπότητος.

Χαροπός, περιχαρής, εὐόφθαλμος· ἐξ οὗ χαροπή.

Χατίζεις, σημαίνει τὸ χρῄζεις· παρὰ τὸ ἔχειν αἰτεῖν· ὃ γὰρ χρῄζων, ἃ οὐκ ἔχει αἰτεῖ· ἢ ἐκ τοῦ αἰτῶ τὸ ζητῶ καὶ χρῄζω, ἀποβολῇ τοῦ ι, γίνεται ἀτῶ· πλεονασμῷ τοῦ χ, χατῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν, χατίζω. ἢ ἐκ τοῦ ματῶ γίνεται ματίζω· καὶ τροπῇ.

Χαυλιόδων, κεχαλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ἐξέχοντας· ἢ κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ ρ εἰς τὸ λ, ὁ χαράσσων τοὺς ὀδόντας καὶ τραχύνων.

Χαῦνος, παρὰ τὸ χαίνω χανός, ὡς φαίνω φανός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, χαῦνος, ὁ κεχηνὼς καὶ ἄπυκνος.

Χάνωνας, ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνους, ἢ λάχανα ὀπτά.

Χαῖον ἀργύρεον] Ἀπολλώνιος, — χαῖον παλάμῃ ἔνι πηχύνουσαι: — χαῖον, οἱ μὲν, καμπύλην βακτηρίαν· οἱ δὲ, ῥάβδον· οἱ δὲ, λαγωβόλον.

Χαίτας, σημαίνει τὰς τρίχας. παρὰ τὸ κρατῶ, κράτη· ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, χαίτη.

Χαίρω] παρὰ τὸ χῶ τὸ διαχέω, παράγωγον χαίρω. πῶς τοῦ χαίρω ἐν φωνῇ ἐνεργητικῇ πάθος δηλοῦντος, τὸ ἐχάρην, παθητικός ἐστι δεύτερος ἀόριστος; τοῦ χαίρω ἐνεστῶτος ἐκλέλοιπεν ἡ φωνὴ ἡ παθητική· τοῦ δὲ ἐχάρην δευτέρου ἀορίστου, ἢ ἐνεργητική· ὁ γὰρ ἔχαρον δεύτερος ἀόριστος ἐνεργητικὸς οὐ λέγεται. εἰκότως ὁ παθητικὸς, μὴ ἔχων τὶ τὸ ὀφεῖλον ἐλέγξαι τὴν παραλογίαν αὐτοῦ, ἔλαθε τὴν παραλογίαν, καὶ ὑπεισῆλθεν 808
εἰς χρείαν τοῦ ἐνεργητικοῦ.

Χαίρειν, οἰμώζειν, στενάζειν. Χαιρέτω ληρῶν, ἐρυθριάτω φλυαρῶν. Χαίρειν φράσαντες, ἀποταξάμενοι, καταγνόντες. Χαίρω σε ἐλεηλυθότα, Ὀρωπικοὶ οὕτω λέγουσι, καὶ Εὐριπίδης Σισύφῳ.

Χαιρέκακος] τὰ παρὰ βαρυτόνων συγκείμενα, εἰ μὲν ὁ ἐνεστὼς εἴη δισύλλαβος, ἀποβάλλει τὸ ι τοῦ τρίτου προσώπου· ὡς Φερέοικος καὶ ἐχεκράτης, οὕτω καὶ χαίρω χαίρει χαιρέκακος· εἰ δὲ εἴη ὑπερδισύλλαβος, ἐκπίπτει μίαν συλλαβὴν, ὅπως ἀναλογῇ τοῖς δισυλλάβοις, γανύω γανύεις, γανυμήδης· τανύω τανύεις, τανύπεπλος· μιαίνω μιαίνεις, μιαιφόνος· ἰθαίνω ἰθαίνεις, ἰθαγενής.

Χέδροπας, ὄσπρια· χέδροψ γὰρ τὸ ὄσπριον· ἀπὸ τοῦ χερίδροψ κατὰ συγκοπήν.

Χελιδών, ἢ παρὰ τὸ τὰ χείλη δονεῖν, ἢ παρὰ τὸ τὰ χείλη οἰδαίνειν, ἢ παρὰ τὸ τοῖς χείλεσιν ᾄδειν.

Χέλυς, σημαίνει τὴν κιθάραν· διότι ἀπὸ δέρματος χελώνης κατεσκεύαστο τῷ Ἑρμῇ· δέδωκε δὲ αὐτὴν τῷ Ἀπόλλωνι. ἢ παρὰ τὸ χέω τὸ λέγω.

Χελύνη, τὸ περὶ τὸ χεῖλος μέρος τοῦ προσώπου· ὅπερ ἐπώνυμον τῆς ὑπερῴας χελύνης κατάκοσμον· ὃν δὴ καὶ μύττακα προτηγόρευσαν οἱ Ῥωμαῖοι· καὶ χελύνιον· καὶ χελυνίδης, ὁ τὴν χελύνην μεγάλην ἔχων. λέγεται δὲ καὶ ἡ χελώνη· δηλοῖ καὶ τὴν κιθάραν παρ' Αἰολεῦσι.

Χελύσσουσα, διαπλέουσα, νηχομένη· καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι τοῖς χείλεσι τὸ ὕδωρ παραλείχουσι· κατὰ πλεονασμὸν δὲ τοῦ δ.

Χέρνες καὶ χείρονες, οἱ διὰ τῶν χειρῶν πορίζοντες τὸ ζῆν, ὡς καὶ οἱ χερνῆται.

Χερνῆσι, πενιχραῖς γυναιξὶ, καὶ ἀπὸ χειρῶν ζώσαις.

Χερνῆτις γυνὴ, Ἰλιάδος μ, ἡ ταπεινὴ· παρὰ τὸ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς χειρῶν τρέφεσθαι.

Χεράδες, τὰ παραθαλάσσια σκύβαλα· παρὰ τὸ χεῖσθαι ῥαδίως. χεράδες λέγονται καὶ οἱ σωροὶ τῶν λίθων τῶν μικρῶν. Φησὶ δὲ Δημήτριος ὁ Σκήψιος τὴν διάλεκτον Ἀπολλωνιατῶν εἶναι. καὶ Σαπφώ, Μὴ κίνει χεράδας.

Χέραδος, Ἰλιάδος φ, ὡς κίναδος· οὐδέτερον γάρ ἐστι· τὸ συναγόμενον ἐν τῇ ῥύσει τοῦ ποταμοῦ πλῆθος ἰλύος καὶ ὀστράκων καὶ λίθων. καὶ Πίνδαρος τὴν δοτικὴν εἶπε, Χεράδει σποδέων: — Ἀρίσταρχος δέ φησι χεράδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λίθους.

Χερμάδιον, πλεονασμῷ τοῦ μ· παρὰ τὸ χεῖρα χεράδιον, τὸ πληροῦν τὴν χεῖρα· σημαίνει δὲ χειροπλήθη λίθον.

Χερειότερος] ἀπὸ τοῦ χερείων κατὰ μεταπλασμὸν γίνεται χέρειος, ὥσπερ πλείων πλεῖος· ὅθεν τὸ θηλυκὸν, πλεία, ὡς ἐν Ἰλιάδος ι, Πλεῖαι τε χαλκοῦ κλισίαι: — ἐκ τοῦ χείρ χερός, χωρὶς τοῦ ι εὕρηται ἡ γενικὴ· κυρίως γὰρ χερείων, ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων καὶ ἐλάττων.

Χέρνῃ] χερείων, χερείονος· ἡ δοτικὴ, χερείονι· καὶ κατὰ συγκοπὴν, χέρνιι· καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ιι γίνεται τροπὴ τῆς ει διφθόγγου εἰς η, ὡς ἐν Ἰλιάδος α, — ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρνῃ: — ἀντὶ τοῦ χείρονι. ἐλάσσονι. ἔστι δὲ συγκριτικόν. καὶ, — εἶο χέρεια: — ἑαυτοῦ χείρονα· ἐκ τοῦ χερείονα, κατὰ συγκοπήν.

Χερνίψαντο, μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἀπὸ τοῦ χερνίπτω χερνίψω.

Χέρσος, ἡ γῆ, ἐξ ἧς ἐστι χερσὶ προσάπτεσθαι. τὸ δὲ, Χέρσονδ' ἐξαποβάντες: — ἔστιν ἐπίρρημα τοπικὸν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν χέρσον, ὡς Ἰλιόνδε. τὸ δε, οὐκ ἔστι μέρος λόγου, ἀλλὰ μόριον.

Χθών, παρὰ τὸ διαχεῖσθαι καὶ χώννυσθαι δύνασθαι· ἢ παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ· οὗ παράγωγον, χείω· ὅθεν, Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρωθ' ὅδε χείσεται: — κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ων ὀξύτονα μονοσύλλαβα μόνως ἀρσενικὰ καὶ μὴ μόνως θηλυκὰ, φυλάττουσι τὸ ω, κλών κλωνός, πρὼν πρωνός· τὸ δὲ χθὼν, ἐπειδὴ μόνως ἐστὶ θηλυκοῦ γένους, τούτου χάριν ἔτρεψε τὸ ω εἰς ο ἐπὶ τῆς χθονὸς γενικῆς· ὅθεν καὶ χθόνιος.

Χθιζά, ἐπίρρημα ἀπὸ ὀνόματος γενόμενον εἰς ἐπίρρημα, ὡς ἐν τῷ ἔτεόν καὶ δηρόν. τὸ χθιζὸς διατί ὀξύνεται; τὰ εἰς ζος ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα ἢ τριγενῆ ὄντα, ὀξύνεται, πρωΐζος. καὶ πόθεν παρήχθη; ἀπὸ τοῦ ἐχθές. ἀναλογώτερον δέ ἐστι καὶ κυριώτερον καὶ πρῶτον τὸ ἐχθές τοῦ χθές. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶν ἐπίρρημα μονοσύλλαβον ἀταθὲς κατ' ἰδίαν ῥητὸν, μακροκαταληκτεῖ φύσει ἢ θέσει. κατ' ἰδίαν ῥητὸν εἶπε, διὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ α. εἰ ἄρα οὖν τὸ χθὲς ἐπίρρημά ἐστι καὶ κατ' ἰδίαν ῥητὸν, ὤφειλε μακρὸν εἶναι. γίνεται ἐκ τοῦ ἐκθέω ἐκθεύσω, ἐχθές, ἡ ἐκθεύσασα ἡμέρα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐχθὲς ἡμᾶς γίνεσθαι ταύτης τῆς ἡμέρας.

Χέω, κυρίως ἐπὶ τοῦ ὕδατος λέγεται· ὁ δὲ ποιητὴς ἀντὶ τοῦ προήρχοντο εἶπεν, ὡς τὸ, — προχέοντο Φαλαγγηδόν: — ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ποταμίων ῥευμάτων. περὶ τοῦ χεύσω καὶ πνεύσω μέλλοντος εὗρον ἐγὼ ἐν τοῖς Εὐλογίου τοῦ σχολαστικοῦ δυσκλίτοις ῥήμασι, μὴ εἶναι ἀπὸ τοῦ χέω καὶ πνέω κατὰ πλεονασμόν. Φησὶν γὰρ οὕτως· εἰδότες γὰρ, ὡς οὐδέποτε τὸ ε διὰ τοῦ υ μηκύνεται, μᾶλλον τὸ πνεύω καὶ χεύω ἐνεστῶτας παραδεχόμεθα· ὧν ἐστιν ὑπόμνησις παρὰ τῷ ποιητῇ· τὸ γὰρ ἔκηλος εὔκηλος, πλεονασμὸν ἔχει· ὅπερ πάθος, οὐκ αὔξησις.

Χεῶ] χέω χεύσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχευον· ὁ μέλλων δεύτερος, χεῶ. τὰ εἰς ω καθαρὰ δισύλλαβα βαρύτονα τῷ ε παρακληγόμενα, δύνανται ἐπὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου συναίρεσιν δέξασθαι. πλεονασμῷ τοῦ υ, κατὰ τὸν μέλλοντα, χεύσω· ὁ παθητικὸς ἀόριστος ἐκ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, ἐχέθην ἐχέθης· ἐξῆλθε τὸ υ, διὰ τὴν κακοφωνίαν. ὁ ἐνεργητικὸς πρῶτος ἀόριστος, ἔχευα καὶ ἔχεα.

Χειά, ἡ τῶν ὄφεων κατάδυσις. Ἰλιάδος ψ, καὶ ἀλλαχοῦ, χείσεται, ἀντὶ τοῦ χωρήσει· ζήτει εἰς τὸ χθών· ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, ὅ ἐστι χωρεῖσθαι· εἰς αὐτὸ γὰρ μηχανᾶται ὁ ὄφις χωρῆσαι τὸ σῶμα ὥσπερ εἰς ἔλυτρον. λέγονται δὲ οἱ τοιοῦτοι τόποι εἰλυοὶ, καὶ τρίχαλα, καὶ αἱμασιά· παρὰ γὰρ τὸ χῶ τὸ χωρῶ γίνεται χεά· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, χεια.

Χεῖμα, παρὰ τὸ χέω γίνεται.

Χειμών] χειμαδίῳ τόπῳ, ἐφ' οὗ ἄν τις δύνατο χειμῶνος ἐγκαθορμίσασθαι. ἀπὸ τοῦ χέω (οὗ ὁ μέλλων χευσω) γίνεται χεῦμα, ὡς πνέω πνεύσω, πνεῦμα· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, γίνεται χεῖμα· ἀφ' οὗ χειμών. τὰ εἰς μα οὐδέτερα, εἰς μων παραγόμενα ὀνόματα, κοινά εἰσι τῷ γένει, καὶ τρέπει τὸ ω ἐπὶ γενικῆς· οἷον, μνῆμα, ἀμνήμων ἀμνήμονος· σχῆμα, ἀσχήμων ἀσχήμονος· εἶμα, λευχείμων λευχείμονος. τὸ δὲ χειμών, ὀξυνόμενον καὶ ἁπλοῦν καὶ περιεκτικὸν ὄν, διήλλαξε· ὁμοίως καὶ εἴ τι παρ' αὐτὸ σύγκειται, βαρυχείμων βαρυχείμονος. ἀπὸ τοῦ χέω χεῖμων καὶ χειμών· φυλάσσει τὸ ω ὡς περιεκτικόν.

Χειμάῤῥους, χειμερινὸς ποταμός· παρὰ τὸ ἐν τῷ χειμῶνι ῥεῖν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ χέειν ἅμα· καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέειν καὶ τοῦ χειμών, γίνεται χείμαῤῥος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, χειμάῤῥοος· καὶ κατὰ συναίρεσιν, χειμάῤῥους· κλίνεται χειμάῤῥου.

Χειμέριος, ἀπὸ τοῦ χεῖμα γίνεται. τὰ διὰ τοῦ ιος καθαρὸν ἔχοντα τὸ ρ, καιροῦ ὑπόνοιαν ἔχοντα, διὰ τοῦ ι γραφεται, καίριος, ἀκαίριος, ὁ μὴ ἔχων καιρόν· ὥριος, ὁ τῆς ὥρας· ἄωριος· ἡμέριος. χωρὶς εἰ μὴ ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων, διὰ τὸ θέρος θέρειος. λοιπὸν οὖν ἐκ τοῦ χειμερινός, γίνεται κατὰ συστολὴν τοῦ ν, χειμέριος, ὡς ἑσπερινὸς ἑσπέριος.

Χειραμός, σημαίνει τὴν κατάδυσιν, παρὰ Λυκόφρονι. οἶμαι δ' ἀπὸ τοῦ χειά γέγονε.

Χεῖραι, αἱ ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδες· καὶ χειρότοδες, οἱ οὕτω τοὺς πόδας κατεῤῥωγότες, οἷον ῥαγόποδες.

Χείριστα, κάκιστα. ἀπὸ τοῦ χείρων χείριστος ὑπερθετικὸν. χείρων δὲ κυρίως, ὁ κατὰ χεῖρα ἥττων· ἀεὶ ὁ ἄνθρωπος τῶν ἄλλων ζώων διαφέρει, τεχνᾶσθαι δυνάμενος. καὶ χειρότερος.

Χείρων, ὁ Κένταυρος· ἀπὸ τοῦ διὰ τῆς τῶν χειρῶν θεραπείας τῆς ἐν ταῖς χειρουργίαις καὶ ῥιζοτομίαις· ἰατρὸν

809

γὰρ τοῦτον ἡμῖν ὑπογράφει Ὥρος. ἐν ἄλλοις δὲ, ὅτι χεῖραι καλοῦνται αἱ ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδες. ἔνθεν καὶ Χείρων, διὰ τὸ ἐν χείροσι καὶ ὀρειοτέροις τόποις διάγειν.

Χειρωθὲς, ἥμερον, πρᾶον· ἢ διὰ τὸ χρειῶδες.

Χείρ, παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥᾶον χεῖσθαι, ὅ ἐστι χωρεῖσθαι, ἢ διαχέειν.

Χειροδίκαι, οἱ τῇ τῶν χειρῶν δυνάμει πεποιθότες, καὶ δι' ἑαυτῶν ποιοῦντες τὴν ἐκδίκησιν καὶ τύπτοντες· τουτέστιν, ἐν τῇ ἰσχύϊ τὸ δίκαιον ἔχοντες.

Χειρόκμητα, ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα, ἢ περιεξεσμένα.

Χειρόμακτρον, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται μανδίλιον.

Χειρόμαντις, ὁ διὰ τῶν ἐν ταῖς χερσὶ γραμμῶν μαντευόμενος.

Χειρόνιπτρον, τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ. Ἀριστοφάνης.

Χειρονομεῖν, κυρίως ἐστὶ νωμᾶν διὰ χειρῶν· ὅθεν χειρονομία.

Χηναλώπηξ. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα σύνθετα κατὰ τὴν ἀρχὴν, οὐδέποτε ἀπὸ εὐθείας συντίθεται, ἀλλ' ἢ ἀπὸ γενικῆς, ἢ ἀπὸ δοτικῆς, ὡς ἐπὶ τοῦ πυρίβλητος. καὶ εἰ μὲν ἡ ἐπιφερομένη λέξις ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου, ἀποβάλλει ἡ γενικὴ τὸ ς· οἷον, Φρὴν φρενὸς, Φρενοβλαβὴς· χὴν χηνὸς, χηνοτρόφος. ἐὰν δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχηται, ἀποβάλλεται καὶ τὸ ο καὶ τὸ ς, οἷον Φρὴν φρενὸς, Φρεναπάτης· χὴν χηνὸς, χηναλώπηξ. δεῖ προσθεῖναι, εἰ μὴ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ η, ἢ ἀπὸ τοῦ ε· τότε γὰρ τὸ ς μόνον ἀποβάλλεται, οἷον χεὶρ χειρὸς χειροήθης, χειροεργὸς καὶ χειρουργός· λιμὴν λιμένος, λιμενοειδής. δεῖ προσθεῖναι, καὶ χωρὶς τοῦ χειροάναξ. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ κρᾶσιν χειρώναξ, ὡς Ἱππώναξ. διὰ γὰρ τὴν κρᾶσιν ἠμαυρώθη τὸ παράλογον.

Χεῖλος, παρὰ τὸ χέειν λόγους.

Χηλὸς, ἡ κιβωτός. παρὰ τὸ χῶ χήσω, χηλὸς, ἡ χωροῦσα ἕκαστον τῶν ἐντιθεμένων.

Χηλὴ, ὁ ὄνυξ. Ὥρος δὲ λέγει κυρίως τὴν χηλὴν, ἐπὶ τῶν διονύχων ζώων· σχηλή τις οὖσα, παρὰ τὸ διεσχίσθαι, ὡς ὁπλὴ, ἐπὶ τῶν μονωνύχων.

Χὴν, κοινόν ἐστι τῷ γένει· ἔστι δὲ καὶ εἰδικόν. γίνεται παρὰ τὸ ἠχή, ὃ σημαίνει τὴν βοὴν, ἠχὴν· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ η· κρακτικὸν γὰρ ἐστὶ καὶ φωνητικόν.

Χηνίσκος, τὸ τῆς πρώρας μέρος, οὗ ἀπηρτηνται αἱ ἄγκυραι, ὃ καὶ τῆς τρόπιδος ἐστὶν ἀρχή. εἰσὶ δ' οἱ μᾶλλον τὸ τῆς πρύμνης ἔφασαν ἄκρον, πρὸς ὃ ἐπιζεύγνυνται αἱ ἐπωτίδες τῆς νεώς. πλὴν ὁποτέρως ἔχει, χηνίσκος ἐλέγετο, ὅτι χηνὸς κεφαλὴν μορφοῦντες οἱ ναυπηγοὶ, ἐτίθουν τῷ ἄκρῳ, τάχα τὸ πλοῖον εἰς χῆνα ἀπεικάζοντες· ἢ τοῦ εὐοιωνίστου χάριν, ὡς ἀβάπτιστος αὐτοῖς ἡ ναῦς διατελοίη, τρόπον χηνὸς ὑπερνέουσα τῶν κυμάτων.

Χήρα] παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ, ὁ μέλλων, χήσω, χήρα, ἡ χωρητικὴ τῶν κακῶν τῆς λύπης. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ χαρά· καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, χήρα, κατὰ ἀντίφρασιν, ἡ ἐστερημένη τῆς εὐφροσύνης καὶ τῆς χαρᾶς. Χῆραι, ἔρημοι, καὶ ἀνδρὸς μονωθεῖσαι· ἀπὸ τοῦ χηρῶ χηρώσω, ὃ σημαίνει τὸ ἐρημῶ καὶ ἀφανίζω καὶ ἐκπορθῶ· ὅθεν καὶ χηρωτής, ὡς γυψώσω γυψωτής· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, χηρωστής· χηρωσταὶ δὲ λέγονται οἱ μακρόθεν τοῦ γένους κληρονόμοι, οἷον ἐπίτροποι, οἱ τοῦ χήρου καὶ ἐρήμου συγγενῶν οἴκου κληρονόμοι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ χωρῶ τὸ χωρίζω, χηρῶ χηρώσω· οἷον, — χήρωσ' ἁλιάς: — καὶ, Χηρώσας δὲ γυναῖκας.

Χήτει, στερήσει, ἐνδείᾳ, σπάνει. παρὰ τὸ χῶ ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ ἐνδεοῦμαι, ὁ μέλλων, χήσω; ῥηματικὸν ὄνομα, χῆτις, ἡ ἔνδεια· καὶ χῆτος, οὐδέτερον ὄνομα. ἐκ τούτου καὶ ῥῆμα, χητίζω καὶ χατίζω.

Χιλὸς, θηλυκῶς λέγεται· σημαίνει δὲ τὴν τροφήν· παρὰ τὸ ἔχειν τὸ σῶμα, τουτέστι κρατεῖν· ἢ παρὰ τὸ χεῖλος. χεῖλος δὲ, ὁ χόρτος τῶν βοσκημάτων, παρὰ τὸ χεῖσθαι τῷ ἕλει.

Χίμαρος, σημαίνει τὸν τράγον· ἐκ τοῦ χίμαιρα· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέοντος ποταμοῦ. γίνεται παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι, κίμαρος καὶ χίμαρος.

Χίμαιρα, ἡ ἐν χειμῶνι τεχθεῖσα, οἷον ἡ ἕνα χειμῶνα ἔχουσα.

Χίμετλα, τὰ ἀπὸ καύματος γινόμενα ἐν τοῖς ποσὶν, ἃ συμβαίνει ἀπὸ χειμῶνος γίνεσθαι. εἴρηται παρὰ τὸ ἐν χειμῶνι τλεῖν.

Χῖος, ὁ τῆς Χίου πολίτης. ἀπὸ τοῦ Χίος Χίϊος, ὡς Σάμιος, Λέσβιος· καὶ κράσει, Χῖος, ὡς Δῖος. 812

Χιράδες, αἱ τῶν χειρῶν ῥαγάδες. συνέπεσε δὲ ἡ φωνὴ τῷ σημαινομένῳ. ἐπειδὴ γὰρ τὸ χιρὰς ἔνδειαν τινὰ σημαίνει, (τὰς γὰρ τῶν χειρῶν ῥαγάδας δηλοῖ· ἡ δὲ ῥαγὰς, τοῦ ὁλοκληρου ἔνδειαν ἔχει· τὸ γὰρ ἔχον ῥαγάδας, οὐκ ἔστιν ὁλόκληρον) τούτου χάριν διὰ τοῦ ι γράφεται.

Χιτὼν, τὸ ἁπλοῦν καὶ λινοῦν περιβόλαιον· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κεχεῖσθαι ἡμῶν τοῖς σώμασι, χυτὼν· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, χιτών. σημαίνει δὲ δύο· ἐπὶ μὲν τοῦ συνήθως ἡμῖν λεγομένου, ἱμάτιον· οἷον, — μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα: — καὶ τὸν θώρακα· ὅθεν καὶ χαλκοχίτωνες, οἱ χαλκοθώρακες. διαφέρει δὲ πέπλου· ἐπὶ μὲν γὰρ ἀνδρῶν, λέγεται χιτών· ἐπὶ δὲ γυναικῶν, πέπλος. τὰ δὲ εἰς ων ἰαμβικὰ, πρὸ τέλους ἔχοντα τὸ ι, φυλάττει τὸ ω ἐπὶ βαρυτόνων καὶ ὀξυτόνων.

Χιών] παρὰ τὸ χέω χεών· καὶ τροπῇ, χιών, ὡς τέρπω, τερπών. κλίνεται χιόνος, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Χλαῖνα] παρὰ τὸ χλιαίνειν, ὅ ἐστι θερμαίνειν, χλίαινα καὶ χλαῖνα. λέγεται μὲν χλαῖνα, τὸ παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον· χλανὶς δὲ, τὸ λεπτότατον καὶ μαλακὸν καὶ τρυφερόν· χλαμὺς δὲ τὸ περιφερὲς καὶ κυκλοειδές, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον σαγομάντιον, ὅπερ φοροῦσιν οἱ κηροφόροι. ὁμοίως παρὰ τὸ χλιαίνω χλιαμὺς καὶ χλαμύς.

Χλιαρὸς, παρὰ τὸ χλιαίνω· τὸ δὲ λιαρὸς, οὐκ ἀπὸ τοῦ χλιαρὸς, ὥς τινες, ἀλλὰ παρὰ τὸ λίω τὸ προθυμοῦμαι.

Χλιδῇ, ἀγλαϊσμῷ, τρυφῇ· καὶ ῥῆμα χλιδῶ, βαρύτονον· καὶ χλιδῶ, περισπώμενον. Ἐξουσιαστικῇ χλιδῇ ἥκιστα ἔχαιρες: — καὶ χλιδανόν, τὸ τρυφερόν· παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὸ δέω τὸ πρέπω, χαλιδὴ καὶ χλιδὴ, ἡ ὑποχαλῶσα τοῦ πρέποντος. λέγεται δὲ χλιδὴ, ἡ ἔκλυσις καὶ μαλακία· ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι καὶ ἐκλελύσθαι ἀσθενείᾳ τοῦ θερμοῦ.

Χλευασμὸς, ἐκ τοῦ χλευάζω· τοῦτο ἐκ τοῦ χλεύη, ὃ σημαίνει τὴν ἀπάτην, χειλεύη τὶς οὖσα, παρὰ τὸ ἠρέμα ἀνοίγειν τὰ χείλη· ἢ παρὰ τὴν χλόην· δυσωπητικὰ γὰρ τὰ σκώμματα, καὶ χροιᾶς μεταβλητικά. ἢ παρὰ τὸ κλέπτω, κλεύη καὶ χλεύη· ὁ γὰρ χλευάζων τινὰ ὑποκλέπτει αὐτόν. ἢ παρὰ τὸ χέω χεύη.

Χλόη] παρὰ τὸ φλέω τὸ ἀναπέμπω, φλόη καὶ χλόη, ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀναπεμπομένη καὶ αὐξάνουσα· ὅθεν καὶ χλοῦναι οἱ σύαγροι, οἱ ἐν ταῖς χλόαις εὐναζόμενοι καὶ διατρίβοντες. κλίνεται χλούνων, ὡς ἀπὸ τοῦ χλόευνοι χλοεύνων. τὸ δὲ χρῆσται χρήστων, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ χρηστοὶ τῶν χρηστῶν, ἐπὶ τῶν καλῶν. χρῆσται

δὲ εἰσιν, οἱ δανειζόντες καὶ οἱ δανειζόμενοι. τὸ δὲ ἐτήσιαι ἐτησίων, συνεξέδωκε τῷ ἐτήσιοι ἐτησίων.

Χοῖρος] παρὰ τὸ χοῦν ἐρευνᾶν, χοῖρος· καὶ συναιρέσει, χοῖρος. ἢ παρὰ τὸ τοῦ χειρόνος ἐρᾶν.

Χλῆδος, ὁ κλῆρος τῶν ἀποκαθαρμάτων, ὁ ἔχων ἰλύν τινα καὶ βοτανώδη, καὶ Φρυγανώδη, ἢ σωρὸς λίθων.

Χλωρός, παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὸ ὥρα, ὃ σημαίνει τὴν μορφήν· χαλάωρος, καὶ χλωρός, ὁ κεχαλασμένην
813 ἔχων τὴν ὥραν· ἐξ οὗ καὶ χλωρότης. ἢ ἐκ τοῦ χολή, ὑπερθέσει, χλόη· ἐκ τούτου χλοηρός καὶ χλοερός· ἢ χολερός, κατὰ κρᾶσιν χλωρός. ἐκ τούτου ὠχρόν. Χλωρὸν δέος, χλωροποιόν. σημαίνει δὲ τὸ νέον.

Χλωρὶς ἀηδών, ἀπὸ τοῦ χρώματος· ἢ διότι ἐν ἔαρι Φαίνεται, ὅτε πάντα τὰ χλωρά. οἱ δὲ, τὴν χλωροῖς ἡδομένην. κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον· τοιαύτην γὰρ τὴν πτέρωσιν ἔχει. καὶ Σιμωνίδης, Εὖτ' ἀηδόνες πολυκωτίλοι χλωρεύχενες εἰαριναί.

Χνοῦς, πλεονασμῷ τοῦ ν, παρὰ τὸ χοῦς· τοῦτο παρὰ τὸ χόος· τοῦτο παρὰ τὸ χέω. Ἀπολλώνιος, — νέον χνοάοντα παρειάς.

Κόανος] Φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐΦύσσων.

Χαή, ἐκ τοῦ χέω, χοαί χοῶν, τὰ ἐπιχεόμενα· οἱ γὰρ παλαιοὶ, ἅπερ εἶχον κάλλιστα καὶ τιμιώτατα, ἔρραινον εἰς τοὺς νεκροὺς, τιμῶντες αὐτούς.

Χολάδες, τὰ ἔντερα· κατὰ μετάθεσιν τοῦ κ εἰς χ· κοιλάδες γάρ εἰσι, παρὰ τὴν κοιλότητα. ἀΦ' οὗ καὶ κόλος καὶ κοῖλος, ὁ ἔρημος καὶ κοινὸς τόπος. ἢ παρὰ τὴν χύσιν. Ὅμηρος, — ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι Χύντο χαμαὶ χολάδες: — ἢ διὰ τὸ κατὰ Φύσιν δέχεσθαι τὸ χολῶδες ἀπὸ τοῦ ἥπατος, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συῤῥεῖ ἡ ξανθὴ χολή, τοῦτο μηχανησαμένης τῆς Φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ τῇ ῥιμύτητι αὐτῆς πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τῶν περιττῶν. ἤμελλε γὰρ, ψυχρὰ ὄντα τῇ κρᾶσει, ἀργὰ μένειν, καὶ μηδέποτε ποιεῖν τὴν ἀπόκρισιν· τοιαῦτα γὰρ τὰ νευρώδη.

Χόλικες, αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι.

Χόλος, παρὰ τὸ χέω· συγχεῖται γὰρ ἡ ψυχὴ ἐν τῷ ὀργίζεσθαι. τὸ χο, μικρόν. ἐκ τοῦ χέω· ὁ γὰρ χόλος διαχεῖται· ἡ πρώτη γὰρ ἔκκαυσις τῆς καρδίας καὶ διάχυσις τῆς χολῆς πρὸς ὀργήν, χόλος λέγεται. ἔστι δὲ εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι εἰδικοῦ· τὸ γενικὸν, θυμός.

Χολᾶτε] ἐκ τοῦ χολή, γίνεται χολῶ χολᾷς, συζυγίας δευτέρας· ὅθεν τὸ πληθυντικὸν, Ἐμοὶ χολᾶτε: — ἐκ δὲ τοῦ χόλος, γίνεται χολῶ χολώσω, συζυγίας τρίτης· ὅθεν χολωθείς, τὸ ὀργισθείς· καὶ, χολωτοῖς ἐπέεσσιν, ὀργιστικοῖς.

Χορδή, σημαίνει τὸ ἔντερον· παρὰ τὸ χωρῶ καὶ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω, παρὰ τὸ δι' αὐτῶν χωρεῖν τὴν ἐδωδήν. ὅθεν καὶ τὸ, Δωδεκάχορδον ὄργανον.

Χερηγός. παρὰ τὸ χείρ χερός καὶ τὸ ἄγω, γίνεται χερηγός· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, χορηγός, ὁ διὰ χειρὸς ἄγων.

Χορός, οἶμαι παρὰ τὸ χαίρειν· ἢ ἐκ τοῦ χῶρος· ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. ἢ χαίρω χαρός καὶ χορός. ἢ παρὰ τὸ χείρ χερός, χορός.

Χορείτυπος, ὁ χορευτής· ἤτοι ὁ τύπους ἐν τῷ χορεύειν τῶν ποδῶν ποιῶν, ἢ ὁ τυπτων τὸ ἔδαφος. καὶ Ὅμηρος, Πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν: — τὸ δὲ χῶρος, παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ· σημαίνει δὲ τὸν τόπον.

Χόρτος, παρὰ τὸ ἐν τῇ χέρσῳ γίνεσθαι· ἢ παρὰ τὸ κείρω κόρτος, καὶ χόρτος· καὶ χόρτος αὐλῆς, ὁ τῆς αὐλῆς ὅρος· χόρτῳ γὰρ ἀντὶ τειχίων ἐχρῶντο· ἄχρι δὲ τοῦ νῦν ἐν Λυκίᾳ ἀπὸ τοῦ χόρτου παραβάλλουσιν αὐλὰς τοῖς ἐν ἀγροῖς οἰκήμασιν. Ὅμηρος Ἰλιάδος ω'.

Χορτάσαι, παρὰ τὸν χόρτον τὸν παραβαλλόμενον τοῖς 814
ὑποζυγίοις· καὶ ὅτι πρὸ τῆς εὑρέσεως τῶν ἡμετέρων τροφῶν, τούτῳ ἐκέχρηντο. παρὰ τὸ κόρος.

Χρῶ, σημαίνει πέντε· τὸ ξέω, ἐξ οὗ χραύω χραύσω, Ἰλιάδος ε, χραύσῃ, ἀντὶ τοῦ ἀμύξῃ ἐπ' ὀλίγον τὸν χρῶτα, ἐπιξύσῃ, ἤτοι προσεγγίσῃ· ἀπὸ τοῦ χρωτός, χρῶ, οἷον προς ψαύσῃ. τὸ μαντεύομαι, ὡς τὸ, Τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος χρῇ: — τὸ κτῶμαι, ἐξ οὗ καὶ χρήματα· τὸ ἐΦορμῶ, ὡς τὸ, — τίς τοι κακὸν ἔχρασε δαίμων: — τὸ παρέχω, ἐξ οὗ καὶ τὸ κιχρῶ· κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· καὶ χρηστός, ὁ ἀγαθός, ὁ πᾶσιν ἑαυτὸν παρέχων.

Χρασμῶ, καὶ βαρύνεται καὶ περισπᾶται. γίνεται ἀπὸ τοῦ χρήσιμος, χρησιμῶ· συστολῇ τοῦ η εἰς α, καὶ μεταθέσει τοῦ σ, χρασμῶ· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχρασμον. ἔστι δὲ συζυγίας πρώτης, καὶ σημαίνει τὸ βοηθῶ καὶ Φυλάσσω. ἢ ἐκ τοῦ χαρίζω χαρισμῶ· καὶ ἐν ὑπερθέσει καὶ συναιρέσει, χρασμῶ, ἔχρασμον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἁμαρτῶ περισπωμένου, δεύτερος ἀόριστος ἥμαρτον.

Χρέος] ἀπὸ τοῦ χρῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἐνδεοῦμαι, γίνεται χέω· ἐξ οὗ γίνεται χρέος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ. οὕτως Ἀπολλώνιος. εἰς δὲ τὸ ἄλλο γράΦεται, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ χρῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χρέω χρέομαι· ὁ δὲ Χοιροβοσκὸς εἰς τοὺς αὐτοῦ κανόνας τῶν οὐδετέρων, λέγει περὶ τοῦ χρέους, ὅτι διὰ μὲν τοῦ ο γράΦεται, καὶ κλίνεται ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς καὶ δυϊκῶς· ἐν δὲ τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν εἰς α λήγει, οἷον χρέα· καὶ συγκοπῇ, χρέα. ὅταν δὲ γένηται διὰ τοῦ ε καὶ ω Ἀττικῶς χρέως, τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν, γενικὴν, αἰτιατικὴν, καὶ κλητικὴν, μόνην δὲ τὴν δοτικὴν διαλλάττει· καὶ ἔστι δίπτωτον· εὐθεῖαν γὰρ καὶ δοτικὴν ἔχει μόνον, οἷον τὸ χρέως, τοῦ χρέως, τῷ χρέει, τὸ χρέως, ὦ χρέως· δυϊκὰ δὲ καὶ πληθυντικὰ οὐκ ἔχει.

Χρειώ, σημαίνει τὴν χρείαν. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ σπέος γίνεται Σπεώ καὶ Σπειώ, κλέος Κλεώ καὶ Κλειώ, οὕτω χρέος χρεώ καὶ χρειώ· ἡ δοτικὴ, Χρειοῖ ἀναγκαίῃ: — ὡς Κλειοῖ. ἤγουν διὰ χρείαν ἐπιΦέρουσαν καὶ ἐπείγουσαν. ἀπὸ δὲ τοῦ χρέω, γίνεται χρέα, καὶ χρεία, πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς χρέος καὶ χρεῖος.

Χρείω, τὸ χρησμοδοτῶ, διὰ διΦθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ χρέος χρέω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, χρείω· τοῖς γὰρ χρείαν ἔχουσι χρησμῳδεῖ ὁ θεός. χρῶ δὲ τὸ ἀλείΦω, διὰ τοῦ ι· ἐξ οὗ καὶ Χριστός· ἀπὸ τοῦ χρίμπτω· ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἀλλήλων.

Χρέμιζον] Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι, Ὀξεῖα χρέμισαν: — ἀπὸ τοῦ χρεμέτιζον. τὸ δὲ χρεμέθεσκον, ἀπὸ τοῦ χρέμω, χρεμέθω.

Χρῇ] ἀπὸ τοῦ χρῶ δευτέρας συζυγίας, γίνεται χρῆμι· οὗ ὁ μέλλων, χρήσω· εἰς τὸ ἀπόχρη. τὸ δὲ χρῇ, ὀξυτόνως, σημαίνει ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ δεῖ· ὡς τὸ, Χρὴ μὲν σΦωΐτερόν [γε θεὰ ἔπος εἰρύσασθαι·] περισπωμένως δὲ, σημαίνει ῥῆμα, Ἀττικῶς· ἀπὸ τοῦ χρῶ, χρᾷς, χρᾷ· Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς, χρῇ· ἐξ οὗ οἶμαι καὶ τὸ χρῆν. ὀξύνεται δὲ τὸ χρή· ὅτι πᾶσα λέξις δισύλλαβος ἐν ῥήμασιν, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀποκοπὴ, τὴν παταλιμπανομένην συλλαβὴν περισπᾷ· εἰ δὲ ἀπὸ τέλους, ὀξύνει. τὸ χρὴ καὶ δεῖ λέγουσιν εἶναι ἐπιῤῥήματα· πλέον δὲ λέγεται εἶναι ῥήματα.

Χρῆμα, κυρίως τὸ διὰ χειρὸς ἔργον, οἷον χέρημα· ἢ πα- 815

ρὰ τὸ χρήσω, ὃ σημαίνει τὸ κτῶμαι· ἐξ οὗ ἐχρησάμην, τὸ ἔλαβον, ἐκτησάμην.

Χρήζω, ἡνίκα σημαίνει τὸ δέομαι, ἔχει τὸ ι προςγεγραμμένον· ἀπὸ γὰρ τοῦ χρέος γίνεται χρεΐζω· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, χρηΐζω — χρηΐζοντο καὶ αὐτοί: — καὶ κατὰ συναίρεσιν, χρῄζω· εἰς τὸ πλήζω. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ χρησμῳδῶ, ἔστιν ἄνευ τοῦ ι, καίπερ τῆς ἐτυμολογίας ἀπαιτούσης σὺν τῷ ι γράφεσθαι· παρὰ γὰρ τὴν χρείαν ἐστί· τοῖς γὰρ χρείαν ἔχουσι τάληθῆ μαθεῖν χρησμῳδεῖ ὁ θεός· ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ σημαίνοντος τὸ δέομαι, οὐκ ἔχει τὸ ι.

Χρηστήρ, ἔστιν ὁ παρέχων χρησμούς· καὶ γίνεται παρὰ τὸ χρείω. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός· οἶμαι δ' ἐγώ, παρὰ τὸ χρήζω, ὅπερ σημαίνει τὸ αὐτό, γίνεται χρηστήρ.

Χρῆσις, παρὰ τὸ χρήω χρήσω. διαφέρει δὲ παραδόσεως· χρῆσις μὲν γὰρ λέγεται, ἡ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων μαρτυρία· παράδοσις δὲ, ἡ τῶν γραμματικῶν· οἷον, τὰ μὲν Ὁμήρου, καλεῖται χρῆσις· τὰ δὲ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ, παράδοσις.

* Χρηστός, ὁ ἀγαθός, ὁ χρήσιμος ἀνήρ· ἀπὸ τοῦ χρῆσθαι, ὅτι αὐτῷ χρώμεθα.

Χρήστης, καὶ ὁ δανείσας καὶ ὁ δανεισάμενος.

Χρίσμα] παρὰ τὸ χρίω χρίσω χρίσις καὶ χρίσμα· σημαῖνει τὸ ἄλειμμα. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥςπερ λέγεται κροῦμα καὶ κροῦσμα, οὕτω λέγεται χρίμα καὶ χρίσμα.

Χρίμπτω, σημαίνει τὸ περιβάλλω, καὶ προςτελάζω. ἀπὸ τῆς χειρὸς χειρίπτω· πλεονασμῷ τοῦ μ, χειρίμπτω· καὶ συγκοπῇ· κυρίως γὰρ τὸ ταῖς χερσὶ συναντᾶν καὶ περιβάλλειν καὶ προσεγγίζειν. ἢ ἀπὸ τοῦ χρωτὸς, τὸ τοῦ χρωτὸς ἐγγίζειν· χρῶ, χρίμπτω.

Χρόα χροῦν, εἴρηται εἰς τὸ βόα βοῦν. καὶ διὰ χροός: — γίνεται παρὰ τὸ χρῶ, ὃ σημαίνει τὸ βάπτω· ἐξ οὗ καὶ χρῶμα. ἡ εὐθεῖα, χροῦς· ὅθεν τὸ, Χρωσάμεναι ἄνδρα: — ὃ καὶ μεταβολῇ τῆς ου, χρεῦς, ὡς βοῦς βῶς παρὰ Δωριεῦσι.

Χρόμαδος] Ἰλιάδος ψ', τὸν ἐν τοῖς γένυσιν ὑπὸ τῶν πληγῶν γινόμενον ψόφον, ὀνοματοποιήσας χρόμαδον εἶπεν ὁ ποιητής· ἢ παρόσον θυμικῶς ἀλλήλοις ἐπιφερόμενοι τρύζουσι τοὺς ὀδόντας· διόπερ φοίνικας ἀναλαμβάνουσιν, ἵνα τούτοις ἐπερειδόμενοι λυμαίνονται τοὺς ὀδόντας.

Χρόμις] Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχεν. — τὸ δὲ Χρόμιος, πλεονασμῷ ἐγένετο τοῦ ο. ἢ ἡ Χράμιος γενικὴ μετετέθη εἰς εὐθεῖαν, καὶ γέγονεν ὁ Χρόμιος.

Χρόνος] παρὰ τὸ ῥέω, ῥόνος καὶ χρόνος· ἢ παρὰ τὸ χρῶ τὸ τελειῶ.

Χρωσθῆναι, μολυνθῆναι· ἀπὸ τοῦ χρώζω· ὅπερ ἀπὸ τοῦ χρῶ τὸ βάπτω γίνεται· κυρίως γὰρ χρωσθῆναι τὸ ἀπὸ αἵματος μολυνθῆναι.

Χρώζω, σημαίνει τὸ πληγιάζω. χρώς χρωτός χρωτίζω, ὡς φῶς φωτός φωτίζω· ἀποβολῇ τοῦ τ, χρωΐζω· καὶ συναιρέσει, χρῴζω.

Χρυσίτις, σημαίνει τὸν λίθον ἔνθα ἀπονᾶσι τὸ χρυσίον.

Χρυσόῤῥαπις Ἑρμῆς, ὁ χρυσῆν ῥάβδον ἔχων.

Χρυσόπολις] Ἀγαμέμνονος καὶ Χρυσηΐδος παῖδας γεγονέναι φασὶ, Χρύσην καὶ Ἰφιγένειαν· ὧν ἀπὸ μὲν τῆς
816 Χρύσης ὠνομάσθη Χρυσόπολις ἐν τῇ Προποντίδι· Ἰφιγένειαν δὲ γενέσθαι ἱέρειαν Ἀρτέμιδος.

Χρύσης] πόθεν Χρύσης; παρὰ τὸ χρυσός· τὸ δὲ χρυσός, παρὰ τὸ ῥύω ῥυσός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, χρυσός. καὶ τί μετέχει τοῦ ῥύω; ὁ γὰρ χρυσὸς διδόμενος ῥύεται τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ θανάτου.

Χυτή, οὐ πᾶσα γῆ, ἀλλ' ἡ τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένη.

Χύτλα, κυρίως εἰσὶ τὰ μεθ' ὕδατος ἔλαια· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἐναγίσματα· οἷον, Χύτλά τέ οἱ χεύαντο, καὶ ἤγνισαν ἔντομα μῆλα.

Χυτλῶσαι, οὐχ ἁπλῶς τὸ ἀλεῖψαι· ἀλλὰ τὸ ἐπὶ λουτρῷ ἀλείψασθαι, χυτλώσασθαι ἔλεγον· καὶ χύτλον, τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.

Χυτῷ λιμένι, παρὰ Ἀπολλωνίῳ. χυτὸς λιμὴν Κυζίκου. χυτὸς δὲ καλεῖται ὁ περικλεισθεὶς, καὶ λίθοις οἰκοδομηθεὶς, καὶ μὴ αὐτόφυης ὤν. καλεῖται δὲ οὕτω, καὶ ὁ ἰλὺν ἔχων καὶ ἄσιν, ἤγουν ἀκαθαρσίαν.

Χυτρόπους, ἀπὸ τῶν χυτροπόδων τῶν ἐσχηρῶν τῶν μαγείρων. περιφραστικῶς χύτραν εἶπε.

Χωλός, ἐκ τοῦ κῶλον τὸ ὀστοῦν, ὁ τὸ ὀστοῦν βεβλαμμένος· τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, καὶ μεταβολῇ τοῦ τόνου, χωλός· Χῶλος δὲ, ὄνομα ῥήτορος, ὡς Πῶλος. εἰς δὲ τὸ ἄλλο Ἐτυμολογικὸν, τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, καὶ τοῦ ο εἰς ω· κόλος γάρ ἐστιν ὁ μὴ τέλειος. Ὅμηρος, — κόλον δόρυ: — καὶ κόλους κριοὺς, τοὺς ἀποβεβληκότας τὰ κέρατα. χωλὸς οὖν ὁ μὴ τέλειος.

Χῶνες, ἔθνος Ἰταλικόν. τὸν Ἡρακλῆν φασὶ κατὰ τὴν Αἰγυπτίων διάλεκτον Χῶνα λέγεσθαι. παραγενέσθαι δὲ εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Χῶνας ὀνομασθῆναι τὸ ἔθνος.

* Χωρίτης, ὁ γεωργός· παρὰ τὸ χωρίον.

Χῶρος, εἰς τὸ χορός.

Χῷ ξυμπόται, χῷ συγγενεῖς: — ἀντὶ τοῦ καὶ οἱ συμπόται, καὶ οἱ συγγενεῖς. σὺν τῷ ι· οὕτω γὰρ λέγουσι, τὸ μὲν ι τοῦ συνδέσμου ἐκβαλλόντες καὶ ταμοῦντες κρᾶσιν τοῦ α ο εἰς τὸ ω· καὶ προςγράφουσι τὸ ι τῆς διφθόγγου, τρέποντες ἀναγκαίως καὶ τὸ κ εἰς χ· οἷον, χῷ τυμπανισμοί: — οὕτως εὗρον εἰς τὴν ὀρθογραφίαν Ὥρου τοῦ Μιλησίου.

Χώω, σημαίνει τὸ λυτῶ καὶ ὀργίζομαι· ὅπερ γέγονεν ἀπὸ τοῦ χέω χῶ, παρὰ τὸ διαχεῖσθαι τὴν χολήν. χῶ οὖν, χώσω· ἡ μετοχὴ παθητικὴ, χούμενος χούμενος· καὶ Δωρικῶς, χώμενος, ὡς Μοῦσα Μῶσα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, χωόμενος. ἢ παρὰ τὸ χολῶ χολώσω χολούμενος· ἐκβολῇ τοῦ λ, χοούμενος· καὶ τροπῇ τῆς ου διφθόγγου εἰς ω, χοώμενος· καὶ ἐν ὑπερθέσει βαρυτόνως, χωόμενος, ὡς ὄρω ὁρῶ ὄρωρεν, ὤρορεν.

Χρῆμα, πρᾶγμα, ἢ κτῆμα· καὶ χρηματισάμενοι, διαπραξάμενοι· καὶ χρηματίζεσθαι, τὸ χρήματα πράττεσθαι.

Χίλιοι] ὅτι τεσσάρων ὄντων τῆς ὀρθογραφίας κανόνων, ἡ μὲν ἀναλογία τῷ τεχνικῷ, ἔστι κανόνων ἀπόδοσις· ἡ δὲ διάλεκτος, γλώσσης ἰδίωμα, ὡς ἐπὶ τοῦ μείλιχος· μέλλιχος γὰρ φασιν οἱ Αἰολεῖς. ἱστορία δέ ἐστιν. ἢ τῶν παλαιῶν χρῆσις, ἢ καὶ παράδοσις. Ἰστέον δὲ ὅτι πολλάκις ἡ ἱστορία ἐναντιοῦται διαλέκτῳ· τοῦ γὰρ χί-
817 λιοι ἀκαιτοῦντος τὴν ει δίφθογγον, (χέλλιοι γὰρ φασιν οἱ Αἰολεῖς) ἡ ἱστορία ἐναντιουμένη, διὰ μόνου τοῦ ι γράφει· οὕτω γὰρ ἡ παράδοσις ἔχει. ἐτυμολογία δέ ἐστιν ἐπισημασία λέξεων, ἐπιτοπλεῖστον τὸ πάθος ἔχουσα.

Ψ.

ΨΙ τὸ στοιχεῖον. ὅτι συριγμὸν ἔχει αὐτοῦ ἡ ἐκφώνησις· καὶ ὅτι ὁ συριγμὸς οὐκ ἔστι τι, ἢ μόνον ψι. ἄλλοι δὲ, ὅτι ἑνὸς ψαύει χρόνου, διπλοῦν ὄν.

Ψακάς, ὄνομα αὐλητρίδος· οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ ἀπὸ πόνων θᾶττον ἀπέτρεχε, πρὸς ὀλίγον παραμένουσα. ψακὰς γὰρ ἡ ῥανίς· καὶ ψακάζει, ῥαίνει.

Ψαλάξεις, παρὰ Λυκόφρονι, κρούσεις, ψηλαφήσεις, καὶ ἄνευ σίτου κιθαρίσεις.

Ψάλλειν, ἐπὶ τῶν χορδῶν τῆς λύρας· παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσεγγίζω· οὗ παράγωγον ψαύω· τῇ γὰρ κιθάρᾳ προσεγγίζοντες ἔψαλλον· παρὰ τὸ διὰ δακτύλων ἐπιψαύειν αὐτῶν.

Ψαλμός, ὄνομα ἁπλοῦν προσηγορικόν· λέγεται γὰρ καὶ ᾠδή. παρὰ τὸ ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, ἔψαλμαι, ψαλμός, ὡς τίλλω, τιλῶ, τέτιλκα, τέτιλμαι, τιλμός. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐψαλμός· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γινόμενα ὀνόματα, συνάρχεσθαι θέλει τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσι, καὶ φυλάττειν τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον ἐξ ὧν καὶ ἐγένετο. ὀξύνεται· τὰ εἰς μος προσηγορικὰ, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς λ καταλήγουσαν, ὀξύνεται, οἷον ὀφθαλμός. σεσημείωται τὸ ὅλμος βαρύτονον, ὃ σημαίνει τὴν ἴγδην· ἔστι δὲ λίθος περιφερὴς, εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια καὶ ἄλλα τινά· καὶ ποτηρίου εἶδος, καὶ μέρος τῶν ἄλλων. εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι συνωνύμου. λέγεται γὰρ ὁ ψαλμός, ὕμνος, καὶ ᾠδή, καὶ αἶνος.

Ψαλμῳδός] ἐκ τοῦ ἀείδω γίνεται ψαλμοαοιδός· καὶ συγκοπῇ καὶ κράσει, ψαλμῳδός.

Ψαλτήριον, παρὰ τὸ τὰ ψαλλόμενα τηρεῖν. τὸ τη, ἢ παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάττω, πλεονασμῷ τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν.

Ψάμαθος, ἡ παραθαλάττιος ἄμμος. παρὰ τὸ ψαύεσθαι ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ψάμμος· καὶ ἀποβολῇ, ἄμμος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ἄμμος λέγει ψάμμος.

Ψᾶρες ψαρῶν. δύο μόνα εἰσὶν εἰς αρ ὀνόματα, Ψὰρ καὶ Κάρ· ἅπερ προσθέσει τοῦ ος κλίνεται. ἔστι δὲ καὶ ψαρὸς ἡ εὐθεῖα.

Ψαυκροπόδης, ἐπίθετον τοῦ Ἀρίονος ἵππου· εἴρηται διὰ τὴν ταχύτητα· παρὰ τὸ ψαύειν ἄκροις ποσὶ τῆς γῆς κατὰ δρόμον.

Ψαφαρός, αὐχμηρὸς καὶ κακόχρους, παρὰ Νικάνδρῳ· ἔνθα καὶ ψαφαρὴ ὁμοίως, λεπτὴ καὶ αὐχμηρά.

Ψαθαρόν, ἁπαλόν.

Ψεδνός, ἀραιός, μαδαρός· σημαίνει δὲ τὸν φαλακρὸν καὶ ψιλὸν τὴν τρίχα· Ἰλιάδος β', — ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη: — καὶ ψηνός, ὁ φαλακρὸς παρὰ Σιμωνίδῃ. ἔστι ψῶ· σημαίνει δὲ ἀπό τινος μείζονος οὐσίας εἰς ἐλάχιστον καὶ μικρὸν μέρος καθιστῶ· οὗ ὁ μέλλων, ψήσω· ῥηματικὸν ὄνομα, ψηνός· καὶ ὁ πλεονασμὸς τοῦ συμφώνου τὴν φύσει μακρὰν μεταβάλλει εἰς θέσει, ὡς
818 πένης πενιχρός, καὶ μῆκος μακρός. ψεδνὸς οὖν παρὰ τὸ ἐψῆσθαι· ἢ παρὰ τὸ ψῶ τὸ λεπτύνω, ἐξ οὗ καὶ ψέω, ψεδινός καὶ ψεδνός· ἐκ τούτου τοῦ ψῶ, καὶ ψωμός, μέρος τι τοῦ ἄρτου· ὁ γὰρ ἄρτος ὁλόκληρός ἐστι. ψῶ καὶ ψίω τὸ λεπτύνω· καὶ ψιάω· ἐξ οὗ καὶ ψιάς. διαφέρει δέ· σημαίνει γὰρ τὸ παράγωγον ῥῆμα, ἐλαττονά τινα οὐσίαν οὐτινοσοῦν ὑποκειμένου· τοιοῦτον γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ ψαύω καὶ τὸ ψάλλω καὶ ψίω· τό τε γὰρ ψάλλειν, τὸ ἧττονα τῷ πλήκτρῳ παίειν σημαίνει· καὶ τὸ ψαύειν, ἧττον τοῦ καθάπτεσθαι. ὁμοίως καὶ τὸ ψήχειν. οὕτως οὖν καὶ τὸ ψίειν, οὗ προκατάρχει τὸ ψῶ· ἀφ' οὗ ὁ ψωμός, τὸ ἔλαττον παρὰ τὸν ἄρτον, παρ' Ὁμήρῳ.

Ψεῦδος] παρὰ τὸ ψεύδω ἢ φεύγω, φεῦγος καὶ ψεῦδος, ὃ πάντες φεύγομεν. ἢ παρὰ τὸ φείδω φεῖδος· καὶ τροπῇ, ψεῦδος. ἢ παρὰ τὸ εἴδω τὸ βλέπω, κατὰ ἀντίφρασιν.

Ψευδής ψευδοῦς, ὀξύνεται, διότι κλίνεται διὰ τοῦ ους· τὰ γὰρ εἰς δης δισύλλαβα μὴ κλινόμενα εἰς ους βαρύνεται· οἷον, μένδης, γράδης, ᾅδης.

Ψηλαφῶ, ἡ μεταφορὰ τῆς λέξεως ἀπὸ τῶν μήλων· καὶ δῆλον τὸ σημαινόμενον· μῆλα γὰρ τὰ πρόβατα. μηλαφῶ οὖν, τὸ τῶν μήλων ἐφάπτομαι· καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ψ. ἢ παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσεγγίζω καὶ τὸ ἀφῶ τὸ ψηλαφῶ, ψηαφῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ψηλαφῶ.

Ψηνός, εἰς τὸ ψεδνός.

Ψηφῖδες, αἱ μικραὶ λιθάδες καὶ λεπταί, Ἰλιάδος φ'. ἐκ τοῦ ψῆφος. τοῦτο παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσεγγίζω. ἔστι δὲ κρίσις, ἀπόφασις, διαλαλιά, λόγος.

Ψῆνες, αἱ μικραὶ μυῖαι· ἐξ οὗ καὶ προεψηνισμένος. καὶ ψῆνας λέγουσι τὸ σπέρμα τῶν φοινίκων.

Ψήγματα, μικρὰ κομμάτια. Ψῆγμα, τὸ κατὰ μικρὸν στάζον· ἐξ οὗ καὶ λώδιον.

Ψεφενὸς καὶ ψεφηνὸς ἀνήρ, σκοτεινός, οὐκ ἐπιφανής· ψέφος γὰρ τὸ σκότος φησὶ Πίνδαρος Ἀριστοκλεῖ.

Ψιλός, ὁ ἀδύνατος· παρὰ τὸ ψῶ· ὅθεν καὶ καταψίω· οὗ πᾶν ἀπέψισται καὶ ἀφῄρηται. ἢ παρὰ τὸ ψῶ τὸ ἅπτομαι ψιλός, ψιλή· εὐχερῶς γὰρ ἅπτεταί τις τοῦ ψιλοῦ. καὶ ψιλὴν ἄρουραν, τὴν ἄδενδρον χώραν, τὴν πρὸς τὸ σπείρεσθαι καὶ ἀροῦσθαι ἐπιτηδείαν.

Ψαίρειν, τὸ ἀσθενῶς τι ποιεῖν.

Ψαιστά, πόπανα, πλατύματα τινὰ στρογγύλα, εἰς θυσίαν γινόμενα.

Ψήχειν, καταμάσσειν, τρίβειν, ξύειν.

Ψώχοντες, θρύπτοντες, λεπτύνοντες.

Ψεκάδες, δρόσοι· παυσιάδες τινὲς οὖσαι, παρὰ τὴν παῦσιν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, ψεκάδες καὶ ψιάδες, ἀποβολῇ καὶ μεταθέσει· ὁ δὲ Φιλόξενος, ἔστι ψῶ ῥῆμα παράγωγον, ψίω τὸ λεπτύνω καὶ ἐλαττῶ· ἀφ' οὗ ψιάς, ἢ κατὰ λεπτὸν τοῦ ὕδατος ἔκδοσις. ὡς λάμπω λαμπάς, ἴλλω ἰλλάς, οὕτω ψίω ψιάς, ἡ κατ' ὀλίγον κατερχομένη δρόσος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ψίσω τὸ ποτίσω.

Ψίθυρ ψίθυρος, παρὰ τὸ ψύθος. λέγεται καὶ ψίθυρος ψιθύρου· καὶ ψιθυρίζω, τὸ τῇ φωνῇ λεπτολογῶ· παρὰ τὸ ψίω καὶ τὸ θύρα, ὃ σημαίνει περιφραστικῶς τὰ χείλη. ἐκ τούτου καὶ ψιθυρισμός, ἡ λεπτὴ φωνή. τινὲς δὲ τὸ ψιθυρίζειν ὠνοματοπεποιῆσθαί φασιν, ὡς τὸ κρίκε, καὶ σίζεν, ἀπὸ τοῦ τελουμένου ἤχου ὑποφυσῶντος τοῦ ἀνέμου· οἷον, Ἡδύ τι τὸ ψιθύρισμα τῶν 819
δένδρων ἠκούετο: — ὅθεν κυρίως ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνουσιν, ἐγκειμένου τοῦ ψύθους. Καλλίμαχος, Σκύλλα γυνὴ κατακᾶσα, καὶ οὐ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα.

Ψίξ, παρὰ τὸ ψίχω τὸ ἐμβρωματίζω.

Ψολόεντα κεραυνόν, τὸν ἅμα τῷ ψαῦσαι ὀλλύντα, τὸν ὀξέως φερόμενον.

* Ψοφομηδής, ὁ ἠχήεις· παρὰ τὸ ψόφος καὶ μήδομαι.

Ψύδραξ] οἱ Ἴωνες ψύδρακας λέγουσι τὰς ποικίλας· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ψύδρακας καλοῦμεν τὰ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξανθήματα.

Ψύθος, τὸ ψεῦδος· ἀποβολῇ τοῦ ε, ψῦδος· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς θ, ψύθος.

Ψύη, παρὰ τὸ ψαύω, ἡ ἐπιψαύουσα σὰρξ καὶ ἐξ ἐπιπολῆς οὖσα τοῖς ὀστέοις· ἢ παρὰ τὸ ξύω ξύη κατὰ ἀντίφρασιν, ἣν εὐχερῶς ξῦσαι οὐ δυνάμεθα. ἢ παρὰ τὸ ὀπίσω, κράσει τοῦ πσ, γίνεται ὀψύη ἐξ αὐτοῦ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ο, ψύη, ἡ ὀπίσω ἄγουσα.

20 * Ψυκτήρ, ἡ Φιάλη, ἀπὸ τοῦ ψύχειν, ὅτι ἐν αὐτῇ ὕδωρ ἢ οἶνος ψύχεται.

Ψυχαγωγία, ὅπου τὸ ὕδωρ ἀνιμηθὲν ταμιεύεται πρὸς τὴν ἔνδειαν τῶν χωρίων· ἢ αἱ θυρίδες τῶν μετάλλων αἱ πρὸς τὸ ἀναψύχειν γινόμεναι. ἢ ὄνομα τόπου, ἐφ' οὗ οἱ μάντεις ἐπὶ ψυχῶν μαντευόμενοι, ἀναφέρουσι τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν.

Ψυχάζειν, τὸ ἀναψυχὴν λαμβάνειν ἐκ πνεύματος.

Ψύχω, σημαίνει δύο· τὸ ζωοποιῶ, ἐξ οὗ καὶ ψυχή· καὶ τὸ φυσῶ, ἐξ οὗ Ἰλιάδος υ, Ἥκα μάλα ψύξασαι — ἀντὶ τοῦ φυσήσασα.

30 Ψυχή, παρὰ τὸ ψύχος, ὃ σημαίνει τὸ πνεῦμα. Ὅμηρος, Ψυχέης ἱμείρων: — ἀντὶ τοῦ πνεύματος, ἐπὶ τῷ Ἑλπήνορι· πνεῦμα δὲ καὶ ἡ ψυχή. ἢ παρὰ τὸ ψύχω τὸ ζωογονῶ, φυσιοχή τις οὖσα, ἡ τὴν φύσιν συνέχουσα. ἔστι δὲ ὄνομα προσηγορικόν· καὶ σημαίνει δύο· τὴν ψυχήν, ὡς τὸ, Ἡ δ' ἐκ ῥεθέων ἀπέπταστο φαίδιμος ψυχή: — καὶ τὸ αἷμα, — ψυχὴ δὲ κατ' οὐτιδανὴν ὠτειλήν [Ἔσσυτ.]

Ψυχρός] παρὰ τὸ ψύχος ψυχηρός· καὶ συγκοπῇ, ψυχρός. 40

Ψῶα καὶ ψῶζα, ἀμφότερα τὴν δυσωδίαν σημαίνει. Ἄρτυται ἄτλητον ἐπὶ ψῶαν πυρίεσκον.

Ψωλή, παρὰ τὸ ἐμφυσᾶσθαι κατὰ τὴν ὄρεξιν τῶν ἀφροδισίων, ὅτι καὶ φύσει φυσώδης ἐστί.

Ψωμός, παρὰ τὸ ψήχεσθαι ὑπὸ τῶν ὀδόντων καὶ τρίβεσθαι· καὶ τὰ ψευστά, ὁμοίως. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ ψῶ τὸ λεπτύνω· δηλοῖ γὰρ αὐτοῦ τοῦ εὐτελοῦς τὸ ἐλάχιστον. καὶ ψώρα ὁμοίως, παρὰ τὸ ψῶ· οὐ παράγωγον, ψαύω· ἐπειδὴ οἱ τῷ πάθει συνεχόμενοι τούτῳ, πολλὴν ἔχουσιν ὁρμὴν πρὸς τὸ ψᾶν τε καὶ κνήθειν τὰ πεπονθότα τοῦ σώματος μέρη. τὸ δὲ ψῶ σημαίνει τέσσαρα· ψῶ γὰρ τὸ ἅπτομαι, ἐξ οὗ καὶ ψώρα, παρὰ τὸ ἅπτεσθαι καὶ κνήθειν τὰ πεπονθότα μέρη τοῦ σώματος· ψῶ τὸ λεπτύνω καὶ σμικρύνω, ἐξ οὗ καὶ ψιλὸς στρατιώτης, ὁ ἄοπλος καὶ γυμνός· τὸ κόπτω, ἐξ οὗ καὶ ψωμός, ὁ εἰς μικρὰ κεκομμένος· ψῶ τὸ καίω, ἐξ οὗ καὶ ψωλός, ὁ κεκαυμένος θαλός.

* Ψώρα, ἀπὸ τοῦ ψᾶν, ὅτι οἱ τῷ πάθει τούτῳ συνεχόμενοι πρὸς τὸ ψᾶν τε καὶ κνήθειν τὰ πεπονθότα τοῦ σώματος μέρη πολλὴν ἔχουσιν ὁρμήν. 820

Ω.

820 Ὤια, σημαίνει τὴν ἀνάκλασιν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου· σὺν τῷ ι γράφεται· ἔστιν οἷς οἶος, τὸ πρόβατον· καὶ συναιρέσει, οἷς οἰός· τὸ θηλυκὸν, οἶα· καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ᾠα· καὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι προβάτων δέρματα ἔβαλλον ἐν τοῖς κρασπέδοις τῶν ἱματίων. ἢ ἀπὸ τοῦ οἷς, τὸ κτητικὸν, οἴειος· τὸ θηλυκὸν, οἰεία· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ αὔξησιν τοῦ ο εἰς ω, ᾠα. τὸ δὲ οἷς, παρὰ τὸ οἴω τὸ κομίζω.

Ὤιγον, σὺν τῷ ι· πρῶτον μὲν, ὅτι ἀπὸ τοῦ οἴγω ἐγένετο κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, ὥςπερ οἴχομαι, ᾠχόμην· οἰκῶ, ᾤκουν· ὁ γὰρ παρατατικὸς πάντοτε μεγεθύνεται κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἢ χρονικῶς, ἢ συλλαβικῶς. δεύτερον δὲ, ὅτι οἱ παρωχημένοι κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἢ ἴσα φωνήεντα θέλουσιν ἔχειν, ὡς αὐλῶ ηὔλουν, αἰσχύνομαι ἠσχυνθμην· ἢ πλείονα, ὡς ἔχω, εἶχον· οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα. εἰ ἄρα οὖν τὸ οἴγω δύο φωνήεντα ἔχει κατὰ τὴν ἀρχὴν, τούτου χάριν καὶ τὸ ᾤγον τὸ ν ἔχει, ἵνα σχῇ κατὰ τὴν ἀρχὴν τὰ ἴσα φωνήεντα τῷ ἐνεστῶτι. εἰς τὸ κάθημαι. ἄξιον δὲ ζητῆσαι, διατί πάντοτε μεγεθύνεται ὁ παρατατικός; καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ παρατατικὸς πλέων ἐστὶ κατὰ τὴν σημασίαν τοῦ ἐνεστῶτος, (ὁ γὰρ ἐνεστὼς ἀκαριαῖος ἐστὶ, καὶ ἅμα τῷ λέγεσθαι ἔχει καὶ τὸ εἶναι· ὁ δὲ παρατατικὸς, παρατεταμένην ἔχει τὴν σημασίαν) τούτου χάριν ὡς πλεονεκτῶν κατὰ τὴν σημασίαν τὸν ἐνεστῶτα, πλεονεκτεῖ καὶ κατὰ τὴν ἀρχήν.

Ὠίγνυντο πύλαι, Ἰλιάδος θ', ἀντὶ τοῦ ἀνεῳγνυντο. ἀπὸ τοῦ οἴγω οἴγνω οἰγνύω· — καὶ, Τῆσι θύρας ὤιξε Θεανὼ καλλικάρηνος, Ἰλιάδος ζ'. ἀπὸ τοῦ οἴγω, οἴξω, ᾤξα· καὶ κατὰ διάστασιν, ὤιξα. δύναται δὲ κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἐπὶ τοῦ μεγάλου τάττεσθαι τὸ ω.

Ὠγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Ἀθηναίων· ἀφ' οὗ καὶ ὠγύγιαι πύλαι ἐν Θήβαις· καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιον φασὶ, διὰ τὸ πολὺ αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαιότατον. Διονύσιος, — ὠγυγίη τε Θάσος Δημήτερος ἀκτή: — ἐξ ἀρχῆς γὰρ τὴν Δήμητραν μεγάλως ἐτίμων. 40

Ὧδε, σημαίνει δύο παρὰ τῷ ποιητῇ· τὸ οὕτως, ὡς τὸ, Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν: — σημαίνει καὶ τὸ νῦν, ὡς τὸ, Εἴ κέ τί σ' ἀφραίνοντα κιχείω ὥς νύ περ ὧδε: — σημαίνει καὶ τόπον παρὰ τοῖς ἄλλοις, τὸ ἐνταῦθα· σημαίνει καὶ τὸ ὅπως· καὶ μάλιστα Ὅμηρος τοῦτο οἶδεν· οὐδέποτε δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ τοπικὸν εὑρίσκεται, ἀλλὰ πάντοτε ἀντὶ τοῦ οὕτως ἐπίῤῥημα μεσότητος. οὐδὲν δὲ εἰς δε λῆγον τοπικὸν ἔχει πρὸ τοῦ τέλους τὸ ω, πλὴν τοῦ ὧδε· οὐδὲν δὲ εἰς δε λῆγον δισύλλαβον τοπικόν ἐστιν. ὃν δὲ τρόπον τὸ ὅς ἐνταῦθα ἐγένετο ὡς, καὶ τὸ οὗτος οὕτως, οὕτω καὶ τὸ ὅδε, ὧδε. γίνεται δὲ ἡ χρῆσις παρὰ Ἀττικοῖς ὠδί, ἀντὶ τοῦ οὕτως· καὶ ἔστιν ἐπίῤῥημα μεσότητος, διὰ τοῦ ι γραφόμενον.

Ὠιδή] παρὰ τὸ εἴδω τὸ γινώσκω, μετὰ τοῦ ἐπιπατικοῦ α, ἀείδω, τὸ πάνυ γινώσκω· ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ἀοιδή· καὶ κράσει τοῦ αο εἰς ω μέγα, ᾠδή. 821

Ὠδύσατο, ὠργίσθη. ὀδύζεσθαι ἐστὶ τὸ ὀργίζεσθαι, παρὰ τὴν ὀδύνην. ἢ ἔστι παρὰ τὸ ἔδω· οἱ γὰρ χολούμενοι, πρότερον ὀδυνώμενοι, ἑαυτοὺς πατεσθίουσιν.

Ὠδίς, παρὰ τὸ ὠθῶ, ὠθίς τις οὖσα, δι' ἧς ὠθεῖται τὸ βρέφος· ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύνη, κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς τὸ ι.

Ὠδίς, ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη. ὤδινε σημαίνει καὶ τὸ ἐπεθύμει.

Ὠή] ἔστιν ὦ κλητικὸν ἐπίῤῥημα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, γίνεται ὠή, ὥςπερ τὸ τί, τίη· οἷον, Τίη δὲ σύ. 10

Ὤκα, ἐπίῤῥημα μεσότητος. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀκύς, τὸ οὐδέτερον, ἀκύ, ἀκέα, ἄκα· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω, γίνεται ὦκα· καὶ δηλοῖ τὸ ταχέως. τὰ δὲ ἀπὸ πληθυντικῶν οὐδετέρων. μεταγόμενα εἰς ἐπιῤῥηματικὴν σύντα-

ξιω, ὅπαστα βαρύνουται· ταχέα, τάχα· σαφέα, σάφα· ὠκέα, καὶ συγκοπῇ ὦκα· χωρὶς τοῦ θαμά.

Ὠκεανός, παρὰ τὸ ὠκέως ἀνύττειν ὁ οὐρανὸς γενόμισται· ἢ παρὰ τὸ ὠκέως νάειν· ἢ παρὰ τὸ ὠκύς καὶ τὸ ἀγνύω, ὁ ταχέως φέρων.

Ὠκύς, σημαίνει τὸν ταχύν· παρὰ τὴν ἀκήν, ἥτις δηλοῖ τὴν ὀξύτητα, γίνεται ἀκύς· καὶ τροπῇ, ὠκύς, ὡς τέκμαρ τέκμωρ· ἢ παρὰ τὸ ὦκα· ἢ παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ. τὸ πρῶτον, Ὥρος· τὸ δεύτερον, ἄλλος.

Ὠκυάλου, ἐπὶ νηός. ἢ ἁλὸς γενικὴ, ἐπὶ μὲν πυρίων συντιθεμένη, ψιλὸν ἀποφέρει τὸ πνεῦμα, οἷον Εὐρύαλος· ἐπὶ δὲ ἐπιθέτου, τὸ ἁλὸν τηρεῖ πνεῦμα· — ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ: — ὕφαλος, παράλος. εἰ οὖν καὶ τοῦτο ἐπίθετον ὂν, ὤφειλε θαυμάζεσθαι, εἴπερ ἦν σύνθετον· νῦν δὲ παραγωγὴν ἔλαβε, τῆς ἅλὸς κατὰ παρολκὴν κειμένης· διὸ ἐψίλωσαν τὸ α, παραγωγὴν ἐκδεξάμενοι, καὶ οὐ σύνθεσιν.

* Ὠκυῤῥόος, ὁ ὠκέως ῥέων.

* Ὠκυεπής, ὁ ὠκυλάλος, παρὰ τὸ ὠκύ καὶ ἔπος.

Ὠλκα, τὴν αὔλακα· παρὰ τὸ ἕλκω ἕλξω ἕλξ καὶ ὅλξ· καὶ ἐκτάσει, ὥλξ.

Ὠλέναι, αἱ χεῖρες, αἱ παλάμαι· ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ὁλοῦσθαι τὰς πράξεις, τουτέστι πληροῦσθαι.

Ὠλλοι, ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι. αἱ τοιαῦται δὲ συναλοιφαὶ τῆς δευτέρας εἰσὶν Ἰάδος, ᾗ Ὅμηρος οὐκ ἐχρήσατο· διόπερ Ζηνοδότῳ μεμφονται εἰπόντι δεῖν ἀναγινώσκειν, ὦλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες.

Ὠλίγγην, ἀκαριαῖον, ἐλάχιστον. τάττουσι δὲ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπὶ τοῦ νυστάξαι· καὶ τὰς ἐπὶ τῶν βλεφάρων οἷον φυτίδας, ὠλλίγγας· τὴν δὲ ὠλλίγγην δηλοῦν καὶ πνοὴν καὶ σκιὰν, καὶ ἄκαρὲς πνεῦμα. τὸ δὲ ὠλίγγιον, ὀλίγον σημαίνει.

Ὠμογέρων, ὁ μὴ εἰς τέλειον καιρὸν γεγηρακώς, ἤγουν ὁ παρ' ἡλικίαν γεγηρακώς, διὰ λύπην, ἢ συμφοράν· οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

Ὠδῆσα, ἐφροντισάμην.

Ὠμήρησεν] ὁμήρους, τὰ ἐνέχυρα. Ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκύς, Ὀδυσσείας π', ἀντὶ τοῦ συνέτυχεν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὁμοῦ ἐρεσσόντων. Πῖδος δὲ ἐν ὑπομνήματι τῆς π', ἀντὶ τοῦ συνήντησεν. Πίνδαρος δὲ ἐν Ὕμνοις, Ἐρίφων μεθομήρεον: — οἷον, ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν πορευόμενον. ἢ ὅτι ἀντὶ τοῦ συναντιλαβοῦ καὶ συμβιβαστοῦ· ἐξ οὗ ὅμηροι, οἱ ἐπὶ καταλλαγῇ ἀποστελλόμενοι δι' εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν. οἱ δέ φασι τοὺς ἀρχαίους λέγειν τὸ συνακολουθεῖν. τοὺς οὖν ἐπὶ ἀκολουθίᾳ τῶν ὡμολογημένων ὄντας ὁμήρους λέγουσιν.

Ὠμηστής] ἀπὸ τοῦ ἔδω, ἔσω, ἧκα, ἧσμαι, ἧσται, ῥηματικὸν ὄνομα ἔστης, ὡς ψεύσω ψεύστης· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η μετὰ τοῦ ὠμά, ὠμηστής· καὶ ἀλλαχοῦ, Ὠμοφάγοι θῶες: — καὶ γὰρ τὸ αὐτό ἐστιν ὠμηστὴς καὶ ὠμοφάγος. τὸ δὲ ὠμηστὴς τάσσεται καὶ ἐπὶ ἀλόγων καὶ λογικῶν· Ὅμηρος, Ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνήρ: — καὶ ἐπὶ ἀλόγων, — ἀλλ' οἰωνοὶ Ὠμησταὶ ἐρύουσιν.

Ὠμοργές, σκληρόν· καὶ ὠμοργός, σκληρός, χαλεπός.

Ὠμόν, τὸ μὴ μεταβολὴν εἰληφὸς εἰς πέψιν· ὡς καὶ τὴν ἕξω τροφὴν, ὠμὴν λέγουσιν, οὔτε ἡψημένην, οὔτε ὠπτημένην. ἢ, ὡς Φιλόξενος, ὠμὸν τὸ ἐν ταυτότητι μένον καὶ ὑπάρχον, καὶ μὴ μεταβληθέν· παρὰ τὸ ὦ τὸ ὑπάρχω.

Ὠμήλυσις, τὸ κρίθινον ἄλευρον, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατάπλασμα, ὅτι οὐ φρυγόμενον ἀλήθεται.

Ὤμος, παρὰ τὸ ὦ τὸ ὑπάρχω, ὁ ὑπομένων τὰ βάρη ἰσχυρῶς καὶ τὰ φορτία. ἔστι δὲ τὸ μέλος τοῦ σώματος· ἐξ οὗ καὶ ὠμός, ὁ ἀπηνὴς καὶ σκληρὸς, οἱονεὶ ὁ μένων ἐν ᾧ ὑπῆρχε, καὶ μὴ μεταβαλλόμενος. ἢ παρὰ τὸν οἶσω μέλλοντα, (ὁ γὰρ ἐνεστὼς οὐκ εἴρηται) γίνεται οἶμος καὶ ὦμος, ἐφ' οὗ φέρομεν τὰ φορτία, τροπῇ τῆς οι διφθόγγου εἰς ω· ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀγκώνη, ἔδει λέγεσθαι ἀγκοίνη. βαρύνεται. τὰ εἰς ος λήγοντα δισύλλαβα μονογενῆ, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ω, μὴ προσκειμένου τοῦ ι, βαρύνεται, ὦρος, ὦχρος. προσκείται μονογενῆ, διὰ τὸ ὠμός. ἀπὸ τοῦ ω ἀρχόμενα· διὰ τὸ ζωμός καὶ τὰ ὅμοια. μὴ προσκειμένου τοῦ ι· διὰ τὸ ᾠδός ὁ τραγῳδός.

Ὠμοκυδείᾳ, ἐπὶ τῇ τῶν ὤμων εὐεξίᾳ μέγα φρονεῖ.

Ὦμοι, ἔστιν ἀναφώνησις λύπης δηλωτική. ἐκ τοῦ οἶμοι, κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ὦμοι. εἴρηται γὰρ καὶ οἶμοι δι' ἑνὸς μ. εἰ δὲ γράφεται χωρὶς τοῦ ι, γίνεται ἀπὸ τοῦ ω, ὦμοι. τὸ δὲ ὦ, σχετλιαστικόν ἐστιν ἐπίῤῥημα· ὅπερ καὶ εἰς α συστέλλεται, ὡς τὸ, ἆ δειλέ, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄθλιε. τοίνυν ἀπὸ τοῦ ὦ κατ' ἐπέκτασιν.

Ὠιόν] δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ᾠόν τὸ ι ἔχει· πρῶτον μὲν, ὅτι εὕρηται τὸ ι κατὰ διάστασιν παρὰ τῇ Σαπφοῖ, Φασὶ δή ποτε Λήδαν ὑακίνθινον πεπυκασμένον εὑρεῖν ὠΐον: — δεύτερον δὲ, διὰ τὸν χαρακτῆρα· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ωον μονογενῆ: — εἰς τὸ ζῷον. προσκείται, μονογενῆ, διὰ τὸ ὁ σῶος, ὁ ζῶος, τὸ ζῷον. τὸ δὲ ᾠόν ὀξύνεται, ὅτι ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται· τὰ δὲ λοιπὰ, ἀπὸ συμφώνου· καὶ ὡς διήλλαξε κατὰ τὴν ἀρχὴν, παρήλλαξε καὶ κατὰ τάσιν. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ οἷον· μόνον γὰρ τίκτεται. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς, — κτίλα τ' ὤεα βρύκων: — τὰ τῶν ἡμέρων ὀρνίθων ὠὰ κτίλα καλεῖ.

Ὠιπερ, σὺν τῷ ι· σημαίνει δὲ τὸ καθάπερ. ἔστι γὰρ ὡσείπερ· καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ, ὡείπερ· καὶ κιρνᾶται τὸ ω καὶ ε, καὶ γίνεται ὥιπερ· καὶ συναιρέσει, ᾧπερ.

Ὠιπόλος] ἀπὸ τοῦ ὁ αἰπόλος γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ α εἰς τὸ ω, καὶ συναιρέσει πάλιν τοῦ ο καὶ ι εἰς τὴν ῳ δίφθογγον, ᾠπόλος, ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος· τὸ δὲ ᾠπόλοι, ἀπὸ τοῦ οἱ αἰπόλοι, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι τοῦ οἱ ἄρθρου, καὶ κράσει καὶ συναιρέσει. ζήτει εἰς τὸ οὐμός.

Ὠκυιεν, ὠμίλει ἐν συνουσίᾳ· ἀπὸ τῆς ὀπὸς, ἢ παρὰ τὸ ἕπεσθαι ἀνδρί. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ ἰέναι, ὥμυιεν, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς π. ζήτει εἰς τὸ ἀλύω.

Ὠπες, οἷον ὀπαί τινες οὖσαι τῆς ψυχῆς, δι' ὧν τὸ κατάστημα τῆς ψυχῆς θεωρεῖται· ὅθεν καὶ ὑπώπια. ἢ ὅτι ὀπῇ καὶ τρήματι ἐοίκασιν.

Ὥρα, σημαίνει τὴν μορφὴν καὶ τὸ κάλλος· ἐξ ἧς καὶ ὡραῖος· σημαίνει καὶ τὴν φροντίδα, καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας. γίνεται παρὰ τὸ ὠρῶ τὸ φυλάττω· κατὰ γὰρ ὥραν ἐφύλαττον οἱ ἀρχαῖοι ἐν ταῖς νυξίν. ἢ ἀπὸ τοῦ διορίζειν τὰ διαστήματα τῆς ἡμέρας· παρὰ τὸ ὁρίζω ὅρα καὶ ὥρα. ὥρα ἡ τροπὴ, παρὰ τὸ ὠρεῖν, ἡ φυλάττουσα συντεταγμένως τὸν ἴδιον καιρόν. καὶ Ὧραι αἱ πυλωροὶ τοῦ οὐρανοῦ θεαί· παρὰ τὸ ὠρεῖν καὶ φυλάττειν. τὰ δὲ εἰς ἄλφα λήγοντα θηλυκὰ διχῶς συντίθενται· ἢ γὰρ φυλάττει τὸ α, ὡς τὸ σκιά, σκιαγραφῶ· ἢ τρέπει αὐτὸ εἰς ο, ὡς τὸ, ὥρα ὡρολογεῖον, ὁπωροφυλάκιον. ὅτε δὲ παραλήγεται τῷ ε, τρέπει αὐτὸ εἰς ω, ὡς τὸ γεα φωμέτρης. τὰ δὲ εἰς ρα λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα, εἰ μὲν διφθόγγῳ παραλήγεται, συστέλλει τὸ ἄλφα, εἰ-

ρα, στεῖρα, σφαῖρα· εἰ δὲ ἐπὶ φωνήεντι, ἐκτείνει αὐτό, χώρα, ψώρα, χήρα, πήρα. οὕτως οὖν καὶ ὥρα.

Ὦ τόποι, ποίου μέρους λόγου ἐστίν; ἐπιῤῥήματος. καὶ πῶς τίθενται δύο τόνοι; εἰ γὰρ ἦν ἓν μέρος λόγου, ὤφειλεν ἔχειν ἕνα τόνον. εἰσὶ δὲ δύο ἐπιῤῥήματα· καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ παπαί. καὶ ἔστιν ἐκ παραλλήλου ἓν μέρος λόγου· καὶ λέγεται, ὅτι συνεξηκολούθησε τῇ ὀνομαστικῇ πτώσει τῇ, ὦ φίλοι. ὤφειλε δὲ ὀξύνεσθαι, ὡς γινόμενον ἐκ τοῦ παπαί· ἀλλὰ συνεξηκολούθησε τῇ ὀνομαστικῇ πτώσει· οἱ γὰρ Σκύθαι, ἀγάλματα τινὰ ἔχοντες ὑπόγαια τῶν θεῶν, πόπους αὐτὰ καλοῦσιν.

Ὡρακίζω, παρὰ τὸ αἰκίζεσθαι τὴν ὥραν, τουτέστι τὴν μορφήν, ἀντὶ τοῦ ὠχριᾶν· καὶ ὠρακιῶ, τὸ αὐτό· σημαίνει δὲ καὶ τὸ λειποψυχεῖν καὶ ἐκλύεσθαι.

Ὥρεσσιν, ἀντὶ τοῦ ταῖς γυναιξίν, Ἰλιάδος ι· ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἀρηρέναι καὶ συνηρμόσθαι ἀνδρί· ἔνθα καὶ ξυνωρίς, παρὰ τὸ ξυνηρμόσθαι. ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ὄαρος· τὸ πληθυντικὸν, ὄαροι· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, ὄαρες· καὶ κατὰ συναίρεσιν, ὤρες. ὁ δὲ Ὧρος λέγει, ὅτι παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι γίνεται ὄαρ· καὶ ὑπερθέσει, ἄορ· καὶ συναλοιφῇ, ὤρ.

Ὠρείθυια] παρὰ τὴν ὄρεα δοτικὴν καὶ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ, γίνεται ὠρείθυια, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω.

Ὠρείτης, ὁ πολίτης· παρὰ τὸ ὠρεύς ὠρέως γίνεται· καὶ τὸ κύριον ὄνομα ἔστι διὰ διφθόγγου, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ, Ὠρείτης δ' Ἀμύκοιο· — τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων Ὠρείδης ἔχει. Χοιροβοσκός.

Ὥρος, ὁ ἐνιαυτός· παρὰ τὰς ὥρας τὰς τροπὰς, ἃς περιέχει· ἢ παρὰ τὸ ὀξὺ καὶ κοῦφον καὶ μετέωρον εἴρηται· ἐπεὶ καὶ μετέωρος εἴρηται ὁ κοῦφος· καὶ ὡρογραφίαι, αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγραφαὶ γινόμεναι τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν.

Ὡρολογεῖον] λέγειν ἐστὶ τὸ μετρεῖν· Ὀδυσσείας δ', Ἔνθ' ἡμέας πρώτους λέγε: — ἀντὶ τοῦ συνηρίθμει. ὡρολογεῖον οὖν, ᾧ τὰς ὥρας μετροῦμεν.

Ὥριστος, ἀντὶ τοῦ ἄριστος, Βοιωτικῶς τραπέντος τοῦ α εἰς ω.

Ὠρίων, κατὰ τροπὴν τῆς ου εἰς ω· ἀπὸ τοῦ οὐρίων. ἔστιν ἀπὸ ἱστορίας· ἀπὸ τοῦ οὐρῆσαι τοὺς θεοὺς ἐν τῇ βύρσῃ καὶ γενέσθαι αὐτόν. ἔστι καὶ ἄστρον οὕτω καλούμενον.

824 Ὠρύω, σημαίνει τὸ κλαίω· παρὰ τὸ ἄω ἢ αὔω τὸ φωνῶ, γίνεται ἀωρύω, καὶ κράσει τοῦ α καὶ ω εἰς ω. ἢ γίνεται αὐορύω· καὶ κράσει τοῦ α ο εἰς ω, ὠρύω. ἢ παρὰ τὸ θόρυβος θορυβῶ· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ β, θορύω· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ ἐκβολῇ τοῦ θ, ὠρύω. εἰς τοὺς Ἐπιμερισμοὺς δὲ εἰς τὸ ὠρυόμενος εὗρον, ὅτι πρωτότυπόν ἐστι.

Ὥρμαινεν] ἐκ τοῦ ὁρμῶ, ὁρμαίνω· ὁ παρατατικὸς, ὥρμαινον. Ὅμηρος, Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

Ὥρχμενος] ἄρχω ἀρχόμενος· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπῇ, ὥρχμενος.

Ὡς, ἐπίῤῥημα θαυμαστικὸν, ἀντὶ τοῦ λίαν· ἢ ἐπίῤῥημα βεβαιώσεως. σημαίνει δὲ δύο καὶ τριάκοντα· παραβολήν, Ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορών: — ἀνταπόδοσιν, Ὡς ἄψ καθ' ὅμιλον ἔδυ: — ὑπερβολὴν, Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός: — ὁμοίωσιν, Ὡς ὅδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἷϊ ἔοικεν: — καὶ ἀντὶ τοῦ ὅμως, Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἑτάρους ἐῤῥύσατο ἱέμενός περ: — ἀναφορὰν, Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον: — θαυμασμὸν, Ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ: — τὸ οὕτως, Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο Φαίδιμος Ἕκτωρ: — τὸν ἵνα σύνδεσμον, Ὡς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς: — τὸ ὅπως, Ὡς στείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι: — τὸ ὅτι. Ἔγνως ὡς θεὸς εἰμί: — τὸ ἐπεὶ, Ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι: — τὸ εἴθε εὐκτικὸν, Ὡς ὄφελ' αὐτόθ' ὀλέσθαι: — καὶ ἀντὶ τοῦ διὸ, Ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος οὐκ ἐθέλοιμι Λείπεσθαι: — τὸν εἰ συναπτικὸν σύνδεσμον, Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα ἴκοιτε: — τὸ ὁμοίως, — ὁππότ' ἐκείνων Μνήσομαι ὥς μ' ἀπύθηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν: — τὸ ὅπως, Ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ': — ἐπὶ πρόθεσιν, Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον: — τὸ τοσοῦτον, Νῆα θοὴν ἐπὶ πόντον ἐλαυνέμεν, ὡς δὲ γυναικί: — τὸ ὅσον, Καὶ κρέας ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι: — τὸν γὰρ, Ὡς ἤτοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμον ἦεν: — τὸ εὐθέως, Ὡς ἴδεν, ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος: — τὸ ὡσαύτως, Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἀγάασθε θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι: — βεβαιώσιν, Ὡς χαρίσοιτ' ἄνθρωπος ἀνθρώποισι: — τὸν ἀλλὰ, Ὡς τοῦτ' ἀληθὲς Ἀττικόν: — τὸ ἕως, Ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον: — τὸ οὕτως, Ὡς ποτ' ἔην νῦν αὖτε: — τὸ οὐκέτι, Ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθεν εὐεργεσιάων: — διηγηματικὸν κεφάλαιον, Ὡς ἦλθ' ὡς Αἴγισθος ἐμήσατο: — καὶ ἐπὶ τοῦ λίαν, Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε: — Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι: — περισπᾶται δὲ καὶ ὅτε σημαίνει τὸ οὕτως, Χρὴ μὲν σφωΐτερον: — καὶ ἑξῆς, — ὡς γὰρ ἄμεινον: — ὥςπερ εἶεν. Ὡς κεν, ὅπως ἄν· τὸ Ὡς, ἀντὶ τοῦ ὅπως· τὸ κὲν, ἀντὶ τοῦ ἄν. Ὡσεὶ, ἐπίῤῥημα παρέλκον, ἤτοι ἐπακολουθοῦν· προσέλαβε γὰρ τὸ παραβολῆς ὡς, καὶ τὸν εἰ συναπτικὸν σύνδεσμον· οἱ δὲ ἐπὶ παραβολῆς λέγουσιν εἶναι.

Ὡσχοί, τὰ κλήματα σὺν αὐτοῖς τοῖς βότρυσι· καὶ ὡσχοφόροι, οἱ ταῦτα τῇ σκιράδι Ἀθηνᾷ προσφέροντες ἐν γυναικείαις στολαῖς. καὶ ὡσχοφόριον, τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος· καὶ ὡσχοφόρια, ὄνομα ἑορτῆς· ἀπὸ τῆς ὥσχης τῆς κληματίδος.

Ὠστίζοντο, ὤθουν, συνέθλιβον· ἐκ τοῦ ὤθω, ὁ μέλλων, ὤσω· πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ περισπωμένης, ὠστῶ. ἐκ τούτου, ὠστίζω· καὶ τὸ παθητικὸν, ὠστίζομαι.

Ὦτα. Ἀπολλόδωρος μὲν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν· οἱ δὲ, ὁ ὢν ὠθεῖται ἡ φωνή. οἱ δὲ φασὶ, κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς τ, ὄπα τινὰ ὄντα, παρὰ τὸ ὀπὰς ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ δέχεσθαι τὴν ὄπα, ὅ ἐστι τὴν φωνήν. οὕτως Ἡραπλείδης.

Ὠτᾶν, ἀντὶ τοῦ ὦ προσφιλέστατε, ὦ ἑταῖρε. ἔστιν ἔτης, ὃ σημαίνει τὸν συνήθη καὶ φίλον· ἐξ οὗ γίνεται παρώνυμον ἑτᾶν, ὡς Ἑρμῆς, Ἑρμᾶν, μέγιστος, μεγιστᾶν· καὶ μετὰ τοῦ ὦ κλητικοῦ ἐπιῤῥήματος, ὦ ἑτᾶν· καὶ κατὰ συναλοιφὴν, ὠτᾶν. ἢ παρὰ τὸ ἔτης, ὃ σημαίνει τὸν ἀληθῆ φίλον, γίνεται ἑτὴν ἑτᾶν, ὡς ἔθος ἐθὴν. ἢ ὥςπερ παρὰ τὸ δὴ γίνεται δῆτα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὦ, ὦτα, πλεονασμῷ τοῦ ν, καὶ μεταβολῇ τοῦ τόνου. περισπᾶται δὲ, ὀφεῖλον ὀξύνεσθαι. δύο μέρη λόγου εἰσὶ· καὶ κατὰ πλάνην ἀντὶ τῆς ἐπὶ τέλους ὀξείας περισπωμένην ἔσχεν. ἐγένετο δὲ οὕτως· ἔτης, ἔτου, ἑτᾶν· καὶ ὦ ἑτᾶν· καὶ κατὰ κρᾶσιν, ὠτᾶν. λέγεται καὶ ἐπὶ εἰρωνείας, ὦ σύ.

Ὥιτε χερνῆτις γυνή: — ἀντὶ τοῦ καθάπερ. ἔχει δὲ τὸ ι· ἔστι γὰρ ὡσείτε· ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ κράσει τοῦ ω καὶ ε, ὥιτε.

Ὥιτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν, ἀντὶ τοῦ ᾧτινι. δύο γὰρ μέρη λόγου εἰσί· τὸ ᾧ, ἀντὶ τοῦ ᾧτινι· καὶ ὁ τε, παρέλκει.

Ὠτειλή] παρὰ τὸν οὐτήσω μέλλοντα, οὐτηλή, καὶ ὠτειλή, τροπῇ τῆς ου εἰς ω, καὶ τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον Βοιωτικῶς.

826 Ὠυτὸς ἀνήρ] ἔστιν ὁ αὐτός· κατὰ κρᾶσιν τοῦ αο εἰς ω μέγα, γίνεται ὠυτός.

Ὠχρος, ἐκ τοῦ χρόα, ὃ σημαίνει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος· διὰ γὰρ τῆς ἐπιφανείας γίνεται ἡ ὠχρίασις. λοιπὸν ἐκ τοῦ χρόα γίνεται ἄχροος· καὶ ὑπερβιβασμῷ καὶ κράσει, ὠχρος. προπερισπώμενον μὲν, λέγεται αὐτὴ ἡ ὠχρίασις· οἷον, — ὠχρός τέ μιν εἷλε παρειάς, Ἰλιάδος γ'. ὀξυτονούμενον δὲ, ἐπὶ τοῦ μετέχοντος τῆς ὠχριάσεως· οἷον, ὠχρὸς ἄνθρωπος, ὁ μετεσχηκὼς τῆς ὠχρότητος.

Ὤρτο] ἔστιν ὄρω· ὁ μέλλων, ὄρσω· ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ὄρομαι· ὁ παρατατικὸς, ὠρόμην ὤρου ὤρετο· καὶ συγκοπῇ, ωρτο. ἡ ὄρω, ὀρῶ, ὤρκα, ὤρμαι, ὠρμην ὤρτο ὤρτο, καὶ ἐνῶρτο.

Ὤψ, παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω· ὁ μέλλων, ὄψω· ἀποβολῇ τοῦ ω, ὄψ· καὶ αὐξήσει, ὤψ. σημαίνει δὲ τρία· δύο διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ πρόσωπον, καὶ τὸν ὀφθαλμόν· σημαίνει καὶ κύριον ὄνομα, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ, — Ὤπος θυγάτηρ: — σημαίνει καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ τὴν φωνήν.

Ὤτος, ζῷον ὅμοιον νυκτικόρακι. ἔνιοι δὲ αὐτὸ καὶ νυκτικόρακα καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ παλαιόν· εἰλήφει δὲ τοὔνομα, διὰ τὸ περὶ τὰ ὦτα πτέρυγας ἔχειν. δοκεῖ δὲ καὶ εὔηθες εἶναι, καὶ εὐεξαπάτητον. γράφει γοῦν περὶ αὐτοῦ Ἀριστοτέλης, Ὁ δὲ ὦτος, ὅμοιος γλαυκὶ, καὶ περὶ τὰ ὦτα πτερύγια ἔχει.

Ὠτιαφόροι, οἱ τὰς ὠτίδας φέροντες ἐργάται· ὠτὶς γὰρ εἶδος ὀρνέου. ὠτιοφόροι δὲ, οἱ τὰ ὦτα συντεθλασμένοι, οἷον, ὠτοκατάξιδες. ἦσαν δὲ τοιοῦτοι ἀπὸ παλαίστρας: —

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΥ.

Τὸ μέγα Ἐτυμολογικὸν ἐντυκωθὲν, πέρας εἴληφε σὺν Θεῷ ἐν Ἐνετίαις· ἀναλώμασι μὲν τοῦ εὐγενοῦς καὶ δοκίμου ἀνδρὸς, κυρίου Νικολάου Βλαστοῦ τοῦ Κρητός· παραινέσει δὲ τῆς λαμπροτάτης τε καὶ σωφρονεστάτης κυρίας Ἄννης, θυγατρὸς τοῦ πανσεβεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου κυρίου Λουκᾶ Νοταρᾶ ποτὲ μεγάλου Δουκὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως· πόνῳ δὲ καὶ δεξιότητι Ζαχαρίου Καλλιέργου τοῦ Κρητός· τῶν λογίων ἀνδρῶν χάριν, καὶ λόγων Ἑλληνικῶν ἐφιεμένων· ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ἐνάτῳ· Μεταγειτνιῶνος ὀγδόῃ ἱσταμένου. Τὸ αὐτὸ, τὸ δεύτερον ὁμοίως ἐν Ἐνετίαις, μετὰ δὲ προσθήκης, ἐνετυπώθη ἀναλώμασι Φεδερίκου Τουρρισανοῦ, ἔτει τῆς Θεοῦ ἐνανθρωπήσεως α φ μ θ'· νῦν δὲ τὸ τρίτον σὺν Θεῷ ἀκριβέστερον ἀνακαινίσται ἐν Εἰδελπέργῃ, ἀναλώμασι μὲν τοῦ λογιωτάτου ἀνδρὸς Ἱερωνύμου Κομμελίνου, πόνῳ δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ Φριδερίκου Συλπουργίου, πρὸς χάριν τε καὶ ὠφέλειαν τῶν μετὰ σπουδῆς ἑλληνιζόντων, ἔτει τῆς σωτηρίου οἰκονομίας μ φ ϛ δ'.

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑΣ.

EX ANASTASIO MONTIS SINAE MONACHO.

827 Ἐτυμολογία ἐστὶν, ἡ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀνόματος ὀρθότης, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἑρμηνευομένη· οἷόν τι Εἰρήνη, κατὰ τὸ ἠρεμεῖν τὸν νοῦν· ὥςπερ πάλιν Ταραχή, διὰ τὸ ῥᾷον χεῖσθαι· καὶ Πλάνη, κατὰ τὸ πλανᾶζειν τὸν νοῦν· Σωφροσύνη, κατὰ τὸ σῶα φρονεῖν, ἢ διὰ τὸ σῶμα φρουρεῖν ἀπὸ ῥύπου. Πορνεία εἴρηται πηρονεία, διὰ τὸ πηροῦν τὴν νεότητα, ἢ διὰ τὸ πηροῦν τὸν νοῦν, ἤγουν ἐκτυφλοῦν· ἢ πάλιν διὰ τὸ πόρρωθεν νεύειν. Ἁγνεία, διὰ τὸ ἄγονον ἴεσθαι βίον. Ἀγάπη, διὰ τὸ ἄγειν τὸ πᾶν, ἤτοι ἑνοῦν καὶ συνάπτειν πρὸς ὁμόνοιαν. Ἀρετή, ἀρέσκον θεῷ τι· ἢ ἀρετή [οἱονεὶ αἱρετή,] ἤτοι ἐραστὴ καὶ φιλητή. Βάπτισμα, βάπτισμα, ἐν ᾧ βάλλεται ἤγουν πίπτει τὸ πταῖσμα. Ἀγαθὸν, τὸ ἄγαν θεῖον, ἢ τὸ ἀγαπᾶν θεόν. Θάνατος, θένατος, διὰ τὸ τίθεσθαι κατὰ νώτου τὸν θνήσκοντα. Ἅιδης, διὰ τὸ ἄδηλον· ἄδυς, ἄδηλος δύσις· ἢ ἄδηλος δήσις ἄδης. Ἀνάστασις, ἡ ἄνω στάσις, ἤτοι ἔγερσις. Φθορά, ἐκ τοῦ φθείρεσθαι ῥᾷον, ἤτοι σήπεσθαι εὐχερῶς· φθίσις γὰρ ἡ σῆψις ἐστί. Σορός, ἐν ᾧ τὸ σῶμα ῥεῖ, ἤτοι καταῤῥεῖ. Σῶμα, σώαιμα, σῶον αἷμα ἐν τῷ ἅμα. Μέλη, ὡς ἵνα εἴπῃς μέρη. Κοινωνία, εἰς κοινὸν ἱένου τὰ μέρη. Σταυρός, στᾶ εὖρος, στάσις καὶ εὖρος, ἤγουν μῆκος καὶ πλάτος· εὖρος γὰρ τὸ πλάτος ἐστί. Θυσιαστήριον, τὸ τὴν θυσίαν τηροῦν. Ἱερεῖον, τὸ πρόβατον εἴρηται, διὰ τὸ ἴεσθαι ἤγουν φέρειν τὸ ἔριον· λοιπὸν Ἱερεύς, ὁ τὸ ἱερεῖον εὕων ἤτοι προςφέρων· ἐκ τούτου οὖν ἐκλήθη ἱερεύς. Ὅσα ὀνόματα ἔχουσι τὸ ἀνὰ, τὸ ἄνω δηλοῦσιν· οἷον Ἀναφορά, ἡ ἄνω φορά· Ἀνάστασις, ἡ ἄνω στάσις· Ἀνατολή, ἡ ἄνω ἐπιτολὴ τοῦ ἡλίου· Ἀναγραφή, ἡ ἄνωθεν γραφή· Ἀνάγνωσις, ἡ ἄνωθεν γνῶσις· Ἀνακαίνωσις, ἡ ἄνωθεν καίνωσις· καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως, ἀνάβασις, ἀνάπαυσις, ἀνάλωμα, ἀναψυχή. Γῆρας, γέρας ἤγουν τιμή· ἢ ὅτι γῆν ὁρᾷ. Λύχνος, διὰ τὸ λύειν τὸ νύχος ἤγουν τὸ σκότος. Λύπη, λείπη τις· ἐπὶ λείψει γὰρ συνίσταται. Ἄνεμος, ὅτι φυσῶν πάλιν ἀναμένει. Ἀρρενικὸν, ἐκ τοῦ αἴρειν τὸ νίκος. Σημεῖον, σύσσημον ὂν τοῦ τιθέντος. Κύων, ἐκ τοῦ συχνῶς κύειν. Κηρός, ὅτι καιόμενος ῥεῖ· ὥςπερ Κέδρος καιόμενος ἰδροῖ. Νεφέλη, διὰ τὸ νάματα ὑφέλλειν. Ἐπίσκοπος, ἐπὶ τῷ σκοπεῖν ὤν. Καρδία, ὡς ἐκ τοῦ κραδαίνεσθαι, ἤτοι ἀπαύστως σαλεύεσθαι. Νεφροί, διὰ τὸ ἐν νώτῳ φέρεσθαι. Μετάφρενα, τὰ ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς, ἤγουν μετὰ τὰς φρένας· ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ αἱ φρένες. Κράνιον, ἐν ᾧ κρέπαται ὁ νοῦς, εἴρηται. Τράχηλος, τῆς ῥάχεως ἦλος. Μύσταξ, ἐν ᾧ οἱ μυκτῆρες σταζουσι. Μηροί, διὰ τὸν μερισμὸν τοῦ σώματος. Ὦμος δὲ, διότι ὁμᾶς ἐστι τοῦ πλάτους καὶ τοῦ μήκους. Γόνυ, ὡς εἰς γῆν νεῦον. Ἀγκύλη, διὰ τὸ ἄνω αὐτῆς κοῖλον. Μάλαι, ἐκ τοῦ μαλλοῦ τῶν τριχῶν. Ὀδόντες, οἱ ἐπὶ ἐδωδῇ ὄντες. Χεῖρες, διὰ τὸ χεῖσθαι ῥᾷον, καὶ διὰ τὸ τὴν χρεῖαν ὑπουργεῖν. Πόδες, διὰ τὸ παίειν τὸ ἔδαφος. Κοιλία, διὰ τὸ κύειν τὰ λεῖα. Ἔντερα, διὰ τὸ τὰ ἐντὸς ῥεῖν. Πνεύμων, ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ πνεῦμα. Εἰδέναι μέντοι ἐχρῆν, ὅτι τινὰ ὀνόματα εἰσὶν ἀλλόγλωσσα, ἅπερ οὔτε δύνανται ἐτυμολογηθῆναι, οἷον Σακελλάριος συριστί ἐστι· Σάκελλα γὰρ τὸ δέχεσθαι εἴρηται· ὁμοίως Λάτος ῥωμαϊστί· λάτος γὰρ πλᾶτος κέκληται. Δεσπότης, δεσμός τις, διὰ τὸ πάντας περιέχειν καὶ συγκρατεῖν· Κύριος, [παρὰ τὸ] κῦρος καὶ κράτος εἴρηται. Κῆρυξ, τῇ κινήσει ῥᾷον ὀξύς. Ὕψιστος, ὁ ἐν τῷ ὕψει ἑστώς. Οὐρανός, ὅρασις ἄνω. Σελήνη, σέλας νηπιάζον· Ἥλιος, ἵεος, διὰ τὸ ἴεσθαι τὸ ἕως, ἤγουν φέρειν τὸ φῶς· ἕως γὰρ ἡ ἀνατολή. Πλειάς, ἐκ πλειόνων ἀστέρων οὖσα. Ἑωςφόρος, ὁ τὸ ἕως φέρων, ἤγουν τὴν ἀνατολήν. Πωμάριν, ῥωμαϊστί ἐστιν ἡ λέξις· πώμαρα γὰρ λέγουσι τὰ κηπία. Αἴγυπτος, ἐγύποτος, ὡς ἐγγίζουσα τῷ ποτῷ ἢ τῷ ποταμῷ. Νεῖλος, διὰ τὸ νεάζειν τὴν ὕλην. Βαβυλών, ἑβραϊκὴ λέξις· βαβέλ, τουτέστι σύγχυσις, ἢ ταραχος. Νυμφίος, ὁ νῦν φιλῶν νύμφην. Νοτάριος, ῥωμαϊκὴ λέξις· νότα γὰρ τὰ γράμματα εἰσὶ ῥωμαϊστί. Νήπιον, νέον πίον, ἤγουν λεπαρόν. Νεώτερος, ὁ νέος τῇ ὁράσει. Ναύτης, τῆς νηός τις. Κόρη, κώλυσις τοῦ ῥεῖν, ἤτοι πρὸ τοῦ τόκου ἤτοι πρὸ τῶν αἱμάτων· καὶ ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὡς τοῦ κύκλου ῥέειν τὸ δάκρυον. λέγεται ἐκ τούτου Κολούριον, τὸ κωλύον τὸ ῥέον. εἴρηται Ὀφθαλμός, ὅρασις θολουμένη ὁρᾶσθαι, ἤγουν χαλεπῶς. Σχόλιον εἴρηται, διὰ τὸ κατὰ σχολὴν παρατίθεσθαι, πρὸς σαφεστέραν ἑρμηνείαν τῶν δυςνοήτων νοημάτων ἢ ῥημάτων. Μὴ ἀγνοείτω ὁ φιλομαθὴς μηδὲ τοῦτο· λέγω δὴ, ὅτι ὁ φιλοπόνως ἐγκύπτων τοῖς προκειμένοις ὅροις, πᾶσαν τὴν δύναμιν τῶν δογμάτων ἐν αὐτοῖς προκειμένην εὐχερῶς ἐκμανθάνει. Ἰστέον ὅτι καὶ δύο προσηγορίαι τοῦ Χριστοῦ, λέγω δὴ τὸ θεός καὶ ἄνθρωπος, ἐνεργητικῶς λέγονται, ἐκ τῶν οἰκείων αὐτῶν ἐνεργειῶν οὕτως ὀνομασθεῖσαι. καὶ γὰρ τὸ Θεός, οὐ τὴν οὐσίαν τῆς θεότητος σημαίνει· ἀκατάληπτος γὰρ αὕτη, καὶ ἀνώνυμος ἡμῖν· ἀλλ' ἐκ τῆς θεωρητικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας θεὸς εἴρηται, ὡς φησιν ὁ ἅγιος Διονύσιος· ἢ ἐκ τοῦ θέειν, ἤγουν διατρέχειν καὶ φλογίζειν. ὁμοίως καὶ τὸ Ἄνθρωπος, οὐκ αὐτὴν τὴν φύσιν δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ ἄνω ἀθρεῖν τὴν ὦπα, τουτέστιν ἄνω ὁρᾶν τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἐνέργειαν. εἰ οὖν καὶ αἱ δύο προσηγορίαι τῶν Χριστοῦ φύσεων ἐκ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν τὰ ὀνόματα ἔχουσι, θάμβος τῆς τῶν αἱρετικῶν πωρώσεως, πῶς τὰς οὐσιώδεις αὐτοῦ ἐνεργείας ἀπαρνούμενοι οὐκ αἰσχύνονται: —

IN ETYMOLOGICON GRAECVM

NOTAE

FRIDERICI SYLBVRGII.

1 Vt paucis nostras ad Etymologicum notas et ordiamur et pertexamus, Pag. 1, v. 14. rectius ordine inverso παρὰ τὸ ἄπτω τὸ λέγω. qua significatione ἄπτω repetitur etiam v. 35, et rursum 4, 18: cum usitatius in ea notione sit ἄπτομαι, passiva et media forma. V. 20, loquendi genus illud, ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ βλάπτω repetitur etiam mox v. 25, et alibi passim, usitata ellipsi, pro, ἀπὸ τοῦ ἄω τοῦ σημαίνοντος τὸ βλάπτω, ut cum ex aliis locis manifestum est, tum ex 43, 23: 93, 45.

P. 2, v. 23, cum ὀνομασθῆναι et sequenti ἀπαρνήσασθαι subaudiendum e praecedentibus verbum ἐποίησε. V. 45, Fulvius Vrsinus in Lyricorum frag... p. 14. legit, οὐκ ἐμμὶ παλίγκοτος ὀργάν. Sequenti etiam ... legendum potius quam ἀβακήν. In Anacreontis lo... sequitur, metrum plane depravatum est.

P. 3, v. 3, in ἄβαλε duplicis scripturae sunt vestigia. nam aut ἄββαλε scribendum, aut ἄμβαλε: quorum illud, ex ἀπέβαλε; hoc, ex ἀνέβαλε per syncopen a poetis usurpatur. Sic v. 4, ex Hesychio scribendum Ἀβαστάκτως, δυσβαστάκτως: et v. 6, usitatius τῆς βασάνου, foem. genere, ut est in Παροιμιῶν συναγωγῇ, et infra 188, 54. V. 10, Ἀβδηρόθι in loco qui citatur, est potius a proprio quam appellativo ἄβδηρα, significans *Abdera versus*. V. 55, aptius, ut videtur, ἀπὸ τῶν βοῶν: ut proprie ἀβούτης sit *bobus carens*.

P. 4, v. 35, pro ἀβροδιάζομεν videtur scribendum ἀβροτάξομεν, ex sequentibus. V. 38, rectius διαμφοδῆσαι: et v. 49, ἐγρηγόρως, *vigilanter, absque ulla somni admissione*.

P. 5, v. 33, haud scio an verius ζάμματος. *fili quae futura sit*. Sequenti versu πήλινος Ionico more pro *vineo* accipiendum videtur: quales sunt etiam ἀνθοσμίαι οἶνοι.

P. 6, v. 1, ad ἀγωνίσι fortasse addendum λιτῆσι, vel certe cum eo subaudiendum. V. 57, superiores editiones habent κλητικόν: itemque pag. seq. v. 3: perperam. est enim κλιτικὸν ἔχειν τὸ μ, *in flexione habere μ*, sicut verba passiva et media in μαι desinentia.

P. 7, v. 20, pro λεγομένη procul dubio scribendum λέξις, ut v. 47. V. 24, rectius εἰς ἀναδενδράδας, ut infra 77, 4: 96, 18. V. 27, inclusa καὶ, abest a superioribus editionibus. V. 50, usitatius ἐπὶ ψόγου, genit. casu, ut infra 9, 42, 46: 86, 29, 34: 661, 53, et alibi passim. occurrunt tamen et alterius constructionis exempla, ut docebit Index.

P. 8, v. 14, fortasse legendum, ἀγερῶ ὁ μέλλων, ἀγέρσω, scilicet Aeolismo. V. 23, verius, ἀγερέθω καὶ ἠερέθω, correpta secunda: unde pass. ἠγερέθονται et ἠερέθονται, producto metri causa initio: cuius modi est etiam ἠγερέεσθαι pro ἐγερέεσθαι, ab ἐγείρω. Sic v. 33. metrum postulare videtur μεγάλῳ ἀγελάῳ.

P. 9, v. 8, Calliergis editio ἄγην: rectius ἆγεν: ut significet, poetice ἆγεν usurpari pro ἤγησαν, *fracti sunt*; ut infra 20, 40: 282, 39: 573, 9: 582, 30, 40. Sequenti etiam versu rectius ἄγω τὸ κλάνω, barytonws videlicet, ut cum alibi, tum 1, 50: et 15, 22. nam circumflexum ἀγῶ significat potius τὸ ἐκπλήττομαι, ut 10, 7: et 15, 24, 41. V. 54, in Aristophanicarum Νεφελῶν editione vulgata, simile quiddam legitur non procul a principio: sed ἀγελοῦμεν ibi non invenio, et fortasse ἀγηλοῦμεν scripsit auctor, ut mox ἀγηλῶ. nam a them. ἀγάλλω dicendum esset ἀγαλοῦμεν.

P. 10, v. 4, rectius forsan ἀγκονίδες: et mox ἀγκονεῖν: sicut Hesychius (immo et noster hic 12, 17.) ἀγκόνους pro διακόνους, δούλους, usurpatum tradit: per syncopen videlicet ex ἀνακονίδες et ἀνακονεῖν. V. 51, auctorem scripsisse puto ἄγω ἄγιστρον: ut non τοῦ γ sed τοῦ κ sit epenthesis; qualis infra quoque 15, 11. V. 53, nescio an ἀγκιστρούμενος scripserit, praesenti tempore. nam in ἀγκιστρωμένος commune augmentum est omissum, more poetico: aut α in eo productum est Dorice.

P. 13, v. 45, scribendum τὸν ἄρην, vel τὸ ἄρης: ut apud Latinos quoque Mars pro ferro ponitur. V. 50, in ἀγρῆοι Ionismus quidam est: ut sit ἀγρῆιοι pro ἄγρειοι, (quod praecedit v. 23) sicut ἀχρῆιος pro ἀχρεῖος.

P. 14, v. 2, scribendum videtur ἠγριάνθης, *factus es agrestis*, a th. ἀγριαίνω.

P. 15, v. 48, χορὸν pro χῶρον reposui ex Odyss. Ψ.

P. 16, v. 35, post δεψήσω addendum videtur τοῦτο δὲ, vel simile quid: ut δεψῆσαι ab ἑψῆσαι deductum significetur. V. 41, ἡ δεῖνα suspectum est. forsan transpositis litteris et sublata copula scribendum, λέγεται δὲ καὶ τὸ πονεῖν ἀηδεῖν: ut infra 17, 23. V. 43, properispomenon ἑῷμεν pro κορεσθῶμεν agnoscit etiam Eustathius duobus in locis. V. 47, luxatum est metrum, ut alibi quoque non infrequenter, et hac ipsa pag. v. 31 pag. praeced. v. 13.

P. 17, v. 41, convenientius, ἤριτος, καὶ ἀδήριτος, ut cum alibi passim, tum 19, 6. vulgatae lectioni patrocinatur similis locus infra 53, 49. De ἀδικίου δίκῃ plenius Harpocration et Suidas.

P. 18, v. 15, rectius opinor λέχος, extrito σ e medio. V. 39, legendum videtur, Ἀδόροις] Ἀντίμαχος, — ἐν δ' ἀδόροισι χέειν —.

P. 20, v. 2, legi posset etiam καταιγίδας. V. 23, melius ἀελπτῶ circumflexum, ut v. praecedente; et infra 236, 19: 464, 1. V. 30, et metro et syntaxi magis aptum διεσκεδάσαντο. V. 40, in ἄερκα et ceteris quae sequuntur, omissum est augmentum. secundum regulam enim α vertendum erat in η.

P. 21, v. 31, nota ἔλη: et mox v. 39 εἴλη: quae diversitas infra quoque 330, 21: 389, 42: 390, 31: et rursum 449, 27: 690, 14.

P. 22, v. 25, usitatius τούτῳ καὶ ὑποχωροῦμεν, dativo casu. V. 38, ὡς μὴ ἔχον τὸ μ ἐπ' εὐθείας: quia quae in μὴν desinunt, genitivum faciunt in ένος, ut λιμὴν, ποιμὴν, ὑμὴν, et similia. V. 47, videtur innuere, Dores non modo δ usurpare pro ζ: sed etiam contra, usurpare ζ pro δ. quod animadversione dignum censeo. V. 52, pro ἄζειν in halandi significatione apud Aristot. legitur ἀάζειν. est autem vox e sono ficta.

P. 23, v. 15, in commatio isto, εἰς τὸ ἄειδε, subaudiendum ζήτει. significat enim quaerendum esse in ἄειδε quae locutio in sequentibus quoque occurrit aliquoties. V. 30, ὁ τύνος ἡμάρτηται: quia sc. verbalia in της, secundum regulam, ultimam acuto accentu insigniunt; ut cum alibi docetur, tum 40, 42: 61, 55.

Pag. 24, v. 24, non minus apte θεόφατος legeris, absque ν: itemque v. 28. V. 36, in superiorib. editionib. est τὸ δὲ ἀθέρος. sed θέρος scribendum esse, cum e praecedentibus, tum e sequentibus manifestum est. V. 45, divise scribendum τε θήσατο, ex Iliados ω'. V. 55, rectius ἀθαιρής. ut Doricum sit pro ἀθειρής, quod mox sequitur v. 57.

P. 25, v. 36, ὅτι non pertinet ad praecedens membrum; sed respicit extrinsecus subaudiendum ἰστέον, vel ἱστορία, ut infra 31, 4: et 54, 6. V. 46, rectius Ἄθριβις, et mox Ἀθλιβις: et rursum v. 50, νομὸν Ἀθριβίτην, ut patet ex Stephani Byzantii Ethnicis. V. 52, haud scio an verius sit Ἀπίων: ut Orion ea citet ex Apione grammatico.

P. 27, v. 3, Ἀπολλωνίας si auctor scripsit, fortasse significare voluit Aeaeam alio nomine Apolloniam esse dictam. aut legendum

Ἀπολλώνιος: ut Apollonius Argonauticorum auctor hic citatur infra. V. 11, non male scripseris, ὀνόματα πόλεων: ut relatio sit ad tria praecedentia. Sed et praecedenti v. legendum fortasse Τίρινα, ex Stephano Byz. V. 12, cum διὰ δύο subaudiendum ex praecedentibus vv.

P. 28, v. 12, forsan imperative scribendum λέγε δὲ —. V. 35, respicit regulam de μετουσιαστικοῖς nominibus; de qua infra in ἄλιος, 64, 3: et supra 30, 15.

P. 29, v. 5, congruentius δὲ Μεθώνιοι, nom. casu: et v. 17, διοφανοῦς: ut sit expositio τοῦ διϊπετέος. rectius etiam διϊπετέος ποταμοῖο, expleto metri numero, ex Odyss. δ'. Allegoricae vero expositionis Aegypti pro peccato meminit etiam Iustinus, Clemens, et alii. *Theologum* autem intelligit Gregorium Nazianzenum, cui ab aliis quoque hic titulus κατ' ἐξοχὴν tribuitur. itidem infra saepius. V. 29, ἐντεῦθεν pro ἐνταῦθα positum, ut alibi ἔνθεν: et contra ἔνθα pro ἔνθεν: nescio auctorisne voluntate, an exscriptorum incuria.

P. 31, v. 17, in ἀσμεναίτατα duplicis scripturae sunt vestigia, ἀσμεναίτατα et ἀσμενέστατα. prius requirunt et praecedentia et sequentia. V. 29, pro ἦσι vulg. ed. et Scholia Iliadis β' habent εἶσι, *eunt*.

P. 32, v. 2, ante ἐπειδὴ subaudiendum videtur σεσημείωται, vel simile quid, πάθους nomine, v. 5, innuit auctor τὴν κρᾶσιν: de qua mox v. 12, ex Apollonii sententia. V. 44, de constructione ista, ἐπὶ δὲ τὸν χαλκὸν, dictum supra, ad 7, 50.

P. 33, v. 1, εὐδμηνός repetitur etiam infra 391, 2: eademque forma πετηνός 543, 56: 666, 38: sed usitatior scriptura εὐδειπνόν, per ει diphthongum. Hemistichium quod sequitur, desumptum est ex Il. ς'. V. 3, Aristotelis testimonium ex lib. De Cyrenaeis, fortasse magis ad sequentia pertinet de Aethiopibus. V. 26, ex Apollonii lib. 1, v. 641, sic restituendus locus, τῆμος τε μέλεσθαι Ἀγγελίας καὶ σκῆπτρον ἐπέτραπον Ἑρμείαο Σφωϊτέροιο τοκῆος.

P. 34, v. 16, cum istis, ἔδει καὶ παρὰ τὸ αἴθω αἶσμα, subaudiendum παράγεσθαι: cuiusmodi ellipses alibi quoque passim occurrunt. V. 19, scribendum videtur παρὰ τὸ αἶσμά τι εἶναι, *ex eo quod sit fomes quidam et ardor.* Scribo autem αἶσμα, quoniam aspirationem e medio in principium tralatam esse patet ex v. 13. V. 19, metrum constabit melius, si legamus περὶ κραδίῃσι νόημα. V. 36, etiamsi legas, τῆς τοῦ πρωτοτύπου γενικῆς συλλαβῆς, ut γενικὴ συλλαβὴ sit ultima genitivi syllaba: tamen ne sic quidem sanatus videtur locus.

P. 35, v. 16, rectius expuncto nomine ὀφθαλμός, legemus, ὁ πλήρης αἵματος. V. 29. pro συγγενικοῖς haud scio an verius legerimus εὐμενικοῖς. V. 50, malim ἰαίνω τὸ τέρπω καὶ εὐφραίνω καὶ διαχέω. nam ἰαίνειν activam et transitivam habere significationem, satis notum est. V. 56, adverbium Αἰνόθεν magis ad proprium quam ad appellativum αἶνος pertinet: significat enim *ex Aeno*, Thraciae oppido.

P. 36, v. 24, metrum concinnius erit, si legas, Νηῦν δ' ὀλίγην αἰνεῖν. in vulg. Hesiodi editionibus est Νηῦν ὀλίγην αἰνεῖν, absque coniunctione. Sequenti versu itidem pro μέλος εἰρήσεται metrum et sententia postulant vel μεγάλος εἰρήσεται, vel μέγας εἰρηθήσεται. V. 34, ὑφεῖν positum pro ὑφαίρεσιν, ut infra est 42, 19. V. 39, si locus Homeri est integer, sublata praepositione scribendum, ὁ δ' ἄινυτο. V. 41, pro ambiguo αἰρῶ legendum vel αἱρῶ, vel αἴρω: de quorum utroque infra 38, 1.

P. 37, v. 10, malim τὸν ταχὺν καὶ εὐκίνητον ἵππον ἔχοντα: addito participio ἔχοντα, ut v. 38, et alibi passim. V. 24, inter πλεῖστοι et disiunctivum ἤτοι, interferendum fortasse Δωριεῖς, *Dorienses*. aliquo modo huc pertinent quae Strabo narrat libro 7, pag. 388. V. 37, αἰπεῖα πόλις adiective accipiendum pro *celsa urbs*. alioqui enim scribendum foret Αἴπεια, πόλις: nempe si proprium opidi nomen esse velimus, ut apud Stephanum Byz. et Homerum. V. 46, structurae norma postulat, vel, παρὰ τὸ αἰπὰ — περιπολεῖν: vel, περὶ τὰ αἰπὰ — περιπολοῦντες. Sic v. 49, pro posteriori αἰπόλια etymologiae ratio postulat vel αἰγοπόλια, vel αἰγοπόλια, vel etiam utrumque.

P. 38, v. 13, commation illud, κατὰ πλεονασμὸν, quid huc faciat non video. V. 28, nota veterem scripturam αἶρας: nempe iota non subscripto, ut nunc solet, sed ad latus adscripto; ut alibi quoque ἰῶτα προσγεγραμμένον dicitur, nominatim 29, 28: 73, 41: 78, 28, et alibi. V. 35, congruentius, εἰς τὸ ποσότητος, infra 73, 55: 167, 5. V. 36, σφαῖρα pro σφυρᾶ positum, vereor ne magis librariorum incuria quam auctoris voluntate. V. 49, apud Aristot. in Animalium historia est ἐριθακός, absque diphthongo: et mox αἰσάλων pro αἴσακος: itemque apud Plinium lib. 10, c. 8 et 29. apud Hesychium est αἰσάρων.

P. 39, v. 15, fortasse auctor divise scripsit, βασιλεύς, ἐπιστάτης, *rex, moderator.* V. 46, potest etiam masculino genere scribi τὸ λυπρὸς: ut scilicet respondeat masculino ἐρός. V. 55, scribendum videtur λυπρός: et mox καὶ γὰρ pro οὐ γὰρ — nisi forte locum esse mutilatum existimes. Similem porro syncopen habent ψυχρός, ἐχθρός, νωθρός, οἰκτρός, item λιβρός, λεπρός, et alia.

P. 40, v. 15, pro posteriori αἴσθω divise scribendum ἀΐσθω, ex 43, 26. V. 56, pro Δωριεῖς rectius legemus Ἴωνες: cuius generis Ionismus notatus etiam supra 35, 40: et clarius infra 787, 39. Aeolicam vero et Doricam dialectum affines fuisse, apparet etiam infra in ἄμμε 84, 12: itemque 189, 30: 5[illegible], 38: 712, 27.

P. 41, v. 2, si ἀλῶναι retineamus, mox passive legendum πορθηθῆναι. alioqui ἀλῶσαι scribendum fuerit. ἁλῶναι namque passiva tantum significatione usurpatur. V. 29, pro μάσας malet quis fortasse πάσας, *omnes*: ex Il. ε' citatur μέσσας, *medias*. Hesiodi quoque versus ita citatur a lexicographis, Καί τε συναίτησε ποσὶ ζωοὶ περ ἐόντες: nec male cum ea lectione congruit expositio quae hic subiicitur, ὁμοῦ ὥρμων. V. 51, Hesiodi vulg. editio πολυφόρβης: et v. 56, ἀπέσσυτο: ac rursum v. 57, ἀΐδνῃς παιπαλοέσσῃ [illegible] dativo, numero plurali. auctor cum haec sub neutro [illegible] collocat, videtur legisse ἀΐδνεσι.

P. 42, v. 6, accus. ἀπολυθέντα, positus absolute pro genitivo ἀπολυθέντος. V. 51, pro αὐτὰς haud scio an αἰκὰς verius legerimus.

P. 43, v. 8, pro κυρίακος praecedentia requirunt potius κυρίεσος: et v. 27, malet fortasse aliquis ἐγρέθω, facta transpositione. verum ἐγέρθω repetitur etiam infra 309, 53: 383, 5: 418, 30. V. 48, Apollonii locus exstat lib. 3, v. 132.

P. 44, v. 9, ἔνθα pro ἔνθεν notatum etiam supra 29, 29. V. 48, cum ἐχρῆν subaudiendum εἶναι, ἔχειν, aut simile quid.

P. 45, v. 10, ἀκάνθιος scripsisse videtur auctor. V. 36, constructio ista, ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἐπιτατικοῦ, repetitur etiam pag. seq. v. 41. alioqui usitatius adiectivum [illegible]nitur, ut illa ipsa pag. 46, v. 30 et 48: et 47, 48.

P. 46, v. 39, cum ἐπισκευάζ[illegible] praecedentibus subaudiendum est verbum ἀκεῖσθαι. sensus [illegible] ἀκεῖσθαι significare non tantum *mederi ac sarcire*, sed etiam metaphorice *resarcire, reficere, instaurare*.

P. 47, v. 3, legendum forsitan, εἰς ἄλφα τὸ παραλῆγον τῷ σ: id est, *in α quod proxime antecedat σ*: hoc est, quorum foemininum genus desinit in σα. V. 39, ellipsis ista, ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ, repetitur etiam in sequentibus aliquoties, subaudito participio συγγράψας, aut alio eiusmodi, 72, 11: 74, 8: 75, 26: 82, 15: 136, 37.

P. 48, v. 30, commation hoc, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐρεχθεύς, cum suo comitatu, referendum non ad proximius de mutatione δ in ν, sed ad remotius, quod est de compositione τῶν δύο ὁμοιοσήμων. V. 52, post Ἕκτορ insere νῦν, ex Il. ς'. V. 54, non ausim affirmare, an auctor scripserit ἀνυποχείρωτοι. exigua mutatione scribi posset ἀνοχύρωτοι. sed ea lectio parum huc quadrat.

P. 49, v. 32, Homeri locus non exstat Odyss. ι'. si est integer, ἑρκέων ἐντὸς per συνίζησιν spondaicum versum efficit: aut singulariter legendum ἕρκεος ἐντός.

P. 50, v. 10, rectius (opinor) εἰς ω καθαρὸν —. V. 19, potest etiam cum uno articulo legi, παρὰ τὸ μὴ κολάσαι —. V. 27, παρὰ τὸ ἀκὴν, ferri potest; absolute nimirum, ut infra 102, 18: 146, 45: item 134, 14, 31, 33: 199, 20, et alibi. alioqui usitatius est παρὰ τὴν ἀκήν, ut v. 55. utriusque locutionis exempla 139, 5, 26, 29: et 144, 6, 10, 13, 17. immo et tertium loquendi genus est, ἀπὸ τοῦ ὁ χρώς 313, 57: sicut et τὸ ὁ κρᾶς 535, 7. et alibi. V. 36, non minus aptum συντόμως, *compendiose, expedite*. At v. 34, et ἐπισπάσασθαι retineri potest, et ἐπιπάσασθαι pro eodem substitui.

P. 51, v. 46, ἄκεον si pro imperfecto positum est, recte scriptum est: sin pro participio, regula postulat ἀκέον, retento masculini accentu.

P. 52, v. 38, ἄκρας substantive accipiendum pro τὰ ἄκρα, *summitates, cacumina*, ut v. 16.

P. 53, v. 30, inclusus articulus οἱ parum necessarius est. respicitur enim non propinquius κώθωνες, sed remotius, οἱ νέοι οἱ περὶ τοὺς κώθωνας διατρίβοντες. Simili tropo γαστέρες infra 221, 63. V. 33, rectius ἀκρομύλη, et ἐπιγουνατίς. V. 36, in superioribus ed. est ἔργων, genit. plur. recte quidem, sed durius: concinnius, ἄρχεσθαι ἀδίκων ἔργων. [lege ἔργων, vel ἔργου, genit. c. *Ex Corrigendis.*] Seq. v. malet fortasse aliquis ἀνδροφόνους, seu ἀνδροκτόνους. V. 49, pro βύστης aptius fere scripseris βυστός. cuiusmodi locus notatus supra 17, 41. V. 56, in istis, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου, τὸ σπουδαῖον, rursum ellipsis est. subaudiendum enim verbum καλεῖται, aut aliud huiusmodi. Infra eadem fere 117, 51.

P. 54, v. 9, haud ſcio an voluerit auctor *ἐνωτικῶς*, pro *in auribus*, ut v. 7. V. 18, cum infra in ἄλφιτον exponantur quae huc faciunt, ſuſpicetur aliquis, primum decurtate ſcriptum fuiſſe ἄλφ : poſt ab alio exſcriptore id mutatum in α: deinde a tertio in eius locum ſubſtitutum eſſe πρῶτον ſed recte locus habet. ſignificatur enim hic *primum Lexicon*, quod in huius operis collectione ſecutus eſt auctor, ut manifeſte apparet ex 315, 41, 55: ubi ſecundum et tertium nominantur. itidemque alibi quoque τὸ Διογένους et τὸ ῥητορικόν, et eius generis alia paſſim citantur. τὸ ἄλλο ἐτυμολογικὸν 670, 30: 780, 24: 789, 7: 802, 42: 814, 22. V. 49, verius fortaſſe τὸν Σισύφου, vel geminato articulo. τὸν τοῦ Σισύφου. Praecedens Homeri locus reſtitutus ex Il. δ': itidemque is qui v. 2 exſtat, ex Il. ι'.

P. 55, v. 6, fortaſſe legendum, ἀπὸ τῆς κώπης τῆς λαβῆς: ut exprimatur vocabuli origo.

P. 56, v. 19, pro Ἀλαλκομενηΐου apud Stephanum Byz. eſt Ἀλαλκομενίου, atque adeo etiam hic apud noſtrum paulo ante, v. 24: at infra 546, 57, Ἀλαλκομενίου: et ἀπὸ uſurpatum ibidem pro ὑπό. V. 48, cum Ἀττικὸν ſubaudiendum σχῆμα (niſi malis Ἀττικὸν ἀναδιπλασιασμὸν, ut paulo ante, v. 46) aut legendum Ἀττικισμόν V. 54, cum iſtis, ἀπὸ τοῦ θορυβεῖσθαι, ſubaudiendum παράγεσθαι ſeu ἐτυμολογεῖσθαι, aut ſimile quid. Deinde ibidem eſt ordinis inverſio. ſenſus enim eſt, δύναται δὲ καὶ αὐτὸ ἐτυμολογεῖσθαι παρὰ τὸ ἀλάλη, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον.

P. 57, v. 53, malet fortaſſe quiſpiam ἐπιλαθέσθαι, *oblivisci*: quae originatio attingitur etiam v. 48, et 50, in ἐπίληστα. ſed retineri etiam ἐπιλαβέσθαι poſſe declarat v. 46 et 49. V. 39, pro μέθης aptius λήθης repoſuerimus ex v. 48 et 50. V. 48, ἄλαστον, ut compoſitum, in prima gerit accentum: ἀλαστὰ, quod ſequitur; in ultima, ut ſimpliciter derivatum, v. 43.

P. 58, v. 28, incluſum ὡς, de noſtro additum, ad explendam et illuſtrandam ſententiam. V. 33, in ſuperioribus editionibus ſcriptum ἀλεαίνω, per αι. ſed potius ει requiri, ſatis arguit regula quae mox de verbis in είνω ſubiungitur.

3 P. 59, v. 19, cum iſtis, ὁ μέλλων εἰς ἐνεστῶτα, ſubaudiendum μετάγεται, ſeu ἀνάγεται, ut v. 18. V. 24, legi poteſt etiam *ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, in capite*. V. 47, in ſuperioribus editionibus ſcriptum ἀλεές, accentu in ultima: itemque in ſequentibus duobus locis: forſan ut adverbialiter capiatur, quia mox exponitur ὁμοῦ. ſed cum diſerte dicatur ex ἀολλέες facta formatio, mihi ἀλέες magis placuit. nec repugnat locus Callimachi. V. 49, pro λοχιάμβοις procul dubio ſcribendum χωλιάμβοις, *in Iambis claudicantibus*; qui et σκάζοντες appellantur. et ex conſequenti mox προτείχευς legendum, non πρὸς — ſic enim planum erit iambicum metrum, idque claudicans ultimo pede, ſpondeo nempe in iambi locum ſubſtituto. [manifeſtum hoc ex Plutarcho, lib. 1. De Placitis Philoſophorum, c. 7, ubi plenius poetae verba citantur, hoc modo: Ἐς τὸ πρὸ τείχευς ἱερὸν ἀλέες δεῦτε· Οὗ τὸν πάλαι χάλκειον ὁ πλάσας Ζῆνα Γέρων ἀλαζὼν, ἄδικα βιβλία ψύχει. *Ex Addendis.*] τοῦ χωλιαμβικοῦ porro meminit etiam Hephaeſtio De metris 86, 37.

P. 60, v. 5, pro καλιῆς ſuperiores editiones habent καλεῖν, luxato et metro et ſenſu. In iiſdem mox v. 10. Φεύγη ſcriptum coniuncte, obſcurata ſimul originatione ac ſententia. V. 38, αἰσὸν, ſi ſenſu caret, υἱὸν ſignificare videtur.

P. 61, v. 6, ſuperiores editiones ἀνύπηλιφίς: quod cum praecedente ὑπηλιφὴς minime congruit. V. 30, cum iſtis, τὸν μακρὸν αὐτοῦ, ſubaudiendum χρόνον. V. 34, malet fortaſſe aliquis τὸ οὐ λεῖον, negative. ſed vulgatum εὖ reſpicit τὸ ἐπιτατικὸν α, de quo mox. Poteſt etiam legi παρὰ τὸ λεῖον: ut εὖ huc irrepſerit e ſequenti adverbio εὐλόγως. V. 54, αὐτὸν reſpicere videtur τὸν Ἀλήτην υἱόν.

P. 62, v. 42, haud ſcio an verior lectio ἡ ἀλησία. nam quid ἀσυλία huc faciat non video.

P. 63, v. 14, vulg. l. τὸ βδύειν Αἰολικὸν, πλεονασμῷ τοῦ β. quod etſi ferri poteſt, ego tamen veteris libri ſcripturam malui. V. 32, pentameter eſſet elegiacus, ſi legeremus πολλάκις εἰσὶ θεοί. id eſt, *Dii frequentantibus multoties boni ſunt et propitii.*

P. 64, v. 4, ἀλιζώοις τοῖς πολυφάγοις opponuntur infra οἱ ἀμαζόνες 75, 49, 53. Seq. v. ed. vulg. τῶν ἐκεῖσε ἄλων. ſed ἀλίμων requiri, ſatis declarant partim derivata, partim exempla quae ſubiunguntur. Ἀλιμούσιοι porro abſque aſpiratione legitur etiam apud Steph. et Harpocrationem, apud Strabonem aſpirate, apud Suidam utroque modo. Dioſcorides aſpirationem probare videtur, dum ἐν παραθαλασσίοις φύεσθαι τὸν ἄλιμον tradit: itidemque Suidas. Rurſus cum Stephanus κυπάρισσον et proprie et appellative captum interpretatus ſcribat, ſuſpicari aliquis poſſit, noſtrum auctorem ſcripſiſſe ἀπὸ κυπαρισσώνων, *a cupreſſetis*, id eſt, cupreſſorum ſilvis: ut Stephanus, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν αὐτόθι κυπαρίσσων, *a cupreſſorum iſtic naſcentium multitudine*. Oppidorum autem nomina, ac praeſertim τῶν Ἀττικῶν δήμων, unde tracta ſint, repetitur etiam infra in Ἐλεεῖς 327, 33. V. 10, haud ſcio an verior lectio, Ἀλμυρὰ ἔστα ποταμὸν, ἤτοι ἁλὶ βρεχόμενον, ἢ —. V. 38, fortaſſe vult dicere, καὶ τὸ ἡλίθιον δὲ παρετυμολογεῖται ἀπὸ τῆς θαλάσσης: de quo etiam infra, v. 53. V. 42, pro ἀλίπηρα Heſych. habet ἀλιπαρῆ.

P. 65, v. 9, ſententia requirit potius κατοιχομένων, *defunctorum*. aut ſaltem καταπονουμένων hoc ſenſu accipiendum, ut apud Homerum οἱ καμόντες, et οἱ κεκμηκότες apud Platonem atque alios. de qua ſignificatione noſter quoque infra 102, 49. V. 38, apud Suidam eſt κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον, *Aetolici belli tempore*. ſed haud ſcio an verius κατὰ τὸν Εὐμόλπου πόλεμον: de quo infra 202, 46, 51: 384, 44. V. 52, ἡλικιακὴ parum huc quadrat. itaque legendum videtur τὴν ἡλικίαν, ut ſupra 49, 35. V. 56, rectius transpoſitis verbis legerimus, παρὰ τὸν ἀλκῶ μέλλοντα, οὐ. ὁ ἐνεστῶς ἄλκω: ut ἀλκῶ non primum ſed ſecundum futurum hic intelligatur: a quo eſt aor. 2. ἀλαλκών, et ſimilia. viſe et 55, 55.

P. 66, v. 33, illud ἑπτὰ ἑπτὰ (id eſt, *ſeptenos*) luculenter declarant haec Plinii, lib. 2, c. 46: *Ante brumam VII diebus, totidemque poſtea, ſternitur mare halcyonum foeturae: unde nomen hi dies traxere.* Et rurſum lib. 10, cap. 32, *Foetificant bruma: qui dies halcyonides vocantur; placido mari per eos et navigabili, Siculo maxime. Faciunt autem ſeptem ante brumam diebus nidos, et totidem ſequentibus pariunt.*

P. 67, v. 23, vulg. ὡς ἀντωνυμίαν: quod etſi Atticum videri poteſt, tamen mihi dubium non eſt, quin εἰς ἀντωνυμίαν auctor ſcripſerit. Sequentia de ἄλλος, de ἀλλήλους, de ἀλλοδαπός, confer cum Apollonii Syntacticis, non ita pridem noſtra opera editis.

P. 68, v. 6, pro κτητικῶν omnino reponendum ἐθνικῶν, ut et praecedentia et ſequentia declarant. nam a poſſeſſivis omnium numerorum derivata ſunt. V. 31, vulg. ἄλας pro ἀλλάς ſeu ἀλλᾶς, errore manifeſto. V. 40, vulg. ἐμόχθησα, contra metrum. ἐμόχθουν per nos repoſitum ex Eurip. edit. Sequens Homeri locus exſtat Il. ψ'. V. 43, uſitatius τῷ ἄλλως, dativo caſu. V. 52, cum iſto commate, ποτὲ μὲν ἀσύναρθρον, ſubaudiendum redditivum, ποτὲ δὲ σύναρθρον.

P. 69, v. 16, in ἀχυρμιά, χερμάδιον, τυμπάνιον, pleonaſmus eſt τοῦ μ: quia derivata ſunt ex ἄχυρον, χείρ, τύπτω. V. 33, εὐαλκής pro εὐαυκής: forſan euphoniae gratia.

P. 70, v. 18, locus plane depravatus. legendum ex Il. υ', Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἀλοσύδνης. Praecedens locus exſtat Odyſſ. δ'. V. 36, malet forte aliquis σιδήρεον, aut σιδήρειον: ἄλογχον tamen requirere videtur potius ἀσίδηρον, *non praefixum ferro, expers cuſpidis*. Sic v. 41, pro εἶναι forſan ἔνιοι legerimus aptius. V. 50, congruentius κέκληται: vel cum κεκλῆσθαι ſubaudiendum νομιστέον, aliudve quid huiusmodi. V. 51, malim Ἄλπις, ut in praecedentibus: itemque mox ſeq. v. nam in Dionyſii loco Ἄλπιος genitivi potius quam nominativi caſus eſſe, patet etiam ex Euſtathii commentario. aut neutro gen. legendum Ἄλπιον, ſ. ὄρος. ſic enim ibidem Euſt. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ κατὰ γένος οὐδέτερον, τὰ Ἄλπια· καὶ Ἄλβια δὲ, μετὰ τοῦ β. ubi etiam *Albia* notandum, quaſi Albi montes, a nivibus fere perpetuis. In Stephani Byzantii Ethnicis legitur etiam Ἄλπεια, penultima diphthongo. V. 57, neſcio an auctor ſcripſerit ἄλλω τὸ ἅλλομαι, *ſalio*.

P. 71, v. 53, pro poſteriore οὖν concinnius fere legeris αὖ. V. 45, in Euſtathii editione legitur, Οἵ τ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ.

P. 72, v. 11, Apollonii locus eſt Argonaut. lib. 2, v. 367: ubi Alyn et Irin diverſos fl. facit. V. 39, non auſim affirmare, an legendum, παρὰ τὸ ἀλφὸς ἀλφαίνειν ἐγίνετο. vix ſane puto, auctoris alicuius nomen deeſſe. V. 45, generale αὐτὸ ferri poteſt. ſi quis tamen ſpeciale αὐτοῦ malet, non multum refragabor.

P. 73, v. 6, legi poteſt etiam *πρὸς γάμον, ad nuptias*. V. 8, participium pro infinitivo eſt, ἀλλασσομένους pro ἀλλάσσεσθαι. V. 23, cum illis, εἶναι γὰρ μαντὴν, ſubaudiendum ἔδει, aut aliud eiusmodi verbum. V. 28, pro ἄσασθαι verius (opinor) ſcribemus ἀάσασθαι, *frangi*: qua de re ſupra quoque 54, 17. Seq. v. congruentius τῷ αἰγιαλῷ, ſingulari numero, ut indicat relativum ὅς.

P. 74, v. 8, pro δὲ legendum (vel ſaltem intelligendum) τε. nec enim adverſativa, ſed potius copulativa requiritur hic particula. V. 19, οἱ ἄσταχυς accentu ſuſpectum eſt: malim οἱ στάχυς, ut mox v. 40. V. 50, pro γίνεται aptius fortaſſe ſcribemus λέγε-

ται, *dicitur*. V. 56, vulg. ed. ἢ καὶ τὸ παίζω, non repetita praepos. παρὰ.

P. 75, v. 6, rectius ἀλωπεκίαι, pl. numero, ut apud Hesychium. V. 15, pro ὀξύνεται congruentius legemus vel ὠξύνετο, vel optative ὀξύνοιτο, ut infra 95, 52. prioris constructionis exempla 122, 6: 137, 43: 161, 16: 555, 6, et alibi. Similis fere locus notatur infra 166, 12. V. 38, brachylogia est. sensus est enim, ποιήσεσθαι δ' ὅμως, ἀλλὰ φυλάττεσθαι αὐτὸν ἑτέρας γυν.

P. 76, v. 33, vulg. ed. οἱ σίδοι φασὶ — perperam. V. 42, rectius procul dubio ἁμαλὴ παῖς, ut et praecedentia declarant, et sequentia. V. 47, nota rursus absque augmento ἀολλίσθαι. V. 52, vulg. ed. καὶ καθαιρέσει. sed ὑπερθέσει legendum esse res ipsa docet. utitur autem ὑπερθέσεως voce in hac significatione passim, ut supra 3, 25: 71, 51, et alibi. nonnunquam ὑπερβιβασμὸν appellat, ut cum alibi, tum 68, 18, 21. ὑπέρθεσιν et μετάθεσιν dicit infra 83, 43, 45. V. 54, vulg. οἱ παρὰ Ἐλαφήνορα, contra morem. Sequenti autem v. et παρὰ retineri potest, et περὶ pro eo reponi. V. 57, μεταφορὰν pro μεταβολὴν positum.

P. 77, v. 1, malim, plenius expressa etymologia, παρὰ τὸ ἅμαξα καὶ ἐργάζομαι. V. 25, legendum videtur, καὶ ἀμάρυγμα, αἴθυγμα. Seq. etiam v. talis quaepiam requiritur lectio, μαρύσσω, ἀμαρύσσω, ἀμαρύξω, ἠμάρυχα, ἠμάρυγμαι, ἀμάρυγμα καὶ ἀμαρυγή. V. 51, malet forte aliquis φέρεται: sed φαίνεται retinuerim: quippe quod significet, *ostentat se*. V. 53, sensus est: *et cum de montibus illis dicitur, oxytonws effertur* Ἀμαραντά· *idque differentiae causa. nam cum appellative de corporibus aliisque consimilibus dicitur, proparoxytonws dicitur* ἀμάραντα. Nec male τοῦ legerit aliquis pro τά: ut sit, *ad differentiam eius locutionis, qua dicimus* ἀμάραντα σώματα. exstat autem Apollonii locus de Amarantis montibus Argon. lib. 2, v. 401. Periodus quae sequitur ταυτολογίαν habet: et post δῆλον in ea subaudiendum ὅτι, ut infra 92, 57: in βάσκ' ἴθι 190, 38: 279, 14: 280, 13: 315, 5, et alibi.

P. 78, v. 30, exceptionem illam de ᾗ nullo modo probare possum. cum enim extra omnem controversiam adverbium ᾗ natum sit ex dativo foeminini relativi, ut ipsa etiam significatio arguit, *qua ratione*: quid vetat, cur non secundum generalem regulam scripturam suae originis retineat, ut mox ταύτῃ v. 45? utique regulae huic patrocinatur etiam ea quae supra exposita est 62, 48: et rursum infra 144, 48: 266, 29: 724, 29: et liquidissime 416, 13. V. 38, Homeri locus iste aliquanto aliter in vulg. ed. legitur Odyss. λ', ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμ. V. 42, pro ἔστι aptius fortasse legerimus ἔτι. V. 54, usitatum thema est κρύπτω, non κρύβδω.

P. 79, v. 13, legi potest etiam θαυμαστικῶς, adverbialiter. V. 21, Καλάτιος genitivus est, a nom. Κάλατις, ut patet e Ste-
4 phani Byzantii Ethnicis, ubi haec iisdem pene verbis leguntur. V. 32, τοῖς νέωτα, *recentioribus*, in praecedenti membro oppositus est Homerus, ut vetustior. in vulg. ed. perperam scriptum τὸν νέωτα. usitatius τοῖς νεωτέροις, ut cum alibi tum 547, 24. error procul dubio natus ex non animadverso scripturae compendio. V. 38, rectius ζήτει τὰς χρήσεις: aut, si librum aliquem exemplorum sive auctoritatum intelligit, distinguendum fuerit post τὰς χρήσεις. V. 46, congruentius ὑπεριθώμεθα, eodem verbi modo. V. 52, malet fortasse aliquis, αἶπος αἰπύς, idque cum ex superiorib. 37, 34: tum ex inferiorib. 188, 22, 49: 210, 41: 213, 15: 233, 53: 396, 17: 535, [illegible]: 626, 49; in quibus ab ος substantivo neutro deducitur ύς adiectivum masculinum: licet contra ος ab ύς 626, 51. sed illud ipsum ἵππος ἱππύς diserte repetitur 318, 4: 396, 18: 430, 20: et similiter κότος, κότυς 599, 55: dissimulato tamen utriusque significatu.

P. 80, v. 16, cum istis, εἰς τὸ ἐξαμβλῶσαι, subaudiendum itidem ζήτει: ut supra quoque notatum semel. V. 18, verius ἀναζῇ, *reviviscit*. V. 22, pro διαναβολαὶ nescio quo pacto magis abblandiri videtur αἱ ἀναβολαί.

P. 81, v. 16, cum elliptico isto commatio, Ἀρίσταρχος δύο μέρη λόγου, subaudiendum φησὶ, aut simile quid. V. 33, forsan rectius traiectis verbis legerimus, τοὺς ἐν ταῖς οἰκοδομίαις ξυλίνους ἀντιστάτας, δοκούς: nam δοκοὺς foemininum potius quam masculinum articulum requirit.

P. 82, v. 21, spondaicum hemistichium erit, si legas, ἀμε[illegible] τε στυγνοί τε. V. 47, cum istis, ἀπὸ τῆς ἡ ἀμείνως, subaudiendum εὐθείας, id est *a recto (seu nominativo) qui est* ἀμείνως. Sic in ultima paginae periodo subaudiendum παράγεσθαι.

P. 83, v. 9, e diametro refragantur Hesychius et Ammonius. illis enim proparoxytonon ἄμητος sunt demessae fruges: at oxytonon ἀμητός, tempus messis. Eustathius nostro patrocinatur. V. 18, οἷον si auctoris germanum est, mutilatus est locus: ac talis forte requiritur lectio, qualis infra est 86, 5. nam vix puto, coniuncte scriptum fuisse νέον ὄν: quasi aliqua ei cum ἀμνὸς intercedat affinitas. V. 25, simplicior et concinnior lectio est, οὐκ ἔστι μηχανὴν εὑρεῖν, ut paulo post v. 29. aut legendum fuerit οὐκ ἔχει τιν —.

P. 84, v. 1, simplicior formatio haec est: ἀμιγδαλόεις, παρὰ τὸ ἀμίγδαλος, ὡς βροτόεις παρὰ τὸ βροτός· ἀμίγδαλος δὲ, κατὰ κρᾶσιν καὶ τροπὴν ἐκ τοῦ ἀμυγδάλος, καθάπερ νυχθήμερον ἐκ τοῦ νυκτοήμερον. V. 43, verius opinor, οἰῶν ἀπόγονοι, *ovium nepotes*.

P. 85, v. 19, corruptum est ἀμολγώσατο: nec in ἀμολγῷ supra (84, 52) quidquam est quod huc faciat. V. 30, pro ἐπεὶ sententia requirit potius ἔστι. V. 35, αὐτῶν ferri potest, ratione possessionis. concinnius tamen fortasse, συνεργούντων αὐτοῖς. Sic paulo post, v. 38, sententia itidem postulat vel αὐτοῖς, vel ἀπ' αὐτῶν.

P. 86, v. 6, in clausula, καὶ ἐν ῥ, subaudiendum ἐστί. alioqui si a praecedenti commate penderet, legendum foret καὶ ἑνὸς ῥ. V. 50, forte coniecerit aliquis legendum, Ἄνδρες δ' ἠλαιοὶ λὰξ λειόθεν ἀμπρεύοντες: ut sit, *viri palatores et ex praedis vitam trahentes*. sed valde lubrica coniectatio. V. 53, malim repetito articulo, τὸ ξύλον τὸ τοῖς — addito etiam mox participio, τὸ τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων ἐπιτιθέμενον, ut infra 173, 26.

P. 87, v. 9, pro μηρεῖν omnino legendum μύρειν: et v. 42, μύλον, ut infra 114, 57: 266, 4.

P. 88, v. 1, ἀμύξ scribendum oxytonws, satis declarant sequentia. V. 36, rectius, traiecto verborum ordine, φαίνω, φανδὸν, ἀναφανδὸν, καὶ ἀμφαδόν. V. 56, cum Ὀϊκλέους subaudiendum, υἱός.

P. 89, v. 23, analogia exigit potius ἐριστός, detracto augmento, et accentu in ultimam tralato, ut cum alibi passim, tum supra 57, 43. V. 41, μέρους superfluum est. aut legendum ἐξ ἑκατέρου μέρους, *ex utraque parte*, ut infra 114, 12. V. 48, vulg. ed. ξένω: errore ambiguo. sed ξέω legendum potius quam ξαίνω, arguit participium quod sequitur, ἐξεσμένον. V. 55, rectius, περὶ τὴν ἑστίαν περιτρέχοντες. Sequenti v. tollenda praepositio εἰς, ut patet ex Harpocratione, qui ait, ἐν ᾗ τὸ βρέφος παρὰ τὴν ἑστίαν ἔφερον. ubi nota παρὰ, sicut etiam in nostro auctore, cum magis requiratur περὶ, ut apud Hesych.

P. 90, v. 9, rectius ἕω τὸ ἐνδύω: eadem utrumque forma: itidemque mox v. 18. V. 27, convenientius ἀμφιεστιζομένας. V. 48, vulg. οἰκῆσαι. quod etsi praecedentibus congruit, tamen οἰκίσαι magis quadrat ad ea quae sequuntur vers. 50. At parum quadrat derivatio quae illo ipso 50 v. traditur; nam talis potius requiritur formatio: ἔστιν οὖν κτίω, κτίσω, κτιῶ, καὶ κτιών· καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, ἀμφικτιών. eademque ratio in περικτίονες, περικτῖται, εὔκτιτος, et aliis. affertur autem κτίω pro κτίζω infra 392, 38.

P. 91, v. 9, αἰτιατικὴ nihil huc facit. legendum puto, ἡ αὐτὴ καὶ ἀμφίσθμαινα: pro quo apud Hesych. est ἀμφίσμαινα, absque θ. Nicander eam epitheto ἀμφικάρηνον vocat, quod ex utraque parte caput habeat. V. 14, rectius, περιβεβληκότα ἑαυτὰ τοῖς τέκνοις: vel, περιβεβηκότα τοῖς ἑαυτῶν τέκνοις: itemque seq. v. περιβαινόντων, ut cum ex ipsa voce ἀμφιβέβηκας manifestum est, tum ex superioribus, 89, 2, 5. V. 22, melius, παρὰ τὴν ἀφὴν, subaudito verbo παραχθῆναι, aut aliquid eiusmodi.

P. 92, v. 17, pro ἐκθέσεως procul dubio legendum ἐκθλίψεως: itemque mox v. 22. V. 25, posset adverbialiter quoque legi ἐτυμολόγως: ut sit, *etymologorum more*. Seq. v. legendum existimo, παρὰ τὸ ἀμφ' ὁδὸν — γεννηθῆναι, *ex eo quod [illegible] viam natus sit*. V. 28, nihil deest, nisi forte praepositio, ut legas κατατίθεται: *quae ex utraque parte deponi potest, tam in os scilicet quam in fundum*. sic enim etiam apud Hesychium est, et apud Athenaeum lib. II, ex Aristarchi sententia, τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθεσθαι, κατὰ τὸν πυθμένα, καὶ κατὰ τὸ στόμα. V. 57, post δῆλον subaudiendum ὅτι seu ὡς, ut supra 77, 55.

P. 93, v. 17, vel legendum, vel saltem intelligendum, παρὰ τὸ οὖδας τὸ ἔδαφος, ut satis demonstrant sequentia. V. 20, ἀμφορεὺς absque tot ambagibus simpliciter ex ἀναφορεὺς vel ἀμφιφορεὺς deduci potest, per syncopen: atque ita etiam in Theocriti loco. V. 21, legendum opinor, ἀμφιφορεὺς νεοτευχής: cum ita sit etiam apud Homerum aliquoties. V. 38, melius composite, συντιθέμενα, ut mox v. 40: et pag. seq. v. 33, atque alibi.

P. 94, v. 27, pro ἄβδηρος aliquid aliud requiritur, nescio an ἄδηλος, an (quod apud Hesychium legitur) ἄβηλος significans ἄβατος, an etiam aliud quidpiam. V. 57, in [illegible]que exemplari scriptum ἠμφεσβητησάμην, duplici augmento. sed nec a Platone

nec ab Andocide interius augmentum huic verbo tributum fuisse, indicant sequentia: eodemque modo legitur etiam apud Demosth. ἠμφισβήτησε, augmento in praepositione tantum admisso. V. 55, τελούμενοι remotius substantivum respicit, ut infra in loco plane simili, 338, 54. Seq. v. pro μαστοὺς rectius legemus ναστούς: de quo placentarum genere praeter Athenaeum et alios noster quoque infra mentionem facit sua serie, 597, 56.

P. 95, v. 45, primum ἀναβέβρυχε scribendum, per χ: et in expositione, ἀναπέπωκε: deinde, ἀναβέβρυχεν, ἀναβλύζει: illud a them. in κω, hoc a them. puro in ύω.

P. 96, v. 17, rectius ταινιούμενος, ut paulo ante v. 14. V. 28, in vulg. ed. post κόσμος perfectae sententiae punctum ponitur: quasi desit tantummodo vocabulum, in quo nominis huius analogia sit exposita. nec male fortasse. infra enim in ἦμα similium redditur ratio, 428, 41. alioqui legendum fuerit, κόσμος εἰς τὸ ἱερὸν, aut aliud quid huiusmodi.

P. 97, v. 19, πιέμεν, non πινέμεν, habet etiam Eustathii commentarius, Odyss. ε', initio. V. 29, pro ἄλες supra est ἅλες, absque aspiratione, 59, 47. Homeri locus qui sequitur, exstat Il. ψ'. V. 58, pro κατάθεσιν melius pene καταφασιν legemus; ut pag. seq. v. 37. pro eodem ἐπίτασιν dicit eadem pag. 98, v. 50. alioqui accipienda hic erit κατάθεσις τῆς στερήσεως, *depositio privationis.*

P. 98, v. 10, convenientius ἐκφυσήσεις, a verbo ἐκφυσῆσαι, v. 7. Sequenti etiam versu πνεύω potius quam πνύω requirunt exempla quae subtexuntur. V. 30, verius τὸ δεσμωτήριον: vel transposito partium ordine, δεσμωτήριόν τι. V. 40, legi posset etiam ἀναπολεῖν τὴν ἀνάγνωσιν, *repetere.*

P. 99, v. 10, rectius (puto) transpositione facta legemus, καὶ ἐπενθέσει τοῦ δ, ἀνδρεβδεῖ, τραπέντος τοῦ δασέος φ εἰς τὸ ψιλὸν β. nam inter φ et δ nihil est affinitatis. Homeri locus qui sequitur, exstat Odyss. μ'. V. 14, expositio illa, τὸ ἀναδίδοσθαι τὸ ὕδωρ, potius ad praecedens ἀνέρροιβδει pertinet. aptius igitur legerimus, ἀράσσεσθαι εἰς τὸ ὕψος. V. 17, malet fortasse aliquis ταυτό ἐστι, *idem est.* Quis vero ibidem sit ille ἐθνικὸς ἀνὴρ, non video. nec ausim affirmare legendum ὁ τεχνικὸς ἀνήρ: quem alibi citat aliquoties. V. 23, videri possit auctor scripsisse, ἀρριχᾶσθαι καὶ ἀναρριχᾶσθαι. V. 28, ἀναρριχᾶτ' in Aristophanis loco agnoscit etiam Suidae vulgata editio: at Aristophanis editio habet ἀνερριχᾶτ', in Pace videlicet, non procul ab initio: tempore praeterito imperfecto. ubi etiam nota augmentum ε, cum η sit hic apud nostrum paulo ante, v. 19.

P. 100, v. 7, τὴν οἰκίαν si quis malit pro τὴν οὐσίαν, per me licet. V. 15, in χειροτρίβειν ambiguum est vitium. vel enim χειροτριβεῖν scribendum, vel χειρὶ τρίβειν. prior scriptura exstat apud Hesychium: ex quo etiam στύσαι legi posset pro στυλῶσαι: sed verius est τυλῶσαι, ut infra notatum ad 106, 23. V. 20, pro μὲν reponendum μέσον: vel omissum hic periodi membrum. V. 48, vetus editio Calliergis eodem casu habet τῷ ἐριοδενεῖ. sed retineri etiam ἐριοδενῆ potest cum recentiori editione; facta nempe ad ἐρίσφηλον relatione.

P. 110, v. 20, videtur potius circumflexe scribendum λιπῶ, ut
5 mox ὀρμῶ et ὑφῶ. V. 28, videbam quidem regulam auctoris barytonos postulare βελίας et δρακοντίας. sed cum eo accentu mutetur etiam declinatio, vulgatam scripturam intactam relinquere malui: ita tamen ut potius illa barytona quam haec oxytona probem. utique ἀνδρίας v. 49 scribendum esse, cum regula ostendit, tum consimile ἵμας v. 51.

P. 102, v. 41, congruentius ἄνδρα legemus, vel pluraliter ἄνδρας, accusativo nempe, non dativo casu. V. 57, ἀνδροτῆτα, contra metrum, agnoscit etiam Eustathius et scholiastes Homeri, in fine Il. π'. alii ἀδροτῆτα malunt.

P. 103, v. 20, locus Homeri ex Il. λ'. V. 56, ἐπὶ θυμῷ depravatum est. ἀνέπιχορος enim sonat ὁ μὴ ἐπικεχαρισμένος. aut fortasse scriptum fuit, ἀνεπίχορος, ὁ μὴ ἐπιθυμῶν.

P. 104, v. 6, forsan auctor scripsit, ἀνεμιαίαν τινὰ εἶναι, nempe τὴν ἀνεμώνην. alioqui, si ad propinquius substantivum φύλλον fiat relatio, legendum ἀνεμιαῖόν τι. V. 11, talis quaepiam requiritur lectio, ἐκ τοῦ δοκῶ, καθ' ὑφαίρεσιν γίνεται δοῶ· ἐκ τούτου παράγωγον δοάσσω, ὡς τὸ, δοάσσατο —. V. 36, forsan ἀπόστασις ea signif. capitur, qua infra 131, 7: ut ἀνασοβεῖν sit etiam *repellere, a se propulsare.* V. 39, pro διογενία legendum existimo vel Διογενιανὸς, vel Διογένης: quorum uterque aliquoties hic citatur, ut docebit Index noster. Non multum absimilis locus infra 111, 50: 112, 27. V. 50, ἐπεκτείνεται καὶ εἰς θεν, id est, *adhaec adscita per epectasim particula* θεν, *fit inde* ἄνευθεν, *et compos.* ἀπάνευθεν.

P. 105, v. 11, pro συναιρέσει legendum vel saltem intelligendum ἀποκοπῆ, ut versu praecedente. At verbi ἀναγκάζω praecipiendi significatione supra paulo convenientior traditur origo, 100, 21. V. 34, pro ἀπόταστιν omnino legendum ἀπόστασιν, *abscessum,* ut infra 131, 7: 172, 22.

P. 106, v. 1, pro πύλοιο structura et sententia requirunt πυλῶν, aut πόλοιο πυλῶν seu θυρῶν. V. 17, pro ἄνηθα legendum potius ἤνηθα, ascito in primam syllabam augmento, ut satis declarant sequentia. V. 50, τὸ παθητικὸν positum pro τὸ μέσον. Sequentia de ἀνήη v. 52, confer cum 73, 46.

P. 107, v. 14, legendum videtur, προήλειφον γὰρ τοὺς πόδας, *prius enim illinebant pedes:* et v. 23, οὕτως οὖν ἀνὰ ἡμιωβόλιον, ἀνημιωβολαία: quorum posterius, si auctoris germanum est, syncopen habet penultimae syllabae. De ἀνήνηται quae sequuntur, plane cum grammaticis regulis pugnant: verior ea est deductio, quae pag. praeced. v. 49 allata est.

P. 108, v. 7, pro ἄνω τὸ πράττω etymologiae ratio postulat ἄρω τὸ ἁρμόζω, ut infra 126, 53, et alibi saepe. V. 25, malet fortasse aliquis, οὐ κατάρτιος, *non consummatus* seu *aptatus.* sed κατάρατος consonat etiam cum expositione nominis ἄνηρον, v. 22. ut duo haec vocabula ex ἀρὰ derivata intelligantur, initiali eius vocali α Ionice in η mutata. V. 45, pro ἀνθίαν Athenaeus, Eustathius, Suidas, et alii ἀνθίαν habent, genere masculino, ut Ξανθίαν. V. 48, exemplum de πότης et ποτής nescio quid huc faciat: nisi forte innuit, eodem modo dici etiam ἄνθης ου, et ἀνθής ητος.

P. 109, v. 10, εἰς τὸ βῆτα: nempe in βασιλεύς. V. 16, rectius ἄνω ἀθρεῖν: quod etymon luculenter interpretantur haec Ovidii: *Os homini sublime dedit, caelumque tueri Iussit, et erectos ad sidera tollere vultus.* V. 23, melius τὸν ὦπα: ab ὄψ enim composita potius omicron habent quam omega. V. 31, haud scio an verius ἀνθερεῶνα ἀμήσῃς, *guttur demesueris.* et pro Εὐφρονίωνος vers. praecedente legendum forsan Εὐφορίωνος: cuius alibi crebra mentio. V. 37, de anagogica ignis et aquae significatione meminit et Iustinus noster ac Clemens.

P. 110, v. 29, συγκριτικὸν pro ὑπερθετικὸν positum. De Atrica vero illorum terminatione ἱστατος traditum etiam supra in αἰδοιέστατος, 51, 13. Sed quod v. 30 hic subiungitur, regularius fuisse κλεπτίστατος, non video, qui stare possit; cum paulo ante, v. 26, πενέστατος quoque damnatum sit, quia τὸ πένης ἀπαρασχημάτιστον τῷ οὐδετέρῳ, id est, quia non format neutrum in ες, sicut σαφὴς σαφές. V. 45, convenientius ἵπτεσθαι, ab ἵπτω sc. non ab ἰάπτω. V. 50, pro Ἀριστοφάνει procul dubio legendum Ἀριστοτέλει. sincerius etiam mox, τῆς ἀνομοιότητος τῶν κώλων, ut vel hinc appareat, quam parum accuratus fuerit, quisquis istorum additamentorum est auctor.

P. 111, v. 2, quia praecedenti versu tria nominata sunt, νοῦς, χροῦς, ῥοῦς, ut sua singulis derivata respondeant, pro εὔννοια reponi poterit εὔχροια. V. 4, pro νόστω puto scriptum fuisse in vetere libro, νόστο, id est νόστος. nomen certe quam verbum magis huc videtur congruere. V. 10, cum καλεῖσθαι subaudiendum φησὶ, vel tale quid. Seq. v. mallem ἔρω τὸ διεγείρω, una et eadem utrumque forma. V. 17, mutilatus est locus. suppleri hoc fere modo potest: οἷον, — θεὸς δ' ἀπαλύνετο νόστον. Deinde post haec nova exordienda linea: sic fere: Ἀνόμενος] οἷον, Ἠνυτος ἀνομ —. V. 20, aptius ἐνδέχεται. alioqui si ἐκδέχεται retineamus, pro infinitivo εἶναι requiretur grammatici alicuius nomen. V. 36, cum illis, ἐξ οὗ πολεμικὰς, subaudiendum νοεῖται, ut v. 23; aut aliud eiusmodi verbum. Sic cum isto commatio v. 46, παρὰ τὴν ἄντην. subaudiendum πρόθεσιν, *a praepositione* ἄντην: ut satis indicant sequentia. Itidem ellipsis est in illis v. 50, Διογένης ἰκέσιος. sensus enim est, *Diogenes accipit pro* ἱκέσιος: ut pag. seq. v. 27: et supra 104, 39. Ad sequentem locum quam proxime accedunt aliquot versus Iliad. ν': hunc tamen ibi non reperi.

P. 112, v. 26, verior lectio, Κρήμνη σεαυτὴν, *praecipita te ipsam,* infra 537, 34. V. 32, scribendum ἐνεπείρουν, ut mox v. 34 arguit a fronte auctum ἠμπείρουν: aut saltem pro eo quoque scribendum fuerit ἠμπειρον. priorem scripturam diserte confirmant quae infra repetuntur 339, 54. V. 40, in secunda syllaba nominis ἀντερέτης, et verbi ἀντηρετεῖν, variant etiam superiores editiones: et habet suam utrumque rationem. illud enim primitivi ἐρέτης principem literam servat: hoc in cognatam η mutavit, sicut ὑπηρετεῖν. V. 44, ἀντετόρησε habet etiam vetus editio Calliergis. in recentiori est ambigue ἀντατόρησε. pro quo ambigere quis posset an scribere voluerit ἄντα τόρησε, divise. V. 53, si δύο κλίσεις ὑπέστη, id est, si duplex augmentum cepit, scribendum fuerit ἠντεβόλησε, sicut ἠνείχετο, et alia similia. augmentum in medio usurpavit Apollonius Argonaut. lib. 2, v. 1124, ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν Ἀλλήλοις: et rursum lib. 3, v. 168.

P. 113, v. 53, aoristo ἀντιάσασα quodammodo patrocinatur expositio, συγκυρσοῦσα. apud Homerum tamen Il. α' praesenti tem-

pore ἀντιόωσα legitur: idque ipsum huc quadrat multo melius. V. 55, post commatiou illud, πλεονασμῷ τοῦ ο, deesse videtur ὡς τὸ, aut tale quid.

P. 114, v. 12, inclusa ista, παρὰ τὸ ταυτός, nihil ad rem faciunt, itaque amandanda sunt: vel παρὰ retenta, pro τάξις composite legendum παράταξις. V. 46, iambicum trimetrum erit, si legamus cum articulo τὴν φωνήν. Seq. v. congruentius fere ἴσην, foem. gen. Et mox κατὰ στοῖχον, pro μετὰ —. V. 49, imperfecta est regulae citatio; ut in aliis quoque dictis, quae trita sunt et nota. sic infra 135, 42: 202, 37: 210, 52: 252, 55: 284, 48: 330, 3: 344, 53: 351, 32: 373, 10: 418, 26: 483, 21, 47, et alibi.

P. 115, v. 4, transposito commatum ordine legendum videtur, ἄνθηρον, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄνθρον καὶ ἄντρον: aut plenius et dilucidius, κατὰ συγκοπὴν ἄνθρον· καὶ τροπῇ, ἄντρον. Seq. v. cum εἶναι subaudiendum φασί, vel simile quid. V. 22, pro ἀνάγαιον δὲ apud Suidam est ἀνώγειον δὲ, nempe ω pro α, et ει pro αι. Ad expositionem vero quod attinet, est ea etiam apud Suidam omissa: sed ea scripturae varietas significationem nihil variat. quemadmodum enim μεσόγειος nihil aliud significat quam μεσόγαιος, nec κατώγεως aliud quam κατάγαιος: ita nec ἀνάγαιος ab ἀνώγειος seu ἀνώγεως significatione quidquam differt. nisi forte noster ἀνάγαιον hic ea significatione accipi voluit, qua Suidas ἀνώγεων a Callisthene captum scribit, nempe pro δεσμωτήριον, custodia, et quidem proprie in sublimiori aedificii loco, et a terra magis remoto: quod alia origine ἀνάκαιον supra 98, 30. V. 24, si dativo casu λαοῖς et ἀπολυομένοισιν reponamus, explebitur quidem metri numerus: sed an ea vera sit lectio, plane sum incertus: locum enim non inveni. V. 52, pro λίμνη in vulg. ed. est λιμήν, errore satis manifesto.

P. 116, v. 11, neutrali fine legendum videtur, δίπουν, τρίπουν. V. 25, rectius μειδῶ, ultima circumflexa. V. 53, ἀστὴρ inveni etiam in ms. codice Michaelis Apostolii. sed ἀρτὴρ potius pro eo scribendum suspicor ex sequentibus. Sequens Homeri locus restitutus ex Il. λ', initio.

P. 117, v. 19, pro ἀώριον congruentius pene legerimus vel ἀωρία, vel adverbiali fine ἀωρί. V. 46, suspectum quodammodo est neutrum ἄωτον: sed diserte id stabilit clausula, v. 53, καὶ ἀρσενικῶς, ἄωτος. V. 52, supra eadem fere 53, 55.

P. 118, v. 13, pro Ζῆλας apud Strabonem 658 Ζήλας est absque iota. V. 18, ἄνα ferri potest, hortative scilicet, ut plurale ἄνατε 100, 54. si quis tamen ἄνω malit, non adversabor. V. 20, inclusum ἀπαρτίαις additum ex vulg. ed. Lycophronis: noster tamen potius ἀπαρτίαι videtur legisse. V. 32, ἐξάργματα magis quam ἐξάρματα (ut habent ed. vulg.) legendum esse, clare docent et praecedentia et sequentia.

P. 119, v. 5, concinnius Θυμοίτην τὸν 'Αθ. βασιλέα, articulo ad remotius, non ad propinquius nomen, conformato. et praeced. v. apud Suidam est προσκαλέσατο, melius, et ad Latinam phrasim congruentius. Ex eodem S. v. 11, ἐπιστρατεύσαντος repositum pro ἐπιστρατεύσαντος. V. 20, pro καίω καύσω rectius fortasse scribemus καίω καύσω. nam de καίω nihil tale comperi: est hoc ipsum infra repetitur 354, 15. V. 26, lacunula ita fortasse explenda, ὡς ἄμορφον λέγων καλὴν γυναῖκα, *ut qui deformem mulierem vocat pulchram.* V. 32, augmentum omissum, ut alibi saepe. regula enim postulat ἀπηωρημένος. Seq. v. nota Παῖσος, et mox Παισῷ. oxytonum Παισός agnoscit etiam Hesychius, Suidas, Eustathius Il. ε': et noster infra 658, 1. V. 45, ἀπέβαλον
6 scripsi pro vulg. ἀπέλαβον: quia ἰέναι maiorem cum τῷ βάλλειν quam cum τῷ λαβεῖν affinitatem habet. V. 56, clarior erit sententia, si verbum ἐστὶν aut tollatur penitus, aut in fine commatis ponatur post ἐν χρήσει.

P. 120, v. 7, omnino scribendum ἀπέχθηται, ut declarat formationis series quae sequitur: (qualis infra quoque indicatur 237, 15: 354, 18: 466, 7: 599, 28, et alibi) itidemque v. 20, ἀπὸ τοῦ μέλγω, ἐμελξάμην, ἐμέλξατο: ε scilicet pro α reposito. alioqui nec augmentum ullum est in aoristo, nec quadrant etiam cetera. V. 27 convenientius forsan ἐντεταμένος, *intentus.* Pro κολλὺς certe quod sequitur, rectius σκολλὺς scribemus, ut arguit derivatum ἀπεσκολυμμένος: apud Hesych. est σκόλλις, per iota. V. 35, formationis ratio pleniorem lectionem postulat, talem quampiam, καὶ αὐθέτερως, ἀπειρέσια· καὶ ὑπερβιβασμῷ, ἀπερείσια. V. 40, nota, ἵνα δηλῇ, pro ἵνα δηλῷ, seu δηλοῖ, *ut significet.* V. 56. pro εὔχομαι requiri videtur nomen εὐχὴ, seu εὐχωλὴ: ut sensus sit, repetito ex praecedentibus verbi comitatu, ἢ παρὰ τὸ ἄποθεν εἶναι εὐχῆς, *vel ex eo quod procul a precibus seu precatione absit.*

P. 121, v. 3, locus restitutus ex Il. ψ'. V. 6, magis analogum ναυχηταί, ut αἰχμηταὶ supra 40, 38, itemque v. 24, convenientius ἀπηρτημένος, ut apud Suidam est.

P. 122, v. 1, in ἀπηχθὴς intelligenda est τροπὴ τοῦ ε. regula enim postulat ἀπεχθής. V. 9, in vulg. ed. vestigia sunt duplicis scripturae, ἀπήροις et ἀπηρέσιν. ego posteriorem ut menti auctoris magis consentaneam praetuli. V. 23, vulg. τὸν Τάνταλον υἱὸν Πέλοπος, ordine perverso. V. 27, διὰ τὴν ποιότητα: quia τῶν ἀπίων (praesertim silvestrium pirorum) succus adeo acerbitate sua gustum adstringit, ut aegre possit πίεσθαι seu πίνεσθαι. V. 31, εὐτραφήτου ferri potest. si quis tamen εὐτρεφήτου malit, propius ad Apicii mores accedet. Sed etiam v. πιεῖν magis quam πίνω requiri videtur. V. 50, post οἱ μὲν subaudiendum φασὶ cum coniunctione ὅτι: forsan etiam totum membrum deest, quod respondeat antecedenti μὲν, hoc modo, οἱ δ', ἐκ τοῦ ἀπιθής. ut scilicet quemadmodum duplex est verbi scriptura, ἀπειθῶ et ἀπιθῶ, ita etiam adiectivi sit duplex, ἀπειθής et ἀπιθής. Suidas sane posteriorem quoque absque diphthongo agnoscit.

P. 123, v. 89, inclusa, sententiae complendae gratia, e praecedentibus addita sunt, v. 29.

P. 124, v. 11, pro ὃς nescio an verius sit ὅσα, id est, ὅσα: et v. 28, τρίτου προσώπου, genitivo casu: et v. 35, ἀποβατικὸς, nomen pro adverbio. Utique v. 41, ex Suida reponendum κληρωτοί: et v. 45, σὺν τῇ βουλῇ ἐμέριζον, expuncta coniunctione καί. V. 55, congruentius ἀφίστωνται et ἐπιγράφωνται, subiunctivo modo, ut ποιῶσι v. 57.

P. 125, v. 12, formationis ratio postulat ἀποπαπταινοῦσι. ut respexerit locum illum Il. ξ', 'Αλλ' ἀποπαπταίνουσιν, ἐρωέουσι δὲ χάρμης. cuius aliae quoque lectiones annotantur ab Eustathio 969, 33. textus eius habet ἀποπταίνουσιν, cuius scripturae vestigia sunt hic apud nostrum. V. 15, μάσθαι pro καθαίρειν videtur etiam Hesychius agnoscere. sed usitatius in ea significatione ἀμᾶσθαι. V. 21, ἄθεος quid sibi velit, non intelligo. ad Thucydidis locum non pertinere, Suidas indicat, qui et ipse illum citat, et quidem plenius, κατέβησαν εἰς χωρίον ἀπεδόν τι, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο. V. 23, legendum ἀπετύλωμ: et mox ἀποτυλῶσαι, ut partim ex Hesychio intelligitur, partim ex etymo quod hic mox subiungitur. V. 36, sententia plenior est haec, ἀποτρόπαιος μὲν ὁ Ζεύς, ἀποτρόπαιος δὲ καὶ δαίμων ὁ ἀποτρέπων τὰ κακά. Sequentia sic intelligi poterunt, Si quis alio verba faciente seriem orationis interrupisset, id genus inscitos homines solitos fuisse ἀποδιοπομπεῖσθαι. A Clemente quoque nostro aliquot eiusmodi superstitiones notantur.

P. 126, v. 1, vulg. διασχῆσαι: quod etsi tolerari fortasse poterat, ut ἀποσχῆσαι 128, 34: mihi tamen διασχίσαι magis huc quadrare visum est. V. 23, τὰ τοῦ δευτέρου μέρους ἀόριστα, *verba secundi aoristi*, seu, eius aoristi quod secundum appellatur. V. 27, ante πρόοιτο vel inserendum vel saltem subaudiendum οἷτο. V. 18, ἀποαίρεο proparoxytonus scriptum etiam in Eustathii Homero, et quidem his. sed magis consentaneum est ἀποαιρέο, non modo quia per dialysin est e contracto ἀφαιροῦ, sed etiam quia per syncopen est ex ἀποαιρέεο, ut βορέα et 'Ερμείᾳ ex βορέεω et 'Ερμείεω 155, 54. ἀπαίρεο sane ad barytonum ἀπαίρω referendum fuerit, ut ἀπονέεο, ἐπιλήθεο, et similia a barytonis flexa sunt thematibus, ut infra 322, 6: 337, 8: 333, 12: 365, 44: 799, 25: et Odyss. τ', Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο. exstat autem Homeri locus Il. α'. V. 35, vulg. ἀπολυόμενος, nempe a λύω, *solvo:* minus apte. V. 48, etiam coniuncte scribi potest ἀπέδρασον, ut in modo dicto ἀποαιρέο servata est compositio. Cum seq. commatio, καὶ κατ' ἀντίφρασιν, subaudiendum λέγεται, vel aliud quid eiusmodi.

P. 127, v. 2, ad τὴν λιβάδα magis quadrat ἀποῤῥεύσω, vel etiam ἀποῤῥήσω. Quod vero mutata persona sequitur, ἀπελεύσῃ, respicit illud Aristophanis apud Suidam, Οὐκ ἀπολιβάξῃ ὦ κάθαρμ' ἀπολούμενε; et v. 4, ἐν ἀγνοίᾳ captum videtur pro εἰς ἀφανισμὸν, *ita ut nesciatur, quorsum perveneris*, sicut videlicet latices vestigia ocius plane dispereunt. Rursum ἐκδεχόμενος v. 5, *ita ut accipias seu intelligas.* V. 26, concinnius, πάντα τὰ ἁμαρτήματα. Pulchre autem refutat hoc Euripideum Iustinus noster in Disput. cum Tryph. 177, 23, asserens solo spirituali lavacro ablui hominum delicta, nempe πίστει διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. V. 18, aptius ἀποῤῥύπτειν, *abolere, abstergere.* V. 20, omnino reponendum ἀποφληνάφα, ex Suida. V. 27, rectius ἀποφθίσθω absque diphthongo apud Hesychium. etsi enim mox φθείω sequitur, tamen id, defectivum cum sit, nulla ex se tempora gignit. Seq. v. extremum φθίσθω per ο scripsi, vt αἰέσο, δέξο, et similia poetice absque augmento usurpata in secunda imperativi, numero singulari. nam inde est tertiae personae imperativum φθίσθω, et compos. ἀποφθίσθω. V. 50, pro [illegible]

aptius legerimus ἀποπέμπω, *amando, ablego*, ut v. 51. Seq. v. vulg. ed. παρακαθημένοις: quod cum dativo solet construi. V. 32, ἵνα superfluum est: vel post προθῆσαι deest μαθῶσι, aut aliud eiusmodi verbum. Contra, v. 44, post ἔλαβον ellipsis est coniunctionis ὅτι, notata etiam supra semel et iterum. V. 50, verius esse videtur τόπου quam πόνου. at v. 53, aeque μίσους retineri potest atque μύσους pro eo substitui.

P. 128, v. 11, respicit eam verbi ἄζω etymologiam, quam supra exposuit 22, 28, 34. V. 18, locus restitutus ex Il. π'. V. 20, cum praepos. legendum videtur πρὸς τὸν (vel εἰς τὸν) προστρόπ. Δία. ut sit quemadmodum ἀποσκοραχίζειν pag. praeced. v. 29, 45, 55. V. 49, lacunula sic forsan explenda, οὐ σημαίνει, ἀλλὰ συσσημαίνει.

P. 129, v. 11, relativum ὃ a vulg. abest: ellipsi non adeo infrequenti apud hunc nostrum, hic tamen aliquantum insolenti, obscura certe. V. 31, annotatio illa, Ἰστέον ὅτι, cum toto suo comitatu, perperam in vulg. ed. pag. seq. v. 17 collocata post ἀποπληξία: incuria plane ἀποπλήκτῳ.

P. 131, v. 23, ἀπομυίου Διὸς etymologia proditur etiam a Pausania nostro Eliacῶn 1, 161, 17. V. 27, integrius, χρημάτων εὖ ἔχων. V. 30, rursus augmenti omissio est in ἀφροντικότα: ac fortasse [illegible]φροντιστήσαντα scripsit auctor, eodem utrumque tempore. V. 39, si pro ἥδετο legamus ἧδον αὐτὸ, melius et structura constabit et sententia.

P. 132, v. 13, Cratinus Δραπέτησι ambigue legitur etiam apud Athenaeum 171, 46: at foem. gen. ἐν Δραπέτισι apud eundem Athen. 247, 6. itemque apud Suidam, apud quem cum coniunctione scriptum Κερκιόνοι τε. Ex eodem mox scribe, ἀποπατοῦντ', accus. casu. V. 29, melius φονικοῦ, ut infra 139, 12. V. 38, qualis synco[illegible] in ἀπούρας est, talis infra est in γέλας, et secundum quosd[illegible] etiam in γῆρας αὐτος. V. 41, interrogative quoque legi potest, [illegible] τί μετέχει; ut ἤγουν responsio sit pro *nempe, videlicet*. sic sane infra 170, 20, et alibi saepe. V. 47, vulg. τρώσεως, pro πράσεως: nihil ad rem.

P. 133, v. 4, vulg. [illegible] Il. τ', ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσι. V. 27, ἡ α στέρησις] sensus est: α [illegible]od plerumque στερητικὸν est, significat etiam ὅμοιον et ἴσον [illegible], verius, meo quidem iudicio, τὸ ψιλόν. V. 35, inclusum αἰφνιδίως additum ex Hesychio.

P. 134, v. 10, αἱ Διαφοραὶ libri nomen est, in quo videlicet Differentiae partium orationis exponuntur, ut infra quoque 203, 36: 283, 19: 348, 23: 349, 22: 458, 22: 590, 31, et alibi. V. 12, ἐπὶ τὸ notatum etiam supra semel et iterum: sed alibi passim ἐπὶ τοῦ. Seq. v. si ἂν potentialis est significationis, ut passim, ἀρύετ' imperfecto tempore accipiendum erit. quod alioqui etiam optative diceretur ἀρύοιτ' ἂν — at si per syncopen ἀνφύζειν seu ἀμφύζειν legam[illegible]rit pro ἀναφεύγειν, ut ἀνβωμοῖσι τίθει 217, 53, et alia consimilia. V. 45, τούτου pro ἐκείνου positum. refert enim non propinquius, sed remotius, ἀρω scilicet. V. 49, rectius εἰς ως, per omega: de masculinis enim magis quam de neutris sermo est. V. 53, ἀραρεσμένος quadrat quidem ad formationis normam quae affertur: sed metrum poscit ἀρημένος, sublata reduplicatione: ut Odyss. ζ', initio, ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος: et Odyss. ι', Τίπτε τόσον Πολύφημ' ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας; et rursum Odyss. σ', Ἄνδρα γέροντα δύῃ ἀρημένον. quibus in locis Eustathius legit ἀρημένον, annotans, esse qui aspirate scribant ἁρημένον, nempe ab αἱρέω, *capio*.

P. 135, v. 28, pro Φιλλίας alibi Φιλέας est, ut Αἰνέας, Κινέας, et similia. V. 30, si pro Μυσιὰ κύοντα reponamus Πείτεα μνηέντα seu ποιήεντα, recte constabit metrum pariter et sententia. V. 32, potest etiam κρήνης legi, subaudita praepositione ἀπὸ vel ἐκ. Gargaphii fontis meminit et Herodot. lib. 9. V. 35, Παρθένιος fortasse rectius quam Παρμένιος. V. 42, rursum imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49. V. 47, ordine inverso le-
7 gendum, σπείδω, σπένδω λέγουσι. V. 54, λαοῦ vocabulum parum hic quadrat: aptius λευκοῦ καὶ λαμπροῦ, ut declarat aetiologia quae subiungitur, et similis copulatio infra 137, 25. subauditur autem hic verbum τάσσεται, λαμβάνεται, aut aliud eiuscemodi.

P. 136, v. 3, posterior Homeri locus restitutus ex Od. β', initio. V. 17, forsan auctor scripsit, χωρὶς μεταβολῆς παρήλλαξεν. in ἡδεῖ sane non est ulla facta mutatio. V. 23, δίοσμος si scripsit auctor, accepisse videtur pro διαπνεύσιμος. si ἄοσμος legamus, ita erit ut χυμὸς ἄποιος, *nullam qualitatem redolens*. V. 35, locus est Apollonii, Argon. lib. 2, v. 963.

P. 137, v. 13, rectius Ἀργεννοῦσαι, nempe ab ἀργεννὸς, 135, 39: ut docet etiam Stephanus Byz. Posteriorem scripturam Ἀργινοῦσαι, per ι, sequitur Androtion in Atticis, ut testatur idem Stephanus: vel per systolen scilicet ex ἀργεινὸς, vel per μεταβολὴν ex ἄργιλος. Sunt etiam qui σ geminent in terminatione: quippe quod contractio sit ex — όεσσαι. V. 34, omnino legendum, καὶ ἀπὸ μονοσυλλάβου ῥήματος, *etiam e verbo unius duntaxat syllabae*. id enim declarant sequentia. et μόνου qua ratione consistere queat, ego sane haud video. V. 41, locus repositus ex Il. σ'. Seq. v. ordine inverso legendum videtur, παρὰ τὸ ἄρδω βαρύτονον. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ περισπωμένου, ἀρδηθμὸς ἂν ἦν. est autem in utroque epenthesis, sicut in ἀρθμὸς, σκαρθμὸς, et similibus. V. 44, suspicetur fortasse aliquis, ab auctore scriptum esse ἐν Θηριακοῖς: quia in Theriacis exstat ille versus. idemque censuerit de alio loco simili infra, 148, 13: 174, 37: 245, 37. at quum 183, 7, ἔνθα positum sit pro ἐν Ἀλεξιφαρμάκοις, ut et 510, 17: 594, 10: 763, 30, melius ἔνθα elliptice capiemus pro ἔνθα φησί, *ubi ait*, ut docebit Index. V. 49, haud scio an verius ἐπὶ τόξου.

P. 138, v. 7, cum οἱ δὲ, subaudiendum γράφουσι. cuius lectionis mentio mox v. 15. V. 9, post χερίαν μου desideratur verbum ἔσχε. Seq. v. in corrupto δίδω vestigia sunt duplicis scripturae, et διδῶ videlicet, et δίδημι: de quorum utroque infra in Δ, 255, 37: 273, 3. V. 23, Ἀλκίνου scribendum ex Apollodori lib. 1: ubi etiam Ἀρήτη dicitur Alcinoi uxor, non Ἀρέτα, ut hic. V. 38, divise legendum videtur τὴν κατὰ φρόνησιν. aut καταφρονήσεως nomine intelligendus rerum fluxarum et caducarum despicientia. V. 31, Alexandrini philosophi etymon perperam huc insertum existimo: quippe quod Areo tribuatur pag. seq. v. 1. V. 44, Homerici loci notatio nihil aliud dicere videtur quam librum e quo desumptus est, nempe Ὀδυσσείας θ'. V. 53, vulg. ed. ἀρῶ ἀρᾷς: quae pertinent ad ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, v. 49. V. 54, participium ἀφιερωμένος remotiori substantivo respondet: ut supra quoque 94, 55.

P. 139, v. 19, malim ἀρειμάνιος, nudo ι in penultima. V. 24, plenius ex Il. υ' scribere poteris, — μηδέ σε πάμπαν Λευγαλ. ἔπ. V. 39, cum istis, διὰ τοῦ ι, subaudiendum γράφεται, ἐκφέρεται, aut simile quid. De seq. v. non habeo quod dicam. V. 51, videtur mutilatus esse locus, legendumque, ὡς Ὀδύσσειος Ὀδυσσήϊος. τὸ δὲ Ὀδυσσῆος μέγα δῶμα, ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσέως. genitivus enim in illo hemistichio requiritur: aut possessive legendum Ὀδύσσειον μέγα δῶμα, sicut Ὀδύσσειον ῥεῖθρον Eustathius citat ex Strabone. vise 776, 44. V. 53, inclusa desunt in vulg. ed.

P. 140, v. 7, vulg. εὐθεῖα πτῶσις, turbata et structura et sententia. V. 16, etsi allusio esse videtur ad Homericum illud, Ἆρες Ἄρες βροτολοιγέ: tamen prius Ἄρης a posteriori non male unco interiecto separaveris. Ibidem mox vulg. τῶν πολεμίων, *hostium*: perperam. V. 18, in τὸ τὴν χαρὰν, pleonasmus est prioris articuli; ut pag. praeced. v. 19, pleonasmus est posterioris. V. 23, vulg. ἀορῆς: cum manifestum sit ἀόρης scribendum, servato eodem syllabarum numero, terminatione tantum et accentus sede mutata. V. 36, legendum forsan, ἔστι δὲ καὶ παρὰ τὸ Ἄρης Ἄρητος, *Est insuper ab* Ἄρης *derivatum* Ἄρητος. V. 37, vulg. αὐτόθι, contra metrum. V. 39, convenientius εὐκταῖοι, *votis expetiti, optati*, ut infra 146, 12. V. 41, γόον pro γόνον repositum ex Il. ρ'. Ibidem in isto, βλαπτικὸν τὴν ἀρὰν, ellipsis est praepositionis κατά.

P. 141, v. 8, fortasse περιβοὴ aut περιθοὴ scripsit auctor. Sic v. 17 τερπών oxytonως ab eo exaratum fuisse indicat proximum χιών, sicut εἰκών, et infra 812, 20. ἀρημένον v. 20 et 23 corruptum puto: itemque ἀρηρέναι v. 21. cum ergo ad αἱρέω referantur, scribendum fuerit ἀρηρηκέναι: et particip. pass. ἀρηρημένον, Attico videlicet diplasiasmo. Eiusdem originis sunt apud Herodotum ἀραίρηκε, ἀραίρητο, et ἀραιρημένος, augmenti loco posita reduplicatione Attica. V. 22, Homeri ed. vulg. Il. η', Ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι.

P. 142, v. 11, βαρὺς ferri potest, cum λάβρος vento epitheton tribuitur: alioqui convenientius est βορός, *vorax*: quae originatio infra quoque affertur in Λ, 553, 55. V. 14, de περὶ eadem fere supra 124, 1. nasci autem inde intensivam ερι et αρι, declarat etiam sequens etymologia nominis ἀρίζηλος. V. 32, malet forte aliquis ἐρισφηλεῖς, ut mox ἀρισφαλεῖς sequitur. sed non est opus addere σ. respicit enim nomen φῆλος, de quo supra quoque 130, 51. V. 52, Apollonii locus est Argonaut. lib. 4, v. 1706.

P. 143, v. 18, convenientius fere προϊοῦσι, *prodeuntibus, exeuntibus*. Ibidem mox in τὸ δεῖπνος duplicis scripturae notationem intelligo, nempe τὸ δεῖπνον, et ὁ δεῖπνος. vix enim puto τὸ δεῖπνος ita usurpasse ut τὸ τεῖχος. V. 19, legendum ἀπὸ τοῦ εἰς ος ἀρσενικοῦ: deinde v. 30, in fine huius regulae desunt exempla: οἷον, ὁ φιλόσοφος, ἡ φιλόσοφος, καὶ τὰ παραπλήσια tum post haec ipsa deest additio de communibus: ὁμοίως δὲ καὶ τὰ κοινὰ τῷ γένει: post haec enim recte demum sequitur, οἷον ὁ παρθένος, ἡ παρθ. Patet hoc ex v. 38. V. 54, melius ἐναρίθμιος.

P. 144, v. 4, ἁρμόζω a vulg. abest: male. Seq. v. ante ψιλοῦται subaudiendum relativum ὅ: ellipsi alibi quoque passim obvia. V. 15, supervacuum est ὅτι: et contra, v. 17, post τῆς ἄρκτου subaudiendum κεῖσθαι, aut tale quid. V. 35, verius fortasse καταδῦσι: et v. 42, παρὰ τὸ ἄρω, ὃ καὶ ἀράρω, barytonως videlicet, non circumflexe. V. 50, διὰ τοῦ ι cum dicitur, intelligendum διὰ τῆς οι διφθόγγου. nec enim nudum ι, sed diphthongum οι significari, satis arguunt sequentia. V. 52, duplicis scripturae sunt vestigia, γῆς ἀπὸ, et Dorice γᾶς ἀπὸ — atque ita quodammodo poscit metrum.

P. 145, v. 5, inclusa de nostro sunt addita. Pro ἦ malim ibidem οἷον, vel tale quid. V. 56, pro ὡς γὰρ aptius legemus καὶ γὰρ, vel ὁ γὰρ —. Ibidem mox vulg. καὶ τὴν ι ὧν καὶ τὴν ἐπιτηδ. ubi copula καὶ ferri non potest, nisi aliud loci nomen proprium addatur.

P. 146, v. 1, aptius ὀνομάσαι: et mox ὀνομάζουσιν, mutatis temporibus. et seq. v. καὶ γὰρ καὶ αὕτη: vel, καὶ αὕτη γὰρ, *nam et haec.* V. 4, vulg. τοῦ ἐντελοῦς, neutro genere. ego τῆς malui, quia idem genus est etiam in praeced. membro. V. 13, fortasse malet quis ἐν τῇ ἀνωμάλῳ προσῳδίᾳ: ut sit, in libro *De Accentus anomalia.* sed vulgatae scripturae patrocinatur similis locutio infra 420, 31, 35, ἐν τῇ Ἰλιακῇ προσόδῳ. ut significare videatur *Accessum ad Iliadis enarrationem.* sic 536, 55. V. 17, duplicis scripturae sunt vestigia, τοῦ ἀρνός, et τῶν ἀρνῶν. V. 24, locus videtur mutilatus. legendum fortassis, γίνεται ἀρνός ἀρνειός, ὡς ἀμνός ἀμνειός. V. 30, μερισμοῦ pro μέρους positum. V. 36, pro ῥήν omnino scribendum videtur ἀρήν: quippe παρὰ τὴν ἀρὰν denominatum. V. 41, τρυχόμενον male cum ceteris congruit: convenientius τηρούμενον.

P. 147, v. 26, vulg. ἀρνοῦσθαι, mendose, ut mihi quidem visum est. nihil enim huc ἀρνοὶ seu ἄρνες faciunt. V. 42, τῶν πρώτων quid sibi velit non intelligo. [V. 54, rectius fortassis, ἀρῶ τὸ ἁνδάνω: et seq. v. ἀρέσαι τὸ ἀδεῖν. *Ex Addendis.*]

P. 148, v. 12, pro ὅτι aptius pene legerimus ἔτι. De ἔνθα seq. v. idem sentio quod supra 137, 44. in Theriacis sane locus exstat v. 420, ubi de δρυΐνᾳ seu χελύδρῳ loquens ait, Αἰθαλόεις μὲν νῶτα, κάρη γε μὲν ἀρπεδὲς αὔτως, Ὕδρῳ εἰσκόμενον. ac nota ibi oxytonως ἀρπεδές, non proparoxytonως, ut apud nostrum. V. 17, fortasse melius coniuncte, αὐτοπαράγωγον. V. 30, locus restitutus ex Odyss. α΄. V. 41, hexametrum faciemus, si legamus, σὺν ἀρπίδεσσιν ἔθηκε. Sunt tamen et pentametri vestigia: quem constitues, si μεν expungas, hoc modo, ἐν γὰρ Τροιζῆνι θῆκε σὺν ἀρπίδεσι. [Bonaventura Vulcanius in Callimachi fragmentis legit, Ἐν μὲν γὰρ Τροιζῆνι θῆκε σὺν ἀρπίδεσι *Ex Addendis.*]

P. 149, v. 6, τοῦ ἀῤῥενικοῦ talis est etymologia, qualis apud Iurisconsultos, *Testamentum* esse *testationem mentis.* haec eo etiam deterior, quod in ἀῤῥενικὸς minuitur originis quantitas. nam in ἀῤῥενικὸς iota breve, in νῖκος longum est. V. 15, apud Suid. est ἐρσεφορία, etiam in vet. ms. codice H. Stephani: sed melius in eius Etymologico ms. ἐρσηφορία. quamobrem etiam Ἔρσην seq. versu cum eisdem scribemus pro vulg. Ἔρσιν: praesertim cum apud alios quoque scriptores celebratissimum sit τῆς Ἔρσης vocabulum. V. 22, αὐτὸν, si ad τὸν πέπλον referatur, ferri potest. sed potest etiam αὐτοὺς legi, si relatio fiat ad τοὺς δύο προκρίτους. V. 25, vulg. μελιδονέας. nostrum χελιδονέας seu χελιδονίας, cum alii probant, tum Athenaeus 524, 4: et Columella lib. 10, *Purpureaeque chelidoniae pinguesque mariscae.* In sequenti autem caricarum genere omissum β. scribendum enim φιβαλέων, ut manifestum non modo ex Hesychio et Suida, verum etiam ex nostro infra 793, 27. Athenaeus in praedicto loco etiam αἰγιλίδας et τιθρασίας ἰσχάδας praedicat. Arcadiae Φιάλεια nobiles caricas an tulerit, non comperi. V. 28, ἀῤῥίχω est Doricus genitivus. Seq. v. vetus editio σύνοι: recentior, corruptius adhuc, σύνιοι. V. 41, vulg. μετέχω: nihil ad rem. pro nostro μετεγχέω supra ἐπιχέω est, 51, 56. V. 51, ὡς a vulg. abest: posita eius loco καί. unde non male coniunxeris, ὡς καὶ ποτ. *ita ut etiam magni fl.* Ἀρσινόην vero non παρὰ τὴν ἄρσιν, sed ab Arsinoe Ptolemaei Philadelphi sorore pariter atque uxore denominatam esse, praeter alios auctor est Steph. Byz.

P. 150, v. 10, τῶν partitive potest accipi, quasi plures designentur libri. sed verisimilior scriptura est τῷ περὶ παθῶν, ut
8 cum alibi, tum 146, 5. itemque v. 32, ἀρτίοις ἔπεσι. V. 54, pro δῶρον fortassis Δωριεῖς scripsit auctor. apud Hesych. sane legitur, Ἀρβύνδα λήκυθον Λάκωνες. Lacones autem Dorico idiomate usos esse notum est.

P. 151, v. 8, aptius τὸ legemus neutro genere, ut in praecedenti membro. V. 12, hiulca videtur oratio: explebitur addita praepositione cum articulo, sic, τὸ δὲ ἄρχω, παρὰ τὸ αἴρω τὸ ἐπαίρω. V. 19, ἀρχώνης Hesychio est ὁ ἀρχολαβῶν, *qui magistratum redimit*, ut τελώνης. V. 30, usitatius παρὰ τὸ ἄρχω συντεθέντα, cum accusativo, ut cum alibi passim, tum 94, 29, 32. V. 34, rectius ὑπὲρ τῶν πατρίδων, *pro sua quisque patria*, ut apud Suidam est in Θεωροί. V. 39, ante ἄρχομαι inserendum forte videatur ἄρχμενος: ut alibi passim anomala regularibus praemittuntur, nominatim infra in simili syncopato, δέγμενος 252, 42. sed vulgatae lectioni haud obscure patrocinatur repetitio infra 287, 25. Seq. v. cum istis, ὤφειλε δὲ ἄργμενος, subaudiendum εἶναι. V. 50, ἀσαλέα si mendo caret, pro ἀσαλία sic usurpatum censebitur ut ἠνορέα pro ἀνδρία.

P. 152, v. 20, congruentius λέγουσι, nempe οἱ Ἀττικοί. V. 25, κανᾶ et ὀστᾶ scribendum esse, eodem nempe accentu quo singularia κανοῦν et ὀστοῦν, diserte docetur infra 489, 14: et apud Suidam in Φοινικᾶ. Seq. v. πτωκὴ ita pro πτῶσις usurpatum, ut alibi προσθήκη pro πρόσθεσις. V. 30, modi variatio est in ὦσι et γίνεται. V. 44, duplicis scripturae sunt indicia, ἀλλήλοις ἐκοινώνουν, et ἀλλήλους ἐκοίνουν. prior apud Suidam est: posterior mihi magis probatur; ut sit pro ἐμίαινον, *se mutuo vulgabant et polluebant.*

P. 153, v. 2, corrupti versus isti apud Lycophronis scholiasten ita leguntur, pag. 172, Δίζεό σοι μάλα εὖ θαλερὸν [illegible] ἢ ἐς Ἀθήνας Ἢ ἐς Μίλητον καταίξω πήματα Καρσί. nostri auctoris reliquiae ita instaurari possunt, Δίζεο δίζεο δὴ μέγαν ἄνδρα ἀπὸ προθι πάτρης, Ὅστ' ἐπὶ Μίλητόν σε κατάξει πήματα Καρσί. nam propter impudicitiam nuptias eius a nemine Atheniensium expetitas fuisse, declaratur infra in Ἐλεγεῖς 327, 13. V. 5, vulg. τετρακαιδεκάτῳ: quod a communi norma (766, 49) et Apollonii regula syntactica plane discrepat. Seq. v. pro Αἰτωλοῖς apud Athenaeum est Αἰτωλικοῖς, usitatius. V. 15, πέπονθε [illegible] acceptum pro πάθος ὑπέμεινεν, ut supra 148, 10: et infra 491, [illegible] o, 31, et alibi. quamobrem non opus est legere πέπονθεν ἐπ[illegible]σιν, ut suspicari fortasse aliquis posset. V. 22, rectius ἀσιόγεια, sublato e secunda syllaba epsilo. V. 31, duplicis scripturae vestigia sunt; quae apud Suidam exstant evidentius, nempe Ἀσιάδος κρούματα, et Ἀσιάτιδος κρούματα. Seq. v. pro [illegible]ω rectius legemus ᾄσω. futurum sane requiri satis arguunt sequentia. V. 50, Ἑρμείεω ad regulam quidem congruit: sed metrum exigit potius Ἑρμείαο, ut Il. λ΄. γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο.

P. 154, v. 8, metrum constabit, si legas, ἐπὶ τριπτῆρ' ἐσαράξας: vel, ἐπὶ τριπτῆρας ἀράξας: praepositione ἐπὶ ad participium per tmesin relata: vel etiam ἐπιτριπτῆρ' ἐσαράξας. ut τριπτὴρ seu ἐπιτριπτὴρ sit clava, qua latrones contrivisse fertur Hercules. sed an vera sit earum lectionum aliqua, valde sum dubius. V. 17, aptior erit structurae cohaerentia, si coniunctione in praepositionem versa legamus, μετὰ τοῦ βῶ ῥήματος. V. 31, [illegible]metri numero satisfiat, legi potest, ἐπ' ἀσκάντας καθίσας, Boeotico more, ut Ὀρέσταο v. 5. V. 34, lacuna sic expleri potest, οὐ παρ' Ἕλλησιν ἐν χρείᾳ. ita enim Eustathius quoque 1944, 19, ex vetere lexicographo: ἀσκάντης, Ἀττικῶς· συνηθέστερον δὲ ὁ σκίμπους· ὁ δὲ κράββατος, παρ' οὐδενί. Similis notatio infra 189, 43. V. 55, talis quaepiam requiri videtur interpolatio, οὕτω καὶ ὁ ἀθλητής. παρὰ τὸ ἀθλῆσαι ἀσκῆσαι δὲ, ἐκ τοῦ ἀσκός.

P. 155, v. 4, vulg. ἀσκοτός: corrupte: nec ἀσκωτός uspiam in ea significatione invenias: ἀσκηθὴς autem hac notione agnoscunt omnes lexicographi, etiam noster, pag. praeced. v. 55. Sic v. 11, σκαφηφόρος legendum esse pro vulg. ἀσκοφόρος, et ipsa res arguit, et confirmat Suidas. V. 16, aptius εἰσρεῖν: vel saltem εἰσφρεῖν. V. 19, haud scio an verius ἄσχιστα. V. 37, pro τῷ aptius fere τὸ reposueris, relatione ad verbum, non ad nomen facta, ut mox v. 42. Ad etymologiam posteriorem quadrat illud Horatii, *unctos saliere per utres.* V. 49, disiunctiva ἢ a vulg. abest. Seq. vers. legi etiam potest, ἐπὶ Τηλεμάχου, gen. casu, ut alibi passim.

P. 156, v. 12, mallem, καὶ θαυμάσω, θαυμάσιος, ut plenior et planior sit sententia. sic certe infra 236, 21. [V. 16, melius, τροπῇ τοῦ τ, *mutata littera* τ, ut mox v. 18 et 20. *Ex Addendis.*] V. 27, congruentius ἐπιόπων, opt. modo, ut v. 48. Seq. v. vulg. τοῦ ἐρείου: corrupte. ἐλείου legendum esse docet Plinius et rei rusticae scriptores. V. 34, rursus neglectum augmentum in ἀσπαλιεύθην. Deinde praecedenti v. quaedam ellipsis est. est enim sensus, οὐκ οἶδα πῶς οἱονεί τις ἰχθῦς —. Tertio pro ἐνήχετο videtur legendum potius ἐνείχετο, ab ἐνέχομαι, *inhaereo.* V. 37, ut constet formatio, pro σπῶ σπεύς, inserto α legendum σπάω σπαεύς. pro ἀσπαλιεύω quoque aptius fere ἀσπαλιεύς reposuerimus. [V. 44, convenientius, σπέσθαι καὶ ἐπισπέσθαι. *Ex Addendis.*] V. 48, ἄῤῥηκτος ferri potest, si ad τὸ σπῶ referamus originem: sin ad τὸ ἔσπω τὸ λέγω, convenientius erit ἄῤῥητος. [V. 55, τοῦ

κατ' ἐπίτασιν, ſ. κειμένου vel ὄντος, ut v. 26. aut ordine verso legendum, κατ' ἐπίτασιν τοῦ α. *Ex Addendis.*]

P. 157, v. 14, εἶναι positum pro *levare, ire.* V. 17, aptius (opinor) φοροῦσι, *ferentibus, gestantibus.* V. 19, ante ἀπλᾶ ellipsis est coniunctionis εἴτε. V. 27, vulg. παρὰ τὸ ἀσπίδος. nostrum ἀσπίδιος probat v. 30. Paulo ante clarius est δῆλον ὅτι, divise. Sic et v. 40 divise legi potest, ἢ ἔτι μᾶσσον. V. 44, si Xenocratis est versus qui sequitur, post Χρονικῶν, hypodiastole ponenda erit, non punctum. Porro et Xenocratem Philosophum versus scripsisse, et duos alios eodem nomine, alterum elegias, alterum odas condidisse, tradit Diogenes Laertius: sed τῶν Χρονικῶν nullam is in catalogo mentionem facit.

P. 158, [v. 5, Bon. Vulcanius in Callimachi fragmentis legit, Ἡ ἀπὸ Ἀσσυρίων ἠπεδαπὴ στρατιή. *Ex Addendis.*] V. 26, vulg. ἀφ᾽ ἑτερὰ pro ἀστεράτη: nihil ad rem. V. 38, Lycophr. ed. vulg. ἀστέναχτα pro ἀστέμβακτα, pag. 148. V. 49, locus Exodi 2, et Act. Apost. c. 7. V. 56, pro ἔχει congruentius scribemus ἔχῃ, vel saltem ἔχοι. Sic

P. 159, v. 1, potius Ἄστρος requiritur. nam Ἴστρος sane ad nomen ἀστὴρ nihil plane quadrat. itemque v. 3, congruentius ὀξυτονούμενον, subaudito verbo ἐστὶ, ut patet ex v. 5. [V. 6, usitatius, κατὰ τὴν γενικὴν, accus. casu. *Ex Addendis.*] V. 28, λύτρον e Suida repone pro λάτρον. [pro λάτρον apud Suidam est λύτρον. sed λάτρον retinere nihil vetat: quippe quod mercedem significet, ut cum Hesychio tradit idem Suidas. *Ex Addendis.*] ut et v. 55, procul dubio verior lectio est περὶ τὴν ἐπιτολὴν, *circa ortum*, quam ἐπὶ τὴν —. V. 38, pro Ἀστιάγγας alphabetica series exigit potius ἀστράγγας: atque adeo et sequentia expositionis verba id confirmant. V. 44, si praepositio ἐς auctoris germana est, metri gratia vel νέατον legendum per synizesin, vel νῆτον per crasin.

P. 160, [v. 1, videtur legendum [...] εἶναι ὡς ἀστὴρ, addito verbo. *Ex Addendis.*] V. [...] vulg. τὰς Ἀφίδας, transposito ν: Pausanias τὴν Ἀφίδναν [...] in locis: Stephanus Byz. et Ἄφιδναν et Ἀφίδνας agnoscit. V. 35, verior fortasse lectio, ὑπομνήματι τῷ τοῦ β' Αἰτίων, ut supra 146, 57: et infra 164, 26: id est, τῷ εἰς τὸ β' Αἰτίων, *commentario in secundum librum Callimachi Aetiωn.* itemque v. 38, congruentius, ἄραι τὸ βλάψαι. V. 50, Homeri locus ex Il. χ'.

P. 161, v. 1, potest etiam legi, ἀκανθῶν ὕπο φυόμενον, per anastrophen videlicet, de qua supra 123, 37. et mox, ἔστι δ' ἔτι καὶ —. V. 10, pro καλεῖται aptius legemus κλίνεται, *declinatur, flectitur*, ut 168, 57: 226, 12, 17: 234, 19, et alibi passim. V. 57, usitatius ἐπὶ τοῦ ζυγοστατεῖν, gen. casu, ut 162, 3, et alibi passim.

P. 162, v. 6, metro congruentius ὅττι, gemino ττ. et mox pro τρέπον apud Suidam est τρέπεν, *vertebat.* V. 15, pro ἀγαίω supra (5,17) ἀγαίω legitur, melius, ut puto: cum posterioris scripturae nec Hesychius meminerit, nec Suidas. V. 27, est et πρότροπος οἶνος apud Athen. lib. 1 et 2. quo nomine Plin. lib. 14, c. 9, appellari tradit *mustum sponte defluens, antequam calcentur uvae.* V. 42, cum istis, ὡς Διογενιανός, subaudiendum φησί, vel tale quid. V. 55 et 56, duplex notatur lectio, ἔχον πουλύφροον, et ἔχυντο πολύφρονος: quarum posterior exstat in vulg. ed. Odyss. θ'.

P. 163, v. 33, post μήτε deest ἀπειλῇ, vel simile quid: sensus enim est, *qui nec monitis nec minis emollitur.* V. 47, Homeri locus restitutus ex Il. τ': alter ex Il. β'.

P. 164, v. 28, cum istis, τοῦ α κατ' ἐπίτασιν, subaudiendum κειμένου, vel simile quid. ut mox v. 34, τοῦ α ἐπιτατικοῦ, ſ. ὄντος. V. 30, sententia est: quia ridiculum foret deos inter se diffidere, ac seipsos pariter et mundum timere. V. 52, articulus ὁ ante ἄτιμος, pene redundat; ut innuit sequens membrum. excusari tamen potest, subaudito participio, οἷον ὁ ἄτιμος ὤν.

P. 165, v. 6, verba Sophoclis in Philoctete sunt haec: — ὦ μοι βάλοι Νευροσπαδὴς ἄτρακτος —. V. 38, plenior et planior structura est, ἀπὸ τῶν εἰς ν, subaudito participio λῃγόντων, ut v. 40, 44, 47, et alibi. V. 50, apud Herodotum et Suidam Πλεισθένης scribitur, ει diphthongo: itemque seq. v. Ἀχαιμένης et Ἀχαιμενίδης, αι diphthongo, ut infra 180, 42. Τυνδαρίδης quod sequitur, dilucidius explicatur pag. seq. v. 23. V. 55, Θρασυμίδης si ab auctore scriptum est, syncopen habet. regula enim postulat Θρασυμηδίδης.

P. 166, v. 7, verior pene scriptura, τῶν τύπῳ πατρωνυμικῶν: eo nempe modo, quo supra 29, 36, τὰ ὄντα καὶ τύπῳ καὶ σημαινομένῳ κτητικά. Similiter et συγκριτικῶν τύπῳ συνθλιπτικῶν nonnulla, docetur infra 194, 13. V. 12, in vulg. indicia sunt duplicis scripturae, ἐγράφετ' ἂν, et γράφοιτ' ἂν — ut supra 75, 15. V. 18, περιτίθεμεν positum pro προστίθεμεν, ut patet e v. 21. V. 35, de Atticismo in η pro ει, mentio rursus infra 230, 12. V. 44, prior Homeri locus restitutus ex Odyss. ε'. V. 47, post ἄρθρων hiatus est: forsan tale quid desideratur, ἀφορεῖται ἡ τῆς δοτικῆς κατάληξις. nam ut Odyss. φ' legitur, ἑορτὴ τοῖο θεοῖο, genitivo por Thessalicum morem extenso, ita Il. β', Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. itemque alibi dativi extensi reperiuntur. Sed invenitur tamen etiam sine epectasi eodem libro, paulo ante, Τοῦ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο. Immo et τοῖσδεσι pro τοῖσδε: ut Odyss. φ', — ἐν τοῖσδεσι πᾶσι: et geminato σσ metri caussa, Odyss. β', Τοῖσδεσσιν βασίλευε: ut et Il. κ', χαίρε θεὰ τοῖσδεσσι. Deinde ut sequentia quoque adimpleantur, tale quid requiri videtur, Ἐπὶ δὲ τῶν περιττοσυλλάβων, ἡνίκα μὲν εἰς ες — [...] quae sequuntur.

P. 167, v. 25, ambiguum est, ὥσπερ ad praecedentiane an ad sequentia pertineat. V. 44, legendum existimo, Φερεκράτης δὲ ἐν Χείρωνι, [...] ἀριθμοῦσι· Τοῖς δέκα ταλάντοις ἄλλα προσθεὶς, ἔφη, ἄττα πεντήκοντα. *Chironem* autem inter ceteras fabulas Pherecrati adscribi, [...] locis testatur Athenaeus. V. 46, lego πύθου, et seq. v. πηνίκα, vel saltem ἡνίκα. nam τηνίκα redditivum est. V. 55, lacuna ex Suida et Hesychio sic quadamtenus expleri potest: Ἀτταγᾶς] ὁ ὄρνις οὕτω λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων κατεστιγμένων· ἐπειδὴ καὶ τὸ ὄρνεον κατάστικτον. Ἀττάραγος δὲ, ἡ ἐπὶ τῶν ἄρτων — et quae sequuntur. Sed per χ apud Hesychium scriptum ἀττάραχος, non per γ.

P. 168, v. 2, inclusum εἶναι, in vulg. deest. Seq. v. metro convenientius ἀττάραγον, gemino ττ, ut apud Hesych. quoque. V. 28, in ἀτυχθεὶς tam longis ambagibus non est opus. est enim ab ἀτύζω ita ut στηριχθεὶς a στηρίζω, aor. 1. pass. V. 43, hemistichium istud, Αὖε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν, post longam parenthesin seu hyperbaton pertinet ad illa, v. 38, αὔω τὸ φωνῶ. V. 57, ut numeris suis absoluta sit formatio, legendum, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ε, καὶ τροπὴν τοῦ τ εἰς θ, αὐθάδης, ut infra 199, 3: 200, 33, 51.

P. 169, v. 4, rectius ἕνος et ἕντης, retentis aspirationis vestigiis, ut supra 75, 17. atque adeo eam compositionis rationem habet αὐθέντης quam praecedens αὐθάδης et sequens αὐθέκαστα v. 13. V. 8, melius, τὸ αὐτὸς καὶ τὸ ἕντης, eodem casu. V. 10, sic forsan interpolandus locus, ὁμοιόφθογγον ἢ πρόμαντιν, ἐπὶ Γλαυκοθέας τε (seu Λευκοθέας τε) ἐπιγείου, καὶ ἐπὶ Κίρκης φαρμακίδος. de Leucothea namque sive Inone, Odyss. ε' est, πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα: at de Circe Odyss. κ', δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα. ut de utralibet acceptum significet *fatidicam.* de Inone rursum infra 217, 4. V. 18, Homeri locus Il. θ'. V. 42, pro ὕλη aptius reponemus ὑάλη, quod Hesych. exponit ὕαλος, βόμβυξ. V. 45, Homeri prior locus repetitus infra in ἔναυλος 338, 5: exstat Odyss. χ'.

P. 170, v. 8, vulg. αὐλῶν, *tibiarum*; et seq. v. Καλωνία, etymo utrobique obscurato. nostrae lectioni patrocinatur et ipsa ratio, et Stephani Ἐθνικά. V. 33, ἐπίμηκος repetitur infra in ἔναυλος 338, 4: sed forsan utrobique vitiosa coniunctione, ex ἐπὶ μῆκος. vise et 396, 10. V. 42, dum ἄω exponit οὐ βρέχω, privative dictum innuit pro οὐχ ὕω, *non pluo.* V. 50, rursum augmentum neglectum in ἐπιωρημένη, pro ἐπῃωρημένη. V. 56, plenior et planior lectio foret, ὡς μήτηρ μήτρα, αἰθὴρ αἴθρα.

P. 171, v. 1, τὸ αὐῶ, absolute captum, ut v. 24 et 54. sensus enim est, παρὰ τὴν ἠῶ, quam Aeoles αὐῶ dicunt: id est, *ab aurora.* V. 3, legendum videtur, αὔριον, τῇ εἰς αὖθις, *die revertente*, seu *die insequente*; quod est *die crastino, cras.* V. 5, in Αὐσίτης respexit fortasse ad Ieremiae Proph. cap. 25. V. 15, Isacius Lycophronis interpres et Servius Virgilii enarrator Ausones eosdem cum Auruncis fuisse innuunt: at Livius post Auruncos aliquot annis Ausonum gentem cum Ausona urbe deletam prodit lib. 9. Sigonius Commentario in Fastos, Auruncum bellum finit anno urbis CCCCVIII: Ausonam vero captam tradit anno CCCCXXXIX. Αὔζονες et ἄζωνες v. 19, mihi adhuc ignoti sunt. V. 23, melius sibi constabit lectio, si hoc modo interpoletur: Αὐτή] παρὰ τὸ αὔω αὐτὴ· καὶ τροπῇ, αὐδὴ, ὡς ἐν τῷ μελ— sic fane supra 168, 38. V. 40, ut κακοήθως, ita etiam εὐήθως et συνήθως. de νοσώδως non absre potest ambigi. In εὔνως non multum absimilis ratio est; e primo contracto continuata flexione more parisyllaborum, sicut in τριήρων, διήρων, et similibus.

P. 172, v. 2, pro λιγνὺν aptius aliquanto reponemus λιγνύν, *fuliginem.* porro αὐτμὴ diviso apud Homerum legitur Il. ι', — εἰσόκ' ἀϋτμὴ Ἐν στήθεσσι μένῃ: quod Latinus poeta dicit, — *dum spiritus hos reget artus.* V. 9, ἀντίθεσις rursum pro μετάθεσις. V. 20, de α longo ex αυ diphthongo tractatum etiam supra in ἄνως, 105, 33. V. 24, καὶ vitiose irrepsit. sensus postulat, εἰ οὐχ ἕτερος, *si non alius* — ut patet ex 105, 35. V. 38, et sententia et metrum constaret melius, si legeremus, αὔτως ἧσθα ἀλευάμενος, *frustra vitasti.* sed coniectura lubrica. Sequens Homeri locus restitutus ex Il. β'. V. 53, innuit αὐτὸς derivatum e tertiae personae pronomine ὅς, *is*: quod tamen nominativo casu insusitatum cense-

tur. eſt ſane magna inter haec duo affinitas. mox tamen v. 54 iterum variat. Eodem v. 54 pluraliter quoque legi poteſt, πρωτότυποι ἀντωνυμίαι.

P. 173, v. 8, vulg. μένω, *maneo*: perperam. V. 29, melius ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορος ὀνόματι, ut cum alibi, tum 224, 47. V. 34, αὐτόδηλα eſt etiam apud Heſychium. alioqui legi poſſet etiam αὐτοτελῆ. V. 41, ſcribendum ex Heſychio, Αὐτόχθονα ἑστίαν, τὴν τοῦ Χείρωνος. V. 46, in αὐτότατα veſtigia ſunt duplicis ſcripturae, αὐτόταντα, et αὐτόταγα, ut apud Heſych. αὐτόταγος μύλη.

P. 174, v. 8, ferri poteſt ſcriptura vulgata, hoc ſenſu, αὐτὸ τοῦτο τὸ, λήκυθον μόνον ἔχοντες. alioqui ſimpliciter ſtructura eſſet, τὸ ληκύθιον μόνον. V. 20, malim παρὰ τὸ αὐχμὴν, neutri generis articulo. nam αὐχμὴν eſt potius maſculinum nomen quam foemininum, idque nom. caſus, declinationis periſſoſyllabae. V. 37, de ἔνθα idem dico quod ſupra 137, 44. in vulg. Theriacῶn editionibus eſt, v. 264, ἐν δ' ἀμάθοισιν, Ἢ καὶ ἀματρ. et mox, παρὰ στίβον, variata praepoſitione. V. 38 et 39, pro αὖαν et αὖον rectius legemus vel αὐῶ, ut ſupra 171, 1: aut αὔων, accentu retracto, et declinatione mutata, ut mox v. 44 et 48. V. 44, uſitatius Αἰολεῦσι. V. 46, Sapphonis locus repetitur infra in ἕσπερος 384, 2.

P. 175, v. 13, planius ita interpolaveris, τὸ εὐθέως οὕτω καὶ ταχέως ὡς ἅμα τῷ ἅψ— id eſt, *ita celeriter ac propere, ut una cum tactu peragatur actio.* quaſi *tactum factum.* V. 18, locus reſtitutus ex Il. ν'. V. 28, in ὑποτίθουσι duplicis ſcripturae ſunt veſtigia; et ſingularis, ὑποτίθησι: et pluralis, ὑποτιθοῦσι, (ſicut προϊοῦσι, infra 602, 19) ſeu (quod eſt uſitatius) ὑποτιθέασι. ſingulare autem duobus nominativis tributum etiam alibi, nominatim 94, 45: 214, 55: 268, 4. V. 32, τῆς Ἄρης excuſari poteſt, ſubaudito genitivo εὐθείας: ſi quis tamen τὸ Ἄρης malit, ut v. proxime ſequenti, haud equidem reclamaverim. V. 50, pro φαρὸς legendum potius ἄφαυρος, ut declarant ſequentia.

P. 176, v. 7, vulg. ἀπό τινος ἑστίας. ſed οἰκίας reponendum eſſe manifeſtum eſt ex v. 13. apud Suidam eſt ἀπὸ τῆς οἰκίας. V. 10, locus reſtitutus ex Odyſſ. ζ'. V. 20, convenientius Ἀθήνησι. nam Ἀθήνηθεν proprie motum e loco ſignificat. V. 25, in vulg. veſtigia ſunt etiam alterius lectionis, et ὑβρίζετε videlicet, et ὑβρίσατε. V. 34, τὴν ἄκραν, cum articulo dicit, reſpiciens ad τὸ Ἄργος, et eam intelligens quae eſt in Argivo territorio. Deinde ante τῆς Ἀργοῦς deſideratur praepoſitio μετὰ — vel abſolute legendum τῆς Ἀργοῦς διασωθείσης. ſed prior lectio concinnior. V. 41, deeſt Ἀφήμενος].

P. 177, v. 20, in eundi ſignificatione ἴασι uſitatius dicitur, ab εἶμι: ſed ferri etiam ἰᾶσι poteſt, ab ἵημι. V. 32, convenientius ἐπισχήσει ſeu ἐπισχεῖ, fut. temp. Eſt autem locus ex Il. α'. Seq. v. παθητικὸς poſitum pro μέσος.

P. 178, v. 4, locus reſtitutus ex Il. α'. V. 6, ἀφεσὸς adiectivum non inveni. quamobrem ſuſpicari liceat potius ἀφνεὸς ab auctore ſcriptum tranſpoſita vocali ε. V. 44, contrarium ſupra traditur 183, 40: nimirum nomina in ις ιδος eſſe a verbis in ίζω. V. 57, congruentius τὸ ἄφος: quia ſequitur neutrius generis relativum, ὃ — aut eodem caſu legendum τὴν ἄφον, relativi genere vel retento vel mutato.

P. 179, v. 5, cum iſtis, Ἡσίοδος τὴν Ἀφροδίτην, ſubaudiendum παρετυμολογῶν φησὶ, vel παρετυμολογεῖ λέγων, ut infra 186, 4: 207, 37. itidemque v. 10, ἔφορος γάρ ἐστι, ſubaudiendum e praecedentibus, τῆς συνουσίας. et rurſum v. 14, νοεῖται ſubintelligendum poſt ἀφροδίσιος. Porro in Heſiodi loco verſ. 5. θεὰν per συνίζησιν pro monoſyllabo capiendum, ut alibi. Seq. v. in Heſ. ed. eſt, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ, cum praepoſitione videlicet. In eisdem poſt Κυθήροις additur hic verſus, Κυπρογενῆ δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ, de quo infra 546, 20. V. 29, poſterior locus reſtitutus ex Od. χ'. V. 36, in vacuo reponi poteſt καὶ εὐτελὴς: quia Chryſippus apud Athen. lib. 7 ſcribit, apuam Athenis διὰ τὴν δαψίλειαν ὑπερορᾶσθαι καὶ πτωχικὸν εἶναι ὄψον. V. 44, metro convenientius αὐδῶνται, vel αὐδάζονται, ut apud Nicandr. Ther. v. 464. ac notanda ibi rurſum duplicis ſcripturae notatio. V. 46, συρφετὸν adiective pro συρφετῶδες habent in huius vocabuli expoſitione etiam Heſychius et Suidas.

P. 180, v. 2, locus Odyſſ. ο'. V. 10, ſimplicior derivatio eſt ab ὕλη, *faex*: unde itidem διϋλίζειν. V. 26, vulg. ἀχαῖος pro ἀρχαῖος: perperam. V. 35, rectius Florentina editio Ariſtophanis, Οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιὰν —. In eadem mox ἠνέσχετο, omiſſa poſteriore ἄν. apud Nicandrum quoque in Theriacis eſt, οὕνεκ' ἀχαιὴ Δημήτηρ ἔβλαψεν. V. 41, vulg. Ἀθηνᾶς Δημήτερος, etymo plane oblitterato. V. 56, haud ſcio an verius ἑλώδη, *paluſtria*: et mox paſſive λέγεται.

P. 181, v. 5, ſcribendum videtur vel, τὴν γνώμην ἀχέρδιος: vel, τὸν νόον ἀχερδούσιος. alioqui enim non conſtat metrum. V. 55, forſan Ἀλέξανδρος: qui etiam alibi a noſtro citatur. ſubaudiendum autem hic quoque verbum φησὶ, aut aliud eiusmodi.

P. 182, v. 18, metrum poſtulat τόν τ' ἀχῶρ', aut aliam eiusmodi particulam, ad producendam brevem ſyllabam ον.

P. 183, v. 1, incluſum ἡ λύπη, deeſt in vulg. editionibus: ſumptum vero ex pag. praeced. v. 8. V. 3, convenientius forſan ἀλοιηθεῖσα, a verbo ἀλοιᾷν, de quo ſupra cum alibi tum 69, 50. V. 7, Nicandri locus eſt in Alexipharmacis v. 174. verum ibi πῦρ et ὕδωρ eodem caſu accipiuntur, non diverſo, ut noſter hic intelligit; nominativo ſcilicet. ſequitur enim Ἀργέστας, ſ. ἀνέμους. V. 33, Iliad. ε' eſt ἁλόντε, *capti*: et λίνου. V. 35, locus reſtitutus ex Od. φ'. perperam enim in vulg. ἀμφιφορέους, et ἔντεσιν. V. 37, vulg. Heſiodi editio δεκαδώρῳ. ſed quum δωδεκαδώρῳ proportione numeri melius quadret ad τρισπίθαμον, ut metro ſatisfiat, pro τάμνειν imperativo modo legi poteſt τάμε. V. 51, ut verſus expleatur, legendum videtur, μισητὸς βάβαξ. V. 56, pro Καλὰ non eſt dubium quin legendum Βαάλ, ſeu Βάαλ, ut infra 194, 18.

P. 184, v. 54, in iſtis, ποδῶν ἰὼν, luxatum eſt metrum. poſſet quidem ποδοῖιν aut πόδεσσιν legi. ſed coniecturae non fido. et ſeq. v. rectius diviſe κατ' ἄρ ἕζετο. V. 30, Plutarchi locus eſt in libello περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ διαλέκτων, titulo *De Dorica dialecto.* V. 36, locus e Stephani Byzantii Ethnicis ita interpolandus: Ἀπολλώνιος δὲ ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ Καρικῶν ἱστορεῖ, ὡς Μιθριδάτης καὶ Ἀριοβαρζάνης — et in fine, v. 41, χώραν ἔκτισε καὶ ὠνόμασεν οὕτως. V. 47, ſequentia requirunt potius ἐπιόντος quam ἀπ —.

P. 185, v. 8, obſerva nominativos abſolute poſitos: quod alibi quoque notare apud alios memini. V. 12, non minus aptum ὡς ἐνδοιασθέντες. V. 14, κλαδόος nihil ad rem. reponendum videtur κλάδος, ex v. 3. V. 41, pro κόλος rectius legemus κόλος, vel compoſ. κόλουρος: ut ſit ὁ κολούσας τὴν οὐράν: qualis ſignificatio nominis οὐρὰ notata etiam ſupra 56, 55. V. 26, fortaſſe rectius κῆλον, neutro genere, ut ξύλον. alioqui enim inter hoc et ſequens κήλων nulla erit differentia. V. 22, apud Suidam eſt, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ βαθείας φρένας καὶ κεκρυμμένας σημαίνει, poſito καὶ pro *etiam.* ſenſus enim eſt: dum *Profundas dicit, intelligit etiam Occultas.* V. 42, convenientius βάρβαρον δὲ, vel βαρβάρων δὲ — ut oppoſitio ſit Graecanici et barbarici veſtitus: qua de re itidem v. 23. V. 49, haud ſcio an verior lectio, ἡ ἐμβὰς, calceamenti genus: et mox, καὶ βαθμοὶ. οἱ σκίμποδες. V. 54, cum αὐτὴ ſubaudiendum ἡ λέξις: aut legendum οὕτω.

P. 186, v. 5, abbreviatus eſt Homeri locus, ut alibi ſaepe. V. 11, uſitatius αἱ δρῦς, foem. genere, ut v. praeced. vel potius legendum τὰ δένδρα, *arbores*, ut et ſequens commation arguit, et confirmant quae infra in δρῦς repetuntur 228, 31: 288, 27, 49. V. 14, pro καμπτὸς paulo poſt, v. 25, καμπτὴρ legitur, uſitatius. V. 24, de ἀρωνὴ nihil compertum habeo. forſan βρυωνίαν dicere voluit. ea enim, teſte Dioſcoride, τὸν χρῶτα ῥύπτει καὶ τετανοῖ: quod Plinius in eius deſcriptione vertit *erugare cutem*: ἀρωνίαν vero a quibusdam nominari *meſpilum*, auctor eſt idem Dioſcor. lib. 2. V. 53, mirum quod βάλλω non ultra imperfectum flecti prodit, cum tamen inde ſit futurum ſecundum βαλῶ, et aor. 2. ἔβαλον.

P. 187, v. 3, locus decurtatus. V. 25, τίλημα quid ſibi velit, non capio. nec πίλημα quadrat melius. at τύλωμα et θήλυμμα longius a vulgatae ſcripturae veſtigiis diſcedunt. V. 40, ſi ἐκτάσαρ legas, metrum erit iambicum. V. 52, βαπτίσματος etymologia iſta proditur etiam ab Anaſtaſio Sinaita: ſed, ne quid diſſimulem, tam conſentanea eſt quam ſi apud Latinos *Sacramentum* diceres ſacrationem mentis. βάπτισμα enim ſimpliciter a βαπτίζω derivatum, ut ἅγνισμα ab ἁγνίζω, ῥάντισμα a ῥαντίζω, et alia conſimilia.

P. 188, v. 7, incluſa παρὰ, deeſt in vulg. V. 23, vulg. βαρδὺς, quod non ferunt ſequentia. nam ſenſus eſt, e βαρὺς metaphorice capto, inſerto δ, et tranſpoſitione facta, naſci βραδύς. quod infra repetitur 210, 41. V. 45, fortaſſe Καρβάνων ſcripſit auctor; ut infra 490, 47: et ſeq. v. ἦν οὖν καρβανίζειν· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ βαρκανίζειν. ſic enim melius quadrant omnia. καρβάνων vero pro βαρβάρων uſurpavit etiam Lycophron pag. 172, cum ait, κηκάσῃ γάμους Νυμφεῖα πρὸς κηλωστὰ καρβάνων τελεῖν: (ſic certe interpres eius Tzetzes ibi accipit) et pag. 90, Κάρβανον ὄχλον: de quo et noſter infra 490, 48. Stephanus Byz. Καρβάνους Lyciae populum; at Βαρκάνους Hyrcanis vicinam gentem facit. ὄχοις vero pro vulg. ὄχλοις v. 46 repoſui ex Heſychio.

P. 189, v. 2, forſan auctor ſcripſit, λίθος ἡ Λυδὴ λεγομένη, *lapis qui dicitur Lydius.* V. 5, convenientius fere βασιλεύω,

praef. temp. Seq. v. duplicis lectionis sunt indicia, αἰπολίων, *caprariorum;* et ἀσπαλιήων, *piscatorum.* V. 20, aptius fore πάντα, neutro genere: et v. 22, ἔχειν, infin. modo. V. 24, mallem cum articulo, τὸν ἀληθῶς βασιλέα. deinde aetiologia haec melius sequenti quam praecedenti membro subiungetur: hoc modo: ἢ παρὰ τὸ βάσις εἶναι λαοῦ, τουτέστιν ἕδρα καὶ στήριγμα· δεῖ γὰρ τὸν ἀληθῶς βασιλ—. V. 47, pro Ἄρες legendum videtur Ἄρευς. ex eo enim, Aeolico alioquin, usurpatur genitivus Ἄρεως. V. 55, regula et sententia postulat, συναλοιφὴν τοῦ ε καὶ ω εἰς ω, ut paulo ante v. 53.

P. 190, v. 38, post δῆλον rursum desideratur ὅτι seu ὡς. V. 43, πλακῶ excipitur: quia idem et praesentis temporis est, et futuri secundi. V. 54, inclusa, addita sunt ex Lycophrone.

P. 191, v. 6, suspectus est locus. si tamen ita scripsit auctor, τοῦ βάκχου τοῦ Διονύσου metonymice capiendum pro vitibus: ut intelligamus, eas gestasse tunicas e vitium pampinis et convallium frondibus contextas: quemadmodum apud Athenaeum libro 5, in bacchica quadam pompa τῶν βασσαρῶν aliae serpentibus coronatae leguntur, aliae σμίλακι καὶ ἀμπέλῳ καὶ κισσῷ. Apud Hesychium ordine inverso haec leguntur, ita videlicet, βασσάραι, χιτῶνες οὓς ἐφόρουν αἱ Θρᾴκιαι βάκχαι. ut fortasse hic quoque ita interpolandus sit locus: λέγονται βασσάραι αἱ Θρᾴκιαι βάκχαι, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ χιτῶνες οὓς ἐφόρουν· ἀπὸ τοῦ βάκχου Διονύσου, καὶ ἀπὸ τῶν βησσῶν, sed nihil definio. V. 46, in illis, ἐξ ἧς γενέσθαι τὸν Ἐριχθόνιον, subaudiendum λόγος ἐστὶ, vel simile quid. V. 49, vulg. μάτωνος: ea erroris occasione, quod in vet. mss. alter τοῦ β character, nempe ω, proxime ad μ accedit.

P. 192, v. 18, legendum videtur, καὶ βαυκαλίζειν τὸ κατακοιμίζειν. nisi forte βαυβᾶν aut βαυκαλᾶν pro illo malis reponere. nam illa quoque pro κατακοιμίζειν usurpata notat Hesychius. V. 20, legi potest etiam ἀρεϊστήν, masculino genere, ut καλλωπιστήν. pro μαλακιζόμενον vero superiores editiones omissis prioribus duabus syllabis habent tantum κιζόμενον. idem usurpatum etiam pagina praecedente v. 18. V. 25, βδάλλω scripsisse videtur auctor, per α, ut in seq. aetiologia. Pro ἔλλειν v. 37 vetus editio Calliergis ἔλκειν habet. Ibidem mox et μύσους scribi posset. V. 49, recens editio, ἐπ' ὀλίγην: quod ferri potest, subaudito subst. μερίδα.

P. 193, v. 7, ἀληθὲς ferri potest, si respiciamus τὸ βέβαιον: at si τὸ βαιὸν καὶ μικρὸν, convenientius videtur ἀσθενές, *imbecille.* V. 56, melius κατάπεπόνηκε, ut vox voci et forma formae respondeat. V. 43, ante commation istud καὶ βεβολήατο, omissum videtur βεβλήατο, idque non cum superioribus coniunctum, sed novam sectionem ordiens. id sane innuit et copula καὶ et discrimen quod mox v. 46 inter βεβλήατο et βεβολήατο constituitur. V. 51, ἐβεβάληνται addere placuit, ut mox v. 53 legitur, πεποίηνται, πεποιέαται; itemque infra 304, 8: 611, 46. Ionica enim illa dialysis fit non in singulari, sed in plurali tertia. Verum animadverti, etiam in sequentibus saepe omitti tertiam pluralem, et poni tantummodo tertiam singularem; quoniam ex ea nonnulli dialyseως istius formationem faciunt. utriusque exemplum infra 251, 46, 50, 54: 294, 57: 295, 10, et alibi.

P. 194, v. 24, melius fortasse καταπήγας vel καταπύγους: ut sit, *efficiens ut homines decidant in nates.* V. 28, nescio an verius ἐξέσχε, *exseruit.* V. 32, forsan legendum, ἔστι δὲ ῥηματικὸν παρὰ τὸ βέλω βέλεμος —. V. 43, inclusus articulus τοῦ, additus ex v. 38. V. 50, pro posteriori ἀγχόνη regula exigit potius oxytonum ἀγχονή.

P. 195, v. 14, notatio illa de patronymico typo tradita etiam supra 166, 7. V. 17, melius fere δῆλον ὅτι, divise. V. 40, duplicis scripturae sunt vestigia, ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ θηριώδεις εἶναι: et, ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ θηριῶδες εἶναι. quae posterior exstat etiam apud Suidam. Sic et seq. v. βέστια γὰρ τὸ θηρίον: vel, βέστιαι γὰρ τὰ θηρία. sed parum quadrat etymon; quia *Vestini* a Latinis scriptoribus appellantur, non *Bestini;* itemque *Vestinus saltus, Vestinus mons.*

P. 196, v. 49, aut singulariter legendum δι' οὗ: aut ad exterius quid facienda relatio. V. 55, mutatio illa τοῦ δ in β, Aeolicae dialecto tribuitur infra 200, 27. V. 57, melius διὰ τὸ, accus. casu.

P. 197, v. 2, congruentius, ut videtur, σκαίροντες, nom. plur. V. 12, notatio de ια repetitur etiam p. seq. v. 51. sed clausula illa, τὸ θηλυκὸν, ἴα, pertinet magis ad numerale ἴα: de quo infra in εἷς 305, 31. V. 14, ὁ παρατατικὸς positus pro ὁ β' ἀόριστος: aut mutilatus locus, atque ita explendus, ὁ παρατατικὸς, ἐβίβην· ὁ β' ἀόριστος, ἔβην. V. 37, ἔνθεν pro ἔνθα. V. 48, et metro et sententiae congruentius leg. κοιμίζοντες, seu Attice, κοιμιοῦντες. V. 47, verius esse puto ἀστυσίας: et v. 57, fort. Τερψιχόρης.

P. 198, v. 8, in vulg. ed. Il. χ' pro Ἔκτορ legitur Τέκνον. praecedens hemistichium, Ζῆν δὲ βέω, non inveni. V. 12, si ἄμβιος scripsit auctor, per syncopen accepisse videtur pro ἀμφίβιος. alioqui scribendum foret ἄμβιος, aut ἄβιος. V. 27, cum κεκλήσθαι subaudiendum φήσομεν, aut simile quid. V. 43, legendum fortassis, καὶ ἐκ τούτου τοῦ βιῶ βίωμι —. V. 49, divise scribe, εἴ ἑ βιῴατο, id est, *si ei vim afferrent;* ex Il. λ', atque ita legendum esse declarat expositio quae sequitur. V. 53, duplicis lectionis indicia, τὰ γὰρ ἔχοντα — καὶ παραγόμενα —: et, ἃ γὰρ ἔχουσι — καὶ παράγονται — nisi forte malis, εἰ παράγονται.

P. 199, v. 6, forsan sensus est, ἐπὶ πολιτείας δὲ, id est, in significatione πολιτείας. V. 25, apud Herodotum est Λάβδα, sine μ, lib. 5. Seq. v. concinnius, τοῦ Κορινθίων τυράννου, ut infra 202, 47. V. 40, Stephanus Byzant. Βλέμυες, uno μ: et versu 42, Ὀροβάνδης. at v. 43, Dionysii ed. vulg. Τῶν πάρος — plur. nom. V. 61, haud scio an verius τύρῳ βλεὶς, divise, *caseo ictus.* V. 53, locus vitiatus. V. 57, duplex lectio in unam confusa, nimirum ἐβλήμην, et ἐβλέμην.

P. 200, v. 10, in ἀσκηθεὶς videntur esse Homerici loci reliquiae, huius nempe, Od. λ', ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν Ἀσκηθής, οὔτ' ἄρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ, Οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος. alioqui enim quid ἀσκηθεὶς huc faciat non video. βλήμενος enim non τοῦ ἀσκεῖσθαι significationem habet, sed sonat βέλει τετυμμένος, *ictus iaculo seu percussus.* V. 43, Homeri locus interpolatus ex Odyss. ρ'. V. 46, rectius τὸ φλιμάζειν, per φ. quod vero sequitur, innuit βλιμάζειν et φλιμάζειν esse proprie τὸ θλίψαι τοὺς μαζούς, *mammas contrectare.*

P. 201, v. 1, deesse videtur φρούμά τι ἢ φθέγμα, vel simile quid. Pro βλίσυμ autem v. 4, rectius (ut videtur) apud Hesychium est βλίτυρι: atque adeo rursum v. 43 itidem per τ scriptum βλίτυρον, vel a blito facta derivatione, vel per onomatopoeiam ficto vocabulo, ut in τερέτισμα, ψίθυρος, et similibus. V. 29, vulg. γελῶ γελίσκω: quae lectio cum discrepet a regula quae v. 53, traditur, ego inde reposui τελῶ τελίσκω. V. 49, βαστάσαι ab Hesychio quoque usurpatur in expositione verbi βλιμάσαι, haud scio an in vexandi significatu. V. 55, post οἴεσθαι rursum ellipsis coniunctionis ὡς seu ὅτι.

P. 202, v. 37, rursum imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49. V. 54, usitatius fere ἐπὶ τὸ ἄστυ, accus. casu. V. 57, etiamsi addito articulo legas, διὰ τὸ τῆς φωνῆς σημεῖον, tamen ne sic quidem satis plana redditur sententia. videtur porro id dicere, Apollinem tropice propterea βοηδρομιῶνα dictum, quia cum ante in cantu pariter et organis vox sonusque inconcinnam haberet tarditatem, Apollo sua inventione suavem ei celeritatem addiderit. qua de re infra quoque 295, 51. Praecedentia exstant etiam apud Suidam.

P. 203, v. 6, ι post longi temporis vocalem ἀνεκφώνητον dicitur, quia per antecedentem ita eius sonus obscuratur, ut vix in pronunciando exaudiatur, quamobrem a Latinis quoque in nonnullis vocabulis saepe omittitur, ut in *Oda, herous, Herodes, Thracius,* quae Graece diphthongως efferuntur ᾠδή, ἥρῳος, Ἡρῴδης, Θρᾴκιος, et id generis alia. Pronunciari autem solitum, cum alia declarant, tum diphthongi solutio poetica in ἀοιδή, ἡρώϊος, Θρηΐκιος. V. 24, convenientius βοηλάτας, nempe παρὰ τὸ βόας ἄγειν, *boum abactor.* V. 56, differentia ista legitur etiam in Ammonii Διαφοραῖς.

P. 204, v. 2, ad explendum choliambum post βολίτινον requiritur Ζῆνα, vel simile quid. Saturnum a Romanis *Sterculium* vocatum tradit Macrobius Saturn. lib. 1, c. 7, quod primus stercore foecunditatem agris comparaverit. V. 39, cum ἀπέδωκε subaudiendum videtur ex praecedentibus, αὐτὸ ἑαυτῷ. V. 42, suspecta est locupletatoris fides, ut in aliis compluribus. nam βομβαύλιον Suidas cum Hesychio vocari tradit τὸν αὐλητήν: at τὸν βομβυλιὸν per iocum a comico dici βομβαύλιον: quod videlicet sua voce bombaulios tibicines quadamtenus imitetur. V. 49, locus est decurtatus, petitus ex Apollonii Argon. lib. 2, v. 150. est enim poetae locus paulo prolixior.

P. 205, v. 2, pro βομβολιός in vasis quoque significatione βομβυλιός scriptum apud Hesychium et Athenaeum. V. 12, βορᾶς nom. casu accipiendum, ut v. 7, contracte videlicet ex βορέας. V. 34, in vulg. ed. Apollonii Argon. l. 2, v. 679, legitur, βοτρυόεντες, et ἐπερρώοντο: et v. 38, apud Dionys. in Περιηγήσει, foem. gen. Τῇ δ' ἐπὶ —. V. 52, κτεῖν depravatione haud carere videtur.

P. 206, v. 4, Βόττονος pro penultima correpta mox eandem productam habet v. 7, etiam in superiorib. ed. V. 17, φρονήματα excusari aliquo modo potest, ut signif. *quae cogitantur et curantur a virginibus;* seu, *quib. animo efferuntur et superbiunt virgines:* videtur tamen verius esse φορήματα, *gestamina.* V. 24, βούβοσις accipi posset etiam pro *boum pabulo,* vel *boum pascuis,*

ut βοόσταυς pro *boum stabulo*. itemque seq. v. legi potest κώμη τις Αἰγύπτου, *vicus quidam Aegypti*. V. 28, vulg. τοῦ νειοῦ: parum apte. V. 37, usitatius Βουβαστῖτις πόλις, et Βουβαστίτης νομός, apud Stephanum Byz. atque alios. V. 38, βούβοτος passive potius significat, ut ἱππόβοτος, μηλόβοτος, αἰγόβοτος, *destinatus pascendis bobus, equis, ovibus, capris*.

P. 207, v. 1, potest etiam sublata distinctione legi οἷον βουβών, *ceu bubo, bubonis in morem*. V. 9, locus interpolatus ex Il. ψ'. V. 18, in vulg. duplex est lectio, γενέσθαι et παραγενέσθαι. V. 30, vulg. Μένανδρος, perperam. est enim Nicandri locus initio Theriacῶν, ubi etiam ἀροιτύπος, accentu in penultima. V. 36, Nicandri locus cum suo comitatu in Βούκερας collocandus erat v. 40 post Διότιμος. In eodem loco pro χιληγόνου v. 38, vulg. ed. habet σιτηγόνου. V. 40, rectius βούκερας, ut αἰγόκερας: atque ita etiam Hesych. V. 47, vulg. Καλλίμαχος, nom. casu, structura luxata. Si quis etiam paulo ante malit τοῦ ἐν Αἰτίαις, ut alibi, parum, meo quidem iudicio, erraverit. V. 49, verior lectio Φίλωνος περὶ πόλεων. sic enim a Stephano Byz. citatur duobus in locis. forsan etiam interpunctio tollenda post hoc ipsum περὶ πόλεων: ut Πολυΐδος sit genitivus pro Πολυΐδου seu Πολυείδου.

P. 208, v. 6, Βουόα seu Βουῦα Laconice dicitur, aspiratione pro σ inserta, ut clarius infra docetur 391, 19. Sic et πᾶα pro πᾶσα 646, 37: ὀλίοι pro ὀλίγος 621, 51. V. 27, legi posset etiam κατούλωσις. V. 41, et metrum et constructio luxata. V. 51, duplicis lectionis sunt vestigia, τριηρόσιοπός ἐστι, et τρίτου προσώπου ἐστί.

P. 209, v. 1, etiam ἀποκοπῇ legi potest, casu dativo. V. 32, verius esse videtur παρὰ Αἰγυπτίοις, *apud Aegyptios*. nam αἶγα parum huc quadrat. V. 41, apud Callimachi scholiasten, ad 102 versum hymni εἰς Δῆλον, pro nostris ᾤκισεν Ἐξάδιος, legitur ᾤκησε Δεξαμενός, *habitavit Dexamenus*; ut scilicet mox v. 44. eiusdemque Dexameni meminit etiam Apollodorus lib. 2. Deinde pro Οἰκιάδαο in Callimachi ed. est Οἰνιάδαο: melius. V. 49, Latini sermonis ratio postulat βουστα, non βοῦτα: eaque ab urendo denominata, quasi bene usta, ut Pompeio Festo placet. V. 55, legi potest etiam τῆς ἱερωσύνης, indefinito in articulum mutato.

P. 210, v. 1, de patronymicis etiam supra 165, 39. V. 7, pro ος legendum vel ιος, vel ως καθαρόν. V. 10, εἶχεν εἶναι pro ὤφειλεν εἶναι usurpatur etiam in sequentibus aliquoties, ut 226, 42: 312, 5: 583, 9, et alibi. V. 22, deest praecepti membrum; hoc fere modo: ἐνίοτε δὲ καὶ προστιθέασι τὸ α, οἷον Τελαμωνιάδης ἀντὶ τοῦ Τελαμωνίδης. V. 19, melius ex Apollonio reponemus, Βουτύπος οἷα πόδεσσι τανύσατο. exstat autem locus Argonaut. libro 2, vers. 91. V. 38, δίκην, si genuina est auctoris scriptura, pro δίκτυον accipiendum videtur. sed mendi suspectus locus. V. 52, rursum imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49. V. 53, in additamento et tautologia est, et falsitas, ut patet ex sequentib.

P. 211, v. 2, rectius forsan βραβεῖαι, foem. genere. V. 5, apud Theocritum Idyllio 9. Dorico more scriptum ἐρατδε. βράβηλα porro per η legitur etiam apud Eustathium ac Suidam: apud Athenaeum vero et Hesychium βράβυλα, sicut etiam apud Theocritum. V. 6, Suidas plenius, φησὶ Σέλευκον, *ait Seleucum nominare* —. Sequenti versu idem Suidas et Athenaeus rectius μάδρυα: ut in βάδρυα librarios deceperit similitudo characterum μ et β. passim enim β pro β in mss. visitur. V. 10, inclusum μάδρυα, ex Athenaeo et Suida ascitum est. iidem etiam plenius οἱονεὶ μαλόδρυα. V. 18, βραχύτητος vocabulum non male ad etymologiam quadrat. alioqui convenientius pene τραχύτητος, seu βαρύτητος, ut v. 22. V. 49, varius loquendi genus. usitatius, ὀνοματοποιΐαν ἡ λέξις ἔχει: vel, ὀνοματοποιΐα λέξεώς ἐστι, utve versu 54: vel, ὀνοματοποίηται ἡ λέξις, ut v. 16. Sequens locus restitutus ex Il. μ'. V. 53, inclusum illud commation, βράχεν ὕδατα, additum ex Eustathio 1242, 26.

P. 212, v. 7, cum εἴπῃ subaudiendum ὁ τεχνικός, vel indefinitum τὶς. V. 14, notanda variatio in βρεγμός et βρεχμός. V. 52, pro Βρέντιον Stephanus Byz. habet Βρέττιον. Apud eundem sequentia leguntur plenius, hoc modo, ταύτην Ἐλάφουσσαν Ἕλληνες, οἱ δὲ Βρεττανίδα καλοῦσι. Rursum pro Βρέντιοι, v. 33, apud eundem legitur Βρέττιοι, ut apud Latinos quoque *Bruttii*. Urbs Bruttiorum eidem Stephano Βρέττος est; et regio, Βρεττία. *Brenta* vero hac aetate nominatur fluvius Patavium praelabens. V. 43, forsan auctor scripsit βρενθίδα τὴν θρίδακα: aut βρένθικα, ut apud Hesychium est, βρένθιξ, θριδακίνη Κύπριοι. V. 45, pro διότι haud scio an verius aliquis Διογένης reposuerit. Seq. v. disiunctive legendum videtur φῦκος ἢ ἄγχουσαν.

V. 47, rectius βρένθον, ut v. 27, necnon apud Hesych. et Suid. V. 48, μεγαλοφωνεῖ agnoscit etiam Hesych. et Suidas. alioqui maluerit fortasse aliquis μεγαλοφωνεῖ, *magna voce detonat ut βρένθος ἀνὴς*.

P. 213, v. 7, rectius ἀπὸ τοῦ Βρέττιος οἶνος: vel, ἀπὸ τοῦ τῶν Βρεττίων ἔθνους: ut Latini quoque *Bruttiam picem* a Bruttiorum gente nominant. V. 19, in vulg. indicia sunt duplicis lectionis, τοῦ Βριαρέως, et τούτου τοῦ Βρ. V. 37, convenientius fere foemininum μαντευομένη. V. 47, βριμένη vereor ne per librarios decurtatum sit ex βριμαινομένη, vel βριμωμένη aut βριμουμένη. tribus enim modis efferri hoc verbum docent Hesych. et Suidas, atque adeo et noster hoc ipso loco. V. 51, post Ἑρμῆν desideratur φασίν, aut simile quid.

P. 214, v. 1, mutilatus est locus; ac talis quaepiam requiri videtur lectio, ὑπέδειξαν Ἀρισταίῳ. ἢ παρὰ τὸ βοῦν, τὸ τρέφειν, ὅτι τὸν Δία ἔθρεψαν διὰ τῆς ἀμβρ. cuius fabulae mentio infra in Γεραιστιάδες, 227, 39. V. 6, verius pene βρίθειν. V. 7, vulg. Κρήσης. nostrum Βρίσης postulat alphabeti series, et confirmat Stephanus Byzant. V. 9, rectius Βριλησσός, gemino σσ, seu gemino ττ, ut supra 149, 45. V. 27, requiritur potius activum γεννησάσης. Antoninus Liberalis Britomarti matrem adscribit Carmen. V. 36, πυρὸς glossema videtur esse. eo certe sublato recte constat metrum. V. 55, congruentius pene, εἰσὶ δὲ συνώνυμα —. 12

P. 215, v. 3, inclusa exempla non quadrant ad regulam: deinde pro πολυρρωμάτος videtur legendum potius φιλορρωμαῖος, idque ipsum cum suo simplici collocandum in sequenti membro post φιλοβιωτός. V. 7, vulg. ἀγαυλεσής: quod nullo modo huc quadrat. immo et tolli hoc commation potest; quippe quod fusius infra explicetur v. 22. V. 26. βρόχθος scribendum esse pro vulg. βρόχος, declarat v. 61. V. 30, melius fere, ἔνθεν καὶ βραγχιᾶν. Seq. v. supervacua est praepositio ἐν. V. 39, cum γεννηθεὶς subaudiendum ex praecedentibus ὁ βροτός, id est ὁ ἄνθρωπος.

P. 216, v. 15, legi etiam potest παρὰ τὸ βορά. V. 19, vulg. μετὰ φόβου, nihil ad rem. ψόφου scribendum esse patet e pag. praeced. v. 46. V. 39, in βύβλιον et βυβλίον variant etiam superiores editiones. V. 46, aptius aliquanto βεβυσμένως, adverbialiter; idque distinctione seiunctum a praecedenti commate. V. 49, pro βυθὶς rectius legemus βυθός, ut pag. seq. v. 17. V. 53, in βύζω est onomatopoeia, sicut in τρύζω, σίζω, κλώζω, et similibus imitativis.

P. 217, v. 43, pro βῶ in vulg. est βίω: quod characteristica littera plane discrepat a nomine βῶλος. itaque vel βῶ vel βόω scribendum est: de quorum priore cum alibi saepe, tum pagina seq. v. 60 et 52: pro posteriore vero magis usurpatur derivatum βόσκω. V. 30, possessivum Βυζάντειος agnoscit etiam Stephanus: et Βυζαντείαν, τὴν χώραν. V. 45, infinitivum sequitur nominativus; quia idem casus antecedit.

P. 218, v. 4, potest etiam mutato casu legi, ὠφελείας τινὸς —. V. 22, haud scio an verius ἐνθρόνους, composite. nam alioqui per anastrophen ἔνι scribendum fuerit, ut supra 123, 36: et 187, 2. V. 30, Aristophanis locus plenius ab Athenaeo citatur lib. 7, hoc modo, — ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα Μεστὴν βοάκων, ἀπεβάδιζον οἴκαδε —. Ex eodem Athenaeo interpolata sunt etiam sequentia. exstat autem locus lib. 7, 144, 11. V. 38, formatio verbi βώζω cum suo comitatu, repetitur infra in ἐλαστρῶ, 325, 36: sed cum aliqua variatione.

P. 219, v. 23, in γαγγαμεύς τις, vestigia sunt duplicis scripturae, γαγγαμεύς, et γαγγαμευτής. nam τις ab hoc loco alienum est. mallem igitur, καὶ γαγγαμεύς, ἢ γαγγαμευτής, ὁ τῇ γαγγ. V. 52, convenientius fere ὑφισταμένη, *quae subsidit, sedata et tranquilla*.

P. 220, v. 56, vulg. ἐπὶ τοὺς γάμους, accus. casu. ego dativum malui, ut v. 51, et alibi. V. 52, sententia postulat τοῖς δημόταις θεοῖς, vel τοῖς ἐν τῷ δήμῳ θεοῖς, ut 221, 4.

P. 221, v. 7, plenior lectio foret, κατὰ συγκοπὴν τοῦ η, καὶ πλεονασμὸν τοῦ β: cuius generis exempla notata in Indice. V. 19, vulg. γενομένην: mihi praesens γινομένη visum est magis consentaneum. V. 28. convenientius fere, ᾤκισαν τὴν ἐπὶ πεδίου (vel ἐπίπεδον) Γάργαρον, *condiderunt eam quae in planitie sita est Gargarum*. V. 47, φοινικὰ legitur etiam apud Hesychium: apud Suidam distinctius, πλοῖόν τι φορτηγὸν Φοινικικόν, *navigium onerarium Punici generis*. V. 31, rectius Νύμφις, (ut Δάφνις) apud Athenaeum, Stephanum Byz. et Suidam, immo et nostrum infra 243, 9. V. 49, lego ἔντερον γῆς, ut Latini quoque lumbricos vocant *intestina terrae*. V. 53, rectius γάστριδες, ut apud Suidam, et apud nostrum pag. seq. v. 3. nam γαστρίδες foeminini generis terminationem habet. Sic v. 57, melius γεννηθεῖσα, uno ν; ut infra 225, 16.

P. 222, v. 15, τοῖς οὖσι dicere videtur *iis quae in hac vita quotidie obveniantur*, τοῖς ἑκάστοτε γιγνομένοις. V. 33, rectius τεθαρσυμμένοις, gemino μ; ut 754, 50: 768, 19.

P. 223, v. 16, coniuncte quoque legi potest περιδείραια, quae et περιδέραια, *ornamenta collo circumponi solita*. V. 17, si παρὰ τὸ δεῖν facta est derivatio, scribendum fuerit φασιδῆται. nam γαιοδόται sunt οἱ διδόντες τὴν γῆν, *qui suam singulis terrae portionem tribuunt*. reperitur et γεωδαῖται et γεωδαισία: nempe παρὰ τὸ δαίσαι τὴν μερίσαι. V. 20, pro καὶ ἐνάρτα convenientius fere legerimus τὰ ἐνάρτα. coniunctioni enim parum aptus hic locus est. V. 26, inclusum οἱ abest a vulg. editionibus: et pro verbo τάττεσθαι in eisdem est tantum articulus τό: ac rursum mox vitiosa divisione, καλοῦσι νύσσους. nostrum τάττεσθαι cum alibi passim ita usurpatur, tum 218, 17: 220, 25. 238, 8: 242, 33, 37: et φασὶν frequentissime subaudiendum relinquitur, ut et pag. seq. v. 12. at Ῥωμαϊκοὶ tropice pro οἱ τῶν Ῥωμαϊκῶν συγγραφεῖς, *rerum Romanarum scriptores*, ut Polybius, Plutarchus, Appianus, qui eo vocabulo sunt usi. V. 34, si legamus καλῶν ἔχωτι: et seq. v. ἤχι γέγειο, erit bene constabit sententia. ἤχι autem pro ἤ notatum supra 169, 30: et rursum infra 416, 11. V. 39, de γεγάασι melius paulo post praecipitur v. 49, in γεγαυῖα. Seq. v. ad significationem τοῦ κατοικεῖν melius quadrat ἐγγεγάασιν et ἐγγεγένηνται. nam ἐκγεγάναι potius natum seu ortum esse denotat. V. 57, melius et clarius, μετανοοῦσιν εἰς ἄλλα, ut praeced. v. ἔχουσι διὰ τοῦ υιο.

P. 224, v. 3, γέγηνα potius a γαίνω quam a γένω aut γενῶ deducendum fuerit, ut κέχηνα, πέφηνα, et similia. itaque magis consentanea est formatio quae pag. praeced. traditur v. 49. V. 15, aptius ferme, ἀφιέναι τὴν φωνήν, *emittere vocem*. itemque v. 35, congruentius positivum καταγέλαστος. V. 46, in superiorib. ed. sunt etiam alterius scripturae vestigia, nempe ἴδωμεν, *videamus*. mihi vulgata Homeri lectio visa est magis consentanea, Odyss. ϑ'.

P. 225, v. 6, Γελαῖος agnoscit ac probat etiam Stephanus Byzantius: apud Herodotum lib. 7, Γελῷος est, itemque alibi. V. 7, συστολὴ pro συγκοπὴ posita. est autem eiusmodi syncope notata etiam supra 132, 37: et infra 230, 50. V. 27, pro γενῶ rectius γεινῶ legemus, ut v. 23, 26: et v. 28, γενέσεως per epsilon, ut γενέσια v. 30: et v. 38, κατὰ ταυτό, *uno eodemque tempore*. V. 46, in vulg. ed. sunt etiam alterius scripturae indicia, περιεκάθητο τοὺς Ῥωμαίους: ego Michaelis Apostolii collectanea ms. sequi malui: in quibus etiam mox v. 48, Θαβηνίας, et Θάβοι: et v. 51, οἱ ἐθνικοί. Λογγίβαρδοι vero itidem apud Suidam, et infra 130, 19. V. 56, inclusa ista, γένυς δὲ, in vulg. ed. omissa, petita sunt ex sequentibus.

P. 226, v. 13, γενῆται scripsi uno ν, quoniam παρὰ τὸ γένος innuitur facta derivatio. in vulg. ed. γεννῆται ter scriptum duplici νν, et rursum infra 629, 22: itemque apud Suidam: quae scriptura si vera est, deductum erit vocabulum παρὰ τὴν γένναν. V. 34, videtur legisse noster, Γήραϊ δὴ ποτε λυγρῷ πεπονθότες: sed in vulg. Homeri editionib. est, Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι. qui locus mihi ab Henr. Stephano indicatus est. V. 38, suspicetur aliquis, auctorem scripsisse potius Πέτρων Πέτρωνος. V. 42, εἶχε pro εἶχε notatum etiam supra, 210, 10.

P. 227, v. 1, in commatio illo, καὶ Ἀμμώνιος, captata est brevitas. vult enim dicere, καὶ Ἄμμων, ἀμμώνιος. cuiusmodi brachylogiae usurpatae etiam alibi. V. 4, inclusum ὡς in vulg. ed. deest. V. 9, rectius πράγματα, plurali numero. V. 18, πεσσέμεν scribendum gemino σσ, ut Il. β'. Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν: itemque infra 666, 8. ad verbum, *munera concoquere*. V. 41, nota Γεραιστός, et mox v. 46, Γεραστός, absque diphthongo; immo etiam v. 43: diserte παρὰ τὸ γεράζω priorem scripturam per αι diphthongum agnoscit Stephanus Byz. itidemque Apollonius Argon. lib. 3, v. 1242, δενδρήεντα Γεραιστόν.

P. 228, v. 5, locus ita quodammodo expleri potest, ὑποκριτὴς ἢ τραγῳδὸς σῶμα ἥρπαζε. sed parum sanus videtur locus, et participium ἐπαιωρούμενος a praecedenti membro repetitum esse haud abs re suspicetur quispiam. Pollux lib. 4, c. 19, in theatri partium catalogo, γέρανον esse dicit μηχάνημά τι ἐκ μετεώρου καταφερόμενον ἐφ' ἁρπαγῇ σώματος, *machinamentum quod e sublimi demittitur ad rapiendum corpus aliquod*: cuiusmodi machina usam esse ait Auroram ad rapiendum corpus Memnonis. V. 11, Homeri locus interpolatus ex Il. ϑ'. V. 15, vulg. νεώτατα ἔενον. nostra lectio νεώτατος ἔησαν, petita ex ms. collectaneis Apostolii. V. 22, Θηίδων νυμφῶν suspectum est, et incertum, quid reponendum sit, νηίδων, νηρηίδων, νυσηίδων, an aliud eiusmodi. V. 26, verius fortasse ἐκάλεσε, eadem relatione qua proxime antecedens προσέφυγε. alioqui extrinsecus subaudiendum οἱ ἀπόγονοι, vel simile quid. V. 27, vulg. ἔντροφον ὕλην, structura minus congruente. V. 30, ἐξηραμένοι est ut τεθαρσυμένος 222, 33: contra normam omissa characteristica. in talibus enim vel geminatur μ, vel prioris μ vicem subit σ, ut in λελαμπρυσμένος 223, 42. V. 48, δέρρα sic efferri potest ut δέρρεις. sed videtur tamen auctor potius γέρρα scripsisse, et apud Harpocr. et Suidam. V. 52, vulg. ἀπὸ σταυροῦ: perperam. sensus enim requirit ἐπὶ — ut cum alibi passim, tum 225, 15.

P. 229, v. 7, κάτεισι pro κατίασι, *descendunt*. Seq. v. κατὰ τὸν τόπον significat *pro loco, ubi locus id requirit*. nec opus est legere κατὰ ποταμούς: quia etiam aliis in locis, non tantum in fluminibus, exstruuntur pontes. V. 17, μείνω μενῶ usitatum non est: melius τείνω τενῶ. V. 21, in εἶναι duplicis lectionis sunt vestigia, nempe φαίνει et ἐστί: apud Harpocrationem, Hesychium, et Suidam, est ellipsis verbi, et absque diphthongo proparoxytonos scriptum γεωφάνιον. V. 25, γεύλοφα, si mendo caret, Dorice usurpatum intelligetur pro γεόλοφα, ut θευμορίη pro θεομορία. alioqui et γεήλοφα legi posset. V. 43, γειόμορος et γειομόρος accentu variant etiam in vulg. ed. forsan quia et active et passive pro loco accipi vox potest. Doricum γάμοροι apud Hesychium bis proparoxytonos scribitur; cui scilicet sua obtigit agri portio: ut γειομόρος active, qui terram scindit, ut γειοτόμος, γειοπόνος, et similia. Apollon. Argonaut. 4, v. 1453, γειομόροι μύωμηκες: et Argon. 1, v. 687, γειοτόμον ἄροτρον. V. 47, γῆν duali ac plurali numero carere ait, quoniam una tantum tellus est. at quia multae eius portiones, propterea supra 43, 54, dicit, τὰς ἑαυτῶν γᾶς ἐγεωμέτρουν, *terras suas metiebantur*. V. 53, vulg. Homeri ed. ἀμφοτέρους, Odyss. σ'. 13

P. 230, de Atticismo η pro ει actum etiam supra 166, 35.

P. 231, v. 2, verius fortasse οἰκίοισι, *aedibus*: et seq. v. Ξενοφάνης. Xenophontis enim nihil exstat emmetron. V. 19, pro Λυκία apud Eustath. est Λυκαονία, ut Hoeschelius noster observavit. V. 22, rursus εἶναι pro ἰέναι, ut supra 229, 7. V. 53, rectius, διὰ τοῦ θω, expuncto penultimo ε, ut satis declarant sequentia. V. 56, a σέβω apud Hesychium est σέφθαι, et pass. σεφθῆναι.

P. 232, v. 4, mutila est et structura et sententia: explebitur, si legamus, καὶ ἐν οἷς ἡ πέμπτη. sensus enim est, eandem rationem esse in iis etiam, in quibus quinta barytonorum coniugatio primam syllabam duplicat. alioqui et ita legi posset, καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ συζυγίᾳ τῶν βαρυτ. ὅσα τὴν πρώτ. V. 11, ante ποιοῦσι deest relativum ἅ, *quae*. aut pro ποιοῦσι reponendum participium ποιοῦντα. V. 17, ὄρσε suspectum est. verius vel ὄρσαι, vel ὄρσεο: quorum utrumque apud Hesychium. Sed et ὄρσευ Dorico more usurpatum Il. ε', Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε. Sequens hemistichium mutilatum est. metrum enim postulat Ἄξετε δὲ Πρ. ut infra in Λεύσσετε 562, 8, ex Il. γ'. V. 21, particula καὶ videtur innuere alteram regulae partem, ut infra 253, 45. ut hic finis regulae sit, quemadmodum tantum initium ponitur 114, 49. V. 26, deest forsan οἷον. deinde diphthongus scribenda videntur sequentia, γείνομαι, ἐγεινόμην, καὶ ἐγεινάμην. in ἐγεινάμην sane diphthongum postulat regula, ut in ἐνειμάμην, ἐδειμάμην, et similibus. V. 27, nota ἐπὶ τό, accus. casu: et mox seq. v. ἐπὶ τοῦ — casu genitivo: quae posterior structura est usitatior.

P. 233, v. 5, γλαφὶς legitur etiam apud Hesychium, et in Apostolii collectaneis mss. alioqui maluerit fortasse aliquis γλαφίς, ut 235, 10. V. 12, vulg. ὀξυνέστατον: quod nec ad etymon nec ad historiae veritatem quadrat. V. 28, pro ἀρχαῖοι haud scio an verius Ἀθηναῖοι legerimus. Rursus vulg. v. 35, Γλαυνοποιόν, quasi παρὰ τὸ ποιεῖν: quum vel Γλαυκονίου vel Γλαυκωπίου requiratur, παρὰ τοὺς ὦπας seu τὸ ὀπτεσθαι. V. 49, pro ῥῆμα melius fere quadrat ῥηματικόν, *verbale*. Seq. v. vulg. γεγραμμένη, minus congruenter ad originem et rationem vocabuli. V. 52, talis quaepiam requiritur lectio, παρὰ τὸ γλάφω τὸ γλύφω, γλάφος, ὡς θρύπτω, τρύφος. sic enim et praecedentia et sequentia cohaerebunt melius.

P. 234, v. 23, Γλίαρχος suspectum est. apud Stephanum Byz. est, ἀπὸ Γλίσωνος, ἢ ἀπὸ Γλίσαντος. itidemque apud Eustathium. alioqui ut a κυπάρισσος denominatus Κυπαρισσεὺς, ita et Γλισσάεις Dorico more παρὰ τὸν γλισσὸν seu γλιττόν, id est παρὰ τὸν ῥύπον, derivari posset. de cuiusmodi nominum causis etiam supra 64, 6: et infra 327, 33. V. 26, γλυκύτης procul dubio corruptum est, nimirum ex adiectivo γλίσχρος (v. 32) et substantivo γλισχρότης. V. 41, etsi γλιῶδες verum est; melius tamen huc quadrat γλοιῶδες, per diphthongum: et mox fortasse auctor scripsit γλοιτοί. V. 54, pro τριγενέσι supra divise scriptum τρισὶ γένεσι, 227, 25.

P. 235, v. 13, duplicis lectionis sunt indicia, *Λαϊνέαισι χαλκὸς ἐπὶ* — et, *Λαϊνέαις χάλκειος ἐπὶ* —, ut vel antecedat vel sequatur *κίων* aut aliud consimile substantivum.

P. 236, v. 1, locus restitutus ex Odyss. *σ'*. V. 4, aptius *κέκλαυται* vel *κέκλαυσται*, tertia persona, ut *γέγγαται* versu praecedenti. V. 14, usitatius, *ὑπὸ συγκοπὴν ἀχθὲν*: quod mox brevius dicit *κατὰ συγκοπὴν*, v. 22: *ἐν συγκοπῇ*, v. 32: et *συγκοπῇ*, v. 24. est autem id loquendi genus, quo Latini quoque dicunt Sub iugum cogere, et Sub iugum redigere. V. 46, *ὅσον* recte habet: sed elegans tamen et ea scriptura, quae est in Apostolii mss. collectaneis, *ὁπόσων*, numero plurali, casu genitivo. V. 55, pro *μέρος* haud scio an verius *γένος* legerimus.

P. 237, v. 2, *γνωμοτυπία* Hesychio est *γνωμολογία ἀκριβής*. V. 4, vulg. *ὠνήσω* et *ὠνήσιμος*: ω pro ο: quae non agnoscunt lexicographi. V. 9, locus restitutus ex Il. *η'*. V. 16, *παθητικῶν* generalius capiendum, subintellecto etiam *τῶν μέσων* genere: (ut 754, 21) et v. 31, *οὕτως* pro *ὡσαύτως*.

P. 238, v. 26, rectius *γουνῶν*, accentu in ultima, ut singulari numero *γουνός*, more monosyllaborum nominum. V. 41, haud scio an rectius *βορβορώδης*. V. 45, *τοῖσον* alibi non inveni. itaque suspicor, verius esse *γοῖσον*, quod Hesychius *μέλαν* exponit. inde sane *γοισοῦσθαι* 237, 51.

P. 239, [v. 34, *κηδεμόνος* suspectum est: nec enim nom. casu accipi debere videtur, ut *ἡγεμονός*. *Φύλακος*, et similia e genitivo in nominativum tralata. malet fortasse aliquis *κηδεμόνας*: aut maiori mutatione, *κῶλα μόνος*: ut sit, *rodebat membra solus. Ex Addendis.*] V. 35, posterior lectio supra exstat 219, 29. V. 40, *παρὰ Ῥωμαίοις* cum dicit, respicit Latinum *crassus*.

P. 240, v. 13, vulg. *γραῖς γραΐδος γραΐδιον*, absque diphthongo. perperam. si enim primum syncope alterius *ι* fit, deinde contractio *α* et *ι*, oportet ut duo sint *ιι*; alterum, in diphthongo *αι*; alterum, extra illam diphthongum, sicut in *Ἀχαΐς*, *Ἀχαιΐνη*, et similibus. Perperam etiam seq. v. vulg. *συνθέσει* pro *συναιρέσει*, ut v. 11. V. 37, verior altera etymologia v. 46. V. 47, pro *διαγράψασθαι* supra est *διαγλάψας*, 233, 42: rectius *διαγλάψασ'*. est enim foeminini generis participium, ut testatur Eustathius 178, 56: ex Odyssea.

P. 241, v. 12, *Ἀντιφάρμακα* dicit quae alibi *Ἀλεξιφάρμακα*: recte utrumque. est autem locus quem innuit hic, de lacte, — *Φιαρὴν δὲ ποτοῦ ἀπαμείνυσο χρηὸν*. V. 23, *τὸ γρῖπον* neutro genere, et paulo post v. 36, *τὸ γρῖφον*: quae alioqui masculina terminatione usurpari solent. V. 48, haud scio an verius *δρομαῖος* *ἄνος*. V. 50, duplicis scripturae indicia sunt, *συνελισσοντα* et *συναλίζοντα*. melius tamen huc quadrare videntur passiva, *συνελισσόμενα* et *συναλιζόμενα*. V. 57, videtur velle dicere, *ὡς εἶναι τὰ γέροντα*; *γέρυνα*. In sequenti *γέρυνος γρυνός*, est primum syncope, deinde accentus tralatio, qualis in *δόρυος δουρός*, *γόνυος γουνός*.

P. 242, v. 9, procul dubio verius est *συγκάμπτεσθαι*: et mox *ῥυσοῦσθαι* seu *ῥισσοῦσθαι*: illud, e sequenti; hoc, e praecedenti versu liquet. V. 16, forsan coniuncte *τὸ κατὰ τὸ κοῖλον τοῦ θώρ*—. V. 33, locus restitutus ex Il. *ε'*.

P. 243, v. 6, melius conveniunt *Φανερὸν καὶ δεδηλωμένον*, ut infra 316, 5: sed retineri tamen et vulgatum *δεδαμασμένον* potest: ut duae hic significationes accipiantur, et propria videlicet, et metaphorica. V. 20, *ἐκτεταμένον ἔχουσι*: subaudiendum ex praecedentibus *τὸ υ*. V. 22, pro *Φύνη* rectius (opinor) *Φρύνη* legerimus. V. 24, observa *Φερεκράτη* pro *Φερεκράτει*. Seq. v. melius constabit iambus, si *καὶ* post *ἐστὶ* tollatur. V. 50, *Θρᾷξ* infra foemininum habet, *Θρᾷσσα*, et Attice *Θρᾷττα*, Ionice *Θρῄσσα*, 451, 21.

P. 244, v. 5, vulg. *τὰ ὕλη*: quod quid sibi velit, nescio. nostrum *ἕλη* petitum e communi notitia. V. 31, melius, *ἐκ τοῦ δαΐς*, *καὶ δάς κατὰ συναίρεσιν*. ut enim synaeresis fiat, oportet divisas esse syllabas. deinde ex gravi et acuta non circumflexa fit syllaba, sed acuta, ut in *ἑσταὼς ἑστώς*, et similibus, infra in *κεκοτηότα* 500, 57. Ibidem et v. 51, *δαΐς καὶ δάς*. Ibidem mox vulg. *ἐστὶν ᾠδάς*, nihil ad rem. Forsan et *πολλὴν* malit aliquis pro seq. *πάλιν*, ut significet, *Tuum officium est, ut fax multam emittat flammam.* Rursum pro monosyllabo *δαΐς* v. 53, requiritur disyllabum *δαΐς*, ut satis declarant exempla sequentia.

P. 245, v. 2, *κατὰ συγκοπὴν* eodem plane modo usurpatum etiam pag. seq. v. 3. sed magis proprium *κατ' ἀποκοπὴν*, v. 55. V. 16, duplicis lectionis sunt vestigia: vel, *παρὰ τὸ δαῶ τὸ μανθάνω*, *δαΐζω*, *δαΐσω*: (ita videlicet ut ex *κνῶ κνίζω κνίσω*) vel, *παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω*, *δαΐσω*, facta nimirum diphthongi dialysi. vel potius *δαήσω* legendum et hic, et v. 21. ut in *δαήφρων* sit *τροπὴ τοῦ η εἰς ι*, qualis ibidem in *εἰλίπους*, *οἰδίπους*, *ἁμαρτίγους* et similibus est, nimirum *η* futuri verso in *ι*. V. 22, sensus postulat, *τῆς διὰ*, *σημαινούσης ἐπίτασιν*, ut cum alibi tum 407, 17. V. 37, rursum *ἔνθα* pro *ἐν Θηριακοῖς*, ut supra 137, 41. exstat enim locus Nicandri Theriacῶn v. 282: ubi finis metri est in vulg. ed. *αὐτίκ' ἐνίσπω*.

P. 246, v. 3, de *συγκοπῆς* vocabulo dictum ad pag. praeced. v. 2. V. 6, fortasse legendum *πολύδακρυς*, ut praeced. v. *ἀρίδακρυς*. deinde pro *δάκρυν* scribendum videtur *δάκρυ*, sublato finali *ν*. nisi forte *δάκρυς* malis, ut v. 8. V. 22, etymi ratio postulat, *διὰ τὸ διδάξαι*, *διδακτύλους τινὰς ὄντας*. V. 36, pro *δαλλὸς* in vulg. est *δαλλός*, gemino *λλ*, ut *θαλλός*, parum apte. nobis patrociantur quae mox sequuntur v. 58.

P. 247, v. 3, scribendum *τῆς σει συλλαβῆς*, ut 245, 2, *τῆς δι συλλαβῆς*, comprehensa etiam consonante *σ*; quam amanuensi oblitteravit finalis consonans praecedentis vocalae *τῆς*. V. 7, Homeri locus est Il. *ε'*: at ille v. 36, Odyss. *ο'*. V. 41, vulg. *κόμισμα ὅ ἐστιν*, structura plane depravata. nostra lectio petita ex Hesychio. V. 43, Callimachi versus a Natale Comite paulo integrius citantur Mythologiae. lib. 3, c. 4, hoc modo:

> Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήϊον οὔτι φέρονται
> Μοῦνοι ἐπιπτολίων, ὅτι μὴ θυμιασέμεν αὐτοῖς·
> Ἀλλὰ κενοῖς στομάτεσσι νεὼς Ἀχερουσίδος ἱει
> Βάθρον, καὶ δανάκης ἐπιδεύεται οὔτις ἀπιών.

citantur autem ibi ex Callimachi Hecale: quae ubi ei visa sit et perlustrata, non addit. V. 48, legendum videtur *τοῖς δανοῖς*: itemque seq. v. *δανοὶ γὰρ*, nempe *α* e medio sublato. V. 54, vulg. *ὅτι Ἀπαρκτίωνος*. mihi articulus *ὁ* visus est convenientior. apud Suidam est, *Τρύφων Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεύς*.

P. 248, v. 29, aptius, *ἐν ταύτῃ τῷ χωρίῳ*. V. 35, *μάντεις* perperam a librario duplicatum videtur. verior lectio haec: *καὶ Ἠτεῖος, ὁ πολίτης: — καὶ μάντις, μαντεῖος, ὁ Ἀπόλλων.* porro gentile *ἠτεῖος* confirmatur rursum infra in *ἠλεῖος*, 426, 32. V. 53, post *ἕλος* distingui potest. nam *σύνδενδρον* expositio est nominis *δάσκιον*, *opacum*. opaca enim sunt loca densis arboribus consita. V. 55, *δασύς*, si verum est et germanum, subaudit substantivum *τόπος*, *χῶρος*, vel simile quid. aut scribendum *δάσος*, ut infra 250, 3, et 249, 49.

P. 249, v. 1, vulg. *δάξω*, per *ξ*. ego *δάζω* malui, ut v. 3 et 39. V. 6, metrum requirit *κόρυμβος*, *Κόροιβος*, vel aliud eiusmodi. V. 42, *δατητὴς* legitur quidem apud Aristotelem in Atheniensium republica, teste Harpocratione ac Suida. sed hemistichium illud quod subiungitur, *Τίν' οἱ δατηταὶ*, videtur potius Aristophanis esse, aut alius cuiuspiam comici. V. 46, *διαιρετῆρες*, si genuinum est, referendum ad *δατηταὶ*, v. 43: aut legendum *δατητῆρες*. Praecedenti v. pro *δεδάστηται* et *δεδάτηται* vulg. ed. habent *δέδαται*, perperam omissa tertia syllaba. ellipsis autem *τοῦ σ* notata etiam v. 40.

P. 250, v. 5, convenientius, *ἢ διὰ τὸ διαυλίδα εἶναι*: vel, *ἢ διαυλίς τις οὖσα*. V. 12, Homeri locus aliter infra exponitur 256, 22. V. 29, pro *τελεστός* perperam in vulg. scriptum *τέλος*. regula compositionis infra 317, 21: et compositio ipsa repetitur 646, 10. V. 36, Theocriti locus est Idyllio 2, ubi Pharmaceutria dicit, — *ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν Αἴθω· χ' ὡς αὐτὰ λακεῖ μέγα καππυρίσασα*, *Οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι*. ut *καππυρίσαι* ibi sit *ignem concipere*, per syncopen pro *καταπυρίσαι*. scholiastes exponit *πυρακτωθεῖσα*.

P. 251, v. 29, rectius *ὀρέγω*, extrito *ν*. nam ab *ὀρέγω* ita sunt *ὀρεγνύω* et *ὀρέγνυμι*, ut ab *οἴγω οἰγνύω οἴγνυμι*.

P. 252, v. 5, convenientius *τροφῆς*, ut pag. praeced. v. 52. Seq. v. vulg. ed. *τά τε πρόβατα*: nihil ad rem. V. 8, locus restitutus ex Odyss. *γ'*. V. 30, in vacuo deest *ἑρμηνεύεται*. apud Suidam sine diphthongo, *Δέσιος παρὰ Μακεδόσιν ὁ μὴν Ἰούνιος*. eo autem mense frumenta pleraque omnia sunt adhuc in herba. cuiusmodi decurtatio infra quoque 521, 20. V. 37, aptius ad metrum, *δέατ' εἶναι*, quod significat *ἐφαίνετο*, *ἐδόκει*, Hesychio teste. V. 55, rursum imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49.

P. 253, v. 1, pro *δέδαια* rectius *δέδαα* scribemus, ut declarant etiam sequentia. est utique id praeteritum e futuro 2 *δαῶ*. Seq. v. etiam *περὶ* scribi potest accentu consueto, relatione ad verbum, non ad nomen facta, ut supra 123, 50. V. 6, vulg. *δεύσω*, ut *πλεύσω*, *ῥεύσω*: sed nihil tale de verbo *δέω* tradunt grammaticorum scholae: quare *δέσω* cum regula malui. V. 28, usitatius *μεσαγόμενα* v. 15.

P. 254, v. 15, metrum poscit *δεκάφυια*. Pro *δεκάδας* v. 21, vulgata Lexica e Xenophonte afferunt *δεκαδεῖς*; quod magis placet. nostrum enim *δεκάδας*, sive isosyllabως capiatur, sive perittosyllabως, ambiguum est; alterum vero clarius, significans *decuriales, qui sunt eiusdem decuriae.* V. 51, *φησὶ* referri potest ad

cum, e quo haec excerpta sunt. alioqui convenientius est plurale φασί. V. 46, vulg. παρατιθέμενον: mihi praepositio περὶ visa est magis consentanea, ut mox v. 51.

P. 255, v. 9, ut *Delphica laurus*, sic et *Delphicus tripus* adiective apud Latinos dicitur: at δέλφικα vel *Delphicum* absolute ac substantive pro Delphico tripode nusquam legere memini. V. 22, congruentius fore plurale ἐδρύσαντο. Assimilis prope historia est Pausaniae 329, 52. V. 26, aptius videtur, παρὰ τὸ δέω τὸ ζέω, id est, *a δέω significante ζέω*. V. 30, λέγει respicit τὴν Ἡνιόδοτον v. 16. V. 56, vulg. ἐπὶ τοὺς ἀρῦς, depravato articulo pariter et praepositione.

P. 256, v. 22, Homeri locus iste aliter supra expositus 250, 23. clarius exemplum notatum ab Eustathio 760, 32, hoc, — οὐκέτι δήετε τέκμωρ Ἰλίου αἰπεινῆς. V. 24, nota rursum ἐπὶ τὸ — pro ἐπὶ τοῦ —. V. 33, nec. πρυβάτιον, nec πρυβάτεον, ad rem propositam apte quadrant. videtur potius scribendum προβάτεον: et consequenter addita copula, καὶ, οἰός, οἰότερον, ea συνεκφορᾶς forma, qua θηλύτεραι, ἀγφότεραι. vel comparative quoque προβάτερος et οἰότερος, *qui magis ad ovis quam ad hominis ingenium accedit*. V. 25, rectius, ut videtur, πρόβατον, primitivum nempe praecedentis derivati προβάτερον. V. 37, haud scio an melius δεξίου, barytonos: V. 41, aptius τοῦ δεξιοῦ [illegible], vel τῶν δεξιῶν μερῶν.

P. 257, v. 6, commation illud, ἢ παρὰ τὸ ῥέειν τὴν ἐδωδὴν, cum altero quod sequitur, perperam in vulg. ed. nomini δεκὰς assutum supra, 253, 54. V. 23, fortasse leg. αἱ ὁράσεις καὶ δέρματα καὶ δέρξεις, ut v. 19. sed, ne quid dissimulem, est in eâ lectione quaedam tautologia. V. 25, pro μέτρον analogia requirit μέγτρον, ut infra 581, 47. V. 43, aptius fere περιβέβληται: et seq. v. περιτεινόμενον: et v. 46 verius πτέρφος, ut κάρφος, τεῖχος. melius etiam ἀνθρωπῆ, ut ἀλωπεκῆ, contractum ex ία, ut χρυσῆ, χαλκῆ. V. 47, sensus est, εἴρηται δὲ τὸ δέρμα οἱονεὶ τέρμα καὶ τέλος τοῦ σώμ. Et seq. v. παρεντεθέντος τοῦ ρ.

P. 258, v. 7, sensus est: regula postulabat δεσποστής, ut ἁρμοστής: sed una, cum ecthlipsi τοῦ σ mutato etiam tono, factum δεσπότης, ut ἀρότης: quod clare infra docetur 781, 54. At vocativus δέσποτα v. [illegible] ut ἀκάκητα supra 44, 14. V. 13, in λέγει subaudiendus ὁ [illegible]κός, vel alius a quo haec desumpta. V. 17, δεσπότης ferri potest, ut ἀγρότης: at v. 4 et 9 idem per ωmega scriptum, ut ἠπειρώτης, νησιώτης. V. 28, vulgo δυσαύχενες. nostrum δεσαύχενες poscit cum etymologia etiam alphabeti series, ac confirmat insuper Hesychii suffragium. V. 30, locus restitutus ex Il. λ': et v. 40, ex Il. β'. in priori omissa erat copulativa τε: in posteriori autem scriptum erat χρόνου pro χρυσοῦ, metro pariter et sententia corrupta. V. 46, mallem, Δευόμενον καὶ ἐνδευόμενον, χρήζοντα: vel geminata expositione, δεόμενον, χρήζοντα. Sic v. 52, melius ἔτι δὲ καὶ οἱ Αἰολεῖς — est enim mos hic Aeolis cum Ionibus communis. Varini Cornucopiae non male sic ista effert: τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, δεύοιντο· καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς α αἰολικῶς, ἢ μεταθέσει τοῦ ν εἰς α ἰακῶς, δευοίατο. mentio eius Aeolismi etiam infra 611, 51. Praeterea v. 51 melius πύθοιντο et πυθοίατο, ut patet ex 696, 21.

P. 259, v. 1, ait et δεῦρο scribi et δεύρω, sicut δύο et δύω pro numero binario. V. 15, potest etiam eodem casu legi, εἴδους παραγώγου, *speciei derivatae*, ut infra 268, 50: 269, 3. V. 31, cum istis φασὶν ὅτι, subaudiendum οὕτως ἐλέγετο, *aiunt ita nominatum fuisse, quia* —.

P. 260, v. 26, δείδιθι e δείδημι regulariter formari nequit: δείδεθι namque dicendum foret. videtur potius factus metaplasmus, et terminatio verborum in μι usurpata pro terminatione verborum in ω: nempe δείδιθι pro δείδοιε: sicut πίθι pro πίε. at in ζῆθι et πλεῖθι; ascita est ea ipsa verborum in μι terminatio: quia ζῆ et πλεῖ minus belle sonant, 410, 41. vide et 520, 49: 671, 41: 698, 53. V. 41, ἀπόῤῥοια neutro genere accipiendum videtur: aut foeminino genere legendum ὁμοία. mentio istius ἀποῤῥοίας etiam supra; et rursum infra 295, 56: apud Clementem nostrum 20, 25. V. 49, vulg. τὰ, foem. genere: masculinum τὼ repositum ex Il. ι'. V. 57, δείκνυε utrobique per ει diphth. legitur etiam in vulg. ed. at verius esse videtur δείκνυ quod sequitur, sive praesens sit per apocopen, sive imperfectum per aphaeresin.

P. 261, v. 6, πολύανδρος pro πολυάνδριον videtur positum; pro eiusmodi videlicet sepulcro, in quo multa inferuntur virorum corpora. V. 19, vulg. ὑπὸ ζόφου, genit. casu; minus belle. V. 23, cum adverbiali genitivo δείλης, subauditur nomen χρόνος seu ὥρα: idque vel nom. casu, ut in seq. versu Homerico; vel dativo, ut hic. quomodo apud Latinos quoque *vesperi* usurpatum dici potest. exstat autem Homeri locus Il. φ'. V. 33, vulg. Hom. edit. Il. ν', ὅστ' ἄλιμος. V. 44, sincerius videtur, ἔστι δὲ ῥηματικόν.

P. 262, v. 4, πύθ' an verum sit, dubito. nec aufim tamen πύθ' in eius locum substituere. V. 6, inclusa, suppleta sunt e superioribus 135, 24. V. 20, infra in σ, σπείους quidem rursus ratio redditur, sed locus non allegatur: qui quia hic nimis brevis est, repono eo posset ex Odyss. ε', μυχῷ σπείους γλαφυροῖο: et paulo [illegible], περὶ σπείους γλαφυροῖο. V. 33, males fortasse δεινόλογος: sed prior scriptura mox rursum attingitur v. 49. at Δεινόλοχος proprium est nomen apud Suidam. V. 37, vulg. τὸ πόνος τῆς ὤν, omissa primori compositionis parte. V. 49, expositio illa τῆς κακὴ λοχούσης, innuit etiam alteram scripturam, δεινολόχης. P. 263, v. 7, locus restitutus ex Il. χ'. V. 16, δεισιδαιμονία neque apud paganos neque apud Christianos ἐπὶ καλοῦ ponitur, sed pro superstitioso seu nimis scrupuloso daemonum metu, ut declarat Plutarchi hoc nomine inscriptus liber, et Clemens noster 302, 32: sed et noster hic supra in δείδω 260, 5. V. 27, post καὶ ἀποβολὴ, subaudiendum δηθά: cuiusmodi ellipses alibi passim obviae. utrumque loquendi genus infra 274, 7, 22. V. 30, nimium decurtatus locus. plenior hic Il. ω', Ἀνδράσιν ἐν δηΐοισι, seu δήϊσι, per synaeresin. V. 42, vel δήϊον legendum: vel, si δηΐουν verum est, transponenda sunt commata, hoc modo, καὶ ῥῆμα δηΐω· καὶ περισπωμένως δηΐῶ, ἐξ οὗ τὸ δηΐουν· εἶτα κατὰ συναίρεσιν δῃῶ δῃώσω. Verbum autem δηΐῶ duplex est: alterum, tertiae circumflexorum; unde imperf. δηΐουν, et abr. δηΐώσας ac δηΐωθεὶς apud Hesychium. alterum vero est primae circumflexum: unde Il. α', ἔγχεϊ δηΐοων: et Il. ψ', χαλκῷ δηΐοων. sed neutraliter hoc posterius capitur pro, *Hostiliter agens*, *Hostilitatem exercens*. V. 44, haud scio an verius sit. temp. εὑρήσετε, ut mox v. 46. Inclusum ζητούσῃ, eodem vers. 46, in vulg. omissum, nos de nostro addidimus, sensu ita postulante.

P. 264, v. 8, ut melius cohaereant membra, legendum, aut subintelligendum certe, Δηὼ γὰρ λέγεται, ἢ ὅτι πολλ. V. 22, ἱέρεια parum aptum videtur. convenientius ἡ ἱερά, id est *sacra illa Apollini insula*. V. 24, sententia postulat, ἵνα τέκῃ (seu τέκοι) ἡ Λητὼ, *ut pareret ibi Latona*. quod mox factum significatur v. 29. V. 49, si plurali numero τὰ scripsit auctor, significare voluit, non in uno illo, sed in aliis quoque Doricum α in η verti a communi dialecto. V. 56, posterior expositio, ἐκ τινος τόπου, respicit δή ποθεν. apud Suidam eadem, eisdem verbis.

P. 265, v. 10, locus quem attingit, hic est, — οὐδὲ ἔοικε Δημὸν ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ, Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ. verum ibi Eust. non oxytonos, sed properispwmenos, δῆμον habet, 901, 9. V. 13, σφαίρεσιν dixit pro κρᾶσιν, ut liquet ex seq. V. 21, ambigua scriptura. et ἑκάστῳ enim legi potest, et ἑκάστων. clarius apud Harpocr. et Suid. τὰς ἀπογραφὰς ἐποιοῦντο τῶν ἐν ἑκάστῳ δήμῳ χωρίων. V. 33, Suid. ἐν ὄψει πάντων γενόμενον. V. 48, elegantius, τὰς τοὺς πλακοῦντας ἐργαζομένας. geminato articulo.

P. 266, v. 15, πᾶσι, si vitio caret, extrinsecus postulat εἴρηται, aut simile quid: aut φασὶ legendum. nisi forte aliquis existimet pro auctoris nomine surrepsisse: ut legendum sit Πανύασις. sed lubricae istae coniecturae. In ἔχῃ quod sequitur, subaudiemus τὸ πρᾶγμα, seu τὸ ἐκβησόμενον. aut legemus ἔχῃς. V. 20, locus ex Ioann. Evang. c. 18. Seq. v. fortasse scripsit τροπῇ Βοιωτικῇ προίην. Boeotos enim ει in οι vertere cum alibi noster tradit, tum supra in γελοῖος, 224, 36.

P. 267, v. 9, τῶν δημευθέντων consuetudo attingitur etiam infra in ἐγγύης καταβολή, 340, 37. V. 20, καὶ ἐγὼ, pro ἐγὼ δὲ, id est, Ego vero ex eo tractam verbi originem puto, quod Causii maxime omnium sortibus sint usi. V. 26, inclusum κύρβεις additum ex Suida, apud quem etiam Διακοράζεσθαι absque diphthongo legitur, sicut etiam apud Hesychium; nempe παρὰ τὰς κόρας. V. 28, apud Suidam itidem est, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ἐπὶ τῶν ἐμπαιζομένων λαμβάνεται. expositio sequens repetitur mox v. 44, et inf. 273, 47. V. 44, malim διεκωδώνισε, a them. in ίζω, ut v. 27: et infra 273, 47.

P. 268, v. 4, cum εἴρηται extrinsecus subaudiendum ἡ λέξις. V. 16, τετορήσω agnoscit etiam Suidas, eundemque Aristophanis locum iisdem verbis citat. ut facta sit in eo verbo duplicatio qualis in τετραίνω, τετρεμαίνω, et similibus. V. 17, sensus est, γίνεται οὖν διάτορος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, διάκτορος· crebrae sunt autem apud hunc nostrum eiusmodi ellipses; ut mox pag. seq. v 16. V. 22, vulg. coniuncte, ἐπίγλαυκος. perperam. sensus enim est, *Callimachus de noctua hoc adiectivum usurpavit*. clausula vero quae Callimachi loco annexa est, non ad noctuam quadrat, sed ad διάκτορον Ἀργειφόντην v. 12 et 20. V. 38, duplicis lectionis sunt vestigia, ἐξειλέχθαι, et ἐξηλέγχθαι. sed prior convenit melius. V. 52, rursus augmentum neglectum in διάμησε: regula enim διημησε postulat.

P. 269, v. 8, nota ἔσχον plurali numero, cum in praecedentibus membris sint verba singularia, more Attico. ea variatio alibi quoque occurrit aliquoties. itemque infra 273, 31. V. 28. στύραξ inter huius vocabuli significationes agnoscit etiam Hesychius. V. 31, pro μὲν melius fere με reposuerimus. ad metrum sane aptius id pronomen congruit. si quis tamen γε malit, non multum reclamavero. V. 37, διαλλάξαι est itidem apud Hesych.

P. 270, v. 3, διαρύττειν gemino ττ habet etiam Hesychius: sed usitatius mox uno τ ἀρύτειν, ut ἀνύτειν. V. 8, regula eadem cum alibi allegata, tum in ἀνήθηκε, 122, 42. sic 127, 22. V. 16, rectius (opinor) ἀσώμενος, ut apud Galenum, ποιεῖ πρὸς ἀσωμένους, *prodest fastidio laborantibus.* a quo etiam ἀσηδεῖς apud Hesych. V. 32, ὁ διάσειστος absolute capiendum; aut singulariter legendum ὁ διάσειστος. V. 41, verius apud Suidam ἁβρῶς βαίνειν: (ut apud Hesych. quoque τρυφερῶς βαδίζειν) at mox apud eundem σύεσθαι pro σείεσθαι, non ita convenienter. vise item v. 36 et 44.

P. 271, v. 8, rectius, promoto accentu, ἀσπιδέος. sensus est, alios aliter distinguere: alios scribere δι' ἀσπιδέος: alios, διὰ σπιδέος. est autem Homeri locus Iliad. λ', ita scriptus in Eustathii commentario, Τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα δι' ἀσπιδέος πεδίοιο. V. 12, inclusus articulus τὸ in vulg. deest. V. 28, usitatius, σπείρεσθαι τρύγην: potest etiam excusari σπείρεσθαι τρύγη, nom. casu. Praeced. v. corrupte vulg. ἄμπελοι πέλοιο ὄρχοι. nostra lectio petita ex Eustathii comment. 1964, 26. V. 35, appendix ista, ζέγει εἰς τὸ σῆθω, rectius ad sequens διαττᾶν pertinet. cum διαττειν parum affinitatis habet. V. 44, διαφρεῖν, εἰσφρεῖν, et similia, melius fere ἀπὸ τοῦ φέρειν deducuntur, per syncopen, ut περᾶσαι a περάσαι.

P. 272, v. 29, διπλοῦς: tum quia saepius eadem subinde repetere cogitur praeceptor: tum quia pro diverso discipulorum captu alium atque alium fieri oportet. V. 31, in vacuo deesse videtur ὡς τὸ πολὺ, vel simile quid.

P. 273, v. 4, locus ex Il. λ'. V. 24, nota Ἴβυσι pro Ἰβύκῳ. V. 31, rursum numeri enallage in διέτμαγεν, et διεχωρίσθη. V. 43, malim διεδοιδύκισε, a them. in ίζω, ut diserte apud Hesychium exstat. altera tamen scriptura est etiam apud Suidam.

P. 274, v. 3, locus ex Odyss. ζ'. V. 31, non minus apte δίεδρον legeris, aut δίεδρον: illud, ex Suida; posterius, ex Hesychio. V. 56, ἀνιππασία legitur etiam apud Suidam: verum sequens ἀντωμοσία satis declarat, ἀνθιππασία legendum esse cum Hesychio. Ibidem mox cum τὸν αὐτὸν extrinsecus subaudiendum ὅρκον: aut neutro genere legendum τὸ αὐτὸ —.

P. 275, v. 27, rectius δίκτυ, ut δάκρυ, utrumque per apocopen. Seq. v. Dorice quidem δικαλέκτας excusari posset; at communiter δικολέκτης dicitur in Epigramm. V. 34, duplicis scripturae vestigia, ἐπικάρσιαι, et ἐπικαρσίως. V. 46, singulare αὐτοῦ inferri potest, si 'ex praecedentibus subaudiatur ἕκαστον, *unumquodque.* V. 50, in φησὶ respicitur ὁ τεχνικὸς, sive is a quo haec petita sunt. Seq. v. rectius κεινός et στεινός, servato accentu communi, ut in κενός et στενός. Sed notandum inveniri etiam κενώτερος et στενώτερος secundum regulam, idque in mss. exemplaribus; quibus patrocinatur proverbialis iambus, κενώτερος λεβηρίδος. Moschopulus sane ut ξενώτερος et ξενώτατος, ita etiam στενώτερος ac στενώτατος agnoscit. quod a Stephano quoque nostro in Paralipomenis grammaticis annotatum est. V. 57, δεῖ pro δεῖται positum videtur.

P. 276, v. 11, δίκας rectius accipiemus pro δικαιοπραξίας, vel etiam pro *lites* seu *litigia.* sunt enim observatores ut male factorum, ita et recte factorum: illa remunerantes, haec punientes. metrum etiam post φυλάσσουσι requirit τε, vel aliam eiusmodi particulam. V. 22, vulg. ἔωθεν: nostrum ἑώθουν desumptum ex Suida. Seq. v. concinnius Δίκρον, per syncopen. [B. Vulcanius in Callimachi fragmentis legit Δίκρον φίλτρον: per syncopen sc. ut ἄψοῤῥος, χείμαῤῥος, et similia. *Ex Addendis.*] V. 39, nota ἰδὼν pro ἰδοῦσα: itemque mox v. 41, ἀνελθὼν pro ἀνελθοῦσα: forsan librariorum culpa, qui scripturae compendia non recte assecuti sunt. V. 49, cum τὸ ι μακρὸν, subaudiendum ἔχει, aut aliud consimile.

P. 277, v. 19, rursum duplicis lectionis indicia; nempe Διόγνωτος, ὁ ὑπὸ Διὸς γνωριζόμενος: et, Διόγνητος, ὁ ὑπὸ Διὸς γεννώμενος seu γεγεννημένος, *Iove natus.* V. 34, αὐτίκα pro αὐτοῦ, seu ἐν αὐτῷ, temporale pro locali. V. 56, pro παρὰ rectius (opinor) legemus πᾶσαν, *omnem.*

P. 278, v. 2, Homericus ille versus unde sit nescio. Il. ν' legitur, Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον αὐτοσχεδὸν ὁρμήθησαν: et Il. β' non procul ab initio Boeotiae, Τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος υἷες Ἄρηος. V. 39, haud scio an verius τῶν Διοσκούρων, plur. numero, nempe Castoris et Pollucis. V. 46, hemistichium illud, δικλῆν ἐκαδέην, exstat Il. ε'. V. 55, post commatium illud, τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, supplendum, καὶ συγκοπῇ τοῦ ο καὶ ε. V. 57, σφαλίζω vulgaris dialecti verbum esse videtur; quo significato a Germanis quoque nostris *salzen* usurpatur.

P. 279, v. 2, locus restitutus ex Il. α'. superiores editiones habent ποιήσαντα et διπλάσαντα: errore nato ex non recte observato scripturae compendio. V. 14, post φησὶ γὰρ ellipsis est coniunctionis ὅτι, ut supra quoque 77, 55, et alibi. Seq. v. haud scio an verius τρισσόζωος. diversa sunt τρίζοος et τρίζωος. V. 50, χρύσεος quoque cum vulg. retineri potest, si verbum substantivum subintelligatur. ut significetur sella aurata loris argenteis obvincta.

P. 280, v. 1, legendum videtur πολυπέταγι, more perittosyllaborum, ut praecedenti commate διχόθηνι. V. 6, sensus est, ὡς ὁ Ἡρωδιανὸς φησι. V. 8, locus restitutus ex Il. ζ'. V. 9, quem indefinite τινὰ hic nominat, Nonnus est: apud eum enim locus exstat lib. 9, pag. 161. V. 13, in vulg. est tantummodo δῆλον, absque ὅτι, ut supra 77, 55: ellipsi parum usitata. V. 26, fortasse πολέος scribendum, ut Il. ε', ἰὼν πολέος πεδίοιο, *per multum campi spatium.* V. 32, idem hemistichium infra in σκεμὰς 503, 2. V. 44, fortasse verius, πρώτη Διὶ εὐνηθεῖσα, *ut quae prima cum Iove concubuerit;* seu, *prima Iovis lectum experta.*

P. 281, v. 25, in vulg. sunt etiam alterius lectionis vestigia. ἀπὸ δύο τῶν ὁμοιοσήμων. sed posset etiam plane omitti articulus. Seq. v. aptius τροχὸν, aut τροχῷ, ut κύκλῳ. immo et composite legi posset τροχοδίνητον. V. 27, vulg. διχιμάζω, quatuor syllabis; parum apte. V. 39, sensus est: Quod propterea monere volui, ne, si forte alibi audias aut legas, novi quidpiam audisse videaris.

P. 282, v. 7, disiunctiva ἢ aptius fere praecedenti versu collocabitur ante φαντασίαν ἔχούσας τάφων. V. 10, μακρὰ ferri potest, ut apud Homerum μακρὰ βιβάς. alioqui usitatius est μακρὰν, subaudito substantivo ὁδόν. V. 36, nota συνδῶν contra morem pro συνδέων, ut infra 379, 42. Seq. v. alterius quoque lectionis sunt indicia, ἀλλά σφε δόλος — quae mihi quidem videtur esse verior.

P. 283, v. 6, forsan ἐν ταῖς θήραις, i. τῶν ἰχθύων, *in captura piscium.* [qua de re infra quoque 505, 17: et apud Plutarch. lib. De Animalium solertia, ex Aristotele, κελεύουσι περιτίθεσθαι ὁ πρὸ τοῦ ἀγκίστρου περὶ τὴν ὁρμιάν. et paulo ante, τῶν τριχῶν τὰ καθήκοντα πρὸς τὸ ἄγκιστρον, ὡς ἔνι μάλιστα λευκὰ φαίνεσθαι μηχανῶνται. *Ex Addendis.*] V. 10, concinnius ἐριθηλέος, incontracte. V. 22, νεῶν pro vulg. νηῶν repositum ex Il. β'. V. 57. quia δορύκνιον non ἀντιφάρμακον sed letiferum est, ut sequentia declarant, propterea melius legemus παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Ἀντιφαρμάκοις, ut et supra 241, 12: 256, 55.

P. 284, v. 5, cum ἐστὶ subaudiendum τοιαῦτα. sensus est: 16
Sic enim et ποιητικός, et χειρουργία, et μαθήματα, et alia innumera, cum generalem per se habeant significationem, ad certam speciem restringi solent. V. 36, in vulg. δοτικῆς est pro γενικῆς: perperam. V. 48, rursum imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49. regula vero quam allegat, et supra citata bis terve, et infra 396, 39. V. 53, Ἡρακλείδης legendum arbitror.

P. 285, v. 11, scribendum Οἰδιπόδαο, ex Homeri ed. Il. ψ'. de quo vise ibidem Eustathii comment.

P. 286, v. 9, ut similitudo sit exemplorum, pro τρέπω legendum fuerit τέρπω. V. 11, rursum imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49. V. 13, posterior Homeri locus restitutus ex Odyss. ξ'. V. 35, pro οὕτως aptius vel οὓς legemus, vel τούτους. de κάπηλος vero in eandem sententiam infra quoque.

P. 287, v. 12, in vulg. est etiam altera lectio, καὶ κατὰ μετάθεσιν. V. 14, vulg. δραύκαλος, corruptis per transpositionem etymologiae vestigiis. V. 17, eaedem corrupte, Κειρόνειόν τι δεῖ φύσιν. nostra lectio petita ex Suida. Inclusa ὅτι, ab eiusdem Suid. cod. abest. at v. 18 apud eundem masc. genere scriptum τῷ θεῷ, minus recte. nisi quis draconem deum intelligere velit. V. 25, de ἐρεγμός et ἐρεχμός infra 370, 29: 371, 19: de ἀρχόμενος, supra 151, 39. V. 28, rursus omissum verbi augmentum: regula enim postulat ἐσκευώρηται. V. 32, hypallage, pro, τῷ πατρὶ τὰ αἰδοῖα ἐξέκοψε, ut v. 36. Seq. v. post ὅτι subaudiendum ex praecedentibus, ἐκεῖ κέκρυπται τὸ δρέπανον τὸ —. V. 42, haud scio an Εἶσος ab auctore scriptum, ut Κεῖσος apud Pausaniam nostrum 61, 12, et alibi.

P. 288, v. 51, est et verbum δρυφάσσειν: a quo apud Lycophr. 108, στέρνα δεδρυφαγμένον, *pectore obseptum ceu ligneo thorace,* quasi δρυΐνῳ θώρακι πεφραγμένον.

P. 289, v. 7, nota seriem, nempe Δοι inter Δρ et Δυ, ut apud Suidam quoque. sic et αι nonnunquam ante ε, et ει ante η, quemadmodum apud eundem Suidam. V. 16, scribendum cum

vulg. δύω, ultima longa, ut et ſuperiores editiones habent, et ſequentia declarant. ſignificat enim, et δύω ſcribi per ypſilon, et δοιώ per diphthongum: (ut v. 16) illud, barytonως; hoc, oxytonως. noſtrum δύο per imprudentiam nos feſellit. V. 45, melius et evidentius διϊέναι, *in duas partes ire.* V. 49, pro τὴν omnino ſcribendum τὸ, articulo non ad nomen πτῶσιν, ſed ad verbum ἔχειν relato. ſenſus eſt: quoniam unusquisque caſus in duali numero, ſub una terminatione, duorum caſuum ſignificationem habet.

P. 290, v. 6, δείλετο ſuſpectum eſt. regula poſtulat ἐδύετο. V. 13, vulg: [illegible]ἔρχεται, *exit;* errore manifeſto. V. 26, congruentius, ὡς ἰστ[illegible], ut v. 39. nam τιθῶμαι primae coniugationis eſt; δυνῶμαι et ἱστῶμαι, ſecundae. V. 34, κατὰ τὸ τρίτον, ſ. πρόσωπον, *in tertia perſona.* V. 51, quemadmodum εἷς duali et plurali numero carere dicitur 306, 13: ita et τριάκοντος ſingulari numero dici non poteſt. indubitate igitur τριήκοντοι ſcribemus, plurali terminatione. V. 34, haud ſcio an verius ἀντίκειται: ut reſpiciat praecedens ἀντιφέρεσθαι. V. 57, locus ſuppletus ex Odyſſ. ξ.

P. 291, v. 9, in vacuo deeſſe videtur, καὶ Νόσφιν ἄτερθε δύης: aut, καὶ [illegible] δύης ἄνευ, vel ſimile quid. ita enim recte quadrabit expoſitio [illegible] ἄνευ πόνου. V. 12, Lycophronis locum e vulg. ed. ſic interpolabis melius, ἄτερος δ' ἀπ' Ὠλένου Δύμης τε, Βουφαίοισιν ἡγεμὼν στρατοῦ. exſtat locus p. 88. V. 19, ſcribendum fortaſſis, Ἔνδιοι καύηκες: vel etiam εὔδιοι: ut ex his alterius verſus ſit initium. ac quadrare huc videtur illud Theophraſti, καὶ ἐὰν ἐκ πελάγους ὄρνιθες φεύγωσι, χειμῶνα σημαίνουσι. V. 24, vulg. ὕστερον, praepoſtere. Suidas τὸ αὖλαι dicit. V. 27, idem Suid. ῥαχίαν δύσορμον, omiſſa copula et articulo. V. 40, haud ſcio an verius ἐν δυστυχίᾳ εὔτεκνον. vulgatae lectionis ſenſus eſt, foecunda liberis ad ſeditiones movendas natis. V. 52, ante παρὰ τὸ in vulg. eſt diſiunctiva ἢ: quae ferri nequit, niſi alia ſubiungatur expoſitio: quare cum Heſychio et Suida eum ſuſtuli.

P. 292, v. 3, aptius [illegible]ατόχους. V. 11, ut hic δυσμενής a verbo μένω deducitur, [illegible]λαθικηδής a verbo κήδω. ſed verſu 15 a μένος quoque de[illegible]n fieri poſſe additur. V. 18, rectius βαρυτονουμένου. aut leg[illegible] εἴτε γὰρ ἀπὸ τοῦ μένω, ὀξυτονούμενον, ſ. ἐστί. hoc ſen[illegible]m ſive a μένω deducas, in ultima acuetur, ſicut a σπείρω et ἄρδω ſunt oxytona πολυσπερής et νεαρδής, a σέβω εὐσεβής, ἀσεβής, δυσσεβής, θεοσεβής, et ſimilia. V. 23, δυσμῆς expoſitio a locupletatore noſtro addita, ſupra eisdem verbis exſtat 290, 9, retento utrobique ἐξέρχεται pro ἐσέρχεται. V. 55, locus ſuppletus ex Heſiodi Ergis. in vulgatis enim omiſſum hemiſtichium ἵμερος αἱρεῖ. Seq. v. aptius paſſ. δυσπεπτουμένων, *quae difficulter concoquuntur.*

P. 293, v. 3, plures quidem Dodonae a Geographis memorantur, ſed nulla in Hyperboreis ſeu Scythis. quare parum huc congruere videtur appoſitio iſta, χωρὶς τῶν ὑπερβορέων, infra ſane in Κύπρις 547, 28, ubi locus hic repetitur, nulla Hyperboreorum mentio. V. 28, αὐτοῦ pro αὐτῶν, vel ἑκατέρου αὐτῶν. V. 36, οἰνοτρόποι Heſychio ſunt αἱ Ἀνίου θυγατέρες, *Anii ſacerdotis filiae.* itidemque Lycophroni p. 88. V. 50, melius ἄαλιτον, neutro genere, ut v. 54.

P. 294, v. 20, ſicut in tertia plurali δώωσι poetice dicitur pro δῶσι, et γνώωσι pro γνῶσι: ita etiam in tertia ſingulari δώησι pro δῷ, a prima ſing. δώω pro δῶ. eſt ergo primum pleonasmus, qualis ſupra 73, 43: et 106, 52: deinde epectaſis τῆς σι συλλαβῆς, qualis paulo ante v. 16, et ſupra 284, 57, et alibi. viſe et μετέησι infra 581, 33. V. 46, congruentius eſſe videtur σεαυτό, accuſ. caſu. Praemittit porro hic ea quae a diphthongo ει ſumunt initium, quia epſilon a nonnullis εἶ nominatur, ut prolixius in Alphabeto noſtro docuimus. V. 50, melius εἰλῶ, ut 298, 5, et alibi.

P. 295, v. 1, pro ἀπὸ aptius ἐπὶ legerimus, ut mox v. 4. Seq. v. ſi δὴ ad poetae locum pertinet, mutilum eſt verſus initium, ac tale fortaſſe requiritur quale ſeq. p. v. 20. V. 25, congruentius (opinor) φησὶ, num. ſingulari: ut referatur ad Homerum, apud quem locus exſtat Odyſſ. ω', praemiſſo verſu hoc, Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας ἀμύμονας ἔργ' εἰδυίας. V. 41, quemadmodum paulo ante coniunctis antithetis legitur, οἷον γένος, εἶδος, ita hic quoque poſt κοινὸν deſiderari videtur ἴδιον, a librario propter vocum ſimilitudinem omiſſum: ut integrior lectio ſit, οἷον κοινὸν, ἴδιον, ἰδικὸν διὰ τοῦ ι. V. 46, poſitum verſus dumtaxat principium; quia paulo ante v. 43 citatus eſt integer. eſt autem Euripidis, ni fallor. V. 53, vulg. εἰδῶν, contra ſyntaxews normam, quae foemininum ſubſtantivum hic poſtulat. ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ p[illegible]ced. v. eſt, *in diſponendis per certas claſſes libris.* Harmonicis porro multum concinnitatis ab Apolline additum eſſe, dictum etiam ſupra 202, 57.

P. 296, v. 1, μελαγχεθὲς corruptum eſt. verius μελαμβαφὲς Fulvius Vrſinus legit in Lyricorum fragmentis p. 204. poſſet etiam μελανοτευὶς admitti. V. 3, incluſa, addita ſunt ex Od. λ'. In ſequentibus deeſſe videntur nonnulla, in quibus Dei et τῶν εἰδώλων facta comparatio. V. 10, locus reſtitutus ex Il. γ'. perperam in vulg. eſt Ἀντήνορος. V. 14, ſi locus eſt integer, ἴδον ſcribendum, detracto ε. Verbi εἶδον haec inter alia ſunt exempla: Il. δ', ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε νέφος: et Il. ε', Ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα. Sic v. 20, futuri hoc addi exemplum poteſt, — ἤδη μὲν τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθών, ex Odyſſ. ω'. V. 25, διὰ τοῦ η: nempe a verbo εἴδημι. nam inde deducunt quidam infinitivum εἰδέναι, et optativum εἰδείην, ac ſubiunctivum εἰδῶ, a quo per ſyſtolen Homerus Il. α' dixit ἵνα εἴδομεν ἄμφω, pro εἰδῶμεν: ſicut videlicet a τίθημι eſt τιθέναι, τιθείην et τιθῶμεν. V. 53, poſt φρεσὶ deſideratur vel diſiunctiva ἢ, vel ſaltem hypodiaſtole. V. 46, uſitatius fere ἀλλά γε, *attamen:* et v. 48, τοῦ παρακελευσματικοῦ, ut ſupra 294, 42.

P. 297, v. 10, uſitatius ὑπακούουσι in obediendi ſignificatione. V. 12, melius, τὸ, τῇ θελήσει ὑπεχώρησεν: ut prior articulus totum comma ſequens reſpiciat; alter vero, nomen θελήσει. V. 19, Suid. δ' οὖν pro γοῦν. et mox legendum ἐρίοισι πεπταμένοισι, more hexametri heroici. exſtat autem locus ἐν ταῖς Νεφέλαις. utitur verbo εἴξασιν idem Ariſtoph. etiam in Avibus, dicens, Εἴξασ' ἐπιτρίψαι σε —. V. 56, procul dubio auctor ſcripſit, εἰς ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν, ut cum alibi paſſim, tum 266, 27, 29.

P. 298, v. 2, pro ἱέρεια ſenſus requirit ἱερουργία. niſi forte ἱερεία quis malit, a verbo ἱερεύειν. nam ἱέρεια ſacerdotem foeminini ſexus denotat. poteſt tamen etiam ἑορτὴ legi pro eodem. V. 7, malet fortaſſe aliquis ὑπὸ ὑδάτων. ſed δένδρων recte habet; quoniam alibi ἕλαρ appellat φράγμα ἐκ ξύλων, *ſepimentum e lignis.* Il. η', Πύργους ὑψηλοὺς εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν. et Il. ξ', Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν Ἄῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι. V. 11, εἶλας accuſ. caſu accipiendum, ut v. proxime ſequenti, et rurſum v. 18. V. 14, congruentius λαπάζειν ſeu λαπάσσειν, quam λαφύσσειν. V. 19, pro ἄζεσθαι requiritur potius πληκτάζεσθαι, aut aliud ſono aſſimile verbum. V. 22, malim τὸν Ἐλάτου υἱὸν, articulo ad remotius ſubſtantivum conformato. V. 26, vulg. πόλις Ἀθήνησι, errore manifeſto. noſtra lectio petita ex ſequentibus. V. 48, incluſum illud commation, τοῦ λ, additum e ſimili formatione infra 300, 28.

P. 299, v. 16, τὴν ψυχὴν tropice pro τὴν κρίσιν poſitum. V. 38, melius cohaerebunt membra, ſi addita copulativa legamus, καὶ ὡς ἀπὸ βαρυτ. Et contra v. 42, expuncta praepoſitione aptius legemus, τὸ οὖν Ἡγέλοχος, ut v. 37. V. 47, congruentius θάλαμον, maſc. terminatione, ut mox v. 49. aut τρηχὺν generis metaplaſmum habet, ut apud Homerum ὀλοώτατος ὀδμή. in vulg. Nicandri ed. eſt, ἐνδυκὲς αἰεὶ Τρηχὺ ὑπάρπεζον θαλάμην: et ſeq. v. ἐπεί τ' ἐκορέσσατο, *poſtquam ſe ad ſatietatem implevit.* exſtat autem locus in Theriacis, v. 283. V. 56, poſt σπᾶσθαι omiſſa videntur nonnulla. videtur enim ſcripſiſſe auctor, ἀπὸ δὲ τοῦ ἰλὺς καὶ σπᾶσθαι, ι γραπτέον.

P. 300, v. 1, malim εἰλυφῶ, circumflexe. itidemque v. 5. ex 17
eo enim eſt poeticum εἰλυφόων, v. 6. V. 18, haud ſcio an verius ἡττήθησαν, ut paulo poſt v. 14, χειρωθέντες. viſe Pauſaniam noſtrum cum alibi tum 83, 17: et 92, 45. V. 10, ἔνθα rurſum pro ἔνθεν, ut alibi paſſim. V. 12, hypallage quaedam, pro Πελοποννησιακὴν οἰκοῦντες Μεσσήνην: ad differentiam videlicet eius quae in Sicilia eſt. aut retento Μεσσηνιακὴν, genitivo caſu legendum Πελοποννήσου, id eſt, *Meſeniacam Peloponneſi regionem habitantes.* V. 15, nota rurſum, ἕω τὸ ἐνδύομαι, variata verbi forma; itemque mox v. 33, et alibi. V. 21, cum iſto commatio, ὅτι δὲ, ſubaudiendum e praecedentibus, διὰ τοῦ ι γράφεται, *quod autem per ι ſcribantur —.*

P. 301, v. 18, εἶν legendum eſſe, non ἦν, ut vulg. habent, cum ipſa formationis norma declarat, tum eiuſdem repetitio confirmat infra in ἕξει 348, 1. V. 32, differentia illa de poſſeſſivi ſignificatione clarius infra exponitur 507, 17. V. 39, plenior loci citatio pagina praeced. v. 37. V. 52, ἡ δασεῖα ſive aſpiratio, non cadit nec in εἰμὶ τὸ ὑπάρχω, nec in εἶμι aut ἵημι τὸ πορεύομαι, ſed in ἵημι τὸ πέμπω: quemadmodum etiam illorum primitivum ἔω et εἴω, exili; huius autem thema ἕω, denſo ſpiritu effertur regulariter. attamen et infra ἕω τὸ πορεύομαι aſpiratis iterum annumeratur 352, 39.

P. 302, v. 2, pro Ἀργείων ſupra Ῥηγίνων eſt 135, 44. V. 16, εἰνάτειρ εἰνάτειρος agnoſcit etiam Euſtathius 648, 45: ſed uſitatius εἰνάτηρ, ut θυγάτηρ, Δημήτηρ. exſtat autem locus Iliad. ζ'. V. 19, in vulg. indicia ſunt etiam alterius ſcripturae, μετὰ τοῦ φύλλου: recte. V. 23, in vulg. eſt ἐκείνῳ: nihil ad rem. noſtrum ἐνείκω diſerte probatum infra in ἐνεῖκαι 339, 33. eiusdemque generis ſunt στεινός, κεινός, ἐμεῖο, σεῖο, τελείω, et alia innumera. V. 29, legi poſſet etiam, τῶν σεσημειωμένων ἕν, *unum eſt e no-*

tatis. V. 45, de *εἴκαισαν* magis consentanea sunt quae infra traduntur. V. 53, *ἐρράφθαι* pro compos. *ἐνερράφθαι*.

P. 303, v. 19, pro *κλῶνας* aptius *φοίνικας* aut simile quid legerimus. *καθαρὰ* vero mox dicuntur *τὰ ἐδώδιμα*, sacrae Scripturae consuetudine. V. 21, rectius *ἀπηρτημένους*: Suidas *προσκρεμαμένους*, *appensos*, *adnexos*. V. 32, non minus aptum *ἐνεῖρθαι*, ab *ἐνείρω*, *insero*, *innecto*. V. 36, congruentius singulare, *ἱκετηρίαν*. V. 53, inclusum *σιροκόμος* e superioribus perspicuitatis gratia repetitum est. Ibidem mox *ἐπιμελεῖσθαι* cum dativo constructum est, cum ab aliis cum genitivo, interdum et cum accus. iungatur.

P. 304, v. 5, *εἰλυσθαι*, ita videlicet ut *εἴρυσθαι*, pleonasmo *τοῦ ι*, v. 2. V. 36, rursum *παθητικόν* pro *μέσον*. at versu 9 ambo coniuncta sunt. V. 47, incerto illi exemplo addi potest hoc ex Odyss. θ', *ὄττι κέ σ' εἴρωμαι*. ceterae huius verbi significationes expositae paulo ante, v. 22. V. 55, Boeotismus ille notatus etiam alibi, ut docebit Index.

P. 305, v. 1, inclusa, *εἰς ἑνός*, perperam irrepserunt, ex marginali (ut videtur) scholio. V. 16, *οὐδεὶς* communi genere ubi legerit nescio: foeminina sane *οὐδεμία*, et *μηδεμία*, usitatissima sunt. V. 26, *φύσει μακρὰν* legitur etiam supra 54, 33, ubi haec ipsa regula citatur; cum tamen videatur potius *θέσει μακρὰν* legendum, si ad nomina referatur. nam in participiis *τῇ φύσει* longa est foeminini participii penultima. V. 29, cum istis, *τοῦ δὲ, κατὰ παρασχηματισμὸν*, subaudiendum, *ἀπαιτοῦντος γίνεσθαι τὸ θηλυκόν*: id est, *postulante, ut secundum formationis normam fiat foemininum*. V. 47, *ὅτι* pro *πότερον*, *utrum*. V. 54, posterior locus exstat, Il. γ'. prior ex Iliad. η', sic interpolandus est, *Τρωῖην σύνεργον ἔλωτε*. cui similis hic Il. ι', *εἰσόκε τέκμωρ Ἰλίου εὕρωμεν*.

P. 306, v. 16, post *εἰσίθμη* subaudiendum, *τροπῇ τοῦ σ εἰς θ*. V. 35, haud scio an verius, *Καθδ' εἴσ' ἐν θαλάμῃ*. V. 36, in vulg. indicia sunt duplicis scripturae: nempe ut primum ponatur optativum *Εἴσαιτο*] idque solum, absque comitatu; deinde sequatur, *Εἴσατο*, *ἔδοξεν*. ad *εἴσαιτο* certe alludit clausula, *τὸ εὐκτικὸν*, *εἰσαίμην*. V. 49, locus suppletus ex Il. θ': alter qui sequitur v. 52, exstat Il. ε'.

P. 307, v. 11, aptius ad metrum quadrat, *εἰς ἵππον ἄληται*: et mox, *ἀντὶ τοῦ εἰλῆται*. sed coniecturae non fido nimium. Seq. v. pro *ἀλήσω* in vulg. est *ἀλώσω*: perperam. nec est quod nos moveat adversativa in *ἰστέον δὲ*, versu 14: cum ea infra quoque sic usurpetur pleonastice, 318, 18. V. 16, vulg. *συνθέσει*: itidemque mox v. 18: nihil ad rem. nostrum *διαθέσει* cum alibi sic usurpatum, tum 260, 21: 313, 11. V. 33, sensus est, *εἴρηται δ' οὕτω*.

P. 308, v. 5, Homeri ed. Iliad. ω', *κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει*, *In Iovis pavimento sunt posita*. V. 22, commation illud, *πατρὸς ἐπ' οὔδει*, additum ex Iliad. ε'. Seq. v. non minus aptum *εὐδιάλυτον*, *facile dissolutu*, ut 265, 9. V. 33, incertum est, quid sibi velit *τὸ ἐπτερύγωμαι*. nam suspicari possit aliquis tralata distinctione legendum, *τὸ ἐπτερύγωμαι, οὕτως*: ut in eo quoque intelligatur aphaeresis *τοῦ π* more Attico, quum regula *πεπτερύγωμαι* postulet. sed pene in diversum trahor, ut existimem velle dicere, *τὸ ἐπτερύγωμαι, τὸ ἐπτέρωμαι, καὶ τὰ παραπλήσια, εὐφωνίας ἕνεκεν οὐκ ἀναδιπλασιάζουσι*. infra sane 501, 28, ante *κτ* et *πτ* reduplicationem fieri negat: et 662, 34, Aeolicae dialecto eam tribuit. V. 45, melius forsan ita legemus, *ἀπὸ γοῦν τοῦ ἕξ, γέγονεν ἑξάκις· καὶ ἐκ τοῦ ἑξάκις, ἑξήκοντα, τροπῇ Δωρ. τοῦ α εἰς η*.

P. 309, v. 3, inversio seu reciprocatio requiritur, *ὡς ἀνάπαλιν Ἀφροδύτη Ἀφροδίτη*: seu, *ὡς ἀνάπαλιν Ἀφροδίτη ἐκ τοῦ Ἀφροδύτη*. V. 17, vulg. *ἔγγιον*, absque diphthongo, oblitterato vocis etymo. V. 32, quia praecedit, *ἐν συνθέσει*, melius *ἐγγυαλίζω* scribemus, addita praepositione *ἐν*. alioqui enim non erit compositio. V. 43, pro *ἐγγείνωνται* in vulg. scriptum *εὐλαί*. Itidemque mox v. 51, *εὐγλωττογάστωρ*: utrumque contra seriem alphabeti. quamobrem ego Suidam sequi malui; qui *ἐγγλωττογάστορας* sic dictos tradit ut *ἐγχειρογάστορας*: ut sint, qui in lingua et manibus ventrem dumtaxat gerunt, qui omnes actiones et studia referunt ad ventrem. At Aristoph. in Avibus, *ἐγγλωττογαστέρων γένος*, quoniam avibus circa linguae radices est ingluvies, ventris speciem gerens.

P. 310, v. 23, convenientius *ἐγκάψαι*: ut significet, quantulum temporis ad morsum ingluttiendum sufficit. V. 32, cum *λευκὸς καὶ μαλακός*, subaudiendum *μυελός*. sic enim Rufus Ephesius in medullae speciebus: *ὁ δὲ ἐν τῷ κρανίῳ, (s. μυελὸς) ἐγκέφαλος· ὁ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις ὀστέοις, ὀστίτης*. V. 44, Megaclem Alcmaeonis filium agnoscit etiam Herodotus lib. 6. V. 50, *γενομένη* remotius antecedens spectat, nempe *κορδύλην*. si enim ad propinquius *οἴδημα* referas, *γενόμενον* scribendum fuerit. perperam vulg. *γενομένης*. V. 56, si dativo casu *ἡμῖν* legas, sensus erit, *semper in nobis Cilicismum exercent*. Cilices autem improbitatis notatos esse, declarant etiam ista Suidae, *Τρία κάππα κάκιστα, Καππαδοκία, Κρήτη, καὶ Κιλικία*.

P. 311, v. 11, *ἀμύκω* legitur etiam apud Suidam in verbo *ἐγκομβώσασθαι*. et cum noster hic subiungit, *εἴρηται ἄνω*, videtur ad *Ἄμυκος* nos remittere, de quo supra 87, 11. alioqui suspicio aliquem subire posset, mutilatum esse locum, ac deesse testimonium e Sophoclis Amyco citatum. Amycum autem inter alias fabulas Sophocli adscribit etiam Athenaeus. V. 35, in vulg. est *κεκραμένοι*, idque interpunctione a sequentibus diremptum; sensu minus commodo, ut mihi quidem visum est. significat enim *ἐγκρασίχολοι*, vel, *ἐν οἷς κέκραται ἡ χολή*, *in quibus temperatum seu mistum est fel*: vel, *οἱ ἐν τοῖς κρασὶ τὴν χολὴν ἔχοντες*, *qui fel habent in capitibus*. V. 54, vulg. *ἐγγλυμμένοι*: itemque sequenti vers. *ἐξεγγλυμμένος*: perperam utrumque. nec enim ab *ἐγγλύφω* haec; sed alterum, a *γλύφω*: posterius vero, ab *ἐκγλύφω*. Augmenti autem ratio in his ea quae supra 208, 31.

P. 312, v. 5, *εἶχε* rursum pro *ὤφειλε*, ut supra 216, 10. V. 32, structura requirit potius, *μήτε ἀρχομένης*. sensus est, *ἐὰν μὴ ἄρχηται ἀπὸ μακρᾶς*, ut declarat sequens exemplum: et v. 35, *οὕτως* pro *οὗτοι* positum; adverbium scilicet vice pronominis. V. 39, cum *ἐπενθέσει*, subaudiendum *τοῦ θ*, ut v. 26. V. 40, melius *ἤησθα* in Homeri editionibus et Eustathii commentario: idque probat etiam expositio quae subiungitur, *πορευθῇς*. V. 41, *παροξύνεσθαι* legendum esse, non (ut in vulg. est) *προπαροξύνεσθαι*, manifestum ex seqq. v. 44. V. 44, aptius scribemus *τετάρθαι*, ut arguit Aeolicum *τετόρθαι* v. 46: nempe a *τείρω*. nec enim vel *τετλῆσθαι* vel *τεθλάσθαι* quidquam cum his verbis habent affine. V. 49, convenientius *ἐν τῇ ἰλύϊ*, *in limo*. Sequens locus interpolatus ex vulg. ed. Aristophanis. nam in nostris Etymologici exemplaribus scriptum *ὥσπερ*, et *πεπόνθασι*, et *οὐδὲ ἐν*, et *ἀνακυκῶσιν*, et denique *ἀναιροῦσι*, reclamante partim sententia, partim metro. sunt autem versus compositi generis; quorum prior pars, iambicum dimetrum; posterior, Anacreonticum: quod genus recentiores Graeci Politicos versus appellarunt. V. 55, *Ἐγχελέως* pro vulg. *ἐγχέλιος* repositum e Stephani Byzantii Ethnicis. nom. sing. est *Ἐγχελεύς*, ut *Μυκαλεύς* a *Μυκάλη*.

P. 313, v. 5, videtur neutro gen. scripsisse *ἱέμενον*, seu *ἱέμενον*: ut innuit expositio, *ὁρμὴν ἔχον*. V. 11, eadem regula supra in *βροτολοιγός*, 215, 9. V. 26, videtur legendum, *παρὰ τὴν ἐν πρόθεσιν, καὶ τὴν χειρὶ δοτικήν*: ut *ἐγχειρίδιον* compositum significetur ex *ἐν* praepositione, et *χειρὶ* dativi casus nomine. V. 32, Nicandri locus est, Theriacon v. 638. V. 42, *βλάψαι* est etiam apud Suidam in huius verbi expositione: alioqui maluisset forte aliquis *βάψαι*.

P. 314, v. 17, tres *τῶν ἀντωνυμιῶν εὐθεῖαι* statuuntur; quoniam cetera nominum regulam sequuntur; haec vero tria, peculiarem quandam rationem habent 314, 9. V. 28, annotatio de pronominibus *ὅδε* et *δεῖνα* eisdem verbis supra legitur 172, 55. V. 39, pro disiunctiva *ἢ* aptius fere legemus *ᾗ*, *quare*, *qua de causa*. V. 42, sensus est, *τύνη*, quod pro *σὺ* usurpatur, pronomen est et ipsum, sed per epectasin factum ut *ἐγώνη*. id enim declarant sequentia. 18

P. 315, v. 5, post *δῆλον* rursum ellipsis est coniunctionis *ὅτι*, ut supra 77, 55. V. 11, ut *ἴυγγα* magis appositionem habet quam compositionem, ita *ἐγχῷ* 313, 53: quod tamen etiam compositorum more quidam *ἐγχῷ* scribunt, ut docetur ibidem. V. 28, praepositio *παρὰ* cum articulo *τὸ*, desunt in vulg. ed. V. 42, pro *διδύμων* aptius legemus *ἐδωδίμων*: ut sit *qui praeest esculentis*. V. 50, de *ἐδείδισαν* rectius supra praecipitur 260, 7. V. 54, *ἐν ἑτέρῳ*, subaudi *λεξικῷ*, ut v. 41.

P. 316, v. 13, vulg. *ἐδικάσθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ*. sed *ἐδικαιώθησαν* legendum esse cum ipsa res arguit, tum confirmat Suidas. V. 26, congruentius, *ἐκπέποται καὶ ἐδήδεται*, utrumque singulari numero. nam *ἐδήδαται* pluralis numeri est, more Ionico. Sic vers. 31, aptius videtur *τροφήν*, *alimentum*, *cibum*.

P. 317, v. 12, vulg. *ἐδωδιτάσαι*. oblitteratis etymologiae vestigiis. nostrum *ἐδωλιάσαι* repositum ex v. 7, confirmat etiam Suidas. V. 14, cum istis, *ὑπὸ στέγαις ἑτέραις*, subaudiendum ex praecedentibus verbum *συνθεῖναι*. V. 48, pro *εἰ* rectius *ἐὰ* legemus oxytonws, ut praecedit *ὅσ, ἐός*.

P. 318, v. 1, in vulg. est etiam altera scriptura, *περίσχου*. incontractum *περίσχεο*, est etiam in Homeri ed. Il. α'. V. 4, *ἱππύς* ab *ἵππος* iam tertio repetitum: alioqui magis inclinarim in coniecturam supra expositam ad 79, 52. V. 13, locus ex Il. γ'. V. 17, post *συγκοπῇ καὶ διαλύσει* subaudiendum *εἴρηται*: cuiusmodi elli-

pſes paſſim obviae. V. 24, cum apoſtrophi nota ſcribendum, Πηλειάδ' ἐθέλ'. idem enim eſt quod Πηλείδη ἔθελε, *Pelidae velis.*

P. 319, v. 2, rectius Πεῤῥα ſeu Πεῤῥαία. ita enim infra in π. 692, 25. V. 5, legendum fortaſſe, καὶ παρὰ τοῦτο, (nempe τὸ ἐτὺς, γίνεται) τὸ ἔθος, τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον. ut deducatur vel ab ἐτεός, per ſyncopen et metallagen; vel ab ἐτός, per ſolam τοῦ τ μεταβολήν. Sic v. 16, cum praepoſitione legendum videtur, διὰ τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττειν: aut pro infinitivo reponendum participium διαπράττον.

P. 320, v. 28, pro ἑκάτερος procul dubio ſcribendum ἑκάστερος, ut paulo ante ἑκαστέρω et ἑκαστάτω, ab adverbio ἑκάς, ſic ut ἐγγύτερος ab ἐγγύς. V. 36, vulg. δέκατον ἀριθμὸν, *decimum numerum.* obſcurius. ſenſus eſt, ἥκειν καὶ φέρειν δεκάκις τὸν δέκα ἀριθμόν, *quia venit et ſecum fert decuplum numerum denarium;* id eſt, *decies in ſe continet numerum denarium.* V. 56, συνηγορῆσαι verum eſt in aliquibus litibus: ſed incidunt etiam in quibus aptum eſt contrarium κατηγορῆσαι.

P. 321, v. 7, aptius forſan ἑκατομβαίῳ, ut mox v. 12, et pag. praeced. v. 46. V. 11, articulus τὸ, cum ſequenti hemiſtichio, χρύσεα χαλκείων, a nobis perſpicuitatis gratia ſunt addita. exſtat autem locus Il. ζ. V. 26, melius fere τὸ χεὶρ, nom. caſu, ut v. 15. V. 34, ut hic ἐκεῖ ἐκ τοῦ ἐκεῖνος, ita v. 39, ἐκεῖνος ἐκεῖ. quae ut excuſari aliquatenus poſſint, tamen cum v. 37 dicat, ἡνίκα φυλάσσωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, vice pronominis ἐκεῖνος aptius ſubſtituetur adverbium ἐκεῖθι, ex v. 42. At quod ſeq. v. ponitur, οἱ Δωριεῖς ἐκεῖνος λέγουσι διὰ τοῦ η, clarius v. 30 dicitur, οἱ Δωριεῖς κῆνος αὐτὴν φασὶ καὶ τῆνος. V. 52, vulg. perperam ἀκμὴν, in utroque membro. noſtrum ἀκὴν expoſitum ſupra, 47, 8.

P. 322, v. 4, melius τοξεῖαι, a verbo τοξεύω: et v. 34, ἐφίστασθαι, *ſuſtinere.* V. 55, ἐπὶ τούτου, nempe τοῦ ἀφωρισμένου αὐτοῖς τόπου.

P. 323, v. 19, rectius (ni fallor) κολφῷ, eodem nempe ſyllabarum numero quo nomen κολφός. V. 23, ſic Plin. lib. 11, c. 39, *boum coriis glutinum excoquitur, taurorumque: et id praecipuum.* Itidem *taurinum glutinum* lib. 26, c. 8, idem Plinius. V. 29, plenior requiritur lectio, hoc fere modo, καὶ ὄνομα, ἔκπλαγος καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, ἔκπαγλος· ὅθεν ἐπιῤῥ—. V. 45, vulg. τῆς ἐξουσίας, perperam, ut ipſa res arguit. V. 55, aptius ἐκτιλῶ, fut. tempore, *evellam.*

P. 324, v. 20, locus reſtitutus ex Theocriti 23 Idyllio, quod Διόσκουροι inſcribitur. vulg. corrupte Θάμνης pro ἔνθα μιᾶς: et ſeq. v. ἐξοτειχον pro ἐξ Τοίχων: et rurſum Ἰωνίης v. 21, pro Ἠσονίης. V. 42, ſanior fortaſſe lectio haec, ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων, οἱ, τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες, ἀποσείονται τὸν ἐπιβ. ut omnia iſta ſint expoſitoris verba, non alterius cuiuſpiam auctoris. V. 49, incluſum ἐκτὸς procul dubio ſuppoſititium eſt. cum enim ἐκτοῖο uſurpetur pro ἐκ τούτου τοῦ χρόνου, *ex eo tempore, exinde,* nominativum habere nequit, neque etiam huc quadrat adverbium ἐκτός. itaque in Cimmerias tenebras id relegemus. apud Heſychium diviſe ſcriptum, ἐκ τοῖο, ἐκ τούτου.

P. 325, v. 17, ἡ τῶν φύλλων, ſ. ψηφηφορία, vel ſimile quid. V. 34, ἔλαστον, ita ſtare videtur ut ſeq. v. κέντον, utrumque regulari modo, abſque ρ. At v. 37 ſine ρ ſcribendum καλιστής, ut verſ. praeced. βοαστής, et ſeq. v. ἐλαστής. De eiſdem et ſupra 218, 38. V. 51, ſi locus eſt integer, metrum poſtulat, διαμπὰξ δ' ἠλ—: uſus eſt autem eo vocabulo etiam Lucianus, διεκλαύνεται διαμπὰξ ἄχρις ὑπὸ τὴν πυγήν, mimeſi quadam, ut videtur. V. 56, incertum eſt utrum verius, οἷον an οἶον. nec enim loco invenire licuit.

P. 326, v. 4, verum quidem eſt τὸ ἕλκειν, quod attinet ad ſententiam: etymo tamen melius fere congruit ἕλειν ſeu ἕλλειν. V. 14, τῷ μηνὶ, ſ. τούτῳ, ut ſupra 321, 10. V. 27, ἀνεφάνη τὸ —, ut pagina ſeq. v. 20. V. 32, τὸ λεαῖνον, ut paulo ante v. 24. V. 40, παρὰ τῇ ἕλῃ ἐστὶ, ſi mendo caret locus, ſignificat expoſitam eſſe luci et calori ſolis. V. 43, fortaſſe in iſtam ſententiam ſupplendus locus, τῶν μὴ διδόντων τὰς θυγατέρας ἀφελόμενοι, τούτας ἐκεῖ κατῴκισαν. meminit inſulae Strabo lib. XIIII; ſed nominis rationem non attingit. V. 49, cum articulo ſcripſi, παρὰ τὸ ἕ ἕ λέγειν, ut mox v. 51.

P. 327, v. 1, melius cum articulo, τὸ πεντάμετρον. V. 10, ſcribendum εἰς τὸ Ἀσελγαίνειν. ita enim ſupra eſt, 153, 47. Seq. v. ſunt in vulg. alterius quoque ſcripturae indicia, nempe Ἐλεγῆς, ut ſupra 152, 49. Καρίαν vero mox legendum eſſe pro vulg. Ἰκαρίαν, liquet ex 153, 6. V. 13, rectius ἐλεγαίνειν, ut v. 6, et ſupra 152, 50: ea nempe forma qua ἀσελγαίνειν, ἀκολασταίνειν, ἀνοηταίνειν, et eius generis alia. V. 25, vulg. Ἐλεφήνη: nihil ad hoc etymon. V. 36, poteſt etiam οἰκισάντων legi, eorum qui condiderunt ſeu *primitus domicilia ibi poſuerunt.* V. 53, incluſum χρησαμένη additum o vulg. Procli Chreſtomathia, editionis noſtrae 340, 11. Eadem ſeq. verſ. ἐκ τῶν μέτρων, cum articulo: pro quo ſuſpicabar aliquando legendum τὸ ἑκμετρον, ſeu τὸ ἑξάμετρον. Sunt et aliae quaedam diverſitates, tum in verbis, tum in ordine: quas qui volet, ipſe conferendo annotet.

P. 328, v. 12, locus ex Apollonii Argonaut. 1, v. 1266. V. 40, μέγαν quoque legi poteſt, ut Il. θ', ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον. Sicut autem ſeq. v. ἐλελίζω deducit ab ἑλίσσω, ita ſupra 249, 1, δάζω a δάσσω. V. 46, uterque locus exſtat Il. ζ. prior ſic, Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν. alter, tertio verſu poſt, Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν. ubi ſcholiaſtes unam dumtaxat expoſitionem tradit, nempe συνεστράφησαν, eodem utrumque ſignificatu accipiens.

P. 329, v. 2, ἐλειγμένην Ionico more uſurpatum, omiſſo augmento et aſpiratione: uſitatius enim εἱλιγμένην. V. 8, ſenſus eſt, ὡς Ὅμηρος, *ſicut Homerus.* καὶ vero pro ὡς a librariis frequenter poni propter affinitatem ſcripturae compendioſae, norunt ii qui mſſ. exemplaria cum impreſſis conferunt. V. 27, in ἐλεφαίρατο duplicis ſcripturae ſunt veſtigia; nam vel ἐλεφείρατο ſcribendum innuit ab ἐλεφέρω, quod proximo verſu ſequitur; vel potius ἐλεφήρατο, ut mox ἐλεφηράμενος, ab ἐλεφαίρω; quod agnoſcit etiam Heſych. ac Suidas.

P. 330, v. 3, rurſum imperfecta regulae allegatio, ut ſupra 114, 49. perfectius citata eſt in ἀνήνοθε, 106, 18. V. 23, congruentius ἐνέμετο, ſingulari numero. ſignificat enim, caeleſtem illum leonem, antequam inter ſidera relatus eſt, e paludibus petiviſſe pabulum. V. 39, rectius Φιλήτας, apud Athenaeum et Stephanum Byzantium: apud Suidam Φιλητᾶς bis, ut Θευδᾶς. V. 49, Ταραντίνου nondum facta mentio; nec certum eſt, an Ταραῖον dicere voluerit. V. 51, melius, γυμνασίῃ, Ionico more. V. 56, malet forte aliquis ὧδε. alioqui ſenſus eſt, *Quantum vero mihi de illo verbo invenire licuit, ſignificat ea dictio* στρατεύειν. ſed ſuſpectum id στρατεύειν, veriuſque videtur eſſe στραγγεύειν, *diutius morari ſeu haerere, ut guttae ſc. quae per anguſtum meatum diſtillant lentius.*

P. 331, v. 14, Hellen Pauſanias, Apollodorus, et alii, Athamantis filiam produnt, Phrixi ſororem; et ab ea denominatum τὸν Ἑλλήσποντον. et Ἕλλην, a quo nomen ortumque traxerunt οἱ Ἕλληνες, a Strabone, Apollodoro et aliis, Deucalionis perhibetur filius, a Pauſania Xuthi frater. ita ut neque Ζήθου neque Ξούθου nomen huc congruere videatur; quamquam poſterius Apoſtolii collectanea mſ. praeferunt, neſcio quo auctore. Sequens verſus et ipſe vitiatus eſt: ac fortaſſe legendum, ἑλλάς, ἕδρας: ὅπερ πλεονασμῷ τοῦ σ γίνεται σέλλα Ῥωμαίοις. Heſychio ſane ἑλλά, καθέδρα eſt. a σέλλα vero derivata videntur σελλίς et σελλίον. Latinum *Sella,* per ſyncopen pro *Sedula,* a ſedendo; a quo et *Sedile,* alludens ad Graecorum ἑδώλιον. V. 11, ἐκλήθη reſpicit ſubintellectum, τὸ ὄνομα, ſeu ἡ λέξις. alioqui enim ſtructurae norma poſtulat ἐκλήθησαν. Sic verſu 47, congruentius τῷ — et πεπλατυσμένῳ: ut feratur ad remotius, πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ. Praeced. v. alii Φρίξου: ut item v. 28 Ἀττάλου gemino ττ ſcribitur frequentius. V. 52, cum ἄφωνον γὰρ, ſubaudiendum τὸ ζῶον τοῦτο: aut legendum ἄφωνος. V. 57, pro ἑλλὸς magis convenire videtur ἕλος, *palus.*

P. 332, v. 7, perperam vulg. ἀπὸ παντὸς μέρους. noſtrae lectioni patrocinatur et ipſa ſententia, et ſimilis locus ſupra 268, 9. V. 27, melius ἐκτεταμένῃ, ut (330, 1, et alibi paſſim) μακρᾷ παραληγόμενα, id eſt, quae in penultima ſyllaba vocalem productam habent. Sic v. 34, pro ἀπὸ et ἄφελκε aptius legemus ἐπὶ 19
et ἔφελκε, ut v. 30.

P. 333, v. 4, Ἕλουροι procul dubio ſunt qui a Trebellio Pollione, Ammiano Marcellino, Iornande et aliis, *Heruli* nominantur. meminit et Zoſimus noſter libro primo, 652, 29. ex inſula Scandinavia egreſſos, Aimonii monachi verbis refert Ortelius noſter. τοὺς λαοὺς huc acceríere parum videtur conſentaneum. V. 28, cum ἔχει extrinſecus ſubaudiendum τὸ σύνθετον, ſeu τὸ συντεθέν: aut plurali numero legendum ἔχουσι. Seq. v. ſenſus eſt, ἐξ οὗ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί, et ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς, aliaque conſimilia, paſſim apud Homerum obvia. V. 34, uſitatius ἕψοντες, a barytono ἕψω. V. 49, rurſus augmentum omiſſum. regula enim poſtulat καθειρπύσθη.

P. 334, v. 15, rectius, ἐμβῦσαι, ut declarant ſequentia. Ibidem mox vulg. ἐνδῆσαι, *illigare;* parum ad rem. V. 18, ἔμβολος potius eſt a verbo ἐμβάλλειν, ut σύμβολον a συμβάλλειν. V. 21, iterum augmenti omiſſio, ἔμεσε pro ἤμεσε. Pro ſeq. τὰ τέκνα, alii ſingulari numero τὸν υἱὸν dicunt, ut et Servius apud Virgilium, *filium ei epulandum appoſuit.* V. 25, τρεῖς nomi-

nantur; sed δύο solummodo exponuntur. cuius culpa, incertum. V. 41, sensus esse videtur, οὐδέποτε τὸ διττολογούμενον ἔχουσι δίχρονον: sed illa διφωνία seu διττολογία unicum dumtaxat tempus admittit, aut breve scilicet, aut longum. nam ειο et οιο penultimam perpetuo producunt; et contra, εο perpetuo eandem corripit. V. 54, aptior forsan haec distinctio, ἀλλὰ πῶς τὸ Ἐμισαῖος; ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου γέγονε.

P. 335, v. 9, cum illis, ἀπὸ ἐνεστῶτος, subaudiendum γίνεται: aut legendum ἐπὶ ἐνεστῶτος, subaudito verbo λέγεται, aliove huiusmodi. V. 17, nota ἐπὶ ἐνέχυρα φιλίας διδόμενοι: et mox v. 20, ἐπὶ ὁμολογίᾳ τῆς εἰρήνης. quorum etsi posterius usitatius; ferri tamen et prius poterit, si ἐπὶ pro εἰς capiamus; ut si Latine dicamus, *dare in pignus amicitiae.* V. 27, melius ὁ μέσος, addito articulo, ut cum alibi passim, tum 322, 57. V. 41, κακῶν ἔμπαιος, ut infra κακῶν ἴδρις 466, 41. V. 51, melius, ἀπὸ τῶν ἐν πεδίῳ κειμένων θεμελίων, ut apud Suidam est; nisi quod ibi participium in fine ponitur.

P. 336, v. 9, inter πόρπῃ et βελόνῃ desideratur ἤ. aliave consimilis particula, a librario (ut videtur) per soni affinitatem praetermissa. Sic v. 45, post παρὰ τὸ ἕνα, requiritur πόδα ἔχειν, *ex eo quod unicum pedem habeat.* Seq. v. malet fortasse aliquis ἔνοχος ποινῇ, vel ἔνοχος ποιναῖς: sed cum genitivo legitur hoc vocabulum etiam apud Platonem et Aristotelem. V. 47, melius, ut videtur, ἐπὶ φόνῳ δρασθέντι, *ob caedem perpetratam.* V. 54, melius πρώτης συζυγίας, ut cum alibi tum 442, 45, et seq.

P. 337, v. 29, vulg. ἐναπεἰσιεσται, obscuratis etymi notis. nostrum ἐναπήρεισται agnoscit etiam Suidas. Pro seq. ἐμπίπτειν potest etiam ἐμπήγνυειν legi, sicubi ἐναπερείδειν active capiatur pro *Infulcire* seu *Impingere*: itemque v. 44, ἀπὸ τοῦ πολεμίου, *ab hoste.*

P. 338, v. 4, de ἐπίμηνος supra dictum, ad 170, 33. Sequens Homeri locus citatus etiam 169, 45. V. 11, forsan auctor scripsit σποδιὰ διάπυρος, *cinis ignitus.* V. 16, ἔνδεια in vulg. omissum; et sequentia perperam cum antecedentibus connexa. V. 31, κληρωταί nunc iterum pro κληρωτοί. V. 52, in vacuo desideratur ὑπευθύνους, ἐπιζημίους, ἐνόχους, vel simile quid. a Suida et Harpocratione abest totum hoc commation.

P. 339, v. 5, aptius forsan κατὰ τρόπον, *ut moris est.* V. 21, Hesychius φιλοφρόνως pro φιλοτίμως. V. 28, in vulg. exstant etiam alterius scripturae vestigia, nempe χύω κύθρα: Ionice namque κύθρα pro χύτρα dicitur, ut κιθὼν pro χιτών, 454, 42. sed perperam iidem vulg. pro duobus habent unum corruptum χυκύθρα. V. 36, ὁ δεύτερος, id est ὁ ἐκ τοῦ ἑτέρου, *qui est ex altero,* nempe ab ἑνέκω, v. 33. Sic v. 38, διὰ τοῦ γ dictum pro, τροπῇ τοῦ ι εἰς γ, ut infra 357, 6. V. 43, cum simplici subaudiendum compositum, ἐνυπάρχομεν videlicet: itidemque mox v. 46. [V. 55, aut ἐπένθεσιν legendum, aut tollenda negativa οὐκ: ut significet, in compluribus exemplaribus ε producto (seu temporaliter aucto) legi ἠμπείρουν, sicut 132, 34. *Ex Addendis.*]

P. 340, v. 4, rursum duplicis scripturae indicia, ἐν μέσῃ τῇ κιθάρᾳ, et ἐν μέσῳ τῆς κιθάρας. Seq. v. κοινοτίδητον ἐνεργμὸν corruptum est: nec tamen κοινοσίγητον ausim reponere; nec item κινησίδετον. quorum illud esset, *silentium multitudini afferentem;* hoc, *illigatas citharae chordas moventem.* V. 19, locus ex Apoll. Argonaut. lib. 2, v. 358: ubi scriptum exstat τοῖσίν τ', et ἐμβασιλεύει. V. 26, δασύνεται] in medio videlicet; quippe ab ἐνίημι. V. 33, apud Hesychium duplex est scriptura, ἐνεκολάβησε, et ἐνεκολήβασε, utraque per unum λ, nempe παρὰ τοὺς κόλλους. apud nostrum tertiae quoque indicia sunt, nempe ἐνεκολόβυσε, a κόλος et βύω: ut sit κόλους ἐμβύσαι, *bucceas infercire, offas seu turundas ingerere.* V. 53, legendum fortasse, ἐν Ἐχελιδῶν, scilicet δήμῳ: de quo infra 404, 6. apud Stephanum Byzantium minus recte Ἐχεμίδαι nominatur istud oppidulum. V. 57, si legamus τῇ νεάτῃ ἡμέρᾳ, sensus erit, *quoniam fit, ut novissimo die lunae duo menses quam proxime inter se accedant.* apud Suidam est, ἕνην καὶ νέαν dictas, ἐπειδὴ ἐν αὐταῖς συμβαίνει καὶ λήγειν τὴν σελήνην καὶ γεννᾶσθαι: et rursum, ἐκ τοῦ τὴν τελευτὴν ἔχειν τοῦ προτέρου μηνὸς καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑστέρου. nam ἕνη appellatur ultima veteris lunae dies; et νέα prima dies novae lunae, seu novi mensis: itidemque Demosth. τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ὑπεξιέναι, *veteres magistratus novis decedere.* Faciunt huc ista Columellae libro 8, cap. 11, *ut trigesima luna, quae est fere nova, cum pavoninis excludantur.*

P. 341, v. 1, iambicum erit, si legas, Καὶ δὴ κελεύει νῦν μὲν ἥκειν ἐσπέρας, Αὖθις δ' ἕνης. ubi ἕνης significat *die crastino.* apud Hesiodum vero Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφι, *in crastinum at perendinum.* V. 6, vitiatus locus, nec sanatu facilis. aliquid vero lucis ei afferunt haec Apollodori Bibliothecae libro 3, καὶ Καπανεὺς ἁρπάσας κλίμακα, ἐπὶ τὰ τείχη δι' αὐτῆς ἀνῄει. et aliquanto post, ξύλον δέ τινας λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτῶν Καπανέα καὶ Λυκοῦργον. meminit et Pausanias noster 288, 39, ad Electras portas fulmine deturbatum perhibens. attingit haec idem Aeschylus in Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις: sed nihil ibi quod loco sanando conferat. V. 40, ἐκ μεταθέσεως ὄντα τοῦ θε. id est; *per μετάθεσιν facta ex θε,* seu, in quib. θε mutatum est in θα.

P. 342, v. 8, γίνεται, nempe ἡ ἀνεστραμμένη πρόθεσις. V. 10, pro εἰσὶ aliquid aliud requiritur; aut adulterinus est locus; aptior citatus supra, 123, 53, πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι, ex Iliad. α'. V. 17, Eustathius triplicem scripturam annotat, nempe εἴην, ἤην, et εἴη: priores duas, primae; tertiam, tertiae personae. primam requirit nostri Etymologi sententia. V. 31, pro ἐνίσπε Eustathii textus habet ἔνισπε, ut est in sequentis versus acroteleutio. exstat autem locus Il. γ'.

P. 343, v. 4, aoristi est ἔνισπεν: at praesentis et imperfecti ἔνισπε, absque ν, nempe modo imperativo; ut in loco modo indicato. V. 17, rectius ἤνις, acuto videlicet, non circumflexo, ad differentiam singularis numeri, ut infra 432, 1. Seq. vers. τῷ ποιήσαντι] id est, τῷ θέματι ἐξ οὗ γέγονε: nempe ὦ seu εὖ, quod idem ἵημι. V. 24, in vulg. exstant etiam alterius scripturae indicia, μεγάλοι' ὀαριστύς: et rursum v. 30, in Homeri editionibus est Τοῖσι pro foeminino Τῇσι. V. 33, vulgati aliam quoque scripturam innuunt, ὀαριστὶς πάρφασις. V. 44, e Suida legi potest, Πολύζηλος Δημοτυνδάρεῳ. nam inter Polyzeli fabulas Demotyndareon quoque recenset Suidas. Sequentia fingi magis quam divinari queunt, hoc fortasse modo, Δεῖξαι δὲ χρυσοῖς νᾶμα βλύζον ἐγγύα. V. 52, legendum videtur, παρ' οὐδετέρου, *e neutro compositum,* ut mox vers. 54.

P. 344, v. 3, aptius ὡς κλώμενος. καὶ vero a librariis saepe pro ὡς poni, propter compendiosae scripturae affinitatem, iam aliquoties monui. V. 6, si ἐννεον verum est, thema erit νέω: et contra, si thema statuatur ναίω, imperfectum erit ἔναιον, et ἐνναιον pleonasmo poetico. V. 13, per transpositionem accipienda sunt duo postrema commata, hoc modo, καὶ ἐκτάσει (nempe τοῦ α εἰς η) γίνεται ἐννεσίῃσι. Sed non opus est tam longis ambagibus. nam ἐννεσίη poetico pleonasmo factum ex ἐνεσία. id autem ab ἐνίημι, ut ἐξεσία descendit ab ἐξίημι, 347, 39. V. 38, verbum γίνεσθαι superfluum est: aut legendum, διὰ τὸ ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντας, μαντικοὺς γίνεσθαι, ut apud Hesychium et Suidam. Contra, vers. 40, post μαντικὸς deest ἐγένου, si εὐνάσω est aoristi primi medii. Ibidem vulg. ἐνόλβιος, nihil ad rem. V. 47, desideratur praepositio ἐν, vel ante articulum ταῖς, vel ante verbum κεῖσθαι. V. 53, rursum imperfecta regulae allegatio; ut supra 114, 49. integra exstat regula in ἀκήν 47, 17. V. 55, usitatius τὸν ὦπα, genere masc.

P. 345, v. 1, verius esse puto ἐνωπαδίως. ut scripturae diversitas sit tantum in tertia syllaba. etsi enim Dores α pro ω usurpant, nihil tale tamen in hoc genere videre memini. Sic v. 7, rectius ἐνώρᾳ, seu divise ἐν ὥρᾳ. V. 15, metrum postulat ἐν χείρεσσι: Iliados ε' est ἐν παλάμῃσι. Verum crassa est in huius verbi etymo alucinatio. νωμᾶν enim a νέμειν est, ut στρωφᾶν a στρέφειν, τρωπᾶν a τρέπειν, πωτᾶσθαι a πέτεσθαι. idque confirmant inter alia Homeri haec, Odyss. φ', Νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα: et Il. α', Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι. V. 36, legisse videtur auctor, ἐμὲ τροπαλίζεο. in Homeri ed. legitur, τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζεο. V. 38, haud scio an verior haec distinctio, πυτίζω, πυταλίζω, Ἀνακρέων· καὶ Σώφρων φησὶν ἀπὸ τοῦ πυτίζω, πυταλίζω.

P. 346, v. 2, suspicetur forte aliquis, scriptum fuisse, ἐπήχει θοῦρόν τι καὶ ἐνυάλιον. minus aptum, ἐπίουρόν τε καὶ ἐνυάλιον. V. 16, congruentius, φυλάττουσι γάρ — et seq. v. πεντήμηνον λέγοντες: itidemque mox v. 20 et 21. aut ibi quoque singulariter scribendum λέγων, subaudito extrinsecus ὁ Ἀττικός V. 39, Ἐξάδιον ψιλοῦσθαι affirmat etiam Eustathius in Homerico isto Il. α', Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε: sed addit, esse qui aspirationem malint; ut sit ab ἑξάς, sicut Εἰκάδιος ab εἰκάς 298, 3. Idem a recentiorum nonnullis dempta initiali Ἅδιος dicitur, ut tradit idem Eust. 101, 19. V. 45, per crasin legit Eust. Odyss. λ', θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ, 1676, 42.

P. 347, v. 4, melius, ἐξαμβλῶσαι. V. 47, ἐξερῶ scribendum, absque diphthongo, ut patet e loco ad quem nos remisit, 422, 1. V. 51, τρώεις pro vulg. τρώσεις reposui ex Odyss. φ'.

P. 348, v. 17, pro praepos. μετὰ in vulg. est coniunctio καί, parum apte. Forsan etiam verius ibidem καταπάτησιν, *contentionis.* V. 19, διδάσκειν cum dativo iunctum est eo respectu, quod qui docet, docendo dat et prodest ei quem docet. V. 35, τῶν ἐξηγητῶν non meminit Ammonius in suis Διαφοραῖς unde colligere licet, pleniorem Διαφορῶν librum ab hoc nostro consultum fuisse. V. 48, vulg. κινήσαντες, et ἀποβαλεῖν, praepostere.

nostra lectio, desumpta ex Suida, rationem ipsam suffragatricem habet.

P. 349, v. 1, ἥξεις pro ἥξίασι, ut supra 301, 25. V. 21, aptius pene κολούειν. V. 26, vulg. καὶ ὄρος τοίνυν, perperam omissa praepositione. Sequens ἐξορίσαι frequentius gemino ρρ scribitur, itidemque primitivum ὀῤῥός. V. 29, malet fortasse aliquis ᾗ, relative. sed maiorem locus medicinam requirere videtur; talem fortasse, ἧς δεῖ πλέον ἐπιμελεῖσθαι. ἢ τοῦ βδῆλαι, *quae magis ei curanda est quam ut lac emulgeat, caseosque a sero deficcet, ac vestra eluat.* V. 34, in ἐξουσία crassa rursum alucinatio. vera est ea formatio, quae pag. seq. v. 32 traditur, nempe a participio foeminino ἔξουσα, sicut οὐσία e participio foeminino οὖσα descendit: itidemque ἀπουσία, παρουσία, περιουσία, e suis participiis foemininis.

P. 350, v. 13, imperfecta aetiologia infra in περαιτέρω absolvitur 363, 20. V. 57, quaestio illa de ἔοικα et εἶκα in vulg. annexa est verbo ἔοργεν, pag. seq. v. 51. minus convenienter.

P. 351, v. 32, rursum imperfecta regulae allegatio: perfecta exstat v. 15 et 38.

P. 352, v. 2, Apollonii locus exstat Argon. lib. 3, v. 471. V. 12, metrum postulat, ἑώϊον Ἀπόλλωνα. V. 25, articulus τὰ post λοιπὰ superfluit. V. 29, λαθῆναι corruptum est: melius fortasse, παρὰ τὸ τὴν ἕωλον ἀκρατῆσαι, *ob hesternam diem intemperantius transactam*: ut referantur haec ad remotius commation. ad propinquius referre si malis, pro λαθῆναι fortasse λυθῆναι reposuerimus: ut sit, *ex eo quod pridie vis eius exsoluta fuerit.* V. 35, melius αὐτοῦ, *ipsius, eius*; ut patet ex Suida. Seq. v. legi etiam potest ἐπὶ κατηγορίας, genit. casu. V. 40, ἔος quid sibi velit nescio. si ἑὸς scripsit, de quo supra 308, 2, etymi ea fuerit ratio, quod quae sua sunt et quae bona sunt, ea et attrahit quisque, et sibi evenire cupit.

P. 353, v. 1, τρεῖς legitur etiam apud Suidam; cum potius τέσσαρας postulet numeri praecedentis ratio. V. 44, melius, ἐπὶ πεπολιτευμένων, seu ἐπὶ πολιτευομένων. sic enim Suidas, ἐπὶ τῶν ἐγκαλούντων τισὶ δημηγορεῖν καὶ πολιτεύεσθαι, οὐκ ἐξόν. ut proprie sit, *eorum nomina deferre, qui conciones ad populum habere ac remp. tractare praesumunt, cum id eis non sit licitum.*

P. 354, v. 1, inclusa, addita sunt ex eodem Suida. V. 7, Suid. ἀκολουθοῦσιν ἐφεξῆς: et seq. v. χρυσία, Χεκανίδας. Vise et ἀπαυλία supra 119, 16. V. 15, de καίω καύσω dictum ad 119, 20. V. 33, Ἀτθίδων, subaudi λέξεων. V. 38, ἐπενήνεον non est ab ἐνόω, sed a νηνέω: unde Il. ψ', — αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήνεον ὕλην, *confestimque struebant ei gratam materiem.* V. 48, rectius ἤνεκα, per eta in secunda syllaba, ut v. praeced.

P. 355, v. 11, apud Suidam est ἑαυτῷ, sing. numero. ἑαυτοῖς tamen agnoscit etiam Harpocratio, sed praemissis verbis pluralibus, ἐπεδικάσαντο, et ἔπεισαν. V. 16, melius ἐπελήκεον, ex Hesychio et Suida. eoque alludunt etiam sequentia. V. 21, κινήσει pro κλίσει capiendum: (ut 466, 49: 472, 20) aut legendum κοινῇ χρήσει.

P. 356, v. 46, inclusa, addita sunt ex Eustathio et scholiaste. exstat autem locus Odyss. φ'. Paulo ante, v. 45, vulg. δῆλον habent pro δηλοῖ, perperam.

P. 357, v. 1, τῷ Φιλοσόφῳ, Aristotele scilicet, Hist. anim. lib. 6 et lib. 9, de coturnicib. ac perdicib. V. 9, in ἐπήρεια, subaudiendum, τροπῇ τοῦ α εἰς η, ut mox v. 12. Eodem v. 12, ἐπήρατος, si germanum est, metaplasmum habet pro ἐπηράτου. V. 17, legendum puto, τὸν πρός τινα τὰ ἔπη ἐπιβάλλοντα, *qui dicteria in aliquem conicit ut iacula.* Similis etymologia in ἰάμβῃ 463, 27. V. 25, nescio an verius κατὰ Δεινάρχου: et mox, μήτε πόλεως μήτε πολιτείας. ubi πόλις significat *ius civitatis*: πολιτεία, *ius capessendae tractandaeque reip. seu publicorum munerum.* V. 27, melius constabit metrum absque νῦν. licet enim νῦν γενόμην legi possit, raro tamen in paribus regionibus dactylus pro iambo admittitur. V. 32, ἔπι accipiendum barytonως; nempe per figuram pro compos. ἔπεστι. Seq. v. cum λέγει subaudiendus ὁ τεχνικὸς, vel alius a quo haec sunt petita. V. 40, apud Hom. Il. γ', initio, est εἶδος ἔπ', apostropho pro finali ι imposita.

P. 358, v. 7, malet quis fortasse ὅτε: sed et ὅτι tamen retinere nihil vetat. V. 12, Πανδώρᾳ est etiam apud Harpocr. ac Suidam. alioqui fortasse aliquis Πανδρόσῳ verius esse iudicaverit. Apud eosdem etiam est μετὰ βοὸς, *cum bove.* sensus est, bovem Minervae immolatum fuisse: deinde consequenter post bovem mactatum successisse ovis immolationem in honorem Pandorae. sonat enim ἐπίβοιον quasi *postbovium* dicas, ovis scilicet immolationem statim post bovem mactatum fieri solitam. V. 26, apud Plutarchum in Xenocrita, p. 156, ἀνάκωλος scribitur, per omega, et pro puerili tunicula capitur, brevi nempe, ac supra genua se continente: uti etiam ἡ ἐπιγονατὶς seu ἐπιγουνὶς significat eam quae usque ad genua pertingit. Seq. v. pro ἐπιγονατὶς in vulg. est ἐπὶ γόνατα, minus recte. mentio eiusdem iterum infra 594, 35. V. 30, ἐπιγύνης positum pro ἐπὶ γύης, divise.

P. 359, v. 51, Harp. et Suid. ἐπὶ τῷ Θρασύλλου μνήματι melius.

P. 360, v. 16, accus. Ξέρξην ferri potest, si ad participium καταγαγόντι referatur. alioqui simplicior lectio est, Ξέρξῃ ἐπενήρυξαν, dativo casu, apud Harpocr.

P. 361, v. 7, aptius διαφρτισιν, a them. impuro in ίζω. apud Suidam est διάπλασιν. apud eundem seq. v. κόλλυξ, gemino λλ et ypsilo. in K tamen idem Suidas diserte habet κόλιξ et κόλικες, simplici λ et iota, nempe παρὰ τὸ κολοβὸν, a quo et κολούρια. mediam scripturam κόλλιξ et κολλικονόμος, sequitur Hesychius, per iota videlicet et geminum λλ. Seq. v. pro κυλλίστης apud Hesychium est κυλλάστις, apud Herodotum libro secundo κολλήστις. at Pollux lib. 6 καλλίστεις ab Aegyptiis nominari tradit panes in acumen fastigiatos. V. 15, melius, addito articulo, ἀπὸ τοῦ τοὺς ἐπὶ πολὺ καθεύδοντας, οἰδεῖν τοὺς ὀφθ. *ex eo quod qui diutius dormiunt, tument circum oculos.* V. 19, pro κύκλον et κύκλους, aptius fere κύλον et κύλους quispiam legerit, ut v. 11. Inclusionis vero notas adhibui, ut transitus ab ἐπικυνεῖν ad ἐπισκύνιον eo esset evidentior. de illo autem ἐπισκύνιν paulo aliter infra 364, 4. V. 21, mallem λάεϊ, quod a λᾶας quidam deducunt. V. 31, Suid. ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος, ἣν ἐτείχ. itemque Hesych. V. 35, vulg. προσωδέστερον, parum ad rem. Seq. v. Suid. μάχεσθαί τε ἀγαθοὺς καὶ εὐπατρ., et rursum v. 37, ἦσαν pro εἰσί. V. 39, melius ἐπὶ Ληναίῳ, divise, apud Suidam.

P. 362, v. 2, κληρωταί iam tertio ita usurpatum. usitatius κληρωτοί apud Suidam, et apud nostrum infra in ἱεροποιοί, 468, 56. V. 12, Εὐμολπιδῶν pro singulari Εὐμολπίδου reposui ex Harpocrat. ac Suida. V. 41, aptius pene ab ἐπιῶξαι deduxerimus τὰς ἐπιωγάς: ut ex eo dictae sint ἰωγαί et ἐπιωγαί, quia partim a fluctibus, partim ab iis quos premunt fluctus, magno clamore petuntur: παρὰ τὸ ἰώζειν seu ἰώσσειν. at ἰωὴ et ἰωχμός, sunt potius ab ἰώκω, τὸ διώκω, quod est *insequor* seu *insector*. V. 44, ὅτι superfluit, quia verbum infinitivum sequitur. V. 52, in Aristophanis editionibus est λείξας, praeterito aoristo: et δημιόπρατ', hoc est, δημοσίᾳ πιπρασκόμενα, seu τὰ ἐκ δημεύσεως, *publice venum proposita, publicata.* V. 54, μὲν pro vulg. μὴ reponendum fuisse, arguit ipsa sententia, et confirmant Harpocr. ac Suidas.

P. 363, v. 18, inclusa, addita ex Il. ζ'. sed perperam irrepsit copulativa καί. integer enim versus est, Ἤγαγε σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον. alter locus qui sequitur, exstat Il. γ'. V. 27, ἐπιπόλαιος sicubi adverbialiter usurpatum est, eo modo usurpatum quo apud Virgilium, *Nec minus Aeneas se matutinus agebat*, pro *mane.* alioqui adverbia sunt ἐπιπολαίως et ἐπιπολῆς, ut mox v. 27. V. 28, ἐπιπόρπημα per η scribendum esse, arguit apud Eustathium Dorismus ἐπιπόρπαμα, nempe a them. ἐπιπορπᾷν. V. 30, legi potest etiam σύνεσις, *commissura.* V. 37, regularius ἔπτηκα—. V. 46, rectius, ὅτε τὴν στροφὴν ᾄσειαν. V. 48, nomin. ἀποδόντες, absolute positus est, ut alibi quoque. Ibidem mox legendum, ἐπελέγετο πάλιν τετράμετρον ποιημάτιον. eadem pene apud Aristophanis scholiasten praefatione in Νεφέλας. V. 57, aptius, παρὰ τὸ ἐπεισιέναι, geminata praepositione. Praeced. v. cum isto commatio, ἀπὸ τοῦ τὰ σῖτα τὰ ξηρὰ, subaudiendum λέγεσθαι, aut aliud verbum consimile.

P. 364, v. 15, in vacuo ex antecedentibus supplendum videtur, καὶ ἐπισκεπτικῶς: vel, καὶ ἐπισκοπικῶς. V. 35, indicia duplicis lectionis, ἑκάστῳ ἐν αὐτοῖς: et, ἑκάστῳ αὐτῶν. V. 43, Suid. τὴν δημοσίαν σφραγίδα. quod magis placet. Seq. v. ἐπιστάμενος accipiendum aoristo secundo pro ἐπισταθείς, *praepositus, praefectus*: aut praesenti tempore legendum ἐφιστάμενος, ut v. proxime sequenti. V. 52, melius, ἢ ἐφύλαξε, *aut servavit*: ut alia exponatur etymologia, ἐπίσταμαι scilicet Ionico more usurpatum 21
esse pro ἐφίσταμαι, *animo insisto, animum intendo*; et ex consequenti, *cognosco, intelligo, scio.*

P. 366, v. 8, melius ἐκ δευτέρου. *denuo, iterato.* cuiusmodi loquendi genus pag. seq. v. 41. V. 22, legendum videtur τῷ στόματι, *ori.* Seq. v. abbreviatus est versus, more solito. integer est, Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου: Latine, *Multa cadunt inter calicem supremaque labra*: item *Inter os et offam* apud A. Gellium lib. 13, c. 16. V. 48, ἐπιτεθυμένον absolute capiendum, pro ἐπιτεθυμένου τοῦ ἐπιτελεώματος: quale sacrificii corollarium ἐπίβοιον supra 358, 11.

P. 366, v. 7, in vulg. indicia sunt etiam alterius scripturae, *πέτραφθε*. sed melius esse *τέτραπται*, satis clarum est ex sequentibus, et e simili exemplo infra 368, 36: 377, 50. V. 11, nota *τιθή* et *τηθή* pro eodem. sed rectius *τηθή*: quia *τιθή* Hesychio est *nutrix*. Seq. v. cum *τῆς τοῦ πατρὸς*, subaudiendum *μητρός*: itidemque in seq. commatio. V. 14, videtur scripsisse auctor, *ἐτετύφειν, ἐτετύφεα· καὶ ἐπεποιήκειν, ἐπεποιήκεα*. id colligitur primum ex alphabeti serie; quia recensentur hic quae ab E et T incipiunt: deinde ex sequentib. v. 17 et 41, ubi primum illud exemplum repetitur: et tertio ex 119, 53, ubi ad hoc ipsum *ἐτετύφειν* lector remittitur. ut taceam quod in Grammaticis praeceptis barytonum *τύπτω* circumflexum *ποιῶ* ordine antecedit. V. 38, pro *Κέφαλος ῥήτωρ* perperam in vulgatis est *κεφαλαίων*: perperam etiam seq. v. *περὶ τῆς ἀτιμίας*. nostra lectio desumpta ex Suida: apud quem et *διεσώσατο* scriptum pro plur. *διεσώσατε*. V. 54, inclusa, *κατὰ*, et *δραχμαῖς*, addita ex Harp. ac Suida. Iidem initio, v. 51, *ἐπιτρίταις* habent dativo casu pro accus. *ἐπιτρίτας*. Rursus ex eisdem v. 57 *τετραδράχμου* repositum pro *τετάρτου δραχμοῦ*. In eo autem quod v. praeced. apud Suidam quoque legitur, *τρίτον εἶναι μερίδα*, duplicis lectionis sunt vestigia; nempe *τρίτον εἶναι μέρος*, ut apud Harpocrationem est; vel, *τρίτην εἶναι μερίδα*.

P. 367, v. 5, fortasse *τρωχῶ* scripsit auctor: itemque seq. v. *τρώχων*: nempe a themate circumflexo. ita enim unanimi consensu Eustathius et scholiastes Odyss. ζ, sub finem, *Αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσι*. itidemque Apollon. Arg. lib. 3, v. 873, *Τρώχων εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτόν*. nam *τρωχῶ* sic usurpatur a *τρέχω*, ut *τρωπῶ, στρωφῶ, νωμῶ*, a *τρέπω, στρέφω, νέμω*, et *πωτῶμαι* a *πέτομαι*. V. 24, fortasse melius *οὐκ ἴδια*: ut idem sit quod *ἰδιωτικὰ*, *qualia sunt hominum privatorum, vulgaria*. et seq. v. *οὐκ ἐτόν τοι τἀπὶ Χαριξ*. id est, *nec profecto talia qualia Charixenes tempore fuerunt*. quo proverbio etiam Aristophanes in *Ἐκκλησιαζούσαις*, *Οὐ γὰρ τἀπὶ Χαριξένης τάδ' ἐστίν*: quia videlicet taxatur *εὐήθης καὶ μωρὰ ἡ Χαριξένη*, ut scholiastes ibidem ac Suidas annotant. V. 33, nota *ἐπιχύτας*, cum ab initio sit *ἐπίχυτος*. *ἐπίχυτον* sane agnoscit etiam Hesychius: Pamphilus apud Athenaeum lib. 14, *ἐπίχυσιν* dicit: cognatumque genus apud Hesychium *ἔγχυμα*. De *κόλιξ* seu *κόλλιξ*, supra dictum ad 361, 8. V. 37, si locus desumptus est ex Il. ζ, foeminino genere scribendum *ἀλλήλῃσι*. V. 40, *μέσος ἀόριστος παθητικὸς*, coniuncte usurpatum etiam supra bis terve, et infra 464, 12: 466, 6: 499, 20. vise 754, 21.

P. 368, v. 18, brevitatis studio contracta est sententia: sensus est, *ἔπω τὸ λέγω, τοῦ ἕπω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀκολουθῶ*. Sic v. 27, sensus est, *τὰ δὲ ἐνεργητικὰ, οὐχὶ, εἰ μὴ μόνον ἐν συνθέτῳ σχήματι, οἷον ἀμφιέπω καὶ περιέπω*. activa enim verbi *ἕπω*, non in simplici sed in composita figura usurpantur. V. 43, Apollonii edit. *ἤϊε*, *ibat*: et mox, *νείσετο*. exstat autem locus Argon. lib. 1, v. 738. Sequens locus ita interpolari potest: *διπλασία δηλονότι πέτρα τῇ Ἀμφίονος κιθάρα εἵπετο*. nam *ἠκολούθει* adulterinum exegema videtur, quia mox *εἵπετο* sequitur.

P. 369, v. 8, *δόξαι* pro vulg. *δεῖξαι* repos. ex Suida. Ex eodem addita sunt inclusa v. 11. sed, ne quid dissimulem, exemplaria eius habent *ἴδια* pro adverb. *ἰδίᾳ*. Ex eodem S. vers. 13 *εἰσηγοῦντο* scriptum pro vulg. *εἰσηγοῦνται*: aptius enim praeteritum quam praesens. Et rursum v. 17, *ἀφ' ὧν* pro vulg. *ἐφ' ὧν*. V. 20, *Ἀλμᾶς* corruptum est: legendum enim *Ἀκάμας*. nam, ut Suidas cum Harpocr. tradit, una e decem tribubus *Ἀκαμαντὶς* dicta, ab Acamante Thesei filio. de ceteris si plenius cognoscere aves, vise Sigonium lib. 2. De Atheniensium republica, eo capite quod est De Tribubus, Curiis, Gentibus, Populisque Atticis. V. 22, cum istis, *τὸ πᾶν πλῆθος εἰς δέκα φυλάς*, subaudiendum *διένειμεν*, aut aliud eiusmodi verbum. V. 29, clausula ista, *ἔστι καὶ ἐρῶ*, et quae sequuntur, perperam in vulg. legitur v. 46, post *Ἐργατῖναι, οἱ γηπόνοι*. nihil enim cum illis habet affine. V. 49, *ἐραννῆς*, gemino ν, ut declarat hemistichium istud bis ab Homero usurpatum Il. ι, *Καλυδῶνος ἐραννῆς*. V. 56, respexisse videtur ad locum illum Genes. 3, qui sic legitur in vulg. ed. *ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου*. ut pro *φαγῇ* legerit *ἐργᾷ*, *laborabis, coles*. sed *φαγῇ* (seu *φάγῃ* 786, 27) agnoscit etiam Theophilus noster lib. 2 ad Autolycum. Non est autem necesse novum praesens huic futuro fingere. nam *ἐργᾷ* factum e communi *ἐργάσῃ*, extrito σ, et *άῃ* per crasin in *ᾷ* contractis, ut prolixius declarant Notae nostrae ad Clenardi et Antesignani grammaticam.

P. 370, v. 9, fortasse legendum, *κάλ' αἰζηῶν*: ut significet, *Multaque praeclara iuvenum opera ab ipso sunt deiecta*. V. 19, in vulg. est *ἐνζάξαι*, corrupte. V. 49, plenior erit et structura et sententia, si praepositione cum articulo addita legamus, *ἐκ τῆς ἔρας*, *e terra*.

P. 371, v. 11, locus Homeri plenius citatur p. seq. v. 12. V. 19, legendum opinor, *παρὰ τὸ ἐρείκω, ἐρετγμὸς, ὃς λέγεται καὶ ἐρεγμός*. *ἐρεύγω* enim et *ἐρευγμὸς* nihil huc faciunt. *ἐρείκω* autem attingitur mox v. 20; et pag. seq. v. 15: *ἐρεγμὸς* vero etiam p. praeced. v. 29. In *ἐρεγχμὸς* sane confusa est duplicis scripturae notatio. communius enim *ἐρεγμὸς* dicitur, per γ: Aeolice vero *ἐρεχμὸς* per χ: vel ab *ἐρείκω*, extrito ι: vel ab *ἐρέχθω τὸ διαχόπτω* v. 28, 53: et 372, 15. V. 24, *ἐρεχθῶν*, et v. 28 *ἐριχθῶν*, formam habent aoristi secundi: praesens esset *ἐρεχθῶν* et *ἐριχθῶν*, aut barytonus *ἐρέχθων*: (ut 372, 15) unde v. 53 passivum *ἐρεχθόμενος*. alioqui ad *ὀρέχθεον* v. 27, melius quadraret *ἐρέχθεον*. Locus vero qui citatur, Homeri est, Il. ψ': cui evidentioris intellectus gratia post *σιδήρῳ* addi potest *Σφαζόμενοι*. V. 33, *αὐτὸ* legendum esse neutro genere, relatum ad *τὸ σπέρμα*, patet ex v. 41. in vulg. est *αὐτὸν*, masc. gen. V. 37, melius *ἀποκυήσῃ*, activo genere.

P. 372, v. 14, fortasse verius, *ἐρείω*: et mox *τελείω*: utrumque barytonum. V. 22, pro *ἐρειρέδαται* usitatius *ἐρηρέδαται* v. 44 et alibi. V. 39, in vulg. est *ἀμφότερα*, luxato metro. V. 42, *ἐρηρώτηκα* excusari potest per Dorismum, v. 52. alioqui enim Attica regula postulat *ἐρηρότηκα*, tertia correpta, v. 47. V. 44, integrum versum si velis, post *ἐρηρέδαται* adde *δύο λευκώ*. V. 47, Attica ista regula tradita etiam supra 106, 18. V. 49, usitatius *συνεμπέσῃ*, modo subiunctivo.

P. 373, v. 6, variatio modi est. textus enim optativo, expositio subiunctivo prolata est. V. 10, imperfecta regulae citatio, ut supra 114, 49. integra exstat in *Δόλιος*, 282, 58. V. 21, vulg. *εὐσείω*, mendose: nostrum *εὐγείῳ* petitum ex Hesychio et Suida.

P. 374, v. 15, neutrum ὃ respicit intellectum, *μόριον*: aut neutro genere legendum *παρὰ τὸ πέρι*, ut p. seq. v. 1. V. 23, melius *γράψας*, tempore praeterito: itidemque v. 34, verius *ἐριπεῖν*: nam praesens *ἐρείπω* active significat *labefacto, deiicio*; ut ipse alibi tradit, 272, 35: hoc ipsum annotans etiam de *ἀλίσκω* et *ἵστημι* 307, 14. *ἀποσίτισμα*, quod ibidem praecedit, parum huc quadrat: aptius forsan *ἀπόσπασμα*, ex v. 30. Sic v. 36 pro *ὀγμοὶ* verius fortasse *ῥωγμοὶ* legerimus. V. 38, inclusum commation aut expungendum videtur, aut in praecedens membrum hoc modo promovendum, *ἀπὸ τοῦ ἐρέφω (ἢ ἐρέπτω) ἐρέψω, τὸ καλύπτω*. V. 48, postremus locus, suppletus ex Il. ε': penultimus, ex Il. σ'. V. 57, *ὑψώσεως κανόνι* significare videtur, in canone qui cantari solet in exaltationem s. Crucis; sicut videlicet *κανὼν τῆς μεγάλης ἑβδομάδος* citatus supra.

P. 375, v. 21, in vulg. est etiam alia lectio, *Ἔρχεῖ ἐμπλήξωσι*. exstat autem locus Odyss. χ', non procul a fine. V. 30, melius *φακός*, oxytonus: et contra, v. 45, *ἐνάτια*, proparoxytonus. V. 48, convenientius *ἐγείρεσθαι*, nempe ab *ἐγείρω* 339, 49. V. 52, sententia postulat, *ποιοῦντα καὶ πάσχοντα*.

P. 376, v. 2, vulg. *ὑπερέχοντος*: parum ad rem. cetera quoque non satis fideliter exscripta videntur. nam v. 3, post *ἅψασθαι* desideratur *ἀνθρωπείου φόνου*, vel simile quid. deinde seq. v. nimis contracta est oratio. sensus enim est, *ἀφοσιουμένους μὲν τὸ ἄγος, διὰ δὲ τὸν Δία ἀπολύοντας τοῦ φόνου*. Quae vero sequuntur v. 7 et deinceps, desumpta sunt ex Homeri scholiis, sub finem Odyss. π': verum et ipsa passim truncata. Primum enim v. 9 post *ἀγόντων*, sive (ut ibi est) *ἀγαγόντων*, haec ratio subiungitur, *ὅτι πρῶτος δαιμόνων ἐπιβεβλήκει θνητῶν μιάσματι, καὶ τὸν Ἄργον ἀνῃρήκει*. Deinde v. 10, cum articulo ibi est *τὸν Δία*: et mox *γεγενῆσθαι*, praeterito perfecto: et post *τὸν Ἑρμῆν* additur, *ταῖς αὐτοῦ παραγγελίαις*. Cetera vero ita decurtata sunt, ut satius sit integra inde huc transcribi. sic igitur ibi: *ἅμα δὲ ἀφοσιουμένους τὸ ἄγος, καὶ τῆς ἀνδροφονίας ἀπολύοντας, ὡς εἶχον ὀργῆς*, (in nostro legendum, *ἢ εἶχον ὀργῇ*, *eo quo instimulati erant irae impetu*) *προσβαλεῖν αὐτῷ τὰς ψήφους, καὶ οὕτως ἐπισωρευθῆναι πρὸς τοῖς ποσὶ τοῦ Ἑρμοῦ ψήφων πλῆθος· ὅθεν καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἄχρι τοῦ νῦν, εἰς τιμὴν Ἑρμοῦ, κατὰ τὰς ὁδοὺς, διὰ τὸ τὸν θεὸν εἶναι τούτων καθηγεμόνα, κατὰ τρόπον τῶν ἐκδικούντων, σωροὺς ποιεῖν λίθων, καὶ διάγοντας, προσβάλλειν λίθους· καὶ τούτους καλεῖν Ἑρμαίους λόφους*. Quibus additur: *ἔστι δὲ λόφος, πᾶν τὸ εἰς ὕψος μετέωρον. ἡ δὲ ἱστορία, παρὰ Ἀντικλείδῃ*. V. 35, rectius, *τοῦ στροφέως*, nempe a nominativo ὁ *στροφεύς*, *cardo*. V. 36, *δικατάληκτον*: quia videlicet et *ἐρμὶς* et *ἐρμὶν* dicitur, ut *ἀκτὶς* et *ἀκτίν*. sic infra 480, 10. V. 42, corruptus est locus, nec satis tutum reponere, *ὡς Φιλόξενος Χάρισιν*. 22
V. 50, *φυτὸν κλάδου* si auctor scripsit, intelligendum erit *φυτὸν κλαδοφόρον*: aut divise legendum, *φυτὸν, κλάδος*.

P. 377, v. 26, *κατὰ μεταπλασμὸν*, nempe *τοῦ παρακειμένου εἰς ἐνεστῶτα*. V. 29, *ἔμμικτα* convenientius legeris, aut *σύμμικτα*.

V. 41, Homeri locus est, Il. φ': cui similis hic, ibidem paulo post, Μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης. V. 43, legendum videtur, ἀπὸ τοῦ εἴργειν καὶ ἐπέχειν. ab εἴργειν enim seu εἴργειν descendunt εἱρκτή, ἕρκος, et similia. Seq. etiam v. malit fortasse aliquis, παρὰ τὸ ἔργω δὲ, ἕρκος. ut quemadmodum εἱρκτή ab εἴργω est, ita ἕρκος sit ab ἔργω, a quo [illegible] ἐρχθεὶς, ὁ ἀποπνιγεὶς ἐν ὕδατι. Attice autem aspirari ἕργω et εἵργω, tradit clausula, v. 47.

P. 378, v. 14, verius [illegible] quam Ἀττικῶς, ut cum ex aliis locis permultis patet, tum ex 304, 8: immo ex huius ipsius paginae v. 11. V. 17, in ἔρυξα omissum augmentum: et contra, v. 20, aptius ἔργω, absque iota. Sic v. 34, melius fere, παρὰ τὸ ἔρυμα, ut v. 32. V. 41, ἐρυσίπελας et ἐρυσίβη originem habent eandem, παρὰ τὸ ἐρεύθειν: quamobrem etiam Definitionum medicarum auctor esse dicit ἔρευθος μετὰ διαπύρου φλογώσεως: et a Polluce manifestiori etymo ἐρυθρόπελας nominatur, quoniam vicinis partibus rubore̅m cum inflammatione, nonnunquam etiam cum febrili horrore, invehit: eoque alludit et Virgilii hoc, Georg. 4, *contactos artus sacer ignis edebat*. a Celso lib. 5, c. 26, inter cancri species refertur. Pro sequenti Ἐρυσίβη, v. 44, omnino scribendum Ἐρύκη, ut cum etymi ratio declarat, tum pag. seq. v. 2. Alterum ἐρυσίβη derivarim ego παρὰ τὸ μετ' ἐρυσίσεως βαίνειν, quoniam cum rubore per segetes grassatur: quapropter et Latine *rubigo* vocitatur. V. 50, aptius ἐπισκηπτομένη, vel etiam ἐπισπωμένη. Pro seq. ἐρύω Apostolii collectanea ἐρύκω habent, quod in arcendi significatione usitatius est.

P. 379, v. 5, vulg. βλάπτω, nihil ad rem. V. 15, epitaphium et numero et stilo claudicans. metrum constabit melius, si legamus, Ἐνθάδε τύμβος ἁλὸς πέλεται μεδέοντος Ἐρυθροῦ. quod Latine reddi hoc modo potest, *Hic situs est Erythrus quondam maris induperator*: vel, *Hic situs est Erythrus pelagi dominator Erythri*. Aliud eiusdem generis epitaphium inf. in Σαμψέρια 708, 7. V. 28, convenientius ῥαφάνου, aut ῥαφανίδος, foeminino genere. Sequens hemistichium desumptum videtur ex Iliados σ', ubi legitur, in comparatione de duobus leonibus, Ταύρου ἐρυγμηλον ἐχέτην. V. 51, in eandem sententiam Eustathius de ἔρω tradit Odyss. σ', in illud Homeri, ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν, addens aliud consimile, hoc, γ[illegible]χθανον, 1843, 59. nec multum absimilis ratio infra in ἰδρῶς 466, 46: item in φῶ pro φωτὶ 803, 45. V. 56, in vulg. est ἔρανος: quod licet et ipsum ab ἐρῶ derivetur, 369, 30: quia tamen accentu discrepat a sequentibus πιθανός et ἀγανός, propterea malui ἐρανός: ut ex hoc factum sit alterum ἐραννός, per geminationem poeticam.

P. 380, v. 7, inversus esse videtur membrorum ordo. ista enim, αἷμα γὰρ λύχνου τὸ ἔλαιον, non sunt Cyrenaei poetae verba, sed potius a nostro Etymologo explanationis gratia Callimachi loco subiuncta fuerunt. Quantum ergo conicere licet, talis quaepiam requiritur lectio, παρὰ τῷ Κυρηναίῳ, Μῦες ὅλον λύχνῳ παντὶ ἔλεξαν ἔαρ: — αἷμα γὰρ λύχνου τὸ ἔλαιον. Sed et Oppianum ἔαρ absque iota pro sanguine usurpasse, testis est Eustathius. V. 18, congruentius, παρὰ τὸ ἕλος καὶ τὸ ἴδιον: vel, ἀπὸ τοῦ ἔλυς μετὰ τοῦ ἴδιον. V. 31, in vulg. est etiam altera scriptura, significatione tamen eadem, καὶ παρὰ τὸν ῥοῖζον, forsan e superiori isto loco perperam huc intrusa. V. 54, metro magis convenit inversus ordo, Θηρὸς ἐρωήσας ὀλοὸν κέρας. Et seq. v. melius ἐρωῶ, ultima circumflexa, ut v. 52.

P. 381, v. 1, locus ex Il. ϑ'. V. 10, γίνεται ἔσθι: regulariter scilicet, ut in secunda coniugatione στῆθι, in tertia γνῶθι, in quarta κλῦθι. sed magis [illegible] ἐς, ut θὲς et δός. V. 13, εἶν regulare quidem: sed usitatius [illegible], in hac quidem significatione. V. 29, inclusum ἔσται ad sententiam explendam a nobis additum est. Ibidem mox legi posset etiam, ἔσεται ὡς γενήσεται. V. 47, allusio est ad Homericum illud, — εἷς κοίρανος ἔστω, Εἷς βασιλεύς. V. 54, verius συγκοπῇ τοῦ ἔστωσαν: vel, συγκοπῇ ἀντὶ τοῦ ἔστωσαν.

P. 382, v. 25, fortasse melius, ἢ ἐκ τοῦ ἔσταχα ἐστάκω:—vel, ἢ ἔστιν ἔσταχα ἐστάκω. Sic v. 27 etiam dativo casu legi potest μέσῳ παρακειμένῳ, relatione ad articulum τῷ facta. V. 30, cum istis οὐκ οἶδε τὴν χρῆσιν περὶ πάθους, subintelligendus videtur Herodianus, qui libro περὶ παθῶν passim citatur a nostro: sed interdum solummodo liber περὶ παθῶν, omisso auctoris nomine, ut docet Index. V. 37, metrum postulat, Οὐ πώποτ' ἄλλην: aut, Οὐ γάρ ποτ' ἄλλην, aut aliud eiuscemodi. V. 42, Homeri locus idem qui v. 36. qualis repetitio cum alibi tum 295, 43, 46.

P. 383, v. 13, legendum existimo, παρὰ τὸ κόπτω κομμός. etsi enim κόμπος quoque a verbo κόπτω vel κομπῶ derivari potest, tamen ea parum ad cetera exempla quadrant. V. 21, coumatio istud, τῷ δ' ὀκνόβῳ, et quae sequuntur, iisdem verbis leguntur in Homeri scholiis Iliad. ω', unde locus hic desumptus est.

e quo conicere aliquis possit, eos apud Hom. legisse, ἐπὶ δὲ κρίκῳ ἕστορα βάλλον, mutatis vulgatae scripturae casibus. ὄκκαβον vero et κρίκον pro eodem acceperunt, ut Hesychius quoque ὄκκαβον exponit *armillas*, seu *circulum brachio circumdari solitum*, ut apud Virg. Aen. 5, *Flexilis obtorti per collum circulus auri*. aliud μέσσαβον supra 173, 28. V. 34, in εἴσσεν indicia sunt duplicis scripturae, εἴσεν et ἔσσεν. Seq. v. magis ad ἕσσην accedit commune ἥσσονας. V. 47, post ἔσευα, subaudiendum, καὶ πλεονασμῷ, ἔσσευα, ut paulo ante, v. 37.

P. 384, v. 7, in vulg. vestigium est etiam alterius lectionis, ἑσπέριος θάλασσα. V. 18, ad nominis ἔσχατος etymologiam alludit et hoc Aristotelis lib. 1 Metaphys. οὐ δὲ τὸ πρῶτον οὐκ ἔστιν, οὐδὲ τὸ ἐχόμενόν ἐστι. V. 20, ὅτι positum pro ὁτιοῦν, *quodcumque*. V. 52, allium illinitur quidem adversus podagram; sed idem etiam gallinaceis devorandum inditur, ut eius calore ad pugnas accendantur. V. 57, in μύρα indicia sunt duplicis lectionis, nempe μύῤῥα, (ut infra in μ, 595, 29) et [illegible] seu μυρία. nam et myrrha unguentis indi olim solita, et innumerae fere sunt aromatum, e quibus unguenta fiunt, species.

P. 385, v. 4, sive coniuncte legamus ἐνδεσμώμασι, sive divise, ἐν δεσμώμασι, allusio est ad vulgatum illud ἔντομα, cui respondet Latinum *Insecta*. V. 8, Nicandri locus est Theriac. v. 269. V. 17, σκευωρεῖν a κεύθω per tot ambages deducere haud opus est. origo enim a σκεῦος et ὠρεῖν satis manifesta est, ut σκευοποιεῖν a σκεῦος et ποιεῖν deducitur, utrumque machinandi significatione. V. 45, post νῆες deesse videtur epitheton, ἐύσσελμοι, vel aliud eiusmodi. Similis locus est Odyss. β', Ἀλλ' ἄγε δὴ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους. V. 48, ἑτέρωθεν significat potius ἐξ ἑτέρου τόπου: nam pro ἐν ἑτέρῳ τόπῳ dicitur ἑτέρωθι. Quod vero sequitur, μέγα, elliptice significat, haec et similia scribi per ωμέγα, ut plenius et clarius patet ex 387, 43.

P. 386, v. 4, cum illis, ἀπὸ τῆς τοῦ Βούτου, subaudiendum, συγγενείας, aut simile quid. significat enim *e Butae familia*, *e Butae progenie*. Sic v. 11, πόσοι εἰσὶν, sc. οἱ μισθοφόροι, *quantus sit mercenariorum militum numerus*. Et v. 24, τὴν διάλυσιν εἰς δύο ες, s. ποιεῖ, ut v. 31. V. 38, τὸ α', id est τὸ πρῶτον πρόσωπον, *prima persona*. V. 50, ἐν ἔθει si scripsit auctor, significat, *consueto temporis curriculo revertentes*, *solito mensium orbe peracto redeuntes*.

P. 387, v. 13, vulg. κατερηρειγμένων, per epsilon in quarta syllaba. quod etsi ferri poterat, ut ἐρεγμὸς et ἐρεχμὸς 370, 29: 371, 19: tamen, quia mox v. 15 sequitur verbale κατερικτῶν, malui κατερηριγμένων, per iota, nempe ab ἐρείκω, per eam regulam quae traditur 372, 56. Subintelligendum autem cum illo κατερικτῶν, substantivum ὀσπρίων, aut simile quid; ut significet, *duas treve ollas pultis e freso legumine*.

P. 388, v. 2, Homeri locus est Odyss. ψ'. V. 4, ἔλυμος scribendum pro ἔλυμα, ut arguunt praecedentia, et confirmant Hesych. ac Suidas. V. 20, post λήγουσα subaudiri e praecedentibus potest περισπᾶται. V. 28, aptius f. κεκορημένῳ, *bene complanato*. V. 38, Νικαδίου nomen corruptum est. levi mutatione Νικασίου legi posset: sed verius fortasse Νικάνδρου. Sic v. 40, una littera mutata legi posset τὸ Ἀιτίου. videtur tamen potius significari τὸ τῶν Αἰτίων ὑπόμνημα, *commentarius in Aetia Callimachi*. vel certe Ἁρματίου legendum: cuius mentio infra in ὑπόγραμμα 782, 8. V. 52, rectius οἱ βάκχοι. bacchae namque dicerentur εὐάστριαι. V. 55, sensus est, χρυσοῦν εἰς νόμισμα, vel χρυσοῦν νόμισμα.

P. 389, v. 2, Ἴσιδι pro Ἰοῖ positum, ut patet e v. 6. V. 11, simplicius et evidentius, τὰ πολλὰ τῶν τοιούτων. Sequens Νυσαιεύς e Νύσσα, legitur etiam in Stephani Ethnicis; sed formatum e possessivo Νυσσαῖος, extrito ι. V. 25, fortasse legendum, εἴρηται, ὅτι βαύριον ἢ βύριον, κατὰ Μεσσανίους σημαίνει τὴν οἰκίαν. βαύριον sane repetitur mox v. 29: atque inde adverbium βαυρίοθεν legitur v. 27: βύριον autem pro οἴκημα exstat etiam apud Hesychium. Sed et βάρις in hac significatione usurpatum legitur, frequens in sacris litteris. V. 33, Homeri locus est Il. ε'. V. 37, παρὰ τὸ Δία, excusari potest; ut sit, *ab accusativo* Δία: melius tamen τὸν Δία, immo mutilatus videtur locus. plena enim lectio est, παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ Δία. V. 41, δασύνεται: in tertia nempe syllaba. V. 43, pro χρῆσθαι aptius θέρεσθαι legerimus. V. 47, εὔνητος non reiicio; sed aptius tamen εὔνμητος, εὔρμητος: quae et ipsa similem habent syncopen. V. 49, melius ἀπὸ τοῦ ἕως, nom. sc. casu. V. 57, vulg. οὐσίας pro Ἀσίας: nihil ad rem.

P. 390, v. 2, verius fortasse καταλαβούσης. nam ἐπὶ ex vicinia huc videtur irrepsisse. Sic v. 6, verius δέχεται, praesenti tempore. V. 9, αὐτοῖς respicit extrinsecus intellectum, τοῖς προωρισμένοις. V. 22, Democritea εὐεστώ, denominata est παρὰ τὸ εὖ

ἑστάναι, significans scilicet γαλήνην καὶ εὐσταθῆ τῆς ψυχῆς κατάστασιν, quae Graecis alio nomine εὐθυμία, Latinis *Animi tranquillitas* dicitur, id est, Tranquillus et pacatus animi status, cum animus in Dei voluntate suaque sorte acquiescit. qua de re praeter Plutarchum et Senecam etiam Clemens noster 179, 30, 33. V. 42, ἔν τε positum videtur pro ἐνήν τε, *ineratque*, seu, *eratque ibi*. V. 44, in vulg. est etiam alterius scripturae indicium, nempe κακηπελία: multa enim in hoc genere duobus modis efferuntur, ut fusius infra exponitur 462, 15.

P. 391. v. 15, cum istis, ἔθος δὲ ἔχουσι Δωριέων τινές, subaudiendum τοῦτο, *hunc morem habent*. Sic v. 31, cum ἡ εὐθεῖα, subintelligendum πτῶσις, *rectus casus*, nominativus scilicet. V. 38, pro ὁρμῶ aptius fere participium ὁρμῶν substituerimus. V. 61, μετεῖναι positum pro μετιέναι, ut supra 301, 45.

P. 392, v. 6, melius τὸν τῷ στόματι τῶν ἵππων περιβαλλόμενον, ut clare indicat Hesychius, qui κημὸν esse dicit τὸ περιτιθέμενον τοῖς ἵπποις πλ[illegible], εἰς ὃ αἱ κριθαὶ ἐμβάλλονται, reticulum scilicet e vimine aut funiculis, quod equis circumponitur, partim ne mordeant, partim ut, iniecto in illud pabulo, indefinenti gradu iter continuent. vulgatae tamen scripturae favet etiam Isidorus, qui *camum* esse dicit genus asperi freni, quo caballi superbi coerceri solent, a curvitate dictum. καμὸν namque curvum Graece dici. [V. 19, εὐκλείας paroxytonus habet etiam Eustathii editio 86, 3, 7: sed 1911, 63, diserte tradit accusativum istum προπερισπᾶσθαι, velut contractum ex εὐκλέειας. *Ex Addendis.*] V. 23, nota συναίρεσιν pro κρᾶσιν, ut v. 17: et contra, κρᾶσιν pro συναίρεσιν v. 54. V. 26, εὐκτήριον non magis compositum est quam οἰκητήριον. verbalia enim illa in τήριον simpliciter derivata sunt e tertia persona praeteriti passivi, et syncopen interdum patiuntur, tam in instrumentali et modali, quam in locali significatione, ut κονιστήριον, κόντρον: et plur. num. θρεπτήρια, θρέπτρα, 454, 27. V. 38, transposita videntur commata, talisque requiritur lectio, εὔκτιστον γὰρ, ὡς πρωτόκτιστον· (id est, regulariter enim εὔκτιστον dicitur ut πρωτόκτιστον, per σ et τ) ἢ ἐκ τοῦ κτίω, ἐξ οὗ καὶ ἐκτίμενον στολίδρον. Ab eodem autem κτίω sunt etiam ἀμφικτίονες, περικτίονες, περικτίται, et si qua sunt eius generis alia. V. 41, convenientius fere προλαμβάνων, apud Suid. V. 46, foem. articulus αἱ ferri potest, si absque distinctione legas, εὐλαὶ αἱ σκώληκες, παρὰ τὸ εἰλῶ: sensus enim est, εὐλαὶ αἱ σκώληκας σημαίνουσαι. alioqui respectu sequentis substantivi legendum fuerit οἱ σκώληκες.

P. 393, v. 6, rectius fere, ἀπὸ τῶν εἰς ος, inserta praepositione, ut mox seq. v. V. 23, non minus apte legerimus, ἀντιστεῖται αὐτῷ δυσμενής. V. 24, vulg. περὶ τὴν ἐπιμέλειαν, nihil ad rem. V. 44, congruentius videtur δραπέτην στέγην.

P. 394, v. 50; cum augmento dicendum erat ἐκκεπασμένος. V. 57, vulg. βαλλόντων, minus apte.

P. 395, v. 4, εὐειδής ferri potest. sed potest tamen etiam legi εὐῦδής, propter aetiologiam quae sequitur: ut sit *bellas aquas habens*. Sic v. 8 et πρύμνα verum est, neut. genere; et foemnino πρύμναι reponi potest. V. 21, de φαχία quod dicitur, dictum etiam supra, 291, 27: confirmaturque a ceteris quoque lexicographis: sed εὐφύχαντες pro ἥκοντες nusquam sese obtulit. V. 31, de Aristotele quod additur, est etiam apud Iustinum nostrum, 26, 28. V. 43, expleri pentameter potest, si post ἄγει addatur σκυλάκων ex v. 36.

P. 396, v. 10, nota ἐπίπλατος ut ἐπίμηκος supra 170, 33: et 338, 4. sed ut ibi potius ἐπὶ μῆκος, ita et hic ἐπὶ πλάτος divise scribendum videtur. nisi forte talis sit compositio, qualis in ἔκπαλαι, ἔκτοτε, ac similib. Seq. etiam v. pro εὔρος legendum potius εὔροος, *fluidus*. nisi forte εὔρος malis, ab εὔειν, quod est *usitulare*. V. 45, aut φιλοῤῥωμαῖος scribendum aspirate, ut in simplici; aut φιλοῤῥωμαῖος, gemino ῥῥ, eadem aspirationis regula servata. V. 48, τῶν ἀπλῶν, nempe ἅλς ἁλός, et ceterorum inde descendentium. V. 52, rectius Αἴκυτος, ut supra quoque 37, 31. V. 57, τῷ causali significatione, pro διὰ τὸ, ut τῷ τοι apud Theodoretum quoque nostrum aliquoties.

P. 397, v. 2, locus est supra 44, 14. V. 31, excusari potest lectio per ellipticam brachylogiam; quasi dicere voluerit, ῥῆμά ἐστι, καὶ χρόνος ἀόριστος δεύτερος. alioqui simplicius esset, ῥῆμα ἀορίστου δευτέρου. V. 48, vulg. λυρῶπις, ut βοῶπις. ego malui oxytonum cum Stephano Byzantio, ut Σινώπις a Σινώπη, aliaque consimilia.

P. 398, v. 21, expositio illa quae reiicitur, alludit ad eum usum verbi ἔχειν quo dicimus, οἱ εὖ χρημάτων ἔχοντες, ut Zosimus noster 701, 28, τοῖς δοκοῦσιν εὖ ἔχειν τύχης. V. 27, vulg. εὐσύμβουλος, itemque Suidas. sed εὐσύμβολος scribendum esse, cum ipsa significatio arguit, tum confirmat Hesychius et Harp. V. 38, locus est Apollonii, Argon. lib. 2, v. 30. V. 40, locus suppletus ex Il. α'.

P. 399, v. 38, plenior requiritur lectio, hoc fere modo: τὰ παρὰ τὸ φύω τό τε εὖ καὶ δυς σύνθετα: vel, τὰ παρὰ τὸ φύω μετὰ τοῦ εὖ καὶ δυς σύνθ[illegible]: nam εὖ, de quo praecipue hic agitur, in vulgata lectione e[illegible]um est. immo qua et privativa hic praetermissa est, verior [illegible]sse lectio, τὰ παρὰ τὸ ἀ τό τε εὖ καὶ δυς σύνθετα. nam ad alia quoque verba, non tantum ad φύω, haec regula extenditur. V. 47, ἔσωθεν αὔξεται, subintelligendum, *sequente vocali mutabili*, ut declarant exempla. Ceterum εὐφραίνω est potius ab εὖ et φρήν, sicut etiam ἀφραίνω. idemque sentiendum de εὔφρων, εὐφρόνη, εὐφροσύνη, et eius generis aliis.

P. 400, v. 11, παρατάξεως pro *ordine* potest accipi. fere tamen magis inclinarim in πράξεως, *ab actione seu functione patris*. V. 25, post βέλος ad metri expletionem desideratur ἐξυπάλυξε, ἐξαλέεινε, vel aliud eiusmodi verbum. Sunt autem eiusmodi versuum truncationes nimis passim crebrae, quemadmodum et paulo post v. 38. in vulg. est tantum, Καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ, omissis ceteris, utpote quae omnibus nota esse praesumerentur.

P. 401, v. 14, subiunctivum ἵξηαι confirmat expositio παρα[illegible]νη v. 19. in vulgatis Hesiodi editionibus est, εὐοχ[illegible] δ' ἵξεαι, indicativo modo: Ergon lib. 2, v. 96. est autem utro[illegible]bet modo synizesis. εὐοχεῖν vero agnoscere videtur etiam Hesychius, dum εὐοχθεῖν exponit εὐτροφεῖν, derivans ab ὀχή ἢ τροφή. ut sit, *alimentorum habere copiam*. V. 26, εὐώδης, δυσώδης, et similia, non opus habent tam longe accersita origine. sunt enim ex medio praeterito ὦδα, quod Attice ὄδωδα dicitur, a verbo ὄζω.

P. 402, v. 16, malet fortasse aliquis τὸν δὲ— ut feratur ad Theseum. sed excusari tamen et foemininum potest, relatione ad Dianam facta. V. 27, apud Suidam eadem est script[illegible], eadem etiam distinctio. quae si vera est, cum τριάκοντα su[illegible]diendum erit γραμμάτων. alioqui convenientior videatur haec lectio, καὶ λυθέντων αὐτῷ τῶν γραμμάτων, τριακοντάκις (vel saltem τρὶς) τὸ ἑξῆς πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον. V. 39, aptius fere φεναικῆς, substituto in adverbii locum nomine. Sic v. 47 convenientius videtur προϊόντες, *progredientes*. At in s[illegible]enti etymologia παρὰ τὸ ἕκτον τοῦ κεφαλαίου, cum Suida scribendum ἐφέκτους, retracto accentu. V. 52, verius ἐκ τοῦ ἕω τὸ πέμπω, quod poetice metri gratia εἴω est.

P. 403, v. 8, ἀπολαύσουσι nec tempore nec significatione respondet praecedenti ἐφεῖντο: quippe quod potius notet *appetiverant, cupiverant*. melius quadrat ad ἐῶμεν τὸ κορεσθῶμεν, v. 5. V. 14, aptius φατρία, vel saltem πατριά, quod aliquando pro tribu ab eodem progenitore orta capitur. et seq. v. superfluit articulus τῆς ante nomen ἑκάστης. videtur autem respexisse ad illud Lucae 1, ἱερεύς τις ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, quod interpretantur *ex vice Abiae*. V. 21, post παρέχον interpungendum est, ut declarant apud Hesychium haec, ἐφήλιδες, περόναι, καὶ πάθος ἐπὶ τοῦ προσώπου. in qua significatione non ab ἥλιος, sed ab ἧλος est origo, et sonat fibulam quae ceu clavus infigitur. Sequenti etiam versu verius fortassis ἔφηλις: unde apud Dioscoridem ἐφήλεις.

P. 404, v. 4, vulg. Ἐχελίδες, foemininа terminatione: et v. 6, Ἐχελιδῶν, oxytonus. perperam utrumque. Forsan etiam v. 4 legendum τοῦ παρακειμένου ἕλους, *adiacente palude*. apud Steph. Byzantium est, ἀπὸ ἕλους τόπου, μεταξὺ ὄντος τοῦ Πειραιέως καὶ τοῦ τετρακώμου Ἡρακλείου, *a loco qui Helos nominatur, sito inter Piraeeum et quatuor Herculei templi vicos*: in quo etiam gymnica certamina ludis Panathenaicis proposita fuisse tradit idem Stephanus, et noster supra 340, 53. V. 7, rectius ἀπὸ Ἐχέλου, *ab Echelo*, ut supra 340, 54. apud Stephanum Byzantium legitur Ἐχεμίδαι et Ἔχεμος, λ nempe pro μ substituto; perperam, si ab ἕλος facta est nominis derivatio, ut idem Stephanus prodit. V. 26, locus est Nicandri Theriacōn v. 223: alter, v. 33, Theriacōn v. 230.

P. 405, v. 45, vulg. ἀπέχεσθαι, omisso θ, praecipua originis indice. V. 57, ἐχθρός simplicius ab ἔχθος deducemus, per syncopen, qualis est in αἰσχρός, λεπρός, λυπρός, λιβρός, et simili[illegible].

P. 406, v. 14, ἐψιῶ ferri potest, pro imperativo scilicet. [illegible]similius tamen auctorem in eodem modo eodemque tempore hic substitisse, ac scripsisse, ἐψιάομαι ἐψιῶμαι, ἐψιάῃ ἐψιᾷ: quia mox imperfecti exemplum subiicitur, nec in alium modum fit progressio. Est autem Apollonii locus Argon. lib. 2, v. 813. V. 21, locus decurtatus. integer Il. κ' sic habet, Ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν· Ὕπνος ἔχε γλυκερός. V. 27, nescio an verius εἶχε: metro certe convenit melius. V. 30, vulg. ἐκ' ἅρμα-

BODLEIAN LIBRARY OXFORD MUSEUM

τα. nostrum *ἐχ' ἡνία*, repositum ex Hom. ed. Il. *ε'*. V. 40, rectius *ζάπλουτος*: et seq. v. *καὶ ἄλλα πολλά*. Sic v. 48, melius *γεινομένη*, per diphthongum *ει*, ut 229, 15. V. 52, et metrum et sententia constabit, si legamus, *σκηνῇ ζάγκλον ὑπὸ χθονίῃ*. sed an ea sit germana poetae scriptura, non parum equidem dubito.

P. 407, v. 24, si cum articulo legamus *ἡ ζάκορος*, ut seq. versu, plenus erit iambici numerus. V. 29, post *καὶ Αἰολικῶς*,
24 subaudiendum *ζάκορος*: cuiusmodi brachylogiae cum alibi passim obviae, tum 665, 1, 13. Sic v. 51, post *ἔλεγεν* subintelligendum *ὡς* seu *ὅτι*.

P. 408, v. 4, *ὡς Ζάμολξιν* Attico more pro *πρὸς* seu *εἰς*. V. 7, Lycophronis locus exstat pagina 62. V. 48, Homeri locus Odyss. *η'*.

P. 409, v. 15, monosyllaborum regula deceptus, vulgatam scripturam mutavi, et *Ζεύς Ζεός* scripsi, ut *νεύς νεός* 598, 13: nunc calculum revoco, et cum vulg. rescribo, *τὰ εἰς εύς, διὰ τοῦ έος κλίνονται· καὶ ὤφειλεν εἶναι Ζεύς Ζέος.* sic enim etiam Eustathius comment. in Hom. 162, 32, *Ζεὺς ἀκλίτως ἔχει, διὰ κανόνων εναντιότητα, καθά φασιν οἱ παλαιοί. εἰς μὲν γὰρ κανὼν, διὰ τοῦ έως κλίνει αὐτό, τῷ λόγῳ τῶν εἰς εύς, ἵνα τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος (ἤγουν τοῦ υ) ἐκπεσόντος, κλιθείη Ζεύς Ζέως. ἕτερος δὲ, φυλάσσεσθαι θέλει καὶ ἐν τῇ γενικῇ τὴν τῆς μονοσυλλάβου εὐθείας δίφθογγον, ὡς καὶ ἐν τῷ κλεὶς κλειδός, παῖς παιδός.* quae ut eadem pene verbis huic nostro etymologo suffragantur, ita etiam sequentia Eustathii verba, et confirmant quae a nostro infra repetuntur in *σίων* 709, 54. V. 35, pro *δένδρῳ* convenientius apud Suidam est *διέδρῳ*. Sic v. 57, legendum *εἰς τὸ πεπαλαγμένον*, ut infra 661, 8.

P. 410, v. 7, *θαρσεῖσθαι* in vulg. omissum, additum a nobis ex v. 10. Itidem et hemistichium istud, *Θώων παρδαλίων τε*, v. 13, additum ex Hom. ed. Il. *ε'*. V. 15, de Iovis invento quod dicitur, proditum etiam pag. praeced. v. 26. V. 26, melius *τὴν θέρμανσιν*: nam *θερμασία* passive potius *calorem* significat; cum hic active notetur *calefactio*. V. 45, Euripidis locus exstat in Iphigenia Taurica, editionis Canterianae pag. 420.

P. 411, v. 5, Apollonii locus est Argonaut. lib. 1, v. 211. V. 6, melius *Ζήτης* (vel, *Ζήτης*, *οἱονεὶ ζαήτης*) *παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ ἀήτης*. V. 8, locus Apollonii est Argonaut. lib. 1, v. 735. V. 40, pro *δήτρειον* scribendum potius *δείτρειον*, ut patet ex sequentibus. idem fere *ζώτειον* infra 414, 40. V. 43, verius fortasse *χωλίαμβον*, *iambicum claudicans*: de quo supra quoque ad 59, 49.

P. 412, v. 19, legendum videtur *ὑπερηφανίᾳ*, vel *ὑπεραυχενίᾳ*. V. 26, *ζυγῶν* potest etiam foem. gen. accipi, ut in Herodoteo lexico, *ζυγαῖς*, *ταῖς καθέδραις*. Seq. v. melius ex Suida legemus, *δύνασθαι εἶναι τὴν λέξιν φησί*: ut Herodotus grammaticus potius hic quam historicus intelligatur. V. 46, in *ζευστός* duplex scriptura in unum confusa videtur, nempe *ζεστός* et *ζυστός*: prior, a *ζέω*: posterior vero, a *ζύω*, a quo et *ζύμη*. sed posterius *ζυστός* rarum esse putaverim; *ζεστός* autem repetitur pag. seq. v. 22. V. 51, Theocriti locus est in Idyllio XV, quod Syracusiae sive Adoniazusae inscribitur.

P. 413, v. 1, *τὸ ἄνθρωπος, τἄνθρωπος*, ferri possunt, si materialiter capiantur pro *ἄνθρωπος τὸ ὄνομα*, *nomen illud ἄνθρωπος*: aliaque huiusmodi leguntur infra 443, 33: et in *τ*, 763, 20. sed tantum exempli gratia hic addita sunt, ut ostendant *τοῦ ἀνθρώπου* post eiectum *υ* sic coire in *τἀνθρώπου*, quemadmodum *τὸ ἄνθρωπος* in *τἄνθρωπος*. nam alioqui regula potissime de dativis et genitivis loquitur, ut patet ex p. praeced. v. 55, et 757, 23. V. 22, vulg. *τῶν μὴ ζώων*, *eorum quae non sunt animalia.* quae lectio et ipsa ferri potest. melior tamen altera. V. 54, legendum potius, *τὰ ἐκ βαρείας καὶ ὀξείας πάλιν ὀξύνονται*, ut patet ex 193, 28: 224, 6: et clarius e regula quae in *κεκοτηκὼς* infra traditur 501, 9: et 686, 17.

P. 414, v. 14, aptius, *περὶ τὴν καρδίαν*, *circum cor*, ut v. 6. V. 17, vulg. *λύσατο*, contra metrum. nostrum *λῦσε* repositum ex Odyss. *λ'*. V. 21, metrum constabit, si legamus, *Ηδ' ἐπιπηδήσας ζωστηρίῳ Ἀπόλλωνι* — sed an ea etiam poetae sit mens, haud equidem affirmaverim. V. 24, *δέ οἱ* per synizesin pro una syllaba capiendum. nisi forte verior lectio est, *λῦσε δέ οἱ*, ut v. 17. Similis porro locus est Il. *δ'*, *εἰρύσατο ζωστὴρ τε παναίολος*. V. 26, *ἄρ* acuto accentu insignitum etiam in vulg. Vnde suspicari liceat, auctorem scripsisse, *Διὰ μὲν ἄρα*: ut in prima versus regione proceleusmaticus sit pro dactylo, sicut apud Virgil. *Arietat in portas*: et, *labat ariete crebro*. sed vulgatae scripturae patrocinatur locus qui est Il. *λ'*, v. 435. prior autem exstat Il. *δ'*, v. 135. V. 40, ordo et sensus est, *ἐκ τοῦ τὸν χαρακτῆρα τοῦ στοιχείου τούτου ἔχειν ἦτα καὶ ταῦ*. nam primum per se notat H; deinde T, si transversum accipiatur; et tertio etiam A, si a capite primae lineae ad pedem secundae per medium H gravis accentus nota ducatur. V. 50, cum *δώσει* subintelligendum *τις*, aut secunda persona scribendum *δώσεις*. V. 56, decurtati loci sensus est, *Ἡ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμου τόσα πάσχομεν ἄλγη*; sicut Il. *ε'*, *Ἡ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις*; in quib. locis *η* et *ου* per synizesin coeunt in unam syllabam.

P. 415, v. 12, aptius fere *ἐστὶ τὸ* pro *ἐπὶ τὸ* legerimus. Seq. v. pro *ὅτέ μ'*, in vulg. ed. Hom. Il. *α'* scriptum *ὅτ' ἐμ'*, etiam in Eustathii textu. in commentario tamen eiusdem Eustathii *ὅτέ με*, ut in nostris exemplarib. V. 20, infinitivum ferri potest per enallagen, aut ellipsin, ut infra 586, 22. simplicius tamen et planius *παρεξερέεσθε*, imperativo modo. V. 22, rectius *ὑποδιαζευκτικός*, ut mox v. 24. V. 26, aptius *προαιρῶν*, *eligens*, *praeoptans*, ut v. 28 et 54. V. 43, vulg. *προπεριεσπᾶσθαι*, evidenti mendo, ut patet ex sequentib.

P. 416, v. 10, *ἦχι* e margine huc in contextum irrepsisse videtur. aptum enim hic locum non habet, sed tantum in sequentibus. Sic *περισπᾶται* v. 18, procul dubio supposititium est, et pro illo *ἦχι* haud incommode substituetur. ad *ἤδε* certe nullo modo quadrat. V. 21, *πρὸ τέλους*, absque articulo infra quoque aliquoties. V. 36, simplicius et clarius, *σημαίνειν φασί*. V. 40, in vulg. Herodoti editionibus est, *σὲ δ' ἐγὼ, κατάπερ ἠπείλησα, αἵματος κορέσω*. locus est sub finem libri I.

P. 417, v. 3, malim *ἆχι* seu *ᾆχι*. quum enim idem Theocritus *χὠ σύριγξ* dicat pro *καὶ ἁ σύριγξ*, quid vetet *ᾇ* et *ᾆχι* eodem spiritu proferre quo *ᾗ* et *ἦχι*, equidem non video. V. 5, aptius ad metrum quadrat *Ἀμφιτρυωνιάδης*, ut *Τελαμωνιάδης*, et similia, e possessivis facta, 540, 57. V. 39, locus ex Il. *γ'*: de praecedente supra dictum ad 102, 57.

P. 418, v. 18, pro *δοτικῆς* rectius legemus *ὀνομαστικῆς* seu *εὐθείας*, ut patet ex 166, 47. V. 26, regulae imperfecta citatio, uti et 373, 9: integra exstat 282, 18. V. 31, post commation illud, *κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ε*, subaudiendum, *προσθέσει τοῦ ι*. Itidemque v. 28, post *ἀγρέω ἀγρῶ*, subintelligendum, *ἐκτάσει τοῦ α εἰς η*, *ἠγρέω ἠγρῶ*. V. 39, Homeri locus exstat Odyss. *λ'*. V. 46, locus restitutus ex Harpocr. ac Suida. in vulg. corrupte *ἀωρόκυλος* scriptum pro *ὁ Κρώβυλος*. In iisdem vulgatis seq. v. inter articulum *ὁ* et numerale *ἕβδομος* interiectum est *ἐν*: quod quid sibi velit, non satis capio. nec enim apte legeris *ὁ ἐν ἑβδόμοις*, aut *ὁ ἐν ἑπτά*: nec item *ἕβδομος* in *ἕκτος* tuto verteris. itaque cum Harpocratione ac Suida eam particulam omisi. V. 51, aptius forsan *ἐγεύσαντο* pro vulg. *ἐδέξαντο*: et v. 54, *ἐν ᾧ*, s. *τόπῳ*.

P. 419, v. 24, locus transpositione, immutatione, immo et omissione depravatus videtur. nam talis quaepiam requiritur lectio: *ὥστε παρὰ τῷ ποιητῇ*, (s. *ἀναγνωστέον*). *Ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα*: — *καὶ οὐχ ᾔδει. τὸ γὰρ ἤδη μετακινηθὲν εἰς ᾔδει, Ἀρισταρχειόν ἐστιν ἁμάρτημα. ὤφειλε γὰρ ἐᾶσαι αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ*: — *ἤδη* sane agnoscit etiam Eustathii commentarius, tamquam ex vetere idiomate Attico desumptum, idcoque Homeri germanum. est autem Homeri locus Il. *α'*, de Calchante, *Ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα*. V. 35, rectius *ᾤκουν*, vel potius vetere more *ὠίκουν*, ascito augmento, ut in praecedenti exemplo, et infra 820, 16. V. 53, locus, ad quem nos remittit, supra exstat 386, 14: ubi tamen vulgati *ἐπεποιήκειν* habent pro *ἐτετύφειν*.

P. 420, v. 4, pro foeminino *Γηρυτάδι* apud Athenaeum quatuor in locis *Γηρυτάδη* legitur, terminatione masculina. Sic v. 9, pro *ἔκτασιν* cum supra *ἐπέκτασιν* habuimus aliquoties, tum infra in *οἶσθα* 618, 53. V. 17, pro *Ἀλύπη* rectius (opinor) *Ἀλόπη* legemus, ut apud Stobaeum bis, et supra 70, 5: necnon et apud Hom. Il. *β'*, Stephanum Byz. et alios, qui Alopen Cercyonis filiam tradunt, et ab ea denominatum Alopen opidum. V. 40, pro *ὡς* legi etiam potest *ὅς*, *qui*.

P. 421, v. 14, Apollonii locus est Argonaut. lib. 4, v. 267: ubi vulg. *ἔτ' Ἠερίη*, *adhuc Aëria*. V. 37, metrum constaret melius, si *πολλὸν* aut *πουλὺν* legeremus. sed vereor, ne decurtatus sit locus, ut item seq. v. qui desumptus videtur ex Od. *ι'*. ibi enim Homeri ed. *Ἀνὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν*. V. 39, pro negativa *οὐ* convenientius forte reponemus disiunctivam *ἢ*, *aut*. V. 48, in vulg. sunt etiam alterius lectionis vestigia, *οὐκ εἶναι σκοτεινὸν τὸ σπήλαιον*: quae multo est melior; quia *εἰς* commode stare nequit, nisi e sequenti membro subaudiatur commune verbum *εἰρῆσθαι*. V. 57, verius fortassis *εἰαροπότης*, ut supra 294, 47.

P. 422, v. 18, melius *τὰ ἐκ τούτων παραγόμενα*, ut v. 22: *διὰ* ex vicinia huc videtur irrepsisse. Sic v. 35, aptius pass. *διακρίνεσθαι*. V. 43, usitatius *παρ' Εὐπόλιδι*. syncope illa *Εὔπολι* mihi quidem est insolentior. V. 48, *διὰ τὸ νέον τοῦ σώματος*: quia iuventus est calidior et fervidior; senectus, frigidior; ut v. 46.

P. 423, v. 1, rectius *δεδεγμέναι*, foem. genere, ut mox v. 7: itemque in Lycophronis ed. p. 48. V. 11, sensus est, *παρὰ τὰ ἴα τὰ ἄνθη*. V. 13, etiamsi vel *ἰοβόστρυχος* legas, vel *ἰονοβόστρυχος*, vel etiam divise *ἴον ὁ βόστρυχος*: tamen haud persanata videtur lectio. V. 14; aptius *ἢ καὶ*, *vel etiam*. relativum enim *οὗ* parum huc facit. V. 32, in vulg. etiam alterius lectionis sunt indicia, *ἐπὶ τῶν ἀλόγων*, *Θώων πορδαλίων τε*: — excluso nomine *ζώων*. V. 41, *ἐὰν συνέλῃς*, id est, *si duabus syllabis ἦσαν scripseris*: et seq. v. *ἐὰν μὴ εὕρῃς τὸ ι*, id est, *si ἦσαν absque ι scriptum inveneris*.

P. 424, v. 6, cum verbo *ἔχει* subaudiendum *ὁ ποιητής*, ut patet ex sequentibus, et supra 47, 10. V. 31, *ἦκα* sine aspiratione scriptum etiam in vulg. ut supra v. 4. V. 35, cum illis, *οὐχ ἥκιστα γὰρ*, subaudiendum *λέγομεν*, *dicimus enim οὐχ ἥκιστα*, tenui κ propter sequentem aspirationem in aspiratam χ mutata. *ἧσσον* porro et *ἥκιστα* eam habent formam quam *ἔλασσον* et *ἐλάχιστα*, quasi ex *ἠκύς*, ut *ἐλαχύς*. atque ut ex neutro *ὠκέα* per syncopen fit *ὦκα*, ita fortassis et *ἦκα* ex *ἠκέα*, aspiratione dempta. V. 46, vacuo explendo aliquatenus faciunt coniunctio *δὲ* cum verbo *λέγεται*. V. 49, vulg. lexica ex Homero citant *ἐπ' ἠλακάτῃ τανύσαντες*, addito scholio *ὑπερωτίῳ*. sed melius fortasse, nostri auctoris praepositione retenta, *ὑπ' ἠλακάτῃ*. est autem *ἠλακάτη*, ut tradit Eustathius, quod in mali nautici summitate ad fusi similitudinem acuminatum exstat lignum. V. 54, commation illud, *ἀντὶ τοῦ ἠλάσκουσαι*, supervacuum est, ideoque tollendum. expositio quae sequitur, exstat apud Homeri scholiasten Il. β', nec non apud Hesychium; qui etiam addit, *ἐν κύκλῳ πλανώμενοι*.

P. 425, v. 13, ut *τῆς ηοῦς* vestigia visantur, scribendum *ἠόλεκτρόν τι ὄν*: aut longa retenta, *ἠώλεκτρόν τι ὄν*. V. 25, *ῥῆμα* vitiosum est: verius *χρῶμα* vel *ῥίνημα*. nec male praemittetur articulus *τὸ* — apud Hesych. est *ἀλλότυπον χρυσίον*, et *μέταλλον χρυσίζον*. Seq. v. singulari numero *Ἠλέκτρα* est apud Pausaniam nostrum 143, 39, idque Messeniae oppidulum et flumen. Sunt et *Ἠλεκτρίδες νῆσοι*, apud Steph. Byz. et alios. V. 28, *ἤλεκτρα*, seu *ἠλέκτραι*, Suidae sunt *τὰ ταῖς κλίναις ἐπιβαλλόμενα ἐλεφάντινα· αἱ γὰρ ἀρχαῖαι κλίναι τοὺς πόδας εἶχον ὠφθαλμισμένους ἄνθραξι καὶ ἠλέκτροις, ὥσπερ νῦν ἀργύρῳ ἢ καττιτέρῳ*. ut sint electrina emblemata, quibus ceu oculis et gemmis lectorum pedes exornabantur: quemadmodum et Mercurii Sphingisve simulacra in iisdem pedibus effingi solita 376, 41. V. 40, melius *πολυέχευτον*, ut 432, 11. Sic v. 44, fortasse verius, *τὸ μάτην τὸ ματαίως*: et v. 52, *ἀλέασθαι*, aoristo 1.

P. 426, v. 7, *δὴ* supra iustum iambici metri numerum est. V. 16, malet fortasse aliquis, *πρὸ τοῦ τὸν Δία κτήσασθαι τὴν Ὀλυμπίαν, παρὰ τῆς Γῆς αὐτὴν παρειλήφεσαν Ἥλιός τε καὶ Κρόνος*. ac notandum hoc loco *Ἥλιον* nominari, qui ab aliis v. 28 *Ἠλεῖος* appellatur, ad astruendam scilicet prosapiae gloriam, ut declarant etiam haec nostri Pausaniae 148, 28, *οἱ δὲ ἀποσεμνύνοντες τὰ εἰς αὐτὸν* (nempe Augeam Elei, filium, Elidis regem) *παρατρέψαντες τοῦ Ἠλείου τὸ ὄνομα, Ἡλίου φασὶν Αὐγέαν παῖδα εἶναι*. Cronii montis meminit idem Pausanias 169, 3: 196, 11: 197, 28: templi vero et sacrorum in eiusdem Saturni honorem institutorum, 153, 4, et 197, 30. V. 23, et *αὐτῷ* ferri potest, et *αὐτοῦ* pro eo substitui. V. 25, rectius *τετραετῆ*, vel etiam *πενταετῆ*: quia post quatuor annos expletos quinto quoque anno repetebantur ludi Olympiaci. cuius instituti rationem reddit idem Pausanias noster 154, 18. V. 28, Eleum Epeo iuniorem facit Pausanias. Endymioni enim filios fuisse Paeonem, Epeum, Aetolum; et filiam Eurycydan, 147, 58: ex Eurycyda, Neptuni satu, ortum Eleum: ex Eleo Augeam, 148, 19. ita ut secundum Pausaniam Epeus Eleo sit avunculus. *Alexis* qui sequitur v. 29, a Pausania tacetur: nisi forte idem est, qui ab eo *Ἀλξίων* nominatur, sive (ut Abraamus Loescherus maluit) *Ἀλεξίων*, Oenomai pater, 148, 9. V. 40, ante longam istam exemplorum enumerationem subaudiendum *ὡς*, aut similis particula. Secundum porro exemplum in vulg. ed. est *Ἐριθεύς*, corrupte. nostrum *Ἐρεχθιεύς* desumptum e Stephano Byzantio. V. 43, *οὐκ ἐπὶ πατρὸς τοῦ Νέστορος*: quia videlicet Nestoris pater *Νηλεύς* appellatur, per η, non per ει, ut *Πηλεύς*.

P. 427, v. 13, inclusa *εἰς*, in vulg. omissa, addita ex 425, 21. V. 45, *αὐτοῦ* ferri potest, si accipias pro, *ἡ περὶ αὐτοῦ παράδοσις*. alioqui convenientius *αὐτοῖς*, *eis*; relatione ad praedictos grammaticos facta. V. 47, sensus est, *παρὰ τὸ τῇ ἁλὶ* (*τουτέστι τῇ θαλάσσῃ*) *βαίνειν καὶ βεβηκέναι*. ubi etiam nota participium pro infinitivo usurpatum.

P. 428, v. 4, melius fortasse *ἀντὶ τοῦ ἠλεμάτως*. alioqui enim clausula finalis, *τὸ ματαίως*, tautologiam habet. V. 6, *ἡλικία* simplicius et rectius ab *ἧλιξ* derivatur, ac proprie sonat quantitatem, eamque vel continuam, vel discretam, id est, modo staturam corporis, modo annorum numerum seu aetatem. V. 9, imperfecta est regulae citatio, ut quae nota esse praesumeretur. sensus est, *καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν εἰς ις μεταπίπτει, τὴν γενικὴν εἰς δος ποιοῦσιν, οἷον προδότης προδότις προδότιδος*. V. 17, vulg. *Ἐρυθεύς*, tamquam ab *ἐρύω*. nostrum *Εὐρυσθεύς* praeter alios probat etiam alphabetica series apud Hesych. et Suidam. V. 27, *ποιητικὸν ὡς τὸ ἤγανον*] habet igitur poeticam aphaeresin principis litterae τ, pro *τηλυγέτην*. V. 31, rectius *ἀλαλητός*, oxytonως, ad differentiam adiectivi compositi, ut supra 55, 49. V. 52, inclusum illud commation, *ὡς ἠνεμόεις*, a nobis ad hiatum explendum est additum. sed plenior et planior erit sententia, si legamus, *ὡς παρὰ τὸν ἄνεμον ἠνεμόεις καὶ εὐήνεμος*. atque ita fortasse ab auctore scriptum est.

P. 429, v. 19, convenientius, *ὅπῃ ἐθελήσει*, *quo volet*: et v. 47, *λέγει δὲ*, activa forma.

P. 430, v. 2, regula postulat *ἐνερώτερος*, per ωmega. V. 30, in *σινδόνιον* significatu Hesychius et Suidas scribunt *ἡμιτύβιον*, itidemque Galenus in Hippocrato Lexico. nam *ἡμιτύμβιον* sonat potius *dimidiatam tumbam*, *dimidiatum bustum*; vel, ut Suidas exponit, *parvulum sepulcrum*. Si tamen *ἡμιτύμβιον* noster scripsit, significare voluit parvum sudarium, et dimidium eius, quo tumbae inferendus mortuus incingi solet. V. 53, *ἡμίνηρον κρέας* erit aut *semirecens caro*: (*νηρός* enim per crasin pro *νεαρός* dicitur) aut specialiter coracini piscis caro. Athenaeus enim lib. 3, coracinum piscem ab Alexandrinis peculiariter *ἡμίνηρον* dici tradit. itidemque apud eundem aliquanto ante, 60, 9, legitur, *τῶν καλῶν ἡμινήρων, ἢ τῶν ταριχηρῶν σιλούρων*. at *ἡμίξηρον* est *semiaridum*.

P. 431, v. 3, melius *ἡμύει ἀσταχύεσσιν*, Il. β'. V. 25, duplicis lectionis sunt vestigia, *ἐὼν ἐοῦσα*, et *ὢν οὖσα*. V. 32, hemistichium illud quod ex Il. λ' citatur, in editionib. quas ego vidi non exstat; nec invenio ibi quod huc accedat, nisi hoc sub finem libri, *νέος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν*. cui non multum absimile Il. ψ', v. 347, *ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν*. at verbi *ἦην*, quod a nostro auctore ponitur, hoc exemplum est Odyss. ω', *διατρύγιος δὲ ἕκαστος Ἤην*. V. 35, defectus hoc fere modo expleri videtur posse, *ἧσθα θεατρικός*: — *ἀπὸ τοῦ ἕω, ὃ σημαίνει τὸ ὑπ*. V. 40, procul dubio verius est, *κατ' ἐπέκτασιν τῆς ει συλλαβῆς*, ut cum alibi tum 294, 17.

P. 432, v. 38, inclusam *ἐν* in vulg. omissam requirit et compositio nominis et expositio. In sequenti autem commatio iterum duplicis lectionis sunt indicia, et *τοὺς ῥῶπας*, et *τὰς ὄπας*: quarum posterior ut scriptura magis affinis, ita usu minus recepta est, in hac quidem significatione *παρὰ τὸ ὀπτεσθαι*: in altera enim *παρὰ τὸ ἔπειν* est frequentior. V. 55, *κρύφαλον* agnoscit etiam Hesychius, nempe pro *σαβάκινον*. verisimilius tamen est nostrum scripsisse *κεκρύφαλον*, absque coniunctione, cum ea vox medicis et physicis sit usitatissima.

P. 433, v. 4, convenientius *οὗτος*, *hic*, adverbio in pronomen verso. V. 6, confunditur *ἐῶ* cum *ἕω*; quae ut spiritu, ita etiam significatione differunt. deinde supervacuae ambages ineuntur ad inveniendam verbi originem satis evidentem. *ἤντετο* enim est ab *ἄντομαι*, de quo supra 112, 1: et 113, 24. V. 35, in vulg. sunt etiam alterius scripturae indicia, *διὰ τοῦ ἡμέρου τῆς ὀπός*, *per lenitatem vocis*. V. 46, nescio an verius *μιν*, *eum*: mox sane *ἀπεροπῆα* legendum (ut v. 51), si metrum est heroicum. V. 48, melius cum articulo, *τὸ θηλυκόν*. V. 52, sensus est, *ἐκ τοῦ ἠπεροπῶ γίνεται ἠπεροπεύω, καὶ ἐκ τούτου ἠπεροπευτής* V. 56, forsan *εὐδίελοι*, *divisu discretuque faciles*: aut *εὐδείελοι* accipiendum pro *εὔδηλοι*, *conspicuae*, *evidentes*.

P. 434, v. 2, inclusum *Ἤπειρόνδε* in vulg. omissum est: requiri autem, et sequentia declarant, et vacuum in vulgatis spatium ante coniunctionem *δὲ* — Seq. v. pro *μὲν* in Homeri ed. est *ποτ'*, Odyss. η', initio. V. 4, *ἐν τῷ καταλόγῳ*. *τῶν νεῶν* videlicet, *in catalogo navium*; qui et *Βοιωτία* nominatur; quoniam initium eius est, *Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον*. ceterum in Hom. ed. hoc in loco mutata coniunctione scriptum *Οἵ τ' Ἤπειρον ἔχον*, *quique Epirum tenebant*. V. 7, aptius compos. *ἐπερχόμενον*. ut arguunt etiam synonyma *ἐπίαλος*, *ἐπιάλτης*, et *ἐφιάλτης*. V. 17, verius fortasse plur. *παραδιδόασι*, *tradunt*. *Ἰάσονα* vero Aesculapii filium, de quo seq. versu, nullibi reperio. quare suspicor foeminino fine legendum *Ἰασόνα*, vel contracte *Ἰασῶ*. *Ἰασῶ* enim et *Ὑγείαν* Aesculapio filias ex Arato prodit Natalis Comes in Mythologicis: Orpheus autem *Ὑγείαν* adscribit illi coniugem. et Argivi Aesculapio simulacrum e lapide candido sedens posuerunt, adstantemque illi *Ὑγείαν*, teste Pausania 65, 38. V. 33, convenientius erit *μὴ πιστός*, *non fidus*, si *τὸ ἐναντίον* ponamus in negationis transpositione, interrogationisque tonum

adhibeamus. alioqui affirmativa erit sententia, *Si famulus mihi fidus est, utique et dominus eius fidus mihi fuerit.* V. 37, si vera est expositionis scriptura, scribendum erit ἠπύει, indicativo verbi modo: et v. 44, convenientius ἤπυε, praeterito imperfecto.

P. 435, v. 1, regula postulat ἠράσθην, cum augmento. V. 50, τῆς ληϊστῆς, lubaudi εὐθείας, *a recto trisyllabo* ληϊστής, cuius thema itidem trisyllabum, ληΐζω.

P. 436, vers. 10, ἀρότης suspectum est: verius fortasse ἀρότης, ab ἀρόω, 147, 44. V. 30, Hom. edit. Odyss. υ', Οὐδέ τι μοι. V. 36, in vacuo non inepte fortasse reposueris ἀντηρίδας ex 112, 19, et clarius ex Hesychio, qui eo nomine appellari tradit τὰ ἀντερείδοντα ξύλα ἢ λίθινα κατασκευάσματα, ligna lapidesve impositam sibi molem in aedificio fulcientes ac sustinentes; qui *tibicines* Latinis. Sed quid ad Heram faciat haec sententia, nondum video. V. 41, rectius ἠρδάλωσέ μου, praeterito aoristo, ut et praecedentia declarant, et sequentia. Sic v. 52, melius ἤρεικον, per ει diphthongum, ut in sequenti loco, et supra 372, 15. V. 56, ἤρημεν quid sibi velit, non intelligo: nisi per syncopen pro ἠρήκαμεν positum dicatur. Deinde ἠρήκαμεν vel Ionice ab ἀράω deductum fuerit, vel Dorice ab ἐρέω, sicut ἦχον et ἧλκον pro
26 εἶχον et εἶλκον, 419, 40. ab αἱρέω namque sunt ᾕρηκα et ᾕρημαι, servata diphthongo, tempore tantum mutato, α in η.

P. 437, v. 1, legendum videtur ἠρήρειστο, ut apud Hesychium et Suidam, ex Il. δ' v. 136, et Il. λ' v. 436, ubi est, Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο. V. 5, vulg. ὀνομαστικόν, perperam. nec enim nominativum sed nominale adverbium significatur: quod alibi dicit ὄνομα εἰς ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν μετενεχθέν, *nomen in adverbialem structuram tractum.* V. 7, locus decurtatus: cui similis hic Il. π', Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος. V. 18, metro congruentius, ἐστανε τοῦτο: id enim pro κεῖται usurpatum tradit etiam Hesychius. Seq. v. ἠριά suspectum est; nec tamen ἠριαῖαι πύλαι legere ausim. Romae sane *portam Libitinensem* fuisse testatur in Commodo Aelius Lampridius. V. 21, malim Ἤριννα, παρὰ τὴν Ἥραν, ὡς Κόριννα παρὰ τὴν Κόρην. altera etymologia mihi quidem videtur esse remotior. V. 24, pro ἀερθῶ melius ἀείρω substituerimus; vel saltem ἀέρθω, ut ἐγέρθω: de quo supra ad 43, 27. V. 45, melius apud Steph. Byz. ταύτην δὲ— et mox, Φασί τινες. V 47, apud eundem Steph. est, Βιθυνῷ Δημοσθένει, *Demostheni Bithyno.* sed ferri et nostri auctoris lectio potest, cum ab eodem Stephano citetur Δημοσθένης ἐν Βιθυνιακῶν τετάρτῳ, ἐννάτῳ, et δεκάτῳ, ut Index Xylandri docet. Seq. v. apud eundem St. est ἐν τῷ ιδ' βιβλίῳ, *libro* XIIII: et mox, Ἔστι δέ τις προπάροιθε, concinnius. V. 49, locus a nostro abbreviatus est. sic enim apud St. exstat prolixius, Ἡραία, τρήχουσα, πολυσπιλάς·· ἔνδοθι δ' αὐτῆς Λαΐνεον περὶ τεῖχος ἰὼν κοιλαίνεται εἴσω Κόλπος ἁλός· Φαίης κεν— et v. 51, Ἔνθα τε νῆας ἀνῆγον V. 52, κακῶν excusari posset ratione participationis: sed melius apud Steph. κακῷ δ' ἐνέκυρσαν ἑτοίμῳ. V. 54, κλίσις] ἰσοσύλλαβος nempe, ut Ἄθῳ, Μινῳ, et similia.

P. 438, v. 11, compositum illud τοῖς νεωποιηταῖς, suspectum est. verius (opinor) τοῖς νεωτέροις ποιηταῖς, vel τοῖς νεωστὶ ποιηταῖς, quod rarius est. V. 25, cum articulo quoque legi potest παρὰ τὸν μέλλοντα, ut v. praeced. V. 55, ex Aristophane legendum, Τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἤστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν. exstat autem locus initio Avium.

P. 439, v. 8, posterior illa etymologia, nihili est. ἥττων enim Attice pro ἥσσων est, ut θάττων pro θάσσων, aliaque consimilia. V. 13, verius (puto) ὃ σεσημείωται, *quod notatum est:* et v. 26, ὥστε κυρίως, *itaque proprie.*

P. 440, v. 2, integer versus supra citatus 319, 13, ex Il. β'. V. 17, vulg. ἀγρηῦς, perperam. nostrum γρηῦς supra expositum 241, 11: commune γραῦς, 240, 26. V. 40, locus ex Il. λ', initio. V. 53, vulg. κατὰ τοῦτον, masc. genere: minus recte. nostrum κατὰ τοῦτο idem est quod διὰ τοῦτο, ut alibi. V. 56, verius fortasse foemininum ἠλιῶτις.

P. 441, v. 3, usitatius διὰ μέσου, *per medium.* V. 9, planius, τὸ δὲ θῶ, ἐκ τοῦ θοῶ· ἐξ οὗ καὶ θοάζω, ὡς βοῶ βοάζω. V. 24, vulg. θάμος λέγεται: et seq. v. θρονίτης. nostra lectio, θαλάμιος et θρανίτης, desumpta ex Pollucis lib. 1, c. 9: ac θρανίτης apud nostrum exstat etiam infra 464, 56. V. 32, distingui etiam potest inter ὁ ἀκμάζων et νέος, ut mox versu 34. V. 39, verius fortasse, θαλερῷ πεπλήγετο μηρώ, duali numero: et versu 42, ἴσχετο.

P. 442, v. 12, χορίαμβος ferri potest, si χορεῖον et τροχαῖον pro eodem capiamus alioqui planius χωλίαμβος: de quo supra, ad 59, 49. V. 47, verius, ὅτε δὲ σύνθετον, πρώτης, οἷον δυσθανατῶ δυσθανατεῖς. nam δυσθανατεῖν in prima dicitur ut δυσμενεῖν: et secundae coniugationis verbum θανατᾶν, ut φονᾶν, sicut terminatione, ita etiam significatione diversum est, v. 50. V. 52, in vulg. sunt etiam alterius scripturae indicia, συμπλακεῖσθαι, praeterito aoristo.

P. 443, v. 50, θυμάλωπες legendum ex Hesychio et Suida: et mox θύψαι pro θάψαι. V. 54, ἐπιθυσιῶμες per crasin ab ἐπιθυσιάσωμεν factum alicui videatur: sed verius fortasse κἀπιθυμιῶμες, *et suffiamus.* V. 56, nescio an verius ἐπιστρέψας. sane vulg. ἐπιστράψας vix Dorismo excusare ausim, ut τράχω pro τρέχω v. 28.

P. 444, v. 7, fortasse melius, παρὰ τὸ θεῶ τὸ θεῶμαι. barytonum sane θέω in hac significatione suspectum est; at circumflexum θεῶ, notatum supra 202, 10: et infra 446, 26. V. 14, Suid. ὅς φησι μὲν πάντων θηρίων θεαιδέστατος γενέσθαι. scribit autem et ipse hoc vocabulum per αι, cum per ει deberet. nam θεαιδέστατος sonat potius *reverentissimus divini numinis*, παρὰ τὸ αἰδεῖσθαι τὸν θεόν. V. 16, Suid. θεατροκρασία, ὀχλοκρασία, rectius fortasse. V. 19, pro θεῶ requiritur potius nomen θεός. V. 21, διχῶς verum est, si cum reciprocatione seu conversione intelligatur. alioqui enim τετραχῶς legendum, quia quadruplex vocalis in vocalem mutatio notatur. V. 27, Suidas singulariter ἔχοντα: et mox plenius, περιπολεῖν ἀργύριον εἰσπραττόμενον, *circumlatis deorum simulacris pecunias colligere*, ut μητραγύρται aliique consimiles circumforanei et circulatores factitarunt. V. 56, θέλγει pro ἀπατᾷ, ἀμαυροῖ, σκοτοῖ, agnoscit etiam Suidas: ut sit quod Latini *praestinguere ac fascinare oculos* dicunt: (unde et τελχῖνες pro θελγῖνες, praestigiatores quidam ac fascinatores) Eustathius exponit κοιμίζειν, *sopire.*

P. 445, v. 11, sincerior formatio est haec, κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ διπλασιασμοῦ, ἐκβολῇ τοῦ ι, θέμα. V. 20, similis Homeri locus supra in Δίκη, 276, 10. V. 27, in Apollonii editione, Argon. lib. 2, v. 372, scriptum διασσιμένος, accentu praeteriti. sed cum scholiastes exponat διαφερόμενος, μεθ' ὁρμῆς ῥέων, notetque κατ' ἀντιστροφὴν esse positum, innuit praesentis esse temporis, transpositis vocalibus usurpatum pro διαϊέμενος, a verbo διαΐεσθαι seu διΐεσθαι, *ferri per*, seu *impetu ferri per*— itaque apud nostrum hic tantum addito α scribendum διαειμενος, servato praesentis accentu. Seq. v. melius παραῤῥέων, *praeterfluens;* ut Plinius libro 6, cap. 3, Thermodontem *praeter radices Amazonii montis labi* testatur. V. 30, alter Apollonii locus exstat eodem Argonaut. libro, v. 997. V. 40, usitatius θεῖνειν, penultima diphthongo, ut in praeced. commate, et alibi passim. sed θένειν tamen et ipsum aliquoties repetitur, et ad θέναρ magis accedit. V. 48, nihil vitii habet lectio vulgata. sed planior erit, si tralatis membris legamus, παρὰ τὸ θῶ τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ, γίνεται θὸς καὶ θεός, ὁ πάντων ποιητής, καὶ τῆς τῶν πάντων κατασκευῆς αἴτιος. pag. seq. v. 22, eadem iisdem pene verbis.

Pag. 446, v. 3, melius (opinor) θεοπροέπιον, per ι in penultima. V. 14, apud Steph. Byz. est, ὠνομάσθη ἀπὸ Ἰουστινιανοῦ. cui patrocinatur epitome Chronologica ex Cyrillo et Georgio Piside collecta, ab Andrea Schotto v. c. mihi donata. ea enim in Iustiniano sic habet, ἡ Ἀντιόχεια σειομένη οὐκ ἐπαύσατο, μέχρις οὗ ἐφάνη θεοσεβεῖ ἀνθρώπῳ ἐπιγράψαι εἰς τὰ ὑπέρθυρα τῶν φλιῶν, Χριστὸς μεθ' ἡμῶν· στῆτε: — καὶ τούτου γενομένου, ἔστη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ. ἔκτοτε ὠνομάσθη Θεούπολις. ita ut fortasse θεοδοσίου expungendum sit, aut interpolatione facta legendum, ἀπὸ θεοσημείας τῆς γενομένης ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ. Zonaras sub Leone magno Antiochiam tam valido terrae motu quassatam prodit, ut pene tota collapsa fuerit. V. 17, clarius, si hoc modo distinguas, παρὰ τὸ ἀδεῖν (ὅ ἐστιν ἀρέσκειν) τῷ θεῷ. Seq. vers. ὥριστος Ionico more accipiendum, ut infra quoque 823, 53. regula enim postulat ὥριστος, ut infra in οὑμός 641, 40. V. 32, in vacuo desiderari videtur tale quid: ἔστι γὰρ κανὼν ὁ λέγων: vel brevius, ὁ κανών, ut cum alibi passim, tum 304, 56. V. 50, vulg. πόλις Μακεδονίας. falso. nam Pausanias, Stephanus et alii, Λακωνικὴν πόλιν esse docent. quamobrem Λακεδαιμονίας reposui, ea forma qua supra 282, 5.

P. 447, v. 16, hemistichium est ex Il. σ'. V. 18, pro Πύλον rectius legemus Πύλας ex Strab. lib. 4. uti et Livius: *Ideo,* inquit, *Pylae, et ab aliis, quod calidae aquae in ipsis faucibus sunt, Thermopylae locus appellatur.* V. 29, aptius (opinor) παράστασιν, *significationem:* et seq. v. ἀήρ pro ἀνήρ. ceterum quod attinet ad originem nominis θερμός, verior etymologia est quae v. 15 exposita est. V. 41, locus Aristoph. est in Acharn.

P. 448, v. 5, θέσκελα non minus apte derivaris a θεός et κέλομαι: ut sint τὰ θεόθεν κελευόμενα, sicut θεόσδοτα, *quae dantur divinitus.* V. 17, Ὑπερίδης pro vulg. ὑπερείδεν repositum e Suida et Harpocratione. μόνον sequenti versu habet etiam Suidas: at Harpocration νόμον, *legem.* V. 37, vulg. πόλις Θετταλίας, parum apte. V. 48, legi posset etiam θεωριῶν, ut pag. seq. versu 2.

P. 449, v. 2, distinctio quae post θεωρίαις posita est, rectius v. praecedente post ἐγράφη collocabitur, ex Suida. V. 6, utroque casu legi potest, et τοῖς πολίταις, et τοὺς πολίτας. sic enim Suidas, explicatius, διεδίδοτο τοῖς πολίταις τὸ θεωρικόν· ὅπερ ἦσαν δύο ὀβολοί· ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ πολῖται, διδῶσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θέας. Articulus τὸ v. 11 rectius tolletur, eo modo quo apud Suidam est, ἃ πρότερον εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρείας ἐφυλάττετο, καὶ ἐκαλεῖτο στρατιωτικά. V. 15, Θεῖα eam formationis rationem habet quam ὄϊα supra 278, 17. V. 22, melius καιομένοιο, ut Iliad. Ψ', Δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο. Seq. v. pro ἀποβολῇ malim συναλοιφῇ, eo formationis modo quo v. 14. itidem infra 457, 13. V. 26, melius σῦκον, a neutro σῦκον, *ficus*. V. 30, sunt qui θ in θειλόπεδον non pleonasticum esse velint, sed per crasin factum ex articulo τό: nam θειλόπεδον per synaliphen seu crasin dici τὸ εἰλόπεδον, ut θάτερον et θοιμάτιον pro τὸ ἕτερον et τὸ ἱμάτιον: quamobrem etiam articulum ab eiusmodi compositis non assumi, ut qui iam per compositionem eis sit additus. [illegible], quia et θειλοπεδεύω dicitur, nec articulus commode verbo addi potest, compositionem factam censent ex θείλη, εἵλη, et πέδον: ut fusius exponit Eustathius 1573, 32, ad illud Odyss. η', Τῆς δ' ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ Τέρσεται
27 ἠελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τρυγόωσι. ubi poeta loquitur de area, quae in horto Alcinoi adornata erat uvis partim insolandis partim ad torcular colligendis. V. 37, nota ὅττινας pro οὕστινας: Boeotice, ut ἴττω infra 479, 46. V. 42, haud scio an verius οὕτω Ζηνόδοτος, sicut infra 467, 14: ut confusio nata sit ex non intellecto scripturae compendio. V. 50, ὁ συγγραφεὺς dici hoc loco κατ' ἐξοχὴν videtur Thucydides, cum aliis de causis, tum quia libri eius omnes ξυγγραφῆς titulum praeferunt. nec multum absimilis est hic apud eum scriptorem locus, lib. 2, τοιαῦτα ἐπιθειάσας, καθίστη ἐς πόλεμον τὸν στρατόν. ibi enim ἐπιθειάσας significat *divinum numen obtestatus*. verum loquitur ibi non Milesius, sed Archidamus Lacedaemoniorum rex.

P. 450, v. 1, sensus est, θιασώτης scribi per ι in prima syllaba, et per ωmega in tertia. V. 4, malim θείνω, et seq. v. θείνοντας, per ει diphthongum, ut mox v. 8. eam enim scripturam magis postulat hoc nomen, ut alteram θίνω sibi vindicat θὶναξ 446, 40: et θεράπων 446, 42. V. 12, videtur requiri potius huiusmodi lectio, facta et transpositione, et suppletione: ἐκ τοῦ θίγω γίνεται θιγγάνω, ὡς παρὰ τὸ ἥδω ἁνδάνω· πήθω, πανθάνω· μήθω, μανθάνω· καὶ δήκω, δαγκάνω. θήγει δὲ, ὀξύνει, ἀκονᾷ, (id est, *quod vero attinet ad* θήγει *significans* ὀξύνει, ἀκονᾷ) γίνεται ἀπὸ τοῦ θήγω, θηγάνω, ὡς παρὰ τὸ λήθω, ληθάνω. τὸ δὲ θήγω τὸ ἀκονῶ, et quae sequuntur. alioqui enim quomodo iusta sit cohaerentia, equidem non video. eiusmodi vero locutio et constructio usurpata etiam alibi, nominatim infra 462, 8: 565, 15. De derivatis in άνω rursum infra in λιμπάνω 566, 24. V. 29, τεθήσατο supra quoque semel habuimus, agnoscitque id ipsum etiam Hesychius: magis tamen arridet divisa scriptura in vulgatis editionibus Il. ω', Ἕκτωρ μὲν θνητός τε γυναῖκά τε θήσατο μαζόν. V. 32, ἦντε κάρην si auctor scripsit, figurate accepit pro ἐμήν: cuiusmodi personarum enallage cum alibi a nobis, tum Grammatices lib. 3, cap. 5, notata est in composito ἑαυτοῦ. alioqui legendum fuerit σὴν τε κάρην, ut mox in sequenti commate, σόν τε βίον, utrobique secunda persona. V. 56, τῆς θήλυος quanam auctoritate usurpatum sit, nescio. regula enim τοῦ θήλεος postulat, aut τῆς θηλείας, 551, 32: 687, 5.

P. 451, v. 3, ἀλφησταὶ pro vulgato ἀλφὴ repositum ex 72, 51. V. 24, pro θηρατὴς scribendum potius θηράτης aut θηρευτής. V. 29, vulg. ποιῆσαι: qui verbi modus ferri nequit, nisi praecedentes nominativi mutentur in accusativos. V. 32, post illa, κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η, subaudiendum, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ω Ἰωνικῶς ἢ Αἰολικῶς, ut supra 258, 50. V. 38, αὐτοῦ ferri potest, si referatur ad nomen παῖδα. alioqui convenientius αὐτόν, *ipsum*, accus. casu. V. 50, βασίλεια χείρ eo tono quo apud Stephanum Byz. νῆσος Ἀχίλλεια: et Πολυδεύκεια atque Ἀγαμεμνόνεια χείρ 461, 44. solent tamen huiusmodi foeminina paroxytonωs potius efferri, uti et Ἡρακλεία χείρ 436, 21, itemque βεβαία, παντοία, et similia. V. 54, melius apud Suidam, Θῆττα, ἐπίκληρος οὐκ ἔχουσα φερνήν —.

P. 452, v. 1, pro τέσσαρα supra 410, 1, legitur τρία: et v. 4, ζευγίτην pro ζυγίτην: in posteriori, rectius; in priori, sequius. nam et Pollux lib. 8, 454, 40, quatuor fuisse Athenis τιμήματα tradit, nempe πεντακοσιομεδίμνων, ἱππέων, ζευγιτῶν, et θητικῶν: ac plenius de iisdem ibidem tradit. V. 29, post τρώσκω addendum videtur καὶ τιτρώσκω, ut in sequenti exemplo. V. 54, pro γράφεται requiritur potius γίνεται, confusis per librarios scribendi compendiis.

P. 453, v. 5, rectius Πάνθοος, ut Ἱππόθοος, Πειρίθοος, et similia, accentu in antepenultima. V. 21, Θόραι barytonωs legitur apud Harpocrationem quoque: apud Suidam et Stephanum Byzantium Θοραί, oxytonωs. Rursus apud Harpocrationem Θόραιος, proparoxytonωs: apud Stephanum et Suidam Θοραιός, oxytonωs: apud omnes per ι in medio, non per υ, ut apud nostrum. V. 28, τὸ θολὸν adiective potest accipi pro τεταραγμένον, ut tradit Hesychius. quia tamen substantivae tantummodo significationis mentio fit in sequentibus, putarim auctorem scripsisse potius παρὰ τὸν θολόν, vel παρὰ τὸ θολός: de quo et supra 444, 10. V. 56, procul dubio verius θίασος, extrito μ, ut supra 449, 53. deinde cum τὸ βακχεῖον subaudiendum σύστημα, vel simile quid, ut patet itidem ex 449, 56.

P. 454, v. 12, pro θηρευτῶν sententia postulat ἐρετῶν, *remigum*, ut pagina seq. v. 2. V. 17, νεύρου appellatio quid huc faciat, non video. θραύματα enim simpliciter sonat κλάσματα, σπάσματα. V. 27, analogia postulat θρεπτά, accentu in ultima, ut τρεπτά, στρεπτά, et similia. V. 34, distinctio post τροφαλὶς rectius fortasse tolletur; ut ἔνθα idem sit quod ἐντεῦθεν, *hinc*, sicut alibi saepe. V. 42, in vulgatis priori loco κύθραν, posteriori χύτραν positum est; praepostere, ut et communis loquendi consuetudo, et ipsa etymologia docet. V. 43, in τρέφω et τρέχω prior aspiratio cessit secundae, sicut etiam in ἐτέθη, in ἐτύθη, item in τρίχες, et similibus, 456, 15: et rursum secunda cedit primae in imperativis τίθετι, τύφθητι, et ceteris eiusmodi. V. 49, θρηβὴς quid velit, non capio: et τρανὴς nimis a θρῆνος remotum est.

P. 455, v. 12, aptius (ut videtur) εὔνοιαν, *benevolentiam*. V. 26, ἐπὶ [illegible] agnoscunt etiam Apostolii collectanea, adduntque, διέβη ἐπὶ τῶν θηρῶν, τουτέστιν ἐπὶ τῶν λεόντων, οἱονεὶ θηρίαμβος· τῷ γὰρ ἅρματι αὐτοῦ λέοντας ὑποζευγνύειν φασί. ut θρίαμβος ex eo denominatus intelligatur, quia Bacchus iunctis leonibus curru insistens per medias plateas inveheretur. V. 43, cum istis, παρὰ τὸ τρισσαὶ, subaudiendum εἶναι: et mox fortasse [illegible]rius Θριασίου, aut Θρίαντος, cuius mentio apud Stephanum Byzant. V. 52, τροχώματι habent eadem Apostolii collectanea. alioqui mallet fortasse aliquis τριχώματι, per metaphoram.

P. 456, v. 10, usitatum nomen Λιλύβαιον. a Dionysio Λιλύβη dicitur, itemque Πελωρίς, et Πάχυνος, foeminino fine omnia. V. 12, plenior requiritur lectio, in hanc sententiam: θερίζω, Δωρικῶς· καὶ συγκοπῇ, θρίζω. V. 32, ἀκτὶς [illegible] sibi velit, equidem non intelligo. V. 54, allusio esse videtur [illegible] Iliados [illegible] Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαλύξει Ἰχθῦς.

P. 457, v. 6, pro foem. θυὰ in Apostolii collectaneis θυῖα scriptum: itemque seq. v. θυῖαι pro θυαί, per diphthongum υι. eadem porro notione mox θύλακας v. 32: et θύνος 458, 52. V. 9, melius (ad metrum nempe congruentius) καιομένοιο, ut annotatum ad 449, 22. V. 10, legendum videtur, διὰ τὸ τούτου ἀπόζειν τὸ οὐράνιον πῦρ τὸ τοῦ κεραυνοῦ, *propterea quod huius odorem referat caelestis ignis, fulminis videlicet*: ut Plinius libro 35, cap. 15, *Fulmina et fulgura quoque sulfuris odorem habent; ac lux ipsa eorum sulfurea est*. itemque Seneca in Natur. quaest. lib. 2, cap. 21, *Quid, quod omnibus fulguritis odor sulfureus est?* V. 20, melius θυιάσιν, ascito ι, ut et praecedentia innuunt, et confirmat Hesychius. alioqui θυάδες absque diphthongo etiam apud Eustathium et Suidam, nempe παρὰ τὸ θύειν τὸ ὁρμᾷν. V. 30, θυόεις est potius a nomine θύον, ut cetera μετουσιαστικὰ in εις desinentia, 34, 35. Deinde dativus θυέεσσι verius est a θύος, ut τεκέεσσι a τέκος, 267, 2. V. 39, pro θυμιὸς usitatum est θύμνος 454, 47: et pro θύαινος aptius fortasse θρόαινος legemus, παρὰ τὸ θροεῖν αἶνον. V. 45, expositio illa, ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων κοῶν καὶ νοῶν τὸ μέλλον, verius pertinet ad praecedens θυοσκόος. nam θυώδης est ὁ εὐώδης, ὁ θυμιάματος ὀσμὴν ἔχων, *odoratus, suffitus odorem referens*, ut docet Hesychius. V. 47, pro θύον, requiritur potius θύειν. V. 52, rectius τὸ θύη, ut v. praeced. et pag. seq. v. 31, atque adeo etiam apud Hesych. et Lycophronis scholiasten pag. 22. V. 53, τῆς ἄλλης referri posset ad τὴν τράπεζαν: ut metaphorice θυωρὸς pro qualibet mensa intelligatur. sed verior fortasse lectio, εἶπεν ἐπὶ τοῦ κάλλους, ὅτι ἔκρινε τὰς θεάς: ut de Paride accipiatur, de quo et Lycophron eo ipso in loco, Ὡς πρόσθε κάλλους τὸν θυωρίτην τριπλαῖς, *ut antea illum, qui tribus deabus pulchritudinis fuit arbiter*.

P. 458, v. 9, ἐστὶ additum ex Iliad. α'. et sic est etiam mox v. 16. V. 15, duplicis lectionis sunt indicia, Ἴσχε ἐνὶ στήθεσσι: et Ἴσχεν ἐν στήθεσσι. V. 17, melius ἔμιγη, addito augmento: nam aoristi secundi penultima solet corripi. V. 19, duo loca in unum confusa videntur. posterius sane hemistichium in Hesiodi Theogonia exstat, v. 122, de Amore seu Cupidine, Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν. V. 24, in vulg. ed. vestigia

sunt duplicis scripturae, θυμοβαρεία et θυμοβαρείω. illud quidem, ut μελίη χαλκοβάρεια Odyss. χ': at θυμοβαρείω, poetica epenthesi usurpatum foret ut τελείω pro τελέω, aliaque consimilia. θυμοβαρὴς ἀρετὰ legitur in Aiacis epitaphio, Epigramm. pagina 237. pro, *animo gravata, animo afflicta.* V. 40, θύμμενον, eo modo quo βλήμενος 200, 10. regula enim postulat τεθυμμένον, ut mox v. 42. V. 43, rectius θύῃαι: et seq. v. οἱ μελιττουργοί, cum articulo. V. 48, aliter Homeri ed. Iliados κ', videlicet ἔλαχον Λύκοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι, Καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι καὶ Μῆονες ἱπποκορυσταί. Eustathius eo in loco et Λυδοὺς et Μυσοὺς agnoscit, de Lycciis non meminit: ut forte legerit, Λυδοὶ Μυσοί τ' ἀγέρωχοι. V. 52, pro θύλακος pag. praeced. v. 52 legitur θύλακος seu θύλαξ: et melius fortasse. nisi quis forte θύσκος malit, ut seq. v. θύσκη. θύσκου certe nulla mentio apud Hesych. et Suidam.

P. 459, vers. 13, melius forsan θυροβόλιον. V. 31, vulg. τελευτήν, parum apte. V. 36, κινούμενος pro κινεῖσθαι positum, per ellipsin (puto) infinitivi εἶναι, ut supra 455, 43. V. 38, rectius fortasse Θύρσις, ὄνομα κύριον, ut apud Theocritum Idyllio 1.

P. 460, v. 8, vulg. ὃ γίνεται, *quod nascitur.* nostra disjunctiva ἢ, petita ex v. 12. V. 29, aptius περιεχομένου ut v. 43: per metonymiam sc.

28 P. 461, v. 9, vulg. ἡ σορὸς, *loculus, conditorium:* minus apte. V. 31, forsan melius, inserta coniunctione, θῶ γὰρ τὸ καταβάλλω— et seq. v. τὴν ταχεῖαν. nam θοή adiectivum est, non substantivum. V. 13, nescio an melius θέων, masc. gen. V. 33, exempla ista, ὁσία, (seu οὐσία) ἐξουσία, προδοσία, nihil ad rem faciunt: quia non sunt a futuro formata. V. 37, vulg. τῶν εἰς ος περισπωμένων, perperam; ut patet ex pag. seq. v. 2. V. 41, de Atticis paroxytonis, pag. seq. v. 3. V. 41, cum Πολυδεύκεια χείρ, Ἀγαμεμνόνεια χείρ, congruit βασίλεια χείρ 453, 50. V. 53, rectius ὑγεία, retenta diphthongo, ut 468, 4: 475, 10.

P. 462, v. 8, melius ἀρχία, absque diphthongo, ut ξενία et similia pag. praeced. v. 42. V. 17, δισσότητα istam attingit etiam Apollonius noster lib. 4, cap. ultimo, 334, 20. V. 15, pro πολιτικώτερον aptius legemus ποιητικώτερον. sunt enim posteriora ista in ία seu ίη, Ionib. et poetis usitatiora. Sic v. 21. V. 25, melius (ut videtur) παρὰ τὰ ἄλλα: ut significet, quae ortum ducunt a ceteris substantivis in ος, neutrius generis, primae contractorum declinationis. V. 32, de ista syllepsi syllabica supra quoque 249, 19. V. 40, rectius μονόγραμμον, singulari numero: unica enim linea constat tam mausculum quam minusculum iota: quod pulcherrime ad S. Trinitatem applicatur in Fulino nostro 370, 41. V. 54, inclusa, ἀπὸ τῆς, delunt in vulg. ed.

P. 463, v. 4, ἰαλεμῆσαι ea forma dicitur qua κελαδῆσαι: itidemque apud Suidam est ἰηλεμῆσαι cum passivo praeterito ἰηλεμῆσθαι. sed ad [illegible]tem locum Callimachi magis quadrat ἰαλεμίσαι, cuius pr[illegible] ἰαλεμίζειν et verbale ἰηλεμίστριαι allegat etiam Hesychius. V. 19, rectius ἰήων, aut soluta crasi, ἰηΐων, ut infra 469, 41: sicut nempe δηΐωσαι pro δηῶσαι. Sophoclis editio 158, in Oedipo tyranno habet, οὔτε τόκοισιν ἰηΐων κamάτων ἀνέχουσι γυναῖκες: sic appellans labores qui mulieribus in partu divinitus immittuntur. V. 38, fortasse verius, καὶ, ἰδοῦσα δὲ θυμὸν ἴανθη. Cum seq. commate, τάχα δὲ καὶ τὰ ἄνθη, subaudiendum ὠνόμασται, vel simile quodpiam verbum. V. 42, aptius, transposito articulo, ὁ φαγὼν οὖν, ὁ ἐν τῷ στόματι ἔχων—.

P. 464, v. 6, in vulg. sunt etiam alterius scripturae indicia, παρὰ τὸν ἰόν. nostra lectio petita est ex pag. praeced. v. 50. V. 53, aptius, neutro genere, παρὰ τὸν ἴον ὁ δηλοῖ τὸ μόνον. V. 55, melius fortasse, τοῦ καθεύδοντος, vel τῷ καθεύδοντι. accusativus sane parum congruit.

P. 465, v. 5, vulg. εὗρον ἐγὼ δέ: concinnius, εὗρον δὲ ἐγώ. vel, εὗρον δ' ἐγὼ ὧδε, ut supra 454, 28, οὕτως εὗρον ἐγώ.

P. 466, v 38, pro ὑπὸ requiritur potius ἔχοι, aut alius eiusmodi verbum. V. 42, congruentius fere, ἀσφάλισις. V. 46, ἀπεψύχοντο agnoscit etiam Hesychii expositio, ἐξήραινον ἀνέμῳ, *vento desiccabant.* exstat autem locus Il. χ'. V. 52, inclusum τὸ deest in vulgatis. legi posset etiam, ἐν δὲ τῷ τίγρις—.

P. 467, v. 19, pro Ἀττικῶς rectius legemus Δωρικῶς, ut supra 335, 12. V. 21, inclusa, ad planiorem loci intelligentiam addita sunt ex Homeri ed. V. 26, posset etiam συγκοπὴ legi, nom. casu.

P. 468, v. 26, inclusa ista, magis ad τὴν ἱερὰν νόσον quam ad τὸ ἱερὸν ὀστοῦν pertinere videntur. Sequens Menandri locus attingitur etiam a Clemente nostro, 304, 7. V. 36, fortasse melius, ὁ δὲ Θουκυδίδης: ut videlicet ἱερᾶσθαι, et ἱερῶσθαι adversativa coniunctione dirimantur.

P. 469, v. 26, nota nominativos absolute positos. Ceterum Ierusalem etiam ante Christi adventum sic appellatam fuisse, omnia prope veteris Testamenti scripta declarant. V. 32, transpositione facta legendum videtur, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνεστῶτος, ἔστι θέσει μακρὸν τὸ ι· ἐπὶ δὲ τοῦ παρατατικοῦ, φύσει, quia videlicet ancipites in imperfecto per augmentum temporale induunt natura longum tempus, sicut ἴγμαι 177, 35: et clarius infra 471, 53. nisi forte θέσει hoc loco accipere velis pro κοινῷ τῆς συνηθείας θεσμῷ, *communi omnium consensu.* Seq. v. post δασύνεται desideratur δῆλον δ', aut aliud eiuscemodi. V. 35, ἔφιζεν, augmento caret, sicut ἐκάθιζε: augmento nempe verbi. aut imperative scribendum ἔφιζε, *assidere fac.* alioqui enim, si cum augmento accipiatur, ἐφίζε dicitur, ut κατεῖχε, καθῆστο, et similia 483, 46, 49: et disertius 484, 13. V. 38, ἴηλα verius est ab ἰάλλω, ut ἔπηλα a πάλλω: itemque mox ἰήλαι, ut apud Hesychium (et supra 9, 52) ἀγῆλαι, ab ἀγάλλω: Ionico et Attico more, 485, 13: 556, 7: 626, 28. V. 40, vulg. ἰῶ ἴημι. perperam. nam in ἰητής, ἰητρός, Ἰήσων, et aliis consimilibus, Ionice α in η versum est, sicut κρητής, ἄκρητος, et ceteris eiusmodi. V. 41, locus Apollonii Argonaut. 2, v. 714. V. 42, Ἰήτε post Φοίβῳ, ad metrum non pertinet, sed declarationis gratia videtur appositum. nisi forte locus est corruptus, et tale requiritur ἐφύμνιον, quale mox citabitur in loco Callimachi. V. 44, legendum videtur, Ἰη παιών, ἴη: — τὸ διὰ χορεῖ ᾠδόμενον: ut apud Aristophanem Pace, Ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ', ἰή παιών, ἰή. ubi scholiastes annotat, esse hoc ἐφύμνιον in Apollinem: cuius causam his versibus cecinisse Callimachum: Πυθώ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος θήρ, Αἰνὸς ὄφις. τὸν μὲν σὺ κατήναρες, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ Βάλλων ἀκὺν ὀϊστόν· ἐπηύτησε δὲ λαὸς, Ἰή ἰή παιῆον, ἵει βέλος. ubi etiam nota ἰή, cum apud nostrum sit ἴη, eo accentu et spiritu quo ἵει, *mitte, immitte.*

P. 470, v. 16, in vulg. sunt etiam alterius scripturae vestigia, Ἡμεῖς δ' αὖθ' ἵκομεν: itidemque v. 41, φύκινος. V. 46, adiectivum παρόνομον referendum ad remotius substantivum γυναῖκα. V. 53, ante τὴν πόλιν repetenda videtur coniunctio καί: ut sit, *et incolas et urbem.*

P. 471, v. 3, γραφῆναι pro πλασθῆναι positum. V. 11, pro ἤτα in vulg. est κάππα, perperam. nam in Homeri ed. Il. η', locus exstat, hoc modo, — τῷ οὔ νύ τι κέρδιον ἡμῖν Ἕλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε. itemque Eustath. 684, 51. V. 28, τροπῇ, subaudi τοῦ υ εἰς ι. V. 37, cum εἰς θέσει, repetendum e praecedentibus μακρὰν, *in positione longam vocalem.* V. 53, respicit ad ista Nicandri Alexipharm. Ἰξιόεν δέ σε μή τι δόλῳ παρὰ χείλεσι πῶμα Οὐλοφόνον λήσειεν. ubi scholiastes annotat ἰξίαν et βούπρηστιν esse species τῆς σίλφης: at Dioscorides inter plantas refert, lib. 3, c. 10: et l. 6, c. 21.

P. 472, v. 3, Attica est brachylogia, pro, μέχρι τῶν τόπων ἐφ' οὓς ἂν τὰ πτηνὰ φθάνωσι: cuius generis alia exempla in Syntaxi nostra, lib. 3, c. 4: et hoc Dionysii Halicarn. 581, 12, τριάκοντα σταδίους ἀπεῖχεν ἀφ' οὗ τὸ πάθος ἐγένετο τόπου. V. 34, vox ὅτι non est poetae: et post ἰούλους addendum ἀντέλλων, ut respondeat sequenti exegemati ἀναφέρων seu ἀναφαίνων. est autem locus Apollonii, Argonautic. lib. 2, v. 43: cui similis hic eodem libro, v. 781, νέον χνοάοντα ἰούλους: et hic l. 3. v. 519, — οὐδέ περ ὅσσον ἐπανθιόωντας ἰούλους Ἀντέλλων. V. 37, θεὸς suppositicium videtur: quippe quod nec ad metrum nec ad sententiam quadret. si quis tamen in ἑθὰς mutare malit, per me licet. Similiter vero et δὲ seq. v. post καλὰς redundare videatur. ac notabile ibidem foem. gen. καλὰς ἰούλους, forsan propter significationem: ut idem speciei qui generis intelligatur sexus. V. 53, articulus τὸ post παρὰ deest in vulgatis: itemque τοὺς seq. v. ante τιτρωσκομένους.

P. 473, v. 42, usitatius γεγεννηκέναι, duplici νν. 225, 16. *Sisyphos* autem seq. v. proprium equi nomen est: pro quo *Scyphios* legitur apud Valerium Probum, commentario in Virgilii Georgica. is enim, enarrans haec Virgilii, Georgicon initio, — *tuque o cui prima frementem Fudit equum tellus magno percussa tridenti, Neptune:* iisdem pene verbis quibus noster, *Campi,* inquit, *in Thessalia sunt Petraei: in quibus locus Petra nomine, percussus tridente Neptuni, equum qui Scyphios vocatus est, edidit. Romani autem Neptunum equestrem vocant, quod existimetur princeps originis equorum.* Festus quoque inter alia *Hippium Neptunum* ex eo dictum tradit, *quod tridentis ictu terra equum excierit.* plura Giraldus Syntagmatis quinti capite primo. V. 45, rectius Ἱππουώντος, penultima longa, ω. V. 46, locus et corruptus et mutilatus. legendum, Ἱπποθόων, Ἀλόπης τῆς Κερκυόνος παῖς· ὅτι λάθρα αὐτὸν— sic enim Harpocration et Suidas: Ἀλόπη, Κερκυόνος θυγάτηρ· ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἱπποθόων ὁ τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος. itidemque Demosthenes in Epitaphio seu Funebri oratione, ἐμέμνηντο Ἱπποθοωντίδας τῶν Ἀλόπης γάμων, ἐξ ὧν Ἱπποθόων ἦφυ· καὶ τὸν ἀρ-

χηγὸν ἥδεσαν, vel etiam ᾐδέσαντο, a verbo αἰδεῖσθαι, *revereri*. attingit etiam Stephanus Byz. in Ἀλόπη: et Hippothoontis mentio inter Atticarum tribuum eponymos apud nostrum quoque supra 369, 19.

P. 474, v. 10, rectius τοῦ φυγάδος, eodem casu. qua de re apud Hesychium plenius et planius sic: Ἱππότα, ἱππότης, ἱππικός· οἱ δὲ νεώτεροι, φυγάς· οὐκ εὖ· κάλλιον γὰρ, ἐπιστήμων ἱππικῆς, ἱππικώτατος. V. 16, legendum, τῆς Ἀγήνορος ἵππου, *Agenoris equitatu*, ex Homeri scholiaste Il. γ', non procul ab initio. sic vero etiam Eustathius 385, 45, tradit, Agenorem Phoronei filium, cum fratres eius Pelasgus et Iasus territorium inter se partiti essent, τὴν πατρικὴν ἵππον accepisse, eundemque post fratrum mortem ἐπιστρατεῦσαι, πολλὴν ἐπαγόμενον ἵππον. atque inde apud Homerum ab Agenoris equitatu Argos ἵππιον et ἱππόβοτον seu ἱπποτρόφον appellari: a fratribus autem Iaso et Pelasgo, Ἴασον Ἄργος, et Πελασγικὸν Ἄργος. V. 49, vulg. σημαίνεσθαι: nihil ad rem.

P. 475, v. 6, eadem supra 468, 2, 10. V. 18, ἀνάγοι pro vulg. ἀγάγοι repositum ex Odyss. σ' initio. V. 27, articulus ὁ, magis antecedens quam sequens substantivum respicit: sensusque est, ὁ σημαίνων τὴν γῦψον, ut 1, 20, et alibi. γῦψος enim foeminino genere usurpari solet, 244, 4. Pro Σβῆρος vero si quis malit Latinum Οὐῆρος seu Βῆρος, (id est *Verus*) norit et vulgatam scripturam defendi posse; ut sit ἀπὸ τοῦ σβέσαι. V. 43, apud Apollonium Argonaut. lib. 2, v. 367, post mentionem de Aly fluvio, μετὰ τὸν δ' ἀγχίρροος Ἶρις Μειότερος λευκῇσιν ἑλίσσεται εἰς ἅλα δίνῃς. qui
29 locus supra quoque attingitur 72, 6. V. 57, imperfectum εἶν supra et ipsum legitur 301, 18. in vulg. perperam ἦν scriptum: id enim est a substantivo εἰμί, 431, 11.

P. 476, v. 4, ut formatio et analogia constet, legi poterit, τὸ πληθυντικὸν, ἤσαμεν· τὸ τρίτον, ἦσαν· καὶ τροπῇ, ἴσαν. alioqui et per syncopen ἴσαν ex ἴεσαν factum dici potest: aut ex ἴω ἴσω, ἴσα ἴσαν. ἴω autem agnoscit noster v. 52 et 56: et supra 467, 39. [V. 29, in Theocriti loco pro ἴσαμεν videtur legendum ἴσαμι, ut versu praeced. et supra 43, 11. in eo enim, penultima producitur; in ἴσαμεν, corripitur. *Ex Addendis*.] V. 33, vulg. ἦσω: itemque mox ἦσα: nihil ad ἵημι. nostra, ἴσω et ἴσα, vel ex εἴδω sunt, per aphaeresin; vel ex ἰσάω, per syncopen. V. 35, quae hic de ἰστέον, infra itidem de ἰτέον traduntur 479, 29. V. 53, τὸ Βιθυνία quid sibi velit, equidem non intelligo. [et ταῦτα ibidem superfluum est. *Ex Addendis*.]

P. 477, v. 18, Hom. Il. φ', Κείσθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα. V. 29, vulg. ἰσθμός τις: petito principio. Mox quoque ἴσθματα scribendum esse pro vulg. ἴσθματα, confirmat etiam Hesych. V. 55, μὲν pro vulg. μιν repositum ex 261, 7. Seq. v. vulg. perperam itidem ἴσθι pro εἰς θι.

P. 478, v. 13, legendum videtur, λέγουσι πίμπλη καὶ κόη: aut plenius, καὶ κόη ἀντὶ τοῦ κόα: de quo Dorismo supra quoque 348, 4. V. 19, convenientius videtur ἐπὶ πράγματι, *ob facinus quodpiam*. V. 23, vulg. πολέμιξεν: minus apte. sed verior fortasse lectio ex Il. α', Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες. Sic v. 28, pro λινίδα rectius λινίδα scribi putaverim. V. 40, ὥσπερ pro ἐξ οὗ, ut mox in seq. membro. ac nescio an verius οὐ παρασχηματίζεται. V. 41, et ἄρτι retineri potest, et divise legi ἄρ τι. V. 43, in vulg. sunt et alterius lectionis vestigia, ἐϋστεφάνοιο Κυθήρης: de cuius veritate dubito. V. 49, planius, ὥσπερ ἐν τῷ γινώσκω. De ista vero ἐκτάσει ancipitis etiam infra 480, 54.

P. 479, v. 35, ἰσι praesentis terminationem habet: quare verius ῑ seu ῐ. sic certe regula postulat, licet usu receptum non sit, ut nec εἶ et ἦ, ab εἶν et ἦν. V. 39, pro τραῦμα levi mutatione θραῦμα reponi posset: sed convenientius πράγμα, ex Hesychio. Sequens πλάσμα legitur etiam apud Suidam. V. 43, vulg. γήρει pro Τηρεῖ, obscurata historia seu fabula: quam paulo aliter Eustathius narrat 1875, 8. V. 51, congruentius ἀλλήλας, foem. fine. V. 55, usitatius σεισοπυγίς, ut infra 513, 12.

P. 480, v. 5, rectius ἀγροτικῇ, possessiva forma, ut 515, 33. V. 30, si et mihi meam de ἴφθιμος sententiam dicere licet, factum puto ex ἰφίτιμος, extrito ι, et tenui in aspiratam versa, eo modo quo τίφθ' οὕτω pro τίποτε οὕτω, et κέκραχθι pro κεκράγεθι 520, 47. nec obstat quod v. 31 ἰφθίμη compositioni opponitur. id enim poetice usurpatum sicut ἀθανάτη, ἀμβροσίη, ἀκηρασίη, et alia eiusmodi apud eundem Homerum. utique ut Homerus ἰφθίμους ψυχάς, ita canon Apostol. 41, τὰς τιμίας ἀνθρώπων ψυχὰς dicit. nec male interpretatio ista convenit etiam aliis Homeri locis, nempe *honorabilis, pretiosus, carus*. [est autem ἰφίτιμος ut ἐρίτιμος 374, 55. *Ex Addendis*.]

P. 481, v. 12, fortasse melius, ἰὼ Ἄπολλον, et ἰὼ Ἀπολλώνιε, omisso vocandi adverbio, ut in tertio exemplo, ἰὼ Λακεδαῖμον. V. 14, post ἀναλογίᾳ interpunxi: ut sequenti commatio indicetur liber e quo haec desumpta, sicut et alibi saepe, et infra 515, 27 omisso auctoris nomine, qui est Herodianus. Sic v. 17 post τοῦ ω interpungere malui, ne haereret sententia. ellipsis autem quae hic admissa est, repetita etiam v. 31: plenior constructio v. 34. V. 25, convenientius ωται, absque aspiratione, hoc quidem loco. V. 35, πορεύομαι indicativo modo scriptum etiam in vulg. V. 45, pro ἀποχειροτονία videtur potius καταχειροτονία legendum, ut mox in seq. V. 47, cum istis, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα, subaudiendum ὁ συνδοκῶν, vel simile quid.

P. 482, v. 22, legendum μέτρον σιτικὸν, *mensura frumentaria*, ex Hesychio: qui et vinariam mensuram esse addit. V. 28, quarti Cabiri nomen a Gregorio Giraldo Syntagmatis lib. 1, ex Mnasea ponitur Κάσμιλος. apud Strabonem lib. 10, Κάμιλος est, isque Vulcani et Cabirae filius, teste Acusilao Argivo. plura de Cabiris idem Giraldus ibidem. V. 57, Davidis locus est Psalmo 28.

P. 483, v. 21, imperfecta regulae allegatio, ut paulo post v. 47, et supra 114, 49. regulae autem limitatio similis infra in Εὐμαιος 488, 15. V. 82, vulg. καταβιβάζει, *promovet*; contra mentem aucteris. nostrum ἀναβιβάζει confirmat synonymum ἀναδιδόναι v. 54 et 57: et ἀναπέμπειν 495, 6.

P. 484, v. 4, anomalis σύνοιδα et κάτοιδα addi potest ἐκάθισα cum imperfecto ἐκάθιζον: cui e diametro adversatur ἐξωνήκα. in ἀνέῳξε, ξυνέηκε, ac similibus, Attica et Ionica dialectis accentum mutavit. V. 33, pro δύνῃαι rescribe δύναι. est enim indicativi, non subiunctivi modi: systoleque in eo intelligenda non temporis, sed soni, quatenus videlicet α, etiam breve, maius quid sonat quam ε. V. 38, τοῦ ἄλλου, id est, τῶν ἄλλων τοῦ κακὸς σημασιῶν, *in ceteris huius vocabuli significationibus*. V. 42, melius δή τοι supra 295, 47. V. 48, adverbialiter quoque ἀμφιβόλως legi potest. V. 50, fere convenientius ἐπεχθὴς, *invisus*. Sic v. 52 pro παρὰ ferme aptius ἐπὶ legerimus: ut compendiariae notae per librarios propter affinitatem confusae intelligantur.

P. 485, v. 9, verius syncope quam reduplicatio est in verbo κακκείοντες, ut mox v. 15 planius declaratur. V. 19, post ἔχειν subintelligendum δηλοῦσι, aut simile aliquod verbum. βλέποντες, quod seq. v. post ἰδεῖν θέλοντες in vulg. additum legitur, nec cum praecedentibus, nec cum seq. congruit. V. 24, convenientius ἀποτίθενται, *reponunt*: et v. 31, πρὸς συνδέσμους, *ad colligationes*. θηλυκοὺς autem καλάμους dicere videtur eos, qui molliores seu lentiores et sequaciores sunt, qui flectentibus in omnia obsequuntur, ut salices et similia vimina. alioqui καλαμίδες appellantur etiam fistulae quibus ad cincinnorum ornatum utuntur foeminae, ut inter alia tradit Hesychius. V. 42, ὦψα quid sibi velit, nescio: an ὄψα sit verius, dubito. V. 53, vulg. τῶν λίθων τῶν οἰκιῶν: parum belle.

P. 486, v. 9, rectius, ordine inverso, [illegible], ut declarant sequentia. V. 25, Καλύμνιος per υ scribendum [illegible], ut cum antecedentia et sequentia declarant, tum Suidas confirmat. Sequenti v. idem Suidas habet ἐκ Καλυδῶνος: perperam. verius enim Καλυδνῶν: Καλυδνὰς vero seu Καλύδνας ab Homero appellari *Sporadas* insulas, et unam ex illis Κάλυμναν dici, Strabo in fine libri 10 de quorundam sententia refert: ubi et Καλύμνιον μέλι praedicat, ea elegantia et gratia, ut cum Attico certet. Rursum Suidas μετήγαγε pro μετήνεγκε, sensu eodem. V. 27, rectius, νήσους τε Καλυδνάς, ex Il. β', in Catalogo navium. V. 28, pro Καλύδνας Demetrius Scepsius legit Καλύμνας, ut Stephanus Byzant. et Strabo loco praedicto annotant. V. 41, Καλλάτις est etiam apud Suidam: apud Strab. et Stephanum Byz. Κάλατις, uno λ, et accentu in antepenultima. Apud Stephanum etiam Καλατία pro eodem: apud Ptolemaeum Καλλατία, gemino λλ. at Κάλλαντις Suidae in Καπίλιος oppidum Siciliae. est et Campaniae Calatia; unde *Calatinus*, Atiliae gentis cognomen in Romana historia: ab altera vero est Καλατιανὸς seu Καλλατιανός, ut Καλλαντιανός a Κάλλαντις. Ceterum pro Ἡρακλεώτου pluraliter legendum Ἡρακλεωτῶν, ex Strabone: qui lib. 7 Κάλατιν Ἡρακλεωτῶν ἄποικον facit, id est *Heracleae coloniam*, in ora Ponti.

P. 487, v. 14, in καλλιέρημα nihil inest τοῦ ἐρήμου: nec in usu est καλλιερῶσαι v. 17: sed καλλιέρημα ita formatum e verbo καλλιερεῖν, ut ῥαδιούργημα ex ῥαδιουργεῖν, et ὁλοκαύτωμα ex ὁλοκαυτοῦν, aliaque consimilia. καλλιερεῖν autem legitur cum alibi, tum supra 468, 57. V. 45, aptius composite παρεπεπηγότα seu προσπεπηγότα. V. 50, cum ἔοικε subaudiendum ὡμοιῶσθαι, aut aliud eius significationis verbum. V. 53, sunt qui Μακηδόνες malint, η pro ε, ut in Διώνυσος pro Διόνυσος.

P. 488, v. 8, vulg. Ἴλισσον, et ἠερόεσσαν, metro luxato. apud Stephanum Byz. est ἀργινόεντα Κάμιρον. Negativa μὴ seq. v. in vulg. ponitur ante participium λεγόμενα: praepostere. V.

25, *βροτῶν* additum ex Odyſſ. λ'. V. 27, *κάμω* pro *κάμνω* legitur etiam infra 499, 7. V. 34, malim cum articulo, *πεπονθότων τῶν χωρίων*. V. 45, incluſa, addita ex Heſychio. prior vero expoſitio exſtat apud Suidam quoque. V. 50, vulg. *καναχηδὸν κυλινδούμενοι*, contra metrum. noſtra lectio reſpondet illi Heſiodeo in Theogonia, ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες. V. 54, ἀμοιτάκην alibi non inveni. ſimile quid *ἀμοιτάκη* eſt ſupra 5, 1.

P. 489, v. 3, *ἔνθος* ſcriptum eſt: verius *ὄνθος*. V. 19, melius cum articulo, *αἱ ἱερουργικαὶ μάχαιραι*: et ſeq. v. *ἐγκείμενον*, cum praepoſitione, ut pag. ſeq. v. 9 et 36. V. 40, iisdem verbis, ſed planiori ordine, Homeri ſcholiaſtes, Il. θ', *παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἱσταμένους τοὺς ἵππους κάπτειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν*: commatio illo *ἐν αὐταῖς* relato ad verbum *ἐσθίειν*.

P. 490, v. 2, in vulg. eſt *Ἀρνείου*, duplicis lectionis indicium, *Ἄρεως* et *Αἰνείου*: quorum prius cum omnes Romani ſcriptores ſequantur; viſum eſt eſſe verius. ſed germanum eſſe *Αἰνείου* diſerte infra confirmatur 705, 51: et liquidiſſime a Dionyſio Halicarnaſſeo 58, 5, itidem e Cephalone Gergithio traditur. V. 12, melius ad metrum quadrat *προσφέρων*. Sic v. 38 convenientius *πάλλειν*, vibrare, concuti. V. 43, *περιηγητοῦ* nomine Dionyſius Afer intelligitur; cuius verba ſunt, de Aly fluvio, *Ἑλκόμεναι βορέηνδε, Καραμβίδος ἐγγύθεν ἄκρης*: et mox, *Παφλαγόνες δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπὶ [illegible]εσσι νέμονται*. V. 48, rectius *ὄχλον*, turbam, ex Lycophr. [illegible], 90. de *Καρβάνων* autem vocabulo ſupra et nos aliquid ad 188, 43. V. 46, neſcio an verius *ἀκρωτήριον*, ut infra 525, 34. aut *ἀκρώτερον* ſive *ἀκρότερον* eſt quod in qua[illegible] re magis eminet veluti cacumen.

P. 491, v. 1, verius *ἀποκοπῇ*, ut v. 12. nam ſyncope fit in medio. V. 4, melius *τὸ βέλη*, articulo ſingulari numero poſito, ut mox v. 7 et 9. V. 16, convenientius *ἄκρα πόλεων*, ſeu coniuncte *ἀκροπόλεις*. Seq. v. poſt *βασίλεια* ſubaudiendum *νοεῖται*, vel ſimile quid. V. 37, apud Lycophr. 149 legitur *μῶμαρ γένους*, pro *μῶμος*, probrum generis ſui. V. 49, *εἰς ις*, nempe *δικατάληκτον*, quod etiam in *ιν* deſinit, ut infra 513, 52. V. 55, de *κάρκαιρε* nihil agitur in *καρδία*, quod ſequitur; ſed infra in *νῶκαρ*

30 608, 9: in *σκαρδαμύσσω* 716, 7: et ſupra in *γινώσκω*, 232, 6. unde colligitur factum eſſe per reduplicationem ex *καίρω τὸ σκιρτῶ*. V. 56, uſitatius *κραινομένη*. pro quo tamen aptius quadrat activum *κραίνουσα*.

P. 492, v. 2, concinnius, *ἀλλὰ γὰρ τὸ πάθος*: et ſeq. v. *παρὰ τὸ τὸ κάρα βλάπτειν*, articulo geminato: cuius generis exempla non modo apud Ariſtotelem et Alexandrum Aphrodiſ. verum etiam apud Theodoretum noſtrum 132, 13, V. 5, aptius, *πέφρικε*, ut mortem exhorreſcit. V. 7, congruentius *πρῶτοι γὰρ Κᾶρες*, primi enim Cares.

P. 493, v. 26, aptius *ἡ ἀπὸ Καστάνης*, articulo in coniunctionem verſo. V. 51, apud Lycophr. 108, — *ἡ δὲ βασσάρα Σκύθαις κασωρεύουσα*, uno σ, metro ita poſtulante. V. 50, *καύηρες*, ſuſpectum eſt: uſitatius *καύηκες*. Sed et *λάρος* v. 48 verius quam *γλάρος*, ut infra 530, 22: 557, 4.

P. 494, v. 11, locus eſt truncatus. ut expleatur et perſanetur, ex Apollonii Argonaut. lib. 2, v. 570, poſt *τρηχείας* lege, *Κλυζούσης ἁλὸς ἔνδον ἐβόμβεον. ὑψόθι δ' ὄχθης Λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπτυε κύματος ἄχνη.* aut, ſi omnino decurtandus eſt locus, altero Apollonii verſu omiſſo legendum, *Λευκὴν καχλάζοντος ἀνέπνεον ὕδατος ἄχνην*. V. 12, vulg. *καύματος* pro *κύματος*, parum ad rem: itemque v. 23, perperam iidem *κεκαυμένων*, ex uſtis lignis. V. 36, *κατὰ κράτος* agnoſcit hic etiam Heſ. et Suidas: quaſi *κατάκρας* per ſyncopen unde factum ſit. ſed aptior altera expoſitio *κατὰ κορυφῆς, παντελῶς*, ut declarat hic locus Thucydidis, *ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο, βουλόμενος κατάκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν.* quamobrem etiam apud Heſychium et apud noſtrum infra 608, 51, diviſe *κατ' ἄκρας*, et Ionice *κατ' ἄκρης*, ſcriptum eſt. ut ſignificet quaſi a ſummo vertice. cum enim caput et ſummitas oppidi occupata, de ceteris parum laboratur. V. 49, locus Apollonii Argonaut. lib. 2, v. 596. V. 56, vulg. *ὕλην*, accuſ. caſu. noſtrum *ὕλῃ* repoſitum ex Odyſſ. ν' et τ', ubi montis eſt epitheton.

P. 495, v. 2, *ὁριστικὸν* adulterinum eſt, et expungendum. V. 13, ſimilis locus apud Iuſtinum noſtrum, 299, 40. V. 22, congruentius *αὐταῖς*, ſoem. gen. V. 38, pro *ἔμαι* et *ἔθην*, uſitatiora ſunt *εἶμαι* et *εἴθην*: itemque ſeq. v. *εἵμην* pro *ἕμην*, aſcito augmenti vice iota. V. 50, *ἐνεδόθη εἰς ἐνεστῶτα*: nempe α in χ mutato; ſicut 509, 44.

P. 496, v. 7, melius et clarius apud Euſtathium exponitur veterum ſententia, hoc modo, 1017, 60: *τὸ κατενῶπα, Ἀλεξίων καὶ οἱ πλείους προπαροξυνουσιν· οἷς καὶ δεῖν πείθεσθαι φησὶν Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρος. ἡ δὲ συγκοπὴ τούτου, ἀπὸ τοῦ ἐνώπια, ὡς μηρία μῆρα, σιτία σῖτα, ἀναδιδομένου τοῦ τόνου ὡς ἐν τῷ κατενώπια, οὕτω καὶ ἐν τῷ κατένωπα. Ἀρίσταρχος δὲ κατ' ἐνῶπα φησὶν, ὡς κατὰ δῶμα. καὶ ἔστι βοηθῆσαι καὶ αὐτῷ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὕτως· ἔστιν ἐνωπή ἡ πρόσοψις, ὡς τὸ, κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ: — οὗ αἰτιατικὴ, ἐνωπήν· καὶ ὥσπερ ἰωκήν ἰῶκα, οὕτω μεταπλασμῷ ἐνωπήν ἐνῶπα.* itaque primum alii coniuncte, alii diviſe haec legerunt: deinde alii proparoxytonως, alii properiſpomenως: tertio alii ſyncopen, alii metaplaſmum in *ἐνῶπα* ſtatuerunt: tum ſyncopen, neutri pluralis; metaplaſmum, foeminini ſingularis. unde etiam v. 12, properiſpomenως *ἰῶκα* ſcribendum eſt, ut ſupra 481, 26. metaplaſmus vero et ipſe ſupra in E expoſitus eſt, 344, 56. V. 43, *τίνος* interrogative ſcriptum etiam in vulg. V. 47, aptius, caſibus mutatis, *Σωκράτους Πλάτων ἤκουσε*: aut nominativo praemiſſo, *Πλάτων Σωκράτους ἤκουσε*. Plato enim Socratis auditor et diſcipulus fuit, non contra.

P. 497, v. 25, locus eſt Apollonii Argonaut. lib. 4, mutuatus ex Homericae Odyſſ. ξ'.

P. 498, v. 37, *τέρας* pro vulg. *γέρας* repoſitum ex Nicandri Theriacis v. 463. V. 43, vulg. disiunctive, *ἢ κέδρος*, aut cedrus: parum apte. V. 53, ſenſus eſt, *ῥηματικὸν ὄνομα, κονδανός· συγκοπῇ καὶ τροπῇ, κνδνός*.

P. 499, v. 9, *ἐπεὶ* poſitum pro *ἐπήν*, ut et 6 et 11 v. manifeſtum eſt. Sic *ἐνδιπλασιάζεται* pro *ἀναδιπλασιάζεται*, ut v. 8 et 12. V. 45, regula poſtulat *καιροεσσῶν*, ultima circumflexa, ut apud Euſtathium 1571, 62. alterum *καιροσέων* uno σ, pag. praeced. v. 7, agnoſcit cum Suida idem Euſtathius. V. 54, *ῥῆμα* dictum pro *κλίσιν ῥήματος*, augmentum verbi. ceterum *κεκλήσῃ* non minus apte ſtatuerimus futurum paulo poſt, ut *κεχολώσεται* infra 507, 46. V. 56, *κέκληγα* ſimplicius a *κλάζω* derivaveris.

P. 500, v. 1, vulg. *τὸ ε εἰς α*: perperam, cum ratio formationis poſtulet *τὸ α εἰς η*. V. 50, *λέγοντες*, omiſſum in vulg. editionibus, ſtructura mutilata.

P. 501, v. 9, melius, ordine inverſo *βαρείας καὶ ὀξείας*: ut ſupra quoque 413, 34, legendum monui, id enim praecedentia exempla declarant, itemque ſupra 193, 28: 224, 5: quippe in quib. e gravi et acuta fit contractio. diſerte infra et liquide 686, 17, id ipſum et regula traditur, et exemplo demonſtratur. V. 27, Aeoliſmus iſte agnoſcitur etiam ſupra 308, 33. videtur tamen potius ad communem linguam pertinere iſta reduplicatio conſonantis κ et π; ut contra, eius omiſſio, Ionicae et Atticae dialecti magis eſt propria. V. 46, iterum modi variatio. *αἶνος* autem quomodo ad praecedentia faciat, non video: quia et ſolius maſculini generis eſt, et ſubſtantivum. V. 56, neſcio an verius *Ὑφαιμήδης*, ut *Γανυμήδης*.

P. 502, v. 8, *τοῦ τ*: quoniam videlicet ſecundam perſonam e tertia formare ſolent veteres, 484, 25. V. 14, vulg. *κελεύη*, perperam. *κελέβη* enim et originis ratio poſtulat, et confirmat Heſychius ac Suidas. V. 21, melius, opinor, *ἀπὸ τοῦ ἐλευθος ἢ ἐλεύθω*. ſenſus enim eſt: *ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω, ἐλευθος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, κέλευθος*. V. 33, Homeri locus Il. ο'. V. 43, vulg. *ἐνέβαλε*, praepoſitione minus conveniente. melius etiam *ἐπαιτροκέλης* ſupra 353, 7. V. 45, *Πρετανοὺς* et *Πρετανικὴν νῆσον* agnoſcit etiam Stephanus Byz. necnon et fluvium *Πρετανικόν*, in quo Iberne oppidum: quemadmodum et Iberniam duabus *τῆς Πρετανικῆς* partibus minorem facit. ut idem ſit populus *Πρετανοί* et *Βρεττανοί* ſive *Βρετανοί*, Britanni.

P. 503, v. 4, locus eſt decurtatus, ex Apollonii lib. 4, v. 12. V. 25, non male poſt *πλεονασμοῦ* diſtinxeris, ſubaudito declarativo adverbio *δηλονότι*. V. 29, rectius *λελαπάχθαι*, ut mox declarat v. 31. V. 37, infin. *κεντῆσαι* ferri poteſt: ſed melius tamen ad v. 35 congruit imperativum *κέντησαι*. V. 45, uſitatius *συνερραμμένα*, gemino ρρ.

P. 504, v. 4, duplicis ſcripturae ſunt indicia, *ὑψικέρωτα πέτραν*, et *ὑψικέρατοι πέτραι* verior videtur prior. V. 20, vulg. *συνίστελλον*: et ſeq. v. *αὐχένα*: nihil ad rem. Incluſa, v. 23, addita ſunt ex Suida et Ariſtophanis ſcholiaſte. V. 37, *μεναινῶ* adulterinum eſt. ſi triadem velis, ut in praecedenti membro, legendum, *ὡς μενάω μενῶ μενοινῶ*. V. 41, vulg. *καὶ τὸ κεραΐζω*. quod verbum cum iam praeceſſerit v. 39, ego *κεράω* malui, ex v. 36. ſi cui magis arrideat *κεράζω* ut *σκεδάζω*, non refragor equidem, ſed vix uſitatum eſſe puto. V. 54, *τοί*, Dorice et poetice pro *οὐ* poſitum. at *τὸ κέρατον*, quod praecedit, recentiore conſuetudine pro *κέρας* uſurpatum infra quoque 539, 30: ut *μέλανος* pro *μέλας*, *Δήμητρα* pro *Δημήτηρ*, et eius generis alia, genitivo in nominativum tranſlato, 505, 2: 514, 42: et contra, *ὄστρακος* pro *ὀστράκου* 515, 45.

P. 505, v. 10, melius *κεραοξόος*: quippe quod ex Ionico genitivo *κέραος* factum dicatur v. ſequenti. atque ita ſane Suid. et

Hefych. ex Epigramm. κεφοξόος ἤμεσε τίκτων V. 57, vulg. αἴρχω. noftrum κρέκω verius effe, fatis declarant fequentia. locus autem qui fubiungitur, Sapphonis eft, pag. 9: citatus etiam ab Hephaeftione, pag. 34.

P. 506, v. 4, et κέρκω et κρέκω legi poteft. At v. 53, melius, κέντορες ἵππων, Il. δ' et ε', etiam in Euftathii comment.

P. 507, v. 11, melius, τὸν ἀποτετμημένον τόπον πρὸς ἀνάπνευσιν, κῆπον λέγουσιν, ut infra 511, 6. V. 14, Doricae dialecto fupra quoque (40, 56) adfcribitur έων pro ῶν in gen. plurali; cum Ionum potius ea fit dialyfis, ficut etiam in participio. V. 17, aptius κανὼν γάρ ἐστι: caufali pro adverfativa repofita. V. 19, vulg. βόεια κεφαλή, eo accentu quo Πολυδεύκεια χείρ 461, 44: cum in hac poffeffivorum forma vel commune genus effe, vel foemininum in α paroxytonως efferri foleat. communis generis exempla cum alia, tum κυοβάτειος δορά 584, 24. V. 27, quam nofter hic Πρόκνην τὴν Ἐρεχθέως μητέρα, eam Apollodorus Bibliothecae lib. 1 et 3 Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως θυγατέρα, *Procrin Erechthei filiam*, nominat: itidemque Euftathius 308, 16: 1688, 20. Eundem Cephalum pro forti adverfus Teleboas opera Cephalleniam infulam Amphitryonis ope nactum effe, cum alii tum Strabo narrat libro 10. Porro cum τετράπολις fit Cephallenia, a quatuor Cephali filiis, primi nomen v. 29 defideratur; fortaffe Πρώνιος: quippe a quo Πρώνιοι Cephalleniae populus apud Lycophronem pag. 110. ubi Tzetzes, exponens iftum Lycophronis iambum, Κτῆσίν τε θοίναις Πρωνίων λαφυστίαν, annotat, Cephalleniam a Thucydide in quatuor nationes dividi, Πρωνίους, Σαμίους, Παλεῖς, et Κρανείους: et numerus idem exftat etiam apud Thucydidem lib. 2, p. 58: fed nomina paulum variant, hoc modo, Παλλῆς, Κράνιοι, Σαμαῖοι, Πρόναιοι. qui Πρόναιοι etfi ex eo dicti videntur, quod ante ceteros habitent: (quamobrem etiam Πρόνησος eadem apud Strab. lib. 10, quafi veftibulum quoddam et aditus Cephalleniae infulae: Polybius vero initio libri 5, obfcurato etymo Πρόνους habet) tamen Lycophronis fcriptura non reiicienda eft, five a Pronio conditore; five ἀπὸ πρωνός, *a clivo*, tracta eft appellatio. Ad *Samaeos* autem et *Samios* quod attinet, fecundum Thucydidis fcholiaften, Σάμιος, ὁ ἀπὸ Σάμου· Σαμαῖος, ὁ ἀπὸ Σάμης. Σάμος autem et Σάμη, eadem hic funt, ut praedicto loco declarat etiam Strabo. Tertius populus, qui a noftro et a Tzetze nominantur Κράνιοι, a Thucydide ac Strabone Κράνιοι, apud Livium funt *Cranonii*; minus recte. nam
51 Κρανών et Κρανώνιοι, Theffaliae funt civitas. Vltimi, Παλεῖς, nominantur ita et Paufaniae noftro 193, 15: Livioque itidem *Palenfes*: apud Thucydidem Παλλῆς, gemino λλ, et terminatione Attica: Polybio, loco praedicto, ἡ Παλαιέων πόλις. quae fcriptura magis ad progenitoris nomen accedit, five is Παλαῖος eft, five Παλαιῶς. ut et apud Thucydidem pro Παλλῆς non abs re aliquis Παλαῆς legendum exiftimaverit, ea forma qua Νικαεῖς a Νίκαια. Paufanias hos feu Παλαιεῖς feu Παλεῖς, olim *Dulichios* dictos auctor eft: apud Strabonem vero totam hanc infulam *Dulichion* vocitatam nonnulli aiunt antequam *Cephalleniae* nomen a Cephalo fortiretur. Livii porro verba funt, lib. 38, de Cephalleniae deditione: *Obfides inde imperatos, pro viribus, inopis populi; vicenos autem Cranonii, et Palenfes, et Samii dederunt.*

P. 508, v. 4, vulg. εὐνεάτοιο: nihil ad τὸ κείω feu κέω. V. 54, pro κεῖνος Dorice non κῆνος dicitur, fed τῆνος, mutato etiam κ.

P. 509, v. 8, omnino fcribendum εἰς μαι, terminatione paffiva: nam activae μι fecunda perfona definit in ς. V. 23, fupervacuum vel ὡς vel ὅτι.

P. 510, v. 10, rectius βρύξουσι Lycophr. pag. 85. Sic v. 15, rectius καῖκον, ut et Καικίλιος apud Suidam. V. 17, Nicandri locus eft Alexipharm. v. 185. V. 39, fenfus effe videtur, originem eius volunt effe non procul a verbo κλάσαι remotam; id eft, habere quandam frangendi flectendique fignificationem. Sic v. 42 dicere vult, παρὰ τὸ κάλον, παρώνυμον κάλη· καὶ τροπῇ, κήλη.

P. 511, v. 4, et μακρόν et μακράν legi poteft. V. 8, fenfus eft, παρὰ τὸ σκάπτω, σκάπος· ἀφαιρέσει, κάπος· καὶ τροπῇ, κῆπος. V. 14, comma iftud, κέκραται δὲ ἐκ τῶν στοιχείων, in vulg. v. 19 collocatum eft poft ifta, καὶ κατὰ συναίρεσιν, κῆς: minus apte. repetitur idem infra 536, 24. V. 24, melius fere, ἢ τὸ καῆναι ἐπιφέρουσα. V. 46, μονόστιχον feu μονόστοιχον opponit διφθόγγῳ. Ad fequentem locum quod attinet, Il. ρ' legitur, — Περίφαντι ἐοικὼς Κήρυκι Ἠπυτίδῃ.

P. 512, v. 4, ante vel poft ὄφεις defideratur participium ἔχουσα. V. 9, quae poft ἐσθίων fequuntur, nec integra effe, et aliunde huc irrepfiffe videntur. fi enim ad κηρύβια pertinent, oportet praecedere locum, in quo ambigue et κηρυβίων et κηρυβιῶν legi poffit: ut κηρυβιῶν forma comprehenfiva intelligatur locus in quem ftercora folent congeri, ficut κοπρών, ἀφεδρών, et fimilia, 513, 28, 31. Similiter et v. 11, ante ὡς ἄπειρος, defideratur tale quodpiam commation, Κατάπυγος καὶ καταπύγων. eftque haec ipfa notatio de κατάπυγος perperam hic collocata, cum pertineat ad 495, 41. quales transpofitiones cum alibi factae, tum 257, 6. V. 19, cum iftis, ἀποβολῇ τοῦ σ, fubintelligendum καὶ τροπῇ τῆς ει διφθόγγου. V. 41, legi poteft etiam ... ὁμώνυμος: et feq. v. τὴν γῆν, accuf. ca... V. 26, ἀδόκιμα ὀνόματα, ut ἀδόκιμον νόμισμα 267, 12. χιασμός vero appellabatur illa τοῦ χ ἐγχάραξις: et χιαστοὶ ζυγοὶ θυρῶν, *decuffatae feu cancellatae fores*, ut cum alii tum Euftathius docet.

P. 513, v. 20, fignificat, non legendum effe cum apoftropho, χεῖρ' Ἀκαδαλίας. V. 25, vulg. θερούς, per ε, corrupte. θαιρούς vero agnofcit et nofter fupra 444, 4.

P. 514, v. 7, e Milefiis claruerunt Thales, Anaximander, et Anaximenes, philofophi; et Hecataeus hiftoricus: cuius fortaffe hic locus eft. V. 13, poft Σικελιώτας fupplendum φασὶν aut fimile quid. V. 15, nefcio an verius Διονύσιος, ut paulo poft, v. 34. V. 29, rectius τῳκινάκῃ, contracte nempe pro τῷ ἀκινάκῃ quod vero hic de elifione vocalis ι dicitur, clarius infra in T exponitur, 757, 26. V. 30, ὤπολλον ita excufari poteft ... circumflexus enim alias in tertiam a fine non cadit; quod hic fit per accidens. fed non minus recte ὤπολλον, ut ... infra 531, 24: praepollente pofterioris, non prioris verbi accentu. V. 52, fortaffe auctor fcripfit κιονοκάρανα: ut duplex fyncope intelligatur, tam in priori quam in pofteriori compofitionis parte.

P. 515, v. 12, articulum τῆς a nobis additum confirmat ifta Euftathii 1651, 56, τὴν Ἑκάτην Ἡσίοδος Περσηΐδα καλεῖ. attingit etiam Apollodorus lib. 1; fed aliquantum variant. V. 31, ἴδιον quoque legi poteft, neutro genere. V. 45, ὄστρακον mutata declinationis forma pofitum pro ὀστράκου, ut contra, κέρατον pro κέρας 504, 54. V. 56, locus interpolatus ex Il. β'.

P. 516, v. 2, vulg. ἤχω: quod melius ad 10 v. quam ad haec proxima congruit. V. 34, vulg. ἐνζάξαι, corrupte.

P. 517, v. 5, in vulg. poft ὑφίσταται fubiicitur haec admonitiuncula, ζήτει κάτω διατί τρέπεται τὸ ε εἰς υ: et quaeftio haec nomini Κλεοφόντης attexitur v. 38. ego illam, admonitiuncula fublata, fuo loco reponere malui. V. 8, lectio mutilata eft: ac talem quampiam exigit fententia, αὐτὸ τὸ ἀποβαλλόμενον ε, εἰς υ τρέπεται ἐν τῷ μέλλοντι. quae regula verbis paulum variatis tradita fupra in κάω 497, 40. V. 16, pro κλείω metrum poftulat κλέω: itemque praecedenti v. ad κλέος aptius quadrat hoc ipfum κλέω.

P. 518, v. 2, in Apollonii collectaneis mff. eft et altera fcriptura, Περκῶτις. fed verior fortaffe lectio, Περκωσίου τὸ γένος: ficut apud Hom. Il. β', υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων Ἤιδεε μαντοσύνας: praefertim cum in Apollonii quoque fcholiis Meropis filia non Περκώτη, fed Κλείτη nominetur. fic enim ibi (lib. 1, p. 51) ex Euphorione, τὴν δὲ Κλείτην οὐ Μέροπος λέγει θυγατέρα, Θρῆσσαν δὲ τὴν Πιάσου. *Percote* vero Troadis eft oppidum: cuius civis, *Percofius*. V. 4, rurfum συγκοπῇ pro ἀποκοπῇ. V. 19, in κλεὶς eft quidem diphthongus, fed non βαρεῖα: eft enim oxytonum. quamobrem ut barytonum fit vocabulum, κλεῖς aut fimile quidpiam requiritur. nifi quis forte malit κλεῖς, velut contractum e barytono κλέϊς. Seq. v. vulg. ἀπὸ τοῦ δὶς καὶ τὸ κλῆις: diverfo cafu. noftra lectio repetita mox v. 31. V. 32, aut imperfecta eft regulae allegatio, ut 114, 49: aut καὶ expungenda, ut paulo poft, v. 49. V. 51, aptius fere ἀρσενικοῦ, genit. cafu, ut v. 56.

P. 519, v. 1, eft et alia diftinctio, ἐπὶ Ἀμαζόνος ταγείη αὐτὸ εὐκλῆϊς, καὶ τὸ εὐκνήμις, ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς. V. 21, pro νόμος malim verbum νέμω. V. 44, locus e Pfalmo 90. V. 48, κλετὸς fufpectum eft: nec fcio, an verius κλίτος, ut v. 41.

P. 520, v. 12, melius forfan Ἀδρήστοιο, A maiufculo, ut nom. propr. V. 29, locus, ad quem nos remittit, fupra exftat 322, 51. V. 40, congruentius προστακτικόν, nom. cafu.

P. 521, v. 9, aptius fere, περιτιθέμενος. V. 19, melius fortaffe, τροπῇ τοῦ ο εἰς αι, καὶ προσθέσει τοῦ ν. alioqui enim a μνήσασθαι facienda erit derivatio. V. 23, fcribendum videtur κολπιτεύειν, nempe a κόλπος. nam alioqui non fieri poteft transpofitio. V. 43, commation iftud, ὑπερθέσει τοῦ ν, quid huc faciat, non video.

P. 522, v. 1, melius fere divife, οἷον εἰ. V. 16, convenientius videtur τυροκόπῳ: et mox v. 18, κνῆστις ἢ μάχαιρα. V. 35, inclufa, in vulg. ed. perperam infra leguntur 531, 46, poft τὸ ἀέλλω. ante ἔμπλειην vero apud Homerum praecedit hemiftichium hoc, μεγάλην πρὸς γαστέρα θῆκεν, *magnum appofuit ventrem;*

ventrem inguum impletum pinguedine ac sanguine. V. 45, suspectum est υ in κνύσσω: ac verius fortasse κνώσσω. V. 56, ut melius cohaereat oratio, addita copula legi potest, καὶ ὡς ἀπὸ —.

P. 523, v. 3, potius κνυζῶ scribendum, si verum est κνυζῶμαι in sequenti loco Sophronis. Sic v. 10, κνύζη legendum fuerit per υ, si verum est κνύζα quod praecedit. Eodem versu γίνομαι scribendum, si metrum est iambicum. Rursum v. 9 abbreviatus est locus. apud Eustathium 1746, 9, ex Hesiodi catalogo, de Proeti filiabus ita citatur, Καὶ γάρ σφιν κεφαλῇσι κατὰ κνύος αἰνὸν ἔχευεν· Ἀλφὸς γὰρ χρόα πάντα κατέσχεν· ἐν δέ νυ χαῖται Ἔρρεον ἐκ κεφαλέων· ψίλωτο δὲ καλὰ κάρηνα. V. 16, κλύειν quid huc faciat nescio. aptius κωλύειν, aut etiam κλείειν. V. 50, post Ἀκουσίλαος supplendum φησὶ, aut simile quid.

P. 524, v. 13, Theognoti sententia iisdem pene verbis pagina praeced. v. 17. V. 20, abbreviatum istud ἑρμ. denotare videtur ἑρμηνείαν τῶν ἐξωτικῶν λέξεων, ut supra quoque 252, 30. apud Suidam porro κῦφι legitur, itidemque apud Plutarchum, Dioscoridem, Galenum: apud quem et κυφοειδὴς ἀντίδοτος inde appellata. fuit autem κῦφι suffimenti genus Aegyptiis sacerdotibus usitatum: unde et ἱερατικὸν a Galeno vocitatur. τῶν κατὰ τόπους lib. 8, c. 5 et 7. V. 23, οὕνεκα parum quadrat. sensus requirit οὐ, vel simile quid. Sic v. 28, κοβαλεύειν. pro κολαύειν reponendum ex Suida.

P. 525, v. 27, δέχαται Ionico more, pro δέχονται, ut notat etiam schol. nempe mutato tempore, detracto augmento, et terminatione variata, 599, 26. V. 29, vulg. κολώνιον, perperam. V. 39, procul dubio verior lectio, φασὶ γάρ ποτε τὸν Διόνυσον, ἐπὶ τὸν πρὸς Τυρσηνοὺς ἀπιόντα πόλεμον. V. 54, rectius φωνῶ prima longa, ut supra 516, 49: et infra 543, 57. V. 55, aptius fere, πάλιν ἀπὸ τοῦ κλῶ γίνεται κλύω: et seq. v. κόννος: ut luculentius infra repetitur 544, 2.

P. 526, v. 21, post οἱ μικροὶ e Suida supplendum ἄρτοι aut ψωμοί. [V. 33, fortasse dicere vult, ὥς φησι Θύϊλλος, *ut ait Thyillus*. Διΰλλος citatur ab Athenaeo lib. 13, 294, 1: et a Plutarcho de Herodoti malign. 672, 22. *Ex Addendis.*] V. 36, pro κομμεῖν rectius κομμοῦν legemus; unde mox κομμωτική: aut saltem κομεῖν, ut v. 44 et 53: et rursum pagina seq. v. 12.

P. 527, v. 12, vulg. κομᾶν, perperam; ut patet ex praeced. pag. v. 44 et 53. V. 27, aptius ὑπασπιζόντων αὐτοῖς. V. 29, vulg. πειναίων ὀργάνων, quasi παρὰ τὴν πεῖναν, *a fame*: minus apte. Nec magis recte in eisdem v. 53 εὐκαρπῆ. sensus enim εὐκαμπῆ exigit.

P. 528, v. 3, vulg. φιλοῦσα: quum τὸ φιλεῖν parum huc quadret. V. 14, post τροπῇ τοῦ ι, supplendum κόναβος. V. 36, aptius Κύπρις Κύπριος. sic enim congruet ad praecedens κόνις κόνιος.

P. 529, v. 3, τὸ σῶμα, supple τοῦ ποδός, *totum pedis corpus*. V. 9, rectius τὸν κόνδυλον, aut τὸν κόντιλον. atque haud scio an confusa hic sint duo ista vocabula. nam κόντιλος Hesychio
32 est serpentis et avis species: quae nihil huc quadrat. Suspectum etiam praeced. v. εἰ μὴ παίζῃ. nisi forte locus est mutilus. V. 12, κοπάγειν procul dubio mendosum est. verum fortasse κωπάεις: et paulo ante, κωπάεν ξίφος: Dorice nempe pro κωπῆεν: iambico sane metro id hemistichium congruit: sicut et pag. seq. v. 27, iambicus trimeter cum Anacreonteo citatur ex eodem Archilocho. V. 14, pro βαρεῖ legi potest etiam βαρὺ, subaudito verbo substantivo. V. 30, rectius τὸ κόρον, neutro gen. (ut pag. seq. v. 17) pro quo et κορὸν oxytonως est in scholiis Oppiani. Sic v. 35, rectius νεωκόρος, velut ab Attico νεώς. V. 40, ἄπυσαν abblanditur nescio qua specie. sed non dubito quin legendum ἄπασαν, subaudito verbo ἤκουσε, ut pag. seq. v. 3. sensus enim est, Eratosthenem per istam locutionem intelligere non tantum maxillae ictum, sed omnem ictum capitis, quacumque in capitis parte fiat. V. 45, aptius Apostolii collectanea, σάρατε: nempe a σαίρω, *verro*. Pro ποιήσατε quoque aliud specialius requiritur, ut καθαροποιήσατε, καλλύνατε, aut simile quid. pro σαρὸν infra σαροῦν est 594, 40: invenitur et σάρον. V. 53, melius κατὰ γῆς, gen. casu: aut mutata praepositione ὑπὸ γῆν, ut infra 540, 20.

P. 530, v. 2, malim τοῦ κόρυς κόρυθος, neutri generis articulo, ut v. 33. V. 9, pro κώρυον melius κῶρον legemus, ut declarat Hesychius. V. 20, hemistichium istud, περὶ νῆα μέλαιναν, additum ex Odyss. ξ' distinctius Odyss. ε', κορῶναι εἰνάλιαι, *cornicae marinae*. V. 23, ἐφυπερθύριον agnoscit cum Eustathio etiam vulgata nostri auctoris lectio, quae luxato metro habet, Ἀργύρεον δ' ἐφύπερθε, χρυσῆ δὲ τέτατο κορώνη. sed non male tamen quaedam Homeri editiones, Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον: ut ἐπὶ divise hic sit pro ἐπῆν. exstat autem locus Odyss. η', non procul ab initio. V. 39, cum τὸ προσηγορικὸν repetendum e praecedentibus

ETYMOLOGICON.

ἀμμαίνει: cuiusmodi locutio etiam infra 552, 30. V. 53, pro κόρσαι melius κέρσαι legemus, ut supra 506, 19. ο enim pro ε potius in perfecto passivo usurpatur ab Aeoliis, ut supra 312, 46.

P. 531, v. 18, vulg. καταστρεφόμενον: quod ferri posset, si adderetur τὸ διοσὸν, hoc sensu, *velut si verbi duplicitas ista in idem recideret*. V. 26, perperam in iisdem ὑφόμενον. nostrum αἰφόμενον, petitum ex v. 23. verbum autem hoc et in prima et in secunda coniugatione usurpari, patet e lexicis. V. 39, κορυθαίολος est ὁ κόρυθα ποικίλην ἔχων: at κορυθαιόλος v. 41, ὁ τὴν κόρυθα αἰόλλων, *qui varie galeam vibrat*. V. 53, posterior editio, κορθάλη habet, omisso υ: quod tamen agnoscit etiam Hesychius: nisi quod apud eum κορυδαλία scriptum. et apud nostrum supra κορυδαλὶς 276, 28: apud Suidam vero κορίδαλλής, per iota in secunda, per eta in ultima syllaba. V. 54, nota κόρους barytonως, ut apud Hesych. quoque: et mox v. 56 κορούς, oxytonως.

P. 532, v. 2, vulg. ἐφηβίοις: quasi funebres epulae hic intelligantur. sed aptius ἐφηβείοις, in epulis seu festis quibus in virorum censum traducuntur ephebi: quale prope infra 533, 34, 50. V. 16, Henr. Stephanus expleri versum censet, si ante κόσμος inseratur Ἀμφότερον, sicut Il. α', Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής. V. 26, αὐτοὶ repositum ex Il. ξ'. in vulgatis indicia sunt etiam alterius scripturae, αὖ οἱ: quae propter hiatum minus belle sonat. ac paulo post in eodem Homeri libro sequitur, eadem significatione, Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἕκτωρ. Sequens locus initium est Il. γ'.

P. 533, v. 23, pro ἐξαίρειν aptius fere legerimus ἐξερᾷν, *evacuare*. V. 38, inclusa, εἰς τὸν ζυγὸν ἐντιθέντες, addita ex Suida in μειαγωγεῖν. V. 42, eadem historia supra in Ἀπατούρια, 119, 4: et apud Polyaenum lib. 1. V. 47, mutilatus est locus, ut patet ex hoc scholio apud Aristoph. in Acharn. καλοῦσι δὲ, τὴν μὲν πρώτην, δόρπειαν· ἐπειδὴ φράτορες, ὀψίας συνελθόντες, εὐωχοῦντο. τὴν δὲ δευτέραν, ἀνάρρυσιν, ἀπὸ τοῦ θύειν· ἔθυον δὲ Διὶ φρατρίῳ καὶ Ἀθηνᾷ. τὴν δὲ τρίτην, κουρεῶτιν, ἀπὸ τοῦ τοὺς κόρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν ἐς τὰς φρατρίας: quae eisdem plane verbis leguntur etiam apud Suidam in Ἀπατούρια, cum praecedenti quoque historia.

P. 534, v. 1, Ἀλέξης fere suspectum est: Ἀλεξίωνος autem mentio supra in loco quem ex Eustathio citavimus ad 496, 7. Pro κοῦριξ vero apud Eustathium oxytonως scriptum κουρίξ, ut ἀπρίξ, ὀδάξ, et similia, 966, 63: et 1924, 9. verba Homeri Odyss. χ' sunt, ἐρύσαντε μιν εἴσω Κουρίξ, *crinibus eum intro pertrahentes*. V. 17, vulg. κοῦροι τ' Ἀχαιῶν, et contra metrum, et extra propositum. nostrum κούρητες desumptum ex Eustathii comm. 771, 37: 1179, 20. V. 51, melius, opinor, παρὰ τὸ κάρανον. alioqui enim tautologia fuerit, et petitio principii.

P. 535, v. 8, non satis intelligo, quid sibi velint ista, τὸν κρᾶτα, καὶ κράτα. nisi forte prius acuto, posterius circumflexo accentu insigniri voluit auctor: ut Odyss. θ', κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος: et Apollonii Argon. lib. 2, Κρᾶτα παρακλίνας. Posset tamen et κράατα in posteriori commate legi, sed plur. numero, neutro genere: ut Il. τ', de Noxa, κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει: et Apollonii Argon. 2, κράατα δησάμενοι. aut certe posterius istud commation καὶ κράτα, per librarii errorem irrepsit ex illo superiori, v. 5, καὶ κέρατα. V. 39, maior erit exemplorum similitudo, si pro verbo θάλλω substituatur nomen θάλος.

P. 536, v. 18, verius, συγκοπῇ, καὶ προσθέσει τοῦ ι. nam ita κραιπάλη factum e καραπάλη, extrito priore α, et ad posterius addito ι. V. 42, contractum istud futurum Atticis non est insolens, ut aliquammultis exemplis declarant Notae nostrae ad maiorem Clenardi et Antesignani grammaticam, 431, 5: cuiusmodi est etiam hoc Ieremiae Proph. c. 9, πυρώσω αὐτοὺς, καὶ δοκιμῶ αὐτούς, nempe pro δοκιμάσω.

P. 537, v. 2, Πτολέμαχος suspectum est. Πτολεμαίου mentio in superioribus aliquoties facta.

P. 538, v. 8, apud Suidam est περιβόλαιον. nostrum ἐπιβόλαιον tuetur verbum ἐπικαλύπτουσι v. 10. V. 22, nota βαλάνους masc. gen. V. 40, apud Hom. Il. ζ' est, Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους. V. 43, pro ἀλγέος rectius ἀλγαλέος reposuerimus. Itemque seq. v. aptius κίρκης, ut κέρκος scilicet. V. 47, melius τοῦ δοκός, absolute posito substantivo δοκός, ut v. praecedente.

P. 539, v. 29, πόλεως ferri potest, subaudito participio ὤν. sed legi potest etiam πολίτης, ut paulo ante, v. 24. V. 56, ζωΰφιον μικρὸν, verum est de terrestri crocodilo seu lacerta: de altero, amphibio, non item, ut ex Plinio, Aeliano et aliis videre est.

P. 540, v. 10, ὅτι superfluum est. V. 16, ἕκαστον in vulg. deest. V. 29, depravatus est locus, ex Il. ξ' restituendus hoc modo, Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην. V. 43, vulg.

ἀποκριδώματα, corrupte. pro quo etsi forte aliquis ἀπικριώματα reponendum censuerit, ego tamen κρηπιδώματα cum Hesychio malui. κροσσοὺς quoque pro vulg. κρόσσας ibidem legendum esse, declarant etiam sequentia. V. 45, ante commation istud, παρὰ τὴν κόρσην, desiderari videtur disiunctiva ἢ. V. 52, congruentius, opinor, ἐξέχοντα τοῦ τείχους, ut v. 40.

P. 541, v. 5, pro numerali nota τ' reponendus potius articulus τῆς, ut infra 566, 15. locus enim est Il. ξ, Λωτόν θ' ἑρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον. Sed et praeced. v. pro κρύκιος supra melius est κρυόκιος, 539, 49. V. 18, sensus est, ἐκ τῶν μερῶν αὐτοῦ, *ex partibus eius*: vel potius legendum, ἐκ τούτων τῶν μερῶν, *ex his partibus*. V. 34, locus Apollonii, Argonaut. 2, v. 944. V. 40, κορούειν ad τὰ κέρατα minus congruit: magis quadrat κερούειν, ut et οἱ κερουτίαι apud Hesych.

P. 542, v. 41, melius ἀπάρσεως: vel, ut alibi, absque praepositione, ἄρσεως. V. 53, κυρά quid sibi velit nescio. rectius fortasse κῦρος: quo nomine Solem a Persis significari cum alii produnt, tum Hesych. Seq. v. τῆς μητρὸς, per excellentiam; unde et *Magna mater*. pag. seq. v. 15, μήτηρ τῶν θεῶν dicitur.

P. 543, v. 7, corruptus locus. verior lectio est, τὸν ἀγκῶνα κύβιτον λέγουσι, ex Hesychio. Praecedenti etiam versu rectius κύβιτος, ex eodem Hesych. V. 24, κυβιστὴς et κυβιστήρ, sunt tamquam a κυβίζω: aut, si a κυβιστῆσαι orta sunt, syncopen habent. regula enim postulat κυβιστητὴς et κυβιστητήρ. V. 26, melius κύσθος: alioqui enim τῆς ἡδονῆς vestigia non apparent. V. 36, κύθρα, κύθροι, κυθρίζειν, Ionicam habent aspirationis transpositionem, pro χύτρα, χύτροι, χυτρίζειν. V. 48, vulg. κρυψίποσθον. sed minus huc pertinere videtur τὸ τῆς πόσθης ὄνομα. V. 50, legi etiam posset, ἀπὸ τοῦ χύδην χέεσθαι, *ab effusa fusione*.

P. 544, v. 19, pro τηθὴ aptius reposuerimus τιτθός: alioqui enim diversa erit terminatio. V. 21, vulg. θάρσους θάρσα. corrupte. aut enim nobiscum ταρσοὺς ταρσά legendum, aut saltem θύρσους θύρσα: cuius generis alia supra 502, 26. V. 39, articulus οἱ ante λιβανωτοί, supervacuus est: et pro λιβανωτοὶ rectius cum Hesychio λιβανωτρίδες scripserimus. V. 42, cum ἱερὸν subaudiendum e praecedentibus ὄρος. Seq. v. pro τὸ melius fere masculinum articulum reposuerimus, ut apud Eustathium quoque 1951, 18, κυλλήνιος, ὁ τοῦ ὕπνου δοτήρ. ὁ τὰς τῶν κύλων ἢ τῶν κυλάδων ἡνίας ἔχων. V. 50, vetus editio οὐδίζοντο, uno verbo, *solo illidebantur*. V. 52, melius ἀκύλους, per κ, ut apud Athen. et Eustath. ex Amphi comico, Ὁ πρῖνος ἀκύλους, ἡ κόμαρος μιμαίκυλα, s. φέρει. Seq. v. aptius forsan ἦν, *quam*: et mox sensus esse videtur, ἀφαιρέσει χώραν δεδώκαμεν: ut sit, per aphaeresin pro ἀκύλους diximus κύλους. V. 56, inclusa, τοῖς Διοσκούροις, addita e Suida.

P. 545, v. 14, melius fortassis, ἐκράτει τῶν τόπων, *ditione tenebat ea loca*. V. 39, ἀπὸ pro ὑπὸ videtur posita, ut supra 56, 19. V. 51, Κυννίδαι, et gemino νν et simplici, legitur etiam apud Harpocrationem: apud Suidam simplici, apud Hesychium duplici; apud quem Κυννίδαι dicuntur Athenis fuisse familia é qua Cynnii Apollinis sacerdos legi solitus. V. 57, sensus est, καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν εἰς ις τὸ θηλυκὸν ποιεῖ, διὰ τοῦ ἰος κλίνεται, ut infra 599, 37, et supra 428, 9.

P. 546, v. 20, vulg. διὸ γεννᾶται ἐν τῷ περικύκλῳ ἐνὶ πόντῳ,
53 et metro corrupto, et sententia. Hesiodi enim versus est, Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ: de quo et supra dictum, ad 179, 5. V. 25, congruentius λέγει, singulari numero. V. 38, rectius διὸ τούτῳ, *quamobrem istoc*. V. 56, aptius ἀπαλλάξασα, vel ἀπαλλάττουσα. futurum enim minus huc quadrat. Mox etiam πειθόμενοι legi potest tempore praesenti.

P. 547, v. 4, post πᾶν γοῦν, supplendum τὸ θεῶν ἐπίθετον εἴληπται, vel simile quid. significat enim, omnia deorum epitheta desumpta esse a comitantibus eos adiunctis vel effectis. Itidemque v. 8 post ὁρᾶν subaudiendum ὡς seu ὅτι. V. 23, respicit ad Homeri locum citatum pag. praeced. v. 37. V. 26, αὐτοῦ reciproce capiendum pro ἑαυτοῦ, ut patet ex v. 33. V. 46, κυρβασταὶ quid velit non capio. aptius κορυφωταί: ut Suidas τὰς κύρβεις nominatas scribit παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, εἰς ὕψος ἀνατεταμένας. Mox etiam rectius legemus ex eodem Suida, ἢ κύρβεις τινὲς οὖσαι. Mascul. gen. Apollon. Argonaut. 3, v. 280, Κύρβιας οἷς ἔνι πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ' ἔασιν Ὑγρῆς τε τραφερῆς τε.

P. 548, v. 15, locus ex Il. γ'. V. 37, hemistichium istud, φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ, additum ex Il. ψ'. V. 50, verius σπυρίδιον, *sportula*. V. 52, truncatus est locus, more solito.

P. 549, v. 23, in vulg. vestigia sunt duplicis scripturae, κογχοειδὲς et κοχλοειδές. V. 27, convenientius ἀναδεδύσθαι praeterito tempore, ut in praeced. et seq. membro. V. 30, melius ὠκὺ, ut v. praeced. sic enim evidentius apparet etymon: quamquam in significatione nihil est hic discriminis. Tautologia porro hic est, quia ex diversis haec desumpta videntur. V. 33, rectius, τὸ φιλῶ ἢ προσκυνῶ, ut v. 35. V. 58, rursum duplicis scripturae indicia, ἀπαλύσει, et ἀπαλήσει. exstat autem locus Il. η'.

P. 550, v. 4, duplicis scripturae vestigia, κωδίαν, et κώδειαν, ut in praeced. V. 14 et 15, rectius fortasse κῶς, circumflexe, ut ὡς v. 16. Eodem v. 16, post κρίοιο deesse videtur epitheton, περίχρυσον, aut simile quodpiam. V. 39, pro negativa μὴ requiritur potius ὁμοίως, *similiter*. nam et prosae scriptores sui generis cola seu membra in oratione adhibent. V. 51, Suidas paulo aliter, ἐγχρονίζοντος τοῦ οἴνου ἐρεθίζων τὴν ἡδυπάθειαν, καὶ θέατρον ἀσχήμον ποιῶν τὸ συμπόσιον, κυμβάλοις τισὶ καὶ ὀργάνοις καταθέλγων τοὺς δαιτυμόνας. V. 55, melius κάσω. nam in κάσω abolet͏ur primaria horum verborum vocalis.

P. 551, v. 14, apud Nicandrum Alexipharm. v. 186, divise, Κεῖνο ποτὸν δή γάρ τε καρήατι φοινὸν ἰάπτει. V. 23, βεμβηκας pro βέμβηκας videtur positum, id est, *turbines*. Seq. v. si quis περιενεγκεῖν malit, per me licet. V. 34, maior exemplorum similitudo erit, si legamus, Θηβαῖος, πατρῷος. quamquam Θηβαῖος gentile magis est quam possessivum. V. 41, rectius μελαίνας, ut 575, 47. V. 55, verius ἐν Κιλικίᾳ, *in Cilicia*.

P. 552, v. 1, aptius ἀφηρῆσθαι, tempore praeterito. V. 5, congruentius ἀμφοῖν, dat. casu: eodemque casu τῷ, v. 8. V. 13, pro υἱὸν verius legemus ἀδελφόν τε καὶ πόσιν, *fratrem ac maritum*, ut cum alii, tum Diodorus Siculus, lib. 1. pag. 9. memoriae produnt. V. 33, μακρὸν ἔχει τὸ α, nempe τὸ τελικόν. id enim in appellativo corripi, praeter alia declarat hemistichium istud Odyss. λ' de Sisyphi saxo, πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής. V. 49. vulg. Πετγέλαος Πεγέλας: minus recte.

P. 553, v. 7, fabula de Deucalione Promethei filio pertexitur ab Homeri scholiaste, Iliadis pagina 2. V. 52, clausula ista, ἐντεῦθεν καὶ ὅμαδος, cum cetero comitatu, non est suo loco posita: collocanda enim aut v. 11, post ista, παρὰ τὸ λαλῶ λάλος καὶ λαός: aut supra in αὐδή 168, 45. repetuntur eadem infra suo loco plenius 623, 18.

P. 554, v. 8, vulg. λαῦρον pro λάβρον, perperam. V. 12, verius, opinor, λειαίνειν, a λειαίνω, per ει diphth.

P. 555, v. 30, simplicior verborum ordo est, ἡ λέξις τοῦ λακεῖν, πεποίηται ἀπὸ τοῦ ἤχου. V. 51, Λαμία etiam apud Strabonem paroxytonως: apud Steph. Byzant. Λάμια, proparoxytonως: et mox, πόλις Θεσσαλίας. Λάμιον Herculis filium agnoscit idem Stephanus. alioqui maluerit fortasse aliquis Λάμος, ut apud Horatium oda 17, lib. 3, *Aeli vetusto nobilis ab Lamo*. V. 53, melius, ἔστι καὶ προσηγορικόν.

P. 556, v. 24, εἰς τὸ θ, nempe in θῶ, 461, 14. V. 32, aut λαοσσόον accus. casu legendum, aut post τὸν Ἀμφιάραον supplendum λέγει, aliudve huiusmodi verbum. V. 35, ad lapathi etymologiam alludit et Columella lib. 10, cum ait, *Lubrica iam lapathus, iam rhamni sponte virescunt*.

P. 557, v. 1, aptius ἐντιθέμενον, *eum qui imponitur*. V. 9, βαίνου suspectum est: nec an verius sit βαίνουσα satis liquet. V. 29, duplicis scripturae sunt vestigia, ὄζουσι, et ἵζουσι sive ἰζάνουσι. significatur enim hoc vocabulo sella secretior, super qua hispidae partes et sedent et olent. Sequens commation non est huius loci, ut videre est ex p. seq. v. 42. itaque melius legerimus, ὡς τὸ, Πρὸς τῇ κεφαλῇ μου λάσανα καταθεὶς πέρδεται: quem locum Pollux lib. 10, c. 9, ex Pherecratis Crapatallis citat. V. 31, rectius fortasse, παρὰ τὸ λάσιος: ut λάσταυρος per syncopen factum sit ex λασιόταυρος. V. 44, commation istud, ἣν ὁδὸς, repositum ex Odyss. χ'. Sed, ne quid dissimulem, vulgata scriptura, οὐδὸν ἐς λαύρην, repetitur etiam infra in ὀδός, 615, 12.

P. 558, v. 1, ut similitudo sit in exemplis, circumflexe legendum χαρῶ. V. 12, Hom. ed. Odyss. ι', παρὲκ λιμένος. V. 34, aptius μετὰ δίψης, *cum siti*: vel, ἀπὸ δίψης, *ex siti*. V. 38, rursum duplicis scripturae indicia, λαθραίως et λάθρα δάκνων. V. 57, rectius ἐξήρτων, a verbo ἐξαρτᾶν, ut infra 569, 43.

P. 559, v. 43, rectius πεπλάτυνται, retenta characteristica, ut in λελύμμαμαι et ἡδυμμαι v. 54 et 56.

P. 560, v. 36, λέντιον potius Latinum est quam Graecum: *linteum* autem Latinis a lino dicitur. V. 51, Lycophronis locus est pag. 16, Λίπτυνιν οὐ τρέμουσαν οὐδαίαν θεόν.

P. 561, v. 14, melius pene συνείρειν, ab εἴρω *necto*. V. 41, λεύκιμμα suspectum est. verius λεύκωμα: et mox, γύψῳ ἀληλιμμένος, *gypso illitus*.

P. 562, v. 4, ἀποβλεπτῶ mendi suspicione haud vacat: melius ἀβλεπτῶ, ea forma qua ἀελπτῶ supra 20, 22. ἀβλεπτοῦντες sane cum verbali ἀβλέπτημα legitur apud Suidam. V. 13, vulg. χῶρον, luxato metro. χορὸν legendum esse, declarat sequens he-

miſtichium Odyſſ. ϑ', καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα. V. 51, aptius fere, χρήσιμα, *utilia:* aut τὰ χρήματα generaliter dicuntur *ea quae ſunt uſui:* ut Columella lib. 9, c. 5, de apibus, *et collectis utenſilibus, cum onere devolent.*

P. 563, v. 3, malim, ὡς καὶ τὸ, id eſt, quemadmodum etiam antiphraſin habet illud Homeri, ἁπαλοῖο δι' αὐχένος. diſerte namque hic ipſe αὐχὴν appellatur τράχηλος, παρὰ τὸ τραχύ. cuius vocabuli aliae quoque etymologiae ſupra expoſitae 174, 19. V. 8, incluſa, καὶ τὸ ὕδωρ, deſunt in vulg. ed. V. 19, haud ſcio an melius ληϊστίδες, a ληϊστός, ea forma qua αἰχμαλωτίδες ab αἰχμάλωτος. V. 45, mutilus videtur locus, atque ita explendus: λῆμμα, κέρδος· λῆμα δὲ, θράσος, et quae ſequuntur. alioqui enim confundentur quae in praecedentibus ſunt diſtincta. Sic et v. 56, poſt iſta, τροπῇ τοῦ α εἰς η, ſupplendum, καὶ τοῦ π εἰς μ.

P. 564, v. 4, duplicis ſcripturae veſtigia ſunt, τὸν ληνόν, et τὸ ληνός. aut ut ζυγόν, ita et ληνόν neutro pariter et maſculino genere uſurpata intelligemus. V. 8, vulg. λύανον: perperam: Heſiodi ſcholiaſtes Aegyptiaco more, χυάκ. *Dionyſia* vero celebrata fuiſſe hoc menſe, praeter Heſiodi et Ariſtophanis ſcholia, docent etiam iſta Servii ad Georg. 2, *Dionyſia antiquiſſimi ruſtici confecta vindemia faciebant.* ut reſpondeat hic menſis Latinorum octobri, quo annus in brumam inclinat. Graecosque annum ab ſeptembri auſpicatos eſſe, patet etiam ex hodiernis Menologiis.

P. 565, v. 1, λυγός adiectiva forma retineri poteſt: alioqui ſi quis ſubſtantivum mallet, aptius foret λύγος 271, 23. V. 11; ῥῆμα referendum ad τὸ λέγω. V. 15, τὸ δ' ἐλάχεια, id eſt, *Quod vero attinet ad* ἐλάχεια, ut ſupra, 462, 8. V. 16, de accentu compoſitorum in υς, rurſum infra in νέηλυς, 599, 33. V. 22, articulus τὴν poſt τάσιν, rectius expungetur. V. 47, ἐν τῷ τέλει τίθεται quid ſibi velit, neſcio: niſi τίθεται capiatur pro διατίθεται: ut ſit, ſimile fine terminari λήμην et χελώνην. nam in fine huius litterae nihil de hoc λήμη reperio, ſed tantum de λύμη 571, 40. V. 54, rectius, τὸ Λίαν ἐπιτατικόν. in λα enim nullum eſt vocalis ι veſtigium.

P. 566, v. 8, ſenſus eſt, occaſione ſumpta e verbo λιμπάνω: id eſt, quemadmodum λιμπάνω eſt a λείπω, extrito ε, ſic etiam λιμός. V. 10, legendum εἰς τὸ λοιγός, ut manifeſtum ex 568, 24. V. 32, in Apollonii ſcholiis, ad Argonaut. lib. 2, v. 967, legitur, πλὴν τούτου. κατὰ τὸν Ἡράκλειον τόπον. ubi haud ſcio an κόλπον verius quam τόπον. V. 34, τὸ λειμῶνος, ferri poteſt, ſi λειμῶνος abſolute capiamus, ut τὸ χθονός infra 586, 56: et τὸ ἀγκῶνος 596, 42. V. 37, τὸ ἔριον, id eſt τὸ λίνον τὸ σημαῖνον τὸ ἔριον. accipit autem ἔριον hic metaphorice, eo modo quo *arborum lana* dicitur. ita enim et lino ſui generis lana eſt. V. 53, ſignificat λιπερνήτας per aphaereſin dictos pro ἁλιπερνήτας, id eſt τὰ ἐν ἁλὶ περνῶντας, *marina vendentes*, ſeu *marinorum venditione victitantes*,

P. 567, v. 11, locus ex Odyſſ. μ'. V. 28, in vulg. indicia ſunt duplicis ſcripturae, ξυστῆρσι, et ξύστροις: quarum prior apud Euſtathium et Heſychium; poſterior, apud Suidam exſtat. dicitur autem λίστρον et ξύστρον eo tono qui pag. ſeq. v. 47 traditur, quamquam infra in μίκκος (587, 43) maſculino genere ponitur λίστρος ὁ ξυστήρ. V. 26, Homeri verba Il. α' ſunt, Ἐλθοῦσ' Οὔλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴποτε δή τι Ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ. ubi λίσαι vel imperativum eſt aoriſti 1 medii, vel infinitivum aoriſti 1 activi. Seq. verſ. haec requiritur lectio: Λίτεσθαι] ὤφειλε παροξύνεσθαι, ὡς τὸ ἐρέσθαι, πυθέσθαι: et mox,
34 ἀλλὰ προπαροξύνεται: vel, προπαροξύνεται δὲ — alioqui enim regula prorſus evertitur. V. 53, rurſum duplicis ſcripturae veſtigia in vulgatis ed. ἔμελλε, et ἔμελλον.

P. 568, v. 13, locus cum diſtinctione intelligendus, atque hoc fere modo interpolandus: Λίψ, σημαίνει τὸν ἄνεμον καὶ τὴν λιβάδα· (ἀμφότερα παρὰ τὸ λείβω λείψω γέγονεν) καὶ τὴν ἧτταν, παρὰ τὸ λείπω λείψω. atque ita λίψ in prima ſignificatione, maſculini erit generis; in alteris duabus, foeminini. rurſum in prima ſignificatione duplex ei tribuitur etymon; vel a λείβω, quia ſaepius aquas ſecum trahit, ut et notus: vel a λείπω, quoniam ea parte occidit ſol. V. 54, ſimplicior ordo, Λουτρόν, τὸ λοῦον, παρὰ τὸ λούω,

P. 569, v. 2, iterum ſcriptura duplex in vulg. Ἀθηναίοις, et Ἀθήνησι adverbialiter. V. 14, ἀγγεῖον, *conceptaculum*, *folliculus*, *ſiliqua.* Seq. v. λοβοὺς in teſtationibus apprehendi ſolitos fuiſſe teſtatur et Clemens noſter, et Plinius lib. 11, cap. 4, et Briſſonius lib. 7 De formulis. V. 19, pro ἐλέγετο aptius reponetur ἐγένετο. Seq. v. locus corruptus ita videtur interpolandus, παρὰ τὸ ἐκλέγω καὶ διαλέγω, ἐκλεκτός καὶ διαλεκτόν. ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ λέγω λεκτός, καὶ ἐκλέγω ἐκλεκτός, σύνθετοι ὀξύτονοι· ὑπὸ δὲ τοῦ διαλέγω συνθέτου παρασύνθετον διάλεκτος, βαρύνεται.

non ſatis tamen reſpondet ea lectio praeceptioni quae ſupra de his verbalibus traditur 347, 20. ibi enim compoſita properoxytonως efferri; decompoſita, oxytonως enunciari ſignificat. V. 26, procul dubio verior lectio eſt, ἀπὸ τοῦ ᾄδω γίνεται ᾠδεῖον. ubi etiam hoc notandum, in vulgata lectione apparere manifeſta documenta veteris conſuetudinis, qua ι impropriis diphthongis non ſubſcribi, ſed ad latus adſcribi ſolebat. V. 31, λογισταὶ iſti etiam εὔθυνοι, ſupra 391, 53. V. 34, ſi poetae nomen eſt Ἴων, fabulae inſcriptio erit Κίου κτῆσις ſive κτίσις. In ſequentibus vocabulum λόγχης perperam irrepſiſſe videri queat: ut eo ſublato ſenſus ſit, *ex Teo ſortes ſeu portiones facere.* ſin germanum eſt, ſenſus erit, *ex Tei ſorte ſortes facere;* vel, *Tei lanceam ſuam cuique ſortem demetiri.* exſtat autem prior ſignificatio etiam apud Heſychium, Λόγχη, λῆξις, μερίς: et Λόγχαι, ἀπολαύσεις. V. 36, ut ſtructura conſtet, ante λαχὴν inſerendum ὡς: aut nom. caſu legendum, λαχή τις οὖσα. V. 51, barytonon λόπος eſt et apud Heſych. ac Suidam: oxytonon λοπός v. 52 et 54, apud Euſtathium tribus in locis. Deinde in Hom. ed. Od. τ' eſt, Οἷόν τε κρομύοιο λοπόν, *talem qualis eſt cepae putamen ſeu membranaceus cortex.* V. 54, λεπτόν ferri poteſt: ſi quis tamen λέπος aut λέπυρον maluerit, non refragabor.

P. 570, v. 10, ante κατασκευῆς deſideratur praepoſitio μετὰ, vel alia eiusmodi. V. 41, vulg. τὸν Ἶριν, ambigue. noſtra lectio, τὴν Ἶριν, petita ex Il. σ': ubi tamen non ad Irin poeta, ſed Iris ad Achillem dicit, Σοὶ λώβη, αἴ κέν τι νέκυς ᾐσχυμμένος ἔλθῃ. quo fere modo et Penelope ad Telemachum filium Odyſſ. σ', — εἴ τις ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν Ἥμενος ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς, Σοί κ' αἶσχος λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.

P. 571, v. 2, in λωτεῦντα Dorice aut Ionice uſurpata ευ pro ου, ut δατεῦντο 249, 34: vel ut ἀξιεύμενος apud Herodotum: illic, ex εο, hic, ex οο facta craſi. λωτοῦντα vero e λωτόεντα ita contractum ut πλακοῦντα ex πλακόεντα, et eius generis alia. V. 7, λωφεῖν primae coniugationis eſt etiam mox in compoſito μεταλλώφεον, v. 14. ſed ea ſunt verius Ionicae dialecti. communiter enim λωφᾶν uſurpatur in ſecunda coniugatione, ut Plato Leg. 9. ἐὰν λωφᾷ τι τὸ νόσημα. V. 31, cum Λυκέα ſubaudiri poteſt ἑορτή. apud Dionyſ. Halicarn. 67, 11, Λύκαια, plur. num. neutro genere; ut et in Plutarchi Ῥωμαϊκοῖς, quaeſt. LXVIII. V. 48, congruentius fere οἰκοῦντος, ſingulari numero, ut in ſeq. Meminit et Pauſanias noſter 321, 37: ubi Λυκώρεια proparoxytonως ſcriptum; ac rurſum Κωρυκία et Κωρύκιον, abſque diphthongo. apud Stephanum quoque Λυκώρεια eſt; ſed conditor Λυκωρεύς. V. 55, pro ἄχθος haud ſcio an verius ἄλγος legerimus.

P. 572, v. 38, vulg. λογχάσιν. quod ferri nequit, niſi ordine verſo legamus, λογχάσιν οὐ δύναται. V. 53, μαγικῶν ἐμπλάστρων habent etiam Apoſtolii collectanea mſ.

P. 573, v. 1, μετάπολλοι quid ſibi velit, non intelligo. videtur ſignificare peniculos aut panniculos quibus detergentur et depurgantur ſordes; quales et αἱ ἀπομαγδαλιαί, 587, 49. V. 11, aptius fere ἀπὸ τῆς ὄψεως, ut v. praeced. ἀπὸ τῆς δυνάμεως. V. 23, nominativo caſu legendum eſſe, Μᾶζα τ' ἀμολγαίη, arguit hemiſtichium quod ſequitur apud Heſiodum, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων in vulg. accuſ. caſu ſcriptum, Μάζαν τ' ἀμολγαίην. V. 44, aptius ἐπὶ ψυχῆς, ut cum alibi paſſim, tum 390, 38, 48. V. 54, Φωρωτάτους ſcripſiſſe videtur auctor, a verbo φωρῶ. ſecunda ſane producenda eſt, ſi metrum velimus iambicum. alioqui vulgatum φωροτάτους a φώρ ita formatum fuerit, ut κλεπτίστατος a κλέπτης.

P. 574, v. 4, πρότερος regularem formationem habet; at πρῶτος per figuram factum ex πρότατος, extrito Ionice τ, et οα in ω contractis, 505, 2, 11. V. 6, melius fortaſſe ἢ ἀπὸ μάχης, *longe a pugnis et rixis diſſita:* et ſeq. v. μάκαιρα οὖν. V. 31, ἐμεῖο mendi aliquid habet: requiri videtur ἐπ' ἐμοὶ, vel ſimile quid. V. 52, vulg. θεῶν μεγήρατα τέκνα, contra metrum. noſtra lectio petita ex Heſiodi editionibus: in quibus tamen μεγήριτα: quae ſcriptura et ipſa mox attingitur v. 54. V. 55, vulg. ἐρίζειν, luxata ſtructura.

P. 575, v. 19, in εἶναι, ἔμμεναι et ἔμεν, Ionice detracta eſt aſpiratio, 624, 14. quamobrem et μετέμεν ſeq. v. ſcribendum foret; itemque v. 18. At μεθῆσαι v. 18 regularem quidem habet characteriſticam, ſed non eſt in uſu. uſurpatur enim aor. 2. μεθεῖναι. ſic δώσῃ infra 790, 46: contra regulam 777, 54. V. 42, ἐνέθειν vitioſum eſt; verius θύειν. Seq. etiam v. aptius fortaſſe μεθυστής, verbale pro participio. V. 49, in μελάντερος et ταλάντερος potius ſyncope τοῦ ω facta eſt, ſicut in κύντερος, (546, 3) φίλτερος, μακάρτερος, itemque in φέρτερος et βέλτερος, atque aliis conſimilibus.

P. 576, v. 14, pro μελαγχρίης aut μελαγχροίης reponendum, ut v. 7: aut certe μελαγχρόης. V. 27, θυμὸν additum ex Odyſſ.

ϑ'. V. 37, locus eſt Apollonii Argonaut. lib. 2, v. 341, ſed interiectis ſeptem verſibus. De Rheba fl. et ἄκρῃ μελαίνῃ eodem libro rurſum v. 652. V. 46, ut μέλω, ſic et ϑέλω, πέλω, κέλω, 444, 49.

P. 577, v. 13, malim cum articulo, κατὰ τὴν μουσικὴν —. V. 16, Μύσιμβλος vereor ne corruptum ſit: verius fortaſſe Μυρσίλος: ut apud Clementem noſtrum, 9, 24. V. 19, mutilatus eſt locus. interpolari poſſet hoc modo: Μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὴ κρίνει Ἡδύτερα φόρμιγξ, καὶ γλυκυρώτερ' ὀμφακος. ſed coniectura haec lubrica eſt. V. 33, pro Κόρυβος apud Suidam eſt κόροιβος, ut et apud Virgilium Aeneid. 2, *furiata mente Coroebus*. Rurſus apud Suidam Βουταλίων eſt pro Margite. Βουταλίων (inquit) καὶ Κόροιβος καὶ Μελιτίδης, ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβληντο. V. 36, vulg. ἐμφανίζουσα, nihil ad rem. V. 44, pro Δωριεῖς rectius Ἴωνες legerimus: qua de re ſupra quoque, ad 40, 56. Seq. verſu vulg. τοῦ Διός. noſtrum ϑέους confirmant et alia, et hoc Il. ϑ', πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε. Seq. v. apud Homerum Odyſſ. ρ' eſt, Ἷζε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ, ἔντοσθε ϑυράων. Ibidem mox rectius μελία, et μελίινος, ι utrobique in ι verſo, ut infra 582, 24.

P. 578, v. 24, pro μέσους legendum ἐνεργητικὸς, *activus*. μέσος enim poſitus v. praeced. V. 54, pro δρόμους in Homeri ed. eſt δρόμου, genitivo ſingulari: quem agnoſcit etiam noſtri auctoris expoſitio, ex Homericis ſcholiis deſumpta.

P. 579, [v. 1, Xenophontis locus eſt Paed. lib. 1, non ita procul a fine, τότε μάλιστα τῶν ϑεῶν μεμνῴτο. *Ex Addendis*.] V. 4, procul dubio legendum μεμναῖτο: ſic enim Doriſmus erit pro μεμνῇτο. vulg. μεμναίατο pluralem terminationem habet, eamque Ionicam, ut μνησαίατο et ſimilia, 258, 53. Seq. verſ. melius, σημαίνει δὲ καὶ ἠχῆσαι: aut brevius, σημαίνει καὶ ἠχῆσαι. V. 16, μομφή potius eſt a μέμφω ſeu μέμφομαι, ut πομπή a πέμπω. V. 20, vulg. Δολύρας, ordine praepoſtero. V. 34, rectius ὀργίζω: nam active ſignificat μαίνω, *in furorem ago*. V. 57, pro σε in Homeri ed. eſt με, prima perſona, Iliad. τ'.

P. 580, v. 4, σ ex τ non tantum in gentilibus eſt, ut Μιλήσιος et Περκώσιος ex Μίλητος et Περκώτη; ſed etiam in appellativis, ut ἀκηράσιος ex ἀκήρατος, ἀϑανασία et ἀκρασία ex ἀϑάνατος et ἄκρατος, aliaque complura. V. 9, vulg. τεμένει pro τῷ μένει, extra rem.

P. 581, v. 2, pro κοιλίας rectius καρδίας legemus, ut v. 20: itemque v. 10, ὀνόματος καὶ ῥήματος, genit. caſu. V. 13, melius fore ἀντιπαρακείμενον, ut cum alibi, tum 565, 11. V. 26, legendum puto, Μεταμέλεια pro μεταμέλειν: et mox, μεταμέλομαι τὸ μετανοῶ. V. 35, ἕησι et μετίησι ea figura uſurpata ſunt qua δώησι 294, 20. V. 41, congruentius, τῷ μεταχρόνιος, dativo caſu.

P. 582, v. 17, melius exprimetur etymon, ſi legamus, παρὰ τὸ μεῖον διαίνεσθαι: nam γίνεται parum ad rem facit. V. 46, analogia κεννή poſtulat, oxytonως: ſed βαρυντικοὺς eſſe τοὺς Αἰολεῖς, ſupra quoque notavit noſter 575, 54, et alibi. V. 49, Ἔννη Siciliae oppidum eſt: unde Proſerpina *Aequoris Ennaei vernantia lilia carpſit*, apud Columellam lib. 10. de appellativo ἔνη ſive ἔννη ſupra 340, 55.

P. 583, v. 24, incluſa, ὀργίζεσθαι μὲν τὸ, abſunt a vulg. editionibus. ὀργίζεσθαι autem latius patere, declarat etiam hoc Pauli ad Epheſ. 4, ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε. V. 29, vulg. μηνιεῖς, ad normam primae coniugationis, ut ποιεῖς. noſtrum μηνιᾷς confirmat participium τῷ μηνιῶντι verſ. 23: et μηνιᾷν a μῆνις ita formatum, ut μητιάασθαι, δηριάασθαι, et ſimilia, a δῆρις et μῆτις. V. 30, ἔκθλιψιν in μηδαμᾷ non capio. potius eſt Dorica τροπὴ τοῦ η εἰς α, ut e contrario Ionica τοῦ α εἰς η notatur verſ. 37. et paroxytonum μηδάμα, quod in vulgat. eſt, ferri non poteſt, 35 niſi Aeolice retracto accentu, 575, 54. V. 40, Παιών ὄνος proprium ſit oportet, ut Μαιών ὄνος v. 36. nam gentilia ſunt barytona, Παίων, Μαίων, et Ionice Μηΐων ſeu Μῄων, ut ex Stephano, Euſtathio, Heſychio, Suida, et aliis videre licet. Euſtathius ſane duo tantum agnoſcit, Παίων Παίονος barytonum, et oxytonum Παιών ῶνος, ut αἰών ῶνος. gentile tamen Παιών rurſum oxytonως infra ſcriptum 657, 15.

P. 584, v. 33, μύρεσθαι ἐν τῷ μύρεσθαι, duplici ſignificatione. priori enim loco ſignificat *defluere*; poſteriori, *deduci ſeu trahi nendo*; quod paulo evidentius exprimitur v. 36. V. 52, rectius μητέρα, ſervato genitivi et dativi accentu, ut infra 589, 44. ſic enim et ϑυγατέρα, itemque πατέρα, ἀνέρα, et ſimilia.

P. 585, v. 24, melius, ἀπὸ τούτου γὰρ τοῦ τόπου: et ſeq. v. μέχρι γὰρ αὐτοῦ ἕν ἐστι καὶ τὸ αὐτό. aut certe, clauſa poſt ἕν ἐστι periodo, ſubiungendum, τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη: quod hemiſtichium aliquot locis apud Homerum occurrit. V. 20, nota μῆρι' accentu retracto, pro μηρία: ut et v. 36 μῆρα pro μηρά: et v. 34, μεταπλαζόμενα pro μεταπλασσόμενα. V. 51, aptius διασταλτικῶν, vel etiam διασταγμόν. ut mox v. 56. Seq. v. melius ἀντὶ τῆς Οὐ ἀπηγορεύσεως, articulo ad remotius conformato, ut infra 607, 30: 639, 37, 42: 640, 10, 26. V. 54, locus ex Il. σ'. V. 55, vulg. ἀγόρευσιν, corrupte. V. 57, nota modi variationem in ἵκωμαι et ἐλεήσει.

P. 586, v. 4, ſubſtantive quoque legi poteſt, ψεύδε' ἐπιστάμενος, ut apud Heſiod. Theogonia, — ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα, et ſupra 476, 39. V. 26, locus Iliad. τ'. V. 46, legendum videtur, ἐπὶ τοῦ μηδαμῶς ἐπιτίμου ὄντος, *de eo qui non eſt honoratus*. Heſychio ſane μηδαμινὸς eſt ἄτιμος, *inhonorus, nullius pretii*: Suidae, εὐτελής, *vilis*. V. 48, pro δαμός malim ἀμός, ut ſupra 95, 21: et infra 639, 14. V. 54, ἓν ἓν pro ὑφὲν, ut v. 31, et infra 606, 35.

P. 587, v. 1, δύο in vulg. omiſſum ſententia poſtulante addidi ex 606, 36: 719, 4. Similia porro derivata crebra ſunt apud Stephanum Byzantium, ut Ἀρεωπαγίτης, Νεοτειχίτης, Ἑρμοπεδιεύς, et ſimilia; de quibus et noſter dicto loco, 606, 36: 719, 4. V. 21, disiunctivam ἢ inſerui, ut ſecundum etymon appareret melius. V. 29, ſenſus eſt, ὡς ἐν τῷ μίσγω: id enim priorem ſyllabam longam habet. V. 47, Apollodorus lib. 3, per ει diphthongum, Ἀρείας τῆς Κλεόχου, *ex Arda Cleochi filia*. V. 51, ſententia eſt, μειλίγματα δὲ, παρὰ τὸ μειλίσσω τὸ πραΰνω, τὸ μει δίφθογγον ἔχει, 582, 27. V. 55, hiſtoria quae citatur ex Callimacho, narratur etiam a Polyaeno, initio libri 4 Strategematon, ubi Argaeus Macedo in bello contra Taulantios virgines thyrſis pro haſtis inſtruit, et longo agmine ſe hoſtibus ex Eriboea monte oſtentare iubet: eoque modo fugatis adverſariis, virgines bacchantes, κλωδῶνας ſeu κλωδόνας olim dictas, μιμαλλόνας appellari mandat, διὰ τὴν μίμησιν τῶν ἀνδρῶν. Cuiuſmodi et Longibardorum ſtratagema ſupra 225, 52.

P. 588, v. 3, Ammonius qui accipiendus hoc loco, neſcio. apud Apollonium certe non exſtat locus. V. 16, pro παραγωγῇ in vulg. eſt πλεονασμῷ, perperam. V. 22, formationis norma poſtulat μυμνίζω. V. 44, cum τῷ ſubaudienda praepoſitio ἐπὶ, ut infra 585, 37. Seq. v. ſunt in vulg. etiam alterius ſcripturae indicia, nempe εἴτουν: noſtrum ἤγουν cum alibi paſſim uſurpatum, tum 690, 31. V. 46, ὠάρια videtur dicere grana ſeu globulos ovali forma; qualia etiamnum coronis addi ſolent: aut limbos anguſtos, quales veſtimentis in ora hodieque aſſuere mos eſt.

P. 589, v. 29, φημὶ pro vulg. φησὶ repoſitum ex Il. ζ. V. 46, λέγει reſpicit eum e quo haec deſumpta ſunt; aut pluraliter ſcribendum λέγουσι. V. 47, haud ſcio an verius, μῶσ' ἄγε μῶσα λίγεια: qualis conduplicatio infra 680, 1. aut, ſi poſteriore loco μοῦσα ſcriptum more communi, μῶσα pro participio capiendum fuerit, *Agedum arguta indagatrix Muſa*.

P. 590, v. 1. verius videtur μόϑων ὁ ταρακτικὸς, addito articulo: et v. 5, προσαίτης, ut ἐπαίτης apud Heſychium, αι diphthongo, id eſt *mendicus*. V. 9, iambico metro congruentius κατήγαγε. V. 11, convenientius μολιβῆ, *plumbeae*: ea forma qua χρυσῆ, χαλκῆ, et ſimilia. V. 27, τούτων remotiora reſpicit; nempe ἄρτον et δόρυ. V. 33, nota μόρα et μορά. ut et pag. praeced. v. 23. Apud Xenophontem in Laced. republ. 899, μόρα Laconica dicitur habuiſſe πολέμαρχον unum, λοχαγοὺς quatuor, πεντηκοστῆρας octo, ἐνωμοτάρχας ſedecim. unde clauſula illa verſ. 36, ἢ τριάκοντα, non immerito ſuſpecta eſt. V. 40, poſterior etymologia, quam de ſuo additam alteri praefert auctor, minus eſt conſentanea. V. 44, pro ὁ Μύιος omnino legendum videtur ὁ Μύνδιος: ſic enim apud Stephanum Byz. Ἀπολλώνιος καὶ Ζήνων Μύνδιοι γραμματικοί. Diogenes Laertius inter octo Zenones Zenonis grammatici patriam reticet. V. 54, τὰ τῶν τράγων πρόσωπεῖα, dicere videtur *laruas hircina facie*: vel τῶν τραγικῶν, *tragicorum poematum laruas*, quae et ipſae ceteris multo grandiores. Sequentis additamenti ſententia innuit, aenigmatice iſta dicta eſſe a Mormone, ſive muliere, ſive terriculamento ad formidinem compoſito.

P. 591, v. 9, poſt πλεονασμῷ τοῦ σ ſupplendum, γίνεται μόρσιμον: cuiuſmodi ellipſes paſſim obviae. V. 18, γίνεται pro νοεῖται ſuppoſitum videtur. V. 34, poſterior etymologia, ἢ παρὰ τὸ μάσσω, et quae ſequuntur, verius ad ἱμάς pertinent: ut ἱμάς denominatus intelligatur vel παρὰ τὴν ἰκμάδα, vel παρὰ τὸ μάσσειν τὸ μαλάσσειν, πλεονασμῷ τοῦ ι. V. 48, legendum videtur, κυρίως δὲ μοσχεία, ἡ τῶν λεπτῶν λαχάνων φυτεία — alioqui parum conſtabit vel ſententia, vel ſtructura. V. 56, ὁμολύτειον mendi ſuſpectum eſt. verius eſſe videtur, ὠμολίνῳ μεμοτωμένον, *crudi linamenti immiſſione ad ſanitatem perductum, crudi linamenti inſertione curatum*, ut ὠμολίνῳ μοτῶσαι apud Hippocr. 150, 49: et 200, 4.

P. 592, v. 14, vulg. ὀπλίζειν, nihil ad rem. noſtrum ὀχλίζειν

repetitum v. 51. [V. 40, rectius ἀποκατέστησεν, uno augmento, pro vulg. ἀπεκατέστησεν. *Ex Corrigendis.*] V. 54, βώλωψ, alibi non invenio. unde suspicari liceat a librariis pro μώλωψ suppositum esse, quia in mss. maxima est τοῦ μ et β similitudo, nempe μ et ω. Seq. v. cum οὐ subaudienda praepositio ἐξ vel ἀπό. V. 56, ἔλλος et ἔλλοπες in vulg. aspirate scripta sunt, contra etymologiae indicia.

P. 593, v. 3, λουσις parum huc facit: nisi quatenus ea sordes cutis ceu squamas detergit. aptius pene λόπος supra 569, 51: et ipsum videlicet a λέπω, ut praecedentia. Sequens φολὶς etsi ad piscis speciem proprie ita dictam referri potest, tamen aptius fere φολίδα legerimus in squamae significatione; quippe quod τὰ φολιδωτὰ τοῖς φολίσιν οἰονεὶ ἐμφωλεύει V. 12, in vulg. sunt et alterius scripturae vestigia, παρὰ τὴν ὤραν V. 15, verius, opinor, δηλοῖ δὲ τὸ ἔχω, mutata coniunctione. V. 33, Lycophronis locus est pagina 50. V. 36, ἐσφαλισμένος et σφαλίζεσθαι supra quoque usurpata vulgi more pro ἀσφαλίζεσθαι et ἠσφαλισμένος. V. 39, melius fortasse, σημαίνει δὲ καὶ τὸ θηλάζω, ut altera iis verbis notetur significatio, quae et v. 22 attingitur: et a qua ἐκμυζήσας supra 323, 5. V. 47, ἐπισχεσίην pro vulg. ἐπισχεσιν repositum ex Odyss. φ'. V. 52, commation istud, ὀρεξάμενος πρύμνον σκέλος, sententiae illustrandae gratia ex Il. π' additum est.

P. 594, v. 8, μύη pro μύκης positum. V. 10, Nicandri locus est Alexipharm. v. 102. V. 19, Arati locus versu 976. Lycophronis locus, vers. 24, exstat pagina 108. V. 28, fere aptius ἐπὶ τοῦ — mutata praepositione. Sic vers. 34, non minus apte legeris ὑπ' αὐτῶν, *ab ipsis*, ut v. 42. V. 40, melius fere absque distinctione, κόρημα τὸ σαροῦν: ut sit κόρηθρον ᾧ σαροῦμεν, *scopae quibus in verrendo utimur*: proprie, scopae quibus farina in molendinis converritur. V. 54, Alcaei locus est; qui ab Eustathio 1901, 50, sic citatur plenius, οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλο νόημα. V. 56, apud Hom. Odyss. φ' est παρέλκετε, *protrahite.* Legitur vero et apud Xenophontem Hellen. 2, μύνας ὑποφέρειν, et μυνῶν ὑποφορά.

P. 595, v. 15, melius fere ἐφ' ἑαυτὸν, *in seipsum*, ut sequenti vers. sic enim quadragies quadraginta efficiunt MDC. V. 24, rectius Μύρινα, proparoxytonως, ut κόριννα, ἤριννα, et similia. eumque accentum habet etiam Stephanus Byzantius, sed uno ν Μύρινα, ut et noster supra 279, 6. penultima producta Apollonius Argonaut. 1, v. 604. ἐσάχθη Μυρίνης. et rursum v. 634, ἐκτοσθε Μυρίνης. V. 31, sensus est, a πωλῶ penultima longa dici μυροπώλης: a πολῶ autem, penultima brevi, μυροπόλος, variante etiam declinatione: quod plenius et planius infra exponitur 698, 26. V. 48, μυστηρίων etymologia eadem est apud Clementem nostrum, 4, 51. V. 55, μύσος et μῦσος, alterum paroxytonως, alterum properispomenως est etiam in vulg. sed videtur auctor circumflexum agnoscere potius in derivato μῖσος 588, 51.

P. 596, v. 5, congruentius, γινόμενον λέγουσι. Sunt autem haec maiori ex parte desumpta ex Aristophanis scholiaste, initio Vesparum; qui et hemistichium hoc addit ex Callimacho, ad confirmandam etymologiam: ἣν ἐτρίψαντο μυσωτόν. V. 9, rectius μυχώτατος, vel μυχοίτατος: quorum posterius apud Suidam est cum altero μυχαίτατος. secundam enim hic producit regula. V. 19, sensus est, ἐκ τοῦ μύζω ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ ἠχῶ, ut infra 612, 1. V. 34, μεταξὺ absolute capiendum, et nominaliter, *ut sint quaedam ceu interiectae.* V. 57, melius μερμηρίζω, secunda longa, ut supra 580, 25.

P. 597, v. 14, magis analogum αἴγειον, proparoxytonως: et mox προβάτειον, penultima diphthongo. V. 22, in posterioribus exemplis ellipsis est. sensus est, ἀήτη, ἀήτης ἀήτου: ἀράχνη, ἀράχνης ἀράχνου. Quae in clausula excipiuntur, perittosyllabam flexionem habent: genitivi enim sunt πλάνητος et κόμητος, 527, 32. V. 57, rectius νάσσεσθαι, ut πλάσσεσθαι, gemino σσ.

56 P. 598, v. 1, apud Lycophr. pag. 94 scriptum ψίσεται, ut apud Hesychium ψίσαι, ψωμίσαι. atque adeo si nostri auctoris scripturam sequamur, hypallage facienda fuerit, ψήσεται πύργω γνάθον. *pane deterget mandibulam.* Alter Lycophronis locus v. 7 exstat p. 20. V. 13, νεῦς circumflexo insignitur etiam mox v. 18: et rursum infra 606, 24: cum potius acuendum videatur, ut Ζεὺς et σεύς ναῦς enim et νηῦς circumflexum eo iure sibi vindicant, quia longum tempus in flexione retinent. V. 38, ἐξ ὀλίγου procul dubio mendosum est. verius ἐξ Ἰλίου, *ex Ilio*, seu *ex Iliaco bello.* sic enim in Origine gentis Romanae: *Caesar et Sempronius aiunt Caietae cognomen fuisse, non nomen: ex eo scilicet inditum, quod eius consilio impulsuque matres Troianae, taedio longi navigii, classem ibidem incenderint; Graeca scilicet appellatione, ἀπὸ τοῦ καίειν, quod est incendere.* Meminit et Polyaenus libro 7, capite 48: Plutarchus de Mulierum virtutibus cap. 1: et Virgil. Aen. 5: atque adeo et noster rursum infra 711, 39, in Σηταῖον. V. 49, si locus est integer, Καλλιφόνιο proprium nomen erit.

P. 599, v. 2, Homeri locus est Il. ι'. V. 4, νέος pro vulg. νέα legendum esse declarant sequentia, et v. 7. V. 19, significat νέαται et pro nomine posse accipi, et pro verbo: et verbum vel a νῶ τὸ οἰκίζω, vel a νῶ τὸ σωρεύω. V. 23, locus est Herodoti, citatus etiam ab Eustathio 689. V. 30, συστέλλουσι pro ὑποστέλλουσι positum. V. 33, pro sus absque diphthongo legendum υς: itidemque v. 59. Et v. 35, rectius ὀφρύς oxytonως: quia compositum λεύκοφρυς proparoxytonum est etiam apud Hesychium.

P. 600, v. 24, cum τῶν Δαναοῦ, subaudiendum υἱῶν, vel simile quid. V. 37, Boeotismus ille notatus supra quoque, cum alibi, tum 418, 26: 532, 40. V. 38, νεμεσῶ est potius a νέμεσις· νέμεσις autem, a νέμω, 606, 43.

P. 601, v. 9, νεὼς quomodo tragicum dicatur, non video. convenientius, ut puto, legemus Ἀττικῶς, ut supra 598, 16. Seq. etiam v. verius πρώτης συζυγίας, *primae coniugationis.* sic enim Polyb. νεολκήσαντες: et Luc. νενεωλκημένον ἀκάτιον. V. 17, rectius ᾠκοδομημένα, cum augmento: nec enim a regula excipitur 617, 42. Seq. v. aptius fere τῶν ὅρμων, *stationum*: ut Suidae νεώριον est ὁ ναύσταθμος τῶν νεῶν, Hesychio λιμὴν, *locus tutandis navibus factus*, uti portus et statio. V. 20, in νένωται neque syncope est, neque systole; sed potius crasis Ionica, ut infra docetur in νώσατο 608, 18: cuius generis etiam sunt βῶσον et βώσοντι apud Hesychium pro βόησον et βοήσοντι: itemque ὀγδώκοντα pro ὀγδοήκοντα infra 608, 19. aut thema statuendum νῶ νώσω, ut γνῶ γνώσω, sicut mox v. 22. Rursum v. 20 malim, ὅθεν καὶ νενοέαται. est enim νενοέαται pluralis numeri; sed formatur e singulari, ut supra declaratum ad 193, 51. Sic ergo interpolari locus posset: Νένωται, ἢ κατὰ κρᾶσιν, ἀπὸ τοῦ νενόηται (ὅθεν καὶ νενοέαται Ἰωνικῶς γίνεται) ἢ ἀπὸ τοῦ νῶ νώσω, κατὰ τροπὴν κλίσεως. ἔστι γάρ —. V. 25, pro Ἄβλιος apud Athenaeum lib. 14 Ἀβλιος est, duobus in locis. V. 27, Democriti locus depravatus videtur: nec scio an verior lectio, φήμῃ θείῃ νοῦνται, *oraculis divinis erudiuntur.* V. 47, melius fere, ἐπὶ τῆς ἐκ νίφους καταφορᾶς, singul. numero, genitivo casu.

P. 602, v. 1, metrum quidem constabit, si legamus, Οὐ πώποθ' ἠβήσειε σώφρον' ἦτορ. sed, ne quid dissimulem, non satisfacit mihi ea lectio. V. 10, melius, ὁ νέων ἰλύν, ut partim e praeced. v. liquet, partim ex 828, 21, ubi est ὁ νεάζων τὴν ἰλύν. V. 19, malet fortasse aliquis, ποιοῦσι τὸν ῥοῦν: sed verbum ποιῶ cum alibi usurpatur in sequentibus, tum 617, 39. V. 30, vulg. νεικείουσι, perperam inserto ε. est enim praesentis temporis verbum, ut patet ex sequentibus: et istiusmodi verba in είω non ultra imperfectum flecti, passim docetur in superioribus, nominatim 231, 45. V. 42, rectius sic distingues, νήχυτον ὕδωρ, Φιλήτας· καὶ, — μαράθου δὲ ἐ νήχυτος ὄρπηξ: quod posterius hemistichium Nicandri est Theriacωn v. 33.

P. 603, v. 35, vulg. νεινάματα: corrupte. scribendum ergo, ὅθεν καὶ, νεῖ νήματα; Ἡσίοδος. respicit enim illud Hesiodi in Diebus, Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης

P. 604, v. 17, post συγκοπὴν supplendum νήπιος, ut declarat expositio.

P. 605, v. 9, imperfecta regulae allegatio est, ut alibi saepe. integram invenies in γράδιον 239, 49. V. 39, pro νήϋγμος inventitur et νήϋτμος: sic enim Hesiodi edit. in Theogonia, Κεῖται νήϋτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν. amboque agnoscere videtur nostri auctoris expositio. nam ἄπνους respondet posteriori νήϋτμος, ex privativo νη et ἀτμός, (a Aeolice in υ mutato) *in quo nullus est halitus seu spiritus*: posterior expositio ἄφωνος, respicit nostram scripturam νήϋγμος, ex privativo νη et ἰϋγμός, *expers omnis sibili ac vocis.* Seq. v. pro ἀπὸ aptius legemus ἐπὶ: significat enim νήφω τὸ ἐγρηγορῶ *dici de aquae potu*, cum scilicet vino abstinetur, et aqua bibitur, sobrietatis et vigilantiae causa. In vulgatis etiam προφορᾶς pro προσφορᾶς scriptum, parum ad rem. V. 34, νήφω τὸ μεθύω in dubium vocari potest; quin contrarium potius requiri videtur, τὸ οὐ μεθύω, *non sum ebrius, sobrius sum.* Sic v. 48, congruentius pass. ἀποβάλλεσθαι, *abiici.*

P. 606, v. 7. rursum ἐπὶ τὸ, pro ἐπὶ τοῦ. V. 12, in praesentis significatione gemino σσ legitur apud Hesychium νίσσεσθαι et νισσόμενον: ita videlicet ut λίσσεσθαι. apud Suidam utroque modo. nam νισσόμενος, ἀναστρεφόμενος, duplici σσ scriptum est: at νίσοντο, ἀνεστρέφοντο, uno σ, ita ut δύσετο, et similia e futuro in praesens tralata. V. 22, additiuncula ista, ἢ παρὰ τὸ νῖκος, et quae sequuntur, parum ad νίφα quadrant; aptius ad Νίκων referrentur, v. 11. Deinde pro ἤκειν melius ἴκειν legemus, ut p. praeced. v. 46. ι enim in νίκη evidentius apparet quam η. V. 27, ordo et sensus est, καὶ γὰρ τὸ οἱ εὔνοοι, ἀντὶ τοῦ οἱ εὔνοοι

Seq. v. εὖνοι circumflexo insignitum etiam in vulgatis; cum verius acuendum videatur, ut contractum ex εὔνοοι. nisi quis hoc rationis afferat, quod contractio tantum facta est in nom. singulari, in ceteris casibus simplex est flexio, eadem ubique accentus sede servata, ut patet ex pluralibus obliquis, εὔνων, εὔνοις, εὔνους: qui alioqui secundum contractionis normam in ultima circumflectendi forent. nam ad χείμαῤῥοι et ἄφοῤῥοι quod attinet, sunt ea ex singularibus syncopatis in ος, χείμαῤῥος et ἄφοῤῥος, ut partim ex nostro, partim ex Suida cognoscere licet. V. 50, sextum exemplum deest. suppleri ergo potest κάμω, pro κάμνω scilicet positum, ut τέμω pro τέμνω proxime hic antecedit. nam et ipsum circumflexorum more perfectum facit κεκάμηκα, et per syncopen κέκμηκα. V. 53, νόμος pro regionis parte oxytonως efferri solet, ut et cum pro agro pascuo aut stabulatione ponitur; ut apud Philonem, ἀπὸ τῶν πλησιοχώρων καὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον νομῶν. V. 55, τὸ εὐαγγέλιον dixisse videtur pro ὁ εὐαγγελικὸς νόμος: quem Iustinus noster 176, 16, τὸν τελευταῖον καὶ αἰώνιον νόμον appellat; quoniam videlicet ultimis temporibus nata haec Euangelica lex, aeternum duratura est. et (ut apud eundem est 354, 12) ὁ νόμος (Mosaica sc. lex) ἐστιν εὐαγγέλιον προκατηγγελμένον· εὐαγγέλιον δὲ, νόμος πεπληρωμένος.

P. 607, v. 9, Homeri locus Odyss. ί. V. 13, νόσφιν ascito ν ἐφελκυστικῷ legitur Apollon. Argonaut. lib. 1, v. 1294, νόσφιν ἑταίρων Εἶμι τεῶν. V. 27, οὐ βαρύνεται: quia scilicet epitaticas particulas ἐρι et ἀρι quidam ex περὶ factas censuerunt, 142, 14. V. 44, Latinae linguae analogia postulat νόται, foeminina terminatione, ut κίσται, et similia. V. 54, τοῦ ω εἰς ο: nempe si νότιος ἱδρὼς capiatur pro νωτιαῖος ἱδρώς: alioqui si νῶτος a νοτία seu νοτὶς derivetur, legendum fuerit τοῦ ο εἰς ω, ut mox v. 57.

P. 608, v. 16, in expositione indicia sunt duplicis scripturae, νωνύμους et νηνύμους. quarum posterior Apollonii Argon. 2, v. 984, πολέες δὲ πόροι νώνυμνοι ἔασι. V. 35, haud scio an verior lectio, παρὰ τὸ νέος γίνεται νειός, καὶ Αἰολικῇ τροπῇ νυός. Seq. v. αἰχμητάων pro vulg. αἰχμαλώτων repositum ex Il. γ'. V. 38, in vulg. sunt etiam alterius lectionis vestigia, γίνεται νεόμφη· καὶ τροπῇ, νεύμφη· καὶ συγκοπῇ, νύμφη, nulla sententiae discrepantia. V. 48, in ἵψεται amphimacros est pro dactylo: aut legendum ἵψει, activa forma. V. 49, nota σιδήριον adiective pro σιδήρεον. Seq. v. γὰρ additum ex Il. γ': itidemque v. 52, hemistichium istud, αἴ κε τύχοιμι, additum ex Il. ε'. V. 56, vulg. κατόμεθα: nostrum κοπτόμεθα confirmant sequentia.

P. 609, v. 4, usitatius, ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ, ut v. 39. V. 13, magis analogum ὀμήτειρα, ut σώτειρα. V. 16, ἐπὶ pro vulg. ἐπεὶ repositum ex Odyss. λ', initio.

P. 610, v. 21, singulare φησὶν eum respicit, e cuius sententia haec promuntur: aut pluraliter φασὶ legendum. Seq. v. vulg. ξανθόχολοι: itidemque v. 26, χολὴ pro χλόη. parum apte. Maluisset quis fortasse ξανθόχροοι, et χρόα seu χροιά: sed quia et altera scriptura ferri potest, quam minima mutatione a vulgata lectione discedendum existimavi: praesertim cum τῇ χλόῃ duae subiungantur species, quae in generale χρόα non tam apte competunt. ἀτμῶδες autem eodem v. 26 dicere videtur τὸ πρασῶδες, *porraceum viride*: quod et *saturum* a Plinio nominatur, ob pleniorem viroris exuberantiam. V. 37, rectius ἐσσὶ, aut enclitice, πατρώϊός ἐσσι, ut in Hom. ed. Odyss. α', et infra 647, 17. V. 39, convenientius θαυμαστόν, passiva terminatione, ut ἀγαστὸν et similia. V. 48, rectius μαρτύρων, *testium*.

P. 611, v. 6, κράσει, nempe τοῦ κσ εἰς ξ, ut infra 646, 15: 718, 11: 720, 30. aut legendum ὑπερθέσει. V. 17, παράμηρον corruptum est. Ammonius habet πώρινον: in nostro indicia sunt etiam alterius scripturae, μαρμάρινον. V. 32, τοι pro σοι Doricum magis est quam Atticum. V. 45, in ἐῤῥώγη Atticismus seu Boeotismus est, ut in ἤδη 419, 14.

P. 612, v. 50, παρασκευαστικὴ minus consentaneum videtur: aptius fere παρακρουστικὴ, aut παραπειστική. plenius idem Homeri locus citatus supra 546, 52. V. 52, rectius, opinor, ἀοιστήν, masculino genere, prima declinatione, ut λυριστήν, κιθαριστήν, et similia. V. 56, verius fortasse Μούσῃσι, plur. num.

37 P. 613, v. 36, φραγμὸς est potius a φράσσω quam a φράζω. V. 37, duplex Aeolismus intelligendus: prior, in mutatione τοῦ α εἰς ο: alter, in accentus retractione; de qua rursum infra 617, 52. V. 42, rectius πόλις, et ὀνομασθεῖσα, singulari numero. deinde hoc oppidum Pausaniae Ὄγχιον est, Stephano Byzantio Ὀγχεῖον. ut fortasse aliquis Ὄγχαιον a nostro scriptum existimaverit.

P. 614, v. 41, ad metri numerum explendum post Τοῖον γὰρ inserenda καὶ ex Odyss. δ'. V. 14, nota χρῆσθαι cum accusativo; itidemque v. 27: et rursum cum dativo v. 23. V. 18, λέγεται ὅτι positum pro ζητεῖται, *quaeritur*: et v. 24, γράφεται pro acuvo γράφει.

P. 615, v. 5, de μονοπροσώποις pronominibus etiam supra 314, 31. V. 12, commation illud, Οὐδὸν ἐς λαύρην, in vulg. ita scriptum etiam supra 557, 41: luxata et sententia et carminis mensura. Locus integer Odyss. χ' sic habet, Ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην. placuit autem vulgatam scripturam hic retinere, quia iterum absque ulla variatione repetebatur. V. 28, μονοσύλλαβα dicit pro ἐκ μονοσυλλάβων συγκείμενα, *e monosyllabis composita*. V. 35, φθίω ad ὀδυνήφατα parum quadrat. aptius igitur, ut videtur, φάω reposuerimus. V. 49, ὤδα est ab ὄζω: ab ὀδάσσω praeteritum medium esset ὤδωδα, prima producta.

P. 616, v. 19, aptius ἀθρῆσαι, *spectare*, *speculari*, ut supra 523, 54: itidemque 652, 47: 704, 38: 718, 46, 53. V. 22, πόδεσσι nec metro nec sententiae satis aptum est. verius fortasse πώεσι. Seq. v. ante οἱ μὲν desideratur ὡς, *sic*, aut alia consimilis particula. V. 25, post, τῇ ἐμοί, σοί, οἷ, subaudiendum ἀντωνυμίᾳ, ut in seq. et infra 643, 27. V. 28, idem locus infra repetitus in ὀλίγον, 621, 44. V. 48, in quibusdam Homeri editionib. repetito relativo scriptum, καὶ οἳ ἔχον, *et qui tenebant*. cui scripturae locus erit, si κυβέρνεις aut κυβερνεῖς legamus; cuius lectionis indicium facit vulgata nostri auctoris scriptura corrupta, κύβερνεις. dici autem κύβερνις ea forma posset, qua πρύτανις: at κυβερνεύς, ut πρυτανεύς: praesertim cum et κύβερνος eadem significatione afferatur ex Gregorio Naz. Sed ea lectio ut structuram pleniorem efficit, ita metrum minus concinnum reddit.

P. 617, v. 19, aptius forsan ἐνδέχεσθαι, *contingere*. V. 21, cum isto commatio, τῆς εἰς τόπον, subaudiendum σχέσεως, ut supra 616, 15: et infra 628, 1. V. 41, melius ᾤδαινον, cum augmento. etsi enim οἴδαινον mox v. 47 iis annumeratur quae augmentum non admittunt, tamen diserte additur illud ipsum ἀμφοτέρως λέγεσθαι, id est *dupliciter efferri*, et cum augmento, et sine augmento. V. 47, οἰμάζω, οἴμαζον, suspectum est: verius οἰμώζω, οἴμωζον, ut pag. seq. v. 15: ubi et ipsum διφθογγίζεται.

P. 618, v. 1, Hom. ed. Il. λ' initio, δὴ τότε pro δῆτα, rectius. V. 5, vulg. οἶμαις, petito principio: legendum enim οἴμοις, ab οἶμος. V. 18, ἐπηύξηται, nempe ο in ω verso: quamobrem etiam οἰμώζω scribendum alicui videatur, secunda diphthongo: verum ut in αἰάζω perit ι, ita etiam in οἰμώζω, v. 13. τὰ ἄλλα quid velit seq. v. non satis intelligo: nisi forte articulos, praepositivum οἱ, et postpositivum οἵ, respiciat. nam οἶμος, οἴμη, οἰμῆσαι, cum verbali οἶμα, tenui spiritu et ipsa proferuntur. nec absurde ab ὧ τὸ φέρω derivari possunt. V. 22, haud scio an verius ἀπόνοιαν, *amentiam*, *dementiam*. V. 42, ἐξ οὗ, supple νοεῖται, *intelligitur*. V. 48, ἐϋστρεφεῖ οἰὸς ἀώτῳ σφενδόνῃ legitur etiam in Homeri scholiis Il. ν': eodemque tono apud Hesychium ἐρίῳ περιβολαίῳ. sed rectius ἐρίῳ et ἐρίῳ: ut sit, *lanea funda*, *laneo amiculo*. Verum ne quid dissimulem, pro σφενδόνῃ potius μηρίνθῳ substituendum videtur, aut aliud consimile. σφενδόνη enim in Homeri loco ab hac voce disparatum est, hoc modo, Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ Σφενδόνῃ, *illam bello torto ovis flore* (id est funiculo e lana scite torto) *alligavit fundae*. et simili periphrasi Odyss. α', κεκαλυμμένον οἰὸς ἀώτῳ, *tectum ovis flore*, id est lana. V. 51, post οἶδα supplendum, τὸ δεύτερον, οἶδας· ἐπεκτάσει, οἶδασθα· καὶ συγκοπῇ, οἶσθα. ceteris ambagibus quae sequuntur, parum opus est.

P. 619, v. 10, in vulg. sunt etiam alterius scripturae vestigia, nempe οἶς, οἰσπάτη, absque diaeresi, ut mox v. 13. V. 12, οἰσπώτη, penultima producendum, ut v. 10. idque satis arguit Aristophanis locus in Lysistrata, Ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης Ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηρούς. sunt enim dactylici versus, trib. ab initio syllabis adiectis. V. 32, οἰσχὸς suspectum reddit proxime sequens ὀσχοφορία, sine diphthongo scriptum: nec diphthongum in eo vocabulo agnoscit vel Hesychius vel Suidas; quippe apud quos ὦσχος et ὤσχη: item initiali correpta, ὄσχος et ὄσχη, barytonως utraque. Deinde post ὀσχοφορία desiderantur quatuor circiter verba, ἑορτὴ ἐν ᾗ ἐφέρετο, *festum in quo gestabantur*: cuius lectionis indicia infra in ω 815, 1. ubi rursum oxytonως ὠσχοί, et plur. num. ὠσχοφόρια, non male.

P. 620, v. 8, malim οἴω τὸ φέρω, ut mox v. 12. V. 23, videtur potius οἰῶν scribendum, quia sequitur, ὡς αἰγῶν: et genitivus singularis est οἰός v. 31. infra sane ita scriptum etiam in vulg. 669, 22. V. 35, haud scio an rectius εἷς. nam τύνη secundae personae pronomen est, Dorice pro σύ, *tu*, 314, 39.

P. 621, v. 4, ut hic ἀκρὶς et ὀκρὶς pro *summa eminentia* legitur, ita etiam apud Hippocratem lib. De articulis, 595, 35, ubi ait, ἡ ὑπερέχουσα ἀκρὶς τοῦ ὀστέου. sed rectius ἄκρις et ὄκρις,

barytonos. ita enim apud Hesych. ἄκριες, et accus. casu ἄκριας: itemque in Erotiani et Galeni lexico Hippocrateo, ὄκρις: et clarius apud Eustath. 906, 57, ἄκρις μὲν, πόλεως ὄνομα, καὶ ὄρεος ἐξοχή· ἄκρὶς δὲ, ζωύφιον ita ut ἄκρις communi lingua sit ab ἄκρος· ὄκρις autem, Ionice mutato α in ο. Quamobrem et v. 7 rectius ὄκριας ἠνεμοέσσας: pro quo in vulg. Hom. ed. Odyss. ι', et Odyss. π'. ἄκριας ἠνεμοέσσας. Rursum v. 11, adiectivo ὀκρυόεσσα, et verbo ὀκρυόω, patrocinatur etymologia quae mox v. 13 exponitur; παρὰ τὸ κρύος scilicet. sed quia nondum ad eam perventum est, rectius ὀκριόεσσα et ὀκριόω hic legerimus, non egressi huius etymologiae limites. legitur autem id verbum passive apud Hom. Odyss. σ', πανθυμαδὸν ὀκριόωντο, *consentientibus animis exasperabantur.* nam ὄκρις etiam τραχύτητα significat: itidemque apud Hippocr. 606, 26, τοῖσι γὰρ τοιούτοισι ἐπιπώρωμα ἴσχει ἡ ἕλις, καὶ ὀκριωδεστέρη τινὶ γίνεται, *et eminentiori (seu angulosiori) quadam asperitate aliquatenus protuberat.* Eodem v. 7, malim, παρὰ τὸ ἄκρον καὶ τὴν ἐξοχήν. V. 20, malet fortasse aliquis ὀλαχνον, unde ὀλάχνιον diminutive supra 257, 53: maxime cum inserto β itidem ὀλβαχνον et ὀλβάχνιον dicatur. sed vulgatae scripturae aliqua ex parte suffragatur Hesychius, ὄλεχθον, τὸν μαζονόμον. ut ὄλεχον τὸ μαζονόμιον sit παρὰ τὸ ὀλὲς ἔχειν. V. 33, ἐπὶ τοῦ πρώτου, s. ἀορίστου, ea nempe forma qua εὔρασθαι, per syncopen. ut quibusdam placet. supra tamen et secundi aoristi hoc ipsum verbum dicitur 354, 15. V. 53, metrum requirit vel, ἐμπέφυκεν εὐτυχία, tribrachy pro iambo in fine posito: vel, ἐμπέφυκ' εὐθηνία.

P. 622, v. 12, verius, ἐκ τοῦ ὅλον τὸ ὁλόκληρον καὶ τοῦ καίω, eum sc. tota victima crematur, ut ex ipsis Bibliis manifestum est. V. 18, rectius ἠφροντιστηκότες, a verbo ἀφροντιστεῖν. V. 25, melius ὀλοή, ut χροή. sic enim Hesych. ὀλοῇσιν, ὀλεθρίαις, ἀπωλείαις V. 41, rectius ὀλοὸν, ut patet ex praeced. et v. 44. V. 55, commutatio istud, τῶν χειρῶν, exegeticum est: eademque fere expositio supra in θώραξ, 460, 17.

P. 623, v. 4, vulg. ἐλαιόλπιν. sed exterendum esse posterius λ, satis arguit verbum ὀπιπεύεσθαι seu ὀπιπτεύεσθαι. eisdem deest sequens verbum εἶναι. V. 30, convenientius ἄρω barytonum, ut v. 24. V. 45, post ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, subaudiendum ὁμηγερέες.

P. 624, v. 9, melius παχὺς καὶ ὑγρὸς, eodem gradu. V. 25, ἐπὶ τῶν ἐπῶν, pro, παρὰ τοῖς ἐπικοῖς, *apud epicos poetas.* V. 44, ἐχρύσωσε potius absque augmento effertur Ionice, ut cetera quae praecedunt et sequuntur: itemque p. seq. v. 2. sic etiam seq. v. rectius δίδοσκε, omisso augmento. πήσασκε v. 50, deduci posset ἀ πήθω τὸ πανθάνω 662, 15: sed quia id usitatum non est, rectius scribemus πίσασκε vel πείσασκε: nisi δύσασκε aut φύσασκε malis. aut addita consonante scribendum πρήσασκε vel πλήσασκε.

P. 625, v. 5, τὰ ποιητικὰ Ἰωνικὰ, *poetica Ionico more usurpata;* ut liquet ex p. praeced. v. 54. alioqui interlerenda foret copulativa. V. 8, pro ἤψατο, si debet idem cum participio ἅψας initium habere, scribendum ἄψατο. absque augmento, ut seq. v. ἄκουσα. V. 15, locus ex Il. υ': alter, seq. v. ex Il. β'. V. 22, metrum requirit Τρώσ', eo modo quo supra πόσσ' ἀπαλοῖσι, 604, 4: et mox in expositione Τρωσὶν legendum pro πᾶσιν. V. 33, ἐπεπύαξε, si per υ ab auctore scriptum, significabit *depurabat,* i. a pure mundabat, pus ei abstergebat. V. 34, usitatius fere εἰς φ, absque articulo, ut in praeced. commate, et mox v. 42. V. 45, Κυρηναῖοι suspectum est: verius fortasse Κυρηναῖοι, ut pag. seq. v. 56. Lycophronis interpres eo in loco, p. 161, de dialecto nihil adnotat, nec item Hesychius, Suidas, Eustathius. V. 53, Babrii locus in vulg. ed. longe aliter exstat, hoc modo: Κερδὼ βότρυν βλέπουσα μακρᾶς ἀμπέλου, Πρὸς ὕψος ᾤρτο· καὶ καμοῦσα πολλάκις, Ἐλεῖν ἀπεῖπε πρὸς δ' ἑαυτὴν ταῦτ' ἔφη· Μὴ κάμνε· ῥᾴγες ὀμφακίζουσι μάλα. claudicantibusque iambis usum esse Babrium, arguit alius infra locus in πεπωμένον 662, 27. Sed et sacrae scripturae verba seq. vers. in vulg. ed. aliquantum variant. nam Ierem. c. 31 est, οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων αἰμωδίασαν: itidemque Ezechielis cap. 18: nisi quod ibi est ἐγομφίασαν. Et rursum Ieremiae cap. 31, τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἰμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες. illudque ipsum αἰμωδιᾶν agnoscit et noster supra 35, 18.

38 P. 626, v. 12, locus est Homeri, Il. ρ'. V. 13, ὀνῶ τὸ ἀγοράζω potius prima producta ὠνῶ est, idque primae coniugationis: et contra, ὀνῶ τὸ ὠφελῶ, v. 10, coniugationis secundae. V. 15, masculinum istud, ὁ μεμπτὸν εἶδος ἔχων, ferri potest, si ὄνειδος de homine probroso usurpetur, ut *skelus* apud Latinos comicos, et κἀκ' ἐλέγχεα apud Homerum: et φόνος infra 662, 4. V. 27, ἀπὸ περιεσπωσῶν, subintellige μελλόντων, a *futuris circumflexis verborum in αίνω vel αίρω.* V. 52, vulg. καταβεβληκὼς, perperam. nostrum μεταβεβληκὼς confirmat idem loquendi genus infra 647, 53, et alibi passim.

P. 627, v. 16, Hom. ed. Odyss. κ', ἑταῖρον, sing. numero. V. 18, pro ὀπή congruentius fere ὄπις legerimus ex v. 39. V. 30, νεώτερον per synizesin capiendum, ut apud Hom. Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι, et similia. Sequens locus est Il. ε'. V. 45, rectius φύλοπις, per υ, Hesychius, Suidas, Eustathius, et noster infra 802, 33.

P. 628, v. 4, legi posset etiam δεξιά, ἀριστερά, neutro genere, plur. num. V. 25, locus ex Il. δ': alter seq. v. Il. γ': in quo et pro πεπαυμένοι alterius lectionis vestigia sunt in nostri ed. vulgatis, nempe πεπονθότε: quod vix toleretur, nisi legas πολέμοισι. V. 42, ἐπιτομὴν, *incisuram:* cum enim planta inciditur, succus exsudat.

P. 629, v. 22, γεννῆται seu γενῆται qui sint, supra expositum plenius 226, 13. V. 31, εἴργειν χωρὶς τοῦ ι, nempe ἔργειν. V. 43, melius γάνυσθαι, uno ν, ut in Γανυμήδης. id tamen verbum nomini ὄργανον non magis inest quam τῇ Ἐργάνῃ, et similibus. est enim ὄργανον ab ἔργω τὸ ῥέζω, ut πόπανον a πέπτω seu πέττω. V. 45, rectius ὄρω τὸ διεγείρω, ut v. 17. V. 46, ὀργυιά est potius e participio ὠρεγυῖα, facta syncope, et tralato accentu, 633, 5.

P. 630, v. 9, inclusa, ἐν ὄρεσι, et sensus exigit, et confirmat ms. codex Henr. Stephani. V. 42, Timothei citharoedi mentio apud Hephaestionem De Metris 66, 20: mentio et proceleusmatici metri apud eundem 81, 29: sed huius loci nulla ibi vestigia: et haud scio an verius μυελοτρεφῆ, ὡς διοτρεφὲς βασιλῆος, Ὀδυσσείας δ'. alioqui enim quomodo huc faciat allegatio Ὀδυσσείας δ', equidem non video: quippe in quo nihil aliud exstet quod huc quadret, nisi praedictum hemistichium, διοτρεφὲς βασιλῆος. V. 45, duplicis scripturae sunt indicia, τῶν δύο βραχειῶν — συναιρεθεισῶν: et, τῶν δύο βραχέων — συναιρεθέντων.

P. 631, v. 4, duplex expositio duplicem scripturam indicat, ὀρθογόη et ὀρθρογόη. V. 20, rectius ὄρκιον, neutrali fine, ut arguunt sequentia. Sic v. 24, melius παροξύνεται: et v. 33, εἴρω, aspirate, ut et ὅρμος et εἱρμός indicant. V. 42, Il. φ', — ὠκάματον πῦρ Ὅρμενον ἐξαίφνης.

P. 632, v. 6, melius Τράλλεως, ut πόλεως, per ω. V. 22, Dorico pleonasmo τοῦ ν: uti etiam in ἐγώνη et τύνη, 314, 37. V. 34, τὸ ὄντι εἶναι, seu τὸ ὄν τι εἶναι, idem quod τὸ τί ἐστι, seu τὴν οὐσίαν ἑκάστου, *substantiam cuiusque rei, quid quaeque res sit.* V. 40, numeri discrepantia in verbis, χωρίζουσι, et φυλάττει. V. 43, rectius εἴρω, aspirate; ut modo ad pag. praeced. v. 33 adnotatum est. V. 57, vulg. divise ὁ ῥόδαμνος: non male quidem; sed minus tamen ad hunc locum apposite. neque articulo hic opus est.

P. 633, v. 13, Homeri locus Il. υ' est, Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται Φυλάκιδος. ubi ὀρεῖται verius est futuri quam praesentis temporis, ut declarant etiam scholia, διεγερθήσεται, κινηθήσεται. V. 15, traiecti ὤρορα exemplum Il. β', ὤρορ' ἐπαῖξας, et alibi. V. 19, ὀρύσω et ὤρυκα, Ionica sunt: communiter enim α in his est pro η. V. 32, ὀρυγμαδός legitur etiam apud Hesychium: sed rectius ὀρυμαγδός, ut declarat verbum θορυβάζω, et apud Hom. cum alia, tum illud, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Sed et θορυβάσω (v. 34) melius scribetur uno σ, ut futurum commune, pro quo Dorice θορυβάξω usurpatur, 620, 40: et 132, 54. V. 46, ἰδεῖν minus aptum videtur: convenientius ἰδίειν, *sudare,* ut arguunt sequentia.

P. 634, v. 6, in Simonidis loco haud scio an pro καὶ aptius κατὰ reposuerimus. Deinde in ὀρτοθυρίης υ producendum, aut legendum ὀρσοθυρίδος. ἠλσάμην autem syncope pro ἠλασάμην usurpatum, ut κένσαι pro κεντῆσαι. V. 7, ὀρσορόκα seu ὀρσορόα, melius ad τὴν ὀρσύδραν quadrat: nam et ipsa Eustathio est ὀπὴ δι' ἧς ὀρνυται ὕδωρ ὑψοῦ, *foramen per quod aqua concitato impetu in altum fertur,* ut in salientibus. V. 11, rectius ὀρσολόφος: unde ὀρσολοπεῖται apud Hesychium ex Aeschylo, pro διαπολεμεῖται, *infestatur, vexatur:* fortasse proprie *vestis detractione vexare.* V. 40, Hesiodi locus est in Clypeo Herculis; sed decurtatus more solito: et ὄρχων ibi barytonos legitur, uti et apud Hesychium.

P. 635, v. 1, pro ἱερατικὴ infra est σατυρικὴ, 712, 53: et Hesychius σίκιννιν dicit esse ὄρχησίν τινα στρατιωτικὴν σατύρων σύντονον. V. 5, vulg. μηνεῖος: perperam. nostrum Μινύειος, petitum ex Strabone, Pausania, Eustathio, aliis: Homero est Μινυήϊος, Ionica dialysi: quippe cuius conditores fuere Minyae. V. 14, locus Homeri Odyss. α' V. 16, fortasse Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν V. 51, ἰεῖται suspectum est: nec unde pentus sit locus, satis liquet. apud Hesiodum in Theogonia est, περικαλλὲς ὄσσον ἱεῖσαι.

P. 636, v. 6, poſt σπάνιον inſere δὲ: pro quo in vulg. γάρ, parum convenienter. V. 11, locus eſt Apollonii, Argon. lib. 1, v. 1297. V. 12, melius τὼ ὄσσε, ut τὴν ἴλιγγα: aut utrobique neutro genere τὸ legendum. V. 14, procul dubio verior ſcriptura eſt, πρώτῳ Αἰτίων, — ἀπ' ὀστλ. V. 20, articulus τὼ, additus e Suida. V. 29, fortaſſe vult dicere, τὸ πάμπαν, διὰ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν συστέλλεται. exceptionis huius mentio ſupra quoque 5, 45: ſed nulla ei addita ratio, uti nec infra 650, 22. V. 34, ὅτισι eſt ut ὅτινας: at ὅτοισι pro ὅτοις: e quo, pleonaſmo τοῦ ε, fit ὁτέοισι, ut τουτέοισι, et ſimilia Ionibus uſitata. V. 47, pro ἀναφορικὸν rectius ἀόριστον legerimus, ut ſupra 614, 25, 31: et infra 643, 13. V. 57, pro ἄτλητος in quibusdam exempl. Heſiodi eſt ἄπλητος, non male.

P. 637, v. 8, Ὀτρῆος meminit etiam Heſych. ac Suidas. V. 21, duo loca in unum confuſa. primum enim Il. β' eſt, ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐίσας. deinde Il. λ', Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον Ἕλκε ποδός. Diſtinctius ergo ſic legerimus, ὄτριχας οἰετέας, οἱονεὶ ὁμοετέας καὶ ὁμοιότριχας· καὶ κατὰ συγκοπήν, ὄτριχας· καθάπερ καὶ ὄπατρα ἀντὶ τοῦ ὁμόπατρα. ἢ ὁμὸν λέγει τὸ αὐτό. V. 30, ſimilis locus Odyſſ. θ', Πομπὴν δ' ὀτρύνει καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι. V. 51, ſenſus eſt, *nam πάθος eſſe aſſentior, idque haud invitus.*

P. 638, v. 21, aptius ἐγίνοντο quam ἐλέγοντο. V. 33, ambiguum, praecedentiane an ſequentia ſint Eulogii. V. 48, rurſum imperfecta regulae allegatio. integra ſupra citatur 624, 15. Seq. v. malim cum articulo κατὰ τὸν τόνον, ut infra 668, 31, et alibi. V. 51, melius, τῷ εἶναι ναὶ ναίχι, ἢ ἦχι, *eo quod ſit* ναὶ ναίχι, ἢ ἦχι. in vulg. τὸ accuſ. caſu legitur.

P. 639, v. 6, nota ἀμφώεις, cum ἀμφῶες ſit v. 2, nec non apud Suidam, et apud Theocritum Idyllio 1. ferri tamen et ἀμφώεις videtur poſſe, ut apud Hom. Il. ψ', τρίποδ' ὠτώεντα. V. 12, μὴ adulterinum eſt: aptius μόνον, *ſolum*, unum ex omnibus. ut error ſit ex non obſervato ſcripturae compendio. Sic v. 45, congruentius αὐτῷ, *ipſi*. V. 55, in vulg. indicia ſunt etiam alterius ſcripturae, αὐτὸν εἶναι ἔντεχνον, *ipſum eſſe artif.*

P. 640, v. 19, de Θάσος in eandem ſententiam ſupra 443, 7. V. 25, duae etymologiae in unam confuſae, ita diſtinguendae ſunt: ἔστιν ὄνομα δεὶς, καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ τὶς· καὶ τὸ οὐδέτερον, δέν· μετὰ τῆς οὐ ἀρνήσεως, οὐδέν. ἢ οὐδὲ ἕν· συγκοπῇ, οὐδέν, et quae ſequuntur. eius certe lectionis indicium facit vulg. δεὶν pro noſtro δέν v. 26. V. 28, παρὰ poſt οὐλαμός rectius expungetur. V. 34, locus Odyſſ. ρ'. V. 36, incluſus articulus τὸ a vulg. abeſt. V. 42, melius, οὐλή, τραῦμα ὑγιανθέν, ut v. 57. V. 46, τέτανες ſuſpectum eſt: uſitatius τετανοί, ut τετανοὶ ῥίζαι apud Dioscor. *radices in longum ſe diffundentes ſeu extendentes.* V. 54, κεῖος adulterinum eſt: aptius κοῖλος, *cavus.*

P. 641, v. 4, convenientius fere paſſ. διειλκύσθαι, *ex eo quod divulſum ſit.* V. 11, vulg. παρὰ τὸ οὖλος, petito principio. V. 24, rurſum παθητικὴ pro μέση. eſt autem ὀλούμενος futurum ſecundum ab ὀλῶ: vel etiam primum, ab ὄλλω: ut apud Demoſthenem, τούτων τῶν κάκιστα ἀπολουμένων ἀνθρώπων, *ab iſtis peſſime perdendis hominibus.* itidemque apud Ariſtophanem multis in locis. V. 28, κυανίζουσα innuit aliam ſcripturam, ψάμμος κυανέη, nom. caſu. V. 41, in οὑμός et ὡπόλος apoſtrophi notam omiſi, quia neque in ὤπαθον, neque in οὕνεκα v. 44, ulla eius indicia ſunt in vulg. editionibus: et, ut Apollonius hic tradit, fortior ſpiritus exiliorem abolet. Deinde rectius ᾡπόλος cum ι ſcripſerimus, ut in κῷνος ſupra declarat noſter 551, 26. Primi exemplum apud Lycophr. eſt pag. 73, οὑμὸς ξύναιμος. V. 46, ſignificare videtur, *quae in redditione uſurpantur cum demonſtrativi* τοῦτο *ſignificatione.*

P. 642, v. 2, ὁ Ἀπόλλων, in vulg. deeſt. V. 6, locus ex Il. ρ'. V. 11, τοι additum ex vulgatis Heſiodeae Theogoniae libris. V. 30, Hom. ed. οὔρους τ', accentu geminato: et mox ἐξεκάθαιρον, praeterito imperfecto: in noſtro indicia ſunt etiam alterius lectionis, ἐξεκάθηραν, aor. 1, pluſquamperfecti ſignificatione. V. 32, melius οὐρός: aut ſi οὐρούς plurali numero accipere velimus, eodem numero in ſeq. membro ſcribendum erit, δι' αὐτῶν γάρ, *per eos enim.* V. 35, ſcripſiſſe videtur δηριόωντο: Il. μ' eſt, ἀμφ' οὔροισι δύ' ἀνέρε δηριάασθον. alter locus eſt Il. φ': tertius, Il. κ'. V. 41, etymologiam nominis οὐσία rectius ſupra tradit noſter 350, 32: et nos ad 349, 24. V. 49, verius κατ' ἀποκοπήν. nam ſyncope fit in medio. V. 57, incluſa, ὡς τὸ, ad ſententiam illuſtrandam a nobis adiecta ſunt.

P. 643, v. 29, omnino legendum videtur καὶ οὐ πλεονασμός, inſerta negatione, ut partim ſeq. declarant, partim pag. praeced. v. 45. V. 46, in Callimachi editionib. eſt νέες, utraque brevi. exſtat autem locus epigrammate 23, in Sopolin.

P. 644, v. 19, aptius ἐξάλλεται, *exſilit, proſilit.* V. 26, hemiſtichium iſtud, ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλει, neque huc quadrat, ne- 39
que Il. β' exſtat; ſed hic verſus pro eo reponendus eſt, ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ. nam is et Il. β' legitur, et ſubiunctivi modi verbum habet. V. 34, rectius ὠποφρύες, paroxytonως, ut in antecedentibus et ſequentibus. praecedens autem ὠποφρύες, eſt παρὰ τὸ ῥύεσθαι τοὺς ὦπας, *ex eo quod oculos tueantur.* V. 42, in vulg. indicia ſunt etiam alterius ſcripturae, ἀπὸ τοῦ ὀφρῦς: cuius ſingulare ἡ ὀφρύς, infra 720, 3. V. 47, ἔπος quid ſibi velit, non intelligo: ἐπίρρημα ſubſtituendum cenſuerim: ut ſignificetur *adverbium nominale*, id eſt, e nomine in adverbium tralatum; quale infra quoque notatur 647, 54. V. 49, in κεραμαῖαι duplex ſe ſcriptura prodit, κεραμέαι, et κεραμαῖ, ſicut ex Dioscor. citatur κεραμέα λοπάς et κεραμοῦν ἀγγεῖον. Sed et κεραμεοῦν ἀγγεῖον apud eundem, et κεραμεᾶ ποτήρια, κεραμεοῖ σωλῆνες, apud Plutarchum ac Lucianum, itemque apud Suidam in voce διπλαῖ.

P. 645, v. 6, κατ' ὄρεσφι in poetae loco habes ſupra 627, 29. V. 29, melius κατὰ πρόσθεσιν: nam ἐπένθεσις potius in medio fit. V. 48, poſt πλεονασμὸν ſupplendum καὶ τροπήν. Seq. v. pro ἄγειν aptius fere ἄγχειν ſubſtituerimus: itemque v. 47, ἀγχόνη τις. quamobrem etiam ὄγχνη a quibusdam ſcribitur, nominatim ab Heſych. et Suida.

P. 646, v. 6, βραδὺ adverbialiter pro βραδέως poſitum, ut et v. 12: quomodo et ταχὺ pro ταχέως infra 656, 54. In ſequenti hemiſtichio coniunctio δὲ addita e Latinis lexicographis. alioqui ὀψὲ claudicaret. V. 8, regulae integra citatio eſt in νόσφι, ſupra 607, 19. V. 40, rectius Ἀργῶ, circumflexo accentu, ut ſupra 30, 41. Idem de Λοξῶ tenendum ſupra 641, 57.

P. 647, v. 3, fortaſſe auctor ſcripſit, καὶ παγκράτιον, πυγμῆς ἀγών — alioqui enim hiulca eſt ſententia. V. 28, convenientius, ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου, ſing. numero, ut v. 36: et ſeq. v. δώδεκα, ut v. 31. niſi forte totam hanc periodum exterminare malis: quia in δόχμην, niſi triplicatam, non competit: λιχανός pro parvo digito ab aliis non accipitur.

P. 648, v. 4, metaphorae clarior expoſitio infra eſt 650, 3: et 661, 9. V. 20, metrum conſtabit, ſi legamus, πάλι θυμὸς ὀνήσεται, traiectis verbis. ſed videtur potius ex Il. β' legendum, Οὐθήν μιν πάλιν αὖθις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ. V. 21, ad metri numerum explendum poſt ὀνόσσεται ex Il. ι' adde, ὅσσοι Ἀχαιοί. V. 32, integer locus eſt, ὣς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω, de Vlyſſe ac Diomede. V. 39, articulus τὰ pleonaſticus eſt, ut in τὰ νῦν, τὰ πρῶτα, et ſimilibus. V. 52, melius παλισύλλεκτα, compoſito, ut v. 25. V. 56, iterum augmentum omiſſum in ἀπεμπολημένος.

P. 649, v. 20, in vulg. ſunt et alterius lectionis indicia, ἔστι χῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ἀχῶμαι: non male. ἀχῶμαι autem pro λυποῦμαι alibi non invenio: ἀχέω et ἀχεύω, poetica ſunt, eaque rara. V. 45, πυκιμήδεος eodem accentu eſt etiam in Euſtathii commento et quidem ter: in ceteris ed. πυκιμηδέος, paroxytonως: et γραίης pro γρηός. eſt autem locus Odyſſ. α'.

P. 650, v. 20, ἄγριος parum huc facit. alia etymologia ſupra 13, 26. alioqui poteſt ἄγρυπνος etiam per ſyncopen accipi pro ἀάγρυπνος, ὁ μὴ ἀγρευόμενος ὕπνον, *non captans ſomnum.* V. 41, ἔγκειται indicativo modo uſurpatum, quia ſubiunctivus non eſt in uſu.

P. 651, v. 3, convenientius, τῶν δασέων εἰς τὰ ψιλά, eodem utrobique numero. ſed ſimilis infra locutio repetita 682, 16. V. 6, apud Suidam eſt, ποτὶ γούνασι, dativo caſu: itidemque apud noſtrum infra 656, 3, et in Hom. ed. V. 10, in vulg. indicia ſunt et alterius ſcripturae, τανύειν. ſed noſtrum τιταίνειν aptius eſt. V. 13, παντὶ pro πάντη, ut Il. ψ', — πάντη δέ μοι ὄσσε Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι. V. 16, τὸ πάπα Latinam terminationem habet, ut ἱππότα. Πηλεύς, et ſimilia, Aeolico more uſurpata: communis enim deſinentia eſt πάπας. infra 655, 14. παρὰ Συρακουσίοις (inquit Suidas) ὁ πατήρ, πάπας· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ π, πάππας. V. 37, ἀκτῖνα pro ἀκτῖνι: itidemque ſeq. v. ἀκτίν pro ἀκτή: librariorum magis errore quam auctoris voluntate, ut patet ex ſuperioribus, 54, 18. V. 42, ὀφθαλμῶν agnoſcit etiam Euſtathius 768, 5: ſed addit etiam alteram lectionem, ὀφθαλμώ· ἔτι δὲ (inquit) καὶ παραβλῶπας τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ τὼ ὀφθαλμώ, διαγράφει τὰς λιτάς. V. 47, vulg. παραδεῖσαν ποιεῖσθαι. noſtra lectio petita e Suida; qui etiam addito articulo habet, παρὰ τὸ τὴν δεῖσαν ποιεῖσθαι.

P. 652, v. 5, clauſula iſta, ἢ παρὰ παρέλκεται, minus huc congruit: aptius v. 23 in margine ponetur. V. 38, πάρεξ gemino accentu ſcriptum etiam in vet. ed. Calliergis: quod in Pindaro quoque, et in aliis ab eodem Callierge editis, obſervatum eſt, ubi exemplaria in accentu variant.

P. 653, v. 22, εἶμι pro ἴημι, ut supra 429, 6, et alibi. V. 51, τὸ ἐπίθετον, ὀξύνεται, nempe ἡ παρειάς: nam ὁ παρειας v. 56, παροξύνεται. V. 52, ἐκτάσθαι quid sibi velit, non intelligo. nec satis quadrare videtur ἡττᾶσθαι: quamquam eo alludunt aliqua ex parte ista Eustathii 672, 59, παρήορος ἄνθρωπος, ὁ μετὰ τὸ πεσεῖν κείμενος οὐκ ἐν συνοχῇ τινι καὶ συστολῇ, ἀλλὰ πάρετος, ἐκτεταμένος. si quis ἐκταζεσθαι vel ἐκτετάσθαι malit, per me licet; licet nec illa mihi satisfaciant.

P. 654, v. 10, pro adverb. ὡς in Apollonii ed. Argonaut. lib. 2, v. 29, est pronomen ὅς, *qui*. V. 19, locus est Ioann. 16. V. 33, εἰς τὸ ἄλλος ἕως quid velit, non capio. in ἄλλος eiusque derivatis nihil invenio quod huc faciat: neque satis quadrant quae in ἑετός notantur 20, 55. nec, an τὸ ἄλλο ἐτυμολογικὸν intelligat (ut 315, 41: 670, 30) affirmare tutum est. V. 45, melius ἐκθῆσαι μαζοὺς, ut colligere licet ex 450, 26. apud Eustath. 1682, 23, legitur, ἡ ἐστερημένη τοῦ θεῖσθαι, ἤγουν θηλάζειν: privative accepta praepositione, sicut in παραιρεῖσθαι et aliis consimilibus. V. 48, inter γυναῖκας et μέλλειν desideratur εἶναι. V. 50, παρθενίας etymologia monastica magis est quam scholastica. παρθενία enim, cum a παρθένος derivatum sit, aliam originationem non requirit. V. 53, melius, ὄπτω ὀπτεύω ὀπιπτεύω, per gradus ducta derivatione.

P. 655, v. 15, plenius legendum, aut certe subintelligendum, τὸ ἅπας, ἀμφίβολον. V. 32, convenientius, παρὰ τὸ πήσσω, ut v. 37: aut plenius, παρὰ τὸ πήσσω· τὸ δὲ πήσσω, παρὰ τὸν πήσω μέλλοντα: de quo tamen non abs re aliquis dubitaverit. V. 37, compar. πάσσων, est a παχύς, v. 35: παχύς vero, a πήσσω. V. 39, haud scio an verior lectio, καὶ τὰ ποικίλα, πεπασμένα καλεῖται: qua significatione κατάπαστα, χρυσόπαστα, et Hom. Il. δ', πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους, *multos inspergebat certaminum labores*. V. 46, in vulg. vestigia sunt duplicis scripturae, πάσασθαι, et πάσσεσθαι: quarum posteriorem confirmat etymologia praecedentis παστὸς. V. 51, plenior requiritur lectio: ὁ μέλλων, πτήσω· ἐξ οὗ, πτήσσω· καὶ συστολῇ τοῦ η, πτάσσω, ut infra 694, 31. V. 57, analogia exigit σπαρτής, *sator*.

P. 656, v. 3, idem Homeri locus supra citatus plenius, 651, 6. V. 9, melius πατοῦσι, ut ποιοῦσι. ita enim et πατεῖν pag. praeced. v. 56. V. 12, apud Hesych. πάτταικοι, proparoxytonως: itemque apud Suidam: nisi quod is gemino ττ habet πάττταικοι: eodemque modo Παττακίων. sunt autem illis πάτταικοι, Phoenicii dii in puppib. navium poni soliti. V. 15, sensus est, πάτον in Homeri loco dici ut λόγον. V. 24, τὸ κοινὸν nihil ad patricios. priscos patricios ex eo dictos volunt nonnulli, quod patres ciere possent: sed rectius Dionys. Halicarn. 83, 19, eo quod ex patribus conscriptis nati essent. Post Constantini tempora nova patriciorum et augustior fuit dignitas, ut declarat Zosimus noster 692, 15. V. 29, pro πατρῴος apud Eust. 560, 26, est πατρυιός, ea forma qua μητρυιά.

P. 657, v. 31, παλιπάλημα suspectum est: legendum videtur παιπάλημα, extrito λ, ut v. 34. et in iambico metro scribendum foret παλιμπάλημα. V. 38, ἀποβολῇ τοῦ ω, supple, γίνεται παῖς. Sic v. 45, post commation istud, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο δδ, supplendum, γέγονε δαιτός, ut plenius ex superiorib. cognoscitur, 251, 37: ubi oxytonως δαὶς scriptum. V. 57, παιδίον dimin. a παῖς, ut κλειδίον a κλεὶς.

P. 658, v. 3, vulg. ἄλην indicat aliam scripturam, παρὰ τὴν ἄλην: aut certe, ἀπὸ τοῦ ἅλλειν τὸ πηδᾶν. V. 31, sensus est διὰ τοῦ πεζεύειν, *pedibus iter faciendo*. V. 36, distinctio eadem apud Hesychium quoque uno in loco: in altero est omissa, servato tamen eodem tono. alioqui legi etiam posset, πεζαὶ ἑταῖραι, *pedestres meretrices*. V. 46, nomen ἑταίρους indicat alteram scripturam πεζέταιραι, ut apud Harpocr. ac Suidam est; et infra sub finem huius litterae, 699, 46, ut indicat v. 50.

P. 659, v. 3, suppleri potest, Πέλανοι, πλακουντώδη τινὰ πόματα, ut partim apud nostrum est, v. 19, partim apud Hesych. qui esse dicit πέμμά τι πλακουντῶδες. Sed possent etiam haec absque additione ad sequens πέλανοι attexi v. 24, post Τρωσί. V. 18, Apollonii locus est Argonaut. lib. 1, v. 1077. V. 33, τὸ πέλαν esset ut μέλαν: sed verius esse videtur πέλον v. 9: Hesychius et Suid. πελλόν, ut ψελλόν. medii generis scriptura vers. 38, βοῦς πέλλη τὸ χρῶμα. at πελίας ὄνος, eodem v. 38, est ut πυῤῥίας, ξανθίας, et similia. V. 41, Hom. ed. περιγλαγίας, compositae V. 50, ἀπὸ τῆς Προκόννησος, si vera scriptura est, subaudiendum εὐθείας: ut significet, *a nominativo* Προκόννησος. sed potest etiam legi ἀπὸ τοῦ Προκόννησος, ut in praeced. membro. V. 52, Dionysii locus non caret vitio: in vulg. ed. ita legitur, Ἄκρα δέ οἱ Πάχυνός τε, Πελωρίς τε, Λιλύβη τε: *et ut* Πελωρίς, ita etiam Λιλύβη mox in sequentibus absque ulla variatione repetitur. ita ut, si Πελωρίς o brevi legendum sit, talis quaepiam requiratur lectio, Πελωρίς τ' αἰπεῖα, Λύβη τε: vel potius additione in primo hemistichio facta, Ἄκρα δέ οἱ τελέθει Πάχυνος Πέλωρίς τε Λύβη τε. ubi etiam nota ἄκρα pro ἀκρωτήρια, *promuntoria*.

P. 660, v. 5, congruentius ἀριθμῆσαι, aor. praeterito. V. 13, verius fortasse παρὰ τὸ πάθος, *a nomine* πάθος: nam τοῦ βάθους iam ante facta mentio v. 10. V. 38, locus est Il. χ', initio.

P. 661, v. 1, φέος nihil huc facit: rectius πέος. significat enim, πέος dici veluti φύος. V. 9, variantis lectionis vestigia sunt. legi enim potest, ἀπὸ τοῦ πάλη τὸ ἄλευρον: et, ἀπὸ τῆς πάλης τοῦ ἀλεύρου: et, ἀπὸ τοῦ ἡ πάλη τοῦ ἀλεύρου: de qua significatione supra quoque 648, 4: 650, 3. V. 11, rectius πάσω: itemque seq. v. δαμάσω: geminatio enim τοῦ σ in futuro poetarum est. V. 14, sensus est, si futuri characteristica sit dupla ξ, in verbali ante λη assumi γ. V. 16, ut hic πεπάλη, sic et apud Hesych. πεπαλόεσσα: sed usitatius in his αι pro ε. V. 25, τὸ ἐπίπιδον, *quod attinet ad* ἐπίπιδον. Sequens hemistichium v. 27, exstat Il. ψ', non procul ab initio. V. 37, aptius fere praepositione mutata, ἐπὶ τοῦ πεπείρου: itemque in seq. commate.

P. 662, v. 3, negationem sensus postulat, οὐκ ἀνένδοτα, *non renitentia tactui*. V. 6, παρὰ quorsum faciat, non video: nec composite παραφευγικῷ legere ausim. V. 18, πέποσθε per syncopen deduci potest etiam a πεπόσχατε: de quo v. 11. V. 19, pro πέτω aptius legemus ποτῶ: aut sic interpolandus locus, ἀπὸ τοῦ πέτω γίνεται ποτῶ· οὗ ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πεπότημαι: cuius lectionis aliqua vestigia infra 666, 48: 694, 53. Seq. v. κατὰ Ἴωνας, corruptum est. nam Ἰακῶς, quod praecedit, illud ipsum significat. legendum ergo, κατὰ τοὺς ποιητὰς, ἐκτάσει τοῦ ε, ut supra satis clare docetur 193, 44: et 46, 10. V. 28, rectius, opinor, τὸ χρεών, ut apud Suidam ex Aeliano, τὸ κοινὸν τῇ πεπρωμένῃ χρεὼν ἐξέτισε. V. 49, Apollonii locus est Argonaut. lib. 1, v. 1056. V. 53, pro Ἰωνικῶς rectius Αἰολικῶς legemus, ut v. 54, et supra 308, 33.

P. 663, v. 2, ἐπιῤῥηματικὴν parum huc quadrat: verius ὀνοματικήν: quod nominum genus μετοχικὸν supra nominatur 575, 4: et μετοχὴ ἀντὶ ἐπιθετικοῦ ὀνόματος 641, 26. V. 11, plena sententia est, καὶ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, ut cum alibi tum 702, 28: 715, 24. V. 17, post μεσημβρίας supplendum ἀκούεσθαι, *intelligi*; aut aliud eiusmodi verbum. V. 19, aptius (opinor) ἀπὸ τοῦ πέραν, *ultra*. V. 50, Aristophanis locus est in Acharnensibus; et citatur etiam a Suida; Αἱ λῆς, περιδοῦ νῦν μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν. Sequens hemistichium, ἐμέθεν περιδώσομαι, mendo non caret. atque haud scio an desumptum sit ex his eiusdem Aristophanis in Ecclesiazusis, Ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ. Ἐγὼ δὲ, θεῖσα τοὺς στεφάνους, περιδήσομαι Καύτῃ μεθ' ὑμῶν. ubi tamen scholia innuunt, περιδεῖσθαι esse τὴν τριχίνην γενειάδα περιδεσμεύειν, *faciet obligare confectam e pilis barbam*. Sunt et Homerici loci quaedam ibi vestigia, eius quem eadem scholia et Suidas adnotant ad superiorem ex Acharnensibus locum, Δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδώμεθα, ἢ λέβητος, *paciscamur, seu ex compacto certemus*. V. 54, a περίηρος esset plurale περίηρες, ut ἐρίηρες 374, 27.

P. 664, v. 13, περικτίονες et περικτίται convenientius etymon quod habeant, supra exposui ad 90, 50. V. 18, de περὶ eadem supra, 124, 1. V. 23, metro convenientius, πεφίφρων Πηνελόπεια, 676, 4. V. 49, ad explendum metri numerum post σοί addi posset τι, aut genitivo casu legi σείο.

P. 665, v. 3, pro περιστώτων legendum videtur περίστρων, totidem nempe syllabis quot praecedens περίστοιον, facta solum productione. V. 31, inclusa, ἐν τούτου, desunt in vulgatis. similis locutio pag. seq. v. 47.

P. 666, v. 3, duplicis imperativi sunt vestigia, πέσε πεσέτωσαν, et πέσον πεσάτωσαν: quales et supra 302, 26. V. 16, melius πεσσά, eodem tono quo πεσσοί, ut diserte cum alibi declaratur, tum 675, 2: atque adeo ita est apud Eustath. et Hesych. ex Sophoclis Nauplio. V. 25, rectius ταβλίζειν, e Latino *tabula*; sicut φίβλα pag. praeced. v. 32: et σοῦβλαι 613, 2. Praeced. v. in vulg. indicium est etiam alterius scripturae, ἀπὸ τῶν πεττίων, diminutiva forma. V. 34, apud Harpocr. est πεφοριῶσθαι, secunda brevi, utpote ἀπὸ τοῦ φορίου: sed meminit idem et alterius scripturae, πεφοριτῶσθαι, ἀπὸ τῆς φορίτης. V. 42, rectius ὁ Πετεώς, τοῦ Πετεῶ, ut apud Suidam quoque τοῦ Πετεῶ παῖς: itemque apud Eustathium ὁ Πετεώς τοῦ Πετεῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, Πετεῶο, καθ' ὁμοιότητα τῶν διαλελυμένων γενικῶν, id est, eo modo quo Ionice et Thessalice καλοῖο dicitur pro καλοῦ. et rursum ex Aristarchi sententia, ἡ κοινὴ εὐθεῖα ἐστὶ Πετεός, ὡς καλός· οὐ γενικῇ, Πετεοῖο, ὡς καλοῖο· καὶ ἐκτάσει, Πετεῶο. cuius generis sunt et Ἀνθρογέω et Μίνω, ab eodem Eust. annotata; nempe a ba-

rytonis nom. Ἀνδρόγεως et Μίνως. sunt etiam qui Ἄθως pro Ἄθωο dictum velint, traiecto pleonasmo; de quo supra 347, 9. itidem et Ταλαῶο infra 746, 10.

P. 667, v. 53, vulg. ἐπ' ἀμφότερα τάνυον, luxato metro. nostra lectio petita ex Il. γ'.

P. 668, v. 6, fortasse rectius Πείρηνος, sublato initiali ι. a Pirene, seu Acheloi seu Oebali filia, nomen accepisse tradit Pausanias noster 45, 30: 46, 20. V. 19, pro τοῦ ε omnino legendum τοῦ ι, ut manifeste arguit v. 16 et 26. V. 26, melius fere, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. V. 34, duplex verbum, πείρω, et περῶ, ut tempo et penultimae quantitate, ita et flexionis forma differens.

P. 669, v. 5, Πείσανδρος et Πεισήνωρ, sunt potius a futuro: ita ut interpolandus videatur locus, hoc fere modo, ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, Πείσανδρος, Πεισήνωρ. V. 19, duplicis scripturae indicia, τὸν τοῦ πήσσω μέλλοντα: et, τὸν πήξω μέλλοντα: ut πηγεσίμαλλος sit pro πηξίμαλλος, dupla ξ dissoluta in γσ, et ε interposito, ut in ἐλκεσίπεπλος. At si debet esse pleonasmus τῆς σι συλλαβῆς, oportet ut primum sit πηγίμαλλος, ut δαμίδυμος 668, 52: deinde πηγεσίμαλλος, ut ἀγεσίλαος, ἀλφεσίβοια, λαπεσήνωρ, et similia. atque ita duplici formatione opus fuerit, διαλύσει τοῦ διπλοῦ, καὶ πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς. V. 30, πάμων infra quoque repetitur 681, 50. sed utrobique melius fere πάμα seu πάμμα legerimus. inde namque πολυπάμμων, ut πολυκτήμων a κτῆμα, ἀναίμων ab αἷμα, aliaque consimilia: eiusque lectionis indicia infra 699, 6. V. 41, πίδου mentio apud Hesychium, Suidam, Eustathium, nulla fit. quare πήδου melius scribemus, ut v. 39. V. 43, πάληξ, παληκίζω, et παληκισμός, vocalium transpositionem habent, pro πήλαξ, πηλακίζω, et πηλακισμός, ut et sequentia declarant, et alphabeti series indicat.

P. 670, v. 17, rursum imperfecta regulae allegatio, more solito. Ibidem προσθῆναι pro προσθεῖναι. V. 30, ea hic patronymici technologia quae supra 556, 29. V. 33, Homeri locus Il. γ'. V. 39, πηλυγὶς congruit cum seq. formatione: ut auctorem ita scripsisse vix ullum sit dubium. sed verius πηγυλὶς, transpositis litteris, in Apollonii ed. Argonaut. lib. 2, v. 739: itemque apud Hom. Odyss. ξ', v. 476: necnon apud Eustathium, Suidam, Hesychium: ea nempe forma qua ἀγκυλὶς, et similia. V. 41, vetus editio, ψύξις pro πῆξις, minus apposite. Seq. v. vulg. πληθύω πληθύς, dispari syllabarum numero: ego πλήθω πληθύς malui, ut supra 619, 52, ἥδω ἡδύς. atque ita forsan etiam ὀϊζύς ab ὀΐζω: ut ὀΐζω sit ab eiulandi adverbio οἲ οἴ, sicut αἰάζω ab αἲ αἴ. V. 44, congruentius πεπηγνυμένον, relatum ad τὸ στόμιον. V. 56, in vulg. indicium est et alterius scripturae, παρ' αὐτῆς, genit. casu. In eisdem post γράφεται legitur πηρός: quod quia neque compositum est, neque ad πήραν magnopere quadrat, exterere malui.

P. 671, v. 8, Apollonii locus est Argonaut. lib. 1, v. 379. Ibid. mox vulg. ἱματίδιον, *vesticulam*; minus apte. V. 12, Homeri locus in Henr. Stephani ms. ex Odyssea citatur, hoc modo, Πήχυιον δ' ἄρ' ἔπειτα πέδῳ ἔνι βόθρον ὀρύξας, Ἀρνειοῦ τάμε λαιμόν. quae iisdem verbis leguntur Apollonii Argonaut. lib. 3, v. 1206: sed absque illo hemistichio; et soluta diphthongo scriptum ibi πηχύϊον. Similis locus Odyss. κ', Βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα, qui et Odyss. λ' repetitur. V. 17, rectius πιαλία, ut διφαλία, et similia: quam scripturam probat etiam Hesych. ac Suidas. Πιαλία, seu Πιάλεια, oppidum est Thessaliae: cuius civis Πιαλεύς, apud Steph. Byz. V. 22, tolli etiam potest distinctio post Αἰολιῆν, et commation hoc sequentibus iungi. V. 53, Πιλᾶτος non magis Graecam originem habet quam Τορκουᾶτος, Κοαδρᾶτος, Κιγκινᾶτος, e similia e Latio petita.

P. 672, v. 15, inclusum ἐπενδύσεις abest a vulgatis: a nobis additum ex v. 55. V. 20, ὀπία quid velit, nescio: puto legendum πίονα, *pinguia*. V. 33, ad πινάκιον nihil facit τὸ ἄκος: diminutive namque factum e πίναξ, ut ἀβάκιον (666, 21) ex ἄβαξ. Sequentia leguntur etiam apud Harpocr. ac Suidam. V. 52, depravatus locus. sententia postulat, ἢ παρὰ τὸ πονῶ πονύω πονυτὸς καὶ τροπῇ τοῦ ο, πινυτός, ὁ διεγηγερμένος.

P. 673, v. 3, locus e duobus confusus. nam Il. χ', v. 2 est, Ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, πῖον τ', ἀκέοντό τε δίψαν: et aliquanto post, v. 70, Οἵ τ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ. V. 16, apud Homerum est ποιήεντα, *herbida* seu *herbosa*: et v. 22, apud Pind. Isthm. 6, πίσω σφε Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ. V. 24, ὅτι μή, *nisi, tantummodo*: aut ὅτι superflueret. V. 33, distinctius, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς τὸ υ. V. 45, Apollonii locus est Argonaut. lib. 1, v. 933. meminit eiusdem Πιτυείας et lib. 4, v. 565. V. 49, inclusa, ἔστι φῶ τὸ, absunt a vulgatis: supplenda esse arguunt sequentia. locutio autem similis pag. seq. v. 1.

P. 674, v. 3, coniunctio δὲ, cum articulo ἡ, et ipsa in vulg. desunt: nec minus apte legeris, αὐτὴ δὲ ἡ πιότης, *ipsa vero pinguedo*, subaudito verbo γίνεται, ut supra 671, 15. V. 9, πλάσσω, ut πλάσσω, non facile inveneris. V. 11, rectius, opinor, κορῶν, *puellarum*. V. 13, plenius, ἀπὸ τοῦ σιδήρου ὁ σίδηρος. V. 19, pro πλαγγηδὼν legendum videtur πλαγγών: ut respiciat ad v. 9. V. 21, inclusa, ἡ τοῦ ζυγοῦ, ad sententiam supplendam requiruntur: aut scriptura mutata, omissa exegesi, legendum πλάστιγξ δὲ: quod magis videtur consentaneum: nam Hesychio πλάστιγξ est τῆς ζυγῆς τὸ ἄκρον, ᾧ πλήσσεται τὸ ὕδωρ.

P. 675, v. 2, librario excidit syllaba. legendum enim, τοῦ σημαινομένου μένοντος, *significatione manente*. aut, si ὄντος velimus, addendum τοῦ αὐτοῦ, *cum significatio est eadem*. V. 6, ἐκ τοῦ πλεῖος, declarativa repetitione, *ex πλεῖος inquam*. simplicior porro derivationis via est haec: πλεῖος, poetico pleonasmo e πλέος, ut ξεῖνος e ξένος. πλέος autem, vel e genitivo πολέος, per 41
syncopen: vel e πλῶ τὸ πληρῶ. comparativum πλείων, et superlativum πλεῖστος, e πολίων et πόλιστος, syncope τοῦ ο, et epenthesi τοῦ ε: vel a πλέος est πλείων πλεῖστος, et contracte πλείων πλεῖστος, ut pag. seq. v. 13. V. 22, posterior Homeri locus est Il, ι'. Seq. v. rectius χειρότερον, ut in Hesiodi ed. Ergων v. 126, Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν. V. 37, ὅτι cum infinitivo rursum pleonastice. V. 42, congruentius active, κατατερίσαι, *in astra retulisse*.

P. 676, v. 5, Apollonii locus Argonaut. 2, v. 713: ubi Πλείστοιο scriptum; itemque in scholiis Πλεῖστος, ποταμός: sed additur tamen et annotatio quae apud nostrum hic legitur, iisdem verbis. V. 19, aptius, εἶδός τι πλέγματος, *species quaedam plexilium*. Seq. v. τὸ δὲ πλημμελὲς, *quod vero attinet ad πλημμ.* V. 32, sensus est, ις oxytonum ut genitivum in ιδος et dativum in ιδι, ita et accusativum in ιδα facit, perittosyllaba usquequaque flexione: at ις barytonum, accusativum habet duplicem, et perittosyllabum in ιδα, et isosyllabum in ιν. V. 47, apud Homerum est, στόμα τε ῥῖνάς τε Οὐδεὶ πλῆντ'. At sequentis loci hemistichium finale, v. 49, mutilatum est. Similis locus Odyss. ξ', πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων. V. 51, τοῦτο, absolute atque elliptice positum pro, *ad hoc quod attinet*, ut v. 20. Praecedentia congruunt cum 470, 14.

P. 677, v. 3, convenientius fere, τὰ ἐμπαθῆ, *quae πάθος* (i. figuratam formationem) *in se habent*: et seq. v. ὑπὲρ τῶν πεπονθότων, addito articulo. V. 31, διὰ τοῦ ν: quia sc. Attice πλεύμων dicitur, vel ν in λ verso; vel παρὰ τὸ πλεῖν, quia quodammodo innatat ceteris visceribus pulmo. V. 39, initium versus est ab articulo τόν: isque sic a nonnullis citatur ex Aristophanis Nubibus, Τὸν οὐρανὸν ἀναπείθουσ' ὡς ἔστι πνιγεύς, *persuadere nobis volunt, caelum esse furnum*. V. 46, aptius pene, τῶν ἐγκαλουμένων ἀεὶ ὅσιος: nam ἔγκλησις non παρὰ τὸ ἐγκλίνειν, sed παρὰ τὸ ἐγκαλεῖσθαι dicitur. V. 51, ποιά tropice pro anno ponitur, ut apud Virg. Ecl. 1, *post aliquot aristas*.

P. 678, v. 8, *composita ex* αὐτὸ et ἀρῶ: quia ut αὐτάρκης, ita etiam ἀνάντης, προσάντης, κατάντης dicitur, barytonως. V. 18, aptius, mutata coniunctione, ἄτοπον δὲ, *sed absurdum*. V. 24, Hom. ed. Il. λ', ἰατροί, plurali num. V. 44, ποτὶ parum huc facit: aptius πόθι: ea nempe forma, qua οἴκοι ex οἴκοθι, et Μεγαροῖ ex Μεγαρόθι. V. 53, πόᾳ verum est: sed convenientius ποιῇ, penultima diphthongo, ut in ποιμήν.

P. 679, v. 9, locus ex Il. γ', sed more solito decurtatus. V. 54, nec Ἀντωνίου nec Ἀντωνίου, immo nec Αὐγούστου nomen huc facit; siquidem Nero, ut est apud Suetonium c. 18, *Ponti modo regnum, concedente Polemone, in provinciae formam redegit*. et Ponti urbs Πολεμώνιον neutro genere dicitur Ptolemaeo atque Ammiano Marcellino; apud quem et *Polemoniacus Pontus*.

P. 680, v. 4, πέλω pro πολῶ: itemque rursum infra 681, 20. V. 10, rursus augmentum neglectum in οἰκοδομήσαμεν. V. 51, sensus est, ὅτι τὸ πολὺς δι' ἑνὸς λ ἐκφέρεται.

P. 681, v. 24, Πολύϊδος, si mendo caret, erit a nom. Πολύϊς, ut ἄϊς ἴδος. sed verius esse videtur Πολυΐδου, a nom. Πολυΐδος, qui mox repetitur v. 32, agnosciturque ab Suida quoque. V. 34, distinctio rectius collocabitur post τὸ τέλος, ut paulo ante, v. 32. V. 47, ἐλλείψει τοῦ ε: quia scilicet πολύλιστος dici deberet ut τρίλιστος 766, 28. V. 53, πολλαίως corruptum est: verum procul dubio πολλάκις. multoties sane hoc verbo Xenophontem uti, declarat Index Stephani nostri; annotans πέπαται 245, 7: πέπατο 159, 10: πεπαμένου 218, 24. unde πολυπάμων fere melius uno μ supra 669, 30: licet gemino scribatur etiam apud Hesychium, Suidam, Eustathium. V. 54, Theocriti locus est in Idyllio xv, quod *Syracusiae sive Adoniazusae* inscribitur: ubi foem. genere Συ-

φακοσίαις editum. ſenſus eſt, eum imperare Syracuſanis, liberis et opulentis: debere imperare iis quos in ſua poſſeſſione habeat.

P. 682, v. 8, explicatio iſta nominis *ποιμνή* repetitur v. 45. V. 28, differentia *πονηροῦ* et *πονήρου* exponitur etiam ab Ammonio. V. 36, melius fere *ἐπώνυμος*, nomen pro adverbio. V. 54, *εἰ μὲν* abſque redditione alibi quoque obſervatum, ſubaudito *εὖ ἔχει*, aut alio eiusmodi commatio. ceterum *ποῖ κῆχος* Heſychius exponit *ποῦ γῆς*: annotans et alteram ſcripturam, *ποῖ κῆγχος*: ad quam alludunt ſequentia noſtri verba; atque adeo v. 57 ea requiri videtur.

P. 683, v. 7. fere melius, *λιθώδη τόπον διὰ τοῦ ωμεγάλου σημαίνει, καὶ ὄνομα κύριον.* eſt ſane magis perſpicua ea lectio. nam *πῶρος* et lapidoſum tophum ſignificat, et nomen proprium. V. 16, vulg. *τὸ πωρῶ*, ut *τορῶ* et ſimilia. mihi *πωρῶ* magis placuit, ut v. 4, et ſupra 665, 31. V. 20, *σχοινίου πλέγμα* repoſitum e Suida. in vulgatis indicia ſunt etiam alterius lectionis, *σχοίνινον πλέγμα.* ceterum *πόρκης* et *πόρκος* agnoſcit etiam Suidas, *πόρκης* et *πόρκος* Heſychius. V. 24, pro *Φίλων* haud ſcio an verius *Φιλήμων* ſcripſerimus. apud Suidam *Δίφιλος* eſt. Articulus *τῶν* ſeq. v. legitur etiam apud Suidam; cum melius abſque illo iambus conſtet. V. 36, rectius *περνῶ*, a quo *πέρνημι*, ut *πίμπλημι* a *πιμπλῶ*. V. 48, Euſtathius quoque praeſenti tempore *παρέχειν* et *εὐτρεπίζειν* exponit: at ſcholia *ἑτοιμάσουσα* futuro tempore, uti et Heſychius. exſtat autem locus non Il. *ν'*, ſed Il. *γ'*, ſub finem. V. 55, Apollonii Argonaut. lib. 4, v. 897, legitur, *ἀδμῆτ' ἔτι πορσύνεσκον*: ubi ſcholiaſtes accipit pro *oblectabant, curabant.* at Argon. 3, v. 1124, *θεὸν ὣς πορσανέουσι*, pro *τιμήσουσι*, *honorabunt, colent.*

P. 684, v. 18, circumflexum *πορφυρεῖν* non agnoſcit nec Heſychius, nec Suidas, nec Euſtathius, ſed tantum barytonum *πορφύρειν*. etiam in hac ſignificatione *τοῦ βαθέως διαλογίζεσθαι*, *ἢ κυμαίνεσθαι διαλογισμοῖς.* V. 51, rurſum imperfecta regulae allegatio. Seq. v. ſenſus eſt, *ac ſi quis forte obiiciat non eſſe barytonum, reſpondetur:* —

P. 685, v. 8, *ξένιον* eſt etiam apud Suidam in mſ. Henr. Stephani; apud Heſych. *ξύνεγγυς*, aptius. ceterum Pindari locus exſtat Olympiων od. 10, ubi dicit, *τίς δὴ ποταίνιον λάχε στέφανον*; ubi et ſcholiaſtes exponit *πρόσφατον*, et per conſequens *πρῶτον*. videturque *ποταίνιον* Dorice pro *προσαίνιον* uſurpatum: id autem idem cum *πρόσφατον*: quia *φάσις* et *αἶνος* valde ſunt affinia. V. 18, melius, *ποτὸς ἢ πότος*, eadem deſinentia, ut v. 40. V. 47, de Glauco Anthedonio meminit et Natalis Comes Mytholog. lib. 8, c. 5.

P. 686, v. 13, *πόρος* a *περῶ* deducitur ſupra quoque 683, 4: malim utrobique *πείρω*. ab eo enim *πόρος*, ut *σπόρος* a *σπείρω*, *φθόρος* a *φθείρω*, 694, 51. V. 49, aptius fere *πεπεράσθαι*, a *περάω*. V. 53, rurſum Latino vocabulo Graeca origo quaeritur. *praetorium* enim, a praetore: *praetor*, a praeeundo Latinis dicitur.

P. 687, v. 13, convenientius ferme *παραβεβηκέναι*, *praeteriiſſe, tranſiiſſe.* V. 28, rurſum augmento neglecto, *ὀκλακέναι* pro *ὠκλ.* vel potius *ὀκλάσαι* legendum, eodem tempore quo *πρηνιχθῆναι*.

P. 688, v. 7, ſcribendum *ἔλαβε*, *cepit.* corruptus eſt etiam Apollonii locus, qui Argonaut. lib. 4, v. 1671, ita legitur, *Λευγαλέον δ' ἐπί οἱ πρῖεν χόλον*: ubi ſcholiaſtes tacet. V. 33, *προηγορεών* cum Suida ſcripſi: nam in vulg. *προγορεών*, plane abolita eſt initialis littera *τοῦ ἀγείρεσθαι*: eſt enim *προηγορεὼν* proprie avium *ἐχῖνος ὅπου προαγείρεται ἡ τροφή*, ingluvies avium in qua cibus congeritur, congeſtusque paulatim in ventriculum tranſmittitur. V. 44, congruentius *γινομένης*, genit. caſu. V. 53, *προΐηλε* verius eſt a *προϊάλλω*: qua de re ſupra diffuſius ad 469, 38. V. 57, *προΐαλλε* apud Homerum eſt, Il. *λ'* initio: nempe praeterito imperfecto.

P. 689, v. 5, commation iſtud, *προτείνω χεῖρα*, incertum eſt ſitne Archilochi, an noſtri Etymologici. Seq. v. diviſum *προΐξ* neſcio quomodo irrepſerit. *προῖξ* namque ſcribendum cum vulgatis; aut oxyt. *προΐξ* cum Heſychio. V. 17, haud ſcio an rectius *Κτίσεσι*: ut ſignificetur liber quo expoſitum, quae a quibus condita. V. 32, rectius *πρόσσαι λέγονται*, ut ſupra 540, 40. V. 41, ad praecedens *ἀγαθός* melius quadrabit *μένος* quam *μένω*. V. 52, rectius, *εἰς τὸ πέτεσθαι*, ut patet ex 666, 49. V. 57, Il. *α'* eſt, *Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο.*

P. 690, v. 11, Aeſchyli locus eſt editionis Stephaneae p. 30; ubi ſcriptum exſtat, *ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσελούμενον*: quod et ſcholiaſtes exponit *ὑβριζόμενον*: addens, Arcadas quoque inde *προσέλους* ſive *προσεληνους* appellatos, quoniam *ὑβρισταὶ* fuerint: agnoſcuntque id verbum etiam Heſychius ac Suidas, *προσελεῖν* exponentes *προπηλακίζειν*. ſed metro melius fere congruit ea lectio quae a Stephano annotatur, *προσσιλούμενον*: nempe *παρὰ τὸ σιλλοῦν*, quod Heſychio eſt *μωκᾶσθαι, κακολογεῖν*. quod ſi quis *προσηλούμενον* malit, ſignificabit (inquit Stephanus) idem quod *προσπασσαλεύειν* eiusdem Promethei p. 6, id eſt *paxillis et clavis affigere.* *προυσελλεῖν* ſane originem quam habeat nondum video. V. 21, plenior lectio eſt, *μετὰ τῆς πρὸς προθέσεως*, *cum praepoſitione πρὸς*, ut mox v. 31. V. 30, in vulg. indicia ſunt duplicis ſcripturae, *πρόσκλειτρον* et *προσκλιτόν*. V. 33, melius fere *προσῴδια*, neutro genere, ut in Procli Chreſtomathia grammatica, editionis noſtrae 343, 22.

P. 691, v. 2, rectius *τὸν ὦπα*, maſc. genere, ut mox v. 4. V. 29, *τὸ αἰρῶ* nihil facit ad *τὸ προυργιαίτερον*: quippe quod a ſequenti *προύργου* derivatum ſit, ut *ὀψιαίτερον* ab *ὀψὲ* vel *ὄψιος*. V. 35, *προθύμως* ferri poteſt; quia ſaepe nomina pro adverbiis uſurpantur: alioqui congruentius *πρόθυμος*, ut v. 43. Sequens *φρῶ* repetitur v. 39. ſi quis *φρὴν* malit, meus ei accedet calculus. V. 53, locus Odyſſ. *ξ'*.

P. 692, v. 1, *πρωϊζὸς* et *πρώϊζον* accentu variant, ut *πρωΐ* et *πρῶϊ* v. 12. Apud Suidam *πρόϊζα* et *πρωϊζόν*, variante accentu pariter et quantitate: apud Heſychium *πρόϊζα* et *πρώϊζα*, tantum quantitate variante. V. 22, melius *ἐξέῤῥηξε*, *erupit, effregit*, in Euſtathii comment. 1025, 25. V. 25, cum e *προόρα* eſt contractio, rectius *πρώρα* ſcribemus, ex regula quae ſupra traditur 686, 42
18: at cum e *πρώϊρα*, melius ſcribemus *πρῷρα*. V. 40, locus ad quem nos ablegat, ſupra eſt 303, 38.

P. 693, v. 19, comparativo caret non *πρῶτος*; (quippe cuius comparativum *πρότερος* 691, 10: 692, 54) ſed *πρώτιστος*: id enim eſt e ſuperlativo *πρῶτος*, ut apud Latinos *proximius* et *peſſiſſimus* e *proximus* et *peſſimus.* V. 28, melius *δευτέραν ἐπίτασιν*, expuncto adiectivo *ἐπιτατικήν*. aut legendum *δεύτερον ἐπιτατικὸν*, ſubaudito ſubſtantivo *μόριον*. Seq. v. ut *πολλὸν παυρότεροι*, ita ſupra *πολὺ χειρότερον* 675, 23. Sequens locus more ſolito decurtatus eſt: nam Il. *ω'* eſt, *Ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε.* V. 31, barytonum *πρύλις* agnoſcunt Heſychius, Suidas, Euſtathius: agnoſcunt etiam *πρυλέες*: ſed id tamquam a *πρυλὴς* formatum tradit Euſtathius. V. 36, pro *γράφεται* aptius *γίνεται* legerimus: natus error e confuſis ſcripturae compendiis. V. 42, rectius, *Πρυτανεῖα· καὶ θηλυκῶς, πρυτανεία, ἀριθμὸς ἡμερῶν τριάκοντα*, ut fuſius Harpocration et Suidas tradunt. attingitur autem haec *πρυτανεία* etiam v. 56, ubi decem tribus, totidemque menſes lunares, et *πρυτανεία* per ſucceſſionem adminiſtrata memoratur. V. 53, ex Harpocratione ac Suida pluraliter ſcribe *Πρυτάνεις*: et ſeq. v. *καὶ πεντήκοντα ἄνδρες*, facta poſt *πεντακοσίων* interpunctione: et v. 57, *κλήρῳ λαχοῦσαι*, diviſe.

P. 694, v. 3, altera cauſa omiſſa eſt: forſan quia ſupra in *βαλανεῖον* expoſita eſt 187, 10. V. 7, *πτανές* quid velit, neſcio: et incertum, *ἀπτῆνές* ne an aliud quidpiam auctor ſcripſerit. V. 26, *ἐκφύεται* bene habet: ſed aptum etiam *ἐμφύεται*. V. 46, haud ſcio an verius *ἑρίμυκος*.

P. 695, v. 3, apud Heſych. et Suid. eſt *πτωκαζέμεν*: ſed *πτωσκαζέμεν* tamen cum *σ* requirit apud eos ſeries alphabetica. V. 15, *πέτω* repetitur etiam pag. ſeq. v. 45, cum eadem aetiologia. V. 24, metro convenientius *οὐλύμποιο*. V. 28, vulg. *ἤλπισαν*, *ſperaverant*: nihil ad rem. indicia in eisdem et alterius lectionis, infinitivo modo, *παρὰ τὸ τὰς πυγὰς ἐκεῖ ἀλγῆσαι τοὺς Ἀγαμέμνονος ἐρέτας.* meminit eius rei et Strabo lib. 14, pag. 737. V. 33, incluſum *συγκοσμοῦσαν* ad ſententiam explendam additum e ſequentibus. V. 36, *κεκλεισμένων* pro vulg. *κεκλασμένων* repoſitum e v. 54 et 57. V. 41, rectius *εἰς τὸ πύξ*, ut patet e v. 57. V. 50, decurtatus locus, atque ita explendus, *μελαμπύγης ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ, ἀπὸ τῆς μελαίνης.* V. 56, veſtigia duplicis lectionis, *ἑλκηδὴν* et *ἑλκηδόν*: quarum poſterior exſtat in Heſiodi Clypeo, v. 302.

P. 696, v. 5, poſt *μόθωνα* diſtinguendum; ut ſequentia Etymologici ſint, non comici. apud Ariſtophanem enim in Equitibus locus ita legitur, *Ἀπεκυδάρισα, μόθωνα περιεκόκκυσα*, ſeu *περιεκόκκισα.* V. 28, rurſum accentus geminatus in Calliergis editione. V. 52, rectius, opinor, *τοῦ τοπικοῦ*, *localis nominis:* quod eſt *Πυλαῖος*: unde *ἡ Πυλαία σύνοδος* pagina praecedenti v. 42.

P. 697, v. 7, aptius fere mutata praepoſ. *ἀπὸ τοῦ παρεσπαρμ.* metaphorice nempe ab humore illo, qui ſe corporibus interſerit ſeu inſinuat. Sic v. 19, convenientius *ἀπὸ τοῦ πυρός*, *ab igni:* et v. 30, *φλογὶ ἀναφερομένη*. Seq. v. 31, alterius quoque lectionis veſtigia ſunt in vulg. *παρὰ τὸ πυρός.* V. 40, cum praepoſitione legendum videtur, *ἐπὶ ἀσφαλείας.*

P. 698, v. 9, in vulg. indicia ſunt etiam alterius ſcripturae, *οὐκ εἶχε*, praet. imperfecto. V. 10, iambico metro magis congruit *λιποπωγωνία*, prima correpta. V. 28, *πυρπολῶ* ſecunda

brevi legitur apud Heſychium, Suidam, Euſtathium. atque ut Hom. Odyſſ. κ' fere initio, Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντας, ita etiam Ariſtophanes Veſpis, Τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν. cur ergo πυρπωλῶ ſecunda producta noſter maluerit non video. in ἀπεμπολεῖν vero aſſentiuntur ei Heſychius quoque ac Suidas. V. 42, αὐτῶ Dorice potius eſt pro αὐτοῦ· αὐτοῦ vero, ex αὐτόθεν, extrito σ, et οε in ου contractis, ut ποῖ ex πόθι 678, 44. De τούτῳ quae ſubiunguntur, dubium me habent.

P. 699, v. 6, incluſum πάμματα poſtulat ipſa ſententia, et agnoſcit illud cum Heſychio etiam Euſtathius, Doricae dialecti proprium eſſe tradens. V. 11, vulg. τὴν ἠγήν: cui voci cum neque analogia neque lexicographi patrocinentur, ἰυγὴν pro eo ſubſtitui. V. 14, de ſacris triremibus ſupra quoque 469, 19. V. 28, συνδικεῖν minus congruere videtur: aptius συνδιοικεῖν: et v. 32, ὅς ἐστι, *quis ſit*, id eſt qualis. aut ὥς ἐστι, *ut de eo cenſeant*.

P. 700, v. 1, indicia etiam alterius lectionis, ἡ πρόνοια, ὅτι προενόησεν — priorem agnoſcit etiam Heſychius, Suidas utramque, ab Herodoto libro 8 προνοίην Ἀθηνᾶν appellari tradens. Sed et Pauſanias utramque agnoſcit: priorem, 289, 25: poſteriorem, 323, 40. Rurſus eodem verſu 1, e Suida rectius legemus, ὅτι προὐνόησεν, ὅπως τέκοι ἡ Λητώ, *quia proſpexit, uti Latona pareret*. V. 5, προΐστασθαι, obſtandi et impediendi ſignificatione repetitur etiam mox v. 21: et προΐσταται Heſychio eſt ἐπιπολάζει: apud Suidam vero προσίστατο, ἐνεπόδιζε: cui ſcripturae accedit προσστῆναι verſ. 19. V. 11, vulg. προσκεκόλληκε, active: ego cum Suida paſſivum malui. V. 19, congruentius fere μοι, dat. caſu. V. 24, in ῥῶ, ῥᾷ, aſpirationem ſecundae litterae tribuunt etiam ſuperiores editiones: quamobrem et nos eam ſcripturam hic et in ſequentibus ſervandam exiſtimavimus. V. 54, aptius videtur, τὴν ψυχὴν ἔχων.

P. 701, v. 3, fortaſſe legendum, εὔρους ἢ κατά τινας περίστασις. V. 28, vulg. οἰκούσῃ, *habitanti*, parum apte. V. 33, ῥέθος legendum eſſe pro ῥόθος, e Suida colligere eſt. V. 49, Ἰλιάδεσι primo poeticum eſt, 166, 49: deinde cum geographica hiſtoria parum congruit. cum ergo Ilium Phrygiae ſit, Rhodi autem Ialyſſus, legendum videtur Ἰαλυσσιάσιν. Ialyſſi enim civis eſt Ἰαλύσσιος, foem. Ἰαλυσσιάς, uti Stephanus Byzantius tradit. V. 52, ῥαδηλὸν contra metrum eſt. legendum ergo vel ῥαδελὸν, vel ῥαδανὸν, unde ῥαδανίζειν pag. ſeq. v. 8. tertia ſcriptura, Ῥοδανὸν, v. 54, ſupra eſt 283, 11. Euſtathius duplicis tantum lectionis meminit, ῥοδανὸν et ῥαδαλὸν, 1165, 19. unde ſuſpicari liceat, tres tantum lectiones a noſtro annotatas eſſe: e quarum duabus prioribus Zenodoti ſit ῥαδανὸν, a quo ῥαδανίζειν: Ariſtarchi autem ῥαδαλὸν: praeſertim cum ea duo legantur etiam apud Heſychium.

P. 702, v. 4, cum ἐλθεῖν ſubaudiendum λέγεται, vel ſimile quid. V. 5, ἀγυία ferri poteſt ut παρθενία 462, 14: ſed uſitatius tamen ἀγυιά, ut λαγνεία. V. 30, congruentius eſſe videtur ἀκλείστῳ χειρὶ, *non clauſa manu, patula manu*: ad differentiam τοῦ πὺξ παίειν, 695, 53, quod eſt manu in pugnum contracta caedere. ſimilis fere differentia τοῦ κολαφίζειν et κονδυλίζειν 525, 9: et 528, 21. V. 34, μετὰ τοῦ ι, pro διὰ τοῦ ι, ad differentiam Aeolici ἄρπυς ſeu ἄρπυς, quod barytonum eſt et per υ ſcribitur. V. 39, in vulg. indicia ſunt etiam alterius ſcripturae, ἐκλείψειν. V. 43, pro σφίν rectius φίν legemus, expuncto initiali σ, eo nempe modo quo φίξ a Boeotis nominatur ἡ σφίγξ, ut Heſiodi ſcholiaſtes adnotat ad Theogoniae v. 326. ſic ſane et apud Callimachum hymno in Dianam, Κτήνεά φιν λοιμὸς ἐπιβόσκεται, ſcholia tradunt σ metri cauſa demptum eſſe: et Heſychius quoque φιν pro αὐτοῖς ἢ αὐταῖς uſurpari prodit. V. 46, uſitatius ἀκανθωδεστάτας: cuius ſcripturae veſtigia v. 49.

P. 703, v. 3, ῥαγῶσαι agnoſcit etiam Suidas: alioqui ad ῥάχος magis quadrat ῥαχῶσαι. V. 4, rurſum γράφεται pro γίνεται. V. 6, vulg. ὡς παρὰ τὸ ἤρεμα ἠρεμῶ, praepoſtere. V. 12, ῥειτῶν meminit et Pauſanias noſter 36, 13: 67, 4. V. 14, vulg. Θρασίῳ: ſed Θριασίῳ legendum eſſe, cum ex aliis patet, tum etiam ex noſtro ſupra 455, 39. V. 23, aptius κλᾶσθαι, prael. tempore. V. 27, ῥέξαι per ε, probat ſequens μεταποιῆσαι, confirmantque in ſequentibus ῥέγμα et ῥέγος: alioqui et per η haec efferuntur. V. 39, ῥῶ τὸ λέγω, eſt potius τῆς πρώτης συζυγίας, quippe quod ex ἐρεῖν factum tradant nonnulli.

P. 704, v. 1, locus ex Odyſſ. ξ'. V. 14, locus Apollonii Argonaut. libro 1, verſ. 669. ſic et libro 2, v. 198; apud eundem, Βάκτρῳ σκηπτόμενος, ῥικνοῖς ποσὶν ἧε θύραζε. V. 34, ante ῥινοτόρῳ inſeri poteſt Ἄρη, ad explendam ſententiam. V. 43, vulg. ῥίπτεα, vitioſe inſerto τ. ῥίπος agnoſcit etiam Heſychius, exponens ἔδαφος πρὸς κοίτην. Ibidem rectius λύγων barytonως, ut ſupra 571, 23: 591, 44. V. 51, in vulg. indicia ſunt et alterius ſcripturae, ἀποῤῥεπτεῖσθαι.

P. 705, v. 29, Odyſſ. ε', Ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο. itemque Odyſſ. μ', ποτὶ δ' αὐτὰς Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος ἀμφιτρίτης. V. 32, vulg. λογῶ; quod nec uſitatum eſt, nec ad ῥοχῶ ſatis congruit. Sequens locus mendi ſuſpicione non caret. V. 54, pro σκορπίου Heſychius et Suidas φαλαγγίου habent, verius.

P. 706, v. 9, in vulg. indicia ſunt duplicis ſcripturae, ῥυηφένεια et ῥυηφενία: cuius generis alia ſupra 462, 15. V. 12, convenientius, τοῦ πλούτου, *divitiarum*. V. 20, Apollonii ed. Argonaut. lib. 4, v. 144, ῥυμβόνας, itemque ſcholia: et in fine verſus, φολίδεσσι, *ſquamis*. V. 25, locus Apollonii Argonaut. 1, v. 1139: ubi ῥόμβῳ ſcriptum pro ῥύμβῳ. V. 36, legi poteſt etiam προσηρτημένον, *appenſum*. V. 47, rurſus augmentum omiſſum in συνελκυσμένος, itemque mox v. 51. V. 48, ῥυτιδῶν neutraliter accipiendum pro *rugas contrahens*: aut σάρκα repetendum e praeced. commatio.

P. 707, v. 3 et 4, vulg. ἑλκυστικοῖς: quod agnoſcit etiam Suidas. ſed ἑλκυστοῖς verius eſſe ſatis arguit ſequens commation ἢ κυλιστοῖς: atque ita legit etiam Heſychius. V. 21, cum κληθῆναι ſubaudiendum συνέβη, aut aliud huiusmodi. itemque v. 26, poſt τροπῇ τοῦ π εἰς θ, ſupplendum, γίνεται σαθρός. V. 30, rurſum Latino vocabulo Graeca origo quaeritur, perperam. veram etymologiam expreſſit Seneca controverſia 2, lib. 1, ubi de ſacerdote proſtituta ſcribit, *manus quae diis datura erat ſacra, capturas tulit*. V. 32, σφάζω parum congruit ad τὸ σέβω: aptius σεβάζω. Seq. v. in vulg. indicia ſunt etiam alterius lectionis, ὁ σεμνύνων pro ὁ σέβων. V. 37, forſan σάω verius, ut pag. ſeq. v. 37. V. 39, vulg. ἄσσω τὸ φορτῶ, detracta prima littera, quae pag. ſeq. v. 22 recte addita eſt. V. 46, Lycophronis locus eſt pag. 22. Pro ſeq. Σαλαμβάς apud Heſychium Σαλαμβώ eſt. apud Ariſtoph. in Equit. Σαλαβακχώ. in vulg. indicium eſt etiam alterius ſcripturae, Σαλάμβη. [Aelius Lampridius in Heliogabalo, *Salambonem omni planctu et iactatione Syriaci cultus exhibuit. Ex Addendis.*] V. 53, participium pro infinitivo eſt, ὢν pro εἶναι. 43

P. 708, v. 3, ex Heſychio legi poteſt, ἐνδέχονται δὲ καὶ ἱδρύσασθαι —. V. 8, fortaſſe legendum, Οὕνεκ' Ἄρης ταύτῃ τέκνον ἔχωσε πόλει. Simile epitaphium Erythrae regis ſupra 379, 15. V. 31, κεῖσθαι ſuſpectum eſt: verius fortaſſe χεῖσθαι. V. 41, locum apud Lycophronem non inveni.

P. 709, v. 8, ὃ ferri poteſt: ſi quis tamen ὃν maluerit, per me licet. V. 38, fortaſſe melius ἀπὸ τοῦ ἕλω. nam ab ἕλκω eſſet εἷλγμαι. V. 51, Lycophronis locus eſt pag. 108. ubi σεμνῶς non αἰσχρῶς ſignificat, ſed, *ſub ſpecie* τῆς σεμνότητος, *ſimulatione caſtitatis*. V. 54, haud ſcio an verius κατακαπτόμενος, nempe a κάπτω. V. 56, novem illa videntur haec eſſe, λάων, θώων, δμώων, Τρώων, παίδων, δᾴδων, κράτων, φώτων, πάντων, a nominativis λᾶς, θώς, δμώς, Τρώς, παῖς, δᾴς, κράς, φῶς, πᾶς. Sic Ζεύς Ζέος 409, 16.

P. 710, v. 8, rectius ἀλευάμενος, extrito σ: vel plenius, καὶ ἀλευάμενος ἀπὸ τοῦ ἀλευσάμενος. V. 40, vulg. σείθω, perperam. legendum enim σήθω, ut νήθω, κνήθω, πλήθω, πρήθω. V. 45, rectius διαττῶ: unde διαττᾶν Heſychio et Suidae (ut et noſtro ſupra 271, 36) διασήθειν: at διάττειν τὸ διατρέχειν, apud eosdem. V. 51, haud ſcio an verior lectio, αἱ παραδόσεις προστακτικαί εἰσι, tranſpoſito ſubſtantivo: aut, eodem ordine manente, verbis paullum mutatis, ἀπρόστακτοι αἱ παραδόσεις εἰσί: et ſeq. v. παραδόσει pro παραθέσει. quamquam ne ſic quidem ſatis plana redditur ſententia.

P. 711, v. 1, μηλοκόρος eſſet *ovium curator*: at μυληκόρου ſupra 594, 33, *ſcopae molendino verrendo*. σήκασθεν ſeq. v. agnoſcit cum Heſychio et Suida etiam Euſtathius: ſed ſunt in vulgatis noſtri auctoris exemplaribus, itemque in Homeri ſcholiis, alterius quoque lectionis indicia, nempe σήκωθεν: illud, a σηκάζω: hoc, a σηκόω. V. 5, uſitatius καταγωγήν. Sequens ἐλαίαν agnoſcit et Suidas cum Harpocratione: ne quis forte ἁλωήν malit. V. 6, ut plenius intelligatur etymologia, Σηλυμβρία eſt Σήλυος πόλις, ut Πολτυμβρία eſt Πόλτυος πόλις: quia βρία Thracum lingua urbem ſignificat, ut docet Steph. Byz. V. 11, vulg. κατατεθέντος, *depoſiti*, luxato metro. V. 54, cum σιαγὼν ſubaudiendum et plurale σιαγόνες.

P. 712, v. 17, Apollonii locus eſt Argonaut. 2, v. 99: ubi σιγύννους duplici νν, ut et apud Lycophr. pag. 86. In venabuli ſignificatione σιβύνη et propius ad etymon συβίνη dicitur, nempe a ſuibus configendis. V. 35, uſitatius κλίσιν, expuncta praepoſitione, ut declarat ſequens verbum κλίνῃς, *flectas*. V. 50, legendum videtur, καὶ Οἰνόης ναΐδος νύμφης. in Apollonii ſcholiis Argonaut. 1, v. 625, ἀπὸ Σικίνου υἱοῦ Θόαντος καὶ νηΐδος νύμφης, omiſſo

nomine proprio. V. 56, rectius esse videtur Σικίνου, itemque seq. v. Apud Eustathium est Σικίνου, 1942, 7: ut σίκιννις quoque gemino νν apud eundem, itemque apud Hesych. et Suidam; qui et σίκιννον neutro genere dici tradit.

P. 713, v. 1, Σίκημα est apud Hesych. quoque ac Suidam, sed v. 4 etiam altera scriptura notatur, Σίκιμα, utrobique per ι. Ibidem mox et dat. casu legi potest τῷ Ἰωσήφ, relatione ad sequentia, ut apud Suidam. V. 13, in Procli Chrestomathia grammatica est πεφασμένως, *aperte, propalam, evidenter*. V. 17, significat iambicum poetam Σημωνίδην dici; at lyricum Σιμωνίδην: cuius differentiae Suidas non meminit. V. 26, Anacronteo metro magis congruit σινάμωροι, penultima producta, ut apud Suidam est. V. 35, usitatius σινδόνας, inserto ν.

P. 714, v. 2, pro σιτοί rectius cum Hesychio et Suida σιτιστοί legemus, nempe παρὰ τὸ στείβειν. atque adeo sic est apud Aristoph. in Acharn. σιτιστοὶ γέροντες πρῖνινοι. V. 9, legendum e Suida σιτοβύη: quippe quae farciatur σίτοις. σιτοποιή minus congruit. V. 17, in vulgatis Ammonii Διαφοραῖς haec non leguntur. V. 31, post οἰονεὶ inserendum videtur σοφὸς, ut plena et plana fiat sententia. V. 39, Θρηϊκίην male ad Anacreonteum metrum quadrat. V. 56, σιφλὸς non minus apte derivabimus a σίναλος v. 5, nempe συγκοπῇ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ. In seq. ἐσιωπημένος Ionico et Attico more omissa est duplicationis consonans, 308, 30.

P. 715, v. 12, fortasse ὡς Τελαμών: quia Τελαμὼν Graecum magis quam barbarum nomen est. Seq. v. Μεγάν, Βαραβᾶν, Βαριωνᾶν, magis accus. quam nomin. casus speciem praeferunt. V. 38, Apostolii collectanea, πρὸς Ἀλέξανδρον ἥκον, usitatiore loquendi forma.

P. 716, v. 8, locus ex Il. ψ'. V. 22, in vulg. indicia sunt etiam alterius scripturae, Δαρδανίδεσ. V. 31, cum singulari σκῖλος subaudiendum et plurale σκίλλη, ut indicant sequentia. V. 40, σκίλλη est velut a σκάλλω: a σκέλλω enim σκίλλη dicendum fuisset, ut notavit etiam Eustathius 1295, 35. V. 49, κουρείων suspectum est: neo satis liquet, an velit dicere, καὶ τὸ διὰ τοῦ ει σκίρων.

P. 717, v. 40, σκιάδης mendi suspicione haud caret: verius σκιάδες, aut singulari num. σκιάς.

P. 718, v. 8, vestigia duplicis lectionis, μετὰ Μινώταυρον, et κατὰ Μινωταύρου. σκιροφοριῶν porro uno ρ etiam apud Harpocr. ac Suidam, uti et apud Hesych. σκιροφόρια. V. 31, inclusum σκολιὸν, in vulgatis omissum, requirit ipsa sententiae ratio. V. 35, σκολιοῦ μέλους eadem etymologia in Procli Chrestomathia grammatica 346, 3. V. 51, locus ex Odyss. χ', v. 395: ubi et ἡμετέρεια legi posset.

P. 719, v. 27, ad sententiam explendam vel εἰώθαμεν nobiscum inserendum est, vel praecedenti v. σκορπίζομεν aut σκορπίζουσι legendum. V. 38, nota εὐτονώτερος communi genere, pro εὐτονωτέρα usurpatum. V. 48, rectius κόβαλον uno λ, ut supra 524, 27. V. 57, legendum puto ἀπὸ τῆς συστολῆς τοῦ περὶ τὸ πρόσωπον σκύλους: ut non obscure colligitur ex 364, 6.

P. 720, v. 10, si a χύτρα derivare libet, Ionice scribendum κύθρα, sede aspirationis mutata: composite, κυθρωπός: addito σ, σκυθρωπός. sed convenientior etymologia est a σκυθρὸς et ὤψ, *qui est tetrico vultu*. V. 17, ante ista, παρὰ τὸ φωνὴν ἔχ. desideratur fabula de σκύλλα: quae sic e Suida suppleri potest, Σκύλλα, ἐν τῷ Τυῤῥηνικῷ πελάγει θηρίον ἐμυθεύετο εἶναι μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν, γυναικὸς περικαλλοῦς σχῆμα ἔχον· ἀνατέλλειν δὲ κυνῶν κεφαλὰς ἓξ· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα, ὀφιῶδες. Homeri scholia Odyss. μ, prolixius eam describunt; ubi pro τῆς δ' ἦν legitur τῆς ἦτοι: et mox ὅση, foem. gen. V. 19, σκύλλος pro cane, gemino λλ exstat apud Hesychium quoque: sed etymologia παρὰ τὸ ὑλακτεῖν, innuit potius simplici λ scribendum esse: atque ita sane σκύλαξ scribendum est seq. v. ut paulo ante v. 10. V. 22, discrimen istud annotatur etiam in Homeri scholiis ad Il. ε', v. 319: sed ordine inverso: ὀξυτονουμένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς, τὸ τοῦ λέοντος ἔγγονον· βαρυνομένης δὲ, τὰ τῶν ἄλλων ζώων. quod tamen non observatum invenias. V. 34, usitatius τενόντων, per ε, non per αι.

P. 721, v. 6, melius fore, ἐν ταὐτῷ μένειν, *in eodem statu permanere*: et vers. 14, ὥσπερ καὶ σμικρός: et v. 19, ὑποσμύχουσα, per υ, ut infra 783, 35. V. 43, Σόλυμος pro civitate ferri posset: at gens, Σόλυμοι, plur. num. Seq. v. melius fortasse Πισίδου, *Pisidae*. sane Stephanus Byzantius, Σόλυμοι οἱ νῦν Πισίδαι.

P. 722, v. 26, pro σουσίαν videtur potius dissyllabum requiri, σοῦσαν, aut σοῦσιν et seq. v. pro σούσιον apud Hesychium, Suidam, Dioscoridem, Athenaeum et alios, est σούσινον. Σούσιοι populus sunt; quorum regio Σουσιανή. V. 43, παῖνε, si mendo caret, Aeolico more pro πεινῶ usurpatum videatur. aut πίνε legendum, unde πίνης. V. 55, Il. ν' ἀσπαίρουσα scriptum, quatuor syllabis.

P. 723, v. 2, pro σπάρος legendum potius σπαρθμός, ut σπαρθμὸς ἵππου apud Aratum. Sic vers. 34, aptius ἐνσπειρᾶσθαι, *involvi*: itemque vers. 40 σπειρῶ, *spirae modo convolvo*. V. 42, syncopatum σπέει, legitur Odyss. α', vers. 15, sed geminato σσ, ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι: ubi scholia σπέεσσι habent, more communi. σπείους v. 55, legitur Odyss. ε', vers. 68, περὶ σπείους γλαφυροῖο.

P. 724, v. 9, cum plurali σπινθῆρες subaudiendum et singulare σπινθήρ, ut declarant sequentia. V. 35, vulg. ῥύδην, adverbialiter, luxata structura et sententia. V. 55, σταμίνεσσι corripit Odyss. ε', ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσι.

P. 725, v. 15, locus est Il. ψ', circa finem. V. 22, planius, τοῦ δανείζεσθαι παριστῶντος: vel geminato articulo, τοῦ τὸ δανειζ. V. 34, melius σταφίς: certe usitatius.

P. 726, v. 11, inclusa, addita ex 728, 14: et v. 42, ex Il. ν', v. 138. V. 47, melius fere στίμμα, sing. num.

P. 727, v. 1, duplicis lectionis indicia, οὐδέτερον ἐν ὀνόμασι, et οὐδέτερον ὄνομα. Sequentium sensus est, adiective ac masculino genere dici στειπός: at substantive ac neutro genere στεῖπος. V. 16, plenius, γίνεται Στείρια καὶ Στειριεύς. est autem Στείρια, ει diphthongo, demus Atticus, ut Steph. Byz. et alii docent. V. 32, legendum videtur, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, στήη, στήησι, καὶ στήωσι: ut supra 294, 20: 581, 35. Sed innuitur et altera lectio: εἰ δὲ μετὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἐὰν στῶ στῇς στῇ, πλεονασμῷ τοῦ ει καὶ προσθέσει τοῦ ι, γίνεται στείω στείῃς στείῃ, στείῃσι, καὶ στείωσι. intermedia vero talem quampiam emendationem postulant, τὸ δὲ σταίην σταίημεν σταίητε, τῆς εὐκτικῆς ἐστι κλίσεως.

P. 728, v. 16, ἐν αὐτῷ, nihil huc facit: aptius τρόπου, *alio quopiam modo*. V. 32, πτερίῳ ambiguum est sitne a πτερὸν *pinna*, an a πτέρις *filix*. legitur autem στόνυξ et apud Lycophr. 44
pag. 77 et 111. V. 35, μεγακήτεα pro vulg. μέγα repositum ex Eustath. 778, 45. Seq. v. rectius τὸ γαληνὸν: nam γαληνὸν potius neutrum est, ut apud Eustath. in eodem loco, ἐπὶ γαληνιώσης θαλάσσης, *de tranquillo et quieto mari*. V. 47, cum Ὀρβικίου subaudiendum ἔκφρασις, ἐξήγησις, vel simile quid.

P. 729, v. 25, rectius στοιὰ, vel στοά, sing. numero, ut infra 732, 11. V. 29, vulg. πολύκαμφος, minus apte. V. 57, inclusum ἔχοντα, in vulg. deest.

P. 730, v. 19, Apollonii locus est Argonaut. 2, v. 323: in vulg. editionibus paulum varians, hoc modo, στρηνὲς δὲ περὶ στυφελὴ βρέμει ἀκτή. ita ut apud nostrum quoque vel στρηνὲς vel στρηνὸν scribendum sit: et pro γίνετ', aut βρέμετ' aut στένετ' ex eodem Apollonio reponendum. rectius autem in Apollonii edit. scribi περὶ στυφελὴ — coniunctione περὶ ad sequens verbum relata, declarat similis apud eundem Apollonium locus eodem libro, v. 162, περὶ δὲ σφιν ἰαύετο νήνεμος ἀκτή. V. 23, στρύφνω suspectum est: verius fortasse, παρὰ τὸ στυφός, στρυφνός: sicut videlicet apud Hesychium οἶνος στυφός. cum sequentium formatione consonant haec Eustathii 413, 6, ὡς γὰρ τέρπω τερπνός, στέγω στεγνός, οὕτω καὶ στύφω στυφνός. καὶ καθάπερ κέντρον κέντρον, οὕτω πλεονασμῷ τοῦ ρ, στυφνὸς καὶ στρυφνός. ὅμως εὕρηται καὶ διὰ τοῦ ι προφερόμενον. στριφνὸς γάρ φησιν. Inclusa v. 28, in vulg. ed. infra leguntur in τάφρος 748, 51: perperam. sensus autem est, στριφνὸν a στύφω deduci posse mutato υ in ι, sicuti φιτρὸς a φύω; quod idem Eustathius quoque tradit 1234, 24: addens etiam φίτυ et φῖτυς ab eodem φύω, itemque δὶς a δύο. V. 42, συστρός neque ad etymologiam quadrat, neque ad alphabeti seriem: aptius στρέβλος aut στροβιλός: quorum prius Hesychio est συστροφή: posterius, σκολιὸς, καμπύλος.

P. 731, v. 10, δουροδόκων agnoscit etiam Harpocration: apud Suidam est τῶν δοκῶν. V. 45, Lycophronis locus est pag. 86. V. 47, θυρέων pro vulg. ὀρέων repositum e ms. Henr. Stephani.

P. 732, v. 3, rectius ἀκοντίου, genit. casu, apud Thucyd. lib. 2. V. 17, melius fortasse στύφλον, extrito ε, ut mox v. 19. Lycophronis autem locus eodem v. 19, exstat p. 105. V. 39, ἐγὼ δὲ quid velit nescio: nec ἐγῷδα huc quadrare censuerim. V. 57, lucem loco afferunt haec Eutropii lib. 6, *Confecto bello Macedonico, manente Mithridatico, quod recedente Lucullo Rex collectis auxiliis reparaverat, bellum Creticum ortum est. ad id missus Q. Caecilius Metellus, ingentibus proeliis intra triennium omnem provinciam cepit: appellatusque est Creticus; atque ex insula triumphavit.*

P. 733, v. 15, ἐξ ἴθνους pro vulg. [illegible] repositum ex Harpocratione: ex eodem addita καὶ — et mox ἐν τῷ, v. 18. V. 26,

fortasse legendum, σύμφωνα ἀλλήλοις χαρακτηριστικά: ut sensus sit, *ex eo quod consonas inter se characteristicas sub unum veluti iugum coactas habeat.* V. 29, pro καὶ ὑηνία in vulg. est χαυηνία: perperam. V. 50, concinnior erit structura, si legas ἀπιθάνους, nomen pro adverbio: et v. 52, συκοφαντεῖν, verbum pro nomine. utique ἀπιθάνους evidenter in Plutarchi editionibus legitur: et verbi συκοφαντεῖν non obscura ibi sunt vestigia, nempe συκοφάντην. V. 56, magis analogum συμφούς, ut κηπωρούς, πυλωρούς, et similia, accentu in ultima.

P. 734, v. 3, Harpocr. αὐτός φησι, *ipse ait.* Ex eodem addita inclusa v. 5 et 6. Apud eundem v. 8 est ἀναιρoῦνται: itemque apud Suid.

P. 735, v. 22, σύνθεο et σύνθετο non pleonasticum sed originarium habent θ, quippe a θέω sive τίθημι formata, ut ἔνθεο, κάτθεο, et similia. V. 26, aptius λέγων, *dicens*, apud Harpocr. apud quem sequentia sic leguntur, ἐοίκασι γὰρ παρ' Ἀθην. τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι, ἐπὶ τῷ (apud Suid. ἐπὶ τὸ) συναγορεύειν. V. 34, eadem iisdem plane verbis in Phrynichi Atticis ἐκλογαῖς. subaudiendum autem post συνήγορος verbum λέγεσθαι. V. 36, συνίζησι pro συνιζάνει: et seq. v. ἐπὶ pro ὑπὸ, sicut apud Dionys. Halicarn. saepe. V. 49, τὸ ο, intelligendum futuri συνοχήσω.

P. 736, v. 3, δύο pro vulg. δευτέρων repositum e Suida. οἰκήσεις v. 4, agnoscit idem Suidas, et Harpocration. Iidem v. 6 Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. exstat autem Demosthenis locus in oratione περὶ τῆς συντάξεως, seu De ordinanda republica: his verbis, φημὶ δεῖν ὑμᾶς συντετάχθαι, καὶ τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαβεῖν καὶ τοῦ ποιεῖν ἃ προσήκει, σύνταξιν εἶναι. V. 7, Harpocr. et Suid. ἔλεγε δὲ ἑκάστους. V. 9, οὕτω pro vulg. τοῦ repositum ex eisdem. Sequentia ex eisdem sic leguntur rectius, καὶ Ὑπερίδης Δηλιακῷ, σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες· ἡμεῖς δέ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν. V. 21, post κενὰς inserendum ἔχειν, ex Suida. et seq. v. rectius ex eodem legemus τοῖς ὑσὶν, *suibus.* V. 26, Συρακοῦς accipere possumus etiam ut εἰκοῦς apud Aristoph. pro εἰκόνας. V. 32, cum κοιλίας subaudiendum τῆς κάτω: quod Plautus dicit per *inferiorem gutturem.* V. 49, aptius fere συσσίτια. sequentia sane non obscure eam lectionem innuunt.

P. 737, v. 6, aptius, κάπειτ' ἀποκρινόμενον. Paulo ante, v. 3, si post τί γὰρ interrogationem nolis, ponenda erit in clausula post ἀνδρός.

P. 738, v. 1, Suid. ὁ βρόγχος: recte utrumque, ut patet ex 215, 26, 51. V. 15, legendum potius ἀπὸ τοῦ σφ, expuncto ω. Ibidem mox in vulg. indicium est etiam alterius scripturae, ἐνδεῖ συλλαβῇ. In sequentibus quoque duplex lectio in unam confusa videtur. ut legendum sit, vel, ἐνδεῖ συλλαβῆς κατὰ τὸ δεύτερον καὶ πρῶτον πρόσωπον· οἷον ἡμεῖς ὑμεῖς σφεῖς. id est, *indiget syllaba, si cum secundae ac primae personae pluralibus conferatur.* vel, ἐνδεῖ (i. μειονεκτεῖ) συλλαβῇ τοῦ πρώτου τε καὶ δευτέρου προσώπου, *syllaba inferius est primae ac secundae personae pluralibus:* ea nempe constructionis forma qua infra 753, 16. V. 23, Il. λ' est, Ἀτρείδης δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. ut auctor fortasse scripserit ἕπεται. V. 39, innuere videtur, σφῆνες etiam pro σφῆνες capi. V. 47, rectius, τοὺς παραγγράφους ξένους supra 288, 17. V. 54, verius πολλὰς ἐξοχὰς, *multas eminentias.*

P. 739, v. 2, locus est Il. υ'. ubi σφονδυλίων alii genitivo plurali accipiunt, at Pollux nominativo singulari: σφονδυλίωνα μυελὸν intelligens quam alii σφονδυλίτην. V. 10, post ἐπὶ θηλῆς desideratur οἰδούσης, vel simile quid. ut sit, *de mamilla turgente.* apud Hesych. paulo aliter, σφριγᾷ, περιτέταται, πλήρης τυγχάνει· μάλιστα δὲ ἐπὶ θηλείας, εὐσωματεῖ, ἀκμάζει. Ibidem post ἔνιοι subaudiendum ἐξηγοῦνται, aut aliud consimile verbum. V. 26, melius νῶϊ, ut sequenti v. σφῶϊ: et sic etiam v. 22. V. 49, inclusum hemistichium, additum ex Il. ε'.

P. 740, v. 16, inclusa, addita ex vulgata Psalmorum editione. V. 41, vulg. παραπάγης: et seq. v. κάθοδος: perperam utrumque. V. 57, adverbialiter pro οὐδαμῶς usurpatur dativus σχολῇ: quod idem intelligendum de seq. p. v. 1.

P. 741, v. 14, pro πεποτήατο aptius reposueris ἐσεσίατο ex 258, 48: et καθοίατο ex 696, 20. V. 41, vulg. σίσωσμαι et σίσωνται, perperam inserto σ, ut declarant verbalia σῶμα, σωτήρ, ἄσωτος, et similia. V. 43, sensus est, τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ως διὰ τοῦ ωος παραγόμενα, σὺν τῷ ι γράφεται, *Derivata in ωος a primitivis in ως, cum ι scribuntur.*

P. 742, v. 4, melius fere, αἱ ζωαὶ οἱ ζῷ, ut supra docetur fusius 413, 30. Sic v. 15, pro σκήνωμα reponi potest σκῆνος ex 716, 56. V. 19, interpunctio post αἷμα rectius tolletur, ut infra 827, 22. nam ἐν τῷ ἅμα dicitur pro *in universo animalis complexu.* V. 32, σωρὸς pro σορός, de quo 722, 12. V. 44, discrimen illud iisdem pene verbis apud Ammonium est. V. 52, κρυμάλη nihil huc facit. apud Ammonium pro eo δαμύλη est.

P. 743, v. 1, sensus est, συμβαρύνεται καὶ συνοξύνεται, praepositione in utroque commate subaudita. V. 27, usitatius, δρίμφ ἠγωνίζοντο, dativo casu. V. 49, τίγανον suspectum est: verius τήγανον, ut seq. v. V. 57, rectius, opinor, μαθάντι μηδὲ τάγυρι, ut μηδὲ γρῦ.

P. 744, v. 4, locus Il. θ', v. 69. V. 13, Suid. κεκυημένων, genit. plurali: et v. 15, ἐπεὶ τὸ ζυγὸν, τάλαντον λέγεται. V. 24, idem Homeri locus apud Suidam: et similis exstat Odyss. δ', v. 525, ὑπὸ δ' εἶχετο μισθὸν Χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα. V. 26, congruentius fore, τρίτον ἡμιτάλαντον, nom. casu, ut in seq. commate. V. 34, vulg. καὶ τοῦ ς: quae cum senarii numeri nota sit, ego reposui S: cum expresse apud Suidam sit καὶ τοῦ ἥμισυ. Dimidii autem notam istam cum Latinis usurpasse Graecos quoque, declarat libellus De Mensuris et Ponderibus Galeno adscriptus, et τῶν σταθμῶν ἔνδεσις apud Nicandrum, his verbis, τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν σίγμα, παρὰ Ῥωμαίοις μὲν, τριώβολον ἢ ἥμισυ· παρ' ἡμῖν δὲ, παντὸς σταθμοῦ τὸ ἥμισυ, S. V. 36, malim τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν, ut v. 28, δύο ἥμισυ τάλαντα. nam ut superius significat *duo talenta et dimidium*; ita hoc, *unam minam et dimidium eius.* V. 45, locus Il. ψ'. Seq. v. ut planior fiat sententia, post τῶν Ἑλλήνων subaudiendum λόγος ἐστὶ, vel simile quid: et finale φησὶ vers. 48, referendum ad praecedentis commatis nominativum ὁ Δίφιλος. Eustathius e Diphilo citat, ἀργυρίου βραχύ τι τάλαντον. V. 50, Ταλαπείριος priorib. duab. correptis legitur apud Hesych. et Suidam. itemque Eust. exponens istud Odyss. ζ', Ὡς ἐπίοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα, ex veteribus lexicographis haec annotat, ταλαπείριον, τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον· Ὅμηρος δὲ, τὸν πόῤῥωθεν ἀφιγμένον. itaque ι procul dubio e secunda syllaba exterendum est: alioqui enim ea vox neque heroico neque iambico metro apta est. Sed et clausula ita interpolanda fuerit, ἢ παρὰ τὸ τηλόθεν πεπερακέναι, ταλαπέριος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ταλαπείριος: eo videlicet modo quo πείρατα γαίης, et ἀπείρονα γαῖαν poetae dicunt a πέρας. quamquam etiam ταλαὸ pro τηλόθεν ibi legi queat: ut ταλαπείριος ex eo dictus sit, quod multas aerumnas traiecerit seu pervaserit.

P. 745, v. 11, legendum puto, Ταλαύρινον πολεμιστὴν, ὑπομονητικὸν ἐν τῇ μάχῃ: ut integrum hemistichium sit ex Il. ε', v. 289.

P. 746, v. 15, usitatius Ταραντῖναι apud Hesychium: apud quem tamen et Ταραντινὸν ἱμάτιον: apud Pollucem vero et Suidam Ταραντινίδιον forma diminutiva. V. 21, melius fere ὑπερτρισύλλαβα, composita figura, ut v. 18. Seq. v. vulg. Ἡράκλειτος, parum ad rem: quia pura hic requiritur terminatio. Ἄρειος etiam et Βασίλειος rectius ibi scribentur per maiusculam. V. 26, aptius ὑπέβαλε, *subiecit.* V. 42, Il. φ' est, ἄντυγες ἀεὶ, subiunctivo modo. V. 47, in vulg. indicium est et alterius scripturae, ἰσχναίνεσθαι, *macerari*: utrumque agnoscunt Apostolii collectanea.

P. 747, v. 1, indicium duplicis scripturae, πλάτυμματα et πλατύσματα. Sequens καρπῶν repetitur etiam mox vers. 5: et ferri potest, si manuum pedumve καρποὶ hic intelligantur: alioquin aptius κηπῶν. V. 18, integrius τεταρτημόριον infra 753, 49: itemque apud Hesych. et Suidam. V. 50, Suidas liquidius, μετήνεγκε τοὔνομα Ἀριστοφάνης.

P. 748, v. 8, rectius ταὐτόν, addito ν, ut v. 17. Eodem v. 17 barytonως scribendum θύμον: ut apud Aristoph. est in Pluto. sensus enim est, *qui diu multumque idem cum domino thymum comedistis*; id est eadem victus tenuitate usi estis, ut exponit etiam scholiastes. V. 32, ἐμὸς additum ex Od. α', sub finem. V. 45, rectius αἰρῶ: quamquam vulgata lectio supra quoque exstat 38, 8. V. 51, νεὸς quid sibi velit, nescio: melius, νέος, ut supra 600, 40.

P. 749, v. 15, nota ταὼς et Τυφὼς, et v. 21 Τυφῶς et ταῶς: illa, communi; haec, Attico more. nam ταὼς λέγουσιν Ἀθηναῖοι, τὴν τελευταίαν συλλαβὴν περισπῶντες καὶ δασύνοντες, ut ex Tryphone et Seleuco tradit Athenaeus lib. 9. Sic v. 20 ταῶν et Τυφῶν erunt ut Ποσειδῶν, praesertim cum et Τυφάων dicatur ut Ποσειδάων. V. 31, sensus est, οἱ ὤφειλεν εἶναι, ut v. 11. V. 35, rectius fortasse, (magis certe poeticum) γώ μοι: et mox, μία γείνατο μήτηρ: *quos duos mihi una peperit mater.* V. 57, apud Suidam est πεζίτια: videtur vulgaris linguae vocabulum esse, uti et πανία: Italice *pezzetti.* V. 41, fortasse dicere vult, Πλάτων δὲ ἐν Συμποσίῳ κεφαλοδέσμιον: ut e Plut. Sympos. affertur, ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πάνυ πολλάς: et ex Paus. Attic. ἀναδούμενος ταινίᾳ τὴν κόμην. V. 42, convenientius λίνου, *lini.* V. 48, κύματος ἀγὴ composite quoque κυματωγὴ dicitur apud Hesych. et Suid.

P. 750, v. 12, aptius (opinor) ἀνίας, *a dolore:* et mox rectius metrum pariter ac structura constabit, si legamus, ἀνεθολοῦθ' ἡ καρδία. V. 28, sensus est, καὶ τροπῇ, τελαμών: cuiusmodi ellipses passim obviae, nominatim 366, 1, 13. V. 33, βόειος adulternum est: sequitur enim, Ἀσπίδος ἀμφιβρότης. exstat autem locus Il. β'. Duo τελαμῶνες exprimuntur Il. ξ', Τῆ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην, Ἤτοι ὁ μὲν σάκεος, ὃ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου. V. 37, ἀρχὴ ad τέλος quadrat, si utrumque pro magistratu capiatur. V. 54, alibi transposita καὶ, παρατατικὸν καὶ μόνον.

P. 751, v. 12, fortasse melius ἐπὶ μείζοσι, *ob res maiores:* vel, *maioribus impensis.* Sequentia etiam constabunt rectius, si ante articulum τῶν inseratur praepositio ἀπὸ, et expungatur clausula ἐν ἕξ. sic enim Suidas: τελετὴ, θυσία μυστηριώδης, ἡ μεγίστη καὶ τιμιωτέρα· ἀπὸ τῶν γινομένων εἰς αὐτὰς δαπανημάτων. τελεῖν γὰρ φαμὲν, τὸ δαπανᾶν· καὶ πολυτελεῖς, τοὺς πολλὰ ἀναλίσκοντας· καὶ εὐτελεῖς, τοὺς ὀλίγα. V. 29, Suidas θυγατέρων, usitatius.

P. 752, v. 11, plenius et planius, κατὰ Δωρικὴν τροπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ε. V. 16, τοῦ sive interrogative sive indefinite sumatur, verius est articulus; quemadmodum idem articulus et pro demonstrativo et pro relativo pronomine ponitur, ut in Syntaxi nostra ostendimus. V. 41, τερετίζειν etiam ad ὀνοματοποιΐαν referri potest, ut συρίζειν, κλώζειν, κελαρύζειν, et similia.

P. 753, v. 2, Suid. διὸ τὴν στρατιὰν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. V. 22, coniunctio δὲ post πρέσβιστος repugnat metro.

P. 754, v. 19, Apostolii collectanea ms. καὶ οὓς ἡ ἑρμην. aptius καὶ ὡς ἡ ἑρμ. vel, καὶ εἰς ὃν ἡ ἑρμην. V. 32, τετράσι, integrum est illud quidem; sed a τετρὰς v. 37: at τέτρασι, figurate pro τέτταρσι, a τέτταρα. V. 38, in vulg. indicium etiam alterius scripturae, ταῖς τέτταρσι. *quatuor illis.* V. 39, ἀστιῶτιν corruptum est: verum, Ἑστιαιῶτιν, ut patet ex Stephano Byzant. et Strab. lib. 9. Sic v. 56 pro articulo τοὺς convenientius reposuerimus numerale τέτταρας.

P. 755, v. 16, rursum ὁ παθητικὸς pro ὁ μέσος: quia videlicet terminationem habet passivam, ut clarius exponitur pagina praeced. v. 21. usitata loquendi forma usurpatur v. 27 et 31. V. 25, vulg. διαθροῖ, perperam; ut puto. nostrae lectionis sensus est: *quem digitis suis articulate aptat ad nexus e quib. capta effugere nequeant.* V. 28, aptius ὡς Ὅμηρος, *sicut Homerus.* καὶ autem et ὡς a librariis saepe confundi propter characterum similitudinem, saepe iam monitum est. V. 33, rectius τετευχῆσθαι: et, Ὀδυσσείας χ'. ibi enim v. 104 est, τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον. id est ὡπλίσθαι, *armis instructum esse*, a nomine τεῦχος. V. 35 pro τεοῦ supra τεόν est 752, 10: idque possessivum Doricum. V. 38, στρατεύεσθαι est apud Suidam quoque: ut et apud Hesych. τευτασμὸν, στρατηγίαν. alioqui et στραγγεύεσθαι legi posset, quod est *haesitare*, seu *torquere se.* V. 45, apud Suidam est τετακότι, nempe a τείνω. V. 50, aut ὅτι est pleonastica: aut v. 52, post τῆς Εὐρώπης subaudiendum φασὶ, cum coniunctione καί.

P. 756, v. 9, vulg. κατεπόθησαν, *absorbti sunt.* nostrum κατεπονήθησαν requirit v. 8 et 13. V. 31, Suid. τηθαλλαδούς: et mox vet. ms. τίθη pro τηθῇ. apud Hesych. duplici hominativo est, τηθαλλαδοῦς, ἢ τηθαλλωδοῦς, ὁ ὑπὸ τίτθῃ τεθραμμένος, ὁ μαμμόθρεπτος καὶ σπάταλος: sed prior nominativus potius diphthongo terminandus est, τηθαλλαδοῦς: cum ita sit etiam apud Eustath. et Pollucem: et rectius etiam τήθῃ: ut sit, *sub avia educatus delicatius:* qui et τηθέλης nominatur. Eustathius 971, 40, e comico citat, Οὐκεῖς λαλεῖν; οὕτω σφόδρ' εἶ τηθαλλαδοῦς: ea pene forma qua ἀνεψιαδοῦς, et similia cognationis vocabula. V. 42, Telemachi etymologia mutilata, ab Eustathio sic effertur, 1479. 55, ἐπειδὴ τῆλε μαχομένου τοῦ πατρὸς ἐτράφη. ut hic quoque legi possit, ἀπὸ τοῦ τῆλε μαχομένου τοῦ πατρὸς τεθράφθαι, κατὰ τὴν ἱστορίαν.

P. 757, v. 21, aptius ἀπογένεσιν, *decessum:* nempe a verbo ἀπογίνεσθαι, *decedere.* V. 55, τήτεα nec Hesychius agnoscit, nec Suidas: rectius ergo fortasse τήθεα pag. praeced. v. 33. atque ita est et Il. π', ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν: et singulare τῆθος apud Aristotelem, Athenaeum, Eustathium.

P. 758, v. 9, τίη barytonως etiam Hesychius: at Suidas τιή, (ut noster ὅτιή mox hic subiungit) quod exponit διατί δή, *quidnam, curnam?* apud Eustathium utraque scriptura invenitur. V. 13, τιθάσσω agnoscunt etiam Apostolii ms. collectanea; at non item Hesych. aut Suidas, uti nec τιθασσῶ. τιθασσεύω gemino σσ etiam Apostolius: sed simplex quoque passim in his usurpatum invenias. V. 18, Odyss. ν' est, τιθαιβώσσουσι μέλισσαι: itemque in Eustathii comment. 1735, 43. V. 41, metrum postulat, Πᾶς δέ τις ὄλβιον ἄνδρα τίει. in vulg. ed. Theognidis v. 621 est, Πᾶς τοι πλούσιον ἄνδρα τίει. V. 47, verius fortasse ἀλφίσκοντες. Similis locus Odyss. α', Πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν. V. 49, locus Odyss. λ'.

P. 759, v. 17, inclusa καὶ τίννυσθον, in vulg. omissa, postulat sequens expositio. V. 27, legendum videtur, τὸ τίος, πρότερον: ut commation istud κατὰ συγκοπὴν, marginale seu interlineare scholion sit, pertinens ad sequentis membri commation κατὰ πάθος. V. 33, in vulg. indicium est etiam alterius scripturae, πόσος, ποσότητος, s. ζητητικόν ἐστι: eaque lectio cum sequentibus membris congruit. V. 40, scribe, σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο, ex epist. Pauli ad Rom. c. 11. V. 45, ὑπήγγειλε pro vulg. ἀναγγελεῖ repositum ex Genes. c. 3. V. 55, rectius αὐτῷ ὑπακούει, dativo casu, ut Matth. 8, Marci 4, Lucae 8.

P. 760, v. 5, rectius Τισαμενός apud Aristophanis scholiastes, ut Δεξαμενός, et similia, accentu ad differentiam mutato. V. 32, Suid. ἀπὸ Τιτακοῦ, absque articulo: Harpocr. et Stephanus Byzantius Τιτάκου, barytonως. V. 57, Apollonii locus est libro 2, v. 824.

P. 761, v. 10, locus Il. θ'. Postremo loco v. 12, similis hic Odyss. θ', Ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες. V. 21, post κεφαλὴν ad metrum explendum desideratur οὐ πώποτε, vel simile quid. V. 37, λεγόμενόν τι quid velit, ignoro. nec multo melior lectio est, si reponas τὴν μάχαιραν λεγομένην, expuncto τι. Deinde ad μάχαιραν magis τομάδα quam τονάδα quadrare quis censuerit. Sequentia sunt ἄλλης ἀρχῆς, seu novum initium constituere debent. et pro κατακύλωμα legitur apud Suidam κατακυλώματα: ac seq. v. κακῶν pro καλῶν, omisso nomine ῥημάτων. V. 56, haud scio an verior lectio, τοναία, Ἄλεξις Παλλακῇ. ut sensus sit, Alexim in Παλλακῇ fabula sic τοναίαν usurpasse, nempe pro φωνῆς τάσις, ut exponit etiam Hesych.

P. 762, v. 9, Suidas, σπευσίνιοι· ἀπὸ Σπευσίνου, τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων, συντάξαντος τὰ περὶ αὐτούς. at Σπευσανδρίδαι Hesychio γένος ἰθαγενῶν. V. 15, Suidas κακυπονοεῖσθαι citat ex Aristoph. pro κακὰ ὑπονοεῖσθαι. V. 25, Hom. ed. Il. ψ', Τορνώσαντο δὲ σῆμα. V. 34, sensus est, τὴν ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν εὐεργέτιν καλουμένην σημαίνει. V. 36, Platonis editio in Hippia maiore plenius et planius, πότερον πρέπει, ὅταν τις τὴν χύτραν τὴν καλὴν ἕψῃ ἔτνους καλοῦ μεστὴν, χρυσῆ τορύνη αὐτῇ ἢ συκίνη;

P. 763, v. 1, ante τοσαῦτα desideratur τόσα. V. 25, pro Τραγάσου et Φιλονομίας Pausanias noster 329, 40, habet Κραυγάσου et Φιλονόμης. V. 30, Nicandri locus est Alexipharm. v. 310: ubi vulg. ed. αὐαλέης τραγορειγάνου: et scholiastes, ὅπερ ἐσθίοντες οἱ τράγοι, γίνονται κατωφερεῖς. V. 49, ex Harpocr. ac Suida lege, αὕτη τε καὶ ἡ κοσμὼ, συνδιέπουσι πάντα τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεῖα.

P. 764, v. 19, duplicis scripturae vestigia, τῶν ἐν Ἀθήναις, et, τῶν Ἀθήνησι. V. 43, pro ὅλος infra ἧλος est 827, 45.

P. 765, v. 18, Apollonius noster 200, 18: et 201, 5, τρεισκαιδέκατος, servato integro numerali, ut in τεσσαρεσκαιδέκατος. V. 32, νεῶν minus aptum videtur: aptius apud Aristoph. Acharn. σπονδαὶ τριακοντούτιδες. Seq. v. malim τριηκοντέων, idque pro 46
τριηκόντων, ut γεροντέων pro γερόντων 227, 4. singularia τριάκων et τριακοντέος, cum toto suo comitatu, futilia sunt. carent enim haec numeralia singularibus, ut supra cum alibi declaratum, tum 754, 11. notatus idem error 290, 51. V. 42, eandem differentiam ex Ptolemaeo Ascalonite tradit Ammonius. variari tamen in ea nonnumquam ostendunt Indices nostri in Aristotelem, Dionysium Halicarnasseum, et minores Romanae historiae scriptores Graecos. V. 86, malim singul. num. τὸν βίον.

P. 766, v. 5, pro τρίβος requiritur potius τρίβων, ut declarant sequentia. V. 14, aptius ἐξάρτισιν, ab ἐξαρτίζω, *adorno.* Sic v. 40, aptius fere τροπεῖα, s. αὔρα. ἐκπέταλος seq. v. habet etiam Suidas: at Harpocr. ἐκπέταλος, *patulum doliolum*, Polluci κρατήρ. apud eundem Pollucem ὑπολήνιον est pro ἐπιλήνιον, fere aptius. V. 51, de ἑνδέκατος vise et Apollonium nostrum 182, 1: 200, 10. V. 56, usitatius, ἵνα ᾖ εἰσδέκατος, ut infra 778, 25: 784, 34.

P. 767, v. 7, rursum nominativi absolute positi. V. 22, melius fere post μᾶλλον distinxerimus. V. 25, omnino scribendum ὀκτώμηνος, servato primitivi ω, ut mox v. 34: et supra 346, 19. ὀκτώπουν: more Attico. V. 40, legendum videtur, ὅτι ὥσπερ ἐκ μήτρας τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθε: seu clarius, ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Δ. ὥσπερ ἐκ μήτρας, *quoniam e Iovis capite velut ex utero prodiit.* V. 52, aptius fere γίνεσθαι quam γεννᾶσθαι.

P. 768, v. 7, Suid. Πρωτοκλέα ut Ἡρακλέα: at seq. v. Πρωτοκλέοντα, minus recte. V. 27, metro aptior lectio, πάντες δὲ τριχ. V. 35, locus Il. γ'. V. 49, duo in unum confusa. legen-

dum, Τριχόβρωτες, θηρίον — legitur autem τριχόβρωτες apud Aristoph. in Acharnensibus: apud Suidam τριχοβρῶτες: apud Hesych. τρίχοβρος: sed suspectum illud ultimum; quippe quod originis ratio ω in extrema syllaba postulet, sive oxytonως, sive paroxytonως id efferre libeat. V. 51, properispomenon τροπαῖα et hic et supra 766, 40, ferri potest, si absolute ac substantive capiatur: alioqui eiusmodi adiectiva paroxytonως efferri solent, ut ἀρχαία λάτρι apud Euripidem Hecuba, in fine iambi. V. 54, usitatius βιβρώσκω.

P. 769, v. 46, prior locus ex Il. π'. V. 52, Euripidis edit. στείχουσι, prima diphthongo, usitatius: et v. praeced. οἶδε, coniuncte. locus est non procul ab initio.

P. 770, v. 14, rectius ἀφύα, accentu in penultima, ut partim antecedentia declarant, partim supra 179, 56. V. 14, Βοιώτιον, id est Boeotico more οι habens pro υ, ut clarius supra exponitur 224, 36. V. 22, οἶς et ὧς procul dubio corrupta sunt. legendum opinor, τὸ οὖς, ὡς λέγουσι. sic enim Dores etiam μῶσαι pro Μοῦσαι: et Iones ὦν pro οὖν, atque alia consimilia, 815, 35. V. 29, expositiuncula ὁ ἀνήρ, addita ex ms. Apostolii collectaneis. V. 47, Homeri locus est Il. ρ', ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.

P. 771, v. 2, rectius τροπέουσι, prima brevi, ea forma qua φορέουσι a φέρω: sic enim et Hesych. τροπέοντο, ἐπάτουν V. 15, in vulg. indicium est etiam alterius scripturae, ἀπὸ τοῦ τρυγῶν, absolute capto vocabulo. V. 31, itidem et Suidas, τρύχνον, τὴν πόαν, θηλυκῶς λέγουσιν, οὐ τὸ τρύχνον. σὺν τῷ σ' δὲ στρύχνον, οὐδαμοῦ εὗρον. apud Dioscoridem tamen constanter cum σ scribitur, et semel masc. gen. στρύχνος κηπαῖος: bis neutro, στρύχνον ὑπνωτικόν, στρύχνον μανικόν: et rursum ἔστι καὶ ἕτερον στρύχνον. itemque apud Nicandr. Ther. v. 878, στρύχνον τ' ἠδὲ σίνηπι, nom. casu. V. 55, Λυκιακῆς habent etiam Apostolii collectanea ms. additque, οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι Ἀρχιλόχου. sed verius Λυδιακῆς: Gygem enim Lydiae tyrannum fuisse, manifestum est ex Herodoti lib. 1.

P. 772, v. 2, ἔσταταν vitiosum est: verius ἔφασαν, aut ἔταξαν, ut infra 789, 40, 46, et alibi. V. 9, haud scio an legendum καὶ Τύρος δὲ ἡ πόλις. V. 12, ὑποτίτθια legendum esse pro vulg. ὑπομάζια, et ipsa etymologia dictat, et confirmat repetitio infra 784, 4. malim etiam inserta coniunctione, τιτθὸς δὲ λέγεται —. V. 27, Τυφρηστός Stephano est πόλις τῆς Τραχινίας: Lycophronis scholiastae p. 67, oppidum et mons Trachinis: et p. 129, mons Maliensium: uti et Strabo lib. 9. τὸν Τυμφρηστὸν τὸ ὄρος et τὸν Μαλιακὸν κόλπον non multum dissita fuisse docet. dicit autem Lycophron priore in loco, Τυμφρηστὸν λέπας: in posteriore, πάγων Τυμφρηστίων, ascito μ plenioris soni gratia, ut in Πίμπλα, et similib. V. 38, φυλάττει, f. τὸ ω. Seq. v. rectius Τυφῶν, circumflexe, ut in praecedenti Ποσειδῶν, et supra 749, 20. V. 45, vulg. Σιμωνίδι, perperam. σιρβωνίδα praeter Ptolemaeum vocat etiam Steph. Byz. Herodotus et Diodorus Σερβωνίδα, ut observavit Ortelius noster. Ad 47 v. belle facit quod idem Ort. ex Plutarchi M. Antonio scribit, Serbonidas paludes ab Aegyptiis nominari Τυφῶνος ἐκπνοάς. V. 53, initium, τυφώδης, a vulg. abest. V. 55, fortasse vult dicere, ὁ πρὸ τοῦ ἀποθνήσκειν τύφεσθαι ἄξιος, *dignus qui ante obitum rogo mandetur*.

P. 773, v. 16, prima significatio, ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου, iisdem verbis repetitur v. 51. V. 19, videtur velle dicere, οὕτω καὶ γέγονε τοῦ, τόθεν, τῶ: vel brevius, καὶ γέγονε τῶ, expuncto του: cuius lectionis indicia v. 51. V. 32, de τίς in eandem fere sententiam supra 759, 27. Sed longe quaesita haec origo, uti et v. 25 et 46. simplicius dicemus, esse articulum adverbialiter usurpatum, uti etiam ᾧ et ᾗ, pro *quare, qua de causa*. qua de re supra quoque 396, 57. relative autem et interrogative usurpari nonnumquam articulos, interdum etiam demonstrative et indefinite, docet Syntaxis nostra 297 et 298. V. 49, legendum videtur, ἀπὸ τοῦ τῶ θέματος, *a themate* τῶ: de quo et supra 756, 21.

P. 774, v. 5, pro ὕαλον sententia requirit potius ὑαλοῦν, *vitreum*. V. 10, haud scio an verius λώδορεις: ut sit tantum transpositio litterarum. V. 24, inclusa καὶ, addita ex Suida. V. 36, alterum οὕτως pro ὡς positum videtur. V. 40, rectius fortasse, ὅ τις, *quod quis*. V. 45, si legamus πατώμενος τοῦ χιτῶνος, sensus erit, *spoliatus tunica*, seu *exuta tunica, et pignori posita*, ut noster exponit. ἀλφθερώνει seq. v. quid velit, nescio: nec ἠλευθερώνει multo fortasse melius huc quadrat.

P. 775, v. 8, Suid. ζωώδες ποιεῖς, synecdochice. V. 41, in vulg. indicium etiam alterius lectionis, πρὸς ἧττω, contracte.

P. 776, v. 7, cum τριῶν subaudiendum στίχων, vel simile quid: sicut videlicet ἑκκαιδεκήρη Livius interpretatur, *quam sexdecim versus remorum agebant*: et τὴν τριήρη noster supra τρεῖς στέγας habuisse significat 274, 28. V. 12, Hesychius quoque barytonως ὕδειν, ὑμνεῖν, ᾄδειν, λέγειν: et solita contractione, ὑδέουσιν, ὑμνοῦσιν. V. 16, sensus est: nempe ἀπὸ τοῦ ὕδας ὕδατος. V. 18, post ἀπαθὲς deesse videtur adverbium χωρίς: ut sensus sit, *praeter composita e* νοῦς *et ea quae in* ως *desinunt*. nam ut posteriora longam ω, ita illa diphthongum ου habent in terminatione, ἑξάπουν, ὀκτάπουν, et similia, 346, 14, 19. V. 21, περὶ pro vulg. παρὰ repositum ex Hesychio et Suida. V. 25, verius fortasse ὠρύοντες, *ululantes*. V. 35, nescio an verius ὑλοδόμος. V. 38, Apollonii locus est Argon. 4. v. 525 ubi rectius Ὑλλήων, gemino λλ. V. 40, Μελίτης uno τ scripsi cum Stephano Byz. nam in vulg. ed. est Μελίττης. V. 48, τροπῇ Αἰολικῇ, nempe τοῦ ο εἰς υ. V. 54, ὕμη, Aeolice retracto accentu; quippe quod βαρυντικὴ sit ea dialectus, 752, 13. in Hom. ed. Il. ν', εὖ ναιομένη πόλις ὑμή: itemque Il. ε', εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.

P. 777, v. 18, rectius Κοριαννοῖ, tribus in locis apud Athenaeum: qui lib. 13 multas comoedias meretricum nominibus inscriptas ait, ut Φερεκράτους Κοριαννώ, Μενάνδρου Θαῒς καὶ Φάνιον, et similia. V. 41, pro ὑπὸ et ὑπότατος ipsa significationis ratio postulat ὑπὲρ et ὑπέρτατος· ὑπὸ enim contrarium significat 782, 55: et ab eo sunt ὕστερος et ὕστατος 785, 10.

P. 778, v. 8, μένος rectius aberit, ut supra 440, 21. Similis locus Il. ε', ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων. Sequens locus est ex Il. ζ', Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων. V. 37, hemistichium est ex Il. ρ': ubi Eustathius ὑπερδία scribit, per syncopen; quod et noster significat v. 39. ferri tamen et ὑπερδέα potest, ut ὑπερφυᾶ, ὑγιᾶ, et similia: si videlicet per synizesin, ut in ἡμέας, ὑμέας, σφέας, et ceteris eiusmodi, εα in unam syllabam coeant. V. 51, melius fere ὑπέρφανός τις: quod etymon infra quoque attingitur 780, 3.

P. 779, v. 15, omnino scribendum συγκριτικόν καὶ ὑπερθετικόν, ut arguit sequens φθισικόν. significat enim, ut a φύσις et φθίσις sunt φυσικόν et φθισικόν, ita etiam a σύγκρισις et ὑπέρθεσις fore συγκρισικόν et ὑπερθεσικόν. Sed et ὑπερθέτης praecedenti versu suspectum est, videturque potius scribendum Ὑπερθετικὸν καὶ συγκριτικόν. V. 30, rectius, opinor, Ὀνοματικῷ, ut seq. v. V. 40, sensus est, εἰσὶ μὲν ὀνόματα: seu, οὐ μόνον εἰσὶν ὀνόματα —. V. 49, subst. ὑπεροπλία non tam ab ὑπερόπλιος est quam ab ὑπέροπλος, ut ὑπερηφανία ab ὑπερήφανος. V. 54, malim, ἀπὸ τοῦ ὑπεροπλήεις: inde namque ὑπεροπληέστατος est, ut χαριέστατος a χαρίεις: vel certe ab ὑπερόπλειος (ει in η verso Dorice 487, 5) ea forma qua αἰδοιέστατος et δικαιέστατος 31, 4, 8.

P. 780, v. 19, haud scio an verius, ὑπερῷτας οἶκος. V. 23, posteriorem expositionem agnoscit etiam Eustathius 703, 4, dum ὑπερώησαν interpretatur ὀρθοὶ ἔστησαν ὡς εἰς ὕψος, ad τὸ ὑπερῷον relata origine: sed agnoscit tamen cum Hesychio et Suida etiam alteram originem ex ὑπὸ et ἐρωεῖν. V. 35, procul dubio dicere vult τὸ αἱμωδεῖν, ut infra 789, 11. Forsan etiam sequentia cum his coniungenda sunt, ut infra ea ipsa pagina, v. 7. V. 48, legendum videtur ὑπερέζιά τινα, vel ὑπερύσιά τινα. V. 50, oppidum foeminino genere Ὑπερησίην dicit Hom. Il. β' in catalogo navium, Οἵ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν.

P. 781, v. 3, pro ᾗ apud Hom. Il. λ' est ὡς, *sic ille ibi collapsus*. V. 25, mutilatus videtur locus, et talis quaepiam requiritur lectio, ἀπὸ δὲ ῥήματος, πενταπλῶς. ἀπὸ γὰρ τῶν εἰς ψω μελλόντων, παραλήγεται τῷ β, γράφω, γράβδην. Sic v. 28, distinctius, τῶν εἰς ησω. Addendaque sunt verbis in ησω ea quae liquidam habent characteristicam: ut φύρω et σύρω, φύρδην et σύρδην: et mutata terminatione χανδὸν a χαίνω χανῶ. 47

P. 782, v. 6, in Aristoph. ed. προσάψατε, *accinite*. V. 9, haud scio an verius ἐστιβισμένη, eodem sensu quo apud Suid. ἐστιμμίσατο, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκαλλωπίσατο: nempe a στίβι et στίμμι: quod Dioscor. quoque lib. 5, c. 99, τῶν φυμάτων καθαρτικὸν esse dicit, et nominatim ulcera in oculis expurgare tradit. V. 30, vulg. ὑποκαθῆναι: ut προσθῆναι supra 670, 18: contra consuetudinem quae εἶναι et θεῖναι postulat. V. 55, melius σχέσις, ut cum alibi tum 628, 1.

P. 783, v. 23, σχίδος in vulgatis omissum postulat analogiae ratio. Seq. vers. haud scio an legendum, ὥσπερ τῶν ὑποκοριστικῶν.

P. 784, v. 14, convenientius προφανῶς πονηρός, ut mox v. 17, ἐπιπολαίως ὑγιεῖς, adverbio in nominis locum reposito.

P. 785, v. 26, ut φάσμα et μίασμα sunt a φαίνω et μιαίνω, ita ὕφασμα ab ὑφαίνω: itemque μόλυσμα a μολύνω. quare haud opus est ad ὑφάζω confugere, nisi etiam φάζω, μιάζω, et μολύζω, atque alia eiuscemodi fingere libeat.

P. 786, v. 11, vulg. τιμῆντα χρήσιμον: corrupte. locus est ex Il. σ', καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον. V. 32, perperam itidem vulg. ἀπὸ τοῦ φαιός. V. 41, φάσηλος Suidae est etiam σκεῦος

καλάμων. V. 50, eadem iisdem plane verbis apud Suidam: et conſona iſta Heſychii, φαλάγγια, στρογγύλα ξύλα καὶ σύμμετρα· Ἀττικοὶ δὲ κόρακας: et haec Nonii Marcelli, *Palangae dicuntur fuſtes teretes qui navibus ſubiiciuntur, cum attrahuntur ad pelagus, vel cum ad litora ſubducuntur: unde etiam nunc* Palangarios *dicimus qui aliquid onera fuſtibus tranſvehunt.* alioqui κόρακες, ut *harpagines* et *manus ferreae*, ſunt navalis pugnae inſtrumenta: ut poſt Polybium declarat Appian. Bell. civilium lib. 5, καὶ κόρακας ἢ χεῖρας σιδηρᾶς εὐκολώτερον ἐπεῤῥίπτουν. et Caeſar lib. 1 De Bello civili, *Ii manus ferreas atque harpagines paraverant.* V. 56, Suidas quoque iſtam etymologiam attingit, et quidem evidentius, dum Φαλλαίκιον et Φάλλαικον gemino λλ ſcribit. ac forſan etiam apud Terentianum Maurum lib. De Metris, cum ait, *Cui nomen quoque Phaleco dederunt*, aliquis *Phallico* eadem ratione maluerit. alioqui ut apud alios, ita et apud Atilium Fortunatianum (citante Fulvio Vrſino in Lyricorum fragmentis p. 25) *Hendecaſyllabon Phalaecium* uno l ſcribitur, nempe a Phalaeco, eius metri cultore, non inventore, tracto vocabulo: quippe quod hic verſus apud Sappho frequens ſit; cuius in quinto libro complures huius generis et continuati et diſperſi leguntur. quod iisdem pene verbis Terentianus, *Quem nos Hendecaſyllabon ſolemus Tamquam de numero vocare verſum, Tradunt Sapphicon eſſe nuncupandum: Namque et iugiter uſa ſaepe Sappho, Diſperſosque dedit ſubinde plures Inter carmina disparis figurae.* apud Hephaeſtionem eſt φαλαίκειον, uno λ, et penultima diphthongo.

P. 787, v. 16, Homeri locus eſt Il. ν', Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης Κυρτὰ φαληριόωντα. itidemque apud Lycophr. p. 40, Δαρὸν φαληριῶσαν οἰκήσει σπίλον. V. 29, metrum talem quampiam lectionem requirit, — τὸν δὴ καλέουσι Φάνητα, Τοὔνεκα πάντων πρῶτος ἐν αἰθέρι φαντὸς ἔγεντο. V. 36, verius fortaſſe, μηδ' ἔτι κεῖθε: vel, μηδέ τι κ.

P. 788, v. 1, Harpocr. κατελεύσθη, indic. modo: et v. 3, οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαρήσεται ὁ Φαρμακός. vulgatam ſane lectionem vitioſam eſſe patet ex 777, 53. V. 4, Harpocr. προπεριοπᾷ: quod quia in praecedens Φαρμακός non videtur poſſe competere, ſuſpicor ante Δίδυμος novum initium eſſe debere, ſic praeſcribendum, Φαρμάκων ἢ Φαρμακῶν. Seq. ſane verſu pro Φαρμάκοντα idem Harp. habet φαρμακῶντα: itemque v. 6, ἔστι δὲ φαρμακῶν: et praeterea eodem v. 6, ἐν τῷ περὶ στεφάνου. V. 26, Callimachi hemiſtichium ſupra citatum 175, 51. locus ita legendus videtur, Ἡ ἄφαρον φαρύνει, μέλει δέ φι ὄμπνιον ἔργον. φι autem pro σφίσι ex eodem Callimacho notatum ſupra quoque ad 702, 45. ſi quis tamen δέ σφ' elegantius putaverit, fruatur ſuo iudicio. V. 32, apud Lycophr. τάφῳ eſt pro φάγῳ. ſic enim pag. 30, ἄσαρκα μαστύλας' ἐτύμβευσε τάφῳ: ubi ſcholiaſtes quoque exponit ἔθαψεν ἐν τάφῳ. ſimilique metaphora pag. 67, πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται. V. 43, triplicis lectionis indicia. nam aut φᾶσαι legendum, aor. 1 activo, ut φθᾶσαι: aut φάσθαι, aor. 2 medio, ut φθάσθαι: aut φᾶσθαι retento, ſequenti commate mutato ſcribendum, ὅ ἐστι φονεύεσθαι, utrumque praeſenti paſſivo. Sic v. 47, ſi φᾶσθαι retineamus, praeſens erit: ſi aoriſtum velimus, ſcribendum φάσθαι. V. 48, συγκοπῇ pro ἀποκοπῇ, ut alibi. V. 50, incluſa ἐπὶ et τὶ, addita e Suida. V. 53, Suid. μὴ ἐμμεσθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων: et ſeq. v. ἔφαινεν αὐτὸν, nempe τὸν οἶκον: rectius. V. 55, ἀξίαν pro vulg. ἄδειαν repoſitum ex eodem Suida. V. 56, Suid. προτέρου μαρτύρια.

P. 789, v. 1, incluſum οἴκων, additum e Suida: apud quem et Λυσίᾳ pro Λυκούργῳ. V. 5, ἱμάτιον, φορεῖον, cum diſtinctione leguntur apud Harpocr. quoque: apud Suidam abſque diaſtole. unde ſuſpicari libeat ſcribendum ἱματίων φορεῖον, *geſtaculum veſtimentorum, capſa in qua veſtes circumgeſtantur.* V. 9, τὸ μέγα, non referendum ad ſcripturam, quaſi dicere velit φάσκωλον per omega ſcriptum: ſed ſenſus eſt, φασκώλιον de minori, φάσκωλον de maiori theca dici, ſive coriacea illa ſit, ſive lignea corio inducta. id enim Heſychius evidenter declarat, his verbis, φασκώλιον, βαλλάντιον· φάσκωλος δὲ, τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται: i. *maior loculus, maior vidulus, maius conditorium in quod veſtes coniiciuntur.* V. 20, incluſa, καὶ πρός γε, addita ex Harpocr. et Suida: qui et ἐμβριθέστερον, compar. gradu. V. 23, ſenſus eſt, ὡς Ἡρακλεῖδαι ἀπὸ Ἡρακλέος παρ' ἡμῖν. V. 33, Λειμωνία foem. gen. legitur etiam apud Stephanum Byz. in Τανδρανία: apud Suidam vero maſc. gen. ἐν τῷ Λειμωνίῳ: itidemque apud Heſychium eſt, τοῦ ἐν τῷ Κεραμεικῷ Λειμωνίου: et communi genere, Λειμωνίοις βολαῖς. V. 36, Suidas, Πλάτων Φαίδωνι, Φαῦλ— perſona pro argumento poſita. Ex eodem Suida verſ. 38 τὸ οὕτω repoſitum pro vulg. τωὐτό. Incluſum Πλάτων ex eodem additum v. 39. V. 44, idem Suid. Πολιτειῶν τετάρτῳ, non πρώτῳ: et ſeq. verſu τούτων δ' ἐγὼ ἔτι φαυλότερον.

P. 790, v. 5, ut hic τὰν φαινόλαν, ita Heſych. ἔχωσα καινὰν φαινόλαν: Dorico more. V. 13, melius ex Harpocratione legemus, vel ſaltem intelligemus, φελλέα] τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία φελλέας ἐκάλουν, ὡς Ἰσαῖος. ut φελλέα ſit accuſ. ſing. ſicut βασιλέα· φελλέας, accuſ. plur. ſicut βασιλέας, a nom. φελλεύς, a quo apud Ariſtophanem in Nubibus et Acharn. ἐκ τοῦ Φελλέως· apud quem et ſcholiaſtes annotat Φελλέα montem eſſe Atticum, et φελλεῖς appellative Atticis dici loca petroſa, quae inferiore ſui parte lapidoſa ſint, in ſuperficie autem pauculum terrae habeant. apud Suidam φελλά ſcriptum, minus recte, ut partim ex ſequentibus apud eum verbis, partim ex Harpocrat. manifeſtum eſt. V. 27, fortaſſe rectius ἀπὸ Φεννίου. V. 33, κλωνὸς vocabulum non male illud quidem ad fabrum quadrat; ſed Φέρεκλος tamen verius quaſi φερέκλεος, ut Ἴφικλος, Πρόκλος, Πάτροκλος, et ſimilia. V. 36, ſi πυῤῥὸν pro λευκὸν ſubſtituas, erit is qui σκίουρος et καμψίουρος appellatur, ex eo quod cauda reflexa umbram ſibi faciat, atque ita tectum domumque ſecum circumferat. V. 43, barytonum φέρνη eſt in vulg. quoque: ſed oxytonως legendum eſſe declarant ſequentia. apud Suidam utrumque legitur, ſed cum discrimine: φερνή, προίξ· φέρνη, ἀμοιβή· παρά τισι δὲ, καὶ φέρνη ἡ προίξ. V. 46, de ἐώσῃ idem tenendum quod de ὑπεξαιρήσαν ſupra 777, 53. idem iudicium de μεθῆσαι 575, 18.

P. 791, v. 31, de ἀλφὴ ſupra 73, 43: viſe et ἀνὴ 106, 52: et δοίη 294, 20.

P. 792, v. 27, de ὑποφθάς idem tenendum quod de ſimplici φθάς v. 32; eſſe videlicet aoriſtum ſecundum a verbo in μι, non aoriſtum primum ſyncopatum, a verbo in ζω. V. 44, congruentius, παρὰ τὸ Φθεῖρ γέγονε, τὸ ἐπὶ — eodem utrobique caſu, accuſ. ſcilicet. V. 61, Lycophronis locus eſt p. 172.

P. 793, v. 17, παραίτιον quid hic velit, non perſpicio. aptius fortaſſe φθαρτικόν: ut φθόνος per ſyncopen dictus innuatur quaſi φθορόνους: cum verius ſit a φθείνω, ut τόνος a τείνω. V. 20, pro φθίεσθαι requiritur potius φθίεσθαι aut φθίνεσθαι, vel certe φθείρεσθαι, ut infra eſt 827, 20. φθορά vero non compoſitam ſed ſimplicem originem habet, a φθείρω ita derivatum ut σπορά eſt a σπείρω. V. 43, convenientius fere, περὶ τὴν φιλίαν, accuſativo caſu.

P. 794, v. 37, rectius τὸ ποτὸν, *potus*: rectius etiam ordine inverſo, πόμα γὰρ τὸ ποτὸν, καὶ οὐ πῶμα: ſicut etiam Ammonius πῶμα extra compoſitionem pro potu rarum eſſe ſignificat, nec niſi apud poetas receptum: quippe quod pro operculo uſurpari ſoleat. ab Heſychio exponitur etiam ἔκπωμα, *poculum*. V. 43, pro τιθεῖμεν Il. δ' eſt βάλωμεν. ut hic quoque τιθῶμεν legi poſſit.

P. 795, v. 1, rectius fere φιλοῦντα, *amantia*. V. 4, παπύρῳ gloſſema eſt. V. 10, legendum fortaſſe, φίλω παιδὸς φιλωτέρα: aut etiam, φίλῳ παιδὶ φιλωτέρα. eſt autem in φίλτερος ſyncope, ut in κύντερος, μελάντερος, φέρτερος, et ſimilibus. V. 12, melius φίλω barytonως, ut mox v. 16. V. 20, eadem iisdem verbis habent Suidas et Harpocratio, addito iſto Diphili, Ἕλκ' εἰς (Harpocr. Ἕλκεις) μέσον τὸν φιμὸν, ὡς ἂν ἐμβάλῃ, de φιμῷ et κημῷ etiam ſupra dictum ad 392, 6. V. 45, legendum opinor, τὸν φλεγμωδέστατον χυμὸν, facta tranſpoſitione.

P. 796, v. 12, poſt πρὶν ἂν metrum requirit γὰρ, aut aliam conſimilem particulam. V. 22, Nicander Theriacis v. 363, σηπεδόσι φλιδόωσα. V. 24, Suidas, φλίει, μιμητικῶς φωνεῖ: quale mox τὸ φνεί v. 45. V. 51, congruentius μέρους, gen. caſu. V. 53, Apoſtolii mſ. collectanea, ἢ μαντευτικός: et v. 55, φαόβιος: adduntque v. 57, ἢ λαμπρόθριξ· φοῖβαι γὰρ κυρίως αἱ λαμπραὶ 48
καὶ καθαραὶ τρίχες. V. 54, haud ſcio an aptius φοιβικός τις. V. 57, νομικῶς idem eſt quod τῷ τῆς φύσεως νόμῳ: quia interdum honoris gratia tribuitur id vocabulum. ceterum Φοίβη non avia Phoebi eſt, ſed avi ſoror, ſoror videlicet Saturni, Caeli et Terrae filia, ut Apollodorus initio lib. 1, et Heſiod. Theogoniae v. 136, memoriae prodiderunt. alioqui et Phoebi ſoror eſt Φοίβη, eadem nempe quae Diana.

P. 797, v. 5, vulg. φοιβῶσα: duplici lectionis indicio, φοιβῶσα, et φοιβάζουσα. V. 8, rectius δαφνηφάγων, relatum ad λαιμῶν, apud Lycophronem in prooemio. V. 14, ἐρυθρόχρων vel ἐρυθρῶν addendum eſſe patet ex eadem hiſtoria ſupra 379, 8. Ibidem poſt ἐρυθρὰ λέγεται, ſupplendum ἡ θάλασσα. V. 22, pro πόλις rectius cum Apoſtolii collectaneis et Stephano Byz. legemus ἡ χώρα, *regio*. V. 27, ἐγκαρπίας ferri poteſt: poteſt tamen et εὐκαρπίας admitti. eſt autem alluſio ad illud Pſalmi 91, δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει: de quo et Iuſtinus ac Clemens noſter in eandem fere ſententiam.

P. 798, v. 5, φολὸς quid velis nescio: verius fortasse φολίς. V. 5, in vulg. indicium etiam alterius scripturae, ἐφίεσαν. V. 14, apud Aristot. Histor. animal. lib. 6, c. 14, est φοξῖνος, ut ἐρυθρῖνος: et seq. v. ταῖς προλιμνάσι, melius. V. 20, φοξίχειλος est ut ἀγγίκους, ἀγχίοδους, et similia: alioqui forte aliquis φοξίχειλος maluerit. V. 31, τῆς φορβειᾶς etymologiam istam veteribus tribuit etiam Eustathius 539, 16, cum simplicem potius quam compositam originem ea vox habeat, ut παρειά, et similia. φορβὴ quoque a βῶ per ambages deducere non opus est, cum a φέρβω sit, ut τροφὴ a τρέφω. V. 39, rectius Φόρκυς: id enim tripliciter flecti potest, nempe Φόρκυνος, Φόρκυος, et Φόρκυ more Dorico. V. 50, κάλλιον, *quod melius et rectius est*.

P. 799, v. 1, sensus est, fortasse φορμὸν idem esse quod nunc καλύβη dicitur, *tugurium ex calamis aut culmis*. καλάμης autem agnoscunt etiam Apostolii collectanea ms. V. 14, Φραγελλανοὺς quidem inter Italiae populos agnoscunt historici et geographi; at nullos Φραγγέλλους: et *Francos* per Germaniam Galliamque sparsos Graeci Φράγγους plerumque scribunt. ut per errorem facta ex his miscela sit. Deinde non a populo Latino sed a Latino vocabulo formatum est Graecum, nempe φραγγέλιον a *flagellum*. V. 22, rursum πάθητικὸς pro μέσος, ratione terminationis. V.31, αὐτῆς additum ex Harpocr. ac Suida. Porro φατρίαρχος est apud eundem Harpocrationem: apud Suidam vero ut φράτορες, sic et φρατρία, φρατριάζειν, φρατρίαρχος: nisi quod ibi φρατρίζειν est, absque α penultimo, ut et apud Harpocr.

P. 800, v. 6, κρείσσων additum ex Hesiodi Ergois: ubi sunt qui adverbialiter ἑτέρηφι legant, a dativo ἑτέρῃ, ut ᾗχι pro ᾗ, *qua, qua parte, qua ratione*, teste Eustathio 1251, 25. sed retineri tamen etiam ἑτέρη nominativo casu potest, ut Hesychius ex Polemone citat βίηφι pro βία, δύναμις. V. 10, duo loca citari videntur. ac fortasse prius est, ὦ Οὐρανίαφι, γαίων, *o Vrania, exsultans gestiensque*: alter, Οὐρανίαφι φίλη, *Vrania cara*. posteriorem sane lectionem secutus est doctus ille Vrbanus Bellunensis. atque imperfecta commata cum alibi passim a nostro citantur, tum 295, 46: 803, 31: 814, 50. Alia porro epectasews exempla cum ab eodem Vrbano, tum a nobis quoque allata in Notis ad Clenardi et Antesignani grammaticam 416, 15. V. 44, φρόνησις nihil habet compositi, sed simpliciter est a φρονεῖν, ut νόησις a νοεῖν: et v. 51, φρόνιμος a φρονεῖν, ut δόκιμος a δοκεῖν, et προσδόκιμος a προσδοκᾶν.

P. 801, v. 22, sensus est, τὸ Φρυγία, παραχθὲν ἐκ τοῦ Φρὺξ Φρυγός, ἐπὶ χώρας λέγεται. V. 32, in vulg. indicium est etiam alterius lectionis, ἐπὶ τὴν χερσαίαν, s. φύσιν. V. 57, φύκη ferri potest, ut φυκία v. 52 et 56. si quis tamen φύκει malit, non multum refragabor. innuit hoc sane relativum ᾧ.

P. 802, v. 10, convenientius καθ' ἡμᾶς, accus. casu. V. 38, Hesych. φυλλῖναι, ἀγῶνες ἐν ᾗς —.

P. 803, v. 5, procul dubio legendum, καὶ φυτάλμιος: et mox in Sophoclis loco, καὶ φυταλμίῳ πατρί. V. 11, talis quaepiam significationum requiritur distinctio, φυτοκόμος, φυτουργός καὶ φυτόκομος, σύνδενδρος τόπος, ut mox v. 14. V. 22, locus ex Lucae Euang. c. 2, v. 8. V. 29, Hom. ed. Il. ζ', v. 149. ἡ μὲν et ἡ δ'. V. 46, post μὲν desideratur γάρ, aut simile quid, ad metrum explendum. Ibidem et coniuncte κατασκότος et divise κατὰ σκότος legi potest, ut κατακράτος saepe pro κατὰ κράτος.

P. 804, v. 11, analogia φαρῶν postulat, ut ὀρῶν, τειχῶν, et similia. V. 25, ἄφλαστα pro vulg. ἄλφιτα repositum ex Lycophr. p. 11. V. 49, imperative legendum videtur ὑποχώρει, *cede*, ut in seq. comma tio ἐνδίδου: aut si χάλα est imperfectum indicativi modi, legendum ὑπεχώρει καὶ ἐνεδίδου. V. 57, Hom. ed. Odyss. χ', v. 306, δὲ κ' εἰ et mox, Ἀνδράσι γε θνητοῖσι.

P. 805, v. 15, rectius transpositis commatibus legemus, παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὸ ἰς ἰνός. V. 27, rursum nominativi absolute positi, pro, εὐεργέτητος τοῦ σιδήρου. V. 33, post χαλκοτύπους supplendum ὠτειλάς. V. 39, aptius ad metrum pariter et sententiam, ποίησ' εἰδυῖαι πραπίδεσσι. V. 41, iterum augmenti omissio: analogia enim postulat βεβαρυμμένη, vel βεβαρημένη. V. 46, inclusum χαλκόν, additum e Suida. Idem seq. v. ἀρρηφόρων, gemino ρ: et v. 47, διάρρᾳ... V. 50, locus videtur mutilatus, ac legendum, ἔστι δὲ καὶ πόλις Εὐβοίας, καὶ ἑτέρα Συρίας, sive Ἀσίας: et seq. v. τῶν Χαλκιδίων: ut colligere licet e Steph. Byz. V. 54, verius fortasse Χάλυψ, sublata terminatione ος.

P. 806, v. 13, analogia postulat, ἀπὸ Ἀθηνῶν. V. 23, verius, opinor, κοιμώμεναι, foem. gen. et v. 26, χαμαιτύπη, πόρνη ἄδοξος nam χαμαιτυπὴ potius τὴν χαμαὶ πορνείαν significat.

P. 807, v. 17, χαρίεντίζεις est etiam apud Suidam: sed verius fortasse χαριεντίζει, ut οἴει, βούλει, et alia eiusmodi, ει pro ῃ Attice posito. V. 20, convenientius ἐπὶ τοῦ, ut mox v. 26: 809, 31, 36, et alibi. Est porro sensus illius parenthesews, v. 25, χαίρω non intelligendum ibi vulgata laetitiae significatione, sed alteris supra exposita 806, 31, 36.

P. 808, v. 20, haud scio an verius, παρὰ τὸ χέειν τὸν λόγον. Seq. v. fortasse legendum, ὅπερ καὶ ἐπώνυμον, *a quo etiam nomen accepit*; nempe a nomine χεῖλος. Post ea ipsa desiderari videtur neutrius generis articulus τό — et mox ex H. Stephani ms. legendum κατάκομον, *comis seu pilis obsitum*. Similis apud Suidam locus, εἰς τὴν ὑπερῴαν χελύνην οἰστὸς μηδικὸς ἐνερρίζωτο, *in superius labrum*. V. 27, Lycophronis scholiastes p. 105, διαπλέουσα καὶ ηχομένη, inserta copula: et seq. v. ᾄδουσι pro παραλεχοῦσι. est autem Lycophronis hemistichium, Κλύδωνα χελύσσουσα: ubi quidam χελλύσσουσα, ut ἐλλώρια initio Iliadis. V. 32, χερνῆσι. est ut ἀδμῆσι, a nom. in ης: quomodo apud Suidam quoque, Οἷς ἔσχον χερνῆτα βίον. V. 51, Hom. ed. Il. ι', v. 71, Ηλειοὶ κοὶ εἰσου ἐλασαι: iidemque supra 675, 22.

P. 809, v. 8, melius, τὸ δὲ δε, *at vox* δε. V. 11, Eustath. 1615, 36, ἀμφοτέρους habet. V. 20, legendum, ἀπὸ ἐπιρρημάτων, *ab adverbiis*, ut arguunt sequentia: et v. 29, παρὰ τὸ ἐκτὸς ἡμᾶς γίνεσθαι ταύτης τῆς ἡμέρας, *ex eo quod extra illam diem iam constituti simus*, i. illam excesserimus sive superaverimus.

P. 810, v. 27, verius, ἐν ταῖς χερσὶ, *in manibus*, ut partim ipsa origo declarat, partim eiusdem expositionis repetitio confirmat infra 812, 3. V. 33, post θεραπείας supplendum, ἰατρεύεσθαι, aut aliud huiusmodi verbum: vel potius legendum, ἀπὸ τῆς διὰ τῶν χειρῶν θεραπείας, *a curatione quae per manus fit*. V. 35, legendum ὑπογράφει Ὅμηρος, aut subintelligendum *Orus ex Homero*. V. 47, pro μανδίλιον Adrianus Iunius ex Ovidio *mantile* citat, ex Varrone *mantelium*: recentiores *manutergium* dixere.

P. 811, v. 18, χὴν non male cum Eustathio παρὰ τὸ χαίνειν deducetur, praesertim quum verum τοῦ χι sonitum adversus invadentes effundat. V. 40, corrupta poetae loca. Il. ε' est, Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς: et Il. ρ', Χήρωσας δὲ γυναῖκα, *viduastique uxorem*.

P. 812, v. 9, vulg. λινοῦ περιβόλαιον, contra morem, qui λινοῦν usurpat, ut χαλκοῦν, χρυσοῦν, et similia.

P. 813, v. 4, melius, καὶ τὸ νέον, *etiam novum*, ut apud Latinos quoque *viride* pro recenti saepe usurpatur. Seq. v. fortasse scribendum, χλωρηὶς ἀηδὼν, ex Odyss. τ'. V. 6, cum τὰ χλωρὰ repetendum e praeced. φαίνεται, aut absque articulo legendum, ὅτε πάντα χλωρά, subaudito verbo substantivo, *cum omnia sunt viridia*. V. 44, χορηγὸς verius παρὰ τὸ τὸν χορὸν ἄγειν, ut στρατηγός, συνηγός, et similia. V. 56, melius fere περιβάλλουσι, *circumdant*.

P. 814, v. 8, χρῇ Dorico et Ionico more, ut 410, 40. V. 20, legendum ἀπὸ τοῦ χῶ, extrito ρ, ut partim sequentia declarant, partim superiora 811, 42. V. 37, sensus est, διά τινα χρείαν. V. 45, ὀξεῖα χρέμισαν est etiam in Hesiodei Clypei editionibus, v. 348, poetice inserto ι, ut in ῥεῖα pro ῥέα. in eodem poemate v. 233, legitur, Ὀξέα καὶ λιγέως, more communi. V. 51, inclusa, addita ex Il. α'. V. 53, χρῇ pro χρᾷ, Ionicum illud quidem; sed tamen et Doricum 410, 39. V. 55, malim ἀποκοπῆ, *apocopatum fuerit*. V. 57, sensus est, *dicuntur esse adverbia*, *sed magis tamen dicuntur esse verba*.

P. 815, v. 40, melius τρίζουσι, per ι. Seq. v. addenda videtur negatio, ἵνα μὴ — λυμαίνωνται: ut significet, palmas in os sumi a pugnaturis, ut dentes, dum illis infiguntur, nihil noxae contrahant. qua de re tamen valde dubito, cum Eustathius, scholiastes, Hesychius et Suidas nullam eius mentionem faciant.

P. 816, v. 52, ante ὅτι subaudiendum σημείωσαι, aut aliud eiusmodi: quae ellipsis passim obvia in excerptis.

P. 817, v. 14, Lycophronis locus est p. 28: qui et p. 58 composito ἀναψαλάξῃ utitur. V. 31, τῶν ἄλλων quid velit, non intelligo. forsan error natus ex non observato scripturae compendio, ἄλλων pro ἀνῶν, quod est ἀνθρώπων. humani sane corporis partem ὦμον dici, praeter Pollucem et Hesychium testatur et noster 49
supra 460, 17: 622, 53. V. 36, ψαλτήριος nihil magis habet τοῦ τηγὴν quam κιθαριστήριος αὐλὸς apud Athenaeum. V. 57, εἰς βάθος, s. μακράν.

P. 818, v. 1, vulg. μικρός, *parvus*, parum apte. V. 23, sensus est, a ψῶ significante προσεγγίζω, et ἀφῶ significante ψηλαφῶ. V. 54, θύρα nihil magis cum ψίθυρος quam cum ψαθυρός cognationis habet: nam terminatio υρός simplicis speciei est, ut in μικρός, λιγυρός, et similibus.

P. 819, v. 1, allusio ad illud Theocriti, initio Idyllii 1, Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα — V. 4, ψίθος alii

ptice pro κατὰ ψεῦδος, *per mendacium, falſo*. V. 25, fortaſſe rectius ἀπὸ ψυχῶν, *ab animabus reſponſa petentes*. V. 52, Hom. ed. Odyſſ. κ', v. 555, ψύχεος ἱμείρων, *frigoris deſiderans*. V. 56, locus non eſt integer. ſimilis Il. π', Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει. Incluſum ἔσσυτο v. 38, additum ex Il. ξ'. V. 46, ψευστά parum quadrat: aptiùs ψαιστά pag. praeced. v. 41.

P. 820, v. 1, additamentum ſuperfluum: quippe quod iisdem plane verbis legitur pag. praeced. v. 49. V. 18, eadem regula ſupra 419, 33. V. 35, hoc velle videtur, quemadmodum ω ſua quantitate ſuperat ο, ita olim in magnis rebus exprimendis hoc ipſum crebrius uſurpari ſolitum: ut ὤιξε ſit *quam latiſſime aperuit*. participio utitur eodem libro poeta, v. 89. Οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο. V. 40, Dionyſii locus eſt Periegeſeως v. 523. V. 43, locus ex Il. η'. Pro κιχείω Il. β' eſt κιχήσομαι.

P. 821, v. 12, formatio eadem paulo plenius v. 21: ſenſus enim eſt, ἀπὸ τοῦ ἀκὴ τοῦ ὀξύτητα δηλοῦντος, γίνεται ὠκύς· τὸ οὐδέτερον, ὠκύ· τὸ πληθυντικὸν, ὠκέα· συγκοπῇ, ὦκα. V. 18, clarius Euſtathius 514, 36, tradit, τὸν περιειληφότα τὴν γῆν κύκλον appellari ὠκεανὸν, ὡς δι' αὐτοῦ τῶν ἀστέρων ἐπὶ ἄνω γινομένων, ἢ καὶ ὠκέως ἀνυόντων τὰς ἑαυτῶν κινήσεις. V. 28, innuit addito ſpiritu ſcribendum, ἀμφιάλῳ: itidemque ὕφαλος, πάραλος, et ſimilia. Seq. v. cum participio ὂν ſupplendum τυγχάνει, aut ſimile verbum. V. 37, melius fere ὁλοῦσθαι, aſpirate, utpote ab ὅλος. V. 39, in ὦλλοι pro οἱ ἄλλοι, ut craſis eſt Ionica, ita etiam Ionica eſt aſpirationis detractio: regulariter enim ὧλλοι dicendum, aſpiratione retenta, ut patet ex οὑμός 641, 40. alioqui ὤλλοι Boeotice pro ἄλλοι fuerit, α in ω verſo, ſicut infra in ὤριστος 823, 55: et in ὠρχμενος 824, 11. V. 45, in ὠλλίγγην et ὠλλίγγας λλ geminavimus cum vulgatis ed. V. 50, οὐκ aptum ſenſum non efficit: fortaſſe legendum ὤκιον: ut ſit, *cuius caput ocius* (id eſt iuſto citius) *canitiem contraxit*. V. 56, poſſet etiam per anaſtrophen legi ἐρίφων μέτ' ὀμήρεον, ut ſupra 123, 40: et ſeq. v. πορευόμενοι.

P. 822, v. 11, ἐρύουσι, pro ἐρύσσουσι, eſt etiam Il. λ'. V. 26, clarior et evidentior lectio, ἀγκώνη ἔδει λέγεσθαι ἢ ἀγκοίνη, ut patet ex 10, 23. V. 34, additiuncula iſta, δι' ἑνὸς μ, parum neceſſaria eſt: ambo enim, et οἴμοι et ὤμοι, uno μ ſcribuntur: quippe quod compoſitio ſit ex indignandi adverbio ὢ ſeu οἴ, et pronomine μοι: unde a Suida quoque exponitur φεῦ μοι, *hei mihi*. V. 36, nota hic ὦ circumflexum: et mox v. 48 ὤ acutum, quod ad ὤμοι congruit melius, uſitatum etiam indignandi ſignificatione. V. 41, apud Athenaeum lib. 2 brevius eſt, Λήδαν ὤϊον εὑρεῖν: et rurſum, ὠΐου πολὺ λευκότερον: et per ε ex Epicharmo, ὤεα χανός, *ova anſeris*: itidemque ex Simonidis Iamborum libro 2, χηνὸς ὤεον. quae diverſitas ab Euſtathio quoque his verbis expoſita eſt, 1321, 36, οὐ μόνον δισυλλάβως ὠὸν λέγεται, ἀλλὰ καὶ τρισυλλάβως ὤεον, διὰ τοῦ ε· καὶ ὤϊον, διὰ τοῦ ι. V. 44, ὁ ζωός, et τὸ ζωόν, ſupra ſunt oxytona, 413, 33. V. 46, vulg. τὴν τάξιν, *ordinem*: nihil ad rem. ſenſus enim eſt, quemadmodum variat initio, ita variare etiam tono. V. 48, Nicandri locus eſt Theriacων v. 452: ubi vulg. ὠεά, oxytonως: quum proparoxytonon ὤεα cum Athenaeo et noſtro agnoſcat etiam Euſtathius loco paulo ante citato. V. 53, tenuatum ὠπόλος et ὠπόλοι, Ionicae Aeolicaeve dialecto adſcribendum. alioqui enim regula poſtulat ὡπόλος et ὡπόλοι, ut οὑμός 641, 40: et χῷ 816, 33.

P. 823, v. 52, Hom. ed. Odyſſ. δ', v. 452, Ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσι: a verſu praeced. λέκτο δ' ἀριθμόν.

P. 824, v. 9, locus ex Il. α', v. 193. V. 13, iſtae τοῦ ὡς ſignificationes in quibusdam editionib. Tryphoni adſcribuntur: ſed neque ordo, neque expoſitio ipſa, tanti nominis viro reſpondet. Noſtri vero inſtituti ut procedat tenor, v. 15, Il. γ', in ſimilitudine legitur, Ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας: et in redditione, ὡς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων. V. 28, Il. γ' eſt, ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι. locus qui proxime praecedit, exſtat Il. κ': proxime ſequens, v. 29. exſtat Il. ι'. V. 32, locus ex eodem Il. ι': ſequens, ex Od. ψ'. V. 35, locus ex Od. η': ubi legitur, — ὡς δὲ γυναῖκες Ἱστὸν τεχνῆσσαι ſequens, ex Odyſſ. ρ'. V. 37, τὸν γάρ, ſ. σύνδεσμον: itemque v. 42. plena locutio v. 23, 30, 53. V. 39, pro ἴδεν, Il. τ' eſt εἶδ': et ſeq. v. Odyſſ. ε', ἄγασθε. V. 41, rectius apud Clementem noſtrum 327, 18, Ὡς χάριέν ἐστ' ἄνθρωπος, ἔστ' ἄνθρωπος ᾖ, ex comico. apud Stobaeum Sermone 5, exſtat eadem ſententia; ſed ἢ pro ὡς: et ἂν pro ἔστ', haud multum variante ſenſu. nam et ὡς et ἢ ſignificant *utique*: neque inter ἂν *ſi*, et ἔστε *quousque*, *quamdiu*, magna eſt diſcrepantia. V. 42, in ea editione quae Tryphonis nomen praefert, legitur, ὡς τούτου ἀλήθειά τις· Ἀττικὸν τοῦτο. quae lectio non minus quam noſtra ſuſpecta eſt. V. 44, Odyſſ. χ' legitur, Κείσομαι. ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων. V. 49, locus ex Il. α', v. 216.

P. 825, v. 13, melius ſcripſeris Ἑρμάν et μεγιστάν, oxytonως, ut patet ex v. 16, et clarius ex 18 ac 20. immo etiam ὠτάν apud Heſychium, Suidam, Euſtathium, oxytonως ſcriptum eſt. V. 26, ὁ τέ, ſupplendum σύνδεσμος, ut pag. praeced. v. 37 et 42.

P. 826, v. 1, de ὠυτός idem tenendum quod de ὦλλοι et ὠπόλοι ſupra 821, 39, et 822, 53: eſſe videlicet Ionicae aut Aeolicae dialecto adſcribendum: quippe quod communis dialecti atque adeo analogiae ratio poſtulet ὡυτός aſpirate, ut οὑμός 641, 40: et χῷ 816, 33. Clauſula de prima editione, iisdem verbis in fine illius exſtat: cetera, de ſecunda et tertia, a nobis ſunt adiecta, ut lectores intelligant, quid partim ſuperiori, partim huic, partim etiam futuris ſeculis debeatur, poſtquam haec noſtra exſtare deſierint.

P. 827, v. 1, Anaſtaſii caput περὶ ἐτυμολογίας, a Davide Hoeſchelio, viro et noſtri et reip. amantiſſimo, communicatum nobis ex mſ. Auguſtanae bibliothecae libro, cui titulus, Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ ὄρους, κεφάλαια κδ'. quod ideo potiſſimum annectere placuit, quia multa cum hoc noſtro habet communia: ut vel hinc appareat, veluti per manum traditas eſſe iſtas veterum etymologias, licet interdum philoſophicas magis quam grammaticas, id eſt rerum magis quam verborum rationem conſectantes. Vt autem et de illius editione breviter a nobis reddatur ratio, v. 14, incluſa, ex Hoeſchelii coniectura ſunt: ſed legi etiam poteſt οἱονεὶ ἐρατή, ex 138, 25. V. 19, idem H. ſuſpicatur legendum δέους: et v. 21, ἐν ᾗ, foem. gen. V. 40, pro ὑφέλλειν ſupra ἰφέλκειν eſt, 601, 54. V. 46, ῥάχεως pro mſ. ῥαχῆς repoſitum ex 764, 43.

P. 828, v. 9, *Sacellarius* et *Sacella*, verius Latina ſunt quam Syriaca: quod et de Σακέρδως ſupra notatum ad 707, 30. V. 11, melius, λᾶτος γὰρ ὁ πλατὺς κέκληται. V. 16, ἵεσθαι pro activo ἱέναι. V. 18, in mſ. veſtigia ſunt etiam alterius lectionis, τὴν ἕω, foem. gen. ut ſupra 352, 14. neutrum τὸ ἕως, exſtat etiam v. 16. V. 19, rectius Πωμάριον et Πωμάρια. ita enim Latina ratio poſtulat. ac *Pomaria* ſunt potius ὀπωρόφυτοι παράδεισοι quam ſimpliciter κηπία. V. 20, melius ποτῷ, accentu in ultima: et ſeq. v. ἰλύν, *limum*, ut ſupra 602, 11. V. 28, planius, ἐκ τοῦ κύκλου, ſeu ἐκ τοῦ κοίλου, ut ſupra eſt 530, 5. V. 42, Dionyſiana illa τοῦ θεοῦ etymologia eſt et apud Greg. Nyſſenum: alia eſt apud Baſilium magnum p. 362, et Greg. Naz. p. 216, ut Hoeſchelius noſter annotavit; qui et Plutarchum De Iſide ac Oſiride videri iubet p. 276.

INDEX

VERBORVM ET PHRASEΩN, LITTERARVM QVOQVE AC SYLLABARVM,

QVAE IN PRINCIPIO, MEDIO AVT FINE DICTIONVM NOTATV DIGNAE SVNT.

In quo compendiariae notae, c, compositum: d, derivatum: f, figuratum: p, poeticum: pr. proprium: fl. fluvium: op. oppidum significat. Maiusculae, A, Atticum: Ae, Aeolicum: B, Boeoticum: D, Doricum: I, Ionicum notat: á, anomalum. — terminalium seu finalium litterarum ac syllabarum index est. Themata porro nunc recte, nunc oblique posita sunt, ut vel ipsa se obtulere, vel commoditas poposcit. Augmenti ratio plerumque in alphabeti serie observata est: nonnumquam tamen et thematis ordo servatus. Originis eiusdem vocabula utplurimum coniuncta sunt, nisi forte alia seriem interruperunt. Numerales notae, priores, paginam; posteriores, versum designant. quae si forte non usquequaque respondent, e classe in classem oculi per affinitatem aberrarunt.

A forma qua pingatur 414, 51: unde appellatum 72, 49: productum, grandius sonat quam αι diphth. 575, 57: pars orationis non est, sed particula 141, 46: significationes habet septem 141, 52. α privativum 1, 15, 43, 52, alibi passim. α στερητικὸν corripitur, excepto ἀθάνατος et ἀκάματος 44, 51: productum in ἀπόλεμος 97, 25. α στερητικόν τε καὶ ἐπιτατικὸν ψιλοῦται 61, 35. cum α privativo non componuntur comparativa in τερος 195, 16. α τὸ σημαῖνον τὸ κακόν 433, 44. α τὸ κακόν 291, 36: 619, 55. α τὸ ὁμοῦ 7, 27: et 16, 9. α τὸ ἀθροιστικὸν aspiratur 25, 55: 64, 50. α significat etiam τὸ ὅμοιον καὶ τὸ ἴσον 133, 27. α τὸ ἓν 123, 2. τὸ α κατ' ἐπίτασιν κείμενον 164, 28, 34. α epitaticon 1, 19, 51, 54: et 39, 22: et 45, 36: 142, 9: 180, 17, et alibi. α τὸ ὀπίσω 50, 21: 168, 45: 184, 25. α τὸ εἰς τὰ ὀπίσω 171, 45. α πλεοναστικὸν ἢ ἐπαυξητικόν 72, 20: α pleonasticum 1, 28, 33: 82, 13: 200, 16. α pleonasticum non aspiratur 655, 18

α in ο 523, 55: 619, 54: 620, 52: 621, 10: 633, 44: 638, 55: 645, 27: Aeolice in ο 613, 37. α pro ο in compos. 102, 22: 435, 22: 796, 17. α in ω 804, 16: pro ω 558, 50: pro ε Dor. 33, 55: 114, 20: 671, 30: 732, 30: pro ε in aoristo 2, 246, 55. α breve pro η in praet. Ion. 501, 4

—α foemininum, quantitate differt 222, 42: breve in quib. 255, 27: breve in verbalibus 522, 33: in compositione variat 823, 15: et 222, 50

—α neutrum, breve 491, 9: crebro eliditur ab Hom. 664, 9: quatuor compositorum genera ex se procreat 105, 40. α neutrum pro αι foem. 585, 41. α neutra, quando nomina, et quando adverbia 779, 35

—α adverb. ex adiectivis neutris, breve 821, 14. —α adverbia disyllaba 75, 19: per syncopen ex εα 111, 53

—α pro ου Dor. a nom. in ας 154, 5: et 35, 37

—α in voc. pro η quae faciant 258, 12: 585, 13

—α pro ην metapl. 585, 6

α in accus. Πηλέα produxit Euripides 190, 7

—α longum ex αο 579, 20: ex αο 172, 23

—ᾶ ex άα 24, 48: ex έα 152, 24: ex έα Att. a puris in εύς 189, 56: 670, 4: ex sing. οῦν 489, 14

ᾳ diphthongus ex αι 21, 10

ἁ aspiratum numquam abiicitur 655, 16

ἆ βάλε 186, 45. ἆ δειλέ 186, 43: 822, 37

—αα pro ηα Ion. 501, 4. —άᾳ f. pro ᾷ 637, 41

ἄατος f. 1, 16

ἀαγές 1, 50

ἀάθικτος 1, 14

—άαν pro ἂν, priori α correpto, altero producto 161, 33

ἄαπτος 1, 34: 133, 46

ἀασάμην f. 1, 29. ἄασας 1, 24

ἀᾶσθαι 163, 41

ἀασίφρων 1, 49

ἀάσχετον 1, 30

ἄατος 1, 17

Ἄβα, τῆς Ἄβας 569, 55

ἀβακής 2, 45. ἀβακέως 2, 56. ἀβάκησαν 2, 30. ἀβακήμων 2, 29. ἀβακίζω 2, 42, 48

ἀβάκιον Παλαμήδειον 666, 21

ἄβαλ f. 1, 54

ἀβάλαι 2, 53: rectius ἀβάλε 1, 56: 186, 44

ἄβαλε † 3, 3

Ἄβαντες 76, 56

ἄβοξ 2, 8

ἀβάπτιστος ναῦς 811, 26

Ἀβαρβαρέη nympha 604, 6

ἀβαρβαρίστως 551, 37

ἄβαρις seu ἀβαρής 593, 34

Ἀβαρὶς d. 2, 12

ἀβασάνιστος 3, 4

ἀβαστάκτως 3, 4

ἄβατα 541, 10

ἄβδηρα 3, 8. Ἀβδηρόθε 3, 10. Ἀβδηρίτης 3, 11

ἄβδηρον f. 94, 27. Ἀβδήρῳ seu Ἀβδήροις 511, 30

ἀβδία 3, 8

ἀβέβηλα 3, 33

ἄβελ l. 1, 56

ἀβέλτερος 3, 12. ἀβελτέρειος 429, 55. ἀβελτερία et ἀβελτηρία 3, 17

ἄβιοι 3, 20. ἄβιοι pop. 232, 47, 56

ἀβλεμέως 3, 24

ἀβλεπτῶ d. 464, 1

Ἄβληρος nom. pr. 660, 48

ἀβλής et ἄβλητος 3, 35: 602, 24

ἀβληχρός 3, 27: 200, 17

ἀβολῆτις 3, 50

ἀβολήτωρ 4, 6

ἄβολος 3, 54

ἄβοτος 4, 56

ἀβούβαστος σταφυλή 77, 9: an ἁ βούμαστος.

ἀβούλητος 3, 52

ἀβούτης 3, 55

ἄβρα 4, 22

Ἀβραάμ acitoh 462, 45

ἀβρίξ 4, 49. ἄβριτος 4, 48

ἀβροδιαίζομεν † 4, 36

ἀβροδίαιτος Venus bifariam 179, 14

ἀβροείμονες 4, 15

ἀβροκόμης 4, 20

ἀβρόμιος 4, 29

ἄβρομοι 4, 41

ἄβρος ὁ κοῦφος 337, 13. usitatius ἀβρός.

ἀβρός et ἀβρός 4, 11

ἀβροτάζειν 4, 35

ἀβρότη 4, 32

ἀβρότης 4, 51

ἀβροτῆσαι 4, 50

ἄβροτοι 4, 25

ἀβρότονον 483, 25

ἀβροχία ἡ 589, 51

ἄβρων seu Ἄβρων 765, 2

ἀβύρβητον 4, 52

ἀβυρτάκη 5, 1. ἀβυρτακοποιός 5, 3

ἄβυσσος 4, 44: et 53, 4[illegible]

Ἀβώβας 4, 5[illegible]

ἄβως 4, 54

ἄβωτος 4, 55

ἄγα ἡ 5, 28

ἀγάασθαι 166, 44. ἀγάασθε seu ἄγασθε 824, 40

ἀγάγωμι 54, 45

ἀγάζηλοι 5, 29

ἀγάζω 5, 5, 19, 50, 56: et 6, 18

ἀγαθίζεσθαι 6, 32

ἀγαθῖνος d. 793, 53: propr. n. 689, 41

ἀγαθίς 5, 53

ἀγαθός 5, 18, 26: 730, 55: 827, 16. ἀγαθὸς μάχεσθαι 361, 36. ἀγαθὸς non comparatur, et cur 5, 22. ἀγαθοεργεία 5, 26. rectius ἀγαθοεργία. ἀγαθοσήμον 5, 34. ἀγαθωσύνη 275, 44

ἀγαίεσθαι 5, 16

ἀγαῖος 8, 50

ἀγακλειτός c. 216, 7, 22. ἀγακλυτός f. 5, 49
ἀγάλακτες 5, 41: 55, 13
ἀγαλλίζεσθαι 7, 7
ἀγάλλιος 7, 7
ἀγαλλιῶ 5, 39. ἀγαλλίαμα 5, 35
ἀγάλλω d. 161, 29: 251, 7: 471, 33. ἄγαλμα 5, 35: 610, 16
ἄγαμαι cum genitivo 5, 8: et 6, 25
Ἀγαμέμνων 5, 43. voc. Ἀγάμεμνον 130, 33. Ἀγαμεμνόνεια χείρ 461, 44
ἄγαμος 5, 54: et 12, 37
ἄγαν 6, 45, 46
ἀγανακτεῖν 7, 25
ἀγάννιφος 7, 9
ἀγανός 5, 55: et 6, 24: et 7, 26: et 379, 57. ἀγανόφρων 7, 26. ἀγάνωρ 9, 36
ἀγάπη 6, 3: 827, 12
ἀγαπήνωρ 6, 14
ἀγαπησμός 8, 52
ἀγαπητός 8, 53
ἀγαπῴην 6, 6: 413, 43
ἀγασάμενοι 6, 18
ἄγασις, admiratio 9, 52
ἀγασθενής f. 6, 50
ἀγάστονος 6, 17: et 8, 54
ἀγάστορες 6, 20
ἀγαστός d. 5, 20
ἀγαυγή 6, 40
ἀγαυότατος 6, 41
ἀγαυρός 6, 30. ἀγαυριᾶν 6, 36: ἀγαυρίαμα 6, 35
ἀγάω ῶ 16, 41
ἄγγαρα 7, 17. ἄγγαροι 6, 44: et 7, 16, 20. ἀγγάρου πυρός 7, 19. ἀγγαρεύειν 7, 14, 22. ἀγγαρεία 7, 23. ἀγγάριος 7, 23. ἀγγαροφορεῖν 6, 45
ἀγγεῖον 6, 51. ἀγγείδιον 6, 47: 147, 21: 241, 10
ἀγγεῖλαι 6, 52
ἀγγελλόντων Attic. 6, 55
ἄγγελος 7, 29. ἀγγελία 7, 34. ἀγγελίην ἐλθόντα 7, 33, 36. ἀγγελιαφόρος 7, 37: 268, 13
ἀγγοθήκη 308, 56
ἀγγρίαι 6, 49. ἀγγρίζειν 7, 28. ἀγγρίζεσθαι 6, 50
ἄγγωνες 6, 42
ἄγε pro ἦγε 28, 45. ἄγε δή 186, 58: 727, 28. ἄγε δή — ἄγε 680, 1. ἄγε δή pro ἀλλά γε 296, 47
ἀγείοχα B. 9, 34
ἀγείρατος 8, 26
ἀγειρέθω 8, 16
ἀγείρω 8, 13: 12, 45, 48: 304, 24. ἀγείρει αὐτῷ τὰ πρὸς ταφήν 680, 24. ἀγείρω τὸ περιοστῶ 14, 34
ἀγείσουτος 8, 55
ἀγείτης 8, 51
ἀγελαῖος 7, 41. Ἀγέλαιος propr. 7, 44
ἀγέλαος 8, 32
ἀγέλαστος 82, 21: 224, 46
ἀγελείη 7, 38, et Hesych.
ἀγέλη 7, 42: et 8, 56. ἀγεληδόν 8, 57
ἀγελοῦμεν † 9, 55
ἀγέμεν f. 316, 36
ἀγέννητος partus 498, 28
ἀγέραστος 8, 4: 397, 37
ἀγερέθω 8, 26: 418, 34: 421, 5
ἀγερέω ῶ 418, 28
ἀγερμός 8, 7, 11
ἀγέῤῥω et ἀγέρσω Ae. 8, 13. ἀγέρονται pro ἀγείρονται Apollon. Argonaut. 3, v. 894
ἄγερσις 8, 11
ἀγερσικύβηλις 8, 9
ἀγερωχεῖν 8, 29
ἀγέρωχος 7, 47: 458, 48
ἀγεσίλαος 8, 32
ἄγεσκον 295, 15
ἄγετε adverb. 66, 44: 100, 55
ἄγη ἡ 6, 32: 8, 35: 9, 1: 15, 26: 47, 10. ἀγή 8, 49: et 9, 9. ἀγὴ κύματος 749, 48
ἀγήγερται Att. 9, 14. ἀγηγέρατο Ion. 9, 12
ἀγῆλαι 9, 52
ἀγηλάζειν 10, 35
ἀγήλατος 10, 1. ἀγηλατίζειν 10, 34
ἀγελομένη 10, 32. usitatius aoristum ἀγηλαμένη.
ἀγηλῶ 9, 56
ἄγημα 10, 36
ἄγημι d. 6, 7: et 6, 25
ἀγήνωρ 5, 49: 9, 36, 42. ἀγηνορίη 9, 50
ἀγήοχα A. 9, 28
ἀγήραος 10, 5. ἀγήρατος 8, 30. ἀγήρως 116, 7, 14: 685, 47
ἄγησι f. pro ἄγῃ 403, 17
ἀγητός 10, 7
Ἀγιάδαι 10, 39
ἁγιαζόμενα κρέα 385, 45, 47. ἁγιαστός d. 10, 27
ἁγίζειν 10, 41: 337, 11
ἁγινῶ 10, 10: 332, 17: ι producto 10, 17
ἅγιος 10, 20. ἄγιος 10, 19: 144, 4: 230, 29. ἄγιαι νύκτες 82, 30
ἁγίσδεο 22, 33
ἁγισμός 10, 38
ἁγιστία 10, 26, 38
ἁγιωσύνη 275, 44
ἀγκάζεσθαι 10, 44: 106, 30
ἀγκαί αἱ 10, 43
ἀγκάλαι 12, 14. ἀγκαλιαγωγοί 11, 42. ἀγκαλίς 12, 15. ἀγκαλίδες 12, 14. ἀγκαλιδοπῶλαι 11, 44. ἀγκαλιδοφόροι 11, 43. ἀγκαλίζειν 12, 16: et 10, 44
ἄγκη τὰ 10, 46
ἄγκιστρον 10, 51. ἀγκιστρεύεσθαι 12, 16. ἀγκιστρούμενος 10, 53. ἀγκιστροφάγος 12, 16
ἀγκοίνη d. 10, 23: 596, 43: f. pro ἀγκώνη 822, 26
ἄγκονοι, οἱ 12, 17
ἀγκοντίδες seu ἀγκονίδες 10, 24
ἄγκος τὸ d. 588, 40
ἀγκτήρ 12, 18
ἀγκύλη 10, 29, 55: 12, 20: 827, 49. ἀγκυλισταί 12, 20
ἀγκύλος 10, 52, 56: et 11, 1. ἀγκυλομήτης 10, 57: et 11, 8. ὦ ἀγκυλομῆτα 282, 44. ἀγκυλόμητις ὁ ἡ 518, 34. ἀγκυλόχειλος 11, 23. ἀγκυλοχείλης 12, 16
ἄγκυρα et Ἄγκυρα 10, 30
ἀγκών 10, 21: 12, 28: 643, 7
ἀγλαός 5, 39: 11, 26. ἀγλαΐα 11, 32. ἀγλαΐεσθαι 11, 32. ἀγλαϊσμός 812, 31. ἀγλαομητία 11, 30. Ἀγλαοφῶν ἄων 684, 46, 54
ἀγλαύνειν 11, 36
ἄγλιθα 11, 41. ἄγλιθες 11, 40. ἀγλῖθες ι producto Nicand. Theriacῶn v. 874
ἀγλίτης 11, 45
ἄγμα τὸ 11, 47. ἀγμός ὁ 11, 46: 613, 37
ἄγναπτον ἱμάτιον 714, 24
ἁγνεία 827, 11. ἁγνία seu ἁγνεία 702, 5
ἄγνοια f. 137, 9
ἄγνος 11, 55: 591, 50. idem ῥάμνος 702, 1
ἁγνός 11, 49: et 12, 3
ἀγνοῶ 12, 6
ἄγνυμι 12, 9: et ἀγνύω 12, 10: 821, 19
ἀγνώμων 12, 22. ἀγνωμονεῖν 18, 36. ἀγνωμοσύνη 12, 22
ἀγνώς 3, 46: et 11, 52
ἀγνώσσω d. 14, 9
ἄγον et ἀγὸν 12, 40
ἄγονος 12, 34
ἀγορά 13, 10. ἀγοράζω 12, 56: fut. άσω 536, 41, 47. ἀγοραῖος κολωνός 528, 7. ἀγορανόμοι 13, 8. ἀγοράω ῶ 418, 36. ἀγοράασθαι 12, 51
ἀγορεύω 12, 48. ἀγορευέμεν imperative 586, 29. ἀγορεύεται, appellatur 524, 52. ἀγόρευσις 13, 51
ἀγορή 12, 44. ἀγορηγός 13, 52. ἀγορῆθεν 13. 4. ἀγορήνδε 13, 1
ἀγορητής 13, 51: 564, 54. plur. ἀγορηταί 226, 34. ἀγορήτατος λόγος 13, 51
ἀγορῶ 12, 51: 14, 26. ἀγορῶ τὸ ἀγορεύω 785, 52. ἀγορῶ pro ἀγοράσω 536, 37
ἀγός ὁ 12, 24: 151, 20. ἄγος τὸ 12, 26: 337, 9. ἄγος τὸ ῥῆγμα 418, 2
ἀγοστός d. 12, 30
ἄγρα 13, 13
ἀγράμματος 105, 45
ἄγραυλοι 13, 54. ἀγραυλία 13, 55
ἀγραφίου δίκη 13, 15
ἄγρει 13, 19: et 1, 20
ἀγρεῖος 13, 23
ἀγρεῖσθαι, capi 102, 29
ἀγρεμών 13, 56: Hesych. ἀγρέμων paroxyt.
ἀγρεύεσθαι 204, 46
ἄγρευμα 13, 57: 589, 37. ἀγρευτής ὁ 54, 29
Ἀγρεύς 13, 20
ἀγρηνός 14, 3
ἀγρῆνοι 13, 50
ἄγριος 13, 22. ἄγριαι, paederastae 13, 47. ἀγριότης φυτῶν 429, 15. ἀγριουμένη 800, 36
ἄγριε δρῦς 429, 17
ἀγρίφη 15, 43: et 44, 23
ἀγροῖκος 13, 40. ἀγροικῇ φωνῇ 480, 5: rectius ἀγροικικῇ, ut 73, 56: 515, 33. ἀγροικεύεσθαι 14, 1
ἀγροίτης f. 15, 41
ἀγροιώτης 13, 40
ἀγρόμενοι 13, 28
ἀγρός 13, 30, 45: et 14, 4. ἀγρότης ὁ 15, 40: plur. ἀγρόται οἱ 14, 39. ἀγροτέρη f. 13, 32, 35. ἀγροτέρης τραγοριγάνου 763, 32. ἀγροτέρη Ἄρτεμις 547, 15
ἀγρυπνία 13, 26
ἄγρω f. 13, 28
ἀγρώσσω 14, 6
ἀγρωσταί οἱ 14, 12
ἄγρωστις 11, 13
ἀγρῶται 180, 31
ἄγυια ἡ 14, 26: 305, 36: et ἀγυιά 14, 21: 305, 37. sic plur. ἀγυιαί αἱ 396, 22. ἀγυιεύς 15, 29. ἀγυιῆται 15, 31
ἀγύνης ὁ 59, 27
ἄγυρις 14, 28: 15, 32: 160, 48: 424, 10
ἀγυρμός Plat. 8, 7
ἀγύρτης 14, 31: 436, 3. ἀγυρτικός 14, 34
ἀγχαυρόν 14, 38
ἀγχέμαχος 14, 53: 193, 12
ἀγχήρις 15, 35
ἄγχι f. 14, 49: 15, 15: 169, 29: in compos. 14, 54
ἀγχίαλος et Ἀγχιαλός 14, 36
ἀγχιβαθής 15, 34
ἀγχίβιος 15, 35
ἀγχιβλώς 15, 36
ἀγχίθεος 14, 52
ἀγχίμαχος 14, 53. ἀγχιμαχητής 15, 10
ἀγχίμολον 15, 6
ἀγχινεφής 623, 10
Ἀγχίσης 14, 55: et 15, 5
ἄγχιστα 295, 37. ἀγχιστήνη et ἀγχιστίνη 14, 49: et 15, 3. ἀγχιστία 14, 48. ἀγχιστίνδην 14, 47
ἀγχίστροφος 15, 37
ἀγχιτέρμων 15, 7
ἀγχίων ἄγχιστος 14, 47
ἀγχλάσας f. 15, 19
ἀγχόθι 14, 49: 757, 16. ἀγχόθι et ἀγχοῦ 169, 20
ἀγχόνη 194, 47. ἀγχονή 194, 50
ἀγχότερος 14, 47
ἀγχοῦ 14, 49: 337, 15
ἄγχουσα 313, 30
ἄγχω 15, 12
ἀγχώμαλον 15, 14
ἄγω 15, 21. ἄγω τὸ φέρω 10, 10, 48: τὸ πορεύομαι 14, 21: τὸ κλῶ 12, 10: 54, 47: seu τὸ κλάνω 1, 50: 54, 20: 306, 54: 418, 3: τὸ ἐκπλήττομαι 10, 17: rectius ἀγῶ. ἄγω in compos. α vertit in η 274, 17
ἀγῶ τὸ ἐκπλήττομαι 15, 24, 41: et 47, 11: τὸ θαυμάζω 6, 24: 8, 36: 10, 7: τὸ κλάνω 9, 9: rectius ἄγω. ἀγῶ d. a χῶ 8, 47
ἀγωγή d. 55, 32. ἀγώγιμος d. 487, 28. ἀγωγὸς ὕδατος, ductus 622, 7
ἀγώμενος 15, 40
ἀγών 16, 45. ἀγῶνα φόνου διώκοντες, caedis accusantes 276, 55. ἀγωνία 15, 44. ἀγωνισμός 15, 39. ἀγωνίσματα 15, 56. ἀγωνιστήριον 16, 56
ἀδαγμός ὁ 16, 5
ἀδαήμων 16, 2. ἀδαής ὁ ἡ 239, 15
ἀδάμας 16, 51. ἀδάμαστος 220, 36: 281, 6: 682, 48
ἀδαξῆσαι 16, 5
ἄδαστος et ἄδατος 249, 39
—ἄδαται Ion. 377, 14
ἀδδεές f. 16, 8
ἄδδην 17, 12
ἀδδιξ 16, 53: 17, 45

ἄδεια ἡ 16, 54: 338, 18. ἄδεια ποιητική, licentia poetica 438, 10. ἀδείη ἡ I. 16, 54. ἀδειής f. 16, 55
ἀδεῖν 16, 37. ἀδεῖν τὸ ἀρέσαι 18, 3. ἀδεῖν τὸ ἀρέσκειν 101, 37: 168, 56: 174, 53. ἀδεῖν τὸ ἀρέσκειν 562, 24
ἀδεισία ἡ 16, 55
ἀδέκαστος 16, 23
ἀδελφός 16, 9: 141, 56. ἀδελφά 16, 56, 57. ἀδελφεός f. 503, 27. ἀδελφειός f. 146, 21. ἀδελφιδοῦς 16, 13: et plur. ἀδελφιδοῖ 17, 1. ἀδελφίζειν 16, 13, 57. ἀδελφιξία 17, 1. Ἀδελφόννησοι 689, 23. ἀδελφοποιός 255, 1
ἀδένες 17, 2
ἀδενοχίτωνες 83, 53
ἀδεύητον 17, 4
ἀδευκής 16, 26: 17, 5
ἀδέψητος 16, 35
ἀδηκότες 17, 22
ἀδημονεῖν 17, 8. ἀδημονίη 17, 9
ἄδην 16, 42: 17, 29: 22, 47
—άδην adverb. 184, 49: 367, 9: 781, 24, 32
ἀδηνές 17, 11. ἀδηνέως 17, 10
ἀδήριτος 17, 39
ᾅδης seu ᾄδης, ὁ 42, 25. ᾅδης 17, 16
—άδης patronym. 210, 2, 7, 13: 265, 17: 540, 36: 554, 36. —άδης pro ίδης 556, 26
ἄδησι Ion. 420, 40
ἀδηφάγος 553, 55: 554, 5
ἀδήωτος 17, 25
ἀδιάβατος 159, 13
ἀδιάπτωτον ῥῆμα 645, 47
ἀδιάρρηκτος 149, 12
ἀδιάστατος 274, 20
ἀδιάστροφον γένος 470, 1
ἀδιαχώριστα λέγων 538, 34
ἀδικήω Aeol. pro ἀδικέω 485, 42
ἀδικίου δίκη 17, 46
ἀδινός 17, 28
ἀδιόδευτος 131, 25
—άδιον dimin. 240, 2. —άδιον α longo 172, 25
ἀδίοπος 17, 44: 18, 28
—άδιος d. —75, 24: 298, 3
—άδις adverb. 806, 6
ἀδίστονος 18, 30
ἀδμενίδες 18, 32
ἀδμεύειν 18, 31
ἀδμὴς παρθένος 416, 5. ἀδμὴς cur Homero dicta virgo 220, 36
ἀδμήτης ὁ 17, 53. foem. ἀδμῆτις 17, 42
ἀδμολίη 17, 46. ἀδμωλεῖν 18, 33
ἀδόκιμον νόμισμα 267, 12
ἀδόλεσχος ὁ 18, 13. ἀδολέσχης ου 18, 19, 26. ἀδολέσχαι cur dicti physici 18, 8. ἀδολεσχεῖν 18, 21. ἀδολεσχία 17, 56
ἀδόλως 162, 54
ἄδορα 18, 39
ἄδος, satietas 16, 50. ἄδος ὁ κόρος 420, 25. ἄδος ἡ εὐφροσύνη 18, 12
ἀδρακής 18, 38
Ἀδραμύττειον, αἱ Θῆβαι 450, 10
ἀδρανής 18, 50. ἀδράνεια 18, 51
ἀδράστεια, fatum 663, 8. Ἀδραστείδης f. 18, 46
ἀδράφαξυς 18, 36
Ἀδρεύς 18, 36
Ἀδρίας πόντος 730, 49. Ἀδρίας et Ἀδρία 18, 54
ἀδρός 18, 44. ἀδρύνω 18, 48.
ἀδρυναι ἡ 18, 37
ἀδυσώπητος 82, 35
ἄδυτα 341, 10: et 19, 3. τὸ ἄδυτον oppos. τῷ βεβήλῳ 194, 2
ἄδω τὸ ἀρέσκω 18, 14: 82, 27: 420, 40: 505, 31: item ἀδῶ 16, 37: 101, 37: 168, 56: 174, 53
ἄδω τὸ κορεννύω 164, 51. at ᾄδω figuratum 30, 51
Ἄδωνις 19, 9. Ἀδωνίδειος 426, 34. ἀδώνειος καρπός 19, 14. ἀδώνεια fest. 19, 18. ἀδωνιασμός 19, 17. ἀδωνίς 19, 16. rectius ἀδώνης Hesych.
ἄδωρος 19, 19
ἀδώτης ὁ 293, 55
ἄεθλος 19, 25. ἄεθλον 19, 22.
ἀεθλεύειν 19, 30
ἀεὶ xii modis effertur 31, 24: ab Homero tribus modis 31, 27
ἀείδελος 21, 19, 35. ἀειδέλιος 21, 33
ἀείδω 21, 2: 820, 57: α ancipiti 21, 17
ἀείζωος 183, 8: 413, 48
ἀείζωτος 22, 20
ἀεικέλιος 21, 37, 54: et 22, 3
ἀεικής 21, 47. ἀεικές 350, 48
ἀεικίσσι f. 21, 51. ἀεικία ἡ 22, 8. ἀεικίζω 21, 37: et 22, 4
ἀεικίνητον πῦρ 709, 21
ἀείκιον 21, 37
ἀείλλειν 21, 40
ἀειλογία 21, 32
ἄειλος ὁ 21, 31, 39
ἄειν τὸ πνέειν 531, 46
ἀεινεφίς 21, 41
ἀειρέθω d. 8, 22
ἄειρος ὁ 21, 43
ἀείρω 22, 16: 581, 37. ἀείρω et αἴρω 790, 1
ἀείς, flans 20, 26. ἀέσαι f. 22, 10
ἄειτος ὁ 21, 42
ἀειτάδος 21, 44. sunt qui ἀειτάδιος legant. suspecta et vox ipsa, et expositio.
ἀείφρουρος 21, 45
ἀεκάζω 19, 32. ἀεκαζόμενοι 20, 5. ἀεκαστί 19, 33
ἀεκήλια ἔργα 19, 37
ἄεκητι 19, 32
ἀέκων 19, 40
ἄελα ἡ 407, 31, 33
ἀέλλεσθαι τὸ συναθροίζεσθαι 145, 38
ἀέλιοι 31, 24
ἄελλα ἡ 19, 44: 20, 2: 457, 27: 778, 12. ἀελλάδες 20, 1
ἀέλλεσθαι 20, 1
ἀελλής ὁ 19, 54. ἀελλές τὸ 20, 4
ἀελλὸς ὁ 20, 7
ἀελλόποδες οἱ 20, 6. ἀελλόπος f. 20, 14: 717, 55
Ἀελλώ Harp. 148, 29
ἀελλῶς 531, 45
ἄελπτος 20, 23. ἀέλπτω 20, 23: rectius ἀελπτῶ 236, 19: et ἀελπτέοντες 20, 22
ἀέναος 20, 8, 32
ἀέντες οἱ 20, 24
ἀέξω τὸ αὔξω 20, 34. ἀέξεται 464, 39
ἀερέθω 421, 10
ἀερθεὶς f. 20, 40
ἀέρθω 437, 24, ut ἐγέρθω.
ἀέριος 65, 28: 421, 20. ἀερία 421, 31
ἀερόεις 421, 45
ἀεροειδής 421, 47
ἀερομέτρητος 421, 49
ἀερσίλοφος 20, 38
ἀερσίποδες οἱ 20, 43
ἀερσιπότητος 135, 2
ἀερσίφρων 20, 47
ἀερτάζω 20, 9: 160, 31: 554, 47
ἀέρω τὸ κουφίζω 437, 41
ἄεσα et plur. ἀέσαμεν 464, 38.
ἀέσαι 151, 57
ἄεσις 20, 48
ἀεσίφρων 20, 48, 51: 174, 42
ἀέσκοντας 20, 11. ἀέσκοντο 20, 14. ἀέσσομεν 20, 11. ἀέσσεσθαι 20, 52
ἄετμα 20, 10
ἀετός 20, 54: Att. 31, 50
ἀετώσιος 20, 13
ἀζαλέος 22, 51
—αζε adverb. 806, 10: α correptum habent 806, 18
Ἀζείδης d. 22, 53
ἄζειρας 23, 1. ἀζειρός 22, 56
ἀζέο θοῦρον ἄρηα 739, 49
ἀζη ἡ 22, 34, 49
ἀζηλος 22, 44
ἀζήν 22, 36
ἀζηχής 22, 46: 97, 19
ἄζω c. 128, 11. ἄζω et ἅζω 22, 24, 51. ἄζω Aeol. pro ἄσσω 270, 23. ἄζεσθαι τὸ ταράσσεσθαι 298, 49
ἄζω d. 75, 16. ἄζω τὸ σέβομαι 10, 19: 635, 41. ἄζειν, halare 22, 42: Aristoteli ἀάζειν.
—άζω et άσσω 441, 8: et 270, 23. —άζω pro ίζω Dor. 671, 30. —άζω a nominib. in α 96, 2: ex nom. in ας 281, 34: 388, 33: 627, 13: ex ω et ῳ 656, 51: ex ω 297, 24: 645, 39: ex ω 5, 5: 155, 45: 164, 3: plerumque α natura correpto 737, 24. —άζω disyllaba α producto 535, 46. —άζω hyperdisyllaba α correpto 535, 47
ἄζωνος 171, 19. ἄζωνος 414, 11
ἄζωστος et ἄζωτος 22, 20
ἀη Ae. pro ἀεὶ 23, 4, 23
ἀηδεῖν 23, 26
ἀηδιζόμην 23, 55: et 24, 4
ἀηδοῖ ἤσω 17, 23
ἀηδών ἡ 23, 28
ἀήθεια et ἀηθία 462, 15. ἀηθεῖν 23, 25. ἀηθέσσω 23, 53: et 24, 5. ἀήθεσσον ά. 23, 41
ἄημα, τὸ 23, 24: 41, 10
ἄημι 20, 25: 22, 10. ἀήμεναι pro ἄηναι 23, 23: 682, 35. ἀήμενος 23, 23
ἀὴρ 23, 7. ἀὴρ masc. et foem. differunt 421, 38
ἄησι 24, 8
ἄησις ἡ 20, 24: 23, 18
ἀήσυλες 23, 22, 32: et 39, 56: 105, 31
ἀήσυρος, ὁ 23, 20
ἄητες, ἄητα 23, 15
ἀήτη, ἡ 23, 31. ἀήτης ὁ 23, 29: 41, 11: plur. ἀῆται, οἱ 23, 16. ὁ ἀήτης ἐκ ἡ ἀήτη 597, 22
ἄητον f. 22, 12: et 23, 12
ἄητος, ὁ 23, 17
ἀθαιρίς pro ἀθαιρής seu ἀθηρίς 24, 55
ἀθαλάσσωτος 24, 54
Ἀθαμάντιον πεδίον 21, 12
ἀθανάτη Attic. 143, 45
ἄθαρ 172, 31
ἀθειρής 24, 57. ἀθειρέως 24, 57
ἀθέλγειν et ἀθέλδειν 26, 5
ἀθεμιστῆσαι 25, 6
ἀθέμιτος 24, 21: 25, 5
ἄθεος citatur † 125, 21
ἀθέρες 24, 30, 54. ἀθερίζω 24, 29: et 25, 3. ἀθέριξε λιτάων 75, 28
ἀθεσμία 25, 7
ἀθέσφατος 24, 23, 25: 448, 2
ἄθετος 24, 38: 161, 19. ἀθέτως 24, 42. ἀθετεῖν 24, 40
ἀθεώρητοι εἰσι 570, 20
ἀθήλαστος 110, 32: 739, 45
ἄθηλος 26, 4
Ἀθηνᾶ 24, 43, 52. Ἀθηναία et Ἀθήνη 24, 48, 53, 56: 222, 57. Ion. Ἀθηναίη 378, 38. ἀθηναΐς 24, 56
ἀθήναζε f. 13, 2: 806, 13. ἀθήνησι 25, 12
Ἀθηνόδωρος c. 293, 29
ἀθηρολοιγόν 25, 24. idem ἀθερολόγον, ibid. 25. Eustath. et Suid. ἀθηρηλοιγός, masc. genere: Hesych. ἀθηρηλοιγόν, ambigue ut Hom.
ἀθίγγανος 25, 28. ἀθίκτορες 25, 9. ἄθικτος 25, 8: 521, 37
ἀθλεύω 726, 52
ἀθλῆσαι 25, 36. ἀθληταί οἱ 25, 41. ἀθλητής et ἀθλητήρ 138, 57
Ἄθλιβις, et Ἀθλιβῖται 25, 46
ἄθλιος 25, 44
ἄθλος 19, 24: 25, 54. ἆθλον 25, 31, 41. ἀθλοφόρος 669, 26
Ἀθόος et Ἀθόως 347, 15. ἐξ Ἄθω f. 220, 10: 347, 9
ἄθουρος 25, 11
ἀθρεῖν 26, 12
Ἄθριβις καὶ Ἀθριβίτης νομὸς 25, 46, 50
ἀθροίζω 26, 1
ἄθροος et ἄθρους 25, 53. ἀθρόος όα 143, 36. ἀθρόος et ἄθρους 25, 54. ἄθρους aspir. 655, 21
Ἀθύρ Aegypt. 26, 7
ἀθύρειν 26, 10. ἄθυρμα τὸ 26, 9
—άθω d. 8, 18: def. 231, 53
ἀθῷος 26, 19, 44. Ἀθῷος Δὶς 26, 38, 47
αι exilius sonat quam α productum 576, 1: pro ει Dor. 26, 36: 269, 51: pro ο in compos. 52, 22: 243, 42: pleonast. 536, 4
—αι in optativo modo, et in adverbiis longa est 647, 9. —αι adverbia pleraque indignantis 647, 6
αἱ pro εἰ D. 26, 50
αἲ αἲ 26, 57: et 27, 5, 19. αἲ αἲ 27, 20
αἶα ἡ 227, 7, 24
—αία foeminin. d. 222, 46: d. ex η, nonnunquam etiam pro illo ipso η 222, 56: paroxyt. 733, 34
—αία ἡ d. 222, 37, 40, 48
αἰάζω 26, 57: et 27, 2, 19: 620, 1. αἰαίζειν 29, 2[illegible]

Ἀδαίρ 27, 2
Αἰακιδεύς 63, 55
αἰανός 28, 6
Αἴας d. 27, 15: Aeolismum αις non admittit 576, 3. Αἰάντειος ἀδελφός cur non dicatur ut Αἰάντειος υἱός 775, 36
—αίαται Ion. pro αινται 252, 49. sic —αίατο Ion. et Aeol. pro αιντο 258, 53: 325, 42: 507, 39
αἰβετός f. 28, 7
αἰβοῖ 28, 8
Αἰγαί 27, 57: et 28, 24
αἰγαῖος D. pro αἴγειος 28, 37. Αἰγαῖος Neptunus Homero ignotus 546, 46
αἰγαίων ὁ 28, 2
αἰγανέα 28, 30
αἰγάδην 41, 28
αἰγία, f. ῥοφά 119, 10
Αἰγείδης patr. 165, 46
αἰγεῖον δέρμα 597, 14: rectius αἴγειον 714, 24: et 64, 33
αἴγειρος 28, 39. παρ' αἴγειρον 444, 16. αἴγερος 28, 40
αἰγιάδες αἱ 28, 16
Αἰγιάλεια 27, 52: et 28, 16: 122, 11. Αἰγιαλεὶς 28, 15
αἰγιαλός 27, 39: triplex 651, 66
αἰγίβοτα χωρία 1790, 13
αἰγίλιψ 27, 43
αἰγίλουρος 27, 49
αἰγίλωψ 28, 18
Αἰγιναῖος et Αἰγινήτης 28, 13: Αἰγινίτης ὁ 221, 33. αἰγιναῖα, τά. 28, 9. αἰγιναιοπῶλαι 28, 10
αἰγίοχος 27, 32, 42: 482, 26
αἰγίποψ 28, 19: nescio an vetius αἰγύποψ.
αἴγιρος 28, 63
αἰγίς 27, 28, 34: et 28, 20
Αἴγισθος 27, 54: 137, 35
αἴγλη 5, 39: 28, 56: 409, 57. αἰγλήεις 129, 38. αἰγλῆντα f. 29, 2.
αἰγοδίαυξ 451, 23
αἰγοθήλας ὁ 28, 22
αἰγονόμος 37, 45. αἰγονόμια τὰ 37, 48
αἰγοφάγος 27, 51
αἰγυλίς 28, 23
αἰγυπιός 29, 3: 380, 38
Αἴγυπτος 29, 6: 828, 20. Αἰγύπτιος πλινθοφόρος 29, 21. αἰγυπτιάζειν 29, 23. αἰγυπτιῶσαι 30, 18
αἰδεῖον † pro ᾠδεῖον 569, 26
αἰδέσω et αἰδήσω 180, 1
ἀΐδηλος 42, 32, 35
αἴδημι d. 30, 34
ἀϊδής έος 42, 28
ἀΐδι τῷ 42, 17, 26: 500, 54
ἀϊδνός ὁ ἀφανής 41, 41; 47, 57. ἀϊδνής 41, 53, 55
αἰδοῖος 29, 24. αἰδοῖοι qui 30, 44. αἰδοῖα τὰ 30, 57. αἰδοῖον θαλάσσιον 59, 54. αἰδοιέστατος 61, 4
αἰδόμενος f. 30, 32
ἄϊδος κυνέη 42, 10. ἄϊδόσδε 31, 22
ἄϊδρις 42, 32, 466, 33. plur. ἄϊδριες 42, 31. ἀϊδρείη 42, 44. ἄϊδροι 42, 31. ἀϊδροσύνη 42, 43.
ἀΐδρυτος 42, 50
ἀΐδυλος 30, 19
[illegible]: αἱ τὴν αἰδῶ 30, 44
αἰδῶ τὸ ἐντρέπομαι 30, 41, 53: fut. ἔσω 420, 16. αἰδῶ pro ᾄδω 569, 16
Ἀϊδωνεύς d. 41, 49: 340, 11. ἀϊδωνίδα λεύσσειν 168, 10. ἀϊδώνειος 42, 12: et 30, 20
αἰδώς 30, 26. αἰδοῦς 26, 27: et 29, 25, 49
αἰεί 31, 28. αἰειγενέτης 31, 38
αἰέλιοι 31, 23
αἰέλουρος 31, 43
αἰέν p. 31, 26: 339, 37: Arg. 302, 5. αἰένυπνος 31, 42
αἰές f. pro ἀεί 406, 35
αἰετός 31, 46, 52
αἰζήιος 32, 15: 239, 45: 631, 28
ἀΐζηλος 31, 53
αἰζηός d. 20, 37: 31, 56
αἰζόκροτος 31, 55
αἰζύπη 31, 54
αἰηνής 32, 26: neutr. αἰηνές 30, 21, 23. αἰηνός 30, 22
αἰῆται οἱ 32, 25. Αἰήτης pro Ἀήτης 32, 21. Αἰήτη voc. casu 670, 18
αἰητός 30, 24
αἴθαλος ὁ 33, 32: 262, 51. αἰθάλη 33, 20, 22: 566, 51. αἰθάλειος et αἰθαλέος 33, 30: 261, 57: 262, 3. αἰθαλέων βλεμάων 199, 43. αἰθαλόεις 32, 51: 565, 32, 35. Αἰθάλη et Αἰθαλίτης 33, 24. Αἰθάλεια et Αἰθαλείτης 33, 24
αἰθήρ 33, 3, 9. αἰθέριος 65, 29: 421, 25. αἰθερίως 33, 10
αἴθινος 33, 11
Αἰθίοψ et Αἰθιοπία 32, 42: et 33, 5. Αἰθιοπὶς d. 659, 46
αἰθόλιξ 33, 13
αἶθος et αἰθός 32, 30
αἴθουσα subst. 32, 38, 46. sing. αἴθουσα 441, 19: 688, 54
αἴθοψ 32, 43, 52: 500, 51
αἴθρα et αἰθρη 32, 56. αἴθρα d. 170, 57: 259, 27. αἰθρηγενέτης 33, 38. αἰθρία d. 461, 48. Αἰθρία op. 167, 7
αἴθυια ὁ 33, 40, 50
αἴθυια 14, 23: 32, 54: 148, 31
αἰθύσσειν 32, 53: et 33, 36. αἴθυγμα τὸ 32, 54: melius αἴθυγμα 77, 26
αἴθω τὸ καίω 32, 30: et 33, 25: d. a δαίω 32, 41: et 33, 19. αἴθων ωνος 32, 33: et 33, 14
αἶκα pro εἴκα Dor. 732, 34
αἰκάλλειν 34, 1
αἶκε δῶσι 294, 13. sic 769, 49: 618, 27. idem αἴκεν 33, 54
αἰκή, ἡ 42, 46
αἰκία 33, 52: 774, 13. αἰκίζειν 33, 41
αἴκνον 34, 2
αἰλα Cypr. 34, 10
Αἰλία et Αἴλιος 34, 4
αἴλιον 35, 1
ἄϊλιος 42, 56
Αἰλιώτης 34, 5
αἰλότροπος 35, 3, et Hesych.
αἴλουρος 34, 8: 37, 16. αἰλούριος 34, 9
αἷμα 34, 11
αἱμακουρίαι 35, 7
αἱμαλεός, seu αἱμαλέος 35, 6.
αἱμαλεά, ἡ 35, 6
αἱμασιά ἡ 35, 10: 461, 34. αἱμασιαί, sepimentum, latibula 809, 54
αἱμάτη 35, 4
αἱμάτια 35, 5
αἱματόεσσα 34, 31, 43
αἱματοπότης ὁ 421, 57
αἱματῶσαι 35, 8: 88, 11
—αιμι αις αι, Aeol. pro εια ας ε 760, 22
αἰμίονος Aeol. pro ἡμ- 452, 37
αἱμοδόχον ἀγγ. 84, 41
αἱμοποτεῖν 257, 39
αἱμόῤῥοος serp. 245, 38. αἱμοῤῥοΐδες 328, 18
αἱμόῤῥυτος 215, 39: 386, 24
αἱμός pro λαιμός 35, 8: Hesych. αἱμός. Αἷμος mons 568, 39
—αιμος compos. 103, 45
αἱμοφορυκτά 799, 4: rectius αἱμοφόρυκτα Hesych.
αἱμύλος d. 35, 26, 31. αἱμύλιος d. 35, 27, 52
αἱμωδεῖν 789, 11. αἱμωδία 35, 19. αἱμωδιᾶν 35, 18
αἵμων ὁ 35, 41: et αἵμων 251, 13: 647, 20
αἱμωπός 35, 16
—αινα foem. 258, 22: 444, 11
αἰναρέτη 36, 8
Αἰνείας seu Αἰνέας 35, 34. Αἰνεάδης 210, 15
αἰνεῖν 36, 19. fut. αἰνέσω et αἰνήσω 130, 3. αἴνεσις 36, 14. αἰνετός 36, 29. Αἰνήσιος 163, 41: 156, 8
αἰνίσσαι 36, 32. αἰνίζεσθαι 36, 12. αἴνιγμα 36, 31: 241, 38. αἰνίγματ' ἐμπλέκων 762, 30. αἰνιγματώδης λόγος 664, 22
Αἰνόθεν 35, 56
αἰνός ὁ δεινός 35, 34, 55, 57: et 36, 8: 262, 27: 335, 43. αἶνος 35, 60: et 36, 14, 16. αἰνομόρος seu αἰνόμορος 36, 37
αἴνυμι τὸ λαμβάνω 126, 41: pass. seu med. αἴνυμαι 36, 39, 45. prim. αἴνω τὸ λαμβάνω 433, 22
—αινω d. ex neutro in α 626, 25: ex ἄω 191, 20
αἰνῶς 35, 56: et 36, 5
αἴξ, et plur. αἶγες 42, 49. αἴξ 36, 51: comm. gen. 243, 30
—αιξ commun. gen. 243, 29
αἰξωνεύεσθαι 36, 57
Αἰολεῖς d. 37, 23
αἰολεῖν τὸ κινεῖν 37, 19. αἰόλητο 351, 57
αἰόλειος 33, 32
αἰολίζω 37, 26
αἰόλλω τὸ κινῶ 37, 14: 113, 38: 531, 43
αἰόλος 37, 3, 6: paroxytonon 531, 51. αἰολομίτρας 37, 21. αἰολόπωλος 37, 10, 18. αἰολῶ 531, 40
ἄϊον τὸ ᾐσθόμην 43, 3
αἰονᾶν 37, 27. αἰονήματα 348, 26: 422, 55
—αιος appellativa et propria e verbis d. 193, 14: a foeminis in α vel η 198, 53
—αιός disyllaba oxytona 417, 25: 446, 28: trisyllaba 417, 29
—αῖος deriv. 7, 44: possessivae formae 417, 30: Dor. pro ειος 28, 36
ἄϊος 439
αἰπά f. 37, 40, 47
αἰπολήματα seu καιπ. 658, 4
αἰπεῖα πόλις 37, 37. Αἰπεῖα op. Cypri 724, 47: Stephan. Byzant. Αἴπεια, proparoxyt. itemque Eust. et Hes.
αἰπεινός 37, 37
αἰπόλος 37, 44. αἰπόλια τὰ 37, 48. sing. αἰπόλιον 187, 19
αἶπος τὸ 37, 34, 41
Αἴπυ, op. 37, 28
αἰπύς 37, 34: neutr. αἰπύ 37, 28. αἰπύνεφος 37, 38
Αἰπύτης ὁ, pro Αἴπυτος 396, 52
αἶρα ἡ 38, 36, 41
—αιρα d. 811, 50, 53
αἴρας pro ἄρας seu ἄρας 38, 28
αἰρέω f. 126, 19
αἰρεύμενος f. 38, 12
αἱρετός 317, 12. αἱρετικός 38, 7
αἰρήσας inusitatum 777, 54
αἰριθακός ὁ 38, 49
αἰριπόλιοι seu αἰριπόλοι 38, 46
αἰρόπινον τὸ 38, 42
ἄϊρος 488, 16: propr. 660, 60
αἴρω 23, 7: et 37, 54: et 38, 8. αἰρῶ 38, 5
—αιρω d. 232, 6: 327, 25
—αις Aeol. pro ας 575, 53. —αις —ατός 251, 57
ἀΐσδος 30, 40: et 42, 21
αἶσα 38, 50. Αἶσα, et Αἴσιος 39, 19
αἴσακος 38, 48
—αισαν pro ασαν 302, 45
ἀϊσθῶ d. ab ἀΐσθω: ἀϊσθῶ ex ἀΐσθω 40, 14: 43, 22, 26. ἄϊσθησις 40, 14
—αισι pro αις f. 166, 33, 52
αἴσιμος d. 38, 56: et 39, 23. αἰσιμία 39, 3
Αἰσίοδος Aeol. pro Ἡσ— 452, 36
αἴσιος 39, 21
ἀΐσσειν τὸ ὁρμᾶν 27, 18, 31; et 37, 7: 168, 4: 494, 49
ἄϊσσον absque augmento 42, 57
ἀϊστός d. ab αἴθω 440, 24
ἄϊστός d. 43, 44. ἄϊστος ὁ καὶ ἡ c. 43, 10. ἀϊστοσύνη d. 43, 21. ἀϊστῶσαι 43, 10, 17
αἰσυητήρ 39, 6
αἴσυλος 39, 31, 39. αἰσυλοεργός 39, 31
Αἰσύμη et Αἰσύμηθεν 39, 29
αἰσυμνάω ῶ 39, 17. αἰσυμνῆται 39, 12: αἰσυμνητήρ 39, 24
Αἰσχίνης ου 277, 33
αἰσχίνειος d. 159, 47
αἴσχιστος 39, 57
αἶσχος 39, 49. αἰσχρός d. 39, 53. αἰσχροκέρδεια et αἰσχροκερδία 462, 17
Αἰσχύλος 11, 6: 40, 7
αἰσχύνομαι 40, 4. αἰσχυντηρός 260, 1
Αἴσων 39, 5
αἰτεῖσθαι τὸ κιχρᾶσθαι 439, 48
—αίτερος et αἴτατος Att. 31, 17: 227, 24, 30
αἴτης ὁ 43, 31. αἰτίας χορδάς, seu ἀΐτιας χορδάς 43, 40
αἰτιακῶν pro αἰτιατικῶν habent editiones vulgatae 44, 17; et alibi semel atque iterum: haud scio an eo modo quo γενική.
αἰτιάω τὰ μέτρια 537, 15
αἰτίζειν 50, 15

αἴτιος 40, 16: 43, 39: αἰτιολογικῶς 356, 16
Αἴτνη d. 40, 29
αἰτῶ 40, 25: ab αἰτοῦμαι quid differat 40, 26
Αἰτωλός d. 43, 46: 352, 19. Αἰτώλιος idem cum prim. Αἰτωλός 82, 18
αἰχθῆναι 43, 30
αἰχμή 40, 33. αἰχμάζω 40, 38. αἰχμάσσω 40, 36: 628, 25. αἰχμάω ῶ 40, 36. αἰχμητής 40, 38: foem. αἰχμητις ιδος 595, 39. αἰχμάλωτος 41, 1. αἰχμάλωτις 711, 40. Αἰχμαλωτίδες Sophoclis 789, 42, et Suid. αἰχμόλεστος 41, 3
αἶψα 41, 4. αἰψηρός 41, 8
ἀΐω τὸ ἀκούω 23, 57: τὸ συνίημι 43, 23: cum genit. 138, 15. ἀΐειν τὸ ὁρμᾶν 37, 7
αἰών 41, 9. αἰών, ὁ τῆς ζωῆς χρόνος 266, 10
αἰώρα 41, 25: 42, 3. αἰωρῶ 41, 24: 440, 33. αἰωρούμενος 41, 27. αἰώρημα 41, 26
Ἀκάδας α 779, 21
Ἀκαδημία, et Ἀκαδήμιον 41, 7
ἀκάζω τὸ ἀκούω 46
ἀκάθεκτος 405, 40
ἀκάθιος seu ἀκάνθιος 45, 40
ἄκαινα 43, 48
ἀκαίριος 810, 20
ἀκάκης 44, 14. Ἀκακήσιον ὄρος 547, 2. ἀκακήτης 44, 12. ἀκάκητα voc. c. 282, 44: nom. c. 547, 2: et 44, 14, 53
ἄκακος c. 215, 3
ὁ ἀκακοπαθῶν 85, 12
ἀκακούργητος 270, 34
ἀκαλάνθις seu ἀκαλανθίς, et ἀκαλάνθεια 44, 26
ἀκαλαρείτης 44, 35
ἀκαλήφη 44, 18
ἀκαλής 11, 38. ἀκαλός 44, 29. ἄκαλος 11, 39
ἀκαλυφή 45, 2
ἀκαλῶς 44, 20
ἀκάμανος 44, 56
ἀκάμας 44, 43: 49, 20. ἀκαμαντοχάρμαν 44, 45
ἀκάματος 44, 42
ἀκαμπὴς ὤν 603, 25. ἀκάμπιος 45, 3
ἀκαμύθιος 45, 1
ἄκανθα 45, 12. ἀκανθήεις 313, 33. ἀκανθίς 45, 9. Ἄκανθος, opp. Maced. 45, 6. ἀκανθοτάτας ἀποφύσεις † 702, 46. ἀκανθυλλίς 45, 9
ἄκαρα τὰ 45, 16. Ἄκαρα op. Aliae 45, 17
ἀκαρής 26, 29: 45, 13. ἀκαρής 45, 23. ἀκαρεὶ 78, 42. ἀκαριαῖος 497, 53
Ἄκαστος heros 45, 31
ἀκαταγώνιστος 76, 14
ἀκατάδηλος 648, 56
ἀκατάπαυστος 152, 8
ἀκατασύνητος 167, 22
ἀκαταστατεῖν 211, 41: 719, 34
ἄκατος 45, 38. ἀκάτιον 45, 41
ἀκαχείατο 46, 9. ἀκαχήμενος 45, 61: 56, 32, 53. ἀκαχῆσθαι 46, 13
ἀκαχίζεο 46, 12
ἀκαχμένος 45, 46. f. ἀκάχμενος 46, 4: 56, 54
ἀκαχῶ 46, 9. ἀκάχω 45, 53. ἀκάχοιτο 45, 49: 169, 18
ἀκέανος 46, 14
ἀκειόμενος 46, 38
ἀκεῖον 46, 19
Ἀκέλης ητος fl. 81, 46
ἀκένητος, ἀκέντριστος 432, 11
ἄκεντρος μέλισσα 524, 43
ἄκεον 51, 45
ἀκέραιος 46, 38
ἀκέραστος 82, 24
ἀκέραυνος 341, 6
—ακερός d. 801, 48
ἀκερσεκόμης 46, 24: 547, 12
ἀκεστής 46, 44: 47, 44: 51, 7
ἄκεστος 432, 13. ἀκεστός 46, 19, 20: 107, 6
ἀκέστρα 46, 31. ἀκέστρια 46, 44: 47, 44: 51, 38
ἀκέστωρ et ἀκεστορίδης 46, 18
ἀκεσώδυνος 46, 16
ἀκεύμενος Dor. 51, 43
ἀκέων 46, 51
ἀκή 47, 22: 49, 15: 51, 5: 424, 6: 494, 36. Ἀκή op. Phoen. 47, 45. ἄκη et ἄκος 597, 19
ἀκήδεστος 47, 31
ἀκηδής 47, 30. ἀκηδεῖν 47, 31. ἀκήδεια 47, 40. ἀκηδία 47, 35, 55. ἀκηδιᾶν 47, 35
ἀκήκοα Att. 372, 55: 373, 1
ἄκημα τὸ 47, 42
ἀκήν adverb. 47, 8: 424, 6: 692, 10
ἀκήνιος 48, 1
ἀκήρατος 47, 47. ἀκηράσιος 47, 57: 80, 46
ἀκήριος 47, 50
ἀκηχέδαται 48, 5. ἀκηχεδόνες αἱ 48, 1. ἀκηχεμένη 48, 11
—ακι pro ακις 169, 31
ἀκιβδηλος 48, 2, 55
Ἀκιδαλίη 48, 21
ἀκιδνής 48, 14
ἄκικυς 48, 24
ἀκινάγματα 48, 39
ἀκινάκης 48, 27
ἀκίνητος 48, 35. ἀκίνητος λέξις 466, 49
—ακινός d. 801, 44
ἀκιρώτατος 48, 50
—ακις adverbia, κις in compositione amittunt 346, 31
ἀκίς ἡ 48, 43
ἀκίχητος 48, 51
Ἀκκώ fatua 49, 4: 574, 14. ἀκκίζεσθαι 49, 3. ἀκκισμός 49, 8
ἄκλαστος 48, 4
ἀκλεής f. 198, 12. ἀκλεῶς 49, 11
εἰς ἄκλιτον μετίασι σύνταξιν 343, 47. ἄκλιτα quae sint 462, 43. ἄκλιτα οὖς et δέμας 639, 8, 11: itidem et 8, 38: 243, 19: 293, 50, 54. ἄκλιτον ῥῆμα 621, 28: 662, 57
ἀκμή 49, 13. ἀκμαῖος 49, 25. ἀκμᾶν 49, 24
ἄκμηνος 49, 32. ἀκμηνός 49, 44
ἀκμῆτες οἱ 49, 27. ἀκμητος ὁ 164, 48
ἄκμων 49, 46. ἀκμόθετον 416, 25
ἄκναπτα ἱμάτια 521, 41
ἄκνηστις 50, 5: 472, 8
ἀκνοί 50, 10
ἀκοίτης 50, 7: foem. ἄκοιτις 50, 7. ἀκοιτήσαι 51, 18
ἀκόλαστος 50, 17. ἀκολασταίνειν 327, 7
ἄκολος 50, 14
ἀκόλουθος 50, 20: 168, 45, 49. ἀκολουθῶ 60, 50
ἀκομψον 789, 34
ἄκον 50, 48
ἀκόνη 50, 23: 248, 6
ἀκονητί 50, 29. ἀκονιτί 50, 31
ἀκόνιτον 50, 38
ἀκόντιον 50, 54. ἀκοντίαι, seu ἀκοντίλαι 50, 52. ἀκόντισμα 428, 41. ἀκοντισμὸς πυρός 724, 9. ἀκοντοδόκος 50, 56
ἀκοός 51, 24
ἀκοπίαστος 49, 29
ἄκοπος 50, 47
ἀκόρητος, et ἀκόρεστος 23, 17: 51, 2. ἀκορὴς τροφῆς 682, 20
ἄκος 50, 49: 51, 6, 46. ἄκος et ἄκη 597, 19
—ακος d. 96, 34
ἄκοσμος 51, 22. ἀκόσμως δεδεμένα 570, 12
ἀκοστή 51, 13. ἀκοστῆσαι 51, 10
ἄκοτος 51, 19
ἀκοῦμαι 51, 38
ἀκουή 50, 10. ἀκουός 51, 25
ἀκούρευτος θρίξ 120, 28
ἀκούσα pro ἤκουσα 625, 9. ἀκούεσια Aeol. 760, 24
ἀκούω 51, 25. ἑτέρως ἀκούουσι τὸ— aliter accipiunt seu intell. 398, 52. sic 288, 37, 41: 543, 45: 622, 40. itemque pass. ἀκούεσθαι, intelligi 1, 18. ἀκούσεσθαι et νοεῖσθαι pro eodem 650, 40, 42. hinc ἀκουστέον, intelligendum 701, 52: ἠκούσαμεν, intelleximus 723, 27. ἀκούει pro λέγεται 280, 17. ἀκουτίζω 51, 21: fut. Att. ἀκουτιῶ 51, 20
ἄκρα ἡ 52, 26, 38: 494, 37. plur. n. ἄκρα, promontoria 659, 52
ἀκράαντος 52, 8: 84, 20
Ἀκραγαντῖνος gentile 793, 46
ἀκραγγής 52, 13
ἀκραής 52, 5
ἀκραία 52, 17
ἀκραιφνής 52, 18
ἀκραντεῖς χοροὺς 531, 56
ἀκρασία 52, 2
ἀκράτη 52, 16
ἀκράτητος 161, 25: 405, 6
ἄκρατος 51, 48. ἀκρατέστερον 414, 31, 35. ἀκρατοποσία ἡ 460, 42
ἀκρέμων 52, 25
ἄκρη] κατ' ἄκρης ὤλετο 608, 51
ἀκρήβης 53, 3
ἄκρητος Ion. 51, 52
ἀκριβής 52, 45
ἀκριβητίζειν 52, 44
ἀκρίζειν 52, 43: 621, 4
ἄκρις ἡ 52, 29, 32. ἀκριόεις 83, 54. ἀκριόεις et ἀκριόεσσα 621, 10
ἀκρίς pro ἄκρις ἡ 621, 4. ἀκριδοστέφαγος 474, 3
Ἀκρίσιος 52, 40. Ἀκρισιώνη 52, 45
ἄκριτος 52, 47. ἀκριτόμυθος 52, 49: 558, 33
ἀκροάματα 522, 53
ἀκροβελίδες 53, 39
ἀκροβολίσασθαι 53, 43. ἀκροβολισμός 53, 44
ἀκρόβυστος 53, 47. ἀκροβυστία 53, 47
ἀκρόδρυα 288, 22
ἀκροθίνια 53, 9
ἀκροκελαινιόων 54, 11
ἀκροκόλια 53, 13
ἀκρόκομος 53, 27: 454, 21
ἀκροκώθωνες 53, 29
ἀκρομάνη, seu ἀκρομύλη 53, 34
ἀκρόπολις 53, 21: 333, 23
ἀκροπόλος 53, 24
ἀκροπόρος 53, 39
ἄκρος 53, 4. ἄκρος ἄωτος 53, 53
ἀκροσπάθια 784, 52
ἀκροστόλια 53, 14: 177, 42
ἀκροστόμια 53, 29
ἀκροσφαλής 53, 33
ἀκροφύσια 53, 20
ἀκρόχειρες 53, 37. ἀκροχειρίζεσθαι 53, 36
ἀκρόχολος 53, 37
ἀκρῶ 54, 3: fut. ἀσω 202, 4. ἀκροῶμαι 385, 36
Ἀκρων ωνος 226, 38
ἀκρώνα 53, 41
ἀκρωτήριον ὑψηλὸν 525, 36. ἀκρωτηριάζειν 54, 6. ἀκρωτηριασμός 118, 26. ἀκρωτηριάσματα 118, 24
ἀκτάζειν 54, 30
ἀκταίνω 54, 37
ἀκταῖος 55, 8. Ἀκταῖος et Ἀκταίων pro eodem 43, 6: 92, 41, 50
ἀκταίνειος 54, 32
ἀκτέανος 55, 9
ἀκτεῖν 54, 36
ἀκτέον 777, 26
ἀκτή 54, 14: 55, 10: 661, 22. ἀκτὴ ἀλφίτου 73, 23. ἀκτὴ Δημήτερος 266, 2. Ἀκτή, Ἀκταῖοι et Ἀκταιοί 167, 40, 50: et 54, 14
ἀκτήμονες 243, 14
ἀκτὴν ὁ ἡ 55, 11. ἀκτὴν Aeol. pro ἀκτίν 603, 55
Ἀκτική ἡ Ἀττική 54, 40
ἀκτὶν pro ἀκτή 661, 38
ἄκτιος 54, 27
ἀκτὶς ἡ 54, 22. ἀκτὶς in compos. 618, 38. ἀκτὶς ἡ δυσαλλὶς † 456, 32
ἀκτὸς ὁ 405, 41
ἄκτωρ, et Ἄκτωρ propr. 54, 42. ἀκτωρεῖν 54, 32
ἄκυθος 54, 53: et 55, 12
ἀκύηλιος 55, 4
ἄκυλον 55, 1: 544, 52
ἄκυος 54, 56: et 58, 56
ἄκυρος 54, 57
ἀκυρὴς 55, 5. ἀκύρημα τὸ 55, 3
ἀκὺς pro ὠκὺς 821, 12, 22
ἄκυτος 54, 52: et 55, 15
ἀκῶ τὸ θεραπεύω 107, 4: 326, 47
ἀκωκή 55, 25: 596, 52
ἀκωλος 55, 23
ἀκώπητος 55, 6
—αλ pleonast. in verbis passiv. et nomin. 345, 34, 38: 346, 1: 465, 11: 492, 29, 36: 624, 26: 543, 32: 605, 39: 637, 5, 11: 724, 53: 730, 51: 744, 8
ἀλάβαστρον et ἀλάβαστρος 55, 34. ἀλαβαστροι 554, 9
ἀλαβής 55, 40
ἄλαδε 469, 18: 801, 39. ἄλαδ' ἐλάσεν 686, 10
ἀλάζω d. 57, 42
ἀλαζών 56, 42
ἀλαθερές 58, 4

ἀλαίνω 55, 56
Ἀλαῖος Ἀπόλλων 58, 4
ἀλαιστάνομαι 58, 3: Hesych. ἀλαισταίνω.
ἀλαλάτη seu ἀλαλάτα 57, 1
ἀλαλάζω 55, 49. ἀλάλαγμα 55, 49
ἀλάλη 55, 47
ἀλάλημαι 56, 29, 49. ἀλαλημένος 56, 32
ἀλαλητός 55, 49: et ἀλάλητος 428, 31
ἀλαλκεῖν, arcens 66, 23. aor. 2. ἀλαλκών 55, 55. Ἀλαλκομενεὺς Ζεύς 56, 10. Ἀλαλκομενὶς Ἀθήνη 546, 54: et 56, 8. Ἀλαλκομένιον 56, 18
ἀλαλύκτημαι 56, 89
ἀλαλύσσω 56, 55
ἀλαμπής 77, 35
ἀλαός 57, 6. ἀλαοσκοπιή 57, 11
ἀλαπάζειν 57, 17: α correpto 535, 48. ἀλαπαδνός 48, 16: 57, 15, 23
ἄλαρα 57, 55. ἀλαρία 57, 54
ἄλας ατος 71, 15: 536, 30
ἀλᾶσαι τὸ ἐλαττῶσαι 57, 9
ἀλᾶσθαι 57, 28: 58, 2: 62, 24
ἀλάσσω et ἀλασκάζω 190, 50
ἀλαστήσας 57, 46
ἀλαστός 57, 34, 39. ἄλαστος 57, 29, 48
ἀλάστωρ 57, 25. ἀλάστωρ Ζεύς 57, 33. ἀλάστορες δαίμονες 710, 37
ἀλαῶσαι 57, 13
ἄλγος τό 58, 7, 10. ἀλγεινός d. 58, 55. ἄλγησις 58, 11
ἄλδω 63, 7, 9: 69, 28. ἀλδαίνειν 58, 12: 63, 7. ἀλδάνω 69, 29. ἀλδήσκειν 58, 14. ἀλδήμιος Ζεύς 58, 20
ἄλδος Ζεύς 58, 20
ἁλία ἡ θέρμη 60, 12. ἁλία et ἁλιά 58, 23, 38. ἁλαίνω 58, 33
ἁλίασθαι 60, 45. ἁλιᾶσθαι pro ἁλίασθαι 425, 52
Ἁλιεινός 58, 50: 59, 1
ἁλιγίζω d. 58, 47
ἁλιγύνω d. 58, 47, 49
ἁλίγω 58, 7, 43: 559, 17
ἁλιεινοὶ τόποι 561, 12
ἁλιείνω 58, 27, 37
ἁλίες, et ἁλεῖς 59, 47
ἁλίατα 62, 18
ἅλιμμα 61, 8
ἁλιπής 60, 47
ἄλιπτον φάρμ. 61, 3
ἁλείπτης 60, 57: interdictum vocabulum 61, 11. foem. ἁλείπτρια 61, 11
ἁλεὶς ἔντος 59, 10: ἁλεὶς τὸ συστραφεὶς 71, 5
ἄλειος 61, 17: 90, 45
Ἀλείσιον 61, 37
ἁλείτης 61, 41
ἄλειφα ἀ. 60, 50: 61, 8: 491, 11: 636, 15. ἄλειφαρ ατος 491, 20. ἄλειφαρ seu ἄλειφας 60, 52 ex ἀλείφω derivata et compos. 61, 1
ἀλέπτωρ 59, 27: 60, 29: 425, 32, 39. ἀλεκτορίς 59, 24. ἀλεκτρυών 59, 25
ἄλεν f. 59, 5
ἁλὲν ὕδωρ 97, 30
Ἀλέξανδρος 59, 21. Ἀλεξανδρεύω, foem. Ἀλεξανδρίς 389, 15
ἀλέξω 59, 17, 23: defect. 232, 13. ἀλέξασθαι τὸν ἐπερχόμενον, arcere 404, 45. ἀλεξῶ 59, 15. ἀλεξήσω 501, 54. ἀλεξῆσαι 88, 22. ἀλεξώμεσθα 727, 28. ἀλεξητήρ 59, 30: 138, 5. ἀλεξητήριον 59, 28. ἀλέξω in compositione 501, 53. ἀλεξάνεμος c. 669, 5. ἀλεξάρη 59, 32. ἀλεξίκακος 59, 35: 299, 32. ἀλεξιφάρμακος 299, 32. ἀλέξιος verbale 635, 45. ἄλεξις ἀνδρῶν 59, 22
ἀλέομαι 60, 46
ἄλεος 59, 45. ἀλεόφρων 59, 45. Ἀλεός Arcas 59, 42
—αλέος d. 135, 22: 261, 50: 262, 5. —ἄλεος ex ἄλειος 261, 53
Ἀλέρα et Ἐλάρα 60, 37
ἄλες f. 59, 47. ἄλες τὸ ἀθρόον 61, 27: producit α 61, 29. ἄλες τὸ ἀθροῦν seu ἀθρόον 97, 29: 170, 38: 426, 55. τὸ ἁλές 71, 4
ἁλέσθαι 58, 37
ἁλέσματα 216, 22
ἀλεσούριος 59, 52
ἀλετρεύουσα 60, 4
ἀλετρίβανον 59, 57: et ἀλετρίβανον f. 136, 56: 243, 47
ἀλευάδα 60, 8
ἀλεύας et ἀλευάμενος ἀ. 60, 17: 710, 7. ἀλεύατο 60, 21: 65, 50
ἀλευρόμαντις 60, 23. ἀλευροποιεῖν σῖτον 62, 54. ἀλευρότης 65, 25
ἀλεύω 60, 12
ἀλεωρά 58, 41: Ion. ἀλεωρή 60, 43: 553, 16
ἄλη seu ἅλη 62, 13
ἀληθές 62, 51. ἀληθῆς, adverb. 62, 52: 358, 53: 366, 27. ἀληθινός d. 58, 54. ἀληθινολογία 387, 7. ἀληθής in compos. 435, 29, 53
ἀλήθω 62, 54
ἀλήϊος 62, 20. ἀλήϊον πεδίον 62, 24: et ἀλήϊον πεδίον 62, 35
ἄληκτος 62, 43
ἀληλάμεθα 56, 30
ἀλήμεναι f. 62, 57
ἀλήσια, et ἀλησία 62, 41. ἀλησιὰς Ἀφροδ. 62, 37
ἀλήτης 40, 45: 62, 1: 361, 52: foem. ἀλῆτις 62, 5
ἀλητῶ et ἀλητεύω 62, 16: 97, 20
Ἀλήτης et Ἀλητίδαι 61, 50
ἄλητος 62, 19
ἀλθαιῖτις 63, 12: Hesychio et Diosc. ἀλθαία.
Ἄλθαινος fl. 63, 3
ἄλθω 63, 7: 291, 42. ἄλθετο 63, 9. ἀλθαίνειν 63, 4, 6. ἀλθέω 118, 4. ἄλθος τό 63, 10
ἁλία ἡ 65, 45. ἁλία ἡ 63, 38. Ἁλία opp. Maced. 447, 32
ἁλιάδες 63, 39
ἁλιακός 63, 40
Ἁλίαρτος 63, 35. Ἁλιάρτιος ibid. 36
ἅλιας f. pro ἅλις 63, 18
ἁλίαστος 63, 24
ἁλίβαντος 63, 45
ἁλίβας ὁ 63, 49: 424, 1: 774, 26: plur. ἁλίβαντες 65, 41. Ἁλίβας fl. infern. 550, 33
ἁλιβδοῦμαι 564, 47. ἁλιβδύειν 63, 13
ἁλίβρεκτος 63, 43
ἁλίγκιος, similis 480, 39
ἁλιεγκής 63, 45
ἁλιεύς 63, 54. Ἁλιευτικά Oppiani 551, 52
ἁλίζω d. ab ἁλῶ 564, 34. ἁλίζω τὸ συναθροίζω 143, 40. idem ἁλίζω 71, 9: 426, 56. pass. ἁλίζεσθαι τὸ συναθροίζεσθαι 170, 59: ἁλισθῆναι τὸ ἀθροισθῆναι 426, 9
ἁλίζωνος ὁ 63, 47. Ἁλιζῶνες 63, 57
ἁλιήρης 776, 9
ἁλικάκκαβα 63, 48
Ἁλικαρνασός 64, 25
—ἄλιμος 295, 27
Ἁλιμοῦς Att. 64, 5
ἁλιμυρήεις 64, 10
ἁλινδῶ 64, 12. ἁλινδήθρα 64, 19. ἄλινδος 64, 21
ἅλινος 64, 23
ἁλίοικος 70, 22
ἅλιος, marinus 64, 27: 233, 42. ἅλιον τὸ μάταιον 427, 53. ἁλιόω 65, 49. ἅλιος Dor. ὁ ἥλιος 58, 24
ἁλίπεδον 64, 45
ἁλίπηρα 64, 42: Hesych. ἁλιπαρῆ.
ἁλίπλοα 64, 43
ἁλιπόρφυρος 703, 30
ἅλιππα Aeol. 64, 40
ἅλις 64, 48
ἁλισθαίνειν 70, 45
ἁλίσκω d. 73, 40
ἁλίσπαρτος 65, 12
ἁλιτανεύτως ἀθανεῖν 57, 30
ἁλιτεῖν 57, 30. ἁλίτω et ἁλιτῶ 65, 1, 7: 69, 47. ἁλιτεῖν τὸ ἀποτυχεῖν καὶ ἁμαρτεῖν 420, 14. ἁλίτης ὁ 62, 1: 65, 3, 23. ἁλιταίνω 65, 6. ἁλιτήμων 65, 5, 19. ἁλιτεία 65, 4. ἁλιτής 65, 33. ἁλιτήριος 65, 22. ἁλιτήριος Ζεύς 65, 40. ἁλιτηρία Δημήτης 65, 40. ἁλιτρός 65, 16. ἁλιτρία 65, 10. ἁλιτραίνω 65, 9, 17. ἁλιτήμερος 428, 10. ἁλιτόκαρπος 65, 15. ἁλιτόμηνος 428, 28
ἁλιτενής 64, 56
ἁλίτροχα f. 470, 39: 585, 10
ἁλίτρυτος 65, 14
ἁλίω, voluto 65, 46: 544, 27
ἁλκάζειν 56, 11: 66, 10
ἁλκαία ἡ 66, 5: 733, 34
Ἁλκάος Aeol. 66, 25
ἅλκαρ αρος 491, 31
Ἁλκείδης patr. 165, 47: 435, 15
ἁλκή 65, 52, 57: et 56, 11. ἄλκιμος d. 58, 47: 66, 12
Ἀλκμαίων 66, 17
Ἀλκμάν 66, 15
ἀλκμάρης 66, 22
Ἀλκμήνη 66, 16
Ἄλκμων 66, 17
ἁλκτήρ 65, 57: 66, 14: 138, 2, 5
ἁλκυδών f. 66, 35. vf. ἀλκυών 66, 29. ἀλκυονίς 66, 30, 34
ἄλκω 55, 55: 97, 26: 353, 20. ἀλκῶ 56, 5: 59, 17
ἀλλά pro καί 66, 40. ἀλλὰ μήν, verumtamen 767, 17. ἀλλά γε 296, 46. ἀλλ' οἱ δὲ παῖδες 769, 51. ἀλλὰ ἤ, seu ἀλλ' ἤ— 415, 32: et 66, 38
ἀλλαντοπώλης 68, 29
ἀλλάσσω d. 14, 7: 66, 54
ἀλλεπάλληλος ῥανίδες 702, 19. ἀλλεπάλληλος σύνθεσις 291, 37. sic 10, 12: 576, 3. ἀλλεπαλλήλως 85, 46. ἀλλεπαλλήλοις vitata 24, 5
ἄλλη adverb. 78, 28, 43: 416, 15. ἄλλη et ἄλλως 440, 6
ἀλλ' ἤ 66, 38: 415, 32
ἀλλήλους nominativo cur careat 67, 50: quid signif. 67, 44. ἀλλήλους pro ἀλλήλας 479, 51
ἄλλιξ 68, 33
ἄλλο ἀ. 67, 27
ἀλλόγλωσσος 235, 37: 828, 8
ἀλλοδαπής et ἀλλοδαπός 68, 2: 429, 4
ἀλλοειδής 68, 16
ἀλλόθροος 68, 26
ἀλλοῖος d. 29, 49: dicitur et de iis quae in peius versa sunt 72, 41. ἀλλοιοῦσθαι 69, 6. ἀλλοιοῦνται τῶν σημαινομένων, mutant significationem 112, 56.
ἀλλοιοφανής 21, 28
ἀλλόκοτος 68, 17
ἀλλοπαθὴς σύνθεσις 496, 34
ἀλλοπρόσαλλος 67, 57: 649, 1
ἄλλος 66, 54: 320, 17: pronomen sit, an nomen 67, 23, 29: vocativo cur careat 67, 2: cur non capiat articulum 67, 17: articulum quando assumat, quando non 68, 52
ἀλλάτεραι Aeol. 529, 23
ἀλλότριον 68, 24. ἀλλότριον βλάβης 653, 38
ἀλλότυπος 425, 24
ἀλλοφανής 68, 16
ἀλλοφάσσειν 69, 2
ἀλλοφέρμονες 69, 1
ἀλλοφρονέειν 69, 4
ἄλλυδις 69, 8: 484, 41
ἀλλύται οἱ 72, 17
ἄλλω τὸ πηδῶ 5, 40: 456, 54: 486, 56: 622, 57: 648, 14. usitatius ἅλλομαι 400, 48, 57: et 59, 13. ἀλλόμενον ὕδωρ 671, 21
—ἄλλω 251, 7: 471, 35
ἄλλως 68, 37
ἅλμα τό 69, 26
ἁλμάδες 69, 7
Ἁλμᾶς † 369, 19
ἅλμενος f. 69, 24
ἅλμη 69, 10. ἁλμυρός 69, 18
ἅλξ 55, 56: 66, 5: 69, 34. ἄλξις ἡ 353, 21
ἁλοᾶν 69, 46, 56
ἄλογοι 70, 31. τὸ ἄλογον, brutum an. 139, 35. ἀλογεῖν 69, 39. ἀλογεῖσθαι, contra rationis regulam usurpari 405, 34. sic ἠλογημένον 790, 43, 48
ἄλογχον δόρυ 70, 36
ἁλάη, ἡ 70, 1
ἁλάθεν 306, 14
ἁλοιᾶν 69, 46, 50: 705, 24. ἁλοίησιν 74, 22
ἁλοίη 69, 53
ἁλομός ὁ 69, 41
ἁλοίτης 61, 44: 85, 26. ἁλοῖται αἱ 69, 51. ἁλοιτός 69, 47. ἁλοιτρύειν 69, 52

ἀλοιφή 61, 47: 273, 40
ἀλοιῶ 121, 19
ἄλοξ 70, 2, 37. ἀλοκίζειν 70, 37
Ἀλόπη, regio 70, 5
ἀλοπήγια τὰ 252, 17
ἄλοπος 70, 38
Ἅλος, op. Theſſ. 67, 1: 70, 8
ἀλὸς ἄχνη 70, 20
—αλος d. 148, 4. —αλος hyperdiſyllaba oxytona et proparoxytona 563, 30: et 44, 32
—αλός compoſitum in propriis nominibus aſpirationem amittit, in appell. retinet 821, 25
ἀλοσύδνα 70, 11
ἀλοτρίβανος 289, 7: et ἀλοτρίβανον 243, 47
ἀλουργός 70, 25. ἀλουργίς 70, 23
ἄλοφος 70, 39
ἄλοχος 70, 27: 133, 28: 168, 45
ἀλοῶ ἄσω et ἥσω 202, 7
Ἄλπεια et Ἄλπις 70, 47. idem Ἄλπιος 70, 51. rectius Ἄλπιον ſeu Ἄλπια.
ἅλς 71, 4. οὐδ᾽ ἅλα δοῦναι, nec ſalis micam d. 364, 46. ἅλες θεῖοι 449, 20
ἀλσίνη 71, 2
ἄλσις ἡ αὔξησις 74, 26
ἄλσος τὸ 69, 33: 70, 55
ἀλτήρ 70, 20
ἆλτο f. 71, 17
Ἀλύβας 70, 41
Ἀλύβη 70, 41
ἀλύη ἡ 173, 24
ἀλυίω 72, 24: 254, 17
ἀλύκη 71, 27
ἀλύκιος 70, 42
ἀλυκός 29, 44: 70, 42: 71, 25: poſſeſſ. 551, 33. ἀλυκρός 29, 44: 71, 29
ἀλυκτεῖν 71, 32, 38. ἀλυκταίνειν 71, 38
ἀλυκτοπέδη 71, 34
ἀλύξαι 71, 40
ἄλυς 70, 44: 71, 48. Ἅλυς fl. 72, 5
ἀλυσιδωτὴ ὅπλισις 589, 12
ἀλυσθένεια 70, 45
ἀλυσιαίνειν 70, 46: Heſych. ἀλισθένειν
ἄλυσις ſeu ἅλυσις 72, 1
ἀλύσκω 72, 18: fut. ξω 231, 40. ἀλυσκάζειν 71, 53
ἄλυσον ſeu ἄλυσσον 71, 56
ἀλύσσω 71, 45
ἀλυστάζουσα 71, 54
ἀλύστηνον 70, 46
ἀλύται οἱ 72, 13
ἀλυτάρχαι 72, 12
ἄλυτος 55, 16
ἀλύω 56, 42: 72, 30
ἄλφα 1, 9. ἀλφαίνειν 72, 39: 73, 8, 19. ἀλφεῖν τὸ εὑρίσκειν 72, 47
Ἀλφειός fl. 72, 43
ἀφεσίβοιαι 73, 2
ἀλφηστής 72, 46: plur. ἀλφησταί 451, 2
ἀλφθερώκει † 774, 46
ἄλφι f. 769, 39
ἀλφίσκω 758, 47
ἄλφιτον 73, 16. ἀλφιταῖα, ſeu ἀλφιτεῖα 73, 22. ἀλφιταμοιβοί 73, 22. ἀλφιτοποιός 228, 2
ἀλφός 72, 37
ἄλφω τὸ εὑρίσκω 1, 9: 73, 9: 758, 35: τὸ ἀμείβω 1, 12: 73, 9: τὸ ὠφελῶ 72, 44
ἀλῶ τὸ πλανῶ 57, 41: 61, 48: 73, 31: 544, 27: 564, 34: τὸ ἐκκλίνω καὶ πλανῶ 307, 9. ἀλῶ τὸ πλανῶ ψιλοῦται 59, 7. ἀλῶ τὸ συστρέφω 71, 7
ἀλῶ τὸ συναθροίζω 73, 36: 97, 30: τὸ συλλαμβάνω 73, 38: τὸ πορθῶ 37, 55. ἀλῶ φῶς ῷ 307, 20
ἅλωα, feſt. 73, 56. τὴν ἅλωα 74, 15
ἀλωή ἡ 74, 25, 36: 318, 45: 373, 47: et ἀλφή 74, 18, 22
ἀλφή f. 73, 43
ἀλώη f. 73, 51
ἅλωμι 69, 53: 74, 32: 307, 21. ἁλῶναι 74, 32. ἁλῶναι θανάτῳ 561, 29
ἅλων ἡ 74, 38
ἅλωνες ὄνοι 114, 56
ἁλώνητοι 74, 30
ἀλωνία 74, 18, 23
ἀλώπηξ 74, 43
ἀλωπεκάδης 75, 5. ἀλωπεκίδες 75, 7. ἀλωπεκία 75, 6. Ἀλωπεκόνησος 76, 1
ἀλωρῆται 74, 28
ἅλως 74, 17: genit. ω et ωος 74, 14. ἅλως et ἄλως 74, 37
ἀλώω ſeu ἀλώω 237, 34. ἀλώω f. 73, 38. ἀλωτός 293, 26
ἅμα 75, 9. ἅμα τοῦ— pro ἅμα τῷ - vulg. 819, 7. ἅμα θεόντων τῶν ἵππων, interea dum— 124, 32
ἀμάδα ναῦν 75, 22
ἀμάδιος 75, 22
ἀμαδρυάδες 75, 26
ἀμαζόνες 75, 45
ἀμαθής 76, 3: 142, 1. ἀμαθαίνειν 76, 3. ἀμαθία d. 462, 21
ἄμαθος 75, 44
ἀμαθύνειν 75, 57
—αμαι paſſ. ab ημι 509, 4
ἀμαιμάκετος 76, 9: 347, 14
ἀμαλάπτειν 428, 54
ἀμαλδύνειν 76, 4, 20
ἀμάλη ἡ 76, 39
ἀμαλῆσαι 80, 14
Ἀμάλθεια 76, 31: 313, 19. ἀμαλθεύειν 76, 28
Ἀμαλκείδης Orphei 768, 7
ἀμαλκεῖν 76, 5
ἀμάλλαι 76, 44. ἀμάλλιον 76, 7. ἀμαλλεύειν 76, 6. ἀμαλλοδετῆρες 76, 44
ἀμαλός 76, 42. ἀμαλῆσι pro ἀμαλῆσι ſeu ἀπαλῆσι 549, 38.
ἀμαλῶς 76, 43
ἀμαμαξύς 77, 3
ἀμᾶν 76, 49: 82, 57: 83, 4: idem ἀμᾶν 679, 46. ἀμᾶν α producto 83, 11
ἀμάνδαλος 76, 51
Ἄμαντες οἱ Ἄβαντες 76, 54
ἅμαξα 77, 10: 285, 30. ἀμαξίς 77, 12. ἀμαξιτός 76, 8. ἀμαξόβιοι pop. 233, 3. ἀμαξουργός 77, 1
ἀμάρα 77, 12, 23, 53
ἀμάραντος 77, 54. Ἀμαραντός, Ἀμαραντοί, et τὰ Ἀμαραντά 77, 44
ἀμαρία 77, 22
ἁμαρτάνω 78, 15. ἁμαρτεῖν et ἡμαρτεῖν 623, 20, 27. ἁμαρτή, et ἁμαρτῇ adverb. 78, 20.
ἁμαρτία 78, 9. ἁμαρτίνοος 245, 20: contract. ἁμαρτίνους 77, 57. ἁμαρτοεπής 78, 4: 245, 19. ἁμαρτῶ 78, 9, 15. ἁμαρτωλός 78, 6: 362, 20. ἁμαρτωλός pro ἁμαρτηλός 444, 22. ἁμαρτωλία 78, 8
ἀμάρυγα pro ἀμάρυγμα 77, 25. ἀμαρυγή 77, 25, 28. ἀμάρυγμα τὸ 77, 28, 40. ἀμαρυγμή 77, 40
Ἀμάρυνθος 77, 43
ἀμαρύσσω 77, 27
Ἄμαστρις op. Paphlag. 79, 16. genit. ιος et ιδος 79, 18. Ἀμαστριανοί 79, 21
ἀματροχία 79, 35. ἀματροχιά 79, 31, 36: 145, 14
ἀμαυρόν 79, 39
ἀμβαλλώμεθα f. 79, 43
ἄμβασις f. 79, 44. ἄμβατος f. 79, 49: 474, 19
ἄμβη 81, 6
ἄμβικος 80, 18
ἄμβιος ſeu ἄβιος 198, 12. ἀμβιοί 80, 18
ἀμβλήδην 80, 19
ἀμβλύς 79, 51. ἀμβλυωπία 79, 56. ἀμβλυώσσω, et Att. ἀμβλυώττω 80, 1, 5: 766, 35
ἀμβλώττειν f. 80, 14. ἀμβλῶσαι 80, 5. ἀμβλωθρίδια 80, 7, 17: 347, 5
ἀμβολαί 80, 21. ἀμβολάδην 80, 21. ἀμβολιεργός 81, 14
Ἀμβρακία et Ἀμβρακιῆτες 81, 3
ἄβροτος 80, 26, 28. ἀμβρόσιος 80, 31. ἀμβρόσειος 80, 35. ἀμβροσία adiect. 80, 56. ſic ἀμβροσίῃσι κάπῃσι 489, 42. ἀμβροσία ſubſt. 80, 52. Ἀμβροσία, feſtum 564, 12
Ἄμβρων ωνος 226, 38. an Ἄβρων.
ἀμβωμοῖσι f. 81, 15
ἄμβων 81, 8
ἀμέγαρτος 81, 22
ἀμείβειν 81, 35: 82, 17: paſſ. ἀμείβεσθαι 81, 35: 82, 18. ἀμείβουσι τοὺς τόνους 553, 15. ſic ἀμειφθὲν εἰς ω 351, 22. οἱ ἀμείβοντες 81, 32: 436, 35
ἀμειδής 82, 21. ἀμείδητος 82, 28
ἀμείλικτος 82, 32
ἀμείλιχος 82, 32
ἀμείνασις 82, 50
Ἀμεινίας 82, 51
ἀμείνων 82, 37. ἀμείνω, accuſ. et ἀμείνῳ dat. 82, 47
ἀμειψικόσμη 81, 39
ἀμειψιρυσμεῖν 81, 40
ἀμέλγω 81, 21. ἀμέλγεσθαι, colligere 427, 19
ἀμέλει 81, 21: 317, 24
Ἀμέλης ητος fl. 81, 42
ἀμελῆσαι 578, 6
ἀμελητί 88, 27
—άμεν D. pro ἀναι 224, 53
ἀμενηνός 81, 53. ἀμενηνῶσαι 81, 56
ἀμένης ὁ 81, 41
ἀμέργω 129, 6
ἀμέρδω 82, 1: 723, 6
ἁμέτερος D. 79, 29: 84, 50
ἀμετρόβιος 528, 56
ἀμεύω 82, 12: 88, 28. ἀμεύσιμος 82, 11. ἀμευσιεπής 82, 15
ἄμη 15, 43: 77, 29: 82, 56: 268, 53
ἀμηγέπη 95, 19
ἄμηρος et Ἄμηρον 83, 18
ἀμήρυτος 83, 16
ἄμης ὁ 83, 20
ἀμητήρ 83, 1: foem. ἀμήτειρα 83, 2
ἀμητός et ἄμητος 83, 7
ἀμήτωρ 83, 14
ἀμήχανος 83, 25. ἀμηχανία 83, 30
ἄμια piſcis 83, 37
ἀμιγὴς ἑτέρου 298, 56
ἀμιθρός 83, 43. ἀμιθρῆσαι 83, 42
ἀμίξαι, οὐρῆσαι 83, 35
ἄμιος ὁ κοῦφος 83, 40: haud ſcio an ὁ σκύφος, ut v. 36, ἄμιον, σκύφος ἀργυροῦν.
ἄμιπποι 83, 41
ἀμίς ἡ 83, 22
ἀμίσαλλος 83, 49
ἀμίστυλλος 83, 47: quod et ἀμύστιλλος a th. μυστίλλω.
ἀμιτροχίτωνες 83, 52
ἀμιχθαλόεσσα 83, 55
ἀμμά et ἀμμάς 84, 24
ἄμμε 84, 8
ἀμμεῖναι f. 93, 27
ἄμμι, Ae. pro ἡμῖν 84, 14
ἄμμια 84, 25
ἄμμεγα 84, 22
ἄμμορος 84, 26: 291, 36. ἀμμόριος et ἀμμορίη 84, 27
ἀμμώνιος d. 227, 1. ἀμμωνεία φήμη 227, 5
ἄμναμοι 84, 43
ἀμνάς 84, 46
ἀμνειός 84, 37: 146, 24. Ἀμνειός fl. 84, 37
ἀμνήμων 810, 7
ἀμνός 84, 29. ἄμνιον τὸ 84, 40. ἄμνιος ὁ ἀμνός 146, 25. ἀμνίς d. 48, 46: 84, 29
ἀμόθεν 95, 12, 30
ἀμοιβοί 85, 32. ἀμοιβή 81, 32. ἀμοιβαδίς adverb. 676, 29. ἀμοιβηδόν 85, 42. ἀμοιβηδήν 85, 45. ἀμοιβηδίς 85, 42
ἀμοιτάκη edul. ſp. 488, 54
ἀμολγός 84, 52: 86, 10: 129, 8: 573, 30. ἀμολγαίη μάζα 573, 29
ἀμορβής 85, 20
ἀμόργη 129, 12, 20. ἀμόργινος 85, 15: 86, 14: 129, 15. ἀμοργίς ἡ 86, 14: 129, 19
ἀμορμεύω 85, 25
Ἀμορραῖοι 86, 4
ἀμός D. pro ἡμέτερος 79, 27: idem ἀμός 84, 48. ἀμός Dor. pro τὶς 95, 21: 639, 14
—αμός oxyt. 804, 18. —αμος propria, proparoxytona: appellativa, oxytona 688, 16
ἄμοτον 85, 1
ἄμοχθος 85, 11
ἀμπάζεσθαι 86, 8
ἄμπακες οἱ 86, 18
ἄμπαυμα pro ἀνάπ. 6, 7. ſic ἀμπείραντες 85, 56: 440, 21. ἀμπέλαγος 757, 57
ἄμπελος 86, 57. ἀμπελόεσσα 86, 40. ἀμπελόφυτος χώρα 712, 48
ἀμπεπαλών f. 86, 44
ἀμπέχειν τὸν εἰσδύντα 683, 29. ἀμπεχόνη 85, 48. ἀμπεχόνιον 55, 51

ἄμπηρος 86, 9
ἀμπί Aeol. pro ἀμφί 85, 48: 94, 19. ἀμπίσχω 85, 49
ἀμπλάκημα 86, 25
ἀμπνύνθη f. 85, 57
ἀμπόνον f. 85, 54
ἀμπρόν 86, 31. ἀμπρεύω 86, 29
ἄμπυξ 86, 20. ἀμπυκάζειν 86, 17
ἄμπωτις 86, 50
ἄμυδις 87, 13: 471, 49: mutat primitivi ſpiritum 420, 34
ἀμύγδαλα 443, 11. ἀμυγδαλή 87, 19. ἀμυγδαλέα ἀμυγδαλῆ 733, 36
ἀμυδρός 87, 16
ἀμύειν 430, 57
ἀμυκάλαι 87, 41
Ἄμυκος op. 87, 11
ἀμύκω † 311, 10
ἄμυλος 87, 42, 45
ἀμύμων 87, 29. Ἀμυμώνη 87, 34
ἄμυνα 88, 24. ἀμυνάθω d. 8, 19. Ἀμυνίας d. 804, 47. ἀμύνω 88, 18: 594, 54. ἀμυντής ὁ 436, 5. ἀμύντωρ 88, 17
ἀμύξ adverb. 88, 1
ἄμυρος 87, 9. ἀμύρητος 87, 6
ἀμύσσω 88, 10
ἄμυστις 87, 21. ἀμυστί 87, 44
ἀμυσχρός 87, 26
ἀμυχή 88, 7. ἀμυχηδόν 88, 5
ἀμύχωτος τόπος 674, 53
ἀμφαγαπῶντες 88, 33
ἀμφαδόν 88, 35. ἀμφαδίη et ἀμφαδίην 88, 37
ἀμφαής 88, 38
ἀμφαρίστερος 89, 25
ἀμφασία 88, 39
ἀμφεπένοντο 660, 17
ἀμφεπονεῖτο 88, 44
ἀμφερκής 89, 27
ἀμφέσχετο 88, 46
ἄμφηκες 88, 50
ἀμφήμερος 89, 28. ἀμφημερινός 89, 28
ἀμφηρεφής 89, 18
ἀμφήρης 89, 29
ἀμφήριστος 89, 22
ἀμφί et περί quid commune habeant, quid differ. 94, 9. ἀμφὶ γυναικὶ τοιῇδε, ob, propter 416, 21. ſic ἀμφ᾽ ἐμοί 638, 23. ἀμφί poſtpoſ. 406, 14. ἀμφί in compoſ. 92, 22
ἀμφίαλος 821, 27
Ἀμφιάραος et Ἀμφιάρεως 88, 56: et Ἀμφιάρης 175, 32
ἀμφιάχω 88, 53. ἀμφιαχυῖα 88, 52
ἀμφιβαλών 824, 8. ἀμφιβάλλονται 483, 6. ἀμφιβάλλεται, εἴτε ἀριθμός ἐστιν, εἴτε μή 767, 10
ἀμφιβαρεῖς 91, 1
ἀμφίβασις 89, 3
ἀμφιβέβηκα 91, 13. ἀμφιβέβηκας 89, 1: 547, 40
ἀμφίβια ζῶα 89, 32
ἀμφίβληστρον 89, 10
ἀμφίβολος 87, 46: 355, 7. ἀμφίβολος περὶ τὴν— dubius 263, 19. ἀμφίβολον γίνεται, πότερον— 467, 25. ἀμφίβολον, εἴτε— εἴτε 579, 19
ἀμφιβρότη 85, 7
ἀμφιγνοεῖν 87, 48
ἀμφιγνωμονεῖν 87, 48
ἀμφίγονος 87, 50
ἀμφίγυα 89, 43. ἀμφιγυήεις 89, 13: 628, 17: et ἀμφιγυήεις 34, 46. ἀμφιγυιῶσαι 89, 17
ἀμφίδεα τά 87, 51
ἀμφιδέδησε 89, 51
ἀμφίδετος 87, 51
ἀμφιδρόμια 89, 54
ἀμφίδρυφος 89, 48: et ἀμφιδρυφής 89, 49
ἀμφίδυμος 89, 34
ἀμφιδύς 89, 36
ἀμφιειμένοι 90, 17
ἀμφιελίσσαι 90, 6: 100, 45
ἀμφιέννυσθαι 90, 9, 22
ἀμφιέπειν 87, 55: 368, 27
ἀμφιέσασθαι 90, 25
ἀμφιετάζεσθαι pro ἀμφιετίζεσθαι 90, 27, et Heſych. ἀμφιετεῖν 90, 26
ἀμφιθαλής 92, 33
ἀμφίθετος 92, 46
ἀμφίκαυστις 90, 51: et ἀμφίκαυτις 90, 33
ἀμφικέλεμνος 90, 57
ἀμφικέφαλος 90, 29
ἀμφικτύονες 90, 47, et Heſychius: Harpocration ἀμφικτυόνες: Suidas et Pauſanias utroque modo. olim ἀμφικτίονες, ut περικτίονες. qua de re fuſius notae noſtrae ad Pauſ. 323, 17. Ἀμφικτυονία ἡ 695, 44. Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον 695, 47. Ἀμφικτυονικὰ δόγματα 468, 54
ἀμφίκυπος 543, 7
ἀμφικύπελλον 90, 38: 543, 7: 549, 13
ἀμφιλαφής 91, 21
ἀμφιλογεῖν 94, 26
ἀμφίλογος 89, 23
ἀμφιλύκη 91, 25
ὁ ἀμφίμακρος 280, 33
ἀμφιμάσχαλος 90, 54: 349, 47
ἀμφιμέλαιναι φρένες 577, 3: 579, 51
ἀμφιμήτωρ 91, 3
ἀμφίνεικα 93, 16
Ἄμφιος 92, 41, 56
ἀντιπεριστρέφω 94, 11
ἀμφιπλήξ 595, 14
ἀμφιπολή ſubſt. 91, 7
Ἀμφίπολις 93, 42
ἀμφίπολος 37, 53: 91, 6: 93, 34
ἀμφιπονεῖν 88, 44
ἀμφιποτᾶσθαι 88, 47
ἀμφίπυρος 92, 39
ἀμφίρροπος 93, 45
Ἄμφις dimin. 93, 49: 159, 31. ἀμφίς adverb. 94, 20
ἀμφισβαίνα 91, 9
ἀμφισβητεῖν 94, 24
ἀμφίσγονοι 87, 57
Ἀμφίσης 14, 57
ἀμφισθμαινα 91, 9
ἀμφίστομος λιμήν 89, 35
ἀμφίσωμος 91, 12
Ἀμφιτρίτη 94, 44
Ἀμφιτρύων 94, 41
ἀμφίφαλος 95, 10
ἀμφιφανής 95, 13
ἀμφιφορεύς 95, 9. ἀμφιφορίτης 95, 3
ἀμφιφῶν 94, 55
ἀμφιχαλκοφάλαρα 95, 15
ἀμφιῶ ᾶς ᾶ 93, 6: 536, 50
Ἀμφίων 92, 1, 25, 54
ἄμφοδα 311, 27: 396, 23
ἀμφόδοντα ζῶα 493, 8
ἄμφοδας 92, 26
ἀμφόδουλος 87, 54
ἀμφόνον f. 93, 25
ἀμφορεύς 95, 29
ἀμφότεροι 91, 41. ἀμφότερον adverb. 91, 19
ἀμφουδίς 93, 17
ἀμφύσκη 94, 3
ἀμφυτά f. 77, 15
ἄμφω, ambo 91, 33
ἀμφώδων 94, 5
ἀμφώεις ſeu ἀμφώης 639, 6. ἀμφῶες 93, 7: 639, 2
ἄμφωξις 94, 7
ἄμφωτος 90, 46: 93, 10. ἀμφώτης ὁ 93, 15. ἀμφωτίδες αἱ 93, 12
ἄμωμος 95, 33
—αμῶν ῶνος 750, 29
ἄμωροι et ἀμωρεύειν 117, 26
Ἀμώριον 86, 5
ἀμῶς 95, 15. ἀμωσγέπως 95, 19
ἀν pro ἄνω, adverb. imper. 101, 27
—άν ᾶνος d. ex ος 599, 14
—αν pro ασαν 225, 7. —αν in verbis breve 119, 46: in adverb. producitur 636, 29: et 5, 44
—ᾶν circumflexum pro acuto 825, 18. ἂν pro ῶν etiam in perittoſyllabis genit. Aeol. 763, 45. —ᾶν infin. ex άειν, absque iota 201, 47
ἄν ex ἐάν 356, 37. ἂν expletiva 307, 24
ἀνά pro κατά 109, 53. ἀνὰ τρεῖς, ſinguli tres 766, 44. ἀνὰ in compoſ. quid ſignif. 95, 35: 100, 3: 236, 15: 349, 8: 827, 29
ἄνα d. 118, 18: f. 95, 47: 773. 25
ἀναβαίνειν 197, 16
ἀναβάλλου 349, 46. ἀναβαλλίδες 95, 42
ἀναβατός d. 79, 50
ἀνάβηθι 99, 37
ἀναβιβάζειν τὸν τόνον 126, 5. ſic ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου 682, 38
ἀναβιῴην 198, 36
ἀνάβλησις 95, 38
ἀναβολὴ χιτῶνος 349, 44. ἀναβολάδην 80, 20
ἀναβράσσω 211, 28. Att. ἀναβράττειν, aqua infuſa ſubigere 36, 19
ἀναβρύειν et ἀναβρύκειν 95, 44
ἀναβῶ 495, 4
ἀναγαγγανεύειν 96, 6
ἀνάγαιον 115, 23
ἀναγαργαρίζειν 514, 48
ἀναγινώσκεται κατὰ βαρεῖαν τάσιν 617, 19
ἀνάγκη 95, 50. ἀναγκάζω 96, 1. ἀναγκάζεται περισπᾶσθαι 679, 31
ἀναγνάμπτω 236, 15
ἀνάγνωσις 100, 5: 827, 32. ἀνάγνωσις Ἀριστάρχου ἐπεκράτησε 747, 24
ἀναγραφή 100, 5: 827, 31. ἀναγραφαὶ τῶν δραμάτων 672, 28, 30
ἀνάγυρος 96, 5
ἀναγωγικῶς νοεῖσθαι 474, 36
ἀναδενδράσαι 119, 6
ἀναδεῖσθαι 96, 14
ἀναδενδράς 96, 18: plur. ἀναδενδράδες 77, 3: 429, 12: perperam ἀναδένδρα 7, 24
ἀνάδεσμος τῆς κεφαλῆς 589, 8
ἀναδεύειν 36, 20
ἀναδέχεσθαι, reſum. 365, 56: 505, 51
ἀναδήματα 96, 14
ἀναδίδωμι, ſurſum emitto 656, 50: retro mitto 483, 54
κατ᾽ ἀναδιπλασιασμόν, ἀταρτηρός 162, 13. ſic 46, 45: 65, 26. ἀναδιπλασιασμὸς Ἀττικός 47, 9. ἀναδιπλασιασμοὶ Ionici 86, 48. ἀναδιπλωθεῖσα στέρησις 98, 37
ἀναδοιδυκίζειν 96, 7
ἀνάδος δεῦρο 387, 6. ἀνάδοσις 100, 6. ἀνάδοσις πρὸς τὸ ἄνω 197, 16. ἀναδόσει τῶν σιτίων 671, 15: 674, 4. ἀναδόσει τοῦ τόνου 631, 44: ſic 142, 21: 264, 33: 549, 30
ἀναδούμενος 96, 16
ἀναδραμέτην 506, 5. ἀναδρομή τοῦ τόνου 200, 10
ἀναδῦναι 96, 8
ἀναζήσας ἰχθῦς 685, 45
ἀναζυγή 97, 5
ἀναζυγοῦν 97, 1. ἀναζυγῶσαι 96, 21
ἀνάθεμα τὸ 96, 27. ἀναθεματικοὶ λέβητες 559, 10
ἀναθηλῆσαι 96, 24
ἀνάθημα 96, 28: 359, 46
ἀναθολοῦσθαι 750, 12
ἀναθρώσκειν 108, 42
—ᾶναι pro ῆναι Dor. 727, 48
ἀναίδεια 101, 11
ἀναίδητος 101, 15
ἀναίη ἡ 102, 6
ἀναιθύσσειν 32, 53
ἄναιμος 103, 45: et ἀναίμων 121, 49: 512, 11
ἀναίνομαι 101, 19
ἀναίσθητοι γέροντες 712, 4. ἀναισθητῶ, et ἀναισθητεύομαι 102, 5
ἀναισιμῶσαι 102, 3. ἀναισιμώματα 102, 5
ἀναισχυντῶ 101, 16
ἀναίτιος 97, 41
ἀνακαίνωσις 827, 32
ἀνάκαιον 98, 30
ἄνακες οἱ Διόσκ. 98, 33: unde ſic dicti 160, 16. ἀνάκειον 98, 32. ἀνακεῖον 278, 36
ἀνάκλασις in ſacrif. 345, 25
ἀνακληθείς 96, 29
ἀνακλῖναι 96, 57. ἀνακλίνειν in epulo 252, 16. ἀνάκλισις 90, 30. ἀνακλίσεις 520, 26
ἀνακοί 96, 35
ἀνάκολος χιτών † 358, 26
ἀνακολούθως κείμενα 722, 2
ἀνακολποῦσθαι 410, 20
ἀνακοντίζειν 107, 12
ἀνακρεόντειος poſſ. 226, 52: 514, 27
ἀνακρούεσθαι πρύμναν 353, 35
ἀνάκτωρ 96, 46. ἀνάκτορος 96, 48
ἀνακυμβαλίζειν, ſeu ἀνακυμβαλιάζειν 96, 56
ἀνάκωλος: Not. ad 358, 26
ἀνακῶς 96, 35, 39: 160, 15
ἀνακωχεύειν 96, 50
ἀναλθήσκειν 98, 14

ἀναλέγεσθαι 98, 39. ἀναλέγω, tollo 110, 36, 40: colligo 723, 44. ἀναλέγεσθαι τὰς τρίχας 768, 47
ἀνάληψις 97, 6
ἀναλίσκω 97, 28
ἄναλκις 97, 26, 46
ἀνάλογος 97, 8. ἀναλόγως et παραλόγως, oppoſ. 614, 18. ἀναλογία 97, 37. ἀναλογία gramm. q. 816, 53. ἀναλογοῦν 783, 26. ὡς ἀναλογῇ τοῖς δισυλλάβοις 808, 10. ἀναλογεῖν τὴν ἀνάγνωσιν, pro ἀναπολεῖν, repetere 98, 40
ἄναλτος 97, 14
ἀναλύειν ἑαυτὸν 348, 14. ἀνάλυμα 100, 6
ἀναλφάβητος 98, 41
ἀναλῶ 97, 35. ἀνάλωτος 97, 35: 293, 30. ἀναλωτικός 97, 35
ἀναμαλάσσειν 795, 36
ἀναμερίσασθαι 444, 39
ἀναμφιλέκτως 98, 18
ἄνανδρος 98, 41
ἀνάνιος et ἀνανίως 97, 43
ἄναντες, et ἄναντα 98, 27
ἄναξ κτος 97, 52: 609, 10
ἀναξυρίδες 98, 1
ἀνάπαιστος, pes metr. 630, 44
ἀναπαυόμενον ὕδωρ 98, 22
ἀναπεμπάζεσθαι 98, 19
ἀναπέμπειν τῷ θεῷ τὰς θυσίας 468, 5. ἀναπέμπειν τὸν τόνον 113, 34: 495, 6
ἀναπεφλασμένος 98, 42
ἀνάπηρος 97, 40: 98, 43
ἀνάπλασμα 158, 23
ἀνάπλεος 116, 18. ἀνάπλεως 98, 53: 116, 7
ἀναπλῆσαι 98, 6
ἀναπνεῦσαι 98, 16. ἀνάπνευσις 98, 11. ἀναπνευστικοὶ πόροι 482, 9. ἀνάπνοια ψυχρά 670, 45
ἀναπόλησις 314, 54
ἀναποσπάστως 132, 56
ἀναπτερωθῆναι 694, 13
ἀναπυκάζειν 86, 22
ἀνάπυστα 97, 39
ἀναρίθμιος ſeu ἐναρίθμιος 143, 54
ἀνάρμοστον ἐξήγημα 584, 12
ἀναροτρίαστος 175, 36
ἀνάῤῥηγμα 99, 7
ἀναῤῥηθῆναι, et ἀνάῤῥησις 99, 3
ἀναῤῥιχᾶσθαι 99, 14, 26
ἀναῤῥοιβδεῖν 99, 9
ἀναῤῥύειν 98, 56. ἀναῤῥυσία 98, 56: 533, 48
ἀναῤῥώννυσθαι ἐξ ἀῤῥωστίας 413, 8
ἄναρσις 98, 54. ἀνάρσιος 98, 51: 156, 10: 588, 50
ἀνασηκοῦν 100, 11
ἀνάσιλλος 100, 12
ἀνασκινδυλευθῆναι 100, 51
ἀνασκολοπισθῆναι 100, 49
ἀνασκολύψαι 100, 14
ἀνασπᾶν 104, 44
ἄνασσα 100, 41. ἀνάσσω 100, 18. ἀνασσέμεν ἀνθρώποισι 21, 54. ἀνάξει Τρώεσσι 608, 53. ἀνάσσω α correpto 746, 39
ἀνάστα ſ. 99, 31. ἀνασταδόν 100, 1. ἀναστάς 99, 52: 111, 43. ἀνάστασις 99, 57: 827, 19, 30
Ἀναστασιούπολις 248, 20
ἀνάστατος 100, 7
ἀνάστηθι 99, 37
ἀναστηλῶσαι 254, 34
ἀνάστημα γῆς 528, 5: 645, 19, 27: τῆς περικεφαλαίας 473, 55: 787, 5
ἀναστήσεις 99, 55
ἀναστρέφεσθαι, anaſtrophen in ſtructura pati 94, 14: 123, 25
ἀνασφῆλαι 100, 46
ἀνασχών 99, 42. ἀνάσχεο 99, 46. ἀνασχέσθαι 99, 54. ἀνασχετός 103, 18
ἀνατάσσειν τὴν τάσιν 152, 28: pro ἀναβιβάζειν, v. 30, alibi ἀναδιδόναι et ἀναπέμπειν.
ἄνατε 100, 54
ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς 782, 31
ἀνατολή 100, 4, 52: 827, 50. ἀνατολία 100, 53
ἄνατος et ἀνατί 100, 56
ἀνατρέπειν, regulam evertit, anomalum eſt 180, 5. ἀνατετραμμένος ὕπτιος 718, 40
ἄναυδος 105, 27: 475, 1
ἄναυος 105, 32, 37
ἄναυρος 100, 57
ἀναφαινόμενον ἔχοντα τὸ υ 276, 4. ἀνεφάνη τὸ α ἐν τῷ ἐλάδιον 326, 27. ſic 327, 20: 606, 14
ἀναφαίρετος 101, 3
ἀναφανδόν 88, 36
ἀναφλᾶν 100, 15: 795, 56
ἀναφορά 827, 29. ἀναφορικῇ ἐννοίᾳ 627, 34. ἀναφορεύς 750, 25, 27, 32. ἀνάφορον 100, 16
ἀναφωνεῖν 97, 2. ἀναφωνούμενον τῷ— 296, 44
ἀναχαιτισθῆναι 101, 9
ἀνάχαρσις prop. et app. 101, 5
ἀναχάσασθαι 101, 8
ἀνάχωμα τὸ 405, 20
ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι 391, 41
ἀναψυχή 100, 6
ἐνβωμοῖσι ſ. 217, 53
ἀνδάνω d. 450, 13: 471, 39: 566, 26: 574, 13. Ἀνδάνεια op. 101, 36
ἂν δὲ— ἔσχεν, pro ἀνέσχεν δὲ 136, 10. ſic ἂν δ' ἔβαν 279, 33
ἄνδηρα 101, 39
ἄνδιχε, ἀνάῤῥιψον 102, 11. ἀνδίκτης ὁ 102, 10
ἀνδράγρια 102, 29
ἀνδρακάς 102, 17
ἀνδράποδον 102, 26. ἀνδραποδιστής 102, 7
ἀνδράριον 102, 25
ἀνδραχθής 102, 41
ἄνδραχλος 102, 36
ἀνδρεία ἡ 432, 46: ſ. ἀνδρεῖα 461, 57. ἀνδρεία et ἀνδρία 461, 53. ἀνδρεῖα adiect. 462, 1, 3
ἀνδρειφόντης 102, 13
ἀνδρεύεσθαι 599, 17
ἀνδρία, fortitudo 6, 15: 9, 44: 461, 53
ἀνδριάς 101, 42, 52
ἀνδρικὴ γυνή, non ἀνδρεία 462, 1
Ἀνδρογέω ſ. 746, 12: et Ἀνδρογεῶος 102, 39
ἀνδρόκμητος 102, 48
ἀνδροκτασία 102, 54
ἀνδροληψία 101, 54. ἀνδρολήψιον 102, 2
Ἀνδρομάχη 396, 40
ἀνδρόμεος 102, 43
ἀνδρόμηκες πλινθεῖον 547, 54
ἀνδρόνους 53, 37
ἀνδροποίητος 102, 53
ἀνδρός ſ. 107, 45
ἀνδροτής ἡ 102, 57: ſunt qui ἀδρότης legunt.
ἀνδρωνῖτις ἡ 581, 7
ἀνέγναμψαν 103, 27. ἀνεγνάφθη 236, 11
ἀνέδεντο ſ. 103, 7
ἀνέδεστος c. 499, 3
ἀνέδην 103, 10
ἀνέδυ 103, 4
ἀνέεργεν ſ. 103, 17
ἀνεθεὶς τοῦ ζυγοῦ 571, 13
ἀνείκαστος 107, 10: 297, 27
ἀνείλατο παῖδας, ſuſtulit, ſuſcepit 356, 33. ἀνεῖλε 106, 36
ἀνειλείθυια 298, 41
ἀνειμένος 105, 52
ἀνείμων ὁ ἡ 105, 39
ἀνείρειν 106, 33
ἀνεῖσθαι 106, 2
τὸ ἀνέκαθεν 748, 41
ἀνεκήκιε 103, 32
ἀνεκτός 103, 18
ἀνέκφραστος 148, 48
ἀνεκφώνητον ἔμεινε τὸ ι 244, 32. ſic τὸ ἀνεκφώνητον ι μένει ἐν τῷ κάθῃ, δύνῃ, μέμνῃ 484, 31. ἀνεκφώνητον ubi et quando τὸ ι 203, 6. ἀνεκφώνητον quid ante ν non capiunt verba quae in ν deſinunt, ut βοᾶν 419, 53
ἀνελεῖν 106, 39
ἀνελίνυον 331, 2
ἀνελλήνιστον 777, 53
ἀνελπιστοῦντες 20, 22
ἄνεμος 103, 37: 827, 36. ἀνεμόεις 317, 38: 431, 42. ἀνεμοφούριος 104, 3. ἀνεμόποδες οἱ 20, 6. ἀνεμοσκεπὴς χλαῖνα 776, 5. ἀνεμοτρεφής 103, 50. ἀνεμούριος 104, 3. ἀνεμοφόρητος 104, 10. ἀνεμύτας ὁ 103, 33. ἀνεμώλιος 104, 7: 387, 35. ἀνεμώνη 104, 5
ἀνενδοίαστος 104, 11
ἀνένδοτος 662, 3. ἀνενδότως 482, 5
ἀνεξικακία 104, 21
ἀνέπαλτο 104, 27
ἀνέπαφα 104, 20
ἀνεπαφρόδιτος 104, 23
ἀνεπέκτατοι πτώσεις 166, 41: 616, 35
ἀνεπής ὁ ἡ 103, 32
ἀνεπίκοπος 103, 36
ἀνεπικόριστος 103, 35
ἀνεπίληπτος 57, 48, 50
ἀνεπιστημονεῖν 23, 25
ἀνεπιφθόνητος 81, 24
ἀνέργαστος 16, 35: 629, 28
ἀνερέπτω ſeu ἀνερείπτω 108, 1
ἄνερσις ἡ 106, 34
ἄνες 99, 38
ἀνεσθαι τὸ πράττεσθαι 104, 38
ἄνεσις, emiſſio 137, 14: remiſſio, oppoſ. τῇ ἐπιτάσει 365, 34, 39
ἀνεσόβεον 104, 34
ἀνέσταν ſ. 104, 31
ἀνέστιος 104, 60: 382, 43
ἀνεστραμμένως εἴρηται 584, 29
ἀνεσχέθην 431, 7
ἀνέτειλε 104, 41
ἀνέτοιμος 22, 21
ἄνετος 104, 44. ἄνετος λαός 532, 23: λειμών 474, 48
ἄνευ d. 118, 18. ἄνευ et ἄνευθεν 104, 49: et ἀπάνευθεν 118, 18
ἀνεφθος 403, 43
ἀνέφλυε 796, 7, 40
ἀνεψιός 104, 46: 156, 13: α ancipiti 794, 14. ἀνεψιάδαι 104, 47. ἀνεψιότης 104, 47
ἀνέῳγε 105, 8: 351, 51. ἀνεῴγνυντο 820, 32. ἀνεῳγμένος 104, 55
ἄνεως 105, 16
—άνη d. 248, 5
ἀνήγκακα 106, 23
ἀνήη ſ. 106, 52
ἄνηθον 107, 13
ἀνῆκε, ab ἀνίημι 106, 56
ἀνήκεστος 107, 4
ἀνήλατος 106, 45
ἀνηλεής 603, 24: 776, 4
ἀνήλιας 107, 17
ἀνήλιπος 107, 14: 603, 33
ἀνήλισκον μέτρια 734, 39
ἀνήμελκτος 110, 32
ἀνήμενος 758, 20
ἀνημιοβολαία 107, 21
ἀνήνηται 106, 49: 107, 24
ἀνήνιος 107, 20
ἀνήνοθεν 106, 9
ἀνήνωρ 108, 23
ἀνήρ 107, 29, 39: α ancipiti 794, 14: in compoſ. variat 9, 39: 263, 10: 329, 21: 432, 49
ἄνηρε 85, 46
ἀνηρείψαντο 107, 56: 148, 30
ἀνήρεας ὁ 108, 25
ἀνήρης 108, 5
ἀνήρηται 108, 3
ἀνηρίναστος 108, 11
ἀνηρίτης 108, 8
ἄνηρος 108, 22
ἀνηῤῥιχώμην 99, 19
ἀνησίδανος 108, 29
ἀνησιδώρα ἡ 108, 31
ἄνηστις 108, 26
—ανθάνω ex —ήθω 726, 44
ἄνθεια d. ſeu propr. ſeu ap. 108, 45, 47: 535, 19: 558, 2
Ἀνθεμίδης 109, 16
Ἀνθεμοῦς, et Ἀνθεμόθεν 108, 50
ἀνθεμόεσσα 216, 37
ἀνθερεών 109, 27
ἀνθέριξ 1[illegible] 1: et ἀνθέρικος 109, 3
ἀνθεστήρια 109, 11. ἀνθεστηριὼν μήν 109, 12
ἀνθηδόνες 108, 44
ἀνθήλη 108, 57: 661, 12. ἀνθήλης κάλαμος 129, 20
ἄνθης 108, 48
ἄνθησις ἡ 109, 30
ἄνθια piſcis 108, 45. aliis ἀνθίας.
ἄνθιμος d. 261, 40: 480, 24
ἄνθινον μύρον 212, 41
ἀνθιππασία 274, 55
τὸ ἄνθον 54, 1
ἄνθος 108, 33: 463, 38. ἄνθεα Ἥρας 409, 33. ἀνθοσμίας 108, 41
ἄνθραξ 109, 34. ἀνθρακιά oxyt. 801, 21
ἄνθρυσκα 108, 42: Suid. ἀνθρύσκα, Heſych. ἀνθρίσκια.

ἀνθρωπος 109, 16: 828, 43. ἀνθρωπικὸς πούς non, sed ἀνθρώπειος 775, 34. ἀνθρώπειος πούς 507, 20. ἀνθρωπή, f. δορά 257, 46. ἀνθρωπίζω d. 677, 24
ἀνθῶν, pro ἀνθ' ὧν: ab ἄνθος vero ἀνθέων incontracte 108, 53
ἀνία 109, 55: prioribus correptis 442, 38
ἀνιάζω 48, 6: 57, 42. ἀνιαρός d. 110, 6. ἀνιαρότερος 110, 24
ἀνίασι, ascendunt 441, 46
ἀνιγρός f. 110, 33
ἀνιηρής d. 110, 17. ἀνιηρότερος 110, 9: Ion. 420, 49
ἀνιμῶ 110, 36
Ἄνιος seu ἄνιος 521, 24: et 110, 41: 780, 52
ἀνιππασία, vel potius ἀνθιππασία 274, 55
ἀνίσχαδος 739, 42, et Suidas. ἀνίσχαλος 110, 32
ἄνισχυς 97, 26
ἀνίψαλος seu ἀνίψαλος 110, 45
ἀνίω 109, 49. ἀνῶ ᾷς ᾷ 536, 53: fut. ἄσω 200, 10
ἀνόητα, res veneriae 394, 31. ἀνοησία 3, 17
ἄνοια 110, 56
ἄνοιγμα τὸ 349, 54
ἀνοίκειον 259, 7
ἀνοικής ὁ ἡ 110, 55
ἄνοιξις τῆς θύρας 97, 3
ἀνομένοιο ὕματος 111, 17
ἄνομοι 110, 48
ἀναμοιρμερές 110, 49
—ανον verbale 436, 32: 794, 26
ἀνοπαῖα 111, 19. ἀνόπαια avis 111, 25
ἀνόρεκτος 256, 17: 782, 15. ἀνορεξία 256, 17: 782, 15
ἀνόρουσε 632, 49: infin. ἀνορούσαι 111, 11
ἀνορθαλίζειν 634, 13
—ανός d. 216, 16: 379, 57: gentile 79, 22: verbale 568, 28. —ανός disyllaba oxytona, α producto 763, 35: itidemque —ανός tres syllabas excedentia 438, 7
ἀνόστιος 111, 6
ἀνόστιμος 111, 3: et ἄνοστος 111, 5
ἀνούτατος 110, 52. ἀνουτί 110, 54
ἀνόχευτος 432, 11
ἀνοχή, inhibitio 764, 23
ἀνοχλίζω 110, 51
ἀνστὰς f. 111, 43. sic ἀνστήτην 111, 45
ἄντα 111, 50, 55: 165, 18. ἀνταῖος et ἀνταία 111, 49. ἀνταία ἡ Ῥία 388, 36
ἀντάλλαγμα 340, 51
ἀνταναίλασις 112, 6
ἄνταυδος op. 112, 2
ἀνταποδίδοται τῷ προκειμένῳ 434, 30. ἀνταπόδοσις λόγου 296, 44
ἀνταποδοτικά 762, 39. ἀνταποδοτικὰ simplicis figurae 641, 46, 51
ἀντεβόλησε 112, 50
—ἄντειος d. ex ας 289, 16
ἀντειπών 783, 4
ἀντέκτασις 678, 57: 760, 14
ἀντεμβαλλόμενοι ἀλλήλοις 512, 4
ἀντέμφασιν ἔχων 666, 10
ἀντεξισάζειν 113, 7
ἀντεπίφθεγμα 112, 9
ἀντεφείσματα 125, 17
ἀντεφέτης seu ἀντηρέτης 112, 40
ἀντεσθαι 112, 1: 388, 41
ἀντεστραμμένος 330, 12
ἀντετέτυξο 388, 10
ἀντήλιος 112, 42
ἄντην 111, 47
ἄντηνοι οἱ 112, 14
ἀντήνωρ c. 9, 41: propr. 263, 10. Ἀντηνορίδης 112, 12
ἀντήρεις ἴδος 112, 19: 184, 10. Eust. ἀντήρεις εἶδος, et ἀντήρεις ἴδος: unde apud Hesych. plur. ἀντήρίδες.
ἀντηρετεῖν seu ἀντεφετεῖν 112, 40
ἀντήρης 112, 27
ἀντηστις ἡ 112, 16
ἀντί signif. tria 111, 27
ἀντία ἡ 111, 46. ἀντία adverb. 111, 55
ἀντιάδες αἱ 654, 3
ἀντιάζειν 111, 35, 47: 388, 35, 39
ἀντιᾶν 113, 47. ἀντιάσαι 114, 6
ἀντιάνειρα 111, 34
ἀντιβαίνειν τῷ κόρῳ 534, 46
ἀντίβιος 113, 57. ἀντίβιον adverb. 114, 4
ἀντιβολεῖν 112, 46
ἀντιγονίζειν 112, 29
ἡ Ἀντιγονίς, f. τριήρης 469, 20: 699, 15
τῶν ἀντιγράφων allegatio 414, 26: 514, 32: discrepantia 112, 32: 197, 51: 339, 54: 823, 46
ἀντιδιαστελλόμενον τῷ ἀμβλεῖ 627, 4. πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου 66, 57. sic 13, 23: 104, 16
ἀντίθεος 111, 31
ἀντίθεσις, litterae pro littera positio 156, 11: 272, 38. sic ἀντιθέσει τοῦ ας εἰς ηα 433, 21. ἀνθίθεσις, pro μετάθεσις seu ὑπερβιβασμός 172, 9
ἀντίθετος τῷ θεῷ 647, 49
ἀντικνήμιον 522, 6
ἀντικρυς et ἀντικρύ 114, 27
ἀντίληψις τοῦ πν. 365, 38. ἀντιληπτικὸν φωνῆς 638, 56. ἀντιλήπτωρ 113, 16
ἀντίξουν Att. 114, 24. ἀντιξοεῖν 114, 26
ἀντίος d. 113, 24. ἀντίος et ἀναντίος 480, 39
Ἀντιοχεύς, foem. Ἀντιοχίς 389, 16
ἀντιόων f. 113, 54. foem. ἀντιόωσα 113, 36
ἀντιπαγής 114, 10
ἀντιπάθεια φυσική 402, 31
ἀντίπαλος 111, 38: 114, 9
ἀντιπαρακείμενα λέξεις 21, 2, 20. ἀντιπαρακείμενα τοῖς ῥήμασιν ὀνόματα 727, 47. ἀντιπαρακείμενον ἔχει ῥῆμα 660, 47. ἀντιπαρακείμενον ἔχουσι τὸ ε τῷ ο 559, 24
ἀντιπελαργεῖν 114, 11
ἀντιπεποιθότως ἔχοντα 397, 18
ἀντιπεφάσθαι 114, 14
ἀντίπηξ 74, 46: 114, 2
ἀντιπροηγεῖσθαι 462, 35
ἀντισηκῶ 113, 5
Ἀντίσης ὁ 14, 57
ἀντισπαστικὸν μέτρον 285, 25
ἀντιστάτης ὁ 111, 41: 625, 26: plur. ἀντιστάται 81, 33
ἀντίστοιχος et ἀντιστοιχεῖν 114, 46. ἀντίστοιχα σύμφωνα 596, 48. ἀντίστοιχα δύο μετὰ τοῦ ρ 673, 39. ἀντιστοιχεῖ τὰ δασεῖα τοῖς ψιλοῖς 443, 17. ἀντιστοιχία τοῦ χ εἰς κ 282, 3
ἀντίστομος 114, 12
ἀντιστροφή, litterarum transpositio 424, 8. ἡ ἀντίστροφος chori 363, 47
ἀντιτορεῖν 112, 43
ἀντίτυπα 114, 15
ἀντιφάρα ἡ 114, 19
Ἀντιφάρμακα, Nicandri liber 241, 12: 256, 55
ἀντιφερίζω 113, 12
κατὰ ἀντίφρασιν 143, 26. ἐξ ἀντιφράσεως κείμενα 567, 47
ἀντίχειρ 111, 39: 647, 34
ἀντίχριστος 111, 37
ἄντλον 114, 52. ἀντλία 114, 16. ἀντλῶ 114, 52. ἀντλᾶν 114, 52. ἀντλητὴρ ξύλινος 510, 49. ἀντληταρίον 222, 32: 542, 47
ἄντομαι 115, 6
ἄντρον 115, 1. Ἄντρων, op. 114, 55
ἄντυξ 114, 39: 359, 15
ἄντω et ἀντῶ 113, 24. ἀντῶ τὸ ἀπαντῶ 111, 57: τὸ ἱκετεύω 115, 6: in compos. 678, 8
ἀντωθή 115, 9
ἀντωμοσία 274, 56
ἀντωνυμία 179, 49. ἀντωνυμικὸν ἄρθρον 616, 24
ἀνυπήλιφος 22, 20: et ἀνυπηλιφής 61, 6
ἀνυπόδητος 603, 31
ἀνύποιστος 115, 18
ἀνυπομόνητος 85, 2: 115, 18
ἀνυπονόητος 115, 40
ἀνυποφόρητος 115, 18
ἀνύττειν τὸ ἀνύειν 821, 18. melius ἀνύτειν 115, 14
ἀνύτης pro ἀνυστής 781, 54
ἀνύω 56, 42: 115, 12: 150, 48: 583, 44: 731, 37: corripit υ 115, 16
ἄνω τὸ ἀνύω 100, 21: 111, 17: τὸ πράττω 115, 12. ἄνω seu ἀνῶ, τὸ ἀνύω 56, 42. ἄνω τὸ αὐξάνω 597, 27. ἄνω α nunc producit, nunc corripit 115, 16
ἄνω adverb. ex praep. ἀνά 78, 57: 118, 18: 350, 8. τὰ ἄνω, praecedentia 256, 39. ἄνω, adverb. hort. 115, 26
—ἄνω d. 450, 13: quaenam retineant initium, et quae corripiant 566, 24: aclita seu defectiva 662, 57: et 231, 42
ἄνωγεν ὁ θεός 105, 14. ἀνῶγε ab ἀνοίγω 484, 7
ἀνώγεον 115, 22
ἀνωγή 115, 26
ἀνῷγμαι ab ἀνοίγω 484, 8
ἀνώγω d. 100, 21: et ἀνωγῶ 115, 24
ἀνώϊστος 115, 40. ἀνωΐστως 115, 44. ἀνωΐστι 115, 43
ἀνωκοδόμουν 556, 22
ἀνώνυμος ἡμῖν 828, 40. ἀνωνυμὶ λέγειν 764, 21
ἀνῶρτο γέλως 152, 8
ἀνωτέρω et ἀνωτάτω 663, 24
ἄνωχθι f. 115, 38: 312, 40
—αξ d. ex ρς 217, 44: 278, 48: 554, 31: 554, 4: ab ἄσσω 330, 32: diminut. spec. 199, 2: quantitate differt 109, 46: masculina, producunt α: foemininа, corripiunt 460, 56
—άξ adverb. oxyt. 337, 18: 395, 17: 781, 47
ἄξειαν, freg. 412, 24
ἄξεινος 394, 38
ἄξετε imperative 232, 16: 562, 9: 619, 9
ἀξιεπήγητος 116, 21
Ἀξίερος Cabir. 482, 27
ἀξιοθέατος 234, 5: 332, 22
Ἀξιόκερσος, Ἀξιόκερσα 482, 27
ἄξιος 115, 57: 156, 12. ἀξιώτερος, carior, maioris pretii 179, 38. ἀξιόχρεος 116, 18: Attic. ἀξιόχρεως 116, 7
ἄξιφος ὁ ἡ 399, 6
ἄξον et ἄξον 9, 5: 15, 23
ἄξονες 115, 45. ἄξονες Athen. 547, 52
ἄξυλος 116, 2: 141, 55
ἀξύνετος 202, 57
ἄξω, praef. def. 232, 16
ἄξων ὁ 116, 5
—αο pro ου Boeoti a nom. in ας 35, 38: item Aeol. 320, 1. —αο Ion. pro ω seu ασο 778, 5
ἀοζός et ἀοζεῖν 116, 41
ἀοιδή d. 116, 24: 820, 57
ἀοίδιμος d. 116, 22, 37
ἀοιδός 116, 22. ἀοιδῶ 21, 14. ἀοιδῶ et ἀοιδιῶ 116, 24, 26
ἄοικος 142, 4: 480, 34
ἀοκνία πόνων 682, 20
ἀολλής 116, 43: plur. ἀολλέες 59, 47. ἀολλίζω 19, 57: 116, 49. ἀολλίσθαι 76, 47
—ἄοι vocat. ex άων 130, 39
ἄοπος 116, 31
ἄορ 116, 32
ἀόριστον μόριον 635, 17. ἀόριστον ὄνομα, τὶς 614, 25, 31. ἀόριστον ὄνομα, πολύς 680, 42. ἀόριστα τὰ τοῦ δευτέρου μέρους 126, 13. ἀοριστοῦσθαι 68, 14
ἡ ἄορνις λίμνη 192, 46. ἄορνος 115, 52
ἀορτής 116, 33
—αος masc. α producto 105, 32: neutra, α correpto 248, 3. —αος Ion. pro ατος ab ας 505, 11
—άος Aeol. pro αῖος 66, 26
—αός deriv. 505, 9. —αός disyllabum α producto 553, 52
ἀοσσητής 116, 37
ἀοτής pro ἀρτής 116, 33
ἀπαγγέλλεσκε 475, 17
ἀπαγορευόν 118, 7. ἀπαγορευτικός 301, 4
ἄπαθον f. pro ἀ ἔπαθον 641, 41
ἀπαιδευσία 505, 26
ἀπαιθύσσειν 233, 34
ἀπαίνυμι 433, 23. ἀπαινύμενος 36, 40
Ἄπαισος 119, 33
ἀπαιτίζουσα 555, 19
ἀπαιωρῶ 119, 30. pass. ἀπαιωρεῖσθαι 421, 2
ἀπάλαμνος 118, 1
ἀπαλέξειν 59, 33. ἀπαλεξητικόν 56, 10
ἀπαλθήσασθαι 118, 4
ἀπαλωᾶν 121, 19

ἀπαλός 117, 55. ἀπαλύνειν 556, 38
Ἀπάμεια op. 118, 11
ἀπαμείρεσθαι 118, 9
ἀπάνευθεν 118, 17
ἀπανταχῇ d. 61, 25
ἀπαντλεῖν 114, 17
ἀπάντολμος 118, 16
ἅπαξ accentu anomalum 781, 51. ἀπαξαπλῶς 212. 53: 781, 52
ἀπαράλλακτά εἰσι 743, 6. ἀπαραλλάκτως 743, 3
ἀπάρασα ἐπὶ— 272, 55
ἀπαρασχημάτιστον ὄνομα 13, 33. ἀπαρασχημάτιστον τῷ οὐδετέρῳ, non formans ex se neutrum g. 110, 27. sic ἀπαρασχημάτιστόν ἐστι τοῖς τρισὶ γένεσι 227, 25: 234, 54
ἀπαραφύλακτος 401, 57. ἀπαραφυλάκτως 60, 45
ἀπάργματα 118, 22
ἀπαρεγχείρητος 48, 3
ἀπαρκτίδες 118, 20
ἀπάρτη 118, 40. ἀπαρτηλογία, seu ἀπαρτιλογία 118, 42. ἀπαρτία 118, 39, 42: et 78, 12. ἀπάρτια τὰ 118, 42. ἀπαρτίζω 118, 41
ἀπαρύεσθαι 179, 57
ἅπας 142, 3: 655, 17
ἄπαστος 118, 44. ἀπαστία 118, 49. ἀπαστύς ἡ 118, 50
ἀπάτη 118, 51. ἀπατηλός 118, 52. ἀπατήλια εἰδώς 770, 55. ἀπατήνωρ 118, 54: 119, 14. ἀπατουρία 118, 55. ἀπατούρια 118, 54
ἀπαυθαδίζω 119, 22: Hesych. ἀπαυθαδιάζω: Suidas utrumque agnoscit.
ἀπαυλία 119, 14
ἀπαυρῶ 119, 19
ἀπαφῶ 119, 25: 656, 40. ἀπαφίσκω 119, 27
ἀπεβήσετο 120, 23
ἄπεδον 125, 20
ἀπέθρισε f. 319, 26
ἀπειθής 122, 50. ἀπειθεῖς τοῖς νόμοις, immorigeri legibus 505, 27. ἀπειθῶ minus regulare quam ἀπιθῶ 122, 51
ἀπεικός 145, 55
ἀπειλή 120, 51. ἀπειλεῖν 121, 2. ἀπειλήτην f. 121, 9. ἀπειλητής 121, 6
ἀπειλημμένος 121, 21: 418, 17
ἀπείλειν 120, 51
ἀπεῖναι, abire 301, 45
Ἄπεις et Σάπεις 195, 43
ἀπειρέσιος 120, 35: 665, 46
ἀπείρηθεν 434, 3
ἄπειρος 120, 45: 142, 2. ἄπειρος et ἀπείρων 512, 11. ἀπείρονα γαῖαν 517, 16
ἀπέκτατο 120, 11
ἀπέκτονε 120, 1
ἀπελασία 178, 23
ἀπέλεθρος 120, 31
ἀπελέκητος 154, 50
ἀπέλλειν Aeol. 120, 52
ἄπελος 120, 56: 331, 4
ἀπεμπολῶ mutat primitivi penultimam 698, 28. ἀπεμπολημένος absque augm. 648, 56. ἀπεμπολητής ὁ, Lycophron p. 58
ἀπένειμε 120, 15
ἀπενιαυτισμός 120, 17
ἀπεπτύησε 433, 51
ἀπεπτῶ d. 236, 19: 464, 1
ἀπεπυδάρισα 696, 5
ἀπεραντολόγος 52, 49
ἀπερείσιος f. 120, 34: 679, 3
ἀπερίστατος 648, 57
ἀπεροπός 433, 47. ἀπεροπεύς 433, 46. ἀπεροπή 433, 48
ἀπεῤῥωγυῖαι πέτραι 374, 30
ἀπερύκειν 378, 21
ἀπέρχεσθαι 126, 28
ἀπερωήσεις 380, 56. ἀπερωεύς 120, 43
ἀπερωπός 120, 41
ἄπεσαν f. 119, 45
Ἀπέσας ὁ 119, 40
ἀπεσκολυμμένος 120, 26
ἀπεστύπαζον 731, 47
ἀπευθύνειν πρὸς τὸ— 489, 35
ἀπέφθιτον f. 592, 42. sic ἀπέφθιτον 119, 56: 456, 18
ἄπεφθος 650, 56
ἀπέχθη 119, 51. Ion. ἀπέχθηται 120, 7
ἀπεχθήρω 119, 51
ἀπέχω 123, 46
ἀπεψύχοντο 466, 46
ἀπῄειν, ἀπῇτε f. 121, 35, 42. sic ἀπῄεσαν 121, 44
ἀπηθῆσαι 422, 37
ἀπηλεγέως 121, 14
ἀπηλιώτης ὁ 136, 26: 396, 8: 471, 56
ἀπηλοίησε 121, 19
ἀπῆμεν f. 121, 29
ἄπημος et ἀπήμων 121, 47
ἀπηνήναντο 121, 26
ἀπηνής 121, 31
ἀπήντετο poet. 735, 34
ἀπῆορος 121, 24
ἀπηρής 122, 4
ἀπηρτισμένος pro ἀπηρτημένος 121, 24
ἀπηρῶς 122, 7
ἀπῆσαν 119, 50
ἀπῆτε f. 121, 35
ἀπηῦρα f. 132, 39
ἀπηχής 121, 57
ἀπήχθετο 119, 54
ἀπίαλος 434, 11
ἄπιδα et ἀπιδία 122, 14: et ἀπιδία 122, 21
ἀπιδεῖν, despect. 664, 48
Ἀπίη γαίη 122, 10
ἀπιθάνως λέγοντες 733, 50
ἀπιθῆσαι 122, 42, 51
ἀπίκια τὰ 122, 30
ἀπικόμεθα Ion. pro ἀφ'. 624, 16
ἀπίνθιον 183, 26. Hesych. ἀσπίνθιον.
ἀπινύσσω 122, 32. ἀπινύτως ἔχειν 122, 36
ἄπιος adiect. 122, 17. ἄπιος ἡ 122, 20, 25: 645, 50. ἀπιός herba 122, 28
Ἄπις ἶδος 122, 13
ἁπλάς ἡ 123, 18
ἁπλάστως 162, 54
ἁπλήγιος ὁ 123, 17. ἁπληγίς ἡ 123, 14
ἁπληπτάριον 527, 27
ἁπλής 123, 9
ἄπληστος 123, 11: 156, 15
ἁπλοῖς 123, 14
ἁπλοῦς 123, 1, 6. ἐν τῇ ἁπλότητι, in simplici figura 781, 52. ἁπλῶσαι 123, 6: 366, 47
ἀπνευστί 87, 21, 44
ἀπό duo potiff. signif. 123, 22: separationem signif. in compos. 118, 7: 120, 45: 126, 26: 131, 5: pro ἄποθεν in compos. 78, 14: 119, 28: pro α privativo 131, 28. ἀπὸ τοῦ κρύους πεπληῶθαι, ab fr. seu prae fr. 579, 11. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν— per metaphoram a— 10, 53. ἀπὸ pro ἐπὶ— 594, 28: pro ὑπὸ 545, 39. ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι, pro λοιγὸν ἀπαμῦναι 123, 49. ἀπὸ μήκοθεν 194, 29. ἀπὸ in compos. redundans 571, 42. ἄπο f. 123, 31, 42
ἀποαιρέω f. 126, 18
ἀποβάθρα 124, 28
ἀποβάλλω 123, 46
ἀπόβασις e navi 481, 57. ἀποβατικῶς 124, 31
ὁ ἀποβιώσας 326, 52
ἀποβλεπτῶ seu ἀβλ. 562, 4
ἀπόβλημα 70, 20: 801, 51
ἀπόβλητος 131, 9: ἀπόβλητον ἐγένετο, abiectum fuit 424, 13. τὸ ἀποβλητον 405, 28
ἀποβλύζειν 200, 52
ἀποβολὴ τοῦ υ 635, 23
ἀποβοσκῆσαι 120, 5
ἀποβουκολῆσαι 120, 5, 9. ἀπεβουκολήθη ποίμνης 656, 45
ἀποβρᾶσαι 125, 44. ἀποβράσματα 125, 45
ἀποβρίξαι 126, 52
ἀπογαιοῦσθαι 405, 11
ἀπογαλακτίζω 123, 47
ἀπόγεια σχοινία 215, 53: 246, 29: 668, 40: 693, 38
ἀπογένησις pro ἀπογένεσις, decessus 757, 21
ἀπογνῶναι cum genitivo et accus. 5, 9
ἀπογράφεσθαι 340, 39: et 338, 35
ἀπογυιῶσαι 242, 43
ἄποδα γένη 601, 30
ἀποδαρθεῖν 126, 49
ἀποδέκται 124, 41. ἀπόδεκτοι, acceptabiles 661, 55
ἀποδενδρωθεῖσα 595, 29
ἀποδιδόναι, interpr. 370, 44
ἀποδιοπομπεῖσθαι 125, 35: 128, 20
ἀποδοκιμος 151, 8
ἀποδοτῆρες, reddit. 725, 25
ἀπ. δοτικὸν ἐπίῤῥημα 763, 8
ἀποδοχμῶσαι 285, 14
ἀποδρᾶθεῖν 126, 47
ἀποδρᾶν 126, 45
ἀποδρύπτειν 289, 2. ἀποδρύφειν 127, 19
ἀποδῶ 286, 43
ἀποδυσπετεῖν 126, 44
ἀπόδωμαι 459, 50
ἀποέδραθον 126, 48
ἀποείβεται 499, 43
ἀπόειπε 126, 4
ἀποίρεσι 377, 42. aor. ἀπόερσε 126, 11
ἀποθανεῖν 126, 26
ἄποθεν 118, 18. τὸ ἄποθεν τοῦ πάτου 132, 10. οὐκ ἄποθεν τοῦ κλᾶσθαι 510, 39
ἀποθέσθαι 126, 23
ἀπόθεσις ἡ, depositio et repositio 442, 44: 443, 1: et 55, 35: 244, 23. ἀπόθεσις λόγου 296, 52
ἀπόθετος et ἀπόθητος 131, 34
ἀπόθετα χρήματα 508, 7
ἀποθευσούμεθα 125, 40
ἀπόθου 688, 43. opt. ἀπόθοιτο 126, 16
ἀποθριάζειν 125, 46
ἀποθυγίζειν f. 319, 26
ἀποθύειν 210, 2
ἀποθύμιος 132, 16
ἀποίκιλος 46, 49: 567, 42. ἀποίκιλτον ὕφασμα 567, 46
ἄποινα 132, 23: 412, 47: 679, 2. ἀποινᾶν 132, 30. ἀποινεῖσθαι 132, 31
ἄποινος ᾠδή 679, 4
ἀποίσεται, auferet 744, 39
ἀποκαθάρσιμα τὰ 483, 12
ἀποκαίνυμαι 126, 37
ἀποκάμνειν 488, 19
ἀποκατέστησεν αὐτοὺς ἀνθρώπους, restituit eos formae humanae 592, 40
ἀπόκαυμα 246, 34
ἀπόκειμαι 483, 35. ἀποκείμενος τῷ θεῷ 468, 11
ἀποκηθῆσαι 131, 29
ἀποκήρυκτος 523, 40
ἀπόκλιμα 374, 35. ἀποκλίματα ὀρέων 519, 47: 695, 24
ἀπόκλυσις 380, 54
ἀποκναίω 126, 32
ἀποκναῖ τὸ ὁλοκάρπωμα 522, 27
ἀποκοπτεται καὶ γίνεται νῦ 609, 54. ἀποκοπῇ τοῦ η 360, 10: τοῦ ω 628, 11. ἀποκοπὴ χρεῶν 710, 33
ἀπυκοτταβίζειν 128, 45: 533, 23. Ἀφοκοτταβίζοντες, Amiphias comoedia 313, 35
ἀποκρῆθεν 495, 31
ἀποκριδώματα vulg. pro κρηπιδώματα 540, 43
ἀποκρυφα γράμματα 240, 50
ἀπυκυνῆσαι 371, 35
ἀπολαύω 126, 30
ἀπολείβεται 499, 43
ἀπολεῖς 129, 21
ἀπολείχειν 118, 33
ἀπόλεκτοι στρατιῶται 699, 48
ἀπολιβάζειν 127, 1
ἀπολιγαίνειν 127, 7
ἀπολιθοῦν 238, 35: et 164, 25
ἀπολιμπάνειν, deficere 400, 54. ἀπέλειψε 243, 28, 32: 305, 30: 400, 17: 430, 11. pass. ἀπολιμπάνεσθαι 400, 50
ἀπολιταργεῖν 127, 8
ἀπολιχμῆσαι 127, 22
ἀπόλλω εις ει 129, 22
Ἀπόλλων 130, 18: α ancipiti 794, 15. voc. ὦ Ἄπολλον 150, 51. d. Ἀπολλώνιος 227, 1. ἀπολλωνεία βάξις 227, 2. Ἀπολλώνεια f. 774, 33. Ἀπολλωνεία f. 468, 10. Ἀπολλόδωρος pro Ἀπολλόδ. 702, 45
ἀπολογίαν ποιεῖται ταύτην 315, 20
ἀπολυμαίνω 127, 10. ἀπολυματής ὁ 571, 22
ἀπόλυτον ἔχει τὸ σημαινόμενον 432, 33
ἀπολύτρωσις φόνου 679, 3
ἀπόλωλα 150, 5
ἀπομαγδαλία ἡ 587, 49
ἀπομεθυσθῆναι 575, 38
ἀπομηνίσεις 583, 27
ἀπομιμήματα τούτων 788, 1
ἀπομόρξατο 129, 6. infin. ἀπομόρξασθαι 120, 20

ἀπόμυιος Ζεύς 131, 25
ἀπομυλαίνειν 125, 25
ἀπόνασθαι 130, 8
ἀπονάσσειν 128, 18
ἀπόνηρος 590, 46
ἀπονήρευτος 789, 34
ἀπονίζεσθαι 124, 21. ἀπόνιπτρον 130, 14
ἀπονοεῖσθαι 126, 29: 131, 7. ἀπόνοια 131, 3
ἀπονοστεῖν 111, 4: 607, 12
ἀπεξηραμμένος 716, 41
ἀποξύειν 725, 48. ἀποξύσματα 725, 47
ἀπωξυμμένα ξύλα 725, 29. sic 493, 8: 718, 26: 798, 22
ἀποπάλλεσθαι 650, 5
ἀποπαπταίνουσι 125, 12
ἀπόπατος 132, 9. ἀποπατῆσαι 132, 9. ἀποπάτημα 132, 11
ἀπόπαυσις 327, 3
ἀποπεσέτωσαν 128, 25
ἀποπιάσαι 120, 20
ἀπόπληκτος 130, 17: 131, 11. ἀποπληξία 130, 16: 131, 10
ἀποπνευματίζειν 127, 17
ἀποπροσωπίζεσθαι 125, 15
ἀποπτάμενος 125, 6
ἀποπτανοῦσι seu ἀποπαπτανέουσι 125, 12
ἀποποιῆσαι 433, 51
ἀποπτύω 695, 12
ἀπορηματικὸς σύνδεσμος 414, 55. ἀπορία 131, 26, 47: ἄπορος 131, 25
ἀπόῤῥηγμα 130, 54
ἀπόῤῥητα μέλη 200, 39
ἀπόῤῥοια 260, 41: 295, 56
ἀπορῥυήσεται 128, 37
ἀπόῤῥωγες 130, 57
ἀπορῶ 131, 47
ἀπορωὶξ 130, 54
ἀποσαλεῦσαι 125, 4, 48: praef. ἀποσαλεύειν 381, 8
ἀποσείεσθαι act. 324, 43
ἀποσκηῶσαι 125, 50
ἀποσιμοῦν 125, 51
ἀποσίτισμα † 374, 34
ἀποσκολύπτειν 120, 26: 125, 42
ἀποσκοραπίζειν 127, 29, 44
ἀποσκυθίσαι 125, 55
ἀπόσπασμα θαλάσσης 384, 37
ἀποσπερμαίνειν 371, 43
ἀποσπογγίζειν 562, 11: 568, 8
ἀπόσταγμα 234, 8: 539, 15
ἀποσταδόν 125, 18: 132, 21
ἀποστάζειν 576, 26
ἀπόσταλμα τὸ 176, 5
ἀπόστασις τοῦ νοῦ 131, 7. idem χωρισμός 126, 26. κατ' ἀπόστασιν, per remotionem 104, 36: 131, 7. ἀπόστασις τοῦ ὑποταικτικοῦ 172, 22. ἀποστασίου δίκη 124, 53
ἀποστείχειν 126, 7
ἀποστέλλειν 726, 7: 728, 14
ἀποστεπτικὸν μέλος 131, 38
ἀποστηθίζειν 277, 56
ἀπόστημα, dist. 284, 44
ἀποστηρίγματα 125, 17
ἀποστήσασθαι, repend. 725, 15
ἀποστλεγγίζειν 125, 43
ἀποστολή 682, 7, 46
ἀποστρέφονται τὴν δίφρ. 17, 42. ἀπόστροφος non est in οὐχ ἅπτομαι 638, 19
ἀποστυλῶσαι pro ἀποτυλῶσαι 125, 23
ἀποστυπάζειν 120, 3: 7[illegible], 47
ἀποσυκάζειν 128, 49
ἀποσφαλλίσαι 120, 13
ἀποσφάλλειν 125, 27. ἀποσφήλειε 128, 22: plur. ἀποσφήλειαν 125, 27
ἀποσχάσαι 126, 1
ἀποσχήσει 128, 34
ἀποσχοινίζειν 126, 3
ἀπόσχοιτο 126, 17
ἀπόσχωμαι 459, 51: plur. ἀπόσχωνται 476, 47
ἀπότασις πρὸς παρὸν πρόσωπον 320, 19. ἀπότασις καὶ ἀποπλήρωσις 123, 48
ἀπόταφος 131, 44
ἀποτέλεσμα 211, 28
ἀποτερμάτωσις 490, 27: 583, 17
ἀποτίμημα 758, 51
ἄποτιμος 131, 30
ἀποτίσαι 124, 47: 128, 35
ἀποτμήξαντες 125, 13
ἀποτομή 132, 19
ἀποτριάσαι 125, 3
ἀπότριχες οἱ 131, 28
ἀποτρόπαιος δαίμων 125, 35
ἀπότροπος 131, 32: ὁ ἀπότροπος οἶνος 162, 27
ἀποτρωπᾶσθαι 124, 24
ἀποτυλῶσαι 125, 23
ἀποτυμπανίσαι 124, 37
ἀποτυπάζειν seu ἀποστυπ. 633, 30
ἀποτυχία et ἀτευξία 639, 53
ἀπούρας f. 132, 34. ἀπούρας Φρουρὸν ὄφιν ζωῆς, Apollo. Arg. l. 4, v. 1433.
ἀποφαγεῖν 786, 24
ἀπύφασθε 126, 8. κατ' ἀπόφασιν, negative 85, 4
ἀποφαυλίζειν 789, 51
ἀποφηλικίζειν 127, 20
ἀποφθίμενος 127, 24. ἀποφθίσθω 127, 27
ἀποφλαυρίζειν 128, 54
ἀποφλογίζειν 398, 32
ἀποφορὰ πυρός 565, 33
ἀποφράδες ἡμέραι 131, 13. ἀποφρὰς ἄνθρωπος, h. nefarius 131, 19
ἀποφυλακίζειν seu ἀποφηλικίζειν 127, 20
ἀποφυσᾶν 337, 51: et ἀποφυσώντες 800, 39
ἀποφώλιος 130, 47
ἀποχειροτονία seu καταχ. 481, 45
ἀποχοιριάζειν 125, 22
ἀπόχρη 127, 55. ἀποχρῇ 128, 1
ἀποχρήσασθαι τοὺς ἄνδρας, interfic. 124, 26
ἀποχρώντως 129, 1
ἀποψᾶν τὸ λῖπος 587, 49
ἀποψίω 818, 36
ἀποψύχειν 127, 17
ἀππά Maced. 167, 33
ἀπριάτην adverb. 47, 20: 79, 9: 132, 45: 133, 17
ἀπρίξ 132, 52: 781, 48
ἀπρόκοπος 85, 31
ἀπροόπτως 495, 43
ἀπροσβλεπτος 433, 49
ἀπρουσεξία 133, 15
ἄπρόσιτος 133, 8
ἀπρόσκλητοι δίκαι 552, 23
ἀπρόσληπτα ὄντα τοῦ ν 436, 1
ἀπροσμάχητος 76, 15
ἀπρόσοψις 76, 5
ἀπροστασίου δίκη 124, 48
ἀπροτίμαστος 133, 2
ἀπρότιπτα 133, 16
ἄπροτοι 4, 27
ἀπροφασίστως βοηθεῖν 594, 59
ἄπτερος 133, 26. Ἄπτερα op. Cretae 133, 31. ἀπτερέων 133, 34: 183, 23
ἅπτεσθαι 133, 19
ἁπτήν 133, 38
ἁπτοεπής seu ἀπτοεπής 133, 41, 44
ἅπτω τὸ ἀρτῶ καὶ ἐπίκειμαι 403, 9: τὸ δεσμῶ 183, 34: τὸ θίγω 1, 15, 35: et 4, 18: τὸ προσεγγίζω 313, 49
ἀπτῶς 3, 46
ἀπυθμήν c. 696, 35: et ἀπύθμενος 133, 50
ἄπυνος 807, 41
ἀπυνδάκωτος 133, 50
ἀπύργωτος 411, 9
ἄπυρος 133, 51
ἄπυσα pro ἄπασα 529, 40
ἄπυστος 133, 48
ἀπώλοντο seu ἀπώλυντο 621, 27
ἀπώμοτος 133, 57: 353, 15
ἀπώναντο 134, 2: plur. ἀπώναντο 130, 13
ἀπῶσμαι ut ὦσμαι 484, 7
ἀπῴχατο Ion. 368, 38
ἄῳ et ἄρα 134, 5
—αρ verbale 799, 38: compos. 343, 54: et nom. et adverb. 172, 30. —αρ ατος 428, 47: 491, 20, 27, 32
ἄρα, ergo, initio sent. 410, 54. ἄρα οὖν, initio periodi 278, 40; 419, 47. εἰ ἄρα οὖν 78, 47: 290, 45: 614, 37: 616, 39: 649, 22, 46: 737, 30: 829, 21. ἄρα pro ἆρα, an? 496, 43
ἆρά, dubit. coniunctio 596, 23. sic 415, 11: 614, 18
ἀρά 134, 11: 138, 15: et 59, 33
ἄραβος ὁ 134, 27: 528, 13. ἀραβεῖν 134, 30
ἀραῖος ὁ 134, 15. ἀραιός seu ἀραιός 134, 17, 21, 26. ἀραιαὶ νῆες 134, 36. ἀραιότερος 134, 26
Ἀραιτασιείδης 134, 24
Ἀράξης fl. 134, 39
ἀραξός herba 134, 40
Ἄραρ fl. Gall. 134, 41
ἀραρημένος f. 134, 52
ἀραρῶ τὸ ἁρῶ 144, 42: τὸ ἁρμόζω 145, 2. ἀραρυῖαι 134, 43
ἄρας seu ἄρας 38, 17. ἄρασθαι 611, 39
ἀράσσω 134, 35: 746, 36
ἀράχνη ἡ 135, 3: 242, 27. d. ἀράχνης ὁ 134, 57: 527, 43: 597, 23: 786, 48. ἀράχνιον 255, 45: 480, 50: plur. ἀράχνια 135, 5. ἀραχνιᾶσθαι 99, 17, 23
ἄρβηλον 135, 10
ἀρβύλη 135, 12. ἀρβυλίς ἡ 135, 14
ἀργαλέος 135, 17
Ἀργανθών ὄνος 135, 26: 513, 30. Ἀργανθώνη 136, 27, 31. Ἀργανθώνιος 135, 28. Ἀργανθώνειος 135, 26
Ἀργαφίη 135, 32
ἀργεία pro ἀργία 462, 8. Ἀργεία gent. 136, 36: Ion. Ἀργείη κύλιξ 798, 20
ἀργεινός 135, 39
Ἀργειφόντης 136, 47: 461, 29
ἄργεμον 135, 36
ἀργεμώνη herba 135, 37: Hesychius ἀργεμόνη per omicron.
ἀργεννός 135, 39. ἀργεννάων οἰῶν 669, 22. Ἀργεννοῦσαι seu Ἀργεννοῦσσαι 137, 13
ἀργεστής 136, 28. ἀργέστης 136, 25: 579, 23
ἀργέτι δημῷ 136, 45
Ἀργεφόντης c. 461, 28
ἀργής 110, 18: 136, 40: 382, 49. ἀργῆτι κεραυνῷ 136, 43
ἀργία a producto 519, 23
ἀργικέραυνος 620, 57
ἄργιλος 137, 12. ἀργιλώδης 137, 13: 720, 24
ἀργινόεσσα πάχνη 670, 40. Ἀργινοῦσαι inf. 137, 15: 720, 28. alii Ἀργινοῦσσαι.
ἀργιόδους 137, 6
ἄργμα τὸ 118, 37: 137, 16
ἀργόλαι serp. 137, 18
Ἀργοναῦται 136, 31
Ἄργος τὸ 136, 1, 5, 12. Ἄργος ἱπποβότοιο 596, 11
ἀργός 135, 51: 136, 2, 19. ἀργός ὁ λευκός d. 137, 56
ἀργυρᾶ f. 152, 24
ἀργύριον 137, 24. ἀργύριον et ἀργύρια, pecuniae quaecumque 137, 50. ἀργυρίδιον 147, 12
ἀργυρογνώμων 137, 23: 457, 49
ἀργυρόηλος 137, 27
ἀργυρόπεζα 137, 21: 547, 11
ἀργυρότοξος 137, 55
ἀργυρώνητοι 285, 6
ἄργυφος 137, 27, 32, 36. ἀργύφεος 137, 32, 37
Ἀργώ ἡ 136, 31
ἀργῶ τὸ φαίνω 137, 36
ἀρδαλῶσαι 436, 41
ἀρδηθμός 137, 44
ἄρδην 137, 46
ἄρδις 137, 49
Ἄρδιττος 147, 8
ἀρδιττοί 147, 11
ἄρδω et ἄρδω 137, 42. ἀρδμός 137, 41
Ἀρέθουσα 138, 18
ἀρεή et ἀρεῶ 134, 52: 139, 24
ἀρειμάνειος 139, 19. rectius ἀρειμάνιος penultima brevi.
ἄρειος 139, 43. Ἄρειος πάγος 139, 8. d. Ἀρειοπαγίτης 278, 32: 606, 37. Ἄρειος propr. 139, 1: 746, 22
ἀρεῖος Ion. 139, 50
ἀρεῖος d. ex ἀρείων 92, 13
ἀρείτολμος 139, 3
ἀρείφατος 139, 20: 140, 2
ἀρεῶ ἢς ᾖ 139, 38: 751, 2
ἀρείων compar. 139, 5: 143, 12: 676, 15
Ἀρεοπαγῖται 139, 9
Ἄρειος, Ἄρης 140, 6
ἀρεπυῖαι f. 138, 21
Ἄρες ὦ 140, 10, 32: a ancipiti 477, 18
ἀρέσαι τὸ λαβεῖν seu ἀδεῖν 147, 55 ἀρεσόμεθα, placabimus 138, 52
ἀρεστής 138, 54. ἀρεστός 138, 40. ἀρεστὸν τῇ ψυχῇ 580, 9
ἀρέσκω 138, 49: fut. ἀρέσω 129, 40

Ἀρετάν ὁ 138, 22
Ἀρετᾶον ὦ 130, 39
ἀρετή 138, 25: 827, 18: et ἀρετή 138, 34
ἀρέτης ὁ 436, 10. forſan ἀρότης.
ἀρετοῦσθαι 138, 45
ἀρετῶ ᾶς ᾶ 138, 43: 388, 50
Ἄρευς Aeol. pro Ἄρης 189, 47
Ἄρεω f. 179, 29
Ἄρεως τοῦ, Att. 140, 12
Ἄρεως ω 138, 2
ἀρή Ion. 158, 15
Ἄρηα 140, 32. Ἄρηα, inſ. Marti ſacra 567, 16
ἀρήγω 141, 5. ἀρηγός 141, 9: 699, 8. ἀρηγών όνος 141, 11
ἀρῆες, mavortii 98, 16
ἀρηίθοος 139, 57
ἀρήιος I. pro ἄρειος 139, 42, 51: 172, 37: 609, 26
ἀρηίφιλος 139, 52: 208, 49: 245, 11
ἀρημένον ſeu ἀρηρημένον 141, 20
ἄρην, ferrum † 13, 45
ἀρὴν ῆνος 140, 54: 146, 19
Ἀρήνη et Ἀρήνηθεν 141, 1: 146, 4
Ἄρηος Ion. 140, 11. Ἄρηος μένος 579, 55
ἀρήρει 141, 23. ἀρηρώς 139, 41: neutr. ἀρηρός 116, 36
Ἄρης 140, 16: ex ſe vocativum dumtaxat facit, Ἄρες 140, 6: α ancipiti 794, 14. ἄρης ὁ πόλεμος 135, 17: 138, 30: 141, 7: 143, 6, 13: ὁ σίδηρος 134, 33: 147, 28, 44
Ἀρήτη 140, 39
ἀρητήρ 140, 50
Ἀρητήσιον 140, 43
ἀρητός 140, 40. Ἄρητος heros 140, 37, 39
ἀρηφόροι 805, 46: Suid. ἀῤῥηφόροι gemino ρρ, itemque infra.
ἀρθμός 141, 26. ἀρθμῆσαι 141, 32
ἄρθρον 141, 33. ἀρθρέμβολα 141, 36
ἀρι intenſivum 142, 12: Dor. ex περί 142, 16, 19: in compoſitione tantum uſurpatur, idque ι correpto 607, 26. ἀρι et ἐρι cum quib. componi ſoleant 375, 6
ἀρία ἡ 139, 39
ἀριβαλίς 150, 54
ἀρίγνωτος 142, 41
ἀρίδακρυς 246, 5
ἀριδείκετος 142, 53: 347, 14
—αρίδιον dimin. 605, 7: 646, 18
ἀρίζηλος c. 142, 12, 19: ἀριζήλη Attic. 143, 45
ἀριήκοος 142, 52
ἀριημένος f. 134, 52
ἀριθμός 143, 47: 500, 50. ἀριθμηθήμεναι f. 143, 53. ἀριθμητικὸν ὄνομα 274, 20: 290, 44
—άριον et αρίδιον dimin. 605, 7: 646, 18
ἀριπρεπής 142, 45
Ἀρίσβη 143, 55
ἀρισκύδης ſeu ἀρισκυδής 142, 43
ἀριστᾶν et ἀριστητικός 143, 18
οἱ Ἀριστάρχειοι 196, 22. Ἀριστάρχειος βίβλος 29, 54. Ἀριστάρχειος ἀγρός dicitur, at non item φίλος aut πατήρ 775, 44
Ἀριστέας d. 795, 14
ἀριστεία ἡ 143, 15
ἀριστεῖον d. 616, 7
ἀριστερός 143, 20: 256, 29, 31. ἡ ἀριστερά 143, 20, 24
ἀριστεύς d. 143, 11: plur. Ion. ἀριστῆες 357, 30
ἀριστίνδην 788, 38
ἄριστον ἡ εὐωχία 143, 15: 262, 35. ἄριστος ſuperl. 143, 6: 676, 16
Ἀριστοφάνης ους 681, 15: accuſ. Ἀριστοφάνην 152, 20
Ἀρίστυλλος 142, 55: 437, 26
ἀρισφαλής 142, 32
ἀριφηλής 142, 32
ἀριφραδής 142, 40
ἀριχῶμαι ſeu ἀῤῥ. 99, 20
ἀρίων compar. 143, 7
Ἀρκείσιος 144, 22: 156, 9
ἀρκέσαι τὸ βοηθῆσαι 144, 33
Ἀρκεσίλαος 160, 44
Ἀρκέσιος 156, 8. Ἀρκέσιον antr. 144, 32
ἀρκέσω 129, 35
ἄρκευθος 144, 37
ἄρκιος d. 40, 19: 144, 2
ἄρκος d. 135, 51: 144, 15
ἀρκτεύειν 254, 11
ἀρκτικὸν τῆς τελευταίας συλλαβῆς 489, 26
ἄρκτος 144, 18. ἀρκτοῦρος 144, 16. ἀρκτοφύλαξ 104, 16
ἄρκυς d. 144, 5, 9. ἄρκυον 144, 11. ἀρκυωρεῖσθαι 144, 14
ἀρκῶ τὸ βοηθῶ 65, 51: 66, 2: 171, 36: 651, 16: fut. έσω 144, 1: in compoſ. 678, 8
ἅρμα 137, 17
ἅρμα 145, 3
ἁρμαλιά 145, 7. ἁρμαλιάς 145, 12
ἁρμάμαξα 145, 22
ἁρμὰν Phryg. 145, 42
ἁρμάρια 146, 56
ἁρμάτειον μέλος 145, 25
ἁρματηλάτης 145, 47
ἁρματροχιά 145, 14
ἅρμενον 145, 1: 478, 24. ἅρμενον τροχόν 769, 48
ἁρμογὴ δύο λέξεων 763, 9, 18
ἁρμόδιος d. 144, 4: 337, 21
ἁρμόζω 144, 45. ἁρμοζόντως 137, 48
ἁρμοῖ τὸ ἁρμοδίως 144, 56: Syracuſ. pro ἁρμῷ 144, 51
ἁρμός 144, 42
ἁρμοσταί Lac. 364, 37
ἁρμόττω Dor. 144, 46
ἁρμῷ adverb. 144, 47
Ἀρναῖος 146, 7
ἄρνε et ἄρνες 146, 35, 38. ἀρνεῖα τὰ 146, 39. ἄρνειος d. 29, 39. ἀρνειός 146, 19
ἀρνεῖσθαι 146, 18
ἀρνευτήρ 146, 51
Ἄρνη 145, 47, 53
ἀρνός genit. c. 140, 56: nom. c. 146, 37
ἄρνυσθαι τὸ λαμβάνειν 146, 15. particip. ἀρνύμενος 146, 40
ἀρνῶ d. ab αἱρῶ 36, 41. ἀρνῶ τὸ ἀντικαταλλάσσομαι 589, 3
ἀρνῳδοί 146, 55
Ἀρόη 147, 35
ἄρον, tolle 394, 55: ſic 662, 55: 663, 44, 54: 674, 51: 702, 35
—αρός d. 45, 14: verbal. 274, 6: 564, 30: 566, 41: verbale ex infinitivo 726, 18: 727, 47
ἀρόσαι d. 175, 38. ἄροσις 147, 25, 30. ἀρόσιμος γῆ 602, 37
ἀρόσω fut. 147, 44. ἀρότης et ἀροτήρ 65, 24: 258, 3. ἀροτρεύς 147, 29. ἀροτριαστής 207, 31. ἀροτρίασις 265, 55
ἀροῦν d. 147, 27
ἄρουρα 147, 24: genit. plur. ἀρούρων 341, 7: 373, 50, pro ἀρουρῶν.
ἁρπάγη d. 87, 37. Ἁρπαγαί, Epicharmi fabula 662, 12
Ἅρπαγος equus Caſt. 544, 56
ἁρπάζω α correpto 737, 27. ἁρπακτῆρες 359, 6. ἁρπαλέος 148, 7. ἁρπαλέως 148, 6. ἁρπαλίμη 148, 7. Ἁρπαλίων 148, 3. ἅρπαξ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ, mach. 228, 3. Ἅρπασος 147, 56. ἁρπαστόν 287, 28
ἀρπεδής 148, 12. ἀρπεδόεσσα 148, 8
ἅρπη 148, 17, 20: 708, 49
ἀρπίς ſeu ἀρπίς 148, 36
ἅρπυια 14, 23: plur. ἅρπυιαι 138, 21: 148, 28
ἅρπυς ὁ 148, 33
ἅρπω 148, 31. ἀρπῶ 148, 16
ἀῤῥαβών 148, 52. ἀῤῥαβωνίζω 149, 5
ἄῤῥατος 148, 47
ἀῤῥενικός 149, 6: 827, 37
ἀῤῥενωπός 149, 7
ἄῤῥητος 149, 12
ἀῤῥηφόροι 149, 13, 19. ἀῤῥηφορεῖν 149, 18. ἀῤῥηφορία 149, 13
ἄῤῥιχος 99, 21: 149, 24. ἀῤῥιχῶμαι 99, 20
ἄῤῥυθμος 149, 32
ἄῤῥυσμος 151, 1
ἀῤῥωδῶ 633, 38, 43
ἄῤῥωστος 149, 33
ἄρσαι τὸ ποτίσαι 317, 27
ἄρσαντες 149, 36: 457, 25
ἀρσενικώτατος 227, 33
ἀρσενόθηλυς εος 599, 41
ἄρσην 149, 41, 63
ἄρσει τοῦ ο 335, 42: τοῦ ζα 258, 23
Ἀρσίνοος 149, 48. Ἀρσινόη 149, 50
ἄρσιος 98, 52: 156, 9
ἄρσω Aeol. 98, 52: 116, 54
ἀρτάβη 150, 6
ἀρταμῆσαι 150, 1
Ἄρταμις D. 33, 56: 356, 10
ἄρταμος ὁ 149, 55
ἀρτᾶν τὴν πύλην 696, 49
ἀρτάνη 150, 3
ἀρτεμής 150, 7
Ἄρτεμις 150, 12: 385, 35
ἄρτημα τὸ 150, 21
ἀρτήρ ὁ 71, 24: 116, 33. ἀρτηρία 150, 22
ἄρτι, nunc 51, 53. ἄρτι ambigue 478, 41
ἀρτιέπειαι 150, 30
ἀρτίζω 150, 33, 45
ἀρτιλόχευτος 280, 17
ἄρτιος 150, 26. ἀρτίπους 150, 29
ἀρτοθήκη 914, 9
ἀρτοπώλης ὁ 698, 26: voc. ὦ ἀρτόπωλα 670, 23. ἀρτοπώλιον 187, 19
ἄρτος 150, 36. ἀρτός verb. ab ἄρω 623, 25
ἀρτύω d. 378, 3. ἀρτύειν ὄψα 573, 7. ἀρτύνω 150, 41. ἄρτυμα τὸ 413, 49
ἀρτῶ τὸ ἁρμόζω 78, 12: τὸ ἐδραιῶ 150, 27
ἀρύβαλλος 150, 49
ἀρυθεὶς νεωστί 599, 11
Ἄρυπες 150, 55
ἄρυεις ἡ 151, 2
ἄρυσμος ſeu ἄῤῥ. 151, 1
ἀρυστήρ 151, 5
ἄρυστις et ἀρύστιχος 151, 2
ἀρύταινα 258, 22
ἀρυτός ab ἀρύω 533, 8
ἀρύτω 115, 14: 270, 3
ἀρύω 150, 47: 179, 57. ἀρύειν τὸ καλεῖσθαι 134, 12
ἀρυώνη herba 186, 34. Columella lib. 10, indomitasque Bryonias alligat alnos.
ἀρχάγγελος 7, 32
ἀρχαιρεσιάζειν 151, 10
ἀρχαίως 151, 6
ἀρχάος Aeol. 66, 28
τὰ ἀρχεῖα 453, 31
ἀρχερανιστής ὁ 474, 28
ἀρχέστατος f. 31, 4
ἀρχεύω d. 208, 29
ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος, initium, prima littera 44, 9. ἀρχῇ, pro ἐν ἀρχῇ 147, 1. τὴν ἀρχὴν, principio 764, 12. κατ' ἀρχάς, initio ſeu in principio vocabuli 202, 36: 260, 36
ἀρχηγὲ κακῶν 321, 43: 804, 53
ἀρχῆθεν 13, 6
ἀρχικός B. 32, 6
Ἀρχίας ὁ d. 606, 11
ἀρχιατρός 215, 6: 250, 34
ἀρχίβουλος 208, 42
Ἀρχιδάμειος πόλεμος 254, 40
ἀρχιθέωρος 151, 32
ἀρχιληστής 435, 27
ὁ ἀρχιπάρθενος Χριστός 702, 6
ἀρχιστράτηγος 59, 39: 151, 51
ἀρχιτέκτων 151, 26
ἄρχμενος f. 151, 39
ἀρχογλυπτάδης 151, 38
ἀρχολίπαρος 151, 55
ἀρχός 151, 20
ἄρχω d. 51, 12. ἄρχω 151, 11. ab ἄρχω compoſita 151, 30
ἀρχώνης 151, 19
ἄρω τὸ ἁρμόζω 98, 51: 116, 53: 134, 43: 137, 47, 51: 150, 42: 156, 9: 339, 50: 437, 40: 610, 33, 38: 623, 24: 805, 40
ἀρῶ quot ſignif. 147, 52: ἀρῶ τὸ ἁρμόζω 138, 49: 141, 34: 145, 1, 3: 150, 33: 337, 45: 554, 14: 373, 34: 374, 27: 458, 27: 623, 30: 653, 51. ἀρῶ ᾶς ᾶ 140, 52. ἀρῶ άσω et ήσω 141, 6. ἀρῶ έσω 134, 45. ἀρῶ όσω 13, 30
ἀρωγός 130, 53: 141, 9: pro ἀρηγός 699, 9
ὁ ἀρωματιστὴς κάλαμος 420, 43. neſcio an melius ἀρωματίτης. apud Dioscor. eſt ἀρωματικὸς κάλαμος: itemque infra 209, 38
—ας in aliis iſoſyllabam, in aliis perittoſyllabam flex. hab. 271,

5. —ας propr. isosyllabae flexionis, α producto 553, 23.
—ας α Dorice 552, 34, 53.
—ας pura disyllaba masculina, vel propria sunt, vel gentilia, flectunturque per ντ 553, 42
—ας ατος neutrum, α correpto 536, 26. —ας αος Ion. pro ατος 505, 11. —ας αος, α correpto 552, 33: 553, 21. —ας ατος, Ion. αος, Att. ως 505, 2.
ας τὸ, acliton 255, 41: in quibus indeclinabile 556, 29
—ας f. pro ήσας particip. 132, 37
—ας adverbia 63, 19
—άς αὐτός 655, 24. —άς monosyllaba propria, per ντ flectuntur 535, 10. —άς άτος in nomin. contra normam 101, 46
—άς άτος 3, 42
—άς άδος verbalia 629, 31. —άς άδος α correpto 595, 20
—ᾶς pr. deriv. 247, 16. —ᾶς pro αῦς Dor. 605, 25
—ᾶς ᾶ ᾳ 234, 20. —ᾶς ᾶ deriv. fig. 101, 51
—ᾶς ᾶντος 234, 19
ἄσαι duo sign. 152, 2. ἄσαι τὸ κορέσαι 164, 56
ἀσαλής 151, 47. ἀσαλία seu ἀσαλία ἡ 151, 50
ἀσάμινθος 151, 52
ἀσάρωτος 51, 2
ἄσασθαι, τὸ κορέσασθαι 151, 55. ἄσασθαι pro ἄσεσθαι, frangi 73, 28
ἄσβεστος 152, 8
ἀσβολώδης 565, 26. ἀσβολῶσαι 436, 42
ἄσβυς 152, 11
ἀσειόγειαι seu ἀσιόγειαι 153, 22
ἀσελγεῖς 152, 38, 40. ἀσέλγεια 152, 35, 45. ἀσελγαίνειν 152, 47
ἀσέληνα 153, 4
ἄσεμνος c. 639, 48
ἄση 151, 53: 153, 24: 161, 45: 270, 15
ἀσήμαντος 153, 10
ἀσθαίνω 159, 36: supra ἀλαστάνω 58, 3: Hesych. ἀλασταίνω.
ἀσθενής 153, 20
ἆσθμα τὸ 153, 13. ἀσθμαίνω d. 153, 19
—ασι Ion. verb. in μι 177, 16
Ἀσία 153, 29. Ἀσιανός 79, 25. Ἀσιάδος κρούματα, et Ἀσιάτιδος κρούματα 153, 31
ἀσίγητος 230, 2
Ἀσινεῖς 154, 7
Ἄσιος 153, 39, 45
ἆσις ἡ 153, 22, 25: 816, 17
ἀσίω f. 153, 42
ἀσκαλαβώτης 154, 15
ἀσκάλαφος 278, 4: propr. 154, 25
τὸ ἀσκαλές seu ἀκαλές 154, 25
Ἀσκάνιος 154, 15
ἀσκάντης 154, 29
ἀσκαρδαμυκτὶ βλέπειν 716, 12
ἀσκαρίζειν 154, 27
—ασκε Ion. in aor. 1. 624, 49
ἀσκεῖν 438, 48
ἀσκελής 154, 38
ἀσκέπαρνος 154, 50
ἀσκηθής 154, 55: 155, 4
ἀσκῆσαι 154, 54: 155, 5. ἀσκήματα 155, 1. ἀσκητής 154, 52. ἀσκητὸν νῆμα 603, 37
Ἀσκλήπιος 154, 43: 454, 15. Ἀσκληπιάδης 210, 8. ἀσκληπιάδειος 139, 47: foem. Ἀσκληπιάς 154, 48
ἀσκός 155, 2: 247, 26. ἀσκοφόροι 155, 13. ἀσκοφορεῖν 155, 7
—άσκω d. e verbis in άω 190, 49: 201, 34: 452, 44
ἀσκωλιάζειν 155, 35
ἀσκώματα 155, 15
ᾆσμα d. 34, 16. ᾄσματα μελικὰ 690, 45
ἀσμένος 155, 23. ἀσμεναίτατα 51, 17, 18. ἀσμενίζω 155, 25
ἀσμωλή et ἀσμωλεῖν 155, 33
ἀσολοικίστως 331, 37
—ασος d. 247, 29
Ἀσούρ Pun. voc. 155, 34
ἀσπάζω 155, 44
ἀσπαίρω 160, 54: 722, 51, 54
ἀσπάλαθος 156, 30
ἀσπάλαξ 161, 7
ἀσπαλιεύεσθαι 156, 33, 36. ἀσπαλιεύς 156, 38. ἀσπαλιευτής 156, 39
ἀσπάραγος 156, 28: 161, 5
ἀσπάσιος 155, 55: 156, 6. ἀσπασίη 156, 4. ἀσπασίως 155, 55
ἀσπαστός 155, 53: 156, 26
ἄσπειστος 157, 1
ἀσπερχές 156, 55
ἄσπετος c. 142, 9: 156, 43, 46, 51
ἀσπιδαποβλής 358, 6
ἀσπιδές ἔος τὸ 271, 8
ἀσπίς 157, 7. ἀσπίδος forma 270, 12. ἀσπὶς serpens παλαμναία 647, 45. ἀσπιδίσκοι 95, 12: 787, 9. ἀσπιδίσκια μικρὰ 712, 18: 787, 13. ἀσπιδιώτης 157, 26: 713, 9
ἀσπιστής 157, 3
Ἀσπληδών 157, 31
ἀσπουδεί 49, 12: 157, 36
ἄσσα et ἅσσα 157, 45. ἄσσα, τινά: ἄττα, ἄτινα 167, 38
—άσσατο metri gratia geminato σσ 418, 13
ἆσσον f. τὸ ἔγγιον 158, 12: rectius ἆσσον 157, 37: 353, 55: itemque Hesych. et Eust.
Ἀσσύριοι 158, 4. Ἀσσυρία 157, 51
ἄσσω τὸ κλάνω 9, 4, 10: τὸ ὁρμῶ 168, 5: Aeol. pro ἄπτω 157, 43. ἄσσω pro σάσσω vulg. 707, 39
—άσσω d. 14, 8. —άσσω ex άζω 441, 8. —άσσω hyperdisyllaba, α correpto 746, 38
ἀστάνδαι 6, 45
Ἀστάρτη 158, 22
ἀσταταοῦντες ἀστέρες 445, 45
ἀσταφίς 431, 1: et ὀσταφίς 428, 31: 636, 5
ἄσταχυς 142, 3: 158, 17: 200, 18: 431, 3. οἱ ἄσταχυς 74, 19: rectius οἱ στάχυς, ibid. 40
ἄστεα τὰ 245, 57
ἄστεγοι 158, 28
ἀστεῖος 158, 47
ἀστέμβακτος 158, 38
ἀστεμφής 158, 29
ἀστέριος 421, 23
ἀστεροπή 158, 41. ἀστεροπητής 158, 46
ἀστήνος 159, 11
ἀστήρ 158, 51
ἀστήρικτος 420, 56
ἀστίβητος 159, 13
ἄστιπτος 159, 18
ἡ ἀστιῶτις τετρὰς 754, 39: rectius Ἑστιαιῶτις Strab. et Steph. Byz.
ἀστραβαλίζειν 159, 56
ἀστραβής 159, 41
ἀστράγαλος 159, 40
ἀστράπτει imperson. 212, 1. ἀστραπτικός 158, 45. ἀστραπή 159, 57
ἄστρασι ά. 310, 20
ἄστριγγες seu ἄστριγες 159, 39
ἀστρὶς dimin. 93, 51: plur. ἄστριες 159, 28
ἄστρον 158, 23: 159, 25. ἀστρόβλητοι 756, 9. ἀστροβολίως 159, 32. ἀστροβοληθῆναι 159, 33. ἀστροθεσία 300, 31. ἀστρονομικός 30, 10: 236, 55. ἀστροχίτων c. 806, 1
ἄστυ 160, 5. ἀστυάναξ 160, 14, 20. ἀστυβοώτης 160, 12. Ἀστυπαλαία 160, 22. ἀστυνορεῖν 160, 34. ἀστυρόν τὸ 160, 30. [ἄστυρον Hesych. et Suidas proparoxytonως. Ex Addendis.]
ἀστυφέλικτος 160, 35
ἀστυφία seu ἀστυσία 197, 53
ἀσυλία 62, 42
ἀσυμπαθής 82, 32. ἀσυμπάθητος 82, 35
ἀσυναίρετα ὄντα 269, 55
ἀσύναρθρα μόρια 67, 17: 68, 52. ἀσύναρθρον μέρος 314, 52
ἀσυνήθεις ὄντες τοῦ— 460, 53
ἀσυνταξία τῶν συμφώνων 401, 5: 685, 32: pleonasmum facit 334, 11. διὰ τὸ ἀσύντακτον 578, 35. ἀσύντακτον quid sit 401, 6
ἀσύφηλος 160, 36: 824, 32
ἀσφάλαξ 161, 8
ἀσφαλής 161, 11. ἠσφαλισμένα 695, 40. ἀσφάλισμα τὸ 378, 23
ἀσφάραγος 160, 50: 738, 2
ἀσφοδελός et ἀσφόδελος 161, 12
ἀσφράγιστος 155, 12
ἀσχαδές 161, 15
ἀσχάλλω 161, 26. ἀσχάλλοντες ἐπὶ τῇ— 429, 34. ἀσχαλάαν 161, 32
ἄσχετος 161, 16
ἀσχήμων 810, 7
ἀσχολία 161, 38
ἄσω τὸ βλάπτω 39, 42
—άσω quae in fut. 202, 6: quae α producto, et quae correpto 202, 10
ἄσωμος 161, 40
Ἀσωπός fl. 161, 44
ἄσωτος 161, 42
—αται Ion. in praeterito primae et secundae baryt. 366, 8
ἀταίω 162, 15. melius ἀγαίω 5, 17
ἀταλαίπωρος 162, 39. ἀταλαιπώρως 162, 40
ἀτάλαντος 153, 28: 161, 55: 744, 9. Ἀταλάντη 162, 1
ἀταλάφρων 161, 40
ἀτάλλων 161, 52. ἀτάλλειν 164, 17: 745, 6. ἀταλός 161, 47: 164, 17
ἀτάρ 172, 17
ἀτάρβητος 162, 3
ἀτάρμυκτος 162, 5
ἀταρπός 162, 17. ἀταρπιτός 162, 21
ἀταρτηρός 56, 13: 162, 10
ἀτάσθαλος 162, 29. ἀτασθάλεος d. 261, 55. ἀτασθαλία 162, 35
ἄτε, veluti 506, 5
ἄτεγκτος 163, 33
ἀτειρής 163, 25
ἀτέκμαρτος 163, 30
ἀτέμβω 162, 49. ἀτεμβῶ 162, 50. ἀτέμβιος 163, 32
ἀτενίζω 163, 22
ἀτέραμνος 163, 17, 20: 505, 25. ἀτεράμων 163, 11
ἄτερθεν et ἀπάτερθεν 118, 19: Aeol. ἄτερθα 559, 32
ἄτερος Dor. pro ἕτερος 443, 27, 34
ἀτερπὴς μῦθος 776, 3. ἄτερπνος 163, 8
ἀτευξία seu ἀποτυχία 639, 55
ἄτεχνος 163, 6: in quae competat 639, 56. adverb. ἀτέχνως 162, 54: 163, 3. at ἀτεχνῶς 163, 2, ab ἀτεχνής 163, 5
ἀτέων οντος 168, 28
ἄτη ἡ 40, 16: 163, 37: α producto 163, 44
ἀτημέλητος 163, 50
ἀτηρός 69, 19
ἄτης ὁ 163, 53
Ἀτθίδες Philochori 140, 49: Istri 354, 33. τῆς παλαιᾶς Ἀτθίδος ἰδίωμα 419, 22
ἀτίζειν 24, 41: 163, 55: 168, 12
ἀτιμαγέλης 51, 15
ἀτιμάζω 164, 5. ἀτιμῶ ᾶς, et ἀτιμῶ οῖς, ut differ. 164, 6
ἀτιμώρητος et ἀτιμωρητὶ 604, 37
ἀτιτάλλειν 56, 13: 164, 16
ἀτίω 758, 41
ἄτλας 141, 55: 161, 53: propr. 164, 20
ἄτλητος 636, 57: 819, 42
ἀτμεύω 164, 37. ἀτμήν ένος ὁ 164, 32, 36
ἄτμητος 164, 43
ἀτμός 164, 40: 165, 1. ἀτμίς 165, 1
ἀτμῶ 164, 38
Ἀτμὼν nom. barb. 715, 12
ἄτοπος 164, 50
ἆτος 64, 51. ἆτος τὸ εὖρος 674, 35
—ατος deriv. poet. 685, 1
ἄτρακτος 165, 4. ἀτρακτυλὶς 165, 11
ἀτραπός 162, 25
ἀτραυμάτιστος 110, 52
ἀτράφαξυς 565, 17
Ἀτρείδης 165, 38. Ἀτρείδης Μενέλαος 166, 19. genit. Ion. Ἀτρείδεω 153, 48: 527, 37: dat. plur. f. Ἀτρείδαισι 166, 33, 53: Ion. Ἀτρείδησι 166, 30: alterum patronym. Ἀτρείων ωνος 540, 34
ἀτρεκής 165, 21. ἀτρεκὲς adverb. 358, 52: 385, 42: et ἀτρεκέως 165, 22
ἀτρεμής 165, 14. ἀτρέμα 165, 16, 18. ἀτρέμας 63, 22: 165, 13. ἀτρεμῶ 165, 15
ἀτρεὺς ὁ ἄφοβος 637, 8. Ἀτρεύς pr. 165, 33: 409, 5
ἄτρητα 167, 15
Ἀτρία oppid. 167, 6
ἀτρίακτος 765, 38
ἄτριον τὸ 439, 39, 45
ἀτρύγετος 167, 21, 53
ἄτρυτος 167, 11, 14. Ἀτρυτώνη 167, 12, 18
ἀτρώς et ἄτρωτος 3, 45 602, 24

ἄττα compellativum 167, 32, 48: 687, 16. ἄττα seu ἅσσα pro τινά 167, 35. at ἄττα seu ἅσσα pro ἅτινα 167, 40
ἀτταγᾶς 167, 55
Ἄτταλος proparoxyt. 553, 32
ἀττάραγος 167, 56: 168, 2
ἄττειν εἰς τὴν ἅλα 707, 54. ἄττειν τὸ ἅλλεσθαι 54, 39: 728, 46. ἄττεσθαι τὸ ἅλλεσθαι 168, 4
Ἄττεω ὀργαστήριον, Ion. ab Ἄττης, Nicander initio Alexipharm.
ἀττίαγγες seu ἀτρίαγγες 159, 38
Ἀττικός 167, 50. ὁ ἀττικιστής, Atticus lexicographus 527, 54. sic ὁ ἀττικιστὴς Εἰρηναῖος 780, 49. ἀττικουργές 168, 7
ἄττω: vise ἄττειν.
ἀτύζων 168, 9. ἀτυζόμενος 168, 15. ἀτύσσω 168, 16. ἀτυχθείς 168, 18
ἄτω τὸ βλάπτω 162, 51: idem ἀτῶ 162, 30: 559, 39: unde ἀτώμενος 168, 25
αυ ex αε 170, 56: ex αο 598, 22: ex αι 6, 36. αυ in ω Dorice 625, 37
αὖ ἔρυσαν 99, 2: 553, 50. item coniuncte αὐέρυσαν 168, 44: 171, 47
αὐαλέος 168, 31: 171, 22
αὔαν seu αὔως Aeoles τὴν ἡμέραν 174, 38
αὐγάζω d. 96, 3. αὐγάζειν, cernere 572, 37. αὐγάζομαι 168, 34. αὐγή 168, 33: et neutr. αὖγος 571, 21
αὐδή 168, 36, 39: 171, 25. αὐδήεις 84, 2: foem. αὐδήεσσα 169, 10. αὐδᾶν 168, 39. αὐδηθεῖσα, vocitata 712, 52
Αὔδηρος locus 660, 48: nescio an ἄνδηρος.
αὐέρυσαν: vise αὖ.
αὔεσθαι τὸ ζωπυρεῖσθαι 694, 29
Αὔζην et Αὔζενες 171, 17
Αὔζονες 171, 19
αὐθάδης 119, 24: 168, 54: baryt. 678, 8. αὐθάδως d. 171, 40. αὐθαδιάζω 119, 22
αὐθαιρέτως 684, 33
αὐθέκαστα 169, 13
αὐθέντης 118, 35: 169, 2
αὐθι f. pro αὐτόθι 169, 16, 22: 331, 2: 781, 3. αὐθι ab αὖθις quid differat 169, 23. αὐθιγενεῖς 470, 3
αὖθις 171, 50
αὐθυπότακτος 304, 37
αὐίαχοι 169, 33
αὐλαῖαι 170, 28. αὐλείαις θύραις 257, 13
αὖλαξ 170, 31: α brevi 460, 57
αὐλή 170, 40. αὐλή, cors domus 429, 13. αὐλαὶ ἀπὸ χόρτου 813, 56. αὐλαὶ προβάτων 553, 57
αὐλήματα 191, 17
αὔληρα τὰ 393, 4
αὐλησμός 170, 36
αὐλητήρ 170, 15. αὐλητής ὁ 436, 13. αὐλητρίς 170, 15
αὔλιος ἀστήρ 641, 6, 8. αὔλιον ἄντρον 170, 40
αὐλίς d. 379, 33. Αὐλίς op. B. 170, 18. αὖλις 170, 22
αὐλισμός 170, 23, 36
αὐλός 169, 43, 56: 170, 26: 282, 12, 14: 337, 56: 538, 4: 494, 2. αὐλός olim τὸ στάδιον 743, 16. αὐλοθῆκαι 736, 20. αὐλῶν ὦνος 169, 51. Αὐλωνία 170, 7. αὐλῶπις 170, 1. αὐλωπία 170, 6
αὐξάνω d. 566, 26. αὐξάνεται ἔσωθεν, augm. capiunt in medio 599, 47
Αὐξεντιάδης 210, 8
αὔξησις vocalis brevis in longam 224, 16. sic αὐξήσει τοῦ ο εἰς ω 706, 2. αὔξησις, augmentum verbi ab initio praeteriti 338, 47
αὔξιφωτος 59, 40
αὔξω defect. 232, 13
αὖος 88, 41: 168, 30: 170, 42. αὖον ἀπὸ χλωροῦ 127, 40
αὔπνη 170, 46: 171, 42
αὔπνους νύκτας 464, 39
αὔρα 170, 51: et 14, 43
αὔρι τὸ αὔθι 171, 3
αὐρίζειν 171, 57
αὔριον 171, 1, 44
αὐρόσχας ἄδος ἡ 170, 47
αὐρῶ τὸ ἀπολαύω 152, 34
—αῦς αός ἡ 240, 29: 598, 15
αὔσιον 171, 7
αὖσις καὶ καῦσις 170, 44
Αὐσίτης 171, 5
Αὔσονες et Αὐσονία 171, 15
αὐσταλέος 171, 20
αὐστήρ ὁ 346, 56. αὐστηρός 171, 31. αὐστηρότης 334, 7
—αύσω ex αίω cur 517, 5
αὐτάγητος 173, 43
αὐτάρ 172, 16: et αὐταρ 172, 30
αὐτάρεσκος 168, 54
αὐτάρκης voc. c. 678, 9. αὐτάρκως 171, 36
αὔτε 171, 42
αὖτε et αὖτουν 171, 18
αὐτεπάγγελτος παρέστη 691, 41
αὖτευν 88, 41
αὐτή, pron. relativum: αὕτη, demonstr. 173, 6. αὐτῇσι ῥίζῃσι, subaudita praepos. σὺν 584, 10. αὐτή pro αὕτη 609, 4
αὐτή, ἡ αὐδή 168, 39: 171, 23. idem ἀϋτή 171, 34
αὐτῆι ab οὑτοσί 341, 49
αὐτῆμαρ 343, 56
αὐτίκα 172, 3
αὖτις et αὖτι 169, 26: 171, 43
αὐτίτης 172, 15
αὐτμή et ἀϋτμή 171, 26: 172, 1. ἀϋτμὴ πυρός 489, 52
αὐτοβοεί 173, 57
αὐτοβούλως 173, 7
αὐτόγνωτος 173, 38
αὐτόγυον 173, 16
αὐτοδάξ 88, 3
αὐτόδηλα 173, 34
αὐτόδιον 173, 37
αὐτόετες 230, 22
αὐτοζήτητος 173, 13
αὐτόθεν, ex seipso 166, 25: 654, 17, 23. αὐτόθι 169, 20
αὐτοκάβδαλος 173, 48
αὐτοκασίγνητος 173, 55: 493, 16
αὐτοκράντα 173, 34. αὐτόκρατα 173, 34. αὐτοκράτωρ 173, 29
αὐτολήκυθος 174, 5
αὐτομάτως 173, 7
αὐτονυχεί 173, 55. αὐτονυχεί, ea ipsa nocte, Apoll. Argon. lib. 1, v. 1019: et αὐτονυχί lib. 4, v. 1130.
αὐτοπαγὲς ὕδωρ 774, 52
αὐτοπαθὴς σύνθεσις 496, 33. αὐτοπάθεια 67, 44
αὐτοπαράγωγον 148, 17
αὐτοπρόθυμος 173, 10. αὐτοπροθύμως 173, 8
αὐτόρεκτος 173, 45
αὐτός 179, 49. ἕκαστος αὐτός 469, 13. αὐτός vocativo cur careat 643, 26. foem. αὐτή, vide suo loco.
αὐτόσημον τῷ ὄρει, pro ταὐτόσημον 631, 27
αὐτοσί f. 508, 49: non dicitur, et cur 643, 23
αὐτοσχεδόν, αὐτοσχεδά, et αὐτοσχεδίην, adverb. 174, 10
αὐτόταχα seu αὐτόταγα 173, 46
αὐτοῦ adverb. 169, 18: 173, 1
αὐτουργός 173, 52
αὐτοφυὴς ὅρμος 437, 52: λιμήν 816, 16
αὐτόφωρον 554, 32
αὐτοχειρὶ φονεύσω 647, 43: 649, 10
αὐτόχθων 173, 41: 639, 20: 806, 1. αὐτόχθονοι 173, 40
αὐτοχόωνος 319, 33
αὐτόχρημα 174, 9: 438, 16
αὐτῶ adv. pro αὐτόθεν 365, 16: idem αὐτῶ 773, 19. αὐτῶ adverb. Dor. 698, 42
αὔτως 172, 35. αὔτως, frustra 172, 40
αὐχήν 174, 19: 563, 3: 636, 24. αὐχένος ἁπαλοῦ 764, 45. αὐχένια δέρματα 525, 30
αὐχμός 174, 13
αὖχος τὸ 400, 54: idem καῦχος 494, 4. αὐχῶ εἰς εἶ 527, 1: idem καυχῶ 494, 5
αὔω 174, 27. αὔω τὸ καίω 186, 12: 192, 14: 538, 12: τὸ φαίνω καὶ λάμπω 307, 45: 440, 58: τὸ ξηραίνω 168, 31: 170, 43, 45: 171, 21: 174, 15: τὸ οὐχ ὕω, οὐ βρέχω 170, 42: τὸ φωνῶ 105, 26: 168, 38, 43: 169, 43: 170, 53: 174, 47: 440, 51: 824, 2. αὔω τὸ φωνῶ d. ex ἄω 171, 24. idem divise ἀΰω 168, 58
αὔω f. ex φαύω 174, 52
αὐώ Aeol. ἡ ἠώς 171, 1: idem αὔως 174, 43: 440, 58, 51
ἀφαδός 174, 50. ἀφαδία 174, 50
ἀφαιρεῖσθαι cum genit. et accus. constr. 5, 11. ἀφαιρέσει τοῦ κ 507, 45: τῆς βε συλλαβῆς 200, 8
Ἄφακα Syr. 175, 6
ἄφαλος 175, 1
ἀφαμαρτεῖν 174, 56. ἀφαμαρτοεπής 174, 57: 415, 37
ἀφανδάνειν 174, 50
ἀφανίσαι 175, 10
ἄφαντα ἐγένετο 801, 6
ἄφαρ 175, 12. ἀφαρεί 175, 15, 24
Ἀφαρεύς 175, 27. Ἀφαρῆος ὁ 175, 28. Ἀφάρης 175, 33
ἄφαρος 175, 51: 788, 25, 28
ἀφάρωτος 175, 36
ἀφάρτερος 175, 22
ἀφασία 88, 39
ἀφάσσειν 175, 55: 279, 49
ἄφατον πῦρ Aeol. 440, 26
ἀφαυρός 175, 42, 54: 791, 1
ἀφεγγής 783, 34
Ἀφειδὰς αντος 779, 24
ἀφεῖναι 176, 43: 301, 55
ἀφεὶς ἔντος 305, 6
ἀφέλεσθε 176, 24
ἀφελής 176, 14, 22
ἀφέλκε 332, 34
ἄφεμα τὸ 176, 4
ἄφενος 177, 53: 706, 11. ἀφενός seu ἀφνεός, dives 178, 6
ἀφέξει 177, 31
ἀφεργός 176, 29
ἄφες f. 99, 35: 176, 39: 381, 11.
Ἀφέσιος Ζεύς 176, 32
ἀφεσπερεῦσαι 368, 1
ἀφέστατε f. 176, 1
ἀφετήρ 176, 6. ἀφετηρία 186, 14, 25: 785, 5
ἀφέτης 177, 23. ἄφετος 104, 45: 161, 21
ἀφέωνται Att. 176, 45. ἀφίενται 176, 51
ἀφηδύνειν 127, 7
ἄφημα 176, 40
ἀφηλιώτης 157, 29
ἀφήμενος 176, 41
ἀφῆναι 176, 43
ἀφηνιάζειν 177, 36
ἀφήτωρ 177, 21: 546, 46
ἄφθα 177, 30
ἀφθονέστερος pro ἀφθονώτερος 594, 6. sic ἀφθονέστατος 31, 6, 9
ἀφιᾶσι f. 177, 11, 16, 19
ἀφίγμαι 424, 25. plur. ἀφίγμεθα 177, 53
ἀφίει 177, 1. κακῶς ἀφίει 510, 13
ἀφίεμεν 177, 12
ἀφίην ης η 177, 3
ἀφικνοῦμαι 470, 26
ἄφιλος 141, 54: 659, 48
ἀφίω seu ἀφιῶ 468, 9
ἄφλαστον 53, 17: 177, 41
ἀφλοισμός 177, 48
ἄφνος τὸ 178, 10. ἀφνειός 178, 14. ἀφνῶ 178, 22. ἀφνήμων 178, 12
ἀφνω 178, 17: absque ι subscripto 544, 14
ἄφοδος 178, 20. τὰ ἄφοδα 557, 46, pro ἄμφοδα.
ἀφόρδιον 178, 23
ἀφοριστικὸν ἐπίρρημα 296, 50
ἀφορμᾶσθαι 47, 40
ἄφορος 209, 14
ἄφος 178, 57
ἀφοσιῶσαι 178, 51. ἀφοσιοῦσθαι 178, 27. ἀφοσιούμενοι τὸ ἄγος 376, 4, 11
ἀφόων 178, 30
ἀφραδέως 179, 25. ἀφραδέω ὦ 179, 25. ἀφραδία 179, 21, 24
ἀφραίνω 178, 36
ἀφρήτιδες 179, 44: apud Athen. et Suid. ἀφρίτιδες.
ἀφρήτωρ 178, 38
ἀφρογένεια ἡ 179, 6, 25
Ἀφροδίτη 179, 4, 19: f. pro Ἀφροδύτη 276, 5: 509, 3. ἀφροδίτη, res veneriae 546, 27. ἀφροδισιακὴ συνήθεια 546, 34
ἀφροντιστεῖν 178, 41. ἀφροντιστοῦντα, pro ἀφροντιστοῦντα 131, 30

ἀφρόν 178, 47
ἄφρυκτοι πυραί 700, 6
ἀφρων 178, 34
ἀφυά 770, 14. melius ἀφύη 179, 36. τὰ ἀπ' ἀφυῶν ταρίχη 708, 45
ἀφυής ὁ ἡ 179, 33
ἀφυήτιδες 179, 44
ἀφυία ἡ 399, 40
ἀφυΐαι pro ἀφύαι 708, 41
ἄφυκτος 180, 12: 755, 23. ἄφυκτοι λόγοι 554, 31
ἀφυλίται 180, 10
ἄφυλλος 179, 53
ἀφυσγετός 179, 46: 347, 26
ἀφύσσω 14, 9: 122, 34: 274, 41: fut. ξω 179, 54
ἀφῶ 119, 25. ἀφῶ τὸ ψηλαφῶ 651, 2: 818, 23. ἀφῶ ᾖς ᾖ 279, 48
ἄφωνος 141, 57: 475, 1
Ἀχαία 180, 28
ἀχάζω 48, 6: 181, 45
Ἀχαιός 180, 22, 29. Ἀχαιά, ἡ Δημήτηρ 180, 34. Ἀχαιΐδες 180, 28. Ἀχαιΐδα γαῖαν 470, 18. sic Ἀχαιΐδα πολυγύαικα 487, 10
Ἀχαιΐνεα 180, 31
Ἀχαμενίδης 165, 51. usitatius cum diphth. Ἀχαιμένης et Ἀχαιμενίδαι 180, 42: 789, 23
ἀχάνη 180, 19. ἀχανής 180, 16. ἀχανές 39, 23
τὸ ἀχαφαστήριστον τοῦ τόνου 553, 33
Ἀχαρνικοί 163, 11. Ἀχαρνεῖς agrestes 738, 45
ἀχείμαστος 391, 2
ἄχειν τὸ λυπεῖσθαι 503, 9
ἀχειρίδωτος 349, 53
ἄχειρος 118, 1
Ἀχελῷος 26, 32: 181, 10. ἀχελῴος ῷος 32, 16: Boeot. Ἀχελοῖος 770, 18
ἄχεφδος 107, 54: 181, 3. ἀχεφδούσιος seu ἀχέφδιος 181, 6
ἀχεφούσια 180, 56. ἀχεφουσιάς 180, 57
ἀχεφεῖς 180, 49
Ἀχέφων ὁ 180, 46: 511, 25
ἄχεσθαι d. 482, 47
ἀχεύω 181, 8
ἀχέων ὁ 181, 8
ἀχῆνες οἱ 181, 15: 404, 24
ἀχηνεῖς, cervi sp. 503, 9: iidem ἀχαῖνα.
Ἀχηός B. 32, 7
ἀχηής ὁ ἡ 181, 18
ἄχθος 181, 22: 405, 41. ἄχθος seu ἄλγος, species τῆς λύπης 571, 55
ἄχθω def. 231, 54. d. ἀχθῶ 405, 41: 645, 25
ἄχι Dor. pro οὐχί 417, 3
Ἀχιλεύς 181, 25: Ἀχίλλας Aeol. 189, 29. Ἀχιλλείδης 166, 4
ἄχλαινος βίος 86, 35
ἀχλύς 181, 35
ἀχνάσθημι 181, 44
ἄχνη 181, 48: 182, 20, 54: 494, 12
ἄχνυμαι 182, 4. ἀχνύς ἡ 182, 1
ἀχολάξ 181, 33: Suid. ἄχλαξ: quod et πάχλαξ.
ἄχος τὸ 182, 8: 183, 1: species τῆς λύπης 571, 55
ἄχραντος 182, 26: genit. Thessal. ἀχράντοιο 474, 55
ἀχρά 182, 23
ἀχραῖος 182, 30. ἀχρεῖον adverb. 182, 37: 420, 45. d. ἀχρεῶ 751, 2: infin. ἀχρειοῦν 522, 55. Ion. ἀχρήϊος 182, 47
ἀχρής 182, 47
ἀχρήϊμος 727, 53
ἄχρηστα σχήματα ποιοῦσα 463, 25, i. non usurpandos gestus. sic ἀχρηστολογοῦσα τὴν Δ. ibid. 24
ἄχρις et ἄχρι 169, 26: 182, 52: fig. 36, 35: 142, 18
ἀχροίης 182, 50. ἄχροος 826, 5
ἀχύνετος 183, 7
ἄχυρον 183, 3: 405, 17. ἀχυρμιά d. 69, 16: 555, 44: plur. ἀχυρμιαί 183, 5
ἄχω et ἄχομαι 161, 27: 503, 9. ἀχῶ 48, 6, 11. ἀχῶμαι d. 649, 21
ἀχώρ 182, 17
ἄψ 184, 25. ἄψ ἰέναι 646, 5. ἄψ ἀπανοστήσειν 649, 47
ἄψατο pro ἥψατο 625, 8
ἄψαυστος 183, 19
ἄψεα τὰ 183, 14
ἀψεγέως 183, 20
ἀψίκορος 183, 29
ἀψιμαχία 183, 31
ἀψίνθιον 183, 25
ἄψις ιδος 183, 37. ἀψίς ίδος 183, 32
ἀψόῤῥοος 184, 22. f. ἄψοῤῥος 184, 19
ἀψοφέως 133, 34: 183, 21. ἀψοφητί 184, 14
Ἄψυρτος et Ἀψυρτεῖς 184, 16
ἄω duo signif. 174, 40. ἄω τὸ πνέω 19, 44: 103, 37: 107, 31: 117, 50: 155, 13: 171, 25: 174, 19: 421, 33: 778, 12. sic ἄειν τὸ πνέειν 41, 10: 43, 31. ἄω τὸ φωνῶ 824, 2: τὸ βλάπτω 1, 20, 25: 163, 40
ἀῶ τὸ πνέω 19, 44: 20, 24: 22, 10: 23, 5, 9, 29: et 24, 1. ἀῶ τὸ κοιμῶμαι 20, 51. ἀῶ fut. ἀήσω et ἀέσω 174, 41
Ἀῶ, Adonis 117, 33
—άων pro ῶν Dor. seu Aeol. a nom. in αι 40, 52: Aeol. 507, 14: 577, 45
—άων ονος 332, 26
Ἀῶος et Ἀώα 117, 33
ἄωρες 117, 5
ἄωρος 117, 9, 42. ἀώριος 810, 21. ἀωρία 86, 10: 117, 28
ἄωρτο 116, 51
—αώς Ion. pro ηκώς 501, 4
ἄωτος 53, 56. ἄωτον et ἄωτος 117, 45, 54. ἀωτεῖν 54, 2: 117, 47

B

β quibus praeponi soleat ab Aeolensib. 700, 32: praeponitur dictionib. a vocali incipientibus, dialecto Dorica 426, 15: pleonastice insertum 94, 26: Aeolice insertum 63, 15: insertum Laconice 308, 26: pleonasticum Syracusanorum more 267, 52: inseritur et a Pergaeis 28, 7: pleonasticum euphoniae gratia 578, 36: 623, 33. β pro φ 85, 22: 200, 52: pro φ Maced. 179, 17: 195, 38: pro δ 196, 55: pro δ Aeol. 200, 27: pro μ 365, 1: in μ Dorice 587, 22
Βααλ 183, 56. Βάαλ, Belus 194, 18
βαβαί adverb. 647, 8. βαβαί et βαβαιάξ 183, 52
βαβάκης 183, 44. βάβαξ 183, 49, 53
Βαβυλών 183, 54: 828, 21
βάδην 184, 47: 781, 32
βάδυα seu μάδυα 211, 7
βάζω 2, 33, 43: 155, 46: 164, 4: 184, 52: 211, 26: 218, 56: 799, 16
βαθμός 184, 50: 185, 49: 383, 11. βαθμοὶ in omni disciplina 196, 40
βάθος 185, 30. ἐν τῷ βάθει, in imo fundo, in recessu 654, 18. ἐπὶ τὸ βάθος τεττόμενοι 729, 14
βάθρον 185, 44
βαθυαίδοιος 2, 25
βαθύγηρως 230, 48
βαθύζωνος 185, 33: 414, 11
βαθύκολπος 185, 41
βαθύλειμος 185, 35
βαθυλήϊος 185, 40
Βάθυλλος dimin. 93, 52: 143, 1
βαθυπυθμήν 696, 34
βαθυρείτης 396, 3: et βαθυῤῥείτης 703, 12
βαθύς 185, 31, 37. βαθύσοφος 233, 44. βαθύσχοινος 740, 40
Βαιαί et Βαιάτης 192, 45
βαίειν 197, 15
βαίολα τὰ 196, 34
βαΐον 185, 3
βαιός ὁ 192, 48: 193, 6: 417, 21
βαίτη 193, 2. βαίτηλος 193, 3. βαίτυλος 192, 56
βαίων ὁ 192, 52. βαιὼν ὤνος ὁ 583, 42
βάκηλος 185, 18, 26
βακίας ὁ 186, 1
βακτηρία 185, 15. βακτηρία ὀρθή 185, 56
βακτριανός 79, 23
βάκτρον 186, 2. βακτροφοροῦντες 185, 50
βάκχαρις ἡ 212, 41
βάκχος 185, 10. βακχέβακχος 243, 45. τὸ βακχεῖον, f. σύστημα 453, 56. βακχικαὶ ὀφάνες 459, 30. βάκχις d. 216, 47: propr. 729, 38. βακχεύω 185, 5. βακχευτής 185, 5. βακχευτικὸν ἐπίῤῥημα 388, 31: 481, 14. βακχιάζω 388, 34
βαλακρός Maced. 179, 18
βαλαιάγρα 185, 52
βαλανεῖον 186, 3: 187, 10: 451, 46
βαλανίς ἡ 189, 7
βάλανος 185, 53: 186, 13. mal. gen. βάλανοι ὀπτοί 539, 22. ὁ βάλανος, glans vir. 763, 56. βαλανοφάγος 790, 37
βαλάντιον 150, 51: 185, 55: 186, 39: 789, 8, et Suid.
βαλβίς ίδος 186, 14: 518, 17
βάλε adverb. 186, 36
Βαλίας ὁ 186, 26
βαλίζω 186, 53
βάλιος ὁ 186, 27, 29
βάλλετε 186, 47
βάλλεις ἡ 186, 35
βάλλον 186, 50
βάλλω 3, 29: 322, 5: d. 186, 55: defect. thema 186, 53. a βάλλω composita nomina 266, 48: 354, 4
βάλοισθε f. 69, 24
βαλών 187, 4
βᾶμα τὸ Dor. 196, 36
βαμβαίνειν 187, 27
βαμβύκινον ὕφασμα 768, 31: et βομβύκινον 204, 48
βάμμα Κυζικηνόν 187, 24
βάν f. 196, 6. βᾶν 187, 45
βάναυσος 174, 34: 187, 38: 188, 40
βάνδα, signa milit. 711, 25
βάξις 187, 45
βάπτισμα 187, 52: 827, 15
βάπτω 187, 39: 442, 56. βαπτὰ ἔρια 486, 43
Βαραβᾶν circumfl. 715, 13
βάραγχος et βαραγχᾶν 188, 8
βάραθρον 187, 53
βαρβαρίζειν seu βαρβανίζειν 188, 45
βάρβαρος 188, 11. βαρβάρῳ βοᾷ 145, 25. βαρβαρίζειν 191, 24: quid et quotupl. 722, 51. τὸ βαρβαρίζόμενον 722, 9. βαρβαρισμός 722, 10
βάρβιτος 188, 16
βαρδίνης fl. 188, 27
βάρδιστος 188, 22
βαρεῖν, gravere 214, 20: 529, 14
βάρηνες 188, 35
βάρις 188, 29: 206, 21
Βαρωνᾶν circumfl. 715, 13
βάρυν et Βαρναῖος 188, 46. βαρυκάζειν 188, 43. Βάρπανοι et βαρπανίζειν 188, 43. Lycophr. Κάρβανοι.
βάρμιτος Aeol. 188, 20
βάρναξα 291, 45
βάρος d. 4, 13, 17: 188, 50
βαρυγίτας ὁ 206, 23
βαρύθω 188, 48
βαρυμένη † 805, 42
ἐβάρυνεν ἄν, pro ἐβαρυτονεῖτο 122, 6. βαρυτικοὶ εἰσιν οἱ Αἰολεῖς, barytonis gaudent 548, 19
βαρύς d. a βάρος 188, 22, 49. βαρεῖαι χεῖρες 188, 55. βαρύφωνα μέλη 578, 1. βαρυχείμων 810, 10
βάσανος 188, 52: 189, 1. βασανίζειν 188, 56. βασανισταί οἱ 652, 17. βασανιστήριον 411, 37. βασανιστικὸν ὄργανον 200, 56: 769, 11
αἱ βάσεις, pedes 187, 33
βασιλεύς 189, 10: 729, 17. βασιλεὺς Athen. 362, 10. βασιλεὺς τῶν ὅλων 408, 54. βασιλεύς pro τύραννος 772, 3. genit. βασιλέως, Attice: βασιλῆος Ionice: βασίληος, Aeolice: βασιλεῦς, Dorice 189, 27. plur. βασιλῆς Att. pro βασιλεῖς 473, 41. βασίλεια χείρ † 451, 50. Βασίλειος propr. 746, 23: βασίλειον, regia 217, 24: 451, 49. βασιλῆς 56, 15: 189, 8. βασιλίς ἡ 189, 7: 545, 13. βασίλιννα 100, 41. βασιλικός

δόμος 166, 29. βασιλεύτωρ 189, 5
βάσιμος παντί 194, 2
βασκαίνειν 190, 24. βάσκανος 190, 21: 793, 18
βασκέμεν 190, 46. βάσκ' ἴθι 190, 33
βάσσαρος 190, 57. βασσάρα 190, 51: 191, 3. βασσαρίς 191, 2
βάσσος τὸ 191, 1
βάσσων f. 191, 8
βαστάζω 100, 32. βαστάγματα 375, 44
βάστακες 191, 12
βάστραχες et βαστραχαλίσαι 191, 11
βάτεια 191, 50: propr. 191, 45
βάτη ἡ 192, 13
βάτην f. 192, 11
βατήρ 192, 3: 196, 28
βάτης ὁ 192, 8
βατία 191, 36. Βατία, Βατιάτης, Βατιεύς 191, 37. Βατίεια 191, 42
βάτος 191, 52. βατοδρόπος 191, 57
βατός 191, 52: 474, 18. βατὸς πᾶσι 193, 57
βάτραχος 191, 57. βατραχίς ἡ 192, 1
βάτταλος 191, 14. βατταλίζεσθαι 191, 19
βαττολογία 191, 25
Βάτων ωνος 191, 49
βαῦ seu βαυβᾶν 192, 18
βαύκαλος 192, 20
βαυκίζεσθαι et βαυκισμός 192, 18
βαυκίδες 192, 17
βαυκός 192, 21
βαῦνος 187, 39: 192, 14: 539, 18
βαύφιον 389, 25, 29. βαυφιόθεν 389, 27
βαφεῖον 192, 22: 451, 46
βδάλλω 192, 25
βδεῖν 192, 44
βδέλλα d. 192, 24
βδελύω et βδελύσσω 192, 24. βδελύττομαι 192, 34. βδέλυγμα 192, 29. βδελυγμός 192, 25. βδελυγμία ἡ 192, 26. βδελυγμίας ὁ 192, 25. βδελυρός 192, 33. βδελυρία ἡ 192, 38
βδῆλαι, mulg. 349, 29
—βδην adverb. 103, 13: 781, 26
βδόλος 192, 39
βδύειν Aeol. 63, 13
βέβαα f. 197, 20. sic βεβάασι 193, 24
βέβαιος 193, 10. Βεβαία, fons 193, 19. βεβαιῶ 193, 6
βέβακται 2, 35
βέβαμεν f. 193, 32: 754, 4. βεβάμεν f. 193, 32. βεβαώς ότος 501, 6: et ῶτος 193, 29
βέβηλος 193, 57
βεβίηκε Ion. 193, 36
βεβλεῖο f. 200, 1
βεβλήατο Ion. 193, 46. sic βεβολήατο 193, 43
βέβουλα 193, 39
βέβρεγμαι 366, 10
βεβρέμηκα ἀ. 606, 49
βεβρεγμένος 308, 32
βέβροχα 366, 9
Βέβρυκες 194, 15
βεβρώθοιν 194, 10
βεβρώσεται 194, 7
βεβυσμένον 603, 39: 651, 52
βεβώς ῶτος f. 193, 28: 224, 7: 382, 29: foem. βεβῶσα 193, 31: 224, 8. βεβῶσα περὶ σκύλαξι 549, 38
Βεελφεγώρ 194, 18
βέη 196, 16
βέθγον f. 194, 22
βείμηκες 551, 23: pro βέμβηκες seu βέμβικες, turbines.
βεινεῖν et βινεῖν 197, 52
βείω f. 196, 47: 198, 7: 356, 26: 419, 35. sic βείομεν 449, 40: βείομαι 196, 11, 47: 198, 8
βελέκοι seu βέλεκκοι 194, 31
βέλεμνα τὰ 194, 32
βελέτης ὁ 556, 2
βελίας ὁ: at βελιάς ἡ 101, 48
βέλεσα τὰ 194, 51. Βελεσοφόντης 194, 51
βέλλω τὸ βάλλω 195, 9, 20: 613, 3. βελίνη 170, 46: 194, 46. βέλος 194, 29: 195, 9: 574, 43: 613, 3: 620, 12. βέλη θεῖα 510, 24. βελοθήκη 787, 37
βελός ὁ d. 613, 4
βέλτερος 3, 14: 195, 7: an compar. 574, 1
βελτίων 195, 20. βελτίω f. 412, 57. βέλτιστος 195, 22
βελφῖνες Aeol. 200, 28. sic Βελφοί pro Δελφοί 196, 55: 200, 29
βέμβιξ 195, 26
βεμβράς 195, 29. apud Athenaeum et Suidam est μεμβράς. unde et pro βέμβρανον 790, 8. aliquis μέμβρανον fortasse maluerit. sed vulgatae scripturae patrocinatur apud Hesych. βεμβίδιον, ἰχθύδιον λεπτόν: et βέμλετο pro μέμβλετο, βέμβλωκε pro μέμβλωκε, per dialectum mutato μ.
βένετον χρῶμα 486, 50
βένθος 195, 24: 397, 55: 660, 12
βεββερίζειν 191, 35
βέρεθγον 188, 1: 194, 24
Βερενίκη f. 85, 22: 195, 38
βέρης et βερεδεύειν 194, 17
Βέροια 195, 36
βέστον 195, 45. Βεστῖνοι, pop. 195, 40
βέττον 195, 45
βεῦδος 195, 47
βέχειρ 107, 36: 195, 43
βέω τὸ ζῶ ἢ ζήσω 196, 46: τὸ τρέφω 202, 33: τὸ πορεύομαι 198, 5
βῆ f. 195, 57: 405, 36. βῆ vox ovium 78, 39: 196, 7
—βη dilyllaba barytona, penultimam longam postulant 570, 45
βήθυλος 196, 54
Βήλ, Hebr. Βάαλ 194, 19. idem Βῆλος 183, 57. Βηλεύς 426, 13. Βηλίδης 165, 41
βηλός 186, 18: 196, 19: 261, 29
βῆμα d. 121, 48: 196, 35: 218, 55
βήμεναι f. 63, 1: Dor. 282, 54
βῆμι seu βίβημι 192, 11: 120, 23: 185, 45
βῆν f. 196, 5
βῆσα ἡ d. 38, 51: 218, 55
βῆσε imperative 472, 18
βῆσσα ἡ 191, 1: 196, 46, 50: 691, 39. βησσήεις 287, 43
βήσω praef. ex fut. 197, 17
βῆτα unde dictum 195, 55
Βητάγων 196, 52
βηταρμός 197, 1. βητάρμονες 196, 56. βηχμός 196, 53
βία 197, 5. βίαιος 198, 51. βιαστικῶς πράττειν 197, 11. βιαιόω 193, 36
βιβάζειν pro βαβάζειν 334, 3
βιβάς 185, 45. βιβαστὼ d. 197, 23
βίβημι 185, 45: 197, 14: 653, 14. βίβημι τὸ πορεύομαι 734, 16
Βίβλινος et Βιβλίνη 197, 32
βίβλος 197, 28. βιβλίον et βιβλίδιον 605, 7: et 216, 41: 239, 53. βιβλιοθήκη 295, 52. βιβλιαίγισθος 198, 19. βιβλίς 197, 30
βιβρώσκω d. 452, 30
βιβῶ et βιβάζω 197, 22
βίγλα, vigilia 801, 26
βίη Ion. τῇ βίᾳ 197, 7. p. βίηφι 800, 8
Βιθυνίας ὁ κανών 476, 53
Βίλιππος Maced. 179, 17
βινεῖν 197, 47
Βίνη op. 197, 44
βιόδωρος 410, 6
βιοθρέμμων 198, 21
βιοπλανές f. 198, 11
βίος 198, 1. βίος et βιός 472, 42: signif. quot hab. 198, 15. τὸν βίον ποιούμενος ἐπὶ κλιπῇ 656, 13. ὅλος ὁ βίος τῆς ζωῆς 621, 25. βίοι, leges vitae 3, 20. a βίος composita 198, 10
βιός 198, 23: 620, 16: et 3, 20: ι producto 553, 52
βιοτελές 198, 10
βίοτος 198, 32
βιούς ὄντος 198, 40, 46
βιοφθόρος 521, 43: 804, 53
βιπτάζω 197, 54
Βιστονίη 197, 56
βιῶ ᾗς ᾗ 198, 40. βιῶ οἷς οἵ 198, 43
βιῶτο Ion. 198, 49
βιώτην 198, 36
βίωμι d. 198, 43. βιῶν ῶτος 198, 46. βιῶναι 198, 45
βιώσκω d. 452, 46
βιωτικαὶ φροντίδες 604, 18. invenitur et βιοτικός, nempe a βίοτος: illud, ut ζωτικός: hoc, ut τροφικός.
βλάβη 199, 16: βλάβη et βλάβος 101, 33: 597, 18: 747, 29. βλαβερός 535, 30. βλαβὸν πόμα 551, 13
βλάβω τὸ βλάπτω 199, 16
βλαῖκος 199, 31
βλαισός 199, 23. βλαισόπους 199, 32
βλαιτόνους 199, 32
βλάξ 198, 57. βλακικὸν πάθος 199, 7. βλακεννόμιον τέλος 199, 11. Βλακία op. 199, 9
βλάπτω 199, 13
βλάστημα ἄνθους 566, 55. βλαστός 199, 19. βλαστάριον 330, 30
βλάσφημος 199, 20
βλεμμὴν 199, 56. βλεῖο 201, 38. βλεῖς ἔντος 199, 51
βλεμεαίνω 199, 45
Βλέμυες seu Βλέμμυες 199, 40
βλέννα 199, 57. βλέννος pilc. 192, 55
βλέπκοις 199, 34
βλέπτω pro βλέπω 562, 4
βλέσσω Aeol. τὸ βλέπω 562, 5
βλέφαρον 199, 33: 628, 52. βλεφαρίδες 199, 39
βλήδην 781, 10
βλήμενος 200, 10
βλῆμι 199, 53: 201, 38
βλῆρ Aeol. 200, 27
βλῆσθαι 200, 8
βλῆτο f. 200, 3: 572, 17
βλητός 200, 22
βλῆτρον 200, 24
βληχὴ προβάτων 200, 16. βληχρός 3, 27: 200, 13. βληχῶ, balo 516, 10. βληχώδης καὶ ἠλίθιος 146, 17
βλιαρόν 201, 41
βλίζω 200, 53
βλίκας et βλίκανος 201, 41
βλιμάζειν 200, 37
βλίμη ἡ 201, 40
βλίσαι 200, 32: 201, 39
Βλίσκοι οἱ 201, 39
βλίσυρα † 201, 4
βλίτον 201, 40
βλίττω Att. 200, 33
βλίτυρα 201, 1. βλίτυρον 201, 43
βλίω 201, 35
βλοσυρός 201, 6. βλοσυρῶπις 201, 8
βλύω d. 200, 50. βλυσθοινῆσαι 200, 54
βλῶ βλήσω 95, 40
—βλω defect. 232, 9
βλωθρός 201, 22
βλωμός 201, 12
βλῶσις 201, 19
βλώσκω 201, 28
βλώψ 432, 41: 521, 26: 706, 2
βόα et βοῦν 815, 32. βόα imperf. 478, 7. βοᾷ 201, 45
βοάγια τὰ 203, 26
Βοάγρος fl. 203, 27
βοάζω 325, 36: 441, 10
βοᾶν, non βοᾷν 201, 47
βόαξ seu βῶξ 218, 21
βόασκε Ion. pro ἐβόα 624, 37
βοαστὴς ὁ 325, 36
βοατίδας seu βοαγίδας ὁ 203, 24
βόειος 255, 11. βόειος ποῦς, et βοὸς πούς, quid diff. 203, 31, 36. βοεία κεφαλὴ vulg. pro βόειος κεφ 507, 9. βόειαι subst. 173, 27: 203, 28. βοειακός 254, 44
βόεος ὁ 183, 34
βοή 202, 25, 30
βοηδρόμοι αἱ 588, 42. βοηδρομεῖν 202, 42. βοηδρόμιος Ἀπόλλων 202, 50. βοηδρομία 202, 44. βοηδρομίαι 202, 48. βοηδρομιῶν 202, 49
βοηθός 202, 39: 299, 13: 425, 6: 730, 33. βοήθεια 201, 57. βοηθεῖν 141, 7: 202, 26, 45
βοῆς Dor. 352, 6: 410, 41. βοήσω 202, 3. βοήσασκε Ion. pro ἐβόησε 624, 50
βόθρος 204, 11
βόθυνος 204, 17
βοῖ 203, 2. βοίδιον 147, 22: 230, 10. βοϊκὸν ζεῦγος 409, 34: apud Suidam βοεικόν.
βοιόν 320, 40, 52
Βοιωτός 203, 8, 14. Βοιώτιος 80, 48. Βοιωτία reg. 203, 14
βόλβιτον 204, 23, 29
βολβός 204, 20

βολέω ήσω 193, 49
βελεῶνες οἱ 204, 24
βολή d. 186, 47, 52: 193, 48: 195, 9. βυλαὶ, τὰ ὄμματα 201, 10. βολαὶ αἱ ὠδῖνες 205, 25
βόλια κυβιστῶν 666, 16
βόλιμος 204, 39
Βόλινον 204, 33
βολὶς ἰδος 184, 10
βόλιτον 204, 28. βολίτινος 204, 29
βόλος 205, 26
—βολος et βόλος 355, 5
βολῶ verb. 4, 6. βολωσία 205, 25
βόμβος 204, 43, 50. βομβαύλιος † 204, 42. βομβεῖν 204, 44. βομβηδόν 204, 49. βομβολιός 205, 2. βομβόλυξ 204, 45
βομβυλιός 204, 54: 380, 38
βόμβυξ 204, 47. βομβύκη 204, 46. βομβύκινα ὑφ. 204, 48
βομβών ὁ 206, 56
βοξύνη μέλισσα 204, 51
βοόστασις 209, 44
βοόων f. 113, 55. ſic βοόωντο 202, 23: βοόωσα 113, 48: βοόωσι 422, 53
βορά ἡ 205, 5: 553, 55. βορά et βορᾶν 216, 15. βοράζω 204, 6. βορἐζειν φ diphth. 737, 21
βορᾶς ſeu βορέας ὁ 205, 7
βόρβορος 205, 15
βορέας ventus 553, 57. βορεάδης 210, 14: 527, 38
βορέης Ion. 420, 54. genit. f. βορέω 153, 56. poſſeſſ. Ion. βορήϊοι υἷες 411, 4
βόρμος et βόρμοξ 205, 3
βορράς f. 456, 38
βορώτατος 205, 7
βόσις ἡ 205, 30: 218, 52: βόσις ἡ τροφή 512, 49, 57
βόσκω 205, 28. βοσκος, paſtor 606, 42. βοσκή ἡ 447, 9: 606, 42, 56. βοσκήτορες οἱ 205, 52: 218, 41
Βοσόρ 205, 21
Βόσπορος 205, 35
βόστρυχος 205, 31
βυσω 147, 49
βοτάνη 205, 48. βοτανικὸς ἰατρός 670, 23
βοτεῖν, paſcere 205, 50
βότειρα ἡ 205, 54: maſc. βοτήρ 205, 51: et βοτης 205, 54. βότης et βοτήρ 218, 42
βοτός ὁ 447, 10. τὸ βοτόν, et τὰ βοτά 205, 49
βότρυς 206, 11: 218, 53. βοτρυδόν 206, 14. βοτρύδιον 239, 52. βοτρυειδής ſeu βοτρυοειδής 205, 33. βοτρύοντες † 205, 34
Βοτταϊκή (ſeu Βοττιακή, et Βοττική 206, 9. Βόττεα et Βοττεάτης: item Βόττεια et Βοττιάτης 206, 5. Βύττιον op. et Βοττία regio 206, 1. Βοττιαῖος et foem. Βοττιαΐς 206, 8. Βοττιανή 206, 3
βου intenſivum 142, 13: 206, 21: 207, 4
βούβαλος 206, 19. βουβάλιον 206, 15
βουβίγας 206, 18
Βούβατις op. Aeg. 206, 25. Βούβαστις et Βουβαστίτης 206, 56.
Βουβατῖτις πόλις καὶ χώρα 206, 36
βούβοσις 206, 24. βούβοτος 206, 38
βούβρωστις 206, 39
βουβών ὁ 206, 50. Βουβών et Βουβωνεύς 207, 2. βουβωνία 206, 24. βουβωνιᾶν 207, 2
βουγάϊος c. 142, 13: 206, 45. βουγαιάδας Hercules 726, 27
βοῦγγες vulg. ling. 699, 10
βουγενέως 144, 53
Βούδιον op. 206, 44
βουδόκος ἐχῖνος 404, 50
βούδορα ἤματα 564, 7
Βουζύγης et Βουζυγία 206, 47
βουθέρει τῷ 207, 20
Βουθία op. et Βουθιαῖος 207, 18. Βουθόη op. 207, 11: et Βουθοαῖος 207, 15. Βουθοίη op. 207, 16
Βουθρωτός op. 210, 21
βούκαιος ὁ 207, 30. Βούκαια et Βουκαιεῖς 207, 23, 29
βουκάπη 207, 21
βούκεντρον 43, 49: 784, 57
Βούκερα lacus 207, 34. idem Βουκεραΐς 207, 40
βουκέρας, ſeu βούκερας 207, 37, 40: 491, 23
βουκέφαλος 207, 50
βουκηνίσαι 464, 45
βουκόλος 208, 8, 11. βουκολεῖν 208, 17. βουκολεῖν τὸ ἀπατᾶν 656, 44. βουκολισμός 208, 9
βούκρανον 208, 2. βουκράνιον 207, 55
βούλεαι Ion. 237, 17
βουλεύω, conſulo, i. conſilium do 292, 14. βουλεία ἡ 209, 15. βούλευτις ιδος ἡ 595, 59
βουλή 208, 30. βουλέων μὲν ξύνιον 612, 4
κατὰ βούλησιν τῶν θεῶν 511, 55
βουληφόρος 208, 42: 209, 8: et βουληφόροι 575, 8
βούλιμος ὁ 208, 21. βουλιμιάω ῶ 208, 19
βουλλωτήριον 772, 15: f. forma in qua bullae effinguntur.
βουλυτός 208, 18
βούλω 208, 23: fut. ήσω 193, 40
βουνοί 208, 3. βοῦνις et βουνῖτις γῆ 208, 3
Βουόα ſeu Βουόα, Dor. ἡ Βουσόα 391, 19 et 208, 6
βουπαῖς 209, 21, 45: 474, 46
Βούπαλος 207, 5
βουπλήξ ἡ 371, 40
Βουπράσιον, Βουπράσιος, Βουπρασιεύς 209, 23
βούπρηστις 209, 17
Βοῦρα op. 209, 41. Βουραῖοι 291, 12
βοῦς 203, 38: 204, 4. οἱ βοῦς et τοὺς βοῦς 203, 40: 205, 46: 207, 22: 208, 11. τοὺς βοῦς 579, 51: 596, 21. βοῦς et βόας 409, 30, 52. βόες αὖαι 168, 31. αἱ βόες Ion. 473, 36. βοῦς ἐπὶ γλώττης prov. 320, 54. βοῦς ſeu βου in compoſ. magnum ſignif. 209, 20, 45: 474, 44
Βουσιρις 209, 25
Βουσόα 208, 6
Βουστάσια τα 209, 42
βουσύχοι 209, 46
Βουτα.. buſta 209, 49
Βουτάδαι 209, 52
βούτης ὁ 205, 55: 209, 49. Βουτίδης 210, 1, 6
βούτιμος 207, 5
βουτρόφος τάξις 209, 54
Βουτρωτός opp. 210, 21. Βουτρώτιος 210, 29
βούτυπος 210, 18
βουφονεῖν 210, 33. βουφόνια τὰ 210, 30
Βούχετα, Βουχέτιον, Βουχέτιος 210, 34
βοῶ ᾷς ᾷ d. 201, 45
βοώδης ὁ ἡ 206, 46
βοῷεν 202, 22: ſing. βοῷμι ῷς ῷ 552, 5
βοών ῶνος ὁ 203, 9. βοῶν ambig. 203, 57
βοῶπις ιδος 157, 21: 203, 56
βρᾶ f. 210, 43
βραβεύειν 210, 55. βραβευταί 210, 43, 45. βραβεῖαι αἱ 211, 2. βραβεῖον 210, 46: 211, 2. βραβεῖα victricia 743, 24
βράβηλα et βράβυλα 211, 4
βράγχη piſc. 215, 27
βραγχία 215, 30. βραγχιᾶν 188, 10, 14: 211, 21: 215, 30. βραγχιάζω 211, 13
βράγχος 188, 9: 211, 19: 215, 30
βράδιον Aeol. 210, 44: 700, 34
βραδίων βράδιστος 188, 24: 211, 35: 234, 50
βράδονες 195, 30
βραδύς 210, 41. βραδύ adverb. 646, 6, 12. βραδυήκοος 430, 26. βραδυτής ῆτος f. 103, 2
βράζειν 184, 56: 211, 26
βρακία 98, 1, 4: Bracae Iſidoro et aliis.
βρασσω 211, 28. βρασμός 656, 49
βράσσων compar. f. pro βραχίων 211, 32: 203, 5: 655, 36
βράττω 212, 38
βραχίων, brevior 211, 36. βραχίων, brachium 211, 40
βράχος της θαλ. 211, 16
βραχύνουσι τὸ ι 714, 18: et paſſ. βραχύνεται τὸ ι 714, 45. ſic 394, 20: 405, 33
βραχυκατάληκτος 203, 53: et βραχυκαταληκτοῦντα 205, 34. ſic 116, 9: 394, 15: 446, 25
βραχύς 211, 44. βραχυτελής ὁ ἡ 459, 42
βράχω 211, 49, 53
βρέγμα τὸ 212, 12, 16: 545, 25. βρεγμός 212, 14. βρεγμόν τε καὶ ὤμους 545, 24
βρέδος ſeu βρένδος 212, 47
βρέμω ῶ 501, 18. βρέμειν et βρέμεσθαι 212, 19
βρένδον 212, 27
βρένθειον μύρον 212, 41: 230, 27. idem βρένθιον 212, 50. βρενθία 212, 45
βρένθος avis 212, 42. βρενθύεσθαι 212, 48, 55
Βρεντανοί 212, 34. Βρεντανίδαι 212, 32. Βρεντανίδες νῆσοι 212, 34
Βρεντήσιον 212, 23. Βρεντεσῖνος 212, 29: Steph. Byzant. Βρεντησῖνος,
βρέντιον 212, 28. Βρέντιος fl. 212, 32. Βρέντιοι pop. 212, 33. Βρεντιανός 212, 82
βρεντὶς ſeu βρέντιξ 212, 43
βρέτας τὸ 213, 3: 610, 15: aclíton 255, 41: 636, 29
Βρεττανοί 212, 30
Βρεττία 212, 31. βρεττία πίσσα 213, 7
βρέφος 212, 36: 213, 9
βρέχω 211, 51. βρέχει imperſonal. 211, 57: 212, 7. βρεχμός ὁ 212, 12, 16
βρέχμα 212, 16
Βρήση promont. 214, 7
βρι ἐπιτατικὸν μόριον 126, 56: 213, 29: 214, 11: 613, 24
βρίακχος 213, 26
βριαρός 213, 12, 21. Βριαρεύς ὁ 213, 18: et Βριάρεως 213, 13, 20. genit. f. Βριάρηο 213, 23
βριάω ῶ 213, 17
Βρίγες pop. 213, 41
βρίζειν 126, 53: 213, 31, 36. Βριζώ ἡ 213, 36
βριήπυος 213, 28
βριθύς 213, 16. βρῖθος 213, 15. βριθοσύνη 213, 17. βρίθω 214, 12, 16
βρίκελλος 213, 39
Βριλησσός 214, 9. rectius Βριλησσός, Att. Βριληττός, ut Ὑμηττός.
βριμαίνω 213, 44
βριμένη † 213, 47
βρίμη 214, 10. βριμῆσαι 213, 46
βρίμος 334, 8: βριμοῦσθαι 215, 46. Βριμώ ἡ 213, 49. βριμῶ 334, 8. βριμῶ ᾷς et οῖς 213, 45. βριμῶ ήσω 536, 46
βρίξαι infin. 213, 54: 214, 2. βρίξουσι pro βρύξουσι 510, 10
βρίσαι infin. a βρίθω 214, 4. Βρίσαι nymphae 215, 55. Βρισαῖος 214, 5
βρίσδα f. 214, 32
Βρισεύς 214, 16
Βρίση promunt. 214, 8
Βρισηΐς ίδος 214, 18: 518, 17. Βρισῆδες f. αἱ Βρισηΐδες 604, 55
βρισόμαχος c. 668, 55
Βριτόμαρτις 214, 22
βρῖτος δ 214, 29
βρίω 213, 14
βρόγχος 188, 15: 211, 18, 25: 215, 26, 29.
βρόδον f. 214, 31. ſic βρόδος 185, 29
βρομεῖν τὸ ἠχεῖν 4, 41. aor. βρομῆσαι 214, 37. βρομή 214, 42. βρόμος 4, 42: 212, 20: 214, 34: 316, 46. βρόμος, Bacchus 4, 29. rectius βρόμιος 214, 39
βροντᾷ imperſon. 212, 7. βροντή 214, 42
βρόταχος ὁ 214, 44
βρότος 214, 47. βροτός 214, 52: 215, 36: oxyt. 656, 9. βροτόεις 84, 1: 214, 49: 621, 10: βροτοειδὲς ἄγαλμα 243, 3. βροτολοιγός 214, 57
βρουμάλιον 215, 44
βροῦχος 216, 6
βρόχθος 215, 26, 51. βροχθώδης ſeu βροχώδης 206, 28
βροχίον d. 211, 15
βροχμός 285, 16
βρόχος 211, 15: 215, 31. βρόχος pro βρόχθος ſeu βρόγχος vulg. ed. 738, 2

βρύα 801, 56
Βρύγες Maced. οἱ Φρ. 179, 19
βρυγμὸς 215, 46: 216, 12
βρύειν 213, 57: 334, 13
βρύχειν 215, 47: 216, 6, 15. βρυχετανός d. 216, 18
τὸ βρύον τῶν ἐλαιῶν 590, 44
Βρυσμός pr. 249, 16
βρύτεα τὰ 216, 20
βρυτὴρ 706, 30
βρυτίδες f. 214, 32
βρύττειν 216, 25, 29
βρύχετος ὁ 216, 26
βρυωνία: vide ἀγρωνία.
βρῶ τὸ ἐσθίω 201, 16: 216, 5: fut. ὤσω 194, 10. d. βρῶμα τὸ 216, 4. βρώμη ἡ 216, 2, 23. βρωμητής 215, 57. βρωσείω d. 220, 47: 231, 46, 50: 485, 17. βρῶσις 216, 1. βρώσιμος, edulis 571, 44. βρωτικῶς ἔχειν 485, 17
βυ epitaticum 216, 55
βύβα τὰ 216, 56
βύβλος ἡ 216, 36. βύβλος similis philyrae cortex 795, 4. βύβλινος 216, 35. βύβλιον 216, 39: et βυβλίον 279, 42
Βύβλος op. 216, 31, 42. gent. Βύβλιος, et foem. Βυβλιάς 216, 37. Βύβλινος οἶνος 216, 42
Βύζαντες et Βυζάντιοι 217, 22. Βυζάντειος poss. 217, 30. Βυζάντιον op. 216, 44: 217, 23
βύζην 216, 46
βύζω 216, 53
βυθὸς 217, 17. βυθὸς τύχης 415, 31, 57. βυθίη τέχνη 551, 53. βυθίς ἡ d. 216, 49
βύκτης ὁ 216, 50. plur. βύκται 179, 20: genit. D. βυκτάων ἀνέμων 603, 39
βύκχις 216, 47
Βύνη 217, 4: 243, 21. Βύνη Ino unde 564, 44. βύνη ἡ θάλασσα 564, 45
βύριον τὸ 389, 29
βύρσα ἡ 217, 10. βυρσοδέψης 217, 15. βυρσοδεψεῖον 187, 17
βύσμα τὸ 361, 22
βύσσος et βύσσινος 217, 20. βυσσός 217, 19. βυσσοδομεύω 217, 32
βύστης 53, 49
βύω 53, 48: 651, 51: f. pro δύω 4, 44. βύω et βυῶ 217, 1. pass. βεβυσμένος 603, 39: 651, 52
βῶ quatt. signif. 218, 52. βῶ τὸ βαίνω 2, 10: 185, 45: 217, 49, 53: τὸ λέγω 211, 26: τὸ τρέφω 205, 5, 11, 53: 218, 50. βῶ βάζω 799, 16
—βω plerumque simplicem vocalem habet in penultima 454, 6
βώκαρος 217, 40
βῶλαξ 109, 35: 217, 44
βῶλος 217, 43
βώλωψ seu μώλωψ 592, 54
βῶμαξ dim. 199, 2: 218, 16. βωμακεύματα 218, 7
βώμαρ ὁ βωμός 491, 37
βώμιος 143, 54
βωμολόχος 217, 56. βωμολοχεύματα 218, 7. βωμολοχία 218, 13
βωμός d. 201, 17: 217, 48
βῶν Dor. pro βοῦν 698, 55
βωνίτης ὁ 218, 21
βῶξ seu βόαξ 218, 24
Βῶρος 742, 27
βῶς Dor. ὁ βοῦς 815, 35. βῶς κάῤῥων 492, 38
βωσάτω et βώσεσθε f. 218, 35
βῶστρον 217, 43. βωστρεῖν 218, 38: 325, 37
βωτιάνειρα 218, 48
Βώτιον loc. 218, 44
βώτορες οἱ 218, 41

Γ

Γ 219, 2. γ pro ν ante γ κ χ ξ 315, 13: pleonasticum 137, 8: 787, 46: extritum 621, 52
γα pro γε Dor. 732, 30, 36. γᾶ γᾶ Dor. 219, 7
Γάγαι op. 219, 6
γαγγαλίζω 219, 25
γαγγάμη ἡ 219, 22. γαγγαμουλκός 219, 23. γαγγαμεύς et γαγγαμευτής 219, 23. γαγγαμών 219, 17: et γαγγάμων ονος 219, 20
γάγγραινα 219, 28
γαγενής Dor. 229, 35
Γάδειρα et Γαδειραῖος 219, 32: 334, 55
γάδον Pun. 219, 36
γάζα 219, 38. γαζοφυλάκιον 219, 38
γαῖα d. 223, 37, 56: 223, 2. δύο γαιῶν 477, 24
γαίσσκον 223, 22
Γαιζῆται 223, 13
γαιήιος 223, 12
γαιήοχος 223, 3
γαιοδόται 223, 17
γαῖος seu γᾶῖος 223, 24. γαιός 223, 23
γαῖσος 223, 26
γαῖται 223, 29
γαίω 222, 36: 223, 21: et 6, 27, 35: 207, 7: 747, 39
γάκινος 219, 41
γάλα 219, 43, 51
γαλαθηνός 219, 56. γαλακτοποιητικός 232, 37. γαλακτοτροφεῖν 618, 28. γαλακτοφάγοι 232, 49
γάλαξ ὁ. 60, 54
Γαλάται et Γαλατία 220, 5
γαλεάγρα 220, 27
γαλερός 220, 28. γαλερωπός 220, 29
γαλήνη 219, 52. γαληνιῶ pro γαληνῶ 728, 36: 731, 6. sic γαληνιοῦσθαι 233, 57
Γάληψος et γαλήψιος 219, 45
γαλία, vulgo galéa, τρωήρης 502, 44
γαλιάγκων 220, 31
Γάλλος 220, 19
γάλωνες οἱ 220, 32
γάλως ω, et γάλοως (Eust. γαλόως) 220, 9. γάλως ωτος 220, 18
τὸ γάμα 264, 10
γαμβρός 220, 39: 221, 7
γαμέτης 794, 8
γαμήγυρις 221, 5
γαμήλιος πλακοῦς 221, 5. γαμηλία ἡ 220, 50. γαμήλια τὰ 221, 1
γαμησείω 220, 42
γαμίσκω d. 201, 30
γάμος 220, 34
γάμπτω τὸ κάμπτω 221, 14. γαμψηλή 221, 12. γαμψός 221, 9. γαμψώνυχες 11, 20: 221, 10: 236, 13
γανεῖν seu γανοῦν 223, 45
γάννυσθαι τὸ χαίρειν 589, 52. γάννυσθαι τοῖς — 221, 23
γάνος τὸ 221, 15, 22: 223, 46: 630, 33. γανόωντες f. 221, 16
γάνυμαι 221, 16: et γανύω εις ει 501, 55
Γανυμήδης ὁ 221, 20: 501, 56: 745, 47: 808, 11
γανῶ τὸ λαμπρύνω 630, 35. γανῶσαι, γανωθείς 223, 43
γάρ, semper postponitur 761, 28
γαργαλίζειν 221, 24: 291, 47
γαργαρεὼν ὁ 221, 37: 614, 47
Γάργαρος op. 221, 26. Γάργαροι duae, vetus et nova 221, 29. Γαργαρεῖς 221, 28
γάρη ut τείχη 746, 48
Γαρίμας 221, 41
γάρον 221, 44
γαστὴρ 221, 55. γαστέρες, ventris mancipia 221, 53. γαστερόχειρες 221, 52. γάστρα 170, 54: 221, 57. γάστριδες οἱ 221, 53: 222, 3. γαστρίζεσθαι 222, 2. γάστριον τὸ 221, 45. γαστρίμαργος 222, 5. γαστροκνήμη ἡ 464, 56. γαστροκνημία 595, 55. γαστροκνημιεῖν 522, 6. γαστρός f. 159, 1
γαῦλος 222, 25. γαυλοὶ 221, 46. γαυλιτικὰ χρήματα 221, 47
γαῦρος 222, 33: idem καῦρος 493, 54
γαυσός 221, 46
γαφάγας ὁ. 221, 49
—γδην adverb. 41, 28: 781, 27
γε, coniunctio expletiva 749, 28: epectasis 315, 6: 615, 55
γέα ἡ d. 222, 48
γεγάασι f. 223, 39: 628, 26
γεγάμεν D. 224, 52
γεγανωμένος 221, 16: 223, 42
γέγατον f. 309, 41
γεγαώς ὄτος 501, 6: et ῶτος 224, 5. γεγαυῖα 223, 49
γέγειος 223, 33
γέγυρα ἡ 224, 56. γεγυρωμένος 224, 55
γεγωνεῖν 224, 11. γεγωνέμεν poet. 224, 18. γεγωνίσκειν 588, 44. γεγωνοκῶμαι 224, 27: 588, 44. γεγωνὸς ὁ 224, 16, 24: 244, 11. est et γεγωνός, unde γεγωνότερον 224, 25
γεγὼς ῶτος f. 224, 6, 9: foem. γεγῶσα 223, 53: 224, 1
γέειος γέεια 768, 54
γείδιον dim. 230, 11
γείνω 223, 39, 49. γείνω τὸ γεννῶ 31, 41: 225, 15: 226, 7: 229, 17: 309, 39, 46: τὸ πληθύζω 229, 27: τὸ ὑπάρχω 31, 40. γείνω et γείνομαι 602, 45. γείνεσθαι 232, 27. γείνατο 229, 15
γειόμορος et γεωμόρος 229, 43
γειοτόμος 229, 46
γεῖσα τὰ 229, 32, 42. γεισίποδες 229, 38, 40. γεισῶσαι 229, 40. γείσωσις 229, 41
γείτων 229, 26. γείτων κακῶν τὸν πόδα proverb. 196, 43
γειτονῶ et γειτονιῶ 229, 30
γειτνιῶ 229, 31
Γέλα ἡ, Γέλας ὁ, et Γελαῖος 224, 57: 225, 6
γέλαν f. pro ἐγέλασαν 225, 7
γελᾶν, non γελᾷν 201, 47
γέλας αντος f. 225, 8
γελασείω 750, 55
γελασῖνος 795, 48
γέλασσε Ion. pro ἐγέλα 624, 38
γελαστός 224, 45
γελοῖος 224, 55: Att. γέλοιος 224, 42: differunt 224, 43. poet. γελοίιος 224, 39: 624, 25
γελόω poet. pro γελῶ 536, 36. sic γελόωσα 113, 48
γελῶ ἄαω 202, 14
γελῶτος 224, 36
γέλως 224, 29. γελωτοποιός 108, 50: 218, 10. γελωτοποιίαι 218, 15
γεμίσαι 224, 50
γεμίσας 476, 16
γενάρχης 272, 46
γενεά ἡ 225, 51: 228, 14. ὁ γενεαλόγος Simonides 479, 48. γενεαλογεῖ αὐτὸν Γῆς 772, 49
γενεῆφι f. 225, 35
γενέθλη 225, 20. γενέθλιον 225, 18: plur. γενέθλια 225, 29. γενεθλιαλογία 225, 28. γενεθλιώματα 540, 8
γενειάς ἡ 225, 54. γενειάδες appositiae 225, 50. γενειάζω ε correpto 757, 26. γενειάσκω d. 190, 49
γένειον 225, 43: 226, 2: 230, 26: 472, 40. οἱ γενειῶντες 698, 5
γένεσις 225, 18. γενέσια τὰ 225, 30
γενέτειρα 318, 54
ἐκ γενετῆς 84, 33
γενέτλη d. 404, 17
γενετυλὶς 550, 47. γενετυλλὶς duplici λλ. Hes. et Suid.
γενή ἡ d. 225, 23
—γενὴς composita, signif. pass. 767, 53
γενήσεται 226, 4
γένησις pro γένεσις 225, 28
γενῆται οἱ 226, 13: 629, 22
γενητός d. 225, 17
γενναῖος 226, 6
γεννῆται seu γενῆται οἱ 629, 22
γεννῶ ήσω 225, 13: differt a γενῶ 225, 25: est etiam foeminei sexus 795, 31. γεννηθεὶς pro γενηθεὶς 221, 57. γέννημα 384, 6. γέννησις 769, 33. γέννησις τοῦ Χριστοῦ 268, 49. τὰ γεννητικὰ μόρια 471, 55
γενοίατο Ae. seu Ion. 258, 53
γένομαι 232, 26, 50
γένος τὸ 225, 40: 226, 22. τὸ γένος Κόλχος 523, 59. τὰ γένη, sexus 225, 44
γενούστης 226, 24
γέντο f. 226, 7
γένυς ἡ 225, 56
γένω τὸ τίκτω 225, 60: τὸ γεννῶ 229, 16. γενῶ 225, 23, 26. γενῶ τὸ πράττω 225, 23, 26: 226, 4. γενῶ et γεννῶ diff. 225, 15. γενῶ τὸ γίνομαι 224, 2
γέρα τὰ 227, 16. γεραίζω 8, 4: 227, 43

γεραῖραι αἱ 227, 35
Γεραιστός promunt. 227, 41. Γεραίστιον 227, 44. Γεραιστιάδες αἱ 227, 39
γεραίτερος f. 227, 24
γεραρός 227, 19, 22
γεράνδρυον 228, 26: plur. γεράνδρυα 288, 26: 241, 56
γεράνειον 510, 49. γεράνεια ἄλφιτα 228, 2. Γεράνεια mons 228, 20
γέρανος 227, 51, 54. τὸ γέρανος 227, 57
γέρας τὸ 227, 4: et 8, 4, 26
Γέρασα et Γερασηνοί 334, 57: et 228, 6, itemque apud Steph. Byz.
γεραστός 8, 5: 227, 43, 46
γεργύρα 228, 35: vide γοργ.
γέρδιος 228, 40
γερέθω † 8, 22
Γερήνη et Γερήνιος 227, 49
Γερηντοθεόδωρος 226, 46
γέργινα ἡ 27, 10. forsan Τέρινα ex Steph. Byz.
γέροντα ambig. 227, 9. γεροντίων f. 227, 4. γεροίτειος 226, 48. γέροντος 226, 36. γερούσιος et γερουσία 227, 11
γέῤῥα τὰ 228, 42: 619, 19
γέρυνος 241, 57
γέρων 226, 26: 228, 10
γεῦλοφα † 229, 26
γεῦσις ἡ 228, 55
γέφυρα ἡ 229, 8. Γέφυρα op. 228, 57. Γεφυραία Ceres 229, 5. Γεφυρεῖς Att. 229, 5. γεφυρῶσαι 229, 13
γέω ὦ τὸ γεννῶ 225, 14: τὸ τίκτω 229, 15: τὸ χωρῶ 238, 19
οἱ γεωγράφοι citati 515, 23
γεωλόφος d. 222, 50: melius γεώλοφος 222, 52: et 208, 4: 229, 25
γεωμέτρης d. 222, 49, 52: 823, 19
γεώμοροι, coloni 686, 30: Hesych. et Suid. γεωμόροι.
γεωπεῖναι 223, 31
γεωπόνος 229, 45, 49
γεωργός 222, 50. γεωργοί, coloni 525, 43. γεωργοί Athen. 395, 52. Γεωργοί, Aristophanis fabula 254, 35: 326, 20. Γεωργός, Menandri fabula 206, 57. γεωργήσιμα χωρία 751, 24. Γεώργιος 746, 21
γεωφάνειον 229, 21: γεωφάνιον Hes. et Suid.
γῆ ἡ f. 222, 55: 229, 51: 230, 3: duali num. caret 229, 46. τὰς γᾶς αὐτῶν 43, 54
γηγενής 209, 10: 229, 55
γήδιον 230, 3, 12
γῆθεν 13, 6
γηθῆσαι 230, 34
γηθοσύνη 70, 17: 230, 32
γήθυον 230, 23
γήϊνος d. 30, 8
γηιφαγεῖν 222, 9, 12
γήλοφα τὰ 98, 28
γηλεχής 230, 1
Γήπαιδες pop. 230, 19: Corippo G pides: Fl. Vobisco Gepidae; ubi Pal. ms. ex Gipedis.
γήπεδον 229, 57: 230, 16
γηπόνος 230, 1: 299, 12
γηραιός 230, 46: oxyt. 417, 29
γηράναι 230, 55
γηράντεσσι f. 230, 54
γῆρας 230, 50: 827, 34
γηρεῖς ἔντος 231, 2
γῆρος τὸ f. pro γῆρας 93, 8: 284, 33: 639, 4. γηροβοσκός 230, 44. γηροκομεῖν 230, 37
γῆρυς 231, 5: 511, 38. γηρύω εἰς 231, 10. γηρυῶ, Γηρυών 81, 12. Γηρυών, Γηρυόνης, et Γηρυονεύς 231, 8
γηρῶ ᾗς ᾷ, et γηρῶ εἶς εἶ 231, 1. γηρῶ ἄσω 202, 12
γηρωκόμος 230, 40
γήτειον 230, 21: 411, 44
γηφάγοι οἱ 221, 50
γίγας adiect. et subst. 231, 19
Γίγαντες et Γιγαντία 231, 19
γίγλυμος 231, 29
Γιγών et Γιγωνίς 231, 26
γίγνω 232, 21. γίγνεσθαι d. 232, 29
γιγνώσκω 231, 36
γιναμένη pro γεν— 406, 48
γίνεσθαι pro γείνεσθαι seu γίγνεσθαι 232, 24, 27: ι longo 480, 54: quot modis accipiatur in f. Scriptura 311, 14. γίγονεν εἰς δύο, duplici genere proferuntur 643, 11
γίννος et ὄγιννος 621, 55
γίνω d. 232, 21. γνῶ † 225, 17
γινώσκω 231, 31: pro γιγνώσκω 672, 48: prima producta 478, 50
γλάγος 232, 35
γλαγίας pro περιγλαγίας 659, 41
γλάϊνοι οἱ 232, 40
γλακτοφάγος 232, 46
γλαμᾶν 232, 43
γλάμμα τὸ 240, 39: et 233, 46
γλάμυξα et γλαμυξιᾶν 232, 42. γλαμυρός 232, 44. γλαμώδης 232, 44
γλάξ 232, 37
γλάπτω 233, 7, 45, 52: 235, 10: 240, 37
γλαρίς 233, 5
γλάρος pro λάρος 493, 48
γλάσσα pro γλῶσσα 558, 50
γλαυκίζειν 234, 16
γλαύκιος 233, 26. γλαυκιῶ 233, 24. γλαυκιόων p. 234, 4
Γλαυκοθέα pro Λευκοθέα 169, 11
γλαυκόπιον 233, 28, 35. rectius Γλαυκώπιον.
γλαυκός 233, 20, 25. Γλαῦκος pr. ex γλαυκός 475, 22. γλαυκόφθαλμος 233, 31. γλαυκῶ d. 233, 24. γλαυκώπης ὁ 545, 55. foem. γλαυκῶπις 233, 31: 547, 5. Γλαυκώπιον 547, 5
γλαὺξ 233, 10, 37: itemque apud Hesych. et Suid. at 36, 55, γλαῦξ circumflexe.
γλαῦξος ἄτε 234, 15
γλαύουσι 233, 19
γλαυσός ὁ 234, 14
γλαύσσειν 233, 20, 27, 33: 234, 3, 14: gemino σσ 537, 20
γλαφίς ἡ 235, 10
γλάφος τὸ 233, 54
γλάφυ 233, 39, 54. γλαφυρός 233, 44. γλαφυρή 233, 38
γλάφω 233, 38: 236, 6, 55. γλάψας 233, 42
γλεῦκος τὸ 234, 8
—γλη verbalia 661, 14
γλήνη 235, 56: 234, 11
γλήνεα τὰ 234, 5
γλία ἡ 234, 24
γλίαρχος † 234, 24
γλίνα ἡ 234, 26
γλίος ὁ 234, 24
Γλισᾶς seu Γλισσᾶς ἄντος 234, 19
γλίσχρος 234, 17: 274, 28. γλίσχρως 234, 18
γλίχεσθαι 234, 35
γλιχύτης † 234, 26
γλίχω, concupisco 516, 11. γλιχώ ἡ 234, 27
γλιώδης 234, 41. γλιῶσαι 234, 24
γλοιὸς et γλοιάζειν 234, 44
γλουτός 234, 39: 479, 1
γλυκάδιον, acetum 626, 57
γλυκασμός, dulcedo 607, 6
γλυκίων γλύκιστος 234, 50. γλύκιον 234, 57
γλυκύς 234, 47. γλυκυθυμία 235, 48. Γλύκων ὁ 235, 6
γλύσσων compar. f. pro γλυκίων 235, 3
γλύφανον 235, 15
Γλύφιον ἄντρον 235, 17
γλυφὶς ἡ 235, 7
Γλῶς heros 741, 53
γλῶσσα 235, 18, 51. κατὰ γλώσσαν et κατὰ διάλεκτον pro eodem 352, 5, 20. τῶν Ἡροδότου γλωσσῶν ἐξήγησις 722, 22: et 552, 5. Γλῶσσαι, Clitarchi liber 111, 9. sic Γλῶσσαι Pamphili 521, 33: Philetae 530, 40. γλώσσαργος 235, 43. γλώσσασπις 235, 39. γλωσσὶς 23, 28. γλωσσίδες αὐλῶν 348, 27. οἱ γλωσσογράφοι 7, 54: 468, 45. γλωσσόκομον 235, 36: 790, 8. Att. γλωττοδεψεῖν 235, 42. γλωττοκομεῖον 235, 45. γλωττοποιός 235, 44. γλωττοστροφεῖν 235, 41
γλωχὶν 235, 50
γναθμός 236, 1
γνάθος 235, 56. οἱ γνάθοι 155, 20. usitatius foem. gen. 212, 45: 653, 36
γνάμπτειν 103, 30: 236, 10. γναμπτός 103, 30. γνάμψις 235, 56
γνάπτω 236, 11. γναπτός 226, 1. γναφεὺς idem et κναφεὺς 521, 43
γνὴς γνητός 465, 1: 493, 15: —γνης compos. 435, 32
γνήσιος 236, 31
γνοίην ης η 236, 34
γνόφος 236, 29
γνύξ 236, 37: 687, 26
γνύπετος 236, 39
γνῷ 237, 25
γνωματεύω 236, 46
γνώμη 236, 43
γνῶμι 237, 19, 23: 311, 57
γνωμίδιον 147, 17: 240, 10: 486, 19
γνώμων 236, 49: et 3, 55. γνώμονες magistr. 236, 57. γνωμονικὸν ὄργανον 236, 56
γνωμοτυπεῖν 237, 2
γνώριμος 237, 3
γνωρισμός, agnitio 735, 25
γνώσεαι Ion. 237, 15
γνώσεις δικαστηρίου ἐγένετο περὶ τῶν— 391, 45. γνωσιμαχῆσαι 237, 11. γνωστικὴ ἕξις 222, 18
γνωτὲ 237, 19
γνωτός 237, 6
γνώω 224, 12, 21: 512, 7: 741, 55. γνώωσι 224, 21: 237, 26: 471, 7
γόγγρος 237, 44. γογγύζω 237, 42
γογγύζω 237, 39
γόγγυλος 245, 42. γογγυλίζω 237, 49. γογγυλόσκηπος 238, 44
γογγυστικῶς φθέγγεσθαι 771, 12
γοερός 238, 20. γοερῶς 238, 21
γόης ὁ 238, 22
γοισοῦσθαι 237, 51
γοῖτος seu γοῖσος 61, 17: 238, 45, et Hesych.
γόμφος 238, 4. γόμφιοι 237, 53
γόνιμος d. 492, 35. γόνιμοι φλέβες 652, 15
γόνος 238, 6: 239, 10: differt a γονή 743, 7. γονός 12, 34: 239, 12
γόνυ τὸ 238, 11: 244, 13: 827, 48. εἰς γόνυ πεσεῖν metaphor. 687, 31. γονυπετεῖν 238, 57
γόον f. τὸ ἐγόων 238, 23
γόος 238, 12: an contrahatur 452, 55: 677, 1
γοργεῖα τὰ 238, 46
γοργολόφης ὁ 238, 29
γοργός 238, 31, 47
γοργότερος 275, 47
γοργοτομία 261, 11
γοργοφόνος 389, 28
Γοργυθίων 238, 48
Γόργυρος ὁ, et Γοργύρα ἡ 238, 40. γόργυρον 238, 41. γοργυρά 238, 41. idem γεργύρα 228, 35
Γοργὼ ἡ 238, 58. sic τὸ Γοργοῦς πρόσωπον 470, 50. item Γοργὼν ἡ 238, 31
Γορτύνη Cret. 227, 39
Γοῦθος, et Γοῦθοι pop. 238, 51. iidem Γότθοι Suidae, Stephano Byz. et aliis.
γοῦνα τὰ f. 238, 16: 284, 41. γουνάζομαι 238, 56: 239, 2
γουνὸς ὁ 12, 35: 239, 4, 12. γουνὸς τοῦ f. 238, 14. γουνοῦμαι 238, 56. γουνῶν τῶν f. 238, 16
γοῦτος 238, 55
γοῦ ἤου 202, 4. γοώδεις ᾠδαί 153, 36
γράβδην 781, 26
γραβδίς 239, 28
γραΐδης ου 814, 19
γράδιον 239, 41
γραῖα f. 137, 9: 222, 39: 239, 20. γραΐδιον 239, 42. γραΐδιον seu γράδιον 240, 12
Γραικός 239, 15: 241, 14, 19. γραικιστί 239, 19
γραῖξ comm. gen. 243, 30
γραῖος et γρῆϊος 603, 23
γράμμα 240, 37: sept. signif. 240, 30. 41. γράμμα Κεῖον 551, 30. γράμμα ἐπιχώριον 511, 54. τῶν κοινῶν γραμμάτων πινακίδιον 672, 36. γράμματα, picturae lineamenta 412, 52. γραμματεῖον 187, 12: 240, 56. γραμ-

δῆμος 264, 41. δῆμαι Attici unde plerique denominati 327, 53. δημός ὁ 136, 45: 265, 5. δημοθοινία 265, 35. δημόκοινος 265, 23. δημοκόπος ὁ 524, 33: 529, 27. δημολάλητος 265, 19. δημοποίητος 654, 38: 734, 42. Δημοσθένης c. 579, 41: accus. Δημοσθένην 152, 20: voc. ὦ Δημόσθενες 152, 31. d. Δημοσθενικός 29, 39. δημόσιος 265, 29. δημοσίᾳ adverb. 79, 7. δημοσιεύειν 265, 1, 31. δημοσιεύεσθαι 340, 37. δημοσίευσις 682, 9. δημοσιῶσαι 265, 1: 316, 7. ἡ δημοσφραγίς 364, 43: vide Not. δημότης d. 15, 41. οἱ δημόται 220, 52. δημοφώντειος 226, 54. δημοχαριστής ὁ 529, 26. δημῶδες ῥῆμα 175, 6. δημωδέστερος 265, 34. δημῶσαι 316, 5. δημοῦσθαι 265, 36. δημώματα τὰ 265, 36

—δην adverb. 41, 28: 103, 11: unde formentur, et quot modis 781, 22

δήν, diu 17, 12: 247, 37: 266, 8. δηναιός 266, 24: oxyt. 417, 29

δήνεα τὰ 266, 13

δήαμεν 264, 15

δήπου et δήπουθεν 264, 56

δῆρις 266, 32: 475, 47. δηρίω 17, 40. δηρίω et δηριῶ 266, 38. δηριόωντο f. 266, 40. δηριτής 17, 40

δηρόν adverb. 266, 18: 809, 19

—δης disyllaba barytona, genit. ου 818, 18. —δης non semper patronymicon 195, 14. —δης patronymica et patronymicam formam imitantia, vel ι habent ante δ, vel α 438, 2: et 265, 14: 397, 15

δῆσε f. 138, 2, 8

δῆτα 264, 57: 306, 40: 825, 17

Δηώ et Δημώ ἡ 263, 48: 266, 42

δήω τὸ καίω 265, 7: τὸ εὑρίσκω 263, 50: 264, 14, 21. at δηῶ τὸ πορθῶ 17, 25. δηώσας 263, 39

διὰ τὴν ὕνιν, pro διὰ τῆς— per v. 147, 45. sic διὰ στόμα 187, 30. διὰ initio versus 414, 27. διὰ ecthlipsin pariter et crasin in compositione admittit 92, 16: epitasin quandoque significat, et Aeolice in ζα vertitur 407, 17: omissa 773, 22

δῖα-θεά 691, 40. δία, ἡ γῆ 60, 9. Δία inf. 266, 43

διαβάθρα ἡ 455, 6: 786, 48

διαβασιλίζεσθαι 266, 47

διαβάτης 192, 10: διαβάτης instr. fabr. 267, 54: usitatius διαβήτης 40, 50. διαβατός 229, 14: 683, 12

διαβεβαιωτικὸς σύνδεσμος 415, 42

διαβήτης ὁ 40, 50

διαβιβάζειν, transm. 422, 39

διάβολος 266, 48

διαβούλιον 266, 51: 267, 13

διαβρωθεὶς 404, 31. διαβρωτικός 219, 28

διαγαυριάσαι 270, 38

διάγειν 267, 55

διαγλαύουσι 233, 19. διαγλαύσουσιν ἀταρποί 663, 16

διαγλάψας 233, 42

διάγλυφα στέγη 789, 19

διαγράφειν 310, 40: et 267, 21. διαγράψας † 240, 47. διαγραφή 267, 56. διάγραμμα astr. 300, 31

διαγωγεύς 268, 23

διαδάπτω 248, 28

διαδέρκω 286, 14

διαδιδόναι ἐν τῷ δήμῳ 316, 5

διαδικάσαι 267, 7. διαδικασία 267, 6

διαδοιδυκίσαι 273, 43

διαδράκοι 286, 14

διαδράναι 323, 52

διαείσεται 267, 4

διαζευκτικὸς σύνδεσμος 415, 22

διάθεσις 267, 48. ὁ διαθέσει παθός 592, 10. τῇ διαθέσει παθητικά, significatione passiva 307, 16, 18. διαθέσεως ἐνεργητικῆς ῥῆμα 260, 21: 313, 11. διάθεσις μέση τίς 754, 17. διαθέσεως οὐδετέρας τίνα 444, 50

διαθρύπτεσθαι 270, 38, 44

διαίνω 266, 56: 468, 20

ἐν διαιρέσει, αὔω 168, 38. διαιρέσει τῆς ει διφθ. εἰς ε καὶ α 307, 7, 29. διαιρέσει τοῦ ξ εἰς κσ 718, 11. idem διάλυσις 307, 14. διαιρετῆρες 249, 46

δίαιτα 267, 2. διαιτώμενος ἐν ὄρεσι 630, 11. διαιτεῖν 267, 3. διαιτηταί 267, 3

διακαυνιεῦσαι 267, 18. rectius διακαυνιάσαι Hesychius: at Suid. διακαυνίσασθαι.

διάκειμαι 105, 7

διακεκριμένως 267, 33

διακηρυκεύεσθαι 268, 32

διακίγκλισον 268, 1

διακλᾶσθαι 516, 52

διακλιμακίσαι 267, 16

διακναιόμενος 267, 4

διάκονος 92, 18: 268, 25

διακέκοπται 267, 11

διακορής 268, 31

διακοσμηθείμεν 267, 41

διακουράζεσθαι 267, 24: rectius διακοράζεσθαι Suidas: Hesych. διακορίζεσθαι.

διακρανῶσαι 273, 38

διακράτησις τῶν ὀδόντων 641, 16

Διακρία et Διακριεῖς 268, 3

διακριδόν 267, 33

διακρινθεῖτε 267, 35

διακτήσασθαι 426, 16

διάκτωρ ορος ὁ 269, 10. διάκτορος ου d. 268, 10

διακωδωνίζειν 325, 22. διακωδωνίσαι 267, 27: 273, 47

διαλαλῆσαι 269, 38. διαλαλιά 818, 28

διαλαμπής 109, 34

διαλέγω 569, 11: et 25, 24. διαλέγεσθαι, loqui 331, 36. sic διαλεξόμεθα περὶ αὐτῶν 624, 29. διάλεξις, locutio 532, 30. διάλεκτος 268, 35: barytonon 569, 23: quid 816, 54. διάλεκτος, loquela, sermo 146, 27. τὴν διάλεκτον Ἀπολλωνιατῶν εἶναι, esse vocabulum Apolloniatis proprium 808, 38. κατὰ διάλεκτον Βοιωτῶν 660, 51. absolute κατὰ διάλεκτον 342, 20. κατὰ διάλεκτον, et mox, οἱ γὰρ Αἰολεῖς 653, 33, sic κατὰ διάλεκτον: et mox, Ταραντῖνοι γὰρ 621, 51: ἀπὸ διαλέκτου, et mox οἱ γὰρ Δωριεῖς 732, 29. itidem ἡ διάλεκτος absque adiectivo 620, 36

διαλείμματα 268, 47

διαλλάκται 211, 2

διαλύεσθαι 778, 44. διελύθη εἰς ε καὶ ι 307, 31. κατὰ διάλυσιν ἀναγινώσκεσθαι, divise legi 779, 43. idem κατὰ διάστασιν v. 44. sic κατὰ διάλυσιν, ἥϊα 121, 40. διάλυσις et διαίρεσις pro eodem, nempe diremptio τοῦ η εἰς εα 307, 7, 14. διαλύσει Ἰωνικῇ ἔουσα pro οὖσα 683, 51. sic διαλύσει τῆς ου 569, 6: διαλύσει τοῦ ξ 720, 30

διαμασᾶσθαι 740, 47

διαμετρητός 269, 3: 474, 21

διάμησε 268, 52

διαμπάξ 268, 40: 325, 51

διαμπερές 86, 32: 268, 43: 358, 52

διαμυδαίνεσθαι 269, 1

διαμυλλαίνειν 268, 55

διαμῶ ἥσω 268, 52

διαναβολαί 80, 22

διαναφοδῆσαι pro διαμφοδῆσαι 4, 38

διάνδιχα c. 768, 38

διανῆσαι et διανεῦσθαι 603, 5

διάνοια 269, 2: 580, 27

διαντλεῖν 270, 3

διαξιφίσασθαι 269, 21

διαξύσαι 267, 22

διαπαίζειν 269, 38: 594, 30. διαπαίζει τὴν λέξιν ὡς βάρβαρον 621, 54. pass. διαπαίζεσθαι 267, 28

διαπαντός 269, 20: 271, 7: 338, 57

διαπαρθενεύειν 371, 39

διαπατταλεύειν 296, 40. διαπατταλεύεσθαι 269, 23. διαπεπατταλευμένα 269, 42

διαπειράσαι 273, 47

διαπερθικίσαι 269, 38

διαπερονᾶν 661, 21

διαπεσεῖν 269, 26

διαπηνικίζω 269, 31

διαπιθηκίσαι 268, 38

διάπλουτος 407, 8

διαπνεῦσαι τοῦ δρόμου, interspirare a c. 724, 41

διαποδίζειν 269, 25

διαποικίλλειν 429, 43. διαποίκιλος 186, 32

διαπραθέειν 269, 18

διαπρήσουσα κελεύθους 687, 53

διαπρύσιον 269, 13

διαπτερῶσαι 269, 27

διαπτίσαι 125, 44

διαρθροῦν 141, 44. διάρθρωσις 141, 43

διαῤῥαῖσαι 269, 50: 609, 15

διαῤῥήδην 269, 47

διαῤῥικνοῦσθαι 270, 5

διάῤῥοια ἡ 494, 33

διαρτάσαι 149, 56. διαρτᾶσθαι 340, 4. διάρτησις seu διάρτισις 361, 7

διαρύττειν 270, 3. melius uno τ.

Δίας 270, 10: 271, 3

διασαλακωνίσαι 270, 38

διασαρδανῶσαι 267, 46: 273, 45

διασαυλοῦσθαι 270, 42, 44

διασαφηνικὸς σύνδ. 415, 27, 53: perperam διασαφηστικός 773, 15

διάσειστος 270, 32

διασεσοβημένος 270, 35

διασήθειν 271, 36

Διασία ἡ, fest. 270, 14

διασκανδικίσαι 270, 50

διασκαριφήσασθαι 273, 33

διασκιλίζειν 502, 39

δίασμα τὸ 270, 18

διασμιλεύειν 273, 53

διασποδῆσαι 273, 55

διασσᾶν 271, 37

διάστασις, ἡ διαίρεσις τῆς διφθόγγου 171, 9, 13: 413, 14, 24. sic κατὰ διάστασιν, ᾄδδες 244, 29. διαστάσει τοῦ ι 182, 46. ἐν διαστάσει ὄντα, diiuncta 249, 29. idem διάλυσις.

διαστίλλειν 270, 48. διαστίλλειν εἰς— disting. 540, 53. τὴν διαστολὴν ποιοῦνται ἀπὸ τοῦ α, ab α incipiunt ad differentiam alterius 271, 9

ἐκ διαστήματος 125, 18, 53

διαστήτην f. 270, 53

διασφάξ 270, 27

διασφηκῶσαι 269, 43

διασχεσις 340, 6

διατάχους 271, 1

διατίθεσθαι 267, 51

διάτορος 269, 28. διάτορον 271, 41

διατοῦτο 255, 25: 270, 56

διατρίβειν 271, 39. διατριβή, gymnasium 800, 55. διατριβαί, scholae 722, 20

διατρύγιος 271, 26

διατρυφέν 768, 33

διάττειν 271, 33. διάττω Att. τὸ διασήθω 710, 45: 757, 5: rectius διαττᾶν 271, 56

διαυλία 269, 30

δίαυλος 169, 50: 170, 26: 743, 16

διαυλωνίζειν 743, 18

διάφαρος χιτῶνες 175, 39

διαφαυλίζειν 125, 25

διαφέρειν τὰ κελευόμενα, i. διακομίζειν 268, 28

διαφλεγής 407, 18

αἱ Διαφοραί citantur 134, 10: 149, 35: 203, 36: 283, 19: 348, 23: 349, 22: 458, 22: 590, 31: 633, 38: 682, 18

διαφράγματα 288, 46

διαφρυκτοῦν 271, 50

διαφρῶ 271, 45

διαφύσσειν 274, 41

διάφῳ 279, 48

διαχάραξις 170, 33

διαχάσκειν 710, 26

διαχειροτονία ἡ 481, 25

διάχυσις 273, 45

διαχώρημα προβάτου 619, 15

διαψαίρειν 271, 55

διαψεύσασθαι 340, 42

δίγνωμος 67, 57

δίγονος 272, 3

διδάσκω 272, 8: et διδάχω 231, 41: fut. διδάξω 231, 40. d. διδάσκαλος 35, 22: 272, 19. διδάσκαλος ὁ ποιητής 782, 20. διδασκαλεῖον 323, 9: 729, 26.

διδαχή 231, 41

BIBLIOTHECA BODLEIANA

διδη 273, 3
διδημι ης ησι 255, 37: 258, 31: 316, 3. διδήμων 244, 44
διδόασι Ion. 177, 16. διδοσκε Ion. pro ἐδίδου 624, 45
διδραχμον 520, 53
δίδυμος 169, 57: 272, 31, 35, 39: υ correpto 603, 13. Διδύμη 272, 42. Δίδυμα, Διδυμαῖος, Διδυμεύς 272, 44. διδυμάονες 272, 32
Διδώ ἡ 272, 52
διδῶ εἴς εἴ 255, 37. διδοῦσι 272, 50
δ.δῶ ώσω 272, 47: 316, 21: 698, 53
δίδωδι ἀ. 520, 46
δίδωμι 272, 47: imperfectum saepe mutuatur a διδόω 177, 5. fut. διδώσομεν 272, 49. δεδώκασιν παρὰ τὸ— derivarunt a— 197, 49
δίε f. 273, 8
διεδοιδύκισε 273, 43
δίεδρον 409, 36. διέδριον 274, 21
διειλκυμένη σάρξ 331, 3: pro διειλκυσμένη.
διείμενος † 445, 27
διεῖναι pro διέναι 289, 45
διείπα 273, 13. διείπομεν 320, 20
διεκβάλω 363, 31
διεκωδώνησε 267, 44: rectius διεκωδώνισε v. 27. et infra 273, 47. sic διεκωδωνίσθησαν 325, 22
διελαύνω 325, 51
διέλω 248, 27
δίελος ὁ 261, 15
δίενται 273, 19: 280, 38
διεξίμεναι 273, 20
διεξοδευτικαὶ ἀφέσεις 692, 52. διεξοδικώτερον 460, 6
διεξσωλῆνος 324, 17
διεξτομύρτον 324, 17
δίεπε 273, 11. διέπειν 568, 17
διεπηνέκισας 269, 32
διέπρησσον πεδίοιο 688, 3
διερέσσω 274, 32
διερός 274, 1: 468, 20: 726, 19: 774, 25
διεῤῥυηκός 240, 28
διέρχεσθαι, differ. 344, 26
δίεσθαι 273, 14
διεσκελισμένος 502, 39
διεσμιλευμένος 273, 53
δίεσπε 383, 53
διεσφηνωμένος 739, 7
διέτμαγεν 273, 27
διευθετῆσαι πάντα 726, 9
διευκρινήσασθαι 273, 56
διευρεπίδεσαι 270, 50
διέφθορας 273, 22: 754, 25
διέφρασαι f. 273, 24
δίζω τὸ ζητῶ 276, 56. δίζω et δίζομαι 274, 11. δίζεο δίζεο 153, 2. δίζεαι et δίζηαι 621, 37. διζήμενος 274, 11
διηγῶ 274, 16. διηγηματικὸν κεφάλαιον 824, 45
διηθεῖν, percolare 422, 39: 793, 7
διήκω τὸ ἐκτείνω 274, 23
διήλασε 325, 51
δίημι τὸ διώκω 273, 15: 280, 38
διηνεκές 274, 19
διήρεσα 274, 32
διήρης 274, 25
διήρτηται διὰ τοῦ— 340, 4
διήφυσε 274, 41
διθυμία 275, 6
διθύραμβος 274, 44
δίθυρος 274, 45
Δίϊας ου ὁ 271, 6
δίϊεσαν 121, 45
διϊπετής 275, 9, 16. διϊπετέστερος 275, 24. Διϊπολεῖον 275, 5. διϊπολία fest. 275, 1
διϊππασία 274, 55
διϊστῶν τὰ ἐναντία 415, 23. διϊστάμενον τῆς— discedens a— 638, 31
δίϊφιλος 275, 6
δίκαιος 275, 36. δικαιέστερος Ion. 31, 8: 394, 8. δικαιοκρίτης ὁ 435, 45. δικαιῶσαι 316, 11
δικαλέκτης, vel potius δικολέκτης 275, 28
δικάρανος 276, 25
δικασπόλος 275, 32
δικαστής 275, 29. δικαστικοί 288, 18. τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο 734, 26
δικατάληκτον ἴς καὶ ἴν 480, 10. sic 376, 56: 395, 35: 513, 52: 671, 3: 704, 24. τὰ δικατάληκτα eandem declinationem servant 749, 18
δίκελλα 19, 51
δίκερος c. 276, 30
δίκη 275, 52. τὴν δίκην ἀποφεύγειν, absolvi 369, 3. δίκην, veluti 695, 13
Δικηρίδης 165, 55
δικλίς ίδος 500, 24: 518, 21. δικλίδες 275, 34
δικολέκτης 275, 28
δίκροος et δίκρος 276, 21: 587, 43. δικροῖς, ut διπλοῖς 276, 23
δίκροσσον 430, 30
δίκροτος ναῦς 277, 1
Δίκτη 276, 12. Δίκτον 276, 13. Δίκταιον ὄρος 276, 16, gentile Steph. Byz. Δικταῖος.
δίκτυ f. 275, 27. δίκτυον 275, 22. δικτυωτὴ θύρα 513, 4
δίκυ, vel potius δίκτυ f. 275, 27
δίκω τὸ βάλλω 260, 55: 279, 20: et 102, 11
διλήμματον 699, 40
δίμηνος 279, 9: 767, 19, 35
Δίνδυμον 276, 32
δίνη 276, 44: 277, 17: 339, 10. δῖνος 277, 12, 14. δῖνος τὸ 339, 11. δινεύειν 277, 17
δίνω τὸ στρέφω 283, 2. sic δινόμενος περὶ— 74, 15. δινωτός 277, 10
διογενής 277, 19: propr. Διογένης 277, 29. διογένητος 277, 20
διογκοῦσθαι 548, 53
διόγνητος 277, 19
οἱ διοικηταί, administratores reip. 562, 52. τὰ διῳκημένα 569, 32
Διόμεια et διομειαλαζόνες 277, 21
Διομήδης 277, 27
Δίομος 102, 44. Δίομος heros, et Διομία fest. 277, 24
—διον dimin. 230, 8: 239, 51
δίονται 280, 27
Διόνυξος 277, 35
Διονῦς dim. 133, 56: 277, 3: 280, 23: Διόνυσος 277, 35. Διόνυσος Cabirus 482, 33. τὸ Διονύσιον, templ. B. 420, 4. Διονύσιαι θεωρίαι 449, 2. Διονυσιακὰ ὄργια 629, 38. Διονυσιακὰ μυστήρια 459, 31. διονυσιάζειν 388, 34
διόνυχα ζῶα 811, 15
Διοπείθης 277, 29
διοπεύειν 278, 6, 10
διοπομπῶ 125, 33
δίοπος 278, 7: et 18, 28
διοπτεύειν 278, 8, 11. διοπτήρ 278, 10. διοπτρικὸν ὄργανον 236, 55
διοπωπεύς 278, 11
Διός ἀ. 409, 10. Διὸς αὐγαί 277, 4: 409, 9. Διός in compos. 277, 28: 278, 25. δῖος 278, 13: 812, 2
—διος d. 75, 24: proparoxyt. 380, 34. —διος et ἴδιος deriv. 700, 46
διοσημία 277, 5
διόσθυος mens. 278, 28
διόσκορος 278, 25. Διοσκορεῖον 278, 38. Διόσκουροι 277, 6: 278, 22. Διοσκουρεῖον 98, 32
δίοσμος ἀήρ 136, 23
διοτρεφής 435, 41
δίπηχυς 279, 19
δίπλαξ 278, 48. διπλασιάζουσι καὶ ἕτερον ρ 128, 47. διπλασιάζοντα τὴν πρώτην συλλαβὴν 232, 5. διπλασιασμός et ἀναδιπλασιάζειν 86, 45, 48. διπλασιασμὸς τοῦ λ 68, 47: sic ἐν διπλασιασμῷ 56, 12, 23
διπλοῦς 123, 1: 278, 43. διπλῆ 278, 46. διπλόη 278, 53. διπλοῖς 278, 48
Δίπολις regio 279, 5
διπρόσωπος 279, 12
δίπτυξ 279, 1. δίπτυχος 278, 56
δίπτωτον τὸ χρέως 814, 30
δίπυλον 299, 10
δίς 279, 7: syncopatum 405, 31. δὶς ἠβήσας 279, 13. δίς, ut τρίς, finalem ς in compositione amittit 279, 8: 767, 19, 37
δίσα et δεῖσα ἡ 263, 4
δισθανέες 279, 10: 767, 39
δίσκος 279, 19
δισσόν ἐστι, duplicem habet etymologiam 566, 33
δισταγμός 275, 57
διστάδιον 170, 26
διστάζειν 274, 12: 279, 17. διστάσαι 281, 41
διστεγής 274, 27
δισυλλαβεῖν 742, 30. μέχρι τῆς δισυλλαβίας αὐξάνεσθαι 685, 26. τὴν δισυλλαβίαν ὑπερβαίνειν 508, 32, 48: 791, 44
δισχίλιοι 767, 36
διτάλαντον 744, 25
διφαλαγγαρχία 729, 3
διφᾶτε 279, 47
διφθέρα 279, 41
διφθογγογραφεῖται 426, 32
δίφιλος 275, 8: 279, 28
διφορεῖται τὸ ὄνομα 346, 40. διφορούμενα, per εια sc. et per ία 462, 15. διφορεῖται, μετὰ τοῦ ι, καὶ χωρὶς 263, 48. διφορεῖται καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ διὰ τῆς ει διφθ. 263, 6: et 261, 57. διφορεῖται κατὰ τὴν γραφήν 197, 51. διφορεῖται κατά τε γραφὴν καὶ σημαινόμενον 698, 12. διφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον, duplici tempore efferuntur, et longo et brevi 753, 27. sic 115, 16: 776, 13. διφορούμενα κατὰ τὰς συζυγίας 129, 46. διφορεῖται ὁ μέλων τῆς τετάρτης 100, 25. sic v. 34
δίφρος f. 6, 28: 279, 30. ὁ δίφρος et τὸ δίφρον 585, 35: et 124, 33. sic δίφρα pro δίφροι 502, 27. διφρίδια μικρά 718, 44. διφρεύω d. 152, 3. διφροφόροι 279, 38. διφροφορούμενοι 279, 40
διφῶ ᾶς ᾷ 279, 45
δίφωνα 334, 41
δίχα 279, 51: 768, 38. διχάζω 275, 37
δίχαλκον 747, 19
διχῇ 279, 54. διχῇ et διχῶς 440, 6. διχθᾶ et διχθάδιος 279, 53. διχόμηνος 279, 57. διχόμηνι ἀ. 280, 1. διχόμηνις ιδος 280, 2. διχόωσι f. 516, 9. δίχω τὸ διχάζω 275, 36, 41. διχῶ f. ex διχάω 516, 9
δίψα 279, 55. διψακερός d. 801, 48. διψηρός 122, 26: 801, 48. διψῶ ήσω 202, 17. at διψάσω, retento α, Dor. est 202, 17
δίω καὶ δεῖω 263, 6. δίω τὸ διώκω 273, 18. διῶ τὸ διώκω 273, 14: 280, 37. διῶ διαίνω 267, 1
διωβελία 280, 24
διωγμός ὁ 481, 33
διώκω 280, 26. διώκετον 280, 28. διωκτικός 468, 23. διώκτρια 29, 19
διωλύγιον 280, 55
διωμοσία 274, 56: 276, 55
Διώνη 280, 41
διῶνται 280, 37
Διώνυσος 280, 6
διωξικέλευθος 281, 3
Διωξίππη 426, 48
δίωξις ἡ 481, 31
Διώρης 280, 47
διώρυξ 280, 53
διώχης 280, 52: Hesych. δίωχος.
διωχμός Aeol. 371, 21
δμηθήτω 281, 8
δμήτηρα θεῶν 609, 13: rectius δμήτειρα 255, 48: 281, 9
δμητός ὁ 389, 46
δμῶ τὸ δαμάζω 17, 42: 281, 5. δμῶ ήσω 389, 46
δμωαί αἱ δοῦλαι 770, 32: genit. plur. Dor. δμωάων 718, 51
δμώς δμωός 409, 14: 770, 28: plur. δμῶες 281, 10. δμωός ὁ 770, 35
Δνεύς op. 189, 41
δνοπαλίζω 281, 18. δνοπάλιξις 281, 18
—δνός d. 12, 5: 41, 47
δνόφος Dor. 60, 9. δνοφερός 281, 14
—δνῶ Dor. pro ζω 466, 28
δοάσσατο f. 104, 12: 281, 30, 40
δόγμα 281, 42
δοιάζειν 274, 13: 281, 34: 289, 37. δοιάσσατο 281, 40. Δοίας et Δοιάντειος 289, 15
δοῖδυξ 289, 7. δοιδυκισμός 464, 52

δοῖεν f. 289, 12
δοιή 289, 22
δοῖμεν f. 289, 14: 296, 56
δοιός 289, 16. δοιώ 289, 16
δόκανα 282, 5
δοκεύειν 50, 57: 281, 45
δόκησις 281, 46. δοκησίσοφος 281, 54
δοκίδες αἱ 229, 39. δοκίδια μικρά 731, 9
δόκιμος 281, 52. δοκιμασία 281, 45. δοκίμιον 281, 52
δοκός 281, 56. δόκος ἡ δόκησις: at δοκός, trabes 538, 47
—δόκος compos. pro δόχος 478, 32
δόκω ξω 281, 45: 283, 17. δοκῶ 281, 48. δόκῶ εἷς εἶ d. 390, 3. δοκῶ εἶς: et δοκῶ ᾖς, sed in compos. 442, 49
δόλιος 282, 31: 521, 16: propr. Δολίος 521, 22: et 282, 24. δολιεύεσθαι 783, 42
δολιχός 282, 8: 765, 41. δολιχόν adv. 282, 8. δολίχαυλος 282, 12. δολιχήρετμοι 282, 15, δολιχόσκιος 282, 9: 534, 35
δολιῶ 282, 32
Δυλίων d. 282, 20: ι producto 92, 31
δόλος 282, 26, 31: in bonam et mal. part. 626, 39. δολοιφονῆσαι f. 633, 28. δολοκτασία 118, 35. δολομῆτα 282, 42
Δόλοψ 282, 17. Δολοπίων d. 282, 21
Δολύσας vulg. pro Δορύλας 579, 20
Δόλων ὁ 282, 24
δόμα τὸ 293, 19
δομαῖοι, f. λίθοι 411, 10
δόμεναι Dor. 282, 47
δομή d. 164, 43. δόμος 282, 45: a δομή diff. 743, 8. δομῶ 293, 13, 15: 445, 35
—δόν adverb. 204, 52
δόναξ 283, 1, 6. δονακῆα Ion. 283, 11
δονῶ 282, 55
δόξα 283, 15. δοξοκοπία 283, 14
δορά 257, 50: 284, 12. δοράζειν 284, 15
δορατίζεσθαι 284, 25
δοματοθήκη 736, 29
δόρει 284, 31
δορίαλλος et δόριλλος 283, 45
δοριάλωτος 283, 36
δορίδες 284, 13
δορκάς 284, 6, 9
δόρξ 284, 9
δορός ὁ 284, 26. δόρος τὸ 284, 34
δόρπος ὁ 262, 36: 283, 52. δορπηστός 284, 17
δόρυ 18, 40: 283, 20. δορύκινον 283, 37. δορυκτήτη 283, 36. melius δορικτήτη. Δρύλας f. 579, 20. δορυξόος et δόρυξος 285, 33. δορυσσόον 284, 19. δορυσσόος 292, 41. δορυφόρος 284, 21
—δος diffyllaba, praeeunte consona, barytona 701, 44
δός f. pro δόθι 581, 11
δόσκον Ion. 284, 23
Δοτάδης 210, 3
δότειρα 318, 54
δότης, δοτήρ 177, 25: 435, 48. δοτῆρες 294, 10
δοτικός 284, 30
δοτός 284, 29: 387, 28: et 43, 12: 161, 22
δουλιχόδειρος 284, 46
δοῦλος 284, 49: 291, 8. δούλη 285, 1. δουλεία d. 461, 48. δουλεία et δουλία 285, 2, 5. δούλιον ἦμαρ 284, 57. δουλόσυνος 673, 30
δούξ, Dux 732, 57. δουκικὴ τάξις 718, 57
δοῦπος 285, 8
δοῦρα ἀ. 284, 40: et 283, 22. δούρατα 283, 21. δοῦρε δύω 289, 29. ὁ δούρειος ἵππος 716, 21. δουρηνεκές 284, 44. δουρίκλειτος 139, 53. δουρικλυτός 215, 24: 245, 12: 281, 38. δουρίκτητος 139, 53. Δοῦρις d. 247, 34. δουροδόκοι 731, 10
δουρός et δουρί ἀ. 284, 55
δοχμή 285, 18: et δόχμη 647, 27, 31. sic δοχμός 285, 13, 15, 22: et δόχμος 285, 14. δόχμιος 285, 13: et 98, 29. δοχμιακός 285, 25
δράγμα 285, 48. plur. δράγματα 76, 46: 451, 8. δραγμεύειν 76, 6. δραγμή 285, 52
δραθῶ 285, 54
δραίνω τὸ πράττω 18, 51: 286, 27
δράκαυλος 287, 14
Δράκιος 286, 15
δράκων 286, 7. δρακόντειος 226, 51. δρακοντίας ὁ: at δρακοντιάς ἡ 101, 48: 271, 3. δρακοντόπους 371, 46
δράμα 286, 18: Suid. δρᾶμα.
δραμῶ ήσω 316, 47. δράμημα τὸ 316, 50
δράνειν 286, 28. aor. δρᾶναι 286, 26
δράξ 286, 30: 287, 3: 330, 32: 613, 15. δράκες βακχικαί 459, 30
δράξων 286, 33
δραπέτης 285, 59: 286, 42, 54: 287, 4. foem. δραπέτιν στέγην 393, 44. δραπετίνδα 286, 48
δρᾶσαι τὸ πρᾶξαι 286, 19. δρασθείς 336, 47. δράσις 287, 2
δράσσω d. 285, 43
δραστήρ 286, 56
δρατοί 287, 4, 7. δρατά 287, 9
δράττεσθαι τόν— 286, 34
δραχμή 40, 34: 285, 22: 287, 19: unde dicta 613, 17: sex obolorum fuit 369, 1: et 368, 56
δρέμω 286, 38: 316, 45
δρεπάνη ἡ 268, 54. δρεπανοειδής 287, 37. Δρεπάνη inf. 287, 31. Δρέπανον Achaiae op. 204, 34. Δρέπανον Siciliae 287, 35
δρέπειν 287, 30. δρεπεῖς 287, 30: Hesychio δρεπτεῖς. δρεπτόν 287, 27
δρήθω 253, 53: 285, 41: 286, 1
δρῆμι 286, 26
Δρῆς δρῆ 635, 29
Δρῆσος 287, 40
δρησμοσύνη 287, 1
δρῆσται οἱ 286, 55
δρηστῆρες 286, 55. foem. δρήστειραι 286, 54
δρία τὰ 287, 43
δριμύς 287, 48
δρίφος 287, 50
δροίτη 288, 3
δρόμος 288, 19: 316, 46: 769, 46. δρομαῖος d. 385, 34, 41. δρομικὸς ἵππος 502, 36: 608, 34
δρόπος 191, 56
δρόσος 287, 52. δρόσοι, leonum catuli 377, 40. δροσίζω 287, 55. δροσῶ ήσω 287, 56. δροσούμενα 287, 56
Δρύας αντος 553, 44
δρυαχαρνεύς 288, 15
δρύϊνος 288, 21
δρυμάσσω 288, 55
δρυμά an δρύμα 96, 9. δρυμοί 228, 31: υ producto 568, 34
δρυόκοιτος 288, 36
δρυοκολάπτης ὁ 576, 12
δρύοχοι 288, 37
Δρύοψ 288, 32
δρυπέτης seu δρυπετής 576, 11
δρύπω 283, 28. δρύπτω τὸ ξέω 89, 38: 288, 52: 289, 1
δρῦς priscis quaevis arbor 228, 31: 288, 22, 27, 49. δρύτη ἡ 288, 8. δρυτόμος 288, 28: 448, 26
δρύφακτοι 228, 33: 288, 45: 289, 5. δρυφακτικὴ λάρναξ 719, 2. δρυφάσσειν: Not. ad 288, 51
δρύφειν 127, 19
δρύψελλον 288, 67: et δρύψελον 289, 1
δρυψόπαις c. 668, 57
δρῶ 285, 38: 287, 2, 6. δρῶ τὸ ἐνεργῶ 126, 49: τὸ πράττω 288, 1: τὸ βλέπω 477, 4: τὸ ὁρῶ 781, 44
δρωπακίζεσθαι 288, 12
δῦ seu ἔδυ 289, 50
δυάζειν 289, 34: 735, 6
δυάς 289, 41
δυγός Dor. ὁ ζυγός 316, 57: 411, 54: Aeol. 466, 36
δυεῖν 289, 39
δύη ἡ 284, 49: 299, 57
δυήκοντα cur non dicatur ut τριάκοντα et similia 766, 45
δυηπάθεια 291, 10
δυϊκὸς ἀριθμός 289, 48
Δῦμαι et Δυμαῖοι 291, 15. Δύμας ὁ 291, 16
δύμεναι f. 290, 1
δύμη ἡ 412, 33. Δύμη op. 291, 12
δῦμι 103, 4: 290, 11
δυνάζω 290, 20: 312, 9
δυνάμενος τοῦ λέγειν, dicendi facultate pollens 356, 43. δύναμαι 152, 5: 290, 17. δύνασαι 290, 33. δυνάστης 290, 20. ὁ δυνάστης τῶν Ἀθηναίων 533, 44
δύνεαι Ion. 290, 39: 484, 34
δύνῃ pro δύνασαι 290, 38: 484, 19. δυνήσεαι 290, 22
δύνω d. 10, 13: 182, 5. δύνειν, mergere 291, 22. δυνῶ ᾷς ᾷ 512, 12. δύνωνται 290, 24
δύο communi lingua, δύω Attica 289, 30: singulari cur careat, et ab ἄμφω quid diff. 91, 33, 43: proprie numerus non est 766, 46: 767, 10. τὰ δύο, ambo 665, 5. δυοῖν 289, 38. comp. δυοκαίδεκον 290, 49: δυοκαιεικοσίπηχυς 459, 6
δυόσθυος vel potius διόσθυος 278, 28
δύπτω 291, 20. δύπτης 291, 18
δύρεσθαι 192, 43: 291, 23
Δυῤῥάχιον 291, 24
δυς in verbis augmentum quomodo capiat 399, 46
δυσαερία 378, 54
δυσαής 291, 30: 776, 6. δυσαήων f. 291, 31
δυσαλθής 291, 41
δυσάμμορος 218, 36: 291, 35
δυσάντητος 388, 37
δυσαριστοτοκία, seu δυσαριστοτάκεια 291, 39
δυσβάρνακος 291, 45
δυσβήρης 291, 43
δυσγάργαλις 291, 47
δυσδιάκριτος 283, 41
δύσεαι Ion. 290, 3
δυσέκπλυτος 259, 12: 348, 59
δύσελπις ιδος 518, 55
τὸ δυσεντέριον 494, 33
δυσεξίκηλος 259, 13
δύσερις 291, 52
δυσερμία 291, 49
δύσετο 290, 6
δύσζηλος 411, 23
δυσηλεγής 291, 56
δυσήνιος 121, 55: 292, 3
δυσηχής 291, 54
δυσθανατεῖν 442, 48: 737, 16
δύσθρυπτος στεῤῥότης 104, 1
δυσί 290, 42
Δύσιρος op. 488, 10
δύσις 290, 15
δυσκάτοχος 292, 3
δύσκε Ion. pro ἔδυ 624, 47
δυσκέλαδος 292, 9
δυσκηδής 646, 54
δυσκλία 292, 10
δύσκολος 292, 6
δυσκοπάνητος 150, 36. magis analogum δυσκοπάνιστος, ut τρισκοπάνιστος.
δύσμαχος c. 299, 9
δυσμενής 292, 11. δυσμενῶ 292, 11. δυσμεναίνω 292, 12
δυσμή 290, 9: 292, 23
δύσμορος 292, 28
δυσνόητα ῥήματα 741, 16
δυσνομία 292, 27
δυσπαλής 292, 32: 594, 54
δυσπαρακολούθητος 156, 48: 402, 22, 28
δύσπαρις 292, 29
δυσπάριτος 292, 30
δυσπέμφελος 292, 34
δυσπεπτούμενα 292, 36. vulg. δυσπεττούντων, perperam. requiritur enim πτ, ut in ἀπεπτῶ et similibus.
δύσριγος 599, 7
δυσσόος 292, 38
δύστηνος 292, 43
δυσφυλακτεῖν 292, 48
δυσχερής 392, 42: 400, 8: neutr. δυσχερές 292, 47
δυσωπεῖσθαι 292, 51
δυσωρεῖν 292, 49
δύφρος et δίφρος 160, 46
δύω pro δύο Att. 91, 36: 289, 26. δύω τὸ ὑπεισέρχομαι 4, 44: 19, 5: 735, 6: τὸ δύνω 290, 11: τὸ ἀποδύω 570, 57: τὸ δεσμῶ 291, 16. δύω et δύνω 10, 13
δυωδεκάτη 440, 46
δῶ f. τὸ δῶμα 321, 39
δῶ τὸ δεσμῶ 289, 41: τὸ δεσμεύω 665, 52: 762, 12: δῶ

δήσω, ligo 614, 49. uſitatius incontractum δέω 289, 52
—δω et δῶ 21, 11
δωδέκατος 294, 25. δωδεκαέτης ου 765, 26. δωδεκαέται pro δωδεκαέτεις 765, 27. δωδεκάχορδον 813, 43
Δωδώνη et Δωδωναῖος 293, 2
δῴην ης η 198, 39: 294, 24. εἰ δώησι f. 173, 3: 294, 20
δῶθι ἀ. 520, 45
δῶμα 293, 11
δωμός ὁ Dor. 517, 1
δωρεάν, gratis, impune 495, 34
δωρεῖσθαι, donare 410, 7, 10. δωρητικὸς ὕπνου 544, 43
Δώριος λέξις 443, 27: 726, 55. δωριάζειν 293, 40. idem δωρίζοντες τῇ φωνῇ 219, 8. δωρίζειν et δωριστί 321, 48
Δωρίππη 293, 36
δῶρον 293, 21. δῶρα λαβών, dono accepit 118, 12. δωροδόκος 293, 33. δωροφάγοι 293, 3
Δῶρος 742, 27
δώς 293, 48: propr. 247, 17
δώσῃ pro δῷ 790, 46
δῷσι f. pro δῷ 294, 13
Δώσων 294, 2
δωτῆρες 294, 12
δώτης ὁ 293, 55
δωτίνη 294, 6
δώτωρ 177, 26
δώωσι f. pro δῶσι 294, 18

E

E littera 294, 29. ε ex α Aeolice 537, 18: ex η 611, 5: pro η in compoſ. 73, 11: ſequente conſona pleonaſtica, verſum in ι 342, 50: ſic 232, 31: 381, 49: 476, 19: 478, 35: 673, 9: in α tranſit in aor. 2, 246, 55: in ο tranſit in praeterito perf. medio 351, 10: in ο tranſit etiam in verbalibus 559, 13: in ο tranſit Aeolice 618, 55. ε poetico pleonaſmo additum 224, 51: 427, 3: pleonaſticon Attice in praeterito 351, 44: 508, 41: pleonaſticum ante vocales, ante conſonantes non item 318, 27: pleonaſtice vocali ab initio praepoſitum, ſpiritum eius ſumit 317, 45, 57: ut pleonaſtice additur, ita per aphaereſin quandoque demitur 405, 35: ab initio ſaepe abiicitur 605, 49: et 508, 42: ex perfecto paſſ. extritum 662, 55. ε dualis numeri, crebro eliditur ab Hom. 664, 8
ἓ ἓ λέγειν 326, 48
ἕ pronom. 294, 33
ἔα f. pro εἴα ſeu εἴασε 637, 31. ἔα imperative 637, 34. ἔα Ion. pro ἦν 419, 12: et 306, 52. ἐά 307, 32: ἐά pro ἅ, aſpir. 317, 48
—έα in arborum ſignif. 733, 36
—έα ab εύς, α producto 190, 7.
—έα f. ex έω 517, 22
—εα Ion. pro ην in accuſ. 386, 18: Ionice pro ειν in praet. pluſquamperfecto 386, 14: 419, 12
ἐάρ f. pro ἔῃ 637, 44
ἐάγῃ f. 306, 54. ſic ἐαγός d. 9, 10
ἕαδα f. 307, 2. ſic ἕαδε 588. 26: ἑαδώς 306, 57
—εαι pro εσαι ſeu η Ionice 502, 8. ſic 237, 15: 466, 8: 621, 36
ἐάλῃ f. 307, 8. ſic ἐάλω 307, 23
ἐάν c. 307, 24: cum indic. ἐὰν διχρόνῳ παραλήγεται 129, 38
ἑανός 308, 14: 438, 9. ἑανόν, εἱμά 136, 43
ἔαρ 307, 43: 387, 11. ἔαρ τὸ αἷμα 380, 7: τὸ πνεῦμα 511, 19
—έας ὁ d. propr. 55, 34: 579, 25: 795, 13
ἔασας f. 307, 6: 398, 6
ἔασι Ion. 307, 48: 320, 26
ἔασκεν Ion. 295, 12: 308, 11
ἕαται, Ion. 294, 57: 295, 2: 308, 1. ſic ἕατο 295, 10
—έαται Ion. pro ηνται 578, 42: itemque έατο pro ηντο 46, 10.
—έαται Ion. pro ενται: et έατο pro εντο 252, 34, 37, 49, 53
ἐάφθη f. 307, 27
ἑάων δοτῆρ 307, 38
ἔβα f. pro ἔα 308, 29
ἐβάθην 312, 6: 653, 15
ἔβαν Boeot. 401, 43: 485, 6
ἔβασον Lacon. 308, 26
ἔβαται f. pro ἕαται 308, 28
ἕβδομος 308, 35: p. ἑβδόματος 308, 37: 685, 2. τὰς ἑβδομάδας ἄγειν 308, 40. ἑβδομευόμενα 308, 40. ἑβδομήκοντα 308, 44
ἔβην ης η 197, 14
ἐβιήσατο 198, 42
ἐβίων 198, 44
ἐβλαστηκότες 308, 30
ἔβλης 199, 54. ἔβλητο 200, 5
ἐβόω 324, 13
ἔβραγχε f. 211, 20
ἐβριγωμένης 308, 32
ἐγγέγατον f. 309, 37
ἐγγεγλύφθαι 235, 9. ἐγγεγλυμμένος 549, 9
ἐγγείνωνται 309, 43
ἔγγειος 309, 17: 363, 10
ἐγγενής 309, 14
ἐγγεννᾶν, ingignere 697, 43
ἔγγιον 309, 15. ἐγγίζω 309, 12
ἐγγλαπῆναι 311, 52
ἐγγλωττογάστωρ 309, 51
ἔγγονας 308, 54. ἐγγόνη ἡ 457, 21
ἐγγραφή 220, 50
ἐγγυαλίξαι 309, 26
ἐγγύη 309, 18. ἐγγύης καταβολή 340, 37. ἐγγυήσασθαι 309, 35. ἐγγυητής 309, 35. ἐγγυθήκη 308, 56
ἐγγύς 309, 1. ἐγγὺς ὁδοῖο 380, 26
ἐγγυτέρω ἐγγυτάτω 309, 9: 350, 11: absque ι 663, 20
ἐγγυῶ ήσω 309, 19, 27. ἐγγυῶμαι 309, 23
ἐγδούπησε f. 308, 55
ἐγελῶ 324, 13
ἐγένετο 311, 14. ἐγενέσθην 309, 55
ἐγέρθω 43, 27: 309, 53: 383, 5: 418, 30. ἔγερσις 99, 57. ἐγερτός d. 43, 27: 383, 5
ἐγηγερμένος Att. 312, 27
ἐγκαθίζειν 239, 29
ἐγκαλλωπίσασθαι 810, 2
ἐγκαίνια 503, 23
ἐγκαλλωπίζεσθαι 218, 14
ἐγκαλῶ 310, 38
ἐγκάναξον 310, 1
ἐγκάρδιος 310, 27
ἐγκαρπίας λόγοι 797, 27
ἐγκάρσιος 310, 24
ἔγκατα τὰ 310, 7. ἔγκασι ἀ. 245, 52: 310, 13
ἐγκαταλείμματα, reliquiae 563, 6
ἐγκαταμίσγων 770, 52
ἐγκαταπηγνύειν 159, 20
ἔγκαυμα ἵππου 771, 16. ἐγκαυταί 310, 39
ἔγκαφος 310, 21
ἔγκειται ἐν τῷ— 490, 9. ἐγκείμενον ἔχει τὸ ι 737, 32
ἐγκεκαυμένη 310, 39
ἐγκεκοισυρωμένη 310, 42
ἐγκεκορδυλημένος 310, 48
ἐγκέλαδος 310, 34
ἐγκελευσματικός 115, 27. ἐγκέλευσις 115, 28
ἐγκενίδες 310, 37. eaedem ἐπηγκενίδες.
ἐγκεράσασα 504, 32
ἐγκέφαλος 310, 29
ἐγκίκρα, inſunde 423, 24
ἐγκιλικίζειν 310, 54
ἐγκινούμενος 311, 1
ἐγκίρνα 121, 30
ἐγκλᾶν τὸ γόνυ 518, 30
ἐγκληματικαὶ δίκαι 527, 27
ἔγκλησις 310, 38
ἐγκλὶς ίδος 518, 22
ἔγκλισις pro κλίσις 712, 35. μετὰ γ' ἐγκλίσεων συντάττεται, cum tribus modis 586, 3. ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκειν 124, 9
ἐγκόβωμα: vide ἐγκόμβωμα.
ἐγκοισυρῶσαι 310, 42
ἐγκοίτια στρώματα 255, 44
ἐγκόμβωμα 311, 4. vulg. ἐγκόβωμα, itemque apud Pollucem lib. 4, c. 18. ſed contra etymologiam. quocirca Heſychium et Suidam ſequi placuit.
ἐγκονεῖν 10, 24: 268, 29: 311, 11. ἐγκονητί 50, 29
ἐγκοπὴ τοῦ τόξου 530, 24
ἐγκορδυλῆσαι 310, 48
ἔγκρανος 310, 30
ἐγκρασίχολοι 311, 33
ἐγκράτεια d. 537, 15
ἐγκρούω, impingo 450, 6
ἐγκτῆνες 311, 36
ἐγκυκλεῖσθαι τῇ— 311, 49
ἐγκύκλιος 311, 48, 51
ἔγκυος 311, 38: 404, 30
ἐγκύπτειν τοῖς προκειμένοις 828, 34
ἐγκυσίχωλος 311, 44
ἐγκυτί 311, 40
ἐγκώμιον 311, 26. ἐπὶ ἐγκωμίου λαμβάνεται, in laudem perſonae dicitur 780, 8
ἐγλυμμένος 311, 54
ἔγνωκα 312, 8. ἔγνωσμαι 237, 37: 312, 9. ἐγνώσθην 237, 37: 311, 56
ἐγρεκύδοιμος 312, 17. ἔγρετο 312, 15. ἐγρήγορσί εἰσι 605, 30. ἐγρηγορῶ 12, 53: 312, 21. ἐγρήγορα A. 312, 23. ἐγρήγορθα Ae. 312, 26, 39. ἐγρήγορθαι 312, 40. ἐγρηγόρσιον 312, 18
ἔγρομαι 312, 15
ἔγρυπεν ἡ γῆ 242, 13
ἔγρω f. 13, 28: 312, 16: defect. 232, 9
ἐγχείη ἡ, et dat. plur. Ion. ἐγχείῃσι 313, 16
ἐγχείμαργος 313, 14
ἐγχείμορος 630, 24
ἐγχειρίδιον 313, 25
ἐγχειρίσαι 309, 23
ἐγχειρογάστορες 221, 52: 313, 29
Ἐγχέλη et Ἐγχελεῖς, pop. 312, 54
ἔγχελυς 312, 49: et ἔγχελις εως 312, 56
ἐγχεσίμαργος 313, 7
ἐγχεσίμωροι 776, 22
ἐγχέσπαλοι 313, 8
ἐγχίκτυπος 630, 26
ἔγχος 313, 1
ἔγχουσα 313, 30. ἐγχουσίζεσθαι 313, 31, 37
ἐγχρίπτειν 313, 47
ἐγχρῷ 313, 55
ἔγχυτος πλακοῦς 367, 32
ἐγχυτρίζειν 313, 39. ἐγχυτρίστριαι 313, 41
ἐγχώριος ι 314, 5
ἐγώ 314, 7, 33. ἐγὼ αὐτός compoſitionem admittit in obliquis 496, 51. ἔγωγε Att. 314, 52, 56: 613, 56: 732, 39. ἐγῷδα 315, 10. ἐγώδε † 732, 39. ἐγῷμαι 315, 9: 785, 44. ἐγών Dor. 314, 37: 315, 17: 693, 16. ἐγώνγα f. 315, 11. ἐγώνη f. 314, 45
ἐδάην ης η 250, 42
ἐδάμων 247, 8
ἐδανός 315, 31
—εδανός d. 216, 17: 703, 53
ἐδάρην 256, 50
ἔδαρκον 286, 9
ἔδαρμον f. pro ἔδραμον 286, 40
Ἔδας Mercurius 315, 28
ἔδδεισε poet. f. 107, 52: 315, 46
ἐδέατρος 315, 37
ἐδεδέατο Ion. 611, 49
ἐδέδμητο 315, 44
ἔδει 250, 41
ἐδείδισαν 315, 50
ἔδεσμα 315, 33. ἐδεστός d. 383, 2: 499, 3
ἐδεύησε p. 258, 39: 315, 56. ſic ἐδεύετο 315, 53
ἔδη ὁ δεσμός 465, 56. verius eſcam ſignificaret. at ἔδη, edes 786, 27
ἐδηδαται Ion. 316, 25. ſing. ἐδήδεται 316, 27. act. ἐδήδοκα A. f. 9, 33. part. m. ἐδηδώς 316, 23
ἐδηλήσαντο 264, 35: 316, 1
ἐδημώθη 316, 5
ἔδησε 138, 10: ἐδήσατο 316, 3
ἐδητύς ἡ 316, 31
ἐδίδοσκον Ion. 284, 27. reg. ἐδίδουν 316, 21: et ἐδίδων 316, 20
ἐδικαιώθησαν 316, 9
ἔδμεναι f. 316, 36
ἕδνα τὰ 316, 39: 383, 17. ἕδνα vetera quae 73, 5. ἑδνωτής ὁ 316, 44
ἐδόθην 312, 3
ἐδολιοῦσαν 282, 33
ἔδομαι η εται 786, 26
ἕδος τὸ 316, 56: 389, 51
ἔδοσκον Ion. 284, 27
ἐδοῦμαι Att. 317, 8
ἕδρα et ἀπέδρα 286, 43
ἕδρα ἡ 316, 53: 339, 24, 26
ἔδραμεν 316, 45
ἔδρακον 316, 51

ἔδρην ης η 286, 26
ἐδριόωντο 316, 55
ἑδρίται 316, 52
ἐδυνάσθην 312, 11. ἐδυνήθην 312, 14
ἔδω et ἕδω 316, 32: 499, 3: 575, 2. ἐδῶ ήσω 316, 31. ἐδῶ ἔσω 315, 34: 316, 27. ἐδωδή 55, 26, 31: 317, 10. ἐδώδιμος 288, 26
ἐδώλια 317, 5: 455, 5: et ἐδωλιάσαι 317, 7, 12. ἐδωλίον seu ἑδώλιον 317, 9
ἔε f. pro ἑ 317, 48. ἔε αὐτόν 66, 7: 642, 7
εε nunc in η, nunc in ει contrahuntur 509, 5. εε pro η Dor. 793, 41: pro ει Ion. in praeterito plusquamperf. 419, 13
ἐείκοσι f. 112, 52: 317, 40: 559, 11: 614, 42. sic ἐεικοσάβοιος 758, 47: ἐεικοσόροιο 317, 40
—ἔειν pro εἶν Ion. in aor. et fut. secundo infin. 465, 50
ἐείξεις f. pro εἴξεις 317, 43
ἔειπας p. 318, 28. sic ἔειπεν 317, 45
ἔεις f. pro εἷς 16, 18: 317, 36, 48: 544, 8. sic ἐεισάμενος 317, 42
ἐέλδετο p. 317, 22. ἐέλδωρ 317, 17
ἐελμένοι 317, 29
ἐελποίμην 317, 49
ἔεμαι τὸ ἧμαι 295, 8: 429, 6: 509, 14
ἐέργω p. 317, 31. sic ἐέργει 177, 22. ἐεργομένη 68, 35: ἐεργμέναι 478, 41
ἐέρσαι αἱ 317, 27. ἐέρσα ἡ aspir. 317, 48
ἔεστο 424, 11
ἔεσκον Ion. 381, 38
ἐέσσατο p. 383, 39. sic ἔεστο 317, 32
ἔζη Dor. 410, 42. ἔζην ης η 413, 8, 12
ἕζω τὸ καθέζομαι 335, 57: 575, 6: τὸ κάθημαι 615, 51: 658, 53: d. 401, 49: 741, 28
—ἕζω rarum 671, 17
ἕζων ης η 410, 41: 413, 9
ἔηκε p. 107, 1: 317, 50
ἔημι d. 105, 54: 106, 3: 295, 7: 352, 43: 429, 6: 438, 34: 483, 31, 57: 509, 14
ἔην f. pro ἦν 317, 55: 431, 29. sic ἐήνδανον, aspirat. 317, 48
ἐῆος f. 318, 1
ἔης f. pro ἧς, cuius 614, 40. sic ἔησι pro ἧσι 581, 35
ἐθάς d. 629, 31. ἐθάς ἄδος α correpto 595, 21
ἔθειρ 107, 37. ἐθειρῆσι f. 318, 49. ἐθειράδες 225, 55. ἐθείρω 304, 24: 318, 44
ἐθέλω 317, 18: regularius quam θέλω 405, 38. ἐθελημός 318, 42. ἐθελοντής ὁ 436, 4. ἐθελοντί 377, 11. ἐθελούσιος 227, 12. ἐθελοκακήσας 318, 41. ἐθελόσυχνος 299, 30. ἐθελοφιλόσοφος 722, 17
ἐθίμην 319, 23
ἔθεν f. pro οὗ 124, 19: 498, 22: encliticum 638, 7, 14: encliticum quando 124, 8
ἔθηκε 319, 30
ἔθηλον χρῶμα 348, 35
ἔθην pro εἴθην 495, 38
ἐθίζω d. 319, 8
ἔθνος τὸ 319, 12. ἐθνικὸς ἀνήρ 99, 17. ἐθνικὴ παραγωγή 68, 8. Ἐθνικά Ori 276, 35
ἔθος 319, 4, 16
ἔθου 319, 22
ἐθώσα 450, 17
ἐθρεξαν 454, 30
ἐθρίγκωσε 319, 27
ἐθρισε f. 319, 25
ἐθω, τὸ ἐξ ἔθους διαπράττομαι 306, 46: τὸ ἐξ ἔθους τι πράττω 318, 45: 319, 6, 9
—ἔθω d. 8, 20: 106, 16: defect. 231, 52
ει ex η Boeot. 410, 5: pro η Boeotice 9, 35: 493, 46: 602, 28: 626, 7: 660, 51: pro η Dorice 583, 5: pro η Aeol. 675, 30: pro ι seu ο 102, 15: pro ο in compos. ex ος neutro 630, 22. ει ex εο Attice 517, 52: 675, 56. ει ex εε, resolvitur itidem in εε 386, 26. ει in η versum 121, 12: in η Aeol. 653, 34: et Boeotice 605, 35: in η Attice 166, 36: 400, 27: in ι, accedente pleonasmo 122, 42: 127, 22: 270, 7: in ι propter metrum 337, 23: ε amittit etiam in verbalibus 568, 26. ει pleonasticum 146, 23: 348, 11: 419, 56: per syncopen extritum 438, 54
ει coniunct. 307, 24: 415, 18: ει μὴ ἢ περιεκτικά 130, 28. sic ει μὴ ὤσι— 17, 42. ει cum indic. et subiunctivo 301, 33. ει καὶ, etiamsi 336, 44: et divise, ει γὰρ καὶ μὴ ἢ δίχρονον 122, 46. ει μὴ ἄρα, nisi f. 209, 12. ει τὸ εἴθε, utinam 26, 52. ει composita 356, 7: et 341, 50: Dorice αἰ 33, 54
εἰ μὴν pro ἢ μὴν, iur. 416, 50.
εἰ, es 294, 38: 300, 43, 56: 610, 38
—εια foem. proparoxytona quae 313, 17: d. ab ω 334, 20: 558, 4: 565, 14: ex ῶ circumflexo 558, 1. —εια ex υς barytono, et εῖα ex ύς oxytono 565, 5. —εια pro η 397, 43: 676, 3. —εια et ία seu ιη 462, 15. —εια foem. possess. proparoxytonon 461, 44: et 451, 50. —εια α correpto 519, 27
—εια ειας ειε Aeol. in aor. opt. 125, 30: 760, 23
—εία disyllaba foem. 461, 47. —εία d. ex εύω 461, 48: 462, 11: α producto 519, 29. εία ex ίεια f. 468, 3: 475, 10: Attice pro εια proparoxytono 462, 4. εία et ειά subst. 410, 16
—εῖα foem. ex ύς 461, 49: α correpto 519, 27
—ειά d. subst. 139, 31. [410, 17. *Ex Addendis.*]
εἶα, ivi 420, 1: 423, 25, 35. εἶα adverb. 294, 42. εἶαι αἱ τροφαί 410, 12
εἰαμενή 295, 16: 328, 14: 437, 50: et 93, 3. ὑφ' εἰαμεναῖῳ Τπίοιο, Apoll. Arg. lib. 2, v. 797, aspir.
εἶαρ τὸ 294, 47, 53. εἰαροπότης 294, 47
—εἴας pro ἔας 35, 34
εἴασκεν Ion. 295, 11. sic εἴασκον 658, 9
εἴαται p. pro εἵνται 294, 55: εἵατο pro εἷτο seu ἧτο 295, 7: 653, 22
—εἰατσ poet. pro ἕατο 46, 11
εἰβω 295, 21. εἰβω τὸ ῥέω 502, 15: τὸ στάζω 454, 7. pass. εἴβεται 182, 3
εἴγμεν f. 253, 25
εἰδάλιμος 295, 25
εἶδαρ f. 294, 50: 295, 23: 491, 27
εἰδείην 296, 38
εἰδεχθής 295, 29: 671, 49
εἴδημι d. 618, 52
—εἰδης patronym. 165, 44: pro ἴδης 18, 46: patronymica specie magis quam signif. 166, 3
εἰδῶς 296, 34
εἰδήσω fut. ab εἰδῶ 618, 52. εἰδήσειν 296, 22
εἰδικός et ἰδικός 295, 39. oppos. γενικός 442, 26. εἰδικὰ εἴδη 458, 21. εἰδικὸν ὄνομα 543, 55. εἰδικοῦ εἴδους ὄνομα 610, 25: 813, 34
—εἴδιον dim. 147, 19: 230, 9: 240, 16: 241, 9: 560, 11
εἰδογράφος 295, 51
Εἰδοθέα et Εἰδώ 264, 6: 295, 51: 505, 34: 760, 54
εἶδον 296, 14. εἴδομεν pro εἰδῶμεν 296, 26
εἰδοποιημένος 295, 33
εἴδος 295, 33. εἴδους παραγώγου ῥηματικόν 553, 9. εἴδους παραγώγων συγκριτικοῦ 582, 11. εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι πράς τι ἔχον 582, 15. εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι περιληπτικοῦ 553, 10
εἴδοσάν B. 282, 35
εἰδότε θήρης 503, 1
εἰδυίησι f. 296, 29: 440, 19
εἰδύλος et εἰδυλίς 295, 30. εἰδύλια Theocriti, ἠδύλια 273, 41
εἴδω 296, 10: εἴδω τὸ βλέπω 17, 17: 30, 28: 42, 22: 818, 15: τὸ βλέπω καὶ φαίνω 41, 47: τὸ γινώσκω 17, 49: 21, 19: 466, 20: 820, 56: τὸ γινώσκω καὶ ἐπίσταμαι 419, 28: τὸ ἐπίσταμαι 21, 3: 42, 33: 476, 5: item act. τὸ ὁμοιῶ 471, 54: 476, 42: 477, 8. εἴδω εἴσω 618, 51. εἴδω in compos. et deriv. 21, 4: indicativo modo diphthongum, ceteris modis per ι 296, 17. pass. εἴδεται 296, 13: εἰδόμενος 296, 10
εἰδῶ ῇς ῇ 296, 42. εἰδῶ ήσω 618, 50
Εἰδώ dimin. ab Εἰδοθέα 264, 7: 505, 34: 760, 54
—εἴδω diphth. 372, 22
εἴδωλον 260, 39: 295, 56. εἴδωλα ἐκ πηλοῦ 471, 1
εἰδώς ότος 296, 36: 503, 1
εἶεν f. pro εἴησαν 296, 53. εἶεν, adv. conced. 296, 44, 47
—εἰεύς 426, 44
εἴην ης η 300, 54. ἔην et εἴη 342, 17. εἴην pro εἶεν Aeol. 342, 23
—εἴην ης η 296, 40
εἶδαρ 297, 3. εἶδε 297, 2: 315, 21
εἰδισμένος, manuefactus 542, 42
εἴκα 350, 57
εἰκάδιος 297, 57: pr. 298, 3
εἰκάζω d. 297, 5, 24. εἰκάζω d. 8, 19
εἰκάς ἡ 297, 37
εἰκαστός 107, 10: 297, 25
εἴκελος 7, 29: 296, 3: 297, 28: 537, 24: in compos. 21, 57. εἰκέλωρ 408, 28
εἰκῇ 78, 29: 297, 33
εἰκοβολεῖν 297, 32
εἰκόνιζον absque augm. 419, 44
εἰκός] ὡς τὸ εἰκός 751, 6
—εικός possessiva 29, 45, 57: —ικός d. f. 248, 40
εἰκοσάβοια 297, 49: 758, 47. sic εἰκοσάκωπος 317, 40. εἰκοσέρυθμα 297, 44
εἴκοσι 297, 37: 766, 45. εἴκοσιν, assumpto ν, cum sequitur vocalis 297, 50. εἰκοσινήρετα 297, 44. εἰκοσίπηχυς 459, 6. εἰκοστός 297, 59, 52
εἰκοῦς, pro εἰκόνας 312, 56
εἰκτὴν f. 317, 15
εἰκτός 297, 8
εἰκω 297, 4. εἴκω τὸ ὁμοιῶ 7, 29: 21, 54: 317, 15: 350, 40: τὸ πρέπω 589, 33
εἰκώ όος οῦς 674, 31: et 312, 56
εἰκών 297, 5. εἰκών όνος: et εἰκώ όος 674, 30: et 312, 56
εἴλα ας ε 333, 9
εἰλαπίνη 298, 9. εἰλαπινάζειν 298, 20. εἰλαπιναστής 298, 21
εἶλαρ 294, 50: 298, 4
Εἰλαριάδης f. 60, 41
Εἰλατίδης 298, 22
εἶλε 337, 38
εἴλει 298, 23. εἰλεῖν 44[illegible], 43. εἰλεῖσθαι περὶ τὸ αὐτὸ 424, 55
Εἰλείθυια 14, 24. εἰλείθυιαι 298, 38
Εἰλενία 298, 26
εἰλεός f. 298, 31
εἰλέωσι 298, 23
εἴλη ἡ 21, 39: 298, 53: 390, 31: 449, 28. eadem ἕλη. εἰλή ἡ d. 225, 24. εἰληθεῖν 389, 42
εἰλήλουθα f. 298, 42: 440, 46. sic εἰλήλουθας 422, 9: 610, 38. εἰλήλουθμεν 298, 46
εἴλημα τὸ 424, 46
εἴλημμαι Att. 121, 23
εἰλήσεις καὶ συστροφαί 20, 3. εἴλησις τῶν νεφῶν 624, 10. κατ' εἴλησιν χαλώμενον 534, 29. εἰλητὸν τομάριον 790, 8
εἴληφα Att. 298, 47: 300, 26. sic εἴληχα 298, 50
εἴλιγμα ὄφεως 723, 35. εἰλιγμὸς καὶ σκότος 551, 18
εἰλικρινής 298, 56
εἰλίπους c. 245, 20: 299, 23
εἰλίσσω 299, 20: 330, 25. εἴλισσεν 240, 50
εἰλιτενής 299, 17: 330, 38
εἴλκον 332, 31
εἴλκυσθαι 304, 5. εἰλκύσθαι 304, 4
εἰλόμενοι 298, 25
εἶλον ες ε 333, 10
εἰλόπεδον 449, 29
εἰλυθμός 299, 46

εἴλυμα 299, 52: 378, 26
εἰλυμένος 299, 50
εἰλυός 299, 45: 809, 54
εἰλυσπᾶσθαι et εἰλυσπώμενα 299, 54. agnoscit etiam Hesychius: sed agnoscit cum nostro et ἰλυσπᾶσθαι absque diphthongo.
εἴλυτρον 333, 43
εἰλυφάζω 300, 1. εἰλυφῶ 300, 1, 5. εἰλυφόων 300, 6
εἰλύω d. 333, 42
εἰλῶ d. 298, 6. εἰλῶ τὸ συστρέφω 19, 55: 641, 2: idem εἰλῶ 116, 48. εἰλῶ τὸ συγκλείω 298, 5. εἴλω pro εἰλῶ 294
εἴλως ωτος 74, 3: plur. εἵλωτες 300, 7, 12: 332, 51: 660, 24. εἱλωτεύειν 300, 12. εἱλωτεία 300, 10
εἵμαρτο 300, 30: 561, 29. εἱμαρμένη 300, 25: 589, 25: 663, 3
εἵματα 300, 16. εἱματισμένος 300, 24
εἱμέν 300, 36: 301, 39: 339, 44
εἶμεν f. 296, 54: sic εἶμεν 296, 56
—εἶμεν f. 246, 49
εἱμένος, indutus 90, 20: 300, 33
εἶμι τὸ πορεύομαι 133, 8: 301, 12, 41: 467, 9, 17: penultimam habet anomalam 791, 54
εἶμι pro ἵημι 653, 22
εἰμὶ 300, 39: 301, 6: penultimam habet anomalam 791, 54: ad quartam verborum in μι pertinet, natum ex sexta barytonorum 307, 50
εἰν p. pro ἐν 302, 23. sic 197, 7: 298, 33: 332, 16. εἰν εἰς εἰ 348, 1: et 301, 18: 475, 57. εἶν pro ἦν, eram 381, 13: 431, 16
—εῖν pro ἐὸν Att. 262, 14
εἶναι 301, 38. εἶναι, Esse et Ire 301, 44, 51
εἰνάλιος 301, 54
εἰνάνυχος Sic. 302, 5, 7
εἰνάτειρ 107, 37: et εἰνάτηρ 302, 16
εἴνατος p. 302, 1. Εἴνατος pr. 302, 14. Εἰνατία 302, 12
εἵνεκα f. 302, 20
—εινός d. 58, 52: 135, 39
εἰνοσίφυλλος 302, 18
εἶντο 403, 6
—είνω d. defectiva 58, 30, 33: 231, 43
εἴξασι f. 297, 15
εἶο f. pro ου 334, 39
—εῖο poet. pro Ion. έο in pronom. 334, 48
εἰοικυῖαι f. 350, 56
εἴομεν f. pro ἴωμεν 449, 42
—είομεν pro —ῶμεν f. 449, 41
—ειον trisyllaba proparoxytona 533, 29. —ειον subst. ex ος neutro 225, 43: 280, 25. —ειον et εἶον, templum significans nomen 278, 35. —ειον et ιον 511, 48
—εῖον ex parisyllabis 187, 15: ex ος 323, 8: ex ιειον 468, 10: ab εύς 187, 10. —εῖον et ειον ab εύς 451, 45. —εῖον verbalia 569, 26: verbalia ab εύω 187, 23
—ειος d. 28, 35: 33, 31: 64, 33: 139, 45: ex ος neutro 422, 20.
—ειος possessiva 29, 38, 46: 779, 52: a possessivo in κός quid diff. 775, 33: Ionice ήιος 612, 11. —ειος metusiastica communis generis 80, 42, 47: 226, 49
—εῖος c. 182, 33: d. ex ις 248, 31: pro ίδιος ex υς 426, 36
—ειός, redundante ει 146, 21
εἶπα ας ε 128, 29: 368, 22. εἴπαισαν 302, 45. εἰπάτωσαν 302, 26
εἰπέ ά. 329, 57: 662, 56: in compos. ἔξειπε 484, 9
εἰπέμεν f. 316, 36
εἴπερ pro ἤπερ vulg. 655, 23
εἴπεσκε Ion. pro εἶπε 302, 42: 625, 11. εἴπησθα Ae. 302, 41
εἰπόμην 368, 25
εἶπον ες ε 368, 22. εἶπον imperative 302, 24, 27, 39: idem εἰπόν 302, 33. εἰπών όντος 368, 23
—είρ et ειρ 107, 36
—ειρα proparoxyt. 318, 53
εἶρα seu ἴρα ἡ 483, 4. plur. εἶραι 303, 38
εἶραξ et εἰράκιον 582, 55
εἰραφιώτης 280, 18: 302, 53: 371, 57: 372, 6
εἰργάθω d. 8, 19
εἴργω seu εἵργω τὸ κωλύω 144, 7. εἴργω aspir. Att. 377, 43, 47
εἴρειν τὸ λέγειν 257, 6. εἴρειν καὶ συῤῥάπτειν 118, 26
εἴρερος 303, 2
εἰρεσία 303, 9. Εἰρέσιον 303, 11. εἰρεσιώνη 303, 18
εἴρετο 304, 33, 45
εἴρην ὁ 303, 37
εἰρήνη 140, 28: 303, 41: 537, 45: 827, 6
εἰρήσεται, dicetur 624, 33. οὐκ εἴρηται, non est in usu 822, 24
εἴρια τὰ 303, 46: 438, 47
εἰρκτή 303, 43
εἱρμός 144, 44: 303, 45: 447, 16
εἴροντο 303, 30: 304, 49. εἰρόμεναι 304, 39
εἶρος τὸ, lana 303, 50: 374, 12. εἰροκόμος 303, 50. εἰροπόκος 303, 46
—ειρος verbalia 28, 42: penultima diphth. 488, 12
εἵρπυζον, serpebant 429, 21
εἰρύαται Ion. 304, 6: 378, 14: 445, 21
εἴρυμαι 303, 57
εἰρύσαιτο 304, 15. εἰρύσασθαι 304, 9: 814, 51
εἰρύσθαι 303, 56. εἰρύσθαι 303, 57. εἰρύσθαι τὸ φυλάσσειν 378, 38
εἴρυτο 304, 12: 378, 30. εἰρῦτο 304, 13
εἰρύω p. 378, 29
εἴρχαται Ion. 377, 50
εἴρω 82, 5: 304, 22, 31: 339, 50. εἴρω τὸ λέγω 12, 49: 140, 28: 226, 33: 475, 12, 16, 38: τὸ λέγω καὶ ἁρμόζω 376, 28: τὸ ἁρμόζω 376, 44: εἴρω τὸ συνάπτω 632, 43: τὸ συμπλέκω 631, 33. εἴρω τὸ δεσμῶ 379, 42. εἴρω τὸ κωλύω 722, 13: potius εἴργω. εἴρω τὸ φθείρω 90, 12. εἴρω aspir. 304, 30. sic 631, 33: 632, 43
—είρω d. 304, 23
εἴρων 55, 45: 304, 18. εἰρωνεύεσθαι 304, 17. εἰρωνεία 55, 45: 304, 18
εἰς pro ἐν 676, 41. εἰς αὐτὸν ἄγειν, ad se 610, 33. εἰς τὸν Σέλευκον, apud Seleucum 650, 55. εἴς τινα, aliqua ex parte 57, 38. εἰς ἔτι νῦν 512, 39
εἴς ἔντος 296, 53: 300, 54: 301, 38: 335, 11: 381, 46: 439, 13.
εἴς ἔντος 99, 39
εἷς numer. 304, 50: unde derivatum, et ab οὐδείς quot modis differat 305, 8, 16: duali et plur. caret 305, 13. εἰς ἐφ' ἕνα 356, 51
εἶς, is 467, 11
—εις μετουσιαστικὰ triplicia, ήεις, όεις, ώεις 34, 35
—εἰς ενός 304, 57. εἰς ἔντος 305, 5
—εις εσσα: et εις εισα 34, 31, 43
—εις έστερος έστατος 807, 1
—είς pro ής Boeotice 184, 12: 304, 55. Aeol. 675, 31
εἰσάμενος 306, 31
εἰσαναβαίνειν 160, 31
εἴσατο 296, 24: 306, 36
εἰσδέχομαι 286, 13
εἰσδοχή 133, 23
εἴσδυσις 89, 39
εἶσε 306, 34
εἴσεαι Ion. 296, 20
εἰσέῤῥω 306, 20
εἰσῆα f. 301, 57. sic εἰσῆμεν 301, 55
εἰσηῤῥησε 306, 17
εἴσης δαιτός 251, 34: 252, 5
εἰσῆσαν f. 301, 56
εἶσθα f. 301, 33
εἰσὶ et εἶσι, sunt 301, 31. εἶσι, it 467, 11. εἶσι, eunt 301, 23. sic κάτεισι pro κατίασι 229, 7
εἰσίθμη 306, 13
εἰσιτήρια 479, 37
εἰσκαιδέκατος cur non dicatur 767, 8
εἴσκω 318, 10: 423, 54. εἴσκοντες 272, 14
εἴσομαι ab εἴδω 483, 49
εἰσόκε et εἰσόκεν 261, 15: 305, 45
εἰσόμεθα 571, 25. εἴσομαι ab εἶμι, ibo 653, 17
εἰσορόωσαι p. 479, 53
εἴσπλοια 89, 35
εἰσπνεῖν 306, 22. εἰσπνήλης 43, 34: idem εἰσπνίλης 306, 22, itemque Eust.
εἰσποιητὸς υἱός 448, 21: et εἰσποίητος 781, 35
εἰσπράττειν 306, 21. εἰσπράξεις 306, 21
εἶσος, pro ἴσος seu ἶσος 383, 34
εἰστήκειν 306, 27
εἴσω adverb. d. 306, 8: 350, 9
εἶτα 306, 39
εἴτε — ἢ 299, 25: et 292, 15: at mox v. 17 εἴτε — εἴτε: itemque 256, 37
—είτης ab εια 379, 18
εἶχον d. ab ἔχω 419, 36: 820, 20
εἴω f. pro ἐῶ 356, 26: 475, 55. εἴω τὸ πορεύομαι 121, 29, 36: 294, 49: 301, 13, 25: 342, 20: 347, 57: 423, 23, 34
ἔω f. pro εἴω, eo 475, 56
—είω f. pro έω seu ῶ 620, 44: et 449, 36: 575, 26. είω d. ex ῶ 710, 37: d. e praes. aut fut. 220, 43. —είω desiderativa signif. 485, 16: —είω desiderativum e futuro 220, 42. —είω ex praes. aut futuro defectivum 231, 46: 750, 51, 53
Εἰὼ ἡ Ἰώ 206, 34
—ειῶ d. ex nomine 750, 57
εἴωθα f. 116, 57: 306, 46
εἴωλος f. 306, 45
εἴωμεν f. 121, 37
εἴων ας α 419, 36: 637, 34
—είων είωνος patronym. 540, 34
εἰῶσι 306, 41
ἐκ, sequente consonante; ἐξ, sequente vocali 324, 14. ὁ ἐκ τρίτου παροχούμενος, qui tertius in vehiculo assidet 409, 42
Ἑκάβη 319, 35
ἑκαβόλος 322, 1
ἑκάεργος 319, 51: 642, 2. Ἑκαέργη 641, 56
ἕκαθεν 319, 50: 321, 56
ἐκάθευδον ά. 113, 2
ἐκαθήμην ά. 430, 9
ἐκάθηρα Ion. et Att. 483, 15: 626, 29
Ἑκάλη 319, 43
Ἑκαμήδη 320, 31
ἐκάμμυον 113, 1
ἐκάπυσσε 489, 43: 492, 33
ἑκάς 63, 21: 319, 47. ἑκὰς πάτρης, procul patria 768, 29.
ἑκάστερος 320, 28. ἑκαστέρω et ἑκαστάτω, adv. 320, 24
ἕκαστος 320, 11. ἑκάστοτε 305, 50: 320, 22
ἑκαταῖα, τὰ 626, 44
ἑκατέρωθεν 320, 29
ἑκάτερος 320, 16. ἐξ ἑκατέρου, ab utroque latere 409, 39. ἑκατέρωθι 385, 48
Ἑκάτη 319, 39
ἑκατηβελέτης 547, 12: 556, 2: genit. Aeol. et D. ἑκατηβελέταο 319, 57
ἑκατόν 320, 33. ἑκατόγχειρ 213, 14: plur. ἑκατόγχειρες 327, 40. ἑκατόμβη 320, 38. ἑκατομβαιός † 321, 7. ἑκατομβαιών 321, 4. ἑκατόμβοιος 320, 46: 321, 12. ἑκατόμπεδον 321, 21
ἕκατος ὁ 320, 9: 321, 55
ἔκβιος 323, 44
ἐκβράσεις αἱ 494, 14
ἐκγεγάασι 223, 40: et 179, 42. ἐκγεγαυῖα 223, 52
ἐκγενέτης pro ἐκ γενετῆς 146, 11
ἐκγλύφω 311, 55: et 66, 33
ἔκγονος 321, 3
ἐκδείρω et ἐκδέρω 248, 42, 44
ἐκδεκτέον ὡς ἄρθρον, accipiendum pro art. 422, 2
ἐκδεξιῶν, adverb. 338, 45
ἐκδέονται τῶν— 398, 26
ἐκδέρω 217, 10. pass. ἐκδέρεσθαι 257, 3: 262, 54
ἐκδευτέρου, iterum 648, 19, 45, 52: 649, 26, 29, 40
ἐκδέχεσθαι, accip. intellig. 18, 2
ἔκδηλος 321, 20: 323, 50
ἐκδιαιτᾶσθαι τῶν πατρίων 612, 16
ἐκδιαστήματος 182, 21
ἐκδικάσασθαι 321, 18
ἐκδικῆσαι et ἐκδικητής 321, 14

ἔκδικος 321, 13, 16. ἐκδίκως 323, 16
ἐκεῖ f. 321, 34, 42. ἐκεῖθεν 321, 40. ἐκεῖθι 321, 42
ἔκειλα ας ε 350, 56
ἐκεῖνος 321, 29. ἐκεῖνος an κεῖνος magis analogum 508, 29, 40. ὦ ἐκεῖνος 643, 26. ἐκείνῳ ἀ. 67, 26. ἐκεινοσί 341, 46: 508, 36: 643, 22
ἔκειρα 431, 47
ἐκεῖσε 321, 43
ἐκέκλετο f. 500, 32
ἐκέκλιτο 500, 14
ἐκεχειρία 321, 24
ἐκεχήνη Att. 386, 32
ἔκηα ἀ. 322, 8
ἐκηβελέτης 321, 55. ἑκηβόλος 321, 55: 355, 6. ἐκηβολίαι 322, 4
ἔκηλος 321, 51. ἔκηλος εὔκηλος 809, 40
ἐκηράθην 322, 13
ἔκητι 321, 43
ἐκθαλὶς ἡ 378, 49
ἔκθεσμος λέξις 481, 27
ἔκθετα βρέφη 106, 44
ἐκθηλύνουσι τῇ προφορᾷ, foeminino genere proferunt 473, 35
ἐκθλίβεται τὸ ι 337, 4. ἔκθλιψις φωνήεντος γίνεται ἐν τῷ ῥήματι 669, 3. ἐκθλίψει τοῦ α, per fynaliphen cum apostropho 585, 28. fic ἔκθλιψιν ποιεῖν in apoftropho 513, 20: 664, 4
ἐκκαιδεκάδωρος 504, 54: 639, 40
ἐκκαλεῖσθαι πόλιν ἄλλην 322, 46
ἐκκαλύνειν 322, 18
ἔκκαυσις ἡ 403, 20
ἐκκεκωφίαται Ion. 322, 20
ἐκκεχειλωμένη 322, 15
ἔκκλητος δίκη 401, 57. ἔκκλητος πόλις 322, 43. ἔκκλητον δικαστήριον 322, 41. ἐκκλητεύειν 322, 40
ἐκκλιμακίζειν 322, 37
ἐκκονιίζειν 322, 24
ἐκκορηθῆναι 322, 18
ἐκκορυφῶσαι 322, 27
ἐκκωφῆσαι 322, 24
ἐκλαγξαν 322, 48: 516, 28
ἐκλέγειν φόρους 322, 55. ἐκλεκτός 269, 8: oxyt. 569, 22
ἐκλέλαθε 322, 57
ἐκλεπτίζω † 562, 42
ἐκλήϊστο 421, 15
ἐκλογεῖς οἱ 322, 55
ἔκλων υς υ 520, 34
ἔκλυτος, elang. 661, 53, 56
ἐκλώζετε 322, 52
ἐκμάττειν 371, 44. ἐκμαγεῖον 323, 6. ἐκμαγεῖον προσώπου 804, 26
ἐκμαρτυρεῖν 324, 3. ἐκμαρτυρία 324, 4
ἐκμισθῶσαι οἶκον 788, 53
ἐκμυζήσας 323, 5
ἐκνευρίζειν 325, 18. ἐκνενευρίσται 771, 28
ἐκνεφίας ἄνεμος 323, 11
ἑκνομίως 323, 14: 347, 35
ἔκνων α κνάω 555, 19
ἐκολλώπωσα 323, 22
ἐκολφα 323, 19
ἐκοντὴς ὁ 436, 3. ἑκοντὶ ἥμαρτε 774, 43
—εκος ab ἡξ 74, 44
ἑκούσιος 227, 12: 390, 8
ἔκπαγλος f. 323, 26. ἐκπαγλότατε 323, 34. ἔκπαγλα adv. p. 323, 31: pro ἐκπάγλως 323, 30
ἐκπαιδός 361, 54
ἐκπαιφάσσειν 658, 9
ἔκπαλαι 647, 6, 12
ἐκπαντὸς, f. τρόπου 770, 49
ἐκπερδικίσαι 323, 52
ἐκπέποται 316, 26
ἐκπέτανος πιθάκνη † 766, 41
ἐκπετασθῆναι 363, 33
ἐκπλαγίου ἔχειν 691, 3
ἔκπλαγος 323, 30
ἐκποδὼν feu ἐκποδῶν 323, 37
ἐκποίητος 323, 38
ἐκποκῶ Att. ab ἐκποκίζω 323, 55
ἐκπολεμῆσαι 336, 25
ἐκπομπή 133, 24
ἔκπτωτος 323, 44
ἔκπυστα 323, 48
ἔκρανα 536, 7
ἐκρέμω f. 324, 7: Ion. ἐκρέμαο 324, 11
ἐκρήσσειν 795, 53. ἔκρηγμα 705, 45
ἔκρηνα Ion. 536, 8
ἐκροὴ ὕδατος 692, 53
ἐκστράτευσις 729, 19
ἐκσφονδυλίζειν 324, 44
ἐκσφράγισμα 323, 6
ἔκτα f. 324, 28
ἐκταδίη 278, 46
ἔκταθεν f. 495, 54: 496, 6
ἔκταμον 228, 28
ἔκταν f. 324, 28: 495, 57
ἐκτάνθην ης η 495, 53
ἔκτανον 542, 26
ἔκτασις τί 302, 20. ἔκτασις κλιτική, augmentum temporale 295, 14. ἐκτάσει τοῦ α εἰς η 181, 18: 266, 37: 653, 47: ἔκτασις Ionica τοῦ α εἰς η 421, 35. κατ' ἔκτασιν τοῦ ε εἰς η 182, 45: 583, 34: 584, 27. fic ἔκτασις in ἄητον pro ἄετον 22, 11. κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω 115, 42: 244, 15: 280, 41, 48: 601, 2: 665, 29: 698, 41. ἔκτασις τοῦ ει εἰς η Attice 121, 38. ἔκτασις pro ἐπέκτασις 314, 44: 315, 22. fic ἐκτάσει τῆς ει συλλαβῆς 650, 9: ἔκτασις —αισι pro αις in dat. plur. 25, 21: ἐκτάσει τῆς θι συλλαβῆς 671, 42
ἐκτενῶς 566, 49
ἐκτεὺς ὁ 325, 24
ἔκτημαι communiter 501, 27
ἔκτης ου ὁ 390, 28
ἐκτῆσθαι 324, 32: communis linguae 501, 28. ἐκτῆσθαι pro ἐκθῆσαι 654, 45: an Ion. ut χρῆσθαι.
ἐκτικαί 323, 56
ἐκτίλαι 324, 56
ἐκτιλώσαντο 324, 1. ἐκτιλωμένος 324, 50
ἐκτίναξις 281, 18
ἐκτιννύω τιμωρίαν 760, 13. ἔκτισις τῆς καταδίκης 778, 43
ἐκτοῖο l. pro ἐκ τοῦ 324, 48
ἐκτόπως 323, 57
ἐκτός 405, 40
ἔκτοσθε et ἔκτοσθεν 385, 49
ἐκτραχηλισθῆναι 324, 42
ἐκτρῶσαι 347, 48: 752, 46. ἐκτρώσασα masculino genere cur careat 491, 8
ἐκτυφῆναι 324, 39
ἔκτωρ 324, 25: 383, 22, 25
ἐκυδάσσατο 325, 3
ἐκυρός 324, 52
ἐκφέρουσι διὰ τοῦ π 157, 19. fic ἐκφέρεται διὰ σσ 33, 36: ἐκφερόμενος διὰ τοῦ π 128, 30
ἐκφῆναι 796, 12
ἐκφυλλοφορῆσαι et ἐκφυλλοφορία 325, 9
ἔκφυμα 330, 29
ἐκφύσησις 98, 10
ἐκχαλᾶν 349, 54
ἐκχειλοῦσθαι feu ἐκχιλοῦσθαι 322, 15
ἐκχύσεις τῶν μηχανημάτων 644, 48
ἕκω τὸ θέλω 19, 40
ἐκωδωνίζοντο 325, 21
ἑκὼν d. 297, 13: 350, 35
ἐλάασκον 85, 45
ἐλάδιον 700, 48
ἐλάζω 325, 38
ἐλαία ἡ 326, 31. ἐλαΐζειν 326, 20. ἐλαιηρὸν ἀγγεῖον 204, 57. ἐλάϊνος 298, 55
ἐλαιοί pro ἠλαιοί 86, 30
ἔλαιον 326, 24. ἐλαιοδόχος 563, 36. ἐλαιοκομεῖν, et ἐλαιοκόμοι 326, 22. Ἐλαιοῦς et Ἐλαιούσιος 326, 36; item in Stephani Ethnicis. apud Suidam Ἐλεοῦς opp. in Cherf. Thrac.
Ἐλάρας γενεά 60, 37
ἐλασαίατο Ion. 325, 41. fic ἐλάσασκε 625, 17
ἐλασθῆναι 325, 12. ἐλασθεὶς 203, 21. ἐλασθείς, ἐλαστός 106, 46
ἐλασίβροντος 325, 44
ἐλάσσων 325, 27
ἐλαστής ὁ 325, 38
ἔλαστον et ἔλαστρον 325, 34. ἐλαστρῶ 325, 32
Ἐλάτεια et Ἐλατεῖς 325, 48
Ἐλάτειος fl. 107, 37
ἐλάτη ἡ 325, 46
ἐλάτης et ἐλατὴρ 218, 42: 325, 45. ἐλατὴρ 329, 21: 669, 52
ἐλαττότερος 582, 9. ἐλαττωτικόν ἐστι 605, 54
ἐλαύνω 325, 49
ἔλαφος 108, 36: 326, 1. ἐλάφειος 326, 10. ἐλαφοβόλος 461, 20: et ἐλαφηβόλος 185, 25: 266, 49: 326, 12, 14: 355, 5: 461, 21. ἐλαφηβολιὼν 326, 12
ἐλαφρός 326, 15
ἐλάχεια ex ἐλαχύς 558, 10: 565, 9. ἐλαχύς ὕτερος ὕτατος 325, 27: et ἐλαχίων ἐλάχιστος 325, 28: 753, 18
ἔλδω τὸ ἐπιθυμῶ 317, 17: ἔλδω def. 232, 19
ἐλεάζειφ 107, 38
ἐλεαίρω 327, 25
ἐλέατρος 326, 46
ἔλεγος 326, 48, 53: 327, 38. ἐλέγεα 326, 51. ἐλεγεία ἡ 327, 48: 461, 51. ἐλεγεῖον μέτρον 327, 7. ἐλεγεία feu ἐλεγεία ἡ 326, 53. ἐλεγεῖα τὰ 326, 50, 56: fing. ἐλεγεῖον 461, 51. ἐν ἐλεγείοις 630, 49. ἐλεγεῖα Callimachi 290, 50. ἐλεγειοποιός 389, 26
ἐλεγένειν † 327, 15: rectius ἐλεγαίνειν 152, 50, 55: 327, 6
Ἐλεγεῖς; feu Ἐλεγῆς 327, 11. Ἐλεγηὶς impudica 152, 49, 57
ἐλέγχω 327, 15. ἔλεγχος 327, 15. ἐλεγχείη 327, 20
ἐλεδώνη 327, 22
ἐλεεινὸς 58, 51, 55: 135, 43: 262, 25: 327, 27
Ἐλεεῖς, Att. op. 327, 52
ἐληλάτει 559, 41
ἐλητὼ ἡ Λητώ 564, 17
ἐλεθής 328, 20: apud Hefych. ἐλειθερές, melius.
ἐλειήτης ὁ 330, 20
ἕλειος 298, 36
ἐλειονόμος 330, 18
ἐλείψασκον Ion. 330, 16
ἐλελίζω 328, 41. ἐλελίξω 330, 25. ἐλέλιξε 328, 40. ἐλέλικτο 328, 35. ἐλελίχθησαν 328, 46: Boeot. ἐλέλιχθεν 328, 48
Ἑλένη 328, 3, 10. ἑλένιον 328, 16
ἐλέξα f. pro ἐλέξαο 579, 21
ἐλεόθρεπτος 326, 44: feu ἐλεόθρεπτος 709, 28
ἐλεοκόποι 326, 44
ἔλεος τὸ, et ὁ 326, 28: 327, 31: fpecies τῆς λύπης 571, 56. ἐλεός feu ἐλεός 298, 32: 326, 46. Ἐλεοῦσα feu Ἐλεοῦσσα 326, 41
ἐλεπόλεις 328, 47
ἐλεοπίδες 328, 22: 673, 17
ἐλεύθερος 329, 44. ἐλευθέριος Ζεύς 329, 44
Ἐλευθήρ 329, 24
ἐλεύθω 329, 53. ἔλευσις ἡ 329, 37: 341, 5: 428, 35. Ἐλευσὶς ἡ 329, 37: et Ἐλευσὶν 329, 39. Ἐλευσίνια τὰ 329, 42
ἐλεφαίρω 329, 29. ἐλεφαίρατο † 329, 27
ἐλέφας 328, 55. ἐλεφάντινος 329, 10. Ἐλεφαντίνη Aeg. 329, 13. ἐλεφαντιασμὸς 561, 7
ἐλεφίρεσθαι † 329, 28
Ἐλεφήνωρ 329, 20
ἐλεφηράμενος 329, 28
ἔλεψε 328, 28
ἐλεῶ εἰς, Atticum; ἐλεῶ ᾶς, commune 327, 28: et 129, 48
ἐλεὼν ὑψηλός 472, 37. Ἐλεὼν op. 326, 58
ἕλη ἡ εἵλη 21, 31, 29: 298, 53, 57: 449, 28: 690, 14: afpir. 389, 42
—ελη fubft. hyperdifyll. 601, 51
ἐλήλατο 330, 14: et ἐληλάμενος 46, 4: 330, 42. item ἐλήλασμαι 325, 33: 330, 44: ἐληλασμένος ἐπὶ λεπτόν 308, 20
ἐληλουθὼς f. 330, 9: 342, 16. reg. ἐληλύθειν 330, 8: ἐληλυθὼς 330, 9: ἐληλύκειν 330, 7
ἐλθέ ἀ. 329, 57
ἐλί 332, 4, 20
ἐλι— afpir. 332, 25
ἐλιγμένη pro εἱλιγμένη 329, 2
ἐλίζειν † 241, 50
Ἐλικάων pr. 332, 25: 406, 27
ἑλίκη ἡ 332, 9. Ἑλίκη Neptuno facra 547, 17. Ἑλικήϊος 547, 18
ἑλικὸς ὁ 332, 4, 8. ἑλικαὶ βόες

547, 20. ἑλικοειδεῖς τρίχες 640, 45. ἑλικοειδῶς 332, 5, 12. ἑλίκωπες 332, 3. ἑλικῶπες ἰδος 157, 21: 332, 20
Ἑλικώνιος d. 387, 38: 547, 14
ἑλινός 330, 59
ἐλινύειν 330, 49
ἕλιξ 330, 29. ἑλίσσω 328, 42: 330, 25
ἑλίχρυσος 330, 33
ἐλκέμεν 332, 30. ἕλκεο Ion. 331, 7. ἑλκεσίπεπλος 73, 12: 331, 11. ἑλκηθμὸν et ἑλκηθμόν 695, 56. ἑλκήσω ἀ. 129, 46
ἕλκος 120, 37: 331, 3: 641, 4. ἑλκύδριον 331, 10
ἑλκύσαι, trahere 429, 19. ἕλκυσμα τὸ 332, 57: 333, 2. ἑλκυστοὶ λίθοι 707, 4. ἑλκυστήρ 706, 57
ἕλκω et ἑλκῶ 509, 13
ἑλλά, ἡ 331, 15
—ελλα hyperdisyll. 19, 49
Ἑλλανικός 331, 17
Ἑλλανοδίκαι 331, 20
Ἑλλάς 331, 14, 33: opp. 122, 19
ἑλλέβορος et ἑλλεβοριᾶν 331, 28
ἑλλεδανός 331, 36: et ἑλλεδανοί 366, 44
ἕλλειν Aeol. τὸ εἴλλειν 120, 52
ἑλλειπῆ ὄπα 695, 2: etiam absque diphth.
ἐλλείπουσαι ῥήματος 773, 24. ἐλλείπονται προθέσεων 773, 21. ἐλλειπτικαί εἰσι τῶν ῥημάτων, destituuntur verbis 357, 38. ἐλλείψει τοῦ ε 500, 17, 23: τοῦ ι 140, 21: τοῦ θ 696, 53: τοῦ ρ 659, 7: τοῦ σ 660, 55: 664, 10: 706, 23
ἐλλέρα seu ἔλλερα 331, 31
ἕλλη seu ἕλη ἡ εἵλη 549, 18
Ἕλλην 331, 33. Ἑλληνόπολις 331, 38. Ἑλληνοταμίαι 331, 41. ἑλληνισμός 331, 36. ἑλληνιστί 239, 19
Ἑλλήσποντος c. 245, 10: 331, 44
ἑλλιπεῖς εἶναι 592, 57
ἐλλόβια 332, 38
Ἑλλοί et Σελλοί pop. 709, 30
Ἑλλοπία et Ἑλλοπιεύς 389, 8
ἔλλοποι ἰχθῦς 593, 1. ἐλλοπεύειν 331, 49. Theocr. ἐλλοπιεύειν Idyll. 1.
ἐλλός et ἐλλόποδες 331, 53. ἔλλος ὁ νεβρός 592, 56
ἐλλοτία 332, 41, 47
ἐλλοφόνος 214, 23: 331, 54
ἔλλοψ 108, 46: 331, 49. ἔλλοπες ἰχθῦς 592, 56: 595, 2
ἐλλύχνιον 456, 33
ἔλλω 19, 55: 248, 27. ἔλλω τὸ συστρέφω 116, 45: 645, 32: Ae. 120, 52
Ἑλλωτίς ἡ 332, 43. Ἑλλωτία 332, 40. ἑλλωτία fest. 332, 44. Ἑλλώτην et Ἑλλωτίαν fest. agnoscit etiam Hesychius.
ἔλμινς ἔνθεν 632, 5
ἑλοίμεθα 333, 7
ἕλος, et Ἕλος opp. 332, 51
—ελος d. 7, 29: et 21, 21, 55
Ἕλουροι pop. 333, 4: Latinis Heruli.
ἐλπαίρω 327, 25
ἔλπεο 333, 12
Ἐλπήνωρ 327, 25
ἐλπίζω seu ἐλπίς 333, 18: et 132, 4. ἐλπίζω d. 329, 8: 555, 19
ἐλπωρή 335, 15
ἕλσαι 333, 17
ἕλυμα 173, 20: 333, 37
Ἐλύμη et Ἐλυμαῖοι 333, 31
ἐλύμην f. 333, 44: 572, 12
ἕλυμος 333, 34: 388, 4: υ correpto 603, 13
ἐλύσαο Ion. 778, 6
ἐλύω 333, 52. ἐλύεσ 333, 58. ἐλύσθη 333, 48. ἐλυσθείς 333, 51. ἔλυτρον 333, 40
ἕλω τὸ ἐλαύνω 577, 23
ἕλω 325, 55. ἕλω τὸ ἑλκύω 328, 3: 332, 57: 750, 36: τὸ λαμβάνω 176, 26: 226, 9: 326, 28: 332, 33: 333, 1, 8. ἕλω (seu ἔλλω) τὸ κρατῶ 526, 8: unde ὁ ἑλών, victor iudicio 778, 45. ἕλω τὸ φονεύω 129, 30: 337, 37
ἑλῶ seu ἕλω 641, 5. ἑλῶ τὸ ἑλκύω 317, 19: τὸ ἀφαιρῶ 325, 29: τὸ πέρθω 328, 50
—έλω disyllaba 444, 48
ἕλωρ 332, 57. ἑλώριος d. 660, 42. Ελωρος et Ελωρίτης 333, 2
ἕλως et εἵλως 74, 4
ἔμα τὸ 428, 42. ἔματά τινα τὰ ὄμματα 624, 18
ἔμαθον 583, 54: Boeot. ἐμάθοσαν 282, 35
ἔμαι pro εἶμαι 495, 38
—εμαι pass. ab ημι 509, 4
ἐμαυτοῦ cur nominativo careat 496, 17
ἐμβαθία ἡ 334, 36. ἐμβαδόν 334, 5. ἐμβάς 185, 49: plur. ἐμβάδες 333, 54
ἐμβασιλεύειν 340, 20
ἐμβατεύειν 348, 49. ἐμβατεῦσαι 334, 35. ἐμβατεία ἡ 334, 35
ἐμβεβαῶτα 193, 29
ἐμβιβάξαντες 334, 1
ἔμβιος 333, 56: 334, 31
ἔμβολος 334, 18
ἐμβόλιον 785, 8
ἐμβραμένα ἡ Ae. 334, 10
ἐμβριθής 341, 13: et 334, 17
ἐμβριμήσασθαι 213, 52. ἐμβριμώμενοι 334, 7
ἔμβρυον 334, 13
ἐμβρύσαι seu ἐμβύσαι 334, 15
ἐμβρωματίζω 220, 48: 819, 6
ἐμβύσαι 334, 15
ἐμέ seu μέ 409, 22
Ἔμεσα opp. 334, 19
ἐμεῖο f. pro ἐμοῦ 333, 23, 26: 824, 31: possess. ab ἐμός 334, 45
ἐμέν, sumus 301, 41: 381, 45
ἔμεν Ion. pro εἶναι 467, 21: 575, 20. sic ἔμεν 347, 45
—εμεν pro ειμεν in plusquamperf. 420, 11
—έμεν Dor. pro ειν 190, 47: Ion. pro ειν 332, 31: Ionice ac poetice pro ειν 397, 39: D. pro εναι 224, 53
—έμεναι pro ειν 21, 16: pro εἶναι Dor. 282, 52. ἔμεναι infinitivum unde formetur 575, 22
ἐμέο Ion. pro ἐμοῦ 334, 26, 40: 633, 55
Ἔμεσα et Ἐμεσηνοί 334, 56
ἐμεῦ Dor. 189, 37: 334, 26
ἐμέμυκα Att. 777, 50
ἔμην ἔσο ἔτο 688, 39: f. pro εἴμην 495, 39
ἐμίανα, absque ι subscripto 38, 22: Ion. et Att. ἐμίηνα 483, 15: 626, 30
ἐμίν, ἐμίνη 314, 45
Ἔμισα et Ἐμισαῖοι 334, 52
ἔμμα Aeol. 300, 18
ἐμμαπέως 335, 1
ἐμμελία, saltatio tragica 712, 53. Hesych. ἐμμέλεια.
ἔμμεναι Dor. et poet. pro εἶναι 282, 52: 335, 9: 575, 20: Att. 467, 20
ἐμμενές 335, 7
ἔμμηνον 335, 14
ἔμμηροι 335, 17
ἔμμονον 348, 49
ἔμμορε 335, 22
ἐμνήμυκε f. 777, 51
ἐμνήσθην ἀ. 730, 9
ἐμοί 314, 10: Att. ἔμοιγε 315, 7: 613, 57: 651, 27: 711, 14. ἐμοῖο pro ἐμοῦ, me 628, 25
ἐμός ἡ όν 314, 19. ὁ ἐμὸς δοῦλος, δεσπότης, ἀδελφός 775, 41. ἐμὴ κίβισις 512, 55
—εμος d. barytona 103, 41: 194, 33
ἐμοῦ pron. 314, 8: 334, 23
ἔμπα 335, 29
ἐμπάζομαι 335, 33
ἐμπαθής, affectus aliquo πάθει 98, 46. ἐμπαθὴς ζωή 222, 22
ἔμπαιος 335, 41
ἐμπαίς 63, 21
ἐμπάσσειν 335, 35: 655, 43: 657, 27
ἔμπεδος 335, 49: 433, 30. ἐμπεδῶσω 335, 52. ἐμπεδῶς 335, 50
ἐμπελάζειν πᾶσι 336, 1. ἐμπελαδόν 336, 4. ἐμπελάτειρα et ἐμπελάτρεια 336, 1
ἐμπεπαρμένος 615, 52
ἐμπέπρησμαι 687, 55
ἐμπέραμος Ae. 336, 6
ἐμπερονῶ 665, 52. ἐμπερονῆσαι 339, 49. ἐμπερονήσασθαι 336, 8. ἐμπερονᾶσθαι 340, 27
ἐμπεφύασι 336, 12. ἐμπεφυυῖα 336, 10: 636, 20
ἐμπήκτης 335, 48
ἔμπης 335, 29
ἐμπήσσειν, impingere 709, 9
ἐμπίπλη pro ἐμπίπλαθι 348, 5
ἐμπίς 157, 25. plur. ἐμπίδες 108, 15
ἔμπλαστρα μαγικά 572, 53
ἔμπλεγμα 170, 27
ἐμπλείην κνίσσης 522, 35
ἐμπλέκτρια ἡ 528, 3
ἔμπλην 336, 16
ἐμπνεῖν pro ἀναπνεῖν 625, 41. ἔμπνοιον τὸ ζῶν 41, 11
ἐμποδών 336, 26
ἐμποίνιμος 336, 46
ἐμπολεμῶσαι 338, 24
ἔμπορος et ἐμπόριον 336, 20
ἐμπορπώσασθαι 336, 8
ἔμπουσα 336, 38
ἐμπρήθω et ἐμπρησμός 687, 55
ἔμπυος 697, 6
ἔμπυρος 214, 42. ἐμπύρευμα 336, 49: 338, 11. ἐμπυρίζω 336, 52. ἐμπυριβάται 32, 36
ἐμφαντικῶς 293, 31: 336, 53. ἐμφαντικώτερον τὸ— 133, 45. ἡ ἔμφασις τῆς τοῦ ἤχου μιμήσεως 712, 39. ἔμφασιν φωνῆς ποιᾶς δηλοῦν 371, 26. πρὸς ἔμφασιν πλείονος δείξεως 643, 23. ἔμφασιν παρέχειν ὅτι— 215, 12. ἐμφάσεως ἕνεκα δασυνόμενον 655, 20
ἔμφορος 336, 54: 677, 29. ἐμφορῶ 336, 54
ἐμφρόνως πολεμεῖν 605, 53
ἐμῶ ἔσω 337, 1
ἐμωκυμόρῳ f. 337, 4
ἐν ἀργύρῳ, ἐν χρυσῷ, ἐν χαλκῷ datae pecuniae 137, 29. ἐν pro εἰς 126, 57. ἐν τοῖς διαιτηταῖς, apud arb. 653, 4. ἐν pro ἀντί 448, 57: in compos. pro ἀντί 625, 24. ἐν pleonastica 215, 31
ἐν ἀνθ' ἑνός 490, 5. ἓν ἐν ποιητέον, seu ὑφ' ἕν 586, 54
—εν pro ησαν Aeolice ac Dorice 418, 25: 532, 33, 40: Boeotice 282, 18, 39: 373, 9: 532, 44: pro εσαν 467, 22, 26
ἐναβρύνω 337, 12. ἐναβρύνεσθαι τῷ κάλλει 749, 5
ἔναγχος 337, 14
ἐναγεῖς expiari ut soliti 313, 43. ἐναγίζειν 337, 8. ἐναγίσματα 816, 9
ἐνάζω seu ἐναγίζω 337, 9
ἐναίρω 337, 35
ἐναίσιμος 39, 1
ἐναιώρημα 41, 26
ἐναλίγκιος 337, 20: foem. ία 480, 36
ἐναλλάσσοντας ἑαυτῶν ὀδόντας ἔχων 493, 3. ἐνηλλαγμένους ὀδόντας 493, 9. ἐναλλαγέντος τοῦ τόνου 353, 53. sic ἐναλλαγῇ τοῦ τόνου 532, 13. ἐναλλαγῇ γράμματος 790, 18. ἐναλλαγῇ τῶν στοιχείων 298, 12: 308, 36: 373, 13: 536, 32. ἐναλλαγῇ τοῦ φ 698, 1. ἐναλλαγῇ τοῦ λ εἰς π 655, 7. ἐναλλαγῇ τῶν φρενῶν 350, 50. ἐναλλάξ 337, 18: 781, 48
ἐνάλλεται pro ἐξάλλ. 644, 19
ἐναμβλῶσαι † 347, 4
ἐναντίος ία 480, 35: idem cum simplici ἀντίος 113, 42. ἐναντίβιος ία 480, 36
ἐναπαδίως † 345, 1
ἐναπήρεισται 337, 29
ἐναπομένουσα ὀργή 532, 53
ἐναποψύχειν 337, 31
ἔναρα, τά 337, 39, 41
ἐναργές et ἐνάργεια 337, 52
Ἐναρέτη voc. casu 670, 19
ἐναρηρώς 337, 49
ἐναρίζειν 337, 39, 47
ἐνάρφορος seu ἐναρφόρος 337, 50
ἔνατος 343, 14
ἐναύειν τὸ ἐμφυσᾶν 345, 52. ἐναύεσθαι 171, 4
ἔναυλος 337, 55: 338, 1. ἐναυλήματα 338, 8
ἐναυλιζόμενος 338, 2
ἔναυσμα 338, 11
ἐνβύσαι pro ἐνδ— 196, 55
ἔνδεια f. 338, 16, 21: 392, 15. ἐνδείᾳ τοῦ α 241, 28
ἔνδειξις 338, 49
οἱ ἕνδεκα, magistr. 338, 31. ἐνδέκατος 338, 39. ἑνδέκατος cur dicatur, non εἰσδέκατος 766, 51
ἐνδελεχῶς 338, 27. ἐνδελεχέ-

ETYMOLOGICON. Mmm

στατα 338, 26. ἐνδελεχῶς 442, 21
ἐνδέξια adverb. 338, 44: 358, 49: et ἐνδεξιᾷ 338, 43
τὸ ἐνδέον 338, 23. ἐνδέοντα συλλαβῇ 225, 9
ἐνδεοῦμαι pro ἐνδέομαι 258, 38: 811, 43: 814, 20
ἔνδεσμοι 725, 44. ἐνδέσμωμα τὸ 385, 4
ἐνδευόμενος 258, 46
ἐνδέχεται 338, 41
ἔνδημος 338, 53
ἐνδιάθετον γίνεσθαι 364, 9
ἐνδιαίτημα 115, 5
ἐνδιάτριπτος χρόνος 342, 33
ἐνδίκη, seu ἐν δίκῃ 339, 4, idem ἐνδίκως 323, 16: 339, 4
ἔνδινα τὰ 339, 6, 10
ἔνδιοι 343, 17
ἐνδιπλασιάζω pro ἀναδιπλασιάζω 499, 11
ἐνδοῖ pro ἔνδον: Siculi 302, 6: Syracus. 663, 29: Rhegini 135, 45: Doriensium sc. coloni.
ἐνδοιάζω 104, 11
ἐνδομυχοῦν 782, 29
ἔνδοξος 239, 31. ἐνδοξότερος 275, 48
ἐνδόσθια τὰ 345, 21
ἔνδοσις 521, 24
ἐνδρομίδες 339, 19
ἔνδροσος 564, 51
ἔνδυθι 349, 45
ἐνδυκέως 339, 21
ἔνδυνε 338, 46. ἐνδύω 289, 53. ἔνδυσις 289, 53. ἐνδυτήριος κακῶν 120, 49
ἐνεάζειν 340, 50
ἐνέγκω 120, 15: 339, 38: infin. ἐνέγκαι 239, 31
ἐνεδοίασε 281, 30
ἐνέ ρα 339, 24
ἐνέζεσθαι ἔσω 383, 32
ἐνέθειν τὸ σφαγιάζειν † 575, 42
ἔνει imperf. a νέω ῶ 603, 36
ἐνεῖκαι 239, 31. ἐνείκω τὸ ἐνέγκω 120, 15: 302, 23: 393, 32: Boeot. 691, 24
ἐνείλημα 310, 52: 333, 40
ἔνειμα 431, 48, a νέμω: ἔνειμεν ab ἔνειμι 339, 43
ἐνεῖρχθαι seu ἐνεῖρθαι 503, 32
ἐνείρω 339, 49, 56. ἐνειρόμενος τῇ— 376, 38
ἔνειαι 339, 39
ἕνεκα omissum 386, 11
ἐνεκολλήβασε † 340, 33
ἐνεκομβωσάμην 311, 8
ἐνέκυρσαν κακῷ 437, 52
ἐνέκω τὸ φέρω 268, 25: 339, 33: 357, 41: 431, 44
ἐνενήκοντα 308, 53
ἔνεξις ἡ 354, 30
ἐνεός 340, 48
ἐνεούρησε 340, 35
ἐνέπασε 657, 27: et ἐνέπασεν ἀέθλους 655, 43
ἐνέπειρεν seu ἐνεπείρουν 112, 32. ἐνεπείρουν 339, 54
ἐνεπισκήψασθαι 340, 41, 47. ἐνεπίσκημμα 340, 41
ἐνεργὰ φάρμακα 585, 3. ἐνεργητικῶς δηλοῖ 351, 4. ὁ ἐξ ἐνεργείας τὸ ζῆν ἔχων 660, 14
ἐνεργμός 340, 2
ἔνερθα f. pro ἔνερθεν 424, 12. ἔνερθεν 340, 12
ἔνερξις 340, 5
ἔνεροι 340, 7, 11. ἐνερόχρωτες 340, 10
ἔνερσις 340, 1
ἐνέρτερος 340, 17
ἔνεσαν 339, 46
ἐνετή ἡ 340, 32. dat. plur. Ion. ἐνετῇσι 340, 24. item ἐνέται χρυσαῖ 68, 35
Ἐνετοί et Ἐνετήϊος 340, 19
ἐνεχελιδώ † 340, 53
ἐνέχυρον 340, 51: 405, 16. ἐνεχυριάζειν 334, 37. ἐνεχυριαζόμενα 632, 29. ἐνεχυρώματα 706, 41
ἐνέχω τὸ φέρω 341, 3
ἐνζεῦξαι 370, 19: 516, 34
ἔνη ut ἕζη 344, 4
ἔνη καὶ νέα 340, 55. ἔνης et ἐφ' ἔνης, adverb. 341, 2
—ένη foem. deriv. 328, 10
ἐνηής 341, 11
τὰ ἐνήλατα 765, 3, 5
ἐνηλύσια 341, 5
ἐνηλυσία 428, 38
ἐνήνοθα Att. 354, 48. sic ἐνήνοχα 341, 5
ἐνῆρθαι seu ἐνεῖρθαι 375, 49
ἔνηχος 338, 1. ἐνηχούμενος 337, 55
ἔνθα 341, 26, 39. ἔνθα, pro ἔνθα φησὶ, ubi ait 137, 44: 245, 37: 510, 17: 636, 56: 763, 31: ἔνθα pro ἔνθεν 44, 4: 49, 20: 117, 19, 20: 199, 17: 255, 47: 271, 36: 278, 8: 300, 10: 380, 56: 424, 12: 526, 34: 529, 27: 633, 42, et alibi. ἔνθα, unde, quamobrem 637, 46. comp. ἐνθάδε 341, 33: f. ἐνθαδὶ 341, 49
ἐνθαλάττιος 179, 11
ἐνθεαζόμενος 341, 20
ἔνθεν, unde 45, 34: 56, 29, et alibi: pro ἔνθα 197, 37
ἔνθερμον ζῶον 567, 4
ἔνθος pro ὄνθος 489, 3
ἔνθους 341, 20. ἐνθουσιάζειν 455, 46: d. ex ἐνθουσιῶ 656, 52. ἐνθουσιασμοὶ Cybelici 543, 14. ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶσα 658, 7
ἐνθρυπτά 341, 23
ἐνθυμήματα, cogitationes 631, 46
ἐνθυμιαζόμενοι 341, 22
ἐνί f. pro ἐν 341, 55: 342, 6: 685, 25. δόμοις ἔνι 187, 2. ἔνι f. 341, 56: 342, 8, 9: pro ἔνεστι 773, 25
ἐνιαυθμός 342, 35
ἐνιαυτός 342, 27. ἐνιαύτιος pro ἐνιαύσιος, Lacon. 156, 19
ἐνιαύω 342, 33, 35
ἐνίετε 467, 35
ἐνικλᾶν 306, 49: 625, 23
ἐνικρύπτειν 218, 22
ἐνιλλώπειν 342, 36
ἐνίοτε 305, 50
Ἐνιπεύς 342, 46
ἐνιπή ἡ 342, 44
ἐνιπλήξωσι 375, 11
ἐνίπτω 342, 48: 431, 54
ἐνισπῶ 342, 54. ἔνισπε 342, 52: 343, 4. ἐνίσπες 343, 10. ἐνισπών 740, 23
ἐνισσέμεν 342, 57
ἐνισχῦσαι 335, 54
ἐνίψω 245, 38: 343, 2
ἐνίω, immitto 345, 53
ἐνναέται οἱ 344, 8: adject. ἐνναέτης ὁ ἡ, et τὸ ἐννάετες 195, 3. item ἐνναετής έος 343, 21: ἐνναετὴς χρόνος 195, 6: ἐνναετία ἡ 343, 28
ἐννάνυχος 302, 5, 7
ἐννέα 343, 13. Ἐννέα ὁδοί, op. 93, 43. ἐνενήκοντα 308, 51. ἐννεάκρουνος fons 343, 42: 569, 2. ἐννεάμυκλος ὄνος 594, 21. ἐννεάπηχυς 343, 22. ἐννεάψυχος 343, 41
ἔννεον f. 344, 6
ἐννεόργυιος 343, 23
ἔννεπε f. 368, 13
ἐννεσίη 205, 39: dat. plur. Ion. ἐννεσίῃσι 344, 10
ἐννέωρος 343, 21
ἔννη f. 344, 1. ἔννη et Ἔννη pr. 582, 49
ἐννῆμαρ 343, 46
ἐννοηματικῶς 336, 53. ἔννοιαν ἡμῖν δίδωσι μήποτε— cogitandum praeb. 515, 48. ἔννοιαν ἔχει σύνθετον, sens. 641, 45. sic ἐπὶ τῆς ἐννοίας ταύτης, in hac signif. 358, 9. ἡ κοινὴ ἔννοια 543, 44: et ἡ κοινὴ δόξα 636, 56
—εννός pro εινός 135, 42
ἐννοσίγαιος 223, 8: 344, 43
ἐννύω, ἔννυμι 90, 13, 24: 251, 26
ἐνόδιος 375, 57. ἐνοδία ἡ 344, 42
ἐνοιδεῖν 345, 4
ἐνόλμιος 344, 40. ἐνολμὶς ἡ 344, 37
ἐνονυχίζειν 344, 41
ἐνοπή 169, 49: 344, 49: plur. ἐνοπαί 344, 47. ἐνοπῇ adverb. 344, 50
ἐνόπλιος 197, 2
ἔνορχα τὰ 344, 34
ἔνος ὁ ἐνιαυτός 432, 2: 601, 1: idem ἔνος 177, 53. ἔνος ὁ φόνος 169, 4
—ένος genit. ab ἤν 22, 39
ἔνοσις 302, 18: 344, 43. ἐνοσίχθων 344, 43: 684, 29. voc. e. ἐνόσιχθον 130, 34
ἐνοχλῶ 344, 46
ἔνοχος ποινῆς 336, 46
ἐνσκιρωθείς 344, 30
ἐνστάτης ὁ ἀντιστάτης 625, 25
ἐνστρέφεσθαι ἐν— 676, 41
ἐνταχῆναι 344, 21
ἔντεα τὰ 345, 17
ἐντεθυμμέναι ἄμπελοι 458, 42
ἐντελές et πλῆρες, opposita syncopato 585, 29: et 388, 33. ἐντελεῖς εὐθεῖαι, oppos. contractis 489, 18: et sic ἐντελῶς κλίνεσθαι 489, 17
ἐντελέχεια 338, 25: 344, 33
ἐντέμνειν 345, 24
ἔντερα 310, 9, 12: 344, 32: 828, 6
ἐντετάχθαι 416, 31
ἐντεῦθεν d. 762, 57. ἐντεῦθεν pro ἐνταῦθα 29, 19
ἔντεχνος λόγος 489, 35
ἔντης ου d. 169, 4, 8
ἐντίκτειν 309, 46
ἔντο 345, 41
ἔντομα τὰ 345, 24
ἔντος τὸ 355, 19
ἐντόσθια 345, 20
ἐντρέχεια ἡ 345, 30: 505, 37
ἐντροπαλίζεσθαι 345, 32
ἐντροπῆς ἄξιος 709, 48
ἐντροφον ὕλη 228, 27
ἔντροχος 762, 28
ἐντύνω 345, 23
ἐνυάλιος 337, 37: 345, 56
ἐνυγρόβιος 232, 45
ἐνύπνιον 345, 48
ἐνυώ ἡ 337, 36: 345, 52
ἐνχρῶ 313, 53. ἐνχρωκουρίας 314, 1
ἔνω τὸ φονεύω 337, 36. ἐνῶ τὸ κινῶ 282, 55. ἐνῶ ὠσῶ 354, 38. ἐνῶσαι 147, 49
—ένω def. 231, 57
ἐνώδια τὰ 345, 4
ἐνώμα imperf. a νωμῶ 345, 14
ἐνώμοτος et ἐνωμοτίς 345, 9. ἐνωμοτάρχης ὁ 345, 12
ἐνωπῇ 344, 56. ἐνωπαδίως 345, 1
ἐνωπή ἡ πρόσοψις 496, 11. ἐνωπῇ 344, 54. ἐνωπίδες αἱ 345, 3. ἐνώπιον 346, 6. ἐνώπια et ἐνῶπα 496, 9. ἐνωπιδίως 345, 1
ἐνωρῇ seu ἐνώρᾳ, id est ἐν ὥρᾳ 345, 7
ἐνῶρτο 826, 14
ἐνώτια 344, 47: 345, 4: pro eodem ἐνωτία 375, 45. ἐνωτικῶς 54, 9
ἐξ, sequente vocali: est tamen etiam ubi sequente cons. 324, 15: in compositione τὴν εὐθὺ σχέσιν denotat 349, 8: privativa in compos. 323, 16, 44: 347, 42. ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες, pro ἐξέφυγες 549, 51
ἐξάγγελτα 323, 50
ἐξάγιστος 346, 46
ἔξαγκα a ξαίνω 785, 58
ἐξαγώνιον πρᾶγμα 356, 30
Ἐξάδιος 346, 38. vide Not.
ἐξαείρω 405, 19
ἑξαέτης 350, 2: neutr. ἑξάετες 346, 29
ἐξαίνυτο 36, 49: 374, 26: 458, 13
ἐξαιονᾶσθαι 348, 24
ἐξαιρῶ seu ἐξερῶ 347, 47. ἐξαιρήσας 788, 7: et 777, 53. Ἐξαίρεσις Athen. 347, 30. ἐξαίρεται 347, 19. ἐξαίρετα τοῖς— 468, 41
ἐξαίσιος 347, 30, 37
ἔξαιτος f. 347, 28
ἐξακέσαιο 346, 47
ἐξάκλινον 346, 14, 34
ἐξακολουθεῖν 304, 34
ἐξακούεσθαι ἐπὶ τῶν— 211, 55. ἐξάκουστα 323, 50
ἐξαλαπάξας 556, 48
ἐξαληθίζεσθαι 327, 43
Ἐξάλιθος equus 544, 57
ἐξαλίσαι 64, 14: 65, 48
ἐξάλλως 323, 14
ἐξάλμενος 69, 24
ἔξαλος 346, 45
ἐξαμᾶσθαι 85, 21
ἐξαμβλοῦν 347, 1. ἐξαμβλῶσαι 80, 8
ἐξαμέλγω 86, 22
ἐξαμφοτερίσαι 347, 7
ἐξανθήματα 819, 12. ἐξάνθησις τῶν τριχῶν 472, 30
ἐξανθρακῶσαι 392, 11
ἐξάντης 346, 42
ἐξ ἅπαντος, omn. modis 713, 28
ἐξαπατήματα 791, 32
ἐξαπάφοιτο 346, 54
ἐξάπινα 347, 17

ἐξαπλασιασθὲν ἀφ' ἑαυτοῦ 595, 14
ἐξαπλοῦν, expandere 749, 7. pass. ἐξαπλοῦσθαι 542, 22
ἐξαποβάντες 809, 7
ἐξαπονίζειν 569, 8
ἐξάπουν 346, 14, 34
ἐξαράσασθαι 346, 51
ἐξάργματα 118, 32
ἐξαργυρίσαι et ἐξαργυρῶσαι 346, 55
ἐξαρθροῦν 141, 38
ἔξαρνος 346, 40
ἐξαρτᾶν σχοινία 569, 45. ἐξάρτησις † 766, 14
ἐξαυδᾶν 168, 40
ἐξαυλεῖσθαι 348, 27
ἐξαυστήρ 346, 56
ἐξεγλυμμένος 311, 46
ἐξέδων 347, 53
ἔξει, exi 347, 57
ἐξείδιον 147, 22: 347, 54
ἐξείης f. 348, 10: 419, 57
ἐξειλῆσαι 348, 12. ἐξείλησις 348, 16
ἔξειμι 683, 27
ἔξειπε imperative 484, 9
ἔξεισι 339, 39. ἔξεισι τῆς Ἀττ. exit 507, 27. ἔξεισι pro ἐξίασι 349, 1
ἐξεκυλίσθη 769, 47
ἐξελάσαιμι 325, 43. ἐξελάαν 549, 39
ἐξελεπτισμένος 662, 42
ἐξέμεν f. 347, 43
ἐξεμέσαι 337, 2
ἐξεναντίας 114, 27: 648, 20. idem divise ἐξ ἐναντίας 113, 29
ἐξεπιπολῆς 800, 25
ἐξεράσαι 422, 1
ἐξερέουσα 238, 9. ἐξερέεσθαι 654, 9
ἐξέῤῥησε seu ἐξέῤῥηξε 692, 22
ἐξέρχεται τὸ ς 643, 36. sic ἐξῆλθε τὸ υ 809, 48
ἐξέσιον pro ἐξαίσιον vulg. 660, 34. ἐξεσίη ἡ 347, 39
ἐξετάζω 386, 10. ἐξετασταί οἱ 586, 10
ἐξέτης εος 346, 28
ἐξέτρω 347, 48
ἐξευμενίζεσθαι, plac. 455, 13
ἐξεφαάνθη f. 546, 21: 551, 48
ἐξέφησε, eloquutus est 687, 30
ὁ ἐξέχων τῆς ποίμνης 639, 11
ἐξηγηταί οἱ 348, 19. ὁ τὸ ἐξηγητικὸν ποιήσας, nempe τῶν τοῦ Ὀρφέως Φυσικῶν 768, 9
ἐξήειν 121, 42
ἐξήειρε 405, 19
ἑξήκοντα 308, 46
ἐξῆμαρ 343, 56
ἐξήμβλωσε 347, 1
ἐξηονήθην 348, 24
ἐξηπίστατο 366, 15
ἐξηραμένος † 228, 30
ἐξήρτουν pro ἐξήρτων 558, 57
τὸ ἑξῆς, ordo structurae 582, 31
ἐξηυλημένα 348, 27
ἐξηυμενίσαντο τὴν— 252, 21
ἔξηχος διάνοια 696, 30
ἐξίδιον 347, 55
ἐξίημι 348, 35
ἔξιθι 347, 57: 445, 26
ἐξιλεώσασθαι 138, 52
ἐξίλλειν 348, 52
ἐξιοῦσα, emittens 440, 50
ἕξις ἡ d. 481, 31
ἐξίσχειν 194, 28
ἐξίτηλος 348, 50
ἐξιτήριος 348, 48
ἔξκλινον Att. 346, 14
ἐξογκοῦσθαι 617, 10
ἔξοι pro ἔξω Syrac. 663, 28, 32
ἐξοιχνεῦσιν Ion. 349, 1
ἐξοκέλλω 502, 42. ἐξοκεῖλαι 350, 20
ἐξολισθεῖν 348, 47
ἐξομόσασθαι 349, 36, 41
ἐξόν, cum sit licitum 353, 45
ἐξονομήνῃς 626, 26
ἐξόπισθεν τῆς παρατάξεως 619, 23: τῶν φρενῶν 581, 19
ἐξορθοῦν τὰς τρίχας 800, 33
ἔξορος 349, 26. ἐξορία ἡ 349, 23. ἐξορίσαι seu ἐξορρίσαι 349, 27
ἐξοστρακισμός 325, 15: 349, 15
ἐξουδένωται 350, 24. ἐξουθενῶ 350, 27: 704, 50. ἐξουθενείτω τὸν μὴ ἐσθίοντα 586, 11
ἐξούλης δίκη 348, 48
ἐξουσία 349, 34: 461, 33: ἐξουσιαστικῇ χλιδῇ 812, 32
ἐξούσιος 523, 45
ἐξοφρυοῦσθαι 350, 22
ἔξοχος 349, 31. ἐξόχως ἔνδοξος 644, 44. ἐξοχία ἡ 384, 28. κατ' ἐξοχὴν nominata 332, 13: et 327, 55
ἐξπηχυστί 346, 15
ἔξπουν 346, 14
—εξουλ— 324, 17
—ἐξτοίχων 324, 21
—εξτομ— 324, 17
ἐξυνῆκε f. 385, 9
ἐξυπανέστη 349, 3
ἔξω 306, 8: 350, 9. ἔξω στηλῶν 350, 6: absque iota subscripto 544, 14: 663, 27, 31. ἔξω ab ἔχω 464, 39
ἐξώκειλε 350, 14: 502, 42
ἐξώλης 776, 9
ἐξωμίς 349, 43, 51
ἐξωμοσία 349, 40
ἐξώπροικα 316, 40: 582, 29
ἔξωρος et ἔξωρος 350, 2
ἐξωτέρω ἐξωτάτω 350, 12
ἐξωφρυωμένοι 350, 22
εο quot modis contrahantur 189, 33: in ει Attice 517, 52. —εο pro ου Ion. 351, 9: 365, 45. sic —ἑο pro οὗ in pronom. 334, 48
ἕο pro οὗ Ion. 334, 40
ἔοιγμεν f. 256, 14: 350, 52
ἔοικα 317, 47: 350, 41; [illegible] ἔοικεν 297, 6. ἐοικώς 350, 40.
ἐοικυῖα 350, 55
ἐόλητο 351, 57
ἔομαι, sum 294, 41
ἐόντε et ἐόντες 664, 2
ἔοργα 351, 27: 629, 15. ἐοργώς 351, 35
ἑορτή 351, 52: 369, 30: Ion. ὁρτή 351, 55. ἑορτάζω 351, 52
ἔος † 352, 40
ἑὸς ά όν 318, 2: et 307, 32. ἑός f. pro ὅς, aspir. 317, 48
—εος pro ειος 251, 3. —εος pro ειος mater. signif. 600, 21
—έος gerundiva 791, 5. —έος pro οὗς, ab ἧς 152, 14
—εός d. ex εύω 509, 47: 742, 21, 30. —εός d. propria 59, 43
ἔου et οὗ, imperat. 483, 37
ἐούρησε A. 540, 55
ἐοῦσα ης 350, 50
—εοχμός 755, 10
ἐπαγγεῖλαι et ἐπαγγελία 353, 43
ἐπάγην ης η 646, 47
τὸ ἐπαγόμενον τοῦ λόγου 212, 5, 8. τὸ ἐπαγόμενον φωνῆεν 176, 55. τὰ ἐπαγόμενα, multa inflicta 411, 28. ἐπαγωγή 352, 45
ἐπαγωνιεῖται 352, 47
ἔπαθον a πήθω 668, 12
ἐπαιγίζων 354, 26: 553, 57
ἐπαιδεύσα pro ἐπαιδεύσαο 579, 21
ἐπαινετός 347, 26
ἐπαίτης ὁ 354, 29: 495, 35: plur. ἐπαῖται 14, 31. ἐπαίτησις ἡ 356, 47
ἐπακουμβίζω, incumbo, innitor 112, 20: 372, 18: 717, 2
ἐπακούειν pro ὑπακούειν 297, 10. ἐπακουός 61, 23
ἐπάκριος Ζεύς 352, 49. Ἐπακρία ἡ 352, 53. ἐπακρίδες αἱ 353, 1
ἐπακτήρ 54, 28. ἐπακτῆρες 353, 16
ἐπάκτιον 353, 17
ἐπακτὸς ὅρκος 353, 12
ἐπακτοκέλης 602, 43
ἐπακτρεῖς 353, 4. ἐπακτρίς ἡ 45, 41: 353, 5. ἐπακτρία ἡ 353, 5. ἐπακτροκέλης 353, 7
ἐπαλγὴς φωνή 766, 16
ἐπάλειψις 69, 43
ἐπαλεξεῖν τῇ πατρίδι 59, 21
ἐπαλετρεύειν 659, 19
ἐπάλληλα βραχέα 337, 27. ἐπαλληλία τῶν βραχέων 193, 45. διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δ 253, 12. ἐπαλληλία aspiratarum mutatione mitigatur 516, 15. ἐπαλληλία vitatur 576, 2
ἐπάλμενος 353, 18
ἔπαλξις 353, 20. ἐπαλξίτης ὁ 353, 28
ἐπαμοιβός 85, 46
ἐπάν 356, 57
ἐπάναγκες adv. 322, 40: 358, 54
ἐπαναδιπλασιασμῷ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου 605, 16
ἐπανακροῦσαι 353, 32
ἐπαναλαμβάνειν, repetere, iterare 98, 21: 676, 24
ἐπανάστημα περικεφαλαίας 570, 6. ἐπανάστασις τῶν κυμάτων 800, 28
ἐπανατιθέναι 349, 57. ἀναβάλλειν v. 46
ἐπαναχεῖσθαι 329, 17
ἐπανοίκτης ὁ 459, 4
ἐπαντέλλειν νόσῳ 550, 52
ἐπαοιδή ἡ 353, 39: plur. ἐπαοιδαί 402, 28
ἐπαρδεύειν 149, 42. ἐπάρδευσις γίνεται τῷ σώματι 603, 7
ἐπαρκεῖν 144, 18
ἐπάρουρος 353, 36
ἔπαρσις pro ἄπαρσις 542, 41
ἐπάσαντο 353, 48
ἐπασσύτεροι 353, 55
ἐπαύλημα 757, 32
ἐπαύλεις αἱ 169, 52: 353, 57
ἐπαυλία ἡ 354, 1. ἐπαύλια τὰ 354, 2. ἐπαυλίζεσθαι τῷ ἀνδρί 119, 17: 354, 12
ἐπαύξησις χρονική 237, 35. ἐπαύξησις τοῦ ε εἰς η 32, 1: τοῦ ο εἰς ω 401, 35: 571, 10: 607, 57. ἐπαύξησις de terminatione θι 477, 56
ἐπαυρῶ 354, 14. ἐπαύρηαι Ion. 354, 18: 621, 34. ἐπαύρωνται 132, 36
ἐπαυτοφώρῳ 354, 20
ἐπαφρόδιτος 104, 21
ἐπαχθὴς θεῷ 484, 50: fort. ἐπεχθής.
ἐπάψ 354, 25
ἐπεβάτευσε 357, 43
ἐπεβώσατο pro ἐπεβοήσατο 218, 45
ἐπεγκενίς 288, 43: ut ἐγκενίδες 310, 37: sed et ἐπηγκενίς 357, 3. itemque Hesych. et Suid.
ἐπέγναψε 236, 12
ἐπέγρετο f. 574, 32
ἐπεδίκασε 355, 9
ἐπέζεσε 355, 12
ἐπεί 356, 7. ἐπεὶ ἤ 415, 6: et ἐπειή 356, 18
ἐπείγω 356, 33. ἐπειγωλή 356, 33
ἐπειή: vide ἐπεί.
αἱ ἐπεικάδες 131, 15
ἐπείκτης ὁ 356, 33. ἔπειξις ἡ 356, 33
Ἐπειός et Ἐπειοί 356, 31
ἔπεισι 356, 24
ἡ ἐπείσοδος τῶν συμφώνων 574, 12. sic ἐπεισόδῳ τοῦ μ 69, 15: τοῦ ν 661, 50: τοῦ ρ 142, 27: τοῦ τ 803, 16. ἐπεισόδιον 356, 28
ἔπειτα 356, 21
ἐπεκέκλετο f. 500, 41
ἐπεκερτόμει 506, 38
ἐπεκτεταμέναι πτώσεις 166, 40. ἐπεκταθέντα μόρια 315, 23. ἐπεκτέταται τὸ υ 314, 49. ἐπεκτεινόμενα διὰ τοῦ δὲ καὶ τοῦ γε 613, 53. ἐπεκτείνεται εἰς θεν 104, 51. ἐπέκτασις τῆς λη συλλαβῆς 400, 36. ἐπεκτείνονται διὰ τοῦ ι 167, 1. ἐπεκτάσει τοῦ ἰ 643, 22. κατ' ἐπέκτασίν ἐστι τῆς σι συλλαβῆς 791, 40: itemque 294, 17: 602, 23. ἐπεκτάσει τοῦ φι 607, 17: ἐπεκτάσει τοῦ χι 607, 30. κατ' ἐπέκτασιν τῆς χι συλλαβῆς 416, 12: 417, 1. ἐπεκτάσει τῆς θα συλλαβῆς 618, 53. ἐπεκτάσεις διὰ δασέων γίνονται, καὶ οὐ διὰ ψιλῶν 638, 46. ἐπέκτασις τί 302, 21: fit etiam in pronominib. 314, 44. ἐπέκτασις τῆς κλίσεως 74, 12: τί 503, 26: pugnat cum syncope 310, 17: ἐπεκτεταμένον ἔχει τὸ α, pro ἐκτεταμένον, productum 438, 8. sic ἐπεκτάσεις εἰς τὰ τελεώτατα μεγέθη γινόμεναι 30, 54: ἐπέκτασις τοῦ ο εἰς ω 351, 33: 692, 6. ἐπέκτασις, lineola extenta seu porrecta 294, 29: at ἐπέκτασις τοῦ ε, pro ἐπένθεσις 339, 55. εἰ ἐπέκτασιν λάβῃ τὰ γένη, si successione longe lateque extendantur 789, 22
ἐπέλαβε, obtinuit 108, 20
ἐπέλευσις 178, 22: 667, 46
ἐπελήκεον 355, 16
ἐπεμαίετο 355, 18
ἐπενδύεσθαι 358, 26
ἐπενεγκεῖν δόρυ 354, 31. ἐπενέγκαι, inferre 586, 26. ἐπένεξις ἡ 354, 30

ἐπενήνεον 354, 38
ἐπενήνοθα 354, 41: 817, 52
ἐπενθέσει τοῦ ι 392, 24: τοῦ ν 76, 29: τοῦ σ 61, 32: τοῦ δ 272, 19: τοῦ θ 153, 15: τοῦ φ 645, 3
ἐπεντύειν 355, 19
ἐπεξηγούμενος τὴν λέξιν 584, 6
ἐπέπιθμεν 253, 26: 355, 29. ἐπέπιθον ſ. pro ἔπιθον 661, 27
ἐπεπλήκεον, ſeu ἐπελήκεον 355, 16
ἐπέπλως 355, 21
ἐπεποιήκεα Ion. 386, 14
ἐπεπωλεῖτο στίχας 524, 3
ἐπέραστος et ἐπέρατος 138, 26: 357, 11
ἐπέρεται 304, 40
ἐπερρώσθοντο † 205, 34. ἐπερρώσαντο 355, 31
ἐπέσβολος 355, 3
ἐπέσθην 368, 14, 26
ἐπέσκηψε 717, 7
ἔπεσον 128, 26: 666, 4
ἐπεσσεύοντο 355, 43: 530, 46. ἐπέσσυται 355, 49. ἐπεσσύμενον πεδίοιο 660, 39
ἐπέτειος 354, 57. ἐπέτειος et ὁ ἐπέτους 711, 44, 50
ἐπέτης ου, et ἐπέται οἱ 354, 56
ἔπεται 666, 50
ἐπετοξάζοντο 355, 51
ἔπετας ſeu ἐπέτας 354, 57: viſe Not. ad 396, 10
ἐπευθείας, rectâ 238, 44. idem diviſe ἐπ' εὐθείας 470, 12
ἐπεύχομαι 400, 40, 42
ἔπεφνε 355, 53
ἐπέφραδον 356, 6: 471, 8
ἐπέχραο 428, 4
ἐπήβολος 357, 16, 18. ἐπηβολία ἡ 357, 29
ἐπηγκενίς: viſe ἐπεγκενίς.
ἐπηετανός 356, 39
ἐπηλυγάζειν 356, 52
ἔπηλυς υδος 599, 37: plur. ἐπήλυδες 357, 14. ἐπηλύσιος 341, 7
ἐπημοιβοί 356, 50
ἐπήν 356, 37: 379, 9: 499, 6
ἐπηνέθην ἁ. 730, 8
ἐπήρατος 357, 11
ἐπήρεια 357, 8
ἐπήρετο 304, 41
ἐπηρεφέες 706, 21
ἐπητής ὁ 356, 41
ἐπήτριμοι 356, 49
ἐπητύς ἡ 356, 45
ἐπηύλισται 354, 2
ἐπηυξημένος 408, 20
ἐπηῦρα ſ. 132, 39. ἐπηῦρον 354, 16
ἐπήχουρος † 346, 2
ἐπὶ ἐπαίνου λαμβάνεται 661, 53. ἐπὶ τοῦ— pro ὑπὸ τοῦ— 735, 37 ἐπὶ γούνασι 400, 43. ἐπὶ Δελφινίῳ 358, 56. ἐπὶ Θρασύλλῳ 359, 51. ἐπὶ κατηγορίᾳ ἀρχαίων πραγμ. λαμβάνεται 352, 36. ἐπὶ τῷ— dictum de— 819, 32. ἐπὶ συντάξεσί τισι δουλεύοντες, certis conditionib. ſeu pactionib. 452, 13. ἐπὶ πᾶσι, poſt omnia 751, 17. ἐπὶ τὴν γῆν pro ἐπὶ τῆς γῆς 53, 29. ſic ἐπὶ τὸ καλεῖσθαι ἔλαττον, pro ἐπὶ τοῦ 134, 12: itemque 256, 24: 427, 3: 606, 8: 634, 20: 737, 11, bis. ἐπὶ τὸ— et mox ἐπὶ τοῦ 232, 27. contra ἐπὶ τοῦ— et ἐπὶ τοὺς— 746, 41, 44, 45. ἐπὶ τὰς καταφοράς, pro ἐπὶ τῆς καταφορᾶς 601, 47. ἐπὶ σκέπην χρώμεθα τοῖς ἐρίοις 665, 54. itemque ἐπὶ ἐνέχυρα φιλίας διδόμενοι, pro εἰς ἐνέχυρα 335, 17: et mox verſ. 20, ἐπὶ ὁμολογίᾳ τῆς εἰρήνης διδόμενοι. ſic ὁ ἐπὶ τὸ σκοπεῖν ὤν 364, 14. ἐπὶ ſignificat τὴν ἐκ δευτέρου ἐπιδιόρθωσιν 365, 8: 366, 42: officii ſeu τοῦ δέοντος ſignificationem habet 357, 49: 360, 50: in compoſ. pro πρὸς et ὑπὲρ 400, 40: pro ὑπὲρ 362, 33: pro ἀπὸ in compoſitione 368, 46. ἔπι ſ. 342, 11: pro ἔπεστι 123, 56: 357, 32, 39
ἐπιάλης ητος 81, 46. ἐπιάλμενος 256, 41. ἐπίαλος ὁ 434, 12. ἐπιάλτης ὁ 403, 33: 434, 13
ἐπιβάλλει 357, 49. ἐπιβάλλον τὸ ἁρμόζον 659, 52
ἐπιβαρεῖν 334, 17. ἐπιβαρῆσαι 355, 39: 717, 18
ἐπιβάσεις αἱ 328, 56
ἐπιβασκέμεν 190, 44: 357, 47. ἐπιβάτης ὁ 357, 41. ἐπιβατεύειν 357, 43. ἐπιβατικά 357, 45. ἐπιβατήρια 210, 23. ἐπίβδαι αἱ 357, 54
ἐπιβλέπειν 400, 41
ἐπίβλημα ἱματίου 570, 55. ἐπιβλής ὁ 358, 2: 592, 19
ἐπιβοᾶσθαι τὸν θεόν 685, 49
ἐπιβοηθεῖν τῷ— 145, 26
ἐπίβοιον et ἐπιβόϊον 358, 11
ἐπιβολή 357, 20, 51. ἐπιβόλαιον 308, 45: 538, 5, 8: 746, 5: ut περιβόλαιον.
ἐπιβύσαι 321, 1
ἐπιβωσόμεθα ſ. 357, 52
ἐπιγαμία 509, 51. ἐπιγαμβρία 509, 54
ἐπιγεώμοροι 395, 53
ἐπιγνώμονες 358, 15
ἐπιγονατίς ἡ 358, 24: 594, 35. ἐπιγουνατίς 53, 34. ἐπιγουνίς 358, 27
ἐπιγράβδην 358, 22. ἐπιγράμματα 358, 23. ἐπιγραφεῖς οἱ 358, 17, 20. ἐπέγραψέ με ταρσὸν ποδός 747, 8
ἐπιγύης δίκη 358, 50
ἐπιδαίσιος 358, 43
Ἐπίδαυρος, Ἐπιδαύριος, Ἐπιδαυρίς: item Ἐπιδαυρία et Ἐπιδαυριώτης 358, 34
ἐπιδαψιλεύεσθαι 794, 52
ἐπιδέξια adverb. 358, 45. ἐπιδεξίως 338, 44
ἐπίδημος 338, 53. ἐπιδήμιος πόλεμος 359, 8. ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες 359, 6. ἐπιδημεῖν 338, 56
ἐπιδιατίθεσθαι 359, 21
ἐπιδίετες ἡβῆσαι 359, 16: Harpocr. et Suid. ἐπιδιετές: pro ἐπὶ διετές.
ἐπιδικάσαι 355, 9. ἐπιδικάζεσθαι 368, 57. ἐπίδικος 359, 29
ἐπιδιόρθωσις 365, 8
ἐπιδίφριος 359, 10. ἐπιδιφριάς ἡ 359, 14
ἐπιδοίκειν 434, 48
ἐπιδρομή 358, 40. ἐπίδρομος 358, 38
ἐπιδωσόμεθα 357, 53
ἐπιεικής 359, 52. ἐπιεικές 359, 39. ἐπιεικές adverb. 358, 52. ἐπιεικῶς 359, 35. ἐπιείκεια 359, 33
ἐπιεικτός 224, 46: 638, 39
ἐπιειμένος 300, 35. ἐπιειμένος ἀναιδείην 90, 18: 101, 11
ἐπιέλπεο Ion. 296, 22: 434, 54
ἐπιζάφελος 408, 16. ἐπιζαφελῶς 408, 17, 25
ἐπιζέσαι 355, 12
ἐπιζυγῶσαι 96, 21
ἐπίηρα ſ. 436, 32. ἐπιήρανος 436, 30. ἐπιήρανα 359, 45
ἐπιθανάτιος 360, 20: 457, 39
ἐπιθειάζειν 449, 52: et ἐπιθειάζειν 449, 46, 52: μετ' ἐπιθειασμοῦ λέγων 355, 41
ἐπίθες 343, 10. ἐπίθετος 359, 54: 360, 5. ἐπιθετικῶν τάξιν ἔχοντα προσηγορικά 190, 10. ἐπιθετικῶς λέγεται ἐπὶ τῶν— 70, 12. ſic 617, 17: 641, 26
ἐπίθημα τὸ 359, 46: 428, 43
ἐπιθιγγάνειν 450, 11
ἐπιθορνυμένη 359, 49
ἐπιθρυλεῖν 456, 40
ἐπιθύμημα 317, 17. ἐπιθυμητής ὁ 360, 27. ἐπιθυμητῶς ſeu ἐπιθυμητικῶς 148, 7. ἐπιθυμητικῶς ἔχειν 485, 16
ἐπιθύειν 365, 48. ἐπιθυόμενον εἰς κάθαρσιν 457, 8. ἐπιθυσιῶμεν ſ. 443, 54
ἐπίθωμαι ἢ ητὰι 459, 48
ἐπιίστωρ 478, 16
ἐπικαμπής 242, 3: 495, 21: 530, 19. ἐπικαμπία 722, 54
ἐπικάρ 360, 7
ἐπικατακλίνειν 431, 4
ἐπικαταλαβούσης τῆς νυκτός 390, 2
ἐπικαταπνέων 554, 1
ἐπικατηγορεῖται ἀνθρώπῳ, dicitur de h. 691, 4
ἐπικεκηρυχέναι 360, 13
ἐπικεῦθε † 787, 35
ἐπικεφάλαιος κόσμος 758, 4
ἐπικηδεία 326, 56. ἐπικήδειον 454, 50
ἐπίκηρος 360, 20
ἐπικηρύττειν 360, 13. ἐπικηρυκεύεσθαι 360, 21. ἐπικηρυκεία ἡ 360, 22
ἐπικλασθεὶς πρὸς αὐτόν 366, 35
ἐπικλείειν 404, 33
ἐπίκλημα τὸ 360, 46
ἐπίκληρος 359, 25, 30: 360, 48. ἐπικληρῖτις 359, 27, 31
ἐπικλινής 770, 1
ἐπίκλοπος 360, 26: 433, 46
ἐπικλώθειν 198, 3. ἐπικλώσειαν 360, 30. ἐπικλώσεις τῶν Μοιρῶν 495, 24
Ἐπικνημίδιοι 360, 32
ἐπίκοινος οἶκος 358, 43
ἐπικόπτειν 360, 42. ἐπίκοπος 360, 41. ἐπίκοπον 362, 22
ὁ ἐπικὸς κύκλος 327, 39
ἐπίκουροι 360, 53. ἐπικουρεῖν 360, 50
ἐπικραίαινον ſ. 336, 4. ἐπικρᾶναι 361, 6
Ἐπικράτης 361, 3
ἐπικύλλωμα 361, 7
ἐπικυνεῖν 361, 11
ἐπίκωπος et ἐπικωπητήρ 360, 43
ἐπιλαγχάνειν 361, 24
ἐπιλαθέσθαι cum genit. et accuſ. 5, 11
ἐπιλάρκισμα 361, 22
ἐπιλαχών 361, 24
ἐπιλεγόμενος τοῖς τεθν. 326, 48. ἐπιλεγόμενον ἐπὶ τοῖς ἤδη εἰρημένοις 296, 51. ἐπιλέξασθαι 360, 17. ἐπίλεκτος 269, 8: 570, 17
ἐπιλημεῖν 355, 16
ἐπιληναίῳ 361, 39. ἐπιλήνια 766, 41
ἐπιλησμονέστατος 361, 38
ἐπίληψις 285, 22
ἐπιλίζειν 361, 42. ἐπιλίζοντας ὀϊστούς 712, 42. ἐπιλίγδην 361, 46
ἐπιλογισμός 458, 14
ἐπιλύγεα 357, 1
ἐπιλύειν αἴνιγμα 241, 39
ἐπιμαίεσθαι 355, 18
ἐπιμαίνεσθαι ἵπποις 474, 43
ἐπιμάρτυρες 610, 45
ἐπιμασάμενος 133, 6
ἐπιμαστεύειν 361, 52
ἐπίμαστος 361, 52
ἐπίμαχος 361, 1, 55
ἐπιμελεῖσθαι cum accuſ. 578, 55: cum dativo 303, 55. ἐπιμεληταί οἱ 361, 57. ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων 362, 9
ἡ ἐπιμεριζομένη ἑκάστοις τύχη 685, 36. τὰ ἐπιμεριζόμενα quotuplicia 320, 15: barytona omnia 680, 46: vocativo quare careant 320, 17. ἐπιμερισμὸς τοῦ ψαλτηρίου 29, 1. Ἐπιμερισμοὶ grammatici 42, 50. Ἐπιμερισμοὶ Herodiani 3, 2: 101, 34: non ſunt omnes Herodiani, ſed quidam ſuppoſititii 779, 32. οἱ Ἐπιμερισμοὶ citati 523, 23: 692, 15: 802, 43: 824, 6
ὁ ἐπίμηκος τομή 170, 33: itemque 338, 4: rectius ἐπὶ μῆκος vel ἐπιμήκης διεξέρεξις 170, 33
ἐπιμήνιον 335, 14: et plur. ἐπιμήνια 362, 14
ἐπιμίξ 337, 18: 362, 17. τὰς πρὸς ἀλλήλους ἐπιμιξίας ἐποιοῦντο 303, 14
ἐπίμναι et ἐπίμνησις 357, 57
ἐπιμόνως 335, 7
ἐπιμύλιος θεός 394, 4
εἰς ἐπίμυσιν ἄγειν 490, 54
ἐπινεύειν τὴν κάραν 609, 36
ἐπινήϊος 362, 19
ἐπίνητρον 362, 20
ἐπινίκιος ὕμνος 450, 46
οἱ ἐπιξενούμενοι 252, 26: 470, 47
ἐπιξέσαι 358, 22: 519, 9
ἐπίξηνον 362, 22
ἐπιξύσαι 814, 6
ἔπιον a πίνω 674, 2
ἐπιόπτεσθαι 362, 36, 38
ἐπιορκεῖν 362, 33: 400, 40
ἐπίουρος 362, 29. ἐπίουρα 642, 36
ἐπιούσιος 362, 52
ἐπιόψομαι 362, 36
ἐπιπαμφαλόωντες 650, 19

ἐπίπαν et ὡς ἐπίπαν, plerumque 775, 52: 776, 3: et 602, 38, idem ἐπιτοπλεῖστον 817, 4
ἐπίπαππος 366, 13
ἐπιπάττω ſeu ἐπιπάσσω 655, 38: et 661, 11. ἐπίπαστα 362, 51
τὸ ἐπίπεμπτον 763, 22
ἐπιπηδῆσαι 414, 22
ἔπιπλα 118, 39: 363, 9
ἐπιπλάζω 335, 39
ἐπίπλατος pro ἐπὶ πλάτος 396, 10. ἐπιπλατύνεται τῷ— 377, 5: 397, 56
μετ᾽ ἐπιπλοκῆς συμφώνου 730, 26: 366, 2: 701, 45. ἐπιπλοκὴ συμφώνων in terminatione 231, 53: 232, 8
ἐπίπλους ὁ 589, 20. ὁ ἐπίπλοος in corp. hum. 257, 27: 279, 4: 363, 15: 522, 25, 30. ἐπιπλώς ſ. pro ἐπιπλώσας 363, 18
ἐπιπόθησις 678, 38
ἐπιπόλαιος 363, 23. ἐπιπολαίως ὑγιεῖς 784, 17
ἐπίπολις Syrac. 363, 26
ἐπιπολύ, longe ac late 299, 18. ſic ἐπιπολὺ τετᾶσθαι 674, 34. ἐπιπολύ, diu 361, 15
ἐπιπορπῆσαι 293, 44. ἐπιπόρπημα 363, 28
ἐπιπροΐηλε 688, 55
ἐπίπροικος 359, 27
ἐπίπροσθεν ποιεῖσθαι 356, 56
ἐπὶ πρύμνῃ ἀνακρούεσθαι 363, 1
ἐπιπρυτανείῳ 362, 54
ἐπιπτέσθαι 363, 33
ἐπιπώλησις 521, 1
ἐπιῤῥήδην 363, 42. ἐπιῤῥηδής 372, 39
ἐπιῤῥήματα choriaca 363, 46. ἐπιῤῥηματικῶς κείμενον 450, 40. ἐπίῤῥησις 363, 44. ἐπίῤῥητος 363, 45: 365, 11
ἐπίῤῥοθος 363, 51: 365, 31
ἐπιῤῥῶσαι 355, 31
ἐπισεσυρμένως φθέγγεσθαι 191, 33. ſic 273, 36
ἐπίσημα, inſignia 711, 16
ἐπισημασία λέξεων 817, 4
ἐπίσης, aequaliter 511, 14. ἐπίσης γυναικός 388, 11
ἐπίσιον 363, 56
ἐπίσιστον 363, 54
ἐπισίτια 364, 2
ἐπισκάζειν 704, 14
ἐπισκεπάζειν 349, 48
ἐπισκέπται οἱ 364, 14
ἐπισκῆψαι 355, 37. ἐπισκήψασθαι 355, 35: 717, 17
ἐπίσκοπος 364, 14: 775, 54: 827, 42. ἐπίσκοποι γραφεῖς 358, 15. ἐπισκοπεῖον 187, 17
ἐπισκύζεσθαι 364, 12. ἐπισκύνιον 361, 19: 364, 4: 720, 6, 37. ἐπισκύσαι 364, 10
ἐπισκώμματα 713, 7
ἔπισος 89, 24
ἐπίσπαστον 364, 17. ἐπίσπαστρον 246, 31
ἐπισπασμ ῆς γ 495, 6. ἐπίσπη 364, 21. ἐπισπᾶν 364, 20
ἔπισσαι αἱ 596, 35
ἐπισσεύειν 161, 28
ἐπίσσωτρα τὰ 364, 26
ἐπισταδόν 364, 33
ἐπίσταθμοι 364, 36
ἐπίσταμαι 43, 14: 364, 50. ὁ ἐπιστάμενος, praefectus 364, 44. ἐπισταμένως, attente 165, 22: d. 78, 55. ἐπίσταται pro εἴωθε 572, 11: ἐπιστάτης ὁ 364, 44. ἐπιστάται Athen. 364, 39. ἐπιστάται in acie bell. 729, 14. ἐπιστατεῖν τῶν— 369, 51
ἐπίστεαι Ion. 290, 39
ἐπιστερήσεις quae, et quid ſignif. 97, 11, 38: 98, 37, 49
ἐπίστῃ A. pro ἐπίστασαι 290, 38
ἐπιστηθίδιος 760, 48
ἐπίστιος 176, 10
ἐπίστιχος φυτεία 634, 40
ἐπιστοβέω 364, 57
ἐπιστολή ἡ 364, 56: 726, 11. ἐπιστολιμαῖοι 365, 5
ἐπιστομέω 365, 1. ἐπιστομίζειν 795, 21
ἐπιστρατεύσας Ἰνδοῖς 460, 50
ἐπιστράψας † 443, 56
ἐπιστροφάδην 365, 2. ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τοῦ— curare 196, 13. ſic ἐπιστροφὴν ὑμῶν ἔχει οὐδεμίαν 58, 44. μετ᾽ ἐπιστροφῆς 339, 23. ἐπιστρόφως καὶ ἐῤῥωμένως 621, 20
ἐπισυνηγμένη κοιλία 738, 41
ἐπισυντιθέμεναι προθέσεις 349, 4
ἐπισύρειν 521, 37: 525, 28
ἐπισύστασις 365, 7
ἐπίσφατος 365, 11
ἐπισφύριον 739, 37
ἐπισχερώ adv. 365, 14
ἐπίσχες 343, 10: 365, 20. ἐπίσχεσις, inhibitio 740, 32. ἐπισχεσίη μύθου 593, 47
ἐπισχίζοντες ἄρουραν 674, 24
ἐπισχόμενος 365, 20
ἐπίσωτρα 145, 20
ἐπιτάξ 365, 25
ἐπιτάῤῥοθος 365, 30
ἐπίτασις 365, 34. ἐπίτασις χρόνου 387, 17. ἐπιτατικὰ μόρια 142, 8
ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πατρόκλου, ſ. ἀγῶνι 744, 44
ἐπιτεῖλαι 365, 40
ἐπιτειχίσαι 254, 41
ἐπιτελίς 365, 47. ἐπιτελέωμα 365, 47
ἐπιτέλλεο 365, 44
ἐπιτετράφαται 365, 51
ἐπιτετυφλωμένος 365, 50
ἐπιτέχνημα 169, 44
ἐπιτήδειος 366, 16. ἐπιτηδής 366, 19, 29. ἐπιτηδές ſ. 366, 22. ἐπίτηδες adverb. 366, 26. ἐπιτηδεύω 366, 32. κατ᾽ ἐπιτήδευσιν, ſtudio, data opera 175, 2
ἐπιτηθή 366, 11
ἐπιτηρεῖν, obſerv. 490, 35
ἔπιτνον 366, 44
ἐπιτοαυτό 366, 49: 612, 6
ἐπιτοξάζεσθαι 355, 51
ἐπιτοπλεῖστον, plerumque 426, 39: 445, 43: 680, 16: 817, 4
ἐπιτιθέναι 360, 2. ἐπιτιθέμενα, adiectivorum more attributa 190, 15, 19
ἐπιτιμηταί οἱ 366, 41. ἐπιτίμια τά, mulctae 358, 18. ἐπίτιμος 366, 33. ἐπιτιμία ἡ 366, 38
ἐπίτραγοι 367, 18
ἐπιτραπεζώματα 366, 52
ἐπιτραφείς 358, 29
ἐπιτριηράρχημα 766, 19
ἐπιτριπτής 154, 8. ἐπίτριπτος 367, 1
ἐπιτρίταις 366, 54
ἐπιτροπή ἡ 367, 12. ἐπιτροπεύειν 367, 14. οἱ ἐπιτροπευόμενοι, curatores, ſeu quibus curatela commiſſa eſt 788, 53. ἐπιτροπέουσι 771, 2
ἐπιτροχάδην 367, 3. ἐπιτροχάει 86, 55
ἐπίττων τὸ ἔφιλουν 656, 6
ἐπιτυφλῶσαι 365, 50
ἐπιτυχὼν ζώῳ 548, 15. ἐπιτύχημα τὸ 548, 45. ἐπιτυχῶς 388, 42: 773, 3. ἐπιτυχία 291, 50
τὰ ἐπιφερόμενα σύμφωνα, inſeq. 249, 19
ἐπίφθεγμα 388, 31
ἐπίφοβον προσωπεῖον 590, 51
ἐπιφοιτῶν τινι 385, 38
ἐπιφρασαίατο Ion. 799, 18
ἐπιφρίξ 800, 28
ἐπίφρονα βουλήν 458, 19
ἐπιφυλλίδες 367, 17
τὸ ἐπιφωνούμενον τοῖς ὑσίν 736, 22
ἐπιχάριττα B. 367, 19
ἐπίχειρα 367, 27
ἐπιχθόνιοι 367, 29. ἐπιχθόνιος c. 586, 57. Ἐπιχθόνιος pro Ἐριχθόνιος 371, 29
ἐπίχυσις 397, 51. ἐπίχυτος 367, 32
ἐπιψηλαφήσας τοῦ— 154, 33
ἐπιωγαί 362, 40
ἐπιώψατο 362, 38
ἐπλάγη et ἐπλήγη diff. 661, 59
ἔπλεο ſ. pro ἐπέλου 367, 34. ſic ἔπλευ 428, 43
ἐπλήγη et ἐπλάγη diff. 661, 39
ἔπληντο 367, 37
ἐπλινθεύθησαν 367, 42
ἐπόθην 312, 4: 496, 16
ἐποικεῖν et ἐπῴκησαν 768, 30
ἐποῖσαι † 362, 41
ἐποίχεσθαι 367, 47
ἕπομαι 368, 14, 24
ἐποπίζεο 627, 48
οἱ ἐποποιοί 477, 12. ἐποποιΐα 367, 54
ἐπόπτης 291, 20. ἐποπτεύω 278, 11
ἐπορθρεῦσαι 368, 1
ἔπος τὸ 367, 55. ἔπος ὁ λόγος 335, 2: 383, 49. ἔπος ὀνοματικόν † 644, 47. ἔπος carmen heroïcum 438, 13: ſic ἐπὶ τῶν ἐπῶν, apud epicos poetas 624, 26. ἔπος unde dictum hexametrum carmen, et a quo inventum 327, 52: ἔπη etiam trimetra 328, 2
ἐποστρακίζειν 368, 3
ἐποτρύνειν 405, 46
ἐπόψιος 784, 36
ἔπραθον ſ. 286, 8
ἔπρεσε pro ἔπρησε 687, 41
ἐπρήνιξε τὴν πόλιν 687, 34
ἔπρησε 687, 44, 49
ἐπρία pro ἐπρίαο 579, 21
ἑπτά 368, 5
ἔπταμαι et πέπταμαι 501, 30
ἑπτάμηνος 346, 51. ἑπταμηνιαῖος 428, 10
ἑπτάπεκτος 368, 10
ἑπτάπους ὁδὸς 454, 57: et ἑπταπόδης ὁ 455, 7
ἑπταπύργους τρίποδας 744, 40
ἑπτάς ἡ 368, 6. ἑπταχῶς 240, 41
ἔπταται et πέπταται 662, 33. ſic ἐπτερύγωμαι et πέπτ. 308, 33: 662, 35. ἐπτηχὼς et πεπτηχώς 662, 52. ἐπτισμένος 36, 21: 261, 48. ἔπτωκα et πέπτωκα 662, 36
ἐπύλλια τὰ 368, 8
ἐπυράκτεον 697, 18
ἔπω ſignif. quas hab. 368, 12. ἔπω τὸ λέγω 302, 24, 44: 627, 7. ἔπω 368, 13. ἔπω τὸ ἀκολουθῶ 156, 43: 273, 12; uſitatum in compoſitione tantum 368, 16, 27
ἐπωβελία ἡ 368, 48
ἐπῳδός 368, 28
ἐπῴκησαν τῇ Κρήτῃ 768, 30
ἐπωμαδόν 368, 40. ἐπωμίς ἡ 358, 25
ἐπωνία ἡ 368, 30
ἐπώνυμοι Athen. 369, 6. ἐπώνυμος ἀρχή 151, 14. ἐπωνύμως πόνων ὁ πόντος 682, 36
ἐπωπίς et ἐπωπίς ἡ 368, 32
ἐπωτίδες 369, 23: navium 811, 23
ἐπῴχατο Ion. 568, 36: 657, 24
ἐπῴχετο Κύπριν 547, 33
ἔρα ἡ γῆ 107, 56: 369, 24: 504, 14: 528, 13. ἔραζε 211, 5: 340, 8: 369, 27: 806, 11
ἐράζω 369, 43: 434, 56. ἐρᾶν 369, 28. ὄντως ἐρᾷ καὶ τὴν ψυχήν 514, 10. ἐρᾶν τὸ καθαίρειν 369, 30
ἐρανίσαι 369, 36. ἐρανισμένος pro ἠρανισμ. 379, 56. ἐρανιστής ὁ 369, 38
ἐραννός 369, 49: 379, 57
ἔρανος 369, 31. ἐρανός 379, 56
ἐράσθην 369, 42. Ἐρασῖνος 369, 45. ἔρασις ἡ μίξις 437, 38. ἔρασις evacuatio 380, 53. ἔρασος d. 369, 30. forſan ἔρανος. ἐραστής d. 40, 44
Ἐρατάν nom. barb. 715, 12
ἐρατεινός 135, 40: 369, 47. ἐρατίζειν 369, 41. ſic ἐρατίζων, ἐπιθυμῶν 537, 4. ἐρατός 369, 41, 47. ἐρατὰ δῶρα 138, 25
ἐργᾷ ſ. Not. ad 369, 56
ἔργαθε 369, 53
ἐργαλεῖα, inſtrum. 628, 20. ἐργάνη 369, 51: 774, 24. ἐργάτης ſ. pro ἐργαστής 714, 34. ἐργατίνης 44, 51: et 43, 48: 369, 46
Ἐργαφίη κρήνη 135, 34
Ἐργίσκη Thrac. 369, 54
ἔργμα τὸ 151, 41: 370, 5
ἔργον ου 370, 7. τὰ τοῦ ἔργου τελεῖν 404, 19. ἔργον Homero pugna 319, 53. ἐργολάβος 370, 12
ἔργω pro εἴργω 629, 32. ἔργω aſpir. Attice 377, 47
Ἐργωνᾷ Menecratis 422, 35
ἔρδω ſ. 134, 19. ἔρδω 370, 16. ἔρδω τὸ πράττω 149, 44: τὸ θύω 701, 36
ἐρεβεννός pro ἐρεβεινός 135, 46: 370, 46. ἐρέβευς D. pro ἐρέβους 51, 45: 448, 31
ἐρεβίνθης καὶ κυάμου 569, 14
ἔρεβος τὸ 370, 26
ἐρεγμός ὁ 370, 29: 371, 19

ἐρέθω 370, 36. ἐρεθίζω 370, 31. ἐρεθισμός 370, 34
ἐρειγμός 371, 19
ἐρείδω εις ει 372, 18
ἐρειθεύω 370, 37
ἐρείκη ἡ 276, 2: 372, 16
ἐρείκω 270, 7: 372, 15: 436, 52
ἐρεῖν τὸ ἕπεσθαι 379, 43
ἔρειξις ἡ 372, 17
ἐρείομεν, interrogemus 468, 19
ἔρειον, lana 303, 5
ἐρείπω 372, 28. ἐρείπια τὰ 372, 28
ἐρειρέδαται pro ἐρηρέδαται 372, 22
ἐρειῶ seu ἐρείω 372, 14
ἐρέκτης seu ῥέκτης ὁ 376, 52
Ἐρεμβοί pop. 370, 40. Ἐρεμβαῖοι 370, 45
ἐρεμνός 370, 46: 489, 51: et ἔρεμνος 370, 47. Ἐρεμνοί pop. 370, 43
ἐρέουσι fut. et praes. temp. 512, 40
ἐρέπτω 107, 57: 370, 48: 372, 34, 56. ἐρέπτω τὸ βλάπτω 371, 8: at ἐρέπτω τὸ καλύπτω 374, 38, usitatius ἐρέφω.
ἔρεσθαι et ἐρέσθαι 567, 27. ἔρεσθαι pro ἐρέσθαι 304, 34
ἐρέσσειν 370, 54: 780, 40, 47: fut. ἐρέσω 100, 39: 274, 33
ἐρεσχελεῖν 371, 3. ἐρεσχελία 371, 1
ἐρέτη 94, 51. ἐρέτης ὁ 370, 51, 55. ἐρετμός ὁ 370, 56. s. ἐρετμά pro ἐρετμοί 585, 40: et 502, 28
Ἐρέτρια, Ἐρετριεύς, Ἐρετριαῖος, Ἐρετριάς 371, 6. Ἐρετριεύς 426, 40: genit. Att. Ἐρετριῶς 189, 52: accus. Ἐρετριᾶ 189, 56
ἐρέττειν 780, 48: comm. ἐρέσσειν.
ἐρεύγω 371, 8
ἐρεύθω 371, 18: 379, 5
ἔρευνα ἡ 370, 11, 16. ἐρευνῶ ᾶς ᾷ 371, 15
ἐρεύω 371, 17
Ἐρέφα ἡ 372, 1. ἐρέφω εις ει 371, 56: 374, 38: 634, 29. pass. ἐρέφεσθαι 302, 55
Ἐρεχθεύς 371, 29. Ἐρεχθεύς et Ἐριχθόνιος idem, et eiusdem orig. 48, 30. ἐρέχθειος poss. 371, 48. Ἐρεχθιεύς 426, 40
ἐρέχθω τὸ σχίζω 372, 15: def. 231, 54. ἐρεχθέω 371, 24. ἐρεχθόμενος 371, 53
ἐρεχμός 371, 19
ἔρεψα ας ε 371, 55
ἐρέω q. sign. 372, 7. ἐρέω τὸ ἐρευνῶ 371, 11: τὸ ζητῶ 371, 15
ἔρημος 373, 13. ἔρημον τὸ πρόβατον 487, 14. ἐρῆμος 373, 15. τὰ ἐρῆμα φοβεῖται 487, 16. ἐρημία ἡ 372, 41
ἐρηνοβοσκός 377, 12
ἐρηρέδαται Ion. 372, 44. Att. ἐρήρεδα 373, 4: ἐρήρεικα 372, 48: ἐρήρειστο 372, 50: ἐρηρεισμένος 372, 45. sic ἐρήριδα 373, 5: ἐρήρικα 372, 49: ἐρήρισται 372, 51. item ἐρηρώτηκα seu ἐρηρότηκα 372, 42
ἐρήσομαι 304, 44
ἐρήτυθεν B. 373, 9. ἐρητύσειε 373, 6
ἔρθυρις Aeol. 148, 11: et ἐρθυρίς 377, 35
ἐρι s. 769, 39. ἐρι adverb. 374, 15: 375, 1: s. ex περί 142, 16, 19: intensiva part. 142, 12, 16, 19: 373, 23, 33. ἐρι et ἀρι cum quib. componi soleant 375, 2
ἐριᾶ σφενδόνη 618, 48
ἐριαύχην c. 142, 12
ἐριβρεμέτης 373, 25. ἐρίβρομος 259, 28
ἐριβῶλαξ 373, 21
ἐρίγδουπος s. 373, 25: 516, 31
ἐριδαίνω 373, 27. ἐριδήσασθαι 633, 42. ἐριδμαίνειν 319, 9. ἐριδμαίνοντες 375, 28
ἐρίδω εις ει 373, 27, 32
ἐρίζειν 373, 29. ἐρίζειν τὸ ἐξισοῦσθαι 297, 45, 50
ἐρίηρ ος 373, 35: plur. ἐρίηρες 374, 27
ἐριθεύω 370, 38. ἐριθεύεσθαι 254, 31. ἐριθεύς 373, 46. ἐριθεία 254, 32
ἐριθηλής 283, 10: 373, 45, 47
ἔριθος 379, 39
ἐριθυρίς ἡ 377, 35
ἐρικνῶ d. 270, 7
ἐρικυδής 373, 51
ἐρινός 373, 53. ἐρινεός 373, 53. ἐρινεὸν σῦκον 373, 56. ἐριναστεῖσαι συκαῖ 108, 20
ἐρινύες αἱ 374, 2. ἐρινύειν 374, 1
ἔριον τὸ 374, 12
—έριος d. ex ήρ 421, 22
ἐριούνιος Ἑρμῆς 371, 51: 374, 18
ἐρίπνη ἡ 372, 30: 374, 33: plur. ἐρίπναι αἱ 374, 29
ἐριπῶσαι 374, 32
ἔρις 374, 41: 475, 46. ἐρίσδω Dor. pro ἐρίζω 531, 25
Ἐρίσης 14, 57
ἐρισθενέτης 404, 21
ἐριστός 297, 47
ἐρισφάραγος 160, 52
ἐρίσφηλος 100, 47
ἐρίσχηλος 374, 50. ἐρισχηλεῖν 374, 53
ἐρίτιμος 374, 55
ἔριφος 375, 7: foem. ἐρίφη 372, 6
Ἐριχθόνιος 371, 29, 34, 49. Ἐριχθονίδης ά. 210, 11. ἐριχθών 371, 28
ἐριώλη ἡ 375, 11
ἕρκος 375, 13. ἑρκίον ου 375, 27: paroxyt. 631, 25. ἕρκιος Ζεύς 375, 13
ἑρκτης ὁ 376, 53. ἕρκτωρ 375, 40
Ἑρκύνιος δρυμός 375, 33. Ἑρκυνίδος αἴης 375, 36
ἕρμα τὸ 375, 45: et ἕρμα 375, 43, 54: 398, 15: 631, 31
ἑρμαῖ et ἑρμάρια 147, 3. Ἑρμαῖος λόφος 376, 6. Ἑρμαῖον 375, 57: ἑρμαῖον 376, 15, 33. Ἑρμᾶν seu Ἑρμάν d. 825, 13. ἑρμαφρόδιτος 375, 41. Ἑρμείας propr. n. 376, 21. Ἑρμείας ὁ Ἑρμῆς 376, 20. Ἑρμείας α ᾳ Dor. 552, 54. Ἑρμείω et Ἑρμείω s. 153, 54
ἑρμηνεύς ὁ 376, 46. ἑρμηνεία citatur 524, 20
Ἑρμῆς 376, 20, 28. Ἑρμῆς στροφαῖος 376, 34. Ἑρμίας ὁ, propr. n. 376, 25. Ἑρμιόνη 376, 43. Ἑρμιόνης ου 473, 22.
ἑρμίς seu ἑρμίν ὁ 376, 36. ἑρμώνεια τὰ 376, 47
ἔρνος 376, 50
Ἑρξίας ου 376, 51
ἔρξον, fac 370, 22
ἐροίη 379, 30
ἔροικον βρῶμα † 488, 54
ἔρος ὁ 295, 22: 345, 41: 379, 15. ἔρος τὰ, lana 303, 5
—ερός verbalia 566, 44: d. ex infinitivis 726, 18: oxytona 535, 29
ἐροτίς ἡ s. 379, 31
ἐροφοῖτις 421, 57
ἕρπε, vade 410, 43. ἑρπετόν 376, 54. ἕρπην ὁ, et ἑρπήνη ἡ 377, 4, 7. medicis ἕρπης, itemque Latinis Herpes. ἑρπηστικός ὁ 377, 9. alibi ἑρπυστικός, ab ἑρπύζω 429, 21: unde et ἕρπυλλος 377, 12
ἑρπῶ ἥσω 377, 3, 9
—ερρ Aeol. pro —ειρ 658, 57: 663, 46: pro ρι Aeol. 665, 39
ἔρραγον 787, 41: et 702, 57
ἐρράδαται Ion. 377, 13
ἐρρέθην ά. 377, 6: 730, 8
ἐρρεντί 377, 19
ἐρρεφορία 149, 15
ἐρρήθη 725, 23. ἔρρημαι 705, 38
ἐρρίγησι s. 377, 14
ἐρρύην ης η 128, 40
ἔρρω Aeol. 90, 12: 377, 31. ἔρρω τὸ φθείρω 126, 12: τὸ μοχθῶ καὶ φθείρω 374, 12: τὸ κάμνω 303, 52. ἐρρῶ seu ἔρρω 377, 19
ἐρρώγη 611, 45
ἔρρωμαι 633, 40
ἐρρωπίζομεν 377, 29
ἐρρώσθην ά. 730, 10
ἔρση ἡ 377, 53: plur. ἔρσαι 377, 37. ἐρσήεις ὁ 378, 1: et ἐρσήεις 691, 7. vide ἐέρση.
ἐρσηφορία 149, 17. Ἔρσις et Ἐρσιφορία, pro Ἔρση et ἐρσηφ. 149, 16
ἔρσω Aeol. 377, 43
ἐρύαται Ion. 378, 11
ἐρυγγάνω d. 771, 35
ἐρύγμηλος 379, 20
ἐρυθαίνειν 212, 45: 379, 19. Ἐρύθεια, Ἐρυθεύς et Ἐρυθείτης 379, 17. ἐρύθημα 701, 34
ἐρυθρός 379, 4. ἐρυθρὰ θάλασσα 379, 7. Ἐρυθραῖον πέλαγος 379, 13
ἔρυκε 378, 16
Ἐρύκη et Ἐρυκαῖος 379, 2: et 378, 44. Ἐρυκῖνος 379, 1
ἔρυμα τὸ 378, 23. Ἐρύμας ντος ὁ 378, 28. Ἐρύμνη, nunc Trallis 389, 55. ἐρυμνός 378, 34. ἐρυμνῶσαι 378, 31. ἔρυμος υ correpto 603, 12
Ἔρυξ 379, 1
ἔρυξαν 378, 17
ἐρυσάρματες s. 105, 48: 378, 56
ἐρυσίβη 378, 46, 55. ἐρυσίπελας τὸ 378, 41: 536, 30
ἐρυσίπτολις 378, 35
ἔρυτο 378, 15
ἐρύω 150, 48: 378, 3: 706, 16. ἐρύουσι pro ἐρύσσουσι 822, 11
ἔρχαται Ion. 377, 49. sic ἔρχατο 377, 51. ἐρχθεὶς ἔντος 377, 44
ἔρχμα τὸ s. pro ἔργμα 151, 41
ἔρχομαι pro ἀπέρχομαι 367, 55
ἔρω et ἔρῳ τῷ 379, 52. ἐρῶ ἥσω d. ex εἴρω 478, 55. ἐρῶ τὸ λέγω 141, 28: 370, 31: 378, 7: 511, 41. ἔρω τὸ ἐρωτῶ 437, 31
ἐρωδιός 380, 6
ἐρώεις d. 54, 39
ἐρωή ἡ 120, 44: 380, 44, 49. ἐρωῆσαι 369, 29: 381, 1
ἔρως ὁ 370, 57, 40, 54
ἐρωτῶ 380, 2. ἐρωτώμην ῷο ῶτο 380, 5. ἐρωτηματικῶς λέγειν 212, 6
ἐρωῶ ήσω 380, 52
ἔς ἔτω 459, 13
ἔς s. pro ἔσθι 99, 35: 381, 9. sic ἄφες, μέθες—
—ές vocativo casu a nom. ής 603, 44. —ες vocativus ab ης in quibus accentum retrahat 152, 26. —ες neutrum eodem accentu quo voc. comm. generis 678, 10. —ες imperativum ab ω 740, 14
—εσαι ab εμαι 509, 9
ἐσάλευε 381, 3
ἔσαν s. pro ἦσαν 381, 12
—εσαν pro εισαν Ion. et Att. in plusquamperf. 386, 42: 420, 11: et 121, 44
ἐσάπην a σήπω 711, 19
ἕσασθαι τὸ ἱδρύσασθαι 382, 50
ἐσβάντες 370, 3
ἔσεαι Ion. 381, 19
ἐσέδρακον 286, 13
ἐσήμηνα I. et Att. 483, 16: 626, 30
ἕσθαι ab ἵημι 495, 40
—έσθαι infinitivum aor. II. 567, 28, 32
ἐσθής 382, 46: et ἔσθησις 382, 51, 56
ἐσθλός 383, 7
ἔσθος τὸ 383, 1
ἔσθω τὸ ἐσθίω 382, 54: 383, 4
—έσθων pro ἐσθώσαν 7, 5
—εσι dat. plur. sig. 166, 48: 418, 18. —εσι— pro ο in compos. 73, 11
ἕσις, missio 289, 44: 295, 18: 305, 8. sic ἕσις τῶν βελῶν 469, 49
ἐσκαλευκότες 385, 13: 717, 19
τὰ ἐσκαμμένα ὑπεράλλεσθαι 196, 42
ἔσκε Ion. pro ἦν 381, 56
—εσκε Ion. augmentum 624, 32
ἐσκευωρῆσθαι 385, 16
ἐσκίδναντο 717, 48
ἐσκληκότα 384, 54
—εσκον ες ε Ion. 295, 12: et poet. 624, 56
ἐσκορδισμένος 384, 51
ἐσμέν s. 381, 17
ἑσμός 383, 9
ἐσμυρνισμένος 384, 56
ἕσο, sis, imperative 386, 25
ἐσπαθᾶτο 384, 44. ἐσπαθημένος 384, 49
ἐσπάραται I. 9, 15. ἐσπάρθαι 312, 43
ἕσπερος 383, 57: ἑσπέρα 352, 41: 384, 1: et 261, 17. ἑσπερινός et ἑσπέριος 810, 24. ἑσπέριος σταφυλή 77, 9. ἑσπερία θάλασσα 384, 7
ἐσπέσθην s. 368, 36. ἕσπετε 383, 18

ἐσπευσμένως 335, 5. ἐσπουδασμένως 175, 24
ἔσσατο f. 383, 37. ſic ἑσσάμεναι ἀέρα 437, 36
ἐσσεῖται Dor. 381, 27. ἔσσεται f. 381, 18, 22
ἔσσευα f. 383, 42: 622, 55
ἐσσήν ὁ 383, 27
ἔσσι, es 610, 37: rectius ἐσσί 405, 51: 647, 17: 759, 43
—εσσι dat. plur. fig. 418, 21
ἐσσομένοισι 381, 33
ἔσσυμαι 383, 45. ἐσσυμένως 148, 27: 383, 45. ἔσσυμος υ correpto 603, 13
ἔσσυο f. pro σέσυσο 477, 54. ſic ἐσσύνται 355, 48
—ισσω pro ἴσω Siculi 381, 25
ἔσσων f. 157, 58
ἔσταα f. 193, 27. ἔστακα 382, 26. [illegible] 382, 25
ἑσταλκώς 382, 30
ἔσταν f. 382, 18: at ἔσταν pro ἔστησαν 382, 15. ἑστᾶναι f. 281, 33. ἑσταότες f. 382, 23. ἕστασαν f. 373, 16. ἔστασαν 382, 21. ἔστασαν pro ἔταξαν 772, 2. ἑσταώς ότος 601, 6
ἔστε, eousque dum 382, 5. ἔστε Dor. pro ἔστε 382, 8
ἐστέ f. 381, 17. ἐστέ, indic. eſtis 382, 3: at ἔστε, imper. 381, 56
—έστερος ἔστατος ab ης 110, 21: ex εις 807, 1: pro ώτερος et ώτατος Ionice 394, 7: 420, 48: ſic ex οος 394, 8: ex ων ονος 675, 16
ἐστήκω, ſto 306, 27: 382, 25. εἰ ἐνεστήκοι κίνδυνος 569, 18
ἔστην, ſignif. paſſivae 307, 14
—έστης d. ex ος 510, 1: 679, 23
ἑστηώς f. 382, 24
ἐστί 300, 47. ἔστι accentum ubi retrahat 301, 2. at ἐστί, in quem finem 382, 10
ἑστία 176, 8: 382, 30, 39: 384, 14. ἀφ' ἑστίας ἄρχεσθαι 176, 7. ἑστίασις 283, 52
ἔστιγον 538, 56
ἐστιχόωντο p. 385, 21: 516, 8
ἑστιῶ τὸ ἀριστοποιῶ 382, 40
ἑστόρεον 385, 19
ἔστον ἔστων 381, 52
ἐστόρεσε 728, 35
ἑστός d. ab ἕω 382, 48. ἑστός ὁ πλήρης 580, 45
ἔστροφα 365, 57
ἔστραμμαι 366, 5: 729, 55. ἐστρέφθην 730, 16. ἔστροφα 366, 5: 729, 55
ἐστυγημένη 731, 28
ἔστω 381, 45: 476, 22. ἔστων f. pro ἔστωσαν 381, 54
ἔστωρ ὁ 383, 19, 24
ἑστώς ῶτος f. 224, 7: 382, 29: cur oxytonum 501, 8. foem. ἑστῶσα 193, 30: 224, 1
ἐσυνῆκε 385, 9
ἐσφήκωντο 385, 6. ἐσφηκωμένος 385, 2
—εσφι f. 645, 1
ἐσχάρα ἡ 384, 10
ἔσχατος 384, 18. ἐσχατιά ἡ 384, 26. Ion. ἐσχατιή 330, 20. ἐσχατιῶτις ἡ 384, 32. ἐσχατιόωντα p. 384, 42
ἐσχέθην 161, 18: 431, 6
ἐσχεῖρα 385, 28
ἔσχεο f. 99, 49. ἔσχον ας ε 749, 17
ἔσω ſeu ἔσομαι 350, 30. ἔσω d. Att. pro εἴσω 306, 9
—έσω quae in futuro, et quae ήσω 129, 43. —έσω et ήσω 129, 57
ἐσώθην ά. 730, 10
ἐσωληνευόμην 385, 27
ἐτάζω 386, 7
ἔται καὶ ἑταῖροι 385, 43
ἑταῖρος ὁ 385, 29. ἑταιρεῖος 429, 55. ἑταιρῆσαι 385, 46
ἕταρος f. pro ἑταῖρος 385, 39: ſic plur. ἕταροι 496, 6: ἑτάρους 824, 19: α correpto infra in νῆϊς, et apud Hom. ſaepe. ἑτάρα ἡ Ae. 250, 10
ἐτάρπην ης η 946, 54
ἔταφον Ion. pro ἔθαψον 748, 54
ἔτειλα 431, 48
ἐτεκτήνατο 755, 27
ἐτελείετο 750, 50
ἐτεός ὁ 385, 54. ἐτεόν adverb. 809, 19. ἐτεοβουτάδαι 209, 67: 386, 3. ἐτεόκρης 358, 10: 435, 32: et plur. ἐτεόκρητες 386, 6
ἑτεραλκέα νίκην 606, 1
ἑτερήμερος 33, 28
ἑτέρηφι f. 800, 6
ἑτερόγλωσσος 235, 38
ἑτερόγναθος 385, 50
ἑτερόγνης ὁ 435, 32
ἑτερόδοξος 455, 9
ἑτεροκλινὴς νίκη 606, 2. ἑτερόκλιτον, ἡ γυνή, τῆς γυναικός 243, 28: ὕδωρ ὕδατος 776, 15. ſic ἑτερόκλιτος πτῶσις 553, 28: ἑτεροκλίτως κλίνεται 553, 36
ἑτερομάσχαλος 90, 55: 349, 43
ἑτεροπάθεια 67, 44
ἕτερος 320, 16: etiam de iis quae in peius verſa 72, 41
ἐτέρσετο 753, 39
ἑτέρωθεν 385, 48
ἐτετύφεα Ion. 386, 17. ſic ἐτετύφεε 386, 21. ἐτετύφεσαν Ion. et Attice pro ἐτετύφεισαν 386, 42
—έτη 94, 51
ἐτήρ d. 176, 6
—ετηρίς 170, 17
ἔτης ὁ 386, 44: 825, 11, 15. ἔτης ὁ 320, 6. ἔτης ἐτήρ ἔτωρ 177, 25
—έτης verbale 404, 21: 794, 9
ἐτήσιος ὁ 386, 49. ἐτησίαι οἱ 386, 53: genit. pl. τῶν ἐτησίων ά. 386, 55: 812, 50
ἐτητύμακα Att. 373, 3. ſic [illegible] ἐτήτυμος 56, 13: 320, 3: 387, 3: 388, 6
ἔτι adverb. 387, 16. ἔτι καὶ ἔτι ἰέναι 387, 24
ἔτιθεν f. pro ἐτίθεσαν 467, 27
ἐτίλησε χολήν 624, 8
ἐτμήθ 402, 36
ἔτνος et ἴτνος τὸ 387, 8. ἐτνήρυσις ἡ 387, 5
ἕτοιμος d. 387, 52. ἑτοιμῶ d. 387, 52. ἑτοιμάζω α correpto 737, 27. ἑτοιμάσατε 387, 51. ἑτοιμασία ἡ 387, 51
ἔτος τὸ 387, 23. κατ' ἔτος, quotannis 602, 14. ab ἔτος compoſita ut varient 765, 23: et 617, 18. ab ἔτος derivata in ια 462, 25
ἐτός ὁ 385, 54: 387, 25, 44: 388, 3. ἐτός ὁ ἀληθής 39, 46: 172, 44. ἐτός d. 104, 44: 161, 21: 340, 31
—ετός d. 179, 46, 48
ἔτραπον f. 286, 9
ἔτρων ως ω 347, 52
ἔτυμος 388, 1. ἐτυμώτερον λέγουσι μᾶσα 589, 46. ſic 526, 2: 708, 31. τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως 348, 36. ἐτυμολογία c. 388, 7: quid ſit 817, 3: 827, 4. ἐκ τῆς ἐτυμολογίας διὰ διφθόγγου γράφεσθαι ὤφειλε 630, 18. ἐτυμολογεῖ αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἄτης 152, 6. ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ— 9, 43: 592, 54. παρετυμολογεῖται ἀπὸ τῆς— 62, 25. item ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ— 220, 37: 634, 44. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ— 27, 17, 39: 238, 13: 442, 34. ὁ ἐτυμολόγος citatur 199, 24. οἱ ἐτυμολόγοι citantur 185, 20: 341, 8. ἐν τοῖς ἐτυμολογικοῖς 212, 13
ἐτόχθη 388, 9: 755, 31
ἐτώσιος 39, 45: 387, 30. ἐτώσιον λιπεῖν τὸ ἔργον 412, 25. ἐτώσιον adverb. 387, 43. ἐτωσιοεργός 485, 54
εὖ, et ἐΰ 388, 14: in compoſ. quid ſignif. 401, 21: in quibus verbis augmentum capiat 399, 45: 400, 26
ευ f. ex εο 450, 20: pro εο Dor. 189, 36: pro ου ſeu εο Dor. 51, 44: 682, 30: pro ου ſeu εο Aeolice 38, 14
—ευ barytonum aditum 104, 52: pro εο ſeu ου Dor. 334, 50: 469, 30: pro ιο Samio more 259, 30
εὖ ex ἐο Dor. 448, 31
εὐάγγελος 7, 32. εὐαγγέλιον 388, 21
εὐαγής 266, 3: 292, 21
εὐάγωγος 390, 54
εὔαδε f. 388, 23
εὐάερος 389, 37: 390, 31
εὐάζειν 388, 31
εὐαής ὁ ἡ 388, 27: 401, 26
εὐάκεσιν ιος 491, 50
εὐάν Bacch. 391, 15: α producto 5, 45
εὐάνεμος 388, 27
εὐάντητος 388, 36
εὐαξίς pro εὐαυξίς 69, 33
εὐαρεστῶ 388, 49
εὔαρνος 146, 2
εὐαροτρίαστος 141, 2
εὔαρχος 388, 42. εὐαρχία ἡ 390, 38
εὔας αντος 553, 46. εὐασμός Bacch. 707, 17. εὐασταί οἱ 385, 52
εὐαφής 117, 56: 391, 30
εὐαχθεῖν 401, 18
Εὔβοια et Εὐβοεῖς 389, 2. Εὐβοεικός 29, 57. Εὐβοϊκὸν νόμισμα 385, 54. Εὐβοΐς ἡ 389, 14. εὐβοΐδες 389, 1
εὔβοτος 389, 4
εὐβουλεία pro εὐβουλία 575, 8
εὐβύριος 389, 24
εὔγαμος 389, 30
εὔγειον χωρίον 629, 36
εὐγενεῖς Boeot. pro εὐγενής 184, 12: 304, 55. εὐγενίζω 22, 5
εὐγήρων τὸ 116, 14
ὦ Εὐδαῖμον, et ὦ εὔδαιμον 130, 42, 45
εὐδείελος 389, 40: 433, 36
εὔδειπνος ἑορτή 42, 3
εὔδηλος 264, 14
εὐδία ἡ ſubſt. 389, 31
εὐδιάσειστος 104, 5: 283, 12: 701, 53
εὐδιάλυτον 265, 9: 273, 34. εὐδιάχυτος pro εὐδιάλυτος 508, 25
εὔδιος 389, 31
εὐδιηνός pro— εινός 33, 1: 391, 2
εὔδμητος 389, 44: p. ἐΰδμητος 414, 29
εὐδοκῶ 390, 5, 13. εὐδοκούμενος 390, 10. εὐδοκία 152, 7: 390, 7, 12: 392, 56—
εὕδω 389, 48
Εὔδωνος fl. 389, 55
εὐειδής 561, 34: 639, 5
εὔεικτος 390, 33
εὔειλος ὁ 390, 31
εὐέκτης ὁ 390, 28
εὐένδοτος 616, 6
εὐεξαπάτητος 826, 23
εὐέπεια et εὐεπία 462, 19
εὐεπίγνωτος 142, 40
εὐεπίστροφος 616, 6
εὐεπίφορος εἰς τὸν— 490, 7
εὐεργεσία pro εὐεργετία 390, 20. εὐεργέτις ἡ τορύνη 762, 34
εὐεργής ὁ ἡ 390, 15: 555, 19. εὐεργός oxyt. 394, 49
εὐέρειος 390, 19
εὐερκής ὁ ἡ 390, 17. εὐερκία ἡ 390, 17
εὐερμία 291, 49
εὐεστώ ἡ 390, 22
εὐετή ἡ 390, 26. apud Suidam εὐετηρία, ut 390, 22
εὔζωνος 414, 11
εὔζωρος 303, 27
εὐηγενής 422, 15: plur. εὐηγενέες 390, 34
εὐηγεσία ἡ 390, 36
εὐήθης 390, 45: barytonum 435, 55. εὐήθεια ἡ 390, 47
εὐήκης ὁ ἡ 391, 3
εὐήνεμος 391, 2: 424, 11: 428, 52
εὔηνος et εὐήνιος 390, 55. εὐήνιος ὁ ἡ 390, 51. εὐηνιώτατα 390, 57
εὐήνωρ 9, 41: 391, 5: 432, 47. Εὐήνωρ pr. 263, 10
εὐηπέλεια ἡ 390, 24, 40
εὐῆρες τὸ 390, 54. εὐήρεια ἡ 390, 50. Εὐηρείδης patr. 165, 53
εὐθαλος ἄμπελος 197, 34. εὐθαλέστερα 211, 12. εὐθαλία ἡ 442, 13
εὐθαρσύς pro εὐθαρσής 265, 30
ἡ εὐθεῖα, ſ. πτῶσις 391, 31, et alibi paſſim.
εὐθὲς τὸ 391, 34
εὔθετος 161, 21. εὐθετούμενα εἰς— 769, 7
εὐθεώρητος 784, 39
εὐθέως γεννώμενος, ſimulatque naſcitur 798, 14
εὔθηκτος 256, 17
εὐθήμων ὁ ἡ 391, 25. εὐθημοσύνη 391, 28

εὐθηρός seu εὔθηνος 391, 22. εὐθηνία ἡ 391, 22: 442, 4, et Suid.
εὐθηξία 256, 18
εὐθής έος, ὁ ἡ 391, 31
εὔθικτος 391, 30
εὐθύ et nomen et adverb. 391, 35. εὐθὺ τοῦ Διονυσίου 420, 3
εὐθυδικία 391, 44
εὐθύνη, mulcta 391, 56. εὐθύνας διδόναι 391, 56. εὔθυναι, magistrat. Athen. 391, 53. εὔθυνοι οἱ 391, 49. εὐθυνία ἡ 390, 22, 26, 40: ex εὖ et θύω τὸ ὁρμῶ 391, 22
εὐθύνω d. 391, 40. εὐθυνταί οἱ 391, 49. εὐθυντήρ 642, 28
εὐθύορος 391, 48
εὐθύς et nomen et adverb. 391, 35. εὐθὺς Σικελίας 682, 53. εὐθύστομος 191, 32. εὐθύτης ἡ 391, 35. εὐθύτρητος 345, 5. εὐθύωρος 391, 41
εὐϊκέτευτος 388, 40
εὐίλατος 391, 9
εὔϊος 391, 12. sic et Columella lib. 10, Delie te Paean, et te euie euie Paean.
εὐκάθεδρος 398, 14
εὐκαιρία et εὐκαιρεῖν, otiandi significatu barbara 740, 52
εὐκαμία 392, 5
εὐκαμπής ὁ ἡ 207, 38
εὐκατάγνωστος 400, 6
εὐκαταγώνιστος 400, 5
εὐκαταπάλαιστος 400, 5
εὔκαυστος 250, 20
εὐκέατος 508, 4
εὔκερως ω 505, 5
εὔκηλος 392, 8, 11. εὔκηλος ἕκηλος 809, 40. εὐκηλήτειρα 59, 32
εὔκλεια ἡ 392, 14: f. pro εὐκλεία 338, 19. εὐκλεία Attice pro εὔκλεια 462, 4. εὐκλεῖας f. pro εὐκλεεῖς 392, 19. Εὐκλείδης patr. 165, 53
εὐκλῆϊς ιδος 518, 55: 519, 1
εὐκνήμις ιδος 333, 28: ι producto 518, 39: p. ἐϋκνήμιδος ιδος 519, 1
εὔκολος 218, 5. εὐκολίνη ἡ 392, 27
εὐκόμιστος 392, 25
εὐκρέδαντος 701, 52
εὐκράς ὁ 392, 29
εὐκρινής 392, 30: 545, 11
εὐκταῖος τοῖς γονεῦσι 146, 12.
εὐκτήριον 392, 36
ἐΰκτίμενος 90, 48: 392, 38
εὔκτιτος pro εὔκτιστος 392, 37
εὐκτός ἡ όν 392, 34
εὐκύλιστος 544, 19
εὐλαβής 392, 40: 394, 56. εὐλαβὲς ζῶον 764, 56
εὐλαί αἱ 309, 48: 392, 46
εὐλείμων c. 806, 2
εὐληνής ὁ ἡ 393, 6
εὔληπτος 558, 23: 570, 30
εὔληρα τά 393, 1
εὐλίμενος 212, 25
εὐλογῶ ήσω 392, 52. εὐλογεῖσθαι, laudari 327, 49. εὐλογία ἡ 392, 52
εὐλύγιστος τράχηλος 530, 56
εὐμάθεια et εὐμαθία 462, 18
Εὔμαιος 393, 19
εὐμάλακτον 700, 24
εὐμαρής 393, 10. εὐμάρεια et εὐμαρία 462, 20. εὔμαρις ἡ 393, 16
ἐϋμελίω: vide ἐϋμμελίω.
εὐμενής ὁ ἡ 393, 22. εὐμένεια ἡ 393, 14
εὐμετάβλητος 403, 15
εὐμετάφορος πρὸς— 255, 52
εὐμεταχείριστος 394, 55
εὐμήδης 221, 23
εὐμήκης 555, 6
εὐμηχάνημα 701, 25
ἐϋμμελίω f. pro εὐμελίου 153, 56: 393, 25
Εὐμολπίδαι 393, 28
εὐναῖος 393, 43. εὐναῖαι αἱ subst. 393, 49
Εὐνείδης patr. 165, 46: plur. Εὐνεῖδαι 393, 35
Εὐνείκη 276, 2: 393, 31
εὐνή ἡ 393, 50: plur. εὐναί 393, 45: 598, 57
εὐνηός 32, 9
εὔνητος 389, 46: p. ἐΰννητος χιτών 664, 7
εὖνις, comm. gen. 393, 38. εὔνιδος τοῦ 97, 51
εὔνοστος 394, 3
εὔνους c. 615, 28. εὔνους ου φουν 394, 44: plur. εὖνοι seu εὔνοι 606, 27: item οἱ εὔνους f. ex εὔνοες 606, 27. εὐνούστερος 394, 13: et εὐνούστατος 394, 20: f. ex εὐνοέστατος 394, 5. reg. εὐνοώτερος 394, 13: et εὐνοώτατος 394, 5
εὐνοῦχος 394, 28. εὐνουχισθέντα 545, 26
Εὐξάντιος, Εὐξαντιάδης, Εὐξαντιάς, Εὐξαντίς 394, 34
εὔξεινος πόντος 394, 38
ἐΰξεστος 151, 54
εὔξοος εὔξους 394, 43
εὐοδία ἡ 389, 36
εὐοῖ Dor. Lac. 391, 13
εὔοικος 389, 24
εὔοινος χώρα 525, 42
εὐόμματος 284, 8
εὔοπτος κόρη 276, 36
εὐορκῶ εἰς εὖ 526, 57
εὐόροφος 994, 50
εὐόσφρητος πορεία 765, 53
εὐοχέω, Not. ad 401, 14
εὐοχθέστερος 401, 19. εὐοχθέω ῶ 401, 14
εὐπάθεια et εὐπαθία 462, 18
εὔπαις 435, 34: 639, 20
εὐπάλαιστος 395, 1. εὐπαλής 394, 52: 395, 1
εὐπάτειρα 318, 54. εὐπατέρεια ἡ 395, 3. εὐπατρίδαι οἱ 395, 50. εὔπατρις 333, 29: genit. ιδος 518, 41
εὐπειθής 277, 31: 390, 51. εὐπείθεια 390, 50, 54
εὐπερίστρεπτος 728, 42
εὐπινής ὁ ἡ 395, 4
ἐϋπλίσσοντο 395, 11
εὔπλοος εὔπλους 395, 44
εὐποίητος 391, 25. εὐποιητάων Ae. 204, 2
εὔπολις ιδος 395, 47. poss. Εὐπολίδειος 426, 33
εὔπορος 395, 10
εὔποτος 414, 38
εὐπρόσδεκτος 523, 37
εὐπρυμνος 395, 8
Εὐπυρίδαι, dem. Att. 395, 5
εὐράξ 395, 15: 781, 48
εὐράχοντες, ἤκοντες † 395, 21
εὖρε 397, 31. εὖρέ ἀ. 329, 57: in compos. ἔφευρε 484, 9
εὑρέθην ἀ. 730, 8. εὑρεθήσεται 413, 35
εὐρεῖος ποταμοῦ 396, 5. εὐρείτης ὁ 396, 1
εὑρέμεν 397, 38. εὑρετής ὁ 435, 28, 40: 436, 11
εὔριζος 395, 23
Εὐριμάδης p. 265, 17
εὖριν et εὖρις 395, 35. εὔρινος βάσις 765, 52
Εὐριπίδης 395, 33
εὐρίπιστος πόλις 701, 46
εὔριπος 395, 25
εὖρις κύων et εὖριν 395, 35
εὑρίσκω d. 452, 43
εὖρος ὁ 396, 8. εὖρος τό 827, 25
εὐρρείτης p. 703, 12. sic εὔρρηνος 395, 54
εὐρυάγυια 396, 22
Εὐρυάδης ὁ 397, 9
εὐρύαλος et Εὐρύαλος 396, 43, 48: 821, 26
εὐρυκλύδων 772, 31
εὐρυκόωσα 396, 28
εὐρυκρείων 648, 35
Εὐρυμέδων ὁ Περσεύς 687, 35
εὐρυμέτωπος 396, 50
εὐρυμιάσαι 397, 11
Εὔρυμος et Εὐρυμίδης 397, 6
Εὐρυνόμη ἡ 396, 32
εὐρυοδεία 396, 24
εὐρύοψ 396, 53. εὐρύοπα ambig. 44, 15. εὐρύοπα Ζεύς 397, 2
εὐρυπυλὲς δῶ 56, 20. εὐρύπυλος 182, 33: nom. pr. 396, 35
Εὐρυπῴδης ab Εὐρύπων ἀ. 397, 12
εὐρύς 396, 17. εὐρυσθενές 397, 3. εὐρυστερνικός 180, 27. εὐρύτης τοῦ συμπτώματος 482, 15. εὔρυτος et Εὐρυτίων 396, 51. εὐρυφυές 397, 4
εὐρῶ ήσω 397, 30. εὔρω ης η 397, 25
εὐρώεις εντος 34, 38: 397, 57
Εὐρώπη ἡ 397, 40. Εὐρώπεια ἡ 397, 42. Εὐρωπαῖος et foem. Εὐρωπίς 397, 45. Εὔρωπος op. et Εὐρωπαῖος atque Εὐρώπιος 397, 46
εὐρώς ῶτος ὁ 397, 50. εὐρωτιῶ ᾷς ᾷ 397, 53
εὖς, neutr. εὖ 398, 3
—εύς oxytonum 189, 38; barytonos effertur ab Aeol. 575, 54. —εύς έος 409, 15: quintuplicem flexionem recipit 189, 26: Aeolice per ηος flectitur 189, 46: quib. casib. contractionem admittat 670, 10. —εύς d. ex ός 213, 18: 630, 3: ex εύω 687, 8: gentile ab εια 379, 17. —εύς gentile: foem. ίς 389, 14
—εῦς Dor. pro έος ab εύς 189, 30
εὖσαι τὸ φλογίσαι 398, 54
εὐσεβεῖς pro εὐσεβής Boeot. 184, 12: 304, 55. εὐσέβεια, α correpto 519, 27. εὐσεβεῖσθαι, coli 408, 41
εὐσθένεια ἡ 390, 25
εὔσιος 391, 12
εὐσκαρθμος seu ἐΰσκαρθμος 398, 23. εὐσκάριστος 398, 23
ἐΰσκοπος 214, 23
εὖσοι Bacch. 391, 13
εὐσπλαγχνία 791, 19
ἐΰσσελμος 398, 9, 14
εὐσταθῆ σώματα 769, 28. εὐσταθεῖν μετὰ τῶν συνήθων 736, 55
εὔστικτος 398, 37
εὔστολος 398, 29
εὐστομία ἡ εὐφωνία 346, 44
εὔστρα ἡ 398, 31: et εὕστρα 96, 31
ἐϋστρεφής 183, 35: p. ἐΰστροφος 618, 46
εὐσύμβολος 398, 27
εὐσύνοπτος 561, 34
εὔσχημος 398, 19: et εὐσχήμων 398, 21
εὔσωμος 105, 46
εὔταρσος 399, 2
εὖτε 398, 42, 57. εὖτε ἂν pro ὅταν, cum 398, 40
εὐτείχεος ὁ ἡ 399, 4
εὐτελής 399, 21. εὐτελίζω d. 22, 5
εὔτολμος 447, 24
εὐτράπελος 218, 9: 399, 24. εὐτραπέλως 408, 28. εὐτραπελία 218, 10: 399, 29. εὐτραπελῶ εἰς 399, 29: et εὐτραπελευόμενοι 807, 16
εὐτραφής 399, 19: 408, 14. εὐτράφητος seu εὐτρύφητος 122, 31
Εὔτρησις et εὐτρήσιος 399, 17. εὔτρητος et p. ἐΰτρητος 375, 46: 569, 11
εὔτροχα f. pro εὔτροχον 585, 10. ἐΰτρόχαλος 388, 27
εὐτυκίζειν 399, 16
εὔτυκτος 399, 11
εὐτυχία et εὐτύχεια 462, 23
εὐφάλαγξ 399, 32
εὐφαμία ἡ 399, 32
εὐφημεῖν, et εὐφήμως ὀνομάζειν 782, 36. κατ' εὐφημισμόν 59, 52: 143, 21, 26
εὔφορος 209, 14. εὐφορία ἡ 442, 13
εὔφραγκα 399, 43: et pass. εὔφραμμαι 399, 48
εὐφραδέως 399, 33
εὐφραίνω 399, 41: εὐφράντης ὁ 436, 3. εὐφράνωρ 432, 50
Εὐφράτις regio 157, 51
εὔφρων 400, 2. εὐφρόνη 399, 50: et 69, 13. εὐφροσύνη 399, 56
εὐφυής pro εὐαυξής 697, 14. εὐφυῆ et εὐφυᾶ 152, 25. εὐφυΐα ἡ 399, 37. εὐφυΐα et εὐφύεια 462, 22
εὐφύτευτος 273, 35
εὔφωνος 396, 41. εὐφωνίας gratia litterae quandoque transponuntur 610, 56
εὐχαριστήρια ὑπὲρ ὑγιείας 706, 44
εὐχερής 400, 5
εὐχή 400, 15. Εὐχήνωρ 400, 10
εὔχομαι 400, 40. εὔχονται παιδείαν, cupiunt 380, 3. εὐχόμην 400, 26. εὖχος τὸ 400, 34
εὔχρους c. 615, 28
εὐχωλή ἡ 400, 36
ἐϋχώρητος 285, 16
εὔω τὸ φλογίζω 398, 36: 401, 24: εὔω τὸ φωτίζω 352, 8
—εύω d. 132, 2: 726, 32

εὐώδης ὁ ἡ 401, 26
εὐώδιν 280, 18
τοῦ εὐωνίστου χάριν 811, 26
ἡ εὐώνυμος 143, 22, 24: plene ἡ εὐώνυμος χείρ 401, 22
εὐωπέλεια 390, 43. Ion. εὐωπελίη ibid. 41
εὖωρος 401, 37. εὐωρία ἡ 401, 42. εὐωρεῖν seu ὠρεῖν 401, 38
εὐώρκουν 399, 47
εὐωχία ἡ 401, 32. εὐωχηταί 251, 46
ἔφαγον 786, 24
ἐφαμίλλως 506, 42
ἔφαν Boeot. 401, 43
ἔφανδεν B. 495, 55
ἔφαο Ion. 788, 45
ἐφάπτω 403, 9
ἐφάρξαντο pro ἐφράξαντο 667, 22
ἔφασο 477, 53
ἐφεζόμενος 401, 49
ἐφέηκε 425, 56
ἐφειμένος 402, 54. ἐφεῖναι, appellare 401, 57. idem ἐφεῖσθαι seu ἐφίεσθαι 401, 53. ἐφεῖντο 403, 1. ἐφείω p. pro ἐφῶ 402, 51
ἐφεκτοὶ τόποι 402, 46
ἔφελκε 332, 30. ἐφελκυστικόν ἐστι τὸ ν ἐν τῷ γ' προσώπῳ 438, 50: an ἐφελκυστόν ἐστι: active nàmque ἐφελκυστικόν ἐστι τοῦ ν 431, 22
ἔφεσις in iudic. 401, 50. ἔφεσις εἰς ἄλλο δικαστήριον 402, 5
Ἔφεσος nom. pr. 402, 7. Ἐφεσεύς seu Ἐφέσιος 402, 18. Ἐφεσία Ἄρτεμις 402, 10. Ἐφέσια γράμματα 402, 22. Ἐφέσια ἀλεξιφάρμακα 402, 30
ἐφεσπερεύω 403, 52
ἐφεσταμένη θάλασσα, pro ὑφεστ. 219, 52
ἐφέστιος 176, 11: 402, 33
ἐφεστρίς ἡ 790, 5
ἐφέτης ὁ 402, 44. ἐφεταὶ οἱ 362, 48: 402, 1. ἐφετίνδα, lud. 402, 39
ἐφετμή f. 165, 3: 402, 35
ἐφετρίς pro ἐφεστρίς 402, 49
ἔφευρε imperative 484, 9. ἐφευρετής 435, 28
ἐφήβαιον 363, 56: 548, 48. ἔφηβοι 359, 17. ἐφήβια, festum 532, 2
ἐφήγησις ἡ 403, 23
ἔφηλος seu ἔφηλις 403, 22. ἔφηλος ὀφθαλμοῖς 714, 6. ἐφηλίς ἡ 403, 19
ἐφ' ἡμᾶς 483, 26
ἡ ἐφήμερος τροφή 733, 41. ἐφήμερον, cicuta 551, 16. ἐφημερία 403, 14
ἐφημοσύνη 403, 11
ἔφην ης η 788, 44
ἐφῆπται 403, 9
ἐφήσω 405, 46
ἔφθη 403, 34
ἐφθίατο Ion. 403, 36
ἔφθιδεν f. 532, 45
ἔφθεσθαι Ae. 312, 46
ἐφθός seu ἑφθ. 403, 42: 650, 36
ἐφιάλτης ὁ 403, 52
ἐφιεὶς ι producto 187, 1: 403, 27. ἐφίεμην 403, 30. ἐφίετο 467, 46. ἐφίεσθαι cum accuf. 567, 2: cum genit. 562, 17. ἐφιεμένη δίκη 401, 51
ἐφεζάνουσα τοῖς μήλοις 577, 35. ἐφίζε et ἔφιζε 484, 14. ἔφιζε 469, 35
ἐφιλάμην 793, 37. ἐφίλεσκε 381, 43. ἐφίλη Ae. 23, 4
ἐφίστασθαι 364, 45
ἔφλαδον 403, 47
ἔφοδος 178, 22. ἐφόδιοι εὐχαί 348, 43. ἐφόδιον τὸ 684, 9
ἐφόλκιον τὸ 403, 53
ἐφομαρτεῖτον 623, 23
ἐφόρευν f. pro ἐφόρουν 745, 2
ἐφορμῆσαι, instig. 405, 47. ἐφορμεῖναι pro ἐφορμᾶται 355, 49. ἐφόρμησις 777, 25
ἔφορος λόγου 376, 31: τῆς μαντείας 248, 35: τοῦ πολέμου 140, 16: τῶν ἄστρων 158, 27. lic. ἔφοροι τῶν τιμουσῶν 298, 38. ἔφοροι Lacedaem. 403, 55. ἔφορος, cognom. 361, 3
ἔφραδον 558, 55. ἐφράσατο προσείοντα 799, 24
ἐφυβρίστως 234, 28
ἐφύμνιον 35, 1: 469, 42
ἐφυπερθύριον 530, 23
ἐφώριος 403, 57
ἐφῶτε seu ἐφ' ᾧτε 404, 2
ἔχαδον ες ε 403, 51: 499, 19
ἐχάρην, non ἔχαρον 807, 52
ἔχεα et ἔχευα ἀ. 809, 49
ἐχέγγυος c. 669, 4
Ἐχέδωρος fl. 404, 8
ἐχέθην ης η 809, 47
ἐχέκοκλος 234, 17
ἐχεκράτης 808, 8
Ἔχελας, heros 404, 3. Ἐχελίδαι, dem. Att. 404, 4
Ἔχεμος 103, 47: 194, 33: 524, 24
ἐχενηΐς 32, 9
ἐχεπευκής 186, 57
ἔχεσον ἀ. 128, 27: 666, 4
ἐχέτης ὁ 404, 21
ἐχέτλη ἡ 173, 22: 404, 15
Ἐχεφυλαίδης 166, 5
ἔχευα et ἔχεα ἀ. 809, 49
ἔχης ὁ 404, 23
ἔχῃσι f. pro ἔχῃ 650, 7, 10
ἐχθές et χθές 405, 23. ἐχθές prius an χθές 809, 23
ἐχθήρεις et ἐχθαίρῃ 406, 16
ἐχθίων et ἐχθιστος 405, 51, 53
ἐχθοδοπός et ἐχθοδοπεῖν 405, 44
ἔχθομαι 119, 54. ἔχθος τὸ 405, 39. ἐχθρός 119, 52: 405, 57. ἐχθρότερος, ἐχθρότατος 405, 54. ἐχθροποιῆσαι 405, 47. ἐχθρόφρων 245, 23. ἔχθω et ἐχθομαι 405, 42
ἔχι τὸ χι littera 804, 44
ἔχιδνα ἡ 404, 39. ἐχιδναῖος 245, 33
ἐχιλιάθη 404, 43
ἐχιναῖος 404, 33
ἐχῖνος 404, 44: 793, 48, 55: ι correpto † 488, 5. ἐχινάς et ἐχινάδες νῆσοι 405, 7. ἐχινόπους 405, 12
ἔχις ὁ 404, 26, 36
Ἐχίων 404, 42
ἔχμα τὸ 405, 19: plur. ἔχματα 77, 16. ἐχμός d. 212, 15: 613, 38
ἐχόνη d. 170, 46
ἔχραε 182, 38: 814, 9
ἐχραισμον 814, 14
ἐχρῆν 648, 28
ἐχρησάμην 815, 2
ἐχρύσεσκον Ion. 284, 28
ἐχυρός 405, 15: 406, 7. ἐχυρόφρων ὁ ἡ 405, 18
ἔχω 406, 20. ἔχω τὸ κρατῶ 161, 23: 324, 25: 810, 40. ἔχουσαι pro ἐπέχ. 773, 23. ἔχω τὸ ἐξέχω 10, 22: τὸ ἐλαύνω 20, 36: 645, 14. οὐκ ἔχει γεγονέναι, non potest 698, 9. εἶχεν εἶναι, pro ὤφελε 210, 10: 226, 42: 312, 5: 335, 27: 380, 16: 583, 9. εἶχεν ἂν κλίνεσθαι διὰ τοῦ νος, soleret vel deberet flecti 491, 48. ἔχοντα pro ὄντα, exsistentia 406, 7. Pass. ἐχόμενα 406, 17. ἔχεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν 400, 14. ex ἔχω compofita in οχος et οῦχος 432, 23
ἔψησις ἡ 387, 12: 485, 1. ἑψητάς 403, 44: et ἑψητός 650, 35
ἐψία et ἑψία 406, 8. ἐψιάσθαι p. 406, 12
ἐψιμυθιῶσθαι 406, 33
ἐψίω et ἑψιῶ 406, 11, 13. ἐψιόωντο 406, 14
ἔψω defect. 232, 13. ἑψῶ ήσω 403, 44. ἑψῶντες pro ἕψοντες 333, 34
ἴω τὸ ὑπάρχω 352, 41: 397, 33: τὸ πορεύομαι 83, 5: 301, 12: 467, 6: τὸ περιπατῶ 723, 20: τὸ τελειῶ 387, 23: τὸ ἐκπέμπω (quod verius aspiratur) 294, 53. ἴω ης η 397, 35
ἴω signif. quas hab. 352, 38. ἴω τὸ καθέζομαι 335, 56: 401, 49: 483, 36: τὸ κάθημαι 509, 11: 653, 21: 741, 28: τὸ ἐνδύομαι 90, 9, 18: 300, 15, 33: 308, 16: 382, 46: 383, 1, 37: rectius ἴω τὸ ἐνδύω 317, 32. ἴω τὸ πληρῶ 177, 55: 580, 44: 750, 37: τὸ κορεννύω 16, 42: 507, 35: 352, 20: 403, 2: τὸ πίμπω 106, 2: 615, 8: τὸ ἀπολύω 387, 9: 429, 31
ἰῶ ἴσω 352, 42. ἰῶ d. ab ἴω 509, 12. ἰῶ, ἵημι 295, 7. ἰῶ τὸ κάθημαι 294, 56: 429, 5: 438, 34: τὸ καθέζομαι 352, 43: τὸ κορεννύω 318, 3: 420, 28: τὸ εὐφραίνομαι 598, 5
—ιω pro ου Att. a nom. in ας et ης 35, 38, 44: rectius Ionice 527, 36
—ίω diffyllaba in quib. perfonis contrahantur 448, 35: 809, 43. ίω pro άω Ion. 621, 38
ἴωγε 351, 50
ἴωθα f. 306, 49
ἴωκα Att. pro ἧκα 107, 2. ἐφῆκεν Att. 351, 8. lic ἐφῆκε 295, 38: et plur. ἐφῆκεσαν f. 351, 26
ἴωλος 296, 9: 352, 16, 27. ἴωλα δεῖπνα 352, 24
ἰώλπεκι 351, 29
ἰῶμεν, κορεσθῶμεν 16, 43: 403, 3
ἰῶμι ῶς ῷ 352, 3
ἰών ὤτος 350, 31, 34
—ίων pro ῶν Dor. a nom. in ας 40, 56: 507, 15: 577, 44: rectius Ionice 787, 39. —ίων f. pro ῶν et ων 227, 4. —ίων Ion. pro ῶν etiam in participiis 524, 7
ἰώνημα Att. 351, 47. lic ἰωνοχόοιν 351, 46: et ἰωνοχόει 600, 12
ἰῷος d. 352, 11: foem. ἰῴα 352, 13
ἰώρακα Att. 614, 37. lic ἰώργειν 351, 29: ἰώρταζον 351, 37: ἰώρων 351, 43. ἰώρων aspir. 317, 47
ἴως ἡ 352, 8, 41: 384, 4: 387, 10: ἴως φιαρή 793, 23: ἴως ab ἠώς quadrifariam differt 440, 47. τὸ ἴως, τὸ ἕως 828, 16, 18
ἴως ἂν ἔλθοι 222, 18. ἴως τέως 756, 4
—εως Attic. pro αος 105, 37. —εως Att. gen. ex ως 687, 17
—ίως pro ίος ab εύς, Att. 189, 27: adverb. —ίως pro ως 183, 21
ἴωσε 351, 48
—ίωσι poet. pro ῶσι 224, 21
ἰωσφόρος 208, 48: 245, 9: 352, 14: 828, 17
—ίωτο f. pro οῖτο seu ῖτο 578, 54.

Z

ζ non fert ante fe confonantem 370, 18: Aeol. pro σσ 582, 13: pro σσ Dorice 573, 25
ζα Aeol. pro δια 407, 7, 28: intensiva part. 142, 10: 248, 12, 17: 407, 10
ζαβάλλω pro διαβ. 406, 42
Ζαβουλών 406, 44
ζάγκλον 406, 51
ζαγρεὺς Διόνυσος 406, 46
ζαής ίος ὁ ἡ 406, 55
ζάθεος 407, 4: foem. ζαθέη Ion. 407, 12
ζαθεός 407, 25
ζάκορος 407, 23
ζάκοτος 407, 15
ζάλη ἡ 407, 32. ζαλαίνω 406, 45
ζαμενής Aeol. 407, 21, 42
Ζάμολξις 407, 45
ζαπλούσιος 406, 40: ufitatius ζάπλουτος 142, 10: 248, 12: 407, 8
Ζάς αντός nom. pr. 535, 11: 655, 27
ζατρεύειν 408, 12. ζατρεῖον 408, 12
ζατρεφής 408, 16
ζατῶσαι 408, 11
ζάφελος 408, 16. ζαφελῶς 408, 25
ζαφλεγής 407, 19: 408, 15
ζαχρεής 408, 29. ζαχρειῶν ἀνέμων 389, 34
ζέχρυσος 775, 54
ζέω ζῶ 413, 37
ζεαί αἱ 414, 41: et ζειαί 410, 11: 414, 40: ζείδωρος 410, 4
ζειά ἡ 23, 1: plur. ζειαί 410, 20. ζεῖρος ὁ 22, 56
Ζέλεια ἡ 408, 40
ζέλλω τὸ βάλλω 408, 42
ζέμος seu ζέσμος 408, 38
ζέσις τοῦ αἵματος 410, 33: τοῦ θυμοῦ 411, 18. ζέσμα d. 255, 30, 32. ζέστος d. 412, 36. ζεστὸς ἄνθρωπος 413, 22
ζευγῖται Athen. et ζευγίσιον τὸ 410, 1
ζεύγλη ἡ 409, 55: 661, 15: plur. ζεῦγλαι 173, 27.
ζεύγμα τὸ 409, 51. ὁ Ζευγματίτης Πρωτίας 513, 48

ζευγνύασι Ion. 177, 18. ζεύγνυσκε Ion. pro ἐζεύγνυ 624, 47
ζεύγω 409, 48. ζεῦγος τὸ 409, 34, 46. ζευκτῆρες οἱ 412, 1. ζεῦξαι 409, 25. ζευξιδία Ἥρα 409, 28
Ζεύς 408, 52
ζευστός d. † 412, 36
ζεύω τὸ γεύω 408, 39
ζέφυρος ὁ 396, 13: 408, 43. ζεφυρίη αὔρη 408, 48
ζέω τὸ ζῶ 410, 10
ζῆ pro ζῇ Dor. 410, 39, 47. ζῆ, vive, imper. 410, 42: idem f. ζῆθι 410, 41, 45: 698, 54
Ζῆθος pr. 730, 33: Antiopae f. 411, 8
ἡ ζήλη 114, 19
ζῆλος ὁ 411, 15: in bonam et mal. part. 626, 39. ζηλότυπος 57, 36. ζηλῷεν pro ζηλοῖεν 644, 22
ζημία ἡ 411, 25. ζημιοῦν θανάτῳ 774, 17
ζῆν 413, 56
—ζην adverb. 216, 46
Ζήρυνθος et Ζηρυνθία 411, 30
ζῇς pro ζῇς Dor. 410, 39, 47: 792, 14. ζήσειας qua signif. 760, 27
ζήτημα, aenigma 654, 22
Ζήτης, Boreae f. 411, 4
ζητηταί Athen. 411, 1
ζητρεῖον 411, 45. ζήτρειον 411, 33. ζήτριον 411, 42
ζητῶ εἰς εἰ 410, 55
ζιγνῶσαι 411, 52
ζιζάνιον 411, 46
ζινίχιον vulg. 738, 9
ζίω τὸ ζητῶ 411, 51
ζοή ἡ 413, 46
ζόφος 412, 39
ζυγάζω 443, 54. ζύγαστρον 412, 28: 443, 54
ζυγεῖν seu ζυγοῦν 744, 15. ζυγίτης ordo Athenis 452, 4. melius ζευγίτης 410, 1
ζυγός ὁ 411, 54. ὁ ζυγός et τὸ ζυγόν 585, 35. ζυγός militaris 729, 10. ζυγομαχεῖν 412, 15. ζυγοστατεῖν 744, 11. ζύγωθρον 96, 21
ζύμη ἡ 412, 33. ζυμήτης seu ζυμίτης 412, 37. ζύμωμα τὸ 412, 36
ζυστός d. 412, 36
ζῶ ἤσω 413, 37, 55. ζῶ ὤσω 413, 52. ζῶ τὸ ζωογονῶ 414, 13. ζῷ pro ζῷοι, vivi 742, 4: et f. ex ζάοι, vivat 413, 40
—ζω pro σσω Aeolice 168, 16: 270, 23: 335, 37: Dor. 104, 13: Tarentino more 605, 43. —ζω pro πτω 124, 22. —ζω fut. σω 100, 28, 37: et ξω 100, 26, 30
ζωάγρια 102, 32: 254, 15: 412, 47
ζωγράφος 412, 51. ζωγράφημα 240, 42
ζώγρει 412, 48
ζῴδιον 413, 14. ζῳδάριον 488, 35
ζωή ἡ 413, 44
ζώην ης η 413, 57
ζωηφόρος 208, 48: 413, 48
ζῶθι imper. 698, 54
ζωΐδιος κύκλος 413, 16. ζωΐδιον τὸ 413, 18
Ζωΐλος d. 602, 13
ζῶιον κάκιστον 413, 25
ζῶμα τὸ 413, 50: 414, 25, 27: 433, 4
ζωμήρυσις ἡ 387, 5
ζῶμι f. ex ζάοιμι 413, 39
ζωμός ὁ 413, 48
ζῶν ζῶσα ζῶν 410, 51
ζώνη ἡ 414, 5. dimin. ζωνάριον 730, 56
ζωννύω 413, 56: 414, 2: 504, 29. ζώννυσθαι 413, 52
ζῷον, adscripto ι 413, 16, 23. ζωογονῶν ἕκαστα 540, 16. ζωογράφοι 412, 51. ζωοποιὸν πνεῦμα 408, 57
ζῶος ὁ 822, 44: et ζωός 150, 7: 413, 33, 36. ζωοτόκος 413, 48. ζωοφοροῦντα 404, 37. ζωπυρεῖν 413, 5
ζωρότερος 414, 30
ζῶς seu ζώς ὁ ζωός 413, 30, 36: 741, 52. ζώς 506, 52: f. ex ζωός 686, 18. ζῷς pro ζάοις 413, 39
ζώστειον τὸ 414, 43
ζωστήρ 414, 19: 506, 48. ζωστήριος Ἀπόλλων 414, 22: idem ζώστριος 414, 20
ζώστιον 414, 40
τὸ ζωτικὸν τοῦ ζώου 414, 6
ζώω 237, 30. ζώω τὸ ζῶ 380, 51. sic ζώει 13, 37: et ζώειν 198, 4.

H

η pro α Ionice 538, 28: pro α Ionice in praet. medio 500, 1: pro α in aoristo primo Ionice et Att. 626, 29: pro α Dor. 756, 22: pro ει 82, 7: 121, 13: pro ει Aeol. 653, 33: pro ει Dorice 508, 54: 668, 20: pro ει Dorice in verbis ἦχον et ἤλκον 419, 40: pro ει Dorice et Aeol. in καλλιπάρηος 487, 6: pro ει Boeotice 605, 35: pro ι Ionice 103, 25: pro ι Aeolice 603, 54: pro ο in compos. 185, 25: 444, 25: 461, 21, et alibi. η in α breve 323, 1: in ε 611, 5: in ει Aeol. 675, 30: in ει Dor. 583, 4: in ει Boeot. 410, 5: 626, 7: 660, 51. η in ω 281, 11: 578, 36: 611, 45. η pleonasticum 73, 53: 390, 35, 40: 420, 7: 436, 21: pleonastice additum multis 422, 14: 465, 6: per syncopen extritum 467, 9
—η ex ος etiam substant. 87, 35. —η et ος finita 261, 17: 742, 56. —η et ος neutr. 101, 33: 747, 28. —η foem. deriv. ex ος neutro 697, 18. —η foem. singulare, et neutrum plurale 747, 28. —η in compositione nunc manet nunc mutatur 396, 39: transit in ο 209, 9: transit in ος 474, 56. —η foemin. quadrifariam componitur 299, 4, 11. —η neutrum, numquam singularis cuiuspiam casus est 491, 2. —η epectasis in pronominibus 314, 45
—ή subst. ex ος subst. 678, 40. —ή subst. ex ος barytono, et contra 742, 54. —ή verbale ab ῶ 225, 23. —η verbalia hyperdissyllaba cum ω in antepenultima 596, 45. —ή adverb. 78, 30: 416, 15
η ex αι 38, 24. η pro ει Attice in verb. augm. 121, 38: 166, 36: 419, 32: etiam in nomin. dimin. 230, 12
—η adverbia, adscripto ι 416, 14: et 78, 27, 43. —η finita adverbia cognata desinentib. in ως 440, 5, 9
—ῆ f. ex έα, ut φακῆ, συκῆ 538, 49: 733, 36. —ῆ pro ᾶ, ex έα Dor. 670, 8: itemque ῆ pro ᾷ 664, 23
ἤ coniunctio 415, 16, 35. ἢ εὖ ἢ κακῶς 415, 17. ἤ coniunctio expletiva 758, 10
ἤ coniunctio 414, 52: 415, 42. sic ἢ οὐχ, annon 414, 55. ἤ, adverb. iurandi 416, 49. ἦ μάλα 698, 45. ἦ μήν, in iur. et affever. 119, 1: 276, 56: 416, 41. ἦ τὸ ἔφη 304, 23: 415, 1: 416, 24. sic ἦ δ' ὅς 416, 31, 38
ἡ, articulus praepos. 416, 1. ἥ artic. postpos. 415, 57. ᾗ adverb. 78, 30: coniunctio seu adverb. 416, 9. ᾗ et ὡς cognata 440, 7
ἦα ας ε 423, 40: 431, 22. Att. ᾖα ας ε 121, 32, 39: 420, 2: 423, 38
—ηαι Ion. pro η 466, 7: 599, 28: 621, 36
—ήατο Ion. et poet. pro ηντο 193, 44, 51
ἡβαιός 192, 48: 417, 15: 422, 15
ἡβάσκω d. 452, 45. ἥβη ἡ 417, 27. ἡβηδόν 417, 48
ἠβουλόμην Attic. 419, 31
ἡβυλλιάν 283, 50
ἡβῶω p. 237, 35. sic ἡβώοι 754, 10: ἡβώωσα 429, 7
ἡγαγον ες ε 417, 50
ἠγάθεος f. 5, 52: 407, 9: 417, 53: 602, 49
ἠγαλέος 418, 1. ἤγαλλε 418, 5
ἠγάμην 418, 9
ἠγάσσατο 418, 10
ἠγγύα et ἠγγυᾶτο 418, 36. ἠγγυήθησαν 300, 8
ἥγε, pronom. relat. 416, 3
Ἡγέλοχος c. 299, 37
ἡγέμαχος 299, 43
ἡγεμών 299, 43: 418, 14. ἡγεμόνεσσι f. 418, 18. ἡγεμονία ἡ 418, 29. ἡγεμονίαι στρατιωτικαί 728, 48. τὸ ἡγεμονικὸν in capite tamquam arce 535, 4. ἡγεμονεύειν τῶν ἄλλων 418, 16. ἡγεμονεύει ὁδόν 77, 16
ἠγερέθεσθαι 418, 28: 471, 9. ἠγερέθοντο 389, 27: 418, 50: 421, 8. ἠγέρθην Boeot. 418, 23. ἠγέροντο ab ἀγείρω 735, 43
Ἡγέστρατος c. 299, 57
ἠγή pro ἰυγή vulg. 699, 11
ἠγλάζω 418, 39
Ἡγήμων 418, 43
ἡγητορία ἡ 418, 49
ἤγνισαν seu ἥγνισαν 816, 10
ἠγνοίησεν f. 12, 7
ἠγορόωντο p. 418, 35
ἡγός ὁ 390, 35, 37. ἡγοῦμαι d. 299, 30
ἡγοῦ declar. 773, 15. sic 86, 38, 56, et alibi passim.
ἠγροικεύσω ab ἀγρ... 14, 1
ἠγῶ 299, 30
ἠδέ 416, 18. ἠδέ et ἰδέ copul. 465, 3
ἤδεα Ion. pro ᾔδειν 419, 12. ᾔδει Att. 419, 28
ᾔδειν εις ει Att. 419, 33: et 166, 37: 230, 14. ᾔδεισθα f. 420, 9: 431, 37
ᾔδεμεν f. pro ᾔδειμεν, itidemque ᾔδεσαν pro ᾔδεισαν 420, 11
ἠδέσω et ἠδέσθην 420, 16
ἤδη adverb. 418, 56. ᾔδη Att. pro ᾔδειν et ᾔδει 419, 10
—ήδην adverb. 363, 42: 781, 29
ᾔδησθα, Att. 420, 13
ἡδίω f. pro ἡδίονα 420, 15
ἡδονή 420, 19
Ἡδονός fl. 404, 8
ἦδος τὸ 16, 50: 420, 24. ἦδος Cyrenaeis τὸ ἔθος 626, 57. ἦδος aspir. 420, 36
ἡδύ adverb. 420, 44. ἥδυνα, ἥδυμμαι et ἥδυσμαι 559, 56. ἡδύλη 742, 52. ἡδύλλιον Θεοκρίτου 273, 41. ἡδυλόγος 529, 26. ἥδυμος 420, 46: ἡδυμέστερος et ἡδυμέστατος Ion. 420, 48
ἡδυνάσθην 512, 11. ἡδυνήθην 512, 14
ἡδύοσμος 420, 42. ἡδύοσμον herba 588, 5
ἡδύς 420, 42. ἥδυσμα τὸ 559, 56
ἥδω 420, 40. ἥδω τὸ εὐφραίνομαι 420, 21: 433, 13: rectius τὸ εὐφραίνω 18, 11, 44: 19, 9: et 16, 57
ἦε, erat 24, 3: 317, 55. ἦε f. 423, 38. ἠέ, aut 415, 17. ἠέ— ἠέ— 415, 23
ἠεῖα ἡ 341, 17. ἠεῖα et ἠνεῖα 440, 1
ἠείδεις f. 419, 55: 423, 15. sic ἠείδειν pro ᾔδει 472, 38
ἦειν εις ει 121, 42: 420, 1
ἠέιος 29, 26, 30
—ήειος pro ειος poet. 436, 19
ἤειρε 420, 6
—ήεις pro όεις 34, 47
ἠέλιος Ion. 261, 18: 427, 2
ἤεν 431, 24, 29
ἠέρα πολλήν p. 421, 57
ἠερέθονται 420, 55
ἠέρι p. pro ἀέρι 421, 33. sic Ἠερία, ἡ, promunt. 437, 45. Ἠερίη, Aegyptus 421, 11. ἠερίη appell. 421, 17. ἠερίαι pro ἠέριαι 421, 29, 40. Ἠερίβοια 421, 30. ἠεροειδής 421, 47: neutr. ἠεροειδές 126, 2: 725, 11. ἠερόεις 421, 46
ἦερον ες ε, aor. 2 559, 28
ἠεροπότης pro εἰαροπότης 421, 57
ἠεροφοῖτις ἐριννύς 421, 54
ἠέρταζεν 368, 42
Ἠετίων heros 420, 51
—ήζω pro έω Cyprii 485, 45
ἦην f. 431, 29
ἤθειος 385, 30: 422, 4, 11, 29
ἤθελον Attic. 113, 2
—ηθεν adverb. 13, 5
ἠθένιον, colum 422, 34: Hesych. ἠθήνιον et ἠθάνιον.

—ήθης compos. barytona 435, 54
ἠθμός ὁ 422, 34
ἦθος τὸ 422, 28
—ήθω d. 62, 55: 271, 37
ἦια τὰ 410, 13: 423, 20. ἤια f. 121, 4: 423, 26, 36
ἤιε f. 350, 47. ἤιε Φοῖβε 469, 50: et 423, 24
ἠΐθεος 422, 40
ἤικτο 423, 56
ἠϊόεις 423, 7
ἤιον ες ε 475, 53
Ἠϊονεύς heros 423, 18
ἤιος d. 35, 52. ἤιος Φοῖβος 469, 54, 56
—ήιος Ion. et p. ex ειος 139, 51: 612, 11. sic foem. —ηΐς 56, 15
ᾔισαν 423, 41. ᾔισαν ἐγώ 423, 48. ᾔιες seu ᾔιε 368, 43
ἠΐσκομεν 423, 52
ἠϊχθη 424, 2
ἠϊών 348, 24: 422, 51
ἦκα adv. 424, 4, 31: et 44, 29
ἤκαζον Att. 166, 36: 230, 13: 400, 31: 419, 38
ἤκαλος 424, 16: et 44, 30
ἠκέσται 432, 1, 10
ἤκη ἡ 424, 18. rectius ἀκή (ut ἀκή) 47, 23: 49, 15, itemque Hesychius.
ἤκιστος 424, 27: et adverb. ἤκιστα 424, 32
ἦκον Att. pro εἶχον 419, 38
ἠκονημένος σιδήρῳ 500, 44
—ήκοντα numer. 508, 44
—ηκος genit. ab ηξ 74, 44
ἥκω et ἵκω 424, 22
ἠλ Hebr. ὁ θεός 477, 5
ἠλαιθερίς 425, 9
ἠλαίνω 425, 7
ἠλαιός 68, 45
ἠλακάτη Ion. 57, 1: 424, 43
ἠλαξός ὁ 425, 5
ἤλασα 525, 41
ἠλάσκω 424, 51. ἠλασκάζω 424, 52, 56
Ἠλεῖος gentile 426, 32
Ἠλέκτρα 426, 5. Ἠλέκτρα opp. 425, 26: opp. et fluv. Pausan. 143, 39. ἠλέκτραι 425, 28
ἤλεκτρον 426, 11: 427, 16
ἠλέκτωρ 425, 31
ἠλέματος 425, 41: 524, 26. ἠλεμάτως 425, 43
ἠλεός 425, 47
Ἠλεύς rex 426, 12
ἠλήϊον ὡραῖον 90, 34
ἦλθον 329, 56: 426, 2: plur. Boeot. ἤλθοσαν 426, 1
ἡλιάδης 210, 9: foem. plur. ἡλιάδες 427, 7: et ἡλιάδων δάκρυα 425, 19. ἡλιάδες, lecti aurati 427, 22
ἡλιάζεσθαι 427, 37
ἡλιαία 427, 25
ἡλίασις 427, 37
ἡλιασταί οἱ 427, 32. ἡλιαστικός 427, 32
ἡλιαυγής 425, 24
ἠλίβατος 427, 39. ἠλίβατον aspir. 427, 43
Ἠλίδειος 426, 35. Ἠλιεύς 426, 38
ἠλίθιος 64, 38: 427, 53: adv. f. ἤλιθα 290, 57: 428, 1: et ἤλιθα 64, 53
ἡλικία 428, 6: ἡλικία, statura 771, 33. τῶν ἡλικιῶν ἐπώνυμοι 369, 16. ἡλικιῶτις ἡ 428, 8
ἡλιόβατος 427, 44
ἡλιοθερής 58, 1
ἥλιος 426, 46: 427, 5, 22: 828, 16. Ἥλιος rex Elidis 426, 17.
ἡλιοῦσθαι 427, 27
Ἦλις 426, 8
ἠλιτοί 86, 35. ἠλιτόμηνος 428, 10
ἡλιώτης 157, 29. ἡλιώτης seu ἡλιῶτις Ionice ἡ ἀὼς 440, 55
ἦλκον pro εἷλκον Dor. 419, 41
ἡλόγηται 405, 34
ἧλος ὁ 428, 20: et 264, 16. ἠλός 68, 45. ἠλὲ φρένας 425, 44, 56
—ηλος d. 261, 29. —ηλος et ηλός 379, 20. —ηλός pro ηρός 135, 20
ἡλσάμην f. pro ἡλασάμην 634, 6. sic ἥλσατο 428, 28
ἦλτο f. 71, 18
ἠλυγέτη pro τηλυγ— 428, 27
ἠλύγη ἡ 428, 26
ἤλυσις ἡ 341, 5. ἠλυσίη seu ἤλυσις 497, 9. ἠλύσιον πεδίον 428, 29
ἠλων, pass. signif. 307, 16
Ἠλώνη op. 428, 22
ἧμα τὸ 428, 41
ἠμαγμένος 214, 49
ἠμαθόεις ὁ 428, 51. Ἠμαθίων ὁ 428, 49
ἧμαι 302, 44: 485, 31: 508, 56
ἠμάλαψε 428, 54
ἦμαρ τὸ 428, 46: genit. ατος 491, 27: d. ab ἡμέρα 420, 33: primitivi sui spiritum deponit 429, 35. ἦμαρ in compositione 543, 55
ἠματωμένος 214, 49
ἤμβροτες 4, 38: 428, 56
ἡμεδαπός 429, 1: 756, 47
ἡμεῖς 314, 24
ἤμελλον Attic. 113, 2: 431, 18
ἠμὲν— ἠδέ 465, 3: 636, 32: 803, 29. ἠμὲν ἦτε 121, 33: 420, 3
—ημεναι f. pro ηναι 63, 1: Dor. 282, 52
ἥμενος 429, 5
—ήμενος poet. pro έμενος 758, 20: Ae. pro ούμενος 182, 49
ἡμέρα ἡ 429, 25. ἡμέριος 429, 24: 810, 21
ἡμερίς ἡ 429, 7
ἡμερόβιος 208, 35
ἡμεροδρόμος 429, 41
ἡμεροκαλλές 429, 45
ἡμερόκοιτος 429, 37
ἡμερολεγδόν 429, 40
ἡμερονύκτιον 540, 21
ἥμερος 429, 15. ἥμερος συκῆ 108, 17
ἡμέτερος 314, 25. ἡμετέρειος 429, 50
ἠμὴν 430, 12. ἤμην 430, 7. ἥμην ἧσο ἧστο 438, 36
ἠμί f. pro φημί 416, 27. sic ἠμί τὸ λέγω 300, 41: 304, 23. ἠμί, primae coniugationis; at φημί, secundae 527, 3
ἡμιάμβεια 454, 19
ἡμιδιπλοΐδιον 430, 46
ἡμίεκτον 430, 43
ἡμίεφθον κρέας 430, 55
ἡμιθανής ἐός 3, 48
ἡμίθεος 430, 28. ἡμίθεοι ἄνδρες 437, 32
ἡμιθνής ἦτος 3, 47: 358, 6: 430, 54
ἡμικραῖρον 430, 29
ἡμικύκλιον 430, 24, 51: 794, 5
ἡμιμέδιμνον 430, 29, 42
ἡμίμναια τρία 744, 36
ἡμῖν Dor. pro ἡμῖν 84, 21: 432, 29. ἡμιν pro ἡμῖν 432, 33. ἡμιν Ion. pro ἡμῖν 84, 16
ἡμίνηρον κρέας 430, 53
ἡμίξενος 651, 56
ἡμίξηρος χόρτος 535, 23
ἡμιόλος 430, 34. ἡμιολία 430, 35. ἡμιόλιον μέρος 430, 37
ἡμίονος 430, 52. ἡμιονικὸν ζεῦγος 409, 34
ἥμισυς 430, 17: proparoxyt. 565, 17: in compositione abiicit finalem syllabam 430, 27: in compos. quot modis sumatur 430, 50: foem. ἡμίσεια 565, 8. ἡμίσεια, f. μοῖρα 793, 8. neut. gen. ἓν ἡμίσυ, unum et dimidium 744, 35. sic δύο ἥμισυ, τρία ἥμισυ, et similia v. 28. ἥμισσα 430, 23. ἡμιτάλαντον numeralib. qua significatione apponi soleat 744, 25. ἡμιτελής 430, 48. ἡμιτύμβιον 430, 30. ἡμίφλεκτον 246, 34. ἡμίφωνα, f. στοιχεῖα 430, 50
ἠμπείχουν 112, 34: 339, 55
ἠμύειν 422, 15: 430, 56: 777, 47
ἠμφιᾶσθαι ab ἀμφιάζω 608, 40
ἠμφιέσατο 383, 40. ἠμφιεσμένος 257, 14: 500, 44
ἠμφισβήτουν 94, 39
ἥμων ονος ὁ ἡ 403, 13: 428, 43
—ήμων ονος verbal. 464, 26
ἤν f. pro ἐάν 431, 9
ἦν ά. 431, 11, 32: et 300, 54. ἦν tertiae personae 317, 56: 431, 20, 28. ἦν, ivi 301, 47. ἦν aor. 2. 479, 30. ἦν δ' ἐγώ 416, 33. at ἦν ab ἵημι 688, 38
—ήν d. ex ός 586, 39. —ήν monosyllaba, masculina vel communia 799, 44. —ην ενος 22, 39: at —ήν ῆνος 22, 38
—ην pro η in accus. ab ης εος Att. 152, 18. —ην pro ειν infin. Ae. 342, 22. —ην ης η Attice pro μι in optativis 606, 18
—ῆναι Ion. pro ᾶναι 791, 29
ἤνεγκα ά. 128, 30: 339, 36: 431, 49. Ion. ἤνεικα 431, 44: Boeot. ἤνειξα 431, 45
ἠνείπατε 431, 53
ἠνεμόεις 424, 11: 428, 52: 488, 8: foem. ἠνεμόεσσα 431, 42
ἠνέσθησαν seu ἠνέθησαν 406, 6
ἠνεσχέθην 431, 5. dupl. augm. at ἠνώρθουν 105, 9: et ἠνώρθωται 105, 14. tripl. augm.
—ήνη d. 141, 3
ἦνθε Dor. 225, 11
ἡνίκα συντεθῇ 688, 41
ἡνίον τὸ 177, 39: plur. ἡνία 343, 17: 432, 17
ἡνίοχος 432, 22. pl. ἡνίοχοι 279, 35: et ἡνιοχεύς 630, 4
ἠνίπαπε 431, 50
ἦνις, et plur. ἤνις 432, 1
ἤνισπε 342, 55
ἤνοθα A. 354, 47
ἠνορέη, fortitudo 9, 44: 432, 46: 703, 50: idem ἠνορία 703, 51
—ῆνος d. 266, 17. —ηνός d. 49, 38: 81, 54. —ηνός pro εινός 33, 1: 391, 2: 543, 56: 666, 38
ἦνουν ab αἰνῶ 439, 49
ἦνοψ seu ἤνοψ 432, 36
ἠντεβόλησε 112, 53
ἤντετο 432, 57
ἤνυστρον 432, 53
—ήνωρ 263, 10
ἠνώχληκα Att. 385, 12
—ηξ ηκος et εκος 74, 44
ηο raro coniunguntur absque diphthongo 351, 16
ἠόα, Ion. 351, 20
ἠόεις f. 34, 56
ἠοῖ 351, 19
—ηος pro ειος Lacon. 32, 8. —ῆος ῆϊ ῆα Ion. 630, 4. —ῆος Ionice: ηος, Aeolice, ab εύς 189, 27
—ηός 32, 5, 6. —ηός pro αός 52, 9
ἠπανίη ἡ 433, 17
ἧπαρ τὸ 433, 11: et ἧπαρ 433, 13. ἡπατικὸς ἄῤῥωστος 50, 4. ἡπατοσκοπία 487, 23: 569, 13
ἠπεδανός 179, 41: 433, 26
ἠπειγμένως 367, 5
ἤπειρος 417, 35: 433, 55: 488, 11. ἠπειραῖος 397, 47. ἠπείρηθεν 434, 2. ἠπειρόνδε 434, 2
ἠπεροπῶ et ἠπεροπεύω 433, 52. ἠπεροπεύς ὁ 433, 50. ἠπεροπευτής 433, 33
ἠπητής 46, 44. ἠπήτρια 46, 34. ἠπήτριον 46, 33
ἠπίαλος 434, 6. ἠπιάλης ὁ 434, 6, 13
ἠπιόδωρος 434, 21
ἠπιόλης ὁ 434, 6, 8, 14
Ἠπιόνη ἡ 434, 17
ἤπιος 434, 15. ἤπιος seu ἠπιος 604, 14, 20. Ἤπιος ὁ Ἀσκληπιός 154, 49
ἤπλουν, expandebant 366, 47
ἤπου 434, 29
ἠπύειν 213, 29: 434, 37. ἠπύτης ὁ 434, 39. Ἠπυτίδης praeco 511, 47. Ἤπυτον ὄρος 434, 41
ἦρ f. τὸ ἔαρ 437, 10: at ἦρ, ἡ ἐπικουρία 359, 40: unde ἦρα φέρων, opem ferens 435, 18. idem ἦρα.
—ήρ 107, 33. —ήρ ex ής 65, 33: 177, 24
Ἥρα 434, 41. ἦρα ἡ χάρις 373, 35: ἡ ἐπικουρία 435, 11: 436, 28
—ηρα pro ειρα 609, 13
ἦρα et ἦρα, aorist. ab αἴρω 38, 24
ἤραθεν f. 436, 26
ἦραι pro ἆραι, tollere, Cret. 434, 52
Ἡραία ἡ, promunt. 437, 44. Ἡραῖον τεῖχος 436, 39
Ἡρακλῆς 435, 4: f. ex Ἡρακλέης 763, 15: voc. f. Ἡράκλες 436, 16: et Ἡράκλεις adverb. 79, 11. Ἡράκλεις admir. 436, 15. poss. Ἡράκλειος 436, 20: (absol. ὁ Ἡράκλειος, f. κόλπος 566, 52: et Ἡράκλειος propr. 746, 22.) Ἡράκλειος ἄκρα 566, 29. Ἡρακλεία λίθος 573, 9, 14. Ἡρακλήειη βίη p. 436, 19. ἡρα-

κλειον templ. 278, 55. patr. Ἡρακλείδης 165, 54: pl. Ἡρακλεῖδαι 789, 23
ἤρανος 436, 28. ἤρανος μήλων 24, 10. ἤρανα 359, 42
Ἡρᾶς 436, 35
ἠράσθην 434, 56
ἠρδάλωσε 436, 41
ἠρέζην ὁ. 730, 6
ἤρεικον 436, 52
ἤρεμος 103, 42. ἠρέμα d. 111, 56: 436, 47: 781, 41. ἠρέμας et ἠρέμα 165, 16. ἠρεμία 436, 43: 461, 43
ἤρεον 436, 54
ἠρέπτω seu ἐρέπτω 437, 27
ἤρεσα 274, 40
ἠρεσίδες αἱ 436, 49
ἤρετο 304, 41
ἠρήκαμεν † 436, 56
ἤρημαι σαι ται 778, 1
ἤρημεν † 436, 56
ἠρήρειστο Att. 437, 1
—ηρης barytonon 458, 29. ηρης et ηρὴς diversa origine 122, 6
ἤρησο ἠρήσθω 778, 2
ἦρι adverb. 631, 13. ἦρι μάλα 421, 42: 437, 4
ἦρια τὰ 437, 11. ἠρία τὰ 437, 13. ἠριαὶ αἱ πύλαι, seu ἠριαῖαι πύλαι 437, 19
ἠριγενὴς 767, 54. ἠριγένεια 437, 2
Ἤριννα 437, 21
Ἠρίον τὸ, promunt. 437, 46
—ηριος d. ex ηρ 65, 24: 421, 24: possess. termin. 685, 20
ἤριπε 372, 38
Ἡρόδοτος c. 161, 22: 208, 36: 435, 20. Ἡροδότειος possess. 551, 34
ἠροῖος Boeot. 224, 38
ἠρόμην et ἠρόμην 437, 28
ἦρος s. pro ἔαρος 437, 9: 800, 16
—ηρος hyperdisyll. 660, 43
—ηρός d. 39, 55: et 41, 8
Ἡρόφιλος 435, 20
ἤροτο 437, 23
ἠρύγγιον τὸ 437, 42
ἤρυγεν 379, 26
Ἡρύλλος d. 142, 57: 437, 25
ἠρῷ pro ἠρωὶ 437, 53. ἠρῴδης 165, 43: 437, 56. Ἡρῳδιανὸς a producto 438, 5. ἥρωες οἱ 437, 32. ἡρῷος 26, 43: 29, 30, 49: 741, 44. ἡρῷον s. μέτρον 327, 48: 438, 13. ἡρῷον Ἀρτέμιδος 712, 15. ἡρῷον, monum. heroicum 256, 8. ἠρωΐς 291, 15
ἠρώτων 437, 30: pass. ἠρωτώμην 580, 4
ἠρωφόρος 230, 40
ἦς, eras 431, 34, 38. ἧς, sis 431, 39
ης propria, barytona vel circumflexa 435, 38. —ης ου 18, 20: 81, 49. —ης ου ex foem. η ης 527, 40: 597, 20. —ης isosyllabum, vocativo ut variet 670, 15
—ης ους propria 277, 30. —ης ους propria, e verbis composita 681, 13. —ης εος, ην accus. 152, 18. —ης ητος 81, 43
—ής compos. accentus regulam quam sequatur 435, 27: retinet accentum simplicis 474, 27. —ής ex ος 136, 40: pro ές 110, 17: 122, 4
—ής έος 152, 15. —ής έος compos. e nom. ac verbo, partim etiam, e duob. nominib. 292, 18: compos. ex ος neutro 393, 7: 617, 16: Boeotice in εις vertitur 304, 55
—ής ῆτος 3, 38, 47: 358, 3. —ής ῆτος ex ός οῦ 382, 48
—ῆς Attice plur. num. pro εῖς ab εύς 473, 37. ῆς pro ᾶς Dor. 352, 6
—ης pro αις Ion. in dat. pl. 166, 42
ἧσαι, sedes 509, 7, 10
ἤσαν, ibant 420, 5: et s. pro ᾔδεισαν 439, 4
ἥσατο ab ἥδομαι 152, 1: 438, 44
ἦσθα s. 431, 34: sic ᾔεισθα pro ᾔς 431, 36, 38
ἧσθαι 438, 34. ἡσθείην ab ἥδομαι 438, 42
ἦσι pro εἶσι, eunt 31, 29. ἦσι s. pro ᾖ 431, 41
—ησι pro αις dat. pl. Ion. et poetice 166, 30, 43. —ησι s. pro η in verb. subiunct. 650, 7: pro ει Rhegina dialecto 650, 12. —ησι adverb. 25, 12
ἡσιεπὴς c. 669, 7. Ἡσίοδος 438, 20
ἤσκειν pro ᾔσκει 438, 47
ἧσμαι ab ἕζω 483, 49, 55
ἦσμεν s. 438, 53: 439, 1
ἧσο, sede 438, 58
ἤσπαιρε ab ἀσπαίρω 722, 54
—ησσω d. 14, 8
ἡσσῶ seu ἡττῶ 439, 5. ἡσσῶ τὸ ἥττονας ποιῶ 383, 28, 34
ἡσσῶν 438, 28: 439, 5
ἦστε s. pro ᾔδειτε 439, 2. sic ᾔστην 438, 55
—ηστικός 377, 10
ἧστο 438, 36: 483, 50, 56
ἡστός ὁ 438, 43
ἥσυχος 438, 45. ἡσυχῇ 78, 43. ἡσυχαίτερον et ἡσυχαίτατα Att. 31, 18. ἡσυχαστηρία 59, 35. ἡσυχία 438, 46
ἥσχυνα 38, 25. ἠσχυνόμην 437, 29: 820, 19
ἤσω 422, 30: 483, 57
—ήσω quae faciant in futuro, et quae έσω 129, 32. —ήσω et έσω 129, 57. —ήσω e barytonis 129, 45: 193, 40
ἠταιρηκώς 385, 46
ἠτακτηκώς 385, 47
ἦτε adverb. 301, 36
ἡτημένον 439, 48
—ητης, denominativum: ητής, verbale 40, 40: 61, 55. —ητης pro ητής 23, 30
ἤτησα 38, 25
Ἠτιεύς 426, 41
ἠτίμησε 164, 15
Ἦτις et Ἠτεῖος 248, 34
ἦτο 295, 9
ἤτοι coniunct. 416, 52
ἠτοίμασα 373, 3
ἦτορ τὸ 439, 18: 661, 42
—ητος genit. ex ης 81, 45
ᾔτουν ab αἰτῶ 439, 49
ἦτριον 439, 38. ἤτριον τὸ 439, 41. ἠτριαῖον 439, 42
ἡττῶ seu ἡσσῶ 439, 5. ἡττῶ τὸ ἥσσονα ποιῶ 383, 28
ἥττων Att. pro ἥσσων 438, 30: 439, 8
ἤτω, esto 439, 12
ἦτωρ 177, 26
η υ per contractionem aut compositionem in unam syllabam non coeunt 765, 4: fere tantum in praeteritorum augmento 440, 14
ηὖ 440, 1
ηὔδα 168, 42
ηὐδόκησας κύρια 390, 13
ηὔδων ab αὐδῶ 440, 16
ηὔλουν ab αὐλῶ 419, 55: 820, 19
ἠΰς 341, 13: 439, 53
ἠΰτε 269, 13
ἠΰτε adverb. 440, 2, 17
ηὐτρεπισμένος 500, 44: 512, 29
ηὐχόμην ab εὔχομαι 400, 33: at ηὔχουν ab αὐχῶ 440, 17
Ἥφαιστος 440, 19. ἥφαιστος τὸ πῦρ 241, 55: 546, 26. Ἡφαιστία op. 595, 25. Ἡφαιστίων d. 282, 20
—ήφη 44, 24
—ηφι an ηφι 799, 52
ἠφροντικότες pro ἠφροντιστηκότες 622, 18
ἦχι s. pro ᾗ adverb. 169, 50: 387, 21: 416, 11: 638, 51: ι correpto 607, 21
ἦχον pro εἶχον Dor. 419, 41
ἦχος ὁ 440, 28
ἠχρειωμένος 98, 44, 47
ἠχῶ ἤσω 516, 10
ἠψημένος, coctus 403, 42: et ἑψημένος 822, 14
ἠῶ 351, 20
—ηω pro εω Aeolice 485, 42
ἤωμεν s. 121, 38
ἠών s. pro ἠϊών 34, 55. Ἠών opp. 440, 31
ἠῷος 26, 27
ἠωρῆσθαι 440, 33
ἠώς ἡ 429, 51: 440, 38
—ηώς όος pro ηώς, Ion. 501, 1: et 499, 37: 507, 41.

Θ

Θ unde dictum, et formam quam hab. 441, 2. θ pro σ 706, 15: Attice pro φ 500, 49: pro δ 640, 18, 26: in δ Macedonice 317, 23. θ insertum 153, 15: pleonasticum 645, 18: in praeteritum activum non cadit 106, 11
—θα epectaticum 302, 41
—θα pro θεν adv. 341, 40: 424, 12: pro θεν Aeol. in adverbiis localibus 559, 31
θαάσσων 441, 6
—θαι infinit. accentum quam habeat 312, 43
θαιρός 446, 51: plur. θαιροί 444, 4
θάκος et θῶκος 441, 11: 742, 14
θάλαμος 441, 13. θαλάμη seu θάλαμος serpentis 299, 49. θαλάμιος 441, 24. θαλαμίδιοι κῶπαι 441, 23. θαλαμηπόλος 441, 19
θάλασσα ἡ 441, 26
Θαλίας ῆς d. 579, 26
θαλέθω 756, 49. θαλέθων 449, 34
θάλεια ἡ 442, 1: 447, 1
θαλερός ὁ 441, 32: 535, 40: 694, 11
Θαλῆς οῦ, et Θάλης ητος 442, 6
θαλία ἡ 441, 55: 442, 5
θάλλω 441, 43: et 186, 55: 534, 20. θάλλω τὸ αὔξω 441, 34.
θαλλὸς ὁ 441, 47: plur. θαλλοί 271, 53. θαλλοφόρος ὁ 441, 51. θαλοὶ τῶν κραδῶν 534, 39
θάλος 503, 20
θάλπος 295, 50. θάλπη ἡ 442, 17. θαλπεινός 479, 22. θαλπωρὴ ἡ 442, 16: 731, 24. θαλπείω d. e. θάλπω 620, 46: θαλφθῇ λόγοις 732, 35
θαλυκρός 71, 29
θαλύσια τὰ 442, 13. Θαλύσια Theocriti 273, 42
θαμὰ 75, 9, 14: 442, 18: 821, 17
θάμβος 442, 25. θάμβος τῆς πωρώσεως, o stupendam excaec. 828, 47
θαμειός 75, 14. θαμειά 75, 12. θαμίζειν 263, 24: 442, 20: 445, 31
θάμνος ὁ 442, 24. θαμνάς ἡ 442, 23
θαμός 75, 12. θαμύς έος 75, 14
θάνατος 442, 30: 827, 17. θανατηφόρος 498, 4: 511, 22, 34. θανατῶ ᾶς 442, 50. at θανατῶ εῖς tantum in compos. 442, 47. θανατῶ οῖς 442, 45. θανατῶσαι 316, 17
θανεῖν s. pro θανεῖν 465, 51. θανοῦμαι θανῇ 452, 24
θάπος d. 442, 27. θάπος et Ion. τάφος 748, 35
θάπτω 442, 56: 748, 24
θάργηλον τὸ 443, 24. Θαργήλεια ἡ 443, 24. θαργηλία, θαργήλια, et θαργηλιών 443, 18. τὰ τοῖς θαργηλίοις ἀγόμενα 788, 2
θαῤῥαλείδης 166, 5
θαρσαλέος 443, 5
Θαρσεῖς 443, 35
θάρσος τὸ 443, 2. θαρσύνεσκον 469, 41. τεθαρσυμένος † 222, 33. θάρσυνος foem. gen. 680, 4
Θάσος ἡ 443, 7: 640, 18. Θάσιος οἶνος 443, 9. Θάσια, s. κάρυα 443, 11
θάσσων et θᾶσσον s. 443, 13
θάτερον s. 443, 27
θαῦμα τὸ 443, 37. θαῦμα ἰδέσθαι 513, 2. θαυμάζω cum genitivo 5, 9. θαυμάζειν quando genitivo, et quando accusativo iungatur 423, 46. θαυμαντρον 443, 52. (at θαυμάλωπες pro θυμάλωπες 443, 50) θαυμάζω seu θαυμαξῶ Dor. 443, 53. Θαυμᾶς 247, 17: 443, 48. θαυμάσαι 443, 45. θαυμάσιος d. 156, 12. θαυμαστικόν pro θαυμαστόν 610, 39. θαυμαστῶσαι 443, 57
θάψαι pro θύψαι 443, 50
—θε in θα 341, 41. vise —θεν.
θέα ἡ 444, 7. θέαν παρ' αἴγειρω 444, 16
θεὰ ἡ 444, 8. dat. plur. θεαῖς 166, 44
θεάζειν 449, 49
θεαιδέστατος pro θεοειδέστατος 444, 13: itemque Suid.
θέαινα ἡ 444, 12
θεαρχικώτατος 444, 28
Θεατάν nom. barb. 715, 12
θεατροκοπάσια † 444, 16

θέειον s. τὸ θεῖον 444, 19: 449, 22
θεηγενής 280, 11
θεήλατος 444, 20
θεημοσύνη ἡ 444, 26
θεηπολεῖν 444, 27
θεητόκος pro θεοτόκος 444, 25: 461, 21
θεία d. 461, 47. Θεῖα ἡ, ut Δῖα 449, 15. Θεῖα, Solis mater 779, 1
θειάζειν 449, 45, 47
Θείας et Θεΐας flexione differunt 271, 5
θειλόπεδον 449, 25
θεῖν τὸ θεύειν 449, 56
θεῖναι τὸ ποιῆσαι 391, 26
θείω 319, 17: 446, 42: 450, 8
θείομεν s. pro θῶμεν 449, 31
θεῖον τὸ 449, 19. θεῖος 278, 20: 449, 14: 457, 13. θεῖος seu θεὸς παρὰ τὸ θέω 453, 41. ὁ τὰ θεῖα γράψας 445, 8. θεῖος, patruus 457, 14
θείω s. pro θῶ 449, 38, 43: 727, 13. θείω τὸ τίθημι 449, 32: d. 231, 46: s. pro θέω 750, 52
θέλγειν 444, 55: 445, 1: et 152, 40: 751, 38. θελγῖνες αἱ 445, 9: 751, 38
θελεμός pro θελημός 103, 48
θέλημα τὸ 317, 22: 444, 31. θελημός ὁ 444, 53
θελήσω ά. 129, 52: 193, 41: 444, 52. θελητός ὁ 557, 7
θελκτήρια 445, 3. θέλξις ἡ 510, 33
θέλυμνα 688, 46
θέλω 317, 18: pro ἐθέλω 405, 38. θέλω, subaudito μᾶλλον 415, 29. fut. θελήσω 444, 47, 52
θέμα τὸ 445, 11. θέμα et θῆμα 428, 42. θέμα ἐστὶ, est primae positionis, est primitivum 91, 42. sic θέμα ἑκάστη ἑαυτῆς ἐστι 314, 30. θέματά εἰσιν ἑτέρων 609, 49: τὸ θέμα, ἀμύσσω 88, 13: itemque 107, 5: 581, 33. θέμα βαρύτονον 56, 2: θέμα Δωρικόν 84, 50. θέμα etiam de coniunctione primitiva 134, 7. θεματικαὶ λέξεις 91, 33. θεματικὰ ῥήματα 232, 21. θεματικαὶ ἀντωνυμίαι 314, 26. θεματικὰ πληθυντικά, quae ipsa sibi thema sunt, nec a singulari ortum ducunt 616, 36. θεματικὸν ἔχει τὰ ι 606, 15. θεματικά quae 314, 30
Θεμᾶν seu Θεμάν 446, 32
θέμεθλα 445, 34. θεμείλια 445, 35: 762, 25. θεμέλιοι λίθοι 699, 24
θέμεν s. 347, 46. θέμεναι pro θεῖναι Dor. 282, 52. θέμενος 446, 37: 448, 20
θεμήλια τὰ 221, 2
θέμις ἡ 445, 13: gen. θέμιδος, θέμιτος, θέμιστος 445, 19
Θεμισκύρειος ἄκρη 446, 27
Θεμισκύρειαι Ἀμαζόνες 445, 31
θεμιστεύων 445, 23
θεμῶσσαι 445, 32
—θεν pro θη in verbis passivis, Aeolice 559, 30. —θεν adverbiis quoque asciscitur 104, 51: —θεν adverb. loc. 13, 5: 25, 14: 508, 22. —θεν significat τὴν ἐκ τόπου σχέσιν 616, 15.
—θεν et θε 385, 50
θέναρ τὸ 445, 38: 777, 34: 799, 38: genit. αρος 491, 29
θένειν seu θείνειν 445, 40. θένω τὸ τύπτω 450, 4. θένω, θέναρ 777, 34
θεόδμητος 445, 53
Θεόδωρος comp. 579, 40
θεοείκελος 448, 5
θεοεχθρία 107, 23: 486, 4
θεοίνιον 446, 40
θεοκλυτεῖν 445, 56
Θεοκρίνης ου 277, 32
Θεοκυδίδης 165, 56
θεόληπτον γίνεσθαι 449, 45
ἡ θεολόγας: vide Lat. Ind.
θεοπρόπος 446, 8. θεοπροπέω ῶ 446, 9. θεοπροπία ἡ 446, 4. θεοπρόπιον 446, 1
ὁ θεόπτης Μωϋσῆς 679, 5
θεός 445, 42: 446, 21: 452, 53: 453, 41: 461, 5: 748, 51: 828, 39. ἡ θεός Att. 143, 42, 44. θεόσδοτος 461, 16. θεόσσυτος 446, 12. θεοστιβής 445, 51: 727, 36. θεοτόκος c. 461, 21. θεουδής 446, 16. Θεούπολις ἡ Ἀντιόχεια 446, 14. θεόφαντος 24, 25, 27. θεοφορούμενος 449, 47. θεοφόρητοι 276, 33
ὁ θεραπευτικῶς ἔχων 446, 45. θεραπεύτρια 47, 46. Θεράπνη et Θεραπναῖος 446, 48. θεράπων 446, 41, 44
θέρειος ὁ 447, 1, 5: 810, 22. θέρεια d. 558, 5. θέρεια ὥρα 446, 57. θερείβατος 447, 9. θερείτατος s. 447, 3
θέρεσθαι 446, 51
θερήγανον 447, 14
θερίσδω Dor. 412, 2. fut. D. θερίξω seu θεριξῶ 456, 12. θεριστής 285, 49
θερμερῶπις αἰδώς 447, 12
Θερμοπύλαι 447, 18
θερμός ὁ 24, 38: 447, 15, 28. θερμὸς ἀνήρ 447, 23. θερμοί, οἱ ταχεῖς 453, 44. τεθερμασμένος 328, 20: 752, 35
θέρμω τὸ θερμαίνω 447, 16: 769, 23. θέρμεσθαι 447, 16
θέρος τὸ 24, 36: 446, 51: 596, 29
θερράπων Aeol. ὁ θεράπων 582, 49
Θερσίτης 24, 38: 447, 21
θέρσος Aeol. τὸ θάρσος 447, 24
θέρσω fut. Ae. 24, 37: 443, 3: 454, 10: 753, 38: thema, θέρω τὸ θερμαίνω 24, 37: 109, 42: 443, 3: 446, 51
θές s. pro τίθει 381, 11. θέσθαι 448, 15
θέσις ἡ ποίησις 319, 31: 391, 26: adopt. 323, 43. θεσία d. e θέσις 521, 47
θέσκελος 448, 5
θεσμός ὁ 291, 4: 445, 15: 448, 8, 12: a νόμος ut diff. 448, 13. θεσμός ὁ θησαυρός 448, 16. θεσμοθέται 448, 10. θεσμοθέται Ath. lex 151, 15
Θέσπεια et Θεσπειά 305, 36
θεσπέσιος 447, 48
θεσπιδαής 448, 1
ἡ Θεσπική s. χώρα 561, 49
θέσπις 447, 43. θεσπίζω 447, 55. θέσπισμα τὸ 447, 56
Θεσσαλονίκη 447, 32. Θεσσαλονίκεια et Θεσσαλονικεύς 447, 39. Att. Θεττ.
θέστωρ ὁ d. 383, 23
θέσφατος 24, 25: 448, 2, 7: neutr. θέσφατον 258, 21: 645, 8
θετήρ 177, 24: et θέτης 177, 23: 448, 22
Θέτι pro Θέτιδι 448, 24. Θέτιν et Θέτιδα 676, 35. Θετίδιον 278, 34
θετός d. 387, 28. θετοὶ υἱοί 319, 32: 448, 21. θετὴ θυγάτηρ 376, 23
Θετταλικός 448, 37. Θετταλικὰ πτερά 448, 37. Θετταλιῶτις τετράς 754, 38
Θευδᾶς d. 448, 30
Θεύδοτος Ion. 299, 31
θεύειν seu θεῖν, curr. 449, 56
θεῦν s. pro θεόν 448, 31
θεύσω fut. 258, 54: med. θεύσεσθαι 448, 34
θέω pro θῶ 449, 36. θέω τὸ τρέχω 608, 3: in quibus personis contrahatur 448, 35. (a θέω composita in θος, oxytona 730, 34.) θέω τὸ βλέπω 461, 13: et 444, 7: melius θεῶ τὸ βλέπω 630, 56: θεῶ τὸ ὁρῶ 446, 26: θεῶ τὸ θαυμάζω 602, 47. θεῶ ἄσω 202, 10: 761, 2
θέων d. ex θεός 444, 12. Θέων ωνος denom. 464, 20. θεώνειος 226, 57. Θεωνίς a θέων 397, 21
θεωρός 448, 42. θεωροί, et οἱ θεωρίαν φέροντες 151, 32. θεωρίαι, spectacula 449, 2. θεωρικὰ χρήματα 448, 46. τὸ θεωρικόν, lucar 449, 6
θῆβα Syris ἡ βοῦς 450, 41. Θῆβαι nunc Ἀδραμύττειον 450, 10. Θήβαισι s. 166, 33. Θήβησι 25, 12: 166, 30: 450, 38. Θηβάος Aeol. 66, 28. Θηβαϊκός possess. 551, 34
θήγω 185, 2: 450, 12, 15. d. θηγάνω 450, 13: θηγάνη 248, 6
θηεῦντο Dor. 189, 37: 450, 18
θηήσαντο Ion. s. 451, 33
θηΐδες νύμφαι † 228, 22
θήκη τόξου 353, 41
θηκτήρ 360, 27
θηλαμών 450, 26
θηλή ἡ 441, 36: 450, 31, 50: 461, 7
θῆλυς 450, 31: 461, 7: foem. θήλεια 450, 48: 687, 5. neutr. θῆλυ εος 551, 32. τὰ θήλεα s. ζῶα 457, 23. poss. θηλυκός 551, 32: θηλυκοὶ κάλαμοι 485, 31. comp. θηλυμανής 450, 56: θηλύμορφος 450, 27. d. θηλύτεραι γυναῖκες 450, 51: genit. pl. Ae. θηλυτεράων 450, 57
θηλῶ τὸ θάλλω 96, 24
θῆμα et θέμα 428, 42
Θημακός et Θημακεύς 451, 10. Harpocrationi et Suidae Θήμακος: Steph. Byz. Θημακοί.
θημοσύνη ἡ 391, 28
θημών ὁ 451, 7. θημωνία ἡ 451, 8
θῆναι pro θεῖναι 670, 17
θηξάσθω 283, 23
θήπω 442, 29. θήπω τὸ ταράττω 748, 34, 54: τὸ ἐκπλήττομαι 748, 22
θήρ 451, 14. θήρ, leo 332, 14. θῆρες proprie qui 451, 25
θήραμα τὸ 332, 2
Θηραμένης ὁ 451, 12
θηράσιμος d. 487, 30
θηρατήρ et θηρατής 54, 28
θήρειος d. 421, 27
θηρεφόνος 502, 3
θηρηλοίγόν 73, 48
Θηρίκλειος κύλιξ 376, 48: idem Θηρικλέους τέκνον 451, 27
θηρίον τὸ 451, 16. θηρία, bestiae 195, 41. θηρίον pro ζῶον 444, 15
θηρόβοτος 451, 22
θηροδίωξ 451, 23
θηροφόνος 502, 3
θηρωτής pro θηρατής seu θηρευτής 451, 25
θής ὁ 452, 8
θησαίατο s. 451, 31
θήσαο, suxisti, Ion. 76, 31
θησαυροφυλάκιον 219, 38
Θησεύς 451, 36. Θήσειον, Thesei fanum, carcer, herba 451, 39, 44. θησειότριψ 451, 52.
θησομύζειν 451, 53
θήσσα seu θῆττα 451, 56
θήσω duplici signif. 450, 27. θήσω τὸ θρέψω 758, 25
θῆτες Athenis qui 452, 2, 21. θητεύς ὁ 452, 1. θητεία ἡ 452, 1. τὸ θητικόν, Athen. 410, 3: 452, 5. θῆττα seu θῆσσα 451, 54
—θι epectasis in imperativo 671, 42: 698, 53: et 520, 50. —θι imperativum variat 477, 56: 578, 8. —θι aoristi secundi imperativi, penultimam longam postulat 749, 57. —θι epectasis in adverb. 616, 16. —θι adv. loc. 508, 20: d. e θεν 616, 12: significant τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν 616, 15: penultima ut varient 25, 14
θίασμος pro θίασος 453, 56. θίασος ὁ 449, 53. d. θιασώτης ὁ 454, 1: plur. θιασῶται 449, 56
θίγω τὸ ἅπτω 1, 14: 25, 28. d. θιγγάνειν 450, 11
θίν seu θίς 53, 10: quale litus 651, 39
θίξει καὶ γεύσει ἡδύς 662, 2
θίς d. 461, 9. θίς ὁ 450, 6. θίς ἡ 450, 2. θίς ὁ et ἡ 450, 34: 452, 16
θλάτης d. 40, 50
θλίβω d. 200, 45: 454, 5. θλιβερός d. 566, 44. θλίψις ἡ 454, 4
θλῶ ἄσω 202, 13
—θμός verbal. 236, 3: 342, 36: 507, 1. d. —θμών ῶνος 507, 2
θναίσκω Ae. 272, 16: 452, 35, 39
θνησιμαῖος 452, 28
θνήσκω 452, 29: et θνήσκω 452, 34. θνήσκω ξω 251, 40. θνητός ὁ 452, 26
θνῶ et τεθνῶ 749, 50. θνῶ ἥσω 442, 40
θοάζω 441, 8: 460, 10: et θοάσσω 441, 8
Θόας αντος 553, 46
θορός ὁ 453, 20
θοίνη ἡ 453, 53: 461, 6
θολερός 453, 28. θολερῶς προβαίνειν 453, 26

θολίαι αἱ 717, 41
θόλος 282, 28: 453, 30: plur. θόλοι 717, 42. θόλος et θολός 444, 9. θολός ὁ 453, 28. θολῶ ὠσῶ 453, 29. θολοῦσθαι etiam gaudio 750, 10
θοός ὁ 446, 35: 461, 11: 748, 51: quintuplici signif. 453, 6: an contrahatur 453, 2: foem. θοή 453, 6
Θόραι, demus Att. 453, 21
θορίσκω d. 456, 49
θορός ὁ 453, 55
θόρυβος 453, 23. θορυβάζω 633, 34
Θόρυκος, demus Att. 453, 22
θορῶ τὸ ὁρμῶ 453, 35: τὸ ὁρμῶ καὶ πηδῶ 453, 45: τὸ πηδῶ 405, 57: 460, 25: 608, 5: sic θορεῖν τὸ πηδᾶν 453, 40: et 142, 6. θορῶ ἠσῶ 456, 49
—θος barytonon 730, 32: a θέω composita, oxytona 730, 34. per θος flexa perittosyllaba, penultima producta 532, 4
θοῦ a τίθημι 319, 24. θοῦ pro θέσο in quib. circumflexum, in quib. barytonum 688, 41
Θουκυδίδης 165, 57
θουριομάντεις 463, 47
θοῦρος 453, 37: foem. θοῦρις 453, 49. θοῦρις d. 475, 49
θοῶ et θοάζω 441, 9. θοῶσαι 450, 16
θοῶς adv. 453, 9, 14: et 207, 13
Θράϊσσα ἡ 454, 24
Θρᾴκη seu Θρῄκη 454, 24. Θρακίας ventus 454, 25
θράνος 454, 13, 54. θρανίδιον 454, 13. θρανίου δίφρου 454, 13. θρανίτης ὁ 441, 25: plur. θρανῖται 454, 56: foem. θρανήτιδες κῶπαι 454, 12: melius θρανίτιδες Eust.
Θρᾷξ 36, 54. Θρῇξ f. pro Θράϊξ 454, 21. Θρᾷξ comm. gen. † 243, 30. ὁ Θρᾷξ, Dionysius Thrax 747, 23
Θρασέας d. 579, 25. at Θρασίῳ πεδίῳ pro Θριασίῳ vulg. 703, 14
Θρασκίας pro Θρακίας 454, 25
θρασύς 454, 9. θρασυκάρδιος 454, 18. θρασύλογος 133, 42. Θράσυλλος dimin. 93, 52: 142, 57. Θρασυμίδης pro Θρασυμηδίδης 165, 55. θράσυνος 204, 17
Θράττα Att. 454, 24
θράττειν 454, 19
θραύω d. ex θλῶ 380, 21. θραύματα 454, 16. θραῦσις ἡ 454, 15
ἄνω θρεῖν pro ἀναθρεῖν seu ἄνω ἀθρεῖν 109, 16
θρέμματα τὰ 454, 31
θρέξω f. a τρέχω 454, 38. aor. Ion. θρέξασκον 454, 29
θρέψω f. a τρέφω 454, 37. θρέψαι τὸ πῆξαι 764, 33. θρέψας 454, 33. θρεφθείς 179, 8. θρεπτά τὰ 454, 27. θρεπτήρια et θρέπτρα 454, 27
Θρήϊκες ἀκρόκομοι 454, 21. foem. Θρήϊσσα γυνή 454, 23
θρῆνος ὁ 454, 47. θρηνήτριαι 513, 44
θρῆνυς ἡ 454, 53: 455, 1
θρῆσκος ὁ 455, 9. θρησκεύειν 454, 14. θρησκεία ἡ 454, 9
θρία τὰ 454, 19: 455, 39, 45. θριάζειν 455, 45. θρίαι αἱ 455, 24, 48. Θρίαι nymphae 455, 49
θρίαμβος 454, 16. θριαμβεύω 454, 24. θριαμβευτής 455, 22
θριᾶσθαι 455, 42
Θριάσιον πεδίον 455, 39, 46
θρίγκος 455, 53: rectius θριγκός v, 56: itemque 319, 27: 455, 52, et apud Hesychium, Suidam, Eustathium, alios. d. θριγκῶσαι 319, 27
θρίδαξ et θριδακίνη 456, 1
θρίζω 270, 29: 319, 25
θρίναξ 456, 3, 6. Θρινακία, Sicilia 456, 8
θρίξ τριχός ἡ 456, 12: et 270, 29
θρίξω f. pro θερίσω 456, 12
θριός ὁ 472, 43. Θρίος fluv. 659, 24
θρίπες οἱ 481, 6. θριπήδεστος 456, 25. θριπηδέστατος 456, 23
θρίσσαι 768, 44
θρίψ ὁ 456, 24: 481, 4, 6
—θρον d. 96, 21
θρόνος 456, 28, 56. θρόνιον τὸ 456, 28: proparoxyt. 520, 23. Θρόνιον opp. Locr. 456, 28
θρόος ὁ 446, 35: contr. θροῦς 68, 26: 456, 37. θροῦς —οός 25, 55: et 26, 1
θρυαλλίς ἡ 456, 32
θρύβω d. a θρῶ 454, 5
θρυλεῖν 456, 39. θρυλίζω 456, 44: fut. θρυλίξω 100, 31: item gemino λλ. θρυλλιχθῇ 456, 46: itemque θρύλλος ὁ 456, 37
θρύον τὸ 456, 31
θρύπτω τὸ διακλῶ 771, 20: τὸ εἰς μικρὰ διακόπτω 771, 22. sic θρύψαι τὸ κλάσαι 771, 26. pass. θρυπτομένη γῆ 558, 7. θρύπτεσθαι ἐπί τινι 212, 52
θρύσιος ὁ 456, 31
θρώσκω 456, 49. θρωσμός 456, 55
θύα seu θυΐα ἡ 457, 6. θυάδες seu θυιάδες 457, 19
θυγάτηρ ἡ 457, 22: gen. d. θυγατρός 639, 25: accus. f. θύγατρα 159, 7: 457, 24: gen. pl. θυγατρῶν 751, 28: Suid. θυγατέρων. d. θυγατριδοῦς 16, 14: foem. θυγατριδῆ 457, 21
θυέστες p. 457, 29
θύεια ἡ ἴγδη 462, 5: Att. θυεία 464, 49
θύελλα ἡ 19, 47: 457, 27
Θυέστης ὁ d. 510, 1: patr. Θυεστιάδης 540, 37: 554, 37
θυήεις pro θυόεις d. a θῦον 34, 50
θυηλή ἡ 220, 57: plur. θυηλαί 457, 32. Θυηλαί sacrificiorum inventrices 457, 35
θυηνός pro θρῆνος 457, 39
θυηπόλος 37, 51: 626, 20. θυηπολίη 306, 52
θυϊάδες seu θυιάδες 457, 20
Θύϊλλος 526, 53
θύκος ὁ † 458, 52
θύλακες οἱ 457, 32. θυλάκιον τὸ 457, 37
θῦμα τὸ 458, 37: υ producto 678, 26: 458, 5: 645, 7: υ correpto 545, 6
θυμαρής ὁ ἡ 458, 25
Θύμβρα, Θυμβραῖον πεδίον, Θυμβραῖος Ἀπόλλων 458, 45
θυμέλη 458, 30: 653, 8: 743, 37
θυμήρης ὁ ἡ 458, 26. neutr. θυμῆρες 537, 25
θυμιῶ d. 458, 55. θυμίαμα τὸ 458, 35. θυμιάζειν, suffire 458, 39
θύμμενος pro τεθυμμένος 458, 40
θυμοβάρεια et θυμοβαρεῖω 458, 24
θυμός d. 132, 17: 265, 7: 457, 57: 458, 6: υ producto 668, 34
θῦνος et θύννος 459, 16. Θυννοθῆραι Sophronis fabula 672, 42: eadem Θυννοθήρα 423, 24, sing. num. et νν gemino, ut θύννοι οἱ 459, 21. θύννος ἡ 459, 19. θύννα vulg. ling. 469, 17. θυννίδες αἱ 459, 21
θύνω d. 10, 13: 459, 16. θῦνον pro ἔθυνον 459, 14
θυόεις 457, 16
θύον ου τὸ 457, 8: et 242, 36. θύον et θύος 287, 45: plur. τὰ θύη 457, 51: 458, 31. θυοσκόος 457, 41
θύρα ἡ d. 457, 56: 458, 54. θύραζε 458, 56: 806, 11. θυραυλεῖν 459, 33. θυραυλία 13, 55
Θυργοῦνδοι et Τιταγίδαι 760, 33
θυρεός 459, 3
θυρεπανοίκτης ὁ 459, 3
θυρηβόλιον 459, 13
θύρσος ὁ 459, 35, 38. θύρσοι οἱ 459, 29. Θύρσος seu Θύρσις, propr. n. 459, 38
θυρωρός 363, 37: 458, 55: 460, 22
θύσανον 455, 22: et 414, 16
θύσθλα τὰ 469, 25
θυσία ἡ 461, 32. θυσιαστήριον 459, 32: 827, 25. θύσιμα ζῶα 542, 31. θύσκη 458, 53. apud Suidam θυΐσκη.
θυσσανόεσσα 459, 22
θυστήριος 455, 31
Θυτάδαι 288, 17. rectius Θυμοιτάδαι, ex Harp. et Suid.
οἱ θυτικοί, arusp. 669, 12
θύψαι 458, 45
θύω 457, 55. θύω τὸ θυμιῶ 457, 30, 46: τὸ ὁρμῶ 823, 42: et 213, 1. θύω et θύνω 10, 13
θυώδης 457, 45. θυώεις βωμός 546, 37. θυωρός 457, 50. θυωρίτης ὁ 457, 49
θῶ signif. quot habeat 461, 5. θῶ τὸ τίθημι 441, 7, 9: 442, 37: 452, 19: τὸ ἑδραιῶ 460, 8: τὸ ἀποτίθεμαι 442, 40: τὸ καταβάλλω 26, 20: τὸ καταβάλλω καὶ ζημιῶ 459, 40: τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ 445, 48: 446, 22: τὸ τρέφω 220, 1: 441, 35: 450, 28: 640, 21: τὸ θηλάζω 24, 44: 27, 54: 96, 26: 137, 36: 344, 18: 640, 22: τὸ εὐωχοῦμαι 469, 47: 461, 2: τὸ ἀπολαύω 460, 14: τὸ θάλλω 640, 21: τὸ τρέχω 441, 43: τὸ ὀξύνω 185, 1. θῶ ὠσῶ 453, 53
θῶες οἱ 459, 41
θωή ἡ 26, 21: 459, 39: 461, 11. θωΐη 26, 24
θῶκος ὁ 441, 11: 460, 8: 461, 8. θῶκος et θᾶκος 804, 16
θῶμα τὸ θαῦμα 443, 49
θῶμαι ἢ ἦται 459, 48
Θωμᾶς ᾶ 234, 20: 655, 28: d. 101, 51: pro Θαυμᾶς 443, 48
Θώμη et Ἰθώμη 470, 9
θῶμιξ seu θῶμιγξ 459, 53. θωμίζειν 459, 54
θωμοί οἱ 459, 52
Θῶν ῶντος n. pr. 459, 55. Θῶνος παράκοιτις 460, 1. Θῶνις ιδος 460, 2
θῶπες οἱ 459, 44. θωπεύω 459, 44. θωπεία ἡ 459, 44
θώραξ 414, 7: 460, 14: 461, 10. θώραξ καὶ ζῶμα 433, 3. θωράξομαι 460, 37. θωράσασθαι 460, 36. θωρεῖσθαι τὸ εὐωχεῖσθαι 460, 31. θωρήσσω 460, 41. θωρήσσεσθαι 460, 54. θωρηχθῆναι 460, 19. θωρηχθείς 460, 39. θώρηξις ἡ 460, 41. θωρίσσω pro θωρήσσω vulg. ed. 460, 41
θῶρος ὁ 460, 15, 33
θώς θωός 409, 14: 459, 41: 770, 28
θῶσθαι 461, 1
θωΰσσειν 461, 3
θώψ ὁ 459, 46: 773, 8.

I

ι elementum simpliciss. 462, 40: an consonans, et an σύλληψιν admittat 462, 32. ι pro ει 692, 39: ex ει per deriv. 43, 16: 122, 45, 54: 476, 25: ex ει in verbalibus 568, 26: 725, 39. ι pro ε in pleonasmo consonantis 232, 31: 342, 50: 476, 20: 478, 35: 673, 9: pro η Boeotice 671, 20: pro η in compos. 245, 20: pro υ 160, 46: ex υ 276, 4: 630, 16: 795, 25, 27, 29. ι natura longum ex ι positione longo 672, 48. ι longum ex ει 448, 28: ex ει 467, 57: 468, 1: 475, 8. ι in η Aeolice 603, 54: in υ 6, 28, 56: 517, 5: 642, 44: in α numquam vertitur 528, 15: in liquidam versum Rhegina dialecto 135, 44: uti etiam Aeolice in ει. pleonasticum 302, 23. 622, 41: 652, 11: pleonasticum in αι pro α 558, 40: Ionice inseritur, Aeolice exteritur 66, 25: eliditur in contractione 757, 25: 816, 34: 822, 56: interveniens, impedit crasin 337, 5. ι προσγεγραμμένον ἐν τῷ ᾄδης 17, 20: sic 73, 44: 166, 31, 34, et alibi passim. σὺν τῷ ι γράφεται 791, 50. ι adscriptum τῷ ω 820, 6, 14: 822, 39, 50, 54: 825, 23: manet adscriptum in Attico ῳ pro οι 616, 32: adscriptum in ῳος 26, 31, 41. sic in φῴς 791, 56: in ὀδύνῃ, κάθῃ, μέμνῃ 484, 51: adverbiis in ῃοι 25, 12: in contractione duarum vocum 816, 34. ι μὴ ἐκφωνούμενον in participio ᾄρας ab αἴρω 53, 29, 43. ι quando ἀνεκφώνητον 203, 6

—ι pro ᾳ d. 280, 1. —ι pro ει in adverb. 169, 26. —ι adverb. baryt. 387, 21. —ι adverbia disyllaba barytona 692, 15. —ι barytonum in adverbiis breve 607, 19: 646, 8
ι per epectasin in dat. pl. 167, 1. —ί epectasis in praepositionibus ἐνί et προτί 341, 55: 685, 25: epectasis emphatica in demonstrativis 341, 45: 640, 22: eaque producitur, etiam in adverb. 607, 24: 646, 9
ἵ seu ἵς, pronom. 588, 11: 615, 7
ἴα ἡ φωνή 88, 52: 105, 17: 169, 33: 463, 30: 464, 31: 604, 25: ἡ βία 197, 12: adiective pro μία 464, 50: et 235, 34. ἴα ἴᾶς ἰῇ 305, 42
—ια α correpto 519, 24. —ια foem. deriv. 461, 32: denominativa 461, 42: d. ex ης seu εω 462, 21: ex ις 521, 47. —ια verbalia foem. 461, 32: ex εω 132, 7: ex ῶ 392, 55: ex εύω 462, 12. —ια pro εια, sed magis poetice 462, 15: Att. pro ιά 657, 52. —ια d. α producto 110, 5: 519, 22
—ιά 79, 35. —ιά comprehensivae speciei character 461, 34: 657, 53: et 555, 43
—ιαι plur. ex ια, retento accentu contra morem adiectivorum 421, 28
ἰαίνω τὸ εὐφραίνομαι 35, 50: 479, 23. rectius ἰαίνειν τὸ εὐφραίνειν 565, 12: et ἰαίνεσθαι τὸ τέρπεσθαι 731, 24: itemque ἰαίνετο 35, 53: 463, 35
—ιαιος possessiva 29, 47
—ιακός possessiva 29, 43. —ιακός pro ικός ex ις 644, 10
ἴακχος 185, 12: 462, 48. ἰακχάζειν 213, 26
Ἰακώβ 462, 42
Ἰακῶς pro Ἰωνικῶς 662, 20
ἰάλεμος 462, 52: et ἰάλεμος aspir. 462, 53. ἰάλεμος ὁ θρῆνος 463, 22. Ἰάλεμος Calliopae f. 463, 14. ἰαλεμίζειν 463, 17
ἰάλλω 463, 11: 471, 34: et 186, 56: 251, 7. ἴαλλοι οἱ 463, 9. ἰάλτης ὁ 403, 33
Ἰάμβη n. pr. 463, 23, 47
ἴαμβος ὁ 463, 41. παρὰ τοῖς ἰάμβοις, pro ἰαμβογράφοις 42, 23. ἰαμβεῖον 187, 16: 463, 46. ἰαμβεῖα τετράμετρα 454, 19. οἱ ἰαμβικοί, f. ποιηταί 477, 16. ἰαμβικὸς ῥυθμός 285, 28. ἰαμβικὰ ὀνόματα, quae iambico metro apta sunt, i. primam brevem, secundam longam habentia 8, 38: 442, 9: 527, 38: 812, 16. ἰαμβίζειν 463, 26, 46. ἰαμβοποιός 713, 17. ἰαμβοφάγος 463, 41
Ἰαμενός et Ἰαμενός 463, 31
ἴαμμαι 463, 37
ἰάνθην ης η 463, 37
—ιανός α producto 438, 7
Ἰαπετός 347, 15: 463, 49: allegorice 523, 52
ἰάπτω d. 1, 42: 463, 51: 464, 5. ἴαψε 464, 5. ἰαπτός d. 1, 41
Ἰάς] Ἰάδι διαλέκτῳ 394, 5. Ἰάδος διαλέκτου proprietas a Philoxeno tradita 616, 48
—ιας ὁ ex praes. in ω 582, 18: e futuro 588, 33. —ιας masc. propr. d. 606, 11. —ιας flexione differ. 271, 5
—ιάς ex ιεύς 389, 17
ἴασαι imperative 464, 15
ἴασι Ion. pro ἴσι 301, 24: 467, 13. sic c. ἀπίασι 469, 18
ἴᾶσι Att. 467, 16. ἴᾶσι, πέμπουσιν· ἴᾶσι, πορεύονται 177, 20
Ἴασος ὁ 464, 14
ἴασσι poet. 301, 24
ἰαστί, harmoniae species 295, 55
Ἰάσων 462, 32: 464, 17. Ἰάσων, Aescul. f. † 434, 18
—ιάτης pro ίτης 722, 49
—ιατο Ion. pro ιντο 403, 36
ἰατρεῖον 187, 16: 323, 10: 801, 9. ἰατρική 257, 49: 464, 29. ἰατροτέχνης ὁ 464, 4
ἰαύω 464, 32. ἰαυθμός ὁ 586, 36
ἰάχω 88, 52. ἰαχῶ 464, 30. ἴαχος 185, 11. ἰαχή 88, 53: 185, 11: 211, 22: 462, 48: 464, 30
ἰάω ῶ 464, 14
Ἴβηρ gentile 464, 46
ἶβις et ἶβιξ avis 464, 43. rectius ἶβυξ Hes. et Suidas: atque inde Ἴβυκος pr. et verb. ἰβυκηνίσαι 464, 44. apud Hes. etiam ἰβύκη, et ἰβυκινῆσαι, mutata vocalium sede.
ἴγδη ἡ 462, 5: 464, 49. ἰγδίσματα 464, 51
ἴγκηος pro ἔγκεας 587, 43
Ἴγνης ητος 465, 1. Ἰγνάτιος 466, 52
ἰγνύς ἡ 464, 57: et ἰγνύη 464, 53: 522, 2
—ιγξ denom. 554, 52
Ἰδαῖον ὄρος 276, 14. Ἰδαῖος Ζεύς 547, 29. Ἰδαῖοι δάκτυλοι 466, 26. Ἰδαῖος nom. pr. 465, 23
ἰδάλιμος 465, 18
Ἴδας ου et αντος 465, 9
ἴδε, vidit 373, 16. ἴδε imperat. 296, 16. ἰδέ pro ἠδέ, coniunctio 466, 3
ἰδέα 295, 38
ἰδέειν I. et p. pro ἰδεῖν 465, 49
—ιδειος ex ις ιδος 426, 33
ἴδετε, videte 646, 22
ἴδεω τοι χάριν 806, 56
Ἴδη mons 465, 52: 466, 1
ἴδηαι Ion. 466, 6
Ἴδηθεν 466, 2
—ιδης patronym. 165, 39, 50: 210, 2: 540, 58: 554, 38: syncopatum 109, 8. ἰδίῃ adv. 79, 6. ἰδιαίτερον 466, 11
ἰδικός et εἰδικός 295, 39. ἰδικῶς καλούμενος Ἴδλοφ 331, 50. sic 628, 43. compar. ἰδικώτερον 466, 11
ἰδιογνώμων 173, 39
—ιδιον dimin. 240, 9: 241, 6: 486, 18: d. ex ιον 605, 7: ex ια et ιον 646, 17. —ιδιον quae, quae item ειδιον faciant 147, 14. ἴδιον ex ις, Ion. 560, 14
ἴδιος d. 144, 5
—ιδιος deriv. 700, 46: a quo primum usurpata ea species 783, 22
εἰς ἰδιότητα ἀναπέμπεται, in propriorum nominum censum transit 525, 38. ἰδιότυπον ῥῆμα 691, 38
ἰδίω τὸ ἱδρῶ 465, 39
ἰδιώσασθαι 327, 57. ἰδιώτης ὁ 466, 10. κατὰ ἰδιωτικὴν συνήθειαν 762, 35. ἰδιωτισμὸς τοῦ πάθους 515, 25
ἴδμην f. 466, 12. ἴδμεν 21, 6
ἰδνῶ 466, 26
Ἰδομενεὺς Dor. 469, 31
ἴδος τὸ 465, 38, 42
—ιδος ex ις 97, 46
Ἴδουμα, Ἰδουμαῖος, Ἰδυμαῖοι 465, 44
—ιδοῦς ὁ 16, 13
ἴδρις 385, 36: 466, 31, 39: prima ancipite 466, 39: plur. ἴδριες 466, 34. ἴδριδα, et ἴδριδες, minus recte 42, 40
ἰδρύω 466, 35. ἴδρυσις 466, 42
ἰδρῶ f. pro ἰδρῶτα, et ἰδρῷ pro ἰδρῶτι 466, 46. ἰδρῶ οἷς 465, 21, 41. ἰδρώς ὁ 466, 43. ἰδρῶσαι Dor. pro ἰδροῦσαι 598, 55. ἰδρωτοποιός 396, 11
ἴε seu ἴεν 467, 39: 476, 53
ἰέασι Ion. pro ἱεῖσι 177, 18: 467, 16. ἴεθι 467, 38. ἴει et ἀφίει 177, 2: 467, 41. ἴει pro ἴει, ibat 579, 52. ἰείη 467, 44. ἴεις ἴει 467, 43. ἰεὶς ἕντος 467, 4. ἰεὶς ι producto 403, 27
—ιεις ιεσσα anomalum 34, 40
ἱεῖσι, mittunt 177, 13: 467, 16. ἱεῖσι † 635, 51
ἵεμαι τὸ ἐπιθυμῶ 467, 31. ἵεμαι τὸ πορεύομαι 467, 33
ἵεμεν 467, 2. ἵεμεν 177, 12
ἵεμενος 467, 31
ἴεν seu ἴε, ibat 467, 23, 28. ἴεν pro ἴεσαν 467, 22, 26. ἵεναι 467, 1. ἵεντο 467, 30
ἱέραξ 467, 55: 534, 31. ἱέρακος ὁ 765, 54
Ἱεραπολίτης ex Ἱερὰ πόλις 278, 51
ἱερᾶσθαι 468, 36: act. ἱεράω ῶ 468, 43. ἱεράτω imperative 468, 42
ἱέρεια, et ἱερεία Att. 313, 13. ἱερεία Attice pro ἱέρεια 462, 4: 774, 35. sic ἱερεῖαι, sacerd. foem. 386, 5. ἱερεία pro ἱερουργία 298, 2
ἱερεῖον τὸ 468, 39: 827, 26
ἱερεύς ὁ 468, 8, 16, 40: 707, 30: 827, 27: plur. ἱερεῖς 467, 43
ἱεροθετεῖν 468, 57
ἱερολογεῖν 468, 14, 27
ἱερομηνία 469, 14
ἱερομνήμονες 468, 50
ἱερόμυκος c. 694, 46
ἱεροποιοί 468, 56
ἱερός 468, 8, 23. ἱερὸς βοῦς 468, 47. ἱερὸς ἰχθύς 468, 20, 46. ἱερὸς πόλεμος 469, 22. foem. ἱερὰ ὁδός 469, 17: ἱερὰ συκῆ 469, 16: et ἱεραὶ τριήρεις 469, 19. neutr. ἱερὸν 468, 11. ἱερὸν ἄγιον Κυβέλης 542, 55. ἱερὸν πεδίον 428, 37. ἱερὸν ὀστοῦν 468, 25: 478, 57. ἱερὸν ἦμαρ 468, 31. ἱερὸν τέλος 468, 45
ἱερόσυλος c. 694, 45. ἱεροσυλῶ εἶα 281, 51: 506, 57
ἱερουργεῖται τοῖς θεοῖς 468, 27. ἱερουργικαὶ μάχαιραι 489, 9
Ἱερουσαλήμ 469, 26
Ἱερώνυμος 468, 49
ἱερῶσθαι 468, 37
ἱερώσυνα 468, 41. ἱερωσύνη 275, 44
ἵες 467, 40
ἵεσαν 121, 45: 690, 56
ἵεσθαι τὸ ὁρμᾶν 479, 25
ἵεσις pro ἵσως 469, 54
ἵετε 467, 38. ἵετο 467, 46. ἵετω 467, 38
—ιεύς deriv. 426, 38
ἰέω ῶ 467, 42
ἰζάνω d. 466, 28
ἵζε et ἵζε 484, 13. ἵζεο Ion. 469, 28, 30: ἵζευ Dor. 469, 28, 30: comm. ἵζου 469, 29
—ιζός d. oxyt. 809, 20
ἵζω 469, 31, 35. ἵζω τὸ καθίζομαι 478, 25: τὸ κάθημαι 622, 14: 704, 11
—ιζω d. 22, 5, 31: a nom. in ις 178, 44: 333, 19: ex ος 677, 23: ex ω 319, 8: 370, 34
ἰή adverb. 78, 31. ἰὴ παί, seu ἰὴ παιών, ἰή 469, 44. ἰὴ ἰὴ βέλος 469, 43. ἰήιος d. 35, 52. ἰήιος Φοῖβος 469, 50: ἰήιε 469, 41. ἰήιε παιῆον 469, 47
ἴηλα et ἴηλαι 469, 38
ἰηλεμῆσαι 463, 4: et ἰηλεμίσαι 463, 5
Ἰήλυσος op. 488, 8
ἵημι τὸ πορεύομαι 301, 16, 46: 348, 44: 467, 1, 5. ἵημι τὸ πέμπω 467, 5: 479, 34: τὸ ἐφίεμαι 467, 7: τὸ ἐπιθυμῶ 467, 30, 48. ἵημι imperfectum saepe ab ἰέω mutuatur 177, 4
ἵην ης η 121, 45: 467, 3. ἵην ης η 467, 37
ἰηός ὁ † 463, 18
ἰῇς pro μιᾶς 757, 33
ἵησι f. pro ἵῃ 467, 53
ἵησις, emissio 462, 54
Ἰησόνιος Ion. 324, 21. Ἰησοῦς 469, 37. ἰητήρ 469, 40
ἰήων καμάτων 465, 19
ἰθαγενής 470, 1: 808, 13
ἰθαίνω 808, 12
Ἰθακος et Ἰθακός 470, 6. Ἰθάκη et Ἰθακήσιος 470, 7
ἰθεῖα ἡ 470, 12
ἴθι 190, 33, 36: 476, 36: 479, 31
ἴθματα τὰ βήματα 477, 30
ἰθύ 470, 11. ἰθύς 470, 11, 14. ἰθύω et ἰθύνω 470, 14. ἴθυσαν 470, 14
Ἰθώμη op. 470, 9
—ικα adverb. 172, 11
ἱκανός 216, 16: 470, 20. ἱκανῶς ἐσπέρας 409, 38
ἱκάνω 470, 16, 25. ἱκάνω τὸ ἱκετεύω 30, 50. ἱκάνεται, ἱκάνει 103, 31
Ἰκαριωνίη 170, 48
ἴκελος 297, 30: 337, 24: in compos. 21, 57
ἴκεο οἱ 481, 8
ἱκέσθαι 567, 35. ἱκέσιος d. 139, 48. ἱκεσία θεός 402, 18
Ἱκετάων ονος 332, 28: voc. ο 130, 39
Ἱκετάων ὦ
ἱκέτης ὁ 470, 20. ἱκετία 390, 20

ἵκκος ὁ 474, 12
ἱμάς ἡ 470, 22
ἵμμενος f. 470, 29. ἵμμενος οὖρος 642, 27
ἱκνῶ d. 10, 15. ἱκνοῦμαι 470, 24. ἱκνευμένης Dor. 525, 23
ἶκον seu ἶκον 470, 26: aor. 2, 472, 12
Ἰκόνιον et Ἰκονιεύς 470, 45
—ικος ει diphthongum aversatur 497, 50. —ικός possessiva 29, 38, 45: et 30, 9: etiam ex ις 644, 9
ἰκρία τά 470, 31. ἴκρια 565, 51. ἴκριον proparoxyt. 631, 29. ἰκριῶσαι 317, 13
ἰκτῖνα et ἴκτινα accus. c. 470, 34. ἴκτινος ου 470, 37
ἵκω τὸ ἔρχομαι 472, 11: τὸ παραγίνομαι 605, 46: τὸ παραγίνομαι καὶ ἱκετεύω 470, 24. ἵκω pro ἥκω 671, 21. ἵκω et ἥκω 424, 25. ἵκω et ἱκνῶ 10, 15
ἱλάσσεσθαι φόνον 118, 35. ἵλαον α producto 97, 57. ἱλατός d. 591, 9
Ἰλεύς 346, 41
ἵλημι 591, 10
Ἰλιακὴ πρόσοδος Ori 536, 55
Ἰλιεύς, foem. Ἰλιάς 589, 17
Ἰλιόνδε adverb. 809, 8
—ιλλα hyperdisyll. 19, 49
ἰλλάς ἡ 474, 12: 818, 49: plur. ἰλλάδες 361, 44
ἴλλοι οἱ ὀφθαλμοί 255, 51: 342, 59: 694, 34: 713, 12: 772, 21. ἰλλοί οἱ 474, 12. ἰλλός oxyt. 680, 45
Ἰλλυριός f. pro Ἰλλυριούς 506, 26. ἡ Ἰλλυρίς, f. χώρα 699, 48
ἰλύς 153, 22: ι ancipiti 477, 18. ἰλυσπᾶσθαι 299, 56
ἱμαντίδιον μικρόν 671, 8. ἱμαντοπέδη ἡ 471, 5. ἱμαντῶδες φυτόν 591, 44: 706, 1
ἱμάς f. pro ἵμας 101, 44, 51. ἱμάσσω ἱμάσω 100, 38: 285, 46
ἱμάτιον d. 43, 26: 300, 20: 352, 39. ἱμάτιον ὁ χιτών 812, 12. ἱμάτιον et χιτών diff. 349, 52. ἱματίζω et ἱματισμός 300, 19. ἱματισμένος et εἱματισμένος 300, 24. ἱματιοπώλης 300, 20
Ἴμβρος op. 587, 41
ἱμείρω d. 582, 53
ἴμεν 133, 11: 301, 17, 18, 42: 467, 12, 17: 476, 1. ἴμεν, Ion. pro ἰέναι 467, 20: sic ἴμεναι et ἴμεν 301, 21
ἵμερος d. 467, 8
ἴμι seu ἶμι f. 301, 16: 467, 8, 12. ἶμι f. pro ἵημι 479, 35
ἴμμεναι Att. 467, 20
—ιμος d. 261, 40: 487, 26: ex adverbio aeque ac nomine 480, 24
ἱμῶ τὸ ἀναλέγω 110, 36
ἵν et ἴς 480, 11: 513, 52. ἵν, pronom. tert. pers. 588, 12. ἵν ἵς ἵ 479, 35
—ιν et ις fin. 395, 35. —ιν composita, simplicium declinationem servant 491, 49. —ιν et ιδα accus. ab ις: ab ἰς, tantum ἰδα 676, 32
ἶνα τὴν δύναμιν, τὸ νεῦρον 471, 12
ἵνα quando subiunctivum verbi modum postulet, quando non 471, 16: cum indic. et subiunct. construitur, sed per accidens 650, 40: cum indic. 522, 40. ἵνα quot signif. hab. 471, 6. ἵνα, quo, quorsum 332, 17
—ινα 27, 9. —ῖνα, Italica seu Latina terminatio 667, 36
ἶναι, ire 467, 18: inus. 301, 43
ἰνάσσω ἰνάσω 100, 38: 285, 46
ἰνατί 471, 16
—ινδα lusus signif. 790, 24
ἰνδάλλω 471, 33. ἴνδαλμα 260, 33: 471, 40
—ινδην iocose usurp. 788, 38
—ινη foem. 276, 50. —ινης ου masc. d. 40, 10: 277, 32
ἰνίον 720, 37
ἶνις ὁ 471, 22
—ιννα d. 27, 12
—ινος metusiastica 30, 12: proparoxyt. 470, 40: —ινος quae producant ι, et quae corripiant 488, 4. —ινος ι correpto 488, 5. —ινος d. diversae speciei 793, 45. —ινός d. 17, 32: 58, 52: ι correpto, excepto χαλινός 805, 18
Ἰνώ ἡ 471, 27: 561, 43
ἰνῶ τὸ ἐκκενῶ 779, 6. ἰνῶ d. ab ἴν seu ἴς 513, 53
Ἰνωπός fl. 471, 30
ἴξ ὁ 481, 4, 8
—ιξ deriv. ex ος 730, 52. —ιξ adverb. 337, 18
ἴξαλος 36, 52: 471, 41: 528, 53: et ἰξαλός 148, 4
ἶξε pro ἧκε, venit 598, 50. ἶξε, imperative 472, 18
ἰξεύω 471, 53
ἰξιβάτης ὁ 436, 10
ἰξιόεν φάρμακον 471, 54
Ἰξίων 471, 51: ι producto 92, 31
ἶξον B. pro ἧκον 297, 17: 472, 10: 750, 39: idem ἴξον 683, 6
ἰξός ὁ 472, 1
ἰξύς ἡ 472, 6. ἰξύα 770, 13: Ion. ἰξύη ἡ 636, 24
ἰοδνεφής 303, 50. ἰοειδής 434, 2: 473, 11. ἰόεις d. 34, 53
ἰοή ἡ φωνή 105, 19: rectius ἰωή.
ἴομεν pro ἴωμεν 301, 29
ἰόμωροι 472, 57
ἴον ου τὸ 473, 10. ἴον ας ι 301, 27: 467, 40: 481, 20. ἰὸν ὄντος 467, 52
—ιον pro εἶον 187, 19: 629, 11. —ιον templum signif. 278, 34. —ιον denominativum in quibus proparoxytonon, et in quibus paroxytonon 520, 22. —ιον forma diminutiva 480, 50: in quibus proparoxytonon, et in quibus oxytonon 631, 23: 739, 38
—ιον et ιδιον diminut. 605, 7. ιον diminutiva paroxytona quae, quae proparoxytona 375, 27: 451, 16
—ιον adverb. 346, 7
ἰόνδυ Paphl. quid 708, 42
ἴονθος 473, 17
Ἰόνιον πέλαγος 730, 48. Ἰόνιος κόλπος 473, 16. ἰοναβόστρυχος † 423, 13
Ἰόπη, op. Palaest. 473, 14: etiam gemino ππ, Stephan. Byz.
Ἰορδάνης fl. 473, 19. ἰορδάνειος 139, 46
ἴος ἴα ἴον 305, 31. ἴος ὁ μόνος 464, 33: 472, 42: ὁ αὐτός, unus et idem 618, 43
ἰός ὁ 472, 49: 620, 14: ι producto 553, 52
—ιος d. 40, 17: 64, 29: denom. specie 631, 28: d. ex ος neutro 422, 19: e verbis 144, 1: 337, 20: e future 635, 43: ex praepositionib. 93, 1. —ιος ιος, ex adverb. 113, 28. —ιος possessiva 29, 46: et 30, 7: 80, 43: possessiva forma 631, 26: gentilia 80, 48. —ιος propria hypertrisyllaba 745, 18. —ιος non propria, proparoxytona 521, 14. —ιος disyllaba diverso tono 472, 42. —ιος disyllaba masculina, ει diphthongum aversantur 539, 23. ιος poetice productum 93, 5. —ιος α ον 143, 34
—ιας tribreve paroxytonon in propriis nom. 521, 10
—ιος disyll. propria 539, 25
—ιός avium nomina 380, 36. —ιός disyllabum ι producto 553, 52
—ιος genit. pro ιδος Ionice, a nom. in ις 42, 19
ἰότης ἡ 473, 7
Ἰούδας α 779, 21
Ἰουλιανός 438, 9, 11
ἴουλος 472, 26, 30, 35. ἴουλος λεπτός 144, 54. ἴουλος polypus 111, 10. ἰουλόπεζοι 472, 29
ἴουν εις ει 467, 43
ἰοῦσα 467, 50
ἰοχέαιρα 473, 5: 547, 13
ἶπας οἱ 481, 5. ἶπνος 473, 24
ἶπος 473, 26. ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς 473, 30
οἱ ἱππάδα τελοῦντες, equestris census ordo 410, 3
ἱππάζω d. 281, 34: 627, 13. ἱππάζομαι 400, 49
ἵππαλος 698, 14
ἵππαρχος 729, 8
ἱππάσιμος χώρα 722, 25
Ἱππάσος 247, 28
ἵππειος ζυγός 412, 5. ἱππεία οὐρά 473, 52. ἵππειος ὁπλαί, et ἵππου ὁπλαί, quid diff. 203, 35
ἱππεύω d. 132, 2. ἱππεύς d. 687, 9. οἱ ἱππεῖς Athen. 410, 2
ἱππημολγοί 232, 46, 51
ἱππῆς Att. pro ἱππεῖς 473, 37
ἵππιος τρίχες 473, 54. ἵππια στήθη 560, 38. ἵππιος Ποσειδῶν 223, 10: 473, 42. ἱππία Ἀθηνᾶ 474, 30: 774, 24
ἱππιοχάρμης ὁ 473, 49
ἱππίς ἡ d. 216, 48
ἱπποβάτης 192, 10
ἱππόβοτος 473, 51. ἱππόβοτον Ἄργος 474, 14
ἱπποβουκόλος 113, 40
ἱππόδαμος 474, 52
ἱπποδρομίαι Att. 340, 53. ἱπποδρόμιον Alexandr. 533, 2
ἱππογνώμων 209, 47: 474, 45
ὁ ἱπποδέρας 145, 45
Ἱπποθῶν et Ἱπποθόων 513, 30.
Ἱπποθόων heros 473, 46
ἱπποκένθαρος 474, 6
ἱπποκένταυρος 474, 36
ἱπποκόμος ὁ 475, 2. ἱππόκομοι κόρυθες 474, 56
ἱπποκορυσταί οἱ 474, 22
Ἱπποκόωντος ἱππασία 473, 45
ἱππομανής 474, 42
ἱππόμαχος 473, 49
ἵππος 473, 32. αἱ ἵπποι Ion. 473, 35. ἵππος et βοῦς, nominib. apposita, granditatem significant 209, 45: 474, 44
ἱπποσέλινον 209, 46
ἱπποσύνη ἡ 474, 12
ἱππότα f. pro ἱππότης 474, 8: 661, 6: pro ἱππότην 585, 8.
Ἱπποτάδης 210, 3
ἵππουρις ἡ 473, 52, 57
ἱπποφόρβια 681, 57
ἰπνός 518, 4: 596, 18: 430, 20
Ἱππῶναξ 811, 9
ἵπτημι 662, 52
ἴπτω 279, 55: 463, 50: 481, 2. ἴπτω et ἰάπτω 110, 46. ἴπτω ι correpto 675, 7
ἰπῶ ὦνω 473, 29: 671, 24
—ιρ 107, 18
ἶρα et εἶρα ἡ ἐκκλησία 692, 39: plur. ἶραι 303, 40: et ἶραι 475, 11. Ἶρα oppidum 692, 37
ἱρά Ion. et p. 468, 2
—ιρα foemin. penultima plerumque diphthongo 318, 56
ἴραξ f. 467, 56: 468, 2
ἱράων προπάροιθε 475, 11
ἱρεύς Ion. et p. 468, 1. sic ἴρηξ 467, 56: 475, 8
Ἶρις 209, 54: ἶρις 475, 34, 37
—ιρις absque diphth. 209, 31
ἱρόν f. 468, 2
ἶρος d. 658, 54: pr. 475, 14, 52. ἱρός f. 475, 5, 19
—ιρος disyllaba propria 475, 23. —ιρος propria urbium nom. 488, 9
ἴς ἡ δύναμις 199, 51: 477, 4. ἴς et ἴν 480, 10: 513, 52. ἴς ἰνός ἡ 471, 23. ἴς in compos. ab εἴδω 504, 10
—ις masc. dimin. 93, 50: 159, 30. ις propria masc. d. ex ος 247, 33: 729, 38. ις masc. ex η foem. 243, 8: ις foem. ex η foem. 153, 25: 379, 31. —ις foem. et composita inde 333, 22. —ις verbale foem. a fut. primo 588, 33. —ις verbalia per ος purum flectuntur 255, 44
—ις ιος Ionice 560, 12. —ις ιδος 97, 46: 157, 18. —ις ιδος ex masc. in ης 428, 8: 545, 56. —ις ιδος barytonum ex ης barytono et oxytono 595, 37. —ις ιδος compos. ex ἴς ἰδος 518, 62. —ις ιδος barytonum, in compositione proparoxytonon 518, 32. —ις ιδος ι producto 518, 37. —ις ιδος 632, 2. —ις ιτος an cadat in monosyllaba 567, 54
—ις et ιν fin. 396, 35. —ις ινος ι producto 518, 37
—ις, neutr. ι 769, 40. —ις simplicis figurae, non facit neutrum in ι 769, 43. —ις compo-

pos. oxytonum 333, 25. —ις compos. paoxytonon 333, 27. —ις compos. proparoxytonum 333, 22, 29. —ις composita, simplicium declinationem retinent 491, 49. ις barytonum ι correpto 652, 8
—ις f. ex ιες 708, 26
—ις adverb. 169, 25
—ίς ίδος 244, 56: 333, 20: 806, 51: d. 132, 4: d. ex ή 379, 32.
—ίς ίδος e futuro natum, oxytonon, et ι correpto 183, 40. —ίς gentile foem. ex masc. εύς 389, 14. —ίς diminut. 48, 45: 66, 30: 83, 34: 84, 29: 530, 33. —ίς ίδος ι correpto 518, 17. —ίς ῖδος 518, 15. —ίς ῖδος et ίδος 184, 4, 8. —ίς ίδος in compos. tonum servans 518, 34, 48. —ίς ίδος accusativum perittosyllabum habet tantum: at ις barytonum, utroque modo 676, 32. —ίς et ίν 376, 36. —ίς adverb. oxyt. 676, 28
ἰσαίτερα et ἰσαίτατα Att. 31, 17
ἴσαμεν, scimus 466, 18: 476, 29.
ἴσαμεν, ivimus 476, 4.
ἴσαμι Dor. pro ἵημι 43, 11: 476, 29
ἴσαν, ibant 301, 20: 423, 43: 475, 51: 697, 39
Ἰσανδρος 476, 56
ἴσαν αντος cur barytonum 476, 12
ἴσασι 476, 5. Ἰσαύα reg. 171, 5
ἴσημι d. 476, 32. —ισης ὁ 14, 56
ἴσθι τὸ γίνωσκε 476, 23: τὸ ὕπαρχε 476, 17
ἰσθμός 477, 22, 33: 654, 1. ἴσθμιον 477, 31. ἴσθμιος Ποσειδῶν 338, 56
ἴσι, eunt 467, 13. Ἴσις ἡ 476, 48. Ἰσίδωρος 476, 55
ἴσκε 476, 39
—ίσκος dimin. fig. 807, 10
ἴσκω et ἴσκοντες 476, 46. ἴσκω et εἴσκω 423, 52
—ίσκω d. ex έω ῶ 201, 29, 33: 452, 42: 456, 51
ἴσμα τὸ 477, 3. Ἴσμαρος 477, 1
ἴσμεν f. 466, 19
ἰσόδενδρος αἰών 75, 43
ἰσοδύναμος τῷ ἐνεστῶτι 637, 36. ἰσοδυναμεῖ τῷ νῦν 418, 56. sic 639. 16: 640, 25: pro eodem ἰσοδυναμοῖ vulg. 652, 43: itemque ἰσοδυναμοῦται τῷ— 505, 1. ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅστις 635, 17
ἰσόκωλα 550, 40
ἴσομαι 306, 14
ἰσόμοιρος 251, 35
ἴσος et ἴσος 477, 8. ἴσα θεοῖσιν adverb. 559, 20. Ἴσος seu Ἴσσος 287, 42
ἰσοσύλλαβος κλίσις 498, 34. ἰσοσυλλάβως κλίνεται 552, 34: 553, 23. ἰσοσυλλαβεῖ τοῖς ὀνόμασι 131, 49. sic 356, 41
ἰσοτάλαντος 161, 55
ἰσοφαρίζειν 476, 57
ἰσόχρονος 477, 20
ἴσπω 343, 5: 381, 50
Ἰσραήλ 477, 4
ἴσσω et προΐσσομαι 689, 5
—ίσσω d. 14, 9
ἴστα imperative 477, 57: 478, 3. idem ἴσταθι 477, 57
ἵσταμαι 477, 52. ἱστάμην 477, 52
ἱστᾶν, appendere libras 652, 51
ἵσταο Ion. 477, 53
ἱστάς ὁ 476, 13. ἱστᾶσι 476, 11
ἵστασο 477, 52. ἵστασθαι, poni, dici 559. 9
—ίστατος ex ίστος 753, 24
ἵστε f. pro ἵσατε 476, 9
ἱστέον 476, 33
—ίστεος et ίστατος Att. 51, 13
ἵστη imperfectum 478, 1. ἵστη pro ἵσταθι 261, 7: 348, 4: 477, 55: 478, 12
ἵστημι 477, 36. ἵστημι τὸ δανείζομαι 725, 22. ἵστημι in aor. 2. significationem habet passivam 307, 14. at ἵστημι d. ab ἱστῶ τὸ γινώσκω 43, 13
ἵστην ης η 537, 35
ἱστίη Ion. pro ἑστία 382, 36, 39, 45
ἱστίον τὸ 478, 24
ἱστιῶ Ion. et Dor. pro ἑστ. 382, 42
ἱστοβοεύς 173, 25. ἱστοδόκη ἡ 478, 22, 30. ἱστοθήκη 478, 30
ἵστον f. 476, 34
ἱστοπέδη ἡ 478, 28. ὁ ἱστόπους 502, 11
ἱστορία d. 478, 16: gramm. quid 816, 55: quid, quotuplex, quando ea utamur 791, 56: saepe τῷ διαλέκτῳ adversatur 816, 57
ἱστός 478, 20: at ἱστός, ab εἴδω 43, 12
—ιστος superl. 39, 57: superl. fig. 807, 7: contractionem quandoque admittit 676, 12: —ιστος denominativum 674, 39
ἱστουργοῦσα 367, 48
ἵστω f. pro ἱσάτω 476, 31
ἱστῶ ᾷς ᾷ 477, 36, 42. at ἱστῶ τὸ γινώσκω 43, 13
ἵστωρ seu ἴστωρ 478, 15. ἴστωρ 21, 6: 612, 3
ἰσχαίνω seu ἰσχανῶ 478, 45. ἰσχανόων et ἰσχανόωσι 478, 42
ἰσχάς ἡ 479, 14
ἴσχεο Ion. 478, 37
ἴσχημι d. a σχῶ 740, 7
ἰσχίον τὸ 478, 56: paroxyt. 631, 25
ἰσχνός 479, 3, 22. ἰσχνομυθοῦντες 479, 4. ἰσχνόφωνος 191, 23. ἰσχνόω ῶ 497, 22
ἴσχον 343, 9
ἰσχύς d. 132, 5. ἰσχυρός 479, 6: υ producto 479, 10: 620, 6. ἰσχυροποιὸς τῶν ἐσθιόντων 480, 12. ἰσχυροποιεῖν τὸ σῶμα 536, 25. sic 378, 31
ἴσχω 478, 34. ἰσχῶ 478, 40
ἰσῶ ᾷς ᾷ 476, 9, 23, 27
ἰταμός 43, 36: 479, 25
ἴτε 133, 11: 467, 12
ἰτέα ἡ 313, 21: 479, 27
ἴτεον, eundum 479, 29
ἴτην, ibant 479, 33
ἰτήριον 348, 45
ἴτης ὁ 43, 36: 479, 37
—ίτης d. possess. 524, 37: per ι 570, 23: penultima longa 447, 27
ἴτον dual. 467, 12
ἰτός d. 479, 28: 797, 45
—ιτος disyll. baryt. 714, 43. —ιτος d. et c. 17, 42. —ιτος ει diphthongum aversatur 567, 43
ἴτρον 257, 29, et Suidas: Hesychius ἤτρον. ἰτρίον 479, 39
ἴττω Boeotice pro ἴσσω 479, 46
ἴτυς ἡ 479, 41. Ἴτυλος 479, 43
ἴτω 476, 38. ἰτῶ τὸ πορεύομαι 797, 45
Ἰτώνη Minerva 519, 2. Ἰτωνία et Ἰτωνίς 479, 47
ἰύγή 788, 33. ἰύγμός ὁ 480, 2. ἰύγξ 479, 55. ἰύζειν 480, 1, 3 —44, 22
ἰφθίμος 480, 23. ἰφθίμη ἕλκος 480, 31, 43. ἰφθίμους ψυχάς 480, 41
ἴφι 169, 29: 480, 7: 800, 12: priori producta 607, 20. Ἰφιγενής 480, 15. Ἰφικλῆς 480, 16. Ἴφικλος 480, 20. Ἰφικληείη βίη 436, 19. ἰφικράτις, calc. 376, 49, et Suid. at Hesych. Ἰφικρατίς. Ἰφιμέδουσα 480, 15. ἴφιος d. 113, 28. ἴφια μῆλα 480, 12. Ἴφις, dim. 93, 51: nom. pr. 480, 14
ἰχαίνειν τὸ ἐπιθυμεῖν 568, 7
ἰχθύς ὁ 480, 45. ἰχθῦς ὁ, υ producto, correpto tamen in Hexione 288, 30. ἰχθυοφόροι, et ἰχθυοφορεῖν 117, 26
ἰχνηλατεῖν ταῖς ῥισί 395, 40
ἴχνισον 375, 31: 480, 48: proparoxyt. 451, 20: 631, 29
ἴχνος 480, 46. ἰχνοποιεῖν τὰ θηρία 395, 38. ἰχνῶ d. 146, 49
—ιχον ex ικός 582, 39
ἰχῶ f. pro ἰχῶρα 480, 56
—ίχω et ιχῶ 516, 2
ἰχώρ ὁ 480, 52
ἴψ ὁ 1, 41: 481, 2, 5
—ιψ omnem diphthongum aversatur 481, 2
ἴψαι τὸ βλάψαι 41, 4. ἴψαο 464, 11. ἴψεται pro ἴψει 608, 48
ἴω τὸ πορεύομαι 43, 37: 301, 17, 25: 306, 13: 422, 56: 467, 39: 475, 52, 56: 481, 17, 19: 508, 6: 545, 46: τὸ πέμπω 471, 33: rectius ἰῶ τὸ πέμπω 475, 5: et 468, 9
Ἰώ Inachi f. unde nomen trex. 206, 31. ἰώ adverb. 481, 10
ἰῶ pro ἰωήν 481, 26. ἰῶ et ἰάλλω 186, 56. ἰῶ τὸ φωνῶ 26, 19: τὸ πορεύομαι 475, 56: 481, 35: ἰῶ ἥσω 467, 7. ἰῶ τὸ θεραπεύω 109, 57. ἰῶ τὸ θεραπεύω ι longum habet 110, 5: fut. ἰάσω 59, 28: 202, 11: 464, 14
ἰῷ ἤματι, uno die 472, 44
ἰῶ τὸ πέμπω 177, 1: 517, 50: 686, 40. ἰῶ εἷς εἶ 467, 42, 48: 477, 42
—ίω ι producto 575, 28. —ιῶ pro ίσω Att. 51, 22: 483, 21. —ιῶ ιᾷς ιᾷ 536, 61
ἰωγή ἡ 481, 21
ἰωή ἡ 26, 19: 481, 16. ἰωὴν φέρειν ἐπὶ— 463, 8. ἰωή adv. 78, 33
ἰῶκα f. pro ἰωκὴν 481, 26: 496, 12
ἰωκή 55, 28: 197, 9: 481, 22: f. 426, 47
ἰὼν ὄντος 467, 50: 481, 19
—ίων d. 148, 4: d. propr. 282, 20
—ίων ίωνος patronym. 540, 16. ίων dimin. ex ος 420, 52. —ίων comparat. 39, 57: 505, 49. —ίων ιστος ex ύς et ος et ης 753, 17: —ίων ι producto 92, 31: 674, 5. —ίων comparativa ι ancipiti 753, 27
ἰώνγα 315, 16
ἴωξις ἡ 481, 30. Ἰωξίππη f. 426, 47
ἰῶτα 462, 29
—ιώτης d. 157, 29
ἰωχμός ὁ 481, 35.

K

Κ seu G eqtis Thessalicis iustum 208, 1. κ in perfecto activo ad immutabilem assumitur 501, 16: in perfecto extritum Ionice 501, 1: 507, 45. κ pro π Aeolice 523, 49: pleonasticum 526, 1

κάβαισος 482, 21
κάβαξ ὁ 482, 26
καββάλης et καββαλίς ὁ 482, 18
Κάβειροι dii, et mont. 482, 27
κάβηξ pro καύηξ vulg. ed. 493, 48
Κάβησος op. 482, 23
κάβος ὁ 482, 22
κάγκανος 482, 34
κάγκελλα 289, 5: 743, 31: et κάγκελοι 288, 46: καγκελωτὴ θύρα 518, 22. καγκελοθυρίς 513, 4: e Lat. Cancelli.
καγχαλίζειν 805, 11. καγχαλόωσι poet. 482, 41
κάγχρυς pro κάχρυς 36, 22, et Suid.
καδδ' αὐτῶν f. pro κατὰ δ' αὐτ. 424, 49. sic καδδὲ— λίποιεν 400, 38. καδδεῖσε 306, 35. καδδῦσαι 309, 44
καδεῖν τὸ χωρῆσαι 600, 7
Κάδης nomen loci 482, 57
καδίσκοι 482, 55
Καδμῆδες f. αἱ Καδμηΐδες 604, 56
κάδος ὁ 482, 53
Κάειρα ἡ 319, 1: 483, 4
κάζω τὸ κοσμῶ 45, 53: 499, 55: 506, 50
κάη Ion. pro ἐκάη 585, 27
καθ' ἡμῶν 483, 25
καθά et καθάς 79, 2. c. καθάπερ, quoniam 689, 21. καθαπεγανεί 69, 43
καθαπτός d. 1, 37
καθαρὰ χωρία, pura omni aere alieno 159, 23. καθαρὰ ἀκρίδρυα, quae elui sunt 303, 19. καθαρά, pro καθαρὰν τὴν κατάληξιν ἔχοντα 143, 33. sic καθαρὸς ἐνεστώς 129, 57: et καθαρισέων ἐνεστώς 202, 9: itemque 500, 8
κάθαρμα τὸ 483, 11. καθαρματῶδες ὄνομα 512, 7
καθαρτής ὁ 436, 5. καθαρτὴς τῶν δαιτῶν 571, 45
καθεδοῦμαι Att. 317, 8
καθέδρα, sella 441, 11: plur. καθέδραι τῶν ἱρετῶν 398, 10: 518, 27
καθεῖναι 501, 53

καθεκτός 405, 40. καθεκτικὴ δύναμις 666, 13
καθερπύσθη † 333, 49
καθεσθῆναι 483, 19
καθεσταμένος, conſtitutus 735, 1
κάθετος 940, 42
καθεύδω 652, 24. καθεῦδε 483, 43. καθευδῆσαι 285, 57
κάθῃ Att. pro κάθησαι 484, 19. κάθηαι Ion. 484, 33
καθηγεῖσθαι τῷ— 203, 16. καθηγητής 272, 22
καθηκόντως 483, 41
κάθημαι 105, 6: 483, 31
κάθηραν pro ἐκάθηραν 568, 53
καθῆσθαι 483, 47. καθῆστο 483, 49
καθιερῶσθαι 468, 38
καθίζω ἵσω 483, 18. κάθιζον 518, 46. κάθισον imperat. 483, 19. καθιζήσεσθαι 718, 42
καθίστα 478, 2
καθιῶ Att. pro καθίσω 483, 21
καθό, quia 547, 21
καθοπλίζεσθαι 413, 52. καθοπλισθῆναι 460, 19. καθόπλισις ἡ 460, 41
καθότι, quia 271, 15
κάθου f. 483, 36
καθυποτοπεῖσθαι 762, 15: apud Ariſtoph. καχυπονοεῖσθαι.
καθώς d. 79, 2
καθωσιωμένος 483, 42
καί et τέ ut differ. 497, 36. καί, etiam, fere pleonaſtice 637, 51: 638, 45. ſic καὶ μόνου, vacante καὶ 739, 28: 803, 39. καὶ μόνον, in fine commatis 739, 28. Enclit. καί σφεας, καί σφας, καί σφιν 498, 15: καί γε, atque 665, 42: καί τοί γε καὶ— etſi, annexum 546, 40
καικίας ἄνεμος, et Κάϊκος fl. 497, 49
Καινεύς Lapith. rex 497, 46
καινίσαι 388, 43
καινός 497, 43: 503, 23. καινοποιεῖν 601, 6
καίνυμι 126, 39
καίνω τὸ κόπτω 489, 10, 29: 528, 37: 529, 10: d. 36, 37
καιρός ὁ 497, 52. καίριος 497, 54, 56: 810, 20. καίρια 652, 3. καιροσέων 498, 7. καιροσέων ὀθονέων 499, 43
καίρω τὸ τρέχω 608, 9. καίρω et καρκαίρω 716, 7
καίρως et καίρωμα 498, 8. Heſych. et Euſt. καῖρος. καιρωτίδες αἱ 498, 10
Καῖσαρ 498, 26. Καισάρεια et Καισαρεύς 498, 14
καίω καύσω 497, 40
κἀκεροντίας f. pro καὶ ἐκερ. 634, 14
κάκη ἡ 484, 52
κακηγορία 245, 36: 363, 44
κακηπέλεια, et Ion. κακηπελίη 390, 44
κακία ἡ 484, 36
κάκιθος 484, 55
κακκάβη et κάκκαβος 485, 1
κακκείοντες f. pro κατακείοντες 485, 6. ſic κακκεφαλῆς 528, 32
κακοδαίμων 484, 50. voc. ὦ κακόδαιμον 130, 33, 45
κακοήθης barytonum 435, 55. ſic κακοήθως 171, 40. κακοηθεύεσθαι 234, 46
κακόκναμος Dor. 531, 25
κακόλογος λοιδορία 510, 9. κακολόγος 133, 47
κακομιλία 52, 16
κακοπάθεια 291, 10. κακοπαθεῖται 771, 27
κακόπηρος c. 670, 56
κακοῤῥαφίη 354, 17
κακός ὁ 484, 37. κακὸς χόλος 484, 44. κακός pro ignavo 487, 35. κάκοσμος 484, 47. κακοσχόλως λεχθέν 634, 6. κακόφωνον ὄρνεον 719, 49. κακόφωνον ἦν 576, 4. κακοφωνία vitata 809, 48. κακόχαρτος 484, 48. κακόχρους 817, 48
καλά adverb. 486, 39. ſic καλὰ γράφει 779, 37. Καλά pro Βαάλ 183, 56
κάλαθος 485, 22. καλαθίσκος 744, 56
καλαμευτής ὁ 485, 27
καλαμίδες αἱ 485, 29
καλάμινθος herba 588, 6
καλαμόγλυφος 485, 35. καλαμογλυφεῖν 485, 33
κάλαμος 485, 29
Καλαμώνιος d. 750, 31
καλάσιρις 209, 53
καλαύροψ 485, 36
κάλεα pro κάλλεα vulg. 757, 34
καλέσω 129, 40. καλέσω et καλήσω 129, 57
κάλη ſeu κήλη 510, 42
καλήζω pro καλέω 485, 41, 45. καλήμεναι pro καλεῖν 485, 50. καλήω Aeol. pro καλέω 485, 45
καλιά ἡ 485, 51
καλίζω 325, 37: καλίζω et καλλιστής 218, 39
καλίνδω 486, 13. καλινδοῦμαι 486, 9
καλιστής 325, 37: et 218, 39. καλιστρῶ 325, 37
κάλλαια τὰ 486, 45. καλλαΐνος 486, 49
Καλλάτις ſeu Κάλατις 486, 41
καλλείδης 166, 4
κάλλη τὰ 485, 22: 486, 43, 47. κάλλη τὰ ἄνθη 429, 48
καλλιάνειρα 218, 50
καλλιγράφος paroxyt. 694, 43. καλλιγραφῶ 649, 36
καλλιγύναιξ 487, 11
καλλιερῶ ὤσω 487, 17. rectius καλλιερεῖν 468, 57: a quo et καλλιέρημα τὸ 487, 14
Καλλικολώνη 457, 3
καλλικρέας c. 491, 23
Καλλιλαμπέτη voc. c. 670, 18
κάλλιμος d. 487, 26
καλλιπάρηος Ae. 487, 1: 653, 40
καλλιπάρθενος 630, 27
καλλιπρόβατος 395, 54
Καλλιῤῥόη fons 569, 3: et Καλλιρόη 343, 43
καλλιστεῖς, Not. ad 361, 9
καλλιστής 218, 39: 325, 37
κάλλιστος d. 487, 31. κάλλιστος ἀνήρ 487, 37
καλλιστρεῖν 218, 40
καλλίσφυρος 487, 7
κάλλιχθυς 108, 45: (ut apud Athenaeum quoque Ἀνθίας, κάλλιχθυς) et καλλίχθυς ὑὸς 599, 42, ex 288, 30. et tamen εὔιχθυς apud Diodor. Siculum.
καλλίων κάλλιστος 487, 31: 753, 26
καλλιώνυμος piſc. 59, 53: 108, 46
καλλονή 194, 50
κάλλος τὸ 486, 42, 47, 56: 487, 9: in compoſ. ι capit pro ο 487, 1: 630, 27: plur. κάλλη ſupra ſuo loco.
καλλύνειν τὸ σαίρειν 322, 18. καλλυντής ὁ 436, 6. καλλυντήρια τὰ 487, 13. κάλλυντρον 486, 52
καλλωπίζω 486, 54
καλόγηρος 230, 48
καλαστής 435, 42
καλοῖο pro καλοῦ 474, 54
καλοκαγαθία 107, 22: 486, 3
κάλον τὸ ξύλον 486, 6: 502, 14. καλόνειον ſeu κηλόνειον 510, 47
καλοποιεῖν, recte ſac. 189, 24
καλόπους ὁ 486, 6: dimin. καλοπόδιον 510, 46
καλός 485, 55: ſimplici λ 487, 33: etiam pro virili et forti 487, 34. κάλοι οἱ 486, 8
καλύβη ἡ 486, 21: 799, 1
Καλυδναί ſeu Καλύδναι inſulae 486, 27
καλύκη d. 87, 37
Κάλυμνος pro Καλύμνιος 486, 25
κάλυξ 218, 27: 486, 37: 502, 52
καλυψός 219, 50. Καλυψώ nympha 486, 23: et 141, 16
Κάλχας et καλχαίνειν 486, 29
κάλχη ἡ 486, 30. Καλχηδών ἡ 486, 35
κάλωα ἡ 486, 14
καλώδιον dimin. 486, 15: 550, 26
κάλωες 74, 8
ἡ καλώνυμος 143, 22
κάλως ω et ωος 74, 5
κάμαξ ὁ et ἡ differ. 487, 38
καμεῖν τὸ θανεῖν: et καμόντες οἱ θανόντες 102, 50
Κάμειρος 488, 16
καμελαύκιον τὸ 487, 49: 513, 17: 672, 3
κάμηλος ἡ 487, 56
Κάμηρος ſeu Κάμιρος 660, 60
Κανδύλη ἡ 488, 53
κάμινος ἡ 488, 3
Κάμιρος op. 488, 7. Καμιρεύς 426, 41
καμμὲν —ἄξειαν f. pro κατὰ μὲν ἄξ. 412, 24. ſic καμμονίη ἡ f. 488, 44. κάμμορος 488, 41. καμμύω 488, 43: καμμῦσαι 579, 5. κεκαμμυμένος 87, 31
κάμνειν 488, 17. κάμνω deſ. 232, 2. καμόντες, defuncti 488, 25: et 102, 50
Καμπανοί pop. Ital. 488, 39
καμπή ἡ 488, 33. κάμπη ἡ 488, 35, 40
κάμποι, campi 490, 14. Κάμπος, op. Ital. 488, 39
κάμπτω 488, 30. καμπτήρ 186, 25. καμπτός ὁ pro καμπτήρ in circo 609, 29, et 186, 14
καμπύλος 488, 37. καμπυλόπρυμνος 530, 31. καμπυλόῤῥιν 395, 36
κάμψις 255, 56. καμψώνυχες 221, 10
κάμω pro κάμνω 488, 27: 499, 7
κανᾶ f. 152, 24: 489, 13
Κανάστρα promunt. 488, 52
καναχή 310, 4: 488, 49. καναχηδὰ φορεῖσθαι 488, 50. καναχίζω 730, 54. κανάχιζεν 488, 49
κάνη ſeu κάννη 489, 7. κανηφόρος 354, 7: 489, 22: plur. κανηφόροι 279, 38
κάνθαρος 489, 3
κανθός ὁ 488, 55: plur. κανθοί 364, 29. κάνθων 489, 1
κανίσκιον τὸ 489, 12
καννάβινα λίνα 731, 54
κάνναθρον 489, 5
κάννη 154, 55
κανοῦν 489, 9
κανών ὁ 489, 29. κανών ἐστιν ὁ λέγων 632, 10: 641, 46: 645, 47: 674, 5: 809, 12, 23. ſic ὁ κανών, f. ἐστί, aut ſimili verbo 240, 28: 304, 56, et alibi paſſim. κανὼν ὑψώσεως 374, 57. ὁ κανὼν τῆς μεγάλης ἑβδομάδος citatur 259, 38. κανονίζειν 422, 23: 706, 17. κανονίζει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ σχῶ, format 740, 10
Κάνωπος, non Κάνωβος 489, 24
κάπετος 489, 56
Καπετώλιον 490, 44
κάπη ἡ 207, 22: 489, 40
καπήδαλοι 286, 35
κάπηλος 490, 4: 546, 6. κάπηλα τεχνήματα 490, 12. καπηλεῖον τὸ 490, 10
καπίστριον, capiſtr. 139, 34: 798, 31
καπνός ὁ 489, 48: 536, 12: quid 565, 28. καπνίζω 489, 47, 54. καπνιόωσι 204, 49. ἡ καπνοδόκη 111, 20
κάπος ὁ 482, 5. κάπος τὸ πνεῦμα 489, 43, 53: 536, 11
Καππάδοξ et Καππάδοκος 773, 33. Καππάδοξ, Καππάδοκος, et Καππαδόκης 490, 18: 552, 45. Καππαδόκα voc. c. 670, 22
κάππαρις 490, 14
κάππεσε f. pro κατέπεσε 652, 11. ſic καππυρίσασα 250, 37
κάπριος 631, 28. κάπριος et κάπρος 32, 19. κάπρος d. 234, 30
κάπτω 207, 21. κάπτω τὸ ἀσθμαίνω 485, 2: τὸ χωρῶ 492, 20: τὸ πνέω 536, 11: (idem κάπω) τὸ ἐσθίω 489, 40
Καπύη ἡ 490, 1
καπυρῶδες πλάσμα 479, 59
καπύω ύσω 489, 47, 50: 492, 32
κάπω τὸ πνέω 492, 32: 507, 9: 511, 7
κάρ] ἐν καρὸς αἴσῃ 492, 4
κάρα ἡ 490, 24, 31: et 45, 28: d. 60, 53: f. per apocopen 492, 11. κάρα ἡ, ultima producta 491, 9
κάραβος 45, 42: 137, 35: 490, 29
καραδοκῶ ήσω 490, 33
Κάραμβις promunt. 490, 41
καρατόμος 215, 16, 19: paſſ. καράτομος 215, 15, 18
Καρβᾶνες οἱ, et Κάρβανες ὄχλος 490, 47
καρβώνια, ſcintillae 594, 12

καρδαμύσσειν f. 718, 10: Att. καρδαμύττειν 490, 53: 492, 9. item σκαρδ.
καρδία ἡ 490, 51: 491, 56: 827, 41: a producto 519, 23. καρδιωσάμενοι 492, 12
κάρδοπος 490, 49
καρζά Aeol. 407, 21
κάρη, caput, f. 360, 9. κάρη Homero usitatum, non κάρα 491, 12. κάρη ἡ 450, 32. κάρη ἡ ὥρα 497, 52. κάρη f. pro κάρηνα 490, 56. sic κάρη δύο 276, 24. κάρηαρ ατος 491, 21. καρηβαρεῖν 490, 37. καρηκομόωντες 527, 4. κάρηνον τὸ 491, 15. κάρητος ἀ. 491, 19
καρίς ἡ 491, 40
καρκαίρω d. 716, 7: def. 232, 6. κάρκαιρε 491, 55
καρκίνος 491, 52: 708, 47: ι correpto 488, 5. καρκινοβαίτης seu καρκινοβάτης 195, 35
κάρος ὁ 492, 3
καρπαλίμως 492, 27
κάρπιμος d. 492, 35
καρπός ὁ 492, 14. Κάρπος nom. propr. 492, 20
καρρόον f. pro κατὰ ῥόον 467, 21: at κάρρων pro κράσσων seu κρατίων 492, 38
κάρτα f. 111, 54: 492, 42
καρτερόφρων 745, 9
κάρτός d. 528, 57
καρύα 770, 13
καρύκη ἡ 492, 47, 50. καρύκιον 492, 55. καρυκεύειν 492, 46, 50. καρυκεύματα 492, 46
καρυοβαφίς 492, 56. κάρυος, ῥόος 492, 56
κάρυς d. 450, 31
κάρφεσθαι τὸ ξηραίνεσθαι 507, 4. κάρφος τὸ 492, 14
κάρχαρος d. 806, 36. καρχαρέος 493, 1. καρχαρόδους ὁ ἡ 493, 2
κασία ἡ 493, 37
κάσις et κασίγνητος 493, 14
κάσσα et κασσαβάς ἡ πόρνη 493, 28, 32: Hesych. et Suid. κασαλβάς.
κασσίτερος 493, 27
κασσωρίς et κασσωρεύουσα 493, 31
Καστανία opp. et καστάνεια κάρυα 493, 25. καστάνεια τὰ 389, 1. Lycophroni, Suidae, Stephano Καστανάια opp. est: nuces, Athenaeo et Hesychio κάστανα.
κάστωρ pr. et appell. 493, 20
κατὰ γῆς δύνει, in terram 777, 16. sic κατὰ κόρρης 529, 39. κατὰ τῶν ὤμων ἀναλαβόντες 95, 7. κατὰ τῶν ὤμων φέρουσι 155, 13. at κατὰ πολλῶν λέγεται, de mult. d. 554, 41. sic κατὰ τοῦ αὐτοῦ λαμβάνεται 92, 47: quod alibi ἐπὶ— κατὰ κοινοῦ, ut καθόλου 688, 21
κατ' ἔτος, uno quoque anno 386, 53. idem κατὰ ἓν ἔτος 587, 1. κατὰ τὸ τέλος, et κατὰ τὴν ἀρχήν, pro ἐν 517, 56: 625, 1. κατ' ἀποβολὴν τοῦ χ, per 564, 26. κατὰ τοῦτο, propterea 440, 53, μίαν κατὰ μίαν 689, 27. κατὰ βοῦς ἤσθιον, pro κατήσθιον βοῦς 123, 52. κατὰ in compos. multitudinis et plenitudinis significationem habet 494, 43. κάτα f. 123, 33: 542, 11
καταβάλλειν τὴν τιμήν, numer. pr. 148, 54
καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλήν 490, 37
καταβαυκαλίσαι 192, 19: 214, 3
καταβείομεν f. 449, 40
καταβήσεο imperat. 562, 10
καταβιβάζει τὸν τόνον, promovet 220, 15: 305, 41. sic καταβιβάζεται ὁ τόνος, promovetur 305, 37: καταβιβάσει τοῦ τόνου 610, 24: et καταβιβασμῷ τοῦ τόνου, promoto in sequentem syllabam accentu 422, 21
καταβολὴ τοῦ ἐράνου 70, 32. ὁ κατάβολος 336, 21
καταβόστρυχος 494, 43
καταβρίθειν 211, 5
κατάβρωμα 453, 53
κατάγαιον οἴκημα 407, 53
καταγνύναι, frangere 494, 51. pass. κατάγνυσθαι 54, 20
καταγεγράφθαι ἐντίσι 259, 31
καταγώγιον τὸ 495, 16: 648, 2
καταδακρύοεσσα 481, 26
καταδαρθεῖν 285, 54
καταδάψαι 248, 16
καταδεύειν 258, 35
καταδιεὶς pro καταδύς 144, 35
καταδύσαι, demergere 533, 18. κατάδυσις 89, 36
καταείνων, convestiebant 494, 53. καταείμενος, convestitus 494, 56. καταείσατο γαίης 495, 1
καταθέλγειν 510, 39
κατάθεσις pro κατάφασις 97, 38
κατάθου 688, 43
καταθύμιος 132, 16
καταιβάτης ὁ 494, 41. καταιβάτης Ζεύς 341, 10
καταιβάτις κέλευθος 181, 1
καταίγδην 494, 48
καταιγίζειν 27, 35. καταιγὶς 333, 25: 518, 36, 54: plur. καταιγίδες 27, 30
καταιθαλῶσαι 565, 33
κατάϊξ 28, 20
καταιονᾶσθαι 348, 25: 422, 53
καταίρειν 494, 45
καταΐσσειν 494, 48
καταΐτυξ 114, 41: 494, 28
κατακάσα ἡ 494, 38: 819, 4
κατακείεται Ion. 308, 5
κατάκειμαι σαι 509, 33: et 105, 7. κατακεῖσθαι 509, 31
κατακηλεῖν 510, 38
κατάκλαν 494, 51
κατακλεὶς εἶδας 518, 23: et κατάκλεις 495, 19. oxytonon agnoscit cum Suida etiam Eustathius.
τὸ κατάκλιτον 519, 42
κατάκλωθες βαρεῖαι 495, 24
κατακνίζεσθαι 704, 16
κατακονᾶν 50, 25
κατάκρας 494, 56
κατακρῆθεν 495, 29
κατάκριμα 539, 35
κατακτάς ἄντος 496, 2
κατακύλωμα 761, 38: Suid. κατακύκλωμα.
καταλάμπρος 790, 29
καταλέγεσθαι ἐν λιμένι 173, 50. καταλέκτριαι 217, 4
καταλεπτὸν adverb. 818, 48
καταλεύω 497, 29: pass. καταλευσθῆ 788, 1: καταλευσθῆναι 495, 46. verbale καταλεύσιμος 495, 46
κατάληξις, desinentia 478, 8
τὸ καταλιμπανόμενον 814, 55
ὁ καταλλάκτης 137, 24
καταλλήλως τῆς φύσεως 495, 13
κατάλογος ἐγένετο τῶν ἐπιτηδείων πρὸς μάχας 569, 18. ὁ κάλογος, f. νεῶν 434, 4. καταλογεύς ὁ 495, 9: plur. καταλογεῖς 732, 44
καταλύω τὸ τελῶ τὴν ὁδόν 495, 17. κατάλυμα τὸ 495, 16
καταμάσσειν τὰς χεῖρας 587, 48
καταμειφθεὶς 358, 44
καταμόνας 497, 32
καταμονὴ in certam. 488, 46
καταμονᾶσθαι 342, 37
καταναγκαστικός 239, 43
κατανεύειν τῇ κεφαλῇ 536, 3
κατανίπτης ὁ 494, 23
κατανίφεσθαι 7, 11
κάραντα 98, 27. κάραντες καὶ κατωφερές 686, 27
καραντιβολεῖν 280, 29
καραντικὴ τῆς Θράκης 708, 11. sic 437, 44
καραντλεῖσθαι 348, 24. καραντλήματα 422, 55
καταξάναι εἰς Φοινικίδας 385, 24
κατάξηρος 122, 15: 507, 5
καταπαίζεις ἡμῶν 807, 18
καταπετάσαι 568, 3
καταπέφη 666, 9
καταπνεῖσθαι 482, 5
οἱ καταπονούμενοι, defuncti 65, 9
κατεπόντισεν ἑαυτόν 685, 48
καταπροίσεσθαι 495, 37
καταπροῖξεται 689, 3, 7. καταπροῖξασθαι 495, 32
κατάπτωσις 221, 40
κατάπυγος 72, 51. κατάπυγος ου, et καταπύγων ονος 512, 12
κατάρδειν 83, 22: pass. κατάρδεσθαι 377, 55
καταρίζετο, seu κατ' ἄρ' ἔζετο 184, 34
κατάρρους ὁ 494, 31
καταρρῶγες πέτραι 494, 34
τὸ κατάρτιον, seu ἡ κατάρτιος, malus navis 478, 23
κατάρχας, initio vocabuli 466, 52. ὁ καταρχὰς, initialis 133, 54: 334, 17, 19. τὸ καταρχάς, initio 607, 3. vise ἀρχή.
κατάρχων μεθόδων 701, 25
κατασημαίνειν, obsignare 405, 1
κατασκευή, structura 453, 32. κατασκευὴ τῆς λέξεως, formatio 331, 12
κατασκηφθεὶς 341, 7
κατασπείρεσθαι 271, 30. κατάσπερμα φρενῶν 572, 6
κατασπιλάσειν 495, 41
κατάσσειν, confringere 494, 51
καταστάζειν 480, 53. καταστάζεσθαι 514, 49. καταστάγμός ὁ 494, 52
καταστερίζειν, in astra referre 675, 32. καταστερισμός 330, 23: 675, 36
καταστρέφεσθαι 303, 28
κατάστημα χρόνου 405, 27
κατοστιχθῆναι 498, 39. κατάστικτα σημεῖα 711, 18
καταστρέφεσθαι εἰς τὸ αὐτό 531, 18
κατασφίγγεσθαι 661, 37
κατάσχω ης ἡ 495, 6. κατασχεθῆναι νόσῳ 159, 33. οἱ κατάσχετοι ὑπὸ φόβου 187, 32. κατάσχεσις pro σχέσις 782, 55
κατάτασις 348, 17
κατατεθνηώς ῶτος 711, 11: et κατατεθνηεῶτες 791, 20
οἱ καταυλούμενοι 629, 44
καταφορὰ ληθώδης 551, 5. κατάφορος πρὸς τὰ ἀφροδίσια 450, 52
καταφορτικός 401, 7
καταφράσασθαι 276, 7
καταφωτίζεσθαι 32, 49
καταχειροτονία ἡ 481, 45
καταχήνη ἡ 495, 47
ὁ καταχθόνιος Ζεύς 409, 8. καταχθονία δαίμων 374, 5
κατάχρυσος 427, 22
κατάχυσις ἡ 212, 17. καταχύσματα 303, 23
καταχυτρίσαι 313, 42
καταφήχειν 495, 49
καταψίω 818, 35
καταψῶ τῇ χειρί 791, 39
κατεαγεὶς, fractus 418, 1
κατεγγυῶ 309, 19
κατεγνυπῶσθαι 236, 40
κατεῖδιστεν, usitatum est 752, 38
κατείρυσαν εἰς ὅλα 592, 28
κάτεισι pro κατίασι 229, 9
κατεῖχον 483, 46: 484, 7
κατεκήλησε 510, 38
κατέκτα ἀ. 324, 30. sic κατέκταν 495, 57: κατέκταθεν 495, 52
κατέλειψαν 127, 37
κατέλευσαν 497, 29
κατέμαυτόν 496, 17
κατενῶπα f. 344, 56: 496, 7
κατεπείγω 356, 36. οὐ κατεπείγει, nulla cogit necessitas 746, 11
κατεπλήγη 661, 40
κατεπόθη 496, 14
κατερείκω 387, 13
κατέρεξε 701, 40
κατερηρειγμένος 387, 13. κατερικτὸς ὁ 387, 15
κατεῤῥυσωμένος 737, 1
κατεῤῥωγὼς τοὺς πόδας 810, 28
κατεστοχᾶσθαι 385, 16
κατεστυμμένος 661, 8
κατέστυξαν 731, 26
κατευθυντήριος 740, 42
κατευξάμενος 449, 51
κατευρύνασα τοὺς πόρους 482, 10
κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ 481, 44
κατέχευε 484, 12
κάτεχον p. pro κατεῖχον 778, 32. οἱ κατεχόμενοι τῇ θεῷ 179, 15
κατηβολέων 168, 9
κατηγλαϊσμένοι 4, 15
κατῆγμαι 483, 53
κατηγορεῖν 497, 17. κατηγορίαν ποιεῖσθαι τῆς πόλεως 497, 20
κατήλυσις ἡ 497, 3. κατηλυσίη ἡ 497, 8
κατημαξευμένος 497, 13
κατήρρει Ion. τὸ καθήρει 497, 15:

apud Herod. etiam κατείρες, absque augmento.
κατηγόνων 497, 11
κατήγγμαι 483, 53
κατήριπε 370, 9
κατηυλίσθην 380, 40
κατηφής 496, 54. κατήφεια ἡ 496, 53. κατηφόνες 497, 4. Κατηφὼν ὤνος 513, 31
κατίδιαν, feorfum per fe 405, 30
κατιλλώπειν 342, 40
κάτισχνοι τοῖς σώμασι 738, 40. κατισχνωθεὶς 497, 22. κατισχνωμένον σῦκον 479, 15
κατοικήσια et κατοικέσια 221, 3
κάτοισθα Aeol. 484, 4
οἱ κατοιχόμενοι, decedentes ex hac vita 660, 8. fic 617, 32
κατόπιν 497, 27
κάτοπτος τόπος 665, 24
κατοῤῥωδεῖν 633, 38
κατουλάς ἡ 497, 24. κατουλῶσαι 208, 27
κάτοχαι θεοῖς 276, 34. κατόχως κρατεῖν 132, 53. κατόχως βεβάφθαι 259, 12
καττύεσθαι 493, 47
κάτω d. ex κατὰ 78, 57: 350, 8. ἡ κάτω συλλαβὴ, fubfequens fyll. 638, 31. κατωκάρα 490, 28, 39
κατωμαδὸν 497, 28
κατώμαλος 15, 17
κατώμοτος 353, 15
κατωῤῥωδηκότες 633, 38
κατωτάτω 544, 22
κατωφερεῖς 451, 2: 515, 41
καύη ἡ τροφή 493, 48
καυηνία † 733, 29
καύηξ, gavia 493, 48. καύηκες pro καύηκες 493, 50
Καύκασος mons 772, 41
καυλός ὁ 282, 14: 493, 57. Καυλωνία 170, 9: 494, 9
καῦμα τὸ 493, 51
καῦνος, fors 267, 18
καῦρος et γαῦρος 493, 52: 530, 17
καυσία ἡ 487, 49: 493, 35
καυστειρός 493, 44: 660, 30
Κάϋστρος fl. Lyd. 493, 40
καύσω fut. ἀ. 497, 40. pafl. ἐκκαῦθαι 528, 32
καυχῶ ᾶς ᾷ 527, 1. καυχῶ et αὐχῶ 494, 3: ut καῦχος et αὖχος 494, 4. καύχημα τὸ 400, 34. καυχηματίας 121, 7. καύχησις ἡ 400, 38. καυχηστής pro καυχητής 121, 6. καυχητιᾶν 206, 22
Καφηρεὺς ὁ 481, 53
κάφος τὸ πνεῦμα 499, 38. καφῶ ἤσω 499, 39
καχλάζω 494, 10. κάχλακες pro κόχλακες 534, 30
κάχρυς αἱ 495, 10
καχυπονοεῖσθαι: vife καθυπονοεῖσθαι.
κάψα ἡ 494, 20
κάω Att. τὸ καίω 497, 40: 498, 49: 517, 8: κάω pro καίω α producto 679, 26
κε pro ἂν 236, 35: expletiva 499, 9
Κεάδης patron. 210, 15: 498, 35
κέαρ τὸ 498, 29: 505, 38. κέαρ et κῆρ d. 511, 19
Κέας et Κεάδης 498, 30
κέασε pro ἐκέασε 498, 30. infin. κεάσαι 247, 37
κέαται Ion. 295, 3: 508, 4
κεβαλή Maced. ἡ κεφαλή 195, 39. idem κέβλη 498, 41
Κεβρυόνης ου 81, 50: rectius Κεβριόνης 40, 12, et Stephanus Byz.
κεγχρίνης ὁ 498, 36
κεδάζω τὸ σκεδάζω 498, 55. fic κεδαιόμενος μελεϊστί 603, 28
κεδνός 498, 51. κεδνότατος ἑτάρων 510, 4
κέδρος 827, 39. κέδρος ἡ, arbor: τὸ κέδρον, fructus cedri 498, 42
κέεινται f. 295, 5
κέεμαι τὸ κεῖμαι 509, 14
κειάμενοι πυρὰ πολλά 485, 12
κείαται Ion. 184, 16: 295, 4
κεῖθεν pro ἐκεῖθεν 508, 27. fic κεῖθι 508, 19: 546, 38
κεῖμαι ἀ. 508, 56: f. ex κέεμαι 523, 25: ex κείομαι 525, 19: 524, 14. κειμήλια 508, 7
κεινόποτον † 551, 14
κεῖνος an ἐκεῖνος magis analogum 508, 29, 40. κεῖνος δ' ὡς ἀγόρευε 508, 25. κεινός f. pro κενός 275, 50
Κεῖος d. 278, 20: 507, 51: 539, 29
κειρία τὰ 508, 12
κείρω τὸ κόπτω 504, 56: 508, 1: 536, 23
κεῖσαι, iaces 509, 10
κείω 508, 3: et 556, 27: 523, 18. κείω τὸ κοιμῶμαι 515, 4: 630, 11: τὸ κοιμησείω 485, 8: τὸ κεῖμαι 523, 34
κεκαδησόμεθα 499, 26. fic κεκάδοντο 499, 17: 755, 18. κεκαδών 499, 14
κεκάμω et κε κάμω 499, 7
κέκαρκα 501, 16. κεκάρθαι 512, 44
κεκασμένε 499, 35
κεκαφηὼς 482, 7. κεκαφηότα 499, 37
κεκέρδακα 501, 24
κεκινέαται Ion. 499, 41
κεκλαμένων φύλλων 500, 27
κέκλαμμαι 366, 1
κέκλειμαι absque σ 500, 17. fic κέκλειται 500, 12
κέκλεμμαι 366, 1
κέκλετο f. 500, 31
κεκλήατο Ion. 499, 49
κεκληγὼς υἷα ὅς 499, 56. κεκλήγοντες 500, 3
κέκλημαι 499, 47. κεκλήσῃ 499, 52
κεκλίαται Ion. 500, 8. κέκλικα 501, 22. κεκλιμένος 500, 18, 25
κέκλυθι f. 520, 35, 46, 51. κέκλυτέ μευ 520, 38
κέκλω f. 500, 38, 42. fic κεκλόμενοι 500, 35: et κεκλόμενος βουεὶ 208, 12
κέκμηκα 499, 48: 521, 31. κεκμηῶτες, defuncti 437, 17
κεκόμβωται 311, 9
κέκονα 500, 55
κεκονισμένος 330, 34
κέκοπα paffiva fignif. 754, 24
κεκορηότε f. 501, 3
κεκορυθμένος f. 500, 43, 51
κεκοτηότα f. 500, 57
κέκραχθι f. 520, 46. κέκραγμα 276, 22. fic κεκράκτης Suid. ex Ariftoph.
κεκριγυῖαι 538, 57
κέκρικα f. 501, 12: 785, 39
Κεκροπὶς d. 659, 46
κέκρουμαι et κέκρουται absque σ 541, 42
κεκρύφαλος 539, 46. κεκρύφαλον 501, 10
κέκτημαι 501, 26
κεκυνῶσθαι 549, 27
κέλαδος ὁ 501, 51. κελαδεινός 501, 51. κελάδων ῥόος 501, 35
κελαινός 501, 44. κελαινεφής 60, 2: 501, 48
κελαρύζω 501, 37
κέλλαι Ion. 466, 8: 502, 5
κελέβη ἡ 502, 14
κελέοντες οἱ 502, 11
κελεός ὁ 502, 10: et 59, 44
κελεύη pro κελέβη vulg. ed. 502, 14
κέλευθος ἡ 502, 21, 42: plur. κέλευθα pro κέλευθοι 607, 49: et 502, 22
κέλευμα τὸ 502, 18. κελευσιόω 502, 18. κελευτιόω 502, 16
κέλης ὁ 502, 36: 608, 33. κέλης ὁ nav. fpec. 353, 9. κελητίζειν 502, 33
κέλλειν 208, 13: 350, 14: 502, 10, 41: 608, 33. κέλλω τὸ τρέχω 565, 48
κέλομαι 502, 6
Κελτὸς Herculis f. 502, 49. Κελτοὶ et Κελτικὴ 502, 45. Κελτώ, Bretani filia 502, 45
κέλυφος 507, 13: plur. κελύφη 502, 52
κέλω 444, 49: 502, 54: 625, 18.
κέλωρ 502, 54
κεμὰς ἡ 503, 1
κέμμερος, et Κεμμέριοι 513, 50
κέν pro ἂν pleonaft. 33, 57: in compofitione numquam praeponitur 305, 51
κενεμβατεῖν 503, 32
κενεός f. 503, 20, 25. κενεών 503, 28
Κενθίππη 503, 33
κενός 503, 12. κενόσαρκος 779, 8. κενοσπουδία 753, 5. κενότατος ἀ. 275, 50
κένσω fut. a κέντω 506, 54. fic aor. κένσαι 503, 55: 506, 54
Κένται pro Κέλται 503, 48
κεντᾶν τὸ κεντεῖν 665, 31. κένταυρος 503, 50. κένταρες ἵππων 506, 53
κεντηνεκής 503, 41
κεντρίζοντα τὴν γεῦσιν 626, 53
κεντρίον 257, 49: et κέντριον 503, 59
κέντρον 325, 55: barytonum 568, 48. κεντρότυπτος, feu κεντρότυπος 503, 47. κεντρώδης 498, 44. κεντρῶνες 503, 44: Euft. et Suid. κέντρωνες.
κέντω κένσω 452, 12: 503, 35: 506, 53: baryt. 529, 5. fed et κεντῶ ἤσω 529, 7: Herodot. κεντοῦν pro κεντεῖν l. 3, p. 106.
κέπφος 504, 1
κεραβάζειν 188, 44
κεραίζειν 504, 6, 39
κέραιρε 504, 36
κεραϊστής ὁ 504, 9
κεραίω d. 566, 3
κεραμαῖαι † 644, 49. κεραμεύς ὁ 504, 12. κεραμεικὰ ἀγγεῖα 798, 18. κεραμικὸν ἐργαλεῖον 769, 47. Κεραμεικὸς Athen. 29, 45, 57: 504, 15. κεράμεια ἀγγεῖα 544, 40. κεραμὶς τμητὴ 111, 21. κεραμῖτις γῆ 229, 23. κέραμος, carcer Cypriis 98, 31
κεραννύω 504, 26. κεράννυμι 504, 27. κεραννύς 504, 25
κεραξόος feu κεραοξόος 505, 10
κεραός ὁ 505, 5
κέρας τὸ 504, 38, 43: 555, 6. κέρας βοὸς 505, 16. ἐ κέρας ἀκεαιοῦ 504, 48. κέρατα αἱ ἐξοχαὶ 738, 52. κέρατα, quaelibet ἄκρα 504, 3. κέρας ἡ θρὶξ 490, 24: 491, 13: τὸ αἰδοῖον 531, 28. κέρας triplicem flexionem admittit, κέρατος, κέραος, κέρως 505, 2, 7, 11
κεράσαι 504, 29
κερασβόλος 505, 19: et 165, 21
κέρασσε f. τὸ ἐκέρασε 537, 47
Κεραστία Cyprus 738, 51
κεράτιον 505, 17
κέρατον pro κέρας 504, 54: 559, 30. κερατογλύφος ὁ 505, 11. κερατουργός 505, 10. κερατοῦσθαι 504, 46. κερατοφόρα ζῶα 541, 17. κερατοφυεῖς ὄντες 541, 18. κερατοφυεῖν 505, 6. κερατοφυῆσαι 84, 45
κεραυνός d. 504, 40
κεράω ὦ 504, 36
Κερβέριοι feu Κιμμέριοι 513, 45
κερδαίνω 505, 53
κερδαλέος 505, 35, 57. κερδαλεόφρων 505, 40
κέρδη, verfutiae 505, 38. κερδίων 505, 45. κέρδιον 505, 44.
κέρδιστος 505, 55
κέρδος 505, 29. κερδοσύνη 374, 26. κερδὼ ἡ 505, 34
κερὶς ἡ 515, 14
κερκὶς ἡ 505, 57
κέρκος ἡ 506, 4, 17
κέρκουρος 506, 15
Κέρκυρ f. pro Κερκυραῖος 506, 20
κέρκω feu κρέκω 506, 4
κέρκωπες 506, 8, 40. Κερκώπη 506, 11
κέρμα d. 375, 48
Κέρνης τέμπεα 751, 48
κέρος τὸ κέρας 276, 30. κερόεις όεσσα 505, 13. κεροῦεν 541, 40. κεροῦσα feu κερόεσσα 505, 15. κερουτιᾶν 634, 14. κέρουφος ὁ 531, 29
κέῤῥω Aeol. pro κείρω 575, 56: 582, 43: 658, 57: fut. Ae. κέρσω 82, 9: 506, 19: aor. κέρσαι 506, 19
κέρτομος 506, 33. d. κερτόμεος 102, 46: et κερτόμιος 506, 34.
κερτομέειν 506, 38
κερῶ d. 122, 46: 538, 29. κερῶ τὸ ἐγχέω 537, 44: τὸ ἐπιχέω 51, 56. κερῶ άσω 504, 26. κερῶ fut. e κείρω 501, 16
κερωφόρος 230, 40
κεστός ὁ 506, 46: et 432, 13. κεστὸς ἱμὰς Veneris 546, 52
κεστρῖνοι 506, 45
κεύθω 506, 57. κευθάνω d. 507, 2. κευθμός ὁ 507, 1. κευθμών

ῶνος 507, 2: plur. κευθμῶνες 427, 51
κεφάλαιον 769, 15. dim. κεφαλάδιον 172, 25: 240, 2: 700, 47
κεφαλέων f. pro κεφαλῶν 507, 14
κεφαλή ἡ 507, 4: 549, 10. κεφαλή, caput 490, 46. κεφαλῆφιν ὕπερθεν 672, 2. Κεφαλήν ὁ gentile 586, 39. Κεφαλληνία ἡ 507, 26. κεφαλοδέσμιον 537, 28
κεχάδω f. 499, 18. sic κεχανδότα 507, 33
κεχάρηκα 507, 44. κεχαρηότα f. 507, 41. κεχάροντο 357, 50: 736, 14. κεχαροίατο Ion. 507, 35
κεχλαδώς 645, 31
κεχολώσεται 507, 46
κέω τὸ καίω 498, 49: τὸ κεῖμαι 10, 49: 509, 11: 588, 38: τὸ κοιμῶμαι 185, 8: 512, 28. particip. κέων et κείων 508, 5: 512, 30
κεῶ d. a κέω 509, 12
Κέως ἡ, inf. 507, 51. Κέως ὁ, Apollinis f. 507, 52. Κέως ω 220, 14
κῆ Dor. pro πῇ 682, 57
—κη foem. 276, 1
κῆδαρ 509, 40
κηδεΐδης 166, 4
κηδεμόνες ὁ 509, 47
κηδεσταί οἱ 509, 50. Κηδέστης nom. propr. 509, 57. κηδεστός 47, 55: 510, 3. κηδεύω 509, 45. κήδευσις ἡ 509, 48
κηδίων 510, 6. κήδιστος 510, 3
κῆδος τὸ 509, 54
κήδομαι τὸ λυποῦμαι 555, 3: act. κήδω 509, 17, 22, 42. κήδω τὸ φροντίζω 372, 26: τὸ ἐπιμελοῦμαι 47, 32: τὸ κοιμῶμαι 509, 40. κηδῶ baryt. 555, 5
κῆκα, τὴν μελανίαν 510, 14. κηκάς ἡ 510, 8. κηκασμός ὁ 510, 9
κήκιε 510, 19. κηκίς ἡ 510, 53
κηλεῖν 486, 1
κηλέῳ πυρί 510, 26
κήλη ἡ 510, 41
κηληθμός 510, 31
κηλίς ἡ 510, 55
κῆλον τὸ 510, 45. μῆλον τὸ αἰδοῖον 185, 26. κῆλα τὰ 510, 21. κῆλα τὰ βέλη 264, 37: τὰ σημεῖα 510, 56
κηλόνειον 510, 47
κηλῶ ἤσω 510, 36
κήλων ὁ 510, 50. κήλων ὄνος 185, 27. κήλων Πάν 183, 46. κηλώνειο 644, 48. κηλώνιον 510, 49
κημός ὁ 392, 6: 511, 3: 795, 20
κῆνος Dor. pro κεῖνος 321, 30, 35
κήξ ἡ μελανία 510, 14
κῆπος ὁ 481, 42: 507, 10: 511, 6. κηπουρός ὁ 511, 10
κήρ ἡ 511, 22: at τὸ κῆρ f. pro κέαρ 511, 11. κηραίνω 47, 47. κηραμύντης ὁ 511, 27. κηρεσιφόρητος 511, 31: 549, 39: 649, 44. κηρόθεν et κηρόθι adverb. 511, 20
κηρός ὁ 112, 19: 827, 39: at κῆρος f. pro κέρας 800, 15
κηρουλκός 511, 33
κηροῦσθαι 522, 13
οἱ κηροφόροι 812, 26
κηροχυτέω ῶ 511, 35
κηρύβια τὰ 512, 7: vide κυρίβια.
κηρύκιον 511, 50: 512, 3. κηρύκειον 511, 50, 52. τὰ κηρύκεια 512, 1
κήρυκος ὁ d. 775, 26
κῆρυξ 511, 36: 828, 12. κηρύκων unus lectus ad curanda cum Rege sacra 362, 13. de τῶν κηρύκων genere liber Theodori 429, 47. κήρυκες θαλάσσιοι 730, 40. κήρυκι υ ancipiti 511, 46
κήσω τὸ καύσω 510, 25, 28, 51
κῆτος d. 512, 35. Κητώ, Typhonis uxor 396, 31. κητώδης 512, 35. κητώεις d. 34, 39
Κηφηΐς γαῖα 512, 14
ὁ κηφήν 524, 42: plur. κηφῆνες 512, 18
κῆφι seu κῦφι 524, 18
Κηφισός fl. 512, 16. Κηφισὶς λίμνη 500, 21: 512, 17
κῆχος Dor. 512, 23: 682, 52
κήω τὸ καίω 515, 5. κηώδης 512, 34. κηώεις εντος 512, 28: et 34, 39
κιάθω 8, 18: def. 231, 54
Κιανός gentile 512, 39. Κιανὶς γαῖα 512, 37
κίβδηλος 512, 44. κίβδηλα νομίσματα 652, 6. κιβδηλίς ἡ 512, 53
κίβισις ἡ 512, 54
κίβος, cibus 512, 51
Κίβυρος gentile 587, 42
κιβωτός 512, 49
κιγκλίζειν 513, 10. κιγκλίς ἡ 513, 4. κιγκλὶς avis 513, 11: aliis κίγκλος, ut 268, 1
Κιδαλία 513, 19
κίδαρις 310, 53: 513, 16: 758, 6
κίειν τὸ πορεύεσθαι 512, 56: 548, 53
κίες οἱ 481, 9
Κιθαιρών ῶνος 513, 28. κίθαρος 513, 26. κίθαρις ἡ 513, 22
κίκις 513, 33
κικλήσκω 513, 38
κικλισμός ὁ 516, 18
κίκυς 48, 25: 513, 35: 599, 56
Κίκων et Κίκονες 513, 36
κιλίκια τὰ, et Κιλίκιοι τράγοι 513, 41. κίλισσα 100, 43
Κιμμέριοι seu Κεμμέριοι 513, 44
κινάβρα 515, 1
κίναιδος ὁ 514, 15. κίναδος τὸ 514, 5
κινάκη ὁ ἀκινάκης 514, 27
κινάμωμον 514, 2
κίνδαφος pro σκινδαφός 514, 34. Κινδαψώ 514, 35
κίνδυνος ὁ 49, 1: 514, 37: et κίνδυν υνος 514, 42
κίνημα, vox alicunde flexa 472, 20. κίνημα, καὶ οὐ συγκοπή 199, 54. οὐ κίνημα οὐχ εὕρηται 538, 57. sic τὰ τούτου κινήματα, ab eo deflexa 777, 57. itidem et Aelius Dionysius, σκιάσω καὶ ἐσκίασται, καὶ ὅσα ἐστὶ τοιαῦτα κινήματα, ἀπὸ ῥήματός ἐστι τοῦ σκιάζω.
κίνησις ἡ 513, 55. ἐν κινήσει οὐχ εὕρηται 355, 21. κίνησις τοῦ ῥῆμι οὐχ εὕρηται 410, 38.
Κινησίας ὁ 513, 56
κίνσος, pro κῆνσος, census 784, 25
κίνυμι 514, 18. κινύμενος 514, 17
κινύρεσθαι 514, 19, 25. κινυρός 514, 19. κινύρα ἡ 514, 25
κινῶ εῖς εῖ 513, 52: ι producto 513, 55
κινώπετα 513, 57
κιόκρανα f. 514, 52
κιονίς ἡ 514, 47
Κίος nom. propr. 512, 37: et Κῖος 539, 25
Κίρις fl. 209, 34
Κίρκαιον nom. loci 515, 9
Κίρκη et κίρκαι 515, 6
ὁ κίρκος f. pro κρίκος 71, 32: 538, 44. κίρκος accipitris sp. 659, 30
κιρνῶ d. 46, 44: 717, 46. κιρνᾷ τὸ νέκταρ 600, 15. κιρνᾶσθαι ὕδατι 537, 48
Κίρος nom. pr. 475, 25
Κίῤῥα seu Κίρσα 515, 21
κίῤῥις 515, 14
Κίρσα seu Κίῤῥα op. 515, 20
κίς, vermis lign. 48, 48: 515, 31
κίσηρις et τὸ κισήριον 515, 28
κίσσα ἡ 515, 40
κισσήεις 280, 11
κισσύβιον 515, 33
κισσῶ ᾶς ᾷ 515, 38: 667, 29
κίστη ἡ 524, 15
Κιτιεύς 426, 41
κίτριον τὸ 515, 48
κιχάνω 515, 53: 516, 2. κιχείην ης η 515, 56. κιχείω f. 220, 46: 516, 1
κιχήλας pro κίχλας 516, 12
κίχημι d. 515, 55. κιχήμενος 758, 20
κιχλισμός 516, 17
κιχοίην ης η 516, 1
κιχράμενος 642, 57. κιχράς ὁ 476, 13. κιχρᾶαι 476, 11. κιχρᾶσθαι 439, 48. κίχρημι d. 477, 49. κιχρῶ ᾶς ᾷ 477, 49: 516, 14: 814, 10. κιχρῶ κίχρημι, fut. χρήσω 202, 21
κίχω et κιχῶ 515, 54
κίω τὸ κινῶ 545, 45: 549, 52. κίω κινῶ 513, 54. κίω τὸ πορεύομαι 48, 25, 42: 103, 23: 508, 5: 513, 34: 515, 53: 542, 34: τὸ περιπατῶ 510, 19: τὸ ἀκολουθῶ 717, 35: ι producto 8, 18
κιών particip. a κίω 515, 3: 669, 14: at κίων substant. gen. var. 514, 54: ι producto 674, 7
—κκος quatuor 707, 40
κλαγγή ἡ 516, 22, 28. κλαγγῇ adv. 344, 50: 516, 19. κλαγγηδόν 516, 26
κλάγξω f. e κλάζω 516, 28
κλάδος 516, 46. κλαδί f. pro κλάδῳ 567, 57. κλαδοῦχος Dor. 253, 50
κλάζω d. 516, 43: fut. κλάγξω 522, 49: 516, 28
κλαίω d. 516, 48, 51: fut. κλαύσω 497, 42
κλᾶν τὸ ἐμποδίζειν 516, 50. κλάω frango 1, 50: 9, 4: 15, 22: 54, 20: 306, 54: 418, 3: 516, 48, 51
κλάοντες 273, 1
κλαρῶται Cretens. 660, 25
κλάσις ἡ 520, 4
κλαύδιος pro κλάδος 185, 14
κλαύσω fut. ἀ. 497, 42. d. f. κλαυθμός 500, 50: 517, 12: 586, 38
κλάω τὸ κλαίω 172, 24: 516, 57: 517, 8: Att. 31, 51: α producto 105, 36: 679, 26
κλεῖα f. pro κλέεα 517, 21
κλέβδην 105, 13
κλεῖ τὸ ἐπαινεῖ 516, 48
κλειδίον τὸ 451, 18. κλειδοῦχος 432, 25
κλείζω seu κληΐζω 485, 48
κλεῖθρα et κλῆθρα 518, 10
κλεινός 219, 57
κλεὶς τοῦ ὤμου 340, 26. κλεῖν pro κλεῖδα 518, 5
Κλεισθένης f. 517, 51
κλεισίον seu κλεῖσον 520, 16, 21
Κλειταγόρας ὁ 517, 50
Κλειτή et Κλειταί 517, 54
κλειτός ὁ 517, 48: in compos. 215, 20. Κλειτοφῶν 517, 50
κλειτύς ἡ 519, 46
κλείω τὸ δοξάζω 517, 15, 49. Κλειώ pro Κλεώ 814, 35
κλέμμα τὸ 354, 23
κλέος τὸ 517, 15. at Κλεός f. pro Κελεός 517, 25. Κλεοφόντης ὁ 517, 31
κλέπτω 517, 40: et 505, 39. κλέπτης ὁ 517, 39. κλέπτης κλέπτιστος κλεπτίστατος 753, 25. κλεπτίστατος Att. 31, 16. κλεπτίστατος pro κλεπτίστατος 110, 30
κλέτος seu κλίτος 519, 48
Κλεύας et Κλευάδης 498, 31
κλεύθομαι 517, 45
κλεψύδρα 517, 43
κλέω τὸ δοξάζω 517, 16, 48. κλέω et κλύω d. 520, 31. Κλεώ et Κλειώ 243, 53: 814, 35. Κλεωναί op. 517, 27
κλήδην d. 519, 32, 34
κληδών ἡ 519, 36. κληδόνιος Ζεύς 650, 46
κλήζω f. 519, 31. κλήζω et κλῄζω 485, 46
κλῆθρα Ion. pro κλεῖθρα 518, 12
κληΐζω Ion. 485, 48. sic κληΐς ῖδος 518, 13, 27, 39, 46: et pl. κληΐδες 518, 27, 46. itemque κληΐω Ion. τὸ κλείω 518, 11
κλῆμα τὸ 520, 1
κλήμαξ seu κλῆμαξ 519, 57
κλῆρος ὁ 519, 3: et 516, 47. κληρολαχοῦσαι † 693, 57. κληρονόμος d. 519, 20. κληρονομῶ d. 519, 20. κληρονομία 519, 20. κληροῦχοι 519, 18. κληρωταὶ ἄρχοντες 338, 31: 362, 2: usitatius κληρωτοὶ ἄρχοντες 569, 31. κληρωτοὶ ἄρχοντες decem numero 468, 56
κλητεύσεις αἱ 552, 20. κλητῆρες οἱ 552, 19. κλητός ὁ 519, 39. κλῆτος τὸ 519, 38
κλίβανος Dor. pro κρίβανος 538, 19
κλίμα τὸ 519, 57. κλιμάζειν 200, 55
κλιμακίσαι 520, 29. κλιμακισμός 267, 16
κλίμαξ 519, 55. κλίμαξ palaestr. 267, 16: 322, 31. κλίμαξ tortoria 200, 55: 322, 37: ι producto 324, 20. κλίμακος nomen ignotum Homero 540, 48.
κλιμακίδες seu κλιμακίδες 520, 28
κλίνη ἡ 520, 3. κλινήρης ὁ ἡ 520, 2.

κλινθήτην ἐν νεκύεσσι 570, 21. sic κλινθείς 285, 14
κλινίδιον 520, 26. κλινίς 409, 35
κλινοπαθίδριον 520, 27
κλινοπέτης seu κλινοπετής 520, 2
κλινόπους τοῦ τοίχου 455, 54. κλινοπόδων ποικίλματα 425, 28
κλιντήρ ὁ 690, 29: plur. 520, 26
κλίνω κλινῶ κέκλικα 501, 22. κλίνω τὸ περιέχω 520, 8, 17. κλίνονται διὰ τοῦ δος 599, 37: 657, 44: 686, 20. κλινόμενα διὰ τοῦ ντ 615, 24: 655, 26. κλίνεται διὰ τοῦ τος 804, 36: κλίνονται διὰ καθαροῦ τοῦ ος 598, 15: 632, 7. κλίνεται ἀρνός ἀρνοῦ ἀρνῷ ἀρνόν 146, 32. sic 595, 18: 605, 21. κλίνεται εἰς ου 545, 55. κλίνεται ἔξωθεν, augmentum capit in priori compositionis parte 94, 32
κλισία ἡ 520, 8: 521, 45
κλισίον seu κλεισίον 520, 21
κλίσις ἡ 520, 9. κλίσις dicitur etiam verbi auctio 23, 53. sic τὴν κλίσιν ἔσωθεν πεποίηται, augmentum cepit in medio 94, 36. κλίσις Ἀττική, augm. Att. 385, 11
κλισμός 520, 6
κλιτικὸν ἔχειν τὸ μ, habere μ in flexione 6, 57: et 7, 3. κλιτικὴ ἔκτασις, augmentum temporale 295, 14
Κλιτόριον propr. et appell. 519, 50. κλιτοριάζειν 519, 53
κλίτος τὸ 519, 41
κλοιός ὁ 521, 7: plur. f. κλοιά 26, 37
Κλονίος nom. pr. 521, 10
κλόνος d. 283, 4. κλονόεις 521, 22
κλόπιμα 804, 10
κλοπιτεύειν 521, 23
κλῦθι 520, 34, 41
Κλύμενος 521, 4. Κλυμένη 328, 13
κλῦμι d. 520, 34, 41
Κλυταιμνήστρα c. 461, 30: 521, 17
κλῦτε 520, 36, 41
Κλυτίος nom. propr. 521, 22
κλυτόπωλος 520, 54
κλυτός ὁ 520, 53. κλυτὸς ὄρθρος 440, 54. κλυτός in compos. 215, 20
κλύω 520, 30: et 516, 49: 544, 2. κλύω τὸ καλῶ 445, 57: τὸ δοξάζω 520, 53: τὸ ἀκούω 517, 18. κλύεσθαι τὸ ἀκούεσθαι 517, 21. fut. κλύσω 622, 24: part. κλύων 158, 39
κλῶ quintupl. signif. 516, 47. κλῶ τὸ καλῶ 360, 46: 513, 38: 520, 33: τὸ φωνῶ καὶ λέγω 625, 19: τὸ φωνῶ καὶ κράζω 525, 53: τὸ κλάζω 535, 50. κλῶ ήσω 500, 33: 519, 33: f. ex καλῶ 519, 3
κλώδωνες οἱ 521, 48
κλώζειν 322, 52: 521, 49
κλώθω 495, 25. κλωθώ d. 141, 16: 708, 20
κλών ὁ 521, 21: 809, 14. ἡ Κλωνάριον 782, 44
κλωός pro κλοιός 26, 36: 521, 8
κλῶσμα d. 34, 15. κλωσμός seu κλωγμός 322, 52. κλώστης et κλωστήρ 495, 27
κλώψ 432, 40: 521, 24
κμέλεθρα 521, 28
κμητός ὁ 521, 31: et Hesych.
κμῶ τὸ κάμνω 49, 17, 28: τὸ κοπιῶ 65, 53: inusitatum 521, 32
κναίω τὸ διαφθείρω 126, 34: 522, 56
κνάμψω 521, 35
κνάπτω d. 521, 35, 40. κναφεῖον d. 187, 12. κναφεύς ὁ 521, 40.
κνάφος d. 521, 36
κνέφας τὸ 521, 52. idem κνέφος 521, 55. d. κνεφαῖος 380, 40: 539, 18
κνῆ f. 522, 24: 528, 41. κνήθω d. 62, 56: 271, 37: 687, 55. κνηθῶ d. 116, 25
κνήμη ἡ 521, 57: et 153, 28. κνῆμαι τοῦ τροχοῦ 621, 16
κνῆμι d. 528, 41
κνημίς ῖδος 184, 6: 518, 39: plur. κνημῖδες αἱ 522, 3. Κνήμις, mons 360, 33
κνημοί οἱ 522, 12, 20
κνῆσις seu κνῆστις 522, 18. κνηστήριον 522, 18. κνῆστις ἡ 522, 26
κνήφη 44, 24
κνίδη ἡ 465, 55
κνίζη seu κνύζη 523, 10. κνίζω 379, 49: 522, 22, 57. κνίζω τὸ λεπτύνω 522, 24. κνίζειν τὸ ὄνυχι διακαθαίρειν 522, 26
κνιπός 791, 15
κνίσα ἡ 522, 21: 565, 29: et 235, 29: utraque brevi 522, 32. κνισάριον 522, 26
κνισμός 522, 23
κνίσσα corripit α 196, 49
κνίψ et σκνίψ 718, 14: genit. πός et φός 568, 16
κνόφος 236, 30
κνῦζα ἡ 523, 1, 4, 9. κνυζηθμός 522, 47. κνύζω d. 523, 1, 3. κνυζῶ triplicem coniugationem admittit 522, 48. κνυζοῦν 522, 50. κνυζῶμαι 523, 4
κνύος ἡ φθορά 523, 8
κνύσσω 522, 45. verius fortasse κνώσσω.
κνύω 523, 8
κνῶ τὸ ξύω 521, 35, 40: 522, 21: 528, 40: τὸ διαπόπτω 528, 42
—κνω defect. 232, 9
κνώδαλα τὰ 522, 37
κνώσσειν 522, 42
κόα imper. Dor. 478, 13
κοάλεμος 524, 21
κόβαλος ὁ 524, 27. κόβαλον ὄρνεον 719, 48. κοβαλεύειν 524, 28. κοβαλία ἡ 524, 34
κόγχος et κόγχη 742, 56. κόγχος κογχυλίου 59, 56. κογχοειδής 549, 23
Κοδρίτης ὁ 524, 37
κοεῖν τὸ νοεῖν καὶ συνιέναι 523, 47: et 457, 41, 45
κόθορνος ὁ 524, 39
κόθουρος 524, 41
κοῖ ὁ producto 607, 25
κοία ἡ σφαῖρα 770, 9
κοιλαίνειν δόμον 190, 54. κεκοιλαμμένος 233, 50
κοιλία ἡ 523, 12: 828, 5. κοιλίδιον τὸ 534, 23
κοῖλος ὁ βαθύς 526, 5: 813, 20. κοιλώδεις δίφροι, seu κοιλιώδεις 806, 24. κοίλωμα δρυός 256, 2. κοιλώματα πετρῶν 705, 33
κοίμη ἡ 523, 20. κοιμητηρία 550, 56. κοιμητικῶς ἔχειν 485, 18
κοῖμος seu κόσμος 524, 10. κοιμός verb. 523, 22
κοιμῶ ᾶς ᾷ 523, 20, 23. κοιμῶμαι 523, 17
κοινός ὁ 523, 24. κοινὸς Ἑρμῆς 376, 17. κοινὰς παρέχειν τὰς χεῖρας 265, 51. κοινῷ ὀνόματι εἰρημένον, pro γενικῷ 651, 36. κοινὰ ῥήματα, quae communis sunt dialecti 272, 12, 15. ἡ κοινὴ συνήθεια καὶ διάλεκτος 760, 20: idem absolute ἡ κοινή, subaudito nomine διάλεκτος 327, 30. sic οἱ κοινοί, qui communi utuntur lingua 405, 23: 692, 13. κοινοὶ εἶναι θέλουσι, volunt esse communis generis 305, 19: ut κοινὸν τῷ γένει 480, 32, 37: 636, 46: 662, 7: 811, 17: et plur. τὰ κοινὰ τῷ γένει, quae sunt generis communis 143, 32, 38, 549, 48: 643, 11: sic κοινά εἰσι τῷ γένει 243, 29: 305, 21: et κοινὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν 765, 21. κοινολεκτούμενα ῥήματα 737, 25. sic 184, 11: 189, 39, 45: 304, 51
Κοινός rex Maced. 523, 38
ἐν κοινότητι, communi genere 799, 46. κοινοτίδηταν † 340, 5. κοινῶ ώσω 523, 32. κοινωνός ὁ 523, 32: 619, 42, 46.
κοινωνίαι 827, 23
ἡ κοινῶς λεγομένη δίκη, in communi sermone, vulgo 276, 6. κοινῶς, foede 318, 47. κοινωφελία d. 462, 21
κοῖος barytonon 640, 54. Κοῖος gigas 523, 47, 51
κοίφανος 523, 54. κοιφανέω ῶ 524, 2
κοίτη ἡ 524, 12, 15: et 485, 12. κοιτάζεσθαι 524, 16: 570, 19.
κοῖτις ἡ 524, 15
κοῖφι seu κῦφι 524, 18
κοκκότιον 524, 54
κόκκυ τὸ ταχύ 524, 52. κοκκύας ὁ 524, 52. κοκκύμηλα 211, 7.
κόκκυξ ὁ 524, 50
κολακρίται οἱ 525, 14
κόλαξ 524, 56. κολακία et κολακεία 459, 44
κόλαφος ὁ 525, 4: 528, 24. κολαφίζω 525, 4
κολεός ὁ 525, 12
κολεύειν seu κοβαλεύειν 524, 28
κόλιξ seu κόλικξ 361, 8: plur. κόλικες 367, 33. vide Not.
κόλλα ἡ 323, 23: 526, 8, 13. κόλλαβοι οἱ 412, 12: 526, 21. κολλήεντα 526, 10. κολλήστις, Not. ad 361, 9. κολλητὰς σανίδας 526, 15. κολλομελέω 526, 17. κολλούριον seu κολλύριον 530, 6: plur. κολλούρια 526, 26. κόλλοψ 323, 22: 525, 30: plur. κόλλοπες 526, 19. κολλοπῶσαι 323, 22
κολλύς pro σκόλυς 120, 27
κολλῶ 526, 8
κολμός avis 525, 52. κολοιῶδες ὄρνεον 723, 43
κολοιώντας ὑγιώτερον 774, 42
κόλος intestini species 525, 1: usitatius κῶλον. κόλα τὰ φρύγανα 525, 21. κόλος, mutilus 524, 56: 813, 19: 816, 24. κολός ὁ κολοβός 526, 3
κολοσσός 525, 16
κολοσυρτός 525, 21
κολούριον 828, 29
κολόφρυξ 526, 1
Κολοφών ῶνος 513, 31: 525, 36
κόλπος ὁ 526, 5. κόλπωμα τὸ 185, 43
κολυμβάδες 69, 7. κολυμβᾶν 526, 2. κολυμβήθρα 225, 22. κολυμβητής ὁ 543, 23. κολυμφᾶν Dor. 526, 2
κολῶ seu κολοῶ 323, 19
κολωνός ὁ 525, 34: 528, 5. κολωνοί Athenis duo 528, 7. κολώνη ἡ 525, 34. Κολώνεια ἡ 525, 38. κολωνιαί αἱ 528, 8
κολῳός ὁ 26, 32: 523, 20: 525, 29, 52
κόλως pro κόλος seu κόλουρος 185, 21
κολῳῶ 237, 31
Κομάδης patronym. 527, 37
κομᾶν 527, 7
Κόμανα et Κομάνη 526, 29
κομᾶσθαι pro κομᾶν 739, 15
κόμβος 311, 6. κομβοῦσθαι 311, 9
κομεῖν τὸ ἐπιμελεῖσθαι 326, 23: proprie quid 527, 12. κομείτην seu ἐκομείτην 526, 45
κομενταρήσιοι, commentariensis scribae 527, 25
κομέονται 156, 31
κόμη 527, 9: et 526, 34
Κόμης ου et Ion. εω, nom. pr. 527, 36, 44. κόμης ητος, nom. dign. 527, 32
κομήτης d. 40, 45: 61, 55
κομιδῆ ἡ 527, 15, 22: et 392, 25: 627, 20. κομιδῇ adverb. 416, 15: 527, 19
κομίζω 526, 47: 527, 14. κομιστρία ἡ 527, 23
κόμμα et κομμάτιον 527, 56
Κομμαγηνή d. 526, 34
κομμεῖν seu κομμοῦν 526, 36
κομμός ὁ 526, 38: et 383, 13. κομμωτική 526, 36. κομμώτρια ἡ 528, 3
—κομος composita, tono ut varient 230, 41
κομόωντας poet. 527, 6
κόμπος ὁ 527, 45: et 383, 13. κομπός adiect. 527, 47. κομπάζειν 55, 44. κομπαστής 55, 42. κομπολακύθης 526, 41. κομψός ὁ 527, 49
κομῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι 230, 28: 303, 54: τὸ θεραπεύω 475, 2. κομῶ εῖς εῖ 526, 44, 53. κομῶ ᾶς ᾷ 526, 50
κόναβος ὁ 528, 10
κόνδαξ 528, 19
κόνδυλος ὁ 528, 21: 529, 9
κονεῖν τὸ ὑπηρετεῖν 268, 29. κονεῖν περὶ τὰς βοῦς 208, 11. κονία idem quod κόνις 528, 16: d. 50, 12: 433, 17: 521, 47. κονίζω 528, 48. κονίη Ion. ἡ κονία 528, 54. κονιόπους seu

κονίπους 529, 2. κονιορτός 528, 55. κονιοῦσθαι 50, 41
κόνις ἡ 528, 29. 35. κονίσαλος ὁ 528, 52. κονισάλεος 261, 53.
κονίω ἴσω d. 266, 39: 528, 41.
κονίσασθαι 50, 33
κοντός ὁ 529, 5. κοντύριον 283, 23. κόντιλος ὁ 529, 8
κόνυζα ἡ 522, 53: 523, 6
κονῶ τὸ ἐνεργῶ 50, 28: 238, 11, 15: τὸ λεπτύνω 50, 23, 26
κόον τὸ μέγα Lac. 396, 29
κοπᾶεν ξίφος 529, 12
κόπανον d. 436, 33: 560, 39
κόπεφα Aeol. 529, 22: idem κόπεζα 665, 43
ἡ κόπις seu κοπίς 524, 27. κοπίς 244, 53: plur. κοπίδες λόγου 529, 28. κόπις ὁ 529, 25. κόπις ὁ λάλος 524, 32
κοπιῶ ᾷς ᾷ 529, 18: 536, 53. κόπος ὁ 529, 18. κοποῦσθαι, κεκοπωμένος 521, 46
κοππατίας ἵππος 208, 1
κόπρος ἡ 529, 14: 530, 42: et 234, 30. κόπρια τὰ 529, 20. κοπρίζειν, stercorare 530, 43. κοπροβόλον πτύον 94, 3. κοπρολόγος 529, 17. κοπροποιός 529, 15. κοπρῶνες οἱ 204, 25
Κόπτος op. Aeg. 529, 10. idem Καπτός 552, 12
κορά ἡ 534, 4
κοράμβη ἡ κράμβη 534, 44, itemque Metropolitanus Corinthius in Attica dialecto. Suidas κοράμβλη, ut et Columella lib. 10, oculis intimica coramble.
κόραξ ὁ 529, 30. κόραξ ὁ ἐπὶ τῇ θύρᾳ 97, 2
κόρδαξ falt. spec. 712, 53. κορδακισμός 635, 2
κορδύλη 310, 49: 742, 52: et κορδύλα, clava 485, 39
κορεῖν τὸ ἐπιμελεῖσθαι 278, 23: τὸ σαίρειν 322, 18: τὸ σαροῦν 276, 28: 407, 27: 710, 57: τὸ καθαίρειν 529, 34: τὸ καλλωπίζειν 529, 32. κορεσθῆναι 529, 50. κορέσω et κορήσω 130, 1
κορεῦτις ἡ 220, 51
κόρη ἡ 529, 32: 530, 4. 14: 554, 6: 828, 26. αἱ κόραι τῶν ὀφθ. 267, 25. κόραι οἱ ὀφθαλμοί 267, 26. Κόρη ἡ Περσεφόνη 529, 52
κόρημα τὸ 529, 44: 594, 40
κορήσατε 529, 46
κορθύεται 529, 57
κόρθυς ὁ σωρός 530, 3
Κορίαννώ Pherecratis 777, 18: Athenaeo Κοριαννώ.
Κόρινθος 529, 47
κορμός d. 141, 27: 683, 15. ὁ κορμὸς τοῦ σώματος 622, 53
κορυπλάθος et κορυπλάστης ὁ 530, 11
κόρος ὁ πλάδος 276, 26: itemque κόροι οἱ πλάδοι 531, 34. sed et κοροὺς πλεκτοὺς μυῤῥίνης 531, 56. Rursum adiect. κόρος ὁ μέλας 529, 30: et κορὶς-νοῦς καὶ καθαρός 540, 5. Κόρος pro Κύρος Perf. 530, 8
κορούειν seu κερούειν 541, 40
κόρρη Att. ἡ κόρση 529, 42: et 560, 35. dim. κόρρῃον 529, 49
κόρσαι pro κίρσαι 530, 55
κόρση ἡ 360, 35: 530, 48. κόρση et κόρρη 529, 40. κόρση ἡ κεφαλή 531, 36: 540, 45. κόρσαι αἱ τρίχες 530, 51. κόρσης 43, 8. κορσοί 540, 44. κόρσκυφος 531, 28. κόρσων 43, 8. κορσωτήρ ὁ 530, 49
Κορύβαντες οἱ 531, 5. κορυβαντιῶν 531, 3. κορυβός † 249, 6. Κόρυβος datuus 577, 53: recius Κόροιβος, Suidas.
κορυθαΐς 531, 37. κορυθαίολος 37, 20: 531, 39. κορυθαιόλος 113, 37: 531, 41: 768, 26
κορυθάλη seu κορθάλη 531, 53. κορυθάλεια 303, 31. κορυθαλίς ἡ δάφνη 276, 28
κορύνη ἡ 474, 25: 485, 39: 531, 31. κορυνήτης 40, 41. Κορυνητίδης 210, 5. κορυνίται οἱ 374, 53
κορύπτω 232, 15. κορύπτω et κορύσσω 531, 16. κορύπτης ὁ 532, 9
κόρυς υδος ἡ 531, 35: 532, 4. κορύσσω, armo 530, 46. κορύσσω et κορύπτω 531, 16. κορύσσω defect. 232, 15. κορύσσεται 531, 17. κορυστής ὁ 474, 24. κορύττειν velut καρύττειν 548, 6
κορυφή ἡ 531, 10. κορυφοῦσθαι 407, 39: 531, 17
κορῶ τὸ σαίρω 486, 52: τὸ σαρῶ 529, 46. vide κορεῖν. κορῶν, puellarum 252, 12, 22, a κόρη.
κορώνη ἡ 530, 16, 54
κορωνίς 177, 44: 530, 38, 55. κορωνὶς ἐν κράσει δύο λέξεων, vulgo apostrophus 763, 10, 16. νηυσὶ κορωνίσι 530, 30
κορωνίτης ἵππος 270, 47
κορωνός 530, 27
—κός finita possessiva, quadruplicia 29, 41: de quibus usurpentur 775, 32. —κός non semper possessivum est 195, 14
κόσκινα et κόσκινοι 539, 10. κοσκινῆσαι pro ἰσαι 713, 50, et Suid. κοσκινίζω 710, 40
Κοσμᾶς d. 101, 51
κόσμηθεν f. 20, 40: 172, 16: 532, 28, 42: Boeot. 282, 39. κοσμηθεῖμεν 297, 1. κοσμῆσαι 532, 26
κόσμος ὁ 532, 10, 29: et 45, 35. ἡ κοσμώ, sacerdos Minervae 763, 50
κόσσυφος 212, 42
κόσσω Aeol. pro κόπτω 635, 54
κοσύμβη 311, 5: 349, 44
κότε, Ion. 50, 31
κοτήεις pro κοτόεις 54, 56
κότινος 532, 46
κότος ὁ 51, 19: 532, 52
κόταβος τί 533, 16, 25. κοτταβεῖον d. 616, 8. κοττάβια τά 533, 14, 22. κοτταβίζω 533, 13
κοτύλη ἡ 479, 1: 533, 3. κοτυλήρυτος 533, 6. κοτυλώδεις κάμπαι 706, 20
κοτύς d. 396, 18. κότυς d. 599, 55
κοὐδυλον pro κόνδ. 529, 9
κουλεός ὁ 533, 27
κοῦμα pro κῦμα Boeot. 632, 54
ὁ κούδουρος vulg. 524, 41
κοῦνες pro κύνες Boeot. 632, 53
κουρά ἡ 534, 4. κουρεύω 534, 6. κουρεῖον d. 187, 12: 569, 27. κούρειον τὸ 533, 29. κουρεῶτις ἑορτή 533, 40, 53
κούρη ἡ 534, 4. κουρηΐς ἡ 534, 10
οἱ κούρητες 390, 1. κούρητες Ἀχαιῶν 534, 17. Κουρῆτες 40, 31: 534, 13, 17
κουρίας 314, 1. κουρίδες αἱ 534, 8. κοῦριξ seu κουρίξ 533, 57. κουρὶς ἡ 475, 47: 534, 9. κούρισσα ἡ 528, 4
κοῦρος ὁ 533, 54. κοῦρος Ion. pro κόρος 607, 35. κοῦρος seu κῦρος Perf. ὁ ἥλιος 530, 9. plur. κοῦροι 360, 52. κουροσύνα 533, 54. κουροτρόφος 529, 50
κουσείρων † 716, 49
κοῦστος, custos 534, 12. itemque apud Suidam: cum tamen apud eum (ut et apud Hesych.) sit κουστωδία.
κόφινος ὁ 534, 19. κοφινηδόν 798, 56
κόχλαξ d. 534, 34
κοχλίας ὁ 534, 24. κοχλίδιον 108, 8: 534, 22: prim. κόχλος ὁ 534, 22, 27. κόχλω τὸ γυρίζω 534, 24
κοῶ τὸ νοῶ 51, 25: 498, 52: 524, 22: 574, 11. vide κοεῖν.
Κόως, ἡ Κῶς, inf. 507, 57. Κόωνδ' ἀπένειμας 507, 56
κράβατος 376, 36: voc. barbar. 154, 34: item κράββατος 717, 54: et κραββάτια ταπειτά 806, 29. Virg. Moreto, Membra levat sensim vili demissa grabato: et Martial. lib. 6, Sed si nec foeus est, mundi nec sponda grabati.
κραγμός ὁ d. 570, 32
κραδαίνω d. 534, 37. κραδάων δολιχὸν ἔγχος 534, 35
κράδη ἡ 465, 56: 534, 39
κραδία f. 534, 43
κράζω d. 535, 50: 539, 4: a natura longo 737, 26
κραίαινον f. 536, 4. reg. κραίνω 535, 56: et 52, 8: 114, 30
κραιπάλη ἡ 536, 17: 670, 38. κραιπαλῶ ᾷς ᾷ 536, 16
κραιπνός ὁ 536, 10
κραῖρα ἡ κεφαλή 631, 8
κράμα τὸ 534, 49
κράμβη ἡ 534, 45
κρᾶν τὸ κιρνᾶν 540, 8
κρανάν 534, 50.
κρανέεσθαι f. 536, 5
Κράνεως et Κράνειοι 507, 29
κράνιον τὸ 534, 52: 827, 45, et Hesych. Sed et paroxyt. κρανίον 535, 5, item Eustath. et Suidas. prim. κράνος f. 514, 53
κράντωρ 173, 32
κράνω pro κραίνω 491, 56. at κρανῶ fut. a κραίνω 836, 5
κρᾶς ατός 491, 14: 535, 9. ὑπὸ κρασίν 535, 14
κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς α 17, 19: τοῦ ε καὶ α εἰς η 451, 32: τῶν δύο εε εἰς η 451, 54: τῶν δύο ο εἰς ι μακρόν 92, 2: τοῦ πο εἰς φ 646, 15: 784, 34. item absol. κράσει τοῦ πο 819, 18. κράσει καὶ συναιρέσει 822, 56.
κρᾶσις pro συναίρεσις 392, 54
κράσπεδον τὸ 534, 54
κράσσων seu κρείσσων f. 492, 42: 537, 18
κράστις ἡ 535, 23. κραστίζεσθαι 535, 23
κράσω f. 51, 49
κράτα, τὴν κεφαλήν 535, 3
κραταίπεδον τὸ 535, 1
κραταιῶς 323, 57
Κράτεια ἡ 535, 19: 558, 2
κρατείω f. 220, 46: 537, 10
κρατερός 535, 27, 38
κρατευτάων f. 535, 20
κρατήρ 51, 50. κρατηρίζειν 535, 25
κράτης ὁ 435, 49. κρατητός 161, 25
Κρατίνειον μέτρον 761, 46
κρατίων κράτιστος 492, 41: 537, 17
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο 535, 8. κρατός τε καὶ ὤμων 460, 45. κρατός verbale 51, 49
a κράτος composita genitivum per ους faciunt 195, 2
κρατύς 535, 41: 537, 16. κραττύτερος 537, 17
κρατῶ τὸ ἄρχω 537, 8. κρατῶ εἰς εῖ 535, 16. κρατῆσαι cum genit. et accus. constr. 5, 10. ἐκράτει τὸν τόπον † 545, 14
Κράτων d. 606, 9
κραυγή ἡ 535, 43. κραυγαστικὸν ὄρνεον 525, 58
κρέας τὸ 536, 21
κραββάτιον τὸ 536, 20. idem κραββ-
κρεγμός ὁ 536, 34
κρεῖον ου 536, 54
Κρεῖος: vide Κρῖος.
κρείουσα f. 537, 12
κρείσσων f. 537, 16: κρεισσῶ d. 299, 22
κρείττων Att. 537, 4
κρείων, particip. 47, 6: et nomen 537, 7. at κρειῶν f. pro κρεάτων 537, 4: 672, 24
κρεκύδειλος ὁ κροκόδειλος 536, 32
κρέκω 505, 57
κρεμάζω ὅσω 536, 41, 47. κρεμάθρα ex κρεμάστρα 5, 22
κρέμαμαι 524, 8
κρεμαστήρ 731, 1
κρέμνημι 324, 7
κρεμόω poet. pro κρεμῶ 536, 35
κρέμω 52, 28. usitatius κρεμῶ ᾷς ᾷ 536, 35. κρεμῶ pro κρεμασω 536, 37. κρεμών 52, 25
κρεοπώλιον 146, 39
κρεουργία 279, 14
κρεπάλη pro κραιπ. vulg. 670, 38
κρεωδοσία 479, 14
κρεωδόχοι ἀγγεῖον 536, 57
κρήγυον 537, 23
κρήδεμνον 537, 28
κρήνιον Ion. 536, 9
κρῆθον f. 495, 30
κρήμνη imperative 537, 34. κρήμνημι d. 537, 37. κρημνός ὁ 537, 39. κρημνώδεις τόποι 646, 52
κρήνη ἡ 537, 43. κρήνιδος Κιδαλίης 513, 19. κρηνοφύλαξ 209, 12
κρηπίς ἴδος 184, 6: 537, 50. κρηπῖδες, ὑποδήματα 148, 36

Κρῆς compos. 538, 10
κρησίρα ἡ 538, 5
Κρῆσσα 143, 57. Κρῆσσαι Euripidis 796, 11
κρηστινά † 547, 5: at Κρήστων Stephano op. Thraciae, Κρηστώνη Herodoto l. 3.
κρησφύγετα 537, 57
Κρηταιέες 465, 26. Κρῆτες 537, 54
κρητήρ Ion. ὁ κρατήρ 51, 57: 539, 27
κρι imitatio soni 546, 15. κρῖ λευκόν 539, 12: 769, 39
κρίβανος 538, 17: 677, 38
κρίζω 538, 54, 56: 539, 3. κριγὴ νεκρῶν 539, 2
κριθὴ ἡ 539, 20
κρίκε ἀ. a κρίζω 538, 51: 539, 7: fictum e sono verbum 818, 57
κρικέλλιον, circulus 538, 41. prim. κρίκος ὁ 538, 41: κρίκος τῆς θύρας 530, 22: plur. κρίκοι 288, 37
κρίμα τὸ 539, 35
κρῖμνον τὸ 539, 13
κρίνειν 538, 32, 37. κρινθεὶς 267, 37
κρίνινον μύρον 722, 26
κριντής cur non dic. 785, 36
κρίνω κρινῶ κέκρικα 501, 21
κριός ὁ 539, 10: ι producto 553, 52. Κρῖος seu Κριός titan 539, 20. idem Κρεῖος 523, 48, 51
Κρίσα seu Κρῖσα op. 515, 18. Κρισαῖος κόλπος 515, 18
κριτῆρες dentes, seu κραντῆρες 742, 37
κριτής ὁ 538, 32: in compos. 435, 29, 43
κρῖτος baryt. 714, 44
κροαίνω 539, 38
κρόκα pro κρόκην 544, 57: 481, 29
κρόκαλα τὰ 539, 57. κροκάλη ἡ 539, 42. κρόκη ἡ 539, 43
κρόκος ὁ 539, 48: 541, 3. κροκόδειλος 539, 50. κροκύφαντος 539, 45
κρόμυον 540, 2. κρομύοιο λοπός 569, 52
Κρονίδης ὁ 540, 39: 554, 39. κρόνιος proparoxyt. 521, 24. ὁ Κρόνιος λόφος 426, 20. Κρονία πολιτεία 540, 6. Κρόνις d. 729, 39. Κρονίτης ὁ 524, 38. Κρονίων patronym. 540, 15. Κρονίων mensis 321, 4. prim. Κρόνος 540, 4
κρόξ ἀ. 69, 36
κροσσός ὁ 541, 6, 17
κρόσσαι αἱ 540, 40: 689, 32. κροσσοὶ οἱ 540, 43: 689, 31. κροσσῶ ὤσω 541, 8. κροσωτός 541, 8
κρόταφοι οἱ 541, 17
κροτῶ d. 541, 43
κρότων ὁ 541, 9. Κρότων nom. pr. 541, 12. Κροτωνιὰς χώρα 138, 22. Κροτωνιάτης ἀ. 722, 49
Κρότωπος pr. 489, 27
κρούζω 541, 47
κροῦμα κιθαριστικόν 540, 3. sic pl. κρούματα 367, 22. κροῦμα et κροῦσμα 815, 25
κρουνός 541, 44
κροῦσμα et κροῦμα 815, 26. prim. κρούω 541, 38
κρυβασία ἡ 547, 42
κρύβδην adv. 78, 54: 781, 26. prim. κρύβω τὸ κρύπτω 48, 55: 78, 54: 531, 7: 547, 41
κρυερός 535, 32: 541, 51
κρυμμός et κρυμός ὁ 542, 1
κρύος τὸ 541, 49. κρυόεις 167, 26: 731, 22. κρυόεις εσσα 541, 51, 54
κρύπτω 542, 4
κρύσταλλος 541, 56
κρύφα d. 704, 19
κρύφαλος pro κεκρύφ. 432, 55
κρυφῇ 78, 28
κρυφίους 20, 49. alibi κρυψίνους, ut κρυψίποδος 543, 48
κρυώλη 542, 52
κρῶ κράζω 516, 43. κρῶ τὸ κράζω 535, 50: 539, 4: τὸ φονῶ 501, 41. κρῶ d. ex κερῶ 537, 44. sic κρῶ τὸ ἐπιχέω 541, 31: fut. κράσω 538, 28
κρωβύλος 11, 5: et κρώβυλος 116, 4: 310, 52: 541, 53. Κρώβυλος orator 418, 46. accentu variat etiam Suidas, in appellativo aeque ac proprio. appellativum Hesychio est proparoxytonon, itemque Polluci, Eustathio.
κρώζω 539, 4: Att. 535, 54
Κρώμνα op. Paphl. 541, 34
Κρῶς ἡ 293, 52
κρωσσός 541, 30
κσ in ξ versa 283, 16
κτ reduplicationem non requirit 501, 28
κτάμενος 542, 12
κτανῶ fut. 542, 16
κτάς et κατακτάς 496, 2
κτάω τὸ φονεύω 324, 30. unde κτᾶσθαι τὸ φονεύεσθαι 542, 28: et κτάσις, occisio 102, 55
κτέανον τὸ 542, 6: 794, 25. κτέας seu κτέαρ 542, 8. κτεάτεσσι f. 542, 8
κτείς ὁ 542, 18
κτείνω 542, 16, 31
κτέρας 542, 7
κτῆμα τὸ d. 542, 25
κτῆμι τὸ κτείνω 102, 54: 120, 11: 495, 56: 542, 13
κτῆνος τὸ 542, 24: et 266, 17
κτήσιος verb. 635, 44: propr. 153, 41: 156, 11
κτῆσις ἡ d. 542, 25. Κτῆσις Dionysii Atheniensis 689, 17: ἐν Κτίσεσι Διονύσιος apud Suidam in Τελμισεῖς, rectius, opinor. ut sit, Quae a quib. condita. Κτησιφῶν et ἄων 684, 49
Κτῆσος 287, 41
κτητικὸς τύπος 223, 36: 346, 57
κτίζω d. 688, 10
κτίλος 324, 50: 542, 33. κτίλα ὦεα 822, 49. κτιλῶσαι 324, 1, 50
κτιννύω 169, 2
κτίσας 466, 16. κτίσαι olim οἰκῆσαι 90, 47. Κτίσεις Διονυσίου: vide κτῆσις. prim. κτίω τὸ κτίζω 392, 58
κτύπος ὁ 542, 44. κτυπιστής 673, 46
κτῶ τὸ κτῶμαι 542, 7, 25. κτῶ κτίζω 688, 10. κτῶ τὸ κτείνω 121, 11: 495, 56: τὸ φονεύω 126, 32: 542, 12, 24: 600, 16. κτῴμην f. pro κτασίμην 542, 46
κύαθος 542, 47
κυανός 542, 48. κυάνειος et κυάνεος 542, 49. κυάνεαι πέτραι 718, 32. κυανοπρῷρος et κυανόπρῳρα 692, 32
Κυάρης seu Κυαξάρης 542, 52
κυβεῖον 717, 27
κυβέλη 543, 1. Κυβέλη mater deûm 542, 54. Κύβελον urons Phryg. 542, 54
κυβέρνεις seu κυβερνεῖς pro κυβερνῆται: not. ad 616, 48. κυβερνήτης 543, 2
οἱ κυβευταί 717, 30
κύβη ἡ κεφαλή 543, 21. κυβηβεῖν 543, 11: 545, 28. κύβηβος 543, 10. Κυβήβη 543, 14
κύβηλις 8, 9. κύβηλις ὁ πέλεκυς 542, 57
κύβητος seu κύβιτος 543, 6
κυβιστᾶν 543, 21. κυβιστῆσαι 543, 20. κυβιστής ὁ 543, 23. sic κυβιστήρ 146, 51: 543, 23
κῦβος ὁ 543, 17: melius κύβος 85, 22: 543, 6, 18. κυβῶ ἤσω 543, 16
κυδάζω 325, 6
κυδάλιμος 295, 28: 543, 31
κύδαρος 543, 39: et Hesych.
κύδιμος 261, 41: 487, 28: 543, 31. κύδιστος 543, 29
κυδοιμός et κυδοίμεον 543, 33
κῦδος τὸ 543, 25. κῦδος ὁ et τὸ 325, 4. κυδότατος 543, 28.
κυδρός 39, 54: 543, 30
Κυδίππα ἡ 543, 40: 546, 47: 704, 34: et 179, 8. prim. Κύδιππα op. 546, 48
κύθος 55, 17
κύθρα d. 339, 28: Ion. pro χύτρα 454, 43: 543, 36. κύθρα μελισσῶν 713, 25. κυθρῖναι 543, 37. κύθροι festum Athen. 543, 38
κύθω τὸ κρύπτω 55, 16, 18
κυΐσκειν ποιεῖ τὰ— 408, 48
κυκεών ὁ 543, 50
κυκλήσομεν 544, 24
κύκλας ὁ 544, 38. κύκλος ὁ ἐνιαυτός 311, 49: plur. κύκλα pro κύκλοι 544, 20, 24. κυκλοειδής 544, 35. κυκλοτερὴς ὀφθαλμός 544, 8. κύκλῳ adverb. 544, 12: 643, 41. κύκλωψ 432, 43. Κύκλωπες οἱ 544, 7. κυκλώπειος 511, 48. Κυκλώπειον ὄρος 544, 10. κυκλῶσαι 279, 24
κύκνος ὁ 543, 55: υ correpto 730, 27
κυκυνᾶν et κυρκυνᾶν 543, 53
κυκῶ τὸ ταράσσω 548, 43. κυκῶ ᾶς ᾷ 545, 2. κυκώμενον κῦμα 545, 4
κυλάδες αἱ 544, 44
κυλίκναι et κυλικνίδες 544, 38
κυλίνδω d. 723, 6: def. 232, 19. κυλινδήθρα ἡ 64, 19: 544, 34. κυλινδρικὸν σχῆμα 622, 43
κύλιξ ἡ 544, 35
Κυλίσσανος op. 544, 30
κυλιστοὶ λίθοι 707, 3. κυλίστρα ἡ 64, 20: 544, 34
κυλίχναι αἱ 544, 37
κυλίω, ut ἀλίω 544, 27
Κύλλαρος equus Cast. 544, 54
κυλλήνιος 361, 13. Κυλλήνιος Ἑρμῆς, et Κυλλήνη mons 544, 41
κυλλίστης 361, 9. vide Not.
κυλλοὶ οἱ 544, 50. κυλλός oxyt. 680, 45. κυλλόπους ειδος 544, 48. Κυλλοποδίων 544, 47. voc. ὦ κυλλοπόδιον 130, 34
κύλος ὁ 544, 50: plur. κύλοι 361, 11. c. κυλοιδιᾶν 361, 12: 544, 46
κυμ, imitatio soni 546, 15
κῦμα τὸ 545, 1: υ producto 545, 4. κυμάτια in aedific. 749, 38
κύμβαλον τὸ 546, 12: et 545, 35
κύμβαχος 543, 12: 545, 21: 549, 14
κυμβεῖον τὸ 545, 31
κύμβη, cymba 545, 32, 55. κύμβη ἡ κεφαλή 545, 27. κυμβητιᾶν 545, 27. κύμβιον τὸ 543, 8: 549, 12. κυμβίον paroxyt. 631, 25. sic plur. κυμβία 545, 35
κυμερνήτης Aeol. 543, 2
Κύμη op. Ital. 545, 15
κύμητος seu κύβιτος 543, 8
κύμινδις avis 545, 17
κυνάμυια f. 102, 23: 796, 17
κυνᾶν pro κυνῶν Aeol. 763, 45.
κυνέη ἡ 545, 37. κύνειον δέρμα 545, 37. κύνεσι f. 166, 49
κυνηγέτις ειδος 765, 30. κυνηγετικὴ θεά 331, 55. κυνηγετῶ 502, 16. κυνήγια, venationes 501, 34
κυνίζειν 545, 45
κυνικοὶ φιλόσοφοι 545, 41: 549, 36
Κυννίδαι seu Κυνίδαι 545, 51
κυνόδους c. 615, 27
κυνοκλόπος 291, 2
κυνόμυια ἡ 545, 47
κυνοραισταί 546, 10
κυνός ἀ. pro κύνος 514, 45: 549, 44. κυνόσουρα 332, 11. κυνοσουρίς 474, 3
κύντερος f. 535, 36: 546, 1
κυνῶ d. 513, 54: 690, 32
κυνώπης ὁ 545, 55: voc. ὦ κυνῶπα 545, 53: 670, 24: foem. κυνῶπις ειδος 545, 56
κύον voc. casu a κύων 549, 52
κυοφόρος γῆ 546, 8
κύπαιρον Dor. 28, 37: 269, 52
Κυπάρισσος opp. 64, 8. Κυπαρισσήεις op. 64, 9. idem Κυπαρισσοῦς Steph. B.
κύπελλον τὸ 546, 4
Κύπρις et Κυπρία 528, 36: 546, 17: accus. Κύπριν et Κύπριδα 676, 37. Κυπρογένεια Venus 546, 20. κυπρογενῆς 666, 5.. prim. Κύπρος ins. 546, 8
κύπτω 546, 9. κυπτάζω 6.., 39
Κύρβαντες 547, 39
κυρβασία ἡ 547, 42, 44
κυρβασταί † 547, 46
κύρβεις αἱ 547, 45
κῦρε pro ἔκυρε 548, 37
κυρεία, dominium 42.., 9
κυρηβάζειν et κυρηβάττειν 548, 5: et Suidas: at Hesychius κυρηβάζειν.
κυρῆσαι et κύρσαι 548, 16

Κύρητα Ceres 547, 8
κυρία ἡ. 549, 5
κυρίβια τὰ 548, 4, et Hesych. at Suid. κυρήβια: supra κηρύβια 512, 7
κυρίζω 433, 24. κυρίζειν et κυρίσσειν 548, 2
κύριος ὁ 547, 38: 548, 10: 828, 12. κυρίσκος seu κουρίσκος 43, 8
κυρίσσειν 548, 1: Att. κυρίττειν 146, 54
κυρκάνη ἡ 548, 42
κυρκυνᾶν et κυκυνᾶν 543, 53
κύρμα τὸ 548, 45
κῦρον seu ἔκυρον 548, 36
κῦρος ἡ ἐξουσία 548, 10
κύρσω Aeol. pro κυρῶ 548, 18. κύρσας et κυρήσας 548, 14
κυρτάρα ἡ 548, 50
Κυρτανεφέλη meretrix 548, 39
κυρτοειδής 545, 55
κύρτος subst. 109, 18: 191, 54: 548, 49: 683, 21. adiect. κυρτός 548, 47. κύρτωσις 774, 12. κυρτώσεις bullarum 682, 11
κύρω τὸ ἐπιτυγχάνω 325, 1: 548, 17. κύρω κυρῶ 54, 3. κύρω υ producto 547, 35. κυρῶ fut. a κύρω 548, 17. κυρώσω 548, 13. κυρῶ ιώσω 548, 11
κύσθος 549, 3. κύσος 511, 45
Κύστιρος op. 488, 10. κύστις ἡ 548, 53
Κύτα op. 549, 1. Κύτα et Κύτος 77, 45. Κύταια, et Κυταὶς αἶα 548, 57. Κυταὶς Medea. 77, 48
κύτος τὸ 221, 57: 511, 42: 460, 17. κύτος seu κωκυτός 550, 52
Κύταρος op. Paphl. 541, 34
κύφελον 549, 20. plur. κύφελα 90, 42: et κύφελλα 549, 17
κυφίδιον 549, 13
κῦφος subst. 241, 44: idem κύφος 543, 6: 546, 4: 549, 10. rursum κῦφος adiect. 545, 26, 33, 35: 549, 20, 23: 774, 8. idem κύφος 90, 38, 41. sed et κυφός ὁ περιφερής 549, 12. κυφότης ἡ 549, 11. κύφων ωνος ὁ 240, 23: 549, 7
κυψέλη ἡ 549, 22. κυψελίτης ῥύπος 549, 24
κύω tripl. signif. 549, 35. κύω τὸ φιλῶ 543, 26: 690, 32. κύω κυνῶ 513, 54. κύω et κυνῶ 509, 12
κύων ὁ, ἡ 549, 26: 827, 38: gen. f. κυνός 511, 45
κῶ τὸ κεῖμαι 10, 49: 512, 55: 588, 38: τὸ κοιμῶμαι 51, 27: 485, 7: 523, 24: 532, 54: 560, 13, 55: τὸ ὑπνῶ 523, 17: 524, 13. κῶ et κοιμῶμαι signif. et καίω. 485, 11. sic κῶ τὸ καίω 511, 18: 681, 39. κῶ τὸ κοιλαίνω 310, 41. κῶ κώσω 550, 55
κῶας τὸ 549, 53: 550, 16
κώδεια ἡ 549, 57: 550, 3
κώδη ἡ 550, 4. κωδία καὶ κώδεια 597, 15
κώδικες ἁμαξῶν 115, 48
κώδιον seu κῴδιον 550, 2, 6
κωδύα 770, 13
κωδωνίζεσθαι 325, 21
κῶεα τὰ 549, 53. κώεσι poet. 549, 56

ETYMOLOGICON.

κῶθος 730, 33
κώθωνες 53, 30: 550, 27
Κώϊος et Κῷος 551, 30
κωκύω 550, 29. κωκύματα 550, 30. κωκυτός ὁ 550, 29
Κωλήν d. 586, 40: nom. propr. 550, 36
Κωλιὰς Ἀφροδίτη 550, 41
κῶλον τὸ 550, 36, 38: plur. κῶλα 550, 38. τὰ κῶλα τῶν ἀσταχύων 366, 45. κωλῆν τὸ ὀστοῦν 816, 20: et 719, 45
κωλύω 550, 48: 551, 40. κώλυμα 216, 2
κῶμα τὸ 550, 2: 551, 5
κωμάζειν 550, 49
κωματώδεις γίνονται 550, 1
κώμη ἡ 550, 56: 551, 9: plur. κῶμαι 311, 26: 764, 18. κωμηδὸν 352, 53. κωμικῶς εἰρημένον 365, 27. κωμικεύεσθαι 92, 27
κῶμος ὁ 550, 49, 53: 551, 1, 8
κώμυς υθος, υ producto 532, 6: 632, 13
κωμῳδία 764, 13
κῶν τὸ κοῖλον 523, 15
κωνᾶν 551, 22. κωνῆσαι 551, 19, 22
κώνειον τὸ 551, 13
κῶνος ὁ 551, 43: plur. κῶνοι 551, 23. at κῷνος f. pro καὶ ὦος 551, 26
κωνωποειδὲς πτηνόν 718, 17
Κωνσταντινούπολις et Κωνσταντινοπολίτης 217, 28
κῶος pro κῶας τὸ 257, 9: 549, 54: 639, 4. at Κῷος f. pro Κώϊος 551, 30
Κῶπαι opp. 303, 16
κώπη ἡ 551, 36. κωπήεντα ξίφη 551, 40. κωπηλασία 303, 9
Κωρύκεια, et Κωρύκειον ὄρος 571, 49: Pausan. 321, 58. Κωρυκία et Κωρύκιον, absque diphth. Κωρύκιον Lyciae 551, 45: Ciliciae 551, 54
κώς seu κῶς τὸ κῶας 550, 24. Κῶς heros 741, 52. Κῶς, ins. et mul. 507, 54: et 293, 52: unde d. 145, 56. ἡ Κῶς, τῆς Κῶ 507, 55. κῶς Ion. pro πῶς 50, 31: 738, 5
κωτίλλων 551, 55. κωτίλοι οἱ 551, 57
κωφός ὁ 552, 1.

Λ

λ in ν 364, 6: in ρ 380, 19: geminatur Aeol. 658, 55
λα ἐπιτατικὸν μόριον 57, 18: 142, 10: 553, 56: 809, 26
Λάας αυ, Dor. α 552, 34, 50: 553, 24. λᾶας ὁ λίθος 723, 55. λάας seu λᾶας appell. corripit α finale 552, 33: 553, 21, 41. λᾶας αος 552, 36
λάβεσκε Ion. pro ἔλαβε 624, 32.
λάβευ Dor. pro λάβου 553, 5
λαβή ἡ 554, 10: 594, 6: plur. αἱ λαβαὶ τῶν ὀβελίσκων 555, 21. d. λαβὶς ξίφους 594, 9
λαβόμενος αὐτοῦ, reprehendens 741, 45
λαῖβον pro λάβε imper. 302, 37
λαβραγόρης τό 554, 8
λάβραξ 554, 3
λάβρος 142, 11: 553, 55. λαβρόσσυτος 554, 7. λάβρως ἐσθίειν 248, 19: 554, 5
λαβύρινθος 554, 27
Λαγαρία, op. Ital. 554, 15
λαγαρός 554, 11
λαγγών ἡ 554, 14
Λάγειον Alexandriae 533, 31
Λαγίδης patr. 165, 41: 554, 39
λάγιον proparoxyt. 451, 19
λάγγα voc. a λάγγης 670, 20. λαγνεία ἡ 554, 17. λαγνίστατος 31, 13
λαγός, Attice λαγῶς 635, 38. Λαγός Ptolemaeus 533, 32
λάγυνος ἡ 554, 17. λαγύνιον τὸ 563, 36
λαγωβόλον 807, 46
λαγῴδιον 486, 20: 550, 7, 19: 554, 26
λαγών ἡ 599, 6
λαγωός ὁ 26, 34. λαγῷος ὁ 554, 24. λαγώς ὁ 554, 21
λαδρέοντι 554, 33
λαεῖ seu λάει 361, 21
λάειν τὸ ἀπολαύειν 558, 33: 563, 52: τὸ βλέπειν 57, 6: 554, 22
Λαέρτης d. 209, 29. Λαέρτιος 554, 45. Λαέρτιος ου 554, 45. Λαερτιάδης ὁ 554, 55
λᾶες οἱ λίθοι 553, 6
λάζω τὸ λαμβάνω 57, 46, 49: τὸ κρατῶ 558, 21. λάζετο 554, 53. λαζοίατο γαῖαν 615, 18
λαθικηδής 555, 3
Λάθιος fons 554, 57
λάθρη pro λάθρα 546, 28
λάϊγξ et λάϊγγες 554, 49
λαιδρός 558, 36
λαίθαργος 558, 38
λαικάζειν et λαικάστρια 555, 14
λαῖλαψ 558, 53
λαιμός ὁ 558, 33: 563, 53. λαίμαργος 568, 6. λαιμάργως 222, 2
λάϊνος οὐδός 546, 43. λάϊνεος 235, 13
λᾶϊξ d. 730, 53
λαιός oxyt. 417, 27. λαιὰ χείρ 558, 47
λαῖς ὁ 558, 39. λαισήϊα 558, 42
λαῖτμα τὸ 558, 51
λαῖφος τὸ 319, 21: 558, 49: λαίφη ἡ 274, 2
Λάκαινα ex Λάκων 444, 11
Λακαίρια op. 555, 12
Λακεδαίμων 555, 24: voc. ὦ Λακεδαῖμον 180, 41. ἡ Λακεδαιμονία f. χώρα 446, 50: et 282, 5
λακεῖν, factitium verb. 555, 30
λακέρυζα 556, 27. λακερύζω εις ει 555, 30
λακήσομαι 268, 16
λακίδες αἱ 403, 49: 555, 38
λακίζω ίσω 555, 9
Λακίνιον et Λακινία 555, 16
λάκκος 555, 9. λακκοκαταπύγων 555, 40
λάκτις ιος 555, 18
λακτισμός ὁ 558, 25
λακτιῶ Att. pro λακτίσω 51, 57
λαλάζω d. 55, 53. λάλαξ d. 555, 45. λαλαγή ἡ 555, 45
λαλιά ἡ 555, 42: 657, 54
λαλητός d. 588, 54
λαλίστερος 31, 14. λαλίων λάλιστος λαλίστατος 733, 23
λάλλαι αἱ 555, 46
λαλῶ εἰς εἰ 555, 32
λαμβάνω d. 471, 38. λαμβάνει ἐπὶ τοῦ— usurpat pro 390, 58, 48. sic λαμβάνεται ἐπὶ τῶν— usurpatur seu dicitur de 126, 41: 139, 32
λαμβανόμεθα αὐτῶν 569, 15. λαμβάνομαι, assentior 637, 51
λάμβδα 552, 27. Λάμβδα n. pr. 199, 25: Herodot. lib. 5. Λάβδα.
λάμια ἡ 555, 50. Λαμία op. 555, 51
λαμπάς d. 818, 49: plur. λαμπάδες αἱ 570, 11: dat. f. λαμπάδεσι 166, 50. λαμπαδηφορεῖν 244, 40. λαμπαδιδρομίαι tres Athenis 504, 17. λαμπαδοῦχος 265, 57. λαμπαδοῦχος ἀγών 504, 20
λαμπετής ὁ 556, 3. λαμπετῶ ᾶς ᾶ 556, 1. λαμπετόωντι p. 556, 7
λαμπήνη d. 141, 5
λάμπουρις ἡ 474, 4
λαμπρός 555, 50. λαμπρύσματα 232, 40. sic λελαμπρυσμένος 223, 42
λαμπυρίς 190, 56
Λάμπων nom. pr. 791, 17
λάμυρος 558, 59. λάμυρος et λαμυρός 555, 55. λαμυρή ἡ 555, 57. λαμυρία ἡ 555, 56
λαμψάνη herba 209, 17
Λάμψακος et Λαμψακηνοί 556, 12
λανθάνω d. 566, 26
λάξ adverb. 556, 16. λὰξ κινήσας 346, 25
λαξεύω 556, 45. λαξευτήριον 556, 43
λάξις 556, 21
Λαοδίκη nom. pr. 556, 23
Λαόμεδον voc. casu 556, 31. λαομεδόντειος 226, 52. Λαομεδοντιάδης f. 556, 25
Λᾶος ου 552, 44. λᾶος gen. f. pro λάαος 552, 56: 553, 16
λαός οῦ ὁ 553, 6, 9. λαός ὁ, α producto 553, 49. λαοσσόος 292, 41: 461, 16: 556, 32
λαπάζω 556, 41, 47. λάπαθος herba 57, 17, 20: 556, 35, 49. λαπάθη ἡ 551, 45. λαπάξαι 556, 49. λαπάρα ἡ 503, 29: 556, 45. λαπάσσειν 503, 30: 556, 37, 41
λαπιδόρχης ὁ 556, 55
λαπίζειν 298, 14: 556, 56
Λαπιθῶν pro —ιθῶν 497, 48
λάπτω 558, 33, 55. λάπτοντες 556, 51
λαρδίον, lardum 746, 51
λαρινός 557, 9. Λάρισσα 557, 3
λάρκος 361, 22. λάρναξ 556, 57
λαρός ὁ 557, 6: 564, 28. λάρος avis 530, 22: 557, 4. λάρυγξ 557, 11, 16. τῆς λάρυγγος pro τοῦ λ. 221, 39. λάρυγξ genere et declinatione variat 788, 37. λαρυγγίζειν 557, 19: 558, 15. λαρύσσω ξω 557, 11
Λᾶς ᾶ 553, 2. λάσανον 557, 29
λάσια τὰ 557, 30. λάσθη ἡ 568, 45
λάσιος 557, 20
λάσκω 555, 36: 557, 53
λάσταυρος 557, 39. λάστρις dimin. 159, 30
λάταξ 533, 23: 557, 55

λᾶτες, latus, πλατύς 828, 16
λατρεύω d. 557, 39. λατρεία ἡ 557, 39. λάτρις ὁ 557, 35, 39: genit. ιδος 97, 61. λάτρον τὸ 557, 35, 40, 42
λατύπος ὁ 557, 38
Λατῷος fl. 557, 49
λαυκανίη ἡ 558, 32
λαύρα ἡ 557, 44. Λαύρειον locus Atticae 533, 35. λαύρη ἡ 615, 13
λαῦρον 201, 41: Hesych. λαγαρόν. λαῦρος pro λάβρος vulg. 554, 8
λαύω d. 126, 30: 562, 14
λάφυρα τὰ 556, 60. λαφυραγωγία 7, 39
λαφύσσω d. 180, 8. Λαφύστιος Διόνυσος 557, 51
λαχαίνειν 558, 6. λάχανον 558, 8. λαχάνιον et λαχανίδιον 241, 7. λαχανίζεσθαι 558, 14
λάχεια 557, 57: 558, 9
λαχή ἡ 569, 36. λαχμός ὁ 519, 10: 558, 24: 570, 33
λάχνος 558, 27. λάχνη ἡ 558, 18
λαχόην Aeol. pro λαχοίην seu λάχοιμι 558, 28
λάχος d. 332, 54
λάω τὸ βλέπω 565, 47: 575, 52: τὸ θεωρῶ 560, 21
λάων, lapidum 556, 57, a λᾶας.
—λδω defect. 232, 19
λέα ἡ 558, 57
λεαίνω ex λεαίνω 562, 11
λέβερνοι, Liburnae 766, 18, et Suid.
λεβηρίς ἡ 559, 1. λέβης ὁ 559, 2
λέγαι αἱ et λεγαίνειν 152, 54
λέγεσκε Ion. pro ἔλεγε 624, 32. sic λέγεσκον 384, 37
λεγεών ῶνος 659, 12
λέγμενος f. 151, 45
λεγοίατο Ion. 507, 39. λεγόμεθεν Aeol. pro λεγόμεθα 559, 30, 35
λέγω quot signif. hab. 559, 13, 21. λέγω δή, declar. 166, 38: 639, 46: 777, 54. λέγω δή ter 315, 25
οὐ λέγεται, non est in usu 807, 55. λέγεται ἐπὶ τοὺς— 413, 7: subaudito e praecedentibus nomine μεταφορά. λέγεται ὅτι, pro ζητεῖται 614, 18
λέγειν τὸ ἀναγινώσκειν, legere 364, 25. λέγειν τὸ μετρεῖν sive ἀριθμεῖν 823, 52. λέγω τὸ φροντίζω 58, 43. λέγω τὸ κοιμῶμαι 60, 29: 291, 57: 561, 20. ἔλεγον aor. 2 559, 25
λεδορσις seu λόρδωσις 774, 10
λεηλατῶ 559, 39
λεία ἡ, praeda 563, 15, 17, 25
λειαίνω et λεαίνω 562, 11
λείαξ seu λεῖαξ 562, 19
λείβδην adverb. 781, 26
λείβω τὸ καταστάζω 562, 32: τὸ σπένδω 564, 41
λείηναν pro ἐλέηναν 562, 12
λεῖκνον seu λῖκνον 562, 43
λειμαξ ὁ λειμών 562, 32. λειμών ῶνος 562, 29. λειμωνίδες νύμφαι 115, 5
λειόβατος 562, 20
λειόθεν pro ἐκ λείας, ut videtur, 86, 30
λεῖος 639, 29: 657, 12: 562, 16
—λειος d. 53, 30
λειπογνώμονες 4, 3: 236, 51. λειποθυμεῖν 337, 32. λειπόπατρις ιδος 518, 41. λειποπυγωνία 698, 10. λειποτάκτης 46, 28. λειποψυχεῖν 580, 2: 823, 35. λειποψυχοῦντες 605, 36
λείριον τὸ 562, 33. λείριος, tener 678, 18. λειριόεσσα 562, 35. λειριόφθαλμος 562, 37
λειτουργός ὁ 562, 52. λειτουργεῖν 562, 56
λειχήν ὁ 562, 57
λείχω τὸ κατεσθίω 516, 5
λείψανον 563, 5
Λειψύδριον 361, 51: 563, 8
Λειώδης nom. pr. 562, 21
λεκάνη ἡ 559, 43. d. λεκανίδες 544, 37: λεκάνιον 533, 17
λεκτός 269, 10. τὸ λεκτὸν ἔχειν dicitur, usurpatur 112, 29. οὐκ ἔχει τὸ λεκτὸν τῆς ἀντὶ πρ. non habet quod sonat pr. ἀντί 112, 29
λέκτρον 60, 34: 561, 1
λέλαθα ἀ. 323, 1. λελάθη f. 86, 48, ut et λελάθω pracf. 323, 4
λελακυῖα Ion. 501, 5
λελάχωσι f. 86, 48: 499, 8
λέλημα 560, 9, 48
λελῆσθαι 559, 45. λελῆσθαι 559, 48
λελίηκα 560, 1. λελιημένος 560, 3
λέλογα 351, 12: 754, 24
λέλογχα ἀ. 559, 19: 560, 46: 569, 40. λελογχώς 559, 56
λελόχα Att. 365, 57
λέλυντο 559, 62
λελυμασμένος 559, 63
λέμβος 560, 55. λέμβαρχοι 560, 56
λέμμα 288, 59
λέντιον, linteum 560, 36
λέξασθαι 560, 15
λεξείδιον dimin. 230, 10: 560, 11
Λεξίας ὁ d. 588, 34
τὸ λεξικὸν citatum 310, 46: 377, 8. τὸ Λεξικόν, seu τὸ Λεξικὸν τῆς Ἰλιάδος 416, 20. τὸ Λεξικὸν τῆς α Ἰλιάδος 553, 7. τὸ λεξικὸν τὸ ῥητορικόν 161, 6: 185, 18: 199, 4. ἐν ταῖς λέξεσι τῶν ῥητόρων 803, 37. τὸ πρῶτον λεξικόν 345, 41: τὸ δεύτερον, ibidem: ἕτερον, ibid. 54. λεξικογράφος 221, 33. vide et Lat. Ind.
λέξον με 291, 57. λέξοντες αἰμασιάς 375, 18
λεόντειος δορά 226, 50. idem λεοντῆ 662, 37. Λεοντίδης ὁ 597, 22. Λεόντιος pr. 226, 50. ἡ Λεόντιον 782, 45. λεοντοκόμος 560, 19
λέπα, τὰ 328, 25
λέπαδνα τὰ 560, 38: 580, 15
λέπαργος ὁ 85, 30. λέπας τὸ 328, 25
λεπίζω d. 370, 34: 476, 16: 677, 21. λεπίζειν τοῦ φλοιοῦ 283, 27. λεπίς ἡ 244, 53: 593, 1. λέπισμα τὸ 569, 51. λεπιστής ὁ 436, 11
λέπος τὸ 311, 60: 328, 51: 593, 2: 796, 29
λέπρα ἡ 561, 4. λεπρός 561, 3
λεπταλινός d. 801, 44. Λεπτίνης ου 277, 33. λέπτυνις ἡ 560, 51
λέπτω pro λέπω 560, 42
λέπυρον 328, 30: 593, 3. λεπυρός 233, 47: 405, 16
λέπω 328, 30. λέπω τὸ λεπίζω 560, 43: 569, 57: 592, 62: τὸ λεπτύνω 569, 53. λεπῶ ἡσω 528, 31
λεπιδής 328, 24
λεσβόθεν, e Lesbo 508, 24
λέσφοι 567, 21
λέσχη ἡ 18, 12: 561, 11. λέσχης ὁ 527, 42. λέσχης ὁ ex ἡ λέσχη 597, 22. λεσχαίνειν 374, 52. λεσχάραι αἱ 561, 17. λέσχος pro λέχος 18, 15
λευγαλέος 561, 27
λεύειν, lapidare 561, 53. particip. ἐλευσμένη 322, 15
λευκᾶναι a λευκαίνω 659, 22
λευκανία ἡ 561, 56
Λευκανοί pop. 561, 40
Λευκάριον τὸ Λευκάδιον 561, 55. Λευκαρίων ὁ Δευκαλίων 561, 54
λεύκασπις ιδος 518, 57
λεύκισμα seu λεύκωμα 561, 41
Λευκοθέα ἡ 561, 43. Λευκοθέαι, Nereides 561, 46
λευκόπυρος 561, 48
λευκός 561, 33: et 238, 22. λευκὴ νῆσος 561, 38. λευκὸν πεδίον 561, 44. Λεῦκος d. 191, 55: 475, 22. λευκόφρυς αὐτοῦ 15. Λεύκοφρυς proparoxyt. 565, 16, et Hesych. λευκόφρυνος 599, 38
Λεύκτρα seu Λεῦκτρα 561, 49
λευκώλενος Ἥρη 547, 10
λεύκωμα 561, 41
λευρός ὁ 561, 52
λεύσσω 232, 14: 561, 33: 562, 4: gemino σσ 537, 20. λεύσσετε seu λεύσετε 562, 8. λεύσω fut. a λεύσσω 100, 40: 285, 47: 562, 9
λευστήρ ὁ 561, 51
λευχείμων c. 500, 19: 816, 8
λεχαίνειν 152, 53
λεχοποιὴς ὁ 561, 22
λεχήρεις ὄντας 631, 12
λέχος 70, 27: 559, 16: 561, 19. λεχώ ἡ, puerpera 116, 28. λεχωίδες 280, 12. λεχώιος 561, 26
λέω λῶ τὸ θέλω 576, 32
Λεωκόριον Athen. 560, 34
λεών d. 560, 20. Λεωνίδας α 779, 22. Λεωνὶς φυλὴ a λεώς ὁ 397, 19
λεωργός Prometheus 565, 10
λέως f. pro τελέως 560, 31. λεώς ὁ Att. pro λαός 560, 36. λεώς ὁ Attice 588, 29. λεώς, et αἱ Λεὼ θυγατέρες 560, 24. Λεώς, unus ex eponymis 369, 19
λῇ pro θέλεις, vult 564, 23
—λη verbalia 661, 12. —λή ox. et baryt. 392, 56
λῆα f. pro λήϊα 563, 12
λήβδην adverb. 734, 15
λήβω τὸ λαμβάνω 118, 19: 121, 32: 298, 47: 300, 25: 471, 38: 563, 45: 734, 14
λήδας ου 465, 13
λήδιον et ληδάριον 563, 32
λήθαργος 136, 34: 340, 49: 563, 35
λήθω 322, 57. λήθω τὸ λανθάνω 564, 17: 726, 44: baryt. 555, 5
ληθώδης καταφορά 551, 5
λήϊα τὰ 563, 12, 30. ληϊάδες, captivae 563, 19. ληϊβότειρα 236, 2. ληΐδιον seu λῄδιον 567, 48. ληΐζω 563, 21, 26. λήϊον τὸ 62, 21: 563, 28. ληΐς ἡ 249, 34: 563, 18. ληϊστής ὁ 436, 50: 563, 23. ληϊστοί 563, 21, 28. ληϊτίδες seu ληϊστίδες 563, 19
λήϊτον τὸ δημόσιον 562, 53
λήκυθος 563, 36: et 55, 34
λῆμα τὸ 563, 41: ut λημῶν 232, 43, d. a λήμη ἡ 563, 47: 565, 41. λῆμμα τὸ 563, 41
Λῆμνος op. 563, 55
λημῶ ᾶς ᾷ 563, 47: et 232, 45. λημῶντες 565, 42
Ληναῖος 386, 41. Ληναίου Διονύσου fanum 361, 40. λήναιον, templum Bacchi 564, 12. Ληναιών mensis 562, 6
ληνίς ἡ 564, 4: et 478, 28
ληνός 564, 1. τὸ ληνόν 564, 4. λῆνος pro ληνός 386, 41. λῆνος τὸ 393, 6
λῆξις ἡ 564, 13. τῶν λήξεων ἐπώνυμοι 369, 17. ληξιαρχικὸν γραμματεῖον 369, 20
ληπτῶς ἑκατέρωθεν 91, 21
λῆρος ὁ 476, 28: 564, 14. ληρεῖν 564, 15
λῇς pro θέλεις, vis 564, 22
λῃστής f. ex ληϊστής 436, 50: 563, 24. λῃστικὸν πλοῖον 222, 30: et λῃστρικὸν πλοῖον 450, 35: 502, 44: itemque plur. λῃστρικὰ πλοῖα 353, 8: et λῃστρικὸν ἔθνος 715, 45
Λητώ ἡ 564, 17. d. Λητοΐδης 166, 9
Λήχειρ fl. 187, 57
ληχμός Aeol. 571, 22
λήχω τὸ λαγχάνω 498, 50
λι τὸ λίαν 127, 4
λιάζω 27, 1: 63, 26: 620, 1
λιάμαθοι 564, 55
λίαν α producto 5, 46
λιανθείς seu λιασθείς 554, 12
λιαρός 564, 25
λιάσθη 777, 43. λιασθείς 564, 52
λίβανος, thus 564, 41. λίβανος mons 564, 36. λιβανωτός ὁ 564, 40
λιβάς ἡ 127, 2: 569, 2: 568, 23: 723, 39
λιβδούμεθα 564, 45
λιβρός 564, 49: 587, 22
λιβυκός possess. 29, 44: 552, 52. λίβυρνος nav. 222, 30. Λιβυφοῖνιξ 430, 26
λίγα adverb. f. 75, 20: 420, 9. λιγαίνειν d. 565, 22
λίγδην d. 361, 52: 781, 28
λίγεια ἀ. 565, 5. λιγνύς 565, 1
λιγνύς ἡ 565, 24, 30. λιγνυώδης 565, 26
λίγξε βιός 712, 33, 36, 40
λιγύς 564, 54. λιγυπνοίας 564, 53. λιγυρῇ μάστιγι 565, 6
λίγω τὸ ὑμνῶ 565, 21

λίεν, et λίεσι seu λίεσσι 567, 9
λιθάδες μικραί 818, 26. λιθάζω d. 281, 34. λίθαξ d. 217, 44: 554, 4
λίθεος ὁ 186, 19: 196, 30. λιθεύειν seu λαεύειν 561, 52. λιθιᾶν 425, 25. λίθινος 470, 43. prim. λίθος 565, 50. comp. λιθοβόλος 215, 14: pass. λιθόβολος 215, 14. λιθοκλύφος ὁ 552, 42. λιθοξοϊκός 233, 5. λιθόστρωτος 535, 1. λιθοφόροι ἄνδρες 573, 18
λιχμᾶν 562, 48
λίκνον et λεῖκνον 562, 50
λικριφίς 565, 51
λιλαίω d. 560, 6. λιλαιόμενοι 559, 37: 565, 57. prim. λιλῶ 560, 5: 564, 29
λιμβός 566, 22. λιμβρός 564, 52
λιμήν ὁ 566, 16. λιμενήοχος 566, 29: minus recte λιμενίοχος 432, 26
λιμενοειδής 811, 7
λιμήρη f. 566, 33
λίμνη ἡ 566, 12, 19
λιμός 566, 4: 568, 24: 794, 6: et 383, 14: Dorice fem. 566, 10
λιμπάνω 566, 9, 24
λίνα pro λῖν, leonem 567, 5
λινίς ἡ 478, 28. rectius ληνίς
λῖνος τὸ ἔριον 566, 36. λινόν, τὸ λινοῦν 566, 36. λινοῦφες ἀγμενον 558, 49. λινοφθόρος 405, 48
—λιος d. 33, 35
λίπα f. 60, 53: 75, 20: 491, 11: 566, 48. λίπ' ἐλαίῳ 566, 48.
λιπαίνω 566, 39
λίπανδρος c. 669, 6
λιπαρός d. 274, 6: 566, 46. λιπαρεῖν 566, 46
λιπερνήτης ὁ, et λιπερνῆτις ἡ 566, 50
λιπέσθαι 567, 55. λιποπωγωνία 698, 10. λιπόπατρις ι 769, 41
λῖπος d. 566, 39
λίπτοντα γάλακτος 566, 57. λιπτω ι correpto 673, 7
λιπῶ λιπαίνω 101, 20
λιρός ὁ ἀναιδής 562, 40
λίς ὁ λέων 567, 4. λὶς πέτρα 567, 11
λίσαι Δία 567, 26
λισσός 567, 12. λίσσω ἴσω 567, 22. λίσσεσθαι 567, 22
λίστρον 567, 18. λίστρος ὁ ξυστήρ 587, 43
λίσφοι 567, 20
λῖτα πετάσας 568, 2. λῖτα accus. an a nom. λίς 567, 53
λιτανεύειν 258, 57. λιτανεία μετὰ ὕμνων 690, 41. ἐκ λιτανείας ζῆν 567, 40
λίταργος κύων 567, 38
λιτέσθαι et λίτεσθαι 567, 27, 30. λιτὴ ἡ δέησις 62, 3
λιτί f. 42, 28: 567, 45
λίτομαι, precor 567, 31
λιτός ὁ 567, 10: oxyt. 714, 46
λιτῶ τὸ παρακαλῶ 567, 23
λίφαιμος c. 669, 6
λιχανός d. 568, 29: pro minimo digito 647, 29, 36
λιχμᾶν d. 127, 22. λιχμώμενος 568, 8
λίχνος 568, 6. λιχνότατον ζῶον 515, 40
λίψ ὁ 408, 43, 51: 568, 13
λίω τὸ προθυμοῦμαι 809, 29. λίω, et λῶ ἴσω 560, 1
λλ geminatum Aeol. 658, 55
—λλα hyperdissyllabon 19, 49
—λλος oxyt. pleraque 680, 43
—λλω barytona 444, 41
λοβοί οἱ 569, 9
λογάδες οἱ 569, 17. λογάδην adverb. 781, 24
λογγάζειν καὶ 569, 44. λογγών ὁ 569, 41
λόγειον 569, 25
λογίζεσθαι pass. sign. 369, 2: 647, 11. λογισταί οἱ 591, 49, 57: 569, 31. τοῦ λογιστικοῦ sedes 726, 30
οἱ λογογράφοι 550, 40
λογοποιός c. 279, 40. οἱ λογοποιοί 469, 5
λόγος d. 559, 14. λόγος ἡ φροντὶς 58, 43. ἱερὸς λόγος, Orphei liber 231, 23. τῷ λόγῳ τῶν ἰαμβικῶν, ea ratione qua iamb. 442, 9. τῶν λόγων ἀνθελκόμενος ἔρωτι, litterarum, doctrinae 417, 11
λογχάδες seu λοχάδες 572, 36
λόγχαι Ion. 569, 34
λογχῶ d. 569, 38
λογχῶνες seu λογγῶνες 569, 41
λογῶ pro λοχῶ vulg. 705, 32
λοεσσάμενος f. 569, 6
λοιγός ὁ 568, 19. λοίγιος 143, 54
λοιδορία 568, 41
λοιμός d. 69, 45: 523, 25: 568, 23
λοιπός d. 568, 22. λοιπόν, deinde, post 528, 13: 650, 9: 660, 40
λοίσθος et λοίσθιος 568, 42
λοιχός ὁ λαίμαργος 516, 6
λοξίας Ἀπόλλων 569, 46: 642, 1. Λοξώ Hyperborea 641, 57. λοξῶν, obliquans 572, 42. λοξῶς ἰέναι 569, 48
λόπος seu λοπός 569, 51, 54
λόρδωσις 774, 9
—λος d. et compos. 113, 32. —λος dissyllabum in quib. barytonum 640, 51. —λός d. 261, 29
λουρίκιον, lorica 460, 18
λουτρὸν τὸ 568, 47. λουτρόν 568, 49, 52, 54. λουτροφόρος 568, 57. λουτροφορεῖ 569, 4. prim. λούω d. 569, 7
λοφιά ἡ 570, 4
λοφνίς ἡ 570, 8
λόφος ὁ 569, 55. λόφος galeae 175, 4: 473, 54
λοχαγός 728, 52. λοχάδες αἱ 572, 38
λοχᾶν τὸ καθίζεσθαι 217, 57. λοχᾶν ἐν λόχμῃ 570, 27
λοχεῦσαι 561, 21. λοχεία ἡ, puerperium 447, 36
λοχίτης ὁ 570, 22
λοχμός d. 59, 43: 742, 31
λοχμώβοις pro χαλιάμβοις 59, 49
λόχμη ἡ 570, 27. λοχμώδες φυτόν 796, 28
λόχος ὁ 570, 16: 728, 51. λοχῶ d. 705, 32. λοχῶ ἡσω 570, 26
Λυαῖος 571, 37. Λύαιος d. 193, 17
λύθη pro λελύθη 659, 53: et λύθαιον pro λελύθαιον 456, 10
λυκαῖος ὁ 571, 20. λυγαία εἰρκτή 63, 17. τὸ λυγαῖον 47, 12: prim. λύγη ἡ 356, 52, 57
λυγίζων τὴν ὀσφῦν 464, 51: a λύγος 12, 1: 591, 46: plur. λύγοι 356, 54. λύγος τὸ ἀκόλος 571, 23
Λύδιος 521, 16. Λυδία λίθος 573, 9
λύη ἡ 571, 29
λυθίαμβος 274, 50
λυθρος 571, 26
Λυκία, Lupercalia † 571, 31
λυκηγενής 400, 23: 767, 54
λύκηος Lacon. 32, 8
Λυκιακή pro Λυδιακή 771, 55. Λύκιον, locus Thessaliae 571, 55
Λύκου δεκάς 254, 36
λυκόφως 14, 41: 47, 13: 91, 25: 571, 35
Λυκωρεία op. 571, 46: Steph. et Pausanias Λυκώρεια.
λῦμα τὸ 568, 52: plur. λύματα 127, 10: υ producto 378, 26: 458, 5: 545, 7
λυμάζω pro λυμαίνω 559, 57. λυμαίνω d. 571, 30. λελύμαγκα, λελύμαμμαι et λελύμασμαι 559, 54. λυμαντὴρ ὁ 571, 42. prim. λύμη ἡ 412, 53: 571, 30, 40
λύπη ἡ 571, 51: 827, 36. λύπης species quatuor 571, 54. λυπρός 39, 55
λύρα ἡ 572, 1. λυριστής ὁ 436, 11
Λυσθείδης 166, 4
λυσίμαχος 59, 40
λυσιτελεῖ 572, 8
λύσσα ἡ 572, 4. λυσσῶ d. 444, 43. λύσσω et λυσσῶ 71, 49
λυτήρια τὰ 454, 28
λύτο f. 572, 13. λῦτο f. 572, 10. λύτρον 112, 4: 572, 1. λύτρα, τὰ λυτήρια 454, 28
λύχνος ὁ 572, 18: 827, 55: plur. f. λύχνα pro λύχνοι 502, 27: 572, 21. λυχνίδος species θρυαλλίς 456, 32. λυχνοῦχος 572, 44
λύω ubi producat υ, et ubi non 458, 1
λῶ signif. quot hab. 559, 36. λῶ τὸ θέλω f. 75, 32: 126, 30: 526, 30: 527, 51: 557, 7: 560, 4: 563, 44: 564, 21, 27: τὸ ἀπολαύω 557, 12: τὸ λαλῶ 55, 52: 555, 42: 557, 14
—λω dissyllabum 318, 38. —λω hyperdissyllabum 318, 33. —λω uno λ in barytonis usitatum non est 576, 46. —λω barytona defectiva 414, 33. —λω λήω 193, 40
λωβᾶσθαι, truncare 569, 17. λωβεύω 726, 33. λώβη 570, 35. λωβητής 40, 41
λωβός d. ex λοβός 570, 37
λώδιον 818, 32
λώδορσις 774, 10
λωΐτερον 432, 35
λῶμα τὸ 570, 53
λῶος ὁ ἀγαθός 570, 52
λωπία τὸ δέρμα 571, 1. λώπας 571, 1: 593, 2. λωποδύτης ὁ 570, 56
ὁ λῶτος locum 110, 37: 177, 39: 691, 55: et plur. λῶρα 432, 17: dimin. λωρίον, lorulum 738, 9
λῶστος f. ex λώϊστος 676, 13. sic λῷστοι οἱ βέλτιστοι 570, 51
λωτός ὁ 571, 2. λωτεῦντα Dor. 571, 2
λωφῶ ἡσω 571, 7
λώων f. ex λωΐων 676, 15

M

μ pro β Dorice 587, 22. μ pleonasticum in multis 69, 17: 573, 40. xl. significat 595, 12
μα verbalia 34, 15
μάγγανον τὸ 185, 54: 572, 54: pl. μάγγανα, machinae 328, 49. μαγγανεύω et μαγγανεία 572, 54
μαγεῖον 323, 8. μάγειρος d. 28, 42: 488, 15: 573, 4: 660, 54: μαγειρεῖον 187, 15: 629, 8
μαγευθεῖσα χείρ 2, 21
μαγίς ἡ 572, 56
μαγίστερ, Lat. voc. 572, 51: item Suidas: Hesych. μαγίστωρ et μαγίστορος: al. μάγιστρος.
Μαγνῆτις λίθος 573, 8, 47
μάγος d. 320, 7
μαδᾶν act. f. 288, 13. μαδῶσα κεφαλή 354, 42. μαδαρός 564, 30
μάδδα Dor. ἡ μάζα 573, 21
μάδρυα 211, 10
μάζα ἡ 573, 22. μαζονομεῖον τὸ 573, 32
μαθεῖν 583, 54. μαθητής ὁ 436, 13: 573, 34
—μαι passivum penultima variat 509, 1: proparoxytonon etiam verbis in μι 483, 33. —μαι σαι ται in passivis verbis in μι 484, 20
μαῖα, et Μαῖα pr. 589, 44, 46: et 222, 38. μαιάς ἄδος 659, 34
μαίκυλον seu μιμαίκυλον 55, 2
μαιμᾶν 76, 13, 16
μαίνω τὸ ὀργίζομαι 579, 35
μαιτύλιον 456, 4: itemque Hesych. et Suidas: Apostolii collectanea μαρούλιον.
μαίρω τὸ λάμπω 76, 21: 77, 28, 36: 393, 11: 720, 56
μαιστρωπός pro μαστρ. 558, 40
μαίω τὸ ζητῶ 133, 4: 355, 18: 589, 45. Μαιών et Μαιονία 583, 36
μάχαιρα ἡ 483, 7: 752, 28. μάχαιρα seu μάχαιρα 574, 6. masc. μάκαρ f. 573, 45: 700, 38: usit. μακάριος 573, 35, 45. d. μακαρῖται οἱ 573, 48. f. μάκαρς 573, 47. sic μακάρτατος 573, 51
μακεδνός 28, 47
Μακεδόσιν ε producto 487, 53. οἱ Μακεδονίζοντες 418, 44
μάκελλα ἡ 19, 51: 574, 9
μάκκος ut λάκκος 707, 41. μακκοᾶν 574, 10. μακκοῶ ἄσω 202, 4
μακρά adverb. 574, 23: pro μακρὰν adverb. 282, 10. μακρὰν ἔσῃ 573, 49: 806, 2. μακρὰν adv. 574, 22. prim. μακρός d. 818, 1. d. μακρόθεν adverb.

574, 25. c. μακροκατάληκτος 305, 43: μακροκαταληκτεῖν 305, 39: 394, 17. μακροκαταληκτεῖ ἢ φύσει ἢ θέσει 809, 25. μακρόκωπος 282, 16. μακροτράχηλος 284, 46. μακρύνω 574, 18
μάκτρον d. 605, 45
μάλα compos. et appos. 698, 45
μάλαν 827, 49
μαλακογνώμων 574, 26
μαλεῖν τὸ αὐξάνειν 76, 41
μάλευρον pro ἄλευρον 573, 41
μάλη singulare tantum: plur. μασχάλας dicimus 783, 10
Μαλθακοί, Cratini comoedia 482, 23
μαλίδιος 580, 35
μαλκιόωντες 594, 48
μᾶλλον subauditum 415, 30, 33: pleonast. μᾶλλον κάλλιον 732, 36
μάμμη nutrix 250, 56. μαμμάκυθος 55, 22
μὰν Dor. pro μὴν 737, 3. at μᾶν τὸ ζητεῖν 558, 53: 565, 44
μανδίλιον, mantile 810, 45
μάνδρα, caula 586, 35. μάνδρα προβάτων 724, 46. μάνδραι βοῶν 353, 57
μανδύας ἡ χλαμύς 402, 49: masc. etiam Hesych. et Suid.
μανθάνω d. 450, 13
μανιοποιός 425, 56: 685, 40
μαντεῖος d. 248, 35. μαντικός d. 644, 9: μαντικὸς πέλεκυς 8, 9. Μάντιος pr. 248, 37. prim. μάντις ὁ 574, 27
μαράθου ἄρπηξ 602, 42. Μαραθών ῶνος 513, 29
μαραίνω d. 76, 21
μάργον animalculum 222, 7. μαργαίνω 513, 15. Μαργίτης fatuus 577, 32. μαργοσύνη 623, 11
Μαρευὺς ἀλοιμός 69, 42
Μαρίκας 221, 41
μαριλάδης ὁ 574, 29
Μαρῖνα, Ital. nom. 667, 38
Μαρκιανός 438, 8
μαρμαίρω 77, 37: def. 232, 6. μάρμαρον d. 77, 38. μαρμαρυγή 77, 37
μάρναο f. pro ἐμάρναο 477, 54
μάρπτω 78, 9, 16: 591, 16
μαρσίπιον 150, 51: 654, 35: 789, 5
μάρτυς d. 78, 11. μάρτυρ υρος 506, 26, 31. μαρτυρία d. 392, 57
Μάρων d. 77, 28
μᾶσθαι pro σμᾶσθαι 125, 15
μάσθλη et μασθλάσσω 175, 56. μάσθλης 272, 3. μασθλητίνη χαρίς 491, 41
μασθός d. 162, 53
Μάσνης fl. 249, 17
μᾶσσον f. 151, 40
μάσσω τὸ μαλάσσω 572, 52: 573, 24. 591, 34
μάσταξ ὁ 216, 8
μαστεύω τὸ ζητῶ 133, 5: 584, 47
μαστίεται 642, 7. μάστιξ 799, 13. μαστιγοφόροι 72, 13
μαστός d. 118, 47: 133, 6: 173, 12. μαστοὶ pro ναστοί 94, 56
μασχαλίζεσθαι 118, 29. μασχαλίσματα 118, 23. μασχαλιστῆρες 506, 38
ματάζειν 737, 21. μάταιος d. 193, 18. ματαιάζω 386, 7. ματαιοῦσθαι 665, 57. ματαίως 428, 4
ματεύω 173, 11
μᾶτις pro μῆτις 584, 49
ματῶ τὸ ζητῶ 173, 11: 584, 49
ματλιστρία ἡ 695, 31
Μαχάων ονος 332, 28: 464, 23
μαχέσσαμένω ἐπέεσσι 773, 39. μαχησόμενοι 449, 41. μαχητής ὁ 436, 16
μαχλότητι διαβόητος 594, 24
μέγα nom. et adv. 574, 31. γράφεται μέγα, scr. per ο 659, 53. καὶ μέγα καὶ μικρὸν γράφεται, et per ω et per ο scr. 643, 45. itemque 385, 48. μέγα ἔντιμος 374, 56. μέγ' ἀμείνων 448, 26. Μεγάδης patronym. 574, 36. μέγαθος τὸ 574, 56
μεγαίρω 81, 26: 574, 49
μεγακήτης 574, 41. ὦ μεγάκητες 152, 32
μεγάλειος d. 33, 34. Μεγαλεῖον μύρον 574, 46
οἱ μεγάλοι proparoxyt. 553, 56. μεγάλος et μεγάλον poet. 553, 29, 33. μεγαλόγνωμος 209, 47. μεγαλόδωρος 293, 29. μεγαλόκυτος 563, 38. μεγαλομέτωπος 596, 50. μεγαλοπρέπεια 574, 44. μεγαλοπτέρυξ 654, 32. μεγαλοσθενές 397, 3. μεγαλότιμος 374, 56. μεγαλόφθαλμος 396, 54. μεγαλόφωνος 396, 53. μεγάλως γράφειν 649, 18. μεγαλωσύνη 275, 44. μεγαλώτερος 780, 2. μεγαλώτατος 780, 1. Μεγᾶν circumfl. 715, 13
ἡ Μεγαρίς, f. χώρα 561, 44
μέγαρον τὸ 574, 48. μέγαρον et μέγαρος 267, 45
μεγαρτός 81, 26
μέγας 574, 35: α correpto 553, 21, 38: cum flexione mutat etiam accentum 553, 26. Μέγας α, propr. 553, 24. μεγάτερος comp. inus. 582, 12. μέγεθος pro μέγαθος f. 574, 56. τὸ μέγεθος, augmentum in verborum initiis 419, 50. sic μεγεθύνεται χρονικῶς, temporaliter augetur 471, 54: et 330, 6. μεγήρατος seu μεγήριτος 574, 52. μεγιστᾶν seu μεγιστάν 825, 13. μεγιστάν pro μεγιστής 586, 40. μεγιστάν ᾶνος d. 599, 14: pl. μεγιστᾶνες 511, 28. μεγίων compar. inus. 582, 12
μέδεα seu μέζεα, τὰ αἰδοῖα 575, 13
μέδειν 794, 30. μεδέων, regnans 466, 2. μεδέων et μέδων, rex 575, 1. μεδέων Δωδώνης 499, 2. foem. μεδέουσα 329, 25
μέδιμνος 430, 43
μέδω d. 575, 5. μέδω et μεδέω 575, 2. μέδων et μεδέων, rex 575, 4. μέδοντες, οἱ ἄρχοντες 575, 8. Μέδων propr. 606, 10
μέζεα τὰ 575, 10
μέζων Aeol. pro μέσσων seu μείζων 270, 25: 582, 14
μεθεῖω τὸ ἀμελῶ 575, 41. μεθίω v. 35. et 28. μεθίω f. pro μεθῶ 575, 26
μεθεκτικά 170, 26
μεθέμεν f. 575, 18
—μεθεν pro μεθα in verbis passivis Aeolice 559, 30
μέθεξις τοῦ ὕδατος 774, 6
μεθόριοι ἡμέραι 357, 54
μέθες imperat. 575, 14
μέθη ἡ 575, 40. μεθήμων ονος 575, 32. μεθῆσαι pro μεθεῖναι 575, 18
μεθιέναι καὶ ἀμελεῖν 575, 56. μεθιέμεναι infinit. 575, 25. μεθίην ης η 575, 22. μεθίω, ι longo 575, 28
μέθοδος, deductio 409, 36
μεθομήρεον 821, 56
μεθοροποιεῖν 581, 51
μέθυ τὸ 575, 34. μεθυδότης ὁ 575, 46. μεθυμναῖος Bacchus 575, 45. μέθυσος 575, 40. μεθυσοκότταβος 575, 43. μεθύω 575, 34, 37
μεθῶμεν 501, 34
μειαγωγοί Athen. 535, 37
Μείδας αντος 465, 14: 779, 24
μειδιῶ ᾷς ᾷ 582, 17: 794, 31. μειδιάματα φιλοῦσα 546, 22. Μειδίας d. 582, 18: et Μείδυλος 582, 20. μειδῶ et μειδιῶ 82, 23. μειδῶ et μειδιῶ 116, 26
μείζων f. 270, 25: 582, 11
μείλανι πόντῳ f. itemque Μειλανίων ὁ Μελανίων 582, 26
μείλια τὰ 582, 29
μειλίγματα 582, 27
μείλινος 582, 23
μειλίσσω 82, 33: 582, 36. μείλιχος et μειλίχιος 582, 34
μείνειας ἄν— 415, 40
μείνω μενῶ † 229, 17
Μείνως seu Μίνως 588, 24
μεῖον, festum Athenis 533, 37. μεῖον compar. 582, 2. μειονεκτεῖν 582, 5. μειονεκτεῖσθαι 582, 6. μεῖος 539, 29: 583, 10, 15: 586, 41: 751, 2. μειοῦν καὶ λεαίνειν 594, 35
μεῖραξ 582, 55. μειράκιον 582, 56
μείρεο Ion. 430, 21: et μείρεται 582, 50: μείρω τὸ μερίζω 82, 6: 118, 9: 300, 26: 577, 44: 580, 25, 36
μεὶς ὁ μήν 583, 4
μείστος superl. 581, 57: 676, 14
μειῶ 583, 11: 751, 1
μείων compar. 581, 57: 676, 14
μελάγγειον χωρίον 629, 33
μελαγκεθές † 296, 1
μελαγχαίτης ὁ 576, 40
μελάγχρης f. 576, 14: reg. μελαγχροίης 182, 50: 576, 7. μάζης μελάγχρη μερίδα Athen. lib. 4 ex Antiphane com. de Pythagor. victu.
μέλαθρον τὸ 576, 25
μέλαινα ἡ 575, 47. tripl. signif. 577, 2. μελαίνεσθαι 659, 31. μελαινόριν 385, 40. μέλανς Aeol. ὁ μέλας 575, 53
μελαμπέταλος 676, 5
μελαμπύγης seu μελάμπυγος 695, 50
μελάναιγις ἰδος 518, 54
μελάνδετα ξίφη 551, 40
μελανδόκος 282, 1
μελάνζοφος 370, 19
μελανία ἡ 405, 20: 666, 54
μελανίζειν 684, 14
μελάνιππος 576, 6
Μελανίων et Μειλ. 582, 26
μελανόμενος κυανός, pro μελαινόμενος 591, 32
μελανόπτερυγες 576, 7
μέλανος ῥόος 492, 56
μελανόχροες κύαμοι 576, 6
μελάντερος f. 546, 3: 575, 49
μελάνυδρος κρήνη 577, 5
μελανώδης 473, 12
μέλας ὁ 575, 52. μέλανας λαβὰς pro μελαίνας 551, 41
μέλγω τὸ ἀμέλγω 120, 20
μέλδειν 576, 20. μέλδω def. 232, 19. pass. μελδόμενος 576, 20
Μελέαγρος 576, 30
μελεδήματα 352, 1: 576, 28. μελεδώνη 509, 20: plur. μελεδῶναι 171, 24: 576, 25
μελεϊστὶ κεδαιόμενος 605, 28
μέλεος 676, 52
μελέτη ἡ 576, 51. μελετῶ ᾷς ᾷ 576, 49. μελετῶν ὁ 576, 59
μέλη τὰ vide μέλος.
μεληθμός et μελησμός ὁ 444, 54. fut. μελήσω 129, 52: 193, 41
μέλι d. 576, 44. μέλιτι γλυκερῷ cur cum epitheto dictum 577, 29
μελία ἡ 593, 25
μελίγηρυς 577, 19
μελίζω et μέλισμα 587, 50
μελιηδής 677, 26, 28
μέλινος f. 577, 46
μελίνη ἡ, legum spec. 577, 48.
μελίσδεται Dor. 412, 3. sic μελισδόμεναι 486, 39
μέλισσα ἡ 577, 34. μελισσόβοτος 721, 9. μελισσονόμος 204, 49: 577, 41. μελισσοτεύκτων κηρίων 577, 19. μελισσουργία 213, 56
Μελιταῖα κυνίδια 577, 50
Μελιτίδης fatuus 577, 32
μελιτουργοί, mellifices 577, 41. at μελιττουργοί, apiarii 458, 44
μελιτοῦττα 567, 33
μελίφρονα θυμόν 577, 26
μελίχλωρον εἶδος 577, 45
μελιχρός d. 660, 16
μέλησις ἡ 576, 57. μεληθμός 88, 26
μέλιχος Aeol. ὁ μείλιχος 582, 42: 816, 56
μέλλω 676, 52: 578, 5
μέλος τὸ 577, 15, 55. μέλος εὔμουσος 543, 1. plur. μέλη 577, 8: 827, 23. μελῶν species 690, 40. μελῶν libri Anacreontis 595, 48
μελουρίς ἡ 474, 2
μέλπω 578, 16. μέλπηθρα τὰ 578, 10
μελύγειον 578, 8: rectius μελίγειον Plutarchus, μελίκρατον Hesychius, aqua mellita seu mulsa.
Μελχισεδέκ 578, 18
μέλω τὸ φροντίζω, uno λ 576, 45: fut. ήσω 129, 52: 193, 41: 444, 47
μεμαγευμένη χειρὶ 2, 21
μέμακα α. 323, 2. μεμακυῖα Ion. 501, 5: poet. μεμακυῖα et μεμαυῖα 578, 28: masc. plur. μεμαῶτες 578, 21
μεμβλεται 578, 39. μέμβλετο 506, 22. μέμβλω def. 232, 9

μέμβλωκε f. 578, 52: 665, 2
μεμβράφυα 195, 52
μεμετρέαται Ion. 578, 41
μεμηλώς 578, 45
μεμίαγκα 785, 38
μεμναῖτο Dor. 579, 4. μέμνεαι Ion, 484, 30. μεμνέωτο f. 578, 54. sic μέμνῃ pro μέμνησαι 484, 19, 24. μεμνῇτο 578, 51: 579, 2: μεμνοῖτο 579, 2
Μεμνονίδης patronym. 165, 40
μέμνω 600, 40: 578, 21
μεμνῷτο f. 579, 1
μέμονα 578, 22: et 95, 47
μέμορθαι Ae. 312, 46
μέμυκε γαῖα καὶ ὕλη 579, 8. infin. μεμυκέναι 579, 5
μέμφεαι Ion. 579, 15. th. μέμφομαι 579, 15: act. μέμφω τὸ λαμβάνω 579, 17. c. μεμψίμοιρος 668, 54
μεμῶ τὸ προθυμοῦμαι 173, 8. μεμώς ῶτος 224, 6, 9: plur. μεμῶτες 578, 26: foem. μεμῶσα ώσης 224, 8
—μεν, in verbis purum est regulariter 253, 23
μένδης ου 818, 19. μένδης et Μενδήσιος 580, 3
μενεαίνω 579, 56
Μενέλαος c. 299, 38: 461, 25: 579, 36. f. seu D. Μενέλας α 552, 48: 579, 18: Att. Μενέλεως 579, 41: plur. οἱ Μενέλεῳ 616, 39
Μενεπτόλεμος 461, 24
Μενέσθης pro Μενέστης 579, 23
Μενέχθα voc. a —ης 670, 21
μενθῆραι αἱ 580, 6
Μεννέας pro Μενέας 579, 25
μενοεικές 580, 9
μενοινή ἡ 596, 38. μενοινάα Ion. 596, 44
Μενόλαος et Μενοπτόλεμος c. 461, 23
μένος τὸ 407, 43: 579, 49: et 225, 41: 519, 6: 595, 23
—μενος et μένος particip. 45, 56. μένος particip. proparoxytona, excepto praet. perfecto, quod est paroxytonum 312, 54: —μενος terminatio praeteriti perfecti 56, 26, 35
μενοῦνγε 580, 12
Μέντης et Μέντωρ 218, 43
μέντοιγε 580, 10
μένω dupl. signif. 579, 33. μένω τὸ παραμένω 579, 49: τὸ ἐπιμένω 580, 22: τὸ προσδοκῶ 580, 40. μένω defect. 231, 57: fut. μενῶ 501, 20
μεραγ... 729, 1. μεράρχία 728, 57
μέρη τά 580, 19. μερίζω 580, 32. μερικὰ τάγματα 729, 6
μέριμνα ἡ 580, 13, 27. μεριμνῶ ᾶς ᾶ 580, 16
μέρμερα ἔργα 580, 23. μερμήριξε 580, 25
μέρμις ιθος 580, 21: 632, 5: ι longo 652, 6
μέρος d. 257, 12. ἐκ μέρους καταδέχεσθαι 581, 22
μέροψ 580, 36
μέρσω Ae. 82, 8
μέρτερον τοῖν 581, 47
μέσα, τὰ αἰδοῖα 575, 11
μεσάγκυλος 213, 35
μεσαιπόλιος f. 52, 22: 243, 42
μεσαίτερος ά. 227, 30. sic μεσαίτάται 596, 35
μεσάνωτος 472, 8
μέσατος p. 344, 18: 425, 42: 599, 5
μέσαυλος 179, 13. μεσαύλιος 581, 6
ἐπὶ μέσης διέβη 455, 26
μεσηγύ υ correpto 114, 33
μεσημβρία 581, 24. μεσημβρινὸν adverbium 157, 45: regulare μεσημβρινός 724, 43
Μέσμα op. Locr. 581, 15
μεσόδμη 581, 5. μεσοζύγιος 441, 24. μεσολαβεῖν 618, 10. simpl. μέσος 580, 41: 581, 4. μέσος ἀόριστος πρῶτος 809, 4. ὁ μέσος ἀόριστος παθητικός 464, 12: 783, 47. μέση διάθεσις τίς 754, 17. μέσαι λέξεις 620, 37. μέσου ὄντος τοῦ ι, si ι sit intermedium, seu in medio 537, 5. μεσότητος ἐπιῤῥήματα 581, 9: 785, 20: unde nominata 78, 24
μέσσαβα 173, 27. μέσσων compar. f. 157, 40: 270, 25: 582, 13
μεστός 580, 44: f. 575, 40
μετ' ἀνδράσι, inter 184, 16. μετὰ in compos. quid signif. 580, 56
μεταβάλλουσα εἰς λύκον, pass. 686, 26. ὁ μετάβολος 490, 4: plur. οἱ μετάβολοι 388, 43. μεταβολεύς 618, 49
Μέταβος Alibantis f. 579, 28
μεταδοτικός 293, 56: 547, 3
μεταδρομάδην 587, 6
μεταθέσει τῆς ἐν ἀρχῇ συλλαβῆς transpos. 673, 47. sic μεταθέσεις τῶν στοιχείων δι' εὐφωνίαν 610, 57: et 83, 45. at μετάθεσις τοῦ πνεύματος 34, 13, mutatio, ut et μεταθέσει τῶν στοιχείων, mut. litt. 771, 25. itemque μεταθέσει τοῦ α εἰς ο 530, 28: 532, 13: μεταθέσει τοῦ ε εἰς α 182, 53: τοῦ ε εἰς η 274, 22: τοῦ ο εἰς ε 105, 22: τοῦ λ εἰς ν 364, 6: 544, 3: τοῦ μ εἰς ν 562, 49: τοῦ ν εἰς γ 357, 6: τοῦ ρ εἰς λ 65, 51: τοῦ κ εἰς δ 317, 18: τοῦ π εἰς φ 161, 8: 486, 21
μεταίχμιον 586, 51
μεταιωριζόμενος 41, 27
μετακλήϊσαν 665, 45
μετακόσμησις 81, 39
μεταληπτικοῦ γένοιτο καὶ ἀρσενικοῦ 518, 51. sic μεταληπτικὰ γίνεται τοῦ δασέος πνεύματος 614, 44. μετάληψις tropica 53, 54: 274, 2: 580, 49: 393, 13: 434, 21. itemque ἄωροι κατὰ μετάληψιν οἱ ἄγριοι 117, 21, 52. at μετάληψις τοῦ στοιχείου, mutatio 54, 53, ut μετάληψις τοῦ γ εἰς κ 47, 11. μετάληψις ἀντωνυμίας 134, 13. μετάληψις transpositio 424, 13
μέταλλον 580, 51. μεταλλεῖον μέρος 587, 7. μεταλλεῖς οἱ 580, 54. μεταλλῶ ᾶς ᾶ 580, 47, 54: inf. μεταλλᾶν 580, 54
μεταμάζιον 586, 54
μεταμέλειν seu μεταμέλλειν 581, 26
μεταναστης ου 581, 43: 587, 4
μεταξὺ ὄντος τοῦ ι, interveniente 412, 53. μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος 222, 8. μεταξὺ δύο ὀνομάτων κείμενα, inter d. n. 542, 10. sic 123, 41: 358, 30. μεταξὺ αὐτῶν, inter se 75, 40. μεταξὺ λέγοντα τινά, interea dum al. loq. 125, 37. μεταξύ υ correpto 114, 33
μεταπαραλλάττειν † 136, 17
μεταπεσὸν εἰς ά, mutatum 323, 1
μεταπλαζόμενα pro μεταπλασσόμενα 585, 34. μεταπεπλασμένα 280, 4. μεταπλασμὸς τῆς κλίσεως 30, 31: 552, 47. μεταπλασμὸς est etiam in verbis, cum praeteritum transformatur in praesens 377, 25. ἅμα τῇ μεταπλάσει καὶ ἐπέκτασις 542, 10
μεταποιοῦνται εἰς ου 302, 36. sic μεταποιούμενα εἰς οὐδέτερον γένος 653, 27. μεταποίησις καὶ μετασχηματισμός 654, 13
οἱ μετάπολλοι † 573, 1
Μεταπόντιος op. Ital. 587, 10. Steph. Byz. Μεταπόντιον.
μεταπρέπειν 416, 4
μεταρριπτάζειν 770, 11
μεταρριπίζεσθαι 423, 30
μετάρσια κλήματα 686, 32
μετασιτικόν † 482, 22
μέτασσαι αἱ 596, 32
μετασυντεθεῖσα λέξις 371, 49
μετασχηματισμοὶ diminutivorum 93, 53
μεταταῦτα 556, 21
κατὰ μετατροπήν 107, 2
ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν 50, 32, 40. sic ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμπέλων 80, 9. clarius κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν— 91, 13: et μεταφορὰ ἀπὸ τῶν— 78, 5. itidemque μεταφορικὴ λέξις ἀπὸ τῶν— 571, 11: et μεταφορικῶς ἀπὸ τῆς— 74, 51. μεταφορὰ pro μεταβολή seu τροπή 76, 57
μεταφράζειν 684, 16: et 377, 40
μετάφρενον τὸ 580, 56: plur. μετάφρενα 581, 17, 19: 827, 43
μεταχρόνιος 581, 41
μετεγχέω 149, 41
μετέησι f. pro μετῇ 581, 35
μετεῖναι pro μετιέναι 390, 51
μετελώφεον 571, 14
μετέμφυτος 581, 31
μέτερρος Aeol. ὁ μέτριος 587, 12
τί μετέχει τοῦ ζῆν; 408, 45. τί μετέχει τὰ μέταλλα πρὸς τὸ μεταλλῶ 580, 49
μετέωρος 581, 40. τὰ μετεωρισμένα 780, 15. μετεωρισμός 581, 36. μετεωροφένακες 581, 28
μετήορος 551, 49
μετιέναι, accersere 409, 44
μετοχλάζειν 187, 34: 518, 29
μετόπισθεν 628, 12
μετόπωρον 581, 45: 596, 28
μετόρχιον 654, 39
μετουσιαστικὸν ὄνομα 30, 11, 14: 34, 52
μετοχικὰ ὀνόματα 226, 45: 576, 4. μετοχικὴ κλίσις 226, 40
μετρητός ὁ 474, 21
μέτριον 581, 50. μετριοπαθεῖν 581, 22
μέτρον 257, 25: 581, 46
μετωνυμικῶς τροπὴ 480, 44, 47
μέτωπον 581, 1, 53. μετωπηδόν 581, 55. μετώπιον adv. 346, 9
μετῴχετο Ἄβαντα 681, 22
μεῦ Dor. pro μοῦ 334, 50
μέχρις et μέχρι 169, 27
μὴ adverb. 585, 49. ἡ μὴ ἀτιμία 366, 38. μὴ ἀπαγορευτικόν 574, 38
—μη verbal. 214, 13: 216, 2
μηδαμός 586, 47: 643, 9. μηδαμᾶ 583, 30. μηδαμῶς 586, 46. μηδαμινός 586, 46: 643, 7
μήδεα τὰ 583, 33. μήδεα ἐξειπών 773, 31. Μήδεια d. 558, 4: 565, 14
μηδεὶς μηδενός 305, 2
μῆδος τὸ 583, 35: prim. μήδω 82, 26: 583, 53: 584, 57. μήδω τὸ βουλεύομαι 372, 25: 575, 7: τὸ φροντίζω 521, 18
μήθω τὸ μανθάνω 583, 52: 726, 44. μήθομαι et μήδομαι 583, 52
μηκεδανός 28, 48: 703, 54. μηκίων μήκιστος 40, 2: 584, 2. μήκιστος ὁ 584, 1. μήκοθεν 194, 50: 520, 8. ὁ μήκοθεν 465, 53. prim. μῆκος τὸ 583, 57. μηκύνειν διὰ β' συμφώνων 245, 41
μήκων ἡ 583, 56
Μηκώνη op. 585, 55
μῆλα τὰ 584, 3
μηλαφῶ et ψηλαφῶ 818, 21
μηλέα ἡ, malus arbor 584, 9
μήλη ἡ 583, 47
μηλιαυθμός 586, 33: Lycophr. 22
μηλοβοτήρ 205, 51. pass. μηλόβοτος 137, 14: 584, 22: 720, 27
μηλοκόρος † 711, 1
μῆλον, pomum quodlibet 577, 35
μηλός ὁ adiect. 584, 17
μηλοῦν τὸ ψηλαφᾶν 583, 47
μηλύκορον seu μυλήκορον 594, 40
μηλώδης καρπός 584, 13
μήλωθρα τὰ 583, 48
μηλών, pometum 130, 29
μηλωτή ἡ 584, 3, 24
μὴν ὁ 583, 14: 586, 39. μήν, coniunct. explet. 416, 42
μήνη ἡ 583, 14, 17: 586, 42
μηνιᾶν 583, 23
μήνιγγες αἱ 583, 31
μηνίειν 583, 25, 28. μηνιθμός ὁ d. 507, 1. μῆνις ἡ 579, 54: 583, 20: genit. μήνιος Ion. pro —ιδος 42, 19. μηνιῶ ᾶς ᾶ 583, 129: et μηνίω εις ει 583, 25, 28
μηνύω d. 378, 4. μήνυμα τὸ 583, 44. μήνυτρον 512, 3
μήιον Dor. pro μεῖον 508, 55. at Ion. Μῄονες pro Μαίονες 458, 48: itemque Μῃονία pro Μαιονία 583, 36
μήποτε adverb. 586, 31. καὶ μήποτε, ac videndum ne forte 72, 19: 640, 48. sic μήποτε δὲ— sed videndum ne forte 640, 36
μῆρα pro μηρία seu μηροί 585, 36, 45: pro μηρία 496, 10: 722, 46. μῆρε pro μῆρα seu μηροί 585, 27
μηρεῖν pro μύρειν 87, 9
μήριγξ ἡ 721, 12
μήρινθος vulg. pro μήρινθος 584, 56. μήρινθος 584, 52, 36

μηρίον τὸ 585, 22: plur. μηρία 585, 22. sic μήρί ἔχηα 585, 30.
μηριαία ὀστᾶ 585, 22
Μηριόνης ου 40, 12: 586, 43
μηρὸν f. pro μηρίον 585, 32. μηρὸς ὁ 584, 26: et 580, 35. μηρός. loci nom. 280, 21. plur. μηροί 827, 47
μηρύκειν 584, 38. μηρυκίζω et μηρυκισμός 584, 38
μηρύω 584, 40. μήρυμα τὸ 584, 29. μήρυμα ἐρίου 83, 17. μήρυμα πρὸς νῆσιν ἐπιτήδειον 603, 38
μήσατο ἔργα 583, 50. μήστωρ ὁ 383, 23: 586, 49
μητέρεσι f 166, 60: nom. c. μήτηρ 584, 43
μήτι f. pro μήτιδι 448, 25. μητίετα voc. casu 585, 11. μητίετα pro μητιέτην 585, 4. μητιόεις εντος 585, 1. μητιόωσι 167, 36. prim. μῆτις ἡ 584, 55: et 11, 9. —μητις ex μῆτις 518, 54. d. μητιῶ 583, 28: μητιώσασθαι seu μητιάσασθαι 584, 55
μήτρα ἡ 584, 52: et 170, 57. μήτρα cur non dicatur pro μητέρα 159, 8. Μητρᾶς ᾶ 234, 20. μητρικός d. 741, 49. ὁ Μητρόφανες 152, 31. μητρυιά 14, 24. μητρωνυμικόν 166, 11. μητρῷος 26, 43
μηχανή 585, 18. μηχανικὸν ὄργανον 236, 54. μηχανοποιός 228, 4
μῆχος τὸ 585, 18
μήων Dor. 321, 36
in μι desinentia verba ex barytonis orta, primitivis syllabarum numero paria sunt 301, 9: 307, 54: quas characteristicas habeant 477, 49: penultimam natura longam habent 300, 40: 302, 6: 307, 53: diphthongum in penultima non admittunt, duobus exceptis 791, 53: secundam personam in ς faciunt 791, 52: penultimam praesentis et imperfecti corripiunt duali et plurali numero 476, 2: dualis et pluralis penultimam in imperfecto corripiunt 301, 29: penultimam passivi corripiunt 312, 2
μία ἁ. 587, 19: pro ἴα f. 573, 40. μία ἂς ᾶ 305, 32. πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, in penultima 113, 35. sic 37, 51: 93, 38, et alibi.
μιαιφόνος c. 299, 28: 587, 21: 608, 42. μιαίνης ὁ 782, 37. μιαρός d. 274, 6: 566, 45: 587, 15: 726, 19: 727, 48
μίγδα adverb. 587, 24. idem μίγδην 781, 27. μεγέωσι f. pro μιγῶσι 587, 26. prim. μίγω, misceo 587, 26, 28
Μίδας ου 465, 13
μιῆναι Ion. pro μιᾶναι 791, 29
μίθρος ἡ δυσωδία 588, 8
μικκίλος dimin. 587, 45. μίκκος Aeol. ὁ μικρός 587, 36. [μίκκος, ὁ μικρός, etiam Suidas barytonως. sed Eustath. 610, 26, τὸ μικκός, ὅπερ ἐστὶ μικρός, ὀξυνόμενον μὲν, κατὰ τὸ μικρός· διπλάζον δὲ τὸ κάππα, ὡς δῆθεν Αἰολικῶν, κατὰ τὸ Ἰκκός· ὅπερ ἐστὶ κύριον ὄνομα ἰατροῦ. Ex Addendis.] μικρός absque diphthongo 587, 40. γράφεται μικρόν, scr. per ο 659, 52
Μίλητος et Μιλήσιοι 587, 46
μιλίγματα δαιτός 587, 48
μιμαλλων 130, 30: plur. μιμαλλόνες 588, 42: et μιμαλῶνες 587, 53
Μίμας op. et mons 588, 1
μιμηλὸν ὄρνεον 719, 49. μιμηλῶς γινόμενα 280, 21. μίμημα φωνῆς χοίρων 607, 25. μίμησις ἡ 587, 57. μιμητικῶς εἰρημένον 558, 51
μιμνάζω 297, 24
μιμναίσκω Ae. 272, 16
μίμνω d. 232, 32: def. 232, 2
μῖμος ὁ 587, 57. Μῖμοι Sophronis 525, 4
μίν pro ἵν, pronom. 588, 10: 641, 14: unius personae 615, 4
μίνθη et καλάμινθος 588, 5
Μινύειος Ὀρχομενός 635, 5
μινύθω d. 231, 51. μίνυνθα 588, 15. μινυνθάδιος 588, 17
μινυρίζειν 588, 18
Μινῴδης ὁ 165, 42: 438, 4. Μίνωο f. 746, 12. Μινῷος d. 26, 42: 29, 30: 741, 44. prim. Μίνως seu Μείνως 588, 23. Μίνως ω et ωος 588, 28. Μινώταυρος 588, 28
Μιξίας ὁ d. 588, 33. μιξοβάρβαρος c. 668, 57. μιξόθηρος c. 668, 56. μιξολυδιστί 295, 55. μιξοπολίτης 46, 29. Μίξων et Μιξονίδης 588, 32
Μιρεύς 426, 42
Μίρος fl. Phryg. 475, 26
μίσγω, misceo 587, 25, 29: 588, 32, 55. μισγάγκεια ἡ 588, 55
μισητός 588, 53
μισθὸς ὁ 588, 56. μίσθιος δοῦλος 557, 40. μισθαρνία 589, 3. μισθαρνικός 452, 6. μισθαρχίδης ὁ 589, 5. μισθοφόρος 790, 32. μισθωτής ὁ 258, 2
μισόγυνης c. 245, 19: 299, 8, 35: 396, 42: 527, 43. μισοδανειστής 435, 28. μῖσος ex μύσος 276, 5: ι producto 588, 50
μίσκος et μιστύλλω 589, 6
μῖτος seu μίτος 567, 43: baryt. 714, 44. μίτοι, αἱ νεῦραι 188, 18. μίτρα ἡ 589, 8: plur. μίτραι 83, 53: 588, 46
μίχω seu μίγω 537, 18
μιῶ μιαίνω 267, 1
μκ non coeunt nec in eadem syllaba nec in disparatis 606, 45
—μμή d. 214, 13
μνάασθαι ἄκοιτιν 586, 24
μναίσκω Aeol. pro μνήσκω 452, 35, 39
μνεία ἡ 589, 14: et 461, 47: baryt. 410, 18
μνῆμα τὸ 589, 18
μνήμη ἡ 589, 15: et 155, 27
μνημοσύνη ἡ 589, 17. μνημόσυνον 589, 18. μνήμων ὁ 589, 19
μνησαίατο Ion. 507, 39
Μνησίθεος 438, 26
κατὰ μνησικακίαν Διός, memor iniuriae a Iove sibi factae 772, 50
μνήσκω seu μνήσκω 452, 34, 48
μνιός ὁ ἁπαλός 472, 44
μνοῦς 84, 32. μνούδην 84, 34
—μνω defect. 232, 1
μνῶμαι 452, 50
μογγιλάλος 191, 31
μόγις adverb. 589, 21: 590, 3
μόγος ὁ 589, 50: 592, 6
μόθος ὁ 589, 54. μόθων ὁ 590, 1, 14. μοθωνία ἡ 589, 57
μοῖρα ἡ 589, 37. μοιρηγενής 208, 54: 589, 27. μοιροφόρητος 511, 31
μοιχός ὁ 589, 33. μοιχάγρια 102, 32: 589, 36
μολεῖν τὸ παραγίνεσθαι 592, 37. fut. μολήσω 129, 55. at μολιαυθμός 542, 36: rectius μηλιαυθμός.
μόλιβος 204, 40: 590, 8. μολιβοῦς 288, 39: foem. μολιβῆ ὁρμία 590, 11. μολιβδίς pro μολιβίς seu μολυβδίς 255, 6
μόλις adverb. 590, 2
μολίσκω 84, 57: 201, 24, 27
μολοβρός 590, 5
Μόλος nom. propr. 586, 44
μολπή ἡ 590, 19
μόλυβδος ὁ 590, 8. μολυβδαίνη ἰκέλη 590, 10
μολύνω 590, 15. μόλυσμα τὸ 510, 55: plur. μολύσματα 511, 1. μολυσμός 590, 16
μολῶ ἥσω 578, 34
μομφή ἡ 579, 16
μονάδην 367, 9. μοναδικόν 497, 32. μονάζω d. 627, 13
μονάμπυξ ἵππος 502, 36
μοναχός 590, 30
μονήρης 274, 29. μονήρης λέξις 66, 35. sic μονήρες ἐπίρρημα 63, 19: μονήρες πάθος 307, 30
μονία ἡ 590, 29. μονιός ὁ 590, 29
Μονόβιβλος Herodiani 491, 35. μονογενῆ ὀνόματα 538, 45. μονόγραμμον γράμμα 462, 40. μονόζυξ ἵππος 608, 34. μονόκερως ωτός 563, 3. μονόκλιτον ὄνομα 314, 23. μονόμετρον 285, 25. μονόξυλαι λαμπάδες 570, 9: et μονόξυλα δόρατα 526, 13. μονόπηρος c. 670, 57. μονοπρόσωποι ἀντωνυμίαι 508, 36, 47: quae, et cur 514, 51: 615, 5. μονόπτωτα quae 462, 46. simpl. μόνος η ον 590, 22. μονόστιχος seu μονόστοιχος 511, 46. μονῶ d. 129, 31: 131, 52. μονώνυχες 302, 8. sic μονώνυχα 811, 16. Ἰωνικῶς μόνως λεχθέν 464, 12
μορά τὸ τάγμα 589, 23: 590, 34. idem μόρα 590, 33
μόργω pro ὀμόργω 120, 20
μορεῖν τὸ πονεῖν 584, 31. μορῆσαι τὸ κακοπαθῆσαι 591, 11. μορεῖν τὴν γῆν 229, 44. μόρημα τὸ 584, 50
μορία ἡ 590, 42
μόριμος d. 591, 6
μόριον et μόρια 590, 38. μόριον λόγου, οὐ μέρος 809, 9. μόρια, μέρη τῶν μερῶν 141, 51
μορμολυκεῖον 590, 51
μόρμυρος piscis 591, 3. μορμύροντα 591, 1. μορμύρω def. 232, 6
μορμώ et Μορμώ ἡ 590, 55
μορόεις εντος 591, 10: et 473, 3
μόρον τὸ ὀξύ 776, 22. μόρος ὁ 84, 26: 591, 4, 11. μόρος τῶν ἐλαιῶν 590, 45
μόρσιμος f. 591, 7
μορφή 295, 33: 591, 13. μορφηέστερος 807, 4
μόρφνος 591, 15. μορφνός 796, 2
μορφοῦντες χηνὸς κεφαλὴν 811, 24
μορῶ τὸ ἐπιτυγχάνω 535, 22
—μος penultima diphthongo rarum 568, 36. —μὸς verbalia oxyt. 591, 29
μόσυν ὁ 591, 33
μόσχος 591, 36. μόσχοισι λύγοισι 591, 44: et 273, 5. μοσχάριον 591, 40. μοσχεία seu μοσχεία 591, 48. μοσχεία ἡ 634, 36. μοσχεύεσθαι 91, 48
μοτόν 591, 55: plur. μοτά 85, 3. μοτάριον τὸ 592, 2. μοτάζω seu μοτάζω α producto 535, 49. μοτῶ seu μοτῶ d. 118, 46. μοτῶσαι et μότωσις 592, 3
μουνάξ 395, 17. μοῦνος Ion. pro μόνος 607, 55. μούνυχος et μούνιχος 160, 46. Μουνυχία et Μούνυχος 589, 45
μοῦσα ἡ 589, 40: et 235, 51. μούσαισι 166, 52. ἡ Μουσάριον 782, 45. ἡ μουσική 589, 40. μουσικεύεσθαι 513, 28
μόχθος 592, 4. μοχθηρός et μοχθηρία 692, 3, 7
μοχλός 592, 11: 645, 55. μοχλεῦσαι 592, 22
μρ non iunguntur 623, 33
μῦ τὸ στοιχεῖον 572, 48
μυαλῶ seu μυελῶ 593, 37
μυγμός ὁ 572, 49
μυδᾶν 593, 19. μυδαίνειν 593, 50. μυδαλέος 593, 26
μύδιον dim. 239, 52
μυδόωσα f. 593, 25
μύδρος ὁ 87, 16: 593, 52: 596, 17
μυδῶ d. 633, 41
μύειν 87, 22: 286, 50
μυελός ὁ 593, 35. μυελοτρεφής seu μυελοτρεφής 630, 41
μύζειν 593, 38: et 88, 14, 16. μύζω τὸ ἠχῶ 596, 19. μύζειν τὸ ἐκθλίβειν 593, 22
μύη ἡ 594, 8
μυηθεὶς τὰ προοίμια 196, 44
μύησις ἡ 593, 40: et 393, 29
μῦθος 593, 43: et 88, 21: 258, 9: 269, 17: 333, 56. μυθιάοι, οἱ στασιασταί 593, 40. μυθεύεσθαι act. signif. [illegible], 50. μυθολογούμενα περὶ θεῶν 327, 42. μυθολογεῖται υἱὸς Ἄρεως 379, 47. μυθῶ d. 122, 57
μυῖα ἡ 593, 51, 57
μυΐνδα 286, 48, 50
μύϊνον χρῶμα 790, 4. [illegible] βης ὁ 595, 3. [illegible] seu [illegible] ὁ 595, 50
Μυκάλη et Μυκαλησσός 59[illegible], 1
μύκεσκε Ion. pro ἔμυκε 624, 40
μύκης ὁ 594, 6. [illegible] 594, 18
μύκον f. pro ἔμυκον 579, 13: 59[illegible], 15
μυκτήρ 594, 26. [illegible] Att. 5[illegible]
μύλη ἡ 596, 32, [illegible]

μυλήκορον 594, 40. μυλήφατος 594, 42
μυλιόωντες 594, 47
μύλλαι αἱ 268, 56
ὁ μύλος 73, 28. μύλος et μύλη 742, 57. plur. μύλοι 114, 57: 216, 13. μυλωθρός ὁ 594, 43
μῦν accus. a μῦς 567, 7
μύνδος ἰχθύς 595, 1
μύνη ἡ 88, 26: 243, 21: 594, 50
μύξα ἡ 594, 32
μύουρος 595, 4
μυράλειπτρα 354, 9: Suid. μυράλειπτρα.
μύρεσθαι 595, 27: dupl. signif. 584, 33. μύρεσθαι εἰς ἅλα 69, 21
μυρεψικὴ πόα 458, 36
μυρία τὰ 595, 5. μύρια τὰ 595, 11, 17. μυρίαρχος 729, 3. μυριάς ἡ 595, 19
Μύρινα seu Μύρινα 595, 22
μυριοστύς 729, 2. μυριωπός 595, 22
μύρμαξ d. 534, 33. μύρμηξ 596, 57. Μυρμηκάνθρωποι, Pherecratis comoedia 750, 11. Μυρμιδόνες unde d. 597, 4. μύρμος et μύρμαξ 534, 53
μύρον τὸ 595, 29: et 384, 56. μυροθήκη 35, 37. μυροπόλος 37, 51. μυροπόλος, et μυροπώλης 595, 31. αἱ μυροφόροι 459, 19
μυρρίνη ἡ 492, 43: Att. 529, 42: 531, 56: pro μυρσίνη 683, 43. μύρσος 595, 33. μύρτον 334, 18
μύρω τὸ κλαίω 588, 19. μυρώσω 698, 53
μῦς ὁ 595, 42, 53
μυσαρός d. 566, 43. μυσάττω et μυσάττομαι 595, 57. μυσαχθείς 595, 55. μυσερός d. 535, 32
Μυσία et Μυσοί 595, 46. μυσιαπύοντα † 135, 50
μύσος τὸ 595, 55: et 588, 51
μύσσω d. a μύω 716, 4
μυστωτόν seu μυττωτόν 596, 7
μύσταξ ὁ 595, 41: 780, 38: 808, 25: 827, 46
μύστης ὁ 595, 36, 45. αἱ μύσται 469, 18. οἱ μύσται τῆς Κυβέλης seu τῆς μητρὸς θεῶν 543, 15. μυστήριον 595, 40: plur. μυστήρια 595, 48. μυστηριώδης θυσία 751, 11. μυστηριώδης γέννησις 545, 46. μυστικὸν σανίδιον 706, 26. μυστικὴ παράδοσις 751, 13
μυστίλλαι αἱ 595, 51: Suid. uno λ. μυστίλλεσθαι 595, 50
μύστις ἡ 595, 36
μύστλον et μύστρον 595, 50
μυττωτόν 596, 1
μυχός ὁ 596, 13. μύχατος f. 685, 1. μυχότατος seu μυχοίτατος 596, 9. μύχουρος 408, 7
μύω τὸ καμμύω 593, 43: 595, 45: 596, 1: τὸ συσφίγγω 593, 53: τὸ κατακλείω 594, 10: τὸ ἀσφαλίζω 593, 56. μυῶ 217, 1. μυῶ τὸ μανθάνω, vel potius τὸ διδάσκω 593, 41, 44: 596, 2
μύων ὁ 593, 51. μώαξ 596, 21
μῶ τὸ ζητῶ 84, 47: 118, 46: 222, 38: 575, 26: 578, 3: 580, 55: 581, 45: 589, 42: 591, 37, 42: τὸ συντιθῶ 591, 33. μῶ vituli vox 591, 41. μῶ ἄσω 578, 28. μῶ ἤσω 578, 30. μῶ ὤσω τὸ ζητῶ 593, 15
—μω, perfectum facit ex μῶ circumflexo 606, 47. —μῶ ex ω 537, 3
μωικά Dor. pro μουσικά 591, 20
μωκός et μωκώμενοι 593, 7
μωλεῖν τὸ μάχεσθαι 592, 37. μῶλος ὁ 79, 51: 590, 17: 592, 52
μῶλυ herba 592, 39
μωλύτερος 592, 40
μωλύειν τὸ πραΰνειν 592, 41. μωλύνειν τὸ ἀμβλύνειν 592, 42
μώλωψ 592, 30, 48: 593, 5. μωλωπίζω 721, 25
μῶμαι τὸ ζητῶ 589, 42
μῶμος 593, 18. μῶμαρ 491, 37: et Not.
μῶν, dubit. coniunctio 596, 23
—μων communia e μα neutro 810, 5
μώνυχας ἵππους 593, 9
μωρός ὁ 593, 12. μωραίνειν 574, 16. μωρολόγος 798, 37
μῶσα ἡ μοῦσα Dor. 589, 41, 46: et 435, 31
Μωσεύς έως, et Μωσῆς οῦ: item et Μωϋσῆς έος 597, 7. Μωϋσῆς οῦ, et Μωϋσῆς έος: nec non Μωϋσεύς έως 597, 7.

N.

ν ex λ 364, 6: 544, 3. Dorice pro λ 226, 17. in γ vertitur ante γ κ χ ξ 315, 13: pleonasticum in multis 263, 22: pleonasticum post α privativum sequente vocali 97, 40: pleonasticum in medio 182, 5: pleonasticum in verbis 10, 11: pleonasticum Dorice 466, 29: Dorico pleonasmo insertum verbis in ω 632, 22: adcitum etiam in verbalium derivatione 135, 7: quib. in praeterito perfecto elidatur 501, 15
—ν finita barbara, oxytona 715, 11. —ν masculinum non admittit ante se diphthongum 585, 5. in ν exeuntia verba, non capiunt ante ν aliquid ἀνεκφώνητον 419, 53. ν non vult habere ante se aliquid ἀνεκφώνητον 431, 19. ν ἐφελκυστικόν seu ἐφελκυστον 317, 56: 438, 50
νάειν τὸ ῥεῖν 603, 7
νάεσσι Aeol. pro ναυσί 605, 27
ναέτης ὁ 344, 8
ναίς, habitabat 384, 51. ναιέτης ὁ 598, 51. ναιετάωσι 598, 51
ναίχι f. pro ναί 169, 30: 315, 21: 417, 2: 638, 51: ι correpto 607, 21
ναίω 598, 45: et 344, 8
νάκη ἡ, et νάκος ὁ 597, 14. νάκης ὁ ex Ioem. νάκη 597, 17. νάκη, νάκης, et νάκος 101, 27. νάκος τὸ, et νάκη ἡ 597, 15: et 257, 17. νάκυον proparoxyt. 451, 20
νᾶμα τὸ 597, 25
νάνος ὁ 597, 39: et νάνος 597, 27, 39. itemque Hesychius: Suidas νάνος et νάννος.
ναός ὁ d. 598, 47: α producto 553, 52
νάπαι αἱ 597, 34
νάπυ τὸ σίνηπι 597, 30
νάρθηξ ὁ 597, 48
νάρκη, piscis spec. 598, 11. νάρκησε pro ἐνάρκησε 598, 11
ναρός ὁ 564, 28: 597, 43, 51: 605, 4
νᾶς Dor. pro ναῦς 605, 25
νάσθη τὸ ἀπῳκίσθη 598, 9. νασμός ὁ 598, 6
νάσσεσθαι ἀρτύμασι 597, 57. νάσσω τὸ νικῶ 581, 44. νάσσω ἄσω 587, 4. Νάσσων pr. 158, 15. νάστης ὁ 587, 5. ναστός ὁ 597, 56. νάσω fut. a νάω τὸ ῥέω 597, 25, 44: 605, 3
ναυαγός 33, 45
Ναύαιθος op. 598, 38
ναύβατος et ναυβάτης 775, 55
Ναυκράτις seu Ναυκρατίτης 353, 30. Steph. B. Ναύκρατις.
ναῦλον τὸ 598, 34
ναύλοχος 598, 36: plur. 175, 51
ναύμαχα κοντὰ 526, 10
Ναύπακτος op. 598, 26
οἱ ναυπηγοί 611, 25
ναυπηγήσιμοι 598, 43
ναῦς ναός 598, 15: 605, 2, 25. ναῦς triplici nominativo 598, 15: varia terminatione ac flexione 605, 24. αἱ ναῦς 170, 56: τὰς ναῦς 798, 37: et 256, 25: 598, 42. ναυσί Homero in compositione tantum usitatum 605, 28. Ναυσίθοος c. 605, 28. Ναυσικάα 598, 28.
ναυσίκλυτος 605, 28
ναυτέων f. 227, 5: a nom. ναύτης 598, 6, 29: 828, 26. οἱ ναυτικοί, f. ἄνδρες 271, 55: 478, 23
ναῦφι pro ναόφι 598, 21
νάφθα 598, 31
νάω τὸ ῥέω 604, 3: τὸ νέω, ὑδο 20, 32: τὸ νήθω 544, 2
—νδα d. 723, 5: defect. 232, 19
νε privativum 142, 4: 599, 45, 48, 57
νεάζουσα ἔτι 529, 56
νέαιρα ἡ 598, 56
νεαλής 599, 9, 51
νεάν ἄνος 599, 14
Νέανδρος 599, 17
νεανίας 599, 14. νεᾶνις ιδος ἡ 599, 16. νεανίσκος 599, 15
νέαξ d. a νέος 554, 32
Νέα πόλις 614, 46. Νεαπολίτης d. 278, 22: 587, 2: 666, 37: 719, 6
νεαρός 299, 18: 608, 4
νεαρός 599, 11
νέαται αἱ ἔσχαται 599, 19. νέαται Ion. pro νέονται 599, 21, 26
νέατος ὁ ἔσχατος 599, 5. νεάτη ἡ ἐσχάτη 599, 7
νεβρός 603, 7. plur. νεβροί 599, 42. νεβρίζειν 599, 47
νέειν τὸ διώκειν 651, 55
νέεσσι pro ναυσί 605, 26
νέηαι Ion. 599, 28
νεήκων Ion. pro νεάκων, a νέαξ 534, 32
νέηλυς 599, 33: genit. υδος 599, 38
νεῆνις 350, 56
νείαιρα f. ἡ νέαιρα 599, 1. sic νείατος 599, 5
νεῖκος τὸ 601, 56. νείκη ἡ 276, 3. νεικῶ εἰς ει 606, 7: fut. νεικέσω 129, 36. νεικείω d. 602, 32. νεικείεσκε Ion. 602, 55. νεικείησι f. pro νεικῇ 602, 50
Νειλεύς 426, 43. Νείλεως ὁ 602, 23
Νεῖλος 602, 9: 828, 21
νεῖν, natare 604, 47
νειός ἡ 539, 27: 602, 57
νεῖσθαι τὸ διέρχεσθαι 607, 42
νείτης seu ἠϊτης 603, 15
νείφω 7, 12: 225, 41: 236, 50: 256, 44: 658, 54: νείφω τὸ χιονίζω 605, 34: τὸ βρέχω 601, 46: per ει diphth. 568, 29. νείφω καὶ νίφω 601, 48.
νειφόεις seu νιφόεις 457, 16
νεκάδες αἱ 600, 3
νεκρός 142, 8: 599, 48. νεκροβάσταξ 270, 50. νεκροποιός 541, 55. νεκροφορικὰ ἀγγεῖα 746, 55. νεκρόχρωτες 340, 10
νέκταρ 600, 12. νεκτάρεος pro νεκτάρειος 600, 21
νέκυς ὁ 599, 55. νεκυομαντεῖον 115, 55
Νεμέα ἡ 176, 36. Νεμέα Argivi territorii 600, 23
νεμέθω d. 8, 21
Νέμεια, et Νεμεαῖος 600, 27
νέμειν 599, 55
νεμεσητός ὁ 600, 34: 614, 16
νέμεσις ἡ 600, 29: 606, 43. νεμεσίζειν 789, 51. νεμεσῶ 600, 34, 38. νεμέσσει f. pro τῇ νεμέσει 600, 30. νεμεσσηθεῖν f. 600, 35
νέμος τὸ d. 750, 20
νέμω signif. q. hab. 606, 10. νέμω ῶ 601, 18
νένιαται Ion. pro νένηνται 599, 21
νενέμημαι d. 501, 17: 606, 47
νενημένος 602, 43: et 393, 52
νενοέαται Ion. pro νενόηνται 601, 21. νενόησαι 484, 26. νενώται f. pro νενόηται 601, 20. sic νενωμένος 601, 24
νεοαρδής 600, 52
νεογιλλῆς σκύλακος 720, 18
νεογνός 600, 43
νεοθηλέα ποίην 677, 55
νεοκατασκεύαστος 696, 8
νεοκίνητος 600, 48
νεοκρᾶς 3, 45. νεοκράτας σπονδάς 657, 46
νέομαι τὸ πορεύομαι 598, 48
νεομηνία ἡ 600, 46
νέος 600, 40. νεός, novale 602, 37. νέος d. † 748, 51. νεόσσος 600, 46. usitatius νεοσσός 600, 14
νεόστροφος νευρά 692, 26
νεοσφαγής 691, 8
νεοτευχής 93, 21: 659, 2: plur. νεοτευχέες 695, 8
νεότρωτος 601, 15
νεοῦν τὸ ἀροτριᾶν 601, 24
νεούτατος 601, 13
νεόφυτος 606, 51
νεοχμός 600, 46: et 212, 15. νεοχμοῦντες 600, 48. νεόχμωσε 601, 6. νεοχμάτις 600, 46

νέποδες. οἱ 601, 29: et 389, 28.
Νέπως mons 74, 1: 601, 33
νέρθεν f. 340, 16
νερόν. τὸ ὕδωρ vulg. l. 597, 47
νερτέριος 429, 57
Νέστωρ 601, 36. Νεστόρειος d. 660, 43
νεῦρον 601, 38. νεῦρον in iaculo 613, 48. νευρέας 601, 39. νευρίζειν pro νεβρίζειν vulg. 599, 47. νευρολάλος 601, 40. νευροσπάσματα 454, 17
ἡ νεῦς pro ναῦς 189, 48. νεῦς νεός, et Att. νεώς 598, 13, 18. sed et νεύς νεός pro ναῦς 605, 24, ut Ζεύς et σεύς. Νεύς ff. 189, 41
νευστάζειν 609, 34, 37
νεφέλη 601, 54: 827, 40. νεφεληγερέτης ὁ 601, 55. νεφελώδης ζώνη 475, 39
νέφος 601, 45: et 225, 41: 256, 44
νεφρός 601, 42: plur. νεφροί 827, 42. οἱ νεφροί 162, 46
νέφω καὶ νείφω 601, 48
νέω εἰς εἰ 598, 47. νέω ὦ τὸ κολυμβῶ 598, 18: 605, 15: τὸ νήχομαι 605, 23: τὸ ξέω 602, 9: τὸ πορεύομαι 598, 56: 599, 28: 605, 29: 607, 10: 748, 50
νεώ Att. pro ναοί 616, 31, 40
νεωκόρος 407, 23: 529, 35: 600, 53
νεωλκῶ 601, 9
οἱ νεωποιηταί f 438, 11
νεωρής βότρυχος 205, 31
νεώρια τὰ 601, 18
νεώς Att. ὁ ναός 444, 23. τῆς νεώς Att. pro νεός seu ναός 598, 16. νεώσοικοι 601, 17
νεωστί 600, 55
νέωτα 600, 56: et 378, 2. οἱ νέωτα, recentiores 79, 32: melius alibi οἱ νεώτεροι.
νεώτερος 275, 49: 600, 47: 828, 25. νεώτερος —υυ 627, 30. οἱ νεώτεροι, f. poetae 547, 34. sic 505, 55: 542, 42: 600, 5. οἱ νεώτεροι reprehensi 546, 57.
τὸ νεωτεροποιόν 151, 7
—νζ in una dictione non iunguntur 516, 33
νὴ τὼ θεώ 218, 32
νη modo privativa, modo intensiva, particula 602, 40: 604, 35: privativum 142, 5: 565, 48: intensivum 142, 9: 602, 56: 603, 51: 604, 19
—νη epectasis in pronominibus 314, 46
νῆα pro ναῦν seu νηῦν 598, 19
νηγάλεος 602, 48. νηγάτεος 602, 43
νήγρετος 602, 52
νήδυμος 142, 9: 603, 53: 605, 10
νηδύς ἡ 603, 1, 4: 605, 1
νῆες 287, 9
νῆες, naves, Ion. 598, 44: 622, 5: dat. pl. νήεσσι 605, 26
νήησαν ξύλα πολλά 565, 40. sic νηησάσθω, cumulato 598, 20
νήθειν τὸ κλώθειν 495, 27: 602, 48: d. 62, 55: 271, 57: 344, 1: 362, 21: 676, 51
Νήϊον mons 603, 21. νήϊος adiect. 603, 18
νηΐς ἡ 466, 21: et 21, 5. νηΐς —ιδος 42, 45: 97, 51. νῆϊς et νηΐδες 604, 1. νῆϊς ἀΐδλων 604, 13. νῆϊς ἐὼν ἑτάροις ἅμα νῆϊος, Apollon. Argonaut. 2, v. 419. νῆϊς ἴδος 518, 18. νῆϊς νύμφη 601, 8
νηΐτης seu νείτης 603, 15
νηλέϊ χαλκῷ f. 603, 41. νηλεής 603, 26, 43. νηλεῖς voc. casu, et neutr. gen. νηλεὲς ἦτορ 603, 44. Νηλείδης patr. 165, 46.
νηλειῶς f. 603, 28
Νηληϊάδης patronym. 554, 37
νηλής 603, 24: et 602, 41
νηλήτεις 603, 49
νήλιπος 107, 14: 603, 31
νῆμα τὸ 424, 44: 603, 34: 605, 5. νημάτων ὁλκοί 495, 26
νημερτής 455, 41: 603, 46
νήνεμος 602, 41
νῆνις f. ex νεάνις 604, 7. νῆνι pro νεάνιδι 448, 29
νηός Aeol. ἡ νυός 608, 36
νηπενθές 604, 34
νήπιος 604, 14. νήπιον 828, 25. νηπιάας ὀχέειν 604, 29. νηπίαχος 604, 22
νηπιέη, infantia 604, 25
νήποινον et νηποινί 604, 37
νηπύτιος 604, 31
Νηρεύς ὁ 604, 40. Νηρῆδες f. αἱ Νηρηΐδες 604, 54. νηρίτης ὁ 604, 42
νήριτος ὕλη 604, 50. Νήριτον mons 615, 41
νηρός 604, 48, 52
—νης νου 81, 49
νῆσαι τὸ σωρεῦσαι 598, 19
νησαῖος d. 597, 47. νήσαντες 604, 57
νησίδιον τὸ 605, 6
νῆσις ἡ κλῶσις 603, 38
νῆσος 605, 1, 10
νῆσσα seu νῆττα d. 605, 17
νῆστις ιος 605, 18: et 108, 27: 142, 5. νηστεύειν 605, 20
νήϋγμος 605, 29
νηῦς νηός Ion. pro ναῦς 598, 13: 605, 23. νηῦς seu νέας, plur. 437, 61: at νηῦς pro ναῦς 440, 17. νηυσί pro ναυσί 605, 26: 616, 23
νήφω 605, 30. νηφάλεος 261, 52: 262, 2. νηφάλιος 605, 39. νηφάλια θύειν 605, 32
νήχυτος compos. 602, 41
νήχω seu νήχομαι 605, 40
νηῶν σκέπη 777, 24
νίζω Aeol. 605, 41: Dor. 104, 14
Νίκαια et Νικαεύς 389, 12
νικάνωρ c. 9, 41: 432, 51
Νικασίπολις 447, 38
νικηρία f. 750, 52
νίκη ἡ 605, 48. Νίκη Ἀθηνᾶ unde 605, 50: 774, 24. Νίκη nutrix 447, 37
νικήσω 129, 38. νικητικὸν εἶναι 605, 53
Νικίας ὁ d. 606, 10
Νικόλαος c. 461, 17
νῖκος τὸ 606, 22
νικῶ ᾶς ᾶ 606, 6, 17. νικῷ f. pro νικάοι 606, 18. νικῴην ης η Att. 606, 18
Νίκων nom. pr. 606, 9
Νῖλος pro Νεῖλος barb. 721, 55
Νιοβίδης d. 166, 10
Νιρεὺς κάλλιστος ἀνήρ 487, 37
νίσσομαι fut. 606, 12: ι producto 606, 16. νίσομαι seu νίσσομαι praes. signif. 606, 12. νίσεται et νίσσεται 685, 23. νίσσω seu νίζω 104, 14: Aeol. pro νίπτω 157, 44. νίσσεται pro νίσεται 685, 23
νίτρον 605, 44
νίφω 7, 11. νίφα λευκόν 606, 20. νιφὰς ὕδος ἡ 606, 20: 658, 54. νιφετός d. 568, 29
Νὶψ luna. 568, 16
νίω ἴσω 685, 23
—νυω et νυμι 504, 28: et 251, 26
νο privativum 142, 7: 607, 13, 33, 35, 37
νόα pro νοῦν, et νόας pro νοῦς 606, 24
νοδός c. 142, 7
νόει 478, 7. νοεῖται, intelligitur 111, 23. νόες pro νοῖ 606, 23. νοέων Ionice 524, 8. νόημαι Aeol. 56, 51. νοήμων, intelligens 651, 19. νοήσι pro νοεῖ 650, 13. ὁ νοητικὸς κατ' ἐπιβολήν 286, 56
νόθος 256, 26: 606, 32. νοθεύω 616, 9. νοθεῖον d. 616, 9
νοί et νόες a νοῦς 606, 26. νοΐδιον d. 147, 22: 230, 19
νομάδες ἵππων 160, 7. νομάδες pop. 233, 4
νομεύς d. 606, 42
νομή d. 164, 44: 606, 42, 56. νομή et νόμας 678, 41: 742, 55
νόμια, pascua 732, 28
ἡ νομικὴ μάμμη 796, 57
νόμισμα τὸ 607, 5. νομισμάτων vice olim pecudes 520, 48
νομιστεύειν 613, 11
νομόνδε 630, 47
νομός 261, 1: 606, 55. νομοὶ μεγέθουσι 587, 34. νόμος d. 282, 46: 606, 40, 51. a νέμειν ut differ. 448, 13. ὁ Νόμος citatur, Mosaica sc. lex 522, 27.
νόμοι κιθαρῳδικοί 607, 1
νομῶ d. 293, 16
νόος d. 606, 29: 718, 51
τὸ νοούμενον, significatum 517, 41
—νος penultima diphthongo 501, 45
νόσος 142, 7: 607, 52
νοσσίον τὸ 601, 16
νόστος ὁ 607, 6. νοστῶ, redeo 111, 4. νοστῶ ἥσω 607, 11.
νόστιμος 111, 3
νόσφι adverb. 169, 28: 480, 8: 607, 13: 800, 12. νοσφίζω 607, 18
νοσώδως d. 171, 40
νοτάριος, notarius 607, 44: 828, 39
νοτεῖν, humere 607, 41. νότερος 275, 17. νότιος ἱδρώς 607, 55. νότις ἡ 607, 41, 57. νότος ὁ ἄνεμος 607, 59: baryt. 656, 18
νουνεχής c. 345, 12. νουνεχόντως 606, 35
νοῦνται f. 601, 27
νοῦς f. e νόος 877, 2: 763, 12
νοῦσος Ion. ἡ νόσος 607, 34
—ντι adverb. 377, 11
νυ littera unde d. 597, 13
νυγμός d. 216, 16
νυκτάλωψ 608, 54: 609, 33
νυκτέλιος 54, 41: 609, 20
νυκτικόραξ 826, 20
νυκτίπολος 215, 50
νυκτοπεριπλάνητος 609, 28
νύμφα φίλη 259, 3. νύμφη 608, 35. νυμφικὸς οἶκος 655, 42. νύμφιος ὁ 608, 41. νυμφίος ὁ 608, 40: 828, 23. Νύμφις ὁ d. 243, 9. νυμφοστόλος ὁ 299, 13
νῦν adverb. 608, 43, 47: trium temporum verba capit 78, 56; omni tempori seruit 419, 5. νῦν δή quid a νῦν differat 73, 55. νυνί 341, 46: a νῦν quid diff. 608, 45: ι producto 607, 25: 646, 9
νύξ 608, 56
νυός ἡ 608, 55
Νυσήϊος f. 223, 12. Νυσαῖος Bacchus 609, 21. Νύσιοι et Νυσήϊον ὄρος 609, 24
νύσος 280, 16
νύσσα ὁ καμπτήρ 609, 29: et 100, 45. Νύσσα et Νυσσαεύς 589, 12
νύσσω τὸ κάμπτω 609, 29
νυστάζω 609, 34: fut. ξω 100, 32. νυσταλογέροντι 609, 38
νυστέλιος 54, 41
νύχος τὸ σκότος 572, 19: 827, 35. νύχιος d. 650, 50. νυχὶς et παννυχίς 518, 56: et 333, 25
—νύω d. 251, 24
νω privativum 142, 6: 607, 35: 608, 2, 9, 12. νῶ f. pro νῶϊ 739, 26. νώ pro νῶϊ, nos duo 609, 39. νῶ τὸ κολυμβῶ 598, 18: 608, 1: τὸ ῥέω 605, 3: νῶ τὸ ῥέω, fut. νάσω 597, 25, 43: 605, 3. νῶ τὸ πορεύομαι 689, 46. νῶ τὸ νήθω 605, 55: τὸ σωρεύω 595, 51: 599, 21: τὸ οἰκῶ 599, 24. νῶ νάσω τὸ ῥέω 605, 3: et 597, 25, 43. νῶ νήσω τὸ κολυμβῶ 605, 1, 10. νῶ νήσω, τὸ νήθω 605, 4. νῶ νήσω, τὸ σωρεύω 603, 4: 604, 57. νῶ ναίσω 601, 22, 27. νῶ καὶ νέω τὸ κολυμβῶ 605, 10
Νῶε patriarcha 608, 1
νωθής 608, 2. νωθεία ἡ d. ά. 462, 8. νωθρός c. 142, 6: 608, 4. νωθρεύω d. 462, 8
νῶϊ pronom. duale 314, 21: absque enclisi 739, 42. νῶϊ et f. νώ, nos duo 609, 45: cum apocope admissa νῶ fiat 609, 54. νωΐτερος 314, 21
νῶκαρ 491, 38: 608, 8
νωλεμέως 608, 12
νώμαν 595, 56. νωμήσας 608, 21
νώμενος 544, 2
νῷν f. pro νῶϊν 610, 5
νώνυμος seu νώνυμνος 608, 16
νώροψ seu νῶροψ 608, 20
νώσω f. pro νοήσω 231, 52. sic νώσατο pro ἐνοήσατο 608, 18
νωτός et νῶτον 607, 46, 50. νῶτα τὰ 607, 45. νωτιαῖα μέση 607, 50. νωτιαῖα ὀστᾶ 159, 44. νωτιαῖον δέρμα 526, 22
νωτιαῖος μυελός 557, 18
νωτοφόρος 159, 54

τυχιλλής 608, 51.

Ξ

ξ qua forma 718, 33: pro σ Att. 114, 25: 610, 31: pro ψ 218, 27: pro κ Boeot. 297, 17, 21: 431, 46: 472, 12, 18. ξ syllabam in compositione non claudit communiter 346, 23. ξ finita circumflexum admittunt pauca tantum 36, 53. in ξ neutra nulla sunt 60, 56. —ξ pro κη 69, 36. —ξ γος 36, 55. —ξ σσα 100, 42
—ξ adverb. oxytona 781, 47: et 88, 1
ξανθὸς ὁ 610, 20. Ξάνθος ex ξανθὸς 475, 21: et 191, 54. Ξάνθος fl. 610, 19: 715, 37. ξανθίζειν 406, 25. ξανθόχλοος 610, 22
ξένιον τὸ 612, 23. ξάντης ὁ 785, 36. Ξάντριαι, fabulae nomen 595, 40
ξεῖνος f. ὁ ξένος 470, 44: 610, 35. ξεινοδόκος 282, 3: 478, 32. ξεινοδόκος et ξεινοδοκεῖν 610, 45, 52
ξεῖρις seu ξίρις 209, 36
ξενίας κρίνειν 358, 32. ξενίζω 610, 51: 612, 15. ξενικοὶ θεοὶ 775, 6. ξένιος proparoxyt. 521, 24. sic ξένιον καὶ πρόσφατον 685, 8. ξέννος Aeol. ὁ ξένος 582, 46. ξένος 610, 30, 49, 53. ξένη σύνθεσις 343, 53. ξενοδόκος 610, 43. ξενοδοχεῖον τὸ 495, 16. Ξενοφῶν 610, 24. Ξενοφῶντος 684, 45, 54. ξενοφώντειος 226, 53
Ξέοξα Ion. 386, 18
ξερός pro ξηρός 611, 3
ξέστης ὁ 610, 54
ξηραλοιφεῖν 612, 19
ἐξηραμμένος 719, 42
ξηρός 611, 3. ξηρὸς ἰσχὺς 612, 30. ξηρόφωνος 169, 37. ξηρώτης 557, 26
—ξιος verbalia 635, 43
ξίρις ἡ εἶρις 209, 35
ξιφήρης ὁ ἡ 458, 29. ξιφηφόρος 140, 24. ξιφίδιον d. 147, 18. ξιφίζειν 270, 6. ξιφίσματα 611, 10. ξιφοδήκη 525, 12: 533, 27: prim. ξίφος τὸ 611, 7
ξόανον 610, 12
ξουθός 612, 29. Ξοῦθος nom. pr. 730, 33
ξῦ seu ξῖ unde dictum 610, 16
ξύγκλυδες Att. pro σύγκλ. 611, 57
ξύειν τὴν κρονίδα 521, 41
ξύλον τὸ 610, 19: υ correpto 802, 18. ξυλάριον 173, 23. ξυλάγιον et ξυλήφιον dimin. 611, 23. ξυλήφιον dimin. 611, 22. ξυλεῖον τὸ 612, 26. ξυληγοῦ 274, 17. ξυλικὸν ὄργ. 228, 1. ξύλινος 470, 42. ξυλίφιον 242, 10. ξυλόκαστρον 681, 21. ξυλουργός 633, 31. ξύλοχος 610, 21
ξυμβλήμενος 78, 39
ξύμπαν Att. pro σύμπαν 611, 53
ξυμφορά ἡ 611, 53
ξύμφυτος 610, 24
ξύν pro σύν Attice 611, 32, 52. ξύν in fine sententiae 342, 13
ξυναλιζόμενοι 611, 40

ETYMOLOGICON.

ξυνάορος et ξυναορὶς 611, 34
ξυνάρασθαι 611, 37
ξυνεδέδατο f. 252, 35: 611, 46
ξύνεια d. a ξυνός 612, 10
ξυνεόχμῃ 611, 45
ξύνες seu σύνες 611, 52
ξυνήϊα Ion. pro ξύνεια 612, 10
ξυνιᾶσι 467, 15. ξυνίεσαν 611, 54. ξυνίημι κωφοῦ 562, 8. ξύνιον 612, 4
ξυνίστωρ 612, 1
ξυνοδία 653, 49
ξυνός 610, 29
ξυντεκνόω 612, 14
ξυνωρὶς ἡ 610, 32: 823, 37
ξυρός 610, 25. ἐπὶ ξυροῦ 362, 24. ξυρῶ, ξυρεῖς et ξυρᾷς 129, 48
ξύσις ἡ 610, 20. ξύσιλος 737, 3. ξύσματα 528, 43. ξύσμα λίνου 182, 55. ξυστήρ ὁ 170, 53: 567, 18: 587, 44. ξυστίδες 612, 21. ξυστός 610, 26: 612, 25. ξύστρα d. 170, 54: 404, 16: 725, 47. prim. ξύω 239, 28: 241, 30: 283, 35. ξύω seu ξέω 610, 19. ξύω d. e ξέω 412, 35: 520, 32. ἐξυσμένον εἴδωλον 610, 14
ξῶ seu ξέω 611, 3
—ξω defect. 232, 13. —ξω fut. ex σσω 100, 25. —ξω pro σω Dor. 100, 32

O

ο littera 612, 34. ο ex ω 612, 55: ex α 129, 16: 523, 56: 619, 55: 620, 52: 621, 10: 633, 44: 645, 27: 682, 16: ex α Aeolice 613, 37: ex ι 283, 4. ο pro α 638, 56: pro α in compos. 208, 35: pro ε in verbalibus 559, 13: pro ε in compos. 245, 18: pro ε Aeolice 618, 55. ο in ω 607, 57: 665, 29: in α quandoque transit in compositione 436, 22: in compos. vertitur in αι 243, 41. ο in compos. transit in ε 243, 37. ο inclusum habet ε in derivatis 61, 46. ο pleonast. 636, 5: 637, 25: ο pleonasmo poetico interfertum 482, 51: pleonasticon initio 167, 26
—ο pro ου in pronomin. 67, 26: 748, 6
ὁ articulus praepos. 614, 5, 15. ὁ relativa particula interrogativis saepe accedit 636, 45, 51. ὁ ἀλλ', et ὁ γάρ, f. σύνδεσμος 824, 37, 42, 53
ὅ, articulus subiunctivus, et pronomen relativum 614, 1, 6: pro demonstr. τοῦτο 614, 8: pro ὅτι et διότι 614, 10: pro ὅς seu ὥς, is 614, 7, 15
ὃ σφιν 614, 13
ὅα ἡ, οἶα et ὦα 612, 38
—όα disyll. foem. ex οιά 612, 37, 41
Ὄαξις et Οἴαξις 616, 55
ὄαροι οἱ 343, 32: 612, 44. ὄαρος et ὄαρες 117, 6: 823, 39. ὀαρίζειν 612, 46. ὀαριζέμεναι 612, 48. ὀαριστής 343, 51. ὀαριστύς 343, 53: 612, 49. ὀαριστὺς πάρφασις 546, 53

ὄας, auris 98, 8
ὄβδην adverb. 612, 54
ὀβελός ὁ 613, 1, 4: Ion. pro ὀβολός 613, 11. ὀβελίας ἄρτος 53, 40: 367, 33. ὀβελίσκος 612, 57. ὀβελίσκοι, veruta in terra defigi solita 288, 38
ὀβολός ὁ 613, 5. ὀβολοστάτης ὁ 613, 18, 20: plur. ὀβολοστάται 725, 12. ὀβολοστατῆσαι 613, 22
Ὀβριάρεως 346, 41
ὄβριμος 613, 23. ὀβριμοεργός 613, 26
ὄβρυζος χρυσός 188, 55: 613, 28
ὄγδοος 613, 29. ὄγδοος όη 143, 36. ὀγδοάς 765, 12. ὀγδοήκοντα 308, 47: f. ὀγδώκοντα 231, 32: 608, 19
ὅγε, hic 681, 18. ὅγε an ὁ γε 613, 50
ὀγῖνος et γῖνος 621, 55
Ὄγκαι, op. Arcad. † 613, 42: Pausaniae Ὄγκιον, Stephano Byz. Ὄγκειον.
ὄγκοι οἱ, unci 613, 46. ὄγκιον τὸ 613, 42. ὀγκοῦσθαι, rudere 215, 57. ὄγκωμα τὸ 617, 13
ὄγμος ὁ 613, 34. ὀγμεύω 613, 33
ὄγχναι, piri 122, 20, 25
ὀδάξ 102, 20: 615, 18
ὅδε deriv. 172, 55: 314, 28
ὁδεῖνα an ὁ δεῖνα 614, 46, 57
ὁδεύειν 512, 6. ὁδηγῶ 274, 18
ὁδὶ f. 341, 47: 643, 22
ὅδιος d. 615, 16. Ὅδιος nom. propr. 521, 22: 615, 16
ὁδίτης ὁ 404, 33
ὀδμή ἡ 615, 45
ὁδοιπόρος c. 461, 19
ὄδον ex ὀδοὺς 116, 15
ὀδόντες οἱ 615, 21: 827, 50
ὁδός ἡ 615, 8: et 352, 40
ὀδούς ὄντος 615, 21
ὀδύνη ἡ 615, 33. ὀδυνήφατος 615, 33: et 209, 11. ὀδυνῶ 88, 21. ὀδύνω, doleo 615, 35
ὀδύρομαι 615, 37
Ὀδυσεύς uno σ 690, 1. Ὀδυσεῦς Aeol. genit. 189, 31. Ὀδυσσεύς d. 615, 39. Ὀδυσσήϊος f. 139, 51
ὀδύω et ὀδύσσω 179, 47
ὄδωδα Att. 615, 48. ὀδωδή verbale 596, 50
—όεις όεσσα 34, 31, 43. —όεις e verbo in ω 457, 16
Ὀζόλαι οἱ Λοκροί 192, 41. ὦ Ὀζόλα 258, 13
ὄζος ὁ 615, 50: et 531, 57. ὄζω ὄσω, et ὄζω ὀζέσω 615, 45. ὀζῶδές τι ποιεῖς 775, 8: Suid. ζωδές.
ὅθεν et ὅθι 616, 11. ὅθι, ubi 137, 41: 373, 16: 384, 30: 394, 1
—όθι adverb. loc. 169, 20: 757, 15
ὄθμα τὸ ὄμμα 616, 4
ὀθνεῖος 616, 7. ὀθνεία 616, 10
ὄθομαι 615, 55. ὀθόνη ἡ 616, 2
Ὀθρύς mons 523, 55: 614, 18
ὄθω τὸ κινῶ 354, 49: 616, 1
οι pro ει Aeol. 660, 53. οι quibus verbis in praeterito inauctum maneat 617, 41. —οι in optativo modo et in adverbiis longa est 647, 10
οἶ adverb. indignantis seu eiulantis 619, 57
οἱ articulus praepos. 616, 20: pro τοῦτοι, hi 401, 55: enclit. pro οἱ seu αὐτῷ 616, 25
οἵ, articulus subiunct. 616, 21
οἷ, sibi, ipsi, circumfl. 314, 11: 616, 25. οἷ αὐτῷ 616, 30
—οια d. 111, 1. —οια foem. disyllaba, partim barytona, partim oxytona 770, 7. —οιά disyll. foem. in όα 612, 41
οἶα et ὦα ἡ 612, 39
οἴαξ 616, 42: α longo 460, 56. οἰακονόμος 616, 50. οἰακοστρόφος 616, 50. οἰακονόμουν et οἰακοστρόφουν absque augm. 617, 45
Οἴαξις, et Οἴαξις αἶα 616, 55. Οἰαξίδος αἴης 465, 28
—οιατο Ion. et Aeol. pro οιντο 258, 50: 507, 38
οἴγω, aperio 820, 14, 34: et 356, 35. οἴγειν στόμα 762, 31. οἰγνύω d. 820, 33
οἶδα ab εἴδω 617, 50: 618, 51, 55
οἰδαίνειν 617, 4, 38: et 593, 20: οἴδαινον et φάινον 617, 41, 47. οἰδαλέος 262, 6. οἰδάνει ἐν στήθεσσι 617, 8
Οἶδας αὐτος 465, 12: 779, 23
οἶδεν τὸ αὐτὸ, pro eodem habet seu usurpat 313, 2. οἶδε pro εἴωθε 319, 55: 799, 57
οἴδημα τὸ 617, 12
οἴδημι Aeol. τὸ εἴδημι 618, 55
—οίδιον dim. 147, 22: 250, 10
οἰδίπους c. 78, 1: 245, 20: 299, 36: 616, 56: genit. οδος et ου 20, 16. Οἰδιπόδης d. 44, 13: 140, 22. Οἰδιποδίων d. 544, 48
οἶδμα τὸ 617, 10
οἰδοῖα, Ion. 31, 2
οἰδῶ εἰς εἶ 617, 6, 10
οἰετέες seu ὁμοετέες 637, 21. οἰέτεας f. 617, 14
οἰζοῦσι † 557, 29
οἰζύς ἡ 619, 51. οἰζυρός 619, 50: υ producto 620, 3. οἰζύω ύσω 619, 55
οἴη ἡ μόνη 618, 43
οἰήϊον f. 616, 45
—οιην ης η Att. pro οιμι 664, 26: pro οιμι 558, 28
—οιν pro οιν poet. 610, 12
οἴκαδε adverb. 13, 1: 617, 21: 801, 40: οἴκαδες Dor. 617, 24. οἰκάδις adverb. 806, 8
οἰκεῖος θεῷ 222, 24. οἰκειωματικὸν κτητικόν 30, 6
οἰκέτης d. 794, 8
οἰκία pro οἰκίας 585, 41. Οἰκιάδαο † 209, 44. οἰκιάτης ὁ 698, 11
οἰκίδιον dimin. 646, 17. οἰκίς ἡ d. 216, 48. οἰκίς et περιοικίς 518, 36. prim. οἶκος 297, 6: 617, 25. comp. οἰκογενὴς δοῦλος 590, 14. ὁ οἰκοδεσπότης 189, 12. οἰκοδομήσαμεν absque augmento 680, 10. itemque οἰκοδομημένα 601, 17. οἰκοδομητός 282, 46: 453, 33. οἰκοδομικὸν ἐργαλεῖον 82, 55: 777, 20. οἴκοθεν et οἴκοθι 25, 14. οἰκονόμοι 223, 17. οἰκό-

πεδον 230, 16. οἰκόστιψ 590, 15. οἴκουν pro ᾤκουν 419, 55. οἴκουρος c. 511, 10. οἰκούρουν absque augmento 617, 46
οἰκτιρήσω d. 129, 45. οἰκτιρμός d. 568, 28. οἰκτός ὁ ἀποθανών 617, 34. οἶκτος ὁ 617, 31. οἰκτρός 617, 37
οἰκωφελία d. 462, 21
Ὀιλεύς 346, 41. Ὀιλιάδης ὁ. 210, 9
οἶμα τὸ 618, 8: et 387, 55
οἴμαζον seu οἴμωζον 617, 47
οἶμαι, absolute, pro ὡς οἶμαι, vel οἶμαι ὅτι 534, 37: 635, 51: 640, 21: plene ὡς οἶμαι 658, 18: 659, 28: οἶμαι ὅτι 660, 55
οἴμη ἡ 618, 5. οἴμησε 618, 9
οἴμοι adv. 618, 11, 18: 619, 26
οἴμοι et ὤμοι 822, 33
οἶμος 617, 55: et 387, 52
οἴμουν ab οἰμῶ 617, 43. οἰμῶ τὸ ὁρμῶ 617, 55. οἰμῶ ἤσω 618, 8
οἰμώζειν 618, 11. οἴμωζον et ᾤμωζον 618, 15. οἰμωγή ἡ 618, 17
—οινή verbal. hyperdisyll. 596, 38
Οἰνηΐς 56, 15. οἰνίζεσθαι 618, 30
Οἰνίς, tribus Attica 802, 22
Οἰνοίη inf. 712, 48
οἶνος ὁ 618, 21. οἰνοδόχος 247, 26. Οἰνόμαος α correpto 749, 14. οἴνοπες 618, 32. οἰνοποτάζων 618, 31. οἰνοποτήρ 685, 19. οἰνοπώλης ὁ 490, 4, 9. οἰνοτρόποι 293, 36: Anii sacerdotis filiae, Hesych. οἰνοτρόπους Ζάρηκος ἐκγόνους Φάβας Lycophr. 88. οἰνόφλυξ 618, 34. οἰνοφόρον ξύλινον 86, 12. οἰνοφορούντα ἐν ἀσκοῖς 525, 44. οἰνοχόος 93, 39. οἰνοχοεύω 720, 33
οἷο pro οὗ, sui 618, 36
—οιο pro ου Thessal. a nom. in ος et ον 27, 42: 35, 43: 154, 5: 475, 52: Thessalice et Ionice 618, 37
—οιο οιτο pro ειο ειτο 126, 15
οἰόθεν οἷος 618, 44
οἷον pleonasticum 93, 3. τὸ φέρειν οἷόντε, ferendi facultas 791, 1
οἱονεί 341, 50: 618, 39
οἰονόμος ὁ 618, 40
οἰοπόλος 618, 41
οἰὸς αὐτῷ 117, 46: 618, 46: 620, 31. οἶος ὁ μόνος 618, 42: 822, 47
—οῖος d. 224, 40: possessivum 29, 48: pro ὅος Boeotice 29, 26, 50: 224, 37
οἱοσδήποτε 260, 35
οἱότερον οἱός 256, 34
οἴουν pro ᾤουν, ab οἰῶ 617, 43
οἶς ὄϊος ὄϊν 620, 27, 31: 820, 7. οἷς f. ex ὄϊς, ovis 620, 25, 34: et 618, 27. οἶς οἰός f. 820, 8, 12
οἶσε imperative 472, 18: plur. οἴσετε 562, 10: 619, 1
οἶσθα 618, 50. οἰσθείς 620, 19
—οισι pro οις in dat. plur. 166, 52
οἶσος et οἰσόκαρπον 591, 47
οἰσπώτη seu οἰσπώτη 619, 10, 13
οἰστεύω 620, 9. οἰστί 115, 43. οἰστοί 620, 7
οἰστός, tolerabilis 115, 19
οἴστρος ὁ 619, 30. οἰστρεῖ seu οἰστροῖ 619, 29. οἴστρουν ab οἰστρῶ 617, 43. sic ἐξοίστρησε 747, 53
οἰσύα ἡ 619, 18. οἰσύνοι κόφινοι 149, 29. οἰσύνα γέφυρα 619, 18
οἴσυπος et οἰσυπηρός 619, 12
οἰσχός seu ὀσχός † 619, 32
οἴσω τὸ κομίσω 642, 43: praesenti usitato caret 619, 7. οἴσω τὸ φέρω 620, 8
οἶτος ὁ 288, 5: 619, 26: 714, 35
οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν 531, 23. οἰφώμενος 531, 26
οἰχνῶ εἴς εἶ 349, 1: 619, 35: et 10, 15: 146, 49. prim. οἴχω τὸ πορεύομαι 617, 31. οἴχω et οἰχνῶ 10, 11
οἴω τὸ φέρω 115, 18: τὸ κομίζω καὶ φέρω 616, 43: 620, 12: 820, 12. οἴω τὸ ὑπονοῶ 115, 41. idem ὀΐω 620, 20. ὀΐω f. 115, 41. at οἰῶ τὸ μονῶ 619, 39, 43. οἰώθην τὸ ἐμονώθην 619, 44
οἴων seu οἰῶν, ovium 620, 23. οἰῶν μέγα πῶυ 669, 22
οἰωνός ὁ 619, 39. οἰωνιζόμην absque augm. 617, 44. οἰωνιστής ὁ 619, 49. οἰωνοπόλος 93, 39: 619, 46: 698, 27. οἰωνοπόλουν et οἰωνοσκόπουν sine augm. 617, 44
ὅκα et ὅκκα Dor. pro ὅτε 620, 35
ὄκκαβος 383, 21
ὀκλάζειν 620, 41: 687, 28. ὀκλαδίαι δίφροι 518, 29. ὀκλαδιαῖν 620, 38. ὀκλάξ adverb. 88, 4: 620, 41
ὄκνος 620, 51. ὀκνηρός 620, 49. ὀκνεῖν 620, 48, 54. ὀκνείω 620, 43
ὀκρίας pro ὄκριας 621, 6. ὀκρίβαντες 620, 55. ὀκριόεις 83, 33: 621, 1, 6. ὀκρίς seu ὄκρις f. 621, 1
ὀκρυόεις f. 167, 26: 621, 12. ὀκρυόω 621, 12
ὀκτάπυς 767, 31. ὀκτάβλωμος 201, 18. ὀκταπέρκιδα 621, 16. ὀκτάκνημα 621, 16. ὀκτάμηνος 767, 27. ὀκτάπους c. 546, 19. ὀκτάραβδα 621, 16. ὀκταχῶς 461, 15. item Att. ὀκτώμηνος 767, 25, 33: ὀκτώπους 546, 19
ὀκωχή pro ὀχή, ab ἔχω 596, 50
ὅλαι, αἱ κρίθαι 641, 34, et Hesychius: sed et ὀλαί 257, 55: Suid. ὀλαί et οὐλαί. ὅλαιτος ὁ 622, 9: Hesychius ὀλαιτός et ὀλατός.
ὄλβαχνον 621, 20. ὀλβάχνιον 257, 53: Hes. ὀλβάχιον.
Ὀλβιανός d. 79, 25
ὄλβος 621, 23. ὄλβιος 621, 21, 25: et 198, 12. ὀλβιοδαίμων 589, 27: voc. ὦ ὀλβιόδαιμον 130, 33: 208, 54
ὀλὲ δαίμων 622, 45. ὄλεθρος 622, 16. ὀλεκή seu ὀλοκή 622, 25. ὀλείω f. 220, 46
ὀλέκρανα seu ὠλέκρανα 621, 19
ὀλέκω d. 253, 17. ὀλέκοντο 621, 27
ὀλεμεύς ὁ 622, 9: Hesychius ὀλαιμεύς.
ὀλέσω 129, 31, 55. ὀλέσκω d. 231, 33: 272, 26. ὀλέτειρα 318, 54. ὀλετήριος 421, 24
ὅλεχον seu ὅλαχνον 621, 20
ὀλέω ἔσω 622, 16. ὄλεαι f. 621, 52
ὀλίγαιμος 621, 48. ὀλιγάκις 172, 6. ὀλιγαρτία 621, 47. ὀλιγηπελής 179, 41. ὀλιγηπελέων 621, 49. ὀλιγομαθής 142, 1. prim. ὀλίγος 621, 40. ὀλίγον pro οὐδαμῶς 621, 44. ὀλίγῃ pro ταχίστη 98, 15. c. ὀλιγοψυχεῖν 18, 25: 395, 31. ὀλιγωθῆναι τοὺς ἀνθρώπους 597, 6. ὀλίγωρος c. 117, 19. ὀλιγωρηκότες seu ὠλιγωρ. 622, 18. ὀλιγωρία 621, 43. ὀλίζων ονος f. 270, 26: 622, 1. ὀλίος Tar. pro ὀλίγος 621, 51
ὄλισθος et ὀλισθαίνω 622, 13
ἑλίσσων f. 270, 26
ὀλκάδες αἱ 621, 5. ὀλκός ὁ 622, 4: plur. ὀλκοὶ τῶν νημάτων 495, 26
ὄλλυω 622, 19, 37. ὄλλυμι defect. 622, 23. ὄλλω εις ει 129, 23. ὄλλω et ὀλῶ 622, 26. ὄλλω τὸ συστρέφω καὶ φθείρω 592, 48
ὄλμος 817, 29, et Hesych. Sed et aspir. ὅλμος 622, 53, uti et Suidas. ὅλμος corporis humani 460, 17. ὅλμοι Apollinis fatidici 344, 38
ὀλοιή poet. pro ὀλοή 622, 25
ὀλοκαύτωμα τὸ 622, 12
ὀλολαμπής 623, 7
ὀλολύζω 622, 29. ὀλολυγή ἡ 622, 23
ὀλοοίτροχος 622, 39. ὀλοοίτροχος Democr. 622, 43
ὀλοός 641, 11. ὀλοός οἰ 143, 36
ὅλος ὁ ὁλόκληρος 621, 41: 622, 11. ὅλα, omnia 229, 56. at ὀλός pro ὀλοός 622, 45
ὁλοσίδηρα δόρατα 712, 19
ὁλοτελής 526, 4
ὁλότης, integritas 526, 14
ὀλούμενος fut. 641, 24
ὀλοῦσθαι seu ὀλοῦσθαι, τὸ πληροῦσθαι 821, 57
ὀλόφρυξ 526, 1
ὀλοφυδνός 622, 31
ὀλοφυρόμενος 622, 33
ὀλοφώϊα 622, 36
ὀλοώτερος 622, 48
Ὄλπια, Alpes 623, 1
ὄλπις 623, 2
ὀλύειν pro ὀλλύειν 679, 47
ὄλυμπος 623, 6. Ὀλυμπία et Ὀλύμπιος Ζεύς 623, 12. τὰ Ὀλύμπια 426, 26. ὀλυμπιάσαι et ὀλυμπιάσαι 25, 16. ὀλυμπιάσαν cum ὀλυμπιάζε agnoscit etiam Stephanus Byz. Ὀλυμπιονίκης Pindari 645, 30. Ὀλύμπιχος d. 582, 39
ὄλυνθος 479, 19
ὅλω seu ὄλλω τὸ ἀποκλύω 641, 25: et 129, 26. ὀλῶ τὸ φθείρω 622, 12: τὸ συστρέφω 534, 25. ὀλῶ εἷς εἶ d. 129, 23, 30. ὀλῶ ἔσω 641, 23. ὀλώλω d. 253, 29
ὁμαδός 353, 52: 623, 18. ὁμαδίς adverb. 806, 8
—ομαι pass. ab ω 509, 1: ab ωμι 509, 6
ὁμαιχμία 623, 38
ὁμαλής d. 136, 41: pro ὁμαλός 110, 17. ὁμαλός in compos. 15, 16. ὁμαλίζειν 76, 25. ὁμαλύνειν 76, 28
ὁμαρτεῖν 623, 20
ὄμβρος ὁ 623, 31. ὄμβριον ὕδωρ 706, 5
—ομεν pro ωμεν 301, 29
—ὁμεναι pro οῦναι Dor. 282, 51
ὁμευνέτης ὁ 623, 42
ὁμηγερίες 623, 44. ὁμήγυρις ἡ 623, 43
ὁμήλιξ 623, 55. ὁμήλικες 291, 58
ὅμηρος 821, 52: 822, 1. ὅμηρος 335, 20. ὁμηρεύουσαι 623, 53. ὅμηρος et Ὁμηρίδαι 623, 47. ὁμήρειον γράμμα 240, 50: et 29, 46. Ὁμηρικὸς λόγος 166, 29. ὁμηρόκεντρα 503, 45
ὅμιλος 623, 57: Aeol. ὁμίλλος 658, 55. ὁμιλαδόν 624, 3. ὁμιλητής ὁ 343, 32
ὁμιχεῖν 83, 33: et aspir. ὁμιχεῖν 624, 4, 13. ὁμίχω et ὁμιχῶ 624, 6
ὁμίχλη ἡ 624, 9: Ion. ὁμίχλη 624, 14
ὄμματα 624, 18
ὀμνύω 624, 21
ὁμογάλακτοι 226, 21
ὁμόγαστροι 6, 20
ὁμογενής et ὁμόγνιος 625, 27
ὁμόδελφος 255, 2: et ὁμοδέλφος 302, 13
ὁμοδρομία 145, 15
ὁμοέτης ὁ 386, 46
τὰ ὁμόζυγα τούτων 590, 27
ὁμοήθεις 735, 51
ὁμοῖος et ὅμοιος 224, 42. ὁμοῖος p. pro ὁμοῖος 624, 24. ὁμοιοκατάληκτα ὄντα 582, 1: 614, 20. ὁμοιόσημα 48, 29: 281, 25. ὁμοιοτάλαντος 744, 9. ὁμοιότριχες 637, 22. ὁμοιότροπος τῷ πλοίῳ 715, 56
ὁμοκλή ἡ 624, 27: 625, 14, 21. ὁμοκλᾶν, inclamare 625, 22. ὁμοκλήσασκε Ion. 625, 17: et 624, 27. ὁμοκλητής ὁ 625, 14
ὁμολογία, pactio 335, 20. ὁμολογημένον, confessum 359, 24
ὁμολύτειον † 591, 56
ὁμομήτριος 91, 5
ὁμονηδύτος f. 625, 29
ὁμοπάτωρ 91, 3
ὁμόργνυ 129, 17. ὁμόργνυ pro ὀμ— 625, 33. ὁμοργνύς 625, 36
ὁμός pro ὁμοῖος 627, 55: et 26, 2. sic ὁμὸς θρόος 235, 34
ὁμοστιχάει 516, 8
ὁμόσφυρος 625, 31
ὁμόσω 147, 48
ὁμοτάλαντος 161, 55
ὁμότης ὁ 258, 3
ὁμοτόνως λέγεσθαι 96, 12
ὁμοτυπία 232, 55
ὁμοφήτωρ 177, 27
ὁμοφραδὴς ἦχος 221, 39
ὁμόφωνα τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς 143, 39. ὁμόφωνον αὐτῇ ἔχει τὴν πλητικήν 203, 46.

ὁμοφωνεῖ τῷ πρώτῳ 419, 17. ὁμοφώνως τῇ ὀστικῇ 476, 9: et 7, 4. ὁμοφωνία γίγνεται τῆς εὐθείας καὶ τῆς αἰτ. 203, 42. ὁμοφωνία in quae non competat 419, 20
ὁμόχρονα 483, 48
ὄμπη seu ὄμπαι 625, 52. Hesych. ὄμπαι. ὄμπνοι οἱ 625, 48. ὀμπνία Ceres 625, 45. ὀμπνία κτῆσις 625, 46. ὄμπνιον ἔργον 788, 27
ὀμφαλός 625, 39. ὀμφάλιος d. 33, 35
ὄμφαξ 625, 53. ὀμφή ἡ 626, 1
ὀμώλακες 625, 37
ὀμωμοσμένα Att. 335, 53
ὁμώνυμος 637, 23. ὁμωνυμία epithetis distinguitur 635, 6
—ον neutrum purum, proparoxytonon 266, 52. —ον ex ος per metaplasmon factum, tonum eundem retinet 585, 33. —ον vocativus ex ων 130, 32: 549, 50. —ον voc. proparoxytonon e nom. paroxytono 589, 27
—ον ἴτω. Syracus. in imper. 302, 36
ὄναμαι 130, 9. ὄναρ 777, 34
ὄνειαρ ατος 491, 20: 626, 6. pl. ὀνείατα 626, 3
ὄνειδος 626, 14, 37. ὀνειδισμός 626, 15
ὄνειραρ et ἦπαρ 47, 53. usitatum ὄνειρος 626, 17: et 28, 43. ὄνειερος et ὄνειρον 47, 52. ὀνειροκρίτης ὁ 435, 30. ὀνειροπόλος 37, 51: 93, 39: 626, 20.
ὀνειρώσσω d. 14, 9
—όνη d. 170, 46. ὀνη et ονή d. 194, 47. —ονή d. 420, 22
ὄνημι d. 130, 9
—όνης ου 40, 10
ὀνήσεαι Ion. pro ὀνήσῃ 626, 10. ὀνήσιμος d. 237, 4. ὄνησις d. 626, 9
ὄνθος 626, 40
ὀνίδιον τὸ 349, 28. ὀνίς ἡ 626, 23. ὀνοειδής 220, 32
ὄνοιρος Aeol. ὁ ὄνειρος 660, 53
ὄνομα τὸ 626, 24: et 606, 41: in compositione prius ο vertit in ω, posterius in υ 172, 51. ὀνομαίνω 626, 26. ὀνομάκλυτος 215, 24. ὀνομαστικῇ πτώσει 823, 28, 30. sic ὀνομαστικῶς καλεῖται Θρῆνος 457, 2. ὀνομαστικὸν ἐπίρρημα 266, 18: 345, 48: 437, 4. τὸ Ὀνομαστικὸν Herodiani 779, 30. ὀνοματοποιότης 591, 1: 594, 16: 656, 4: 712, 29. ὀνοματοποιημένη λέξις 737, 57. item dupl. augm. ὠνοματοποιῆσθαι κατὰ μίμησιν τῆς — 211, 16: ὠνοματοποιημένη λέξις 188, 11: 204, 43: 796, 32. ὀνοματοποιία, τρόπος 200, 53: quid sit 712, 29
ὀνοπόλη 336, 42
ὄνος 626, 32. αἱ ὄνοι Ion. 473, 35
ὀνόσαιτο 626, 12. ὀνόσεται 648, 21. ὀνοστά 638, 38. ὀνόσω 147, 48
—όντειος d. 226, 50
ὄντι εἶναι, seu ὄντι εἶναι 632, 34
—οντος ex ων 226, 40. —όντος ex ούς 615, 23
—όντων pro ἔτωσαν, Att. 7, 2
ὄνυμα Aeol. τὸ ὄνομα 696, 3
ὀνυξ 626, 41. ὀνυχίζειν seu ὀνυχίζεσθαι 127, 41, 43. Ὀνυχίνη 329, 13
ὀνῶ signif. div. 626, 9. ὀνῶ τὸ ὠφελῶ 28, 43: 130, 11: 618, 25: 626, 17: τὸ βλάπτω 607, 39: τὸ μέμφομαι 626, 14: fut. ὀσω 606, 32. ὀνῶ τὸ ἀπολαύω 130, 8
ὀνώδης ὁ ἡ 458, 29
ὀνῶνις ἡ 626, 35: Nicand. Ther. ἡ πολύγωνος ὄνωνις.
—οξ foemin. 490, 18
ὀξεῖα f. pro ὀξέα 814, 45. ὀξεῖαι νῆσοι 453, 10. ὀξεινός 625, 53. ὀξίς ἡ 626, 48. ὄξος τὸ 626, 51: 627, 5. ὀξυβελής 627, 1. ὀξυδερκείς 284, 7. ὀξυδερκεῖν 80, 2. ὀξυήκοος 430, 26. ὀξύηχος 269, 28. ὀξυθύμια τὰ 626, 44. ὀξυκάρηνος 404, 26. ὀξυκέφαλος 798, 17. ὀξυλαβῆσαι 626, 47. ὀξύνω 627, 2. ὀξυνόμεναι λέξεις 409, 19. ὠξυμμένος 51, 39: 798, 19. prim. ὀξύς 626, 49. ab eodem ὀξύφωνα μέλη 577, 57: ὀξύχειρ 53, 37: ὀξύχολος 53, 38: ὀξυωπές 284, 10: ὀξυωπίστατον 233, 12
—οος proparoxyt. 613, 30. —οος ὄη οον 143, 35
ὄου f. pro οὗ 614, 34, 40
ὄπα τὴν φωνήν 627, 7
ὀπαδός 627, 10
ὀπάζω 627, 12, 26
ὀπαῖα d. 111, 19
ὀπάος et ὀπάων 627, 24
ὄπατρος 627, 33: et ὄπατρες pro ὁμόπατρες 637, 21. item alpir. ὄπατροι pro ὁμόπατροι 457, 26
ὀπή seu ὄπις 627, 18, 39: 628, 49.
ὀπα) τῶν ὤτων 344, 47
ὄπη adverb. 78, 29: 627, 42
ὀπηδός 627, 21. ὀπηδῶ et ὀπηδεύω 627, 21
ὀπήτιον 627, 43
ὀπία pro πίονα † 672, 20
ὀπίζεσθαι 233, 34: 627, 47. ὀπίζω τὸ ἐπιστρέφω et τὸ ἀπολουθῶ 628, 7
ὄπιθεν 628, 10
ὀπίπης in compos. 654, 54. sic ὀπιπεύεσθαι 623, 5. usitatius ὀπιπτεύειν 627, 55
ὄπις ἡ 627, 44: 628, 8
ὄπισθεν 628, 9: Aeol. ὄπισθα 559, 32. ὀπισθόδομος 627, 52. ὀπισθόρμητος 184, 19: 648, 30: 649, 4. ὀπισθοφύλαξ 729, 16. ὀπίστατος 628, 13. ὀπίσω 628, 1
ὀπλή 628, 22: 811, 16
ὅπλον et ὅπλα 628, 14. ὁπλομαχικὴ τέχνη 479, 50. ὁπλότεροι 628, 24
ὁποῖος 636, 50. ὁπός ὁ 628, 39
ὁπόταν seu ὁπότε ἄν 636, 31
ὁπότερος 628, 34
ὄπτη p. pro ὄπῃ 628, 38. sic ὁπποῖος 628, 38: ὁππότερος 662, 30
ὄπτα seu ὄππατα Aeol. 624, 19
ὀπταλέας 629, 3. ὀπτανεῖν 629, 7: et ὀπτάνιον 629, 12: Ion. ὀπτανήτιον 629, 9
ὀπτασία ἡ, visio 491, 31. ὀπτης 291, 20. ὀπτικῶς ἔχειν 485, 18, 20. prim. ὀπτικός, video 14, 11: 232, 14: 291, 20: 627, 55: 635, 53: 644, 6, 15: 786, 16. ὄπτω et ὀπτῶ 236, 17. ὀπτῶ diversum ab ὄπτω 464, 2
ὀπυίω defect. 72, 24. ὀπυιομένη 628, 47
ὄπωπα 628, 56. ὀπωπή 596, 50: 628, 48
ὀπώρα ἡ 628, 46. ὀπῶραι anni tempus 596, 29. ὀπωροπώλης 222, 52. ὀπωροφορεῖν 628, 45. ὀπωροφυλάκιον 823, 18
ὁπωσδήποτε 59, 16: 152, 48, eadem signif. τὸ ὁπωσοῦν μέτρον, mensura quocumque modo fiat 533, 10. ὁπώσποτε 287, 28
ὁράς f. pro ὁρᾷς 637, 43. ὅρασις 629, 26. ὁρᾶται act. signif. 547, 30
ὀργᾶν 629, 39
Ὀργανθὼν pro Ἀργ. vulg. 513, 30
ὄργανον 629, 43
ὀργάς ἄδος 629, 28
ὀργάσαι τὸ πηλοποιῆσαι 629, 33
ὀργεῶνες 226, 18: 454, 2: 629, 22
ὀργή 629, 13
ὄργια τὰ 629, 23, 38. ὀργιάζειν 629, 23. ὀργιαζόμενος τῇ θεῷ 220, 22
ὀργίζω d. 730, 54. ὀργίζεσθαι 583, 24
ὀργιῶνες οἱ 468, 42
ὄργυια 305, 36: et ὀργυιά 14, 25: 305, 37: 629, 46. ὀργυιαμένους φώσσωνας 804, 25
ὀργῶ ᾷς ᾷ 629, 49. ὀργῶντες 629, 49
ὀρθιναία σύνθεσις 647, 23. sic ὀρθιναίως 348, 10, ex Latina lingua.
ὀρέγδην 629, 57. ὀρεγνύω et ὀρέγνυμι d. 251, 29. ὀρέγω 629, 40, 47. ὀρέγω τὸ ἐκτείνω 634, 52: τὸ ἐπιθυμῶ 629, 14, 43, 50. ὀρέγω τὸ διεγείρω 629, 45: rectius ὄρω v. 17
ὀρείαυλος 630, 22
ὀρειβάτης ὁ 504, 3. Ὀρειβάσιος 461, 25
ὀρειγενής 630, 22
ὄρειος 422, 21
—ὄρειος ab ωρ ορος 660, 43
ὀρεῖται 633, 13
ὀρείτης ὁ d. 604, 46
ὀρείτυπος 629, 52
ὀρειφοίτης ὁ 461, 27
ὀρείχαλκος 630, 51
ὀρεκτός, et ὀρεκτῆσι μελίῃσι 629, 57
ὀρεσίβατος 629, 54
ὀρεσκεύειν 630, 9. ὀρέσκιος 629, 56. ὀρεσκῷος 630, 11
ὀρέστερος 807, 11
Ὀρέστης d. 510, 1: genit. Boeot. Ὀρέσταο 154, 5: Ion. Ὀρέστεω 153, 48
ὀρεστιάδες νύμφαι 604, 2
κατ' ὄρεσφι 627, 29: 645, 6
ὀρεύς ὁ 630, 2
ὀρεφοίτης ὁ 461, 27
ὀρέχθεσθαι 371, 27
ὀρέω pro ὁράω Ion. 621, 38
ὄρη Dor. pro ὄρα 478, 14
ὄρηαι f. 621, 56: 630, 8
ὄρηος Lacon. 32, 8
ὀρῆς Dor. 352, 7. ὀρήσω pro ὁράσω L 633, 19
ὄρθαι pro ὤρθαι, ab ὄρω 631, 5
ὀρθογόη 631, 4. ὀρθοθύρη 634, 8. ὀρθοκραιφάων 631, 7. prim. ὀρθός 630, 55: et 55, 16: at ὄρθος subst. 591, 28. ὀρθοτονεῖν 123, 23. ὀρθοτονεῖται 542, 14. ὀρθοτονητέον 124, 10. ὀρθοτονουμένη λέξις 616, 27: et 294, 35
ὄρθρος ὁ 631, 12. ὀρθρογόη 631, 4
Ὀρθώσιος 153, 41: 156, 8. ὀρθωσία Diana 631, 2. Ὀρθωσία et Ὀρθωσιεύς 389, 9
ὀρίγανον 630, 18. ὀρίγανος masc. et foem. gen. et ὀρίγανον neutro 630, 46. ὀριγανόεσσα χαίτη Nicander Theriacis v. 65.
ὀριγνῶ ᾷς ᾷ d. 673, 37: et 619, 36
ὀρίνω 58, 30, 36: 630, 15
ὀριοδεῖται 632, 32
ὁ ὁρισμός, praefinitio divina 98, 26
ὁρισταί οἱ, magistrat. 632, 30
ὁρίτροφος 630, 26
ὁρκάνη ἡ 632, 25
ὅρκος ὁ 631, 15. ὅρκιος 631, 20. ὅρκιον 631, 26. ὁρκῶ οἷς οἷ 526, 57
ὀρμαθός 631, 47. ὁρμαθοὶ ἀκροδρύων 303, 19
ὁρμαίνω d. 101, 20. ὁρμᾶν 631, 38
ὁρμασθός d. 197, 24
ὄρμασται f. 631, 49
ὁρμεῖν 381, 5: 631, 38
ὅρμενος f. 151, 43: et ὅρμενος 631, 42. ὅρμενα λαχάνων 161, 5
ὅρμημα 618, 10: pl. ὁρμήματα 631, 46
ὁρμιά ἡ 631, 34. ὁρμιός 554, 7
ὁρμίσαι 631, 32. ὁρμίσκος 782, 17
ὅρμος ὁ 631, 30. ὅρμοι ἐξ ἠλέκτρου 425, 15
ὁρμῶ d. 337, 3: ut coniugatione, ita et signif. differt 631, 36
ὄρνεον 631, 52. ὀρνεοσκόπος 619, 46
ὄρνις ιθος 632, 2: et 631, 57: ι producit Attice 632, 8. ὀρνιθάριον 513, 11. ὀρνίθεια κρέα 516, 13. ὀρνιθευτής ὁ 632, 18. ὀρνιθοκλόος 632, 18
ὀρνύω 632, 21. ὄρνυμι 632, 23. ὄρνυθι imper. 632, 23
Ὀροβάσιος c. 461, 25
ὄροβος 632, 26
ὀρόγυια 633, 5
ὀρόδαμνος 632, 57
ὀροθέσια τῆς γῆς 632, 39
ὀροθύνω 633, 8
ὀροίτυπος 297, 30: 633, 28
ὄρος τὸ 632, 45. ὀρός seu ὀῤῥός 349, 27: 632, 47. ὄρος 632, 27, 34. ὄρος τί 349, 24. ὄρος in praediis 159, 21
ὀρούειν 351, 54: 632, 49. ὀρούεινε 632, 56. ὄρουσε pro ὤρουσε 632, 49

ὀροφή 634, 29
ὀροφοίτης c. 461, 27
ὀροφῶσαι 371, 55
ὀρόω poet. pro ὀρῶ 536, 36. ſic ὀρόων 113, 56: ὀρόωσα 659, 54: ὀρόωντε 633, 18
ὄρπηξ 632, 57: et 103, 54: plur. ὄρπηκες 112, 14: et ὄρπηκες 631, 57
Ὀῤῥοΐνη, Oſroene 249, 18
ὀῤῥός 633, 46. ὀῤῥωδῶ 633, 38
ὄρσες ſeu ὄρσεο 232, 16. ὄρσεο ſ. 111, 12: 633, 49. ὄρσο κύον 512, 30
ὀρσοθύρα 705, 45: Ion. ὀρσοθύρη 633, 57. ὀρσόθυρα pro ὀρσοθύραν vulg. 705, 45
ὀρσολόπος ὁ 634, 11
ὀρσορόκα ſeu ὀρσορόα 634, 7
ὄρσουσα 306, 14. ὄρσω Aeol. 111, 12: 548, 18: 633, 53: 648, 31
ὀρταλίζειν 634, 13. ὀρτάλιχος 634, 23
ὀρτάρια, παννία 672, 3
ὀρτή pro ἑορτή 634, 12. ὀρτός ὁ d. 528, 56: 630, 55: 648, 28
ὀρτυγοκοπεῖν 524, 33
ὀρτυγομήτρα 634, 24
ὄρυγμα, caelum 233, 9
ὀρυγμαδός ſeu ὀρυμαγδός 633, 32
ὀρφανός ὁ 634, 25. ὀρφανικοὶ οἶκοι 788, 52. ὀρφανοτροφεῖον 187, 16
ὀρφνός ὁ 634, 26: 636, 8. ὄρφνη ἡ 634, 28. ὀρφναῖος 634, 28
ὄρφος, Attice ὀρφῶς 635, 37
ὄρχαμος ſ. 129, 17: 634, 32
ὄρχατος 634, 34
ὀρχηθμός ὁ 441, 27. ὀρχησταί 634, 47. ὀρχήστρα 743, 33, 38
Ὀρχομενοί duo 635, 4
ὀρχός 634, 35, 47
ὀρχῶ ſeu ὀρχοῦμαι 634, 51
ὄρω τὸ διεγείρω 111, 11: 184, 20: 528, 55: 629, 17: 630, 15, 56: 631, 39: 632, 21: 633, 15, 52: 634, 16: 637, 26: 642, 5: τὸ ὁρμῶ 632, 46
ὀρῶ τὸ διεγείρω καὶ ὁρμῶ 633, 12
ὀρῶ et ὀρῶν 633, 10
ὀρώδεις τόποι 208, 4
ὀρῶν, montium 751, 47, 49, 51: et ὀρέων v. 50
ὀρώρηκα Att. 372, 54
—ος monoſyllabum reduplicationem aſciſcit 544, 17. in ος monoſyllaba cur nulla 635, 21. —ος diſyllabum barytonum 453, 2: 591, 24. —ος diſyllaba oxytona ſignif. activa; barytona, ſignif. paſſ. 686, 11. —ος diſyllabum oxytonum purum maſculini generis, ancipitem in penultima ſi habeat, eandem producit 553, 50. —ος ſubſt. ex ός adiect. 191, 53. —ος ex ων 92, 42. —ος et η finita 261, 17. —ος pro ους in nominativo ſing. 681, 1. —ος barytonum ex oxytono in propriis nominibus 475, 20. —ος paroxytonon, in compoſ. proparoxytonon 531, 48. —ος purum uniusque generis, in quibus oxytonum, et in quibus properiſpomenon 555, 17. —ος cum alio compoſitum, amittit finale ς 579, 38
—ος c. ex α et η 105, 25: 182, 32. —ος compoſ. ex neutris in ος 399, 5. —ος compoſ. barytona 215, 1: proparoxytona 26, 26: 37, 12: 52, 53. —ος compoſita cum εὐ, proparoxytona, excepto εὐεργός 394, 46. —ος compoſ. e verbis diſyllabis circumflexis, proparoxytonon 694, 44. —ος compoſita ex verbis, pro actionis paſſionisve ſignificatione tonum variant 313, 11. —ος in compoſ. alias barytonon, in quibus oxytonon 250, 28. —ος finita compoſita, octuplicem compoſitionem habent 461, 14
—ος η ον, niſi vocalis, aut liquida ρ, praecedat 143, 27. —ος communis generis 143, 31. —ος compoſita, communis generis 143, 38: 399, 14
—ός ex εύω 445, 43. —ός oxytonon in compoſitione fit proparoxytonon 269, 6: 347, 12: 474, 17. —ός compoſita oxytona quae 215, 5
—ος neutrum, barytonum univerſaliter 727, 1. —ος neutrum ἐpſilon habens in penultima 319, 19. —ος neutrum ex υς 626, 51: ex ας 93, 8: 639, 3. —ος pro ας Ionice vel Dor. 257, 8. —ος neutra e verb. in ω 225, 41: 295, 60: 319, 6: 367, 55: 409, 48. —ος neutrum et maſculinum in ὄσσος, σκότος, ἔλεος 635, 55. —ος neutrum pro η foem. 747, 28. —ος neutrum et η foem. pro eodem 597, 18. —ος neutra quae ει et quae ι pro ο in compoſitione capiant 630, 19
ὅς ſignif. q. hab. 635, 12. ὅς, articulus poſtpoſ. ſeu pronom. relat. 614, 18, 30. ὅς, is, pronom. 314, 18: 416, 33. ὅς ἥ ὅν, ſuus a um 314, 20: 618, 56. ὅς ἄν, quicumque 635, 19
—οσαν pro ον in tertia pl. Boeot. 282, 55
ὀσημέραι 635, 47
ὁσία ſeu οὐσία d. 461, 53. ἡ ὁσία τῶν τεθνηκότων 178, 54. ſic τὴν ὁσίαν ποιεῖν 178, 51
—όσιοι numeralia 80, 41
ὅσιος 635, 41: et 156, 11: 178, 55
Ὄσιρις 209, 32
—οσκον Ion. 284, 24, 26
ὅσον κατ' ἀναλογίαν 791, 51
ὀσπριον per ι 635, 48
Ὀσροήνη reg. 249, 17, et Suid.
ὄσσα ἡ 635, 50. ὄσσα οἱ ὀφθαλμοί 522, 43: 525, 18. ὄσσε, oculi 635, 53. ὄσσετο 636, 2. ὀσσόμενος 636, 1. ὄσσος ὁ ὀφθαλμός 766, 56. ὄσσος, neutr. et maſc. 635, 55. ὄσσοι, οἱ ὀφθαλμοί 80, 4. ὄσσω τὸ βλέπω 80, 4: 522, 45: ſ. 14, 11: Aeol. pro ὄπτω 562, 5: 673, 11: poet. def. 232, 15
ὀστᾶ ſ. 152, 25: 489, 14
ὀσταφίς ſ. 636, 5: idem ὄσταφις 431, 1, et Heſych. ſic ἀσταφίς et ἄσταφις.
ὀστέον 636, 8. ὀστεόφι ſ. pro ὀστοῖς 450, 8: 452, 18
ὅστις, ἥτις, ὅ τι 636, 42: et 614, 30
ὄστλιγγες 636, 11
—οστός numeral. deriv. 297, 39
ὀστοῦν ſ. 116, 12: 489, 18: 623, 35
ὄστρακον 636, 10. ὄστρακος pro ὀστράκου 515, 45. ὀστρακίνδα 402, 40. ὀστρακισμός ſeu ἐξοστρακισμός 325, 14
—οσύνη d. 275, 43, 45
ὀσφύς 636, 19. ὀσχεός 636, 26
ὄσχη τὸ κλῆμα 170, 50. ὀσχοφορία ἡ 619, 33. eadem ω pro ο initiali capiunt.
—όσω quae faciant in futuro 147, 48
ὄταβος ſeu ὄτοβος 615, 57
ὅταν, ſeu ὅτ' ἄν— 636, 28: α correpto 5, 45
ὅτε ἀποστῇ, pro ὅταν 306, 4. ὅτε ἄν et ὅταν 636, 30. ὁτὲ μὲν— ὁτὲ δὲ 661, 51
—οτε adverb. 320, 23
ὀτέοισι ſ. pro ὅτοις ſeu οἷς 636, 52
—ότερος ότατος 227, 29: 275, 45. —ότερος ex ος communi, an et ipſum commune 794, 21
—ότης verbal. 258, 3
ὅ τι pro ὁτιοῦν 384, 20. ὅτι, coniunctio et nomen relativum 636, 40. ὅτι, ſubaudito verbo σημείωσαι, aut alio eiusmodi 816, 52. ὅτι ſuperfluum 540, 10: 663, 55: 675, 57: ὅτι cum infinitivo, pleonaſt. 362, 44: 675, 37: 753, 4. ſic pleonaſticum cum participio accuſ. 755, 50: omiſſum 201, 53: 315, 5. viſe Not. ad 77, 55. ὅτι pro πότερον 305, 47. ὅτι δὲ, elliptice 300, 21. ὅτι μὴ, niſi, ſolum 673, 24. ὅτιη pro ὅτι 758, 9
ὅτις pro ὅστις 614, 25. ſic ὅτινας pro οὕστινας 636, 33: ὅτισι pro οἷστισι: et ὅτοισι pro ὅτοις 636, 34
ὄτλος 636, 36. ὄτοβος 636, 55
ὅτου pro οὗτινος 403, 7. ὁτουδήποτε τόπου 644, 40
ὀτραλέως 637, 1. Ὀτρεύς 637, 8. ὀτρηρός 637, 13
ὄτριχες 637, 21
ὀτρυγηφάγος 167, 25: 637, 24
ὀτρύνω 637, 26
ὅττι relative pro ὅτι 636, 48. ὅττινας pro οὕστινας 449, 37
ου pro ο Ionice 607, 34: pro ω Dorice 450, 24: pro υ Boeotice 632, 52
τὸ οὐ ἀρνητικόν 641, 52, et ἡ οὐ ἄρνησις 640, 10, 26. οὐ negativa pleonasmos quos admittat 638, 10, 18, 33, 36, 43. οὐ μὰν 354, 17. οὐ μὴ cum ſubiunct. 585, 53. οὔ ἐθεν 124, 11: 498, 21: 638, 7. οὔ σε ἔοικε 637, 52. οὐ θήν μιν 638, 15. οὔ, in fine commatis 655, 11
οὗ, ſui, pronom. 314, 18: οὗ imperative ſ. ex ἕο 483, 38: 688, 40
οὐαί adverb. 647, 8
οὖας τὸ οὖς 638, 54
οὐδαῖος d. 539, 19
οὐδαμά ſeu οὐδαμῇ 95, 32. οὐδαμῇ et οὐδαμῶς 440, 6. οὐδαμόθεν 95, 30: 639, 15. οὐδαμῶς 95, 32: 639, 14
οὖδας τὸ 93, 19. οὔδει πλῆντο 676, 47
οὐδείς οὐδενός 305, 2: 639, 16: comm. gen. † 305, 16. οὐδένες, οὐδένων 305, 15: 709, 56. οὐδένων ab οὐδείς 639, 30. οὐδὲ pro οὐ 700, 36: et 520, 46. οὐδενόσωρα 208, 49: 639, 35. οὐδενῶσαι 350, 25
οὐδέτερον 639, 45: 640, 9. οὐδέτερα ῥήματα quae 401, 12. οὐδετέρως λέγεται 229, 32: 788, 23
οὐδίζω 93, 17. οὖδος pro οὖδας 93, 8: 639, 3. οὐδός ſ. 615, 9
οὔθεν pro οὐδαμῶς 498, 23
οὖθαρ ατος 491, 28: 640, 20
οὐθέν pro οὐδέν 640, 15, 25
οὐθέτερον 640, 11, 18
οὐί pro οὐ 638, 47. οὐκ pro οὐ 638, 11. οὐχ ſequente vocali tenui 638, 34, 38. in οὐκ κ magis ad ſequentem dictionem quam ad ipſum οὐ pertinet 638, 31. οὐκ ἄγω 638, 27. οὐκί Ion. pro οὐχί 624, 16 638, 44, 48
οὐλαμός 640, 28: oxyt. 804, 19
οὖλε καὶ χαῖρε 208, 26: 640, 39 57
οὐλή ἡ baryt. 392, 50. οὐλὴ ἡ κριθή 641, 36: plur. οὐλαί 257, 55. οὐλή ἡ 208, 27: 392, 51: 640, 42, 57
οὔλιος ἀστήρ 641, 6
οὐλοκάρηνος 640, 37
οὐλόμενος 641, 19
οὖλον τὸ ſubſt. 641, 15. οὖλος 640, 33: 641, 12, 14, 20. οὖλος ὁ ὑγιής 621, 22. οὖλος ἄρτος 641, 55. οὖλος 640, 50. αἱ τρίχες οὐλαί unde 640, 29
οὐλοχύται 641, 29
οὐλυμπόνδε 761, 52
οὐλῶ τὸ ὑγιαίνω 640, 57: 641, 21
—οῦμαι paſſ. ab ῶ 509, 2
οὐμέντον Siculi 155, 48
οὑμός ſ. ὁ ἐμός 641, 40
οὖν, utique etiam 98, 25: nempe 697, 2
—ουν ex maſc. ους 116, 11: et —οῦν ex οῦς 116, 12
οὕνεκα ſ. pro οὗ ἕνεκα 641, 44. ſic οὕνεκεν 665, 45
Οὖπις 641, 54. οὔπω 641, 51
οὖρα τὰ ὅρια 642, 36. οὐρά ἡ 642, 4. οὐρὰ τὸ αἰδοῖον 59, 55. οὐρά, orn. muliebre 790, 21. οὐρά militaris 729, 14. οὐραγός 729, 16. οὐραγία 729, 15. οὐράδιον 105, 36: 172, 24: 642, 3. οὐραῖα πτερά 513, 15
Οὐρανίαφι 800, 10. οὐρανίσκος 642, 17. οὐρανομήκης ὄρος 623, 11. prim. οὐρανός 642, 9: 828, 14
οὐρεῖν τὸ φυλάττειν 54, 32

οὐρεσιφοίτης 642, 22
οὐρεύς ῆος Ion. 630, 4
τῆς οὐρίας πλεῖν 548, 55
οὐρίαχος 709, 8
οὐριοδρομήσαντες 642, 38
οὖρις ἡ 642, 40
—ουρις compos. 474, 1
οὐροδόχον ἀγγεῖον 83, 52: 548, 55
οὖρος 642, 23. οὖρος ἄνεμος 104, 4: 348, 56. οὖρος ὁ φύλαξ 353, 35. οὖρος καὶ ὅρος, custos 460, 21. οὐρῶ τὸ φυλάττω 460, 21: 511, 9: 534, 5: 642, 10, 25
εὐρώδης γονή 630, 6
οὖς ὠτός f. 639, 1, 8. οὖς monoptoton 462, 47
—ους in nominibus vel oxytonum est, vel circumflexum 615, 29.
—ουν neutra nulla sunt 639, 9.
—ούς όντος particip. 615, 23.
—οῦς f. ex όεις όεντος 64, 6: 674, 27. —οῦς οῦν 116, 12
οὖσα τά 642, 43
—οῦσα pro όεσσα 505, 15
—οῦσαν pro ουν B. 282, 33
οὐσία ἡ 642, 41: et 350, 33. οὐσίας ἐστὶ τῆς πρώτης 309, 15
—ούσιος ex ων d. 227, 12
οὐτά με f. 642, 47. sic οὖτα κατὰ λαπάρην 637, 47. οὐτάζω 110, 52. οὐτάμεν et οὐτάμεναι f. 642, 52. οὐτάμενος 46, 4: 330, 48: plur. οὐτάμενοί περ 552, 27: 642, 50
οὔτε —οὔτε 640, 14
οὐτειλή ἡ 410, 6
οὔτημι d. 642, 51
οὐτιδανός 643, 4. οὖτις compos. 639, 16: 643, 5, 13. οὔτιν pro αὔτινα 643, 16, 19. Οὖτις ὄνομα 643, 8, 13. Οὖτιν, ut Πάριν 643, 19
οὗτος 643, 21. ὦ οὗτος 643, 25.
—οῦτος in compos. 762, 55.
οὑτοσί f. 341, 46: 508, 36, 49: 643, 21, 29
οὕτω pro οὕτως 643, 32, 42. οὕτως, deinde 543, 57. οὕτως 638, 41: 643, 37: 820, 52. οὕτως bis positum, alterutro in loco pro ὡς 774, 36. οὕτως pro ἑαυτῶς 237, 31
οὐχ sequente aspirata 638, 34, 40. sic οὐχ ἅπτομαι 638, 18, 28. οὐχ ὁρῶ 638, 27. οὐχ οὕτως 638, 40. οὐχὶ pro οὐ 607, 29: 638, 43: an apostrophum admittat 638, 21
—ουχος compos. 432, 24
ὀφείλω 643, 36. ὀφειλή 644, 3. ὀφείλημα τὸ 643, 56. ὄφελος seu ὄφελος 643, 47. sic ὄφελος 643, 44
ὀφέλλειν 613, 1: 643, 55. ὄφελος indeclin. 643, 51: monoptoton 462, 47. ὀφελτρεύω 644, 2
ὀφθαλμός 644, 15: 817, 28: 828, 30. ὀφθαλμὸς βασιλικός, explorator reg. 278, 9. ὀφθαλμοὶ ἀμπέλων 80, 10. ὀφθαλμία d. 461, 43. ὀφθαλμικὸς ἰατρός 30, 2. ὀφθαλμιῶ ὡς ῷ 400, 54. ὀφθαλμιῶσιν 644, 22
ὄφις 644, 6. ὀφιακός pro ὀφικός 644, 10. ὀφιόκερατος 287, 13.
ὀφιοφάγος 464, 43. Ὀφίων ὁ 471, 52
ὀφλω 644, 12: defect. 252, 9
ὄφρα 644, 24
ἡ ὀφρύς 720, 3: plur. ὀφρῦς 644, 30. ὀφρυάζειν 644, 42. —οφρυς compos. 246, 15
ὄχα adverb. 349, 32: 644, 47.
ὄχ' ἄριστος 644, 44
ὄχανον τὸ 436, 54: 644, 51. ὄχανα clypeorum 489, 38
ὀχεῖον 645, 12. ὀχεύς 742, 31
ὀχεύω f. 586, 7: 645, 1: 761, 10
ὀχετηγός 77, 14
ὀχετοκράνια τά 644, 48
ὀχεύς 433, 41: 592, 14, 19: 644, 54: 761, 41
ὀχή d. 685, 11. ὀχὴ ἡ τροφή 7, 56: 27, 32: 401, 15: 695, 8
ὄχημα τό 409, 42: 645, 16
ὄχθαι αἱ 645, 17, 27
ὀχθηρός 228, 20. ὀχθήσας 645, 24. ὀχθήσατο 636, 39
ὄχθοιβος Attic. 570, 53: et ὄχθοιβος 311, 5. prius agnoscit etiam Suidas; posterius Hesychius. pro eodem ὄχθωβος 645, 22
ὄχθος ὁ κόπος 401, 16
ὄχθωβος: vide ὄχθοβος.
ὀχλεῖν 592, 14, 23. ὄχλησις 645, 36. ὀχλίζειν 592, 14: 645, 35.
ὀχλοκοπεῖα † 444, 16. prim.
ὄχλος 645, 29, 36
ὀχμάζω 645, 38. ὀχμὸς ἄδος ἡ 645, 43
ὀχμός d. 645, 41. ὀχμοί seu ζυχμοί 574, 56
ὄχνη seu ὄγχνη 645, 47
ὄχος 592, 13: 645, 14
ὀχυρός d. 405, 16. ὀχυρώτερος per ω mega etiam in vulg. 697, 20
ὄψ ὀπός ἡ 627, 8: et 432, 38, 44. ὄψ ἡ φωνή 396, 55: 471, 30: 708, 1: 826, 19
ὀψάριον et ὀψαρίδιον 241, 7: 605, 6: 646, 15, 18
ὀψέ 646, 4
ὀψείω d. 220, 47: 231, 46, 50: 449, 43: 750, 55. ὀψείοντες 485, 18: 646, 19
ὄψεσθε an praes. temp. 646, 19
ὄψι pro ὀψέ 646, 8. ὀψία ἡ 646, 1. ὀψίγονος 646, 11. ὀψίζω d. 263, 24. ὀψιμαθής 646, 13.
ὄψιμος d. 480, 26
ὄψις ἡ 645, 52
ὀψιτέλεστος 250, 29: 646, 11
ὄψον 646, 14. ὀψοποιεῖν 489, 55.
ὀψοφάγοι 568, 6
—όω d. ex οω 131, 52. —όω poetice pro ῶ ex άω 536, 36: 556, 6. sic —όων pro ῶν 113, 54. —όωσα pro ῶσα 113, 48.

Π

π geminatur a poetis metri causa 628, 37
πᾶα f. pro πᾶσα 646, 37
Παγάση op. Thessal. 646, 39. Harpocr. et Suidae Παγασαί ex Demosthene, ut Τραγασαί. Παγασαῖος Ἀπόλλων 646, 39
παγγενῆ adverb. 647, 52: repetitur et παγγενεί, ut πανοικεί.
παγεὶς ἵππος 646, 47. παγετός d. 179, 48. παγὶς ἡ 646, 43.
πάγιος d. 837, 21: 646, 46, 48. παγιῶ ἄσω, et παγιωθείς 646, 45
παγκρατής c. 292, 20. παγκρατιαστής 647, 3
πάγος ὁ 646, 49, 52: et 139, 13
πάγουρος ὁ 491, 52: 646, 51
πάγχυ 647, 1
παθητικά generaliter, comprehenso etiam τῶν μέσων genere 237, 16. sic παθητικοῦ τύπου ἠγορασάμην καὶ κατηρξάμην 754, 22: ὁ παθητικός, ἐτυχόμην 755, 16: itemque παθητικὸς ἀόριστος pro μέσος 799, 22: et παθητικὴ μετοχή pro μέση 641, 24: παθητικῶς, de verbo medio 353, 46. similiter παθητικὸν μέσου ἀορίστου δευτέρου 466, 6. ὁ μέσος παθητικὸς coniuncta 304, 9: 499, 20. μέσος δεύτερος ἀόριστος παθητικός 367, 40
ἔπαθεν ἀναδρομὴν τοῦ τόνου 200, 10. ἔπαθε χρόνου ὑπερβιβασμόν 40, 29. ἔπαθεν ἐπέκτασιν 542, 11. ἔπαθε πλεονασμόν 507, 24. sic κατὰ πάθος ὄντα 312, 35. πάθη multa in uno eodemque verbulo 637, 38. πάθος ut in significatione, ita et in voce 566, 6. περὶ πάθους seu περὶ παθῶν liber citatur 382, 30. περὶ παθῶν liber citatus 481, 15. sic 515, 27: 601, 28: (plenius τὸ περὶ παθῶν 619, 38:) 620, 37, 47: 621, 56: 624, 21: 634, 11: 636, 7: 638, 17: 639, 8: 643, 20: 651, 29: 654, 13: 655, 12: 659, 47, 50: 663, 57: 665, 44: 667, 24: 672, 49: 675, 51: 678, 45: 681, 3: 685, 3: 697, 53: 723, 18: 748, 21: 754, 5: 758, 21: 765, 35: 790, 40, 48. τὸ περὶ παθῶν citatur, praemisso paulo ante Herodiani nomine 684, 57
παιάν 657, 3
παίγνιον τό 480, 49: et 135, 8
παιδεία 657, 48
παιδεραστής 646, 56, et Suidas. παιδερασταί et παιδεραστία cur ἄγριοι dicti 13, 47
παιδεύω d. 657, 47. παίδευσις 657, 48
παιδιά ἡ 657, 50: Att. παιδία 657, 52. παιδίζω 657, 36. παιδίον 657, 57. παιδνός 657, 55: et 12, 5: 48, 16
παιδοπίπης 654, 56
παιδοποιΐα quadruplex 236, 25
παιδοτρίβης 61, 11
παίζω 657, 35
παιήων 657, 3, 14, 20. παιῆον ἰήϊε 469, 47
παῖπαλος 657, 29: Hesychius παιπαλός, ἄρρην νήπιος.
παίω seu πένω 722, 43
παιπάλη ἡ 659, 21: 661, 16. παιπάλημα τό 657, 34. παιπαλόεις 658, 2. παιπαλόεσσα γυναῖκες 515, 7
παῖς 657, 38. παῖς 657, 40
Παισός op. 119, 33: 658, 1
παιφάσσουσα 658, 7
παίω παίσω † 119, 20: 554, 15: rectius παίω παίσω 517, 9
παίων ἐπίτριτος 285, 29. παιών d. 657, 13. Παιών ὄνος, et Παίων ονος 583, 40. Παιών gentile 657, 35. Παιών ὤνος 583, 43. παιωνίσαντες 657, 17
πακτῶσαι 288, 50
παλάζω σω 661, 5
παλάθη σύκων 418, 49
πάλαι ω correpto 647, 9
Παλαίμων 647, 19. Παλαίμων Hercules 511, 28. ὁ Παλαίμων 130, 42
παλαιός 647, 5. παλαιὰ γυνή, vetula 239, 23. τὸ παλαιόν, olim 712, 20
παλαιστή 285, 18: 293, 22: 647, 23
παλαιστική, f. τέχνη 647, 20
Παλαιστίνη 647, 22
αἱ παλαιστρικαί 765, 39
παλαίτερος 791, 4. παλαίτερον 266, 45
παλαιφαμένης ἄγνοιο 595, 35. παλαιφαμένης δρυός 647, 13. παλαιφάτου δρυός 647, 13
παλαίω 647, 21: 648, 8. παλαῖσαι, lucta vicisse 679, 49
παλάμη ἡ 647, 40: 649, 6. ἐν παλάμῃς 166, 42. παλαμᾶσθαι 647, 50: 649, 7. παλαμήσασθαι 118, 2. παλαμναῖος 647, 43: 649, 10
παλάσσειν 648, 11. παλάσσω τὸ βρέχω 670, 35: fut. ξω 661, 9
παλγαί, sordes 725, 48
Παλεῖς, Cephall. pop. 507, 31. Polybio Παλαιεῖς.
πάλη ἡ 647, 56: 648, 16: 650, 3. πάλη ἡ παιπάλη 661, 9
πάληξ seu πήλαξ 669, 43. sic παληκίζω et παληκισμός 669, 46
παλιός B. 32, 6
παλιγκάπηλος 648, 49
παλίγκοτος 648, 22
παλίλλογα 648, 52
παλίμβολος 648, 55
παλιμπετές 649, 4
παλιμπλαγχθέντες 648, 34: 649, 15
παλίμφημα 648, 51
πάλιν 171, 49: 648, 18: 649, 25, 38. παλινάγρετος 648, 25
παλίνη ἡ 650, 3
παλινορμένω 648, 32
παλίνορσος 648, 27
παλινῳδία 648, 38
παλίον, pallium 85, 50
παλιντάλημα τὸ † 657, 31
παλίσκιος 648, 24
παλίσσυτος 649, 27
παλισσύλλεκτος 648, 25, 52
παλίωξις 648, 41
Παλλάδιον 649, 49
πάλλαξ Dor. 649, 57
παλλακὶς ἡ 649, 57. παλλακίνος 793, 50
Παλλὰς ἡ 649, 52
πάλλειν 649, 6, 54: 661, 4. πάλλειν τὸ βάλλειν 649, 51: τὸ βρέχειν 648, 13
πάλος ὁ κλῆρος 111, 39: 661, 3
πάλσις ἡ 394, 56
παλύνειν 648, 7: 650, 1. pass. παλύνεται 397, 52
πάμματα d. 189, 18: 699, 6.

πάμμων 681, 51. idem πάμων 669, 30
πάμπαν 650, 22: α correpto 5, 46
παμπήδην 567, 10
παμπληθεί 650, 54
παμποίκιλος 113, 34
παμφάγος 681, 35
παμφαίνῃσι s. 650, 7. παμφαινων τεύχεσι 425, 37. παμφαίνω def. 232, 6. παμφαλῶν et παμφαλόων 650, 16. παμφανοωντα 559, 8
Παμφίλη, Theopompi comoedia 366, 14
παμφλάζω et παμφαλάζω 682, 14
πάμων: vide πάμμων.
Πάν ὁ 650, 24: et 531, 25: unde dictus 554, 44. at πᾶν, neutr. e πᾶς 655, 31
πάναγρον λίνον 183, 33
πανάγρυπνος 650, 20
παναίολος 113, 56: 531, 51
Πανάκεια ἡ 434, 28
πανάληθες 435, 57
παναριστίδης d. 165, 41
παναχαιός 250, 33
Πάνδαρος 650, 26. Πανδάρεως 650, 27
Πάνδεια fest. 651, 21: item Harpocr. et Suidas: Πάνδια Hesych.
πάνδημος μύλη 659, 18
Πανδίων 650, 31
πανδόκος 282, 1. πανδοκεύς 650, 33. πανδοκεῖα 648, 3. πανδοχεύς 650, 33
Πανδώρη 650, 29
πάνεσσι κακοκνάμοισι 531, 25
πάνεφθος 403, 43: 650, 34
πανήγυρις 424, 10: 650, 37
πανθάνω d. 98, 46: 450, 13: 566, 26
πάνθηλυς 277, 3
Πάνθους s. ex Πάνθοος 453, 5
παννία, panniculi 672, 3
πάννυχος 54, 2. παννύχιος 650, 48. παννυχίς 333, 25: 518, 36
πανομφαῖος 650, 44. πανομφαῖος Ζεύς, et Πανομφαία Ἥρα 768, 53
πανόπαια ἡ 111, 22. πανόπτης 122, 21
πανοῦργος 651, 18. πανουργεία pro ία 700, 50
πανόψιον ἔγχος 650, 39
πανσαγία 650, 52
πάνσοφος ὁ ἡ 480, 34
πανστρατιᾷ 650, 55. sic πανσυδίῃ et πανσυδίην, adverb. 650, 54
πάντα pro κατὰ πάντα 568, 11
Πανταλέων et Παντολέων 102, 23
παντερπής 277, 31
πάντῃ 78, 28. πάντη et πάντως 440, 10. παντί pro πάντῃ 650, 17: 651, 3
Παντοδαπά, liber Asclepiadis 276, 26. περὶ παντοδαποῦς ὕλης liber Favorini 711, 48: ubi etiam nota παντοδαποῦς pro παντοδαπῆς.
παντοῖος d. 29, 48: 224, 40
παντοπώλης 786, 7
παντόφθαλμος 470, 36
πανώλης 776, 9
παός et πηός 669, 31
παπαί adverb. 647, 8: 823, 27
παπᾶς, Latine πάπας 655, 14. πάπας seu πάππας 651, 16. Παπίας α ρ Dor. 552, 54
παππας 133, 53: voc. c. πάππα 651, 5. παππάζειν 651, 6: 656, 4. Παππίας seu Παπίας 651, 16. πάππος 656, 2
παπταίνω 126, 11: 651, 9
πάπυρος similis philyrae cortex 796, 4
παπῶ ᾶς ᾶ 651, 1
παρά praepos. 651, 30. παρὰ τῆς κατεργασίας εἴρηται 629, 30. παρὰ τοῦ ἄρχω συντεθέντα 151, 30. sic 114, 2. at alibi passim cum accus. ut in παράγεσθαι, συγκεῖσθαι, συντίθεσθαι, ac similibus videre licet. παρὰ τὸ συνεχῶς κινούμενος seu κινούμενον 459, 35. παρὰ cum accusativo eadem signif. qua πρός 438, 40. παρὰ superflua 652, 5, 23. πάρα s. 651, 25: pro πάρεστι 123, 53: pro πάρεισι 315, 7: 342, 10: 385, 45
παραβασία 778, 16
παραβλάπτειν 322, 23
παραβλήδην 781, 11, 17. παραβλῶπες 651, 42
παραβολή 654, 20. παραβολῆς δηλωτικὸν ἐπίῤῥημα, i. comparationis 398, 42, 48, 57
παράβυστος 651, 50
παραγγράφεσθαι 391, 47. ὑπὸ μίαν παραγραφὴν τὸ ὅλον λαμβάνεται 398, 55
παραγυμνοῦν 293, 41
παραγωγὴ τῶν προβάτων, pro καταγώγιον 711, 5. κατὰ παραγωγὴν γεγονός 92, 30. παραγωγὴ ἀντωνυμίας οὑτοσί 643, 29. παραγωγὴ Ἀττικὴ 8, 23. παραγωγὴ ποιητική, ut ἔμεναι pro ειν 21, 16. παραγωγὴ διὰ τοῦ δε 416, 21. παραγωγὴ ἡ κατὰ γένη καὶ ἀριθμοὺς προϊοῦσα 762, 52: 763, 1. ἡ παραγωγὴ significationem quandoque non mutat 32, 18. παράγωγος χαρακτήρ 14, 6. ἐκ τούτου παράγωγον ἀναλίσκω 97, 33. παράγωγον ἀπὸ τῆς αἴσης 39, 9. sic 65, 39: 137, 32: 281, 45. εἴδους παραγώγου ῥηματικόν 553, 9. διχῶς παράγωγα 516, 51. τὸ Ἀττικῶς παράγωγον ἔθεν 638, 6. παράγωγον εἰς μι 56, 49. item adverb. παραγώγως παρὰ τὸ 77, 22. primit. παραχθὲν ἐκ τοῦ ἅπαξ 61, 26: παρηγμένος παρὰ ἐνεστῶτα 144, 3. sic παρῆκται παρὰ τὸ— 664, 56. παραχθέντα εἰς δε, derivata in δε desinentia 341, 35
παράδεισος 223, 47: 651, 45
παραδιαζευκτικός 415, 48
ἡ παράδοσις et ὁ τεχνικός citati 263, 49. sic 273, 14: 316, 21: 452, 38: 606, 14: 609, 45. τῇ παραδόσει ἕπεσθαι 417, 8. παράδοσις quid grammaticis 815, 18: 816, 56
παραδῶ ῷς ῷ 495, 5
παραθαλάττιος ἄμμος 817, 39
παράθεσιν τῆς προθέσεως λαβοῦσα, apposita sibi praepositione 306, 2. sic ἐν παραθέσει 190, 33, 39. παράθεσις compositionem imitatur 215, 25. παράθεσις, non σύνθεσις 81, 19: quid differ. 649, 15
παραὶ ποσί, pro παρὰ 652, 11. sic παραιβάτης 432, 23: plur. παραιβάται 279, 33
παραίρια 652, 18
παραιτεῖσθαι 652, 20
παραιτία τοῦ κοιμᾶσθαι 255, 48
παραιφάμενος s. 652, 10
παρακάββαλε 414, 28
παρακαίρια 652, 3
παρακαταβάλλειν et παρακαταβολή 653, 5
παρακαταθέειν τὴν ἡλικίαν 654, 40
παρακαταθήκη 349, 6
παρακατάστασις 652, 57: 653, 3
παρακάτθεο 551, 53
παρακέλευσις 99, 31. παρακελεύσεως ἐπίῤῥημα 186, 37. παρακελευσματικὸν ἐπίῤῥημα 294, 42
παρακοίτης ὁ 441, 41
παράκοπος 651, 55
παρακούειν, perperam intellig. 547, 1
παρακριτής ὁ 435, 44
παρακρούεσθαι 652, 48
παραλαλῶ 651, 31
παραλείψει τοῦ— 4, 31: 287, 52
παραληγόμενα τῷ η 32, 4: τῷ ι 14, 25. sic ἔχουσι τὸ ι παραληγόμενον 172, 11. ἡ παράληξις 397, 28
παράλληλος σύνταξις 631, 51. ἐκ παραλλήλου κείμενα 318, 43. ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ σημαῖνον 11, 21
παραλογίζομαι 119, 27. παραλογιστής 360, 28. παραλογιστικός 360, 26
παράλογος τόνος 617, 15. παράλογοι εἰσὶν οἱ λέγοντες 67, 23. τὴν παραλογίαν αὐτοῦ 807, 57
πάραλος c. 821, 28. ἡ πάραλος s. τριήρης 469, 19: 699, 14
παραλυτικός, paralysi tactus 199, 23
παράμηρον † 610, 17
παράνομος 651, 31
πάραντα τὰ 98, 28
αἱ παράνυμφοι 145, 31
παράξενος 651, 56
παραπαίζων εἰς τὸν— 463, 45
παραπετάσματα 655, 39: 699, 12
παραπλεῖν 651, 35
παραπλῆγες 652, 1
παραπληρωματικόν 382, 7
παραπλήσιος 531, 50
παραπλοκὴ στήμονος 498, 9
παραποτάμιος 587, 1: 719, 6
παραῤῥιπτεῖσθαι 704, 51
παρασάγγης 740, 41: plur. παρασάγγαι 652, 12
παράσημος 652, 6, 53. παράσημα, insignia 711, 18. παρασήμως φθέγγεσθαι 191, 34
παρασκευαστικαὶ ὑετοῦ 774, 2
παρασκήνια 653, 7
παραστάται οἱ 652, 15: 729, 12. παραστατικὸν καιροῦ 646, 13: 692, 4. παραστήσασθαι 652, 56
παρασυλλογιστικός 35, 28
παρασύνθετον σχῆμα 581, 26. παρασύνθετον ὄνομα 11, 24: sic 131, 42: 794, 21. παρασύνθετον ἀπὸ τοῦ ἀσπάζω συνθέτου 155, 56. παρασύνθετα τριγενῆ 643, 10. παρασύνθετα verbalia simplicium accentum retinent 474, 20. παρασύνθετα τῶν συνθέτων τί διαφέρει 269, 4. παρασύνθετον quid 493, 18
παρασχηματίζεσθαι τοῖς γένεσι 675, 16. παρεσχηματισμένοι ἀπὸ ἀρσενικοῦ 67, 34. παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους ἔχοντα, foemininum genus ex se formantia 591, 25: et 579, 13. sic παρασχηματισμὸν οὐδετέρου ἔχοντα 304, 52: 553, 19: 769, 44: et 96, 47. κατὰ παρασχηματισμὸν γίνεται μῆχος ἐκ τοῦ μηχανή 585, 20. κατὰ παρασχηματισμὸν δέῤῥις παρὰ τὸ δέῤῥη 262, 36
παράσχου 126, 19
οὐ παράτασιν σημαίνει ἀλλὰ συντέλειαν, non imperfecti sed perfecti temporis significationem habet 472, 22. παράτασις χρόνου, τί 387, 18. ὁ παρατατικὸς χρόνος unde dictus et augmentum cur postulet 820, 25
παρατίλλειν 283, 51
παράτριψις ἡ 471, 44
παρατρωπῶσι 770, 57
παραυτά 349, 11. παραυτίκα 172, 10
παραφαίνειν 293, 40
παραφθαίην 792, 30
παραφρυγικῷ ἔθει † 662, 6
παράφρων 652, 2
παραφυάδες 784, 28
παραφύλαξ 256, 19. παραφυλακὴ νυκτερινή 801, 27. παραφυλακτωρευόμενοι 699, 19
παράχυμα τὸ 172, 13
παρδακός oxyt. 802, 5
πάρδαλις an πόρδαλις 652, 28. παρδάλεος pro παρδάλειος Ion. 652, 35. παρδαλῆ, s. δορά 652, 36
παρεβάθην 312, 6: 653, 14
παρεγγεγραμμένος 654, 37. παρέγγραπτοι 654, 39: 700, 13. παρέγγραφοι 288, 17
πάρεδροι et παρεδρεύειν 699, 25
παρεζετο 651, 32
παρειά ἡ 487, 3. παρειαί pro παρειαί 653, 26, 32. παρειᾶς ὄφις 653, 36
παρείατο sing. num. 653, 28
παρεῖναι, adire 301, 45
παρείπω 651, 32
παρέκ 653, 9. παρεκτὸς τοῦ κυρίου 652, 18. παρεκτός verbale 653, 13: act. παρεκτικός 653, 11
παρέλκεται μύνησι 594, 56. παρέλκον ἐστί 759, 21
παρέμπτωσις τί 383, 53
παρεμφαίνειν 293, 45
παρενείρα 539, 52
παρενθέσει τοῦ ι 298, 44. παρενθῆκαι αἱ 357, 46. παρεντίθεσθαι, interserere 166, 1
παρέντος τοῦ ρ, pro παρεντεθέντος 257, [illegible]

πάρεξ 324, 22. παρέξ 781, 49. πάρεξ et παρέξ differ. 652, 38. παρὲξ ἱερὰ θέσφατα βῆναι 676, 37. παρεξερέεσθαι 416, 20. παρεξηυλημένα 348, 27
παρέπεται, secundo loco ponitur 416, 53. τὸ παρεπόμενον tropice significatum per antecedens 297, 9
παρέσομαι 653, 16
παρέστησαν 653, 1
παρετυμολογεῖ τὴν ναῦν ἀπὸ τοῦ νῆσαι 598, 18
παρηά Aeol. pro παρειά 653, 33
παρῆειν 121, 42. παρηέρθη 437, 34
παρηΐδες 171, 20. παρήϊον 653, 39: 797, 18. παρήϊος Aeol. 653, 34
παρηνώχλημα 385, 12
παρήορος 653, 41. παρήορος ἵππου ἡνίαι 653, 48. παρηορία 653, 47
παρήπαφε 656, 41
παρρηγμένη 653, 54
Πάρθαξ op. Ital. 544, 30
παρθένος 654, 40: comm. gen. 143, 32. παρθένιος ὁ 159, 29: 236, 27. παρθενία ἡ 462, 14: 654, 50. παρθενοπίπης 654, 52. παρθενών Ath. 321, 23
πάρθις ὁ 654, 12
παριαύων 464, 41
Πάρις 654, 34
παρίσθμιον 477, 32: plur. παρίσθμια 653, 57
παρίστων ἐγγυητάς 340, 41. παριστῶσα, significans 754, 18: et 725, 22
παρκατέλεκτο f. 60, 30
παρμέμβλωκε f. 578, 33: 654, 57
Παρνασός 655, 4
παρό, quocirca 619, 27
πάροιθεν 689, 54. πάροιθ' αὐτοῖο κάθηται 689, 57
παροιμία 654, 16. παροιμιωδῶς 343, 41
παροινία 162, 36: 654, 5
παροίτερος 654, 6. παροίτατος 654, 8
κατὰ παρολκὴν συνειλημμένος 758, 11: 759, 21. κατὰ παρολκὴν κείμενον 821, 30
παρομαρτοῦντες 623, 29
παρονομάζειν ὑποκοριστικῶς 83, 34: 84, 32
παροξυμμένος πρὸς τὸ ἐνεργεῖν 637, 15. sic 384, 51
παρορμῶ 652, 38
πάρος adverb. 664, 7: 689, 56
πάρουρος 553, 35
παροχή d. 401, 34
πάροχος 409, 40, 44. αἱ πάροχοι 145, 32. παροχούμενος 409, 42
παροψίς ἡ 654, 14
παρπεπιθόντες 661, 27
παῤῥησία ἡ 655, 9
παρστήετον f. 427, 4
Παρύλαν ἐρέουσι Κιανοί 512, 39
πάρφασις 343, 33: 546, 53
παρώνυμος χαρακτήρ 256, 27. παρώνυμον ὄνομα 28, 3: 674, 39: 742, 38. παρώνυμον ἔση ἄσις, ὡς φήμη φῆμις 153, 25. παρώνυμον ἀπὸ τοῦ αἰχμή 40, 40. sic παρωνύμως εἴρηται παρὰ τὸ— 52, 34. παρωνύμως ἀπὸ τοῦ ἀρτεμής 150, 17
παρώχωκα f. 655, 1
πᾶς ὁ πατήρ 651, 7. πᾶς πᾶσα πᾶν 655, 30. πᾶς dupl. signif. 655, 13, 25. sic foem. πᾶσαι 657, 21
πάσασθαι 353, 53. πάσασθαι τὸ κτήσασθαι 189, 18: 681, 51: et πασάμενος ὁ κτησάμενος 681, 52. πάσασθαι τὸ γεύσασθαι 669, 31
Πάσσης fl. 249, 17
πασπάλη ἡ 650, 4: Att. 661, 17
πάσσαλος 655, 32. πασσαλεῖον 323, 9. πασσαλίσκος 525, 31
πάσσασθαι seu πάσασθαι 789, 17
πάσσει pro ἔπασσε 657, 26: πάσσω seu πάττω 655, 38: fut. πάσω 100, 40: 274, 36
πάσσων ονος pro παχίων seu παχύτερος 492, 38: 655, 55
παστάς ἡ 655, 46: 688, 35
παστείλη 655, 48
παστός d. 118, 47: 655, 41
πάσω a πῶ τὸ κτῶμαι 669, 30
παταικός † 656, 12. Παταικίων 656, 13
πατάσσω 655, 51: α correpto 746, 40
πάτημα, vestigium 480, 48
πατήρ 244, 41: 655, 56
πάτος 656, 15: et 132, 10: 178, 21: 746, 2: plur. πάτοι 191, 40
πάτρα ἡ 159, 9: 584, 53: 656, 23. πάτρα cur non dicatur pro πατέρα 159, 8. πατράδελφος 457, 14. πατραλοίας 69, 50. πατριά 656, 25. πατριαρχεῖον 187, 16. πατρικός d. 741, 48. πατρικὸν ἀσέβημα, i. τὸ εἰς τὸν π. 374, 2. πατρίκιος 656, 24. πατρίος seu πατρυιός 656, 29. πάτριχος d. 582, 40. πατροῖος Boeot. 224, 58. πατροιός ὁ 26, 35: Eusth. πατρυιός.
Πατροκλῆος f. 341, 18. πατρώϊος 224, 36: 551, 34: 656, 28. πατρωνυμικῷ τύπῳ 397, 9. sic πατρωνυμικῶς καλεῖται— 779, 2. πατρῷος 26, 42: 29, 30, 49: 656, 27. πατρῷος a genitivo πατρός quid differat significato 203, 33. πατρωός ὁ 26, 34: et πατρῷός ὁ 656, 28
πατῶ ήσω 656, 22. πατῶ τὸ συνουσιάζω 244, 41: τὸ ἐσθίω 353, 48. πατῶσι pro πατοῦσι 656, 9
παῦλος d. 249, 53: 789, 31
παῦρον 656, 31. παυρίδιος 380, 35: 783, 22
παυσικύσταλον 312, 19. παυστικὸς δίψης 543, 52. παυσωλή 656, 37: et 400, 37. παύων pro παυόμενος 656, 35
Παφίη Ἀφροδίτη 547, 23: 656, 39
παφλάζω 656, 46: defectivum 712, 37
πάχετος f. 656, 53
πάχνη ἡ 656, 54: et 40, 30: 378, 53. παχνώσω 657, 1. παχνοῦται 656, 55
Πάχυνον seu Πάχυνος promunt. 456, 10. Πάχυνον 659, 52
πάω ῶ τὸ κτῶμαι 681, 49: τὸ ἐσθίω 789, 16
πέδη ἡ 658, 18. πεδήτης d. 40, 44: 61, 55. ὦ πεδῆτα 282, 44
ἡ πεδιάς 784, 44
πέδιλα 658, 51. Aeol. πέδιλλα ibid. 54
πεδίον denomin. 658, 29. πέδιον dimin. 658, 23
πέδον τὸ 658, 30, 38: 663, 37: 665, 55: et 335, 55: 449, 28.
πέδονδε 406, 23
πεδῶ circumfl. 499, 4. πεδῶ ήσω 658, 20. πεφῶ ώσω 662, 44
πέζα ἡ 658, 44: 664, 33: et 137, 22: plur. πέζαι αἱ 699, 52. πέζαι, seu πεζαὶ ἑταῖραι 658, 36.
πεζέταιροι 658, 46: 699, 46.
πεζέτεροι 658, 39
πεζετία, panniculi 749, 37
πεζεύειν 658, 31, 45. πεζῇ πορεύου 604, 47. πεζοί 658, 31. οἱ πεζολόγοι 424, 24: 477, 11: 550, 39
πείθω 668, 8, 10: 678, 32. πείθω τὸ πιστεύω 667, 39. sic πείθειν, obedire, obsequi 668, 42. πειθώ d. 141, 15
πείκω τὸ ξαίνω 679, 43. πείκω et πέκω 665, 51. πείκω et πέκτω seu πέκω 667, 40
πεῖνα ἡ 667, 36: et πεῖνα 672, 44. πεινάω Dor. 202, 17
πείνη Ion. pro πεῖνα 139, 27. πεινῶ ᾶς 667, 47: fut. ήσω 202, 16
πεῖρα ἡ 667, 39, 45: 668, 7: α brevi 823, 21
Πειραιεύς 667, 57: genit. Att. Πειραιῶς 189, 52: 755, 3: accus. τὸν Πειραιᾶ 189, 57: 660, 29
πειρᾶν 433, 39. πειρᾶν imperative 586, 28
πεῖραρ τὸ πέρας 667, 52: plur. πείρατα γαίης 667, 56
πειραταί οἱ 667, 43. πειρατήριον 668, 7
Πείρεως ω 138, 4
Πειρήνη fons 668, 4
πείρησαι Ion. pro —ασαι 667, 49. sic πειρήσομαι 608, 52: πειρήσεται 769, 49
πειρί pro περί in compos. 668, 15, 27
Πειρίθους 668, 15
πείρινθος ἡ 489, 5. πείρινθος et πείρινθα 668, 21
πείροος proparoxyt. 613, 30
πείρω 668, 29. πείρω τὸ περῶ 683, 16: τὸ κεντῶ 661, 22: τὸ διεκβάλλω 363, 30: τὸ κεντῶ καὶ διαπερῶ 665, 31: 667, 44. Πειρώ Nelei f. 327, 12
πεῖσα ἡ πεισμονή 38, 53: ἡ πειθώ 668, 43
Πείσανδρος c. 669, 5
πεῖσα τὰ 328, 22
πείσεται, patietur 668, 43
πεισήνωρ c. 669, 5
Πεισίστρατος 668, 46
πεῖσμα τὸ 34, 15: 668, 11, 39
πεισόμενος ἐχθρά 425, 49
πειστέον, credendum 663, 49
πειώλης ut ἐξώλης 168, 36
πίκος et πέσκος 665, 51. πέκος ἡ πεύκη 671, 51: fort. πεῦκος.
πέκτω pro πέκω 667, 40: etiam Hes. et Suidas. πέκω τὸ ξαίνω 503, 47. πέκω et πείκω 665, 51: 667, 41
πέλαγος τὸ 659, 5. πελαγίζειν 329, 18. πελαγός pro πελαργός 659, 7
πελάζω 156, 22: 224, 48: 434, 57
πέλαι, phialae 120, 57
πέλαν τὸ μέλαν 659, 32
πέλανοι 659, 3, 15
πελαργὸς ἀλοίτης 85, 26. Πελαργικόν et Πελαργοί 659, 12
πέλας adverb. 659, 1
Πελασγίδι ἀκαίνῃ 43, 48: et 44, 5. ἡ Πελασγιῶτις τετράς 754, 38
πελαστός 224, 48
πέλεθρον f. 421, 43
πέλειοι λύκοι seu πέλιοι 680, 21. πέλεια ἡ 659, 30. πελειάς άδος ἡ 659, 35
πέλεκυς 659, 25: genit. Att. πελέκεως 687, 18. πεπελεκῆσθαι 659, 42
πελεμίχθη 659, 28
πέλεσθαι τὸ γίνεσθαι 664, 36.
πελήσω a πέλω 659, 27
πελίας ὄνος 659, 38
πελιώματα 659, 2, 11, 35
πέλλαι, vas rust. 659, 41. πέλλην βοῦν masc. gen. 655, 36: et mox v. 38, βοῦς πέλλη τὸ χρῶμα: Hesych. πελλή.
Πέλλη op. Maced. 659, 37
πέλμα τὸ 659, 43
πέλον τὸ μέλαν 659, 9
Πελοπηΐς pro Πελοπίς 659, 45.
Πελοπόννησος 659, 48
Πελορίς pro Πελωρίς 659, 52
πέλτη ἡ 660, 25: et πέλτης ὁ, ut καταπέλτης 660, 27. πελτάρια 712, 18. πελτασταί οἱ 660, 25
πέλω 444, 49: 659, 25, 39, 57. πέλω τὸ ὑπάρχω 123, 3: 678, 46: τὸ ἀναστρέφομαι 680, 4: 681, 20: τὸ πλησιάζω 336, 16: (rectius πελῶ τὸ προσεγγίζω 659, 39:) fut. πελήσω 659, 27
ὁ πέλωρ καὶ τὸ πέλωρον 660, 33, 40. πέλωρον τὸ μέγα 659, 55. πελώριος 659, 57: 660, 41. πελωρίς ostrei spec. 659, 54. Πελωρίς, f. ἄκρα 659, 51
πέμμα λευκόν 659, 3
πεμπάδαρχος 728, 50. πεμπάζειν 660, 3. πεμπάς ἡ 728, 49
πέμπειν 682, 46. πέμπελος 660, 6: et 21, 21, 55: 260, 30
πένεις Aeol. ὁ πένης 675, 31. πενέσται οἱ 660, 23. πενέστατος d. 110, 26. πένης ὁ 660, 14
πενθερός pro γαμβρός 220, 41
πένθιλος 542, 40: et Πένθιλος 602, 12. πένθιμος ἑορτή 774, 56. prim. πένθος 660, 8: et 195, 25: 397, 55
πενιχρός d. 471, 38: 660, 15: 818, 1
πένοιτο 660, 17
πεντάγραμμα πεσσά 666, 18. πενταέτηρος 660, 45. τῶν πενταετηρίδων curatores 469, 2. πεντάκις 767, 31. πεντάκλαδος 127, 41. πεντακοσίαρχος 728, 56. οἱ πεντακοσιομέδιμνοι 410, 2: 452, 3. πεντακοσιοστύς

728, 55. πεντάμηνος 346, 18: 767, 27. πένταχα κοσμηθ. 660, 19. Att. πεντέμηνος 346, 17: 767, 24, 33: πεντεσύζυγος 346, 18
πεντηκόνταρχος 728, 52. πεντηκοντόγυος 242, 22: 660, 20. πεντηκόντορος ναῦς 370, 52: 660, 20. πεντηκοντοφύλαξ 729, 16. πεντηκοστεύεσθαι 660, 31. πεντηκοστολόγοι 660, 52. πεντηκοστύς milit. 728, 52
πέντοζος 127, 39: 660, 22
πένω τὸ πράττω 244, 12: τὸ ἐνεργῶ 433, 19: 667, 36: τὸ ἐνεργῶ καὶ πράττω 660, 15: τὸ κάμνω 660, 18: τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω 682, 18
πεξαμένη 667, 40
πέος τὸ 660, 55
πεπαλαγμένος 661, 8. πεπάλασθε 661, 3
πεπάλη seu παιπάλη 661, 16
πεπαρμένος 661, 21
πεπαρῴνηκα 385, 11
πεπείθαται Ion. 661, 24
πέπειρος 28, 43: 626, 18: 661, 18. πέπειρος βότρυς 625, 53: 626, 18
πεπεμμένος 661, 34
πέπερι, piper 661, 19
πεπιθέσθαι f. 661, 28. sic πεπιθήσω 661, 32. πεπίθοιμεν 661, 29. πεπιθοῦσαι 661, 29
πεπιλημένος 661, 36
πέπλακα 367, 38
πεπλήαται Ion. 367, 39
πεπλήγω εις ει 500, 5: et 115, 34. πέπληγε 661, 39. πέπληγον καὶ ὁμόκλησαν 625, 15. πέπληγον ποσί 813, 51
πέπλος 661, 45: 812, 16. ἡ πέπλου διάζωσις seu δίασις 805, 46. πέπλος, Graecorum: βαθύζωνον κόλπωμα, barbarorum 185, 41
πέπλυκα f. 501, 21: 785, 39
πέπνιγα 754, 24
πεπνυμένος 122, 37: 661, 48
πεποιέαται Ion. 193, 54: 500, 12. πεποιήκαντι Dor. 661, 49. πεποιήκη Att. 386, 31. πεποιήκω, praef. 323, 4
πέποιθα 351, 13: 668, 14: 678, 34
πέπομαι σαι ται 496, 15
πέπομφα 354, 48
πέπον voc. c. 661, 51. πέπονες 661, 51
πέπονθα 662, 9. πέπονθεν ἡ φωνή 516, 21. sic πέπονθεν ἡ λέξις 591, 1: πέπονθε τοὔνομα 610, 31: πέπονθε τὸ κάρη 491, 2: itidemque 741, 46: 801, 45: 804, 15. plenius πέπονθεν ἔνθλιψιν τοῦ α 702, 39. cuiusmodi et alia supra in παθεῖν. τὸ πεπονθός, et τὸ ἀπαθές, oppos. 617, 2. πέποσθε f. 662, 14. sic πέποσχε 662, 11
πέποται 312, 3. πεποτέαται Ion. 662, 19. πεποτήαται p. 64, 49: 662, 21
πέπρακα f. 662, 22: 687, 51
πεπρησμένος, inflatus 687, 46
πεπρωμένον 662, 24: 663, 2
πέπταμαι pro ἔπταμαι 501, 29: 662, 32. πέπταται 663, 33
πεπτερύγωμαι Aeol. 662, 36
πεπτηώς f. 501, 2. sic πεπτηῶτα 662, 49
πέπτω τὸ πέσσω 629, 3: et 28, 43: 232, 15. πέπτειν τὸ μάττειν 661, 35: τὸ χωνεύειν 682, 49. πέπτω, Aeolice πέσσω 635, 54
πέπτωκα 662, 36, 39: signif. pass. 750, 7
πεπυκαδμένος Dor. 822, 41
πεπυρακτωμένος 87, 16: 246, 33
πέπυσμαι 662, 54
περ expletiva coniunctio 433, 44
περαίνω d. 46, 46. pass. πεπέρανται ὁ βίος 615, 11
περαιτέρω περαιτάτω 350, 12: 663, 19
περαίω d. 566, 3
Πέραμος Aeol. 529, 23
πέραν adverb. 79, 10: 266, 19, 27: α producto 5, 45
πέρας τὸ 663, 10
πέρασις, transitio 686, 45. περάσιμος τόπος 131, 25: 683, 5. περάτη ἡ 663, 15: et 87, 37
περατῶσαι 662, 27. περατοῦσθαι, perfici, ad finem perduci 327, 43. περατοῦνται εἰς ο, terminantur, desinunt 748, 6, 11. sic περατουμένη εἰς ος 297, 41
περβοή ὁ πόλεμος, pro περιβοή seu περιθοή 141, 8
πέρδιξ 663, 35
πέρθω σω 663, 41. πέρθαι f. pro πεπέρθαι 663, 45
περί et ἀμφί quid commune habeant, quid differ. 94, 9. περί, κυκλοτερῆ σχέσιν denotat 664, 15: procreat ex se intensivas ἐρι et ἀρι— 142, 16, 19. περὶ τοῦ, pro εἰς τὸ, ἐπὶ τῷ 684, 8. περί pro ὑπέρ 664, 18. περί pro ὑπέρ sumpta, tonum retinet 124, 1. περί pro περισσῶς 142, 14: 664, 22. πέρι adverb. 94, 19. πέρι τὸ περισσῶς 374, 16. πέρι πάντων, supra omnes 36, 12
περιαγής ὁ ἡ 546, 27
περιαγνύμενος 12, 11
περιαλγής 664, 43
περίαυλος 361, 39
περίαχε f. 92, 15
περιβάδην 395, 14. περιβαίνειν τοῖς— 91, 15. περιβάντες τὸν νεκρόν 89, 5
περιβάλλειν ἑαυτὸν τοῖς— 91, 14. περιβαλοῦσ' ὑφάσματι 120, 50
περίβλημα 537, 33. περίβλημα γυναικεῖον 430, 46
περιγράψαι 699, 44
περίδειπνον 699, 43
περιδέξιος 699, 39
περιδέραιον 663, 46: et περιδέρραια 424, 15
περιδόμημα 255, 40
περιδοῦ μοι 663, 50. περιδώμεθα 663, 50
περιδώσομαι † 663, 51
περιεζωσμένον 413, 53
περιειλεῖσθαι 165, 5
περιεκέκλειστο 500, 15
περιεκτικὰ τινῶν προσηγορικῶν 555, 43: et 130, 28. περιεκτικὸν εἰς ων λῆγον 562, 31. περιεκτικὴν ἔννοιαν ἔχει τὸ —ιά 461, 54: 557, 53. sic 512, 10: 694, 23
περιενεικεῖν, circumferre 551, 24
περιέπω 368, 27
περιέστε 664, 19
περιέχεσθαι 664, 15
περίζωμα 85, 51: 414, 27. p. ur. περιζώματα 242, 55
αἱ περιηγήσεις citantur 515, 24: et sing. ὁ περιηγητής 490, 43. item expresso nomine, Διονύσιος ὁ περιηγητής 622, 1: 659, 51
περίηρος ρος 663, 54
περίθεμα κεφαλῆς 513, 17. περίθες σεαυτῷ τὸν πνιγέα 677, 40. περίθετος κόμη 790, 19. περιθετὴ κόμη 269, 32
περιθρεπτέον 90, 4
περικαλλής 664, 1
περικάμπτειν 664, 16
περικάρσιον αἷμα 667, 7
περικεῖσθαι 509, 37
τῶν περικεφαλαιῶν 252, 40
περίκηλος 168, 30: 510, 28
περικόρημα 529, 46
περικράτησις pro ἐπικράτησις 584, 4
περικτίονες 664, 12. περικτίται οἱ 664, 10
περίκυφος 549, 14
περιλαλεῖν, περιφράζειν 793, 6. περιλαλήματα 729, 32
περιλείχειν 81, 10: 568, 8
περιλεπίζειν 328, 29
περίλημμα 175, 7. περιληπτικοῦ εἴδους ὄνομα 553, 10. τὰ περιληπτικὰ duplicem syntaxin admittunt 264, 45
περιναιετάουσι 664, 24
περινικὶς ἴδος 518, 36
περιοπτω 665, 24
περιορισμός 228, 33. περιουσιασμος 665, 13
περιπαίειν 288, 54
περίπατος 664, 15. περιπατοίημς ἡ Att. 664, 26
περιπέζια 664, 33
περιπλομένων ἐνιαυτῶν 664, 36
περίπολοι τῆς χώρας 752, 56. περιπολῶν περὶ οἰωνούς 619, 47
περιπορεία 91, 8
περίπτερον τὸ 229, 35
περιῤῥαγής 664, 39
περιῤῥέων pro παραῤῥ. 445, 28
περιῤῥηδής 664, 39
περιῤῥυής 664, 39
περισάρωμα 529, 46
περίσεμνος 486, 48
περισθενής 664, 41
περισκελής 664, 44. περισκελὶς ἴδος 518, 53
περίσκεπτος 664, 46
περισκήνια 743, 33
περισμῶ 128, 4
περισσός d. 665, 9. περισσῶς d. 664, 56
περίστασις εὔρους 701, 3. περίστατοι 665, 13
περιστείχω 521, 39
περιστέλλω f. 449, 35
περιστένεται 725, 5
περιστερά 664, 52
περιστίζεσθαι 462, 39. περιστίζεσθαι τὸ ι et υ quando soleant 169, 37
περίστοιον 665, 3
περιστοιχίζω 665, 11. περιστοιχίζεσθαι 699, 33. περιστοιχιζόμενος κρημνοῖς 481, 57
τὸ περιστόμιον 139, 34: 798, 31
περιστυφελής † 730, 19
περιστῷον 665, 3. περιστῷος 413, 28. περίστῳον 665, 1
περισῶσαι 526, 49
περιτεινόμενον τῷ— 257, 44
περιτειχίσματα 288, 46
περιτελλόμενος 664, 58
περιτέτροφε πάχνην 670, 40
περιτινάσσειν 281, 22
περιτράνως λέγειν 729, 31
περιτραχήλιον 338, 6. περιτραχήλιος κόσμος 477, 31: 665, 46: 749, 45: 766, 33
περίτριμμα 240, 26
περιττοσυλλαβεῖ τοῖς ὀνόμασι 131, 57: 132, 5. περιττοσυλλαβοῦσα τῆς ἰδίας εὐθείας rectum suum syllabarum numero superans 35, 41, 49. περιττοσυλλάβως κλινόμενα 575, 48: et 552, 36
περίττωμα τὸ 665, 15
περιφημίσαι σε 517, 15
περιφράγματα 228, 50
περιφραδέως 665, 19. περίφρων 664, 22
περιχαράκωμα τὸ 455, 55
περιώδυνος 664, 43
περιῳκοδομημένη τοῖς— 770, 4
περιωπή 664, 24: 682, 5
περιώσιος 665, 28
περιωτίδες αἱ 93, 14
περκάζειν 591, 32
περκνός oxyt. 591, 50
περνάς, ἄντος 36, 41: 683, 36. πέρνασκε 36, 42. πέρνω seu περνῶ τὸ πωλῶ 683, 36. περνῶ d. 36, 41
περόνη 665, 31: et 170, 46: 194, 48: 248, 6. διὰ περόνης στρεφόμενα 115, 46. περονῶ 336, 9. περονᾶσθαι 340, 24
πέρπερος 665, 33. περπερεύεσθαι 665, 37
Πέῤῥαμος Aeol. 665, 39
Περσεύς 665, 43
Περσεφόνη 665, 47. Περσεφόνεια 773, 44
Πέρσης vocativo var. 670, 15
περῶ τὸ τελειῶ 668, 9: 683, 4
πεσάτωσαν 666, 4. πέσε, πεσάτωσαν 128, 32: 666, 3. πεσεῖν 665, 55
πέσημα τὸ 68, 21: 257, 47: 665, 50
πέσοιμι 666, 7
πέσσα seu πεσσά, pro πεσσοί 666, 16
πεσσέμεν f. 227, 18: 666, 8
πεσσοί 666, 16
πέσσω 666, 8: Aeol. pro πέπτω 635, 54: defect. 232, 14
πέσω fut. a πίπτω 666, 22. πεσεῖν τὸ πίπτω 665, 56. πεσοῦ σου 666, 2. aor. πεσὼν οὖσα ὢν 666, 1, 6
πετάζω 125, 9: 666, 31
πέταλον 666, 29. πετάλεσσι 315, 33. πέταλοι d. 245, 52. πετάλωσις 69, 43
πεταννύω 504, 26. πεταννύω et πετάννυμι d. 125, 9. πέτασον 666, 31
πέταυρον τῆς πυγίδος 715, 45
πετεηνόν f. 666, 38. vl. πετεηνός

666, 35. πετεινόν generale voc. 632, 15. prim. πέτεσθαι 666, 44
πετέω d. ex πετῶ 662, 41
Πετεῷο f. pro Πετεῶ 666, 42
πέτην ηνος 407, 1. πετηνός 81, 56: 543, 56: πετηνός et πετεινός 666, 39
πέτομαι 666, 46. πέτος τὸ ὕψος 666, 47. πέτρα 666, 52
πεττός pro πεσσός 666, 23. πεττεύειν 666, 23. πεττεύων, ἐκπλίνων 286, 46. suspectum. nec receptum πεσεύω.
πέττω ψω 666, 15. at πέτω τὸ πίπτω 128, 25: 447, 48: 666, 44, 50: πέτω τὸ πίπτω, barytonum, non circumfl. 666, 32. πέτω τὸ ἵπταμαι 133, 38: 286, 44: 363, 39. πέτω fut. πέσω 666, 21. πέτω et πετῶ 125, 6, 8. πετῶ ᾶς ᾷ 666, 48. πετῶ άσω 666, 37. πετῶ ήσω 662, 39
πεύθω 133, 48: 323, 48: 666, 53: 696, 14, 18
πευκάλιμος 667, 1
πευκεδανός d. 216, 17: 667, 4
πευκεύς Hercules 511, 29. πεύκη arbor 667, 2, 8. πεῦκος ἡ 671, 50
πεικρία 671, 50
πευστικά 759, 31
πέφαγκα a φαίνω 667, 27: pass. πέφαμμαι 667, 17
πεφάργμένος f. 667, 22
πέφαται 356, 3: 667, 14
πέφηνα a φαίνω 667, 27
πεφήσεαι f. 667, 19
πεφιδήσεται 122, 45: 667, 20
πεφισμένος a φίζω 667, 12
πέφνη 667, 10. πέφνω f. 500, 41. πέφνων ἀ. 187, 6, 9: 350, 36. πεφνῶ d. 355, 54
πεφοβήατο p. 193, 47: 667, 18
πέφραδα 754, 24. πεφρασμένος 399, 23
πεφυζότες 667, 29. πέφυκται 755, 23, 29
πεφυλαγμένως 96, 39
πεφυώς 536, 14
πεφωριῶσθαι † 666, 34
πεφωσμένος a φώζω 667, 25
πῇ adverb 78, 29: 669, 10
πηγεσίμαλλος 73, 13: 669, 17
πηγή 669, 16
πῆγμα τοῦ γάλακτος. lac concretum 454, 34. πῆγμα in foro 349, 15
πήγνυω d. 307, 56. πήγνυμι d. 301, 10. πηγός 669, 25. πηγυλίς ἡ 670, 39
Πηδαῖος d. 193, 16
πηδάλιον 669, 39
πῆδος et πήδινος 669, 39
πηδύω d. 632, 50
πήθω τὸ παθάνω 98, 46: 121, 47: 662, 15: τὸ πάσχω 668, 21, 44: 670, 48: 678, 32. πήθω πήσω τὸ πάσχω 668, 44: 671, 1
πηκτὸν ἄροτρον 173, 18
Πηλαγόνες, gigantes 669, 51
πήλαξ et πάληξ 669, 45, 49. πηλακίζω et πηλακισμός 669, 49
πηλαμύς ut χλαμύς 669, 42
Πηλεύς 669, 64: Aeol. Πήλευς 575, 54. Πηλείδης, Πηλείδης, Πηληΐδης, Πηληϊάδης 669, 56: 670, 29: gen. Ion. Πηλείδεω 153, 49. Πηλείων ωνος patronym. 540, 34
πήληξ 74, 45: 670, 32
Πηλιεύς, et Πηλιάς 389, 20. Πηλιάδες αἱ 479, 52
πήλινον θέσιν ἔχειν 677, 26: prim. πηλός 670, 35. πηλός ὁ οἶνος 85, 38: 490, 5
πηλυγίς pro πηγυλίς 670, 39
πῆμα τὸ 670, 47: et 121, 48. πημαίνω, πημήνειαν 670, 48: et 626, 25
Πηνέλεως Att. ὁ Πηνέλαος 670, 50
Πηνελόπεια f. 676, 3. sic Πηνελοπείη 824, 22
πήνη et πηνίον 269, 35
πηνίκ' ἄττα 167, 47
πηνίκη ἡ 269, 32: 790, 19
πηός 32, 5: et παός 669, 28
πήρα ἡ 670, 52: a producto 823, 23
Πηρίθους Dor. ὁ Πειρίθους 668, 15
πηρίν et πηρίς 671, 3
πηρός 671, 1: et 623, 49
πήσασκε Ion. † 624, 50
πήσω fut. a πήθω 662, 15
πήχεως gen. Att. 687, 18. πηχυαῖος, cubitalis 671, 12. πηχυαλεύς 671, 10. πηχύτος, cubitalis 551, 46: et πήχυιος βόθρος 671, 12. sic πήχυιον προὔχοντα 671, 8. πηχύειν 807, 45. prim. πῆχυς ὁ 671, 6. πῆχυς τῆς κιθάρας 412, 6, 12
πῖ τὸ στοιχεῖον 646, 35
πιάζω d. 671, 25: Dor. 671, 36
πιαλία seu πιαλέα 671, 17
πῖαρ τὸ 671, 14
πῖδαξ 671, 19, 31: et 109, 48: a brevi 460, 57. πιδήεσσα 671, 31. πῖδος pro πῆδος 669, 41. πιδύω d. 671, 23. Πιδύτης nom. pr. 671, 23
πῖε imperative 740, 19
πιέζω 671, 24, 29
πίειρα foem. a πίηρ 671, 39
Πιερία 671, 35
πίη, bibes 786, 27
πιήεντα seu ποιήεντα 673, 16
Πίηρ, et πίηρ appell. 671, 56. πίηρα 359, 40
πιθάκνη 671, 46
πιθανός 216, 16: 379, 57: 568, 28: 731, 15. πιθανεύεσθαι 277, 44. πιθανολόγος 729, 29
πιθάριον, doliolum 671, 46
πιθέσθαι 567, 36. πίθηκος 671, 47
πιθήσας 122, 49. πῖθι f. 671, 41
πιθοίατο Ion. 258, 51
πῖδος 671, 45
πιθῶ ήσω d. 476, 26: 661, 32: 667, 21
πικρός d. 671, 50. πικραίνω 671, 52
Πιλάτος 671, 53
πιλνῶ τὸ προσπελάζω 672, 8
πῖλος ὁ 671, 56. πῖλος βασιλικός 513, 17. πιλῶ ήσω 672, 12. πιλῶσαι vulgus pro πιλῆσαι 672, 12. sic πιλωτόν 671, 57
πιμελή 672, 19
πίμπλαντο 672, 14. πιμπλάνω d. 672, 17. πίμπλη imper. Att. 478, 11: Dor. 478, 13
Πιμπληΐδος ἄκρης 588, 4
πίμπλημι d. 672, 16. πιμπλῶ d. 672, 15. πιμπλῶ ᾶς ᾷ 230, 57. πιμπλῶ εἷς εῖ 231, 1. πιμπλῶ et πίμπλημι, fut. πλήσω 202, 20
πίμπρημι d. 687, 48. πιμπρῶ ᾶς ᾷ 687, 47. πιμπρᾶσθαι 209, 19
πίνα, quae et πίννα 672, 43
πινάδης ὁ 672, 39
πίναξ 672, 22. πινάκιον 672, 32. πινακίδιον τῶν κοινῶν γραμμάτων 672, 35
πιναρός 672, 39
πῖνος ὁ ῥύπος 672, 59. πῖνος τὸ ὕδωρ 395, 4
πινοτήρης 672, 42. Hesychius, Suidas, Athenaeus πινοτήρης et πινοφύλαξ gemino νν, uti et πίννα.
πινύσκω 672, 45. πινυτός 122, 33: 672, 49
πίνω 672, 55: 759, 12
πίομαι ῃ σται 786, 26
πῖον τὸ 604, 19: 671, 14, 38
Πῖος nom. propr. 539, 25
πιότερος 510, 17. πιότης ἡ 674, 3
πίουρος 200, 25
πιπλῶ et πίπλημι 477, 48
πιπρᾶσαι 672, 22
πίπτω 666, 29: 673, 4
Πίρος nom. pr. 475, 25
Πίσα op. 673, 13
πίσαι τὸ ποτίσαι 723, 53. πίσσα ποιήεντα 673, 16. contr. πίση 673, 15
πισός, pisum 673, 25. πῖσος τὸ 673, 19. Πῖσος, et Πίσα 623, 17: 673, 13
πίσσω Aeol. τὸ πίπτω 673, 12
Πίστιρος op. 488, 10
πίστις d. 668, 10. πιστός 673, 26
πίστρα ἡ 673, 27
πίσυνος 673, 29
πίσυρες pro τέσσαρες 673, 32
πίσω fut. a πίω 673, 20, 27
πιτίστρα seu ποτίστρα 673, 27
πίτνω εις ει 366, 48. πιτνῶ ᾶς ᾷ 673, 36: 717, 44
Πίτταλος medicus 673, 35
πιττᾶν pro φιλεῖν 656, 5
πιττουργός 539, 56
Πιτύεια promunt. et opp. 673, 43
πίτυλος f. 68, 20: 673, 46
πιτυρώδες 182, 21
πίτυς ἡ 673, 41
πιφαύσκω 673, 49
πίφημι cur non dicatur 791, 43
πίφιξ auis 673, 56: Hesychius πίφιγξ.
πιφαύσκω f. 673, 55, et Hes.
πίω πίνω 672, 55: 759, 12: et 122, 15. πίω τὸ ποτίζω 671, 16: ι ancipiti 672, 57. πιῶ d. a πίω τὸ πίνω 674, 1
πίων, pinguis 674, 1: ι longo 674, 5
πλαγγηδών ἡ 674, 19
πλαγγών ἡ 674, 8
αἱ πλάγιοι, f. πτώσεις 709, 53
πλάγξω f. a πλάζω 516, 42. sic πλάγχθη 516, 34: 674, 12: πλαγχθέντες 649, 23
πλάδος ἡ ὑγρασία 674, 22. πλαδαρός 564, 30: 674, 22. πλαδόωσα ἄρουρα 674, 24
πλάζω ομαι 516, 36, 43: d. 224, 49: 674, 14. πλάζω a producto, Aeol. pro πλήσσω 737, 34
πλαίσια τὰ 674, 45
Πλάκιον mons 603, 22
πλακόεις οῦς 674, 26. dimin. πλακουντίσκος 533, 21
πλάνη ἡ 674, 17: 827, 7. κατὰ πλάνην, per errorem 825, 19. sic πλάνη κλίσεως 44, 45, 48. πλανήτης d. 61, 55: foem. πλανῆτις ιδος 595, 38: et 272, 56: 273, 2. πλανῶ ᾶς ᾷ d. 674, 17
πλάξ, et πλάκες 674, 27
πλάσσω πλάσω 274, 37
πλάστιγξ ἡ 674, 20
πλαταγή ἡ 674, 37: 731, 45
Πλαταιαί op. 303, 16
πλαταμών ῶνος 750, 30
πλατάνιστος 674, 39: 807, 7
Πλάτεια 305, 36
ὁ πλάτης ex ἡ πλάτη 597, 22
πλάτος τὸ 674, 34: d. 595, 19. πλατός d. 156, 23
πλατυάμφοδος 596, 22
πλατυθάλασσος 396, 46
πλατύματα τῶν καρπῶν † 747, 1. πλατύματα στρογγύλα 818, 41. πεπλάτυται pro πεπλάτυνται 559, 43. rectius πεπλατυσμένος 331, 48
πλατύς d. 535, 41. πλατύφυλλος 674, 43
πλέος f. pro πλέονας 674, 50
πλέγμα σχοινίου 683, 20. πλεγμάτιον ἀπὸ σχοινίου 708, 23. πλεγμός et πλογμός 735, 10
πλέες f. pro πλέονες 674, 51
πλειάφεις Aeol. ὁ πλήρης 675, 29
πλειάς ἡ 675, 30
πλεῖν pro πλέον Attice 189, 35: 262, 14: 517, 53
πλεῖος 539, 29. f. pro πλέος 675, 8, 20, 45: d. ex πλείων 92, 42: 808, 50. foem. πλεῖαι 675, 4. compar. πλειότερος 675, 12
Πλειοθένης 675, 55
πλειστάκις 169, 31. πλειστηριάζειν 675, 17. Πλειστοδόκεια f. 397, 44: 675, 57: 676, 1. prim. πλεῖστος superl. ἀ. 676, 12. Πλειστός seu Πλεῖστος fl. 676, 5
πλείω f. τὸ πλέω 710, 37
πλείων compar. 675, 9: 676, 14. πλειών, ὁ ἐνιαυτός 675, 46, 55
πλέκος τὸ 676, 19. πλεκτός ὁ 542, 39. prim. πλέκω 675, 32
πλένα seu πλέννα adiect. 199, 37. Ion. πλέννη 199, 37
πλέον, magis 814, 57: amplius, praeterea 741, 50. πλεονάζοντες ἕτερον σύμφωνον 84, 18. sic 128, 45, 60: 628, 37. πλεονάζουσι τῷ υ τὸ ο 632, 52. πλεονάζεσθαι, pleonastice addi 440, 12. πλεονεκτεῖν 582, 6. πλεονεκτῶν τὸν ἑστῶτα κατὰ τὸ — superans 820, 29. πλεονεκτεῖται μονάδος 285, 32
πλέος et πλεῖος 675, 8
πλεύμων an πνεύμων 677, 30
πλευραί 674, 53. πλευρόν 674, 55. πλευρά pro πλευραί 655, 29
πλευσεῖται Dor. 381, 51

πλέων compar. 675, 9
πληθύω d. 72, 33: 150, 47: 632, 50: 676, 50: et πληθύνω 676, 50: prim. πλήθω 676, 51. πλήθειν, abundare 689, 18. sic πλήθων δόνακι 283, 1
Πληϊόνη, Oceani f. 675, 34
πληκτίστατος Att. 31, 16
πλῆκτρον d. 605, 45
πλήμη ἡ 676, 27
πλημμελής et πλημμέλεια 676, 20
πλημμύρω 676, 26. πλημμύρα ἡ 676, 28. πλημμυρίς ἡ 676, 25: et 86, 53. πλημμύριν πόντου 676, 31
πλῆμναι αἱ 676, 38
πλήν adverb. 676, 42: et 387, 40
πλῆντο f. 676, 46
πλῆον Aeol. pro πλεῖον 653, 35
πλήρης 676, 52. τὸ πλῆρες, ἑκάη 585, 28. idem ἐντελές seq. v. sic 236, 35: et κατὰ τὸ πλῆρες λέγειν 126, 21
Πλησθενίδης seu Πλεισθενίδης 165, 50
πλησίος 531, 50: et 113, 36: 156, 13. πλησίον 676, 55. πλησιαίτερον 31, 20: 309, 6, 13. πλησιέστερος 309, 8. πλησιότης ἡ 651, 32
πλησμονή d. 420, 22
πλήσσειν 674, 20. πλήσσω ut μάσσω 605, 45. πλήσσω τὸ θαυμάζω 323, 28. πλήσσω in aor. 2 variat 661, 39
πλητίος Lacon. ὁ πλησίος 156, 21
πλῆτο 137, 37. πλητός d. 156, 14
πλήων Aeol. pro πλείων 763, 45: Dor. 321, 26
πλίγμα τὸ 395, 12
πλίνθος 677, 26. πλινθεῖον 677, 26: et 547, 54. πλινθεύεσθαι 367, 42. πλινθουργεῖον 677, 27
πλίσσεσθαι 395, 11
πλογμός pro πλοχμός 736, 12
πλόκαμοι 677, 7
πλόος et πλοῦς 676, 53, 57
πλούσιος 677, 10. πλοῦτος 677, 12: et 177, 57. πλοῦταξ dim. 199, 3. πλούτιος pro πλούσιος Lacon. 156, 20. Πλούτων ὁ ᾅδης 677, 13
πλοχμός d. 645, 41: plur. πλοχμοί 385, 5: 677, 8
πλύμα τὸ, υ correpto 545, 6. πλυνεύς, et πλυνεῖς 677, 18. πλυνοί οἱ 677, 18. πλυντήρια τὰ fest. 487, 13. πλυντηρίων ἡ πομπή 418, 49. πλύντης cur non dic. 785, 35. πλύνω πλυνῶ πέπλυκα 501, 21. πλύτης ὁ 435, 49: 677, 6, 19
πλῶ f. ex πέλω 672, 15: 676, 46. πλῶ τὸ πελάζω 123, 11: τὸ πλησιάζω 367, 37: τὸ πληρῶ 674, 34. πλῶ ᾶς ᾶ 477, 48
πλωάδες ὄρνιθες 731, 40
πλώζω f. e πλωΐζω 677, 20. πλωΐζω 677, 20, 24. πλωΐζεσθαι 363, 10
πλώοιεν ἐλαφρῶς 510, 29. πλωϊστός ὁ ἰχθῦς 770, 29. πλώω 363, 20
πνείω f. τὸ πνέω 710, 38. sic πνείεσκον pro ἔπνεον 819, 42
πνεῦμα 677, 30: 679, 17. πνευματέμφορον στόμα 677, 28. πνεύμων et πλεύμων 677, 30: 828, 7. πνευμονιᾶν 199, 8
πνευστιᾶν 679, 14. πνευστιῶν χαμάτῳ 482, 8. πνεύσω unde 809, 34, 45. πνεύω et χεύω 809, 38
πνίγω 677, 35. πνῖγος τὸ 677, 36: ι producto 677, 41. πνιγόεις ὁ 457, 17. πνιγεύς ὁ 318, 7: 677, 33: ι correpto 677, 43
—πνός d. 41, 49. πνῦμι 122, 38
πνύξ Att. vocab. 677, 45
πνύω τὸ πνέω 122, 32: 679, 14. πνύω ὕσω 672, 45, 51
πόα d. 118, 44: 612, 42: 677, 49: 705, 1
ποδαβρός 678, 1. Ποδαλείριος c. 208, 50: 245, 13: 678, 17. ποδάνιπτρα ποδῶν 302, 11: 435, 22: 436, 30: 796, 17
ποδαπός 429, 3: 759, 34
Ποδάργης τέκνα 544, 57
ποδαρίζειν 696, 2
ποδάρκης 135, 52: 678, 3: voc. c. αἱ πόδαρκες 678, 9. at ποδαρκές neutr. oxyt. 678, 10
πόδες 678, 1: 828, 5. ποδεῶνες οἱ 678, 31. ποδίζω d. 657, 36. ποδοκάκη ἡ 678, 12. ποδορρώρη 678, 29. ποδοστράβη 678, 26. ποδώκης 484, 22
ποηφάγος 681, 34
ποθεῖν cum genitivo et accus. constr. 5, 12. ποθεῖ τὴν ὀξεῖαν 49, 38. ποθεινός d. 678, 35
πόθεν adverb. 616, 11. πόθεν; pro οὐ negat. 698, 47
ποθέω 131, 35. ποθεστός 131, 36. ποθή ἡ 539, 26: 678, 36. ποθή et πόθος 742, 55. ποθήω Aeolice pro ποθέω 485, 43. πόθος 678, 32
ποῖ f. e πόθι 678, 44. ποῖ κῆχος 682, 52
ποία ἡ πόα 779, 9, ut Ion. ποίη: sed usitatius oxyt. ποιά 705, 2: itemque 612, 42: 677, 49: 770, 11
ποιεῖς Ae. 20, 26. ποίεσκε Ion. 624, 35. τὸ ποιῆσαι, primitivum thema, origo 345, 18. πεποιῆσθαι, ex imitatione soni factum fictumque esse 539, 7. sic πεποιημέναι φωναί, ex imitatione soni expressae v. 546, 15: 705, 22
ποιή Ion. ἡ πόα 677, 55: Hesychius, Suidas, Eustathius ποίη, baryt.
ποίησαι pro ποιῆσαι seu ποίησαι D. 391, 19. ποίημαι Ae. 56, 51. ποιημάτιον ις' στίχων 363, 47. εἰς ποίησιν δοθείς, adopt. 323, 39. ποιητής d. a ποιητής 685, 19. ὁ ποιητὴς τῶν πάντων θεός 265, 44. ὁ ποιητής, Homerus 328, 1, et alibi passim. τὰ ποιητικὰ Ἰωνικά, poetica Ionico more usurpata 625, 5. ποιητοδιδάσκαλος 428, 28
ποίητον Ae. pro ποιεῖτον 23, 13.
ποιητοὶ δοῦλοι 452, 22
ποικίλματα 234, 7. ποικίλος 678, 46. ποικίλον ἐστί, varie formatur 477, 55. ποικιλότραυλος 678, 51. ποικιλόφρων 529, 25. ποικιλτής ὁ 436, 6
ποιμήν 678, 53. Ποιμένες, Sophoclis tragoedia 405, 32. ποίμνη d. 678, 54. ποίμνιον d. 678, 55. f. ποιμνήϊον 424, 54: 678, 56
ποινή 336, 47: 678, 57. ποινὴ ἡ τιμωρία 132, 24: 604, 38. ποιναῖος 679, 11. sic ποιναῖα ὄργανα 527, 29
ποῖος, de qualitate 759, 32. ποιότητος ἐπιρρήματα 581, 14
ποιπνύειν 679, 12
ποιῶ 679, 23. ποιῶς πως κατασκευάζεσθαι 204, 56
πόκος ὁ 679, 43. ποκάδες αἱ 323, 55. πόντος d. 679, 44
πολέας pro πολλούς 657, 27
πολείδιον d. 147, 22
πολεῖν ἐν αὐτῇ, versari 680, 5. idem πολεῖσθαι ἐν— 618, 41
πολεῖς a πολύς 679, 55
πόλεμος 679, 45. ὁ πολέμαρχος 151, 16. πολεμήϊα ἔργα, pro πολέμια 679, 48. πολεμησείοντες 485, 20. πολεμικῶς ἔχειν 485, 21. πολεμιστὴς θοός 453, 12. πολεμόκλονος 266, 32. πολεμούμενοι 360, 54. Πολέμων Herculis f. 679, 49. Πολεμώνιος opp. † 679, 53
πολέσι, multis 758, 50
πολέσκομαι et πωλ. 698, 37
πόληος f. pro πόλεως 632, 13
πολῆς ἐπέβησε κελεύθου 384, 5: an pro πολιῆς, ut 680, 16
πολιά ἡ 680, 14
πολιαῖος Ζεύς 275, 1. πολιὰς Ἀθηνᾶ 680, 12. ἡ πολιάς, f. Ἀθηνᾶ 386, 5. Πολιεῖον op. Ital. 714, 12. idem Πολίειον 680, 11: itemque Steph. Byz. et Strabo ac Plin.
πολίζω τὸ οἰκῶ 680, 5
πολιήτης f. pro πολίτης 680, 8
πολιοκρόταφος 680, 18
πόλιον herbae species 680, 39
πολιορκητικὸν ὄργανον 539, 14
πολιός 680, 15. πολιοὶ λύκοι 680, 20. πολιὸν σίδηρον 680, 34. πολιῆς ἁλός 680, 16
πολιοῦχος 91, 18: 378, 58
πόλις ἡ 680, 1. πόλις, ἡ ἀκρόπολις 275, 2. a πόλις compos. ut flectantur 328, 52. πολίσαμεν 680, 9. πολίτης ὁ 680, 7. ὁ πολίτης τῆς Κέω νήσου 507, 51. πολιτεύω 727, 26. πολίτευμα 190, 31. εἰς τὴν πολιτείαν ἐγγράφειν 533, 51. πολιτείας δίκη 401, 54.
πολιτικόν pro ποιητικόν 462, 15, 21
πολλά adverb. 681, 17. πολλάκις 172, 6
πόλλιος ἄμπελος 197, 36
πολλός pro πολύς 680, 41: pl. πολλοί 680, 41: duali caret 680, 48: foem. πολλή 680, 50: neutr. πολλόν 194, 26. sic πολλὸν παυρότεροι 693, 29. d. πολλοστός 12, 50: 297, 42
πόλος ὁ 659, 27. πόλοι οἱ ἐν οὐρανῷ 680, 52
—πολος composita quando paroxytona, et quando proparoxytona 37, 50: 93, 55
πόλτυς 681, 20
πολύ cum superl. 820, 39. πολύ compositionis initio positum, proparoxytonas voces efficit 681, 30
πολύαιμος 103, 44. πολυάϊξ 368, 16: 680, 55
πολύβιοι 3, 22: 233, 1. πόλυβος 680, 57. πολυβοῦται 140, 57
πολύγλωσσος 235, 38. πολύγονος, foecundus 562, 47. πολυγράμματος 105, 49
πολύδακρυς 246, 6. πολυδένδρεος 406, 32. πολύδερμος 395, 56. Πολυδεύκης 16, 32: 681, 13. πολυδεύκεια χαίρ 461, 44. πολυδίψιος 122, 18. πολυδίψιον Ἄργος 681, 4
Πολύειδος vates 681, 11. Πολύειδος Aristophanis fabula 373, 20. πολυετεῖς 233, 1
πολύζηλος 411, 23. πολύζυγος 681, 29.
πολυθρέμματος 206, 2. πολυθρύλητος 681, 27
πολύϊδος 21, 5. Πολύϊδος vates 681, 24, 32: absque diphthongo etiam Il. ν, vers. 666. πολυΐδρειι 42, 40
πολυκάγκης εος 681, 39. πολυκάθεδρος 518, 44. πολύκομψος vulg. pro πολύκομψος 729, 29. πολύκαρπος 681, 32. πολυκέντητος 506, 49: 681, 45. πολύκεστος 681, 43. πολυκίνητος 514, 5. πολυκλήϊς ιδος 518, 31: ι producto 518, 39, 56. item πολυκληΐς ἴδος 518, 45. πολύκμητος 521, 29. πολύκρημνος 681, 36. πολύκριμνος 681, 37. Πολυκτόριον et Πολύκτωρ 681, 44. πολυκύματος τόπος 545, 15. πολύκωποι νῆες 472, 29: 518, 45.
πολυκώτιλος 813, 8
πολυλήϊος 421, 15: 681, 46.
πολύλιτος 681, 47
πολύμηλος Ὀρχομενός 635, 6.
πολύμητις 151, 21: 333, 24: comm. gen. 518, 34. Πολύμνια c. 596, 38. πολύμυθος 415, 37
πολυνηός 32, 9. πολύνιφος 7, 9. πολύξηρος 681, 39. πολυόχητοι ζῶον, pro πολυόχευτον 425, 40
πολυπάμμων 189, 19: 681, 48: 699, 6: et πολυπάμων 669, 30. πολυπάταγι α. 280, 1. πολυπίδαξ 671, 32
πολυπλασιασμός 766, 47. alibi πολλαπλασιασμός.
πολυπληθία 254, 11: 641, 31.
πολύπτυχος 695, 23. πολύπτυξ 435, 35: 659, 21
πολύρραφος 681, 43: et πολυρραφής 148, 37. πολύρρην 140, 57. πολύρρινος 395, 55
πολύς έος 679, 55. πολυσπερής 292, 18. πολυστέλεχες 681, 56. πολυτάλαντος 744, 23. πολυτειρής 439, 27. πο-

λυτελής 750, 44: plur. πολυτελεῖς 751, 15. πολύτροφος 682, 39. πολύτροφα δάκρυα 564, 46. πολύϋθρος πρήνη 193, 22. πολυφάγον ζῶον 763, 33. πολυφάγος paroxyt. 681, 33. πολυφαγία 206, 24. πολυφέρβη 41, 51: rectius πολυφόρβη 681, 57, Hesych. Suid. Eust.
πολύχρονον ζῶον 13, 36. πολυωπός 682, 2. πολυωψῶ 682, 4
πολῶ d. 129, 31
πολῶ εἰς d. 698, 31. πολῶ τὸ πινοῦμαι ἢ περιπατῶ 698, 14: τὸ ἀναστρέφομαι 37, 44: τὸ συναναστρέφομαι καὶ ἐπιφοιτῶ 698, 19. a πολῶ composita 57, 50: 93, 35
πόμα et πῶμα 794, 37
πομπεύε 213, 18. πομπεῖα τὰ 682, 44. πομπή ἡ 682, 7, 45. τὰς πομπὰς πομπεύειν 469, 5. πομπῆς σχῆμα in sponsa deducenda 354, 5. πόμπιμος 492, 35. πόμπος seu πομπός 492, 35. πομπός ὁ 682, 7: et 529, 6: 627, 11
πομφόλυγες αἱ 682, 10
πονέσω et πονήσω ut differ. 130, 3. πονεύμενος Dor. et Ion. 682, 19: et 200, 1. πονηρός ὁ 592, 8: 682, 16. πόνηρος 682, 16. πονηρεύω 682, 25. πόνος 682, 18: et 660, 18
πόντος 682, 31: et 660, 18. Ποντικὴ ῥίζα 289, 1
ποτῶ ἡσῶ d. e πόνος 682, 24
πόπανον d. 436, 34: plur. πόπανα 659, 22: 682, 49
πόποι, Scythici dii 823, 32
ποππύζειν 191, 25. ποππύσματα 682, 48
πορδάλιες 423, 32
πορεία d. 462, 11. πορεῖον τὸ 684, 8. πορεύω 683, 4
πόρθιε dim. 159, 29
πορθμή 45, 44. πορθμήϊον 247, 43. πορθμεὺς ἡ 45, 42. πορθμεύς ὁ 683, 15: et 141, 28: 477, 23
πορίζειν τὸ παρέχειν 546, 31
πόρκης ὁ 683, 31. πόρκιον τὸ 683, 19. πόρκις ὁ 683, 19.
πόρκος 683, 23
πόρνη 685, 36. πορνεία ἡ 684, 6: 827, 9
πόρος ὁ 683, 4, 9: 686, 13: et 131, 25. πορός ὁ 686, 14
πόρπακες clypeorum 489, 38. πόρπη ἡ 683, 41. πόρπη, fibula 665, 32: chlamys 402, 50
πόρρω 683, 42: absque ι subscripto 544, 14
πορφυνέουσα λέχος 683, 47. πορφύνω 683, 45
πόρσω pro πρόσω 683, 43
πόρτα 683, 57. πόρτις 684, 1: et 205, 40: 432, 7
πορφύρα ἡ 684, 10. πορφύρεος 684, 15. πορφυρίς 331, 23. πορφυροειγής 63, 45. πορφυρόω εἰς 684, 13, 16: et 486, 50. πορφυρεῖν 684, 18. πορφυρώδης 486, 46
πόρω τὸ παρέχω 683, 53. ποῤῥῶ pro περῶ vulg. 683, 16
πός pro ποῦ 635, 22
πόσατος d. 685, 2
Ποσειδάων f. pro Ποσειδῶν 684, 38, 42, 54: 772, 38. Ποσειδῆς et Ποσειδέων 684, 39, 46. usit. Ποσειδῶν 426, 52: 684, 25: voc. c. ὦ Πόσειδον 684, 51. d. Ποσειδώνιος 226, 55
πόσθη ἡ 684, 55
Ποσιδῶν 684, 25, 29
πόσις ἡ 684, 19. πόσις ὁ 684, 19: et 149, 43
πόσος, de quantitate 759, 33. ποσός 762, 44. τὸ ποσότητος 73, 55
πόσσ' ἀπαλοῖσι, pro ποσί 604, 4
πόστος, de numero 759, 33: f. pro πόσατος 685, 1
ποταίνιον 685, 8
ποταμός 685, 4. Ποτάμιοι Att. qua re notati 758, 46
πότερος interrog. 628, 34
ποτή ἡ 685, 11
ποτήρ ὁ 685, 19. ποτήριον 685, 12. πότης ὁ, et ποτής ἡ 108, 48. ποτής ῆτος 685, 18: et 136, 41: 151, 55: 382, 50
ποτί D. pro πρός 342, 2: 685, 24
Ποτιδειάν, Nept. D. 136, 38
πότιμον ὕδωρ 685, 6
ποτινίσσεται 685, 21, Dor. sic ποτιπεπτηυῖαι 130, 57: ποτίτασσε 681, 54
πότμος 685, 29
πότνα pro πότνια 686, 3. πότνια 685, 50. ποτνιάδες θεαί 685, 40. ποτνιᾶσθαι 685, 49, 51, 55. Πότνιαι, lotus Boeot. 685, 41
ποτός ὁ 685, 4. at πότος subst. baryt. 656, 8: 685, 5
ποττὰν et ποττὸ Dor. 686, 1
ποτῶ ᾷς ᾷ 666, 48: d. 125, 8: 685, 29, 50: 694, 53. ποτῶμαι, volito 88, 48
ποῦ adverb. 669, 13
πούς 686, 4: acuto accentu 686, 16: genit. ποδός 686, 20. a πούς composita in ους et ος 20, 14. a πούς composita neutra, longam masculini desinentiam retinent 776, 18
ποῦ pro ποιῶ Att. 679, 25
πραγματευτής 536, 20. πρᾶγος τὸ, α producto 248, 4
πραΐδα, praeda 563, 17: πραϊδεύω, praedor 563, 22, ex Lat. uti et πραιτώριον 473, 26: 686, 53
πρακτύς ἡ 316, 34
πράμνειος οἶνος 686, 29
πρανής 687, 23. πρανές 686, 27. πρανίζειν 686, 28
πραξείδιον 230, 9. πραξῖνος 793, 54
πρᾶος ὁ 553, 20: 686, 25
πραπίδες αἱ 686, 43: dat. pl. f. πραπιδέσσι 686, 40
Πρᾶς αὐτός pr. 535, 12: 655, 27
πρασιά ἡ 461, 34: 686, 48
πρᾶσις ἡ 686, 45. πράσω f. e περῶ 688, 1. πράτης ὁ 40, 50
πραῦς 686, 22: oxytonon 565, 20. πραϋντής ὁ 438, 6
πρέζω e πρήθω 687, 40
πρέμνον et πρεμνίζειν 686, 34
πρέπω 686, 57. πρέπω τὸ λέγω seu πρόλέγω 446, 8
πρέσβα θεά 687, 3. πρέσβεια foem. e πρέσβυς 565, 7: 687, 5
πρέσβειρα Θέμις 687, 6
πρέσβεις plur. 687, 19. πρεσβεύς ὁ 687, 8. πρεσβευτής ὁ 687, 9, 20. πρέσβεως gen. Att. 687, 17: Ion. πρεσβῆος 687, 8: et πρεσβήϊον 687, 10. πρέσβις 687, 11, 14. at πρεσβίων πρέσβιστος 753, 21, a πρέσβυς ὁ 687, 5, 15: a quo et πρεσβύτης ὁ 687, 12
πρευμενής 687, 1
πρῆγμα Ion. pro πρᾶγμα 538, 28
πρηγορεών: vide προηγορεών.
πρηεῖα γυνή Ion. 442, 37
πρήθω σω 687, 39, 54: et 62, 55
πρηνής 687, 21: neutr. πρηνὲς 687, 24. πρηνῆξαι 687, 27, 34. πρηνιχθῆναι 687, 28
Πρηξῖνος d. I. 687, 37
πρήσσω praes. e fut. 687, 57
πρηστήρ 772, 37. πρηστῖδες νῆες 598, 44
πρηθύνονται Ion. 96, 9
πρίαμαι 688, 5. Πρίαμος 688, 4, 15. Πριαμίδης Ἕκτωρ 166, 20
πρίε 688, 7. πρίεται 688, 11
πρίζω 688, 9, 11: et 132, 54: 522, 57
πρίημι τὸ ἀγοράζω 688, 4: d. 132, 50: 134, 17
πρίθω σω d. 687, 39
πρίν adverb. 688, 19: corripit ι 405, 33
πρίξ adverb. 781, 48
πρίξω Dor. pro πρίσω 132, 54
πρίσας 466, 16
Πρίαχυλλα 19, 52
πρίω Att. pro πρίζω 688, 12. πρίω seu πριῶ τὸ πωλῶ 688, 15. πριῶ ἄσω 132, 48. πριῶ, eme 132, 50
πρίων ὁ 688, 9: ι producto 674, 7
πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον, in penultima 262, 1: et mox v. 2, πρὸ δύο, in antepenultima. πρὸ τοῦ et πρίν 756, 2. πρό pro ὑπέρ 689, 50: pro ἐπί 691, 51: pro παρά 689, 1. προ— aspirationem quandoque induit 271, 48: 801, 1
προαυλία et προαυλίζεσθαι 689, 34
πρόβα pro πρόβηθι 688, 28
προβάλλεσθαι 699, 30
πρόβασι ἀ. 245, 51: 310, 19: 542, 10
πρόβασις ἡ 688, 24. πρόβασιν ἔχουσα θύρα 634, 9. προβάσεις αἱ 522, 11
πρόβατον 688, 21. προβάτειος δορά 584, 24. προβατειά 688, 29. προβάτεον 256, 35. προβάτερον 256, 33. προβάτιον 256, 33: plur. προβάτια 349, 27. προβάτιον δέρμα 597, 15. προβατογνώμων 236, 49
προβέβουλα 193, 59
προβλής 358, 5. προβλῆς σκόπελος 482, 5: 688, 30. προβλῆτες λίθοι 699, 23. προβλῆτες στῆλαι 540, 57
προβολή 235, 39. προβολὴ τόπου 644, 40. προβόλιον 699, 23. πρόβολος 355, 7: plur. πρόβολοι 699, 21
πρόβουλος 208, 42. προβούλευμα 208, 37
προγαστρίδιος ὅπλισις 589, 12
προγεύστης 315, 38
προγορεών vulg. pro προηγ. 688, 33
προγραμμός 782, 6
προδιαλέγεσθαι seu προσδ. 772, 26
προδιέρχεσ α 406, 1
προδοκή ἡ 344, 19
πρόδομος 441, 19: 688, 34
προδοσέταιρος 361, 25. προδοσία d. 461, 33
πρόεδροι Ath. 364, 41, 48
προελέτω 803, 32
πρόελος seu πρόστελος 690, 15
προεξάρχων τῆς ποίμνης 342, 33
πρόεξοδος 689, 34
πρόες f. 381, 11: 688, 37. προέσθαι 495, 40
προεσθίων τοῦ βασιλέως 315, 38
προεψηνισμένος 818, 29
προηγορεών ὁ 688, 33, et Suidas: Helychius πρηγορεών, per syncopen sc.
προηγουμένως θέλει ὁ θεός 690, 9
προήκατο 690, 19
προήκεα ἐρετμά 502, 28
προῆμεν 121, 33
προηρεσία ἡ 688, 44
προηρτημένος τῷ ζυγῷ 706, 34
προθέλυμνος 688, 45
προθέσει τοῦ σ, σμύρνα 721, 32
προθεσμία 688, 50
πρόθυρον 411, 36. προθυρών 806, 4
προΐαλε † 688, 57
προΐασι, prodeunt 692, 19
προΐει 177, 3: 467, 41
πρόϊζον pro πρώϊζον seu πρῷζον 692, 5: item Hesych. et Suid.
προΐηλε 688, 53
προΐημι 690, 20
προΐκα adverb. 689, 11. προικίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγχιστέων 451, 55
προϊκνεῖσθαι τῆς ἡμέρας, venire ante diem 692, 20
Προικόννησος 689, 12
προικός adverb. 79, 5
προΐκω et προϊκνοῦμαι 689, 6, 9. πρόϊκτης ὁ 495, 36: 689, 1
προικῷα πράγματα 582, 29. προΐξ 689, 6. πρόϊξ Ion. ἡ προΐξ 495, 33. προΐξ pro πρόξ 689, 15. πρόϊξις τῆς ὀσφρήσεως 523, 2
προΐσσομαι 689, 5
τὸ προϊστάμενον τῇ γνώμῃ † 700, 3, 21
προϊτός et προϊτῶ 797, 46
προϊῶ 617, 39: 686, 41: 799, 16: 803, 28. προϊῶ τὸ προπέμπω 799, 42. προϊοῦσι τὸν ὁδόν, an ποιοῦσι 602, 19
προκαλεῖν 699, 21. προκαλεῖσθαι τὴν δίκην 552, 19
προκάλυμμα τὸ 699, 12
προκαταβολή 148, 53
προκατάρχων 777, 37. προκατάρχον θέμα 236, 18. προκατάρχον ἔχει ὄνομα 88, 20. sic οὐ προκατάρχει τὸ ψῶ 818, 11
πρόκλειτος 215, 24
προκλήσεις ἔγγραφοι 404, 57
προκοιτών c. 806, 4
προκόμισμα τὸ 363, 28

Προκόννησος f. 659, 49: 689, 18
προκοπαί, promotiones 689, 48.
Προκόπιος 746, 20
προκριτής ὁ 435, 44
προκρόσσας ἔρυον 689, 26
προκώνια 700, 6
ἐν προλίμναις ποταμῶν † 798, 15
πρόμαλα 76, 39: 98, 28. πρόμαλοι 689, 36
πρόμαχος c. 299, 9: pl. πρόμαχοι 612, 51. προμαχών 353, 20. pl. προμαχῶνες οἱ 540, 41
προμετωπίδιος 787, 5, 9
προμήθεια et προμηθία 462, 19. Προμηθεύς 689, 37
προμνηστῖνοι 689, 39
προμολεῖν 689, 35. προμολή 689, 34
πρόμος ὁ 689, 43
Προμῶτος, Promotus 689, 47
προναΐα et πρόνοια Minerva 699, 57. πρόνοια 689, 50. πρόνοια Christianis quod ethnicis εἱμαρμένη 663, 7
Πρόνοοι pop. Cephall. 507, 30. rectius Πρόναιοι vel Πρώνιοι.
πρόξ et πρόκες 689, 17, 23
πρόοιτο 126, 17
τὰ προορισθέντα, fat. 663, 9
προοῦ 688, 38. πρόουρος 271, 49
πρόπαλαι 647, 12
πρόπαρ f. 689, 52: 700, 39
προπαραλήγεσθαι τῷ ο 308, 49
προπάροιθεν 689, 55: 690, 1
προπετής 666, 49: 689, 52
προπηλακισθείς 690, 3. προπηλακισμός 669, 46: 690, 4
πρόπολος, 93, 40
προπορεύεσθαι τῶν λοιπῶν 542, 36
προπροκαταΐγδην 494, 50
προπροκυλινδόμενος 349, 6
προρέει 461, 1
πρὸς τοῦ Διός 690, 9. πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί 313, 53. πρὸς τὸν ἄρχοντα φαίνειν, apud magistr. deferre 788, 54. πρὸς pro παρὰ 690, 9. absol. μικρόν τι πρός 689, 56
προσάγνυσθαι 362, 41
προσαγόρευσις φιλοφρονητική 422, 8
προσαιτεῖν 218, 1. προσαίτης, mendicus 689, 1: et 590, 5
προσανάβασις 81, 13
πρόσαντες 700, 3. προσάντη χωρία 125, 52
προσάρματα 150, 38
προσασπάζεσθαι 260, 45
προσαφὴ τοῦ σώματος 690, 4
προσδιαλέγεσθαι 612, 48
προσδιορισμός 759, 45
προσδοκῶ ᾳς 281, 49. προσδόκιμος d. 487, 29
προσεγγίζειν 450, 11
πρόσειλος 690, 14
προσελεύσει τοῦ ο 412, 41: τοῦ κ 499, 21
προσέληνοι 690, 11
προσενώπιον 546, 11
προσέοικε 513, 55
προσεσκληκότα 384, 54
προσείτης seu προσαίτης 590, 5
προσεχὴς ταῖς 553, 2
προσηγορικὰ quae dicantur 554, 40
προσήκατο 690, 18
προσῆκον τὸ 690, 21
προσήλυτος 690, 16
προσημαίνειν 468, 14
προσημερεύειν τῇ— 287, 18
πρόσθα pro πρόσθεν 424, 12. πρόσθ' ἄλλων, ante alios 364, 23
πρόσθεμα τὸ 690, 25
πρόσθεν ἔθεν 124, 16
προσθέσει τοῦ ι 658, 15: τοῦ ς 664, 31. sic προσθήκη τοῦ ο 623, 35: τοῦ ς 597, 20. προσθήκη κυρίου 166, 21: itemque 474, 44
προσί, ut ἐνί, f. 778, 26
προσιτός 133, 11
προσκαθέζεσθαι 460, 11
προσκαλεῖσθαι pro προκαλεῖσθαι, provoc. 119, 4
προσκαταξύειν 412, 53
προσκεκυφώς 240, 21
προσκεφάλαιον 90, 30
προσκλιτόν 690, 29: 728, 12: et τὸ πρόσκλιτον 519, 42: et πρόσκλιντρον 690, 29
πρόσκρουσις τῶν βελῶν 516, 21
προσκυνῶ εἴς 690, 31
κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς 413, 44
προσξηραίνεσθαι 384, 55
πρόσοδος, accessio 655, 22. sic 9, 15: 177, 16. πρόσοδος Ἰλιακή, liber Herodiani 420, 30. sic 146, 14
προσοδεύεσθαι, προσέρχεσθαι 685, 21
προσοικειοῦν 341, 24
προσόρμησις 777, 24
ἡ πρόσοψις, τὸ πρόσωπον, facies 33, 7
προσπεφυκότως 132, 53
πρόσπολος 37, 53
προσρησσόμενον τῇ γῇ ὕδωρ 703, 20
προσστῆναι 700, 19. προσσχῶν 700, 17
προστάς ἡ 688, 35
προστάται τῶν μετοίκων 124, 49: foem. g. προστάτις τοῦ πολέμου 345, 57
προστέτηκε 700, 11
πρόστη 92, 15. προστῆναι 700, 18
προστιθέασι τὸ β τῷ ρ, ab initio sc. 700, 32
τὸ πρόστιμον 758, 46, 48
προστρίβεσθαι χρῶμα 406, 23
προστρόπαιος 42, 7: 700, 9
προστῷον 413, 28: 665, 4
προσυπακούειν τι 166, 25
προσφάγιον 646, 14: pl. προσφάγια 590, 28
πρόσφατον 691, 6
πρόσφθεγμα 112, 9
πρόσφορος 209, 14
προσφυῶς 700, 12
προσφώνησις 422, 6
πρόσχες 99, 36: 740, 6, 15. πρόσχωμεν ητε μοι 495, 7. προσχών 700, 16
προσχωσθῆναι 689, 22
πρόσω d. 306, 9: 350, 9: 683, 42
προσῴδιον 690, 41, 44. προσῳδία seu προσῳδία 777, 7. προσῳδίαι 690, 33
προσώζεσαν 615, 46
πρόσωπον 691, 1. προσωπεῖον 346, 10
προτέλεια 750, 48
προτερηγενεῖς 421, 15
προτέρωθι 385, 49: melius προτέρωθε, penult. producta.
πρότερος 535, 34: 691, 10. προτέρω 691, 11. προτέρωσε 691, 13
προτί f. 342, 1. προτὶ ἄστυ 273, 17. προτὶ Ἴλιον 198, 7. sic προτιειπεῖν 160, 52
πρότμησις 691, 15. προτομὴ βοός 206, 18
πρότονος 691, 14: pl. πρότονοι 804, 50
προύνεικοι 691, 19. apud Suid. προύνικοι, apud Hesych. προυνικοί oxytonως. nostrum προύνεικοι agnoscit etiam Eustath. et tuetur originis ratio.
προϋπεῖναι 777, 38
προϋποκείμενον ἔχει ὄνομα, originem habet a nom. 122, 56
προὖπτον f. τὸ πρόοπτον 763, 11.
προὔργου f. 691, 30. προὐργιαίτερον 691, 27. προὐργιαίτατα Att. 31, 18
Πρoῦσα et Προύσιοι 512, 43
προυσελεῖν 690, 11
προὔστη f. pro προέστη 763, 11.
προὔστητέ μου 92, 12
προϋφαρπάζειν 401, 2
ὁ προφαινόμενος τοῖς πλέουσι πύργος 788, 12. προφασία 88, 40. πρόφασις 691, 33
προφερεῖς 699, 55. προφερέστερος 209, 4. προφερέστερον, melius 790, 42
προφέρουσι διὰ τοῦ ειa, efferunt per ειa 125, 31. προφέρεσθαι, proferre 110, 25
προφήτης ὁ 691, 46. foem. προφῆτις 327, 53
προφθάσας 792, 28
προφόωσδε 428, 15
πρόφρασσα 691, 56. πρόφρων 691, 35. πρόφρων adverb. 79, 4
προχέοντο metaphor. 691, 44: 809, 32
προχθεσινός 691, 56
πρόχνυ 691, 50: et 228, 27
προχοαί 692, 52. πρόχοος 93, 40. πρόχος seu πρόχους 689, 19. προχόου vice olim κέρας 504, 31: 539, 31. προχούδιον 563, 39
προψηνίζειν 818, 29
πρόῳδος 691, 48
πρυλέες 693, 31. πρύλις ὁ 693, 33
πρύμνα 395, 8. πρύμνη ἡ 693, 33. πρυμνήσια 177, 47: 693, 38. πρυμνός 693, 36. πρυμνώρεια 693, 40
πρύτανις 693, 46, 53. πρυτάνεις Athen. 364, 48. πρυτανεῖον 693, 49: 694, 1. πρυτανεῖον, τὸ δημόσιον 562, 53. plur. πρυτανεῖα 693, 42: 694, 28: πρυτάνεια 693, 43. Ion. πρυτανήϊον 694, 4. πρυτανεῦσαι 693, 44, 56
πρῷ prim. th. 522, 57. πρῷ τὸ πρῷ 687, 54: τὸ πιπράσκω 687, 50: τὸ πρήθω 687, 52. πρῷ f. ex πρωῒ seu πρωΐῳ 178, 47: 686, 41
πρώειρα ἡ πρῷρα 692, 35
πρῷζον 691, 56
πρῴην 266, 22: 337, 16: 648, 42: 692, 8, 11. τὰ πρῴην 648, 39
πρωθῆβαι 692, 43: et 228, 11
πρωΐ 692, 4, 12: p. πρῷϊ 692, 13. πρῷϊ apud Homerum magis analogum quam πρωΐ 607, 21. πρωΐα ἡ 646, 3: 692, 18. πρωϊαίτερον 692, 42. πρωϊζάς 809, 21. πρωϊζά 691, 57: 692, 2. πρωΐζον et πρῷζον 692, 1. πρώϊμος 375, 9: 443, 12: 480, 26. πρώϊμος καὶ ὄψιμος 271, 31. πρώϊμοι καρποί 90, 35. πρωϊνός 352, 14. πρωϊνόν 336, 30. πρώϊος d. 113, 28: 692, 6. πρώϊον adverb. 692, 21
πρώϊρα ἡ πρῷρα 692, 33
πρωκτός ὁ 692, 45
πρών ὁ 692, 49: 809, 15: plur. πρῶνες οἱ 692, 47: p. πρώονες ἄκροι 692, 50
πρώρα ἡ 692, 25, 41: et πρῷρα f. 318, 57: 692, 34. πρωρεύς ὁ 692, 28
πρῶτα adverb. 693, 16. πρωταγωνισταί 612, 51. Πρωτέας d. 795, 13. πρωτεῖον d. 187, 22. πρωτεσίλαος 73, 13. πρώτιστος 693, 19. πρωτόγαλα 697, 7. πρωτογενής 437, 32. πρωτόγονοι 320, 43. Πρωτοκλείας Orphei 768, 7. Πρωτοκρέων 768, 8. πρωτόκτιστος 392, 38. πρωτόλεια 693, 11. αἱ πρωτομάντεις 455, 49. πρωτοπαγής 392, 45: pl. πρωτοπαγεῖς 695, 8. πρῶτος 692, 55. πρῶτος quot modis dicatur 692, 58. πρωτοστάται 729, 10. τὰ πρωτοτόκια 465, 46. πρωτότυπος λέξις 64, 53. τὸ πρωτότυπον τοῦ— 162, 49: et 29, 52
πσ in ψ 328, 51
πτ reduplicationem non requirit 501, 28
πταίω 694, 5. πταιές 694, 7
πτάσσω pro πτήσσω 655, 52
πτείρω d. 694, 49
πτελεμίζετο 659, 29
Πτερέλας α f. 552, 49. πτερήστόνυχι 728, 32. πτερίδιος d. 783, 23
πτέρνα 694, 8. πτέρνη baryt. 798, 45
πτερόν 694, 11. πτερόεντα 694, 15. πτεροφυεῖν 601, 15
πτέρυξ et πτερύξ 694, 17: pl. πτέρυγες αἱ 448, 40. πτερύσσω d. 511, 40
Πτέρων ωνος 226, 38
ἡ πτέρωσις, pennae 813, 7
πτέσθαι 363, 35, 41
πτήν d. 694, 7. πτῆσις 666, 44
πτήσσω 694, 31: 695, 20: et 14, 8: 655, 51
πτίλος ὁ 694, 35: et 542, 40.
πτῖλα τὰ 694, 35
πτισάνη ἡ 694, 36
πτόα et πτοία 695, 1. πτόησις ἡ 694, 56. πτοία ἡ πτόησις 694, 55, 57. πτοιῶ pro πτοῶ 694, 55
πτόλις poet. ἡ πόλις 694, 39: et 583, 56. πτολίεθρον 694, 58. πτολίπορθος 345, 54: 694, 42
πτόρθος ὁ 694, 48
πτοῶ ἤσω 694, 53: 695, 1
πτύαλον 712, 1: et 242, 20
πτύον 695, 10: et 242, 35: dim. πτυάριον 562, 43, 46
πτύσσω 695, 15. πτύσσω τὸ ἀσφαλίζω 695, 52: 696, 44

48. πτύχες αἱ 695, 23. πτυχία τὰ 695, 39. πτύχιον proparoxyt. 520, 24. πτύχιος 64, 28
πτύω 695, 11: 712, 5
πτῶ 176, 48. πτῶ τὸ πίπτω 685, 31: τὰ πίπτομαι 694, 13: d. a πίπτω 673, 4. πτῶ τὸ φοβοῦμαι 655, 51: 695, 3. πτῶ ᾖς ᾖ 363, 38. πτῶ ῶσω 694, 31
—πτω barytonum 236, 16: barytonum communiter 463, 53. —πτω quae brevem et quae longam habeant ancipitem in penultima 673, 5. πτω in σω Aeol. 673, 11
πτωκή, πτῶσις 152, 26
πτώξ 695, 19: accentum in compos. retinet 639, 21
Πτῷον, mons 413, 28
πτωσκαζίμεν † 695, 3
πτώσσειν 695, 5: 705, 43
πτωτικαὶ λέξεις 609, 55
πτωχός 695, 7. πτωχίστερος Att. 51, 14. πτωχεῖον d. 187, 22. πτωχεύειν 695, 5
τὰ πύα, pro τὰ πυώδη 784, 46
πύαλον d. 802, 36, 41
πυανεψιῶνος fest. 118, 56. πυανεψιῶνος ἔνη καὶ νέᾳ festum opificum 805, 45
πύγαργος 695, 48
Πύγελα oppidum 695, 27
πυγή ἡ οὐρά 513, 14
πυγμή ἡ 647, 3: 695, 37, 57. πυγμαῖος 695, 41. πυγμαίως 695, 37. πυγμομαχία 695, 55
πυγοστόλος 695, 31. πυγούσιος 695, 35
πυδαρίζειν 696, 2
πύελος 696, 7. πύη ἡ 344, 15
οἱ Πυθαγορικοί 569, 46
Πύθεια, et Πυθαῖος Ἀπόλλων 696, 22
πύθεσθαι et πυθέσθαι 567, 27. πυθέσθαι 696, 14
Πύθιος Ἀπόλλων 546, 40
πυθμήν ὁ 696, 30, 54
πυθοίατο Ion. 507, 40: 696, 20
πυθόχρηστος 203, 21
πύθω τὸ μανθάνω 696, 18. πύθω τὸ σήπω 696, 13: 697, 4. πεπυθός τὸ σεσηπός 696, 10
Πυθώ ἡ op. Phoc. 696, 24. Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ 546, 45. Πυθών ἡ, et Πύθων ὁ 696, 28
πύκα adverb. 696, 43. πύκα περ φρονέοντα 546, 54. πυκάζειν 696, 36. πυκιμήδης 649, 45. πυκινός 696, 40: et 17, 33: 58, 54: 75, 10: 277, 43. πυκνός 696, 37. πυκνός pro πυκνός 677, 48. πυκνάζειν 442, 21
πυκταλεύω 345, 40. πυκταλίζω 345, 58
ὁ πύκτης Δημήτριος 592, 53
πυλαγόραι οἱ 695, 42. Πυλάδης f. 210, 16: 265, 17. Πύλαιος et Πυλαῖος 696, 50. Πυλαία ἡ 695, 42
πυλάρτης c. 137, 51. πυλάρταο ᾄδου 696, 48
πύλη ἡ 696, 48: genit. pl. Ion. πυλέων pro πυλῶν 40, 56
Πύλιος 521, 16. πυλογενής et πυλογενής 461, 18
πύλον et πύαλον 802, 36
πύλος πύλη 33, 47. Πύλος pro Πύλαι 447, 18. πυλωρός 757, 49: et 460, 22
πύματος 696, 53: et 384, 24
πυνθάνεσθαι 696, 17. πυνθάνω defect. 662, 56
πύξ adverb. 695, 51: et 346, 25
πυξίς ἡ 696, 57
πῦος τὸ 697, 3. at πυός f. ὁ πυός 344, 16: 696, 8
πῦρ 697, 10: in nominativo longum, in ceteris casibus breve habet υ 697, 10. πυρά pro πυραί 585, 41: 653, 29. πυράζω 697, 16. πυραί αἱ 697, 18. Πυραίχμα voc. ab —ης 670, 20. πυραικτός d. 697, 17. πυραικτῶ d. 697, 17. πεπυραικτωμένος σίδηρος 593, 31
πυραμίς ἡ 697, 27. Πύραμος fl. 697, 25. πυραμοῦντες οἱ 533, 21
πύραυνος 697, 21
πύργος 697, 31, 34. πυργηδόν adverb. 697, 38. πυργοβάγεις 697, 20
πυρεῖα et πυρήϊα 697, 42. πυρέσσω d. 14, 8. πυρήϊα Ion. τὰ πυρεῖα 697, 42
πυρίβλητος 810, 56. πυρίζω 336, 52. πυρίκαυστος 32, 51: 719, 39. πύρινος τῇ χρόᾳ 109, 45. Πυριφλεγέθων fl. 511, 25. πυρίπνοος 435, 12. πυρκαϊά ἡ 556, 44: 657, 54: 697, 18
πυρνεῖον d. 187, 22. πυρνός ὁ 697, 45. πύρνος Hesychius, Suid. Eustath.
πυροβόλοι λίθοι 697, 43. πυρόεις ἀστήρ 697, 50. πυροφόρος 697, 23
πυρός ὁ 697, 47: υ producto 697, 12
πυροωλῶ mutat primitivi penultimam 698, 28
πυρρίχη, saltationis spec. 635, 1: 699, 1. πυρρίχιος ὄρχησις 634, 57. πυρρίχιζειν ὅπλοις 634, 55. πυρρίχισται 697, 22. artem modulatius incedendi per pyrricham, concinentibus fistulis, dicit Ammianus Marcell. lib. 16.
Πύρρος ex πυρρός 475, 21
πύρω υ producto 547, 37
πυρματικὰ μόρια 67, 6. πυρματικά et πευρτικά 759, 29, 31
πύστις ἡ 697, 54, πυστός 323, 49: 697, 56
πυτίζω 697, 57
πυώδεις σηπεδόνες 784, 18
πώ adverb. 698, 40. πῶ pro πόθεν 773, 18. πῶ τὸ πτῶμαι 660, 57: 669, 29: 681, 49: 699, 4: τὸ ἐσθίω 118, 44: τὸ πίνω 496, 14: 699, 5. πῶ et πῶθι, bibe 698, 52
πώγων ὁ 698, 3. πωγωνία ἡ 698, 10, 12. πωγωνίτης 698, 8. πωγωνιήτης Ion. pro πωγωνίτης 698, 8
πώεα 245, 57
πῶθι, potа 698, 53
πωλέσκετο f. 698, 34, 39. πωληταί οἱ 698, 56
πῶλος ὁ 698, 13: et 37, 15. πωλικὸν παράδειγμα 698, 15. πωλεόμενος 698, 55
πωλῶ εἶς 698, 19
πῶμα τὸ, potus 551, 13: 794, 36: et Not. ad 471, 53
πώμαλα 698, 40, 44
πωμάρια, κηρία 828, 19
πῶμι τὸ πίνω 86, 57: 496, 14: 682, 38
πώποτε 698, 50
ἡ πώρα 162, 48. πωρός ὁ 699, 7. πῶρος ὁ 162, 44, 47. πῶρος, et Πῶρος pr. 683, 7
πῶς d. 440, 3
πῶϋ et πώεα 699, 3
πώϋγγες αἰ βοῦγγες 699, 10

P

ρ in multis τὸ εὐκίνητον seu motus velocitatem significat 447, 29. τὸ ρ μετὰ δύο ἀντιστοίχων 673, 39: cum densa consonante densum spiritum, cum tenui tenuem capit ῥ, 25: 456, 14: aspirationem suam interdum transfert in anteriora 134, 18: transpositum, aspirationem amittit 148, 43: geminari ubi soleat in compositione et verborum augmentis 128, 58. ρρ pro ρσ Att. 529, 42. ρ ex λ 380, 19: 710, 12: pro λ 135, 20. ρ extritum 101, 22
ῥά comunctio 134, 5. ῥά σφιν pro ἄρα σφιν 702, 39: ῥά f. 700, 26. ῥά et ῥάδιον in compos. quoque cum ι 700, 51
—ρα foem. penultima plerumque diphthongo 318, 56. —ρα foem. α producto 491, 9. —ρα foem. disyll. in quib. α longum, in quibus breve habeat 823, 19. —ρα ex ήρ 170, 54
ῥάβδος 701, 41. ῥαβδοῦχοι iudiciorum 527, 28. ῥαβδοφόροι 72, 13. ῥαβδωτοὶ τροχοί 720, 42
ῥαγάς ἡ 812, 5: plur. ῥαγάδες 810, 27, 35
ῥαγδαιοτέρως 807, 28
ῥαγεῖς οἱ βαφεῖς 703, 28
ῥαγὶς σταφυλῆς 705, 52
ῥαγῶσαι 703, 3: et Suid.
ῥαδαλός 701, 51. Ῥαδάμανθυς 701, 48. ῥαδανίζειν 702, 8
ῥαδηλός † 701, 52
ῥαδινώτερος 702, 14
ῥάδιξ 702, 11
ῥάδιος cum ι 700, 39, 51. ῥαδιουργεῖν 700, 50
ῥαθάμιγγες 702, 16
ῥάθυμος 700, 52. ῥαθυμεῖν 701, 55
ῥαῖα d. 222, 38
ῥαιβός 701, 9: et 199, 29: 242, 3. ῥαιβηδόν 701, 12. ῥαιβώσας 701, 12
Ῥαικός ὁ Γραικός 241, 14: 701, 13
ῥαῖσαι Att. 701, 57
ῥαίσσω τὸ φθείρω 134, 56
ῥαίω τὸ φθείρω 701, 15: et 38, 38: 134, 17: 239, 20: 269, 50. d. ῥαιστήρ 38, 39: 701, 15
ῥάκος 702, 21. ῥάκιον ου 375, 30
ῥάμνος 701, 7: 702, 1, 23
ῥανίς ίδος 184, 9. ῥαντίζω et ῥαντίζω 702, 31
ῥᾶος et ῥᾶον 700, 42. ῥᾶος ex ῥάων 92, 43. ῥᾶον τὸ εὔκολον 701, 4. ῥᾶον compar. 700, 56
ῥαπίδες αἱ 702, 33. ῥαπίσαι 702, 39. ῥάπισμα τὸ 360, 39
ῥάπτω 702, 25. ῥάπτω τὸ ῥαπίζω 701, 42. ῥάπτης ὁ 46, 45
ῥάρος et ῥάριον 702, 36
ῥᾶσσον, facilius 158, 15
ῥάσσω 702, 50, 56. ῥάσσω et ἀῤάσσω 746, 35. ῥάσσω τὸ φθείρω 134, 36
ῥᾷστος f. ex ῥάϊστος 676, 14: 701, 6. ῥαστώνη 700, 62: 701, 3
ῥᾶυδος pro ῥάβδος vulg. ed. 719, 40
ῥαῦς et γραῦς 705, 39
ῥαφάνιον 379, 28
ῥαχία ἡ 702, 54: et 291, 27: pl. ῥαχίαι αἱ 395, 21. ῥαχίας pro ῥαχία 702, 52
ῥάχις ἡ 702, 43: tripartita 636, 23
ῥάχος 45, 6: 703, 1: Hesych. ῥαχός oxyt. ῥαχῶσαι 703, 3
ῥάων f. ex ῥαΐων 676, 14. ῥάων et ῥαΐων 701, 1
ῥαψῳδοί et ῥαψῳδεῖν 703, 32
—ρδω d. 723, 6
Ῥέα, Saturni uxor 701, 18, 27. ῥέα adverb. 294, 45. ῥέα et ῥά f. 700, 26, 42. ῥέα et ῥεῖα 703, 5
ῥέγματα τὰ βάμματα 703, 31. ῥέγος τὸ βάμμα 703, 29
ῥέεθρον 703, 8
ῥέζω et ἔρδω 134, 19. ῥέζω et ἔρδω 701, 37. ῥέζω τὸ πράττω 570, 16: 629, 13: d. 705, 42
ῥέθη seu ῥέθεα, τὰ 701, 29
ῥεῖα adv. f. ex ῥέα 294, 43: 539, 31: 700, 55: 703, 4
ῥειαμενή 295, 17
ῥεῖδιος et ῥηΐδιος 700, 42
Ῥείη ἡ Ῥέα 706, 25
ῥεῖθρον f. 703, 8: 705, 39
ῥεῖος 539, 30
—ρειος ex ρος 429, 53
ῥείτης et ῥείτης ὁ 703, 11
Ῥειτός seu Ῥῖτος fl. 703, 12
Ῥειώνη, Iuno 703, 10
ῥέμβονες pro ῥυμβόνες 706, 20
ῥεμβώδης 7, 41
ῥέξας 701, 36. ῥέξαι τὸ βάψαι 703, 27, et Suid.
ῥέπω τὸ κλίνω 93, 45
ῥεῦθος pro ἔρευθος 701, 24
ῥευσεῖται fut. Dor. 381, 31. ῥεῦσις ἡ 701, 27: 703, 6
Ῥήγιον op. Italiae 703, 24
ῥηγμίν 651, 38: 703, 20: et ῥηγμίς 583, 10. ῥηγνύμενος et ῥηγνύσκω 703, 19
ῥῆγος et ῥήγεα 703, 27
ῥήδην 363, 42: 781, 29
ῥηΐδιος f. ὁ ῥᾴδ. 700, 41. ῥηΐτεροι μᾶλλον 693, 29
ῥῆμα τὸ 703, 39: 705, 37. ῥηματικὸν ὄνομα 19, 48. τὸ Ῥηματικὸν Φίλωνος, liber De Verbalib. 164, 49
ῥήν ῥηνός 140, 57: 395, 54: com. gen. 799, 46: plur. ῥῆνες τὰ

πρόβατα 783, 19. ῥήν, pars corp. 146, 30
ῥηξήνωρ 703, 50
ῥῆσις ἡ 703, 40: 705, 37. ῥησείδιον 560, 13: Ion. ῥηΐδιον 560, 14
Ῥῆσος 287, 41
ῥήσσω τὸ ῥηγνύω 711, 33: 787, 41: et 611, 43: 703, 18
ῥητήρ ὁ 703, 40. οὐκ ἔστι ῥητόν, non eſt in uſu 112, 49. ſic οὐ ῥητός ἐστι 397, 32, 34. ῥητοῦ μὴ ὄντος τοῦ ἁπλοῦ 94, 40. οὐ ῥητὸν καθ' ἑαυτό 237, 46. ῥητὸν κατ' ἰδίαν 809, 25: item ῥητόν τι ἀργύριον 359, 22: et εἰς ῥητὴν ἡμέραν 732, 46
ῥήτρα ἡ 703, 37, 43: Ion. ῥήτρη 703, 43: c. ῥητροφύλακες 703, 45
ῥήτωρ 703, 36, 40, 47. ὁ ῥήτωρ, Demoſthenes 328, 1. ῥητορεύω 519, 29. ῥητορεία d. 519, 29. ῥητορικὴ λέξις 2, 30: 3, 31: 7, 47: 35, 14: 95, 11: 185, 54: 196, 10, et alibi. ῥητορική τε καὶ ποιητικὴ λέξις 187, 19. τὸ ῥητορικὸν λεξικόν 161, 6: 204, 40: 737, 15: et abſol. τὸ ῥητορικόν, ſ. λεξικόν 189, 4: 199, 44: 219, 39: 222, 54: 246, 36: 247, 36: 262, 23: 265, 30: 270, 7: 272, 6: 273, 44: 297, 53: 304, 27: 308, 43: 309, 17: 310, 41: 313, 40: 322, 36, 54: 341, 8: 390, 24: 392, 12: 404, 55: 738, 10. item plur. τὰ ῥητορικά, ſ. λεξικά 236, 52: et ἐν τοῖς ῥητορικοῖς εὗρον τὴν λέξιν 191, 48. ſic ῥητορικῶς λέγεται, apud oratores 187, 39
ῥηχμός d. 141, 10
ῥιγεδανός 703, 53. ῥιγείω d. e ῥιγῶ 620, 46. ῥίγησε 705, 55. ῥιγῖνος ὁ δεινός 793, 47. ῥίγιον d. 704, 5. ῥίγιστα 704, 6. ῥῖγος τὸ 704, 2: ι producto 704, 3. ὁ ῥιγοπύρετος 434, 6. ῥιγωσέμεν 704, 1
ῥίζα ἡ 704, 10: et 235, 30. ῥιζοβόλος 299, 18. ῥιζοτομία medica 810, 34. ῥιζοφόρος 515, 10
ῥικνός 704, 14
—ῥιμος d. 237, 3
ῥίμφα 704, 18. ῥιμφαλέος 135, 24: 262, 7
ῥίν 704, 21, 25. ῥίν et ῥίς 395, 36: 749, 19
ῥίνη piſcis ſpecies 704, 28
ῥινός ὁ 704, 27, 33: et 257, 46. ῥινοτόρος, Mavors 704, 32
ῥίον τὸ 704, 28, 36
—ῥιος d. 65, 25: 421, 22
ῥίπεα 704, 42. ῥίπες 668, 23: 704, 40. ῥιπή ἡ 704, 43. ῥιπίζω 704, 47
ῥιπτάζω 424, 52: 704, 49. ῥίπτασκον 704, 52
ῥίπτεα pro ῥίπεα vulg. 704, 42
ῥιπτῶ d. 704, 56. ῥίπτω et ῥιπτῶ 509, 14: 704, 50. ῥιπτώησω 463, 55
ῥίς: viſe ῥίν.
—ρις diſyllaba verbalia foeminina 475, 45
Ῥῖτος ſeu Ῥειτός fl. 703, 12
ῥιχία 86, 52
ῥίψ et ῥῖπες 704, 40
ῥίψασπις ιδος 518, 42: et 157, 17: 333, 29
—ρνη diſyllaba barytona 790, 44
ῥόα paroxyt. 705, 1
Ῥοδανὸν δονακῆα 701, 54
ῥοδέα 705, 3. Ῥοδιακός 29, 43. ῥοδοδάφνη 705, 3. ῥοδόπηχυς 393, 31. Ῥόδος inſ. 705, 8. ῥοδωνία 705, 3: melius ῥοδωνιά, ut ἰωνιά, apud Suidam et alibi. viſe et —ιά ſupra.
ῥοή ἡ 413, 46. ῥοή et ῥόος 678, 41
ῥόθος 705, 10. ῥόθος pro ῥέθος 701, 33. ῥόθιον 705, 10. ῥοθῶ τὸ παρορμῶ 365, 31
ῥοιά ἡ 704, 57: 705, 2: 770, 11
ῥοιβδῶ d. 192, 44
ῥοῖζος 705, 15. ῥοιζηδόν 705, 20. ῥοίζησε 705, 20
Ῥοιτειεύς 426, 44
ῥόμβος 706, 27. ῥομφαία 705, 25
ῥόπαλον 485, 39: 705, 23. ῥόπτρον 715, 47
—ρός ρά ρόν 143, 33: oxytona 479, 10. —ρός verbale ex infinitivo 726, 18. —ρός d. per ſyncopen pro προς 39, 54. —ρός in quibus penultimam producat 620, 3
ῥούω τὸ ὁρμῶ 396, 21
ῥοφῶ. Attice ῥόφω 705, 26
ῥοχθεῖ 705, 29. ῥόχθεον 705, 33
ῥυβός Aeol. 242, 2
ῥύδην adverb. 706, 11. ſic ῥύδην λέγειν 703, 36. ῥυδόν adverb. 706, 7
ῥύεσθαι τὸ σώζειν 707, 6
ῥηήσομαι η εται 128, 41
ῥυηφενής, ῥυηφένεια et ῥυηφενία 706, 9
ῥυθμός 706, 13. ῥυθμίζειν 706, 17. ῥυθμιζόμενοι ἐπὶ τὸ ὀρθότερον 722, 38
ῥύμβος 706, 25. ῥυμβάς 706, 22. ῥυμβόνες 706, 19
ῥύμη 706, 13, 31. ῥύμη πλατεῖα 557, 44. ῥυμός 706, 33: ῥυμός υ producto 568, 34
ῥύπος 706, 39. τὰ ῥύπη pro τὰ ῥυπώδη 799, 7. ῥυπαρός d. 726, 19
ῥῦσθαι ſ. pro ῥύεσθαι 572, 16.
ῥύσια 706, 41
ῥύσις, fluctio, fluxus 117, 41: 291, 5: 701, 21: 706, 22: 729, 44. ῥυσμός 706, 15, 37
ῥυσός 706, 47, 49. ῥυσοῦσθαι 242, 9. ἐῤῥυσωμένος, corrugatus 523, 7
ῥυστάζειν 706, 53. ῥυστάγματα 706, 55
ῥυτήρ 706, 57: 707, 6: pl. ῥυτῆρες 605, 48
ῥυτίδες αἱ 706, 49. ῥυτιδῶν, rugoſus 706, 49
ῥυτός 706, 22. ῥυτοὶ λᾶες 707, 3.
ῥυτὰ τὰ 244, 9
ῥυφῶ Dorice τὸ ῥοφῶ 705, 28
ῥύω 706, 31: d. 181, 59: 378, 6: 520, 31: 775, 11. ῥύω τὸ ῥέω 128, 37: τὸ φυλάσσω 378, 24: ubi producat υ, et ubi non 458, 1
ῥῶ τὸ στοιχεῖον 700, 24. ῥῶ ſept. ſignif. 705, 37. ῥῶ τὸ φθείρω 134, 35: 222, 38: 377, 31: 703, 18: 746, 34: τὸ λέγω 140, 24: 269, 47: 373, 28: 377, 17: 703, 39, 47: τὸ ὁρμῶ 380, 50: τὸ ἰσχύω 378, 5: τὸ ὑγιαίνω 149, 33: 633, 39.
ῥῶ ῥάσω 148, 49
ῥωγαλέος 705, 45. ἀνὰ ῥῶγας 99, 4. ῥωγάς ἡ 705, 46: pl. ῥωγάδες 99, 7. ῥωγμός 130, 53: 281, 12
ῥῳδιός 380, 39
ῥώζω 633, 40: 700, 11
ῥώμη d. 705, 42, 48. Ῥώμη urbs 706, 50. Ῥωμαῖος poſſeſſ. 417, 30. Ῥωμαϊκὰ Δίωνος 316, 6, 11. ῥωμαϊκὴ λέξις 607, 44. ῥωμαϊστί 607, 42
ῥώξ 705, 52
ῥώοντο 237, 50
ῥῶπες 705, 55. ῥώπεια 705, 57. ῥωπήϊα 705, 57. ῥωπίζειν 377, 29. ῥωπογράφοι 705, 55: ῥῶπος 377, 30: 705, 56: 706, 2
ῥώσασθαι τὸ ὁρμῆσαι 705, 40: τὸ σπουδάζειν 705, 41
ῥώσσω τὸ σχίζω 130, 54. ῥωχμός 706, 4: et 141, 10
ῥώω 237, 30: 380, 61

Σ

σ ſi claudat ſyllabam praecedentem, inchoat etiam ſequentem 249, 25: Attice alias in ψ, alias in τ vertitur 610, 31: in θ 500, 49: e τ naſcitur 580, 4. σ pleonaſticum 365, 13: 665, 52: pleonaſticum in imperativis monoſyllabis 740, 25: geminatum in futuro, et in praeſenti e futuro nato 685, 23: 688, 2: omiſſum in praeterito paſſivo 500, 17, 29: extritum, eiusque vice aſpiratio addita 391, 15: ex aor. 1 extritum 710, 6: a principio verbi abiectum 498, 57. Ϛ, dimidii nota 744, 34
σά pro τινὰ Megar. 157, 48
σαβάζιος ὁ Διόνυσος 707, 14. σαβασμός ὁ εὐασμός 707, 17
Σάγαρις et Σάγγαρις fl. 707, 18
σάγη ἡ 707, 23, 37: et Heſych. σαγήνη d. 141, 3. σάγμα τὸ 707, 22, σαγομάντιον 812, 25
σάθη ἡ 89, 54: 709, 6
σαθρός 707, 24: et 39, 65
—σαι a μαι verborum in μι 509, 19
σαίνω et σαίνουροι 709, 18
σαίρω 708, 56: 710, 57. σαίρειν, verrere 322, 19: 407, 27: 486, 52
σάκαιον ἔγχος 895, 56
σακελλάριος 828, 9
σακέρδως, ſacerdos 707, 30
Σάκες, pop. Thraciae 707, 36
σακέσπαλος 707, 34
σάκκος 707, 39. σακκίον 457, 37: 670, 52. σακκοπάθιον 670, 52. σακκοράφιον 46, 51
σάκος τὸ 707, 35
σαλακίζειν ſeu σαλαμβίζειν 707, 49. σαλάκωνες 270, 40. σαλακωνεία 707, 56. σαλάμβη ἡ 707, 45. σαλαμβάς ἡ 707, 47
Σαλαμίς 707, 42. ἡ Σαλαμινία, ſ. τριήρης 469, 19: 699, 14
σαλάσσω 100, 22. σαλεύειν 381, 3: 707, 55. σάλη ἡ 151, 47
Σαλμυδησσός et Σαλμυδήσσιοι 707, 52
σαλοῦσθαι 270, 42
σάλπιγξ 707, 57. σαλπίζω 708, 2
σαλπικοπόλλης 68, 29
σαλῶ 100, 22
Σαμάρεια op. 708, 5
Σαμόθραξ 435, 34: 639, 21: 708, 10. Σαμοθράκη 708, 10
σαμψύχῳ ὁμοία βοτάνη 786, 1
σανίς ἡ 708, 13. σανιδώματα 470, 33
σάος σῶς 413, 32. σάος σαώτερος 709, 16. σαόζω 741, 32
σάπειρ 195, 43. σάπειρ et σάπειρες 708, 16. Σάπειρ Suidae nomen propr.
σαπέρδης piſcis 708, 40. σεσαπημένος 662, 1. σαπρός 707, 25: 708, 18
σάπφειρος λίθος 708, 17
Σαπφώ 708, 29
σαργάνη 708, 22: 753, 53
σαρδάνιος γέλως 273, 46: σαρδώνιος γέλως 709, 4, et Suid. at Heſych. σαρδόνιος per omicron.
Σάρδεις et Σαρδινοί 708, 25
σάρισσα 708, 55
σαρκάζειν 125, 25: 708, 30. σαρκοῦσθαι et σεσαρκῶσθαι 522, 7
σάρμα τὸ χάσμα 709, 5
σαρόν τὸ 529, 45: et Heſych. at Suidas σάρον. σαροῦν 276, 29: 407, 27. σαρούμενος 708, 36
Σαρπηδών 708, 49
σάρω σαρῶ 54, 3. σαρῶ ὠσῶ 709, 2. Σάρων, Σαρωνικὸν πέλαγος, Σαρωνὶς θάλασσα 708, 51. σαρωνίδες αἱ 709, 4
σάσσω τὸ φορτῶ 707, 39: 708, 22
σᾶτες Dor. pro σῆτες 711, 44. σάτινοι πυροί 711, 47, Dor.
Σατνιόεντος ἐϋῤῥείταο 538, 46
σάτυρος 709, 6. σατυρίσκοι 531, 24
σαῦλος ὁ 270, 45
σαυρωτήρ 709, 8, 13: 751, 4
σαύω ſeu σάω 707, 57
σάφα ſ. adverb. 75, 20: 111, 55: 424, 9: 821, 16
σάφειρ 107, 56
τὸ σαφές, certum 553, 24. σάφω τὸ σαφηνίζω et τὸ ψηλαφῶ 708, 19
σάω 708, 36. σαώζω 741, 37. σάωσε 742, 41. σαωσέμεν 289, 25. σαώτερος 709, 15: et 599, 31
σβεννύω 261, 27: 504, 29
Σβῆρος nom. pr. 475, 27
σδευκτῆρες Dor. pro ζευκτῆρες: et σδυγός pro ζυγός 412, 1
σεβάζω 539, 5. Σεβαστιανός 435, 8. σεβεῖνος d. 793, 55. σεβίζω 539, 5. σέβω τὸ σφάζω 707, 32. σέβω dcſ. 231, 56
σεδέκ Hebr. Pax 578, 19
σείθω pro σήθω vulg. 710, 40
σειληνοί 710, 9
σεῖο ſ. pro σοῦ 356, 42

σειρά 710, 17 et 72, 2: 86, 26. σειραίνω 710, 21. σειρεῖν τὸ ἀποκενοῦν 710, 24. σειρὴν 710, 19. σείριν ὁ Ζεύς 710, 30. σείριος ἀστήρ 710, 22. σείριος ἄζει 465, 38. σείρια τὰ ἄστρα 710, 28. σεῖρις ſeu ξ— 209, 56
σεισάχθεια 710, 31. σεισάχθων ſ. 668, 54. σεισοπυγὴς ἡ 479, 55: uſitatius σεισοπυγίς 268, 1: 513, 12. σεισοφίλης ἡ σεισοπυγίς 513, 15. σειστός verb. 711, 31. σεῖστρον τὸ 568, 48: 710, 38. prim. σείω 710, 37: d. a σῶ 523, 18: 727, 13: 750, 52
σέκρετον 709, 29: itemque apud Heſych. et Suidam: et in Chronico mſ. πρωτασηκρῆτις. ſed melius σήκρητον et πρωτασηκρήτης apud eundem Suidam, quia ε Latine hic longum eſt.
σέλας 709, 20: et 374, 43. σελήνη 709, 25: 828, 15. σεληναία 222, 57
σέλινον 709, 27
σέλλα ἡ 398, 12. σελλάριος ἵππος 502, 37. Σελλήεις fl. 709, 37. σελλίον τὸ 398, 12. σελλίς ἡ 398, 15. Σελλοί et Ἑλλοί pop. 709, 30
σέλματα τὰ 398, 9. Σελμών nom. pr. 709, 38
Σεμέλη 709, 42
σεμίδαλις 709, 46
σεμνός 709, 48: et 242, 47. τῶν σεμνῶν θεῶν ἱεροποιοί 469, 7, 12. σεμνεῖον 800, 56
σέο, Ion. 334, 40
σεπτικός paſſ. ſignif. 457, 14
σεύας et σευάμενος ἀ. 710, 6
σεύς, tinea 189, 42, 44: 709, 52
σεύω 710, 1. σεύω τὸ ὁρμῶ 248, 49: 557, 20: 558, 44: 607, 36: 709, 24: d. 270, 36: 383, 46
σέω τὸ σάω ἤγουν σώζω 709, 17: et 708, 36. σέω d. a σῶ 710, 37
Σεώκη, op. 55, 29
Σηγαίρ 710, 46
σήθω 65, 25: 271, 36: 710, 39
σήκασθεν 711, 2. σηκός 710, 53. σηκοκόρος 710, 56. σηκῶ ἴσω 711, 3
σηλία, Att. τηλία 757, 3
Σηλυμβρία 711, 6
Σηλαίμ 710, 50
σῆμα τὸ 711, 8. σημαῖαι milit. ſigna 711, 25. σημαίνω impero 711, 13. σεσημάνθαι καλῶς de nummo 652, 7. σημαινόμενον ἐνεργητικόν, ſignificatio activa 54, 55. σημαινόμενον διάφορον διάφορον καὶ τὸν τόνον ἀπεργάζεται 77, 54. ſic πρὸς διάφορον σημαινόμενον 559, 45. σημαντικὴ ἀμφοτέρων 211, 37. σημαντής 246, 27. σημάντορες 711, 13.
σημεῖον 827, 38: a τέρας quid diff. 752, 22. Σημεῖα, Ariſtonici liber 627, 41. σημειῶδες εἶναι δοκεῖ τὸ ὄνομα 293, 24. ſic 94, 32. σημειούμενος αὐτὸ μόνον 740, 11. σημείωσαι ὅτι— 730, 25
σήμων ſeu Σήμων 701, 16. Σημωνίδης iambographus 713, 17
σηπιάς, promunt. Magn. 711, 20
σηπύα 770, 13. σήπω ψω 711, 17
σήραγξ 711, 32. σηραγγώδης τόπος 711, 36
σής ὁ 481, 4, 7: 711, 17, 23
σησαμίς ἡ 697, 27. σησαμοῦντες οἱ 533, 22
σῆσις ἡ 65, 25. Σηστός op. 711, 30
Σηταῖον 711, 39, et Steph. Byz.
σητάνειοι πυροί 711, 43, 49
σῆτες οἱ 481, 7. σῆτες et τῆτες adverb. 711, 43
Σηών, rex Amorr. 715, 10
Σθένελος 297, 29. σθένος τὸ 711, 51: et 225, 41: 319, 7: 579, 50. σθένω τὸ δύναμαι 711, 51: def. 231, 57
—σθων A. pro σθωσαν 7, 8
—σι pro σιν 241, 48. —σι epectatica in dat. plurali 686, 44. —σι epectaſis poetica in ſubiunctiuo 294, 17. —σι epectaticon in indicatiuo quoque 650, 10. —σι poetica epectaſis 602, 33: pleonaſtica epectaſis 581, 34. σι pleonaſt. etiam in medio 669, 29
σία τὰ ξηρά 363, 56
—σία pro τία 390, 20
σίαλος 711, 57. σιαλίζειν 712, 3
—σίας maſc. propr. 513, 56
σίβδαι 712, 10. σίβδη Ae. pro σίδη 63, 15: 94, 27
σίβυλλα 19, 51
σίγα d. 781, 41
σίγα adv. 111, 56: 165, 18: 424, 9. σιγαλόεντα 712, 11
σίγδοος proparoxyt. 613, 30
σιγῇ adverb. 715, 19: et 344, 50: ι producto 715, 19. Σίγειον, promunt. 712, 15. Σιγειεύς 426, 45. σιγηλός 135, 21: 379, 13
σίγμα τὸ στοιχεῖον 707, 10. μετὰ τοῦ σῖγμα καὶ χωρὶς τοῦ σῖγμα 498, 56. ſic 249, 26, 38
Σίγρον portus 712, 15: Steph. Byz. Σίγριον.
σίγυνοι 712, 17. σιγῶ ᾶς 712, 24
σίδαρος Dor. 712, 27
Σίδη ἡ op. 465, 55
σίδηρος 712, 26. τὸ σίδηρον ferramentum 683, 33. ſic τὰ σίδηρα τῶν βελῶν 613, 45: itemque 364, 28: 573, 10. σιδήρειος 364, 26. τὸ σιδήρειον τοῦ δόρατος 709, 9, 11. melius σιδήριον
σιδήριον adiective 608, 49. σιδηρῖτις λίθος 573, 9. σιδηρόεντα ξίφη 551, 40. σιδηρᾶ et σιδηροῦς poſſ. 710, 28
ὁ Σίδιος Διονύσιος 783, 20
Σιδών, et οἱ Σιδόνες 713, 34. σιδόνες pro σινδόνες 713, 35
σιείδης ſ. 154, 25
σίζω 712, 25, 29: 743, 51: 818, 57
Σικανός Σικανία, et Σικελός Σικελία 712, 46. Σικελιώτης ὁ 358, 37. σικελική 286, 33 ſ. ἑορτή, ex Heſychio.
Σίκημα ſeu Σίκιμα 713, 1
σίκιννις ſalt. ſpecies 635, 1: 712, 53. Σίκινος inſ. 712, 48
σικύα 770, 13
σίλιγνις ſiligo 795, 8
σιλλαίνειν τὸ στραβίζειν 713, 12. σιλληνός et σειληνός 710, 15.
σιλληνοί 342, 40. σίλλοι 713, 7. σιλλοφωνεῖν 160, 34
σίμβλα et σίμβλοι 713, 20
σιμός 713, 15. σιμὰ χωρία 125, 51
—σιμος verbalia 487, 30
σιμύλος d. 40, 8
Σιμωνίδης, lyr. p. 713, 18
Σίνα mons 713, 32
σινάμωροι 713, 26. σιναμωρεῖν et σιναμωρεύματα 713, 29
σινάπιον 713, 38. σινάπιος 311, 19. τῷ σινάπι 209, 17
σινδόνιον 804, 23
σινέσκοντο 616, 23
σίνηπι 713, 38
σινιᾶσαι, cribrare 713, 50
σίνονταί με 449, 37. σίνος τὸ βλάβος 713, 41. ἐσινωμένος τοὺς ὀφθαλμούς 714, 56: melius σεσινωμένος 98, 44, 49. σίντιν λῖν 567, 6. Σίντιες, Lemnii 84, 5. iidem Σίντιοι 713, 45. Σιντηΐς Λῆμνος 713, 43. σίνω τὸ βλάπτω 411, 47: 713, 46. Σινώπη 713, 51. Σινώπη op. Ponti 735, 56
σιοειδής et σιειδής 134, 24
σιὸς ὁ ξηρός 363, 56. σιός Lacon. ὁ θεός 714, 29
—σιος d. 80, 36, 45: d. ſ. 139, 48: verb. 153, 40: 156, 6: 635, 43
σίπαλος 714, 5
σιπύη ἡ 714, 9
Σίπυλον mons 714, 7
σιπτοί pro στειπτοί 714, 2
σίρις ἢ ξίφος 209, 35. Σίρις op. Ital. 714, 11. σιροί 714, 16
σισύρα 714, 24. σισύρνα 714, 27. σισυρνοδῦται 714, 28
Σίσυφος 714, 29
σῖτα ſ. 496, 10: 714, 49. σιτηρὰ ἀγγεῖα 549, 25. Σίτιρος op. 488, 11. σῖτος 714, 33: et 568, 29. σιτοβόρος 216, 9. σιτογόνος 252, 30. σιτοδεία 461, 50: 714, 53. σιτοδόχα ὡρεῖα 697, 32. ἡ σιτοφάγος ἀκρίς 474, 3
σίττη 425, 48
σιτώνης ὁ 714, 51
σιφλός 714, 56. σιφλώσεις 715, 1. σιφνεύς 715, 7. σίφων 715, 5
σίω pro σείω 714, 37
Σιών opp. 715, 8
σιωπή 715, 15. σιωπῇ adverb. 715, 18
σκ Ionicum augmentum in praeteritis 624, 31
σκάζω 715, 41: 716, 24
σκαιός 716, 24: oxyt. 417, 27. σκαιαὶ πύλαι 716, 18. σκαιῶς ἔχειν πρὸς τὰς πράξεις 716, 27
σκαίρω 716, 13: 722, 57: 758, 5
σκαλεύω 385, 14: 715, 48: 717, 19
σκαληνός 715, 52
σκαλμός 715, 21: plur. σκαλμοί 398, 25: 764, 36: 769, 20
σκάλοψ 715, 27
Σκάμανδρος fl. 715, 30, 35
σκαμβός 545, 26: 715, 49: 716, 25
σκάνδαλον 715, 41, 43. σκανδάληθρον 715, 45. σκάνδιξ 270, 50
σκάπτω 715, 49: 716, 15. σκάπτεσθαι 658, 9. σκαπανεύς Hercules 716, 26
σκαρδαμύσσειν 716, 4
σκαρθμός d. 398, 24
σκαρίζω 82, 5: 154, 27. σκαρίς ἡ 491, 42. σκάριφον 273, 33. σκαριφήσασθαι 273, 35
σκαρμός d. 715, 23
σκάρος piſc. 723, 1
σκαφεῖον d. 569, 27. σκαφηφόροι 155, 11. σκαφίδιον τὸ 549, 10. σκαφίς 715, 54: et 48, 45: 83, 35. σκάφος 716, 15
σκάφω pro σκάπτω 569, 27
σκεδάζω 741, 20: et 5, 5: 57, 43: 219, 18: 249, 4. σκεδασμός 219, 18: 249, 5. σκέδω pro σκεδῶ 619, 36. σκεδῶ circumfl. 499, 4
σκειρά, feſt. Athen. 717, 27. Suid. σκίρα: Heſ. σκιροφόρια. σκειρὰς Ἀθηνᾶ 717, 29, 31. σκείραφος et σκειράφια 717, 27
σκείρω 792, 1. Σκείρων nom. pr. 716, 47. σκείρων ventus, et σκειρωνίδες πέτραι 717, 25, viſe et σκιρ—
σκελετός 716, 34. σκελίζω d. 716, 33. σκέλλοψ 100, 50. σκέλλω 726, 39: et 100, 50. σκέλος τὸ 716, 31: et 154, 42. σκελός vulg. linguae ὁ ῥαιβός 701, 10. σκελτός 716, 41
σκέλω ſeu σκέλλω 154, 41
σκέπα pro σκέπην 801, 40. σκεπάζω 716, 44
σκέπαρνον 717, 24
σκέπας τὸ 437, 52. σκεπάσματα 787, 11. σκεπασμός ὁ 531, 11. σκεπαστήρια 345, 18. σκεπεινός 89, 34. σκέπη et σκέπος 597, 19. σκέπη foem. et neutr. 747, 28
σκέπτω 717, 6, 15. σκέπτεσθαι 717, 22. σκέπω d. 716, 44
σκεῦος τὸ 716, 42. σκευοφόρος ὄχος 145, 13. σκευωρεῖν 385, 17. ὁ σκευωρήσας τὸ πρᾶγμα 151, 29. paſſ. ἐσκευώρηται 287, 28
σκήλῃ, areſecerit 716, 40
σκηνευτής 743, 15. σκηνή 743, 11, 30: et 716, 50. σκηνή nunc θυμέλη 653, 7. σκήνεα τὰ 743, 30. σκῆνος τὸ 716, 54. σκηνῶ 716, 50. σκήνωμα 716, 56.
σκήνωμα, cadauer † 742, 15
σκηπάνιον 717, 1. σκῆπτρον 717, 2. σκηπτοῦχος ſ. 101, 23. σκήπτω 717, 5. σκήπτεσθαι 717, 22. σκηρίπτω 611, 9: 717, 51
σκῆψις 717, 5
σκιά 717, 33. σκιαγραφῶ 782, 7: 823, 17. σκιάς ἡ 717, 36: plur. σκιάδες 717, 39. σκιάδειον 716, 55: 717, 39
σκίδναμαι paſſ. 717, 47. σκιδνᾶσι a σκίδνημι 717, 46. σκιδνῶ 717, 44: et 619, 37
σκίμπος 717, 55: regularius σκίμπους 154, 29, 33: 717, 53
σκινδαψός 201, 3: 219, 49
σκιόεις 717, 34
σκίπος 611, 9. σκίπων 717, 48
σκίρα ἡ γύψος 718, 7: et Suid. σκιράδος Mineruae feſtum 824, 66. σκίρος 718, 3: et 475, 27. σκιροφοριών 718, 10: et σκιρροφοριών 718, 6. σκιροφοριῶνος

τῇ ιδ', βουφόνια 210, 31. vide et σκειρ—
σκίρτης λόχος 716, 1. σκιρτῶ 718, 12
σκιρωθῆναι 717, 57. σκίρωμα τὸ 344, 31
σκίφος pro ξίφος 718, 11. σκιφός ὁ 718, 16, 23
σκλάβοι et σκλαβηνίαι 225, 48
σκληρός 718, 14. σκληρόστομος 385, 50. σκληροτραχηλεῖν 751, 36
σκλῶ d. a σκέλλω 718, 15
σκνιπός ὁ 718, 16. σκνιφός 234, 53. σκνίψ 718, 17
σκολιός 718, 28. σκολιὸν ᾆσμα 718, 35: et 361, 24. σκόλος 282, 19. σκόλον τὸ σκολιόν 718, 30. σκόλοψ 100, 49: 282, 19
σκολύθριον 718, 39
σκόλυμος d. 397, 7
—σγον es e Ion. 295, 12
σκόπελος 718, 46. Σκοπελῖνος nom. pr. 793, 46
σκοπή et σκοπιά 704, 39. σκοπαὶ αἱ 718, 53. σκοπιά ἡ 718, 53. σκοπιάζω 718, 56. σκοπός 718, 49
σκοραπισμός 719, 4
σκορδίζειν 384, 51. σκορδινᾶσθαι 719, 10
σκόροδον 719, 28
σκορπίζω 719, 17. σκορπίος 719, 30
σκοτασμὸς τοῦ ὄφθ. 609, 17. σκοτεινὸς λόγος 654, 27. σκοτίζω τὸ σκοτῶ 444, 56: 445, 1. σκότιος 236, 27. σκότιοι υἱοί 336, 2. σκοτίας Ἀφροδίτης ἱερόν 543, 48. σκότος 719, 29: et 168, 34. σκότος neutr. et masc. 635, 57. σκοτοδασυπυκνόθριξ 719, 36. σκοτόμαινα 719, 34. σκοτομήνη 233, 17. ἐσκοτωμένα κόσκινα 539, 10. σκότωσις ἡ 492, 3
σκουτάριον τὸ 572, 57
σκρινάριος ex Lat. 718, 57
σκύβαλον 719, 53: et 132, 11. σκύβαλα πυρῶν 125, 45
σκυθμαίνειν 719, 54. σκύζεσθαι 720, 5: et 142, 43: 364, 9. σκύζω d. 720, 4
Σκύθα voc. a Σκύθης 670, 22. σκύθαι, ministri publici 761, 43: 762, 9
σκυθρωπός 720, 8. σκυθρωπεῖδης 166, 5
σκύλα 720, 13: υ producto 720, 16
σκύλαξ 720, 18. σκύλλος seu σκύλος 720, 19. σκύλος 364, 6. σκυλοδέψης 364, 7
σκύμνος et σκυμνός 720, 21. σκύμνος υ correpto 730, 27. σκύμνον 720, 3
Σκύρος inf. 720, 24. σκύρος ἡ λατύπη 720, 21, et Hesych. quod et σκίρος eidem pariter et nostro.
σκυτάλη 720, 42, 48. σκυτάλη, fustis 124, 38. σκυταλίδες 720, 45. σκυταλουμένη 720, 47. σκυταλωτοὺς τροχούς 720, 42
σκυτικὸν σμιλίον 135, 10. σκυτίνα 720, 40. σκύτος τὸ 720, 29: et 311, 42. σκυτοδέψης 217, 16
σκῶ σκαίρω 716, 13
—σκω ex futuro 205, 28: cum reduplicatione 513, 39: non admittit ante se diphthongum per ι 272, 12, 26: 318, 11: non capit ante se diphthongum ει 476, 44. —σκω Ionicum penultimam corripit 308, 11. —σκω d. defect. 231, 53, 39
σκώληξ 719, 44
σκῶλος 719, 38. σκῶλον τὸ 155, 56. σκωλοβατίζειν 155, 39
σκῶπες aves 719, 48. σκώπτειν 719, 51. σκώπτης ὁ 593, 7
σκωρία 512, 53: et Suidas: at Hesych. σκωρία.
σκώψ, avium species 719, 48
—σλη— 249, 15
—σμα verbalia 54, 15
σμάραγος 720, 51. σμαραγεῖ 720, 51, 54. σμάραγδος 720, 55
σμερδαλέος et σμερδνός 721, 3
σμήγματα 354, 8. sed et σμῆμα τὸ 709, 47. illud, a σμήχω: hoc, a σμῶ.
σμῆνος 721, 9, 24. σμήριγξ ἡ 721, 12
σμικρός pro μικρός 721, 14
σμινθεύς 721, 16
σμυγερός 721, 18
σμύξαι et σμύχειν 721, 19
σμύρνα 721, 32. σμυρνίζειν 384, 56. Σμύρνη inf. 721, 34: Steph. Byz. Σμύρνα.
σμυχός 783, 34
σμῶ 709, 46. σμῶ σμήχω 253, 16. σμῶ τὸ πλήσσω, f. ήσω 721, 10, 22, 24
σμώγω d. 721, 23, 31. σμώδιξ ἡ 721, 20. σμώνη 721, 28. σμῶξαι τὸ κατάξαι 721, 20. σμώχω 742, 8
—σνης 249, 17
σοβαρός 721, 35. σοβεῖν 721, 37: et 104, 36: 270, 36
σοί, tibi, oxyt. 314, 11
σόλος 721, 39. Σόλοι, op. Cypri 721, 45. σόλοικος 721, 49. σολοικίζειν quid 721, 56. σολοικιζόμενον 722, 9. σολοικισμός 722, 6, 10. soloecismus mimice admissus 774, 44
Σόλυμος seu Σόλυμοι 721, 45
σόος et σῶος 722, 1. σόος per ο 292, 38: 607, 38: 700, 17. sic σόον ἔμμεναι 415, 53, 55: τὸ σόον 142, 8. σοουμένη ἡ ἐλαυνομένη 287, 52: a th. σοῶ 292, 39
σορός 722, 12: 827, 21
σός ἡ ὁν 314, 20: plur. σὰ τέκνα 509, 28: δοῦλα σά, pro δουλεύοντά σοι 285, 3
—σος e fut. σω 287, 40
σοῦβλαι, fubulae 613, 2
Σοῦσα opp. 722, 24. σουσίας Syris equus 722, 26. σοῦσον 722, 24, 28. σούσιον μέρον 722, 27: aliis σούσινον.
σοφιστής 722, 16. Σοφόκλειος poff. 779, 55. σοφός 722, 14. ἡ σοφός Attice 143, 42, 44
σόω et σώω 741, 56. σοῶ τὸ διώκω 292, 39: et 287, 52
σπάδιον τὸ στάδιον 743, 24
σπάδων ὁ 722, 30: et 394, 28: 674, 9. σπάζω d. 155, 45
σπαθαρίας ποιῆσαι 212, 10. gladiatoria certamina instituere.
σπαθᾶσθαι 384, 44. σπάθη ἡ 722, 32, 34. σπάθη textoria 584, 46
σπαίρω 716, 14: 722, 51: 737, 13
σπάλαξ 161, 7
σπάλυγγες seu σπήλ. 494, 10
σπάνις 722, 42. σπάνιον 722, 40. σπανίζω 722, 40
σπαράζειν 86, 18. σπάργανον 722, 36. σπαργανώματα 722, 37
σπαρίζειν 723, 3. σπάρος pisc. 723, 1
Σπαρτιάτης ὁ. 722, 48
ἡ σπάρτος 765, 4. σπάρτα τὰ 722, 45: itemque σπάρτα τεκτονικά 223, 20. σπαρτίον μετρικὸν 740, 45. σπαρτός d. 528, 57. τῶν σπαρτῶν fabula 797, 41
σπασμός 737, 50. σπάσσω ut πλάσσω 674, 9: usitatius σπῶ.
σπεία f. 723, 13
σπείδω 302, 3. σπείδω Rhegini pro σπένδω 135, 45
σπεῖν 364, 20
σπείους p. 262, 19: 723, 27
σπεῖρα et σπείρημα 723, 34
σπείρω 723, 47
σπεῖσαι a σπείω 723, 5, 53
Σπειώ f. pro Σπεώ 814, 35
σπένδω 723, 5. σπένδω τὸ ἐναιρῶ 738, 38. σπένδω def. 232, 18
σπέος et σπεῖος 723, 9, 27
σπέργυς 723, 17
σπέρμα 723, 14. σπερμαίνειν 723, 14. σπερμολόγος 622, g: 723, 43: et 227, 55
σπέρφω Aeol. 300, 19
σπέρχω 723, 22
σπές ἀ. 740, 11, 21. σπέσθαι 723, 25
σπέσι seu σπέσσι 723, 42. Eust. 472, 41, tradit ex nom. σπέος syncopatum videri τὸ σπές.
σπεύδω 723, 19. σπεύσιμοι, ministri publici 761, 44: Suidas σπευσίνιοι: nostro σπουσίνιοι 762, 10. σπευστικῶς 738, 27
Σπεώ et Σπειώ 814, 35
σπήσεσι f. a σπέος 723, 41. σπήλαιον 723, 55. σπηλάδιον 240, 3: 700, 48. σπήλυγγες 724, 1: et 494, 10. σπηλυγγώδεις πέτραι 724, 3
σπιδής έος 271, 17, 22. σπίδιος 271, 19. σπιδόδεν 271, 20
σπιθαμή ἡ 647, 30: 724, 8
σπιλάδες 494, 10: 495, 41: 724, 2
σπιλθήρ 724, 9
σπῖνος d. 672, 40
σπῖρα et σπίριον 723, 40
σπλάγχνα 724, 14
σπλήν 724, 17
σπόγγος 724, 19. σπόγγος non σφόγγος 739, 29
σποδεῖν τὸ κινεῖν 50, 27. σποδίζειν 270, 6. σποδός 724, 22: et 615, 8
σπονδειακὰ ὀνόματα 8, 42
σπόνδυλος 245, 41: 543, 8
σποφά d. 61, 47: 589, 22. σποράδες νῆσοι 724, 26. σποράδην 367, 10: 781, 25. σποράδην κεῖσθαι 724, 26. σποφεύς, sator 505, 22. σπόριμος d. 38, 46: 487, 28
σπουδῇ adverb. 78, 29: 724, 28
σπουσίνιοι: vide σπεύσιμοι.
σπρατόν pro σπαρτόν 724, 27
σπυρίς 724, 31. σπυροί οἱ πυροί Syrac. 724, 22
σπῶ τὸ ἕπω 740, 11, 21. σπῶν et ἐνισπῶν 740, 23
—σρ ut σλ— σν 249, 17
σσ geminatum metri gratia 418, 13: pro ε Aeolice 281, 36: pro ζ Aeolice 88, 15: in ζ Aeolice 582, 15: in ζ Dorice 573, 25: diphthongum ante se non admittit 299, 21: 537, 19
—σσα ex ξ 100, 42. —σσω d. verba 24, 7. —σσω barytonum, et σσῶ circumflexum 444, 42. —σσω pro πτω 124, 22. Aeol. pro πτω 562, 5: 605, 42: 635, 54: 673, 11. —σσω fut. σω 274, 36: 285, 45: fut. ξω 100, 24
—σσων compar. f. 157, 38
Στάγειρος, et pl. Στάγειρα 488, 12
σταγμός d. 724, 52. σταγών 724, 34
στάδη d. 612, 55. σταδίη μάχη 724, 39. στάδιον 724, 31: 743, 16
στάζω d. 539, 5: 724, 34, 49
σταθερός 277, 49: 726, 20. σταθερὸν ἦμαρ 724, 42. σταθηρός 309, 21
σταθμίζω 724, 45. σταθμός 383, 11: 724, 45: plur. σταθμοί 564, 37. σταθμός, stabulum 710, 53. σταθμῶ 724, 48
σταῖς τός 667, 46: et 251, 58
στακτή 724, 49. σταλάσσω 541, 57: 724, 54. σταλαγμός 724, 51. σταλαγμὸς τύχης 415, 50. σταλαγμός Aeol. ἡ ὀδύνη 573, 25
Στάλιρος op. 488, 10
σταμίνες 724, 55. στάμνος 725, 1
στάν f. 196, 6: 725, 1
σταπὶς pro σταφίς 725, 34
στασιάζειν 725, 7. στάσιμα μέλη 690, 49: 725, 2
στάσις Ion. pro ἔστη 624, 42. στάσσω d. 724, 51. στατὴρ 725, 11. στατῆρες, creditores 725, 25. στατὸς ἵππος 51, 10. σταυρός 725, 27: 827, 24: pl. σταυροί οἱ 502, 13
σταφίς 636, 6. στάφυλος 743, 8. σταφυλή 725, 32. σταφυλὴ et σταφύλη 742, 44. σταφυλή faucium 221, 37: 514, 49. σταφυλή fabr. 253, 6
στέαρ τὸ 725, 35: et 491, 52
στεγάζω 725, 37. στεγανός 725, 39. στεγανόποδες ὄρνιθες 725, 40. στεγανώματα 725, 43. στέγη 725, 44: foem. et neutrum 747, 29. στεγνοφυὴς 725, 50. στέγος et στέγη 747, 34. στέγη διάγλυφα 789, 18. στέγω τὸ ὑπομένω 725, 57
στεῖρα ατος f. 491, 53
στείβω τὸ κατῶ 398, 37: τὸ περιπατῶ 445, 62: 727, 35, 41: ει 189, 16: ει diphth. 454, 7
στειλειά ἡ 726, 52: στειλέη Hesych.

στεινός f. 275, 50. στεῖνος 726, 57: 724, 4
στεῖρα 727, 8: a breui 823, 21
Στειριεύς 426, 41: 727, 15: genit. Att. Στειριῶς pro Στειρίου 670, 2
στείχω 728, 6, 37
στείω f. ex στῶ 449, 35, 727, 13
στελγίδες αἱ ξύστραι 725, 47. στελγιδοποιός 730, 56. στελγίσματα 725, 47
στελεός 725, 49: et 339, 57. στελεόν 726, 52: item Hesych. et Suidas: Ionice στειλειόν, Suid.
στέλεχος 726, 4
στέλλω 726, 7: et 695, 34
στεμβάξαι 158, 37. στέμβειν 158, 30
στέμμα et στέφανος diff. 726, 48. στέμματα, fasciae 749, 37. στέμμα λευκὸν καὶ φοινικοῦν 303, 21. στέμματα ἐξ ἐρίων 303, 18. στέμματα Atticis τὰ ἔρια 303, 33. στέμμα τῶν γάμων 459, 38
στέμφυλα 216, 21
στεναγμός 725, 52. στενάχω 95, 52: 100, 33. στένεται et περιστένεται 725, 5
στενότατος ἀ. 275, 49
στένω def. 231, 57
στένωμα 727, 4: 751, 51
στέον et ὀστέον, os 636, 8
στέργω 725, 55. στερεός 725, 17
στερίσκω d. 452, 44. στεροῦνται ἄρθρου, carent 748, 10
στέρνον 726, 12
στεροπή 158, 44: pro ἀστεροπή 514, 31. στεροπηγερέτης 158, 44
στερός f. 726, 12, 16, 20. στερρός 726, 15
στερφνός, pellis 257, 46: rectius στέρφος 726, 21: unde στερφόπηλος 726, 24
στερῶς seu στερρῶς 160, 3
στεῦται
στεφάνη 726, 40: et 455, 55. στεφάνη aedit. 517, 29. στεφανίτης 726, 37. στέφανος diff. a στέμμα 726, 41. στεφανοῦ οἷς οἱ 726, 45, 51. στέφος τὸ 726, 50. στέφω 726, 21: d. 726, 51: a στεφανοῦ differt 726, 45
στέωμεν f. pro στῶμεν 727, 28
στήη f. pro σταίη 73, 46, 53: at στήῃ pro στῇ 727, 33
στῆθος 727, 17. στήθεσφιν gen. casu 506, 48. στηθίνιον 727, 23. στηθοδέσμη 749, 44. στηθοδέσμιον 749, 40
στήλη 727, 24. στῆλαι προβλῆτες 540, 57. στηλίτης 727, 25. στηλιτεύω 727, 26
στήμεναι Dor. 282, 54
στήμων d. 727, 27
στηρίζω d. 727, 50. στήριγμα 727, 50: pl. στηρίγματα 288, 43
στησίχορος 378, 56: 438, 26
στήσω fut. 725, 11. στῆσαι τὸ δανείσασθαι 613, 20
στήωσι f. pro στῶσι 727, 30
—στί adverb. 19, 33
στιβάζω 727, 38. στιβάζειν, et ἀστιβασμένος 782, 9. στιβαρός 727, 41. στιβάς d. 727, 38. στιβεύω 727, 39. στίβος 727, 35. στιβῶ ήσω d. 159, 13
στιγματίας ὁ 727, 52. στιγμή 727, 54. στίζω d. 522, 57: 539, 5: 727, 55
στίλβω 728, 2. Στίλβων nom. pr. 791, 18. στιλπνός 728, 3: d. 41, 49: 489, 51
στίξ 728, 8: 767, 33. στίξ et στίχος 729, 22
στιπτοὶ γέροντες 163, 11
στίπυον seu στύπιον 731, 57
στίφος 729, 21
στιχάειν 728, 6: contract. στιχᾶν 114, 50. στίχες, τάξεις 786, 42. στιχὶς γῆς 185, 31. στίχουσι pro στείχουσι 769, 52. στιχῷ ᾧς ᾧ 728, 8. στιχῶ τὸ ἐν τάξει πορεύομαι 385, 21: d. 122, 45: 516, 8: fut. ήσω 476, 26
στλεγγίς 125, 43
στοά ἡ στοιά 665, 3: d. e στοιά 612, 41: 728, 11
στοβεῖν τὸ στομεῖν 385, 20
στοιά ἡ 550, 7: et d. στοά 612, 41: 665, 2, 6: 728, 11
στοιβή ἡ στοιβασία 727, 37
στοῖδιον dimin. 550, 10
στοῖχος d. 728, 10. στοῖχοι αἱ στάλικες 699, 36. στοιχεῖον d. 728, 10
στολή 728, 13: d. 186, 52: 726, 10. στολίζειν, cultu ornare 695, 32. στόλος 728, 14, 17: et 726, 11
στόμα 728, 18. στόμαργος 235, 43. στομάτεσι f. 167, 4: et στομάτεσσι 418, 21. στόμαχος 728, 22. στόμιον proparoxyt. 520, 23
στόναχος et στοναχή 100, 33.
στύνος 728, 30. στονόεις 728, 30
στόνυξ 728, 32. στορέσαι 728, 34
—στος superl. penultima contracta 676, 12
στοῦν et ὀστοῦν 623, 35
στοχάζομαι 728, 37
—στρα ex στήρ 170, 54
στραβός 729, 41: et 521, 27. στραβαί 651, 44. στραβίζειν 713, 13
στραγγαλίδες 729, 46. στραγγεύειν 330, 56. στρόγξ ἡ 729, 41
στραπή f. pro ἀστραπή 514, 31
στρατεία 729, 19. στρατεῖον 729, 37. στρατεύειν pro στραγγεύειν 330, 56: et στρατεύεσθαι pro στραγγ. 755, 38. στράτευμα 729, 34. στράτευσις 729, 35
στρατηγός peculiari signif. 729, 7. στρατηγῶ 274, 18. στρατηγεία 209, 15. στρατηγικὰ χρήματα 449, 12. οἱ στρατηγικοί citantur 184, 50. στρατιά 729, 9, 19. στράτιος Ἄρης καὶ Ζεύς 729, 36. στρατός 728, 40: oxyt. 656, 9. στρατόπεδον 729, 33. Στράτις nom. pr. 729, 38
στρέβλη 729, 49. στρεβλός 729, 47. στρίμματα ποδῶν 678, 26
στρεύγεσθαι 729, 50
στρεψίμαλλος 729, 53
στρέψον 729, 54
στρηνός 730, 21. στρῆνος † 730, 18. στρηνιᾶν 730, 17
στριφνός 730, 28
στροβεῖ 730, 44. στρόβιλος 730, 38. στροβίλια 792, 42
στρογγυλοῦσθαι 404, 44
στρόμβος 730, 44
στροτός Aeol. ὁ στρατός 728, 44
στρουθός et στρουθίον 730, 30
στροφάδες νῆσοι 730, 48. στροφάδην 742, 6. στροφαῖος Ἑρμῆς 376, 34: 730, 46. στροφαῖος pro στροφεύς 376, 35. στροφαλίζω 730, 54. στροφαλιγξ 730, 50. οἱ στροφεῖς 231, 30. στροφή 678, 40. στροφή chori 363, 46. στροφή et ἀντιστροφή in melicis carminibus 690, 51. στρόφιγξ ἡ 446, 31: pl. στρόφιγγες 446, 6. στρόφιον 86, 20: 730, 36. στρόφος 731, 1: et 678, 40: a στροφή diff. 743, 7. στροφῶ Aeol. 728, 44
στρύφνω et στρυφνός 730, 23. στρυφνότης 726, 23
στρύχνος pro τρύχνος 771, 31
στρῶ fut. ώσω 731, 4. στρῶμα 731, 2. στρῶματα πρὸς εὐνὴν 532, 48. στρωμνή 731, 4. στρωννύω d. 731, 6. στρωτήρ d. 731, 6. στρωτήρια τὰ 228, 49
στρωφῶ 731, 14: 771, 2. pass. στρωφᾶσθαι 731, 13
στυγεῖν d. 731, 20. στυγερός d. 566, 44: 731, 28. στυγητός d. 731, 28. στύγιος 64, 32. στυγνός 731, 15. στύγω seu στύζω 731, 27. στυγῶ ήσω 731, 28. στύζω seu στύγω 731, 26
στύλος 731, 37: et 478, 20. στύλοι, statumina 487, 45. στυλίτης ὁ d. 570, 25. στυλῶσαι pro στῦσαι 100, 15. στυλωταὶ καθέδραι 32, 46
Στύμφαλος et Στυμφαλίδες ὄρνιθες 731, 40
Στύξ infern. 731, 7, 10, 29, 33
στυπεῖον 731, 52. item στύπιον seu στίπυον 731, 57. στύπος 731, 45: et 228, 26: 633, 29
στύπηαξ scoptice 731, 56. στυππεῖον 731, 54. στυππειοπώλης 731, 54. στυππιοποιός 339, 56
στύραξ 732, 1: et 709, 8, 12. στυφελίζειν 732, 6
στυφελός 732, 13. στύφελος seu στύφλος 732, 17. στυφελίζειν 732, 14, 17. στυφελίδες ὄρνιθες 567, 15: aliis στυμφαλίδες. στύφλος 732, 19. στυφλοῦς πέτρας 732, 16. στυφόκομπος 732, 7. στύφος pro στύπος 732, 18
στύω d. a στῶ 731, 38
στῶ prim. th. 522, 57. στῶ τὸ ἱστῶ 724, 34, 51: τὸ ἱστῶ καὶ ἑδραιῶ 726, 1: τὸ ὑπομένω 727, 27. στῶ εἷς εἶ 726, 13. στῶ ήσω 477, 36
στῴδιον dimin. 486, 21: 550, 6. στωικοί 729, 25: 732, 11
στωμύλεσθαι seu στωμυλλεσθαι 729, 31. στωμύλματα 729, 32. στωμύλος 729, 29
σύαγρος 812, 46
συβαρίζειν 732, 21. συβάρις ἐπιφθέγματα 732, 23
συβήνη 732, 25. συβόσια 732, 28
συβρυάζειν pro συβαρίζειν 732, 26
συβώτης 81, 24: 205, 55. συβωτεῖν 81, 24. συβώσιον 205, 55
σύγα Dor. pro σύγε 732, 30
συγγενὴς κατ' ἐπιγαμίαν 509, 51, 54. κατὰ συγγένειαν τοῦ κ πρὸς τὸ γ 592, 40. συγγενικοὶ θεοί 226, 17
συγγνώστης ὁ 478, 17: 612, 1
σύγγραμμα 240, 49. συγγραφεῖς 732, 42. ὁ συγγραφεύς, (vt ὁ ποιητής, ὁ περιηγητής) per excellentiam, Thucyd. 449, 50: 765, 32
σύγε ut ἔγωγε 732, 29, 38
συγκαθεύδων 464, 42
συγκάμπτεσθαι 242, 9
εἰς συγκατάθεσιν ἔγω 678, 35
συγκαταλέγει θεοῖς 775, 5
σύγκειται παρὰ τὸ— compositum est ex— 94, 33: 810, 10. τὰ συγκείμενα ἀπ' αὐτοῦ 454, 22. τὰ συγκείμενα παρ' αὐτοῦ 262, 32: 413, 47. συγκείμενα παρὰ βαρυτόνων, composita cum b. 808, 6: συγκείμενα παρὰ τὸ ἔργον, composita ex— 394, 48. sic 109, 23, et alibi passim.
σύγκλητος ἐκκλησία 733, 15
συγκλονεῖν 378, 48
συγκοιμᾶσθαι 551, 4. συγκοίτιον 733, 3
συγκομιδή 733, 21. συγκομιδὴ καρπῶν 527, 17. συγκομιστοὶ ἄρτοι 733, 4
συγκόψαι 733, 19. συγκόπτουσι μίαν συλλαβὴν ἐν τῇ συνθέσει 299, 28. σύγκοψον τὴν σε συλλαβήν 756, 51. sic συνεκόπη ἡ λε συλλαβή 560, 50. συγκεκόφθαι ἀπὸ τοῦ— per syncopen factum esse 276, 25. συγκοπή 733, 7. συγκοπῇ τοῦ ιη 467, 9: 518, 21: 587, 39: τοῦ ο 134, 25: 430, 3: 645, 10: τῆς ει διφθ. 438, 54: 502, 6: τῆς ηο συλλαβῆς 616, 56: τῆς ρι συλλαβῆς 661, 45: τῆς σα συλλαβῆς 121, 10: τῆς σω συλλαβῆς 628, 11: τῆς δα 518, 5: τῆς δη 618, 54: τῆς νη 662, 18: τοῦ λα 560, 10. συγκοπή pro ἀποκοπή 245, 2: 246, 3: 321, 37: 642, 49: 788, 48. συγκοπή de elisione cum apostropho 415, 32
συγκοτταβίζειν 533, 15
συγκρητίσαι 732, 55
σύγκριμα τὸ 532, 15. συγκριτικόν 779, 17. συγκριτικῶν τύποις συμπεπτωκότα ὀνόματα 195, 13
σύζηθι f. 410, 46
συζυγία verborum 733, 25. σύζυγοῖν τῇ ἀροῖ 616, 24: sic 416, 6
συηνεῖο et συηνία 733, 29
σύθεν f. 733, 28
συκάζω 733, 9. συκάσαι, delatores 733, 55. συκία ἡ 313, 21: 733, 35: contract. συκῆ 733, 32, 35. σύκινοι ἄνδρες, et συκίνη ἐπικουρία 733, 11. σῦκον 479, 19. συκόβιοι 733, 56. συκολόγοι 733, 36. συκομορεία 733, 35. συκοφάντα 733, 45, 52, 54. συκοφαντεῖν 733, 38, 48. συκοφαντία 733, 38: et 656, 13. συ-

κώδεις 736, 36. συλαγοί 733, 56
σύλαι αἱ 734, 8
συλλαμβάνειν 734, 11
σύλλεκτρος 734, 9
συλλήβδην 734, 14. κατὰ σύλληψιν, in unius syllabae comprehensu 662, 47 : 667, 24. sic ἐν συλλήψει εἶναι μετὰ τῶν ἐπιφερομένων, comprehendi et accipi cum inseq. 249, 19. συλλήψεως in dictionum syllabis quae sit ratio 462, 34
συλῶ τὸ ἀφαιρῶ 734, 1. συλῶ ᾶς ᾷ 281, 49 : 526, 56. τὰ συλώμενα 353, 9. σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα ὑπὸ Φασηλιτῶν 734, 4
σύμβαμα 734, 16 : et 196, 38
συμβαρύνεται καὶ ὀξύνεται 743, 1
σύμβολα 734, 17, 22. σύμβολα νίκης 769, 18. συμβόλῳ θείῳ χρησάμενας 210, 28. συμβόλαιον δικαστικόν 672, 36. συμβολικὸς λόγος 734, 21
συμβουλευτικὸς verbi modus 121, 37 : aliis Hortativus modus.
συμβῶμεν 734, 28
σῦμι τὸ ὁρμῶ 355, 46 : 383, 44
συμμαλάσσειν εἰς ἓν 793, 9
σύμμαχος 360, 56
συμμορία 734, 32. συμμορίας ἡγεμὼν 418, 15. συμμορῖται 734, 43
συμμύειν, coire in unum 331, 4
συμπαραφύεσθαι τῷ— 411, 46
συμπεφθεὶς εἰς ὄπτησιν 412, 33
συμπιλεῖν 672, 6
συμπίνειν 533, 13
συμπίπτει συνδέσμῳ 636, 49. συμπεπτωκέναι τοῖς συγκριτικοῖς 574, 4
ὁ σύμπλους 385, 44
συμπόσιος d. 139, 49. Συμπόσιον, Herodiani liber 420, 36. συμποσιακὰ ζητήματα 241, 31, 38. συμποτικὸν ᾆσμα 718, 35
συμπράκτωρ 478, 17 : 612, 1
σύμπωθι, compota 698, 52
συμφερτός 209, 3
συμφλέξαι τὰς ναῦς 711, 41
συμφοιτητής 734, 47
συμφορά 734, 49
συμφράσατο 799, 22
σύμφυτος τόπος 466, 1
συμψιλοῦται τῷ— 317, 46
σὺν πέντε καὶ ἓξ τριηραρχοῦντες, quini et seni : seu, quinque et sex unà— 734, 38. σὺν in compositione finalem ν quando amittat 736, 52
συνάγκεια 196, 51
συναγωγὰ φιλίας 736, 51
συναγωνίζεσθαι 734, 52
συναΐγδην 41, 30
σύναιμος 103, 45
συναίρειν λόγους, vel συνείρειν, conferre serm. 561, 14
συναιρέσει τοῦ α καὶ ι εἰς τὴν αι διφθ. 30, 29. συναιρέσει τοῦ αϊ εἰς ᾳ διφθ. 21, 10. συναιρέσει ἢ κράσει ζείδωρος 410, 9. συναίρεσις pro κρᾶσις 265, 13 : 392, 23
συναλήλιπται 641, 43
συναλλάττειν, contrahere 149, 2. συναλλαγαὶ priscorum 320, 49. συνάλλαγμα 735, 4
συναλοιφή, contractio 406, 57. sic 250, 14 : 423, 38. κατὰ συναλοιφὴν κῶ ἐκ τοῦ καὶ 588, 38. κατὰ συναλοιφὴν φροῦδος 801, 2. συναλοιφῇ, καθίζω 469, 33. συναλοιφὴ trium dictionum in unam 551, 26
συναμήσασθαι 83, 3
τὸ συναμφότερον, πεζοί τε καὶ ἱππεῖς 729, 8
συναναπαυόμενος 464, 42
συναναστροφή 612, 52
συναντιλαβέσθαι 821, 37
συνάορος 734, 54
συναπέρχεται τῷ— 482, 14
σύναρθρα μόρια 68, 52 : 416, 5
συναρμόζειν 611, 34, 37
συνάρχονται τοῖς ὀνόμασι 132, 1. συνάρχεται τοῖς ἐνεστῶσι, idem initium habent cum praes. 111, 15 : 817, 25. sic συνάρχηται τῷ μέλλοντι 454, 44 : συνάρχεσθαι ταῖς μετοχαῖς 625, 6, 11. itemque 23, 45 : 332, 33. item adverb. συναρχομένως 129, 19 : 252, 41 : 253, 3 : 259, 45 : 306, 48 : 554, 56 : 602, 54
συνασμενίζω 155, 25
συνάφεια 144, 42
συνδαιταλεῖς 251, 45
σύνδενδρος τόπος 442, 24
σύνδικοι 734, 57
συνδασύνεται τῷ πρὸ αὐτοῦ 317, 47
σύνδειπνον 298, 10
συνδικεῖν pro συνδιοικεῖν 699, 29
συνδυάζειν 735, 5 : et 104, 17
σύνδυο ἁλίσκεσθαι 72, 54
συνδῶν 282, 26 : melius συνδέων 379, 42
συνεδρία ἡ 446, 20. συνέδριον 735, 7
συνέηκε f. 317, 53
συνειλεῖν 298, 23 : pass. συνειλεῖσθαι 404, 45. συνειλύω 333, 42
συνεῖκα c. 617, 53
συνεῖρα 339, 52 : 735, 12. συνείρειν 304, 26
συνεισφέρειν 369, 43. συνεισφορά 369, 51
συνεκδοχή 149, 11. συνεκδοχικῶς, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον 680, 19. συνεκδοχικῶς ἀπὸ μέρους 413, 52
συνεκδρομὴ τοῦ ῥήματος 66, 52 : τῶν πτώσεων 44, 16. sic 256, 32
συνελεῖν, contrahere 423, 41
συνέλευσις 735, 15
συνελίζοντα † 241, 50
συνελκυσμένος absque augm. 706, 47, 51
συνεμπίπτουσα πτώσει πτῶσις 585, 16. συνέμπτωσιν πέπονθε 101, 31. συνέμπτωσις vitata 9, 6 : 24, 3
συνεξέδωκε τῷ— 812, 51 : et συνεξεδόθη τῷ σητός 800, 21
συνεξηκολούθησε τῷ— 486, 19
συνεοχμῷ 735, 8
ἡ συνέπεια tonum mutat, acutum in grauem 638, 2 : et 409, 19
συνερείδειν 216, 19. συνέρεισις ὀδόντων 215, 48
σύνες f. 735, 17 : 740, 15
συνεχές adverb. 358, 52 : 670, 40
οἱ συνεχόμενοι κακοῖς τισι 98, 9. συνεχόμενος μιάσματι, pro ἐνεχ— 65, 31
συνέψεσθαι 384, 57
σύνη seu τύνη 814, 46
συνηβολία ἡ 735, 13 : et 357, 29
συνήγορος 735, 26
συνήθης barytonum 435, 55. συνήθης ἐστί, in communi loquendi consuetudine usurpatur 416, 54. sic ἡ συνήθεια, communis loquendi consuetudo 7, 49 : 292, 57 : 607, 6. ἡ συνήθεια, vulgaris lingua 597, 46. sic ἐν τῇ συνηθείᾳ, in communi loq. consuet. 71, 15. τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ 169, 2. οἱ ἐν τῇ συνηθείᾳ, qui consuetum vulgi morem sequuntur 122, 51. item ἡ κοινὴ συνήθεια 610, 37 : 683, 10 : ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ καλεῖται θύννα 459, 18. ὁ ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ νάρθηξ 597, 50. συνήθως, more solito 610, 43
συνῆκα 317, 53
συνηλικιώτης ὁ 386, 44
συνήμονες 735, 29. συνημοσύνη 735, 32
συνήντει 372, 13. συνήντετο 735, 34
συνήορος 442, 3
συνηρέθησ ά. 730, 6
συνηρμόσθαι 612, 45
συνηύξησε 347, 2
σύνθεο 735, 22. σύνθεσις ἀπὸ εὐθείας εἶναι ὤφειλε 399, 8. τὴν σύνθεσιν ἔχει ἀπὸ τῆς— composita est ex— 243, 37. σύνθεσις ἡ ἄνω τῆς χλαμύδος 363, 30. συνθεσία 521, 47. σύνθετοι λέξεις 649, 43. συνθηκοποιήσομαι 663, 51. τὴν σύνθεσιν ἔχει ἀπὸ— componitur ab— 229, 57. sic ἡ συνθήκη παρὰ τὴν χεῖρα 400, 7. σύνθημα 735, 25
σύνθρονος 735, 21
συνθύοντες 468, 50
συνίζησι pro συνιζάνει 735, 36. συνίζησις 735, 36. συνίζησις pro συγκοπή 279, 8
συνίουν εἰς ει 612, 8
συνίστησιν ἥδιστον εἶναι 443, 8
συνίστωρ 478, 17 : 735, 38
συνίω et συνιῶ 735, 17, 20. συνίειν τὸ συνιέναι 612, 6. συνιῶ εἰς εἶ 612, 7
συννενέαται Ion. 599, 23
συννεφές 735, 39. συννεφία 236, 29
σύννους 735, 40
σύννυμφος 502, 17
συνόαρός τις 734, 55
σύνοδος 735, 42. συνόδῳ τοῦ οἱ εἰς οι 678, 44. σύνοδος, comes 682, 7
σύνοιδα Aeol. 484, 4 : 617, 52
συνοίμιος ὕμνος 735, 44
συνόλως 375, 57
σύνομβρος πνοή 407, 31
συνομήλικες 291, 38 : 371, 51
συνόμιλος 478, 18 : 734, 55
συνορίζον τῷ πέρατι 693, 34
συνοφρύωμα 364, 8
σύνοχος 735, 48. συνοχῷ ἧσω 735, 48. συνοχωκότε ὤμω 735, 46
σύνταγμα et συνταγματάρχης 728, 54. συντακτήριος 421, 24. σύνταξις 736, 3. τῆς συντάξεως οὕτως ἀπαιτούσης : de syllabarum constructione 252, 44. συντάττεται μετὰ δοτικῆς 725, 55
συντελής 736, 11. συντέλεια 736, 13. συντέλεια, de praeterito perfecto 472, 23
συντιθέμενον ἀπὸ γενικῆς 399, 7. sic συντεθὲν ἀπὸ— 243, 46. συντεθὲν παρὰ τὸ— 94, 33. συντεθειμένα παρὰ τὸ ἄγω 274, 17
συντιμηθῆναι 736, 15
σύντονα μέλη 145, 37. συντονία τῆς τάσεως 620, 16. συντονούμενα τούτοις 400, 10
συντρέφεται 764, 50
συντροχάσαι 736, 17
συνυπάρχει τοῖς— 440, 5
συνυφάνθαι τῷ— 439, 46
συνώμεθα 735, 54
συνώνυμα ὀνόματα 817, 32
Συνώπη pro Σινώπη 735, 56
σίοι scommatice 736, 47
Συρακοῦς f. 736, 26. Συρακούσιος 80, 38. Συρακοσσίδι γλώσσῃ 280, 16
συρβάβυττα 736, 23. σύρβη 736, 23. συρβηνός 736, 19. συρβηνέων χορός 736, 21
σύργαστρος 736, 25
Συρία ἡ 158, 1
σύριγμα 736, 31. συριγμός 525, 29 : 817, 9. σύριγξ 736, 28. σύριγξ μονοκάλαμος 480, 1. συριγγώδεις τόποι 374, 29 : fort. σηραγγ. συρίσδω Dor. 412, 2
συριστί, Syriaca lingua 450, 41
σύρξ Aeol. ἡ σάρξ 708, 31. sic plur. σύρκες 87, 14 : 486, 10
συρμαῖα et συρμαΐζειν 736, 32
συρόγαστρα ζῶα 376, 56
συρφετός 736, 35. συρφετός adiect. 179, 46 : itidem Hes. et Suid.
σῦς 736, 40 : ῡ producto 288, 30 : at correpto in genit. 736, 45
ἐκ συσκευῆς 286, 24
συσσεῖσαι, concutere 483, 1
συσσημαίνει τὸν— 365, 21. συσσημαντικά 649, 19
συσσίτιον et συσσιτία 736, 49
συστέλλεται εἰς τὸ α 822, 36. συστέλλουσι pro ὑποστέλλουσι 599, 30
τὸ σύστημα, collegium 519, 16
συστῆσαι 736, 52
ἡ σύστοιχος τῆς γνώμης φορά 208, 52
συστολή 726, 10. συστολῇ τοῦ η εἰς α 56, 47 : 442, 42 : τοῦ η εἰς ο 662, 16 : τοῦ ω εἰς ο 612, 55 : 625, 56 : 721, 41. συστολῇ Ἰωνικῇ ἢ ποιητικῇ τοῦ ω εἰς ο 736, 51. συστολῇ τοῦ ν 810, 25. συστολὴ pro συγκοπή 225, 9
συστρατιώτης 736, 53
συστρός † 730, 42
συσφίγγων τὴν περικεφαλαίαν 644, 55. συνεσφίχθαι 579, 11. συνεσφιγμένος 661, 56
σύτο f. 733, 28
σύφαρ, τὸ 736, 57 : et 257, 46
συφεός 736, 46 : plur. συφεοί 725, 31. συφορβεῖν 81, 25

συχνάζειν 299, 31. συχνοτέρως 665, 20
σύω τὸ ὁρμῶ 355, 46: 736, 40
συώδης χορός 736, 22. συῶδές τε πεπεῖν 733, 31
σφαγεῖον 737, 41. σφαγή 737, 39, 43
σφαδάζειν 737, 11, 35: α producto 535, 49. σφαδάζειν, α scripto 737, 20
σφάζω 266, 35: 457, 55: 542, 30: 737, 37: α producto 535, 47
σφαῖρα 738, 4: α breui 823, 21. σφαιρίζειν, lud. pila 790, 26. σφαιρωτής 738, 9
σφάκελος 737, 51. σφακελίζειν 737, 46. σφακελίσαι 737, 53. σφακελισμός 737, 48
σφαλίζω pro ἀσφαλίζω seu plico 695, 40, 52: 696, 44, 48: et 278, 57: 500, 26. sic ἐσφαλισμένος pro ἠσφ. 593, 36
σφάλμα 737, 46
σφάραγος 737, 55. σφαραγεῖν 160, 53. σφαραγεῦντο 737, 57. σφαραγίζω 738, 2
σφᾶς 738, 12, 19. σφᾶς αὐτούς 616, 29. σφας enclit. 128, 22
σφάττεσθαι 738, 7
σφε, αὐτούς, f. 282, 27. σφέας f. 738, 11, 19. σφεας enclit. pro σφᾶς 498, 18
σφεδανός 738, 23
σφεῖς 738, 18, 21: et 314, 24. σφεῖς αὐτοί 616, 29. σφείων f. 738, 29
σφέλας 738, 32
σφενδόνη 738, 35. σφενδονηδόν 738, 25
σφέτερος 314, 26: 535, 35. σφετερίζόμενος 738, 31. σφέων f. 738, 30
σφῆκες αἱ 738, 39. Σφῆκες pop. Cypri 738, 50. Σφήκεια, Cyprus 738, 48. σφηκοὶ μελανούρινες 385, 4. σφηκώδεις 738, 40. σφηκῶσαι 738, 42. σφηκοῦσθαι 385, 1. σφηκούμενος 738, 42. σφήκωμα τὸ 385, 7
σφῆλος ὁ 100, 46
σφήν 738, 26
Σφήττιοι et Σφηττοί 738, 44
σφίγγω 738, 26. ἐσφίχθαι 579, 11. ἐσφιγμένος 383, 3: 661, 36. σφιγκτός 730, 23. σφίγξ 738, 56
σφὶν seu σφίν 738, 18. σφίν, oxyt. 314, 13: enclitice pro σφίσιν 498, 16: pronomen unius personae 615, 4
σφόγγος 724, 20: non dicitur 739, 29
σφόδρα 739, 3
σφόνδυλος 739, 1. σφονδυλίου μυελός 739, 2
σφός Dor. vester 84, 49
σφραγὶς ἴδιος 183, 6: 518, 16. σφραγιδονυχαργοκομήτης 459, 7: 739, 12. σφραγίζω 739, 16
σφριγῶν 739, 5. σφριγανός 739, 8
σφυρόν 739, 34. σφύριον 739, 37
σφῶ f. pro σφῶϊ 739, 27. σφώ pro σφῶϊ 609, 42. σφῶε 314, 22: 739, 20, 28. σφῶϊ 314, 21. σφῶϊ et σφώ f. vos duo 609, 43. σφῶϊ absque enclisi 739, 23: cur apocope admissa σφώ fiat 609, 54. σφῶϊν et σφῷν 610, 9. σφωΐτερος 314, 2: 739, 18: 814, 50. σφῷν f. pro σφῶϊν 610, 4. σφῶν 738, 18. σφῶν αὐτῶν 616, 29. σφων enclit. 610, 6
σχαδίσαι et σχαδόνες 739, 41
σχᾶμα τὸ Dor. 496, 36
σχάσαι μήρινθον 186, 17
σχεδιάζω 741, 20. σχεδίην 739, 48. Σχεδίος nom. propr. 521, 22. σχεδόν 739, 44. σχέδος 739, 57: 741, 5
σχέθω d. 739, 51: 740, 31. σχέθειν τὸ ἐπισχεῖν 719, 32. σχέθω τὸ κωλύω 716, 44
σχεῖν 739, 54. σχές f. 740, 6, 20. σχέσις 740, 1: et 161, 19. σχέσις καὶ κώλυσις 384, 21. σχέσιν ἔχον πρός τὸ — 40, 21. ἡ ἔξω σχέσις 652, 44. σχέσεις κυκλοτερής 664, 15. σχέσεις τῶν τοπικῶν, ἐξ 628, 3: et 309, 1
σχέτλιος 740, 26. σχετλιάζειν 740, 33. σχετός d. 161, 24
σχήματα, gestus 463, 25. σχῆμα et βῆμα in omni discipl. genere 196, 38. σχῆμα Κορίνθιον —ομεν ἀντὶ τοῦ —ωμεν 381, 30. σχῆμα σύνθετον 60, 16. sic σχήματος συνθέτου λέξις 268, 50: 348, 8: 628, 35: σχήματος παρασυνθέτου 269, 3. σχηματιζόμενος 740, 34. σχηματισμὸς ἴδιος 9, 38
σχῆμι seu ἴσχημι 740, 7, 36: d. 1, 30: 451, 5. σχήσεσθαι 740, 35
σχίδαξ 741, 17. σχίδιος d. 783, 23
σχῖνος 740, 47. σχινίζεσθαι 740, 49
σχίσας 466, 16. σχολάτο f. 741, 11
σχοῖνος 740, 37. σχοινίον 740, 37. σχοινίσματα 740, 45. σχοινοφόρος 740, 38
σχολάζειν 740, 54. σχολαῖος 740, 57: 741, 2. σχολαιότης 741, 4. σχολαίτερος f. 741, 3. σχολαστικός 741, 18. σχολή 740, 50: 741, 1, 25. σχολαί scholae 561, 17. σχολῇ adv. 740, 57: 741, 1. σχόλιον 741, 15: 828, 31
σχῶ τὸ ἔχω 740, 7, 16: τὸ κρατῶ καὶ φυλάττω 716, 42, 50: 740, 56: 741, 18: τὸ προιῶ 400, 13. σχών 740, 18
σῶ τὸ σωρεύω 711, 16. σῶ σείω 523, 18: 750, 52. σῶ τὸ σείω 710, 39. σῶ τὸ σείω fut. σώσω 721, 39. σῶ τὸ σήθω 271, 36: τὸ σείω ἢ σήθω 757, 2: τὸ κενῶ 711, 23: τὸ ὁρμῶ 270, 36: 355, 47: 364, 29: 383, 43: τὸ ὑγιαίνω 709, 15: 711, 8: 741, 40
—σω fut. ex ζω 100, 28, 37. —σω pro ῶ Aeol. 82, 8: 98, 52: 377, 35: 548, 18: 761, 30
σῷ f. pro σῷοι 742, 1. σῶας, integras 641, 33. σώεσκον 742, 5. σώζω et σῴζω 741, 27
σώκειν 113, 8. σωκεῖν 742, 10. σῶκος ὁ 113, 8: 707, 38: 742, 10
σωληνεύεσθαι 385, 27
σῶμα 742, 15: 827, 22. σῶμα, de gutture 221, 35. σωματηγὺς ναῦς 159, 54. σωματοειδὴς θεά 163, 47. σωματοειδὴς θεός 374, 44: 382, 44: 440, 40
σῷος 288, 1: 741, 31, 54: 822, 44. σῷος σῶς 413, 32. σῷος cum ι 741, 42
σωρός 742, 21, 24, 30: et 59, 44. σωρεύω 742, 20. σωρεία 742, 20. σωρηδὸν τιθέναι 727, 36. σωρός 742, 20, 25. σωρὸς pro σορός 742, 32
σῶς d. 247, 18: f. pro σῷος 413, 31: 770, 21. ὁ σῶς τοῦ σῶ 741, 43
σῶσι pro σήθουσι 710, 42
Σωσίας ὁ 513, 56: 588, 33. Σωσίβιος 160, 44. Σωσικράτης 160, 43. σῶστρα 743, 40. σώτειρα ἡ 205, 54: 218, 49: 318, 54. σωτήρ 741, 40. σωτήριος d. 65, 25. σωτηρία 741, 48. σωτηρίς 170, 16. σῶτρον 364, 30
Σωφρόνη 87, 38. σωφρονισταί 742, 38. σωφρονιστῆρες 742, 35. σωφροσύνη 742, 33: 827, 8
σώχω 742, 8
σώω 237, 30. σώω τὸ ὁρμῶ 742, 6: τὸ ὑγιαίνω 741, 28, 55

T

T forma qua pingatur 414, 49: 743, 44: pro σ Attice 610, 31: in σ transit 580, 4: in multis pleonasticum 609, 9: initio demptum, Not. ad 428, 27
τά articul. foem. dual. 749, 27. τά Dor. τινά 167, 37. τά καὶ τὰ ποιῶν 764, 23
—τα vocativus a nom. της 32, 23: 585, 13: quo accentu 282, 42
ταγαθόν f. 443, 30
τάγηνον 743, 49. ταγηνίας 743, 54. τάγυρι 743, 56
τάδην 184, 49. τάζω τὸ τανύω 620, 11: τὸ τείνω καὶ ἕλκω 753, 40. τάζω ἔω 749, 1: 762, 7
ταί pro αἱ Dor. 749, 23
ταινίαι 749, 37. ταινίον 749, 44. ταινιώμενος 96, 17: rectius ταινιούμενος, ut v. 14: a th. ταινιοῦσθαι 749, 44
ταίνω pro τείνω 744, 5: 760, 44. ταίνω et τιταίνω 749, 39. ταινόντων pro τενόντων 720, 34
τακερός d. 468, 10: 475, 6: 566, 45
τακρίβεια f. 412, 51
τακτός d. 542, 39. αἱ τακταὶ προθεσμίαι 778, 46. al. ῥηταί.
ταλαεργοί 744, 1
τάλαινα 752, 28. ταλαίπωρος 162, 41: 699, 7: 744, 3. ταλαιπωρεῖται 771, 27
τάλαις Aeol. ὁ τάλας 575, 53
τάλαντον 744, 4: et 161, 56: 412, 10. ταλαντιαῖος 29, 47. ταλαντᾶν 744, 15. ταλαντουμένη ἀνωμάλως 744, 12, et Suid. ταλαντεύειν 161, 57: 744, 11
ταλαός 744, 10. ταλαπείριος 744, 50
τάλαρος 744, 56
τάλας 745, 5
ταλάσια et ταλασιουργοί 745, 17
ταλασίφρων 745, 9. ταλάσσης τὸ ὑπομείνης 745, 8. ταλάσσω 750, 28
ταλαύρινος 140, 33: 745, 11
Ταλαῶο f. 746, 16
τάλθω τὸ κακοπαθῶ 745, 6. ταλῶ ἄσω 745, 8
ταμά, f. pro τὰ ἐμά 763, 11
ταμέμεν f. τὸ ταμεῖν 776, 32. ταμεσίχροας οος 745, 30. τάμητε 745, 25
ταμεῖον f. pro ταμίειον 468, 10
Ταμιάδης et Ταμιαδίτης 353, 31
ταμίας 745, 13. plur. ταμίαι 294, 10. ταμίαι Athen. 745, 17. ταμιεύειν πρὸς τὴν ἔνδειαν 819, 23. ταμιεῖον 219, 39. ταμιοῦχοι 745, 13
τάμνω Dor. τὸ τέμνω 114, 20: 745, 28. τάμνε 746, 41. τάμον f. pro ἔταμον 745, 25
Ταμύαι, op. Euboeae 745, 24. Ταμύναι Harpocr. et Suidae: Τάμυνα Steph. Byz.
ταναύποδος, f. pro τανάποδος 598, 21. sic ταναύποδας 745, 38
τανδράποδα, τὰ ἀνδρ. 651, 25
τανηλεγής 291, 57: 745, 34
τανθρώπου f. pro τοῦ ἀνθρ. 413, 1
τανύηκες 745, 41. τανυκρήπις 185, 7. τανύπεπλος c. 299, 29: 502, 1: 746, 45: 808, 12. τανύπους ἔθος 745, 33. τανύπτερος 745, 48. τάνυσθεν B. 707, 1. τάνυσσαν pro ἐτάνυσαν 667, 53. τανύφλοιος 745, 50. τανύω 745, 33. τανύομαι 401, 24
τάξιν ἐρύματος ἐπέχουσα, quae est loco propugn. 578, 35. μήπω τάξιν λαβούσης τραγῳδίας 458, 33. τάξις, centuria mil. 728, 53. ταξίαρχος 728, 53: 745, 39
ταός, Att. ταώς 749, 7
ταπεινός 745, 52. τάπητες 746, 5
τἀπὶ Χαριξένης 367, 25
Ταραντεινά ἱμάτια, et Ταραντιναὶ βαφαί 746, 14
ταράσιος 80, 37
ταράσσω d. 746, 34: α correpto 746, 40. ταραχή 746, 33: 827, 6. τάραχος ὁ 582, 37: 764, 59
τάρβος 746, 25. ταρβαλέος 418, 4. ταρβῶ ἤσω 746, 31. τάρβησαν f. 746, 32
ταργάνη Att. ἡ σαργάνη 753, 53. τάργανον 746, 50
τάρεν, vox musica 752, 39
τάριχος et ταριχεύειν 746, 47
ταρμύσσειν 162, 8
Τάρνη 146, 5: baryt. 790, 45
τάρπη ἡ 746, 54. τάρπημεν f. 746, 53
ταῤῥός Att. ὁ ταρσός 529, 43: et ταῤῥοί αἱ ταρσοί 747, 1. ταῤῥωμα 747, 3
ταρσά pro ταρσοί 544, 22. Ταρσεύς 443, 35. Ταρσηνοί pro Τυρσηνοί seu Τυῤῥηνοί 525, 39. ταρσός 747, 7. ταρσοί et ταῤῥοί 747, 1, 5
τάρταρος 747, 14. τάρταρος ὁ ἡ: et plur. τάρταρα 502, 30
ταρτημόριον † 747, 18
ταρφειά et ταρφεῖα 747, 20. Ταρφεὺ λίμνη 747, 31. Τάρφη

op. 747, 30. τάρφος εος 747, 25. ταρφύς 747, 21
τάρχεα seu τάρχη 747, 37. ταρχύσωσι 747, 34
τάσις ὀρθή, et ὀρθοτονεῖν 124, 14. τάσιν ὀξεῖαν φυλάττοντα 215, 22. τάσιν ὀξεῖαν ἀποστρεφόμενα 364, 53. τὴν περισπωμένην τάσιν φυλάττει 128, 4. εἰς βαρύτονον τάσιν μεθίσταται 518, 52. τάσις παράλογος, accentus rationi adversans 610, 2, 5
τάσσεται ἐπὶ τῶν — dicitur de — 218, 17: 220, 28: 238, 8: 789, 40, 46. idem τίθεσθαι v. 41
τατός d. 602, 44
τατώμενα τοῦ κιτῶνος † 774, 44
ταῦ unde dictum 743, 44
ταυλίζειν seu ταβλίζειν 666, 25
Ταῦξ 36, 54
ταῦρος 747, 38: et 514, 22. ταυρεία, s. δορά 747, 42. ταυροπόλος Ἄρτεμις 747, 51. ταυροφάγος Bacchus 747, 48: Diana 748, 3
Ταῦρος mons 747, 45. Ταυρικαὶ πρόσοδοι 747, 47. Ταῦροι pop. 747, 43
ταυσία 171, 8
ταὐτόν pro τὸ αὐτό 748, 8. ταυτολογίαν ἔχοντα 191, 30. ταυτοπάθεια pro αὐτοπάθεια seu αὐτοπ. 67, 44. ταυτοσυλλαβοῦντα 193, 52. ταυτότης d. 606, 37
ταφή 221, 13. ταφήϊον s. 748, 37. Τάφιοι λῃστῆρες 748, 39. τάφος 748, 22. τάφος, stupor 541, 28. ταφός 748, 33. τάφρος 748, 43. ταφών 748, 52
τάχα s. adverb. 75, 20: 821, 16. ταχεῖα, α correpto 519, 27. ταχινός d. 58, 53: ταχίων τάχιστος 443, 15: 749, 3. τάχιστα adverb. 749, 2. τάχος 749, 1. ταχύς 749, 35: d. a τάχος 213, 16. ταχύ adverb. 388, 15: 656, 34: 685, 39. ταχύγλωσσος 235, 43. ταχυθάνατος 396, 37. ταχυτής ῆτος ὁ. 103, 2
τάω τὸ ζητῶ 757, 51
τάων pro τῶν foem. Dor. 441, 40. ταῶν ῶνος 749, 21: et ταών oxyt. 749, 5. idem ταῶς ὦ 749, 21: et 743, 46
τέ coniunctio, aliam coniunctionem postulat 640, 13: a καί ut differ. 497, 37. τε expletiva 382, 7: pro ἢ disiunct. 12, 37. τε δὲ 762, 25. τε pleonastice nomini appositum: idemque per aphaeresin ademptum 560, 32
τέγγω 749, 48: 751, 57
τέγεοι 749, 46: et Hesych.
τέγη et στέγη 749, 46
τέθεικα Boeot. pro τέθηκα 660, 52
τέθηπα pass. signif. 754, 25
τιθήσατο pro ἐθήλασε 450, 29: item et Hesych.
τέθναθι 452, 50: 749, 54. τεθναίην ης η 749, 50, 55. τεθνάναι 750, 5. τεθνάς ὄντος 749, 52. τεθνᾶσι 750, 6. τεθνεώς ότος 501, 7. τεθνειῶτι p. 773, 43. τεθνεώς s. 382, 29. τέθνηκα, signif. pass. 750, 7. τέθνημι d. 749, 51: 750, 1. τεθνῶ et τέθνημι 749, 51. τεθνῶσα s. 193, 31
τεθολωμένος 750, 10
τέθραμμαι 366, 6. τεθραμμένος ὑπὸ Χείρωνι 760, 34. sic 454, 35. τέθροφα 366, 6
τεθυμένον 457, 47
τείνω τενῶ τέτακα 501, 22. τείνω τὸ τανύω 758, 31: 759, 15. τείνειν τὸ ἐλαύνειν 598, 30. τείνω pro τίνω 679, 7
τείρεα τὰ 756, 5. Τειρεσίας vates 756, 10. τείρω τὸ καταπονῶ 162, 10: 163, 25
τειχεσιπλῆτα et τειχεσιβλῆτα 756, 18. τειχίον 375, 27, 29. τειχιόεις 756, 17. τεῖχος 756, 15. τειχοπύργιοι θύραι 147, 5. τειχῶ, et τετείχηται 249, 50
τέκμαρ et τέκμωρ 821, 22. τεκμαίρω 750, 14. τεκμηριοῦσθαι 750, 18. τέκμωρ 750, 15: et 380, 9, 12
τέκνον 750, 21: et 482, 37. τέκος 750, 20
τεκταίνω 750, 22: 755, 26. τεκτήνατο 750, 22
τελαμών 750, 25. Τελαμώνιος 750, 30. Τελαμωνιάδης ὁ. 210, 12: 540, 37: 556, 29
τελάρχης 729, 1
τελέθω def. 231, 52
τέλειος 750, 49. οἱ τέλειοι, quib. virilitas adhuc integra est, non castrati 471, 44. τέλειαι μακραί 647, 11. τελειῶ 372, 14: 751, 1. τελείω d. 231, 48: s. 449, 44: 750, 50, 52
τελενίκιος ἠχώ 751, 6. τελενικίσαι 751, 5
τελεσθῆναι 751, 8. τελεσιαζόμενα 751, 9. τελέσσω Sicul. 381, 25. τελεστός 646, 10. Τελέστωρ 247, 31. τελεσφόρος 209, 7: 751, 10. τελεσφορεῖ καρπόν 80, 11
τελετή 751, 11. περὶ τελετῶν liber Stesimbroti 465, 34. περὶ τελετῶν libri Neanthis 214, 25
τελευταῖος d. 384, 21
τελήεις d. 34, 40. τελήεσσα ἑκατόμβη 370, 24
τελικὰ στοιχεῖα 289, 32. sic τελικὴ δίφθογγος 388, 19
τελίσκω d. 201, 29, 53. τελισκόμενος 751, 4
τέλμα 751, 22. τελμίν seu τελμίς 751, 24. Τελμισσός et Τελμισσεῖς 751, 26
τέλος 750, 36. κατὰ τὸ τέλος 625, 1, 3. ἡ ἐπὶ τέλους ὀξεῖα, acutus in fine 825, 20. πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα 615, 16. sic 416, 21: 617, 17: et alibi saepe, absque articulo.
τέλος militare 728, 57
τέλσον ἀρούρης 751, 30
τελχίν 751, 32. τελχῖνες quasi θελγῖνες 445, 9. Τελχῖνες et Τελχινία 751, 33. τελχινώδης 751, 35. τελχιταίνειν 751, 36: et Suid.
τέμαχος τὸ 439, 45. τέμαχος γόγγρου 732, 37. τεμάχη ἰχθύων 606, 45. τεμάχη ὕεια 708, 42
τέμενος quid 278, 37. τέμενος μέγα κοπρίσαντες 530, 43. τεμένη 751, 41. τεμένια ὀνόματα 278, 34. τεμενίτης ὁ d. 570, 25
τέμνω def. 232, 2
τέμπος 527, 46. τέμπη 751, 45
τέμω τὸ τέμνω 162, 49: 164, 43. τέμω ὦ 501, 18. τέμω def. 232, 2
τενάγη 751, 54. τένδειν 111, 6
τένης 752, 4. τένθης 752, 6
τένων, et τένοντες 752, 7
τενῶ fut. e τείνω 501, 22
τέο s. pro τοῦ seu τινός 752, 10. τεόν pro σόν, tuum 752, 10. τεοῦ pro τοῦ i. τινός 755, 35
τεράζω α producto 535, 49. τεράζειν α diphth. 737, 21
τέραμνος 163, 19. τέραμος 163, 12. τεράμων 163, 15
τέρας 752, 18. τερατεία 752, 24. τερατολόγος et τερατολογία 752, 24. τερατοσκόπος 752, 24
τέρεινα, tenera 26, 55: 752, 27
τερετίζειν 752, 38: 755, 4. τερετίσματα 752, 40
τέρετρον 752, 43
τέρην 752, 32
τέρθρον 752, 49. τερθρευόμενος 753, 6. τερθρεία 752, 47: et τερθρία 752, 53: 753, 7. prius tantum agnoscunt Hes. et Suid.
τέρμα τὸ τέλος 384, 25. τερμιεὺς Ζεύς 753, 8
τέρμινθος et τερμινθός 753, 10
τερμιόεις ὁ 384, 24. foem. τερμιόεσσα 753, 13
—τερος d. baryt. 259, 18. —τερος hyperdisyllaba proparoxytona 535, 27. —τερός d. oxyt. 259, 18
Τέρπανδρος c. 669, 4. τέρπεσθαι 753, 29. τερπικέραυνος 753, 32: et 579, 46: 668, 49. τερπνός 753, 35. τερπνίων τέρπνιστος 753, 19. τέρπνιστος 753, 15. τερπνότης 753, 36. τερπωλή 812, 20: et 141, 17
τέρσω τὸ ξηραίνω 764, 25. τέρσεσθαι 753, 38. τερσαίνεσθαι 747, 9
τέρτρον 752, 44
τέρφθεν s. 16, 47
τεσσαρεσκαιδέκατος 766, 49. τεσσαρακαιδέκατος cur non dicatur 766, 50
τεταγών 196, 19: 753, 40. τέτακα praet. a τείνω 501, 22. τέτανες (seu τετανοί) τρίχες 640, 46. τετάνθαι seu τετάσθαι 640, 47
τεταργανωμένη 753, 52
τέταρτος et τεταρτημόριον 753, 48
τεταυκότι 755, 46
τετάχαται Ion. 753, 45
τετίμηκα d. 606, 50
τέτευκται 755, 21
τετευτακότι 755, 45
τέτευχα ας ε 755, 21. τετεύχαται Ion. 753, 45. τετευχῆσθαι 755, 33
τετεχνημένως 123, 19
τέτηκα 754, 16
τετιημένος 754, 7
τέτλαθι 753, 56. τέτλαμεν 754, 3. τέτλημι d. 754, 5
τέτμημα 745, 29
τέτορε pro τέσσαρα 754, 10
τετορήσω 268, 16
τέτορθαι Ae. 312, 46
τετραβάμων 754, 13. τετραγωνοειδὴς σύνταξις 674, 47
τετραδάκτυλον μέτρον 747, 26. sic 285, 18. τετράδραχμον 366, 57. τετράενος c. 177, 55. τετράμετρον π. 363, 48. τετράμμενος 346, 53
τέτραμμαι 366, 7
τετραπόδης 401, 31. τετραποδισταί 754, 15. τετραποδιστὶ περιπατεῖν 743, 25. τετραπόλεις Att. 352, 56. τετράπτεροι 385, 3. τετράπτιλος 754, 30. τετραχίαι 754, 36. τετράς ἡ 754, 37. ἡ τετράς, s. ἡμέρα 131, 16. τέτρασι s. pro τέσσαρσι 754, 32. τετρασυλλάβως προφέρουσι 774, 57
τετράτρυφος 201, 18
τέτραφα pro τέτροφα in vulg. ed. ter: perperam, ut patet ex 365, 54
τετραφαλαγγάρχης 729, 5. τετραφαλαγγαρχία 729, 5. τετραφάληρος 660, 48: 754, 14
τετράφαται Ion. 366, 7: 754, 28
τέτραχα adverb. 768, 58: s. τετραχθά 768, 33, 39. τετραχίζειν 754, 34. τετράχμον s. 754, 40
τετρέμηκα ὁ. 606, 50
τετρήγει 754, 45
τετρήνας 754, 44
τετρηχυῖα 754, 49
τετριγῶτες 766, 17
τέτρομος s. pro τρόμος 560, 52
τέτροφα 366, 7
τετρυχωμένος 754, 52
τέτρωρον 754, 56
τέττα 755, 1
τέττιξ 755, 4. τεττιγόνιος: vide τιτιγόνιος.
τέτυγμαι a τεύχω 663, 1. τετύκοντο 755, 15. τέτυκται 755, 22, 30
τέτυφθι s. pro τέτυφε 520, 50
τετύφωμαι 755, 8
τετυχῆσθαι seu τετευχ. 755, 33
τεῦ s. pro τέο seu τοῦ 752, 17: 755, 34
τευμήσατο 755, 50: Τευμησσὸς mons, et Τευμησία ἀλώπηξ 755, 51: Τευμησσός Steph. Byz. Hesych. Suid.
τευτάζειν 755, 38
τεῦτλον Att. τὸ σεῦτλον 711, 46
τεῦχος 755, 36: d. 295, 50: 567, 55: 409, 48. τεῦχος ἰατρικὸν 597, 53. τεύχω 755, 19. τεύχω τὸ κατασκευάζω 761, 24. τεύχω ἥσω 755, 52
τέφρα 755, 55
τεχθησόμενος 756, 1
τέχνη 755, 56: d. 181, 57. τέχνη ὁ δόλος 162, 54. τεχνήεις 162, 55: foem. τεχνήεσσα 374, 26. τεχνήματα 490, 12. αἱ τεχνῖται 265, 44. τὸ τεχνικὸν ἔθνος, artificum genus 395, 53. ὁ τεχνικός citatur 32, 15, 17: et 38, 30: 78, 43: 134, 49: 166, 55: 193, 52: 263, 48: 264, 2: 294, 45: 305, 39: 341, 44: 419, 18: 460, 1: 491, 11: 520, 16: 604, 45: 609, 46, 50:

643, 34: 663, 26: 673, 20: 714, 33: 737, 24: 740, 13: 767, 52: 770, 35: 792, 43. ὁ τεχνικός in libro de ζῶς monosyllabo 741, 49, 51. οἱ τεχνικοί citati 155, 28. τεχνολογία ἡ 435, 3. ἔχει τεχνολογίαν τῶν πατρωνυμικῶν 670, 31

τέως 756, 2. τέως ἕως 641, 47. τεώς Attico more pro τίς 773, 35

τῇ τὸ λάβε 163, 37: 756, 20. sic τῇ, πίε οἶνον 773, 48

τη pleonasticum 387, 4. —τη hyperdisyllaba 94, 50. —τη pro τα in vocativo 32, 23

τήβεννα 756, 26

τήγανον 756, 26: Ion. 743, 50

τῇδε 756, 29

τηθαλωδοῦς 756, 31

τήθεα 756, 33: τήτεα 757, 56. prius tantum agnoscit Hes. et Suid.

τηθή ἡ 756, 34: et 366, 11: 544, 19. Τηθύς 756, 37. τηκερός seu ταικερός d. 694, 12

τῆλε 756, 40. Τηλεβόαι iidem Τάφιοι 748, 39. τηλεδαπός 756, 44

τηλεθάοντες 756, 48. τηλεθώσα f. 113, 49. usitatius τηλεθόωσα 756, 51

Τηλέμαχος 756, 42. Τήλεμος 103, 47: 194, 33: 463, 21. τηλέπλεγκτος 756, 52. Τήλεφος 756, 54

τηλία 756, 56: et 65, 27

τηλικοῦτος et τηλικαῦτα 763, 2

τηλόθι 757, 14. τηλόσε 756, 41. τηλοῦ 757, 9. τηλοῦρός 757, 17. τηλύγετος 757, 13. τηλυγέτη 757, 18

τημά Dor. 201, 55. τήμερον Att. pro σήμερον 710, 44. τημῇ, f. τῇ ἐμῇ 431, 14: 757, 23

τῆμος 757, 30: 762, 54. τημόσδε 341, 37. τημοῦτος d. 762, 55

τήν artic. et pronom. 757, 36. τὴν δ' 757, 39

τηνάδλως et τήνελλα 757, 31

τηνίκα et τηνικαῦτα 762, 56. τηνικάδε 341, 38. at τῆνος Dor. pro κεῖνος 321, 31, 33: 508, 54

Τηρεύς 757, 45

τηρῶ 757, 47. τηρῶ τὸ βλέπω 557, 41. τηροῦ Φυλάττου 286, 21

τῆς artic. et pronom. 757, 53 —της ου 194, 54. —της disyllaba barytona 435, 48. —της verbale abiecto ε barytonum 714, 34: 781, 54. —της verbalia hyperdisyllaba, toni regulam quam sequantur 436, 1. —τής et τῆς 233, 57. —τής verbalia genitivo exeunt in οῦ 538, 35. —τής compos. accentus regulam quam hab. 435, 26. —τής τῆτος in foemin. subst. pro της τητος 103, 1

τῆσις, σῆσις 65, 26

τητῇ 757, 52. τητᾶν τὸ σπανίζειν 452, 21

τητάνειος σῖτος 711, 48

τητᾶσθαι τὸ στέρεσθαι 452, 12

τήτεα: vide τήθεα.

τῆτες Att. pro σῆτες 711, 46. τήτινοι πυροί Att. 711, 47

τηΰσιος 171, 10. τηΰσιη 758, 1

τί interrog. 759, 23. τί γάρ; 758, 37. τί ἤ, quidnam 415, 19

τιάρα ἡ 493, 35: 758, 4

τιβήν ὁ 758, 7

τίγανον pro τήγανον 743, 49

τίη pro τί 356, 20: 758, 9: 821, 11: item Eust. et Hes. at Suidas τιή.

τιθαιβώσσειν 758, 16

τιθασός 758, 27. τιθάσσος Ion. 429, 10. τιθάσσω et τιθασσεύω 758, 13

τιθείασι Ion. 177, 16. τίθει 177, 6. τιθεῖμεν f. 794, 43. προστιθεῖσι, apponunt 625, 3. τιθέμεν pro τιθέναι D. 224, 54. τίθεσκε pro ἐτίθει Ion. 624, 35. ἐτίθεσαν ἐπὶ τοῦ— usurpabant pro 445, 45. τίθεται κατ' οὐδενός, ponitur pro nihilo, seu dicitur de re nihili 219, 48. sic τίθεται ἐπὶ οὐσίας, dicitur de subst. 139, 34. vise τάττεσθαι.

τιθή pro τηθή 366, 11, et Hes. τίθη barytonum 538, 26. τίθη imper. Att. 478, 10

τίθημι 477, 47: imperfectum saepe a τιθέω sumit 177, 4. τιθήμενος 758, 20

τιθήνη 758, 23

τιθῶ 758, 13: et 477, 47. προστιθοῦσι, apponunt 413, 41

τιθωνός 758, 27

τίκτω d. 232, 32. τίκημα 187, 25

τίλλω 758, 30. τίλλειν τὸ σκώπτειν 463, 10: 713, 8. τίλλοι seu σίλλοι οἱ 463, 9. τιλμός d. 817, 22. τίλω seu τίλλω 324, 37

Τίμαιος d. 193, 10: 198, 55. τιμαλφέστατος 758, 32. τιμαλφούμενος 758, 35. τιμᾶσθαι τοῖς ἀλοῦσιν, mulctam statuere 392, 3. Τιμαχίδας α 779, 21. τιμή 758, 39. τιμήεις 34, 40. τιμηέστερος 807, 4. τίμημα 758, 51. τιμῆντα χρυσόν 786, 11. τιμήορος 759, 1. τιμῆς ἥτος 234, 22. τιμῆς pro τιμᾷς Dor. 352, 7. τίμησις 759, 1. τιμηταί οἱ 366, 41. τιμητικὸν πινάκιον 759, 1. τίμιος 759, 4. τιμιόεις d. 34, 39. τιμιουλκῶν 759, 5, et Suid. sed et τιμουλκῶν Hes. τιμόθεος 243, 40: 299, 14. τιμῶ d. 337, 3: 712, 24. τιμωρός 759, 7. τιμωρεῖν et τιμωρεῖσθαι diff. 760, 9, 13

τὴν τίνη f. 314, 45

τινάσσω 759, 8

τινύω et τίνυμι d. 759, 16. τίνυσθον 759, 17. τίνω 759, 11: 760, 39. τίνειν et τείνειν, exsolvere 679, 9

τίνα et τίς interrog. 759, 27. τίος f. e τίς 773, 33: Aeol. pro τίς 752, 13. τιός οὗ pro τίς τινός 773, 35. τιοῖσι pro τίσι Aeol. 759, 35

—τιος pro σιος Laeon. 156, 17

τίποτε f. pro τί ποτε 422, 9

Τίρις n. pr. foem. 209, 34. at Τίρος m. 475, 25

τίς et τί 759, 23: perpetuo tonum suum retinet, nec umquam enclíticum fit 614, 32. τὶς, nomen indefinitum 614, 31: 759, 42: commune masc. et fem. gen. 636, 46. λευκή τις ἐπίχυσις 597, 51. τινὰ δύο, duo quaedam 297, 17

—τις barytonum etiam ex της oxytono, sed hyperdisyllabo 595, 37

Τισάμενος 760, 1. Τισαμενοφαίνιππος 760, 3. Τίσανδρος 760, 6. τίσασθαι 760, 8. τίσειαν 760, 16. τίσειν 760, 8. τίσις 760, 14

Τιταγίδαι 760, 33

τιταίνω 744, 6, 21: 749, 39. pass. τιταίνεται 760, 43

Τιταείδαι 760, 31

Τιτᾶνες 523, 50: 760, 38. Τιτανίς ἡ 760, 53. τιτανίδα γῆν 760, 36. pl. τιτανίδες 523, 50

Τιταρήσιον op. 760, 46: fluvius Homero Il. β et Strab. li. 9. vulg. ed. Τιταρίσιον.

τιτθός 758, 23: 772, 12: pl. τιτθοί 760, 48. τιτθία τὰ 433, 40. τιτθολαβεῖν 200, 37

τιτιγόνιον 760, 47: itemque Eust. 229, 27, ex Aelio Dionysio: Hesych. τιγόνιον: alii τεττιγόνιον.

τιτρώσκω 272, 11: 513, 40: 760, 50

τιτυσκόμενοι 761, 1

τιτώ ἡ, dimin. 760, 52, et Suid.

τίφθ' οὕτως f. 422, 4

τίφος 760, 55

τίω τὸ τιμῶ 760, 15: τὸ ἀνταποδίδωμι 750, 36: τὸ τιμωρῶ 760, 13: ancipiti 758, 39: 759, 13.

τιῶ τὸ λυπῶ 754, 8

τλάσκε Ion. pro ἔτλη 624, 29

τλεῖν seu τλᾶν 811, 57

—τλη d. 404, 17

τλῆμι d. a τλῶ 753, 57. τλημονεστάτην ὁδόν 675, 18. Τληπόλεμος 761, 16. τλῆτε 761, 14. τλῶ et τλῆμι 753, 57. τλῶ τὸ καρτερῶ 19, 25: 161, 52: τὸ κακοπαθῶ 636, 36. Τλῶς foem. 293, 52

τμήγω τὸ κόπτω 273, 27: rectius τμήσσω.

τμήδην 363, 43: 781, 29. τμητός 164, 45. τμῶ ἥσω d. 164, 44

τὸ 761, 29. τὸ κέν, et τὸ ὡς 824, 50. sic τὸ ἀγκῶνος 596, 42: τὸ λειμῶνος 566, 34: τὸ χθονός 586, 56. item τὸ τιμή 164, 32: τὸ μελίτη 171, 24: τὸ αὖρα ibid. 54: τὸ ὄφρα καὶ τὸ κάρα 541, 6. Item τὸ οἱ εὔνους 606, 27: et, παρὰ τὸ ὁ κράς 535, 7: παρὰ τὸ τὴν ἀράν 140, 28. et rursum, ἀπὸ τοῦ ὁ χρώς 313, 57: ἀπὸ τοῦ τὸ Δίκτον 276, 24: ἐκ τοῦ τὸ τεῖχος 399, 9: item τὰ διὰ τοῦ ἐγω ῥήματα 559, 21: et ἀπὸ τοῦ ἐὰν στῶ στῇς στῇ 727, 32. Item, τὸ ἐπίπιθον, quod attinet ad ἐπίπιθον 661, 25: τὸ δ' ἐλάχεια, quod vero attinet ad nom. ἐλάχεια 565, 15. itemque 462, 8: 676, 20

τὸ pro τοῦτο 286, 49. sic τὸ καὶ τὸ, hoc et istud 692, 16. τόγε isthoc 662. 29. τόδε et τὸ δὲ diff. 761, 33. τόδε pro εἰς τὸ 761, 29

τοί Dor. pro οἱ et οἵ 749, 29. τοὶ δ' pro οἱ δ' 637, 6. τοι pro σοι Attice, vel Dor. potius 611, 32. τοὶ γάρ seu τοιγάρ 761, 28

τοιάδε, Ion. τοιήδε 416, 20. τοίη, et τοίηπερ 761, 18

τοῖιν f. pro τοῖν 610, 12

τοίνυν initio periodi 822, 37

τοῖο Ion. pro τοῦ 524, 48

τοιόσδε c. 302, 22: 341, 37: 613, 54

τοῖχος 761, 24. τοιχοπύργιοι θῆραι 147, 5: rectius τειχοπύργιοι. τοιχορύκτης ὁ 761, 25. τοιχωρύχος 761, 25

τοκάς ἡ 761, 37. τοκεύς ὁ 761, 40. τοκογλύφος ὁ 613, 20

τόλμα quid 131, 5. τόλμα unde dicta ἡ δυάς 289, 46. Ion. τόλμη 69, 18. τολμηέστερος 807, 4. τολμῆσαι 761, 42

τολόται 761, 43

Τολύνιον μέτρον 761, 46

τολύπη 761, 50, 52. τολυπεύειν 761, 49, 52. τολύπευμα 761, 49

τομάριον 790, 8. τομή d. 164, 43. τομὴ ἀμπέλων 429, 20. τομία seu τεμάχη 506, 45. τομίας ὁ 394, 28: 471, 43. Τόμουρις op. 474, 4. οἱ τομώτατοι 534, 33

τοναία 761, 56

τόνδε, diff. a τὸν δὲ 757, 43

τονθορύζει 762, 1

τόνος περισπώμενος 17, 27. sic ἐν τόνῳ παροξυτόνῳ 191, 53. διχῶς ὁ τόνος 518, 3. τονίζονται διαφόρως 731, 39

τόξον 620, 10: 762, 7. τόξον τὸ ἐν οὐρανῷ φαινόμενον 475, 39. τοξίας seu τοξεῖας 322, 4

τοξικὸς ἀνήρ 320, 9: 469, 56. τοξότας 762, 9. τοξοβόλος 762, 6. τοξοποιεῖν 762, 8. τοξοφόρος 209, 7

τοπάζειν 762, 12. τοπεῖον 762, 20. τοπικὸν ὄρος 534, 15. τόπιον proparoxyt. 451, 19. τοπίτης ὁ 570, 24: 604, 49. τόπος 762, 17, 46. τοποτηρηταί 763, 24

τορήσω 129, 56. τόρνος 762, 23. τορνώσω 762, 24. τετορνευμένος 277, 10. τορός 762, 28. τορύνη 762, 34: et 387, 13. τορῶ 762, 23: et 112, 44: 268, 15. τορῶ ἥσω 762, 27. τορῶς 762, 29

τὸς pro σός Dor. 685, 28. —τός verbalia, oxytona 269, 7: et 140, 43: 347, 22. —τός composita et decomposita 569, 20. —τος disyll. baryt. quae 656, 16

τοσαῦτα 762, 49. τόσος 762, 38. τόσος ὅσος 641, 48. τοσός 762, 45. τοσόσδε 302, 22. τοτόνδε λαόν 762, 45. τοσοῦτος 762, 57. τοσοῦτον τῷ πλήθει 533, 6

τοῦ, pro ἕνεκα τοῦ 386, 11: pro οὗ, cuius 504, 54: pro τινός, alicuius 752, 16

τούδουνος Turc. voc. 763, 24

τρυμόν f. τὸ ἐμόν 446, 20: 763, 10. sic τοὔμπαλιν 763, 20: τοὔνεκα οὕνεκα 541, 49. τοὐπιπεμπτοῦ 763, 22

τοὺς, εος 136, 7
τουτάκι Dor. 172, 7: 763, 23. τουτέστι declar. 773, 14. τοῦτο ἀ. 67, 26. τούτω adverb. † 698, 42. f. τουτοῦ, τουτῷ 341, 49
τόφρα 763, 7
τραγάκανθα 179, 1. τραγανός d. 731, 15. Τραγάσιον 763, 25. τραγέλαφος 219, 49. τραγικὴ σκηνή 763, 27. τραγορίγανον 763, 30. τράγος 763, 33. τραγῳδία 763, 57
τράκτον et τρακταΐζω 763, 53. τρακταΐσαι 770, 53
Τράλλις, εως 632, 6
τράμην 763, 55. Hesych. et Suidas τράμιν, a nom. τράμις.
τράμπις 157, 23
τρανός 763, 35. τρανής d. 136, 41. neutr. τρανές 466, 12
τράξ d. 385, 35
τράπεζα 763, 38. τραπέζιον 298, 33. τραπεζίτης ὁ 457, 49: 763, 40. τραπεζείτης 763, 42. τραπεζηταῖν κυνῶν 763, 45. τραπεζῆες κύνες 763, 43. τραπεζολοιχός 516, 7. τραπεζοποιός 763, 46. τραπεζοφόρος 763, 49
τραπεῖν τὸ πατῆσαι 162, 25. τραπείομεν f. 449, 42: 794, 42. τραπέουσι 763, 51. τράπω D. pro τρέπω 114, 21
τρασιά ἡ 449, 26: 764, 25
τραῦμα 764, 27. τραύξανα 764, 29
τράφεν Dor. pro ἐτράφησαν 532, 34. τραφερά 764, 32. τράφηξ 764, 34
τράχηλος 764, 41: 827, 45: et 563, 3. f. τὰ τράχηλα pro οἱ τρ. 502, 26. τραχήλιον δόρατος 732, 1. τραχηλιώδης 751, 55. τραχηλιᾶν 174, 25
τραχύς 764, 38. τετραχυμμένη 754, 50. τετραχημένοι seu τετραχυμμένοι 510, 11
τράχω Dor. 356, 10: 443, 28
τρεερός et τρηρός 637, 17
τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι 165, 33: 537, 36. τὸ φοβεῖν 767, 48. τρεῖς numerale 765, 6. τρεῖτ' ἄσπετον 770, 47
τρέμω 769, 23. τρέμω σε 773, 22. Τρεύς 409, 5
τρέφεσθαι 764, 49. τρέφοιν pro τρέφοιμι 764, 52. τρέφω τὸ πήσσω 763, 51: 769, 28
τρέω τὰ φοβοῦμαι καὶ σπεύδω 637, 1: τὸ φοβοῦμαι 764, 57: 766, 31
τρήμη, foramen 726, 53
τρηρός ὁ δειλός 637, 17. τρήρων 764, 56: 637, 18
τρητοὶ λίθοι 569, 45. τρητὸν λέχος 765, 3
τρηχεῖαι L. pro τραχεῖαι 494, 11
τρι, imitatio soni 546, 16
τριαιροειδὲς ἐργαλεῖον 456, 6
τριακαιδέκατος cur non dicatur 766, 49. τριακάς ἡ 340, 56. τριάκοντα 766, 45. τριακοντάετις ἐδος 765, 30. τριακοντέων ἀ. 765, 33. τριακοντούτης 765, 21. τριακοντουτίδων ἐποιδῶν 765, 32. τριακοντούτεις 765, 22
τριάσσειν et τριαχθῆναι 765, 37
τρίβακος ὁ 765, 48. τρίβαλλοι 765, 55. τριβαξ ὁ 765, 48.
τριβεύς 59, 57: 318, 7. ἡ τριβὴ τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνεται 714, 18. τρίβος 765, 57.
τρίβος (seu τρίβων) ὁ ἔμπειρος 766, 3
τριβοῦνος 765, 45
τρίβραχυς εος 599, 35. sic τριβράχεα ὀνόματα 739, 39: minus analogum τριβραχέα 520, 22: 521, 21: et τρίβραχα 451, 18
τρίβων vest. species 766, 7. τρίβων εἶναι τῶν πραγμάτων 766, 3. τριβωνότερα καὶ ἀκριβέστερα 766, 4. τριβωνευόμενοι 766, 2. τριβωνοφόρος 766, 6
τριγενὲς ὄνομα 21, 50. sic τὸ κακόν, τριγενὲς 538, 50. τριγενέσι pro τρισὶ γένεσι 234, 54: et 227, 26
τρίγληνα 766, 9. τριγλὶς ἰδος 806, 53
τριγλώχιν ινος 491, 51: et 235, 50
τρίγωνος 766, 13. τριγώνου genus triplex 715, 52
τριέτης et τριετὴς 765, 42. τριετηρὶς 170, 17
τρίζω 766, 15
τριήκοντοι I. 290, 51: vide τριακ.
τριήρης ναῦς 776, 7: tres remigum parietes habet 277, 1: plur. τριήρεις 274, 28. τριήρεις, Liburnae 766, 18. τριηραρχοῦντες 734, 38. τριηράρχημα 766, 19. τὸ τριηραρχεῖν a quib. demandatum 525, 14. αἱ τριηραρχίαι aggravatae quomodo 734, 41. οἱ τριηράρχαι ταμίας habebant 745, 22
τρικαλίνδητος 766, 22
τρικέφαλος 766, 23
τρίκορα 766, 9, 11
τρικυλίνδητος 766, 22
τρικυμία 766, 50
τρίλιστος 766, 28
τρίμηνος 767, 20, 36
τρίμμα et ὑπότριμμα 596, 3, 6. τρίμμα λευκοποιόν 406, 23. τριμμοί 191, 40
τρίμνων 766, 29, et Suid.
τριοβολιμαῖος 766, 37. τριόδους c. 615, 27. Τριοπίδης 210, 5. Τριόπιον 766, 68
τριπαῖα seu τροπαῖα 766, 40
τρίπηχυς 279, 19
τριπλόος 645, 31. τριπλοῦς 278, 43. τριπλῇ adv. 416, 15
τριπόδης ὁ 140, 23: 401, 31. τρίπους 20, 20: regulare τρίπους 279, 13. τρίπους ὁ Διόνυσος 255, 10. τρίπους ου Att. 20, 18
τρίπρατος 648, 55: et 376, 22
τριπτήρ 766, 41: et 154, 8
τρίπυλον c. 299, 11: 596, 41
τρὶς d. 279, 7: syncopatum 406, 31: τὸ τρισσὸν signif. 767, 14: in compositione amittit finalem ς, ut et δὶς 279, 8: 767, 19, 38. τρισκαίδεκα 765, 18: 767, 18. τρισκαιδέκατος 766, 48, 54: 767, 8, 18. vide not. ad 765, 18. τρισμύριοι 767, 37. τρισόζωος, seu τρισσόζωος aut τρίζωος 279, 15. τρισσὸν ἔγραψα, tertium sc. 767, 15. τρισσῶ 768, 15. τριστάται 766, 43
τρισύππειον vulg. pro τρυσίππειον, perperam 771, 16
τρίσφυλλον 279, 10
τριταγωνιστής 765, 46
τριτάλαντον 744, 25
τρίτατος f. 425, 43: 685, 1. τριτημόριον 753, 51. Τριτογένεια 767, 40, 55. τριτοπάτορες et τριτοπάτρεις 768, 1. τρίτος d. 508, 39. Τρίτος fluvius 714, 45. ἡ τριτομηνίς 767, 46. τριττύς ἡ 768, 12. τριττὺν θυσίαν 768, 17. τριττυάρχης ὁ 768, 13. τριτῶ, caput 767, 43. Τρίτων fl. 767, 41: 768, 20
τριφάλεια f. 71, 36: 771, 18
τρίχα adverb. 768, 35
τριχάϊνες 768, 25. τρίχαπτον 768, 31. τρίχες αἱ 768, 41
τριχῇ et τρίχα 279, 52. f. τριχθά 768, 33: et 341, 41
τριχίδες 768, 44. τρίχινον 768, 45. τριχόβρωτες 768, 49, 55. τριχολογεῖν 768, 47. τριχωσις ἡ 472, 41: 780, 34
τριώττης ὁ 766, 33
Τροία 770, 7, 14: Ion. Τροίη 770, 17
τρόμος 769, 22. τρομερός 279, 22. τρομαίνειν 244, 18
—τρον neutrum barytonon 568, 47
τροπαία 766, 40. Τροπαία Iuno 768, 51. τρόπαιον 769, 13. τρόπαια τὰ νικητήρια 768, 51. Τρόπαια γυναικεῖα, Sophronis drama 718, 1. τροπαῖον Attici vet. 769, 16
τροπαλίζεσθαι 345, 36. τροπαλὶς ἡ 768, 56, et Aristoph. Acharn.
τροπῇ τοῦ ο εἰς ε 243, 47: τοῦ μ εἰς ν 266, 14. τροπῆς ἀποκλασμα 769, 4
τρόπηλις 769, 1. Suid. τροπηλίς, oxyt.
τροπίας οἶνος 769, 6
τρόπις τῆς νεώς 769, 7. τῆς τρόπιδος ἀρχὴ 811, 21. τροπίδια 769, 7
τροπικὸς λεγομένη 654, 30. τρόπος et τροπὴ diff. 943, 7. τρόπῳ τινὶ, quodammodo 641, 15. sic τρόπῳ βύσσης διατείνειν 269, 41. τροπὸς ὁ 769, 9, 20. τροπωτήρ 360, 44: plur. τροπωτῆρες 769, 19
τροφαλὶς ἡ 454, 34: 769, 25.
τροφή 769, 32. τρόφι κῦμα 769, 36. τρόφις ὁ τροφός 6, 21. τροφός d. 529, 6
τροχάδην 367, 6: 981, 25. τροχάζειν 388, 29. τροχαῖος 180, 26. τροχαῖος πούς 442, 11. τροχαικὰ δισύλλαβα 420, 38.
τροχαλός 769, 55. τροχισθεῖσα 769, 11. τροχίσκος 706, 28. τρόχμαλος 770, 3: plur. f. τρόχμαλα 809, 54.
τροχοδίνητος 281, 26. τρόχος ὁ 686, 9. τροχός 686, 10: 769, 45: pl. τροχοί 79, 44: 145, 16.
τροχὸς βασανιστικός 769, 11. τρόχωμα τὸ 455, 52
τρυβλίον 654, 14: pl. τρυβλία 784, 30, et Hesych. sed et τρύβλια 544, 37, et Suid.
τρύγη ἡ 771, 4: et 69, 14: 167, 24: 271, 28: 637, 24. τρυγήσιμος 271, 32. τρυγηφάγος 637, 25. τρυγίας οἶνος 771, 9. τρύγοπος 771, 5: et Suid. τρυγῶν 771, 7
τρυγών ἡ 771, 12. τρύζειν 771, 11. τρύζω ex τρύω 593, 39. τρύζουσι τοὺς ὀδόντας 815, 40. ulitatius τρίζουσι.
τρυμμάτια pro τρημάτια 752, 51
τρύξ γός 771, 9: et 764, 3
τρύος τὸ, labor 94, 42
τρύπημα 726, 54
τρυσίππειον 771, 14: Hesych. τρυσίππιον absque diphth.
τρυτάνη 771, 14: et 167, 18
τρυφάλεια f. 71, 36: 90, 52: 771, 18
τρυφεὶς εἶσα ἐν 771, 22, 24. τρυφή 771, 20: υ correpto 531, 22. τρύφος τὸ 771, 24: et 160, 31: 233, 53. Τρύφων ωνος d. 464, 21. poll. τρυφώνειος 226, 57
τρύχνος herba 771, 31
τρύχος τὸ 123, 15. τρύχω τὸ καταπονῶ 768, 45: d. 754, 53: 771, 30: pass. τρύχεται 771, 27. τρυχῶ ὤσω 754, 52
τρύω τὸ καταπονῶ 771, 57: d. 754, 54: 771, 29
τρῶ τὸ τρίβω 766, 1: τὸ τιτρώσκω 764, 27: τὸ βλάπτω 770, 40: 771, 9: τὸ βλάπτω καὶ κακῶ 771, 28: τὸ καταπονῶ 754, 54: 766, 1: τὸ φοβοῦμαι 637, 7. τρῶ ᾖς ᾖ 752, 44: 770, 46. τρῶ ἦσω 112, 44. τρῶ ὤσω 752, 45
τρῶγες 770, 43. τρώγλη 770, 44: et 661, 15: Dor. vocab. 726, 55. τρώγω 763, 33: 770, 40
Τρωϊάδες 770, 36. Τρωϊκὴ πόλις 294, 14. Τρωΐλος d. 602, 12
τρώκτης ὁ 770, 49: et 390, 29
τρῶμα καὶ τραῦμα 764, 27. τρῶμα Ion. 727, 5. τρῶμι d. 347, 52
Τρωός ἡ ὁν 770, 31. Τρῶας f. pro Τρωΐους 770, 39
τρωπᾶσθαι 770, 56: et 124, 25. τρωπέουσι seu τροπέουσι 771, 2
Τρῶς ὁ 770, 19. Τρῶς facem. 293, 51. τρώσσεσθαι 727, 1
τρώχω, vel potius τρωχῶ 367, 5
τρῶω 727, 6: 771, 10, 29: et 347, 51. τρῶω ὤσω 760, 50
τυ pro σε Attice 167, 39: pro σε Boeotice 479, 46: et 449, 57
τύ Dor. pro σύ 314, 48
τυγχάνω d. 771, 34
Τυδεύς 771, 33. Τυδῆ pro Τυδέα Dor. 670, 9
τυκτός ὁ 699, 13: 755, 23: 771, 36
τυλιμός 773, 5. τύλος ὁ 479, 43. τύλος τὸ αἰδοῖον 125, 21
τύμβος 771, 38. τυμβίδεος d. 783, 22. τυμβογέροντες 771, 41. τυμβοχοεῖ 771, 39
τύμπανον 771, 44. τύμπανον, fustis 124, 58. τυμπανίσει d.

69, 16. τυμπανίζεσθαι 771, 48. Τυμπανισταὶ, Sophoclis tragoedia 287, 14
τύν Dor. pro σύ 314, 38, 48. idem τύνα Dor. 314, 49
Τυνδάρεως et Τυνδάρης 166, 14: 175, 32. Τυνδαρίδης 166, 13
τύνη Dor. pro σύ 314, 39, 42: 620, 35: 771, 49
τύντλος, τυντλώδης 771, 51. τυντλάζειν 771, 50, 53
τύπανον 794, 26: et 706, 25. τύπανον et τύμπανον 771, 45
τυπή ἡ 306, 52. τύπος ὁ 479, 43: 772, 15. ὁ τύπος, de ano 763, 55. ὁ τύπος τοῦ γράμματος 219, 5. τύπου ἁπλοῦ, positivi gradus 3, 15: τύπου ὑποκοριστικοῦ 346, 7. sic τύπος συγκριτικός 157, 37: κτητικός 345, 57: 779, 52: πατρωνυμικός 397, 9. τύπου ἐνεργητικοῦ, et χαρακτῆρος ἐνεργητικοῦ: itidemque παθητικοῦ καὶ μέσου 754, 18
τύπτε pro ἔτυπτε 625, 7. τύπτεο Ion. pro τύπτου 633, 56. τύπτεσκε Ion. pro ἔτυπτε 295, 14: 624, 32: 625, 2. τύπτεσκον es e poet. 624, 56
τυπτήσω Att. 463, 56. τύπτιλος et f. πίτυλος 68, 19
τύραννος 771, 54: et 189, 24
τύρβη 772, 4. τυρβάζεται 490, 7
τυρεῖται 772, 7. τυρεύω 772, 6. τυρευθέντα 772, 8. τυρίον ου 375, 29. τυρός 772, 5: et 69, 20: 72, 10: 184, 45. τυροβλεὶς seu τύρῳ βλεὶς 199, 51. τυρόκνηστις 772, 9. τυροπωλεῖν 160, 34
—τύς ἡ, verbal. spec. 316, 34
τυτθός 772, 12
Τυφάων et Τυφαονία 772, 39: et 396, 30. τυφῆναι 324, 40
τυφλός 772, 18. τυφλῶν ἐνείρων 772, 24. τυφλοπατεῖται 772, 22. τύφλωψ 432, 42
τῦφος 772, 32. τυφογέρων 772, 55. τυφοῦσθαι et τετυφωμένος 772, 56
Τυφρηστός op. Maenaliae 772, 27. idem Τυμφρηστός.
τύφω τὸ καίω 755, 55: 772, 30, 54. τύφεσθαι τὸ καίεσθαι 771, 58. τύφεσθαι τὸ πύθεσθαι καὶ κρύπτεσθαι 760, 55
τυφώδης 772, 53. Τυφωεύς 772, 49. Τυφωίος υἱοί 394, 2. Τυφωίως καπνός 458, 37. τυφῶν 772, 30, 35, 37, 39: et 255, 34. Τυφῶν ῶνος 749, 20. Τυφωνικὰ πνεύματα 755, 10: et τυφώνια πν. v. 13. τυφώς ὁ 772, 36. τυφῶς ῶ 749, 21
τυχηρῶς 773, 2. τυχηρότερον 773, 2. Τυχίος nom. propr. 521, 23. τυχῶ ήσω d. 476, 27. Τύχων 773, 1
τύψεια ας e 760, 18
τύω et τιτύσκω 761, 5
τώ artic. dual 773, 37. τώ pro τούτω, illi duo 479, 33. τῶ diversa signif. 773, 16, 27, 29. τῷ τὸ ζῆτῶ 40, 25: 164, 53: 452, 23: τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι 677, 12: τὸ λαμβάνω 163, 37: 452, 10: 762, 18: 773, 48: Att. pro σῷ τὸ σήθω 710, 43: 757, 4. at τῷ pro διό 773, 27, 47.: pro οὕτω 775, 49: rectius τῷ.
τῷ, articulus dat. c. 773, 37: pro τούτῳ 773, 41: pro διὰ τὸ 396, 57: pro διό 773, 27, 47. enclit. τῳ pro τινι 773, 31
τώγε, dual. 646, 27: 773, 38. sic τώδε, paroxyt. 416, 22
τωθάζειν 773, 6
τωκινάκη f. pro τῷ ἀκινάκη 514, 28: et τώμῳ pro τῷ ἐμῷ 413, 1: 757, 26
τῳόντι seu τῷ ὄντι 722, 18
τώς pro ὡς 223, 34: pro τοιούτως 773, 13

Υ

Υ qua forma 773, 55. υ, cccc significat 595, 16. υ in ι 276, 4: 630, 16: 730, 28: ex ι 6, 28, 36: 642, 44: pro ι 71, 36: 771, 18: pro η 69, 20: 72, 10: 167, 16: pro α 87, 14: 88, 11: pro α Aeolice 486, 9: pro ο Aeol. 243, 18: pro ο Dorice 705, 28: pro ω 87, 32: pleonasticum 315, 56: Ionice et poetice infertum 362, 30: 607, 34: pleonastice omiero addi quando a Boeotis soleat 632, 52

υ finita diphthongus circumflectitur 388, 19. —υ vos rarum in subst. 597, 32. —υ sos 597, 31. —υ adverb. quantam habeant finalem 114, 31
—ύα hyperdisyllaba 770, 12
ὑάδες 773, 55: 774, 1
ὕαλος et ὑάλινος 774, 4
Ὑας αντος 553, 44. Ὑαντες Boeoti 311, 36: 553, 45
Ὑβάδαι 774, 22
ὑβάλλω τὸ ἐμποδίζω 774, 19
ὑβός 774, 8
ὕβρις 774, 13. ὑβριστής 774, 21. ὑβρισταὶ ἄνδρες 162, 29. ὑβριστὶς ιδος, ἡ 595, 38: 697, 56: 774, 21. ὑβριστίς vulg. 697, 56
ὕβωσις 774, 9
ὑγεία f. ex ὑγίεια 468, 4: 774, 32, 36. ὑγεία Ἀθηνᾶ 774, 23. ὑγία seu ὑγεία f. 461, 53. ὑγίεια d. 774, 32: Atticis quid 774, 38. ὑγιεία Att. pro ὑγίεια 774, 35. ὑγιής 774, 25
ὑγιέστερος 774, 30. ὑγιῶς, recte 304, 12. ὑγιώτερον κολακύντας 774, 41
ὑγρός 774, 47. ὑγρὸν ἔλαιον 774, 48
Ὑδαι, Bacchi nutrices 775, 5
ὑδάπινον ὕφασμα 498, 11. ὑδατόεις 423, 11. ὕδει φύρειν pro ὕδατι 549, 54
ὕδειν et ὑδεῖν 776, 12
—ύδιον 239, 52
ὑδνεῖν 776, 11
ὕδος pro ὕδας 549, 54
—ύδος et ύος ab ὑς 77, 7
ὕδρα ἡ 774, 55. ὑδραυλικὸν ὄργανον 677, 34. ὑδρεῖον ξύλινον 94, 7. ὑδρηλός f. 135, 20.
ὑδροῤῥοή 77, 14: rectius ὑδροῤῥόη, seu ὑδροῤῥόα 774, 52.
ὑδροφόρος, active: ὑδρόφορος, pass. 775, 47. ὑδροφορία 774, 56
ὕδω et ὑδῶ 776, 12
ὕδωρ 774, 51: d. 107, 51: υ ancipiti 477, 18: 776, 13: defectivum nomen 401, 9: genit. ὕδατος tanquam ab ὕδας 776, 15
ὕειος κάρα 80, 42. ὕειον δέρμα 775, 35. ὕεια τεμάχη 708, 42
ὕελος non usitatum 774, 4
ὕεσθαι τὸ βρέχεσθαι 736, 42: 776, 30. ὑετός 775, 1
Ὑη ἡ 775, 4
ὑηνός 775, 9. ὑηνεῖν 775, 8. ὑηνία 733, 29: 736, 48: 775, 8. ὑηνία taxata 736, 48
Ὑης ὁ 775, 2. ὕησις 549, 3
ὕθλος 775, 10
—υθος 55, 20. —ύθω d. 231, 51
υι consonantem post se non recipit 72, 26: 775, 23
υἷα et υἷας f. 775, 21
—υια et υιά 14, 21. —υἷα ex masc. ὡς 134, 50: 223, 56
υἱέε δοιώ 411, 8. υἱεῖς, filii 775, 18. υἷες βορήϊοι 411, 5. υἱεύς έος 775, 17
υἱκός d. ab ὗς 775, 8, 13. ὑικὸν δέρμα an recte 775, 30
υἷος υἷι υἷα: et plur. υἷες, υἷας 775, 21. υἱός 775, 15, 19, 25. υἱοθεσίαι 775, 28. ὕτις et υἱός 775, 20. ὕτις ὕτιος, et υἱός οὗ 553, 15
—υίω defectiva 72, 24: 232, 10: pro ύω Aeol. 254, 17
υἱωνός 775, 27. υἱῶσαι et υἱώσασθαι 775, 28. υἱώσεις αἱ 775, 28
—υκός possessiva 29, 44
ὑλαζόμενοι 776, 27
Ὕλαιος d. 193, 17
ὑλακόμωρος 776, 21
ὑλάστρια 776, 27
ὑλάω et ὑλάσσω 179, 47
ὕλη 776, 30, 32
—ύλη subst. baryt. 742, 52
Ὑλῆες seu Ὑλεῖς pop. 776, 38
ὑλήφης 280, 49
ὕλις ιος 776, 29. ὑλιστής 771, 5
—υλα hyperdisyll. 19, 49
Ὑλεῖς, pop. Celticus 776, 39. Steph. Illyric. pop. ex Apollon. Arg. 4.
Ὑλίδης d. 109, 10: 778, 54
—υλλος diminut. 93, 52: 142, 55
ὑλοδρόμος 776, 35
ὑλομανούντων 776, 36
—υλος accentu variat 116, 4: 731, 38: proparoxytona quae 245, 39. —ύλος d. 11, 4: 40, 8: diminutivum 35, 26
ὑλοτόμοι 776, 28. ὑλουργοί 776, 28. ὑλοφόροι 776, 27. ὑλώδη φυτά 705, 55. ὑλώδης pro ὑλαώδης 771, 52
—ύμα dilyllabum υ correpto, paucis exceptis 545, 5. —ῦμα τὸ 378, 26
—υμαι pass. ab υμι 509, 5
ὑμεδαπός 756, 47
ὑμεῖς 314, 24
ὑμεναῖος 776, 43. ὑμέναιος 776, 41, 46. ὑμενεσεῖν et ὑμεναιοῦν 776, 44. ὑμενῶδες 776, 50
ὑμέτερος 314, 25
ὑμὴν seu ὑμήν 776, 54
—ύμη d. 412, 33
ὑμὴν 776, 50. ὑμῆν f. 776, 52
Ὑμηττός, et Ὑμήττιον μέλι 776, 56
—υμι d. defect. 232, 11: 622, 25
ὔμιν f. pro ὑμῖν 432, 34
ὕμνος 777, 1. ὕμνος παιᾶνος, προσῳδίας, ἐγκωμίου 777, 5. ὑμνεῖν 777, 11. ὑμνηπολεῖτω 777, 11. ὑμνοθετής 177, 25
ὕμοιον Aeol. 243, 18. at ὑμός Dor. pro ὑμέτερος 84, 49: 776, 55
—υμος d. υ correpto 603, 10: —υμός υ producto 568, 34
—υν υνος 514, 39
—ύνη υ producto 243, 20
ὕνις ἡ 777, 15: et 173, 21
—ύνω d. ex ύω 469, 16: υ producto 88, 19
—ύον ex ῶ 242, 35
ὑοσκύαμος et ὑοσκυαμᾶν 777, 17
ὑπάγειν 777, 21. ὑπάγειν εἰς τὸ δικαστήριον 338, 51. ὑπαγωγὴ et ὑπαγωγαί 777, 21. ὑπαγωγεύς 777, 20
ὑπᾴδειν 782, 6. ὑπαί pro ὑπό 783, 1. ὑπαιθα 777, 43
ὑπαίθριος et ὑπαίθριος 777, 45. sic ὑπαίθριον et ὑπαίθριον 427, 25
ὑπακτέαν 777, 26
ὑπαλεύεο 60, 16. ὑπαλλαγὴ πρέθω ἐν τοῦ πρήθω 687, 40
ὑπανέστη 349, 3
ὑπαντᾶν τὸν λόγον 107, 28. ὑπάντησις 112, 16
ὑπαπιέναι 363, 7
ὑπαρ αρος 491, 30: 777, 28, 31
ὑπαρκτά 777, 36
ὑπαρνος 783, 19: et 55, 13
ὑπαρξις, opes et cop. 519, 13. ὑπάρχειν 777, 37. ὑπαρχος 777, 30
ὑπάσατε μέλος 782, 6
ὑπασπίδιος 157, 28. ὑπασπίζοντες αὐτοῖς 527, 27. ὑπασπισταί 777, 38
ὑπατος et ὑπάτη 777, 40
ὑπεγείνατο Θησεῖ 480, 18
ὑπεδείδισαν 197, 9: 330, 19
ὑπεζευχὼς ἑαυτῷ πάντα 786, 6
ὑπείκω 297, 7
ὑπεῖρ ἅλα 778, 7, 24, f. pro ὑπέρ: itidemque ὑπείρεχον ἠφαίστοιο 440, 21: 778, 8, 22: ὑπείροχος 778, 8
ὑπεισδύνειν 290, 13
ὑπέκαυμα 338, 11
ὑπεκφυγεῖν 678, 4
ὑπελύσαο 778, 5
ὑπέμβρυον 334, 13
ὑπεμνήμυκε 777, 46
ὑπένεικαν 239, 33
ὑπένεσθεν 340, 12
ὑπεξαιρεῖν 347, 30. ὑπεξαιρῆσαν 777, 53. ὑπεξαιρεῖσθαι τοῦ— 132, 29. ὑπεξελόν 777, 53. ὑπεξῃρῆσθωσαν 778, 1
ὑπέρα 778, 10
ὑπεραής ἐος 778, 12
ὑπεραίσιος 39, 21
ὑπερακρίζειν 52, 46
ὑπεραστίζω 157, 5
ὑπερβαγεῖν 744, 16
ὑπερβάσει τοῦ ὁ 315, 49. ὑπερβασία 778, 16. ὑπερβιβασμός transpositio 6, 53. ὑπερβιασμὸς in derivatione 58, 18. sic alibi passim.

ὑπέρβιος 778, 33. ὑπερβιῶς ſeu ὑπερφυῶς 778, 33
ὑπερβολή 778, 35
οἱ ὑπεργηράσαντες 712, 4
ὑπέργηρως ω 230, 49
ὑπερδεᾶ δῆμον 778, 37
ὑπερδέξιος 778, 41
ὑπερδιαζευκτικός † 415, 22
ὑπέρδικος 778, 42
ὑπερδισύλλαβα 461, 36
ὑπερείδω 372, 24. ὑπερείσματα 786, 45
ὑπέρεστο, ſuperatis 664, 20
ὑπερήμερος 778, 43. ὑπερημερία 778, 47
ὑπερηνορεόντων 778, 55
ὑπέρης ητος 81, 47
ὑπερήφανος 778, 20. ὑπερηφανότατος 779, 54. ὑπερηφάνως 778, 34. ὑπερηφανεῖν et ὑπερηφανεύειν 778, 49. ὑπερηφανεύεσθαι 350, 22. ὑπερηφανία d. 462, 14
ὑπέρθεσις, transpoſitio 3, 25: 38, 39: 56, 30: 60, 41: 63, 33. ſic ὑπερθέσεως γενομένης 317, 24, 26. ὑπέρθεσις, ſuperlativus gradus 5, 23. itemque ὑπέρθεσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν 110, 19. ὑπερθετικός 779. 18. ὑπερθετικὸν ὄνομα, ſuperl. grad. nomen 143, 12. ὑπερθέτης 779. 14
ὑπέρθυμος 778, 48
ὑπερθύριον 530, 23
ὑπερικταίνοντο 779. 9
ὑπέρινος 779. 5
Ὑπεριονίδης 779. 2
ὑπερίστιον 424, 48
Ὑπερίων 779. 1: et 523, 48, 52
ὑπερκατάληκτον 285, 26
αἱ ὑπερκείμεναι συλλαβαί 68, 50
ὑπερκύδαντας 779. 19
ὑπερκύψας 280, 11
ὑπερμαζᾶν 573, 22
ὑπερμάχησις 89. 4
ὑπερμέτρως 794, 51
ὑπερμετώπιος 212, 12
ὑπέρμορον et ὑπὲρ μόρον 779. 42. ὑπέρμορα 779. 34. ὑπερμόρως 779. 44
ὑπερνέουσα τοῦ κύματος 811, 27
ὑπερον 779. 48
ὑπέροπλος 779. 51. ὑπεροπλειος et ὑπερόπλιος 779. 49. 52. ὑπεροπληέστατος 779. 54. ὑπεροπλία 779. 49. ὑπεροπλίσαιτο 779. 56
ὑπερόριος γίνεται 324, 5
Ὕπερος et Ὑπερίδης 778, 53
ὑπερπεπανθεὶς 661, 55
ὑπερσυντέλικοι ὁμότονοι 483, 51
ὑπερταλαντᾶν 744, 15
ὑπέρτερος et ὑπέρτατος 780, 1
ὑπερτρισύλλαβα 459. 48: 746, 18
ὑπερφαίνων 780, 3
ὑπερφερεῖς ὀδόντες 493, 12
ὑπερφίαλος 780, 3
ὑπερῶα 780, 13. ὑπερώησαν οἱ ἵπποι ambig. 380, 47: 780, 23. ὑπερῷον ᾠὸν 32, 16. ὑπερῷος οἶκος 780, 19: et ὑπερῷον 780, 17. ſed et ὑπερῷος 274, 25: ὑπερῷον 413, 28: 780, 19, 21
ὑπερώσιος 665, 29
ὑπείχετο 783, 53
ὑπετίθυπτο 780, 24
ὑπεύδια δένδρα 103, 53
ὑπεψηφισμένοι 780, 25
ὑπηλάκατα τανύσαντες 424, 49. al. ὑπ' ἠλακάτῃ.
ὑπηλιφής c. 61, 6
ὑπηνέμιος 780, 27
ὑπήνη 780, 29, 36. ὑπηνήτης 780, 36: et 40, 41
ὑπηρέτης 780, 40. ὑπηρετῶ 780, 42. ὑπηρέσιον 780, 44
ὕπιος Ζεύς, et Ὕπιος ſl. 93, 1: 110, 42: 780, 52
ὑπισχόμενος 780, 51: 783, 49
ὑπιωγαί αἱ 481, 22
ὕπνος 780, 53
ὑπό tribus obliquis iungitur 782, 55. ὑπὸ μάλης 783, 8. ὑπὸ Χείρωνι τεθραμμένος, ſub Chironis diſciplina 769, 33. ὑπὸ συγκοπὴν ἄγειν 236, 14. ὑπὸ oppoſita τῇ ἐπί et ὑπέρ 782, 53: in compoſ. τὴν κατ' ὀλίγον σχέσιν denotat 349, 7: perfecti deminutionem ſignificat 783, 14. ὑπό pro ἀπό 782, 46: pro πρό 782, 4: in ὑπαί vertitur a poetis 782, 57
ὑπόβαθροι πέτραι 188, 33
ὑποβλέπειν 781, 40
ὑποβλήδην 781, 8, 15. ὑποβλητὴ παῖς 480, 17. ὑποβολιμαῖος 781, 35. ὑπόβολος 781, 34
ὑπόβροχος τόπος 752, 2. ſed et ὑποβρύχιοι τόποι 751, 56, ut 781, 38
ὑπόγαια ἀγάλματα 823, 31. ὑπόγειοι οἶκοι 19, 8
ὑπογενειάζειν 782, 11
ὑπόγραμμα 782, 8. ὑπογραμμός 526, 39: 782, 4
ὑπογράφειν 782, 7. 9. ὑπογραφή ſtatuae 766, 24. ὑπογραφεῖς 705, 56
ὑπόγυος 782, 1: et ὑπόγυιος 781, 55: ὑπόγυιον 349, 12
ὑποδεικνύειν περὶ τοῦ— 348, 20. ὑπόδειγμα, exemplum 416, 6
ὑπόδεκτος 782, 15. ὑποδεξίη Ion. 782, 14
ὑποδέραια et ὑποδερίς 782, 17
ὑποδέχθαι 107, 27
ὑπόδημα 782, 12
ὑποδιαζευκτικὸς σύνδ. 415, 22
ὑποδιδάσκαλος 782, 20
ὑποδίπλωσις τοῦ δέρματος 594, 18
ὑποδμώς 435, 36
ὑπόδρα 781, 38: et 285, 41: 287, 3. ὑπόδραξ 287, 4: rectius ὑποδράξ 781, 46, 53, ut ἐναλλάξ, ἀναμίξ et ſimilia.
ὑποδρώμενος, ὑφορώμενος 781, 44
ὑπόεικον et ὑπόειξα ὠ. 484, 5
ὑποζυγιώδης 782, 22
ὑπόθεσις, argumentum 356, 29. ὑποθήκη, ſuggeſtio, monit. 532, 45: 648, 1. εἰς ὑποθήκην λαβών, pign. 446, 58: 448, 23. ὑποθησόμεθα 782, 26
ὑποθρόνιον 718, 40
ὑποικουροῦν 782, 28
ὑποιστος 115, 20
ὑποκαθεῖναι 782, 30
ὑποκαμμύω 87, 29
ὑποκατακλίνεσθαι 807, 20
ὑποκάτωθεν 340, 16
ὑποκείμενα, ſubſtantive poſita 190, 14, 18. τὸ ὑποκείμενον, pignus 309, 24
ὑποκηρυξάμενος 782; 32
ὑποκίβδηλον νόμισμα 652, 54
ὑποκλαίω 237, 42
Ὑποκνημίδιοι 360, 33
ὑποκορίζεσθαι 782, 34. ὑποκοριζόμενοι Ἑκάλην ἔλεγον 319, 45. ὑποκορισμός 782, 38. ὑποκοριστικός 782, 38. ὑποκοριστικῶς παρονομάζειν 83, 34: 84, 32. ſic ὑποκοριστικῶς εἴρηται παρὰ τὸ—160, 32: et καθ' ὑποκόρισμα 84, 24
ὑποκρίνεσθαι 782, 49. ὑπόκρισις 782, 47. ὑποκριτής 782, 46, 51
ὑποκρουστικῶς 781, 8
ὑπόκυκλα et ὑπὸ κύκλα 782, 53
ὑπολαβών 783, 4
ὑπολαπάξας 556, 41
ὑπόληψιν ἔχοντες ἄριστα βεβιωκέναι, qui putabantur opt. vix. 402, 2
ὑπόλοιπα 783, 6
ὑπολυγίζεσθαι 571, 24
ὑπομάζιος 219, 56: 772, 12
ὕπομβρος νύξ 450, 49
ὑπομηλαφῆσαι 783, 12
ὑπόμνημα Λυκόφρονος pro εἰς Λ. 164, 26. ὑπομνηματογράφοι 527, 25
ὑπόμνυσθαι 784, 43
ὑπομονητός 103, 18
ὑπονοεῖν et ὑπόνοια 783, 14. ὑπόνοιαν ἔχοντα καιροῦ, ſignif. 810, 19
ὑπονόμος 228, 35. ὑπονομεύοντες 783, 13
ὑπόξυλος 783, 17
ὑποπεπτηῶτες 615, 53. ὑποπεπτηῶτα 662, 51. ὑποπεπτωκότα τῷ ὀνόματι 190, 8. ſic 180, 29: 320, 14
ὑποπετερίδιος † 783, 24
ὑποπιάζω 671, 24: α correpto 635, 48
ὑπόπικρος πόα 551, 16
ὑποποιεῖν 706, 14
ὑπόπλακος βάσις 764, 34. ὑποπλακίη Θήβη 603, 22
ὑποπόδιον 718, 39. ὑπόπολις 53, 22
ὑπόπτερος 783, 20. ὑποπτερίδιος 783, 24
ὑπόρρηνος 783, 19
ὑπορχήματα 690, 47
ὑποσιώπησις 783, 29
ὑποσκαλμίς 715, 21
ὑποσκιάζειν 783, 26
ὑποσμύχεσθαι 783, 32
ὑπόσπονδος 783, 88
ὑποστάθμη 129, 13. ὑποσταίη 783, 43. ὑποστατικὴ ὕπαρξις 584, 29
ὑποστέλλεσθαι 783, 41. ὑποστέλλειν, ſubtrahere 501, 1. ὑπεσταλμένου τοῦ πρ. ἀορ. excepto aor. pr. 624, 32. ſic 591, 27
ὑποστήτω μοι 783, 52. τὸ ὑποστῆσαν pro τὸ ὑποδεξάμενον 222, 17
ὑποστρέψειν Aeol. 760, 24. ἐξ ὑποστροφῆς, vice verſa 648, 46
ὑποσχέσθαι 783, 44, 47, 53
ὑποταγή, conſtructio cum verbo ſubiunctiuo 471, 21. τὸ ὑποτακτικὸν, ſubiunctiua vocalis in diphth. 373, 1
ὑποταπεινοῦσθαι 581, 50
ὑποτάσσει, ſubiunctivum verbi modum poſcit 471, 12
ὑποτείνειν 784, 3
ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν 783, 57
ὑπότεφροι 680, 23
ὑποτίτθιος 219, 56: 772, 12: 784, 4
ὑπότονοι in aedificio 576, 16
ὑποτοπεῖν 762, 14. ὑποτοπάζειν 784, 5
ὑποτρέσαι 779, 17
ὑπότριμμα 784, 9: et 492, 19. ὑπότριμμα Atticum 596, 1
ὑπότροπος 784, 11
ὑπότροχα 783, 35
ὑποτυποῦσθαι ἐν τῷ νοΐ 784, 6
ὑποτύπωσις 784, 1
ὑποτύφεσθαι 780, 31
ὕπουλος 784, 13, 21
ὑποφῆται 784, 31
ὑποφθάς 792, 22
ὑποφόνια 784, 30
ὑπόφορος 784, 35
ὑποφύεσθαι 161, 1
ὑποφυλλίδες 159, 38
ὑποφύσεις 784, 38
ὑποφυσῶν ἄνεμος 815, 57
ὑπόχαλκος 783, 17: et 512, 6. ὑποχαλκίζει κατὰ τὴν χρόαν 806, 49
ὑποχόνδρια 784, 32
ὑπόχρεος 534, 57
ὑποχυτῆρες 784, 30
ὑποχωρεῖν cum accuſat † 22, 23
ὑποψηλαφῆσαι 783, 13
ὑποψηνίζεσθαι 780, 22
ὑπόψιος 784, 53
ὕπτιος 784, 38
ὑπωμοσία 717, 8: 784, 40
ὑπώπια 784, 45
ὑπώρεια 784, 44: Ion. ὑπωρείη 313, 20
ὑπωρόφιος et ὑπώροφοι 784, 49
—υρ υρος 506, 26
Ὑρία et Ὑριεύς 784, 3
—υρός d. 192, 35: 405, 15. —υρος hyperdiſyllaba 479, 1
Ὕρτακος et Ῥύτακος 784, 55
—υρω barytonum, υ producto; circumflexum, υ correpto 58, 35
ὗς 288, 31: 736, 41: genit. 736
correpto
—υς in compoſitione amittit ſyllabam ς 396, 36: 430,
—υς compoſita quae paroxytona, quae propar. 236, proparoxytona, niſi ultima longa 599, 55, 42: et 15. —υς hyperdiſyllaba paroxytona 158, 20. —υς et —υν υνος 514, 40. compoſita, ut ſimplicia, flectuntur vel per υδος, vel per υος, vel per εος 599, 55. comparationis triplicem formam capit 438,
—ύς ύος d. 132, 5. —ύς έος 188, 22, 49: 213, 16: 53: 396, 17: 535, 41: 626, rectius ος εος ex ύς έος 626,
ύς ύ comparativa et ſuperlativa ut faciant 234, 48:

plicem comparationis formam recipiunt 443, 15
-ῦς recto longum, in obliquis breve 288, 29: 736, 44. -ῦς diminut. 133, 53
ὕπαττος πολὺ τοῦ Διός 615, 41
-ύσκω d. 703, 19
ὑσμίνη 784, 54: et 345, 54. ὑσμῖνι f. 42, 28
ὕσπληξ 74, 46: 784, 57: et ὕσπληγξ 186, 23
ὑσσακοι 785, 7. ὑσσός 785, 8: et 223, 28
-ύσσω d. 14, 9
ὕσσωπον 785, 56
ὕστατος 785, 10: et 384, 21. ὕστατα adv. 785, 15
ὑστάτιόν περ 499, 29
ὕστερος 785, 10: an compar. 574, 1. ὑστέρα δεκάτη 785, 21. ὑστέρα foem. sexus 785, 23
ὕστριξ 785, 25: itemque Suid. et Apostolii m. s. collectanea. alii ὕσθριξ malunt.
—υτος d. 37, 32
ὕφα ἁ. 60, 53: 785, 26. ὕφαγκα 785, 38. ὑφάζω † 785, 26, 46
Ὑφαιμένης c. 501, 56
ὕφαιμος πληγή 721, 20
ὑφαίνω 785, 26, 30, 32
ὑφαιρέσει τοῦ ι 389, 6: ὑφαίρεσις τοῦ ι Ionica 42, 19. ὑφαίρεσις a syncope differt 680, 57
ὕφαλος 785, 43: 821, 28: et 375, 54: 495, 43
ὑφάντης ὁ 785, 36: et 436, 3. ὑφάντρια 228, 40. ὑφασία 785, 26. ὕφασμα 785, 26. ὕφασμα ὑδάτινον 498, 11
ὑφέλλειν † 827, 40
ὑφ' ἓν ἀναγινώσκειν 606, 35: 782, 53. sic ὑφ' ἓν προφέρειν 81, 16: ὑφ' ἓν εἴρηται 314, 2. contr. κατὰ διάλυσιν et κατὰ διάστασιν 779, 43
ὕφεσις pro ὑφαίρεσις 36, 33
ὑφεσταμένη θάλασσα 219, 52
ὑφή 785, 29
—υφή υ correpto 531, 20
ὑφιστᾶν τῷ θ. κίονας 514, 57
ὑφορῶμαι 785, 49
ὕφος τὸ 785, 28
ὑφύφασται 785, 46
ὑφῶ ὑφαίνω 101, 20
ὑψήγορος 785, 52
ὑψηλός 135, 21: 379, 14: 785, 54
ὑψηχέες ἵπποι 785, 50
ὕψι adu. f. 169, 30: in compos. frequens 630, 30. ὑψιβρεμέτης 786, 2. ὑψίζυγος 786, 3. ὑψίζωνος 160, 31. ὑψίθρονος 680, 28. ὑψικέρωτα πέτραν 504, 4. ὑψιπέτηλον 785, 55. ὑψιπέτης 786, 7. Ὑψιπύλη et dim. Ὑψώ 264, 6: 760, 54. Ὑψιπύλεια Θόαντος Apollon. Argon. 1, v. 621. ὕψιστος 785, 42: 786, 14: 828, 14. ὑψιτενὲς ὄρος 588, 3. ὑψίων ὕψιστος 786, 14. ὑψόθι 757, 15: d. ex ὑψόθεν 616, 12. ὕψος 786, 16: in compos. ι pro ο capit 630, 27. Ὑψώ dimin. 760, 54: et 264, 6. ὑψώσεως κανών 374, 57
—ύω ex ω 72, 33: 150, 47: 632, 60: ex ῶ 72, 33: 378, 3: ex έω 181, 38: 520, 31. —ύω ancipiti υ 458, 1. —ύω deriu. defectiua 622, 21: defect. in quib. 232, 11.

Φ

Φ unde dictum 786, 20: qua forma 512, 5: pro π 161, 3, 8
φάανθεν B. 552, 34: 786, 22
φάβα ἡ, faba 387, 8
φάγε 740, 19. φάγη a φάγομαι 786, 27. φάγομαι 786, 23. —φάγος compos. paroxyt. 681, 33. φύγω seu φήγω 40, 30
φάε τὸ ἔφαινε 788, 15. φαέθων 786, 32. φαεινός 786, 28. φαείνω 789, 57: pro φαίνω 786, 28: def. 231, 43. φαεσίμβροτος 786, 31. φαεσφόρος 786, 33. φάη τὰ φάεα seu ὄμματα 786, 35: 798, 21: et 496, 53
φάθι imper. 786, 37
φαίδιμος 789, 55. φαιδρυντής ὁ 436, 5. φαιδρωπός 789, 54
φαινακίζειν et φαινακισμός Hesych.
φαινόλης et φαινόλη 790, 5. φαινόλις αὔως 174, 47: 384, 3. φαίνω d. 478, 44. φαίνων 789, 57. φαίνειν τὸ ἐγκαλεῖν 733, 54. φαινόμενα et ὄντα oppos. 790, 1
φαιὸν χρῶμα 790, 3. φαιός oxyt. 417, 27
φαισύλη 742, 52
φάκελος 786, 41: et 599, 23, item et Hesychius. at Suid. φάκελλος gemino λ.
φακή 786, 38, 40. φακῆ f. ex φακέα 538, 49. φάκιον ου 375, 30: proparoxyt. 451, 19. φακός 786, 40: oxyt. 538, 48. perperam ergo φάκος 375, 30
φαλά 787, 3
φάλαγξ 729, 1, 7: φάλαγξ bellica 640, 31. φάλαγγες 786, 42. φαλαγγάρχης 729, 2. φαλαγγηδόν 786, 52: 809, 32. φαλάγγιον 786, 48. φαλάγγειον 785, 46
Φαλαικον ποίημα 786, 56.
φαλακρός 787, 8
φάλανθοι 786, 57
φάλαρος 787, 12. φάλαρα 787, 9, 14. φάληρος 660, 48. φαληριόων κῦμα 787, 16. Φάληρος et Φαληρεύς 787, 19, et Suidas. apud Harpocrat. Φάληρον: apud Steph. Byz. non modo Φάληρος ex Pausania, (apud quem trib. in locis Φαληρόν, oxytonως) sed etiam plur. τὰ Φάληρα ex Xenophontis Hipparchico.
φάλιος 787, 2: et 463, 5
Φαλκώνελλα 19, 52
φαλός 787, 1, 4, 7, 13, 17: et 95, 11: plur. φαλοί 175, 3
φαμινάλια pro φεμιν. 98, 1
φάναι 787, 21: et 289, 57. φᾶναι 787, 23: 791, 29. φανεροποιῶ 673, 49. φανήρ f. 787, 26. φάνης ητος 787, 29. Φανίας d. 804, 46. φάνιον 787, 34. Φανόδημος c. 668, 50. φανός 807, 40: α producto 763, 37. Φανοστράτη 787, 31. φανότης ἡ 337, 53
φαντασίαν σώματος παρέχω 296, 5. φαντασιοκόπος 673, 46. φαντασιῶδες ἔνδυμα 506, 47. φάντασμα, spectr. 336, 38, 43
φαντός d. 52, 10: 744, 7. φαντὸς ἔγεντο 787, 30
φάο f. 477, 53: 787, 35: 788, 46
φάος τὸ 804, 35: et 496, 57
φάραγξ 787, 41, 44
φαρέτρα 787, 37: gen. pl. Ion. φαρετρέων 787, 39: Ae. φαρετρέων 787, 40
φαρκτός pro φρ. 667, 23
φάρμακον 787, 47. φαρμακός 787, 52: 802, 5: at Φάρμακος nom. pr. 787, 53. φαρμακεύω 787, 52. φαρμακεία 787, 52. φαρμακίδες, veneficae 479, 56. Φαρμακόμαντις, Anaxandridae fabula 630, 49. φαρμακοτρίβαι 787, 49. Φαρμάκων et Φαρμακ 788, 5. φαρμάξας 787, 54. φαρμαχθείς 445, 7
φάρος 788, 8, 21. φάρος τὸ 175, 48. φάρος ἡ ἄροσις 175, 36. φάρος apud tragicos corripit α 175, 29: alias producit 248, 4.
φαρόωσι p. 175, 51
φάρσαι et φάρσος 175, 39
φάρυγξ 128, 22: 788, 30: et 215, 26: 557, 17: genere ac declinatione variat 788, 34. φαρυγίνδην 788, 38
φάρυ τῷ φάρυγγι 788, 32
φάρω Dor. pro φέρω 114, 20. φαρῶ et φαρόω 788, 24. Φάρων ωνος 226, 37
φάσγανον 788, 40
φᾶσθαι seu φάσθαι 788, 47. φᾶσθαι τὸ φονεύεσθαι 788, 48
φάσηλος 379, 21
φασιανός 789, 3
φασίμη κύλιξ 789, 2
φάσις 788, 50: 789, 2
φασκία, fascia 588, 46: 749, 41
φασκαίνω 190, 28
φάσκω 184, 55: 675, 50: 704, 55
φάσκωλος 789, 12, et Hesych. φάσκωλον 789, 5, 9: item Harpocr. et Suid. φασκώλιον 789, 5
φατέ et φάτε 382, 4
φάτνη 789, 15: et 40, 30: 353, 49. φατνωτός 789, 18
φάτο f. 788, 43
φατός 356, 4: 474, 19
φατρία 789, 20: 799, 29: tertia pars tribus 768, 13. φατριάζειν 799, 31. φατρίαρχος 799, 32
φαῦλος 789, 28: et 128, 55. φαυλία 789, 25. φαυλία μῆλα 789, 26. φαυλίζειν 789, 27, 51
φαύσκειν 233, 20: 234, 14: 673, 51
φαύστιγγες 789, 52: Hesychius φαύσιγγες: infra φύσιγγες 802, 55
Φαυστῖνα Ital. nom. 667, 38
φαύω σω d. 673, 51: 789, 28
φάω τὸ φαίνω 496, 53. φάω άσω 787, 3: 788, 14
φέβω 797, 51
φέγγω et φέγγος 792, 37
φειά oxyt. 410, 17
Φειδίας αντος 465, 12. Φειδίας d. 582, 19. Φείδιππος c. 669, 4. φείδομαι 791, 10: et 400, 49. φειδωλός seu φειδύλος 791, 15. pr. Φείδυλος 582, 21. φειδώ ἡ 791, 19. φειδωλός 791, 15: et 352, 19. Φείδων nom. pr. 791, 17. φεισμονή 791, 19
φελλός, et Φελλός pr. 790, 10. φελλέα 790, 13: Suidae φελλά, Harpocr. et Hesychio φελλεῖς.
φελόνης 790, 8. φέλω 444, 49
φέναξ 790, 23. φενάκη 790, 20: et 269, 33. φενάκη et φενακῶ d. 119, 29. φενακικῶς 402, 39. φενακίζειν 790, 15: et 506, 43
φενίνδα et φεννίς, lusus 790, 24
φένω τὸ φονεύω 798, 7: et 102, 14: 346, 3: 355, 53: 667, 11
φεραυγής 790, 29
φέρβω τὸ τρέφω 213, 9: et 204, 32: def. 231, 66
φέρε εἰπεῖν, verbi gratia, exempli gr. 336, 50. φερέγγυος 790, 30. φερέγγυσσος ibidem suspectum est. φέρεκλος 209, 6. Φέρεκλος faber 790, 33. φέρενα 790, 41. φερέοικος 790, 35: et 579, 45: 668, 48: 808, 8. φερέπονος 790, 39. φερέσβιος 790, 39. φέρεσκε Ion. 381, 37. φερέσταχυς 209, 7. φερέστερος 205, 4. φέρετρον 790, 55. φερίζω d. 113, 12. φέριστος 790, 56. φέρμεν f. 253, 25. φερνή 790, 42, 45, 49. φέρνιξ 790, 51. φέροικος 790, 35. φερόμεθεν Ae. pro φερόμεθα 559, 30
Φερσεφόνη 790, 52: et 209, 7.
φέρσω fut. Aeol. 790, 52
φέρτερος καὶ φέρτατος 259, 25: 790, 57: 791, 3: et 3, 16: 195, 12. φέρτερος an compar. 573, 57. φερτός d. 176, 30: 209, 3. φέρτρον 752, 45: et 257, 26: 581, 46. φέρω futuro proprio caret 619, 6: Ae. φέρσω 790, 52: cum nominib. compos. 209, 5, 12. φέρειν τὸ λαμβάνειν 790, 31
φεύδα 60, 8. φευκτέος 791, 5
Φεύς seu Φλεύς, Bacchus 189, 41
φέψαλος 791, 8
Φηγαιεῖς, demus Att. 791, 26. φηγός 791, 22: et 118, 45. φήγινος 791, 25: 470, 42. Φηγοῦς, demus Att. 791, 27
φήγω τὸ ἐσθίω 786, 23: et 17, 14
φῆς f. 73, 48. φήη f. 791, 31
φῆληξ 791, 33: et 160, 40: 479, 19: plur. φήληκες 108, 18. φηληκίζω 160, 41. φῆλος ὁ 130, 51: 160, 39. φηλοῦν τὸ ἀπατᾶν 790, 22: 791, 32. φηλῶσαι 160, 38. φηλώματα 791, 32. φηλώσεις 791, 33
φήμη 791, 36
φημί τὸ λέγω 788, 43: reduplicationem cur non asciuerit 791, 41: secundae coniugationis; at f. ἡμί, primae 527, 2. φημὶ δὴ— 628, 57. φημί τὸ φονεύω 788, 43: et 140, 5: 356, 2

φῆμις ἡ 791, 39: et 153, 25. φημίσαι, nominare 280, 17
φῆναι 791, 28. φηναικίζειν prisci quod nunc φεναικίζειν 790, 17
φῆνι θεὰ νοῦνται † 601, 27
Φηρή op. 791, 45
φηρσί f. pro θηρσί 795, 34: 796, 21
φῆς ἀ. 791, 49: 792, 10. φῆς f. pro ἔφης 196, 5. φήσασκε Ion. pro ἔφησε 624, 50. φῇσι f. pro φῇ 791, 40. φήτης et προφήτης 691, 47
φθάζω 792, 27. φθάζομαι 792, 22. φθαίην ης η 792, 29
φθαίρω Dor. 269, 50
φθάμαι 792, 20. φθάμενος 792, 17. φθάνω 792, 26. φθάς 792, 32: pr. Φθάς αυτός 535, 11
φθέγγεσθαι 792, 36: et 153, 18. φθέγμα et φθέγγμα 792, 34. φθέγξις 430, 55
φθείνειν pro φθίνειν 792, 26: 793, 1
φθείρ 792, 40, 48. φθειρῶν ὄρος 792, 43. φθειρίζεσθαι 787, 33. Φθειροπύλη meretrix 787, 32
φθεία et φθίω 792, 53, 56. φθείω d. 127, 27
φθέρρω Aeol. pro φθείρω 90, 12: 658, 57: fut. Ae. φθέρσω 82, 9
φθίω f. 792, 18. φθῇ f. 73, 53. φθῆμι 792, 20. φθῆμι et φθῶ 403, 34. φθῆσε 792, 19
φθιᾶσθαι 792, 56. φθίθω inus. thema 456, 18. φθίμη 792, 54. φθῖμι d. 532, 43. φθινόπωρον 479, 20: 793, 1. φθινομετόπωρον 371, 50. φθινύθω 627, 17: 792, 57. φθίνω d. 792, 57
φθίοι 793, 11. φθίρ 107, 18
φθισήνωρ 792, 52. φθίσθαι 793, 20. φθισίβροτος 793, 3. φθίσις 793, 13, 15: 827, 21. φθισικός 779, 16. φθίω τὸ φθείρω 792, 23. φθίω et φθείω 792, 53. φθίω pro φάω † 615, 35
Φθιῶται 793, 10. ἡ Φθιῶτις τετράς 754, 38
φθόη ἡ 793, 13: et 177, 30
φθοῖς f. ex φθόϊς 620, 34: 793, 5
φθόνος 793, 16: species τῆς λύπης 571, 56. φθονέσω et φθονήσω 130, 1
φθορά 793, 20: 827, 20: et 590, 55. φθοροποιός 641, 10. φθόρος d. 257, 11
φθῶ τὸ καταλαμβάνω 792, 18, 23. φθῶ φθῆμι 403, 34
—φι pleonastica 645, 10: epecta sis per omnes casus 800, 5: etiam in duobus adverbiis 800, 11: et 607, 17
φιάλαι ἰσχάδες: v. φιβάλεσι. Φιαλεῖδαι 793, 44. φιάλη 793, 21. φιαλῶσαι 244, 1
φιαρός 793, 23
φιβάλεως συκῆ 795, 26. φιβαλέαι ἰσχάδες 793, 27. φιβάλεα σῦκα 793, 27. φιβαλέα ἰσχάς etiam apud Hesychium: apud Suidam φίβαλις, et φιβάλεως ἰσχάδες, ex Aristoph. Acharn. Ergo minus recte φιαλέων ἰσχάδων 149, 25
φίβλα, fibula 665, 32
φιδῶ ἥσω 476, 26: 667, 21: et 122, 45, 54
φίζω σω d. 667, 12
φιλαθήναιος 113, 35
φίλαι imper. 793, 33
φιλαίτατα Att. 31, 20. sic φιλαίτερος 227, 30
φιλακίζεσθαι 793, 29
φιλαλειπτεῖν 61, 13: 464, 1
φιλαλήθης ὁ 435, 30. φιλάληθες 435, 56
φιλαμάτη Δημήτερα 793, 36
φιλανθρωπεύω 462, 13. φιλανθρωπεύεσθαι 260, 45. φιλανθρωπία 462, 13
φιλαπεχθήμων 793, 30. φιλαπεχθημόνως κατηγορεῖν 733, 46
φιλαχαιός 215, 5
φιλεγκλήμονες 733, 55
φιλέεσσον f. 793, 40. φίλει 478, 7. φιλεῖς Ae. 20, 26
φιλεπίδημος 495, 41
φίλεργος 793, 33
φιλεριστῆσαι 793, 32
φίλεσκε 381, 43
φίλεχθρος 793, 30
φιλέψιος et φιλέψιος 406, 9
φιληδεῖ τοῖς— 380, 43
φιλήμη ἡ 216, 3. φιλήμων 259, 57: pr. 464, 25. φιλῆσι pro φιλεῖ 650, 13. φιλήσιος d. 139, 49. φιλήτης et φιλητής 793, 57
φιλῖνος, et Φιλῖνος pr. 793, 45, 50, 53. φίλιος Ζεύς 793, 43. φιλιοῦσθαι θεῷ 723, 7. φιλίτια 736, 50
φίλλω seu φίλω τὸ φιλῶ 793, 39
φιλοβιωτός c. 215, 6
φιλογογγότερος 794, 20
φιλοδέσποτον ζῶον 549, 34. φιλοδεσποτεύομαι 794, 19
φιλοθάμονες 794, 18
φιλόθεος 299, 36
φιλοίτιος 393, 20
φιλοῖφα voc. casu 531, 24. φίλοιφος 241, 44
πεφιλοκαλημένον 761, 49
φιλοκέρδεια et φιλοκερδία 461, 16
φιλοκομπῶν 794, 23
φιλοκρίνης 41, 11
φιλοκτέανος et φιλοκτεανώτατος 794, 25. φιλοκτήτης 40, 49
φιλολόγος 406, 10
φιλολοιδορία ἡ 463, 43
φιλομειδής 794, 30: et 546, 21, 36. Φιλομηδής Venus 179, 9: 776, 5. Φιλομηλείδης 166, 6, 10
φιλόξενος 394, 42. φιλοξενῶν τοὺς παριόντας 402, 8
φιλοπαίγμων 406, 9. φιλοπαιγμονέστατος 269, 38
φίλοπις pro φύλοπις 627, 45
φιλόπονος 794, 39
φιλοπότης et —ώτης 794, 34
φιλοπραγμων 794, 28
φιλοπωριστής 794, 33
φιλοπώτης 794, 35
φιλορωμαῖος seu φιλορωμαῖος 396, 45. φιλορωμαϊκός 215, 4
φίλος 794, 12. φίλοι generali signif. 669, 36. φίλον τοῖς πασὶ τὸ παίζειν 657, 36. φίλος ι ancipiti 794, 14
φιλόσοφος ὁ ἡ 480, 33. φιλοσοφεῖν 794, 40
φιλόσυκος 735, 37
φιλοσόφων 150, 19
φιλότεκνος 794, 22
φιλότερος seu φιλώτερος 795, 10. φιλότης 794, 41. φιλοτησία 794, 45. φιλοτιμεῖται 794, 52. φιλοτιμία 794, 54. φιλοτίμως 794, 51
φιλοφρονέστατα 794, 56. φιλοφρονούμενα 794, 56. φιλοφροσύνη 794, 56
φιλοψυχία 255, 48
φιλόω ῶ ώσω 794, 16
φιλτέας historicus 795, 12. φίλτερος ἀ. 795, 6
φιλτός verbale 795, 12. φίλτρον 795, 16
φίλυδρα et φιλυδρίας 795, 1
φίλυρα 795, 4, 19
φίλω et φιλῶ 795, 16. φιλωθείς 794, 17
φιμοί 795, 3. ὁ φιμὸς τῶν ὑποζυγίων 677, 38. φιμοῦν 795, 21
φιν pro σφίν Lacon. 702, 42
Φινεές 795, 24: Hebraic.
Φινεύς 795, 22
φίνταξος D. pro φίλτ. 503, 49
Φίρ propr. 107, 18
φίσκος, fiscus 795, 24
φιτάλιμος f. 803, 6
φιτρός 795, 25: et 730, 28
φίτυ, et φίτυμα 795, 32. οὗ φίτην ἠνάριξε, cuius genitorem interfecit: Lycophr. 77. φιτύω ύσω 795, 27
φλάζω 403, 50: 656, 51. φλᾶν 795, 36
φλαῦρον 128, 57: 789, 49: 795, 38
φλέβες 795, 45. φλέβιον proparoxyt. 451, 19. φλεβάζειν 795, 43
φλεγέθω d. 8, 21: 106, 16: def. 231, 52. φλέγμα 795, 48. φλεγμονή d. 420, 22. φλεγραία mons 795, 54: Φλέγρα op. Thrac. Steph. Byz. φλεγύας ἀετός 795, 57. Φλεγύαι pop. 795, 55. ἔφλεγον, aor. 2 559, 28
φλεδών, et d. φλεδονεύω, φλεδονεία 796, 3: per o etiam Hes. et Suid.
φλεήσιον pro φλιάσιον 796, 5
φλεύς ὁ Διόνυσος 189, 43: 796, 43. φλέω τὸ ἀναβράζω 796, 33: τὸ ἀναπέμπω 812, 44. φλέω et φλύω 656, 49: 775, 11: 796, 7. φληνός d. 796, 10, 12. φλήναφος 795, 41: 796, 6, 15. φληναφῶ 796, 14
φλιά 196, 29: 200, 43: 796, 19
φλίβω 200, 43. φλιδώσω f. 796, 22. φλίς 796, 24. Φλίος 539, 32. Φλοῦς: quaere in Φλοιοῦς.
φλόγεα 796, 27. φλόγεος 64, 33. Φλόγεος equus Castoris 544, 56. Φλόγεος 521, 16.
φλογμός 796, 26
φλοιός 796, 29. Φλοιοῦς pro Φλιοῦς 796, 22: absque diphth. Φλιοῦς Hesych. et Steph. Byz.
φλοίσβος 796, 32
φλόνος 796, 28. φλόξ 796, 25
φλοός et φλοῦς 796, 29
φλύαρος 796, 37
Φλυεῦς, demus Att. 795, 39) et Harpocr. et Suid. Φλυία.
φλύκταιναι 796, 41. φλυκτίς ἡ 796, 40: et 33, 13
φλύω 220, 50: 618, 34: 775, 11: 796, 39. φλύω et φλέω 656, 49: 796, 7, 40
φλῶ, τὸ γέμω καὶ εὐκαρπῶ 796, 43: τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι 796, 30: 799, 38: f. ex φλέω 656, 50. φλῶ ἄσω 403, 50
Φλῶρος 742, 27
Φναίτης, nomen Aegypt. 796, 46
φνεί, avium vox 796, 45
φοβεῖν, terrere 503, 4. φοβερός 797, 53. φοβίστρατος 797, 54. φόβη 797, 56. φοβήμενος Aeol. 182, 49. φόβητρον 590, 52. φόβος 797, 51. Φόβος Martis f. 701, 34
Φοιβᾶδαι 797, 10. φοιβάζω 797, 3, 7. φοιβάναι a φοιβαίνω 797, 6. φοιβᾶσα pro φοιβῶσα vulg. 797, 3. φοιβᾶσθαι 797, 5. φοίβη 796, 57: plur. φοῖβαι 797, 1. φοιβησίοις χρώμενος 796, 54. Φοῖβος 796, 53: 797, 4. φοῖβος Ἀπόλλων 547, 11.
φοινίκειος 511, 49. Φοινίκη op. 797, 22. φοινικῆα γράμματα 797, 37. φοινικίδες 385, 22. Φοινικίδης 165, 40. Φοινικικός 797, 40. sed et Φοινικὰ πλοῖα, Punica navigia 221, 47. (at Φοινικὸν ἔγκλημα, pro Φονικόν 152, 29: itemque Φοινικαὶ δίκαι pro Φονικαί 402, 2.) Φοινικιστής 235, 47. φοινικόεις 450, 56. φοινικοῦς 797, 30. Φοινικολόφου 797, 39. Φοῖνιξ d. 730, 53. φοίνικι, colore puniceo 329, 10. (sed et Φοίνιξ gentile 797, 19, 23: plur. Φοίνικες 797, 11: foem. Φοίνισσα 100, 43.) Φοινίσσειν 797, 26: 31, 34: Att. Φοινίττειν 797, 36
φοινός ὁ 250, 22: 272, 5: 797, 17, 31
φοιταλιώτης 797, 42 Φοιτᾶν et imp. φοίτα 797, 50. φοιτητής 797, 43. φοιτίζω 65, 31. prim. φοιτῶ 797, 45
φολίς et φολίδες 798, 3. Φολίς seu Φωλίς 593, 4. Φολιδωτός 798, 6
φολκός 798, 2. φολός † 798, 5
φονᾶν 798, 10. φονή 798, 11: et 132, 25: 250, 26. Φονή et Φόνος 742, 55. φονικαὶ χεῖρες 188, 35. sic τῶν φονικῶν δικαστήριον 139, 12: 559, 4: φόνιος 797, 33: et 250, 24. φόνιος τὸν τρόπον 797, 23. Φονοδαιεῖ 797, 33. φόνος 798, 7, 13: et 250, 23. φόνοι, sceleris, Dor. 662, 4. φόντης ὁ φονεύς 517, 37
φόξινος piscis 798, 14: Φοξῖνος Aristot. Hist. anim. l. 6, c. 14. φοξίχειλος κύλιξ 798, 20. φοξός 798, 17
φορά 798, 28. φορά ἡ τύχη 754, 49. φοράδην 798, 29
φορβᾶδες 798, 24. Φορβαντεῖον 798, 26. φορβειά 798, 31: et 139, 33. φορβή 798, 32. φορβός d. 622, 5
φορεῖα 354, 8. φορεῖα Persica 279, 39. φορέσω et φορήσω 130, 2. φορέσαι 285, 19. φορεύς ὁ 433, 41. φορέω ῶ 209, 2. φορητός 209, 2. φορίνη 798, 34

Φόρκυν υνος, et Φόρκυς υος 514, 40: 798, 36, 38. Φόρκυς, triplici flexione 798, 39
Φορμηδόν 798, 56
Φορμιγξ 798, 41. Φορμίζειν 798, 43. Φορμικτής 798, 45. invenitur et Φορμιγκτής.
Φορμός 798, 51. Φορμίσκοι 798, 51
Φόρος pass. signif. 686, 9: et plur. Φόροι, tributa 736, 7. Φορός ὁ Φέρων 686, 8: sic Φορὸς ἄνεμος 348, 56: 642, 26, 38. —Φόρος camp. 209, 7, 12
Φόρτατος 798, 47. Φόρτος 798, 46. Φορτίον τό 451, 18. Φορτῶ, onero 707, 39
Φορύω seu Φορύνω 799, 10. Φορύνετο 799, 4. Φορυτός 799, 7, 9
—Φυς disyllaba 241, 40
Φοῦγναι αἱ παρειαί 653, 37
Φουρκίον, furca 587, 43
Φοῦφνος, furnus 677, 33
Φόων ωντος 178, 31
Φόως f. pro Φῶς 804, 34
Φραγγέλλοι, pop. Ital. † 799, 14
Φραγέλλον, flagellum 784, 57: minus recte Φραγγέλειον 799, 12. Φραγγελῶ, flagello 799, 12
Φραγμός ὁ d. 613, 36. Φράγνυσθαι 283, 46
Φράδη ἡ 399, 34: et Φραδή 627, 19. —Φραδής compos. 665, 21. Φραδέος νόου 799, 6. Φράδμων 799, 15. Φράζω 399, 16: d. 131, 21: 155, 46: pro Φράσσω 613, 36: α producto 655, 47. Φρασαίατο Ae. 258, 53. περὶ τὴν Φράσιν ἁμαρτάνειν 721, 57
Φρατής 799, 34. Φράτορες 799, 28, 30. Φρατρία 178, 38: f. pro Φατρία 799, 49
Φρέαρ 799, 37: et 491, 32. Φρεάρισι, demus Att. 799, 36. Φρεατοῖ 344, 25. Φρεατοφύκτης 799, 41. p. Φρεῖαρ ατος 491, 32
Φρένες quid 581, 20: in capite sitae 581, 18. Φρενοπάτης c. 811, 3. Φρενήρης 799, 40. Φρενοβλαβής 811, 1
Φρές ἁ. 740, 12
Φρεωρύχος 799, 41. Φρεωρυχικὸν ἐργαλεῖον 762, 32
Φρήν 799, 42
Φρῆσσα ut βῆσσα 691, 39
Φρητός f. pro Φρέατος 800, 13
Φρήτρη l. 799, 50. f. Φρήτρηφι 799, 49
Φρίκη 800, 24. Φρικτός oxyt. 704, 8. Φρικτῶδες pro Φρικῶδες 704, 6
Φριμασσομένη 800, 36. Φριμαγμός 800, 37
Φρίξ ἁ. 69, 36: 800, 25. Φρίξοτρίχα 800, 32. Φρίσσειν 800, 33: neutr. verb. 400, 48
Φροίμιον Att. 271, 48: 801, 3
Φρονεῖν 800, 42. Φρονέων Ionice 524, 8. Φρονηματισθῆναι 800, 43. Φρόνησις 800, 44. Φρόνιμος 800, 51. Φρόνιμος διάνοια 696, 38. Φρένες 800, 46
Φροντίς 800, 52: et 178, 45. Φροντίζω 178, 44. Φροντιστήριον 800, 55
Φρονῶ 800, 51
Φροῦδον Att. 800, 57. sic Φρουρός 801, 7: et 271, 49. Φρούριον, non Φρουραῖον 801, 7. Φρουροδόμος 801, 10
Φρυάζω 800, 40. Φρυάσσω 801, 14. Φρυασσόμενοι 800, 39. Att. Φρυάττεσθαι 801, 16. d. Φρύαγμα 801, 12: Φρυαγμός 800, 40
Φρύγειν 803, 32. Φρύγανα 801, 18. Φρύγια, hypocausta 561, 12. Φρυγία, Ion. Φρυγίη 801, 19. παρὰ Φρυγικῷ ἔθει 662, 6
Φρυκταί, fabae 271, 53
Φρυκτωρεῖν 801, 23
Φρυμαγμός 800, 41. rectius Φριμαγμός. ut Φριμάσσεσθαι Hes. et Suid.
Φρῦνος 801, 29. Φρυνέος f. 801, 29. (nescio an Φρυνέας, ut Αἰνέας: dimin. sp. Φρύνιξ et Φρύνιχος apud Suid.) Φρυνώνδας 801, 33
Φρύξ gentile 801, 22
Φρῷ f. ex προῷ 271, 45: 686, 41: sic Φρῷ τὸ προῖῷ 178, 34: 399, 41, 56: 799, 16. Φρῷ τὸ φέρω 740, 12
Φρών ονός 800, 49
Φῦ f. pro ἔφυ 180, 3: 801, 36
Φυά τὸ Φυτόν 397, 4
Φύγαδε, εἰς Φυγήν 801, 38: et Φυγάδις 806, 8. Φυγάς d. 629, 31. Φυγάς ἄδος α correpto 595, 21. Φυγγάνω 470, 28: 771, 35. πεφυγμένον ἔμμεναι 589, 29. Φυγεργοί 199, 1. Φυγόπολις 328, 54: 668, 51. Φυγός, fugax 802, 44. Φύζα 801, 42. Φυζακινός 801, 42. Φύζειν 134, 13. Φυζῶ ήσω 667, 30
Φυή 50, 12: 179, 33: 801, 50
Φύιω Ae. τὸ Φύω 254, 17
Φύκη, seu Φύκει 801, 57. Φύκιον 70, 21. Φύκιον paroxytonon 451, 18: plur. Φυκία 801, 52, 55: item Hes. et Suid. Φυκίς 801, 56. Φύκος 801, 51: et 406, 24
Φυκτός 755, 23
Φύλα seu Φῦλα 802, 13
Φύλαγμα τὸ 298, 4: 378, 23. Φυλακή 802, 24: 803, 20. Φυλάκη, op. Thessal. 802, 1. Φύλακος ὁ 765, 50, et Suid. ex Herodoto, Eustathius ex Homero. attamen et Φυλακός 96, 34, 41: itemque Φυλακοὺς λάθη 802, 3. Φυλακτέον πότε, observandum 652, 28. Φυλακτῆρες 802, 7. Φυλακτήριον 802, 8. Φυλακτικὸς τοῦ τόνου 544, 22. Φυλακτός d. 2, 36
Φύλαρχος 802, 19
Φυλάσιοι et Φυλή, demus Att. 802, 21, et Harpocr. ac Suid.
Φυλάσσω 802, 9. Φυλασσόμενοι τοῦ ἀγρεύθῆναι, cavendo ne 286, 51
Φυλή 802, 29. in Φυλὰς duas tributa Samus 160, 26. Φυλή, demus Att. vile Φυλάσιοι.
Φύλλον 802, 35, 41. Φυλλαῖοι ἀγῶνες 802, 38: Hesychio Φυλλάναι. Φυλλίς 802, 40. Φυλλοβολεῖν τοὺς νικῶντας 532, 48. Φυλλολογεῖν 455, 46. Φυλλομανής 474, 51. Φυλλοφορεῖν 802, 48
Φύλον seu Φῦλον 802, 13, 37. Φυλοκρινεῖ 802, 32. Φύλοκις 802, 33
Φῦμι d. 801, 37. Φῦμι τὸ προσπελάζω 336, 12
Φύνη seu Φρύνη 243, 22
Φύξ 802, 46. Φύξις ἡ 802, 45. Φύξηλις 802, 44
Φύραμα 802, 50. Φύρδην 802, 50. Φύρειν 802, 47. Φύρω υ producto 547, 36. Φυρῶ άσω 202, 12
Φύσα ἡ 548, 56: plur. Φύσαι 802, 54: 813, 13: et 155, 21. Φυσήματα, bullae 682, 12. Φύσιγγες: quaere Φαύστιγγες. Φυσίγναθος 235, 57
Φυσίζωος c. 668, 53: 802, 53. Φυσικός d. 644, 9
Φυσιόω d. 502, 18. Φυσιούμενοι καὶ ἐπαιρόμενοι 682, 12. πεφυσιωμέναι γνάθοι 653, 36
Φύσις 802, 51
Φύσκη ἡ 802, 56. Φυσσῶντες 800, 39. Φυσσᾶσθαι 180, 8
Φύστα et Φύστη 803, 1, et Hes.
Φυταγωγούμενος ἐπὶ πρέμνοις 686, 29
Φυταλίζειν 803, 7. Φυτάλιμος et Φυτάλμιος 803, 4. Φυταλμίας χθονός Lycophr. p. 58
Φυτεύω 803, 15. Φυτεῖα seu Φυτεία 591, 49. Φυτεία ἐπίστιχος 634, 37, 40. Φυτεία, τὸ Φυτόν 283, 8. Φύτειον op. 451, 47
Φύτλη d. 404, 17
Φυτοεργός 803, 9. Φυτοκόμος et Φυτόκομος 803, 11. Φυτόσκαφος et Φυτοσκάφος 803, 13
Φυίω Aeol. τὸ Φύω 254, 17. Φύω 803, 28. Φύω τὸ γεννῶ 775, 19: τὸ ἀναβλαστάνω 802, 35
Φῶ quadrupl. signif. 804, 1. Φῶ τὸ Φαίνω 375, 8: 496, 56: 502, 1: 608, 37: 626, 1: 778, 51: 788, 11: τὸ Φαίνομαι 788, 47: τὸ λάμπω 209, 50: τὸ εἰς Φῶς ἄγω 153, 18: τὸ προῖῷ 617, 38: 803, 28: τὸ λέγω 174, 31: 416, 26: 673, 49: 780, 5: 799, 21: τὸ ἀπατῶ 160, 43: τὸ φονεύω 140, 3: 169, 3: 355, 53: 356, 2: 667, 10: 691, 7: 737, 37: 798, 7. et Φῷ f. pro Φωτί 803, 45
Φώγειν et Φώζειν 803, 49. Φώγεσθαι τὸ καίεσθαι 791, 22. Φωγνύναι 803, 32. apud Suid. Φωγύνω pro Φωγνύω suspectum est.
Φῷδες et Φωΐδες 803, 37. Φῷδες Φῴδων 709, 57. Φῴζειν et Φώγειν 803, 47. Φῴζω cum ι 667, 25. Φωΐδες, Φῷδες 803, 37
Φωκαεῖς, non Φωκαιεῖς 389, 10
Φωλεός 803, 50: et 130, 48: 445, 43: 742, 21. Φωλίς seu Φολίς 593, 4
—Φῶν et Φάων, compos. 684, 45, 54
Φωνή 803, 52: 804, 1: et 19, 13. ἐν Φωνῇ ἐνεργητικῇ πάθος δηλοῦν 807, 51: et mox, ἡ παθητικὴ Φωνὴ ἐκλέλοιπεν v. 53
Φῶρ ὁ 804, 6: et 354, 20: 439, 19. Φωρᾶν et Φωραθεῖν 804, 8
Φωριαμός 570, 44: 804, 10: oxyt. 688, 18. Φώριον 804, 8
Φωροτάτους καπήλους 573, 54
Φώς ὁ 804, 28. Φῶς Φωτός ὁ ἀνήρ 770, 29. Φῶς τὸ 804, 2, 33. Φῶς ωδός 803, 34. Φῶσαι τὸ θάλψαι 804, 5
Φώσσων et Φωσσώνιον 804, 23. Φώσσωνες 177, 44
Φωσφόρος 352, 15. Φωτεινός 276, 53. Φωτεινή 276, 53. Φωτί oxytonus 567, 50. Φωτίζεσθαι δαδί 94, 57. τὸ Φωτιστικόν 109, 58

X

X forma qua, quo item nomine ac sono 804, 43: improbitatis nota 512, 46: in κ transit 321, 26: 609, 11

Χαβρίας 804, 46
χαδῶ ήσω 482, 53: 499, 26. χαδὼν ὄντος 499, 15
χάζω 799, 25. χάζω τὸ ὑποχωρῶ 22, 24: 499, 22: et 403, 51: 807, 24
χαῖον ἀργύρεον 807, 44
—χαῖος properisp. 180, 26
χαιρέκακος 808, 6. χαιρέσκον ες ε 624, 56. Χαῖρις nom. propr. 475, 48. χαίρω 806, 56: 807, 50: d. 182, 9. χαίρουσι περισπᾶσθαι 444, 44. χαίρειν in diversis loquendi modis 808, 2. χαιρῶ ήσω 507, 42
χαῖται 807, 47
χάλα τοκεῦσι 804, 48. χάλαζα 805, 1. ἐν χαλάσματι εἶναι 482, 46, 52. Χαλάστρα et Χαλαστραῖος 805, 3
Χάλδις dimin. 159, 30
χαλεπῆναι 425, 57. χαλέπτω 804, 52: 805, 54. χαλεπῶς 804, 52
χαλέω d. ex χαλῶ 662, 42
χάλικες pro χάλικες 35, 10
χαλιμάδες et χαλιμάζειν 805, 9
χαλινός 805, 14: ι producto 805, 18. χαλινάριον 653, 39. χαλιναγωγεῖσθαι 390, 52
χάλις, merum 805, 6, 13. χαλίφρων 805, 6
χαλκᾶ f. 489, 14. Χάλκεια seu χαλκεῖα, fest. 805, 43. χάλκεος ὕπνος 781, 4. χαλκεύς 805, 34. χαλκευτικὰ ὄργανα 628, 18. χαλκῆα ὅπλα 805, 55. χαλκήρης 805, 40. χαλκίζειν κατὰ τὴν χρόαν 805, 49. χαλκίς avis et op. 805, 49. χαλκός 805, 20. χαλκοβάφεια 805, 41. χαλκόζωνος 436, 16. χαλκοθώραξ 812, 14. χαλκοκράς 3, 42. χαλκότυπος 309, 44: 805, 33. χαλκοῦν f. 489, 17. χαλκοῖ nummi 753, 50. ἀπὸ χαλκόφι 516, 36: 674, 12: 800, 8. χαλκοχίτων 805, 56: plur. χαλκοχίτωνες 812, 14
Χάλυψος gent. 805, 54: fortasse χάλυψ.

χαμάδις 806, 5: et 187, 3. χαμᾶζε 806, 9, 19. χαμαί 806, 20. χαμαίζηλοι 806, 24. χαμαιπετής 806, 22: et 666, 49. χαμαιπετὲς ὄρνεον 663, 38. χαμαιριφῆ παιδία 781, 36. χαμαιτύπη, χαμαιτυπεῖον, χαμαιτυπία 806, 26. χαμεταιρίς 806, 25. χαμεύνα et χαμευνία 806, 28. χαμεῦναι et χαμευνάδες 806, 23. χαμευνίδης 69, 27
χανδόν 806, 30
χάονες 807, 42: Hesychio χαυνῶνες.
χάπτω d. a χῶ 521, 35
χαράγγελος 7, 32
χαράδρα 806, 47. χαραδριός 806, 31: et 380, 38. χαραδροῦται 806, 47
χαρακτήρ 806, 50. χαρακτήρ monetae 360, 41. οἱ χαρακτῆρες τῶν στοιχείων 240, 44. χαρακτὴρ ὄψεως 295, 33, 42. χαρακτῆρα Ἑλληνικὸν ἔχοντα formam linguae Gr. h. 401, 6. ὁ χαρακτήρ, αἴτιος τῆς τάσεως 476, 14. χαρακτηριστικὸν τοῦ ἐνεστῶτος 646, 29: et 548, 25. χαρακτηριστικὰ τοῦ μέλλοντος 444, 36
χαρακῶ ώσω 806, 45. χαρακοῦσθαι 487, 44. χαράκωμα 806, 42, 45. χάραξ 806, 38, 40. χάραξ vineae 330, 30, 32. χαράσσω 806, 33
χάρεια d. 558, 1
χαρείησαν 507, 38
χαρίεις 807, 1: et 34, 40. χάριεν proparoxyt. 807, 15, ut χάριεν πρόσωπον 789, 54. χάριεν aduerb. pro χαριέντως 558, 54. χαριεντίζεσθαι 807, 16. χαριέστερος 807, 1: et 750, 42: 774, 30. χαρίζεσθαι 807, 19. χαρής pro χαρίεις 774, 29. χάρις 806, 51: d. 52, 33: 475, 46. χαριτόεις 34, 41
χάρμα 807, 22. χάρμη ἡ 807, 23: et 473, 50
χαροίμην 507, 36. χαροποιῆσαι 307, 6. χαροπός 807, 31
χάραις ἡ χαρά 101, 6
χάρτης 807, 24. χαρτουλάριος 527, 31. χαρτοφύλαξ 719, 1
χάρυβδις 807, 27
χαρῶ d. 482, 41. χαρῶ ήσω 507, 43. χάρων ὁ λέων 807, 30
χάσμησις ἡ 495, 47. χασμώδεις ὄντες 719, 12. χασμωδία τῶν φωνηέντων 314, 40. χασμωδία pleonasmo expleta 638, 34
χατίζειν 807, 52: 811, 45
χαυλιόδων 493, 11: 807, 37
χαῦνος 807, 40: et 392, 47. χαύνωνες: vise χάονες.
χεά et χειά 809, 55
χέδροψ 808, 14
χέεσθαι metaphor. 691, 45. χεθείς ut ἐχέθην 809, 17
χεά ἡ 809, 50: oxyt. 410, 17
χείλιοι pro χίλιοι 817, 1
χεῖλος τὸ 811, 11. χεῖλος seu χειλός, ὁ χόρτος 811, 48. χείλων pro χιλός, herba virens 322, 16
χεῖμα τὸ 809, 57: 810, 4. χειμάδιος τόπος 810, 11. χειμαίνω 635, 57. χειμαινόμενος 635, 22. χειμάρροος 726, 43: contr. χειμάρρους 810, 13: et 214, 50: 627, 28: itemque χειμάρρουν 338, 2. syncop. χείμαρρος 810, 15: οἱ χείμαρροι 101, 1: 275, 16. αἱ (usitatius οἱ) χείμαρροι γῆς 806, 48. χειμέριος 810, 18. χειμέριοι, populus 513, 48. χειμερινός 810, 23. χειμών 810, 1: et 307, 46: nomen comprehensivum 562, 31
χείρ 810, 40: et 605, 50. χεῖραι αἱ 810, 27, 35
χειραμός 810, 25: infra χηραμός 804, 18: item Hesych. et Suid.
χεῖρες 828, 4. χειρίς ἡ 209, 59. plur. χειρίδας ἔχων χιτών 90, 54. χειρίσοφος 139, 52
χείριστα p. 816, 29
χειροάναξ χειρώναξ 811, 8. Χειρογάστορες, Nicophontis fabula 367, 32. χειροδίκαι 810, 42. χειροεργός c. 811, 6. χειροήθης 811, 6. χειρόηθες 810, 39. χειροήθως 324, 1. χειρόκμητα 810, 45. χειρόμακτρα 810, 45. χειρομάνικον 209, 40. χειρόμαντις 810, 48
χείρονες 808, 30
χειρόνιπτρον 810, 50. χειρονομεῖν et χειρονομία 810, 51: et 599, 54. χειροπλήθης λίθος 808, 47, et Hesych. at Suid. χειροπληθής. χειρόποδες 810, 27
χειρότερος 810, 32
χειροτέχναι 327, 36. χειροτονητοὶ ἄρχοντες 742, 38. χειροτριβεῖν 100, 15. χειρουργός c. 811, 6. χειρουργίαι 265, 50. χειρουργία medica 810, 34
χείρων 810, 30. Χείρων centaurus 810, 33. χειρῶναξ f. 811, 8
χείσεται 229, 53: 809, 12, 51. χεῖσθαι τὸ χωρεῖσθαι 809, 52: 810, 41. χείτης πρήνης 139, 40. χείω τὸ χωρῶ 809, 11, 52: d. 229, 53
χελιδών 808, 16. χελιδόνεαι ἰσχάδες 149, 25
χέλλιοι Aeol. pro χίλιοι 817, 1
χελύνη 808, 21: et 87, 33. χελυνίδης 808, 24. χέλυς 808, 18. χελύσσουσα 808, 27. χελώνη et χελύνη 808, 25: d. 565, 47
χεράδες 808, 35. χέραδος τὸ 808, 40. χεραφός 219, 49
χέρεια pro χερείονα 809, 2. χέρειος d. ex χερείων 808, 50. χερειότερος ά. 675, 23: 808, 49. χερείων 808, 53
χέρηι f. 808, 55. χέρηες 808, 30. χερείων χέριστος 676, 16
χερμάδιον 69, 16: 808, 46
χερνῆσι 808, 32. χερνῆται 808, 31. χερνῆτις γυνή 808, 33: 825, 23: et 472, 36
χέρνιψ ὁ 559, 5. χέρνιβον τὸ 559, 2. χερνίψαντο 809, 4
χερόνησος pro χερσόν— 515, 20
χερός f. pro χειρός 808, 52
χέρσος et χέρσονδε 809, 6
χεύαντο f. 816, 9. χεύσω fut. unde 809, 34, 45. χεύω et πνεύω 809, 38
χέω 809, 31. χέεσθαι metaphor. 691, 45. χεῶ fut. secundum 809, 42. a χέω composita nomina 93, 37
χηλή 811, 14. χηλός 811, 12
χήν 811, 17: comm. gen. 799, 47. ἡ χήν pro ὁ χήν 544, 1. χηναλώπηξ 810, 53. χήνειος 64, 33. (at χήνη ἡ χάσμησις 495, 47, a χαίνω.) χηνίσκος 811, 20. χηνοτρόφος 811, 1
χήρα 811, 29: α producto 823, 22
χηραμός oxyt. 688, 18: vise χειραμός.
χηρῶ ώσω 811, 40. χηρωστής ὁ 811, 36: et 377, 11
χήτει f. ex χήτει 811, 42. χῆτις ἡ, et χῆτος τὸ 811, 44. χητίζω et χατίζω 811, 45
—χθά aduerb. 768, 40
χθαμαλός d. 163, 17
χθές prius an ἐχθές 809, 23. χθές Attic. 405, 23. χθεσινός d. 68, 54. χθιζός d. oxyt. 809, 19. χθιζὸν χρεῖος 725, 15. χθιζά aduerb. 809, 18: et 691, 57
χθόνιος 809, 17: et 64, 28. χθόνιος Διόνυσος 406, 47
—χθω defect. 231, 54
χθών ονός 809, 10, 15: et 153, 16
—χι epectatica particula 416, 12: 417, 1: 607, 21, 30: 638, 43, 51
χιλή ἡ 181, 27
χιληγόνος 207, 38
χίλιοι 816, 52. χιλίαρχος 728, 56. χιλιοστύς 728, 56. χιλιοῦσθαι 404, 43
χιλός 811, 46. χιλοῖο ἄπαστος 181, 31
χίμαρος 811, 50: et 375, 10. χίμαιρα 811, 50, 53. χίμετλα 811, 55
Χιόνη 87, 39. χιονίζω 601, 49. χιονίζει imperson. 212, 1
Χῖος d. e. Χίος 812, 1: et 278, 20: 553, 20. sic Χῖος, ὁ Χίου πολίτης 539, 24. χίος et χιός 472, 43
χιράς άδος ἡ 812, 4: et 568, 31: plur. χιράδες 812, 3
χιτών 812, 9: duum generum 349, 46: ab ἱμάτιον diff. 349, 52
χιών όνος 812, 19: et 141, 17
χλαῖνα ἡ 812, 21. χλαμύς 812, 24. χλανίς 812, 23. χλανὶς λευκή 364, 5
χλεύη 812, 38. χλευασμός 812, 30. χλευαστής ὁ 436, 12
χλῆδος 812, 54
χλιαίνειν 812, 21. χλιαρός 812, 28: et 566, 43: sed et χλιερός 58, 1, et Hesych. vise 726, 18: et 566, 44
χλιδή 812, 31. χλιδανός 812, 33. χλίδω et χλιδῶ 812, 31
χλιερός: vise χλιαρός.
χλόη 812, 44: 813, 2: et 610, 16. χλοηρός et χλοερός 813, 2. χλοῆσαι 200, 54. χλόος absque crasi 677, 1, χλούνης ὁ 812, 45: genit. pl. τῶν χλουνῶν ά. 386, 56. cur χλούνων genit. pl. 812, 47. Χλουνεῖον, locus Aeol. 533, 32
χλωρός 812, 56. χλωρὸν δέος τὸ χλωροποιόν 813, 3. χλωραύχενες ἀηδόνες 813, 8. χλωρὶς ἀηδών 813, 5. χλωρότης 813, 1
—χμα et χμός d. 212, 16
—χμή d. 40, 34: 285, 21
—χμός d. 285, 15: 481, 33: Aeol. pro γμός 371, 20
Χνᾶς χνᾶ 635, 29
χνοῦς 813, 10: et 135, 8. χνοάοντας ἰούλους 472, 34. χνοάοντα παρειάς 813, 11
χόανος 813, 13
χοή et χοαί 813, 15. χοή d. 202, 31: 413, 45. χοαὶ defunctis fieri solitae 313, 41. sic χοὰς ἐπιφέρειν τοῖς κατοιχομένοις 337, 8
χοινικίδες αἱ 676, 40: et 522, 9
χοῖρος 812, 52. χοιρικὸν κρέας non dicitur, sed χοίρειον 775, 33. χοιρομάνδριον 736, 46
χολάδες 813, 18. χολᾶτε 813, 36. χολή 678, 37
χόλικες 813, 29
χόλος 813, 30: et 282, 28: 678, 37. χόλος et χολή 261, 17: differ. 745, 7. χολῶ ᾶς ᾶ, et χολῶ οῖς οῖ 813, 36. χολῶ ώσω 507, 47. χολοῦσθαι 579, 56. χολωθείς, et χολωτοῖς ἐπέεσσι 813, 39
χονδρός adiect. 18, 45
χόος d. e χέω 813, 11
—χοος et —χόος c. a χέω 93, 57
χορδή 813, 41
χορεία d. 519, 29. χορεύω et χορήσω 130, 2. χορευταί αἱ 362, 1. χορηγός 813, 44. χορίαμβον μέτρον pro χωλίαμβον 411, 43: 442, 11. χορός 813, 46.
χοροίτυπος 813, 49: et 633, 27, ut ὀροίτυπος, βούτυπος.
χορτάσαι 814, 1. χορτάσματα 423, 22. χόρτος 813, 55. χόρτος Φρυγανώδης 799, 10. plur. χόρτοι 170, 13
—χος d. ex σσω 582, 37
χοῦς f. e χόος 813, 10
χραίσμω et χραισμῶ 814, 12
χραντός d. 52, 10
χραύω d. 126, 31: 182, 38: 408, 53
χρέα f. 814, 27: et 517, 22
χρεία d. 461, 47: 814, 38: baryt. 410, 19. εἰς χρείαν τοῦ ἐνεργητικοῦ ὑπεισῆλθεν, in usum seu vicem 808, 1
χρειοῖ ἀναγκαίη 814, 36
χρεῖος f. 814, 39: et 539, 31. sic χρείω 814, 40: 815, 14: et χρειώ 814, 34. at χρειώδεις εἰς τὰ πάντα 753, 11, a χρεία aeque ac χρειώ.
χρεμέθεσκον 814, 46. χρεμίζειν pro χρεμετίζειν 814, 45
χρέος τὸ 814, 20
χρέω χρέομαι 814, 23
χρεώ et χρειώ 814, 36
χρέως Att. diptoton 814, 28. ὁ κεχρεωστημένος, debitus 570, 21. sic 381, 51: 505, 50: 565, 21
χρή 814, 48: verbum an adverbium 814, 56. at χρῆ Ion. et Att. pro χρᾷ 814, 53. sic χρῇ ὁ Φοῖβος 814, 8
χρήζω et χρῄζω 815, 4: et 485, 49. χρῄζειν usurpari 488, 48. χρηΐζω f. 485, 49. χρηΐζοντο καὶ αὐτοί 815, 6
χρῆμα 815, 1: 816, 49. plur. χρήματα 814, 8. τὰ χρήματα pro τὰ χρήσιμα, qui usui sunt 562, 51. τὰ χρήματα, τὰ 524

17. χρηματικὴ δίκη 368, 55. χρηματίζεσθαι 816, 49
χρῆμι d. 814, 48. χρῆν 814, 53
χρῆσαι τὸ κτήσασθαι 815, 2. χρήσασθαι, utendum dare 384, 37. χρῆσθαι cum accuf. 523, 49: 614, 14, 28: ufitatius cum dat. v. 23. χρήσεις 815, 16. ἐν χρήσει ἐστὶ 304, 32, 37, 43. ἡ χρῆσις παρὰ Ἀντιμάχῳ 770, 10. fic plur. αἱ χρήσεις παρὰ Λυκόφρονι 493, 34. item ἡ πλείων χρῆσις περισπᾷ 805, 47. χρήσεις quid grammaticis 815, 17. χρήσεις, res utibiles 53, 11
χρησμοδοτῶ 814, 40. χρησμῳδεῖν 814, 41: 815, 10
χρηστήρ 815, 13. χρήστης ὁ 815, 23: genit. pl. χρήστων 812, 48: et 386, 56
χρηστός 815, 21: et 814, 10. χρηστὸς ἀνήρ 516, 16. χρηστοήθης 390, 45. τὸ περὶ χρηστομαθίας, liber Befantini 212, 49: 609, 1: 685, 57. fic χρηστομαθία Herennii Philonis 227, 52: Procli 327, 38
χρίω pro χράω 815, 16
χρίμα et χρῖσμα 815, 26
χρίμπτω 814, 43: 815, 27
χρίσμα et χρῖμα 815, 26. Χριστός 814, 43. οἱ χριστοὶ τοῦ κυρίου 504, 51. χρίω τὸ ἀλείφω 814, 42
χρόη ἡ, ἐπιφάνεια 826, 3: paroxyt. 705, 1: Att. 679, 38, 41. χρόα et χροιά 612, 41. at χρόα et χροῦν accuf. a nom. χρῶς 815, 32
χροιά et χροιὰ 679, 39: oxyt. 705, 2: 770, 11. χροιά ex Att. χρόα 679, 41: contra χρόα ex χροιά 612, 41. Ion. χροιή 551, 47
χρόμαδος 815, 37
Χρόμις et Χρόμιος 815, 43. Χρόμιος nom. propr. 521, 22
χρόνος 815, 46. χρόνῳ ὕστερον 366, 42. χρόνος δέκατος 254, 13. Χρονικὰ Dexippi 333, 5. ὁ χρόνος, tempus, quantitas fyllabae 409, 13. fic ὁ προσγινόμενος αὐτῷ χρόνος. augmentum tempor. 778, 31. item χρονικὴ συστολὴ 702, 35: χρονικῶς μεγεθύνεσθαι, tempore augeri 471, 54: et 330, 6
χρονοτριβεῖν 302, 31
χρῶς ὁ 815, 34
χρυσᾶ f. 489, 24. χρυσάετις 333, 27: 518, 38. χρυσάμπυξ 86, 21. χρυσάνθεμον 330, 34
χρυσαυγές 427, 19
χρύσειος σταυρός 80, 43
χρύσειοι κύνες 549, 40
χρυσεῖοις ἥλοισι 661, 21
Χρυσηὶς ἴδος 818, 18. Χρυσηΐδες f. αἱ Χρυσηΐδες 604, 56. χρυσηλάκατος 424, 47. Χρύσης ὁ 816, 5
χρυσῖτις γῆ 580, 52: 815, 54
Χρυσογένεια Eupolidis 132, 12.
χρυσολάχανος βοτάνη 566, 17.
χρυσοπέδιλος 382, 45. Χρυσόπολις 816, 56. χρυσόρραπος 128, 48. χρυσορρήμων 128, 48.
χρυσορράπις 815, 55
χρυσός 816, 3. χρύσεος Ion.

pro ἐχρύσου 624, 44. χρυσοφορεῦντες 223, 16. χρυσοχόος 805, 34. χρυσοχοϊκός 188, 54. χρυσῶ d. 131, 33. χρυσωτής ὁ 258, 2
χρῶ quintupl. fignif. 814, 4. χρῶ τὸ πλησιάζω 408, 32: τὸ βάπτω 815, 33, 49: τὸ τελειῶ 815, 46: τὸ παρέχω 516, 14. χρῶ pro χῶ τὸ ἐνδέομαι 814, 20. χρῶ ἆς ᾷ 477, 48: 814, 48, 52
χρώζω feu χροΐζω 815, 48, 51. χρώζω cum ι 667, 26: 677, 25
χρῶμα 815, 34. κεχρωμένος 272, 7: et v. 5, ἐκέχρωστο.
χρὼς αὐτός 770, 30: et 257, 30. ὁ χρὼς ὦ ᾧ 314, 1. χρῶς Dor. ὁ χροῦς 815, 35
χρωσάμεναι ἄνδρα 815, 34.
χρώσθηναι 815, 48
τὸ χρωτίδιον 200, 41
χύαχος menfis Aegypt. 564, 8
χύδην 216, 46: 427, 56
χυλός d. 731, 38
χύμα τὸ, υ correpto 545, 6. χύμευσις χαλκοῦ 630, 52. χυμός d. 265, 7. χυμῶδες φλέγμα † 795, 45. χύνω χαμαὶ 813, 20
χύσις ἡ 291, 6: 380, 53: χύτλον 816, 12: plur. χύτλα 816, 8. χυτλῶσαι 816, 11. χυτὴ γῆ 816, 7. χυτῷ λιμένι 816, 14. χύτρα d. 239, 28: 454, 42. χυτρόπους 559, 3: 816, 18
χύω d. 181, 38: 412, 36: 520, 32
χῶ 229, 52. χῶ τὸ χέω 182, 8, 15: τὸ διαχέω 807, 50: τὸ χαίνω 8, 46: τὸ χαράσσω 806, 33: τὸ χωρῶ 153, 14: 182, 13: 551, 10: 807, 24: 809, 11, 53: 811, 29: 813, 52: τὸ ἐνδέομαι 811, 42: 814, 20. χῶ ἤσω 811, 43. χῶ ὤσω τὸ χολῶ 816, 42. at χῶ f. pro καὶ οἱ 816, 33
χωλαίνω 280, 15. χωλεύειν 155, 38. χωλίαμβον μέτρον: vide χολίαμβον. χωλός 816, 20. Χῶλος nom. pr. 816, 22. χωλῶσαι 89, 45: 242, 41
χωνεία μετάλλου 808, 24
Χῶνες, gens Ital. 816, 27
χωννύειν, terra occulere 227, 56
χωόμενος 816, 44
χώρα α producto 823, 22. κατὰ χώραν, fuo loco 653, 49. χώρημα 534, 20. χωρητικὸς τῆς λύπης 649, 22. χωρητικῶς 806, 30
χωρὶς f. pro χωρὶς 607, 23: itemque Euftathius trib: in locis. οὐ χωρίζεται τὸν πατέρα, in feparatione non privet patrem 698, 16. κεχώρισται ἐγκωμίου 777, 3. χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ— 524, 15
χωρίτης ὁ 816, 31. χῶρος 813, 46, 51: 816, 32. χωρῶ τὸ χωρίζω 811, 39
χώσεται 809, 1
χωστὸς τάφος 771, 39
χώω 816, 40: et 257, 30

Ψ

ψ futuri, non praefentis characteriftica 646, 29. diphthongum averfatur 568, 15

ψαθαρός 817, 50
ψαίρειν 818, 40: et 271, 55
ψαιστά 818, 41
ψακάζειν et ψακάς 817, 11
ψαλάσσειν 817, 14
ψάλλειν 817, 16: 818, 9. ψαλμός 817, 20. ψαλμῳδός 817, 34. ψαλμῳδία ἡ 511, 39. ψαλτήριον 766, 13: 817, 36. ψάλτης ὁ 390, 29: 435, 49. ψάλτρια α correpto 519, 25
ψάμαθος 817, 39
ψάρ ψαρός, et ψᾶρος ου 514, 43. ψάρ et ψαρός ὁ 817, 42. oxytonως ψαρός eft apud Euft. et Suidam. apud Hef. et ψαρός et ψάρος: fed adiectiue, pro ποικίλος, varius. fimilis variatio in φύλακός.
ψαυκροπόδης ἵππος 817, 45
ψαύω 818, 7, 9: d. 408, 33: 817, 17: 819, 49
ψαφαρός 817, 48
ψάφιγξ Dor. pro ψῆφ. 554, 52
ψεδνός 817, 51. ψεκάδες 818, 45
ψεκτέος 791, 6
ψελλός oxyt. 680, 45
ψευδεπίγραφοι 779, 33. ψευδής 818, 17
ψευδίων ψευδίστερος ψευδίστατος 753, 24. ψευδίστατος 31, 14: et ψευδέστατος 110, 29. ψεῦδος 818, 13. ψευδολογεῖν 304, 17. ψευστά an ψαιστά 819, 46. ψεύστης ὁ 822, 6: genit. plur. Dor. ψευστάων ὀνείρων 772, 25
ψέφος 818, 34. ψεφενός et ψεφηνός 818, 32
ψέω Ion. a ψῶ 818, 2
ψῆγμα 818, 31. ψήγματα χρυσοῦ 404, 10. ψηλαφῶ 818, 20
ψημύθιον Ion. τὸ ψιμύθιον 103, 25: Aeol. 603, 55
ψῆνες οἱ 818, 29: et 108, 15. ψηνός 817, 53, 56: 818, 25, etiam Hefych. et Suidas.
ψήσεται πύγνῳ γνάθον 598, 1
ψηφὶς ἡ d. 186, 20. plur. ψηφίδες 818, 26. ψηφολογικός 535, 1
ψήχειν 818, 10, 43: 171, 20
ψία ἡ 607, 56. ψιάς d. 818, 5, 48, 50: plur. ψιάδες 818, 46. ψιάω d. 818, 5
ψιθία σταφίς 149, 26
ψίθυρ υρος 506, 26, 31: 818, 52: et ψίθυρος ου 818, 52. ψιθυρίζω 818, 54, 56: 819, 3. ψιθύρισμα 819, 1. ψιθυρισμός 818, 55
ψιλός 818, 35: 819, 55. ψιλὴ ἄρουρα 818, 58. ψιλὸν πνεῦμα 821, 26. ψιλῶς, nude, absque adiuncto 577, 28: fimpliciter 777, 11. ψιλῶσαι δυνάμεως 325, 18. ψιλοῦσθαι, tenui fpiritu efferri 780, 31. ψιλωτικοί εἰσιν οἱ Ἴωνες 364, 55. ψιλωτικὸν τῶν τριχῶν 74, 50
ψιμύνθιον vulg. pro ψιμμύθιον feu ψιμύθιον 603, 56 ψιμυθιοῦσθαι 406, 23: et ψιμμυθιοῦσθαι 313, 37. ψιμμύθιον apud comicos priores duas producit: at ψίμυθος in Epigr. corripit.
ψίν pro σφίν Syracuf. 702, 41
ψίξ 819, 6

—ψιος verbalia 635, 45
ψίσαι τὸ ποτίσαι 818, 51
ψιχίδια 168, 1
ψίχω τὸ ἐμβρωματίζω 819, 6
ψίω 818, 4, 8, 10, 35, 48: et 220, 48
ψό, vox paftor. 405, 32
ψολόεις 819, 7
—ψός oxyt. 219, 47
ψοφομήδης 819, 9
ψύα ἡ 636, 19
ψύδραξ 819, 10
ψύη 819, 15
ψύθος τὰ ψεῦδος 819, 3, 13. ψύθος, falfo 819, 40
ψυκτήρ 819, 20
ψυχαγωγία 819, 22. ψυχάζειν 819, 27. ψυχῆς ἱμείρων † 819, 32. ψυχή 819, 31. ψυχῆς δέρμα 269, 46. ψυχίδιον 147, 17: 240, 9
ψύχος τὸ 819, 31. ψυχρός 829, 39. ψυχροί, οἱ βραδεῖς 453, 45. ψυχροποιός 541, 54. ψύχω 819, 28. ψύχω τὸ ζωογονῶ 819, 33. idem ψυχῶ ὤσω.
ψῶ quadrupl. fignif. 819, 51. ψῶ τὸ προσεγγίζω 817, 16: 818, 23: ψῶ τὸ ἅπτομαι 818, 36: ψῶ τὸ λεπτύνω 818, 2: 819, 47: ψῶ abftergo 817, 54
—ψω defect. 232, 15
ψῶα et ψῶζα 819, 41
ψωλός 819, 57. ψωλή 819, 43
ψωμός 818, 3, 11: 819, 45, 55
ψώρα ἡ 819, 48, 52: 820, 1: α producto 823, 22
ψώχειν 818, 44: et 742, 9.

Ω

ω pro α 804, 16: pro α Boeotice 823, 63: 824, 11: pro η 699, 8: pro ο in compof. 15, 16: 665, 29: pro αυ Dorice 625, 37: pro ου Dorice 14, 19: 596, 26: 708, 38: 815, 55: 823, 57. ω in ο 612, 55. ω ex η 130, 52: 281, 11: 578, 36: 611, 45: 705, 43: 706, 6: ex ο 692, 5: ex οη 231, 32
ω pleonafticum, ut η 390, 42
—ω et ωος ab ως 74, 11. —ω in duali non admittit circumflexum accentum 609, 51
—ω ex οια f. 412, 57
—ω verbi barytoni, cum nomine compofitum, transit alias in ε, alias in ι 579, 43
—ω adverb. ex οθεν 698, 40: pro οθεν 775, 17. —ω adverb. in quibus absque ι fcribatur 350, 7, 10
ῳ ex οι in verb. praet. 617, 42
—ῳ diphthongum adverbiis quibus, quibus non 663, 21
—ώ dimin. 264, 4: 505, 34: foe. 760, 53. ώ et ών foemin. d. 141, 14. —ώ οῦς, ex ών όνος 674, 31
—ώ adverb. 365, 15
—ῶ verb. d. ex nom. ἡ 712, 24. —ῶ εις et ᾷς 129, 46. —ῶ ᾷς ᾷ f. pro άσω άσεις άσει 536, 38
ὦ adverb. admir. 79, 15: indign. 618, 12. ὦ feu ὤ, indign. adverb. 822, 36, 38. ὦ τοῦ θαύματος 436, 15. ὦ πόποι 823,

24. ὦ, voc. adverb. 821, 10: 825, 14. sic ὦ σύ, heus tu 825, 22. ὦ vocandi adv. transit in ἰώ 481, 11
ὦ τὸ ὑπάρχω 607, 54: 777, 33: 822, 16, 20: τὸ λέγω 304, 22. ὦ ᾖς ᾖ subiunct. 300, 55
ὦ τὸ ἵημι 467, 48. ὦ εἷς εἶ 477, 42
ᾦα ἡ 820, 6: et 229, 42: 349, 57. ᾦα seu ᾤα f. ex οἶα 612, 40
ὠάρια in coronis 588, 46
ᾦγε ab οἴγω 484, 7. sic ᾦγμαι 484, 8: et ᾦγον 820, 14, 21
Ὤγυγος et ὠγύγιος 820, 37
ᾠδα et Att. ὄδωδα 615, 49
ὧδε adverb. 820, 42
ᾥδευον ab ὁδεύω 512, 6
ᾠδή 820, 56: et 116, 24. ᾠδαί τὰ ποιήματα 690, 38
—ώδης, μετουσιαστικόν 401, 29: barytonon 458, 29. at —ῴδης patronym. 165, 42: 397, 16
ὤδησα 821, 51
ὠδί f. pro ὧδε 820, 53
ὠδίνω 58, 30, 36: 231, 44: praeterit. ὤδινε 821, 8
—ῴδιον dimin. 550, 6
ὠδίς ἡ 821, 5, 8
ὠδοντωμένος ab ὀδοντόω 94, 6
ᾠδός 116, 24: 822, 31
ὠδύσατο 821, 2
ὦεα p. pro ᾠά 822, 48
—ώεις d. 54, 59
—ῷεν et in prima et in secunda coniug. 644, 22
ὠή adverb. 78, 52: 821, 10
—ῴην ης η Attice pro ῷμι ῷς ῷ 413, 41: 606, 18
ὤθω τὸ ἀπώθω 351, 48
—ῶϊ nunquam in casualibus invenitur, sed vel ωϊ vel ωΐ 609, 55
ὠΐγνυντο p. 657, 21: 820, 32. sic ὤϊξε ab οἴγω 820, 33
ὤϊον f. τὸ ᾠόν 822, 41
ὦκα f. adverb. 821, 12: et 75, 20: 111, 54. ὠκεανός 821, 18: α eorrepto 438, 12
—ωκή d. 55, 27
ὠκινάκης 48, 31
ὠκίων ὤκιστος 755, 20
ᾤκουν ab οἰκῶ 617, 42: 820, 16
ὠκριωμένος ab ὀκριόω 510, 10
ὠκύαλος 821, 25. ὠκυεπής 821, 31. ὠκυλάλος 821, 34. ὠκύμορος 396, 37. ὠκυπέτα Ζεύς 786, 7. Ὠκυπέτη Harpyia 148, 29. ὠκύπος pro ὠκύπους 681, 1. ὠκύροος 73, 47. ὠκυρρόος seu ὠκύρροος 821, 33. prim. ὠκύς 821, 21
ὦλακα Dor. τὴν αὔλ. 625, 37
ὠλένη ἡ 328, 13: plur. ὠλέναι 821, 37. ὠλέναι αἱ καλαμίδες 485, 30. Ὠλενίη πέτρη 61, 38
—ωλή ἡ d. 400, 37
ὠλίγγη 821, 43. ὠλίγγιος 821, 46. sed et ὀλίγγη 821, 45. uno λ etiam Hesych.
ὦλλοι seu ὦλλοι f. 821, 39
ὦλξ et ὦλκες f. 821, 35
—ωλος et —ωλον d. 296, 9: 552, 19
—ωλός d. 296, 9
—ῶμαι pass. ab —ῶ 509, 2
ὠμήλυσις 822, 18
ὠμήρησε ab ὁμηρῶ 821, 52
ὠμηστής ὁ 822, 5: ὠμησταί 251, 34
ὤμιξεν αἷμα 624, 7
ὠμοβύρσιος 558, 42. ὠμογέρων 821, 48. ὠμοκυδιᾶν 822, 32
ὤμοι adverb. indign. 618, 12. ὤμοι et οἴμοι 822, 33
ὤμοιιν f. pro ὤμοιν 610, 12
ὠμοργύς et ὠμοργόν 822, 12
ὦμος 822, 20: 827, 47. ὠμός 822, 13, 22. ὠμοφάγος 822, 7: et 681, 35. plur. n. ὠμοφάγα 251, 34. at ὠμωδιάσωσι pro οἰμ. 625, 55
ᾤμωζον et οἴμωζον 618, 15
—ων pro ῶν in gen. primae simplic. decl. 386, 55: 812, 47
—ων ex ως Attic. 116, 8. —ων comparativum, syllaba excedit primitivum suum 755, 15. —ων composita, barytona 805, 56. —ων composita communia e μα neutro 810, 5. —ων participia tono differ, 350, 34
—ων ωνος 130, 25: 226, 37: 549, 45: —ων ωνος iambica 812, 16. —ων ωνος denominativa 464, 20. —ων ωνος patronymica, penultimam cum patronym. in δης eandem habent 540, 33. —ων ωνος propr. ex ῶ 606, 9
—ων ονος 400, 2: 549, 48. —ων ονος verbal. 464, 26. —ων ονος, comparativum et superl. ut faciat 676, 13
—ων οντος 226, 40
—ών monosyllaba masculina, genitivo retinent ω 809, 13. —ών ῶνος comprehensivae spec. 562, 51: 675, 53
—ών όνος d. 141, 14. —ών όνος gentilia 583, 38
—ών όντος particip. aoristi secundi 187, 5
—ῶν ῶντος, composita: at ῶν ῶνος, denomin. 684, 43. —ῶν ῶντος propr. n. 459, 56
ὠνάσηται Dor. pro ὀνήσ. 698, 44
—ώνειος d. 226, 57
—ώνη pro όνη 87, 40
ὠνή d. 225, 24. ὠνή et ὦνος 742, 55. ὠνητής ὁ 388, 44
—ώνιος d. 226, 55: 227, 1: 387, 35
ὠνοματοπεποιημένα: v. ὀνομα.
ὦνος et ὠνή 261, 17
ᾠνοχόουν ab οἰνοχοῶ 351, 45
—ώντειος d. 226, 53
ὠξυμμένος ab ὀξύνω 798, 19
—ωο f. ex Att. ως 746, 12
ᾠόν, ovum 822, 39
—ῳον et ώϊον 665, 2. —ῷον subtant. 413, 26
—ωος ab ως 73, 3. —ῷος d. 26, 51, 41: et 29, 26, 50: et 32, 16: 741, 44
ᾠοτοκοῦντα 404, 28. ᾠοφοροῦντα 404, 36
ᾧπερ f. pro ὥσπερ 822, 50
ὦπες οἱ ὀφθαλμοί 784, 46. sic τοὺς ὦπας 233, 32: 332, 6. sed et αἱ ὦπες 823, 4, et alibi.
ὤπολλον seu ὤπολλον f. 514, 30
ᾠπόλος f. ὁ αἰπόλος 641, 42, sic et plur. ᾠπόλοι 822, 53
—ωπος c. 489, 27
ὤπτησαν ab ὀπτάω 665, 23
ὤπυιε ab ὀπυίω 823, 1
ὤρ, ὦρες, ὤρεσσι 823, 41
—ώρ ῶρος masc. 480, 57: ώρ neutra 776, 19
ὥρα 823, 7: et 117, 51. ἐν ὥρᾳ, suo tempore 652, 49. ὥρα ἡ μορφή 812, 56. ὥρα ἡ φροντίς 593, 12: 639, 38, 43: rectius ὤρα 621, 43: 660, 1, 35: est enim paroxytonon 823, 23. sed et tenui spir. ὤρα, cura 117, 18: 245, 10: 401, 40. et ὥρα ἡ φυλακή 117, 20. Ὧραι deae 823, 14. ὡραϊστός 192, 20. ὡρακίζειν et ὡρακιᾶν 823, 34
ὠργυιωμένοι 177, 41
ὡρεῖα σιτοδόχα 697, 32
Ὠρείδης et Ὠρείτης 823, 47
Ὠρείθυια 823, 42: et 14, 24
ὠρεῖν τὸ φυλάττειν 60, 44: 74, 29: 209, 43: 457, 52: 742, 23. item aspir. ὡρεῖσθαι τὸ φυλάττεσθαι 686, 54
Ὠρείτης seu Ὠρείδης 823, 44
ὤρεσσι f. 823, 36
ὤρετο 375, 56
ὠρεύς et ὠρείτης 823, 44
ὤρη Ion. ἡ φροντίς 448, 45
—ωρή d. 333, 16
—ώρης 280, 48
Ὠριγένης 630, 23, 40
ὥριος 810, 20. —ώριος d. ab ωρ 660, 42
ὥριστος f. ὁ ἄριστος 446, 18: 823, 55. magis analog. ὥριστος, asp.
Ὠρίων 823, 56
ὥρμαινον ες ε 824, 8
ὥρμει πρὸς τῇ γῇ 381, 5
ὥρμενος f. 312, 36
ὡρογραφίαι 823, 50. ὡρολογεῖον 823, 17: et ὡρολόγιον 559, 15
ὤρορα p. pro ὄρωρα 633, 15. sic ὤρορε 816, 48
ὦρος ὁ 823, 48: et ὦρος 350, 2. ὦρος ὁ χρόνος 581, 42: ὁ ἐνιαυτός 343, 21: 414, 36: ὁ ὕπνος 117, 15. ὦρος καὶ οὖρος custos 460, 21. ὦρος baryt. 822, 29. est et pr. 742, 27
—ῶρος propr. 742, 27. —ωρός adiectiva 742, 29
ὡροσκόπος ὁ 208, 36
ὦρτο ab ὄρω 826, 11
ὠρύω 824, 2. ὤρχμενος 824, 11
ὡρῶ τὸ φυλάττω 757, 48: 801, 24: idem aspir. ὡρῶ 682, 4: 823, 10, 53
Ὠρώπιος 397, 49
ὠρωρύχειν 330, 6
ὡς d. ex ὅς 820, 51: xxxiii signif. 824, 13. ὡς ἐπίπαν 245, 43. ὡς πρὸς τοὺς λοιπούς, si cum ceteris conferatur 602, 17. sic 628, 29. itemque ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων 580, 38. ὡς εἶναι παρακείμενος 252, 43. ὡς, utinam 374, 47. ὡς ἔμ' ἦλθεν, ad me 387, 26. sic ὡς Ζάμολξιν οἴχεσθαι pro εἰς seu πρὸς— 408, 3. ὡς oxytonum ab ὅς 643, 35. ὧς circumflexum 824, 48
ὦς ὠτός Dor. pro οὖς 554, 21: 770, 22: magis analogum ὡς 639, 2
—ως ων Attica 116, 7. —ως Atticum parisyllabum, in quae cadat 579, 47: communis nominativi tonum retinet 635, 33: unam syllabam excedens, in duob. tantum circumflectitur 635, 59
—ως finitis adverbiis cognata sunt aduerbia in η, eodemque utraque tono 440, 4, 9
—ως ω ῳ 220, 13: 466, 56: Attica flex. 588, 28
—ως ωος 466, 55. —ως ωος quae et quae ωτος 770, 26
—ώς monosyllaba acuta 770, 19. —ώς ex αώς seu ηώς cur oxytonon 501, 8. —ώς ῶτος 3, 45: 466, 54. —ώς ῶτος particip. 223, 56: 224, 6. —ώς ῶτος neutro gen. 224, 8
—ώς όος 134, 19
—ῶς monosyllaba propria 293, 50. sed et —ῶς pro έως Att. 189, 52
—ῶσα ώσης pro υῖα υίας 223, 57
ὡσανεί, veluti 648, 10. idem ὡσεί 824, 51
—ώσκω d. ex verbis tertiae coniugationis 462, 45
ὡσόν pro υἱόν 60, 56
ὡσπερεί 341, 62. item ὥστε, velut, sicuti 236, 13: 425, 37: 660, 59
—ωστής f. 377, 10
ὠστίζεσθαι 825, 3
—ωσύνη d. 276, 11
ὤσχη ἡ κληματίς 825, 2
ὦσχοι, ὠσχοφόροι. ὠσχοφόρια, ὠσχοφόρια 824, 54. apud Hesychium ὦσχοι est, itemque apud Suid. apud quem et ὤσχαι foem. gen. Neutrum ὠσχοφόρια idem Suid. agnoscit: supra est ὀσχοφορία 610, 33
—ώσω quae faciant in fut. 157, 46. —ώσω f. pro οἴσω 231, 22
ὦτα τά 825, 6
ὠτᾶν seu ὠτᾶν 825, 11: Suid. ὠτᾶν Hesych. et ὠτάν et ὠταν.
ᾧτε pro ᾧ seu ᾧτινι 825, 25: f. pro ὥστε 825, 23
ὠτειλή 602, 29: 606, 5: 825, 27
—ώτερος ώτατος 227, 29: 275, 41
ὠτίον ου 375, 29. ὠτοφόροι et ὠτιοφόροι 826, 26. ὠτίς ἡ 826, 26. ὠτογλυφίς 235, 16. ὠτοκατάξιδες 826, 28. ὦτος ατος 826, 20
—ωτος ab ως 74, 1
ὠτώεντα μύρσον 593, 33
αὐτός seu ὠυτός 826, 1
ὤφελον ες ε, aor. 2. 559, 29. ὤφελε adverb. 643, 46. ὤφελ' ὀλέσθαι 691, 33
ὠφέλεια et ὠφελία 462, 22
ᾠχόμην ab οἴχομαι 820, 15
ὦχρος 826, 3: baryt. 822, 29
ᾤχωκα pro ᾤχηκα 662, 41
ὤψ τὸ πρόσωπον 149, 7: ὁ ὀφθαλμός 691, 1: 720, 9: ὁ ὀφθαλμός καὶ τὸ πρόσωπον 33, 5. ὤψ ὠπός, et Ὦψ ὠπος propr. 826, 18. Sed et foem. gen. τὰ ὦπα 344, 55: 785, 57: 823, 4, et alibi: eademque varietas notata etiam in plur. ὦπες, ab ὤψ composita 209, 21
ὦψα † 485, 42. ὤψεσον ab ὄψω 231, 51: 750, 55. sic ὠψωνησαν ab ὀψωνέω 489, 22
—ώω f. 237, 29: pro έω 741, 33: barytonum, nisi ortum e nomine 679, 31

INDEX RERVM, AVCTORVM QVOQVE, AC CETERORVM, QVAE IN ETYMOLOGICO NOTARI MERENTVR.

Aba nympha 369, 55
Abacus Palamedeus 666, 21
Abarnaei, pop. 2, 28. Abarnis op. 2, 14
Abdominis munimen 589, 13
Abiectio consonantis, vocalis productionem efficit 704, 4
Abron grammat. cit. 450, 51: 624, 57
Absolute positus accusativus 42, 6: nominativus 767, 7: 806, 27: quae tamen barbarismi species dicitur 722, 3
Academus idem et Ecademus; a quo Academia et Academium 44, 10
Acamas unus ex eponymis 369, 19
Accentus: quaere Tonus.
Accipitrum species octo 659, 30
Acco Samia 49, 9: 574, 14
Accusativus monosyllabus definit in ν 518, 6. accusativus in α ex genitivo in ος, eidem est ὁμόφωνος et ὁμόχρονος 190, 2: in α desinens, gravi tono effertur 568, 4. accusativus perittosyllabus pro isosyllabo 470, 38: 585, 6. accusativus pluralis in adverbium 647, 54. quaere Adverb.
Acervis frumenti et similium imponi solitum eryngium 437, 43
Acestodorus cit. 293, 11
Achaia olim Aegialea 28, 15
Acharnenses notati 288, 16
Acherusia palus 247, 46. Acherusium promuntorium 670, 40
Achilles Thessalus fuit 547, 27
Acida, incidentia et pungentia linguam 626, 53
Acis, Acidalus, Acidalia 48, 21
Acmonides 49, 48
Aconaei montes 50, 38
Acroamata elogmo explosa, si displicerent 322, 53
Actaeon, rex Atticae 54, 15
Activam significationem habentia composita, toni notam quam habeant 215, 9. activa terminatione quaedam significationem habent passivam 507, 15: 400, 52. activa in praesenti: passiva et neutra in aoristo secundo 272, 35: et 307, 14. activa quibus desint, et quibus passiva 400, 44
Actoris pater 54, 49: filius 44, 42
Acusilaus citatur 523, 50
Acutus in contextu orationis vertitur in gravem; nisi enclitica sequatur dictio 638, 1: in contractione gravem praeeuntem absorbet 686, 17: et 413, 54: 501, 9: in antepenultimam non cadit, cum ultima est longa 347, 13. vise Oxytona.
Adiectivi naturam induit quandoque substantivum, et contra 190, 13
Adorari Deus ut velit 439, 33
Adrastus e Thebano proelio profugus 474, 53. Adrasti filia 27, 52
Adverbia ex omnibus orationis partibus 78, 52: e nomine 344, 23: ex casibus omnibus 79, 2: non formantur e nominibus in duplam ξ vel ψ desinentibus 96, 43. Adverbium nominale, seu Nomen adverbialiter usurpatum 346, 48: 437, 6: 650, 49: 809, 18. sic in Adverbium tralatum nomen 62, 47. adverbia nominalia multa, i. multa nomina in adverbia transierunt 266, 18. adverbium ex accusativo singulari 692, 8: ex accus. plur. 647, 54: 693, 17. adverbialiter usurpantur adiectiva neutra 420, 44: 687, 24. adverbialem constructionem ineunt adiectiva neutra 182, 35, 41. Adverbia e dativo, ι adscriptum habent 544, 13. adverbia e dativo facta, eandem scripturam servant 724, 29. in adverbium transiens nomen, nominis scripturam retinet 47, 18: 144, 48: 266, 29. adverbialiter usurpata nomina, eandem cum suis casibus scripturam retinent 62, 48. in adverbium transiens nomen, accentum eundem retinet 358, 51. Adverbia cum coniunctionibus coincidentia, quomodo ab illis discernantur 644, 24. adverbia monosyllaba in longam desinere volunt 809, 24: monosyllaba, longa pleraque omnia 405, 29. adverbia quatuor barytona pro circumfl. 171, 38. adverbia medietatis unde formentur 172, 42. adverbia temporis indefiniti, ad cuiusvis temporis significationem adhibentur 419, 1. adverbia in loco, cur ceteris ex loco et ad locum natura priora 617, 22. adverbia e loco, pro genitivis 466, 4. ex adverbiis verba multa 263, 23
Aea, propr. 27, 24
Aeaea, propr. 27, 2
Aeetes seu Aetes 32, 21. Aeetae uxor et filiae 515, 11
Aegae 27, 57: et 28, 24. Aegae Neptuno sacrae 546, 45.
Aegaeus, gentile 28, 1, 25
Aegeus, Thesei pater 28, 26
Aegialos, op. 77, 17. Aegialeus Inachi F. 122, 11. Aegialea 27, 52. Aegialea regio 28, 15
Aegina ins. 27, 9. Aeginaeum talentum 28, 11
Aegisti etymon 27, 54: filia 62, 6. Aegisthus alienorum librorum 198, 19
Aegyptus, Aeria olim 421, 11: priscorum iuvenum mater 421, 15: allegorice, Peccatum 29, 18. Aegyptii a sole usti 29, 13: apim et boves colunt 747, 43. Aegyptii astronomi 697, 52. Aegyptius panis 363, 10. Aegyptium vocab. 580, 4
Aelius, Aelia, Aeliae 34, 3
Aeneae filii Romus et Romulus 490, 2: 705, 51: Ascanius 194, 19
Aenigmaticus sermo 654, 22. aenigmata convivialia 241, 58. aenigmatis velata theologia 49, 53
Aenus op. Thrac. 35, 54
Aeoles unde dicti 37, 23. Aeoles et Dores pro eodem 40, 52, 54. Aeolensibus mista Boeotorum pars magna 37, 25. Aeoles α in ε vertunt 537, 18: et 447, 24: α in υ vertunt, et contra 486, 9: α pro ε in adverb. usurpant 601, 5: α pro η, uti Dores 712, 27: ε in ο vertunt 618, 55: ε pro α usurpant 537, 18: atque ita θέρσος pro θάρσος 447, 24: ε pro ι 195, 11: η pro ει 23, 38: 655, 33: η pro ει, ut et Dores 487, 6: η pro ει in verbis ἄη, ἐφίλη 23, 4, 12: η pro ι 603, 54: η pro υ, ut νηός pro νυός 608, 36: ι pro η, ut Boeoti 671, 22: ο in υ vertunt 243, 18: ο pro α 613, 37: υ inserunt 6, 26: υ pro α, σύρκα pro σάρκα 708, 31: αι pro η 452, 35, 36, 39: sic θναίσκω et μιμναίσκω 272, 16: ει pro η 675, 30: ευ pro ου seu εο 38, 14: οι pro ει 660, 53: ερ pro ρι 529, 22: ερρ pro ρι 665, 39: ερρ pro ειρ dicunt, et ἔρσω pro ἐρῶ 8, 13: sic δέῤῥη pro δειρη 262, 56: σπέῤῥω pro σπείρω 300, 19. item ἔμμα pro εἶμα 300, 18. nam in ει posteriorem vocalem ι conformant cum proxime sequente consonante 90, 11: seu liquidam duplicant pro ι 68, 49: consonantes geminant 582, 42: 658, 55: β pleonastice inserunt 63, 15: β etiam ab initio addunt 98, 5: β praefigunt a ρ incipientibus 210, 43: 700, 31: β pro δ usurpant 200, 27: δ pro ζ 248, 18: 466, 36: ζ pro σσ in verborum terminatione 168, 16: ζα pro δια 407, 7, 18, 29: κ pro π 523, 49: μ pro β, βάρμιτος pro βάρβιτος 188, 20: ππ pro μμ 64, 40: π pro φ, ἀμπί pro ἀμφί 85, 49: σσ pro ζ 88, 15: 582, 13: ω pro α seu ου in genit. ex ας ponunt 11, 12: 320, 1: itemque ἀων pro ῶν in gen. plur. 607, 14: ἀος pro αῖρς 66, 26: ώνιος pro ώσιος 387, 50: verbalia in γμός efferunt per χμός 371, 20: ἶρος pro ἔγως 379, 35: αις pro ας in quinta declin. 575, 53: εύς oxytonum barytonως efferunt 575, 54. (sunt enim βαρυντικοί, i. barytonως efferre solent oxytona 752, 13.)

ηος pro ἐως, retracto etiam accentu 189, 28: νάεσσι pro ναυσὶ 605, 27: τοῖσι pro τίσι 759, 35: ἄμμε, nos, uti et Dor. 84, 12: sic ἄμμι pro ἡμῖν 84, 17: σσω pro ττω 157, 43: 562, 5: 635, 54: 673, 11: ζω pro σσω 335, 37: 605, 42: sic ἄζω pro ασσω 270, 23: ύω pro ἐω in prima conjug. 485, 41: υίω pro ύω 254, 17: ημι pro ῶ. et εἰς pro ῶν 20, 25: nam verba in ἐω vertunt in ημι 23, 5, 12: verba secundae coniug. in μι, transferunt in primam 56, 23: accentum retrahunt etiam in verbis 617, 52: sic ἄεισι pro ἀεῖσι 22, 13: σω pro ῶ in fut. quintae coniug. 20, 46: 46, 25: 98, 52: 217, 10: 506, 19: 548, 19: 683, 52, 54: sic ρσω pro ρῶ 24, 37: λσω pro λῶ 751, 30: εὔωιδα et κάτοισθα, tono retracto 484, 4: ἔωθα pro εἴωθα seu εἴθα 506, 50: et contra per syncopen, ἔσταν pro ἔστησαν 104, 53: reduplicatione gaudent, ut ἐκέκραξα 535, 52: reduplicatione consonantis utuntur in praeter. 662, 33: reduplicatione utuntur iidem etiam ante κτ et πτ in praet. perf. 501, 27: imperativum verborum in μι ut form. 348, 4: εια pro αιμι efferunt in aor. 1 opt. 125, 31: 760, 16: ην pro ειν in infin. 542, 22: η pro ου in verb. pass. 182, 48: penultimam passivorum in μι non corripiunt, 45, 54: 55, 36, 50: μεθεν pro μεθα in verbis passivis: et contra, θα pro θεν in adverbiis localib. 559, 30: α pro ν in perfecto et plusquamperf. pass. 611, 51: εν pro ησαν in tertia plur. aor. pass. uti et Dor. 418, 25: 532, 38: οἵατο et αἵατο, pro οιντο et αιντο 258, 52: perfectum infinitivi passivi ut efferant 312, 46

Aeolicum vocabulum 49, 40: 69, 28: 216, 47: 242, 3: 440, 26: 543, 2: 576, 25: 587, 12: 594, 53: 624, 19: 660, 4: 701, 33: 728, 44: 775, 29: 790, 41: 808, 26. Aeolicis multis utitur Homerus 56, 53. an Aeolicus pleonasmus in ὑπαί 783, 2

Aeolus Hippotades 37, 5

Aepy, op. 37, 28

Aepytus propr. 37, 31

Aerarium publicum 331, 42. aerarii seu fisci quaestores 124, 43: scribae 358, 17, 20: claves Athen. penes quem 364, 42

Aerei VIII, obolus 753, 50

Aes vocalius ceteris metallis 432, 44: pro ferro usitatum priscis 805, 30. aes album 630, 54

Aesa et Aesus 39, 19

Aeschines a Demosthene taxatur 463, 45: citatur 322, 41: 346, 36: 765, 46: 790, 49: Aeschines or. contra Ctesiphontem 361, 24

Aeschylus citatur 54, 36: 93, 50: 103, 11: 118, 31: 149, 57: 151, 48: 161, 15: 182, 55: 250, 4: 271, 18: 279, 16: 288, 5: 346, 57: 403, 48: 409, 48: 447, 13: 450, 36: 473, 16: 486, 48: 490, 11: 530, 51: 537, 46: 563, 10: 595, 22: 674, 20: 753, 22. Aeschylus in Agamemnone 7, 18: 377, 39. Argivis 341, 5: Penelope 31, 4: Prometheo vincto, et in eundem commentarius 690, 12. Aeschyli durities ut denotata 526, 24

Aesculapius incantationibus in sanando usus 353, 41: domo et ara exceptus a Sophocle 256, 11. Aesculapii nomen primum, uxor, liberi 434, 15

Aesyma, op. Thr. 39, 29

Aetatis indices dentes 3, 55: 236, 50

Aethale, Lemnus 33, 22

Aethalides praeco 33, 27

Aether, Noctis f. 429, 26. Aetheris et Diei filius 215, 37

Aëthlius heros 25, 38. vide Athlius.

Aethra Pitthei F. 32, 57

Aetolus citatur 288, 3. an Alexander Aetolus.

Aetoli Calydonii, et Aetoli Curetes 40, 31

Aevum, ὁ αἰών, vitae tempus 266, 10

Aex, Panis filia 27, 37

Aexonea, op. Att. 37, 2

Affectiones omnes, a putredine ortum ducunt 222, 16. affectus, divinae cognitionis lumine opus habent 222, 18

Agamemnonis ex Chryseide liberi 815, 56

Agatho in Aëropa 301, 56

Agathocles citatur 276, 16

Agenor Phoenicis pater 797, 37. Agenoris equitatus 474, 16

Agesagorae filia 443, 25

Agesias Syracusanus 450, 47

Agiadae Lacedaem. 10, 39

Agiron op. 28, 53

Agni sacrificiis adhibiti 146, 48. agnus foris, intus draco 146, 27

Agraulae filia 139, 17

Agreus heros 13, 20

Agrimensoriam Aegyptii ut invenerint 43, 54. agrorum custos seu observator 642, 14

Alae Thessalicae 448, 39

Alalcomenae, op. B. 56, 17. Alalcomeneus Boeotus 56, 14, 19. Alalcomenius heros 546, 57

Alba insula 561, 38. Albus campus 561, 43

Alcaeus citatur 76, 51: 181, 44: 200, 13: 264, 18: 290, 49: 319, 52: 377, 19: 434, 12: 521, 38: Alcaeus in nono 639, 33. Alcaei frater 513, 32

Alcestidis pater 45, 31

Alcinoi uxor 138, 23

Alciphro citatur 152, 52

Alcippe Martis f. 139, 16: 590, 47

Alcmaeonis uxor 310, 45. Alcmaeonidae victi 361, 32

Alcman citatur 22, 32: 174, 8: 228, 38: 420, 50: 486, 39: 506, 18, 22: 620, 55: 663, 55

Alcmenae pater 425, 27

Ales fl. 62, 39

Aletidae Corinthii 61, 51

Alexander gramm. cit. 77, 9: 145, 42: 276, 26: 294, 7. Alexander Cotiaensis gramm. cit. 253, 13: 664, 39

Alexander Polyistor lib. De Bithynia 542, 55

Alexandri Philadelphi bellum 404, 13

Alexander Thasius citatur 277, 41

Alexandrinus seu Alexander citatur 181, 55

Alexandrinum vocabulum 175, 24: 348, 12: 720, 46. Alexandrinus idiotismus 106, 25. de Alexandrina dialecto liber Irenaei 696, 6

Alexes gr. citatur 534, 1: forsan rectius Alexio 496, 8, et Eust. 1017, 60

Alexia, Elei f. † 426, 29

Alexis citatur 462, 23. Alexis Παλλακῇ 761, 56

Alibantis filius 579, 28

Allium illitum gallinaceis 384, 53. allia festis temporibus cur esitata 769, 2. alliatum, μυττωτόν 596, 6

Alni lacrymae 425, 21: 427, 13

Alybas seu Alibas 579, 29

Amalthea capra 27, 28, 33. Amaltheae cornu 76, 37

Amarantus gr. commentario in Theocriti hedyllia 273, 40

Amathus fl. 428, 53

Amazones Martis filiae 139, 10: ab Hercule ac Theseo debellatae 402, 13. Amazonum urbes et fluvius 445, 29

Ambiguitas homonymiae, epithetis distinguitur 635, 6

Ambracioticum vocabulum 216, 10

Ambron gramm. cit. 624, 57: fort. rectius Abron 430, 31, et Apollonius noster passim.

Amenta clypeorum, Carum inventum 489, 38

Amerias citatur 567, 13

Amipsias com. in Ἀποκοτταβίζουσι 313, 33

Ammonius citatur 714, 17. Ammonius poeta citatur 588, 3

Amor, Martis filius 379, 37. amor, afflatus quidam 43, 32

Amorgus, insula 86, 15

Amphiaraus vates 556, 32

Amphictyonum concilium 695, 43. Amphictyonum consessus sacer 468, 55. Amphictyonica decreta 468, 54. Amphictyonia 695, 44

Amphimeles filius 470, 8

Amphion cithara sua lapides ad murum ducit 368, 42

Amphitruoni socius in Telebois debellandis, Cephalus 507, 28

Amymone Danai f. 681, 18

Amyrus, op. Thess. 87, 8

Anacreon citatur 2, 49: 259, 28: 345, 39: 385, 9: 429, 51: 433, 47: 448, 16: 463, 10: 489, 39: 514, 27: 524, 51: 601, 23: 793, 29: 713, 8: 714, 39. Anacreon in Iambo 523, 10: libro secundo τῶν μελῶν 593, 48: 713, 26. Anacreontis amasius 143, 1

Anagogica expositio 109, 41

Anagyrus, Aristophanis fabula 207, 56

Anastasiopolis 248, 22

Anastrophe in praepositionibus quando fiat 342, 8: quid sit, et proprium quid habeat 124, 6

Anaxandrides in Φαρμακομάντει 630, 48

Anaxilas citatur 794, 19

Anceps vocalis ante duplam consonantem non producitur per se sola 511, 46. ancipites producta Dorice 477, 17. ancipites in praesenti positione longae, in praeteritis natura longae fiunt 469, 52: 471, 53

Anchiale nympha 465, 27

Anchusa fucatae mulieres 212, 46

Andocides or. citatur 94, 58: 355, 41

Andreas medicus, plagii notatus 198, 19

Andro historicus citatur 635, 5: 713, 55

Andromache Sophoclis 652, 14. Andromachae pater 420, 51

Androtio hist. citatur 214, 7: 732, 52

Anima secundum Empedoclem sanguis est 34, 21. animae immortalitatem Getis ut persuaserit Zamolxis 407, 27. animae mortuorum evocatae et consultae 819, 20. Animi affectus, e corporis constitutione perspiciuntur 701, 31. Animalium effigies et simulacra primus fabricavit Daedalus 251, 5

Anii sacerdotis uxor et filiae 293, 38

Anni tempora a fructibus denominata 596, 26

Annuere capite 536, 5

Anserculus summae navi affixus cur solitus in prora 811, 2

Antaeus devictus 6–9, 4

Anticlea Vlyssis mater 615, 39

Antigonus Doson 294, 5

Antilibanus 247, 19

Antimachus poeta citatur 18, 39: 178, 12: 261, 54: 271

19: 371, 22: 443, 55: 558, 25: 710, 29: 770, 10. Antimachus Iachine 4, 7: Thebaidos libro I, 189, 5. Antimachus erravit 465, 16
Antiochus, unus ex eponymis 569, 20
Antiochia Θεούπολις 446, 14
Antiope Nyctei F. 60, 5. Antiopae Asopidis filii 411, 8: et 92, 56
Antipater Thessalonicensis in Epigrammate 487, 52
Antiphanes Citharoedo 683, 26
Antiphemus Rhodius 225, 1
Antipho citatur 242, 8, 336, 35: 355, 56: 735, 26: 798, 54. Antipho Ἀληθείας libro II, 242, 11: in or. περὶ ὁμονοίας 444, 14: in Politico 398, 27
Antra sacra 115, 5
Aoa 117, 37, 44
Aoius mons 117, 39
Aonia olim quae nunc Boeotia 203, 17
Aoristus 1 cum praeterito coincidit in pauculis 106, 57: π et κ in duobus admisit pro ψ et ξ 128, 30: characteristicam σ in quib. amittat 710, 5: non habens σ ψ vel ξ, penultimam vult habere longam 431, 46: η Ionice et Attice pro α capit in penultima quintae coniug. 626, 27: et 483, 13: 536, 7. aoristi hyperdissyllabi, proparoxytoni sunt 742, 43. aoristus 1 optativus Aeolicus et Atticus 760, 16. aoristus passivus ex perfecto passivo 809, 46: in quib. mutet penultimam perfecti passivi 730, 4, 14
Aoristus secundus penultimam in quibus longam retineat 397, 27: penultimam raro longam habet 56, 3: ε in α quibus vertat 246, 55: 559, 24: transponit etiam liquidam ρ ultra mutationem vocalis ε in α 286, 8, 12: ε chacteristicon habet contra regulam 666, 5: in duobus tantum characteristicam aoristi primi σ admittit 128, 27. aoristus secundus anomalus ἤρίκον 538, 54: 559, 6. aoristus secundus cum reduplicatione 753, 43: 755, 16: replicatione augetur poetice 661, 31. aoristi secundi concursus cum imperfecto vitatus 783, 54. aoristus secundus imperativus in θι, penultimam longam postulat 749, 57. aoristus secundus infin. έειν pro εῖν Ion. 465, 49. aoristus secundus passiva et neutra signif. a praesenti activo 372, 35: et 307, 14. aoristus 2 medius verborum in μι, οἱμην οιο οιτο pro εἱμην εἷο εἶτο 126, 13. aoristus secundus medius hypertrisyllabus, accentum in antepe-

nultimam reiicit, etiam in compositis 459, 49
Aparctionis F. 247, 54
Aparnides unde d. 2, 25
Aphaeresis monosyllaba ut afficiat 196, 3: plurium quandoque syllabarum, ut apocope 704, 38
Aphidna expugn. 160, 18
Aphthonius in Progymnasmatis Rhetor. 146, 7
Apes ut volent 31, 32: aculeos hebetiores quam fuci habent 713, 23. apis internuncia 75, 40
Apicia, placentae 122, 30
Apio gr. citatur 152, 5: 329, 13: 371, 28: 514, 21: 519, 46: 525, 6: 530, 21: 541, 21: 628, 39, 48: 654, 43: 650, 1: 668, 23: 719, 40: 737, 55
Apis Aegyptiis sacer 747, 44. Apis, Phoronei F. 122, 13
Apium, victoriae signum 743, 22
Apocope et in praesenti et in aliis temporibus 637, 47. apocope quandoque fit duarum syllabarum 700, 37: in fine tantum 93, 56. apocopae, cum eandem orationis partem servant, servant etiam eundem accentum 321, 57
Apollo Themidi successit in oraculis edendis 445, 24: Musis cithara praeit 798, 42: εἰδογράφος unde 295, 51: leges hominibus tulit 607, 1: paeane invocatus 657, 5: idem qui Sol 130, 21: 321, 55: 569, 49: 657, 7. Apollinis nutrices et magistrae Thriae 455, 51: ex Cyrene filius, Agreus 13, 21: festum mense Θαργηλιῶνι 443, 20. Apollinis Delphinii templum, idemque dicasterium 559, 2
Apollodorus gramm. citatur 67, 19: 72, 51: 151, 49: 249, 43: 330, 39: 486, 28: 504, 13: 507, 6: 514, 22: 530, 48: 537, 55: 541, 20: 543, 19: 634, 7: 636, 21: 698, 3: 825, 6. Apollodorus Cyrenaeus gramm. citatur 218, 9
Apollodorus histor. 157, 32: 331, 38. Apollodorus in lib. De Meretricib. quae Athenis fuerunt 787, 31
Apollodorus comicus citatur 311, 7
Apollonia regio 27, 3. Apolloniatis proprium vocabulum 808, 38
Apollonius gr. citatur 47, 54: 69, 22: 82, 31: 140, 30: 168, 37: 238, 24: 274, 27: 276, 25: 321, 32: 398, 43: 419, 39: 434, 13: 461, 54: 472, 10, 21: 475, 55: 520, 44: 538, 9: 566, 8: 619, 56: 628, 51: 641, 40: 655, 47: 664, 29: 672, 7: 740, 10: 767, 19: 773, 10: 814, 22. Apollonius in εἰσαγωγῇ περὶ παθῶν 143, 3: ἐν ταῖς γλώσσαις Ἡροδότου 552, 5: ἐν ἐξηγήσει τῶν Ἡροδότου γλωσσῶν 722, 21. in Apollonii ῥητὸν animadversio Zenobii 23, 57
Apollonius Archibii F. gramm. citatur 32, 11: 61, 31: 605, 33
Apollonius poeta citatur 9, 50: 32, 22: 42, 52: 43, 48: 47, 59: 52, 31: 74, 8: 75, 26: 82, 15: 93, 3: 115, 44: 118, 31: 122, 8: 136, 27: 141, 50: 142, 52: 184, 18: 210, 19: 213, 50: 214, 52: 218, 36: 228, 26: 352, 2, 12: 357, 29: 406, 14: 411, 8: 421, 14: 445, 27, 30, 55: 446. 48: 479, 54: 515, 13: 536, 34: 627, 23: 659, 18: 662, 49: 664, 11: 670, 18: 671, 8: 673, 17, 45: 674, 24, 37: 683, 56: 688, 8: 689, 25, 35: 697, 42, 50: 706, 21: 712, 17, 51: 713, 43: 724, 42: 735, 44: 742, 7: 752, 31: 760, 27: 776, 38: 807, 44: 813, 11: 816, 14: 823, 46. Apollonius Argonauticorum auctor 72, 12: Apollonius in Argonauticis 85, 43: 214, 10: 465, 36: 541, 36: 627, 51. Apollonius Rhodius in Argonauticis 411, 5. Apollonius Argonauticon IIII, 375, 34. in Apollonii Argonautica scholia cit. 14, 43: 24, 20: 42, 52. Apollonii scholia 157, 42. Apollonii scholion citatur 518, 1. in Argonautica commentarius Tarraei 139, 6. Apollonii et scholiastae locus expensus, Not. ad 445, 27: et ad 566, 32
Apollonius ambigue citatur 81, 5: 175, 27: 292, 32: 330, 19: 419, 56: 672, 22: 691, 13: 771, 17
Apollonius Caricae historiae lib. xv 148, 1
Apollophanes citatur 793, 27
Apostrophus in contractione duarum vocum in unam 763, 10: spiritum in quibus mutet, in quibus non 638, 22
Appellationes scripto comprehensae 404, 57
Appetitus insolitus praegnantibus unde 515, 45
Aqua naturas habet duas 109, 38: nigra est sua natura 577, 6. aqua libationes factae in Nephaliis 605, 32. aqua mulsa 578, 9. aqua marina sordes depurgat naturaliter 127, 13
Aquila volucrum perfectissima cur dicta Homero 31, 47. aquila fausto augurio 20, 55. Aquila, allegor. Rex 654, 32. aquilae militares 711, 16
Arae in montium summis cacuminibus 352, 50: cum cantu et saltatione obitae 690, 48,

56: singulae suas habebant sacerdotes 227, 37. ara communis Saturno et Soli 426, 18
Arabes, Ἐρεμβοί 370, 40
Aratus citatur 10, 18: 243, 57: 532, 15: 413, 15: 447, 8: 594, 14
Aratri genera duo, et utriusque partes 173, 16. aratro mulas iungere docuit primus Iupiter 409, 26
Arbor ruinosa fulcitur 75, 32. arborum omnium prima quercus in notitiam venisse visa 228, 31
Arcadicum vocab. 574, 1
Archaleus Poeni F. 219, 35
Archidameum bellum 254, 40
Archilochus citatur 26, 24: 32, 26: 47, 23: 152, 54: 167, 27: 311, 40: 324, 16: 424, 18: 441, 49: 529, 12: 530, 28: 633, 30: 689, 3, 5: 731, 46
Archippus comicus citatur 657, 26
Arcum suum tensuro filio regnum promittit Hercules 502, 49. arcus caelestis 475, 39
Ardeae aliae Minervae, aliae Veneri sacrae 380, 28
Areta et Aretan 138, 22
Argo navis ubi fabricata 646, 40: ubi primum appulerit 119, 35
in Argonautica commentarius Tarraei 139, 6
Argos unde dictum 122, 21: unde πολυδίψιον 122, 19. Argivi, Aeschyli tragoedia 341, 6. Argivi, Dores 391, 16. Argiva dialectus ι in υ vertit 302, 2. Argivum vocabulum 265, 45
Argus multoculus 136, 54. Argi pastoris armenta et greges 176, 36. Argus architectus 136, 31. Argi filius Sipylus 714, 7
Aria Mileti mater 587, 47
Aristaeus agricola 213, 56
Aristarchus gramm. citatur 49, 53: 78, 21: 81, 16: 90, 45: 111, 28, 34: 157, 45: 247, 12: 256, 23: 257, 29, 37: 271, 21: 304, 12: 316, 25: 344, 15: 359, 43: 371, 24: 398, 49: 414, 25: 415, 2: 416, 34: 463, 31: 469, 53: 496, 11: 508, 27: 509, 26: 539, 22: 540, 41: 547, 15: 564, 21: 567, 7: 585, 27: 596, 10: 610, 5: 614, 22: 620, 23: 642, 56: 648, 34: 657, 24: 668, 31: 678, 36: 701, 52: 715, 46: 724, 56: 747, 20: 761, 33: 786, 7, 12: 787, 26: 802, 3: 808, 43. Aristarchus errat 419, 24: reprehenditur 124, 15: 272, 13: a Dionysio Thrace discipulo quanto in pretio habitus 277, 54. Aristarchi scripta, παράδοσις sunt 815, 19. Aristarchii (seu Aristarchi sectatores) citantur 196, 22

Aristocles lib. De Dialecto 545, 8
Aristodemus citatur 277, 44
Aristonicus gramm. citatur 41, 36: 622, 39. Aristonicus ἐν Σημείοις, seu lib. De Signis 377, 38: 627, 40: libro περὶ σημείων τοῦ Ὁμήρου 572, 21
Aristonymus citatur 295, 32
Aristophanes citatur 45, 25: 61, 18: 80, 8: 83, 20, 32: 92, 27: 95, 15: 96, 23: 124, 26: 142, 55: 150, 51: 153, 31: 154, 31: 155, 17: 179, 37: 182, 18, 56: 183, 50: 190, 23: 194, 31: 197, 48: 198, 36, 57: 211, 30: 214, 42: 218, 29: 229, 41: 230, 21: 235, 3: 239, 43: 241, 47: 244, 51: 250, 8: 261, 35: 268, 16, 56: 270, 39, 43: 271, 45: 276, 21: 280, 29: 283, 45, 50: 284, 31: 285, 19: 286, 22: 297, 19: 298, 54: 310, 1, 43, 48: 312, 55: 313, 43: 317, 44: 320. 57: 322, 25: 337, 1: 347, 35: 353, 32: 358, 6: 362, 23: 367, 20, 25: 386, 32: 387, 14, 26: 394, 32: 402, 39: 422, 37: 433, 39: 442, 8: 460, 36, 40: 470, 36: 473, 29: 474, 7: 489, 23: 504, 24: 526, 17, 24: 526, 41: 539, 38: 550, 47: 593, 38: 607, 26: 618, 22: 619, 34: 625, 23: 634, 13, 22: 663, 50: 673, 35: 682, 53: 693, 43: 697, 4: 707, 22: 709, 53: 714, 2, 25: 715. 28: 719, 36: 726, 53: 729, 35: 730, 56: 731, 55: 732, 8: 734, 28: 739, 12: 744, 19: 746, 5: 747, 3: 754, 34: 758, 28: 759, 3: 760, 4: 763, 22: 768, 56: 775, 5: 782, 10, 25: 783, 18: 789, 53: 795, 37: 807, 17: 810, 50. Aristophanes Acharnensibus 163, 11: 180, 54: 387, 5: Amphiarao 112, 52: Anagyro 207, 56: Avibus 796, 48: Babyloniis 311, 1: 414, 43: Danaidibus 162, 39: Ἐκκλησιαζούσαις 630, 47: Equitibus 68, 38: 176, 18: 312, 50: 362, 51: 524, 21: 696, 4: 716, 13. Γεωργοῖς 234, 35: 326, 20: 634, 38: Γήρᾳ 590, 52: Gerytade 420, 5: Heroibus 673, 1: Lysistrata 619, 13: Nebulis seu Nubibus 9, 54: 64, 13: Νήσοις 333, 35: 338, 54: Pace 99, 27: 345, 8: Platanistis 31, 15: (an Ταγηνισταῖς ut apud Athen. ter, et infra bis) Pluto 420, 3: 431, 15: 656, 6: 803, 43. Πολυΐδῳ 373, 19: 451, 52: Ranis 513, 47: 551, 27: 613, 8: 782, 5: Ταγηνισταῖς 439, 43: 551, 24: Τελμισσεῦσι 143, 5: Τελμισσεῦσι 587, 9, et Athen. 154, 23: Θεσμοφοριαζούσαις 439, 41: 590, 53. Aristophanis fabula Δαιταλεῖς inscripta 251, 40
Aristophanes gramm. citatur 547, 51: 736, 23
Aristoteles citatur 39, 16: 83, 37: 110, 50: 180, 55: 218, 33: 376, 26: 380, 27: 636, 19: 722, 16: 742, 36: 745, 20: 798, 15: 826, 24. Arist. lib. De animalibus 222, 6: in Atheniensium Republ. 249, 42: 469, 3: in Cumana republ. 199, 10: l. de Cyrenaeis 33, 3: in Ithacensium rep. 144, 24: in Peplo 426, 31. Aristoteles Hermiae adoptivam filiam uxorem habuit 376, 23: moerore exstinctus 395, 31
Aristoxenus gramm. citatur 566, 52. Aristoxenus lib. 1 de tragica saltatione 712, 54
Arma olim ex aere 805, 31
Arne Aeoli filia, Boeoti ex Neptuno mater 203, 8, 14
Arrianus Bithyniacorum libro II 176, 37
Artemidorus gramm. citatur 142, 44: 144, 55
Artes, Minervae inventum 369, 52. artificum genus Athen. 395, 53
Articulus unde dictus, et quid praestet 141, 38: sign. quam habeat 67, 18: rem praecognitam refert 636, 53: cur pronominibus non tribuatur 514, 52: cum interrogativis non construitur 636, 52
Articulus pronominalis 616, 24. articulus subiunctivus seu relativum pronomen 416, 2. articulus subiunctivus pro relativo pronomine 614, 1, 6. articulus praepositivus ab Homero pro subiunctivo usurpatur 614, 14, 22, 27
Articuli, desinentia seu terminatione flexionis similes 614, 20: diaeresin admittunt in flexione 614, 39: si non adiungatur nomen, transeunt in pronominalem structuram 757, 41: cum praepositionibus localem temporalemque significationem reddunt 306, 1
Artii commentarius † 388, 40
Arundines pro cornibus 283, 7
Ascalaphi monumentum 708, 6. Ascalaphus unde cognominatus Dionysius 278, 1
Ascalonites citatur 59, 5: 353, 29: 382, 11: 413, 30: 463, 32: reprehenditur 567, 51: nomen Ptolemaeus, infra suo loco.
Ascalus rex Ascalonis 154, 20
Ascanius redemptus 112, 3
Ascetae, quiete gaudent 438, 46. asceticae vitae scopus 154, 53
Asclepius citatur 181, 56. haud scio an rectius Asclepiades, ut 157, 32: 547, 47. Asclepiades lib. x. τῶν παντοδαπῶν 276, 26. Asclepiades Myrleanus citatur 160, 18. Asclepiades Myrleanus commentario in Odysseam 146, 14
Ascus gigas 247, 22
Asia, op. Lydiae 153, 34
Asinus ventis immolatus 103, 33. asinus Magnesius 594, 21
Asopis, fons 95, 3. Asopus fl. 270, 28. Asopi uxor Thebe 450, 45: filia, Sinope 157, 55: filia, Salamin 707, 42
Aspiratio manet post sublatam consonantem aspiratam 75, 17. aspiratio loco τοῦ χ 22, 27. aspiratio in duas syllabas consequenter non cadit 456, 16. aspiratio aspirationi cedit et succedit 456, 21: emphaseos gratia usurpata in ἄθρους 655, 21: etiam in medio dictionis 1, 41: 227, 53: 389, 41: 396, 47: 406, 9: 779, 1: 821, 27: in medio pro σ usurpata Dorice 391, 17: et 208, 7
Aspiratio in flexione deposita 385, 37: in derivatis interdum deponitur, ut ἦθος, ἦμαρ 420, 33: 429, 35: accedit nonnumquam in derivatis 144, 43: tollitur Ionice 624, 15: 638, 48. aspiratio semivocalis ρ in α 134, 18. aspiratio praevalet in spirituum concursu 641, 41. aspirata tenuem praecedentem in apostropho et crasi sibi conformat 638, 23: 640, 13: et 483, 24. (non item in λεύκιππος, κρονύφαντος, et aliis nonnullis. nec item in Ionicis ἀπικέσθαι, ἄπιξις, ἐπεξῆς κατορᾶν, κατύπερθε, κατάπερ, et similibus.) aspirata, sequente tenui, non mutatur 638, 22. nam aspirata validiora et potiora tenuibus 438, 29. aspiratae praeit aspirata, et tenui tenuis, in eadem nempe syllaba 609, 10: 662, 45.
Assaracus rex 158, 7
Assessores magistratuum 699, 25
Asterio Cretensis 588, 24. Asterio fl. 283, 2. Asterios insula 264, 27
Astrologis impositum tributum 199, 11
Asur rex 157, 53
Asylum servorum 451, 39
Athamantis errabunda vagatio 70, 8. Athamantia regio, et Athamantius campus 24, 11
Athamas gram. citatur 767, 43
Athenaeus lib. II. Dipnosophistῶν 211, 5
Athenis magistratus novem 151, 15: dicasterium maximum, Heliaea 427, 35. Athenienses per vicos olim dispersi, in tres tetrapoles per Cecropem coacti 352, 53: in tres ordines distincti 410, 1: in quattuor classes sive ordines distincti 452, 2
Athenienses bellum cum Eleusiniis et Eumolpo gerunt 202, 46, 51: a Boeotis victi 359, 12
Athenienses εἷς pro εἰς 774, 33. ταὐτόν pro τὸ αὐτό 718, 7, 16: barytonως efferunt ex ἔτος composita 765, 24: ὧς pro ἕως, et ᾶ pro ἕα 670, 1: uti ει sic et ευ diphthongum tempore augent in praeterito 400, 27: ᾔδη pro ᾔδειν et ᾔδει 419, 13: η pro α capiunt in aor. 1 quintae coniugationis, ut Iones 483, 17: 626, 30: κρώζω usurpant pro κράζω 535, 55: cum Atticis κρεῖ oxytonως efferunt 692, 14. Atheniense vocab. ὀκτώδομος 627, 52. vise Attici.
Athleticorum certaminum iudices 331, 22
Athlibis, op. Aeg. 25, 46
Athlius in Σαμίων ὅροις citatur 601, 25: Aethlius Athenaeo lib. 14
Athor et Athyr Aegypt. 26, 7
Athos mons 26, 16, 47: 347, 10. Athous Iupiter 26, 38, 47
Athribis op. Aeg. 25, 46
Athymber, propr. 45, 18
Atlantis uxor 675, 36. Atlanticum mare 384, 7
Attalus Hellenopolin condit 331, 38
Attalus grammaticus citatur 584, 13
Attica olim Ἀκτή 54, 14. Attici demi unde plerique denominati 327, 33. Attici ει ex εο 675, 56. sic δεῶ et κλεῶ pro — έω 262, 14: ρρ pro ρσ 529, 42: σ in θ vertunt 500, 49: σ modo in ξ modo in τ vertunt 610, 31, 52: τ pro σ 711, 46: 757, 3: φ pro π in ἀσφάραγος, ἀσφάλαξ et similibus 161, 3: αἰετὸς dicunt pro αἰετός 31, 50: καίω et κλαίω in praesenti servabant ι, in futuro augent υpsilo 497, 41: ποῦ pro ποῖ 679, 24: ἔγχουσα pro ἄγχ. 313, 31: simplicia quandoque communi genere usurpant, et contra 143, 42: νέον masc. gen. 514, 55: in comparativis et superl. ut varient 51, 13: 110, 28: εία paroxytonως pro proparoxytonως 462, 4. sic ἱερεία pro ἱέρεια 313, 23: αἴθρη pro αἴθρα Ionico more 32, 56: δύω pro δύο, duo 91, 36: in numeralibus compositis finalem servant 767, 33: et 546, 14: dualia ut usurpent 280, 28: ευ pro ου a nom. in ας et ης 35, 38: (verius Iones 527, 36.) ου pro οος in compos. a νοῦς 20, 17: ως ω pro ους ου 74, 9: 588, 28: ιῶ pro ίσω in fut. ab ίζω hyperdisyllabo 51, 32: 483, 21: augmentum temporale usurpant pro syllabico 113, 3: ει vertunt in η in verb. aug. 166, 36: 230, 12: 419, 30: ει

pro λε et με in perfecti reduplicatione, ut et Iones 298, 62: augmentum interius faciunt, quod deberent exterius 94, 35: ἴζε dicunt et ἔφιζε, poetice correpto ε in praeterito 484, 15: reduplicant in praes. perf. duas initiales praesentis litteras 48, 9, 12: et 9, 14, 28, 32: reduplicationem faciunt in thematib. ab α ε et ο incipientibus 312, 28: reduplicatione gaudent, ut ἐκέκραξα, 555, 51: reduplicationem usurpant etiam in aor. 2, 661, 27: praeterito communi praefigunt ε 551, 44: sic fere ἀφέωκα dicunt et ἀφέωνται pro ἀφεῖκα et ἀφεῖνται 176, 63. η pro α in penultima primi aoristi quintae coniugationis 626, 30: et 483, 17: imperativorum flexionem ut varient 6, 56: 348, 4: 478, 8: in optativis ut varient 413, 40: οἴην ἧς η pro οἴμι 664, 30: ἴμμεναι pro ἰέναι ire 467, 19: dialyses Ionicas contrahunt 386, 30: ἀγαυρός quo signif. usurp. 6, 55: ἄλλως pro μάτην 68, 45: ἀνά pro κατά usurpant 109, 53. Attici recentiores γέλοιος ut ὅμοιος 224, 41: veteres, ᾔδη pro ᾔδειν 419, 22, 27. vise Athenienses.
Attica παραγωγή 8, 23: Atticum vocab. 645, 22: 647, 50: 660, 4: 661, 16: 671, 10: 701, 57: 713, 29: 715, 27: 762, 34: 800, 55. Atticum proverbium 192, 55
Atticismi citantur 167, 31. Atticarum vocum collectio Istri 354, 33. Atticum lexicon Irenaei 527, 54
Avernus Italiae 192, 46
de Avibus libri Callimacho scripti 659, 31. aves quae pinnas ceu iacula emittunt 567, 14
Augae pater 59, 42
Augeas rex Elidis 426, 22
Augmentum temporale in quae verba cadat 23, 42: fit etiam in characteristica vocali 237, 55. augmentum duplex in uno et eodem verbo 112, 53: duplex in quibusdam, Attice 385, 10. augmentum in compositis et decompositis variat 112, 35, 55: exterius quibus accedat, et quibus intus 112, 48: in medio quibus accedat 23, 48: in medio quando accedat particulis εὖ et δυς 399, 47: in praepositione quibus addatur 212, 31
Augmentum in verborum praeteritis negligitur ab Ionibus 12, 41: 338, 47: negligitur ab Ionibus et poetis 211, 15. sic 23, 44: 625, 5: euphoniae causa negligitur in quibusdam 617, 48: Ionice in fine additur praeteritis 624, 30: 625, 2
Augustus Caesar 220, 7
Aulis, op. Phoc. 111, 23
Aura virgo 276, 56
Aures amputatae sontibus 570, 40: et 569, 16. aurium munimina in palaestra 93, 12. aurium λοβοὶ in testatione apprehensi 569, 15
Aurora excitat 174, 44. Aurora Pegasum sibi petit 62, 32. Aurorae filius 117, 37
Aurum, malum desiderabile 321, 43: taxatur 804, 52. auri ramenta e fluvio ut collecta 404, 9. Aureus liber Themistagorae 160, 29
Auson, Ausones 171, 15
Autolyci versutia 21, 26: 399, 17
Axionici phrasis examinatur 775, 30
Azeus, Azides 22, 54: 54, 49.

B

Babrius citatur 662, 27
Bacchus Indos ut deviceri 460, 50: Tyrrhenos debellat 625, 39. Bacchus triumphi auctor 454, 21: a Titanibus discerptus 255, 13.
Bacchi arae 227, 36. Bacchica mysteria 459, 30: Bacchi sacra quando peragi solita 775, 3. Bacchi mysteria noctu peragi solita 609, 20
Bacchae tympanum gestabant 771, 45: ramos et thyrsos gestabant manibus 459, 25
Bacchanales pompae 155, 7. Bacchanalia spectacula 449, 2. Bacchanalia mense Ληναιῶνι 564, 11. Bacchanalibus ludis comoediae actae 764, 15
Bacchylides citatur 296, 1: 676, 30. Bacchylidis pater 582, 20
Baculo recto qui usi, et qui curvo 185, 56
Baiae thermae 192, 45
Balinea glandibus succendi solita 186, 9
Barbae appostitiae 225, 50
Barytona quaedam et perispomena 499, 1. barytona Aeoles efferre solent oxytona 752, 13
Basilides de Homerica dictione 142, 27
S. Basilius citatur 338, 12. Basilius magnus cit. 483, 2.
Basilius oratione in Christi nat. 268, 49
Battalus tibicen 191, 14
Battus Theraeus, conditor Cyrenes 191, 21
Beatorum insula 428, 36
Beleus rex Elidis 426, 13
Belina op. 27, 11
Bellerus Corinthius 194, 53
Bellerophon mente captus vagatur 62, 26. Bellerophontis filius 685, 42
Bellum igni cur ab Homero passim comparetur 667, 6: prudentiam aeque ac fortitudinem desiderat 605, 53. bellum sacrum 469, 22. belli finis in manibus 140, 27. a bello immunis senectus 628, 27. bellicae machinae Homero ignotae 540, 48
Beli filius 29, 6
Bembrina, op. 27, 11
Besantinus libro περὶ Χρηστομαθίας 609, 1: 685, 56. idem Bisantinus 212, 49
Bestiae, θηρία 195, 41
Biblines fl. 197, 39. Biblini montes, et Biblina vitis 197, 42
Bilis seu fel quid praestet corpori 813, 23: non congelascit 795, 50
Bimblines fl. et Bimblinum vinum 197, 41
Bisantinus: vise Besantinus.
Biston 197, 57
Bithynus Demosthenis, libro IIII, 437, 47. Bithyniaca Arriani 176, 58. Bithynicum vocabulum 803, 48
Boeoti agrestes et inciviles more pecudum 311, 36.
Boeoti magna Aeolensium pars 37, 26: α pro η usurpant 9, 42: η pro ει 605, 35: ι pro η 671, 20. ο pleonastice inserto ἐλήλουθα dicunt 298, 44: ω pro α 823, 53: ω pro ου, et ει pro η 825, 28: ει pro η 9, 34: 11, 17: 82, 24: 410, 6: 493, 45: 602, 28: 626, 7: 660, 51: ἐνείκω pro ἐνέγκω 691, 24: οι pro ῳ 770, 14: οι pro ω 266, 21: ου pro υ ubi usurpent 632, 51: β pro δ usurpant, ut Aeoles 200, 31: 417, 42: Διός pro Ζεός 409, 17: ττ pro στ 479, 46: et 449, 37: ξ pro κ in ἴξεν et ἴξασι 472, 12: et 297, 16, 21: 431, 45: αο cum Aeolib. usurpant pro α seu ου a nom. in ας 11, 11: et 35, 38: 154, 5: ηός pro αιός 32, 7: οἷος pro ῴος 29, 26: οἷος pro ἀῖος 224, 36: εἰς pro ἧς in prima contract. nominum 184, 13: 304, 55: ἰών pro ἐγώ 315, 17: in tertia plur. ut varient 401, 43: tertiam pluralem primae syllabarum numero parem faciunt 426, 3: nempe εσαν pro ον 282, 55: et contra, εν pro ησαν in aor. pass. ut Aeoles et Dores 552, 39, 44: et 282, 39: 600, 37. Boeoticum vocab. 191, 12: 561, 11. Boeotius carcer 98, 30
Boeotia Neptuno sacra 547, 16. Boeotia Homeri 7, 53
Boreae filii 411, 4
Bos praevia, urbis condendae locum monstrat 207, 43: et 203, 16: 450, 43: 594, 3. bos grandis holocausto immolata 207, 28. cum bove ovis immolata Pandorae 358, 12. bos e sacrificio effugit 210, 24
Boves olim in pretio erant 73, 7: Aegyptiis sacri 747, 44. bos in moneta cur expressus 320, 50
Botto Cretensis 206, 4, 7
Brassica iuxta vitem non seritur, eademque prima in conviviis apponitur 534, 46
Brentus Herculis f. 212, 24
Briareus 768, 10
Brilletium mel 149, 24
Brotus propr. 215, 36
Brumale 215, 44
Bubulci baculus 485, 56
Bucolion heros 604, 7
Busta 209, 49
Butes et Butadae 209, 52. Butae posteritas 586, 4
Buxeta Cytori 541, 36
Byzas Thrax 216, 44: 217, 36

C

Cadmus bove duce Thebas condit in Boeotia 594, 4
Cadmi socii 748, 42. de Cadmo fabulose multa 797, 41
Caduceo cur instructi praecones 512, 6: caducei forma 512, 3
Caecus, τυφλός 510, 15
Caedis confessae forum 358, 57. caedis involuntariae forum 344, 25: 362, 43. ob caedem involuntariam mutatum solum 507, 26. caedis poena extendebatur etiam ad inanima instrumenta 362, 55. caedis expiatio fieri ut solita 118, 25. caesi propinquitas pecuniis placata 748, 26
Caelus, Oceani f. 50, 2: exsectus a Titanibus 760, 42. Caeli castratio allegorica 540, 17. Caeli ianitrices Horae 823, 14
Caenus an Coenus Carani filius, Maced. rex 523, 46
Caesar a caedendo 498, 26
Calais Boreae f. 411, 4
Calatis et Galatiani 79, 21
Calciamentum quadrata forma, utrique pedi aptum 524, 59
Calculi in reum per indignationem coniecti 376, 5, 12. calculi fatidici 455, 24. calculorum vice olim fabae 271, 51
Caldene Pisidae filia 721, 43
inter Calicem et suprema labra interveniunt multa 365, 23
Calidi, metaphor. 453, 44
Callaina vasa 486, 51
Callias citatur 331, 50. Callias Πεδήτης 301, 55
Callimachus citatur 8, 32: 38, 36: 49, 48: 51, 23: 54, 62: 55, 12: 65, 31, 52: 68, 54: 76, 31: 86, 29: 72, 8: 117, 15, 21: 130, 31: 137, 49: 144, 42: 148, 39: 154,

7, 30: 158, 5: 159, 28: 168, 2: 172, 29: 175, 51: 177, 53: 195, 47: 201, 12: 210, 38: 214, 22: 218, 21: 219, 29: 223, 19: 225, 24: 230, 1: 233, 5: 239, 15, 34: 240, 6, 49: 245, 32: 247, 43: 254, 14: 266, 36, 45: 268, 21: 270, 18: 272, 45: 274, 1: 276, 22: 278, 28: 279, 46: 283, 1: 291, 18: 294, 48: 302, 12: 306, 22: 550, 53: 336, 2: 365, 25: 380, 7, 54: 383, 27: 390, 41: 392, 27: 404, 47: 406, 48, 51: 425, 47: 428, 11: 437, 17: 442, 38: 450, 32: 463, 4: 477, 13: 498, 11: 502, 26: 504, 11: 510, 12: 512, 54: 524, 23: 534, 32: 551, 50: 555, 18: 567, 9: 572, 22, 36: 587, 36, 55: 594, 21: 623, 2: 629, 32: 643, 45: 669, 51: 675, 18: 677, 53: 753, 19: 768, 17: 788, 26: 793, 23: 819, 4. Callimachus Aetion primo 636, 14: Aetion libro II, 160, 30, 33: Aetion lib. III, 212, 57: in Choliambis 59, 49: 442, 10: in Elegiis 290, 50: in Hecuba 74, 15: forsan in Hecale, ut 319, 43, et apud Suidam. in Callimachi ἐπιγραφὴν Hedyli commentarius 72, 16. in Callimachi Aetion lib. I Theonis commentaria 207, 47. Callimachus lib. De Avibus 659, 31. Callimachus citatur ut grammaticus 672, 29: ut apud Athenaeum Callimacho tribuitur πίνακ πανοδαπῶν συγγραμμάτων.

Callistratus τῶν φόβων appellationem mitigavit 736, 8.

Calydon, op. Aetol. 40, 31

Camarina 27, 11, 13

Camelus, magni laboris animal 44, 56

Camerati seu rotundati fornices 717, 41

Camirus, propr. 28, 50

Campani Flaccum accusant 316, 12

Campus sacer 428, 37

Cancelli 288, 46: 289, 5. cancelli aerei 743, 31. cancellata ianua 518, 22. cancellatae dicasteriis fores quare 513, 4

Canistra e salice 619, 19

Canobi mors 328, 17

Capilli vulsi cum eiulatu 622, 34

Caprina pelle nigra indutus daemon 119, 10

Captivi vinculis constringebantur 284, 52. captivae pro dignitate distribuebantur ductoribus 347, 20

Caput, κεφαλή 490, 45: caput recens mactati hominis in Romae fundamentis inventum 490, 45. caput hostiae, inter mactandum sursum reclinabatur 533, 49. caput in arborum cavernis occultat νύμφαις avis 545, 18. capite annuere alicui 536, 3. Capita urbium, arces, basilicae, turres 491, 16. caput urbis, Capitolium 490, 44. caput imponere negotio 536, 6

Capys Troianus 490, 3. Capyis inventum 481, 39

Carani Maced. filius 523, 40

Carbo naturas habet duas 109, 37. carbo duplicis naturae Christus 109, 41

Carceri praefecti magistratus 338, 32

Cares, primi mercenarii milites 492, 7: amenta clypeis invenere 489, 39

Caricae olim pro carnib. 479, 15. caricae chelidoneae et phibaleae 149, 25

Carnidis caedes 61, 51

Caro, animata est 536, 22. ante carnes publice Athenis distributas datae caricae 479, 15. Carnifex ligno seu fuste fontes interficit 771, 46

Carysti filius 408, 10

Casandra vaticinatur 646, 25. Cassandro conditum oppidum 447, 33

Castalius Cres 255, 17

Castitatis custos vitex 11, 55. castitati servandae vitex a sacerdotibus substernitur 591, 53

Castoris equi 544, 54

Castratio fortuita 471, 44: castrati galli deae Phrygiae 220, 25

Casus cum casu coincidens, eundem accentum sumit 585, 14

Caudae blanda versutie canes decipit vulpes 506, 41. cauda, pudendum 59, 55

Cave tibi; ludus 286, 50

Caunii sortibus maxime usi 267, 20

Causae in templo dictae 451, 40

Causidici: vide Orat.

Cecrops Atticae tetrapoles tres instituit 352, 54. Cecropis filiae, draconi custodes a Minerva datae 287, 15. Cecropia 352, 56

Cecus, τυφλός 510, 15

Cedri folia 515, 49

Celer, et Celeres 502, 56

Celtae, pro Itali 427, 18. Celtó, mul. pr. nomen 212, 30

Censores Athen. 391, 53: 392, 3

Centaurorum forma 503, 53. centaurorum debellatorum monumentum 428, 23

Cephalo Gergithius citatur 490, 2

Cephalus Cephaleniae conditor 144, 26. Cephali exsilium, liberi e secundis nuptiis 507, 26. Cephali filius Aous 117, 38

Cephalus or. citatur 366, 58

Cephei dona 594, 10

Cerannii montes 76, 54

Cerberi vomitus 334, 20

Cercyo strangulatus 132, 13. Cercyonis nepos 473, 46

Cerebrum quale 310, 31

Cereri moestae risum ut movit Iambe 463, 24. Ceres magna olim veneratione fuit 820, 41. Cereri sacra facta post importatas fruges 442, 14. Cetaris festo comoediae actae 764, 15. Ceres, Tellus est 263, 56

Certaturi, manus sputo et pulvere ad firmius prehendendum retinendumque obducebant 528, 50. certare nudi quando coeperint 242, 51. certamina et ludi in nuptiis 743, 20. certaminum iudices 331, 22

Cerussata facies 406, 26

Cervus, timidum animal 325, 11: serpentes ut eliciat, et quorsum eos devoret 326, 5. cervae cornib. a natura destitutae 505, 6. cervi vivacitas 13, 37

Chaldaea reg. 157, 52. Chaldaei astronomi 697, 53. Chaldaei citantur 196, 26

Charax histor. citatur 525, 51. Charax gr. citatur 302, 32

Chares gr. citatur 416, 35

Charitum mater 396, 32

Charixena 367, 21

Charon Lampsacenus histor. de hamadryade 75, 31

Chartularii 527, 31

Chii Athenienfibus invisi 512, 45. Chium vocabulum 796, 44

Chimaerae patria 189, 42

Chironis domus 173, 41

Chlamydes Thessalicae 448, 40

Choeroboscus gramm. citatur 3, 48: 20, 20: 23, 56: 26, 46: 28, 54: 48, 23: 53, 2: 59, 51: 61, 36, 37: 74, 50: 93, 5, 33: 94, 46: 110, 43: 112, 39: 159, 10: 230, 2: 278, 44: 290, 40: 316, 22: 324, 13: 411, 45: 473, 41: 484, 35: 491, 39: 535, 7: 537, 3: 560, 15: 629, 1: 630, 50: 635, 32, 49: 639, 9: 681, 25: 704, 30, 45: 709, 57: 710, 12, 32: 713, 19: 714, 31: 718, 18: 722, 11: 726, 39: 740, 14: 749, 21: 767, 56: 774, 38: 796, 52: 800, 13: 803, 39: 815, 14: 823, 47. Choeroboscī regula 599, 41. Choeroboscus in prima regula 517, 24. Choeroboscus in Masculinorum nominum regulis 3, 48: in quarta regula masculinorum 670, 26: in v regula masculinorum 81, 51. in Regulis neutrorum 814, 23: in Neutrorum quarta regula 116, 19: in praefatione de Neutris 640, 8: lib. De tono genitivi 800, 22: De tono nominativi dualis 460, 6: De possessivis 230, 15: De verbis 591, 25: εἰς τὸ ποσότητος 38, 34: 73, 55: 78, 51: 167, 5: plenius εἰς τὸ περὶ ποσότητος 29, 31: in ἀνεφωνήτῳ 672, 27: De Orthographia 41, 40: 146, 28: in Orthographia sua 376, 44: et 61, 43: 92, 31. Choeroboscus Georgius ἐν τῷ ἐμματικῷ 454, 46

Choliambi Callimachi 59, 49

Chordae discrep. 365, 35

Chorearum theatricarum curatores 362, 1. in choreis coma olim revincta 764, 8.

Chori maior pars e satyris constabant 764, 5. chori figura olim quadrata 764, 4

Christus carbo ille duplicis naturae 109, 41. Christi appellatio utraque, θεός et ἄνθρωπος, active signif. 828, 37

Chryse, Chryseidis f. 815, 57

Chryseidis ex Agamemnone liberi 815, 56

Chrysippus citatur 272, 17: 361, 13: 531, 54: 540, 9: 647, 36: 701, 23: 751, 13. Chrysippus phil. citatur 37, 26

Chrysippus cit. ut gramm. 81, 15

Chrysis regina 294, 3

Cibus, τροφή 512, 51. cibus primus homini a quercubus 118, 45

Ciconium vinum 423, 8

Cilices improbitatis nomine taxati 310, 55

Cingulum: q Zona.

Ciraron Carani pater 523, 42

Circes insula 27, 4

Circulus: vide Orbis.

Circumflexus ex acuto et gravi conflatus 32, 15. circumflexum in compositione quae verba retineant 128, 3. circumflexa quaedam e barytonis 499, 2: et 129, 45. circumflexa e barytonis multa penultimae quantitate 476, 25. circumflexa pariter et barytona quaedam verba 573, 2. circumflexa omnia, potestate sunt barytona 684, 55. circumflexorum coniugatio secunda poetice όω facit pro ῶ 556, 3

Citharae pulsu ducti lapides 368, 44. ad citharam hymnos cantabant stantes 690, 35

Cius fl. 135, 27

Claudius philosophus citatur 380, 11, 24. (haud scio an Claudius Aelianus.) Claudius Iulius in Punica historia 219, 34

Clearchus Athamantis F. 24, 13

Clemens gr. citatur 407, 37

Cleo elegiographus cit. 389, 26

Clerus ecclesiae 519, 16

Clidemus citatur 775, 2 an Clitodemus 362, 44

Clisthenes tribus Atheniensis digessit 569, 22

Clitarchus citatur 216, 9. Clitarchus Aeginета lexicographus 221, 52. Clitarchus in Glossis 111, 9
Clitodemus citatur 562, 44
Clypei forma 157, 14: 271, 12. clypeorum amenta, Carum inventum 489, 38. clypei Persici e vitice 228, 53
Cnidium vocab. 548, 8
Cnopis Colchus 523, 39
Cnossus Cret. 343, 30
Codri pater 533, 45
Coesyra luxuriosa f. 310, 44
Coeus gigas allegor. 523, 47, 51
Coei titanis F. 264, 25
Cognatio acquisititia per connubium 669, 32
Collectiva seu Comprehensiva nomina duplicem syntaxin admittunt 264, 45
Colli meatus tres 557, 15. collaria ornamenta e succino : 425, 15
Coloni, οἱ γεωργοί 525, 43
Columba Veneri sacra 664, 54
Columnae Herculis 350, 6
Coma homini ornamentum a Deo creatore data 527, 11. Coma detondetur in fuga 526, 52. comata capita, virilitatis indicium 527, 4. comati plerumque superbi 527, 7
Comicus poeta citatur 132, 50: 167, 45: 192, 19. comici diminutivis frequenter utuntur 782, 43. comici recentiores citantur 262, 39
Comicum vocab. 311, 45. comicae dictionis congeries Palamedis historici 145, 44
Commentaria Iliad. cit. 85, 7: 541, 4: 566, 15. Commentaria Lycophr. 76, 57: 164, 26. Commentarius Promethei vincti 690, 12. sic alibi.
Commentarienses scribae 527, 25
Communis Mercurius 376, 17. communia genere adiectiva et subst. in ος 148, 29, 38. communia in foemininam quoque terminationem transferuntur ab Atticis 143, 42. communis lingua contractis utitur 21, 7. vise κοινός.
Comparativa formantur ex ων, ας, υς, ους 673, 51. comparativa ut a nominibus, sic a verbis et adverb. 791, 2: ex verbis 3, 15. comparationis forma triplex nomin. in ύς 325, 28: et 234, 48: 438, 29: 443, 15: 492, 38: 537, 16. comparativum triplex ex nom. in ας 582, 12. comparativa Ionica ἐτερος pro ύτερος 394, 6. comparativa in ότερος an comm. gen. 794, 20. comparativa in ρος, hyperdisyllaba omnia 795, 6. comparativa disyllaba in ων, penultima diphth. 700, 57. comparativum ων vocativum neut. g. similem habet 505, 46. Comparativa et superl. anomala 51, 6. comparativa syncopata 546, 2. comparativa pro positivis 628, 32: et 622, 48. Comparativa intensivas particulas admittunt, ut πολύ, μᾶλλον 693, 27: et 675, 23
Comparativa omnia proparoxytona regulariter 595, 47. comparativum an e comparativo formetur 675, 24. Comparativis et superlativis quae careant 5, 22: comparativa non fiunt e neutris in ος 807, 13: et 447, 4: non fiunt e verb. in ω 573, 54. Comparativorum formam seu terminationem habentia 195, 13
Compositio ex παραθέσει 278, 50: e vocativo non fit 243, 37: in patronymica non cadit 274, 54: tres dictiones excedere non solet 459, 10: ex oxytonis barytona facit 339, 45: scripturam mutat 649, 14: significationem non mutat in totum 649, 34. Composita accessionem tam in principio quam in fine admittunt 493, 16: spiritum simplicium plerumque retinent 396, 43: tonum in priores syllabas reiiciunt 113, 33: eandem cum simplicibus significationem habentia, tonum quoque eundem fere habent 113, 43: simplicium declinationem retinent 395, 44: masc. et foem. genus habent comm. 643, 12: et 480, 33: quae masculino et foem. gen. varient 480, 35.
Composita ex duobus integris nomina 139, 52: 208, 47. composita ex duobus integris per omnes casus, excepto vocativo 245, 8. componi integrum cum mutilo non potest 208, 56. compositio e duobus synonymis seu idem significantibus 48, 28: 281, 25: 291, 37. composita e compositis facta 459, 3. compositio in nonnullis geminatur 371, 49. composita deriv. forma 587, 2: 606, 36: 719, 4. composita pleonastica 302, 10. compositiones poeticae insolentiores et audaciores 639, 38. Composita ex foem. in η 209, 9. composita cum foemin. in α 823, 15. composita quadruplicia ex neutris in α 105, 40. Composita cum desinentibus in liquidam, a genitivo aut dativo formantur 810, 54. composita e nominibus et verbis ut varient 299, 27. composita cum verbis baryt. abiiciunt ι tert. pers. 808, 6. composita e verbo disyllabo et nomine, variant 668, 47. composita ex hyperdisyllabis barytonis, plerumque syllabam exterunt in priori compositionis parte 501, 52. compositiones etiam e monosyllabis verbis 157, 34. composita e praesenti et futuro 46, 27: 59, 37. composita e futuro, ω vertunt in ι 378, 55: 438, 25. composita cum verbis nomina, toni quam regulam habeant 105, 29. composita cum verbis, pro actionis passionisve significatione accentum variant, in ος scilicet desinentia 313, 11: et 115, 39. composita activam significationem habentia, paroxytona efferuntur; et proparoxytona, quae passivam 215, 21: 531, 51. composita activae significationis an perpetuo paroxytona 775, 48. composita cum adverbio in ύως 346, 51.
composita cum praepositionibus verba, quam augmenti regulam habeant 112, 34, 55. composita saepe divise ab Homero proferuntur 649, 43
Compotor quod somno oppressus craterem suum non ebibisset, multari ut solitus 362, 32
Comprehensivae signif. ών ῶνος 675, 53: et ιά ᾶς 555, 42. vise Collectiva.
Conciones duum generum 733, 15
Concipiunt ex aura et calore solari vultures 619, 40
Coniugatio barytonorum prima in quibus ι praesentis mutet in praeteritis 730, 1, 13: tertia, σ ingenerat verbalibus suis 34, 15: quarta, in futuro ut variet 100, 25: Attice ιῶ pro ίσω facit in fut. 483, 20: quinta, penultimam natura vel positione longam postulat 444, 46: in quibus defectiva sit 232, 4: sexta, in ω purum 534, 36
Coniugatio circumflexorum prima, in futuro ut variet 129, 32: secunda, quae per ήσω et quae per άσω efferat in fut. 202, 5: habet pleraque derivata ex nom. 15, 25: tertia ex nom. in ος 164, 22: futurum in quibus per ω, et in quibus per ο efferat 147, 45
Coniugatio verborum in μι quarta unde 289, 55. ad coniugationem verborum in μι quartam pertinet substantivum εἰμί, natum ex sexta barytonorum 307, 51: et 301, 7. vise μι in Gr. Ind.
Coniugationis mutatio fit non in compositis tantum, sed etiam in simplicibus 526, 54. coniugationem duplicem admittunt quaedam verba 129, 46
Coniunctio nulla vel circumflexo vel gravi tono implicatur, sed omnes acuuntur 172, 32
ex Consequenti antecedens tropice 297, 9: 509, 18, 24: 528, 45: 579, 14: 594, 17
Consilia tempus requirunt 266, 15
Continens pro contento positum 813, 47. contentum pro continente 453, 50
Contractio non cadit in omnia 677, 1. in contractione obtinet diphthongus et vocalis longa 468, 3: 475, 8. Contractio duarum dictionum in unam, coronide seu apostropho signatur 763, 9. vise Crasis.
Contracta, integrorum declinationem servant 552, 40: 657, 42: 674, 28: 804, 37. contracta declinatio e contracto nominativo; et contra 489, 16, 20. e contracto nominativo nova flexio 800, 18. contractis utitur communis lingua, non incontractis 21, 7. contrahere dialyses Ionicas solent Attici 386, 30
Contributiones menstruae 369, 38
Convivia, amicitias conciliant 794, 13. in conviviis veterum ex aequo tributae portiones 251, 32. conviviales quaestiones 241, 31, 38. Convivium, Συμπόσιον, Herodiani liber 420, 36
Cordis situs 557, 26. cordis pulsatio seu palpitatio in timore 655, 55
Coriacea vasa 110, 38
Corinthium schema, ομεν pro ωμεν 301, 30. Corinthiaca Thesei 145, 53
Cornicis vivacitas 13, 37. cornix marina, mergus 32, 54
Cornibus boum inter ferendum impacta semina, duritiem indomitam contrahunt 505, 23. corniculum hamo piscatorio annexum 505, 17. cornua olim pro poculis 504, 54. cornu olim pro gutto seu aquali 504, 51: 539, 30, cornua in memor. susp. 504, 10. cornu Oceani 504, 48. cornuti homines in Cypro 738, 53
Cornutus libro περὶ Ἑλληνικῆς θεολογίας 408, 52
Corona ficulnea in triumpho 454, 25. corona Olympiacis ludis oleagina 532, 46. coronis ex fronde oleagina supplicatum Dianae 402, 19. coronata Diana chrysanthemo 330, 35. corona e pennis Sirenum 694, 16. coronae e fasciis et ovulis (aut erulis) contextae 588, 46. coronae philyrae cortice texuntur 795, 5. Corona mortuis vendi solita 379, 54
Cortes Lyciae 813, 55
Corvi albi 127, 32, 45
Corybantes δάκτυλοι unde 246, 20
Corycii montes 117, 42. Corycium antrum 676, 9

Coryciae nymphae 676, 5, 10
Coryphe, Oceani f. 474, 32
Cottus 768, 10
Coturnices nolarum tinnitu exploratae 273, 50
Cotyis Lydi F. 153, 43
Cranei seu Κράνοι 507, 29
Crasis non fit, si ι fit intermedium 537, 5: fit eiecto ι et υ, item si consonans aliqua intercedat 412, 56. in crasi maior abolet minorem 431, 13. crasis duarum dictionum in unam, coronide seu apostropho insignitur 763, 9. vise Contractio.
Crateres vini, hostibus expositi 460, 51. crater pro libertate Iovi consecratus 329, 50
Crates gramm. citatur 111, 21: 145, 54: 175, 34: 194, 22: 271, 8, 21: 370, 43: 579, 1: 594, 47: 634, 8: 779, 9
Crates com. cit. 299, 30. Crates in Μετοικοις 698, 10: Ὀδυσσεῦσιν 367, 24: Pyline 267, 19: Trophonio 270, 6
Cratinus p. citatur 183, 45: 200, 40: 269, 31: 462, 41: 491, 40: 718, 3. Cratinus Dionysalexandro 196, 8: Δραπέται 8, 11: Δραπέτιδες seu Δραπέτισι 132, 14: (ubi vise Not.)
Μαλθακοῖς 482, 22. Cratinus notatur 747, 50
Cratin. in Epitome librorum Basilidis de Homerica dictione 142, 27
Cres, Cretensium iudex 538, 2
Cretae soror 27, 24
Creta olim Telchinia 751, 34: Pelasgis, Achaeis, et Doriensib. habitata 768, 30. Creticum vocabulum 46, 16: 83, 15: 108, 43: 221, 45: 264, 12: 284, 12: 331, 52: 434, 51: 721, 16. Creticus pes 280, 33. Creticus cognomen, et Creta subingata 733, 2
Creusa 217, 26
Cribrorum opercula 539, 10
Crinis summi verticis intactus diis consecrabatur 120, 28. crinium acervus in luctu evulsus ab Iside 552, 17
Critolaus gr. cit. 416, 35
Crobyzorum religio 408, 3
Crocus corycius 551, 46. crocus ortum unde ducat 551, 50: crocodilo formidini est 539, 51
Croesus in pyra usus incantatione 402, 23
Cromna olim Amastris 79, 16
Crux solenni pompa cum preeibus circumfertur 682, 8
Cubicularii 527, 28
Cubitus, ἀγκών 543, 8
Cunarum vice ventilabra usurpata veteribus 562, 46
Cupiditas plus habendi, inducit ad iniuriam 232, 53. cupiditas cupientem trahit 317, 19. cupiditatis sedes in hepate 433, 15
Cura cor urit et edit 509, 18. Curatores publici 361, 57. curatores sacrorum 362, 11
Curetum nomina et in Cariam expeditio 390, 1
Cursus quinquennis 675, 41
Cyclici poetae citati 600, 9
Cyclopis filius 220, 6. Cyclopes olim Κέρκωπες 506, 8
Cymbae, κύμβαι 545, 32, 35
Cyprii reges 117, 33. Cyprium vocabulum 34, 10: 132, 53: 212, 43: 223, 47: 310, 51: 515, 16: 539, 30: 712, 22: 776, 22. Cyprii καλήζω pro καλέω 485, 46. Cypriis carcer κέρκωπος 98, 31
Cypselus Corinth. 199, 26
Cyrenes filius ex Apolline Agreus 13, 21. Cyrenaicum vocab. 84, 43: 190, 67: 213, 6: 227, 51: 626, 56. Cyrenaeus poeta cit. 380, 7: Callimachus.
Cyriani, an Cyrenaei 625, 45
Cyrises fl. 15, 1
Cyzicus occisus 662, 49. Cyzici uxor 518, 1
Cyzici portus 89, 40. Cyziceni notati 187, 24

D

a Daemonibus corripi et agitari ubi coepti homines 276, 43
Damasi filius 177, 54
Danae Acrisione 52, 45
Danaides, Aristophanis fabula 162, 39
Danaus ex Aegypto in Peloponnesum commigravit 681, 16: in filiarum nuptiis ludos et certamina proponit 743, 20
Dardani uxor 143, 56: 191, 45
Darius ubi victus 248, 20
Darii Persae frater 79, 19
Dativus varius eiusdem nominis 605, 26. dativi monosyllabi desinunt tantum in ι ἀνεκφώνητον, ut νῷ, γῇ 203, 3: dilyllabi, a nominativo monosyllabo, acuuntur 567, 49. dativus circumflexus a nominativo barytono 472, 46. Dativi pluralis regula 166, 53: metaplasmus, σι pro σις 245, 48: εσσι fig. 418, 18. Dativis Ionice ac poetice figuratis Homerus magis utitur quam regularibus 166, 39
David propheta cit. 482, 57
Debitis onerati agri, stela insigniebantur 159, 18. debitis onerata praedia et aedificia, tabulis appensis notabantur 652, 28. debita aerario 124, 43. debitorum publicorum quaestores 411, 2
Decima diis e praeda et spoliis data 254, 5
Declinatio nominum, initium non mutat 614, 52. declinatio contracta e contracto nominative, et contra 489, 16, 20. declinatio mutata ex mutatione terminationis 674, 32
Decomposita 131, 42: quid 493, 18: a compositis quid differant 269, 4: triplex genus admittunt 643, 10
Dection in commentario Lycophronis 434, 18
Decuria seu δεκάς, omnium numerorum capax est 253, 48: cur Clavis Orpheo dicta 253, 50
Defectiva quae sint verba 231, 38. defectiva in υω 72, 25. defectiva ultra praeteritum imperfectum non flectuntur 58, 30, 34: 232, 19. defectus causae in verbis et nominibus quae sint 401, 3
Definitio quid 349, 24
Delatoribus posita mulcta 368, 48
Deliaca pugna 359, 11
Deliberandum est diu 266, 15
Deliquium animi, aquae aspersione revocatur 605, 36
Delphi unde dicti Pythii 255, 12, 20. Delphicus tripus 255, 9. Delphicum vocabulum 412, 30
Delphin (seu Delphicus serpens) iaculis ab Apolline confectus 322, 3. delphin navi dux praeit 255, 18. delphini forma opitulatur Apollo 359, 1. delphiniferae naves 255, 25
Delphinii dicast. 358, 56
Delta, Aegypti insula 25, 47
Demetrius ἐν Σικελοῖς sive Σικελικοῖς cit. 335, 17. Demetrius Scepsius cit. 808, 37. Demetrius gramm. cit. 196, 14. Demetrius ὁ πύκτης 266, 5. Demetrius ὁ πύκτης in lib. De Dialecto 592, 53
Demo citatur 768, 1
Democritus citatur 57, 18: 260, 40: 601, 27: 622, 42
Demonicus citatur 233, 13
Demonstratio prima in pronominibus est 314, 54
Demopho Palladium rapit 362, 46
Demopho gr. citatur 283, 42
Demosthenes citatur 54, 8: 167, 43: 228, 50: 240, 25: 241, 2: 349, 42: 355, 2: 362, 23: 365, 5: 369, 56: 518, 25: 577, 49: 653, 1: 662, 34: 699, 25: 744, 18: 782, 35: 788, 57: 789, 47: 793, 14. Demosth. or. pro Corona 448, 57: 463, 44: 734, 1: 778, 36: or. pro Ctesiphonte 190, 29: 418, 43: or. adversus Aeschinem 384, 44: 733, 18: or. adversus Aphobum 734, 53: or. adversus Aristocratem 717, 13: or. adversus Aristogitonem 338, 52: 344, 26: 788, 2: in Apologia ad Lacritum 151, 17: or. contra Midiam 469, 8: 758, 56: or. contra Neaeram 325, 19: or. contra Olympiodorum 355, 9: or. adver. Pantaenetum 717, 9: in παραγραφῇ ad Pantaenetum 359, 51: or. adversus Spudaeum seu Spudiam 716, 52: or. adversus Stephanum 448, 19: 788, 6: or. contra Timocratem 440, 31: or. περὶ ἀτελειῶν 448, 18: or. περὶ τῶν συμμορειῶν 758, 53: in Philippicis 151, 5: 187, 56: 449, 9: 736, 5: Philippica II 620, 47: 699, 33, 46: Philippica IV 469, 4: V Philippica 324, 47: 404, 53: Philippica sexta 254, 26: Philippica VII 734, 24. Philippica septima Crobylo tribuitur a nonnullis 418, 47
Demostheneis Bithynus libro IIII 437, 48
Dentium ratione ut differant animalia 493, 3. dentium collisio in pavore 541, 52. dentes aetatis indices 3, 55: 236, 50. dentes circa XX annum nascentes 742, 36
dentes candidi fiunt lentisco saepius mansa 740, 48
Depilari et glabrari solitae mulieres 528, 3
Dercetó Amazon 493, 42
Dercyllas Dorico idiomate usus 391, 20
Deriadis adversus Bacchum dices 199, 41
Derivata sequuntur primitiva 568, 11: spiritum primitivi nonnumquam mutant 471, 48: primitivi quantitatem aliquando minuunt 122, 42, 54: quandoque primitivi longam natura vertunt in longam positione 471, 36: interdum eiusdem signif. cum primitivis suis 32, 17. derivatum significatione primitivum excedens 658, 29. derivatum e duobus simplicibus divisis 587, 2: 606, 36: 719, 4. derivatio ab etymologia quid differat 275, 39
Desiderativa in σιω 485, 16
Deucalio Promethei F. 563, 8: aram Iovi post diluvii remissionem excitat 176, 32: ex oraculi responso Dodonae condit 293, 4. Deucalionis arca ubi appulerit 654, 6
Deo repugnans, longaevus non est 266, 24
Dexameni bubile 209, 44
Dexippus Chronicorum libro XII 353, 5
Dia Pirithoi mater 668, 17
Dia, nunc Trallis 389, 55
Diaconorum et presbyterorum collegium, πλῆθος 519, 16
Diaeresis seu Dialysis diphthongi 168, 58. diaeresis nota seu περιστιγμὴ quando adhibeatur 169, 57. diaeresis Ionica ἑων pro ὢν 227, 5. diaeresis cadit etiam in articulos 614, 59: accentum quandoque mutat 624, 45
de Dialecto liber Aristocles 545, 8. de Dialecto liber

Demetrii Pyctae seu Pugilis 592, 53
Dialysis Ionica, ει pro ου 331, 9. sic ἀνάσχεο seu ἀνάσχου 99, 50. dialysis genitivorum in ου, tempus anceps non capit 334, 41. dialysis in rectos non cadit 16, 17
Diana venatrix 331, 54: 501, 34. Diana Hecate 319, 41. Diana quo supplicationis genere placata 402, 19: paeane invocata 657, 6: eadem quae Luna 150, 13: 657, 8. Dianae ortus Herculis praeconio nunciatus 511, 56. Dianae fanum 825, 1: festum mense θαργηλιῶνι 443, 20
Dias Lycaonis F. 288, 35
Dictaeum antrum 465, 27
Dictami vis 108, 38
Dicteriis ceu iaculis icere 463, 27: 568, 41
Didymus gramm. citatur 137, 1: 145, 42: 146, 39: 148, 12: 179, 13: 195, 49: 208, 16: 224, 14: 230, 4: 247, 56: 329, 47: 345, 3: 357, 56: 372, 29: 429, 43: 452, 30: 489, 5: 492, 52: 645, 2: 668, 23: 741, 27, 42: 755, 40: 788, 4. Didymus comment. in Odyss. ξ 664, 50: 720, 25: Symposiacῶν libro III 718, 35: libro de Lyricis poetis 690, 35: 777, 9
Dies, Noctis f. 429, 26. Diei filius Brotus seu Mortalis 215, 37. dies nefasti 131, 13. dies ultimus anni 655, 48. diei duodecima pars, hora 823, 9
Dii populares 221, 4: et 220, 52. dii cum mulieribus mortalibus congressi, herorum genus procrearunt 437, 39: dii epithetis unde sumptis ornari ab Homero solent 546, 30: 547, 4, 8. Deorum potus nectar 600, 12. Deorum simulacra Scythis sub terra sunt 823, 31
Diluvii monumenta in Boeotia 303, 11. diluvio exstincti, solenni festo lugeri soliti 774, 57
Dimidii note 744, 34
Diminutiva virginibus et foeminis, comicis item usitata 780, 40. diminutiva pleraque meretricum nomina 782, 44. vise ὑποκορίζεσθαι.
Dinarchus citatur 788, 57. Dinarchus or. κατὰ Λυκούργου, εὐθύνων 469, 11
Dinomenes Rhodius 225, 1
Dio citatur 494, 24. Dio in Romana historia 382, 4: Romanae historiae libro XV 316, 11: lib. XVI 316, 16: lib. XVII 316, 6: Ῥωμαϊκῶν λόγῳ ιε' 418, 5
Diodorus histor. citatur 280, 19: 427, 21
Diogenes gramm. cit. 95, 42: 99, 13: 101, 2: 108, 24: 110, 32: 111, 5, 50: 112, 27: 122, 29: 123, 12: 134, 1: 143, 4: 195, 45, 51: 214, 38: 219, 39: 244, 22: 248, 1, 24: 255, 8: 267, 9: 272, 34: 296, 42. Diogenis Lexicon 55, 36: 252, 53: 286, 56
Diogenianus gramm. citatur 104, 39: 162, 42: 216, 29. Diogenianus Chronicis 34, 5
Diomedis uxor 27, 52
Dione eadem Tellus 280, 46
Dionysalexander, Cratini fabula 196, 8
ex Dionysiacῶν libro IX citatus locus 280, 10
Dionysius Siculus ob Olympicam victoriam condit Adriam 18, 54
s. Dionysius citatur 828, 42. in s. Dionysii libr. De divinis nominibus Scholia 147, 1
Dionysius gr. citatur 534, 53: 344, 11: 514, 15, 34
Dionysius Ascalaphus gr. unde Ascalaphi cognomen adeptus 278, 1
Dionysius Atheniensis in Κτήσεσι 689, 16: rectius Κτίσεσι Suid. in Τελμισσεῖς.
Dionysius ὁ περιηγητής citatur 86, 53: 205, 38: 622, 1: 659, 51: 706, 37, 45: 708, 53: 751, 48: 820, 39. Dionysius in Periegesi 70, 53: 427, 20
Dionysius Sidius primus specie ἰδίος usus 783, 20
Dionysius Thrax gr. 277, 52: citatur 308, 18: 365, 23: 747, 20
Dioscuri ἄνακτες unde dicti 160, 16
Diotimus citatur 207, 40
Diphilus citatur 744, 47. Diphilus Παλλακῇ 206, 16. Diphili comici Ἀλείπτρια 61, 10
Disiunctivae coniunctionis species 415, 22, 49
Dithyrambo victor, bove donabatur 747, 49. Dithyramborum libri a Pindaro conscripti 460, 38
Divinorum cognitione qua aetate homines imbui voluerit Chrysippus 751, 16. Divinorum libri Enomide auctore 445, 8
Divitiae, Cerere prognatae 677, 17
Diyllus: vise Thyillus.
Dodona op. 292, 4. Dodonaeus fons 98, 22
Doliche insula 389, 2
Dolorifica, a frigidis denominata 731, 18, 31
Domus veteribus erant arborum cavernae 256, 2. in domicilio subterraneo abdit se Zamolxis 407, 53
Dores et Aeoles pro eodem 40, 52, 54. Dores aspirationem pro σ usurpant in medio 391, 13: ancipitem producunt 477, 17: α pro ε usurpant, ut τάμνω, τράπω, φάρω 114, 20. sic 33, 55: 356, 9: 732, 30: (seu ε in α vertunt, ut ἄτερος, τρέχω 443, 28.) α pro η ponunt 12, 42: 79, 30: itemque ᾖχι pro ᾖχι 417, 3: α pro ου in gen. ab ας 11, 11: ει pro η 793, 40: η pro ει, ut et Aeoles 487, 5: 508, 54: 668, 20: 792, 14: η pro ει in nom. et pron. 321, 35: η pro ει quibus in praeterito 419, 40: sic ἧσμαι pro εἷσμαι 483, 50: λῇς et λῇ pro θέλεις θέλει 564, 23: rursum η pro α in verbis sec. coniug. 352, 6: 756, 22, 24: ι pleonastice inserunt in verbis pariter ου nomin. 289, 16: σύρξ pro σάρξ, ut et Aeoles 708, 33: ω pro ου 596, 26: 598, 54: 708, 38: 815, 36: seu ου in ω vertunt 14, 19: et contra ω vertunt in ου 450, 24: ω pro αυ 625, 37: αι pro ει 356, 8. sic φθαίρω pro φθείρω 269, 51: ει pro η 583, 4: ευ pro ου et ω 51, 44: 469, 30: ευ pro ω seu ου in pron. 334, 50: ευ pro ου etiam in verbis 682, 30: β praescribunt dictionibus a vocali incipientibus 426, 14: δ pro γ usurpant 60, 8: δ pro ζ, ut δυγός pro ζυγός 316, 57: 411, 56: δ pro ζ, et contra 22, 47: ζ dissolvunt in σδ 411, 57: ζ pro σσ 573, 25: μ pro β 587, 21: ν pleonastice addunt 632, 22: τ pro σ 685, 27: seu σ in τ vertunt 300, 48: χ addunt initio 805, 20
Dores α pro ου in genitivis ab ας 11, 11: 35, 37: 154, 5: seu ας α flectunt 552, 53: έων pro ῶν in gen. plur. 507, 14: 577, 44: rectius άων pro ῶν 40, 52. iidem νᾶς pro ναῦς 605, 25: ος pro ας in δέρος κῶος 257, 9: τοί pro ἰο et οἱ 749, 29: itemque ταί pro αἱ 749, 23. τά pro τινά 167, 37: pronomina primae ac secundae personae ut efferant 314, 37: 315, 17: ἄμμε pro ἡμεῖς, ut et Aeoles 84, 13: ἀμέτερος et ἀμός pro ἡμέτερος 84, 48: ἀμός pro τὶς 95, 12: ἡμίν pro ἡμῖν 54, 20: ι corripiunt in pronom. ἡμῖν et ὑμῖν 432, 29: τεόν pro σόν 752, 11: κῆνος et τῆνος pro ἐκεῖνος 321, 30
Dores πτω modo in ζω, modo in σσω vertunt 124, 22: σσω in ζω 104, 13: δνῶ pro ζω 466, 29: ῆς et ῇ pro ᾶς et ᾷ 410, 39: 413, 10. sic βοῆς et γελῆς pro ᾶς 201, 52, 55: ζῆς ζῇ cum ι efferunt 410, 47: ξω pro σω in fut. 100, 52: quodlibet futurum indicativum circumflectunt 548, 30: imperativa ut efferant 478, 13: ἐν pro εἶν in infin. 249, 29: ἐμεν pro ειν in infin. 190, 46: ἐμεναι pro εἶναι, et ὀμεναι pro οὖναι 282, 49: ἄμεν pro ἄναι, et ἐμεν pro ἐναι 224, 53: εν pro ησαν in tertia plur. aor. pass. ut et Aeoles 418, 25: 532, 30: εἶται pro εται in primo futuro medio 381, 27, 30: e praeterito medio praesens fingunt 100, 19
Doricum vocab. 461, 1: 522, 55: 539, 18: 649, 57: 671, 30: 703, 37: 726, 55: sic Doricum ἀφύσσω 180, 7: τουτάκι pro τότε 172, 7. Dorico idiomate utuntur Argivi, Lacones, Oropii, Eretrienses, Pamphyli 391, 15. Doricarum puellarum habitus 293, 42
Dorillus tragoedus 283, 47
Dormientibus incumbens daemon 434, 7
Dorotheus gramm. citatur 87, 49
Dorus Arcas 404, 11
Dos pauperibus per propinquos collata 451, 55: dos sponsae praelata solenni pompa 354, 10: dos uxori debita, e bonis mariti confiscatis eximebatur 340, 44
Drachmae centum, mnan unam efficiunt 287, 24
Draconis custodiae a Pallade praefectae Cecropis filiae 287, 15. dracones militares 711, 16. Draconis leges, θεσμός 448, 13
Drilo fl. 207, 17
Dryopes ab Hercule in alias sedes tralati 154, 7: 288, 32. Dryopes citati 196, 26. an Druidae?
Dualis numerus unde dictus 289, 48. dualia tres finales litteras habent, α ε ω 289, 33. in duali genitivo et dativo dialysin facere solet Homerus 610, 11. dualia pro pluralibus Attice 270, 55: 280, 28
Duello finitum bellum 535, 44. duellum fallax 119, 5
Dulcedo ex amaro 654, 26
Duo, proprie numerus non est 766, 46: 767, 10
Duplicatio ejusdem consonantis in deriv. 605, 16. duplicatio seu reduplicatio etiam in participio aoristi 11, 86, 45. duplicatio initialis syllabae, etiam in nominibus 86, 13, 23, 46
Duris citatur 469, 46: 513, 27. Duris Samius libro περὶ νόμων 460, 49
Dyillus: vise Thyillus.
Dymas Phryx 319, 56

E

Ecademus: vise Acad.
Echelus heros 340, 54
Echemiae filia 507, 55

Echinus heros 404, 51. Echinus vates 405, 8
Echonis et Panis filia 463, 23
Ecthlipsis non fit nisi vocali sequente 93, 29
Eetionis uxor 199, 26
Elaphenoris colonia 76, 54
Elati filius Caeneus 497, 47
Electra Electryo 425, 26. Electra Cadmi filia 425, 27
Elegia ex heroo et pentametro 327, 48. eleges cecinit primus Theocles Naxius 327, 8
Elei Bacchum pro Sole habent 277, 46. Elei magistratus 331, 20
Elementorum omnium homini proximum Terra 309, 6
Elessar, Dido 272, 52
Eleus et Elei 426, 28
Eleusinii bellum cum Athen. gerunt 202, 51
Eliae ad rhamnum secessio allegorica 702, 2
Eliditur ab Homero aeque ε duale ac plurale α 664, 8
Elis nomen unde sortita 426, 20
Elissa, Dido 272, 52
Ellychnii vice quae 796, 28
Elymus 333, 31
Eminentiores Athenis ut depressi 349, 21
Empedocles citatur 34, 19: 426, 57
Emporii curatores 362, 2
Emptionis nomine datum tributum 368, 30. emptores primi εὐαρχοι unde nominati 388, 44
Enceladus gigas 310, 36
Enclitica cum πάθει coniuncta 498, 17: tonum suum in praecedentem dictionem reiiciunt 638, 3. enclitica plura si concurrant, praecedentium accentum erigunt 658, 16. enclitica duas syllabas non excedunt 791, 43. enclitice legi quando soleat ἔθεν 123, 9
Endymionis pater 25, 38: filia 426, 29
Enomides † in libris Divinorum 445, 8
Epaphroditus citatur 137, 53: 149, 3: 152, 52: 155, 43: 186, 11: 191, 38: 260, 35: 262, 42: 489, 8: 502, 39. Epaphroditus commentario in Iliad. ϑ 221, 31: commentario in Odysseam 117, 25: 507, 32
Epectases poeticae in dat. plur. 166, 40. vise Gr. Ind.
Epeus et Epei 426, 29
Ephebi nomina dabant 220, 53: ad militiam quomodo adhibiti 752, 56. epheborum moderatores 742, 39. in ephebiia laurus 532, 2
Ephesius, caupo 252, 27
Ephesium vocab. 175, 14: 383, 30
Epicharmus cit. 77, 5: 191, 8: 192, 53: 195, 29: 197, 56, 54: 199, 51: 255, 3: 311, 9: 393, 4: 420, 47: 525, 7: 589, 43: 732, 24. Epicharmus in Ἀρπαγαῖς 662, 13: in Atalante 630, 50: in Persis 155, 39: in Prometheo 725, 26
Epici ὁμοῖιος pro ὅμοιος 624, 26
Epidamnus op. 291, 24
Epigramma sepulcri 379, 16: 708, 7. epigramma Antipatri Thessalonic. 487, 53. epigrammata τῶν πρώτων 147, 42
Epirus olim Aesa 39, 19
Epithalamium Eratosthenis 170, 48
Epitheta deorum unde ab Homero desumpta 546, 30: 547, 4, 8: a locis desumpta, rara apud Homerum, et plerumque ex aliena persona 547, 25: nova a recentioribus usurpata 547, 24
Epulationes in deorum honorem institutae 401, 32. epulum funebre 699, 43. epulabantur sedentes 453, 16
Epytides praeco 511, 47
Equus ubi primum exstiterit, et quomodo 473, 42. equi specie cum Dia coit Iupiter 668, 16. equi nolarum tinnitu explorari soliti 267, 30: 273, 50. equi Dioscurorum 544, 56. equis vetulis inuri nota quae solita 771, 16. equis Thessalicis bovinum caput inustum 207, 54: item K seu Ϛ 208, 1, et Suid. ex Aristoph. schol. equi marini, naves 274, 8. Equa nutrice usus Hippothoon 473, 47. equae furore percitae 685, 42
Equimulgi pop. 232, 46, 51
Eratosthenes cit. 286, 35. Eratosthenes in Epithalamio 170, 48: in Mercurio 472, 36 Eratosthenes gramm. cit. 416, 31: 529, 40: 547, 50: 573, 31: 682, 55: reprehenditur 547, 1. Eratosthenes medicus cit. 198, 19
Erechtheus Athen. rex 202, 47: occidit Phorbantem 798 26: de caesis quae statuerit 354, 35. Erechthei mater Procne † 507, 27
Erapha seu Eripha Bacchi nutrix 372, 1, 5
Eretrienses Dorico idiomate usi 391, 17
Ereuthalio interfectus 496, 1
Ergaphius fons 135, 35
Ergiscus Nept. f. 369, 54
Erichthonius Troianus 191, 46
Eridanus 427, 16
Erigone Aegisthi et Clytaemnestrae filia 42, 4. Erigonae duae 62, 5
Erineos, op. 373, 56
Eripha Bacchi nutr. 372, 5
Erisichthonis pater 766, 39
Errenius Philo 227, 52: et St. Byz. duobus in locis. Suidae Erennius, aliis Herennius Ph.
Erse Cecropis f. 149, 16
Erythrus rex 379, 7
Eryx, Veneris f. 378, 44
Esau, Idumaei 465, 44
Eschatiotis Nept. f. 384, 34
Etymologia quid a derivatione differat 275, 39: non convertitur ut Proprium et Definitio 108, 33: non captanda in propriis nom. 66, 20: in peregrinis locum non habet 828, 3. etymologias expresserunt etiam tragici et comici 92, 25
Etymologici huius auctor de se quae trad. 417, 10: Christianus fuit 263, 17
Etymologicum alterum citatur 670, 30: 713, 5: 780, 34: 788, 7: 802, 42: 814, 22: 816, 23. vise Not. ad 54, 18. Demetrius ὁ Ἰξίων ἐν πρώτῳ ἐτυμολογουμένων citatur ab Athenaeo lib. 3.
f. Euangelia citantur 439, 32
Euarchus fl. 388, 45
Euboea, Iunonis nutrix 388, 56. Euboea op. 76, 55
Eubulus citatur 235, 46: 451, 29: 761, 37. Eubulus novae comoediae poeta 451, 29
Eucrates taxatur 731, 65
Eudaemon gramm. cit. 158, 14: 449, 23. Eudaemon in Orthographia 457, 12
Eudamolius 33, 36
Eudoxus historiarum libro ix 18, 57
Euemerus Messenius citatur 215, 36
Eulogii Scholastici Quaestiones et Responsiones 638, 33. eiusdem δύσκλιτα ῥήματα 809, 35
Eumolpus et Eumolpidae 393, 28. Eumolpus Neptuni filius, bellum cum Athen. gerit 202, 46: 584, 33. ex Eumolpidis lectus unus ad curanda cum Rege sacra 362, 12
Euneus, Iasonis f. 393, 55
Eunomius haereticus citatur 418, 7
Euphoniae causa transpositio facta in peregrino vocabulo 610, 56. euphoniae gratia neglectum augmentum in quibusdam 617, 48
Euphronio citatur 109, 31. nescio an Euphorio.
Euphorio citatur 50, 43: 135, 27: 162, 5: 181, 30: 194, 22: 203, 11: 223, 15: 228, 20: 247, 51: 388, 47: 389, 24: 396, 30: 401, 39: 414, 19: 472, 44: 480, 16: 493, 49: 536, 57: 564, 45: 687, 32: 703, 10: 708, 51
Euphorus in Europa, citatur 567, 53: forsan Ephorus.
Euphronius gramm. citatur 340, 4
Eupolis com. citatur 9, 53: 18, 10: 200, 53: 228, 52: 257, 14: 310, 21: 399, 17: 411, 33: 420, 14: 422, 43: 486, 47: 529, 8: 673, 22: 706, 30: 718, 4: 726, 54: 745, 23. Eupolis in Αἰξί 743, 57: Autolyco 795, 32: Chrysogenia 132, 12: Δημότας 174, 51
Euripi mutationes 395, 29
Euripides e quo Atticae demo natus 795, 40: matrem habuit olerum venditricem 270, 51: citatur 1, 38: 45, 31: 50, 25: 52, 46: 70, 3: 72, 3: 92, 24: 112, 26: 127, 15: 135, 12: 145, 26: 186, 28: 190, 7, 23: 220, 21: 229, 57: 272, 1: 275, 14: 279, 21: 292, 13: 328, 26: 355, 14: 382, 36: 388, 32: 393, 18: 411, 13: 426, 6: 433, 57: 477, 14: 529, 25: 555, 56: 557, 53: 564, 22: 576, 30: 659, 16: 737, 17: 750, 43: 759, 13: 764, 52. Euripides Ἀλόπῃ seu Ἀλόπη 420, 17: Cressis 796, 10: Erechtheo 153, 32: Hecuba 438, 57: 702, 48: in Helenes repetitione 430, 15: in Hercule 384, 13: Hippolyto 427, 50: Iphigenia 410, 42: Licymnia seu Licymnio 789, 53: Medea 59, 28: 68, 39: 769, 51: 790, 48: Meleagro 803, 45: Oreste 120, 49: 685, 40: Phoenissis 274, 20: 285, 27: 527, 47: 626, 57: Phrixo 410, 44: 714, 20: Rheso 439, 3: Sisypho 808, 5: Troibus 659, 23
Europa Cretensis 343, 54: Europa Asterioni nupta 588, 24. Europa olim Hellotia 332, 40
Eurotas cur Βώμαξ dictus 218, 19
Eurymedontis urbs 687, 35
Eurypyle heroina 426, 26
Eurystheus praecox 428, 17
Eurytus 57, 32
Exadius centaur. 209, 41
Excoriationis initium a coelo 262, 54
Exemplarium discrepantia notata 197, 51: 823, 46. vise ἀντίγραφα.
Expiari piaculares ut soliti 513, 43
Explosio acroamatum clogmo facta 322, 55
Expositi in ollis infantes 525, 39, 45
Exsectii vise Castrati.
in Exsequiis caesorum fieri quae solita 354, 51
Exsilium decenne 349, 53
Exspirationis subitae causa 482, 12.
Extispices 457, 43

F

Faba, ἔτνος usurpatum etiam ab idiotis et rusticis 387, 1. fabae olim pro calculis 271, 51. fabis lata suffragia, et fraus in eis f. 325, 17
Fabulae dramaticae in tabulis digestae 672, 25
Faces in nuptiis praeferri solitae 244, 40: 554, 6. cum &c-

cibus decursiones Athenis tres 504, 17. faces titionis in modum e ligno singulari 570, 10
Facies luto illita, pro contumelia 669, 48
Factitium vocabulum 705, 22. vise ὀνοματοποιΐα.
Falx Saturni, et Falx Cereri a Vulcano data 287, 31, 56
Falconella 19, 52
Farina vino et oleo subacta 774, 39
Fascia, ταινία 749, 41
Fatum paganorum 500, 31. fatum inevitabile 662, 27
Favorinus libro περὶ παντοδαποῦς ὕλης 711, 48
Fel quid praestet corpori 813, 23: in capite est piscibus quibusdam 511, 54: non congelascit 795, 50
Ferrum natura nigrum, usu et igni candescit 680, 34: apud Scythas provenit 805, 23: χαλκοῦ nomine cur passim appelletur 806, 26. Ferrum trahens lapis 573, 8
Festum opificum 805, 44. festum lugubre 774, 56. festis publicis publice lucar civibus e publico erogatum 449, 9. festis diebus allia cur esitata 769, 2
Fibula, πόρπη 665, 32. fibulae olim circa pectus; post in humero 540, 24
Ficus arbor sacra 418, 52: 469, 16. ficus caprifici ope indigent 108, 12: in πλυντηρίων pompa circumlatae 418, 49: super crate siccatae 449, 26: in quotidiano usu Athenis 735, 41. ficus seu cariose pro carnibus olim datae 479, 15: exportari olim Athenis vetitae 733, 51: Atticae, praestantiss. 733, 42
Ficulnis frondibus triumphus actus olim 454, 17
ficulna adminicula 733, 13
pro Fidib. seu nervis musicis fila olim e lino adhibita 188, 9, 20
Fimbriae vestimentis olim ex ovinis pellib. 820, 10
Finibus et publicis et privatis sui finitores 632, 30. in finibus comitia populorum confinium 13, 10. finium perceptio frustra quaeritur antequam initiis sis imbutus 196, 44
Fiscus, δημόσιον ταμιεῖον 795, 24
Fistula e simplici arundine 480, 1
Flaccus a Campanis accusatus 316, 12
Flagellum e funiculis tortum 799, 13
Flores Iunonis 409, 33
Fluvii cur ἀχόμαροι ab Homero dicantur 49, 57. fluviorum Graecor. princeps Achelous 181, 12
ad Focum et Lares confugiebant servi domestici 316, 52
ETYMOLOGICON.
Foeminini regula est genitivus masculini 193, 30
Foetus in utero nutrimentum et spiritum attrahit per umbilicum 625, 22. foetus foeminei sexus citius in utero movetur quam masculeus 457, 23
Folia spinosa cedro 515, 50. folia pro calculis in ferendis suffragiis 325, 13. foliatae frondes in victores coniectae olim 532, 46
Fons meridie mediaque nocte interquiescens 98, 22. fons vini appetitum exstinguens 619, 51
Fores cancellatae seu reticulatae 513, 4. foribus praefixi rami laurei 112, 14: 531, 53. iannis apponi solitus Mercurius 730, 46
Formatio propria seu peculiaris 9, 38
Formis diversis apparens spectrum 336, 59
Formicae in homines versae 597, 5
Fretum septenas motus mutationes, easque ventis contrarias, habens 395, 29
Frigus sereno caelo maius 33, 42. Frigidi, metaphor. 453, 45
Frondes in victores coniici solitae 532, 46
Frumenti acervis imponi solitum eryngium 437, 43. frumentarii fori curatores 362, 4
Fucus in apum genere 524, 42. fucus et cerussa, faciei pigmenta 406, 24: et 212, 46
Fuga velata 363, 6
Fulminata, Fulminatori Iovi sacra 341, 10
Funebres laudationes 327, 4: 454, 51: 457, 39. funerale epulum 699, 45
Fur versutissimus 21, 28
Furnus, ἰπνεύς 677, 53
Fustibus olim occisi hostes 124, 59: item sontes 771, 46
Futurum barytonum non admittit characteristicam ω 192, 42: ante ω vel actu vel potestate habere vult σ 548, 20: quod ante ω non habet σ vel actu vel potestate, circumflecti vult 548, 27. ideoque futurum quintae coniugationis circumflectitur, ibid. 26. futurum circumflexum corripi vult penultima 548, 28. futurum Atticum ιῶ pro ισω 483, 21: contractum, ῶ ex άσω 536, 38, 41. futurum quodlibet Dorice circumflectitur in modo indicativo 548, 30
Futurum secundum et Aorist. secundum, Ion. έειν pro εῖν 465, 49. futurum secundum medium εμαι pro οῦμαι 786, 25
Futurum paulo post cur excogitatum 548, 51. Futurum, et Paulo post futurum, ut different 507, 49. Futurum saepe in praesens transit 253, 15: 290, 7: 304, 42: 318, 10: 472, 14: 478, 54: 709, 1. Futurum in praesens translatum poetice, ultra imperfectum non flectitur 619, 3: 687, 57
e Futuro formata verbalia 464, 25. e futuro composita ω in ι vertunt 438, 25: item in ο 46, 27

G

Galates, Galateae filius, Galatiae conditor 220, 6. Galatae unde Γαιζῆται dicti 223, 13
Galéa, triremis 502, 44
Gallus fl. et Galli matris Deûm 220, 25. Galli deae Phrygiae, ipsi se castrabant 185, 22. Galli milites in Galatia collocati 220, 7
Gallinaceorum barba 486, 45
Gargaphius fons 135, 34
Gargarus, Iovis f. 221, 30
Gaza, op. Syriae 58, 20
Genitivi perittosyllabi penultima nominativi ultimam quantitate non excedit 632, 11. Genitivi disyllabi a nomin. monosyllabis contractionem non admittunt 203, 50. Genitivus in ος hyperdisyllabus acutum non admittit 639, 23. Genitivi syncopati ultimam acuunt 107, 46
Genitivus pluralis disyllabus flexionis perittosyllabae ultimam circumflectit 639, 28. genitivum pluralem quae monosyllaba perittosyllabe flexa barytonum faciant 709, 55
e Genitivo in nominativum translata nomina 96, 40. seu genitivus in nominativum transiens 213, 19: 242, 26: 268, 11: 279, 1: 490, 20: 505, 2: 514, 42: 718, 23: 770, 34: 773, 33: 768, 49: 775, 25. genitivus in nominativum transiens mutato accentu 752, 14: mutata declinationis forma 553, 13: mutato accentu et declinatione 553, 14: 602, 24: mutato genere pariter et declinatione 597, 21
Gentes pleraeque a ducibus suis denominatae 238, 63
Gentilia derivata cur e solo genitivo plurali fiant 68, 8: quot modis sumantur 180, 22. Gentilitii dii, et Gentilitia sacra 226, 17
Genus pro specie 284, 4. Generalia specialibus praemittuntur ab Homero 543, 56. Genere triplicia nomina 21, 50. Genus triplex sub una terminatione in pronom. μιν 588, 13. genus triplex in uno eodemque subst. 630, 46. generis metaplasmus; nempe neutra pluralia pro masculinis et foemininis 502, 23
Geometria ut inventa per Aegyptios 44, 1
Georg. Choeroboscus 90, 20: ἐν τῷ ῥηματικῷ 454, 46. vise Choeroboscus.
Gergaphus Nept. F. 135, 33
Getae in Thracia ut a Zamolxide instituti 407, 50
Gigas fl. 231, 28
in Glandibus colligendis rixae 288, 54. glandes tostae pro pane priscis mortalibus 539, 22. glandium nuclei, esui; cortices, igni faciendo 791, 23. glandibus balnea succendi solita 186, 9
Glaucus Bellerophontis F. 685, 42. Glaucus Sisyphi F. 54, 49. Glaucus Anthedonius piscator 685, 44
Glutinum unde 323, 23: 525, 53: 526, 23
Gorgonis caput Perseo descriptum a Minerva 261, 10: in vasculo quodam gestatum a Perseo 513, 3. Gorgonis facie praetenta, in lapides vertit Perseus hostes suos 470, 50. Gorgonis aspectu in lapidem versus Adas 164, 24
Gorgopis, Neptuni f. 584, 38
Gortynium vocab. 315, 28
Gotthi pop. 238, 51
Gradatim in disciplinis progressus fiunt 196, 40
Graea op. 228, 57
Graeci an vagabundi errarint 649, 31. Graeciae publicum aerarium 331, 41
Grammatici exacti cit. 787, 26
Gravis et acuta in acutam transeunt per syncopen 501, 9: 686, 17. gravis transit in acutum, non in circumflexum 388, 18
Greges animalium omnes foeminino genere ab Ionibus efferuntur 473, 34
Gutti seu Aqualis vice olim cornu 504, 31: 539, 31
Gyges terrigena 768, 11. Gyges tyrannus 771, 55
Gyttonii pop. 795, 55
Gypsea imago 718, 8

H

ab Haedis nutritus Bacchus 502, 57
Haemon, propr. v. 35, 26
Halirhothii securis 743, 47: caedes 139, 15: 590, 46
Hamo piscatorio annexum corniculum 505, 17
Harmateus poeta 145, 34
Harmatii commentarius cit. 782, 8
Harmonia 425, 28
Harmoniae species ab Apolline in suas classes digestae 295, 53
Harpina, equa 27, 12
Hasta in funere ac sepulcro caesorum 354, 30. hastae cur vibrari ante missionem solitae 513, 9. hastilibus apta fraxinus 393, 26

Hebdomadis magnae canon citatur 259, 38
Hebe pocula diis ministrat; allegorice 600, 15
Hecate ἀνταία 111, 49: δασπλῆτις 249, 12. Hecate Persei filia 515, 12. Hecates filia e Iove 214, 26: spectrum 336, 43
Hecataeus cit. 223, 33: 596, 35
Hecubae commentarius 293, 46
Hederacea pocula 515, 33
Hedonus fl. 404, 8
Hedylus in Callimachi ἐπιγραφήν 72, 15
Hegesippus Crobylus 418, 46
Hegesippus histor. citatur 136, 33
Helenae filia ex Theseo 480, 18
Helenus vates 210, 22
Heliadum lacrymae 425, 19: 427, 14, 17
Hellanicus cit. 370, 42. Hellanicus ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νόμοις 407, 48: Historiarum libro primo 139, 18
Helles interitus 331, 45
Helos opp. 300, 9
Heneti pop. 340, 22
Hepar victimae inspectari solitum 487, 23
Hephaestia op. 279, 5
Heraclea Rhiani poema 153, 6
Heracleo commentario in Iliadem Hom. 702, 9. Heracleo ἐνοδίοις 421, 52
Heracleotarum colonia 486, 41
Heracleum promunt. 566, 29
Heraclides gr. cit. 211, 44: 344, 42: 641, 13: 742, 49: 825, 9. Heraclides ἐν τῷ περὶ τοῦ δεῖ καὶ χρή 284, 53. Heraclides Persicorum libro II, 247, 50. Heraclides Ponticus cit. 513, 44. Heraclides Soranus citatur 563, 50. Heraclides Terinaeus 752, 32
Heraclitus tenebrosus 198, 25: citatur 198, 25. Heraclitus gr. cit. 719, 31
Herbarius medicus 678, 23
Hercules purgavit etiam Euxinum Pontum 394, 41: ἀχερωΐδα secum ex inferis asportat 180, 50: fortitudinem unde consecutus 75, 35: Dianae ortum Ephesiis suo praeconio nunciat 511, 55: a Lycophrone quibus epithetis descriptus 726, 25. Hercules Chaldaeis stella Martis 697, 53. Herculis pater Didmos 102, 44. Herculis filius ex Sterope Atlantide 502, 50
Hercules seu Heraclides ἐν τῷ περὶ τοῦ χρὴ καὶ δεῖ 284, 53
Herculeus lapis 573, 14
Herennius Philo lib. περὶ χρηστομαθίας 227, 52
Hermapias gr. cit. † 648, 33
Hermionensium vocabulum 195, 52
Hermippus gr. cit. 288, 8: 416, 34. Hermippus libro de Viris doctrinae gloria illustribus 118, 14. Hermippus ἐν Ἀθηνᾶς γονοῖς 146, 26
Hermo fictor 376, 47
Herodianus gramm. citatus 1, 39: 9, 1: 18, 42: 43, 40: 46, 5: 48, 42: 52, 20: 60, 42: 63, 23: 66, 37: 78, 22: 95, 49: 99, 13: 106, 24: 108, 11: 116, 52: 119, 37: 121, 12: 122, 52: 133: 35: 134, 19, 56: 140, 29: 144, 24: 148, 12: 151, 49: 157, 47: 167, 30: 175, 31: 184, 29: 188, 10: 195, 50: 197, 50, 56: 206, 34: 210, 44: 218, 29: 224, 51: 227, 8: 229, 56: 236, 4: 238, 25: 239, 13: 241, 33: 247, 4: 250, 11: 253, 27: 256, 30: 261, 3: 272, 17: 274, 38, 53: 279, 59: 280, 6: 281, 40: 308, 34: 316, 20, 30, 47: 320, 26: 344, 5: 370, 38: 372, 37: 381, 29: 398, 7, 44: 415, 44: 424, 33: 449, 32: 464, 35: 472, 13: 478, 14: 483, 39: 500, 41: 501, 26: 502, 4: 506, 31: 508, 25: 519, 5: 520, 16: 521, 33: 523, 5: 537, 1, 30: 538, 53: 539, 3, 11: 566, 35: 570, 42: 571, 53: 573, 4: 582, 43: 596, 55: 614, 35: 616, 57: 618, 17: 630, 36: 635, 38: 639, 42: 641, 2: 644, 32: 645, 11, 32: 646, 20: 654, 3, 48: 660, 12: 662, 14: 666, 36: 674, 48: 678, 41: 684, 56: 689, 4: 692, 35: 703, 15: 719, 31: 725, 7: 736, 30: 741, 45: 743, 49: 746, 25: 748, 49: 749, 9: 758, 48: 761, 34: 767, 20: 773, 20, 28: 774, 26: 781, 46: 784, 36: 792, 35: 800, 47: 805, 47: 807, 15: 817, 41: 818, 46: 819, 46. Herodianus ἐν τῷ καθόλου 80, 39: 139, 29: 146, 23: 206, 57: 676, 9: ἐν τῷ καθόλου 629, 10: in Monobiblo 491, 35: εἰς τὰ ζητούμενα τῶν μερῶν τοῦ λόγου 794, 37: ἐν τοῖς Ἐπιμερισμοῖς 779, 27: et 101, 34: in magnis Ἐπιμερισμοῖς 3, 1: ἐν τῷ ὀνοματικῷ 779, 30: περὶ παθητικῶν 56, 27: εἰς τὸ ἀνεκφώνητον 292, 57: ἐν τῷ περὶ σχημάτων 137, 33: περὶ παθῶν, seu ἐν τῷ περὶ παθῶν 8, 27: 22, 29: 31, 45: 38, 47: 41, 44: 44, 49: 66, 21: 91, 54: 94, 2: 99, 24: 146, 5: 150, 10: 157, 35: 171, 13: 176, 52: 181, 46: 194, 34: 199, 55: 220, 11: 221, 42: 231, 14: 346, 34: 547, 16: 392, 17: 394, 36: 430, 32: 436, 56: 622, 47: 646, 37: 655, 24: 673, 27: 683, 3: 714, 49: 719, 9: 722, 50: 747, 32: 783, 25: 785, 27: in Apollonii εἰσαγωγὴν περὶ παθῶν 143, 3: De Accentibus Atticis 804, 20: ἐν τῇ ἀνωμάλῳ προσῳδίᾳ 146, 13: ἐν τῇ Ἰλιακῇ προσῳδίᾳ 420, 30, 35: in Hippocratis dictionum expositione 87, 3: ἐν τῷ Συμποσίῳ 420, 36: ἐν τῷ περὶ γάμου καὶ συμβιώσεως 149, 46. Herodiani regula 567, 49
Herodotus Hal. citatur 48, 31: 190, 57: 223, 31: 270, 27: 411, 42: 434, 27: 577, 49: 633, 43: 650, 35: 687, 30: 710, 41: 724, 32: 760, 32. Herodotus lib. I 416, 47: Historiarum libro tertio 222, 29: 514, 2: lib. IIII 407, 45. Herodoti glossarum enarratio, Apollonio auctore 722, 22: et 552, 6. ad Herodotum liber Manethonis 560, 22
Herodotus gr. cit. 412, 25
Heroes qui 437, 32
Heroicum carmen 438, 13. Heroico metro figurata flexio adhibetur 154, 2 ut Heroum praeterire 438, 18
Herotheus cit. 197, 44
Heruli seu Heluri pop. 333, 4
Hesiodus citatur 21, 26: 35, 29: 36, 23: 41, 30: 42, 31, 42: et 43, 5: 59, 32: 60, 40: 65, 8: 71, 34: 77, 27, 31: 113, 13: 119, 21: 127, 39: 133, 34: 135, 1: 137, 40: 145, 8: 148, 25, 28: 179, 5: 183, 24, 36: 201, 17: 215, 37: 216, 36: 233, 55: 238, 33: 242, 24: 258, 34: 262, 48: 283, 21: 293, 48: 295, 22: 300, 2: 314, 43: 318, 42: 327, 23: 329, 24: 337, 31: 384, 5: 428, 49: 429, 25, 37: 430, 56: 436, 52: 437, 36: 465, 18, 38: 467, 57: 473, 11: 481, 28: 484, 48: 485, 53: 487, 41: 495, 30: 502, 31: 543, 43: 549, 54: 557, 8, 56: 564, 6: 573, 23: 575, 12: 576, 23: 579, 8: 594, 43: 603, 35: 604, 4, 50: 605, 29: 623, 53: 631, 5: 634, 40: 635, 51: 636, 56: 641, 11, 22: 650, 30: 652, 3: 657, 1: 672, 1: 675, 24: 677, 16: 687, 40: 695, 31, 55: 704, 33: 713, 21: 736, 38: 745, 1, 6: 754, 10: 757, 51: 768, 27: 769, 55: 772, 49: 773, 22: 779, 2: 795, 27: 796, 57: 798, 54: 805, 31. Hesiodus ἔργοις καὶ ἡμέραις 38, 14: 48, 35, 47: 60, 15: in Clypeo 366, 44: 513, 1: 646, 41: 650, 34: 760, 46: 796, 1: 814, 45: in Theogonia 41, 50, 55: 150, 30: 523, 53: 732, 35: 732, 13. Hesiodus errat 546, 19: erroris causam quam habuerit 546, 34
Hesperia uva 77, 8
Hexadius: quaere Exadius.
Hexametrum 327, 53. hexametrum et pentametrum in elegis 326, 54
Hiemales λέσχαι 18, 16
Hierocles φιλοσοφουμένων lib. II 356, 32
Hippocrates citatur 41, 22: 150, 38: 182, 55: 215, 48: 221, 37: 530, 50: 682, 19, 21, 25: 735, 6: 739, 8. Hippocrateum Lexicon Herodiani 87, 5
Hippocratis filii taxati 736, 47
Hippodamia Diomedis ux. 480, 44
Hippodromus Att. 540, 55
Hippolytus Troezenius 438, 17. Hippolyto immissus taurus 747, 53. Hippolytae Amazonis cingulum bello petitum 402, 15
Hipponax p. citatur 99, 20: 188, 8: 204, 28: 334, 1: 380, 39: 539, 1: 573, 19: 578, 42: 615, 15: 624, 7
Hipponous 194, 53
Hippotae F. 61, 51
Hippothoon, unus ex X eponymis 369, 19
Hircus mulgetur ab Apolline 504, 10. hircus Aegyptiis sacer 29, 9. hirci cornua in memoriam et honorem suspensa 504, 10. hircus tragicum praemium 764, 1 hirci Cilicii, et vestimenta ex hircinis pilis 513, 42. hircinae larvae seu tragicae 590, 54. Hirci olim dicti Satyri 764, 5
Historia fictitia in medium prolata 515, 25
Homerus animam a sanguine diversam facit, eamque immortalem 34, 21: epitheta diis unde tribuerit 546, 50: 547, 4, 24: ὀχή pro τροφή nusquam usurpavit 7, 57: ἀγερώχους aliter accipit quam vulgi consuetudo 7, 51: Ionica dialecto recentior non est usus 821, 40: Aeolicis multis utitur 56, 55: citatur 9, 45: 18, 51: 23, 5: 28, 47: 30, 11: 36, 34, 52: 39, 7: 41, 9: 42, 32: 48, 14: 49, 20: 53, 18: 54, 1: 63, 57: 66, 6: 70, 11, 18: 72, 2: 79, 17: 84, 5: 90, 48: 118, 28: 122, 18: 126, 37: 138, 44: 141, 51: 142, 33: 146, 44: 148, 21: 150, 14: 153, 24: 162, 29, 57: 166, 12, 39: 167, 48: 169, 17: 177, 54: 181, 24: 186, 4: 191, 43: 198, 2: 200, 13, 43, 52: 204, 11: 208, 26: 211, 53: 216, 50: 217, 52: 220, 36: 224, 45: 226, 34: 233, 42: 234, 4: 240, 47: 242, 22: 255, 47: 258, 30: 261, 43: 266, 8, 56: 268, 12: 282, 28: 283, 22: 284, 55: 288, 52: 304, 38: 313, 2: 319, 53: 332, 18: 337, 32: 342, 34: 343, 54: 353, 40: 369, 25: 382, 36: 383, 20, 34: 384, 50: 389, 33: 398, 55: 400, 21: 403, 16: 406, 21, 55: 406, 48: 415, 2: 418, 39: 423, 21: 424, 11: 429, 18: 434, 28: 436, 30: 438, 44: 443, 8: 444, 55: 445, 20: 450,

29: 452, 18: 455, 2: 469, 35: 473, 12: 480, 3: 482, 5: 486, 24: 489, 43: 510, 13: 515, 19: 517, 15: 520, 19: 531, 16: 533, 49: 537, 47: 546, 22: 547, 1: 549, 14: 561, 21: 563, 52: 565, 26, 38: 569, 51: 570, 13: 571, 21: 576, 17, 25: 583, 50: 592, 13, 15: 593, 47: 600, 3: 606, 30: 607, 9: 610, 6, 43: 621, 7: 628, 27, 42: 642, 6: 643, 17: 648, 6: 649, 1: 652, 44: 656, 3, 47: 659, 22: 667, 4: 669, 12, 35: 670, 32: 673, 15: 675, 21: 678, 5: 679, 1: 682, 35: 687, 6: 688, 35: 693, 29: 709, 28: 715, 39: 720, 17: 725, 14: 726, 31: 735, 13: 744, 21, 23: 748, 33: 759, 41: 761, 29: 764, 45, 770, 54: 786, 50: 797, 18: 800, 46: 805, 38: 813, 20, 50: 816, 24: 819, 31: 820, 46: 822, 9: 824, 9. Homerus in Iliade 68, 41: 586, 26: Il. α 246, 53: 294, 13: 296, 25: 301, 22: 304, 6: 317, 54: 318, 1: 328, 28: 336, 10: 355, 34: 371, 55: 398, 41: 402, 51: 405, 45: 421, 17: 438, 38: 499, 6: 567, 26: 579, 52: 599, 31: 602, 30: 628, 12: 642, 27: 648, 52: 650, 22: 678, 36: 698, 34: 711, 14: 721, 17: 753, 44: 781, 10, 39: 808, 57: Il. β 165, 13: 182, 42: 333, 7: 342, 53: 349, 3: 355, 28: 356, 50: 357, 48: 358, 45: 365, 51: 374, 55: 375, 45: 381, 27: 400, 39: 414, 13: 459, 14: 489, 54: 516, 26: 518, 43: 599, 40: 600, 36: 602, 50: 623, 18: 627, 22: 642, 50: 644, 27: 658, 8: 666, 30: 674, 16: 694, 22: 722, 45: 735, 46: 740, 29: 766, 17: 773, 27: 786, 53: 817, 52: Il. γ 267, 35: 278, 48: 344, 49: 367, 7: 373, 35: 421, 19: 438, 38: 482, 52: 516, 22: 620, 23: 637, 6: 653, 26: 654, 52: 655, 44: 662, 14, 31: 695, 37: 703, 53: 771, 21: 826, 8: Il. δ 229, 12: 266, 13: 329, 9: 363, 35: 365, 40: 422, 41: 498, 2: 548, 52: 578, 33: 600, 15: 613, 47: 627, 55: 633, 21: 651, 15: 654, 57: 665, 28: 681, 12: 683, 34: Il. ε 126, 23: 266, 24: 329, 11: 344, 11: 373, 47: 382, 10: 383, 42: 421, 31: 480, 57: 499, 38: 526, 49: 578, 47: 579, 12: 594, 15: 600, 11: 609, 40: 648, 12: 650, 15: 651, 6: 681, 22: 755, 28: 775, 18: 785, 51: 792, 21: 814, 5: Il. ζ 160, 19: 168, 24: 280, 9: 328, 47: 329, 51: 358, 39: 422, 5: 425, 38: 459, 28: 505, 56: 600, 31: 604, 5: 609, 24: 612, 47: 618, 26: 656, 15: 682, 8: 689, 26: 711, 9: 792, 55: 820, 34: Il. η 198, 33: 343, 2: 471, 11: 519, 8: 644, 24: 608, 21: 631, 41: 655, 54: 680, 10: 707, 1: 776, 54: 782, 48: Il. θ 238, 36: 267, 5: 304, 13: 388, 12: 441, 57: 450, 41: 489, 41: 499, 30: 504, 32: 568, 2: 598, 11: 600, 8: 639, 35: 642, 24: 644, 29: 680, 18: 687, 10: 711, 1: 820, 32: Il. ι 62, 20: 193, 43: 232, 46: 289, 23: 290, 3: 298, 33: 318, 46: 350, 48: 351, 35: 354, 18: 355, 49: 357, 36: 362, 36: 408, 18: 409, 9: 412, 14: 414, 30: 430, 20: 441, 6, 55: 443, 14: 458, 25: 464, 41: 467, 53: 492, 4: 526, 15: 529, 57: 582, 30: 584, 21: 598, 19: 604, 25: 617, 7: 651, 42: 672, 18: 691, 52: 703, 40: 731, 13: 740, 35: 748, 52: 771, 1: 782, 14: 783, 50, 52: 808, 51: 823, 36: Il. κ 59, 2: 211, 39: 283, 17: 286, 28: 298, 16: 301, 33: 312, 39: 320, 26: 356, 6: 362, 25: 365, 2: 373, 16: 383, 39: 384, 10: 385, 44: 422, 4: 471, 10: 503, 2: 535, 14: 556, 16: 670, 21: 650, 2: 653, 9: 671, 57: 680, 22: 690, 2: 691, 40: 705, 20: 718, 50: 740, 30: 791, 38: 792, 30: 793, 33: Il. λ 273, 7: 320, 20: 420, 26: 426, 23: 476, 46: 522, 24: 564, 25: 593, 29: 618, 2: 641, 6: 648, 32: 660, 19: 671, 34: 678, 25: 681, 42: 688, 56: 702, 20: 706, 42: 727, 28: 738, 28: 769, 37: 778, 15: 780, 2: 786, 32: 792, 19: Il. μ 265, 10: 444, 5: 467, 22: 525, 27: 552, 57: 648, 48: 693, 31: 697, 39: 780, 1: 784, 47: 808, 33: Il. ν 82, 1: 85, 32: 200, 1: 576, 6: 612, 52: 622, 39: 631, 52: 653, 41: 658, 19: 693, 1: 683, 48: 688, 48: 696, 17: 717, 1: 719, 39: 726, 42: 751, 30: 761, 9: 791, 21: Il. ξ 347, 11: 388, 23: 394, 1: 506, 47: 507, 56: 569, 9: 598, 8: 612, 50: 634, 45: 676, 47: 677, 56: 684, 13: 715, 1: 756, 20: Il. ο 42, 53: 196, 11: 199, 46: 334, 5: 342, 16: 425, 54: 454, 56: 526, 10, 46: 636, 52: 637, 31: 692, 22: 729, 50: 777, 43: 803, 18: Il. π 279, 45: 292, 2: 319, 9: 360, 7: 373, 28: 376, 6: 556, 52: 593, 55: 618, 8: 634, 53: 649, 5: 659, 41: 672, 57: 730, 50: 745, 50: 767, 57: 770, 56: Il. ρ 265, 39: 341, 18: 361, 46: 364, 4: 385, 5: 422, 31: 656, 54: 684, 1: 798, 47: Il. σ 138, 2: 291, 39: 325, 39: 350, 56: 415, 14: 487, 42: 567, 45: 628, 21: 671, 40: 701, 51: 745, 3: 769, 48: Il. τ 428, 15: 616, 48: 750, 39: Il. υ 345, 35: 819, 29: Il. φ 261, 15: 501, 38: 561, 28: 600, 51: 631, 42: 782, 28: 795, 51: 808, 40: 818, 26: Il. χ 71, 45: 196, 47: 297, 43: 555, 8: 612, 49: 660, 58: 735, 32: 746, 45: 777, 46: Il. ψ 145, 18: 168, 35: 188, 25: 249, 36: 260, 53: 285, 11: 287, 11: 333, 48: 339, 15: 344, 34: 372, 44: 422, 9: 424, 29: 428, 44: 456, 46: 485, 19: 494, 53: 578, 55: 617, 11: 668, 29: 706, 4: 716, 39: 758, 43: 762, 26: 809, 50: 815, 37: Il. ω 160, 12: 206, 42: 347, 39: 359, 6, 47: 383, 25: 497, 4: 505, 18: 572, 10: 590, 10: 591, 15: 720, 2: 802, 3: 813, 57: in Odyssea 33, 41: 162, 52: 250, 11: 415, 15: 445, 5: 510, 32: 609, 40: 640, 34: 671, 12: Odyss. α 682, 39: Od. γ 84, 40: Odyss. δ 630, 43: 651, 52: 684, 12: 823, 52: Odyss. ε 5, 12: 755, 33: Odyss. ζ 274, 3: Odyss. η 173, 37: 291, 3: 487, 10: 546, 35: Odyss. ι 49, 32: 274, 7: 750, 42: Od. κ 804, 56: Od. λ 257, 24: 353, 35: 503, 57: Od. μ 117, 10: Od. ν 543, 21: 448, 15: 758, 19: Odyss. ξ 281, 20: Odyss. π 821, 53: Odyss. ρ 97, 18: 522, 36: Odyss. τ 57, 7: 243, 54: 532, 1: 343, 23. Od. χ 534, 1

Iliadis Homericae commentaria cit. 11, 3: 15, 52: 36, 10: 42, 41: 85, 7: 541, 4: 566, 15: in Iliadem commentarius Heracleonis 702, 10. Homericae Iliadis Lexicon 553, 7: 744, 39. in Homeri Boeotiam scholia seu commentarii 22, 54. in Hom. Odyss. χ commentarius citatur 554, 1. in Homeri Odysseam commentarius Didymi 664, 51: 720, 25. in Homeri Odysseam commentarius Epaphroditi 117, 25: 507, 32. in Homeri Odysseam Pii commentarius 821, 34. in Homeri Odysseam Theonis commentarius 696, 12

de Homerica dictione volumen Basilidis 142, 28

Homeri carmina in theatris recitata 703, 32. Homericus versus a Dionysio gramm. frequentatus 278, 2

Homo quid 632, 35. homines e lapidibus et quercubus 647, 16. homicidia ut notarit Erechtheus 354, 36. vise Caedes.

Horae clepsydra indicatae 517, 44

Hordeum sacrum 255, 54. hordeum aereum 60, 7. hordeum sale mistum in hostiarum immolatione 641, 29. hordeum comedebatur olim integrum 641, 33, 38

Hospes sceleratus 647, 56

Hostiarum cervices in mactatione resupinatae 98, 57: 533, 49. hostiae immolatae hordeo et sale infuso 641, 30

Hyios Aegyptia 367, 51

Hyllus, Herculis f. 776, 39

Hymnorum genera 690, 42. hymni ad citharam cantati 690, 34. hymnus in Minervam equestrem 474, 31

Hymni veteres cit. 293, 46

Hyperboreae virgines 641, 56

Hyperides or. citatur 329, 46: 448, 17: 800, 43. Hyperides or. contra Demarchum 357, 24: or. contra Pasiclem 734, 56: or. adversus Patroclem 798, 25: or. contra Polyeuctum 734, 43

Hypsipylae f. ex Iasone 393, 55

I

Iacula serpentis veneno tingi solita 472, 52. iacula per orbes in terra defixos mitti solita veteribus 288, 35 iacula divina 510, 24

Ialemi cantilena, Ialemo frigidior, Ialemo miserabilior; proverb. 463, 15

Iambi citati 212, 59

Ianua: vise Fores.

Iasonis filius ex Hypsipyle 393, 35

Iason gramm. citatur 184, 27

Ibycus citatur 171, 7: 273, 24: 428, 28: 440, 53: 542, 51: 703, 30: 763, 44

Icarii filia 62, 5

Ida, Cretae mons: Idaeum antrum, Idaei Dactyli 465, 51. Idae Creticae antrum 144, 32

Igni essentia generativa 453, 42. ignis ubi primum inventus 595, 6

Illustrii F. gramm. cit. 165, 3

Imaginibus aereis honorati 369, 7. cum imagine sua in speculo colloquitur Acco fatua 49, 4: 574, 14

Imitatione soni factae voces 188, 11: 191, 24: 546, 15. imitativa soni verba, defectiva 712, 24

Immolatae hostiae hordeo et sale infuso 641, 30

Immutabilis in praeterito perfecto quibus pereat 501, 23

Imperativum praesentis et imperfecti ἀόρ 438, 39. imperativum praesens et imperfectum quam affinitatem habeat cum imperfecto indicativo 478, 6: fit e tertia imperfecti 348, 2: sic Att. 478,

8. imperativa e participiis formata 740, 18, 23. imperativum praesens verborum in μι penultimam vult habere brevem 520, 38: apud poetas non semper 520, 44. imperativum praeteriti perfecti, quandoque in ε, quandoque in θι desinit 520, 49. imperativi aoristus 2 ου pro ε, Syracusano more 301, 36. imperativa in ι non componuntur nisi cum praepositionibus 190, 37. imperativorum accentus 99, 34. imperativa disyllaba in compos. accentum retrahunt 126, 4. imperativa in τε, eandem cum indicativis terminationem habentia, eundem quoque accentum habent 381, 57. imperativa anomala tria 329, 57. imperativa e futuro primo 562, 9

Imperfectum ab initio augetur, vel syllaba vel tempore 820, 16: cur omnino augmentum postulet 820, 25

Impersonalia 211, 55

Impudentia animalia, canis, musca, cynicus philosophus 545, 42, 48

Inachi fl. filius 122, 12

Incantatio morbis abigendis adhibita olim 353, 39: in rogo item a Croeso 402, 22

Indefinita ex Interrogativis 762, 44

Indi, Ἑρμηνοί 370, 44. Indicum vocabulum 259, 32: 277, 38

Infantes circum focum cursitando circumlati 89, 56: in ventilabris cubare cur olim soliti 562, 46: expositi in ollis 313, 40, 45

Inferiae mortuis fusae 337, 8: et 313, 41

Infernales fluvii 511, 25. infernalis fons Styx 731, 36

Infinitivum, omnis verbi principatum tenet 586, 21: tonum suum in compositione retinet 126, 24: 563, 35: 564, 21: 509, 31: Aeolice ην pro ειν 342, 23: Dor. μεν pro ν 282, 49. infinitivum Aeolicum perfecti passivi 312, 43. infinitivum pro imperativo 365, 41: 586, 22, 27

Initiorum mysticorum inventor 593, 29

Ino Athamantis uxor 24, 16. Ino, Byne 243, 22: Leucothea et Byne 217, 4

Inquilini suos προστάτας habebant 124, 48

Insulae θοαὶ seu ὀξεῖαι 453, 10. de Insulis liber Xenagorae 738, 53

Intensivae particulae septem 142, 8

Interpretatio Euangelii secundum Ioannem allegatur 532, 21. Interpretes Iuris et Legum 548, 19

Interrogativa omnia in ος desinunt, excepto τίς 759, 29: cur vocativo careant 67, 6: cur articulum non asciscant 636, 52: ut ex se procreent Relativa, Redditiva et Indefinita 762, 40

Inventor pro re inventa 546, 25

Invidiae obnoxii qui 574, 50. invidia magnis comes, non parvis 81, 28, 31

Io Inachi f. vaccae specie diversas terras pervagata, in Aegypto quoque sui monumentum reliquit 206, 25. Io Cadmi filia oestro per Iunonem exercita 205, 35: Io ab Argo custodita 136, 53: eadem quae Isis 476, 50. Ionis filia 217, 27

Ioannis euangelistae interpres citatur 532, 21. Ioannes poeta 755, 24. Ioannes Charax gramm. citatur 302, 32

Iob citatur 682, 17

Iodama Itoni filia 479, 50

Ion Atheniensium adversus Eleusinios socius 202, 52

Ion in Omphale 671, 42: ἐν Κίου κτήσει 569, 34: citatur ut gramm. 574, 6

Iones aspirationem demunt 351, 55: 638, 48: tenuibus utuntur pro aspiratis 364, 53: 624, 15: spiritum communis linguae transmutant 454, 41: seu aspirationem transponunt 748, 54: subtracta consonante, vocalem quoque sequentem mutant; ut αἰνός pro δεινός 36, 33: α vertunt in η 32, 24: βέρεθρον pro βάραθρον 188, 5: ε pleonastice in multis asciscunt 261, 18: η pro α usurpant 538, 27: η pro α etiam in praeterito medio 500, 1: ι in η vertunt, ut ψημύθιον 103, 25: ι pleonastice inserunt 304, 10: υ ad ο asciscunt pleonastice 607, 34: ἐνείκω pro ἐνέγκω 239, 31: οἰδοῖα dicunt τὰ αἰδοῖα 31, 2: diphthongos dividunt 495, 33: π in κ vertunt 50, 30: ἐστερος et ἐστατος in compar. usurpant pro ότερος et ότατος 31, 7: 394, 5: 420, 48: εω pro ου a nom. in ας et ης: itemque έω ab ής et ῆς 153, 45: et 11, 12: εα pro ην in accus. 386, 18: ης pro αις in dat. plur. 166, 47: ησι pro αις in dat. plur. 25, 20: sic έων pro ῶν in genit. plur. 787, 39: accentum nominum in α longum ut varient 305, 37: εος pro ειος in materialibus 652, 34: οιο pro ου in genit. sing. 618, 37: ος pro ας in δέρος, κῶος 257, 8: αος pro ατος a nom. in ας 505, 11: sic ιος pro ιδος a nom. in ις 42, 19: εος pro ους in genit. ab ης 152, 12: ῆος ῆι ῆα pro έος— 630, 5: ειων foem. gen. 514, 56: greges omnes foeminino genere proferunt 473, 34: ἥμιν pro ἡμῖν 84, 16: έω pro άω in verb. 621, 38: —ηίω pro είω 518, 11: per ασι efferunt tertias plur. verborum in μι 177, 16: uti et ἴσασι pro εἰσι 501, 24: augmentum in praeteritis negligunt 12, 40: 23, 44: 110, 15: 352, 33: 338, 47: 617, 48: σκ pro augmento usurpant in praeteritis 624, 50: 625, 2: et 295, 12: σκον σκες σκε, pleonasmo τοῦ σκ 381, 36: εσκον pro ων et ουν in praet. imperf. et aor. 284, 25: reduplicatione utuntur in verbis pariter et particip. 86, 47: ει pro λε et με in reduplicatione perfecti, ut Attici 298, 52: κ eximunt e praet. perf. 501, 1: subtracta e verbis consona, vocalem quoque praecedentem corripiunt 193, 25: et 116, 56: seu, κ eliso, etiam η vertunt in α breve 501, 4: εα et εε pro ειν et ει in praeterito plusquamperf. 419, 10: et 386, 14: η pro α in penultima primi aoristi quintae coniugationis 626, 28: et 483, 14: φήν pro φῶμι in opt. modo 6, 8: ῆναι pro ᾶναι in aor. 1 infin. 791, 29: έειν pro εῖν in aor. et fut. secundo infin. 465, 49: itemque έων pro ῶν in particip. 524, 7: σ elidunt in secunda persona passivorum in μαι 484, 29: dialysi εαι pro η dicunt 381, 21: et 237, 15: 502, 8: εαι pro η, itemque ηαι subiunctivo modo 466, 7: ηαι pro η in subiunct. med. 599, 28: praeteritum pass. ut varient in tertia plurali 9, 14, 18, 21: 366, 7: sic χαται pro γμένοι εἰσί 252, 47: άδαται pro ασμένοι εἰσί 377, 14: έαται pro ενται, et εατο pro εντο 252, 34, 49, 54: έαται pro εῖνται 308, 4: ύαται pro υνται 304, 8: 378, 11, 14: itemque in plusquamp. έατο pro ηντο 46, 10: sed et ήατο pro ηντο 193, 51: itemque in opt. αίατο pro αιντο 325, 42: 507, 38: οίατο pro οιντο 258, 50: 507, 38: αο pro ω in aor. 1 med. 324, 11

Ionicum vocab. 204, 28: 214, 42: 246, 37: 371, 5: 390, 37: 408, 13: 440, 54: 524, 53: 569, 34: 711, 44: 721, 21: 819, 10. Ion. ἄφαρεί pro ταχέως 175, 14: ἀγαυρός quo signif. usurp. 6, 34

de Ionica dialecto liber Philoxeni 531, 14: 540, 47: 616, 48. Ionica dialectus recentior, non usitata Homero 821, 40. Ionicum caementum 192, 17. Ionica colonia 527, 12

Ionium mare 730, 48. Ionici sinus Adria 18, 56

Iosepus citatur 442, 51: 732, 47

Iphigenia Agamemnonis filia, Dianae sacerdos 816, 1: e Tauris profuga 747, 54

Iphinous 256, 40. Iphinoe Antaei uxor 679, 51

Irenaeus Atticista in Attico Lexico 527, 54: 780, 49: lib. De Alexandrina dialecto 696, 6

Iris fl. 72, 6: 475, 43

Irus Arnaeus 146, 9

Isaeus citatur 336, 29: 751, 23: 789, 6: 790, 13, 55. Isaeus oratione altera contra Calliphontem 366, 54: or. contra Elpagoram 734, 57

Isauri olim Solymi 721, 44

Isis Osirim deflens vagabunda quaerit 216, 33. Isis (seu Io) in bovem versa 589, 2. Isis eadem quae Tellus 476, 48. Isidis crines in luctu evulsi 552, 12

Isocrates citatur 273, 55: 521, 18: 409, 47. Isocrates Areopagitico 369, 54: or. ad Lysiam 559, 50

Istri origo 70, 51

Ister gr. citatur 768, 18: 788, 2. Ister in Atticarum dictionum collectione 554, 53

Italice vites 686, 50. Italia vini ferax unde 525, 45. Italicum vocab. 223, 24: 711, 25. vide Roma.

Itonus et Itonis 479, 49

Iuba histor. citatur 201, 3: 277, 38

Iudaei Libano monti quantum tribuant 564, 58

Iudicium primum in Areopago 139, 9: sub dio in Heliaea 427, 25. a iudicio ad iudicium provocatio 401, 50. iudiciorum criminalium ministri 527, 27. iudiciorum seu dicasteriorum fores cur cancellatae 513, 5

Iudices in Heliaea mille 427, 36

Iulius Caesar 498, 27

Iulius Claudius in Punica historia 219, 54

Iuno veneficio Veneris foetum deformat 2, 21: Herculis ope defensa, licet illi parum aequa 435, 12. Iuno Imbrasia 409, 28. Iunonis flores 409, 33. Iuno, allegorice Aer 434, 44

Iupiter frumentorum satio-nem ostendit primus 409, 26: 410, 15: Proserpinam filiam incestat 406, 46. Iupiter Idaeus 547, 29. Iupiter Dodonaee Pelasgice 547, 28. Iupiter Cabirus 482, 32. Iupiter inferus 409, 8

Iovis nutrix 76, 31: coniux prima Dione 280, 42: simulacrum imberbe 276, 20

Iupiter significat etiam Caelum 389, 35: Platoni aer est 389, 47
Iuramenti genera 353, 15. iurant et actor et reus se verum dicturos 276, 56. iuratum per Stygis aquam 1, 21. iusiurandum horrificentiss. 731, 34
Iuris interpretes 348, 19
Iustus palmae cur compareretur 797, 27
Ixion, centaurorum progenitor 503, 51

L

Labiis morsu pressis 438, 18
Labrandus Cures 389, 57
Lac in cibis olim ante inventos cereales fructus 618, 27. lacte caprino nutriti 27, 53, 56
Lacedaemonia, regio 10, 39
Lacertis victitantes 75, 49
Lacones Dores 391, 16: aspirationem pro σ usurpant in medio 391, 13: β pleonastice inserunt, ut ἔβασον 308, 26: ηος usurpant pro ειος 32, 8: τιος pro σιος 156, 17: φίν pro σφίν 702, 41: εἰσπνήλας vocant τοὺς ἐραστάς 43, 34: ἴουλον, polypum 111, 10. Laconicum vocabulum 195, 45: 260, 42: 306, 24: 334, 12: 396, 29: 515, 16: 590, 14, 33: 714, 29. Laconicus victus 232, 55: cultus simplex 123, 20. Lacones φοινικίδας gestabant in acie 385, 25
Lacrimae maris, sal 564, 46
Lacus fervens 772, 47
Laetitia nimia subito exanimati, et cur 482, 14
Lamius seu Lamus Herculis f. 555, 51
Lampsacus olim Πιτύεια 673, 44
Lana coronatus ramus 303, 18. lana tincta, κάλη 485, 23: 486, 43. lana punicea varie distincta, sacris apud Athen. adhibita 429, 44
Lanceae ternae in τριστάτου manu 766, 43
Laodice, Electra 426, 5
Lapides perforati in portu ad religandas inde naves 569, 43. lapidum acervi ad vias magis magisque aggerari unde soliti 376, 13. in lapides versi Gorgonis aspectu homines 238, 35. in lapidem seu lapideam statuam versa mulier scelerosa 470, 51. lapis Heraclius seu Herculius, Lydius, Magnesius, Siderites 573, 9
Larisa seu Larissa olim quae nunc Trallis 389, 56
Larva formidolosa 590, 51
in Laterarium ergastulum detrudi 367, 44
Latinum vocab. 719, 1. vide Roma.
Latona bove per diluvium vecta 210, 36: in lupam versa 680, 25: gemellos e Iove parit 264, 24: Coei filia 264, 24: 523, 47
Latus, πλοτύς 828, 10
Lavacra nuptarum ex Calliroe 343, 43. lavacro extremo usi 384, 35
Laudatio funebris: vide Fun.
Laurus in ephebaeis et nuptiis 532, 2: ante fores poni solita 112, 14: 531, 53: ustulata crepitat 250, 36
Leander citatur 426, 8
Lectorum pedibus sphingum effigies insculpi solitae 425, 28: item Mercurii simulacra 376, 41
Ledae ovum 822, 41
Leges ab Apolline hominib. latae 607, 2. legum custodes Athenis 448, 11. legum custodes a Deo constituti 445, 21. legum interpretes 348, 19. de Legibus libri Duridis Samii 460, 49
Leitus heros 525, 57
Leleges 221, 27
Lemnus Aethale unde dicta 33, 22: Dipolis, seu duo habet oppida 595, 24: et 279, 5. Lemnii Σίντιοι 713, 45. Lemnia boe 26, 17
Leo visu acutissimo, an etiam insomnis 560, 21. leones curru iuncti 455, 29. leones militares, seu leonum imagine insignita vexilla 711, 16
Leocrines gr. citatur 615, 20
Lernaei fontes 681, 20
Leucadia citata 407, 25
Leucothea Ino 217, 4
Lexicon Rhetoricum citatur 57, 37: 161, 6: 190, 20: 199, 4: 204, 40: 212, 13: 216, 27: 234, 32: 257, 26: 259, 55: 292, 55: 365, 26: 448, 16: 737, 15: 764, 47: 780, 32: 787, 17: 803, 58. Lexicon Rhetoricum Philonis 255, 32. Lexicon Iliadis Hom. 553, 7: 744, 39. Lexicon Hippocrat. 87, 4.
Libanius cit. 353, 25: 442, 54
Libanus Iliacus 192, 56
Libationes aqua factae in Nephaliis 605, 32
Liberorum procreatio quadruplex 236, 25, liberorum nomina in album civitatis referri quando solita, et quomodo 118, 57. liberi effoeta aetate procreati, cariores 757, 21
pro Libertate crater Iovi consecratus 329, 50
in Libertos, qui defecissent a patronis, actio 124, 53
Librorum fini κορωνὶς apposita 530, 40
Liburnicae, τριήρεις 766, 18
Licentia poetica 107, 52: 438, 10: nunc producit α nunc corripit in ἰαρός 308, 15. vide Poetae.
Lichae monumentum 417, 3
Licymnia † Euripidis 789, 33
Limes a propriis aliena discriminat 642, 15
Lineae quinque in tabula seu abaco lusorio 666, 17, 27. linea sacra 666, 28
Linteum, λίντιον 560, 36
Linus Calliopae F. 35, 2
Liquida in liquidam versa 702, 28: 715, 24: in perfecto quibus plane pereat 501, 23: in metro diffluit velut oleum 700, 25
Litterarum nomina in α exeuntia unam vocalem habent in penultima 707, 12. literae nomen nullum in diphthongum desinit 595, 11. litteris assimiles notae in vestimentis 766, 7. litterae Ephesiae seu magicae 402, 22. litterarum studium etiam in paupertate 417, 11
Livii scriptura emend. Not. ad 507, 27
Loci notationes sex 628, 3. loca saepe rerum ipsarum nominibus appellata 259, 54
Locri duum generum 360, 32
Locustae populatrices 4, 25
Longa vel natura vel positione 129, 33. longa in longam versa 757, 49. longa naturâ transit quandoque in longam positione 471, 37: 817, 57: et contra, longa positione transit in natura longam 587, 29: et 478, 51. sic longa fit natura quae longa erat positione 231, 37: 232, 22: 551, 39
Longibardi 225, 52: 230, 19
Lora, ἡνία 432, 17
Lorica, θώραξ 460, 18. lorica seu zona aerea circa ilia et ventrem 588, 10
Lucerna aurea 565, 40
Lucianus citatur 79, 11: 566, 35: 436, 16
Lucina εἰνατία 302, 12
Lucta recta 348, 15. luctator magicis litteris usus 402, 25
Ludi Graecanici 151, 34
Lugubre festum 774, 56
Lumborum summitas cur diis sacrificata 468, 28
Lumen olim ligna ministrabant, non oleum aut sebum 565, 37
Luna, prima omnium mater 768, 3. luna noua tertio die se ostentat 767, 45. lunae mater 449, 15
Lupercalia, λύκαια 571, 31
Lupi tricolore pilo 680, 28: bicolore 571, 38: honorifice Athenis habiti 680, 23. in lupam versa Latona 680, 25
Lustri curatores 469, 2
Luti aspersio contumeliosa 669, 48. luto illiti et publice venditi malefici 690, 7
Lycabettus mons 233, 35
Lychno alendo herbae 456, 33
Lyeia olim Ἀλόπη 70, 5
Lycium vocabulum 74, 29
Lycophron citatur 6, 20: 10, 1: 63, 16: 69, 26: 86, 34: 118, 21: 143, 56: 144, 57: 153, 29: 156, 51: 158, 37: 162, 8: 186, 16: 190, 53: 216, 51: 217, 8: 220, 56: 229, 53: 242, 1: 291, 12: 368, 34: 404, 52: 408, 7: 411, 52: 422, 57: 428, 54: 431, 9: 457, 52: 493, 34: 494, 7: 510, 10: 560, 51: 561, 51: 586, 33: 593, 33: 594, 24: 598, 1, 7: 604, 52: 625, 46: 642, 45: 644, 1: 660, 6: 687, 2: 688, 6: 695, 48: 701, 12: 706, 55: 707, 46: 708, 41, 56: 709, 50: 714, 28: 715, 7: 721, 14: 725, 48: 726, 28: 731, 41: 732, 20: 737, 9: 752, 30: 753, 54: 754, 44: 755, 39: 758, 16, 32: 764, 34: 788, 31: 792, 51: 800, 37: 804, 23: 810, 25: 817, 14. Lycophronis commentarii 76, 57: 164, 26: 191, 47: 298, 29. Lycophronis enarrator Dection 434, 19
Lycorus Coryciae F. 571, 47
Lycus heros 254, 33
Lycurgi institutum 232, 54
Lycurgus or. citatur 303, 34: 361, 5: 735, 1: 789, 1. Lycurgus or. contra Lycophronem 336, 27
Lydi feroces 458, 49. Lydia harmonia 153, 37. Lydium vocabulum 55, 1. Lydium edule 492, 47, 53
de Lyricis poetis liber Didymi 690, 35: 777, 9
Lysanias gr. cit. 779, 10
Lysias or. cit. 254, 20: 267, 29: 325, 23: 326, 44: 355, 42: 560, 1: 445, 23: 787, 53: 789, 6. Lysias in or. περὶ αἰκίας ad Isocr. 774, 14: or. adversus Xenocratem 733, 22
Lysippe Cephali uxor 507, 29

M

Macedones, Paeones 657, 36. Macedones β pro φ usurpant 195, 57: 179, 17: δ pro θ 317, 24. Macedonicum voc. 10, 37: 47, 37: 52, 17: 76, 39: 167, 33: 243, 13
Machinae bellicae Homero ignotae 540, 48
Macris insula 389, 2
Maenalia regio 772, 27
Magister, διδάσκαλος, ἐπιστάτης 572, 51
Magistratus sorte dati 561, 26: sycophantis expositi 699, 30: non capessebantur a tenuiorib. 452, 14: administrationis suae rationem reddere tenebantur 569, 52: et 391, 55. magistratuum examen Athenis 176, 19. magistratus Athenis novem 151, 15
Magnatum iniuriae per vicos noctu decantatae 511, 28
Maledicentia, mordacium bestiarum pessima 245, 36
Maleotes Tyrrh. 62, 7
Mamma dextra excisa vel adusta 75, 45
Mancipia sale mutata 74, 20
Manetho lib. ad Herodotum 560, 22

Mantile χειρόμακτρον 810, 45
Manus praebere communes 265, 51. manu manum attrahere, signum amoris 155, 51. manibus sublatis fusae preces 134, 11
Marathonia palus 332, 49
Marcellus a Syracusanis accusatus 316, 13
Mare ventorum libidini obnoxium 44, 40: omnia hominum mala eluit 127, 55. mare rubrum unde dictum 797, 14. maris lacrimae, sal 564, 46
Mariandenia regio 50, 39. eadem Mariandynia 108, 50, et Steph. Byz.
Marmor Proconnesium 689, 14
Mars a Neptuno in iudicium vocatus 139, 14. Martis opus 266, 33. Martis stella quibus nominibus appelletur 697, 51. Martis filius Amor seu Cupido 379, 47
Marsyas historicus citatur 523, 39
Martius mensis 342, 28
Matris deorum mystae templumque in Phrygia 543, 14
Medea ἀλῆτις unde d. 62, 8. Medeae soror, et par. 515, 12
Medicus herbarius 678, 23
Medio loco sponsa 409, 39. mediis praeeunt mediae 662, 46. mediae formae verba quae 754, 17
Medimnus Atticus 150, 6
Medullis nutritus infans 181, 28
Megaclis mater 310, 44
Megalus Siculus 574, 46
Megarenses σά pro τινά 157, 47
Megareus, Iovis F. 228, 21
Mel Brilettium 149, 24. mel amarum 577, 31
Melaenae bello receptae 533, 42
Melanteae petrae 142, 53
Melanthius Codri pater Xanthum in duello decipit 119, 10: 533, 44
Melanthius cit. 242, 13
Melea, Oceani f. 122, 12
Melager in Δούλοις 621, 52
Meles δεκάζει 254, 31
Melicertes Athamantis F. 24, 17
Melicorum carminum genera 690, 42
Melita Hylli mater 776, 40
Memnonis filii taxati 756, 48
Menander cit. 45, 25: 57, 36: 38, 44: 148, 53: 184, 48: 279, 36: 302, 27, 40: 316, 48: 407, 24: 468, 27: 470, 56: 640, 15: 652, 22: 685, 38: 688, 12: 729, 44: 733, 48: 763, 47: 797, 49: 801, 17. Menander in Γεωργῷ 206, 57
Menander citatur ut historicus aut gramm. 802, 22. sic Menander libro De Cypro 738, 51
Mendaeorum colonia 440, 31
Mendesii colunt hircum 29, 9
Menecles historicus citatur 37, 25
Menecrates absolv. 366, 36
Menecrates ἐν Ἑρμωνᾷ 422, 35
Menoeceus Cr. F. 67, 45
Menoetii pater 54, 42
Mensa pro Ara seu Thymele scenica 458, 32. mensae veterum quadrupedes 763, 39
Mensis die xx festum Apollini celebrabatur 298, 1. mensis undecimus Θαργηλιών 443, 21. mensium initium λημαιών, qui χύακος Aegyptiis 564, 8
Mercium importatarum quinquagesima pars ab exteris data 660, 30
Mercurius Argum interimit 136, 52: caedis accusatus, quomodo absolutus 376, 2, 7: deorum nuncius est 268, 12: animarum deductor 268, 18: vespertinis sacrificiis cur honoratus a Phaeacibus 361, 16: somniorum praeses 136, 51: ianuis apponi solitus 730, 46. Mercurius ἐδάς 315, 28. Mercurius tríceps unde fictus 766, 23. Mercurii noverca 421, 52: filius Aethalides 33, 28. Mercuriales statuae 147, 3. Mercurii simulacra in lectorum pedibus sculpi solita 376, 41. Mercurius et Mercurii mater allegorice 589, 43. Mercurius ὁ λόγος 136, 48
Meretricum nomina pleraque diminutiva 782, 44. de meretricib. Atheniensibus liber Apollodori 787, 31
Meropis filia 507, 55: 518, 2
Mesapium vocab. 212, 28: 389, 25
Mesappius Pauson 19, 2
Messeniacum vocab. 192, 13
Metallorum fenestrae 819, 23. metallum primum in usu fuit aes 805, 36
Metallus Siculus 587, 7
Metaplasmus flexionis 42, 28: 567, 54. metaplasmus declinationis, isosyllabae in perittosyllabam 585, 6. metaplasmus in prima declinatione 496, 13: accusativi in prima declinatione 481, 29. metaplasmus in tertia declinatione 506, 27. metaplasmus dativi plural. οι pro οις 245, 49. sic ἀγνα pro ἀγνόν 146, 52. metaplasmus generis 502, 23: 572, 25: cadit tantum in substantiva 572, 27: tonum non mutat 544, 22: 585, 34, 38: 675, 2
Metapontus seu Metabus 587, 10
Methodius gramm. citatur 1, 19: 6, 38: 8, 34: 9, 11, 49: 32, 29: 36, 44: 37, 9: 39, 11, 48: 41, 2, 39: 43, 15, 38: 44, 57: 45, 2, 4, 22, 37, 45: et 48, 19, 46: 49, 20: 50, 4, 46: 52, 41: 53, 7: 55, 19, 39: 56, 57: 57, 10, 38: 58, 22, 48: 59, 18, 44, 55: 60, 49: 62, 12, 41: 64, 4: 65, 48: 66, 8, 24: 68, 22, 51: 69, 23, 38: 70, 10, 23: 71, 52: 72, 4, 17, 42, 45: 73, 15: 75, 4, 16, 56: 76, 28: 77, 7, 40: 84, 35: 85, 18: 88, 5, 9: 90, 36: 93, 10, 14, 43: 94, 28: 95, 1: 96, 32, 38, 45: 98, 26: 101, 26: 103, 13: 108, 52: 111, 25: 144, 57: 145, 45: 148, 51: 174, 25
Methonae frater 671, 36
Metopes filia Thebe 450, 44
Metri gratia modo ἠδέ, modo ἰδέ usurpatur 465, 5: modo productae vocales, modo correptae 289, 29: ancipites productae 572, 14: factus pleonasmus 260, 9: geminatum σ 418, 13: vocalis e diphthongo eiicitur 337, 23
Micythus 55, 21
Midae filius Sagaris 707, 19
Milesiorum colonia 512, 38. Miletum deducta colonia ex Attica 689, 19
Milesius citatur 514, 7: nempe Milesius Orion 315, 10
Milites delecti in omnem casum 569, 18: mercenarii e Caria primum 492, 7: aetate fessi, ad agriculturam se applicant 525, 40. a Militia immunes erant tenuiores 452, 14
Mimi Sophronis 72, 50
Mimnermus citatur 187, 46
Minae quid 120, 54: 121, 1
Mina seu Mna centum drachmae 287, 24
Minerva unde orta 24, 47: ut nata, et a Vulcano ut compressa 371, 41: quando nata 767, 47. Minerva Ilenia 298, 28: ἀγελείη 7, 38. ἐργάνη, ἱππία, νίκη, ὑγεία 774, 23: Νίκη unde d. 605, 50. Minerva equestris, Neptuni et Coryphes Oceanidis filia 474, 51. Minerva Itoni filia, Iodamam sororem perimit 479, 49. Minervae draco 287, 15. Minervae sacra noctua 233, 10. Mineruae immolatus bos 558, 11. Minervici pepli curator 494, 26. Minerva eadem quae Luna 767, 45
Minos inventor τῆς ἐκακτρίδος 353, 11: cum Iove confabulatus 343, 31: iudex apud inferos 343, 39. Minois mater, fiat. 397, 40. Minotauri claustra 554, 29
Mnaseas citatur 407, 47
Modus diversus in structura 585, 57
Moechi in eodem opido collocati 197, 46
Molendinorum praeses deus 394, 4
Molus Merionae pater 586, 44
Monosyllaba nomina non desinunt in brevem 446, 24: longa esse volunt, aut natura, aut positione 636, 22. monosyllaba oxytona in ς genitivum ut faciant 409, 11. monosyllaba isosyllabae flexionis abiecto ς genitivum faciunt 635, 28. monosyllaba in genitivo non admittunt contractionem 203, 50: in compositione accentum retrahunt 435, 32: 491, 46: 639, 19. monosyllaba subiunctiva quae tonum in compositione servent, quae non 495, 2. de Monosyllabis verbis liber Philoxeni 521, 42: 691, 37
Mons sacer Iudaeis 564, 38
Morges Siciliae rex 714, 13
Mortui cadaver propugnatur 89, 5: 91, 16: in publico depositum, epicedio aut threno decorabatur 454, 51. mortui elegis celebrati 326, 48: vocari inter plorandum soliti 516, 55. mortuis vendi solita corona 379, 55: nummus in os indi solitus 247, 42: inferiae seu libationes fusae 337, 8: libationes pretiosis liquoribus factae 813, 16 mortui cremabantur olim 511, 26. mortis violenta peremptis fieri quae solita 354, 52. mortem hanc transitum esse ad aliam vitam persuasum olim quoque gentib. nonnullis 408, 5
Moses 158, 49: cantico gratias Deo agit pro liberatione Israelis 679, 5
Mugitus in antris 204, 9
Muli cur steriles 630, 6
Muliebri cultu celebratum festum, σκιράδος Minervae 824, 57. mulier virum torrens 262, 50. mulier, voluptas allegorice 702, 4
Mundi αἰῶνες septem 41, 19
Muneris administrati reddita ratio 391, 36
Murinus color 790, 4
Musae accinunt Apollini citharizanti 798, 43: Sirenum pennis coronatae ob victoriam 694, 15. Musae Lesbiae 577, 17
Musaei poetae origo 393, 29
Muscae carnibus ingenerant vermes 509, 47
Musica mysteriis affinissima 589, 40
Mustum olim tragicis praemium 764, 3, 12
Muta persona 284, 21. in mutam nulla Graeca vox desinit 638, 11
Myclus tibicen 594, 23
Myrina op. 279, 6
Myrlea, post Apamea 118, 11
Myrrha in arborem versa 595, 29
Myrsinus seu Myrsilus citatur 561, 45
Mysimblus citatur 577, 16. nescio an Myrsilus.
Mysteria Bacchica 459, 30. mysteria nocturna 82, 31: 609, 20. mysteriorum curator 362, 2

N

Naves a captivis mulieribus incensae 598, 40. navis prima omnium Argo 136, 35. navis titulus ubi scribi solitus 53, 16.

naulum in traiectu, oboli duo 613, 8
Nausinicus archon 734, 46
Naxus, Dia 266, 43. Naxium vinum 197, 41. Naxiae historiae auctor 795, 15
Neanthes libro 1 περὶ τελετῶν 314, 25
Nectar aqua non miscetur 537, 49
Negationes duae faciunt unam epitasin seu intensionem 597, 57. negatio a privatione quid differat 639, 49. 56
Nelei filia 152, 57: 327, 11
Nemea op. et Nemei seu Nemeaei ludi 119, 42: 600, 25
Nemius dux Rhod. 219, 9
Neoptolemus citatur 525, 22
Neptunus πετραῖος et ἵππιος unde 473, 44. Neptuno sacrum promuntorium 227, 41, 48. Neptuni nutrix 145, 47: ex Ione filia et nepos 217, 27
Nereides Λευκοθέαι 561, 46
Nestorides 177, 54
Neutrum quid 639, 45. neutra in brevem desinere volunt 776, 17: accusativi et nominativi discrimen quod habeant 194, 35: saepe masculina foeminināve significatione 767, 1. neutra pluralia cum foemininis singularibus quandoque coincidunt 747, 27. neutra pluralia et masc. et foemin. 502, 23. neutra e foemininis 653, 27. neutra e masc. et f. per metaplasmum facta, tonum originis servant 675, 1. neutra in adverbialem constructionem transeunt 182, 35, 41
Neutra seu Neutrius generis verba quae 444, 50: et 401, 12. neutra verba passivis carent 410, 25
Nicadii commentarius † 388, 38
Nicaense vocabulum 379, 54
Nicander citatur 18, 48: 21, 22: 35, 13 & 39, 7: 85, 29: 137, 44: 148, 23: 156, 28: 174, 36: 183, 7, 17: 207, 30: 216, 8: 245, 37: 279, 10: 299, 46: 385, 8: 395, 43: 404, 26, 33: 422, 37: 439, 38: 447, 3: 490, 49: 498, 36: 510, 17: 512, 14: 551, 14: 594, 10: 748, 2: 763, 31: 796, 22: 817, 48. Nicander Theriacis 27, 31: 330, 40: 622, 37: 630, 9: 702, 12: 822, 47: (et in Theriaca commentarius 168, 13:) in Alexipharmacis 207, 36: 680, 40: 712, 41: in Antipharmacis 241, 11: 256, 55: 283, 37. Nicander in Aetolis seu Aetolicis 153, 6. Nicander cit. ut gramm. 102, 33
Nicanor grammaticus cit. 25, 47
Nicocharis com. in Lemnia 560, 14
Nicocles cit. ut grammat. 715, 28
Nicolaus Historiarum lib. II 180, 44
Nicophon in Χειρογάστορσι 367, 32
Nicostratus cit. ut gr. 730, 21
Nigredo ex profunditate 677, 5. nigra fortiora albis 695, 50
Nilus Hercules primis annis dictus 435, 10. Nilus fluvius olim Aegyptus 29, 7: peculiare quid hab. 602, 13: quotannis suas periodos observat 329, 16
Nitrum Chalastraeum 805, 4
Nocte prognati Aether et Dies 429, 25. noctis partes quatuor 803, 21: et 802, 26. noctes sanctae unde dictae 82, 30
Noctua Minervae internuncia 268, 22. noctuae propr. 233, 10
Nolarum sonitu exploratae vigiliae; equi item et coturnices 273, 48: et 267, 30, 45
Nomen mendico conveniens datum 146, 16. nomen avi datur nepoti 523, 41. nomina pueris septimo et decimo die poni solita 308, 41. nomine vitam promittens, reipsa mortem afferens 198, 26
Nomina e verbis quando fiant, et contra 181, 48. nomina duo de eodem subiecto praedicata 614, 46. nomen nomini appositum, adiectivi naturam induit 190, 14. nomen pro adverbio 650, 49: 687, 24. nomen pro participio; et contra 641, 27
Nominativus proprium quid habeat 194, 39: in nominativum non agit 496, 46: geminus uni verbo tribui non potest 67, 56: accentum numquam reiicit in pronominib. encliticis 739, 22. nominativus ex genitivo natus 54, 45: 146, 20, 51: 213, 20: 242, 26: 268, 11: 279, 1: 490, 20: 505, 2: 514, 42: 553, 14: 718, 23: 765, 49: 775, 25. nominativus e genitivo, tono mutato 752, 14: mutata cum tono etiam declinatione 602, 24: mutato genere pariter et declinatione 597, 20. nominativus varius unius eiusdemque vocis 606, 24. nominativus triplex unius vocabuli 673, 45: 598, 13. nominativus pluralis easdem consonantes habere vult quas nominativus dualis 749, 24. nominativus pluralis masculini et foeminini generis, in vocalem desinens, claudi postulat 616, 33
Nonni locus ex Dionysiacis 280, 9
Notae, Notarius 607, 44: 828, 24. Notarius 719, 1
Nova Roma 217, 29
e Nube nati Centauri 503, 53
Nuces Ponticae 57, 55
Nudi certare ludis Olympicis quando coeperint 242, 52
Numeratio digitis facta 595, 6. numeri initium sunt *unum* et *duo*, non numerus 767, 10. numeri metrici species 285, 27
Numeralia generis sunt communis 305, 20: quae indeclinabilia 290, 42: omnia quae sunt intra chiliadem, vocalem aliquam aut consonantem habere volunt ex iis quae sunt intra decadem 765, 6: a vocali incipientia aspirantur 613, 31: composita idem initium habere volunt per omnia genera 766, 52: in compositis et derivatis finalem saepe mutant in α 767, 29: cum δέκα composita coniunctionem καὶ asciscunt in medio 767, 7
Nummi a quo primum percussi 613, 12: olim aerei, iique veru insigniti 613, 6: aurei a Phidone Argivo primum cusi 388, 55: adulterini olim discidebantur 267, 12. nummus mortuis in os indi solitus 247, 42
Nuptiale sacrificium 220, 52, 57: 221, 4. nuptialis hymnus, hymenaeus 776, 41. nuptialia dona veterum 75, 5. in nuptiis faces praeferri solitae 244, 40. in nuptiis laurus 532, 2. in nuptiis illustrium virginum certamina et ludi propos. 743, 20. nuptiarum altero die sponsa ut mariti domum deducta 354, 3
Nubentibus lavacra ex Enneacruno seu Callirrhoe fonte petita 569, 1: et 343, 43
Nycteus rex Theb. 60, 5
Nymphae cum arboribus nascentes et morientes 75, 29
Nymphis philosophus citatur 221, 31
Nyssa mons 277, 39. Nysa mons Thraciae 609, 21
Nyssa, olim Acara 45, 17
Nyseius campus 609, 23

O

Obeliscati nummi 613, 6
Oboli pro nomismate olim in usu 287, 21. oboli duo in ludorum spectatione numerati 448, 56: 449, 6. oboli octava pars 747, 18. obolus aerei VIII 753, 50
Obsignatio adversus improborum fraudes 405, 1
Oceanus, aquarum dominus, terram et ambit et sustinet 223, 5. Oceanus λίμνη περικαλλής 566, 13: cur ἀκαλαρρείτης 44, 38. Oceani filius Caelum 60, 1
Oculi tumidiores sunt iis qui diutius dormiunt 361, 15: deiiciuntur in animi perturbatione 496, 53: ut frenandi 338, 14. oculis clausis per lusum investigati fugitivi 286, 50. oculis apertis dormientia 560, 25: 644, 7. oculis solum sidentes 353, 24. Oculus regis, id est, speculator seu explorator 278, 9. oculi vitium, earundemque exoculatio 80, 10: 347, 3
Oechalia etiam Handania dicta 101, 36: qua de re vise Strab. lib. 8.
Oeneus eponymus 369, 19
Oenoe bello recepta 533, 42
Oestro ictus equus 62, 29
Oiclis filius 88, 56
Oleae sacrae 590, 43. oleagini rami gestatio in Panathenaeorum pompa 441, 52. oleum cur ὑγρὸν Homero dicatur 774, 48
Ollae et ossa in sepulcris inventa 437, 47. in ollis expositi infantes 313, 39, 45
Olympia Elidis 426, 16. Olympiae possessores prisci qui 426, 16. Olympius Iupiter, et Olympici ludi 426, 25. Olympici certaminis instaurator 25, 39. Olympiacorum ludorum praesides seu modimperatores 72, 12: 331, 21. Olympico certamine nudari quando coep. 242, 52. Olympiaca corona 532, 46. Olympias XXXII 242, 57
de Omnigena materia liber Favorini 711, 48
Onomacles Sophoclis 207, 16
Operis initio paeonismus 657, 18
Ophelta mons 408, 8
Ophis rex 707, 43
Opificum genus Athen. 395, 53. opificum festum 805, 44
Opinio communis allegatur 536, 55: 543, 44. sic communis Consuetudo: vise συνήθεια.
Oppianus citatur 179, 41. Oppianus in Ἁλιευτικοῖς 554, 6: Halieuticωn lib. III 552, 52
Oppida pleraque unde nomen sortita, Attica praesertim 327, 33
Optativum e participio formatum 240, 21: 246, 48: 296, 53: 606, 17. optativa Attica 413, 40. optativum aoristum accentu differt ab infinitivo 366, 43. optativa aorista qua significatione 760, 25
Optima in hoc mundo quae visa diis altercantibus 268, 5
Oracula scitatum missi θεωροὶ 448, 44. oraculum Herculi datum 436, 17. oraculum citatum 13, 36
Orarium, ἐκμαγεῖον προσώπου 804, 27
Orationem loquentis interrumpere, habitum ominosum 425, 38. oratio et sententia omnis nomine et verbo constat 212, 1
Oratoribus os obstruere pecuniis 321, 1
per Orbes in terra defixos iacula mittere soliti veteres 288, 38
Orbicii descriptio ordinum militarium 728, 47
Ordine seu Ordinatim 348, 10
Orestes cum sorore profugus 526, 31: absolvitur ab Atheniensi-

bus 42, 6: Aeolicae gentis conditor 37, 23
Orgia Thracum 455, 14
Origens gramm. citatur 166, 2: 411, 45: 630, 40
Orion Pleionen et Pleiadas insequitur 675, 38. Orionis canis 549, 41. Orion, allegor. annus 675, 43
Orion grammaticus citatur 2, 9: 3, 26, 31: 4, 39: 5, 14, 42: 6, 46, 50, 51: et 7, 49: 12, 5, 8, 31: et 15, 42, 44: 16, 28, 50: 18, 8: 20, 53: 21, 53: 22, 29, 35, 50: 23, 35, 59: 24, 41: 25, 27, 41, 52: 26, 8: 27, 47, 56: 31, 3, 51: 34, 7: 35, 1: 36, 4: 37, 26: 44, 11, 28: 45, 10: 47, 39: 52, 23: 53, 2: 57, 6, 45, 51: 69, 52, 46: 70, 30: 76, 28: 84, 57: 85, 6: 94, 46: 166, 2: 195, 10, 23: 205, 8: 316, 43: 463, 6: 502, 40: 540, 50: 570, 41: 683, 35: 719, 8: 720, 18: 724, 4: 746, 6: 785, 4. Orion libro περὶ ἐθνικῶν 160, 9: Orion Milesius 316, 10: 345, 5: Orion Thebanus 108, 40. vide Orus.
Orontes dux 199, 41
Oropica phrasis 808, 4. Oropii Dorico idiomate usi 391, 17
Orphei sacrorum observantissimi Thraces 455, 11. Orpheus citatur 253, 50: 787, 30. Orpheus Physicis, et enarrator eius 768, 6. Orpheus libro VIII τοῦ ἱερὸν λόγου 231, 24
Orsippus Laco 242, 52, 57
Orthographia quatuor ceu regulis nititur 816, 52: nititur et utitur etiam historia 792, 5. Orthographia Choeroboscl 92, 21: Ori Milesii 816, 38: Ori Alexandrini apud Suidam. Orthographiae regulae duobus libris expositae, in bibliotheca Palatina exstant manuscriptae, absque auctoris nomine.
Oruandes dux 199, 42: Stephanus Byz. Orobandes.
Orus gr. citatur 43, 42: 44, 57: 51, 8: 52, 41: 64, 26, 38: 69, 17: 80, 34: 84, 6: 87, 15, 20: 90, 53: 91, 18: 97, 42: 98, 52: 102, 32: 103, 31: 118, 15: 120, 47: 141, 4: 146, 22: 162, 28: 190, 51: 191, 47: 197, 46: 211, 45: 223, 52: 238, 54: 242, 53: 262, 47: 283, 56: 293, 47: 295, 38: 298, 30: 299, 25: 389, 17: 397, 17: 408, 32: 411, 44: 452, 17: 461, 55: 464, 35: 477, 2: 479, 38: 486, 42: 487, 55: 488, 40: 489, 8: 490, 3, 17: 502, 40: 512, 51: 515, 52: 523, 22: 524, 30: 528, 28: 530, 10: 539, 11: 541, 10: 548, 7, 9, 41: 581, 14, 16: 587, 9: 601, 32: 605, 37: 610, 35: 611, 2: 613, 19: 618, 6, 20, 33: 619, 28: 621, 46: 623, 17: 624, 2: 625, 26: 626, 57: 636, 18: 650, 28: 652, 32: 655, 12: 656, 7, 12: 657, 30: 658, 37: 664, 40: 665, 46: 668, 46: 672, 27: 679, 52: 683, 34: 684, 56: 685, 57: 695, 7: 696, 31: 702, 10: 703, 15: 704, 30: 705, 51, 53: 706, 14: 709, 27: 711, 7, 60, 55: 712, 16: 713, 31: 714, 31, 37: 718, 18, 37: 719, 8, 16, 33: 720, 20, 28: 722, 22: 723, 54: 724, 5, 16, 57: 725, 7, 21: 728, 16: 738, 6: 747, 11: 757, 1: 759, 26: 764, 46: 771, 19: 780, 32, 49: 786, 6: 787, 30: 788, 16, 32: 789, 20: 792, 34: 793, 17: 800, 48: 802, 14: 810, 35: 811, 14: 821, 24: 823, 40. Orus in Ἰλιαδικῇ προσῳδίᾳ 536, 54: ἐν τῷ περὶ ἐθνικῶν 276, 34. Orus Milesius 414, 43: 482, 24: 551, 28: 621, 39, 48: 622, 10: 663, 47: 691, 32: 710, 21: 742, 2: 753, 4. Ori Milesii Orthographia 816, 38. Orus Thebanus etymologus 2, 27: 29, 12: 751, 11. Coniectare porro licet partim e librorum notatione, partim e paginarum serie, Orionem hic et Orum confundi. A Suida duo memorantur Oriones, Aegyptius uterque, alter Thebanus, alter Alexandrinus: et Alexandrino inter alia tribuitur περὶ ἐτυμολογίας, et Ἀττικῶν λέξεων συναγωγή. Ori Alexandrini ab eodem inter alia memorantur Ὀρθογραφία κατὰ στοιχεῖον, et ὅπως τὰ ἐθνικὰ λευτέον: sicut etiam a Stephano Byz. testimonia promuntur ex Ori Ὀρθογραφίᾳ, et Ἐθνικῶν libro primo ac secundo.
Os oratoribus obstruere pecuniis 521, 1. os sacrum 468, 25: 478, 57
Osiris ab Iside defletus 552, 13
Ovis flos, lana 618, 48. ovium vox βῆ; non βαί 196, 7
Oxyarthres Persa 77, 19
Oxytona, enclitica sequente, accentum in contextu orationis retinent: alias in gravem vertunt 409, 19: et 315, 2: in compositione fiunt barytona 539, 45

P

Paeanes in victores abeuntes 131, 39. paeanas Apollini canunt Laconici pueri nudi 243, 4
Palaestra meretrix 647, 56
Palaeus et Palenses seu Palaeenses 507, 30
Palamedeus abacus 666, 21
Palamedes historicus in Comicae dictionis congerie 145, 44
Palaxus Cures 389, 57
Pallas gigas 649, 52
Palladii forum 362, 43
Pamphilus gr. cit. 296, 28: 668, 29. Pamphilus in Γλώσσαις 621, 33
Pamphyli Dorica dialecto usi 391, 16
Pan agrestis deus 13, 48. Pan ἄκτιος 54, 27: Corycius 551, 52. Panis filia Aex 27, 57: Panis ex Echone filia Iambe 463, 23
Panaetii filii taxati 756, 47
Panamorus Cures 389, 65
Pandocus hospes 647, 56
Pandorae sacrificium 558, 12
Panis vice olim quae 251, 55
Pannonii, Paeones 657, 55
Panopeus, opidum Phoc. 111, 24
Pantaclis filius Munychus 589, 49
Panyasis citatur 196, 33
Paphlagonicum vocabulum 708, 43
Papyracea tegmina 731, 8
Parentes et propinqui, proxime secundum Deum colendi 457, 15
Parientium inspectrices Ilithyiae 298, 38
Parius cultus 195, 47
Parmenius citatur 135, 35: forsan Parthenius.
Parmenisscus gramm. citatur 138, 10
Parnethus mons 362, 51: 361, 31
e Parte totum 487, 3, 7: 500, 52: 680, 18. Partes et Particulae, ut corporis, sic et Orationis 141, 48. partes orationis, non voces sed significata sequuntur 472, 24. particulae non partes orationis sunt coniunctiones annexivae 809, 8
Parthenius citatur 117, 40, 42: 260, 30: 288, 4, 57: 289, 3: 375, 35. Parthenius in Crinagora 148, 53: in Hercule 170, 47: 374, 52. Parthenii grammatici meminit Athenaeus lib. XI.
Participium praesentis et imperfecti 350, 39: 485, 10. participium in ς, oxytonon 246, 47. participia in ων tono ut differant 350, 54. participia aoristi secundi acuunt ultimam, excepto πίφνων 187, 4. participium aoristi secundi et futuri secundi coincidit in foeminino genere 661, 30. participia passiva in μενος, accentu differunt 45, 56. participium praeteriti perfecti passivi per syncopen accentum retrahit in antepenultimam 312, 36. participia syncopata in praes. pass. 151, 42. participia composita quam accentus regulam habeant 92, 3. participium pro nomine usurpatum 641, 21, 26: et 151, 11: 338, 24: 537, 11: 575, 4: 663, 2. participiale nomen 575, 4. participia et participialia nomina nominativum et vocativum eundem habent 226, 44. participia nota qua dignoscantur 47, 4
Particulae: vide Partes.
Partitiva: vide Ἐπιμερίζομενα.
Parum pro Neutiquam 621, 44
Passiva verba qua ex causa exsistant 517, 1. passiva quibus desint, et quibus activa 400, 45. passiva forma quibusdam, at significatio activa 400, 50, 56: 610, 41. passiva significatio sub activa forma, et contra 754, 23, 26: et 750, 8. passivum aoristi secundi medii 466, 6. vide παθητικόν.
Patra, olim Aroe 147, 36
Patres omnium primi qui, et qui tertii 768, 2
Patria et parentibus nihil dulcius 707, 10
Patrocles 160, 23
Patroclides seu Proclides 766, 26
Patronymica et patronymicum formam imitantia in penultima vel ι vel α exigunt ante finalem δης 265, 14: 397, 15: 438, 2: ἄδης quae faciant, et quae ἴδης 554, 56: 556, 26. patronym. in εἴδης 165, 44: 166, 3: in ἴδης 165, 39: in ῥίδης 165, 42. patronymica non fuat omnia quae in δης exeunt 195, 14. patrynomica specie magis quam signif. 166, 1, 8. patronymicorum forma derivata matronymica, e matrum scilicet nominibus 166, 9. patronymica a possessivis quid differant 166, 15: ex appellativis cur nulla sint 554, 40: non componuntur 274, 54
Paulus apostolus citatur 586, 11
Pauper minas non sustinet 695, 9
Pecuniae vice pecudes olim in permutationibus 320, 48. pecuniae appendi olim solitae 613, 19. pecuniae publicae seu communes, τὰ θεωρικὰ κτλ. 448, 49. pecuniae publicae, totius scilicet Graeciae 331, 42. pecuniae sacrae aerarium 627, 55
Pedem alterum aeneum habebat Empusa 556, 40. vide Pes.
Pedicae allegoricae 525, 49
Pegasus Auroraeque precanti dans 62, 32
Pelasgi, Thessali 44, 5
Peliae filius 45, 51
Pelles praemium datae 571, 51. pellicea tunicae, symbolice 734, 19
Peloponnesus unde dicta 122, 22: quibus nominibus olim vocitata 122, 10. Peloponnesiacum bellum 254, 59

Pelops Henetus 340, 20: in vitam a diis revocatus 279, 15
Pentametrum hexametro adiunctum in elegis 326, 54: 327, 1
Pentheſileae filius 493, 41
Pepli ſacri text. 149, 21. pepli Minervici curator 494, 26
Pera militaris 244, 21
Percope, Meropis filia 518, 2. Percote opp. 2, 13: olim Περκώπη, teſte Stephano Byz.
Perdicum aſtus 323, 53
Peregrinitatis actio 401, 55. peregrinitatis reus 358, 32. peregrini ne civibus locum in ſpectaculis praeriperent, quomodo cautum 448, 52. in peregrinis vocabulis euphoniae cauſa transpoſitio facta 610, 56
Perfectum primae coniugationis barytonorum in quibus ε vertat in ο 730, 1. perfectum quintae coniugationis ut formetur 501, 16. perfectum verbi a λ et μ incipientis, Attice et Ioniče pro λε et με capit ει 298, 52. perfectum Atticum per reduplicationem a verbis incipientibus ab α, ε, ο 312, 28. perfectum Attice reduplicatum tertiam ſyllabam corripit 106, 18: 330, 3: 372, 47, 56: at non Dorice 372, 52. perfectum Attice reduplicatum a longa non incipit 330, 10: ſemper a brevi incipit 777, 49. perfectum reduplicationem non admittit, cum praeſens incipit a duabus conſ. 324, 34
Perfectum paſſivum in diſyllabis primae ac ſecundae coniugationis reſumit ε, quod in ο verſum fuerat in praeterito activo 365, 33.
perfectum paſſivum primae baryt. coniugationis in quibus ε praeſentis mutet 730, 14. perfectum paſſivum quomodo Ioniſmum in tertia plurali faciat in puris th. 600, 8: quomodo in prima baryt. 366, 7
Perfectum medium numquam nec duplam characteriſticam admittit, nec duas conſonantes eandem ſyllabam efficientes 667, 33
Pergaiſmus, ſeu Pergaica dictio 4, 53: 28, 7: 82, 60
Perimus Megae filius 574, 35
Permutationes quibus modis olim fieri ſolitae 146, 43
Perſae praeguſtatoribus uſi 315, 37: Φορείοις geſtari ſoliti 279, 39. Perſica Heraclidis 247, 50. Perſicum vocab. 7, 20: 59, 26: 310, 53: 530, 9: 740, 41
Perſeus Gorgonis facie praetenta in lapides vertit hoſtes ſuos 470, 49. Perſei filius, Perſarum progenitor 180, 43
Perſonam alienam ſaepe induit Homerus 547, 27. perſonae unius pronomina quae, et cur 314, 31: 615, 5. perſonae abſolutae in encliticis 657, 56. perſonae ſingulares, ſyllabarum numero pares ſunt 386, 36. plurales quoque ſyllabarum numero aequales faciunt Boeoti 426, 3. perſona ſecunda paſſivorum in μαι, formatur e tertia 484, 21, 28: Ionice abiicit σ 484, 29. tertia pluralis in praeſenti et futuro eandem terminationem habet cum dativo plurali participii 476, 9. perſonae quaedam cur deſint verbis 401, 3
Pes alter nudus, alter armatus quibusdam militibus 658, 42. pes ligneus 486, 6: 510, 47. pes metricus tres ſyllabas non excedit 459, 10
Peſtis unde, et paeane cur averruncata 657, 9
Petraeus Caryſti f. 408, 10
Petronius gr. cit. 720, 35
Phaeacia Drepane unde dicta 287, 31
Phaeſti templum 543, 49
Phaethontis interitus 427, 7: et 425, 20
Phainus gr. cit. 200, 46
Phagor ſeu Phegor 194, 19
Phallo accini ſolitum carmen 786, 56
Phanias Epheſius citatur 547, 48: Athenaeo Phanias Ereſſius: Suidae Φανίας ἢ Φαινίας Ἐρέσιος: noſtro rurſum Φάνης ὁ Ἐρέσιος 515, 48
Phanodemus citatur 748, 2: 768, 4
Pharus gubernator 788, 17
Phaſidis fl. ortus 77, 51
Phemius poeta 445, 5
Pherecrates com. citatur 190, 23: 218, 51: 243, 24: 310, 56: 312, 19: 682, 54: 713, 30: 733, 29: 753, 6. Pherecrates Chirone 167, 43: Κορίανοι ſeu Κοριαννοί 777, 18: Μυρμηκανθρώποις 750, 10
Pherecydes citatur 150, 55: 649, 49: 679, 49: 775, 4. Pherecydes in Αὐτόχθοσι 202, 56: neſcio an Pherecrates.
Pheres conditor Beroeae 195, 37
Phialae ſacrae furto ſublatae 787, 56
Phido Argivus primus nummos percuſſit 613, 12: primus auream monetam percuſſit 588, 55
Philadelphus Ptolemaeus 486, 26
Philarchus citatur 802, 23
Phileas citatur 117, 37: 447, 19
Philemon com. citatur 436, 41: 563, 32: 606, 26: 744, 38
Philetas citatur 602, 41: 689, 23. Philetas in Gloſſis 330, 39
Philias ſeu Phileas citatur 135, 28
Philippicae ſeptimae auctor 418, 47
Philippus Demetrii F. a Romanis captus 294, 3
Philo ſeu Philemo citatur 683, 24. Philo gramm. citatur 13, 34: 53, 7: 63, 56: 65, 28: 94, 43: 99, 5: 191, 96: 192, 10: 256, 30: 316, 35: 478, 4. Philo in Verbalibus 4, 9: 20, 29: 43, 15: 164, 49: in Rhetorico lexico 255, 32: ἐν τῇ περὶ Ῥωμαίων διαλέξει, ſeu ἐν τῷ περὶ Ῥωμαίων διαλέκτου 71, 23: quo titulo et Philoxeni tractatus citatur 531, 2: 611, 1: 731, 25. Philonis Epitome per Serenum facta 149, 54. Philonis περιπόλων (ſeu περὶ πόλεων) epitome per Serenum facta 207, 48. Philo Herennius libro περὶ χρηστομαθίας 227, 52
Philochorus citatur 210, 35: 451, 41: 457, 35: 732, 52: 734, 46: 768, 1. Philochorus libro 1 τῆς Ἀτθίδος 160, 5: τῶν Ἀτθίδων libro 11, 140, 48
Philoctetes templo in Italia ſtructo arcum ibi ſuſpendit 58, 14: templum Minervae condit in Italia 298, 26
Philonomia Tragaſi f. † 763, 25: Philonome Craugaſi filia, Pauſaniae 329, 40
Philoſophiae ſcopus 722, 19. philoſophi quoque liberis et rei familiari operam dederunt 536, 33: analogiam non obſerv. 606, 23, 27: citantur 295, 28
Philoſophus citatur, Ariſtoteles videlicet 357, 1: 390, 49
Philoſtephanus hiſt. cit. 138, 24: 736, 1
Philoxenus grammaticus citatur 1, 39: 57, 41: 96, 16: 110, 51: 150, 9: 205, 56: 234, 56: 237, 54: 342, 20: 352, 17: 370, 38: 372, 32: 587, 38: 394, 28: 461, 57: 522, 55: 570, 30: 573, 5: 597, 46: 615, 13: 618, 2: 633, 45: 637, 15: 639, 26: 654, 48: 673, 51: 675, 28: 723, 50: 727, 56: 753, 51: 754, 5: 774, 46: 807, 14: 818, 47: 822, 15. Philoxenus tractatu De comparativis 31, 11: 195, 11: 227, 34: in Verbali ſuo 678, 41: ſeu, tractatu De verbalibus 32, 32: 62, 1: 96, 48: libro De monoſyllabis 442, 39: 463, 5: 691, 37: libro De monoſyllabis verbis 521, 42: libro De Ionica dialecto 551, 13: 540, 47: 616, 47: libro De Romana dialecto ſeu Latino ſermone 531, 2: 611, 1: 731, 25. Philoxenus Χάριοι † 376, 42
Phimonoe, Apollinis vates 327, 52: apud Euſtathium Φημονόη: itemque in Procli Chreſtomathia Gramm.
Phoebe Coei uxor 264, 25
Phoebi campus 414, 20
Phoenix Agenoris f. 797, 37. Phoenicis filius Archaleus 219, 36. Phoenicicus: viſe Punicus.
Phorbas rex Curetum 798, 26
Phoronidis auctor citatur 374, 23
Photius citatur 529, 56. Photius patriarcha citatur 418, 54: 540, 24: 613, 5
Phreatus heros 344, 28
Phrygico ſeu Paraphrygico more 662, 6. Phrygiae cantilenae 145, 28, 45. Phrygia dictio 22, 36: 51, 7: 145, 43: 722, 29
Phrynichus p. cit. 340, 5: reprehenditur 42, 41
Phrynichus grammat. cit. 148, 49: 738, 42
Phylacus 325, 57
Phylarchus citatur 205, 40
Phyſici cur dicti ἀδολέσχαι 18, 3, 8. Phyſiologia loquaci carmine a multis tractata 18, 3
Piaculares expiari ut ſoliti 313, 43
Pileus Perſicus 758, 6. pileus regius, πίδαρις 513, 17
Pilo pendere 362, 27. pili qua ex cauſa exſiſtant 557, 22: vellebantur iuvenculis pubeſcentib. 283, 49. pili lupini tricolores 680, 28: bicolores 571, 38. viſe Capilli, Crines, Coma.
Pindarus citatur 60, 58: 75, 43: 112, 50: 159, 48: 172, 8: 175, 28: 178, 10: 200, 14: 245, 35: 249, 50: 274, 50: 277, 40: 279, 23: 353, 41: 355, 2: 379, 38: 391, 26: 404, 2: 502, 30: 504, 4: 513, 20: 514, 57: 517, 25: 566, 33: 579, 3: 610, 44, 46: 673, 21: 675, 36: 709, 36: 808, 42. Pindarus in Ὀλυμπιονίκῃ 645, 30: in Xenophontis epinicio 332, 49: in Ageſidamo 685, 10: Ariſtocli 818, 34: Hymnis 821, 55: Dithyramborum libro primo 460, 38. Pindari ſcholia citantur 588, 49: 743, 29: ſcholion hymno in Ageſiam Syracuſanum 450, 46
Pinnas ceu iaculaemittentes aves 567, 15
Piró, Nelei f. 327, 12
Piſander coepta perſequitur 732, 49
Piſander citatur 504, 31
Piſidae filia 721, 44
Pitthei filia 32, 57
Pius grammat. citatur 664, 40. Pius commentario in Homeri Odyſſ. π 821, 54
Piorum locus 428, 29
Placentarum opif. 265, 48
Plataea conditur 207, 42
Plato citatur 95, 20: 106, 33, 54: 159, 32: 257, 16: 265, 36: 336, 28: 343, 40: 348, 40: 371, 4: 379, 40: 407, 33: 415, 3, 50: 420, 42: 429, 33: 470, 35: 505, 19: 564, 17: 701, 18: 718, 39, 41: 733, 30, 48: 737, 17: 742, 16: 755, 43: 769, 9,

31: 789, 39: 790, 2. Phaot lib. de Anima 764, 49: 789. 36: Politic.n primo 31, 19: 777, 14: 789, 44: Reipubl. li. III, 769, 33: Legum primo 357, 22: Legum VI, 777, 12: Legum VII, de facta 348, 14: Legum XI, 369, 4: Legum XII, 391, 50: in Sophiſta 683, 21; Sympoſio 749, 41: Gorgia 94, 36: Hippia 762, 35: Μίνωϊ ἢ περὶ νόμων 415, 50: Phaedone 772, 34: Philebo 226, 24: Protagora 154, 32: Theaeteto 90, 1: Timaeo 744, 12, 755, 44. Platonica vox 7, 13: et 8, 7
Plato comicus citatur 346, 16: 389, 38: 621, 54. Plato ἐν Ἑλλάδι 786, 50: Eumenidibus 97, 4
Pleiades anni tempora denotant 675, 44, 51
Pleonaſmus tonum non mutat 614, 36, 42. pleonaſticae vocales ab initio ſpiritum non mutant 614, 44. pleonaſticae ſyllabae corripi volunt 162, 34
Pleurων Aetoliae 534, 14
Plieus fl. 117, 40
Plumbum hamis et retibus addi cur ſolitum 590, 11
Pluralia thematica, i. ſingulari numero carentia 616, 36. plurale pro ſingul. 653, 23
Plusquamperfectum temporaliter augetur in Attica reduplicatione α ε et ο 330, 5. plusquamperfecta compoſita quae ſimplicis accentum ſervent 483, 51
Plutarchus in Solone 710, 32: 721, 45: 733, 49
Plutarchus gr. cit. 184, 30. Plutarchus in μελέτῃ Homeri 104, 1
Pluto, Iupiter inferus 409, 8: equis inclytus unde dictus 520, 54
Pocula lignea 515, 35. poculorum vice potatum olim cornib. 504, 34: 539, 30
Podarces Iphicli f. 480, 21
Podarges filii 544, 57
Poemandria op. 228, 57
Poenalia inſtrumenta 527, 29
Poetae producunt quandoque ancipites correptas 522, 35: compoſitiones inſolentiores audacioresque ſaepe uſurpant 639, 38: licentia utuntur in patronymicis 210, 10: figurata flexione utuntur 154, 5: εος pro ους cum Ion. uſurpant a nom. in ης 152, 12: augmentum in verbis negligunt 23, 44: augmentum negligunt ut Iones 111, 15: ἔμεν pro εἶν in infin. 224, 10
Poetica licentia geminat δδ 107, 52: corripit etiam longas 438, 10: nunc producit α nunc corripit in ἱκανός 308, 15: producit ι 714, 42: vocativos primae iſoſyllabae transfigurat 670, 25. poetica Ionico more uſurpata 625, 5: et 624, 54
Polemo citatur 428, 39: 751, 27
Pollia vitis 197, 36
Pollux unde d. 16, 32
Polybius citatur 212, 33. Polybii ſcriptura expenſa, Not. ad 507, 27
Polybius rex Arg. 207, 41
Polycharia cit. 223, 15
Polyidis vaticinium 207, 49
Polyidi vatis filius 400, 10
Polyidus dithyrambicus poeta citatur 164, 20
Polypus hieme ſeipſum rodit 111, 7. polypi cirros arrodit conger 237, 47
Polyzelus Demotyndareo 343, 44: Μουσῶν γοναῖς 352, 51
Pomaria, κηπία 828, 19
Pons belli 229, 12
Ponticum vocab. 708, 48
Populi et gentes, plerique a ducibus ſuis denominati 238, 52
Porphyrius phil. cit. 560, 50: 471, 42: 522, 29
Porta ſepulcralis 437, 19
Porticus picta 729, 26
Poſidippus gr. cit. 764, 48
Poſidonius gr. cit. 645, 42
Poſſeſſiva forma 345, 57. poſſeſſivorum formae quot 29, 32. poſſeſſivorum ſpecies tres 30, 6: genera duo 29, 36. poſſeſſiva et poſſeſſorem et rem poſſeſſam denotant 334, 46: quid a genitivo primitivi differant ſignificatu 203, 31: corporis partibus tributa, defunctum ſignificare volunt 507, 17: quid a patronymicis differant 166, 24: in propria nonnumquam tranſeunt 525, 38
Poſſeſſiva in ιος, ειος, ινός, υνός 551, 31. poſſeſſivum ειος, et Ion. ήιος 612, 11. poſſeſſiva pronomina et nomina quid diverſitatis in uſu loquendi habeant 775, 37
Poſtpoſitiva quandoque praeponuntur 462, 34
Poſteritatis quoque habenda ratio 417, 14
Potamii notati 288, 16
Potus deorum, nectar 600, 12
Praeco ſuffragia numerat 481, 46. praecones Mercuriali virga ſeu caduceo inſtructi 512, 6
Praeda, λεία 563, 17. praedari, ληΐζειν 563, 22. praedae primitiae primatibus datae 693, 13
Praedia obaerata ſtelis inſigniebantur 159, 20
Praeguſtatores principum 315, 38
Praepoſitiones numero XVIII; ſignificatione, XVII 94, 8. e praepoſitionibus monoſyllabis duae epectaſin ι admittunt, ἐνὶ et προτὶ 341, 55. praepoſitiones usque ad duas ſyllabas excreſcere poſſunt 685, 26: augmentum admittunt, ſed ita ut duas ſyllabas non excedant 778, 25: nominib. appoſitae, locales ac temporales ſignificationes reddunt 305, 55: anaſtrophen quae admittant, quae non 123, 25: ἀναστροφὴν quando admittant 342, 8: ϱ duplum quando admittant 128, 43: ultimae ſyllabae ſyncopen patientes 79, 47: in vocalem exeuntes, ecthlipſin pariter et craſin admittunt 92, 9: in compoſitione ſyncopantur, per ecthlipſin ſc. 126, 21: per tmeſin a verbis ſeiunctae, accentum ſuum retinent 123, 49: aliquando verbi ellipſin patiuntur, i. ſolae ſine verbo ponuntur 357, 38: abſolute omiſſo verbo poſitae 773, 24: pro verbis compoſitis per apocopen poſitae, accentum retrahunt 123, 55: pro aliis praepoſitionibus captae, accentum ſuum retinent 124, 3: duae in unam compoſitae 781, 50: in compoſitione geminatae, emphaſin intendunt 349, 4: per ſe ſeorſum poſitae, acuuntur 124, 6: in adverbialem ſignificationem tranſeunt 94, 16: ſeu adverbiorum vice quandoque ponuntur 382, 14
cum Praepoſitionib. compoſita verba quam augmenti regulam habeant 112, 34, 55. praepoſitio multis deeſt 773, 24: verbis ſaepe deeſt 357, 34. praepoſitio una duob. compoſitis communis, Not. ad 743, 1
Praepoſitivae quandoque poſtponuntur 462, 34
Praeſens momentaneam temporis ſignificationem habet 820, 28. praeſens in multis inuſitatum, fingitur e futuro aut praeterito 397, 32. praeſens e futuro natum 47, 32: 59, 18: 120, 23: 159, 14: 290, 8: 304, 42: 318, 10: 472, 14: 478, 54: 709, 2: e futuro ſecundo 217, 2. praeſens e futuro frequens 253, 15. praeſens e futuro factum, defectivum 232, 16. praeſens e futuro factum poetice, ultra imperfectum non flectitur 619, 3. praeſens e futuro natum, non flectitur ultra imperfectum 180, 6: 197, 18: 536, 43: 633, 53: 687, 57. praeſens e praeterito 253, 28. praeſens ex praeterito perfecto, more Siculo 323, 3. praeſens e praeterito medio 100, 20: 115, 34: 500, 5. e praeſenti compoſita 46, 27
Praeteritum in multas ſpecies diviſum eſt 548, 32: proprium id habet, ut ab initio augmentum aſciſcat 419, 49: ab initio augetur vel tempore vel ſyllaba: ideoque vel pares vel plures, numquam pauciores quam praeſens ſyllabas exigit 820, 18: praeſens ab initio vel ſuperare vel ſaltem aequare vult vocalium numero 419, 34: 439, 50: ancipitem poſitione longam, natura longam efficit 469, 32: 471, 55: Ionice et poetice augmentum non aſciſcit 111, 15: Ionice ac poetice idem cum participio ſuo initium habere vult 625, 6, 10: Atticum pleonaſmum epſili ubi admittat 351, 44: Attice reduplicatum, tertiam a principio brevem poſtulat 106, 18. Praeterita tonum ſimplicis in compoſitione quae retineant 483, 34, 45, 52: 484, 1: diſyllaba vocalem diphthongumve a fronte habentia, tonum in compoſitione retinent 105, 2: diſyllaba compoſita quae temporale augmentum abiiciunt, accentum e penultima in antepenultimam tranſferunt 332, 35: 778, 30
Praeteritum medium commune in multis inuſitatum, at uſurpatur Atticum 628, 57. praeteritum perf. medium ſignificationem praeſentis aliquando mutat 551, 5. praeteritum perf. in praeſens quandoque tranſit 253, 28: in praeſens tranſit apud Siculos 323, 3. praeteritum medium tranſit in praeſens 500, 4
Praetorium, ἴκος 473, 26
Preces ſublatis manib. f. 134, 11
Preſbonis filius 157, 31
Preſbyterorum et diaconorum collegium, κλῆρος 519, 16
Pretanus, ſeu Brittanus 500, 45
Priamus Phrygibus ſuppetias fert 319, 37
Priapus Veneris f. 2, 25
Primitiae in viis poni ſolitae 376, 15
Primitivis inſunt derivata 125, 28
Primus quot modis dicatur 692, 56
Priſcylla ſeu Priſcilla 19, 52
Privatio pro negatione quando ſit 640, 3: a negatione quid differat 639, 49. privativae particulae quinque 142, 3. privativa privativae ſuperinducta affirmationem vel etiam intenſionem compoſitioni parit 97, 11, 58: 98, 37, 49
Proceleuſmaticus verſ. 630, 43
Proclus libro περὶ χρηστομαθείας 327, 38
Procne Erechthei mater † 507, 27
Productio vocalis ex abiectione conſonantis 704, 4
Profectiones cum votis ac precibus factae 548, 43
Profunda, opaca et nigra 577, 5
Prolis gratia preces et ſacra quibus facta 768, 5. ſobolis procreatio quadruplex 236, 25

Promethei mater 153, 29. e Promethei felle destillans sanies, in crocum versa 551, 60
Promotiones, προκοπαί 689, 48
Pronomen quid 172, 49: significationem quam habeat, et cur articulum non admittat 67, 17: 314, 52: personas quot habeat 314; 16, 51. unius personae quae, et cur 314, 31: 615, 5: unius personae a vocali incipere volunt 508, 36: rectos quot habeat, seu quot flexiones peculiares 314, 17
Pronomina suae positionis quot 314, 26: primitiva quae, et quae derivata 172, 53: primitiva regulam non habent 314, 9: generis notas quas habeant 314, 54: singulari numero acuuntur 314, 7: duas syllabas non excedunt 508, 32, 47: unam syllabam excedentia, diphthongum requirunt 615, 1: ἔγκλισιν seu ἐπέγκλισιν quae admittant 3??, 44: enclisin quando admittant 432, 20: enclitica quid ab rectum accentum gerentibus differant 637, 52: enclitica vocalem abiiciunt, nempe μου, μοι, με 409, 23
Pronomina possessiva non procreant composita pronomina 496, 28: gentilia, cur e solo genitivo plurali ducantur 68, 6
Pronomina compositionem quomodo admittant 496, 32: composita, eiusdem personae, numeri, et casus esse volunt 496, 18: composita e possessivis nulla sunt 496, 28.
Pronomina duo de uno eodemque subiecto 614, 47
Pronominalis articulus 616, 24
Propria nomina ex appellativis accentus mutatione facta 475, 20
Proserpina e Iove parit 406, 47: ἀλῆτις unde dicta 62, 10: eadem quae Tellus 790, 53
Prospaltii notati 288, 18
Proteas Zeugmatites citatur 515, 48
Protei luctus 434, 41
Protesilaus Iphicli f. 480, 21
Providentia Christianis quod ethnicis Fatum 663, 7
Provocatio a foro ad forum, ab urbe ad urbem 322, 40, 43. Provocationis seu Appellationis ratio Athenis q. 401, 62
Prytanei forum 362, 54
Psalmodus citatur 740, 43. psalmus v 740, 15. psalmus xxxviii 647, 38. psalmus lix 713, 4. psalmus lxxvii 710, 50. Psalterii ἐπιμερισμός 29, 1
Ptolemachus gramm. citatur 537, 2
Ptolemaeus gramm. cit. 102, 54: 585, 26: 622, 39: 742, 44. Ptolemaeus Ascalonites gramm. citatur 138, 13: 620, 24
Ptolemaeus Philopator 220, 22
Ptolemais olim Ace 47, 45
Pubertatis initium 359, 16
Publico seu fisco addicta, inter cives distribuuntur 338, 36. publica sine legitima emptione usurpantes, deferuntur 788, 51. publicabantur damnatorum quorundam bona 340, 37
Pudendum marinum 69, 54
Pueris septimus et decimus dies festa solennitate celebrabantur, et nomina eis imponebantur 508, 41
Pugil Demetrius unde 266, 5
Pulvis athleticus 50, 34. pulvere ac sputo inductae manus in certamine 528, 50. e pulvere post terga iactato nati Dactyli Idaei 465, 35
Punica historia Claudii Iulii 219, 34
Punicum (seu Phoenicib. usitatum) vocab. 155, 34: 196, 62: 220, 33: 272, 55: 332, 40: 514, 3: 722, 28
Puniceae tunicae in Bacchanalibus 155, 10
Pupillorum aedes si non elocarentur, aut si iusto minoris elocarentur, delationi locus erat 788, 52
Puppim retroagere, seu Puppi impulsa retrocedere 363, 1
Purpurae tingendae κάλχη herba 486, 32. purpurati iudices 331, 23
Putredo duplex 334, 31
Pylaica clade caesi, paeanibus decorantur 243, 4
Pythagorae familiariter famulatus Zamolxis 407, 45, 57
Pythagorei citantur 289, 46: iidem Pythagorici 569, 46
Pythii, Delphi 255, 12
Pytho citatur 532, 30

Q

Quadringentorum magistratus 732, 43
Quaestiones conviviales 241, 31, 38
Quaestores fisci publ. 411, 1
Qualitatis adverbia 581, 14
Quercus omnium arborum notissima et veluti prima 288, 27: et 228, 31. quercus ruinosa fulcitur 75, 32. quercus fatidica 292, 6
Quinquagesima mercium 660, 30
Quingentorum senatus 325, 11. Quingentorum divisio 364, 47
Quinta pars emptionis nomine data 368, 31
Quis et Quid, quotuplici signif. 759, 37. Quis, de substantia quaerit 759, 30

R

Raphia op. Assyr. 372, 2
Rasura usque ad cutem 314, 2
Ratio reddita magistratus munerisque publ. 391, 65 rationem administrationis suae reddere tenebantur omnes magistratus 569, 32
Ratiocinationis sedes 726, 60
Recentiores alio signif. quam veteres usurpant vocabula 505, 55: epithetis novis et Homero ignotis usi 547, 24: taxantur 546, 57
Rectus in rectum non agit 496, 46. vise Nominativus.
Redditiva nomina 762, 39: simplicis figurae sunt 611, 46: ex Interrogativis ut fiant 762, 43. redditivum adverbium 763, 8
Redituum publ. scribae 558, 16, 20
Reduplicatio initii etiam in derivatione 232, 6: et 231, 36: quatuor modis fit 477, 42: proprie quae, quae improprie 477, 39: fit non per ι tantum, sed etiam per ε 500, 39: omnis per brevem vocalem fit 477, 38
Reduplicatio in praet. perf. non fit, cum praesens incipit a duab. cons. 324, 34
Aeolice fit etiam ante κτ et πτ 501, 27: Atticis et Aeoliis familiaris 535, 62. in reduplicatione praeteriti consonantem aliquoties omittunt Attici 308, 32. reduplicatio Attica in perfecto thematum incipientium ab α ε ο 312, 28. reduplicatio Attica a longa non incipit 330, 10: tertiam corripit 330, 3
Reduplicatio etiam in aoristo secundo 753, 43: 755, 15: Attice fit etiam in aorist. 2 661, 27: in aoristo 2 fit poetice 499, 18, 12: 661, 31
ad Regulam sua exigunt ut fabri et architecti, sic et orationis compositores 489, 31. regulae duae secum pugnantes 549, 46. sic 505, 28: 409, 10. regula quid 489, 34. Regulae allegatio imperfecta: vise nos. ad 114, 49
Relatio quid 314, 53. relativum nomen seu pronomen 614, 50. relativa ex interrogativis ut fiant 762, 41. relativi articuli cum praepositionibus localem ac temporalem significationem reddunt 506, 1. relativum pronomen ὅγε ἥγε τόγε 416, 3
Remigum parietes duo in δικρότῳ, tres in τριήρει 277, 1
Retrocessio cauta 365, 4
Rex totius universi 408, 54. Rex Athenis, seu Rex sacrorum 151, 16: 227, 36: 362, 20. rex sacrorum examinabatur, ut et sacerdotes 176, 29. regium genus, sacrorum curam hab. Athen. 395, 61
Rhadamanthi mater et fratres 597, 40
Rhea unde ἀντία d. 111, 46: 588, 36: quid allegor. 701, 19, 27
Rhebas fluvius 596, 38. Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμόν Apollon. Arg. 2, v. 652
Rhegina dialectus ι vertit in υ 135, 44. Rhegini ὕσος pro υἱός 587, 49: χοι pro οι 660, 11. Rheginum vocabulum 163, 8
Rheni origo 70, 52
Rhesi pater 423, 18
Rhetorica dictio 2, 30: et 3, 31: 7, 47, et alibi. vise Lexicon.
Rhianus Heracleae lib. xxiii 153, 5
Rhodanus fl. 134, 41: 283, 11
Rhodii sedes in Lycia quaerunt 219, 6: Dorica dialecto usi 219, 8
Rhodoessa nympha 507, 52
Rhoeco hamadryadis consuetudo damnosa 75, 32
Rhypes, Achaei 150, 55
Risus dicteriis et gestibus scurrilibus cietur moestae 463, 25. risus efficiens causa 224, 30
Roma a barbaris obsessa 225, 46. nova Roma 217, 29. Romana historia Dionis 316, 6, 11. Romanum seu Latinum vocabulum 195, 41: 215, 45: 241, 14: 331, 16: 502, 56: 543, 7: 545, 36: 607, 44: 610, 54: 651, 16: 655, 14: 719, 3: 804, 27: 808, 23: 810, 45: 828, 10, 19, 24. Romana lingua Ascanius pro Ascalius 154, 23. de Romana seu Latina lingua liber Philoxeni 531, 2: 611, 1: 731, 25
Romus et Romulus Aeneae filii 490, 1: 705, 51
Rotae similis nota equis vetulis in maxilla inuri solita 771, 17. rota torteria 769, 11
Rotunda aedificia 717, 37
Rubrum mare, Rubri montes, Ruber rex 879, 7: 797, 14
Rufus, Lat. vocab. 241, 42
Rythmi species 285, 27

S

Sacer campus 428, 57. vise ἱερός.
Sacerdos, ἱερεύς 707, 30. sacerdotes Athenis examinati 176, 20: viticis comas lectis substernunt ad servandam castimoniam 591, 52
Sacra, ἱερά 707, 31. sacra communia 226, 19. sacrorum custodes 448, 44. sacrorum cura penes regium genus Ath. 395, 51. sacrorum rex, adiunctique illi curatores 362, 10
Sacrificia menstrua, seu singulis mensibus pro Rep. fieri

solita 362, 14: vesperina, inferis; antemeridiana, coelestibus diis f. 468, 33. sacrificium vesperi cur factum Mercurio 361, 16. sacrificia post importatos terrae fructus 442, 13. sacrificata superis quae, et quae inferis, quo item modo 345, 24. sacrificari fluviis qualia solita 324, 35. sacrificium trinum 768, 17. sacrificium quale ac quomodo sibi offerri velit Deus 439, 35. sacrificia Deo accepta, seu sacrificia Christianorum quae 487, 20
Sagittas per orbem in terra defixum mittere soliti veteres 288, 39
Sal et apium pro dapibus apposita Dianae 262, 18. sale mutata mancipia 74, 30. sal sacer 449, 20
Salem, et Hierusalem 469, 26
Saltationis species 712, 53. saltatio cum cantu circum aras 690, 48, 56. saltatio armata 197, 2: quorsum 634, 56
Salustius gramm. cit. 148, 39
Samaeus, et Samaei 507, 29
Sampsonis aenigma 654, 25
Samus bipertita 160, 22. Samium vocab. 259, 30
Sangas, et Sangaris fl. 707, 19
Sanguis occisi degustari et exspui solitus in expiatione caedis voluntariae 118, 30
Sappho citatur 2, 46: 77, 7: 117, 16: 174, 44: 250, 10: 335, 39: 384, 2: 449, 37: 808, 38: 822, 40. Sappho Aeolica dialecto usa 759, 35: reprehenditur 42, 40
Sarmatae 232, 57
Sartoriam exercebant olim foeminae 46, 36
Saturni allegoria 540, 4: 701, 20. Saturnius mons 426, 20. Saturnius mensis, et Saturno factum sacrum 321, 4
Satyri olim Hirci dicti, et choris permisti 764, 5. Satyri vetuli, Sileni 710, 9. satyrica saltatio 712, 53
Scala, κλίμαξ 519, 55. scala pugilico certamini interposita 322, 32: et 267, 16. scala tortoria 322, 37: et 200, 55. scalae murales 540, 48, 51
Scamandrius 160, 20
Scenici agones in Lenaei Bacchi templo 361, 40
Sceptro regio usi etiam Iudorum praefecti 210, 48
Schesius fl. et Schesia Sami pars 160, 25
Scholia in Iliadem Homericam 15, 52: 56, 10: 42, 41: 283, 57: in Homeri Boeotiam 21, 54: in Apollonii Argonautica 14, 43: 24, 19. Scholia Pindari cit. 588, 48: 743, 28
Scindi uxor 714, 14
Sclavi 225, 48. σκλαβηνὸν ἔθνος Suidae.
Scribae publ. 358, 15, 20
Scrinia, Scriniarii 719, 1
Scriptorum fures 198, 20
in Scriptura quoque barbarismus committitur 721, 53. Scripturam primitivi sequuntur derivata; et simplicis, composita 235, 37: 698, 26. scriptura servatur eadem, ubi servatur eadem vox 800, 2, scriptura eadem cum eodem accentu 315, 26. scriptura eadem servata tonum mutant Attici 462, 7. scriptura in compos. et deriv. mutata 698, 28, 38. scripturae discrepantia (seu varians exemplarium lectio) notata 179, 44: 239, 55: 357, 53: 383, 25: 388, 12: 513, 45: 594, 48: 680, 21: 701, 53: 755, 45: 758, 45: 798, 50. scriptura emendata 398, 35
Sacra scriptura citatur 18, 22: 259, 4: 532, 18: 625, 54, f. Scriptura quot modis usurpet γίνεσθαι 311, 14
Scyrus argillosa 137, 15
Scythae deum simulacra sub terra habent 823, 31. Scythicus vultus 720, 8
Securis Halirothii 743, 47
Sedentes epulabantur 453, 16
Selagi filius 92, 56
Selge op. 152, 35, 42. Selgi, pop. 152, 38
Sella elatior, θρόνος 456, 30, 56. sellarius equus 502, 37
Seleucus grammat. cit. 42, 17: 211, 6: 304, 27: 368, 5: 558, 26: 590, 49: 650, 53
Seminibus durities unde 505, 23
Semiramidis ortus 493, 42
Senatus (seu Consistorium) Quingentorum 325, 10. senatus DL virûm 693, 53. senatus M virûm 427, 36
Senectus a bello immunis 628, 27. senum aetas quinta 771, 41. seniori a iuniore tributum epitheton 422, 7
Sensuum verba quae cum quo casu construantur, et cur 133, 20
Sententia et oratio nomen ac verbum requirit 212, 2. sententiae stato die in populo dictae 732, 46: per praeconem numeratae 481, 29. sententiarum maior numerus vincit 481, 51
Septenarius numerus sacer, ut virgo eaque matris exsors 368, 6
Sepulcra veterum quae 437, 14: olim inviolata 48, 37. sepulcra simulatitia 282, 6. sepulcro infixa hasta 354, 34. sepulcrales reliquiae 437, 46
Serachus fl. 117, 39
Serbonis lacus 772, 45
Serenus in Philonis Epitome 149, 54: 207, 48
Sergius gramm. cit. 223, 1
Serpentes quibus fugentur 108, 57: 144, 37. serpentum latibula 809, 54. serpentibus victitantes 75, 48. serpentes mutuo implexu Mercurii virgam ambientes 512, 4
Servari omnes vult Deus 390, 10
Servi Thessalis πενέσται, Lacedaemoniis εἵλωτες, Cretensibus κλαρῶται 660, 23. servorum tunica qualis 90, 55: 349, 46. servi vincti detinebantur in ergastulo seu carcere 411, 33: ad focum confugiebant 316, 52: asylum habebant Thesei templum 451, 39. servarum inspectrix 718, 51. in servitutem redacti liberti defectores 125, 1. servitus voluntaria seu mercenaria 452, 14, 22. servitutis modi quot 285, 2. servitus dimidium animi adimit 284, 56
Sex, ἕξ: Sextus, ἕκτος: at Sextarius, ξέστης 610, 55
Sexus utriusque Caeneus 497, 47
Sibyllae oraculum de Aroe seu Patris 147, 36
Sicanus Athen. rex 712, 56
Sicilia triquetra 456, 8. Siculum festum 286, 33. Siculi υ usurpant pro ι 135, 47: υ vertunt in ι, ut εἰνάνυχοι, ἐνδοῖ 302, 4: ἔσσω pro ἔσω in futuro 381, 23: praeteritum vertunt in praesens 323, 2. Siculum vocabulum 228, 45: 514, 12: 575, 11
Sideratio 159, 33
Sidonius gramm. cit. 124, 15
Signa, σημαῖαι 711, 25. signa militaria contis infixa, aquilarum, draconum, leonumque imaginibus insignita 711, 26. de Signis Homeri lib. Aristonici 572, 21
Signaculi vicem praestabant olim a vermibus perosa ligna 456, 27.
Significatio activa sub forma passiva, et contra 754, 21: et 610, 42. significatio passiva sub voce activa 750, 8. significatio in compositione non mutatur in totum 649, 35
Sileni a Baccho in Italia relinquuntur 525, 40. Sileni forma repraesentatus in ludis senex 525, 47
Simia iocularium et lusus amans 269, 38
Simoisius n. pr. 422, 41
Simonides cit. 38, 46: 60, 37: 83, 42: 135, 29: 250, 18: 367, 39: 413, 24: 610, 44: 692, 32: 764, 26: 798, 20: 813, 8: 817, 53: obscena metaphora usus 634, 6. Simonides in Iambis 270, 45. Simonides ὁ γενεαλόγος citatur 479, 48. Simonides et Semonides 713, 17
Simonis lacus, pro Serbonis 772, 45
Simulacra caelitus demissa 649, 50. simulacra e luto facta, versa in homines 471, 1
Simus Iliadis libro VI 197, 38. rectius, Semus Deliadis libro VI, ex Athenaeo et Suida.
Sindonis gestatio 659, 14
Sinope op. 157, 55
Siphe op. 44, 23
Sirbonis lacus 772, 45
Sirenes a Musis victae aliisque orbatae 694, 15: et 133, 31
Siris, Polieum op. 680, 11
Sisyphus versutiss. hom. 505, 52. Sisyphus equus † 473, 43
Sitis levamen κυκεών 543, 51
Smyrna et Aoa 117, 36
Socrates philosophus, πτωχὸς ἀδολέσχης 18, 9
Socrates gramm. cit. 389, 18
Sol, primus omnium pater 768, 5: ἀκάμματος cur Homero dictus 60, 33: maximum cursum peragit mense hecatombaeone 321, 10: bibit (seu humorem attrahit) e mari 684, 37: aquas e mari attrahit 426, 50. Solis mater 449, 15
Solomon citatur 654, 26
Solonis leges 115, 47. Solonis leges νόμος 448, 14. Solon Cilix 721, 49
Somnus humidus 80, 31
e Sono efficta vox, seu e sono imitata vocabula 188, 11: 204, 43: 516, 24, 29: 818, 56
Sophocles heroico monumento et Δεξίωνος nomine honoratus 256, 6: citatur 26, 16: 27, 20: 35, 4: 69, 42: 81, 28: 118, 28: 123, 15: 165, 5: 168, 25: 173, 38: 187, 39: 205, 31: 213, 27: 220, 40: 254, 53: 265, 24: 315, 3: 333, 41: 344, 40, 48: 346, 15: 382, 5: 385, 2: 412, 28: 450, 50: 462, 24: 463, 18: 490, 6: 500, 55: 511, 54: 513, 46: 514, 9: 542, 46: 561, 27: 590, 9: 595, 1: 597, 44: 601, 22, 57: 629, 34: 681, 23: 695, 49: 702, 53: 762, 29: 765, 52: 766, 40: 803, 5. Sophocles Aiace 249, 40: 325, 7: 474, 42: 625, 25: Αἰχμαλωτίδες 789, 42: Andromache 652, 13: Andromeda 272, 5: Antigone 150, 3: Colchis 459, 2: Δόλοψ 393, 43: Electra 742, 11: Erigone 762, 12: Oedipode 194, 5: 460, 10: Onomacle 207, 15: Phaedra 19, 53: Ποιμένες 405, 32: Polyxena 120, 48: Triptolemo 395, 13: Τυμπανιστραῖς 287, 14: ἐν Τυρῷ 747, 48: ἐν Τυρῷ β' 377, 12. Sophocles reprehenditur 42, 40
Sophron p. cit. 121, 30: 151, 50: 197, 55: 216, 56: 246, 35: 254, 54: 256, 56: 334, 10: 345, 39: 443, 53: 502, 19: 698, 43. Sophron in Θυννοθήρᾳ 423, 24: in Θυννοθήραις 572, 42: in Mimis 523, 4: in ἀνδρείοις μίμοις 72, 50: 737, 2: ἐν τοῖς γυναικείοις τρόποις 718, 1. Sophron reprehenditur 573, 54: so-

loecismo mimice usus 774, 41
Soranus citatur 535, 6: 541, 22: 571, 53: 572, 43. Soranus Heraclides citatur 563, 51. Soranus med. cit. 221, 39
Sororum duellum 479, 49
Sorte magistratus et honores accepti 361, 26. sortes lignis incisae, et lignis inscripta sortientium nomina 519, 5
Spalaxus Cures 390, 1
Specialia generalibus subiunguntur ab Homero 543, 56
Spectaculis destinatae pecuniae 448, 47: 449, 8
Spectrum daemonicum 336, 39
Speluncae sacrae 115, 8
Sphingum effigies in lectorum pedibus insculptae 425, 29
Spiritus vehiculum, arteria; sanguinis, vena 150, 24. Spiritus primitivi manet in derivatis 61, 26: 144, 6. sic spiritus simplicium manet plerumque in compositis 396, 43. spiritus praesentis manet etiam in Attico praeteriti pleonasmo 351, 44. spiritus pleonasmo initii non mutatur 614, 43: in derivatis quandoque mutatur 420, 31: 429, 35: 471, 48: in flexione transmutatur 385, 37: transpositus in derivatione 34, 13: mutatus cum mutatione vocalis sequentis 87, 14: Ionice transmutatur 454, 41: per apostrophon in quibus mutetur, in quibus non 638, 22. in spirituum concursu aspiratio praepollet 641, 40. spirituum confusio, barbarismi species 721, 55
Spledon et Aspledon 157, 31
Splendor vehementior offuscat oculos 608, 29
Sponsa deduci ut solita 409, 36: quibus cum donis ad sponsum post nuptias deduci solita 354, 2. sponsae curribus olim invectae 145, 30. sponsae a sponso data munera ante nuptias 316, 39
Staphylus Bacchi f. 742, 48
Statuae interius excavatae ac fenestratae 147, 4. statuae manibus et pedibus carentes 147, 2
Stephanus ἐν τῷ περὶ Κύπρου 738, 49
Steropes filius 157, 32: 502, 50
Stesichorus cit. 100, 47: 427, 48: 544, 55: 772, 49. Stesichori exemplo palinodiam canere 648, 39
Stesimbrotus cit. 277, 36. Stesimbrotus libro περὶ τελετῶν 465, 34
Stoici unde dicti 729, 25: 732, 11
Stola notis ceu litteris insignita 766, 6
Strabo geogr. cit. 79, 20: 447, 39. Strabo lib. VII 206, 7
Strattis com. citatur 603, 47
Strattis in Macedonibus 762, 20
per Stygis aquam iuratum 1, 21
Subiunctivum praesentis et imperfecti temporis γνώσει 237, 27. subiunctivum e participio formatum 787, 26. subiunctivum praesens verborum in μι activo genere carentium sequitur verba barytona 290, 25. subiunctiva monosyllaba quae accentum in compositione servent, quae non 495, 2
Subulae, ὀβελοί 613, 2
Succini usus, vis, ortus 425, 15
Sudor in angore 633, 47
Suffitum veteres per victimas faciebant diis 458, 39. suffitus in expiatione seu lustratione 757, 8
Suffragia calculis, testulis, foliis, fabis lata 325, 13: testulis inscripta 349, 17: manus extensione lata 481, 48
Sulfureus odor est igni caelesti, fulmini et fulgori 457, 10
Superlativa comparativis qua re potiora 693, 24: intensivas particulas non admittunt 693, 27. superlativum e superlativo 693, 19. superlativa terminatio pro denominativa specie 674, 40
Supplicatio ad fertilitatem impetrandam 303, 35. supplicatio fronde oleagina et vellere facta 402, 21. supplicibus asylum Thesei templum 451, 43
Sutoriam et sartoriam exercebant olim foeminae 46, 36
Sybariticus luxus 732, 22, 26
Symmachus gr. cit. 200, 46
Symposiaca Didymi 718, 36
Syncope, cum eandem orationis partem servat, servat etiam eundem accentum 321, 37: tonum retrahit 457, 25: in una eademque dictione fit 93, 25: duarum syllabarum fieri syncopen negat Herodianus 52, 21: trium syllabarum non fit 93, 54. syncope praepositionum in compositione, per ellipsin sc. 126, 21
Syracusani Marcellum accusant 316, 13: β pleonastice inserunt, ut ἔβασον 308, 26, et 257, 52: ψίν pro σφίν 702, 41: ον pro ε in imperativo 302, 35: οῖ pro ω et ον in adverb. 663, 27. sic ἁρμοῖ ἁρμῷ 144, 50. Syracusanum vocab. 114, 19: 134, 13: 204, 41: 221, 49: 250, 58: 287, 50: 325, 5: 651, 7: 724, 33
Syriae deae simulacrum 247, 21. Syriacum vocab. 175, 6: 183, 57: 450, 41: 722, 26. Syrus Syrorum progenitor 736, 2
Syscia, Comana 526, 33
Systole cum pleonasmo facta 801, 49. systole retrahit etiam accentum 296, 27

T

Tabula oppignoratis apponi solita 632, 28. tabulis inscripta debita et delicta 708, 14. in tabulis digestae fabulae 672, 28. tabulae publicae 672, 36. tabella mystica 706, 26. tabularius lusus 666, 25
Talentum varium 744, 21, 38: Aeginaeum, maius Attico 28, 11
Tanagra op. 228, 57. Tanagraeis monstrata fedes 180, 37. Tanagraeum voc. 383, 16
Taraeus: vide Tarraeus.
Tarantinus cit. 330, 49: propr. nomen etiam apud Suid.
Tarentini ὀλίος pro ὀλίγος 621, 51: ζω pro σσω seu πτω 606, 43
Tarentinismus, seu Tarentina dictio 7, 8: 103, 33: 186, 1: 223, 24: 575, 11: 703, 44
Tarraeus commentario in Argonautica 139, 6. idem Taraeus uno r 302, 9
Tauri frons stellis quibus insignita 773, 55: 774, 1
Tela divina 510, 24
Telchinibus obsistit Rhea 111, 46
Teleboae oppugnati 507, 28
Teleclides com. cit. 755, 46
Telemus Eurymi f. 397, 6
Telephe 219, 46
Tembrio 160, 23
Templum seu τέμενος quid 278, 37. templorum exstructio cum precibus et votis 346, 52. templum significantia nomina terminatione variant 278, 34
Tempus Getis Zamolxis 407, 48. tempus Rheae Saturnique allegoria ut notatum 701, 19: et 540, 14
Temporis seu quantitatis traiectionem patiuntur interdum nonnulla 540, 29
Tennae amasia 763, 26
Tenues pro aspiratis Ionice 624, 15. tenuibus praeeunt tenues, mediis mediae, aspiratis aspiratae, in eadem syll. 662, 46
Terei fabula 111, 24: 250, 2
Terizorum religio 408, 2
Terminatione mutata, mutata etiam declinatio 674, 30
Terpsichores F. 197, 57
Terra elementorum antiquiss. 438, 15. terrae motus unde 223, 9
Testamenti Israelitici typus 713, 2. in testatione apprehensi aurium λοβοί 569, 15
Testimonia in echinum coniecta 404, 57
Testudinibus victitantes 75, 49
Testulis lata suffragia 325, 14: 349, 17
Teucer Cret. natione 715, 31. Teucri filia 143, 55
Teucer gr. cit. 193, 20. Teucer Cyzicenus hist. cit. 210, 22
Textrices texebant olim stantes 367, 49
Thalami picturata illitio 69, 43
Thasi filius 219, 46
Thasus Cerealis 820, 40. Thasium vinum 443, 9
Theagenes gramm. cit. 193, 18
Thebae unde dictae 450, 41: ab Amphione et Zetho conditae 368, 46
Thebais Antimachi citatur 189, 6
Thebe, Metopes filia 450, 44
Thema inusitatum φείδω 119, 56. thema primitivum inusitatum saepenumero 148, 16. themata simplicia saepe in usu non sunt 112, 49. themata certa, non ambigua sumenda 176, 47
Themis bove per diluvium vecta 210, 36: ante Apollinem oracula dedit 445, 24
Themistagoras in Aureo libro 160, 29
Themistoclis filiorum paedagogus 712, 57
Theo gramm. citatur 49, 44. Theo commentario in Odysseam 696, 11: commentario in Callimachi Aetion lib. I 207, 47: commentario in II librum Callimachi Aetion 160, 33
Theochoretus gr. cit. 597, 9
Theocles Naxius seu Eretriensis elegos cecinit primus 327, 8
Theocritus cit. 28, 52: 54, 27: 73, 2: 93, 20: 135, 13: 207, 31: 211, 4: 215, 52: 235, 15: 249, 11: 250, 36: 285, 14: 290, 54: 299, 17: 324, 20: 330, 33, 53: 397, 52: 412, 2, 51: 437, 17: 476, 29: 531, 23: 639, 2: 663, 29: 681, 53: Theocritus in Lycida seu Thalysiis 273, 41
Theodoretus citatur 443, 36
Theodorus ὁ πανάγης libro primo περὶ πηγύων γένους 429, 46
Theodotus gr. cit. 630, 37
Theognis cit. 80, 34
Theognotus gr. citatur 523, 17: 524, 13: 596, 56: 612, 45: 616, 56: 618, 19: 696, 32: 721, 21: 785, 32
Theologiae Graecanicae liber Cornuti 408, 52. theologia aenigmatica 49, 53
Theologus cit. 29, 28: 41, 18: 170, 30: 329, 39: 348, 32: 455, 14: 490, 22: 552, 47: 689, 11: 699, 42: 734, 29. Theologus or. in Maccabaeos 260, 7: qui est Greg. Naz.
Theopompus hist. cit. 174, 2. Theopompus comicus in Pamphila 366, 14: in Sirenibus 367, 22
Theophrastus cit. 771, 41: 788, 17. Theophrastus Legum libro XVI 344, 28
Theraeus color 85, 16
Thericles figulus 451, 29
Thermodon fl. duplex 445, 28
Theseo servatopompa quae instituta 303, 23. Theseus Herculi adversus Amazonas socius

402, 12: ob Scironis et Sinis caedem in ius vocatus 359, 4: exsul 140, 45. Thesei filia ex Helena 480, 19
Theseus Corinthiacus libro III 145, 53
Thessaliae partes 754, 36. Thessalis δευάρχαι a Philippo impositi 254, 25. Thessali ον pro ου in genit. sing. a nom. in ος et ον 27, 42: 154, 6: 213, 24: 618, 37. Thessalicum vocab. 265, 46
Thetis in sepiam se transformat 711, 21
Thiantis mater 117, 36
Thoantis uxor Myrina 595, 26. Thoantis f. Sicinus 712, 50
Thoracem purgat tragacantha 179, 2. thoraces veterib. duo 433, 1
Thraces sale mutabant mancipia 74, 31: religiosi numinis cultores 454, 10. Thracia ventorum patria unde dicta 147, 31. Thracicum vocabulum 70, 36
Thrasybulus hist. cit. 293, 10
Thrax citatur 308, 18. Thrax Dionysius gr. unde dictus 277, 52
Thrias et Thriasius 455, 48
Thucydides 68, 44: 106, 35: 125, 20: 174, 3: 254, 7: 336, 26: 346, 55: 367, 13: 468, 36: 731, 2: 735, 43: 742, 1: 747, 2: 765, 23: 777, 23: 797, 53. Thucydides lib. III 390, 47: 733, 21: lib. IIII 534, 30: lib. VII 409, 52: 782, 52: lib. VIII 732, 48, 53. Thucydidis scriptura expensa, Not. ad 507, 27
Thyestis vomitus 334, 21
Thyillus cit. 526, 53: Athenaeo et Plutarcho Ἀθύλλος seu Δαύλος.
Thymber fl. 45, 21
Thymoetes, Ath. rex seu princeps 119, 6: 533, 44
Thytadae: vise Gr. Ind.
ad Tibiam cantata carmina 690, 34
Timachidas gr. cit. 490, 38
Timaeus hist. cit. 220, 5
Timotheus cit. 271, 56. Timotheus lyricus citatur 630, 41
Tipenises fl. 15, 1
Titanas metere docet Ceres 287, 33
Tithonus Aurorae maritus 440, 41
Tityus Elarae seu Alerae filius 60, 41
Tonus circumflexus 17, 27. tonus unius dictionis unus est 823, 26: bifariam eidem vocabulo tribuitur 518, 3. toni anomalia in verbali ἀήτης 23, 30. tonus variatur pro significationis mutatione 77, 54: 437, 11: 686, 8: 743, 5. tonus in activae significationis compositis non eandem perpetuo sedem habet 775, 48: cum declinatione mutatur in nonnullis 553, 26: in metaplasmo declinationis mutatur 585, 5. tonus nominativi et genitivi mutatus in dativo 472, 47. tonus per aphaeresin retractus 200, 20: per systolen retractus 155, 31: 631, 44: cum systole mutatus 59, 12: retrahitur post abiectam consonantem 781, 53: et 19, 35: diaeresi quandoque mutatur 614, 43: in syncope retrahitur 457, 25: per praepositionem retrahitur 99, 33: in compositione retrahitur 19, 44: 52, 44: 113, 33: Aeolice retrahitur etiam in verbis 617, 53: Attice mutatus servata eadem scriptura 313, 23: 462, 7: mutatur, cum in aliam orationis partem fit transitus 92, 6: additione non mutatur 668, 29: in metaplasmo generis manet idem 585, 34, 38: 675, 3. toni anomalia per apocopen et crasin sublata 610, 2, 4. tonus non regreditur ultra tertiam a fine syllabam 459, 9
Totum e parte subintelligendum 332, 7: et 268, 9
Trachinii montes 153, 5
Traditio: vise παράδοσις.
Tragoedia in pectore Aristarchi 277, 55. tragicae larvae 590, 54. tragici a comicis discrepant in ἐπιτάξ 365, 28. tragicum vocab. 744, 50
Trallis, olim Dia, Erymna, Larissa 389, 56
Tranquillus libro περὶ βλασφημιῶν 151, 36. Suid. περὶ δυσφήμων λέξεων, ἤτοι βλασφημιῶν.
Transpositio in derivatione 68, 18
Trapezûs, op. Colchidis 566, 30
Trecenti trierarchae 734, 40
Tribus tripartitae 768, 12. tribuum Athen. numerus et etymologia 369, 8
Tributa menstrua 369, 38
Triginta, magistr. Athen. 732, 42
Triopas rex 766, 38
Triptolemus Celei F. 147, 38
Tripus Bacchus 255, 10
Triremes sacrae 699, 14. triremes sacrae quatuor 469, 19
Triumphus a quo inventus, et quomodo actus 454, 24
Troezenium vocab. 217, 40
Troglodytae pop. 370, 42
in Trophonii specum maza deferri solita 573, 3: et 204, 8
Trophonius, Cratetis fabula 270, 6
Trypho gr. cit. 387, 38: 478, 4: 481, 10: 566, 8: 645, 4: 794, 4. Trypho ἐν τῷ περὶ πνευμάτων 148, 40: ἐν τῷ περὶ σχημάτων 137, 10. Trypho Apparctionis F. gr. citatur 247, 54
Tubae inventrix Minerva 708, 3
Tunica servorum qualis, qualis ingenuorum 349, 46, 54: et 90, 55
Turcicum vocab. 763, 24
Tyndaridum cenotaphia 282, 6
Typhonis custodia 255, 34: sepulcrum 772, 43
Tyrannio gr. cit. 304, 13: 621, 32: 648, 32
Tyrrha Lydiae op. 771, 55
Tyrrhenus Athenienses debellat 550, 41
Tyrrheni, Pelargi 659, 12: crudeles 771, 54: a Baccho debellati 525, 39

V.

Valli vineatici 487, 44
Vasa coriacea 110, 38
Vaticinia in rebus seriis consulta veterib. 116, 39
Venditores publici 698, 56. venditione transit res in alienam potestatem 686, 45: 687, 51
Venefica Iuno 2, 21. veneficae, κῆραι 515, 7. veneno infici solita iacula 472, 52
Venetus color 486, 50
Venti, tertii patres 768, 1: domicilium in Thracia unde habere dicti 147, 31: asini sacrificio placati 103, 33. ventorum ianitores et custodes 768, 8. ventorum flatus e mari 682, 34. ventorum flabris expositae arbores, robustiores quam quae in opacis nemoribus crescunt 103, 52
Ventrale anulis aereis consertum 589, 12
Venus proprium quid habeat 546, 32: cur βουκόλῳ συνοικῆσαι fingatur 656, 42. Veneris adulterium et partus deformis 2, 14. Veneris tenebricae fanum 543, 48. Veneris unguentum 487, 10. Veneri sacra columba 664, 54
Veneria, ἀνόητα 394, 31. venereis magis deditae mulieres quam animantes ceterae 450, 52, 57
Verba e nominibus quando fiant, et contra 131, 48: e nominibus compositis derivata, decomposita sunt, non composita 131, 41: ex adverbiis multa sunt 263, 23: qua nota discernantur ab adverb. 66, 47
Verba substantiva carent passivis 300, 57. verba vocibus (seu generibus et formis) destituuntur quadrifariam 400, 51: personis quibusdam cur careant 401, 3: praepositione saepe carent 357, 54: disyllaba cum nominibus composita, finalem ω vario mutant 668, 47
Verbalia idem cum themate initium sortiuntur 253, 39: ex perfecto passivo nata idem cum praesenti habere volunt initium 14, 16: 817, 24. verbalia quandoque a verborum scriptura discedunt 658, 53. verbalia e verbis in μι corripiunt penultimam 293, 26. verbalia in ξ et ψ, modo praeteriti, modo futuri consonantem in flexione sumunt 609, 5
Veretra coriacea 228, 47
Veritatem se dicturos iurant et actor et reus 276, 56
Vesta Ceres 382, 45. Vestae simulacra ponebantur sedentia 382, 33
Vestigia ferarum ut odorentur canes 395, 40
Vestini, pop. 195, 40
Vestis effuso sinu demissa, barbarorum 185, 33, 42. vestimentorum orae adsutae olim pelles ovinae 820, 10
Veteres simplices 151, 7
Vexilla militaria 711, 16
Via sacra 469, 17. in viis poni solitae primitiae 376, 15
Vibrari quatique cur solitae hastae ante emissionem 313, 9
Vicinus pedem movens, proverb. 196, 45
Victimae collum in mactatione resupinari solitum a sacrifice 168, 52
Victitabant prisci mortales glandibus et arborum fructibus ante panem inventum 539, 21: item lacte 618, 28: venatu 620, 18
Victores frondib. foliatis decorari soliti 532, 47
Videndi verba cur non cum genitivo, ut cetera sensuum verba, sed cum accus. construantur 133, 21
Vigilia et insomnia perpetua cadatne in aliquod animal 560, 23. vigiliae nocturnae 801, 26: ut explorari solitae 267, 45: 273, 49. vigiliae noctis tres, et trium horarum quaelibet 802, 26
Vincula ferrea in iudiciis criminalib. 527, 29
Vinum in utribus ferentia simulacra 525, 44. vino subingati Indi 460, 51. vini appetitum exstinguens fons 519, 52
Viperarum coitus et partus 404, 29
Virga Mercurii 511, 51: 512, 3. virga regia, sceptrum 717, 4. virga regia usi etiam Indorum praefecti 210, 49
Virgineam zonam solvere 414, 18. virginitas diutius culta Electrae 426, 6. virginei caelibatus princeps Christus 702, 6
Visus emissitius 133, 23
Vites putatione cicuratae 429, 21: Italicae per arbores vagantur 686, 30
Vitex, castitatis custos 11, 55
Vituli-vox μῶ 591, 41
Ulyssis avus 144, 22: e Circe filius 171, 16: servus 395, 20
Unguentum floreum 212, 42. unguentum Veneris 487, 9
Ungues in convivio amputare vetitum 127, 41
Unum et Duo initium numeri sunt, non numerus 767, 10
Vocalis in vocalem mutatur bifariam seu quadrifariam 444, 21
Vocativus nominativo similis 36, 9: in participiis nominativo similis 226, 44: Attice nominativo similis 643, 25. vocativus comparativi ον similis comparativo neutro 505, 46. vocativus comparativorum in ων corripit ultimam et retrahit accentum 235, 1. vocativus compositionem non admittit 243, 37: 245, 13. a vocativo cur non fiant composita 208, 50. voca-

tivus per se quandoque sententiam efficit 208, 52
Vocativo quae careant 313, 14: 520, 18. vocativum casum quae admittant, quae non 67, 3. vocativus relativis nullus est 643, 26
Voces factitiae, seu imitatione soni fictae 546, 15. vocabula e soni proprietate confecta 516, 24, 29. vocis imitatio, seu ὀνοματοποιΐα 712, 29
Voluptatem afferentia a calore denominata 731, 19, 31. voluptatis sedes in hepate 433, 15
Urbes editis locis olim condi solitae 160, 10. urbi nomen a casu adverso impositum 695, 50. Urbis caput et pedes 56, 21. vide Opida.
Urina vulpis arefacit virentia 74, 52. ex urina deorum in unam pellem corrivata natus Orion, quasi Urion 823, 57
Ursae duae 332, 10
Uva hesperia 77, 8
Vulcanus Minervam insequitur 371, 41. Vulcani officina 33, 23
Vulpes canes decipit 506, 41. vulpis urina arefacit virentia 74, 52
Vultures etiam absque coitu saepe concipiunt 619, 40
Uxor e bonis mariti confiscatis dotem eximere poterat 340, 44

X

Xanthus Boeot. rex a Melanthio in duello decipitur 119, 4: 533, 43
Xanthus hist. cit. 376, 1
Xenagoras lib. De Insulis 738, 48
Xenio libris De Creta inf. 144, 36
Xenocrates Chronicorum libro I 157, 53
Xenophanes cit. 214, 45: 231, 3
Xenophon citatur 31, 20: 221, 48: 231, 3: 489, 7: 577, 49: 579, 1: 681, 53: 737, 13: 778, 41: 782, 35: 784, 2: 796, 23. Xenophon Παιδείας libro III 357, 23: in Anabasi 292, 31: in Apomnemoneumasi 775, 13: libro περὶ πόρων 644, 4: lib. περὶ ἱππικῆς 718, 4: in Cynegetico 395, 41: 678, 27
Xenotimi fratus 325, 16
in Xerxis caput edicta publico praeconio pecunia 360, 16
Xuthus Atheniensium in Eunolpi bello socius 202, 45

Z

Zamolxis philos. 407, 45
Zarax 408, 7
Zeilas seu Zelas 118, 13
Zeno Citiensis Stoicae sectae conditor 729, 26
Zeno Myndius gr. cit. 590, 44
Zenobius gramm. citatur 23, 56: 30, 56: 56, 27: 72, 23: 113, 4: 128, 16: 193, 56: 194, 46: 639, 34: 712, 45
Zenodotus gramm. cit. 94, 28: 134, 56: 225, 11: 238, 28: 253, 22: 271, 22: 431, 31: 467, 14: 498, 25: 507, 15, 22: 520, 51: 559, 81 646, 32: 701, 51: 740, 24: 785, 48: reprehenditur 507, 22: 821, 41
Zephyrus vitalis 408, 45
Zetes Boreae f. 406, 38: 411, 4, et Suid.
Zethus et Amphion fratres 92, 55: Dioscuri 277, 6: Thebas condunt 368, 40
Zethi filia † 331, 14
Zodiacus a sole permeatur obliquo cursu 569, 48: contrario motu cietur 690, 52
Zoilus Cedrasensis grammaticus citatur 117, 34
Zonam virgineam solvere 414, 18. zonam solvit parturiens 414, 23. zonae aereae 83, 53. zona seu lorica aerea circa ilia et ventrem 588, 10

SVMTIBVS I. A. G. WEIGELII PRODIERVNT

LIPSIAE

Graecae linguae Dialecti recognitae opera Mich. Maittaire. Post I. F. Reitzium, qui praef. et excerpta ex Apoll. Dysc. Gramm. addid. totum opus rec. emend. aux. F. G. Sturzius. 807. 8 mai. 3 rthlr. 8 gr.
Charta meliori - - - 4 rthlr.
— scriptoria - - - 5 rthlr.

Sturzii, F. G., Liber de Dialecto Maced. et Alex. 808. 8 mai. (Pars 2da Operis Maittair.) - 1 rthlr. 4 gr.
Charta script. - - - 1 rthlr. 18 gr.

Dionysius Longinus de Sublimitate. Gr. et lat. Denuo rec. et animadv. I. Toupii, D. Ruhnkenii, F. I. Bastii integris et aliorum excerptis suisque, item apparatu critico uberrimo indicibusque locupletissimis instruxit B. Weiske. 809. 8 mai. 4 rthlr.
Charta script. - - - 5 rthlr.
— pergam. (velin) - - 7 rthlr.

Fabulae Aesopicae, quales ante Planudem fereb. ex vet. cod. Abb. Flor. nunc prim. erutae una cum aliis partim hinc inde coll. partim ex codd. depromptis, lat. vers. et not. exorn. Stud. Fr. de Furia. C. ind. (Acced. Prolegomena editoris, Fabricii not. litt. Tyrwhitt de Babrio, Huschkii Diss. de Archilocho, Bentleii Diss. de Aesopo.) 810. 8 mai. - 4 rthlr.
Charta script. - - - 5 rthlr.
— pergam. (velin) - - 7 rthlr.

Idem Liber. Graece. C. not. Fr. de Furia et al. Sine Diss. Fabricii, Tyrwhitti etc. C. ind. 810. 8 mai. 1 rthlr. 16 gr.
Charta script. - - - 2 rthlr. 4 gr.

Eaedem fabulae, graece, c. not. et ind. Schneideri. In usum schol. 810. 8 mai. - - - 12 gr.
Charta script. - - - 1 rthlr. 4 gr.

Empedoclis et Parmenidis Fragmenta ex cod. Taur. Bibl. restit. et ill. ab A. Peyron. Simul agitur de genuino gr. textu comment. Simplicii in Arist. de coelo et mundo. 810. 8 mai. 16 gr.
Charta script. - - - 1 rthlr.
— membr. (velin) - - 1 rthlr. 16 gr.

Pindari Opera quae superfunt. Textum [illegible] genuina metra restit. et ex fide libror. MSS. doctorumque [illegible]ct. rec. annot. crit. scholia integra, interpr. lat. comment. perp. et indd. adi. A. Boeckhius. Tom. I. P. 1. 2. 811. 814. 4 mai. 10 rthlr.
Charta perg. (velin) - - - 16 rthlr.
(Tomi primi pars prior textum poetae complectitur librorum scriptorum subsidio recensitum, quorum descriptionem praefatio suppeditat, eumque ad leges metricas constitutum, quae in altera parte explicantur. Altera pars continet de metris Pindari libros tres, quibus praecepta artis metricae et musices Graecorum docentur, cum notis criticis in Pindari carmina. In calce addita est tabula Graecae musices modis explicandis inserviens.)

Eiusdem Carmina. Graece. In usum praelect. a. eod. 4 mai. 1 rthlr.

Boeckhii, Aug., Commentationes acad. II. cont. specimen emend. in Pindari Carmina. 811. 4 min. - 12 gr.

Apparatus liter. III tomi, c. indd. T. IV. fasc. 1—5. (Catalogus libror. apud me venal. C. pretiis.) 8 mai. - 2 rthlr.

Gregorii Corinthii et alior. Grammaticor. libri de Dialectis linguae graecae, quib. add. nunc prim. ed. Manuelis Moschopuli lib. de vocum passionib. Rec. et c. not. G. Koenii, F. I. Bastii, I. F. Boissonadi suisque ed. G. H. Schaefer. Acc. Bastii Comment. palaeogr. c. tabb. aen. VII. 811. 8 mai. 5 rthlr.
Charta meliori - - - 6 rthlr.
— membr. (velin) - - - 10 rthlr.

Draconis Stratonicensis liber de metris poet. Ioannis Tzetzae exegesis in Homeri Iliadem. Prim. ed. indd. add. God. Hermannus. Cum Append. contin. Tricham etc. 812. 814. 8 mai. 2 rthlr. 18 gr.
Charta meliori - - - 5 rthlr. 16 gr.
— perg. (velin) - - - 5 rthlr.

Euripidis Tragoediae et Fragmenta. Rec. interpr. lat. correx. scholia gr. e Codd. MSS. partim emend. A. Matthiae. T. I. II. III. 813—15. 8 mai. - - 6 rthlr. 18 gr.
Charta meliori - - - 8 rthlr. 12 gr.
Charta membr. (velin)

Oppiani Cynegetica et Halieutica, ad fid. libror. script. emend. I. G. Schneider. Acced. versiones lat. metr. et pros. plur. anecd. et index graecit. 813. 8 mai. - - 2 rthlr.
Charta meliori - - - 2 rthlr. 16 gr.
— pergam. (velin) - - 4 rthlr.

Tricha, Elias et Herodianus de metris. Graece. Prim. ed. Fr. de Furia. 814. 8 mai. - - 12 gr.

Marini Vita Procli. Gr. et lat. ad fid. libror. manuscr. recens. adnotationesq. et indd. add. I. F. Boissonade. 814. 8 mai. 1 rthlr. 12 gr.
Charta perg. (velin) - - - 3 rthlr.

Porsoni, Ric., Adversaria not. et emend. in poetas gr. quae ex schedis mss. Porsoni ap. Colleg. S. S. Trin. Cantab. repos. deprompt. et ordin. nec non indd. instrux. I. H. Monk et C. J. Blomfield. Ed. nova emend. et auct. (Acced. Observ. misc. Iacobsii et Schaeferi.) 814. 8 mai. - 1 rthlr. 18 gr.
Charta meliori - - - 2 rthlr. 8 gr.

Spohn, F. A., Comment. geogr. crit. de agro Troiano in carminib. Homer. descr. 814. 8 mai. - 4 gr.
Charta meliori - - - 6 gr.

Ciceronis de Natura deorum libri III. ad Codd. mss. partim nunc prim.

prim. adhibitor. fid. recenf. et emend. L. F. Heindorf. 815. 8 mai. - - - 1 rthlr. 16 gr.
Charta meliori - - - 2 rthlr. 4 gr.
Charta membr. (velin) - - 4 rthlr.

Theognidis Elegi. Ex fide libror. mss. recenfiti et aucti. C. notis F. Sylburgii et R. F. P. Brunckii, ed. Immm. Bekkerus. 815. 8. maj. 18 gr.
Charta melior. 1 thlr.
— perg. (velin) 1 thlr. 16 gr.

Lowth, Rob., Praelectiones de facra poefi Hebraeorum. Subj. metr. Har. brev. confut. et oratio Crew. C. not. et epim. I. D. Michaelis fuis animadv. adj. ed. E. F. C. Rofenmüller. Infunt C. F. Richteri de aet. lib. Iobi defin. et C. Weiaii de metro Har. commentatt. 815. 8 mai. - 3 thlr. 12 gr.
Charta melior. - - 4 thlr.

Poetae latini minores. Rec. not. viror. doct. et fuas adi. I. Chr. Wernsdorf. T. I. II. III. T. IV. P. 1. 2. T. V. P. 1. 780—88. 8 maj. - - - - 11 rthlr.
Tom. V. P. 2. et T. VI. prodierunt Helmftadii in Bibliop. Fleckeifen.

C. Valerii Flacci Argonauticon libri VIII. c. not. P. Burmanni I. integ. et fel. L. Carrionis, Aeg. Maferii, L. Balbi Lil. I. Zinzerlingii, Ch. Bulaei Nic. Heinfii et al. Rec. fuasq. annot. adi. T. C. Harles. 781. 8 mai. - 3 rthlr. 12 gr.
Charta batava - - - 5 rthlr.

Tyrtaei quae fuperfunt omnia, coll. comment. ill. ed. C. A. Klopzius. c. fig. 767. 8. - - - 1 rthlr. 12 gr.
Charta batava - - - 2 rthlr. 8 gr.

Libanii Soph. Orationes et Declamationes. Graece. Ad fid. codd. mff. rec. et perp. adnot. ill. I. I. Reiske. IV Tomi. 791. 97. 8 mai. - - - - 15 rthlr.

T. C. Harles Introductio in hiftoriam fingnae graecae. T. I. T. II. P. 1. 2. Suppl. T. I. II. Editio alt. emend. et auct. 792. 806. 8 mai. - - - 7 rthlr. 4 gr.
Eiusd. libri Supplementor. Tom. I. - 1 rthlr. 12 gr.
— — Tom. II. - - - 1 rthlr. 16 gr.

Scriptores phyfiognomoniae veteres. Gr. et lat. Ex rec. C. Perufci et F. Sylburgii. Rec. animadv. Sylburgii et D. G. Trilleri in Melampodem emend. add. fuasq. adfperfit not. I. G. F. Franzius. 780. 8 mai. Charta fcr. - - 3 rthlr.

Etymologicon Magnum. Superiorum editionum variorumque auctorum collatione repurgatum, perpet. not. illuftr. indd. uberr. auct. opera Frid. Sylburgii. Editio nova correct. (ftud. G. H. Schaeferi.) 4 mai. 816.
Charta fcriptoria
— pergam. (velin)

Elegia ad M. Valer. Corvinum Meffalam, ed. commentat. de auctore et obferv. inftr. C. P. E. Wagner. 8 mai. 816. 22 gr.

Sub prelo:

Platonis Opera. Gr. et lat. ed. Boeckh, Buttmann, Heindorf et Schleiermacher. 8 mai.
Euripidis Tragoediae. Ed. Matthiae. T. IV.

In Commiffis:

Pindari Opera, Graece, lat. transl. carm. et illuft. a J. Coffa. 3 tomi. Patav. 808. 4 mai. - - 7 rthlr.

S. de Sacy Grammaire Arabe. 2 tomes. av. fig. à Paris. 8 mai. 10 rthlr. 12 gr.

Du même Chreftomathie arabe. 3 tomes. ibid. 806. 8 mai. 16 rthlr.

Voyage pittoresque des Isles del Sicile, de Malta et de Lipari par Houel. 4 tomes. av. fig. à Paris. 782—87. royal fol. 250 rthlr.

F. Comit. Waldftein et P. Kitaibel Plantae rariores Hungariae indigenae et iconib. pictis illuftr. 27 Fasciculi. Viennae Auft. 808—811. royal fol. - - - 337 rthlr. 12 gr.

Die Wartburg, ein Gedicht in fünf Gefängen, mit fünf Landfchaften von Darnftedt. 12. - - 12 gr.

Siama und Galmoyr: ein Gedicht in zwei Gefängen, und Adamah oder die Schöpfung des Weibes. Von Siegfried. Mit fechs Kupfern von Mettenleiter. 12. - 12 gr.

Hiftoire abrégée du Cabinet des médailles et antiques de la Bibl. impér. par Coimtreau. Av. fig. Paris 800. 8. 1 rthlr. 12 gr.

Murray Defcriptio arteriar. corp. hum. Upfal. 4. 16 gr.

Paykull Fauna Suecica. ibid. 2 tomi. 8. 2 rthlr. 12 gr.

— Monographia carabor. Suec. ibid. 8. 20 gr.

Floderi Opufcula orat. et poet. ibid. 8. 791. 1 rthlr. 8 gr.

Fr. Mesgnien a Meninsky dictionarium arab. perf. turc. lat. 4 tomi. Viennae Auft. 780. fol. - - 75 rthlr.
Idem liber. Charta mai. - - 100 rthlr.

Univerfallexicon, herausgegeben von Zedler. 64 Bände und 4 Bände Supplem. Leipz. fol. - 100 rthlr.

I Papiri diplomatici raccolti ed illuftrati dall' Abbate G. Marini. C. fig. In Roma. 805. Fol. - - 24 rthlr.
Charta meliori - - - 30 rthlr.

Catena graecor. Patrum in Octateuchum et libros Regum. Ed. Nicephoro Theodoko. Graece. 2 tomi. Lipf. fumpt. edit. 772. 73. fol. mai. - - - 10 rthlr.

Ioann. Hedwig Theoria generationis et fructificationis plantarum cryptogam. Linn. retractata et aucta. C. tabb. 42 color. Lipf. fumpt. auct. 798. 4 mai. - - 18 rthlr.

Maur. de Praffe Inftitutiones analyticae. Lipf. fumpt. auctor. 813. 4. 5 rthlr. 12 gr.

Aeg. Forcellini totius latinitatis Lexicon, cur. I. Facciolati. Ed. 2da locupl. 4 tomi. Patav. 805. fol. - 25 rthlr.

Mar. Nizolii Lexicon Ciceronianum, ed. I. Facciolati. Patav. 734. fol. - - - - - 7 rthlr.

Miscellanea Cracoviensia. P. I. II. Cracov. 814. 4. 1 thlr. 8 gr.

Fabulae Aesopicae, gr. c. not. Coray. Paris. 811. 8 mai. 6 rthlr.

Plutarchi Vitae parall. gr. ab eod. edit. 6 tomi. ib. 8 mai. 54 rthlr.

Polyaeni strategematum libri VIII. gr. ab eod. ed. ib. 809. 8 mai. 6 rthlr.

Prodromus Biblioth. gr. contin. Claud. Aelian. Heracl. Pont. Nicol. Damasc. ab eod. ed. ib. 8 mai. - 5 rthlr.

Isocratis Orationes et epistolae. 2 Tomi ab eod. ed. ib. 807. 8 mai. 10 rthlr.

Xenocrates et Galenus de Alimento ex Aquatilibus ab eod. ed. ib. 814. 8 mai. - - 5 rthlr. 6 gr.

Atlas von Griechenland, dessen Inseln und Colon., bestehend aus 12 grossen Charten, durchaus in griech. Schrift. Mit vielen Münzen. - - - - 15 rthlr.

Gosselin, P. F., Recherches sur la Geographie des Anciens. 4 Tomes. av. Cartes. Paris 798. 813. 4to - 34 rthlr.

Fr. Lindemann de latinae linguae accentibus lib. I. Lips. 816. 8 mai. - - - - - 4 gr.

C. Morgensternii Symbolae crit. ad Platonis Politiam ab Affio denuo editam. Dorpati 815. fol. - 10 gr.

I. Amersfoordt differt. philol. de var. lect. Holmes. locor. quorund. Pentat. Mos. Lugd. 815. 4 mai. - 2 rthlr.

Selecta e scholis L. C. Valckenarii in libb. quoad. N. T. edit. Ev. Wassenberghio, qui diss. praemis. de gloss. N. T. Tom. I. Amst. 815. 8 mai. - - - 5 rthlr. 20 gr.

E. A. Borger de constanti et aequabili I. C. indole, doctr. ac doc. rat. s. Commentatt. de Ev. Ioa. c. Matth. Marci et Luc. Evangg. compar. P. I. Lugd. B. 816. 8 mai. - 1 rthlr. 12 gr.

I. M. Kemper Orat. de aetat. nost. fatis etc. Lugd. B. 816. 8 mai. 6 gr.

Antarae Poema arab. Moallakah c. integr. schol. ad cod. Manuscr. ed. in lat. serm. transtul. et lect. var. add. V. E. Menil. Observat. subi. I. Willmet. Lugd. B. 816. 4 mai. - 5 rthlr.

BODLEIAN LIBRARY OXFORD